

Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophy whole Vamvas Modern Greek

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophy whole Vamvas Modern Greek

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/14/2022

Source copyright: Public Domain

Orthodox Archimandrite Neophy whole Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/4/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Γένεσις	11
”Εξοδος	42
Λευϊτικόν	68
’Αριθμοί	88
Δευτερονόμιον	115
’Ιησοῦς Ναυῆ	138
Κριταί	154
’Ρούθ	170
Βασιλειῶν Α'	172
Βασιλειῶν Β'	193
Βασιλειῶν Γ'	210
Βασιλειῶν Δ'	230
Παραλειπομένων Α'	249
Παραλειπομένων Β'	266
”Εσδρας Α'	288
”Εσδρας Β'	294
”Εσθήρ	303
’Ιώβ	308
Ψαλμοί	323
Παροιμίαι	360
’Εκκλησιαστής	373
”Άσμα ’Άσμάτων	378
”Ησαΐας	381
”Ιερεμίας	411
Θρῆνοι	446
”Ιεζεκιήλ	449
Δανιήλ	480
”Ωσηές	490
”Ιωήλ'	495
”Αμώς'	497
”Οβδιού	501
”Ιωνᾶς'	502
Μιχαίας	504
Ναούμ	507
”Άμβακούμ	509
Σοφονίας	511
”Αγγαῖος	513
Ζαχαρίας	514
Μαλαχίας	520

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	525
Κατα Μαρκον	544
Κατα Λουκαν	556
Κατα Ιωαννην	576
Πραξεις	591
Προς Ρωμαιους	611
Προς Κορινθιους Α'	619
Προς Κορινθιους Β'	627
Προς Γαλατας	632
Προς Εφεσιους	635
Προς Φιλιππησιους	638
Προς Κολοσσαιεις	640
Προς Θεσσαλονικεις Α'	642
Προς Θεσσαλονικεις Β'	644
Προς Τιμοθεον Α'	645
Προς Τιμοθεον Β'	647
Προς Τιτον	649
Προς Φιλημονα	650
Προς Εβραιους	651
Ιακωβου	657
Πετρου Α'	659
Πετρου Β'	662
Ιωαννου Α'	664
Ιωαννου Β'	667
Ιωαννου Γ'	668
Ιουδα	669
Αποκαλυψις Ιωαννου	670

APPENDIX

Reader's Guide

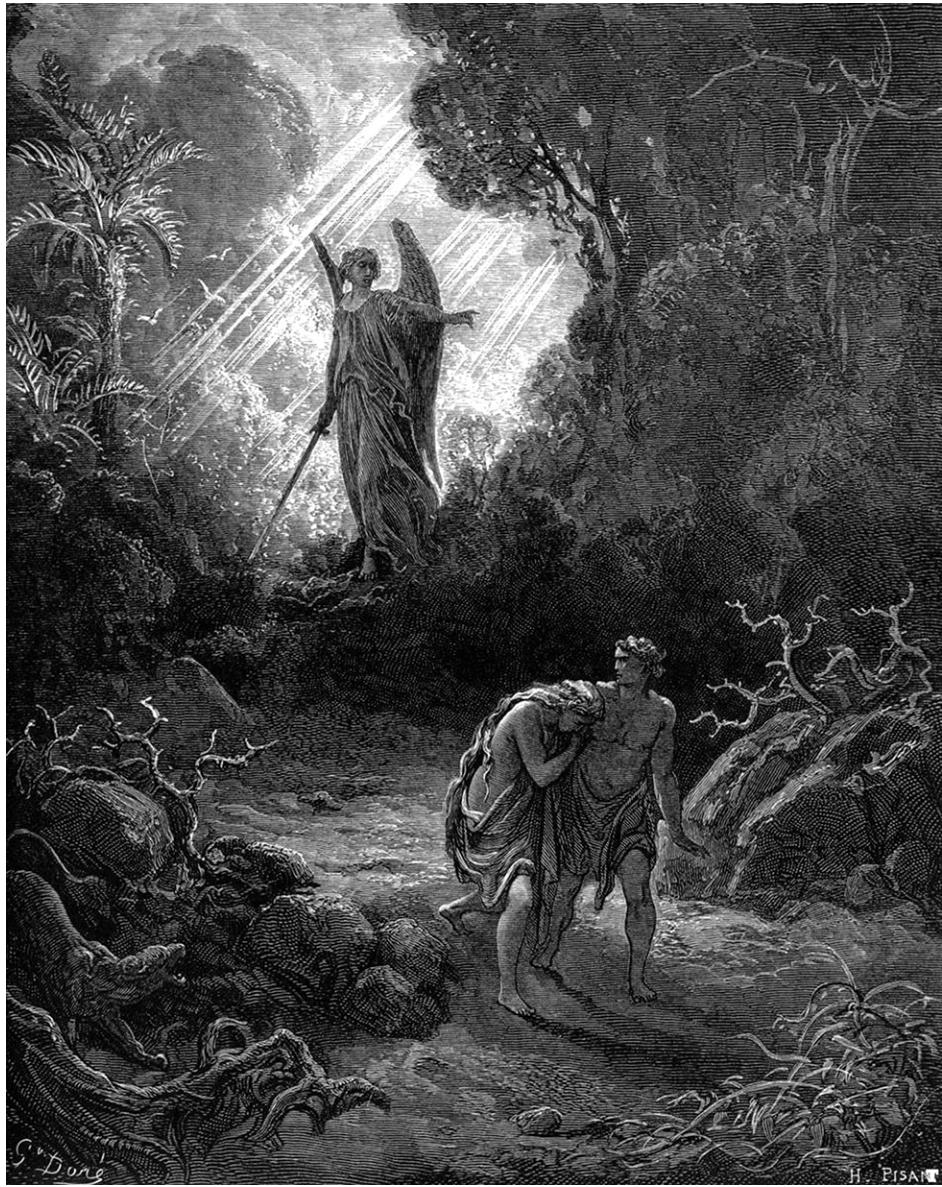
Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ,
και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην,
διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.

Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 Εν αρχῇ εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και τὴν γῆν. **2** Η δὲ γῆ ἦτο ἀμφόρος καὶ ἐρημὸς καὶ σκότος επὶ τοῦ προσώπου τῆς αβύσσου. Καὶ πνεύμα Θεού εφέρετο επὶ τῆς επιφανείας τῶν υδάτων. **3** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Γενηθήτω φῶς καὶ ἔγεινε φῶς. **4** Καὶ εἶδεν ο Θεός το φῶς ὃτι ἡτο καλόν· καὶ διεχώρισεν ο Θεός το φῶς από του σκότους; **5** Καὶ εκάλεσεν ο Θεός το φῶς, Ήμέραν το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. Καὶ ἔγεινεν εσπέρα καὶ ἔγεινε πρωῒ, ημέρα πρώτῃ. **6** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, καὶ αἱ διαχωρίζῃ ὑδάτα από υδάτων. **7** Καὶ εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, καὶ διεχώρισε τα ὑδάτα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επανώθεν του στερεώματος. Καὶ ἔγεινεν ούτω. **8** Καὶ εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα, Ουρανόν. Καὶ ἔγεινεν εσπέρα καὶ ἔγεινε πρωΐ, ημέρα δευτέρα. **9** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Ας συναχθῶσι τα ὑδάτα τα υποκάτω του ουρανού εἰς τόπον ἑνα, καὶ αἱ φανή η ξηρά. Καὶ ἔγεινεν ούτω. **10** Καὶ εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γῆν καὶ το σύναγμα των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας καὶ εἶδεν ο Θεός ὃτι ἡτο καλόν. **11** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Ας βλαστήσῃ η γη χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, καὶ δένδρον κάρπιμον κάμνοντα καρπόν κατά το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ἄναι εν αυτώ επὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγεινεν ούτω. **12** Καὶ εβλάστησεν η γη χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον κατά το είδος αυτού, καὶ δένδρον κάμνοντα καρπόν, του οποίου το σπέρμα είναι εν αυτώ κατά το είδος αυτού καὶ εἶδεν ο Θεός ὃτι ἡτο καλόν. **13** Καὶ ἔγεινεν εσπέρα καὶ ἔγεινε πρωΐ, ημέρα τρίτη. **14** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από της νυκτός καὶ αἱ ἄναι διά σημεία και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς. **15** καὶ αἱ ἄναι διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγεινεν ούτω. **16** Καὶ ἔκαμεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν διά να εξουσιάζῃ επὶ της ημέρας, και τον φωστήρα τον μικρόν διά να εξουσιάζῃ επὶ της νυκτός και τους αστέρας. **17** καὶ θέσεν αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επὶ τῆς γῆς, **18** καὶ να εξουσιάζωσιν επὶ της ημέρας και επὶ της νυκτός και να διαχωρίζωσι το φῶς από του σκότους. Καὶ εἶδεν ο Θεός ὃτι ἡτο καλόν. **19** Καὶ ἔγεινεν εσπέρα και ἔγεινε πρωΐ, ημέρα τετάρτη. **20** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα ὑδάτα εν αφθονίᾳ νηκτά ἐμψυχα και πετεινά αἱ πέτωνται επάνωθεν της γῆς κατά το στερέωμα του ουρανού. **21** Καὶ εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και παν ἐμψυχον κινούμενον, τα οποία εγένησαν εν αφθονίᾳ τα ὑδάτα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτού. Καὶ εἶδεν ο Θεός ὃτι ἡτο καλόν. **22** Καὶ ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων, Αιξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε τα ὑδάτα εν ταις θαλάσσαις και τα πετεινά αἱ πληθύνωνται επὶ τῆς γῆς. **23** Καὶ ἔγεινεν εσπέρα και ἔγεινε πρωΐ, ημέρα πέμπτη. **24** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Ας γεννήσῃ η γη ζῶα ἐμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και ζῶα της γῆς κατά το είδος αυτών και ἔγεινεν ούτω. **25** Καὶ ἔκαμεν ο Θεός τα ζῶα της γῆς κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και παν ερπετόν της γῆς κατά το είδος αυτού. Καὶ εἶδεν ο Θεός ὃτι ἡτο καλόν. **26** Καὶ εἶπεν ο Θεός, Ας κάμωμεν ἀνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών· και αἱ εξουσιάζῃ επὶ των ιχθύων της θαλάσσης και επὶ των πετεινών του ουρανού και επὶ των κτηνών και επὶ πάσης της γῆς και επὶ παντός ερπετού, ερποντος επὶ της γῆς. **27** Καὶ εποίησεν ο Θεός τον ἀνθρωπον

κατ' εικόνα εαυτού· κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· ἀρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς. **28** και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός· και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αιξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γῆν και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επὶ των ιχθύων της θαλάσσης και επὶ των πετεινών του ουρανού και επὶ παντός ζώων κινουμένου επὶ της γῆς. **29** Και είπεν ο Θεός, Ιδού, σας ἐδώκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, όστις είναι επὶ του προσώπου πάσης της γῆς, και παν δένδρον, το οποίον έχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμνοντος σπόρον· ταύτα θέλουσιν είσιθα εις εσάς προς τροφήν. **30** και εις πάντα τα ζῶα της γῆς και εις πάντα τα πετεινά του ουρανού και εις παν ερπετόν ἐρπον επὶ της γῆς και ἔχον εν εαυτώ ψυχήν ζώσαν, ἐδώκα πάντα χλωρόν χόρτον εις τροφήν. Και ἔγεινεν ούτω. **31** Και εἶδεν ο Θεός πάντα οσα εποίησε· και ιδού, ήσαν καλά λίαν. Και ἔγεινεν εσπέρα και ἔγεινε πρωΐ, ημέρα ἑκτη.

2 Και συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πάσα η στρατιά αυτών. **2** Και είχε συντελεσμένα ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη τα ἑργα αυτού, τα οποία ἔκαμε· και ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμην από πάντων των ἑργων αυτού, τα οποία ἔκαμε. **3** Και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν· διότι εν αυτή ανεπαύθη από πάντων των ἑργων αυτού, τα οποία ἔκτισε και ἔκαμεν ο Θεός. **4** Αὕτη είναι η γένεσις του ουρανού και της γῆς, ότε εκτίσθησαν αυτά, καθ' η ημέραν εποίησε Κύριος ο Θεός γην και ουρανόν, **5** και πάντα τα φυτά του αγρού, πριν γείνωσιν επὶ της γῆς, και πάντα χόρτον του αγρού, πριν βλαστήσῃ διότι δεν είχε βρέξει Κύριος ο Θεός επὶ της γῆς, και ἀνθρωπος δεν ἄντο διά να εργάζηται την γήν. **6** Ο ατμός δε ανέβαινεν από της γῆς και επότιζε παν το πρόδωπον της γῆς. **7** Και ἐπλάσε Κύριος ο Θεός τον ἀνθρωπον από χώματος εκ της γῆς, και ενεψύσησεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωῆς, και ἔγεινεν ο ἀνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν. **8** Και εφύτευσε Κύριος ο Θεός παράδεισον εν τη Εδέμ κατά ανατολάς και θέσεν εκεί τον ἀνθρωπον, τον οποίον ἐπλασε. **9** Και Κύριος ο Θεός ἔκαμε να βλαστήσῃ εκ της γῆς παν δένδρον ώραίον εις την ὄρασιν και καλόν εις την γεύσιν· και το ζύλον της ζωῆς εν μέσω του παραδείσου και το ζύλον της γνώσεως του καλού και του κακού. **10** Ποταμός δε εξήρχετο εκ της Εδέμ διά να ποτίζῃ τον παραδείσον· και εκείθεν εμερίζετο εις τέσσαρας κλάδους. **11** Το όνομα του ενός, Φιών· ούτος είναι ο περικυκλόνων πάσαν την γην Αβιλά· όπου ευρίσκεται το χρυσίον· **12** το δε χρυσίον της γῆς εκείνης είναι καλόν· εκεί είναι το βδέλλιον και ο λίθος ο ονυχίτης. **13** Και το όνομα του ποταμού του δευτέρου, Γιών ούτος είναι ο περικυκλόνων πάσαν την γην Χούς. **14** Και το όνομα του ποταμού του τρίτου, Τίγρις ούτος είναι ο ρέων προς ανατολάς της Ασσυρίας. Ο δε ποταμός ο τέταρτος, ούτος είναι ο Ευφράτης. **15** Και ἐλαβε Κύριος ο Θεός τον ἀνθρωπον και θέσεν αυτούν εν τω παραδείσου της Εδέμ διά να εργάζηται αυτούν και να φυλάττῃ αυτόν. **16** Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγει, **17** από δε του ζύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού διότι καθ' η ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει. **18** Και είπε Κύριος ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ἄναι ο ἀνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν. **19** Έπλασε δε Κύριος ο Θεός εκ της γῆς πάντα τα ζῶα του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού, και ἔφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ίδη πως να ονομάσῃ αυτά· και δι, το όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις παν ἐμψυχον, τούτο να ἄναι το όνομα αυτού. **20** Και ἐδώκεν ο Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα

πηγάνα του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού· εις δε τον Αδάμ δεν ευρίσκετο βοηθός όμοιος με αυτόν. **21** Και επέβαλε Κύριος ο Θεός ἑκοτασιν επ' τον Αδάμ, και εκοιμήθη· και ἐλαφεί μίαν εκ των πλευρών αυτού και ἐκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. **22** Και κατεσκεύασε Κύριος ο Θεός την πλευράν, την οποίαν ἐλαβεν από τον Αδάμ, εις γυναίκα και ἐφερεν αυτήν προς τον Αδάμ. **23** Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εις της σαρκός μου· αὕτη θέλει ονομασθή ανδρίς, διότι εις του ανδρός αὕτη ελήφθη. **24** Διά τούτο θέλει αφήσει ο ἀνθρωπός τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **25** Ἡσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή αυτού, και δεν ησύχοντο.

3 Ο δε όφις ήτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία ἑκαμένη Κύριος ο Θεός και είπεν ο όφις προς την γυναίκα, Τω δόντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; **2** Και είπεν η γυνή προς τον όφιν, Από του καρπού των δένδρων του παραδείσου δυνάμεθα να φάγωμεν· **3** από δε του καρπού του δένδρου, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε. **4** Και είπεν ο όφις προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνειν **5** αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθῆι οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν. **6** Και είδεν η γυνή, ότι το δένδρον ήτο καλόν εις βρώσιν, και ότι ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς, και επιθυμητόν το δένδρον ως δίδον γνώσιν· και λαβούσα εκ του καρπού αυτού, ἔφαγε· και ἐδώκε και εις τον ἄνδρα αυτής μεθ' εαυτής, και αυτός ἔφαγε. **7** Και ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί αμφοτέρων, και εγνώρισαν ότι ήσαν γυμνοί· και ράψαντες φύλλα συκής, ἔκαμον εις εαυτούς περιζώματα. **8** Και ήκουσαν την φωνήν Κυρίου του Θεού, περιπατούντος εν τω παραδείσω προς το δειλινόν· και εκρύφθησαν ο Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου του Θεού, μεταξύ των δένδρων του παραδείσου. **9** Εκάλεσε δε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ, και είπε προς αυτόν, Πού είσαι; **10** Ο δε είπε, Την φωνήν σου ήκουσα εν τω παραδείσω, και εφοβήθην, διότι είμαι γυμνός· και εκρύφθην. **11** Και είπε προς αυτόν ο Θεός, Τις εφανέρωσεν εις σε ότι είσαι γυμνός; Μήπως ἔφαγες από τον δένδρον, από του οποίου προσέταξα εις σε μη φάγης; **12** Και είπεν ο Αδάμ, Η γυνή την οποίαν ἔδωκας να ἡναι μετ' εμού, αυτή μοι ἔδωκεν από τον δένδρον, και ἔφαγον. **13** Και είπε Κύριος ο Θεός προς την γυναίκα, Τι είναι τούτο το οποίον ἑκαμεῖς; Και η γυνή είπεν, Ο όφις με ηπάτησε, και ἔφαγον. **14** Και είπε Κύριος ο Θεός τον όφιν, Επειδή ἑκαμεῖς τούτο, επικατάρατος να ἡσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και πάντων των ζώων του αγρού· επί της κοιλίας σου θέλεις περιπατεί, και χώμα θέλεις τρώγει, πάσας τας ημέρας της ζωής σου· **15** και ἐχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του στέρματός σου και του στέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσαι την πτέρωναν αυτού. **16** Προς δε την γυναίκα είπε, Θέλω υπερπληθύνει τας λύπας σου και τους πόνους της κυνοφρίας σου· με λύπας θέλεις γεννά τέκνα· και προς τον ἄνδρα σου θέλει είσθαι η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. **17** Προς δε τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της γυναικός σου, και ἔφαγες από τον δένδρον, από του οποίου προσέταξα εις σε λέγων, Μη φάγης απ' αυτού, κατηραμένη να ἡναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της

ζωής σου· **18** και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σέ και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού· **19** εν τω ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον ἄρτον σου, εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει. **20** Και εκάλεσεν ο Αδάμ της γυναικός αυτού, Εύαν· διότι αυτή ήτο μήτηρ πάντων των ζώωντων. **21** Και ἑκάμενη Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματίνους, και ενέδυσεν αυτούς. **22** Και είπε Κύριος ο Θεός, Ιδού, ἔγεινεν ο Αδάμ ως εις εημών, εις το γινώσκειν το καλόν και το κακόν· και τώρα μήπως εκτείνη την χείρα αυτού, και λάβῃ και από του ξύλου της ζωής, και φάη, και ζήση αιωνίως· **23** Οθεν Κύριος ο Θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της Εδέμ, διά να εργάζηται την γην εκ της οποίας ελήφθη. **24** Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ, και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην, διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.

4 Ο δε Αδάμ εγνώρισεν Εύαν την γυναίκα αυτού· και συνέλαβε, και εγέννησε τον Κάιν· και είπεν, Απέκτησα ἄνθρωπον διά του Κυρίου. **2** Και προσέτι εγέννησε τον αδελφόν αυτού τον Ἀβελ. Και ήτο ο Ἀβελ ποικίλην προβάτων, ο δε Κάιν ήτο γεωργός. **3** Και μεθ' ημέρας προσέφερεν ο Κάιν από των καρπών της γης προσφοράν προς τον Κύριον. **4** Και ο Ἀβελ προσέφερε και αυτός από των πρωτότοκων των προβάτων αυτού, και από των στεάτων αυτών. Και επέβλεψε με ευμένειαν Κύριος επί τον Ἀβελ και επί την προσφοράν αυτού· **5** επί δε τον Κάιν και επί την προσφοράν αυτού δεν επέβλεψε. Και ηγανάκτησεν ο Κάιν σφόδρα, και εκατηφίασε το πρόσωπον αυτού· **6** Και είπε Κύριος προς τον Κάιν, Διά τι ηγανάκτησας; και διά τι εκατηφίασε το πρόσωπόν σου; **7** αν συ πράττης καλώς, δεν θέλεις είσθαι ευπρόσδεκτος· και εάν δεν πράττης καλώς, εις την θύραν κείται η αμαρτία· Αλλ' εις σε θέλει είσθαι η επιθυμία αυτού, και συ θέλεις εξουσιάζει επ' αυτού. **8** Και είπεν ο Κάιν προς Ἀβελ τον αδελφόν αυτού, Ας υπάγωμεν εις την πεδιάδα· και ενώ ήσαν εν τη πεδιάδι, σηκωθείς ο Κάιν κατά τον αδελφόν αυτού Ἀβελ εφόνευσεν αυτόν. **9** Και είπε Κύριος προς τον Κάιν, Που είναι Ἀβελ ο αδελφός σου; Ο δε είπε, Δεν εξέύρω· μη φύλαξ του αδελφού μου είμαι εγώ; **10** Και είπεν ο Θεός, Τι έκαμες; η φωνή του αίματος του αδελφού σου βοά προς της γῆς· **11** και τώρα επικατάρατος να ἡσαι από της γης, ήτις ήνοιξε το στόμα αυτής διά να δεχθῇ το αίμα του αδελφού σου εκ της χειρός σου· **12** όταν εργάζησαι την γην, δεν θέλεις είσθαι επί της γης· **13** Και είπεν ο Κάιν προς τον Κύριον, Η αμαρτία μου είναι μεγαλητέρα παρ' ώστε να συγχωρηθῇ· **14** ιδού, με διώκεις σήμερον από προσώπου της γης, και από του προσώπου σου θέλω κρυφθῆ, και θέλω είσθαι πλανήτης και φυγάς επί της γῆς και πας όστις με εύρη, θέλει με φονεύσει. **15** Είπε δε προς αυτόν ο Κύριος, διά τούτο, πας όστις φονεύση τον Κάιν, επταπλασίως θέλει τιμωρηθῆ· Και εβαλεν ο Κύριος σημείον εις τον Κάιν, διά να μη φονεύσῃ αυτόν πας όστις εύρη αυτόν. **16** Και εξήλθεν ο Κάιν από προσώπου του Κυρίου, και κατώκησεν εν τη γη Νωδ, προς ανατολάς της Εδέμ. **17** Εγνώρισε δο ο Κάιν την γυναίκα αυτού, και συνέλαβε, και εγέννησε δο τον Ενώχ· ἔκτισε δε πόλιν, και εκάλεσε το άνομα της πόλεως κατά το άνομα του γειού αυτού, Ενώχ. **18** Εγεννήθη δε εις τον Ενώχ ο Ιράδ και Ιράδ εγέννησε τον Μεχούσιαήλ· και Μεχούσιαήλ εγέννησε τον Λάμεχ. **19** Και ἐλαβεν εις εαυτόν ο Λάμεχ δύο

γυναίκας το ὄνομα της μιας, Ἀδά, και το ὄνομα της ἀλλης, Σιλλά. **20** Και εγέννησεν ἡ Ἀδά τον Ιαβάλ· ούτος ἦτο πατήρ των κατοικούντων στηκναῖς και τρεφόντων κτήνη. **21** Και τὸ ὄνομα του ἀδελφού αυτού ἦτο Ιουβάλ· ούτος ἤτο πατήρ πάντων των παῖζοντων κιθάραν και αὐλόν. **22** Η Σιλλά δε και αυτῇ εγέννησε τον Θουβάλ-κάιν, χαλκέα παντός εργαλείου χαλκού και σιδήρου ἀδελφή δ του Θουβάλ-κάιν ἦτο η Νααμά. **23** Και είπεν ο Λάμεχ προς τας γυναίκας εαυτού, Ἀδά και Σιλλά, Ακούσατε την φωνήν μου· γυναίκες του Λάμεχ, ακροασθήτε τους λόγους μου· επειδή ἀνδρα εφόνευσα εις πληγήν μου· και νέον εις μάστιγά μου. **24** διότι ο μεν Κάιν επταπλασίως θέλει εκδικηθῆναι τον Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά. **25** Εγνώρισε δε πάλιν ο Ἀδάμ την γυναίκα αυτού, και εγέννησεν υἱόν, και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Σηθ, λέγοντα, Ὄτι ἐδώκεν εις εμέ ο Θεός ἄλλο σπέρμα αντί του Ἀβελ, τον οποίον εφόνευσεν ο Κάιν. **26** Και εις τον Σηθ ομοίως εγεννήθη υἱός και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Ενώς. Τότε ἔγεινεν αρχή να ονομάζωνται με το ὄνομα του Κυρίου.

5 Τούτο είναι το βιβλίον της γενεαλογίας του ανθρώπου. **Καθ' ην** ημέραν εποίησεν ο Θεός τον Ἀδάμ, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν. **2** Ἀροεν και θήλυ εποίησεν αυτούς· και ευλόγησεν αυτούς, και εκάλεσε το ὄνομα αυτών, Ἀδάμ, καθ' ην ημέραν εποίησεν αυτούς. **3** Ἐζήσει δε ο Ἀδάμ εκατόν τριάκοντα ἔτη, και εγέννησεν υἱόν κατά την ομοίωσιν αυτού, κατά την εικόνα αυτού, και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Σήθ **4** και ἔγειναν αι ημέραι του Ἀδάμ, αφού εγέννησεν τον Σήθ, οκτακόσια ἔτη· και εγέννησεν υἱούς και θυγατέρας **5** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Ἀδάμ, τας οποίας ἔζησεν, εννεακόσια τριάκοντα ἔτη· και απέθανε. **6** Και ἔζησεν ο Σήθ εκατόν πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Ενώς **7** και ἔζησεν ο Σήθ αφού εγέννησε τον Ενώς, οκτακόσια επτά ἔτη, και εγέννησεν υἱούς και θυγατέρας **8** ἔγειναν διά πάσαι αι ημέραι του Σήθ εννεακόσια δώδεκα ἔτη· και απέθανε. **9** Και ἔζησεν ο Ενώς ενενήκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Καΐνάν **10** ἔζησε δε ο Ενώς, αφού εγέννησε τον Καΐνάν, οκτακόσια δεκαπέντε ἔτη, και εγέννησεν υἱούς και θυγατέρας **11** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Ενώς εννεακόσια πέντε ἔτη· και απέθανε. **12** Και ἔζησεν ο Καΐνάν εβδομήκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Μααλαλεή. **13** ἔζησε δε ο Καΐνάν, αφού εγέννησε τον Μααλαλεή, οκτακόσια τεσσαράκοντα ἔτη, και εγέννησεν υἱούς και θυγατέρας **14** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Καΐνάν εννεακόσια δέκα ἔτη· και απέθανε. **15** Και ἔζησεν ο Μααλαλεή εξήκοντα πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Ιάρεδ. **16** ἔζησε δε ο Μααλαλεή, αφού εγέννησε τον Ιάρεδ, οκτακόσια τριάκοντα ἔτη, και εγέννησεν υἱούς και θυγατέρας **17** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Μααλαλεή οκτακόσια ενενήκοντα πέντε ἔτη· και απέθανε. **18** Και ἔζησεν ο Ιάρεδ εκατόν εξήκοντα δύο ἔτη, και εγέννησε τον Εγώχ **19** ἔζησε δε ο Ιάρεδ, αφού εγέννησε τον Εγώχ, οκτακόσια ἔτη, και εγέννησεν υἱούς και θυγατέρας **20** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Ιάρεδ εννεακόσια εξήκοντα δύο ἔτη· και απέθανε. **21** Και ἔζησεν ο Εγώχ εξήκοντα πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Μαθουσάλα **22** και περιεπάτησεν ο Εγώχ μετά του Θεού, αφού εγέννησε τον Μαθουσάλα, τριακόσια ἔτη, και εγέννησεν υἱούς και θυγατέρας **23** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Εγώχ τριακόσια εξήκοντα πέντε ἔτη. **24** Και περιεπάτησεν ο Εγώχ μετά του Θεού, και δεν ευρίσκετο πλέον· διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός. **25** Και ἔζησεν ο Μαθουσάλα εκατόν ογδοήκοντα επτά ἔτη, και εγέννησε τον Λάμεχ **26** ἔζησε δε ο Μαθουσάλα, αφού εγέννησε τον Λάμεχ, οπτακόσια ογδοήκοντα δύο ἔτη, και εγέννησεν υἱούς

και θυγατέρας **27** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Μαθουσάλα εννεακόσια εξήκοντα εννέα ἔτη· και απέθανε. **28** Ἐζήσε δε ο Λάμεχ εκατόν ογδοήκοντα δύο ἔτη, και εγέννησεν υἱόν **29** και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Νώε, λέγων, Ούτος θέλει ανακουφίσει ημάς από του έργου ημών, και από του μόχου των χειρών ημών, εξ αιτίας της γης την οποίαν κατηράσθη ο Κύριος. **30** Ἐζήσε δε ο Λάμεχ, αφού εγέννησε τον Νώε, πεντακόσια ενενήκοντα πέντε ἔτη, και εγέννησεν υἱούς και θυγατέρας **31** και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Λάμεχ επτακόσια εβδομήκοντα επτά ἔτη· και απέθανε. **32** Και ο Νώε ἦτο ηλικίας πεντακοσίων ετών· και εγέννησεν ο Νώε τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

6 Και ὅτε ἤρχισαν οι ἀνθρωποι να πληθύνωνται επί του προσώπου της γης, και θυγατέρες εγεννήθησαν εις αυτούς, **2** Ιδόντες οι υἱοί του Θεού τας θυγατέρας των ανθρώπων, ὅτι ήσαν ώραία, ἔλαβον εις εαυτούς γυναίκας εκ πασῶν δασάς ἔκλεξαν. **3** Και είπε Κύριος, Δεν θέλει καταμείνει πάντοτε το πνεύμα μου μετά του ανθρώπουν, διότι είναι σάρξ· αι ημέραι αυτού θέλουσιν είσθαι ακόμη εκατόν εἰκοσί ἔτη. **4** Κατ' εκείνας τας ημέρας ήσαν οι γίγαντες επὶ της γης, και ἔτι, ὑστερον, αφού οι υἱοί του Θεού εισήλθον εις τας θυγατέρας των ανθρώπων, και αύται ετεκνοποιήσαν εις αυτούς· εκείνοι ήσαν οι δυνατοί, οι ἔκπαλαι άνδρες ονομαστοί. **5** Και είδεν ο Κύριος ὅτι επληθύνετο η κακία του ανθρώπουν επὶ της γης, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμῶν της καρδίας αυτού ήσαν μόνον κακίας πάσας τας ημέρας. **6** Και μετεμελήθη ο Κύριος ὅτι εποίησε τον ἀνθρώπον επὶ της γης, και ελυπήθη εν τη καρδίᾳ αυτού. **7** Και είπεν ο Κύριος, Θέλω εξαλείψει τον ἀνθρωπον, τον οποίον εποίησα, από προσώπου της γῆς· από ανθρώπουν ἔως κτήνους, ἔως ερπετού, και ἔως πτηνού του ουρανού· επειδή μετεμελήθην ὅτι εποίησα αυτούς. **8** Ο δε Νώε εύρε χάριν ενώπιον Κυρίου. **9** Αὕτη είναι η γενεαλογία του Νώε. Ο Νώε ἦτο ἀνθρωπος δίκαιοις, τέλειος μεταξύ των συγχρόνων αυτού· μετά του Θεού περιεπάτησεν ο Νώε. **10** Και εγέννησεν ο Νώε τρεις υἱούς, τον Σημ, τον Χαμ και τον Ιάφεθ. **11** Διεφθάρη δε η γη ενώπιον του Θεού, και επεντίσθη η γη αδικίας. **12** Και είδεν ο Θεός την γην, και ιδού, οτι διεφθαρμένη διότι πάσα σαρξ είχε διαφθείρει την οδόν αυτής επὶ της γης. **13** Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, Το τέλος πάστης σαρκός ήλθεν ενώπιον μου, διότι η γη επεντίσθη αδικίας απ' αυτών· και ιδού, θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και την γην. **14** Κάμε εις σεαυτόν κιβωτόν εκ οὐλών Γόρφερ κατά δωμάτια θέλεις κάμει την κιβωτόν, και θέλεις αλείψει αυτήν έσωθεν και ξέωθεν με πίσσαν. **15** Και ούτω θέλεις κάμει αυτήν· το μεν μήκος της κιβωτού θέλει έσθια τριακοσίων πηχών, το δε πλάτος αυτής πεντήκοντα πηχών, και το ύψος αυτής τριάκοντα πηχών. **16** Στέγην θέλεις κάμει εις την κιβωτόν, και εις πήχην τελειώσει αυτήν ἀνώθεν· και την θύραν της κιβωτού θέλεις βάλει εκ πλαγίων· κατώγαια, διώροφα, και τριώροφα θέλεις κάμει αυτήν. **17** Εγώ δε, ιδού, εγώ επιφέρω τον κατακλυσμόν των υδάτων επὶ της γης, διά να εξολοθρεύσω πάσαν σάρκα, έχουσαν εν εαυτῇ πνεύμα ζωής υποκάτω του ουρανού· παν δι, τι είναι επὶ της γης, θέλει αποθάνει. **18** Και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς σέ· και θέλεις εισέλθει εις την κιβωτόν, συ, και οι υἱοί σου, και η γυνή σου, και αι γυναίκες των ιων σου μετά σου. **19** Και από παντός ζώου εκ πάσης σαρκός, ανά δύο επι πάντων θέλεις ειοάξει εις την κιβωτόν, διά να φυλάξῃς την ζωήν αυτών μετά σεαυτού· ἀρσεν και θήλυ θέλουσιν είσθαι. **20** Από των πτηνῶν κατά το είδος αυτών, και από των κτηνῶν κατά το είδος αυτών, από πάντων των ερπετῶν της γης κατά το είδος αυτών, ανά δύο εκ πάντων

θέλουσιν εισέλθει προς σε, διά να φυλάξῃς την ζωήν αυτών.
21 Και συ λάβε εις σεαυτόν από παντός φαγητού το οποίον τρώγεται, και θέλεις συνάξει αυτό πλησίον σου· και θέλει είσθαι εις σε, και εις αυτά, προς τροφήν.
22 Και ἔκαμεν ο Νώε κατά πάντα ὄσα προσέταξεν εις αυτὸν ο Θεός ούτως ἔκαμε.

7 Και εἶπε Κύριος προς τὸν Νώε, Εἰσελθε συ, και πας ο οίκος σου, εις τὴν κιβωτὸν διότι σε εἰδὸν δίκαιον ενώπιον μου εν τῇ γενεᾷ ταύτῃ· **2** από πάντων των κτηνῶν των καθαρῶν λάβε εις σεαυτόν επτὰ επτά, ἀρσεν και το θήλυν αυτού και από των κτηνῶν των μη καθαρῶν ανά δύο, ἀρσεν και το θήλυν αυτού· **3** και από των πτηνῶν του ουρανού επτὰ επτά, ἀρσεν και θήλυν διά να διατηρήσης σπέρμα επί προσώπου πάσης τῆς γῆς· **4** επειδή ἐτι μετά επτὰ ημέρας εγώ φέρω βροχήν επί της γῆς τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· και θαλασσαί φέρω εξαλείψει από προσώπου της γῆς παν ὅ, τι υπάρχει, το οποίον εποίησα.
5 Και ἔκαμεν ο Νώε κατά πάντα ὄσα προσέταξεν εις αυτὸν ο Κύριος.
6 Ήτο δε ο Νώε εξακοσίων ετῶν, ὅτε ἔγινεν ο κατακλυσμός των υδάτων επί της γῆς.
7 Και εισήλθεν ο Νώε, και οι υιοί αυτού, και η γυνή αυτού, και αι γυναίκες των νιών μετ' αυτού, εις την κιβωτόν, και από των κτηνῶν των μη καθαρῶν, και από των πτηνῶν, και από πάντων των ερπόντων επί της γῆς,
9 δύο δύο εισήλθον προς τὸν Νώε εις την κιβωτόν, ἀρσεν και θήλυν, καθώς προσέταξεν ο Θεός εις τον Νώε.
10 Και μετά τας επτὰ ημέρας, τα ὄντα του κατακλυσμού επιτήλθον επί της γῆς.
11 Το εξακοινοστόν ἐτος της ζωῆς του Νώε, τον δεύτερον μήνα, την δεκάτην εβδόμηνην ημέραν εσχίσθησαν πάσαι αι πηγαὶ της μεγάλης αβύσου, και οι καταρράκται των ουρανών πνοιχθησαν.
12 Και ἔγινεν ο υετός επί της γῆς τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας.
13 Κατά την αυτήν ταύτην ημέραν εισήλθεν ο Νώε, και οι υιοί του Νώε, Σημ και Χαμ και Ιάφεθ, και η γυνή του Νώε, και αι τρεις γυναίκες των νιών μετ' αυτού, εις την κιβωτόν.
14 αυτοί, και πάντα τα ζώα κατά το είδος αυτών, και πάντα τα εκπετά τα ἑρποντα επί της γῆς κατά το είδος αυτών, και πάντα τα πτηνά κατά το είδος αυτών, και παν πτερωτό παντός είδους.
15 Και εισήλθον προς τὸν Νώε εις την κιβωτόν, δύο δύο από πάσης σαρκός ἡτις ἔχει πνεύμα ζωῆς.
16 Και τα εισερχόμενα, ἀρσεν και θήλυν από πάσης σαρκός, εισήλθον, καθώς προσέταξεν εις αυτὸν ο Θεός και ἔκλεισεν ο Κύριος την κιβωτόν επάνω αυτού.
17 Και ἔγινεν ο κατακλυσμός τεσσαράκοντα ημέρας επί της γῆς και επληθύνθησαν τα ὄντα, και εισήκωσαν την κιβωτόν, και ψύφη ουπεράνω της γῆς.
18 Και εκραταιούντο τα ὄντα, και επληθύνοντο σφόδρα επί της γῆς και η κιβωτός εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων.
19 Και τα ὄντα υπερεκραταιούντο σφόδρα επί της γῆς και εσκεπάσθησαν πάντα τα ὄρη την ψυφάλη τα υποκάτω παντός του ουρανού.
20 Δεκαπέντε πήχας υπεράνω ψυφάθησαν τα ὄντα, και εσκεπάσθησαν τα ὄρη.
21 Και απέθανε πάσα σαρξ κινούμενη επί της γῆς, των πτηνῶν και των κτηνῶν και των ζώων, και πάντων των ερπετῶν των ερπόντων επί της γῆς, και πας ἀνθρωπος.
22 Εκ πάντων των ὄντων επί της ξηρᾶς, πάντα ὄσα είχον πνοιήν ζωῆς εις τους μυκτήρας αυτών, απέθανον.
23 Και ἔξελείφθη παν το υπάρχον επί του προσώπου της γῆς, από ανθρώπου ἔως κτήνους, ἔως ερπετού και ἔως πτηνού του ουρανού, και εξηλείφθησαν από της γῆς ἔμενε δε μόνον ο Νώε, και ὄσα ἦσαν μετ' αυτού εν τη κιβωτῷ.
24 Και εκραταιούντο τα ὄντα επί της γῆς εκατόν πεντήκοντα ημέρας.

8 Και ενεθυμήθη ο Θεός τον Νώε, και πάντα τα ζώα, και πάντα τα κτήνη, τα μετ' αυτού εν τη κιβωτῷ· και διεβίβασεν ο Θεός ἀνέμον επί την γῆν, και τα ὄντα εστάθησαν.
2 Και εκλείσθησαν αι πηγαὶ της αβύσου, και οι καταρράκται του ουρανού, και εκρατήθη ο νετός από των ουρανών.
3 Και εσύροντα τα ὄντα από της γῆς κατά συνέχειαν και ωλιγόστευον τα ὄντα μετά τας εκατόν πεντήκοντα ημέρας.
4 Και εκάθισεν η κιβωτός την δεκάτην εβδόμηνην του εβδόμου μηνός επί των ορέων Αραράτ.
5 Τα δε ὄντα ωλιγόστευον κατά συνέχειαν ἔως του δεκάτου μηνός· την πρώτην του δεκάτου μηνός εφάνησαν αι κορυφαὶ των ορέων.
6 Και μετά τεσσαράκοντα ημέρας ἤνοιξεν ο Νώε την θυρίδα της κιβωτού, την οποίαν είχε κάμει·
7 και απέστειλε τον κόρακα, ὁστις εξελθών υπήγαινε και ἥρχετο, εωσού εξηράνθησαν τα ὄντα από της γῆς.
8 Και απέστειλε την περιστεράν κατόπιν αυτού, διά να ίδη αν ἔπαυσαν τα ὄντα από προσώπου της γῆς·
9 και μη ευρίσκουσα η περιστερά ανάπταισαν των ποδών αυτής, επέστρεψε προς αυτόν εις την κιβωτόν, διότι τα ὄντα ἦσαν επί του προσώπου πάσης της γῆς και εκτείνας την χείρα αυτού, επίσασεν αυτήν και εισήγαγεν αυτήν προς εαυτόν εις την κιβωτόν.
10 Και ανέμεινεν ἐτι ἄλλας επτὰ ημέρας, και πάλιν απέστειλε την περιστεράν εικ της κιβωτού.
11 Και επέστρεψε προς αυτόν την περιστερά προς το εσπέρας, και ιδού, ἥτο εν τω στόματι αυτής φύλλον ελαίας, απεσπασμένον και γεννύρισεν ο Νώε ὅτι ἔπαυσαν τα ὄντα από της γῆς.
12 Και ανέμεινεν ἐτι ἄλλας επτὰ ημέρας, και απέστειλε την περιστεράν· και δεν επανέστρεψε πλέον προς αυτόν.
13 Κατά δε το εξακοινοστόν πρώτον ἔτος του Νώε, την πρώτην του πρώτου μηνός, εξέλιπον τα ὄντα από της γῆς και εστίκωσεν ο Νώε την στέγην της κιβωτού, και είδε, και ιδού, εξέλιπε το ὄντων από προσώπου της γῆς.
14 Και την εικοστήν εβδόμηνην ημέραν του δευτέρου μηνός εξηράνθη η γῆ·
15 και ελάλησεν ο Θεός προς τον Νώε, λέγων, **16** Ἐξέλθε εκ της κιβωτού, συ, και η γυνή σου, και οι υιοί σου, και αι γυναίκες των νιών σου μετά σού·
17 πάντα τα ζώα τα μετά σου, από πάσης σαρκός, και πτηνά και κτήνη και παν ερπετόν ἑρποντα επί της γῆς, εξάγαγε μετά σου, και ας πολυτλασσισθώσιν επί της γῆς, και ας αυξηνθώσι και ας πληθυνθώσιν επί της γῆς.
18 Και εξήλθεν ο Νώε, και οι υιοί αυτού, και η γυνή αυτού, και αι γυναίκες των νιών αυτού μετ' αυτού·
19 πάντα τα ζώα, πάντα τα ερπετά και πάντα τα πτηνά, παν ὅ, τι κινείται επί της γῆς, κατά τα ἑδη αυτων, εξήλθον εκ της κιβωτού.
20 Και ωκοδόμησεν ο Νώε θυσιαστήριον εις τον Κύριον· και ἔλαβεν από παντός κτήνους καθαρούς, και από παντός πτηνού καθαρού, και προσέφερεν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου.
21 Και ωφράνθη Κύριος ουμήν ευωδίας· και είπε Κύριος εν τη καρδία αυτού, Δεν θέλω καταρασθή την εξ αιτίας του ανθρώπου· διότι ο λογισμός της καρδίας του ανθρώπου είναι κακός εκ νηπιότητος αυτού· ουδέ θέλω πατάξει πλέον πάντα τα ζώατα, καθώς ἔκαμεν.
22 εν ώσ μένει γη, σπορά και θερισμός, και ψύχος και καύμα, και θέρος και χειμών, και ημέρα και νυχ, δεν θέλουσι παύσει.

9 Και ευλόγησεν ο Θεός τον Νώε και τους υιούς αυτού· και είπε προς αυτούς, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε την γῆν·
2 και ο φόβος σας και ο τρόμος σας θέλει είσθιαν επί πάντα τα ζώα της γῆς, και επί πάντα τα πτηνά του ουρανού, επί παν ὅ, τι ἑρπετει επί της γῆς, και επί πάντας τους ιχθύας της θαλάσσης τας χείρας σας εδόθησαν·
3 παν κινούμενον, το οποίον ζη, θέλει είσθαι εις σας προς τροφήν·
4 κρέας όμως με την ζωήν αυτού, με το

αίμα αυτού, δεν θέλετε φάγει· 5 και εξάπαντος το αίμα σας, το αίμα της ζωής σας, θέλω εκζητήσει εκ της χειρός παντός ζώου θέλω εκζητήσει αυτό, και εκ της χειρός του ανθρώπου εκ της χειρός παντός αδελφού αυτού θέλω εκζητήσει την ζωήν του ανθρώπου· 6 ὅστις χύνει αίμα ανθρώπου, υπό ανθρώπου θέλει χυθή το αίμα αυτού διότι κατ' εικόνα Θεού εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον· 7 σεις δε αυξάνεσθε και πληθυνεσθε, πολλαπλασιάσθε επί της γης, και πληθύνεσθε επ' αυτής. 8 Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε και προς τους υιούς αυτού μετ' αυτού, λέγων, 9 Και εγώ, ίδού, στήνω την διαθήκην μου προς εσάς, και προς το σπέρμα σας ύστερον από σάς· 10 και προς παν έμψυχον ζώον, το οποίον είναι με σας, εκ των πτηνών, εκ των κτηνών και εκ πάντων των ζώων της γης, τα οποία είναι με σάς από παντός του εξελθόντος εκ της κιβωτού, έως παντός ζώου της γης· 11 και στήνω την διαθήκην μου προς εσάς και δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από των υδάτων του κατακλυσμού ουδέ θέλει είσθαι πλέον κατακλυσμός διά να φθείρη την γην. 12 Και είπεν ο Θεός, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν εγώ κάμνω μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενέας αιώνιους· 13 Θέω το τόξον μου εν τη νεφέλῃ, και θέλει είσθαι εις τη σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γῆς· 14 και όταν συννεφώσω νεφέλην επί της γης, θέλει φανή το τόξον επί τη νεφέλη· 15 και θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου, την μεταξύ εμού και υμών, και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης σαρκός· και τα ύδατα δεν θέλουσιν είσθαι πλέον εις κατακλυσμόν διά να εξαλείψωσι πάσαν σάρκα· 16 και το τόξον θέλει είσθαι εν τη νεφέλῃ· και θέλω βλέπει αυτό, διά να ενθυμιώμαι την παντοτεινήν διαθήκην την μεταξύ Θεού και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης σαρκός ήτις είναι επί της γης. 17 Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν έστησα μεταξύ εμού και πάσης σαρκός ήτις είναι επί της γης. 18 Ἡσαν δε οι υιοί του Νώε, οι εξελθόντες εκ της κιβωτού, Σημ και Χαμ και Ιάφεθ. Ο δε Χαμ ἡτο πατήρ του Χαναάν. 19 Οι τρεις ούτοι είναι οι υιοί του Νώε, και εκ τούτων διεσπάρησαν εις πάσαν την γην. 20 Και ἥρχισεν ο Νώε να ἤναι γεωργός και εφύτευσεν αμπελώνα· 21 και ἔπειν εκ του οίνου και εμεθύσθη, και εγυμνώθη εν τη σκηνή αυτού. 22 Και είδεν ο Χαμ, ο πατήρ του Χαναάν, την γύμνωσιν του πατρός αυτού· και ανήγγειλε τούτο προς τους δύο αδελφούς αυτού ἔξο. 23 Και λαβόντες ο Σημ και ο Ιάφεθ τό ένδυμα, επέέθηκαν αυτό επί τα δύο αυτων νώτας· και βαδίσαντες οπισθώτως, εσκέπασαν την γύμνωσιν του πατρός αυτών· και τα πρόσωπα αυτών ἤσαν προς τα οπίσω, και την γύμνωσιν του πατρός αυτών δεν είδον. 24 Ανανήψας δε ο Νώε από του οίνου αυτού, ἔμαθεν ὅστις ἔκαμεν εις αυτὸν ο υἱός αυτού ο νεώτερος. 25 Και ἔπειν, Επικατάρατος ο Χαναάν δούλος των δούλων θέλει είσθαι εις τους αδελφούς αυτού. 26 Και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Σημ. Και ο Χαναάν θέλει είσθαι δούλος εις αυτόν· 27 ο Θεός θέλει πλατύνει τον Ιάφεθ, και θέλει κατοικήσει εν ταῖς σκηναῖς του Σημ, ο δε Χαναάν θέλει είσθαι δούλος εις αυτόν· 28 Και ἔζησεν ο Νώε μετά τον κατακλυσμόν τριακόσια πεντήκοντα ἔτη. 29 Και ἔγειναν πάσαι αι ημέραι του Νώε εννεακόσια πεντήκοντα ἔτη· και απέθανε.

10 Και αύτα είναι αι γενεαλογίαι των υιών του Νώε, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ και εγεννήθησαν εις αυτούς υιοί μετά τον κατακλυσμόν. 2 Οι υιοί του Ιάφεθ ἥσαν Γομέρ, και Μαγώ, και Μαδᾶ, και Ιανάν, και Θουβάλ, και Μεσέχ, και Θειράς. 3 Και οι υιοί του Γομέρ, Ασχενάζ, και Ριφάθ, και Θωγαρμά. 4 Και οι υιοί

του Ιανάν, Ελεισά, και Θαρσείς, Κιττέιμ, και Δωδανείμ. 5 Εκ τούτων εμοιράσθησαν αι νήσοι των εθνών εις τους τόπους αυτών· εκάστου κατά την γλώσσαν αυτού, κατά τας φυλάς αυτών, εις τα ἔθνη αυτῶν. 6 Και οι υιοί του Χαμ, Χούν, και Μισράτη, και Φούθ, και Χαναάν. 7 Και οι υιοί του Χούν, Σεβά, και Αβιλά, και Σαβθά, και Ρααμά, και Σαβθεκά· και οι υιοί του Ρααμά, Σεβά, και Δαιδάν. 8 Και ο Χούν εγέννησε τον Νεβρώδ ούτος ήρχισε να ἤναι ισχυρός επί της γῆς· 9 αυτός ήτο ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου· διά τούτο λέγεται, Ως Νεβρώδ, ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου· 10 και η αρχή της βασιλείας αυτού εστάθη Βαβυλών, και Ερέχ, και Αχάδ, και Χαλάνε, εν τη γη Σενναάρ. 11 Εκ της γης εκείνης εξήλθεν ο Ασσούρ, και ωκοδόμησε την Νινευή, και την πόλιν Ρεχωβώθ, και την Χαλάχ, 12 και την Ρεσέν μεταξύ της Νινευή και της Χαλάχ αύτή είναι η πόλις η μεγάλη. 13 Και ο Μισράτην εγέννησε τους Λουδέιμ, και τους Αναμείμ, και τους Λεαβείμ, και τους Ναφθουχείμ, 14 και τους Πατρουσείμ, και τους Χασλουχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Χαφθορείμ. 15 Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα, πρωτότοκον αυτού, και τον Χετταίον, 16 και τον Ιεβουσαίον, και τον Αμορραίον, και τον Γεργεσαίον, 17 και τον Εναίον, και τον Αρουσαίον, και τον Ασενναίον, 18 και τον Αρβάδιον, και τον Σαμαραίον, και τον Αμαθαίον. Και μετά τούτο διεσπάρησαν αι φυλαί των Χαναναίων. 19 Και ἥσαν τα ὄρια των Χαναναίων από Σιδώνος, καθώς υπάγει τις εις Γέραφα, ἔως Γάζης, και καθώς υπάγει τις εις Σδόμα και Γόμορρα, και Αδαμά, και Σεβωαίμ, ἔως Λασά. 20 Ούτοι είναι οι υιοί του Χαμ, κατά τας φυλάς αυτών, κατά τας γλώσσας αυτών, εις τους τόπους αυτών, εις τα ἔθνη αυτών. 21 Και εις τον Σημ, τον πατέρα πάντων των υιών του Ἐβρεών, τον αδελφόν Ιάφεθ του μεγαλητέρου, εγεννήθησαν και εις αυτόν υιοί. 22 Υιοί του Σημ ἥσαν Ελάμ, και Ασσούρ, και Αρφαζάδ, και Λούδ, και Αράμ. 23 Και οι υιοί του Αράμ, Ουζ, και Ουλ, και Γεθέρ, και Μας. 24 Και ο Αρφαζάδ εγέννησε τον Σαλά· και ο Σαλά εγέννησε τον Ἐβρεών. 25 Και εις τον Ἐβρεών εγεννήθησαν δύο υιοί το όνομα του ενός, Φαλέγ· διότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερίσθη η γῆ· και το όνομα του αδελφού αυτού, Ιοκτάν. 26 Και ο Ιοκτάν εγέννησε τον Αλμωδάδ, και τον Σαλέφ, και τον Ασαρμαβέθ, και τον Ιαράχ, 27 και τον Αδωράμ, και τον Ουζάλ, και τον Δικλά, 28 και τον Οβάλ, και τον Αβιμαήλ, και τον Σεβά, 29 και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάθ· πάντες ούτοι ἥσαν υιοί τον Ιοκτάν. 30 Και οι κατοικίαι αυτών ἦτο από Μησά, καθώς υπάγει τις εις Σεφαρά, ὅρος της Ανατολής. 31 Ούτοι είναι οι υιοί του Σημ, κατά τας φυλάς αυτών, κατά τας γλώσσας αυτών, εις τους τόπους αυτών, κατά τας γενέας αυτών, εις τα ἔθνη αυτών· 32 Αύται είναι αι φυλαί των υιών του Νώε, κατά τας γενέας αυτών, εις τα ἔθνη αυτών· και εκ τούτων διεσπάρησαν τα ἔθνη επί της γης μετά τον κατακλυσμόν.

11 Και ἥτο πάσα η γη μιας γλώσσης και μιας φωνής. 2 Και ὅτε εκίνησαν από της ανατολής, εύρον πεδιάδα εν τη γη Σενναάρ και κατώκησαν εκεῖ. 3 Και είπεν ο εις προς τον ἄλλον, Ἐλθετε, ας κάμωμεν πλίνθους, και ας ψήσωμεν αυτάς εν πυρί· και εχρησίμευσεν εις αυτούς η μέν πλίνθος αντί πέτρας, η δε ἀσφαλτός εχρησίμευσεν εις αυτούς αντί πηλού. 4 Και είπον, Ἐλθετε, ας οικοδομήσωμεν εις εαυτούς πόλιν και πύργον, τον οποίου τη κορυφή να φθάνη ἔως του ουρανού· και αι αποκτήσωμεν εις εαυτούς όνομα, μήπως διασπαρώμεν επί του προσώπου πάσης της γης. 5 Κατέβη δε ο Κύριος διά να ἰδη την πόλιν και τον πύργον, τον οποίον ωκοδόμησαν οι υιοί των ανθρώπων. 6 Και είπεν ο Κύριος, Ιδού, εις λαός, και

πάντες έχουσι μίαν γλώσσαν, και ήρχισαν να κάμψωσι τούτο· και τώρα δεν θέλει εμποδισθή εις αυτούς παν ό, τι σκοπεύουσι να κάμψων· 7 Έλθετε, ας καταφώμεν και ας συγχύωμεν εκεί την γλώσσαν αυτών, διά να μη εννοή το εις του ἄλλου την γλώσσαν. 8 Και διεσκόρπισεν αυτούς ο Κύριος εκείθεν επί την προσώπου πάσης της γῆς· και ἐπαυσαν να οικοδομώσι την πόλιν. 9 Διά τούτο ωνομάσθη το ὄνομα αυτῆς Βαβέλ· διότι εκεὶ συνέχειν ο Κύριος την γλώσσαν πάσης της γῆς· και εκείθεν διεσκόρπισεν αυτούς ο Κύριος επί το πρόσωπον πάσης της γῆς. 10 Αὕτη είναι η γενεαλογία του Σημ. Ο Σημ ἦτο επών εκατόν, ὃτε εγέννησε τον Αρφαξάδ δύο ἔτη μετά τον κατακλυσμόν. 11 και ἔζησεν ο Σημ, αφού εγέννησε τον Αρφαξάδ, πεντακόσια ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 12 Και ο Αρφαξάδ ἔζησε τριάκοντα πέντε ἔτη, και εγέννησε τον Σαλά· 13 και ἔζησεν ο Αρφαξάδ, αφού εγέννησε τον Σαλά, τετρακόσια τρία ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 14 Και ο Σαλά ἔζησε τριάκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Εβρε· 15 και ἔζησεν ο Σαλά, αφού εγέννησε τον Εβρε, τετρακόσια τρία ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 16 Και ἔζησεν ο Εβρε τριάκοντα τέσσαρα ἔτη, και εγέννησε τον Φαλέγ· 17 και ἔζησεν ο Εβρε, αφού εγέννησε τον Φαλέγ, τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 18 Και ἔζησεν ο Φαλέγ τριάκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Ραγαύ· 19 και ἔζησεν ο Φαλέγ, αφού εγέννησε τον Ραγαύ, διακόσια εννέα ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 20 Και ἔζησεν ο Ραγαύ τριάκοντα δύο ἔτη, και εγέννησε τον Σερούχ· 21 και ἔζησεν ο Ραγαύ, αφού εγέννησε τον Σερούχ, διακόσια επτά ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 22 Και ἔζησεν ο Σερούχ τριάκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Ναχώρ· 23 και ἔζησεν ο Σερούχ, αφού εγέννησε τον Ναχώρ, διακόσια ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 24 Και ἔζησεν ο Ναχώρ εικοσιεννέα ἔτη, και εγέννησε τον Θάρα· 25 και ἔζησεν ο Ναχώρ, αφού εγέννησε τον Θάρα, εκατόν δεκαεννέα ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 26 Και ἔζησεν ο Θάρα εβδομήκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Αρβαμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν. 27 Και αὕτη είναι η γενεαλογία του Θάρα· ο Θάρα εγέννησε τον Αρβαμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν· και ο Αρράν εγέννησε τον Λωτ. 28 Και απέθανεν ο Αρράν ενώπιον Θάρα του πατρός αυτού εν τῷ τόπῳ τῆς γεννήσεως αυτού, εν Ουρ των Χαλδαίων. 29 Και ἐλάβον ο Αρβαμ και ο Ναχώρ εἰς εαυτούς γυναίκας το ὄνομα τῆς γυναικός του Αρβαμ ἥτο Σάρα· και το ὄνομα τῆς γυναικός του Ναχώρ, Μελχά, θυγάτη του Αρράν, πατρός Μελχά, και πατρὸς Ιεσχά. 30 Η δε Σάρα ἥτο στείρα, δεν είχε τέκνον. 31 Και ἐλάβεν ο Θάρα Αρβαμ τον υιόν αυτού και Λωτ τον υιόν του Αρράν εγγονόν εαυτού, και Σάραν την εαυτού νύμφην, την γυναίκαν Αρβαμ του υιού αυτοῦ και ἔξιλθον ομού από της Ουρ των Χαλδαίων, διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν· και ἤλθον ἔως Χαρράν και κατώκησαν εκεί. 32 Και ἐγείναν αι ημέραι του Θάρα διακόσια πέντε ἔτη· και απέθανεν ο Θάρα εν Χαρράν.

12 Ο δε Κύριος είπε προς τον Αρβαμ, Ἐξελθε εκ της γῆς σου, και εκ της συγγενείας σου, και εκ του οίκου του πατρός σου, εις την γην την οποίαν θέλω σοι δεῖξε· 2 και θέλω σε κάμει εις ἔνον μέγαν και θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το δόνομά σου· και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· 3 και θέλω ευλογήσει τους ευλογούντας σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρασθή· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γῆς· 4 Και υπήγειν ο Αρβαμ, καθώς είπε προς αυτόν ο Κύριος και μετ' αυτού υπήγει και ο Λώτ ο δε Αρβαμ ἥτο ηλικίας εβδομήκοντα πέντε ετών, ὃτε εξήλθεν από Χαρράν. 5 Και

ἔλαβεν ο Αρβαμ Σάραν την γυναίκα αυτού, και Λωτ τον υιόν του αδελφού αυτού, και πάντα τα υπάρχοντα αυτών ὄσα είχον αποκτήσει εν Χαρράν, και εξήλθον διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν· και ἤλθον εις την γην Χαναάν. 6 Και διεπέρασεν ο Αρβαμ την γην εκείνην ἔως του τόπου Συχέμ, ἔως της δρύος Μορέψ οι δε Χαναναίοι τότε κατώκουν εν τη γη ταύτη. 7 Και εφάνη ο Κύριος εις τον Αρβαμ και είπεν, Εἰς το σπέρμα σου θέλω δώσει την γην ταύτην. Και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον εις τον Κύριον, δόστις εφάνη εις αυτόν. 8 Και εκείθεν μετέβη προς το όρος, το κατά ανατολάς της Βαιθήλ, και ἐστησε την σκηνήν αυτού ἔχων την Βαιθήλ προς δυσμάς και την Γαί προς ανατολάς· και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και επεκαλέσθη το όνομα του Κυρίου. 9 Και μετεσκήνωσεν ο Αρβαμ, οδοιπορών και προχωρών προς μεσημβρίαν. 10 Ἐγείνε δε πείνα εν τη γη ταύτη και κατέβη ο Αρβαμ εις την Αίγυπτον διά να παροικήσῃ εκεί διότι η πείνα ἥτο βαρεία εν τη γη. 11 Και ὃτε επλήσιαζε να εισέλθῃ εις την Αίγυπτον, εἴπε προς Σάραν την γυναίκα αυτού, Ιδού, γνωρίζω ὅτι είσαι γυνή ευειδής· 12 θέλει συνιψή λοιπόν, ώστε καθώς σε ἴδωσιν οι Αιγύπτιοι, θέλουσιν ειπεῖ, Γυνή αυτού είναι αὐτή· και θέλουσι φονεύσει εμέ, σε δε θέλουσι φυλάξει ζώσαν. 13 Ειπέ λοιπόν, ότι είσαι αδελφή μου, διά να γείνη καλόν εις εμέ εξ αιτίας σου, και να φυλαχθῇ η ζωή μου διά σε. 14 Και ὃτε εισίληπν ο Αρβαμ εις την Αίγυπτον, είδον οι Αιγύπτιοι την γυναίκα ὅτι ἥτο ώραία σφόδρα. 15 Και οι ἀρχοντες του Φαραώ είδον αυτήν, και επίνεσαν αυτήν προς τον Φαραώ και ελήφθη η γυνή εις την οικίαν του Φαραώ. 16 Τον δε Αρβαμ μετεχειρίσθησαν καλώς δι' αυτήν· και είχε πρόβατα και βόας και όνους και δούλους και δούλας και όνους θηλυκάς και καμήλους. 17 Και επέφερεν ο Κύριος επί τον Φαραώ και επί τον οίκον αυτού πληγάς μεγάλας εξ αιτίας Σάρας της γυναικός του Αρβαμ. 18 Εκάλεσε δε ο Φαραώ τον Αρβαμ, και είπε, Τι είναι τούτο, το οποίον ἔκαμες εις εμέ; διά τι δεν μ' εφανέρωσας ότι αὐτή είναι γυνή σου; 19 διά τι είπας, Αδελφή μου είναι αὐτή· και ἐλάβον αυτήν εις εμαυτόν διά γυναίκα· και τώρα, ιδού η γυνή σου· λάβε αυτήν, και υπάγε. 20 Και διώρισεν ο Φαραώ ανθρώπους εις αυτόν, και την γυναίκα αυτού και πάντα ὄσα είχε.

13 Ανέβη δε ο Αρβαμ εξ Αιγύπτου, αυτός και η γυνή αυτού, και πάντα ὄσα είχε, και ο Λωτ μετ' αυτού, προς μεσημβρίαν. 2 Και ο Αρβαμ ἥτο πλούσιος σφόδρα εις κτήνη, εις αργύριον και εις χρυσίον. 3 Και υπήγειν οδεύων από μεσημβρίας ἔως Βαιθήλ ἔως του τόπου όπου ἥτο η σκηνή αυτού το πρότερον μεταξύ Βαιθήλ και Γαί· 4 εις τον τόπον του θυσιαστηρίου, το οποίον είχε κάμει εκεί καταρχάς· και επεκαλέσθη εκεί ο Αρβαμ το δόνομα του Κυρίου. 5 Και ο Λωτ ακόμη, ο συμπορευόμενος μετά του Αρβαμ, είχε πρόβατα και βόας και σκηνάς. 6 Και δεν εχώρει αυτούς η γη διά να κατοικώσιν ομού· διότι ἥσαν τα υπάρχοντα αυτών πολλά, και δεν ηδύναντο να κατοικώσιν ομού. 7 Και συνέβη ἔρις μεταξύ των ποιμένων των κτηνών του Αρβαμ και των ποιμένων των κτηνών του Λώτ· οι δε Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι κατώκουν τότε την γην. 8 Είπε δε ο Αρβαμ προς τον Λώτ, Ας μη ἵναι, παρακαλώ, ἔρις μεταξύ εμού και σου και μεταξύ των ποιμένων μου και των ποιμένων σου· διότι αδελφοί είμεθα ημείς· 9 δεν είναι πάσα η γη ἐμπροσθέν σου; διαχωρίσθητι λοιπόν απ' εμού· εάν συ τυάγης εις τα αριστερά, εγώ υπάγω εις τα δεξιά· και εάν συ εις τα δεξιά, εγώ εις τα αριστερά. 10 Και υψώσας ο Λωτ τους οφθαλμούς αυτού,

είδε πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, ότι εποτίζετο όλη προ του να καταστρέψῃ ο Κύριος τα Σόδομα και τα Γόμορρα, ως παράδειος του Κυρίου, ως η γη της Αιγύπτου, έως να υπάγῃ τις εις Σηγώρ. **11** Και ἐκλεξεν εις εαυτόν ο Λωτ πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου· και μετεσκήνωσεν ο Λωτ πρὸς ανατολάς, και διεχωρίσθησαν ο εἰς από του ἀλλού. **12** Ο μεν Ἀβραμ κατώκησεν εν τῇ γη Χαναάν ο δὲ Λωτ κατώκησε μεταξὺ των πόλεων τῆς περιχώρου, και ἐστήσε τας σκηνάς αυτού ἔως Σοδόμων. **13** Οι δὲ ἀνθρώποι των Σοδόμων ἤσαν κακοί και αμαρτωλοί σφόδρα ενώπιον του Κυρίου. **14** Και εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραμ, αφού διεχωρίσθη ο Λωτ απ' αυτού, Ὦψωσον τῷρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ απὸ του τόπου ὃπου είσαι, πρὸς ἄρκτον και μεσημβρίαν και ανατολήν και δύσιν· **15** διότι πάσαν την γην την οποίαν βλέπεις, εἰς σε θέλω δώσει αυτήν και εἰς το σπέρμα σου ἔως αιώνος· **16** και θέλω καταστήσει το σπέρμα σου ως την ἄμμον της γῆς ὡστε εάν δύναται τις να εξαριθμήσῃ την ἄμμον της γῆς, θέλει αριθμηθή και το σπέρμα σου. **17** Σηκωθείς διόδευσον την γην εἰς τε το μήκος αυτής και εἰς το πλάτος αυτής διότι εἰς σε θέλω δώσει αυτήν. **18** Και εστήκωσε την σκηνήν αυτού ο Ἀβραμ, και ελθών κατώκησε πλησίον των δρυῶν Μαμβρή, αἵτινες είναι εν Χεβρών, και ακοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον εἰς τον Κύριον.

14 Επὶ τῶν ημερῶν δε τοῦ Αμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, τοῦ Αριώθ βασιλέως Ελλασάρ, τοῦ Χοδολλογομόρ βασιλέως Ελάμ, και τοῦ Θαργάλ βασιλέως εθνῶν, **2** ἐκαμόν αυτοῖς πόλεμον μετὰ τοῦ Βερά βασιλέως Σοδόμων, και τοῦ Βαρσά βασιλέως Γομόρρων, τοῦ Σενναάρ βασιλέως Αδαμά, και τοῦ Σεμοβόρ βασιλέως Σεβωείμ, και τοῦ βασιλέως της Βελά αύτη είναι η Σηγώρ. **3** Πάντες ούτοι ηνώθησαν ομούν εν τῃ κοιλάδι Σιδίδιμ ἥτις είναι η αλμυρά θάλασσα. **4** Δώδεκα ἑταῖροι εδούλευν εἰς τον Χοδολλογομόρ εν δε τω δεκάτῳ τρίτῳ απεστάτησαν. **5** Και εν τω δεκάτῳ τετάρτῳ ἑταῖροι οι Χοδολλογομόρ και οι βασιλεῖς οι μετ' αυτού, και επάταξαν τους Ραφαείμ εν Αστρώθ-καρναΐμ, και τους Ζουζείμ εν Αμ, και τους Εμμαίους εν Σαυή-κιριασθάμ, **6** και τους Χορράίους εν τω ὅρει αυτῶν Σηείρ ἔως της πεδιάδος Φαράν, ἥτις είναι εν τῃ ερήμῳ. **7** Ἐπέστρεψαν δε και ἥλθον εἰς την Εν-μισπάτ ἥτις είναι η Κάδης· και επάταξαν πάντα τοπόν του Αμαλήκ, και τους Αμορράίους τους κατοικούντας εν Ασασών-θαμάρ. **8** Εξήλθε δε ο βασιλεύς των Σοδόμων, και ο βασιλεύς των Γομόρρων, και ο βασιλεύς της Αδαμά, και ο βασιλεύς των Σεβωείμ, και ο βασιλεύς της Βελά, ἥτις είναι η Σηγώρ· και συνεκρότησαν μάχην μετ' αυτῶν εν τῃ κοιλάδι Σιδίδιμ, **9** μετά του Χοδολλογομόρ βασιλέως Ελάμ, και τοῦ Θαργάλ βασιλέως εθνῶν, και τοῦ Αμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, και τοῦ Αριώθ βασιλέως Ελλασάρ· τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς πέντε. **10** Η δε κοιλάς Σιδίδιμ ἥτο πλήρης φρέάτων ασφάλτου· ετράπησαν δε εἰς φυγήν οι βασιλεῖς των Σοδόμων και των Γομόρρων και ἐπέσον εκεί· οι δε εναπολειφθέντες ἐψυγον εἰς το ὄρος. **11** Και ἐλαβον πάντα τα υπάρχοντα των Σοδόμων και των Γομόρρων και πάσαν αυτών την ζωτροφίαν, και ανεχώρησαν. **12** Ἐλαβον δε και τον Λωτ υἱόν του ἀδελφού του Ἀβραμ, ὅστις κατώκει εν Σοδόμοις, και τα υπάρχοντα αυτού, και ανεχώρησαν. **13** Υπήγε δε τις εκ των διασωθέντων και απίγγειλε τούτο πρὸς τὸν Ἀβραμ τὸν Εβραίον, ὅστις κατώκει πλησίον των δρυῶν Μαμβρή του Αμορραίου, ἀδελφού του Εσχώλ, και ἀδελφού του Ανήρ, οίτινες ἤσαν σύμμαχοι του Ἀβραμ. **14** Ακούσας δε ο Ἀβραμ ὅτι ξημαλωτίσθη ο ἀδελφός αυτού, εφώπλισε τριακοσίους δεκαοκτώ εκ των δούλων αυτού, των γεννηθέντων εν τῃ οικίᾳ αυτού, και κατεδίωξεν οπίσω

αυτών ἔως Δαν. **15** Και διαιρέσας τους εαυτού ὥρμησε κατ' αυτών την νύκτα, αυτός και ο δούλοι αυτού, και επάταξεν αυτούς, και κατεδίωξεν αυτούς ἔως Χοβά ἥτις είναι κατὰ τα αριστερά της Δαμασκού. **16** Και επανέφερε πάντα τα υπάρχοντα και ἐτί επανέφερε Λωτ τον ἀδελφόν αυτού και τα υπάρχοντα αυτού, ἐτί δε και τας γυναίκας και τον λαόν. **17** Εξήλθε δε ο βασιλεὺς των Σοδόμων εις συνάντησιν αυτού, αφού επέστρεψεν απὸ της καταστροφῆς του Χοδολλογομόρ και των βασιλέων των μετ' αυτού, εν τῃ κοιλάδι Σαυή ἥτις είναι η κοιλάς του βασιλέως. **18** Και ο Μελχιοεδέκ βασιλεὺς Σαλήμ ἐφερεν ἔξω ἀρτον και οίνον· ἥτο δε ιερεύς του Θεού του Υψίστου. **19** Και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Εὐλογημένος ο Ἀβραμ παρά του Θεού του Υψίστου, ὅστις ἐκτισε τον ουρανόν και την γῆν· **20** και ευλογητός ο Θεός ο Υψίστος ὅστις παρέδωκε τους εχθρούς σου εις την χείρα σου. Και Ἀβραμ ἐδώκεν εις αυτόν δέκατον απὸ πάντων. **21** Και είπεν ο βασιλεὺς των Σοδόμων πρὸς τὸν Ἀβραμ, Δος μοι τους ανθρώπους, τα δε υπάρχοντα λάβε εις σεαυτόν. **22** Είπε δε ο Ἀβραμ πρὸς τον βασιλέα των Σοδόμων, Εγώ ὑψώσα την χείρα μου πρὸς Κύριον, τον Θεόν τον Υψίστον, ὅστις ἐκτισε τον ουρανόν και την γῆν, **23** ὅτι δεν θέλω λάβει απὸ πάντων των ιδικών σου από κλωτής ἔως λωρίου υποδήματος, διά να μη ἐπίκης, Εγώ επλούτισα τον Ἀβραμ· **24** εκτὸς μόνον εκείνου το οποίον ἔφαγον οι νέοι, και της μερίδος των ανθρώπων των ελθόντων μετ' εμού, τον Ανήρ του Εσχώλ και του Μαμβρή, ούτοι ας λάβωσι την μερίδα αυτών.

15 Μετά τα πράγματα ταύτα ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἀβραμ εν οράματι, λέγων, Μη φοβού, Ἀβραμ εγώ είμαι ο υπερασπιτής σου, ο μισθός σου θέλει είσθαι πολὺς σφόδρα. **2** Και είπεν ο Ἀβραμ, Δέσποτα Κύριε, τι θέλει δώσει εἰς εμέ, ενώ εγώ απέρχομαι ατέκνος, ο δε κληρονόμος της οικίας μου είναι ούτος ο εκ Δαμασκού Ελιζέρ; **3** είπε πρόσοτι ο Ἀβραμ, Ιδού, δεν ἔδωκας εις εμέ σπέρματα και ίδού, οικέτης μου θέλει με κληρονομήσει. **4** Και ίδού, λόγος Κυρίου ἔγινε πρὸς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει σε κληρονομήσει ούτος αλλ' εκείνος ὅστις θέλει εξέλθει εις των σπλάγχνων σου, αυτός θέλει σε κληρονομήσει. **5** Και ἐφέρεν αυτόν ἔξω και είπεν, Ανάβλεψον τώρα εις τον ουρανόν και αριθμησον τα ἄστρα, εάν δύνασαι να εξαριθμήσῃς αυτά· και είπε πρὸς αυτόν, Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου. **6** Και επίστευσεν εἰς τον Κύριον και ελογίσθη εἰς αυτόν εἰς δικαιοσύνην. **7** Και είπε πρὸς αυτόν, Εγώ είμαι ο Κύριος ὅστις σε εξήγαγον εκ της Ουρ των Χαλδαίων, διά να σοι δώσω την γην ταύτην εις κληρονομίαν. **8** Ο δε είπε, Δέσποτα Κύριε, Πόθεν να γνωρίσω ὅτι θέλω κληρονομήσει αυτήν; **9** Και είπε πρὸς αυτόν, Λάβε μοι δάμαλιν τριών ετῶν, και αίγα τριών ετῶν, και κριόν τριών ετῶν, και τρυγόνα, και περιστεράν. **10** Και ἐλάβεν εις αυτόν πάντα ταύτα, και διέσχισεν αυτά εἰς το μέσον, και ἐθέσεν ἐκάπετα τομήμα απέναντι του ομοίου αυτού· πινακίδα ὅμως δεν δέσχισε. **11** Κατέβησαν δε ὄρνεα επὶ τα πτώματα, και ο Ἀβραμ εδίωξεν αυτά. **12** Περὶ δε την δύσιν του ήλιου, επέπεσεν ἐκστασίας επὶ τον Ἀβραμ και ίδού, φόβος σκοτεινός μέγας επιπίπτει επ' αυτόν. **13** Και είπεν ο Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραμ, Ἐξευρε βεβαίως ὅτι το σπέρμα σου θέλει παροικήσει εν γη ουχί εαυτών, και θέλουσι δουλώσει αυτούς, και θέλουσι καταθίψει αυτούς, τετρακόσια επὶ τον Λωτον. **14** Το έθνος διότι ακόμη δεν ανεπληρώθη η ανομία των Αμορραίων.

17 Ότε δε ο ἥλιος ἐδύσε καὶ ἔγεινε πυκνόν σκότος, ιδού, κάμινος καπνίζουσα καὶ λαμπάς πυρός ἡτις διεπέρασε μεταξύ των διχοτομημάτων τούτων. **18** Την ημέραν εκείνην ἔκαμε διαθήκην ο Κύριος προς τὸν Ἀβραμ, λέγων, εἰς τὸ σπέρμα σου ἐδώκα την γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου ἦώς του ποταμού του μεγάλου, τοῦ ποταμοῦ Ευφράτου. **19** τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενέζαιους, καὶ τοὺς Κεδμωνίους, **20** καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ραφαείμ, **21** καὶ τοὺς Αμορραίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ιεθυσαίους.

16 Η δε Σάρα, η γυνή του Ἀβραμ, δεν ετεκνοποιεί εἰς αυτὸν· εἶχε δε δούλην Αιγυπτίαν, ονομαζομένην Ἅγαρ. **2** Καὶ είπεν η Σάρα προς τὸν Ἀβραμ, Ιδού, ο Κύριος με απέκλεισε της τεκνοποιίας· εἰσέσθε λοιπόν προς την δούλην μου, ίσως αποκτήσω τέκνον εξ αυτῆς. Υπήκουσε δε ὁ Ἀβραμ εἰς τὸν λόγον της Σάρας. **3** Καὶ ἐλάβεν η Σάρα η γυνή του Ἀβραμ τὴν Ἅγαρ την Αιγυπτίαν, την δούλην αυτῆς, αφού ο Ἀβραμ εἶχε κατοικήσει δέκα ἔτη εν τῇ γῇ Χαναάν, καὶ ἐδώκεν αυτήν εἰς Ἀβραμ τὸν ἄνδρα αυτῆς, διὰ να ἴναι γυνή αυτού. **4** Καὶ εισήλθε πρὸς τὴν Ἅγαρ, καὶ εκείνη συνέλαβε· καὶ ὅτε εἶδεν ὅτι συνέλαβεν, η κυρία αυτῆς κατεφρονεῖτο ενώπιον αυτῆς. **5** Καὶ είπεν η Σάρα προς τὸν Ἀβραμ, Εξ αιτίας σου αδικούμαι. Εγὼ ἐδώκα την δούλην μου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ αφού εἶδεν ὅτι συνέλαβεν, εγὼ κατεφρονήθην ενώπιον αυτῆς· ας κρίνῃ ο Κύριος μεταξύ εμού καὶ σου. **6** Ο δε Ἀβραμ εἶπε πρὸς τὴν Σάραν, Ιδού, η δούλη σου είναι εἰς τὴν χείρα σου· κάμε εἰς αυτήν ὅπως είναι αρεστὸν εἰς τοὺς οφθαλμούς σου. Καὶ μετεχειρίσθη ἡ Σάρα αυτήν κακῶς, καὶ εκείνη ἐφύγειν απὸ προσώπου αυτῆς. **7** Εὗρε δε αυτήν ἄγγελος Κυρίου πλησίον πηγῆς ὄντας, εν τῇ ερήμῳ, πλησίον τῆς πηγῆς κατὰ τὴν οδὸν Σούρ. **8** καὶ εἶπεν, Ἅγαρ, δούλη τῆς Σάρας, πόθεν ἔρχεσαι καὶ που παύγεις; Ή δε εἶπεν, Απὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου φεύγω. **9** Καὶ εἶπε πρὸς αυτήν ο ἄγγελος του Κυρίου, Επίστρεψον πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι υπὸ τας χειρας αυτῆς. **10** Εἶπεν ἐτί ο ἄγγελος του Κυρίου προς αυτήν, Θέλω πληθυνεῖ σφόδρα τὸ σπέρμα σου, ὥστε να μη αφιθμήται διὰ τὸ πλήθος. **11** Καὶ εἶπε πρὸς αυτήν ο ἄγγελος του Κυρίου, Ιδού, συ είσαι ἔγκυος, καὶ θέλεις γεννήσεις υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ όνομα αυτού Ισμαήλ· διότι ἡκουσεν ο Κύριος την θλίψιν σου. **12** καὶ ούτος θέλει εἰσθαι ἀνθρωπὸς ἄγριος· ο χειρ αυτού θέλει εἰσθαι εναντίον πάντων, καὶ η χειρ πάντων εναντίον αυτού· καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού θέλει κατοικῆσει. **13** Καὶ εκάλεσεν Ἅγαρ τὸ όνομα του Κυρίου του λαλούντος προς αυτήν, Συ θεός ὄστις με εἰδεῖς διότι εἶπεν, Εἰδον ἐτί εγὼ ενταύθα εκείνον ὄστις με εἰδεῖς; **14** Διὰ τούτο ωνομάσθη τὸ φρέαρ εκείνο, Φρέαρ Λαχαῖρον· Ιδού, κείται μεταξύ Κάδης και Βαράδ. **15** Καὶ εγέννησεν η Ἅγαρ υἱόν εἰς τὸν Ἀβραμ καὶ ο Ἀβραμ εκάλεσε τὸ όνομα του υἱού αυτού, τον οποίον εγέννησεν Ἅγαρ, Ισμαήλ. **16** Ήτο δε ο Ἀβραμ οδυοίκοντα εξ ετῶν, δέ τη Ἅγαρ εγέννησε τον Ισμαήλ εις τὸν Ἀβραμ.

17 Καὶ ὅτε ήτο ο Ἀβραμ ενενήκοντα εννέα ετῶν, εφάνη ο Κύριος εις τὸν Ἀβραμ καὶ εἶπε πρὸς αυτόν, Εγὼ είμαι Θεός ο Παντοκράτωρ περιπάτει ενώπιον μου, καὶ ἔσο τέλειος. **2** Καὶ θέλω στήσει την διαθήκην μου αναμέσον εμού καὶ σου· καὶ θέλω στηλήσει την διαθήκην μου αναμέσον εμού καὶ σου, καὶ τον σπέρματόσ σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών, εἰς διαθήκην αιώνιον, διά να ήμαι Θεός εις σε καὶ εις το σπέρμα σου μετά σέ· **8** καὶ θέλω δώσει εις σε, καὶ εις το σπέρμα σου μετά σε, την γην της παροικίας σου, πάσαν την γην Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αιώνιον· καὶ θέλω είσθαι ο Θεός αυτών. **9** Καὶ είπεν ο Θεός προς τὸν Ἀβραάμ, συ δε την διαθήκην μου θέλεις φυλάξει, συ καὶ το σπέρμα σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών. **10** Αύτη είναι η διαθήκη μου την οποίαν θέλετε φυλάξει, αναμέσον εμού και υμών και του σπέρματός σου μετά σέ· παν ἀρσεν υμών θέλει περιτέμνεσθαι. **11** Καὶ θέλετε περιτέμνει την σάρκα της ακροβυστίας υμών, και θέλει είσθαι εις σημείον της διαθήκης μεταξύ εμού και υμών. **12** και παιδίον οκτώ ημερών θέλει περιτέμνεσθαι μεταξύ σας, παν ἀρσεν εις τας γενεάς υμών ο γεγεννημένος εν τη οικία, και ο αργυρώνητος εκ παντός ξένου, δότις δεν είναι εκ του σπέρματός σου· **13** θέλει εξάπαντος περιτέμνεσθαι ο γεγεννημένος εν τη οικία σου, και ο αργυρώνητος σου· και θέλει είσθαι η διαθήκη μου επι της σαρκός υμών εις διαθήκην αιώνιον· **14** και το απερίτημον ἀρσεν, το οποίον δεν ήθελε περιτέμνηθη η σαρξ της ακροβυστίας αυτού, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτῆς την διαθήκην μου παρέβη. **15** Καὶ είπεν ο Θεός προς τὸν Ἀβραάμ, Σάραν την γυναίκα σου, δεν θέλεις καλέσει πλέον το όνομα αυτῆς Σάραν, αλλά Σάρρα θέλει είσθαι το όνομα αυτῆς. **16** Καὶ θέλω ευλογήσει αυτήν, και θέλει γείνει μήπητ εθνών· βασιλείς λαών θέλουσιν εξέλθει εξ αυτῆς. **17** Καὶ επεσεν ο Αβραάμ επι πρόσωπον αυτού και εγέλασε, και είπεν εν τη καρδία αυτού, Εις ἀνθρωπον εκατονταετή θέλει γεννηθή τέκνον; και η Σάρρα, γυνή ενενήκοντα ετών, θέλει γεννήσει; **18** Καὶ είπεν ο Αβραάμ προς τὸν Θεόν, Είθε ο Ισμαήλ να ζήσῃ ενώπιον σου **19** Καὶ είπεν ο Θεός, Ναι η γυνή σου Σάρρα θέλει γεννήσει υἱόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισαάκ· και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, και προς το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν· **20** περί δε τον Ισμαήλ σου εισιτουσα: Ιδού, ευλόγησα αυτόν, και θέλω αυξήσει αυτόν, και θέλω πληθύνει αυτόν σφόδρα σφόδρα· δώδεκα ἀρχοντας θέλει γεννήσει, και θέλω κάμει αυτόν θένος μέγα: **21** αλλά την διαθήκην μου θέλω στήσει προς τον Ισαάκ, τον οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις το ερχόμενον έτος, εν τω αυτώ τούτω καιρώ. **22** Αφού δε ετελείωσε να λαλή μετ' αυτού, ανέβη ο Θεός από τον Αβραάμ. **23** Καὶ ἐλάβεν ο Αβραάμ Ισμαήλ τον υἱόν αυτού, και πάντας τους γεγεννημένους εν τη οικία αυτού, και πάντας τους αργυρώνητους αυτού, παν ἀρσεν των ανθρώπων της οικίας του Αβραάμ, και περιέτεμε την σάρκα της ακροβυστίας αυτών την αυτήν εκείνη ημέραν, καθώς είπε προς αυτόν ο Θεός. **24** Ο δε Αβραάμ ήτο ενενήκοντα εννέα ετών, ότε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. **25** Ισμαήλ δε ο νιός αυτού ήτο δεκατριών ετών, ότε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. **26** την αυτήν εκείνην ημέραν περιετμήθη ο Αβραάμ, και Ισμαήλ ο νιός αυτού· **27** και πάντες οι ανθρώποι της οικίας αυτού, οι γεγεννημένοι εν τη οικία, και οι εξ αλλογενών αργυρώνητοι περιετμήθησαν μετ' αυτού.

πατέρα πλήθους εθνών σε κατέστησα· **6** και θέλω σε αυξήσει σφόδρα σφόδρα, και θέλω σε καταστήσει εις έθνη, και βασιλείς θέλουσιν εξέλθει εις σόν· **7** και θέλω στήσει την διαθήκην μου αναμέσον εμού και σου, και το σπέρματόσ σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών, εἰς διαθήκην αιώνιον, διά να ήμαι Θεός εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σέ· **8** και θέλω δώσει εις σε, και εις το σπέρμα σου μετά σε, την γην της παροικίας σου, πάσαν την γην Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αιώνιον· και θέλω είσθαι ο Θεός αυτών. **9** Καὶ είπεν ο Θεός προς τὸν Αβραάμ, συ δε την διαθήκην μου θέλεις φυλάξει, συ και το σπέρμα σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών. **10** Αύτη είναι η διαθήκη μου την οποίαν θέλετε φυλάξει, αναμέσον εμού και υμών και του σπέρματός σου μετά σέ· παν ἀρσεν υμών θέλει περιτέμνεσθαι. **11** Καὶ θέλετε περιτέμνει την σάρκα της ακροβυστίας υμών, και θέλει είσθαι εις σημείον της διαθήκης μεταξύ εμού και υμών· **12** και παιδίον οκτώ ημερών θέλει περιτέμνεσθαι μεταξύ σας, παν ἀρσεν εις τας γενεάς υμών ο γεγεννημένος εν τη οικία, και ο αργυρώνητος εκ παντός ξένου, δότις δεν είναι εκ του σπέρματός σου· **13** θέλει εξάπαντος περιτέμνεσθαι ο γεγεννημένος εν τη οικία σου, και ο αργυρώνητος σου· και θέλει είσθαι η διαθήκη μου προς αυτόν εις της σαρκός υμών εις διαθήκην αιώνιον· **14** και το απερίτημον ἀρσεν, το οποίον δεν ήθελε περιτέμνηθη η σαρξ της ακροβυστίας αυτού, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτῆς την διαθήκην μου παρέβη. **15** Καὶ είπεν ο Θεός προς τὸν Αβραάμ, Σάραν την γυναίκα σου, δεν θέλεις καλέσει πλέον το όνομα αυτῆς Σάραν, αλλά Σάρρα θέλει είσθαι το όνομα αυτής Σάρρα· **16** Καὶ θέλω ευλογήσει αυτήν, και θέλει γείνει μήπητ εθνών· βασιλείς λαών θέλουσιν εξέλθει εξ αυτῆς. **17** Καὶ επεσεν ο Αβραάμ επι πρόσωπον αυτού και εγέλασε, και είπεν εν τη καρδία αυτού, Εις ἀνθρωπον εκατονταετή θέλει γεννηθή τέκνον; και η Σάρρα, γυνή ενενήκοντα ετών, θέλει γεννήσει; **18** Καὶ είπεν ο Αβραάμ προς τὸν Θεόν, Είθε ο Ισμαήλ να ζήσῃ ενώπιον σου **19** Καὶ είπεν ο Θεός, Ναι η γυνή σου Σάρρα θέλει γεννήσει υἱόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισαάκ· και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς αυτόν εις διαθήκην αιώνιον· **20** περί δε τον Ισμαήλ σου εισιτουσα: Ιδού, ευλόγησα αυτόν, και θέλω αυξήσει αυτόν, και θέλω πληθύνει αυτόν σφόδρα σφόδρα· δώδεκα ἀρχοντας θέλει γεννήσει, και θέλω κάμει αυτόν θένος μέγα: **21** αλλά την διαθήκην μου θέλω στήσει προς τον Ισαάκ, τον οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις το ερχόμενον έτος, εν τω αυτώ τούτω καιρώ. **22** Αφού δε ετελείωσε να λαλή μετ' αυτού, ανέβη ο Θεός από τον Αβραάμ. **23** Καὶ ἐλάβεν ο Αβραάμ Ισμαήλ τον υἱόν αυτού, και πάντας τους γεγεννημένους εν τη οικία αυτού, και πάντας τους αργυρώνητους αυτού, παν ἀρσεν των ανθρώπων της οικίας του Αβραάμ, και περιέτεμε την σάρκα της ακροβυστίας αυτών την αυτήν εκείνη ημέραν, καθώς είπε προς αυτόν ο Θεός. **24** Ο δε Αβραάμ ήτο ενενήκοντα εννέα ετών, ότε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. **25** Ισμαήλ δε ο νιός αυτού ήτο δεκατριών ετών, ότε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. **26** την αυτήν εκείνην ημέραν περιετμήθη ο Αβραάμ, και Ισμαήλ ο νιός αυτού· **27** και πάντες οι ανθρώποι της οικίας αυτού, οι γεγεννημένοι εν τη οικία, και οι εξ αλλογενών αργυρώνητοι περιετμήθησαν μετ' αυτού.

18 Καὶ εφάνη εις αυτόν ο Κύριος εις τας δρυς Μαμφρί, ενώ εκάθητο εν τη θύρᾳ της σκηνής εις το καύμα της ημέρας. **2** Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε και ιδού, τρεις

άνδρες ιστάμενοι έμπροσθεν αυτού· και ως είδεν, έδραμεν εις προϋπάντησιν αυτών από της θύρας της σκηνής, και προσεκύνησεν έως εδάφους· **3** και είπε, Κύριέ μου, εάν εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, μη παρέλθης, παρακαλώ, τον δούλον σου· **4** ας φερθῇ, παρακαλῶ, ολίγον ὕδωρ, και νίψατε τους πόδας σας, και αναπαύθητε υπὸ τὸ δένδρον· **5** και εγὼ θέλω φέρει ολίγον ἄρτον, και στηρίξατε την καρδίαν σας ἐπειτα θέλετε παρέλθει· επειδὴ διὰ τούτο επεράσατε πρὸς τὸν δούλον σας· οι δε είπον, Κάμε ούτω, καθὼς είπας. **6** Και ἔσπευσεν ο Αβραάμ εἰς τὴν σκηνὴν πρὸς τὴν Σάρραν και είπε, Σπεύσον ζύμωσον τρία μέτρα σεμιδάλεως, και κάμε εγκρυφίας. **7** Ο δε Αβραάμ ἔδραμεν εἰς τους βόας, και ἐλαβε μοσχάριον απαλόν και καλόν, και ἐδώκεν εἰς τὸν δούλον· ο δε ἐσπευσεν να ετοιμάσῃ αυτό· **8** ἐπειτα ἐλαβε βούτυρον και γάλα και το μοσχάριον, το οποίον ητοίμασε, και ἔθεσεν ἔμπροσθεν αυτών· αυτός δε ἰστατο πλησίον αυτών υπὸ τὸ δένδρον, και αυτοὶ ἐφαγον. **9** Είπον δε πρὸς αυτόν, Που είναι Σάρρα η γυνὴ σου; Ο δε είπεν, Ιδού, εν τη σκηνῇ. **10** Και είπεν, Εξάπαντος θέλων επιστρέψει πρὸς σε κατά τὸν αυτόν τούτον καιρόν του ἔτους και ιδού, Σάρρα η γυνὴ σου θέλει ἔχει υἱόν. Η δε Σάρρα ἤκουσεν εν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ήτις ήτο ὅπισθεν αυτού. **11** Ο δε Αβραάμ και η Σάρρα ἤσαν γέροντες, προβεβήκοτες εἰς ἡλικίαν· εἰς τὴν Σάρραν είχον πάνει να γίνωνται τα γυναικεία. **12** Εγέλασε δε η Σάρρα καθ' εαυτήν λέγουσα, Αφού εγήραστα, θέλει γείνει εἰς εμέ ἥδονή και ο κύριός μου γέρων; **13** Και είπε Κύριος πρὸς τὸν Αβραάμ, Διά τι εγέλασεν η Σάρρα, λέγουσα, Αφού εγώ εγήραστα, θέλω τωδότι γεννήσει; **14** είναι τι ἀδύνατον εἰς τὸν Κύριον; εν τῷ ωρισμένῳ καιρῷ θέλω επιστρέψει πρὸς σε κατά τὸν αυτόν τούτον καιρόν του ἔτους, και η Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν. **15** Τότε η Σάρρα πρηνήθη λέγουσα, δὲν εγέλασα· διότι εφοβήθη. Ο δε είπεν, Ουχί, αλλ' εγέλασας. **16** Σηκωθέντες δε εκείθεν οι ἀνδρες διευθύνθησαν πρὸς τὰ Σόδομα· και ο Αβραάμ επορεύετο μετ' αυτών διὰ να συμπροπέμψῃ αυτούς. **17** Και είπε Κύριος, Θέλω κρύψει εγώ από τὸν Αβραάμ ὁ, τι κάμνω; **18** ο δε Αβραάμ θέλει εξάπαντος γείνει ἔθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουσιν εὐλογηθῆ εἰς αυτὸν πάντα τα ἔθνη τῆς γῆς. **19** επειδὴ γνωρίζω αυτὸν ὅτι θέλει διατάξει πρὸς τοὺς ιυούς αυτού και πρὸς τὸν οἰκὸν αυτοῦ, μεθ' εαυτόν, και θέλουσιν φυλάξει τὴν οδὸν τοῦ Κυρίου, διότι νοι πράττωσι δικαιοσύνην και κρίσιν, ὥστε να επιφέρει ο Κύριος επὶ τὸν Αβραάμ τα ὄσα ελάλησε πρὸς αυτόν. **20** Εἶπε δε Κύριος, Η κραυγὴ τῶν Σόδομων και τῶν Γομόρρων επλήθυνε, και η αμαρτία αυτῶν βαρεῖα σφόδρα· **21** θέλω λοιπὸν καταβῆ και θέλω ιδεῖ αν ἐπράξαν ολοκλήρως κατά τὴν κραυγὴν τὴν ερχομένην πρὸς εμέ· και θέλω γνωρίσει, αν ουχί. **22** Και αναχωρήσαντες εκείθεν οι ἀνδρες υπῆρχον πρὸς τὰ Σόδομα· ο δε Αβραάμ ἵστατο ἐπὶ ενώπιον τοῦ Κυρίου. **23** Και πλησίασας ο Αβραάμ είπε, Μήπως θέλεις απολέσει τὸν δίκαιον μετά τοῦ ασεβούς; **24** εάν ήναι πεντίκοντα δίκαιοι εν τῇ πόλει, θέλεις ὀρά γα απολέσει αυτούς· και δεν θήλεες συγχωρήσει εἰς τὸν πόλον διά τοὺς πεντίκοντα δίκαιους, τοὺς εν αυτῷ· **25** μη γένοιτο ποτὲ συ να πράξῃς τοιούτον πράγμα, να θανατώσῃς δίκαιοιν μετά ασεβούς, και ο δίκαιος να ήναι ως ο ασεβής μη γένοιτο ποτὲ εἰς σε ο κρίνων πάσαν τὴν γην δεν θέλει κάμει κρίσιν; **26** Εἶπε δε Κύριος, Εάν εύρω εν Σόδομοις πεντίκοντα δίκαιοις εν τῇ πόλει, θέλω συγχωρήσει εἰς πάντα τὸν πόλον δι' αυτούς. **27** Και αποκριθείς ο Αβραάμ είπεν, Ιδού, τώρα ετόλμησα να ομιλήσω πρὸς τὸν Κύριόν μου, ενώ είμαι γη και σπόδος· **28** εάν λείψωσι πέντε εκ τῶν πεντίκοντα δίκαιων, θέλεις απολέσει πάσαν τὴν πόλιν εξ αιτίας των πέντε; Και

είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν εάν εύρω εκεὶ τεσσαράκοντα πέντε. **29** Και προσέθεσεν ἐπὶ ο Αβραάμ να λαλήσῃ πρὸς αυτόν, και είπεν, Εάν ευρεθώσιν εκεὶ τεσσαράκοντα; Και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των τεσσαράκοντα. **30** Και είπεν ο Αβραάμ, Ας μη παροξυνθῇ ο Κύριός μου εάν ἐπὶ λαλήσω εάν ευρεθώσιν εκεὶ τριάκοντα; Και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των δέκα. **31** Και είπεν ο Αβραάμ, Ιδού, τώρα ετόλμησα να λαλήσω πρὸς τὸν Κύριόν μου· εάν ευρεθώσιν εκεὶ είκοσι; και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των είκοσι. **32** Και είπεν ο Αβραάμ, Ας μη παροξυνθῇ ο Κύριός μου, εάν λαλήσω ἐπὶ ἄπαξ· εάν ευρεθώσιν εκεὶ δέκα; και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των δέκα. **33** Και ανεχώρησεν ο Κύριος, αφού ἐπάνευσε να λαλήσῃ πρὸς τὸν Αβραάμ· και ο Αβραάμ επέστρεψε εἰς τὸν τόπον αυτού.

19 Ήλθον δε οι δύο ἄγγελοι εἰς τὰ Σόδομα το εσπέρας· και εκάθητο ο Λωτ παρὰ τὴν πόλην των Σοδόμων· ιδών δε ο Λωτ, εσηκώθη εἰς συνάντησιν αυτών και προσεκύνησεν επὶ πρόσωπον ἐως εδάφους· **2** και είπεν, Ιδού, κύριοί μου, εκκλίνατε, παρακαλώ, πρὸς τὴν οικίαν του δούλου σας, και διανυκτερεύσατε και πλύνατε τους πόδας σας· και σηκωθέντες πρῶτη, θέλετε υπάγει εἰς τὴν οδὸν σας· οι δε είπον, Ουχί, αλλ' εν τῃ πλατείᾳ θέλομεν διανυκτερεύσει. **3** Αφού δε εβίασεν αυτούς πολύ, εξέκλιναν πρὸς αυτόν και εισήλθησεν εἰς τὴν οικίαν αυτού· και ἔκαμεν εἰς αυτούς συμπόσιον, και ἐψήσεν ἀζυμα και ἐφαγον. **4** Πριν δε κοιμηθώσιν, οι ἀνδρες τῆς πόλεως, οι ἀνδρες των Σοδόμων, περιεκύλωσαν τὴν οικίαν, νέοι και γέροντες, ἄπας ο λαός ομού πανταχόθεν· **5** και ἔκραζον πρὸς τὸν Λωτ και ἐλέγον πρὸς αυτόν, Που είναι οι ἀνδρες οι εισελθόντες πρὸς σε τὴν νύκτα; έκβαλε αυτούς πρὸς ημάς, διά να γνωρίσωμεν αυτούς. **6** Εξῆλθε δε ο Λωτ πρὸς αυτούς εἰς τὸ πρόθυρον, και ἐκλεισε τὴν θύραν οπίσω αυτού, **7** και είπε, Μη, αδελφοί μου, μη πράξῃς τοιούτον κακόν· **8** Ιδού, ἔχω δύο θυγατέρας αἵτινες δεν εγνώρισαν ἀνδρας να σας φέρω λοιπὸν αυτάς ἔξω· και κάμει εἰς αυτάς, ὅπως φανῇ εἰς εσάς αρεστόν μόνον εἰς τοὺς ἀνδρας τούτους μη πράξῃς μηδὲν, επειδή διά τούτο εισήλθον υπὸ τὴν οικίαν τῆς στέγης μουν. **9** Οι δε είπον, Φύγε απ' εκεῖ. Και είπον, ούτος ήλθε διά να παροικήσῃ· θέλει να γείνει και κριτής; τώρα θέλομεν καποποιήσει σε μάλλον παρά εκείνους. Και εβίαζον τὸν ἀνθρώπον τὸν Λωτ καθ' υπερβολήν, και επλησίασαν διά να συντρίψωσι τὴν θύραν. **10** Εκτείνατες δε οι ἀνδρες τὰς χεῖρας αυτών ἐσυραν τὸν Λωτ πρὸς εαυτούς εἰς τὴν οικίαν, και ἐκλεισαν τὴν θύραν. **11** τοὺς δε ανθρώπους, τους ὄντας εἰς τὴν θύραν τῆς οικίας, εκτύπησαν με αοράσιαν από μικρὸν ἐως μεγάλον, ώστε απέκαμον ζητούντες τὴν θύραν. **12** Και είπον οι ἀνδρες πρὸς τὸν Λωτ, Έχεις εδώ ἄλλον τινά; γαμβρόν ιυούς ή θυγατέρας ή ὄντινα ἄλλον ἔχεις εν τῃ πόλει, εξάγαγε αυτούς εκ τοῦ τόπου· **13** διότι ημείς καταστρέφομεν τὸν τόπον τούτον, επειδὴ η κραυγὴ αυτῶν ἐμάγαλυνεν ενώπιον τοῦ Κυρίου· και απέστειλεν ημάς ο Κύριος διά να καταστρέψωμεν αυτόν. **14** Εξῆλθε λοιπὸν ο Λωτ και ελάλησε πρὸς τοὺς γαμβρούς αυτού, τοὺς μέλλοντας να λάβωσι τὰς θυγατέρας αυτού, και είπε, Σηκώθητε, εξέλθετε εκ τοῦ τόπου τούτου διότι καταστρέψει ο Κύριος τὴν πόλιν. Άλλ' εφάνη εἰς τοὺς γαμβρούς αυτού ως αστείζομενος. **15** Και ότε ἐγείνεν αυγή, εβίαζον οι ἄγγελοι τὸν Λωτ, λέγοντες Σηκώθητι, λάβε την γυναίκα σου και τὰς δύο σου θυγατέρας, τὰς ευριστοκμένας εδώ, διά να μη συναπολεσθής και συ εν τῃ ανομίᾳ της πόλεως. **16** Επειδή δε εβράδυνεν, οι ἀνδρες πιάσαντες τὴν χείρα τοῦ κατηγόρου αυτού και τὴν χείρα της γυναικός αυτού

και τας χειράς των δύο θυγατέρων αυτού, διότι επιλαγχίσθη αυτόν ο Κύριος, εξήγαγον αυτόν και έθεσαν αυτόν έξω της πόλεως. **17** Και ότε εξήγαγον αυτούς έξω, είπεν ο Κύριος, Διάσωσαν την ζωήν σου· μη περιβλέψῃς οπίσσω σου, και μη σταθής καθ' όλην την περίχωρον διασώθητι εις το όρος, διά να μη απολεσθής. **18** Και είπεν ο Λωτ προς αυτούς, Μη, παρακαλώ, Κύριε: **19** ιδού, ο δούλος σου εύρηκε χάριν ενώπιον σου, και εμεγάλυνας το έλεός σου, το οποίον έκαμες προς εμέ, φυλάττων την ζωήν μου· αλλ' εγώ δεν θέλω δυνηθή να διασωθώ εις το όρος, μήπως με προφθάσῃ το κακόν και αποθάνω. **20** ιδού, παρακαλώ, η πόλις αύτή είναι πλησίον ώστε να καταφύγω εκεί, και είναι μικρά· εκεί, παρακαλώ, να διασωθώ· δεν είναι μικρά; και θέλει ζήσει η ψυχή μου. **21** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Ιδού, επήκουνσά σου και εις το πράγμα τούτο, να μη καταστρέψω την πόλιν, περί της οποίας ελάλησας **22** τάχυνον, διασώθητι εκεί· διότι δεν θέλω δυνηθή να κάμω ουδέν, εωσού φθάσης εκεί· διά τούτο εκάλεσε το όνομα της πόλεως Σηγώρ. **23** Ο ήλιος ανέτειλεν επί την γην, ότε ο Λωτ εισήλθεν εις Σηγώρ. **24** Και ἔβρεξεν ο Κύριος επί τα Σόδομα και Γόμορρα θείον και πυρ πάρα Κυρίου εκ του ουρανού· **25** και κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας, και πάντα τα περιχώρα και πάντας τους κατοίκους των πόλεων και τα φυτά της γης. **26** Αλλ' γυνή αυτού περιβλέψασα δύσισθεν αυτού έγινε στήλη ἀλατος. **27** Ο δε Αβραάμ σηκωθείς ενωρίς το πρώτη ήλθεν εις τον τόπον όπου είχε σταθή ενώπιον του Κυρίου· **28** και βλέψας επί τα Σόδομα και Γόμορρα και εφ' όλην την γην της περιχώρου, είδε, και ιδού, ανέβαινε καπνός από της γης, ως καπνός καμίουν. **29** Ούτω λοιπόν, ότε ο Θεός κατέστρεψε τας πόλεις της περιχώρου, ενεθυμηθή ο Θεός τον Αβραάμ, και εξαπέστειλε τον Λωτ εκ μέσου της καταστροφής, ότε κατέστρεψε τας πόλεις, εις τας οποίας κατώκει ο Λωτ. **30** Ανέβη δε ο Λωτ από Σηγώρ και κατώκησεν εν τω όρει, και μετ' αυτού αι δύο θυγατέρες αυτού, διότι εφοβήθη να κατοικήσῃ εν Σηγώρ· και κατώκησεν εν σπηλαίω, αυτός και αι δύο θυγατέρες αυτού. **31** Και είπεν η πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν, Ο πατήρ ημών είναι γέρων, και άνθρωπος δεν είναι επί της γης, διά να εισέλθῃ προς ημάς κατά την συνήθειαν πάστης της γῆς **32** ελθε, ας ποτίσωμεν τον πατέρα, ημών οίνον, και ας κοιμηθώμεν μετ' αυτού, και ας αναστήσωμεν στέρπα εκ του πατρός ημών. **33** Επότισαν λοιπόν τον πατέρα αυτών οίνον κατ' εκείνην την νύκτα και εισήλθεν η πρεσβυτέρα και εκοιμήθη μετά τον πατέρας αυτής και εκείνους δεν ενόψειν ούτε πότε επλαγίασεν αυτή, και πότε εσπηκώθη. **34** Και την επαύριον είπεν η πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν, Ιδού, εγώ εκοιμήθην χθές την νύκτα μετά τον πατέρος ημών· ας ποτίσωμεν αυτόν οίνον και την νύκτα ταύτην, και εισελθούσα συ, κοιμήθητι μετ' αυτού, και ας αναστήσωμεν στέρπα εκ του πατρός ημών. **35** Επότισαν λοιπόν και την νύκτα εκείνην τον πατέρα αυτών οίνον, και σηκωθείσα η νεωτέρα, εκοιμήθη μετ' αυτού· και εκείνος δεν ενόψειν ούτε πότε επλαγίασεν αυτή, και πότε εσπηκώθη. **36** Και συνέλαβον αι δύο θυγατέρες του Λωτ εκ του πατρός αυτών. **37** Και εγέννησεν η πρεσβυτέρα υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Μωάβ· ούτος είναι ο πατήρ των Μωαβιτών ἔως της σήμερον. **38** Εγέννησε δε και η νεωτέρα υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Βεν-αμμί· ούτος είναι ο πατήρ των Αμμωνιτών ἔως της σήμερον.

20 Και εκίνησεν εκείθεν ο Αβραάμ εις την γην την προς μεσημβρίαν, και κατώκησε μεταξύ Κάδης και Σούρ· και παρώκησεν εν Γεράροις. **2** Και είπεν ο Αβραάμ περί Σάρρας της γυναικός αυτού, Αδελφή μου είναι. Έστειλε δε Αβιμέλεχ ο

βασιλεύς των Γεράρων, και έλαβε την Σάρραν. **3** Και ήλθεν ο Θεός προς τον Αβιμέλεχ κατ' όναρ την νύκτα, και είπε προς αυτόν, Ιδού, σι αποθήσκεις εξ αιτίας της γυναικός, την οποίαν έλαβες διότι είναι νευματικόν με ἄνδρα. **4** Ο δε Αβιμέλεχ δεν είχε πλησίσαιει εις αυτήν· και είπε, Κύριε, ήθελες φονεύσει θένος έτι και δίκαιον; **5** δεν μοι είπεν αυτός, Αδελφή μου είναι; και αυτή πάλιν, αυτή είπεν, Αδελφός μου είναι. Εν ευθύτητι της καρδίας μου και εν καθαρότητι των χειρών μου έπραξα τούτο. **6** Είπε δε προς αυτόν ο Θεός κατ' όναρ, Και εγώ εγνώρισα ότι εν ευθύτητι της καρδίας σου έπραξας τούτο θέν εκείνης της αρχής μου και εν καθαρότητι των χειρών μου έπραξα τούτο. **7** Τώρα λοιπόν απόδος την γυναικά προς τον ἄνθρωπον, διότι είναι προφήτης και θέλει προσευχήθη υπέρ σου και θέλεις ζήσεις αλλ' εάν δεν αποδώσης αυτήν, έξευρε ότι εξάπαντος θέλεις αποθάνει, συ και πάντα οσα έχεις. **8** Σηκωθείς δε ο Αβιμέλεχ ενωρίς το πρωΐ, εκάλεσε πάντας τους δούλους αυτού, και ελάλησε πάντας τους λόγους τούτους εις επήκουον αυτών· και εφοβήθησαν οι ἄνθρωποι σφόδρα. **9** Και εκάλεσεν ο Αβιμέλεχ τον Αβραάμ και είπε προς αυτόν, Τι ἔπραξας εις ημάς; και τι αμάρτημα ἔπραξα εις σέ, ώστε επέφερες επ' εμέ και επί το βασίλειόν μου, αμαρτίαν μεγάλην; ἔπραξας εις εμέ πράγμα, το οποίον δεν ἔπρεπε να πραχθή. **10** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Αβραάμ, Τι είδες, ώστε να πράξης το πράγμα τούτο; **11** Και είπεν ο Αβραάμ, Επειδή εγώ είπον, Βέβαια δεν είναι φόβος Θεού εν τω τόπω τούτω και θέλουσι με φονεύσει διά την γυναίκα μου· **12** και οώμας αληθώς αδελφή μου είναι, θυγάτηρ του πατρός μου, αλλ' ουχί θυγάτηρ της μητρός μου· και έγινε γυνή μου. **13** και ότε με έκαμεν ο Θεός να εξέλθω εις του οίκου του πατρός μου, είπον προς αυτήν, Ταύτην την χάριν θέλεις κάμει εις εμέ· εις πάντα τόπον όπου αν υπάγωμεν, λέγε περί εμού, Ούτος είναι αδελφός μου. **14** Και έλαβεν ο Αβιμέλεχ πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας, και ἐδώκεν εις τον Αβραάμ, και απέδωκεν εις αυτόν Σάρραν την γυναίκα αυτού. **15** και είπεν ο Αβιμέλεχ, Ιδού, η γη μου ἔμπροσθέν σου, κατοίκησον όπου σοι αρέσκει. **16** Και προς την Σάρραν είπεν, Ιδού, ἐδώκα χήλια αργύρια εις τον αδελφόν σου ιδού, αυτός είναι εις σε σκέπη των οφθαλμών προς πάντας τους μετά σου και προς πάντας τους ἄλλους. Ούτως αύτη επεπλήθη. **17** Προσηγήθη δε ο Αβραάμ προς τον Θεόν· και εθεράπευσεν ο Θεός τον Αβιμέλεχ και την γυναίκα αυτού και τας θεραπίανες αυτού, και ετεκνοποίησαν. **18** διότι ο Κύριος είχε κλείσει διόλου πάσαν μήτραν εν τη οικία του Αβιμέλεχ, εξ αιτίας Σάρρας της γυναικός του Αβραάμ. **21** Και επεσκέφθη ο Κύριος την Σάρραν, ως είπε· και έκαμεν ο Κύριος εις την Σάρραν, ως ελάλησε. **2** Και συνέλαβεν η Σάρρα, και εγέννησεν εις τον Αβραάμ υιόν εν τω γήρατι αυτού· τον οιδόντας μετά την οιδόντας την ημέραν, ως προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός. **3** Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του υιού αυτού, του γεννηθέντος εις αυτόν, τον οποίον η Σάρρα εγέννησεν εις αυτόν, Ισαάκ. **4** Περιέτεμε δε ο Αβραάμ τον υιόν αυτού Ισαάκ την οιδόντας ημέραν, ως προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός. **5** Ήτο δε ο Αβραάμ εκατόν ετών, ότε εγεννήθη εις αυτόν Ισαάκ ο υιός αυτού. **6** Και είπεν η Σάρρα, Ο Θεός με έκαμεν για γελώ· στοις ακούση, θέλει γελά μετ' εμού. **7** Και είπε, Τις ήθελεν ειπεῖ προς τον Αβραάμ, ότι ήθελε θηλάσει τέκνα της Σάρρα; επειδή εγέννησα υιόν εν τω γήρατι αυτού. **8** Το δε παιδίον ηγέρησε και απεγαλακτίσθη· και έκαμεν ο Αβραάμ μέγα συμπόσιον, καθ' ήνημέραν απεγαλακτίσθη ο Ισαάκ. **9** Και είδεν η Σάρρα τον υιόν της Ἅγαρ της Αιγυπτίας, τον οποίον εγέννησεν εις

τον Αβραάμ, περιγελώντα τον Ισαάκ. **10** Και είπε προς τον Αβραάμ, Δίωξον την δούλην ταύτην και τον υιόν αυτής διότι δεν θέλει κληρονομίσει ο υιός της δούλης ταύτης μετά του νιού μου, τον Ισαάκ. **11** Εφάνη δε σκληρόν σφόδρα το πράγμα εις τους οφθαλμούς του Αβραάμ περί τον νιού αυτού. **12** Και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, Άς μη φανή σκληρόν εις τους οφθαλμούς σου περί του παιδίου και περί της δούλης σου κατά πάντα δόσα είπη προς σε η Σάρρα, άκουε τους λόγους αυτής διότι ειν τω Ισαάκ θέλει κλήμη εις σε σπέρμα: **13** και τον νιόν δε της δούλης εις έθνος θέλω καταστήσει αυτόν διότι είναι σπέρμα σου. **14** Σηκωθείς δε ο Αβραάμ ενωρίς το πρώϊ, έλαβεν ἄρτους και ασκόν ύδατος και ἔδωκεν εις την Ἀγαρ, επιθέσας αυτά επί τον ώμον αυτής, και το παιδίον, και απέπεμψεν αυτήν. Η δε αναχωρήσασα περιεπλανάτο εν τη ερήμῳ Βηρ-σαβέε. **15** Και αφού ετελείωσε το ύδωρ από τον ασκού, ἔρριψε το παιδίον υποκάτω ενός θάμνου: **16** και ελθούσα εκάθισεν απέναντι, μακράν ἔως τόξου βολής διότι είπε, να μη ίδω τον θάνατον του παιδίου. Και εκάθισεν απέναντι και ὑψώσε την φωνήν αυτής και ἐκλαυσεν. **17** Εισήκουσε δε ο Θεός την φωνήν του παιδίου· και εφώνησεν ἀγγελος Θεού προς την Ἀγαρ εικ του ουρανού, και είπε προς αυτήν, Τι ἔχεις, Ἀγαρ; μη φοβού· διότι ἡκουσεν ο Θεός την φωνήν του παιδίου εκ του τόπου ἐνθα κείται: **18** σηκώθητι, λάβε το παιδίον, και κράτει αυτό με την χείρα σου διότι θέλω καταστήσει αυτό εις έθνος μέγα. **19** Και ἤνοιξεν ο Θεός τους οφθαλμούς αυτής, και ιδούσα φρέαρ ύδατος υπήγε και εγέμισε τον ασκόν ύδωρ και επότισε το παιδίον. **20** Και ἥτο ο Θεός μετά του παιδίου, και ηγήσε, και κατώκησεν εν τη ερήμῳ και ἐγείνε τοξότης. **21** Και κατώκησεν εν τη ερήμῳ Φαράρ· και η μήτηρ αυτού ἔλαβεν εις αυτόν γυναίκα εκ γῆς Αιγύπτου. **22** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ο Αβιμέλεχ, μετά του Φιχόλ αρχιστρατήγου της δυνάμεως αυτού, είπε προς τον Αβραάμ, λέγων, Ο Θεός είναι μετά σου εις πάντα δόσα πράττεις: **23** τώρα λοιπόν όμοσον προς εμέ εδώ εις τον Θεόν, ότι δεν θέλεις φευσθή προς εμέ, ούτε προς τον νιόν μου, ούτε προς τους εγγόνους μου αλλά κατά το ἔλεος, το οποίον ἔκαμα εις σε, θέλεις κάμει εις εμέ, και εις την γην ὅπου παρώκησας. **24** Και είπεν ο Αβραάμ, Εγώ θέλω ομόσει. **25** Και ἔλεγχεν ο Αβραάμ τον Αβιμέλεχ διά το φρέαρ του ύδατος, το οποίον αφήρτασαν οι δούλοι του Αβιμέλεχ. **26** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Δεν εξεύρω τις ἐπράξεις το πράγμα τούτο· και ούτε συ με εφανέρωσας και ούτε εγώ ἠκούσα, ειμή σήμερον. **27** Και λαβών ο Αβραάμ πρόβατα και βόας, ἔδωκεν εις τον Αβιμέλεχ και ἔκαμον αμφότεροι συνθήκην. **28** Και ἔβαλεν ο Αβραάμ κατά μέρος επτά θηλυκά αρνία του ποιμανίου. **29** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Αβραάμ, Τι είναι ταῦτα τα επτά θηλυκά αρνία, τα οποία ἔβαλες κατά μέρος; **30** Ο δε είπεν, Ότι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία θέλεις λάβει εκ της χειρός μου, διά να ἤναι εις εμέ εις μαρτύριον ότι εγώ ἔσκαψα το φρέαρ τούτο. **31** διά τούτο ωνόμασε τον τόπον εκείνον, Βηρ-σαβέε διότι εκεί ώμοσαν αμφότεροι. **32** Και ἔκαμον συνθήκην εν Βηρ-σαβέε. Εστικώθη δε ο Αβιμέλεχ και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού, και επέστρεψαν εις την γην των Φιλισταίων. **33** Και εφύτευσεν ο Αβραάμ δρυμόν εν Βηρ-σαβέε και επεκαλέσθη εκεί το όνομα του Κυρίου, του αιωνίου Θεού. **34** Παρώκησε δε ο Αβραάμ εν τη γη των Φιλισταίων ημέρας πολλάς.

22 Μετά δε τα πράγματα ταύτα ο Θεός εδοκίμασε τον Αβραάμ, και είπε προς αυτόν, Αβραάμ· ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **2** Και είπε, Λάβε τώρα τον νιόν σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και ύπαγε εις τον τόπον Μοριά,

και πρόσφερε αυτόν εκεί εις ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον θέλω σοι ειπεί. **3** Σηκωθείς δε Αβραάμ ενωρίς το πρωΐ, εσαμάρωσε την όνον αυτού και ἔλαβε μεθ' εαυτού δύο εκ των δούλων αυτού και Ισαάκ τον νιόν αυτού· και σχίσας ξύλα διά την ολοκαύτωσιν, εσηκώθη και υπήγεν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός. **4** Την δε τρίτην ημέραν υψώσας ο Αβραάμ τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον τόπον μακρόθεν. **5** Και είπεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού, Σεις καθίσατε αυτόν μετά της ὄνου· εγώ δε και το παιδάριον θέλομεν υπάγει ἔως εκεί και αφού προσκυνήσωμεν, θέλομεν επιστρέψει προς εσάς. **6** Και λαβών ο Αβραάμ τα ξύλα της ολοκαυτώσεως, επέθεσεν επί τον Ισαάκ τον νιόν αυτού· και ἔλαβεν εις την χείρα αυτού το πυρ, και την μάχαιραν, και υπήγον οι δύο ομού. **7** Τότε ελάλησεν ο Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτού και είπε, Πάτερ μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ, τέκνον μου. Και είπεν ο Ισαάκ, Ιδού, το πυρ και τα ξύλα· αλλά που το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν; **8** Και είπεν ο Αβραάμ, Ο Θεός, τέκνον μου, θέλει προβλέψει εις εαυτόν το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν. Και επορεύοντο οι δύο ομού. **9** Αφού δε ἔφθασαν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός, ωκοδόμησεν εκεί ο Αβραάμ το θυσιαστήριον και διέθεσε τα ξύλα, και δέσας τον Ισαάκ τον νιόν αυτού ἔβαλεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων: **10** και εκτείνας ο Αβραάμ την χείρα αυτού, ἔλαβε την μάχαιραν διά να σφάξει τον νιόν αυτού. **11** Ἀγγελος δε Κυρίου εφώνησε προς αυτόν εκ του ουρανού και είπεν, Αβραάμ, Αβραάμ. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **12** Και είπε, Μη επιβάλλεις την χείρα σου επί το παιδάριον, και μη πράξῃς εις αυτό μηδέν· διότι τώρα εγνώρισα ότι συ φοβείσαι τον Θεόν, επειδή δεν ελυτήθης τον νιόν σου τον μονογενή δι' εμέ. **13** Και υψώσας ο Αβραάμ τους οφθαλμούς αυτού είδε· και ιδού, κριός όπισθεν αυτού, κρατούμενος από των κεράτων αυτού εις φυτόν πυκνόκλαδον· και ελθών ο Αβραάμ, ἔλαβε τον κριόν και προσέφερεν αυτόν εις ολοκαύτωμα αντί του νιού αυτού. **14** Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του τόπου εκείνου Ιεοβάτ-ιρέως λέγεται και την σήμερον, Εν τω όρει ο Κύριος θέλει εμφανισθή. **15** Και εφώνησε δεύτερον ο ἀγγελος του Κυρίου προς τον Αβραάμ εκ του ουρανού, **16** και είπεν, Ωμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι, επειδή ἐπράξας το πράγμα τούτο και δεν ελυτήθης τον νιόν σου, τον μονογενή σου, **17** διά ευλογών θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα ἀστρα του ουρανού και ως την ἄμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού: **18** και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογήθη πάντα τα έθνη της γῆς διότι υπήκουος εις την φωνήν μου. **19** Και επέστρεψεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού· και σηκωθέντες, υπήγον οι μού εις Βηρ-σαβέε και κατώκησεν ο Αβραάμ εν Βηρ-σαβέε. **20** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ανήγγειλαν προς τον Αβραάμ λέγοντες, Ιδού, η Μελχά εγέννησε και αυτή υιούς εις τον Ναχώρ τον αδελφόν σου: **21** τον Ουζ πρωτότοκον αυτού, και τον Βουζ αδελφόν αυτού, και τον Κεμουήλ τον πατέρα του Αράμ, **22** και τον Κεσέδ, και τον Αζαύ, και τον Φαλδές, και τον Ιελδάφ, και τον Βαθουήλ. **23** Ο δε Βαθουήλ εγέννησε την Ρεβέκκαν· τους οκτώ τούτους εγέννησεν η Μελχά εις τον Ναχώρ τον αδελφόν του Αβραάμ. **24** Και η παλλακή αυτού, η ονομαζούμενη Ρευμά, εγέννησε και αυτή τον Ταβέκ και τον Γαάμ και τον Ταχάς και τον Μασάχ.

23 Και έζησεν η Σάρρα εκατόν εικοσιεπτά έτη· ταύτα είναι τα έτη της ζωής της Σάρρας. **2** Και απέθανεν η Σάρρα εν

Κιριάθ-αρβά· αύτή είναι η Χεβρών εν γη Χαναάν· και ἥλθεν ο Αβραάμ διά να κλαύσῃ την Σάρραν και να πενθήσῃ αυτήν.
3 Καὶ σηκωθεῖς ὁ Αβραάμ απ' ἐμπροσθεν του νεκρού αυτού, ελάλησε προς τους υιούς του Χετ λέγων, 4 ξένος και πάροικος είμαι εγώ μεταξύ σας· δότε μοι κτήμα τάφου μεταξύ σας, διά να θάψω τον νεκρόν μου απ' ἐμπροσθέν μου. 5 Απεκρίθησαν δε οι υιοί του Χετ προς τον Αβραάμ λέγοντες προς αυτόν, 6 Ἀκουσον ημάς, κύριέ μου· συ είσαι μεταξύ ήμών ηγεμών εκ Θεού· θάψον τον νεκρόν σου εις το εκλεκτότερον εκ των μνημείων ημών· ουδέποτε εξ ημών θέλει αρνηθῆ το μνημείον αυτού προς σε, διά να θάψης τον νεκρόν σου. 7 Τότε σηκωθεῖς ὁ Αβραάμ προσεκύνησε προς τον λαόν του τόπουν, προς τους υιούς του Χετ· 8 και ελάλησε προς αυτούς λέγων, Εάν ευαρεστήται η ψυχή σας να θάψω τον νεκρόν μου απ' ἐμπροσθέν μου, ακούσατέ μου και μεσιτεύσατε υπέρ εμού προς τον Εφρών τον υιόν του Σωάρ, 9 και ας μοι δώσῃ το σπήλαιον αυτού Μαχπελάχ, το εν τη ἀκρᾳ του αγρού αυτού· εἰς πλήρη τιμήν ας μοι δώσῃ αυτό, διά κτήμα τάφου μεταξύ σας. 10 Ο δε Εφρών εκάθητο εν τω μέσω των υιών του Χετ· και απεκρίθη ο Εφρών ο Χετταίος προς τον Αβραάμ εἰς επήκοον των υιών του Χετ, πάντων των εισερχομένων εἰς την πύλην της πόλεως αυτού, λέγων, 11 Ουχί, κύριέ μου, ἀκουσόν μου· σοι δίδω τον αγρόν, σοι δίδω και το σπήλαιον το εν αυτῷ· επί παρουσία των υιών του λαού μου δίδω αυτά εἰς σέ θάψον τον νεκρόν σου. 12 Καὶ προσεκύνησεν ο Αβραάμ ἐμπροσθεν του λαού του τόπου· 13 και είπε προς τον Εφρών εἰς επήκοον του λαού του τόπου λέγων, Εάν συ θέλης, ἀκουσόν μου, παρακαλώ θέλω δώσει το αργύριον του αγρού λάβε αυτό παρ' εμού, και θέλω θάψει τον νεκρόν μου εκεί. 14 Ο δε Εφρών απεκρίθη προς τον Αβραάμ, λέγων προς αυτόν, 15 Ακουσόν μου, κύριέ μου· γη τετρακοσίων σίκλων αργυρίου, τι είναι μεταξύ εμού και σου; θάψον λοιπόν τον νεκρόν σου. 16 Και ἡκουσεν ο Αβραάμ τον Εφρών· και εζύγισεν ο Αβραάμ εἰς τον Εφρών το αργύριον, το οποίον είπεν εἰς επήκοον των υιών του Χετ τετρακοσίους σίκλους αργυρίου, δεκτού μεταξύ εμπόρων. 17 Και ο αγρός του Εφρών, ὅστις ἦτο εν Μαχπελάχ, ἐμπροσθεν της Μαμβρή, ο αγρός και το σπήλαιον το εν αυτῷ και πάντα τα δένδρα τα εν τω αγρῷ και εν πάσι τοις ορίοις κύκλῳ, ησφαλίσθησαν 18 εἰς τον Αβραάμ διά κτήμα, ενώπιον των υιών του Χετ, ενώπιον πάντων των εισερχομένων εἰς την πύλην της πόλεως αυτού. 19 Και μετά ταύτα ἔθαψεν ο Αβραάμ Σάρραν την γυναίκα αυτού εν τω σπήλαιο του αγρού Μαχπελάχ, ἐμπροσθεν της Μαμβρή· αύτη είναι Χεβρών εν γη Χαναάν. 20 Και ο αγρός και το σπήλαιον το εν αυτῷ, ησφαλίσθησαν εἰς τον Αβραάμ διά κτήμα τάφου παρά των υιών του Χετ.

24 Ἡτο δε ο Αβραάμ γέρων προβεβηκώς την ηλικίαν· και ο Κύριος ευλόγησε τον Αβραάμ κατά πάντα. 2 Και είπεν ο Αβραάμ προς τον διύλον αυτού τον πρεσβύτερον της οικίας αυτού, τον επιστάτην πάντων των υπαρχόντων αυτού· Βάλε, παρακαλώ, την χείρα σου υπό τον μηρόν μου· 3 και θέλω σε ορκίσει εἰς Κύριον τον Θεόν του ουρανού και τον Θεόν της γης, ὅτι δεν θέλεις λάβει γυναίκα εἰς τον υιόν μου εκ των θυγατέρων των Χαναναίων, μεταξύ των οποίων εγώ κατοικώ· 4 αλλ' εἰς τον τόπον μου, και εἰς την συγγένειάν μου θέλεις υπάγει, και θέλεις λάβει γυναίκα εἰς τον υιόν μου τον Ισαάκ. 5 Είπε δε προς αυτόν ο διύλος, Ἰσως δεν θελήσῃ η γυνή να μοι ακολουθήσῃ εἰς την γην ταύτην· πρέπει να φέρω τον υιόν σου εἰς την γην εκ της οποίας εξήλθες; 6 Και είπε προς αυτόν ο Αβραάμ, Πρόσεχε, μη φέρης τον υιόν μου εκεί· 7 Κύριος ο Θεός

του ουρανού, ὁστις με ἔλαβεν εκ του οίκου του πατρός μου και εκ της γης της γεννήσεώς μου, και ὁστις ελάλησε προς εμέ και ὁστις ὥμοοσεν εἰς εμέ λέγων, εἰς το σπέρμα σου θέλω δῶσει την γην ταύτην, αυτός θέλει αποστείλει τον ἄγγελον αυτού ἐμπροσθεν σου· και θέλεις λάβει γυναίκα εἰς τον υιόν μου εκείθεν· 8 εάν δε η γυνή δεν θέλῃ να σε ακολουθήσῃ, τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος από τον όρκο μου τούτου· μόνον τον υιόν μου να μη φέρης εκεί. 9 Και ἔβαλεν ο δούλος την χείρα αυτού υπό τον μηρόν του Αβραάμ του κυρίου αυτού, και ὥρκισθη εἰς αυτόν περὶ τον πράγματος τούτου. 10 Και ἐλαβεν ο δούλος δέκα καμήλους εκ των καμήλων του κυρίου αυτού και ανεχώρησε, φέρων μεθ' εαυτού από πάντων των αγαθών του κυρίου αυτού· και σηκωθεῖς, υπήγει εἰς την Μεσοποταμίαν, εἰς την πόλιν του Ναχώρ. 11 Και εγονάτισε τας καμήλους ἔξω της πόλεως παρά το φρέαρ του ὄντας, προς το εσπέρας, ὅτε εξέρχονται αι γυναίκες διά να αντλήσωσιν ὄνταρ. 12 Και είπε, Κύριε Θεέ του κυρίου μου Αβραάμ, δος μοι, δέομαι, καλὸν συνάντημα σήμερον, και κάμε έλεος εἰς τον κύριόν μου Αβραάμ· 13 ιδού, εγώ ίσταμαι πλησίον της πηγής του ὄνταρος· αι δε θυγατέρες των κατοίκων της πόλεως εξέρχονται διά να αντλήσωσιν ὄνταρ· 14 και η κόρη προς την οποίαν είπε, Επίκλινον, παρακαλώ, την υδρίαν σου διά να πίω, και αυτή είπη, Πίε και θέλω ποτίσει και τας καμήλους σου, αύτη ας ήναι εκείνη, την οποίαν ητοίμασας εἰς τον δούλον σου τον Ισαάκ· και εκ τούτου θέλω γνωρίσει ότι ἔκαμες ἔλεος εἰς τον κύριόν μου. 15 Και πριν αυτός παύση λαλών, ιδού, εξήρχετο η Ρεβέκκα, ήτις εγεννήθη εἰς τον Βαθονήλ, υιόν της Μελχάς, γυναικός του Ναχώρ, αδελφού του Αβραάμ, ἔχουσα την υδρίαν αυτής επί του ώμου αυτής. 16 Η δε κόρη ἦτο ώραία την όψιν σφόδρα, παρθένος, και ανήρ δεν είχε γνωρίσει αυτήν· αφού λοιπόν κατέβη εἰς την πηγήν, εγέμισε την υδρίαν αυτής και ανέβαινε. 17 Δραμών δε ο δούλος εἰς συνάντησιν αυτής είπε, Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ὄνταρ εκ της υδρίας σου. 18 Η δε είπε, Πίε, κύριέ μου· και ἐσπευσε και κατεβίβασε την υδρίαν αυτής επί τον βραχίονα αυτής, και επότισεν αυτόν. 19 και αφού ἐπαυσε ποτίζουσα αυτόν είπε, Και διά τας καμήλους σου θέλω αντλήσει, εωσού πίωσι πάσαι. 20 Και παρευθύνεις εξεκένωσε την υδρίαν αυτής εἰς την ποτίστραν, και ἐδραμεν έτι εἰς το φρέαρ διά να αντλήσῃ, και ἤντλησε διά πάσας τας καμήλους αυτού. 21 Ο δε ἀνθρωπος, θαυμάζων δι' ιστην, εισώπα, διά να γνωρίσῃ αν κατευώδωσεν ο Κύριος την οδόν αυτοῦ ή ουχί. 22 Και αφού ἐπαυσαν αι καμήλοι πίνουσαι, ἐλάβεν ο ἀνθρωπος ενώπια χρυσά βάρους ημίσεος σίκλουν, και δύο βραχιόλια διά τας χείρας αυτής, βάρους δέκα σίκλων χρυσίον· 23 και είπε, Τίνος θυγάτηρ είσαι συ· ειπέ μοι, παρακαλώ είναι εν τη οικίᾳ του πατρός σου τόπος δι' ημάς προς κατάλυμα; 24 Η δε είπε προς αυτόν είμαι θυγάτηρ Βαθονήλ του υιού της Μελχάς, τον οποίον εγέννησεν εἰς τον Ναχώρ. 25 είπεν έτι προς αυτόν, Είναι εις ημάς και ἀχυρά και τροφή πολλή και τόπος προς κατάλυμα. 26 Τότε ἐκλινεν ο ἀνθρωπος και προσεκύνησε τον Κύριον· 27 και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ὁστις δεν εγκατέλιπε το ἔλεος αυτού και την αλήθειαν αυτού από του κυρίου μου· ο Κύριος με κατευώδωσεν εἰς τον οίκον των αδελφῶν του κυρίου μου. 28 Δραμούσα δε η κόρη ανήγηγελεν εἰς τον οίκον της μητρός αυτής τα πράγματα ταύτα. 29 Είχε δε η Ρεβέκκα αδελφόν ονομαζόμενον Λάβαν και ἐδραμεν ο Λάβαν προς τον ἀνθρωπον ἔξω εἰς την πηγήν. 30 Και οις έδει τα ενώπια και τα βραχιόλια εις τας χείρας της αδελφής αυτού, και οις ήκουσε των λόγους Ρεβέκκας της αδελφής αυτού,

αυτού, λεγούσης, Ούτως ελάλησε προς εμέ τον ἀνθρώπος, ἥλθε προς τον ἀνθρωπὸν· καὶ ιδού, ὶστατο πλησίον των καμήλων επὶ τῆς πηγῆς. **31** Καὶ εἶπεν, Εἰσελθε, εὐλογημένε του Κυρίου· διὰ τι ἴστασαι ἔξω; επειδὴ εγώ ητοίμασα την οικίαν καὶ τόπον διὰ τας καμήλους. **32** Καὶ εισῆλθεν ο ἀνθρώπος εἰς την οικίαν, καὶ εκείνος εξεφόρτωσε τας καμήλους καὶ ἐδώκεν ἀχύρα καὶ τροφήν εἰς τας καμήλους καὶ ὑδρῷ διὰ νίψιμον των ποδῶν αυτού καὶ των ποδῶν των ανθρώπων των μετ' αυτού. **33** Καὶ παρετέθη ἐμπροσθεν αυτού φαγητόν· αυτός ὅμως είπε, Δεν θέλω φάγει, εωσού λαλήσω τον λόγον μου. Ο δε είπε, Λάλησον. **34** Καὶ εἶπεν, Εγώ είμαι δούλος του Αβραάμ. **35** Καὶ ο Κύριος ευλόγησε τον κύριόν μου σφόδρα, καὶ ἔγεινε μέγας· καὶ ἐδώκεν εἰς αυτόν πρόβατα καὶ βόας καὶ αργύριον καὶ χρυσίον καὶ δούλους καὶ δούλας καὶ καμήλους καὶ ὄνους. **36** Καὶ εγέννησε Σάρρα, ἡ γυνὴ του κυρίου μου, υἱόν εἰς τον κύριόν μου, αφού εγίρασε· καὶ ἐδώκεν εἰς αυτόν πάντα ὄσα ἔχει. **37** Καὶ με ὠρκισεν ο κύριός μου, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εἰς τον υἱόν μου εκ των θυγατέρων των Χαναναίων, εἰς την γην των οποίων εγώ κατοικώ· **38** αλλ' εἰς τον οίκον του πατρός μου θέλεις υπάγει καὶ εἰς την συγγενείαν μου, καὶ θέλεις λάβει γυναίκα εἰς τον υἱόν μου. **39** Καὶ εἶπον προς τον κύριόν μου, Ἰσως δεν θελήσῃ ἡ γυνὴ να με ακολουθήσῃ. **40** Ο δε είπε προς εμέ, Ο Κύριος, ἐμπροσθεν του οποίου περιεπάτησα, θέλει αποστέλει τον ἄγγελον αυτού μετά σου καὶ θέλει κατευοδώσει την οδόν σου καὶ θέλεις λάβει γυναίκα εἰς τον υἱόν μου εκ της συγγενείας μου καὶ εκ του οίκου του πατρός μου· **41** τότε θέλεις εἰσθαι ελεύθερος από του ορκισμού μου· ὅταν υπάγης προς την συγγενείαν μου καὶ δεν δώσωσιν εἰς σε, τότε θέλεις εἰσθαι ελεύθερος από του ορκισμού μου. **42** Καὶ ελθὼν σήμερον εἰς την πηγήν, εἶπον, Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, κατευόδωσον, δέομαι, την οδόν μου, εἰς την οποίαν εγώ υπάγω· **43** ιδού, εγώ ἴσταμαι πλησίον της πηγῆς του ὑδατος· καὶ η κόρη ἡτίς εξέρχεται διὰ να αντλήσῃ καὶ προς την οποίαν εἴπω, Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ὑδρῷ εκ της υδρίας σου, **44** καὶ αυτή με εἴπῃ, Και συ πίε, καὶ διὰ τας καμήλους σου ακόμη θέλω αντλήσει, αὕτη ας ἡνα η γυνή, την οποίαν ητοίμασεν ο Κύριος διὰ τον υἱόν του κυρίου μου. **45** Καὶ πριν παύσω λαλών εν τη καρδίᾳ μου, ιδού, Η Ρεβέκκα εξήρχετο ἔχουσα την υδρίαν αυτής επὶ του ὀώμου αυτής· καὶ κατέβη εἰς την πηγήν καὶ ἤτιλησεν εἴπον δε προς αυτήν, Πότισόν με, παρακαλώ. **46** Η δε ἐσπεύσει καὶ κατεβίβασε την υδρίαν αυτής επάνωθεν αυτής καὶ εἴπε, Πίε, καὶ θέλω ποτίσει καὶ τας καμήλους σου· ἐπίον λοιπὸν καὶ επότισε καὶ τας καμήλους. **47** Καὶ ηρώτησα αυτήν καὶ εἶπον, Τίνος θυγάτηρ είσαι; ή δε είπε, Θυγάτηρ του Βαθουνήλ, υιού του Ναχώρ, τον οποίον εγέννησεν εἰς αυτόν η Μελχά· καὶ περιέθεσα τα ενώπια εἰς το πρόσωπον αυτής καὶ τα βραχιόλια επὶ τας χειράς αυτής. **48** Καὶ κλίνας προσεκύνησα τον Κύριον· καὶ εὐλόγησα τον Θεόν του κυρίου μου Αβραάμ, ὅστις με κατευόδωσεν εἰς την αληθινήν οδόν, διὰ ν λάβω την θυγατέρα του ἀδελφού του κυρίου μου εἰς τον υἱόν αυτού. **49** Τώρα λοιπόν, εάν θέλητε να κάμητε ἔλεος καὶ αλήθειαν προς τον κύριόν μου, εἴπατε μοι, ει δε μη, εἴπατε μοι, διὰ ν στραφώ δεξιά ἡ αριστερά. **50** Καὶ αποκριθέντες ο Λάβαν καὶ ο Βαθουνήλ, εἶπον, Παρά Κυρίου εξήλθε το πράγμα· ημεῖς δεν δυνάμεθα να σοι εἴπωμεν κακόν ἡ καλόν· **51** ιδού, Η Ρεβέκκα ἐμπροσθέν σου λάβε αυτήν καὶ ύπαγε· καὶ ας ἡνα γυνὴ του υἱού του κυρίου σου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **52** Καὶ ότε ἤκουσεν ο δούλος του Αβραάμ τους λόγους αυτών, προσεκύνησεν ἔως εδάφους τον Κύριον. **53** Καὶ εικβαλών ο δούλος σκεύη αργυρά καὶ σκεύη

χρυσά καὶ ενδύματα, ἐδώκεν εἰς την Ρεβέκκαν· ἐδώκεν ἔτι δώρα εἰς τον ἀδελφόν αυτής καὶ εις την μητέρα αυτής. **54** Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, αυτός καὶ οι ἀνθρωποι οι μετ' αυτού, καὶ διενυκτέρευσαν· καὶ αφού εσκάθησαν το πρώτη, εἶπεν, Εξαποστείλατε με προς τον κύριόν μου. **55** Εἶπον δε ο ἀδελφός αυτής καὶ η μήτηρ αυτής, Ας μενίη η κόρη μεθ' ημών ημέρας τινάς, τουλάχιστον δέκα μετά ταύτα θέλει απέλθει. **56** Καὶ είπε προς αυτούς, Μη με κρατείτε, διότι ο Κύριος κατευώδωσε την οδόν μου· εξαποστείλατε με να υπάρω προς τον κύριόν μου. **57** Οι δε είπον, Ας καλέσωμεν την κόρην καὶ ας ερωτήσωμεν την γνώμην αυτής. **58** Καὶ εκάλεσαν την Ρεβέκκαν καὶ είπον προς αυτήν, Υπάργεις μετά του ανθρώπου τούτου; Ή δε είπεν, Υπάγω. **59** Καὶ εξαπέστειλαν την Ρεβέκκαν την ἀδελφήν αυτών καὶ την τροφόν αυτής, καὶ τον δούλον του Αβραάμ καὶ τους ανθρώπους αυτού. **60** Καὶ ευλόγησαν την Ρεβέκκαν καὶ είπον προς αυτήν, Αδελφή ημών είσαι, ειθε να γείνεις εις χιλιάδας μυριάδων, καὶ το σπέρμα σου να εξουσιάσῃ τας πύλας των εχθρών αυτού. **61** Καὶ εσκάθη η Ρεβέκκα καὶ αι θεράπαιναι αυτής, καὶ εκάθισαν επι τας καμήλους, καὶ υπήγον κατόπιν του ανθρώπους καὶ ἐλάβεν ο δούλος την Ρεβέκκαν καὶ ανεχώρησεν. **62** Ο δε Ισαάκ επέστρεψεν από του φρέατος Λαχατ-ροῦ διότι κατώκει εν τη γη της μεσομβρίας. **63** Καὶ εξήλθεν ο Ισαάκ να προσευχηθῇ εν τη πεδιάδι περί το εσπέρας καὶ υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε, καὶ ιδού, ἡγροντο κάμηλοι. **64** καὶ υψώσασα η Ρεβέκκα τους οφθαλμούς αυτής είδε τον Ισαάκ καὶ κατεπήδησεν από της καμήλου. **65** Διότι είχεν ειπεί προς τον δούλον, Τις είναι ο ἀνθρώπος εκείνος, ο ερχόμενος διὰ της πεδιάδος εις συνάντησην ημών; Ο δε δούλος είχεν ειπεί, Είναι ο κύριός μου. Καὶ αυτή λαβούσα την καλύπτραν, εσκεπάσθη. **66** Καὶ δηγήθη ο δούλος προς τον Ισαάκ πάντα ὄσα είχε πράξει. **67** Ο δε Ισαάκ ἐφερεν αυτήν εις την σκηνήν της μητρός αυτού Σάρρας· καὶ ἐλάβε την Ρεβέκκαν, καὶ ἐγένειν αυτού γυνή, καὶ γάπησεν αυτήν· καὶ παρηγορήθη ο Ισαάκ περί της μητρός αυτού.

25 Ἐλαβε δε ο Αβραάμ καὶ ἀλλην γυναίκα, ονομαζομένην Χεττούραν. **2** Καὶ αὐτή εγέννησεν εις αυτόν τον Ζεμβράν καὶ τον Ιοζάν καὶ τον Μαδάν καὶ τον Μαδιάν καὶ τον Ιεσβώκ καὶ τον Σουνά. **3** καὶ ο Ιοζάν εγέννησε τον Σεβά καὶ τον Δαιδάν· οι δε υιοί του Δαιδάν ἡσαν Ασσουρέιμ καὶ Λετουσιέιμ καὶ Λαωμείμ. **4** Οι υιοί δε του Μαδιάμ ἡσαν Γεφά καὶ Εφέρ καὶ Ανώχ καὶ Αβειδά καὶ Ελδαγά· πάντες ούτοι υιοί της Χεττούρας. **5** Ἐδωκε δε ο Αβραάμ πάντα τα υπάρχοντα αυτού εις τον Ισαάκ. **6** Εις δε τους υιούς των παλλακών αυτού ἐδώκεν ο Αβραάμ χαρίσματα, καὶ εξαπέστειλεν αυτούς, ἐτι ζων, μακράν από του υιού αυτού Ισαάκ προς ανατολάς, εις την γην της Ανατολής. **7** Καὶ ταύτα είναι τα ἐτη των ημερών της ζωής του Αβραάμ, ὄσα ἤκουσεν, ἐτη εκατόν εβδομήκοντα πέντε. **8** Καὶ εκπνεύσας απέθανεν ο Αβραάμ εν γήρατι καλώ, γέρων καὶ πλήρης ημερών· καὶ προσεθή εις τον λαόν αυτού. **9** Καὶ ἐθαψαν αυτόν ο Ισαάκ καὶ ο Ισαμήλ οι υιοί αυτού εν τω σπηλαίω Μαχπελάχ, εν τω αγρώ του Εφρών, υιού του Σωάρ τον Χετταίου, τον απέναντι της Μαμβρή· **10** τω αγρώ, τον οποίον ηγόρασεν ο Αβραάμ παρά των υιών του Χέτη εκεί ετάρη ο Αβραάμ καὶ Σάρρα τη γυνή αυτού. **11** Καὶ μετά τον θάνατον του Αβραάμ, ευλόγησεν ο Θεός Ισαάκ τον υιόν αυτού· καὶ κατώκησεν ο Ισαάκ πλησίον του φρέατος Λαχατ-ροῦ. **12** Αὐτή δε είναι η γενεαλογία του Ισαμήλ, υιού του Αβραάμ, τον οποίον εγέννησεν εις τον Αβραάμ Ἀγαρ η Αιγυπτία, η δούλη της Σάρρας· **13** καὶ ταύτα είναι τα ονόματα των υιών του Ισαμήλ, κατά τα ονόματα αυτών, εις τας γενεάς

αυτών· πρωτότοκος του Ισμαήλ Ναβαϊώθ, ἐπειτα Κηδάρ και Αβδεήλ και Μιβσάμ, **14** και Μισμά, και Δουμά και Μασσά **15** Χαδδάρ, και Θαιμά, Ιετούρ, Ναφίς, και Κεδμά: **16** ούτοι είναι οι υιοί του Ισμαήλ, και ταύτα τα ονόματα αυτών κατά τας κώμας αυτών και κατά τας κατοικίας αυτών δώδεκα ἀρχοντες κατά τα έθνη αυτών. **17** Και ταύτα είναι τα ἔτη της ζωῆς του Ισμαήλ, ἐπίτη εκατόν τριάκοντα επτά και εκπνεύσας απέθανε και προσετέθη εις τον λαόν αυτού. **18** Κατώκησαν δε από Αβιλά ἔως Σούρ, της κατά πρόσωπον Αιγύπτου, καθώς υπάγει τις προς την Ασσυρίαν· ο Ισμαήλ κατώκησεν ἐμπροσθεν πάντων των αδελφών αυτού. **19** Και αὐτή είναι η γενεαλογία του Ισαάκ, υιού του Αβραάμ· ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ: **20** ήτο δε ο Ισαάκ ετών τεσσαράκοντα, ὅτε ἐλαβεν εις εαυτόν γυναίκα την Ρεβέκκαν, θυγατέρα Βαθουήλ του Σύρου από Παδάν-αράμ, αδελφήν Λάβαν του Σύρου. **21** Και εδέετο ο Ισαάκ προς τον Κύριον περί της γυναικός αυτού, διότι ἡτο στείρα· και επίκουσεν ο Κύριος αυτού, και συνέλαβεν η Ρεβέκκα η γυνή αυτού. **22** Και τα παιδία συνεκρούοντο εντός αυτής και είπεν, Αν μέλλη ούτω να γείνη, διά τι εγώ να συλλάβω; και υπήγει να ερωτήσῃ τον Κύριον. **23** Και είπεν ο Κύριος προς αυτήν, Δύν έθνη είναι ειναι τη κοιλία σου· και δύο λαοὶ θέλουσι διαχωρισθή από των εντοσθίων σου· και ο εις λαός θέλει είσιθαι δυνατώτερος του ἄλλου λαού· και ο μεγαλύτερος θέλει δουλεύει εις τον μικρότερον. **24** Και ὅτε επληρώθησαν αι ημέραι αυτής διά να γεννήσῃ, ίδού, ήσαν διδύμα εν τη κοιλίᾳ αυτής. **25** Εξήλθε δε ο πρώτος ερυθρός και ὄλος ως δέρμα δασύτριχος και εκάλεσαν το ὄνομα αυτού, Ησαύ. **26** Και ἐπειτα εξήλθεν ο αδελφός αυτού· και η χειρ αυτού εκράτει την πέρναν του Ησαύ· διά τούτο ωνομάσθη Ιακώβ· ο δε Ισαάκ ήτο ετών εξήκοντα, ὅτε εγέννησεν αυτούς. **27** Ήδησαν δε τα παιδία· και ἐγείνειν ο μεν Ησαύ ἀνθρωπος ἐμπειρος εις το κυνήγιον, ἀνθρωπος του αγρού· ο δε Ιακώβ, ἀνθρωπος απλούς, κατοικών εν σκηναίς. **28** Και ο μεν Ισαάκ ηγάπα τον Ησαύ, διότι το κυνήγιον ἤτο τροφή εις αυτόν η δε Ρεβέκκα ηγάπα τον Ιακώβ. **29** Εμαγέρευε δε ο Ιακώβ μαγείρευμα· και ἥλθεν ο Ησαύ εκ του αγρού και ἦτο αποκαμωμένος. **30** και είπεν ο Ησαύ προς τον Ιακώβ, Δος μοι, παρακαλώ, να φάγω από το κόκκινον, το κόκκινον τούτο, διότι είμαι αποκαμωμένος· διά τούτο εκλήθη το ὄνομα αυτού, Εδώμ. **31** Και είπεν ο Ιακώβ, Πώλησόν μοι σήμερον τα πρωτότοκιά σου. **32** Και ο Ησαύ είπεν, Ιδού, εγώ υπάγω να αποθάνω, και τι με ωφελούσι ταύτη τα πρωτότοκια; **33** Και είπεν ο Ιακώβ, Ομοσόν μοι σήμερον· και ωμοσέν εις αυτόν· και επώλησε τα πρωτότοκια αυτού εις τον Ιακώβ. **34** Τότε ο Ιακώβ ἐδώκεν εις τον Ησαύ ἄρτον και μαγείρευμα της φακής· και ἔφαγε και ἔπιε και σηκωθείς ανεχώρησεν ούτως ο Ησαύ κατεφρόνησε τα πρωτότοκια.

26 Ἐγείνε δε πείνα εν τη γη, εκτός της προτέρας πείνης, της γενομένης επί των ημερών του Αβραάμ. Και υπήγειν ο Ισαάκ προς τον Αβιμέλεχ, βασιλέα των Φιλισταίων, εις Γέραφα. **2** Εφάνη δε εις αυτόν ο Κύριος και είπε, Μη καταβής εις Αίγυπτον· κατοίκησον εν τη γη την οποίαν θέλω σοι ειπεῖ· **3** παροίκει εν τη γη ταύτη, και εγώ θέλω είσθαι μετά σου, και θέλω σε ευλογήσει διότι εις σε και εις το σπέρμα σου θέλω δώσει πάντας τους τόπους τούτους· και θέλω επικληρώσει τον ὄρκον, τον οποίον ώμοσα προς Αβραάμ τον πατέρα σου· **4** και θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα ἀστρά του ουρανού, και θέλω δώσει εις το σπέρμα σου πάντας τους τόπους τούτους, και θέλουσιν ευλογηθή εν τω σπέρματι σου πάντα τα έθνη της γῆς· **5** επειδή ο Αβραάμ υπήκουσεν εις την φωνήν μου, και εφύλαξε

τα προστάγματά μου, τας εντολάς μου, τα διατάγματά μου και τους νόμους μου. **6** Και κατώκησεν ο Ισαάκ εν Γεράροις. **7** Ηρότησαν δε οι ἄνδρες του τόπου περί της γυναικός αυτού· και είπεν, Αδελφή μου είναι διότι εφοβήθη να είπη, Γυνή μου είναι λέγων, Μήπως με φονεύσωσιν οι ἄνδρες του τόπου διά την Ρεβέκκαν· επειδή ήτο ώραία την όψιν. **8** Και αφού διέτριψεν εκεί πολλάς ημέρας, Αβιμέλεχ ο βασιλεὺς των Φιλισταίων, κύψας από της θυρίδος είδε, και ιδού, ο Ισαάκ ἐπαιζε μετά Ρεβέκκας της γυναικός αυτού. **9** Εκάλεσε δε ο Αβιμέλεχ τον Ισαάκ και είπεν, Ιδού, βεβαίως γυνή σου είναι αὕτη· διά τι λοιπόν είπας, Αδελφή μου είναι; Και είπε προς αυτόν ο Ισαάκ, διότι είπον, Μήπως αποθάνων εξ αιτίας αυτής. **10** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Τι είναι τούτο, το οποίον ἔκαμες εις ημάς; παρ' ολίγον ήθελε κοιμηθή τις εκ του λαού μετά της γυναικός σου, και ήθελες φέρει εφ' ημάς ανομίαν. **11** Και προσέταξεν ο Αβιμέλεχ εις πάντα τον λαόν, λέγων, Όστις εγγίση τον ἀνθρωπον τούτον ή την γυναίκα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **12** Έσπειρε δε ο Ισαάκ εν τη γη εκείνη και εσύναξε κατ' εκείνον τον χρόνον εκατονταπλάσια· και ευλόγησεν αυτόν ο Κύριος. **13** Και εμεγαλύνετο ο ἀνθρωπός και επροχώρει αιχανόμενος, εωσούν έγεινε μέγας σφόδρα: **14** και απέκτησε πρόβατα και βόας και δούλους πολλούς εφθόνησαν δε αυτόν οι Φιλισταίοι. **15** Και πάντα τα φρέατα, τα οποία ἔσκαψαν οι δούλοι του πατρός αυτού επί των ημερών Αβραάμ του πατρός αυτού, ενέφραξαν ταύτα οι Φιλισταίοι και εγέμισαν αυτά χώμα. **16** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Ισαάκ, Ἀπελθε αφ' ημών, διότι ἐγίνεις δυνατώτερος ημών σφόδρα. **17** Και απήλθεν εκείθεν ο Ισαάκ και ἐστήσει την σκηνήν αυτού εν τη κοιλάδι των Γεράρων και κατώκησεν εκεί. **18** Και ἤνοιξε πάλιν ο Ισαάκ τα φρέατα του ὄντας, τα οποία ἔσκαψαν επί των ημερών Αβραάμ του πατρός αυτού, οι δούλοι του Ισαάκ εν τη κοιλάδι και εύρηκαν εκεί φρέαρ ὄντας ζώντος. **20** Ελογομάχησαν δε οι ποιμένες των Γεράρων μετά των ποιμένων του Ισαάκ, λέγοντες, Ιδικόν μας είναι το ύδωρ· και ωνόμασε το φρέαρ Εσέκ· διότι εφιλονείκησαν μετ' αυτού. **21** Και ἔσκαψαν ἄλλο φρέαρ και ελογομάχησαν και περί αυτού· διά τούτο ωνόμασεν αυτό Σιντά. **22** Και μετοικήσας εκείθεν ἔσκαψεν ἄλλο φρέαρ, και περί τούτου δεν ελογομάχησαν· και ωνόμασεν αυτό Ρεχωβώλ, ἔλεων, διότι τώρα επλάτυνεν ημάς ο Κύριος και ηζήσεν ημάς επί της γης. **23** Και εκείθεν ανέβη εις Βηρ-σαβέε. **24** Και εφάνη εις αυτόν ο Κύριος την νύκτα εκείνην, και είπεν, Εγώ είμαι ο Θεός Αβραάμ του πατρός σου· μη φοβού, διότι εγώ είμαι μετά σου, και θέλω σε ευλογήσει και θέλω πληθύνει το σπέρμα σου, διά Αβραάμ τον δούλον μου. **25** Και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον και επεκαλέσθη το ὄνομα του Κυρίουν· και ἐστήσειν εκεί την σκηνήν αυτού· ἔσκαψαν δε εκεί οι δούλοι του Ισαάκ φρέαρ. **26** Τότε ο Αβιμέλεχ υπήγειν προς αυτόν από Γεράρων, και Οχοζάθ ο οικείος αυτού, και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού. **27** Και είπε προς αυτούς ο Ισαάκ, Διά τι ἥλθετε προς εμέ, αφού σεις με εμισήσατε και με εδιωδάτε από σας; **28** οι δε είπον, Είδομεν φανερά, ότι ο Κύριος είναι μετά σου, και είπομεν, Ας γείνη τώρα ὄρκος μεταξύ ημάς, μεταξύ ημών και σου, και ας κάμωμεν συνθήκην μετά σου, **29** ότι δεν θέλεις κάμει κακόν εις ημάς, καθώς ημείς δεν σε γηγίσαμεν, και καθώς επράξαμεν εις σε μόνον καλόν, και σε εξαπεστείλαμεν εν ειρήνῃ· τώρα σε είσαι ευλογημένος του Κυρίου. **30** Και ἔκαμεν εις αυτούς συμπόσιον·

και ἔφαγον καὶ ἐπίον. **31** Καὶ εσηκώθησαν ενωρίς το πρωΐ, καὶ ὥμοσεν ο εἰς προς τὸν ἄλλον τότε ο Ἰσαάκ εξαπέστειλεν αυτούς, καὶ απήλθον απ' αυτούν εν εἰρήνῃ. **32** Καὶ τὴν ημέραν εκείνην ἤλθον οι δούλοι του Ἰσαάκ καὶ ανήγγειλαν προς αυτόν περὶ τοῦ φρέστος το οποίον ἐσκαψαν, καὶ εἴπαν προς αυτόν, Εὐρήκαμεν ὑδωρ. **33** Καὶ ωνόμασεν αυτό Σαβεέ διά τούτο εἶναι τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Βηρ-σαβεέ ἔως της σήμερος. **34** Ήτο δέ ο Ησαύ επών τεσσαράκοντα, ὅτε ἐλαβεν εἰς γυναίκα Ιουδθ, την θυγατέρα Βεηρί του Χετταίου, καὶ Βασεμάθ, την θυγατέρα Αιλών του Χετταίου· **35** καὶ αὗται ἡσαν πικρία ψυχής εἰς τὸν Ἰσαάκ καὶ τὴν Ρεβέκκαν.

27 Καὶ αφού εγήρασεν ο Ἰσαάκ, καὶ οι οφθαλμοί αυτού ἡμβλύνθησαν, ὥστε δὲν ἐβλεπεν, εκάλεσεν Ησαύ τον νιόν αυτού τον μεγαλίτερον, καὶ είπε προς αυτόν, Υἱέ μου. Ο δε είπε προς αυτόν, Ιδού, εγώ. **2** Καὶ εκείνος είπεν, Ιδού, τώρα, εγὼ εγήρασα· δεν γνωρίζω την ημέραν του θανάτου μου· **3** λάβε λοιπόν, παρακαλώ, τα ὄπλα σου, την φρέστραν σου καὶ το τόξον σου, καὶ ἔξελθε εἰς την πεδιάδα καὶ κυνήγησον μοι κυνήγιον· **4** καὶ κάμε μοι εδέσματα καθώς αγαπῶ, καὶ φέρε μοι να φάγω, διὰ να σε ευλογήσῃ η ψυχή μου πριν αποθάνω. **5** Η δε Ρεβέκκα ἤκουσεν ενώ ελάλει ο Ἰσαάκ προς Ησαύ τον νιόν αυτού. Καὶ υπήγει ο Ησαύ εἰς την πεδιάδα διά να κυνήγηση κυνήγιον καὶ να φέρει αυτό. **6** Καὶ η Ρεβέκκα ελάλησε προς Ιακώβ τον νιόν αυτής, λέγουσα, Ιδού, εγώ ἤκουσα τον πατέρα σου λαλούντα προς Ησαύ τον ἀδελφόν καὶ λέγοντα, **7** Φέρε μοι κυνήγιον καὶ κάμε μοι εδέσματα, διά να φάγω, καὶ να σε ευλογήσω ενώπιον του Κυρίου πριν αποθάνω. **8** Τώρα λοιπόν, νιέ μου, ἀκουσον την φωνήν μου εἰς ὅσα εγώ σοι παραγγέλλω. **9** ὑπαγε τώρα εἰς το ποίμνιον, καὶ λάβε μοι εκείθεν δύο καλά εριφία εξ αιγών· διά να κάμω αυτά εδέσματα διά τον πατέρα σου, καθώς αγαπά· **10** καὶ θέλεις φέρει αυτά προς τον πατέρα σου να φάγη, διά σε ευλογήση πριν αποθάνη. **11** Καὶ είπεν ο Ιακώβ προς Ρεβέκκαν την μητέρα αυτού, Ιδού, ο Ησαύ ο ἀδελφός μου είναι ανήρ δασύτριχος, εγώ δε ανήρ ἀτριχος **12** ίσως με ψηλαφήση ο πατήρ μου, καὶ θέλω φανή εἰς αυτόν ως απατών, καὶ θέλω σύρει επ' εμαυτον κατάραν καὶ ουχί ευλογίαν. **13** Είπε δε προς αυτόν η μήτηρ αυτού, Επ' εμέ η κατάρα σου, τέκνον μου· μόνον υπάκουσον εἰς την φωνήν μου καὶ ὑπαγε, φέρε μοι αυτά. **14** Καὶ υπήγει, καὶ ἐλάβε, καὶ ἔφερεν αυτά προς την μητέρα αυτού καὶ ἔκαμεν η μήτηρ αυτού εδέσματα καθώς ηγάπα ο πατήρ αυτού. **15** Καὶ λαβούσα η Ρεβέκκα τα καλήτερα φορέματα Ησαύ τον μεγαλητέρου νιόν αυτής, τα οποία είχεν εν τη οικίᾳ, ενέδυσε με αυτά Ιακώβ, τον νιόν αυτής τον νεώτερον· **16** καὶ με τα δέρματα των εριφίων εσκέπασε τας χείρας αυτού, καὶ τα γυμνά του τραχήλου αυτού· **17** καὶ ἔδωκεν εις τας χείρας Ιακώβ τον νιόν αυτής τα εδέσματα καὶ τον ἄρτον, τα οποία ητοίμασε. **18** Καὶ ἤλθε προς τον πατέρα αυτού· καὶ είπε, Πάτερ μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ· τις είσαι, τέκνον μου; **19** Καὶ είπεν ο Ιακώβ προς τον πατέρα αυτού, Εγώ είμαι Ησαύ ο πρωτότοκός σου· ἔκαμα καθώς μοι είπας, σηκώθητι λοιπόν, κάθισον καὶ φάγε ει του κυνηγίου μου, διά να με ευλογήσῃ η ψυχή σου. **20** Καὶ είπεν ο Ἰσαάκ προς τον νιόν αυτού, Πόθεν τούτο, τέκνον μου, ὅτι εύρηκας τόσον ταχέως; Ο δε είπε, Διότι Κύριος ο Θεός σου ἔφερεν αυτό ἐμπροσθέν μου. **21** Καὶ είπεν ο Ἰσαάκ προς τον Ιακώβ, Πλησίασον, τέκνον μου, διά να σε ψηλαφήσω, αν σ ήσαι αυτός ο νιός Ησαύ, ή ουχί. **22** Καὶ επλησίασεν ο Ιακώβ ει τον Ιασάκ τον πατέρα αυτού· ο δε εψηλάφησεν αυτόν, καὶ είπεν, Η μεν φωνή είναι φωνή Ιακώβ, αι δε χείρες, χείρες Ησαύ. **23** Καὶ δεν εγνώρισεν αυτόν,

διότι αι χείρες αυτού ήσαν ως αι χείρες Ησαύ αδελφού αυτού, δασύτριχοι· και ευλόγησεν αυτόν. **24** Καὶ είπε, Συ είσαι αυτός ο νιός μου Ησαύ; Ο δε είπεν, Εγώ. **25** Καὶ είπε, Φέρε πλησίον μου, και θέλω φάγει εκ του κυνηγίου του νιού μου, διά να σε ευλογήσῃ η ψυχή μου. Και ἔφερε πλησίον αυτού, και ἔφαγεν· ἔφερε δε προς αυτόν οίνον και ἐπιε. **26** Καὶ είπε προς αυτόν Ιασάκ ο πατήρ αυτού, Πλησίασον τώρα, και φιλησόν με, τέκνον μου. **27** Καὶ επλησίασε, και εφίλησεν αυτόν· και ωφράνθη την οσμήν των ενδυμάτων αυτού, και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Ιδού, η οσμή του νιού μου είναι ως οσμή πεδιάδος, την οποίαν ευλόγησεν ο Κύριος. **28** Λοιπόν ο Θεός να σοι δώσῃ από της δρόσου του ουρανού και από του πάχοντς της γης και αφθονίαν σίτου και οίνου· **29** Λαοί να σε δουλεύσωσι και ἐθνή να σε προσκυνήσωσι· να ήσαι κύριος των ἀδελφών σου, και οι νιοί της μητρός σου να σε προσκυνήσωσι κατηραμένος ὅστις σε καταράται, και ευλογημένος ὅστις σε ευλογεί· **30** Καὶ καθώς ἐπαυσεν ο Ιασάκ ευλογών τον Ιακώβ, μόλις ο Ιακώβ είχεν εξέλθει απ' ἐμπροσθεν του πατρός αυτού Ιασάκ· και ἤλθεν Ησαύ ο ἀδελφός αυτού εκ του κυνηγίου αυτού. **31** Καὶ ἔκαμε και αυτός εδέσματα και ἔφερε προς τον πατέρα αυτού· και είπε προς τον πατέρα αυτού, Ας σηκωθῇ ο πατήρ μου, και αι φάγη εκ του κυνηγίου του νιού αυτού, διά να με ευλογήσῃ η ψυχή σου. **32** Καὶ είπε προς αυτόν Ιασάκ ο πατήρ αυτού, Τις είσαι; Ο δε είπεν, Είμαι ο νιός σου, ο πρωτότοκός σου Ησαύ. **33** Καὶ εξεπλάγη ο Ιασάκ ἐκπληξην μεγάλην σφόδρα, και είπε, Ποίος είναι λοιπόν εκείνος, ὅστις εκυνήγησε κυνήγιον, και μοι ἔφερε και ἔφαγον από πάντων πριν εισελθήσης, και ευλόγησα αυτόν; και ευλογημένος θέλει είσθαι. **34** Οτε ἤκουσεν ο Ησαύ τους λόγους του πατρός αυτού, ανέκραξε κραυγήν μεγάλην και πικράν σφόδρα· και είπε προς τον πατέρα αυτού, Ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. **35** Ο δε είπεν, Ἡλθεν ο ἀδελφός σου μετά δόλουν, και ἐλάβε την ευλογίαν σου. **36** Καὶ είπεν ο Ησαύ, Δικαίως εκαλέσθη το ὄνομα αυτού Ιακώβ, διότι τώρα δευτέραν ταύτην φοράν με υπεσκέλισεν· ἐλάβε τα πρωτοτόκιά μου, και ιδού, τώρα ἐλάβε και την ευλογίαν μου. Και είπε, Δεν εφύλαξας δι' εμέ ευλογίαν; **37** Και, απεκρίθη ο Ιασάκ, και είπε προς τον Ησαύ, Ιδού, κύριόν σου ἔκαμα αυτόν, και πάντας τους ἀδελφούς αυτού δύολους αυτού, και εστήριξα αυτόν με σίτον και οίνον· και τι λοιπόν να κάμω εις σε, τέκνον μου; **38** Καὶ είπεν ο Ησαύ προ τον πατέρα αυτού, Μήπως ταύτην μόνην την ευλογίαν ἔχεις, πάτερ μου; ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. και υψώσεν ο Ησαύ την φωνήν αυτού, και ἐκλαυσε. **39** Και απεκρίθη Ιασάκ ο πατήρ αυτού, και είπε προς αυτόν, Ιδού, η κατοίκησίς σου θέλει είσθαι εις το πάχος της γης, και εις την δρόσον του ουρανού ἀνωθεν· **40** και με την μάχαιρά σου θέλεις ζη, και εις τον αδελφόν σου θέλεις δουλεύεσι, ὅταν δε υπερισχύσῃς, θέλεις συντρίψει τον ζυγόν αυτού από τον τραχήλου σου. **41** Και είμισε ο Ησαύ τον Ιακώβ, διά την ευλογίαν με την οποίαν ευλόγησεν αυτόν ο πατήρ αυτού· και είπεν ο Ησαύ εν τη καρδία αυτού, Πλησίασουν αι ημέραι του πένθους του πατρός μου· τότε θέλω φονεύσει Ιακώβ τον αδελφόν μου. **42** Ανηγγέλθησαν, δε προς την Ρεβέκκαν οι λόγοι Ησαύ του νιού αυτής του μεγαλητέρουν και πέμψασα εκάλεσεν Ιακώβ τον νιόν αυτής τον νεώτερον, και είπε προς αυτόν, Ιδού, Ησαύ ο αδελφός σου παρηγορεί εαυτόν κατά σου, ότι θέλει σε φονεύσει. **43** Τώρα λοιπόν, τέκνον μου, ἀκουσον την φωνήν μου και σηκωθείς, φύγε προς Λάβαν τον αδελφόν μου εις Χαρράν· **44** και κατοίκησον μετ' αυτού ημέρας τινάς, εωσον παρέλθη ο θυμός του αδελφού σου· **45** εωσού παύση η κατά

σου οργή του αδελφού σου, και λησμονήση τα όσα έπραξας εις αυτόν· τότε θέλω στείλει, και θέλω σε φέρει εκείθεν· διά τι να σας στερηθώ και τους δύο εν μιᾷ ημέρᾳ; **46** Καὶ εἶπεν ἡ Ρεβέκκα πρὸς τὸν Ισαὰκ, Αηδίσας τὴν ζῶντας μου εξ αἰτίας των θυγατέρων του Χέτ· εάν ο Ιακώβ λάβῃ γυναίκα εκ των θυγατέρων του Χετ, καθώς είναι αὕται εκ των θυγατέρων της γῆς ταύτης, τι με ωφελεῖ να ζω;

28 Καὶ προσκαλέσας ο Ἰσαὰκ τὸν Ιακώβ ευλόγησεν αὐτὸν, καὶ παρήγγειλε πρὸς αὐτὸν λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εκ των θυγατέρων Χαναάν· **2** σηκωθείς ὑπάγε εἰς Παδάν-αράμ, εἰς τὴν οἰκίαν Βαθουὴλ του πατρός της μητρός σου· καὶ εκείθεν λάβε εἰς σεαυτόν γυναίκα, εκ των θυγατέρων Λάβαν του αδελφού της μητρός σου· **3** καὶ ο Θεός ο Παντοδύναμος να σε ευλογήσῃ καὶ να σε αεχήσῃ καὶ να σε πληθύνῃ, ὡστε να γείνεται εἰς πλήθος λαῶν· **4** καὶ να σοι δώσῃ τὴν εὐλογίαν του Αβραάμ, εἰς σε καὶ εἰς τὸ σπέρμα του συν μετά σε, διὰ να κληρονομήσῃς τὴν γῆν της παροικήσεώς σου, τὴν οποίαν ἔδωκεν ο Θεός εἰς τὸν Αβραάμ. **5** Καὶ εξαπέστειλεν ο Ἰσαὰκ τὸν Ιακώβ καὶ υπήγειν εἰς Παδάν-αράμ πρὸς Λάβαν, τὸν ιεῦτὸν του Βαθουὴλ του Σύρου, τὸν αδελφόν Ρεβέκκας της μητρός του Ιακώβ καὶ του Ησαύ. **6** Ιδού δε ο Ησαύ ὃτι ευλόγησεν ο Ἰσαὰκ τὸν Ιακώβ καὶ εξαπέστειλεν αὐτὸν εἰς Παδάν-αράμ, διὰ να λάβῃ εἰς εαυτόν γυναίκα εκείθεν, καὶ ὅτι, ενώ εὐλόγει αὐτόν, παρήγγειλεν εἰς αὐτόν, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εκ των θυγατέρων Χαναάν· **7** καὶ ὅτι υπήκουεν ο Ιακώβ εἰς τὸν πατέρα αὐτού καὶ τὴν μητέρα αὐτού· καὶ υπήγειν εἰς Παδάν-αράμ· **8** καὶ ιδού ο Ησαύ ὃτι αἱ θυγατέρες Χαναάν είναι μισθαῖται εἰς τοὺς οφθαλμούς του πατρός αὐτού Ισαὰκ, **9** υπήγειν ο Ησαύ πρὸς τὸν Ισμαήλ, καὶ εκτός των ἀλλων γυναικῶν αὐτού ἐλαβεν εἰς εαυτὸν γυναίκα τὴν Μαελέθ, θυγατέρα Ισμαήλ του ιεῦτον του Αβραάμ, τὴν αδελφήν του Ναβαΐώθ. **10** Καὶ εξήλθεν ο Ιακώβ απὸ Βηρ-σαβέέ, καὶ υπήγειν εἰς Χαρράν. **11** Καὶ ἐφθασεν εἰς τινὰ τόπον καὶ διενυκτέρευσεν εκεὶ, διότι εἶχε δύσει ο ἥλιος· καὶ ἐλαβεν εἰς τῶν λίθων του τόπου καὶ ἐθεσε προσκεφάλαιον αὐτού, καὶ εκοιμήθη εν τῷ τόπῳ εκείνῳ. **12** Καὶ εἶδεν ενύπνιον, καὶ ιδού, κλίμαξ εστηριγμένη εἰς τὴν γῆν, της οποίας η κουφή ἐφθανεν εἰς τὸν ουρανὸν· καὶ ιδού, οι ἄγγελοι του Θεού ανέβαινον καὶ κατέβαινον επ' αυτῆς. **13** Καὶ ιδού, ο Κύριος ἴστατο επάνωθεν αυτῆς καὶ εἶπεν, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός του Αβραάμ του πατρός σου, καὶ ο Θεός του Ισαὰκ· τὴν γῆν, επὶ τῆς οποίας κοιμᾶσαι, εἰς σε θέλω δώσει αυτήν καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου. **14** καὶ θέλει εἰσθαι τὸ σπέρμα σου ὡς η ἀμμος τῆς γῆς, καὶ θέλεις εξαπλωθή πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ανατολήν καὶ πρὸς βορράν καὶ πρὸς νότον· καὶ θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, καὶ εν τῷ σπέρματί σου πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· **15** καὶ ιδού, εγώ είμαι μετά σου, καὶ θέλω σε διαφυλάττει πανταχού, ὅπου αν υπάγης, καὶ θέλω σε επαναφέρει εἰς τὴν γῆν ταύτην· διότι δὲν θέλω σε εγκαταλείψει, εωσού κάμω ὁσα ελάλησα πρὸς σε. **16** Καὶ εξεγερθείς ο Ιακώβ εκ του ὑπνου αὐτού, εἶπε, Βέβαια ο Κύριος είναι εν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ εγώ δεν ήξευρον. **17** Καὶ εφοβήθη καὶ εἶπε, Πόσον φοβερός είναι ο τόπος οὗτος δεν είναι τούτο, ειμὶ οίκος Θεού, καὶ αὐτή η πύλη του ουρανού. **18** Καὶ σηκωθείς ο Ιακώβ ενωρίς το προϊ, ἐλαβε τον λίθον τον οποίον είχε προσκεφάλαιον αὐτού, καὶ ἐστησεν αὐτόν διά στήλην καὶ ἔχουσεν ἔλαιον επὶ την κουφήν αυτῆς. **19** Καὶ εκάλεσε τὸ ονόματα τούτου εκείνου, Βαιθήλ· το δε ονόματα της πόλεως εκείνης ἦτο πρότερον Λούζ. **20** Καὶ ευχήθη ο Ιακώβ ευχήν, λέγων, Αν ο Θεός ήναι μετ' εμού καὶ με διαφυλάξῃ εν τῇ οδῷ ταύτῃ εἰς τὴν οποίαν υπάγω, καὶ μοι

δώσῃ ἀρτὸν να φάγω καὶ ἐνδύμα να ενδυθώ, **21** καὶ επιστρέψω εν ειρήνῃ εἰς τον οίκον του πατρός μου, τότε ο Κύριος θέλει είσθαι θέός μου· **22** καὶ ο λίθος οὗτος, τον οποίον ἐστησα διά στήλην, θέλει είσθαι οίκος Θεού· καὶ εκ πάντων ὄσα μοι δώσης, το δέκατον θέλω προσφέρει εις σε.

29 Καὶ εκίνησεν ο Ιακώβ καὶ υπήγειν εις την γην των κατοίκων της ανατολής. **2** Καὶ εἰδε, και ιδού, φρέαρ εν τη πεδιάδι και ιδού, εκεί τρία ποίμνια προβάτων αναπαυόμενα πλησίον αυτού, διότι εκ του φρέατος εκείνου επότιζον τα ποίμνια· λίθος δε μέγας ήτο επί το σόμιον του φρέατος. **3** Και το συνίγοντο εκεί πάντα τα ποίμνια, απεκύλιον τον λίθον από του στομίου του φρέατος, και επότιζον τα ποίμνια· ἐπειτα θέθοντο πάλιν τον λίθον επί το σόμιον του φρέατος εις τον τόπον αυτού. **4** Καὶ εἴπε προς αυτούς ο Ιακώβ, Αδελφοί, ποθέν είσθε; Οι δε είπον, Εκ της Χαρράν είμεθα. **5** Καὶ εἴπε προς αυτούς, Γνωρίζετε Λάβαν τον ιεῦτον του Ναχώρ; οι δε είπον, Γνωρίζομεν. **6** Καὶ εἴπε προς αυτούς, Υγιαίνει; Οι δε είπον, Υγιαίνει και ιδού, Ραχήλ η θυγάτηρ αυτού ἔρχεται μετά των προβάτων. **7** Καὶ είπεν, Ιδού, μένει ακόμη ημέρα πολλή, δεν είναι ώρα να συρθώσι τα κτήνη· ποτίσατε τα πρόβατα και υπάγετε να βοσκήσητε αυτά. **8** Οι δε είπον, Δεν δυνάμεθα, εωσού συναχθώσι πάντα τα ποίμνια, και να αποκυλίσωσι τον λίθον από του στομίου του φρέατος τότε ποτίζομεν τα πρόβατα. **9** Και ενώ ακόμη ελάλει προς αυτούς, ήλθεν η Ραχήλ μετά των προβάτων του πατρός αυτής· διότι αυτή ἐβοσκε. **10** Και ως είδεν ο Ιακώβ την Ραχήλ, θυγατέρα του Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, και τα πρόβατα του Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, επλησίασεν ο Ιακώβ και απεκύλισε τον λίθον από του στομίου του φρέατος, και επότισε τα πρόβατα του Λάβαν, τον αδελφόν της μητρός αυτού. **11** Και εφίλησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ και υψώσας την φωνήν αυτού ἐκλαυσε. **12** Και απήγγειλεν ο Ιακώβ προς την Ραχήλ, ὅτι είναι αδελφός του πατρός αυτής, και ὅτι είναι νιός της Ρεβέκκας· και εκείνη δραμούσα απήγγειλε τούτο εις τον πατέρα αυτής. **13** Και ως ήκουσεν ο Λάβαν το ονόμα του Ιακώβ του ιεῦτο της αδελφής αυτού, ἐδράμεν εις συνάντησιν αυτού· και εναγκαλισθείς αυτόν, εφίλησεν αυτόν και ἐφέρεν αυτόν εις την οικίαν αυτού· και δηηγήθη ο Ιακώβ προς τον Λάβαν πάντα τα γενόμενα. **14** Και εἴπε προς αυτόν ο Λάβαν, Βέβαια οστούν μου και σαρξ μου είσαι. Και κατώκησε μετ' αυτού ένα μήνα. **15** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Επειδή είσαι αδελφός μου, διά τούτο θέλεις με δουλεύειν δωρεάν· ειπέ μοι, τις θέλει είσθαι ο μισθός σου; **16** Είχε δε Λάβαν δύο θυγατέρας το ονόμα της πρεσβυτέρας, Λεία, και το ονόμα της μικροτέρας Ραχήλ. **17** Και της μεν Λείας οι οφθαλμοί ήσαν ασθενεῖς· ή δε Ραχήλ ήτο ευειδής και ωραία την όψιν. **18** Και ηγάπησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ· και είπε, Θέλω σε δουλεύειν επτά ἐτη διά την Ραχήλ, την θυγατέρα σου την μικρότεραν. **19** Και είπεν ο Λάβαν, Καλήτερα να δώσω αυτήν εις, σε πάρα να δώσω αυτήν εις ἀλλον ἀνδρας κατοίκησον μετ' εμού. **20** Και εδούλευσεν ο Ιακώβ διά την Ραχήλ επτά ἐτη· και εφαίνοντο εις αυτόν ως ημέραι ολίγαι, διά την προς αυτήν αγάπην αυτού. **21** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν, Δος μοι την γυναίκα μου, διότι επληρώθησαν αι ημέραι μου, διά να εισέλθω προς αυτήν. **22** Και συνήγαγεν ο Λάβαν πάντας τους ανθρώπους του τόπου και ἔκαμε συμπόσιον. **23** Και το εσπέρας, λαβών την Λείαν την θυγατέρα αυτού, ἐφέρεν αυτήν προς αυτόν· και εισήλθε προς αυτήν. **24** Και ἐδώκεν ο Λάβαν εις Λείαν την θυγατέρα αυτού, διά θεράπαιναν αυτής, Ζελφάν την θεράπαιναν αυτού. **25** Και το πρωΐ, ιδού, αὐτή ἤτο η Λεία·

και είπε προς τον Λάβαν, Τι τούτο το οποίον ἐπραξας εις εμέ; δεν σε εδούλευσα διά την Ραχήλ; και διά τι με ημάτησας; **26** Και είπεν ο Λάβαν, Δεν γίνεται ούτως εν τα τόπω νημών, να δίδωται η μικρότερά προ της πρεσβυτέρας· **27** εκπλήρωσαν την εφδομάδα ταύτης, και θέλω σοι δώσει και αυτήν, αντί της εργασίας την οποίαν θέλεις κάμει εις εμέ ακόμη ἀλλα επτά ἑτη. **28** Και ἔκαμεν ο Ιακώβ ούτω και εξεπλήρωσε την εφδομάδα αυτής και ἔδωκεν εις αυτόν την Ραχήλ την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **29** Και ἔδωκεν ο Λάβαν εις Ραχήλ την θυγατέρα αυτού, διά θεράπαιναν αυτής, Βαλλάν την θεράπαιναν αυτού. **30** Και εισήλθεν ο Ιακώβ και προς την Ραχήλ· και ηγάπησε την Ραχήλ περισσότερον παρά την Λειάν· και εδούλευσεν αυτόν ακόμη ἀλλα επτά ἑτη. **31** Και ιδών ο Κύριος ότι εμισείτο η Λειά, ἤνοιξε την μήτραν αυτής η δε Ραχήλ ἥτο στείρα. **32** Και συνέλαβεν η Λειά και εγέννησεν υιόν· και είπεν, Επειδή ἤκουσεν ο Κύριος ότι μισούμαι, διά τούτο μοι ἔδωκεν ακόμη και τούτον· και εκάλεσε το όνομα αυτού Συμεών. **34** Και συνέλαβεν ακόμη και εγέννησεν υιόν· και είπε, Τώρα ταύτην την φοράν ο ανήρ μου θέλει ενωθῆ μετ' εμού, διότι εγέννησεν εις αυτόν τρεις υιούς διά τούτο ανόμασεν αυτόν Λευτήν. **35** Και συνέλαβε πάλιν και εγέννησεν υιόν· και είπε, Ταύτην την φοράν θέλω δοξολογήσει τον Κύριον διά τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Ιούδαν· και ἔπαινε να γεννά.

30 Και ότε είδεν η Ραχήλ ότι δεν ετεκνοποίησεν εις τον Ιακώβ, εφθόνησεν η Ραχήλ την αδελφήν αυτής· και είπε προς τον Ιακώβ, Δος μοι τέκνα· ειδέ μη, εγώ αποθνήσκω. **2** Και εξήρθη ο θυμός του Ιακώβ κατά της Ραχήλ και είπε, Μήπως είμαι και εγώ αντί του Θεού όστις σε εστέρησεν από καρπού κοιλίας; **3** Η δε είπεν, Ιδού, η θεράπαινά μου Βαλλά· εἰσελθε προς αυτήν, και θέλει γεννήσει επί των γονάτων μου, διά να αποκτήσω και εγώ τέκνα εξ αυτής. **4** Και ἔδωκεν εις αυτόν την Βαλλάν την θεράπαιναν αυτής διά γυναίκα και εισήλθεν ο Ιακώβ προς αυτήν. **5** Και συνέλαβεν η Βαλλά, και εγέννησεν υιόν εις τον Ιακώβ· **6** και είπεν η Ραχήλ, Ο Θεός με ἔκρινε και ἤκουσε και την φωνήν μου και μοι ἔδωκεν υιόν· διά τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Δαν. **7** Και συνέλαβε πάλιν η Βαλλά, η θεράπαινα της Ραχήλ, και εγέννησε δεύτερον υιόν εις τον Ιακώβ· **8** και είπεν η Ραχήλ, Δυνατήν πάλιν επάλασια μετά της αδελφής μου, και υπερισχυσα· και εκάλεσε το όνομα αυτού Νεφθαλί. **9** Και ότε είδεν η Λειά ότι ἔπαινε να γεννά, ἔλαβε την Ζελφά την θεράπαιναν αυτής, και ἔδωκεν αυτήν εις τον Ιακώβ διά γυναίκα. **10** Και η Ζελφά, η θεράπαινα της Λειάς, εγέννησεν υιόν εις τον Ιακώβ· **11** και είπεν η Λειά, Ευτυχία ἔρχεται· και εκάλεσε το όνομα αυτού Γαδ. **12** Και εγέννησεν η Ζελφά, η θεράπαινα της Λειάς, δεύτερον υιόν εις τον Ιακώβ· **13** και είπεν η Λειά, Μακαρία εγώ, διότι θέλουσι με μακαρίζει αι γυναίκες και εκάλεσε το όνομα αυτού Ασήρ. **14** Και υπήγειν ο Ρουβήν εν ταῖς ημέραις του θερισμού του σίτου και εύρηκε μανδραγόρας εν τω αγρώ, και ἔφερεν αυτούς προς την Λειάν την μητέρα αυτού. Είπε δε η Ραχήλ προς την Λειάν, Δος μοι, παρακαλώ, από τους μανδραγόρας του υιού σου. **15** Η δε είπε προς αυτήν, Μικρόν τράγμα είναι, ότι ἔλαβες τον ἄνδρα μου· και θέλεις να λάβης και τους μανδραγόρας του υιού μου· και η Ραχήλ είπε, Λοιπόν ας κοιμηθῇ μετά σου ταύτην την νύκτα, διά τους μανδραγόρας του υιού σου. **16** Και ἤλθεν ο Ιακώβ το εσπέρας εκ του αγρού, και εξελθούσα η Λειά εις συνάντησιν

αυτού, εἴπε, Προς εμὲ θέλεις εισέλθει, διότι σε εμίσθωσα τωόντι με τους μανδραγόρας του υιού μου. Και εκοιμήθη μετ' αυτής εκείνην την νύκτα. **17** Και εισήκουσεν ο Θεός της Λειάς και συνέλαβε και εγέννησεν εις τον Ιακώβ πέμπτον υιόν. **18** Και είπεν η Λειά, Εδωκό μοι ο Θεός τον μισθόν μου, διότι ὁ θώμα την θεράπαινάν μου εις τον ἄνδρα μου· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ισσάχαρ. **19** Και συνέλαβεν ακόμη η Λειά, και εγέννησεν ἔκτον υιόν εις τον Ιακώβ· **20** και είπεν η Λειά, Με επροίκισεν ο Θεός με καλήν προίκα· τώρα θέλει κατοικήσει μετ' εμού ο ανήρ μου, διότι εγέννησα εις αυτόν εξ ινούς· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαβουλών. **21** Και μετά ταύτα εγέννησε θυγατέρα, και εκάλεσε το όνομα αυτής Δείναν. **22** Ενεθυμηθή δε ο Θεός την Ραχήλ και εισήκουσεν αυτής ο Θεός, και ἤνοιξε την μήτραν αυτής· **23** και συνέλαβε, και εγέννησεν υιόν· και είπεν, Ο Κύριος αφήρεσε το όνειδός μου. **24** Και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιωσήφ, λέγουσα, Ο Θεός να προσθέσῃ εις εμέ και ἄλλον υιόν. **25** Και αφού η Ραχήλ εγέννησε τον Ιωσήφ, είπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν, Εξαπότειλόν με, διά να απέλθω εις τον πατρίδα μου· **26** δος μοι τας γυναίκας μου και τα παΐδια μου, διά τας οποίας σε εδούλευσα διά να απέλθω· διότι σε γνωρίζεις την δούλευσίν μου, την οποίαν σε εδούλευσα. **27** Είπε δε προς αυτόν ο Λάβαν, Παρακαλώ σε, να εύρω χάριν ἐμπροσθέν σου· εγνώρισα εκ πείρας, ότι ο Κύριος με ευλόγησεν εξ αιτίας σου. **28** Και είπε, Διόρισόν μοι τον μισθόν σου, και θέλω σοι δώσει αυτόν. **29** Ο δε είπε προς αυτόν, Συ γνωρίζεις τίνι τρόπω σε εδούλευσα, και πόσα ἔγειναν τα κτήνη σου μετ' εμού· **30** διότι οσα είχες προ εμού ήσαν ολίγα, και τώρα ηρήσαν εις πλήθος· και ο Κύριος σε ευλόγησε με την ἔλευσίν μου· και τώρα πότε θέλω προβλέψει και εγώ διά τον οίκον μου; **31** Ο δε είπε, Τι να σοι δώσω· Και ο Ιακώβ είπε, δεν θέλεις μοι δώσει ουδέν· εάν κάμης εις εμέ το πράγμα τούτο, πάλιν θέλω ποιμαίνει το ποίμνιό σου και φυλάττει αυτό· **32** να περάσω σήμερον διά μέσον όλου του ποιμνίου σου, διαχωρίζων εκείθεν παν πρόβατον ἔχον ποικίλματα και κηλίδας, και παν το μελανωπόν μεταξύ των αρνίων, και το ἔχον κηλίδας και ποικίλματα μεταξύ των αιγών· και ταύτα να ἤναι ο μισθός μου· **33** και εις το εξής η δικαιούσην μου θέλει μαρτυρήσει περὶ εμού, διάν έλθη ἐμπροσθέν σου διά τον μισθόν μου· παν ό, τι δεν είναι με ποικίλματα και κηλίδας μεταξύ των αιγών, και μελανωπόν μεταξύ των αρνίων, θέλει λογισθῆ κλεμμένον υπ' εμού. **34** Και είπεν ο Λάβαν, Ιδού, ἐστω κατά τον λόγον σου. **35** Και την ημέραν εκείνην διεχώρισε τους τράγους τους παρδαλούς και κηλιδωτούς και πάσας τας αιγάς οσαί είχον ποικίλματα και κηλίδας, πάντα οσα ήσαν διάλευκα, και πάντα τα μελανωπά μεταξύ των αρνίων, και ἔδωκεν αυτά εις τας χειρας των υιών αυτού· **36** και ἔθεσε τριών ημερών οδόν μεταξύ εαυτού και του Ιακώβ· ο δε Ιακώβ εποιμάνει το υπόλοιπον του ποιμνίου του Λάβαν. **37** Και ἐλάφεν εις εαυτόν ο Ιακώβ ράβδους χλωράς εκ λεύκης και καρύνας και πλατάνου και εξελέπισεν αυτάς κατά λεπίσματα λευκά, ώστε εφαίνετο το λευκόν το εις τας ράβδους **38** και ἔθεσε τας ράβδους, τας οποίας εξελέπισεν, εις τα αυλάκια του ὑδάτος, εις τας ποτίστρας, όπου τα ποίμνια ήρχοντο να πίνωσι, διά να συλλαμβάνωσι τα ποίμνια ενώ ήρχοντο να πίνωσι. **39** Και συνελάβαντον τα ποίμνια βλέποντας τας ράβδους, και εγέννων πρόβατα παρδαλά, ποικίλα και κηλιδωτά. **40** Διεχώρισε δε ο Ιακώβ τα αρνία, και ἔστρεψε τα πρόσωπα των προβάτων του ποιμνίου του Λάβαν προς τα παρδαλά και προς πάντα τα μελανωπά· τα δε εαυτού ποίμνια έθεσε χωριστά, και δεν ἔθεσεν

αυτά μετά των προβάτων του Λάβαν. **41** Και καθ' ον καιρόν τα πρώιμα πρόβατα ἥρχοντο εἰς σύλληψιν, ο Ιακώβ ἐθετε τας ράφδους εἰς τα αυλάκια ἐμπροσθεν των οφθαλμών του ποιμένιον, διά να συλλαμβάνωτι βλέποντα προς τας ράφδους **42** ότε δε τα πρόβατα ἡσαν ὄψιμα, δεν ἐθέτεν αυτάς· και ούτω τα ὄψιμα ἡσαν του Λάβαν, τα δε πρώιμα του Ιακώβ. **43** Και ηγένεσον ο ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα, και απέκτησε ποιμνία πολλά και δούλας και δούλους και καμίλους και ὄνους.

31 Και ἤκουσεν ο Ιακώβ τους λόγους των ιιών του Λάβαν, λεγόντων, Ο Ιακώβ ἔλαβε πάντα τα υπάρχοντα του πατρός ημών, και εκ των υπαρχόντων του πατρός ημών απέκτησε πάσαν την δόξαν ταύτην. **2** Και είδεν ο Ιακώβ το πρόσωπον του Λάβαν, και ιδού, δεν ἦτο προς αυτόν ως χθές και προχθές. **3** Εἶπε δε ο Κύριος προς τον Ιακώβ, Επίστρεψεν εἰς την γην των πατέρων σου, και εἰς την συγγένειάν σου, και θέλω εἰσθαι μετά σου. **4** Τότε ἐστειλεν ο Ιακώβ και εκάλεσε την Ραχήλ και την Λείαν εἰς την πεδιάδα προς το ποιμνιον αυτού: **5** και εἴπε προς αυτάς, Βλέπω το πρόσωπον του πατρός σας, ὅτι δεν είναι προς εμέ ως χθές και προχθές ο Θεός ὄμως του πατρός μου εστάθη μετ' εμού: **6** και σεις εξεύρετε ὅτι εν ὅλῃ τη δυνάμει μου εδούλευσα τον πατέρα σας: **7** αλλ' ο πατήρ σας με ήτάπτεις και ἡλλαζεις τους μισθόν μου δεκάκις πλην ο Θεός δεν αφήκειν αυτόν να με κακοποιήσῃ: **8** ότε ἐλέγεν ούτω, τα ποικίλα θέλουσιν είσθαι ο μισθός σου, τότε ἀπαν το ποιμνιον εγέννα ποικίλα· και ὅτε ἐλέγεν ούτω, τα παρδαλά θέλουσιν είσθαι ο μισθός σου, τότε ἀπαν το ποιμνιον εγέννα παρδαλά. **9** Οὐτώς αφήρεσεν ο Θεός το ποιμνιον του πατρός σας και ἐδώκειν εις εμέ. **10** Και καθ' ον καιρόν συνελάμβανε το ποιμνιον, ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον κατ' ὄναρ, και ιδού, οι τράγοι και οι κριοί, οι αναβαίνοντες επὶ τα πρόβατα και τας αίγας, ἡσαν παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί. **11** Και μοι εἴπεν ο ἄγγελος ου Θεού κατ' ὄναρ, Ιακώβ και είτα, ίδού, εγώ. **12** Και είπεν, Υψώσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ πάντας τους τράγους και τους κριούς, τους αναβαίνοντας επὶ τα πρόβατα και τας αίγας, ὅτι είναι παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί διότι είδον πάντα σόσα κάμνειν εἰς σε ο Λάβαν. **13** εγώ είμαι ο Θεός της Βαιθήλ, ὃπου ἔχρισας την στήλην και ὅπου ευχήθης ευχήν προς εμὲ σηκώθητι τώρα, ἔξελθε εκ της γῆς ταύτης και επίστρεψον εἰς την γην της συγγενείας σου. **14** Και απεκρίθησαν η Ραχήλ και η Λεία και είπον προς αυτόν, Ἐχομεν ημείς πλέον μερίδιον ή κληρονομίαν εν τω οίκω του πατρός ημών; **15** δεν εθεωρήθημεν υπ' αυτού ως ξέναις; διότι επωλήσεν ημάς και αικόμη ολοκλήρως κατέφαγε το αργύριον ημών. **16** Όθεν πάντα τα πλούτη, τα οποία αφήρεσεν ο Θεός από του πατρός ημών, είναι ημών και των τέκνων ημών· τώρα λοιπόν κάμε δόσα σοι είπεν ο Θεός. **17** Τότε σηκωθείς ο Ιακώβ, ἔβαλε τα παιδία αυτού και τας γυναίκας αυτού επὶ τας καμίλους: **18** και απήγαγε πάντα τα κτήνη αυτού, και πάντα τα αγαθά αυτού τα οποία απέκτησε, το ποιμνιον της αποκτήσεως αυτού, το οποίον απέκτησεν εἰς Παδάν-αράμ, διά να απέλθη προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εἰς γην Χαναάν. **19** Ο δε Λάβαν είχεν υπάγει διά να κουρεύσῃ τα πρόβατα αυτού και η Ραχήλ ἔκλεψε τα είδωλα του πατρός αυτής. **20** Ἐκρυψε δε ο Ιακώβ την φυγήν αυτού εἰς τον Λάβαν τον Σύρον, μη αναγγείλας προς αυτόν ὅτι αναχωρεῖ· **21** και ἔφυγεν αυτός μετά πάντων των υπαρχόντων αυτού και εσηκώθη και διέβη τον ποταμόν και διευθύνθη προς το όρος Γαλαάδ. **22** Και την τρίτην ημέραν ανηγγέλθη προς τον Λάβαν, ὅτι ἔφυγεν ο Ιακώβ: **23** και παραλαβόν τους αδελφούς αυτού μεθ' εαυτού, κατέδιωξεν οπίσω αυτού οδόν

επτά ημερών· και επρόφθασεν αυτόν εν τω ὥρε Γαλαάδ. **24** Ἡλθε δε ο Θεός προς Λάβαν τον Σύρον κατ' ὄναρ την νύκτα, και είπε προς αυτόν, Φυλάχθητι, μη λαλήσης σκηληρά προς τον Ιακώβ. **25** Επρόφθασε λοιπόν ο Λάβαν τον Ιακώβ ο δε Ιακώβ είχε στήσει την σκηνήν αυτού επὶ του όρους ο δε Λάβαν μετά των αδελφών αυτού εσκήνωσεν επὶ του όρους Γαλαάδ. **26** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Τι ἔκαμες, και διά τι ἔκρυψας εις την φυγήν σου και απήγαγες τας θυγατέρας μου ως αιχμαλώτους μαχαίρας; **27** διά τι ἔφυγες κρυψώντας και ἔκλεψας σεαυτόν απ' εμού και δεν μοι εφανέρωσας τούτο; διότι εγώ ήθελον σε εξαποστείλει μετ' ευφροσύνης και μετά ασμάτων, μετά τυμπάνων και κιθάρας· **28** και δεν με ηξίωσας μηδέ να φιλήσω τους ιιούς μου, και τας θυγατέρας μου; τώρα αφρόνως ἐπραξας τούτο: **29** δυνατή είναι η χειρ μου να σας κακοποιήση· πλην ο Θεός του πατρός σας χθές την νύκτα είπε προς εμέ, λέγων, Φυλάχθητι, μη λαλήσης σκηληρά προς τον Ιακώβ: **30** τώρα λοιπόν ἐστω, ανεχώρησας, επειδή επεθύμησας πολὺ τον οίκον του πατρός σου ἀλλά διά τι ἔκλεψας τους θεούς μου; **31** Και αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Ἐφυγον επειδή εφοβήθην διότι είπον, Μήπως αφαιρέστης τας θυγατέρας σου απ' εμού; **32** εἰς ὄντινα ὄμως εύρης τους θεούς σου, ας μη ζήσῃ· ἐμπροσθεν των αδελφών μημών γνώρισον τι ευρίσκεται εις εμέ εκ των ιδικών σου, και λάβε. Διότι δεν ήξενερευνει ο Ιακώβ διά την Ραχήλ είχε κλέψει αυτούς. **33** Εισήλθε λοιπόν ο Λάβαν εις την σκηνήν του Ιακώβ, και εἰς την σκηνήν της Λείας, και εἰς τας σκηνάς των δύο θεραπανών ἀλλά δεν εύρηκεν αυτούς. Τότε εξήλθεν εκ της σκηνής της Λείας, και εισήλθεν εις την σκηνήν της Ραχήλ. **34** Η δε Ραχήλ είχε λάβει τα είδωλα, και βάλει αυτά εις σαμάριον καμίλου, και εκάθητο επ' αυτά. Και ερευνήσας ο Λάβαν ὀλην την σκηνήν, δεν εύρηκεν. **35** Η δε είπε προς τον πατέρα αυτής, Ας μη φανί βαρύ εις τον κύριον μου, διότι δεν δύναμαι να σηκωθώ ἐμπροσθέν σου, επειδή ἔχω τα γυναικεία. Και αυτός ηρεύνησεν, αλλά δεν εύρηκε τα είδωλα. **36** Και ωργίσθη ο Ιακώβ και επέπληξε τον Λάβαν· και αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Τι είναι το ανόμημά μου; τι το αμάρτημά μου, ότι κατεδίωξας οπίσω μου; **37** αφού ηρεύνησας πάντα τα σκεύη μου, τι εύρηκας εκ πάντων των σκευών της οικίας σου; θες αυτό εδώ ἐμπροσθεν των αδελφών μου και αδελφών σου, διά να κρίνωσι μεταξύ των δύο ημών· **38** είκοσι ἑταίρευσαν τώρα, αφ' ούτου είμαι μετά σου· τα πρόβατά σου και αι αίγες σου δον ητεκνώθησαν, και τους κριούς του ποιμνιον σου δον δέν ητεκνώθησαν, και τους κριούς του ποιμνιον σου δεν δέν έφαγον. **39** θηριάλωτον δέν ἔφερα εις σέ· εγώ επλήρωντων αυτό· από της χειρός μου εζήτεις ό, τι με εκλέπετο την ημέραν, ή ό, τι με εκλέπετο την νύκτα· **40** την ημέραν εκαιδόμην υπό του καύματος και την νύκτα υπό του παγετού· και ἔφυγεν ο ύπνος μου από των οφθαλμών μου· **41** είκοσι ἑτη ήδη ευρίσκομαι εν τη οικία σου· δεκατέσσαρα ἑτη σε εδούλευσα διά τας δύο σου θυγατέρας, και εξ ἑτη διά τα πρόβατά σου· και ἡλλαζας τον μισθόν μου δεκάκις· **42** εάν ο Θεός του πατρός μου, ο Θεός του Αβραάμ και ο φόβος του Ισαάκ, δεν ήτο μετ' εμού, βέβαια κενόν ήθελες με εξαποστείλει τωρά· είδεν ο Θεός την ταλαιπωρίαν μου και τον κόπον των χειρών μου, και σε ήλεγχεν εχθές την νύκτα. **43** Και αποκριθείς ο Λάβαν, είπε προς τον Ιακώβ, Αι θυγατέρες αύται είναι θυγατέρες μου, και οι ιιοί ούτοι ιιοί μου, και τα πρόβατα ταύτα πρόβατά μου, και πάντα σόσα βλέπεις είναι ιδικά μου· και τι να κάμω σήμερον εις τας θυγατέρας μου ταύτας, ή εις τα τέκνα αυτών, τα οποία εγέννησαν; **44** ελθέ λοιπόν τώρα, ας κάμωμεν συνθήκην, εγώ και σύ· διά να ήναι εις μαρτύριον μεταξύ εμού και σου. **45**

Και ἐλαβεν ο Ιακώβ λίθον και ἑστησεν αυτὸν στήλην. **46** Και είπεν ο Ιακώβ προς τους ἀδελφούς αυτού, Συνάξατε λίθους και ἐλαφον λίθους, και ἔκαμον σωρόν· και ἔφαγον εκεί επὶ του σωρού. **47** Και ο μεν Λάβραν εκάλεσεν αυτὸν ιεγρό-σαχαδουθόν ο δε Ιακώβ εκάλεσεν αυτὸν Γαλέεδ. **48** Και είπεν ο Λάβαν, Ο σωρός ούτος είναι σήμερον μαρτύριον μεταξύ εμού και σού· διά τούτο εκαλέσθη το ὄνομα αυτού Γαλέεδ. **49** και Μιστά, διότι είπεν, Ας επιβλέψῃ ο Κύριος αναμέσον εμού και σου, όταν αποχωρισθῶμεν ο εἰς από του ἄλλουν· **50** εάν ταλαιπωρήσης τας θυγατέρας μου, ή εάν λάβης ἄλλας γυναίκας εκτός των θυγατέρων μου, δεν είναι ουδείς μεθ' ημών· βλέπε, ο Θεός είναι μάρτυς μεταξύ εμού και σου. **51** Και είπεν ο Λάβαν πρὸς τὸν Ιακώβ, Ιδού, ο σωρός ούτος, και ιδού, η στήλη αὐτῆ, τὴν οποίαν ἑστησα μεταξύ εμού και σού· **52** ο σωρός ούτος είναι μαρτύριον, και η στήλη μαρτύριον, ὅτι εγώ δεν θέλω διαβῆ τὸν σωρὸν τούτον πρὸς σε, ούτε σὺ θέλεις διαβῆ τὸν σωρὸν τούτον και τὴν στήλην ταύτην, πρὸς εμέ, διά κακόν· **53** ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ναχώρ, ο Θεός του πατρός αυτῶν, ας κρίνῃ αναμέσον ημών. Ο δε Ιακώβ ὡμοσεν εἰς τὸν φύρων του πατρός αυτού Ισαάκ. **54** Τότε ἐθύμενον ο Ιακώβ θυσίαν επὶ του ὄρους και προσεκάλεσε τους ἀδελφούς αυτού διὰ να φάγωσιν ἄρτον· και ἔφαγον ἄρτον και διενυκτέρευσαν επὶ του ὄρους. **55** Και σηκωθείς ο Λάβραν ενωρίς το πρῶτη, εφίλησε τους νιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού, και ευλόγησεν αυτούς και ανεχώρησεν ο Λάβαν και επέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αυτού.

32 Και απήλθεν ο Ιακώβ εἰς τὴν οδὸν αυτού· και συνήντησαν αυτὸν οι ἄγγελοι του Θεού. **2** Και ὅτε είδεν αυτούς ο Ιακώβ εἶπε, Στρατόπεδον Θεού είναι τούτο· και εκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου εκείνου, Μαχανᾶτι. **3** Και απέστειλεν ο Ιακώβ μηνυτάς ἐμπροσθεν αυτού πρὸς Ησαύ τον ἀδελφόν αυτού εἰς τὴν γῆν Σηείρ, εἰς τὸν τόπον του Ἐδώμ. **4** Και παρήγγειλεν εἰς αυτούς, λέγων, ούτως θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν κύριον μου τὸν Ησαύ, Ούτω λέγει ο δούλος σου Ιακώβ, μετά του Λάβαν παρώκησα, και διέμεινα ἔως του νῦν· **5** και απέκτησα βόας και ονοματοθέατος και δούλους και δούλας και απέστειλα να αναγείλω πρὸς τὸν κύριον μου, διὰ να εὑρὼν χάριν ἐμπροσθεν σου. **6** Και επέστρεψαν οι μηνυταί πρὸς τὸν Ιακώβ, λέγοντες, Υπήγαμεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ησαύ, και μάλιστα ἔρχεται εἰς συνάντησιν σου, και τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αυτού. **7** Εφοβήθη δε ο Ιακώβ σφόδρα και ἥτο εν αμηχανίᾳ· και διήρεσε τὸν λαόν, τὸν μεθ' αυτού, και τα ποίμνια και τους βόας και τας καμήλους, εἰς δύο τάγματα· **8** λέγων, Εάν ἐλθῃ ο Ησαύ εἰς τὸν τάγμα και πατάξῃ αυτό, το επίλοιπον τάγμα θέλει διασωθῆν. **9** Και είπεν ο Ιακώβ, Θέέ του πατρός μου Αβραάμ και θεέ του πατρός μου Ισαάκ, Κύριε, ὅστις εἴπας πρὸς εμέ· Επίστρεψον εἰς τὴν γῆν σου και εἰς τὴν συγγένειάν σου και θέλω σα αγαθοποιήσει· **10** πολὺ μικρός είμαι ως πρὸς πάντα τα ελέη και πάσαν τὴν αλήθειαν τα σπούδαις ἔκαμες εἰς τὸν δούλον σου· διότι με τὴν ράβδον μου διέβην τὸν Ιορδάνην τούτον, και τώρα ἔγεινα δύο τάγματα· **11** σῶδον με, δέομαί σου, εκ τῆς χειρὸς του ἀδελφού μου, εκ τῆς χειρὸς του Ησαύ διότι φοβούμαι αυτόν, μήπως ελθὼν πατάξῃ εμέ και τὴν μητέρα επὶ τα τέκνα· **12** συν δε εἴπας, Βέβαια θέλω σα αγαθοποιήσει, και θέλω καταστῆσει το σπέρμα σου ως την ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἥτις εκ του πλήθους δεν δύναται να αριθμηθῇ. **13** Και εκοιμήθη εκεί τὴν νῦκτα εκείνην· και ἐλαβεν εις τῶν δασ ἔτυχον εν τῃ χειρὶ αυτού, δώρων πρὸς Ησαύ τὸν ἀδελφόν αυτού· **14** αἴγας διακοσίας και τράγους είκοσι, πρόβατα διακόσια και κριούς είκοσι, **15** καμήλους θηλαζούσας μετά των τέκνων αυτών

τριάκοντα, δαμάλια τεσσαράκοντα και ταύρους δέκα, ὄνους θηλυκάς είκοσι και πωλάρια δέκα. **16** Και παρέδωκεν εις τας χειράς των δούλων αυτού, ἔκαστον ποιμνιον χωριστά· και εἴπε πρὸς τους δούλους αυτού, Περάσατε ἐμπροσθέν μου και αφήσατε διάστημα μεταξύ ποιμνίου και ποιμνίου. **17** Και εἰς τὸν πρώτον παρήγγειλε, λέγων, Ὄταν σε συναντήσῃ Ησαύ ο ἀδελφός μου, και σε ερωτήσῃ λέγων, Τίνος είσαι; και που υπάγεις; και τίνος είναι ταύτη, τα οποία ἔχεις ἐμπροσθέν σου; **18** τότε θέλεις εἰπεῖ, Ταύτα είναι του δούλου σου του Ιακώβ, δώρα στελλόμενα πρὸς τὸν κύριόν μου Ησαύ· και ιδού, και αυτός οπίσω ημών. **19** ούτω παρήγγειλε και εἰς τὸν δεύτερον, και εἰς τὸν τρίτον και εἰς πάντας τους ακολουθούντας οπίσω των ποιμνίων, λέγων, Κατά τους λόγους τούτους θέλετε λαλήσει πρὸς τὸν Ησαύ, ὅταν εύρητε αυτόν· **20** και θέλετε εἰπεῖ, Ιδού, οπίσω ημών και αυτός ο δούλος σου Ιακώβ. Διότι ἐλέγει, Θέλω εξιλεώσει τὸ πρόσωπον αυτού με τὸ δώρον, τὸ προπορεύμενον ἐμπροσθέν μου· και μετά ταύτα θέλω ιδεῖ τὸ πρόσωπον αυτού· ίσως θέλει με δεχθῆ. **21** Το δώρον λοιπόν επέρασεν ἐμπροσθεν αυτού· αυτὸς δε ἔμεινε τὴν νῦκτα εκείνην εν τῷ στρατοπέδῳ. **22** Σηκωθείς δε τὴν νῦκτα εκείνην, ἐλαβε ταξ δύο γυναίκας αυτού και τας δύο θεραπαίνας αυτού και τα ἑνδεκα παιδία αυτού και διέβη τὸ πέρασμα του Ιαβόκ. **23** Και ἐλαβεν αυτούς και διεβίβασεν αυτούς το χειμαρρον· διεβίβασε και τα πάρχοντα αυτού. **24** Ο δε Ιακώβ ἔμεινε μόνος και επάλαις μετ' αυτού ἀνθρώπος ἔως τα χαράγματα της αγυγῆς· **25** ιδών δε ὅτι δεν υπερίσχουσε κατ' αυτού, ἤγγισε τὴν ἀρθρωσιν του μηρού αυτού· και μετεποπίσθη η ἀρθρωσις του μηρού του Ιακώβ, ενώ επάλαις μετ' αυτού. **26** Ο δε είπεν, Ἀφες με να απέλθω, διότι εχάραξεν η αγυγή. Και αυτός είπε, δεν θέλω σε αφήσει να απέλθης, εάν δεν με ευλογήσεις. **27** Και είπε πρὸς αυτόν, Τι είναι τὸ ονομά σου; Ο δε είπεν, Ιακώβ. **28** Και εκείνος είπε, Δεν θέλει καλεσθή πλέον τὸ ονομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ· διότι ενίσχυσας μετά θεού, και μετά ανθρώπων θέλεις εἰσθαι δυνατός. **29** Ηρώτησε δε ο Ιακώβ λέγων, Φανέρωσόν μοι, παρακαλώ, τὸ ονομά σου. Ο δε είπε, Διά τι ερωτάς τὸ ονόμά μου; Και ευλόγησεν αυτόν εκεί. **30** Και εκάλεσεν Ιακώβ τὸ ονομά του τόπου εκείνου Φανουήλ, λέγων, Διότι είδον τὸν Θεόν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, και εφυλάχθη η ζωή μου. **31** Και ανέτειλεν ο ἥλιος επ' αυτού, καθώς δέβη το Φανουήλ· εχώλαιε δε κατά τον μηρόν αυτού. **32** Διά τούτο μέχρι τῆς σήμερον δεν τρώγουσιν οι νιοί του Ισραήλ τον ναρκωθέντα μυώνα, δότις είναι επὶ της αρθρώσεως του μηρού διότι εκείνος ἤγγισε τὴν ἀρθρωσιν του μηρού του Ιακώβ κατά τον μυώνα τον ναρκωθέντα.

33 Αναβλέψας δε ο Ιακώβ είδε και ιδού, ο Ησαύ ήρχετο, και μετ' αυτού τετρακόσιοι ἄνδρες και εμοίρασεν ο Ιακώβ τα παιδία εἰς τὴν Λείαν και εἰς τὴν Ραχήλ και εἰς τας δύο θεραπαίνας. **2** Και τας μεν θεραπαίνας και τα τέκνα αυτῶν ἔβαλεν ἐμπροσθεν, την δε λείαν και τα τέκνα αυτῆς, κατόπιν, και την Ραχήλ και τὸν Ιωσήφ, τελευταίον. **3** Αυτός δε επέρασεν ἐμπροσθεν αυτῶν και προσεκύνησεν ἔως εδάφους επτάκις, ἔως να πλησιάσῃ εἰς τὸν ἀδελφόν αυτού. **4** Και ἐδράφεν ο Ησαύ εἰς συνάντησιν αυτού και ενηγκαλίσθη αυτόν και ἐπέσεν επὶ τὸν τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν και ἐκλαυσον. **5** Και αναβλέψας είδε τας γυναίκας και τα παιδία και είπε, Τι σου είναι ούτοι; Ο δε είπε τα παιδία, τα οποία εχάρισεν ο Θεός εἰς τὸν δούλον σου. **6** Τότε επηλησίασαν αι θεραπαίναι, αυταί και τα τέκνα αυτῶν, και προσεκύνησαν· **7** παρομοίως επλησίασαν και η Λεία και τα τέκνα αυτής, και προσεκύνησαν και μετά ταυτά επλησίασαν ο Ιωσήφ και η Ραχήλ και προσεκύνησαν. **8**

Και είπε, Προς τι άπαν το στρατόπεδόν σου τούτο, το οποίον απήνησα; Ο δε είπε, διά να εύρω χάριν ἐμπροσθέν του κυρίου μου. **9** Και είπεν ο Ὡσαύ, Ἐχω πολλά, αδελφέ μου ἔχε συ τα ιδιά σου. **10** Και είπεν ο Ιακώβ, Ουχί, παρακαλώ εύρηκα χάριν ἐμπροσθέν σου, δέξαι το δώρον μου εκ των χειρών μου διότι διά τούτο είδον το πρόσωπόν σου, ως εάν ἐβλεπον πρόσωπον Θεού, και συ ευηρεστήθης εις εμέ· **11** δέξαι, παρακαλώ, τας ευλογίας μου, τας προσφερομένας προς σέ διότι με ηλέσσεν ο Θεός και ἔχω τα πάντα. Και εβίασεν αυτόν και εδέχθη. **12** Και είπεν, Ας σηκωθώμεν και ας υπάγωμεν, και εγώ θέλω προπορεύεσθαι ἐμπροσθέν σου. **13** Και είπε προς αυτόν ο Ιακώβ, Ο κύριός μου εξεύρει διτα παιδία είναι τρυφερά, και ἔχω μετ' εμού εγκυμονούντα πρόβατα και βόας και εάν βιάσωσιν αυτά μίαν μόνην ήμεραν, ἀπάν το ποίμνιον θέλει αποθάνει. **14** Ας περάσῃ, παρακαλώ, ο κύριός μου ἐμπροσθέν του δούλου αυτού· και εγώ θέλω ακολουθεί βραδέως, κατά το βάδισμα των κτηνών των ἐμπροσθέν μου, και κατά το βάδισμα των παιδαρίων, εωσού φθάσω προς τον κύριόν μου εις Σηείρ. **15** Και είπεν ο Ὡσαύ, Ας αφήσω λοιπόν μετά σου μέρος εκ του λαού, του μετ' εμού. Ο δε είπε, Διά τι τούτο; αρκεί διτι εύρηκα χάριν ἐμπροσθέν του κυρίου μου. **16** Επέστρεψε λοιπόν ο Ὡσαύ την ήμεραν εκείνην εις την οδόν αυτού εις Σηείρ. **17** Και απήλθεν ο Ιακώβ εις Σοκχώθ, και ωκοδόμησεν εις εαυτόν οικίαν, και διά τα κτήνη αυτού ἔκαμε σκηνάς διά τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου Σοκχώθ. **18** Και αφού επέστρεψεν ο Ιακώβ από Παδάν-αράμ, ἤλθεν εις Σαλήμ, πόλιν Συχέμ, την εν τη γη Χαναάν και κατεσκήνωσεν ἐμπροσθέν της πόλεως. **19** Και ηγόρασε την μερίδα του αγρού, ὃπου ἐστήσε την σκηνήν αυτού, πάρα των ιιών του Εμμώρ, πατέρος του Συχέμ, δι' εκατόν αργύρια. **20** Και ἐστήσεν εκεί θυσιαστήριον, και εκάλεσεν αυτό Ελ-ελώε-Ισραήλ.

34 Και εξήλθε Δείνα η θυγάτηρ της Λείας, την οποίαν εγέννησεν εις τον Ιακώβ, διά να ίδῃ τας θυγατέρας του τόπου. **2** Και ιδών αυτήν Συχέμ, ο ιιός τον Εμμώρ του Ευαίσιον, ἄρχοντος του τόπου, ἐλάβενε αυτήν, και εκοιμήθη μετ' αυτής και επατέίνωσεν αυτήν. **3** Και η ψυχή αυτού προσεκολίθιθε εις την Δείναν, την θυγατέρα τον Ιακώβ και ηγάπησε την κόρην και ελάλησε κατά την καρδίαν της κόρης. **4** Και είπεν ο Συχέμ προς Εμμώρ τον πατέρα αυτού, λέγων, Λάβε μοι την κόρην ταύτην εις γυναίκα. **5** Και ἤκουσεν ο Ιακώβ, ὅτι εμίανε στην Δείναν την θυγατέρα αυτού· ο δε ιιόι αυτού ἤσαν μετά των κτηνών αυτού εν τω αγρῷ και παρεστώπησεν ο Ιακώβ εωσού ἐλθωσιν. **6** Εμμώρ δε, ο πατήρ του Συχέμ, εξήλθε προς τον Ιακώβ, διά να ομιλήσῃ μετ' αυτού. **7** Και ἤλθον οι ιιοί του Ιακώβ εκ του αγρού, καθώς ἤκουσαν τούτο και γηγανάκτησαν οι ἄνδρες και εθυμάθησαν σφόδρα, διτι ἐπράζεν αισχρά εις τον Ισραήλ, κοιμηθείς μετά της θυγατρός του Ιακώβ το οποίον δεν ἐπρεπε να γείνη. **8** Και ελάλησε προς αυτούς ο Εμμώρ, λέγων, Η ψυχή του Συχέμ του ιιού μου προσηλώθη εις την θυγατέρα σας· δότε αυτήν εις αυτόν, παρακαλώ, εις γυναίκα· **9** και συμπενθερέύσατε μεθ' ημών· τας θυγατέρας σας δότε εις ημάς, και τας θυγατέρας ημών λάβετε εις εαυτούς· **10** και κατοικήσατε μεθ' ημών ιδού, η γη είναι ἐμπροσθέν σας· κατοικείτε και εμπορεύσθε επ' αυτής και κάμετε κτήματα εν αυτῇ. **11** Είπε δε ο Συχέμ προς τον πατέρα αυτής και προς τους αδελφούς αυτής, Ας εύρω χάριν ἐμπροσθέν σας και δι, τι επίπτε εις εμέ θέλω δώσει· **12** ζητήσατε παρ' εμού δόσην προίκα θέλετε, και δια χαρίσματα, και θέλω δώσει αυτά, καθώς ηθέλετε μοι ειπεί μόνον δότε μοι την κόρην εις γυναίκα. **13** Απεκρίθησαν δε οι

νιοί τον Ιακώβ προς τον Συχέμ και προς τον Εμμώρ τον πατέρα αυτού, μετά δόλου· και ελάλησαν επειδή αυτός είχε μιάνει την Δείναν την αδελφήν αυτών **14** και είπον προς αυτούς, Δεν δυνάμεθα να κάμωμεν το πράγμα τούτο, να δώσωμεν την αδελφήν ημών εις ἀνθρώπον απερίτητον διότι τούτο είναι ονείδος εις ημάς **15** επι τούτω μόνον θέλομεν συμφωνήσει με σας· Εάν σεις γείνετε ως ημείς, περιτέμνοντες παν αρσενικόν μεταξύ σας, **16** τότε θέλομεν δώσει τας θυγατέρας ημών εις εσάς, και τας θυγατέρας σας θέλομεν λάβει εις ημάς, και θέλομεν κατοικήσει με σας και θέλομεν γείνει εις λαός **17** εάν όμως δεν μας ακούσητε να περιτμηθήτε, τότε θέλομεν λάβει την θυγατέρα ημών και θέλομεν αναχωρήσει. **18** Και ήρεσαν οι λόγοι αυτών εις τον Εμμώρ και εις τον Συχέμ τον ιιόν του Εμμώρ **19** και δεν εβράδυνεν ο νέος να κάμη το πράγμα, διότι υπερηγάπα την θυγατέρα του Ιακώβ και ήτο ο ενδοξότερος παντός του οίκου του πατέρος αυτού. **20** Και ἤλθεν ο Εμμώρ και ο Συχέμ ο ιιός αυτού εις την πύλην της πόλεως αυτών, και ελάλησαν προς τους ἄνδρας της πόλεως αυτών λέγοντες, **21** Οι ἄνθρωποι ούτοι είναι ειρηνικοί μεθ' ημών· ας κατοικήσωσι λοιπόν εν τη γη και ας εμπορεύωνται εν αυτῇ· διότι διότι η γη, ιδού, είναι αρκετά ευρύχωρος δι' αυτούς τας θυγατέρας αυτών ας λάβωμεν εις γυναίκας, και τας θυγατέρας ημών ας δώσωμεν εις αυτούς **22** επι τούτω μόνον θέλουσι συμφωνήσει με ημάς οι ἄνθρωποι διά να κατοικήσωσι μεθ' ημών, ώστε να γείνουμεν εις λαός, εάν περιτμηθή παν αρσενικόν μεταξύ ημών, καθώς αυτοί περιτέμνονται· **23** τα ποίμνια αυτών και τα υπάρχοντα αυτών και πάντα τα κτήνη αυτών δεν θέλουσιν είσθαι ιδιάκα μας; μόνον ας συμφωνήσωμεν με αυτούς, και θέλουσι κατοικήσει μεθ' ημών. **24** Και εισήκουσαν τον Εμμώρ και Συχέμ του ιιού αυτού πάντες οι εξερχόμενοι εκ της πύλης της πόλεως αυτού· και περιετμήθη παν αρσενικόν, πάντες οι εξερχόμενοι διά της πύλης της πόλεως αυτού. **25** Την δε τρίτην ημέραν, ότε ήσαν εν τω πόνω, δύο εκ των ιιών του Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευΐ, αδελφοί της Δείνας, ἔλαβον ἔκαστος την μάχαιραν αυτού, και εισήλθον εις την πόλιν ασφαλώς και εφόνευσαν παν αρσενικόν. **26** Και τον Εμμώρ και τον Συχέμ τον ιιόν αυτού εφόνευσαν εν στόματι μαχαίρας και ἔλαβον την Δείναν εκ του οίκου του Συχέμ και εξήλθον. **27** Οι δε ιιοί του Ιακώβ ἤλθον επι τους πεφορευμένους και διήρπασαν την πόλιν, επειδή είχον μιάνει την αδελφήν αυτών. **28** Ελαβον τα πρόβατα αυτών και τους βόας αυτών και τους ὄνους αυτών και δι, τι ἦτο εν τη πόλει και δι, τι εν τω αγρῷ· **29** και πάσαν την περιουσίαν αυτών και πάντα τα παιδία αυτών και τας γυναίκας αυτών ηχαλώτισαν· και παν δι, τι ευρίσκετο εν τας οικίαις διήρπασαν. **30** Είπε δε ο Ιακώβ προς τον Συμεών και προς τον Λευΐ, Εις ταραχήν με εβάλετε, κάμωντες με μιστόν μεταξύ των κατοίκων της γης, μεταξύ των Χαναναίων και Φερεζαίων· εγώ δε ολίγους ανθρώπους ἔχω, και εκείνοι θέλουσι συναχθή εναντίον μου και θέλουσι με πατάξει και θέλω απολεσθή εγώ και ο οίκος μου. **31** Οι δε είπον, Ἐπρεπε λοιπόν την αδελφήν ημών να μεταχειρισθώσιν ως πόρνην;

35 Και είπεν ο Θεός προς τον Ιακώβ, Σηκωθείς ανάβηθι εις βαθήλ και κατοικήσον εκεί· και κάμετε εκεί θυσιαστήριον εις τον Θεόν, ὅστις εφάνη εις σέ ότε ἐφευγής από προσώπου Ησαύ του αδελφού σου. **2** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον οίκον αυτού και προς πάντας τους μεθ' εαυτού, Εκβάλετε τους θεούς τους ξένους τους μεταξύ σας, και καθαρίσθητες και αλλάξατε τα ενδύματά σας· **3** και σηκωθέντες, ας αναβώμεν εις τον Βαιθήλ· και εκεί θέλω κάμετε θυσιαστήριον εις τον Θεόν, ὅστις μου

επήκουσεν εν τη ημέρα της θλίψιεως μου και ήτο μετ' εμού εν τη οδώ, καθ' ην επορεύομην. **4** Και ἔδωκαν εις τον Ιακώβ πάντας τους ζένους θεούς, δοσὶ ήσαν εις τὰς χειρας αυτῶν, και τα ενώπια τα εις τα ατία αυτῶν· και ἐκρυψεν αυτά τον Ιακώβ υπό την δρυν· την πλησίον της Συχέμ. **5** Μετά ταύτα ανεχώρησαν και επέπεσε τρόμος του Θεού επί τας πόλεις τας κύκλων αυτῶν· και δεν κατεδίωξαν οπίων των νιών του Ιακώβ. **6** Ἡλθε δε ο Ιακώβ εις Λούζ, την εν τη γη Χαναάν, ήτις είναι η Βαιθήλ, αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού. **7** Και ωκοδόμησεν εκεί θυσιατήριον, και εκάλεσε το όνομα του τόπου Ελ-βαιθήλ· διότι εκεί εφανερώθη εις αυτόν ο Θεός, ότε ἐφένυγεν από προσώπου του αδελφού αυτού. **8** Απέθανε δε η Δεβόρρα, η τροφός της Ρεβέκκας, και ετάφη παρακάτω της Βαιθήλ, υπό την δρύν· και ωνομάσθη η δρυς Αλλόν-βαικούθ. **9** Εφάνη δε πάλιν ο Θεός εις τον Ιακώβ, αφού επέστρεψεν από Παδάν-αράμ, και ευλόγησεν αυτόν. **10** Και είπε προς αυτόν ο Θεός, Το όνομά σου είναι Ιακώβ· δεν θέλεις ονομάζεσθαι πλέον Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θέλει είσθαι το όνομα σου· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ισραήλ. **11** Είπε δε προς αυτόν ο Θεός, Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτωρ αυξάνου και πληθύνουν ἔθνος, και πλήθος εθνών θέλουσι γείνει εκ σου, και βασιλείς θέλουσιν εξέλθει εις της οσφύος σου· **12** και την γην, την οποίαν ἔδωκα εις τον Αβραάμ και εις τον Ισαάκ, εις σε θέλω δώσει αυτήν· και εις το σπέρμα σου μετά σε θέλω δώσει την γην ταύτην. **13** Και ανέβη ο Θεός απ' αυτού, εις τον τόπον όπου ελάλησε μετ' αυτού. **14** Και ἐστήσεν ο Ιακώβ στήλην εν τω τόπω όπου ελάλησε μετ' αυτού, στήλην λιθίνην και ἐκαμεν επ' αυτήν σπονδήν και επέχυσεν επ' αυτήν ἔλαιον. **15** Και εκάλεσεν ο Ιακώβ το όνομα του τόπου, όπου ελάλησε μετ' αυτού ο Θεός, Βαιθήλ. **16** Μετά ταύτα ανεχώρησαν από Βαιθήλ· και ενώ ἐμενεν ολίγον διάστημα διά να φθάσωσιν εις Εφραΐα, εγέννησεν η Ραχήλ· και υπέφερε μεγάλον αγώνα εις την γέννην αυτής. **17** Ενώ δε ευρίσκετο εις τον σκληρόν αγώνα της γέννης, είπε προς αυτήν η μαία, Μή φοβού, διότι και ούτος σου είναι υιός **18** και ενώ παρέδιδε την ψυχήν διότι απέθανεν, εκάλεσε το όνομα αυτού Βεν-ονί· ο δε πατήρ αυτού εκάλεσεν αυτόν Βενιαμίν. **19** Και απέθανεν η Ραχήλ και ετάφη εν τη οδώ της Εφραΐα, ήτις είναι Βηθλεέμ. **20** Και ἐστήσεν ο Ιακώβ στήλην επί του τάφου αυτής αύτη είναι η στήλη του τάφου της Ραχήλ μέχρι της σήμερον. **21** Σηκωθείς δε ο Ισραήλ, ἐστήσε την σκινην αυτού πέραν του Μιγδώλ-εδέρ. **22** Και ὅτε κατώκει ο Ισραήλ εν τη γη εκείνη, υπῆγεν ο Ρουβήν και εκοιμήθη μετά της Βαλλάς παλλακίς του πατρός αυτού· και ἤκουσε τούτο ο Ισραήλ. Ἡσαν δε οι υιοί του Ιακώβ δώδεκα: **23** οι υιοί της Λείας, Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ιακώβ, και Συμέων και Λευΐ και Ιούδας και Ισοχάρ και Ζαβουλών· **24** οι υιοί της Ραχήλ, Ιωσήφ και Βενιαμίν· **25** οι δε υιοί της Βαλλάς, θεραπαίνης της Ραχήλ, Δαν και Νεφθαλί· **26** και οι υιοί της Ζελφάς, θεραπαίνης της Λείας, Γαδ και Ασήρ· ούτοι είναι οι υιοί του Ιακώβ, οίτινες εγεννήθησαν εις αυτόν εν Παδάν-αράμ. **27** Ἡλθε δε ο Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις Μαμβρή, εις Κιριάθ-αρβά, ήτις είναι η Χεβρών, όπου ο Αβραάμ και ο Ισαάκ είχον παροικήσει. **28** Και ήσαν αι ημέραι του Ισαάκ εκατόν γοδίκηκοντα ἔτη. **29** Και εκπεύσας ο Ισαάκ απέθανε και προσετέθη εις τον λαόν αυτού, γέρων και πλήρης ημερών· και ἐθαψαν αυτόν Ησαύ και Ιακώβ οι υιοί αυτού.

36

Αυτή δε είναι η γενεαλογία του Ησαύ, όστις είναι ο Εδώμ. **2** Ο Ησαύ ἐλαβε γυναίκας εις εαυτόν εκ των θυγατέρων Χαναάν· την Αδά, θυγατέρα Αιλών του Χετταίου, και την Ολιβαμά, θυγατέρα του Ανά, εγγονήν Σεβεγών του ναίου· **3** και

την Βασεμάθ, θυγατέρα του Ισμαήλ, αδελφήν του Νεβαϊώθ. **4** Εγέννησε δε εις τον Ησαύ η Αδά τον Ελιφάς· και η Βασεμάθ εγέννησε τον Ραγουήλ· **5** και η Ολιβαμά εγέννησε τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ και τον Κορέ. Ούτοι είναι οι υιοί του Ησαύ, οι γεννηθέντες εις αυτόν εν τη γη Χαναάν. **6** Ἐλαβε δε ο Ησαύ τας γυναίκας αυτού και τους νιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού και πάντας τους ανθρώπους του οίκου αυτού και τα ποίμνια αυτού και πάντα τα κτήνη αυτού και πάντα τα υπάρχοντα τα οποία απέκτησεν εν γη Χαναάν, και υπήγει εις ἄλλην γην μακράν από Ιακώβ του αδελφού αυτού· **7** διότι τα υπάρχοντα αυτών ήσαν τόσον πολλά, ώστε δεν ηδύναντο να κατοικήσωσιν ομού· και δεν ηδύνατο η γη της παροικίσεως αυτών να χωρέστη αυτούς, εξ αιτίας των κτηνών αυτών. **8** Κατώκησε δε ο Ησαύ εν τω όρει Σηείρ· ο Ησαύ είναι ο Εδώμ. **9** Και αύτη είναι η γενεαλογία του Ησαύ, πατρός των Εδωμιτών, εν τω όρει Σηείρ· **10** ταύτα είναι τα ονόματα των νιών του Ησαύ Ελιφάς ο υιός της Αδά γυναικός του Ησαύ, Ραγουήλ ο υιός της Βασεμάθ γυναικός του Ησαύ. **11** Και οι υιοί του Ελιφάς ήσαν Θαιμάν, Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ και Κενέζ. **12** Η δε Θαμινά ήτο παλλακή του Ελιφάς υιού του Ησαύ, και εγέννησεν εις τον Ελιφάς τον Αμαλήκ· ούτοι ήσαν οι υιοί της Αδά γυναικός του Ησαύ. **13** Και ούτοι είναι οι υιοί του Ραγουήλ· Ναχάθ και Ζερά, Σομέ και Μοζέ· ούτοι ήσαν οι υιοί της Βασεμάθ γυναικός του Ησαύ. **14** Και ούτοι ήσαν οι υιοί της Ολιβαμά θυγατρός του Ανά, εγγόνις του Σεβεγών, της γυναικός του Ησαύ· και εγέννησεν εις τον Ησαύ τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ και τον Κορέ. **15** Ούτοι ήσαν οι ηγεμόνες των νιών Ησαύ οι υιοί του Ελιφάς πρωτοτόκου του Ησαύ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Ωμάρ, ηγεμών Σωφάρ, ηγεμών Κενέζ, **16** ηγεμών Κορέ, ηγεμών Γοθώμ, ηγεμών Αμαλήκ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες του Ελιφάς εν τη γη Εδώμ· ούτοι ήσαν οι υιοί της Αδά. **17** Και ούτοι ήσαν οι υιοί του Ραγουήλ υιού του Ησαύ· ηγεμόνες Ναχάθ, ηγεμών Ζερά, ηγεμών Σομέ, ηγεμών Μοζέ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες του Ραγουήλ εν τη γη Εδώμ· ούτοι ήσαν οι υιοί της Βασεμάθ γυναικός του Ησαύ. **18** Και ούτοι ήσαν οι υιοί της Ολιβαμά γυναικός του Ησαύ Ιεούς, ηγεμών Ιεγλόμ, ηγεμών Κορέ· ούτοι ήσαν οι ηγεμόνες της Ολιβαμά θυγατρός του Ανά, γυναικός του Ησαύ. **19** Ούτοι είναι οι υιοί του Ησαύ, όστις είναι ο Εδώμ και ούτοι οι ηγεμόνες αυτών. **20** Ούτοι είναι οι υιοί του Σηείρ του Χορράιου, οίτινες κατώκουν την γήν· Λωτάν και Σωβάλ και Σεβεγών και Ανά, **21** και Δησών και Εσέρ και Διοάν· ούτοι είναι οι ηγεμόνες των Χορράιων, των νιών του Σηείρ, εν τη γη Εδώμ. **22** Οι δε υιοί του Λωτάν ήσαν Χορρί και Αιμάρ· αδελφή δε του Λωτάν, η Θαμνά. **23** Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Σωβάλ· Αλβάν και Μαναχάθ και Εβάλ, Σεφώ και Ωνάμ. **24** Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Σεβεγών· και Αιέ και Ανά· ούτος είναι ο Ανά όστις εύρηκε τα ίδιατα εν τη ερήμῳ, ότε ἐβοσκε τους νόους Σεβεγών του πατρός αυτού. **25** Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Ανά· Δησών και Ολιβαμά η θυγάτηρ του Ανά. **26** Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Δησών· Αμαδάν και Ασβάν και Ιθράμ και Χαρράν. **27** Ούτοι ήσαν οι υιοί του Εσέρ· Βαλαάν και Ζασβάν και Ακάν. **28** Ούτοι ήσαν οι υιοί του Διοάν· Ουζ και Αράν. **29** Ούτοι είναι οι ηγεμόνες των Χορράιων· ηγεμών Λωτάν, ηγεμών Σωβάλ, ηγεμών Σεβεγών, ηγεμών Ανά, **30** ηγεμών Δησών, ηγεμών Εσέρ, ηγεμών Διοάν· ούτοι είναι οι ηγεμόνες των Χορράιων μεταξύ των ηγεμόνων αυτών εν τη γη Σηείρ. **31** Και ούτοι είναι οι βασιλείς οίτινες εβασιλεύσαν εν τη γη Εδώμ, πριν βασιλεύσῃ βασιλεύς επί τους νιούς Ισραήλ. **32** Και εβασιλεύσεν εν Εδώμ Βελά, ο υιός του Βεώρ· το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Δενναβά. **33** Και απέθανεν ο Βελά και

εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Ιωβάβ, νιός του Ζερά, εκ Βοσόρρας 34 Και απέθανεν ο Ιωβάβ και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χουσάμ εκ της γης των Θαιμανιτών. 35 Και απέθανεν ο Χουσάμ και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ, νιός του Βεράδ, ο πατάκιας τους Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι Μωάβ το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Αβίθ. 36 Και απέθανεν ο Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Σαμλά εκ Μασρεκάς. 37 Και απέθανεν ο Σαμλά και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Σαούλ εκ Ρεχωβώθ της παρά τον ποταμόν. 38 Και απέθανεν ο Σαούλ και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βάσαλ-ανάν, ο νιός του Αχβώρ. 39 Και απέθανεν ο Βάσαλ-ανάν, νιός του Αχβώρ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χαδδάρ-το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Παού· και το όνομα της γυναικός αυτού, Μεεταβεήλ, θυγάτηρ του Ματραΐδ, εγγονή του Μαιζαάβ. 40 Και ταύτα είναι τα ονόματα των ηγεμόνων του Ησαύ, κατά τας οικογενείας αυτών, κατά τους τόπους αυτών, κατά τα ονόματα αυτών. ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, 41 ηγεμών Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, 42 ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μιβσάρ, 43 ηγεμών Μαγεδίηλ, ηγεμών Ιράμ: ούτοι είναι οι ηγεμόνες του Εδώμ, κατά τας κατοικίας αυτών εν τη γη της κτήσεως αυτών: ούτος είναι ο Ησαύ, ο πατήρ των Εδωμιτών.

37 Κατώκησε δε ο Ιακώβ εν τη γη, εν ή παρώκησεν ο πατήρ αυτού, εν τη γη Χαναάν. 2 Αὕτη είναι γενεαλογία του Ιακώβ. Ο Ιωσήφ, νέος ων ετών δεκαεπτά, εποιμάνει τα πρόβατα μετά των αδελφών αυτού, των ιιών της Βαλλάς και των ιιών της Ζελφάς, των γυναικών του πατρός αυτού· και ανέφερεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτών την κακή αυτών φήμην. 3 Ο δε Ισραήλ ηγάπα τον Ιωσήφ υπέρ πάντας τους ιιούς αυτού, διότι ήτο νιός του γίρατος αυτού· και ἔκαμεν εις αυτόν χιτώνα ποικιλόχρωμον. 4 Βλέποντες δε οι αδελφοί αυτού, ὅτι αυτόν ηγάπα ο πατήρ αυτών υπέρ πάντας τους αδελφούς αυτού, εμίσσησαν αυτόν και δεν ήδηναντο να ομιλώσι προς αυτόν ειρηνικώς. 5 Ευνυπνιασθείς δε ο Ιωσήφ ενύπνιον, διηγήθη αυτό εις τους αδελφούς αυτού· και εμίσσησαν αυτόν ἐτι μάλλον. 6 Και είπε προς αυτούς, Ακούσατε, παρακαλώ, το ενύπνιον τούτο το οποίον ενυπνιάσθη. 7 Ιδού, ημεῖς εδένομεν δεμάτια εν μέσω της πεδιάδος και ιδού, εσκήθητο το ιδικόν μου δεμάτιον και εστάθη ὥριθν· και ιδού, τα ιδικά σας δεμάτια περιστραφέντα προσεκύνησαν το ιδικόν μου δεμάτιον. 8 Είπον δε προς αυτούν οι αδελφοί αυτού, Βασιλεύς θέλεις γείνει εφ' ημάς; ή κύριος θέλεις γείνει εις ημάς; Και εμίσσησαν αυτόν ἐτι μάλλον διά τα ενύπνια αυτού και διά τους λόγους αυτού. 9 Ευνυπνιάσθη δε και ἀλλο ενύπνιον, και διηγήθη αυτό προς τους αδελφούς αυτού· και είπεν, Ιδού, ευνυπνιάσθην ἀλλο ενύπνιον· και ιδού, ο ήλιος και η σελήνη και ἐνδεκα αστέρες με προσεκύνουν. 10 Και διηγήθη αυτό προς τον πατέρα αυτού και προς τους αδελφούς αυτού και επέπληξεν αυτόν ο πατήρ αυτού και είπε προς αυτόν, Τι είναι το ενύπνιον τούτο, το οποίον ευνυπνιάσθης; ἄραγε θέλομεν ελθεί, εγώ και η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου, διά να σε προσκυνήσωμεν ἔως εδάφους; 11 Και εφθόνησαν αυτόν οι αδελφοί αυτού· ο δε πατήρ αυτού εφύλαττε τον λόγον. 12 Και υπήρχαν οι αδελφοί αυτού να βοσκήσωσι τα πρόβατα του πατρός αυτών εις Συχέμ. 13 Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Δεν βόσκουσι οι αδελφοί σου εν Συχέμ; ελθεί να σε στείλω προς αυτούς. Ο δε είπε προς αυτόν, Ιδού, εγώ. 14 Και είπε προς αυτόν, Υπαγε λοιπόν να ίδης, αν ήναι καλά οι αδελφοί σου και καλά τα πρόβατα, και φέρε μοι είδηστον. Και απέστειλεν αυτόν από της κοιλάδος της Χεβρών και ἤλθεν εις Συχέμ. 15 Και εύρηκεν αυτόν ἀνθρωπός τις, ενώ περιεπλανάτο εν τη πεδιάδι-

και ηρώτησεν αυτόν ο ἀνθρωπός, λέγων, Τι ζητείς; 16 Ο δε είπε, Τους αδελφούς μου ζητώ· ειπέ μοι, παρακαλώ, που βόσκουσι. 17 Και είπεν ο ἀνθρωπός, Ανεχώρησαν από εδώ διότι ἱκουσα αυτούς λέγοντας, Ας υπάρχωμεν εἰς Δωθάν. Και υπήρχεν ο Ιωσήφ κατόπιν των αδελφών αυτού, και εύρηκεν αυτούς εν Δωθάν. 18 Οι δε ιδόντες αυτόν μακρόθεν, πριν πλησιάσῃ εις αυτούς, συνειδουλέυθησαν κατ' αυτού να φονεύσωσιν αυτόν. 19 Και είπεν ο εις προς τον ἄλλον, Ιδού, ἔρχεται εκείνος ο κύριος των ευνυπνίων· 20 Ἐλθετε λοιπόν τώρα και ας φονεύσωσιν αυτόν και ας ρίψωμεν αυτόν εις ἓνα εκ των λάκκων· και θέλομεν ειπει, Θηρίον κακόν κατέφαγεν αυτόν· και θέλομεν ιδεί τι θέλουσι γείνει τα ενύπνια αυτού. 21 Και ακούσας ο Ρουβήν ηλευθέρωσεν αυτόν εκ των χειρών αυτών, λέγων, Ας μη βλάψωμεν αυτόν εις την ζωήν. 22 Και είπε προς αυτούς ο Ρουβήν, Μη χύνητε αίμα· ρίψατε αυτόν εις τούτον τον λάκκον, τον εν τη ερήμω, και χείρα μη βάλλητε επ' αυτόν διά να ελευθερώσῃ αυτόν εκ των χειρών αυτών, και να αποδώσῃ αυτόν εις τον πατέρα αυτού. 23 Οτε λοιπόν ἤλθεν ο Ιωσήφ τον χιτώνα αυτού, τον χιτώνα τον ποικιλόχρωμον, τον επ' αυτού· 24 και λαβόντες αυτόν, ἔρριψαν εις τον λάκκον· ο δε λάκκος ήτο κενός δεν είχεν υδώρ. 25 Ἐπειτα εκάθησαν παράγωσιν ἄρτον, και αναβλέψαντες είδον· και ιδού, συνοδία Ισμαηλίτων ἥρχετο από Γαλαάδ μετά των καμιλών αυτών φορτωμένων αρώματα και βάλσαμον και μύρον, και επορεύοντα να φέρωσιν αυτά κάτω εις την Αίγυπτον. 26 Και είπεν ο Ιούδας προς τους αδελφούς αυτού, Τις η ωφέλεια, εάν φονεύσωμεν τον αδελφόν ημών και κρύψωμεν το αίμα αυτού; 27 Ἐλθετε και ας πωλήσωμεν αυτόν εις τους Ισμαηλίτας και ας μη βάλλωμεν τας χειράς ημών επ' αυτόν· διότι αδελφός ημών, σαρξ ημών είναι. Και υπήκουσαν οι αδελφοί αυτού. 28 Και ενώ διέβαινον οι Μαδιανίται έμποροι, ανέσυραν και ανεβίβασαν τον Ιωσήφ εκ του λάκκου και επώλησαν τον Ιωσήφ διά είκοσι αργυρία εις τους Ισμαηλίτας οι δε ἔφεραν τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον. 29 Επέστρεψε δε ο Ρουβήν εις τον λάκκον, και ιδού, ο Ιωσήφ δεν ἤτο εν τω λάκκων και διέσχισε τα ιμάτια αυτού. 30 Και επέστρεψε προς τους αδελφούς αυτού, και είπε, Το παιδίον δεν υπάρχει και εγώ, εγώ που να υπάγω; 31 Τότε ἐλάβον τον χιτώνα του Ιωσήφ και ἐσφαξαν ερίσιφον εκ των αιγών, και ἔβαψαν τον χιτώνα εν τω αἵματι· 32 και απέστειλαν τον χιτώνα τον ποικιλόχρωμον, και ἔφεραν αυτόν προς τον πατέρα αυτών και είπον, Ευρήκαμεν τούτον γνώρισον τώρα, αν ήναι ο χιτών του ιιού σου η ουχί. 33 Ο δε εγγνώσιεν αυτόν και είπε, Ο χιτών του ιιού μου είναι· θηρίον κακόν κατέφαγεν αυτόν· δόλος κατεσταράθη ο Ιωσήφ. 34 Και διέσχισεν ο Ιακώβ τα ιμάτια αυτού και ἔβαλε σάκκον εις την οσφύν αυτού και επένθησε τον ιιού αυτού ημέρας πολλάς. 35 Και εσπικάθησαν πάντες οι ιιοί αυτού και πάσαι αι θυγατέρες αυτού, διά να παρηγορήσωσιν αυτόν· αλλά δεν ἤθελε να παρηγορήθη, λέγων, Ὄτι πενθών θέλω καταβή προς τον ιιού μου εις τον τάφον. Και ἐκλαυσεν αυτόν ο πατήρ αυτού. (**Sheol h7585**) 36 Οι δε Μαδιανίται επώλησαν αυτόν εν τη Αιγύπτω εις τον Πετεφρήν, αυλικόν του Φαραώ, ἀρχοντα των σωματοφυλάκων.

38 Και κατ' εκείνον τον καιρόν κατέβη ο Ιούδας από των αδελφών αυτού και ετράπη προς ἀνθρωπον τινά Οδολλαμίτην ονομαζόμενον Ειρά. 2 Και είδεν εκεί ο Ιούδας την θυγατέρα τινός Χαναναίου, ονομαζόμενου Σουνά· και ἐλάβεν αυτήν και εισήλθε προς αυτήν. 3 Η δε συνέλαβε, και εγέννησεν ιιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ηρ. 4 Συνέλαβε δε πάλιν

και εγέννησεν υιόν· καὶ εκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αυνάν. 5 Εγέννησε δὲ πάλιν καὶ ἄλλον υιόν· καὶ εκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλᾶ· ἵτο δε ὁ Ιούδας εν Χαρβί, ὅτε εγέννησε τούτον. 6 Καὶ ἐλάβεν οἱ Ιούδας γυναῖκα εἰς τὸν Ἡρόν τὸν πρωτότοκον αὐτού, ονομαζομένην Θάμαρ. 7 Οἱρ δε οἱ πρωτότοκοι του Ιούδα εστάθη κακός ἐμπροσθεν του Κυρίου· καὶ εθανάτωσεν αὐτὸν ο Κόριος. 8 Εἶπε δε ὁ Ιούδας προς τὸν Αυνάν· εἰσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα του ἀδελφού σου, καὶ νυμφεύθητι αὐτῆν, καὶ ανάστησον σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν σου. 9 Άλλ¹ ο Αυνάν ἤξερεν, ὅτι τὸ σπέρμα δεν ἥθελεν εἰσθαι ἰδικόν του· διὰ τούτο, ὅτε εισήρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα του ἀδελφού αὐτού, εξέχυνεν επὶ τὴν γην, διὰ να μη δώσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτού. 10 Καὶ τούτο τὸ οποίον ἐπράττεν ἐφάνη κακόν ἐμπροσθεν του Κυρίου· οὐθὲν εθανάτωσε καὶ τούτον. 11 Καὶ εἶπεν οἱ Ιούδας πρὸς τὴν Θάμαρ τὴν νύμφην αὐτού, Κάθου χήρα εν τῷ οἴκῳ του πατρός σου, εωσού Σηλᾶ ο υιός μου γείνη μεγάλος· διότι ἔλεγε, Μήπως αποθάνη καὶ ούτος, καθὼς οι ἀδελφοί αὐτού. Υπῆγε λοιπὸν η Θάμαρ καὶ κατώκησεν εν τῷ οἴκῳ του πατρός αὐτῆς. 12 Καὶ μετὰ πολλὰς ημέρας απέθανεν η θυγάτρη του Σουά, η γυνή του Ιούδα· καὶ αφού παρηγορήθη ο Ιούδας, ανέβη πρὸς τους κουρευτὰς τῶν προβάτων αὐτού εἰς Θαμνά, αυτός καὶ ο φίλος αὐτού Ειρά ο Οδολλαμίτης. 13 Καὶ ανήγγειλαν πρὸς τὴν Θάμαρ, λέγοντες, Ιδού, ο πενθερός σου αναβαίνει εἰς Θαμνά· διὰ να κουρεύσῃ τα πρόβατα αὐτού. 14 Η δε απεκδυθείσα τα ενδύματα τῆς χηρείας αὐτῆς, εσκεπάσθη με κάλυμμα καὶ περιετυλίχθη καὶ εκάθισε κατά την δίοδον την εν τῇ οδῷ τῆς Θαμνά· διότι εἶδεν ὅτι ἔγινε μεγάλος ο Σηλᾶ, καὶ αυτῇ δεν εδόθη εἰς αὐτὸν διὰ γυναῖκα. 15 Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτήν ο Ιούδας, ενόμισεν αὐτήν πόρνην· διότι εἶχε κεκαλυμμένον το πρόσωπον αὐτῆς. 16 Καὶ κατά την οδόν ετράπη πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπεν, Ἀφες με, παρακαλώ, να εισέλθω πρὸς σέ· διότι δεν εγνώρισεν ὅτι ἡτού νύμφη αὐτού. Η δε εἶπε, Τι θέλεις μοι δώσει, διὰ να εισέλθης πρὸς εμέ; 17 Ο δε εἶπεν, Εγώ θέλω σοι στείλει ερίφιον αιγῶν εκ του ποιμνίου. Και εκείνη εἶπε, Μοι δίδεις ενέχυρον, εωσού να στείλης αὐτό; 18 Ο δε εἶπε, Τι ενέχυρον να σοι δώσω; Και εκείνη εἶπε, την σφραγίδα σου καὶ το περιδέραιόν σου καὶ την ράβδον σου την εν τῇ χειρί σου. Και ἐδώκεν αυτά εἰς αὐτήν καὶ εισήλθε πρὸς αὐτήν, καὶ συνέλαβεν εξ αὐτού. 19 Μετά ταύτα σηκωθείσα, ανεχώρησε καὶ απεκδυθείσα το κάλυμμα αὐτῆς, ενεδύθη τα ενδύματα τῆς χηρείας αὐτῆς. 20 Ο δε Ιούδας ἐστειλε το ερίφιον των αιγῶν διὰ χειρός του φίλου αὐτού του Οδολλαμίτου, διά να παραλάβῃ το ενέχυρον εκ τῆς χειρός της γυναικός· πλην δεν εύρηκεν αὐτήν· 21 καὶ πρώτησε τους ανθρώπους του τόπου αὐτῆς, λέγων, Ποι είναι η πόρνη, ἡτίς ἡτού κατά την δίοδον επὶ της οδού; οι δε εἶπον, Δεν εστάθη εδώ πόρνη. 22 Και επέστρεψε πρὸς τὸν Ιούδαν καὶ εἶπε, Δεν εύρηκα αὐτήν· μάλιστα οι ἀνθρώποι του τόπου είπον, Δεν εστάθη εδώ πόρνη. 23 Και εἶπεν ο Ιούδας, Ας ἔχῃ αυτά, διὰ να μη γείνωμεν ὄνειδος· ιδού, εγώ ἐστειλα το ερίφιον τούτο, συ όμως δεν εύρηκας αὐτήν. 24 Καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας περίπου, ανήγγειλαν πρὸς τὸν Ιούδαν, λέγοντες, Θάμαρ η νύμφη σου επορνεύθη, καὶ μάλιστα, ιδού, είναι ἔγκυος εκ πορνείας. Και εἶπεν ο Ιούδας, Φέρετε αὐτήν ἔξω καὶ ας κατακαυθή. 25 Καὶ ὅτε εφέρετο ἔξω, απέστειλε πρὸς τὸν πενθερόν αὐτῆς, λέγουσα, Εκ του ανθρώπου, του οποίου είναι ταύτη, εἴμαι ἔγγυος· καὶ εἶπεν ἐτί, Γνώρισον, παρακαλώ, τίνος είναι η σφραγίς καὶ το περιδέραιον, καὶ η ράβδος αὕτη. 26 Καὶ ο Ιούδας εγνώρισεν αὐτά· καὶ εἶπεν, Αύτη είναι δικαιοτέρα εμού, διότι δεν ἐδώκα αὐτήν εἰς τὸν Σηλᾶ τὸν υιόν μου. Και ἐτί πλέον δεν εγνώρισεν

αυτήν. 27 Καὶ καθ¹ ον καιρόν ἐμέλλε να γεννήση, ιδού, δίδυμα εν τη κοιλίᾳ αυτής. 28 Καὶ ενώ εγέννα, το εν επρόβαλεν ἔξω την χείρα· καὶ η μαία λαβόύσα, ἔδεσεν επὶ την χείρα αὐτοῦ νήμα κόκκινον, λέγουσα, Ούτος εξήλθε πρώτος. 29 Καὶ καθώς ἐσυρεν οπίσω την χείρα αὐτού, ιδού, εξήλθεν ο αδελφός αὐτού· καὶ αυτή εἶπε, Ποίον χαλασμόν ἔκαμες; επὶ σε ας ἡναι ο χαλασμός διά τούτο εκαλέσθη το ονόμα αυτού Φαρές. 30 Καὶ ἐπειτα εξήλθεν ο αδελφός αὐτού, δοτίς είχε το κόκκινον νήμα επὶ την χείρα αὐτού· καὶ εκαλέσθη το ονόμα αυτού Ζαρά.

39 Ο δε Ιωσήφ κατεβιβάσθη εἰς τὴν Αίγυπτον· καὶ ο Πετεφρής ο αυλικὸς του Φαραώ, ο ἀρχῶν των σωματοφυλάκων, ἀνθρωπὸς Αιγύπτιος, πηγόρασεν αὐτὸν εκ τῶν χειρῶν των Ισμαηλιτῶν, οἵτινες κατεβίβασαν αὐτὸν εκεῖ. 2 Καὶ ἡτο ο Κύριος μετά του Ιωσήφ, καὶ ἡτο ἀνθρωπὸς ευοδούμενος καὶ ευρίσκετο εν τῷ οἴκῳ του κυρίου αὐτού Αιγύπτιον. 3 Καὶ είδεν ο κύριος αὐτού, ὅτι ο Κύριος ἡτο μετ' αυτού, καὶ ευώδωνεν ο Κύριος εἰς τας χειράς αὐτού πάντα δοσα ἔκαμνε. 4 Καὶ εύρηκεν ο Ιωσήφ χάριν ἐμπροσθεν αὐτού καὶ υπηρέτει αὐτὸν· καὶ κατέστησεν αὐτὸν επιστάτην επὶ τῷ οἴκῳ αὐτού· καὶ πάντα δοσα ἔχει, παρέδωκεν εἰς τας χειράς αὐτού. 5 Καὶ εξ εκείνου του καιρού, αφού κατέστησεν αὐτὸν επιστάτην επὶ τῷ οἴκῳ αὐτού καὶ επὶ πάντων δοσα είχεν, ευλόγησεν ο Κύριος τον οἴκον του Αιγυπτίου εξ αιτίας του Ιωσήφ· καὶ ἡτο η ευλογία του Κυρίου επὶ πάντα δοσα είχεν, εν τῷ οἴκῳ καὶ εν τοις αγροίς. 6 Καὶ παρέδωκε πάντα δοσα είχεν εἰς τας χειράς του Ιωσήφ καὶ δεν ἤξερεν εκ τῶν υπαρχόντων αὐτού ουδέν, πλην του ἀρτου τον οποίον ἐτρωγεν. Ήτο δε ο Ιωσήφ ευειδής και ώραίος την όψιν. 7 Καὶ μετά τα πράγματα ταύτα, η γυνή του κυρίου αὐτού ἐρρίψε τους οφθαλμούς αὐτῆς επὶ τον Ιωσήφ και είπε, Κοιμήθητι μετ' εμού. 8 Άλλ¹ εινός δεν ἥθελε, και είπε πρὸς την γυναῖκα του κυρίου αὐτού, Ιδού ο κύριος μου δεν γνωρίζει ουδέν, πλην του ἀρτου τον οποίον έτρωγεν. Ήτο δε ο Ιωσήφ ευειδής και ώραίος την όψιν. 9 Και μετά τα πράγματα ταύτα, η γυνή του κυρίου αὐτού ουδέν ερρίψε τους οφθαλμούς αὐτῆς επὶ τον Ιωσήφ και είπε, Κοιμήθητι μετ' εμού. 10 Αν και ελάλει πρὸς τον Ιωσήφ καθ¹ εκάστην ημέραν, ούτος όμως δεν υπήκουσεν εἰς αὐτήν να κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, διά να συνευρεθῇ μετ' αὐτής. 11 Και ημέραν τινά εισήλθεν ο Ιωσήφ εις την οικίαν διά να κάμη τα ἔργα αὐτού, και ουδείς εκ των ανθρώπων του οίκου ήτο εκεί εν τῷ οἴκῳ. 12 Και εκείνη ἡρπασεν αὐτὸν από το ιμάτιον αὐτού, λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' εμού· αλλ¹ εκείνος αφήσας το ιμάτιον αὐτού εις τας χειράς αὐτῆς, ἐφυγε, και εξήλθεν ἔξω. 13 Και ως είδεν ὅτι αφήκε το ιμάτιον αὐτού εις τας χειράς αὐτῆς και ἐφυγεν ἔξω, 14 εβόήσε πρὸς τους ανθρώπους της οικίας αὐτῆς και ελάλησε πρὸς αὐτούς, λέγουσα, Ιδετε, ἐφερεν εις ημάς ἀνθρώπων Εβραίον διά να μας εμπαίξῃ εισήλθε πρὸς εμέ διά να κοιμηθῇ μετ' εμού και εγώ εβόήσα μετά φωνής μεγάλης: 15 και ως ήκουσεν ότι ύψωσε την φωνήν μου και εβόήσα, αφήσας το ιμάτιον αὐτού παρ¹ εμοί ἐφυγε και εξήλθεν ἔξω. 16 Και απέθεσε το ιμάτιον αὐτού παρ¹ αυτήν, εωσού ήλθεν ο κύριος αὐτού εις τον οίκον αυτού. 17 Και είπε πρὸς αὐτὸν κατά τους λόγους τουτους, λέγουσα, Ο δούλος ο Εβραίος, τον οποίον ἐφερεν εις ημάς, εισήλθε πρὸς εμέ διά να με εμπαίξῃ, 18 και ως ύψωσε την φωνήν μου και εβόήσα, αφήσας το ιμάτιον αὐτού παρ¹ εμοί, ἐφυγεν ἔξω. 19 Και ως ήκουσεν ο κύριος αὐτού τους λόγους της γυναικός αὐτού, τους οποίους ελάλησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Ούτω μοι ἔκαμεν ο δούλος σου, εξήκφη η οργή αὐτού. 20 Και λαβών ο κύριος του Ιωσήφ αὐτόν, ἐβαλεν αὐτόν εις την

οχυράν φυλακήν, εις τὸν τόπον ὃπου οἱ δέσμοι του βασιλέως ἡσαν πεφυλακισμένοι και ἐμενεν εκεὶ εν τῃ οχυρᾳ φυλακῃ. **21** Αλλ ο Κύριος ἵτο μετά του Ιωσίφ και επέχεν εἰς αυτόν ἔλεος, και ἐδώκε χάριν εἰς αυτόν ἐμπροσθεν του αρχιδεσμοφύλακος. **22** Και παρέδωκεν ο αρχιδεσμοφύλαξ εἰς τας χείρας του Ιωσήφ πάντας τους δεσμίους, τους εν τῃ οχυρᾳ φυλακήν και πάντα ὄσα επράτοντο εκεὶ, αυτός ἐκάμενον αυτά. **23** Ο αρχιδεσμοφύλαξ δεν εθεώρει ουδέν εκ των ὄσα ἡσαν εἰς τας χείρας αυτού διότι ο Κύριος ἵτο μετ^τ αυτού και ο Κύριος ευώδονεν ὄσα αυτός ἐκάμενε.

40 Και μετά τα πράγματα ταύτα, ο οινοχόος του βασιλέως της Αιγύπτου και ο αρτοποιός ημάρτησαν εἰς τον κύριον αυτών τον βασιλέα της Αιγύπτου. **2** Και ιωρύσθη ο Φαραώ κατά των δύο αυλικών αυτού, κατά τον αρχιοινοχόον, και κατά τον αρχιστοποιού. **3** Και ἐβάλεν αυτούς υπό φύλαξιν εν τω οίκω του ἀρχοντος των σωματοφυλάκων, εἰς την οχυράν φυλακήν, εἰς τὸν τόπον ὃπου ο Ιωσήφ ἵτο πεφυλακισμένος. **4** Ο δε ἀρχῶν των σωματοφυλάκων ενεπιστεύθη αυτούς εἰς τον Ιωσήφ και ούτος υπηρέτει αυτούς: ἡσαν δε καιρόν τινά εν τῃ φυλακῇ **5** και ο οινοχόος και ο αρτοποιός του βασιλέως της Αιγύπτου, οἵτινες ἡσαν πεφυλακισμένοι εν τῃ οχυρᾳ φυλακή, ενυπνιάσθησαν ενύπνιον αμφότεροι, ἐκαστος το ενύπνιον αυτού κατά την αυτήν νύκτα, ἐκαστος κατά την εξήγησιν του ενυπνίου αυτού. **6** Ο δε Ιωσήφ εισελθών προς αυτούς το πρωΐ, εἶδεν αυτούς· και ιδού, ἡσαν τεταραγμένοι. **7** Και ηρώτησε τους αυλικούς του Φαραώ, τους ὄντας μετ^τ αυτού εν τῃ φυλακῇ εν τω οίκω του κυρίου αυτού, λέγων, Διά τι τα πρόσωπά σας είναι εἰναὶ οκυθωράπα σήμερον; **8** Οι δε εἰπόν προς αυτόν, Ενυπνιάσθημεν ενύπνιον και δεν είναι ουδείς ὅστις να εξηγήσῃ αυτό. Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Δεν ανήκουσιν εἰς τον Θεόν αι εξηγήσεις; διηγήθητε μοι, παρακαλώ. **9** Και διηγήθη ο αρχιοινοχόος το ενύπνιον αυτού προς τον Ιωσήφ και είπε προς αυτόν, Είδον εἰς το ονειρόν μου και ιδού, ἀμπελος ἐμπροσθέν μου· **10** και εἰς την ἀμπελον ἡσαν τρεις κλάδοι και εφαίνετο ως βλαστάνουσα και τα ἀνθη ἀντής εξήνθησαν και οι βότρυες της σταφυλής ωρίμασαν· **11** το δε ποτήριον του Φαραώ ἵτο εν τῃ χειρί μου· και ἐλαβον τα σταφύλια και ἐθλιψα αυτά εἰς το ποτήριον του Φαραώ και ἐδῶκα το ποτήριον εἰς την χείρα του Φαραώ. **12** Και είπεν ο Ιωσήφ προς αυτόν, Αὕτη είναι η εξήγησις αυτού· οι τρεις κλάδοι είναι τρεις ημέραι· **13** μετά τρεις ημέρας, ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν σου και θέλει σε αποκαταστήσει εἰς το υπούργημά σου· και θέλεις δώσει το ποτήριον του Φαραώ εἰς την χείρα αυτού κατά την προτέραν συνήθειαν, δε ήσο οινοχόος αυτού· **14** πλὴν ενθυμήθητι με, ὅταν γείνη εἰς το καλόν· και κάμε, παρακαλώ, ἔλεος προς εμὲ και ανάφερε περὶ ειού προς τον Φαραώ και εξάγαγε με εκ του οίκου τούτου· **15** επειδή τη αλθεία εκλέφθην εκ της γῆς των Εβραίων και εδώ πάλιν δεν ἐπράξα ουδέν, ὥστε να με βάλωσιν εἰς τον λάκκον τούτον. **16** Και ιδού ο αρχιστοποιός ὃτι η εξήγησις ἵτο καλή, είπε προς τον Ιωσήφ, Και εγώ είδον εἰς το ονειρόν μου και ιδού, τρία κάνιστρα λευκά επί της κεφαλῆς μου· **17** εν δε τω κανίστρω τω ανωτέρω ἡσαν εκ πάντων των φαγητῶν του Φαραώ, της τέχνης του αρτοποιού και τα πτηνά ἔτρωγον αυτά εκ του κανίστρου επάνωθεν της κεφαλῆς μου. **18** Και αποκριθείς ο Ιωσήφ είπεν, Αὕτη είναι η εξήγησις τούτου· τα τρία κάνιστρα είναι τρεις ημέραι· **19** μετά τρεις ημέρας ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν σου επάνωθεν σου και θέλει σε κρεμάσει εἰς ξύλον και τα πτηνά θέλουσι φάγει την σάρκα σου επάνωθεν σου. **20** Και την τρίτην ημέραν, ημέραν

των γενεθλίων του Φαραώ, ἔκαμε συμπόσιον εἰς πάντας τους δούλους αυτού· και ὑψώσα την κεφαλήν του αρχιοινοχόου και την κεφαλήν του αρχιστοποιού μεταξύ των δούλων αυτοῦ. **21** Και τον μεν αρχιοινοχόον αποκατέστησεν εἰς την οινοχοῖαν αυτού, και ἐδῶκε το ποτήριον εἰς την χείρα του Φαραώ· **22** τον δε αρχιστοποιόν εκρέμασε, καθώς εξήγησεν ο Ιωσήφ εἰς αυτούς. **23** Ο αρχιοινοχόος δύμας δεν ενεθυμήθη τον Ιωσήφ, αλλά ελημόνησεν αυτόν.

41 Και μετά παρέλευσιν δύο ετών ο Φαραώ είδεν ενύπνιον και ιδού, ίστατο πλησίον του ποταμού. **2** και ιδού, επτά δαμάλια εύμορφα και παχύσαρκα ανέβαινον εκ του ποταμού και εβόσκοντο εἰς το λιβάδιον. **3** και ιδού, ἀλλα επτά δαμάλια ανέβαινον μετ^τ εκείνα εκ του ποταμού, ἀσχήμα και λεπτόσαρκα, και ίσταντο πλησίον των ἀλλων δαμαλίων επί το χείλος του ποταμού· **4** και τα δαμάλια τα ἀσχήμα και λεπτόσαρκα κατέφαγον τα επτά δαμάλια τα εύμορφα και παχύσαρκα. Τότε εξύπνησεν ο Φαραώ. **5** Και αποκοιμηθείς ενυπνιάσθη δευτέραν φοράν· και ιδού, επτά αστάχνα παχέα και καλά ανέβαινον εκ του αυτού κορμού· **6** και ιδού, ἀλλα επτά αστάχνα λεπτά και κεκαυμένα υπό του ανατολικού ανέμου ανεφύόντο μετ^τ εκείνα· **7** και τα αστάχνα τα λεπτά κατέπιον τα επτά αστάχνα τα παχέα και μεστά. Και εξύπνησεν ο Φαραώ και ιδού, ἵτο όνειρον. **8** Και το πρωΐ το πνεύμα αυτού ἵτο τεταραγμένον· και αποστείλας εκάλεσε πάντας τους μάγους της Αιγύπτου και πάντας τους σοφούς αυτής και διηγήθη προς αυτούς ο Φαραώ τα ενύπνια αυτού· αλλά δεν ἵτο ουδείς ὅστις να εξηγήσῃ αυτά προς τον Φαραώ. **9** Τότε ο αρχιοινοχόος ελάλησε προς τον Φαραώ λέγων, την αμαρτίαν μου ονθυμούματι σήμερον· **10** ο Φαραώ είχεν οργισθή εναντίον των δούλων αυτού και με ἐβάλεν εἰς φυλακήν εν τω οίκω του ἀρχοντος των σωματοφυλάκων, ειμέ και τον αρχιστοποιόν· **11** και είδομεν ενύπνιον κατά την αυτήν νύκτα, εγώ και εκείνος ενυπνιάσθημεν ἔκαστος κατά την εξήγησιν του ενυπνίου αυτού· **12** και ἵτο εκεὶ μεθ^τ ήμων νέος τις Εβραίος, δούλος του ἀρχοντος των σωματοφυλάκων· και διηγήθημεν προς αυτούν και εξήγησεν εἰς ημάς τα ενύπνια ημῶν· εἰς ἔκαστον κατά το ενύπνιον αυτού ἔκαμε την εξήγησιν· **13** και καθὼς εξήγησεν εἰς ημάς, ούτω και συνέβη εμὲ μεν αποκατέστησεν εἰς το υπούργημά μου, εκείνον δε εκρέμασε. **14** Τότε αποστείλας ο Φαραώ, εκάλεσε τον Ιωσήφ, και εξήγαγον αυτόν μετά σπουδῆς εκ της φυλακῆς· και εξηγίσθη και ἡλλαζε την στολήν αυτού και ἡλθε προς τον Φαραώ. **15** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Είδον ενύπνιον, και δεν είναι ουδείς ὅστις να εξηγήσῃ αυτό· και εγώ ήκουσα περὶ σου να λέγωσιν ὅτι εννοεῖς τα ονειρά ώστε να εξηγήσῃς αυτά. **16** Και απεκρίθη ο Ιωσήφ προς τον Φαραώ λέγων, Ουχί εγώ ο Θεός θέλει δώσει εἰς τον Φαραώ σωτήριον απόκρισιν. **17** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Εις το ονειρόν μου, ιδού, ιστάμην επί το χείλος του ποταμού· **18** και ιδού, επτά δαμάλια παχύσαρκα και εύμορφα ανέβαινον εκ του ποταμού και εβόσκοντο εἰς το λιβάδιον· **19** και ιδού, ἀλλα επτά δαμάλια ανέβαινον κατόπιν εκείνων αδύνατα και πολὺ ἀσχήμα και λεπτόσαρκα, οποία δεν είδον ποτέ ασχημότερα καθ^τ δόλην την γῆ της Αιγύπτου· **20** και τα δαμάλια τα λεπτά και ἀσχήματα κατέφαγον τα πρώτα επτά δαμάλια τα παχέα· **21** και αφού εισήλθον εἰς τας κοιλίας αυτών, δεν διεκρίνετο ὅτι εισήλθον εἰς τας κοιλίας αυτών, αλλ^τ η θεωρία αυτών ἵτο ἀσχημός καθώς και πρότερον· τότε εξύπνησα. **22** Ἐπειτα είδον εἰς το ονειρόν μου και ιδού, επτά αστάχνα ανέβαινον εκ του αυτού κορμού μεστά και καλά· **23** και ιδού, ἀλλα επτά αστάχνα ξηρά, λεπτά, κεκαυμένα υπό

του ανατολικού ανέμου, ανεφύοντο κατόπιν αυτών· **24** και τα αστάχυα τα λεπτά κατέπιον τα επτά αστάχυα τα καλά· και είπον ταύτα προς τους μάγους, αλλά δεν ήτο ουδείς όστις να μοι εξήγηση αυτά. **25** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τον Φαραώ, Το ενύπνιον του Φαραώ εν είναι· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμη. **26** Τα επτά δαμάλια τα καλά είναι επτά έτη· και τα επτά αστάχυα τα καλά είναι επτά έτη· το ενύπνιον εν είναι. **27** Και τα επτά δαμάλια τα λεπτά και άσχημα, τα οποία ανέβαινον κατόπιν αυτών, είναι επτά έτη· και τα επτά αστάχυα τα άμεστα, τα κεκαμένα υπό του ανατολικού ανέμου, θέλουσιν είσθαι επτά έτη πείνης. **28** Τούτο είναι το πράγμα το οποίον είπα προς τον Φαραώ· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμη. **29** Ιδού, έρχονται επτά έτη μεγάλης αφθονίας καθ' όλην την γην της Αιγύπτου· **30** και θέλουσιν επέλθει μετά ταύτα επτά έτη πείνης· και όλη η αφθονία θέλει λησμονηθή· εν τη γη της Αιγύπτου και η πείνα θέλει καταφθείρει την γήν· **31** και δεν θέλει γνωρισθή η αφθονία επί της γης εξ αιτίας εκείνης της πείνης, ήτις μέλλει να ακολουθήσῃ· διότι θέλει είσθαι βαρεία σφόδρα. **32** Το δε ότι εδευτερώθη το ενύπνιον εις τον Φαραώ δις, φανερόνει ότι το πράγμα είναι αποφασισμένον παρά του Θεού και ότι ο Θεός θέλει ταχύνει να εκτελέσῃ αυτό. **33** Τώρα λοιπόν ας προβλέψῃ ο Φαραώ ἀνθρωπον συνετόν και φρόνιμον και ας καταστήσῃ αυτόν επί της γης της Αιγύπτου· **34** ας κάμη ο Φαραώ και ας διορίσῃ επιστάτας επί της γῆς και ας λαμβάνῃ το πέμπτον από της γης Αιγύπτου εις τα επτά έτη της αφθονίας· **35** και ας συνάξωσι πάσας τας τροφάς τούτων των ερχομένων καλών ετών, και ας αποταμεύσωσι σίτον υπό την χείρα του Φαραώ διά τροφάς εις τας πόλεις, και ας φυλάττωσιν αυτόν· **36** και αι τροφαί θέλουσι μένει πεφυλαγμένα διά την γην εις τα επτά έτη της πείνης, τα οποία θέλουσιν ακολουθήσει εν τη γη της Αιγύπτου, διά να μη απολεσθή ο τόπος υπό της πείνης. **37** Και ἡρεσεν ο λόγος εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού. **38** Και είπεν ο Φαραώ προς τους δούλους αυτού, Δυνάμεθα να εύρωμεν καθώς τούτον, ἀνθρωπον εις τον οποίον υπάρχει το πνεύμα του Θεού· **39** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Επειδή ο Θεός ἔδειξεν εις σε πάντα ταύτα, δεν είναι ουδείς τόσον συνετός και φρόνιμος όσον συ. **40** Συ θέλεις ισθαί επι του οίκου μου και εις τον λόγον του στόματός σου θέλεις υπακούει πας ο λαός μου· μόνον κατά τον θρόνον θέλω είσθαι ανώτερος σου. **41** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, σε κατέστησα εφ' όλης της γης Αιγύπτου. **42** Και εκβαλών ο Φαραώ το δακτυλίδιον αυτού εκ της χειρός αυτού, ἔβαλεν αυτό εις την χείρα του Ιωσήφ και ενέδυσεν αυτόν ιμάτια βύστινα, και περιέβαλε χρυσούν περιδέραιον περί τον τράχηλον αυτού. **43** Και ανεβίβασεν αυτόν επί την άμαξαν αυτού την δευτέραν και εκίρυττον ἐμπροσθεν αυτού, Γονατίσατε· και κατέστησεν αυτόν εφ' όλης της γης Αιγύπτου. **44** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Εγώ είμαι ο Φαραώ, και χωρίς σου ουδείς θέλει σηκώσει την χείρα αυτού ή τον πόδα αυτού καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **45** Και ωνόμασεν ο Φαραώ τον Ιωσήφ αφνάθ-πανεάχ· και ἔδωκεν εις αυτόν διά γυναίκα Ασενέθ, την θυγατέρα του Ποτιφερά ιερέως της Ων. Και εξήλθεν ο Ιωσήφ εις την γην της Αιγύπτου. **46** Ήτο δε ο Ιωσήφ τριάκοντα ετών, ότε παρεστάθη ἐμπροσθεν του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου· και εξήλθεν ο Ιωσήφ απ' ἐμπροσθεν του Φαραώ, και διήλθεν όλην την γην της Αιγύπτου. **47** Και εκαρποφόρησεν η γη πλουσιωπαρόχως εις τα επτά έτη της αφθονίας· **48** και συνήγαγε πάσας τας τροφάς των επτά

ετών των γενομένων εν τη γη της Αιγύπτου· και εναπέθεσε τας τροφάς εν ταῖς πόλεισ· τας τροφάς των αγρών των πέριξ εκάστης πόλεως ἔθεσεν εν αυτῇ. **49** Και συνήγαγεν ο Ιωσήφ σίτον ως την ἄμμον της θαλάσσης πολύν σφόδρα, ώστε ἐπαυσε να μετρή αυτόν διότι ήτο αμέτρητος. **50** Εγεννήθησαν δε δύο γιοί εις τον Ιωσήφ, πριν ἐλθωσι τα ἐτη της πείνης τους οποίους εγέννησεν εις αυτὸν Ασενέθ, η θυγάτερα του Ποτιφερά ιερέως της Ων. **51** Και εκάλεσεν ο Ιωσήφ το ὄνομα του πρωτοτόκου Μανασσή· διότι είπεν, Ο Θεός με ἔκαμε να λησμονήσω πάντας τους πόνους μου· και πάντα τον οίκον του πατρός μου. **52** Το δε ὄνομα του δευτέρου εκάλεσεν Εφραΐμ· διότι είπεν, Ο Θεός με ηγέτησεν εν τη γη της θλίψεως μου. **53** Και παρήλθον τα επτά ἐτη της αφθονίας, της γενομένης εν τη γη της Αιγύπτου. **54** Και ἡρίχασαν να ἔρχωνται τα επτά έτη της πείνης, καθώς είπεν ο Ιωσήφ και ἔγεινεν η πείνα εις πάντας τους τόπους καθ' όλην όμως την γην της Αιγύπτου ήτο ἄρτος. **55** Και ὅτε επείνασε πάσα η γη της Αιγύπτου, εβόλησεν ο λαός προς τον Φαραώ διά ἄρτον. Και είπεν ο Φαραώ προς πάντας τους Αιγυπτίους, Υπάγετε προς τον Ιωσήφ ό, τι σας είπη, κάμετε. **56** Και ἡτο η πείνα επὶ παν το πρόσωπον της γης. Ἕνοιξε δε ο Ιωσήφ πάσας τας αποθήκας και επώλει σίτον εις τους Αιγυπτίους· και η πείνα επεβάρυνε επὶ την γην της Αιγύπτου. **57** Και πάντες οι τόποι ήρχοντο εις την Αιγύπτου προς τον Ιωσήφ διά να αγοράζωσι σίτον διότι η πείνα επεβάρυνε επὶ πάσαν την γην.

42 Και είδεν ο Ιακώβ ότι ευρίσκετο σίτος εν Αιγύπτω· και είπεν ο Ιακώβ προς τους γιούς αυτού, Τι βλέπετε ο εις τον ἄλλον; **2** Και είπεν, Ιδού, ήκουσα ότι ευρίσκεται σίτος εν Αιγύπτω· κατάβητε εκεί και αγοράσσατε δι' ημάς εκείθεν, διά να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν. **3** Και κατέβησαν οι δέκα αδελφοί του Ιωσήφ διά να αγοράσσωσι σίτον εξ Αιγύπτου. **4** τον Βενιαμίν όμως, τον αδελφόν του Ιωσήφ, δεν απέστειλεν ο Ιακώβ μετά των αδελφών αυτού διότι είπε, Μήπως συμβῇ εις αυτόν συμφορά. **5** Και ἡλθον οι γιοί του Ισραήλ διά να αγοράσσωσι σίτον μεταξύ των εκεί ερχομένων διότι η πείνα ήτο εν τη γη Χαναάν. **6** Ο Ιωσήφ δε ήτο διοικητής του τόπου· αυτός επώλει εις πάντα τον λαόν του τόπου· ἡλθον λοιπόν οι αδελφοί του Ιωσήφ και προσεκύνησαν αυτόν επὶ πρόσωπον ἔως εδάφους. **7** Ιδών δε ο Ιωσήφ τους αδελφούς αυτού, εγνώρισεν αυτούς· προσεποιήθη όμως τον ξένον προς αυτούς και ελάστι προς αυτούς σκληρά· και είπε προς αυτούς, Πόθεν ἔρχεσθε; οι δε είπον, Εκ της γης Χαναάν, διά να αγοράσωμεν τροφάς. **8** Και ο μεν Ιωσήφ εγνώρισε τους αδελφούς αυτού· εκείνοι όμως δεν εγνώρισαν αυτόν. **9** Και ενεθυμήθη ο Ιωσήφ τα ενύπνια, τα οποία ενυπνιάσθη περί αυτών· και είπε προς αυτούς, Κατάσκοποι είσθε· ίλλετε να παρατηρήσητε τα γυμνά του τόπου. **10** Οι δε είπον προς αυτόν, Ουχί, κύριε μου· αλλ' ίλλομεν οι δούλοισι σου διά να αγοράσωμεν τροφάς. **11** ημείς πάντες είμεθα γιοι ενός ανθρώπου· καλοί άνθρωποι είμεθα· οι δούλοισι σου δεν είναι κατάσκοποι. **12** Και είπε προς αυτούς, Ουχί, αλλά τα γυμνά του τόπου ήλθετε διά να παρατηρήσητε. **13** Οι δε είπον, Οι δούλοισι σου είμεθα δώδεκα αδελφοί, υιοί ενός ανθρώπου εν τη γη Χαναάν· και ιδού, ο νεώτερος ευρίσκεται σήμερον μετά τον πατρός ημών, ο δε ἀλλος δεν υπάρχει. **14** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, τούτο είναι το οποίον σας είπα λέγων, Κατάσκοποι είσθε. **15** Με τούτο θέλετε εξέλθειν ενετύθεν, εάν δεν ἔλθῃ εδώ ο αδελφός σας· ο νεώτερος· **16** αποστέιλατε ένα από σας και ας φέρη τον αδελφόν σας· σεις δε θέλετε μένει δέσμοι, εωσού αποδειχθώσιν οι λόγοι σας, αν λέγητε την αλήθειαν· ει-

δε μη, μα την ζωήν του Φαραώ, κατάσκοποι βεβαιώς είσθε. **17** Και έθεσεν αυτούς υπό φύλαξιν τρεις ημέρας. **18** Και την τρίτην ημέραν είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, τούτο κάμετε και θέλετε ζήσι διότι εγώ φοβούμαι τον Θεόν· **19** Εάν ήσθε καλοί, εις εκ των αδελφών σας ας μείνη δέσμοις εν τη φυλακή, όπου είσθε σεις δε υπάγετε, λάβετε σίτον διά την πείναν των οικιών σας: **20** φέρετε όμως προς εμέ τον αδελφόν σας τον νεώτερον· ούτω θέλουσιν αληθεύσει οι λόγοι σας και δεν θέλετε αποθάνει. Και ἔκαμον ούτω. **21** Και είπεν ο εις προς τον ἄλλον, Αληθώς ἔνοχοι είμεθα διά τον αδελφόν ημών, καθότι είδομεν την θλίψιν της ψυχής αυτού, ὅτε παρεκάλει ημάς και δεν εισηκούσαμεν αυτού· διά τούτο επίλθεν εφ' ημάς η θλίψις αύτη. **22** Απεκρίθη δε ο Ρουβήν προς αυτούς λέγων, Δεν είπον προς εσάς λέγων, Μη αμαρτήσητε κατά του παιδίου, και δεν εισηκούσατε; διά τούτο, ιδού, και το αίμα αυτού εκζητεῖται. **23** Και αυτοί δεν ἤξερον διτι ενότι ο Ιωσήφ διότι συνωμίλουν δι' ερμηνέως. **24** Και συρθείς από πλησίον αυτών ἐκλαυσε και πάλιν επέστρεψε προς αυτούς και ελάλει εις αυτούς και ἐλάφειν εξ αυτών των ζυμεών και ἐδέσεν αυτόν ενώπιον αυτών. **25** Τότε προσέταξεν ο Ιωσήφ να γειμίσωσι τα αγγεία αυτών σίτον και να επιστρέψωσι το αργύριον εκάστου εν τω σακκίω αυτού και να δώσωσιν εις αυτούς ζωτορίφιαν διά την οδόν· και ἔγειναν εις αυτούς ούτω. **26** Και φορτώσαντες τον σίτον αυτών επί τους όνους αυτών, ανεχώρησαν εκείθεν. **27** Οτε δε εις εξ αυτών ἐλυσε το σακκίον αυτού, διά να δώσῃ εις τον όνον αυτού τροφήν εν τω καταλύματι, εἰδε το αργύριον αυτού, και ιδού, ἥτο εν τω στόματι του σακκίου αυτού. **28** Και είπε προς τους αδελφούς αυτού, το αργύριόν μου μοι εδόθη οπίσω και μάλιστα ιδού, είναι εν τω σακκίω μου· και εξεπλάγη η καρδία αυτών και συνεταράχθησαν, λέγοντες προς αλλήλους, Τι είναι τούτο, το οποίον μας ἔκαμεν ο Θεός; **29** Ἡλθον δε προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών εις την γην Χαναάν και απήγγειλαν προς αυτόν πάντα τα συμβάντα εις αυτούς, λέγοντες, **30** Ο ἀνθρωπος, ο κύριος του τόπου, εδάλησε προς ημάς σκληρά και εξέλαβεν ημάς ως κατασκόπους του τόπου. **31** Και είπομεν εις αυτόν, Είμεθα καλοί ἀνθρωποι δεν είμεθα κατάσκοποι: **32** δώδεκα αδελφοί είμεθα, υἱοί του πατρός ημών· ο εις δεν υπάρχει ο δε νεώτερος είναι την σήμερον μετά του πατρός ημών εν τη γη Χαναάν. **33** Είπε δε προς ημάς ο ἀνθρωπος, ο κύριος του τόπου, Με τούτο θέλω γνωρίσεις ότι είσθε καλοί· και θέλω σας αποδώσει τον αδελφόν σας και θέλετε εμπορεύεσθαι εν τω τόπω. **35** Και ότε εκένονταν τα σακκία αυτών, ιδού, εκάστου το κομβόδεμα του αργυρίου ἥτο εν τω σακκίω αυτού και ιδόντες αυτοί και ο πατέρι αυτών τα κομβόδεματα του αργυρίου αυτών, εφοβήθησαν. **36** Και είπε προς αυτούς Ιακώβ ο πατέρι αυτών, Σεις με ητεκνώσαστε ο Ιωσήφ δεν υπάρχει και ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν θέλετε λάβει επ' εμέ ἥλθον πάντα ταύτα. **37** Είπε δε ο Ρουβήν προς τον πατέρα αυτού λέγων, τους δύο υιούς μου θανάτωσον, εάν δεν φέρω αυτόν προς σέ παράδος αυτόν εις την χείρα μου και εγώ θέλω επαναφέρει αυτόν προς σε. **38** Ο δε είπε, δεν θέλει καταβή ο υιός μου μεθ' ημών διότι ο αδελφός αυτού απέθανε και αυτός μόνος έμεινε· και εάν συμβῇ εις αυτόν συμφορά εν τη οδώ, όπου υπάγετε, τότε θέλετε καταβιβάσει την πολιάν μου μετά λύπης εις τον τάφον. (Sheol h7585)

43 Η δε πείνα επεβάρυνε επί την γην. **2** Και αφού ετελείωσαν τρώγοντες τον σίτον, τον οποίον ἔφεραν εξ Αιγύπτου, είπε προς αυτούς ο πατέρι αυτών, Υπάγετε πάλιν, αγοράσατε εις ημάς ολίγας τροφάς. **3** Και είπε προς αυτόν ο Ιούδας λέγων, Εντόνως διεμαρτυρήθη προς ημάς ο ἀνθρωπος λέγων, Δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν δεν ήναι μεθ' ημών ο αδελφός μηδών. **4** Εάν λοιπόν αποστείλης τον αδελφόν ημών μεθ' ημών, θέλομεν καταβή και θέλομεν σοι αγοράσει τροφάς **5** αλλ' εάν δεν αποστείλης αυτόν, δεν θέλομεν καταβή· διότι ο ἀνθρωπος είπε προς ημάς, Δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν ο αδελφός ημών δεν ήναι μεθ' ημών. **6** Είπε δε ο Ισραήλ, Διά τι με εκακοποιήσατε, φανερόνοντες προς τον ἀνθρωπον ότι ἔχετε ἀλλον αδελφόν; **7** Οι δε είπον, Ο ἀνθρωπος ηρώησεν ημάς ακριβώς περί ημών και περί της συγγενείας ημών λέγων, Ο πατέρι σας ἔτι ζη; ἔχετε ἀλλον αδελφόν; Και απεκρίθημεν προς αυτόν κατά την ερώτησιν ταύτην ηδυνάμεθα να εξένωμεν ότι ήθελεν ειπεί, Φέρετε τον αδελφόν σας; **8** Και είπεν ο Ιούδας προς Ισραήλ τον πατέρα αυτού, Απόστειλον το παιδάριον μετ' εμού, και σηκωθέντες ας υπάγωμεν, διά να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν και ημεῖς και συ και αι οικογένειαι ημών: **9** εγώ εγγυώμαι περί αυτού εκ της χειρός μου ζήτησον αυτόν· εάν δεν φέρω αυτόν προς και στήσω αυτόν ἐμπροσθέν σου, τότε ας ήμαι διαπάντος υπεύθυνος προς σέ επειδή, εάν δεν εβραδύνομεν, βέβαια έως τώρα δευτέραν ταύτην φοράν ηθέλομεν επιστρέψει. **11** Και είπε προς αυτούς Ισραήλ ο πατέρι αυτών, Εάν ούτω πρέπη να γείνη, κάμετε λοιπόν τούτο· λάβετε εις τα αγγεία σας εκ των καλητέρων καρπών της γης και φέρετε δώρα προς τον ἀνθρωπον, ολίγον βάλσαμον και ολίγον μέλι, αρώματα και μύρον, πιστάκια και αμύγδαλα· **12** και λάβετε διπλάσιον αργύριον εις τας χείρας σας και το αργύριον το επιστραφέν εν τω στόματι των σακκίων σας φέρετε πάλιν εις τας χείρας σας· ίσως έγεινε κατά λάθος **13** και τον αδελφόν σας λάβετε και σηκωθέντες επιστρέψατε προς τον ἀνθρωπον· **14** και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σας δώσῃ χάριν ἐμπροσθέν του ανθρώπου, διά να αποστείλη με σας τον ἄλλον σας αδελφόν και τον Βενιαμίν· και εγώ, αν ήναι να ατεκνωθώ, ας ατεκνωθώ. **15** Λαβόντες δε οι ἀνθρωποι τα δώρα ταύτα, ἐλαβον και αργύριον διπλάσιον εις τας χείρας αυτών και τον Βενιαμίν· και σηκωθέντες κατέβησαν εις Αίγυπτον και παρεστάθησαν ἐμπροσθέν του Ιωσήφ. **16** Και ότε είδεν ο Ιωσήφ τον Βενιαμίν μετ' αυτών, είπε προς τον επιστάτην της οικίας αυτού, Φέρε τους ανθρώπους εις την οικίαν και σφάξον σφρακτόν και ετοίμασον, διότι μετ' εμού θέλουσι φάγει οι ἀνθρωποι το μεσημέριον. **17** Και ἐπράξεν ο ἀνθρωπος καθώς ελάλησεν ο Ιωσήφ και ο ἀνθρωπος εισήγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν του Ιωσήφ. **18** Και εφοβήθησαν οι ἀνθρωποι, διότι εισήχθησαν εις την οικίαν του Ιωσήφ και είπον, διά το αργύριον το επιστραφέν εις τα σακκία ημών την πρώτην φοράν ημείς εισαγόμεθα, διά να εύρῃ αφορμήν εναντίον ημών και να επιτέσῃ εφ' ημάς και να λάβῃ ημάς δούλους και τους όνους ημών. **19** Και προσελθόντες προς τον ἀνθρωπον τον επιστάτην της οικίας του Ιωσήφ, ελάλησαν προς αυτόν εν τη πύλῃ της οικίας: **20** και είπον, Δεόμεθα, κύριε· κατέβημεν την πρώτην φοράν διά να αγοράσωμεν τροφάς· **21** και ότε ἥλθομεν εις το κατάλυμα, ηνοίξαμεν τα σακκία ημών και ιδού, εκάστου το αργύριον ήτο εν τω στόματι του σακκίου αυτού, το αργύριον ημών σωστόν θέντον εφέραμεν αυτό οπίσω εις τας χείρας ημών· **22** εφέραμεν και ἄλλο αργύριον εις τας χείρας ημών, διά να αγοράσωμεν τροφάς· δεν εξεύρομεν τις ἔβαλε το αργύριον

ημών εις τα σακκία ημών. **23** Ο δε είπεν, Ειρήνη εις εσάς μη φοβείσθε ο Θεός σας και ο Θεός του πατρός σας, ἐδωκεν εἰς εσάς θησαυρὸν εἰς τα σακκία σας το αργύριον σας ἥλθεν εἰς εμέ. Και εξήγαγε πρὸς αὐτούς τον Συμέων. **24** Καὶ ο ἀνθρωπὸς εισῆγαγε τοὺς ανθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν του Ιωσῆφ και ἐδωκεν ὑδωρ και ἐνιψαν τους πόδας αυτῶν και ἐδώκε τροφήν εἰς τους όνους αυτῶν. **25** Οι δε ητοίμασαν τα δώρα, εωσού ἔλθη ο Ιωσῆφ το μεσημέριον διότι ἤκουσαν ὅτι εκεὶ μέλλουσι να φάγωσιν ἄρτον. **26** Και ὅτε ἥλθεν ο Ιωσῆφ εἰς τὴν οἰκίαν, προσέφεραν εἰς αὐτὸν τα δώρα τα εἰς τὰς χείρας αυτῶν εν τη οικία και προσεκύνησαν αυτὸν ἡώς εδάφους. **27** Και ηρώτησεν αυτούς περὶ της υγείας αυτῶν και είπεν, Υγιαίνει ο πατήρ σας, ο γέρων περὶ του οποίου μοι εἴπετε; ἐτί ζῇ; **28** Οι δε είπον, Υγιαίνει ο δούλος σου ο πατήρ ημών ἐτί ζῇ. Και κύψαντες προσεκύνησαν. **29** Ψύχωσας δε τους οφθαλμούς αυτού εἶδε τον Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και είπεν, Οὗτος είναι ο αδελφός σας ο νεώτερος, περὶ του οποίου μοι εἴπετε; Και είπεν, Ο Θεός να σε ελείσῃ, τέκνον μου. **30** Και ἐσπευσε να αποσυρθή ο Ιωσῆφ διότι συνεταράπτοντο τα σπλάγχνα αυτού διά τον αδελφόν αυτού και εξήτη τόπον να κλαύσῃ εισελθών δε εις το ταμείον, ἐκλαυσεν εκεί. **31** Ἐπειτα νίψας το πρόσωπον αυτού ἐξῆλθε, και συγκρατών εαυτόν είπε, Βάλετε ἄρτον. **32** Και ἔβαλον χωριστά δι' αυτὸν και χωριστά δι' εκείνους και διά τους Αιγυπτίους, τους συντρώγοντας μετ' αυτού, χωριστά διότι οι Αιγυπτίοι δεν ἤδηναντο να συμφάγωσιν ἄρτον μετά των Εβραίων, επειδή τούτο είναι βδέλυγμα εις τους Αιγυπτίους. **33** Εκάθισαν λοιπόν ἐμπροσθεν αυτού, ο πρωτότοκος κατά την πρωτοτοκίαν αυτού και ο νεώτερος κατά την νεότητα αυτού και εθαύμαζον οι ἀνθρωποι πρὸς ἀλλήλους. **34** Λαβών δε απ' ἐμπροσθεν αυτού μεριδία ἑστείλε πρὸς αὐτούς το μερίδιον ὅμως του Βενιαμίν ἵτο πενταπλασίως μεγαλήτερον παρὰ εκάστου αυτῶν. Και ἐπιον και ευφράνθησαν μετ' αυτού.

44 Προσέταξε δε τον επιστάτην της οικίας αυτού λέγων,

Γέμισον τα σακκία των ανθρώπων τροφάς, ὅσας δύνανται να φέρωσι, και βάλε το αργύριον εκάστου εν τω στόματι του σακκίου αυτού² και βάλε το ποτήριόν μου, το ποτήριον το αργυρούν, εν τω στόματι του σακκίου του νεωτέρου και το αργύριον του σίτου αυτού. Και ἔκαμε κατά τον λόγον του οποίου εἴπεν ο Ιωσῆφ. **3** Το πρῶτη καθώς ἐφεγένεν, απεστάλησαν οι ἀνθρωποι, αυτοί και οι ὄνοι αυτῶν. **4** Αφοῦ δε ἐξῆλθον εκ της πόλεως, πρὶν απομακρυνθώσι πολύ, είπεν ο Ιωσῆφ πρὸς τον επιστάτην της οικίας αυτού, Σηκωθείς, δράμε κατόπιν των ανθρώπων και προφθάσας εἰπέ πρὸς αὐτούς, διά τι ανταπεδώκατε κακόν αντί καλούν; **5** δεν είναι τούτο το ποτήριον, εἰς το οποίον πίνει ο κύριος μου, και διά του οποίου αληθώς μαντεύει; κακώς εκάμετε πράξαντες τούτο. **6** Και καθώς επρόφθασεν αυτούς, είπε πρὸς αὐτούς τους λόγους τούτους. **7** Οι δε είπον πρὸς αὐτόν, Διά τι ο κύριος ημών λαλεῖ κατά τους λόγους τούτους; μη γένοιτο οι δούλοι σου να πράξωσι τοιούτον πράγμα: **8** Ιδού, το αργύριον, το οποίον ευρήκαμεν εν τω στόματι των σακκίων ημών, επεστρέψαμεν πρὸς σε εκ της γης Χαναάν, και πως ηθέλομεν κλέψει εκ της οικίας του κυρίου σου αργύριον ἡ χρυσόν; **9** εἰς ὄντινα εκ των δούλων σου ευρεθή, ας αποθάνη, και ημεῖς ἐτί θέλομεν γείνει δούλοι του κυρίου μών. **10** Ο δε είπε, Και τώρα ας γείνη καθὼς λέγετε εἰς ὄντινα ευρεθή, θέλει γείνει δούλος μου, σεις δε θέλετε εἰσθαι αθώοι. **11** Και σπεύσαντες, κατεβίβασαν ἐκαστο το σακκίον αυτού εις την γην και ἤνοιξεν ἐκαστο το σακκίον αυτού. **12** Και ηρεύνησεν, αρχίσας από του πρεσβυτέρου και τελειώσας

εις τον νεώτερον· και ευρέθη το ποτήριον εν τω σακκίῳ του Βενιαμίν. **13** Τότε ἐσχισαν τα ιμάτια αυτῶν και φορτώσαντες ἐκαστος τον ὄνον αυτού, επεστρέψαν εἰς την πόλιν. **14** Εισήλθε δε ο Ιούδας και οι αδελφοί αυτού εἰς τὴν οἰκίαν του Ιωσῆφ, εἰς τον ὄντος εκεί και ἐπεσαν ἐμπροσθεν αυτού επὶ την γην. **15** Και είπε πρὸς αὐτούς ο Ιωσῆφ, Τι να είναι το πράγμα τούτο, το οποίον επράξατε; δεν εξεύρετε ὅτι ἀνθρωπὸς οποίος εγώ αληθῶς μαντεύει; **16** Και είπεν ο Ιούδας, Τι να είτωμεν πρὸς τον κύριόν μου; τι να λαλήσωμεν; ή πως να δικαιωθῶμεν; ο Θεός εύρηκε την αδικίαν των δούλων σου ιδού, είμεθα δούλοι του κυρίου μου και εμεῖς και εκείνος εἰς τον οποίον ευρέθη το ποτήριον. **17** Ο δε είπε, Μη γένοιτο εἰς ειμὲ να πράξω τούτο ο ἀνθρωπὸς εἰς τον οποίον ευρέθη το ποτήριον, ούτος θέλει εἰσθαι εἰς ειμὲ δούλος· σεις δε ανάβητε εν ειρήνῃ πρὸς τον πατέρα σας. **18** Τότε επλησίασεν εἰς αὐτόν ο Ιούδας και είπε, Δέομαι, κύριέ μου· ας λαλήσῃ, παρακαλώ, ο δούλος σου λόγον εἰς τα ὡτα του κυρίου μου και ας μη εξαφθῇ ο θυμός σου κατά του δούλου σου· διότι σε είσαι ως Φαραώ. **19** Ο κύριός μου ηρώτησε τους δούλους αυτού λέγων, Έχετε πατέρα, ή αδελφόν; **20** Και είπομεν πρὸς τον κύριόν μου, Ἐχομεν πατέρα γέροντα και παιδίον του γήρατος αυτού μικρόν, ο δε αδελφός αυτού απέθανε· και αυτὸς μόνος μεινεν εκ της μητρός αυτού και ο πατήρ αυτού αγαπά αυτόν. **21** Και είπας πρὸς τους δούλους σου, Φέρετε αυτόν πρὸς ειμὲ διά να ίδω αυτὸν ιδοὺς οφθαλμοίς. **22** Και είπομεν πρὸς τον κύριόν μου, το παιδίον δεν δύναται να αφήση τον πατέρα αυτού διότι εάν αφήση τον πατέρα αυτού, ούτος θέλει αποθάνει. **23** Συ δε είπας πρὸς τους δούλους σου, Εάν δεν καταβήι ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ' υμών, δεν θέλετε ιδεῖ πλέον το πρόσωπό μου. **24** Και ὅτε ανέβημεν πρὸς τον δούλον σου τον πατέρα μου, απηγγείλαμεν πρὸς αὐτόν τους λόγους του κυρίου μου. **25** Ο δε πατήρ ημών είπεν, Υπάγετε πάλιν, αγοράσατε εἰς ημάς οιλίγας τροφάς. **26** Και είπομεν, Δεν δυνάμεθα να καταβώμεν εάν ο αδελφός υμών ο νεώτερος ήναι μεθ' ημών, τότε θέλομεν καταβήι διότι δεν δυνάμεθα να ίδωμεν το πρόσωπον του ανθρώπου, εάν ο αδελφός υμών ο νεώτερος δεν ήναι μεθ' ημών. **27** Και ο δούλος σου ο πατήρ μου είπε πρὸς ημάς, Σεις εξεύρετε ὅτι δύο υιούς εγέννησεν εἰς ειμὲ γυνή μου· **28** και ο εις εξῆλθεν από πλησίον μου και είπα, Βεβαίως κατεσπαράχθη υπό θηρίου· και δεν είδονταν αὐτόν εώς του νύν· **29** εάν δε λάβητε και τούτον απ' ἐμπροσθέν μου και συμβῇ εις αὐτόν συμφορά, θέλετε καταβίβασει την πολιάν μου μετά λύπης εις τον τάφον. (**Sheol h7585**) **30** Τώρα λοιπόν ὅταν υπάγω πρὸς τον δούλον σου τον πατέρα μου, και το παιδίον δεν ήναι μεθ' ημών επειδή η ψυχή αυτού κρέμαται εκ της ψυχῆς εκείνου, **31** καθώς ίδη ὅτι το παιδίον δεν είναι, θέλει αποθάνει και οι δούλοι σου θέλουσι καταβίβασει την πολιάν του δούλου σου τον πατέρος ημών μετά λύπης εις τον τάφον. (**Sheol h7585**) **32** Διότι ο δούλος σου εγγυήθη περὶ τον παιδίον πρὸς τον πατέρα μου λέγων, Εάν δεν φέρω αυτόν πρὸς σε, τότε θέλω είσθαι υπεύθυνος πρὸς τον πατέρα μου διαπαντός. **33** Τώρα λοιπόν, δέομαί σου, ας μείνη ο δούλος σου αντί του παιδίου δούλος εις τον κύριόν μου, το δε παιδίον ας αναβή μετά των αδελφών αυτού· **34** διότι πως να αναβή πρὸς τον πατέρα μου, εάν το παιδίον δεν ήναι μεθ' εμού; ουχί, διά να μη ίδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεί τον πατέρα μου.

45 Τότε ο Ιωσῆφ δεν ηδυνήθη να συγκρατήσῃ εαυτόν ενώπιον πάντων των παρισταμένων ἐμπροσθεν αυτού· και εφώνησεν, Εκβάλετε πάντας απ' εμού· και δεν έμεινεν ουδείς μετ' αυτού, ενώ ο Ιωσῆφ ανεγνωρίζετο εις τους αδελφούς

αυτού. **2** και αφήκε φωνήν μετά κλαυθμού· και ήκουσαν οι Αιγύπτιοι ήκουσε δε και ο οίκος του Φαραώ. **3** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Εγώ είμαι ο Ιωσήφ ο πατέρι μου έτι ζη; Και δεν ήδυναντο οι αδελφοί αυτού να αποκριθώσι προς αυτόν· διότι εταράχθησαν εκ της παρουσίας αυτού. **4** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Πλησιάσατε προς εμέ· παρακαλώ. Και επλήσσασαν. Και είπεν, Εγώ είμαι Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίον επωλήσατε εις την Αίγυπτον. **5** Τώρα λοιπόν μη λυπείσθε μηδ' ας φανή εις εσάς σκληρόν ότι με επωλήσατε εδώ· επειδή είς διατήρησιν ζωής με απέστειλεν ο Θεός έμπροσθέν σας. **6** Διότι τούτο είναι το δεύτερον έτος της πείνης επί της γῆς· και μένουσιν ακόμη πέντε έτη, εις τα οποία δεν θέλει είσθαι ούτε αροτρίσις ούτε θερισμός. **7** Και ο Θεός με απέστειλεν έμπροσθέν σας διά· να διατηρήσω εις εσάς διαδοχήν επί της γης· και να διαφυλάξω την ζωήν σας μετά μεγάλης λυτρώσεως. **8** Τώρα λοιπόν δεν με απεστείλατε εδώ σεις, αλλ' ο Θεός· και με ἔκαμε πατέρα εις τον Φαραώ και κύριον παντός του οίκου αυτού και ἀρχόντα πάσης της γης Αιγύπτου. **9** Σπεύσαντες ανάβητε προς τον πατέρα μου και είπατε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο υιός σου Ιωσήφ· Ο Θεός με ἔκαμε κύριον πάσης Αιγύπτου κατάβηθι προς εμέ, μη σταθῆς· **10** και θέλεις κατοικήσει εν γῇ Γεόνιν και θέλεις είσθαι πλησίον μου, συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου και τα ποιμνιά σου και αι αγέλαι σου, και πάντα ούσα ἔχεις· **11** και θέλω σε εκτρέψει εκεί διότι μένουσιν ακόμη πέντε έτη πείνης, διά· να μη ἔλθῃς εις στέρησιν, συ και ο οίκος σου και πάντα ούσα ἔχεις. **12** Και ίδον, οι οφθαλμοί σας βλέπουσι και οι οφθαλμοί του αδελφού μου Βενιαμίν, ότι το σόμα μου λαλεῖ προς εσάς· **13** απαγγείλατε λοιπόν προς τον πατέρα μου πάσαν την δόξαν μου εν Αιγύπτω και πάντα ούσα είδετε, και σπεύσαντες καταβιβάσατε τον πατέρα μου εδώ. **14** Και πεσών επί τον τράχηλον Βενιαμίν του αδελφού αυτού, ἔκλαυσε· και ο Βενιαμίν ἔκλαυσεν επί τον τράχηλον εκείνου. **15** Και καταφιλήσας πάντας τους αδελφούς αυτού, ἔκλαυσεν επ' αυτούς· και μετά ταύτα ὡμίλησαν οι αδελφοί αυτού μετ' αυτού. **16** Και η φύμη ηκούσθη εις τον οίκον του Φαραώ λέγουσα, Οι αδελφοί του Ιωσήφ ήλθον· εχάρη δε ο Φαραώ και οι δούλοι αυτού. **17** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ειπέ προς τους αδελφούς σου, τούτο κάμετε· φορτώσατε τα ζώα σας και υπάγετε, ανάβητε εις γην Χαναάν· **18** και παραλαβόντες τον πατέρα σας, και τας οικογενείας σας, ἔλθετε προς εμέ· και θέλω σας δώσει τα αγαθά της γης Αιγύπτου και θέλετε φάγει το πάχος της γης. **19** Και σι πρόσταζον· Τούτο κάμετε, λάβετε εις εαυτούς αμάξας εκ της γης Αιγύπτου, διά· τα παιδία σας και διά· τας γυναίκας σας· και σηκώσαντες τον πατέρα σας ἔλθετε· **20** και μη λυπηθήτε την αποσκευήν σας· διότι τα αγαθά πάσης της γης Αιγύπτου θέλουσιν είσθαι ιδικά σας. **21** Και ἔκαμον ούτως οι υιοί του Ισραήλ· και ο Ιωσήφ ἔδωκεν εις αυτούς αμάξας κατά την προσταγήν του Φαραώ· ἔδωκεν εις αυτούς και ζωτροφίαν διά την οδόν. **22** Εις πάντας αυτούς ἔδωκεν εις ἔκαστον αλλαγάς ενδυμάτων· εις δε τον Βενιαμίν ἔδωκε τριακόσια αργύρια και πέντε αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Προς δε τον πατέρα αυτού ἐστειλε ταύτα· δέκα όνους φορτωμένους εκ των αγαθών της Αιγύπτου και δέκα θηλυκάς όνους φορτωμένας σίτον και ἄρτους και ζωτροφίας εις τον πατέρα αυτού διά την οδόν. **24** Και εξαπέστειλε τους αδελφούς αυτού και ανεχώρησαν· και είπε προς αυτούς, Μη συγχύζεσθε καθ' οδόν. **25** Και ανέβησαν εξ Αιγύπτου και ἤλθον εις γην Χαναάν προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών. **26** Και απήγγειλαν προς αυτόν λέγοντες, Έτι ζη ο Ιωσήφ και είναι

άρχων εφ' όλης της γης Αιγύπτου· και ελειποθύμησεν η καρδία αυτού· διότι δεν επίστευεν αυτούς. **27** Είπον δε προς αυτόν πάντας τους λόγους του Ιωσήφ, τους οποίους είχεν ειπεί προς αυτούς· και αφού είδε τας αμάξας τας οποίας ἐστειλεν ο Ιωσήφ διά· να σηκώσωσιν αυτόν, ανεζωπυρήθη το πνεύμα του Ιακώβ του πατρός αυτών. **28** Και είπεν ο Ισραήλ, Αρκεί· Ιωσήφ ο υιός μου έτι ζή θέλω υπάγει και θέλω ιδεί αυτόν, πριν αποθάνω.

46 Αναχωρήσας δε ο Ισραήλ μετά πάντων των υπαρχόντων αυτού, ἤλθεν εις Βηρ-σαβεέ και προσέφερε θυσίας εις τον Θεόν του πατρός αυτού Ισαάκ. **2** Και είπεν ο Θεός προς τον Ισραήλ δι' οράματος της νυκτός λέγων, Ιακώβ, Ιακώβ. Ο δε είπεν, ίδού, εγώ. **3** Και είπεν, Εγώ είμαι ο Θεός, ο Θεός του πατρός σου· μη φοβηθής να καταβής εις Αίγυπτον· διότι ἔθνος μέγα θέλω σε καταστοῦει εκεί· **4** εγώ θέλω καταβή μετά σου εις Αίγυπτον και εγώ βεβαιώσα θέλω σε αναβιβάσει πάλιν· και ο Ιωσήφ θέλει βάλει τας χείρας αυτού επί τους οφθαλμούς σου. **5** Και εσηκώθη ο Ιακώβ από Βηρ-σαβεέ και ἔβαλον οι υιοί του Ισραήλ Ιακώβ τον πατέρα αυτών και τα παΐδια αυτών και τας γυναίκας αυτών επί τας αμάξας τας οποίας ἐστειλεν ο Φαραώ διά· να σηκώσωσιν αυτόν. **6** Και λαβόντες τα κτήνη αυτών και τα υπάρχοντα αυτών, τα οποία απέκτησαν εν τη γη Χαναάν, ἤλθον εις Αίγυπτον, ο Ιακώβ και παν το σπέρμα αυτού μετ' αυτού· **7** τους υιούς αυτού και τους υιούς των υιών αυτού μεθ' εαυτού, τας θυγατέρας αυτού και τας θυγατέρας των υιών αυτού και παν το σπέρμα αυτού ἔφερε μεθ' εαυτού εις Αίγυπτον. **8** Ταύτα δε είναι τα ονόματα των υιών Ισραήλ, των εισελθόντων εις Αίγυπτον, Ιακώβ και οι υιοί αυτού Ρουβήν ο πρωτότοκος του Ιακώβ· **9** και οι υιοί του Ρουβήν, Ανώχ και Φαλλού και Εσρών και Χαρμί. **10** Και οι υιοί του Συμεών, Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σωάρ και Σαούλ, υιός Χανανίτιδος. **11** Και οι υιοί του Λευΐ, Γηρσών, Καθθ και Μεραρί. **12** Και οι υιοί του Ιούδα, Ηρ και Αυνάν και Σηλά και Φαρές και Ζαρά· ο Ηρ ὄμως και ο Αυνάν απέθανον εν τη γη Χαναάν. Και οι υιοί του Φαρές ήσαν Εσρών και Αμούλ. **13** Και οι υιοί του Ισσάχαρ, Θωλά και Φουά και Ιώβ και Σιμβρών. **14** Και οι υιοί του Ζαρουλών, Σερέδ και Αιλών και Ιαλεήλ. **15** Ούτοι είναι οι υιοί της Λείας, τους οποίους εγέννησεν εις τον Ιακώβ εν Παδάν-αράμ, και Δείναν την θυγατέρα αυτού· πάσαι αι ψυχάι, οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού, ήσαν τριάκοντα τρεις. **16** Και οι υιοί του Γαδ, Σιφών και Αγγί, Σουνί και Εσβών, Ηρί και Αροδί και Αριηλί. **17** Και οι υιοί του Ασήρ, Ιεμνά και Ιεσουεί και Βεριά και Σερά και Η αδελφή αυτών. Και οι υιοί του Βεριά, Έβερ και Μαλχιήλ. **18** Ούτοι είναι οι υιοί της Ζελφάς, την οποίαν ἔδωκεν ο Λάβαν εις την Λείαν την θυγατέρα αυτού· και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ, δεκαέξ ψυχάς. **19** Οι δε υιοί της Ραχήλ γυναικός του Ιακώβ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. **20** Εγεννήθησαν δε εις τον Ιωσήφ εν τη γη της Αιγύπτου Μανασσής και Εφραΐμ, τους οποίους εγέννησεν εις αυτόν Ασενέθ, η θυγάτιρ του Ποτιφέρα ιερέως της Ων. **21** Και οι υιοί του Βενιαμίν ήσαν Βελά και Βεχέρ και Ασθήλ, Γηρά και Ναμάν, Ηχί και Ρως, Μουπίμ και Ουπίμ και Αρέδ. **22** Ούτοι είναι οι υιοί της Ραχήλ, οι γεννηθέντες εις τον Ιακώβ· πάσαι αι ψυχάι δεκατέσσαρες. **23** Και οι υιοί του Δαν, Ουσίμ. **24** Και οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασήλ και Γουνί και Ιεσέρ και Σιλλήμ. **25** Ούτοι είναι οι υιοί της Βαλλάς, την οποίαν ἔδωκεν ο Λάβαν εις Ραχήλ την θυγατέρα αυτού· και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ· πάσαι αι ψυχάι επτά. **26** Πάσαι αι ψυχάι εισελθόνται μετά του Ιακώβ εις Αίγυπτον, αίτινες εξήλθον εκ των μηρών αυτού, χωρίς των γυναικών των υιών του Ιακώβ,

πάσαι αι ψυχαί ήσαν εξήκοντα εξ. 27 Και οι υιοί του Ιωσήφ, οι γεννηθέντες εις αυτόν εν Αιγύπτῳ, ήσαν ψυχαί δύο· πάσαι αι ψυχαί του οίκου του Ιακώβ, αι εισελθόντας εις Αἴγυπτον, ήσαν εβδομήκοντα. 28 Απέστειλε δε ο Ιακώβ τον Ιούδαν ἐμπροσθέν αυτού προς τον Ιωσήφ, διά να καταβῇ προ αυτού εις Γεσέν και ἡλθον εις την γην Γεσέν. 29 Ζεῦχας δε ο Ιωσήφ την ἄμαξαν αυτού, ανέβη εις συνάντησιν Ισραὴλ του πατρός αυτού εις Γεσέν· και ιδὼν αυτόν, ἐπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και ἔκλαυσε πολλήν ὥραν επί τον τράχηλον αυτού. 30 Και είπεν ο Ισραὴλ προς τον Ιωσήφ, Ας αποθάνω τώρα, αφού είδον το πρόσωπόν σου, διότι συ ἐτί ζης. 31 Είπε δε ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού και προς τον οίκον του πατρός αυτού, Εγώ θέλω αναβή και θέλω απαγγείλει προς τον Φαραώ και ειπεί προς αυτόν, Οι αδελφοί μου και ο οίκος του πατρός μου, οίτινες ήσαν εν τη γη Χαναάν, ἡλθον προς εμέ· 32 οι δε ἀνθρωποι είναι ποιμένες, διότι ἀνδρες κτηνοτρόφοι είναι και ἔφεραν τα ποιμνια αυτών και τας αγέλας αυτών και πάντα δσα ἔχουσι. 33 Εάν λοιπόν σας καλέσῃ ο Φαραώ και είπῃ, Ποιὸν το επιτήδευμά σας; 34 Θέλετε ειπεῖ, Ἀνδρες κτηνοτρόφοι είμεθα οι δούλοι σου εκ νεοτήτος ημών ἔως του νυν και ημεῖς και οι πατέρες ημών διά να κατοικήσητε εν τη γη Γεσέν· διότι είναι βδέλυγμα εις τους Αιγύπτιους πας ποιμήν προβάτων.

47 Ελθόν δε ο Ιωσήφ, απήγγειλε προς τον Φαραώ λέγων, Ο πατήρ μου και οι αδελφοί μου, και τα ποιμνια αυτών και αι αγέλαι αυτών και πάντα δσα ἔχουσιν, ἡλθον εκ της γης Χαναάν· και ιδού, είναι εν τη γη Γεσέν. 2 Και παραλαβών εκ των αδελφών αυτού πέντε ἀνδρας, παρέστησεν αυτούς ενώπιον του Φαραώ. 3 Και είπεν ο Φαραώ προς τους αδελφούς αυτού, Τι είναι το επιτήδευμά σας; οι δε είπον προς τον Φαραώ, Ποιμένες προβάτων είναι οι δούλοι σου και ημεῖς και οι πατέρες ημών. 4 Είπον ἐτί προς τον Φαραώ, Ἡλθομεν διά να παροικήσωμεν εν τη γη· διότι δεν υπάρχει βοσκή διά τα ποιμνια των δούλων σου, επειδή επεβάρυνεν η πείνα εν τη γη Χαναάν· τώρα λοιπόν ας κατοικήσω, παρακαλούμεν, οι δούλοι σου εν τη γη Γεσέν. 5 Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ λέγων, Ο πατήρ σου και οι αδελφοί σου ἡλθον προς δέ· 6 η γη της Αιγύπτου είναι ἐμπροσθέν σου· εις το καλίτερον της γης κατοικίσουν τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου· ας κατοικήσωσιν εν τη γη Γεσέν· και εάν γνωρίζης ότι ευρίσκονται μεταξύ αυτών ἀνδρες ἄξιοι, κατάστησον αυτούς επιστάτας επί των ποιμνίων μου. 7 Εισήγαγε δε ο Ιωσήφ Ιακώβ τον πατέρα αυτού και παρέστησεν αυτόν ενώπιον του Φαραώ· και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραώ. 8 Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιακώβ, Ως πόσαι είναι αι ημέραι των ετών της ζωῆς σου; 9 Και ο Ιακώβ είπε προς τον Φαραώ, Αι ημέραι των ετών της παροικίας μου είναι εκατόν τριάκοντα ἑτη· ολίγαι και κακαὶ υπήρξαν αι ημέραι των ετών της ζωῆς μου και δεν ἐφθασαν εις τας ημέρας των ετών της ζωῆς των πατέρων μου εν ταις ημέραις της παροικίας αυτών. 10 Και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραώ και εξήλθεν απ' ἐμπροσθέν του Φαραώ. 11 Και κατώκισεν ο Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού, και ἔδωκεν εις αυτούς ιδιοκτησίαν εν τη γη της Αιγύπτου, εις το καλίτερον της γης, εν τη γη Ραμεστή, καθώς προσέταξεν ο Φαραώ. 12 Και ἐτρέφεν ο Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού και πάντα τον οίκον του πατρός αυτού με ἄρτον, κατά τας οικογενείας αυτών. 13 Και ἀρτος δεν ἤτο καθ' ὀλην την γήν· διότι η πείνα ἤτο βραρεία σφόδρα, ώστε η γη της Αιγύπτου και η γη της Χαναάν απέκαμψεν υπό της πείνης. 14 Και συνήγαγεν ο Ιωσήφ ἀπαν το αργύριον, το ευρισκόμενον εν τη γη της Αιγύπτου

και εν τη γη Χαναάν, διά τον σίτον τον οποίον ηγόραζον· και ἔφερεν ο Ιωσήφ το αργύριον εις τον οίκον του Φαραώ. 15 Και αφού εξέλιπε το αργύριον εκ της γης Αιγύπτου και εκ της γης Χαναάν, ἡλθον πάντες οι Αιγύπτιοι προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Δος ἀρτον εις ημάς· επειδή διά τι να αποθάνωμεν ἐμπροσθέν σου; διότι εξέλιπε το αργύριον. 16 Είπε δε ο Ιωσήφ, Φέρετε τα κτήνη σας και θέλω σας δώσει ἀρτον αντί των κτηνών σας, εάν εξέλιπε το αργύριον. 17 Και ἔφεραν τα κτήνη αυτών προς τον Ιωσήφ και ἔδωκεν εις αυτούς ο Ιωσήφ ἀρτον αντί των ίππων και αντί των προβάτων και αντί των βούν και αντί των ὄνων και ἔθρεψεν αυτούς με ἀρτον εν τω ενιαυτώ εκείνω αντί πάντων των κτηνών αυτών. 18 Αφού δε ετελείωσεν ο ενιαυτός εκείνος, ἡλθον προς αυτόν το δεύτερον ἔτος και είπον προς αυτόν, δεν θέλομεν κρύψει από του κυρίου ημών ὃτι εξέλιπε το αργύριον· και τα κτήνη ἔγειναν του κυρίου ημών· δεν ἐμεινεν ἄλλο ἐμπροσθέν του κυρίου ημών, ειμῇ τα σώματα ημών και η γη ημών· 19 διά τι να απολεσθώμεν ενώπιον σου και ημείς και η γη ημών; αγόρασον ημάς και την γην ημών διά ἀρτον· και θέλομεν είσθαι ημείς και η γη ημών δούλοι εις τον Φαραώ· και δος εις ημάς σπόρον, διά να ζήσωμεν και να μεταθάνωμεν και η γη να μη ερημωθή. 20 Και ηγόρασεν ο Ιωσήφ πάσαν την γην Αιγύπτου διά τον Φαραώ· διότι οι Αιγύπτιοι επώλησαν ἔκαστος τον αγύρον αυτού, επειδή τη πείνα υπερβάρυνεν επ' αυτούς ούτως η γη ἔγεινε τον Φαραώ· 21 τον δε λάόν μετετόπισεν αυτόν εις πόλεις, απ' ἀκρου των ορίων της Αιγύπτου ἔως ἀκρου αυτής· 22 μόνον την γην των ιερέων δεν ηγόρασε· διότι οι ιερεῖς είχον μεριδίον προσδιωρισμένον υπό του Φαραώ· και ἔτρωγον το μερίδιον αυτών, το οποίον ἔδωκεν εις αυτούς ο Φαραώ· διά τούτο δεν επώλησαν την γην αυτών. 23 Τότε είπεν ο Ιωσήφ προς τον λαόν, Ιδού, ηγόρασα εσάς και την γην σας σήμερον εις τον Φαραώ· ιδού, λάβετε σπόρον και σπειράτε την γήν· 24 και εν τω καιρώ των γεννημάτων, θέλετε δώσει το πέμπτον εις τον Φαραώ· τα δε τέσσαρα μέρη θέλουσιν είσθαι εις εσάς διά σπόρον των αγρών και διά τροφήν σας και διά τους ὄντας εν τοις οίκοις ημών και διά τροφήν των παιδίων ημών. 25 Οι δε είπον, συ ἐσωσας την ζωήν ας εύρωμεν χάριν ἐμπροσθέν του κυρίου ημών και θέλομεν είσθαι δούλοι του Φαραώ. 26 Και έθεσεν ο Ιωσήφ τούτο νόμον εν τη γη της Αιγύπτου μέχρι της σήμερον, να δίδεται το πέμπτον εις τον Φαραώ· εκτός της γης των ιερέων μόνον, ήτις δεν ἔγεινε τον Φαραώ. 27 Κατώκησε δε ο Ισραὴλ εν τη γη της Αιγύπτου, εν τη γη Γεσέν· και απέκτησαν εν αυτή κτήματα, και η ηγήνθησαν και επλήγνυθησαν σφόδρα. 28 Επέζησε δε ο Ιακώβ εν τη γη της Αιγύπτου δεκαεπτά ἑτη· και ἔγειναν αι ημέραι των ετών της ζωῆς του Ιακώβ εκατόν τεσσαράκοντα επτά ἑτη. 29 Και επλήσσασαν αι ημέραι του Ισραὴλ διά να αποθάνῃ και καλέσας τον υιόν αυτού τον Ιωσήφ, είπε προς αυτόν, Εάν εύρηκα τώρα χάριν ἐμπροσθέν σου, βάλε, παρακαλώ, την χείρα σου υπό τον μηρόν μου, και κάμε εις εμέ ἐλεος και αλήθειαν· μη με θάψης, παρακαλώ, εν τη Αιγύπτῳ· 30 αλλά θέλω κοιμηθῆ μετά των πατέρων μου και θέλεις με μετακομίσει εκ της Αιγύπτου και θέλεις με θάψει εν τω τάφω αυτών. Ο δε είπεν, Εγώ θέλω κάμει κατά τον λόγον σου. 31 Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι και ώμοσεν εις αυτόν. Και προσεκύνησεν ο Ισραὴλ επί το ἀκρον της ράβδου αυτού.

48 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, είπον προς τον Ιωσήφ, Ιδού, ο πατήρ σου ασθενεί· Και ἐλάβε μεθ' εαυτού τους δύο υιούς αυτού, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ. 2 Και απήγγειλαν προς τον Ιακώβ, λέγοντες, Ιδού, ο υιός σου Ιωσήφ έρχεται προς

σέ· και αναλαβών δύναμιν, ο Ισραήλ εκάθισεν επί την κλίνην. **3** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον Ιωσήφ, Ο Θεός ο Παντοδύναμος εφάνη εις εμέν εν Λούζ εν τη γη Χαναάν και με ευλόγησε: **4** και είπε προς εμέν, Ιδού, εγώ θέλω σε αυξήσει και θέλω σε πληθύνει και θέλω σε καταστήσει εις πλήθος λαών· και θέλω δώσει την γην ταύτην εις το σπέρμα σου μετά σε παντοτεινήν ιδιοκτησίαν. **5** Τώρα λοιπόν οι δύο υιοί σου, οι γεννηθέντες εις σε εν τη γη της Αιγύπτου, πριν εγώ έλθω προς σε εις την Αιγύπτον είναι ιδιοί μου· ο Εφραΐμ και ο Μανασσής θέλουσιν είσθαι εις εμέν ως ο Ρουβήν και ο Συμεών. **6** τα δε τέκνα σου όσα γεννήσης μετά τούτους, θέλουσιν είσθαι ιδικά σου· κατά το όνομα των αδελφών αυτών θέλουσιν ονομασθή εν τη κληρονομίᾳ αυτών. **7** Ότε δε εγώ ηρχόμην από Παδάν, απέθανεν εις εμέν η Ραχήλ καθ' οδόν εν τη γη Χαναάν, ενώ δεν έλειπεν ειμιγ ολίγον διάστημα διά να φθάσωμεν εις Εφραΐτα· και έθαψα αυτήν εκεί εν τη οδώ της Εφραΐτα· αύτη είναι η Βηθλεέμ. **8** Ιδών δε ο Ισραήλ τους υιούς του Ιωσήφ, επει, Τίνες είναι ούτοι; **9** και είπεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτού, Ούτοι είναι οι υιοί μου, τους οποίους μοι έδωκεν ο Θεός ενταύθα. Ο δε είπε, Φέρε αυτούς, παρακαλώ, προς εμέν, διά να ευλογήσω αυτούς. **10** Ήσαν δε οι οφθαλμοί του Ισραήλ βαρύωποι υπό του γήρατος, δεν ήδυνατο να βλέπῃ. Και επλήσσασεν αυτούς προς αυτόν· και εφίλησεν αυτούς και ενηγκαλίσθη αυτούς. **11** Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Δεν ήπιτζον να ίδω το πρόσωπόν σου· και ίδού, ο Θεός έδειξεν εις εμέν και το σπέρμα σου. **12** Και εξήγαγεν αυτούς ο Ιωσήφ εκ μέσου των γονάτων αυτού. Και προσεκύνησεν επί πρόσωπον ἔως εδάφους. **13** Λαβών δε αυτούς ο Ιωσήφ αμφοτέρους, τον Εφραΐμ εν τη δεξιᾷ αυτού προς την αριστεράν του Ισραήλ, και τον Μανασσήν εν τη αριστερά αυτού προς την δεξιάν του Ισραήλ, επλησίασεν εις αυτόν. **14** Και εκτείνας ο Ισραήλ την δεξιάν αυτού επέθεσεν επί την κεφαλήν του Εφραΐμ, ὅστις ήτο ο νεώτερος, την δε αριστεράν αυτού επί την κεφαλήν του Μανασσήν, εναλλάξας τας χειράς αυτού· διότι ο Μανασσής ήτο ο πρωτότοκος. **15** Και ευλόγησε τον Ιωσήφ και είπεν, Ο Θεός, ἐμπροσθεν του οποίου περιεπάτησαν οι πατέρες μου Αβραάμ και Ισαάκ, και να πληθυνθώσιν εις πλήθος μέγα επί της γῆς. **17** Και ίδων ο Ιωσήφ ότι επέθεσεν ο πατήρ αυτού την χειρά αυτού την δεξιάν επί την κεφαλήν του Εφραΐμ, δυσηρεστήθη· και επίσας την χειρά του πατέρος αυτού διά να μεταθέση αυτήν από της κεφαλής του Εφραΐμ επί την κεφαλήν του Μανασσή. **18** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτού, Μη ούτω, πάτερ μου, διότι ούτος είναι ο πρωτότοκος επίθες την δεξιάν σου επί την κεφαλήν αυτού. **19** Άλλ' ο πατήρ αυτού δεν θηλήσε· και είπεν, Εξένωρ, τέκνον μου, εξενύρω· και ούτος θέλει κατασταθή λαός και ούτος έτι θέλει γείνει μέγας· αλλ' ούμως ο αδελφός αυτού ο νεώτερος θέλει είσθαι μεγαλήτερος αυτού και το σπέρμα αυτού θέλει γείνει πλήθος εθνών. **20** Και ευλόγησεν αυτούς την ημέραν εκείνην, λέγων, Εἰς σε αναφέρομενος θέλει ευλογεῖ ο Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός να σε κάμη ως τον Εφραΐμ και ως τον Μανασσή. Και ἐστήσης τον Εφραΐμ προ τον Μανασσή. **21** Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, εγώ αποθήνησκω· και ο Θεός θέλει είσθαι με σας και θέλει σας επαναφέρει εις την γην των πατέρων σας· **22** και εγώ διδω εις σε μερίδιον εν υπέρ τους

αδελφούς σου, το οποίον έλαβον εκ της χειρός των Αμορραίων διά της μαχαίρας μου και διά του τόξου μου.

49 Εκάλεσε δε ο Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπε, Συνάχθητε, διά να σας αναγγείλω τι μέλλει να συμβῇ εις εσάς εν ταῖς εσχάταις ημέραις· **2** συνάχθητε και ακούσατε, υἱοί του Ιακώβ, και ακροάσθητε τον Ισραήλ τον πατέρα σας. **3** Ρουβήν ο πρωτότοκός μου, συ ισχύς μου και αρχή των δυνάμεων μου, ἔξοχος κατά την αξίαν και ἔξοχος κατά την δύναμιν. **4** Εξέβρασας ως ὄνδρων δεν θέλεις ἔχει την υπεροχήν διότι ανέβης επί την κλίνην του πατρός σου· τότε εμίανας αυτήν· επί την κλίνην μου ανέβη. **5** Συμεών και Λευΐν οι αδελφοί, ὥργανα αδικίας είναι αι μάχαιραι αυτών· **6** εις την βουλήν αυτών μη εισέλθης, ψυχή μου· εις την συνέλευσιν αυτών μη ενωθής, τιμή μη διότι εν τω θυμῷ αυτών εφόνευσαν ανθρώπους και εν τω πείσματι αυτών κατηδάρισαν τείχος. **7** Επικατάρατός ο θυμός αυτών, διότι ήτο αυθάδης και η οργή αυτών, διότι ήτο σκληρά· θέλω διαμοιράσει αυτούς εις τον Ιακώβ, και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις τον Ισραήλ. **8** Ιούδα, σε θέλουσιν επανέσει οι αδελφοί σου· η χειρ σου θέλει είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου· οι υιοί του πατρός σου θέλουσι σε προσκυνήσει· **9** σκύμνος λέοντος είναι ο Ιούδας εκ του θηρεύματος, νιεύ μου, ανέβης· αναπεσῶν εκοιμήθη ως λέων και ως σκύμνος λέοντος· τις θέλει εγείρει αυτόν; **10** Δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εκ του Ιούδα ουδὲ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσού ἔλθη ο Σηλώ· και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών. **11** Εις την ἀμπελὸν δένει το πωλάριον αυτού, και εις τον εκλεκτὸν βλαστόν το παιδίον της ὄνου αυτού θέλει πλύνει εν οίνῳ το ένδυμα αυτού και εν τω αίματι της σταφυλῆς το περιβόλαιον αυτού· **12** Οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν είσθαι ερυθροί εκ του οίνου και οι οδόντες αυτού λευκοί εκ του γάλακτος. **13** Ο Ζαβουσών θέλει κατοικήσει εν λιμένι θαλάσσης και θέλει είσθαι εν λιμένι πλοίων· το δε ὄριον αυτού θέλει εκταθή ἔως Σιδώνος. **14** Ο Ισάχαρ είναι ὄνος δυνατός, κοιτάωμενος εν τω μέων των επανύλεων· **15** Και ίδων ότι η ανάπταυσις ἡτο καλή και ο τόπος τερπνός, ἔκλινε τον ὄών μοντού εις φορτίον και ἔγινε δούλος υποτελής. **16** Ο Δαν θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, ως μία εκ των φυλών του Ισραήλ· **17** Ο Δαν θέλει είσθαι ωφίς επί της οδού, ασπίς επί της τρίβου, δάκνων τας πτέρνας του ἵππου, ώστε ο ιππεύς αυτού θέλει πίπτει εις τα οπίσω. **18** Την σωτηρίαν σου περιέμενα, Κύριε. **19** Τον Γαδ θέλουσι πειρατεύσει πειραταῖ· πλην και αυτός εις το τέλος θέλει πειρατεύσει. **20** Του Ασήρ ο ἄρτος θέλει είσθαι παχύς και αυτός θέλει δίδει βασιλικάς τρυφάς. **21** Ο Νεφθαίλ είναι ἐλάφος απολελυμένη, δίδων λόγους αρεστούς. **22** Ο Ιωσήφ, κλάδος καρποφόρος, κλάδος καρποφόρος πλησίον πηγής, του οποίου οι βλαστοί εκτείνονται επί του τοίχου· **23** Οι τοξόται επίκραναν αυτόν και ετόξευσαν κατ' αυτού, και εχθρεύθησαν αυτόν. **24** Άλλα το τόξον αυτού ἔμεινε δυνατόν και οι βραχίονες των χειρών αυτού ενεδύναμωθησαν διά των χειρών του ισχυρού Θεού του Ιακώβ· εκείθεν ο ποιμήν, η πέτρα του Ισραήλ· **25** και τούτο διά του θεού του πατρός σου, ὅστις θέλει σε βοηθεί, και διά του Παντοδυνάμου, ὅστις θέλει σε ευλογεῖ, ευλογίας του ουρανού ἄνωθεν, ευλογίας της αβύσσου κάτωθεν, ευλογίας των μαστών και της μήτρας· **26** Αι ευλογίαί του πατρός σου υπερίσχυσαν υπέρ τας ευλογίας των προγόνων μου ἔως των υψηλών κορυφών των αιωνίων ορέων θέλουσιν είσθαι επί της κεφαλής του Ιωσήφ και επί της κορυφής του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **27** Ο Βενιαμίν θέλει είσθαι λύκος ἀρπαξ· το πρωΐ θέλει κατατρώγει θήραμα, και το εσπέρας θέλει διαιρεί

λάφυρα. **28** Πάντες ούτοι είναι αι δώδεκα φυλαί του Ισραήλ, και τούτο είναι το οποίον ελάλησε προς αυτούς ο πατήρ αυτών και ευλόγησεν αυτούς ἔκαστον κατά την ευλογίαν αυτού ευλόγησεν αυτούς. **29** Και παρήγγειλεν εις αυτούς και είπε προς αυτούς, Εγώ προστίθεμαι εις τον λαόν μου· θάψατε με μετά τών πατέρων μου εν τω σπηλαίω τω εν τω αγρώ Εφρών του Χετταίου. **30** Εν τω σπηλαίω τω εν τω αγρώ Μαχτελάχ τω απέναντι της Μαμβρήν εν τη γη Χαναάν, το οποίον ο Αβραάμ ηγόρασε μετά του αγρού πάρα του Εφρών του Χετταίου διά κτήμα μνημείου. **31** εκεὶ έθαψαν τον Αβραάμ και την Σάρραν την γυναίκα αυτού· εκεὶ έθαψαν τον Ισαάκ και την Ρεβέκκαν την γυναίκα αυτού· και εκεὶ έθαψα εγώ την Λείαν. **32** Η αγορά του αγρού και του σπηλαίου του εν αυτώ έγινε παρά των νιών του Χετ. **33** Και αφού ετελείωσεν ο Ιακώβ παραγγέλλων εις τους νιών αυτού, ἐσυρε τους πόδας αυτού επί την κλίνην και εξέπνευσε· και προσετέθη εις τον λαόν αυτού.

50 Και ἐπεσεν ο Ιωσήφ επί το πρόσωπον του πατρός αυτού και ἐκλαυσεν επ' αυτόν και εφίλησεν αυτόν. **2** Και προσέταξεν ο Ιωσήφ τους δούλους αυτού τους ιατρούς να βαλσαμώσωσι τον πατέρα αυτού και εβαλσάμωσαν οι ιατροί τον Ισραήλ. **3** Και συνεπληρώθησαν δι' αυτόν τεσσαράκοντα ημέραι διότι ούτω συμπληρούνται οι ημέραι της βαλσαμώσεως και επένθησαν αυτόν οι Αιγύπτιοι εβδομήκοντα ημέρας. **4** Αφού δε παρήλθον αι ημέραι του πένθους αυτού, ελάλησεν ο Ιωσήφ προς τον οίκον του Φαραώ, λέγων, Εάν τώρα εύρηκα χάριν ενώπιον σας, λαλήσατε, παρακαλώ, εις τα ὡτα του Φαραώ, λέγοντες, **5** Ο πατήρ μου με ὥρκισε, λέγων, Ιδού, εγώ αποθνήσκω εις το μνημείόν μου, το οποίον ἐσκαψα εις εμαυτόν εν γη Χαναάν, εκεὶ θέλεις με θάψει· τώρα λοιπόν ας αναβώ, παρακαλώ, και ας θάψω τον πατέρα μου· και θέλω επιστρέψει. **6** Και είπεν ο Φαραώ, Ανάβηθι και θάψον τον πατέρα σου καθώς σε ώρκισε. **7** Και ανέβη ο Ιωσήφ διά να θάψῃ τον πατέρα αυτού· και συνανέβησαν μετ' αυτού πάντες οι δούλοι του Φαραώ, οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού, και πάντες οι πρεσβύτεροι της γης Αιγύπτου. **8** και πας ο οίκος του Ιωσήφ και οι αδελφοί αυτού και ο οίκος του πατρός αυτού· μόνον τας οικογενείας αυτών και τα ποίμνια αυτών και τας αγέλας αυτών αφίκαν εν τη γη Γεσέν. **9** Και συνανέβησαν μετ' αυτού και ἀμάξαι και ιππεῖς ώστε έγινε συνοδία μεγάλη σφόδρα: **10** και ἤλθον εις το αλώνιον του Ατάδ το πέραν του Ιορδάνου· και εκεὶ εθρήνησαν θρήνον μέγαν και δυνατόν σφόδρα: και ἔκαμεν ο Ιωσήφ διά τον πατέρα αυτού πένθος επτά ημέρας. **11** Και ιδόντες οι κάτοικοι του τόπου, οι Χαναάνοι, το πένθος εν τω αλωνίω του Ατάδ, είπον, Πένθος μέγα είναι τούτο εις τους Αιγυπτίους· διά τούτο ονομάσθη το όνομα αυτού Αβέλ-μισραΐμ, το οποίον είναι πέραν του Ιορδάνου. **12** Και ἔκαμον εις αυτόν οι νιοί αυτού καθώς παρήγγειλεν εις αυτούς **13** και μετακομίσαντες αυτόν οι νιοί αυτού εις γην Χαναάν, έθαψαν αυτόν εν τω σπηλαίω του αγρού Μαχτελάχ, το οποίον ο Αβραάμ ηγόρασε μετά του αγρού διά κτήμα μνημείου παρά του Εφρών του Χετταίου κατέναντι της Μαμβρή. **14** Και αφού ο Ιωσήφ έθαψε τον πατέρα αυτού, επέστρεψεν εις Αιγύπτον αυτός και οι αδελφοί αυτού και πάντες οι συναναβάντες μετ' αυτού διά να θάψωσι τον πατέρα αυτού. **15** Και ιδόντες οι αδελφοί του Ιωσήφ ότι απέθανεν ο πατήρ αυτών, είπον, Ίσως ο Ιωσήφ θέλει μνησικάκησε εις ημάς και θέλει μας ανταποδώσει αυστηρώς πάντα τα κακά όσα επράξαμεν εις αυτόν. **16** Και εμήνυσαν προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Ο πατήρ σου προσέταξε, πριν αποθάνη, λέγων, **17** Ούτω θέλετε ειπεί προς τον Ιωσήφ

Συγχώρησον, παρακαλώ, την αδικίαν των αδελφών σου και την αμαρτίαν αυτών διότι ἐπράξαν κακόν εις σέ τώρα λοιπόν συγχώρησον, παρακαλούμεν, την αδικίαν των δούλων του Θεού του πατέρος σου. Και ἐκλαυσεν ο Ιωσήφ ότε ελάλησαν προς αυτόν. **18** Υπίγαν δε και οι αδελφοί αυτού και πεσόντες ἐμπροσθεν αυτού, είπον, Ιδού, ημείς είμεθα δούλοι σου. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Μή φοβείσθε· μήτως αντί Θεού είμαι εγώ; **20** Σεις μεν εβουλεύθητε κακόν εναντίον μου· ο δε Θεός εβουλεύθη να μεταστρέψῃ τούτο εις καλόν, διά να γείνη καθώς την σήμερον, ώστε να σώση την ζωήν πολλού λαού· **21** τώρα λοιπόν μη φοβείσθε· εγώ θέλω θρέψει εσάς και τας οικογενείας σας. Και παρηγόρησεν αυτούς και ελάλησε κατά την καρδιάν αυτών. **22** Και κατώκησεν ο Ιωσήφ εν Αιγύπτω, αυτός και ο οίκος του πατρός αυτού και ζήσεν ο Ιωσήφ εκατόν δέκα έτη. **23** Και είδεν ο Ιωσήφ τέκνα του Εφραΐμ, ἔως τρίτης γενεάς και τα παιδία του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, επί των γονάτων του Ιωσήφ εγεννήθησαν. **24** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Εγώ αποθνήσκω ο δε Θεός θέλει βεβαίως σας επισκεφθή και θέλει σας αναβιβάσει εκ της γης ταύτης εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **25** Και ώρκισεν ο Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθή και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν. **26** Και ετελεύτησεν ο Ιωσήφ εν ήλικια ετών εκατόν δέκα και εβαλσάμωσαν αυτόν και ετέθη εις θήκην εν τη Αιγύπτω.

”Εξοδος

1 Και ταύτα είναι τα ονόματα των νιών Ισραήλ, των εισελθόντων εις Αἴγυπτον μετά του Ιακώβ· ἔκαστος μετά της οικογένειας αυτού εισήλθον. **2** Ρουψήν, Συμεών, Λευΐ και Ιούδας, **3** Ισαάχαρ, Ζαβουλών και Βενιαμίν, **4** Δαν και Νεφθαίλ, Γαδ και Αστήρ. **5** Και πάσαι αι ψυχαί αι εξελθούσαι εικ του μηρού του Ιακώβ ήσαν ψυχαί εβδομήκοντα· ο δε Ιωσήφ ήτο ηδη εν Αἴγυπτω. **6** Ετελεύτησε δε ο Ιωσήφ και πάντες οι αδελφοί αυτού, και πάσα η γενεά εκείνη. **7** Και η ξηνήθησαν οι νιοί Ισραήλ και επληθύνθησαν, και επολλαπλασιάσθησαν, και ενεδυναμώθησαν σφόδρα, ώστε ο τόπος εγέμισεν απ' αυτών. **8** Εσηκώθη δε νέος βασιλεύς επί την Αἴγυπτον, όστις δεν εγνώριζε τον Ιωσήφ. **9** Και είπε προς τον λαόν αυτού, ίδού, ο λαός των νιών Ισραήλ είναι πολύ πλήθος και ισχυρότερος ημών **10** έλθετε, ας σοφισθώμεν κατ' αυτών, διά να μη πολλαπλασιασθώσι, και αι συμβή πόλεμος ενωθώσι και ούτοι μετά των εχθρών ημών και πολεμήσωσιν ημάς και αναχωρήσωσιν εικ τον τόπου. **11** Κατέστησαν λοιπόν επ' αυτούς επιστάτας των εργασιών, διά να καταθίβωσιν αυτούς με τα βάρη αυτών· και ωκοδόμησαν εις τον Φαραώ πόλεις αποθηκών, την Πιθώμ και την Ραμεσσή. **12** Όσον όμως κατέθλιψιν αυτούς, τόσο μάλλον επληθύνοντο και ηζάνοντο. Και οι Αιγύπτιοι απεστρέφοντο τους νιούς Ισραήλ. **13** Και κατεδυνάστευον οι Αιγύπτιοι τους νιούς Ισραήλ αυστηρώς. **14** Και κατεπίκραινον την ζωήν αυτών διά της σκληράς δουλείας εις τον πηλόν και εις τας πλίνθους, και εις πάσας τας εργασίας των πεδιάδων· πάσαι αι εργασίαι αυτών, με τας οποίας κατεδυνάστευον αυτούς, ήσαν αυστηρά. **15** Και ελάλησεν ο βασιλεύς των Αιγυπτίων προς τας μαίας των Εβραίων, εκ των οποίων η μία ωνομάζετο Σεπφώρα, και η άλλη Φουά, **16** και είπεν, ‘Όταν μαεύητε τας Εβραίας και ίδητε αυτάς επί της γέννας, έαν μεν ήναι αρσενικόν, θανατόντε αυτόν εάν δε ήναι θηλυκόν, τότε ας ζήση. **17** Εφοβήθησαν δε αι μαίαι τον Θεόν και δεν έκαμψαν ως είπε προς αυτάς ο βασιλεύς της Αιγύπτου, αλλ' άφινον ζώντα τα αρσενικά. **18** Καλέσας δε ο βασιλεύς της Αιγύπτου τας μαίας, είπε προς αυτάς, Διά τι εκάμετε το πράγμα τούτο, και αφίνετε ζώντα τα αρσενικά; **19** Και απεκρίθησαν αι μαίαι προς τον Φαραώ, ‘Οτι αι Εβραίαι δεν είναι ως αι γυναίκες της Αιγύπτου διότι είναι εύρωστοι και γεννώσι πριν εισέλθωσιν εις αυτάς αι μαίαι. **20** Ο δε Θεός ηγαθοποίει τας μαίας και επληθύνετο ο λαός και ενεδυναμώντο σφόδρα. **21** Και επειδή αι μαίαι εφοβούντο τον Θεόν, έκαμψεν εις αυτάς οίκους. **22** Ο δε Φαραώ προσέταξε πάντα τον λαόν αυτού, λέγων, Παν αρσενικόν το οποίον γεννηθή, εις τον ποταμόν ρίπτετε αυτό· παν δε θηλυκόν, αφίνετε να ζη.

2 Υπήγε δε άνθρωπός τις εκ του οίκου Λευΐ, και έλαβεν εις γυναίκα μίαν εκ των θυγατέρων Λευΐ. **2** Και συνέλαβεν η γυνή και εγέννησεν υιόν· ιδούσα δε αυτόν ότι ήτο εύμορφος, έκρυψεν αυτόν τρεις μήνας. **3** Μη δυναμένη δε να κρύπτη αυτόν πλέον, έλαβε δι' αυτόν κιβώτιον σπάρτινον και κατέχρισεν αυτό με ἄσφαλτον και πίσαν και ενέβαλε το παιδίον εις αυτό και έθεσεν εις το ελώδες μέρος παρά το χείλος του ποταμού. **4** Η δε αδελφή αυτού παρεμόνευε μακρόθεν, διά να ίδη το αποβισσόμενον εις αυτό. **5** Και κατέβη η θυγάτηρ του Φαραώ διά να λουσθή εις τον ποταμόν, αι δε θεράπαιναι αυτής περιεπάτουν επί την όχθην του ποταμού· και ότε είδε το κιβώτιον εις το ελώδες μέρος, ἐστειλε την παιδίσκην αυτής και

έλαβεν αυτό· **6** και ανοίξασα βλέπει το παιδίον και ιδού, το νήπιον ἔκλαιε· και ελυτήθη αυτό, λέγουσα, Εκ των παιδίων των Εβραίων είναι τούτο. **7** Τότε είπεν η αδελφή αυτού προς την θυγάτηρα του Φαραώ, Θέλεις να υπάγω να καλέσω εις συγναίκα θηλάζουσαν εκ των Εβραίων, διά να σοι θηλάστη το παιδίον; **8** Και είπε προς αυτήν η θυγάτηρη του Φαραώ, ‘Υπαγε. Και υπήγε το κοράσιον και εκάλεσε την μητέρα του παιδίουν. **9** Και είπε προς αυτήν η θυγάτηρη του Φαραώ, Λάβε το παιδίον τούτο και θήλασόν μοι αυτό, και εγώ θέλω σοι δώσει τον μισθόν σου. **10** Έλαβε δε η γυνή το παιδίον και εθήλαζεν αυτό. Και αφού εμεγάλωσε το παιδίον, ἐφερεν αυτό προς την θυγάτηρα του Φαραώ, και ἔγεινεν νιός αυτής· και εκάλεσε το όνομα αυτού Μωϋσήν, λέγουσα, ‘Οτι εκ του υδατος ανέσυρα αυτό. **11** Κατά δε τας ημέρας εκείνας, αφού ο Μωϋσής εμεγάλωσεν, εξήλθε προς τους αδελφούς αυτού και παρατηρών τα βάρη αυτών, βλέπει άνθρωπον Αιγύπτιον τύποντα Εβραίον τινά εκ των αδελφών αυτού. **12** Περιβλέψας δε εδώ και εκεί και ιδών ότι δεν ήτο ουδείς, επάταξε τον Αιγύπτιον και έκρυψεν αυτόν εικ τη άμμων. **13** Και εξήλθε την ακόλουθον ημέραν και ίδου, δύο ἀνδρες Εβραίοι διεπληκτίζοντο· και λέγει προς τον αδικούντα, Διά τι τύπεις τον πλησίον σου; **14** Ο δε είπε, Τις σε κατέστησεν ἀρχόντα και κριτήν εφ' ήμας; Μήπως θέλεις συ να με φονεύσης, καθώς εφόνευσας τον Αιγύπτιον; Και εφοβήθη ο Μωϋσής και είπε, Βεβαίως το πράγμα τούτο έγεινε γνωστόν. **15** Ακούσας δε ο Φαραώ το πράγμα τούτο, εζήτει να θανατώσῃ τον Μωϋσήν· αλλ' ο Μωϋσής ἔφυγεν από προσώπου του Φαραώ και κατώκησεν εν τη γη Μαδιάμ· εκάθισε δε πλησίον του φρέατος. **16** Ο δε ιερεὺς της Μαδιάμ είχεν επτά θυγατέρας, αίτινες ελθόνται ήτηλησαν ύδωρ και εγέμισαν τας ποτίστρας διά να ποτίσωσι τα πρόβατα του πατρός αυτών. **17** Ελθόντες δε οι ποιμένες εδίωξαν αυτάς και σηκωθείς ο Μωϋσής εβοήθησεν αυτάς και επότισε τα πρόβατα αυτών. **18** Και ότε ήλθον προς Ραγουώντη τον πατέρα αυτών, είπε προς αυτάς, Διά τι τόσον ταχέως ήλθετε σήμερον; **19** Αι δε είπον, ‘Άνθρωπος Αιγύπτιος ελύτρωσεν ημάς εκ των χειρών των ποιμένων και προσέτι ήτηλησεν εις ημάς ύδωρ και επότισε τα πρόβατα. **20** Ο δε είπε προς τας θυγατέρας αυτού, Και που είναι; διά τι αφήκατε τον άνθρωπον; καλέσατε αυτόν διά να φάγη ἄρτον. **21** Και ευχαριστήθη ο Μωϋσής να κατοική μετά του ανθρώπου όστις έδωκεν εις τον Μωϋσήν εις γυναίκα Σεπφώραν την θυγατέρα αυτού. **22** Και εγένησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Γηρσώμ, λέγων, Πάροικος είμαι εν ζένη γηγή. **23** Μετά δε πολύν καιρόν, ετελύτησεν ο βασιλεύς της Αιγύπτου και κατεστέναξαν οι νιοί Ισραήλ διά την δουλείαν και ανεβόησαν· και η βοή αυτών ανέβη προς τον Θεόν εξ αιτίας της δουλείας. **24** Και εισήκουσεν ο Θεός των στεναγμών αυτών· και ενεθυμήθη ο Θεός την διαθήκην αυτού την προς τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ· **25** και επέβλεψεν ο Θεός επί τους νιούς Ισραήλ και ηλέσεν αυτούς ο Θεός.

3 Ο δε Μωϋσής ἔβοσκε τα πρόβατα του Ιοθόρ, πενθερού αυτού, iερέως της Μαδιάμ· και ἔφερε τα πρόβατα εις το όπισθεν μέρος της ερήμου και ήλθεν εις το όρος του Θεού, το Χωρίβ. **2** Εφάνη δε εις αυτόν ἄγγελος Κυρίου εν φλογί πυρός εκ μέσου της βάτου· και εἶδε και ίδού, η βάτος εκάιετο υπό του πυρός και η βάτος δεν κατεκαίετο. **3** Και είπεν ο Μωϋσής, Ας στρέψω και ας παρατηρήσω το μέγα τούτο θέαμα, διά τη βάτος δεν κατακαίεται. **4** Και ως είδεν ο Κύριος τον Μωϋσήν ότι ἔστρεψεν παρατηρήση, εφώνησε προς αυτόν ο Θεός εκ μέσου της βάτου και είπε, Μωϋσή, Μωϋσή. Ο δε είπεν, ίδού, εγώ. **5** Και

είπε, Μη πλησιάσης εδώ· λύσον τα υποδήματά σου εκ των ποδών σου· διότι ο τόπος επί του οποίου ίστασαι είναι γη αγία.

6 Και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Θεός του πατρός σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Ἐκρυψε δέ το πρόσωπον αυτού ο Μωϋσῆς διότι εφοβείτο να εμβλέψῃ εἰς τὸν Θεόν. **7** Και είπεν ο Κύριος, Είδον, είδον τὴν ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτῳ και ἤκουσα τὴν κραυγὴν αυτῶν εξ αιτίας των εργοδικωτῶν αυτῶν διότι εγνώρισα τὴν οδύνην αυτῶν· **8** καὶ κατέβην διὰ να ελευθερώσω αυτούς εἰς τὴς χειρός των Αιγυπτίων καὶ να αναβιβάσω αυτούς εκ τῆς γῆς εκείνης εἰς γην καλήν καὶ ευρύχωρον, εἰς γην ρέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον των Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων· **9** καὶ τώρα ιδού, η κραυγὴ των νιών Ισραὴλ ἥλθεν εἰς εμέ· καὶ είδον ἐτὶ τὴν κατάθλιψιν, με τὴν οποίαν οι Αιγυπτῖοι καταθλίψουσιν αυτούς· **10** ελθὲ λοιπὸν τώρα καὶ θέλω σε αποστείλει προς τὸν Φαραὼ, καὶ θέλεις εξαγάγει τὸν λαὸν μου τους ιυούς Ισραὴλ εξ Αιγύπτου. **11** Και απεκρίθη ο Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τις είμαι εγώ, διὰ να υτάγω πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ να εξαγάγω τοὺς ιυούς Ισραὴλ εξ Αιγύπτου; **12** Και είπεν ο Θεός, Βεβαίως εγώ θέλω εἰσθαι μετὰ σου· καὶ τούτῳ θέλει εἰσθαι εἰς τὸ σημεῖον, ὅτι εγὼ σε απέστειλα· Αφοῦ εξαγάγης τὸν λαὸν μου εξ Αιγύπτου, θέλετε λατρεύειν τὸν Θεόν επὶ τὸν ὄρους τούτου. **13** Και είπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ιδού, ὅταν εγὼ υπάγω πρὸς τοὺς ιυούς Ισραὴλ καὶ εἴπω πρὸς αὐτούς, Ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλε πρὸς εσάς, καὶ εκεῖνοι μ' ερωτήσωσι, Τι είναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ; τι θέλω επειδὴ πρὸς αὐτούς; **14** Και είπεν ο Θεός πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εγώ είμαι ο Ων· καὶ είπεν, Ούτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς ιυούς Ισραὴλ· Ο Ων με απέστειλε πρὸς εσάς. **15** Και είπεν ἐτὶ ο Θεός πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ούτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς ιυούς Ισραὴλ· Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, με απέστειλε πρὸς εσάς τούτῳ θέλει εἰσθαι τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰώνα καὶ τούτῳ τὸ μνημόσυνόν μου εἰς γενεάς γενεών· **16** ύπαγε καὶ σύναξον τοὺς πρεσβυτέρους του Ισραὴλ καὶ εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, εφάνη εἰς εμέ, λέγων, Επεισκέφθην αληθώς εσάς καὶ τὰ ὄσα κάμνουσιν εἰς εσάς εν Αιγύπτῳ· **17** καὶ εἴπα, Θέλω σας αναβιβάσαι εἰς τὴς ταλαιπωρίας των Αιγυπτίων εἰς τὴν γην των Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων, εἰς γην ρέουσαν γάλα καὶ μέλι· **18** καὶ θέλουσιν υπακούσει εἰς τὴν φωνὴν σου· καὶ θέλεις υπάγει, συ καὶ οι πρεσβύτεροι του Ισραὴλ, πρὸς τὸν βασιλέα της Αιγύπτου καὶ θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Κύριος ο Θεός των Εβραίων συνήντησεν ημάς τώρα λοιπὸν ἀφές να υπάγωμεν οδόν τριών ημερών εἰς τὴν ἔρημον, διὰ να προσφέρωμεν θυσίαν εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν ημῶν· **19** εγώ δε εξεύρω, ὅτι δεν θέλει σας αφήσει ο βασιλεὺς της Αιγύπτου να υπάγητε, εἰμὶ διὰ χειρός κραταιάς· **20** καὶ εκτείνας τὴν χείρα μου, θέλω πατάξει τὴν Αιγύπτον με πάντα τα θαυμάσιά μου τα οποία θέλω κάμει εν μέσω αυτής καὶ μετὰ ταύτα θέλει σας εξαποστείλει· **21** καὶ θέλω δώσει χάριν εἰς τὸν λαόν τούτου ἐμπροσθεν των Αιγυπτίων καὶ ὅταν αναχωρήτε, δεν θέλετε αναχωρήσει κενοί· **22** αλλά πάσα γυνή θέλει ζήτησει παρὰ τῆς γείτονος αυτῆς καὶ παρὰ τῆς συγκατοίκου αυτῆς σκεύη αργυρά καὶ σκεύη χρυσά καὶ ενδύματα· καὶ θέλετε επιθέσει αυτά επὶ τοὺς ιυούς σας καὶ επὶ ταῖς θυγατέρασ σας καὶ θέλετε γυμνώσει τοὺς Αιγυπτίους.

4 Απεκρίθη δε ο Μωϋσῆς καὶ είπε, Άλλ' ιδού, δεν θέλουσι πιστεύει εἰς εμέ ουδέ θέλουσιν εισακούσει εἰς τὴν φωνὴν μου διότι θέλουσιν ειπεῖ, δεν εφάνη εἰς σε ο Κύριος. **2** Καὶ είπε προς αυτόν ο Κύριος, Τι είναι τούτο, το εν τῇ χειρὶ σου; Ο δε είπε, Ράβδος. **3** Καὶ είπε, Ρίψον αυτήν κατὰ γῆς. Καὶ ἐρρίψεν αυτήν κατά γῆς καὶ ἤγεινεν όφις καὶ ἐφυγεν ο Μωϋσῆς απ' ἐμπροσθεν αυτού. **4** Καὶ είπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐκτείνον τὴν χείρα σου καὶ πάσον αυτὸν ἀπὸ τῆς ουράς καὶ εκτείνας τὴν χείρα αυτού επίασεν αυτὸν καὶ ἤγεινεν ράβδος εν τῇ χειρὶ αυτού· **5** διὰ να πιστεύσωσιν ὅτι εφάνη εἰς σε Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτῶν, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. **6** Καὶ είπεν ἐτὶ προς αυτόν ο Κύριος, Βάλε τώρα τὴν χείρα σου εἰς τὸν κόλπον σου. Καὶ ἐβαλε τὴν χείρα αυτού εἰς τὸν κόλπον αυτού· καὶ ὅτε εξήγαγεν αυτήν, ιδού, η χειρ αυτού λεπρά ως χιών. **7** Καὶ είπε, Βάλε πάλιν τὴν χείρα σου εἰς τὸν κόλπον σου. Καὶ ἐβαλε τὴν χείρα αυτού εἰς τὸν κόλπον αυτού· καὶ ὅτε εξήγαγεν αυτήν εκ τοῦ κόλπου αυτού, ιδού, αποκατεστάθη καθώς η σαρξ αυτού. **8** Εάν δε, είπεν ο Κύριος, δεν πιστεύσωσιν εἰς σε μηδὲ εισακούσωσιν εἰς τὴν φωνὴν του σημείου του πρώτου, θέλουσι πιστεύει εἰς τὴν φωνὴν του σημείου του δευτέρου· **9** εάν δε δεν πιστεύσωσι καὶ εἰς τα δύο ταύτα σημεία μηδὲ εισακούσωσιν εἰς τὴν φωνὴν σου, θέλεις λάβει εκ τοῦ ύδατος του ποταμού καὶ θέλεις χύνει αυτὸν επὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τού ύδωρ, το οποίον ήθελες λάβει εκ τοῦ ποταμού, θέλει γείνει αἷμα επὶ τῆς ξηρᾶς. **10** Καὶ είπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Δέομαι, Κύριε εγώ δεν είμαι εὐλαλος ούτε από χθές ούτε από προχθές ούτε αφ' ης ώρας ελάλησας πρὸς τὸν δύνοντας σου· αλλ' είμαι βραδύτομος καὶ βραδύγλωσσος. **11** Καὶ είπε πρὸς αυτόν ο Κύριος, Τις ἐδώκε στόμα εἰς τὸν ἀνθρωπὸν; ή τις ἐκάμε τὸν εύλαλον, ή τὸν κωφόν ή τὸν βλέποντα ή τὸν τυφλόν; ουχὶ εγώ ο Κύριος; **12** ύπαγε λοιπὸν τώρα καὶ εγώ θέλω εἰσθαι μετά του στόματός σου καὶ θέλω σε διδάξει ὁ, τι μέλλεις να λαλήσης. **13** Ο δε είπε, Δέομαι, Κύριε, απόστειλον ὄντινα ἔχεις να αποστείλης. **14** Καὶ εξήρθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Μωϋσέως· καὶ είπε, Δεν είναι Ααρὼν ο αδελφός σου ο Λευΐτης; εξεύρω διτι αυτός δύναται να λαλή καλώς καὶ μάλιστα, ιδού, εξέρχεται εἰς συνάντησιν σου καὶ ὅταν σε ἰδῃ, θέλει χαρήν εἰς τὴν καρδία αυτού· **15** συ λοιπὸν θέλεις λαλεί πρὸς αὐτόν καὶ θέλεις βάλλει τους λόγους εἰς τὸ στόμα αυτού εγώ δε θέλω εἰσθαι μετά του στόματός σου καὶ μετά του στόματος εκείνου καὶ θέλω σας διδάξει ὁ, τι πρέπει να πράξῃτε· **16** καὶ αυτὸς θέλει λαλεί αντί σου πρὸς τὸν λαόν· καὶ αυτὸς θέλει εἰσθαι εἰς τὸ στόματό σου, σε δέ θέλεις εἰσθαι εἰς αὐτόν αντί Θεού· **17** λάβε δε εἰς τὴν χείρα σου την ράβδον ταύτην, με την οποίαν θέλεις κάμνει τα σημεία. **18** Καὶ ανεχώρησεν ο Μωϋσῆς καὶ επέστρεψε πρὸς τὸν Ιοθόρ τον πενθερόν αυτού καὶ είπε πρὸς αὐτόν, Ας υπάγω, παρακαλώ, καὶ ας επιστρέψω πρὸς τους αδελφούς μου, τους εν Αιγύπτῳ, καὶ ας ίδω αν ζώσιν ἐτι. Καὶ είπεν ο Ιοθόρ πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Υπαγε εν ειρήνη. **19** Ο δε Κύριος είπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν εν Μαδιάμ, Υπαγε, επίστρεψον εἰς Αίγυπτον· διότι απέθανον πάντες οι ζητούντες την ψυχήν σου. **20** Τότε παραλαβών ο Μωϋσῆς την γυναίκα αυτού καὶ τα τέκνα αυτού καὶ καθίσας αυτά επὶ όνους επέστρεψεν εἰς τὴν γην της Αιγύπτου· ἔλαβε δε ο Μωϋσῆς την ράβδον του Θεού εν τῇ χειρὶ αυτού. **21** Καὶ είπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Όταν υπάγης καὶ επιστρέψης εἰς Αίγυπτον, ιδέ να κάμης ἐμπροσθεν του Φαραώ πάντα τα θαυμάσια, τα οποία έδωκα εἰς τὴν χειρία σου· πλην εγώ θέλω σκληρύνει την καρδίαν αυτού, καὶ δεν

θέλει εις ξαποστέλει τον λαόν· **22** και θέλεις ειπεί προς τον Φαραώ, Ούτω λέγει Κύριος· Υἱός μου είναι, πρωτόκος μου, ο Ισραήλ· **23** και προς σε λέγω, Εξαπόστελον τον υιόν μου, διά να με λατρεύσῃ· και εάν δεν θέλης να εξαποστείλης αυτόν, ιδού, εγώ θέλω θανατώσει τον υιόν σου, τον πρωτότοκόν σου. **24** Ενώ δε ο Μωϋσής ήτοντες σε θανατώση αυτόν, συνήντησεν αυτόν ο Κύριος και είχετε να θανατώση αυτόν.

25 Και λαβούσα η Σεπφώρα λιθάριον κοπτερόν, περιέτεμε την ακροβυθιστίαν του υιού αυτής, και ἔρριψεν εις τους πόδας αυτού, λέγοντα, Βεβαίως νυνάρις αιμάτων είσαι εις εμέ· **26** Και απήλθεν απ' αυτού· η δε είπε, Νυμφίος αιμάτων είσαι ένεκα της περιτομής. **27** Είπε δε Κύριος προς τον Ααρών, Ὑπαγε προς συνάντησιν του Μωϋσέως εις την ἑρμηνον. Και υπήγε και συνήντησεν αυτόν εν τω ὄρει του Θεού και ησπάσθη αυτόν. **28** Και απήγγειλεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών πάντας τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους παρήγγειλεν εις αυτόν, και πάντα τα σημεία, τα οποία προσέταξεν εις αυτόν. **29** Υπήγαν λοιπόν ο Μωϋσής και ο Ααρών και συνήγαγον πάντας τους πρεσβυτέρους των υιών Ισραήλ· **30** και ελάχησεν ο Ααρών πάντας τους λόγους, τους οποίους ο Κύριος ελάχησε προς τον Μωϋσήν, και ἔκαψε τα σημεία ενώπιον του λαού. **31** Και επίστευσεν ο λαός· και ὅτε ήκουσεν ότι ο Κύριος επεσκέφθη τους υιούς Ισραήλ και ὅτι επέβλεψεν επί την ταλαιπωρίαν αυτών, κύψαντες προσεκύνησαν.

5 Μετά δε ταύτα, εισελθόντες ο Μωϋσής και ο Ααρών, είπαν προς τον Φαραώ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να εορτάσωσιν εις εμέ εν τη ερήμῳ. **6** Ο δε Φαραώ είπε, Τις είναι ο Κύριος, εις του οποίου την φωνήν θέλω υπακούσει, ώστε να εξαποστείλω τον Ισραήλ; δεν γνωρίζω τον Κύριον και ουδέ τον Ισραήλ θέλω εξαποστείλει. **7** Οι δε είπον, Ο Θεός των Εβραίων συνήντησεν ημάς· λοιπόν να υπάγωμεν οδόν τριών ημερών εις την ἑρμηνον, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κύριον τον Θεόν ημών, μήποτε ἐλθῃ καθ' ημών με θανατικόν ή με μάχαιραν. **8** Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς της Αιγύπτου, Διά τι, Μωϋσῆς και Ααρών, αποκόπτετε τον λαόν από των εργασιών αυτούς· υπάγετε εις τα ἔργα σας. **9** Και είπεν ο Φαραώ, Ιδού, ο λαός του τόπου είναι τώρα πολυπληθής και σεις κάμνετε αυτούς να παύωσιν από των ἔργων αυτών. **10** Και την αυτήν ημέραν προσέταξεν ο Φαραώ τους εργοδιώκτας τον λαού και τους επιτρόπους αυτών, λέγων, **7** Δεν θέλετε δώσει πλέον εις τον λαόν τούτον ἀχυρον καθώς χθές και προχθές, διά να κάμνωσι τας πλίνθους· ας υπάγωσιν αυτοί και ας συνάγωσιν εις εαυτούς ἀχυρον· **8** Θέλετε ούμως επιβάλει εις αυτούς το ποσόν των πλίνθων, το οποίον ἔκαμνον πρότερον παντελώς δεν θέλετε ελαττώσει αυτό· διότι μένουσιν αργοί και διά τούτο φωνάζουσι, λέγοντες, Ἀφες να υπάγωμεν, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις τον Θεόν ημών· **9** ας επιβαρυνθώσιν αι εργασίαι των ανθρώπων τούτων, διά νά ήναι ηνησοχολημένοι εις αυτάς και να μη προσέχωσιν εις λόγια μάταια. **10** Εξήλθον λοιποί οι εργοδιώκται του λαού και οι επίτροποι αυτού και ελάχησαν προς τον λαόν, λέγοντες, Ούτως είπεν ο Φαραώ· Δεν σας δίδω ἀχυρον· **11** σεις αυτοί υπάγετε, συνάγετε ἀχυρον, ὅπου δύνασθε να εύρητε· πλην δεν θέλει ελαττωθή εκ των εργασιών σας ουδέν. **12** Και διεσπάρη ο λαός καθ' ὅλην την γην της Αιγύπτου, διά να συνάγη καλάμην αντί αχύρου. **13** Οι δε εργοδιώκται εβίαζον αυτούς, λέγοντες, Τελείνετε τας εργασίας σας, το διωριμένον καθ' ημέραν, καθώς ὅτε εδίδετο το ἀχυρον. **14** Και εμαστιγώθησαν οι επίτροποι των υιών Ισραήλ, οι διωρισμένοι

ει' αυτούς υπό των εργοδιώκτων του Φαραώ, λεγόντων, Διά τι δεν ετελειώσατε χθές και σήμερον το διωρισμένον εις εσάς ποσόν των πλίνθων, καθώς πρότερον; **15** Εισελθόντες δε οι επίτροποι των υιών Ισραήλ, κατεβόησαν προς τον Φαραώ, λέγοντες, Διά τι κάμνεις ούτως εις τους δούλους σου; **16** ἀχυρον δεν δίδεται εις τους δούλους σου και λέγουσιν εις ημάς, Κάμνετε πλίνθους· και ιδού, εμαστιγώθησαν οι δούλοι σου το δε σφάλμα είναι του λαού σου. **17** Ο δε απεκρίθη, Οκνηροί είσθε, οκνηροί· διά τούτο λέγετε, Ἀφες να υπάγωμεν να προσφέρωμεν θυσίαν προς τον Κύριον. **18** υπάγετε λοιπόν τώρα, δουλεύετε· διότι ἀχυρον δεν θέλει σας δοθή· θέλετε όμως αποδίδει το ποσόν των πλίνθων. **19** Και ἔβλεπον εαυτούς οι επίτροποι των υιών Ισραήλ εν κακή περιστάσει, αφού ερρέθη προς αυτούς, Δεν θέλει ελαττωθή ουδέν από του καθημερινού ποσού των πλίνθων. **20** Εξερχόμενοι δε από τον Φαραώ, συνήντησαν τον Μωϋσήν και τον Ααρών, ερχομένους εις συνάντησιν αυτών· **21** και είπον προς αυτούς, Ο Κύριος να σας ίδη και να κρίνη· διότι σεις εκάμετε βδελυκτήν την οσμήν ημών ἐμπροσθεν του Φαραώ και ἐμπροσθεν των δούλων αυτού, ώστε να δώσητε εις τας χειράς αυτών μάχαιραν διά να θανατώσωσιν ημάς. **22** Και επέστρεψεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον και είπε, Κύριε, διά τι κατέθλιψα τον λαόν τούτον; και διά τι με απέστειλας; **23** διότι, αφού ἤλθον προς τον Φαραώ να ομιλήσω εν ονόματί σου, κατέθλιψε τον λαόν τούτον και συ ποσάς δεν ηλευθέρωσας τον λαόν σου.

6 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Τώρα θέλεις ιδεί τι θέλω κάμει εις τον Φαραώ· διότι διά χειρός κραταιάς θέλει εξαποστείλει αυτούς· και διά χειρός κραταιάς θέλει εκδιώξει αυτούς εκ της γης αυτού. **2** Ο Θεός ελάχησεν ἐτί προς τον Μωϋσήν και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Κυρίος· **3** και εφάνησεν εις τον Αιβραάμ, εις τον Ισαάκ και εις τον Ιακώβ, με το ονόμα, Θεός Παντοκράτωρ δεν εγνωρίσθην ούμως εις αυτούς με το ονόμα μου Ιεοβά· **4** και ἐτί έστησα προς αυτούς την διαθήκην μου, να δώσω εις αυτούς την γην Χαναάν την γην της παροικίας αυτών, εν ή παρώκησαν· **5** εγώ προσέτι ήκουσα τους στεναγμούς των υιών Ισραήλ διά την υπό των Αιγυπτίων καταδούλωσιν αυτών· και ενεθυμήθην την διαθήκην μου· **6** διά τούτο ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ, Εγώ είμαι ο Κύριος· και θέλω σας εκβάλει υποκάτωθεν των φορτίων των Αιγυπτίων και θέλω σας ελευθερώσει από της δουλείας αυτών και θέλω σας λυτρώσει με βραχίονα εξηπλωμένον και με κρίσεις μεγάλας· **7** και θέλω σας λάβει εις εμαυτόν διά λαόν μου και θέλω είσθαι Θεός υμών· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός υμών, δύστις σας εκβάλλω υποκάτωθεν των φορτίων των Αιγυπτίων· **8** και θέλω σας φέρει εις την γην, περί της οποίας ύψωσα την χείρα μου, ότι θέλω δώσει αυτήν εις τον Αιβραάμ, εις τον Ισαάκ και εις τον Ιακώβ· και θέλω σας δώσει αυτήν εις κληρονομίαν. Εγώ ο Κύριος. **9** Και ελάχησεν ο Μωϋσής ούτω προς τους υιούς Ισραήλ· αλλά δεν εισήκουσαν εις τον Μωϋσήν, διά την στενοχωρίαν της ψυχής αυτών και διά την σκληράν δουλείαν. **10** Και ελάχησεν Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **11** Εισελθε, λάλησον προς Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά να εξαποστείλη τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού. **12** Και ελάχησεν ο Μωϋσής ενώπιον του Κυρίου, λέγων, Ιδού, οι υιοί Ισραήλ δεν μου εισήκουσαν· και πως θέλει μου εισακούσει ο Φαραώ, και εγώ είμαι απερίτμητος τα χείλη; **13** και ελάχησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών και απέστειλεν αυτούς προς τους υιούς Ισραήλ και προς Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά να εξαγάγωσι τους υιούς Ισραήλ εκ γης

Αιγύπτου. **14** Ούτοι είναι οι αρχηγοί των οίκων των πατριών αυτών· Οι υιοί του Ρουβήν, του πρωτότοκου του Ισραήλ, Ανώχ και Φαλλού, Εσρών και Χαρμί· αύται είναι αι συγγένειαι του Ρουβήν. **15** Και οι υιοί του Συμεών, Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σωάρ και Σαούλ υιός Χανανίτιδος· αύται είναι αι συγγένειαι του Συμεών. **16** Τα δε ονόματα των υιών του Λευΐ κατά τας γενεάς αυτών είναι ταύτα: Γηρσών και Καθέ και Μεραρί· και τα ἔτη της ζωῆς του Λευΐ ἔγειναν εκατόν τριάκοντα επτά ἔτη. **17** Οι υιοί του Γηρσών, Λιβνί και Σεμεῖ, κατά τας συγγενείας αυτών. **18** Και οι υιοί του Καάθ, Αμράμ και Ισάρ και Χεβρών και Οζήλ· και τα ἔτη της ζωῆς του Καάθ ἔγειναν εκατόν τριάκοντα τρία ἔτη. **19** Και οι υιοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί αύται είναι αι συγγένειαι του Λευΐ, κατά τας γενεάς αυτών. **20** Ἐλαβε δε ο Αμράμ εις γυναίκα εαυτού την Ιωχαβέδ, θυγατέρα του αδελφού του πατρός αυτού και εγέννησεν εις αυτόν τον Ααρών και τον Μωϋσήν· τα δε ἔτη της ζωῆς του Αμράμ ἔγειναν εκατόν τριάκοντα επτά ἔτη. **21** Και οι υιοί του Ισάρ, Κορέ και Νεφέγ και Ζιθρί. **22** Και οι υιοί του Οζήλ, Μισαήλ και Ελισαφάν και Σιθρί. **23** Ἐλαβε δε ο Ααρών εις γυναίκα εαυτού την Ελισάβετ, θυγατέρα του Αμμιναδάβ, αδελφήν του Ναασσών και εγέννησεν εις αυτόν τον Ναδάβ και τον Αβιούδ, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ. **24** Και οι υιοί του Κορέ, Ασείρ και Ελκανά και Αβιασάφ αύται είναι αι συγγένειαι των Κοριτών. **25** Ο δε Ελεάζαρ, ο υιός του Ααρών, ἐλαβεν εις γυναίκα εαυτού μίαν εκ των θυγατέρων του Φουτιήλ· και εγέννησεν εις αυτόν τον Φινεές· ούτοι είναι οι αρχηγοί των πατριών των Λευιτών, κατά τας συγγενείας αυτών. **26** Ούτοι είναι ο Ααρών και ο Μωϋσής, προς τους οποίους είπεν ο Κύριος, Εξαγάγετε τους υιούς Ισραήλ, εκ γης Αιγύπτου κατά τα τάγματα αυτών. **27** Ούτοι είναι οι λαλήσαντες προς Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά να εξαγάγωσι τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου αυτοί, ο Μωϋσής και ο Ααρών. **28** Καθ' ην δε ημέραν ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τη γη της Αιγύπτου, **29** εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, Εγώ είμαι ο Κύριος λάλησον προς Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, πάντα όσα λέγω προς σε. **30** Και είπεν ο Μωϋσής ενώπιον του Κυρίου, Ιδού, εγώ είμαι απερίτιμος τα χείλη· και πως θέλει μου εισακούσει ο Φαραώ;

7 Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδέ, εγώ σε κατέστησα θέον εις τον Φαραώ και Ααρών ο αδελφός σου θέλει είσθαι προφήτης σου· **2** σθέλεις λαλήσει πάντα όσα σε προστάζω ο δε Ααρών ο αδελφός σου θέλει λαλήσει προς τον Φαραώ, διά να εξαποστείλη τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού· **3** εγώ δε θέλω σκληρύνει την καρδίαν του Φαραώ και θέλω πληθύνει τα σημεία μου και τα θαυμάσια μου εν τη γη της Αιγύπτου· **4** πλην ο Φαραώ δεν θέλει σας υπακούσει και θέλω επιβάλει την χείρα μου επί την Αιγύπτου και θέλω εξαγάγει τα στρατεύματά μου, τον λαόν μου, τους υιούς Ισραήλ, εκ γης Αιγύπτου με κρίσεις μεγάλας· **5** και θέλουσι γνωρίσει οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτείνω την χείρα μου επί την Αιγύπτου και εξαγάγω τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου αυτών. **6** Ἐκαμον δε ο Μωϋσής και ο Ααρών καθώς προσέταξεν εις αυτούς ο Κύριος ούτως έκαμον. **7** Ήτο δε ο Μωϋσής ηλικίας ογδοήκοντα ετών, ο δε Ααρών ογδοηκόντα τριών ετών, ότε ελάλησαν προς τον Φαραώ. **8** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, και προς τον Ααρών, λέγων, **9** Όταν σας είπη ο Φαραώ, λέγων, Δείξατε σεις θαύμα· τότε θέλεις ειπεί προς τον Ααρών, λάβε την ράβδον σου και ρίψον ἐμπροσθεν του Φαραώ· και θέλει γείνει όφις. **10** Εισήλθον λοιπόν ο Μωϋσής και ο Ααρών προς τον Φαραώ, και ἐκαμον ούτως ως προσέταξεν ο Κύριος· και ἐρριψεν ο Ααρών

την ράβδον αυτού ἐμπροσθεν του Φαραώ και ἐμπροσθεν των δούλων αυτού, και ἔγεινεν όφις. **11** Εκάλεσε δε και ο Φαραώ τους οφούς και τους μάγους και οι μάγοι της Αιγύπτου ἐκαμον και αυτοί ωσαύτως με τας επωδάς αυτών. **12** Διότι ἐρριψεν ἐκαστος την ράβδον αυτού, και ἔγειναν όφεις· η ράβδος όμως του Ααρών κατέπιε τας ράβδους εκείνων. **13** Και εσκληρύνθη τη καρδία του Φαραώ και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **14** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Εσκληρύνθη τη καρδία του Φαραώ, ώστε να μη εξαποστείλη τον λαόν· **15** ύπαγε προς τον Φαραώ το πρῶτον· ιδού, εξέρχεται εις το ύδωρ· και θέλεις σταθή παρά το χείλος του ποταμού, διά να συναντήσῃς αυτόν· και την ράβδον, την μεταβληθείσαν εις όφιν, θέλεις κρατεί εις την χείρα σου· **16** και θέλεις ειπεί προς αυτόν· Κύριος ο Θεός των Εβραίων με απέστειλε προς σε, λέγων, Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύση εν τη ερήμω· αλλ ιδού, δεν εισήκουσαν έως τον νύν· **17** ούτω λέγει Κύριος Με τούτο θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· ιδού, με την ράβδον την εν τη χειρί μου θέλω κτυπήσει επί τα ύδατα του ποταμού και θέλουσι μεταβληθή εις αίμα· **18** και τα οφάρια τα εν τω ποταμώ θέλουσι τελευτήσει, και ο ποταμός θέλει βρωμήσει, και οι Αιγύπτιοι ποταμούς αιδιάσσει να πίωσιν ύδωρ εκ του ποταμού· **19** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Λάβε την ράβδον σου και ἐκέτεινον την χείρα σου επί τα ύδατα της Αιγύπτου, επί τους ρύακας αυτών, επί τους ποταμούς αυτών, επί τας λίμνας αυτών, και επί πάσαν συναγωγήν ύδατος αυτών, και θέλουσι γείνει αίμα· και θέλει είσθαι αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου και εις τα ξύλινα και πέτρινα αγγεία. **20** Και ἐκαμον ούτως ο Μωϋσής και ο Ααρών καθώς προσέταξεν ο Κύριος· και υψώσας ο Ααρών την ράβδον, εκτύπησε τα ύδατα του ποταμού ενώπιον του Φαραώ και ενώπιον των θεραπόντων αυτών· και μετεβλήθησαν εις αίμα πάντα τα ύδατα του ποταμού. **21** Και τα οφάρια τα εν τω ποταμώ ετελεύτησαν, και ο ποταμός εβρώμησεν, ώστε οι Αιγύπτιοι δεν ηδύναντο να πίωσιν ύδωρ εκ του ποταμού· και ήτο αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **22** Ἐκαμον δε το ύμοιον και οι μάγοι της Αιγύπτου με τας επωδάς αυτών· και εσκληρύνθη τη καρδία του Φαραώ και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς είπεν ο Κύριος. **23** Και επιστρέψας ο Φαραώ, ήλθεν εις τον οίκον αυτού, και δεν επέστησε την καρδίαν αυτού ουδέ εις τούτο. **24** Πάντες δε οι Αιγύπτιοι ἐσκάπτοντες πέριξ του ποταμού διά να πίωσιν ύδωρ, διότι δεν ηδύναντο να πίωσιν εκ του ύδατος του ποταμού. **25** Και συνεπληρώθησαν επτά ημέραι, αφού ο Κύριος εκτύπησε τον ποταμόν.

8 Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Υπαγε προς τον Φαραώ, και ειπε προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος, Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύση· **2** και αν δεν θέλης να εξαποστείλης αυτόν, ιδού, εγώ θέλω κτυπήσει πάντα τα όριά σου με βατράχους· **3** και ο ποταμός θέλει εξεμέσει βατράχους, οίτινες αναβαίνοντες θέλουσιν εισέλθει εις τον οίκον σου και εις τον κοιτώνα σου και επί της κλίνης σου και εις τας οικίας των θεραπόντων σου και επί τον λαόν σου και εις τους κλιβάνους σου και εις τας σκάφας σου· **4** και επί σε και επί τον λαόν σου και επί πάντας τους θεραπόντας σου θέλουσιν αναβήι οι βάτραχοι· **5** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Έκτεινον την χείρα σου με την ράβδον σου επί τους ρύακας, επί τους ποταμούς και επί τας λίμνας και ανάγαγε τους βατράχους επί την γην της Αιγύπτου. **6** Και εξέτεινεν ο Ααρών την χείρα αυτού επί τα ύδατα της Αιγύπτου και ανέβησαν οι βάτραχοι και εκάλυψαν την γην της Αιγύπτου. **7** Και ἐκαμον

ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς αυτών και ανήγαγον τους βατράχους επί την γην της Αιγύπτου. **8** Τότε εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και τον Ααρών και ἐπίτε, Δείθητε τον Κυρίου να σηκωθεί τους βατράχους απ' εμού και από το λαού μου· και θέλω εξαποστείλει τον λαόν διά να θυσιάσωσιν εις τον Κύριον. **9** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Φαραώ, Διόρισον εις εμέ, πότε να δεηθώ υπέρ σου και υπέρ των θεραπόντων σου και υπέρ του λαού σου· διά να εξαλείψῃ τους βατράχους από σου, και από των οικιών σου, και μόνον εν τω ποταμώ να μείνωσιν. **10** Ο δε είπεν, Αύριον. Και είπε, Θέλει γείνει κατά τον λόγον σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς ως ο Κύριος ο Θεός ημών· **11** και θέλουσι σηκωθή οι βάτραχοι από σου και από των οικιών σου και από των θεραπόντων σου και από τον λαού σου· μόνον εν τω ποταμώ θέλουσι μείνειν. **12** Τότε εξήλθον ο Μωϋσῆς και ο Ααρών από τον Φαραώ· και εβόησεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον περί των βατράχων, τους οποίους ἔφερεν επί τον Φαραώ. **13** Και ἐκαμεν ο Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως και ετελεύτησαν οι βάτραχοι εκ των οικιών, εκ των επαύλεων και εκ των αγρών. **14** Και συνήγαγον αυτούς σωρούς, και εβρώμασεν η γη. **15** Ιδών δο ο Φαραώ ότι ἔγεινεν αναψυχή, εσκλήρυνε την καρδίαν αυτού, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Επέ προς τον Ααρών, Ἐκτείνον την ράβδον σου και κτύπησον το χώμα της γης, διά να γείνη σκνίπες καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **17** Και ἐκαμον ούτω διότι ἔξετείνεν ο Ααρών την χείρα αυτού με την ράβδον αυτού, και εκτύπησε το χώμα της γης, και ἔγεινε σκνίπες εις τους ανθρώπους και εις τα κτήνη· όλον το χώμα της γης ἔγεινε σκνίπες καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **18** Και ἐκαμον ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς αυτών διά να εκβάλωσι σκνίπες· πλην δεν ἡδυνήθησαν· οι σκνίπες λοιπόν ήσαν επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη. **19** Τότε είπον οι μάγοι προς τον Φαραώ, Δάκτυλος Θεού είναι τούτο. Η καρδία όμως του Φαραώ εσκληρύνθη και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **20** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρωΐ και στάθητι ενώπιον του Φαραώ· ιδού, εξέρχεται εις το υδρό· και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύσῃ. **21** διότι εάν δεν εξαποστείλης τον λαόν μου, ιδού, θέλω στείλει επί σε και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου και επί τας οικίας σου κυνόμυιαν, και αι οικίαι των Αιγυπτίων και η γη ἔτι επί της οποίας κατοικούστι θέλουσι γεμίσει από κυνόμυιαν· **22** θέλω όμως εξαιρέσει εν εκείνη τη ημέρᾳ την γην Γεσέν, εν ί κατοικεί ο λαός μου, ώστε να μη ήναι εκεί παντελώς κυνόμυια· διά να γνωρίσης ότι εγώ είμαι ο Κύριος εν τω μέσω της γης· **23** και θέλω βάλει διαφοράν μεταξύ του λαού μου και του λαού σου· αὐριόν θέλει γείνει το σημείον τούτο. **24** Και ἐκαμεν Κύριος ούτως· και ἥλθε κυνόμυια πλήθος εις την οικίαν του Φαραώ και εις τας οικίας των θεραπόντων αυτούς και εις όλην την γην της Αιγύπτου· η γη διεφθάρη εκ του πλήθους της κυνομυίας. **25** Και εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και τον Ααρών και είπεν, Υπάγετε, κάμετε θυσίαν εις τον Θεόν σας εν ταύτη τη γη. **26** Είπε δε ο Μωϋσῆς, Δεν αρμόζει να γείνη ούτω διότι ημείς θυσιάζομεν εις Κύριον τον Θεόν ημών θυσίας, τας οποίας οι Αιγυπτίοι βδελύττονται· ιδού, εάν ημεις θυσιάσωμεν θυσίας, τας οποίας οι Αιγυπτίοι βδελύττονται, ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, δεν θέλουσι μας λιθοβολήσει; **27** θέλομεν υπάγει οδόν τριών ημερών εις την έρημον και θέλομεν θυσιάσει εις Κύριον τον Θεόν ημών, καθώς είπε προς ημάς. **28** Τότε είπεν ο Φαραώ, Εγώ θέλω σας

εξαποστείλει, διά να θυσιάσητε εις Κύριον τον Θεόν σας εν τη ερήμῳ· μόνον να μη υπάγητε πολύ μακράν· δείθητε υπέρ εμού. **29** Και είπεν ο Μωϋσής, Ιδού, εγώ εξέρχομαι από σου και θέλω δεηθή του Κυρίου, ὥστε η κυνόμυια να σηκωθή αύριον από τον Φαραώ, από των θεραπόντων αυτού και από τον λαού αυτού πλην ας μη εξακολουθή ο Φαραώ να απατά ημάς, μη εξαποτέλων τον λαόν, διά να θυσιάσητε εις τον Κύριον. **30** Τότε εξήλθεν ο Μωϋσῆς από τον Φαραώ και δεηθή του Κυρίου. **31** Και ἐκαμεν Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως και εσήκωσε την κυνόμυιαν από τον Φαραώ, από των θεραπόντων αυτού και από τον λαού αυτού· δεν ἔμεινεν ουδέ μία. **32** Πλην ο Φαραώ και ταύτην την φοράν εσκλήρυνε την καρδίαν αυτού και δεν εξαπέστειλε τον λαόν.

9 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε προς τον Φαραώ και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων. Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύσῃ· **2** διότι, εάν δεν θέλης να εξαποστείλης και εάν ἔτι κρατής αυτούς, **3** ιδού, η χειρ του Κυρίου θέλει είσθαι επί τα κτήνη σου τα εν τω αγρώ, επί τους ἵππους, επί τους ὄνους, επί τας καμίλους, επί τους βόας, και επί τα πρόβατα· θανατικὸν βαρύ σφόδρα· **4** και θέλει κάμει ο Κύριος διάκρισιν μεταξύ των κτηνών του Ισραήλ και των κτηνών των Αιγυπτίων· και ει πάντων των ανηκόντων εις τους υιούς Ισραήλ δεν θέλει αποθάνει ουδέ εν. **5** Και διώρισεν ο Κύριος καιρόν, λέγων, Αύριον θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο εν τη γη. **6** Και ἐκαμεν ο Κύριος το πράγμα τούτο την επαύριον, και απέθανον πάντα τα κτήνη των Αιγυπτίων· εκ δε των κτηνών των υιών Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ εν. **7** Και απέστειλεν ο Φαραώ να ίδωσι, και ιδού, εκ των κτηνών του Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ ἐν· και εσκληρόνθη η καρδία του Φαραώ και δεν εξαπέστειλε τον λαόν. **8** Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, Γειμάστε τας χέιρας σας από στάκτην καμίνου και ας σκορπίστε αυτήν ο Μωϋσῆς προς τον ουρανόν ἐμπροσθεν του Φαραώ· **9** και θέλει γείνει λεπτός κονιορτός εφ' όλην την γην της Αιγύπτου· και θέλει γείνει επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη καύσις αναδιδόντα ελκώδη εξανθήματα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **10** Ἐλαβον λοιπόν την στάκτην της καμίνου και εστάθησαν ενώπιον του Φαραώ· και εσκόρπισεν αυτήν ο Μωϋσῆς προς τον ουρανόν, και ἔγεινε καύσις αναδιδόύσα ελκώδη εξανθήματα επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη· **11** και δεν ηδύναντο οι μάγοι να σταθώσιν ἐμπροσθεν του Μωϋσέως εξ αιτίας της καύσεως διότι η καύσις ήτο επί τους μάγους και επί πάντας τους Αιγυπτίους. **12** Εσκλήρυνε δε Κύριος την καρδίαν του Φαραώ, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν. **13** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρωΐ και παραστάθητι ἐμπροσθεν του Φαραώ και ειπέ προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύσῃ· **14** διότι ταύτην την φοράν εγώ εξαποστέλλω πάσας μου τας πληγάς επί την καρδίαν σου και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς όμοιός μου εν πάσῃ τη γη· **15** επειδή τώρα θέλω εκτείνει την χειρα μου και θέλω πατάξει σε και τον λαόν σου με θανατικόν, και θέλεις απολεσθή από της γῆς· **16** και διά τούτο βεβαίως σε διετήρησα, διά να δείξω εν σοι την δύναμιν μου και να κηρυχθή το ονομά μου εν πάσῃ τη γη· **17** οτι επεγείρεσαι κατά του λαού μου, διά να μη εξαποστείλης αυτόν; **18** ιδού, αὐριόν περί την ὥραν ταύτην τηθέλω βρέξει χάλαζαν βαρείαν σφόδρα, οποία δεν ἔγεινε ποτέ εν τη Αιγύπτω αφ' ης ημέρας εθεμελιώθη μέχρι του

νύν· **19** τώρα λοιπόν απόστειλον να συνάξης τα κτήνη σου και πάντα όσα έχεις εν τοις αγροίς διότι πας ἀνθρωπος και ζών, το οποίον ευρεθή εν τοις αγροίς και δεν φερθή εἰς οικίαν, και η χάλαζα καταβή επ' αυτά, θέλουσιν αποθάνει. **20** Ὁστις εκ των θεραπόντων του Φαραώ εφοβήθη τον λόγον του Κυρίου, συνίγαγε ταχέως εἰς τὰς οικίας τους δούλους αυτού και τα κτήνη αυτού. **21** δότις όμως δεν επρόσεξεν εἰς τὸν λόγον του Κυρίου, αφήκε τους δούλους αυτού και τα κτήνη αυτού εν τοις αγροίς. **22** Και εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐκτείνον τὴν χείρα σου πρὸς τὸν ουρανόν, καὶ θέλει γείνεται χάλαζα εφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αιγύπτου, επὶ ανθρώπους καὶ επὶ κτήνη καὶ επὶ πάντα χόρτον του αγρού εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου. **23** Και εξέτεινεν ο Μωϋσῆς τὴν ράβδον αυτού πρὸς τὸν ουρανόν, καὶ ο Κύριος ἐπεμψει βροντάς καὶ χάλαζαν καὶ διέτρεχε τὸ πυρ επὶ τὴν γῆν· καὶ ο Κύριος ἔβρεξε χάλαζαν επὶ τὴν γῆν τῆς Αιγύπτου· **24** ώστε ἡτο χάλαζα καὶ πυρ φλογίζον εν τῇ χαλάζῃ, χάλαζα βαρεία, οποία δεν ἔγεινε ποτὲ εφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αιγύπτου, αφού κατεστάθη ἔθνος. **25** Και επάταξεν η χάλαζα εν πάσῃ τῇ γῇ τῆς ιγνύτου παν τὸ εν τοις αγροίς, απὸ ανθρώπου ἑως κτήνους· καὶ πάντα τὸ χόρτον του αγρού επάταξεν η χάλαζα καὶ πάντα τὰ δένδρα του αγρού συνέπυψε. **26** Μόνον εν τῇ γῇ Γεσέν, ὃπου ἡσαν οι υἱοὶ Ισραήλ, δεν ἔγεινε χάλαζα. **27** Τότε ο Φαραὼ αποστείλας εκάλεσε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ταῦτην τὴν φοράν μημάτησα ο Κύριος είναι δίκαιος εγώ δε καὶ ο λαός μου είμεθα ασθείες· **28** δείθητε του Κυρίου, ώστε να παύσωσι του να γίνωνται βρονταὶ θεού καὶ χάλαζα· καὶ εγώ θελῶ σας εξαποστείλει, καὶ δεν θέλετε μείνει πλέον. **29** Και εἶπεν ο Μωϋσῆς πρὸς αὐτόν, καθὼς εξέθω εκ τῆς πόλεως, θέλω εκτείνει τὰς χείρας μου πρὸς τὸν Κύριον· αὶ βρονταὶ θέλουσι παύσει καὶ χάλαζα δεν θέλει εἰσθαι πλέον· διά να γνωρίστε ὅτι του Κυρίου είναι η γῆ· **30** πλην συ καὶ οι θεράποντές σου, εξένυρα ὅτι ακόμη δεν θέλετε φοβηθῆ απὸ προσώπου Κυρίου του Θεού. **31** Εκτυπήθησαν δε τὸ λινάριον καὶ η κριθή διότι η κριθή ἡτο σταχυωμένη καὶ τὸ λινάριον καλαμωμένον· **32** ο σίτος όμως καὶ η ζέα δεν εκτυπήθησαν, διότι ἡσαν όψιμα. **33** Και εξήλθεν ο Μωϋσῆς ἔξω τῆς πόλεως απὸ τὸν Φαραὼ καὶ εξέτεινε τὰς χείρας αυτού πρὸς τὸν Κύριον· καὶ αὶ βρονταὶ καὶ η χάλαζα ἐπάνουν καὶ βροχή δεν ἔσταξε πλέον επὶ τὴν γῆν. **34** Και ὅτε εἶδεν ο Φαραὼ ὅτι ἔπανουν η βροχή καὶ η χάλαζα καὶ αἱ βρονταὶ, εξηκολούθησε να αμαρτάνῃ καὶ εσκλήρυνε τὴν καρδίαν αυτού, αυτός καὶ οι θεράποντές αυτού. **35** Και εσκληρύνθη η καρδία του Φαραὼ καὶ δεν εξαπόστειλε τους υιούς Ισραήλ, καθὼς ελάλησε Κύριος διά του Μωϋσέως.

10 Και εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Είσελθε πρὸς τὸν Φαραὼ διότι εγώ εσκλήρυνα τὴν καρδίαν αυτού καὶ τὴν καρδίαν των θεραπόντων αυτού, διά να δεῖξω τὰ σημεῖα μου ταύτα εν μέσῳ αυτῶν· **2** καὶ διά να διηγήσαι εἰς τὰ ὄντα του υιού σου καὶ εἰς τὸν υιού του υιού σου, τὰ όσα ἐπράξα εἰς τους Αιγυπτίους καὶ τὰ σημεῖα μου όσα ἐκάμα εν μέσῳ αυτῶν, καὶ να γνωρίσητε ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Εἰσήλθον δε ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρὼν πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· Ήως πότε αρνεῖσαι να ταπεινωθῆς ἐμπροσθέν μου; εξαπόστειλον τὸν λαόν μου διά να με λατρεύσῃ· **4** διότι εάν δεν θέλης να εξαποστείλης τὸν λαόν μου, ίδού, αύριον θέλω φέρει ακρίδα επὶ τὰ ὄντα σου· **5** καὶ θέλει σκεπάσει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὧστε να μη δύναται τὶς να ίδη τὴν γῆν· καὶ θέλει καταφάγει τὸ επιλοιπὸν τοῦ διασωθέντος, ὃσον αφήκειν εἰς εσάς η χάλαζα, καὶ θέλει καταφάγει πάντα

τὰ δένδρα τα φυόμενα εἰς εσάς εκ των αγρών· **6** καὶ θέλουσι γεμισθή αὶ οικία σου καὶ αἱ οικία πάντων των θεραπόντων σου καὶ αἱ οικία πάντων των Αιγυπτίων το οποίον δεν εἶδον οι πατέρες σου ούτε οι πατέρες των πατέρων σου, αφ' ἣς ημέρας υπήρχαν επὶ τὴν γῆν μέχρι τῆς σήμερον. Ἐπειτα στραφεῖς εξήλθεν απὸ τὸν Φαραὼ. **7** Και εἶπον οι θεράποντες του Φαραὼ πρὸς αὐτόν, Ἐως πότε ούτος θέλει εἰσθαι πρόσοκμα εἰς ημάς; εξαπόστειλον τους ανθρώπους, διά να λατρεύσωσι Κύριον τὸν Θεόν αυτῶν· ακόμη δεν εξεύρεις ὅτι η ηφανίσθη η Αιγύπτος; **8** Τότε ἐφέραν πάλιν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν πρὸς τὸν Φαραὼ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Υπάγετε, λατρεύσατε τὸν Κύριον τὸν Θεόν σας ἀλλὰ ποίοι καὶ ποίοι θέλουσιν υπάγει; **9** Και εἶπεν ο Μωϋσῆς μετά τῶν νέων ημών καὶ μετά τῶν γερόντων ημών θέλομεν υπάγει, μετά τῶν νιών ημών καὶ μετά τῶν θυγατέρων ημών, μετά τῶν προβάτων ημών καὶ μετά τῶν βοῶν ημών θέλομεν υπάγει διότι ἔχομεν εορτήν εἰς τὸν Κύριον. **10** Ο δε εἶπε πρὸς αὐτούς, Ούτως ας ἡναι ο Κύριος μεθ' υμῶν, καθὼς εγώ θέλω σας εξαποστείλει μετά τῶν τέκνων σας· ιδετε διότι κακόν πρόκειται ἐμπροσθέν σας· **11** ουχὶ ούτως, οἱ ἀνδρες υπάγετε τῷρα, καὶ λατρεύσατε τὸν Κύριον, διότι τούτο ζητεῖτε. Καὶ εξέβαλεν αυτούς ο Φαραὼ απ' ἐμπροσθέν αυτού. **12** Εἶπε δε τὸν Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐκτείνον τὴν χείρα σου επὶ τὴν γῆν τῆς Αιγύπτου διά την ακρίδα, διά να αναβῇ επὶ τὴν γῆν της Αιγύπτου καὶ να καταφάγῃ πάντα τὸ χόρτον τῆς γῆς, παν δ, τι η χάλαζα αφήκε. **13** Και εξέτεινεν ο Μωϋσῆς τὴν ράβδον αυτού επὶ τὴν γῆν της Αιγύπτου, καὶ ο Κύριος επέφερεν επὶ τὴν γῆν ὅλην την ημέραν εκείνην καὶ ὅλην την νύκτα ανατολικὸν ἀνέμον· καὶ τὸ πρῶι ο ἀνέμος ο ανατολικός ἐφερε τὴν ακρίδα. **14** Και ανεβή η ακρίδα εφ' ὅλην την γῆν τῆς Αιγύπτου καὶ εκάθισεν επὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς Αιγύπτου, πολλή σφρόδρα πρότερον αυτῆς δεν υπήρξε τοιαύτη ακρίδι, ουδέ θέλει υπάρχει τοιαύτη μετ' αυτήν. **15** καὶ εκάλυψε τὸ πρόσωπον ὅλης της γῆς καὶ εσκοτίσθη ἡ γῆ· καὶ κατέφαγε πάντα τὸ χόρτον τῆς γῆς καὶ πάντας τους καρπούς των δένδρων, όσους η χάλαζα αφήκε, καὶ δεν ἔμεινεν ουδέν χλωρόν ούτε εἰς τὰ δένδρα ούτε εἰς τὰ χόρτα του αγρού καθ' ὅλην την γῆν τῆς Αιγύπτου. **16** Τότε ἐσπευσεν ο Φαραὼ να καλέσῃ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν καὶ εἶπεν, Ημάρτησα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας καὶ εις εσάς· **17** πλην τῶν τάρα συγχωρίσατε μοι, παρακαλώ, το αμάρτημά μου, μόνον ταύτην την φοράν, καὶ δείθητε Κυρίον τὸν Θεόυ μηδίν διά να οικώσῃ απ' ειμού τὸν θάνατον τούτον μόνον. **18** Και εξήλθεν ο Μωϋσῆς απὸ τὸν Φαραὼ καὶ εδείθη τον Κυρίον. **19** Και μετέφερεν ο Κύριος σφρόδατον δυτικόν ἀνέμον, δόστι εσήκωσε την ακρίδα καὶ ἐρριψεν αυτήν εἰς την Ερυθράν θάλασσαν· δεν ἔμεινεν ουδεμία ακρίδα επὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς Αιγύπτου. **20** Πλην ο Κύριος εστάλιρυνε την καρδίαν του Φαραώ, καὶ δεν εξαπόστειλε τους υιούς Ισραήλ. **21** Και εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐκτείνον τὴν χείρα σου πρὸς τὸν ουρανόν καὶ θέλει γείνεται σκότος επὶ τὴν γῆν τῆς Αιγύπτου καὶ σκότος ψηλαφητόν. **22** Και εξέτεινεν ο Μωϋσῆς τὴν χείρα αυτού πρὸς τὸν ουρανόν, καὶ ἔγεινε σκότος πυκνόν εφ' ὅλην την γῆν τῆς Αιγύπτου τρεις ημέρας. **23** Δεν ἐβλεπεν ο εἰς τὸν άλλον ουδέ εσηκώθη τις απὸ τού τόπου αυτού τρεις ημέρας· εἰς πάντας δε τους υιούς Ισραήλ ήτο φως εν ταις κατοικίαις αυτῶν. **24** Τότε εκάλεσεν ο Φαραὼ τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν, Υπάγετε, λατρεύσατε τὸν Κύριον· μόνον τα πρόβατα σας καὶ οι βόες σας ας μείνωσι καὶ τα τέκνα σας ας ἐλθωσι μεθ' υμῶν. **25** Και εἶπεν ο Μωϋσῆς, Άλλα καὶ θυσίας καὶ ολοκαυτώματα πρέπει συ να μας δώσης, διά να θυσιάσωμεν εἰς Κύριον τὸν Θεόν ημών·

26 τα κτήνη ημών ομοίως θέλουσιν υπάγει μεθ' ημών· δεν θέλει μείνει οπίσω ουδέν ονύχιον διότι εκ τούτων πρέπει να λάβωμεν, διά να λατρεύσωμεν Κύριον τον Θέρον ημών· και ημεῖς δεν εξέρυθρομεν με τι ἔχομεν να λατρεύσωμεν τον Κύριον, εωσού να φθάσωμεν εκεί. **27** Αλλ' ο Κύριος εσκλήρυνε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν ηθέλησε να εξαποστείλη αυτούς. **28** Και είπεν ο Φαραώ προς αυτόν, Φύγε απ' εμού πρόσεχε εις σεαυτόν, να μη ίδης πλέον το πρόσωπόν μου διότι εις οποίαν ημέραν ίδης το πρόσωπόν μου, θέλεις αποθάνει. **29** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Καθώς είπας, δεν θέλω ίδει πλέον το πρόσωπόν σου.

11 Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έτι μίαν πληγήν θέλω φρέπει επί τον Φαραώ και επί την Αἴγυπτον· μετά ταύτα θέλει σας εξαποστείλει εντεύθεν· εξαποστέλλων υμάς θέλει βεβαίως και διώξει υμάς ολοκλήρως εντεύθεν· 2 λάλησον τώρα εις τα ώτα του λαού, και ας ζητήσῃ πας ανήρ παρά του γείτονος αυτού, και πάσα γυνή παρά της γείτονος αυτής, σκεύη αργυρά, και σκεύη χρυσά. **3** Και ἐδωκεν ο Κύριος χάριν εις τον λαόν ενώπιον των Αιγυπτίων· ἔτι δε ο ἀνθρώπος ο Μωϋσῆς ήτο μέγας σφόδρα εν τη γη της Αιγύπτου ἐμπροσθεν των θεραπόντων του Φαραώ και ἐμπροσθεν του λαού. **4** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Ούτω λέγει ο Κύριος· Περὶ το μεσονύκτιον εγώ θέλω εξέλθει εις το μέσον της Αιγύπτου· **5** και παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου θέλει αποθάνει, από του πρωτοτόκου του Φαραώ, ὅστις κάθηται επί του θρόνου αυτού, ἔως του πρωτοτόκου της δούλης, ἣτις δουλεύει εν τω μύλω, και παν πρωτότοκον των κτηνῶν· **6** και θέλει εἰσθαι καθ' ὄλην την γην της Αιγύπτου κραυγὴ μεγάλη, οποία ποτέ δεν ἔγεινεν, οὐδέ μετά ταύτα θέλει γείνει τοιαῦτη· **7** επὶ πάντας ὁμῶς τους ιούς Ισραὴλ δεν θέλει κινήσει σκύλους την γλώσσαν αυτού, από ανθρώπου ἔως κτήνους· διά να γνωρίσθε ότι ο Κύριος ἐκάμε διάκρισιν μεταξὺ των Αιγυπτίων και του Ισραὴλ· **8** και πάντες ούτοι οι δούλοι οι σου θέλουσι καταβῆ προς εμέ· και θέλουσι προσπέσει ἐμπροσθέν μου λέγοντες, Ἐξελθε συ και πας ο λαός ο ακολουθών σε· και μετά ταύτα θέλω εξέλθει. Και εξήλθεν ο Μωϋσῆς από του Φαραώ μετά θυμού μεγάλου. **9** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Δεν θέλει σας εισακούσει ο Φαραώ, διά να πληθυνθώσι τα θαυμάσια μου εν τη γη της Αιγύπτου. **10** Ο Μωϋσῆς δε και ο Ααρὼν ἐκάμεν πάντα τα θαυμάσια ταύτα ενώπιον του Φαραώ· ο δε Κύριος εσκλήρυνε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους ιούς Ισραὴλ εκ της γης αυτού.

12 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρὼν εν τη γη της Αιγύπτου, λέγων, **20** Μην ούτος θέλει εἰσθαι εις εσάς αρχὶ μηνῶν· θέλει εἰσθαι εις εσάς πρώτος των μηνῶν του ενιαυτού. **3** Λαλήσατε προς πάσαν την συναγωγὴν του Ισραὴλ, λέγοντες, Την δεκάτην τούτου του μηνὸς ας λάβωσιν εις εαυτούς ἔκαστος εν αρνίον κατά τους οίκους των πατριών αυτῶν, εν αρνίον δι' ἔκαστον οίκον. **4** Εάν ὁμῶς ἡναὶ οι εν τω οίκῳ ολιγοστοί διά το αρνίον, αυτός και ο γείτων αυτού ο πλησιέστερος της οικίας αυτού ας λάβωσιν αυτό κατά τον αριθμὸν των ψυχῶν· ἔκαστος θέλει συναριθμείσθαι διά το αρνίον αναλόγως με το αρκετὸν εις αυτόν να φάγῃ. **5** Το δε αρνίον σας θέλει εἰσθαι τέλειον, αρφενικὸν ενιαύσιον· εκ των προβάτων ἡ εκ των αιγῶν θέλετε λάβει αυτό. **6** Και θέλετε φυλάττει αυτό μέχρι της δεκάτης τετάρτης του αυτού μηνὸς· και τότε ἀπαν το πλήθος της συναγωγῆς του Ισραὴλ θέλει σφάξει αυτό προς το εσπέρας. **7** Και θέλουσι λάβει εκ του αιμάτος και βάλει επί τους δύο παραστάτας και επί το ανώφλιον

της θύρας των οικιών, ὅπου θέλουσι φάγει αυτό. **8** Και θέλουσι φάγει το κρέας την νύκτα εκείνην, ὅπον εν πυρὶ με ἀζυμα, και με χόρτα πικρὰ θέλουσι φάγει αυτό· **9** μη φάγητε απ' αυτού αυμόν, μηδὲ βραστόν εν ὑdati, αλλά οπόν εν πυρὶ την κεφαλήν αυτού μετά των ποδῶν αυτού και μετά των εντοσθίων αυτού· **10** και μη αφήσητε υπόλοιπον απ' αυτού ἔως το πρωῒ ὁ, τι δε περισσεύθη απ' αυτοῦ ἔως το πρωΐ, καύσατε εν πυρὶ. **11** Και ούτω θέλετε φάγει αυτό· Εζωσμένοι τας οσφύας σας, ἔχοντες τα υποδήματα σας εις τους πόδας σας και την ράβδον σας εις την χείρα σας· και θέλετε φάγει αυτό μετά σπουδῆς· είναι πάσχα του Κυρίου. **12** Διότι την νύκτα ταύτην θέλω περάσει διά μέσου της γης της Αιγύπτου και θέλω πατάξει παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου, από ανθρώπου ἔως κτήνους· και θέλω κάμει κρίσεις εναντίον πάντων των θεών της Αιγύπτου. Εγώ ο Κύριος. **13** Και το αίμα θέλει είσθαι εις εσάς διά σημείον επί των οικιών, εις τας οποίας κατοικείτε· και διά τον ίδω το αίμα, θέλω σας παρατρέξει, και η πληγὴ δεν θέλει είσθαι εις εσάς διά να σας εξολοθρεύσῃ, ὅταν πατάξω την γην της Αιγύπτου. **14** Και η ημέρα αὕτη θέλει είσθαι εις εσάς εις μηνιμόδυνον· και θέλετε εορτάζει αυτήν εορτήν εις τον Κύριον εις τας γενεάς σας· κατά νόμον παντοτεινόν θέλετε εορτάζει αυτήν. **15** Επτά ημέρας θέλετε τρώγει αἵζυμα· από της πρώτης ημέρας θέλετε σηκώσει το πρόζυμον εκ των οικιών σας διότι ὀστις φάγη ἐνζυμα από της πρώτης ἔως της ερβόμης ημέρας, η ψυχὴ εκείνη θέλει εξολοθρεύθῃ εκ του Ισραὴλ. **16** Και εν τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι σύναξις αγία· και εν τη εβδόμη ημέρᾳ σύναξις αγία θέλει είσθαι εις εσάς· ουδεμία εργασία θέλει γίνεσθαι εν αυταῖς, εκτός δ, τι χρειάζεται εις ἔκαστον ἀνθρωπον διά να φάγῃ· τούτο μόνον θέλετε κάμει. **17** Θέλετε φυλάξει λοιπόν την εορτήν των αζύμων· διότι την αυτήν την ημέραν θέλω εξαγάγαγει τα τάγματα σας εκ της γης της Αιγύπτου· οθέν κατά νόμον παντοτεινόν θέλετε φυλάττει την ημέραν ταύτην εις τας γενεάς σας· **18** αρχόμενοι από της δεκάτης τετάρτης ημέρας του μηνὸς αφ' εσπέρας, θέλετε τρώγει αἵζυμα ἔως της εικοστής πρώτης ημέρας του μηνὸς την εσπέραν· **19** επτά ημέρας δεν θέλει ευρίσκεσθαι προζύμιον εν ταῖς οικίαις υμῶν· διότι ὀστις φάγη ἐνζυμα, η ψυχὴ εκείνη θέλει εξολοθρεύθῃ εκ της συναγωγῆς του Ισραὴλ, είτε ξένος είναι είτε αυτόχθων· **20** ουδέν ἐνζυμον θέλετε φάγει εν πάσαις ταις κατοικίαις υμῶν· διότι ὀστις φάγη τρώγει. **21** Τότε εκάλεσεν ο Μωϋσῆς πάντας τους προεβετέρους του Ισραὴλ και εἶπε προς αυτούς, Εκλέξατε και λάβετε εις εαυτούν εν αρνίον, κατά τας οικογενείας σας, και θύσατε το πάσχα· **22** ἐπειτα θέλετε λάβει δέσμην ιυσσώπου και θέλετε εμβάψῃει αυτήν εις το αίμα, το οποίον θέλει είσθαι εις λεκάνην· και από το αιμάτος του εν τη λεκάνῃ θέλετε κτυπήσει το ανώφλιον και τους δύο παραστάτας των θυρῶν· και ουδείς από σας θέλει εξέλθει εκ της θύρας της οικίας αυτού ἔως το πρωΐ· **23** διότι ο Κύριος θέλει περάσει διά να πατάξῃ τους Αιγυπτίους· και διά τον ίδη το αίμα επί το ανώφλιον και επί τους δύο παραστάτας, ο Κύριος θέλει παρατρέξει την θύραν, και δεν θέλει αφίσει τον εξολοθρευτήν να εισέλθῃ εις τας οικίας σας, διά να πατάξῃ. **24** Και θέλετε φυλάξει το πράγμα τούτο ως νόμον, εις σεαυτόν και εις τους ιούς σου, ἔως αιώνος. **25** Και διά τον εισέλθητε εις την γην, την οποίαν ο Κύριος θέλει σας δώσει καθώς ελάλησε, θέλετε φυλάξει την λατρείαν ταύτην. **26** Και ὅταν σας λέγωσιν οι ιοί σας, Τι σημαίνει εις εσάς η λατρεία αὕτη; **27** θέλετε αποκρίνεσθαι, Τούτο είναι θυσία του πάσχα εις τον Κύριον, διότι παρέτρεξε τας οικίας των ιούν Ισραὴλ εν Αιγύπτω, διότι επάταξε τους Αιγυπτίους και ἔσωσε τας οικίας ημών. Τότε ο λαός κύψας

προσεκύνησε. **28** Και αναχωρήσαντες οι υιοί Ισραήλ, ἔκαμον καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον Ααρών ούτως ἔκαμον. **29** Κατά δε το μεσονύκτιον ο Κύριος επάταξε παν πρωτότοκον εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου· από του πρωτότοκου του Φαραώ ὁστὶς κάθηται επὶ τοῦ θρόνου αυτού, ἔως του πρωτότοκου του αιχμαλώτου του εν τῷ δεσμωτηρίῳ και πάντα τα πρωτότοκα των κτηνῶν. **30** Και εσηκώθη ο Φαραώ την νύκτα, αυτός και πάντες οι θεράποντες αυτού και πάντες οι Αιγύπτιοι· και ἔγινε βοή μεγάλη εν τῇ Αιγύπτῳ· διότι δεν ἤτο οικία εἰς την οποίαν δεν υπήρχε νεκρός. **31** Και εκάλεσε τον Μωϋσήν και τον Ααρών διὰ νυκτός και εἶπε, Σηκώθητε, εξέλθετε εκ μέσου του λαού μου και σεις και οι υιοί του Ισραήλ· και υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον, καθὼς εἴπετε. **32** και τα ποιμνιά σας και τας αγέλας σας λάβετε, καθὼς εἴπετε, και απέλθετε· εὐλογήσατε δε και εμέ. **33** Και εβίαζον οι Αιγύπτιοι τον λαόν διὰ να εκβάλωσιν αυτὸν ταχέως εκ του τόπου διότι εἴπον, Ήμεις πάντες αποθνήσκομεν. **34** Και εσήκωσεν ο λαός την ζήμην αυτού πρὶν αναβῇ, ἔχων ἔκαστος την σκάψην αυτού επὶ τους ὠμούς αυτού, εντευλιγμένην εἰς τα φορέματα αυτού. **35** Και ἔκαμον οι υιοί του Ισραήλ κατά τὸν λόγον του Μωϋσέως και εζήτησαν πάρα των Αιγυπτίων σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά, και ενδύματα: **36** και ο Κύριος ἐδωκεν εἰς τον λαόν χάριν ενώπιον των Αιγυπτίων, και εδάνεισαν εἰς αυτούς ὄσα εζήτησαν και εγύμνωσαν τους Αιγυπτίους. **37** Ανεχώρησαν δε οι υιοί Ισραήλ από Ραμεσσού εἰς Σοκχώθ, περίπου εξακόσιαι χιλιάδες ἀνδρες πεζοί χωρίς των παιδίων. **38** Μετ' αυτών συνανέβη και μέγα πλήθος σύμμικτον ανθρώπων και ποιμνια και αγέλαι, κτήνη πολλά σφόδρα. **39** Και εκ της ζήμης, την οποίαν ἐφέραν εξ Αιγύπτου, ἐψήσαν εγκρυφίας ἀζύμους διότι δεν ἤτο προζύμιον, επειδὴ εδιώχθησαν εξ Αιγύπτου και δεν εδυνήθησαν να βραδύνωσιν, ουδέ εφόδιον προιτοίμασαν εἰς εαυτούς. **40** Ο καιρός δε της παροικίας των υιών Ισραήλ, την οποίαν παρώκησαν εν Αιγύπτῳ, ἥτο τετρακόσια και τριάκοντα ἑτη. **41** Και μετά τα τετρακόσια και τριάκοντα ἑτη, την αυτήν εκείνην ημέραν εξήλθον πάντα τα τάγματα του Κυρίου εκ γῆς Αιγύπτου. **42** Αὕτη είναι νυξ, ήτις πρέπει να φυλάσσηται εἰς τον Κύριον, διότι εξήγαγεν αυτούς εκ γῆς Αιγύπτουν αὐτή είναι η νυξ εκείνη του Κυρίου, ήτις πρέπει να φυλάττηται παρά πάντων των υιών Ισραήλ εἰς τὰς γενεάς αυτῶν. **43** Εἶπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν και Ααρών, Ούτος είναι ο νόμος του πάσχα ουδεὶς αλλογενής θέλει φάγει απ' αυτού· **44** και ἔκαστος δούλος αργυρώνητος αφού περιτμήθῃ, τότε θέλει φάγει απ' αυτού· **45** ο ξένος δε και ο μισθωτός δεν θέλουσι φάγει απ' αυτού. **46** Εν τῇ αυτῇ οικίᾳ θέλει φαγωθή από τους κρέατος δεν θέλετε φέρει ἔξω της οικίας, και οστούν δεν θέλετε συντρίψει απ' αυτού. **47** Πᾶσα η συναγωγή του Ισραήλ θέλει κάμει τούτο. **48** Και εάν τις ξένος, παροικών μετά σου, θέλῃ να κάμη το πάσχα εἰς τον Κύριον, ας περιτμηθῶι πάντα τα αρσενικά αυτού, και τότε ας πλησιάσῃ διὰ να κάμη αυτό· και θέλει εἰσθαι ως ο αυτόχθων τῆς γῆς διότι ουδεῖς απεριτίμητος θέλει φάγει απ' αυτού. **49** Ο αυτός νόμος θέλει εἰσθαι διὰ τὸν αυτόχθονα και διὰ τὸν ξένον τὸν παροικούντα μεταξύ σας. **50** Και ἔκαμον πάντες οι υιοί του Ισραήλ καθὼς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσήν και τον Ααρών ούτως ἔκαμον. **51** Και την αυτήν εκείνην ημέραν εξήγαγεν ο Κύριος τους υιούς Ισραήλ εκ γῆς Αιγύπτου κατά τα τάγματα αυτῶν.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Καθιέρωσον εἰς εμέ παν πρωτότοκον διανοίγον πάσαν μήτραν μεταξύ των υιών Ισραήλ, από ανθρώπου ἔως κτήνους

ιδικόν μου είναι τούτο. **3** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον λαόν, Ἐχετε εἰς την μνήμην σας την ημέραν ταύτην, καθ' ην εξῆλθετε εξ Αιγύπτου εξ οίκου δουλείας διότι ο Κύριος διά χειρός κραταιάς εξήγαγεν υμάς εκείθεν· ουδείς θέλει φάγει ἔνζυμα. **4** Σημερον εξέρχεσθε κατά τον μήνα Αβίθ. **5** Όταν λοιπόν ο Κύριος σε φέρη εἰς την γην των Χαναναίων και των Χετταίων και των Αμορραίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου ότι θέλει σοι δώσει, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, τότε θέλεις κάμει την λατρείαν ταύτην κατά τούτον τον μήνα. **6** Επιτά ημέρας θέλεις τρώγει ἀζύμα· εἰς δε την εβδόμηνη ημέραν θέλειν θέλει εισθαι εορτή εἰς τον Κύριον. **7** Άζυμα θέλουσι τρώγεσθαι τας επτά ημέρας και δεν θέλει φανή παρά σοι ἔνζυμον ουδὲ θέλει φανή παρά σοι προζύμιον καθ' ὅλα τα ὄριά σου. **8** Και κατ' εκείνην την ημέραν θέλεις αναγγείλει προς τον νιόν σου, λέγων, Τούτο γίνεται δι' εκείνον, το οποίον ο Κύριος ἔκαμεν εις εμέ, ότε εξήλθον εξ Αιγύπτου. **9** Και τούτο θέλει εἰσθαι εις διά σημείον επὶ της χειρός σου και διά ενθύμησιν μεταξύ των οφθαλμών σου, διά να ἴναι ο νόμος του Κυρίου εν τω στόματι σου· διότι διά χειρός κραταιάς σε εξήγαγεν ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **10** Θέλεις φυλάσσει λοιπόν τον νόμον τούτον εν τω καιρῷ αυτού κατ' ἑτοῖς. **11** Και ὅταν ο Κύριος σε φέρη εἰς την γην των Χαναναίων, καθώς ώμοσε προς σε και προς τους πατέρας σου, και δώση αυτήν εἰς σε, **12** τότε θέλεις αποχωρίσει διά τον Κύριον παν το ανοίγον μήτραν και παν πρωτότοκον των ζώων σου διά ἔχεις τα αρσενικά θέλουσιν εἰσθαι του Κυρίου. **13** Και παν πρωτότοκον ὄντον θέλεις εξαγοράζει με φρονίον· και αν δεν εξαγοράσῃς αυτό, τότε θέλεις λαμπτομήσει αυτό· και παν πρωτότοκον ανθρώπου μεταξύ των νιών σου θέλεις εξαγοράζει. **14** Και ὅταν εἰς το μέλλον σε ερωτήσῃ ο νιός σου, λέγων, Τι είναι τούτο; θέλεις ειπεῖ προς αυτόν, Διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· **15** και ότε ο Φαραώ επέμεινε εἰς το να μη μας εξαποστείλῃ, ο Κύριος εθανάτωσε παν πρωτότοκον εν τῃ γῃ της Αιγύπτου, από πρωτοτόκουν ανθρώπου ἔως πρωτοτόκουν κτήνους· διά τούτο θυσιάζω εἰς τον Κύριον παν αρσενικόν το οποίον ανοίγει την μήτραν, και παν πρωτότοκον των νιών μου εξαγοράζω. **16** Και τούτο θέλει εἰσθαι διά σημείον επὶ της χειρός σου και διά προμετώπιδον μεταξύ των οφθαλμών σου· επειδὴ διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **17** Ότε δε ο Φαραώ εξαπέστελε τον λαόν, ο Θεός δεν ὀδηγήσειν αυτούς διά της οδού της γῆς των Φιλισταίων, αν και ἥτο η συντομωτέρα διότι ο Θεός εἶπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμεληθῇ, και επιστρέψῃ εἰς Αιγύπτον. **18** Άλλ' ο Θεός περιέφερε τον λαόν διά της οδού της ερήμου προς την Ερυθράν θάλασσαν· και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εκ της γῆς Αιγύπτου παρατεταμένοι. **19** Και ἐλάβει μεθ' εαυτού ο Μωϋσῆς τα οστά του Ιωσήφ διότι είχεν ορκίσει μεθ' ὄρκου τους νιούς Ισραήλ, λέγων· Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθῆ· και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν μεθ' υμῶν. **20** Και αναχωρήσαντες από Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εν Εθάμι κατά τα ἄκρα της ερήμου. **21** Ο δε Κύριος προεπορεύετο αυτών, την ημέραν εν στύλω νεφέλης, διά να φέγγη εἰς αυτούς ὡστε να οδοιπορώσιν ημέραν και νύκτα· **22** δεν απεμάκρυνεν από της όψεως του λαού τον στύλον της νεφέλης την ημέραν, ούτε τον στύλον του πυρός την νύκτα.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ειπέ προς τους νιούς Ισραήλ να στρέψωσι και να

στρατοπεδέυσωσιν απέναντι Πι-αϊρώθ μεταξύ Μιγδώλ και της θαλάσσης, κατάντικρυ Βέελ-σεφών· κατάντικρυ τούτου θέλετε στρατοπεδέυσει πλήσιον της θαλάσσης· 3 διότι ο Φαραώ θέλει ειπεί περί των νιών Ισραήλ, Αυτοί πλανώνται εν τη γῇ συνέκλεισεν αυτούς η ἐρημος· 4 και εγώ θέλω σκηληρύνει την καρδίαν του Φαραώ, ώστε να καταδίωξῃ οπίσω αυτών· και θέλω δοξασθή επί τον Φαραώ και επί παν το στράτευμα αυτού· και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Και ἔκαμον ούτω. 5 Ανηγγέλθη δε προς τον βασιλέα της Αιγύπτου ότι ἐψυγειν ο λαός και η καρδία του Φαραώ και των θεραπόντων αυτού μετεβλήθη κατά του λαού και είπον, Διά τι εκάμοιμεν τούτο, ώστε να εξαποστείλωμεν τον Ισραήλ και να μη μας δουλεύη πλέον; 6 Ἐζέυχε λοιπόν την ἀμάξαν αυτού και παρέλαβε τον λαόν αυτού μεθ' εαυτού· 7 ἐλαβε δε εξακοσίας ἀμάξας εκλεκτάς, και πάσας τας ἀμάξας της Αιγύπτου, και αρχηγούς επί πάντων. 8 Και εσκλήρυνε Κύριος την καρδίαν Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, και κατεδίωξεν οπίσω των νιών Ισραήλ· οι δε νιοί Ισραήλ εξήρχοντο διά χειρός υψηλής. 9 Και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω αυτών, πάντες οι ἵπτοι, αι ἀμάξαι του Φαραώ, και οι ιππεῖς αυτού, και το στράτευμα αυτού· και ἐφθασαν αυτούς εστρατοπεδεύμενούς πλησίον της θαλάσσης απέναντι Πι-αϊρώθ, κατάντικρυ Βέελ-σεφών. 10 Και ὅτε επλησίασεν ο Φαραώ, οι νιοί Ισραήλ ψύσαν τους οφθαλμούς αυτών, και ίδού, οι Αιγύπτιοι ἥρχοντο οπίσω αυτών και εφοβήθησαν σφόδρα· και ανεβόησαν οι νιοί Ισραήλ προς τον Κύριον. 11 Και είπον προς τον Μωϋσῆν, Διότι δεν ἔσαν μνήματα εν Αιγύπτῳ, εξήγαγες ημάς διά να αποθάνωμεν εν τη ερήμῳ· Διά τι ἔκαμες εις ημάς τούτο και εξήγαγες ημάς εξ Αιγύπτου; 12 δεν είναι ούτος ο λόγος τον οποίον σοι είπομεν εν Αιγύπτῳ, λέγοντες, Ἀφές ημάς και ας δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους; διότι καλήτερον ἤτο εις ημάς να δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους, παρά να αποθάνωμεν εν τη ερήμῳ. 13 Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτηρίαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερον· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερον, δεν θέλετε ιδεί αυτούς πλέον εις τον αιώνα· 14 ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σάς σεις δε θέλετε μένει ήσυχοι. 15 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Τι βοάς προς εμέ· ειπέ προς τους νιούς Ισραήλ να κινήσωστι· 16 συ δε ψύσων την ράβδον σου και ἔκτεινον την χείρα σου επι την θαλάσσαν και σχίσον αυτήν, και ας διέλθωσιν οι νιοί Ισραήλ διά ζηράς εν μέσω της θαλάσσης· 17 και εγώ, ίδού, θέλω σκηληρύνει την καρδίαν των Αιγυπτίων, και θέλουσιν εμβή κατόπιν αυτών· και θέλω δοξασθή επί τον Φαραώ και επί παν το στράτευμα αυτού, επι τας ἀμάξας αυτού και επι τους ιππεῖς αυτού· 18 και θέλουσι γνωρίσει οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ὅταν δοξασθώ επί τον Φαραώ, επι τας ἀμάξας αυτού και επι τους ιππεῖς αυτού. 19 Τότε ο ἄγγελος του Θεού, ο προπορεύομενος του στρατεύματος του Ισραήλ, εσηκώθη και ἤλθεν οπίσω αυτών· και ο σύνολος της νεφέλης εσηκώθη απ' ἐμπροσθεν αυτών, και εστάθη ὅπισθεν αυτών· 20 και ἤλθε μεταξύ του στρατεύματος των Αιγυπτίων και του στρατεύματος του Ισραήλ· και εις εκείνους μεν ἤτο νέφος σκοτίζον, εις τούτους δε φωτίζον την νύκτα· ώστε το εν δεν επλησίασε το ἄλλο καθ' δημητρίου την νύκτα. 21 Ο δε Μωϋσῆς εξέτεινε την χείρα αυτού επι την θαλάσσαν· και ἔκαμεν ο Κύριος την θαλάσσαν να συρθή δόλην εκείνην την νύκτα υπό σφροδού ανατολικού ανέμου και κατέτησε την θαλάσσαν ξηράν, και τα ὄντα διεχωρίσθησαν. 22 Και εισήλθον οι νιοί του Ισραήλ εις το μέσον της θαλάσσης κατά το

ξηρόν, και τα ὄντα ἔσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών και εξ αριστερών αυτών, πάντες οι ἵπποι του Φαραώ, αι ἀμάξαι αυτού και οι ιππεῖς αυτού, εν τω μέσω της θαλάσσης. 23 Και εν τη φυλακή τη πρωινή επέβλεψεν ο Κύριος εκ του στύλου του πυρός και της νεφέλης επι το στράτευμα των Αιγυπτίων και συνετάραξε το στράτευμα των Αιγυπτίων· 25 και ἔξβαλε τους τροχούς των ἀμάξων αυτών, ώστε εσύροντο δυσκόλως και είπον οι Αιγύπτιοι, Ας φύγωμεν απ' ἐμπροσθεν του Ισραήλ, διότι ο Κύριος πολεμεῖ τους Αιγυπτίους υπέρ αυτών. 26 Ο δε Κύριος είπε προς τον Μωϋσῆν, Ἐκτείνον την χείρα σου επι την θαλάσσαν, και ας επαναστρέψωσι τα ὄντα επι τους Αιγυπτίους, επι τας ἀμάξας αυτών και επι τους ιππεῖς αυτών. 27 Και ἔξετεινεν ο Μωϋσῆς την χείρα αυτού επι την θαλάσσαν· και η θαλάσσα επανέλαβε την ορμήν αυτής περι την αυγήν· οι δε Αιγύπτιοι φεύγοντες απήντησαν αυτήν και κατέστρεψε Κύριος τους Αιγυπτίους εν τω μέσω της θαλάσσης· 28 διότι τα ὄντα επαναστρέψαντα εσκέπασαν τας ἀμάξας και τους ιππεῖς, παν το στράτευμα του Φαραώ, το οποίον είχεν εμβή κατόπιν αυτών εις την θαλάσσαν· δεν ἔμενεν εξ αυτών ουδέ εἰς. 29 Οι δε νιοί Ισραήλ επέρασαν διά ζηράς εν μέσω της θαλάσσης και τα ὄντα ἔσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών αυτών και εξ αριστερών αυτών. 30 Και ἔσωσε Κύριος εν τη ημέρᾳ εκείνη τον Ισραήλ εκ χειρός των Αιγυπτίων και είδεν ο Ισραήλ τους Αιγυπτίους νεκρούς επι το χειλος της θαλάσσης. 31 Και είδεν ο Ισραήλ το μέγα εκείνο έργον, το οποίον ἔκαμεν ο Κύριος επι τους Αιγυπτίους και εφοβήθη ο λαός τον Κύριον, και επίστευσεν εις τον Κύριον, και εις τον Μωϋσῆν τον θεράποντα αυτού.

15 Τότε ἔψαλεν ο Μωϋσῆς και οι νιοί Ισραήλ την ωδήν ταύτην προς τον Κύριον, και είπον λέγοντες, Ας ϕάλλω προς τον Κύριον· διότι ἐδοξάσθη ενδόξως τον ἵππον και τον αναβάτην αυτού ἐρρίψεν εις την θαλάσσαν. 2 Ο Κύριος είναι η δύναμις μου και το ἄσμα μου, και εστάθη η σωτηρία μου· αυτός είναι θεός μου και θέλω δοξάσει αυτόν· θεός του πατρός μου, και θέλω ψύσωει αυτόν. 3 Ο Κύριος είναι δυνατός πολεμηστής Κύριος το ὄνομα αυτού. 4 Του Φαραώ τας ἀμάξας και το στράτευμα αυτού ἐρρίψεν εις την θαλάσσαν· και εκλεκτοί πολέμαρχοι αυτού κατεποντίσθησαν εν τη Ερυθρᾷ θαλάσσῃ. 5 Αι ὄντες εσκέπασαν αυτούς· ως πέτρα κατεβιθίσθησαν εις τα βάθη. 6 Η δεξιά σου, Κύριε, εδοξάσθη εις δύναμιν· η δεξιά σου, Κύριε, συνέτριψε τον εχθρόν. 7 Και με το μέγεθος της υπεροχής σου εξαλόθρευσας τους υπεναντίους σου· εξαπέστειλας την οργήν σου και κατέφαγεν αυτούς ως καλάμην. 8 Και με την πνοήν του θυμού σου τα ὄντα επεσωρεύθησαν ομούτα κύματα εστάθησαν ως σωρός, αι ὄντες σοι ἐπήξαν εν τω μέσω της θαλάσσης. 9 Ο εχθρός είπε, θέλω καταδίωξει, θέλω καταφθάσει, θέλω διαμοιρασθή τα λάκυφα· η ψυχή μου θέλει χορτασθή επ' αυτούς θέλω σύρει την μάχαιραν μου, η χειρ μου θέλει αφανίσει αυτούς. 10 Εφύσθησας με τον ἀνέμον σου και η θαλάσσα εσκέπασεν αυτούς· κατεβιθίσθησαν ως μόλυβδος εις τα φοβερά ὄντα. 11 Τις όμοιός σου Κύριε, μεταξύ των θεών; Τις όμοιός σου, ἐνδόξος εις αγιότητα, θαυμαστός εις ὄντα, ενεργάν τεράστια· 12 Εξέτεινες την δεξιάν σου, και η γη κατέπιεν αυτούς. 13 Με το ἔλεος σου ὡδήγησας τον λαόν τούτον, τον οποίον ελύτρωσας· ὡδήγησας αυτού με την δύναμιν σου προς την κατοικίαν της αγιότητός σου. 14 Οι λαοί θέλουσιν ακούσει και φρίξει· πόνοι θέλουσι κατακυριεύσει τους κατοίκους της Παλαιστίνης. 15 Τότε θέλουσιν εκπλαγή οι ηγεμόνες Εδώμ· τρόμος θέλει καταλάβει τους ἄρχοντας του

Μωάβ πάντες οι κάτοικοι της Χαναάν θέλουσιν αναλυθή. **16** Φόβος και τρόμος θέλει επιπέδει σε¹ αυτούς από του μεγέθους του βραχίονός σου θέλουσιν απολιθωθή, εωσού περάσον ο λαός σου, Κύριε, εωσού περάσον ο λαός σύτος, τον οποίον απέκτησας. **17** Θέλεις εισαγάγει αυτούς και φυτεύσει αυτούς εις το όρος της κληρονομίας σου, τον τόπον, Κύριε, τον οποίον η θοίμασας διά κατοικιάν σου, το αγιαστήριον, Κύριε, το οποίον αι χείρες σου ἔστησαν. **18** Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τους αιώνας των αιώνων. **19** Διότι εισήλθον οι ίπποι του Φαραώ εις την θάλασσαν μετά των αμαξών αυτού και μετά των ππέων αυτού, και ο Κύριος ἔστρεψεν εις¹ αυτούς τα ὄντα της θαλάσσης οι δε νιοί Ισραήλ επέρασαν διά ξηράς εν τω μέσῳ της θαλάσσης. **20** Μαριάμ δε η προφήτις, η αδελφή του Ααρών ἐλαβε το τύμπανον εν τη χειρὶ αυτῆς και πάσαι αι γυναίκες εξήλθον κατόπιν αυτῆς μετά των τυμπάνων και χορών. **21** Και η Μαριάμ ανταπεκρίνετο προς αυτούς, λέγουσα, Ψάλλετε εις τον Κύριον διότι εδοξάσθη ενδόξως τον ἵππον και τον αναβάτην αυτού ἔρριψεν εις θάλασσαν. **22** Τότε εσήκωσεν ο Μωϋσῆς τους Ισραήλιτας από της Ερυθράς θαλάσσης, και εξήλθον εις την ἔρημον Σοῦρ· και περιεπάτον τρεις ημέρας εν τη ἔρημον και δεν εύρισκον υδρω. **23** Και εκείθεν ἤλθον εις Μερράν δεν ήδυναντο όμως να πίωσιν εκ των υδάτων της Μερράν, διότι ήσαν πικρά· διά τούτο και επωνομάσθη Μερράν. **24** Και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγων, Τι θέλομεν πίει; **25** Ο δε Μωϋσῆς εβόησε προς τον Κύριον· και ἔδειξεν εις αυτόν ο Κύριος ζύλον, το οποίον ὅτε ἔρριψεν εις τα ὄντα, τα ὄντα εγλυκάνθησαν. Εκεί ἔδωκεν εις αυτούς παραγγελίαν και διάταγμα, και εκεί εδοκίμασεν αυτούς **26** και είπεν, Εάν ακούσης επιμελώς την φωνὴν Κυρίου του Θεού σου και πράττης το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού και δώσης ακρόσιαν εις τας εντολάς αυτού και φυλάξης πάντα τα προστάγματα αυτού, δεν θέλω φέρει επί σε ουδεμίαν εκ των νόσων, τας οποίας ἔφερα κατά των Αιγυπτίων· διότι εγώ είμαι ο Κύριος ο θεραπεύων σε. **27** Ἐπειτα ἤλθον εις Αιλέιμ, όπου ήσαν δώδεκα πηγαὶ υδάτων και εβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· και εκεί εστρατοπέδευσαν πλησίον των υδάτων.

16 Εσηκώθησαν δε από Αιλέιμ· και ἤλθον πάσα η συναγωγὴ των νιών Ισραήλ εις την ἔρημον Σιν, την μεταξύ Αιλέιμ και Σινά, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του δευτέρου μηνὸς αφού εξήλθον εκ γῆς Αιγύπτου. **2** Και εγόγγυζε πάσα η συναγωγὴ των νιών Ισραήλ κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών εν τη ἔρημω. **3** Και είπον προς αυτούς οι νιοί Ισραήλ, Εἴθε να απεθνήσοκεν υπό της χειρὸς του Κυρίου εν τη γῇ της Αιγύπτου, ὅτε εκαθήμεθα πλησίον των λεβήτων του κρέατος και ότε ετρώγομεν ἀρτον εις χορτασμὸν διότι εξηγάγετε ημάς εις την ἔρημον ταύτην, διά να θανατώσητε με την πείναν πάσαν την συναγωγὴν ταύτην. **4** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ιδού, θέλω βρέξει εις εσάς ἀρτον εξ ουρανού και θέλει εξέρχεσθαι ο λαός και συνάγει καθ'¹ ημέραν το αρκούν της ημέρας, διά να δοκιμάσω αυτούς, αν θέλωσι περιπατεῖ εις τον νόμον μου ή ουχί· **5** την δε ἔκτην ημέραν αι ετοιμάζωσιν εκείνο το οποίον ἤθελον εισαγάγει, και ας ἡναι διπλάσιον του ὄσον συνάγουσι καθ'¹ ημέραν. **6** Και είπον ο Μωϋσῆς και ο Ααρὼν προς πάντας τους νιούς Ισραήλ, Το εσπέρας θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος εξήγαγεν υμάς εκ γῆς Αιγύπτου· **7** και το πρωΐ θέλετε ιδεί την δόξαν του Κυρίου, διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας εναντίον του Κυρίου· επειδή ημείς τι είμεθα, ώστε να γογγύζετε καθ'¹ ημών; **8** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Τούτο θέλει γείνει, όταν ο Κύριος δώσῃ εις εσάς το εσπέρας κρέας να φάγητε και το πρωΐ

άρτον εις χορτασμόν· διότι ήκουσε Κύριος τους γογγυσμούς σας τους οποίους γογγύζετε καθ'¹ αυτού· και τι είμεθα ημείς; οι γογγυσμοί σας δεν είναι καθ'¹ ημών, αλλά κατά του Κυρίου. **9** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών, Επει προς πάσαν την συναγωγὴν των νιών Ισραήλ, Πλησίαστε ἐμπροσθετον του Κυρίου· διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας. **10** Και ενώ ελάλει ο Ααρών προς πάσαν την συναγωγὴν των νιών Ισραήλ, ἔστρεψαν το πρόσωπον προς την ἔρημον, και ίδου, η δόξα του Κυρίου εφάνη εν τη νεφέλῃ. **11** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **12** Ἡκουσα τους γογγυσμούς των νιών Ισραήλ λάλησον προς αυτούς, λέγων, Το εσπέρας θέλετε φάγει κρέας, και το πρωΐ θέλετε χορτασθή από ἀρτον, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **13** Και το εσπέρας ανέβησαν ορτύκια και εσκέπασαν το στρατόπεδον· και το πρωΐ καθ'¹ όλα τα πέρι του στρατοπέδου ήτο στρώμα δρόσου. **14** Και αφού το στρώμα της δρόσου ανέβη, ίδου, επί το πρόσωπον της ερήμου ήτο λεπτόν τι στρογγύλον, λεπτόν ως πάχνη επί της γῆς. **15** Και ότε είδον οι νιοί Ισραήλ, επίπον προς αλλήλους, Τι είναι τούτο; διότι δεν ήξευρον τι ἤτο. Και ο Μωϋσῆς είπε προς αυτούς, Ούτος είναι ο ἄρτος, τον οποίον ο Κύριος σας δίδει διά να φάγητε· **16** ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος, Συνάχατε εξ αυτοῦ ἔκαστος ὃσον χρειάζεται διά να φάγη, εν γομόρ κατά κεφαλήν, κατά τον αριθμόν των ψυχών σας λάβετε ἔκαστος διά τους ομοσκήνους αυτού. **17** Και ἔκαμψαν ούτως οι νιοί Ισραήλ, και συνήγαγον ἄλλος πολύ και ἄλλος ολίγον. **18** Και ότε εμέτρησαν με το γομόρ, δόστις είχε συνάξει πολύ, δεν ελάμβανε πλειότερον· και όστις είχε συνάξει ολίγον, δεν ελάμβανεν ολιγώτερον ἔκαστος ελάμβανεν ὃσον εχειρίζετο εις αυτόν διά τροφήν. **19** Είπε δε προς αυτούς ο Μωϋσῆς, Ας μη αφίνη εξ αυτοῦ μηδείς την πολύτοπην ἔως πρωΐ. **20** Πλην δεν υπήκουσαν εις τον Μωϋσῆν· αλλά αφήκαν τινές υπόλοιπον εξ αυτού ἔως πρωΐ, και εγέννησε σκώληκας και εβρώμησε· και εθυμώθη εναντίον αυτών ο Μωϋσῆς. **21** Και συνήγον αυτό καθ'¹ εκάστην πρωΐαν, ἔκαστος ὃσον εχειρίζετο διά τροφήν αυτού· και ότε ο ήλιος εθέρμανε, διελύνετο. **22** Την δε ἔκτην ημέραν συνήγαγον τροφήν διπλασίαν, δύο γομόρ δι'¹ ἔνα· και ἤλθον πάντες οι ἀρχόντες της συναγωγῆς και ανήγγειλαν τούτο προς τον Μωϋσῆν. **23** Ο δε είπε προς αυτούς, Τούτο είναι το οποίον είπε Κύριος· Αὔριον είναι σάββατον, ανάπταυσις αγία εις τον Κύριον· ψήσατε ό, τι έχετε να ψήσητε και βράσατε ό, τι έχετε να βράσητε· και παν το περισσόν εναποταμίευσατε εις εαυτούς διά να φυλάττηται ἔως πρωΐ. **24** Και εναποταμίευσαν αυτό ἔως πρωΐ, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσῆς· και δεν εβρώμησεν ουδὲ ἔγινε σκώληξ εν αυτώ. **25** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Φάγετε αυτό σήμερον· διότι σήμερον είναι σάββατον εις τον Κύριον· σήμερον δεν θέλετε ευρεῖ αυτό εν τη πεδάδι· **26** εξ ημέρας θέλετε συνάγει αυτό· εν τη εβδόμη ομώνη ημέρα, τω σαββάτω, εν ταύτῃ δεν θέλει ευρίσκεσθαι. **27** Τινές δε εκ του λαού εξήλθον την εβδόμην ημέραν διά να συνάξωται, πλην δεν εύρον. **28** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ἔως πότε δεν θέλετε να φυλάττητε τας εντολάς μου και τους νόμους μου; **29** ίδετε ότι ο Κύριος ἔδωκεν εις εσάς το σάββατον, διά τούτο την ἔκτην ημέραν σας δίδει ἀρτον δύο ημερών· καθίσατε ἔκαστος εις τον τόπον αυτού· ας μη εξέρχεται μηδείς εκ του τόπου αυτού την εβδόμην ημέραν. **30** Και ἔκαμψε κατάπαυσιν ο λαός την εβδόμην ημέραν. **31** Και εκάλεσεν ο οίκος του Ισραήλ το όνομα αυτού Μάν· ήτο δε όμιον με σπόρον κοριάνδρου λευκόν· και η γεύσις αυτού ως πλακούντιον με μέλι. **32** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος· Γεμίσατε εξ

αυτού εν γομόρ, διά να φυλάττηται εις τας γενεάς σας, διά να βλέπωσι τον ἄρτον με τον οποίον ἔθρεψα υμάς εν τη ερήμῳ, αφού ἔζηγαν υμάς εκ γῆς Αιγύπτου. **33** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών, Λάβε μίαν στάμνον, και βάλε εν αυτῇ εν γομόρ πλήρες από μάννα, και θες αυτήν ἐμπροσθεν του Κυρίου, διά να φυλάττηται εις τας γενεάς σας. **34** Και ἐθεσεν αυτήν ο Ααρών ἐμπροσθεν του Μαρτυρίου, διά να φυλάττηται, καθὼς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **35** Και ἐτρωγον οι υἱοί Ισραήλ το μάννα τεσσαράκοντα ἑτη, εωσού ἡλθον εις γην κατοικουμένην ἐτρωγον το μάννα, εωσού ἡλθον εις τα ὄρια της γης Χαναάν. **36** Το δε γομόρ είναι το δέκατον του εφά.

17 Και εσηκώθη πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εκ της ερήμου Σιν, ακολουθούντες τας οδοιπορείας αυτών κατά την προσταγήν του Κυρίου, και εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν ὅπου δεν ἦτο ὑδάρι διά να πίῃ ο λαός. **2** Και ελοιδόρει ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Δος εις ημάς ὑδωρ διά να πίωμεν. Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσῆς, Διά τι λοιδορείτε κατ' εμού; διά τι πειράζετε τον Κύριον; **3** Και εδίψωσεν ο λαός εκεί διά ὑδωρ και εγόγγυεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Διά τι τούτο; ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου, διά να θανατώσης ημάς και τα τέκνα ημών και τα κτήνη ημών με την δίψαν; **4** Και εβόθησεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον, λέγων, Τι να κάμω εις τούτον τον λαόν; ολίγον λείπει να με λιθοβολήσωσι. **5** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Διάβα ἐμπροσθεν του λαού, και λάβε μετά σεαυτόν εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ· και την ράβδον, σου, με την οποίαν εκπύησας τον ποταμόν, λάβε εν τη χειρί σου και ὑπαγε: **6** Ιδού, εγώ θέλω σταθή εκεί ἐμπροσθέν σου επὶ της πέτρας εν Χωρίβῃ, και θέλεις κτυπήσει την πέτραν και θέλει εξέλθει ὑδωρ εξ αυτῆς διά να πίῃ ο λαός. Και ἐκαμεν ούτως ο Μωϋσῆς ενώπιον των πρεσβυτέρων του Ισραήλ. **7** Και εκάλεσε το ὄνομα του τόπου Μασσά, και Μεριβά, διά την λοιδορίαν των υιών Ιαραήλ, και διότι επείρασαν τον Κύριον, λέγοντες, Είναι ο Κύριος μεταξύ ημών ή ουχί; **8** Τότε ἡλθεν ο Αμαλήκ και επολέμησε με τον Ισραήλ εν Ραφιδείν. **9** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ιησούν, Ἐκλεξον εις ημάς ἀνδράς και εξελέητον πολέμησον με τον Αμαλήκ· αὐριον εγώ ύλων σταθή επὶ της κορυφῆς του βουνούν, κρατώντων εν τη χειρί μου την ράβδον του Θεού. **10** Και ἐκαμεν ο Ιησούς καθώς είπε προς αυτόν ο Μωϋσῆς και επολέμησε με τον Αμαλήκ ο δε Μωϋσῆς, ο Ααρών και ο Ωρ, εις εκ του ενός μέρους και εις εκ του ἄλλου, υπεστήριζον τας χειρας αυτού· και αι χειρες αυτού ἐμενον εστηριγμέναι μέχρι δύσεως ηλίου. **11** Και κατέστρεψεν ο Ιησούς τον Αμαλήκ και τον λαόν αυτού, εν στόματι μαχαίρας. **12** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Γράψον τούτο εν βιβλίῳ προς μνημόσυνον, και παράδος εις τα ὡτά του Ιησού ότι θέλω εξαλείψω εξάπαντος την μνήμην του Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν. **13** Και ωκοδόμησεν εκεί ο Μωϋσῆς θυσιαστήριον και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Ιεοβά-Νισσό: **16** και είπεν, Επειδή χειρ υψώθη κατά του θρόνου του Κυρίου, θέλει είσθαι πόλεμος του Κυρίου προς τον Αμαλήκ από γενεάς εις γενεάν.

18 Ἦκουσε δε ο Ιοθόρ, ο ιερεύς της Μαδιάμ, ο πενθερός του Μωϋσέως, πάντα όσα ἐκαμεν ο Θεός εις τον Μωϋσῆν και εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού, ότι εξήγαγεν ο Κύριος τον

Ισραήλ εξ Αιγύπτου. **2** Και ἐλαβεν ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, Σεπφώραν την γυναίκα του Μωϋσέως, την οποίαν είχε πέμψει οπίσου, **3** και τους δύο αυτής υιούς, εκ των οποίων του ενός το ὄνομα ἦτο Ηγρώμ, Διότι πάροικος, εἴπεν, εστάθην εν ξένη γῆ: **4** το δε ἄλλον το ὄνομα Ελιέζερ, Διότι ο Θεός, είπε, του πατρός μου εστάθη βοηθός μου και με ἐσώνταν εκ της μαχαίρας του Φαραώ: **5** και ἤλθεν ο Ιοθόρ ο πενθερός του Μωϋσέως προς τον Μωϋσῆν μετά των υιών αυτού και μετά της γυναικός αυτού εις την ἐρήμον, όπου ἦτο εστρατοπεδευμένος εις το δρός του Θεού: **6** και αντίγγειλε προς τον Μωϋσῆν, Εγώ Ιοθόρ ο πενθερός σου ἔρχομαι προς σε και η γυνή σου και οι δύο υιοί αυτής μετ' αυτής. **7** Και εξήλθεν ο Μωϋσῆς εις συνάντησιν του πενθερού αυτού και προσεκύνησεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν· και ηρώτησαν ο εις τον ἄλλον περὶ της υγείας αυτών, και εισήλθον εις την σκηνήν. **8** Και δηγήθη ο Μωϋσῆς προς τον πενθερόν αυτού πάντα όσα ο Κύριος ἐκαμεν εις τον Φαραώ και εις τους Αιγυπτίους υπέρ του Ισραήλ, πάντας τους μόχθους οίτινες συνέβησαν εις αυτούς καθ' οδόν, και ηλευθέρωσεν αυτούς ο Κύριος. **9** Υπερεχάρη δε ο Ιοθόρ διά πάντα τα αγαθά όσα ο Κύριος ἐκαμεν εις τον Ισραήλ, τον οποίον ήλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων. **10** Και είπεν ο Ιοθόρ, Ευλογητός Κύριος, ὅστις σας ήλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός του Φαραώ ὅστις ήλευθέρωσε τον λαόν υποκάτωθεν της χειρός των Αιγυπτίων. **11** τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος είναι μέγας υπέρ πάντας τους θεούς· διότι εις το πράγμα, εις το οποίον υπερηφανεύθησαν, εστάθη ανώτερος αυτών. **12** Έλαβεν ἐπειτα ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, ολοκαυτώματα και θυσίας διά να προσφέρει εις τον Θεόν· και ἤλθεν ο Ααρών, και πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, να φάγωσιν ἄρτον μετά τον πενθερόν του Μωϋσέως, ἐμπροσθεν του Θεού. **13** Και την επαύριον εκάθισεν ο Μωϋσῆς διά να κρίνη τον λαόν, και παρίστατο ο λαός ἐμπροσθεν του Μωϋσέως από πρωΐας ἔως εσπέρας. **14** Και ιδών ο πενθερός του Μωϋσέως πάντα όσα ἐκαμεν εις τον λαόν, είπε, Τι είναι τούτο το πράγμα, το οποίον κάμνεις εις τον λαόν; διά τι συ κάθησαι μόνος, ἀπάς δε ο λαός παρίσταται ἐμπροσθεν σου από πρωΐας ἔως εσπέρας; **15** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον πενθερόν αυτού, διότι ο λαός ἔρχεται προς εμέ διά να ερωτήση τον Θεόν: **16** όταν ἔχωνται υπόθεσιν τινά, ἔρχονται προς εμέ και εγώ κρίνω μεταξύ του ενός και του ἄλλου· και δεικνύω εις αυτούς τα προστάγματα του Θεούν και τους νόμους αυτού. **17** Και είπεν ο πενθερός του Μωϋσέως προς αυτόν, Δεν είναι καλόν το πράγμα, το οποίον κάμνεις: **18** βεβαίως και συ θέλεις αποκάμει και ο λαός ούτος ο μετά σου διότι το πράγμα είναι πολύ βαρύ διά σέ δεν δύνασαι μόνος να κάμνης τούτο. **19** Άκουσον λοιπόν την φωνήν μου θέλω σε συμβούλευσέι και ο Θεός θέλει εἰσθαι μετά σου συ μεν ἔσο ενώπιον του Θεού υπέρ του λαού, διά να αναφέρης τας υπόθεσιν προς τον Θεόν: **20** και δίδασκε αυτούς τα προστάγματα και τους νόμους και δείκνυε προς αυτούς την οδόν εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσι, και τα ἔργα τα οποία πρέπει να πράττωσι. **21** πλην ἔκλεξον εκ παντός του λαού ἀνδρας αξίους, φοβουμένους τον Θεόν, ἀνδρας φιλαλήθεις, μισούντας την φιλαργυρίαν· και κατάστησον αυτούς επ' αυτών χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους και δεκάρχους: **22** και ας κρίνωσι τον λαόν πάντοτε· και πάσαν μεν μεγάλην υπόθεσιν ας αναφέρωσι προς εμέ δε πάσαν δε μικράν υπόθεσιν ας κρίνωσιν αυτοί· ούτω θέλεις ανακουφισθή, και θέλουσι βαστάζει το βάρος μετά σου. **23** εάν κάμης τούτο το πράγμα και ο Θεός σε προστάζῃ ούτω, τότε θέλεις δυνηθή να ανθέξης,

και προσέτι πας ο λαός ούτος θέλει φθάσει εις τον τόπον αυτού εν ειρήνη. **24** Και ήκουεν ο Μωϋσής την φωνήν του πενθερού αυτού και ἔκαμε πάντα θά είπε. **25** Και ἐκλεξεν ο Μωϋσής εκ παντός του Ισραήλ ἀνδρας αξίους και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς επί του λαού, χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους και δεκάρχους. **26** και ἔκρινον τον λαόν εν παντὶ καιρῷ τας μεν υποθέσεις τας δυσκόλους ανέφερον προς τον Μωϋσήν, πάσαν δε μικράν υπόθεσιν ἔκρινον αυτοί. **27** Ἐπειτα προέπεμψεν ο Μωϋσής τον πενθερόν αυτού και απήλθεν εις την γην αυτού.

19 Εις τὸν τρίτον μήνα τῆς εξόδου τῶν νιών Ισραὴλ εκ τῆς Αιγύπτου, την ἡμέραν ταύτην ἥλθον εἰς τὴν ἑρμηνὸν Σινά.

2 Εστηκώθησαν δε από Ραφιδεῖν και ἥλθον εἰς τὴν ἑρμηνὸν Σινά και εστρατοπέδευσαν εν τῇ ερήμῳ και εκεὶ κατεσκήνωσεν ο Ισραὴλ ἀπέναντι του ὄρους. **3** Ο δε Μωϋσῆς ἀνέβη προς τὸν Θεόν· και εκάλεσεν αυτὸν ο Κύριος εκ του ὄρους, λέγων, Οὐτῷ θέλεις εἰπεῖ προς τὸν οἶκον Ιακώβ, και αναγαγεῖλει προς τους νιών Ισραὴλ. **4** Σεις εἴδετε ὃς ἔκαμε εἰς τους Αιγυπτίους, και σας εστήκωσα ὡς επὶ πτερύγων αετούς και σας ἔφερα πρὸς εμαυτόν. **5** τώρα λοιπόν εάν τωντὶ υπακούσητε εἰς τὴν φωνὴν μου, και φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, θέλετε εἰσθαι εἰς εμὲ ο εκλεκτός από πάντων των λαών· διότι ιδική μου είναι πάσα η γῆ· **6** και σεις θέλετε εἰσθαι εἰς εμὲ βασιλεῖον ιεράτευμα και θένος ἄγιον. Οὗτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους θέλεις εἰπεῖ προς τους νιών Ισραὴλ. **7** Και ἥλθεν ο Μωϋσῆς και εκάλεσε τους πρεσβύτερους του λαού και θέθεν ἐμπροσθεν αυτῶν πάντας εκείνους τους λόγους, τους οποίους προσέταξεν εις αυτὸν ο Κύριος. **8** Και ἀπεκρίθη ομοφύωνας πας ο λαός, λέγων, Πάντα ὃς εἴπεν ο Κύριος θέλομεν πράξει. Και ανέφερεν ο Μωϋσῆς προς τὸν Κύριον τους λόγους του λαού. **9** Και εἴπε τὸν Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, Ιδού, εγὼ ἔρχομαι πρὸς σὲ εν φενέλῃ πυκνῇ, διὰ να ακούσητος ο λαός ὅταν λαλήσω πρὸς σὲ, και ἔτι να πιστεύῃ εἰς σὲ πάντοτε. Ανήγγειλε δε ο Μωϋσῆς προς τὸν Κύριον τους λόγους του λαού. **10** Και εἴπε τὸν Κύριος προς τὸν λαόν και αγίασον αυτούς στήμερον και αὔριον, και ας πλύνωσι τα ἱμάτια αυτῶν. **11** και ας ἦναι ἐτοιμοὶ εἰς τὴν ημέραν την τρίτην· διότι εν τῇ ημέρᾳ τη τρίτη θέλει καταβῆναι ο Κύριος επὶ τὸν ὄρος Σινά ενώπιον παντός του λαού. **12** και θέλεις βάλει εἰς τὸν λαόν ὄρια κυκλόθεν, λέγων, Προσέχετε εἰς εαυτούς μη αναβίτε εἰς τὸν ὄρος ή γεγίσητε εἰς τα ἀκρα αυτούς ὄστις γεγίση τὸν ὄρος, θέλει εξάπαντος θανατωθῆναι. **13** δεν θέλει εγγίσει εἰς αυτὸν χειρ, διότι με λίθους θέλει λιθοβοληθῆναι με βέλη θέλει κατατοξευθῆναι ζώνες είναι είτε ἀνθρωπος, δεν θέλει ζῆσει. Όταν η σάλπιγξ ηχήσῃ, τότε θέλουσιν αναβίη επὶ τὸν ὄρος. **14** Και κατέβη ο Μωϋσῆς απὸ τὸν ὄρους πρὸς τὸν λαόν και ηγίασε τὸν λαόν· και ἐπλυναν τα ἱμάτια αυτῶν. **15** Και εἴπε πρὸς τὸν λαόν, Γίνεσθε ἐτοιμοὶ διὰ τὴν ημέραν την τρίτην· μη πλησιάστε εἰς γυναίκα. **16** Και εν τῃ ημέρᾳ τῃ τρίτῃ το πρωῒ ἔγινεν βροντά και αστραπά, και νεφέλη πυκνή ἥτο επὶ του ὄρους, και φωνὴ σάλπιγγος δυνατὴ σφόδρα· και ἐτρέμε πας ο λαός ο εν τω στρατοπέδῳ. **17** Τότε εξήγαγεν ο Μωϋσῆς τὸν λαόν εκ του στρατοπέδου εἰς τὴν συνάντησιν του Θεού· και εστάθησαν υπὸ το ὄρος. **18** Το δέ ὄρος Σινά ἥτο ὀλὸν καπνός, διότι κατέβη ο Κύριος εν πυρὶ επὶ αυτὸν ἀνέβαινε δε ο καπνός αυτού ως καπνός καμίνου και ὀλὸν το ὄρος εσείστε σφόδρα. **19** Και ὅτε η φωνὴ τῆς σάλπιγγος προέβαινεν αυξανομένη σφόδρα, ο Μωϋσῆς ελάλει και ο Θεός απεκρίνετο προς αυτόν μετά φωνῆς. **20** Και κατέβη ο Κύριος επὶ τὸν ὄρος Σινά, επὶ την κορυφήν του ὄρους και εκάλεσε

Κύριος τὸν Μωϋσῆν επὶ τὴν κορυφήν του ὄρους, και ανέβη ο Μωϋσῆς. **21** Και εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Καταβάσ, διαμαρτυρήθητι προς τὸν λαόν, μήποτε υπερβώσα τα ὄρια και αναβώσι προς τὸν Κύριον διὰ να πειρεγασθώσι και πέσωσι πολλοὶ εξ αυτῶν **22** και οι ιερεῖς δε οι πλησιάζοντες προς τὸν Κύριον ας αγιασθώσι, διά να μη εξορμήσῃ ο Κύριος επ' αυτούς. **23** Και εἴπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Ο λαός δεν δύναται να αναβῇ εἰς τὸν ὄρος Σινά· διότι συ προσέσταξας εἰς ημάς, λέγων, Βάλε ὄρια κυκλόθεν του ὄρους και αγίασον αυτό. **24** Και εἴπε Κύριος πρὸς αυτόν, Υπαγε, κατάβα· ἐπειτα θέλεις αναβῇ, σι και ο Αερών μετά σού οι ιερεῖς ὁμος και ο λαός ας μη υπερβώσι τα ὄρια διά να αναβώσι προς τὸν Κύριον, διά να μη εξορμήσῃ επ' αυτούς. **25** Και κατέβη ο Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν και ὡμίλησε προς αυτούς.

20 Και ελάλησεν ο Θεός πάντας τους λόγους τούτους, λέγων, **2** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο εξαγαγών σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **3** Μη ἔχης ἄλλους θεούς πλην εμού. **4** Μη κάμης εις σεαυτὸν εἰδωλον, μηδὲ ομοιώμα τινός, ὃς είναι εν τῷ ουρανῷ ἀνώ, ή ὃς εν τῇ γῇ κάτω, ὃς εν τοῖς ὑδασίν υποκάτω της γῆς· **5** μη προσκυνήσης αυτά μηδὲ λατρεύσης αυτά· διότι εγὼ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επὶ τα τέκνα, ἔως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με· **6** και κάμνων ἔλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων με και φυλατόντων τα προστάγματά μου. **7** Μη λάβῃς το ὄνομα Κυρίου του Θεού σου επὶ ματαίω· διότι δεν θέλει αθωώσει ο Κύριος τον λαμβάνοντα επὶ ματαίω το ὄνομα αυτού. **8** Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάζης αυτήν· **9** εξ ημέρας εργάζουν και κάμνουν πάντα τα ἔργα σου· **10** η ημέρα ὁμος η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτῃ ουδὲν ἔργον, μήτε σου, μήτε ο οινός σου, μήτε η θυγάτηρ σου, μήτε ο δούλος σου, μήτε η δούλη σου, μήτε το κτήνος σου, μήτε ο ξένος σου, ο εντός των πυλών σου· **11** διότι εις η ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοῖς εν δε ημέρᾳ τη εβδόμη κατέπαυσε διά τούτῳ ευλόγησε Κύριος την ημέραν του σαββάτου και ηγίασεν αυτήν. **12** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, διά να γείνης μακροχρόνιος επὶ της γῆς, την οποίαν σοι δίδει Κύριος ο Θεός σου. **13** Μη φονεύσης. **14** Μη μοιχεύσης. **15** Μη κλέψης. **16** Μη ψευδομαρτυρήσης κατά τον πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. **17** Μη επιθυμήσης την οικίαν του πλησίον σου· μη επιθυμήσης την γυναίκα του πλησίον σου· μηδὲ τον δούλον αυτού· μηδὲ την δούλην αυτού, μηδὲ τον βουνον αυτού, μηδὲ τον ὄνον αυτού, μηδὲ παν ό, τι είναι το πλησίον σου. **18** Και πας ο λαός ἔβλεπε τας βροντάς και τας αστραπάς και την φωνήν της σάλπιγγος και το όρος καπνίζον· και ότε ο λαός εἰδε ταύτα, απεσύρθησαν και εστάθησαν μακρόθεν. **19** Και είπον προς τὸν Μωϋσῆν, σι λάλησον προς ημάς και θέλομεν ακούσει και ας μη λαλήση προς ημάς ο Θεός, διά να μη αποθάνωμεν. **20** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τὸν λαόν, Μη φοβείσθε διότι ο Θεός ήλθε διά να σας δοκιμάσῃ, και διά να ήναι ο φόρος αυτού έμπροσθεν σας διά να μη αμαρτάνητε. **21** Και εστάθη ο λαός μακρόθεν ο δε Μωϋσῆς επιλησίασεν εις την ομίχλην ὅπου ἦτο ο Θεός. **22** Είπε δε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, Οὐτῶς ειπέ προς τους νιών Ισραὴλ· Σεις εἴδετε ότι εκ του ουρανού ελάλησα με σας· **23** μη κάμητε θεούς μετ' εμού αργυρούς· μηδὲ κάμητε εις εαυτούς θεούς χρυσούς· **24** θυσιαστήριον εκ γης κάμε εις εμέ· και θυσίαζε επ' αυτού τα ολοκαυτώματά σου και τας ειρηνικάς προσφοράς σου, τα πρόβατά σου και τους βόας σου· εν παντὶ

τόπῳ ὥπου αναμνήσω τὸ ὄνομά μου, θέλω ἔρχεσθαι πρὸς σε καὶ θέλω σε εὐλογεῖ· **25** εάν δε εκ λίθων κάμης θυσιαστήριον εἰς εμέ, δεν θέλεις οικοδομήσει αυτό εκ πέτρας πλεκητής διότι εάν περάσῃς επάνω αυτού τον εργαλείον σου, θέλεις μολύνει αυτό· **26** καὶ μη ἀναβῆς δι' ἀναβαθμίδων επὶ τὸ θυσιαστήριον μου, διά να μη αποκαλυφθῇ επ' αυτού τὴν γυμνωσίσ σου.

21 Αὐτὰ δε είναι αι κρίσεις, τας οποίας θέλεις εκθέσει ἐμπροσθεν αυτών. **2** Εάν αγοράσῃς δούλον Εβραίον, εξ ἑτη θέλει δουλεύειν εν δε τω εφδόμω θέλει εξέλθει ελεύθερος, δωρεάν. **3** Εάν εισῆλθε μόνος, μόνος θέλει εξέλθει εάν είχε γυναίκα, τότε την γυνή αυτού θέλει εξέλθει μετ' αυτού. **4** Εάν ο κύριος αυτού ἐδώκεν εις αυτόν γυναίκα, και εγένησεν εις αυτόν υιούς η θυγατέρας, η γυνή και τα τέκνα αυτής θέλουσιν είσθαι του κυρίου αυτής, αυτός δε θέλει εξέλθει μόνος. **5** Άλλ' εάν ο δούλος είπῃ φανερά, Αγαπά τον κύριόν μου, την γυναίκα μου και τα τέκνα μου, δεν θέλω εξέλθει ελεύθερος **6** τότε ο κύριος αυτού θέλει φέρει αυτόν πρὸς τους κριτάς και θέλει φέρει αυτόν εἰς τὴν θύραν ή εἰς τὸν παραστάτην της θύρας, και ο κύριος αυτοῦ θέλει τρυπήσει το ωτίον αυτοῦ με τρυπητήριον· και θέλει δουλεύει αυτόν διαπαντός. **7** Καὶ εάν τις πωλήσῃ την θυγατέρα αυτού διά δούλην, δεν θέλει εξέλθει καθὼς εξέρχονται οι δούλοι. **8** Εάν δεν αρέσῃ εἰς τὸν κύριον αυτής, δότις ηρραβώνισθη αυτήν εἰς εαυτόν, τότε θέλει απολυτρώσει αυτήν εἰς ξένον έθνος δεν θέλει ἔχει εξουσίαν να πωλήσῃ αυτήν, επειδή εφέρθη πρὸς αυτήν απίστως. **9** Αν όμως ηρραβώνισεν αυτήν με τὸν ιόν αυτού, θέλει κάμει πρὸς αυτήν κατά το δικαίωμα τῶν θυγατέρων. **10** Εάν λάβῃ εἰς εαυτόν ἄλλην, δεν θέλει στερήσει τὴν τροφήν αυτής, τα ενδύματα αυτής, και το προς αυτήν χρέος του γάμου. **11** Εάν όμως δεν κάμνῃ εἰς αυτήν τα τρία ταύτα, τότε θέλει εξέλθει δωρεάν ἀνευ αργυρίου. **12** Όστις πατάξῃ ἀνθρωπὸν, και αποθάνη, θέλει εξάπαντος θανατωθῆ· **13** εάν όμως δεν παρεμόνευσεν, αλλ' ο Θεός παρέδωκεν αυτόν εἰς τὴν χείρα αυτού, τότε εγώ θέλω σοι διορίσει τόπον, ὃπου θέλει καταφύγει· **14** εάν δε τις εγερθῇ κατὰ τὸ πλήσιον αυτού διά να δολοφονήσῃ αυτόν, απὸ το θυσιαστήριον μου θέλεις αποσπάσει αυτόν διά να θανατωθῇ. **15** Και δότις πατάξῃ τὸν πατέρα αυτού ή τὴν μητέρα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθῆ. **16** Και δότις κλέψῃ ἀνθρωπὸν και πωλήσῃ αυτόν, ή εάν ευρεθῇ εἰς τὰς χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθῆ. **17** Και δότις κακολογήῃ τὸν πατέρα αυτού ή τὴν μητέρα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθῆ. **18** Και εάν ἀνθρωποι λογομαχώσει μετ' αλλήλων και ο εἰς πατάξῃ τὸν ἄλλον με λίθον ή με γρόνθον, και δεν αποθάνῃ αλλά γείνῃ κλινήρης, **19** εάν σηκωθῇ και περιπατήσῃ ἔχω με τὴν βακτηρίαν αυτού, τότε θέλει εἰσθαι ελεύθερος ο πατάξας μόνον θέλει αποζημιώσει αυτόν διά τὴν αργίαν αυτού και θέλει επιμεληθῆ τὴν τελείαν θεραπείαν αυτού. **20** Και εάν τις πατάξῃ τὸν δούλον αυτού ή τὴν δούλην αυτού με ράβδον, και αποθάνῃ υπό τὰς χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος τιμωρηθῆ. **21** Αν όμως ζῆση μίαν ημέραν ή δύο, δεν θέλει τιμωρηθῆ διότι είναι αργύριον αυτού. **22** Εάν μάχωνται ἀνδρες και πατάξωσι γυναίκα ἔγκυον και εξέλθῃ τὸ παιδίον αυτής, δεν συμβῇ όμως συμφορά θέλει εξάπαντος κάμει αποζημιώσιν ο πατάξας, οποίαν ο ανήρ της γυναικός επιβάλλῃ εἰς αυτόν· και θέλει πληρώσει κατὰ τὴν απόφασιν τῶν κριτῶν. **23** Αν όμως συμβῇ συμφορά, τότε θέλεις δώσει ζωήν αντί ζωῆς, **24** οφθαλμὸν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός, **25** καύσιμον αντί καυσίματος, πληγὴν αντί πληγῆς, κτύπημα αντί κτυπήματος. **26** Εάν τις πατάξῃ

τὸν οφθαλμὸν του δούλου αυτού ή τον οφθαλμὸν της δούλης αυτού και τυφλώσῃ αυτόν, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του οφθαλμού αυτού. **27** Και εάν εκβάλῃ τον οδόντα του δούλου αυτού ή τον οδόντα της δούλης αυτού, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του οδόντος αυτού. **28** Εάν βους κερατίσῃ ἀνδρα γυναίκα, και αποθάνη, τότε ο βους θέλει λιθοβοληθῇ με λίθους και δεν θέλει τρόγεσθαι το κρέας αυτού ο κύριος δε του βοός θέλει είσθαι αθώος. **29** Εάν όμως ο βους ήτο κερατίσῃς από πρότερον, και ἔγεινε διαμαρτυρία εἰς τὸν κύριον αυτού και δεν εφύλαξεν αυτόν, εάν θανατώσῃ ἀνδρα γυναίκα, ο βους θέλει λιθοβοληθῇ και ακόμη ο κύριος αυτού θέλει θανατωθῇ. **30** Εάν επιβληθῇ εἰς αυτόν τιμὴ εξαγοράσεως, θέλει δώσει διά την εξαγόρασιν της ζωῆς αυτού όσα ήθελον επιβληθῇ εἰς αυτόν. **31** Είτε νιόν κερατίσῃ, είτε θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὴν κρίσιν ταύτην θέλει γείνει εἰς αυτόν. **32** Εάν ο βους κερατίσῃ δούλον ή δούλην, θέλει δώσει εἰς τὸν κύριον αυτών τριάκοντα σίκλους αργυρίου· ο δε βους θέλει λιθοβοληθῇ. **33** Και εάν τις ανοίξῃ λάκκον ή εάν τις σκάψῃ λάκκον και δεν σκεπάσῃ αυτόν, και πέσῃ εἰς αυτόν βους ή όνος, **34** ο κύριος του λάκκου θέλει κάμει αποζημιώσιν, αργύριον θέλει αποδώσει εἰς τὸν κύριον αυτών το δε θανατωθέν θέλει είσθαι αυτόν. **35** Και εάν ο βους τινός κερατίσῃ τον βουν το πλησίον αυτού και θανατωθῇ, τότε θέλουσι πωλήσει τὸν ζύντα βουν, και θέλουσι μοιρασθῆ το αργύριον αυτού και τον θανατωθέντα ομοίως θέλουσι μοιρασθῆ. **36** Εάν όμως ήναι γνωστὸν ὅτι ο βους ήτο κερατίσῃς από πρότερον, και ο κύριος αυτού δεν εφύλαξεν αυτόν, θέλει εξάπαντος πληρώσει βουν αντί βοός· ο δε θανατωθείς θέλει είσθαι αυτού.

22 Εάν τις κλέψῃ βουν ή πρόβατον και σφάξῃ αυτό ή πωλήσῃ αυτό, θέλει πληρώσει πέντε βόας αντί του βοός και τέσσαρα πρόβατα αντί του προβάτου. **2** Εάν ο κλέπτης ευρεθῇ καμνών ρήξιν και κτυπηθῇ και αποθάνῃ, δεν θέλει χυθῆ αίμα δι' αυτού. **3** Εάν όμως ο ἡλιός ανατέλῃ επάνω αυτού, θέλει χυθῆ αίμα δι' αυτούν πρέπει να κάμη ανταπόδοσιν· και αν δεν ἔχῃ, θέλει πωληθῇ διά τὴν κλοπὴν αυτού. **4** Εάν το κλοπιμάσιον ευρεθῇ εἰς τὰς χείρας αυτού ζων, είτε βους είτε όνος είτε πρόβατον, θέλει αποδώσει το διπλούν. **5** Εάν τις καταβοσκήσῃ αγρόν ή αμπελώνα και αφήσῃ το κτήνος αυτού να βοσκηθῇ εν αγρῷ ξένου ανθρώπου, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εἰς τον καλητέρου του αμπελώνας αυτού. **6** Εάν εξέλθῃ πυρ και εύρη αικάνθας, και καώσι θημωνία σίτου ή αστάχανα ιστάμενα ή αγρός, ο ανάψας το πυρ θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. **7** Εάν τις παραδώσῃ εἰς τὸν πλησίον αυτού αργύριον ή σκεύη διά να φυλάττῃ αυτά, και κλαπώσιν εκ της οικίας του ανθρώπου, αν ευρεθῇ ο κλέπτης, θέλει αποδώσει το διπλούν· **8** αν ο κλέπτης δεν ευρεθῇ, τότε ο κύριος της οικίας θέλει φερθῆ έμπροσθεν των κριτῶν, διά να εξετασθῇ αν δεν ἔβαλε τὴν χείρα αυτοῦ επὶ τα κτήματα του πλησίον αυτού. **9** Περὶ παντός είδους αδικήματος, περὶ βοός, περὶ όνου, περὶ προβάτου, περὶ ενδύματος, περὶ παντός πράγματος χαμένου, το οποίον ἄλλος ήθελε διαφιλονεικεῖ ὅτι είναι αυτού, η κρίσις αμφοτέρων θέλει ελθεῖ έμπροσθεν των κριτῶν και ὄντα καταδίκασων οι κριταί, εκείνος θέλει αποδώσει το διπλούν εἰς τὸν πλησίον αυτού. **10** Εάν τις παραδώσῃ εἰς τὸν πλησίον αυτού όνον ή πρόβατον ή οποιονδήποτε κτήνος, διά να φυλάττῃ αυτό, και αποθάνη ἡ συντριψθῇ ή αρπαχθῇ χωρὶς να ίδη τις, **11** όρκος Θεού θέλει γείνει ανά μέσον αμφοτέρων αυτών, ὅτι δεν ἔβαλε τὴν χείρα αυτοῦ επὶ το κτήμα του πλησίον

αυτού· και ο κύριος αυτού θέλει λάβει αυτό, ο δε ἀλλος δεν θέλει κάμει ανταπόδοσιν. **12** Εάν όμως εκλέφθη παρ' αυτού, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εἰς τὸν κύριον αυτού. **13** Εάν ἔγεινε θηριάλωτον, θέλει φέρει αυτό διὰ μαρτυρίαν και δεν θέλει πληρώσει το θηριάλωτον. **14** Και εάν τις δανεισθή ζώνων παρά του πλησίον αυτού, και συντριψθή ἡ αποθάνη, ο δε κύριος αυτού δεν ήναι μετ' αυτού, θέλει εξάπαντος πληρώσει αυτό. **15** Εάν όμως ο κύριος αυτού ήναι μετ' αυτού, δεν θέλει πληρώσει· αν ἡτο μεμισθωμένον, ἥλθε διά τὸν μισθόν αυτού. **16** Και εάν τις απατήσῃ παρθένον μη πραβωνισμένην, και κοιμηθῇ μετ' αυτῆς, θέλει εξάπαντος προκισίει αυτήν με προίκα διά γυναίκα εἰς εαυτόν. **17** Εάν όμως ο πατήρ αυτῆς δεν στέρηγε να δώσῃ αυτήν εἰς αυτόν, αργύριον θέλει πληρώσει κατά τὴν προίκα των παρθένων. **18** Μάγισσαν δεν θέλεις αφήσει να ζη. **19** Ὁστις συνευρεθή με κτήνος, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **20** Ο θυσιάζων εἰς θεούς, εκτός εἰς μόνον τὸν Κύριον, θέλει εξολοθρευθή. **21** Και ξένον δεν θέλεις κακοποιήσει ουδέ θέλεις καταδυναστεύσει αυτόν· διότι ξένοι εστάθητε εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου. **22** Ουδεμίαν χίρων ἡ ορφανόν δεν θέλετε καταθλίψει. **23** Εάν καταθλίψῃς αυτούς οπωδήποτε και βοήσωσι προς εμέ, θέλω εξάπαντος εισακούσει τῆς φωνῆς αυτῶν, **24** και ο θυμός μου θέλει εξαφθή και θέλω σας θανατώσει εν μαχαίρᾳ· και αι γυναίκες σας θέλουσιν είσθαι χίρωι και τα τέκνα σας ορφανά. **25** Εάν δανείστης αργύριον εἰς τὸν πτωχόν γείτονά σου μεταξύ του λαού μου, δεν θέλεις φερθή προς αυτόν ως τοκιστής, δεν θέλεις επιβάλει επ' αυτόν τόκον. **26** Εάν λάβης ενέχυρον τὸ ἐνδυμα του πλησίον σου, θέλεις επιστρέψει αυτό προς αυτόν πρὶν δύσῃ ο ἥλιος. **27** Διότι τούτο μόνον είναι τὸ σκέπασμα αυτού, τούτο τὸ ἐνδυμα του δέρματος αυτοῦ· με τι θέλει κοιμηθῆ; και ὅταν βοήση προς εμέ, θέλω εισακούσει διότι εγώ είμαι ελεήμων. **28** Δεν θέλεις κακολογήσει κριτάς, ουδέ θέλεις καταρασθή ἄρχοντα του λαού σου. **29** Τας απαρχάς του αλωνίου σου και του ληνού σου δεν θέλεις καθυστερήσει· τὸν πρωτότοκόν σου εκ τῶν ιιών σου θέλεις δώσει εἰς εμέ· **30** ομοίως θέλεις κάμει διά τὸν βουνό σου και διά το πρόβατόν σου επτά ημέρας θέλει εἰσθαι μετά τῆς μητρός αυτού, την ογδόνην ημέραν θέλεις δώσει αυτό εἰς εμέ. **31** Και ἀνδρες ἄγιοι θέλετε είσθαι εἰς εμέ· και κρέας θηριάλωτον εν τῷ αγρῷ δεν θέλετε φάγει· εἰς τὸν σκύλον θέλετε ρίψει αυτό.

23 Δεν θέλεις διαδώσει ψευδή φήμην· δεν θέλεις συμφωνήσει μετά του αδίκου διά να γείνης ψευδομάρτυς. **2** Δεν θέλεις ακολουθήσει τους πολλούς επί κακώ· ουδέ θέλεις ομιλήσει εν κρισολογίᾳ, ώστε να κλίνης κατόπιν πολλών διά να διαστρέψῃς κρίσιν· **3** ουδέ θέλεις αποβλέψει εἰς πρόσωπον πτωχούν εν τῇ κρίσιει αυτού. **4** Εάν απαντήσῃς τὸν βουνό του εχθρού σου ἡ τὸν ὄντον πλανώμενον, θέλεις εξάπαντος επιστρέψει αυτόν πρὸς αὐτόν. **5** Εάν ίδης τὸν ὄντον τὸν μισούντος σε πεπτωκότα υπὸ τὸ φορτίον αυτοῦ και ήθελες αποφύγει να βοηθήσῃς αὐτὸν, εξάπαντος θέλεις συμβοηθήσει αυτόν. **6** Δεν θέλεις διαστρέψει τὸ δίκαιον τὸν πέντητό σου εν τῇ κρίσιει αυτού. **7** Απειχε από αδίκουν υποθέσεως· και μη γείνης αιτία να θανατωθή ὁ αθώος και ο δικαιος· διότι εγώ δεν θέλω δικαιώσει τὸν αισθή. **8** Και δώρα δεν θέλεις λάβει· διότι τὰ δώρα τυφλόνουσι και τοὺς σοφούς, και διαστρέφουσι τοὺς λόγους τῶν δικαίων. **9** Και ξένον δεν θέλεις καταδυναστεύσει διότι σεις γνωρίζετε τὴν ψυχήν του ξένου, επειδή ξένοι εστάθητε εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου. **10** Και εξ ἑτη θέλεις σπέρει τὴν γῆν σου και θέλεις συνάγει τὰ γεννήματα αυτῆς. **11** τὸ δε ἔβδομον θέλεις αφήσει αυτήν να

αναπαυθή και να μένη αργή, διά να τρώγωσιν οι πτωχοί του λαού σου και το εναπολειφθέν αυτών ας τρώγωσι τὰ ζῶα του αγρού. Ούτω θέλεις κάμει διά τὸν απτελώνά σου και διά τὸν ελαιώνά σου. **12** Εξ ημέρας θέλεις κάμνει τὰς εργασίας σου· την δε εβδόμηνη ημέραν θέλεις αναπαύεσθαι, διά να αναπαυθή ὁ βουνός σου και ο οίνος σου και να λάβῃ αναψυχήν ο νιός της δούλης σου και ο ξένος. **13** Και εἰς πάντα ὄσα ελάλησα πρὸς εοάς, θέλετε προσέξει· και ὄνομα ἀλλων θεών δεν θέλετε αναφέρει, ουδέ θέλει ακουσθή εκ τοῦ στόματός σου. **14** Τρίς του ενιαυτού θέλεις κάμνει εορτήν εἰς ειμέ. **15** Θέλεις φυλάττει τὴν εορτήν των αζύμων· επτὰ ημέρας θέλεις τρώγει ἀζύμα, καθὼς προσέταξα εἰς σε, κατά τὸν διωρισμένον καιρὸν του μηνός Αβίβ· διότι εν τούτῳ εξήλθες εξ Αιγύπτου· και ουδεὶς θέλει φανή ενώπιον μου κενός· **16** και τὴν εορτήν του θερισμού, των πρωτογεννημάτων των κόπων σου, τα οποία εσπειρας εἰς τὸν αγρόν· και τὴν εορτήν της συγκομιδῆς των καρπών, εἰς τὸ τέλος του ενιαυτού, αφού συνάξῃς τους καρπούς σου εκ του αγρού. **17** Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού. **18** Δεν θέλεις προσφέρει τὸ αίμα της θυσίας μου με ἄρτον ἐνύμνουν· ουδέ θέλει μένει τὸ πάχος τῆς εορτῆς μου ὡν τριών. **19** Τας απαρχάς των πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου θέλεις φέρει εἰς τὸν οίκον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει ερίφιον εν τῷ γάλακτι τῆς μητρός αυτού. **20** Ιδού, εγώ αποτέλω ἀγγελον ἐμπροσθέν σου διά να σε φυλάττῃ εν τῇ οδῷ, και να σε φέρῃ εἰς τὸν τόπον τον οποίον προητούμασα: **21** φοβού αυτόν, και υπάκουε εἰς τὴν φωνήν αυτού· μη παροργίσεις αυτὸν· διότι δεν θέλει συγχωρήσει τὰς παραβάσεις σας· επειδή τὸ ονόμα μου είναι εν αυτώ. **22** Εάν οὖμας προσέχῃς να υπακούς εἰς τὴν φωνήν αυτού και πράττες πάντα ὄσα λέων, τότε εγώ θέλω είσθαι εχθρός των εχθρών σου και εναντίος των εναντίων σου. **23** Διότι ο ἀγγελός μου θέλει προπορεύσθαι εμπροσθέν σου, και θέλει σε εισαγάγει εἰς τους Αμορραίους και Χετταίους και Φερεζαίους και Χαναναίους, Ευαίους και Ιεβουσαίους· και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς. **24** Δεν θέλεις προσκυνήσει τους θεούς αυτῶν, ουδέ θέλεις λατρεύσει αυτούς, ουδέ θέλεις πράξει κατά τὰ ἔργα εκείνων· αλλὰ θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς, και θέλεις κατασυντρίψει τα εἰδώλα αυτῶν. **25** Και θέλετε λατρεύει τον Κύριον του Θεόν σας, και αυτὸς θέλει ευλογεῖ τὸν ἄρτον σου, και τὸ θύρων σου· και θέλω απομακρύνει πάσαν ὄσον εκ μέσου σου· **26** και δεν θέλει είσθαι ἄγονος και στείρα επὶ τῆς γῆς σου· τὸν αριθμὸν των ημερών σου θέλω κάμει πλήρη. **27** τὸν φόβον μου θέλει στείλει εμπροσθέν σου και θέλω καταστρέψει πάντα λάον επὶ τὸν οποίον ἐρχεσαι και θέλω κάμει πάντας τους εχθρούς σου να στρέψωσι τα νύτα εἰς σέ· **28** και θέλω στείλει εμπροσθέν σου σφήκας, και θέλουσιν εκδίωξει τους Ευαίους, τους Χαναναίους και τους Χετταίους απ' ἐμπροσθέν σου. **29** Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου εἰς εν ἔτος, διά να μη γείνη ἐρημος η γη και πληθυνθώσται τα θηρία του αγρού εναντίον σου· **30** ολίγον κατ' ολίγον θέλω εκδιώξει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου, εωσού αιδηθής και κυριεύσης την γην. **31** Και θέλω θέσει τα ὄριά σου από της Ερυθράς θαλάσσης μέχρι της θαλάσσης των Φιλισταίων, και από της ερήμου μέχρι του ποταμού· διότι εἰς τὰς χείρας υμών θέλω παραδώσει τους κατοίκους του τόπου, και θέλεις εκδιώξει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου. **32** Δεν θέλεις κάμει μετ' αυτῶν, ουδέ μετά των θεών αυτῶν, συνθήκην· **33** δεν θέλουσι κατοικεῖ εν τῇ γῇ σου, διά να μη σε κάμωσι να αμαρτήσης εἰς εμέ· διότι αν λατρεύσης τους θεούς αυτῶν, τούτο θέλει εξάπαντος είσθαι παγίς εἰς σε.

24 Μετά ταύτα είπε προς τον Μωϋσήν, Ανάβα προς τον Κύριον, συ και Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, και εβδομήκοντα εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, και προσκυνήσατε μακρόθεν 2 και ο Μωϋσής μόνος θέλει πλησιάσει προς τον Κύριον, αυτοί όμως δεν θέλουσι πλησιάσει ουδέ ο λαός θέλει αναβή μετ' αυτού. 3 Και ήλθεν ο Μωϋσής και διηγήθη προς τον λαόν πάντας τους λόγους του Κυρίου και πάντα τα δικαιώματα αυτού· απεκρίθη δε πας ο λαός ομοφύνως και είπε, Πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησεν ο Κύριος, θέλομεν κάμει. 4 Και ἔγραψεν ο Μωϋσής πάντας τους λόγους του Κυρίου και σηκωθείς ενωρίς το πρώτη, ωκοδόμησε θυσιαστήριον υπό το όρος, και ἔστησε δώδεκα στήλας κατά τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. 5 Και απέστειλε τους νεανίσκους των νιών Ισραήλ, και προσέφεραν ολοκαυτώματα και εθυσίασαν θυσίας ειρηνικάς εις τον Κύριον, μοσχάρια. 6 Λαβών δε ο Μωϋσής το ήμισυ του αίματος, ἔβαλεν εις λεκάνας και το ήμισυ του αίματος εργάντισεν επί το θυσιαστήριον. 7 Ἐπειτα λαβών το βιβλίον της διαθήκης, ανέγνωσεν εις τα ὡτα του λαού· οι δε είπον, Πάντα όσα ελάλησεν ο Κύριος, θέλομεν κάμει και θέλομεν υπακούει. 8 Και λαβών ο Μωϋσῆς τα αἷμα, ερράντισεν επί τον λαόν, και είπεν, ίδού, το αἷμα της διαθήκης, την οποίαν ο Κύριος ἔκαμε προς εօάς κατά πάντας τούτους τους λόγους. 9 Τότε ανέβη Μωϋσῆς και Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ και εβδομήκοντα εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ 10 και είδον τον θέρον του Ισραήλ και υπό τους πόδας αυτού ως ἔδαφος εστρωμένον εκ λίθου σαπφέρου και ως το στερέωμα του ουρανού κατά την καθαρότητα: 11 και επί τους εκλεκτούς των νιών Ισραήλ δεν ἔβαλε την χείρα αυτού· και είδον τον θέρον, και ἔφαγον και ἔπιον. 12 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ανάβα προς εμέ εις το όρος και ἔσο δεκεῖ· και θέλω σοι δώσει τας πλάκας τας λιθίνας, και τον νόμον, και τας εντολάς τας οποίας ἔγραψα, διά να διδάσκης αυτούς. 13 Και εσηκώθη ο Μωϋσῆς μετά Ιησού του θεράποντος αυτού, και ανέβη ο Μωϋσῆς επί το όρος του θεού. 14 Προς δε τους πρεσβυτέρους είπε, Περιμένετε ημάς εδώ, εωσού επιστρέψωμεν προς εօάς και ιδού, Ααρών και Ωρ είναι μεθ' υμῶν εάν τις ἔχη υπόθεσιν, ας ἔρχηται προς αυτούς. 15 Ο Μωϋσῆς λοιπόν ανέβη επί το όρος, και η νεφέλη εσκέπασε το όρος. 16 Και εκάθησεν η δόξα του Κυρίου επί του όρους Σινά, και η νεφέλη εσκέπασεν αυτό εξ ημέρας· και την εβδόμην ημέραν εκάλεσεν ο Κύριος τον Μωϋσῆν κι μέσον της νεφέλης. 17 Και η θέα της δόξης του Κυρίου ήτο, εις τους οφθαλμούς των νιών Ισραήλ, ως πυρ κατατρώγων επί της κορυφής του όρους. 18 Και εισήλθεν ο Μωϋσῆς εις το μέσον της νεφέλης και ανέβη επί το όρος και εστάθη ο Μωϋσῆς επί του όρους τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας.

25 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, 2 Εἰπέ προς τους νιών Ισραήλ να φέρωσι προς εμέ προσφοράν· πάρα πάντος ανθρώπουν προαιρουμένουν εν τη καρδία αυτού θέλετε λάβει την προσφοράν μου. 3 Και αὐτή είναι η προσφορά, την οποίαν θέλετε λάβει παρ' αυτῶν· χρυσίον και αργύριον και χαλκός, 4 και κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσος και τρίχες αιγών, 5 και δέρματα κριών κοκκινοβαφή και δέρματα θώρων και ξύλον σιττίμ, 6 έλαιον διά το φως, αρδάματα διά το έλαιον του χρίσματος και διά το ευώδες θυμίαμα, 7 λίθοι ονυχίται και λίθοι διά να εντεθώσιν εις το εφόδ και εις το περιστήθιον. 8 Και ας κάμωσιν εις εμέ αγιαστήριον, διά να κατοικώ μεταξύ αυτών. 9 Κατά πάντας όσα εγώ δεικνύω προς σε, κατά το παράδειγμα της σκηνής, και κατά το παράδειγμα πάντων των σκευών αυτής, ούτω θέλετε κάμει. 10 Και θέλουστι

κατασκευάσει κιβωτόν εκ ξύλου σιττίμ δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτής, και μιας πήχης και ημισείας το ύψος αυτής. 11 Και θέλεις περικαλύψει αυτήν με καθαρόν χρυσίον, ἐσθωθεν και ἔξωθεν θέλεις περικαλύψει αυτήν, και επ' αυτής θέλεις κάμει χρυσήν στεφάνην κύκλω. 12 Και θέλεις χύσει δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς και θέλεις βάλει αυτούς εις τας τέσσαρας γωνίας αυτής· δύο μεν κρίκους εις την μίαν πλευράν αυτής, δύο δε κρίκους εις την ἄλλην πλευράν αυτής. 13 Και θέλεις κάμει μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον. 14 Και θέλεις εισάξει τους μοχλούς εις τους κρίκους των πλευρών της κιβωτού, διά να βαστάζηται η κιβωτός δι' αυτών· 15 εν τοις κρίκοις της κιβωτού θέλουσι μένει οι μοχλοί· δεν θέλουσι μετακινείσθαι απ' αυτής. 16 Και θέλεις θέσει εν τη κιβωτώ τα μαρτύρια τα οποία θέλω δώσει εις σε. 17 Και θέλεις κάμει μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς το μήκος αυτού, και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτού. 18 Και θέλεις κάμει δύο χερουβείμ εκ χρυσίου· σφυρήλατα θέλεις κάμει αυτά, επί των δύο άκρων του ιλαστηρίου 19 και κάμε εν χερούβι επί του ενός άκρου, και εν χερούβι επί του άλλου άκρου εις του ιλαστηρίου θέλεις κάμει τα χερουβείμ επί των δύο άκρων αυτού· 20 και θέλουσιν εκτείνει τα χερουβείμ επάνωθεν τας πτέρυγας, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το ιλαστηρίουν και τα πρόσωπα αυτών θέλουσι βλέπει το εν προς το άλλο· προς το ιλαστηρίον θέλουσιν είσθαι τα πρόσωπα των χερουβείμ. 21 Και θέλεις επιθέσει το ιλαστηρίον επί της κιβωτού ἀνώθεν· και θέλεις θέσει εν τη κιβωτώ τα μαρτύρια, τα οποία θέλω δώσει εις σέ· 22 και εκεὶ θέλω γνωρισθή προς σέ· και επάνωθεν του ιλαστηρίου, εκ του μέσου των δύο χερουβείμ, των επί της κιβωτού του μαρτυρίου, θέλω λαλήσει προς σε περί πάντων όσα θέλω προστάξει εις σε να είπης προς τους νιών Ισραήλ. 23 Και θέλεις κάμει τράπεζαν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών το μήκος αυτής, και μιας πήχης το πλάτος αυτής, το δέ ύψος αυτής μιας πήχης και ημισείας· 24 και θέλεις περικαλύψει αυτήν με χρυσίον καθαρόν, και θέλεις κάμει εις αυτήν χρυσήν στεφάνην κύκλω. 25 Και θέλεις κάμει εις αυτήν χείλος κύκλω μιας παλάδης το πλάτος και θέλεις κάμει επί το χείλος αυτής στεφάνην χρυσήν κύκλω. 26 Και θέλεις κάμει εις αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς και θέλεις βάλει τους κρίκους επί τας τέσσαρας γωνίας, τας επί των τεσσάρων ποδών αυτής· 27 οι κρίκοι θέλουσιν είσθαι υπό το χείλος θήκαι των μοχλών, διά να βαστάζηται η τράπεζα. 28 Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον, διά να βαστάζηται η τράπεζα δι' αυτών. 29 Και θέλεις κάμει τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους αυτής και τα σπονδεία αυτής και τας λεκάνας αυτής, διά να γίνωνται δι' αυτών αι σπονδαί· εκ χρυσίου καθαρού θέλεις κάμει αυτά. 30 Και θέλεις θέσει επί της τραπέζης ἀρτους προθέσεως ενώπιον μου διαπαντός. 31 Και θέλεις κάμει λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού· σφυρήλατον θέλεις κάμει την λυχνίαν· ο κορμός αυτής και οι κλάδοι αυτής, αι λεκάνας αυτής, οι κόμβοι αυτής και τα ἀνθη αυτής, θέλουσιν είσθαι εν σώμα μετ' αυτής. 32 Και θέλουσιν εξέρχεσθαι εξ κλάδοι εκ των πλαγίων αυτής τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του ενός πλαγίου, και τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του άλλου πλαγίου· 33 εις τον ένα κλάδον θέλουσιν είσθαι τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδές, εις κόμβος και εν ἀνθος και εις τον άλλον κλάδον τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδές, εις κόμβος και εν ἀνθος ούτω θέλει γείνει εις τους εξ κλάδους, τους εξερχομένους εκ της λυχνίας. 34 Και εις την λυχνίαν θέλουσιν

είσθαι τέσσαρες λεκάναι αμυγδαλοειδείς, οι κόμβοι αυτών και τα άνθη αυτών. **35** Και θέλει είσθαι εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, εις τους εξ κλάδους τους εξερχόμενους εκ της λυχνίας. **36** Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών θέλουσιν είσθαι εν σώμα μετ' αυτής: το δόλο αυτής εν σφυρήλατον εις χρυσίου καθαρού. **37** Και θέλεις κάμει τους λύχνους αυτής επτά: και θέλουσιν ανάπτει τους λύχνους αυτής, διά να φέγγωσιν ἐμπροσθεν αυτής, **38** Και τα λυχνοφάλιδα αυτής και τα υποθέματα αυτής θέλουσιν είσθαι εκ χρυσίου καθαρού. **39** Εξ ενός ταλάντου χρυσίου καθαρού θέλει κατασκευασθή αυτή και πάντα ταύτα τα σκεύη. **40** Και πρόσεχε να κάμης κατά τον τύπον αυτών τον δειχθέντα εις σε επί του όρους.

26 Και θέλεις κάμει την σκηνήν, δέκα παραπετάσματα εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κοκκίνου· με χερούβειμ εντέχνως ενειργασμένα θέλεις κάμει αυτά. **2** Το μήκος του ενός παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών, και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· πάντα τα παραπετάσματα του αυτού μέτρου. **3** Τα πέντε παραπετάσματα θέλουσιν συνάπτεσθαι το εν μετά του ἄλλου· και τα ἄλλα πέντε παραπετάσματα θέλουσιν συνάπτεσθαι το εν μετά του ἄλλου. **4** Και θέλεις κάμει θηλυκωτήρια κυανά επί της ἀκρας του πρώτου παραπετάσματος, κατά το πλάγιον όπου γίνεται η ἔνωσις· ομοίως θέλεις κάμει και επί της τελευταίας ἀκρας του δευτέρου παραπετάσματος, όπου γίνεται η ἔνωσις του δευτέρου· **5** πεντήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εις το εν παραπέτασμα, και πεντήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εις την ἀκραν του παραπετάσματος την κατά την ἔνωσιν του δευτέρου, διά να αντικρύζωσι τα θηλυκωτήρια προς ἄλληλα. **6** Και θέλεις κάμει πεντήκοντα περόνας χρυσάς, και με τας περόνας θέλεις συνάψει τα παραπετάσματα προς ὅληλα ούτως τη σκηνή θέλει είσθαι μία. **7** Και θέλεις κάμει παραπετάσματα εκ τριχών αιγών, διά να ἡναι καλύμμα επί της σκηνής ἐνδεκα θέλεις κάμει τα παραπετάσματα ταύτα **8** το μήκος του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών, και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· του αυτού μέτρου θέλουσιν είσθαι τα ἐνδεκα παραπετάσματα. **9** Και θέλεις συνάψει τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα εξ παραπετάσματα χωριστά· το ἑκτον όμως παραπέτασμα θέλεις επιδιπλώσει κατά το πρόσωπον της σκηνής. **10** Και θέλεις κάμει πεντήκοντα θηλυκωτήρια επί της ἀκρας του ενός παραπετάσματος του τελευταίου κατά την ἔνωσιν, και πεντήκοντα θηλυκωτήρια επί της ἀκρας του παραπετάσματος, το οποίον ενόνται με το δευτέρον. **11** Θέλεις κάμει και πεντήκοντα περόνας χαλκίνας, και θέλεις εμβάλει τας περόνας εις τα θηλυκωτήρια, και θέλεις συνάψει την σκηνήν, ὥστε να ἡναι μία. **12** Το δε υπόλοιπον, το περισσεύον εκ των παραπετασμάτων της σκηνής, το ἡμισυ του παραπετάσματος του εναπολειπόμενου, θέλει κρέμασθαι επί τα πόσθεν της σκηνής. **13** Και μία πήχη εκ του ενός πλαγίου και μία πήχη εκ του ἄλλου πλαγίου εκ του εναπολειπόμενου εις το μήκος των παραπετασμάτων της σκηνής θέλει κρέμασθαι επάνωθεν επί τα πλάγια της σκηνής εντεύθεν και εντεύθεν, διά να καλύπτῃ αυτήν. **14** Και θέλεις κάμει κατακάλυμμα διά την σκηνήν εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών και επικάλυμμα υπεράνωθεν εκ δερμάτων θώρων. **15** Και θέλεις κάμει διά την σκηνήν σανίδας εκ ξύλου σιττίμ ορθίας **16** δέκα πηχών το μήκος της μιας σανίδος, και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος της μιας σανίδος. **17** Δύο αγκωνίσκοι θέλουσιν είσθαι

εις την μίαν σανίδα αντικρύζοντες προς αλλήλους· ούτω θέλεις κάμει εις πάσας τας σανίδας της σκηνής. **18** Και θέλεις κάμει τας σανίδας διά την σκηνήν, είκοσι σανίδας από το νότιον μέρος προς μεσημβρίαν. **19** και υποκάτω των είκοσι σανίδων θέλεις κάμει τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο δύο αγκωνίσκους αυτής, και δύο υποβάσια υποκάτω της ἄλλης σανίδος. **20** Και διά το δευτέρον μέρος της σκηνής το προς βορράν, θέλεις κάμει είκοσι σανίδας. **21** και τα τεσσαράκοντα αυτών υποβάσια αργυρά, δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος, και δύο υποβάσια υποκάτω της ἄλλης σανίδος. **22** Και διά τα ὄπισθεν μέρη της σκηνής τα προς δυσμάς κάμει εξ σανίδας. **23** Θέλεις κάμει και δύο σανίδας διά τας γωνίας της σκηνής εις τα ὄπισθεν μέρη· **24** και θέλουσιν ενωθή κάτωθεν και θέλουσιν ενωθή ομού ἀνώθεν δι' ενός κρίκου ούτω θέλει είσθαι δι' αυτάς αμφοτέρας διά τας δύο γωνίας θέλουσιν είσθαι. **25** και θέλουσιν είσθαι οκτώ σανίδες και τα αργυρά υποβάσια αυτών, δεκαέξ υποβάσια· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω της ἄλλης σανίδος. **26** Και θέλεις κάμει μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ· πέντε διά τας σανίδας του ενός μέρους της σκηνής, **27** και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του ἄλλου μέρους της σκηνής, και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του μέρους της σκηνής διά το πλάγιον το προς δυσμάς. **28** και ο μέσος μοχλός, ο εν τω μέσω των σανίδων, θέλει διαπερά απ' ἄκρου ἔως ἄκρου. **29** Και τας σανίδας θέλεις περικαλύψει με χρυσίον και τους κρίκους αυτών θέλεις κάμει χρυσούς, διά να ἡναι θήκαι των μοχλών. και θέλεις περικαλύψει τους μοχλούς με χρυσίον. **30** Και θέλεις ανεγείρει την σκηνήν κατά το σχέδιον αυτής το δειχθέν εις σε επί του όρους. **31** Και θέλεις κάμει καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εντέχνου εργασίας με χερούβειμ θέλει είσθαι κατεσκευασμένον. **32** Και θέλεις κρεμάσει αυτό επί τεσσάρων στύλων εκ σιττίμ περικεκαλυμμένων με χρυσίον τα ἄγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά, επί των τεσσάρων αργυρών υποβασίων. **33** Και θέλεις κρεμάσει το καταπέτασμα υπό τας περόνας, διά να φέρης εκεί, ἐσώθεν του καταπέτασματος, την κιβωτόν του μαρτυρίου· και το καταπέτασμα θέλει κάμει εις εσάς χώρισμα μεταξύ του αγίουν και του αγίουν των αγίων. **34** Και θέλεις επιθέσει το ιλαστήριον επί της κιβωτού του μαρτυρίου εν τω αγίων των αγίων. **35** Και θέλεις θέσει την τράπεζαν ξώσθεν του καταπέτασματος και την λυχνίαν αντικρύ της τράπεζης προς το νότιον μέρος της σκηνής· την δε τράπεζαν θέλεις θέσει προς το βόρειον μέρος. **36** Και θέλεις κάμει διά την θύραν της σκηνής τάπητα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον με εργασίαν κεντητού. **37** Και θέλεις κάμει διά τον τάπητα πέντε στύλους εκ σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον· τα ἄγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά· και θέλεις χύσει δι' αυτούς πέντε υποβάσια χάλκινα.

27 Και θέλεις κάμει θυσιαστήριον εκ ξύλου σιττίμ, πέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος τετράγωνων θέλει είσθαι το θυσιαστήριον· και το ύψος αυτού τριών πηχών **2** και θέλεις κάμει τα κέρατα αυτού επί των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα αυτού θέλουσιν είσθαι εκ του αυτού και θέλεις περικαλύψει αυτό με χαλκόν. **3** Και θέλεις κάμει τους στακτοδόχους λέβητας αυτού και τα πτυάρια αυτού και τας λεκάνας αυτού και τας κρεάγρας αυτού και τα πυροδόχα αυτού· χάλκινα θέλεις κάμει πάντα τα σκεύη αυτού. **4** Και θέλεις

κάμει δι' αυτού χαλκίνην εσχάραν δικτυωτής εργασίας· και επί του δικτύου θέλεις κάμει τέσσαρας κρίους χαλκίνους επί των τεσσάρων γνωιών αυτού. **5** Και θέλεις θέσει αυτήν υπό την περιοχήν του θυσιαστηρίου κάτωθεν, ώστε το δίκτυον να ήναι μέχρι του μέσουν του θυσιαστηρίου. **6** Και θέλεις κάμει μοχλούς διά το θυσιαστήριον, μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χαλκόν· **7** και οι μοχλοί θέλουσι τεθή εντός των κρίουν και θέλουντιν είσθαι οι μοχλοί επί των δύο πλευρών του θυσιαστηρίου, διά να βαστάζωντιν αυτό. **8** Κοίλον σανιδωτόν θέλεις κάμει αυτό, καθώς εδείχθη εις σε επί του όρους ούτω θέλουσι κάμει. **9** Και θέλεις κάμει την αυλήν της σκηνής από το νότιον μέρος προς μεσημβρίαν θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα διά την αυλήν εκ βύσσου κεκλωσμένης, το μήκος εκατόν πηχών διά το εν πλευρόν. **10** Και οι είκοσι στύλοι αυτής και τα είκοσι υποβάσια τούτων θέλουσιν είσθαι χάλκινα τα ἄγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **11** Και ομοίως κατά το βόρειον πλευρόν κατά μήκος θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα, μήκος εκατόν πηχών, και οι είκοσι στύλοι αυτών και τα είκοσι αυτών χάλκινα υποβάσια τα δέ ἄγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **12** Και διά το πλάτος της αυλής κατά το δυτικόν πλευρόν θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα πεντήκοντα στύλοι αυτών δέκα και υποβάσια αυτών δέκα. **13** Και το πλάτος της αυλής κατά το ανατολικόν πλευρόν το προς ανατολάς θέλει είσθαι πεντήκοντα πηχών. **14** Και τα παραπετάσματα του ενός μέρους της πύλης θέλουσιν είσθαι δεκαπέντε πηχών στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **15** Και εις το άλλο μέρος θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα δεκαπέντε πηχών· στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **16** Διά δε την πύλην της αυλής θέλει είσθαι καταπέτασμα είκοσι πηχών, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον με εργασίαν κεντητού· στύλοι αυτών τέσσαρες και υποβάσια τούτων τέσσαρα. **17** Πάντες οι στύλοι κύκλω της αυλής θέλουσιν είσθαι εξωσμένοι με ἀργυρον, τα ἄγκιστρα αυτών αργυρά και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **18** Το μήκος της αυλής θέλει είσθαι εκατόν πηχών και το πλάτος εκατέρωθεν πεντήκοντα και το ύψος πέντε πηχών, εκ βύσσου κεκλωσμένης, και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **19** Πάντα τα σκεύη της σκηνής διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτής και πάντες οι πάσσαλοι αυτής και πάντες οι πάσσαλοι της αυλής θέλουσιν είσθαι χάλκινοι. **20** Και συ πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ για φέρωσι προς σε καθαρόν ἐλαιον από ελαίας κοπανισμένας διά το φως, διά να καίν πάντοτε ο λύχνος. **21** Εν τη σκηνή του μαρτυρίου ἔχωθεν του καταπετάσματος, το οποίον είναι ἐμπροσθεν του μαρτυρίου, ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσι διαθέσει αυτόν αφ' εσπέρας ἔως πρωΐ ἐμπροσθεθεν του Κυρίου· τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις τους υιούς Ισραήλ κατά τας γενεάς αυτών.

28 Και συ προσάγαγε προς σεαυτόν Ααρών τον αδελφόν σου και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, εκ μέσου των υιών Ισραήλ, διά να ιερατεύωνται εις εμέ· Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ, τους υιούς του Ααρών. **2** Και θέλεις κάμει στολήν αγίαν εις τον Ααρών τον αδελφόν σου προς δόξαν και τιμήν. **3** Και συ λάλησον προς πάντας τους σοφούς την καρδίαν, τους οποίους εγώ ενέπλησα από πνεύματος σοφίας, να κάμωσι την στολήν του Ααρών, διά να καθιερώσης αυτόν, ώστε να ιερατεύῃ εις εμέ. **4** Και αύτη είναι η στολή την οποίαν θέλουσι κάμει περιστήθιον και εφόδ και ποδήρης και χιτών κεντητός, μίτρα και ζώνη· και θέλουσι κάμει στολάς αγίας εις

τον Ααρών τον αδελφόν σου, και εις τους υιούς αυτού, διά να ιερατεύωνται εις εμέ. **5** Και αυτοί θέλουσι λάβει το χρυσίον και το κυανούν και το πορφυρόν και το κόκκινον και την βύσσον. **6** Και θέλουσι κάμει το εφόδ εκ χρυσού, εκ κυανού και πορφυρού, εκ κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εντέχουν εργασίας· **7** θέλει εχει τας δύο επωμίδας αυτού συναπτάς κατά τα δύο ἀκρά αυτού, ώστε να συνάπτωνται. **8** Και η κεντητή ζώνη του εφόδ, η επ' αυτό, θέλει είσθαι εκ του αυτού, κατά την εργασίαν αυτού· εκ χρυσού, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **9** Και θέλεις λάβει δύο ουνχίτας λίθους, και θέλεις εγχαράξει επ' αυτούς τα ονόματα των υιών Ισραήλ· **10** εξ εκ των ονομάτων αυτών επί του ενός λίθου και τα λοιπά εξ ονόματα επί του άλλου λίθου, κατά τας γενέσεις αυτών. **11** με εργασίαν λιθογλύφου κατά την γλυφήν της σφραγίδος, θέλεις εγχαράξει τους δύο λίθους με τα ονόματα των υιών Ισραήλ· και ο Ααρών θέλει βαστάζει τα ονόματα αυτών ενώπιον του Κυρίου επί των δύο ἀμώμων αυτού εις μηνημόσυνον. **13** Και θέλεις κάμει οικίσκους χρυσούς· **14** και δύο αλύσεις εκ καθαρού χρυσού επί των ἀκρών· εργασίαν πλεκτήν θέλεις κάμει αυτάς, και θέλεις συνάψει τας πλεκτάς αλύσεις με τους οικίσκους. **15** Και θέλεις κάμει το περιστήθιον της κρίσεως εντέχουν εργασίας· κατά την εργασίαν του εφόδ θέλεις κάμει αυτό· εκ χρυσού, κυανού, και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης θέλεις κάμει αυτό· **16** τετράγωνον θέλει είσθαι διπλούν· μιας σπιθαμής το μήκος αυτού και μιας σπιθαμής το πλάτος αυτού. **17** Και θέλεις εναρμόσει εις αυτό λίθους, τέσσαρας σειράς λίθων· σειρά σαρδιού, τοπαζίου και σμαράγδου θέλει είσθαι πρώτη σειρά· **18** και η δευτέρα σειρά, ἀνθραξ, σάπφειρος και αδάμας· **19** και η τρίτη σειρά, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος· **20** και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον και ὄνυξ και ίασπις ενηρμοσμένοι θέλουσιν είσθαι εις τους χρυσούς οικίσκους αυτών· **21** και οι λίθοι θέλουσιν είσθαι με τα ονόματα των υιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά τα ονόματα αυτών, κατά την γλυφήν της σφραγίδος· έκαστος με το όνομα αυτού θέλουσιν είσθαι κατά τας δώδεκα φυλάς **22** Και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον αλύσεις κατά τα ἀκρά, πλεκτής εργασίας εκ χρυσού καθαρού. **23** Και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον δύο κρίους χρυσούς, και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον του περιστήθιον εις το χείλος αυτού, το οποίον είναι κατά το μέρος του εφόδ ἐωθεν· **27** και θέλεις κάμει δύο ἀλλούς κρίους χρυσούς, και θέλεις βάλει αυτούς εις τα δύο πλεκτάς αλύσεις χρυσάς εις τους δύο κρίους, τους εις τα ἀκρά του περιστήθιον. **25** Και τα ἀλλά δύο ἀκρά των δύο πλεκτών αλύσεων θέλεις συνάψει με τους δύο οικίσκους και θέλεις βάλει αυτούς εις τας επωμίδας του εφόδ ἐμπροσθεθεν αυτού. **26** Και θέλεις κάμει δύο κρίους χρυσούς και θέλεις βάλει αυτούς επί των δύο ἀκρών του περιστήθιον εις το χείλος αυτού, το οποίον είναι κατά το μέρος του εφόδ ἐωθεν· **27** και θέλεις κάμει δύο ἀλλούς κρίους χρυσούς, και θέλεις βάλει αυτούς εις τα δύο πλάγια του εφόδ κάτωθεν, προς το εμπροσθινό μέρος αυτού, αντικρύ της ἀλλής ενώσεως αυτού, ἀνώθεν της κεντητής ζώνης του εφόδ. **28** Και θέλουσι δένει το περιστήθιον διά των κρίους αυτού εις τους κρίους του εφόδ με ταινίαν εκ κυανού, διά να ήναι ἀνώθεν της κεντητής ζώνης του εφόδ και διά να μη ήναι το περιστήθιον κεχωρισμένον από του εφόδ. **29** Και ο Ααρών θέλει βαστάζει τα ονόματα των υιών Ισραήλ εν τω περιστήθιω της κρίσεως επί της καρδίας αυτού, όταν εισέρχηται εις το ἄγιον, εις μηνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. **30** Και θέλεις βάλει εις το περιστήθιον της

κρίσεως το Ουρίμ και το Θουνμήμ, και θέλουσιν είσθαι επί της καρδίας του Ααρών, όταν εισέρχηται ενώπιον του Κυρίου· και ο Ααρών θέλει βαστάζει την κρίσιν των νιών Ισραήλ επί της καρδίας αυτού ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. **31** Και θέλεις κάμει τον ποδήρη του εφόδο όλον εκ κυανού. **32** Και θέλει είσθαι εις την κορυφήν αυτού ἀνοιγμα κατά το μέσον αυτού· θέλει ἔχει τανίνιν υφαντήν κύκλω του ανοιγμάτος αυτού, καθώς είναι το ἀνοιγμα του θύρακος, διά να μη σχίζηται. **33** Και θέλεις κάμει επί των κρασπέδων αυτού ρόδια εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου επί των κρασπέδων αυτού κύκλω· και κώδωνας χρυσούς μεταξύ αυτών κύκλω. **34** χρυσούν κώδωνα και ρόδιον, χρυσούν κώδωνα και ρόδιον, επί των κρασπέδων του ποδήρους κύκλω. **35** Και θέλει είσθαι επί του Ααρών διά να λειτουργή· και ο ἥχος αυτού θέλει είσθαι ακουστός, όταν εισέρχηται εις το ἄγιον ενώπιον του Κυρίου και όταν εξέρχηται, διά να μη αποθάνῃ. **36** Και θέλεις κάμει πέταλον εκ χρυσού καθαρού και θέλεις εγχαράξει επ' αυτό, ως χάραγμα σφραγίδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΟΝ. **37** Και θέλεις βάλει αυτό επί κυανής τανίας, διά να ἡναι επί της μίτρας εις το ἐμπροσθεν μέρος της μίτρας θέλει είσθαι. **38** Και θέλει είσθαι επί του μετώπου του Ααρών, διά να σηκόνη τον Ααρών την ανομίαν των αγίων πραγμάτων, τα οποία οι νιοί του Ισραήλ θέλουσιν αγιάζει εις πάσας αυτών τας αγίας προσφοράς και θέλει είσθαι διαπαντός επί του μετώπου αυτού, διά να ἡναι δεκτάι ενώπιον του Κυρίου. **39** Και θέλεις υφάνει τον χιτώνα εκ βύσσου και θέλεις κάμει μίτραν εκ βύσσου και θέλεις κάμει ζώνην εργασίας κεντητού. **40** Και διά τους νιούς του Ααρών θέλεις κάμει χιτώνας και θέλεις κάμει δι' αυτούς ζώνας και μιτρίδιο θέλεις κάμει δι' αυτούς προς δόξαν και τιμήν. **41** Και θέλεις ενδύσει αυτά τον Ααρών τον αδελφόν σου και τους νιούς αυτού μετ' αυτού, και θέλεις χρίσει αυτούς και θέλεις καθιερώσει αυτούς και αγιάσει αυτούς, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **42** Και θέλεις κάμει εις αυτούς λινά περισκελή, διά να σκεπάζωσι την γύμνωσιν της σαρκός αυτών· από της οσφύος μέχρι των μηρών θέλουσι φθάνει; **43** και θέλουσιν είσθαι επί του Ααρών και επί των νιών αυτού, όταν εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου ἡ όταν πλησιάζωσιν εις το θυσιαστήριον διά να λειτουργήσωσιν εν τω αγίω, διά να μη φέρωσιν εφ' εαυτούς ανομίαν και αποθάνωσι τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτείνος εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν.

29 Και τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλεις κάμει εις αυτούς διά να αγιάσης αυτούς, ώστε να ιερατεύωσιν εις εμέ. Λάβε εν μοσχάριον βούς και δύο κριούς αμύμονς, **2** και ἀζυμον ἄρτον και πήττας αζύμους εζυμωμένας με ἔλαιον και λάγανα ἀζυμα κεχρισμένα με ἔλαιον· εκ σεμιδάλεως σίτου θέλεις κάμει αυτά. **3** Και θέλεις βάλει αυτά εις εν κάνιστρον και θέλεις φέρει αυτά εν τω κανίστρω μετά τον μοσχάριον και των δύο κριών. **4** Και τον Ααρών και τους νιούς αυτού θέλεις προσαγάγει εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου και θέλεις λούσει αυτούς εν ὑδατι. **5** Και θέλεις λάβει τας στολάς και θέλεις ενδύσει τον Ααρών των χιτώνα και τον ποδήρη του εφόδ και το εφόδ και το περιστήθιον, και θέλεις ζώσει αυτόν με την κεντητήν ζώνην του εφόδ. **6** Και θέλεις βάλει την μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και θέλεις βάλει το ἄγιον διάδημα επί την μίτραν. **7** Τότε θέλεις λάβει το ἔλαιον του χρίσματος και θέλεις χύνει εξ αυτού επί την κεφαλήν αυτού και θέλεις χρίσει αυτόν. **8** Και θέλεις προσαγάγει τους νιούς αυτού και ενδύσει αυτούς χιτώνας **9** και θέλεις ζώσει αυτούς με ζώνας, τον Ααρών και τους νιούς αυτού, και θέλεις περιθέσει εις αυτούς μιτρίδια, και

η ιερατεία θέλει είσθαι εις αυτούς κατά νόμον παντοτείνον· και θέλεις καθιερώσει τον Ααρών και τους νιούς αυτού. **10** Και θέλεις προσαγάγει το μοσχάριον ἐμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου, και ο Ααρών και οι νιοί αυτού θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μοσχάριον **11** και θέλεις σφάξει το μοσχάριον ενώπιον Κυρίου παρά την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **12** Και θέλεις λάβει εκ του αίματος του μοσχάριον και θέσει επί των κεράτων του θυσιαστήριου με τον δάκτυλόν σου· και θέλεις χύνει όλον το αίμα παρά την βάσιν του θυσιαστήριου. **13** Και θέλεις λάβει όλον το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και τον επάνω λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών και τον δεξιόν βραχίονα, διότι είναι κριός καθιερώσεως, **23** και ἑνα ψωμόν, και μίαν πήτταν ελαιωμένην, και εν λάγανον εκ του κανίστρου των αζύμων των προτεθειμένων ενώπιον Κυρίου· **24** και θέλεις επιθέσει τα πάντα εις τας χείρας του Ααρών και εις τας χείρας των νιών αυτού· και θέλεις κινήσει αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον Κυρίου. **25** Και θέλεις λάβει αυτά εκ των χειρών αυτών και καύσει επί του θυσιαστήριου επάνω του ολοκαυτώματος εις οσμήν ευωδίας ενώπιον Κυρίου· τούτο είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον, **26** Και θέλεις λάβει το στήθος εκ του κριού της καθιερώσεως, δόστι είναι διά τον Ααρών, και θέλεις κινήσει αυτό εις κινητήν προσφοράν ενώπιον Κυρίου και θέλει είσθαι μεριδόν σου. **27** Και θέλεις αγιάσει το στήθος της κινητής προσφοράς και τον βραχίονα της προσφοράς της υψώσεως, ἡτις εκινήθη και ἡτις υψώθη, εκ του κριού της καθιερώσεως, εξ εκείνου όστις είναι διά τον Ααρών, και εξ εκείνου όστις είναι διά τους νιούς αυτού· **28** και θέλει είσθαι του Ααρών και των νιών αυτού κατά νόμον παντοτείνον παρά των νιών Ισραήλ· διότι είναι προσφορά υψώσεως και

θέλει είσθαι προσφορά υψηλώσεως παρά των νιών Ισραήλ εκ των ειρηνικών θυσιών αυτών, η ψιφουμένη προσφορά αυτών προς τον Κύριον. **29** Και η αγία στολή του Ααρών θέλει είσθαι των νιών αυτού μετ' αυτόν, διά να χρισθώσιν εν αυτή και να καθιερώθωσιν εν αυτή. **30** Επτά ημέρας θέλει ενδύσθαι αυτήν ο ιερεύς, ο αντ' αυτού εκ των νιών αυτού, διστις εισέρχεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λειτουργήσῃ εν τω αγίῳ. **31** Και θέλεις λάβει τον κριόν της καθιερώσεως και βράσει το κρέας αυτού εν τόπῳ αγίῳ. **32** Και θέλουσι φάγει ο Ααρών και οι υιοί αυτού το κρέας του κριού και τον ἄρτον τον εν τω κανίστρω παρά την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **33** Και θέλουσι φάγει εκείνα, διά των οποίων ἔγεινεν η εξιλέωσις, προς καθιέρωσιν και αγιασμόν αυτών ξένος ὁμῶς δεν θέλει φάγει, διότι είναι ἀγία· **34** και αν μείνη τι εκ του κρέατος των καθιερώσεων ἡ εκ του ἄρτου ἔως πρωΐ, τότε θέλεις καύσει το εναπολειφθέν εν πυρί δεν θέλει φαγωθῆ, διότι είναι ἀγίον. **35** Και οὕτω θέλεις κάμει εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού κατά πάντα ὅσα προσέταξα εις σέ· επτά ημέρας θέλεις καθιερώσει αυτούς· **36** και θέλεις προσφέρει πάσαν ημέραν εν μοσχάριον εις προσφοράν περὶ αμαρτίας διά εξιλέωσιν. Και θέλεις καθαρίζει το θυσιαστήριον, κάμυνων εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και θέλεις χρίσει αυτό διά να αγιάσης αυτό. **37** Επτά ημέρας θέλεις κάμει εξιλέωσιν υπέρ των θυσιαστήριον και θέλεις αγιάζει αυτό και θέλει εἰσθίαν θυσιαστήριον αγιάτων παν το εγγίζον το θυσιαστήριον θέλει εἰσθαι ἀγίον. **38** Τούτο δε είναι εκείνο, το οποίον θέλεις προσφέρει επί του θυσιαστηρίου δύο αρνία ενιαύσια την ημέραν διαπαντός. **39** το εν αρνίον θέλεις προσφέρει το πρωΐ, και το ἄλλο αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· **40** και μετά τον ενός αρνίου εν δέκατον σεμιδάλεως εξυμωμένης με το τέταρτον ενός ιν ελαίου κοπανισμένου και το τέταρτον ενός ιν οίνου διά σπονδήν. **41** και το δεύτερον αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· κατά την προσφοράν της πρωΐας, και κατά την σπονδήν αυτής, θέλεις κάμει εις αυτό, εις οσμήν ευωδίας, θυσίαν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **42** τούτο θέλει εἰσθαι παντοτεινόν ολοκαύτωμα εις τας γενεάς σας παρά την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου ενώπιον Κυρίου όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σας, διά να λαλώ εκεί προς σε. **43** Και εκεί θέλεις εμφανίζεσθαι εις τους υιούς Ισραήλ, και η σκηνή θέλει αγιάζεσθαι με την δόξαν μουν. **44** Και θέλω αγιάζει την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον θέλω αγιάζει και τον Ααρών και τους υιούς αυτού, διά να ιερατεύσων εις ἐμέ· **45** Και θέλω κατοικεί εν μέσω των νιών Ισραήλ, και θέλω είσθαι Θεός αυτών. **46** Και αυτοί θέλουσι γνωρίζει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, ο εξαγαγών αυτούς εκ γης Αιγύπτου διά να κατοικώ εν μέσω αυτών εγώ Κύριος ο Θεός αυτών.

30 Και θέλεις κάμει θυσιαστήριον διά να θυμιάζης θυμίαμα· εκ ξύλου σιττίμ θέλεις κάμει αυτό. **2** μιας πήχης το μήκος αυτού και μιας πήχης το πλάτος αυτού τετράγωνων θέλει είσθαι και δύο πηχών το ύψος αυτού τα κέρατα αυτού εκ του αυτού. **3** Και θέλεις περικαλύψει αυτό με χρυσίον καθαρόν, την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλω και τα κέρατα αυτού και θέλεις κάμει εις αυτό στεφάνην χρυσήν κύκλω. **4** Και δύο χρυσούς κρίκους θέλεις κάμει εις αυτό υπό την στεφάνην αυτού πλησίον των δύο γωνιών αυτού επί τα δύο πλάγια αυτού θέλεις κάμει αυτούς, και θέλουσιν εἰσθαι θήκαι των μοχλών, ὥστε να βαστάζωσιν αυτό δι' αυτών. **5** Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον. **6** Και θέλεις βάλει αυτό απέναντι του καταπετάσματος του ενώπιον της κιβωτού του

μαρτυρίου, αντικρύ του ίλαστηρίου του επί του μαρτυρίου, όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σε. **7** Και θέλει θυμιάζει ο Ααρών επ' αυτού θυμίαμα ευώδες καθ' εκάστην πρωΐαν· ὅταν ετοιμάζη τους λύχνους, θέλει θυμιάζει επ' αυτού. **8** Και ὅταν ανάπτη ο Ααρών τους λύχνους το εσπέρας, θέλει θυμιάζει επ' αυτού, θυμίαμα παντοτεινόν ενώπιον του Κυρίου εις τας γενεάς σας. **9** δεν θέλετε προσφέρει επ' αυτού ξένον θυμίαμα ουδέ ολοκαύτωμα ουδέ προσφοράν εξ αλφίτων ουδέ θέλετε χύσει επ' αυτού σπονδήν. **10** Και θέλει κάμινει ο Ααρών εξιλέωσιν επί των κεράτων αυτού ἀπάξ του ενιαυτού με το αἷμα της περί αμαρτίας προσφοράς της εξιλέωσεως· ἀπάξ του ενιαυτού θέλει κάμινει εξιλέωσιν επ' αυτού εις τας γενεάς σας τούτο είναι αγιώτατον προς τον Κύριον. **11** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12** ὅταν λαμβάνης το κεφάλαιον των νιών Ισραήλ κατά την απαριθμήσιν αυτών, τότε θέλουσι δώσει πας ἀνθρωπος λύτρον διά την ψυχήν αυτού προς τον Κύριον. **13** τούτο θέλουσι δίδει πας δόσις περνά εις την απαριθμήσιν, ήμισυ του σίκλου κατά τον σίκλον του αγίου· ο σίκλος είναι είκοσι γεράτης ήμισυ του σίκλου θέλει είσθαι η προσφορά του Κυρίου. **14** πας δόσις περνά εις την απαριθμήσιν, από είκοσι επών ηλικίας και επάνω, θέλει δώσει προσφοράν εις τον Κύριον. **15** Ο πλούσιος δεν θέλει δώσει πλειότερον, και ο πτωχός δεν θέλει δώσει ολιγώτερον ημίσεος σίκλου, ὅταν δίδωσι την προσφοράν εις τον Κύριον διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών υμών. **16** Και θέλεις λάβει το αργύριον της εξιλέωσεως παρά των νιών Ισραήλ, και θέλεις μεταχειρισθή αυτό εις την υπηρεσίαν της σκηνῆς του μαρτυρίου, και θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ εις μνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη εξιλέωσις υπέρ των ψυχών υμών. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Και θέλεις κάμει νιπτήρα χάλκινον και την βάσιν αυτού χαλκίνην, διά να νίπτωνται και θέλεις θέσει αυτόν μεταξύ της σκηνῆς του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και θέλεις βάλει ύδωρ εις αυτόν **19** και θέλουσι νίπτει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χειράς αυτών και τους πόδας αυτών εξ αυτού· **20** ὅταν εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, θέλουσι νίπτεσθαι με ύδωρ, διά να μη αποθάνωσιν· ὅταν πλησιάζωσιν εις το θυσιαστήριον διά να λειτουργήσωτι, διά να καύσωσι θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· **21** τότε θέλουσι νίπτει τας χειράς αυτών και τους πόδας αυτών, διά να μη αποθάνωσι και τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις αυτούς, εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού εις τας γενεάς αυτών. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Και συ λάβεις εις σεαυτόν εκλεκτά αρφώματα, καθαράς σμύρνης πεντακοσίους σίκλους και ευώδους κινναμώμουν ήμισυ αυτής, διακοσίους πεντήκοντα, και ευώδους καλάμου διακοσίους πεντήκοντα, **24** και κασσίας πεντακοσίους, κατά τον σίκλον του αγίου, και ελαίου ελαίας εν ίν· **25** και θέλεις κάμει αυτό όλαιον αγίου χρίσματος, χρίσμα μυρεψικόν κατά την τέχνην του μυρεψού· ἀγίου χριστήριουν ἔλαιον θέλει είσθαι. **26** Και θέλεις χρίσει με αυτό την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν του μαρτυρίου, **27** και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής και την λυχνίαν και τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, **28** και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος μετά πάντων των σκευών αυτού και τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού. **29** Και θέλεις αγιάσει αυτά, διά να ήνα αγιώτατα· παν το εγγίζον αυτά θέλει είσθαι ἀγίον. **30** Και τον Ααρών και τους υιούς αυτού θέλεις χρίσει και θέλεις αγιάσει αυτούς, διά να ιερατεύσων εις ἐμέ. **31**

Και θέλεις λαλήσει προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, τούτο θέλει είσθαι εις εμέ αγίον χριστίριον ἑλαιον εις τας γενεάς σας **32** επί σάρκα ανθρώπου δεν θέλει χυθή ουδέ θέλετε κάμει όμοιον αυτού κατά την σύνθεσιν αυτού· τούτο είναι αγίον και αγίον θέλει είσθαι εις εσάς **33** ὅστις συνθέση όμοιον αυτού ή ὁστις βάλῃ εξ αυτού επί αλογονή, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτού. **34** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Λάβε εις σεαυτόν ευώδη αρώματα, στακτήν και δυνχά και χαλβάνην, ταύτα τα ευώδη αρώματα μετά καθαρού λιβανίου ἵσου βάρους θέλει είσθαι έκαστον. **35** Και θέλεις κάμει τούτο θυμίαμα, σύνθεσιν κατά την τέχνην του μυρεψού μεμιγμένον, καθαρόν, ἄγιον **36** και θέλεις κοπανίσει μέρος εκ τούτου πολλά λεπτόν, και θέλεις βάλει εξ αυτού ἐμπροσθεν του μαρτυρίου εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, ὃπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σέ τούτο θέλει είσθαι εις εσάς αγιώτατον. **37** Κατά δε την σύνθεσιν του θυμιάματος τούτου, το οποίον θέλεις κάμει, σεις δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς ἄγιον θέλει είσθαι εις σε διά τον Κύριον. **38** ὅστις κάμη όμοιον αυτού διά να μυρίζηται αυτό, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτού.

31 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Ιδέ, εγώ εκάλεσα εξ ονόματος Βεσελεήλ τὸν υἱὸν τοῦ Ουρί, υιοῦ τοῦ Ωρ, εκ τῆς φυλῆς τοῦ Ιούδα: **3** καὶ εὐέπληστα αυτὸν πνεύματος θείου, σοφίας καὶ συνέσεως καὶ επιστήμης καὶ πάσης καλλιτεχνίας, **4** διὰ να επινοή ἐντεχνα ἑργά, ὡστε να εργάζηται εις χρυσόν καὶ εις ἀργυρόν καὶ εις χαλκόν, **5** καὶ να γλύφῃ λίθους ενθέσεως, καὶ να σκαλίζῃ ἔνδιον ἢ εργασίαν εις πάσαν καλλιτεχνίαν. **6** Καὶ εγώ, ίδού, ἔδωκα εις αυτὸν Ελιάβ τὸν υἱὸν τοῦ Αχιασμάχ, εκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν: καὶ εις πάντα συνετόν την καρδίαν ἔδωκα σοφίαν, διά να κάμωσι πάντα ὄσα προσέταξα εις σέ **7** την σκηνήν του μαρτυρίου, καὶ την κιβώτῳ του μαρτυρίου καὶ τοῦ ιλαστήριον το επάνωθεν αυτῆς καὶ πάντα τα σκεύη της σκηνῆς, **8** καὶ την τράπεζαν καὶ τα σκεύη αυτῆς καὶ την καθαρὸν λυχνίαν μετά πάντων των σκευών αυτῆς καὶ τοῦ θυσιαστήριον το θυμιάματος, **9** καὶ το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος μετά των σκευών αυτού καὶ τον νιπτήρα καὶ την βάσιν αυτού, **10** καὶ τας στολάς τας λειτουργικάς, καὶ τας αγιάς στολάς του Ααρὼν του ιερέως, καὶ τας στολάς των υιών αυτού, διά να ιερατεύωσι, **11** καὶ το χριστήριον ἑλαιον, καὶ το ευώδες θυμίαμα διά το ἄγιον κατά πάντα ὄσα προσέταξα εις σε θέλουσι κάμει. **12** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **13** Και συ λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Προσέχετε να φυλάσσητε τα σάββατα μου· διότι τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και υμών εις τας γενεάς υμών, διά να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι Κύριος, ο αγιάζων υμάς **14** και θέλετε φυλάσσει το σάββατον, διότι είναι ἄγιον εις εσάς ὅστις βεβηλώσῃ αυτό, θέλει εξάπαντος θανατωθή διότι πας ὁστις κάμη εργασίαν εν αυτῷ, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτῆς. **15** Εξ ημέρας θέλει γίνεσθαι εργασία· εν δε τη εβδόμῃ ημέρᾳ σάββατον θέλει είσθαι, ανάπαυσις αγία εις τον Κύριον· και ὁστις κάμη εργασίαν εν τη ημέρᾳ του σαββάτου θέλει εξάπαντος θανατωθή. **16** Και θέλουσι φυλάσσει οι υιοί Ισραήλ το σάββατον, διά να εορτάζωσιν αυτό εις τας γενεάς αυτών εις διαθήκην αιώνιον. **17** Τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και των υιών Ισραήλ διαπαντός διότι εις εξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, εν δε τη εβδόμῃ ημέρᾳ κατέπαυσε και ανεπαύθη. **18** Και ἔδωκεν εις τον Μωϋσῆν, αφού ετελείωσε λαλών προς αυτόν επί του ὄρους Σινά, δύο πλάκας του μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας με τον δάκτυλον του Θεού.

32 Και ιδών ο λαός ότι εβράδυνε ο Μωϋσῆς να καταβή τον ὄρους, συνήχθη ο λαός επί τον Ααρών και ἔλεγον προς αυτόν, Σηκώθητι, κάμε εις ημάς θεούς, οἵτινες να προπορεύωνται ημών διότι ούτος ο Μωϋσῆς, ο ἀνθρωπός ὁστις εξήγαγεν ημάς εκ γῆς Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι απέγειν αυτός. **2** Και εἶπε προς αυτούς ο Ααρών, Αφαίρεστε τα χρυσά ενώτια, τα οποία είναι εις τα ὡτα των γυναικών σας, των υιών σας και των θυγατέρων σας, και φέρετε προς εμέ. **3** Και αφήρεσε πας ο λαός τα χρυσά ενώτια, τα οποία ήσαν εις τα ὡτα των αυτών, και ἔφεραν προς τον Ααρών. **4** Και λαβών εκ των χειρών αυτών, διεμόρφωσεν αυτό με εργαλείον εγχαρακτικόν, και ἔκαμεν αυτό μόσχον χωνευτόν· οι δε είπον, Ούτοι είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, οἵτινες σε ανεβίβασαν εκ γῆς Αιγύπτου. **5** Και ότε είδε τούτο ο Ααρών, ωκοδόμησε θυσιαστήριον ἐμπροσθεν αυτού· και εκήρυξεν ο Ααρών, λέγων, Αύριον είναι εορτή εις τον Κύριον. **6** Και σηκωθέντες ενωρίς την επαύριον, προσέφεραν ολοκαυτώματα και ἔφεραν ειρηνικάς προσφοράς· και εκάθισεν ο λαός να φάγῃ και να πίη, και εστικώθησαν να παίζωσι. **7** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ὑπαγε, κατάβηθι διότι ηνόμησεν ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες εκ γῆς Αιγύπτου· **8** εξετράπησαν ταχέως εκ της οδού την οποίαν προσέταξα εις αυτούς ἔκαμαν εις εαυτούς μόσχον χωνευτόν και προσεκύνησαν αυτόν και εθυσίασαν εις αυτόν και είπον, Ούτοι είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, οἵτινες σε ανεβίβασαν εκ γῆς Αιγύπτου. **9** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, είδον τον λαόν τούτον, και ίδού, είναι λαός σκληροτράχηλος· **10** τώρα λοιπόν, ἄφες με, και θέλει εξαφθή η οργή μου εναντίον αυτών και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και θέλω σε καταστήσει θένος μέγα. **11** Και ικέτευσεν ο Μωϋσῆς Κύριον το Θέον αυτού και εἶπε, Διά τι, Κύριε, εξάπτεται η οργή σου εναντίον του λαού σου, τον οποίον εξήγαγες εκ γῆς Αιγύπτου μετά μεγάλης δυνάμεως και κραταιάς χειρός; **12** διά τι να είπωσιν οι Αιγύπτιοι, λέγοντες, Με πονηρίαν εξήγαγεν αυτούς, διά να θανατώσῃ αυτούς εις τα ὄρη και να εξολοθρεύσῃ αυτούς από προσώπου της γῆς; επίστρεψον από της εξάφεως της οργής σου και μεταμελήθητι περί του κακού του προς τον λαόν σου· **13** ενθυμήθητον τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ισραήλ, τους δούλους σου, προς τους οποίους ώμοσας επί σεαυτόν και είπας προς αυτούς, Θέλω πληθύνει το σπέρμα σας ως τα ἀστρά του ουρανού· και πάσαν την γην ταύτην περὶ της οποίας ελάλησα, θέλω δώσει εις το σπέρμα σας, και θέλουσι λιτρονομίσει αυτήν διαπαντός. **14** Και μετεμελήθη ο Κύριος περὶ τον κακού, το οποίον εἶπε να κάμη κατά του λαού αυτού. **15** Και στραφεῖς ο Μωϋσῆς κατέβη εκ του ὄρους, και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου ήσαν εν ταις χερσί αυτού πλάκες γεγραμμέναι εξ αμφοτέρων των μερών· εκ του ενδιά μέρους και εκ του ἄλλου ήσαν γεγραμμέναι. **16** Και αι πλάκες ήσαν έργον θεού και η γραφή ήτο γραφή θεού εγκεχαραγμένη επί τας πλάκας. **17** Και ακούσας ο Ιησούς τον θόρυβον του λαού αλαλάζοντος, είπε προς τον Μωϋσῆν, Θόρυβος πολέμου είναι εν τω στρατοπέδῳ. **18** Ο δε εἶπε, Δεν είναι φωνή αλαλαζόντων διά νίκην ουδέ φωνή βωντων διά ήτταν· φωνήν αδόντων εγώ ακούω. **19** Καθώς δε επλησίασεν εις το στρατόπεδον, είδε τον μόσχον και χορούς· και εξήγφθη ο θυμός του Μωϋσέως, και ἔρριψε τας πλάκας από των χειρών αυτού και συνέτριψεν αυτάς υπό το ὄρος· **20** και λαβών τον μόσχον, τον οποίον είχον κάμει, κατέκαυσεν εν πυρί, και συντρίψας εωδού ελεπτύνθη, ἐσπειρεν επί το άνδρα και επότισε τους υιούς Ισραήλ. **21** Και εἶπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών, Τι έκαμεν εις σε ο λαός ούτος, ὥστε επέφερες επ' αυτούς αμφατίαν μεγάλην; **22** Και εἶπεν ο Ααρών,

Ας μη εξάπτηται ο θυμός του κυρίου μου· συ γνωρίζεις τον λαόν, ότι έγκειται εις την κακίαν· **23** διότι είπον προς εμέ, Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες να προπορεύνωνται ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, ο ἀνθρωπός στοις εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι απέγεινεν αυτός· **24** καὶ εἴπα προς αυτούς, Ὅστις ἔχει χρυσόν, ας αφαιρέσωσιν αυτό· καὶ ἐδώκαν εἰς εμέ· τότε ἐρριψα αυτό εἰς το πυρ, καὶ εξῆρθεν ο μόδχος ούτος. **25** Καὶ ίδων ο Μωϋσής τον λαόν ούτι ἡτο αχαλίνωτος, διότι ο Ααρών είχε αφήσει αυτούς αχαλίνωτους προς κατασχύνην, μεταξύ των εχθρών αυτών, **26** εστάθη ο Μωϋσής παρά την πύλην του στρατοπέδου καὶ είπεν, Ὅστις είναι του Κυρίου, ας ἐλθῃ προς εμέ. Καὶ συνήθησαν προς αυτὸν πάντες οι υἱοί του Λευτ. **27** Καὶ είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ας βάλῃ ἑκαστος την ρομφαίαν αυτού επί τον μηρόν αυτού καὶ διέλθετε καὶ εξέλθετε από πύλης εἰς πύλην διά του στρατοπέδου, καὶ ας θανατώσῃς ἑκαστος τον αδελφόν αυτού καὶ ἑκαστος τον φίλον αυτού καὶ ἑκαστος τον πλησίον αυτού. **28** Καὶ ἐκάμον οι υἱοί του Λευτί κατά τον λόγον του Μωϋσέως καὶ ἐπέσαν εκ του λαού εκείνην την ημέραν περίπου τρεις χιλιάδες ἄνδρες. **29** διότι είπεν ο Μωϋσής, Καθιερώσατε εαυτούς σήμερον εις τον Κύριον, ἑκαστος επί τον υιόν αυτού καὶ ἑκαστος επί τον αδελφόν αυτού, διά να δοθή εις εσάς ευλογία σήμερον. **30** Καὶ την επαύριον είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Σεις ημαρτήσατε αμαρτίαν μεγάλην καὶ τώρα θέλω αναβή προς τον Κύριον ἵσως κάμω εξιλέωσιν διά την αμαρτίαν σας. **31** Καὶ επέστρεψεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον καὶ είπε, Δέομαι· ούτος ο λαός ημάρτησεν αμαρτίαν μεγάλην καὶ ἐκάμον εις εαυτούς θεούς χρυσούς· **32** πλὴν τώρα, εάν συγνωρήσης την αμαρτίαν αυτών ει δη μη, εξάλειψον με, δέομαι, εκ της βίβλου σου, την οποίαν ἔγραφας. **33** Καὶ είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ὅστις ημάρτησεν εναντίον εμού, τούτον θέλω εξαλείψει εκ της βίβλου μου· **34** θέντε τώρα ὑπάγε, οδήγησον τον λαόν εις τον τόπον περί του οποίου σε είπα· ιδού, ο ἀγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι ἐμπροσθέν σου· ἀλλ' ὅμως εν τη ημέρᾳ της ανταποδώσεώς μου θέλω ανταποδώσει την αμαρτίαν αυτών επ' αυτούς. **35** Καὶ επάταξε Κύριος τον λαόν, διά την κατασκευήν του μόδχου τον οποίον κατεσκεύασεν ο Ααρών.

33 Καὶ είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ὑπαγε, ανάβηθι εντεύθεν συ καὶ ο λαός τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου, εις την γην την οποίαν ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ καὶ προς τον Ιακώβ, λέγων, Εις το σπέρμα σου θέλω δώσει αυτήν· **2** καὶ θέλω αποστείλει ἄγγελον ἐμπροσθέν σου καὶ θέλω εκδῶξει τον Χαναναίον, τον Αμορραίον καὶ τον Χετταίον καὶ τον Φερεζαίον τον Ευαίον καὶ τον Ιεβουσαίον· **3** εις γην ρέουσαν γάλα καὶ μέλι διότι εγώ δεν θέλω αναβή εν τω μέσω σου, επειδή είσαι λαός σκληροτράχηλος, διά να μη σε εξολοθρεύσω καθ' οδόν. **4** Καὶ ότε ἤκουσεν ο λαός τον κακόν τούτον λόγον, κατεπένθησαν καὶ ουδείς ἔβαλε τον στολισμόν αυτού εφ' εαυτόν. **5** Διότι ο Κύριος είπε προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ, Σεις είσθε λαός σκληροτράχηλος· μίαν στιγμήν εάν αναβώ εις το μέσον σου, θέλω σε εξολοθρεύσει· θέντε τώρα εκδήθητι τους στολισμούς σου από σου, διά να γνωρίσω τι θέλω κάμει εις σε. **6** Καὶ εξεδύθησαν οι υιοί του Ισραήλ τους στολισμούς αυτών πλησίον του όρους Χωρήβ. **7** Καὶ λαβών ο Μωϋσής την σκηνήν, ἐστησεν αυτήν ἔξω του στρατοπέδου, μακράν του στρατοπέδου, καὶ ωνόμασεν αυτήν σκηνήν του μαρτυρίου καὶ πας ο ζητών τον Κύριον εξήρχετο προς την σκηνήν του μαρτυρίου την ἔξω του στρατοπέδου. **8** Καὶ ότε εξήρχετο ο Μωϋσής προς την σκηνήν, πας ο λαός

εσηκόνετο καὶ ίστατο ἑκαστος παρά την θύραν της σκηνής αυτού καὶ ἐβλεπον κατόπιν του Μωϋσέως, εωσού εισήρχετο εις την σκηνήν. **9** Καὶ καθὼς εισήρχετο ο Μωϋσής εις την σκηνήν, κατέβαινεν ο στύλος της νεφέλης καὶ ίστατο επί των θυρών της σκηνής καὶ ελάλει ο Κύριος μετά του Μωϋσέως. **10** Καὶ ἐβλεπε πας ο λαός τον στύλον της νεφέλης ιστάμενον επί των θυρών της σκηνής καὶ πας ο λαός ανιστάμενος προσεκύνει, ἑκαστος από της θύρας της σκηνής αυτού. **11** Καὶ ελάλει ο Κύριος προς τον Μωϋσήν πρόσωπον προς πρόσωπον, καθὼς λαλεῖ ἀνθρωπός προς τον φίλον αυτού. Καὶ επέστρεψεν εις το στρατόπεδον· ο δε θεράπων αυτού νέος, Ιησούς ο υιός του Ναού, δεν ανεχώρει από της σκηνής. **12** Καὶ είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Ιδε, συ μοι λέγεις, Ανάγαγε τον λαόν τούτον καὶ συ δεν με εφανέρωσας ποίον θέλεις αποστείλει μετ' εμού· καὶ συ είπας, σε γνωρίζω κατ' ονόμα, καὶ μάλιστα εύρηκας χάριν ἐμπροσθέν μου· **13** τώρα λοιπόν, εάν εύρηκα χάριν ἐμπροσθέν σου, δείξον μοι, δέομαι, την οδόν σου, διά να σε γνωρίσω, διά να εύρω χάριν ενώπιον σου· καὶ ιδε ὅτι τούτο το έθνος είναι ο λαός σου. **14** Καὶ είπεν, Η παρουσία μου θέλει ελθεί μετά σου καὶ θέλω σοι δώσει ανάπτωσιν. **15** Ο δε είπε προς αυτούν, Εάν η παρουσία σου δεν θέλη μετ' εμού, μη αναγάγης ημάς εντεύθεν· **16** διότι πως θέλει γνωρισθή τώρα, ότι εύρηκα χάριν ενώπιον σου εγώ καὶ ο λαός σου; ουχὶ διά της ελεύσεως σου μεθ' ήμων; ούτω θέλομεν διακριθή, εγώ καὶ ο λαός σου, από παντός λαού, τον επί προσώπου της γης. **17** Καὶ είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Καὶ τούτο το πράγμα το οποίον είπας, θέλω κάμει διότι εύρηκας χάριν ενώπιον μου καὶ σε γνωρίζω κατ' ονόμα. **18** Καὶ είπε, Δείξον μοι, δέομαι, την δόξαν σου. **19** Ο δε είπεν, Εγώ θέλω κάμει να περάσῃ ἐμπροσθέν σου δόῃ η αγαθότης μου καὶ θέλω κηρύξει το ονόμα του Κυρίου ἐμπροσθέν σου καὶ θέλω ελεήσει ὄντινα ελεώ καὶ θέλω οικειτρήσει ὄντινα οικείτωρ. **20** Καὶ είπε, δεν δύνασαι να ίδης το πρόσωπόν μου διότι ἀνθρωπός δεν θέλει με ιδεί και ζήσει. **21** Καὶ είπεν ο Κύριος, Ιδού, τόπος πλησίον μου, καὶ θέλεις σταθή επί της πέτρας· **22** καὶ όταν η δόξα μου διαβαίνη, θέλω σε βάλει εις το σχίσμα της πέτρας καὶ θέλω σε σκεπάσει με την χείρα μου, εωσού παρέλθω· **23** καὶ θέλω σηκώσει την χείρα μου καὶ θέλεις ιδεί τα οπίσω μου· το δε πρόσωπόν μου δεν θέλεις ιδεί.

34 Καὶ είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κόψον εις σεαυτόν δύο πλάκας λιθίνας καθὼς τας πρώτας καὶ θέλω γράψει επί των πλακών τους λόγους, οίτινες ήσαν επί των πρώτων πλακών, τας οποίας συνέτριψας· **2** καὶ γίνου ετοιμος το πρωΐ, καὶ ανάβηθι το πρωΐ επί το δόρος Σινά, καὶ παράστηθι εκεί ενώπιον μου επί της κορυφής του δόρους· **3** καὶ ουδείς θέλει αναβή μετά σου ουδέ θέλει φανή τις καθ' όλον το δόρος καὶ τα ποίμνια καὶ αι γέλαι δεν θέλουσι βοσκηθή ἐμπροσθέν του δόρους εκείνου. **4** Καὶ ἐκοφε δύο πλάκας λιθίνας καθὼς τας πρώτας καὶ σηκωθείς ο Μωϋσής ενωρίς το πρωΐ, ανέβη επί το δόρος Σινά, καθὼς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος, καὶ ἐλάβεν εις τας χείρας αυτού τας δύο πλάκας τας λιθίνας. **5** Καὶ κατέβη ο Κύριος εν νεφέλη καὶ εστάθη μετ' αυτού εκεί καὶ εκήρυξε το ονόμα του Κυρίου. **6** Καὶ παρήλθε Κύριος ἐμπροσθέν αυτού και εκήρυξε, Κύριος, Κύριος ο Θεός, οικτίρων και ελείμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και αληθινός, 7 φυλάττων ἐλέος εις χιλιάδας, συγχωρών ανομίαν και παράβασιν και αμαρτίαν και ουδόλως αθωόντων τον ἔνοχον· ανταποδίδων την ανομίαν των πατέρων επί τα τέκνα και επί τα τέκνα των τέκνων, ἔως τρίτης και τετάρτης γενεάς. **8** Καὶ ἐσπευσεν ο Μωϋσής και κύψας εις την γην, προσεκύνησε· **9** και είπεν, Εάν τώρα εύρηκα

χάριν ενώπιον σου, Κύριε, ας έλθη, δέομαι, ο Κύριός μου εν τω μέσω ημών διότι ο λαός ούτος είναι σκληροτράχηλος και συγχώρησον την ανομίαν ημών και την αμαρτίαν ημών και λάβε ημάς εις κληρονομίαν σου. **10** Και είπεν, Ιδού, εγώ κάμνω διαθήκην ἐμπροσθεν παντὸς του λαού σου θέλω κάμει θαυμάσια, οποία δεν ἔγειναν καθ' όλην την γην και εις ουδέν έθνος και πας ο λαός, εν μέσω του οποίου είσαι, θέλει ιδεί το ἔργον του Κυρίου διότι φοβερόν είναι εκείνο, το οποίον εγώ θέλω κάμει μετά σου. **11** Φύλαξον εκείνο, το οποίον εγώ σε προστάζω σήμερον ιδού, εγώ εικάλλω απ' ἐμπροσθέν σου τον Αμφραίον και τον Χαναναίον και τον Χετταίον και τον Φερεζαίον και τον Ευαίον και τον Ιεβουσαίον. **12** Προσέχε εις σεαυτόν, μη κάμης συνθήκην μετά των κατοίκων της γης εις την οποίαν υπάγεις, μήποτε γείνη παγίς εν τω μέσω σου. **13** αλλά τους βωμούς αυτών θέλεις καταστρέψει και τα είδωλα αυτών θέλεις συντρίψει και τα ἀλσός αυτών θέλεις κατακόψει. **14** Διότι δεν θέλεις προσκυνήσει ἄλλον θέδων επειδή ο Κύριος, του οποίου το ὄνομα είναι Ζηλότυπος, είναι Θεός ζηλότυπος; **15** μήποτε κάμης συνθήκην μετά των κατοίκων της γης, και ὅταν πορνεύσωται κατόπιν των θεών αυτών και θυσίασσαι προς τους θεούς αυτών, σε προσκαλέσῃ τις και φάγης από της θυσίας αυτού. **16** και μήποτε λάβης εκ των θυγατέρων αυτού εις τους νιούς σου, και ὅταν αι θυγατέρες αυτού πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών, κάμωσι τους νιούς σου να πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών. **17** Την εορτήν των αζύμων θέλεις φυλάττει. Επτά ημέρας θέλεις τρώγει αζύμα, καθώς προσέταξα εις σε, κατά τον καιρόν του μηνός Αβίβ: διότι κατά τον μήνα Αβίβ εξήλθες εξ Αιγύπτου. **18** Παν το διανοίγον μήτραν είναι ιδικόν μου· και παν πρωτότοκον αρσενικόν μεταξύ των κτηνών σου, είτε βους είτε πρόβατον. **19** Το δε πρωτότοκον της όνου θέλεις εξαγοράζει με αρνίον· και εάν δεν εξαγοράστης αυτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει αυτό. Πάντας τους πρωτοτόκους των νιών σου θέλεις εξαγοράζει. Και ουδείς θέλει φανή ενώπιον μου κενός. **21** Εξ ημέρας θέλεις εργάζεσθαι την δε εβδόμηνη ημέραν θέλεις αναπαύεσθαι κατά τον σπορητόν και κατά τον θερισμόν θέλεις αναπαύεσθαι. **22** Και θέλεις φυλάττει την εορτήν των εβδομάδων, των απαρχών του θερισμού του σίτου, και την εορτήν της συγκομιδής εις την επιστροφήν του ενιαυτού. **23** Τρίς τον ενιαυτόν θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου, Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **24** Διότι αφού εκδιώξω τα ἔθνη απ' ἐμπροσθέν σου και πλατύνω τα ὄριά σου, δεν θέλει επιθυμήσει ουδείς την γην σου, ὅταν αναβαίνης διά τα εμφανισθής ἐμπροσθεν Κυρίου του Θεού σου τρίς τον ενιαυτό. **25** Δεν θέλεις προσφέρει το αἷμα της θυσίας μου με ἔνζυμα: και η θυσία της εορτής του πάσχα δεν θέλει μενεὶ ἔως το πρωΐ. **26** Τα πρωτογενήματα της γης σου θέλεις φέρει εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει ερίφιον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **27** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Γράψον εις σεαυτόν τους λόγους τούτους διότι κατά τους λόγους τούτους ἔκαμα διαθήκην προς σε και προς τον Ισραήλ, **28** Και ήτο εκεί μετά του Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας ἀρτον δεν ἔφαγε και θύωρ δεν ἔπιε. Και ἔγραψεν επί των πλακών τους λόγους της διαθήκης, τας δέκα εντολάς. **29** Και ὅτε κατέβαινεν ο Μωϋσῆς από τον ὄρος Σινά, και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου ήσαν εις την χείρα του Μωϋσέως, ὅτε κατέβαινεν από του ὄρους, ο Μωϋσῆς δεν ἤξευρεν ὅτι το δέρμα του προσώπου αυτού ἔγεινε λαμπρόν ενώ ελάλει μετ' αυτού. **30** Και είδεν ο Ααρὼν και πάντες οι

νιοί Ισραὴλ τον Μωϋσῆν, και ιδού, το δέρμα του προσώπου αυτού ἐλαμπε· και εφοβήθησαν να πλησιάσωσιν εἰς αυτόν. **31** Και εκάλεσεν αυτούς ο Μωϋσῆς και επεστράψαν προς αυτόν ο Ααρὼν και πάντες οι ἀρχοντες της συναγωγής, και ελάλησε προς αυτούς ο Μωϋσῆς. **32** Και μετά ταύτα πάντας οι νιοί Ισραὴλ προσήλθον· και προσέταξεν εις αυτούς πάντα διά ελάλησεν ο Κύριος προς αυτόν επὶ του ὄρους Σινά. **33** Και ετελείωσεν ο Μωϋσῆς λαλῶν προς αυτούς είχε δε κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού. **34** Και ὅτε εισήρχετο ο Μωϋσῆς ενώπιον του Κυρίου διά να λαλήσῃ μετ' αυτού, εσήκωνε το κάλυμμα, εωσού εξέλθη. Και εξήρχετο και ελάλει προς τους νιούς Ισραὴλ ὅτι, τι ἡτο προστεταγμένος. **35** Και είδον οι νιοί Ισραὴλ το πρόσωπον του Μωϋσέως, ὅτι το δέρμα του προσώπου του Μωϋσέως ἐλαμπε· και ἔβαλλε πάλιν ο Μωϋσῆς το κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού, εωσού εισέλθη διά να λαλήσῃ μετ' αυτού.

35 Και συνήθοισεν ο Μωϋσῆς πάσαν την συναγωγήν των νιών Ισραὴλ, και είπε προς αυτούς, Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος, διά να κάμνητε αυτούς. **2** Εξ ημέρας θέλει γίνεσθαι εργασία· η δε εβδόμη ημέρα θέλει είσθαι εις εօάς αγία, σάββατον αναπαύσεως εις τον Κύριον πας ὁστις κάμη εν αυτῇ εργασίαν θέλει θανατωθῆ· **3** δεν θέλετε ανάπτει πυρ εν πάσαις ταις κατοικίαις υμών την ημέραν του σαββάτου. **4** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς πάσαν την συναγωγήν των νιών Ισραὴλ, λέγων, τούτο είναι το πράγμα που ο ποποίον ο Κύριος προσέταξε, λέγων, **5** Λάβετε από ό, τι ἔχετε προσφοράν εις τον Κύριον· ὁστις προσφείται εν τη καρδίᾳ αυτού, ας φέρῃ την προσφοράν του Κυρίου χρυσίον και αργύριον και χαλκόν, **6** και κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσον και τρίχας αιγών, **7** και δερμάτα κριών κοκκινοβαφή και δέρματα θώρων και ζύλου σιττίμ, **8** και ἔλαιον διά το φως και αρώματα διά το χριστήριον ἔλαιον και διά το ευώδες θυμίαμα, **9** και λίθους ουνυχίτας και λίθους διά να εντεθώστε εις το εφόδο και εις το περιστήθιον. **10** Και πας συνετός την καρδίαν μεταξύ σας θέλει ελθεῖ και κάμει πάντα διά το φως από ό, τι προσφέρεται εις τη καρδίαν αυτού, ας φέρῃ την προσφοράν του Κυρίου χρυσίον και αργύριον και χαλκόν, **11** την σκηνήν, το περικάλυμμα αυτής και την σκέπτην αυτής, τας περόνας αυτής και τας σανίδας αυτής, τους μοχλούς αυτής, τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτής, **12** την κιβωτόν και τους μοχλούς αυτής, το ιλαστήριον και το καλυπτήριον καταπέτασμα, **13** την τράπεζαν και τους μοχλούς αυτής και πάντα τα σκεύη αυτής και τον ἄρτον της προθέσεως, **14** και την λυχνίαν διά το φως και τα σκεύη αυτής και τους λύχνους αυτής και το ἔλαιον του φωτός, **15** και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, και τους μοχλούς αυτού και το χριστήριον ἔλαιον και το ευώδες θυμίαμα και τον τάπτηα της θύρας της εισόδου της σκηνής, **16** το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος και την χαλκίνην εσχάραν αυτού τους μοχλούς αυτού και πάντα τα σκεύη αυτού, τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού, **17** τα παραπετάσματα της αυλής, τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτών και το παραπέτασμα της θύρας της αυλής, **18** τους πασσάλους της σκηνής και τους πασσάλους της αυλής και τα σχοινία αυτών, **19** τας λειτουργικάς στολάς διά να λειτουργώσιν εν τω αγίῳ, τας αγίας στολάς διά τον Ααρὼν τον iερέα και τας στολάς των νιών αυτού, διά να iερατεύωσι. **20** Και εξήλθε πάσα η συναγωγή των νιών Ισραὴλ απ' ἐμπροσθεν του Μωϋσέως. **21** Και ἥλθον, πας ἀνθρώπος του οποίου η καρδία διήγειρεν αυτόν· και πας τις του οποίου το πνεύμα αυτού ἔκαμε πρόθυμον, ἔφεραν την προσφοράν του Κυρίου διά το ἔργον της σκηνής του μαρτυρίου και διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτής και διά τας αγίας στολάς. **22** Και ἥλθον, ἄνδρες τε και γυναίκες, όσοι ήσαν προθύμοι

καρδίας, φέροντες βραχιόλια και ενώτια και δακτυλίδια και περιδέραια, παν σκέύους χρυσούν· και πάντες οσοι προσέφεραν προσφοράν χρυσίον εις τον Κύριον. **23** Και πας ἀνθρωπος εἰς τὸν οποίον εὐρίσκετο κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσος και τρίχες αιγών και δέρματα κριών κοκκινοβαφή και δέρματα θώρων, ἐφεραν αυτά. **24** Πας ὅστις ἦδνατο να κάμη προσφοράν αργυρίου και χαλκού, ἐφεραν τὴν προσφοράν του Κυρίουν· και πας ἀνθρωπος, εἰς τὸν οποίον εὐρίσκετο ζύλον σιττίμ διά παν ἔργον τῆς υπηρεσίας, ἐφεραν αυτό. **25** Και πάσα γυνή συνετή τὴν καρδίαν ἐκλωθόν με τὰς χείρας αυτῶν και ἐφερον κεκλωμένα, τὸ κυανούν και τὸ πορφυρούν, τὸ κόκκινον και τὴν βύσσον. **26** Και πάσαι αι γυναίκες, τῶν οποίων ἡ καρδία διήγειρεν αυτάς εἰς ευμηχανίαν, ἐκλωσαν τὰς τρίχας τῶν αιγών. **27** Και οἱ ἄρχοντες ἐφεραν τοὺς λίθους τοὺς ονυχίτας και τοὺς λίθους τῆς ενθέσεως διά τὸ εφόδον και διά τὸ περιστήθιον **28** και τὰ αρώματα, και τὸ ἔλαιον διά τὸ φως και διά τὸ χριστήριον ἔλαιον και διά τὸ ευώδες θυμίαμα. **29** Οι νιοὶ Ισραὴλ ἐφεραν προαιρετικήν προσφοράν εις τὸν Κύριον, πας ἀνήρ και γυνή, τῶν οποίων ἡ καρδία ἐκαμεν αυτούς προθύμους εἰς τὸ να φέρωσι διά πάσαν τὴν εργασίαν, τὴν οποίαν προσέταξεν ο Κύριος να γείνη διά χειρός του Μωϋσέως. **30** Και εἶπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τοὺς νιούς Ισραὴλ, Ιδέτε, ο Κύριος εκάλεσεν εξ ονόματος Βεσελεήλ τὸν ιούν του Ουρί, νιού του Ωρ, εκ φυλῆς Ιούδα **31** και ενέτηλην αυτὸν πνεύματος θείου, σοφίας συνέσεως και επιστήμης και πάσης καλλιτεχνίας **32** και διά να επινοή ἐντεχνα ἔργα, ώστε να εργάζηται εἰς χρυσίον και εἰς αργύριον και εἰς χαλκόν· **33** και να γλύφῃ λίθους ενθέσεως και να σκαλίζῃ ξύλα δι' εργασίαν, διά παν ἐντεχνον ἔργον. **34** Και ἐδώκεν εἰς τὴν καρδίαν αυτού τὸ να διδάσκῃ, αυτός και Ελιάβ ο νιός του Αχιαστάμαχ, εκ φυλῆς Δαν. **35** Τούτους ενέπλησε συνέσεως καρδίας, διά να εργάζονται παν ἔργον εγχαράκτου και καλλιτέχνου και κεντητού εἰς κυανούν και εἰς πορφυρούν, εἰς κόκκινον και εἰς βύσσον, και υφαντού, τῶν εργαζομένων παν ἔργον και επινοούντων ἐντεχνα ἔργα.

36 Και ἐκαμεν ο Βεσελεήλ και ο Ελιάβ και πας σοφός την καρδίαν, εἰς τὸν οποίον ο Κύριος ἐδωκε σοφίαν και σύνεσιν διά να εξεύρῃ να εργάζεται παν τὸ ἔργον τῆς υπηρεσίας του αγιαστηρίου, κατά πάντα ὄσα προσέταξεν ο Κύριος. **2** Και εκάλεσεν ο Μωϋσῆς τὸν Βεσελεήλ και τὸν Ελιάβ και πάντα σοφόν την καρδίαν, εἰς τὸν οποίου τὴν καρδίαν ο Κύριος ἐδωκε σοφίαν, πάντα ἀνθρωπον τὸν οποίου η καρδία διήγειρεν αυτὸν εἰς τὸ να ἐλθῃ πρὸς τὸ ἔργον διά να κάμη αυτό. **3** Και ἐλαβον απ' ἐμπροσθεν του Μωϋσέως πάσας τὰς προσφοράς, τὰς οποίας ἐφεραν οι νιοὶ Ισραὴλ διά τὸ ἔργον τῆς υπηρεσίας του αγιαστηρίου, διά να κάμωσιν αυτό. Και ἐφερον ἐπὶ πρὸς αυτὸν αυτοπροαιρέτους προσφοράς καθ' εκάστην πρωῖαν. **4** Και ἥλθον πάντες οι σοφοί οι εργαζόμενοι παν τὸ ἔργον του αγιαστηρίου, ἔκαστος απὸ του ἔργου αυτού, τὸ οποίον ἐκαμον· **5** και εἴπον πρὸς τον Μωϋσῆν, λέγοντες, Ο λαός φέρει πλειότερον πάρα τὸ ικανὸν διά τὴν υπηρεσίαν του ἔργου, τὸ οποίον ο Κύριος προσέταξε να γείνειν. **6** Και προσέταξεν ο Μωϋσῆς και εκίρυξαν εν τῷ στρατοπέδῳ, λέγοντες, Μηδείς ανήρ μήτε γυνή, ας μη κάμην πλέον εργασίαν διά τὴν προσφοράν του αγιαστηρίου. Και ο λαός ἐπαυσεν από του να φέρῃ **7** διότι ἡ ώῃ, τὴν οποίαν είχον, ἵτο ικανή δι' όλον τὸ ἔργον, ώστε να κάμωσιν αυτό, και επεισόσεν. **8** Και πας σοφός την καρδίαν εἰ τῶν εργαζομένων τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς ἐκάμον δέκα παραπετάσματα εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κόκκινου· με χερουβεῖμ εντέχουν εργασίας ἐκαμον αυτά· **9** το μήκος του ενός

παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· πάντα τα παραπετάσματα τον αυτού μέτρου· **10** και συνήψε τα πέντε παραπετάσματα το εν μετά του ἀλλού· και τα ἀλλα πέντε παραπετάσματα συνήψε το εν μετά του ἀλλού. **11** Και ἐκαμεν θυλείας κυανά επὶ τῆς ἀκρας του ενός παραπετάσματος κατά το πλάγιον ὃπου ἔγεινεν η ἔνωσις ομοίως ἐκαμεν επὶ τῆς τελευταίας ἀκρας του δευτέρου παραπετάσματος, ὃπου ἔγεινεν η ἔνωσις του δευτέρου, διά να αντικρύζωσι αι θυλείαι πρὸς ἀλληλα. **13** Και ἐκαμε πεντήκοντα περόνας χρυσάς και συνήψε τα παραπετάσματα πρὸς ἀλληλα με τὰς περόνας, και ἔγεινεν η σκηνή μία. **14** Και ἐκαμε παραπετάσματα εκ τριχών αιγών διά να ἡναι κάλυμμα επὶ τῆς σκηνῆς ἐνδεκα παραπετάσματα ἐκαμεν αυτά· **15** το μήκος του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· τα ἐνδεκα παραπετάσματα του αυτού μέτρου· **16** και συνήψε τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα εξ παραπετάσματα χωριστά. **17** Και ἐκαμε πεντήκοντα θυλείας επὶ τῆς τελευταίας ἀκρας του παραπετάσματος κατά την ἔνωσιν, και πεντήκοντα θυλείας ἐκαμεν επὶ τῆς ἀκρας του παραπετάσματος, κατά την ἔνωσιν του δευτέρου. **18** Ἐκαμε ἐπὶ πεντήκοντα περόνας χαλκίνας, διά να συνάψῃ την σκηνήν, ώστε να ἡναι μία. **19** Και ἐκαμε επικάλυμμα διά την σκηνήν εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών, και επικάλυμμα υπεράνθων εκ δερμάτων θώρων. **20** Και ἐκαμε τὰς σανίδας διά την σκηνήν εκ ζύλου σιττίμ, ορθίας· **21** το μήκος της μιας σανίδος δέκα πηχών, και το πλάτος της μιας σανίδος μιας πήχης και ημισείς· **22** μία σανίδα είχε δύο αγκωνίσκους αντικρύζοντας πρὸς ἀλλήλους ούτως ἐκαμε δι' ολας τὰς σανίδας της σκηνῆς. **23** Και ἐκαμε τὰς σανίδας διά την σκηνήν, είκοσι σανίδας από του νοτίου μέρους πρὸς τα δεξιά. **24** Και τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά ἐκαμεν υποκάτω των είκοσι σανίδων· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής και δύο υποβάσια υποκάτω της ἀλλης σανίδος. **25** Και διά της δύσμας διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής. **26** Και διά της δύσμας διά της σκηνῆς, το πρὸς βορράν, ἐκαμεν είκοσι σανίδας, **27** και διά της δύσμας διά της σκηνῆς τα μέρη της σκηνῆς τα πρὸς δύσμας εκαμεν εξ σανίδας. **28** Και δύο σανίδας ἐκαμε διά τὰς γωνίας της σκηνῆς εἰς τα δύο πλάγια· **29** και ηνώθησαν κάτωθεν και ηνώθησαν ομού ἀνώθεν διά του ενός κρίκου· ούτως ἐκαμε δι' αυτάς αμφοτέρας διά τας δύο γωνίας. **30** Και ήσαν οκτώ σανίδες και τα υποβάσια υποκάτω εκάστης σανίδος. **31** Και ἐκαμε τοὺς μοχλούς εκ ζύλου σιττίμ πέντε διά τὰς σανίδας του ενός μέρους της σκηνῆς, **32** και πέντε μοχλούς διά τὰς σανίδας του ἀλλου μέρους της σκηνῆς και πέντε μοχλούς διά τὰς σανίδας της σκηνῆς, διά τα όπισθεν μέρη τα πρὸς δύσμας· **33** και ἐκαμε τον μέσον μοχλόν διά να διαπερά διά των σανίδων απ' ἄκρου εώς ἄκρου. **34** Και περιεκάλυψε τὰς σανίδας με χρυσίον και ἐκαμε τοὺς κρίκους αυτῶν χρυσούς διά να ἡναι θήκαι των μοχλών, και περιεκάλυψε τοὺς μοχλούς με χρυσίον. **35** Και ἐκαμε το καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κόκκινου και βύσσου κεκλωσμένης· εντέχουν εργασίας ἐκαμεν αυτό με χερουβεῖμ. **36** Και ἐκαμεν εις αυτὸν τούς τέσσαρας στύλους εκ ζύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν

αυτούς με χρυσίον· τα ἀγκιστρα αυτών χρυσά· και ἔχους δι!
αυτούς τέσσαρα υποβάσια αργυρά. 37 Και ἔκαμε τον τάπητα διά
την θύραν της σκηνῆς εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου
και βύσου σεκλωσμένης, εργασίας κεντητοῦ 38 και τους πέντε
στύλους αυτής και τα ἀγκιστρα αυτών· και περιεκάλυψε τα
κιονόκρανα αυτών και τας ταινίας αυτών με χρυσίον τα πέντε
όμως υποβάσια αυτών ἡσαν χάλκινα.

37 Και ἔκαμεν ο Βεσελεήλ την κιβωτόν εκ ζύλου σιττίμ:
δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτής και μιας πήχης
και ημισείας το πλάτος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το
ύψος αυτής 2 και περιεκάλυψεν αυτήν με καθαρόν χρυσίον
έσωθεν και ἔξωθεν και ἔκαμεν εἰς αυτήν στεφάνην χρυσήν
κύκλω. 3 Και ἔχους δι¹ αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς
διά τας τέσσαρας γωνίας αυτής δύο μεν κρίκους εις το εν
πλάγιον αυτής δύο δε κρίκους εις το ἄλλο πλάγιον αυτής. 4
Και ἔκαμε μοχλούς εκ ζύλου σιττίμιου και περιεκάλυψεν αυτούς
με χρυσίον 5 και εισήγαγε τους μοχλούς εις τους κρίκους
κατά τα πλάγια της κιβωτού, διά να βαστάζωσι την κιβωτόν.
6 Και ἔκαμε το ιλαστήριον εις χρυσούν καθαρού δύο πηχών
και ημισείας το μήκος αυτού και μιας πήχης και ημισείας
το πλάτος αυτού. 7 Και ἔκαμε δύο χερούβειμ εκ χρυσίου
σφυρήλατα ἔκαμεν αυτά, επὶ των δύο ἄκρων του ιλαστήριον 8
εν χερούβι επὶ του ενός ἄκρου, και εν χερούβι επὶ του ἄλλου
ἄκρου· επὶ του ιλαστήριον ἔκαμε τα χερούβειμ επὶ των δύο
ἄκρων αυτού 9 και τα χερούβειμ εξέτεινον τας πτέρυγας
ἀνωθεν, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το ιλαστήριον
και τα πρόσωπα αυτών ἐβλεπον το εν προς το ἄλλο· προς το
ιλαστήριον ἡσαν τα πρόσωπα των χερούβειμ. 10 Και ἔκαμε
την τράπεζαν εκ ζύλου σιττίμιου δύο πηχών το μήκος αυτής και
μιας πήχης το πλάτος αυτής, το δε ύψος αυτής μιας πήχης και
ημισείας 11 και περιεκάλυψεν αυτήν με χρυσίον καθαρόν, και
ἔκαμεν εἰς αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. 12 Ἐκαμεν ἔτι
εἰς αυτήν χείλος κύκλω, μιας παλάμης το πλάτος· και επὶ το
χείλος αυτής κύκλω ἔκαμε στεφάνην χρυσήν. 13 Και ἔχους
δι¹ αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς, και ἔβαλε τους κρίκους
επὶ τας τέσσαρας γωνίας, τας επὶ των τεσσάρων ποδῶν αυτής,
14 υπὸ το χείλος ἡσαν οι κρίκοι, θήκαι των μοχλών, διά να
βαστάζωσι την τράπεζαν. 15 και ἔκαμε τους μοχλούς εκ ζύλου
σιττίμιου, και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον, διά να βαστάζωσι
την τράπεζαν. 16 και ἔκαμε τα σκεύη τα επὶ της τραπέζης,
τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους αυτής και τας
λεκάνας αυτής και τα σπονδεία, διά να γίνωνται δι¹ αυτών αι
σπονδαί, εις χρυσίου καθαρού. 17 και ἔκαμε την λυχνίαν εκ
χρυσίου καθαρού· σφυρήλατον ἔκαμε την λυχνίαν· ο κορμός
αυτής και οι κλάδοι αυτής, αι λεκάναι αυτής, ο κόμβοι αυτής
και τα ἀνθη αυτής ἡσαν εν σώμα μετ¹ αυτής. 18 και εξ κλάδοι
εξήρχοντο εκ των πλαγίων αυτής τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ
του ενός πλαγίου αυτής και τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του
ἄλλου πλαγίου αυτής 19 τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδεῖς εις
τον ἑνα κλάδον, εις κόμβος και εν ἀνθος· και τρεις λεκάναι
αμυγδαλοειδεῖς εις τον ἄλλον κλάδον, εις κόμβος και εν ἀνθος
ούτως ἔκαμεν εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εξ
αυτής. 20 Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών ἡσαν εν σώμα
μετ¹ αυτής το όλον αυτής εν σφυρήλατον εκ χρυσίου καθαρού.

23 Και ἔκαμε τους επτά λύχνους αυτής, και τα λυχνοφάλιδα
αυτής και τα υποθέματα αυτής εκ χρυσίου καθαρού. 24 Εξ
ενός ταλάντου χρυσίου καθαρού ἔκαμεν αυτήν και πάντα τα
σκεύη αυτής. 25 Και ἔκαμε το θυσιαστήριον του θυμιάματος εκ
ζύλου σιττίμιου το μήκος αυτού μιας πήχης και το πλάτος αυτού
μιας πήχης, τετράγωνον· και δύο πηχών το ύψος αυτού· τα
κέρατα αυτού ἡσαν ει του αυτού. 26 Και περιεκάλυψεν αυτό με
χρυσίον καθαρόν, την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού
κύκλω και τα κέρατα αυτού· και ἔκαμεν εις αυτό στεφάνην
χρυσήν κύκλω. 27 Και δύο κρίκους χρυσούς ἔκαμε δι¹ αυτό
υπό την στεφάνην αυτού πλησίον των δύο γωνιών αυτού επί²
τα δύο πλάγια αυτού, διά να ἤναι θήκαι των μοχλών, ώστε
να βαστάζωσιν αυτό δι¹ αυτών. 28 Και ἔκαμε τους μοχλούς
εκ ζύλου σιττίμιου και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον. 29 Και
ἔκαμε το ἀγιον χριστήριον ἐλαιον και το καθαρόν ευώδες
θυμιάμα κατά την τέχνην του μυρεψού.

38 Και ἔκαμε το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος εκ ζύλου
σιττίμιου πέντε πηχών το μήκος αυτού και πέντε πηχών το
πλάτος αυτού, τετράγωνον· και το ύψος αυτού τριών πηχών²
και ἔκαμε τα κέρατα αυτού επί των τεσσάρων γωνιών αυτού·
τα κέρατα αυτού ἡσαν ει του αυτού· και περιεκάλυψεν αυτό³
χαλκόν. 3 Και ἔκαμε πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου,
τους λέβιτας και τα πινάρια και τας λεκάνας, τας κρεάγρας
και τα πυροδόχα· πάντα τα σκεύη αυτού ἔκαμε χάλκινα. 4
Και ἔκαμε διά το θυσιαστήριον χαλκίνην εσχάραν δικτυωτής
εργασίας υπό την περιοχήν αυτού κάτωθεν ἔως του μέσου
αυτού. 5 Και ἔχους τέσσαρας κρίκους διά τα τέσσαρα ἄκρα της
χαλκίνης εσχάρας, διά να ἤναι θήκαι των μοχλών. 6 Και ἔκαμε
τους μοχλούς εκ ζύλου σιττίμιου, και περιεκάλυψεν αυτούς με
χαλκόν. 7 Και εισήγα τους μοχλούς εις τους κρίκους κατά τα
πλάγια του θυσιαστηρίου, διά να βαστάζωσιν αυτό δι¹ αυτών
κοίλον σανιδιωτόν ἔκαμεν αυτό. 8 Και ἔκαμε τον νιπτήρα
χάλκινον και την βάσιν αυτού χαλκίνην εκ των κατόπτρων
των συναθροιζόμενων γυναικών, αίτινες συνηθροίζοντο παρά⁴
την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. 9 Και ἔκαμε την αυλήν·
κατά το πλευρόν το προς μεσημβρίαν τα παραπετάσματα της
αυλής ἡσαν ει το βύσσου σεκλωσμένης, εκατόν πηχών. 10 Οι
στύλοι αυτών ἡσαν είκοσι και τα χάλκινα αυτών υποβάσια
είκοσι τα ἀγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά.
11 Και κατά το βόρειον πλευρόν τα παραπετάσματα ἡσαν
εκατόν πηχών· οι στύλοι αυτών είκοσι και τα χάλκινα υποβάσια
αυτών είκοσι τα ἀγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών
αργυρά. 12 Και κατά το δυτικόν πλευρόν ἡσαν παραπετάσματα
πεντήκοντα πηχών· οι στύλοι αυτών δέκα και τα υποβάσια
αυτών δέκα· τα ἀγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών
αργυρά. 13 Και κατά το ανατολικόν πλευρόν το προς ανατολάς,
πεντήκοντα πηχών. 14 Τα παραπετάσματα του ενός μέρους
της πύλης ἡσαν δεκαπέντε πηχών· οι στύλοι αυτών τρεις
και τα υποβάσια αυτών τρία. 15 Και εις το ἄλλο μέρος της
πύλης της αυλής εκατέρωθεν ἡσαν παραπετάσματα δεκαπέντε
πηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια αυτών τρία. 16
Πάντα τα παραπετάσματα της αυλής κύκλω ἡσαν ει το βύσσου
σεκλωσμένης. 17 Και τα υποβάσια διά τους στύλους ἡσαν
χάλκινα· τα ἀγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά·
και τα κιονόκρανα αυτών ἡσαν περιεκαλυμμένα με αργύριον·
και πάντες οι στύλοι της αυλής ἡσαν εζωσμένοι με αργύριον.
18 Και το καταπέτασμα διά την πύλην της αυλής ἦτο εργασίας
κεντητού ει κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσου
σεκλωσμένης· και ἥτο είκοσι πηχών το μήκος και το ύψος

εις το πλάτος πέντε πηχών, καθώς εις τα παραπετάσματα της αυλής. **19** Και οι στύλοι αυτών τέσσαρες και τα χάλκινα υποβάσια αυτών τέσσαρα: τα ἄγκιστρα αυτών αργυρά, και τα κιονόκρανα αυτών περικεκαλυμμένα με αργύριον και αι ζώναι αυτών αργυρά. **20** Και πάντες οι πάσσαλοι της σκηνής και της αυλής κύκλων χάλκινοι. **21** Αὕτη είναι η απαριθμησίς των πραγμάτων της σκηνής, της σκηνής του μαρτυρίου, καθώς η πριθιμήθησαν κατά την προσταγήν του Μωϋσέως, διά την υπηρεσίαν των Λευτών διά χειρός του Ιθάμαρ, υιού του Ααρών του ιερέως. **22** Και ο Βεσελείηλ ο υιός του Ουρί, υιού του Ωρ, εκ φυλής Ιούνδα, ἔκαμε πάντα ὄσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **23** Και ἡτο μετ' αυτού Ελιάβ, ο υιός του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δαν, εγχαράκτης και ευμήχανος τεχνίτης και κεντητής εις κυανούν και εις πορφυρούν και εις κόκκινον και εις βύσσον. **24** Παν το χρυσίον το δαπανηθέν διά την εργασίαν εις όλον το ἔργον του αγιαστηρίου, το χρυσίον της προσφοράς, ἡτο εικοσιεννέα τάλαντα και επτακόδιοι τριάκοντα σίκλοι, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου. **25** Και το αργύριον των απαριθμηθέντων εκ της συναγωγής εκατόν τάλαντα, και χίλιοι επτακόδιοι και εβδομήκοντα πέντε σίκλοι, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου: **26** εν βεκάχι κατά κεφαλήν, το ήμισυ του σίκλου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά πάντα περνώντα εις την απαριθμησίν, από έκισι ετών ήλικιας και επάνω, διά εξακοσίας και τρεις χιλιάδες και πεντακοσίους και πεντήκοντα ανθρώπους. **27** Και εκ του αργυρίου των εκατόν ταλάντων εχύθησαν τα υποβάσια του αγιαστηρίου και τα υποβάσια του καταπετάσματος εκατόν υποβάσια από εκατόν ταλάντων, εν τάλαντον δι' εν υποβάσιον. **28** Και από των χιλίων επτακοσίων εβδομήκοντα πέντε σίκλων ἔκαμεν ἄγκιστρα διά τους στύλους και περιεκάλυψε τα κιονόκρανα αυτών και ἔζωσεν αυτούς. **29** Και ο χαλκός της προσφοράς ἡτο εβδομήκοντα τάλαντα και δύο χιλιάδες και τετρακόδιοι σίκλοι. **30** Και εκ τούτου ἔκαμεν τα υποβάσια εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και το χάλκινον θυσιαστήριον και την χαλκίνην εσχάραν δι' αυτό, και πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, **31** και τα υποβάσια της αυλής κύκλων και τα υποβάσια της πόλης της αυλής και πάντας τους πασσάλους της σκηνής και πάντας τους πασσάλους της αυλής κύκλων.

39 Και εκ του κυανού και πορφυρού και κοκκίνου ἔκαμον στολάς λειτουργικάς διά να λειτουργώσιν εν τω αγίω, και ἔκαμον τας αγίας στολάς διά τον Ααρών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **2** Και ἔκαμε το εφόδ εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **3** Και εσφυρηλάτησαν το χρυσίον εις λεπτάς πλάκας και ἔκοψαν αυτό εις σύρματα, διά να εργασθώσιν αυτό εις το κυανούν και εις το πορφυρόν και εις το κόκκινον και εις την βύσσον με ἐντεχνον εργασίαν. **4** Ἐκαμόν επωμίδας συναπτάς δι' αυτό συναπτομένας επί των δύο ἀκρων αυτού. **5** Και η κεντητή ζώνη του εφόδ επ' αυτό ἡτο εκ του αυτού κατά την εργασίαν αυτού εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **6** Και ειργάσθησαν τους ονυχίτας λίθους ενηρυμοσμένους εν οικίσκοις χρυσοίς, εγκεχαραγμένους, καθώς εγχαράτονται αι σφραγίδες, με τα ονόματα των υιών Ισραήλ. **7** Και ἔθεσεν αυτούς επί των επωμίδων του εφόδ, λίθους μηνημοσύνου εις τους υιούς Ισραήλ, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **8** Και ἔκαμε το περιστήθιον εντέχνουν εργασίας, κατά την εργασίαν του εφόδ, εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **9** Τετράγωνον ἡτο-

διπλούν ἔκαμον το περιστήθιον· μιας σπιθαμής το μήκος αυτού και μιας σπιθαμής το πλάτος αυτού, διπλού. **10** Και ενήρμοσαν εις αυτό τέσσαρας σειράς λίθων σειρά σαρδίου, τοπαζίου και σμαράγδου ἡτο η σειρά η πρώτη. **11** Και η δευτέρα σειρά, ἀνθράξ, σάπφειρος και αδάμας. **12** Και η τρίτη σειρά, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος. **13** Και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον, ὄνυξ και ίασπις ούτοι ἡσαν ενηρυμοσμένοι εν οικίσκοις χρυσοίς εις τα περικλείσματα αυτών. **14** Και οι λίθοι ἡσαν κατά τα ονόματα των υιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά τα ονόματα αυτών, κατά την γλυφήν της σφραγίδος, ἔκαστος με το ὄνομα αυτού κατά τας δώδεκα φυλάς. **15** Και ἔκαμον επί το περιστήθιον αλύσεις κατά τα ἄκρα, πλεκτής εργασίας εκ χρυσίου καθαρού. **16** Και ἔκαμον δύο οικίσκους χρυσούς και δύο κρίκους χρυσούς και επέρασαν τους δύο κρίκους εις τα δύο ἄκρα του περιστηθίου. **17** Και επέρασαν τας δύο πλεκτάς χρυσάς αλύσεις εις τους δύο κρίκους τους εις τα ἄκρα του περιστηθίου. **18** Και τα δύο ἄκρα των δύο πλεκτών αλύσεων συνήψαν με τους δύο οικίσκους και ἔβαλον αυτούς επί των επωμίδων του εφόδ, εις το ἐμπροσθεν μέρος αυτού. **19** Και ἔκαμον δύο κρίκους χρυσούς και ἔβαλον αυτούς επί των δύο ἄκρων του περιστηθίου, εις το χείλος αυτού, το οποίον ἡτο κατά το μέρος του εφόδ ἐσωθεν. **20** Και ἔκαμον δύο ἄλλους κρίκους χρυσούς και ἔβαλον αυτούς εις τα δύο πλάγια του εφόδ κάτωθεν, προς το εμπροσθινόν μέρος αυτού αντικρύ της ἄλλης ενώσεως αυτού ἀνωθεν της κεντητής ζώνης του εφόδ. **21** Και ἔδεσαν το περιστήθιον διά των κρίκων αυτού εις τους κρίκους του εφόδ με ταινίαν εκ κυανού, διά να ἡναι ἀνώθεν της κεντητής ζώνης του εφόδ, και διά να μη ἡναι το περιστηθίον κεχωρισμένον από του εφόδ καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **22** Και ἔκαμε τον ποδήρη του εφόδ εργασίας υφαντής, όλον εκ κυανού. **23** Και ἡτο ἀνοιγμα εν τω μέσω του ποδήρους, ως ἀνοιγμα θώρακος, με ταινίαν κύκλω του ανοίγματος, διά να μη σχίζηται. **24** Και ἔκαμον επί των κρασπέδων του ποδήρους ρόδια εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **25** Και ἔκαμον κώδωνας εκ χρυσίου καθαρού και ἔβαλον τους κώδωνας μεταξύ των ροδίων επί του κρασπέδου του ποδήρους κύκλω μεταξύ των ροδίων **26** κώδωνα και ρόδιον, κώδωνα και ρόδιον, επί των κρασπέδων του ποδήρους του λειτουργικού κύκλω καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **27** Και ἔκαμον τους χιτώνας εκ βύσσου υφαντής εργασίας, διά τον Ααρών και διά τους υιούς αυτού, **28** και την μίτραν εκ βύσσου και τα μιτρίδια κεκοσμημένα εκ βύσσου και τα λινά περισκελή εκ βύσσου κεκλωσμένης, **29** και την ζώνην εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κοκκίνου, κεντητής εργασίας καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **30** Και ἔκαμον το πέταλον του ιερού στέμματος εκ χρυσίου καθαρού και ενεχάραξαν επ' αυτό γράμματα ως χάραγμα σφραγίδος, ΑΓΛΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. **31** Και ἔδεσαν εις αυτό ταινίαν κυανήν, διά να συνάψωσιν αυτό ἀνωθεν επί της μίτρας καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **32** Ούτως ετελειώθη ἀπαν το ἔργον της σκηνής του μαρτυρίου και ἔκαμον οι υιοί Ισραήλ κατά πάντα ὄσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν ούτως ἔκαμον. **33** Και ἔφεραν την σκηνήν προς τον Μωϋσῆν την σκηνήν, και πάντα τα σκεύη αυτής, τας περόνας αυτής, τας σανίδας αυτής, τους μοχλούς αυτής και τους στύλους αυτής, και τα υποβάσια αυτής, **34** και το επικάλυμμα το εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών και το επικάλυμμα το εκ δερμάτων θώρων και το καλυπτήριον καταπέτασμα, **35** την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους μοχλούς αυτής και το ιλαστήριον, **36** την τράπεζαν, πάντα τα σκεύη

αυτής και τους ἄρτους της προθέσεως, **37** την καθαράν λυχνίαν, τους λύχνους αυτής, τους λύχνους κατά την διάταξιν αυτών και πάντα τα σκεύη αυτής και το ἔλαιον του φωτός, **38** και το χρυσούν θυσιαστήριον και το χριστήριον ἔλαιον και το ευώδες θυμιάμα και τον τάπητα διά την θύραν της σκηνής, **39** το χάλκινον θυσιαστήριον και την χαλκίνην εσχάραν αυτού, τους μοχλούς αυτού και πάντα τα σκεύη αυτού, τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού, **40** τα παραπετάσματα της αυλής, τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτής και το καταπέτασμα διά την πύλην της αυλής, τα σχοινία αυτής και τους πασσάλους αυτής και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας της σκηνής διά την σκηνήν του μαρτυρίου, **41** τας λειτουργικάς στολάς, διά να λειτουργώσιν εν τω αγίῳ, και τας αγίας στολάς διά τον Ααρών τον ιερέα και τας στολάς των νιών αυτού, διά να iερατεύωσι. **42** Κατά πάντα ὥστα προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὐτῶς ἐκαμόν οι νιοὶ Ισραὴλ ἀπαν τὸ ἐργον. **43** Καὶ εἶδεν ο Μωϋσῆς ἀπαν τὸ ἐργον και ιδού, ἔχον κάμει αυτό καθώς προσέταξεν ο Κύριος οὐτῶς ἐκαμόν και ευλόγησεν αυτούς ο Μωϋσῆς.

40 Καὶ ελάλησε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **2** Την πρώτην ημέραν του πρώτου μηνός θέλεις στήσει την σκηνήν, την σκηνήν του μαρτυρίου. **3** Καὶ θέλεις θέσει εκεῖ την κιβωτόν του μαρτυρίου, και σκεπάσει την κιβωτόν με το καταπέτασμα. **4** Καὶ θέλεις εισάξει την τράπεζαν και διατάξει τα διατάκτεα επ' αυτής και θέλεις εισάξει την λυχνίαν και ανάψει τους λύχνους αυτής. **5** Καὶ θέλεις θέσει το χρυσούν θυσιαστήριον του θυμιάματος ἐμπροσθεν της κιβωτού του μαρτυρίου και επιβάλει τον τάπητα της θύρας εἰς την σκηνήν. **6** Καὶ θέλεις θέσει το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος ἐμπροσθεν της θύρας της σκηνής, της σκηνής του μαρτυρίου. **7** Καὶ θέλεις θέσει τον νιπτήρα μεταξύ της σκηνής του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και βάλει ὑδωρ εν αυτῷ. **8** Καὶ θέλεις στήσει την αυλήν κύκλῳ και κρέμασει το καταπέτασμα της πύλης της αυλής. **9** Καὶ θέλεις λάβει το χριστήριον ἔλαιον και χρίσει την σκηνήν και πάντα τα εν αυτῇ, και θέλεις αγιάσει αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και θέλεις είσθαι αγία. **10** Καὶ θέλεις χρίσει το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος και πάντα τα σκεύη αυτού και θέλεις αγιάσει το θυσιαστήριον και θέλεις είσθαι θυσιαστήριον αγιώτατον. **11** Καὶ θέλεις χρίσει τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού και αγιάσει αυτόν. **12** Καὶ θέλεις προσαγάγει τον Ααρὼν και τους νιούς αυτού εἰς την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και νίψει αυτούς με ὑδωρ. **13** Καὶ θέλεις ενδύσει τον Ααρὼν τας αγίας στολάς και θέλεις χρίσει αυτόν, και αγιάσει αυτόν, και θέλεις iερατεύει εἰς εμέ. **14** Καὶ θέλεις προσαγάγει τους νιούς αυτού και ενδύσει αυτούς χιτώνας. **15** Καὶ θέλεις χρίσει αυτούς, καθώς ἔχρισας τον πατέρα αυτών, και θέλουσιν iερατεύει εἰς εμέ και θέλει είσθαι εἰς αυτούς το χρίσμα αυτών προς παντοτεινήν iερατείαν εἰς τας γενεάς αυτών. **16** Καὶ ἐκαμεν ο Μωϋσῆς κατά πάντα ὥστα προσέταξεν ο Κύριος εἰς αυτόν· οὐτῶς ἐκάμε. **17** Καὶ τον πρώτον μήνα του δευτέρου ἔτους, την πρώτην του μηνός, εστήθη η σκηνή. **18** Καὶ ἐστήσεν ο Μωϋσῆς την σκηνήν και ἐβαλε τα υποβάσια αυτής και ἐστήσε τας σανίδας αυτής και ἐβαλε τους μοχλούς αυτής και ἐστήσε τους στύλους αυτής. **19** Καὶ εξήριλωσε τα παραπετάσματα επι την σκηνήν, και ἐβαλε το επικάλυμμα της σκηνής επ' αυτήν ἀνώθεν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **20** Καὶ λαβών το μαρτύριον ἐθεσεν εν τη κιβωτῷ, και ἐβαλε τους μοχλούς εἰς την κιβωτόν, και ἐβαλε το ίλαστήριον επι την κιβωτόν ἀνώθεν, **21** και ἐφερε την κιβωτόν εἰς την σκηνήν, και επέθηκε το καλυπτήριον καταπέτασμα

και εσκέπασε την κιβωτόν του μαρτυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **22** Καὶ ἐθεσε την τράπεζαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου κατά το μέρος της σκηνής το προς βορράν ἔξωθεν του καταπέτασματος, **23** και διέταξεν επ' αυτής τους ἄρτους τους διατεταγμένους, ενώπιον Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **24** Καὶ ἐθεσε την λυχνίαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι της τραπέζης κατά το μέρος της σκηνής το προς μεσημβρίαν, **25** και ανήψε τους λύχνους ενώπιον Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **26** Καὶ ἐθεσε το χρυσούν θυσιαστήριον εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι του καταπέτασματος, **27** και εθυμίασεν επ' αυτού ευώδες θυμιάμα καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **28** Καὶ επέθηκε τον τάπητα εἰς την θύραν της σκηνής. **29** Και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος ἐθεσε παρά την θύραν της σκηνής, της σκηνής του μαρτυρίου, και προσέφερεν επ' αυτού το ολοκαύτωμα και την εξ αλφίτων προσφοράν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **30** Καὶ ἐθεσε τον νιπτήρα μεταξύ της σκηνής του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και ἐβαλεν εν αυτῷ, ὑδωρ, διά να νίπτωνται· **31** και ἐνίπτον εξ αυτού ο Μωϋσῆς και ο Ααρὼν και οι νιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών. **32** Ότε εισήρχοντο εις την σκηνήν του μαρτυρίου και ὅτε προσήρχοντο εις το θυσιαστήριον, ενίπτοντο καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **33** Καὶ ἐστήσε την αυλήν κύκλῳ της σκηνής και του θυσιαστηρίου και εκρέμασε τον τάπητα της πύλης της αυλής. Και συνετέλεσεν ο Μωϋσῆς το ἐργον. **34** Τότε εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν του μαρτυρίου και δόξα Κυρίου ενέπλησε την σκηνήν. **35** Καὶ δεν ηδονήθη ο Μωϋσῆς να εισέλθῃ εἰς την σκηνήν του μαρτυρίου διότι η νεφέλη εκάθητο επ' αυτήν, και δόξα Κυρίου ενέπλησε την σκηνήν. **36** Καὶ ὅτε η νεφέλη ανέβαινεν επάνωθεν της σκηνής, οι νιοὶ Ισραὴλ εσηκόνοντο καθ' όλας αυτών τας οδοιπορίας: **37** αν όμως η νεφέλη δεν ανέβαινε, τότε δεν εσηκόνοντο μέχρι της ημέρας της αναβάσεως αυτής. **38** διότι η νεφέλη του Κυρίου ήτο επι της σκηνής την ημέραν, και πυρ ήτο επ' αυτής την νύκτα, ενώπιον παντός του οίκου Ισραὴλ· καθ' όλας αυτών τας οδοιπορίας.

ΛΕΥΪΤΙΚΟΝ

1 Και εκάλεσε Κύριος τον Μωϋσήν και ελάλησε προς αυτόν εκ της σκηνής του μαρτυρίου, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Εάν τις από σας προσφέρη δώρον προς τον Κύριον, θέλετε προσφέρει το δώρον σας από των κτηνών, από των βοών ή από των προβάτων. **3** Εάν το δώρον αυτού ήναι ολοκαύτωμα από των βοών, αρσενικόν ἀμωμον ας προσφέρῃ αυτό· παρά την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου θέλει προσφέρει αυτό, διά να ήναι δεκτόν ενώπιον του Κυρίου. **4** Και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του ολοκαυτώματος και θέλει είσθαι δεκτόν υπέρ αυτού, διά να γείνη εξιλέωσις περί αυτού. **5** Και θέλουσι σφάξει τον μόσχον ενώπιον Κυρίου και οι υιοί του Ααρών, οι ιερεῖς, θέλουσι φέρει το αίμα και θέλουσι ραντίσει το αίμα κύκλων επί το θυσιαστήριον το πάρα την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **6** Και θέλουσιν εκδάρει το ολοκαύτωμα και θέλουσι διαμελίσει αυτό κατά τα μέλη αυτού. **7** Και οι υιοί του Ααρών του ιερέως θέλουσι βάλει πυρ επί το θυσιαστήριον και θέλουσι στοιβάσει ξύλα επί το πυρ. **8** Και οι υιοί του Ααρών, οι ιερεῖς, θέλουσιν επιστοιβάσει τα μέλη, την κεφαλήν και το στέαρ, επί τα ξύλα τα επί του πυρός, του επί του θυσιαστηρίου· **9** τα δε εντόσθια αυτού και τους πόδας αυτού θέλουσι πλύνει με ύδωρ· και θέλει καύσει ο ιερεύς τα πάντα επί του θυσιαστηρίου· ολοκαύτωμα είναι, θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **10** Εάν δε το δώρον αυτού διά το ολοκαύτωμα ήναι εκ των ποιμνίων, εκ των προβάτων ή εκ των αιγών, αρσενικόν ἀμωμον θέλει προσφέρει αυτό. **11** Και θέλουσι σφάξει αυτό εις τα πλάγια του θυσιαστηρίου προς βορράν ενώπιον Κυρίου· και θέλουσι ραντίσει οι υιοί του Ααρών, οι ιερεῖς, το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω· **12** και θέλουσι διαμελίσει αυτό κατά τα μέλη αυτού και την κεφαλήν αυτού και το στέαρ αυτού· και θέλει επιστοιβάσει αυτά ο ιερεύς επί τα ξύλα τα επί του πυρός του επί του θυσιαστηρίου· **13** τα δε εντόσθια και τους πόδας θέλουσι πλύνει με ύδωρ· και θέλει φέρει τα πάντα ο ιερεύς και καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου· ολοκαύτωμα είναι, θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και εάν το δώρον αυτού προς τον Κύριον ήναι ολοκαύτωμα από πτηνών, τότε θέλει προσφέρει το δώρον αυτού από τρυγόνων ή από νεοσών περιστερών. **15** Και θέλει προσαγάγει αυτό ο ιερεύς προς το θυσιαστήριον και θέλει αποκόψει διά των ονύχων την κεφαλήν αυτού και καύσει αυτό επί του θυσιαστηρίου· και το αίμα αυτού θέλει στραγγίσει προς το πλάγιον του θυσιαστηρίου· **16** και θέλει εκβάλει τον πρόλοβον αυτού μετά της κόπρου αυτού και ρίψει αυτά εις τα πλάγια του θυσιαστηρίου κατά ανατολάς, εις τον τόπον της στάκτης· **17** και θέλει διασχίσει αυτό εκ των πτερύγων αυτού, πλην δεν θέλει διαχωρίσει και θέλει καύσει αυτό ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου, επί των ξύλων των επί του πυρός ολοκαύτωμα είναι, θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον.

2 Εάν δε προσφέρῃ τις δώρον προσφοράν εξ αλφίτων προς τον Κύριον, σεμίδαλις θέλει είσθαι το δώρον αυτού· και θέλει επιχύσει επ' αυτό έλαιον και επιθέσει επ' αυτό λιβάνιον. **2** Και θέλει φέρει αυτό προς τους υιούς του Ααρών, τους ιερεῖς· και οι ιερεύς θέλει δράξει από της σεμίδαλεως αυτού και από τον ελαίου αυτού όσον χωρεί η χειρ αυτού και ἀπαντο λιβάνιον αυτού· και θέλει καύσει ο ιερεύς το μνημόσυνον

αυτού επί του θυσιαστηρίου· είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **3** Το δε υπόλοιπον της εξ αλφίτων προσφοράς θέλει είσθαι τον Ααρών και των υιών αυτού· είναι αγιώτατον εκ των θυσιών των γινομένων διά πυρός προς τον Κύριον. **4** Και άταν προσφέρεις δώρον προσφοράν εξ αλφίτων εψημένην εν κλιβάνῳ, θέλει είσθαι ἀρτοί άζυμοι από σεμίδαλεως εζυμωμένης μετά ελαίου και λάγανα άζυμα κεχρισμένα με έλαιον. **5** Εάν δε το δώρον σου ήναι προσφορά εξ αλφίτων εψημένη εν τηγανίᾳ, θέλει γείνει από σεμίδαλεως μετά ελαίου. **8** Και θέλεις φέρει προς τον Κύριον την εξ αλφίτων προσφοράν, την οποίαν ἔκαμεις εκ τούτων και άταν φερθή προς τον ιερέα, αυτός θέλει πλησιάσει αυτήν εις το θυσιαστήριον. **9** Και θέλει χωρίσει ο ιερεὺς από της εξ αλφίτων προσφοράς το μνημόσυνον αυτής και καύσει αυτό επί του θυσιαστηρίου είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **10** Το δε υπόλοιπον της εξ αλφίτων προσφοράς θέλει είσθαι τον Ααρών και των υιών αυτού· είναι αγιώτατον εκ τών διά πυρός γινομένων θυσιών εις τον Κύριον. **11** Ουδεμία προσφορά εξ αλφίτων, την οποίαν προσφέρετε προς τον Κύριον, θέλει είσθαι ἔνζυμος διότι ουδέν προζύμιον ουδέ μέλι θέλετε καύσει εις ουδεμίαν θυσίαν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **12** Περί δε του δώρου των απαρχών, θέλετε προσφέρει αυτάς προς τον Κύριον· δεν θέλουσιν όμως καυθή επί του θυσιαστηρίου εις οσμήν ευωδίας. **13** Και παν δώρον της εξ αλφίτων προσφοράς σου θέλεις αλατίζει με ἄλας· και δεν θέλεις αφήσει να λείψῃ από της εξ αλφίτων προσφοράς σου το ἄλας της διαθήκης του Θεού σου· επί παντός δώρου σου θέλεις προσφέρει ἄλας. **14** Και εάν προσφέρεις προσφοράν εξ αλφίτων από των πρωτογεννημάτων σου προς τον Κύριον, θέλεις προσφέρει διά την εξ αλφίτων προσφοράν των πρωτογεννημάτων σου αστάχνα χλωρά εψημένα εν πυρί, σίτον πεφρυγανισμένον εξ ασταχών μεστών. **15** Και θέλεις χύσει επ' αυτήν έλαιον και θέλεις θέσει επ' αυτήν λιβάνιον· είναι προσφορά εξ αλφίτων. **16** Και ο ιερεύς θέλει καύσει το μνημόσυνον αυτής εκ του πεφρυγανισμένον σίτου αυτής και εκ του ελαίου αυτής, μεθ' όλου λιβανίου αυτής· είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον.

3 Εάν δε το δώρον αυτού ήναι θυσία ειρηνική, εάν προσφέρει αυτό εκ των βοών, είτε αρσενικόν είτε θηλυκόν, ἀμωμον θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· **2** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του δώρου αυτού, και θέλουσι σφάξει αυτό παρά την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου· και οι υιοί του Ααρών, οι ιερεῖς, θέλουσι ραντίσει το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. **3** Και θέλει προσφέρει εκ της ειρηνικής προσφοράς, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και ἀπάν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **4** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επί αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ἡπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. **5** Και οι υιοί του Ααρών θέλουσι καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου επί του ολοκαυτώματος του επί των ξύλων των επί του πυρός· είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **6** Εάν δε το δώρον αυτού, το εις θυσίαν ειρηνικήν προσφερόμενον προς τον Κύριον, ήναι εκ του ποιμνίου, αρσενικόν ή θηλυκόν, ἀμωμον θέλει προσφέρει αυτό. **7** Εάν αρνίον προσφέρῃ το

δώρον αυτού, θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· **8** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του δώρου αυτού, και θέλουσι σφάξει αυτό ἐμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου· και οι υἱοί του Ααρὼν θέλουσι ραντίσει το αἴμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω. **9** Και θέλει προσφέρει εκ της προσφοράς της ειρηνικῆς θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον το στέαρ αυτού, την ουράνιον ολόκληρον, την οποίαν θέλει αφαιρέσει από της ράχης και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **10** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του νεφρών θέλει αφαιρέσει. **11** Και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου· είναι τροφή της διά πυρός γινομένης θυσίας εις τον Κύριον. **12** Εάν δε το δώρον αυτού ήναι εξ αιγών, τότε θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· **13** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν αυτού, και θέλουσι σφάξει αυτό ἐμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου· και οι υἱοί του Ααρὼν θέλουσι ραντίσει το αἴμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω. **14** Και θέλει προσφέρει εξ αυτού το δώρον αυτού, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **15** και τους δύο τονεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. **16** Και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου· είναι τροφή της θυσίας της γινομένης διά πυρός εις οσμήν ευωδίας· παν το στέαρ είναι του Κυρίου. **17** Νόμιμον αιώνιον θέλει εἰσθαι εις τας γενεάς σας, εις πάσας τας κατοικήσεις σας δεν θέλετε τρώγει ούτε στέαρ ούτε αίμα.

4 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Εάν ψυχή τις αμαρτίσῃ εξ αγνοίας και εκ των όσων είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται πράξη τι εξ αυτών· **3** εάν μεν ο ιερεύς ο κεχρισμένος αμαρτήσῃ ωστε να ενοχοποιήσῃ τον λαόν, τότε θέλει φέρει, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, μόσχον βοός άμωμον προς τον Κύριον διά προσφοράν περὶ αμαρτίας. **4** Και θέλει φέρει τον μόσχον εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου· και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του μόσχου, και θέλουσι σφάξει τον μόσχον ενώπιον του Κυρίου. **5** Και θέλει λάβει ο ιερεύς ο κεχρισμένος από τον αίματος του μόσχου και φέρει αυτό εις την σκηνήν του μαρτυρίου· **6** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει ραντίσει από τον αίματος επτάκις ενώπιον του Κυρίου, ἐμπροσθεν του καταπετάσματος του αγιαστηρίου. **7** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από τον αίματος επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ευώδους θυμιάματος, το οποίον είναι ενώπιον του Κυρίου εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου· και θέλει χύσει παν το αίμα του μόσχου εις την βάσιν του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **8** Και άπαν το στέαρ του μόσχου της περὶ αμαρτίας προσφοράς θέλει αφαιρέσει απ' αυτού· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια, και άπαν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **9** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει, **10** καθ' ον τρόπον αφαιρείται από τον μόσχον της θυσίας της ειρηνικῆς και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος· **11** και το δέρμα του μόσχου και παν το κρέας αυτού μετά της κεφαλής αυτού και μετά των ποδῶν

αυτού και τα εντόσθια αυτού και την κόπρον αυτού· **12** και θέλει φέρει όλον τον μόσχον ἔξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν, όπου χύνεται η στάκτη, και θέλει καύσει αυτὸν επὶ ξύλων διά πυρός όπου χύνεται η στάκτη, θέλει κανθή. **13** Εάν δε πάσα η συναγωγή του Ισραήλ αμαρτήσῃ εξ αγνοίας και το πράγμα κρυφθῇ από των οφθαλμών της συναγωγῆς και εκ των ὄσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, πράξωσι και ἡναί ένοχοι· **14** οταν γνωρισθή η αμαρτία την οποίαν ημάρτησαν κατά τούτο, τότε θέλει προσφέρει η συναγωγή μόσχον εκ βοών διά την αμαρτίαν και θέλει φέρει αυτὸν ἐμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **15** Και οι πρεσβύτεροι της συναγωγῆς θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου ενώπιον του Κυρίου· και θέλουσι σφάξει τον μόσχον ενώπιον του Κυρίου. **16** Και ο ιερεύς ο κεχρισμένος θέλει φέρει από τον αίματος του μόσχου εις την σκηνήν του μαρτυρίου· **17** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει ραντίσει επτάκις ενώπιον του Κυρίου ἐμπροσθεν του καταπετάσματος· **18** και θέλει βάλει από τον αίματος επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου, τον ενώπιον του Κυρίου, το οποίον είναι εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου· και θέλει χύσει παν το αίμα εις την βάσιν του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **19** Και παν το στέαρ αυτού θέλει φέρει εις την σκηνήν του μαρτυρίου· **20** Και παν το στέαρ καύμει εις τον μόσχον καθ' ον τρόπον έκαμεν εις τον μόσχον της περὶ αμαρτίας προσφοράς ούτω θέλει κάμει εις αυτὸν· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτών ο ιερεύς και θέλει συγχωρηθῇ εις αυτούς. **21** Και θέλει εικάστει τον μόσχον ἔξω του στρατοπέδου και καύσει αυτόν, καθώς ἔκαυσε τον πρώτον μόσχον· είναι προσφορά περὶ αμαρτίας υπέρ της συναγωγῆς· **22** Οταν δε ἀρχων τις αμαρτήσῃ και πράξῃ εξ αγνοίας τι εκ των ὄσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου του Θεού αυτού να μη πράττωνται, και ἡναί ένοχος· **23** ή εάν η αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησε, γνωστοποιηθῇ εις αυτόν, τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού, τράγον εξ αιγών, αρσενικόν άμωμον. **24** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του τράγου, και θέλουσι σφάξει αυτὸν εν τω τόπῳ όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα ενώπιον του Κυρίου είναι προσφορά περὶ αμαρτίας. **25** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από τον αίματος της περὶ αμαρτίας προσφοράς διά τον δάκτυλον αυτού, και βάλει επὶ τα κέρατα του θυσιαστηρίου τον ολοκαυτώματος και θέλει χύσει το αίμα αυτού εις την βάσιν του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος. **26** Και άπαν το στέαρ αυτού θέλει καύσει επί του θυσιαστηρίου, ως το στέαρ της θυσίας της ειρηνικῆς προσφοράς· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς περὶ της αμαρτίας αυτού, και θέλει συγχωρηθῇ εις αυτόν. **27** Εάν δε ψυχή τις εκ του λαού της γις αμαρτήσῃ εξ αγνοίας, πράττων τι εκ των ὄσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, και ἡναί ένοχος. **28** ή εάν γνωστοποιηθῇ εις αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάρτησε· τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού, τράγον εξ αιγών, θηλυκόν άμωμον, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε· **29** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της περὶ αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάξει την περὶ αμαρτίας προσφοράν, και θέλει αφαιρείται το οικέτη της κεφαλής αυτού την βάσιν του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος. **30** Και θέλει λάβει ο ιερεύς διά του δακτύλου αυτού από τον αίματος αυτού, και βάλει επὶ τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και παν το αίμα αυτού θέλει χύσει εις την βάσιν του θυσιαστηρίου· **31** και παν το στέαρ αυτού θέλει αφαιρείται, καθώς αφαιρείται το στέαρ

από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και θέλει καύσει αυτό ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου εις οιμήν ευωδίας προς τον Κύριον· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν. **32** Εάν δε φέρη πρόβατον διά προσφοράν αυτού περί αμαρτίας, θέλει φέρει αυτό θηλυκόν ἀμωμον: **33** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της περὶ αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάξει αυτό διά προσφοράν περί αμαρτίας, εν τω τόπω όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα. **34** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περὶ αμαρτίας προσφοράς διά του δακτύλου αυτού και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και ἄπαν το αίμα αυτού θέλει χόσει εις την βάσιν του θυσιαστηρίου: **35** και θέλει αφαιρέσει παν το στέαρ αυτού, καθώς αφαιρείται το στέαρ του προβάτου από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου κατά τας προσφοράς τας γινομένας διά πυρός εις τον Κύριον· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν περὶ της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησε, και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν.

5 Εάν δε τις αμαρτήσῃ και ακούσῃ φωνήν ορκισμού και ἄναι μάρτυς, είτε εἶδεν είτε εξέρει εάν δεν φανερώσῃ αυτό, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού. **2** Η εάν τις εγγίση πράγμα τι ακάθαρτον, είτε θνητιμαίον ακαθάρτον θηρίου είτε θνητιμαίον ακαθάρτου κτήνους είτε θνητιμαίον ερπετών ακαθάρτων, και ἔλαθεν αυτόν, ὁμως θέλει είσθαι ακάθαρτος και ἔνοχος. **3** Η εάν εγγίση ακαθαρτίαν ανθρώπου, εξ οποιασδήποτε ήθελεν είσθαι η ακαθαρσία αυτού, διά της οποίας μιαίνεται τις, και ἔλαθεν αυτόν· ὅταν αυτός γνωρίσῃ τούτο, τότε θέλει είσθαι ἔνοχος. **4** Η εάν τις ομόση, προφέρων αστοχάστως διά των χειλέων αυτού να κακοποιήσῃ, ή να αγαθοποιήσῃ εις παν ό, τι ήθελε προφέρει αστοχάστως ο ἀνθρωπός μεθ' ὄρκου και ἔλαθεν αυτόν· ὅταν γνωρίσῃ τούτο, τότε θέλει είσθαι ἔνοχος εις εν τούτων. **5** Όταν λοιπόν είναι τις ἔνοχος εις εν εκ τούτων, θέλει εξομολογηθῆ κατά τη ημάρτηση: **6** και θέλει φέρει προς τον Κύριον προσφοράν περὶ της παραβάσεως αυτού, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, θηλυκὸν αρνίον εκ προβάτων ἡ τράγον εξ αιγών, εις προσφοράν περὶ αμαρτίας και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ αυτού περὶ της αμαρτίας αυτού. **7** Και εάν δεν ευτορή να φέρη πρόβατον ἡ αἴγα, θέλει φέρει προς τον Κύριον, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσούς περιστερών· μίαν διά προσφοράν περὶ αμαρτίας και μίαν διά ολοκαύτωμα. **8** Και θέλει φέρει αυτάς προς τον ιερέα, ὅστις θέλει προσφέρει πρώτον εκείνην την περὶ αμαρτίας προσφοράν· και θέλει κόψει διά των ονύχων την κεφαλήν αυτής από του αυχένος αυτής, πλην δεν θέλει διαχωρίσει αυτήν. **9** Και από του αίματος της περὶ αμαρτίας προσφοράς θέλει ραντίσει τον τοίχον του θυσιαστηρίου· το δε εναπολειφθέν του αίματος θέλει στραγγίσει ἔξω εις την βάσιν του θυσιαστηρίου· είναι προσφορά περὶ αμαρτίας. **10** Την δε δευτέραν θέλει κάμει ολοκαύτωμα κατά το διατεταγμένον· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού, περὶ της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησε, και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν. **11** Αλλ' εάν δεν ευτορή να φέρη δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσούς περιστερών, τότε θέλει φέρει ο αμαρτήσας διά προσφοράν αυτού το δέκατον ενός εφά σεμιδάλεως εις προσφοράν περὶ αμαρτίας· δεν θέλει βάλει επ' αυτήν λιβάνιον· διότι είναι προσφορά περὶ αμαρτίας. **12** και θέλει φέρει αυτήν προς τον ιερέα· και ο ιερεύς θέλει δράξει απ' αυτής όσον χωρεῖ η χειρ αυτού, το μνημόσυνον αυτής, και θέλει καύσει αυτό επί του

θυσιαστηρίου, κατά τας προσφοράς τας διά πυρός γινομένας εις τον Κύριον· είναι προσφορά περὶ αμαρτίας. **13** Και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού περὶ της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησεν εις εν εκ τούτων, και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν· το δε υπόλοιπον θέλει είσθαι τοι ιερέως, ως η εξ αλφίτων προσφορά. **14** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **15** Εάν τις πράξη παρανομίαν και αμαρτήση εξ αγνοίας εις τα ἄγια του Κυρίου, τότε θέλει φέρει προς τον Κύριον διά την ανομίαν αυτού κριόν ἀμωμον εκ του ποιμνίου, κατά την εκτίμησήν σου εις σίκλους αργυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά προσφοράν περὶ ανομίας: **16** και θέλει αποδώσει ὁ, τι ημάρτησεν εις τα ἄγια και θέλει προσθέσει επ' αυτό το πέμπτον αυτού και δώσει αυτό εις τον ιερέα· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού διά του κριού της περὶ ανομίας προσφοράς, και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν. **17** Και εάν τις αμαρτήση και πράξη τι εκ των δύο είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, και δεν εγνώρισεν αυτό, ὁμως θέλει είσθαι ἔνοχος και θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού· **18** και θέλει φέρει κριόν ἀμωμον εκ του ποιμνίου κατά την εκτίμησήν σου, εις προσφοράν περὶ ανομίας, προς τον ιερέα· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού περὶ της αγνοίας αυτού, εις την οποίαν ελανθάσθη και δεν εγνώρισε τούτο, και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν. **19** Είναι προσφορά περὶ ανομίας αυτός ανομίαν ἐπράξει κατά του Κυρίου.

6 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Εάν τις αμαρτήση και πράξη παρανομίαν κατά του Κυρίου και ψευθή προς τον πλησίον αυτού διά παρακαταθήκην ή διά πράγμα τι εμπειποτευμένον εις τας χειράς αυτού, ή διά αρπαγήν, ή η πτάσης τον πλησίον αυτού, **3** ή εύρε πράγμα χαμένον και ψεύδεται περὶ αυτού, ή ομόση ψευδώς περὶ τινός εκ πάντων οσα πράττει ο ἀνθρώπος, ώστε να αμαρτίσῃ εις αυτά: **4** ὅταν αμαρτήσῃ και ἄναι ἔνοχος, θέλει αποδώσει το ἀρπαγμα το οποίον ἥρπασεν, ή το πράγμα το οποίον ἐλάβει δι' απάτης, ή την παρακαταθήκην την εμπιστευθείσαν εις αυτόν, ή το χαμένον πράγμα το οποίον εύρεν, **5** ή παν εκείνο περὶ τον οποίου ώμοση ψευδώς θέλει αποδώσει το κεφαλαιον αυτού, και θέλει προσθέσει το πέμπτον επ' αυτό εις ὄντινα ανήκει, εις τούτον θέλει αποδώσει αυτό την ημέραν καθ' ην φανερωθῆ ἔνοχος. **6** Και θέλει φέρει προς τον Κύριον την περὶ ανομίας προσφοράν αυτού, κριόν ἀμωμον εκ του ποιμνίου, κατά την εκτίμησήν σου, εις προσφοράν περὶ ανομίας, προς τον ιερέα: **7** και ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου· και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν· το δέκατον ενός εφά σεμιδάλεως εις προσφοράν περὶ αμαρτίας· **8** και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **9** Πρόσταξον τον Ααρών και τους γιούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος του ολοκαύτωματος: το ολοκαύτωμα θέλει καίεσθαι επί του θυσιαστηρίου όλην την νύκτα ἔως το πρωΐ, και το πυρ του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού. **10** Και θέλει ενδυθή ο ιερεύς χιτώνα λινούν και πειροκελή λινά θέλει φορέσει επί την σάρκα αυτού, και θέλει αφαιρέσει την στάκτην του ολοκαύτωματος το οποίον κατέφαγε το πυρ επί του θυσιαστηρίου· και θέλει βάλει αυτήν εις το πλάγιον του θυσιαστηρίου. **11** Και θέλει εκδυθή την στολήν αυτού και ενδυθή ἄλλην στολήν· και θέλει φέρει την στάκτην ἔξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν. **12** Και το πυρ το οποίον του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού δεν θέλει φεσθή· και θέλει καίει ο ιερεύς επ' αυτού ξύλα καθ' εκάστην πρωΐαν, και θέλει στοιβάσει το ολοκαύτωμα επ' αυτού, και θέλει καίει επ' αυτού το στέαρ της ειρηνικής προσφοράς. **13** Το

πυρ θέλει καίσθαται διαπαντός επί του θυσιαστηρίου δεν θέλει σιβοεθή. **14** Ούτος δε είναι ο νόμος της αλφίτων προσφοράς οι νιοί του Ααρών θέλουσι προσφέρει αυτήν ενώπιον του Κυρίου ἐμπροσθετούν θυσιαστηρίου. **15** Και θέλει αφαιρέσει απ' αυτής όσον χωρεῖ η χειρ αυτού, από της σεμιδάλεως της εξ αλφίτων προσφοράς μετά του ελαίου αυτής και παν το λιβάνιον το επί της εξ αλφίτων προσφοράς· και θέλει καύσει αυτό επί του θυσιαστηρίου εις οσμήν ευωδίας, μνημόσυνον αυτής προς τον Κύριον. **16** Το δε εναπολειφθέν εκ τούτων θέλουσι φάγει ο Ααρών και οι νιοί αυτού· ἀζύμον θέλει τρώγεσθαι εν τόπῳ αγίῳ εν τη αυλή της σκηνῆς του μαρτυρίου θέλουσι τρώγει αυτό. **17** Δεν θέλει εψηθή μετά προζυμίου διά μερίδιον αυτών ἄδωκα αυτό από των διά πυρός γινομένων προσφορών μους είναι αγιώτατον, καθώς η περί αμαρτίας προσφορά, και καθώς η περί ανομίας. **18** Παν αρσενικόν μεταξύ των τέκνων του Ααρών θέλει τρώγει αυτό· τούτο θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας, από των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου· πας δότις εγγίση αυτά, θέλει αγιασθή. **19** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **20** τούτο είναι το δώρον του Ααρών και των ιιών αυτού το οποίον θέλουσι προσφέρει προς τον Κύριον την ημέραν καθ' ην χρισθή το δέκατον ενός εφά σεμιδάλεως εις παντοτεινήν προσφοράν εξ αλφίτων, το ήμισυ αυτής το πρωΐ, και το ήμισυ αυτής το εσπέρας· **21** επί της κάψης θέλει ετοιμασθή μετά ελαίου εψημένον θέλεις φέρει αυτό· και τα εψημένα τμήματα των εξ αλφίτων προσφορών θέλεις προσφέρει εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **22** Και ο ιερεύς ο κεχρισμένος αντ' αυτού μεταξύ των ιιών αυτού θέλει προσφέρει αυτό· τούτο είναι νόμιμον αιώνιον διά τον Κύριον. ολοκλήρως θέλει καίσθαι. **23** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων ιερέως θέλει καίσθαι ολοκλήρως δεν θέλει τρώγεσθαι. **24** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **25** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους ιιούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος της περί αμαρτίας προσφοράς· Εν τω τόπῳ όπου σφάζεται το ολοκαύτωμα, θέλει σφαγή η περί αμαρτίας προσφορά ἐμπροσθετούν θυσιαστηρίου· είναι αγιώτατον. **26** Ο ιερεύς ο προσφέρων αυτήν περί αμαρτίας θέλει τρώγει αυτήν· εν τόπῳ αγίῳ θέλει τρώγεσθαι, εν τη αυλή της σκηνῆς του μαρτυρίου. **27** παν δ, ι εγγίση το κρέας αυτής θέλει είσθαι ἀγίον και εάν ραντισθή από του αίματος αυτής επί τι φόρεμα, εκείνο, επί του οποίου ερφαντισθή, θέλει πλύνεσθαι εν τόπῳ αγίῳ. **28** Το δε πήλινον αγγείον εν τω οποίῳ ἔβρασε, θέλει συντριβεσθαι αλλ' εάν βράστη εν αγγείω χαλκίνων, τούτο θέλει τρίβεσθαι επιμελῶς και θέλει πλύνεσθαι με ὄνδωρ. **29** Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει εξ αυτής είναι αγιώτατον. **30** Και πάσα προσφορά περί αμαρτίας, από του αίματος της οποίας φέρεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να γείνη εξιλέωσις εν τω αγιαστηρίῳ, δεν θέλει τρώγεσθαι με πυρ θέλει καίσθαι.

7 Ούτος δε είναι ο νόμος της περί ανομίας προσφοράς· είναι αγιώτατον. **2** Εν τω τόπῳ όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα, θέλουσι σφάγει την περί ανομίας προσφοράν· και το αίμα αυτής θέλει ραντίζεσθαι επί το θυσιαστηρίου κύκλω. **3** Και θέλει προσφέρεσθαι εξ αυτής παν το στέαρ αυτής, η ουρά και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια, **4** και οι δύο νεφροί και το στέαρ το επ' αυτών, το προς τα πλευρά, και ο επάνω λοβός του ἥπατος, δότις μετά των νεφρών θέλει αφαιρείσθαι. **5** Και θέλει κάιει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον είναι προσφορά περί ανομίας. **6** Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει αυτήν· εν τόπῳ αγίῳ θέλει τρώγεσθαι· είναι αγιώτατον. **7**

Καθώς είναι η περί αμαρτίας προσφορά, ούτω και η περί ανομίας προσφορά· εἰς νόμος είναι περί αυτών ο ιερεύς, δότις κάμινε εξιλέωσιν δι' αυτής, θέλει λαμβάνει αυτήν. **8** Ο δε ιερεύς δότις προσφέρει ολοκαύτωμα τινός, ο ιερεύς θέλει λαμβάνει δι' εαυτόν το δέρμα του ολοκαυτώματος, το οποίον προσφέρει. **9** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων, ἡτις ήθελεν εψηθή εν κλιβάνω, και παν ό, τι ετοιμάζεται εν τηγανίω και επί κάψης, θέλει είσθαι του ιερέως του προσφέροντος αυτήν. **10** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων, εξυμωμένη μετά ελαίου ή ξηρά, θέλει είσθαι πάντων των ιιών του Ααρών, ίσον το μερίδιον εκάστου. **11** Και ούτος είναι ο νόμος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, την οποίαν θέλει προσφέρει τις εις τον Κύριον. **12** Εάν προσφέρῃ αυτήν περί ευχαριστίας, τότε θέλει προσφέρει μετά της ευχαριστηρίου προσφοράς, πήττας αζύμους εξυμωμένας με ελαίον και λάγανα αζύμα κεχρισμένα μετά ελαίου και σεμιδαίλιν κατεσκευασμένην, πήττας εξυμωμένας μετά ελαίου. **13** Με τας πήττας ἄρτον ἔνζυμον θέλει προσφέρει διά το δώρον αυτού μετά της προς ευχαριστίαν αυτού ειρηνικής προσφοράς, **14** Και εκ τούτων θέλει προσφέρει εν από πάντων των δώρων αυτού προσφοράν υψημένην προς τον Κύριον· τούτο θέλει είσθαι του ιερέως του ραντίζοντος το αίμα της ειρηνικής προσφοράς. **15** Και το κρέας της θυσίας της προς ευχαριστίαν ειρηνικής αυτού προσφοράς θέλει τρώγεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην προσφέρεται δεν θέλουσιν αφήσει απ' αυτού ἔως το πρωΐ. **16** Και εάν η θυσία της προσφοράς αυτού ήναι ευχή, ή προσφορά προαιρετική, θέλει τρώγεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην προσφέρει τις την θυσίαν αυτού και εάν μείνη τι, τούτο θέλει τρώγεσθαι την επαύριον. **17** Το εναπολειφθέν όμως του κρέατος της θυσίας ἔως της τρίτης ημέρας με πυρ θέλει καίσθαι. **18** Εάν δε φαγωθή τι από τον κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού την τρίτην ημέραν, δεν θέλει είσθαι δεκτός ο προσφέρων αυτήν, ουδέ θέλει λογισθή εις αυτόν· βδέλυγμα θέλει είσθαι· η δε ψυχή, ἡτις ήθελε φάγει απ' αυτού, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής. **19** Και το κρέας, το οποίον ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, δεν θέλει τρώγεσθαι· εν πυρ θέλει καίσθαι περί δε του κρέατος, δότις είναι καθαρός θέλει τρώγει κρέας. **20** Η δε ψυχή ἡτις έχουσα την ακαθαρσίαν αυτής εφ' εαυτής ήθελε φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ἡτις είναι του Κύριου, η ψυχή αύτη θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **21** Και η ψυχή ἡτις ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, ακαθαρσίαν ανθρώπου ή ζώων ακάθαρτον ή βδελύρον τι ακάθαρτον, και φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ἡτις είναι του Κύριου, και η ψυχή αύτη θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Λάλησον προς τους ιιούς Ισραήλ, λέγων, Δεν θέλετε τρώγει παντελώς στέαρ βούδης ή προβάτου ή αιγάλ. **24** Και το στέαρ του θηνησιαίου ζώων και το στέαρ του θηριαλώτου δύναται να χρησιμεύῃ εις πάσαν ἄλλην χρείαν· δεν θέλετε όμως τρώγει διόλου απ' αυτού. **25** Διότι δότις φάγη το στέαρ του ζώων, από του οποίου προσφέρεται θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον, και εκείνη ψυχή, ἡτις ήθελε φάγει θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **26** Παρομοίως δεν θέλετε τρώγει ουδέν αίμα, είτε πτηνού είτε ζώων εν ουδεμιά εκ των κατοικιών σας. **27** Πάσα ψυχή ἡτις ήθελε φάγει οποιονδήποτε αίμα, και εκείνη η ψυχή θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **28** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **29** Λάλησον προς τους ιιούς Ισραήλ, λέγων, Ο προσφέρων την θυσίαν της ειρηνικής προσφοράς αυτού προς τον Κύριον, θέλει φέρει το

δώρον αυτού προς τον Κύριον, από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού. **30** Αι χείρες αυτού θέλουσι φέρει τας διά πυρός γινομένας προσφοράς του Κυρίου θέλει φέρει το στέαρ μετά τον στήθους, διά να κινήται το στήθος ας προσφορά κινητή έμπροσθεν του Κυρίου. **31** Και ο ιερεύς θέλει καίει το στέαρ επί του θυσιαστηρίου· το στήθος όμως θέλει είσθαι του Ααρών και των νιών αυτού. **32** Και θέλετε δίδει προς τον ιερέα προσφοράν υψουμένην, τον δεξιόν ώμον εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς σας. **33** Οστις εκ των νιών του Ααρών προσφέρει το αίμα της ειρηνικής προσφοράς και το στέαρ, θέλει λαμβάνει τον δεξιόν ώμον εις μερίδιον αυτού. **34** Διότι το κινητόν στήθος και τον υψούμενον ώμον ἔλαβον παρά των νιών Ισραήλ εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς αυτών, και ἔδωκα αυτά προς τον Ααρών τον ιερέα και προς τους νιούς αυτού εις νόμιμον αιώνιον μεταξύ των νιών Ισραήλ. **35** Τούτο είναι το χρίσμα του Ααρών, και το χρίσμα των νιών αυτού, από των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου, την ημέραν καθ' ην παρέτησεν αυτούς διά να ιερατεύωσιν εις τον Κύριον. **36** το οποίον προσέταξεν ο Κύριος να δίδωται εις αυτούς πάρα των νιών Ισραήλ, καθ' ην ημέραν ἔχρισεν αυτούς, εις νόμιμον αιώνιον εις τας γενέάς αυτων. **37** Ούτος είναι ο νόμος του ολοκαυτώματος, της εξ αλφίτων προσφοράς και της περί αμαρτίας προσφοράς και της περί ανομίας προσφοράς και των καθιερώσεων και της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς **38** τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν εν τω ὥρε Σινά, καθ' ην ημέραν προσέταξε τους νιούς Ισραήλ να προσφέρωσι προς τον Κύριον τα δώρα αυτών εν τη ερήμῳ Σινά.

8 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάβε τον Ααρών και τους νιούς αυτού μετ' αυτού, και τας στολάς και το ἔλαιον του χρίσματος και τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς και τους δύν κριούς και το κάιστρον των αζύμων. **3** Και συνάδον πάσαν την συναγωνίην εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **4** Και ἐκαμεν ο Μωϋσῆς καθώς προσέταξεν εις αυτούν ο Κύριος και συνήχθη η συναγωγή εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **5** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς την συναγωγήν, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος να γείνη. **6** Και ἐφερεν ο Μωϋσῆς τον Ααρών και τους νιούς αυτού και ἐλουσεν αυτούς με ὄνδρ. **7** Και ἔβαλε τον χιτώνα επ' αυτόν, και ἔζωσεν αυτόν την ζώνην, και ενέδυσεν αυτόν τον ποδήρη, και ἔβαλεν επ' αυτόν το εφόδ, και ἔζωσεν αυτόν την κεντητήν ζώνην του εφόδ, και περιέζωσεν αυτόν με αυτήν. **8** Και ἔβαλεν επ' αυτού το περιστήθιον· εις δε το περιστήθιον ἔβαλε το Ουρίμ και το Θουμμίμ. **9** Και ἔβαλε την μίτραν επί της κεφαλής αυτού· επί δε της μίτρας, κατά το ἔμπροσθεν αυτής, ἔβαλε το πέταλον το χρυσούν, το διάδημα το ἀγιον, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **10** Και ἐλοβεν ο Μωϋσῆς το ἔλαιον του χρίσματος και ἔχρισε την σκηνήν και πάντα τα εν αυτῇ και ηγίασεν αυτά. **11** Και ερράντισεν απ' αυτού επί το θυσιαστηρίου επτάκις και ἔχρισε το θυσιαστηρίον και πάντα τα σκεύη αυτού και τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού, διά να αγιάσῃ αυτά. **12** Και ἐχνεσεν από τον ελαίου του χρίσματος επί την κεφαλήν του Ααρών και ἔχρισεν αυτόν, διά να αγιάσῃ αυτόν. **13** Και ἐφερεν ο Μωϋσῆς τους νιούς του Ααρών και ενέδυσεν αυτούς χιτώνας και ἔζωσεν αυτούς ζώνας και ἔβαλε μιτρίδια επ' αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **14** Και ἐφερε τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς ο δε Ααρών και οι νιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου της περί αμαρτίας

προσφοράς. **15** Και ἐσφαξεν αυτόν και ἔλαβεν ο Μωϋσῆς από τον αίματος και ἔβαλεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλω διά του δακτύλου αυτού, και εκαθάρισε το θυσιαστήριον και το αίμα ἔχνεσεν εις την βάσιν του θυσιαστηρίου και ηγίασεν αυτό, διά να κάμη εξιλέωσιν επ' αυτού. **16** Και ἔλαβε παν το στέαρ το επί των εντοσθίων και τον λοβόν του ἡπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ αυτών, και ἔκανεν αυτά ο Μωϋσῆς επί του θυσιαστηρίου. **17** Τον μόσχον όμως και το δέρμα αυτού και το κρέας αυτού και την κόπρον αυτού, ἔκανεν εν πυρί ἔξω του στρατοπέδου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **18** Και ἐφερε τον κριόν του ολοκαυτώματος· και ο Ααρών και οι νιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού. **19** Και ἐσφαξεν αυτόν και ερράντισεν ο Μωϋσῆς το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. **20** Και διεμέλισε τον κριόν κατά τα μέλη αυτού· και ἔκανεν ο Μωϋσῆς την κεφαλήν και τα μέλη και το στέαρ. **21** Τα δε εντόσθια και τους πόδας ἔπλυνε με ὄνδωρ· και ἔκανεν ο Μωϋσῆς ὅλον τον κριόν επί του θυσιαστηρίου· ήτο ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας, προσφορά γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **22** Και ἐφερε τον κριόν τον δεύτερον, τον κριόν της καθιερώσεως ο δε Ααρών και οι νιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού. **23** Και ἐσφαξεν αυτόν, και ἔλαβεν ο Μωϋσῆς από το αίματος αυτού και ἔβαλεν επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του Ααρών, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός, και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός. **24** Και ἐφερε τους νιούς του Ααρών και ἔβαλεν ο Μωϋσῆς από το αίματος επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου αυτών και επί τους μεγάλους δάκτυλους των δεξιών ποδών αυτών και ερράντισεν ο Μωϋσῆς το αίμα επί του θυσιαστηρίου κύκλω. **25** Και ἔλαβε το στέαρ και την ουράν και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων και τον λοβόν του ἡπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ αυτών και τον δεξιόν ώμον· **26** και από του κανίστρου των αζύμων του ἔμπροσθεν του Κυρίου ἔλαβε μίαν πήτταν αζύμων, και ἔνα ἀρτον ελαιωμένον και εν λάγανον και ἔβαλεν αυτά επί το στέαρ και επί τον δεξιόν ώμον· **27** και ἔβαλε τα πάντα εις τας χείρας του Ααρών και εις τας χείρας των νιών αυτού, και εκίνησεν αυτά εις προσφοράν κινητήν ἔμπροσθεν του Κυρίου. **28** Και ἔλαβεν αυτά ο Μωϋσῆς εκ των χειρών αυτών και ἔκανεν επί τον θυσιαστήριον επί το ολοκαύτωμα· αύται ήσαν καθιερώσεις εις οσμήν ευωδίας· ήτο θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. **29** Και λαβών ο Μωϋσῆς το στήθος, εκίνησεν αυτό εις προσφοράν κινητήν ἔμπροσθεν του Κυρίου· εκ του κριού της καθιερώσεως τούτο ήτο το μερίδιον του Μωϋσέως, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **30** Και ἔλαβεν ο Μωϋσῆς από τον ελαίον του χρίσματος και από τον αίματος του επί του θυσιαστηρίου και ερράντισεν επί τον Ααρών, επί τας στολάς αυτού και επί τους νιούς αυτού και επί τας στολάς των νιών αυτού μετ' αυτού· και ηγίασε τον Ααρών, τας στολάς αυτού και τους νιούς αυτού και τας στολάς των νιών αυτού μετ' αυτού. **31** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών και προς τους νιούς αυτού, Βράσατε το κρέας εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και εκεί φάγετε αυτό και τον ἀρτον τον εν τω κανίστρω των καθιερώσεων, καθώς με προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Ο Ααρών και οι νιοί αυτού θέλουσι τρώγει αυτά. **32** Το δε υπόλοιπον του κρέατος και του ἀρτου εν πυρί θέλετε κατακανθεί. **33** Και από της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου δεν θέλετε εξέλθει επτά ημέρας, εωσού πληρωθώσιν αιημέραι της καθιερώσεως σας· διότι εν επτά

ημέραις θέλει τελειωθή η καθιέρωσίς σας. **34** Καθώς έκαμεν εις την ημέραν ταύτην, ούτω προσέταξε Κύριος να εκτελήται, διά να γίνηται εξιλέωσις διά σας. **35** Θέλετε λοιπόν καθίσει επτά ημέρας εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου ημέραν και νύκτας και θέλετε φυλάττει τας παραγγελίας του Κυρίου, διά να μη αποθάνητε διότι ούτω προσετάχθην. **36** Και έκαμεν ο Ααρών και οι υιοί αυτού πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

9 Και την ογδόνη ημέραν ο Μωϋσής εκάλεσε τον Ααρών και τους υιούς αυτού και τους πρεβυτέρους του Ισραήλ: **2** και είπε προς τον Ααρών, Λάβε εις σεαυτόν μόσχον εκ βοών διά προσφοράν περί αμαρτίας και κρίον διά ολοκαύτωμα ἀμώματα και πρόσφερε αυτά ἐμπροσθεν του Κυρίου. **3** Και εις τους υιούς του Ισραήλ θέλεις λαλήσει, λέγων, Λάβετε τράγον εξ αιγών διά προσφοράν περί αμαρτίας και μόσχον και αρνίον ενιασίσια, ἀμώμα, διά ολοκαύτωμα, **4** και βουν και κρίον διά ειρηνικήν προσφοράν, εις θυσίαν ἐμπροσθεν του Κυρίου, και προσφοράν εξ αλφίτων εξυμαρμένην μετά ελαίου διότι σήμερον θέλει εμφανισθή ο Κύριος εις εσάς. **5** Και ἔφεραν ὁ, τι προσέταξεν ο Μωϋσῆς ἐμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου· και επλησίασε πάσα ἡ συναγωγή και εστάθη ἐμπροσθεν του Κυρίου. **6** Και είπεν ο Μωϋσής, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξε Κύριος να κάμνητε· και θέλει εμφανισθή εις εσάς η δόξα του Κυρίου. **7** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Πρόσελθε εις το θυσιαστήριον και κάμε την περί αμαρτίας προσφοράν σου, και το ολοκαύτωμά σου και κάμε εξιλέωσιν υπέρ σεαυτού και υπέρ του λαού· και πρόσφερε το δώρον του λαού και κάμε εξιλέωσιν υπέρ αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος. **8** Και προσήλθεν ο Ααρών εις το θυσιαστήριον και ἔσφαξε τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, δότις ἥτο δι' αυτόν. **9** Και οι υιοί του Ααρών ἔφεραν το αίμα προς αυτόν· και ενέβψει τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και ἔβαλεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου και ἔχυσε το αίμα εις την βάσιν του θυσιαστηρίου. **10** Το στέαρ ὄμως και τους νεφρούς και τον επάνω λοβόν του ἥπατος της περί αμαρτίας προσφοράς ἔκαυσεν επί του θυσιαστηρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **11** Το δε κρέας και το δέρμα ἔκαυσεν εν πυρὶ ἔχω του στρατοπέδου. **12** Και ἔσφαξε το ολοκαύτωμα· και οι υιοί του Ααρών παρέστησαν εις αυτόν το αίμα, και εράντισεν αυτό επί του θυσιαστηρίου κύκλω. **13** Και ἔφεραν προς αυτόν το ολοκαύτωμα διαμεμελισμένον και την κεφαλήν· και ἔκαυσεν αυτά επί του θυσιαστηρίου. **14** Και ἐπλυνε τα εντόσθια και τους πόδας· και ἔκαυσεν αυτά επί το ολοκαύτωμα επί του θυσιαστηρίου. **15** Και προσέφερε το δώρον του λαού· και ἔλαβε τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς του λαού και ἔσφαξεν αυτόν, και προσέφερεν αυτόν περί αμαρτίας, καθώς και το πρώτον. **16** Και προσέφερε το ολοκαύτωμα και ἔκαμεν αυτό κατά το διατεταγμένον. **17** Και προσέφερε την εξ αλφίτων προσφοράν· και ενέτλισε την χείρα αυτού απ' αυτής και ἔκαυσεν αυτήν επί του θυσιαστηρίου, εκτός του πρωϊού ολοκαυτώματος. **18** Ἐσφαξεν ἐτί τον βουν και τον κρίον της ειρηνικής θυσίας της υπέρ του λαού· και οι υιοί του Ααρών παρέστησαν το αίμα προς αυτόν, και ερράντισεν αυτό επί του θυσιαστηρίου κύκλω, **19** και το στέαρ του βοός και του κριού, την ουράν και το στέαρ το καλύπτον τα εντόσθια και τους νεφρούς και τον λοβόν του ἥπατος· **20** και ἔθεσαν τα στέατα επί τα στήθη, και ἔκαυσε τα στέατα επί του θυσιαστηρίου· **21** τα δε στήθη και τον ὄμον τον δεξιόν εκίνησεν ο Ααρών εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου, καθώς προσέταξεν

ο Μωϋσής. **22** Και υψώσας ο Ααρών τας χείρας αυτού προς τον λαόν, ευλόγησεν αυτούς· και κατέβη, αφού προσέφερε την περί αμαρτίας προσφοράν και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς. **23** Και εισήλθεν ο Μωϋσής και ο Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου· και εξελθόντες ευλόγησαν τον λαόν· και εφάνη η δόξα του Κυρίου εις πάντα τον λαόν. **24** Και εξήλθε πυρ απ' ἐμπροσθεν του Κυρίου και κατέφαγεν επί του θυσιαστηρίου το ολοκαύτωμα, και τα στέατα· ιδών δε πας ο λαός ηλάζαν και ἔπεσον κατά πρόσωπον αυτών.

10 Και λαβόντες οι υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, εκάστος το θυμιατήριον αυτού, ἔβαλον πυρ εις αυτό, και επ' αυτὸν ἔβαλον θυμίαμα και προσέφεραν ενώπιον του Κυρίου πυρ ζένον, το οποίον δεν προσέταξεν εις αυτούς. **2** Και εξήλθε πυρ παρά του Κυρίου και κατέφαγεν αυτούς· και απέθανον ἐμπροσθεν του Κυρίου. **3** Τότε είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών, Τούτο είναι το οποίον είπεν ο Κύριος, λέγων, Εγώ θέλω αγιασθή εις τους πλησιάζοντας εις εμέ, και ἐμπροσθεν παντός του λαού θέλω δοξασθή. Και ο Ααρών εσιώπησε. **4** Και εκάλεσεν ο Μωϋσῆς τον Μισαήλ και τον Ελισαφάν, υιούς του Οζιήλ, θείου του Ααρών, και είπε προς αυτούς, Πλησιάσατε, σηκώσατε τους αδελφούς σας απ' ἐμπροσθεν του αγιαστηρίου ἔξω του στρατοπέδου. **5** Και επλησίασαν και εσήκωσαν αυτούς με τους χιτώνας αυτών ἔχω του στρατοπέδου, καθώς είπεν ο Μωϋσῆς. **6** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών και προς τον Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους υιούς αυτού, Τας κεφαλάς σας μη αποκαλύψητε, και τα ιμάτια σας μη διασχίσητε, διά να μη αποθάνητε και ἔλθη οργή εφ' ὅλην την συναγωγήν· αλλ' οι αδελφοί σας, πας ο οίκος του Ισραήλ, ας κλαύσωστι το καύσιμον το οποίον ἔκαμεν ο Κύριος· **7** και δεν θέλετε εξέλθει εκ της θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε· διότι το ἔλαιον του χρίσματος του Κυρίου είναι εφ' υμάς. Και ἔκαμον κατά τον λόγον του Μωϋσέως. **8** Και ελαήσης Κύριος προς τον Ααρών, λέγων, **9** Ούνον και σίκερα δεν θέλετε πίει, συ, και οι υιοί σου μετά σου, ὅταν εισέρχησθε εις την σκηνήν του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε· τούτο θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενέας σας: **10** και διά να διακρίνητε μεταξύ αγίον και βεβήλου και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού· **11** και διά να διδάσκητε τους υιούς Ισραήλ πάντα τα διατάγματα, ὅσα ελάλησε Κύριος προς αυτούς διά χειρός του Μωϋσέως. **12** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών και προς τον Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους υιούς αυτού τους εναπολειφθέντας, Λάβετε την εξ αλφίτων προσφοράν την εναπολειφθέσαν από των διά πυρός γινομένων θυσιών του Κυρίου και φάγετε αυτήν ἀζυμον πλησίον του θυσιαστηρίου· διότι είναι αγιώτατον· **13** και θέλετε φάγει αυτήν εν τόπῳ αγίων επειδή είναι το δίκαιον σου και το δίκαιον των υιών σου εκ των διά πυρός γινομένων θυσιών του Κυρίου· διότι ούτω προσετάχθην· **14** και το κινητόν στήθος και τον υψούμενον ὄμον θέλετε φάγει εν καθαρῷ τόπῳ, συ και οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου μετά σου· διότι είναι το δίκαιον σου και το δίκαιον των υιών σου, δοθέντα εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς των υιών του Ισραήλ: **15** τον υψούμενον ὄμον και το κινητόν στήθος θέλουσι φέρει μετά των διά πυρός γινομένων προσφορών του στέατος, διά να κινήσωσιν αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου· και θέλει είσθαι εις και εις τους υιούς σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον, καθώς προσέταξεν ο Κύριος. **16** Και εξήτησεν επιμελώς ο Μωϋσῆς τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς· και ιδού, ἥτο κατακεκαυμένος· και εθυμώθη κατά τον Ελεάζαρ και κατά τον Ιθάμαρ, των υιών του Ααρών των εναπολειφθέντων, λέγων,

17 Διά τι δεν εφάγετε την περί αμαρτίας προσφοράν εν τόπῳ αγίῳ; διότι είναι αγιώτατον και έδωκεν αυτό εσάς Κύριος διά να σηκωνήτε την ανοιμά της συναγωγής, ώστε να κάμητε εξιλέωσιν υπέρ αυτών ενώπιον του Κυρίου: **18** Ιδού, το αἷμα αυτού δεν εφέρθη εις το αγιαστήριον πρέπει εξάπαντος να φάγητε αυτό εν τω αγιαστηρίῳ, καθώς προσέταξα. **19** Και είπεν ο Ααρὼν προς τον Μωϋσῆν, Ιδού, αυτοὶ προσέφεραν σήμερον την περί αμαρτίας προσφοράν αυτῶν και το ολοκαύτωμα αυτῶν ενώπιον του Κυρίου και συνέβησαν εις εμὲ τοιάντα: εάν λοιπόν ήθελον φάγει την περί αμαρτίας προσφοράν σήμερον, τούτο ήθελεν είσθαι αφεστόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου: **20** Και ήκουσεν ο Μωϋσῆς και ἤρεσεν εις αυτόν.

11 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρὼν λέγων προς αυτούς, **2** Λαλήσατε προς τους ιυούς Ισραήλ, λέγοντες, ταύτα είναι τα ζώα τα οποία θέλετε τρώγει εκ πάντων των κτηνών των επί της γης. **3** Παν δίχηλον μεταξύ των κτηνών ἔχον τον πόδα εσοχισμένον και αναμασσών, τούτο θέλετε τρώγει. **4** Ταύτα ὄμως δεν θέλετε τρώγει εκ των ὄσα αναμασσώσιν ή εις των ὄσα είναι διχήλα: την κάμψιλον, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος είναι ακάθαρτος εις εσάς **5** και τον δασύτοδα, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος είναι ακάθαρτος εις εσάς **6** και τον λαγωόν, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος είναι ακάθαρτος εις εσάς **7** και τον χοίρον, διότι είναι μεν δίχηλος και ἔχει τον πόδα εσοχισμένον, πλην δεν αναμασσά είναι ακάθαρτος εις εσάς **8** από τον κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει και το θνητισμάίον αυτών δεν θέλετε εγγίζει είναι ακάθαρτα εις εσάς. **9** Ταύτα θέλετε τρώγει εκ πάντων των εν τοις ὄντασι πάντα ὄσα ἔχουσι πτερά και λέπτη, εν τοις ὄντασι, εν ταις θαλάσσαις και εν τοις ποταμοίς, ταύτα θέλετε τρώγει. **10** Και πάντα ὄσα δεν ἔχουσι πτερά και λέπτη, εν ταις θαλάσσαις και εν τοις ποταμοίς, από πάντων ὄσα κινούνται εν τοις ὄντασι και από παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι εν τοις ὄντασι, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς **11** Ταύτα ἔξαπαντος θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς από τον κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει και το θνητισμάίον αυτών δεν θέλετε βδελύτεσθαι. **12** Πάντα ὄσα εν τοις ὄντασι δεν ἔχουσι πτερά ούτε λέπτη, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς. **13** Ταύτα δε θέλετε βδελύτεσθαι μεταξύ των πτηνών δεν θέλουσι τρώγεσθαι είναι βδελυκτά: ο αετός, και ο γρυπαετός, και ο μελαναετός, **14** και ο γψι, και ο ἵκτινος κατά το είδος αυτού: **15** πας κόραξ κατά το είδος αυτού: **16** και η στρουθοκάμηλος, και η γλαύξ, και ο ἴβις, και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, **17** και ο νυκτικόραξ, και η αιθνία, και η μεγάλη γλαύξ, **18** και ο κύκνος, και ο πελεκάν, και η κίσσα, **19** και ο πελαργός, και ο ερωδιός κατά το είδος αυτού, και ο ἐποψί, και η γυνκτερίς. **20** Πάντα τα πετώμενα ερπετά, τα οποία περιπατούσιν επί τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς. **21** Ταύτα ὄμως δύνασθε να τρώγητε από παντός πετωμένου ερπετού, περιπατούντος επί τέσσαρας πόδας, τα οποία ἔχουσι σκέλη ὅπισθεν των ποδῶν αυτών, διά να πηδῶι δι' αυτών επί της γης **22** ταύτα θέλετε τρώγει εξ αυτών τον βρούχον κατά το είδος αυτού και τον αττάκινην κατά το είδος αυτού και τον οφιομάχον κατά το είδος αυτού και την ακρίδα κατά το είδος αυτής. **23** Πάντα δε τα πετώμενα ερπετά, ἔχοντα τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς. **24** Και εις ταύτα θέλετε είσθαι ακάθαρτοι: πας ο εγγίζων το θνητισμάίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **25** Και πας ὅστις βαστάσῃ από τον θνητισμάίον αυτών, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **26** Εκ πάντων των κτηνών, ὄσα είναι διχήλα, πλην

δεν είναι ο πους αυτών εσχισμένος ουδέ αναμασσώσι, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς: πας ο εγγίζων αυτά θέλει είσθαι ακάθαρτος. **27** Και ούτα περιπατούσιν επί τας παλάμας αυτών, μεταξύ πάντων των ζώων των περιπατούντων επί τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς: πας ο εγγίζων το θνητισμάίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **28** Και ὅστις βαστάσῃ το θνητισμάίον αυτών, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας: ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς. **29** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς μεταξύ των ερπετών των ερπόντων επί της γης: η γαλή και ο ποντικός, και η χελώνη κατά το είδος αυτής **30** και ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **31** Ταύτα είναι ακάθαρτα εις εσάς μεταξύ πάντων των ερπετών: πας ο εγγίζων αυτά τεθενέωτα, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **32** Και παν πράγμα επί του οποίου ήθελε πέσει τι εκ τούτων τεθενέωτων θέλει είσθαι ακάθαρτον: παν αγγείον ξύλινον ή ιμάτιον ή δέρμα ή σάκκος ή οποιονδήποτε αγγείον, εις το οποίον γίνεται εργασία, θέλει ευβληθή εις ὄντωρ και θέλει είσθαι ακάθαρτον έως εσπέρας: τότε θέλει είσθαι καθαρόν. **33** και παν αγγείον πήλινον, εις το οποίον εμπέσῃ τι εκ τούτων, παν ό, τι είναι εντός αυτού θέλει είσθαι ακάθαρτον: αυτό δε θέλετε συντρίψει: **34** από παντός φαγητού εσθιωμένου, εις το οποίον εμβαίνει ὄντωρ, θέλει είσθαι ακάθαρτον και παν ποτὸν πινόμενον εν οποιωδήποτε αγγείω, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **35** Και παν πράγμα επί το οποίον πέσῃ από τον θνητισμάίον αυτών, θέλει είσθαι ακάθαρτον κλίβανος είτε εστία θέλουσιν κρημνισθή είναι ακάθαρτα και ακάθαρτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς. **36** Πηγή ὄμως ή λάκκος, σύναξις υδάτων, θέλει είσθαι καθαρόν: πλην ό, τι εγγίση το θνητισμάίον αυτών, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **37** Και εάν πέσῃ από τον θνητισμάίον αυτών επί τι σπέρμα σπόριμον, το οποίον μέλλει να σπαρθή, καθαρόν θέλει είσθαι. **38** Εάν δε επιχυθή ὄντωρ επί του σπέρματος και πέσῃ από τον θνητισμάίον αυτών επ' αυτό, ακάθαρτον θέλει είσθαι εις εσάς. **39** Και εάν αποθάνῃ τι εκ των κτηνών τα οποία δύνασθε να τρώγητε, ὅστις εγγίση το θνητισμάίον αυτού, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **40** Και ὅστις φάγη από τον θνητισμάίον αυτού, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **41** Και παν ερπετόν, ἔρπον επί της γης, θέλει είσθαι βδελυγμα δεν θέλει τρώγεσθαι. **42** Παν ό, τι περιπατεί επί της κοιλίας και παν ό, τι περιπατεί επί τέσσαρας πόδας ή παν το ἔχον πολλούς πόδας, μεταξύ πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης, ταύτα δεν θέλετε τρώγει, διότι είναι βδελυγμα. **43** Δεν θέλετε καμεὶ βδελυκτάς τας ψυχάς σας δι' ουδενός ερπετού ἔρποντος ουδέ θέλετε μιανθή δι' αυτών, ώστε να γείνητε ακάθαρτοι δι' αυτών. **44** Διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας: θέλετε λοιπόν αγιασθή και θέλετε είσθαι ἄγιοι, διότι ἄγιος είμαι εγώ και δεν θέλετε μιάνει τας ψυχάς σας δι' ουδενός ερπετού ἔρποντος επί της γης. **45** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ὅστις σας ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός σας: θέλετε λοιπόν είσθαι ἄγιοι, διότι ἄγιος είμαι εγώ. **46** Ούτος είναι ο νόμος περί των κτηνών και περί των πτηνών και περί παντός εμψύχου όντος κινούμενου εν τοις ύδασι και περί παντός όντος ἔρποντος επί της γης: **47** διά να διακρίνητε μεταξύ του ακαθάρτου και του καθαρού και μεταξύ των ζώων τα οποία τρώγονται των ζώων και οποία δεν τρώγονται.

12 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Εάν γυνή τις συλλάβθῃ και γεννήσῃ αρσενικόν, τότε θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας κατά τας ημέρας του χωρισμού διά τα γυναικεία αυτής θέλει είσθαι ακάθαρτος. **3** Και την ογδόην ημέραν θέλει περιτέμνεσθαι ο σαρξ της ακροβυστίας αυτού. **4** Και έτι τριάκοντα τρεις ημέρας θέλει μείνει εἰς το αίμα του καθαρισμού αυτής ουδέν πράγμα ἄγιον θέλει εγγίσει και εἰς το αγιαστήριον δεν θέλει εισέλθει, εωσօ πληρωθών αι ημέραι του καθαρισμού αυτής. **5** Αλλ' εάν γεννήσῃ θηλυκόν, τότε θέλει είσθαι ακάθαρτος δύν εβδομάδας, καθώς εν τω χωρισμῷ αυτής και θέλει μείνει ἔτι εἰς το αίμα του καθαρισμού αυτής εξήκοντα εξ ημέρας. **6** Και αφού πληρωθώσιν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής, διά υιόν, ή διά θυγατέρα, θέλει φέρει αρνίον ενιαύσιον εἰς ολοκαύτωμα, και νεοσόσον περιστεράς, ή τρυγόνα, διά προσφοράν περί αμαρτίας, εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου προς τον ιερέα: **7** Ούτος δε θέλει προσφέρει αυτόν ενώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτής και θέλει καθαρισθή από της ροής του αίματος αυτής. Ούτος είναι ο νόμος της γεννώσιας αρσενικόν ή θηλυκόν. **8** Εάν όμως δεν ευπορή να φέρει αρνίον, τότε θέλει φέρει δύο τρυγόνας ή δύο νεοσόσους περιστερών, μίαν διά ολοκαύτωμα και μίαν διά προσφοράν περί αμαρτίας και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτής ο ιερεύς, και θέλει καθαρισθή.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Όταν ἀνθρωπός τις ἔχῃ επὶ του δέρματος της σαρκός αυτού πρήσμα ή ψώραν, ή εξάνθημα, και γείνη εἰς το δέρμα της σαρκός αυτού πληγὴ λέπρας, τότε θέλει φερθῆ προς τον Ααρών τον ιερέα ή προς ἔνα των υιών αυτού των ιερέων: **3** και ο ιερεύς θέλει θεωρήσει την πληγήν εἰς το δέρμα της σαρκός. Και εάν η θριξ εἰς την πληγήν μετεβλήθη εἰς λευκήν, και η πληγή εἰς την όψιν ἡναι βαθυτέρα του δέρματος της σαρκός αυτού, είναι πληγὴ λέπρας ο δι ιερεύς θέλει θεωρήσει αυτόν και θέλει κρίνει αυτόν ακάθαρτον. **4** Αλλ' εάν το εξάνθημα ἡναι λευκόν εἰς το δέρμα της σαρκός αυτού και εἰς την όψιν δεν είναι βαθυτέρον του δέρματος και η θριξ αυτού δεν μετεβλήθη εἰς λευκήν, τότε θέλει κλείσει ο ιερεύς τον ἔχοντα την πληγήν επτά ημέρας: **5** και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς την εβδόμην ημέραν και ιδού, εάν ίδη ότι η πληγή είναι εἰς στάσιν και η πληγή δεν εξηπλώθη εἰς το δέρμα, τότε θέλει κλείσει αυτόν ο ιερεύς ἄλλας επτά ημέρας: **6** και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς εκ δευτέρου την εβδόμην ημέραν και ιδού, εάν η πληγὴ ημαρύθη και δεν εξηπλώθη η πληγὴ εἰς το δέρμα, θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν αύτη είναι ψώρα και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι καθαρός. **7** Εάν όμως εξηπλώθη περισσότερον η ψώρα επὶ του δέρματος, αφού εθεωρήθη υπό του ιερέως διά τον καθαρισμὸν αυτού, θέλει δειχθῆ πάλιν εἰς τον ιερέα. **8** Και εάν ίδη ο ιερεύς, ότι εξηπλώθη η ψώρα επὶ του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ακάθαρτον είναι λέπρα. **9** Όταν η πληγὴ της λέπρας ἡναι εἰς ἀνθρωπὸν, τότε θέλει φερθῆ προς τον ιερέα. **10** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς και ιδού, εάν το πρήσμα ἡναι λευκόν εἰς το δέρμα και μετέβαλε την τρίχα εἰς λευκήν, και ευρίσκεται κρέας ζων εἰς το πρήσμα, **11** είναι λέπρα παλαιά εἰς το δέρμα της σαρκός αυτού και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον δεν θέλει κλείσει αυτόν, διότι είναι ακάθαρτος. **12** Αλλ' εάν εξηπλώθη πολὺ η λέπρα επὶ του δέρματος και η λέπρα εσκέπασεν όλον το δέρμα του ἔχοντος την πληγὴν από κεφαλῆς αυτού και ἔως ποδῶν αυτού, όπου και αν θεωρήσῃ ο ιερεύς, **13**

τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν η λέπρα εσκέπασεν όλην την σάρκαν αυτού, θέλει κρίνει καθαρόν τον ἔχοντα την πληγὴν είναι καθαρός. **14** Αλλ' εν οποίᾳ ημέρα φανή εἰς αυτόν κρέας ζων, θέλει είσθαι ακάθαρτος. **15** Και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς το κρέας το ζων και θέλει κρίνει αυτόν ακάθαρτον το ζων κρέας είναι ακάθαρτον είναι λέπρα. **16** Η εάν το κρέας το ζων αλλάξῃ πάλιν και μεταβληθῇ εἰς λευκόν, θέλει ελθεῖ προς τον ιερέα. **17** Και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν η πληγὴ μετεβλήθῃ εἰς λευκήν, τότε θέλει κρίνει ο ιερεύς καθαρόν τον ἔχοντα την πληγὴν είναι καθαρός. **18** Η δε σαρξ επὶ του δέρματος της οποίας ήταν έλκος, και ιατρεύθη, **19** και εν τω τόπῳ του έλκους ἔγεινε πρήσμα λευκόν, ή εξάνθημα λευκόν κοκκινωπόν, θέλει δειχθῇ εἰς τον ιερέα: **20** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν φαίνηται βαθύτερον του δέρματος και η θριξ αυτού μετεβλήθῃ εἰς λευκήν, θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγὴ λέπρας, ήτις εξήνθησεν εἰς το έλκος. **21** Εάν δε θεωρήσῃ αυτό ο ιερεύς, και ιδού, δεν ἦναι λευκά τρίχες εἰς αυτό και δεν ἦναι βαθύτερον του δέρματος και ἦναι ημαρυμένον, τότε ο ιερεύς θέλει κλείσει αυτόν επτά ημέρας: **22** και εάν εξηπλώθη πολὺ επὶ του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγὴ. **23** Αλλ' εάν το εξάνθημα μένη εν τω τόπω αυτού και δεν εξηπλώθῃ, τούτο είναι ουλή του έλκους και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν. **24** Εάν δε ἦναι κρέας, ἔχον επὶ του δέρματος αυτού καυστικήν φλόγωσιν, και το ζων κρέας του πεφλογισμένου μέρους ἔχη εξάνθημα λευκόν, κοκκινωπόν ή κατάλευκον, **25** τότε θέλει θεωρήσει αυτό ο ιερεύς και ιδού, εάν η θριξ εἰς το εξάνθημα μετεβλήθῃ εἰς λευκήν και εἰς την όψιν ἦναι βαθύτερον του δέρματος, είναι λέπρα εξανθήσασα εἰς την φλόγωσιν και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγὴ λέπρας. **26** Αλλ' εάν ο ιερεύς θεωρήσῃ αυτό, και ιδού, δεν ἦναι θριξ λευκή εἰς το εξάνθημα και δεν ἦναι βαθύτερον του δέρματος και ἦναι ημαρυμένον, τότε θέλει κλείσει αυτόν ο ιερεύς επτά ημέρας: **27** και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς την εβδόμην ημέραν και εάν αυτό εξηπλώθη πολύ εἰς το δέρμα, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι πληγὴ λέπρας. **28** Εάν δε το εξάνθημα μένη εν τω τόπω αυτού και δεν εξηπλώθῃ επὶ του δέρματος και ἦναι ημαρυμένον, είναι πρήσμα φλογώσεως, και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν επειδή είναι ουλή της φλογώσεως. **29** Και εάν αντίρ, ή γυνή, ἐχη πληγὴ εἰς την κεφαλήν, ή εἰς το πωγόνιον, **30** τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγὴν και ιδού, εάν εις την όψιν Ἠναι βαθυτέρα του δέρματος και εἰς αυτήν θριξ ξανθίζουσα, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι κασίδα, λέπρα της κεφαλῆς ή του πωγονίου. **31** Και εάν θεωρήσῃ ο ιερεύς την πληγὴν της κασίδας και ιδού, εἰς την όψιν δεν Ἠναι βαθυτέρα του δέρματος και δεν Ἠναι θριξ μελανή εν αυτή, τότε θέλει κλείσει ο ιερεύς επτά ημέρας τον ἔχοντα την πληγὴν της κασίδας: **32** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγὴν την εβδόμην ημέραν και ιδού, εάν δεν εξηπλώθῃ η κασίδα και δεν Ἠναι εἰς αυτήν θριξ ξανθίζουσα και εἰς την όψιν η κασίδα δεν Ἠναι βαθυτέρα του δέρματος, **33** αυτός θέλει ξυρισθή, αλλ' η κασίδα δεν θέλει ξυρισθή ο δε ιερεύς θέλει κλείσει τον ἔχοντα την κασίδαν αλλας επτά ημέρας. **34** Και την εβδόμην ημέραν θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την κασίδαν και ιδού, εάν η κασίδα δεν εξηπλώθῃ εἰς το δέρμα και εἰς την όψιν δεν Ἠναι βαθυτέρα του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν και αυτός θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι καθαρός. **35** Αλλ' εάν η κασίδα εξηπλώθῃ πολύ επὶ του δέρματος μετά τον καθαρισμόν

αυτού, **36** τότε θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν η κασίδα εξηπλώθη επί του δέρματος, δεν θέλει ερευνήσει ο ιερεύς περί της ξανθίζουσας τριχός είναι ακάθαρτος. **37** Άλλ' εάν θεωρήσῃ ότι η κασίδα είναι εις στάσιν και εκφύεται θρίξ μελανή εν αυτή, η κασίδα είναι τεθεραπευμένη είναι καθαρός και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν. **38** Και εάν ανήρ, ή γυνή, έχων επί του δέρματος της σαρκός αυτών εξανθήματα, εξανθήματα λευκωπά, **39** τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς και ιδού, εάν τα εξανθήματα επί του δέρματος της σαρκός αυτών ήναι υπόλευκα, είναι αλφός εξανθών επί του δέρματος είναι καθαρός. **40** Εάν δε η κεφαλή τινός μαδήση, αυτός είναι φαλακρός είναι καθαρός. **41** Και εάν η κεφαλή αυτού μαδήση προς το πρόσωπον, είναι αναφάλαντος είναι καθαρός. **42** Άλλ' εάν ήναι εις το φαλάκρωμα, ή εις το αναφαλάντωμα, πληγή λευκή κοκκινωπή, είναι λέπρα εξανθήσα εις το φαλάκρωμα αυτού ή εις το αναφαλάντωμα αυτού. **43** Και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν το πρήσμα της πληγής ήναι λευκόν κοκκινωπόν εις το φαλάκρωμα αυτού ή εις το αναφαλάντωμα αυτού, ως το φαινόμενον της λέπρας επί του δέρματος της σαρκός, **44** είναι ἀνθρωπός λεπρός, είναι ακάθαρτος θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ὥλας ακάθαρτον εις την κεφαλήν αυτού είναι η πληγή αυτού. **45** Και του λεπρού, εις τον οποίον είναι η πληγή, τα ιμάτια αυτού θέλουσι σχισθή και η κεφαλή αυτού θέλει είσθαι ασκεπής, και το επάνω χείλος αυτού θέλει καλύψει και θέλει φωνάζει, ακάθαρτος, ακάθαρτος. **46** Πάσας τας ημέρας καθ' ας η πληγή θέλει είσθαι εν αυτῷ, θέλει είσθαι ακάθαρτος μόνος θέλει κατοικεῖ ἔξω του στρατόπεδου θέλει είσθαι η κατοικία αυτού. **47** Και εάν υπάρχῃ εις ιμάτιον πληγή λέπρας, εις ιμάτιον μάλλινον ή εις ιμάτιον λινούν, **48** είτε εις στημόνιον, είτε εις υφάδιον, εκ λινού ή εκ μαλλίου, είτε εις δέρμα, είτε εις παν πράγμα κατεσκευασμένον εκ δέρματος, **49** και η πληγή ήναι πρασινωπή, ή κοκκινωπή, εις το ιμάτιον, ή εις το δέρμα, ή εις το στημόνιον, εις το υφάδιον, ή εις παν σκεύος δερμάτινον, είναι πληγή λέπρας και θέλει δειχθή εις τον ιερέα· **50** ο δε ιερεύς θέλει θεωρήσει την πληγήν και θέλει κλείσει το ἔχον την πληγήν επτά ημέρας. **51** Και θέλει θεωρήσει την πληγήν την εβδόμηνη ημέραν εάν η πληγή εξηπλώθη επί του ιματίου, ή επί του στημονίου, ή επί του υφάδιου, ή επί του δέρματος, εκ παντός πράγματος το οποίον είναι κατεσκευασμένον εκ δέρματος, η πληγή είναι λέπρα διαβρωτική τούτο είναι ακάθαρτον. **52** Και θέλει καύσει το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφάδιον, μάλλινον, ή λινούν, ή παν σκεύος δερμάτινον επί του οποίον είναι η πληγή διότι είναι λέπρα διαβρωτική με πυρ θέλει καυθή. **53** Και εάν ίδη ο ιερεύς, και ιδού, η πληγή δεν εξηπλώθη επί του ιματίου, είτε επί του στημονίου, είτε επί του υφάδιου, ή επί παντός σκεύους δερμάτινου, **54** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να πλυθή το ἔχον την πληγήν και θέλει κλείσει αυτό ἄλλας επτά ημέρας· **55** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν, αφού επλύθη και ιδού, εάν η πληγή δεν ἡλλαζε το χρώμα αυτής και δεν εξηπλώθη η πληγή, είναι ακάθαρτον με πυρ θέλεις καύσει αυτό είναι διαβρωτικόν, το οποίον προχωρεῖ υποκάτωθεν ή επάνωθεν. **56** Και εάν ίδη ο ιερεύς, και ιδού, η πληγή, αφού επλύθη, είναι ημαρωμένη, τότε θέλει εκκόψει αυτήν από τον ιματίου, ή από το δέρματος, ή από τον στημονίου, ή από τον υφάδιον. **57** Άλλ' εάν φανή έτι επί του ιματίου, επί του στημονίου, ή επί του υφάδιου, ή επί παντός σκεύους δερμάτινου, είναι λέπρα εξανθίζουσα· με πυρ θέλεις καύσει το ἔχον την πληγήν. **58** Και το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφάδιον, παν σκεύους

δερμάτινον, το οποίον ήθελες πλύνει, εάν η πληγή εξηλείφθη απ' αυτών, τότε θέλει πλυθή εκ δευτέρου και θέλει είσθαι καθαρόν. **59** Ούτος είναι ο νόμος της πληγής της λέπρας επί ιματίου μαλλίνου, ή λινού, είτε στημονίου, είτε υφάδιου, ή παντός σκεύους δερμάτινου, διά να κρίνηται καθαρόν, ή να κρίνηται ακάθαρτον.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ούτος είναι ο νόμος του λεπρού εν τη ημέρᾳ του καθαρισμού αυτού θέλει φερθή προς τον ιερέα· **3** και θέλει εξέλθει ο ιερεύς ἔξω του στρατόπεδου και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν ιατρεύθη η πληγή της λέπρας εις τον λεπρόν, **4** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να λάβωσι διά τον καθαριζόμενον δύο πτηνά ζώντα καθαρά και ζόλων κεδρίνον και κόκκινον και ύσσωπον. **5** Και θέλει προστάξει ο ιερεύς να σφάξωσι το εν πτηνόν εις αγγείον πήλινον επάνω υδάτος ζώντος· **6** το δε πτηνό το ζων, θέλει λάβει αυτό και το ζύλον το κέδρινον και το κόκκινον και τον ύσσωπον και θέλει ειμβάψει αυτά και το πτηνόν το ζων εις το αίμα του πτηνού του εσφαγμένου επάνω του υδάτος του ζώντος· **7** και θέλει ραντίσει επί τον καθαριζόμενον από της λέπρας επτάκις και θέλει κρίνει αυτόν καθαρόν· και θέλει απολύθει το πτηνόν το ζων επί πρόσωπον της πεδιάδος. **8** Και θέλει πλύνει ο καθαριζόμενος τα ιμάτια αυτού και θέλει ξυρίσει πάσας τας τρίχας αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός και μετά ταύτα θέλει ελθεῖ εις το στρατόπεδον και θέλει διατρίψει ἔξω της σκηνής αυτού επτά ημέρας. **9** Και την εβδόμηνη ημέραν θέλει ξυρίσει πάσας τας τρίχας αυτού και τον πώγωνα αυτού και τα οφρύδια αυτού και πάσας τας τρίχας αυτού θέλει ξυρίσει και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός. **10** Και την ογδόνη ημέραν θέλει λάβει δύο αρνία αρσενικά ἄμωμα και ειν αρνίον θηλυκόν ενιαύσιον ἄμωμον και τρία δέκατα σεμιδάλεως διά προσφοράν εξ αλφίτων, εξυμωμένης μετά ελαίου, και εν λογ ελαίου· **11** και θέλει παραστήσει ο ιερεύς ο καθαρίζων τον ἀνθρωπον τον καθαριζόμενον και αυτά ενώπιον του Κυρίου, εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **12** Και θέλει λάβει ο ιερεύς το εν αρσενικον αρνίον και θέλει προσφέρει αυτό εις προσφοράν περί ανομίας και το λογ του ελαίου, και θέλει κινήσει αυτά εις κινητήρα προσφοράν ενώπιον του Κυρίου. **13** Και θέλει σφάξει το αρνίον εν τω τόπω όπου σφάζουσι την περί αμαρτίας προσφοράν και το ολοκαύτωμα, εν τω τόπω τω αγίω· διότι καθώς η περί αμαρτίας προσφορά, η περί ανομίας προσφορά είναι του ιερέως είναι αγιώτατον. **14** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από τον αίματος της περί ανομίας προσφοράς και θέλει βάλει αυτό ο ιερέυς επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζόμενον και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός· **15** και θέλει λάβει ο ιερεύς από τον λογ του ελαίου και θέλει χύσει αυτό εις την παλάμην της αριστεράς αυτού χειρός· **16** και θέλει ειμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού τον δεξιόν εις το έλαιον το εν τη αριστερά αυτού παλάμη, και θέλει ραντίσει εκ του ελαίου διά τον δάκτυλον αυτού επτάκις ενώπιον του Κυρίου· **17** και εκ του υπολούπου ελαίου του εν τη παλάμη αυτού θέλει βάλει ο ιερέυς επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζόμενον, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός, επί το αίμα της περί ανομίας προσφοράς· **18** το δε εναπολειφθέν έλαιον το εν τη παλάμη του ιερέως θέλει χύσει επί την κεφαλήν του καθαριζόμενου και θέλει

κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου. **19** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς την περί αμαρτίας προσφοράν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζόμενου από της ακαθαρσίας αυτού· και ἐπειτα θέλει σφάξει το ολοκαύτωμα. **20** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα και την ἔξι αλφίτων προσφοράν επι τού θυσιαστηρίου· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει είσθαι καθαρός. **21** Εάν δε ἦναι πτωχός και δεν ευπορή να φέρῃ τόδια, τότε θέλει λάβει εν αρνίον διά προσφοράν κινήτην περί ανομίας, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και εν δέκατον σεμιδάλεως εζημωμένης μετά ελαίου διά την ἔξι αλφίτων προσφοράν και εν λογ ελαίου **22** και δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσσούς περιστερών, ὅπως ευπορεί να φέρῃ· και η μεν μία θέλει είσθαι διά την περί αμαρτίας προσφοράν, η δε ἀλλη διά ολοκαύτωμα. **23** Και θέλει φέρει αυτά την ογδόνη ημέραν διά τον καθαρισμὸν αυτού προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου. **24** Και θέλει λάβει ο ιερεύς το αρνίον της περί ανομίας προσφοράς και θέλει λάβει ο ιερεύς από τον αἵματος της περί ανομίας προσφοράς και θέλει βάλει αυτό επί τον λοβὸν του δεξιοῦ ωτίου του καθαριζόμενου και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρὸς και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός. **25** Και θέλει λύσει ο ιερεύς από τον ελαίου εις την παλάμην της αριστεράς αυτού χειρός· **26** και θέλει ραντίσει ο ιερεύς διά τον δακτύλον αυτού του δεξιού από τον ελαίου, του εν τη παλάμη αυτού τη αριστερά, επτάκις ενώπιον του Κυρίου· **27** και θέλει βάλει ο ιερεύς από τον ελαίου, του εν τη παλάμη αυτού, επί τον λοβὸν του δεξιού ωτίου του καθαριζόμενου, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρὸς και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός, επί τον τόπον του αἵματος της περί ανομίας προσφοράς· **28** το δε εναπολειφθέν εκ του ελαίου, του εν τη παλάμη του ιερέως, θέλει βάλει επί την κεφαλήν του καθαριζόμενου, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου. **29** Και θέλει προσφέρει την μίαν εκ των τρυγόνων ἡ ἐκ των νεοσσών των περιστερών, ὅπως ευπορεί να φέρῃ· **30** ὅπως ευπορεί να φέρῃ, την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε ἀλλην διά ολοκαύτωμα, μετά της ἔξι αλφίτων προσφοράς· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζόμενου ενώπιον του Κυρίου. **31** Ούτος είναι ο νόμος περὶ του ἔχοντος πληγήν λέπρας, ὅστις δεν ευπορεί να φέρῃ τα προς τον καθαρισμὸν αυτού. **32** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρών, λέγων, **33** Ὄταν εισέλθῃς εις την γῆν Χαναάν, την οποίαν εγώ σας δίδω εις ιδιοκτησίαν, και βάλω την πληγήν της λέπρας εις τινὰ οικίαν της γῆς της ιδιοκτησίας ασ· **34** και εκείνος, του οποίου είναι η οικία, ἐλθῇ και αναγγείλῃ προς τον ιερέα, λέγων, Εφάνη εις εμέ ως πληγή εις τη οικία· **35** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να εκκενώσωσι την οικίαν, πριν υπάγῃ ο ιερεύς διά να θεωρήσῃ την πληγήν, διά να μη γείνωσιν ακάθαρτα πάντα τα εν τη οικίᾳ και μετά ταύτα θέλει εμβῆ ο ιερεύς διά να θεωρήσῃ την οικίαν· **36** και θέλει θεωρήσει την πληγήν· και ιδού, εάν η πληγή ἔναι τους τοίχους της οικίας με κοιλώματα πρασινίζοντα ἡ κοκκινωπά και η θεωρία αυτών ἔναι βαθυτέρα του τοίχου· **37** τότε θέλει εξέλθει ο ιερεύς εκ της οικίας εις την θύραν της οικίας και θέλει κλείσει την οικίαν επτά ημέρας. **38** Και θέλει επιστρέψει ο ιερεύς την εβδόμηνη ημέραν και θέλει θεωρήσει και ιδού, εάν η πληγή εξηπλώθη εις τους τοίχους της οικίας,

40 τότε ο ιερεύς θέλει προστάξει να εκβάλωσι τους λίθους, εις τους οποίους είναι η πληγή, και θέλουσι ρίψει αυτούς ἔξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **41** Και θέλει κάμει να αποξύσωτι την οικίαν ἐσωθεν κύκλω, και θέλουσι ρίψει το χώμα το απεξυσμένον ἔξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον· **42** και θέλουσι λάβει ἀλλους λίθους, και βάλει αυτούς αντί των λίθων εκείνων και θέλουσι λάβει ἀλλο χώμα, και θέλουσι χρίσει την οικίαν. **43** Και εάν ἐλθῃ πάλιν η πληγή και αναφανή εις την οικίαν, αφού εξέβαλον τους λίθους και αφού απέξυσαν την οικίαν και αφού αυτή εχρίσθη, **44** τότε θέλει εισέλθει ο ιερεύς και θέλει θεωρήσει· και ιδού, εάν η πληγή εξηπλώθη εις την οικίαν, είναι λέπρα διαβρωτική εν τη οικία· είναι ακάθαρτος. **45** Και θέλουσι κρημνίσει την οικίαν, τους λίθους αυτής και τα ἔνδια αυτής και παν το χώμα της οικίας και θέλουσι φέρει αυτά ἔξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **46** Και ὅστις εισέλθῃ εις την οικίαν κατά πάσας τας ημέρας, καθ' ας είναι κεκλεισμένη, θέλει είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **47** Και ὅστις κοιμηθή εν τη οικία, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού· και ὅστις φάγη εν τη οικία, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού. **48** Αλλ' εάν ο ιερεύς εισελθών θεωρήσῃ και ιδού, δεν εξηπλώθη η πληγή εν τη οικία, αφού εχρίσθη η οικία, τότε ο ιερεύς θέλει κρίνει την οικίαν καθαράν, διότι ιατρεύθη η πληγή. **49** Και θέλει λάβει, διά να καθαρίσῃ την οικίαν, δύο πτηνά, και ζύλον κεδρίνον και κόκκινον και ὄστσαπον. **50** Και θέλει σφάξει το εν πτηνόν εις αγγείον πήλινον επάνω ὄντας ζώντος. **51** Και θέλει λάβει το ζόλον το κέδρινον και τον ὄστσαπον και το κόκκινον και το πτηνόν το ζων, και εμβάψει αυτά εις το αἴμα του εσφαγμένου πτηνού και εις το ὄνδωρ το ζων, και θέλει ραντίσει την οικίαν επτάκις. **52** Και θέλει καθαρίσει την οικίαν διά του αἵματος του πτηνού και διά του ὄντας του ζώντος και διά του πτηνού του ζώντος και διά του ζύλου του κεδρίνου και διά του υσσώπου και διά του κοκκίνου. **53** Το δε ζων πτηνόν θέλει απολύσει ἔξω της πόλεως επί πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ της οικίας και θέλει είσθαι καθαρά. **54** Ούτος είναι ο νόμος περὶ πάσης πληγής λέπρας και κασίδας, **55** και περὶ λέπρας ιμάτιου και οικίας, **56** και περὶ πρήσματος και περὶ ψώρας και περὶ εξανθήματος· **57** διά να γίνηται γνωστόν πότε είναι τι ακάθαρτον και πότε καθαρόν· ούτος είναι ο νόμος περὶ της λέπρας.

15 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Λαλήσατε προς τους ιυιούς Ισραήλ, και είπατε προς αυτούς, Εάν τις ἀνθρωπὸς ἔχῃ ρεύσιν εκ του σώματος αυτού, διά την ρεύσιν αυτού είναι ακάθαρτος. **3** Και αὐτὴ θέλει είσθαι η ακαθαρσία αυτού εν τη ρεύσει αυτού· αν τε το σώμα αυτού παύσῃ από της ρεύσεως αυτού· είναι η ακαθαρσία εν αυτῷ. **4** Πάσα κλίνη, επί της οποίας ήθελε κοιμηθή ο ἔχων την ρεύσιν, θέλει είσθαι ακάθαρτος· και παν σκεύος, επί του οποίου ήθελε καθίσει, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **5** Και ο ἀνθρωπὸς, δότις εγγίση την κλίνην αυτού, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθῆν ὄντας καθεισται είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **6** Και ὅστις καθίση επὶ του σκεύους, επί του οποίου εκάθισεν ο ἔχων την ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθῆν ὄντας καθεισται είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **7** Και ὅστις εγγίση το σώμα του ἔχοντος την ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθῆν ὄντας καθεισται είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **8** Και εάν ο ἔχων την ρεύσιν πτύσῃ επὶ τον καθαρόν, ούτος θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθῆν ὄντας καθεισται είσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **9** Και παν σαμάριον επί του οποίου ήθελε καθίσει

ο έχων την ρεύσιν, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **10** Και ούτις εγγίση πάντα, ούσα ήθελον είσθαι υποκάτω αυτού, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας· και ούτις βαστάση αυτά, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθήτην ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **11** Και ούτινα εγγίση ο έχων την ρεύσιν, χωρίς να έχῃ νιμμένας τας χείρας αυτού στον ύδατι, ούτος θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθήτην ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **12** Και το αγγείον το πήλινον, το οποίον ήθελεν εγγίση ο έχων την ρεύσιν, θέλει συντριψθήτη και παν σκεύος ξύλινον θέλει πλυθήτην ύδατι. **13** Και αφού ο έχων την ρεύσιν καθαρισθήτη από της ρεύσεως αυτού, τότε θέλει αριθμήσει εις εαυτόν επτά ημέρας διά τον καθαρισμόν αυτού και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λούσει το σώμα αυτού στον ύδατι ζώντι και θέλει είσθαι καθαρός. **14** Και την ογδόνη ημέραν θέλει λάβει εις εαυτόν δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών και θέλει ελθεί ενώπιον του Κυρίου εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και θέλει δώσει αυτάς εις τον ιερέαν **15** και θέλει προσφέρει αυτάς ο ιερέυς, την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε ἀλλην διά ολοκαύτωμα· και θέλει κάμει εξιλέωντον τον ιερέυς υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου διά την ρεύσιν αυτού. **16** Και ο ἀνθρωπός, εκ του οποίου ήθελεν εξέλθει σπέρμα συνουσίας, θέλει λούσει δόλον αυτού το σώμα στον ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **17** Και παν ιμάτιον και παν δέρμα, επί του οποίου ίθελεν είσθαι σπέρμα συνουσίας, θέλει πλυθήτην ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **18** Η δε γυνή, μετά της οποίας ήθελε συγκοιμηθῆται ἀνθρωπός εν σπέρματι συνουσίας, θέλουσι λουσθήτην ύδατι και θέλουσιν είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **19** Και εάν η γυνή έχῃ ρεύσιν, η δε ρεύσις αυτής εν τω σώματι αυτής ήναι αίμα, θέλει είσθαι αποκεχωρισμένη επτά ημέρας· και πας ούτις εγγίση αυτήν, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **20** Και παν πράγμα, επί του οποίου κοίτεται εις τον αποχωρισμόν αυτής, θέλει είσθαι ακάθαρτον· και παν πράγμα, επί του οποίου κάθηται, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **21** Και πας ούτις εγγίση την κλίνην αυτής, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθήτην ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **22** Και πας ούτις εγγίση σκεύος τι, επί του οποίου αυτή εκάθισε, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθήτην ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **23** Και εάν υπάρχῃ τι επί της κλίνης ή επί τινός σκεύους, επί του οποίου αυτή κάθηται, όταν αυτός εγγίση αυτό, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **24** Και εάν τις συγκοιμηθῆται αυτής και ἐλθωσι τα γυναικεία αυτής επ' αυτόν, θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας· και πάσαι κλίνη, επί της οποίας ήθελε κοιμηθῆται, θέλει είσθαι ακάθαρτος. **25** Και εάν τις γυνή έχῃ ρεύσιν του αίματος αυτής πολλάς ημέρας, εκτός του καιρού του αποχωρισμού αυτής, ή εάν έχῃ ρεύσιν επέκεινα του αποχωρισμού αυτής, πάσαι αι ημέραι της ρεύσεως της ακαθαρσίας αυτής θέλουσιν είσθαι ως αι ημέραι του αποχωρισμού αυτής θέλει είσθαι ακάθαρτος. **26** Πάσα κλίνη, επί της οποίας κοίτεται καθ' όλας τας ημέρας της ρεύσεως αυτής, θέλει είσθαι εις αυτήν ως κλίνη του αποχωρισμού αυτής και παν σκεύος, επί του οποίου κάθηται, θέλει είσθαι ακάθαρτον, ως η ακαθαρσία του αποχωρισμού αυτής. **27** Και πας ούτις εγγίση αυτά, θέλει είσθαι ακάθαρτος και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθήτην ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **28** ΑΛλ' εάν καθαρισθή από της ρεύσεως αυτής, τότε θέλει αριθμήσει εις εαυτήν επτά ημέρας, και μετά ταύτα θέλει είσθαι καθαρό. **29** Και την ογδόνη ημέραν θέλει λάβει μεθ' εαυτής δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς

περιστερών και θέλει φέρει αυτάς προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **30** Και θέλει προσφέρει ο ιερέυς την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε ἀλλην διά ολοκαύτωμα· και ο ιερέυς θέλει κάμει εξιλέωσιν περί αυτής ενώπιον του Κυρίου διά την ρεύσιν της ακαθαρσίας αυτής. **31** Ούτω θέλετε χωρίζει τους ινούς Ισραήλ από των ακαθαρσιών αυτών· και δεν θέλουσιν αποθάνει διά την ακαθαρσίαν αυτών, μιαίνοντες την σκηνήν μου την εν τω μέσω αυτών. **32** Ούτος είναι ο νόμος περί του έχοντος ρεύσιν· και περί εκείνου, εκ του οποίου εξέρχεται το σπέρμα συνουσίας, διά να μιαίνηται δι' αυτού· **33** και περί της ασθενούσης διά τα γυναικεία αυτής και περί του έχοντος την ρεύσιν αυτού, ανδρός ή γυναικός, και περί του συγκοιμηθέντος μετά της ακαθάρτου.

16 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν μετά τον θάνατον των δύο ινών του Ααρών, ότε ἔκαμον προσφοράν ενώπιον του Κυρίου και απέθανον· **2** και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάλησον προς Ααρών τον ἀδελφόν σου, να μη εισέρχηται πάσαν ώραν εις το αγιαστήριον το ἔνδοθεν του καταπετάσματος ἐμπροσθεν του ιλαστηρίου του επί της κιβωτού, διά να μη αποθάνῃ διότι εν νεφέλῃ θέλω εμφανίζεσθαι επί του ιλαστηρίου. **3** Ούτω θέλει εισέρχεσθαι ο Ααρών εις το αγιαστήριον, μετά μόσχου εκ βοών διά προσφοράν περί αμαρτίας και κριού διά ολοκαύτωμα. **4** Χιτώνα λινούν ηγιασμένον θέλει ενδύεσθαι, και περισκελή λινά θέλουσιν είσθαι επί της σαρκός αυτού, και ζώνην λινήν θέλει είσθαι εξωστιμένος και μίτραν λινήν θέλει φορεί ταύτα είναι ενδύματα ἄγια· και θέλει λούσει εν δύατι το σώμα αυτού και θέλει ενδύεσθαι αυτά. **5** Και παρά της συναγωγής των ινών Ισραήλ θέλει λάβει δύο τράγους εξ αιγών διά προσφοράν περί αμαρτίας και ένα κριόν διά ολοκαύτωμα. **6** Και θέλει προσφέρει ο Ααρών τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, δόστις είναι δι' εαυτούν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ εαυτούν και υπέρ του οίκου αυτού. **7** Και θέλει λάβει τους δύο τράγους και στήσει αυτούς ενώπιον του Κυρίου εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **8** Και θέλει ρίψει ο Ααρών κλήρους επί τους δύο τράγους ένα κλήρον διά τον Κύριον και ένα κλήρον διά τον τράγον τον απολυτέον. **9** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον τράγον, επί του οποίου ἔπεσεν ο κλήρος του Κυρίου, και θέλει προσφέρει αυτόν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **10** Τον δε τράγον, επί του οποίου ἔπεσεν ο κλήρος του να απολυθή, θέλει στήσει ζώντα ενώπιον του Κυρίου, διά να κάμη εξιλέωσιν επ' αυτού, ώστε να αποστείλη αυτόν απόλυτον εις την ἔρημον. **11** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, δόστις είναι δι' εαυτούν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού και θέλει σφάξει τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς τον περί εαυτού. **12** Και θέλει λάβει το θυμιατήριον πλήρες ανθράκων πυρός εκ του θυμιαστηρίου απ' ἐμπροσθεν του Κυρίου και θέλει γεμίσει τας χείρας αυτού από ευώδους θυμιάματος λειτοριβιζένον και θέλει φέρει αυτό ἐνδόν του καταπετάσματος. **13** Και θέλει βάλει το θυμιάμα επί το πυρ ενώπιον του Κυρίου, και θέλει καλύψει ο καπνός του θυμιάματος το ιλαστήριον το επί του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνῃ. **14** Και θέλει λάβει από τον αίματος του μόσχου και ραντίσει διά του δακτύλου αυτού επί το ιλαστήριον κατά ανατολάς και ἐμπροσθεν του ιλαστηρίου θέλει ραντίσει επτάκις από του αίματος διά του δακτύλου αυτού. **15** Τότε θέλει σφάξει τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς τον περί του λαού και θέλει φέρει το αίμα αυτού ἐνδόν του καταπετάσματος και θέλει κάμει το αίμα αυτού, καθώς ἔκαμε

το αίμα του μόσχου, και θέλει ραντίσει αυτό επί το ιλαστήριον και έμπροσθεν του ιλαστηρίου. **16** Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγιαστηρίου διά τας ακαθαρσίας των νιών Ισραήλ, και διά τας παραβάσεις αυτών καθ'¹ όλας αυτών τας αμαρτίας και ούτας θέλει κάμει περί της σκηνής του μαρτυρίου, ήτις κατοικεῖ μεταξύ αυτών εν τω μέσω της ακαθαρσίας αυτών. **17** Ουδείς δέ ἀνθρωπος θέλει εἰσθαι εν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, ὅταν αυτός εισέρχηται να κάμη εξιλέωσιν εἰς τὸ αγιαστήριον, εωσού ἔξελθῃ, αφού κάμη εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού και υπέρ πάσης τῆς συναγωγῆς του Ισραὴλ. **18** Τότε θέλει εξέλθει προς τὸ θυσιαστήριον τὸ ενώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν περὶ αυτού· και θέλει λάβει από του αίματος του μόσχου και από του αίματος του τράγου και βάλει επὶ τα κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλω. **19** Και θέλει ραντίσει επ'¹ αυτό από του αίματος διά του δακτύλου αυτού επτάκις και θέλει καθαρίσει αυτό, και αγιάσει αυτό από των ακαθαρσιών των νιών Ισραὴλ. **20** Αφού δέ τελειώσῃ να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ του αγιαστηρίου και της σκηνής του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου, θέλει φέρει τον τράγον τον ζώντα· **21** και θέλει επιθέσει ο Ααρὼν τὰς δύο χειράς αυτού επὶ την κεφαλήν του τράγου τον ζώντος και θέλει εξομολογηθῆ επ'¹ αυτού πάσας τας ανομίας των νιών Ισραὴλ και πάσας τας παραβάσεις αυτών καθ'¹ όλας αυτών τας αμαρτίας και θέλει επιθέσει αυτάς εἰς την κεφαλήν του τράγου και θέλει αποστείλει αυτόν διά χειρός διωρισμένου ανθρώπου εἰς την ἐρημον. **22** Και θέλει βαστάσει ο τράγος εφ'¹ εαυτού πάσας τας ανομίας αυτών εἰς γην ακατοίκητον και θέλει απολύσει τον τράγον εἰς την ἐρημον. **23** Και θέλει εισέλθει ο Ααρὼν εἰς την σκηνήν του μαρτυρίου και θέλει εκδυθῆ την λινήν στολήν, την οποίαν ενεδύθη εισερχόμενος εἰς τὸ αγιαστήριον, και θέλει αποθέσει αυτήν εκεί· **24** και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι εν τόπῳ αγίῳ και ενδυθῆ τα ιμάτια αυτού, και θέλει ἔλθει και προσφέρει το ολοκαύτωμα αυτού και το ολοκαύτωμα του λαού και θέλει κάμει εξιλέωσιν περὶ εαυτού και περὶ του λαού. **25** Το δε στέαρ της περὶ αμαρτίας προσφοράς θέλει καύσει επὶ του θυσιαστηρίου. **26** Και ο αποστέιλας τον τράγον τον απολυτέον θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι και μετά ταύτα θέλει εισέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον. **27** Τον δε μόσχον της περὶ αμαρτίας προσφοράς και τον τράγον της περὶ αμαρτίας προσφοράς, των οποίων το αίμα εισήχθη διά να γενίνεται εξιλέωσις εἰς τὸ αγιαστήριον, θέλουσι φέρει ἔξω του στρατόπεδου και θέλουσι καύσει εν τω πυρὶ τα δέρματα αυτών και το κρέας αυτών και την κόπρον αυτών. **28** Και ο καίων αυτά θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι και μετά ταύτα θέλει εισέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον. **29** Και τούτο θέλει εἰσθαι εἰς εσάς νόμιμον αιώνιον· εἰς τὸν ἔβδομον μήνα, την δεκάτην του μηνός, θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας και δεν θέλετε κάμει ουδένεν ἔργον ούτε ο αυτόχθων ούτε ο ξένος ο παροικών μεταξύ σας· **30** διότι εν τη νημέᾳ ταύτη ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν διά σας, διά να σας καθαρίσῃ, ώστε να ήσθε καθαροί από πασῶν των αμαρτιών υμῶν ενώπιον του Κυρίου. **31** Σάρβατον αναπαύσεως θέλει εἰσθαι εἰς εσάς, και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας κατά νόμιμον αιώνιον. **32** Και θέλει κάμει την εξιλέωσιν ο ιερεύς, ο χρισθείς και καθιερωθείς διά να ιερατεύῃ αντί του πατρός αυτού, και θέλει ενδυθῆ την λινήν στολήν, την στολήν την αγίαν. **33** Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγίου αγιαστηρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου και υπέρ του θυσιαστηρίου· και θέλει

κάμει εξιλέωσιν υπέρ των ιερέων και υπέρ παντός του λαού της συναγωγῆς. **34** Και τούτο θέλει εἰσθαι εἰς εσάς νόμιμον αιώνιον, να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των νιών Ισραὴλ περὶ πασῶν των αμαρτιών αυτών ἀπαξ του ενιαυτού. Και ἔγεινε καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τον Ααρὼν και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραὴλ και ειπέ προς αυτούς, Οὗτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος, λέγων. **3** Ὁστις ἀνθρωπος εκ του οίκου Ισραὴλ σφάξῃ βουν ἢ ἀρνίον ἢ αἴγα εν το στρατόπεδων, ή ὅστις σφάξῃ ἔξω του στρατόπεδου, **4** και εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου δεν φέρῃ αυτό, διά να προσφέρῃ προσφοράν εἰς τον Κύριον ἐμπροσθεν της σκηνῆς του Κυρίου, αίμα θέλει λογισθῆ εἰς εκείνον τον ἀνθρωπον-αίμα ἔχους και θέλει εξολοθρευθῆ ο ἀνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού· **5** διά να φέρωσιν οι υιοί Ισραὴλ τας θυσίας αυτών, τας οποίας θυσιάζουσιν εν τη πεδιάδι, και να προσφέρωσιν αυτάς προς τον Κύριον εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου προς τον ιερέα και να θυσιάζωσιν αυτάς εἰς προσφοράς ειρηνικάς προς τον Κύριον. **6** Και θέλει ραντίσει ο ιερεύς το αίμα επί το θυσιαστήριον του Κυρίου εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου και θέλει καύσει το στέαρ εισιτήν ευδίας προς τον Κύριον. **7** Και δεν θέλουσι θυσίασι πλέον τας θυσίας αυτών εἰς τους δαίμονας, κατόπιν των οποίων αυτοί πορνεύουσι· τούτο θέλει εἰσθαι εἰς αυτούς νόμιμον αιώνιον εἰς τας γενεάς αυτών. **8** Και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ὁστις ἀνθρωπος εκ του οίκου Ισραὴλ ἡ εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας προσφέρῃ ολοκαύτωμα ή θυσίαν, **9** και εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου δεν φέρῃ αυτό, διά να προσφέρῃ αυτό προς τον Κύριον, θέλει εξολοθρευθῆ ο ἀνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού. **10** Και ὅστις ἀνθρωπος εκ του οίκου Ισραὴλ ἡ εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας φάγη οινοδήποτε αίμα, θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον εκείνης της ψυχῆς ἡτις τρώγει το αίμα, και θέλω εξολοθρεύσει αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής· **11** διότι η ζωὴ της σαρκός είναι εν τω αίματι και εγώ ἔδωκα αυτό εἰς εσάς, διά να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των ψυχῶν σας επὶ του θυσιαστηρίου· διότι το αίμα τούτο κάμνει εξιλασμόν υπέρ της ψυχῆς. **12** Διά τούτο είπα προς τους υιούς Ισραὴλ, Οὐδεμία ψυχή από σας θέλει φάγει αίμα· ουδέ ο ξένος, ο παροικών μεταξύ σας, θέλει φάγει αίμα. **13** Και ὅστις ἀνθρωπος εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας, κυνηγήσῃ και πιάσῃ ζώον ἢ πτηνόν, το οποίον τρώγεται, θέλει χύσει το αίμα αυτού και θέλει σκεπάσει αυτό με χώμα. **14** Διότι η ζωὴ πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής διά την ζωὴν αυτής είναι θένει είπα προς τους υιούς Ισραὴλ, Δεν θέλετε φάγει αίμα ουδεμίας σαρκός διότι η ζωὴ πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής πας ο τρώγων αυτό θέλει εξολοθρευθῆ. **15** Και πάσι ψυχή, ἡτις φάγη θηγησμαίον ἢ διεσπαραγμέον υπό θηρίον, αυτόχθων ή ξένος, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθῆ εν ὑδατι και θέλει εἰσθαι ακάθαρτος έως επεράς· τότε θέλει εἰσθαι καθαρός. **16** Αλλ' εάν δεν πλύνῃ αυτά μηδέ λουσῃ το σώμα αυτού, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού.

18 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραὴλ και ειπέ προς αυτούς, Εγώ είμαι Κύριος, ο Θεός σας. **3** Κατά τας πράξεις της γης Αιγύπτου, εν ἡ κατωκήσατε, δεν θέλετε πράξεις και κατά τας πράξεις της γης Χαναάν, εἰς την οποίαν εγώ σας φέρω, δεν θέλετε

πράξει και κατά τα νόμιμα αυτών δεν θέλετε περιπατήσεις. **4** Τας κρίσεις μου θέλετε κάμει και τα προστάγματά μου θέλετε φυλάττει διά να περιπατήτε εις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Θέλετε φυλάττει λοιπόν τα προστάγματά μου και τας κρίσεις μου τα οποία κάμων τον άνθρωπος, θέλει ζήσει δι' αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Ουδείς άνθρωπος θέλει πλησιάσει εις ουδένα συγγενή αυτού κατά σάρκα, διά να αποκαλύψῃ την ασχημοσύνην αυτού. Εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Ασχημοσύνην πατρός σου, ή ασχημοσύνην μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι μήτηρ σου· δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **8** Ασχημοσύνην γυναικός του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναι ασχημοσύνη του πατρός σου. **9** Ασχημοσύνην αδελφής σου θυγατρός του πατρός σου ή θυγατρός της μητρός σου, γεννημένης εν τη οικίᾳ ή γεννημένης έξω, τούτων την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει. **10** Ασχημοσύνην θυγατρός του υιού σου ή θυγατρός της θυγατρός σου, τούτων την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει διότι ιδική σου είναι η ασχημοσύνη αυτών. **11** Ασχημοσύνην θυγατρός της γυναικός του πατρός σου, γεννημένης από του πατρός σου, ήτις είναι αδελφή σου, δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **12** Ασχημοσύνην αδελφής του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι στενή συγγενής του πατρός σου. **13** Ασχημοσύνην αδελφής της μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει διότι είναι στενή συγγενής της μητρός σου. **14** Ασχημοσύνην αδελφού του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει εις την γυναίκα αυτού δεν θέλεις πλησιάσει· είναια θεία σου. **15** Ασχημοσύνην νύμφης σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναια γυνή του υιού σου· δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **16** Ασχημοσύνην αδελφού σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναια η ασχημοσύνη του αδελφού σου. **17** Ασχημοσύνην γυναικός και της θυγατρός αυτής δεν θέλεις αποκαλύψει ουδέ δεν θέλεις λάβει την θυγατέρα του υιού αυτής ή την θυγατέρα της θυγατρός αυτής, διά να αποκαλύψῃς την ασχημοσύνην αυτής· είναι στενάι συγγενείς αυτής· είναι ασέβημα. **18** Και γυναίκα προς τη αδελφή αυτής αντίζηλον δεν θέλεις λάβει, διά να αποκαλύψῃς την ασχημοσύνην αυτής προς τη άλλη, εν όσω ζη. **19** Και εις γυναίκα, εν καιρῷ αποχωρισμού διά την ακαθαρσίαν αυτής δεν θέλεις πλησιάσει διά να αποκαλύψῃς την ασχημοσύνην αυτής. **20** Και μετά της γυναικός το πλησίον σου δεν θέλεις συνουσιασθή, διά να μιανθής μετ' αυτής. **21** Και δεν θέλεις αφήσει τινά εκ του σπέρματός σου να περάσῃ διά του πυρού εις τον Μολόχ και δεν θέλεις βεβήλωσει το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **22** Και μετά ἄρρενος δεν θέλεις συνουσιασθή, ως μετά γυναικός· είναια βδελυγμα. **23** Ουδέ θέλεις συνουσιασθή μετ' ουδένος κτήνους, διά να μιανθής μετ' αυτού· ουδέ γυνή θέλει σταθή έμπροσθεν κτήνους, διά να βατευθή· είναια μυσαρόν. **24** Μη μιανίνεσθε εις ουδέν εκ τούτων διότι εις πάντα ταύτα εμιάνθησαν τα έθνη, τα οποία εγώ εκδιώκω απ' έμπροσθέν σας· **25** και εμιάνθη η γῆ· διά τούτο ανταποδίδω την ανομίαν αυτής επ' αυτήν, και η γῆ θέλει εξεμέσει τους κατοίκους αυτής. **26** Σεις λοιπόν θέλετε φυλάξει τα προστάγματά μου και τας κρίσεις μου και δεν θέλετε πράττει ουδέν εκ πάντων των βδελυγμάτων τούτων, ο αυτόχθων ή ο ξένος ο παροικών μεταξύ σας· **27** διότι πάντα τα βδελυγμάτα ταύτα ἐπράξαν οι άνθρωποι της γης, οι προ υμών, και εμιάνθη η γῆ· **28** διά να μη σας εξεμέση η γη, οταν μιάνητε αυτήν, καθώς εξήμεσε τα έθνη τα προ ψών. **29** Διότι πας δύσις πράξη τι εκ των βδελυγμάτων τούτων, αι ψυχαί αίτινες θήβελον πράξει αυτά θέλουσιν εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτών.

30 Όθεν θέλετε φυλάττει τα προστάγματά μου, ώστε να μη πράξητε μηδέν εκ των βδελυρών τούτων νομίμων, τα οποία επράθησαν προ ψών, και να μη μιανθήτε εις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **19** Και ειλάησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς πάσαν την συναγωγήν των νιών Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Άγιοι θέλετε είσθαι· διότι άγιος είμαι εγώ Κύριος ο Θεός σας. **3** Θέλετε φοβείσθαι έκαστος την μητέρα αυτού και τον πατέρα αυτού και τα σάββατα μου θέλετε φυλάττει. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **4** Μη στραφήτε εις είδωλα μηδέ κάμητε εις εαυτούς θεούς χωνευτούς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Και άταν προσφέρετε θυσίαν ειρηνικής προσφοράς προς τον Κύριον, αυτοπροαιρέως θέλετε προσφέρει αυτήν. **6** Θέλει τρώγεσθαι την ημέραν καθ' ήν προσφέρετε αυτήν, και την επαύριον εάν δε μείνη τι ένως της τρίτης ημέρας, με πυρ θέλει κατακαυθή. **7** Εάν δε ποτέ φαγωθή την ημέραν την τρίτην, είναια βδελυκτόν· δεν θέλει είσθαι ευπρόσδεκτος. **8** Διά τούτο δύσις φάγη αυτήν, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού, διότι εβεβήλωσε τα άγια του Κυρίου· και η ψυχή αύτη θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτής. **9** Και άταν θερίζητε τον θερισμόν της γης σας, δεν θέλεις θερίσει ολοκλήρως τας άκρας του αγρού σου και τα αποπίποντα του θερισμού σου δεν θέλεις συλλέξει. **10** Και τον αμπελώνα σου δεν θέλεις επανατρυγήσει ούτε τας ρώγας του αμπελώνός σου θέλεις συλλέξει εις τον πιωχόν και εις τον ξένον θέλεις αφήσει αυτάς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **11** Δεν θέλετε κλέπτει ουδέ δεν θέλετε φεύγεσθαι ουδέ δεν θέλετε απατήσει έκαστος τον πλησίον αυτού. **12** Και δεν θέλετε ομινύει εις το όνομά μου ψευδώς και δεν θέλεις βεβήλωσει το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **13** Δεν θέλεις αδικήσει τον πλησίον σου ουδέ δεν θέλεις απάρσει· δεν θέλεις διαυγκτερέσει ο μισθός του μισθωτού μετά σου έως πρωΐ. **14** Δεν θέλεις κακολογήσει τον κωφόν, και έμπροσθεν του τυφλού δεν θέλεις βάλει πρόσκομμα, αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **15** Δεν θέλετε κάμει αδικίαν εις κρίσιν· δεν θέλεις αποβλέψει εις πρόσωπον πτωχού ουδέ δεν θέλεις σεβασθή πρόσωπον δυνάστου· εν δικαιοισθή τέλεις κρίνει τον πλησίον σου. **16** Δεν θέλεις περιφέρεσθαι συκοφαντών μεταξύ του λαού σου· ουδέ δεν θέλεις σηκωθή κατά του αίματος του πλησίον σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Δεν θέλεις μισήσει τον αδελφόν σου εν τη καρδία σου· θέλεις ελέγξει παρρησία τον πλησίον σου και δεν θέλεις υποφέρει αμαρτίαν επ' αυτόν. **18** Δεν θέλεις εκδικείσθαι ουδέ δεν θέλεις μνησικακεί κατά τα νιών του λαού σου· αλλά θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εγώ είμαι ο Κύριος. **19** Τα νόμιμά μου θέλετε φυλάττει δεν θέλεις κάμει τα κτήνη σου να βατεύωνται με ετεροειδή· εις τον αγρόν σου δεν θέλεις σπείρει ετεροειδή σπέρματα· ουδέ δεν θέλεις βάλει επάνω σου ένδυμα σύμμικτον εξ ετεροειδούς κλωτής. **20** Και εάν τις συνουσιασθή μετά γυναικός, ήτις είναια δούλη πραφωνισμένη μετά ανδρός και δεν είναι εξηγορασμένη, ουδέ εδόθη εις αυτήν η ελευθερία, θέλουσι μαστιγωθή δεν θέλουσι φονευθή, διότι αυτή δεν ήτο ελευθέρα. **21** Και αυτός θέλει φέρει την περί ανομίας προσφοράν αυτού προς τον Κύριον εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, κριόν διά προσφοράν περί ανομίας. **22** Και θέλει κάμει ο iερέν εξιλέωσιν περί αυτού διά του κριού της περί ανομίας προσφοράς ενώπιον του Κυρίου, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε· και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάρτησε. **23** Και άταν εισέλθητε εις την γην και φυτεύσητε παν δένδρον τρόφιμον, τότε θέλετε περικαθαρίζει τον καρπόν

αυτού ως ακάθαρτον· τρία έτη θέλει είσθαι εις εσάς ακάθαρτος· δεν θέλει τρώγεσθαι. **24** Και εις το τέταρτον έτος θέλει είσθαι όλος ο καρπός αυτού ἄγιος εις δόξαν του Κυρίου. **25** Εις δε το πέμπτον έτος θέλετε τρώγει τον καρπόν αυτού, διά να πληθυνθή εις εσάς το εισδόδημα αυτού. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **26** Δεν θέλετε τρώγει ουδέν μετά του αίματος αυτού· ουδέν θέλετε μεταχειρίζεσθαι μαντείας ουδέν θέλετε προμαντεύει καιρούς. **27** Δεν θέλετε κουρεύσει κυκλοειδώς την κόμην της κεφαλής σας ουδέν θέλετε φθείρει τα ἄκρα των πωγώνων σας. **28** Δεν θέλετε κάμει εντομίδας εις το σώμα σας διά νεκρόν, ουδέν γράμματα στικτά θέλετε εγχαράξει επάνω σας. Εγώ είμαι ο Κύριος. **29** Δεν θέλεις βεβηλώσει την θυγατέρα σου, καθιστών αυτήν πόρνην· μήπως ο τόπος πέση εις πορνείαν και γεμίσητο τόπος από ασεβείας. **30** Τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει, και το αγιαστήριον μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Δεν θέλετε ακολουθεί τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας ουδέν θέλετε προσκολληθῆναι εις επαοιδούς, ώστε να μιανήσθε δι' αυτών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **32** Ενώπιον της πολιάς θέλεις προστηκόνεσθαι και θέλεις τιμήσει το πρόσωπον του γέροντος και θέλεις φριβήν τον θέον σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **33** Και εάν τις ξένος παροική μετά σου σε τη γη υμών, δεν θέλετε θλίψει αυτόν. **34** Ο ξένος, ο παροικών με σας, θέλει είσθαι εις εσάς ως ο αυτόχθων, και θέλεις αγαπά αυτόν ως σεαυτόν διότι ξένοι εστάθητε εν γη Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **35** Δεν θέλετε πράξει αδικίαν εις κρίσιν, εις μέτρα, εις σταθμά και εις ζύγια· **36** ζύγια δίκαια σταθμά δίκαια, εφά δίκαιον, και ιν δίκαιον, θέλετε έχει. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου. **37** Θέλετε φυλάττει λοιπόν πάντα τα διατάγματά μου και πάσας τας κρίσεις μου και θέλετε κάμνει αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος.

20 Και ειλάησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Και προς τους υιούς Ισραήλ θέλεις ειπεῖ, Ὄστις εκ των υιῶν Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων εν τω Ισραήλ δώσῃ από τον σπέρματος αυτού εις τον Μολόχ, θέλει εξάπαντος θανατωθῆναι· ο λαός του τόπου θέλει λιθοβολήσει αυτόν με λίθους. **3** Και εγώ θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου εκείνουν και θέλω εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του λαού αυτού· διότι από του σπέρματος αυτού ἔδωκεν εις τον Μολόχ, διά να μιάνη το αγιαστήριόν μου και να βεβηλώσῃ το όνομά μου το ἄγιον. **4** Εάν δε ο λαός του τόπου παραβλέψῃ με τους οφθαλμούς αυτού τον ἀνθρώπον εκείνον, ὅταν δίδῃ από του σπέρματος αυτού εις τον Μολόχ, και δεν φονεύσῃ αυτόν, **5** τότε θέλω επιστήσει εγώ το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου εκείνουν και κατά της συγγενείας αυτού· και θέλω εξολοθρεύσει εκ μέσου του λαού αυτού αυτόν, και πάντας τους ακολουθούντας αυτόν εις την πορνείαν, διά να πορνεύσωσι κατόπιν του Μολόχ. **6** Και ψυχή, ἡτίς ακολουθήσῃ τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας και τους επαοιδούς, διά να πορνεύει κατόπιν αυτών, θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά της ψυχῆς εκείνης, και θέλω εξολοθρεύσει αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής. **7** Αγιάσθητε λοιπόν και γίνεσθε ἄγιοι διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας: **8** Και θέλετε φυλάττει τα διατάγματά μου και θέλετε εκτελεῖ αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **9** Πας ἀνθρώπος, ὁστις κακολογήσῃ τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εξάπαντος θέλει θανατωθῆναι τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εκακολόγησε το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. **10** Και ἀνθρώπος, ὁστις μοιχεύσῃ την γυναίκα του πλησίον αυτού, εξάπαντος θέλει θανατωθῆναι, ο μοιχεύων και η μοιχευομένη. **11** Και

άνθρωπος, ὁστις κοιμηθῇ μετά της γυναικός του πατρός αυτού, την ασχημοσύνην του πατρός αυτού απεκάλυψεν· εξάπαντος θέλουσι θανατωθῆναι αμφότεροι· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **12** Και εάν τις κοιμηθῇ μετά της νύμφης αυτού, εξάπαντος θέλουσι θανατωθῆναι αμφότεροι σύγχυσιν ἐπράξαν το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **13** Εάν δε τις κοιμηθῇ μετά ἀρρενούς, καθώς κοιμάται μετά γυναικός, βδελυγμα ἐπράξαν αμφότεροι· εξάπαντος θέλουσι θανατωθῆναι το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **14** Και εάν τις λάβῃ γυναίκα και την μητέρα αυτής, είναι ανομία εν πυρί θέλουσι καυθή, αυτός και αυταί, και δεν θέλει είσθαι ανομία μεταξύ σας. **15** Και εάν τις συνουσιασθή μετά κτήνους, εξάπαντος θέλει θανατωθῆναι· και το κτήνος θέλετε φονεύσει. **16** Και η γυνή, ἡτίς πλησιάσῃ εἰς οινοδήποτε κτήνος διά να βατευθῇ, θέλεις φονεύσει την γυναίκα και το κτήνος· εξάπαντος θέλουσι θανατωθῆναι το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **17** Και εάν τις λάβῃ την αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού· ή την θυγατέρα της μητρός αυτού, και ίδη την ασχημοσύνην αυτής και αυτή ίδη την ασχημοσύνην εκείνου, είναι αισχρόν· και θέλουσιν εξολοθρευθῆναι ἐμπροσθεν του λαού αυτών· την ασχημοσύνην της αδελφής αυτού απεκάλυψε· την ανομίαν αυτού θέλει βαστάσει. **18** Και ἀνθρώπος, ὁστις κοιμηθῇ μετά γυναικός εχούσης τη γυναικεία αυτής και αποκαλύψῃ την ασχημοσύνην αυτής, ούτος την πηγήν αυτής εξεσκέπασε και αύτη την πηγήν του αίματος αυτής απεκάλυψε· διότι την στενήν συγγενή αυτού αποκαλύπτει· την ανομίαν αυτών θέλουσιν εξολοθρευθῆναι εκ μέσου του λαού αυτών. **19** Και την ασχημοσύνην της αδελφής της μητρός σου· ή της αδελφής του πατρός σου· δεν θέλεις αποκαλύψει· διότι την στενήν συγγενή αυτού αποκαλύπτει· την ανομίαν αυτών θέλουσι βαστάσει. **20** Εάν δε τις κοιμηθῇ μετά της θείας αυτού, την ασχημοσύνην του θείου αυτού απεκάλυψε· την αμαρτίαν αυτών θέλουσιν εβαστάσει· ατέκνοι θέλουσιν αποθάνειν. **21** Και εάν τις λάβῃ την γυναίκα του αδελφού αυτού, είναι αικαθαρίσια· την ασχημοσύνην του αδελφού αυτού απεκάλυψεν· ατέκνοι θέλουσι μείνειν. **22** Θέλετε λοιπόν φυλάττει πάντα τα διατάγματά μου και πάσας τας κρίσεις μου, και θέλετε κάμνει αυτά· διά να μη σας εξεμέση η γη, δύον εγώ σας φέρω διά να κατοικήσητε εν αυτής. **23** Και δεν θέλετε περιπατεῖ κατά τα νόμιμα των εθνών, τα οποία εγώ εκδίκων απ' ἐμπροσθεν σας· διότι πάντα ταύτα ἐπράξαν, θέρευσεν εβδελύχθην αυτούς. **24** Και είπα προς εσάς, Σεις θέλετε κληρονομίσει την γην αυτών, και εγώ θέλω δώσει αυτήν εις εσάς προς διοικήσιάν, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, ὁστις σας απεχώρισα από των λαών. **25** Διά τούτο θέλετε αποχωρίσει τα κτήνη τα καθαρά από των ακαθάρτων και τα πηγανά τα ακάθαρτα από των καθαρών· και δεν θέλετε μιάνει τας ψυχάς σας με τα κτήνη ή με τα πηγανά ή με παν διά την έρπει επί της γης, τα οποία εγώ απεχώρισα εις σας ως ακάθαρτα. **26** Και θέλετε είσθαι ἄγιοι εις εμέ· διότι ἄγιος είμαι εγώ ο Κύριος και σας απεχώρισα από των λαών, διά να ήσθε εμού. **27** Και ανήρ η γυνή, ἡτίς έχει πνεύμα μαντείας, ή είναι επαοιδός, εξάπαντος θέλει θανατωθῆναι· με λίθους θέλουσι λιθοβολήσει αυτούς· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς.

21 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάλησον προς τους ιερείς τους υιούς του Ααρών, και ειπέ προς αυτούς, Ουδείς θέλει μιανθή μεταξύ του λαού αυτού διά νεκρόν· **2** ει μη διά τον συγγενή αυτού τον πλησιέστερον, διά την μητέρα αυτού και διά τον πατέρα αυτού και διά τον ιερέα την θυγατέρα αυτού, και διά την πλησιέστατην εις αυτόν, **3** και διά την αδελφήν αυτού, παρθένον ούσαν, την πλησιέστατην εις αυτόν,

ήτις δεν έλαβεν άνδρα διά ταύτην δύναται να μιανθή. **4** Δεν θέλει μιανθή αρχήγος ων του λαού αυτού, ώστε να βεβηλώση εαυτόν. **5** Δεν θέλουσι φαλακρώσει την κεφαλήν αυτών ουδέ θέλουσι ξυρίσει τα πλάγια των πωγώνων αυτών ουδέ θέλουσι κάμει εντομίδας επί τας σάρκας αυτών. **6** Αγιοι θέλουσιν είσθαι εις τον Θεόν αυτών και δεν θέλουσι βεβηλώσει το όνομα του Θεού αυτών διότι τας διά πυρός γινομένας προσφοράς του Κυρίου, τον ἄρτον του Θεού αυτών, προσφέρουσι διά τούτο θέλουσιν είσθαι άγιοι. **7** Γυναίκα πόρνην και βεβηλωμένην δεν θέλουσι λάβει ουδέ γυναίκα αποβεβλημένην από τον ανδρός αυτής θέλουσι λάβει διότι ο ιερεύς είναι άγιος εις τον Θεόν αυτού. **8** Θελεῖς λοιπόν αγιάσει αυτόν διότι αυτός τον ἄρτον του Θεού σου προσφέρει άγιος θέλει είσθαι εις δέ διότι άγιος είμαι εγώ ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **9** Και θυγάτηρ ιερέως τινός, εάν βεβηλωθή διά πορνείας, τον πατέρα αυτής αυτή βεβηλόνει εν πυρί θέλει κατακαυθή. **10** Και ο ιερεύς ο μέγας μεταξύ των αδελφών αυτού, επί την κεφαλήν του οποίου εχύθη το ἔλαιον του χρίσματος, και δότις καθιερώθη διά να ενδύνται τας ιεράς στολάς, την κεφαλήν αυτού δεν θέλει αποκαλύψει, ουδέ τα ιμάτια αυτού θέλει διασχίσει. **11** και εις ουδέν σώμα νεκρόν θέλει εισέλθει ουδέ διά τον πατέρα αυτού ή διά την μητέρα αυτού θέλει μιανθή. **12** Και εκ του αγιαστήριου δεν θέλει εξέλθει ουδέ δέλθει βεβηλώσει το αγιαστήριον του Θεού αυτού διότι το ἄγιον ἔλαιον του χρίσματος του Θεού αυτού είναι επ' αυτόν. Εγώ είμαι ο Κύριος. **13** Και ούτος θέλει λάβει γυναίκα παθένον· **14** χήραν ή αποβεβλημένην ή βέβηλον ή πόρνην, ταύτας δεν θέλει λάβει αλλά παρθένον εκ του λαού αυτού θέλει λάβει εις γυναίκα. **15** Και δεν θέλει βεβηλώσει το σπέρμα αυτού μεταξύ του λαού αυτού διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτόν. **16** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **17** Ειπέ προς τον Ααρών, λέγων, Οστις εκ του σπέρματός σου εις τας γενεάς αυτών έχει μώμον, ας μη πλησιάσῃ διά να προσφέρῃ τον ἄρτον του Θεού αυτού· **18** διότι πας δότις έχει μώμον δεν θέλει πλησιάσει· ἀνθρωπος τυφλός, ή χωλός, ή κολοβομύτης, ή ἔχων τι περιττόν, **19** ή ἀνθρωπος δότις έχει σύντριμμα ποδός, ή σύντριμμα χειρός, **20** ή είναι κυρτός, ή πολύ ισχνός, ή δότις έχει βεβλαμένους τους οφθαλμούς, ή έχει ψώραν ξηράν, ή λειχήνα, ή είναι εσπασμένος· **21** ουδείς ἀνθρωπος εις του σπέρματος του Ααρών του ιερέως, δότις έχει μώμον, θέλει πλησιάσει διά να προσφέρῃ τας διά πυρός γινομένας προσφοράς εις τον Κύριον· μώμον έχει δεν θέλει πλησιάσει διά να προσφέρῃ τον ἄρτον του Θεού αυτού. **22** Θέλει τρώγει τον ἄρτον του Θεού αυτού εις των αγιωτάτων, και εκ των αγίων. **23** Πλην εις το καταπέτασμα δεν θέλει εισέρχεθαι ουδέ εις το θυσιαστήριον θέλει πλησιάσει, διότι έχει μώμον διά να μη βεβηλώσῃ το αγιαστήριον μου· διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **24** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς ταύτα προς τον Ααρών και προς τους νιούς αυτού και προς πάντας τους νιούς Ισραήλ.

22 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ειπέ προς τον Ααρών και προς τους νιούς αυτού να απέχωσιν από των αγίων των νιών Ισραήλ, και να μη βεβηλώνωσι το όνομα το ἄγιον μου, εις δότα αγιάζουσιν εις εμέ· Εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Ειπέ προς αυτούς, πας ἀνθρωπος εκ παντός του σπέρματός σας εις τας γενεάς σας, δότις πλησιάσης εις τα ἄγια, τα οποία οι νιοί του Ισραήλ αγιάζουσιν εις τον Κύριον, ἔχων την ακαθαρσίαν αυτού εφ' εαυτόν, η ψυχή εκείνη θέλει εξόλοθρευθή απ' ἐμπροσθέν μου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **4** Οστις εκ του σπέρματος του Ααρών είναι λεπρός ή έχει ρεύσιν, από

των αγίων δεν θέλει τρώγει, εωσού καθαρισθή. Και οστις εγγίσει παν ακάθαρτον από νεκρόν ή ἀνθρωπον εκ του οποίου έγεινε ρεύσιν σπέρματος, **5** ή δότις εγγίση οιονδήποτε ερπετόν, εκ του οποίου δύναται να μιανθή, ή ἀνθρωπον, εκ του οποίου δύναται να μιανθή, οποιαδήποτε είναι η ακαθαρσία αυτού· **6** η ψυχή, ήτις εγγίση αυτά, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας· και δεν θέλει φάγει από των αγίων· εάν μη λούση το σώμα αυτού εν ύδατι. **7** Και αφού δύση ο ήλιος θέλει είσθαι καθαρός, και ἐπειτα θέλει φάγει από των αγίων· διότι είναι η τροφή αυτού. **8** Θησημάιον ή θηριάλωτον δεν θέλει φάγει, ώστε να μιανθή εν αυτοίς. Εγώ είμαι ο Κύριος. **9** Όθεν θέλουσι φυλάττει τα διατάγματα μου, διά να μη βαστάσωσιν αμαρτίαν εκ τούτου και αποθάνωσι δι' αυτού, εάν βεβηλώσωσιν αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **10** Και ουδείς αλλογενής θέλει φάγει από των αγίων συγκάτοικος του ιερέως ή μισθωτός δεν θέλει φάγει από των αγίων. **11** Αλλ' εάν ο ιερεύς αγοράσῃ ψυχήν διά του αργυρίου αυτού, ούτος θέλει τρώγει εξ αυτών, καθώς και ο γεννηθεὶς εν τη οικίᾳ αυτού ούτοι θέλουσι τρώγει από του ἄρτου αυτού. **12** Και η θυγάτηρ του ιερέως, αν ήναι νενυψευμένη μετά ανδρός ζένου, αὐτή δεν θέλει τρώγει από των αγίων των προσφορών. **13** Αλλ' εάν η θυγάτηρ του ιερέως χηρεύσῃ διά του αργυρίου αυτού, ούτος θέλει τρώγει εξ αυτών, καθώς και ο γεννηθεὶς εν τη οικίᾳ αυτού ούτοι θέλουσι τρώγει από του ἄρτου αυτού. **14** Εάν δε ἀνθρωπός τις φάγη από των αγίων εξ αγνοίας, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον τούτου εις αυτό, και θέλει αποδώσει εις τον ιερέα το ἄγιον. **15** Και δεν θέλουσι βεβηλώσει τα ἄγια των νιών Ισραήλ, τα οποία προσφέρουσιν εις τον Κύριον, **16** και δεν θέλουσιν αναλάβει εφ' εαυτούς ανομίαν παραβάσεως, τρώγοντες τα ἄγια αυτών διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **18** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους νιούς αυτού και προς πάντας τους νιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Πας ἀνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ζένων των εν τω Ισραήλ, δότις προσφέρῃ το δώρον αυτού, κατά πάσας τας ευχάς αυτών ή κατά πάσας τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς αυτών, τας οποίας προσφέρουσιν εις τον Κύριον διά ολοκαύτωμα, **19** θέλετε προσφέρει, διά να ήσθε δεκτοί, απεσενικόν ἀμώμον εκ των βιών, εις των προβάτων ή εκ των αιγών. **20** παν ο, έχει μώμον, δεν θέλετε προσφέρει διότι δεν θέλει εισθαι δεκτὸν διά σας. **21** Και δότις προσφέρει θυσίαν ειρηνικής προσφοράς εις τον Κύριον διά να εκπληρώσῃ ευχήν, ή προσφοράν αυτοπροαιρέτον, εκ των βιών ή εκ των προβάτων, θέλει είσθαι ἀμώμον διά να ήναι δεκτόν· ουδείς μώμος θέλει είσθαι εις αυτό. **22** Τυφλόν, ή συντετριμμένον, ή κολοβόν, ή έχον εξόγκωμα, ή ψώραν ξηράν, ή λειχήνας, ταύτα δεν θέλετε προσφέρει εις τον Κύριον, ουδέ θέλετε κάμει εξ αυτών προσφοράν διά πυρός εις τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου. **23** Μόσχον δε ή πρόβατον, το οποίον έχει τι περιττόν ή κολοβόν, δύνασαι να προσφέρης αυτό διά προσφοράν αυτοπροαιρέτον δι' ευχήν όμως δεν θέλει είσθαι δεκτόν. **24** Θλαδίαν, ή εκτεθλιμμένον, ή εκτομίαν, ή ευνουχισμένον, δεν θέλετε προσφέρει εις τον Κύριον ουδέ θέλετε κάμει τούτο εν τη γη υμών. **25** Ουδέ εκ χειρός αλλογενούς θέλετε προσφέρει τον ἄρτον του Θεού σας εκ πάντων τούτων διότι η διαφθορά αυτών είναι εν αυτοίς μώμος είναι εν αυτοίς δεν θέλουσιν είσθαι δεκτὰ διά σας. **26** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **27** Όταν μόσχος ή αρνίον ή ερίφιον γεννηθή, τότε θέλει είσθαι επτά ημέρας υποκάτω της μητρός αυτού· από

δε της ογδόης ημέρας και επέκεινα θέλει είσθαι δεκτόν εις θυσίαν διά πυρός γινομένην εις τον Κύριον. **28** Και δάμαλιν ἡ πρόβατον δεν θέλετε σφάξει αυτό και το παίδιον αυτού εν μιᾷ ημέρᾳ. **29** Και όταν προσφέρετε θυσίαν ευχαριστίας εις τον Κύριον, θέλετε προσφέρει αυτήν αυτοπροαιρέτως. **30** Την αυτήν ημέραν θέλει φαγωθή δεν θέλετε αφήσει ουδέν εξ αυτής ἔως το πρωΐ. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Θέλετε λοιπόν φυλάττε τας εντολάς μου και θέλετε εκτελεῖ αυτάς. Εγώ είμαι ο Κύριος. **32** Και δεν θέλετε βεβήλονει το ονόμα μου το άγιον αλλά θέλω αγιάζεσθαι μεταξύ των υιών Ισραήλ. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **33** οστίς εξήγαγον υμάς εις γῆς Αιγύπτου, διά να ήμαται Θεός υμών. Εγώ είμαι ο Κύριος.

23 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Αι εορτάι του Κύριου, τας οποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις αγίας, αύται είναι αι εορτά μου. **3** Εξ ημέρας θέλεις κάμειν εργασίαν, την διά εβδόμηνην ημέραν είναι σάββατον αναπαύσεως, συγκάλεσις αγίας ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμειν είναι σάββατον του Κυρίου εις πάσας τας κατοικίας σας. **4** Αύται είναι αι εορτά του Κυρίου, συγκαλέσεις αγίαι, τας οποίας θέλετε διακηρύξει ειν τοις καιροίς αυτών. **5** Τον πρώτον μήνα, την δεκάτην τετάρτην του μηνός, εις το δειλινόν, είναι πάσχα του Κυρίου. **6** Και την δεκάτην πέμπτην ημέραν του αυτού μηνός, εορτή των αζύμων εις τον Κύριον επτά ημέρας ἄζυμα θέλετε τρώγει. **7** Εν τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι εις εσάς συγκάλεσις αγία: ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **8** Και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον επτά ημέρας: εν τη εβδόμη ημέρα είναι συγκάλεσις αγία: ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **10** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, και θερίσητε τον θερισμόν αυτής, τότε θέλετε φέρει εν δράγμα εκ των απαρχών του θερισμού σας προς τον ιερέα: **11** και θέλει κινήσει το δράγμα ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη δεκτόν διά σας την επαύριον του σαββάτου θέλει κινήσει αυτό ο ιερέυς. **12** Και την ημέραν εκείνην, καθ' ην κινήστο το δράγμα, θέλετε προσφέρει αρνίον ἀμιωμον ενιαύσιον διά ολοκαύτωμα προς τον Κύριον. **13** και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού, δύο δέκατα σεμιδάλεως εζημωμένης μετά ελαίου, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, εις οσμήν ευωδίας και την σπονδήν αυτού, το τέταρτον του ιν οίνου. **14** Και ἄρτον ή σίτον ειψημένον ή αστάχια δεν θέλετε φάγει, μέχρι της αυτής ταύτης ημέρας καθ' ην προσφέρητε το δώρον του Θεού σας: θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. **15** Και θέλετε αριθμήσει εις εαυτούς από της επαύριον του σαββάτου, αφ' ης ημέρας προσφέρητε το δράγμα της κινητής προσφοράς, επτά ολοκλήρους εβδομάδας: **16** μέχρι της επαύριον του εβδόμου σαββάτου θέλετε αριθμήσει πεντήκοντα ημέρας και θέλετε προσφέρει νέαν προσφοράν εξ αλφίτων προς τον Κύριον. **17** Από των κατοικιών σας θέλετε φέρει εις προσφοράν κινητήν δύο ἄρτους δύο δέκατα σεμιδάλεως θέλουσιν είσθαι: ἐνζύμα θέλουσιν εψηθή: πρωτογεννήματα είναι εις τον Κύριον. **18** Και θέλετε προσφέρει μετά του ἄρτου επτά αρνία ἀμώμα ενιαύσια και ἔνα μόσχον εκ βοών και δύο κριούς ολοκαύτωμα θέλουσιν είσθαι εις τον Κύριον μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτών και μετά των σπονδών αυτών, προσφορά γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **19** Και θέλετε προσφέρει ἔνα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας και δύο αρνία, ενιαύσια εις θυσίαν

ειρηνικής προσφοράς. **20** Και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεύς μετά του ἄρτου των πρωτογεννημάτων εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου, μετά των δύο αρνίων ἀγία θέλουσιν είσθαι εις τον Κύριον διά τον ιερέα. **21** Και θέλετε διακηρύξει την αυτήν εκείνην ημέραν, συγκάλεσιν αγίαν διά σάς ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον κατά πάσας τας κατοικίας σας εις τας γενεάς σας. **22** Και όταν θερίζητε τον θερισμόν της γης σας, δεν θέλεις θερίσει ολοκλήρως τας ἄκρας του αγρού σου και τα πίπτοντα του θερισμού σου δεν θέλεις συλλέξει: εις τον πτωχόν και εις τον ξένον θέλεις αφήσει αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας. **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **24** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Τον ἔβδομον μήνα, την πρώτην του μηνός, θέλει είσθαι εις εσάς σάββατον, μημόσυνον μετά αλαλαγμού σαλπίγγων, συγκάλεσις αγία. **25** Ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **26** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **27** Και την δεκάτην του εβδόμου τούτου μηνός θέλει είσθαι ημέρα εξιλασμού συγκάλεσις αγία θέλει είσθαι εις εσάς και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **28** Και ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμει εις αυτήν ταύτην την ημέραν διότι είναι ημέρα εξιλασμού, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας ενώπιον Κυρίου του Θεού σας. **29** Επειδή πάσα ψυχή, ήτις δεν ταπεινωθή εις αυτήν ταύτην την ημέραν, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτής. **30** Και πάσα ψυχή, ήτις κάμη οποιανδήποτε εργασίαν εις αυτήν ταύτην την ημέραν, θέλω εξολοθρευθεί την ψυχήν εκείνην εκ μέσου του λαού αυτής. **31** Ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμει θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας, κατά πάσας τας κατοικίας σας. **32** Σάββατον αναπαύσεως θέλει είσθαι διά σας, και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας την εννάτην του μηνός το εσπέρας από εσπέρας ἔως εσπέρας, θέλετε εορτάσει το σάββατον σας. **33** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **34** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του εβδόμου τούτου μηνός θέλει είσθαι η εορτή των σκηνών επτά ημέρας εις τον Κύριον. **35** Την πρώτην ημέραν θέλει είσθαι συγκάλεσις αγία: ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **36** Επτά ημέρας θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον: την ογδόνην ημέραν θέλει είσθαι εις εσάς συγκάλεσις αγία, και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον: είναι σύναξις επίσημος: ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **37** Αύται είναι αι εορτάι του Κυρίου, τας οποίας θέλετε διακηρύξει συγκάλεσις αγίας, διά να προσφέρητε προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, ολοκαύτωμα και προσφοράν εξ αλφίτων, θυσίαν και σπονδάς, το δι' εκάστην διωρισμένον εις την ημέραν αυτού-**38** εκτός των σαββάτων του Κυρίου και εκτός των δώρων σας και εκτός πασών των ευχών σας και εκτός πασών των αυτοπροαιρέτων προσφορών σας, τας οποίας δίδετε εις τον Κύριον. **39** Και την δεκάτην πέμπτην ημέραν του εβδόμου μηνός, αφού συνάξετε τα γεννήματα της γης, θέλετε εορτάσει την εορτήν του Κυρίου επτά ημέρας την πρώτην ημέραν θέλει είσθαι ανάπαυσις και την ογδόνην ημέραν ανάπαυσις. **40** Και την πρώτην ημέραν θέλετε λάβει εις εαυτούς καρπόν δένδρου ώραίου, κλάδους φοινίκων και κλάδους δένδρων δασέων και ιτέας από χειμάρρους και θέλετε ευφρανθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σας επτά ημέρας. **41** Και θέλετε εορτάσει αυτήν εορτήν εις τον Κύριον επτά ημέρας του ενιαυτού: νόμιμον αιώνιον θέλει

είσθαι εις τας γενεάς σας τον έβδομον μήνα θέλετε εορτάζει αυτήν. **42** Εν σκηναῖς θέλετε κατοικεῖ επτά ημέρας πάντες οι αυτόχθονες Ισραηλῖται θέλουσι κατοικεῖ εν σκηναῖς. **43** διά να γνωρίσωσιν αι γενεάς σας ότι εν σκηναίς κατώκισα τους υιούς Ισραήλ, ότε εξήγαγον αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου εγώ Κύριος ο Θεός σας. **44** Και εφανέρωσεν ο Μωϋσῆς τας εορτάς του Κυρίου προς τους υιούς Ισραήλ.

24 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς σε έλαιον καθαρόν από ελαίας κοπανισμένας διά το φως, διά να καίν ο λύχνος διαπαντός. **3** Έξωθεν του καταπετάσματος του μαρτυρίου, εν τη σκηνή του μαρτυρίου, θέλει βάλει αυτὸν ο Ααρὼν από επεράς ἔως το πρῶτον ενώπιον του Κυρίου διαπαντός νόμιμον αιώνιον θέλει είσθαι εις τας γενεάς σας. **4** Επί την λυχνίαν την καθαράν θέλει διαθέσει τους λύχνους ενώπιον του Κυρίου πάντοτε. **5** Και θέλεις λάβει σεμίδαλιν και θέλεις εψήσει απ' αυτής δώδεκα ἄρτους δύο δέκατα είσθαι ἔκαστος ἄρτος. **6** Και θέλεις βάλει αυτούς εις δύο σειράς, εξ κατὰ την σειράν, επί την τράπεζαν την καθαράν ενώπιον του Κυρίου. **7** Και θέλεις βάλει εφ' εκάστην σειράν λιβάνιον καθαρόν, και θέλει είσθαι επὶ τὸν ἄρτον πρὸς μηνῆδουςν, εἰς προσφοράν γινομένην διά πυρός πρὸς τὸν Κύριον. **8** Πάσαν ημέραν σαββάτου θέλει διαθέσει τάντα διαπαντός ενώπιον του Κυρίου, παρά των υιών Ισραήλ εις διαθήκην αιώνιον. **9** Και θέλουσιν είσθαι του Ααρὼν και των υιών αυτού· και θέλουσι τρώγει αυτὰν εν τόπῳ αγίων διότι είναι αγιώτατα εις αυτὸν εκ των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου εις νόμιμον αιώνιον. **10** Και εξήλθεν υιός γυναικός τινός Ισραηλίτιδος, δόστις ἡτοι υιός ανδρός Αιγυπτίου, μεταξύ των υιών Ισραήλ και εμάχοντο εν τω στρατοπέδῳ ο υιός της Ισραηλίτιδος και ἀνθρωπός τις Ισραηλίτης. **11** Και εβλασφήμησεν ο υιός της γυναικός της Ισραηλίτιδος τὸ ὄνομα του Κυρίου και κατηράσθη και ἐφέραν αυτὸν πρὸς τον Μωϋσῆν. Και τὸ ὄνομα της μητρός αυτού ἡ Σελωμεΐθ, θυγάτηρ του Διβρεί, εκ της φυλῆς Δαν. **12** Και ἐβαλον αυτὸν εις φυλακήν, εωσού φανερωθῆ εις αυτὸν η θέλησι του Κυρίου. **13** Και ελάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσήν, λέγων, **14** Φέρε ἔξω του στρατοπέδου εκείνον ὅστις κατηράσθη και ας θέσωσι πάντες οι ακούσαντες αυτὸν τας χειράς αυτῶν επὶ τὴν κεφαλήν αυτού, και ας λιθοβολήσῃ αυτὸν πάσα η συναγωγή. **15** Και λάλησον πρὸς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ὅστις καταρασθῇ τὸν Θεόν αυτού, θέλει βαστάσει τὴν ανομίαν αυτού. **16** καὶ Ὅστις βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα του Κυρίου, εξάπαντος θέλει θανατωθῆ με λίθους θέλει λιθοβολήσει αυτὸν πάσα η συναγωγή· ἀντε ζένος, ἀντε αυτόχθων, ὅταν βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα του Κυρίου, θέλει θανατωθῆ. **17** Και Ὅστις φονεύσῃ ἀνθρωπον, εξάπαντος θέλει θανατωθῆ. **18** Και Ὅστις θανατώσῃ κτήνος, θέλει ανταποδώσει ζώων αντί ζώου. **19** Και εάν τις κάμη βλάβην εις τὸν πλησίον αυτού, καθώς ἔκαμεν, ούτω θέλει γείνει εις αυτὸν. **20** σύντριμμα αντί συντρίμματος, οφθαλμὸν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος καθώς ἔκαμεν βλάβην εις τὸν ἀνθρωπον, ούτω θέλει γείνει εις αυτὸν. **21** Και Ὅστις θανατώσῃ κτήνος, θέλει ανταποδώσει αυτὸν καὶ Ὅστις φονεύσῃ ἀνθρωπον, θέλει θανατωθῆ. **22** Κρίσις μία θέλει είσθαι εις εσάς· ως εἰς τὸν ζένος, ούτω θέλει γίνεσθαι και εἰς τὸν αυτόχθονα· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **23** Και εἴπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τους υιούς Ισραήλ, και ἐφέραν ἔξω του στρατοπέδου εκείνον Ὅστις κατηράσθη και ελιθοβολήσων αυτὸν με λίθους· και οι υιοί Ισραήλ ἔκαμον καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τὸν Μωϋσήν.

25 Και ελάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν εν τῷ ὥρε Σινά, λέγων, **2** Λάλησον πρὸς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ πρὸς αυτούς, Ὄταν εισέλθητε εἰς τὴν γῆν, τὴν οποίαν εγὼ δίδου εἰς εσάς, τότε ἡ γη θέλει φυλάξει σάββατον εἰς τὸν Κύριον. **3** Εξ ἐτη θέλεις σπείρει τὸν αγρόν σου και εξ ἐτη θέλεις κλαδεύει τὴν ἀμπελόν σου και θέλεις συνάγει τὸν καρπόν αυτῆς. **4** τὸ δε ἐβδόμον ἔτος θέλει είσθαι σάββατον αναπαύσεως εἰς τὴν γῆν, σάββατον διὰ τὸν Κύριον· τὸν αγρόν σου δὲν θέλεις σπείρει και τὴν ἀμπελόν σου δὲν δεν θέλεις κλαδεύει. **5** Δεν θέλεις θερίσει τὸν βλαστάνοντα αφ' εαυτού θερισμόν σου και τὰ σταφύλια τῆς ακλαδεύτου αμπέλου σου δὲν θέλεις τρυγήσει ενιαυτός αναπαύσεως θέλει είσθαι εἰς τὴν γῆν· **6** και τὸ σάββατον τῆς γῆς θέλει είσθαι τροφή εἰς εσάς· εἰς σε, και εἰς τὸν δούλον σου, και εἰς τὴν δούλην σου, και εἰς τὸν μισθωτόν σου, και εἰς τὸν ξένον τὸν παροικούντα μετά σου. **7** Και εἰς τὰ κτήνη σου, και εἰς τὰ ζώα τα εν τῇ γῇ σου, θέλει είσθαι διόλον τὸ προϊόν αυτού εἰς τροφήν. **8** Και θέλεις αριθμήσει εἰς σεαυτὸν επτά εβδομάδας ετῶν, επτάκις επτά ἔτη· και αι ημέραι των επτὰ εβδομάδων των ετῶν θέλουσιν είσθαι εἰς τεσσαράκοντα εννέα ἔτη. **9** Τότε θέλεις κάμει να ηχήσῃ ο αλαλαγμός τῆς σάλπιγγος τὴν δεκάτην τον εβδόμον μηνός την ημέραν του εξιλασμού θέλετε κάμει να ηχήσῃ η σάλπιγξ καθ' ὅλην τὴν γῆν σας. **10** Και θέλετε αγιάσει το πεντηκοστόν ἔτος και θέλετε διακρίσῃς ἀφεσιν εἰς τὴν γῆν πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους αυτῆς ούτος θέλει είσθαι ενιαυτός αφέσεως εἰς εσάς· και θέλετε επιστρέψει ἔκαστος εἰς τὴν οικογένειαν αυτού. **11** Ενιαυτός αφέσεως θέλει είσθαι εἰς εσάς το πεντηκοστόν ἔτος· δὲν θέλετε σπείρει ουδέ θέλετε θερίσει τὸ βλαστάνοντα αφ' εαυτού εν αὐτῷ και δὲν θέλετε τρυγήσει τὴν ακλαδεύτον ἀμπελον αυτού· **12** διότι ενιαυτός αφέσεως είναι ἀγιός θέλει είσθαι εἰς εσάς από τὴν πεδιάδος θέλετε τρώγει τὸ προϊόν αυτῆς. **13** Εἰς τὸ ἔτος τούτο τῆς αφέσεως θέλετε επιστρέψει ἔκαστος εἰς τὸ κτήμα αυτού. **14** Και εάν πωλήσῃς τι εἰς τὸν πλησίον σου ἡ αγοράστης παρά τὸν πλησίον σου, ουδείς εξ υμῶν θέλει δυναστεύει τὸν αδελφόν αυτού. **15** Κατὰ τὸν αριθμὸν των ετῶν μετά τὴν ἀφεσιν θέλεις αγοράσει παρά τὸν πλησίον σου, και κατὰ τὸν αριθμὸν των ετῶν των γεννημάτων θέλει πωλήσει εἰς σε. **16** Κατὰ τὸ πλήθος των ετῶν θέλεις αυξήσει τὴν τιμὴν αυτοῦ και κατὰ τὴν ολιγήτητα των ετῶν θέλεις ελαττώσει τὴν τιμὴν αυτού· διότι κατὰ τὸν αριθμὸν των ετῶν των γεννημάτων θέλει πωλήσει εἰς σε. **17** Και δὲν θέλετε δυναστεύεις ἔκαστος τὸν πλησίον αυτού ἀλλὰ θέλεις φωβηθῆ τὸν Θεόν σου· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **18** Και θέλετε κάμει τα προστάγματα μου και τὰς κρίσεις μου θέλετε φυλάσσει και θέλετε εκτελεῖ αυτά και θέλετε κατοικεῖ ασφαλῶς επὶ τὴς γῆς. **19** Και η γη θέλει δίδει τοὺς καρπούς αυτῆς και θέλετε τρώγει εἰς χορτασμόν, και θέλετε κατοικεῖ ασφαλῶς επ' αυτῆς. **20** Εάν δε είπητε, Τι θέλομεν φάγει τὸ ἐβδόμον ἔτος, αν ημείς δεν σπείρωμεν μήτε συνάξωμεν τα γεννήματα ημών; **21** τότε θέλω προστάξει τὴν ευλογίαν μου να ἐλθῃ εφ' υμάς το ἔκτον ἔτος, και θέλει κάμει τα γεννήματα αυτῆς διά τρία ἔτη. **22** Και θέλετε σπείρει τὸ όγδοον ἔτος, και θέλετε τρώγει από των παλαιών γεννημάτων μέχρι του εννάτου ἔτους εωσού ἐλθωσι τα γεννήματα αυτῆς θέλετε τρώγει παλαιά. **23** Και η γη δεν θέλει πωλήσει εἰς απαλλοτρίωσιν διότι ιδική μου είναι η γη· διότι σεις είσθε ζένοι και πάροικοι ἐμπροσθέν μου. **24** Διά τούτο καθ' ὅλην τὴν γῆν της ιδιοκτησίας σας θέλετε συγχωρεῖ εξαγόρασιν της γῆς. **25** Εάν ο ἀδελφός σου πτωχεύσῃ και πωλήσῃ εκ των κτημάτων αυτού και ἐλθῃ ο

πλησιέστερος αυτού συγγενής διά να εξαγοράσῃ αυτά, τότε θέλει εξαγοράσει ό, τι επώλησεν ο αδελφός αυτού. **26** Εάν δε ο ἀνθρωπος δεν ἔχῃ συγγενή διά να εξαγοράσῃ αυτά, και ευπόρησε και εύρηκεν ικανά διά να εξαγοράσῃ αυτά, **27** τότε ας αριθμήσῃ τα ἔτη της πωλήσεως αυτού και ας αποδώσῃ το περιπλέον εις τον ἀνθρωπον, εις τον οποίον επώλησεν αυτά, και ας επιστρέψῃ εις τα κτήματα αυτού. **28** Αλλ' εάν δεν ήναι ικανός ώστε να δώσῃ την τιμήν εις αυτόν, τότε το πωληθέν θέλει μένει εν τη χειρὶ του αγοράσαντος αυτὸν μέχρι του ἔτους της αφέσεως και θέλει απελευθερωθῆν τη αφέσει και θέλει επιστρέψει εις τα κτήματα αυτού. **29** Και εάν τις πωλήσῃ οίκον οικήσιμον εν πόλει περιτειχισμένη, τότε δύναται να εξαγοράσῃ αυτόν εντός ενός ἔτους από της πωλήσεως αυτού· εντός ενός ολοκλήρου ἔτους δύναται να εξαγοράσῃ αυτόν. **30** Αλλ' εάν δεν εξαγορασθῇ εώσιον συμπληρωθῇ εις αυτόν ολόκληρον το ἔτος, τότε ο οίκος ο εν τη περιτειχισμένη πόλει θέλει κυρωθῆν διαπαντός εις τον αγοράσαντα, εις τας γενεάς αυτού· δεν θέλει απελευθερωθῆν τη αφέσει. **31** Αι οικίαι ούμως των χωρίων, τα οποία δεν είναι περιτειχισμένα, θέλουσι λογίζεσθαι ως οι αγροί της γῆς δύνανται να εξαγοράζονται και θέλουσιν απελευθερούσθαι εν τη αφέσει. **32** Περὶ δε των πόλεων των Λευτίων, αι οικίαι των πόλεων της ιδιοκτησίας αυτών δύνανται να εξαγορασθώσιν υπό των Λευτίων εν παντὶ καιρῷ. **33** Και εάν τις αγοράσῃ παρὰ τίνος των Λευτίων, τότε η εν τη πόλει της ιδιοκτησίας αυτού πωληθείσα οικία θέλει απελευθερωθῆν τη αφέσει· διότι αι οικίαι των πόλεων των Λευτίων είναι η ιδιοκτησία αυτών μεταξύ των ιιών Ισραήλ. **34** Αλλ' ο αγρός των προαστείων των πόλεων αυτών δεν θέλει πωλείσθαι· διότι είναι παντοτεινή ιδιοκτησία αυτών. **35** Και εάν πτωχεύσῃ ο αδελφός σου και δυστυχήσῃ, τότε θέλεις βοηθήσει αυτόν ως ζένον η πάροικον, διά να ζήσῃ μετά σου. **36** Μη λάβης παρ' αυτού τόκον η πλεονασμόν αλλά φοβιού τον Θεόν σου· διά να ζη ο αδελφός σου μετά σου. **37** Το αργύριον σου δεν θέλεις δώσει εις αυτόν επί τόκω, και επί πλεονασμώ, δεν θέλεις δώσει τας τροφάς σου. **38** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις εξήγαγον σας εκ γης Αιγύπτου, διά να δώσω εις εσδός την γην Χαναάν, ώστε να ήμαι Θεός σας. **39** Και εάν πτωχεύσῃ ο αδελφός σου πλησίον σου και πωληθῇ εἰς σε, δεν θέλεις επιβάλει εις αυτόν δουλείαν δούλοις. **40** Ως μισθωτὸς η πάροικος θέλει είσθαι πλησίον σου· μέχρι του ἔτους της αφέσεως θέλει δουλεύει εις σε. **41** Τότε θέλει εξέλθει από σου αυτός και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού και θέλει επιστρέψει εις την συγγένειαν αυτού και εις την ιδιοκτησίαν την πατρικήν αυτού θέλει επιστρέψει. **42** Διότι δούλοι μου είναι οιτοι, τους το οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου· δεν θέλουσι πωλείσθαι, καθώς πωλεῖται δούλος. **43** Δεν θέλεις δεσπόζει επ' αυτόν μετά αυτηρότητος αλλά θέλεις φοβηθῆν τον Θεόν σου. **44** Ο δε δούλος σου και η δούλη σου, όσους αν ἔχης, από των εθνών των πέριξ υμών, εκ τούτων θέλετε αγοράζει δούλον και δούλην. **45** Και εκ των ιιών ἔτι των ζένων των παροικούντων μεταξύ σας, εκ τούτων θέλετε αγοράζει και εκ των συγγενειών αυτών αίτινες είναι μεταξύ σας, όσοι εγεννήθησαν εν τη γη υμών· και θέλουσιν είσθαι εις εσάς εις ιδιοκτησίαν. **46** Και θέλετε ἔχει αυτούς κληρονομίαν διά τα τέκνα σας ὑστερον από σας, διά να κληρονομήσωσιν αυτούς ως ιδιοκτησίαν· δούλοις σας θέλουσιν είσθαι διαπαντός πλην επι τους αδελφούς σας, τους ιιών Ισραήλ, δεν θέλετε εξουσιάζει ο εις επί τον ἄλλον μετά αυτηρότητος. **47** Και ὅταν ο ζένος και ο παροικών μετά σου πλουτήσῃ, ο δε αδελφός σου ο μετ'

αυτού πτωχεύσῃ και πωληθῇ εις τον ζένον, τον παροικούντα μετά σου, ή εις την γενεάν της συγγενείας του ζένου· **48** αφού πωληθῇ, θέλει εξαγορασθῇ πάλιν εις εκ των αδελφών αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· **49** ο θείος αυτού ή ο γιος του θείου αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν, ή εξ αίματος αυτού συγγενής εις της συγγενείας αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· ή εάν αυτός ευπόρησε, θέλει εξαγοράσει αυτός εαυτόν. **50** Και θέλει λογαριάσει μετά του αγοραστού αυτού από τον ἔτους, καθ' ο επωλήθῃ εις αυτόν, μέχρι του ἔτους της αφέσεως και η τιμὴ της πωλήσεως αυτού θέλει είσθαι κατά τον αριθμὸν των ετῶν· αναλόγως του χρόνου ενός μισθωτού θέλει λογαριασθῇ εις αυτόν. **51** Εάν δε μένωσι πολλά ἔτη, αναλόγως τούτων θέλει αποδώσει την τιμὴν της εξαγοράς αυτού εκ του αργυρίου δι' ου ηγοράσθῃ. **52** Και εάν υπολείπωνται ολίγα ἔτη μέχρι του ἔτους της αφέσεως, θέλει κάμει λογαριασμόν μετ' αυτού και κατά τα ἔτη αυτού θέλει αποδώσει την τιμὴν της εξαγοράς αυτού. **53** Ως ετήσιος μισθωτός θέλει είσθαι μετ' αυτού· δεν θέλει δεσπόζει επ' αυτόν μετά αυτηρότητος ενώπιον σου. **54** Και εάν δεν εξαγορασθῇ κατά τα ἔτη ταύτα, τότε θέλει απελευθερωθῆν εις της αφέσεως, αυτός και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού. **55** Διότι εις εμὲ οι γιοί του Ισραήλ είναι δούλοι δούλοι μου είναι, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

26 Δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς είδωλα ουδέ γλυπτά, ουδέ θέλετε ανεγείρει ἄγαλμα εις εαυτούς, ουδέ θέλετε στήσει λίθον εικονόγλυπτον εν τη γη υμών, διά να προσκυνήτε αυτόν· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **2** Τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει και το αγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Εάν περιπατήτε εις τα προστάγματά μου και φυλάττητε τας εντολάς μου και εκτελήτε αυτάς, **4** τότε θέλω δώσει τας βροχάς σας εις τους καιρούς αυτών, και η γη θέλει δώσει τα γεννήματα αυτής, και τα δένδρα του αγρού θέλουσι δώσει τον καρπόν αυτών. **5** Και το αλώνισμά σας θέλει σας φθάσει μέχρι του τρυγητού, και ο τρυγήτος θέλει φθάσει μέχρι του σπορτού· και θέλετε τρώγει τον ἄρτον σας εις χορτασμόν· και θέλετε κατοικεῖ ασφαλῶς εν τη γη υμών. **6** Και θέλω δώσει ειρήνην εις την γην, και θέλετε πλαγιάζει και ουδείς θέλει σας φοβίζει και θέλω εξολοθρέυσει τα πονηρά θηρία από της γης και μάχαιρα δεν θέλει περάσει διά μέσου της γης σας. **7** Και θέλετε διώξει τους εχθρούς σας και θέλουσι πέσει ἐμπροσθέν σας εν μαχαίρᾳ· **8** και πέντε από σας θέλουσι διώξει εκατόν, και εκατόν από σας θέλουσι διώξει μυρίους και οι εχθροί σας θέλουσι πέσει ἐμπροσθέν σας εν μαχαίρᾳ. **9** Και θέλω επιβλέψει εις εσάς και θέλω σας αυξήσει και θέλω σας πληθύνει και θέλω στερεώσει την διαθήκην μου με σας. **10** Και θέλετε φάγει παλαιά παλαιών, και θέλετε εκβάλει τα παλαιά απ' ἐμπροσθέν των νέων. **11** Και θέλω στήσει την σκηνήν μου μεταξύ σας και η ψυχή μου δεν θέλει σας βδελυχθῆ· **12** και θέλω περιπατεί μεταξύ σας και θέλω είσθαι Θεός σας και σεις θέλετε είσθαι λαός μου. **13** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ της γης των Αιγυπτίων, εκ της δουλείας αυτών· και συνέτριψα τους δεσμούς του ζυγού σας και σας ἔκαμα να περιπατήτε ὄρθιοι. **14** Αλλ' εάν δεν μου υπακούστητε και δεν εκτελήτε πάσας ταύτας τας εντολάς μου, **15** και εάν καταφρονήστητε τα προστάγματά μου ή εάν η ψυχή σας αποστραφή τας κρίσεις μου, ώστε να μη εκτελήτε πάσας τας εντολάς μου, ώστε να εξουδενώσητε την διαθήκην μου, **16** και εγώ θέλω κάμει τούτο εις εσάς θέλω βάλει εφ' υμάς τρόμον, μαρασμόν, και καύσωνα, τα οποία θέλουσι φθείρει τους

οφθαλμούς σας και θέλουσι κατατήκει την ψυχήν· και θέλετε σπείρει τον σπόρον σας εις μάτην, διότι ο εχθρός σας θέλουσι τρώγει αυτόν. **17** Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον σας, και θέλετε φονευθή ἐμπροσθεν των εχθρών σας και εκείνοι, οίτινες σας μισούσι, θέλουσι σας έχουσιάσει και θέλετε φεύγει, ουδενός διώκοντος υμάς. **18** Και εάν μέχρι τούτου δεν μου υπακούστητε, θέλω επιβάλει εἰς εօάς επιταπλάσιον τιμωρίαν διά τας αμαρτίας σας. **19** Και θέλω συντρίψει την υπερηφανίαν της δυνάμεως σας και θέλω κάμει τον ουρανόν σας ως σίδηρον και την γην σας ως χαλκόν· **20** και η δύναμις σας θέλει αναλωθή εἰς μάτην· διότι η γη σας δεν θέλει δίδει τα γεννήματα αυτής και τα δένδρα της γης δεν θέλουσι δίδει τον καρπόν αυτών. **21** Και εάν πορεύησθε εναντίοι εἰς εμέ· και δεν θέλητε να μου υπακούστητε, θέλω προσθέσει εἰς εσάς επιταπλασίους πληγάς κατά τας αμαρτίας σας. **22** Και θέλω αποστείλει εναντίον σας τα θηρία τα ἄγρια, τα οποία θέλουσι καταφάγει τα τέκνα σας και εξολοθρεύσει τα κτήνη σας και θέλουσι σας κάμει ολιγοστούς· και θέλουσιν ερημωμήν αι οδοί σας. **23** Και εάν εκ τούτων δεν διορθωθήτε επιστρέφοντες εἰς εμέ, αλλά πορεύησθε εναντίοι εἰς εμέ, **24** τότε θέλω πορευθῆ και εγώ εναντίοι εἰς εσάς, και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επιταπλασίων διά τας αμαρτίας σας. **25** Και θέλω φέρει εφ' υμάς μάχαιραν, ήτις θέλει κάμει την εκδίκησιν της διαθήκης μου· και όταν καταφύγητε εἰς τας πόλεις σας, θέλω στείλει θανατικόν εν μέσω υμών· και θέλετε παραδοθή εἰς τας χείρας του εχθρού. **26** Και όταν κατασυντρίψω το στήριγμα του ἄρτου σας, δέκα γυναίκες θέλουσι ψήνει τους ἄρτους σας εν ενὶ κλιβάνῳ, και οι ἄρτοι σας θέλουσιν αποδοθή εἰς εσάς με ζύγιον· και θέλετε τρώγει και δεν θέλετε χορταίνει. **27** Εάν δε και διά τούτων δεν μου υπακούστητε, αλλά πορεύησθε εναντίοι εἰς εμέ, **28** τότε εγώ θέλω πορευθῆ εναντίοι εἰς εσάς μετά θυμού και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επιταπλασίων διά τας αμαρτίας σας. **29** Και θέλετε φάγει τας σάρκας των υιών σας και τας σάρκας των θυγατέρων σας θέλετε φάγει. **30** Και θέλω κατεδαφίσει τους υψηλούς τόπους σας και θέλω καταστρέψει τα εἰδωλά σας και θέλω ρίψει τα πτώματά σας επί τα πτώματα των βδελυρών ειδώλων σας και θέλει σας βδελυχθή η ψυχή μου. **31** Και θέλω καταστήσει τας πόλεις σας ερήμους και θέλω εξερημώσει τα αγιαστήριά σας και δεν θέλω οιφρανθή την οσμήν των ευαδών σας· **32** και θέλω εξερημώσει εγώ την γην σας και θέλουσι θαυμάσει εἰς τούτο οι εχθροί σας, οι κατοικούντες εν αυτῇ. **33** Και θέλω σας διασπείρει μεταξύ των εθνών· και θέλω σύρει οπίσω σας μάχαιραν· και η γη σας θέλει μένει έρημος και αι πόλεις σας θέλουσιν είσθαι έρημοι. **34** Τότε η γη θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής καθ' όλον τον καιρόν όσον αυτή μείνη έρημος και σεις εν τη γη των εχθρών σας τότε θέλει αναπαυθή η γη και θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής. **35** Καθ' όλον τον καιρόν της ερημώσεως αυτής θέλει αναπαύσθατ διότι δεν ανεπαύνετο εἰς τα σάββατα σας, ότε κατωκείτε επ' αυτής. **36** Επί δὲ τους εναπολειφθέντας από σας θέλω επιφέρει δειλίαν εἰς την καρδίαν αυτών εν τοις τόποις των εχθρών αυτών· και ήχος φύλλου σειομένου θέλει διώκει αυτούς· και θέλουσι φεύγει, ως φεύγοντες από μαχαίρας και θέλουσι πίπτει, ουδενός διώκοντος. **37** Και θέλουσι πίπτει ο εἰς επί τον ἄλλον ως ἐμπροσθεν μαχαίρας, ουδενός διώκοντος· και δεν θέλετε δυνηθή να σταθήτε ἐμπροσθεν των εχθρών σας. **38** Και θέλετε απολεσθή μεταξύ των εθνών, και η γη των εχθρών σας θέλει σας καταφάγει. **39** Και οι εναπολειφθέντες από σας θέλουσι φεύρεσθαι διά τας ανομίας αυτών εν τοις

τόποις των εχθρών σας· και οι διά τας ανομίας των πατέρων αυτών θέλουσι φεύρεσθαι μετ' αυτών. **40** Εάν δε ομολογήσωσι την ανομίαν αυτών και την ανομίαν των πατέρων αυτών διά την παράβασιν αυτών, την οποίαν παρέβησαν εναντίον μου, και διότι επορεύθησαν έτι εναντίοι εἰς εμέ, **41** και εγώ επορεύθην εναντίον εἰς αυτούς, και ἔφερα αυτούς εἰς την γην των εχθρών αυτών εάν τότε ταπεινωθή η καρδία αυτών η απερίτμητος και δεχθώσι τότε την τιμωρίαν της ανομίας αυτών, **42** τότε θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου την προς τον Ιακώβ, και την διαθήκην μου την προς τον Ιακά, και την γην των εχθρών αυτών εάν τότε ταπεινωθή η καρδία αυτών η απερίτμητος και δεχθώσι τότε την τιμωρίαν της ανομίας αυτών, **43** Και η γη θέλει μείνει παρητημένη απ' αυτών και θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής, μένουσα έρημος αυτών· και αυτοί θέλουσι δεχθή την τιμωρίαν της ανομίας αυτών διότι κατεφρόνησαν τας κρίσεις μου και διότι η ψυχή αυτών απεστράφη τα προστάγματά μου. **44** Αλλά και ούτως ενώ ευρίσκονται εν τη γη των εχθρών αυτών, δεν θέλω απορρίψει αυτούς, ουδέ θέλω βδελυχθή αυτούς, ώστε να εξολοθρεύσω αυτούς, και να ματαιώσω την διαθήκην μου την προς αυτούς· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών· **45** αλλά θέλω ενθυμηθή υπέρ αυτών την διαθήκην των πατέρων αυτών, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, ενώπιον των εθνών, διά να ήμαι Θεός αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Ταύτα είναι τα προστάγματα και αι κρίσεις και οι νόμοι, τους οποίους έκαμεν ο Κύριος μεταξύ εαυτού και των υιών Ισραήλ επί του δρούς Σινά διά χειρός του Μωϋσέως.

27 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν τις κάμη επίσημον ευχήν, συ θέλεις κάμνει την εκτίμησιν των ψυχών προς τον Κύριον. **3** Και η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του μεν αρσενικού, από είκοσι ετών μέχρις εξήκοντα ετών, η εκτίμησίς σου βεβαίως θέλει είσθαι πεντήκοντα σίκλοι αργυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου· **4** εάν δε ήναι θηλυκόν, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι τριάκοντα σίκλοι. **5** Εάν δε ήναι από πέντε ετών μέχρις είκοσι, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του μεν αρσενικού είκοσι σίκλοι, του δε θηλυκού δέκα σίκλοι. **6** Εάν δε ήναι από ενός μηνός μέχρι πέντε ετών, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του μεν αρσενικού πέντε σίκλοι αργυρίου· του δε θηλυκού η εκτίμησίς σου τρεις σίκλοι αργυρίου. **7** Εάν δε από εξήκοντα ετών και επάνω, εάν μεν ήναι αρσενικόν, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι δεκαπέντε σίκλοι εάν δε θηλυκόν, δέκα σίκλοι. **8** Και εάν ήναι πτωχότερος της εκτιμήσεως σου, θέλει παρασταθή ἐμπροσθεν του ιερέως, και ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν· κατά την δύναμιν εκείνου οικτίσει την ευχήν, ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν. **9** Και εάν η ευχή ήναι κτήνος, εκ των όσα προσφέρονται δώρον προς τον Κύριον, παν ό, τι διδει τις εκ τούτων εἰς τον Κύριον θέλει είσθαι ἀγίον. **10** Δεν θέλει αλλάξει αυτό, ουδέ θέλει αντικαταστήσει καλόν αντί κακού, ή κακόν αντί καλού· εάν δε ποτέ ανταλλάξῃ κτήνος αντί κτήνους, τότε και αυτό και το αντάλλαγμα αυτού θέλουσιν είσθαι ἀγίον. **11** Εάν δε ήναι τι κτήνος ακάθαρτον, εκ των όσα δεν προσφέρονται δώρον προς τον Κύριον, τότε θέλει παραστήσει το κτήνος ἐμπροσθεν του ιερέως· **12** και θέλει εκτιμήσει αυτό το ιερεύς, είτε καλόν είναι είτε κακόν· κατά την εκτίμησίν σου, ωιερέο, ούτω θέλει είσθαι. **13** Και εάν τις θελήση να εξαγοράσῃ αυτό, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον αυτού εἰς την εκτίμησίν σου. **14** Και όταν τις αφιερώσῃ την οικίαν αυτού αφιέρωμα εἰς τον Κύριον, τότε ο ιερέύς θέλει εκτιμήσει αυτήν, είτε καλή είναι είτε

κακή· καθώς εκτιμήση αυτήν ο ιερεύς, ούτω θέλει είσθαι.
15 Και εάν ο αφιερώσας αυτήν θελήση να εξαγοράσῃ την οικίαν αυτού, θέλει προσθέσει το πέμπτον του αργυρίου της εκτιμήσεώς σου εις αυτήν και θέλει είσθαι αυτού. **16** Και εάν τις αφιερώση εις τον Κύριον μέρος του αγρού της ιδιοκτησίας αυτού, η εκτιμήσης σου θέλει είσθαι κατά τον σπόρον αυτού· εν χομῷ σπόρου κριθῆς θέλει εκτιμηθῆ αντί πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **17** Εάν από τον έτους της αφέσεως αφιερώση τον αγρόν αυτού, κατά την εκτίμησίν σου θέλει είσθαι. **18** Αλλ' εάν μετά την άφεσιν αφιερώση τον αγρόν αυτού, ο ιερεύς θέλει λογαριάσει εις αυτόν το αργύριον κατά τα επίλοιπα ἐτη μέχρι του έτους της αφέσεως, και θέλει αφαιρεθῆ από της εκτιμήσεώς σου. **19** Εάν δε ποτέ ο αφιερώσας τον αγρόν θελήση να εξαγοράσῃ αυτόν, θέλει προσθέσει εις αυτόν το πέμπτον του αργυρίου της εκτιμήσεώς σου, και θέλει είσθαι αυτού. **20** Και εάν δεν εξαγοράσῃ τον αγρόν ἡ εάν επώλησε τον αγρόν εις ἄλλον τινά, δεν θέλει εξαγοράζεσθαι πλέον. **21** Αλλ' ὅταν ο αγρός παρέλθῃ την ἀφεσιν, θέλει είσθαι ἅγιος εις τον Κύριον, ως αγρός καθιερωμένος· η κυριότης αυτού θέλει είσθαι του ιερέως. **22** Εάν δε αφιερώσῃ τις εις τον Κύριον αγρόν τον οποίον ηγόρασεν, ὅστις δεν είναι εκ των αγρών της ιδιοκτησίας αυτού· **23** ο ιερεύς θέλει λογαριάσει εις αυτόν την αξίαν της εκτιμήσεώς σου μέχρι του έτους της αφέσεως και θέλει δώσει την εκτίμησίν σου την ημέραν εκείνην· είναι ἅγιον εις τον Κύριον. **24** Εἰς τὸ ἔτος τῆς αφέσεως ο αγρός θέλει αποδοθῆ εἰς εκείνον, από τον οποίου ηγοράσθη, εἰς τὸ ἔχοντα την κυριότητα τῆς γῆς. **25** Και πάσαι αι εκτιμήσεις σου θέλουσιν είσθαι κατά τον σίκλον του αγιαστρίου· εἴκοσι γερά θέλει είσθαι ο σίκλος. **26** Πλην το πρωτότοκον μεταξύ των κτηνών, το οποίον ανήκει ως πρωτότοκον εις τον Κύριον, ουδείς θέλει αφιερώσει αυτό· είτε μόσχος είτε αρνίον, του Κυρίου είναι. **27** Και εάν ἡναι από ακαθάρτων κτηνών, θέλει εξαγοράσει αυτό κατά την εκτίμησίν σου και θέλει προσθέσει το πέμπτον αυτού επ' αυτό· ἡ εάν δεν εξαγοράζηται, θέλει πωληθῆ κατά την εκτίμησίν σου. **28** Ουδέν δύμας καθιέρωμα, το οποίον καθιερώση τις εις τον Κύριον εκ των ὄσα ἔχει, από ανθρώπου ἔως κτήνους και ἔως αγρού της ιδιοκτησίας αυτού, θέλει πωληθῆ ουδέ θέλει εξαγορασθῆ· παν καθιέρωμα είναι αγιώτατον εις τον Κύριον. **29** Ουδέν καθιέρωμα καθιερωθέν παρά ανθρώπου θέλει εξαγορασθῆ· εξάπαντος θέλει θανατωθῆ. **30** Και παν δέκατον της γῆς, είτε εκ του σπόρου της γῆς είτε εκ του καρπού των δένδρων, του Κυρίου είναι· είναι ἅγιον εις τον Κύριον. **31** Και εάν ποτέ θελήση τις να εξαγοράσῃ το δέκατον αυτού, θέλει προσθέσει εις αυτό το πέμπτον αυτού. **32** Και παν δέκατον βοών και προβάτων, παντός ζώου διαβαίνοντος υποκάτωθεν της ράβδου, το δέκατον θέλει είσθαι ἅγιον εις τον Κύριον. **33** Δεν θέλει διακρίνει είτε καλόν είναι είτε κακόν ουδέ θέλει αλλάξει αυτό· και εάν ποτέ αλλάξῃ αυτό, και αυτό και το αντάλλαγμα αυτού θέλουσιν είσθαι ἅγια· δεν θέλει εξαγορασθῆ. **34** Αύται είναι αι εντολαί, τας οποίας προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν διά τους νιούς Ισραήλ εν τω όρει Σινά.

Ἀριθμοί

1 Καὶ εἱλάτης Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ερήμῳ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, τὴν πρώτην του δευτέρου μηνός, εἰς τὸ δεύτερον ἔτος αφού εξήλθον εκ γῆς Αιγύπτου, λέγων, **2** Λάβετε τὸ κεφαλαῖον πάσης τῆς συναγωγῆς των ιῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οίκους των πατέρων αὐτῶν, απαριθμούντες κατ' ὄνομα παν αρσενικόν κατά κεφαλήν αὐτών. **3** Απὸ εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω, πάντας τους δυναμένους εν τῷ Ἰσραὴλ να εξέλθωσιν εἰς πόλεμον, σὺ καὶ οἱ Ααρὼν απαριθμήσατε αυτούς κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν.

4 Καὶ με σας θέλει εἰσθαι εἰς ἀνθρώπος αφ' εκάστης φυλῆς ἑκαστοῦ ἀρχών του οίκου των πατέρων αυτού θέλει εἰσθαι.

5 Καὶ ταύτα είναι τὰ ονόματα των ανδρῶν οἵτινες θέλουσι παραστῆναι με σάς εκ του Ρουβήν, Ελισούρι οι νιός του Σεδιούρ· **6** εκ του Συμεὼν, Σελούμηλ οι νιός του Σουρισαδᾶ. **7** εκ του Ιούδα, Ναασῶν οι νιός του Αμμιναδᾶ· **8** εκ του Ισάχαρ, Ναθαναϊλ οι νιός του Σουάρ· **9** εκ του Ζαβουλὼν, Ελιάβ οι νιός του Χαιλὼν· **10** εκ των ιῶν του Ιωσήφ, εκ μεν του Εφραΐμ, Ελισαφάρ οι νιός του Αμμιούδ· εκ δε του Μανασσῆ, Γαμαλιήλ οι νιός του Φεδασσούρ· **11** εκ του Βενιαμίν, Αβειδάν οι νιός του Γιδεωνί· **12** εκ του Δαν, Αχιέζερ ο νιός του Αμμισαδᾶ· **13** εκ του Ασήρ, Φαγαιήλ ο νιός του Οχράν· **14** εκ του Γαδ, Ελιασάφ ο νιός του Δευούηλ· **15** εκ του Νεφθαλί, Αχιρά ο νιός του Αινάν. **16** Ούτοι ήσαν οι εκλεκτοί της συναγωγῆς, ἀρχοντες των φυλῶν των πατέρων αὐτῶν, ἀρχηγοί των χιλιάδων του Ἰσραὴλ. **17** Ο Μωϋσῆς λοιπόν καὶ ο Ααρὼν ἐλάβον τους ἀνδράς τούτους τους ονομασθέντας κατ' ὄνομα. **18** καὶ συνεκάλεσαν πάσαν την συναγωγήν, την πρώτην του δευτέρου μηνός, καὶ κατεγράφησαν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οίκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν αριθμὸν των ονομάτων, από εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω, κατὰ κεφαλήν αὐτών. **19** Καθὼς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως απηριθμησαν αυτούς εν τῇ ερήμῳ Σινά.

20 Καὶ οἱ νιοὶ Ρουβήν, τὸν πρωτοτόκον του Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οίκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν αριθμὸν των ονομάτων, κατὰ κεφαλήν αὐτών, παν αρσενικὸν από εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **21** οι απαριθμηθέντες εκ τῆς φυλῆς Ρουβήν ήσαν τεσσαράκοντα εξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. **22** Εκ των ιῶν Συμεὼν, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οίκους των πατέρων αὐτῶν, οι απαριθμηθέντες κατά τὸν αριθμὸν των ονομάτων εξ αὐτῶν, κατά κεφαλήν αὐτών, παν αρσενικὸν από εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **23** οι απαριθμηθέντες εκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ήσαν πεντήκοντα εννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. **24** Εκ των ιῶν Γαδ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οίκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν αριθμὸν των ονομάτων, από εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **25** οι απαριθμηθέντες εκ τῆς φυλῆς Γαδ ήσαν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ εξακόσιοι πεντήκοντα. **26** Εκ των ιῶν Ιούδα, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οίκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν αριθμὸν των ονομάτων, από εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **27** οι απαριθμηθέντες εκ τῆς φυλῆς Ιούδα ήσαν εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ εξακόσιοι. **28** Εκ των ιῶν Ισάχαρ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οίκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν αριθμὸν των ονομάτων, από εἴκοσι ετῶν καὶ επάνω,

επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **29** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ισσάχαρ ἡσαν πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **30** Εκ των νιών Ζαβουλών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **31** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ζαβουλών ἡσαν πεντήκοντα επτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. **32** Εκ των νιών Ιωσήφ, εκ μεν των νιών Εφραΐμ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **33** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Εφραΐμ ἡσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **34** Εκ των νιών Μανασσή, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **35** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Μανασσή ἡσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. **36** Εκ των νιών Βενιαμίν, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **37** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Βενιαμίν ἡσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. **38** Εκ των νιών Δαν, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **39** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Δαν ἡσαν εξήκοντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. **40** Εκ των νιών Ασήρ, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **41** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Ασήρ ἡσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία και πεντακόσιοι. **42** Εκ των νιών Νεφθαλί, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τον αριθμόν των ονομάτων, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **43** οι απαριθμηθέντες εκ της φυλής Νεφθαλί ἡσαν πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. **44** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες, τους οποίους απηρίθμησεν ο Μωϋσής και ο Ααρών και οι ἄρχοντες του Ισραήλ, οι δώδεκα ἄνδρες ἔκαστος ἣτο κατά τον οίκον των πατέρων αυτού. **45** Και ἡσαν πάντες οι απαριθμηθέντες εκ των νιών Ισραήλ, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι μεταξύ του Ισραήλ να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **46** πάντες οι απαριθμηθέντες ἡσαν εξακόσιαι τρεις χιλιάδες και πεντακόσιοι πεντήκοντα. **47** Οι Λευΐται ὄμως, κατά την φυλήν των πατέρων αυτών, δεν απηρίθμηθσαν μεταξύ αυτών. **48** Διότι ο Κύριος εἶχε λαλήσει προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **49** Μόνον την φυλήν του Λευΐ μη απαριθμήσης καὶ το κεφάλιον αυτών μη λάβης μετά των νιών Ισραήλ· **50** αλλὰ δος εις τους Λευΐτας την επιστασίαν της σκηνῆς του μαρτυρίου και πάντων των σκευών αυτής και πάντων των ανικόντων εις αυτήν· ούτοι θέλουσι βαστάζει την σκηνήν και πάντα τα σκεύη αυτής, και ούτοι θέλουσι υπηρετεῖ εἰς αυτήν, και θέλουσι στρατοπεδέύει κύκλῳ της σκηνῆς. **51** Και ὅταν ἡ σκηνὴ μέλλῃ να σηκωθῇ, οι Λευΐται θέλουσι καταβιβάζει αυτήν· και ὅταν ἡ σκηνὴ πρέπῃ να στηθῇ, οι Λευΐται θέλουσι στήνει αυτήν· καὶ ὅστις ξένος πλησιάσῃ, αἱ θανατόνται.

52 Καὶ οἱ μὲν ιοὶ Ἰσραὴλ θέλουσι στρατοπεδεύει, ἔκαστος εν τῷ στρατοπέδῳ αὐτού, καὶ ἔκαστος πλησίον τῆς σημαίας αὐτού κατά τα στρατεύματα αυτών. **53** Οἱ δὲ Λευΐται θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλῳ τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου, διά να μη ἦναι οργή επί την συναγωγήν των ιιών Ἰσραὴλ· καὶ οἱ Λευΐται θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς της σκηνῆς του μαρτυρίου. **54** Καὶ ἔκαμον οἱ ιιοὶ Ἰσραὴλ κατά πάντα ὄσα προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν οὕτως ἔκαμον.

2 Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ααρὼν, λέγων, **2** Αἱ στρατοπεδεύωσιν οἱ ιιοὶ Ἰσραὴλ, ἔκαστος πλησίον τῆς σημαίας αὐτού, μετὰ του σημείου του οἴκου των πατέρων αυτῶν κύκλῳ τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου κατέναντι θέλουσι στρατοπεδεύει. **3** Καὶ οἱ μὲν πρὸς ανατόλας στρατοπεδεύοντες θέλουσιν εἰσθαι οἱ εἰ της σημαίας του στρατοπέδου Ιούδᾳ, κατά τα τάγματα αυτῶν καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Ιούδᾳ θέλει εἰσθαι Ναασών ο ιιός του Αμμιναδάβ· **4** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ εξακόσιοι. **5** Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν εἰσθαι η φυλὴ Ισάχαρ· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Ισάχαρ θέλει εἰσθαι Ναθαναὴλ ο ιιός του Σουάρ· **6** το στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **7** Ἐπειτα η φυλὴ Ζαθουλῶν· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Ζαθουλῶν θέλει εἰσθαι Ελιάβ ο ιιός του Χαιλῶν· **8** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν πεντήκοντα επτά χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **9** Πάντες οἱ απαριθμηθέντες εν τῷ στρατοπέδῳ Ιούδᾳ ήσαν εκατόν ογδοήκοντα εξ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι, κατά τα τάγματα αυτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι πρώτοι. **10** Πρὸς μεσημβρίαν δὲ θέλει εἰσθαι σημαία του στρατοπέδου Ρουβήν κατά τα τάγματα αυτῶν· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Ρουβήν θέλει εἰσθαι Ελισούρ ο ιιός του Σεδιούρ· **11** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν τεσσαράκοντα εξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. **12** Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν εἰσθαι η φυλὴ Συμέων· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Συμεών θέλει εἰσθαι Σελούμηήλ ο ιιός του Σουρισαδᾶ· **13** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν πεντήκοντα εννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. **14** Ἐπειτα η φυλὴ Γάδ· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Γαδ θέλει εἰσθαι Ελιασάφ ο ιιός του Δευούήλ· **15** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ εξακόσιοι πεντήκοντα. **16** Πάντες οἱ απαριθμηθέντες εν τῷ στρατοπέδῳ Ρουβήν ήσαν χιλιάδες εκατόν πεντήκοντα μία καὶ τετρακόσιοι πεντήκοντα, κατά τα τάγματα αυτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι δεύτεροι. **17** Ἐπειτα θέλει σηκόνεσθαι η σκηνὴ του μαρτυρίου, το στρατόπεδον των Λευΐτων εν τῷ μέσῳ των στρατοπέδων· καθὼς εστρατοπέδευσαν, οὕτω θέλουσι σηκόνεσθαι ἔκαστος εἰς την τάξιν αυτού πλησίον της σημαίας αυτῶν. **18** Πρὸς δυσμάς δε θέλει εἰσθαι η σημαία του στρατοπέδου του Εφραὶμ κατά τα τάγματα αυτῶν καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Εφραὶμ θέλει εἰσθαι Ελισαφάμ ο ιιός του Αμμιούδ· **19** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. **20** Καὶ πλησίον αυτού η φυλὴ Μανασῆ· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Μανασῆ θέλει εἰσθαι Γαμαλίη ο ιιός του Φεδασσούρ· **21** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι. **22** Ἐπειτα η φυλὴ Βενιαμίν· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Βενιαμίν θέλει εἰσθαι Αβειδάν ο ιιός του Γιδεωνί· **23** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **24** Πάντες οἱ απαριθμηθέντες του στρατοπέδου

Εφραϊμ ήσαν εκατόν οκτώ χιλιάδες καὶ εκατόν, κατά τα τάγματα αυτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι τρίτοι. **25** Πρὸς βορράν δε θέλει εἰσθαι η σημαία του στρατοπέδου Δαν, κατά τα τάγματα αυτῶν· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Δαν θέλει εἰσθαι Αχιέζερ ο ιιός του Αμμισάδα· **26** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν εξήκοντα δύο χιλιάδες καὶ επτακόσιοι. **27** Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν εἰσθαι η φυλὴ Ασῆρ· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Ασῆρ θέλει εἰσθαι Φαγαίη ο ιιός του Οχράν· **28** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία καὶ πεντακόσιοι. **29** Ἐπειτα η φυλὴ Νεφθαλί· καὶ οἱ ἄρχων των ιιών Νεφθαλί θέλει εἰσθαι Αχιρά ο ιιός του Αινάν· **30** το δε στράτευμα αυτού καὶ οἱ απαριθμηθέντες αυτῶν ήσαν πεντήκοντα τρεις χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **31** Πάντες οἱ απαριθμηθέντες του στρατοπέδου Δαν ήσαν εκατόν πεντήκοντα επτά χιλιάδες καὶ εξακόσιοι οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι ἐσχατοῖ κατά τας σημαίας αυτῶν. **32** Οὗτοι είναι οι απαριθμηθέντες εκ των ιιών Ισραὴλ κατά τους οίκους των πατέρων αυτῶν· πάντες οἱ απαριθμηθέντες εν τοις στρατοπέδοις κατά τα τάγματα αυτῶν ήσαν εξακόσια τρεις χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι πεντήκοντα. **33** Οἱ δὲ Λευΐται δεν συνηριθμήθησαν μεταξύ των ιιών Ισραὴλ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **34** Καὶ ἔκαμον οἱ ιιοὶ Ισραὴλ κατά πάντα ὄσα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν οὕτως εστρατοπέδευσαν κατά τας σημαίας αυτῶν καὶ οὕτως εσηκώθησαν ἔκαστος κατά τας συγγενείας αυτού, κατά τους οίκους των πατέρων αυτού.

3 Αύται δε είναι αἱ γενεαὶ τοῦ Ααρὼν καὶ τοῦ Μωϋσέως, την ημέραν καθ' οὓς ελάλησεν ο Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν επὶ τοῦ ὄρους Σινά. **2** Καὶ ταύτα είναι τα ονόματα των ιιών του Ααρὼν· Ναδάβ ο πρωτότοκος καὶ Αβιούδ, Ελεάζαρ καὶ Ιθάμαρ. **3** Ταύτα είναι τα ονόματα των ιιών του Ααρὼν, των iερέων των κεχρισμένων, οἵτινες καθιερώθησαν διά να iερατεύσωνται. **4** Απέθανε δε ο Ναδάβ καὶ ο Αβιούδ ενώπιον του Κυρίου, ενώ προσέφερον πυρ ἔκοντας ενώπιον του Κυρίου εν τη ερήμω Σινά, καὶ τέκνα δεν είχον· καὶ iεράτευσεν ο Ελεάζαρ καὶ ο Ιθάμαρ ενώπιον Ααρών του πατρός αυτῶν. **5** Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **6** Φέρε την φυλήν του Λευΐτων καὶ παράστησον αυτούς ἐμπροσθεῖς Ααρών του iερέως, διά να υπηρετώσων εἰς αυτόν. **7** Καὶ θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς αυτού καὶ τας φυλακάς πάσης της συναγωγῆς ἐμπροσθεῖν της σκηνῆς του μαρτυρίου, εκτελούντες τας υπηρεσίας της σκηνῆς. **8** Καὶ θέλουσι φυλάττει πάντα τα σκεύη της σκηνῆς του μαρτυρίου καὶ τας φυλακάς των ιιών Ισραὴλ, εκτελούντες τας υπηρεσίας της σκηνῆς. **9** Καὶ θέλεις δώσει τους Λευΐτας εἰς τὸν Ααρὼν καὶ εἰς τους ιιούς αυτού· οὗτοι είναι δεδομένοι δώρον εἰς αυτόν εκ των ιιών Ισραὴλ. **10** Τον δε Ααρὼν καὶ τους ιιούς αυτού θέλεις καταστήσει εἰς τον εκτελώσι τας της iερατείας αυτῶν· οἵτις δε ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατονεσθαι. **11** Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **12** Ιδού, εγώ έλαβον τους Λευΐτας εκ μέσου των ιιών Ισραὴλ, αντί παντός πρωτότοκου διανοίγοντος μήτραν εκ των ιιών Ισραὴλ· καὶ θέλουσιν εἰσθαι οι Λευΐται ειμού. **13** Διότι παν πρωτότοκον είναι εμού ἐπειδή καθ' ην ημέραν επτάταξα παν πρωτότοκον εν τη Αγίηπτο, ηγίασα εις εμαυτόν παν πρωτότοκον εν τω Ισραὴλ, από ανθρώπουν ἑως κτίνους· εμού θέλουσιν εἰσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **14** Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν τη ερήμω Σινά, λέγων, **15** Απαριθμησον τους ιιούς Λευΐτων κατά τους οίκους των πατέρων αυτῶν, κατά τας συγγενείας αυτῶν· παν αρσενικόν από ενός μηνός καὶ επάνω θέλεις απαριθμήσει

αυτούς. **16** Και απηρίθμησεν αυτούς ο Μωϋσής, κατά τον λόγον του Κυρίου, ως προσετάχθη. **17** Ἡσαν δε ούτοι οι υἱοί Λευΐ κατά τα ονόματα αυτών Γηρσόν, και Καάθ, και Μεραρί. **18** Και ταύτα ήσαν τα ονόματα των νιών Γηρσών, κατά τας συγγενείας αυτών Λιβνί, και Σεμεΐ. **19** Και οι υἱοί Καάθ, κατά τας συγγενείας αυτών, Αμράμ, και Ισαάρ, Χεβρών, και Οζίηλ. **20** Και οι υἱοί Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, Μααλί, και Μουσί. Αύται είναι αι συγγένειαι των Λευΐτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών. **21** Εκ του Γηρσών ἡτο η συγγένεια του Λιβνί, και η συγγένεια του Σεμεΐ αύται είναι αι συγγένειαι των Γηρσωνιτών. **22** Οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τον αριθμόν πάντων των αρσενικών από ενός μηνός και επάνω, οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν επτά χιλιάδες και πεντακόσιοι. **23** Αι συγγένειαι των Γηρσωνιτών θέλουσι στρατοπεδεύει όπισθεν της σκηνής προς δυσμάς. **24** Και ο ἄρχων του πατρικού οίκου των Γηρσωνιτών θέλει είσθαι Ελιασάφ ο υιός του Λαήλ. **25** Και η φυλακή των νιών Γηρσών εν τη σκηνή του μαρτυρίου θέλει είσθαι η σκηνή και η σκέπη το κάλυμμα αυτής και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, **26** και τα παραπέτασμα της αυλής και το καταπέτασμα της θύρας της αυλής, τα οποία είναι διά την σκηνήν και διά το θυσιαστήριον κύκλω, και τα σχοινία αυτής διά πάσας τας υπηρεσίας αυτών. **27** Και εκ του Καάθ ἡτο η συγγένεια των Αμραμιτών και η συγγένεια των Ισααριτών και η συγγένεια των Χεβρωνιτών και η συγγένεια των Οζίηλιτών αύται είναι αι συγγένειαι των Κααθιτών. **28** Πάντα τα αρσενικά, από ενός μηνός και επάνω ήσαν κατά τον αριθμόν οκτώ χιλιάδες και εξακόσιοι, οίτινες εφύλαττον τας φυλακάς του αγιαστηρίου. **29** Αι συγγένειαι των νιών Καάθ θέλουσι στρατοπεδεύει εις τα πλάγια της σκηνής προς μεσημβρίαν. **30** Και ο ἄρχων του πατρικού οίκου των συγγενειών των Κααθιτών θέλει είσθαι Ελιασάφ ο υιός του Οζίηλ. **31** Και η φυλακή αυτών θέλει είσθαι η κιβωτός, και η τράπεζα, και η λυχνία, και τα θυσιαστήρια, και τα σκεύη του αγιαστηρίου διά των οποίων λειτουργούσι, και το καταπέτασμα και πάντα τα προς υπηρεσίαν αυτών. **32** Και Ελεάζαρ ο υιός Ααρών του ιερέως θέλει είσθαι αρχηγός επί των αρχηγών των Λευΐτών, ἔχων την επιστασίαν των φυλαττόντων τας φυλακάς του αγιαστηρίου. **33** Εκ του Μεραρί ἡτο η συγγένεια των Μααλιτών και η συγγένεια των Μουσιτών, αύται είναι αι συγγένειαι του Μεραρί. **34** Και οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τον αριθμόν πάντων των αρσενικών από ενός μηνός και επάνω ήσαν εξ χιλιάδες και διακόσιοι. **35** Και ο ἄρχων του πατρικού οίκου των συγγενειών του Μεραρί ἡτο Σουρήλ ο υιός του Αβιχαϊλ· ούτοι θέλουσι στρατοπεδεύει εις τα πλάγια της σκηνής προς βορράν. **36** Και υπό την επιστασίαν της φυλακής των νιών Μεραρί θέλουσιν είσθαι αι σανίδες της σκηνής και οι μοχλοί αυτής και οι στύλοι αυτής και τα υποβάσια αυτής, και πάντα τα σκεύη αυτής, και πάντα τα προς υπηρεσίαν αυτής: **37** και οι στύλοι της αυλής κύκλω και τα υποβάσια αυτών και οι πάσσαλοι αυτών, και τα σχοινία αυτών. **38** Οι δε στρατοπεδεύοντες κατά πρόσωπον της σκηνής προς ανατολάς, κατέναντι της σκηνής του μαρτυρίου κατά ανατολάς, θέλουσιν είσθαι Μωϋσής και Ααρών και οι υἱοί αυτού, φυλάττοντες τας φυλακάς του αγιαστηρίου αντί των φυλακών των νιών Ισραήλ· και όστις ξένος πλησιάστη θέλει θανατόνεσθαι. **39** Πάντες οι απαριθμηθέντες των Λευΐτών, τους οποίους απηρίθμησεν ο Μωϋσής και ο Ααρών διά προσταγής του Κυρίου κατά τας συγγενείας αυτών, πάντα τα αρσενικά από ενός μηνός και επάνω, ήσαν είκοσι δύο χιλιάδες. **40** Και είπε

Κύριος προς τον Μωϋσήν, Απαρίθμησον πάντα τα πρωτότοκα αρσενικά των νιών Ισραήλ, από ενός μηνός και επάνω, και λάβε τον αριθμόν των ονομάτων αυτών. **41** Και θέλεις λάβει τους Λευΐτας διά εμέ, εγώ είμαι ο Κύριος αντί πάντων των πρωτοτόκων των νιών Ισραήλ· και τα κτήνη των Λευΐτών αντί πάντων των πρωτοτόκων των κτηνών των νιών Ισραήλ. **42** Και απηρίθμησεν ο Μωϋσής, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος, πάντα τα πρωτότοκα των νιών Ισραήλ. **43** Και πάντα τα πρωτότοκα αρσενικά απαριθμηθέντα κατ' όνομα από ενός μηνός και επάνω, κατά την απαριθμησην αυτών ήσαν είκοσι δύο χιλιάδες διακόσια εβδομήκοντα τρία. **44** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **45** Λάβε τους Λευΐτας αντί πάντων των πρωτοτόκων των νιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευΐτών αντί των κτηνών αυτών· και οι Λευΐται θέλουσιν είσθαι εμού. Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Και διά εξαγοράν των διακοσίων εβδομήκοντα τριών εκ των πρωτοτόκων των νιών Ισραήλ, οίτινες υπερβαίνουσι τον αριθμόν των Λευΐτών, **47** θέλεις λάβει ανά πέντε σίκλους κατά κεφαλήν, κατά τον σίκλον τον άγιον θέλεις λάβει αυτούς ο σίκλος είναι είκοσι γερά: **48** και θέλεις δώσει το αργύριον της εξαγοράς του περισσεύοντος αριθμού αυτών εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού. **49** Και έλαβεν ο Μωϋσής το αργύριον της εξαγοράς των υπερβαίνοντων τον αριθμόν των εξαγορασθέντων εις ανταλλαγήν των Λευΐτών **50** παρά των πρωτοτόκων των νιών Ισραήλ έλαβε το αργύριον, χιλίους τριακοσίους εξήκοντα πέντε σίκλους, κατά τον σίκλον τον άγιον **51** και έδωκεν ο Μωϋσής το αργύριον της εξαγοράς των υπερβαίνοντων εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν.

4 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Λάβε το κεφάλαιον των νιών Καάθ εκ μέσου των νιών Λευΐ, κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **3** το από τριάκοντα επτών και επάνω έως πεντήκοντα επτών, πάντων των εισερχομένων εις το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **4** Αύτη θέλει είσθαι η υπηρεσία των νιών Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου· τα άγια των αγίων. **5** Και όταν σηκόνται το στρατόπεδον, θέλουσιν έρχεσθαι ο Ααρών και οι υἱοί αυτού και θέλουσι καταβιβάσει το καλυπτήριον καταπέτασμα και θέλουσι σκεπάζει δι' αυτού την κιβωτόν του μαρτυρίου· **6** και θέλουσι βάλει επ' αυτήν κάλυμμα εκ δερμάτων θώρων και επάνωθεν θέλουσιν εφαπλώσει ίνφασμα όλον κυανούν και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλούς αυτής. **7** Και επί της τραπέζης της προθέσεως θέλουσιν εφαπλώσει ίνφασμα όλον κυανούν και θέλουσι βάλει επ' αυτήν τους δίσκους, και τα θυμιαματόδόχα, και τα λεκάνια, και τα σπονδέα, διά να σπένδωσιν και οι παντοτεοίνοι ἀρτοί θέλουσιν είσθαι επ' αυτής: **8** και θέλουσιν εφαπλώσει επ' αυτά ίνφασμα κόκκινον και τούτο θέλουσι σκεπάσει διά καλύμματος εκ δερμάτων θώρων και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλούς αυτής. **9** Και θέλουσι λάβει ίνφασμα κυανούν, και θέλουσι περισκεπάσει την λυχνίαν του φωτός, και τους λύχνους αυτής, και τα λυχνοψάλιδα αυτής, και τα υποθέματα αυτής, και πάντα τα ελαιοδόχα αγγεία αυτής, διά των οποίων εκτελούσι τας υπηρεσίας αυτής: **10** και θέλουσι θέσει αυτήν μετά πάντων των σκευών αυτής εντός καλύμματος εκ δερμάτων θώρων και θέλουσιν επιθέσει αυτήν επί τους μοχλούς. **11** Επι δε το θυσιαστήριον το χρυσούν θέλουσιν εφαπλώσει ίνφασμα κυανούν και τούτο θέλουσι σκεπάσει διά καλύμματος εκ δερμάτων θώρων και θέλουσι διαπεράσει

τους μοχλούς αυτού. **12** και θέλουσι λάβει πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας, διά των οποίων υπηρετούσιν εις τα ἄγια, και βάλει εἰς ὑφασμα κυανονί και θέλουσι σκεπάσει αυτά διά καλύμματος εκ δερμάτων θώρων και επιθέσει εἰς μοχλούς. **13** Και θέλουσι καθαρίσει το θυσιαστήριον από της στάκτης, και θέλουσι περισκεπάσει αυτό διά υφάσματος πορφυρού. **14** και θέλουσι βάλει επ' αυτό πάντα τα σκεύη αυτού, διά των οποίων εκτελούσι τας υπηρεσίας αυτού, τα θυμιατήρια, τας κρένγρας, και τα πτυάρια, και τας λεκάνας πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, και θέλουσιν εφαπλώσει επ' αυτό κάλυμμα εκ δερμάτων θώρων και διαπεράσει τους μοχλούς αυτού. **15** Και αφού τελειώσωσιν ο Ααρών και οι νιοί αυτού να περισκεπάζωσι τα ἄγια και πάντα τα σκεύη τα ἄγια, ὅταν μέλλῃ να σηκωθῇ το στρατόπεδον, τότε θέλουσι πλησιάσει οι νιοί του Καάθ διά να βαστάσωσιν αυτά· και δεν θέλουσιν εγγίσει τα ἄγια, διά να μη αποθάνωσι· ταύτα είναι τα ὄσα θέλουσι βαστάζει οι νιοί του Καάθ εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου. **16** Και η επιστασία του Ελεάζαρ νιού του Ααρών του ιερέως θέλει εἰσθαι το ἔλαιον του φωτός, και το ευώδες θυμίαμα, και η καθημερινή εξ αλφίτων προσφορά, και το ἔλαιον του χρίσματος, η επιστασία πάσης της σκηνῆς, και πάντων των εν αυτῇ, του αγιαστηρίου, και πάντων των σκευών αυτού. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρών, λέγων, **18** Μη εξολοθρεύσῃς την φυλήν των συγγενειῶν των Κααθιτῶν εκ μέσου των Λευīτῶν. **19** αλλά τούτο κάμετε εἰς αυτούς, διά να ζήσωσι και μη αποθάνωσι προσεγγίζοντες εἰς τα ἄγια των αγίων· ο Ααρών και οι νιοί αυτού ας εισέρχωνται και ας διορίζωσιν αυτούς ἔκαστον εἰς τὸ ἔργον αυτού και εἰς τὸ φορτίον αυτοῦ. **20** ας μη εισέρχωνται ὁμως να ἴδωσιν, ὅταν περισκεπάζωνται τα ἄγια, διά να μη αποθάνωσι. **21** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **22** Λάβε το κεφάλαιον και των νιών Γηρσών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών· **23** από τριάκοντα ετών και επάνω ἑως πεντήκοντα ετών θέλεις απαριθμήσει αυτούς, πάντας τους εισερχομένους εἰς το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου. **24** Αὕτη είναι η υπηρεσία των συγγενειῶν των Γηρσωνιτῶν, να υπηρετώσι και να βαστάζωσι. **25** Θέλουσι λοιπόν βαστάζει τα παραπετάσματα της σκηνῆς και την σκηνήν του μαρτυρίου, το κάλυμμα αυτῆς και το κάλυμμα το εκ δερμάτων θώρων το επάνωθεν αυτῆς και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου, **26** και τα παραπετάσματα της αυλῆς και το καταπέτασμα της θύρας της πύλης της αυλῆς, τα οποία είναι διά την σκηνήν, και διά το θυσιαστήριον κύκλω, και τα σχοινία αυτών και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας αυτών και πάντα τα χρησιμεύοντα εἰς αυτά ούτω θέλουσιν υπηρετεῖ. **27** Κατά προσταγήν του Ααρών και των νιών αυτού θέλουσι γίνεσθαι πάσαι αι υπηρεσίαι των νιών των Γηρσωνιτῶν, εἰς πάντα τα φορτία αυτών και εἰς πάσας τας υπηρεσίας αυτών· και σεις θέλετε διορίζει εἰς αυτούς πάντα ὄσα οφείλουσι να βαστάζωσιν. **28** Αὕτη είναι η υπηρεσία των συγγενειῶν των νιών των Γηρσωνιτῶν εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου· και η φυλακή αυτών θέλει εἰσθαι υπό την επιστασίαν του Ιθάμαρ νιού του Ααρών του ιερέως. **29** Θέλεις απαριθμήσει και τους νιούς του Μεραρί κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών· **30** από τριάκοντα ετών και επάνω ἑως πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι διά να υπηρετῶσιν υπηρεσίαν και να βαστάζωσι το φορτίον εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου. **48** οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν οκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι ογδοήκοντα. **49** Απηριθμήθσαν καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως, ἔκαστος κατά την υπηρεσίαν αυτού και κατά το φορτίον αυτού. Ούτως απηριθμήθησαν υπ' αυτού, καθώς είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν, ούτως έκαμον οι νιοί Ισραήλ και απέπεμψαν αυτούς ἔξω του στρατοπέδου· καθώς είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν, ούτως έκαμον οι νιοί Ισραήλ. **5** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Πρόσταξον τους νιούς Ισραήλ να αποπέμψωσιν από του στρατοπέδου πάντα λεπτόν και πάντα γονόρροιον και πάντα μεμολυσμένον διά νεκρόν· **3** αρσενικόν τε και θηλυκόν αποπέμψατε ἔξω του στρατοπέδου αποπέμψατε αυτούς, διά να μη μολύνωσι τα στρατόπεδα αυτών, εν μέσω των οποίων εγώ κατοικώ. **4** Και ἔκαμον ούτως οι νιοί Ισραήλ και απέπεμψαν αυτούς ἔξω του στρατοπέδου· καθώς είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν, ούτως έκαμον οι νιοί Ισραήλ. **5** Και ελάλησε Κύριος προς

σανίδες της σκηνῆς και οι μοχλοί αυτῆς και οι στύλοι αυτῆς, και τα υποβάσια αυτῶν και οι πάσσαλοι αυτῶν και τα σχοινία αυτῶν, μετά πάντων των σκευών αυτῶν και πάντα τα προς υπηρεσίαν αυτῶν και θέλετε διορίσει κατόνομα τα σκεύη τα οποία οφείλουσι να βαστάζωσιν. **33** Αὕτη είναι η υπηρεσία των συγγενειῶν των νιών Μεραρί, καθ' όλην την υπηρεσίαν αυτῶν εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, υπό την επιστασίαν του Ιθάμαρ νιού του Ααρών του ιερέως. **34** Ο Μωϋσῆς λοιπόν και ο Ααρών και οι ἀρχοντες της συναγαγής απηριθμησαν τους νιών των Κααθιτῶν κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **35** από τριάκοντα ετών και επάνω ἑως πεντήκοντα ετών, πάντας τους εισερχομένους εἰς το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου· **36** και οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν δύο χιλιάδες επτακόσιοι πεντήκοντα. **37** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειῶν των Κααθιτῶν, πάντες οι υπηρετούντες εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, τους οποίους απηριθμησαν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως. **38** Οι δε απαριθμηθέντες των νιών Γηρσών, πάντας τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **39** από τριάκοντα ετών και επάνω ἑως πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι εἰς το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, **40** οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, ήσαν δύο χιλιάδες εξακόσιοι τριάκοντα. **41** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειῶν των νιών Γηρσών, πάντες οι υπηρετούντες εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, τους οποίους απηριθμησαν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών κατά την προσταγήν του Κυρίου. **42** Οι δε απαριθμηθέντες των συγγενειῶν των νιών Μεραρί κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **43** από τριάκοντα ετών και επάνω ἑως πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι εἰς το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, **44** οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν τρεις χιλιάδες και διακόσιοι. **45** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειῶν των νιών Μεραρί, τους οποίους απηριθμησαν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών κατά την προσταγήν του Κυρίου. **46** Πάντες οι απαριθμηθέντες των Λευīτῶν, τους οποίους απηριθμησαν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών και οι ἀρχοντες του Ισραήλ, κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **47** από τριάκοντα ετών και επάνω ἑως πεντήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι διά να υπηρετῶσιν υπηρεσίαν και να βαστάζωσι το φορτίον εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, **48** οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν οκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι ογδοήκοντα. **49** Απηριθμήθησαν καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως, ἔκαστος κατά την υπηρεσίαν αυτού και κατά το φορτίον αυτού. Ούτως απηριθμήθησαν υπ' αυτού, καθώς είπεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν.

5 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Πρόσταξον τους νιούς Ισραήλ να αποπέμψωσιν από του στρατοπέδου πάντα λεπτόν και πάντα γονόρροιον και πάντα μεμολυσμένον διά νεκρόν· **3** αρσενικόν τε και θηλυκόν αποπέμψατε ἔξω του στρατοπέδου αποπέμψατε αυτούς, διά να μη μολύνωσι τα στρατόπεδα αυτών, εν μέσω των οποίων εγώ κατοικώ. **4** Και ἔκαμον ούτως οι νιοί Ισραήλ και απέπεμψαν αυτούς ἔξω του στρατοπέδου· καθώς είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν, ούτως έκαμον οι νιοί Ισραήλ. **5** Και ελάλησε Κύριος προς

τον Μωϋσήν, λέγων, **6** Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ, Ὄταν ανήρ ἡ γυνή κάμη τι εκ των αμαρτημάτων των ανθρωπίνων, πράττων παράβασιν εἰς τὸν Κύριον, καὶ αμαρτίσῃ τὴν ψυχήν εκείνη, **7** τότε θέλει εξομολογηθῆ τὴν αμαρτίαν αυτού, τὴν οποίαν ἐπράξει, καὶ θέλει αποδώσει τὸ αδίκημα αυτού μετά του κεφαλαίου τούτου καὶ εἰς αυτὸν θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον αυτού καὶ θέλει δώσει αυτὸν εἰς ὄντινα ηδικησεν. **8** Εάν δὲ ο ἀνθρωπὸς δεν ἔχῃ συγγενὴ διὰ να αποδοθῇ εἰς αυτὸν τὸ αδίκημα, ας αποδίδεται τὸ αδίκημα εἰς τὸν Κύριον πρὸς τὸν ιερέα, εκτός του κριού τῆς εξιλεώσεως, διὰ τοῦ οποίου θέλει γείνει εξιλεώσις περὶ αυτού. **9** Καὶ πάσα υψουμένη προσφορά εκ πάντων τῶν ηγιασμένων πραγμάτων των υἱῶν Ισραήλ, τὴν οποίαν προσφέρουσιν εἰς τὸν ιερέα, θέλει εἰσθαι αυτού. **10** Αυτού λοιπὸν θέλουσιν είσθαι τὰ αγιαζόμενα παντός ανθρώπου, τι ἔκαστος δίδη εἰς τὸν ιερέα, θέλει εἰσθαι αυτού. **11** Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσήν, λέγων, **12** Λάλησον πρὸς τους υιούς Ισραήλ καὶ ειπέ πρὸς αυτούς, Εάν ανθρώπου τινός η γυνὴ παραδοριμήτη καὶ αμαρτίσῃ εναντίον αυτού, **13** καὶ συγκοιμήθῃ τὶς μετ' αὐτῆς, καὶ λανθάσῃ τους οφθαλμούς του ανδρός αὐτῆς καὶ κρυψθῇ, καὶ αυτὴ μολυνθῇ καὶ μάρτυς δεν υπάρχῃ κατ' αὐτῆς καὶ δεν πιασθῇ, **14** καὶ επέλθῃ εἰς αυτὸν πνεύμα ζηλοτυπίας καὶ ζηλοτυπήσῃ τὴν γυναίκα αυτού καὶ αυτῇ ἡνὶ μεμολυσμένῃ ἡ εάν επέλθῃ εἰς αυτὸν τὸ πνεύμα τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ζηλοτυπήσῃ τὴν γυναίκα αυτού καὶ αυτῇ δεν ἡνὶ μεμολυσμένῃ: **15** τότε θέλει φέρει ο ἀνθρωπὸς τὴν γυναίκα αυτού πρὸς τὸν ιερέα καὶ θέλει προσφέρει τὸ δώρον αὐτῆς υπέρ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ εφά διευρυνόν κριθινον-έλαιον ὄντας δεν θέλει επιχύνει επὶ αὐτό, ουδέ λιβάνιον θέλει επιθέσει επὶ αὐτό διότι είναι προσφορά ζηλοτυπίας, προσφορά ενθυμήσεως, φέρουσα εἰς ενθύμησιν ανομίαν. **16** Καὶ θέλει πλησιάσει αὐτήν ο ιερεὺς καὶ στήσει αὐτήν ενώπιον του Κυρίου: **17** Ἐπειτα θέλει λάβει ο ιερεὺς ὑδωρ ἄγιον εἰς αγγείον πήλινον: καὶ από του χώματος, το οποίον είναι επί του εδάφους τῆς σκηνῆς, θέλει λάβει ο ιερεὺς καὶ βάλει εἰς τὸ ὄντωρ. **18** Καὶ θέλει στήσει ο ιερεὺς τὴν γυναίκα ενώπιον του Κυρίου καὶ θέλει αποκαλύψει τὴν κεφαλήν της γυναικός, καὶ θέλει βάλει εἰς ταῖς χειραῖς αὐτῆς τὴν προσφοράν της ενθυμήσεως, τὴν προσφοράν της ζηλοτυπίας: εν δὲ τῇ χειρὶ του ιερέως θέλει είσθαι το ὄντωρ το πικρόν, το οποίον φέρει τὴν κατάραν: **19** Καὶ θέλει ορκίσει αὐτὸν ο ιερεὺς καὶ θέλει ειπεῖ πρὸς τὴν γυναίκα, Εάν δεν εκοιμήθῃ τὶς μετά σου καὶ εάν δεν παρεδρόμησας διὰ να μολυνθής, δεχομένη ἄλλον αντί του ανδρός σου, ας ἡσαὶ αβλαβής από τούτον τούτου το πικρόν, το οποίον φέρει τὴν κατάραν: **20** εάν δικαίως παρεδρόμησας, δεχομένη ἄλλον αντί του ανδρός σου, καὶ εμολύνθης καὶ εκοιμήθῃ τὶς μετά σου εκτός του ανδρός σου, **21** τότε ο ιερεὺς θέλει ορκίσει τὴν γυναίκα μεθ' ὄρκου κατάρας, καὶ θέλει ειπεῖ ο ιερεὺς πρὸς τὴν γυναίκα, Ο Κύριος να σε καταστήσῃ κατάραν καὶ ὄρκον μεταξύ του λαού σου, κάμων ων Κύριος να σαπή ο μηρός σου καὶ να πρησθῇ η κοιλία σου: **22** καὶ τὸ ὄντωρ τούτο, το οποίον φέρει τὴν κατάραν, θέλει εισέλθει εἰς τα εντόσθια σου, διὰ να κάμη να πρησθῇ η κοιλία σου καὶ να σαπή ο μηρός σου. Καὶ θέλει ειπεῖ η γυνὴ, Αμήν, αμήν: **23** Ἐπειτα θέλει γράψει ο ιερεὺς ταῖς κατάρας ταύτας εν βιβλίῳ καὶ θέλει εξαλείψει αυτάς διὰ του ὄντας του πικρού: **24** καὶ θέλει ποτίσει τὴν γυναίκα το ὄντωρ το πικρόν, το οποίον φέρει τὴν κατάραν καὶ το ὄντωρ, το φέρον την κατάραν, θέλει εισέλθει εἰς αυτήν διὰ πικρίαν: **25** Καὶ θέλει λάβει ο ιερεὺς εκ της χειρός της γυναικός την προσφοράν της ζηλοτυπίας καὶ θέλει κινήσει την προσφοράν ενώπιον του

Κυρίου καὶ θέλει προσφέρει αυτήν εἰς το θυσιαστήριον: **26** καὶ θέλει δράξει ο ιερεὺς από της προσφοράς το μνημόσυνον αυτῆς καὶ θέλει καύσει επὶ το θυσιαστήριον, καὶ μετά ταύτα θέλει ποτίσει την γυναίκα το ὄντωρ: **27** Καὶ αφού ποτίσει αυτήν το ὄντωρ τότε θέλει συμβῇ ὥστε, αν ἡνὶ μεμολυσμένη καὶ ηδίκησε τον ἄνδρα αυτῆς, θέλει εισέλθει εἰς αυτήν το ὄντωρ, το φέρον την κατάραν, διὰ πικρίαν, καὶ η κοιλία αυτῆς θέλει πρησθῇ καὶ ο μηρός αυτῆς θέλει σαπή καὶ θέλει είσθαι η γυνὴ κατάρα εν μέσῳ του λαού αυτῆς: **28** Εάν δικαίως δεν ἡνὶ μεμολυσμένη η γυνὴ αλλά καθαρά, τότε θέλει μείνει αβλαβής, καὶ θέλει συλλάβει σπέρμα. **29** Ούτος είναι ο νόμος της ζηλοτυπίας, όταν γυνὴ τις παραδρομήση, δεχομένη ἄλλον αντί του ανδρός αυτῆς καὶ μολυνθή: **30** ή όταν ἐλθῃ το πνεύμα της ζηλοτυπίας εἰς ἄνδρα τινά και ζηλοτυπήσῃ την γυναίκα αυτού και στήσῃ την γυναίκα αυτού ενώπιον του Κυρίου, και ο ιερεὺς κάμη εις αυτήν κατά πάντα τον νόμον τούτον: **31** Τότε ο μεν ανήρ θέλει είσθαι αθώος από της ανομίας, η δε γυνὴ εκείνη θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής.

6 Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον πρὸς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ πρὸς αυτούς, Όταν ανήρ ή γυνὴ ευχηθή ευχήν Ναζηραίου, διά να αφιερωθῇ εἰς τὸν Κύριον, **3** θέλει εγκρατεύεσθαι από οίνου και από σίκερα και δεν θέλει πίει ὄξος από οίνου ή ὄξος από σίκερα ούτε θέλει πίει ό, τι είναι κατεσκευασμένον από σταφυλής ούτε θέλει φάγει σταφυλήν πρόσφατον ουδέ σταφίδας. **4** Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει φάγει σταφυλήν πρόσφατον ουδέ σταφίδας. **5** Πάσας τας ημέρας της ευχῆς της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει περάσει ξυράφιον επὶ της κεφαλής αυτού, εωσού πληρωθώσιν αι ημέραι, τας οποίας ευχήθη εἰς τὸν Κύριον: ἀγίος θέλει είσθαι, αφίνων τας τρίχας της κόμης της κεφαλής αυτού να αυξάνωσι. **6** Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού εις τὸν Κύριον δεν θέλει ειοέλθει εἰς τεθενώτα. **7** Δεν θέλει μολυνθή διά τον πατέρα αυτού ή διά την μητέρα αυτού, διά τον αδελφόν αυτού ή διά την αδελφήν αυτού, δταν αποθάνωσιν επειδή η προς τον Θεόν αφιέρωσις αυτού είναι επὶ της κεφαλής αυτού: **8** Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού είναι ἀγίος εις τὸν Κύριον. **9** Και εάν τις αποθάνῃ εξαίφνης πλησίον αυτού και μολυνθή η κεφαλή της αφιερώσεως αυτού, τότε θέλει ξυρίσει την κεφαλήν αυτού ει τη ημέρα του καθαρισμού αυτού ει την εβδόμην ημέραν θέλει ξυρίσει αυτήν. **10** Την δε ογδόνην ημέραν θέλει φέρει δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου: **11** και ο ιερεὺς θέλει προσφέρει την μίαν εις προσφοράν περι αμαρτίας, την δε ἄλλην εις ολοκαύτωμα: και θέλει κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού διά την περι τον νεκρόν αμαρτίαν αυτού και θέλει αγιάσει την κεφαλήν αυτού ει τη ημέρα. **12** Και θέλει αφιερώσει εις τὸν Κύριον τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού, και θέλει φέρει αρνίον ενιαύσιον διά προσφοράν περι ανομίας: αι δε ημέραι αι παρελθούσαι δεν θέλουσι λογισθή, διότι ειολόνθη η αφιερώσις αυτού. **13** Ούτος δε είναι ο νόμος του Ναζηραίου αφού πληρωθώσιν αι ημέραι της αφιερώσεως αυτού: θέλει φερθή ει τη θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου, **14** και θέλει προσφέρει το δώρον αυτού εις τὸν Κύριον, ει αρνίον ενιαύσιον αμαρτίαν εις ολοκαύτωμα και ει θηλυκόν ενιαύσιον αμαρτίαν εις προσφοράν περι αμαρτίας και ένα κριόν αμαρτίαν εις προσφοράν ειρηνικήν, **15** και κάνιστρον ἀρτών αζύμων ει σεμιδάλεως εζημωμένης μετά ελαίου, και λάγανα αζύμα κεχρισμένα μετά ελαίου και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών

και την σπονδήν αυτών. **16** Καὶ οἱ ἵερες θέλει προσφέρει αυτά ενώπιον του Κυρίου καὶ θέλει κάμει την περὶ αμαρτίας προσφοράν αυτού καὶ τὸ ολοκαύτωμα αυτού. **17** Καὶ θέλει προσφέρει τὸν κριόν εἰς θυσίαν ειρηνικήν πρὸς τὸν Κύριον μετὰ του κανίστρου των ἀζύμων θέλει προσφέρει ἐτί οἱ ἵερες τὴν εξ αλφίτων προσφοράν αυτού καὶ τὴν σπονδήν αυτού. **18** Καὶ οἱ Ναζηραῖοι θέλει ξυρισθῆ τὴν κεφαλήν τῆς αφιερώσεως αυτού εἰς τὸν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου, καὶ θέλει λάβει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς αφιερώσεως αυτοῦ καὶ επιθέσει επὶ τὸν πυρός του υποκάτω τῆς ειρηνικῆς θυσίας. **19** Καὶ οἱ ἵερες θέλει λάβει τὸν ευημένον ὡμὸν του κριού καὶ ἔνα ἄρτον ἀζύμων εκ του κανίστρου, καὶ εν λάγανον ἀζύμων καὶ θέλει επιθέσει αυτά επὶ τὰς χειράς του Ναζηραίου, αφού ξυρισθή τὰς τρίχας τῆς αφιερώσεως αυτού. **20** Καὶ θέλει κινήσει αυτά οἱ ἵερες εἰς κινητήν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου· τούτο εἶναι ἄγιον εἰς τὸν ιερέα, μετά του στήθους τῆς κινητῆς προσφοράς καὶ μετά του ὡμού της ψυχουμένης προσφοράς καὶ μετά ταύτα δύναται να πίῃ οίνον ο Ναζηραῖος. **21** Του Ναζηραίου, ὅστις ἔκαμεν ευχήν, ούτος είναι ο νόμος του δώρου αυτού εἰς τὸν Κύριον διά την αφιέρωσιν αυτού, εκτός του δέ, τι ήθελε προσφέρει εκουσίως συμφώνως με την ευχήν, την οποίαν ευχήθη, ούτω θέλει κάμει κατά τον νόμον τῆς αφιερώσεως αυτοῦ. **22** Καὶ ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **23** Λάλησον πρὸς τὸν Ααρὼν καὶ πρὸς τοὺς νιούς αυτοῦ, λέγων, Οὕτω θέλετε ευλογεῖ τοὺς νιούς Ισραὴλ, λέγοντες πρὸς αυτούς **24** Ο Κύριος να σε ευλογήσῃ καὶ να σε φυλάξῃ **25** Ο Κύριος να επιλάμψῃ τὸ πρόσωπον αυτού επὶ σε καὶ να σε ελεήσῃ **26** Ο Κύριος να υψώσῃ τὸ πρόσωπον αυτού επὶ σε καὶ να σοι δώσῃ ειρήνην **27** Καὶ θέλουσιν επιθέσει τὸ δόνομά μου επὶ τοὺς νιούς Ισραὴλ· καὶ εγὼ θέλω ευλογήσει αυτούς.

7 Καὶ τὴν ημέραν, καθ^ην οἱ Μωϋσῆς ετελείωσε να στήνη την σκηνήν και ἔχρισεν αυτήν και ηγίασεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού και ἔχρισεν αυτά και ηγίασεν αυτά: 2 τότε οἱ ἀρχοντες του Ισραΐλ, οι αρχηγοί των οίκων των πατέρων αυτών οίτινες ήσαν οι ἀρχοντες των φυλών, οι επιστατήσαντες εἰς την απαριθμησιν, ἔκαμπν προσφοράν: 3 καὶ ἐφέραν τα δώρα αυτών ενώπιον του Κυρίου, εξ αμάξας σκεπαστάς και δώδεκα βόας, μίαν ἀμάξαν ανά δύο ἀρχοντες και ἑναν βουν ἑκάστος, και ἐφέραν αυτά ἐμπροσθεν της σκηνῆς. 4 Καὶ εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, 5 Λάβε ταύτα παρ^η αυτών, και θέλουσιν εἰσθαι διά τα ἔργα της υπηρεσίας της σκηνῆς του μαρτυρίουν και θέλεις δώσει αυτά εἰς τους Λευΐτας, εἰς ἑκαστὸν κατὰ την υπηρεσίαν αυτού. 6 Καὶ ἐλαβεν ο Μωϋσῆς τας αμάξας και τους βόας και ἐδωκεν αυτά εἰς τους Λευΐτας. 7 Τας δύο αμάξας και τους τέσσαρας βόας ἐδώκεν εἰς τους υιούς Γηρσών, κατά την υπηρεσίαν αυτών. 8 Και τας τέσσαρας αμάξας και τους οκτώ βόας ἐδώκεν εἰς τους υιούς Μεραρί· κατά την υπηρεσίαν αυτών, υπὸ την χείρα του Ιθάμαρ υιού του Ααρών του ιερέως. 9 Εἰς δε τους υιούς Καάθ δεν ἐδώκει διότι η εν τω αγιαστηρίῳ υπηρεσία αυτών ήτο να βαστάζωσιν επ^η ὥμων. 10 Και προσέφεραν οι ἀρχοντες διά τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου καθ^ην ημέραν εχρισθη, και προσέφεραν οι ἀρχοντες τα δώρα αυτών ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου. 11 Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Εἰς ἀρχάν καθ^ην ημέραν, θέλουσι προσφέρει τα δώρα αυτών διά τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου. 12 Και ο προσφέρων το δώρον αυτού την πρώτην ημέραν ήτο Ναασσών ο υιός του Αμμιναδάβ, εκ της φυλής Ιούδα: 13 και το δώρον αυτού ήτο εἰς αγονυούσις δίκος, βάρους εκατόν τοιάκοντα σίκλων: λεκάνιον

εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίουν, διά προσφοράν εξ αλφίτων **14** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **15** εις μόσχος εικ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **16** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **17** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ναασσών, υιού του Αμμιναδάβ. **18** Την δευτέραν ημέραν προσέφερεν ο Ναθαναήλ ο υιός του Σουάρ, ο ἀρχών της φυλής Ισσάχαρ **19** και προσέφερε το δώρον αυτού ένα δίσκον αργυρούν βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίουν, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **20** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **21** εις μόσχος εικ βοών, ένα κριόν, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **22** τράγον εξ αιγών ένα, εις προσφοράν περί αμαρτίας: **23** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ναθαναήλ, υιού του Σουάρ. **24** Την τρίτην ημέραν προσέφερεν ο ἀρχῶν των ιών Ζαβουλών, Ελιάβ ο υιός του Χαιλών: **25** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίουν, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **26** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **27** εις μόσχος εικ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **28** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **29** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιάβ, υιού του Χαιλών. **30** Την τετάρτην ημέραν προσέφερεν Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ, ο ἀρχῶν των ιών Ρουψήν. **31** Το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίουν, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **32** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **33** εις μόσχος εικ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **34** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **35** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελισούρ, υιού του Σεδιούρ. **36** Την πέμπτην ημέραν προσέφερεν ο ἀρχῶν των ιών Σιμεών, Σελουμιήλ ο υιός του Σουρισαδᾶ: **37** το δώρον αυτού ήτο εις δίσκος αργυρούς βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίουν, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **38** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **39** εις μόσχος εικ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **40** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **41** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Σελουμιήλ, υιού του Σουρισαδᾶ. **42** Την έκτην ημέραν προσέφερεν ο ἀρχῶν των ιών Γαδ, Ελιασάρ ο υιός του Δεουνήλ: **43** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίουν, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **44** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων. πλήρης θυμιάματος: **45** εις μόσχος εικ

βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **46** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **47** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριό πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιασάφ, υιού του Δεουνήλ: **48** Την εβδόμηνη νημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των ιιών Εφραΐτην, Ελισαφάμα ο υιός του Αμμιούδ: **49** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **50** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **51** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **52** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **53** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριό πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελισαφάμα, υιού του Αμμιούδ: **54** Την ογδόην νημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των ιιών Μανασσήν, Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσούρ: **55** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **56** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **57** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **58** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **59** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριό πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Γαμαλιήλ, υιού του Φεδασσούρ: **60** Την εννάτην νημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των ιιών Βενιαμίν, Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί: **61** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **62** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **63** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **64** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **65** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριό πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αβειδάν υιού του Γιδεωνί: **66** Την δεκάτην νημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των ιιών Δαν, Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδᾶ: **67** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **68** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **69** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **70** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **71** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριό πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αχιέζερ, υιού του Αμμισαδᾶ: **72** Την ενδεκάτην νημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των ιιών Αστήρ, Φαγαιήλ ο υιός του Οχράν: **73** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **74** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **75** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **76** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **77** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριό πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Φαγαιήλ, υιού του

Οχράν. **78** Την δωδεκάτην ημέραν προσέφερεν ο ἄρχων των ιιών Νεφθαλί, Αχιρά ο υιός του Αινάν: **79** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων· κατά τον σίκλον τον ἄγιον· αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων: **80** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος: **81** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα: **82** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **83** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριό πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε· τούτο ήτο το δώρον του Αχιρά, υιού του Αινάν. **84** Ούτος ήτο ο εγκανιασμός του θυσιαστηρίου, την ημέραν καθ' ην εχρίσθη υπό των αρχόντων του Ισραήλ· δίσκοι αργυροί δώδεκα, λεκάνια αργυρά δώδεκα, θυμιαματοδόχοι χρυσοί δώδεκα: **85** εκατόν τριάκοντα σίκλων ήτο έκαστος δίσκος αργυρούς, και εβδομήκοντα σίκλων έκαστον λεκάνιον· ἀπαν το αργύριον των σκευών, δύο χιλιάδων και τετρακοσίων σίκλων, κατά τον σίκλον τον ἄγιον: **86** θυμιαματοδόχοι χρυσοί δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος, από δέκα σίκλων ο θυμιαματοδόχος κατά τον σίκλον τον ἄγιον· ἀπαν το χρυσίον των θυμιαματοδόχων εκατόν είκοσι σίκλων. **87** Πάντες οι βρές διά ολοκαύτωμα ήσαν μόσχοι δώδεκα, οι κριοί δώδεκα, τα αρνία τα ενιαύσια δώδεκα μετά των εξ αλφίτων προσφορών αυτών· και οι τράγοι εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, δώδεκα. **88** Και πάντες οι βρές διά θυσίαν ειρηνικήν ήσαν μόσχοι εικοσιτέσσαρες, οι κριοί εξήκοντα, οι τράγοι εξήκοντα, τα αρνία τα ενιαύσια εξήκοντα. Ούτος ήτο ο εγκανιασμός του θυσιαστηρίου, αφού εχρίσθη. **89** Και ότε εισήλθεν ο Μωϋσής εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λαλήσῃ μετά του Κυρίου, τότε ήκουσε την φωνήν του λαλούντος προς αυτό, ἀνώθεν του ίλαστηρίου, το οποίον ήτο επί της κιβωτού του μαρτυρίου ανά μέσον των δύο χερούβεμί και ελάλει προς αυτόν.

8 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τον Ααρών, και ειπέ προς αυτόν, Όταν ανάψῃ τους λύχνους, οι επτά λύχνοι θέλουσι φωτίζει κατά πρόσωπον της λυχνίας. **3** Και ο Ααρών έκαψεν ούτως ήνωφε κατά πρόσωπον της λυχνίας τους λύχνους αυτής, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **4** Αύτη δε ήτο η κατασκευή της λυχνίας από χρυσίου σφυρηλάτους· και ο κορμός αυτής και τα ἀνθη αυτής, ήτο όλη σφυρηλάτος· κατά το σχέδιον, το οποίον ἐδείξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαψε την λυχνίαν. **5** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **6** Λάρε τους Λευΐτας εκ μέσου των ιιών Ισραήλ και καθάρισον αυτούς· **7** Και ούτω θέλεις κάμει εις αυτούς διά τον καθαρισμόν αυτών· ράντισον επ' αυτούς υδρωκαθαρισμού και ας περάσωσι ξυράφιον δι' όλουν του σώματος αυτών και ας πλύνωσι τα ενδύματα αυτών και ας καθαρισθώσιν. **8** Ἐπειτα ας λάβησιν ἔνα μόσχον εκ βοών μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού από σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου, και ἔνα ἄλλον μόσχον εκ βοών θέλεις λάβει εις προσφοράν περί αμαρτίας. **9** Και θέλεις φέρει τους Λευΐτας έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου και θέλεις συνάξει όλην την συναγωγήν των ιιών Ισραήλ· **10** και θέλεις φέρει τους Λευΐτας έμπροσθεν του Κυρίου, και θέλουσιν επιθέσει οι ιιοί Ισραήλ τας χείρας αυτών επί τους Λευΐτας. **11** και ο Ααρών θέλει προσφέρει τους Λευΐτας ενώπιον του Κυρίου προσφοράν παρά των ιιών Ισραήλ, διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν του Κυρίου. **12** Και οι Λευΐτας θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί τας κεφαλάς των μόσχων, και θέλεις προσφέρει τον ἔνα περί αμαρτίας και τον ἄλλον δι' ολοκαύτωμα εις τον Κύριον·

διά να κάμης εξιλέωσιν υπέρ των Λευίτων. **13** Και θέλεις στήσει τους Λευίτας ἐμπροσθεν του Ααρών και ἐμπροσθεν των νιών αυτού· και θέλεις προσφέρει αυτούς προσφοράν εἰς τὸν Κύριον. **14** Ούτω θέλεις αποχωρίσει τους Λευίτας εκ μέσου των νιών Ισραήλ, και οι Λευίτας θέλουσιν εἰσθαι εμού. **15** Και μετά ταύτα θέλουσιν εἰσέλθει οι Λευίτας διά να υπηρετώσι την σκηνήν του μαρτυρίου· και θέλεις καθαρίσει αυτούς και θέλεις προσφέρει αυτούς προσφοράν. **16** Διότι ούτοι εἶναι δεδομένοι δώρον εἰς εμὲ εκ μέσου των νιών Ισραήλ· αντί των διανοιγόντων πάσαν μήτραν, πάντων των πρωτοτόκων των νιών Ισραήλ ἐλαβον αυτούς εἰς εμαυτόν. **17** Διότι πάντα τα πρωτότοκα των νιών Ισραήλ είναι εμού, από ανθρώπου ἔως κτίνους· καθ' ην ημέραν επάταξα πάντα τα πρωτότοκα εν τῇ γῇ τῆς Αιγύπτου, ηγίασα αυτούς εἰς εμαυτόν· **18** και ἐλαβον τους Λευίτας αντί πάντων των πρωτοτόκων των νιών Ισραήλ. **19** Και ἔδωκα τους Λευίτας δώρον εἰς τὸν Ααρών και εἰς τους νιών αυτού, εκ μέσου των νιών Ισραήλ, διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν των νιών Ισραήλ εν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, και διά να κάμνωσιν εξιλέωσιν υπέρ των νιών Ισραήλ· διά να μη ἡναι πληγὴ επὶ τους νιών Ισραήλ, εάν πλησίασων οι νιοί Ισραήλ εἰς τὰ ἄγια. **20** Και ἔκαμον ο Μωϋσῆς και ο Ααρὼν και πάσα η συναγωγὴ των νιών Ισραήλ εἰς τους Λευίτας, κατά πάντα ὥστα προσέστατε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τῶν Λευίτων· ούτως ἔκαμον εἰς αυτούς οι νιοί Ισραήλ. **21** Και εκαθαρίσθησαν οι Λευίται και ἐπλυναν τα ἱμάτια αυτῶν και προσέφερεν αυτούς ο Ααρὼν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου, και ο Ααρὼν ἔκαμεν υπέρ αυτῶν εξιλέωσιν διά να καθαρίσῃ αυτούς. **22** Και μετά ταύτα εισήλθον οι Λευίται διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν αυτῶν εν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου ἐμπροσθεν του Ααρών και ἐμπροσθεν των νιών αυτού· καθὼς προσέσταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τῶν Λευίτων, ούτως ἔκαμον εἰς αυτούς. **23** Και ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **24** Τούτο εἶναι τὸ περὶ τῶν Λευίτων ἀπὸ εικοσιπέντε ετῶν και ἐπάνω θέλουσιν εἰσέρχεσθαι να εκτελώσι τὴν υπηρεσίαν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου· **25** και απὸ πεντήκοντα ετῶν θέλουσιν παύεσθαι του να εκτελώσι τὴν υπηρεσίαν και δεν θέλουσιν υπηρετεῖ πλέον· **26** αλλὰ θέλουσιν υπουργεῖ εἰς τους ἀδελφούς αυτῶν εν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, διά να φυλάττωσι τὰς φυλακάς υπηρεσίαν ὅμως δεν θέλουσι κάμνει. Ούτω θέλεις κάμει εἰς τους Λευίτας ως πρὸς τὰς φυλακάς αυτῶν.

9 Και ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εν τῇ ερήμῳ Σινά, τὸν πρώτον μήνα του δευτέρου ἑτούς αφού εξῆλθον εκ γῆς Αιγύπτου, λέγων, **2** Ας κάμνωσιν οι νιοί Ισραήλ το πάσχα εν τῷ καιρῷ αυτού· **3** την δεκάτην τετάρτην ημέραν τούτου του μηνὸς πρὸς εσπέραν θέλετε κάμει αυτό, κατά τὸν καιρὸν αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα αυτού και κατά πάσας τὰς τελετὰς αυτού θέλετε κάμει αυτό. **4** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς πρὸς τους νιών Ισραήλ διά να κάμωσι το πάσχα. **5** Και ἔκαμον το πάσχα τὴν δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνὸς πρὸς εσπέραν εν τῇ ερήμῳ Σινά· κατά πάντα ὥστα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, ούτως ἔκαμον οι νιοί Ισραήλ. **6** Και ευρίσκοντα τίνες, οἵτινες ἡσαν ακάθαρτοι απὸ νεκροῦ σώματος ανθρώπου και δεν ἤδοναντο να κάμωσι το πάσχα εκείνην τὴν ημέραν· και ἦλθον ἐμπροσθεν του Μωϋσέως και ἐμπροσθεν του Ααρών τὴν ημέραν εκείνην. **7** Και εἴπον οἱ ἀνδρες εκείνοι πρὸς αυτόν, Ήμεις εἰμεθα ακάθαρτοι απὸ νεκροῦ σώματος ανθρώπου· διά τι εμποδίζομεθα να προσφέρωμεν τὸ δώρον του Κυρίου εν τῷ καιρῷ αυτού μεταξὺ των νιών Ισραήλ; **8** Και εἴπε πρὸς αυτούς ο Μωϋσῆς, Στήτε αυτού και θέλω ακούσει τι θέλει

προστάξει ο Κύριος διά σας. **9** Και ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **10** Ειπέ πρὸς τους νιών Ισραήλ λέγων, Εάν τις ἀνθρωπὸς εξ ὑμῶν ἡ εἰς τῶν γενεῶν υμῶν γενίν ακάθαρτος απὸ νεκροῦ σώματος, ή ἡναι εἰς οδόν μακράν, θέλει κάμει το πάσχα εἰς τὸν Κύριον· **11** την δεκάτην του δευτέρου μηνὸς πρὸς εσπέραν θέλουσι κάμει αυτό και μετά αζύμων και πικραλίδων θέλουσι φάγει αυτό. **12** Δεν θέλουσιν αφήσει εἰς αυτού μέχρι πρωΐας οὐδὲ θέλουσι συντρίψει οστούν εξ αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα του πάσχα θέλουσι κάμει αυτό. **13** Και ο ἀνθρωπὸς δότις καθαρός αν, και μη ευρισκόμενος εἰς οδόν, λείψῃ από του να κάμη το πάσχα, θέλει εξολοθρευθή η ψυχὴ εκείνη εκ του λαού αυτῆς επειδή δεν προσέφερε τὸ δώρον του Κυρίου εν τῷ καιρῷ αυτού, ο ἀνθρωπὸς εκείνος θέλει βαστάσει την αμαρτίαν αυτού. **14** Εάν δε παροικὴ ζένος μεταξύ σας και κάμη το πάσχα εἰς τὸν Κύριον κατά τα νόμιμα του πάσχα και κατά τὰς τελετὰς αυτού, ούτω θέλει κάμει αυτό· τον αυτὸν νόμον θέλετε ἔχει και διά τὸν ξένον και διά τὸν αυτόχθονα. **15** Και την ημέραν καθ' ην εστίθη η σκηνὴ, εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν, τὸν οίκον του μαρτυρίου· και απὸ εσπέρας ἔως πρωΐ ἦτο επὶ τῆς σκηνῆς πύρος. **16** Ούτως εγίνετο πάντοτε· η νεφέλη εκάλυπτεν αυτήν την ημέραν και είδος πυρός την νύκτα. **17** Και ὅτε ανέβαινεν η νεφέλη από τῆς σκηνῆς, τότε εσηκόνοντο οι νιοί Ισραήλ· και εν τῷ πόπῳ, ὅπου ἴστατο η νεφέλη, εκεὶ εστρατοπέδευνον οι νιοί Ισραήλ. **18** Κατά την προσταγὴν του Κυρίου εσηκόνοντο οι νιοί Ισραήλ και κατά την προσταγὴν του Κυρίου εστρατοπέδευνον πάσας τὰς ημέρας καθ' ας η νεφέλη ἔκειτο επὶ τῆς σκηνῆς, ἐμενον εστρατοπεδεύμενοι. **19** Και ὅτε η νεφέλη διέμενεν επὶ τῆς σκηνῆς πολλὰς ημέρας, τότε οι νιοί Ισραήλ εφύλασσον τὰς φυλακάς του Κυρίου και δεν εσηκόνοντο. **20** Και οπότε μεν η νεφέλη ἴστατο επὶ τῆς σκηνῆς οσαδόήποτε ημέρας, κατά την προσταγὴν του Κυρίου ἐμενον εστρατοπεδεύμενοι και κατά την προσταγὴν του Κυρίου εσηκόνοντο. **21** Οπότε δε η νεφέλη ἴστατο απὸ εσπέρας ἔως πρωΐ, το δε πρωΐ ανέβαινεν η νεφέλη, τότε αυτοὶ εσηκόνοντο· εἴτε την ημέραν είτε την νύκτα ανέβαινεν η νεφέλη, τότε αυτοὶ εσηκόνοντο. **22** Δύο ημέρας ή ἔνα μήνα ή ἐν ἔτος εάν διέμενεν η νεφέλη επὶ τῆς σκηνῆς, ισταμένη επ' αυτής, ἐμενον εστρατοπεδεύμενοι οι νιοί Ισραήλ και δεν εσηκόνοντο ὅτε δε αυτῇ ανέβαινεν, εσηκόνοντο. **23** Κατά την προσταγὴν του Κυρίου εσηκόνοντο· εφύλασσον τὰς φυλακάς του Κυρίου, καθὼς προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

10 Και ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **2** Κάμει εἰς σεαυτὸν δύο σάλπιγγας αργυράς· σφυρηλάτους θέλεις κάμει αυτάς, και θέλουσιν είσθαι εἰς σε διά να συγκαλής την συναγωγὴν, και να βάλλῃς εἰς κίνησιν τὰ στρατόπεδα. **3** Και ὅταν σαλπίζεις δι' αυτῶν, πάσα η συναγωγὴ θέλει συναθροίζεσθαι πρὸς σε εἰς την θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου. **4** Εάν δε σαλπίσωσι διά μιας μόνης, τότε θέλουσι συναθροίζεσθαι πρὸς σε οι ἀρχοντες, οι αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ. **5** Και ὅταν σαλπίζεις αλαλαγμόν, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι τα στρατόπεδα τα εστρατοπεδεύμενα πρὸς ανατολάς. **6** Και ὅταν σαλπίζεις αλαλαγμόν δεύτερον, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι τα στρατόπεδα τα εστρατοπεδεύμενα πρὸς νότον· θέλουσι σαλπίζει αλαλαγμόν διά να σηκωθώσι. **7** Όταν δε συγκαλήται η συναγωγὴ, θέλετε σαλπίζει, ουχὶ όμως αλαλαγμόν. **8** Και οι νιοί του Ααρών, οι iερείς, θέλουσι σαλπίζει διά των σαλπίγγων και ταύτα θέλουσιν είσθαι εἰς εσάς νόμιμον αιώνιον εἰς τας γενεάς σας. **9** Και εάν εξέλθητε εἰς μάχην εν τῇ γῃ υμῶν

κατά του εχθρού του πολεμούντος εναντίον υμών, τότε θέλετε σαλπίζει αλαλαγμόν διά των σαλπίγγων και θέλετε ελθεί εις ενθύμησιν ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών και θέλετε διασωθή εκ των εχθρών υμών. **10** Και εις τας ημέρας της ευφροσύνης υμών και εις τας εορτάς υμών, και εις τας νεομηνίας υμών θέλετε σαλπίζει διά των σαλπίγγων επί των ολοκαυτωμάτων υμών και επί των θυσιών των ειρηνικών προσφορών υμών, και θέλουσιν είσθαι εις υμάς προς ενθύμησιν ενώπιον του Θεού υμών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός υμών. **11** Και την εικοστήν του δευτέρου μηνός του δευτέρου έτους ανέβη η νεφέλη από της σκηνής του μαρτυρίου. **12** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ κατά την τάξιν της οδοιπορίας αυτών από της ερήμου Σινά, και εστάθη η νεφέλη εν τη ερήμω Φαράν. **13** Και εσηκώθησαν πρώτον, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως, **14** Και πρώτη εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Ιούδα, κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ναασών ο υιός του Αμμιναδάβ. **15** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ισσάχαρ ήτο Ναθαναήλ ο υιός του Σουάρ. **16** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ζαβουλών, Ελιάβ ο υιός του Χαιλών. **17** Και κατεβίθασαν την σκηνήν και οι υιοί Γηρσών και οι υιοί Μεραρί εσηκώθησαν, βαστάζοντες την σκηνήν. **18** Ἐπειτα εσηκώθη σημαία του στρατοπέδου του Ρουβήν κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ. **19** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Συμεών ήτο Σελουμήλ ο υιός του Σουρισαδάβ. **20** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Γαδ ήτο Ελιασάφ ο υιός του Δεουνήλ. **21** Και οι Κααθίται εσηκώθησαν, βαστάζοντες τα ἄγια, και οι άλλοι ἔστηνον την σκηνήν εωσού αυτοί φθάσωσι. **22** Ἐπειτα εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Εφραΐμ, κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ελισαμά ο υιός του Αμμιούδ. **23** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Μανασσή ήτο Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσούρ. **24** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Βενιαμίν ήτο Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί. **25** Ἐπειτα εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Δαν κατόπιν πάντων των στρατοπέδων κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Αχιέζερ ο υιός του Αμιμισαδάβ. **26** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ασήρ ήτο Φαγαϊήλ ο υιός του Οχράν. **27** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Νεφθαλί ήτο Αχιρά ο υιός του Αινάν. **28** Ούτως εγίνετο η οδοιπορία των υιών Ισραήλ κατά τα τάγματα αυτών, ὅτε εσηκόνοτον. **29** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Οβάιτ, υιόν του Παγούνήλ του Μαδιανίτου, πενθερού του Μωϋσέως, Ήμεις υπάγομεν εἰς τὸν τόπον περὶ του οποίου είπεν ο Κύριος, Τούτον θέλω δῶσει εἰς εσάς ελθεῖ μεθ' ημών και θέλομεν σε αγαθοποίησει επειδή ο Κύριος ελάλησεν αγαθά περὶ τού Ισραήλ. **30** Και είπε προς αυτόν, δεν θέλω ελθεῖ αλλά θέλω επιστρέψει εἰς την γην μου και εἰς την γενεάν μου. **31** Και είπε, Μη μας αφήσης, παρακαλώ, επειδή συ γνωρίζεις που πρέπει να στρατοπεδεύωμεν εν τη ερήμω και θέλεις είσθαι εις ημάς αντί οφθαλμών: **32** και εάν ἐλθης μεθ' ημών, τα αγαθά εκείνα, τα οποία θέλει κάμει εἰς ημάς ο Κύριος, τα αυτά θέλομεν κάμει και ημείς εἰς σε. **33** Και ὡδοιπόρησαν από του όρους του Κυρίου οδόν τριών ημερών· και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου προεπορεύετο ἐμπροσθεν αυτών οδόν τριών ημερών, διά να ζητηση τόπον αναπαύσεως δι' αυτούς. **34** Και η νεφέλη του Κυρίου ήτο επάνωθεν αυτών την ημέραν, δε εσηκόνοντο από του στρατοπέδου. **35** Και ὅτε εσηκόνετο η κιβωτός, ἐλεγεν ο Μωϋσής, Ανάστα, Κύριε, και διασκορπισθήσαν οι εχθροί

σου και φυγέτωσαν οι μισούντες σε από προσώπου σου. **36** Και ὅτε ανεπαύετο, ἐλεγεν, Επίστρεψον, Κύριε, εις τας χιλιάδας των μυριάδων του Ισραήλ.

11 Και εγόγγυζεν ο λαός πονηρά εις τα ώτα του Κυρίου· και ο Κύριος ήκουσε και εξήρθη η οργή αυτού· και εξεκαύθη μεταξύ αυτών πυρ Κυρίου και κατέφαγε το ἄκρον του στρατοπέδου. **2** Και εβόησεν ο λαός προς τον Μωϋσήν· και ο Μωϋσής προσηγήθη προς τον Κύριον και ἐπαυε το πυρ. **3** Και εκαλέσθη το δόνομα του τόπου εκείνου Ταβερά, διότι εξεκαύθη μεταξύ αυτών πυρ Κυρίου. **4** Και το σύμμικτον πλήθος το μεταξύ αυτών, επεθύμησαν επιθυμιάν· και ἐκλαιον πάλιν και οι υιοί Ισραήλ, και είπαν, Τις θέλει δῶσει εις ημάς κρέας να φάγωμεν; **5** ενθυμούμετα οι οφάρια, τα οποία ετρώγομεν εν Αιγύπτῳ ωρεάν, τα αγγούρια και τα πεπόνια και τα πράσα και τα κρόμμια και τα σκόρδα· **6** τώρα δε η ψυχή ημών είναι κατάξηρος· δεν είναι εις τους οφθαλμούς ημών ουδέν αλλο παρά τούτο το μάννα. **7** Το δε μάννα ήτο ως ο σπόρος του κοριάνδρου, και το χρώμα αυτού ως το χρώμα του βθεδλίου. **8** Ο λαός περιεφέρετο συνάγων αυτό, και ἤλεθον εις μύλον ή εκοπάνιζον αυτό εις ίγδιον και ἐψήνον αυτό εις χότραν και ἔκαμνον εγκρυφίας εξ αυτού· και η γεύσις αυτού ήτο ως γεύσις λαγάνου εξ ελαίου. **9** Και ὅτε κατέβαινεν η δρόσος εις το στρατόπεδον την νύκτα, ἐπιπτε το μάννα επ' αυτής. **10** Και ήκουσεν ο Μωϋσής τον λαόν κλαίοντα κατά τας συγγενείας αυτών, ἔκαστον εις την θύραν της σκηνῆς αυτού· και εξήρθη η οργή του Κυρίου σφόρδα· εφάνη δε τούτο κακόν και εις τον Μωϋσήν. **11** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Διά τι εταλαιπώρησας τον δούλον σου; και διά τι δεν εύρηκα χάριν ενώπιον σου, ὥστε ἐβαλες επ' εμέ το φορτίον δόλον του λαού τούτου; **12** μήπως εγώ συνέλαβον δόλον τον λαόν τούτου; ή εγώ εγένησα αυτούς, διά να μοι λέγης, λάβε αυτόν εις τον κόλπον σου, καθώς βαστάζει η τροφός το θηλάζον βρέφος, εις την γην την οποίαν ώμοσας προς τους πατέρας αυτών; **13** πόθεν εις εμέ κρέατα να δώσω εις δόλον τον λαόν τούτου; διότι κλαίοντι προς εμέ, λέγοντες, Δος εις ημάς κρέας να φάγωμεν· **14** δεν δύναμαι εγώ μόνος να βαστάσω δόλον τον λαόν τούτου, διότι είναι πολύ βαρό εις εμέ· **15** και αν κάμνης ούτως εις εμέ, θανάτωσόν με ευθύς, δέομαι, εάν εύρηκα χάριν ενώπιον σου, διά να μη βλέπω την δυστυχίαν μου. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σύναξον εις εμέ εβδομήκοντα ἀνδρας εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, τους οποίους γνωρίζεις διτείναι πρεσβύτεροι του λαού και ἀρχοντες αυτών· και φέρε αυτούς εις την σκηνήν του μαρτυρίου, όπου θέλουσι σταθή μετά σου. **17** Και θέλω καταβή και λαλήσει εκεί μετά σου και θέλω λάβει από του πνεύματος του επί σε και θέλω επιθέσει επ' αυτούς και θέλουσι βαστάζει το φορτίον του λαού μετά σου, διά να μη βαστάζης αυτό συ μόνος. **18** Και ειπέ προς τον λαόν, Αγιάσατε εαυτούς διά την αύριον, και θέλετε φάγει κρέας διότι εκλαύσατε εις τα ώτα του Κυρίου λέγοντες, Τις θέλει δῶσει εις ημάς κρέας να φάγωμεν; διότι καλά ήμεθα εν Αιγύπτῳ. Διά τούτο θέλει σας δώσει κρέας ο Κύριος, και θέλετε φάγει· **19** δεν θέλετε φάγει μίαν ημέραν ούτε δύο ημέρας ούτε πέντε ημέρας ούτε δέκα ημέρας, ούτε είκοσι ημέρας· **20** ολόκληρον μήνα θέλετε φάγει, εωσού εξέλθη εκ των μυκτήρων σας και γείνη εις εσάς απδία· διότι ηπειθήσατε εις τον Κύριον, όστις είναι μεταξύ σας, και εκλαύσατε ενώπιον αυτού, λέγοντες, Διά τι να αναχωρήσωμεν από της Αιγύπτου; **21** Και είπεν ο Μωϋσής, Εξακόδιαι χιλιάδες πεζών είναι ο λαός, εν μέσω των οποίων εγώ είμαι και σε είπας, Θέλω δῶσει εις αυτούς κρέας, διά να φάγωσιν ολόκληρον μήνα. **22** Θέλουσι

σφαχθή δι' αυτούς τα ποίμνια και αι αγέλαι, διά αι εξαρκέσωσιν εις αυτούς; ή θέλουσι συναχθή ομού πάντα τα οψάρια της θαλάσσης δι' αυτούς, διά να εξαρκέσωσιν εις αυτούς; **23** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Μήπως η χειρ του Κυρίου εσμικρύνθη; τώρα θέλεις ιδεί αι εκτελήται ο λόγος μου, ή ουχί. **24** Και εξήλθεν ο Μωϋσής και είπε προς τον λαόν τους λόγους του Κυρίου· και συνήγαγε τους εβδομήκοντα ἄνδρας εις των πρεσβυτέρων του λαού και έστησεν αυτούς κύκλω της σκηνής, **25** Και κατέβη Κύριος εν νεφέλῃ και ελάλησε προς αυτόν, και ἐλαβεν από του πνεύματος του επ' αυτόν και επέθηκεν επί τους εβδομήκοντα ἄνδρας τους πρεσβυτέρους και αφού εκάθησεν επ' αυτούς το πνεύμα, επροφήτευσαν αλλά δεν εξήκολούθησαν. **26** Ἐμειναν δύμας δύο ἄνδρες εν τω στρατοπέδῳ, το ὄνομα του ενός Ελδάδ και το ὄνομα του δευτέρου Μηδάδ· και εκάθησεν επ' αυτούς το πνεύμα· και ούτοι ήσαν εκ των καταγεγραμμένων, δεν εξήλθον δύμας εις την σκηνήν και επροφήτευσον εν τω στρατοπέδῳ. **27** Και ἔδραμε νεανίσκος τις και ανήγγειλε προς τον Μωϋσήν λέγων, Ο Ελδάδ και ο Μηδάδ προφητεύουσιν εν τω στρατοπέδῳ. **28** Και Ιησούς ο γιος του Ναυή, ο θεράπων του Μωϋσέως, ο εκλεκτός αυτού, απεκρίθη και είπε, Κύριε μου Μωϋσῆ, εμπόδισον αυτούς. **29** Και είπε προς αυτόν ο Μωϋσῆς, Ζηλοτυπεῖς υπέρ εμού; εἴθε πας ο λαός του Κυρίου να ήσαν προφήται, και ο Κύριος να επέθετεν επ' αυτούς το πνεύμα αυτού **30** Και ανεχώρησεν ο Μωϋσῆς εις το στρατόπεδον, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. **31** Και εξήλθεν ἀνέμος παρά Κυρίου και ἐφέρεν ορτύκια από της θαλάσσης και ἐρριψεν αυτά επί το στρατόπεδον, ἔως μιας ημέρας οδόν εντεύθεν και ἔως μιας ημέρας οδόν εντεύθεν, κύκλω του στρατόπεδου· και ήσαν ἔως δύο πήχας επί το πρόσωπον της γης. **32** Και σηκωθείς ο λαός όλην εκείνην την ημέραν και όλην την νύκτα και όλην την ακόλουθον ημέραν, εσύναξαν τα ορτύκια· ο συνάξας το ολιγώτερον, εσύναξε δέκα χομόρ· και εξήπλονον αυτά κύκλω του στρατόπεδου δι' εαυτούς. **33** Ενώ δε το κρέας ήτο ἐτί εις τους οδόντας αυτών, πριν μασθηθή, εξήφθη η οργή του Κυρίου επί τον λαόν· και επάταξε Κύριος τον λαόν εν πληγῇ μεγάλῃ σφόδρα. **34** Και εκάλεσε το ὄνομα του τόπου εκείνου Κιβρώθ-ατταβά, διότι εκεὶ ετάφη ο λαός ο επιθυμητής. **35** Και ανεχώρησεν ο λαός από Κιβρώθ-ατταβά εις Αστρώθ και Ἐμεινεν εν Αστρώθ.

12 Και ελάλησεν η Μαριάμ και ο Ααρὼν εναντίον του Μωϋσέως ἔνεκα της Αιθιοπίσσης την οποίαν ἐλαβε· διότι γυναίκα Αιθιοπίσσαν ἐλαβε· **2** και είπαν, Μήπως προς τον Μωϋσήν μόνον ελάλησεν ο Κύριος; δεν ελάλησε και προς εμάς; Και ήκουσε τούτο ο Κύριος. **3** Και ο ἀνθρωπός ο Μωϋσῆς ήτο πραῦς σφόδρα υπέρ πάντας τους ανθρώπους τους επί της γης. **4** Και είπε Κύριος παρευθύνς προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρὼν και προς την Μαριάμ, Εξέλθετε σεις οι τρεις προς την σκηνήν του μαρτυρίου. Και εξήλθον οι τρεις. **5** Και κατέβη ο Κύριος εν στύλω νεφέλης και εστάθη εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, και εκάλεσε τον Ααρὼν και την Μαριάμ· και εξήλθον αμφότεροι. **6** Και είπεν, Ακούσατε τώρα τους λόγους μου· Εάν ήναι μεταξύ σας προφήτης, εγώ ο Κύριος δι' οπασίας θέλω γνωρισθή εις αυτόν· καθ' ὑπνον θέλω λαλήσει προς αυτόν· **7** δεν είναι ούτως περὶ τον θεράποντός μου Μωϋσέως· εν δύλω τω οίκω μου ούτος είναι πιστός· **8** στόμα προς στόμα θέλω λαλεῖ προς αυτόν και φανερώς και ουχί δι' αινιγμάτων, και το πρόσωπον του Κυρίου θέλει βλέπει· διά τι λοιπόν δεν εροβίθητε να λαλήσητε εναντίον του θεράποντός μου Μωϋσέως; **9** Και εξήφθη η οργή του Κυρίου κατ' αυτόν και ανεχώρησε. **10** Και

η νεφέλη απεμακρύνθη από της σκηνής, και ίδου, η Μαριάμ ἔγινε λεπτά ως χιών· και είδεν ο Ααρὼν την Μαριάμ και ίδου, ήτο λεπτά. **11** Και είπεν ο Ααρὼν προς τον Μωϋσήν, Δέομαι, κύριέ μου, μη επιθέσης την αμαρτίαν εφ' ημάς, επειδή επράξαμεν ανοήτως και επειδή ημαρτήσαμεν· **12** ας μη ήναι αυτή οις ἔκτρωμα, του οποίου είναι φαγωμένον το ήμισυ της σαρκός, ότε εξέρχεται εκ της μήτρας της μητρός αυτού. **13** Και εβόησεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον, λέγων, Δέομαι, Θεέ, ιάτρευσον αυτήν. **14** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Εάν ο πατήρ αυτής μόνον ἔπτεν εις το πρόσωπον αυτής, δεν ήθελεν είσθαι κατησχυμένη επτά ημέρας; ας αποχωρισθή επτά ημέρας από του στρατοπέδου, και μετά ταύτα ας επιστρέψῃ. **15** Και απεχωρίσθη η Μαριάμ από του στρατοπέδου επτά ημέρας και ο λαός δεν εστηκώθη εωσού επέστρεψεν η Μαριάμ. **16** Και μετά ταύτα εστηκώθη ο λαός από Αστρώθ και εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμῳ Φαράν.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Απόστειλον ἄνδρας διά να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εις τους γιούς Ισραήλ· από πάσης φυλής των πατέρων αυτών θέλετε αποστείλει ανά εναντίον, έκαστον εξ αυτών αρχηγόν. **3** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσῆς διά προσταγής του Κυρίου εκ της ερήμου Φαράν. Πάντες οι ἄνδρες ούτοι ήσαν αρχηγοί των νιών Ισραήλ. **4** Και ταύτα ήσαν τα ονόματα αυτών εκ της φυλής Ρουβήν, Σαμμουά ο γιος του Σακχούρ· **5** εκ της φυλής Συμεών, Σαφάτ ο γιος του Χορρί· **6** εκ της φυλής Ιούδα, Χάλεβ ο γιος του Ιεφοννί· **7** εκ της φυλής Ισάχαρ, Ιγάλ ο γιος του Ιωσήφ· **8** εκ της φυλής Εφραΐτ, Αυσή ο γιος του Ναυή· **9** εκ της φυλής Βενιαμίν, Φαλτί ο γιος του Ραφού· **10** εκ της φυλής Ζαβουλών, Γαδίηλ ο γιος του Σουνδί· **11** εκ της φυλής Ιωσήφ, εκ της φυλής Μανασσή, Γαδδί ο γιος του Σουνδί· **12** εκ της φυλής Δαν, Αμμιήλ ο γιος του Γεμαλί· **13** εκ της φυλής Ασήρ, Σεθούρ ο γιος του Μιχαήλ· **14** εκ της φυλής Νεφαλί, Νααβί ο γιος του Βαυσί· **15** εκ της φυλής Γαδ, Γεουήλ ο γιος του Μαχί· **16** Ταύτα είναι τα ονόματα των ανδρών, τους οποίους απέστειλεν ο Μωϋσῆς διά να κατασκοπεύσωσι την γην· και επωνόμασεν ο Μωϋσῆς τον Αυσήν, τον γιον του Ναυή, Ιησούν. **17** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσῆς διά να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν· και είπε προς αυτούς, Ανάβητε από του μέρους τούτου της μεσημβρίας και θέλετε αναβή εις το όρος· **18** και θεωρήσατε την γην, οποία είναι, και τον λαόν τον κατοικούντα εν αυτή, εάν ήναι δυνατός ή αδύνατος, ολίγοι ή πολλοί· **19** και οποια είναι η γη εν ή ούτοι κατοικούσι, καλή ήναι ή κακή· και οποιαί είναι αι πόλεις, τας οποίας ούτοι κατοικούσιν, απειχίστοι ή περιτειχισμέναι· **20** και οποία είναι η γη, παχεία ήναι ή λεπτή, εάν υπάρχωσιν εν αυτή δένδρα ή ουχί· και ανδρίζεσθε και φέρετε από των καρπών της γης. Αι δε ημέραι ήσαν αι ημέραι των πρώτων σταφυλών. **21** Και αναβάντες κατεσκόπευσαν την γην από της ερήμου Σιν εώς Ρεώβ, κατά την είσοδον Αιμάθ. **22** Και ανέβησαν κατά τη μεσημβρίνον, και ήλθον εώς Χεβρών, όπου ήσαν Αχιμάν, Σεσαΐ και Θαλμάϊ, οι γιοι του Ανάκ. Η δε Χεβρών εκτίσθη επτά έτη προ της Τάνεως της Αιγύπτου. **23** Και ήλθον μέχρι της φάραγγος Εσχώλ, και έκοψαν εκείθεν κλήμα αμπέλου μετά ενός βότρυνος σταφυλής, και εβάσταζον αυτό δύο επι ξύλου· έφεραν και ρόδια και σύκα. **24** Ο τόπος εκείνος ονομάσθη φάραγγος Εσχώλ· διά τον βότρυνον τον οποίον έκοψαν εκείθεν οι γιοι Ισραήλ. **25** Και επέστρεψαν, αφού κατεσκόπευσαν την γην, μετά τεσσαράκοντα ημέρας. **26** Και πορευθέντες ήλθον προς τον Μωϋσήν, και προς τον Ααρών, και προς πάσαν την συναγωγήν

των υιών Ισραήλ, εκ τη ερήμω Φαράν, εις Κάδης· και ἐφεραν απόκρισιν προς αυτούς, και προς πάσαν την συναγωγήν, και ἐδείξαν εις αυτούς τον καρπόν της γῆς. **27** Καὶ απήγγειλαν προς αυτούς, καὶ εἶπον, Ὡλθομεν εις την γην, εἰς την οποίαν απέστειλας εμάς, καὶ είναι τώντιν γην ρέουσα γάλα καὶ μέλι καὶ ιδού, ο καρπός αυτῆς: **28** Ο λαός δώμας, ο κατοικών εν τη γη, είναι δυνατός, και αι πόλεις περιτειχισμέναι, μεγάλαι σφόδρα προς τούτοις, είδομεν εκεί και τους υιούς του Ανάκ: **29** Οι Αμαληκίται κατοικούσιν εν τη γη της μεσημβρίας· και οι Χετταίοι, και οι Ιεβουσαίοι, και οι Αμορραίοι, κατοικούσιν επί τα δύρη· και οι Χαναναίοι κατοικούσι πάρα την θάλασσαν και τας ὄχθας του Ιορδάνου. **30** Και ο Χάλεβ κατεσίγασε τον λαόν ἐμπροσθεν του Μωϋσέως, και είπεν, Ας αναβώμεν ευθύν, και αι εξουσιάσωμεν αυτήν· διότι δυνάμεθα να κυριεύσωμεν αυτήν. **31** Οι ἀνθρωποι δώμας, οι συναναβάντες μετ' αυτού, είπαν, Δεν δυνάμεθα να αναβώμεν επί τον λαόν τούτον, διότι είναι δυνατώτεροι ημών. **32** Και δυσφήμησαν την γην, την οποίαν κατεσκόπευσαν, προς τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες, Ή γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διά να κατασκοπεύσωμεν αυτήν, είναι γη κατατρώγουσα τους κατοίκους αυτής· και πας ο λαός, τον οποίον είδομεν εν αυτῇ είναι ἀνδρες υπερεμγέθεις: **33** και είδομεν εκεί τους γίγαντας, τους υιούς Ανάκ, του εκ των γιγάντων· και εβλέπομεν εαυτούς ως ακρίδας και τοιούτους ἔβλεπον ημάς αυτοί.

14 Και πάσα η συναγωγή υψώσασα την φωνήν αυτής εβόησε· και ἐκλαυσεν ο λαός την νύκτα εκείνην. **2** Και πάντες οι υιοί Ισραήλ εγόγγυζον κατά του Μωϋσέως και του Ααρών, και είπε προς αυτούς πάσα η συναγωγή, Εἰθε να απεθνήσκομεν εν γη Αιγύπτου· ή εν τη ερήμω ταύτη εἴθε να απεθνήσκομεν: **3** και διά τι μας ἔφερον ο Κύριος εις την γην ταύτην να πέσωμεν διά μαχαίρας, να γείνωνται διαρραγή· αι γυναίκες και τα τέκνα ημῶν; δεν ήτο καλήτερον εις ημάς να επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον; **4** Και ἔλεγον ο εις προς τον ἄλλον, Ας κάμωμεν αρχηγόν και ας επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον. **5** Τότε ἐπέσεν ο Μωϋσής και ο Ααρών κατά πρόσωπον αυτών ενώπιον όλου του πλήθους της συναγωγής των υιών Ισραήλ. **6** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή και Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή, εκ των κατασκοπευσάντων την γην, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών. **7** και είπον προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ λέγοντες, Ή γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διά να κατασκοπεύσωμεν αυτήν, είναι γη αγαθή σφόδρα· **8** εάν ο Κύριος ευαφερεστήται εις ημάς, τότε θέλει φέρει εμάς εις την γην ταύτην και θέλει δώσει αυτήν εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι: **9** μόνον μη αποστατείτε κατά του Κυρίου μηδέ φοβείσθε τον λαόν της γῆς· διότι αυτοί είναι ψωμίον δι' ημάς η σκέπη αυτών απεσύρθη επάνωθεν αυτών, και ο Κύριος είναι μεθ' ημών· μη φοβείσθε αυτούς. **10** Και είπε πάσα η συναγωγή να λιθοβολήσωσιν αυτούς με λίθους· Και η δόξα του Κυρίου επεφάνη επί τη σκηνή του μαρτυρίου εις πάντας τους υιούς Ισραήλ. **11** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ἔως πότε θέλει μη παροργίζει ο λαός ούτος; και ἔως πότε δεν θέλουσι πιστεύει εις εμέ, μετά πάντα τα σημεία τα οποία ἔκαμα εν μέσω αυτών; **12** Θέλω πατάξει αυτούς με θανατικόν και θέλω εξολοθρέύσει αυτούς, και σε θέλω κάμει εις ἔθνος μεγαλήτερον και δυνατώτερον αυτών. **13** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Τότε η Αίγυπτος θέλει ακούσει διότι συ ανεβίβασας τον λαόν τούτον εν τη δυνάμει σου εκ μέσου αυτών. **14** και θέλουσιν ειπεί τούτο προς τους κατοίκους της γης ταύτης· οίτινες ήκουσαν ότι συ, Κύριε, είσαι εν μέσω του λαού τούτου, ότι συ, Κύριε, φαίνεσαι πρόσωπον

προς πρόσωπον, και η νεφέλη σου ίσταται επ' αυτούς, και συ προπορεύεσαι αυτών την ημέραν εν στύλῳ νεφέλης, την δε νύκτα εν στύλῳ πυρός. **15** Εάν λοιπόν θανατώσης τον λαόν τούτον ως ἔνα ἀνθρωπον, τότε τα ἔθνη, τα οποία ήκουσαν το ονόμα σου, θέλουσιν ειπεί λέγοντες, **16** Επειδή δεν ηδύνατο ο Κύριος να φέρῃ τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς αυτούς, διά τούτο κατέστρεψεν αυτούς εν τη ερήμω. **17** Και τώρα, δέομαί σου, ας μεγαλυνθή η δύναμις του Κυρίου μου καθ' ον τρόπον είπας λέγον, **18** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, συγχωρών ανομίαν και παράβασιν, και δύσις κατ' ουδένα τρόπον δεν θέλει αθωώσει τον ένοχον, ανταποδίδων την ανομίαν των πατέρων επί τα τέκνα ἑώς τρίτης και τετάρτης γενεάς. **19** Συγχώρησον, δέομαι, την ανομίαν του λαού τούτου κατά το μέγα ἔλεός σου και καθώς συνεχώρησας τον λαόν τούτον από της Αιγύπτου μέχρι του νυν. **20** Και είπε Κύριος, Συνεχώρησα αυτούς κατά τον λόγον σου· **21** αλλά ζω εγώ, και θέλει επιμλησθή πάσα η γη από της δόξης του Κυρίου. **22** Επειδή πάντες οι ἄνδρες, οι ιδόντες την δόξαν μου και τα σημεία μου, τα οποία έκαμον εν τη Αιγύπτω και εν τη ερήμω, με παρωργίαν ήδη δεκάκις και δεν υπήκουσαν εις την φωνήν μου, **23** βεβαίως δεν θέλουσιν ιδεί την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών· ουδένες εκ των παροργίασάντων με θέλει ιδεί αυτήν. **24** Τον δε δούλον μου Χάλεβ, επειδή ἔχει εν ευτώ ἄλλο πνεύμα και μη ηκολούθησεν εντελώς, τούτον θέλω φέρει εις την γην εις την οποίαν εισήλθε, και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομήσει αυτήν. **25** Οι δε Αμαληκίται και οι Χαναναίοι κατοικούσιν εν τη κοιλάδι. Αύριον στρέψατε και υπάγετε εις την ἐρήμων κατά την οδόν της Ερυθράς θαλάσσης. **26** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών λέγον, **27** Ήως πότε θέλω υποφέρει την συναγωγήν ταύτην την πονηράν, όσα αυτοί γογγύζουσιν εναντίον μους; ήκουσα τους γογγυσμούς των υιών Ισραήλ, τους οποίους γογγύζουσιν εναντίον μου. **28** Ειπέ προς αυτούς, Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος, καθώς σεις ελαλήσατε εις τα ὡτα μου, ούτω βεβαίως θέλω κάμει εις εσάς: **29** τα πτώματά σας θέλουσι πέσει εν τη ερήμω ταύτη· και πάντες οι απιηριθμημένοι από σας καθ' όλον τον αριθμὸν σας, από είκοσι ετῶν και επάνω, δοι οι γογγυσμαν εναντίον μου, **30** βεβαίως δεν θέλετε εισέλθει σεις εις την γην, περί της οποίας ώμοσα να σας κατοικίσειν εν αυτῇ, εκτός του Χάλεβ υιού του Ιεφοννή και του Ιησού υιού του Ναυή· **31** αλλά τα παιδία σας, τα οποία είπετε ότι θέλουσι γίνει εις διαφραγήν, ταύτη θέλω εισαγάγει, και θέλουσι γνωρίσει την γην την οποίαν σεις κατεφρονήσατε· **32** τα δε πτώματα υμῶν θέλουσι πέσει εν τη ερήμω ταύτη: **33** και τα τέκνα σας θέλουσι περιπλανᾶσθαι εν τη ερήμω τεσσαράκοντα ἑτη και θέλουσι φέρει εντά την ποινήν της πορνείας σας, εωσού διαφθαρώσι τα πτώματά σας εν τη ερήμω: **34** κατά τον αριθμὸν των ημέρων εις τας οποίας κατεσκοπεύσατε την γην, ημέρας τεσσαράκοντα, εκάστης ημέρας λογιζομένης δι' εν ἔτος, τεσσαράκοντα ἑτη θέλετε φέρει εφ' ευτούς τας ανομίας σας, και θέλετε γνωρίσει την εγκαταλείψιν μου. **35** Εγώ ο Κύριος ελαλήσα· βεβαίως θέλω κάμει τούτο εις πάσαν την συναγωγήν την πονηράν ταύτην, την επισυνηγμένην επ' εμέ· εν τη ερήμω ταύτη θέλουσιν εξολοθρευθή και εκεί θέλουσιν αποθάνει. **36** Και οι ἄνθρωποι, τους οποίους απέστειλεν ο Μωϋσής διά να κατασκοπεύσωσι την γην, οίτινες επιστρέψαντες ἔκαμον πάσαν την συναγωγήν να γογγύσητε εναντίον αυτού, δισφημούντες την γην, **37** και οι ἄνθρωποι εκείνοι, οίτινες εδυσφήμησαν την γην, απέθανον εν τη πληγῇ ενώπιον του Κυρίου. **38** Ιησούς δε ο υιός του Ναυή και

Χάλεβ ο νιός του Ιεφρονίη ἔζησαν, εκ των ανθρώπων εκείνων οίτινες υπήγαν να κατασκοπεύσωσι την γην. **39** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς τους λόγους τούτους προς πάντας τους νιούς Ισραήλ και επένθησεν ο λαός σφόδρα. **40** Κατ σηκωθέντες ενωρίς το πρωΐ, ανέβησαν εις την κορυφήν του όρους, λέγοντες, Ιδού, ημεῖς, και θέλομεν αναβή εις τον τόπον του οποίον μας υπετεχθῇ ο Κύριος διότι ημαρτήσαμεν. **41** Και είπεν ο Μωϋσῆς, Διά τι σεις παραβαίνετε την προσταγήν του Κυρίου; τούτο βεβαίως δεν θέλει ευοδοθή: **42** μη αναβαίνετε διότι δεν είναι ο Κύριος μεθ' υμών διά να μη κτυπηθήτε ἐμπροσθεν των εχθρών σας: **43** διότι οι Αμαληκίται και οι Χαναναίοι είναι εκεί ἐμπροσθέν σας και θέλετε πέσει εν μαχαίρᾳ επειδή εξεκλίνατε από του Κυρίου, διά τούτο ο Κύριος δεν θέλει είσθαι μεθ' υμών. **44** Άλλ' αυτοί απετόλμησαν να αναβώσιν εις την κορυφήν του όρους η κιβωτός όμως της διαθήκης του Κυρίου και ο Μωϋσῆς δεν εκινήθησαν εκ μέσου του στρατοπέδου. **45** Τότε οι Αμαληκίται και οι Χαναναίοι οι κατοικούντες εν τω ὥρει εκείνων, κατέβησαν και επάταξαν αυτούς και κατεδίωξαν αυτούς ἔως Ορμά.

15 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ὄταν εισέλθητε εις την γην της κατοικήσεώς σας, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, **3** και κάμητε προσφοράν διά πυρός προς τον Κύριον, ολοκαύτωμα, θυσίαν εις εκπλήρωσιν ευχής ἡ αυτοπροαιρέτως ή εις τας εορτάς σας, διά να κάμητε οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, είτε εκ των βιών είτε εκ των προβάτων, **4** τότε ο προσφέρων το δώρον αυτού προς τον Κύριον θέλει φέρει προσφοράν εξ αλφίτων από ενός δεκάτου σεμιδάλεως, εζυμωμένης με το τέταρτον ενός την ελαίουν: **5** και οίνον διά σπονδήν, το τέταρτον ενός την, θέλεις προσθέσεις εις το ολοκαύτωμα ἡ την θυσίαν, δι' ἔκαστον αρνίον. **6** Η δι'¹ ἔκαστον κριόν θέλεις προσθέσει προσφοράν εξ αλφίτων, δύο δέκατα σεμιδάλεως εζυμωμένης με το τρίτον ενός την ελαίουν: **7** και οίνον διά σπονδήν θέλεις προσφέρει, το τρίτον ενός την, εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **8** Εάν δε προσφέρης μόσχον εκ βιών δι'¹ ολοκαύτωμα ἡ διά θυσίαν προς εκπλήρωσιν ευχής ή διά ειρηνικήν προσφοράν προς τον Κύριον, **9** τότε θέλεις φέρει μετά του μόσχου εκ βιών προσφοράν εξ αλφίτων, τρία δέκατα σεμιδάλεως εζυμωμένης με εν ἡμίσου την ελαίουν: **10** και θέλεις φέρει οίνον διά σπονδήν, το ἡμίσου του την, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός, εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **11** ούτω θέλει γίνεσθαι δι'¹ ἔνα μόσχον ή δι'¹ ἔνα κριόν ή δι'¹ αρνίον ή διά τράγον. **12** Κατά τον αριθμόν τον οποίον θέλετε προσφέρει, ούτω θέλετε κάμει εις ἔκαστον κατά τον αριθμόν αυτών. **13** Πάντες οι αυτόχθονες θέλουσι κάμει ταύτα κατά τον τρόπον τούτουν, προσφέροντες προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και εάν παροική μεταξύ σας ξένος ή οποιοδήποτε είναι μεταξύ σας εις τας γενεάς σας, και θέλη να κάμη προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, καθώς σεις κάμεντε, ούτω θέλει κάμει: **15** εις νόμος θέλει είσθαι διά σας τους εκ της συναγωγής και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας, νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας καθώς σεις, ούτω θέλει είσθαι και ο ξένος ενώπιον του Κυρίου: **16** εις νόμος και μία διάταξις θέλει είσθαι διά σας και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν έλθητε εις την γην, εις την οποίαν εγώ σας φέρω, **19** τότε οταν φάγητε εκ των ἀρτων της γης, θέλετε προσφέρει εις τον

Κύριον προσφοράν υψουμένην. **20** Θέλετε προσφέρει ἀρτον εκ της πρώτης ζύμης σας, εις προσφοράν υψουμένην: καθώς την προσφοράν την υψουμένην από του αλωνίου σας, ούτω θέλετε υψώσει αυτήν. **21** Εκ του πρώτου της ζύμης σας θέλετε δώσει εις τον Κύριον προσφοράν υψουμένην εις τας γενεάς σας. **22** Και εάν σφάλητε και δεν πράξετε πάντα ταύτα τα προστάγματα, τα οποία ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, **23** κατά πάντα οσα προσέταξεν ο Κύριος εις εσάς διά χειρός του Μωϋσέως αφ' ης ημέρας ο Κύριος προσέταξε και μετά ταύτα εις τας γενεάς σας. **24** τότε, εάν γείνη τι εξ αγνοίας, χωρίς να εξενύῃ αυτό η συναγωγή, πάσα η συναγωγή θέλει προσφέρει ἐνα μόσχον εκ βιών διά ολοκαύτωμα, εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού κατά το διατεταγμένον, και ἐνα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας: **25** και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ, και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς διότι ἔγεινεν εξ αγνοίας και θέλουσι φέρει την προσφοράν αυτών, θυσίαν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, και την περί αμαρτίας προσφοράν αυτών, ενώπιον του Κυρίου, διά την ἄγνοιαν αυτών. **26** και θέλει συγχωρηθή εις πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ και εις τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ αυτών διότι πας ο λαός ήμαρτεν εξ αγνοίας. **27** Εάν δε ψυχή τις αμαρτίση εξ αγνοίας, ούτος πρέπει να φέρη αίγα ενιαύσιον εις προσφοράν περί αμαρτίας: **28** και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ της ψυχής ήτις ημάρτησεν εξ αγνοίας, ὅταν αμαρτίση εξ αγνοίας ενώπιον του Κυρίου, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **29** Εις νόμος θέλει είσθαι εις εσάς διά τον αυτόχθονα μεταξύ των υιών Ισραήλ και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ αυτών, ὅταν αμαρτίση εξ αγνοίας. **30** Η δε ψυχή ήτις πράξη αμάρτημα με χείρα υπερήφανον, είτε αυτόχθων είτε ξένος, ούτος καταφρονεί τον Κύριον: και θέλει εξολοθρευθή η ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαού αυτής. **31** Επειδή κατεφρόνησε τον λόγον του Κυρίου και παρέβη την προσταγήν αυτού, η ψυχή εκείνη εξάπαντος θέλει εξολοθρευθή η αμαρτία αυτής θέλει είσθαι επ'¹ αυτήν. **32** Και ότε ήσαν οι νιοί Ισραήλ εν τη ερήμῳ, εύρον ἀνθρωπὸν συλλέγοντα ξύλα την ημέραν του σαββάτου. **33** Και οι ευρόντες αυτόν συλλέγοντα ξύλα έφεραν αυτόν προς τον Μωϋσήν και τον Ααρὼν και προς πάσαν την συναγωγήν: **34** και ἔβαλον αυτόν εις φύλαξιν, επειδή δεν ἦτο οτι φανερόν τι ἔπερπε να κάμωσιν εις αυτόν. **35** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ο ἀνθρωπὸς εξάπαντος θέλει θανατωθή πάσα η συναγωγή θέλει λιθοβολήσει αυτόν με λίθους ἔξω του στρατοπέδου. **36** Και πάσα η συναγωγή ἔφεραν αυτόν ἔξω του στρατοπέδου και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους και απέθανε καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **37** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **38** Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς να κάμωσι κράστεδα εις τα ἀκρα των ιματίων αυτών, εις τας γενεάς αυτών, και να βάλωσιν εις τα κράστεδα των ἀκρων ταινίαν κυανήν: **39** και θέλετε ἔχει αυτήν εις τα κράστεδα, διά να βλέπητε αυτήν και να ενθυμήσθε πάσας τας εντολάς του Κυρίου και να εκτελήτε αυτάς, και να μη διαστραφήτε κατόπιν των καρδιών σας και κατόπιν των οφθαλμών σας, κατόπιν των οποίων σεις εκπορνεύετε: **40** διά να ενθυμήσθε και να εκτελήτε πάσας τας εντολάς μου, και να ήσθε ἄγιοι εις τον Θεόν σας. **41** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, δησις εξήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός σας. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

Ο δε Κορέ ο νιός του Ισαάρ, νιού του Καάθ, νιού του Λευί, και Δαθάν και Αβειρών οι νιοί του Ελιάβ, και Ων ο νιός του Φαλέθ, νιοί Ρουβήν, εστασίασαν, 2 και εστηκώθησαν εναντίον του Μωϋσέως μετά διακοσίων πεντήκοντα ανθρώπων εκ των νιών Ισραήλ, αρχηγών της συναγωγής, συγκλήτων της βουλής, ανδρών ονομαστών 3 και συνήχθησαν εναντίον του Μωϋσέων και εναντίον του Ααρών και είπον προς αυτούς, Αρκεί εις εσάς, διότι πάσα η συναγωγή, πάντες είναι ἄγιοι και ο Κύριος είναι μεταξύ αυτών· και διά τι υψόνεσθε υπεράνω της συναγωγής του Κυρίου; 4 Ακούσας δε ο Μωϋσής ἐπεσε κατά πρόσωπον αυτού· 5 και ελάλησε προς τον Κορέ και προς πάσαν την συνοδίαν αυτού, λέγων, Το πρώτη θέλει φανερώσει ο Κύριος ποίοι είναι αυτού και ποίος ἄγιος και θέλει κάμει αυτόν να πλησιάσῃ εἰς αυτόν· και ὄντινα ἔξελεξε, τούτον θέλει κάμει να πλησιάσῃ εἰς αυτόν. 6 Τούτο κάμετε, Λάβετε εἰς εαυτούς θυμιατήρια, ο Κορέ και πάσα η συνοδία αυτού· 7 και βάλετε επ' αυτά πυρ και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά ενώπιον του Κυρίου αύριον· και ο ἀνθρώπος τον οποίον εκλέξῃ ο Κύριος, ούτος θέλει εἰσθαι ἄγιος. Αρκεί εις εσάς, νιοί Λευί. 8 Και είπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τον Κορέ, Ακούσατε τώρα, νιοί Λευί. 9 Μικρόν πράγμα είναι τούτο εἰς εσάς, διότι ἐξεχώρισεν εσάς ο Θεός του Ισραήλ από της συναγωγής του Ισραήλ, διά να σας φέρη πλησίουν αυτού να κάμνητε την υπηρεσίαν της σκηνής του Κυρίου και να στέκησθε ἐμπρόσθεν της συναγωγῆς, διά να υπηρετήστε εἰς αυτούς; 10 και αφού σε ἔφερε πλησίουν εαυτού και πάντας τους αδελφούς σους τους νιούς Λευί μετά σου, σεις ζητείτε και την ιερατείαν; 11 ούτω κάμνεις, συ και πάσα η συνοδία σου, οἵτινες είσθε συνιηροισμένοι εναντίον του Κυρίου· και ο Ααρών τις είναι, ώστε να γογγύζετε εναντίον αυτού; 12 Και ἐστειλεν ο Μωϋσῆς να καλέσῃ τον Δαθάν και τον Αβειρών τους νιούς Ελιάβ· ο δε είπον, Δεν αναβαίνομεν· 13 μικρόν είναι τούτο, διότι ανήγαγες ημάς εκ γης ρεούσης γάλα και μέλι, διά να θανατώσης ημάς εν τη ερήμω, και οτι ως ἀρχων θέλεις να κατεξουσιάζης ημάς; 14 αλλά συ δεν ἔφερες ημάς εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι ουδέ ἐδωκας εις ημάς κληρονομίαν αγρών και αμπελώνων τους οφθαλμούς των ανθρώπων τούτων θέλεις να εκβάλλῃς; δεν αναβαίνομεν. 15 Και εβαρούθησεν ο Μωϋσῆς σφόδρα και είπε πρὸς τον Κύριον, Μη επιβλέψῃς εἰς την προσφοράν αυτῶν ουδέ ἔνα δόνον απ' αυτῶν ἐλάφον ουδέ ἔβλαφα τινά εἰς αυτῶν. 16 Και είπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τον Κορέ, Συ και πάσα η συνοδία σου να ήσθε ενώπιον του Κυρίου, συ, και αυτοί, και ο Ααρών, αύριον· 17 και λάβετε ἔκαστος το θυμιατήριον αυτού και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά και φέρετε ενώπιον του Κυρίου, ἔκαστος το θυμιατήριον αυτού, διακόσια πεντήκοντα θυμιατήρια· και συ, και ο Ααρών, ἔκαστος το θυμιατήριον αυτού. 18 Και ἐλαβον ἔκαστος το θυμιατήριον αυτού και ἐβαλον επ' αυτά πυρ, και ἐπέθεσαν επ' αυτά θυμίαμα και εστάθησαν εἰς την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου μετά του Μωϋσέως και του Ααρών. 19 Και συνίγαγεν εναντίον αυτών ο Κορέ πάσαν την συναγωγήν εἰς την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. Και η δόξα του Κυρίου εφάνη εἰς πάσαν την συναγωγήν. 20 Και ελάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσήν και πρὸς τον Ααρών λέγων, 21 Αποχωρίσθητε εκ μέσου της συναγωγῆς ταύτης, διά να ἔξαναλώσω αυτούς διά μιας. 22 Και ἐπεσαν κατά πρόσωπον αυτῶν, και είπον, Ω Θεέ, Θεέ των πνευμάτων πάσης σαρκός, εις ἀνθρώπος ημάρτησε και θέλεις οργισθή εναντίον πάσης της συναγωγῆς; 23 Και ελάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσήν, λέγων, 24 λάλησον πρὸς την συναγωγήν, λέγων, Αναχωρήσατε από της σκηνής του Κορέ, του Δαθάν και του

Αβειρών κυκλόθεν. 25 Και εσηκώθη ο Μωϋσῆς, και υπήγε πρὸς τον Δαθάν και Αβειρών και ηκολούθησαν αυτῶν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. 26 Και ελάλησε πρὸς την συναγωγήν λέγων, Αποχωρίσθητε ευθύς από των σκηνών των ασεβών τούτων ανθρώπων και μη γεγίσητε μηδέν εἰ των ὄσα είναι αυτῶν, διά να μη αφανισθήτε εν μέσῳ πασών των αμαρτιών αυτών. 27 Ανενώρησαν λοιπόν από της σκηνής του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών κυκλόθεν· και ο Δαθάν και ο Αβειρών εξήλθον, και εστάθησαν εἰς την θύραν των σκηνών αυτών και αι γυναίκες αυτών και οι νιοί αυτών και οι οικογένειαι αυτών. 28 Και είπεν ο Μωϋσῆς, Εκ τούτου θέλετε γνωρίσει οι Κύριος με απέστειλε διά να πράξω πάντα τα ἔργα ταύτα, και οτι δεν ἐπράξα απ' εμαυτού. 29 Εάν οι ἀνθρώποι ούτοι αποθάνωσι τον κοινόν θάνατον πάντων των ανθρώπων, ή εάν γείνη ανταπόδοσις εἰς αυτούς κατά την ανταπόδοσιν πάντων των ανθρώπων, δεν με απέστειλεν ο Κύριος· 30 εάν όμως ο Κύριος κάμη θαύμα, και ανοίξῃ η γη το στόμα αυτής και καταπήι αυτούς και πάντα τα αυτών και καταβώσι ζώντες εἰς τον ἀδην, τότε θέλετε γνωρίσει οι παρώντων οι ἀνθρώποι ούτοι τον Κύριον. (**Sheol h7585**) 31 Και ως ἐπαυσε λαλόν πάντας τους λόγους τούτους, εσχίσθη το ἔδαφος το υποκάτω αυτών. 32 Και η γη ἤνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και πάντας τους ανθρώπους τους μετά τον Κορέ και πάσαν την περιουσίαν αυτών. 33 Και κατέβησαν αυτοί και πάντα τα αυτών ζώντες εἰς τον ἀδην, και η γη εκλείσθη επάνωθεν αυτών· και ηφανίσθησαν εκ μέσου της συναγωγῆς. (**Sheol h7585**) 34 Και πας ο Ισραήλ ο πέριξ αυτών ἔφυγον εἰς την βοϊν αυτών, λέγοντες, Μήπως καταπάνη και ημάς η γη. 35 Και πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους διακοσίους πεντήκοντα ἀνδρας τους προσφέροντας το θυμίαμα. 36 Και ελάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσήν λέγων, 37 Ειπέ πρὸς τον Ελεάζαρ τον ιερέαν Ααρών του ιερέως, να λάβῃ τα θυμιατήρια από της πυρκαϊάς και το πυρ σκόρπισον εκεί· διότι είναι ηγιασμένα, 38 τα θυμιατήρια τούτων των αμαρτησάντων εναντίον εἰς τας ψυχάς αυτών· και ας κάμωσιν αυτά πλάκας διά κάλυμμα του θυσιαστηρίου· επειδή ούτοι προσέφεραν αυτά ενώπιον του Κυρίου, διά τούτο είναι ηγιασμένα· και θέλουσιν είσθιαν διά σημείον εἰς τους νιούς Ισραήλ. 39 Και ἐλάβεν Ελεάζαρ ο ιερέυς τα χάλκινα θυμιατήρια, τα οποία προσέφεραν οι καυθέντες και ἐκάμον αυτά πλάκας διά να καλύψωσι το θυσιαστηρίον· 40 πρὸς μηνύμοσον εἰς τους νιούς Ισραήλ, ὥστε μηδείς αλλογενής μη ων εκ του σπρέματος του Ααρών, να μη πλησιάζῃ διά να προσφέρῃ θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου, διά να μη γείνη ως ο Κορέ και ως η συνοδία αυτού, καθώς είπε Κύριος πρὸς αυτόν διά χειρός του Μωϋσέως. 41 Την δε ακόλουθον ημέραν πάσα η συναγωγή των νιών Ισραήλ εγόγγυσαν εναντίον του Μωϋσέως και του Ααρών, λέγοντες, Σεις εφονεύσατε τον λάόν του Κυρίου. 42 Και ενώ η συναγωγή ήτο συνιηροισμένη εναντίον του Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών, ανέβλεψαν πρὸς την σκηνήν του μαρτυρίου, και ιδού, η νεφέλη εσκέπασεν αυτήν, και εφάνη η δόξα του Κυρίου. 43 Και ἤλθεν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών ἐμπρόσθεν της σκηνής του μαρτυρίου. 44 Και ελάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσήν λέγων· 45 Αποσύρθητε εκ μέσου της συναγωγῆς ταύτης, διά να αναλώσω αυτούς διά μιας. Και ἐπεσαν κατά πρόσωπον αυτών. 46 Και είπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τον Ααρών, Λάβε το θυμιατήριον και βάλε πυρ εις αυτό εκ του θυσιαστηρίου και επίθες θυμίαμα και ίπταγε ταχέως εἰς την συναγωγήν και κάμε εξιλέωσιν υπέρ αυτών· διότι εξήλθεν οργή παρά του Κυρίου· η πληγή ἥρχισε.

47 Και ἐλάβε το θυμιατήριον ο Ααρών, καθὼς ελάλησεν ο Μωϋσῆς, και ἔδραμεν εἰς το μέσον της συναγωγῆς και ιδού, η πληγή είχεν αρχίσει εν τω λαῷ· και επέθεσε θυμίαμα και ἔκαμεν εξιλέωσιν υπέρ του λαού. **48** Και εστάθη αναμέσον των αποθανόντων και των ζώντων, και ἔπαυσεν η θραύσις. **49** Ὡσαν δε οι αποθανόντες εἰς την θραύσιν δεκατέσσαρες χιλιάδες, και επτακόσιοι, εκτός των αποθανόντων εξ αιτίας του Κορέ. **50** Και επέτρεψεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν, εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου και ἔπαυσεν η θραύσις.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ, και λάβε παρ' ἐκάστου αυτῶν ράβδον κατὰ τον οίκον των πατέρων αυτών, παρά πάντων των αρχόντων αυτῶν κατὰ τον οίκον των πατέρων αυτών, δώδεκα ράβδους· εκάστου το δόνομα επίγραψον επί της ράβδου αυτού· **3** και το δόνομα του Ααρών επίγραψον επί της ράβδου του Λευΐ, επειδή μία ράβδος θέλει είσθαι δι' ἐκάστον αρχηγόν του οίκου των πατέρων αυτών· **4** και θέλεις αποθέσει αυτάς εν τη σκηνή του μαρτυρίου ἐμπροσθεν του μαρτυρίου, ὅπου θέλω ευρίσκεσθαι μεθ' υψών· **5** και η ράβδος του ανθρώπου, ὄντινα εκλέξω, θέλει βλαστήσει και θέλω κάμει να παύσωσιν απ' ἐμπροσθέν μου οι γογγυσμοί των νιών Ισραήλ, τους οποίους αυτοί γογγύζουσιν εναντίον σας. **6** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους νιούς Ισραήλ· και ἐδώκαν εἰς αυτόν πάντες οι ἀρχοντες αυτῶν ανά μίαν ράβδον ἐκάστος ἀρχων κατά τον οίκον των πατέρων αυτῶν, δώδεκα ράβδους· και ράβδος του Ααρών ἡτο μεταξύ των ράβδων αυτῶν. **7** Και απέθηκεν ο Μωϋσῆς τας ράβδους ενώπιον του Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **8** Και την επαύριον εισήλθεν ο Μωϋσῆς εἰς την σκηνήν του μαρτυρίουν και ιδού, η ράβδος του Ααρών διά τον οίκον του Λευΐ εβλάστησε και ανεφύσης βλαστὸν και εξήνθησεν ἀνθη και ἐδώκεν αμύγδαλα. **9** Και ἔφερεν ἔξω ο Μωϋσῆς πάσας τας ράβδους απ' ἐμπροσθέν του Κυρίου προς πάντας τους νιούς Ισραήλ· και αυτοὶ εἶδον και ἔλαβον ἐκάστος την ράβδον αυτοῦ. **10** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Απόθες την ράβδον του Ααρών ἐμπροσθεν του μαρτυρίου, διά να φυλάσσηται εἰς σημείον εἰς τους νιούς της αποστασίας· και θέλεις καταπαύσει απ' εμού τους γογγυσμούς αυτῶν, διά να μη αποθάνωσι. **11** Και ἔκαμεν ο Μωϋσῆς καθὼς προσέταξεν εἰς αυτόν ο Κύριος ούτως ἔκαμε. **12** Και είπον οι νιοί Ισραήλ προς τον Μωϋσήν λέγοντες, Ιδού, ημεῖς αποθνήσκομεν, αφανιζόμεθα, πάντες αφανιζόμεθα· **13** πας ο πλησιάζων, ο πλησιάζων εἰς την σκηνήν του Κυρίου, αποθνήσκει πάντες θέλομεν εκλείψει αποθνήσκοντες;

18 Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Συ και οι νιοί σου και ο οίκος του πατέρος σου μετά σου θέλετε βαστάζει την ανομίαν του αγιαστηρίουν· και συ και οι νιοί σου μετά σου θέλετε βαστάζει την ανομίαν της ιερατείας σας. **2** Και ἐτι τους αδελφούς σου, την φυλήν του Λευΐ, την φυλήν του πατέρος σου, φέρε μετά σου, διά να ἥναι ηνωμένοι μετά σου και να σε υπηρετώστ: συ ὄμως και οι νιοί σου μετά σου θέλετε υπηρετεί ἐμπροσθέν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **3** Και θέλουσι φυλάσσει τας φυλακάς σου και τας φυλακάς δόλης της σκηνῆς μόνον εἰς τα σκεύη του αγιαστηρίουν και εἰς το θυσιαστήριον δεν θέλουσι πλησιάζει, διά να μη αποθάνωσι μήτε αυτοὶ μήτε σεις. **4** Και θέλουσιν είσθαι ηνωμένοι μετά σου και θέλουσι φυλάσσει τας φυλακάς της σκηνῆς του μαρτυρίου κατά πάσας τας υπηρεσίας της σκηνῆς και ξένος δεν θέλει σας πλησιάζει. **5** Και θέλετε φυλάσσει τας φυλακάς του αγιαστηρίου και τας φυλακάς του θυσιαστηρίου, και δεν θέλει είσθαι πλέον οργή εἰς τους νιούς

Ισραήλ. **6** Και εγώ, ιδού, ἐλάβον τους αδελφούς σας τους Λευίτας εκ μέσου των νιών Ισραήλ· ούτοι είναι δεδομένοι εις εοάς δύρον διά τον Κύριον, διά να εκτελώσι τας υπηρεσίας της σκηνῆς του μαρτυρίου. **7** Συ δε και οι νιοί σου μετά σου θέλετε φυλάσσει την ιερατείαν σας εἰς πάντα τα το θυσιαστηρίου και τα εντός του παραπετάσματος, και θέλετε κάμει να πηρεσίαν. Δύρον ἐδώκα την υπηρεσίαν της ιερατείας σας και οστίς ξένος πλησιάσθη, θέλει θανατόνεσθαι. **8** Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Ιδού, εγώ ἐδώκα ἐτί εις σε την επιστασίαν των υψουμένων προσφορών μου από πάντων των ηγιασμένων παρά των νιών Ισραήλ· εις σε ἐδώκα αυτά διά το χρίσμα και εις τους νιούς σου εις νόμιμον αιώνιον. **9** Τούτο θέλει είσθαι σου από των αγιωτάτων εκ των διά πυρός προσφερομένων πάντα τα δώρα αυτών, πάσαι αι εξ αλφίτων προσφοράι αυτών και πάσαι αι περί αμαρτίας προσφοράι αυτών και πάσαι αι περί ανομίας προσφοράι αυτών, τας οποίας θέλουσιν αποδίδει εις εμέ, αγιώτατα θέλουσιν είσθαι διά σε και διά τους νιούς σου. **10** Εν τω αγίῳ των αγίων θέλετε τρώγει αυτά· παν αρσενικόν θέλει τρώγει αυτά· ἄγια θέλουσιν είσθαι εις σε. **11** Και τούτο είναι σου, η υψουμένη προσφορά ει των δώρων αυτών, μετά πασών των κινητῶν προσφορών των νιών Ισραήλ· εις σε ἐδώκα αυτά και εις τους νιούς σου και εις τας θυγατέρας σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον· πας καθαρός εν τω οίκω σου θέλει τρώγει αυτά. **12** Παν το εξαίρετον του ελαίου, και παν το εξαίρετον του οίνου και του σίτου, τας απαρχάς αυτών, ὅσα προσφέρωσιν εις τον Κύριον, εις σε ἐδώκα αυτά· **13** Πάντα τα πρωτογενήματα της γης, ὅσα φέρωσι προς τον Κύριον, σου θέλουσιν είσθαι πας καθαρός εν τω οίκω σου θέλει τρώγει αυτά. **14** Παν καθέρωμα του Ισραήλ θέλει είσθαι σου. **15** Παν διανοίγον μήτραν εκ πάσης σαρκός, το οποίον προσφέρωσι προς τον Κύριον, από ανθρώπου ἔως κτήνους, σου θέλει είσθαι πληγή τα πρωτότοκα των ανθρώπων θέλουσιν εξάπαντος εξαγοράζεσθαι και τα πρωτότοκα των κτηνῶν των ακαθάρτων θέλουσιν εξαγοράζεσθαι. **16** Και ὅσα πρέπει να εξαγοράζεσθωσιν από ηλικίας ενός μηνός, θέλουσιν εξαγοράζεσθαι κατά την εκτίμησιν σου, διά πέντε σίκλους αργυρίου, κατά τον σίλον τον ἄγιον, δότις είναι είκοσι γερά. **17** Τα πρωτότοκα ὄμως των βωίων ή τα πρωτότοκα των προβάτων ή τα πρωτότοκα των αιγών δεν θέλουσιν εξαγοράζεσθαι· ἄγια είναι· το αἴμα αυτών θέλεις παντίζει επί το θυσιαστήριον, και το πάχος αυτών θέλεις καίει διά προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οιμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **18** Και το κρέας αυτών θέλει είσθαι σου, καθὼς το κινητόν στήθος και ο δεξιός ώμος είναι σου. **19** Πάσας τας υψουμένων προσφοράς των αγίων πραγμάτων, τας οποίας οι νιοί Ισραήλ προσφέρωσιν εις τον Κύριον, ἐδώκα εις σε και εις τους νιούς σου και εις τας θυγατέρας σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον. Αὕτη είναι διαθήκη ἀλατος παντοτεινή ενώπιον του Κυρίου εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σου. **20** Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Εν τη γη αυτών δεν θέλεις έχει κληρονομίαν ουδέ θέλεις έχει μερίδα μεταξύ αυτών· εγώ είμαι η μερίς σου και η κληρονομία σου εν μέσω των νιών Ισραήλ. **21** Και ιδού, ἐδώκα εις τους νιούς Λευΐ πάντα τα δέκατα του Ισραήλ εις κληρονομίαν, διά την υπηρεσίαν αυτών την οποίαν υπηρετούσι, την υπηρεσίαν της σκηνῆς του μαρτυρίου· **22** και δεν θέλουσιν πλησιάζει το λοιπόν οι νιοί Ισραήλ εις την σκηνήν του μαρτυρίου, διά να μη λάβωσιν εφ' εαυτούς αμαρτίαν και αποθάνωσιν· **23** αλλ' οι Λευΐται, ούτοι θέλουσιν υπηρετεί την υπηρεσίαν της σκηνῆς του μαρτυρίου και ούτοι θέλουσιν βαστάζει την ανομίαν αυτών· τούτο θέλει

είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας· καὶ δεν θέλουσιν ἔχει μεταξύ των νιών Ισραήλ, τα οποία προσφέρωσαν υψομένην προσφοράν προς τον Κύριον, ἑδώκα κληρονομίαν εις τους Λευΐτας διά τούτο είπα περὶ αυτών. Εν μέσῳ των νιών Ισραήλ δεν θέλουσιν ἔχει ουδεμίαν κληρονομίαν. **25** Καὶ ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **26** Λάλησον καὶ προς τους Λευΐτας καὶ εἰπέ προς αυτούς, Ὄταν λαμβάνητε παρά των νιών Ισραήλ το δέκατον, το οποίον ἑδώκα εις εσάς παρ' αυτών διά κληρονομίαν σας, τότε θέλετε προσφέρει εἰς αυτών προσφοράν υψομένην εις τον Κύριον, δέκατον από του δεκάτου. **27** Καὶ αὐταὶ αἱ υψούμεναι προσφοράι σας θέλουσι λογίζεσθαι εἰς εσάς ᾧ σίτος του ἀλωνίου καὶ ᾧ αφθονίᾳ του ληνού. **28** Οὕτω καὶ σεις θέλετε προσφέρει προσφοράν υψομένην εις τον Κύριον από πάντων των δεκάτων σας, τα οποία λαμβάνετε παρά των νιών Ισραήλ· καὶ από τούτων θέλετε δίδει την υψομένην προσφοράν του Κυρίου εις τον Ααρών τον ιερέα. **29** Από πάντων των δώρων σας θέλετε προσφέρει πάσαν υψομένην προσφοράν του Κυρίου, από πάντος του εξαιρέτου αυτών το γηιασμένον μέρος εξ αυτών. **30** Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Ὄταν προσφέρετε εξ αυτῶν το εξαρίτερον αυτών, τούτο θέλει λογίζεσθαι διά τους Λευΐτας ᾧ προϊόν του ἀλωνίου καὶ ᾧ προϊόν του ληνού· **31** καὶ θέλετε τρώγει αυτάν εινὰς παντί τόπω, σεις καὶ αἱ οικογένειαι σας διότι τούτο εἶναι μισθὸς εἰς εσάς διά την υπηρεσίαν σας εν τῃ σκηνῇ του μαρτυρίου· **32** καὶ δεν θέλετε φέρει εφ' εαυτούς αμαρτίαν δι' αυτά, ὅταν προσφέρητε απ' αυτών το εξαρίτερον αυτών καὶ δεν θέλετε βεβηλώσει τα ἁγια των νιών Ισραήλ, διά να μη αποθάνητε.

19 Καὶ ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν καὶ προς τον Ααρὼν λέγων, **2** Τούτο είναι το διάταγμα του νόμου, το οποίον ο Κύριος προσέταξε λέγων, Εἰπέ προς τους νιών Ισραήλ να φέρωσιν εἰς σε ἔνανθήν δάμαλιν ἄμωμον, μη ἔχουσαν ελάττωμα, επὶ τῆς οποίας δεν επεβλήθηται ζυγός· **3** καὶ θέλετε δώσει αυτήν εις τον Ελεάζαρ τον ιερέα καὶ θέλει φέρει αυτήν ἔξω του στρατοπέδου· καὶ θέλουσι σφάξει αυτήν ενώπιον αυτού. **4** Καὶ θέλει λάβει Ελεάζαρ ο ιερεύς από του αἵματος αυτής διά του δακτύλου αυτού καὶ θέλει ραντίσει επτάκις από του αἵματος αυτής κατ' ἐμπροσθεν του προσώπου της σκηνῆς του μαρτυρίου. **5** Καὶ θέλουσι καύσει την δάμαλιν ενώπιον αυτού το δέρμα αυτής καὶ το κρέας αυτής καὶ το αἷμα αυτής μετά της κόπρου αυτής θέλουσι καήι. **6** Καὶ ο ιερεύς θέλει λάβει ξύλον κέδρινον καὶ ὑσώπον καὶ κόκκινον καὶ θέλει ρίψει αυτά εἰς το μέσον του κατακαύματος της δαμάλεως. **7** Τότε θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού ο ιερεύς καὶ θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι καὶ μετά ταύτα θέλει εισέλθει εἰς το στρατοπέδον καὶ θέλει εἰσθαι ακάθαρτος ο ιερεύς ἔως εσπέρας. **8** Καὶ ο καίων αυτήν θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού εν ὑδατι καὶ θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ὑδατι καὶ θέλει εἰσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **9** Καὶ ἀνθρώπος καθαρός θέλει συνάξει την στάκτην της δαμάλεως καὶ θέλει αποθέσει αυτήν ἔξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν· καὶ θέλει φυλάττεσθαι διά την συναγωγήν των νιών Ισραήλ διά ὑδωρ χωρισμού· τούτο εἶναι διά καθαρισμού αμαρτίας. **10** Καὶ ο συνάξας την στάκτην της δαμάλεως θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού καὶ θέλει εἰσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας· καὶ τούτο θέλει εἰσθαι εἰς τους νιών Ισραήλ καὶ εἰς τους ξένους τους παροικούντας μεταξύ υμών εις νόμιμον αιώνιον. **11** Όστις εγγίση νεκρόν σώμα ανθρώπου, ούτος θέλει εἰσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας· **12** Ούτος θέλει αγνισθή διά τούτου την τρίτην ημέραν καὶ

την ημέραν την εβδόμην θέλει εἰσθαι καθαρός· εάν ὅμως δεν αγνισθή την τρίτην ημέραν, ουδέ την εβδόμην ημέραν θέλει εἰσθαι καθαρός. **13** Όστις εγγίση νεκρόν σώμα οποιουδήποτε τεθνεώτος ανθρώπου καὶ δεν αγνισθή, μιαίνει την σκηνήν του Κυρίου· καὶ η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ του Ισραήλ· επειδή δεν ερραντίσθη επ' αυτόν το ὑδωρ του χωρισμού, θέλει εἰσθαι ακάθαρτος η ακάθαρτία αυτού μένει επ' αυτόν. **14** Ούτος είναι ο νόμος ὃταν ἀνθρωπός τις αποθάνῃ εν σκηνῇ Πάντες οι εισερχόμενοι εἰς την σκηνήν καὶ πάντα τα εν τη σκηνή θέλουσιν εἰσθαι ακάθαρτα επτά ημέρας· **15** καὶ παν αγγείον ανοικτόν, μη ἔχον σκέπασμα δεδεμένον επάνωθεν αυτού, είναι ακάθαρτον. **16** Καὶ ὅστις εγγίση εν τη πεδιάδι πεφρούεμένον τινά διά μαχαίρας ή νεκρόν σώμα ή οστούν ανθρώπου ή μνήμα, θέλει εἰσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας. **17** Καὶ θέλουσι λάβει διά τον ακάθαρτον από της στάκτης της καυθείσης δαμάλεως διά καθαρισμούν της αμαρτίας, καὶ θέλει χυθή επ' αυτήν ὑδωρ ζων εις αγγείον. **18** Καὶ ἀνθρωπός καθαρός θέλει λάβει ὑστωπον, καὶ εμβρύφας εἰς το ὑδωρ θέλει ραντίσει επί την σκηνήν καὶ πάντα τα σκεύη καὶ επί τους ανθρώπους τους ευρεθέντας εκεί καὶ επ' εκείνον ὅστις ἡγγίσει στούν ή πεφρούεμένον ή νεκρόν ή μνήμα. **19** Καὶ ο καθαρός θέλει ραντίσει επί τον ακάθαρτον την τρίτην ημέραν καὶ την εβδόμην ημέραν· την δε εβδόμην ημέραν θέλει αγνίσει αυτόν· καὶ αυτός θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού καὶ θέλει λουσθῆν εν ὑδατι· καὶ το εσπέρας θέλει εἰσθαι καθαρός. **20** Ο δε ἀνθρωπός ὅστις είναι ακάθαρτος καὶ δεν αγνισθή, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου της συναγωγής διότι το αγιαστήριον του Κυρίου εμίανε· το ὑδωρ του χωρισμού δεν ερραντίσθη επ' αυτόν· αυτός είναι ακάθαρτος. **21** Καὶ θέλει εἰσθαι εἰς αυτούς νόμιμον αιώνιον, ὅτι ὅστις ραντίσει το ὑδωρ του χωρισμού, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού, καὶ ὅστις εγγίση το ὑδωρ του χωρισμού θέλει εἰσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας. **22** Καὶ παν δ, τι εγγίση ο ακάθαρτος, τούτο θέλει εἰσθαι ακάθαρτον· καὶ η ψυχή ήτις εγγίση αυτό, θέλει εἰσθαι ακάθαρτος ἔως εσπέρας.

20 Καὶ ἥλθον οι υἱοί Ισραήλ, πάσα συναγωγή, εἰς την ἑρμον Σιν, τον πρώτον μήνα· καὶ ἐμεινεν ο λαός εν Κάδης· καὶ απέθανεν εκεὶ η Μαριάμ καὶ ετάφη εκεί. **2** Καὶ δεν ἦτο ὑδωρ διά την συναγωγήν· καὶ συνηθροίσθησαν κατά του Μωϋσέως καὶ κατά του Ααρών. **3** Καὶ ο λαός ελοιδρεῖ κατά του Μωϋσέως καὶ είπον, λέγοντες, Εἴθεν' επειθήσκομεν, ότε οι αδελφοί ημών απέθανον ενώπιον του Κυρίου. **4** Καὶ διά τι ανεβιβάσατε την συναγωγήν του Κυρίου εις την ἑρμον ταύτην, διά να αποθάνωμεν εκεὶ ημεῖς καὶ τα κτήνη ημών; **5** καὶ διά τι ανεβιβάσατε ημάς εκ της Αιγύπτου, διά να φέρητε ημάς εις τον κακόν τούτον τόπον; ούτος δεν είναι τόπος σποράς ή σύκων ή αμπέλων ή ροδίων· ουδέ ὑδωρ υπάρχει διά να πίωμεν. **6** Καὶ ἥλθον ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρὼν απ' ἐμπροσθεν της συναγωγής εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου καὶ ἐπέσοντας πρόσωπον αυτών· καὶ εφάνη εις αυτούς η δόξα του Κυρίου. **7** Καὶ ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **8** Λάβε την πράδον και συγκάλεσον την συναγωγήν συ και Ααρών ο αδελφός σου, και λαλήσατε προς την πέτραν ενώπιον αυτών· και θέλει δώσει τα ὑδατα αυτής, και θέλεις εκβάλει εις αυτούς ὑδωρ εκ της πέτρας και θέλεις ποτίσει την συναγωγήν και τα κτήνη αυτών. **9** Καὶ έλαβεν ο Μωϋσῆς την πράδον απ' ἐμπροσθεν του Κυρίου, καθώς προσέταξεν εις αυτόν. **10** και συνεκάλεσεν Μωϋσῆς και ο Ααρών την συναγωγήν ἐμπροσθεν της πέτρας και είπε προς αυτούς, Ακούσατε τώρα, σεις οι απειθείς να σας εκβάλωμεν ὑδωρ εκ της πέτρας ταύτης; **11** Και

υψώσας ο Μωϋσής την χείρα αυτού εκτύπισε με την ράβδον αυτού την πέτραν δίς· και εξήλθον ύδατα πολλά· και ἐπειν τη συναγωγή και τα κτήνη αυτών. **12** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, Επειδή δεν με επιτευχόσατε, διά να με αγιάσητε ἐμπροσθεν των ιιών Ισραήλ, διά τούτο σεις δεν θέλετε φέρει την συναγωγήν ταύτην εις την γην, την οποίαν ἔδωκα εις αυτούς. **13** τοῦτο είναι το ὄντωρ Μεριβά: διότι οι ιιοί Ισραήλ ελοιδρόθσαν κατά του Κυρίου, και αυτός ηγιάσθη εν αυτοῖς. **14** Και απέστειλε Μωϋσῆς πρέσβεις από Κάδης προς τον βασιλέα του Εδώμ, λέγων, Ταύτα λέγει ο αδελφός σου Ισραήλ: συ εξέντεις πάσαν την ταλαιπωρίαν ἡτίς μας εύρηκεν. **15** ὅτι κατέβησαν οι πατέρες ημών εις την Αἴγυπτον και κατωκήσαμεν πολύν καιρόν εν Αἴγυπτῳ· και οι Αἴγυπτοι κατεδυνάστευσαν ημάς και τους πατέρας ημών. **16** και ανεβοήσαμεν προς τον Κύριον και αυτός εισήκουσε της φωνής ημών και απέστειλεν ἀγγελον και εξήγαγεν ημάς εκ της Αἴγυπτου· και ίδού, είμεθα εν Κάδης, πόλει εις τα ἄκρα των ορίων σου. **17** ας περάσωμεν, παρακαλώ, διά της γης σου· δεν θέλομεν περάσει διά των αγρών ή διά των αμπελώνων, ουδέ θέλομεν πίει ὄντωρ εκ των φρεάτων· θέλομεν περάσει διά της βασιλικής οδού· δεν θέλομεν εκκλίνει δεξιά ή αριστερά, εωσού περάσωμεν τα ὄριά σου. **18** Και είπε προς αυτόν ο Εδώμ, Δεν θέλεις περάσει διά της γης μου· ει δη μη, θέλω εξέλθει εις μαχαίρια εις συνάντησίν σου. **19** Και οι ιιοί Ισραήλ είπον προς αυτόν, Ημεῖς διαβαίνομεν διά της λεωφόρουν· και εάν εγώ και τα κτήνη μου πίωμεν εκ του ύδατος σου, θέλω πληγώσει αυτό· θέλω διαβή μόνον επι ποδός, ουδέν άλλο. **20** Ο δε είπε, Δεν θέλεις διαβή· Και εξήλθεν ο Εδώμ εναντίον αυτού μετά πολλού λαού και εν χειρὶ ιχνηρά. **21** Οὕτας ηρήθη ο Εδώμ να δώσῃ διάβασιν εις τον Ισραήλ διά των ορίων αυτού· και εξέκλινεν ο Ισραήλ απ' αυτού. **22** Και εσηκώθησαν οι ιιοί Ισραήλ, πάσα η συναγωγή, από Κάδης και ήλθον εις το όρος Ωρ. **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών εν τω όρει Ωρ πλησίον των ορίων της γης Εδώμ, λέγων, **24** Ο Ααρών θέλει προστεθή εις τον λαόν αυτού· διότι δεν θέλει εισέλθει εις την γην, την οποίαν ἔδωκα εις τους ιιούς Ισραήλ· επειδή ηπειθήσατε εις τον λόγον μου εις το ὄντωρ Μεριβά: **25** λάβε τον Ααρών και Ελεάζαρ τον ιιόν αυτού και αναβίβασον αυτούς εις το όρος Ωρ· **26** και ἐκδυσον τον Ααρών την στολήν αυτού και ἐνδυσον αυτήν Ελεάζαρ τον ιιόν αυτού και ο Ααρών θέλει προστεθή εις τον λαόν αυτού· και θέλει αποθάνει εκεί. **27** Και ἐκάμενον ο Μωϋσῆς καθώς προσέταξεν ο Κύριος· και ανέβησαν εις το όρος Ωρ ἐμπροσθεν πάσης της συναγωγής. **28** Και εξέδυσεν ο Μωϋσῆς τον Ααρών την στολήν αυτού και ενέδυσεν αυτήν Ελεάζαρ τον ιιόν αυτού· και απέθανεν ο Ααρών εκεί επι της κορυφής του όρους· και κατέβησαν Μωϋσῆς και Ελεάζαρ από του όρους. **29** Και είδε πάσα η συναγωγή ὅτι ετελεύτησεν ο Ααρών· και επένθησαν τον Ααρών τριάκοντα ημέρας πας ο οίκος Ισραήλ.

21 Και ἤκουσεν ο Χαναναίος ο βασιλεύς της Αράδ, ο κατοικών προς μεσημβρίαν, ὃτι ἤλθεν ο Ισραήλ διά της οδού Αθαρείμ, και επολέμησεν εναντίον του Ισραήλ και συνέλαβεν εξ αυτών αιχμαλώτους. **2** Και ηυχήθη ο Ισραήλ ευχίν προς τον Κύριον και είπεν, Εάν τωνόντι παραδώσης τον λαόν τούτον εις την χείρα μου, θέλω καταστρέψει τας πόλεις αυτών. **3** Και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής του Ισραήλ και παρέδωκε τους Χαναναίους· και κατέστρεψαν αυτούς· και τας πόλεις αυτών· και εκάλεσαν το όνομα του τόπου Ορμά. **4** Και εσηκώθησαν από του όρους Ωρ διά της οδού της Ερυθράς θαλάσσης, διά να περιέλθωσι την γην Εδώμ· και ωλιγοψύχησεν

ο λαός εν τη οδώ. **5** Και ελάλησεν ο λαός κατά του Θεού και κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Διά τι ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου διά ν' αποθάνωμεν εν τη ερήμω; διότι ἀρτος δεν είναιται και ὄντωρ δεν είναι και η ψυχή ημών αηδίασε τον ἀρτον τούτον, τον ελαφρόν. **6** Και απέστειλεν ο Κύριος επι τον λαόν τους όφεις τους φλογερούς και εδάγκανον τον λαόν, και λαός πολύς εκ του Ισραήλ απέθανε. **7** Και ελθών ο λαός προς τον Μωϋσήν είπον, Ημαρτήσαμεν, διότι ελαλήσαμεν κατά του Κυρίου και κατά σού· δειθήτη του Κυρίου να σηκώσῃ τους όφεις αφ' ημών. Και εδεήθη ο Μωϋσῆς υπέρ του λαού. **8** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κάμε εις σεαυτόν όφιν φλογερόν και βάλε αυτόν επι ζύλου· και πας όστις δαγκασθή και εμβλέψῃ εις αυτόν, θέλει ζήσει. **9** Και ἐκάμενον ο Μωϋσῆς όφιν χαλκούν και ἐβαλεν αυτόν επι ζύλου· και εάν όφις εδάγκανε τινά, εμβλέπων ούτος εις τον όφιν τον χαλκούν, έζη. **10** Και εσηκώθησαν οι ιιοί Ισραήλ και εστρατοπέδευσαν εν Ωβώθ. **11** Και σηκωθέντες από Ωβώθ εστρατοπέδευσαν εις Γιέ-αφαρίμ, εν τη ερήμω τη κατά πρόσωπον του Μωάβ, προς ανατολάς ήλιου. **12** Εκείθεν σηκωθέντες εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ζαρέδ. **13** Εκείθεν σηκωθέντες εστρατοπέδευσαν εις το πέραν του Αρνών, όστις είναι εν τη ερήμω και εξέρχεται εκ των ορίων των Αμορραίων· διότι ο Αρνών είναι το ορίον του Μωάβ, μεταξύ Μωάβ και Αμορραίων. **14** Διά τούτο λέγεται εν τω βιβλίω των πολέμων του Κυρίου, Κατά τον Βαέβ εν Σουφά, και επι των ρυάκων του Αρνών, **15** και επι των ρεύματος των ρυάκων, το οποίον καταβαίνει εις την πόλιν Αρ και κείται εις τα όρια του Μωάβ. **16** Και εκείθεν ήλθον εις Βήρ· τούτο είναι το φρέαρ, περι του οποίου είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σύναξον τον λαόν, και θέλω δώσει ὄντωρ εις αυτούς. **17** Τότε ἐψάλεν ο Ισραήλ την ωδήν ταύτην· Ανάβα, ω φρέαρ· ψάλλετε εις αυτό· **18** οι ἀρχοντες ἐσκαψαν το φρέαρ, οι ευγενεῖς του λαού ἐσκαψαν, διά προσταγής του νομοθέτου, με τας ράβδους αυτών. Και από της ερήμου ήλθον εις Ματτανά, **19** και από Ματτανά εις Νααλίηλ, και από Νααλίηλ εις Βαμώθ, **20** και από Βαμώθ της κοιλάδος της εν τη γη Μωάβ, επι της κορυφής Φασγά, το οποίον βλέπει προς Γεσιμών. **21** Και απέστειλεν ο Ισραήλ πρέσβεις προς τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων λέγων, **22** Ας περάσωμεν διά της γης σου· δεν θέλομεν κλίνει εις τους αγρούς ωύτε εις τους αμπελώνας· δεν θέλομεν πίει ὄντωρ εκ των φρεάτων· αλλά διά της βασιλικής οδού θέλομεν πορευθή, εωσού περάσωμεν τα όριά σου. **23** Και ο Σηών δεν αφήκε τον Ισραήλ να περάση διά των ορίων αυτού· αλλ' ο Σηών συνήγαγε πάντα τον λαόν αυτού· και εξήλθε να παραταχθή εναντίον του Ισραήλ εις την ἐρήμον· και ήλθεν εις Ιασσά και επολέμησεν εναντίον του Ισραήλ. **24** Και επάταξεν ο Ισραήλ αυτόν εν στόματι μαχαίρας και κατεκυρίευσε την γην αυτού από Αρνών ἔως Ιαβόκ, μέχρι των ιιών Αμμών· επειδή τα όρια των ιιών Αμμών ήσαν οχυρά. **25** Και εκυρίευσεν ο Ισραήλ πάσας τας πόλεις ταύτας· και κατώκησεν ο Ισραήλ εις πάσας τας πόλεις των Αμορραίων, εις Εσεβών και εις πάσας τας κώμας αυτής· **26** επειδή η Εσεβών ήτο η πόλις του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, όστις είχε πολεμήσει πρότερον τον βασιλέα του Μωάβ και ἐλαβε πάσαν την γην αυτού από της χειρός αυτού, ἔως Αρνών. **27** Διά τούτο λέγουσιν οι παροιμιαστάι, Ἐλθετε εις Εσεβών· Ας κτισθή και ας κατασκευασθή η πόλις του Σηών· **28** διότι πυρ εξήλθεν από Εσεβών, φλόξεις από της πόλεως του Σηών· κατέφαγε την Αρ του Μωάβ, και τους ἀρχοντας των υψηλών τόπων του Αρνών· **29** ουαί εις σε, Μωάβ Απωλέσθης, λαέ του Χεμώς· ἔδωκε τους διασωθέντας ιιούς αυτού, και τας θυγατρέας αυτού

αιχμαλώτους εις τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων. **30** Ημείς κατετοξύσαμεν αυτούς η Εσεβών ηφανίσθη έως Δαιδών, και κατηρημώσαμεν αυτούς έως Νοφά, το οποίον εκτείνεται έως Μεδεβά. **31** Και κατώκησεν ο Ισραήλ εν τη γῇ των Αμορραίων. **32** Και απέστειλεν ο Μωϋσῆς να κατασκεψύσωσι την Ιαζήρ και εκυρίευσαν τας κώμας αυτής και εξεδίωξαν τους Αμορραίους τους κατοικούντας εκεῖ. **33** Και στρέψαντες ανέβησαν την οδόν την εἰς Βασάν και εξήλθεν ο Ωγ βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησην αυτών, αυτός και πας ο λαός αυτού, προς μάχην εἰς Εδρέ. **34** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Μη φοβηθής αυτὸν διότι εἰς τας χείρας σου παρέδωκα αυτὸν και πάντα τὸν λαὸν αυτού και τὴν γῆν αυτού· καὶ θέλεις κάμει εἰς αυτόν, ὡς ἔκαμες εἰς τὸν Σηών βασιλέα τῶν Αμορραίων τὸν κατοικούντα εν Εσεβών. **35** Και επάταξαν αυτὸν καὶ τοὺς νιούς αυτού, καὶ πάντα τὸν λαὸν αυτού, εωσού δὲν εναπελείφθη εἰς αυτὸν οὐδὲν· καὶ κατεκρίευσαν τὴν γῆν αυτού.

22 Και σηκωθέντες οι νιοί Ισραήλ εστρατοπέδευσαν εἰς τὰς πεδιάδας του Μωάβ, παρά τον Ιορδάνην, κατέναντι τῆς Ιεριχώ. **2** Και Βαλάκ ο υἱός του Σεπφώρ εἶδε πάντα ὄσα ἔκαμεν ο Ισραήλ εἰς τους Αμορραίους. **3** Και εφοβήθη ο Μωάβ τον λαόν σφόδρα, διότι ἦσαν πολλοί· καὶ ἥτο το Μωάβ εἰς αμηχανίαν εξ αιτίας των νιών Ισραήλ. **4** Και είπεν ο Μωάβ πρὸς τοὺς πρεβυτέρους του Μαδιάμ, Τώρα θέλει καταφάγει τὸ πλήθος τούτῳ πάντα τὰ πέριξ ημῶν, καθὼς ο βους κατατρώγει τὸ χόρτον τῆς πεδιάδος. Και Βαλάκ ο υἱός του Σεπφώρ ἦτο βασιλεὺς των Μωαβιτών κατ' εκείνον τὸν καιρόν. **5** Και απέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Βαλαάμ, υἱὸν τοῦ Βεώρ, εἰς Φεθορά, κειμένην πλησίον τοῦ ποταμοῦ τῆς γῆς τῶν νιών τοῦ λαοῦ αυτού, διά να προσκαλέσῃ αυτὸν, λέγων, Ιδού, λαός εξήλθεν εξ Αιγύπτου ιδού, περικαλύπτει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ κάθηται εναντίον μου· **6** τώρα λοιπόν ελθέ, σε παρακαλώ, καταράσθητί μοι τὸν λαὸν τούτον, διότι εἴναι δυνατῶτερός μου· ἴσως υπερισχύσω, να πατάξωμεν αυτούς καὶ να εκδιώξω αυτούς εκ τῆς γῆς επειδή εξεύρω, διά νότινα ευλογήσης είναι ευλογημένος, καὶ ὄντινα καταρασθής είναι κατηραμένος. **7** Και υπήγαν οι πρεβυτέροι του Μωάβ καὶ οι πρεσβύτεροι του Μαδιάμ, φέροντες τὰ δώρα τῆς μαντείας εἰς τας χείρας αυτῶν· καὶ ἤλθον πρὸς Βαλαάμ καὶ είπον πρὸς αυτὸν τοὺς λόγους τοῦ Βαλάκ. **8** Ο δέ είπε πρὸς αυτούς, Μείνατε ενταύθα ταύτην τὴν νύκτα καὶ θέλω αποκριθῇ εἰς εσάς ὅ, τι λαλήσῃ ο Κύριος πρὸς εμέ. Καὶ ἐμειναν μετά τον Βαλαάμ οι ἀρχοντες του Μωάβ. **9** Και ἤλθεν ο Θεός εἰς τὸν Βαλαάμ καὶ είπε, Τί θέλουσιν οι ἀνθρώποι οὗτοι μετά σου; **10** Και είπεν ο Βαλαάμ πρὸς τὸν Θεόν, Βαλάκ ο υἱός του Σεπφώρ, βασιλεὺς του Μωάβ, απέστειλε πρὸς εμὲ λέγων, **11** Ιδού, λαός εξήλθεν εξ Αιγύπτου καὶ κατεκάλυψε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ελθε τώρα, καταράσθητί μοι αυτὸν· ἴσως υπερισχύσω να νικήσω αυτὸν καὶ να εκδιώξω αυτὸν. **12** Και είπεν ο Θεός πρὸς τὸν Βαλαάμ, Μη υπάγης μετ' αυτῶν· μη καταρασθῆς τὸν λαόν, διότι εἴναι ευλογημένος. **13** Και σηκωθεῖς τὴν αυγήν ο Βαλαάμ είπε πρὸς τοὺς ἀρχοντας τοῦ Βαλάκ, Υπάγετε εἰς τὴν γῆν σας διότι δεν μοι συγχωρεῖ ο Κύριος τοῦ έλθω μεθ' ημῶν. **14** Και σηκωθέντες οι ἀρχοντες του Μωάβ, ἤλθον πρὸς τὸν Βαλάκ καὶ είπον, Δεν θέλει ο Βαλαάμ να ἔλθῃ μεθ' ημῶν. **15** Και ο Βαλάκ απέστειλε πάλιν ἀρχοντας περισσότερους καὶ εντιμοτέρους τούτους· **16** καὶ ἤλθον πρὸς τὸν Βαλαάμ καὶ είπον πρὸς αυτόν, οὕτω λέγει Βαλάκ ο υἱός του Σεπφώρ· Μή εμποδισθής, σε παρακαλώ, να ἔλθῃς πρὸς εμέ· **17** διότι θέλω σε τιμήσει με μεγάλας τιμάς, καὶ θέλω κάμει πανό, τι μοι είπης ελθε λοιπόν, παρακαλώ, καταράσθητί μοι τὸν

λαόν τούτον. **18** Και απεκρίθη ο Βαλαάμ καὶ είπε πρὸς τοὺς δούλους του Βαλάκ, Και εάν μοι δώσῃ ο Βαλάκ τὴν οικίαν αυτού πλήρη αργυρίου καὶ χρυσίου, δεν δύναμαι να παραβῶ τὸν λόγον Κυρίου του Θεού μου, διά να κάμω ολιγώτερον ἢ περισσότερον· **19** διά τούτῳ μείνατε ενταύθα, παρακαλώ, καὶ σεις τὴν νύκτα ταύτην, διά να ἰδω τι θέλει εἰπεί ὅτι ο Κύριος πρὸς εμέ. **20** Και ἤλθεν ο Θεός πρὸς τὸν Βαλαάμ τὴν νύκτα καὶ είπε πρὸς αυτόν, Εάν ἐλθωσιν οι ἀνθρώποι διά να σε καλέωσι, σηκωθεῖς ὑπάγε μετ' αυτών πλην ὅ, τι σοι είπω, τούτῳ θέλεις κάμει. **21** Και εσηκώθη ο Βαλαάμ τὸ πρῶτον, καὶ εσαμάρωσε τὴν ὄνον αυτού καὶ υπήγε μετά τῶν αρχόντων του Μωάβ. **22** Και εξήρθη η οργὴ του Θεού ὅτι υπήγε καὶ εστάθη ἀγγελος Κυρίου εν τῇ οδῷ ἐμπροσθεμεν αυτού, διά να εναντιωθῇ εἰς αυτόν· αυτός δε εκάθητο επὶ τῆς ὄνου αυτού καὶ δύο δούλοι αυτού ἤσαν μετ' αυτού· **23** καὶ ιδούσα η ὄνος τοῦ ἀγγελον του Κυρίου ιστάμενον εν τῇ οδῷ, καὶ τὴν ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην εν τῇ χειρὶ αυτού, εξέκλινεν η ὄνος εκ τῆς οδού καὶ υπήγαινε πρὸς τὴν πεδιάδα· καὶ εκτύπησεν ο Βαλαάμ τὴν ὄνον, διά να επαναφέρῃ αυτήν εἰς τὴν οδόν. **24** Αλλ' ο ἀγγελος του Κυρίου εστάθη εν μιᾷ στενῇ ὄδῳ τῶν αμπελῶν, ὃντος ἡτο φραγμός εντεύθεν καὶ φραγμός εντεύθεν· **25** καὶ ιδούσα η ὄνος τοῦ ἀγγελον του Κυρίου, προσέθλιψεν εαυτήν πρὸς τὸ ποιχόν καὶ συνέθλιψε τὸ πόδα τοῦ Βαλαάμ εἰς τὸν τοίχον· αυτός δε εκτύπησεν αυτήν πάλιν. **26** Και ο ἀγγελος του Κυρίου υπήγε παρεμπρός, καὶ εστάθη εν στενῷ τόπῳ, ὃντος δέντος διά να εκκλίνῃ δεξιά ἡ αριστερά· **27** καὶ ιδούσα η ὄνος τοῦ ἀγγελον του Κυρίου, συνεκάθησεν υποκάτω τοῦ Βαλαάμ· καὶ θυμωθεῖς ο Βαλαάμ, εκτύπησε τὴν ὄνον διά της ράβδου. **28** Και ἤνοιξεν ο Κύριος το σόμα της ὄνου· καὶ είπε πρὸς τὸν Βαλαάμ, Τι σοι ἔκαμα, καὶ με εκτύπησας τρίτην ταύτην φοράν; **29** Και είπεν ο Βαλαάμ πρὸς τὴν ὄνον, Διότι με ενέπαξας· είθε να είχον μάχαιραν εν τῇ χειρὶ μου, διότι τώρα ήθελον σε θανατώσει. **30** Και η ὄνος είπε πρὸς τὸν Βαλαάμ, Δεν είμαι εγώ η ὄνος σου, επὶ τῆς οποίας εκάθιζες αφ' ου χρόνου με ἔχεις ἔως της ημέρας ταύτης; ήμην πότε συνειθισμένη να κάμων ούτως εις σε; Ο δε είπεν, Ουχί. **31** Και ἤνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς του Βαλαάμ, καὶ είδε τὸν ἀγγελον του Κυρίου ιστάμενον εν τῇ οδῷ καὶ τὴν ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην εν τῇ χειρὶ αυτού καὶ κύψας προσεκύνησεν επὶ πρόσωπον αυτού. **32** Και είπε πρὸς αυτὸν ο ἀγγελος του Κυρίου, Διά τι εκτύπησας τὴν ὄνον σου τρίτην ταύτην φοράν; Ιδού, εγώ εξήλθον διά να σοι εναντιωθῶ, διότι ο δρόμος σου είναι διεστραμένος ενώπιον μου· **33** καὶ ιδούσα με η ὄνος εξέκλινεν απ' εμού τρίτην ταύτην φοράν ἀλλως, εάν δεν εξέκλινεν απ' εμού τώρα σε μὲν ἥθελον φονεύσει, εκείνην δε ἥθελον αφίσει ζώσαν. **34** Και είπεν ο Βαλαάμ πρὸς τὸν ἀγγελον του Κυρίου, Ήμάρτησα· διότι δεν ἡξευρον ὅτι συ ἔστεκες εν τῇ οδῷ εναντίον μου· ούθεν τώρα, εάν δεν ἦναι αφεστόν εις σε, επιστρέψω. **35** Και είπεν ο ἀγγελος του Κυρίου πρὸς τὸν Βαλαάμ, Ύπαγε μετά τῶν ανθρώπων πλην ὅ, τι σοι είπω, τούτῳ θέλεις λαλήσει. Και υπήγειν ο Βαλαάμ μετά τῶν αρχόντων τοῦ Βαλάκ. **36** Και ακούσας ο Βαλάκ ὅτι ἤρχετο ο Βαλαάμ, εξήλθε να προϊόπαντήσῃ αυτόν, ἔως εἰς πόλιν τινά του Μωάβ, κειμένην εν τοῖς ορίοις του Αρνών, ὅστις είναι τὸ ἔσχατον ὄριον. **37** Και είπεν ο Βαλάκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, Δεν απέστειλα πρὸς σε μετά σπουδής να σε καλέσω; διά τι δεν ἤλθες πρὸς εμέ; μῆπως δεν είμαι ικανός να σε τιμήσω; **38** Και είπεν ο Βαλαάμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Ιδού, ἤλθον πρὸς σέ· ἔχω τώρα τὴν δύναμιν να λαλήσω τοι; ὄντινα λόγων βάλη ο Θεός εις τὸ σόμα μου, τούτον θέλω λαλήσει. **39** Και υπήγειν ο Βαλαάμ μετά του

Βαλάκ, και ἡλθον εις Κιριάθ-ουζώθ. **40** Και εθυσίασεν ο Βαλάκ βόας και πρόβατα, και ἐπεμψεν εξ αυτών προς τον Βαλαάμ και προς τους ἀρχοντας τους μετ' αυτού. **41** Και το πρῶτο ἐλαφεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ, και ανεβίβασεν αυτόν επί τους υψηλούς τόπους του Βάαλ, και εκείθεν είδε την ἄκραν του λαού.

23 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. **2** Και ἐκάμεν ο Βαλάκ καθώς είπεν ο Βαλαάμ: και προσέφεραν ο Βαλάκ και ο Βαλαάμ μόσχον και κριόν εφ' ἔκαστον βωμόν. **3** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Στήθι πλησίον του ολοκαυτώματος σου και εγώ θέλω υπάγει ἵσως φανή ο Κύριος εις συνάντησίν μου· καὶ οἱ, τι δείξῃ εἰς εμέ, τούτῳ θέλω σοι αναγγείλει. Και υπήγεν εἰς τόπον υψηλόν. **4** Και συνήντησεν ο Θεός τον Βαλαάμ: και είπε προς αυτόν, Ητούμασα τους επτά βωμούς, και προσέφερα μόσχον και κριόν εφ' ἔκαστον βωμόν. **5** Και ἐβαλεν ο Κύριος λόγον εις το στόμα του Βαλαάμ και είπεν, Επίστρεψον προς τον Βαλάκ, και ούτω θέλεις ειπεί. **6** Και επέστρεψε προς αυτόν, και ιδού, ἰστατο πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού, αυτός και πάντες οι ἀρχοντες του Μωάβ. **7** Και ἤρχισε την παραβολήν αυτού και είπε, Βαλάκ με ἐφέρεν εκ της Αράμ, ο βασιλεύς του Μωάβ εκ των ὁρέων των προς ανατολάς, λέγων, Ελθέ, καταράσθητι μοι τον Ιακώβ· και ελθέ, αναθεμάτισον τον Ισραήλ. **8** Πως να καταρασθώ τον οποίον ο Θεός δεν καταράται; ή πως να αναθεματίσω τον οποίον ο Κύριος δεν ανεθεμάτισε; **9** Διότι από της κορυφής των ὁρέων βλέπω αυτόν, και από των λόφων θεωρώ αυτόν ιδού, λαός, ὅστις θέλει κατοικῆσαι μόνος, και δεν θέλει λογαριασθή μεταξύ των εθνῶν· **10** τις δύναται να αριθμήσῃ την ἄμμον του Ιακώβ, και τον αριθμόν του τετάρτου του Ισραήλ; είθε να αποθάνω κατά τον θάνατον των δικαίων, και το τέλος μου να ἡναι ὅμοιον με το τέλος αυτού. **11** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Τι μοι ἔκαμες; διά να καταρασθή τους εχθρούς μου σε παρέλαθον· και ιδού, συ ευλογών ευλόγησας αυτούς. **12** Ο δε αποκριθείς είπε, Δεν πρέπει να προσέξω ὁ, τι ο Κύριος ἐβαλεν εις το στόμα μου, τούτῳ να είπω; **13** Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Ελθέ, παρακαλώ, μετ' εμού εις ἄλλον τόπον, θόθν θέλεις ιδεί αυτόν· μόνον την ἄκραν αυτού θέλεις ιδεί, το δε ὄλον αυτού δεν θέλεις ιδεί· και καταράσθητί μοι αυτὸν εκείθεν. **14** Και ἐφέρεν αυτόν εις την πεδιάδα Ζοφίμ επί την κορυφήν του Φασγά, και ωκοδόμησεν επτά βωμούς και προσέφερε μόσχον και κριόν εφ' ἔκαστον βωμόν. **15** Και είπε προς τον Βαλάκ, Στήθι αυτού πλησίον του ολοκαυτώματος σου και εγώ θέλω συναντήσει εκεί τον Κύριον. **16** Και συνήντησεν ο Κύριος τον Βαλαάμ, και ἐβαλε λόγον εις το στόμα αυτού και είπεν, Επίστρεψον προς τον Βαλάκ και ειπε ούτω. **17** Και ἡλθε προς αυτόν· και ιδού, αυτός ἰστατο πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού και οι ἀρχοντες του Μωάβ μετ' αυτού. Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Τι ἐλάλησεν ο Κύριος; **18** Και ἀρχίσας την παραβολήν αυτού είπε, Σηκώθητι, Βαλάκ, και ἀκουσον· δος ακρόσαν εις εμέ, σον οι νιός του Σεπφώρ· **19** ο Θεός δεν είναι ἀνθρωπος να φευσθή, ούτε νιός ανθρώπου να μεταμεληθή αυτός είπε και δεν θέλει εκτελέσει; ή ελάλησε και δεν θέλει εμμενεῖ; **20** Ιδού, ευλογών παρέλαθον και ευλόγησε και εγώ δεν δύναμαι να μεταστρέψω αυτήν. **21** Δεν εθεώρησεν ανομίαν εις τον Ιακώβ, ουδέ είδε διαστροφήν εις τον Ισραήλ· Κύριος ο Θεός αυτού είναι μετ' αυτού, και αλαλαγμός βασιλέως είναι μεταξύ αυτών. **22** Ο Θεός εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου· ἔχουσιν ως δύναμιν μονοκέρωτος. **23** Βεβαίως ουδεμία γοητεία δεν ισχύει κατά του Ιακώβ, ουδέ μαντεία κατά του Ισραήλ·

κατά καιρόν θέλει λαηηθή περί τον Ιακώβ και περί του Ισραήλ, Τι κατώρθωσεν ο Θεός. **24** Ιδού, ο λαός θέλει σηκωθή ως λέων, και θέλει εγερθή ως σκύμνος δεν θέλει κοιμηθή εωσον φάγη το θήραμα, και πίη το αίμα των πεφονευμένων. **25** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Μήτε να καταρασθής αυτούς διόλου μήτε να ευλογήσης αυτούς διόλου. **26** Αποκριθείς δε ο Βαλαάμ είπε προς τον Βαλάκ, δεν σε ελάλησα, λέγων, Παν δ, τι μοι είπη ο Κύριος, τούτο πρέπει να κάμω; **27** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Ελθέ, παρακαλώ, θέλω σε φέρει εις ἄλλον τόπον, ἵσως θέλει αρέσει εις τον Θεόν να μοι καταρασθής αυτόν εκείθεν. **28** Και ἐφέρεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ επί την κορυφήν του Φεγώρ, το οποίον βλέπει προς Γεσιμών. **29** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοίμασόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. **30** και ἐκάμεν ο Βαλάκ ως είπεν ο Βαλαάμ και προσέφερε μόσχον και κριόν εφ' ἔκαστον βωμόν.

24 Και ιδών ο Βαλαάμ ότι ἥτο αρεστόν ενώπιον του Κυρίου να ευλογήση τον Ισραήλ, δεν υπήγε, καθώς ἀλλοτε, να ζητήσῃ μαντείας, αλλ' ἔστησε το πρόσωπον αυτού προς την ἔρημον. **2** Και ανύψωσεν ο Βαλαάμ τους οφθαλμούς αυτού και είδε τον Ισραήλ κατεσκηνωμένον κατά τας φυλάς αυτών· και ἡλθεν επ' αυτόν το πνεύμα του Θεού. **3** Και αρχίσας την παραβολήν αυτού είπε, Βαλαάμ ο νιός του Βεώρ είπε, και ο ἀνθρωπος, ο ἔχων ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού, είπεν· **4** είπεν εκείνος, ὅστις ἱκουσε τα λόγια του Θεού, Όστις είδεν όρασιν του Παντοδυνάμου, πεσών εις ἔκστασιν, ἔχων όμως ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού. **5** Πόσον ώραίαι είναι αι κατοικίαι σου, Ιακώβ, αι σκηναί σου, Ισραήλ. **6** Ως κοιλάδες είναι εξηπλωμέναι, ως παράδεισοι εις ὄχθας ποταμού, ως δένδρα αλόης τα οποία εφύτευσεν ο Κύριος, ως κέδροι πλησίον των υδάτων. **7** Θέλει εκχέει ίδωρο εκ της αντλίας αυτού, και το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι εις ίδατα πολλά, και ο βασιλεύς αυτού θέλει είσθαι υψηλότερος του Αγάρ, και η βασιλεία αυτού θέλει μεγαλυνθή. **8** Ο Θεός εξήγαγεν αυτόν εξ Αιγύπτου· ἔχει ως δύναμιν μονοκέρωτος θέλει καταφάγει τα έθνη τους πολεμίους αυτού, και θέλει συντρίψει τα οστά αυτών, και θέλει καταποξένει αυτούς με τα βέλη αυτού. **9** Αναπεσών, εκοιμήθη ως λέων, και ως σκύμνος λέοντος τις θέλει εξεγείρει αυτούς; Ευλογήμενος ο ευλογών σε και κατηραμένος ο καταράμενος σε. **10** Και εξήφθη ο θυμός του Βαλάκ εναντίον του Βαλαάμ και συνεκρότησε τας χειρας αυτού· και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, διά να καταρασθής τους εχθρούς μου σε εκάλεσα· και ιδού, συ ευλογών ευλόγησας αυτούς τρίτην ταύτην φοράν· **11** τώρα λοιπόν φύγε εις τον τόπον σου· ἔλεγον να σε τιμήσω με τιμάς αλλ' ιδού, ο Κύριος σε εστέρησε της τιμής. **12** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Δεν είπον και προς τους απεσταλμένους σου, τους οποίους απέστειλας προς εμέ, λέγων, **13** Και αν μοι δώση ο Βαλάκ την οικίαν αυτού πλήρη αργυρίου και χρυσίου, δεν δύναμαι να παραβώ την προσταγήν του Κυρίου, ώστε να κάμω καλόν ή κακόν απ' εμαυτού, αλλ' ό, τι ο Κύριος λαλήση, τούτο θέλω ειπεί; **14** και τώρα, ιδού, εγώ υπάγω προς τον λαόν μου· ελθέ λοιπόν να σοι φανερώσω τι θέλει κάμει ο λαός ούτος εις τον λαόν σου εις τας εσχάτας ημέρας. **15** Και αρχίσας την παραβολήν αυτού είπε, Βαλαάμ ο νιός του Βεώρ είπε, και ο ἀνθρωπος, ο ἔχων ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού, είπεν· **16** είπεν εκείνος, ὅστις ἱκουσε τα λόγια του Θεού, και ἐλαβε την γνώσιν του Υψίστου, ὅστις είδεν όρασιν του Παντοδυνάμου, πεσών εις ἔκστασιν, ἔχων όμως ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού· **17** Θέλω ιδεί αυτόν, αλλ'

ουχί τώρα: θέλω θεωρήσει αυτόν, αλλ' ουχί είκε του πλησίον θέλει ανατείλει άστρον εξ Ιακώβ, και θέλει αναστηθή σκήπτρον εκ του Ισραήλ, και θέλει πατάξει τους αρχηγούς Μωάβ, και εξολοθρεύσει πάντας τους νιούς του Σήθ 18 και ο Εδώμ θέλει είσθαι κληρονομία, και ο Σηερί θέλει είσθαι κληρονομία εις τους εχθρούς αυτού· και ο Ισραήλ θέλει πράξει εν ισχύ 19 και θέλει εξέλθει εξ Ιακώβ ο εξουσιάζων, και θέλει εξολοθρεύσει τον διασωθέντα εκ της πόλεως. 20 Και ιδών τον Αμαλήκ, ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ο Αμαλήκ είναι αρχή των εθνών· αλλ' εν τω τέλει αυτού θέλει αφανισθή. 21 Και ιδών τον Κεναίον, ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ισχυρά είναι η κατοικία σου, και θέτεις την φωλεάν σου επί την πέτραν· 22 πλην ο Κεναίος θέλει καταπορθηθή, εωσού σε φέρη αιχμάλωτον ο Ασσούρ. 23 Και επανέλαβε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ω τις θέλει ζήσει, όταν ο Θεός κάμη τούτο; 24 Και πλοία θέλουσιν ελθεῖ από των παραλίων των Κητιάων, και θέλουσιν καταθλίψει τον Ασσούρ, και θέλουσιν καταθλίψει τον Εβρεί αλλά και εκείνοι θέλουν εξαφανισθή. 25 Και σηκωθείς ο Βαλάμ ανεχώρησε και επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού ο δε Βαλάκ απήλθε και αυτός εις την οδόν αυτού.

25 Και ἐμεινεν ο Ισραήλ εν Σιττείμ· και ἡρχισεν ο λαός να πορνεύῃ μετά των θυγατέρων Μωάβ· 2 αίτινες προσεκάλεσαν τον λαόν εις τας θυσίας των θεών αυτών και ἔφαγεν ο λαός και προσεκύνησε τους θεούς αυτών. 3 Και προσεκολλήθη ο Ισραήλ εις τον Βέελ-φεγώρ και ἐξήφθη η οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ. 4 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Λάβε πάντας τους αρχηγούς του λαού και κρέμασσον αυτούς ενώπιον του Κυρίου κατέναντι του ήλιον διά να σηκωθῇ από τον Ισραήλ η φλογερή οργή του Κυρίου. 5 Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τους κριτάς του Ισραήλ, Φονεύσατε ἑκαστος τους ανθρώπους αυτού, τους δόσοι προσεκολλήθησαν εις τον Βέελ-φεγώρ. 6 Και ίδού, εἰς εκ των ιιών Ισραήλ ἥλθε φέρων εις τους αδελφούς αυτού γυναίκα Μαδιανίτιν, ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον πάσης της συναγωγής των ιιών Ισραήλ, ενώ ἔκλαιον εν τη θύρᾳ της σκηνῆς του μαρτυρίουν. 7 Και ιδών Φινέες, ο ιιός του Ελεάζαρ, ιιού του Ααρών του ιερέως, εστήκωθη εκ μέσον της συναγωγῆς, και λαβών εις την χείρα αυτού δοράτιον, 8 υπήγε κατόπιν του ανθρώπου του Ισραηλίτου εις την σκηνήν και διεπέρασεν αμφοτέρους, τον τε ἀνθρωπὸν τον Ισραηλίτην και την γυναίκα διά της κοιλίας αυτῆς. Και ἐπανυσεν η πληγὴ από των ιιών Ισραήλ. 9 Ἡσαν δε οι αποθανόντες εν τη πληγῇ εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. 10 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν λέγων, 11 Ο Φινέες, ο ιιός του Ελεάζαρ, ιιού Ααρών του ιερέως, απέστρεψε τον θυμόν μου από των ιιών Ισραήλ, δείξας ζήλον υπέρ εμού μεταξύ αυτών, ὅθεν δεξιωλόθρευσα τους ιιούς Ισραήλ εν τη ζηλοτυπίᾳ μου· 12 διά τούτο ειπε, ίδού, εγώ δίδω εις αυτόν την διαθήκην μου της ειρήνης· 13 καὶ θέλει είσθαι εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτοῦ μετ' αυτῶν διαθήκηιαν ειρετέας αιωνίου· διότι εστάθη ζηλωτής υπέρ του Θεού αυτού, και ἐκαμεν εξιλέωσιν υπέρ των ιιών Ισραήλ. 14 Το δέ όνομα του Ισραηλίτου του θανατωθέντος εκείνου, ὅστις εθανατώθη μετά της γυναικός της Μαδιανίτιδος, ἵτο Ζιμβρί, ιιός Σαλούδ, ἄρχοντος οικογενείας επισήμου μεταξύ των Συμεωνιτών. 15 Και το όνομα της γυναικός της Μαδιανίτιδος της θανατωθείσης ἵτο Χασβί, θυγάτηρ του Σούρ, αρχηγού λαού, εξ επιοήμου οικογενείας εν Μαδιάμ. 16 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν λέγων, 17 Πολεμείτε τους Μαδιανίτας και πατάξατε αυτούς· 18 διότι αυτοί σας πολεμούσι με τας δολιότητας αυτών, με τας οποίας

σας εδοιλεύθησαν εις την υπόθεσιν του Φεγώρ και εις την υπόθεσιν της Χασβί θυγατρός του ἀρχοντος Μαδιανίτου, της αδελφής αυτών, ἱτις εθανατώθη εν τη ημέρᾳ της πληγής διά την υπόθεσιν του Φεγώρ.

26 Και μετά την πληγὴν ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ελεάζαρ τον ιιόν του Ααρών τον ιερέα, λέγων, 2 Λάβετε το κεφάλαιον πάσης της συναγωγῆς των ιιών Ισραήλ από είκοσι ετών και επάνω, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, πάντας τους δυναμένους εν τω Ισραήλ να εξέλθωσιν εις πόλεμον. 3 Και ελάλησαν ο Μωϋσῆς και Ελεάζαρ ο ιερέυς προς αυτούς εις τας πεδιάδας Μοάβ παρά τον Ιορδάνη, κατέναντι της Ιεριχώ, λέγοντες, 4 Αριθμήσατε αυτούς από είκοσι ετών και επάνω, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσῆν και εις τους ιιούς Ισραήλ, τους εξελθόντας εκ γης Αιγύπτου. 5 Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ισραήλ οι ιιοί Ρουβήν ήσαν Ανώχ, εξ οη συγγένεια των Ανωχιτών· εκ Φαλλού, η συγγένεια των Φαλλούιτών· 6 εξ Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· εις του Χαρμί, η συγγένεια των Χαρμιτών. 7 Αύται είναι αι συγγένειαι των Ρουβηνιτών· και η απαριθμητικας αυτών ήτο τεσσαράκοντα τρεις χιλιάδες και επτακάσιοι τριάκοντα. 8 και οι ιιοί του Φαλλού ήσαν Ελιάβ· 9 και οι ιιοί του Ελιάβ, Νεμούηλ και Δαθάν και Αβειρών. Ούτοι είναι ο Δαθάν και ο Αβειρών, οι ονομαστοί εκείνοι εν τη συναγωγῇ, οι στασιάσαντες κατά τον Μωϋσέως και κατά τον Ααρών εν τη συνοδίᾳ του Κορέ, ὅτε εστασίασαν κατά τον Κυρίου· 10 και ἤνοιξεν η γη το στόμα αυτῆς και κατέπιεν αυτούς μετά τον Κορέ, εν τω εξολοθρευμώ της συνοδίας αυτού, ὅτε το πυρ κατέφαγε τους διακοσίους πεντήκοντα ανθρώπους και ἔγινεν εις σημείον· 11 του Κορέ δύμως οι ιιοί δεν απέθανον. 12 Οι ιιοί Συμεών κατά τας οικογενείας αυτών ήσαν, εκ Νεμούηλ, η συγγένεια των Νεμουηλιτών· εξ Ιαμείν, η συγγένεια των Ιαμεινιτών· εξ Ιαχείν, η συγγένεια των Ιαχεινιτών· 13 εκ Ζερά, η συγγένεια των Ζεριτών· εκ Σαούλ, η συγγένεια των Σαούλιτων· 14 Αύται είναι αι συγγένειαι των Συμεωνιτών κατά την απαριθμητικας αυτών, εικοσιδύο χιλιάδες και διακόσιοι. 15 Οι ιιοί Γαδ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ του Σιφών, η συγγένεια των Σιφωνιτών· εξ Αγγί, η συγγένεια των Αγγιτών· εκ Σουνί, η συγγένεια των Σουνιτών· 16 εξ Αζενί, η συγγένεια των Αζενιτών· εξ Ηρί, η συγγένεια των Ηριτών· 17 εξ Αρόδ, η συγγένεια των Αροδιτών· εξ Αριηλή, η συγγένεια των Αριηλιτών· 18 Αύται είναι αι συγγένειαι των ιιών Γάδ· κατά την απαριθμητικας αυτών, τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 19 Οι ιιοί Ιούδα ήσαν Ήρ και Αυνάν· και απέθανον ο Ήρ και ο Αυνάν εν τη γη Χαναάν. 20 Και οι ιιοί Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Σηλά, η συγγένεια των Σηλανιτών· εκ Φαρές, η συγγένεια των Φαρεσιτών· εκ Ζαρά, η συγγένεια των Ζαριτών· 21 και οι ιιοί Φαρές ήσαν εξ Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· εξ Αριδού, η συγγένεια των Αμουλιτών. 22 Αύται είναι αι συγγένειαι Ιούδα· κατά την απαριθμητικας αυτών, εβδομήκοντα εξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. 23 Οι ιιοί Ισάχαρ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Θωλά, συγγένεια των Θωλαϊτών· εκ Φουά, η συγγένεια των Φουνιτών· 24 εξ Ιασούβ, η συγγένεια των Ιασουβιτών· εκ Σιμβρών, η συγγένεια των Σιμβρωνιτών· 25 Αύται είναι αι συγγένειαι Ισάχαρ· κατά την απαριθμητικας αυτών, εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τριακόσιοι. 26 Οι ιιοί Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Σερέδ, συγγένεια των Σερεδιτών· εξ Αιλών, η συγγένεια των Αιλωνιτών· 27 Αύται είναι αι συγγένειαι των Ζαβουλωνιτών· κατά την

απαρίθμησιν αυτών, εξήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **28** Οι υἱοί Ιωσήφ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν Μανασσής και Εφραΐμ. **29** Οι υἱοί Μανασσής ήσαν, εκ Μαχείρ, η συγγένεια των Μαχειριτών. Και ο Μαχείρ εγέννησε τον Γαλαάδ· εκ δε του Γαλαάδ η συγγένεια των Γαλααδιτών **30** Ούτοι είναι οι υἱοί Γαλαάδ εξ Αχιέζερ, η συγγένεια των Αχιεζεριτών· εκ Χελέκη, η συγγένεια των Χελεκιτών· **31** και εξ Αοριήλ, η συγγένεια των Ασριηλιτών· εκ Συχέμ, η συγγένεια των Συχεμιτών· και εκ Σεμιδά, η συγγένεια των Σεμιδαϊτών· **32** και εξ Εφέρ, η συγγένεια των Εφεριτών· **33** και Σαλπαάδ, ο υιός του Εφέρ, δεν είχεν υιούς, αλλά θυγατέρας τα δε ονόματα των θυγατέρων του Σαλπαάδ ήσαν Μασαλά και Νουά, Αγλά, Μελχά και Θερσά. **34** Αύται είναι αι συγγένειαι Μανασσής και η απαρίθμησις αυτών, πεντήκοντα δύο χιλιάδες και πεντακόσιοι. **35** Ούτοι είναι οι υἱοί Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών εκ Σουθαλά, η συγγένεια των Σουθαλαϊτών· εκ Βεχέρ, η συγγένεια των Βεχεριτών· εκ Ταχάν, η συγγένεια των Ταχανιτών· **36** και ούτοι είναι οι υἱοί Σουθαλά· εξ Εράν, η συγγένεια των Ερανιτών. **37** Αύται είναι αι συγγενείαι των υιών Εφραΐμ κατά την απαρίθμησιν αυτών, τριάκοντα δύο χιλιάδες και πεντακόσιοι. Ούτοι είναι οι υἱοί Ιωσήφ κατά τας συγγενείας αυτών. **38** Οι υἱοί Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Βελά, η συγγένεια των Βελαϊτών· εξ Ασβήλ, η συγγένεια των Ασβηλιτών· εξ Αχιράμ, η συγγένεια των Αχιραμιτών· **39** εκ Σουφάμ, η συγγένεια των Σουφαμιτών· εξ Ουφάμ, η συγγένεια των Ουφαμιτών· **40** και οι υἱοί Βελά δύοντα κατά τας συγγενείας αυτών, εξ Αρέδ, η συγγένεια των Αρεδιτών· εκ Νααμάν, συγγένεια των Νααμιτών. **41** Ούτοι είναι οι υἱοί Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών και η απαρίθμησις αυτών ήτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι. **42** Ούτοι είναι οι υἱοί Δαν κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Σουάμ, η συγγένεια των Σουαμιτών· αύται είναι αι συγγενείαι Δαν κατά τας συγγενείας αυτών. **43** πάσαι αι συγγένειαι των Σουαμιτών, κατά την απαρίθμησιν αυτών, ήσαν εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **44** Οι υἱοί Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εξ Ιεμνά, η συγγένεια των Ιεμνιτών· εξ Ιεσούτ, η συγγένεια των Βεριάτων· **45** εκ Βεριά, η συγγένεια των Βεριάτων· **46** και το ονόμα της θυγατρός του Ασήρ ήτο Σάρα. **47** Αύται είναι αι συγγενείαι των υιών Ασήρ κατά την απαρίθμησιν αυτών, πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. **48** Οι υἱοί Νεφθαίλ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εξ Ιασήλ, συγγένεια των Ιασηλιτών· εκ Γουνί, η συγγένεια των Γουνιτών· **49** εξ Ιεσέρ, η συγγένεια των Ιεσεριτών· εκ Σιλλήμ, η συγγένεια των Σιλλημιτών. **50** Αύται είναι αι συγγενείαι Νεφθαίλ κατά τας συγγενείας αυτών· και απαρίθμησις αυτών ήτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. **51** Αύτη είναι η απαρίθμησις των υιών Ισραήλ, εξακόσιαι χιλιάδες και χίλιοι επτακόσιοι τριάκοντα. **52** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **53** Εις τούτους θέλει μοιρασθή η γη εις κληρονομίαν κατά τον αριθμόν των ονομάτων αυτών· **54** εις τους περισσότερους θέλεις δώσει περισσότεραν κληρονομίαν και εις τους ολιγωτέρους θέλεις δώσει ολιγωτέραν κληρονομίαν· εις έκαστον θέλει διθή κληρονομία αυτού κατά την απαρίθμησιν αυτού· **55** και η γη θέλει μοιρασθή διά κλήρων· κατά τα ονόματα των φυλών, κατά τας πατριάς αυτών, θέλουσι κληρονομίας· **56** κατά τον κλήρον θέλει μοιρασθή η κληρονομία· αυτών μεταξύ πολλών και ολίγων. **57** Και αύτη είναι η απαρίθμησις των Λευΐτών, κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Γηρσών, η συγγένεια των Γηρσωνιτών·

εκ Καάθ, η συγγένεια των Κααθιτών· εκ Μεραρί, η συγγένεια των Μεραριτών. **58** Αύται είναι αι συγγένειαι των Λευΐτών, η συγγένεια των Λιβνιτών, η συγγένεια των Χερβρωνιτών, η συγγένεια των Μααλιτών, συγγένεια των Μουσιτών, η συγγένεια των Κοραϊτών· και ο Καάθ εγέννησε τον Αμράμ. **59** Το δε ονόμα της γυναικός του Αμράμ ήτο Ιωχαβέδ, θυγάτηρ του Λευΐ, ήτις εγεννήθη εις τον Λευΐ εν Αιγύπτω και εγένησεν εις τον Αμράμ τον Ααρών και τον Μωϋσήν και Μαριάμ την αδελφήν αυτών. **60** Και εγεννήθησαν εις τον Ααρών Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **61** Απέθανον δε ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, ότε προσέφεραν πυρ ξένον ενώπιον του Κυρίου. **62** Και η απαρίθμησις αυτών ήτο εικοσιτρείς χιλιάδες, παν αρσενικόν από ενός μηνός και επάνω διότι δεν απηριθμήθησαν μεταξύ των υιών Ισραήλ, επειδή δεν εδόθη εις αυτούς κληρονομία μεταξύ των υιών Ισραήλ. **63** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες διά του Μωϋσέως και Ελεάζαρ του ιερέως, οίτινες απηριθμησαν τους υιούς Ισραήλ εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνη κατέναντι της Ιεριχώ. **64** Μεταξύ δε τούτων δεν ευρίσκετο άνθρωπος εκ των απαριθμηθέντων υπό του Μωϋσέως και Ααρών του ιερέως, ότε απηριθμησαν τους υιούς Ισραήλ εν τη ερήμω Σινά. **65** Διότι ο Κύριος είπε περί αυτών, Εξάπαντος θέλουσιν αποθάνει εν τη ερήμω. Και δεν εναπελείφθη εξ αυτών ουδείς, ει μη Χάλεβ ο υιός του Ιεφονή και Ιησούς ο υιός του Ναυή.

27 Και προσήλθον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, υιού του Εφέρ, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ, υιού του Μανασσής, εκ των συγγενείων Μανασσή υιού του Ιωσήφ. Και ταύτα είναι τα ονόματα των θυγατέρων αυτού· Μααλά, Νουά και Αγλά και Μελχά και Περσά. **2** Και εστάθησαν ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως και ενώπιον των αρχόντων και πάστης της συναγωγής εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, λέγουσαι, **3** Ο πατήρ ημών απέθανεν εν τη ερήμω· και αυτός δεν ήτο εν τη συνοδίᾳ των συναθροισθέντων κατά του Κυρίου εν τη συνοδίᾳ του Κορέ, αλλ' απέθανε δι' ιδίαν αυτού αμφιτάν και δεν είχεν υιούς **4** διά τι να εξαλειφθή το ονόμα του πατρός ημών εκ μέσου της συγγενείας αυτού, διότι δεν έχει υιόν· δότε εις ημάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών του πατρός ημών. **5** Και έφερεν ο Μωϋσής την κρίσιν αυτών ενώπιον του Κυρίου. **6** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **7** Ορθώς λαλούσιν αι θυγατέρες του Σαλπαάδ· εξάπαντος θέλεις δώσει εις αυτάς κτήμα εις κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών του πατρός αυτών και θέλεις διαβιβάσει εις αυτάς την κληρονομίαν του πατρός αυτών. **8** Και θέλεις λαλήσει προς τους υιούς Ισραήλ λέγων, Εάν άνθρωπός τις αποθάνη και δεν έχη υιόν, τότε θέλετε διαβιβάσει την κληρονομίαν αυτού εις την θυγατέρα αυτού. **9** Και εάν δεν έχη θυγατέρα, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αυτού εις τους αδελφούς αυτού. **10** Και εάν δεν έχη αδελφούς, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αυτού εις τους αδελφούς του πατρός αυτού. **11** Εάν δε ο πατήρ αυτού δεν έχη αδελφούς, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αυτού εις τον συγγενή αυτού τον πλησιέστερον εις της συγγενείας αυτού, και ούτος θέλει εξουσιάζει αυτήν. Και τούτο θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ διάταγμα κρίσεως, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **12** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ανάβα εις τούτο το όρος Αβαρίμ και ιδέ την γην, την οποίαν έδωκα εις τους υιούς Ισραήλ· **13** και αφού ίδης αυτήν, θέλεις προστεθή και συ εις τον λαόν σου, καθώς προσέτεθη Ααρών ο αδελφός σου **14** διότι σεις ηναντιώθητε εις τον λόγον μου εν τη ερήμω Σιν εν τη αντιλογίᾳ της συναγωγής, ώστε να με αγιάσητε εις το

ύδωρ ενώπιον αυτών. Τούτο είναι το ύδωρ Μεριβά εν Κάδης εν τη ερήμῳ Σιν. **15** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον, λέγων, **16** Κύριος, ο Θεός των πνευμάτων πάσης ασφοκού, ας διορίσῃ ἀνθρωπον επί την συναγωγήν, **17** όστις να εξέλθῃ ἐμπροσθεν αυτών, και ὅστις να εισέλθῃ ἐμπροσθεν αυτών, και ὅστις να εξάγῃ αυτούς, και ὅστις να εισάγῃ αυτούς ὥστε να μη ἡναι η συναγωγή του Κυρίου ως πρόβατα μη ἔχοντα ποιμένα. **18** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Λάβε μετά σου Ιησούν τον υἱόν του Ναυη, ἀνθρωπον εις τον οποίον είναι το πνέυμα, και επίθες την χείρα σου επ' αυτόν. **19** και παράστησον αυτόν ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, και ενώπιον πάσης της συναγωγής **20** και θέλεις επιθέσει επ' αυτόν από της δόξης σου, διά να υπακούωσιν εις αυτόν πάσα η συναγωγή των υἱών Ισραὴλ. **21** και θέλει παρασταθή ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, ὅστις θέλει ερωτήσει περί αυτού κατά την κρίσιν του Ουρίμ ενώπιον του Κυρίου· κατά τον λόγον αυτού θέλουσιν εξέρχεσθαι και κατά τον λόγον αυτού θέλουσιν εισέρχεσθαι, αυτός και πάντες οι υιοί Ισραὴλ μετ' αυτού και πάσα η συναγωγή. **22** Και ἔκαμεν ο Μωϋσῆς, καθὼς προσέταξεν εις αυτὸν ο Κύριος και ἐλαβε τὸν Ιησούν και παρέστησεν αυτὸν ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, και ενώπιον πάσης της συναγωγῆς **23** και επέθηκε τας χειρας αυτού επ' αυτόν και ἐδώκεν εις αυτόν διαταγάς, καθὼς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

28 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν λέγων, **2** Πρόσταξον τους υιούς Ισραὴλ και ειπέ προς αυτούς, Τα δώρα μου, τους ἄρτους μου, την θυσίαν μου γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς εμέ, προσέχετε να προσφέρητε εις εμέ εν τω πρέποντι καιρῷ αυτών. **3** Και θέλεις ειπει προς αυτούς, Αὕτη είναι η διά πυρός γινομένη προσφορά, την οποίαν θέλετε προσφέρει προς τον Κύριον δύο αρνία ενιαύσια ἀμώμα καθ' ημέραν, εις παντοτεινόν ολοκαύτωμα. **4** Το εν αρνίον θέλεις προσφέρει το πρῶτη, και το ἄλλο αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν. **5** Και διά προσφοράν εξ αλφίτων θέλετε προσφέρει σεμιδάλιν, το δέκατον του εφά, εζυμωμένην με ἔλαιον από ελαίας κοπανισμένας, το τέταρτον του ΙV. **6** Τούτο είναι παντοτεινόν ολοκαύτωμα, διωρισμένον εν τω ὥρε Σινά, εις οσμήν ευωδίας, θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. **7** Και η σπονδή αυτού θέλει εἰσθαι το τέταρτον του ΙV διά το εν αρνίον εις το αγιαστήριον θέλεις χύσει σίκερα διά σπονδήν εις τον Κύριον. **8** Και το ἄλλο αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· κατά την εξ αλφίτων προσφοράν της πρωΐας και κατά την σπονδήν αυτής θέλεις προσφέρει αυτό θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **9** και την ημέραν του σαββάτου θέλεις προσφέρει δύο αρνία ενιαύσια ἀμώμα, και δύο δέκατα σεμιδάλεως εζυμωμένης με ἔλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων, και την σπονδήν αυτής. **10** τούτο είναι το ολοκαύτωμα εκάστου σαββάτου εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδής αυτοῦ. **11** Και εις τας νεομνίας ας θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα προς τον Κύριον, δύο μόσχους και ἔνα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **12** και δι' ἔκαστον μόσχον τρία δέκατα σεμιδάλεως εζυμωμένης με ἔλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων, και διά τον ἔνα κριόν δύο δέκατα σεμιδάλεως εζυμωμένης με ἔλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων: **13** και ανά εν δέκατον σεμιδάλεως εζυμωμένης με ἔλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων δι' ἔκαστον αρνίον, προς ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και η σπονδή αυτών θέλει εἰσθαι οίνος, το ήμισυ του ΙV διά τον μόσχον, και το τρίτον

του ΙV διά τον κριόν, και το τέταρτον του ΙV διά το αρνίον. Τούτο είναι το ολοκαύτωμα εκάστου μηνός, κατά τους μήνας του ενιαυτού. **15** Και εις τράγος εξ αιγών θέλει προσφέρεσθαι προς τον Κύριον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδής αυτού. **16** Και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός είναι το πάσχα του Κυρίου. **17** Και την δεκάτην πέμπτην του μηνός τούτον είναι εορτή επτά ημέρας θέλουσι τρώγεσθαι ἄζυμα. **18** Εν τη πρώτη ημέρα θέλει εἰσθαι συγκάλεσις αγία: δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν. **19** Και θέλετε προσφέρει θυσίαν γινομένην διά πυρός, ολοκαύτωμα προς τον Κύριον, δύο μόσχους εκ βιών και ἔνα κριόν και επτά αρνία ενιαύσια ἀμώμα θέλουσιν εἰσθαι εις εσάς. **20** Και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει εἰσθαι σεμιδάλις εζυμωμένη με ἔλαιον: τρία δέκατα θέλετε προσφέρει διά τον μόσχον και δύο δέκατα διά τον κριόν. **21** Ανά εν δέκατον θέλεις προσφέρει δι' ἔκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία: **22** και ἔνα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας. **23** Εκτός του ολοκαυτώματος της πρωΐας, το οποίον είναι διά ολοκαύτωμα παντοτεινόν, θέλετε προσφέρει ταύτα. **24** Ούτω θέλετε προσφέρει καθ' ημέραν εις τας επτά ημέρας, τα δώρα τα προς θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. Τούτο θέλει προσφέρεσθαι εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδής αυτού. **25** Και εν τη ημέρᾳ τη εβδόμη θέλετε ἔχει συγκάλεσιν αγίαν: δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν. **26** Και εν τη ημέρᾳ των απαρχών, ὅταν προσφέρητε νέαν εξ αλφίτων προσφοράν προς τον Κύριον, εις το τέλος των εβδομάδων σας, θέλετε ἔχει συγκάλεσιν αγίαν: δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν. **27** Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, δύο μόσχους εκ βιών, ἔνα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια: **28** και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει εἰσθαι σεμιδάλις εζυμωμένη με ἔλαιον, τρία δέκατα δι' ἔκαστον μόσχον, δύο δέκατα διά τον ἔνα κριόν, **29** ανά εν δέκατον δι' ἔκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία: **30** ἔνα τράγον εξ αιγών, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας. **31** Εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού, ταύτα θέλετε προσφέρει, ἀμώμα θέλουσιν εἰσθαι εις εσάς, και τας σπονδάς αυτών.

29 Και εν τω μηνὶ τω εβδόμῳ, τη πρώτη του μηνός, θέλετε ἔχει συγκάλεσιν αγίαν: δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν: αὐτή είναι εις εσάς ημέρα αλαλαγμού σαλπίγγων. **2** Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, ἔνα μόσχον εκ βιών, ἔνα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **3** και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει εἰσθαι σεμιδάλις εζυμωμένη με ἔλαιον, τρία δέκατα διά τον μόσχον, δύο δέκατα διά τον κριόν, **4** και εν δέκατον δι' ἔκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία: **5** και ἔνα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας: **6** εκτός του ολοκαυτώματος του μηνός και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών, κατά το διατεταγμένον περὶ αυτών, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **7** Και τη δεκάτη τούτου του εβδόμου μηνός θέλετε ἔχει συγκάλεσιν αγίαν: και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας: ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμνει: **8** και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα προς τον Κύριον εις οσμήν ευωδίας, ἔνα μόσχον εκ βιών, ἔνα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια ἀμώμα θέλουσιν εἰσθαι εις εσάς. **9** Και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει εἰσθαι σεμιδάλις εζυμωμένη με ἔλαιον,

τρία δέκατα διά τον μόσχον, δύο δέκατα διά τον ένα κριόν, **10** ανά εν δέκατον δι'**έκαστον** αρνίον, κατά τα επτά αρνία: **11** ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός της προς εξιλέωσιν περί αμαρτίας προσφοράς και του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών. **12** Και τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του εβδόμου μηνὸς θέλετε ἔχει συγκάλεσθαι αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν· και θέλετε εορτάζει εορτήν εις τον Κύριον επτά ημέρας. **13** Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις ουμήν ευωδίας προς τον Κύριον, ένα μόσχον, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **37** την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τον μόσχον, διά την κριόν και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον: **38** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών. **20** Και τη τρίτη ημέρα ἐνδεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **21** και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον: **19** και ένα τράγον αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών. **22** Και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **23** Και τη τετάρτη ημέρα δέκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **24** την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον: **25** και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **26** Και τη πέμπτη ημέρα εννέα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **27** και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον: **28** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **29** Και τη ἑκτη ημέρα οκτώ μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **30** και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον: **31** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **32** Και τη εβδόμη ημέρα επτά μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **33** και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον περί αυτών. **34** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλφίτων προσφοράς

αυτού και της σπονδής αυτού. **35** Τη ογδόνη ημέρα θέλετε ἔχει σύναξιν επίστημον· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμνει· **36** και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις ουμήν ευωδίας προς τον Κύριον, ένα μόσχον, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, ἀμώμα: **37** την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τον μόσχον, διά την κριόν και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον: **38** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και διά τας σπονδάς αυτούς και διά τας ειρηνικάς προσφοράς αυτούς. **39** Ταύτα θέλετε κάμνει προς τον Κύριον εις τας διωρισμένας εορτάς σας, εκτός των ευχών σας και των αυτοπροαιρέτων προσφορών σας, διά τα ολοκαυτώματα σας και διά τας εξ αλφίτων προσφοράς σας και διά τας σπονδάς σας και διά τας ειρηνικάς προσφοράς σας. **40** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους νιούς Ισραήλ κατά πάντα ούσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν.

30 Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους ἄρχοντας των φυλῶν των νιών Ισραήλ, λέγων, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος: **2** Όταν ἀνθρωπός τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον ἡ ομόση όρκον, ώστε να δέσῃ την ψυχήν αυτού με δεσμόν, δεν θέλει παραβῆτον λόγον αυτού θέλει κάμει κατά πάντα ούσα εξήγλωτον εκ του στόματος αυτού. **3** Εάν δε γυνή τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον και δέσῃ εαυτήν με δεσμόν εν τη οικίᾳ του πατρός αυτής εις την νεότητα αυτής, **4** και ακούσῃ ο πατήρ αυτής την ευχήν αυτής και τον δεσμόν αυτής διά του οποίου έδεσε την ψυχήν αυτής και σιωπήσῃ προς αυτήν ο πατήρ αυτής, τότε πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και ο πατήρ αυτής διά του οποίου έδεσε την ψυχήν αυτής, θέλουσι μένει. **5** Εάν δε ο πατήρ αυτής δεν συγκατανεύσῃ εις αυτήν, καθ^θην ημέραν ακούσῃ, πάσαι αι ευχαί αυτής ή οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων έδεσε την ψυχήν αυτής, δεν θέλουσι μένει και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν, διότι ο πατήρ αυτής δεν συγκατανεύσειν εις αυτήν. **6** Εάν όμως ἔχουσα ἄνδρα ηγήθητη ή επρόφερε τι διά των χειλέων αυτής, διά του οποίου έδεσε την ψυχήν αυτής, **7** και ήκουσεν ο ανήρ αυτής και εισώπησε προς αυτήν, καθ^θην ημέραν ήκουσε, τότε αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων έδεσε την ψυχήν αυτής, θέλουσι μένει. **8** Εάν όμως ο ανήρ αυτής δεν συγκατανεύσειν εις αυτήν, καθ^θην ημέραν ήκουσε, τότε θέλει ακυρώσει την ευχήν αυτής, την οποίαν ηγήθη, και οι επρόφερε διά των χειλέων αυτής, διά του οποίου έδεσε την ψυχήν αυτής και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **9** Πάσα όμως ευχή κήρας ή γυναικός αποβεβλημένης, διά της οποίας έδεσε την ψυχήν αυτής, θέλει μένει επ' αυτήν. **10** Και εάν ηγήθητη εν τη οικίᾳ του ανδρός αυτής ή έδεσε την ψυχήν αυτής με δεσμόν όρκον, **11** και ήκουσεν ο ανήρ αυτής και εισώπησε προς αυτήν και δεν ηναντιώθη εις αυτήν, τότε πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και πάντες οι δεσμοί, διά των οποίων έδεσε την ψυχήν αυτής, θέλουσι μένει. **12** Εάν όμως ο ανήρ αυτής ηκύρωσεν αυτά πρητώς, καθ^θην ημέραν ήκουσε, παν ό, τι εξήλθεν εκ των χειλέων αυτής περί των ευχών αυτής και περί του δεσμού της ψυχής αυτής δεν θέλει μένει ο ανήρ αυτής ηκύρωσεν αυτά και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **13** Πάσαν ευχήν και πάντα όρκον υποχρεόντα εις κακουχίαν ψυχής ο ανήρ αυτής δύναται να επικυρώσῃ ή ο ανήρ αυτής δύναται να ακυρώσῃ: **14** εάν όμως ο ανήρ αυτής σιωπήσῃ διόλου προς αυτήν από ημέρας εις ημέραν, τότε επικυρώνει πάσαις τας ευχάς αυτής ή πάντας τους δεσμούς αυτής, οίτινες είναι επ' αυτήν αυτός επεκύρωσεν αυτά, διότι εισώπησε προς

αυτήν, καθ' ήνωμάς ηκύρωσεν. **15** Εάν όμως ηκύρωσεν αυτά ρητώς αφού ήκουσε, τότε θέλει βαστάσει την αμαρτίαν αυτής. **16** Ταύτα είναι τα διατάγματα, τα οποία προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, μεταξύ ανδρός και γυναικός αυτού και μεταξύ πατρός και θυγατρός αυτού εν τῇ νεότητι αυτής εν τῃ οικίᾳ του πατρός αυτής.

31 Και ελάλησε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν λέγων, **2** Κάμε τὴν εκδίκησιν τῶν ιερῶν Ἰσραὴλ κατὰ τῶν Μαδιανιτῶν ἐπειτα θέλεις προστεθῆ εἰς τὸν λαόν σου. **3** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τὸν λαόν, λέγων, Ας οπλισθώσιν από σας ἄνδρες εἰς πόλεμον και ας υπάγωσιν εναντίον του Μαδιάμ· **4** ἀνά χιλίους από πάσης φυλῆς, εκ πασῶν των φυλῶν του Ισραὴλ, θέλετε αποστειλεῖ εἰς τὸν πόλεμον. **5** Και εξηριθμήσαν εκ τῶν χιλιάδων του Ισραὴλ χίλιοι από πάσης φυλῆς, δώδεκα χιλιάδες ώπλισμένοι εἰς πόλεμον. **6** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσῆς εἰς τὸν πόλεμον, χιλίους από πάσης φυλῆς, αυτούς και Φινεῖς τον ιερέα του Ελεάζαρ τον ιερέως, εἰς τὸν πόλεμον, μετά τῶν σκευῶν των αγίων και μετά τῶν σαλπίγγων του αλαλαγμοῦ εἰς τὰς χείρας αυτού. **7** Και επολέμησαν εναντίον του Μαδιάμ, καθώς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, και εθανάτωσαν παν αρσενικόν. **8** Και εκτός των θανατωθέντων και τους βασιλείς του Μαδιάμ εθανάτωσαν, τὸν Ευΐ και τὸν Ρεκέμ και τὸν Σούρ και τὸν Ουρ και τὸν Ρεβά, πέντε βασιλείς του Μαδιάμ· και τὸν Βαλαάμ υἱὸν τοῦ Βεώρ εθανάτωσαν εν μαχαίρᾳ. **9** Και ηχμαλώτισαν οι υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναίκας του Μαδιάμ και τὰ παιδία αυτών, και πάντα τὰ κτήνη αυτών και πάντα τὰ ποιμνία αυτών και πάντα τὰ υπάρχοντα αυτών ελεγχάτησαν. **10** Και πάσας τὰς πόλεις αυτών κατά τὰς κατοικίας αυτών, και πάντας τους πύργους αυτών, κατέκαυσαν εν πυρί. **11** Και ἔλαβον πάντα τὰ λάφυρα και πάσαν τὴν λεηλασίαν, εἰς τὸ στρατόπεδον, εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, τὰς παρὰ τὸν Ιορδάνην, κατέναντι τῆς Ιεριχῷ. **12** Και ἐφέραν προς τὸν Μωϋσῆν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τὴν συναγωγήν τῶν ιερῶν Ἰσραὴλ τοὺς αιχμαλώτους, και τὰ λάφυρα και τὴν λεηλασίαν, εἰς τὸ στρατόπεδον, εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, τὰς παρὰ τὸν Ιορδάνην, κατέναντι τῆς Ιεριχῷ. **13** Και εξίλθον ο Μωϋσῆς και Ελεάζαρ ο ιερέυς και πάντες οι ἀρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς τὸν συνάντησιν αυτῶν ἔξω τοῦ στρατοπέδου. **14** Και εθυμώθη ο Μωϋσῆς εναντίον τῶν αρχιγυνῶν τοῦ στρατεύματος, τῶν χιλιάρχων και τῶν εκατοντάρχων, τῶν ελθόντων από τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου· **15** και εἶπε πρὸς αυτούς ο Μωϋσῆς, Ζώσας αφήσατε πάσας τὰς γυναίκας; **16** ίδού, αὗται ἐγίνενται αιτία εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ τὴν συμβούλην τοῦ Βαλαάμ, να ανομήσωσιν εναντίον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν υπόθεσιν τοῦ Φεγώρ, και ἐγίνενται η πληγὴ επὶ τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου· **17** και τώρα θανατώσατε εκ τῶν παιδίων πάντα τὰ αρσενικά, και θανατώσατε πάσας τὰς γυναίκας, ὅσαι εγνώρισαν ἀνδρά, κοιμηθεῖσαι μετ' αὐτού· **18** πάντα όμως τα κοράσια, ὅσα δεν εγνώρισαν κοίτην ἀνδρός, φυλάξατε ζώντα δι' εαυτούς. **19** και μείνατε ἔξω του στρατοπέδου επτά ημέρας ὥστις εθανάτωσεν ἀνθρώπων, και ὅστις ἤγγισε πεφονευμένον, καθαρίσθητε σεις και οι αιχμάλωτοι σας τὴν τρίτην ημέραν και τὴν εβδόμην ημέραν· **20** και καθαρίσατε πάντα τὰ μάτια και πάντα τὰ σκεύη τα δερμάτινα και πάντα τὰ ειργασμένα εκ τριχῶν αιγιός και πάντα τὰ ξύλινα σκεύη. **21** Και εἶπεν Ελεάζαρ ο ιερέυς πρὸς τοὺς πολεμιστάς τοὺς ερχομένους εἰς τὸν πόλεμον, Τούτο είναι τὸ πρόσταγμα τοῦ νόμου, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· **22** πλὴν το χρυσίον και το αργύριον, τον χαλκόν, τον σίδηρον, τον καστίτερον και τον μόλυβδον, **23** παν δέ, τι

δύναται να εμβῇ εἰς τὸ πυρ, θέλετε περάσει διά τον πυρός και θέλει εἰσθαι καθαρόν· πρέπει όμως να καθαρισθῇ και διά τον ὄντας τον καθαρισμού· και παν δέ, τι δεν εμβαίνει εἰς τὸ πυρ, θέλετε περάσει διά τον ὄντας· **24** και θέλετε πλύνει τα μιατία σας την εβδόμηνη ημέραν και θέλετε εἰσθαι καθαροί και μετά ταύτα θέλετε εισέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον. **25** Και ελάλησε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν λέγων, **26** Λάβε τὸν αριθμὸν τῶν λαφύρων τῆς αιχμαλωσίας, απὸ ανθρώπου ἑως κτίνους, συ και Ελεάζαρ ο ιερέυς και οι αρχιγυνῆς των πατρῶν τῆς συναγωγῆς· **27** και διάρεσον τα λάφυρα εἰς δύο μεταξύ τῶν πολεμιστῶν τῶν εξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον και πάσης τῆς συναγωγῆς· **28** και αφαίρεσον διά τον Κύριον απόδομα εκ τῶν ανδρῶν, τῶν πολεμιστῶν, τῶν εξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ανά εν εκ πεντακοσίων, απὸ ανθρώπων και από βοών και από ὄνων και από προβάτων· **29** απὸ τοῦ ημίσεως αυτῶν θέλετε λάβει και δώσει εἰς Ελεάζαρ τὸν ιερέα προσφοράν του Κυρίου· **30** και απὸ τοῦ ημίσεως μεριδίου τῶν ιερῶν Ἰσραὴλ θέλεις λάβει εν μεριδίου απὸ πεντήκοντα, απὸ ανθρώπων, απὸ βοών, απὸ ὄνων και από προβάτων, απὸ παντός κτήνους, και θέλεις δώσει αυτά εἰς τοὺς Λευΐτας, τοὺς φυλάττοντας τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς του Κυρίου. **31** Και ἔκαμεν ο Μωϋσῆς και Ελεάζαρ ο ιερέυς καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **32** Και τα λάφυρα τα εναπολειφθέντα εκ τῆς λεηλασίας, την οποίαν εἴκαμον οι ἄνδρες οι πολεμισταί, ἵσαν πρόβατα εξακόσια, εβδομήκοντα πέντε χιλιάδες, **33** και βόες εβδομήκοντα δύο χιλιάδες, **34** και ὄνοι χιλιάδες εξήκοντα μία, **35** και ψυχάι ανθρώπων, απὸ τῶν γυναικῶν αἵτινες δὲν εγνώρισαν κοίτην ἀνδρός, πάσαι αι ψυχάι, τριάκοντα δύο χιλιάδες, **36** Και το ήμισυ, το μερίδιον τῶν εξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἱτο κατά τὸν αριθμὸν, τα πρόβατα τριακόσια τριάκοντα επτά χιλιάδες και πεντακόσια· **37** και το απόδομα του Κυρίου από των προβάτων ἡτο εξακόσια εβδομήκοντα πέντε· **38** και οι βόες τριάκοντα εξ χιλιάδες, και το απόδομα του Κυρίου εβδομήκοντα δύο· **39** και οι ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι, και το απόδομα του Κυρίου πεντήκοντα δύο ψυχάι, **40** και ψυχάι ανθρώπων ἵσαν δεκαέξι χιλιάδες, και το απόδομα του Κυρίου τριάκοντα δύο ψυχάι. **41** Και ἐδώκεν ο Μωϋσῆς το απόδομα, τὴν προσφοράν του Κυρίου, εἰς Ελεάζαρ τὸν ιερέα, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **42** Και απὸ τοῦ ημίσεως μεριδίου τῶν ιερῶν Ἰσραὴλ, το οποίον ο Μωϋσῆς εξεχώρισεν απὸ τοῦ μεριδίου τῶν ανδρῶν τῶν πολεμιστῶν· **43** και τούτο το ήμισυ τῆς συναγωγῆς ἡτο πρόβατα τριακόσια τριάκοντα επτά χιλιάδες και πεντακόσια, **44** και βόες τριάκοντα εξ χιλιάδες, **45** και ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι, **46** και ψυχάι ανθρώπων δεκαέξι χιλιάδες· **47** και ἔλαβεν ο Μωϋσῆς απὸ τοῦ ημίσεως μεριδίου τῶν ιερῶν Ἰσραὴλ ανά εν εκ πεντήκοντα, απὸ ανθρώπων και από κτηνών, και ἐδώκεν αυτά εἰς τοὺς Λευΐτας, τοὺς φυλάττοντας τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς του Κυρίου, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· **48** Και προσήλθον εἰς τὸν Μωϋσῆν οι αρχιγυνῆς οι επί τῶν χιλιάδων του στρατεύματος, χιλιάρχοι και εκατόνταρχοι, **49** και εἴπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Οι δούλοι σου ἔλαβον τὸν αριθμὸν τῶν ανδρῶν τῶν πολεμιστῶν των υπό την επιστασίαν ημών, και δεν λείπει εξ ημών ουδέ εἰς· **50** και εφέραμε τα δώρα του Κυρίου, ἔκαστος ό, τι εύρηκε, σκεύη χρυσά, αλύσους και βραχιόλια, δακτυλίδια, ενώτια και περιδέραια, διά να γείνη εξιλέωσις υπέρ των ψυχῶν ημών ενώπιον του Κυρίου. **51** Και ἔλαβεν ο Μωϋσῆς και Ελεάζαρ ο ιερέυς το χρυσόν παρ' αυτών ὅλον εις σκεύη ειργασμένα. **52** Και παν το χρυσίον τῆς προσφοράς των χιλιάρχων και εκατοντάρχων, το οποίον προσέφεραν εἰς τὸν

Κύριον, ήτο δεκαέξι χιλιάδες επτακόσιοι πεντήκοντα σίκλοι. **53** Διότι οι ἄνδρες οι πολεμισταί είχον λαφυραγωγήσει ἑκαστος δι' εαυτόν. **54** Και ἐλαφεν ο Μωϋσῆς και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρά των χιλιάρχων και εκατοντάρχων και ἔφεραν αυτό εις την σκηνήν του μαρτυρίου εις μνημόσυνον των νιών Ισραήλ ενώπιον του Κυρίου.

32 Οι δε υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ είχον πλήθος κτηνών πολύ σφόδρα και ότε είδον την γην Ιαζήρ και την γην Γαλαάδ, ὅτι, ιδού, ο τόπος ἡτο τόπος διά κτήνη, **2** οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν ελθόντες είπον προς τον Μωϋσῆν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τους ἀρχοντας της συναγωγής, λέγοντες, **3** Η Αταρώθ και Δαιβών και Ιαζήρ και Νιμρά και Εσεβών και Ελεαλή και Σεβάμ και Νεβώ και Βαιών, **4** η γη την οποίαν επάταξεν ο Κύριος ἐμπροσθεν της συναγωγής του Ισραήλ, είναι γη κτηνοτρόφος και οι δούλοι σου ἔχουσι κτήνη **5** δια τούτο, είπον, εάν ευρήκαμεν χάριν ἐμπροσθεν σου, ας δοθή γη αύτη εις τους δούλους σου διά ιδιοκτησίαν· μη διαβιβάσθης ημάς τον Ιορδάνην. **6** Και είπεν ο Μωϋσῆς προς τους νιούς Γαδ και προς τους νιούς Ρουβήν, Οι αδελφοί σας θέλουσιν υπάγει εις πόλεμον και σεις θέλετε μείνει εδώ; **7** και διά τι δειλιάζετε την καρδίαν των νιών Ισραήλ, διά να μη περάσωσιν εις την γην, την οποίαν ο Κύριος ἐδωκεν εις αυτούς; **8** ούτας ἔκαμον οι πατέρες σας, ότε απέστειλα αυτούς από Κάδης-βαρνή διά να ίδωι την γήν· **9** και ανέβησαν μέχρι της φάραγγος Εσχώλ, και ίδοντες την γην εδειλίασαν την καρδίαν των νιών Ισραήλ, διά να μη εισέλθωσιν εις την γην την οποίαν ο Κύριος ἐδωκεν εις αυτούς: **10** και εξήφθη η οργή του Κυρίου εν τη ημέρᾳ εκείνη, και ὥμοσε λέγων, **11** Δεν θέλουσιν ιδεί οι ἄνδρες οι αναβάντες εξ Αιγύπτου, από είκοσι ετών και επάνω, την γην την οποίαν ὥμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ διότι δεν με ηκολούθησαν εντελώς: **12** εκτός Χάλεβ υιού Ιεφοννή του Κενεζίτου και Ιησού νιού του Ναυή· διότι ηκολούθησαν εντελώς τον Κύριον. **13** Και εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και ἔκαμεν αυτούς νε περιπλανώνται εις την ἔρημον τεσσάροντα ἑτη, εωσού ἔξαλοθρεύθη πάσα η γενέα, ἓτις είχε πράξει το κακὸν ενώπιον του Κυρίου. **14** Και ιδού, σεις εστικώθητε αντί των πατέρων σας, γενεά ανθρώπων αμαρτωλών, διά να εξάψητε περισσότερον την φλόγα της οργής του Κυρίου κατά του Ισραήλ. **15** Επειδή, εάν εκκλήνητε απ' αυτού, ἔτι πάλιν θέλει αρήσει τον Ισραήλ εν τη ερήμῳ και θέλετε εξολοθρεύσει πάντα τον λαόν τούτον. **16** Και προσήλθον εις αυτόν και είπον, Θέλομεν οικοδομήσει ενταῦθα μάνδρας διά τα κτήνη ημών και πόλεις διά τα παιδία ημών· **17** ημείς δε ὠπλισμένοι θέλομεν προχωρεῖ πρόθυμοι ἐμπροσθεν των νιών Ισραήλ, εωσού φέρωμεν αυτούς εις τον τόπον αυτών· τα δε παιδία ημών θέλουσι κατοικεῖ εις τετειχισμένας πόλεις, διά τους κατοίκους του τόπου· **18** δεν θέλομεν επιστρέψει εις τας οικίας ημών, εωσού οι υιοί Ισραήλ κληρονομήσωσιν ἑκαστος την κληρονομίαν αυτού· **19** διότι ημείς δεν θέλομεν να κληρονομήσωμεν μετ' αυτών πέραν του Ιορδάνου και επέκεινα· διότι η κληρονομία ημών ἔπεσεν εις ημάς ενεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς. **20** Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσῆς, Εάν κάμητε κατά τον λόγον τούτον, εάν προχωρήσεις ὠπλισμένοι ἐμπροσθεν του Κυρίου εις πόλεμον, **21** και διαβήτε πάντες, ὠπλισμένοι τον Ιορδάνην ἐμπροσθεν του Κυρίου, εωσού εκδιώξῃ τους εχθρούς αυτού απ' ἐμπροσθεν αυτού, **22** και υποταχθή γη ἐμπροσθεν του Κυρίου τότε μετά ταύτα θέλετε επιστρέψει και θέλετε είσθαι αθώοι ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον του Ισραήλ, και θέλετε

έχει την γην ταύτην ιδιοκτησίαν σας ενώπιον του Κυρίου· **23** εάν ούμως δεν κάμητε ούτως, ιδού, θέλετε αμαρτίσει ενώπιον του Κυρίου· και ας ἡσθε βέβαιοι ότι θέλεις σας ευρήνη αμαρτίσα σας· **24** οικοδομήσατε πόλεις διά τα παιδία σας και μάνδρας διά τα πρόβατά σας και κάμετε εκείνο, το οποίον εξήλθεν εκ του στόματός σας. **25** Και είπον οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν προς τον Μωϋσῆν, λέγοντες, Οι δούλοι σου θέλουσι κάμει καθώς ο κύριός μου προστάζει· **26** τα παιδία ημών, αι γυναίκες ημών, τα ποίμνια ημών και πάντα τα κτήνη ημών θέλουσι μένει ενταῦθα εις τας πόλεις του Γαλαάδ· **27** οι δούλοι σου ούμως θέλουσι διαβήτη πάντες ὠπλισμένοι, παρατεταγμένοι ενώπιον του Κυρίου εις μάχην, καθώς λέγει ο κύριός μου. **28** Τότε ο Μωϋσῆς ἔδωκε προσταγήν περὶ αυτών εις Ελεάζαρ τον ιερέα και εις τον Ιησούν νιόν του Ναυή και εις τους αρχηγούς των πατριών των φυλών των νιών Ισραήλ· **29** και είπε προς αυτούς ο Μωϋσῆς, Εάν οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν διαβώσι με σας τον Ιορδάνην, πάντες ὠπλισμένοι εις μάχην, ἐμπροσθεν του Κυρίου, και κατακυριεύσῃ η γη ἐμπροσθέν σας, τότε θέλετε δώσει εις αυτούς την γην Γαλαάδ εις ιδιοκτησίαν· **30** εάν ούμως δεν θέλωσι να διαβώσουν ὠπλισμένοι με σας, τότε θέλουσι λάβει κληρονομίαν μεταξύ σας εν τη γη Χαναάν. **31** Και απεκρίθησαν οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν λέγοντες, Ως είπεν ο Κύριος εις τους δούλους σου, ούτω θέλομεν κάμει· **32** ημείς θέλομεν διαβήτη ὠπλισμένοι ἐμπροσθεν του Κυρίου εις την γην Χαναάν, διά να ἔχωμεν την ιδιοκτησίαν της κληρονομίας ημών εντεύθεν του Ιορδάνου. **33** Και ἐδωκεν εις αυτούς ο Μωϋσῆς, εις τους νιούς Γαδ και εις τους νιούς Ρουβήν και εις το ήμισυ της φυλής Μανασσῆς ιού του Ιωσήφ, το βασίλειον του Σηήνων βασιλέως των Αμορραίων και το βασίλειον του Ωγ βασιλέως της Βασάν, την γην μετά των πόλεων αυτής εν τοις ορίοις, τας πόλεις της γης κύκλω. **34** Και οι υιοί Γαδ ωκοδόμησαν την Δαιβών και την Αταρώθ και την Αροΐη **35** και την Ατρώθ-σοφάν και την Ιαζήρ και την Ιογβέα **36** και την Βαιθ-νιμρά και την Βαιθ-αράν, πόλεις οχυράς, και μάνδρας προβάτων. **37** Και οι υιοί Ρουβήν ωκοδόμησαν την Εσεβών και την Ελεαλή και την Κιριαμάτη **38** και την Νεβώ και την Βάσλ-μενών, μεταβάλλοντες τα ονόματα αυτών, και την Σιβήμα και ἐδωκαν ἀλλά ονόματα εις τας πόλεις, τας οποίας ωκοδόμησαν. **39** Και οι υιοί Μαχείρ ιού του Μανασσῆς υπήγαν εις την Γαλαάδ και εκυρίευσαν αυτήν, εκδιώξαντες τον Αμφραίον τον εν αυτῇ. **40** Και ἐδωκεν ο Μωϋσῆς την Γαλαάδ εις Μαχείρ τον ιού του Μανασσῆς και κατώκησεν εν αυτῇ. **41** Και Ιαείρ ο ιού του Μανασσῆς υπήγε και εκυρίευσε τας μικράς πόλεις αυτής και ωνόμασεν αυτάς Αβώθ-ιαείρ. **42** Και ο Νοβά υπήγε και εκυρίευσε την Καινάθ και τα χωρία αυτής και ωνόμασεν αυτήν Νοβά, από του ονόματος αυτού.

33 Αύται είναι αι οδοιπορίαι των νιών Ισραήλ, των εξελθόντων εκ της γης Αιγύπτου κατά τα στρατεύματα αυτών διά χειρός του Μωϋσέως και του Ααρών. **2** Και ἐγράψει ο Μωϋσῆς τας εξόδους αυτών κατά τας οδοιπορίας αυτών, διά προσταγής του Κυρίου και αύται είναι αι οδοιπορίαι αυτών κατά τας εξόδους αυτών. **3** Και εστικώθησαν από Ραμεσοή τον πρώτον μήνα, τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του πρώτου μηνός τη επαύριον του πάσχα εξήλθον οι υιοί Ισραήλ χειρί υψηλή ενώπιον πάντων των Αιγυπτίων· **4** ονά οι Αιγύπτιοι έθαπτον εκείνους, τους οποίους ο Κύριος επάταξε μεταξύ αυτών, παν πρωτότοκον και εις τους θεούς αυτών ἔκαμεν ο Κύριος εκδίκησιν. **5** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ από Ραμεσοή, εστρατοπέδευσαν εν Σοκχώθ. **6** Και σηκωθέντες από Σοκχώθ,

εστρατοπέδευσαν εν Εθάμ, ήτις είναι εν τω ἀκρω της ερήμου. **7** Και σηκωθέντες από Εθάμ, ἐστρεψαν προς Πι-αϊρώθ, ήτις είναι κατέναντι Βέέλ-σεφών· και εστρατοπέδευσαν κατέναντι της Μιγδώλ. **8** Και σηκωθέντες απ' ἐμπροσθεν της Αἰρώθ, διέβησαν διά της θαλάσσης εις την ἔρημον· και ὠδοιπόρησαν οδόν τριών νημερών διά της ερήμου Εθάμ και εστρατοπέδευσαν εν Μερρά. **9** Και σηκωθέντες από Μερρά, ἥδον εις Αιλείμ· και ἡσαν εν Αιλείμ δώδεκα πηγαὶ υδάτων και εβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· και εστρατοπέδευσαν εκεί. **10** Και σηκωθέντες από Αιλείμ, εστρατοπέδευσαν παρά την Ερυθράν θάλασσαν. **11** Και σηκωθέντες από της Ερυθράς θαλάσσης, εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σιν. **12** Και σηκωθέντες από της ερήμου Σιν, εστρατοπέδευσαν εν Δοφρά. **13** Και σηκωθέντες από Δοφρά, εστρατοπέδευσαν εν Αιλούν. **14** Και σηκωθέντες από Αιλούν, εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν, ὅπου δεν ἦτο ὑδωρ διά να πίπη ο λαός. **15** Και σηκωθέντες από Ραφιδείν, εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σινά. **16** Και σηκωθέντες από της ερήμου Σινά, εστρατοπέδευσαν εν Κιβρώθ-αττααβά. **17** Και σηκωθέντες από Κιβρώθ-αττααβά, εστρατοπέδευσαν εν Αστρώθ. **18** Και σηκωθέντες από Αστρώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ριθμά. **19** Και σηκωθέντες από Ριθμά, εστρατοπέδευσαν εν Ριμών-φαρές. **20** Και σηκωθέντες από Ριμών-φαρές, εστρατοπέδευσαν εν Λιβνά. **21** Και σηκωθέντες από Λιβνά, εστρατοπέδευσαν εν Ρισσά. **22** Και σηκωθέντες από Ρισσά, εστρατοπέδευσαν εν Κεελαθά. **23** Και σηκωθέντες από Κεελαθά, εστρατοπέδευσαν εν τω ὄρει Σαφέρ. **24** Και σηκωθέντες από του ὄρους Σαφέρ, εστρατοπέδευσαν εν Χαραδά. **25** Και σηκωθέντες από Χαραδά, εστρατοπέδευσαν εν Μακιλώθ. **26** Και σηκωθέντες από Μακιλώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ταχάθ. **27** Και σηκωθέντες από Ταχάθ, εστρατοπέδευσαν εν Θαρά. **28** Και σηκωθέντες από Θαρά, εστρατοπέδευσαν εν Μιθκά. **29** Και σηκωθέντες από Μιθκά, εστρατοπέδευσαν εν Ασεμωνά. **30** Και σηκωθέντες από Ασεμωνά, εστρατοπέδευσαν εν Μοσηρώθ. **31** Και σηκωθέντες από Μοσηρώθ, εστρατοπέδευσαν εν Βενέιακάν. **32** Και σηκωθέντες από Βενέϊακάν, εστρατοπέδευσαν εν τω ὄρει Γαδγάδ. **33** Και σηκωθέντες από του ὄρους Γαδγάδ, εστρατοπέδευσαν εν Ιοτβαθά. **34** Και σηκωθέντες από Ιοτβαθά, εστρατοπέδευσαν εν Εβρωνά. **35** Και σηκωθέντες από Εβρωνά, εστρατοπέδευσαν εν Εσιών-γάβερ. **36** Και σηκωθέντες από Εσιών-γάβερ, εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σιν, ήτις είναι η Κάδης. **37** Και σηκωθέντες από Κάδης, εστρατοπέδευσαν εν τω ὄρει Ωρ, κατά το ἀκρω της γῆς Εδώμ. **38** Και ανέβη Ααρών ο ιερεύς, διά προσταγής του Κυρίου, εις το ὄρος Ωρ και απέθανεν εκεί, το τεσσαρακοστόν ἔτος της εξόδου των ιων Ισραήλ εκ γῆς Αιγύπτου, τον πέμπτον μήνα την πρώτην του μηνός. **39** Και ο Ααρών ἥτο εκατόν εικοσιτριών ετών, ὅτε απέθανεν εν τω ὄρει Ωρ. **40** Και ἤκουσεν ο Χαναναίος, βασιλεὺς της Αράδ, ὅστις κατώκει προς μεσημβρίαν, εν γῇ Χαναάν, την ἐλευσιν των ιων Ισραήλ. **41** Και σηκωθέντες από του ὄρους Ωρ, εστρατοπέδευσαν εν Σαλμωνά. **42** Και σηκωθέντες από Σαλμωνά, εστρατοπέδευσαν εν Φυνών. **43** Και σηκωθέντες από Φυνών, εστρατοπέδευσαν εν Ωβώθ. **44** Και σηκωθέντες από Ωβώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ιιέ-αβαρίμ, κατά τα ὄρια του Μωάβ. **45** Και σηκωθέντες από Ιείμ, εστρατοπέδευσαν εν Δαιβών-γαδ. **46** Και σηκωθέντες από Δαιβών-γαδ, εστρατοπέδευσαν εν Αλμών-διβλαθάτη. **47** Και σηκωθέντες από Αλμών-διβλαθάτη, εστρατοπέδευσαν εις τα ὄρη Αβαρίμ, κατέναντι Νεβώ. **48** Και σηκωθέντες από των ὄρων Αβαρίμ, εστρατοπέδευσαν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ. **49** Και εστρατοπέδευσαν παρά τον Ιορδάνην, από Βαιθ-ιεισιμώθ

έως Αβέλ-σιττίμ, εις τας πεδιάδας Μωάβ. **50** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **51** Λάλησον προς τους ιωνύς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Αφού διαβήτε τον Ιορδάνην προς την γην Χαναάν, **52** θέλετε εκδιώξει πάντας τους κατοίκους της γῆς απ' ἐμπροσθεν σας και καταστρέψει πάσας τας εικόνας αυτών και καταστρέψει πάντας τα χιτά ειδώλα αυτών και κατεδαφίσει πάντας τους βωμούς αυτών· **53** και θέλετε κυριεύσει την γην και κατοικήσει εν αυτῇ διότι εις εσάς ἔδωκα την γην ταύτην εις κληρονομίαν· **54** και θέλετε διαμιμοσθή την γην διά κλήρων μεταξύ των συγγενειών σας εις τους περισσοτέρους θέλετε δώσει περισσοτέραν κληρονομίαν, και εις τους ολιγωτέρους θέλετε δώσει ολιγωτέραν κληρονομίαν· εκάστου η κληρονομία θέλει είσθαι εις το μέρος ὃπου πέσῃ ο κλήρος αυτού· κατά τας φυλάς των πατέρων σας θέλετε κληρονομήσει. **55** Εάν όμως δεν εκδιώξῃτε τους κατοίκους της γῆς απ' ἐμπροσθεν σας, τότε όσους ηθέλετε αφήσει εξ αυτών να μένωσι, θέλουσιν είσθαι άκανθαι εις τους οφθαλμούς σας και κέντρα εις τας πλευράς σας και θέλουσιν σας ενοχλεῖ ειν τω τόπῳ ὃπου κατοικείτε· **56** και ἔτι, καθώς εστοχαζόμην να κάμω εις αυτούς, ούτω θέλω κάμει εις εσάς.

34 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Πρόσταξον τους ιωνύς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην Χαναάν, την γην εκείνην ἡτοί θέλει σας πέσει εις κληρονομίαν, την γην Χαναάν μετά των ὄριων αυτής, **3** τότε το μέρος σας το προς μεσημβρίαν θέλει είσθαι από της ερήμου Σιν ἔως πλησίον Εδώμ· και τα μεσημβρινά ὄριά σας θέλουσιν είσθαι από του ἀκρου της αλμυράς θαλάσσης προς ανατολάς· **4** και το ὄριό σας θέλει στρέψει από μεσημβρίας προς την ανάβασιν Ακραββίμ, και θέλει διέρχεσθαι εις Σίν· και θέλει προχωρεῖ από του μεσημβρινού μέρους ἔως Κάδης-βαρνή, και θέλει εκβαίνει εις Ασάρ-αδδάρ, και θέλει διαβαίνει ἔως Ασμών· **5** και θέλει στρέψεθαι το ὄριον από Ασμών ἔως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και θέλει καταντήσει εις την θάλασσαν. **6** Δυτικὸν δε ὄριον θέλετε ἔχει την θάλασσαν την μεγάλην· αὐτὴν θέλει εἰσθαι το δυτικὸν ὄριον σας. **7** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι τα αρκτικά ὄριά σας από της μεγάλης θαλάσσης θέλετε θέσει ὄριόν σας το ὄρος Ωρ· **8** από του ὄρους Ωρ θέλετε θέσει ὄριόν σας ἔως της εισόδου Αιμάθ, και θέλει προχωρεῖ το ὄριον εις Σεδάδ· **9** και θέλει προχωρεῖ το ὄριον εις Ζιφρών, και θέλει καταντήσει εις Ασάρ-ενάν· τούτο θέλει είσθαι τα αρκτικόν ὄριόν σας. **10** Και θέλετε θέσει τα ανατολικά ὄριά σας από Ασάρ-ενάν ἔως Σεπφάμ· **11** και θέλει καταβαίνει το ὄριον από Σεπφάμ ἔως Ριβλά, προς ανατολάς του Αείν· και θέλει καταβαίνει το ὄριον και θέλει φθάνει εις το πλάγιον της θαλάσσης Χιννερώθ προς ανατολάς· **12** και θέλει καταβαίνει το ὄριον προς τον Ιορδάνην και θέλει καταντήσει εις την αλμυράν θάλασσαν. Αὕτη είναι η γη σας κατά τα ὄρια αυτής κύκλω. **13** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τους ιωνύς Ισραήλ λέγων, Αὕτη είναι η γη, την οποίαν θέλετε κληρονομήσει διά κλήρων, την οποίαν ο Κύριος προσέταξε να δοθῇ εις τας εννέα φυλάς και εις τας φυλής της φυλής. **14** Διότι η φυλή των ιωνών Ρουβήνιν κατά τον οίκον των πατέρων αυτών και η φυλή των ιωνών Γαδ κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, ἔλαβον την κληρονομίαν αυτών· και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή ἔλαβε την κληρονομίαν αυτού. **15** Αι δύο φυλαί και το ήμισυ της φυλής ἔλαβον την κληρονομίαν αυτών εντεύθεν τον Ιορδάνου κατέναντι της Ιεριχώ, προς ανατολάς. **16** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **17** Ταύτα είναι

τα ονόματα των ανδρών, οίτινες θέλουσι κληροδοτήσει εις εσάς την γήνι Ελεάζαρον ο ιερεύς και Ιησούς ο νιός του Ναυή· **18** και θέλετε λάβει ανά ένα άρχοντα αφ' εκάστης φυλής, διά να κληροδοτήσωσι την γήνι· **19** και ταύτα είναι τα ονόματα των ανδρών· Εκ της φυλής Ιούδα, Χάλεβ ο νιός του Ιεφοννή· **20** και εκ της φυλής των ιιών Συμεών, Σαμουήλ ο νιός του Αμμιούδ· **21** εκ της φυλής Βενιαμίν, Ελιδάδ ο νιός του Χιολών· **22** και εκ της φυλής των ιιών Δαν, ο άρχων Βουκκί ο νιός του Ιογλή· **23** εκ των ιιών Ιωσήφ, εκ της φυλής των ιιών Μανασσή, ο άρχων Ανιήλ ο νιός του Εφώδ· **24** και εκ της φυλής των ιιών Εφραΐμ, ο άρχων Κεμουήλ ο νιός του Σιφάτων· **25** και εκ της φυλής των ιιών Ζαβουλών, ο άρχων Ελισαφάρ ο νιός του Φαρνάχ· **26** και εκ της φυλής των ιιών Ισάχαρ, ο άρχων Φαλτιήλ ο νιός του Αζάν· **27** και εκ της φυλής των ιιών Ασήρ, ο άρχων Αχιούδ ο νιός του Σελωμί· **28** και εκ της φυλής των ιιών Νεφθαλί, ο άρχων Φεδαήλ ο νιός του Αμμιούδ· **29** Ούτοι είναι, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος να κληροδοτήσωσιν εις τους νιούς Ισραήλ εν τη γη Χαναάν.

35 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **2** Πρόσταξον τους νιούς Ισραήλ να δώσωσιν εις τους Λευίτας, από της κληρονομίας της ιδιοκτησίας αυτών, πόλεις διά να κατοικήσωσι και περίχωρα θέλετε δώσει εις τους Λευίτας διά τας πόλεις πέριξ αυτών. **3** Και αι μεν πόλεις θέλουσιν είσθαι εις αυτούς διά να κατοικώσιν εις αυτάς τα δε περίχωρα αυτών θέλουσιν είσθαι διά τα κτήνη αυτών και διά τα υπάρχοντα αυτών και διά πάντα τα ζώα αυτών. **4** Και τα περίχωρα των πόλεων, τα οποία θέλετε δώσει εις τους Λευίτας, θέλουσιν είσθαι, από του τείχους της πόλεως και έξω, χίλιαι πήχαι κύκλω. **5** Και θέλετε μετρήσοι από του έξω της πόλεως προς το ανατολικόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών, και προς το μεσημβρινόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών, και προς το δυτικόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών, και προς το αρκτικόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών· και η πόλις θέλει είσθαι ειν τω μέσω. Ταύτα θέλουσιν είσθαι εις αυτούς τα περίχωρα των πόλεων. **6** Και εκ των πόλεων, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους Λευίτας, εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι διά καταφύγιον, τας οποίας θέλετε διορίσει διά να φεύγη εκεί ο φονεύς και εις ταύτας θέλετε προσθέσει τεσσαράκοντα δύο πόλεις. **7** Πάσαι αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους Λευίτας, θέλουσιν είσθαι τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις ταύτας θέλετε δώσει μετά των περιχώρων αυτών. **8** Και αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει, θέλουσιν είσθαι εις της ιδιοκτησίας των ιιών Ισραήλ· από των εχόντων πολλά θέλετε δώσει πολλά, και από των εχόντων ολίγα θέλετε δώσει ολίγα· έκαστος κατά την κληρονομίαν, την οποίαν εκληρονόμησε, θέλει δώσει εκ των πόλεων αυτού εις τους Λευίτας. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **10** Λάλησον προς τους νιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν διαβήτε τον Ιορδάνην προς την γην Χαναάν, **11** τότε θέλετε διορίσει εις εαυτούς πόλεις, διά να ἡναι εις εօσάς πόλεις καταφύγιον, ώστε να φεύγη εκεί ο φονεύς, σότις εφόνευσεν άνθρωπον ακουσίων, **12** Και θέλουσιν είσθαι εις εօσάς πόλεις διά καταφύγιον από τον εκδικούντος το αίμα διά να μη αποθάνη ο φονεύς, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής εις κρίσιν. **13** Και εκ των πόλεων, τας οποίας θέλετε δώσει, εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι διά καταφύγιον εις εօσάς. **14** Τας τρεις πόλεις θέλετε δώσει εν εντεύθεν του Ιορδάνου, και τας τρεις πόλεις θέλετε δώσει εν τη γη Χαναάν πόλεις καταφύγιον θέλουσιν είσθαι. **15** Αύται αι εξ πόλεις θέλουσιν είσθαι καταφύγιον διά τους νιούς Ισραήλ και διά τον ξένον και διά τον παροικούντα μεταξύ αυτών ώστε οστις φονεύση άνθρωπον ακουσίων να φεύγη εκεί. **16** Και εάν πατάξη αυτόν με όργανον σιδηρόν, ώστε να αποθάνη, είναι φονεύς ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή. **17** Και εάν πατάξη αυτόν με λίθον εις της χειρός, διά του οποίου δύναται να αποθάνη, και αποθάνη, είναι φονεύς ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή. **18** Η εάν πατάξη αυτόν με ξύλινον όργανον εκ χειρός, εκ του οποίου δύναται να αποθάνη, και αποθάνη, είναι φονεύς ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή. **19** Ο εκδικητής του αίματος, αυτός θέλει θανατόντει τον φονέα· όταν απαντήσῃ αυτόν, θέλει θανατόντει αυτόν· **20** Εάν δε δι!¹ έχθραν ωθήση αυτόν ή παραμονέυσας ρίψη τι επ'² αυτόν και αποθάνη, **21** ή εχθρικώς πατάξη αυτόν με την χείρα αυτού και αποθάνη, ο πατάξας εξάπαντος θέλει θανατωθή· είναι φονεύς ο εκδικητής του αίματος θέλει θανατόντει τον φονέα, όταν απαντήσῃ αυτόν. **22** Εάν όμως ωθήση αυτόν εξαίφνης χωρίς έχθρας ή ρίψη τι επ'³ αυτόν χωρίς να παραμονεύση αυτόν, **23** ή λίθον τινά χωρίς να ίδη αυτόν, εκ του οποίου δύναται να αποθάνη, και ρίψη επ'⁴ αυτόν ώστε να αποθάνη, και δεν ἡτο εχθρός αυτού ουδέ εζήτει να κακοποιήση αυτόν, **24** τότε η συναγωγή θέλει κρίνει αναμέσον του φονέως και του εκδικούντος το αίμα κατά τας κρίσεις ταύτας· **25** και η συναγωγή θέλει ελευθερώσει τον φονέα εκ της χειρός του εκδικούντος το αίμα, και η συναγωγή θέλει αποκαταστήσει αυτόν εις την πόλιν του καταφυγίου αυτού, όπου είχε φύγει και θέλει κατοικεί εν αυτῇ μέχρι του θανάτου του ιερέως του μεγάλου, του κερησμένου διά του αγίου ελαίου. **26** Εάν όμως ο φονεύς εξέλθη έξω των ορίων της πόλεως του καταφυγίου αυτού, εις την οποίαν ἔφυγε, **27** και ο εκδικητής του αίματος εύρη αυτόν έξω των ορίων της πόλεως του καταφυγίου αυτού και ο εκδικητής του αίματος θανατώση τον φονέα, δεν θέλει είσθαι ένοχος αίματος· **28** διότι ἐπρεπε να μένη εν τη πόλει του καταφυγίου αυτού μέχρι του θανάτου του μεγάλου ιερέως μετά δε τον θάνατον του μεγάλου ιερέως, ο φονεύς θέλει επιστρέψει εις την γην της ιδιοκτησίας αυτού. **29** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι εις διάταγμα κρίσεως προς εօσάς, εις πάσας τας γενεάς σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. **30** Όστις φονεύση τινά, ο φονεύς θέλει θανατωθή διά στόματος μαρτύρων· πλην εις μόνος μάρτυρας δεν θέλει μαρτυρήσει εναντίον τινός, ώστε να θανατωθή. **31** Και δεν θέλετε λαμβάνειν ουδεμίαν εξαγοράν υπέρ της ζώης του φονέως, ὅστις είναι ένοχος θανάτου· αλλά εξάπαντος θέλει θανατωθή. **32** Και δεν θέλετε λαμβάνειν εξαγοράν υπέρ του φυγόντος εις την πόλιν του καταφυγίου αυτού· διά να επιστρέψῃ να κατοική ειν τω τόπῳ αυτού, μέχρι του θανάτου του ιερέως. **33** Και δεν θέλετε μολύνει την γην εις την οποίαν κατοικείτε· διότι το αίμα αυτό μολύνει την γήν· και η γη δεν δύναται να καθαρισθή από του αίματος του εκχυθέντος επ'⁵ αυτής, ειμή διά του αίματος εκείνου δότις έχυσεν αυτό. **34** Μη μολύνετε λοιπόν την γην, εις την οποίαν θέλετε κατοικήσει, εν μέσω της οποίας εγώ κατοικώ· διότι εγώ ο Κύριος είμαι ο κατοικών εν τω μέσω των ιιών Ισραήλ.

36 Και προσελθόντες οι αρχηγοί των πατριών των συγγενειών των ιιών Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, εις των συγγενειών των ιιών Ιωσήφ, ελάλησαν ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον των αρχόντων, οίτινες ήσαν οι αρχηγοί των πατριών των ιιών Ισραήλ· **2** και επίον, ο Κύριος προσέταξεν εις τον κύριόν μου να δώση την γην διά κλήρου προς κληρονομίαν εις τους νιούς Ισραήλ, και ο κύριός μου προσετάχθη παρά του Κυρίου να δώση την κληρονομίαν

Σαλπαάδ, του αδελφού ημών, εις τας θυγατέρας αυτού· **3** και εάν νυμφευθώσι μετά τινός εκ των νιών των φυλών των νιών Ισραήλ, τότε η κληρονομία αυτών θέλει αφαιρεθή εκ της κληρονομίας των πατέρων ημών και θέλει προστεθή εις την κληρονομίαν της φυλής ήτις ήθελε δεχθή αυτάς ούτω θέλει αφαιρεθή από του κλήρου της κληρονομίας ημών· **4** και όταν έλθη το έτος της αφέσεως των νιών Ισραήλ, τότε η κληρονομία αυτών θέλει προστεθή εις την κληρονομίαν της φυλής, ήτις ήθελε δεχθή αυτάς· και η κληρονομία αυτών θέλει αφαιρεθή από της κληρονομίας της φυλής των πατέρων ημών. **5** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τους νιούς Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου, λέγων, Η φυλή των νιών Ιωσήφ ελάλησεν ορθώς. **6** Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος περί των θυγατέρων του Σαλπαάδ, λέγων, Ας νυμφευθώσι με όντινα αρέσκη εις αυτάς· μόνον θέλουσι νυμφευθή μετά ανδρών εκ της συγγενείας της φυλής των πατέρων αυτών· **7** και δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία των νιών Ισραήλ από φυλής εις φυλήν· διότι έκαστος εκ των νιών Ισραήλ θέλει είσθαι προσκεκολλημένος εις την κληρονομίαν της φυλής των πατέρων αυτού. **8** Καὶ πάσα θυγάτηρ, ήτις ἔχει κληρονομίαν εν φυλῇ τινὶ τῶν νιών Ισραὴλ, θέλει εἰσθαι γυνῆ ενὸς εκ τῆς συγγενείας τῆς φυλῆς του πατρός αυτῆς· διά να απολαμβάνωσιν οι νιοὶ Ισραὴλ ἔκαστος την κληρονομίαν των πατέρων αυτού. **9** Καὶ δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία από φυλής εις ἄλλην φυλήν, ἀλλ' ἔκαστος εκ των φυλών των νιών Ισραὴλ θέλει είσθαι προσκεκολλημένος εις την κληρονομίαν αυτού. **10** Ως προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, οὕτως ἔκαμον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ. **11** διότι η Μασαλά, η Θερσά και η Αγλά και η Μελχά και η Νουά, αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, ενυμφεύθησαν με τους νιούς των αδελφών του πατρός αυτών· **12** ενυμφεύθησαν με ἄνδρας εκ των συγγενείων των νιών Μανασσή, νιού του Ιωσήφ· και η κληρονομία αυτών ἐμεινεν εν τη φυλῇ της συγγενείας του πατρός αυτών. **13** Ταύτα είναι τα προστάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως προς τους νιούς Ισραὴλ, εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

1 Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο Μωϋσής προς πάντα τον Ισραήλ, εντεύθυν του Ιορδάνου εν τη ερήμῳ, εν τη πεδιάδι κατέναντι Σούφ, μεταξύ Φαράν και Τοφέλ και Λαβάν και Ασηρώθ και Διζαάβ. **2** Ἐνδεκα ημέραι είναι από Χωρίβ, διά της οδού του όρους Σηείρ, ἔως Κάδης-βαρνή. **3** Και το τεσσαρακοστόν ἐτος τον ενδέκατον μήνα, τη πρώτη του μηνός ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους ιυούς Ισραήλ, κατά πάντα ὅσα προσέταξεν εις αυτὸν ο Κύριος περὶ αυτῶν. **4** αφού επάταξε τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, ὅστις κατώκει εν Εσεβών, και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν, ὅστις κατώκει εν Ασταρώθ εν Εδρεῖ. **5** εντεύθυν του Ιορδάνου εν τη γη Μωάβ ἱράστεν ο Μωϋσής να διασφήτι τον νόμον τούτου, λέγων, **6** Κύριος ο Θεός ημών ελάλησε προς ημάς εν Χωρίβ λέγων, Αρκεῖ σόνον εμείνατε εν τῷ ὄρει τούτῳ. **7** στρέψατε εις το ὄρος των Αμορραίων και εἰς πάντας τους περιοίκους αυτούς εις την πεδιάδα, εις το ὄρος και εἰς την κοιλάδα και εἰς την μεσημβρίαν και εἰς τα παράλια, την γην των Χαναναίων και τον Λίβανον, ἔως του μεγάλου ποταμού, του ποταμού Ευφράτου. **8** ίδού, ἔγω παρέδωκα ἐμπροσθέν σας την γῆν· εισέλθετε και κυριεύσατε την γην, την οποίαν ὠμοσεύ Κύριος προς τους πατέρας σας, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, να δώσῃ εἰς αυτούς και εἰς το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς. **9** Και εἴπα προς εσάς κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, Δεν δύναμαι εγὼ μόνος να σας βαστάζω. **10** Κύριος ο Θεός σας σας επλήθυνε και ιδού, την σήμερον είσθε ως τα ἀστρα του ουρανού κατά το πλήθος. **11** Κύριος ο Θεός των πατέρων σας να σας κάμη χιλιάκις περισσοτέρους παρ' ὁ, τι είσθε και να σας ευλογήσῃ, καθώς ελάλησε προς εσάς. **12** πως θέλω δυνηθῇ εγὼ μόνος να βαστάσω την ενόλησίν σας και το φορτίον σας και τας αντιλογίας σας; **13** λάβετε ἀνδράς σοφούς και συνετούς και γνωστούς μεταξύ των φύλων σας, και θέλω καταστήσει αυτούς αρχηγούς εφ' υμάς. **14** Και απεκρίθητε προς εμὲ λέγοντες, Καλός ο λόγος, τον οποίον ελάλησας, διά να κάμωμεν αυτόν. **15** Τότε ἔλαβον τους αρχηγούς των φυλών σας, ἀνδράς σοφούς και γνωστούς και κατέστησα αυτούς αρχηγούς εφ' υμάς, χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκάρχους και επιστάτας των φυλών σας. **16** Και προσέταξα εις τους κριτάς σας κατ' εκείνον τον καιρόν λέγων, Ακούετε αναμέσον των ἀδελφῶν σας και κρίνετε δικαίως αναμέσον ανθρώπουν και του ἀδελφού αυτού και του ξένου αυτού. **17** Εν τη κρίσει δεν θέλετε αποβλέπει εἰς πρόσωπα· θέλετε ακούει τον μικρόν ως τον μεγάλον δεν θέλετε φοβείσθαι πρόσωπον ανθρώπουν διότι η κρίσις είναι του Θεού· και πάσαν υπόθεσιν, ἡτις ήθελεν εἰσθαι πολὺ δύσκολος διά σας, αναφέρετε αυτήν εις εμὲ, και εγὼ θέλω ακούει αυτήν. **18** Και προσέταξα εις εσάς κατά τον καιρόν εκείνον πάντα ὅσα ἐπρεπε να πράττητε. **19** Και σηκωθέντες από Χωρίβ, διεπεράσαμεν πάσαν την ἔρημον την μεγάλην και φοβεράν εκείνην, την οποίαν είδετε, οδοιπορούντες προς το ὄρος των Αμορραίων, καθώς Κύριος ο Θεός ημών προσέταξεν εις ημάς, και ἥλθομεν ἔως Κάδης-βαρνή. **20** Και εἴπα προς εσάς, Ἡλθετε εις το ὄρος των Αμορραίων, το οποίον δίδει εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών. **21** ίδού, Κύριος ο Θεός σου παρέδωκε την γην ἐμπροσθέν σου· ανάβα, κυριεύσον, καθώς ελάλησε προς σε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου· μη φοβηθής μηδὲ δειλιάσης. **22** Και ἥλθετε προς εμὲ πάντες υμείς και εἴπετε, Ας αποστείλωμεν ἀνδράς ἐμπροσθέν ημών και ας κατασκοπεύσωσιν εις ημάς την γην και

ας απαγγείλωσι προς ημάς την οδόν δι' ής πρέπει να αναβάμεν· και τας πόλεις εις τας οποίας θέλομεν υπάγει. **23** Και ἥρεσεν εις εμέ ο λόγος και ἔλθον εξ υμών δώδεκα ἀνδρας, ἀνδρα ἓνα κατά φυλήν. **24** Και στραφέντες ανέβησαν εις το ὄρος, και ἥλθον μέχρι της φάραγγος Εσχώλ και κατεσκόπευσαν αυτήν. **25** Και λαβόντες εις τας χειρας αυτών εκ των καρπών της γης, ἔφεραν προς ημάς, και απήγγειλαν προς ημάς, λέγοντες, Καλή είναι η γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός ημών δίδει εις ημάς. **26** Άλλα σεις δεν θηλήσατε να αναβάθτε, αλλ' η πειθήσατε εις τας σκηνάς σας, λέγοντες, Επειδή εμίσει ημάς ο Κύριος, εξέβαλεν ημάς εκ της γης Αιγύπτου, διά να παραδώση ημάς εις την χείρα των Αμορραίων, ὡστε να εξολοθρευθώμεν· **28** που αναβαίνομεν ημείς; οι αδελφοί ημών εδειλίασαν την καρδιάν ημών, λέγοντες, Ο λαός είναι μεγαλύτερος και ψυχλότερος ημών· αι πόλεις μεγάλαις και τετειχισμέναι ἔως του ουρανού· αλλά και υιούς των Ανακείμ είδομεν εκεί. **29** Εγώ δε είπα προς εσάς, Μη τρομάξητε μηδὲ φοβηθήτε απ' αυτών· **30** Κύριος ο Θεός σας, δοτις προπορεύεται ἐμπροσθέν σας, αυτός θέλει πολεμήσει υπέρ υμών κατά πάντας ὅσα ἔκαμεν υπέρ υμών εν Αιγύπτων των οφθαλμών υμών· **31** και εν τη ερήμῳ, ὅπου είδες τίν τρόπω Κύριος ο Θεός σου σε εβάστασε, καθώς βαστάζει ἀνθρώπος τον ιιόν αυτού, κατά πάσαν την οδόν την οποίαν περιεπατήσατε εωσύν ήλθετε εις τούτον τον τόπον. **32** κατά τούτο ὅμως δεν επιστένσατε εις Κύριον τον Θεόν σας, **33** δοτις προεπορεύετο ἐμπροσθέν σας εν τη οδώ, διά να σας ευρίσκῃ τόπον στρατοπεδεύσεως, την μεν νύκτα διά πυρός, διά να δεικνύῃ εις εσάς την οδόν καθ' ην ἐπρεπε να βαδίζητε, την δε ημέραν διά νεφέλης. **34** Και ἤκουεν ο Κύριος την φωνήν των λόγων σας και ωργίσθη, και ώμοσε λέγων, **35** Ουδέποτε εν άνθρωπων τούτων της κακής ταύτης γενεάς θέλει ιδεί την γην την καλήν, την οποίαν ὠμοσα να δώσω εις τους πατέρας σας, **36** εκτός Χάλεβ υιού του Ιεφονή· ούτος θέλει ιδεί αυτήν, και εις τούτον θέλω δώσει την γην, εις την οποίαν επάτησε και εις τους υιούς αυτού, διότι ούτος εντελώς ηκολούθησε τον Κύριον. **37** Και κατ' εμού εθυμώθη ο Κύριος διά σας, λέγων, Ουδέ συ θέλεις εισέλθει εκεί· **38** Ησούς ο ιιός του Ναυή, ο παριστάμενος ενώπιον σου, ούτος θέλει εισέλθει εκεί· ενίσχυσον αυτόν, διότι αυτός θέλει κληροδοτήσει αυτήν εις τον Ισραήλ· **39** και τα παιδία σας, τα οποία ελέγετε ότι θέλουσι γείνει λάφυρον, και οι υιοί σας, οίτινες την σήμερον δεν γνωρίζουσι καλόν ή κακόν, αυτοί θέλουσιν εισόλθει εικεί και εις αυτούς θέλω δώσει αυτήν, και αυτοί θέλουσι κληρονομήσει αυτήν· **40** σεις όμως επιστρέψατε και υπάγετε εις την ἔρημον, κατά την οδόν της Ερυθράς θαλάσσης. **41** Τότε απεκρίθητε και είπετε προς εμέ, Ήμαρτήσαμεν εις τον Κύριον· ημείς θέλομεν αναβή και πολεμήσει κατά πάντας ὅσα προσέταξεν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών. Και ζωσθέντες ἔκαστος τα πολεμικά ὄπλα αυτού, ήσθε προπετείς να αναβάθτε εις το ὄρος. **42** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ειπέ προς αυτούς, Μη αναβήτε μηδὲ πολεμήσητε, διότι εγώ δεν είμαι εν μέσω υμών, διά να μη συντριψθήτε ἐμπροσθέν των εχθρών σας. **43** ούτως ελάλησα προς εσάς· και δεν εισηκούσατε, αλλ' η πειθήσατε εις την προσταγήν του Κυρίου, και θραυσνόμενοι ανέβητε εις το ὄρος. **44** Και εξήλθον οι Αμορραίοι, οι κατοικούντες εν τω ὄρει εκείνω, εις συνάντησην υμών και κατεδίωξαν υμάς, καθώς κάμινουσιν αι μέλισσαι, και επάταξαν υμάς εν Σηείρ, ἔως Οριά. **45** Τότε επιστρέψαντες εκλαύσατε ενώπιον του Κυρίου· αλλ' ο Κύριος δεν εισήκουσε της φωνής υμών ουδέ έδωκεν εις υμάς ακρόασιν.

46 Και εμείνατε εν Κάδης ημέρας πολλάς, οσασδήποτε ημέρας εμείνατε.

2 Τότε εστρέψαμεν καὶ ὡδοῖπορήσαμεν εν τῇ ερήμῳ διὰ τῆς οδού τῆς Ερυθράς θαλάσσης, καθὼς ελάλησε Κύριος πρὸς εμέ· καὶ περιεφερόμεθα περὶ τὸ ὄρος Σηείρ ημέρας πολλάς. **2** Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς εμέ λέγων, **3** Αρκεῖ ὅσον περιήλθετε τὸ ὄρος τούτο· στράφητε πρὸς βορράν· **4** καὶ πρόσταξον τὸν λαόν λέγων, Θέλετε περάσει διά τῶν ορίων των αδελφών σας των ιιών Ησαύ, οἵτινες κατοικούσιν εν Σηείρ· καὶ θέλουσι σας φοβηθῆντας καὶ προσέξατε πολὺ· **5** μη πολεμήσητε μετ' αὐτῶν· επειδὴ δὲν θέλω δώσει εἰς εσάς εκ τῆς γης αυτῶν ουδὲ βῆμα ποδός διότι εἰς τὸν Ησαύ ἔδωκα τὸ ὄρος Σηείρ κληρονομίαν· **6** Θέλετε αγοράζει παρ' αὐτῶν τροφάς δι' αργυρίου, διὰ να τρώητε· καὶ ὑδωρ ἐτί θέλετε αγοράζει παρ' αὐτῶν δι' αργυρίου, διὰ να πίνετε· **7** διότι Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησεν εἰς πάντα τὰ ἔργα των χειρῶν σου· γνωρίζει την οδοιπορίαν σου διά της μεγάλης ταύτης ερήμου· τα τεσσαράκοντα ταύτα ἐτή Κύριος ο Θεός σου ἥτο μετά σου· δεν εστερήθης ουδενός. **8** Καὶ αφοῦ επεράσαμεν διά των αδελφών ημών των ιιών Ησαύ, των κατοικούντων εν Σηείρ, διὰ τῆς οδού τῆς πεδιάδος από Ελάθ καὶ από Εσιών· γάμβερ. Καὶ εστρέψαμεν καὶ διέβημεν διά της οδού της ερήμου Μωάβ. **9** Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς εμέ· Μη ενοχλήσῃς τοὺς Μωαβίτας μηδὲ ἐλθητε εἰς μάχην μετ' αὐτῶν· διότι δὲν θέλω δώσει εἰς σε εκ τῆς γης αυτῶν διὰ κληρονομίαν· επειδὴ εἰς τους ιιούς του Λωτ ἔδωκα την Αρ κληρονομίαν. **10** Πρότερον δε κατώκουν εν αυτῇ οι Εμμαίοι, λαός μέγας καὶ πολυάριθμος καὶ ψυχηλός το ανάστημα, καθὼς οι Ανακείμ. **11** οἵτινες καὶ αυτοὶ ελογίζοντο γίγαντες, ως οι Ανακείμ· αλλ' οι Μωαβίται ονομάζουσιν αυτούς Εμμαίους. **12** Καὶ εν Σηείρ κατώκουν οι Χορραίοι πρότερον· αλλ' οι ιιοί του Ησαύ εκληρονόμησαν αυτούς καὶ εξαλόθρευσαν αυτούς απ' ἐμπροσθέν αὐτῶν, καὶ κατώκησαν αντ' αὐτῶν· καθὼς ἔκαμεν ο Ισραήλ εν τῇ γῇ τῆς κληρονομίας αυτού, την οποίαν ἔδωκεν εἰς αυτούς ο Κύριος. **13** Σηκώθητε λοιπὸν καὶ διάβητε τὸν χείμαρρον Ζαρέδ· καὶ διέβημεν τὸν χείμαρρον Ζαρέδ, ἥσαν τριάκοντα οκτώ ἑτη, εωσού ἐξέλιπε πάσα η γενεά των πολεμιστών ανδρών εκ μέσου του στρατοπέδου, καθὼς ὡμοειδεν ο Κύριος πρὸς αυτούς. **15** Ἐτί η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον αὐτῶν, διὰ να εξολοθρεύσῃ αὐτούς εκ μέσου του στρατοπέδου, εωσού ἐξέλιπον. **16** Καὶ αφοῦ πάντες οἱ ἄνδρες οι πολεμισταὶ εξέλιπον, αποθνήσκοντες εκ μέσου του λαού, **17** ελάλησε Κύριος πρὸς εμέ λέγων, **18** Σὺ θέλεις διαπεράσει σήμερον τὴν Αρ, τὸ ὄριον του Μωάβ· **19** καὶ θέλεις πλησιάσει κατέναντι των ιιών Αμμών· μη ενόχλει αυτούς μηδὲ πολεμήσῃς μετ' αὐτῶν· διότι δὲν θέλω δώσει εἰς σε εκ τῆς γης των ιιών Αμμών κληρονομίαν· επειδὴ εἰς τους ιιούς Λωτ ἔδωκα αυτήν κληρονομίαν. **20** Αὕτη ομοίως ελογίζετο γη των γιγάντων· γίγαντες κατώκουν εκεῖ πρότερον· οι δε Αμμωνίται ονομάζουσιν αυτούς Ζαμζούμειμ· **21** λαός μέγας καὶ πολυάριθμος καὶ ψυχηλός το ανάστημα, καθὼς οι Ανακείμ· αλλ' ο Κύριος εξαλόθρευσεν αυτούς απ' ἐμπροσθέν αὐτῶν, καὶ αυτοὶ εκληρονόμησαν αυτούς· καὶ κατώκησαν αντ' αὐτῶν· **22** καθὼς ἔκαμεν εἰς τους ιιούς Ησαύ τους κατοικούντας εν Σηείρ, ὅτε εξαλόθρευσε τους Χορραίους απ' ἐμπροσθέν αυτῶν, καὶ εκληρονόμησαν αυτούς, καὶ κατώκησαν αντ' αὐτῶν ἑώς της ημέρας ταύτης. **23** Καὶ τους Αυείμ, τους κατοικούντας κατά κώμας μέχρι Γάζης, οι Καφθορείμ, οι εξελθόντες από Καφθόρ, εξαλόθρευσαν αυτούς, καὶ κατώκησαν αντ' αὐτῶν.

24 Σηκώθητε, αναχωρήσατε καὶ διάβητε τὸν ποταμὸν Αρνών· ιδού, παρέδωκα εἰς χείρας σου τὸν Σηών τον Αμορραίον, βασιλέα τῆς Εσεβών, καὶ τὴν γην αυτού· ἀρχισον να κυριεύῃς αυτήν καὶ πολέμησον μετ' αὐτού· **25** σήμερον θέλω αρχίσει να εμβάλλω τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου εἰς πάντα τὰ έθνη τα ὑποκάτω παντός του ουρανού· τα οποία, ὅταν ακούσωσι τὸ ονόματό σου, θέλουσι τρομάξει καὶ θέλουσι πέσει εἰς αγωνίαν εξ αιτίας σου. **26** Καὶ απέστειλα πρέσβεις από της ερήμου Κεδημώθ πρὸς τὸν Σηών βασιλέα τῆς Εσεβών με λόγους ειρηνικούς, λέγων, **27** Ας περάσω διὰ τῆς γης σου κατ' ευθείαν διὰ τῆς οδού θέλω περάσει δεν θέλω κλίνει δεξιά η αριστερά· **28** Θέλεις πωλήσει εἰς εμέ τροφάς δι' αργυρίου διὰ να φάγω καὶ δι' αργυρίου θέλεις δώσει εἰς εμέ ὑδωρ διὰ να πίω μόνον θέλω περάσει με τους πόδας μου, **29** καθὼς ἔκαμον εἰς εμέ οι ιιοί του Ησαύ οι κατοικούντες εν Σηείρ, καὶ οι Μωαβίται οι κατοικούντες εν Αρ, εωσού διαβώ τον Ιορδάνην πρὸς τὴν γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός ημών διδεῖ εἰς ημάς. **30** Καὶ δεν ηθέλησεν ο Σηών βασιλεύς τῆς Εσεβών να περάσωμεν διὰ τῆς γης αυτού· επειδὴ Κύριος ο Θεός σου εσκλήρυνε τὸ πνεύμα αυτού καὶ απελίθωσε τὴν καρδίαν αυτού, διὰ να παραδῷση αυτόν εἰς τὰς χείρας σου, καθὼς τὴν ημέραν ταύτην. **31** Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς εμέ, ίδού, ἥρχισα να παραδίδω τὸν Σηών καὶ τὴν γην αυτού ἐμπροσθέν σου· ἀρχίσου να κυριεύῃς διὰ να κληρονομήσῃς τὴν γην αυτού. **32** Τότε εξήλθεν ο Σηών εἰς συνάντησιν ιημών, αυτός καὶ πας ο λαός αυτού, διὰ μάχην εἰς Ιασσά. **33** Καὶ Κύριος ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτόν ενώπιον ιημών καὶ επατάξαμεν αυτόν καὶ τους ιιούς αυτού καὶ πάντα τὸν λαόν αυτού. **34** Καὶ εκπιεύσαμεν πάσας τὰς πόλεις αυτού κατ' εκείνον τὸν καιρόν, καὶ εξαλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν, ἄνδρας καὶ γυναίκας, καὶ παιδία· δεν αφήκαμεν ουδένα υπόλοιπον. **35** Μόνον τα κτήνη ελεηλατήσαμεν δι' εαυτούς καὶ τα λάφυρα των πόλεων, τὰς οποίας εκπιεύσαμεν. **36** Από της Αροΐηρ, παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, καὶ της πόλεως τῆς παρά τον ποταμόν καὶ ἔως Γαλαάδ, δεν εστάθη πόλις ικανή να αντισταθῇ εἰς ημάς Κύριος ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτάς πάσας ἐμπροσθέν ιημών. **37** Μόνον εἰς τὴν γην των ιιών Αμμών δεν επλήσιασας ουδὲ εἰς τὰ παρακείμενα του ποταμού Ιαβόκ ουδὲ εἰς τὰς ορεινάς πόλεις ουδὲ εἰς ἄλλο οποιονδήποτε μέρος, το οποίον απηγόρευσεν εἰς ημάς Κύριος ο Θεός ημών.

3 Τότε στρέψαμεν τανόδιον την οδόν την εἰς Βασάν· καὶ εξήλθεν Ωγ ο βασιλεύς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν ιημών, αυτός καὶ πας ο λαός αυτού, διὰ μάχην εἰς Εδρεῖ. **2** Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς εμέ· Μη φοβηθῆς αυτόν· διότι εἰς τὴν χείρα σου παρέδωκα αυτόν καὶ πάντα τὸν λαόν αυτού καὶ τὴν γην αυτού· καὶ θέλεις κάμει εἰς αυτόν, ως ἔκαμες εἰς τὸν Σηών βασιλέα των Αμορραίων, ὁστις κατώκει εν Εσεβών. **3** Καὶ παρέδωκε Κύριος ο Θεός ημών εἰς τὴν χείρα ιημών καὶ τὸν Ωγ, βασιλέα της Βασάν, καὶ πάντα τὸν λαόν αυτού· καὶ επατάξαμεν αυτόν, εωσού δεν αφήκαμεν εἰς αυτόν υπόλοιπον. **4** Καὶ εκπιεύσαμεν πάσας τὰς πόλεις αυτού κατ' εκείνον τὸν καιρόν· δεν εστάθη πόλις, την οποίαν δεν ελάφομεν απ' αὐτών· εξήκοντα πόλεις, πάσαν τὴν περίχωρον τῆς Αργόβ, το βασίλειον του Ωγ εν Βασάν. **5** Αἱ πόλεις αὗται ἥσαν πάσαις ωχυρωμέναι με τείχη ψηλά, με πύλας καὶ μοχλούς· εκτός μεγάλου πλήθους ατειχίστων πόλεων. **6** Καὶ εξαλοθρεύσαμεν αυτάς, καθὼς ἔκαμομεν εἰς τὸν Σηών βασιλέα της Εσεβών, εξαλοθρεύσαντες πάσαν πόλιν, ἄνδρας, γυναίκας καὶ παιδία. **7** Πάντα δε τα κτήνη καὶ τα λάφυρα των πόλεων ελεηλατήσαμεν δι' εαυτούς. **8** Καὶ ελάβομεν κατ' εκείνον τὸν καιρόν από των χειρών των δύο βασιλέων

των Αμφραίων την γην την εντεύθεν του Ιορδάνου, από του ποταμού Αρνών ἔως του όρους Αερμών· 9 το Αερμών ονομάζουσιν οι Σιδώνιοι Σιριών, οι δε Αμφραίοι ονομάζουσιν αυτὸν Σενείρ· 10 πάσας τας πόλεις της πεδιάδος και πάσατ την Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν ἔως Σαλχά και Εδρέι, πόλεις του βασιλείου του Ογ εν Βασάν. 11 Διότι μόνος ο Ογ βασιλεὺς της Βασάν εσώζετο εκ του υπολοίπου των γιγάντων· ιδού, η κλίνη αυτού ἡτο κλήνη σιδηρᾶ· δεν σώζεται αὐτή εν Ραββά των υιών Αμμών· εννέα πήχαι το μήκος αυτῆς και τέσσαρες πήχαι το πλάτος αυτῆς, κατά πήχην ανδρός. 12 Και την γην εκείνην, την οποίαν εκυριεύσαμεν κατ' εκείνον τον καιρόν, από της Αροίρ, της παρά τον ποταμόν Αρνών, και το ήμισυ του όρους Γαλαάδ και τας πόλεις αυτού, ἐδώκα εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας. 13 Και το υπόλοιπον της Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν, το βασίλειον του Ογ, ἐδώκα εις το ήμισυ της φυλῆς του Μανασσή, πάσαν την περίχωρον της Αργόβη μετά πάσης της Βασάν, ἡτις ονομάζετο γη γιγάντων. 14 Ιαείρ ο νιός του Μανασσή ἐλάβε πάσαν την περίχωρον της Αργόβη μέχρι των ορίων της Γεσσουρί και Μααχάθ· και ονόμασεν αυτάς κατά το όνομα αυτού, Βασάν-αβάθ-ιαείρ, μέχρι της ημέρας ταύτης. 15 Και εις τον Μαχείρ ἐδώκα την Γαλαάδ. 16 Και εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας ἐδώκα από Γαλαάδ ἔως του ποταμού Αρνών το μέσον του ποταμού, και το δρίον και ἔως του ποταμού Ιαβόκ, του ορίου των υιών Αμμών· 17 και την πεδιάδα και τον Ιορδάνην και το δρίον από Χιννερώθ μέχρι της θαλάσσης της πεδιάδος, της αλμυράς θαλάσσης, υποκάτω της Ασδώθ-φασγά προς ανατολάς. 18 Και προσέταξα εις εσάς κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, Κύριος ο Θεός σας ἐδώκεν εις εσάς την γην ταύτην να κυριεύσῃς αυτην· θέλετε περάσει ἀπλισμένοι ενώπιον των αδελφών σας των υιών Ισραήλ, πάντες οι ἀνδρες οι δυνατοί· 19 πλην αι γυναίκες σας και τα παιδία σας και τα κτήνη σας, εξέρω ότι ἔχετε κτήνη πολλά, θέλουσι μένει εις τας πόλεις σας, τας οποίας ἐδώκα εις εσάς· 20 εωσού δώσω τον Κύριος ανάπαυσιν εις τους αδελφούς σας, καθώς και εις εσάς, και κυριεύσωσι και αυτοί την γην, την οποίαν ἐδώκεν εις αυτούς Κύριος ο Θεός σας, εις το πέραν του Ιορδάνου· και τότε θέλετε επιστρέψει ἔκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, την οποίαν ἐδώκα εις εσάς. 21 Και κατ' εκείνον τον καιρὸν προσέταξα εις τον Ιησούν λέγων, Οι οφθαλμοί σου είδον πάντα ὄσα Κύριος ο Θεός σας ἔκαμεν εις τους δύο τούτους βασιλεῖς ούτω θέλει κάμει ο Κύριος εις πάντα τα βασίλεια, εις τα οποία διαβαίνεις· 22 δεν θέλετε φοβηθῆντας διότι Κύριος ο Θεός σας αυτός θέλει πολεμήσει υπέρ υμών. 23 Και εδεήθην του Κυρίου κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, 24 Κύριε Θεέ, συ ήρχισας να δεικνύς εις τον δούλον σου την μεγαλωσύνην σου και την κραταιάν σου χείρα· διότι τις Θεός είναι εν τω ουρανῷ ἡ εν τη γη ὅστις δύναται να κάμη κατά τα ἔργα σου και κατά την δύναμιν σου; 25 ας διαβώ, δέομαι, και ας ἴδω την γην την αγαθήν, την πέραν του Ιορδάνου, εκείνο το όρος το αγαθόν, και τον Λίβανον. 26 Άλλ' ο Κύριος έθυμώθη εναντίον μου εξ αιτίας σας και δεν μου εισήκουσε και είπε Κύριος προς εμέ, Αρκεί εις σέ μη λαλήσης προς εμέ πλέον περὶ τούτου· 27 ανάβα εις την κορυφήν του Φασγά και ὑψωσον τους οφθαλμούς σου προς δυσμάς και βορράν και μεσημβρίαν και ανατολάς, και θεώρησον διὰ των οφθαλμών σου διότι δεν θέλεις διαβή τον Ιορδάνην τούτον· 28 και παράγγειλον εις τον Ιησούν και ενθάρρυνον αυτόν και ενίσχυσον αυτόν· διότι ούτος θέλει διαβή ἐμπροσθεν του λαού τούτου και ούτος θέλει κληροδοτήσει εις αυτούς την γην, την

οποίαν θέλεις ιδεί. 29 Και εκαθήμεθα εν τη κοιλάδι κατέναντι Βαιθ-φεγώρ.

4 Τώρα λοιπόν ἀκούε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σας διδάσκω να κάμηντε, διά να ζήσητε και να εισέλθητε και να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας δίδει εις εσάς. 2 Δεν θέλετε προσθέσει εις τον λόγον τον οποίον εγώ σας προστάζω, ουδέ θέλετε αφαιρέσει απ' αυτού· διά να φυλάττητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ σας προστάζω. 3 Οι οφθαλμοί σας είδον τι ἔκαμεν ο Κύριος εξ αιτίας του Βέελ-φεγώρ διότι πάντας τους ανθρώπους, οίτινες ηκολούθησαν τον Βέελ-φεγώρ, Κύριος ο Θεός σας εξωλόθρευσεν αυτούς εκ μέσου υμών. 4 Σεις δε, οίτινες είσθε προσκολλημένοι εις Κύριον τον Θεόν σας, πάντες ζήτε την σήμερον. 5 Ιδού, εγώ σας ἐδίδαξα διατάγματα και κρίσεις, καθώς προσέταξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός μου, διά να κάμηντε ούτως εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε αυτήν. 6 Φυλάττετε λοιπόν και κάμνετε αυτά· διότι αὐτή είναι η σοφία σας και η σύνεσί σας ενώπιον των εθνῶν τα οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα διατάγματα ταύτα και θέλουσιν ειπεί, Ιδού, λαδὸς σοφός και συνετός είναι το μέγια τούτο έθνος. 7 Διότι ποίον έθνος είναι τόσον μέγια, εις το οποίον ο Θεός είναι ούτω πλησίον αυτού, καθώς Κύριος ο Θεός ηών είναι εις πάντα ὄσα επικαλούμεθα αυτόν; 8 Και ποίον έθνος είναι τόσον μέγια, το οποίον να ἔχῃ διατάγματα και κρίσεις ούτω δικαίας, καθώς πας ο νόμος ούτος, τον οποίον θέτω ενώπιον σας σήμερον; 9 Μόνον πρόσεχε εις σεαυτόν και φύλαττε καλώς την ψυχήν σου, μήποτε λημονήσης τα πράγματα τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου, και μήποτε χωρισθώσιν από της καρδίας σου, κατά πάσας τας ημέρας της ζωῆς σου αλλά διδασκει αυτά εις τους ιούς σου και εις τους ιούς των υιών σου. 10 Ενθυμού την ημέραν καθ' ην εστάθης ενώπιον Κυρίου του Θεού σου εν Χωρίβ, ὅτε είπε προς εμέ Κύριος, Σύναξόν μοι τον λαόν και θέλω κάμει αυτούς να ακούσωσι τους λόγους μου, διά να μάθωσι να με φοβώνται πάσας τας ημέρας ὄσας ζήσωσιν επί της γης, και να διδάσκωσι τους ιούς αυτῶν. 11 Και επλησίαστε και εστάθητε υπό το όρος· και το όρος εκάιτο με πυρ ἔως μέσον του ουρανού, και ἡτο σκότος, νέφη και γνόφος. 12 Και ελάλησε Κύριος προς εσάς εκ μέσου του πυρός σεις ηκούσατε μεν την φωνήν των λόγων, αλλά δεν είδετε ουδέν ομοίωμα· μόνον φωνήν ηκούσατε. 13 Και εφανέρωσεν εις εσάς την διατήκην αυτού, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς να εκτελήτε, τας δέκα εντολάς· και ἔγραψεν αυτάς επί δύο λιθίνας πλάκας. 14 Και Κύριος προσέταξεν εις εμέ κατ' εκείνον τον καιρόν να σας διδάξω διατάγματα και κρίσεις, διά να κάμηντε αυτά εν τη γη, εις την οποίαν σεις εισέρχεσθε να κληρονομήσητε αυτήν. 15 Φυλάττετε λοιπόν καλώς τας ψυχάς σας, διότι δεν είδετε ουδέν ομοίωμα, εν τη ημέρᾳ καθ' ην ο Κύριος ελάλησε προς εσάς εν Χωρίβ εκ μέσου του πυρός· 16 μήπως διαφθαρήτε, και κάμητε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα τινός μορφής, ομοίωμα αρσενικού ἡ θηλυκού, 17 ομοίωμα τινός κτηνού το οποίον είναι επί της γης, ομοίωμα τινός πτερωτού ορνέου το οποίον πετά εις τον ουρανόν, 18 ομοίωμα τινός ἐρποντος επί της γης, ομοίωμα τινός ιχθύος όστις είναι εις τα ὄδατα υποκάτω της γης· 19 και μήπως υψώσης τους οφθαλμούς σου εις τον ουρανόν, και ιδών των ήλιον και την σελήνην και τα ἄστρα, πάσαν την στρατιάν του ουρανού, πλανητής και προσκυνήσης αυτά και λατρεύσης αυτά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου διεμοίρασεν εις πάντα τα έθνη τα υποκάτω παντός του ουρανού· 20 εσάς όμως ἐλαβεν ο Κύριος και σας

εξήγαγεν εκ της καμίουν της σιδηράς, εκ της Αιγύπτου, διά να ήσθε εις αυτόν λαός κληρονομίας ως την ημέραν ταύτην. **21** Και εθυμώθη εναντίον μου ο Κύριος εξ αιτίας σας και ώμοσε να μη διαβώ τον Ιορδάνην και να μη εισέλθω εις εκείνην την γην την αγαθήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν **22** αλλ' εγώ αποθήκωκα εν τη γη ταύτη γεγονός δεν διαβαίνων τον Ιορδάνην σεις δε θέλετε διαβῆ και θέλετε κληρονομήσεις εκείνην την γην την αγαθήν. **23** Προσέχετε εις εαυτούς, μήποτε λησμονήσητε την διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν έκαμε προς εσάς, και κάμητε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα τινός, το οποίον απηγόρευσε Κύριος ο Θεός σου. **24** Διότι Κύριος ο Θεός σου είναι πυρ καταναλίσκον, Θεός ζηλότυπος. **25** Εάν, αφού γεννήσης υιούς και υιούς υιών, και πολυχρονίσητε επί της γης, διαφθαρήτε και κάμητε είδωλον, εικόνα τινός, και πράξητε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ώστε να παροργίσητε αυτόν. **26** Διαμαρτύρομαι τον ουρανόν και την γην εναντίον σας σήμερον, ότι εξάπαντος θέλετε απολεσθή από της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να κυριεύσητε αυτήν· δεν θέλετε πολυχρονίσεις εν αυτῇ αλλ' εξ ολοκλήρου θέλετε αφανισθή. **27** Και θέλει σας διασκορπίσεις ο Κύριος μεταξύ των λαών, και θέλετε εναπολειφθή ολίγοι τον αριθμόν μεταξύ των ιενών, εις τα οποία σας φέρει ο Κύριος. **28** Και θέλετε λατρεύσει εκεί θεούς, έργα χειρών ανθρώπων, ξύλον και λίθον, τα οποία ούτε βλέπονται ούτε ακούονται ούτε τρώγονται, ούτε οσφραίνονται. **29** Και εκείθεν θέλετε εκζητήσεις Κυρίου τον Θεόν σας και θέλετε ευρεί ταυτόν, όταν εκζητήσητε αυτόν εξ ὀλης της καρδίας σας και εξ ὀλης της ψυχής σας. **30** Όταν ευρεθής εν θίλψει και σε εύρωσι πάντα ταύτα εν ταῖς εσχάταις ημέραις, τότε θέλεις επιτρέψει προς Κύριον τον Θεόν σου και θέλεις ακούσει την φωνήν αυτού. **31** Διότι Κύριος ο Θεός σου είναι θεός οικτίρμων· δεν θέλει σε εγκαταλείψει ουδέ θέλει σε εξολοθρεύσει ουδέ θέλει λησμονήσει την διαθήκην των πατέρων σου, την οποίαν ώμοσε προς αυτούς. **32** Διότι ερώτησον τώρα περί των προτέρων ημερών, αίτινες υπήρξαν πρότερόν σου, αφ' ης ημέρας εποίησεν ο Θεός τον ἀνθρωπὸν επὶ της γης, και ερώτησον απ' ἄκρου του ουρανού ἔως ἄκρου του ουρανού, αν εστάθη τι ως το μέγα τούτῳ πράγμα, αν ηκούσθη δόμοιον αυτού. **33** Ήκουσε ποτὲ λαός την φωνήν του Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς σήκουσας, και έζησεν; **34** Η εδοκίμασεν ο Θεός να ἐλθῃ να λάβῃ εις εαυτόν ἔθνος εκ μέσου ἀλλού ἔθνους με δοκιμασίας, με σημεῖα και με θεάματα και με πόλεμον και με κραταίνων χείρα και με ξηπλωμένον βραχίονα και με μεγάλα τέρατα, κατά πάντα ὥσα Κύριος ο Θεός σας ἔκαμε διά σας εν Αιγύπτων ενώπιον των οφθαλμῶν σου; **35** εις σε εδείχθη τούτο, διά να γνωρίσης ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός δεν είναι ἀλλος εκτός αυτού. **36** Εκ του ουρανού σε ἔκαμε να ακούστης την φωνήν αυτού, διά να σε διδάξῃ και επὶ της γης ἐδείξεν εις σε το πυρ αυτού το μέγα, και τους λόγους αυτού ἡκουσας εκ μέσου του πυρός. **37** Και επειδή ηγάπα τους πατέρας σου, διά τούτο εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς και σε εξήγαγεν ἐμπροσθεν αυτού εξ Αιγύπτου διά της κραταίας αυτού δυνάμεως: **38** διά να καταδιώξῃ απ' ἐμπροσθέν σου ἔθνη μεγαλίτερα και ισχυρότερά σου, διά να σε εισαγάγῃ, διά να σοι δώσῃ την γην αυτών κληρονομίαν, καθώς την σήμερον. **39** Γνώρισον λοιπόν την ημέραν ταύτην και θες εν τη καρδία σου, ότι ο Κύριος, αυτός είναι Θεός, εν τω ουρανώ ἀνω και επὶ της γης κάτω δεν είναι ἀλλος. **40** Και φύλαττε τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον διά να ευημερής συ και

οι υιοί σου μετά σε και διά να μακροημερεύῃ επί της γης, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου ἐδωκεν εις σε διαπαντός. **41** Τότε ο Μωϋσῆς εξεχώρισε τρεις πόλεις εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς ηλίου· **42** διά να φεύγῃ εκεί ο φονεύς, δόσις φονεύση την πλησίον αυτού εξ αγνοίας, χωρίς να μισή αυτόν πρότερον, και φεύγων εις μίαν τούτων των πόλεων να ζήῃ **43** την Βοσρό εν τη ερήμω εν τη πεδινή γη των Ρουβηνιτών και την Ραμώθ εν Γαλαάδ των Γαδιτών και την Γωλάν εν Βασάν των Μανασσιτών. **44** Και ούτος είναι ο νόμος, τον οποίον έθεσεν ο Μωϋσῆς ενώπιον των υιών Ισραήλ: **45** αύτα είναι αι μαρτυρία και τα διατάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας ελάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους υιούς Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου, **46** εντεύθεν του Ιορδάνου, εν τη κοιλάδι κατέναντι του Βαθ-φεγγώρ, εν τη γη του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, δόσις κατώκει εν Εσεβών, τον οποίον επάταξεν ο Μωϋσῆς και οι υιοί Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου: **47** και εκυρίευσαν την γην αυτού και την γην του Ωγ βασιλέως της Βασάν, δύο βασιλέων των Αμορραίων, οίτινες ήσαν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς ηλίου: **48** από της Αροΐη, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, ἔως του όρους Σηών, το οποίον είναι το Αερμών: **49** και πάσαν την πεδινήν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς, ἔως της θαλάσσης της πεδιάδος, υποκάτω της Ασδώθ-φασγά.

5 Και εκάλεσεν ο Μωϋσῆς πάντα τον Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Ἀκουε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ λαλώ εις τα ώτα υμών σήμερον, διά να μάθητε αυτάς, και να προσέχητε να εκτελήτε αυτάς. **2** Κύριος ο Θεός ημών ἔκαμε διαθήκην προς ημάς εν Χωρίβ. **3** Δεν ἔκαμε την διαθήκην ταύτην ο Κύριος προς τους πατέρας ημών, αλλά προς ημάς, ημάς οίτινες πάντες είμεθα ενταθά σήμερον ζώντες. **4** Πρόσωπον προς πρόσωπον ελάλησε Κύριος με σας εις το όρος εκ μέσου του πυρός, **5** εγώ δε εστεκόμην μεταξύ του Κυρίου και υμών κατ' εκείνον τον καιρόν, διά να σας φανερώσω τον λόγον του Κυρίου διότι ήσθε πεφοιτημένοι εξ αιτίας του πυρός και δεν ανέβητε εις το όρος, λέγων. **6** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, δόσις σε εξήγαγον εις γην Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **7** Μη ἔχης ἄλλους θεούς, πλην εμού. **8** Μη κάμης εις σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοίωμα τινός, δόσα είναι εν τω ουρανώ ἀνω, ή δόσα είναι εν τη γη κάτω, ή δόσα είναι εν τοις Ίδασιν υποκάτω της γης. **9** μη προσκυνήσης αυτά μηδὲ λατρεύσης αυτά διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επὶ τα τέκνα, ἔως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με: **10** και κάμνων ἔλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων με και φυλαττόντων τα προστάγματά μου. **11** Μη λάβης το όνομα Κυρίου του Θεού σου επὶ ματαίω διότι ο Κύριος δεν θέλει αθωώσει τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επὶ ματαίω. **12** Φύλαττε την ημέραν του σαββάτου, διά να αιγάλης αυτήν καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου: **13** εξ ημέρας εργάζουν και κάμνεν πάντα τα ἔργα σου **14** η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον, μήτε συ μήτε ο υιός σου μήτε η θυγάτηρ σου μήτε ο δούλος σου μήτε η δούλη σου μήτε ο βουνός σου μήτε ο όνος σου μήτε κανέν εκ των κτηνών σου μήτε ο ζένος σου ο εντός των πυλών σου διά να αναπαυθή ο δούλος σου και η δούλη σου καθώς συ. **15** Και ενθυμού, ότι ήσο δούλος εν τη γη της Αιγύπτου και Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν εκείθεν εν χειρί κραταί και εν βραχίονι εξηπλωμένων διά τούτο Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε να φυλάττης την ημέραν του σαββάτου. **16** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα

σου, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου διά να γείνης μακροχρόνιος και διά να ευημερής επί της γης, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου. **17** Μη φονεύσης. **18** Και μη μοιχεύσης. **19** Και μη κλέψης. **20** Και μη ψευδομαρτυρήσης κατά του πλησίου σου μαρτυρίαν ψευδή. **21** Και μη επιθυμήσης την γυναίκα του πλησίου σου μηδὲ επιθυμήσης την οικίαν του πλησίου σου μήτε τον αγρόν αυτού μήτε τον δούλον αυτού μήτε την δούλην αυτού μήτε τον βούν αυτού μήτε τον όνον αυτού μηδέ παν ὁ, τι είναι του πλησίου σου. **22** Ταύτα τα λόγια ελάλησε Κύριος προς πάσαν την συναγωγήν σας εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, της νεφέλης και του γνόφου, εν φωνή μεγάλη· και ἄλλο τι δεν επρόσθετε· και ἔγραψεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας και παρέδωκεν αυτάς εἰς εμέ· **23** Και αφού ηκούσατε την φωνήν εκ μέσου του σκότους, και το δόρος εκαίτε με πυρ, τότε προσήλθετε προς εμέ, πάντες οι αρχηγοί των φυλών σας και οι πρεσβύτεροί σας, **24** και ελέγετε, Ιδού, Κύριος ο Θεός ημών ἔδειξεν εις ήματς την δόξαν αυτού και την μεγαλωσύνην αυτού, και ηκούσαμεν την φωνήν αυτού εκ μέσου του πυρός, την ημέραν ταύτην είδομεν ὅτι ο Θεός λαλεῖ μετά του ανθρώπου και ο ἀνθρώπος ζῆ· **25** τώρα λοιπόν διά τι να αποθάνωμεν; επειδή το μέγα τούτο πυρ θέλει μας καταφάγει εάν ημεὶς ακούσωμεν ἔτι την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, θέλομεν αποθάνει· **26** διότι τις είναι εκ πάντων των θνητών, ὅστις ήκουσε την φωνήν του ζῶντος Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθὼς ημείς, και ἔζησε; **27** πρόσθεθε συ και ἀκουσον πάντα δόσα είπη Κύριος ο Θεός ημών· και συ ειπέ προς ημάς ὅσα είπη προς σε Κύριος ο Θεός ημών· και ημεῖς θέλομεν ακούσει και κάμει αυτά. **28** Και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων σας, ὅτε ελασείτε προς εμέ· και είπε Κύριος προς εμέ, Ἡκουσα την φωνήν των λόγων του λαού τούτου, τους οποίους ελάλησαν προς σέ· καλώς είπον πάντα ὅσα ελάλησαν. **29** Εἴθε να ἡτο εις αυτούς τοιαύτη καρδία, ὡστε να με φροβώνται και να φυλάττωσι πάντοτε πάντα τα προστάγματά μου, διά να ευημερώσιν αιωνίως, αυτοί και τα τέκνα αυτών. **30** Ὑπαγε, ειπέ προς αυτούς, Επιστρέψατε εις τας σκηνάς σας. **31** Συ δε στήθι αυτού μετ' εμού και θέλω σοι ειπεί πάσας τας εντολάς και τα διατάγματα, και τας κρίσεις, τας οποίας θέλεις διδάξει αυτούς, διά να κάμινωσιν αυτάς εν τη γη, την οποίαν εγώ δίδω εις αυτούς εις κληρονομίαν. **32** Θέλετε λοιπόν προσέχει να κάμνητε καθώς προσέταξεν εις εσάς Κύριος ο Θεός σας· δεν θέλετε εκκλίνει δεξά ή αριστερά. **33** Θέλετε περιπατεῖ εις πάσας τας οδούς, τας οποίας Κύριος ο Θεός σας προσέταξεν εις εσάς· διά να ζήτε και να ευημερήτε και να μακροιμερεύητε εν τη γη, την οποίαν θέλετε κληρονομήσει.

6 Και αύται είναι αι εντολαί, τα διατάγματα και αι κρίσεις, ὅσας προσέταξε Κύριος ο Θεός σας να σας διδάξω, διά να κάμνητε αυτάς εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε αυτήν· **2** διά να φοβήσαι Κύριον τον Θεόν σου, ώστε να φυλάττης πάντα τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ σε προστάζω, συ και ο νιός σου και ο νιός του νιού σου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου· και διά να μακροιμερεύσης. **3** Ἀκουσον λοιπόν, Ισραήλ, και πρόσεχε να κάμνης αυτά, διά να ευημερής και διά να πληθυνθήτε σφόδρα, καθὼς Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υπεσχέθη εις σε, εν τη γη ἡτίς ρέει γάλα και μέλι. **4** Ἀκουε, Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος. **5** Και θέλεις αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σου εξ ὀλης της καρδίας σου και εξ ὀλης της ψυχής σου και εξ ὀλης της δυνάμεως σου. **6** Και ούτοι οι λόγοι, τους οποίους εγώ σε προστάζω σήμερον, θέλουσι

είσθαι εν τη καρδία σου· **7** και θέλεις διδάσκει αυτούς επιμελώς εις τα τέκνα σου, και περί αυτών θέλεις ομιλεί καθήμενος εν τη οικίᾳ σου και περιπατών εν τη οδό και πλαγιάζων και εγειρόμενος. **8** Και θέλεις δέσει αυτούς διά σημείον επί της χειρός σου και θέλουσιν είσθαι ως προμετωπίδια μεταξύ των οφθαλμών σου. **9** Και θέλεις γράψει αυτούς επί τους παραστάτας της οικίας σου και επί τας πόλας σου. **10** Και ὅταν Κύριος ο Θεός σου σε φέρη εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σας, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, διά να δώσῃ εις σε πόλεις μεγάλας και καλάς, τας οποίας δεν ἔκτισας, **11** και οικίας πλήρεις πάντων των αγαθών, τας οποίας δεν εγέμισας, και φρέατα νηοιγμένα, τα οποία δεν ήνοιαζαν, αμπελώνας και ελαιώνας, τους οποίους δεν εφύτευσας αφού φάγης και χορτάσης, **12** πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε λησμονήσης τον Κύριον, ὅστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **13** Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι και αυτόν θέλεις λατρεύει και εις το όνομα αυτού θέλεις ομνύει. **14** Δεν θέλετε υπάρχει κατόπιν ἀλλων θεών, εκ των θεών των εθνών των περικυκλούντων υμάς, **15** διότι Κύριος ο Θεός σου είναι θεός ζηλότυπος εν μέσω σου, διά να μη εξαφήνη ο θυμός Κυρίου του Θεού σου εναντίον σου και σε εξολοθρεύση από προσώπουν της γης. **16** Δεν θέλετε πειράσει Κύριον τον Θεόν σας, καθὼς επειράσατε εν Μασσά. **17** Θέλετε φυλάττει επιμελώς τας εντολάς Κυρίου του Θεού υμών και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν εις σε. **18** Και θέλεις κάμνει το ευθές και το αγαθόν ενώπιον του Κυρίου· διά να ευημερής και διά να εισελθής και κληρονομήσης την γην την αγαθήν, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σου· **19** διά να εκδιώξῃ πάντας τους εχθρούς σου απ' ἐμπροσθέν σου, καθὼς ελάλησε Κύριος. **20** Ὕταν ο νιός σου σε ερωτήση εις το μετά ταύτα, λέγων, Τι δηλούντι τα μαρτύρια και τα διατάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας Κύριος ο Θεός ημών σας προσέταξε; **21** Τότε θέλεις ειπεί προς τον νιόν σου, Δούλοι οι ήμεθα του Φαραώ εν Αιγύπτω, και ο Κύριος εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταΐ· **22** και ἔδειξεν ο Κύριος σημεία και τέρατα, μεγάλα και δεινά, επί την Αιγύπτων, επί τον Φαραώ και επί πάντα τον οίκον αυτού, ενώπιον των οφθαλμών ημών· **23** και εξήγαγεν ημάς εκείθεν, διά να εισαγάγῃ ημάς και να δώσῃ εις ημάς την γην, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας ημών· **24** και προσέταξεν εις ημάς ο Κύριος να κάμνωμεν πάντα τα διατάγματα ταύτα, να φρονέμεθα Κύριον τον Θεόν ημών, διά να ευημερώμεν πάντοτε, διά να φυλάττη ημάς ζωντάς, καθὼς την σήμερον ημέραν· **25** και θέλει είσθαι δικαιοσύνη εις ημάς, εάν προσέχωμεν να πράττωμεν πάσας τας εντολάς ταύτας ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, καθὼς προσέταξεν εις ημάς.

7 Ὕταν Κύριος ο Θεός σου σε φέρη εις την γην, εις την οποίαν υπάρχεις διά να κληρονομήσης αυτήν, και εικδιώξῃ έθνη πολλά απ' ἐμπροσθέν σου, τους Χετταίους και τους Γεργεσαίους και τους Αμορραίους και τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους και τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, επτά έθνη μεγαλήτερα και δυνατωτέρα σου· **2** και ὅταν Κύριος ο Θεός σου παραδώσῃ αυτούς ἐμπροσθέν σου, θέλεις πατάξει αυτούς· κατά κράτος θέλεις εξολοθρεύει αυτούς· δεν θέλεις κάμει συνθήκην μετ' αυτών ουδέ θέλεις δειξεῖ έλεος προς αυτούς· **3** ουδέ θέλεις συμπενθερεύει μετ' αυτών την θυγατέρα σου δεν θέλεις δώσει εις τον νιόν αυτού ουδέ την θυγατέρα αυτού θέλεις λάβει εις τον νιόν σου· **4** διότι θέλουσιν αποπλανήσει τους νιούς σου απ' εμού και θέλουσι λατρεύει αλλους θεούς και θέλει εξαφθή η οργή του Κυρίου εναντίον σας και πάραυτα θέλει σε

εξολοθρεύσει. **5** Άλλ' ούτω θέλετε κάμει προς αυτούς· τους βωμούς αυτών θέλετε καταστρέψει και τα αγάλματα αυτών θέλετε συντρίψει και τα ἀλση αυτών θέλετε κατακόψει και τα γλυπτά αυτών θέλετε καύσει εν πυρί· **6** επειδή συνέσαι λαός ἄγιος εις Κύριον τον Θεόν σου σε εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου διά να ἡσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός, παρά πάντας τους λαούς τους επί του προσώπου της γης. **7** Δεν προετίμησεν εσάς Κύριος ουδέ εξέλεξεν εσάς, διότι είσθε πολυπληθέστεροι παρά πάντα τα ἔθνη· επειδή σεις είσθε οι πλέον ολιγάριθμοι παρά πάντα τα ἔθνη· **8** αλλ' επειδή ο Κύριος σας ηγάπησε και διά να φυλάξῃ τον ὄρκον, τον οποίον ὡμοσε προς τους πατέρας σας, σας εξήγαγεν ο Κύριος εν χειρί κραταιά και σας ελύτρωσεν εκ του οίκου της δουλείας, εκ χειρός Φαραώ, βασιλέως Αιγύπτου. **9** Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο Θεός σου αυτός είναι ο Θεός, ο Θεός ο πιστός, ο φυλάττων την διαθήκην και το ἔλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και φυλάττοντας τας εντολάς αυτού, εις χιλίας γενεάς· **10** και ανταποδίδων κατά πρόσωπον αυτών εις τους μισούντας αυτόν, διά να εξολοθρεύσῃ αυτούς δεν θέλει βραδύνει εις τον μισούντα αυτόν· θέλει κάμει εις αυτόν την ανταπόδοσιν κατά πρόσωπον αυτού. **11** Φύλαττε λοιπόν τας εντολάς και τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σε προστάτω σήμερον διά να κάμνησιν αυτάς. **12** Και εάν ακούσῃ τας κρίσεις ταύτας και φυλάττητε και εκτελήτε αυτάς, θέλει φυλάξει Κύριος ο Θεός σου εἰς σε την διαθήκην και το ἔλεος, τα οποία ὡμοσε προς τους πατέρας σου· **13** και θέλει σε αγαπήσει και σε ευλογήσει και σε πληθύνει, και θέλει ευλογήσει τον καρπόν της κοιλίας σου και τον καρπόν της γης σου, τον σίτον σου και τον οίνον σου και το ἔλαιόν σου, τας αγέλας των βιών σου και τα ποίμνια των προβάτων σου, εν τη γη την οποίαν ὡμοσε προς τους πατέρας σου να δώσῃ εις σε. **14** Θέλεις είσθια ευλογημένος υπέρ πάντα τα ἔθνη· ἄγονος ή στείρα δεν θέλει είσθια εις σε ή εις τα κτήνη σου. **15** Και θέλει αφαιρέσει ο Κύριος από σου πάσαν ασθένειαν και δεν θέλει βάλει επί σε ουδεμίαν των κακών νόσων της Αιγύπτου, τας οποίας γνωρίζεις αλλά θέλει βάλει αυτάς επί πάντας τους μισούντας σε. **16** Και θέλεις εξολοθρεύσει πάντα τα ἔθνη, τα οποία Κύριος ο Θεός σου θέλει παραδώσει εις σέ· ο οφθαλμός σου δεν θέλει σπλαγχνισθή δι' αυτούς· ουδέ θέλεις λατρεύσει τους θεούς αυτών διότι τούτο θέλει είσθια παγίες εις σε. **17** Εάν δε είπης εν τη καρδία σου, Τα ἔθνη ταύτα είναι πλέον πολυάριθμα παρ' εμέ· πως δύναμαι να εκδιώξω αυτά; **18** Μη φοβήθης αυτούς· ενθυμού καλώς τι ἔκαμε Κύριος ο Θεός σου εἰς τον Φαραώ και εις πάσαν την Αιγύπτον· **19** τους πειρασμούς τους μεγάλους τους οποίους είδον οι οφθαλμοί σου, και τα σημεία και τα τέρατα και την κραταίνων χείρα και τον εξηπλωμένον βραχίονα, με τα οποία Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν· ούτων θέλει κάμει Κύριος ο Θεός σου εἰς πάντα τα ἔθνη, το οποία συ φοβείσαι. **20** Και προσέτι τας σφήκας Κύριος ο Θεός σου θέλει αποστείλει εις αυτούς, εωσύν εξολοθρευθώσιν όσοι εναπελείφθησαν και εκρύπτοντο από προσώπου σου. **21** Δεν θέλεις τρομάξει από προσώπου αυτών διότι Κύριος ο Θεός σου είναι εν μέσω σου, Θεός μέγας και φοβερός. **22** Και θέλει εξαλείψει Κύριος ο Θεός σου τα ἔθνη εκείνα απ' ἐμπροσθέν σου ολίγον κατ' ολίγον δεν δύναται να αφανίσης αυτούς πάραυτα, διά να μη πληθυνθώσιν εναντίον σου τα θηρία του αγρού. **23** Άλλα Κύριος ο Θεός σου θέλει παραδώσει αυτούς ἐμπροσθέν σου και θέλει φεύγει αυτούς εν φθορά μεγάλη, εωσύν εξολοθρευθώσι. **24** Και θέλει παραδώσει εις την χείρα σου τους βασιλεῖς αυτών, και θέλεις εξαλείψει το όνομα αυτών υποκάτωθεν του ουρανού· ουδείς

θέλει δυνηθή να σταθή ἐμπροσθέν σου, εωσύν εξολοθρεύσης αυτούς. **25** Τα γλυπτά των θεών αυτών θέλετε καύσει εν πυρί· δεν θέλεις επιθυμήσει το αργύριον ή το χρυσόν το επ' αυτού, ουδέ θέλεις λάβει αυτό εις σεαυτόν διά να μη παγιδεύθης εις αυτό διότι είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **26** Και δεν θέλεις φέρει βδέλυγμα εις τον οίκον σου, διά να μη γείνης ανάθεμα ως αυτό θέλεις αποστραφεί αυτό διόλου και θέλεις βδέλυγχη αυτό διόλου διότι είναι ανάθεμα.

8 Πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, θέλετε προσέχει να εκτελήτε, διά να ζήτε και να πληθυνθήτε και διά να εισέλθητε και κληρονομήσητε την γην, την οποίαν ὡμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρας σας. **2** Και θέλεις ενθυμείσθια πάσαν την οδόν, εις την οποίαν σε ώδήγησε Κύριος ο Θεός σου τα τεσσαράκοντα ταύτα ἐπειν τη ερήμῳ, διά να σε ταπεινώσῃ, να σε δοκιμάσῃ, διά να γνωρίσῃ τα εν τη καρδία σου, εάν θέλης φυλάξει τας εντολάς αυτού, ή ουχί. **3** Και σε επατείνωσε και σε ἔκαμε να πεινάσῃς και σε ἔθρεψε με μάννα, το οποίον δεν εγνώριζεν, διά να σε κάμη να μάθης δότι ο ἀνθρωπός δεν ζη με μόνον ἄφτον, αλλ' ο ἀνθρωπός ζη με πάντα λόγον εξερχόμενον εκ του στόματος του Κυρίου. **4** Τα μιάτια σου δεν επαλαιώθησαν επάνω σου ουδέ ο ποὺς σου επρήσθη τα τεσσαράκοντα ταύτα ἐπη. **5** Θέλεις λοιπόν γνωρίσει εν τη καρδία σου ότι καθώς ο ἀνθρωπός παιδεύει τον ιούν αυτού, ούτω Κύριος ο Θεός σου σε επαιδεύσε. **6** Διά τούτο θέλεις φυλάττει τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, διά να περιπατής εις τας οδούς αυτού και να φοβήσαι αυτόν. **7** Διότι Κύριος ο Θεός σου σε φέρει εις γην αγαθήν, γην ποταμών υδάτων, πηγών και αβύσσων, αίτινες αναβλύζουσιν από κοιλάδων και ορέων· **8** γην σίτου και κριθής και αμπέλων και συκών και ροδιών· γην ελαιών και μέλιτος· **9** γην, επί της οποίας θέλεις τρώγει ἄρτον ουχί μετ' ενδείας, δεν θέλεις στερείσθαι ουδενός επ' αυτής γην, της οποίας ο λίθοι είναι σίδηρος, και εκ των ορέων αυτής θέλεις μεταλλεύει χαλκόν. **10** Και θέλεις φάγει και θέλεις χορτασθή, και θέλεις ευλογήσει Κύριον τον Θεόν σου επί της γης της αγαθής, την οποίαν σοι έδωκε. **11** Πρόσεχε εις σεαυτόν μήποτε λησμονήσης Κύριον τον Θεόν σου, αθετών τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερον· **12** μήπως, αφού φάγης και χορτασθής και οικοδομήσης οικίας καλάς και κατοικήσης, **13** και οι βόες σου και τα πρόβατά σου αυξήσωσι, και πολλαπλασιασθή το αργύριον σου και το χρυσόν σου και πάντα όσα ἔχεις αυξήσωσι, **14** μήπως τότε υψωθή η καρδία σου και λησμονήσης Κύριον τον Θεόν σου, όστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· **15** όστις σε ώδήγησε διά της μεγάλης ταύτης και τρομεράς ερήμου, όπου ήσαν όφεις φλογεροί και σκορπίοι και ξηρασία, όπου δεν ἄτο διότι ανέδωκεν εις σε ύδωρ εκ της σκληράς πέτρας· **16** όστις σε ἔθρεψεν εν τη ερήμῳ με το μάννα, το οποίον δεν εγνώριζον οι πατέρες σου, διά να σε ταπεινώσῃ και διά να σε δοκιμάσῃ, διά να σε αγαθοποιήσῃ εις τα ἔσχατά σου· **17** και είπης εν τη καρδία σου, Η δύναμις μου και το κράτος της χειρός μου απέκτησαν εις εμέ τον πλούτον τούτον. **18** Άλλα θέλεις ενθυμείσθαι Κύριον τον Θεόν σου διότι αυτούς είναι, όστις σε δίδει δύναμιν να αποκτάς πλούτη, διά να στερεώσῃ την διαθήκην αυτού, την οποίαν ὡμοσε προς τους πατέρας σου, ως είναι την ημέραν ταῦτην. **19** Εάν όμως λησμονήσης Κύριον τον Θεόν σου και υπάγης κατόπιν ἀλλών θεών και λατρεύσῃς αυτούς και προσκυνήσης αυτούς, διαμαρτύρομαι προς εσάς σήμερον ότι εξάπαντος θέλετε αφανισθή· **20** καθώς τα ἔθνη, τα

οποία ο Κύριος εξολοθρεύει απ' ἐμπροσθέν σας, ούτω θέλετε αφανισθή διότι δεν υπηκούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σας.

9 Ἀκουε, Ισραὴλ· συ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ιορδάνην, διὰ να εισέλθῃς να κληρονομήσῃς ἔθνη μεγαλίτερα και ισχυρότερά σου, πόλεις μεγάλας και τετειχισμένας ἡώς του ουρανού, **2** λαόν μέγαν και υψηλόν το ανάστημα, ινούς των Ανακείμ, τους οποίους γνωρίζεις και ἡκουσας, Τις δύναται να σταθή ἐμπροσθεν των ουρανού του Ανάκ; **3** Γνώρισον λοιπόν σήμερον, ότι Κύριος ο Θεός σου είναι ο προπορευμένος ἐμπροσθέν σου· είναι πυρ καταναλίσκον· αυτός θέλει εξολοθρεύει αυτούς και αυτός θέλει καταστρέψει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου· και θέλεις εκδιώξεις αυτούς και ταχέως εξολοθρεύεις αυτούς, καθώς σοι είπεν ο Κύριος. **4** Αφού Κύριος ο Θεός σου εκδιώξῃ αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου, μη είπης εν τῇ καρδίᾳ σου λέγων, Διά την δικαιοσύνην μου με εισήγαγεν ο Κύριος να κληρονομήσω την γην ταύτην· αλλά διά την ασέβειαν των εθνών τούτων εκδιώκει αυτούς ο Κύριος απ' ἐμπροσθέν σου. **5** Ουχὶ διά την δικαιοσύνην σου ουδὲ διά την ευθύτητα τῆς καρδίας σου εισέρχεσαι να κληρονομήσῃς την γην αυτῶν· αλλὰ διά την ασέβειαν των εθνών τούτων Κύριος ο Θεός σου εκδιώκει αυτά απ' ἐμπροσθέν σου, και διά να στερεώσῃ τὸν λόγον, τὸν οποίον ο Κύριος ὡμοσε πρὸς τους πατέρας σου, πρὸς τὸν Αβραάμ, πρὸς τὸν Ισαὰκ και πρὸς τὸν Ιακὼβ. **6** Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο Θεός σου δεν δοι δίδει την γην ταύτην την αγαθήν να κληρονομήσῃς αυτήν διά την δικαιοσύνην σου· διότι είσαι λαός σκληροτράχηλος. **7** Ενθυμού, μη λησμονήσῃς πόσον παρώργιασας Κύριον τὸν Θεόν σου εν τῇ ερήμῳ αφ' ης ημέρας εξῆλθε εκ γῆς Αιγύπτου, εωσού εφθάσατε εἰς τὸν τόπον τούτον, πάντοτε εστασίασατε κατά του Κυρίου. **8** Και εν Χωρίῳ παρωργίαστε τὸν Κύριον και εθυμώθῃ ο Κύριος εναντίον σας διά να σας εξολοθρεύῃ, **9** ότε ανέβην εἰς τὸ ὄρος διά να λάβω τας πλάκας τας λιθίνας, τας πλάκας τῆς διαθήκης την οποίαν ο Κύριος ἔκαμε πρὸς εσάς. Τότε ἐμείνα εν τῷ ὥρει τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· ἀρτὸν δεν ἔφαγον και ὑδώρ δεν ἔπιον. **10** και ἔδωκεν εἰς ειμὲνον τὸν Κύριος τας δύο λιθίνας πλάκας, γεγραμμένας διά του δακτύλου του Θεού· και επ' αυτάς ήσαν γεγραμμένοι πάντες οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο Κύριος πρὸς εσάς επί του ὄρους εκ μέσου του πυρός εν τῇ ημέρᾳ τῆς συνάξεως. **11** Και εἰς τὸ τέλος τῶν τεσσαράκοντα ημέρων και τεσσαράκοντα νύκτων ἔδωκεν εἰς εμέ ο Κύριος τας δύο λιθίνας πλάκας, τας πλάκας τῆς διαθήκης. **12** Και είπε Κύριος πρὸς εμέ, Σηκώθητι, κατάβα ταχέως εντεύθεν· διότι ο λαός σου, τὸν οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου, ηνόμησεν ταχέως εξέκλιναν από τῆς οδού, τὴν οποίαν προσέταξα εἰς αυτούς ἔκαμον εἰς εαυτούς εἰδωλον χυτόν. **13** Εἴπεν ότι ο Κύριος πρὸς εμέ, λέγων, Εἶδον τὸν λαόν τούτον και ίδου, είναι λαός σκληροτράχηλος; **14** ἀφές με να εξολοθρεύσω αυτούς και να εξαλείψω τὸ νόμονα αυτῶν υποκάτωθεν του ουρανού· και θέλω σε κάμει εἰς ἔθνος δυνατώτερον και μεγαλίτερον παρά τούτους. **15** Και επέτρεψα και κατέβην από τὸν ὄρους, και τὸ ὄρος εκαίετο με πυρ, και αι δύο πλάκες τῆς διαθήκης ήσαν εἰς τας δύο χειράς μου. **16** Και είδον και ίδου, είχετε αμαρτήσει εναντίον Κυρίου του Θεού σας, κάμνοντες εἰς εαυτούς μόσχον χυτόν είχετε εκκλίνει ταχέως εκ τῆς οδού, τὴν οποίαν προσέταξεν εἰς εσάς ο Κύριος· **17** και πιάσας τας δύο πλάκας, ἔρριψα αυτάς από των δύο χειρῶν μου και συνέτριψα αυτάς ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν σας· **18** και προσέπεσον ενώπιον του Κυρίου, καθώς πρότερον, τεσσαράκοντα ημέρας

και τεσσαράκοντα νύκτας· ἀρτὸν δεν ἔφαγον και ὑδώρ δεν ἔπιον εξ αιτίας πασών των αμαρτιών σας, τας οποίας ημαρτήσατε, πράττοντες πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ώστε να παροργίσητε αυτόν· **19** διότι κατεφοβήθην διά τὸν θυμόν μου και τὴν οργήν, με την οποίαν ο Κύριος ἡτο θυμωμένος εναντίον σας διά να σας εξολοθρεύσῃ. Αλλ' ο Κύριος εισήκουσε μου και ταύτην την φοράν. **20** Και ἡτο ο Κύριος θυμωμένος σφόδρα κατά του Ααρών, διά να εξολοθρεύσῃ αυτόν· και εδεήθην και υπέρ του Ααρών εν τῷ καιρῷ εκείνῳ. **21** Και ἐλάβον τὴν αμαρτίαν σας, τὸν μόσχον τὸν οποίον εκάμετε, και κατέκαυσα αυτόν εν πυρὶ και συνέτριψα αυτόν και κατέλεπτυνα αυτόν εωσού ἔγεινε λεπτόν ως σκόνη· και ἔρριψα τὴν σκόνην τούτου εἰς τὸν χειμάρρον τὸν καταβαίνοντα από τὸν ὄρους. **22** Και εν Ταβερά και εν Μασσά και εν Κιβρώθ-ατταβά παρωργίσατε τὸν Κύριον. **23** Και ὅτε ο Κύριος σας απέστειλεν από Κάδης-βαρνή, λέγων, Ανάβητε και κληρονομήσατε τὴν γην, τὴν οποίαν ἔδωκα εἰς εσάς, τότε σεις εστασίασατε εναντίον τῆς προσταγῆς Κυρίου του Θεού σας, και δεν επιτεύσατε εἰς αυτόν ουδέ εισηκούσατε τῆς φωνῆς αυτού. **24** Πάντοτε εστασίασατε εναντίον του Κυρίου, αφ' ης ημέρας σας εγνώρισα. **25** Και προσέπεσον ενώπιον του Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, καθώς προσέπεσον πρότερον· διότι ο Κύριος είπε να σας εξολοθρεύσῃ. **26** Και εδεήθην τὸν Κυρίου λέγων, Κύριε Θεέ, μη εξολοθρεύῃς τὸν λαόν σου και τὴν κληρονομίαν σου, τὸν οποίον ελύτρωσας διά τῆς μεγαλωσύνης σου, τὸν οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου εν χειρὶ κραταίᾳ· **27** ενθυμηθήτι τους δύολους σου, τὸν Αβραάμ, τὸν Ισαὰκ και τὸν Ιακὼβ· μη επιβλέψῃς εἰς τὴν σκληρότητα του λαού τούτου, μήτε εἰς τὰς ασέβειας αυτῶν, μήτε εἰς τὰς αμαρτίας αυτῶν· **28** μήπως είπωσιν οι κάτοικοι τῆς γῆς, εκ τῆς οποίας εξήγαγες ημάς, Επειδή ο Κύριος δεν ηδύνατο να εισαγάγῃ αυτούς εἰς τὴν γην, τὴν οποίαν υπεσχέθη πρὸς αυτούς, και επειδή είμισει αυτούς, εξήγαγεν αυτούς διά να φονεύσῃ αυτούς εν τῇ ερήμῳ· **29** αλλ' ούτοι είναι λαός σου και κληρονομία σου, τους οποίους εξήγαγες με τὴν δύναμιν σου τὴν μεγάλην και με τὸν βραχίονά σου τὸν εξηπλωμένον.

10 Κατ' εκείνον τὸν καιρὸν είπε Κύριος πρὸς εμέ, Λατόμησον εἰς σεαυτὸν δύο πλάκας λιθίνας ως τας πρώτας, και ανάβα πρὸς εμέ εἰς τὸ ὄρος, και κάμε εἰς σεαυτὸν κιβωτὸν ξυλίνην. **2** Και εγώ θέλω γράψει επὶ τας πλάκας τα λόγια τα οποία ήσαν εἰς τας πρώτας πλάκας, τας οποίας συνέτριψας, και θέλεις εναποθέσει αυτάς εν τῇ κιβωτῷ. **3** Και ἐκάμε κιβωτὸν εκ ξύλου σιττίμι, και ελατόμησο δύο πλάκας λιθίνας ως τας πρώτας, και ανέβην εἰς τὸ ὄρος, ἔχων τας δύο πλάκας εἰς τας χειρας μου. **4** Και ἔγραψεν επὶ τας πλάκας, κατὰ τὴν γραφήν την πρώτην, τας δέκα εντολάς, τας οποίας ελάλησε Κύριος πρὸς εσάς εν τῷ ὥρει εκ μέσου του πυρός, εν τῇ ημέρᾳ τῆς συνάξεως και ἔδωκεν αυτάς ο Κύριος εἰς εμέ. **5** Και επιστρέψας κατέβην από τὸν ὄρους και ενέθεσα τας πλάκας εν τῇ κιβωτῷ την οποίαν ἔκαμον· και είναι εκεί, καθώς προσέταξεν εἰς εμέ ο Κύριος. **6** Και οι ιοι Ισραὴλ εσηκώθησαν από Βιρώθ-βενέ-ιακάν εἰς Μοσερά. Εκεί απέθανεν ο Ααρών και εκεί ετάφη· και ιεράτευσεν Ελεάζαρ ο ιούς αυτού αντ' αυτού. **7** Εκείθεν εσηκώθησαν εἰς Γαδάγδ και από Γαδάγδ εἰς Ιοτβαθέ, γην ποταμῶν υδάτων. **8** Κατ' εκείνον τὸν καιρὸν εξεχώρισεν ο Κύριος την φυλήν του Λευΐ, διά να βαστάζῃ την κιβωτὸν τῆς διαθήκης του Κυρίου, να παρίσταται ενώπιον του Κυρίου διά να υπηρετῇ αυτόν, και να ευλογή εν τῷ ονόματι αυτού, ἔως της ημέρας ταύτης. **9** Διά τούτο δεν ἔχουσιν οι Λευΐται μερίδιον ή

κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών· ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς Κύριος ο Θεός σου υπεσχέθη εἰς αυτούς. **10** Καὶ εγώ εστάθην επί του ὄρους, ως το πρότερον, τεσσαράκοντα νημέας και τεσσαράκοντα νύκτας· και εισήκουσε μου ο Κύριος και ταύτην την φοράν, και δεν θέλησεν ο Κύριος να σε εξολοθρεύσῃ. **11** Και είπε Κύριος προς εμέν, Σηκώθητι, προπορεύου του λαού, διά να εισέλθωσι και κληρονομήσωσι την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών να δώσω εἰς αυτούς. **12** Και τώρα, Ισραήλ, τι ζητεῖ Κύριος ο Θεός σου παρά σου, ειμὴν να φοβήσαι Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατής εἰς πάσας τας οδούς αυτού και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύῃς Κύριον τον Θεόν σου εἰς ὅλης της καρδίας σου και εἰς ὅλης της ψυχῆς σου, **13** να φυλάττης τας εντολάς του Κυρίου και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εἰς σε σήμερον διά το καλόν σου; **14** Ιδού, Κυρίου του Θεού σου είναι ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών· γη και πάντα τα εν αυτῇ. **15** Και δώμας τους πατέρας σου προετίμησεν ο Κύριος, να αγαπάται αυτούς, και εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς, εσάς παρά πάντας τους λαούς, καθώς είναι την ημέραν ταύτην. **16** Περιτέμετε λοιπόν την ακροβυθστίαν της καρδίας σας και μη σκληρύνητε πλέον τον τράχηλόν σας. **17** Διότι Κύριος ο Θεός σας είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, Θεός μέγας, ισχυρός και φοβερός, μη αποβλέψων εἰς πρόσωπον μηδέ λαμψάνων δύρων. **18** ποιών κρίσιν εἰς τον ορφανόν και εἰς την χήραν, και αγαπών τον ξένον, διδών εἰς αυτόν τροφήν και ενδύματα. **19** Αγαπάτε λοιπόν τον ξένον· διότι σεις ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **20** Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι αυτόν θέλεις λατρεύει, και εἰς αυτόν θέλεις είσθαι προσηλωμένος, και εἰς τὸ ὄνομα αυτού θέλεις ομνύει. **21** Αυτός είναι καύχημά σου, και αυτός είναι Θεός σου, δότις ἔκαμε διά σε τα μεγάλα ταύτα και τρομερά, τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου. **22** Μετά εβδομήκοντα ψυχών κατέβησαν οι πατέρες σου εἰς την Αιγύπτον, και τώρα Κύριος ο Θεός σου σε κατέστησεν ως τα ἀστρα του ουρανού κατά το πλήθος.

11 Αγάπα λοιπόν Κύριον τον Θεόν σου και φύλαττε τα φυλάγματα αυτού και τα διατάγματα αυτού, και τας κρίσεις αυτού, και τας εντολάς αυτού, πάσας τας νημέας. **2** Και γιωρίσατε σήμερον διότι ουχί τα παιδία σας, τα οποία δεν εγνώρισαν, και τα οποία δεν είδον την παιδείαν Κυρίου του Θεού σας, τα μεγαλεία αυτού, την χείρα αυτού την κραταιάν και τον βραχίονα αυτού τον εξηπλωμένον, **3** και τα σημεία αυτού, και τα ἔργα αυτού, ὃσα ἔκαμεν εἰς μέσω της Αιγύπτου, κατά του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και κατά πάσης της γης αυτού, **4** και ὃσα ἔκαμεν εἰς το στράτευμα των Αιγυπτίων, εἰς τους ἄποντας αυτών και εἰς τας αμάξας αυτών, τίνι τρόπῳ ἔκαμε τα ὄντα της Ερυθράς θαλάσσης να καταποντίσωσιν αυτούς ὅτε σας κατεδίωκων ὄπισθεν, και ο Κύριος εξωλόθρευσεν αυτούς ἔως της ημέρας ταύτης, **5** και τι ἔκαμεν εἰς εσάς εν τη ερήμῳ, ἔως να ἐλθήτε εἰς τον τόπον τούτον, **6** και τι ἔκαμεν εἰς τον Δαθάν και Αβειρών τους ιυνός Ελιάβι μιού του Ρουβήν, πως η γη ἤνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και τας οικογενείας αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάσαν την περιουσίαν αυτών, εν μέσω παντός του Ισραήλ· **7** ἀλλ' οι οφθαλμοί σας είδον πάντα τα ἔργα του Κυρίου τα μεγάλα, ὃσα ἔκαμε. **8** Διά τούτο θέλετε φυλάττει πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εἰς σήμερον· διά να κραταιαίωθήτε και να εισέλθητε και να κληρονομήσητε την γην, εἰς την οποίαν υπάγετε διά να κληρονομήσητε αυτήν· **9** και διά να μακροιμερεύσητε επί της γης, την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας σας να δώσῃ

εις αυτούς και εἰς το σπέρμα αυτών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **10** Διότι η γη, εἰς την οποίαν ιεσέρχεσαι διά να κληρονομήσης αυτήν, δεν είναι ως η γη της Αιγύπτου εκ της οποίας εξήλθετε, ὅπου ἐσπειρες τον σπόρον σου, και επότιζες διά του ποδός σου, ως κήπον λαχάνων· **11** αλλ' η γη, εἰς την οποίαν διαβαίνετε διά να κληρονομήσητε αυτήν, γη ορέων και κοιλάδων, από της βροχής του ουρανού πίνει ίδωρο· **12** γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου επιβλέπει πάντοτε· οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού σου είναι επ' αυτήν, από της αρχής του ἔτους ἔως τέλους του ἔτους. **13** Και εάν επιμελώς ακονθήτε τας εντολάς μου, τας οποίας εγώ προστάζω εἰς εσάς σήμερον, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να λατρεύητε αυτόν εἰς ὅλης της καρδίας σας και εἰς ὅλης της ψυχῆς σας, **14** τότε θέλω δώσει την βροχήν της γης σας εν τω καιρῷ αυτής, την πρώτην και την δύψιμην, διά να συνάξῃς τον σίτον σου και τον οίνον σου και το έλαιον σου· **15** και θέλω δώσει χόρτον εἰς τους αγρούς σου διά τα κτήνη σου, διά να τρώγης και να χορταίνης. **16** Προσέχετε εἰς εαυτούς, μήποτε πλανηθήη η καρδία σας και παραδρομήσητε και λατρεύητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς· **17** εις φύρθηη η οργή του Κυρίου εναντίον σας, και κλείστε τον ουρανόν, διά να μη βρέξῃ, και η γη να μη δώσῃ τους καρπούς αυτής και εξολοθρεύθητε πάραυτα εκ της γης της αγαθής, την οποίαν δίδει εἰς εσάς ο Κύριος. **18** Θέλετε λοιπόν βάλει τους λόγους μου τούτους εἰς την καρδίαν σας και εἰς την ψυχήν σας και θέλετε δέσει αυτούς διά σημείων επί της χειρός σας και θέλουσιν είσθαι ως προμετωπίδια μεταξύ των οφθαλμών σας· **19** και θέλετε διδάσκει αυτούς εἰς τα τέκνα σας, ομιλούντες περί αυτών καθήμενος εν τη οικίᾳ σου και περιπατών εν τη οδῷ και πλαγιάζων και εγειρόμενος· **20** και θέλεις γράψει αυτούς επί τους παραστάτας της οικίας σου και επί τας πύλας σου· **21** διά να πολλαπλασιασθώσιν αι ημέραι σας και αι ημέραι των τέκνων σας επί της γης, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σας να δώσῃ εἰς αυτούς, ως αι ημέραι του ουρανού επί της γης. **22** Επειδή, εάν φυλάξῃς επιμελώς πάσας τας εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ προστάζω εἰς εσάς, ώστε να εκτελήτε αυτάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, να περιπατήτε εἰς πάσας τας οδούς αυτού, και να ἥσθε προσκεκολλημένοι εἰς αυτόν, **23** τότε θέλει εκδιώξει ο Κύριος πάντα ταύτα τα ἔθνη απ' ἐμπροσθέν σας, και θέλετε κληρονομήσει έθνη μεγαλήτερα και δυνατώτερά σας. **24** Πας ο τόπος, δόπου πατήσῃ το ίχνος των ποδών σας, διοίκος σας θέλει είσθαι από της ερήμου και του Λιβάνου, από του πατομού, του πατομού Ευφράτου, και ἔως της θαλάσσης της προς δυσμάς, θέλει είσθαι το ορίον σας. **25** Ουδείς θέλει δυνηθήη να σταθή ἐμπροσθέν σας τον φόβον σας και τον τρόμον σας θέλει ειμβάλλει Κύριος ο Θεός σας επί προσώπου πάσης της γης, την οποίαν πατήσῃτε, καθώς είπεν εἰς εσάς. **26** Ιδού, εγώ βάλλω σήμερον ἐμπροσθέν σας ευλογίαν και κατάραν· **27** την ευλογίαν, εάν υπακούντετε εἰς τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ προστάζω εἰς εσάς σήμερον, **28** και την κατάραν, εάν δεν υπακούντετε εἰς τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, αλλά εκκλίνητε από της οδού, την οποίαν εγώ προστάζω εἰς εσάς σήμερον, ώστε να ακολουθήσητε άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίσατε. **29** Και ὅταν Κύριος ο Θεός σου σε εισαγάγῃ εἰς την γην, εἰς την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτήν, θέλεις θέσει την ευλογίαν επί το όρος Γαριζίν και την κατάραν επί το όρος Εβάλ. **30** Δεν είναι ταύτα πέραν του Ιορδάνου, κατά την οδον την προς δυσμάς ήλιου, εν τη γη των Χαναναίων, των κατοικούντων εν τη πεδιάδι, κατέναντι Γαλγάλων, πλησίον της δρυός Μορέχ;

31 Διότι σεις διαβαίνετε τον Ιορδάνην, διά να εισέλθητε να κληρονομήστε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εἰς εσάς, και θέλετε κληρονομήσεις αυτήν και κατοικήσει εν αυτή. **32** Και θέλετε προσέχει να εκτελήτε πάντα τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ βάλλω ενώπιον σας σήμερον.

12 Ταύτα είναι τα διατάγματα και αι κρίσεις, τα οποία θέλετε προσέχει να εκτελήτε, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίδει εἰς σε διά να κληρονομήσης αυτήν, πάσας τας ημέρας τας οποίας ζήτε επί της γης. **2** Θέλετε καταστρέψει πάντας τους τόπους, όπου τα έθνη, τα οποία θέλετε κυριεύει, ελάττερον τους θεούς αυτών, επί τα υψηλά όρη και επί τους λόφους και υποκάτω παντός δένδρου δασέος. **3** Και θέλετε κατεδαφίσει τους βωμούς αυτών και συντρίψει τας στήλας αυτών, και κατακαύσει εν πυρί τα ἀλση αυτών, και κατακόψει τα ειδώλα των θεών αυτών, και εξαλείψει τα ονόματα αυτών εκ του τόπου εκείνου. **4** Δεν θέλετε κάμει ούτως εἰς Κύριον τον Θεόν σας: **5** αλλ' εν τω τόπω, ούτινα Κύριος ο Θεός σας εκλέξῃ εκ πασών των φυλών σας, διά να θέση το ονόμα αυτού εκεί, προς την κατοικίαν αυτού θέλετε ζητήσει αυτόν και εκεί θέλετε ελθεῖ: **6** και εκεί θέλετε φέρει τα ολοκαυτώματά σας και τας θυσίας σας, και τα δέκατά σας και τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σας και τας ευχάς σας και τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σας, και τα πρωτότοκα των βιών σας και των προβάτων σας: **7** και εκεί θέλετε τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, και θέλετε ευφραίνεσθαι, σεις και οι οίκοι σας, εἰς ὄσα επιβάλετε τας χείρας σας, εἰς ὁ, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηὐλόγησε. **8** Δεν θέλετε κάμει κατά πάντα ὡς ήμεις κάμινομεν ενταῦθα σήμερον, ἔκαστος ὁ, τι φανή αρεστὸν εἰς τους οφθαλμούς αυτού. **9** Διότι δεν ήλθετε ἐτί εἰς την ανάπαυσιν και εἰς την κληρονομίαν, την οποίαν δίδει εἰς εσάς Κύριος ο Θεός σας. **10** Αλλ' ὅταν διαβήτε τον Ιορδάνην, και κατοικήστε επὶ τῆς γης, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εἰς εσάς να κληρονομήστε, και δώσθε εἰς εσάς ανάπαυσιν από πάντων των εχθρών σας κύκλω, ώστε να κατοικήσητε μετά ασφαλείας, **11** τότε εἰς τον τόπον, ούτινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σας, διά να κατοικίσῃ εκεί το ονόμα αυτού, εκεί θέλετε φέρει πάντα ὡς εγώ προστάζω εἰς εσάς τα ολοκαυτώματά σας, και τας θυσίας σας, τα δέκατά σας, και τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σας, και πάσας τας εκλεκτάς ευχάς σας, ὁσας ευχηθήτε εἰς τον Κύριον. **12** και θέλετε ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, σεις και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας και οι δούλοι σας και αι δούλαι σας, και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σας διότι αυτός δεν ἔχει μερίδα ούτε κληρονομίαν με σας. **13** Πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε προσφέρης το ολοκαυτώμα σου εἰς πάντα τόπον, ούτινα ίδης: **14** αλλ' εἰς τον τόπον, ούτινα εκλέξῃ ο Κύριος εν μιά των φυλών σου, εκεί θέλεις προσφέρει τα ολοκαυτώματά σου και εκεί θέλεις κάμει πάντα ὡς εγώ σε προστάζω. **15** Δύνασαι ὡμάς να σφάζης και να τρώγης κρέας εντός πασών των πυλών σου, κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχής σου, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου την οποίαν σοι ἔδωκεν ο ακάθαρτος και ο καθαρός δύνανται να τρώγωσιν εξ αυτού, καθώς την δορκάδα και καθώς την ἔλαφον. **16** Πλην το αίμα δεν θέλετε τρώγει επὶ την γην θέλετε χύνει αυτό ως ύδωρ. **17** Δεν δύνασαι να τρώγης εντός των πυλών σου το δέκατον του σίτου σου ἡ του οίνου σου ἡ του ἔλαιου σου, ἡ τα πρωτότοκα των βιών σου ἡ των προβάτων σου, ουδέ τας καμμίαν των ευχών σου ὡςας ευχηθής, ουδέ τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σου, ἡ τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σου. **18** Αλλά πρέπει

να τρώγης ταύτα ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπῳ ούτινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου, συ, και ο νιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλος σου και η δούλη σου και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σου· και θέλεις ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εἰς ὄσα επιβάλλης την χείρα σου. **19** Πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε εγκαταλίπης τον Λευΐτην, ὃσον χρόνον ζῆς επὶ της γης σου. **20** Οταν Κύριος ο Θεός σου πλατόνη τα ὄριά σου, καθώς υπεσχέθη προς σε, και είπης, Θέλω φάγει κρέας, διότι επιθυμεὶ η ψυχή σου να φάγη κρέας, δύνασαι να τρώγης κρέας, κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχής σου. **21** Εάν ο τόπος, τον οποίον Κύριος ο Θεός σου εξέλεξε διά να θέση εκεί το όνομα αυτού, απέχῃ πολύ από σου, τότε θέλεις σφάζει εκ των βιών σου και εκ των προβάτων σου, τα οποία σοι ἔδωκεν ο Κύριος, καθώς εγώ προσέταξα εἰς εσάς, και θέλεις τρώγει εντός των πυλών σου κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχής σου. **22** Καθώς τρώγεται η δορκάς και η ἔλαφος, ούτω θέλεις τρώγει αυτά: ο ακάθαρτος και ο καθαρός θέλουσι τρώγει απ' αυτών εξ ίσου. **23** Μόνον ἀπέχεις ισχυρώς από του να φάγης το αίμα: διότι το αίμα είναι η ζωή· και δεν δύνασαι να φάγης την ζωήν μετά του κρέατος. **24** Δεν θέλεις τρώγει αυτό· επὶ την γην θέλεις χύνει αυτό ως ύδωρ. **25** Δεν θέλεις τρώγει αυτό· διά να ευημερής, συ και τα τέκνα σου μετά σε, σταν πράττης το αρεστόν ενώπιον του Κυρίου. **26** Πλην τα αφιερώματά σου, οσα αν ἔχης, και τας ευχάς σου θέλεις λάβει και θέλεις υπάγει εἰς τον τόπον, ούτινα εκλέξῃ ο Κύριος. **27** Και θέλεις προσφέρει τα ολοκαυτώματά σου, το κρέας και το αίμα, επί τον θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου· και το αίμα των θυσιών σου θέλει χυθή εἰς το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου, το δε κρέας θέλεις φάγει. **28** Πρόσεχε και ἀκούεις πάντας τους λόγους τούτους, τους οποίους εγώ προστάζω εἰς σέ· διά να ευημερής, συ και τα τέκνα σου μετά σε εις τον αιώνα, όταν πράττης το καλόν και το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **29** Οταν Κύριος ο Θεός σου εξολοθρεύσῃ τα ἔθνη απ' ἐμπροσθέν σου, όπου υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτά, και κληρονομήσης αυτά και κατοικήσης εν τη γη αυτών, **30** πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε παγιδευθής και ακολουθήσης αυτούς, αφού εξολοθρευθώσιν απ' ἐμπροσθέν σου· και μήποτε εξετάσῃς περὶ των θεών αυτών, λέγων, Πώς ελάττερον τα ἔθνη ταύτα τους θεούς αυτών; ούτω θέλω κάμει και εγώ. **31** Δεν θέλεις κάμει ούτως εἰς Κύριον τον Θεόν σου διότι παν βδέλυμα, το οποίον ο Κύριος μισεί, έκαμον εις τους θεούς αυτών· επειδή και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών καίουσιν εν πυρί προς τους θεούς αυτών. **32** Παν ό, τι προστάζω εγώ εἰς εσάς, τούτο προσέχετε να κάμητε δεν θέλεις προσθέσει εἰς αυτό ουδέ θέλεις αφατέρει απ' αυτού.

13 Εάν εγερθή εν μέσω σου προφήτης ή ευηπνιαζόμενος ενύπνια και δώσθε εἰς σε σημείον ή τεράστιον, **2** και αληθύσῃ το σημείον ή το τεράστιον, περὶ του οποίου ελάλησε προς σε, λέγων, Ας υπάγωμεν κατόπιν ἀλλών θεών τους οποίους δεν εγνώρισας, και ας λατρεύσωμεν αυτούς, **3** δεν θέλεις δώσεις ακρόασιν εἰς τους λόγους του προφήτου εκείνου ή εκείνου του ευηπνιαζομένου ενύπνια: διότι δοκιμάζει εσάς Κύριος ο Θεός σας, διά να γνωρίσῃ εάν αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας εξ ὀλῆς της καρδίας σας και εξ ὀλῆς της ψυχής σας. **4** Κύριον τον Θεόν σας θέλετε ακολουθεῖ και αυτόν θέλετε φοβείσθαι, και τας εντολάς αυτού θέλετε φυλάττει, και εἰς την φωνήν αυτού θέλετε υπακούει, και αυτόν θέλετε λατρεύει, και εἰς αυτόν θέλετε είσθαι προσκεκολλημένοι. **5** Εκείνος δε ο προφήτης ή εκείνος ο ευηπνιαζόμενος ενύπνια θέλει

θανατωθή: διότι ελάχησεν αποστασίαν κατά Κυρίου του Θεού σας, δόστις σας εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου και σας ελύτρωσεν εξ οίκου δουλείας, διά να σε αποπλανήσῃ εκ της οδού, εις την οποίαν προσέταξεν εἰς σε Κύριος ο Θεός σου να περιπατής· καὶ θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **6** Εάν ο αδελφός σου, ο υιός της μητρός σου, ἡ ο υιός σου ή η θυγάτηρ σου ή η γυνή του κόπλου σου, ἡ ο φίλος σου δόστις είναι ως η ψυχή σου, σε παρακινήση κρυψίως, λέγων, Ας υπάγωμεν και ας λατρεύσωμεν ἄλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισας συ ούτε οι πατέρες σου, **7** εκ των θεών των εθνών, των πέριξ υμών, των πλησίου σου ή των μακράν από σου, **8** ἀκρού της γης ἔως ἀκρου της γης, **8** δεν θέλεις συγκατανεύσει εἰς αυτόν, ουδέ θέλεις δώσει ακρότασιν εἰς αυτόν, ουδέ θέλει φεισθή αυτόν ο οφθαλμός σου, ουδέ θέλεις σπλαγχνισθή ουδέ θέλεις κρύψει αυτόν· **9** αλλά εξάπαντος θέλεις θανατώσει αυτόν· **9** η χειρ σου θέλει είσθαι πρώτη επ' αυτόν διά να θανατώσης αυτόν, και η χειρ παντός του λαού ἐπειτα. **10** Και θέλεις λιθοβολήσει αυτόν με λίθους, ὧστε να αποθάνῃ διότι εζήτησε να σε αποπλανήση από Κυρίου του Θεού σου, δόστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **11** Και πας ο Ισραήλ ακούνας θέλει φοβήθῃ και δεν θέλει κάμει πλέον εν μέσω σου τοιούτον κακόν. **12** Εάν ακούσης εις τινά των πόλεων σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, διά να κατοικής εκεί, να λέγωσιν, **13** ἀνθρωποι παράνομοι εξήλθον εκ μέσου σου και επλήνσαν τους κατοίκους της πόλεως αυτών, λέγοντες, Ας υπάγωμεν και ας λατρεύσωμεν ἄλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίσατε, **14** τότε θέλεις εξετάσει και ερωτήσει και ερευνήσει επιμελώς και εάν ήναι αληθές και βέβαιον το πράγμα, ὅτι τοιούτον βδέλυμα ενηργήθη εν μέσω σου, **15** εξάπαντος θέλεις πατάξει τους κατοίκους της πόλεως εκείνης εν στόματι μαχαίρας, εξολοθρεύων αυτήν και πάντας τους εν αυτῇ, και τα κτήνη αυτής, εν στόματι μαχαίρας. **16** Και θέλεις συνάξει πάντα τα λάφυρα αυτής εν μέσω της πλατείας αυτής, και θέλεις καύσει εν πυρί την πόλιν και πάντα τα λάφυρα αυτής ολοκλήρως, εις Κύριον τον Θεόν σου· και θέλει είσθαι εις τον αιώνα ερείπια· δεν θέλει οικοδομηθῆ πλέον. **17** Και δεν θέλει προσκολληθῆ εις την χείρα σου ουδέν εκ του αναθέματος διά να επιστρέψῃ ο Κύριος από της εξάφεως του θυμού αυτού, και να δεῖξῃ προς σέ έλεος, και να σε σπλαγχνισθή και να σε πολυπλασιάση, καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, **18** ὅταν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, ὧστε να φυλάττης πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, να πράττης το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.

14 Σεις είσθε υιοί Κυρίου του Θεού σας δεν θέλετε κάμει εις το σώμα σας εντομάς, ουδέ θέλετε κάμει φαλάκρωμα αναμέσον των οφθαλμών σας, διά νεκρόν. **2** Διότι λαός ἄγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου· και σε εξέλεξεν ο Κύριος διά να ἡσαι εις αυτὸν λαός εκλεκτός, πάρα πάντα τα ἔθνη τα επὶ τῆς γης. **3** Δεν θέλεις τρώγει ουδέν βδέλυκτόν. **4** Ταύτα είναι τα κτήνη, τα οποία θέλετε τρώγει ο βους, το πρόβατον και η αιξ, **5** η ἔλαφος και η δορκάς και ο βούβαλος και ο αγριότραγος και ο πύγαρφος και ο ἄγριος βους και η καμηλοπάρδαλις. **6** Και παν τετράποδον ἔχον τον πόδα δίχηλον και το ονύχιον διηρημένον εις δύο χηλάς, και αναμασσών μεταξύ των τετραπόδων, ταύτα θέλετε τρώγει. **7** Ταύτα όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσώσιν, ἡ εκ των όσα ἔχουσι το ονύχιον δίχηλον· την κάμηλον και τον λαγών και τον δασύποδα διότι αναμασσώστι μεν, πλην δεν ἔχουσι διηρημένον το ονύχιον· ταύτα είναι ακάθαρτα εις εσάς: **8** και τον χοίρον, διότι ἔχει μεν το ονύχιον

δίχηλον, πλην δεν αναμασσά· είναι ακάθαρτος εις εσάς από τον κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει ουδέ το θνητισμάτον αυτών θέλετε εγγίζει. **9** Εκ πάντων των εν τοις ὄντας ταύτα θέλετε τρώγει πάντα, ὅσα ἔχουσι πτερύγια και λέπτη, θέλετε τρώγει· **10** πάντα δε, ὅσα δεν ἔχουσι πτερύγια και λέπτη, δεν θέλετε τρώγει· είναι ακάθαρτα εις εσάς. **11** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε τρώγει. **12** Ταύτα όμως είναι εκείνα, εκ των οποίων δεν θέλετε τρώγει· ο αετός και ο γρυπαετός και ο μελαναετός **13** και ο γυπαετός και ο ἵκτινος και ο γυψ κατά το είδος αυτού, **14** και πας κόραξ κατά το είδος αυτού, **15** και η στρουθοκάμπλος και η γλαύξ και ο ιβίς και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, **16** ο νυκτικόραξ και η μεγάλη γλαύξ και ο κύκνος, **17** και ο πελεκάν και η κίσσα και η αίθυια, **18** και ο πελαργός και ο ερωδιός κατά το είδος αυτού και ο ἐπώψι και η νυκτερίς. **19** Και πάντα τα ερπετά τα πτερωτά είναι ακάθαρτα εις εσάς δεν θέλουσι τρώγεσθαι. **20** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε τρώγει. **21** Ουδέν θνητισμάτον θέλετε τρώγει εις τον ξένον τον εντός των πυλών σου θέλεις δίδει αυτά, διά να τρώγη αυτό· ή θέλεις πωλεί αυτό εις αλλογενή διότι λαός ἄγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου. Δεν θέλεις εψήσει εριόν εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **22** Θέλεις εξάπαντος δεκατίζει πάντα τα γεννημάτα του σπόρου σου, τα οποία φέρει ο αγρός κατ' ἑτο. **23** Και θέλεις τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπῳ ὄντινα εκλέξῃ διά να θέσῃ το όνομα αυτού εκεί, το δέκατον του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου σου, και τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων σου· διά να μάθης να φοβήσαι πάντοτε Κύριον τον Θεόν σου. **24** Και εάν η οδός ἡναι πολύ μακράν διά σε, ὧστε να μη δύνασαι να φέρης αυτά, ή εάν ο τόπος απέχῃ πολύ από σου, ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου διά να θέσῃ εκεί το όνομα αυτού, ὅτε σε ηυλόγησε Κύριος ο Θεός σου, **25** τότε θέλεις εξαργυρώσει αυτά, και θέλεις κομποδέσει το αργύριον εις την χείρα σου και υπάγει εις τον τόπον ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου **26** και θέλεις δώσει το αργύριον αντί οποιουδήποτε πράγματος επιθυμεῖ η ψυχή σου, αντί βοών ἡ αντί προβάτων ἡ αντί οίνου ἡ αντί σίκερα ἡ αντί οποιουδήποτε πράγματος ορέγεται η ψυχή σου· και θέλεις τρώγει εκεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις ευφρανθή, συ και ο οίκος σου **27** και ο Λευτής ο εντός των πυλών σου· δεν θέλεις εγκαταλείψει αυτόν διότι δεν ἔχει μερίδα ουδέ κληρονομίαν μετά σου. **28** Εις το τέλος του τρίτου έτους, θέλεις εκφέρει παν το δέκατον των γεννημάτων σου του έτους εκείνου, και θέλεις εναποθέτει εντός των πυλών σου **29** και ο Λευτής, διότι δεν ἔχει μερίδα ουδέ κληρονομίαν μετά σου, και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου, θέλουσιν ἔρχεσθαι και θέλουσι τρώγει και χορτάνει διά να σε ευλογήσῃ Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα ἔργα της χειρός σου ούσα εργάζεσαι.

15 Εν τω τέλει του εβδόμου έτους θέλεις κάμνει ἀφεσιν. **2** Και ούτος είναι ο νόμος της αφέσεως· πας δανειστής, δόστις εδάνεισε τι εις τον πλησίον αυτού, θέλει αφήσει αυτό· δεν θέλει απατεῖ αυτό από τον πλησίον αυτού ἡ από τον αδελφόν αυτού διότι τούτο ονομάζεται ἀφεσις του Κυρίου. **3** Από τον ξένου δύνασαι να απατητήσης αυτό· δέ, τι όμως ο αδελφός σου ἔχει εκ των ιδικών σου, η χειρ σου θέλει αφίνει αυτό· **4** διά να μη παράρχη πτωχός μεταξύ σας· διότι ο Κύριος θέλει σε ευλογήσει μεγάλως εν τη γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου διδεί εις τον κληρονομίαν, διά να εξουσιάσης αυτήν· **5** αν μόνον επιμελώς ακούνης την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμνης πάσας τας εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ σε προστάζω σήμερον. **6** διότι Κύριος ο Θεός

σου θέλει σε ευλογήσει, καθώς υπερσχέθη εις σέ· και θέλεις δανείζεις εις πολλά έθνη, συ όμως δεν θέλεις δανείζεσθαι και θέλεις βασιλεύεις επί πολλά έθνη, επί σε όμως δεν θέλουσι βασιλεύεις. **7** Εάν ήναι εν μέσω σου πτωχός εκ των αδελφών σου εντός τινός των πυλών σου, εν τη γη σου την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις σκληρύνει την καρδίαν σου ουδέ θέλεις κλείσει την χείρα σου από τον πτωχόν αδελφόν σου· **8** **Αλλ'** εξάπαντος θέλεις ανοίξει την χείρα σου προς αυτόν, και εξάπαντος θέλεις δανείσεις εις αυτόν ικανά διά την χρείαν αυτού, εις δέ, τι χρειάζεται. **9** πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε επέλθη κακός στοχασμός επί την καρδίαν σου και είτης, Πλησάζει το έβδομον έτος, το έτος της αφέσεως· και πονηρευθή ο οφθαλμός σου κατά του πτωχού αδελφού σου και δεν δώσης εις αυτόν, και βοήσῃ προς τον Κύριον κατά σου, και γείνη εις σε αμαρτία. **10** Θέλεις δώσεις εξάπαντος εις αυτόν, και η καρδία σου δεν θέλει πονηρευθή όταν δίδης εις αυτόν επειδή διά τούτο θέλει σε ευλογεί Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα ἔργα σου και εις πάσας τας επιχειρήσεις σου. **11** Διότι δεν θέλει λείψει πτωχός εκ μέσου της γης σου διά τούτο εγώ προστάζω εις σέ, λέγων, θέλεις εξάπαντος ανοίγει την χείρα σου προς τον αδελφόν σου, προς τον πτωχόν σου και προς τον ενδέχη σου επί της γης σου. **12** Εάν ο αδελφός σου, Εβραίος ή Εβραία, πωληθή εις σε, θέλει σε δουλεύεις εξ ἑτη, και εις το έβδομον έτος θέλεις εξαποστείλει αυτόν ελεύθερον από σου. **13** Καὶ οταν εξαποστείλης αυτόν ελεύθερον από σου, δεν θέλεις εξαποστείλει αυτόν κενόν· **14** Θέλεις εξάπαντος εφοδιάσει αυτόν από των προβάτων σου και από του αλωνίου σου και από του ληνού σου· από δέ, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηυλόγησε, θέλεις δώσεις εις αυτόν. **15** Καὶ θέλεις ενθυμηθή ότι δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου, και Κύριος ο Θεός σου σε ελύτρωσεν· όθεν εγώ προστάζω εις σε το πράγμα τούτο σήμερον. **16** **Αλλ'** εάν σοι είπη, Δεν εξέρχομαι από σου· επειδή ηγάπησε σε και τον οίκον σου, διότι ευτυχεί μετά σου· **17** τότε θέλεις λάβει τρυπητήριον και θέλεις τρυπήσει το ωτίον αυτού προς την θύραν, και θέλει είσθαι δούλος σου παντοτεινός· και εις την δούλην σου θέλεις κάμει ομοίως. **18** Δεν θέλει φανή εις σε σκληρόν όταν εξαποστείλης αυτόν ελεύθερον από σου· διότι σε εδούλευσε το διτλούν μισθωτού δούλου, εξ ἑτη και Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις παν δέ, τι κάμινες. **19** Πάντα τα πρωτότοκα, όσα γεννώνται μεταξύ των βοών σου και των προβάτων σου τα αρσενικά, θέλεις αφιερώνει εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις μεταχειρισθή εις εργασίαν των πρωτότοκων μόσχων σου, ουδέ κουρέύει το πρωτότοκον των προβάτων σου. **20** Ενώπιον Κυρίου τον Θεόν σου θέλεις τρώγει αυτό κατ'**έτος**, εν τω τόπω όντινα εκλέξην ο Κύριος, συ και ο οίκος σου. **21** Καὶ εάν ἔχῃ τινά μώμον, εάν ήναι χωλόν ή τυφλόν ή ἔχῃ τινά μώμον κακόν, δεν θέλεις θυσιάσει αυτό εις Κύριον τον Θεόν σου. **22** Εντός των πυλών σου θέλεις τρώγει αυτό· ο ακάθαρτος και ο καθαρός εξίσουν, ως την δορκάδα και ως την έλαφον. **23** Πλην το αίμα αυτού δεν θέλεις φάγει επί την γην θέλεις χύσει αυτό ως ύδωρ.

16 Φύλαττε τον μήνα Αβίβ και κάμνε το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σου· επειδή εις τον μήνα Αβίβ σε εξήγησε Κύριος ο Θεός σου εξ Αιγύπτου διά νυκτός. **2** Θέλεις λοιπόν θυσιάζει το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σου, πρόβατον και βουν, εν τω τόπω όντινα εκλέξην ο Κύριος διά να κατοικίσῃ εκεί το όνομα αυτού. **3** Δεν θέλεις τρώγει με αυτό ἐνζυμα· επτά ημέρας θέλεις τρώγει ἀζυμα με αυτό, ἄρτον θλίψεως, διότι μετά σπουδῆς εξήλθες εκ γης Αιγύπτου· διά να ενθυμήσαι την ημέραν της εξόδου σου

εις γης Αιγύπτου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου. **4** Και δεν θέλει φανή προζύμιον εις σε, κατά πάντα τα όριά σου, επτά ημέρας και από του κρέατος, το οποίον εθυσιάσας την πρώτην ημέραν προς το εσπέρας, δεν θέλει μείνει ουδέν έως πρωΐ. **5** Δεν δύνασαν να θυσιάσης το πάσχα εν ουδεμιά των πόλεών σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σέ· **6** **αλλ'** εν τω τόπω, όντινα εκλέξην Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικίσῃ εκεί το όνομα αυτού, θέλεις θυσιάζει το πάσχα την εσπέραν, προς την δύσιν του ήλιου, εν τω καιρώ καθ' ον εξήλθες εξ Αιγύπτου. **7** Και θέλεις εφήσει αυτό και φάγει εν τω τόπω όντινα εκλέξην Κύριος ο Θεός σου· και το πρωΐ θέλεις επιστρέψει και υπάγει εις τας κατοικίας σου. **8** Εξ ημέρας θέλεις τρώγει ἀζυμα· και την ημέραν την εβδόμην θέλει είσθαι σύναξις επίσημος εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις κάμει εργασίαν. **9** Επτά εβδομάδας θέλεις αριθμήσει εις σεαυτόν· ἀρχισον να αριθμήσης επιτά εβδομάδας, αφού αρχίσης να βάλης το δρέπανον εις τα σπαρτά. **10** Και θέλεις κάμει την εορτήν των εβδομάδων εις Κύριον τον Θεόν σου, μετά της ανηκούσης αυτοπροαιρέτου προσφοράς της χειρός σου, την οποίαν προσφέρης, δύως σε ευλόγησε Κύριος ο Θεός σου. **11** Και θέλεις ευφρανθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλος σου και η δούλη σου και ο Λευτής ο εντός των πυλών σου και ο ζένος και ο οφρανός και η χήρα, οίτινες είναιν μεσώ σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξην Κύριος ο Θεός σου, διά να κατοικίσῃ εκεί το όνομα αυτού. **12** Και θέλεις ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν Αιγύπτω και θέλεις φυλάττει και εκτελεί ταύτα τα διατάγματα. **13** Θέλεις κάμνει την εορτήν της σκηνοπηγίας επτά ημέρας, αφού συνάξης τον σίτον σου και τον οίνον σου· **14** και θέλεις ευφρανθή εν τη εορτή σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλος σου και η δούλη σου και ο Λευτής και ο ζένος και ο οφρανός και η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου. **15** Επτά ημέρας θέλεις εορτάζει εις Κύριον τον Θεόν σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξην ο Κύριος διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις πάντα τα γεννήματά σου και εις πάντα τα ἔργα των χειρών σου· και θέλεις εξάπαντος ευφρανθή. **16** Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξῃ· εν τη εορτή των αζύμων, και εν τη εορτή των εβδομάδων, και εν τη εορτή της σκηνοπηγίας· και δεν θέλουσιν εμφανίζεσθαι ενώπιον του Κυρίου κενού. **17** Έκαστος θέλει δίδει κατά την δύναμιν αυτού, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, την οποίαν σοι είδωκε. **18** Κριτάς και ἀρχοντας θέλεις καταστήσει εις σεαυτόν κατά πάσας τας πόλεις σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κατά τας φυλάς σου· και θέλουσιν κρίνειν τον λαόν εν κρίσει δικαία. **19** Δεν θέλεις διαστρέψει κρίσιν· δεν θέλεις αποβλέπει εις πρόσωπον ουδέ θέλεις λαμβάνει δώρον· διότι το δώρον τυφλόνει τους οφθαλμούς των σοφών και διαφεύγει τους λόγους των δικαίων. **20** Το δίκαιον, το δίκαιον θέλεις ακολουθεί διά να ζήσης και να κληρονομήσης την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **21** Δεν θέλεις φυτεύεις εις σεαυτόν ἀλός οποιωνδήποτε δένδρων πλησίον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, το οποίον θέλεις κάμει εις σεαυτόν· **22** ουδέ θέλεις στήσει εις σεαυτόν ἀγαλμα· τα οποία μισεῖ Κύριος ο Θεός σου.

17 Δεν θέλεις θυσιάσει εις Κύριον τον Θεόν σου βουν ή πρόβατον ἔχον μώμον ή οιονδήποτε ελάττωμα· διότι είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **2** Εάν ευρεθή εν μέσω σου, εν τινί των πόλεών σου τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, ανήρ ή γυνή όστις ἐπραξε κακόν ενώπιον

Κυρίου του Θεού σου, παραβαίνων την διαθήκην αυτού, **3** και απελθών ελάττευσεν ἄλλους θεούς και προσεκύνησεν αυτούς, τον ἥλιον ἢ την σελήνην ἢ οποιονδήποτε εκ τῆς στρατιάς του ουρανού, το οποίον δεν προσέταξα· **4** και αναγγελθή προς σε, και ακούσης και επιμελώς εξετάσης και ιδού, είναι αλήθεια και βέβαιον το πράγμα, ότι επράχθη τοιούτον βδέλυμα εν τω Ισραήλ· **5** τότε θέλεις φέρει ἔξω εις τας πύλας σου τον ἄνδρα εκείνον ἡ την γυναίκα εκείνην, οἵτινες ἐπράξαν το κακόν τούτο πράγμα, τον ἄνδρα ἡ την γυναίκα· και θέλεις λιθοβολήσει αυτούς με λίθους, και θέλουσιν αποθάνει. **6** Επί στόματος δύο μαρτύρων ἡ τριών μαρτύρων θέλει θανατόνεσθαι ο ἄξιος θανάτου επί στόματος ενός μάρτυρος δεν θέλει θανατόνεσθαι. **7** Αι χείρες των μαρτύρων θέλουσιν είσθαι αι πρώται επ' αυτόν, εις το να θανατώσωσιν αυτόν, και ἐπειτα αι χείρες παντός του λαού. Ούτω θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου σου. **8** Εάν τύχη εις σε υπόθεσίς τις πολύ δύσκολος να κρίνης αυτήν, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον δίκης και δίκης, και αναμέσον πληγής και πληγής, υποθέσεις αμφισβήτησιμοι εντός των πόλεων σου, τότε θέλεις σηκωθή και θέλεις αναβή εις τον τόπον ὄντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου· **9** και θέλεις υπάρει προς τους ιερείς τους Λευΐτας και προς τον κριτήν τον ὄντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ερωτήσεις και θέλουσιν αναγγείλει προς ση την απόφασιν της κρίσεως **10** και θέλεις κάμει κατά την απόφασιν, την οποίαν σε αναγγείλωσιν εκ του τόπου εκείνου ὄντινα εκλέξῃ ο Κύριος· και θέλεις προσέξει να πράξης κατά πάντα ὄσα παραγγείλωσιν εις σε. **11** Κατά την απόφασιν του νόμου την οποίαν σε αναγγείλωσι, και κατά την κρίσιν την οποίαν σε είπωσι, θέλεις κάμει δεν θέλεις εικκλίνει από του λόγου τον οποίον σε αναγγείλωσι, δεξιά ἡ αριστερά. **12** Ο ἀνθρώπος δε ὅστις φερθή υπερηφάνως, ώστε να μη υπακούντεις τον ιερέα τον παριστάμενον να λειτουργή εκεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ἡ εις τον κριτήν, ο ἀνθρώπος εκείνος θέλει αποθάνει· και θέλεις εικβάλει το κακόν εκ του Ισραήλ. **13** Και πας ο λαός θέλει ακούσει και φοβηθή, και δεν θέλουσιν υπερηφανεύσθαι πλέον. **14** Αφού εισέλθης εις την γην, την οποίαν δίδει εις σε, δον θέλεις μάθει να πράττης κατά τα βδέλυματα των εθνών εκείνων. **10** Δεν θέλεις ευρεθή εις σε ουδείς διαπερνών τον υιόν αυτού ἡ την θυγατέρα αυτού διά του πυρός, ἡ μαντευόμενος μαντείαν ἡ προγνώστης των καιρών ἡ οιωνοσκόπος ἡ μάγος, **11** ἡ γόης ἡ ανταποκριτής δαιμονίων ἡ τερατοσκόπος ἡ νεκρόμαντις. **12** Διότι πας ο πράττων ταύτα είναι βδέλυμα εις τον Κύριον και εξ αιτίας των βδελυμάτων τούτων Κύριος ο Θεός σου εκδιώκει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου. **13** Τέλειος θέλεις είσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **14** Διότι τα ἔθνη ταύτα, τα οποία θέλεις κατακληρονομήσει, ἐδωκαν ακρόασιν εις προγνώστας των καιρών και εις μάντεις σε όμως Κύριος ο Θεός σου δεν αφήκε να πράττης ούτω. **15** Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει· **16** κατά πάντα ὄσα εξήγησας παρά Κυρίου του Θεού σου εν Χωρίβ εν τη ημέρᾳ της συνάξεως, λέγων, Ας μη ακούσω πλέον την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, μηδὲ να ίδω πλέον το μέγα τούτο πυρ, διά να μη αποθάνω. **17** Και είπε Κύριος προς εμέ, Καλώς έχουσιν ὄσα ελάλησαν. **18** Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτῶν θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεῖ προς αυτούς πάντα ὄσα εγώ προστάζω εις αυτόν· **19** Και ο ἀνθρώπος δόστις δεν υπακούσθει εις τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού. **20** Ο προφήτης όμως δόστις ασεβήση και λαλήση εν τω ονόματί μου λόγον τον οποίον εγώ δεν προσέταξα εις αυτόν να λαλήση, ἡ δόστις λαλήση εν τω ονόματι ἄλλων θεών, ο προφήτης εκείνος θέλει θανατωθή. **21** Και εάν είπης εν τη καρδία σου, Πως θέλομεν γνωρίσει τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν; **22** Όταν τις προφήτης λαλήση εν τω ονόματι του Κυρίου και ο λόγος δεν γείνη ουδέ συμβή, ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν· ελάλησεν αυτόν ο προφήτης εν υπερηφανίᾳ· δεν θέλετε φοβηθή απ' αυτού.

18 Οι ειρεῖς οι Λευΐται, πάσα η φυλή του Λευΐ, δεν θέλουσιν ἔχει μερίδα ούτε κληρονομίαν μετά τον Ισραήλ· τας διά πυρός γνωμένας προσφοράς του Κυρίου και την κληρονομίαν αυτού θέλουσι τρώγει. **2** Διά τούτο κληρονομίαν δεν θέλουσιν ἔχει μεταξύ των αδελφών αυτών ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς είπε προς αυτούς. **3** Και τούτο θέλει είσθαι το δικαίωμα των ιερέων παρά του λαού, παρά των θυσιαζόντων τας θυσίας, είτε βουν είτε πρόβατον· θέλουσι δίδει εις τον ιερέα τον ώμον και τας σιαγόνας και την κοιλίαν. **4** Τας απαρχάς του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου σου, και το πρώτον του μαλλίου των προβάτων σου, θέλεις δίδει εις αυτόν. **5** Διότι αυτόν εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου εκ πασών των φυλών σου, διά να παρίσταται να λειτουργή εις το ονόμα του Κυρίου, αυτός και οι υιοί αυτού διαπαντός. **6** Και εάν ἐλθῇ Λευΐτης εις τινός των πόλεων σου από παντός του Ισραήλ, ὅπου παροικεί, και ἐλθῃ μεθ' ὅλου του πόθου της ψυχῆς αυτού, εις τον τόπον ὄντινα εκλέξῃ ο Κύριος, **7** τότε θέλει λειτουργεί εις το ονόμα Κυρίου του Θεού αυτού, καθώς πάντες οι αδελφοί αυτού οι Λευΐται, οι παριστάμενοι εκεί ενώπιον του Κυρίου. **8** Ισας μερίδας θέλουσι τρώγει εκτός του προερχόμενου εκ της παλήσεως της πατρικής αυτού περιουσίας. **9** Αφού εισέλθης εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις μάθει να πράττης κατά τα βδέλυματα των εθνών εκείνων. **10** Δεν θέλεις ευρεθή εις σε ουδείς διαπερνών τον υιόν αυτού ἡ την θυγατέρα αυτού διά του πυρός, ἡ μαντευόμενος μαντείαν ἡ προγνώστης των καιρών ἡ οιωνοσκόπος ἡ μάγος, **11** ἡ γόης ἡ ανταποκριτής δαιμονίων ἡ τερατοσκόπος ἡ νεκρόμαντις. **12** Διότι πας ο πράττων ταύτα είναι βδέλυμα εις τον Κύριον και εξ αιτίας των βδελυμάτων τούτων Κύριος ο Θεός σου εκδιώκει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σου. **13** Τέλειος θέλεις είσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **14** Διότι τα ἔθνη ταύτα, τα οποία θέλεις κατακληρονομήσει, ἐδωκαν ακρόασιν εις προγνώστας των καιρών και εις μάντεις σε όμως Κύριος ο Θεός σου δεν αφήκε να πράττης ούτω. **15** Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει· **16** κατά πάντα ὄσα εξήγησας παρά Κυρίου του Θεού σου εν Χωρίβ εν τη ημέρᾳ της συνάξεως, λέγων, Ας μη ακούσω πλέον την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, μηδὲ να ίδω πλέον το μέγα τούτο πυρ, διά να μη αποθάνω. **17** Και είπε Κύριος προς εμέ, Καλώς έχουσιν ὄσα ελάλησαν. **18** Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτῶν θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεῖ προς αυτούς πάντα ὄσα εγώ προστάζω εις αυτόν· **19** Και ο ἀνθρώπος δόστις δεν υπακούσθει εις τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού. **20** Ο προφήτης όμως δόστις ασεβήση και λαλήση εν τω ονόματί μου λόγον τον οποίον εγώ δεν προσέταξα εις αυτόν να λαλήση, ἡ δόστις λαλήση εν τω ονόματι ἄλλων θεών, ο προφήτης εκείνος θέλει θανατωθή. **21** Και εάν είπης εν τη καρδία σου, Πως θέλομεν γνωρίσει τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν; **22** Όταν τις προφήτης λαλήση εν τω ονόματι του Κυρίου και ο λόγος δεν γείνη ουδέ συμβή, ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν· ελάλησεν αυτόν ο προφήτης εν υπερηφανίᾳ· δεν θέλετε φοβηθή απ' αυτού.

της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε να κληρονομήσεις αυτήν. **3** Θέλεις ετοιμάσει εις σεαυτόν την οδόν· και θέλεις διατρέσει εις τρία τα όρια της γης σου, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου να κληρονομήσης, διά να φεύγη εκεί πας φονέυς. **4** Και αύτη είναι η διάταξις περί του φονέως, όστις φύγη εκεί, διά να ζήσῃ· Όστις κτυπήση τον πλησίον αυτού εξ αγνοίας, τον οποίον πρότερον δεν εμίσει, **5** καθώς όταν υπάγη τις μετά του πλησίον αυτού εις το δάσος διά να κόψῃ ξύλα, και ενώ η χειρ αυτού καταβιβάζῃ κτύπημα με τον πέλεκυν διά να κόψῃ το δένδρον, εκβή το σιδήριον από του ξύλου και τύχη τον πλησίον αυτού και αυτός αποθάνη, ούτος θέλει φύγει εις μίαν εκ των πόλεων εκείνων και θέλει ζήσει· **6** μήποτε καταδιώξῃ τον φονέα ο εκδικητής του αίματος, ενώ είναι εις έξαψιν η καρδία αυτού, και προφθάση αυτόν, εάν η οδός ήναι μακρά, και φονεύση αυτόν, καίτοι μη όντα άξιον θανάτου, επειδή δεν εμίσει αυτόν πρότερον. **7** Διά τούτο εγώ προστάζω εις σε λέγων, τρεις πόλεις θέλεις χωρίσει εις σεαυτόν. **8** Και εάν Κύριος ο Θεός σου πλατύνη τα όριά σου, καθώς ώμος προς τους πατέρες σου, και δώση εις σε πάσαν την γη, την οποίαν υπερσχέθη να δώση εις τους πατέρες σου, **9** εάν φυλάττης πάσας τας εντολάς ταύτας, ώστε να εκτελής αυτάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σημερον, να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου και να περιπατής πάντοτε εις τας οδούς αυτού, τότε θέλεις προσθέσει εις σεαυτόν έτι τρεις πόλεις προς τας τρεις εκείνας: **10** διά να μη χυθή αίμα αθώον εν μέσω της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, και να ήναι αίμα επάνω σου. **11** Εάν δε τις έχη μίσος κατά του πλησίον αυτού, και παραμονέύσας αυτού εφορμήσῃ επ' αυτόν και πατάξῃ αυτόν, και αποθάνη, και φύγη εις μίαν των πόλεων τούτων, **12** τότε θέλουσιν αποστείλει οι πρεσβύτεροι της πόλεως αυτού και θέλουσι λάβει αυτόν εκείθεν, και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις την χείρα του εκδικητού του αίματος, διά να αποθάνη. **13** Ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή αυτόν, αλλά θέλεις εξαλείψει από του Ισραήλ το αθώον αίμα, διά να ευημερής. **14** Δεν θέλεις μετακινήσει τα όρια του πλησίον σου, όσα οι πατέρες σου ἐστησαν εις την κληρονομίαν σου, την οποίαν θέλεις κατακληρονομήσει, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να κατακληρονομήσεις αυτήν. **15** Εις μάρτυς δεν θέλει σηκωθή εναντίον τινός ανθρώπου, δι' οποιανδήποτε ανομίαν ή δι' οποιονδήποτε αμάρτημα, δι' οι αμάρτημα αμαρτήσης επί στόματος δύο μαρτύρων ή επί στόματος τριών μαρτύρων θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **16** Εάν ψευδής μάρτυς σηκωθή εναντίον ανθρώπου, διά να μαρτυρήσῃ κατ' αυτούν αδίκως, **17** τότε και οι δύο άνθρωποι, μεταξύ των οποίων είναι η διαφορά, θέλουσι σταθή ενώπιον του Κυρίου, ενώπιον των ιερέων και των κριτών των δύντων κατ' εκείνας τας ημέρας: **18** και οι κριταί θέλουσιν εξετάσει ακριβώς, και ιδού, εάν ο μάρτυς ήναι ψευδομάρτυς και εμαρτύρησε ψευδώς κατά του αδελφούν αυτού, **19** τότε θέλετε κάμει εις αυτόν, καθώς αυτός εστοχάσθη να κάμη εις τον αδελφόν αυτού· και θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου σου. **20** Και οι λοιποί θέλουσιν ακούσει και φοβηθή, και δεν θέλουσιν εις το εξής πράξει τοιούτον κακόν εν μέσω σου. **21** Και ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή θέλει δοθή ζωή αντί ζωής, οφθαλμός αντί οφθαλμού, οδούς αντί οδόντος, χειρ αντί χειρός, πους αντί ποδός.

20 Όταν εξέλθης εις μάχην εναντίον των εχθρών σου, και ίδης ίππους και αμάξας, λαόν περισσότερον παρά σε, μη φοβηθής αυτούς διότι Κύριος ο Θεός σου είναι μετά σου,

όστις σε ανεβίβασεν εκ γης Αιγύπτου. **2** Και όταν πλησιάσητε εις την μάχην, ο ιερεύς θέλει προσέλθει και λαλήσει προς τον λαόν, **3** και θέλει επειπέ προς αυτούς, Άκουε, Ισραήλ· σεις πλησιάζετε σήμερον εις την μάχην κατά των εχθρών σας· ας μη δειλιάσῃ η καρδία σας, μη φοβηθήτε μηδέ τρομάξητε μηδέ εκπλαγήτε από προσώπου αυτών· **4** διότι Κύριος ο Θεός σας είναι ο προπορεύμενος μεθ' υμών, διά να πολεμήσητε υπέρ υμών εναντίον των εχθρών σας, διά να σώση υμάς. **5** Και οι ἀρχοντες θέλουσι λαλήσει προς τον λαόν, λέγοντες, Τις ἀνθρωπος οικοδόμησεν οικίαν νέαν και δεν έκαμεν εγκαίνιασμόν αυτής; ας αναχωρήση και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνη εν τη μάχη, και ευφρανθή εξ αυτού ἄλλος ἀνθρωπος. **6** Και τις ἀνθρωπος ηρραβωνίσθη γυναίκα και δεν έλαβεν αυτήν; ας αναχωρήση και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνη εν τη μάχη, και λάβῃ αυτήν ἄλλος ἀνθρωπος. **7** Και τις ἀνθρωπος εφύτευσεν αμπελώνα και δεν ευφράνθη εξ αυτού; ας αναχωρήση και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνη εν τη μάχη, και ευφρανθή εξ αυτού ἄλλος ἀνθρωπος. **8** Και οι ἀρχοντες θέλουσι λαλήσει έτι προς τον λαόν και θέλουσιν επειπέ, Τις ἀνθρωπος είναι δειλός και ακαρδος; ας αναχωρήση και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, διά να μη δειλιάσῃ η καρδία των αδελφών αυτού, ως η καρδία αυτού. **9** Και αφού τελειώσωσιν οι ἀρχοντες λαλούντες προς τον λαόν, θέλουσι καταστήσει αρχηγούς των στρατευμάτων, διά να προϊστανται του λαού. **10** Όταν πλησιάσης εις πόλιν διά να εκπολεμήσης αυτήν, τότε κάλεσον αυτήν εις ειρήνην· **11** και εάν σοι αποκριθή ειρηνικά και ανοίξῃ εις σε, τότε πας ο λαός ο ευρισκόμενος εν αυτῇ θέλει γείνει υποτελής εις σε και θέλει σε δουλεύει· **12** εάν όμως δεν κάμη ειρήνην μετά σου, αλλά σε πολεμήση τότε θέλεις πολιορκήσει αυτήν· **13** και αφού Κύριος ο Θεός σου παραδώσῃ αυτήν εις τας χείρας σου, θέλεις πατάξει πάντα τα αρσενικά αυτής εν στόματι μαχαίρας· **14** τας δε γυναίκας και τα βρέφη και τα κτήνη και πάντα όσα ευρίσκονται εν τη πόλει, πάντα τα λάφυρα αυτής, θέλεις λάβει εις σεαυτόν· και θέλεις τρώγει τα λάφυρα των εχθρών σου, όσα Κύριος ο Θεός σου ἐδωκεν εις σε. **15** Ούτω θέλεις κάμει εις πάσας τας πόλεις τας πολύ μακράν από σου, αίτινες δεν είναι εκ των πόλεων των εθνών τούτων· **16** εκ των πόλεων όμως των λαών τούτων, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, δεν θέλεις αφήσει ζων σουδέν έχον πνοιήν· **17** αλλά θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς κατά κράτος, τους Κετταίους και τους Αμορραίους τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· **18** διά να μη σας διδάξωσι να πράττητε κατά πάντα τα βδελύγματα αυτών, τα οποία έκαμον εις τους θεούς αυτών, και αμαρτήσητε εναντίον Κυρίου του Θεού σας. **19** Όταν πολιορκής πόλιν τινά ημέρας πολλάς, πολεμών αυτήν διά να εξουσιάσης αυτήν, δεν θέλεις εξολοθρεύσει τα δένδρα αυτής, καταφέρων επ' αυτά πέλεκυν διότι εξ αυτών δύνασαι να τρέψησαι και δεν θέλεις κόψει αυτά. Μήπως είναι ἀνθρωπος το δένδρον του αγρού, ώστε να ἔλθῃ εναντίον σου εν τη πολιορκίᾳ; **20** Μόνον τα δένδρα, όσα γνωρίζεις ότι δεν είναι δένδρα τροφής, ταύτα θέλεις εξολοθρεύσει και εικόψει και θέλεις οικοδομήσει περιχαρακώματα εναντίον της πόλεως, ήτις πολεμεί προς σε, εωσού παραδοθή.

21 Εάν τις ευρεθή πεφονευμένος εν τη γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να κληρονομήσης αυτήν, πεσμένος εις την πεδιάδα, και ήναι ἀγνωστον τις εφόνευσεν αυτόν, **2** τότε θέλουσιν εξέλθει οι πρεσβύτεροι

σου και οι κριταί σου, και θέλουσι μετρήσει προς τας πόλεις τας πέριξ του πεφονευμένου· **3** και της πόλεως, ήτις είναι η πλησιεστέρα εις τον πεφονευμένον, οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης θέλουσι λάβει δάμαλιν, ήτις δεν υπεβλήθη εις εργασίαν ουδέ έσυρεν υπό τον ζυγόν· **4** και θέλουσι καταβιθάσει οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης την δάμαλιν εις τραχείαν φάραγγα, ήτις ούτε γεωργείται ούτε σπειρέται και εκεί εν τη φάραγγι θέλουσι κόψει τον τράχηλον της δαμάλεως. **5** Και θέλουσι πλησιάσει οι ιερείς οι νιοί του Λευ· επειδή αυτούς εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου να λειτουργώσιν εις αυτόν, και να ευλογώσιν εν τω ονόματι του Κυρίου· και κατά τον λόγον αυτών θέλει κρίνεσθαι πάσα διαφορά και πάσα πληγή· **6** και πάντες οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης, της πλησιεστέρας εις τον πεφονευμένον, θέλουσι νίψει τας χείρας αυτών επί της δαμάλεως της εσφαγμένης εν τη φάραγγι· **7** και αποκριθέντες θέλουσιν ειπεί, Αι χείρες ημών δεν έχουσαν το αίμα τούτο, ουδέ είδον οι οφθαλμοί ημών· **8** γενού ίλεως, Κύριε, εις τον λαόν σου τον Ισραήλ, τον οποίον ελύτρωσας, και μη βάλης επί τον λαόν σου Ισραήλ αίμα αθώον· και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς το αίμα. **9** Ούτω θέλεις εξαλείψει εκ μέσου σου το αθώον αίμα, όταν κάμης το αρεστό εις τους οφθαλμούς του Κυρίου. **10** Όταν εξέλθης να πολεμήσης τους εχθρούς σου, και Κύριος ο Θεός σου παραδώσῃ αυτούς εις τας χείρας σου, και λάβης εξ αυτών αιχμαλώτους, **11** και ίδης μεταξύ των αιχμαλώτων γυναίκα ευειδή και επιθυμήσης αυτήν, διά να λάβης αυτήν εις σεαυτόν γυναίκα, **12** τότε θέλεις φέρει αυτήν εις την οικίαν σου, και θέλει ξυρίσει την κεφαλήν αυτής και περιουνχίσει τους όνυχας αυτής· **13** και θέλει εκδυθή τα ενδύματα της αιχμαλωσίας αυτής επάνωθεν αυτής και θέλει καθήσει εν τη οικία σου και κλαύσει τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής ολόκληρον μήνα· και μετά ταύτα θέλεις εισέλθει προς αυτήν, και θέλεις είσθαι ανήρ αυτής και εκείνη θέλει είσθαι γυνή σου. **14** Και εάν συμβῇ να μη ευχαριστήσαι εις αυτήν, τότε θέλεις εξαποστείλει αυτήν ελευθέραν· και δεν θέλεις πωλήσει αυτήν δι' αργύριον, δεν θέλεις εμπορευθή αυτήν, διότι εταπείνωσας αυτήν. **15** Εάν τις ἔχη δύο γυναίκας, την μίαν αγαπαμένην και την άλλην μισουμένην, και γεννήσωσιν εις αυτὸν τέκνα η αγαπαμένη και η μισουμένη, και ο πρωτότοκος υιός ήναι της μισουμένης, **16** τότε, καθ' ην ημέρα μοιράζει εις τους νιούς αυτού την περιουσίαν αυτού, δεν δύναται να κάμη πρωτότοκον τον υιόν της αγαπαμένης, παριδών τον υιόν της μισουμένης, τον αληθώς πρωτότοκον· **17** αλλά θέλει αναγνωρίσει τον υιόν της μισουμένης διά πρωτότοκον, δίδων εις αυτὸν διπλούν μερίδιον εκ πάντων των υπαρχόντων αυτού· διότι είναι η αρχή της δυνάμεως αυτού εις τούτον ανήκουστα πρωτότοκα. **18** Εάν τις ἔχη υιόν πεισματώδη και απειθή, όστις δεν υπακούει εις την φωνήν του πατέρος αυτού ή εις την φωνήν της μητρός αυτού, και, αφού παιδεύσωσιν αυτόν, δεν υπακούει εις αυτούς, **19** τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού θέλουσι πάσει αυτόν, και θέλουσιν εκφέρει αυτόν προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτού και εις την πύλην του τόπου αυτού· **20** και θέλουσιν ειπεί προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτού, Ούτος ο υιός ημών είναι πεισματώδης και απειθής· δεν υπακούει εις την φωνήν ημών· είναι λαίμαργος και μέθυσος· **21** και πάντες οι άνθρωποι της πόλεως αυτού θέλουσι λιθοβολήσει αυτόν με λίθους, και θέλει αποθάνει. Και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου· και πας ο Ισραήλ θέλει ακούσει και φριθή. **22** Και εάν τις ἔπραξεν αμάρτημα ἄξιον θανάτου και καταδικασθή εις θάνατον, και κρεμάστη

αυτόν εις ξύλον, **23** δεν θέλει μένει το σώμα αυτού όλην την νύκτα επί του ξύλου, αλλά θέλεις εξάπαντος θάψει αυτόν την αυτήν ημέραν, διότι είναι κατηραμένος υπό του Θεού ο κρεμάμενος διά να μη μολύνης την γην σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν.

22 Ιδών τον βουν του αδελφού σου ή το πρόβατον αυτού πλανώμενον, μη παραβλέψης αυτά· θέλεις εξάπαντος επιστρέψει αυτά εις τον αδελφόν σου. **2** Και εάν ο αδελφός σου δεν κατοική πλήσιον σου, ή εάν δεν γνωρίζης αυτόν, τότε θέλεις φέρει αυτά εντός της οικίας σου, και θέλουσιν είσθαι μετά σου εωσού ζήτηση αυτά ο αδελφός σου· και θέλεις αποδώσει αυτά εις αυτόν. **3** Ούτω θέλεις κάμει και διά τον όνον αυτού· ούτω θέλεις κάμει και διά το ιμάτιον αυτού· ούτω θέλεις κάμει και διά πάντα τα χαμένα πράγματα του αδελφού σου· όσα έχασε, και συ εύρες αυτά· δεν δύνασαι να παραβλέψης αυτά. **4** Ιδών τον όνον του αδελφού σου ή τον βουν αυτού πεσμένον εν τη οδώ, μη παραβλέψης αυτά· θέλεις εξάπαντος σηκώσει αυτά μετ' αυτού. **5** Η γυνή δεν θέλει φορέσει το ανήκον εις άνδρα, ουδέ ο ανήρ θέλει ενδυθή στολήν γυναικός· επειδή πάντες οι πράττοντες ούτως είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **6** Εάν απαντήσης καθ' οδόν έμπροσθέν σου φωλέαν πτηνού επί τινός δένδρου ή κατά γης, έχουσαν νεοσσούς ή ωά, και την μητέρα καθημένην επί τους νεοσσούς ή επί τα ωά, δεν θέλεις λάβει την μητέρα πετά των τέκνων· **7** θέλεις εξάπαντος απολύσει την μητέρα, τα δε τέκνα θέλεις λάβει εις σεαυτόν· διά να ευημερήσης και να μακροιμερεύσης. **8** Όταν οικοδομής νέαν οικίαν, θέλεις κάμει περιτείχισμα πέριξ του δώματός σου, διά να μη κάμης ένοχον αίματος την οικίαν σου, εάν πέσῃ τις άνθρωπος απ' αυτής. **9** Δεν θέλεις σπείρει εις τον αμπελώνα σου επεροειδή σπέρματα· διά να μη μιανθή το γέννημα που στόρου τον οποίον εσπειράς, και ο καρπός του αμπελώνος. **10** Δεν θέλεις αροτράσει με βουν και δίνον ομού. **11** Δεν θέλεις φορεί ένδυμα σύμμικτον από μάλλινον ομού και λινάριον. **12** Θέλεις κάμει εις σεαυτόν κρόσσια εις τας τέσσαρας άκρας του ενδύματός σου, με το οποίον σκεπάζεσαι. **13** Εάν τις λάβη γυναίκα και εισέλθη προς αυτήν και μισήση αυτήν, **14** και δώσῃ αφορμήν να κακολογήσωσιν αυτήν, και φέρη δυσφημίαν επ' αυτήν, και είπῃ, Έλαβον ταύτην την γυναίκα, και ότε προσήλθον προς αυτήν, δεν εύρηκα αυτήν παρθένον, **15** τότε ο πατήρ της νέας και η μήτηρ αυτής θέλουσι λάβει και εκφέρει προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως, εις την πύλην, τα παρθένια της νέας· **16** και ο πατήρ της νέας θέλει ειπεί προς τους πρεσβυτέρους, Την θυγατέρα μου έδωκα εις τον άνθρωπον τούτον διά γυναίκα, και αυτός μισεί αυτήν· **17** και ίδον, έδωκεν αφορμήν να κακολογήσωσιν αυτήν, λέγων, Δεν εύρηκα την θυγατέρα σου παρθένον· πλην ίδον, τα παρθένια της θυγατέρος μου. Και θέλουσιν εκδιπλώσει το ιμάτιον έμπροσθέν των πρεσβυτέρων της πόλεως. **18** Και θέλουσι λάβει οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης τον άνθρωπον και θέλουσι τιμωρήσει αυτόν· **19** και θέλουσι ζημιώσει αυτόν εκατόν σίκλους αργυρίου, και δώσει αυτούς εις τον πατέρα της νέας, διότι έφερε δυσφημίαν επί παρθένον Ισραηλίτιν· και θέλει είσθαι γυνή αυτού· δεν δύναται να αποβάλη αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. **20** Εάν όμως το πράγμα τούτο ήναι αληθινόν, και δεν ευρεθή παρθένος η κόρη, **21** τότε θέλουσιν εκφέρει την νέαν εις την θύραν του οίκου του πατέρος αυτής, και οι άνθρωποι της πόλεως αυτής θέλουσι λιθοβολίσει αυτήν με λίθους, και θέλει αποθάνει· διότι έπραξεν αφροσύνην εν τω Ισραήλ, πορνεύουσα τον οίκον του

πατρός αυτής και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **22** Εάν τις ευρεθή κοιμώμενος μετά γυναικός υπάνδρου, τότε αμφότεροι θέλουσι θανατόνεσθαι, ο ανήρ ο κοιμώμενος μετά της γυναικός, και η γυνή· και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ του Ισραήλ. **23** Εάν νέα τις παρθένος ήναι ηραβωνισμένη μετά ανδρός, και έρητη τις αυτήν εν τη πόλει και κοιμηθή μετ' αυτής, **24** τότε θέλετε εκφέρει αυτούς αμφοτέρους εις την πύλην της πόλεως εκείνης, και θέλετε λιθοβολήσει αυτούς με λίθους, και θέλουσιν αποθάνει την νέαν, διότι δεν εφώναξεν, ούσα εν τη πόλει και τον άνθρωπον, διότι εταπεινώσε την γυναίκα του πλησίον αυτού· και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **25** Άλλ' εάν τις εύρη εν αγρώ την νέαν την ηραβωνισμένην, και ο άνθρωπος βιάσῃ αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, τότε μόνος ο άνθρωπος, ο κοιμηθεὶς μετ' αυτής, θέλει θανατόνεσθαι· **26** εἰς δε την νέαν δεν θέλεις κάμει ουδέν· δεν είναι εις την νέαν αμάρτημα θανάτου διότι καθώς όταν τις εφορμήσῃ επί τον πλησίον αυτού και φονεύσῃ αυτόν, ούτως είναι το πράγμα τούτο· **27** διότι εν τω αγρώ εύρηκεν αυτήν, εφώναξεν η ηραβωνισμένη νέα, αλλά δεν υπήρχεν ο σώζων αυτήν. **28** Εάν τις εύρη νέαν παρθένον μη ηραβωνισμένην και πιάσῃ αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, και ευρεθῶτα· **29** τότε ο άνθρωπος ο κοιμηθεὶς μετ' αυτής θέλει δώσει εις τον πατέρα της νέας πεντήκοντα σίκλους αργυρίου, και αυτή θέλει είσθαι γυνή αυτού επειδή εταπείνωσεν αυτήν, δεν δύναται να αποβάλῃ αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. **30** Δεν θέλει λάβει τις την γυναίκα του πατρός αυτού, ουδέ θέλει εκκαλύψει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού.

23 Ο έχων τα κρύφια αυτού τεθλασμένα ή αποκεκομμένα δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **2** Ο νόθος δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου· έως δεκάτης γενεάς αυτού δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **3** Αμμωνίτης και Μωαβίτης δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου· έως δεκάτης γενεάς αυτών ουδέποτε θέλουσιν εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **4** Διότι δεν σας προϋπήνθησαν μέρτον και ίνδρων εν τη οδώ, ότε ξήρχεσθε εξ Αιγύπτου και διότι εμίθωσαν κατά σου τον Βαλαάμ τον ινόν του Βεώρ εκ Φεθορά της Μεσοποταμίας, διά να σε καταρασθή. **5** Άλλα Κύριος ο Θεός σου δεν θέλησε να εισακούση τον Βαλαάμ· αλλά Κύριος ο Θεός σου μετέβαλε την κατάραν εις ευλογίαν προς σε, διότι Κύριος ο Θεός σου σε ηγάπησε. **6** Δεν θέλεις ζητήσει την ειρήνην αυτών ουδέ την ευτυχίαν αυτών πάσας τας ημέρας σου εις τον αιώνα. **7** Δεν θέλεις βδελύττεσθαι τον Ιδουμαίον, διότι είναι αδελφός σου· δεν θέλεις βδελύττεσθαι τον Αιγύπτιον, διότι εστάθης ξένος εν τη γη αυτού. **8** Τα παιδία, όσα γεννηθώσιν εξ αυτών, θέλουσιν εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου εν τη τρίτη γενεά αυτών. **9** Όταν εκστρατεύῃς επί τους εχθρούς σου, φυλάττου από παντός κακού πράγματος. **10** Εάν ήναι εν μέσω σου άνθρωπος, όστις δεν είναι καθαρός, εκ τινός συμβάντος εις αυτὸν την νύκτα, θέλει εξέλθει εξώ του στρατοπέδου, δεν θέλει εισέλθει εντός του στρατοπέδου· **11** και προς την εσπέραν θέλει λουσθή εν ίδιατι και δύνοντος του ήλιου θέλει εισέλθει εντός του στρατοπέδου. **12** Και θέλεις ἔχει τόπον ἔξον του στρατοπέδου και θέλεις εξέλθει εκεῖ ἔξω **13** και θέλεις ἔχει την πύλαιον μικρόν μεταξύ των ὄπλων σου· και ὅταν κάθησαι ἔξω, θέλεις σκάπτει δι' αυτού, και θέλεις στρέψει και σκεπάσει το εξερχόμενον από σου. **14** Διότι Κύριος ο Θεός σου περιπατεί εν μέσω του στρατοπέδου σου, διά να σε ελευθερώσῃ και διά να παραδώσῃ τους εχθρούς σου ἐμπροσθέν σου· διά τούτο θέλει είσθαι ἄγιον

το στρατόπεδόν σου· διά να μη βλέπῃ ακαθαρσίαν τινά εν σοι, και αποστρέψῃ από σου. **15** Δεν θέλεις παραδώσει δούλον εις τον κύριον αυτού, δότις κατέφυγεν από τον κυρίον αυτού προς σέ· **16** μετά σου θέλει κατοικεῖ, εν μέσω σου, εις ὄντινα τόπον εκλέξῃ, εν μιᾷ των πυλών σου ὃπου αρέσκει εις αυτόν· δεν θέλεις καταδυναστεύει αυτόν. **17** Πόρνη δεν θέλει παράχει εκ των θυγατέρων Ισραήλ, ουδέ θέλει είσθαι κίναδος εκ των νιών Ισραήλ. **18** Δεν θέλεις φέρει πληρωμήν πόρνης ουδέ μίσθωμα κυνός, εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου, δι' ουδεμίαν ευχήν· διότι αμφότερα ταύτα είναι βδέλυμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **19** Δεν θέλεις δανείζει εις τον αδελφόν σου χρήματα επί τόκω, τροφάς επί τόκω, ουδέν πράγμα δανείζομενον επί τόκω. **20** Εις τον ξένον δύνασαι να τοκίζῃς εις τον αδελφόν σου όμως δεν θέλεις τοκίσει διά να σε ευλογή Κύριος ο Θεός σου εις πάσας τας επιχειρήσεις σου, επί της γης, εις την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσῃς αυτήν. **21** Όταν ευχηθής ευχήν προς Κύριον τον Θεόν σου, δεν θέλεις βραδύνει να αποδώσῃς αυτήν· διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει εξάπταντος εκλητήσεις αυτήν παρά σου, και θέλει είσθαι αμφάτια εις σε. **22** Εάν όμως δεν θέλης να ευχηθής, δεν θέλει είσθαι αμφάτια εις σε. **23** Ό, τι εξέλθῃ εκ των χειλέων σου θέλεις φυλάξει, και θέλεις εκτελέσει καθ' ον τρόπον ευχήθης εις Κύριον τον Θεόν σου την αυτοπροάριτον προσφοράν, την οποίαν υπεσχέθης διά στόματός σου. **24** Όταν εισέρχησαι εις τον αμπελώνα του πλησίον σου, δύνασαι να τρώγης σταφύλια κατά την δρέξιν σου, εωσού χορτασθής εις το αγγείον σου όμως δεν θέλεις βάλει. **25** Όταν εισέρχησαι εις τα σπαρτά του πλησίον σου, δύνασαι να αποστάς διά της χειρός σου αστάχια· δρέπανον όμως δεν δύνασαι να βάλης εις τα σπαρτά του πλησίον σου.

24 Όταν τις λάβῃ γυναίκα και νυμφευθή μετ' αυτής, και συμβῇ να μη εύρη χάριν εις τους οφθαλμούς αυτού, διότι εύρηκεν εν αυτῇ ἀσχημον πράγμα, τότε ας γράψῃ εις αυτήν γράμμα διαζηγίου, και ας δώσῃ αυτό εις την χείρα αυτής, και ας αποτέμψῃ αυτήν εις της οικίας αυτού. **2** Και αφού αναχωρήσῃ από της οικίας αυτού, δύναται να υπάγῃ και να συζευχθή μετά ἄλλου ανδρός. **3** Και εάν ο δεύτερος ανήρ αυτής μισήσῃ αυτήν και γράψῃ εις αυτήν γράμμα διαζηγίουν και δώσῃ αυτό εις την χείρα αυτής, και αποτέμψῃ αυτήν από της οικίας αυτού, ή εάν αποθάνῃ ο δεύτερος ανήρ, ο λαβών αυτήν εις γυναίκα αυτού, **4** ο πρώτος αυτής ανήρ, ο αποτέμψας αυτήν, δεν δύναται να λάβῃ αυτήν πάλιν εις εαυτόν γυναίκα, αφού εμοιλύνθη διότι είναι βδέλυμα ενώπιον του Κυρίου· και δεν θέλεις επιφέρει αμφάτια εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν. **5** Εάν τις νεωστί λάβῃ γυναίκα, δεν θέλει εξέλθει εις πόλεμον, και δεν θέλει επιφορτισθή επ' αυτόν ουδέν αλλά ελεύθερος θέλει είσθαι εν τη οικίᾳ αυτού εν ἔτος, και θέλει ευφράνει την γυναίκα αυτού την οποίαν έλαβε. **6** Δεν θέλει λάβῃ ουδείς εις ενέχυρον την ἄνω ουδέ την κάτω πέτραν του μύλου· διότι ζώνην λαμβάνει εις ενέχυρον. **7** Εάν τις φωράθη κλέπτων τινά εις των αδελφών αυτού εις των νιών Ισραήλ, και καταδουλώσας αυτόν επώλησε, τότε ο κλέπτης ούτος θέλει θανατόνεσθαι και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **8** Πρόσεχε εις την πληγήν της λέπρας, να φυλάττῃς επιμελώς και να κάμνης κατά πάντα όσα οι ιερεῖς οι Λευΐται σας διδάξωσι καθώς προσέταξα εις αυτούς, θέλετε προσέχει να κάμνητε. **9** Ενθυμούό τι έκαμεν εις την Μαριάμ Κύριος ο Θεός σου καθ' οδόν, αφού εξήλθετε εξ Αιγύπτου. **10** Όταν δανείσης τι εις τον πλησίον σου, δεν θέλεις εισέλθει εις την οικίαν αυτού διά να λάβης το ενέχυρον αυτού· **11** έξω θέλεις σταθή, και ο άνθρωπος

εις τον οποίον δανείζεις θέλει εκφρέσει εις σε το ενέχυρον. **12** Και εάν ο άνθρωπος ήναι πτωχός, δεν θέλεις κοιμηθή μετά του ενέχυρου αυτού· **13** εξάπαντος θέλεις αποδώσει εις αυτόν το ενέχυρον περί την δύσιν του ήλιου, και θέλεις κοιμηθή σεν τω ιματίων αυτού και θέλεις σε ευλογήσει και θέλεις είσθαι εις σε δικαιοσύνη ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **14** Δεν θέλεις αδικήσεις μισθωτών πτωχών και ενδέη, εκ των αδελφών σου ή εκ των ξένων σου των εν τη γη σου, εντός των πυλών σου. **15** Αυθημερόν θέλεις δώσει τον μισθόν αυτού, πριν δύσῃ ο ήλιος επ' αυτόν διότι είναι πτωχός και έχει την ελπίδα αυτού εις αυτόν διά να μη βοήσῃ κατά σου προς Κύριον, και γείνη εις σε αμαρτία. **16** Οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ούτε τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά τους πατέρας ἔκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το ίδιον εαυτού αμάρτημα. **17** Δεν θέλεις διαστρέψει την κρίσιν του ξένου, του ορφανού, ουδέ θέλεις λαμβάνει το ιμάτιον της χήρας ενέχυρον· **18** αλλά θέλεις ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν Αιγύπτω, και σε ελύτρωσε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν διά τούτο εγώ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο. **19** Όταν θερίζεις το θέρος σου εν τω αγρώ σου, και λησμονήσης χειρόβολόν τι εν τω αγρῷ, δεν θέλεις επιστρέψει διά να λάβης αυτό διά τον ξένον θέλει είσθαι, διά τον ορφανόν και διά την χήραν· διά να σε ευλογή Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα ἔργα των χειρών σου. **20** Αφού τινάξῃς τας ελαίας σου, δεν θέλεις πάλιν ελαιολογήσεις τους κλάδους· θέλει είσθαι διά τον ξένον, διά τον ορφανόν και διά την χήραν. **21** Αφού τρυγήσης τον αμπελώνά σου, δεν θέλεις σταφυλολογήσει πάλιν· θέλει είσθαι διά τον ξένον, διά τον ορφανόν και διά την χήραν. **22** Και θέλεις ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου· διά τούτο εγώ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο.

25 Εάν συμβῇ διαφορά μεταξύ ανθρώπων, και ἐλθωσιν εις την κρίσιν, και κρίνωσιν αυτούς, τότε θέλουσι δικαιωσέι τον δικαιον και καταδικάσει τον ἔνοχον. **2** Και εάν ο ἔνοχος ήναι ἀξιος μαστιγώσεως, ο κριτής θέλει προστάξει να ρίψωσιν αυτὸν κάτω, και κατά το πταίσμα αυτού να μαστιγώσωσιν αυτὸν ενώπιον αυτού αφριθμόν τινά. **3** Τεσσαράκοντα δύναται να μαστιγώσῃ αυτόν, ουχὶ περισσότερον· μήποτε, εάν προσθέσῃ να μαστιγώσῃ αυτόν επέκεινα τούτων με πολλὰς μαστιγώσεις, φανῇ ο αδελφός σου βδελυκτός εἰς τους οφθαλμούς σου. **4** Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βούς αλωνίζοντος. **5** Εάν συγκατοικώσιν αδελφοί, και αποθάνη εἰς εξ αυτών και δεν ἔχῃ τέκνα, η γυνὴ του αποθανόντος δεν θέλει υπανδρευθῆ με ξένον· ο αδελφός του ανδρός αυτῆς θέλει εισέλθει προς αυτήν, και θέλει λάβει αυτήν εἰς εαυτόν γυναίκα και εκπληρώσει το χρέος του ανδραδέλφου εἰς αυτήν. **6** Και ο πρωτότοκος, τον οποίον γεννήσῃ, θέλεις ονομασθή με το ὄνομα του αποθανόντος αδελφού αυτού, και δεν θέλει εξαλειφθῆ το ὄνομα αυτού εκ του Ισραήλ. **7** Εάν δε ο άνθρωπος δεν ευαρεστήται να λάβῃ την γυναίκα του αδελφού αυτού, τότε η γυνὴ του αδελφού αυτού ας αναβή εἰς την πύλην προς τους πρεσβυτέρους και ας εἴπῃ, Ο αδελφός του ανδρός μου αρνείται να αναστήση το ὄνομα του αδελφού αυτού εν τω Ισραήλ· δεν θέλει να εκπληρώσῃ εἰς εμέ το χρέος του ανδραδέλφου. **8** Τότε οι πρεσβύτεροι της πόλεως αυτού θέλουσι καλέσει αυτόν και λαλήσει προς αυτόν και εάν αυτός επιμένῃ, λέγων, Δεν ευαρεστούμαι να λάβω αυτήν, **9** τότε η γυνὴ του αδελφού αυτού θέλει ελθεῖ προς αυτόν ενώπιον των πρεσβυτέρων, και θέλει λύσει το υπόδημα αυτού από το ποδός αυτού και εμπτύσει εις το πρόσωπον αυτού, και αποκριθείσα θέλει ειπεῖ, Ούτω θέλει γίνεσθαι εις

τον ἄνθρωπον, ὅστις δεν θέλει να οικοδομήσῃ τον οίκον του αδελφού αυτού. **10** Και θέλει ονομάζεσθαι το ὄνομα αυτού εν τω Ισραήλ, Ο οίκος του ἔχοντος λελυμένου το υπόδημα. **11** Εάν ἄνθρωποι μάχωνται προς αλλήλους, και η γυνὴ του ενός πλησιάσῃ διά να ελευθερώσῃ τον ἄνδρα αυτῆς εκ της χειρός του τύποντος αυτόν, και εκτείνασα την χείρα αυτῆς πιάση αυτόν από των κρυφών αυτού, **12** τότε θέλεις αποκόψει την χείρα αυτῆς ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθῆ. **13** Δεν θέλεις ἔχει εν τω σακκίῳ σου διάφορα ζύγια, μεγάλον και μικρόν. **14** Δεν θέλεις ἔχει εν τη οικίᾳ σου διάφορα μέτρα, μεγάλον και μικρόν. **15** Αληθινόν και δίκαιον ζύγιον θέλεις ἔχει αληθινόν και δίκαιον μέτρον θέλεις ἔχει διά να πληθύνωνται αι ημέραι σου επὶ της γης την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σέ· **16** διότι πάντες οι πράττοντες ταύτα, πάντες οι πράττοντες αδικίαν, είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **17** Ενθυμού τοι έκαμεν εις σε ο Αμαλήκιν εν τη οδώ, αφού εξήλθετε εξ Αιγύπτου· **18** τίνι τρόπω αντεστάθη εις σε εν τη οδώ και απέκοψε τους οπισθίους σου, πάντας τους αδυνάτους τους άπισθέν σου, ενώ ήσος αποκαμώμενός και κεκοπιασμένος και δεν εφοβήθη τον Θεόν. **19** Διά τούτο, αφού Κύριος ο Θεός σου σοι ἔδωκεν ανάπτωσιν από πάντων των εχθρών σου κύκλω, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν διά να κατακληρονομήσης αυτήν, τότε θέλεις εξαλείψει το μνημόνουν του Αμαλήκιν υποκάτωθεν του ουρανού δεν θέλεις λημονήσει.

26 Και οταν εισέλθης εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, και κατακληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης εν αυτῇ, **2** τότε θέλεις λάβει από της απαρχής πάντων των καρπών της γης, τους οποίους συνάξῃς εκ της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, και θέλεις βάλει αυτήν εις καλάθιον, και θέλεις υπάγει εις τον τόπον, ὄντινα εκλέξει Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικίσῃ εκεί το ὄνομα αυτού. **3** Και θέλεις υπάγει προς τον ιερέα, τον ὄντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ειπεῖ προς αυτόν, Αναγγέλλω σήμερον προς Κύριον τον Θεόν σου, ότι εισήλθον εις την γην, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας ημών να δώσῃ εις ημάς. **4** Και ο ιερεύς θέλει λάβει το καλάθιον εικόνα εκλέξει Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικίσῃ εκεί το ὄνομα αυτού. **5** Και θέλεις λαλήσει και ειπεῖ ενώπιον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου. **5** Και θέλεις λαλήσει και ειπεῖ ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Σύριος περιπλανώμενος ήτο ο πατήρ μου, και κατέβῃ εις Αιγύπτων, και παροκίκας εκεί μετά ολίγων ανθρώπων κατεστάθη εκεί έθνος μέγα, δυνατόν και πολυάριθμον· **6** και οι Αιγύπτιοι εταλαιπώρησαν ημάς και κατέθλιψαν ημάς και επέβαλον εφ' ημάς σκληράν δουλείαν· **7** και ανεβοήσαμεν προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων ημών, και εισιόκουσεν ο Κύριος της φωνῆς ημών, και επέβλεψεν επί την θλίψιν ημών και επί τον μόχθον ημών και επί την καταδυνάστευσιν ημών· **8** και εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταί και εν βραχίονι εξηλωμένων, και με τέρατα μεγάλα και με σημεία και με θάμυάτα· **9** και εισήγαγεν ημάς εις τον τόπον τούτον, και ἔδωκεν εις ημάς την γην ταύτην, γην ρέουσσαν γάλα και μέλι· **10** και τώρα, ιδού, ἔφερα τας απαρχάς των καρπών της γης, την οποίαν συ, Κύριε ἔδωκας εις εμέ. Και θέλεις καταθέσεις αυτάς ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις προσκυνήσει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **11** Και θέλεις ευφρανθή εις πάντα τα αγαθά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου ἔδωκεν εις σε και εις τον οίκον σου, συ και ο Λευΐτης και ο ξένος ο εν μέσω σου. **12** Αφού τελειώσης να δεκατίζης πάντα τα δέκατα των γεννημάτων σου εις το τρίτον έτος, το έτος της

δεκατείας, και δώσης αυτά εις τον Λευτήν, εις τον ξένον, εις τον ορφανόν και εις την χήραν, και φάγωσαν εντός των πυλών σου και χορτασθώσι, **13** τότε θέλεις επιπέδεν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Εξεκαθάρισα εκ της οικίας μου τα αφιερώματα, και προσέτι έδωκα αυτά εις τον Λευτήν και εις τον ξένον, εις τον ορφανόν και εις την χήραν, κατά πάντα τα προστάγματά σου, τα οποία προσέταξας εις εμέ· δεν παρέβην τας εντολάς σου ουδέ ελησμόνησα αυτάς: **14** δεν έφαγον εξ αυτών εις το πένθος μου, ούτε έλαβον εκ τούτων διά ακάθαρτον χρήσιν, ούτε έδωκα εξ αυτών διά νεκρόν υπήκουσα εις την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, έκαμον κατά πάντα δσα προσέταξας εις εμέ· **15** επίβλεψον εκ του οίκου σου του αγίου, εκ του ουρανού, και ευλόγησον τον λαόν σου τον Ισραήλ, και την γην την οποίαν έδωκας εις ημάς, καθώς ώμοσας προς τους πατέρας ημών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **16** Σήμερον προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου να εκτελής τα διατάγματα ταύτα και τας κρίσεις διά τούτο θέλεις φυλάττει και θέλεις εκτελεί αυτά εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου. **17** Εξέλεξας τον Κύριον σήμερον να ήναι θεός σου, και να περιπατής εις τας οδούς αυτού και να φυλάττης τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού, και να υπακούης εις την φωνήν αυτού· **18** και ο Κύριος σοι επίτε σήμερον να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός, καθώς ελάλησε προς σε, και να φυλάττης πάσας τας εντολάς αυτού· **19** και να σε καταστήσῃ υψηλόν υπεράνω πάντων των εθνών τα οποία έκαμεν, εις καύχημα και εις δόνομα και εις δόξαν· και να ήσαι λαός άγιος εις Κύριον τον Θεόν σου, καθώς ελάλησε.

27 Και προσέταξεν ο Μωϋσής και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ τον λαόν, λέγων, Φυλάττετε πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον. **2** Και την ημέραν καθ' ην διαβήτε τον Ιορδάνην, προς την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, θέλεις στήσει εις σεαυτόν λίθους μεγάλους, και θέλεις χρίσει αυτούς με ασβέστην· **3** και θέλεις γράψει επ' αυτούς πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, αφού διαβής τον Ιορδάνην, διά να εισέλθης εις την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, καθώς Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υπεσχέθη εις σε. **4** Διά τούτο αφού διαβήτε τον Ιορδάνην, θέλετε στήσει τους λίθους τούτους, τους οποίους εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, εν τω όρε Εβάλ, και θέλεις χρίσει αυτούς με ασβέστην. **5** Και θέλεις οικοδομήσει εκεί θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου, θυσιαστήριον εκ λίθων σίδηρον δεν θέλεις επιβάλει επ' αυτούς. **6** Θέλεις οικοδομήσει το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου εκ λίθων ολοκλήρων· και θέλεις προσφέρει επ' αυτούν ολοκαυτώματα προς Κύριον τον Θεόν σου· **7** και θέλεις προσφέρει θυσίας ειρηνικάς, και θέλεις τρώγει εικεί, και θέλεις ευφράνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου· **8** και θέλεις γράψει επί τους λίθους πάντας τους λόγους του νόμου τούτου ευκρινέστατα. **9** Και ελάλησαν ο Μωϋσής και οι ιερείς οι Λευΐται προς πάντα τον Ισραήλ λέγοντες, Πρόσεχε και άκουε, Ισραήλ· ταῦτην την ημέραν κατεστάθης λαός Κυρίου του Θεού σου· **10** θέλεις λοιπόν υπακούει εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, και εκτελεί τας εντολάς αυτού, και τα διατάγματα αυτού τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **11** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τον λαόν την ημέραν εκείνην, λέγων, **12** Ούτοι θέλουσι σταθή επί το όρος Γαριζήν διά να ευλογήσωσι τον λαόν, αφού διαβήτε τον Ιορδάνην· Συμεών και Λευΐ και Ιούδα και Ισσάχαρ και Ιωσήφ και Βενιαμίν. **13** Και ούτοι θέλουσι σταθή επί το όρος Εβάλ διά να καταρασθώσι· Ρουθήν, Γαδ και Ασήρ και

Ζαβουλών, Δαν και Νεφθαλί. **14** Και θέλουσι λαλήσει οι Λευΐται και ειπεί προς πάντας τους ανθρώπους του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, **15** Επικατάρατος ο άνθρωπος, θούτος κάμη γλυπτόν ή χωνευτόν, βδέλυμα εις τον Κύριον, έργον χειρών τεχνίτου, και θέση εν αποκρύψω. Και πας ο λαός θέλει αποκριθή και ειπεί, Αμήν. **16** Επικατάρατος όστις κακολογήση τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **17** Επικατάρατος όστις μετακίνηση το οροθέσιον του πλησίον αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **18** Επικατάρατος όστις αποπλανήση τον τυφλόν εν τη οδώ. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **19** Επικατάρατος όστις διαστρέψη την κρίσιν του ξένου, του ορφανού και της χήρας. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **20** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της γυναικός του πατρός αυτού διότι εκκαλύπτει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **21** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μεθ' οποιουδήποτε κτήνους. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **22** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της αδελφής αυτού της θυγατρός του πατρός αυτού, ή της θυγατρός της μητρός αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **23** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της πενθεράς αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **24** Επικατάρατός όστις κτυπήση τον πλησίον αυτού κυρφίων. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **25** Επικατάρατος όστις λάβη δώρα διά να φονεύσῃ άνθρωπον αθώον. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **26** Επικατάρατος όστις δεν εμμένει εις τους λόγους του νόμου τούτου, διά να εκτελή αυτούς. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν.

28 Και εάν υπακούης επιμελώς εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμνης πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, θέλει σε υψώσει Κύριος ο Θεός σου υπεράνω πάντων των εθνών της γῆς· **2** και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαις αι ευλογίαις αύται και θέλουσι σε ευρεί, εάν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **3** Ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει και ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τω αγρώ. **4** Ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου και ο καρπός της γης σου και ο καρπός των κτηνών σου, αι αγέλαι των βών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου. **5** Ευλογημένον το καλάθιόν σου και η σκάφη σου. **6** Ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν εισέρχησαι, και ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν εξέρχησαι. **7** Τους εχθρούς σου, τους επανισταμένους επί σε, ο Κύριος θέλει κάμει αυτούς να συντριψθώσιν έμπροσθέν σου· από μιας οδού θέλουσιν εξέλθει επί σε, και από επτά οδών θέλουσι φύγει από προσώπου σου. **8** Ο Κύριος θέλει εξαποστέλλει επί σε την ευλογίαν εις τας αποθήκας σου και εις πάντα δσα επιβάλλεις την χειρά σου· και θέλει σε ευλογήσει επί της γης την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **9** Ο Κύριος θέλει σε καταστήσει εις εαυτόν λαόν άγιον, καθώς ώμοσε προς σε, εάν φυλάττης τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, και περιπατής εις τας οδούς αυτού. **10** Και πάντες οι λαοί της γης την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **9** Ο Κύριος θέλει σε καταστήσει εις εαυτόν λαόν άγιον, καθώς ώμοσε προς σε, εάν φυλάττης τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, και περιπατής εις τας οδούς αυτού. **11** Και ο Κύριος θέλει σε πληθύνει εις αγαθά, εις τον καρπόν της κοιλίας σου και εις τον καρπόν των κτηνών σου και εις τα γεννήματα της γης σου, επί της γης την οποίαν ωμοσε Κύριος προς τους πατέρας σου να δώσῃ εις σε. **12** Ο Κύριος θέλει ανοίξει εις τον αγαθόν θησαυρόν αυτού, τον ουρανόν, διά να δίδῃ βροχήν εις την γην σου κατά τον καιρόν αυτής, και διά να ευλογή πάντα τα έργα των χειρών σου· και θέλεις δανείζεις εις πολλά έθνη, συ δεν θέλεις δανείζεσθαι. **13** Και θέλει σε καταστήσει ο Κύριος κεφαλήν και ουχί ουράν· και θέλεις

είσθαι μόνον υπεράνω και δεν θέλεις είσθαι υποκάτω εάν υπακούσης εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, τας οποίας εγώ προστάζω εις σήμερον, να φυλάττης και να εκτελής **14** και δεν θέλεις εκκλίνεις από πάντων των λόγων, τους οποίους εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, δεξιά ή αριστερά, διά να υπάγης κατόπιν ἄλλων θεών διά να λατρεύσης αυτούς. **15** Αλλ' εάν δεν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να εκτελής πάσας τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις σήμερον, πάσας οι κατάραι αύται θέλουσιν ελθεί επί σε και θέλουσι σε ευρεί. **16** Κατηραμένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει, και κατηραμένος θέλεις είσθαι εν τω αγρώ. **17** Κατηραμένον το καλάθιόν σου και η σκάφη σου. **18** Κατηραμένος ο καρπός της κοιλίας σου και τα γεννήματα της γης σου, αι αγέλαι των βιών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου. **19** Κατηραμένος θέλεις είσθαι ὅταν εισέρχησαι, και κατηραμένος θέλεις είσθαι ὅταν εξέρχησαι. **20** Ο Κύριος θέλει εξαποστείλει επί σε την κατάραν, την θλίψιν και την φθοράν, εις πάντα ὄσα επιβάλλεις την χείρα σου διά να πράξῃς, εωσούν εξολοθρευθής και εωσού αφανισθής ταχέως, διά την πονηρίαν των ἔργων σου, διότι εγκατέλιπες εμέ. **21** Ο Κύριος θέλει προσκολλήσει εις σε το θανατικόν, εωσούν σε εξολοθρεύση από τη γη, ὃπου υπάγεις να κληρονομήσης αυτήν. **22** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με μαρασμόν και με πυρετόν και με ρίγος και με φλόγωντιν και με μάχαιραν και με ανεμοφθορίαν και με ερυσίβην· και θέλουσι σε καταδίκηι εωσούν αφανισθής. **23** Και ο ουρανός σου ο υπεράνω της κεφαλής σου θέλει είσθαι χαλκός, και η γη η υποκάτω σου σιδηρός. **24** Ο Κύριος θέλει δώσει την βροχήν της γης σου κονιορτόν και χώμα: εκ του ουρανού θέλει καταβαίνει επί σε, εωσούν εξολοθρευθής. **25** Ο Κύριος θέλει σε κάμει να συντριψθής ἐμπροσθεν των εχθρών σου· από μιας οδού θέλεις εξέλθει επ' αυτούς, και από επιτά οδών θέλεις φύγεις από προσώπουν αυτών· και θέλεις διασκορπισθή εις πάντα τα βασιλεία της γης. **26** Και το πτώμά σου θέλει είσθαι τροφή εις πάντα τα ὄρνεα του ουρανού και εις τα θηρία της γης, και δεν θέλει είσθαι ο αποδώκων. **27** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με την Αιγυπτιακήν πληγήν και με αιμορροΐδας και με ψύρων και με ξυδιμόν, ὡστε να μη δύνασαι να ιατρευθής. **28** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με αφροσύνην και με τύφλωσιν και με ἔκστασιν καρδίας: **29** και θέλεις ψηλαράρειν των μέσω της ημέρας, ως ο τυφλός ψηλαράρειν των σκότει, και δεν θέλεις ευδούσθαι εις τας οδούς σου· και θέλεις είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και διαφραζόμενος πάσας τας ημέρας, και δεν θέλει είσθαι ο σώζων. **30** Θέλεις αρραβωνισθή γυναίκα, και ἄλλος ανήρ θέλει κοιμηθῆ μετ' αυτής οικίαν θέλεις οικοδομήσει, και δεν θέλεις κατοικήσει εν αυτῇ αμπελώνα θέλεις φυτεύσει, και δεν θέλεις τρυγήσει αυτόν. **31** Ο βους σου θέλει είσθαι εσφαγμένος ενώπιον σου, και δεν θέλεις φάγει εξ αυτού ὁ όνος σου θέλει αρπαχθή απ' ἐμπροσθέν σου και δεν θέλει αποδοθή εις σέ· τα πρόβατά σου θέλουσι παραδοθή εις τους εχθρούς σου, και δεν θέλει είσθαι εις σε ο σώζων. **32** Οι νιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι παραδοθή εις ἄλλον λαόν, και οι οφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει και μαραίνεσθαι δι' αυτούς ὀλην την ημέραν· και δεν θέλει είσθαι δύναμις εν τη χειρί σου. **33** Τον καρπόν της γης σου και πάντας τους κόπους σου θέλει φάγει ἐθνος το οποίον δεν γνωρίζεις και θέλεις είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και καταπατούμενος πάσας τας ημέρας. **34** Και θέλεις γείνει παράφρων διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις ιδεί. **35** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει εις

τα γόνατα και εις τα σκέλη με πληγήν κακήν, ὡστε να μη δύνασαι να ιατρευθής από του ίχνους των ποδών σου ἔως της κορυφής σου. **36** Ο Κύριος θέλει φέρει σε και τον βασιλέα σου ὄντινα καταστήσης επί σε, εις ἔθνος το οποίον δεν εγνώρισας, συ, ουδέ οι πατέρες σου· και εκεί θέλεις λατρεύσει ἄλλους θεούς, ζύλα και λίθους. **37** Και θέλεις είσθαι εις ἔκπληξιν, εις παροιμίαν και εις διήγημα μεταξύ πάντων των εθνών, ὃπου εν σε φέρη ο Κύριος. **38** Σπόρων πολύν θέλεις φέρει εις τον αγρόν, και ολίγον θέλεις συνάξει διότι θέλει καταφάγει αυτόν η ακρίς. **39** Αμπελώνας θέλεις φυτεύσει και καλλιεργήσει, και οίνον δεν θέλεις πίει ουδέ θέλεις τρυγήσει διότι ο σκώληξ θέλει καταφάγει αυτούς. **40** Ελαίας θέλεις ἔχει εις πάντα τα ὄριά σου, και με ἔλαιον δεν θέλεις χρισθή· διότι αι ελαίαί σου θέλουσιν αποβάλει τον καρπόν. **41** Υιούς και θυγατέρας θέλεις γεννήσει, και δεν θέλουσιν είσθαι σού· διότι θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **42** Πάντα τα δένδρα σου και τον καρπόν της γης σου θέλει καταφείρει ο βρούχος. **43** Ο ζένος, ο εν τω μέσω σου, θέλει αναβαίνει υπεράνω σου, ἄνω ἄνω, συ δε θέλεις καταβαίνει κάτω κάτω. **44** Εκείνος θέλει δανείζει εις σε, συ δε δεν θέλεις δανείζει εις αυτόν· αυτός θέλει είσθαι κεφαλή, και συ θέλεις είσθαι ουρά. **45** Και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσας αι κατάραι αύται, και θέλουσι σε καταδίξει και σε ευρεί, εωσούν εξολοθρευθής διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να φυλάττης τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν εις σε. **46** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι επί σε και επί το σπέρμα σου, εις σημείον και τέρας διαπαντός. **47** Επειδή δεν ελάττευσας Κύριον τον Θεόν σου εν ευφροσύνη και εν αγαθόθητη καρδίας, διά την αφθονίαν πάντων: **48** διά τούτο θέλεις δουλεύεις τους εχθρούς σου, τους οποίους ο Κύριος θέλει εξαποστείλει επί σε, με πείναν και με δίψαν και με γυμνότητα και με ἔλλειψην πάντων· και θέλει βάλει επί τον τράχηλόν σου ζυγόν σιδηρούν, εωσούν σε εξολοθρεύση. **49** Ο Κύριος θέλει φέρει ἔθνος επί σε μακρόθεν, από ἄκρου της γης, ως με ορμήν αετού· ἔθνος, του οποίου την γλώσσαν δεν θέλεις εννοεῖ· **50** έθνος αγριοπρόσωπον, το οποίον δεν θέλει σεβασθή το πρόσωπον του γέροντος ουδέ θέλει ελείσει τον νέον· **51** και θέλει τρώγει τον καρπόν των κτηνών σου και τα γεννήματα της γης σου, εωσούν εξολοθρευθής· το οποίον δεν θέλεις αφήσει εις σε σίτον, οίνον ή ἔλαιον, τας αγέλας των βιών σου ή τα ποιμνια των προβάτων σου, εωσούν σε εξολοθρεύση. **52** Και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεισ σου, εωσούν πέσωσι τα υψηλά και οχυρά τείχη σου, εις τα οποία συ ἡλπίζεις, καθ' ὀλην την γην σου· και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεις σου, καθ' ὀλην την γην σου την οποίαν ἔδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου. **53** Και θέλεις φάγει τον καρπόν της κοιλίας σου, τας σάρκας των υἱών σου και των θυγατέρων σου, τους οποίους έδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου, εν τη πολιορκίᾳ και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν θέλει σε καταθλίψει ο εχθρός σου· **54** ο ανήρ ο απαλός μεταξύ σου και ο σφόδρα τρυφέρος θέλει εμβλέψει με βλέμμα πονηρόν εις τον αδελφόν αυτού και εις την γυναίκα του κόλπου αυτού και εις τα εναπολειφθέντα τέκνα αυτού ὄσα εναπολειφθώσιν· **55** ὡστε να μη δώσης εις ουδένα εξ αυτών από των σαρκών των τέκνων αυτού, τα οποία ήθελε τρώγει διότι δεν ἔμεινεν εις αυτόν ουδένεν εν τη πολιορκίᾳ και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε καταθλίψει εις πάσας τας πόλεις σου. **56** Η απαλή και τρυφέρα γυνή μεταξύ σου, της οποίας ο πους δεν εδοκίμασε να πατήσῃ επί της γης διά την τρυφερότητα και απαλότητα, θέλει εμβλέψει με βλέμμα πονηρόν εις τον ἄνδρα του κόλπου

αυτής και εις τον νιόν αυτής και εις την θυγατέρα αυτής, **57** και εις το βρέφος αυτής το εξελθόν εκ μέσου των ποδών αυτής και εις τα τέκνα, τα οποία εγέννησε δύοτε θέλει φάγει αυτά κρυψίων, διά την ἔλλειψιν πάντων, εν τη πολιορκίᾳ και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε καταθλίψει εις τας πόλεις σου. **58** Εάν δεν προσέχης να κάμνης πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω, ώστε να φοβήσαι το ἔνδοξον και φοβερόν τούτο όνομα, KYPION TON THEON SOY, **59** τότε ο Κύριος θέλει κάμει τρομεράς τας πληγάς σου και τας πληγάς του στέρματός σου, πληγάς μεγάλας και απαντουσας και νόσους κακάς και απαντουσας. **60** Και θέλει επιφέρει επί σε πάσας τας οδύνας της Αιγύπτου, διά τας οποίας ετρόμαζας και θέλουσι προσκολλήθη εις σέ: **61** και πάσαν ασθένειαν και πάσαν πληγήν, ήτις δεν είναι γεγραμμένη εν τω βιβλίω του νόμου τούτου, ταύτας ο Κύριος θέλει φέρει επί σε, εωσού εξολοθρευθής. **62** Και θέλετε εναπολειφθή ολιγοστοί τον αριθμόν, ενώ ήσθε ως τα ἀστρα του ουρανού κατά το πλήθος διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **63** Και καθώς ο Κύριος ευφράνθη εις εσάς εις το να σας αγαθοποιή και να σας πληθύνη, ούτω θέλει ευφράνθη ο Κύριος εις εσάς εις το να σας εξαλείψῃ και να σας μηδενώσῃ και θέλετε αρπαχθή από της γης, όπου υπάγετε να κληρονομήσητε αυτήν. **64** Και θέλει σε διασπείρει ο Κύριος εις πάντα τα ἔθνη, απ' ἄκρου της γης ἑώς ἄκρου της γῆς και θέλετε λατρεύσει εκεί ἄλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισας, συ ουδέ οι πατέρες σου, ζόλα και λίθους. **65** Άλλα και εν τω μέσω των εθνών τούτων δεν θέλεις ευρεῖ ανάπταυσιν, ουδέ θέλει έχει στάσιν το ίχνος του ποδός σους αλλά θέλει σοι δώσει ο Κύριος εκεί καρδίαν τρέμουσαν και μαρατινομένους οφθαλμούς και τηκομένην ψυχήν. **66** Και η ζωή σου θέλει είσθαι κρεμαμένη ενώπιον σου και θέλεις φοβείσθαι νύκτα και ημέραν, και δεν θέλεις πιστεύει εις την ζωήν σου. **67** Το πρῶθις θέλεις ειπεῖ, Εἴθε να ἡτο εσπέρα και την εσπέραν θέλεις ειπεῖ, Εἴθε να ἡτο πρῶθις διά τον φόρον της καρδίας σου, τον οποίον θέλεις φοβείσθαι, και διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις βλέπει. **68** Και θέλει σε επαναφέρει ο Κύριος εις την Αιγύπτων με πλοία, από της οδού περί της οποίας σοι είπα, Δεν θέλεις πλέον διέι αυτήν ἄλλην φοράν και θέλετε πωλείσθαι εκεί εις τους εχθρούς σας ως δούλοι και δούλαι και δεν θέλει είσθαι ο αγοράζων.

29 Ουτοί είναι οι λόγοι της διαθήκης, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν να κάμη προς τους νιούς Ισραήλ εν τη γη Μωάβ: εκτός της διαθήκης, την οποίαν ἔκαμε προς αυτούς εν Χωρίῳ. **2** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντα τον Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Σεις εἰδετε πάντα όσα ἔκαμεν ο Κύριος ενώπιον των οφθαλμών σας εν τη γη της Αιγύπτου, εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού και εις πάσαν την γην αυτού, **3** τους πειρασμούς τους μεγάλους τους οποίους είδον οι οφθαλμοί σου, τα σημεῖα και τα τεράστια τα μεγάλα εκείνα: **4** πλην ο Κύριος δεν ἔδωκεν εις εσάς καρδίαν διά να καταλαμβάνετε, και οφθαλμούς διά να βλέπετε, και ώτα διά να ακούντε, μέχρι της ημέρας ταύτης. **5** Και σας περιέφερα τεσσαράκοντα ἔτη εν τη ερήμω τα ιμάτια σας δεν επαλαύθησαν επάνω σας, και το υπόδημά σου δεν επαλαύθη εις τον πόδα σου. **6** Ἀρτον δεν ειράγετε, και οίνον και σίκερα δεν επίπετε διά να γνωρίστε ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **7** Και ότε ίλθετε εις τούτον τον τόπον, Σηήων ο βασιλεὺς της Εσεβών και Ω γο ο βασιλεὺς της Βασάν εξήλθον εις συνάντησην ημών διά πόλεμον, και ημείς επατάξαμεν αυτούς: **8** και εκυριεύσαμεν την γην αυτών, και εδώκαμεν αυτήν κληρονομίαν εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας και εις το ήμισυ της φυλής του Μανασσή. **9** Φολάτετε λοιπόν τους λόγους της διαθήκης ταύτης και εκτελείτε αυτούς, διά να ευημερήτε εις πάντα όσα πράττετε. **10** Σεις ίστασθε σήμερον πάντες ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, οι αρχιγοί των φυλών σας, οι πρεσβύτεροι σας και οι ἄρχοντές σας, πάντες οι ἄνδρες του Ισραήλ, **11** τα τέκνα σας, αι γυναίκες σας και ο ξένος σου ο εν μέσω του στρατοπέδου σου, από του ξυλοκόπου σου έως του υδροφόρου σου: **12** διά να εισέλθης εις την διαθήκην Κυρίου του Θεού σου και εις τας κατάρας αυτού, τα οποία Κύριος ο Θεός σου διατίθεται προς σε σήμερον: **13** διά να σε καταστήσῃ σήμερον λαόν εις εαυτόν, και αυτός να ήναι εις σε Θεός, καθώς είπε προς σε, και καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **14** Και ουχί προς εσάς μόνον διατίθεμαι εγώ την διαθήκην ταύτην και τας κατάρας ταύτας: **15** αλλά και προς τους παρισταμένους εντάύθα μεθ' ημών σήμερον ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, και προς τους μη παρισταμένους εντάύθα μεθ' ημών σήμερον: **16** διότι σεις εξεύρετε πως κατωκήσαμεν εν τη γη της Αιγύπτου, και πως επεράσαμεν εν μέσω των εθνών διά των οποίων διήλθετε: **17** και είδετε τα βδελύγματα αυτών και τα ειδώλα αυτών, ζόλα και λίθους, αργύριον και χρυσόν, τα μεταξύν αυτών: **18** διά να μη ήναι μεταξύ σας ανήρ ή γυνή ή συγγένεια ή φυλή, των οποίων η καρδία να εκκλίνη σήμερον από Κυρίου του Θεού ημών, διά να υπάγη να λατρεύση τους θεούς των εθνών εκείνων: διά να μη ήναι μεταξύ σας ρίζα αναβρύσουσα χολήν και πικρίαν: **19** και όταν ακούντε τους λόγους της κατάρας ταύτης, να μακαρίζει εσυντόν εν τη καρδία αυτού, λέγων, Εγώ θέλω έχει ειρήνην, καίτοι περιπατών εν τη αποπλανήσει της καρδίας μου, προσθέτων μέθην εις την δίψαν: **20** δεν θέλει σπλαγχνισθή αυτόν ο Κύριος, αλλά τότε η οργή του Κυρίου και ο ζήλος αυτού θέλουσιν εξαφθή κατά του ανθρώπου εκείνουν και πάσαι αι κατάραι αι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω του νόμου: **21** Και θέλει αποχωρίσει αυτόν ο Κύριος προς απώλειαν από πασών των φυλών του Ισραήλ, κατά πάσας τας κατάρας της διαθήκης τας γεγραμμένας εν τούτῳ των βιβλίων του νόμου: **22** και η επερχομένη γενεά των ιερών σας, οίτινες θέλουσιν αναστήθη ύστερον από σας, και ο ζένος οστής έλθη από μακράς γης, θέλουσιν ειπεῖ, ὅταν ίδωσι τας πληγάς της γης εκείνης, και τας αρρωστίας τας οποίας ο Κύριος επέφερεν επ' αυτήν, **23** πας ο τόπος αυτής είναι με θέον και ἄλας κατακεκαυμένος, ούτε σπείρεται ούτε βλαστάνει, ούτε χόρτος αυξάνει επ' αυτής, κατά την καταστροφήν των Σοδόμων και των Γομόρρων, της Αδαμά και Σεβωάειμ, τας οποίας κατέστρεψεν ο Κύριος εν τω θυμῷ αυτού και εν τη οργή αυτού, **24** και θέλουσιν ειπεῖ πάντα τα ἔθνη, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την γην ταύτην: διά τι ο θυμός της μεγάλης ταύτης οργής; **25** Τότε θέλουσιν ειπεῖ, Διότι εγκατέλιπον την διαθήκην Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών, την οποίαν ἔκαμε προς αυτούς, ούτε εξήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου: **26** και υπήγαν και ελάττερυνσαν ἄλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς, θεούς τους οποίους δεν ήξευρον, ουδέ έδωκεν εις αυτούς **27** διά τούτο εξήφθη ο θυμός του Κυρίου εναντίον της γης εκείνης, διά να επιφέρει επ' αυτήν πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω, **28** και εξερρίζωσεν αυτούς ο Κύριος από της γης αυτών μετά θυμού και μετά οργής και μετά μεγάλης αγανακτήσεως και έρριψεν αυτούς εις ἄλλην γην,

καθώς είναι την ημέραν ταύτην. **29** Τα κρυπτά ανήκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών· τα δε αποκεκαλυμμένα εις ημάς και εις τα τέκνα ημών διαπαντός, διά να εκτελέσωμεν πάντας τους λόγους του νόμου τούτου.

30 Και όταν ἐλθωσιν επὶ σε πάντα τα πράγματα ταύτα, η ευλογία και η κατάρα, την οποίαν ἔθεσα ενώπιον σου, και ανακαλέσης ταύτα εις την καρδίαν σου εν τω μέσω πάντων των εθνών, ὅπου αν διασκορπίσῃ σε Κύριος ο Θέος σου, **2** και επιστραφής προς Κύριον τον Θεόν σου και υπακούσης εις την φωνήν αυτού, κατὰ πάντα σὸς εγώ προστάζω εις σε σήμερον, συ και τα τέκνα σου, εξ ὀλῆς τῆς καρδίας σου και εξ ὀλῆς τῆς ψυχῆς σου, **3** τότε Κύριος ο Θέος σου θέλει σε επαναφέρει εκ τῆς αιχμαλωσίας, και θέλει σε σπλαγχνισθή, και πάλιν θέλει σε συνάξει εκ πάντων των εθνών, ὅπου σε διεσκόρπισε Κύριος ο Θέος σου. **4** και εις τα ἔχατα του ουρανού αν ἡναὶ η διασπορά σου, εκείθεν θέλει σε συνάξει Κύριος ο Θέος σου και εκείθεν θέλει σε λάβει, **5** και θέλει σε εισαγάγει Κύριος ο Θέος σου εις την γην, την οποίαν εκληρονόμησαν οι πατέρες σου, και θέλεις κληρονομήσει αυτήν· και θέλει σε αγαθοποιήσει και σε πολλαπλασιάσει υπέρ τους πατέρας σου. **6** Και θέλει περιτέμει Κύριος ο Θέος σου την καρδίαν σου και την καρδίαν του σπέρματός σου, διά να αγαπάτς Κύριον τον Θεόν σου εξ ὀλῆς τῆς καρδίας σου και εξ ὀλῆς τῆς ψυχῆς σου, διά να ζης. **7** Και θέλει επιφέρει Κύριος ο Θέος σου πάσας τας κατάρας ταύτας επὶ τους εχθρούς σου και επὶ τους μισούντας σε, οίτινες σε κατεδίωξαν. **8** Και σε θέλεις επιστραφή και υπακούσει εις την φωνήν του Κυρίου, και θέλεις εκτελεῖ πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **9** Και θέλει σε πληθύνει Κύριος ο Θέος σου εις πάντα τα ἔργα των χειρῶν σου, εις τον καρπόν της κοιλίας σου και εις τον καρπόν των κτηνῶν σου και εις τα γεννήματα τῆς γης σου, εις αγαθόν· διότι ο Κύριος θέλει ευφράνθη πάλιν επὶ σε εις αγαθόν, καθώς ευφράνθη επὶ τους πατέρας σου, **10** εάν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου τον Θεόν σου, ώστε να φυλάττῃς τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου τούτου εάν επιστραφής προς Κύριον τον Θεόν σου εξ ὀλῆς τῆς καρδίας σου και εξ ὀλῆς τῆς ψυχῆς σου. **11** Επειδὴ η εντολή αὕτη, την οποίαν εγώ προστάζω εις σε σήμερον, δεν είναι πολλά βαρεία διά σε, ουδὲ μακράν. **12** Δεν είναι εν τω ουρανῷ, ώστε να είπης, Τις θέλει αναβῇ δι'¹ ημάς εις τον ουρανόν και φέρει αυτήν προς ημάς, διά να ακούσωμεν αυτήν και να εκτελέσωμεν αυτήν; **13** ουδὲ πέραν της θαλάσσης είναι, ώστε να είπης, Τις θέλει διαπεράσει την θάλασσαν δι'¹ ημάς και φέρει αυτήν προς ημάς, διά να ακούσωμεν αυτήν και να εκτελέσωμεν αυτήν; **14** Αλλά πολὺ πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδίᾳ σου, διά να εκτελής αυτόν. **15** Ιδού, εγώ ἔθεσα ενώπιον σου σήμερον την ζωήν και το αγαθόν, και τον θάνατον και το κακόν. **16** Καθότι εγώ προστάζω εις σε σήμερον να αγαπάτς Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατής εις τας οδούς αυτού και να φυλάττῃς τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, διά να ζης και να πληθύνησαι και διά να σε ευλογήσῃ Κύριος ο Θέος σου εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχεσαι διά να κληρονομήσῃς αυτήν. **17** Εάν όμως παρεκτραπή η καρδία σου και δεν υπακούσῃς, αλλά αποπλανηθής και προσκυνήσης ἄλλους θεούς και λατρεύσης αυτούς, **18** εγώ αναγγέλλω προς εσάς σήμερον ότι εξάπαντος θέλετε αφανισθή· δεν θέλετε μακρομερέσσει επὶ τῆς γης, προς την οποίαν διαβαίνεις τον Ιορδάνην, διά να δώσω εις αυτὸν προσταγάς. Και υπήγειν ο Μωϋσῆς και ο Ιησούς και παρουσιάσθησαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου, διά να δώσω εις αυτὸν προσταγάς. Και επήγειν ο Μωϋσῆς και ο Ιησούς και παρουσιάσθησαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **19** Και εφάνη ο Κύριος εν τη σκηνήν εν στύλῳ νεφέλης και εστάθη ο στύλος της νεφέλης επὶ τῆς θύρας της σκηνῆς. **19** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, σε θέλεις κοιμηθή μετά των πατέρων σου· και σηκωθείς ο λαός ούτος θέλει πορνεύσει κατόπιν των ξένων θεών της γης, εις

σήμερον τον ουρανόν και την γην, ότι έθεσα ενώπιον σας την ζωήν και τον θάνατον, την ευλογίαν και την κατάραν· διά τούτο εκλέξατε την ζωήν, διά να ζήστε συ και το σπέρμα σου· **20** διά να αγαπάτς Κύριον τον Θεόν σου, διά να υπακούντες εις αυτόν· διότι τούτο είναι η ζωή σου και η μακρότης των ημερών σου· διά να κατοικής επὶ της γης, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, να δώσῃ εις αυτούς.

31 Και υπήγειν ο Μωϋσῆς και ελάλησε τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ· **2** και είπε προς αυτούς, Εκατόν είκοσι ετών είμαι εγώ σήμερον· δεν δύναμαι πλέον να εισέρχωμαι και να εξέρχωμαι, και ο Κύριος μοι είπε, Δεν θέλεις διαβή τον Ιορδάνην τούτον. **3** Κύριος ο Θεός σου, αυτός θέλει διαβή ἐμπροσθέν σου, αυτός θέλει καταστρέψει τα ἔνθι ταύτα απ' ἐμπροσθέν σου, και συ θέλεις κατακληρονομήσει αυτά· ο Ιησούς, αυτός θέλει διαβή ἐμπροσθέν σου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **4** Και θέλει κάμει εις αυτά ο Κύριος, ως ἔκαμεν εις τον Σηών και εις τον Ω., τους βασιλείς των Αμφράίων, και εις την γην αυτών, τους οποίους εξωλόθρευσε. **5** Και θέλει παραδώσει αυτούς ο Κύριος ἐμπροσθέν σας, διά να κάμητε εις αυτούς κατά πάσας τας προσταγάς τας οποίας προσέταξα εις εσάς. **6** Ανδρίζεσθε και θαρρείτε, μη φοβείσθε μηδὲ δειλιάτε από προσώπου αυτών διότι Κύριος ο Θέος σου, αυτός είναι ο πορευόμενος μετά σου· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ θέλει σε εγκαταλείψει. **7** Και εκάλεσεν ο Μωϋσῆς τον Ιησούν και είπε προς αυτόν ενώπιον παντός του Ισραήλ, Ανδρίζου και θάρρει· διότι συ θέλεις εισαγάγει τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας αυτών να δώσῃ εις αυτούς, και συ θέλεις κληροδοτήσει αυτήν εις αυτούς· **8** και ο Κύριος, αυτός είναι ο προπορεύμενός σου· αυτός θέλει είσθαι μετά σου· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ θέλει σε εγκαταλείψει μη φοβού, μηδὲ δειλία. **9** Και ἔγραψεν ο Μωϋσῆς τον νόμον τούτον και παρέδωκεν αυτόν εις τους ιερείς τους νιούς του Λευΐν, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και εις πάντας τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ. **10** Και προσέταξεν εις αυτούς ο Μωϋσῆς, λέγων, Εν τω τέλει εκάστου εβδόμου έτους, εν τω καιρῷ του έτους της αφέσεως, εν τη εορτῇ της σκηνοποιγίας, **11** όταν πάς ο Ισραήλ συναχθή διά να εμφανισθή ενώπιον Κυρίου τον Θεόν σου, εν τω τόπῳ όντινα εκλέξη, θέλεις αναγινώσκει τον νόμον τούτον ενώπιον παντός του Ισραήλ εις επήκοον αυτών. **12** Σύναξον τον λαόν, τους ἄνδρας και τας γυναίκας και τα παιδιά και τον ζένον σου τον εντός των πυλών σου, διά να ακούσωσι και διά να μάθωσι και να φοβώνται Κύριον τον Θεόν σας, και διά να προσέχωσι να εκτελώσι τα τέκνα αυτών, τα οποία δεν εξενύρουσι, και να μάθωσι να φοβώνται Κύριον τον Θεόν σας, και διά να προσέχωσι τα τέκνα αυτών, τα οποία δεν εξάπαντας ημέρας, δοσς ζήτε επὶ της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να κληρονομήσητε αυτήν. **14** Και είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, πλησιάζουσιν αι ημέραι του θανάτου σου· κάλεσον τον Ιησούν, και παρουσιάσθητε εν τη σκηνή του μαρτυρίου, διά να δώσω εις αυτὸν προσταγάς. Και υπήγειν ο Μωϋσῆς και ο Ιησούς και παρουσιάσθησαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **15** Και εφάνη ο Κύριος εν τη σκηνήν εν στύλῳ νεφέλης και εστάθη ο στύλος της νεφέλης επὶ τῆς θύρας της σκηνῆς. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, συ θέλεις κοιμηθή μετά των πατέρων σου· και σηκωθείς ο λαός ούτος θέλει πορνεύσει κατόπιν των ξένων θεών της γης, εις

την οποίαν αυτός εισέρχεται, και θέλει με εγκαταλείψει και παραβή την διαθήκην μου, την οποίαν έκαμον προς αυτούς **17** τότε θέλει εξαφθή ο θυμός μου εναντίον αυτών την ημέραν εκείνην, και θέλω εγκαταλείψει αυτούς και θέλω κρύψει το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και θέλουσιν εξαναλωθή και θέλουσιν ευρεί αυτούς πολλά κακά και θλίψεις ώστε θέλουσιν ειπεί την ημέραν εκείνην, δεν εύρον ημάς τα κακά ταύτα, επειδή ο Θεός ημών δεν είναι εν μέσω ημών; **18** Και εγώ εξάπαντος θέλω κρύψει απ' αυτών το πρόσωπόν μου την ημέραν εκείνην, διά πάσας τας κακίας τας οποίας ἐπραξαν, διότι εστράφησαν προς θεούς ξένους. **19** Τώρα λοιπόν γράψατε εις εαυτούς την ωδήν ταύτην, και διδάξατε αυτήν εις τους οικούς Ισραήλ βάλετε αυτήν εις το στόμα αυτών, διά να γείνη εις εμέ οδή αύτη εις μαρτύριον εναντίον των ιιών Ισραήλ. **20** Διότι αφού εισαγάγω αυτούς εις την γην, την οποίαν ὡμοσα προς τους πατέρας αυτών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και αυτοί φάγωσι και χορτασθώσι και εμπλησθώσι, τότε θέλουσι στραφή προς θεούς ξένους και θέλουσι λατρεύεις αυτούς, και θέλουσι με παροργίσει και παραβή την διαθήκην μου. **21** Και αφού εύρωσιν αυτούς πολλά κακά και θλίψεις, η οδή αυτή θέλει μαρτυρήσει εναντίον αυτών ως μάρτυς διότι δεν θέλει λησμονήθη από του στόματος του στέμπερας αυτών· επειδή εγώ γνωρίζω την πονηρίαν αυτών, την οποίαν εργάζονται έτι την σήμερον, πριν εισαγάγω αυτούς εις την γην την οποίαν ὡμοσα. **22** Και ἔγραψεν ο Μωϋσῆς την ωδήν ταύτην τη αυτή ημέρα, και εδίδαξεν αυτούς εις τους οικούς Ισραήλ. **23** Και προσέταξεν εις τον Ιησούν τον ιιόν του Ναού και εἶπεν, Ανδρίζου και θάρρει διότι συ θέλεις εισαγάγει τους οικούς Ισραήλ εις την γην την οποίαν ὡμοσα προς αυτούς, και εγώ θέλω εἰσθαι μετά σου. **24** Και αφού ο Μωϋσῆς ετελείωσε να γράφῃ τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον, ἔως τέλους, **25** τότε ο Μωϋσῆς προσέταξεν εις τους Λευΐτας, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, λέγων, **26** Λάβετε τούτο το βιβλίον του νόμου, και θέσατε αυτό εις τα πλάγια της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου του Θεού σας, και θέλει εἰσθαι εκεῖ εις μαρτύριον κατά σου· **27** διότι εγώ εξέύρω την απειθειάν σου και τον τράχηλόν σου τον σκληρόν. Ιδού, εώ είμαι ζων με σας σήμερον, ηπειθήσατε εις τον Κύριον πόδω δε μάλλον μετά τον θάνατον μου; **28** συνάξατε προς εμέ πάντας τους πρεσβυτέρους των φυλών σας και τους ἀρχοντάς σας, διά να λαλήσου τους λόγους τούτους εις επήκοον αυτών, και να επικαλεσθύ τον ουρανόν και την γην μάρτυρας εναντίον αυτών· **29** επειδή εξέύρω ότι μετά τον θάνατόν μου εξάπαντος θέλετε διαφθαρή και εκκλίνει από της οδού, την οποίαν προσέταξα εις εσάς· και θέλουσι σας ευρεῖ τα κακά εις τας εσχάτας ημέρας, επειδή θέλετε πράξει κακά ενώπιον του Κυρίου, ώστε να παροργίσητε αυτόν με τα ἔργα των χειρών σας. **30** Και ελάλησεν ο Μωϋσῆς, εις επίκοον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, τους λόγους της οδής ταύτης ἔως τέλους.

32 Πρόσεχε, ουρανέ, και θέλω λαλήσει· και ας ακούῃ η γη τους λόγους του στόματός μου. **2** Η διδασκαλία μου θέλει σταλάξει ως η βροχή, ο λόγος μου θέλει καταβή ως η δρόσος, ως η φεκάς επί την χλόην και ως ο όμβρος επί τον χόρτον· **3** διότι θέλω εξημνήσει το όνομα του Κυρίου απόδοτε μεγαλωσύνην εις τον Θεόν ημών. **4** Αυτός είναι ο Βράχος, τα ἔργα αυτού είναι τέλεια· διότι πάσαι αι οδοί αυτού είναι κρίσις Θεός πιστός, και δεν υπάρχει αδικία εν αυτῷ· δικαίος και ευθύς είναι αυτός. **5** Ούτοι διεφθάρησαν· η κηλίς αυτών δεν είναι κηλίς των ιιών αυτού· είναι γενεά σκολιά και διεστραμμένη. **6**

Ταύτα ανταποδίδετε εις τον Κύριον, λαέ μωρέ και ασύνετε; δεν είναι αυτός ο πατήρ σου, όστις σε εξηγόρασεν; αυτός όστις σε ἐπλασε και σε εμόρφωσεν; **7** Ενθυμήθητι τας αρχαίας ημέρας, συλλογίσθητι τη ἐπή πολλών γενεών· ερώτησον τον πατέρα σου, και αυτός θέλει σοι αναγγείλει, τους πρεσβυτέρους σου, και αυτοί θέλουσι σοι ειπεί· **8** ότε διεμέριζεν ο Υψίστος τα ἐθνή, ότε διέσπειρε τους οικούς του Αδάμ, ἐστήσει τα άρια των λαών κατά τον αριθμόν των ιιών Ισραήλ. **9** Διότι η μερίς του Κυρίου είναι ο λαός αυτού, ο Ιακώβ είναι το μέρος της κληρονομίας αυτού. **10** Εν γη ερήμω εύρηκεν αυτόν, και εν ερημίᾳ φρίκης και ολοιγμού περιωδήγησεν αυτόν, επαιδαγωγήσεν αυτόν, εφύλαξεν αυτόν ως κόρην οφθαλμού αυτού. **11** Καθώς ο αετός σκεπάζει την φωλαέα αυτού, περιθάλπει τους νεοσσούς αυτού, εξαπλώνει τας πτέρυγας αυτού αναλαμβάνει αυτούς, και σηκώνει αυτούς επί των πτερύγων αυτού, **12** ούτως ο Κύριος μόνος οώδηγησεν αυτόν, και δεν ήτο μετ' αυτού ξένος Θεός. **13** Ανεβίβασεν αυτούς επί τα ἔχοα μέρη της γης, και ἔφαγον τα γεννήματα των αγρών· και εθήλασεν αυτούς μέλι εκ της πέτρας, και ἔλαιον εκ της σκληράς πέτρας, **14** Βούτυρον βιών και γάλα προβάτων, με πάχος αρνίων, και κριών θρεμμάτων της Βασάν, και τράγων, μετά του εξαιρέστο άνθους του σίτου· και ἔπιες οίνον, αίμα σταφυλίτης. **15** Ο δε Ιεσουρούν επαχύνθη και απελάκτισεν επαχύνθης, επλατύνθης, υπερελιπάνθης τότε ελημόνησε τον Θεόν τον πλάσαντα αυτόν, και κατεφρόνησε τον Βράχον της σωτηρίας αυτού. **16** Παρώξυναν αυτόν εις ζηλοτυπίαν με ξένους θεούς, με βδελύγματα παρώξυναν αυτόν εις θυμόν· **17** εθυμίσασαν εις δαιμόνια, ουχὶ εις τον Θεόν· εις θεούς, τους οποίους δεν εγνώριζον, εις νέους θεούς νεωστί εισαχθέντας, τους οποίους δεν ελάτρευον οι πατέρες σας· **18** τον δε Βράχον τον γεννήσαντά σε εγκατέλιπες, και ελημόνησας τον Θεόν τον πλάσαντά σε. **19** Και είδεν ο Κύριος και απεστράψη αυτούς, διότι παρώργισαν αυτόν οι οινοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού· **20** και είπε, θέλω αποστρέψει το πρόσωπό μου απ' αυτών, θέλω ιδεί οποίον θέλει είσθαι το τέλος αυτών· διότι αυτοί είναι γενεά διεστραμμένη, οιοί εις τους οποίους δεν υπάρχει πίστις. **21** Αυτοί με παρώξυναν εις ζηλοτυπίαν με τα μη ούτα θεόν· με τα είδωλα αυτών με παρώργισαν· και εγώ θέλω παροξύνει αυτούς εις ζηλοτυπίαν με τους μη όντας λαόν, με έθνος ασύνετον θέλω παροργίσει αυτούς. **22** Διότι πυρ εξήρθη εν τω θυμῷ μου, και θέλει εκκαυθή ἔως εις τα κατώτατα του ἄδου, και θέλει καταφάγει την γην μετά των γεννημάτων αυτής, και θέλει καταφλογίσει τα θεμέλια των ορέων. (**Sheol h7585**) **23** Θέλω επισωρέψει επ' αυτούς κακά, πάντα τα βέλη μου θέλω εκκενώσει επ' αυτούς· **24** Θέλουσιν αναλαθή εκ της πείνης και καταφαγωθή με φλογώδεις νόσους, και με πικρόν ολέθρον· και οδόντας θηρίων θέλω εξαποστείλει επ' αυτούς, και φαρμάκιον των ερπόντων επί της γης. **25** Εξιθεν μάχαιρα, και ἔσωθεν τρόμος, θέλει καταναλώει τον τε νέον και την παρθένον, το θηλάζον νήπιον και τον πολιόν γέροντα. **26** Είπα, Ήθελον διασκορπίσει αυτούς, ήθελον εξαλείψει το μνημόνον αυτών εκ μέσου των ανθρώπων, **27** εάν δεν εφοβισθήτη την οργήν του εχθρού, μη πως υψηλοφρονήσωσιν οι εναντίοι αυτών, και είπωσιν, Η χειρ ημών η υψηλή, και ουχὶ ο Κύριος, έκαμε πάντα ταύτα. **28** Διότι είναι έθνος ασύνετον, και δεν υπάρχει εν αυτούς φρόνησις. **29** Είθε να ήσαν σοφοί, να ενόσουν τούτο, να ευαλογίζοντο το τέλος αυτών **30** Πως ήθελε δυνηθή εις να διώξῃ χιλίους, και δύο να τρέψωσιν εις φυγήν μυριάδας, εάν ο Βράχος αυτών δεν ήθελε πωλήσει αυτούς, και δεν ήθελε παραδώσει αυτούς ο Κύριος; **31** Διότι οι

βράχος αυτών δεν είναι ως ο Βράχος ημών· και αυτοί οι εχθροί ημών ας κρίνωσιν. **32** Επειδή εκ της αμπέλου των Σοδόμων είναι η άμπελος αυτών, και εκ των αγρών της Γομόρρας η σταφυλή αυτών είναι σταφυλή χολής, οι βότρεις αυτών πικροί **33** ο οίνος αυτών φαρμάκιον δρακόντων, και ανίστος ιός ασπίδος. **34** Δεν είναι τούτο αποτελεμένον εἰς εμέ, εσφραγισμένον εἰς τους θησαυρούς μου; **35** Εἰς εμὲ ανήκει η εκδίκησις και η ανταπόδοσις: ο πονηρός αυτών εν καιρῷ θέλει ολισθήσει διότι πλησίον είναι η ημέρα της απωλείας αυτών, και τα μέλλοντα να ἔλθωσιν επ' αυτούς σπεύδουσι. **36** Διότι ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, και θέλει μεταμελήθη διά τους δούλους αυτού, όταν ίδη ότι απωλέσθη η δύναμις αυτών, και δεν ἔμεινεν ουδέν πεφυλαγμένον ουδέν αφειμένον. **37** Και θέλει ειπεῖ, Που είναι οι θεοί αυτών, ο βράχος εἰς τον οποίον είχον το θάρρος αυτών; **38** οίτινες ἔτρωγον το πάχος των θυσιών αυτών, και ἔπινον τον οίνον των σπονδών αυτών; ας σηκωθώσι και ας σας βοηθήσωσιν, ας γείνωσιν εἰς εσάς σκέπη. **39** Ιδετε τώρα ότι εγώ, εγώ είμαι, και δεν είναι Θεός πλην εμού εγώ θανατόνων και ζωποιώ· εγώ πληγόνων και ιατρεύων· και δεν υπάρχει ο ελευθερών εἰς της χειρός μου. **40** Διότι εγώ υψόνω εἰς τον ουρανόν την χείρα μου, Και λέγω, Ζω εγώ εἰς τον αιώνα: **41** εάν ακοίνω την αστραπήφορόν μάχαιραν μου, και επιβάλω την χείρα μου εἰς κρίσιν, θέλω κάμει εικδίκησιν εἰς τους εχθρούς μου, και θέλω ανταποδώσει εἰς τους μισούντάς με· **42** θέλω μεθύσει τα βέλη μου από αίματος, και η μάχαιρά μου θέλει καταφράγιον κρέατα, από του αίματος των πεφονευμένων και των αιχμαλώτων, από της κεφαλής των αρχόντων των εχθρών. **43** Ευφράνθητε, θένη, μετά του λαού αυτού· διότι θέλει εικδίκησει το αἷμα των δούλων αυτού, και αποδώσει εικδίκησιν εἰς τους εναντίους αυτού, και καθαρίσει την γην αυτού και τον λαόν αυτού. **44** Και ἤλθεν ο Μωϋσῆς, και ελάλησε πάντας τους λόγους της ωδῆς ταύτης εἰς επήκοον του λαού, αυτός και Ιησούς ο νιός του Ναυῆ. **45** Και ετελείωσεν ο Μωϋσῆς λαλών πάντας τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ. **46** Και είπε προς αυτούς, Θέσατε τας καρδίας σας εἰς πάντας τους λόγους, τους οποίους εγώ σήμερον διαμαρτύρομαι προς εσάς τους οποίους θέλετε παραγγείλει εἰς τα τέκνα σας να προσέχωσιν εἰς το να εκτελώσι, πάντας τους λόγους του νόμου τούτου. **47** Διότι ούτος δεν είναι εἰς εσάς λόγος μάταιος· επειδή αύτη είναι η ζωή σας· και διά του λόγου τούτου θέλετε μακροχρεεύειν επὶ της γῆς, προς την οποίαν διαβιάνετε τον Ιορδάνην διά να κληρονομήσητε αυτήν. **48** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν την αυτήν εκείνην ημέραν, λέγων, **49** Ανάβα εἰς το ὄρος τούτο Αβραΐμ, εἰς το ὄρος Νεβώ, το εν τη γῇ Μωάβ κατέναντι της Ιεριχῶ και θεώρησον την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εἰς τους νιούς Ισραήλ εἰς ιδιοκτησίαν: **50** και τελεύτησον εν τω ὥραι τούτων αναβαίνεις, και προστέθητι εἰς τον λαόν σου, καθώς ο αδελφός σου Ααρὼν ετελεύτησεν εν τω ὥραι Ωρ και προσετέθη εἰς τον λαόν αυτού· **51** διότι η πειθήσατε εἰς εμὲ μεταξύ των νιών Ισραήλ εἰς τα ούδατα της Μεριβά-κάδης, εν τη ερήμῳ Σίνη· επειδή δεν με γηιάσατε εν μέσω των νιών Ισραήλ· **52** θέθεν απέναντι θέλεις ιδεί την γην, εκεί όμως δεν θέλεις εισέλθει, εἰς την γην την οποίαν εγώ δίδω εἰς τους νιούς Ισραήλ.

33 Και αύτη είναι η ευλογία, την οποίαν ηυλόγησε Μωϋσῆς ο ἀνθρώπος του Θεού τους νιούς Ισραήλ, προ της τελευτής αυτού· **2** και είπεν, Ο Κύριος ἤλθεν εκ Σινά, και επεφάνη εἰς αυτούς εκ Σηεΐρ· επέλαμψεν εκ του ὄρους Φαράν, και ἤλθε μετά μυριάδων αγίων· εκ της δεξιάς αυτού εξήλθε πυρ νόμου

δι' αυτούς. **3** Ναι, ηγάπησε τον λαόν· υπό την χείρα σου είναι πάντες οι ἀγιοι αυτού· και εκάθιντο εἰς τους πόδας σου, διά να λέφωσι τους λόγους σου. **4** Νόμον προσέταξεν εἰς ημάς ο Μωϋσῆς, την κληρονομίαν της συναγωγής Ιακώβ. **5** Και ήτο βασιλεὺς εν τω Ιεσουρούν, ότε οι ἀρχοντες του λαού συνήχθησαν μετά των φυλών Ισραήλ. **6** Ζήτω το Ρουβίν και ας μη αποθάνη, και ας ἤναι ο λαός αυτού πολυάριθμος. **7** Και αύτη είναι η ευλογία του Ιούδα· και είπεν, Εισάκουσον, Κύριε, της φωνῆς του Ιούδα, και φέρε αυτόν εἰς τον λαόν αυτού· αι χείρες αυτού ας ἤναι αυτάρκεις εἰς αυτόν· και ἔσο βοήθεια εἰς αυτόν κατά των εχθρών αυτού. **8** Και περὶ του Λευΐ είπε, Τα Θουμμίμ σου και τα Ουρίμ σου ας ἤναι μετά του ανθρώπου του οσίου σου, τον οποίον εδοκίμασας εν Μασσά, και μετά του οποίου ηντιλόγησας εἰς τα ούδατα της Μεριβά· **9** δόστις είπε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού, Δεν είδον αυτόν, και δόστις απηρνήθη τους αδελφούς αυτού, ουδέ εγνώρισε τους νιούς αυτού· διότι ετήρησαν τον λόγον σου, και εφύλαξαν την διαθήκην σου. **10** Θέλουσι διδάσκει τας κρίσεις σου εἰς τον Ιακώβ, και τον νόμον σου εἰς τον Ισραήλ· θέλουσι βάλει θυμιάμα ενώπιον σου, και ολοκαυτώματα επί το θυσιαστήριον σου. **11** Ευλόγησον, Κύριε, τα τάγματα αυτού, και δέχθητι τα ἔργα των χειρών αυτού· σύνθλασον την οσφύν των επανισταμένων επ' αυτόν, και των μισούντων αυτόν, ώστε να μη εγερθώστι πλέον. **12** Περὶ του Βενιαμίν είπεν, Ο γηαπημένος του Κυρίου θέλει κατοικεῖ εν ασφαλεία πλησίον αυτού· ο Κύριος θέλει περισκέπει αυτόν πάσας τας ημέρας, και μεταξύ των ώμων αυτού θέλει αναπαύσθατι. **13** Και περὶ του Ιωαήφ είπεν, Ευλογημένη ας ἤναι παρά Κυρίου η γη αυτού, από των πολυτίμων δώρων του ουρανού, από της δρόσου, και από της κάτω κειμένης αβύσσου, **14** και από των εἰκ της ηλίου πολυτίμων καρπών, και από των εκ της σελήνης πολυτίμων δώρων, **15** και από των εξαιρέτων αγαθών των αρχαίων ορέων, και από των πολυτίμων αγαθών των αιωνίων βουνών, **16** και από των πολυτίμων αγαθών της γῆς και του πληρώματος αυτής· και η ευδοκία του φανέντος εν τη βάτω ας ἔλθῃ επί την κεφαλήν του Ιωαήφ, και επί την κορυφήν του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **17** Η δόξα αυτού ας ἤναι ως του πρωτοτόκου του ταύρου αυτού, και τα κέρατα αυτού ως τα κέρατα του μονοκέρωτος δι' αυτών θέλει κερατίσει τα έθνη έως των ἀκρών της γῆς και αύτα είναι αι μυριάδες του Εφραΐμ, και αύτας και χιλιάδες του Μανασσή. **18** Και περὶ του Ζαβουλών είπεν, Ευφράτινον, Ζαβουλών, εν τη εξόδῳ σου· και Ισάχαρ, εἰς τας σκηνάς σου. **19** Θέλουσι καλέσει τους λαούς εἰς το ὄρος· εκεί θέλουσι προσφέρει θυσίας δικαιοσύνης· διότι θέλουσι θηλάσσει την αφθονίαν της θαλάσσης, και τους κεκρυμμένους θησαυρούς της ἀμμου. **20** Και περὶ του Γαδ είπεν, Ευλογημένος ο πλατύνων τον Γάδ κάθηται ως λέων, και διασπαράττει βραχίονα και κεφαλήν. **21** Και προέβλεψε δι' ευτόνη την πρώτην μερίδα· διότι εκεί το μερίδιον του νομοθέτου ήτο διαπεφυλαγμένον· και ήλθε μετά των αρχόντων του λαού, εξεπλήρωσε την δικαιοσύνην του Κυρίου και τας κρίσεις αυτού μετά του Ισραήλ. **22** Και περὶ του Δαν είπεν, Ο Δαν είναι σκύμνος λέοντος· θέλει πηδήσει από Βασάν. **23** Και περὶ του Νεφθαλί είπεν, Ω Νεφθαλί, κεχορτασμένει ευδοκίας, και πεπληρωμένει της ευλογίας του Κυρίου, κληρονόμησον την δύσιν και την μεσημβριάν. **24** Και περὶ του Αστήρ είπεν, Ας ἤναι ευλογημένος από τέκνων ο Αστήρ· ας ἤναι δεκτός εἰς τους αδελφούς αυτού, και εἰς ἔλαιον ας βάψῃ τον πόδα αυτού. **25** Σίδηρος και χαλκός ας ἤναι τα υποδήματά σου, και η δύναμις

σου ως αι ημέραι σου. **26** Δεν είναι ουδείς ως ο Θεός του Ιεσούρουν, όστις επιβαίνει επί τους ουρανούς προς βοηθείαν σου, και εν τη μεγαλοπρεπείᾳ αυτού επί το στερέωμα. **27** Ο Θεός ο αιώνιος είναι καταφυγή, και υποστήριγμα οι αιώνιοι βραχίονες· και θέλει εκδιώξει τον εχθρόν απ' έμπροσθέν σου, και θέλει ειπεί, Εξολόθρευσον. **28** Τότε ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει μόνος εν ασφαλείᾳ ο οφθαλμός του Ιακώβ θέλει είσθαι επί γης σίτου και οίνου· και οι ουρανοί αυτού θέλουσι σταλάζει δρόσον. **29** Μακάριος συ, Ισραήλ. Τις όμοιός σου, λαέ σωζόμενε υπό του Κυρίου, όστις είναι η ασπίς της βοηθείας σου, και η μάχαιρα της υπεροχής σου. Και θέλουσιν υποταχθή οι εχθροί σου εις σε, και συ θέλεις πατήσει επί τον τράχηλον αυτών.

34 Και ανέβη ο Μωϋσής από των πεδιάδων Μωάβ εις το όρος Νεβώ, εις την κορυφήν Φασγά· την κατέναντι της Ιεριχώ. Και ἔδειξεν εις αυτὸν ο Κύριος πάσαν την γην Γαλαάδ ἔως Δαν, **2** και πάσαν την γην Νεφθαλί, και την γην του Εφραΐτη και του Μανασσή, και πάσαν την γην του Ιούδα, ἔως της θαλάσσης της εσχάτης, **3** και την μεσημβρίαν και την πεδιάδα της κοιλάδος της Ιεριχώ, πόλεως φοινίκων, ἔως Σηγώρ. **4** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν, Αὕτη είναι η γη, την οποίαν εγώ ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, λέγων, εις το σπέρμα σου θέλω δώσει αυτήν· εγώ σε ἔκαμα να ίδης αυτήν με τους οφθαλμούς σου, εκεί όμως δεν θέλεις διαπεράσει. **5** Και ετελεύτησεν εκεί ο Μωϋσής, ο θεράπων του Κυρίου, εν τη γη Μωάβ, κατά τον λόγον του Κυρίου. **6** Και έθαψεν αυτόν εν κοιλάδι εν τη γη Μωάβ, κατέναντι του Βαιθφεγώρ· και ουδείς γνωρίζει την ταφήν αυτού ἔως της σήμερον. **7** Και ἡτο ο Μωϋσής εκατὸν είκοσι ετών, ὅτε απέθανε· δεν ημαρώθησαν οι οφθαλμοί αυτού, ουδέ ηλαττώθη η δύναμις αυτού. **8** Και ἐκλαυσαν οι υιοί Ισραήλ τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδος του Μωάβ τριάκοντα ημέρας· και ετέλειώθησαν αι ημέραι του κλαυθμού του πένθους του Μωϋσέως. **9** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή ἥτο πλήρης πνεύματος σοφίας διότι ο Μωϋσής είχεν επιθέσει τας χειρας αυτού επ' αυτόν· και υπήκοουν εις αυτόν οι υιοί Ισραήλ και ἐκαμνον καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **10** Και δεν ηγέρθη πλέον εν τω Ισραήλ προφήτης ως ο Μωϋσής, τον οποίον εγνώρισεν ο Κύριος πρόσωπον προς πρόσωπον, **11** εις πάντα τα σημεία και τεράστια, τα οποία ο Κύριος απέστειλεν αυτόν να κάμη εν τη γη της Αιγύπτου, εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού και εις πάσαν την γην αυτού, **12** και εις πάσαν την χείρα την κραταιάν, και εις πάντα τα θαυμάσια τα μεγάλα, τα οποία ἐκαμεν ο Μωϋσής ενώπιον παντός του Ισραήλ.

’Ιησοῦς Ναυῆ

1 Καὶ μετά την τελευτήν του Μωϋσέως του δούλου του Κυρίου, επίεις Κύριος προς Ἰησούν τον υιόν του Ναυῆ, τον υπηρέτην του Μωϋσέως, λέγων, **2** Μωϋσῆς ο θεράπων μου ετελεύτησε τώρα λοιπόν σηκωθείς διάβηθι τον Ιορδάνην τούτον, συ και πας ο λαός ούτος, προς την γην την οποίαν εγώ δίδω εις αυτούς, εις τους υιούς Ισραήλ. **3** Πάντα τον τόπον, επί του οποίου πατήσῃ το ίχνος των ποδών σας, εις εσάς ἔδωκα αυτόν, καθώς είπα προς τον Μωϋσῆν· **4** από της ερήμου και του Λιβάνου τούτου και ἔως του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού του Ευφράτου, πάσα η γη των Χετταίων, και ἔως της θαλάσσης της μεγάλης προς δυσμάς του ήλιου, θέλει είσθαι το ὄριόν σας. **5** Δεν θέλει δυνηθῆ ἀνθρωπος να σταθῇ εναντίον σου πάσας τας ημέρας της ζωῆς σου· καθώς ἡμην μετά του Μωϋσέως, θέλω είσθαι μετά σου· δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει. **6** Ἰσχυε και ανδρίζου· διότι συ θέλεις κληροδοτήσεις εις τον λαόν τούτον την γην, την οποίαν ὥμοσα προς τους πατέρας αυτών να δώσω εις αυτούς. **7** Μόνον Ἰσχυε και ανδρίζου σφόδρα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα τον νόμον, τον οποίον προσέταξεν εις σε Μωϋσῆς ο θεράπων μου· μη εικλίνης απ' αυτού δεξιά ή αριστερά, διά να φέρησαι μετά συνέσεως πανταχού όπου αν υπάγης. **8** Δεν θέλει απομακρυνθή τούτο το βιβλίον του νόμου από του στόματό σου, αλλ' εις τον θέλεις μελετά ημέραν και νύκτα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα ὄσα είναι γεγραμμένα εν αυτώ διότι τότε θέλεις ευοδούσθαι εις την οδόν σου, και τότε θέλεις φέρεσθαι μετά συνέσεως. **9** Δεν σε προστάζω εγώ; Ἰσχυε και ανδρίζου· μη φοβηθής μηδὲ δειλιάσῃς διότι είναι μετά σου Κύριος ο Θεός σου ὅπου αν υπάγης. **10** Και προσέταξεν ο Ἰησούς τους ἄρχοντας του λαού, λέγων, **11** Περάσατε διά μέσου του στρατοπέδου και προστάξατε τον λαόν, λέγοντες, Ετοιμάσατε εις εαυτούς εφόδια· διότι μετά τρεις ημέρας θέλετε διάβη τον Ιορδάνην τούτον, διά να εισέλθητε να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εας διά να κληρονομήσητε αυτήν. **12** Και προς τους Ρουθηνίτας και προς τους Γαδίτας και προς το ήμισυ της φυλής του Μανασσή είπεν ο Ἰησούς, λέγων, **13** Ενθυμήθητε τον λόγον τον οποίον προσέταξεν εις εσάς Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου, λέγων, Κύριος ο Θεός σας σας ανέπαυσε και σας ἔδωκε την γην ταῦτην· **14** αι γυναίκες σας, τα τέκνα σας και τα κτήνη σας θέλουσι μείνειν εν τη γη, την οποίαν ο Μωϋσῆς ἔδωκεν εις εσάς εντεύθεν του Ιορδάνου σεις δε θέλετε διαβή ἐμπροσθεν των αδελφών σας ὥπλισμένοι, πάντες οι δυνατοί εν ισχύι, και θέλετε βοηθησει αυτούς **15** εωσούν αναπαύση ο Κύριος τους αδελφούς σας καθώς και εσάς, και να κληρονομήσωσι και αυτοί την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις αυτούς, τότε θέλετε επιστρέψει εις την γην της κληρονομίας σας, και θέλετε κληρονομησει αυτήν, την οποίαν Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου ἔδωκεν εις εας εντεύθεν του Ιορδάνου, προς ανατολάς ηλίου. **16** Και απεκρίθησαν προς τον Ἰησούν, λέγοντες, Πάντα ὄσα προστάζεις εις ημάς θέλομεν κάμει· και πανταχού όπου αποστέλλης ημάς, θέλομεν υπάγει· **17** καθώς υπηκοομεν κατά πάντα εις τον Μωϋσῆν, ούτω θέλομεν υπακούει και εις σέ μόνον Κύριος ο Θεός σου να ήναι μετά σου, καθώς ήτο μετά του Μωϋσέως· **18** πας ἀνθρωπος, ὅστις εναντιωθῇ εις τας προσταγάς σου και δεν υπακούσῃ εις τους λόγους σου κατά πάντα ὄσα προστάξῃς αυτόν, ας θανατονηται· μόνον Ἰσχυε και ανδρίζου.

2 Και απέστειλεν Ἰησούς ο υιός του Ναυῆ εκ Σιττέιμ δύο ἄνδρας να κατασκοπεύσωσι κρυφίως, λέγων, Υπάγετε, ίδετε την γην και την Ιεριχώ. Οι δε υπήγον και εισήλθον εις οικίαν γυναικός πόρνης, ονομαζομένης Ραάβ, και κατέλυσαν εκεί. **2** Απήγγειλαν δε προς τον βασιλέα της Ιεριχώ, λέγοντες, Ιδού, ήλθον ενταύθα την νύκτα ἄνδρες εκ των υιών Ισραήλ, διά να κατασκοπεύσωσι την γην. **3** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς της Ιεριχώ προς την Ραάβ, λέγων, Εξάγαγε τους ἄνδρας τους εισελθόντας προς σε, οἵτινες εισήλθον εις την οικίαν σου διότι ήλθον να κατασκοπεύσωσι πάσαν την γην. **4** Και λαβούσα τη γυνή τους δύο ἄνδρας ἐκρυψεν αυτούς και είπε, Ναι μεν εισήλθον προς εμέι οἱ ἄνδρες και δεν εξεύρω πόθεν ἦσαν· **5** ενώ δε ἐμέλλε να κλεισθῇ η πύλη, ὅτε εσκότασεν, οἱ ἄνδρες εξήλθον δεν εξεύρω που υπήγον οἱ ἄνδρες τρέξατε ταχέως κατόπιν αυτών, διότι θέλετε προφθάσει αυτούς. **6** Αυτὴ ομῶς είχεν αναβιβάσει αυτούς επὶ το δώμα και σκεπάσει αυτούς με λινοκαλάμην, την οποίαν είχεν εστοιβαγμένην επὶ του δώματος. **7** Και οἱ ἄνδρες ἔτρεξαν κατόπιν αυτών διὰ της οδού της προς τον Ιορδάνην, μέχρι των διαβάσεων και ευθὺς αφού ανεχώρησαν οι τρέχοντες κατόπιν αυτών, εκλείσθη η πύλη. **8** Και πριν εκείνοι πλαγιάσωσιν, αυτὴ ανέβη προς αυτούς επὶ το δώμα. **9** Και είπε προς τους ἄνδρας, Γνωρίζω οτι ο Κύριος ἔδωκεν εις εασά την γήν· και οτι ο τρόμος σας επεπεσεν εφ' ημάς, και οτι πάντες οι κάτοικοι της γης ενεκρώθησαν εικ του φόρβου σας· **10** επειδή ηκούσαμεν πως ο Κύριος εξήρανε τα ίδατα της Ερυθράς θαλάσσης ἐμπροσθέν σας, ότε εξήλθετε εξ Αιγύπτου· και τι εκάμετε εις τους δύο βασιλείς των Αμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εις τον Σηήνων και εις τον Ωγ, τους οποίους εξωλοθρεύσατε· **11** και καθώς ηκούσαμεν, διελύθη καρδία ημών, και δεν ἐμεινε πλέον πνοή εις ουδένα εκ του φόρβου σας διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι Θεός εν τω ουρανώ ἀνω και επί της γης κάτω. **12** Και τώρα, ομόσατε μοι, παρακαλώ, εις τον Κύριον οτι, καθώς εγώ ἔκαμα ἔλεος εις εασά, θέλετε κάμει και σεις ἔλεος εις την οικογένειαν του πατρός μου· και δότε εις εμέ σημείον πίστεως, **13** οτι θέλετε φυλάξει την ζωήν εις τον πατέρα μου και εις την μητέρα μου και εις τους αδελφούς μου και εις τας αδελφάς μου και πάντα ὄσα ἔχουσι, και θέλετε σώσει την ζωήν ημών εκ του θανάτου. **14** Και απεκρίθησαν προς αυτήν οἱ ἄνδρες, Η ζωή ημών εις θάνατον ας παραδοθήται απτη της ιδικής σας, αν μόνον δεν φανερώσητε ταύτην την υπόθεσιν ημών, εάν ημείς, όταν ο Κύριος παραδώση εις ημάς την γην, δεν δείξωμεν ἔλεος και πίστιν εις σε. **15** Τότε κατεβίθησεν αυτούς με σχοινίον διά της θυρίδος διότι η οικία αυτής ήτο εν τω τείχει της πόλεως και εν τω τείχει κατώκει. **16** Και είπε προς αυτήν, Απέλθετε εις την ορεινήν, διά να μη σας συναντήσασιν οι καταδιώκοντες και κρύψητε εκεί τρεις ημέρας, εωσούν επιστρέψωσιν οι καταδιώκοντες και έπειτα θέλετε υπάγει εις την οδόν σας. **17** Και είπαν προς αυτήν οι ἄνδρες, Ούτω θέλομεν είσθαι καθαροί από του ὄρκου σου τούτου, τον οποίον ἔκαμες ημάς να ομόσωμεν· **18** Ιδού, όταν ημείς εισερχώμεθα εις την γην, θέλεις δέσει το σχοινίον τούτου του κοκκίνου νήματος εις την θυρίδα, από της οποίας κατεβίθασα ημάς και τον πατέρα σου και την μητέρα σου και τους αδελφούς σου και πάσαν την οικογένειαν του πατρός σου, θέλεις συνάξει προς σεαυτήν εις την οικίαν· **19** και πας ὅστις εξέλθῃ εικ της θύρας της οικίας σου, το αἴμα αυτού θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτού, ημείς δε θέλομεν είσθαι καθαροί όστις δε μένη μετά σου εν τη οικία, το αίμα αυτού θέλει είσθαι επί της κεφαλής ημών, εάν τις βάλη χείρα επ' αυτόν· **20** αλλ'

εάν φανερώσης την υπόθεσιν ημών ταύτην, τότε θέλομεν είσθαι λελυμένοι από του όρκου σου, τον οποίον έκαμες ημάς να ομόδωσαν. **21** Και είπε, Κατά τους λόγους σας, ούτως, ας γείνη. Και εξαπέστειλεν αυτούς, και ανεχώρησαν αυτή δε έδεσε το κοκκινον σχοινίον εις την θυρίδα. **22** Και ανεχώρησαν και ήλθον εις την ορεινήν και ἐμειναν εκεί τρεις ημέρας, εωσού επέστρεψαν οι καταδιώκοντες και εξήτησαν αυτούς οι καταδιώκοντες καθ' ὅλην την οδόν, πλην δὲν εύρηκαν. **23** Και υπέστρεψαν οι δύο ἀνδρες και κατέβησαν εκ του ὄρους και διέβησαν και ήλθον προς Ἰησούν τον ιιών του Ναυπί, και διηγήθησαν προς αυτόν πάντα ὃσα συνέβησαν εις αυτούς. **24** Και είπον προς τον Ἰησούν, Βεβαίως ο Κύριος παρέδωκεν εις τας χείρας ημών πάσαν την γῆν· και μάλιστα πάντες οι κάτοικοι του τόπου ενεκρώθησαν εκ του φόβου ημών.

3 Και εξηγέρθη ο Ἰησούς πρῶτη και ανεχώρησαν εκ Σιττείμ και ήλθον ἔως του Ιορδάνου, αυτός και πάντες οι νιοί Ισραήλ, και διενυκτέρευσαν εκεί πριν διαβώσι. **2** μετά δέ τρεις ημέρας επέρασαν διά μέσον του στρατοπέδου οι ἀρχοντες, **3** και προσέταξαν τον λαόν, λέγοντες, Ὄταν ίδητε την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου του Θεού σας και τους ιερείς τους λευτίας βαστάζοντας αυτήν, τότε σεις θέλετε κινηθῆ από των τόπων σας και υπάγει οπίσια αυτής. **4** πλην ας ἡνια διάστημα μεταξύ υμών και εκείνης, ἔως δύο χιλιάδων πηγών κατά το μέτρον, μη πλησιάσητε εις αυτήν, διά να γνωρίζητε την οδόν την οποίαν πρέπει να βαδίζητε διότι δεν επεράσατε την οδόν ταύτην χθές και προχθές. **5** Και είπεν ο Ἰησούς προς τον λαόν, Καθαρίσθητε, διότι αύριον θέλει κάμει ο Κύριος εν μέσω υμών θαυμάσια. **6** Και είπεν ο Ἰησούς προς τους ιερείς λέγων, Σήκωσατε την κιβωτόν της διαθήκης και προπορεύεσθε ἐμπροσθεν του λαού. Και εσήκωσαν την κιβωτόν της διαθήκης και επορεύοντο ἐμπροσθεν του λαού. **7** Και είπε Κύριος προς τον Ἰησούν, Εν τη ημέρᾳ ταύτη αρχίζω να σε μεγαλύνων ενώπιον παντός του Ισραήλ διά να γνωρίσωσιν ότι, καθώς ἡμην μετά τον Μωϋσέων, θέλω εἰσθαι και μετά σού· **8** συ λοιπόν πρόσταξαν τους ιερείς τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης, λέγων, Ὄταν φθάσητε εις το χείλος του ύδατος του Ιορδάνου, θέλετε σταθῆ εν τω Ιορδάνῃ. **9** Και είπεν ο Ἰησούς προς τους νιούς Ισραήλ, Προσέλθετε ενταῦθα και ακούσατε τους λόγους Κυρίου του Θεού σας. **10** Και είπεν ο Ἰησούς, Εκ τούτου θέλετε γνωρίσει, ότι ο Θεός ο ζων είναι εν τω μέσω υμών, και ότι κατά κράτος θέλει εξολοθρεύει απ' ἐμπροσθέν σας τους Χαναναίους και τους Χετταίους και τους Ευαίους και τους Φερεζαίους και τους Γεργεσαίους και τους Αμορραίους και τους Ιεβουσαίους· **11** ιδού, η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου πάσης της γης προβαίνει ἐμπροσθέν σας εις τον Ιορδάνην· **12** και τώρα εκλέξατε εις εαυτούς δώδεκα ἀνδρας από των φυλών του Ισραήλ, ανά ἔνα ἀνδρα κατά φυλήν· **13** και καθώς τα ἵχνη των ποδών των ιερέων, των βαστάζοντων την κιβωτόν του Κυρίου, του Κυρίου πάστης της γης, πατήσωσιν εν τοις ύδασι του Ιορδάνου, τα ύδατα του Ιορδάνου θέλουσι διακοπή, τα ύδατα τα καταβαίνοντα ἀνώθεν, και θέλουσι σταθῆ εις σωρών ἔνα. **14** Και καθώς εσηκώθη ο λαός εκ των σκηνών αυτών, διά να διαβάστι τον Ιορδάνην, και οι ιερεῖς οι βαστάζοντες την κιβωτόν ἔως του Ιορδάνου, και οι πόδες των ιερέων των βαστάζοντων την κιβωτόν εβράχησαν κατά το χείλος του ύδατος, διότι ο Ιορδάνης πλημμυρεῖ καθ' όλας τας όχθας αυτού πάσας τας ημέρας του θερισμού, **16** εστάθησαν τα ύδατα τα καταβαίνοντα ἀνώθεν και υψώθησαν

εις ένα σωρόν πολύ μακράν, από της πόλεως Αδάμ, ήτις είναι εις τα πλάγια της Ζαρετάν· τα δε καταβαίνοντα κάτω προς την θάλασσαν της πεδιάδος, την αλυμράν θάλασσαν, αποκοπέντα εξέλιπον· και ο λαός επέρασε κατέναντι της Ιεριχώ. **17** Και οι ιερεῖς, οι βαστάζοντες την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, ίσταντο στερεοί επὶ ξήρας εν μέσω του Ιορδάνου και πάντες οι Ισραηλίται διέβαντον διά ξηράς, εωσού ετελείωσε πας ο λαός διαβαίνων τον Ιορδάνην.

4 Και αφού πας ο λαός ετελείωσε διαβαίνων τον Ιορδάνην, είπε Κύριος προς τον Ιησούν, λέγων, **2** Λάβετε εις εαυτούς δώδεκα ἀνδρας εκ του λαού, ανά ἔνα ἀνδρα κατά φυλήν, **3** και πρόσταξον αυτούς, λέγων, Λάβετε εντεύθυν εκ μέσου του Ιορδάνου, εκ του τόπου όπου των ιερέων οι πόδες εστάθησαν στερεοί, δώδεκα λίθους· και θέλετε μετακομίσει αυτούς μεθ' εαυτών, και θέλετε θέσει αυτούς εν τω τόπῳ όπου στρατοπεδέυσητε ταύτην την νύκτα. **4** Τότε ο Ιησούς προσεκάλεσε τους δώδεκα ἀνδρας, τους οποίους είχε διορίσει εκ των νιών Ισραήλ, ανά ἔνα ἀνδρα κατά φυλήν· **5** και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, διάβιητε ἐμπροσθεν της κιβωτού Κυρίου του Θεού σας εν τω μέσω του Ιορδάνου, και σηκώσατε ἑκαστος από σας ἔνα λίθον επί τους ώμους αυτού, κατά τον αριθμόν των φυλών των νιών Ισραήλ, και μετεκόμισαν αυτούς μεθ' εαυτών εις τον τόπον όπου κατέλυσαν και θέσαν αυτούς εκεί. **9** Κατάλλους δώδεκα λίθους είσθησεν ο Ιησούς εν τω μέσω του Ιορδάνου, εν τω τόπῳ όπου εστάθησαν οι πόδες των ιερέων, των βαστάζοντων την κιβωτόν της διαθήκης και εκεί είναι μέχρι της σήμερον. **10** Οι δε ιερεῖς οι βαστάζοντες την κιβωτόν ίσταντο εν τω μέσω του Ιορδάνου, εωσού ετελέσθησαν πάντα ὃσα ο Κύριος προσέταξεν εις τον Ιησούν να είπῃ προς τον λαόν, κατά πάντα ὃσα ο Μωϋσής προσέταξεν εις τον Ιησούν και έσπευσεν ο λαός και διέβη. **11** Και αφού πας ο λαός ετελείωσε διαβαίνων, διέβη και η κιβωτός του Κυρίου και οι ιερεῖς ἐμπροσθεν του λαού. **12** Και οι νιοί Ρουβήν και οι νιοί Γαδ και οι ήμισι της φυλής Μανασσής διέβησαν ὠπλισμένοι ἐμπροσθεν των νιών Ισραήλ, καθώς είπε προς αυτούς ο Μωϋσής. **13** Ἐως τεσσαράκοντα χιλιάδες ἐνοπλοί διέβησαν ἐμπροσθεν του Κυρίου εις πόλεμον, προς τας πεδιάδας της Ιεριχώ. **14** Εν εκείνη τη ημέρᾳ εμεγάλυνεν ο Κύριος τον Ιησούν ενώπιον παντός του Ισραήλ, και εφοβιζόντο αυτόν, καθώς εφοβιζόντο τον Μωϋσήν, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. **15** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν λέγων, **16** Πρόσταξον τους ιερείς τους βαστάζοντας την κιβωτόν του μαρτυρίου, να αναβώσιν εκ του Ιορδάνου. **17** Και προσέταξεν ο Ιησούς τους ιερείς λέγων, Ανάβητε εκ του Ιορδάνου. **18** Και αφού οι ιερεῖς οι βαστάζοντες την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου ανέβησαν εκ μέσου του Ιορδάνου, και τα ἵχνη των ποδών των ιερέων επάτησαν επὶ της ξηράς, τα ύδατα του Ιορδάνου επιστρέψαντα εις τον τόπον αυτών επλημμύρησαν πάσας τας όχθας αυτού, καθώς πρότερον. **19** Και ανέβη ο λαός εκ του Ιορδάνου την

δεκάτην του πρώτου μηνός και εστρατοπέδευσαν εν Γαλγάλοις προς το ανατολικόν μέρος της Ιεριχώ. **20** Και τους δώδεκα εκείνους λίθους, τους οποίους ἔλαβον εκ του Ιορδάνου, ἐστησαν ο Ιησούς εν Γαλγάλοις. **21** Και είπε προς τους νιούς Ισραήλ, λέγων, Ὄταν εἰς το μέλλον ερωτώσων οι νιοί σας τους πατέρας αυτών, λέγοντες, Τι δηλούσιν οι λίθοι οὗτοι; **22** τότε θέλετε αναγγείλει προς τους νιούς σας, λέγοντες, Διά ξηράς διέβη ο Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον. **23** διότι απεξήρανε Κύριος ο Θεός σας τα ύδατα του Ιορδάνου ἐμπροσθέν σας, εωσού διέβητε, καθώς ἔκαμε Κύριος ο Θεός σας εἰς την Ερυθράν θάλασσαν, την οποίαν απεξήρανεν ἐμπροσθέν νημών, εωσού διέβημεν· **24** διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοὶ τῆς γῆς την χείρα του Κυρίου, ὅτι είναι κραταί· διά να φοβήσθε Κύριον τον Θεόν σας πάντοτε.

5 Και ὅτε ἤκουσαν πάντες οι βασιλεῖς των Αμορραίων, οι πέραν του Ιορδάνου πρὸς δυσμάς, καὶ πάντες οι βασιλεῖς των Χαναναίων, οι παρὰ την θάλασσαν, ὅτι ο Κύριος απεξήρανε τα ύδατα του Ιορδάνου απ' ἐμπροσθέν των νιών Ισραήλ εωσού διέβησαν, διελύθησαν οι καρδίαι αυτῶν· καὶ δεν ἐμεινε πλέον εἰς αυτούς πνοή, από τον φόβον των νιών Ισραήλ. **2** Κατ' εκείνον τον καιρὸν εἶπεν ο Κύριος πρὸς τον Ιησούν, Κάμε εἰς σεαυτόν λιθίνας μαχαίρας κοπτέρας, καὶ περίτεμε εκ δευτέρου τους νιούς Ισραήλ. **3** Και ἔκαμεν ο Ιησούς εἰς εαυτόν λιθίνας μαχαίρας κοπτέρας, καὶ περιέτεμε τους νιούς Ισραήλ επὶ τού βουνού των ακροβυστιών. **4** Και η αιτία, διά την οποίαν ο Ιησούς ἔκαμε την περιτομήν, είναι ὅτι πας ο λαός ο εξελθών εξ Αιγύπτου, τα αρσενικά, πάντες οι ἄνδρες του πολέμου, απέθανον εν τῇ ερήμῳ καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου. **5** Και πας ο λαός ο εξελθών ἡτο περιτεμημένος πας δε ο λαός ὅστις εγεννήθη εν τῃ ερήμῳ καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου, δεν είχε περιτμηθή. **6** Διότι τεσσαράκοντα ἔτη περιήρχοντο οι νιοί Ισραήλ εν τῃ ερήμῳ, εωσού ετελεύτησαν πας ο λαός, οι ἄνδρες του πολέμου, οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου, επειδή δεν ηπήκουσαν εἰς την φωνήν του Κυρίου πρὸς τους οποίους ο Κύριος ὠμοσεν, ὅτι δεν θέλει αφήσει αυτούς οι ίδιωσι την γην, την οποίαν ὠμοσεν ο Κύριος πρὸς τους πατέρας αυτῶν ὅτι θέλει δώσει εἰς ημάς, γην ρέουσαν γάλα καὶ μέλι. **7** Αντί δε τούτων αντικατέστησε τους νιούς αυτῶν, τους οποίους ο Ιησούς περιέτεμε διότι ήσαν απερίτημοι, επειδή δεν είχον περιτέμει αυτούς καθ' οδόν. **8** Και αφού ετελείωσαν περιτέμνοντες πάντα τον λαόν, εκάθηντο εἰς τους τόπους αυτῶν εν τῳ στρατοπέδῳ, εωσού ιατρεύθησαν. **9** Και είπε Κύριος πρὸς τον Ιησούν, Ταῦτην την ημέραν αφήρεσα αφ' ιμών τον ονειδισμόν της Αιγύπτου. Διά τούτο ονομάσθη ο τόπος εκείνος Γάλγαλα ἑώς της σίμερον. **10** Και οι νιοί Ισραήλ εστρατοπέδευσαν εν Γαλγάλοις καὶ ἔκαμον το πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του μηνός προς το εσπέρας, εἰς τας πεδιάδας της Ιεριχώ. **11** Και τη επαύριον του πάσχα ἔφαγον ἀζυμα από του σίτου της γης, και σίτον πεφυγμένον την αυτήν εκείνην ημέραν. **12** Και τη επαύριον αφού ἔφαγον από του σίτου της γης, εξέλιπε το μάννα· καὶ δεν είχον πλέον μάννα οι νιοί Ισραήλ, αλλ' ἔτρωγον από των γεννημάτων της γης Χαναάν τον ενιαυτὸν εκείνον. **13** Και ὅτε ο Ιησούς ἡτο πλησίον της Ιεριχώ, ὑψώσε τους οφθαλμούς αυτού καὶ εἶδε, καὶ ιδού, ἵστατο κατέναντι αυτού ἀνθρωπος καὶ η ρομφαία αυτού ἦτο γεγυμνωμένη εν τῃ χειρὶ αυτού· καὶ προσελθών ο Ιησούς είπε προς αυτόν, Ημέτερος είσαι ή των υπεναντίων ημών; **14** Ο δε είπεν, Ουχὶ αλλ' εγώ Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου τώρα ἥλθον. Και ἐπεσεν ο Ιησούς επὶ την γην κατά πρόσωπον αυτού καὶ προσεκύνησε, καὶ είπε προς αυτόν, Τι προστάζει ο κύριός μου εἰς τον δούλον αυτού; **15** Και ο Αρχιστράτηγος της

δυνάμεως του Κυρίου είπε προς τον Ιησούν, Λύσον το υπόδημά σου εκ των ποδών σου διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι ἀγιος. Και ο Ιησούς ἔκαμεν ούτω.

6 Η δε Ιεριχώ ἡτο συγκεκλεισμένη καὶ ωχηρωμένη εξ αιτίας των νιών Ισραήλ· ουδείς εξήρχετο καὶ ουδείς εισήρχετο. **2** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ιδού, παρέδωκα εἰς την χείρα σου την Ιεριχώ καὶ τον βασιλέα αυτής καὶ τους δυνατούς εν ισχύ. **3** Και θέλετε περιέλθει την πόλιν, πάντες οι ἄνδρες του πολέμου, κύκλω της πόλεως ἀπαξ ούτω θέλεις κάμνει εξ ημέρας. **4** Και επτά ιερείς βαστάζει ἐμπροσθέν της κιβωτού ἐπτά σάλπιγγας κερατίνας καὶ την εβδόμηνην ημέραν θέλετε περιέλθει την πόλιν επτάκις καὶ οι ιερείς θέλουσι σαλπίζει με τας σάλπιγγας. **5** Και ὅταν σαλπίσωσι με την κερατίνην επεκτείνοντες, καθώς ακούσητε τον ἥχον της σάλπιγγος, πας ο λαός θέλει αλαλάξει μεγάν αλαλαγμόν, καὶ θέλει καταπέσει το τείχος της πόλεως υφ' εαυτό, καὶ ο λαός θέλει αναβή, ἔκαστος κατ' ενώπιον αυτού. **6** Και εκάλεσεν Ιησούς ο ιούς του Ναυή τους ιερείς καὶ είπε προς αυτούς, Λάβετε την κιβωτόν της διαθήκης, καὶ επτά ιερείς ας βαστάζωσιν επτά σάλπιγγας κερατίνας ἐμπροσθέν της κιβωτού του Κυρίου. **7** Και είπε προς τον λαόν, Περάσατε καὶ περιέλθετε την πόλιν, καὶ οι ἀπλισμένοι ας περάσωσιν ἐμπροσθέν της κιβωτού του Κυρίου. **8** Και αφού ο Ιησούς ελάλησε προς τον λαόν, οι επτά ιερείς βαστάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας ἐμπροσθέν του Κυρίου επέρασαν καὶ εσάλπιζον με τας σάλπιγγας, καὶ η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου ηκολούθει αυτούς. **9** Και οι ὄπλισμένοι προεπορεύοντα των ιερέων, των σαλπιζόντων με τας σάλπιγγας, καὶ η οπισθοφυλακή ηκολούθει ὄπισθεν της κιβωτού, ενώ οι ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **10** Και προσέταξεν ο Ιησούς τον λαόν, λέγων, Δεν θέλετε αλαλάξει, ουδὲ θέλει ακουσθή η φωνή σας, ουδὲ θέλει εξέλθει λόγος εκ του στόματός σας, μέχρι της ημέρας καθ' ην θέλω σας ειπεῖ να αλαλάξετε· τότε θέλετε αλαλάξει. **11** Και η κιβωτός του Κυρίου περιήλθε την πόλιν κύκλω ἀπαξ· καὶ ἥλθον εις το στρατόπεδον καὶ διενυκτέρευσαν εν τω στρατοπέδῳ. **12** Και εξήγερθη ο Ιησούς το πρῶ, καὶ οι ιερείς εσήκωσαν την κιβωτόν του Κυρίου· **13** και οι επτά ιερείς, βαστάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας, προεπορεύοντα της κιβωτού του Κυρίου, πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες με τας σάλπιγγας καὶ ἐμπροσθέν αυτών επορεύοντο οι ὄπλισμένοι· η δε οπισθοφυλακή ηκολούθει ὄπισθεν της κιβωτού του Κυρίου, ενώ οι ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **14** Και την δευτέραν ημέραν περιήλθον την πόλιν ἀπαξ, καὶ επέστρεψαν εις το στρατόπεδον ούτως ἔκαμνον εξ ημέρας. **15** Και την εβδόμηνην ημέραν εξήγερθησαν περί τα χαράγματα καὶ περιήλθον την πόλιν επτάκις κατά τον αυτόν τρόπον μόνον εν ταύτῃ τη ημέρᾳ περιήλθον την πόλιν επτάκις. **16** Και εις την εβδόμην φοράν, ενώ εσάλπιζον οι ιερείς με τας σάλπιγγας, είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Αλαλάξατε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις εασά την πόλιν· **17** και η πόλις θέλει είσθαι ανάθεμα εις τον Κύριον, αυτή και πάντα τα εν αυτή· εἰς μόνην την Ραάβ την πρόνην θέλει φυλαχθή η ζωή, εἰς αυτήν καὶ εἰς πάντας τους ὄντας εν τῃ οικίᾳ μετ' αυτής διότι ἔκρυψε τους κατασκόπους, τους οποίους απεστείλαμεν· **18** σεις ομώνις φυλάχθητε από τον αναθέματος, διά να μη γείνητε ανάθεμα, λαμβάνοντες από τον αναθέματος, καὶ καταστήσητε το στρατόπεδον του Ισραήλ ανάθεμα καὶ ταράξητε αυτό· **19** ἀπάν δε το αργύριον καὶ το χρυσίον καὶ τα σκεύη τα χάλκινα καὶ τα σιδηρά είναι αφιερωμένα εις τον Κύριον· εις το θησαυροφυλάκιον του Κυρίου

θέλουσιν εισαχθή. **20** Και η λάλαξεν ο λαός, ότε εσάλπισαν με τας σάλπιγγας και ως ήκουσεν ο λαός την φωνήν των σαλπίγγων, τότε ηλάλαξεν ο λαός αλαλαγμόν μέγαν, και κατέπεσε το τείχος υφ' εαυτό, και ανέβη ο λαός εις την πόλιν, έκαστος κατ' ενώπιον αυτού, και εκρύευσαν την πόλιν. **21** Και εξαώλθευσαν εν στόματι μαχαίρας πάντας τους εν τη πόλει, άνδρας και γυναίκας, νέους και γέροντας, και βόας και πρόβατα και όνους. **22** Είπε δε ο Ιησούς προς τους δύο άνδρας, τους κατασκοπεύαντας την γην, Εισέλθετε εις την οικίαν της πόρνης και εξαγάγετε εκείθεν την γυναίκα, και πάντα όσα έχει, καθώς ώμόσατε προς αυτήν. **23** Και εισήλθον οι νέοι οι κατάσκοποι και εξήγαγον την Ραάβ και τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής και τους αδελφούς αυτής, και πάντα όσα είχε· και εξήγαγον πάσαν την συγγένειαν αυτής και εφύλαξαν αυτούς έξω του στρατοπέδου του Ισραήλ. **24** Και κατέκαυσαν την πόλιν εν πυρί και πάντα τα εν αυτῇ μόνον το αργύριον και το χρυσόν και τα σκεύη τα χάλκινα και τα σιδηρά έδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον του οίκου του Κυρίου. **25** Και εις την Ραάβ την πόρνην και εις την οικογένειαν του πατρός αυτής και εις πάντα όσα έχει, ο Ιησούς εφύλαξε την ζωήν· και κατοικεί εν τω μέσω του Ισραήλ έως της σήμερον· διότι ἐκρύψε τους κατασκόπους, τους οποίους απέστειλεν ο Ιησούς διά να κατασκοπεύσωσι την Ιεριχώ. **26** Και ώμοσεν ο Ιησούς κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, Κατηγράμενος ενώπιον του Κυρίου ο άνθρωπος, όστις αναστήσῃ και κτίσῃ την πόλιν ταύτην την Ιεριχώ με τον θάνατον του πρωτοτόκου υιού αυτού θέλει βάλει τα θεμέλια αυτής, και με τον θάνατον του νεωτάτου υιού αυτού θέλει στήσει τας πύλας αυτής. **27** Και ο Κύριος ἤτοι μετά του Ιησού, και το όνομα αυτού διεφημίσθη καθ' ὀλὴν την γην.

7 Οι δε υἱοὶ Ισραήλ ἔκαμον παράβασιν εις το ανάθεμα· διότι Αχάν, ο υἱὸς του Χαρμί, υἱού του Ζαβδί, υἱού του Ζερά, εκ τῆς φυλῆς Ιούδα, ἐλάφεν από του αναθέματος και εξίσθη η οργὴ του Κυρίου κατά των νιών Ισραήλ. **2** Και απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους εκ της Ιεριχώ εις Γαϊ, την πλησίον της Βαιθ-αὐνέν, προς το ανατολικόν μέρος της Βαιθήλ· και εἶπε προς αυτούς λέγων, Ανάβητε και κατασκοπεύσατε την γην. Και οι άνθρωποι ανέβησαν και κατεσκόπευσαν την Γαϊ. **3** Και επιστρέψαντες προς τον Ιησούν είπαν προς αυτόν, Ας μη αναβῇ πας ο λαός, αλλ' ως δύο ή τρεις χιλιάδες ἄνδρες ας αναβώσι και ας πατάξωσι την Γαϊ· μη βάλης πάντα τον λαόν εις κόπον φέρων αυτόν έως εκεὶ διότι είναι ολίγοι. **4** Και ανέβησαν εκεὶ εκ του λαού ως τρεις χιλιάδες ἄνδρες και ἐφύγον από προσώπου των ανδρών της Γαϊ. **5** Και οι ἄνδρες της Γαϊ επάταξαν εξ αυτών έως τριάκοντα εξ ἄνδρας και κατεδίωξαν αυτούς απ' ἐμπροσθεν της πύλης έως Σιβαρείμ, και επάταξαν αυτούς εις το κατωφερές διά το οποίον αι καρδία του λαού διελύθησαν, και ἐγείναν ως ὑδωρ. **6** Και διέρρηξεν ο Ιησούς τα ιμάτια αυτού, και ἐπεσε κατά γην επὶ πρόσωπον αυτού, ἐμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου έως εσπέρας, αὐτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και επέθεσαν χώμα επὶ τας κεφαλάς αὐτών. **7** Και είπεν ο Ιησούς, Α Δέποτα Κύριε, διά τι διεβίβασας τον λαόν τούτον διά του Ιορδάνου, διά να μας παραδώσῃς εις τας χείρας των Αμφορραίνων, ὥστε να αφανίσωσιν ημᾶς; εἰδὲ να ευχαριστούμεθα καθήμενοι πέραν του Ιορδάνου **8** Ω Κύριε, τι να εἴπω, αφού ο Ισραήλ ἔστρεψε τα νώτα ἐμπροσθεν των εχθρών αυτού; **9** και ακούσαντες οι Χαναναίοι και πάντες οι κάτοικοι της γῆς, θέλουσι περικυλώσει ημάς και εξαλείψει το όνομα ημών από της γῆς· και τι θέλεις κάμει περί του ονόματός σου του μεγάλου; **10** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Σηκώθητι διά τι

ἐπεσες ούτως επὶ το πρόσωπόν σου; **11** ημάρτησεν ο Ισραήλ, και μάλιστα παρέβησαν την διαθήκην μου, την οποίαν προσέταξα αυτούς· και ἐτί ἐλάφον από του αναθέματος και ἐτί ἐκλεψαν και ἐτί εψεύσθησαν και ἐτί ἐβαλον αυτό εις τα σκεύη αυτών· **12** διά τούτο δεν θέλουσι δυνηθή οι υιοί Ισραήλ να σταθώσιν ἐμπροσθεν των εχθρών αυτών, διότι ἐγείναν ανάθεμα· ουδέ θέλω είσθαι πλέον με σας, εάν δεν εξαλείψητε το ανάθεμα εκ μέσου σας· **13** σηκωθείς αγίασον τον λαόν και ειπέ, Αγιάσθητε διά την αύριον· διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ανάθεμα είναι εν τω μέσω σου, Ισραήλ· δεν δύνασαι να σταθής ἐμπροσθεν των εχθρών σου, εωσού αφαιρέσητε το ανάθεμα εκ μέσου σας· **14** προσέλθετε λοιπόν το πρωΐ κατά τας φυλάς σας· και η φυλή, την οποίαν πιάστη ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατ' οικογενείας· και η οικογένεια, την οποίαν πιάστη ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατ' οικογενείας· και η συγγένεια, την οποίαν πιάστη ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά πιάση το Κύριος, θέλει προσέλθει κατά άνδρας· **15** και όστις πιασθή ἔχων το ανάθεμα, θέλει κατακαυθή εν πυρί, αυτός και πάντα όσα ἔχει· διότι παρέβη την διαθήκην του Κυρίου και διότι ἐπράξεν ανομίαν εν τω Ισραήλ· **16** Και εξεγερθείς ο Ιησούς το πρωΐ, προστήγαγε τον Ισραήλ κατά τας φυλάς αυτών· και επιάσθη η φυλή του Ιούδα· **17** και προστήγαγε τας συγγενείας του Ιούδα, και επιάσθη η συγγένεια των Ζαραΐτών· και προστήγαγε την συγγένειαν των Ζαραΐτών κατά άνδρας, και επιάσθη ο Ζαβδί· **18** και προστήγαγε την οικογένειαν αυτού κατά άνδρας, και επιάσθη ο Αχάν, ο υιός του Χαρμί, υιού του Ζαβδί, υιού του Ζερά, εκ της φυλῆς Ιούδα. **19** Και είπεν ο Ιησούς προς τον Αχάν, Τέκνον μου, δος τώρα δόξαν εις Κύριον τον Θέον του Ισραήλ, και εξέμολογήθητι εις αυτόν, και ειπέ μοι τώρα τι ἐπράξας μη κρύψης αυτό απ' εμού. **20** Και απεκρίθη ο Αχάν προς τον Ιησούν και είπε, Αληθώς εγώ ήμαρτον εις Κύριον τον Θέον του Ισραήλ και ἐπράξα αούτω και ούτω· **21** ιδών μεταξύ των λαφύρων μίαν καλίγιν Βαβυλωνικήν στολήν και διακοσίους σίκλους αργυρίου και ἐλασμα χρυσού βάρους πεντήκοντα σίκλων, επεθύμησα αυτά και ἐλάφον αυτά· και ιδού, είναι κεκρυμμένα εν τη γη, κατά το μέσον της σκηνῆς μου, και το αργύριον υποκάτω αυτών. **22** Και απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους· και ἐτρέχαν εις την σκηνήν, και ιδού, ήσαν κεκρυμμένα εν τη σκηνή αυτού, και το αργυρίον υποκάτω αυτών. **23** Και ἐλάβον αυτά εκ μέσου της σκηνῆς, και ἐφέραν αυτά προ τον Ιησούν και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, και ἐθεσαν αυτά ενώπιον του Κυρίου. **24** Τότε ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, επίασαν τον Αχάν τον Ζερά, και το αργύριον και την στολήν και το ἐλασμα του χρυσού και τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού και τους βόας αυτού και τους όνους αυτού και τα πρόβατα αυτού και την σκηνήν αυτού και πάντα όσα είχε, και ἐφέραν αυτούς εις την κοιλάδα Αχώρ. **25** Και είπεν ο Ιησούς, Διά τι κατετάραξας ημάς; ο Κύριος θέλει σε καταταράξει την ημέραν ταύτην. Και πας ο Ισραήλ ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους και κατέκαυσαν αυτούς εν πυρί και ελιθοβόλησαν αυτούς με λίθους. **26** Και ἐστήσαν επ' αυτόν σωρόν λίθων μέγαν, όστις μένει έως της σήμερον· ούτως ἐπαυσεν ο Κύριος από της εξάψεως του θυμού αυτού διά τούτο καλείται το όνομα του τόπου εκείνου Κοιλάς Αχώρ έως της ημέρας ταύτης.

8 Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης λάβε μετά σου πάντας τους πολεμικούς άνδρας, και σηκωθείς ανάβα εις Γαϊ· ιδού, εγώ παρέδωκα εις την χείρα σου; τον βασιλέα της Γαϊ και τον λαόν αυτού και την πόλιν

αυτού και την γην αυτού· **2** και θέλεις κάμει εις την Γαί· και εις τον βασιλέα αυτής, καθώς έκαμες εις την Ιεριχώ· και εις τον βασιλέα αυτής· μόνον τα λάφυρα αυτής και τα κτήνη αυτής θέλετε λαφυραγωγήσει εις εαυτούς· στήσον ενέδραν κατά της πόλεως ὅπισθεν αυτής. **3** Και εσηκώθη ο Ιησούς· και πας ο λαός ο πολεμιστής, διά· να αναβώσιν εις την Γαί· και εξέλεξεν ο Ιησούς τριάκοντα χιλιάδας ἄνδρας δυνατούς· εν ισχύ· και εξαπέστειλεν αυτούς διά· νυκτός, **4** και προσέταξεν εις αυτούς λέγων, Ιδού, σεις θέλετε ενεδρεύει κατά της πόλεως ὅπισθεν αυτής· μη· σπομακρυνθήτε πολύ· από της πόλεως, και να ήσθε πάντες ἔτοιμοι· **5** εγώ δε και πας ο λαός ο μετ' εμού θέλομεν πλησιάσει εις την πόλιν· και όταν εξέλθωσιν εναντίον ημών, καθώς πρότερον, τότε ημείς θέλομεν φύγει· απ' ἐμπροσθεν αυτών· **6** και θέλουσιν εξέλθει· κατόπιν ημών, εωσούσ· σπομακρύνωμεν αυτούς από της πόλεως, διότι θέλουσιν ειπεῖ· Αυτοί φεύγουσιν απ' ἐμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον· και ημεὶς θέλομεν φύγει· απ' ἐμπροσθεν αυτών· **7** τότε σεις σηκωθέντες εκ της ενέδρας, θέλετε κυριεύσει την πόλιν· διότι Κύριος ο Θεός σας θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα σας· **8** και αφού κυριεύσῃ την πόλιν, θέλετε καύσει την πόλιν· εν πυρί· κατά την προσταγήν του Κυρίου θέλετε κάμει· ιδού, προσέταξα εις εσάς. **9** Ο Ιησούς λοιπόν εξαπέστειλεν αυτούς, και υπήρχεν εις ενέδραν και εκάθισαν μεταξύ Βαιθήλ και Γαί, προς το δυτικόν μέρος της Γαί· ο δε Ιησούς ἔμεινε την νύκτα εκείνην εν τω μέσω του λαού. **10** Και εξεγερθείς ο Ιησούς το πρῶι, επεσκέφθη τον λαόν, και ανέβη αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, ἐμπροσθεν του λαού προς Γαί. **11** Και πας ο λαός ο πολεμιστής, ο μετ' αυτού, ανέβη και επλησίασε και ἤλθε κατέναντι της πόλεως και εστρατόπεδευσε κατά το βόρειον μέρος της Γαί· ήτο δε κοιλάς μεταξύ αυτών και της Γαί. **12** Και λαβών ἡώς πέντε χιλιάδας ανδρών, εκάθισεν αυτούς εις ενέδραν μεταξύ Βαιθήλ και Γαί, προς το δυτικόν μέρος της πόλεως. **13** Και αφού διέταξαν τον λαόν, ἀπαν το στράτευμα το προς βορράν της πόλεως και την ενέδραν αυτού προς δυσμάς της πόλεως, υπήρχεν ο Ιησούς εκείνην την νύκτα εις το μέσον της κοιλάδος. **14** Και ως είδεν ο βασιλεὺς της Γαί, αυτός και πας ο λαός αυτού, ο ἄνδρες της πόλεως, ἐπευσαν και εξηγέρθησαν πρῶι· και εξήλθον εις συνάντησιν του Ισραήλ προς μάχην, εις ωριμενήν ὥραν, επί την πεδιάδα· πλὴν αυτός δεν ἦζευρεν διτί ήτο ενέδρα κατ' αυτού· ὅπισθεν της πόλεως. **15** Και ο Ιησούς και πας ο Ισραήλ προσεποιήθισαν διτί κατετροπάθησαν ἐμπροσθεν αυτών, και ἐφευγούν διά· της οδού της ερήμου. **16** Και συνεκαλέσθησαν πας ο λαός ο εν Γαί, διά· να καταδιώξωσιν αυτούς· και κατεδίωξαν τον Ιησούς και απεμακρύνθησαν από της πόλεως. **17** Και δεν απέμεινεν ἀνθρώπος εν Γαί και εν Βαιθήλ, δότις δεν εξήλθει· κατόπιν του Ισραήλ· και αφήκαν ανοικτήν την πόλιν, και κατεδίωκον τον Ισραήλ. **18** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ἐκτείνον την λόγχην, την εν τη χειρί σου, προς την Γαί διότι θέλω παραδώσει αυτήν εις την χείρα σου. Και εξέτεινεν ο Ιησούς την λόγχην, την εν τη χειρί αυτού, προς την πόλιν. **19** Και η ἐνέδρα εσηκώθη μετά σπουδῆς από της θέσεως αυτής, και ὠρμήσαν ευθύς ὅτε εξέτεινε την χείρα αυτού· και εισήλθον εις την πόλιν και εκυρίευσαν αυτήν, και σπεύσαντες ἔκαυσαν την πόλιν εκ πυρί. **20** Και διτί περιέβλεψαν εις τα οπίσω αυτών οι ἄνδρες της Γαί, εἰδον, και ιδού, ανέβαινεν ο καπνός της πόλεως προς τον ουρανόν, και δεν ήδυναντο να φύγωσιν εδώ· και εκεί επειδή ο λαός ο φεύγων προς την ἔρημον εστράφησαν οπίσω εναντίον των καταδιωκόντων. **21** Ο δε Ιησούς και πας ο Ισραήλ, ιδόντες διτί η

ενέδρα είχε κυριεύσει την πόλιν και διτί ανέβαινεν ο καπνός της πόλεως, εστράφησαν οπίσω και επάταξαν τους ἄνδρας της Γαί. **22** Και οι ἄλλοι εξήλθον εκ της πόλεως εναντίον αυτών, ώστε ήσαν εν τω μέσω του Ισραήλ εντεύθεν και εκείθεν· και επάταξαν αυτούς, ώστε δεν αφήκαν ουδένα εξ αυτών μείναντα διαφυγόντα. **23** Τον δε βασιλέα της Γαί συνέλαβον ζώντα και ἐφεραν αυτόν προς τον Ιησούν. **24** Και αφού ο Ισραήλ ετελείωσε φονεύων πάντας τους κατοίκους της Γαί εν τη πεδιάδι εκ της ερήμου, όπου κατεδίωκον αυτούς, και ἐπεσον πάντες εν στόματι μαχαίρας, εωσούσ· εξωλοθρεύθησαν, επετρεψε πας ο Ισραήλ εις την Γαί και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας. **25** Και πάντες οι πεσόντες εν τη ημέρᾳ εκείνη, ἄνδρες τε και γυναίκες, ήσαν δώδεκα χιλιάδες, πάντες οι ἀνθρωποι της Γαί. **26** Και δεν ἐσυρεν ο Ιησούς οπίσω την χείρα αυτού, την οποίαν εξέτεινε με την λόγχην, εωσούσ· εξωλοθρεύσε πάντας τους κατοίκους της Γαί. **27** Μόνον τα κτήνη και τα λάφυρα της πόλεως εκείνης ελαφυραγώησεν ο Ισραήλ εις εαυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον προσέταξεν εις τον Ιησούν. **28** Και κατέκαυσεν ο Ιησούς την Γαί, και κατέστησεν αυτήν σωρόν παντοτείνον αοικίητον έως της ημέρας ταύτης. **29** Τον δε βασιλέα της Γαί εκρέμασεν επί ζύλου ἡώς εστέρας· και ως ἐδυσεν ο ἄλιος, προσέταξεν ο Ιησούς και κατεβίθασαν το πτώμα αυτού από τον ζύλου, και ἐρριψαν αυτό εις την είσοδον της πύλης της πόλεως, και ὑψωσαν επ' αυτού σωρόν λίθων μέγαν, δότις μένει ἡώς της σήμερον. **30** Τότε ωκεδόμησεν ο Ιησούς θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ επί το όρος Εβάλ. **31** καθώς ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξε τους υιούς Ισραήλ, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του νόμου του Μωϋσέως, θυσιαστήριον εκ λίθων ολοκλήρων, επί των οποίων σίδηρος δεν επεβλήθη· και προσέφεραν επ' αυτό ολοκαύτωματα προς τον Κύριον και εθυσίασαν ειρηνικάς προσφοράς. **32** Και ἐγραψεν εκεί επί τους λίθους το αντίγραφον του νόμου του Μωϋσέως, τον οποίον είχε γράψει ενώπιον των υιών Ισραήλ. **33** Και πας ο Ισραήλ και οι πρεσβύτεροι αυτών και οι ἄρχοντες και οι κριταί αυτών εστάθησαν εντεύθεν και εντεύθεν της κιβωτού απέναντι των ιερέων των Λευϊτών, των βασταζόντων την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και ο ζένος και ο αυτόχθων το ήμισυ αυτών προς το όρος Γαριζίν και το ήμισυ αυτών προς το όρος Εβάλ· καθώς πρότερον προσέταξεν ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, διά· να ευλογήσωσι τον λαόν του Ισραήλ. **34** Και μετά ταύτα ανέγνωσε πάντας τους λόγους του νόμου, τας ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου. **35** Δεν ἦτο λόγος εκ πάντων οσα προσέταξεν ο Μωϋσής, τον οποίον ο Ιησούς δεν ανέγνωσεν ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, μετά των γυναικών και των παιδίων και των ζένων των παρευρισκομένων μεταξύ αυτών.

9 Και διτί ήκουσαν πάντες οι βασιλείς, οι εντεύθεν του Ιορδάνου, οι εν τη ορεινή και οι εν τη πεδινή και οι εν πάσι τοις παραλίοις της θαλάσσης της μεγάλης, ἡώς κατέναντι του Λιβάνου, οι Χετταίοι και οι Αμορραίοι, οι Χαναναίοι, οι Φερεζαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι, **2** συνήχθησαν πάντες ομού, διά· να πολεμήσωσι τον Ιησούς και τον Ισραήλ. **3** Οι δε κάτοικοι της Γαβάθων ήκουσαν διτί, τι έκαμεν ο Ιησούς εις την Ιεριχώ και εις την Γαί, **4** και ἐπράξαν και ούτοι μετά πανούργιας, και υπήρχον και ητοιμάσθησαν με εφόδια, και ἐλαβον σάκκους παλαιούς επί των δύνων αυτών και ασκούς οίνου παλαιούς και κατεσχιμένους και δεδεμένους, **5** και εις τους πόδας αυτών υποδήματα παλαιά και εμβαλωμένα, και

ιμάτια παλαιά εφ' εαυτών· καὶ όλος ο ἄρτος του εφοδιασμού αυτών ἡτοῦ ξηρός και κατατεθρυμμένος. 6 Και ἥλθον προς τον Ἰησούν εις το στρατόπεδον εις Γάλαγαλα, και είπον προς αυτών και προς τους ἀνδρας του Ἰσραήλ, Από γης μακράς ἥλθομεν τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς. 7 Και είπον οι ἀνδρες του Ἰσραήλ προς τους Ευαίσους τούτους, Σεις κατοικείτε ίσως εν τω μέσω ημών, και πως θέλομεν κάμει συνθήκην προς εσάς; 8 Οι δε είπον προς τον Ἰησούν, Δούλοι σου είμεθα. Εἰπε δε προς αυτούς ο Ἰησούς, Ποίοι είσθε; και πόθεν ἔρχεσθε; 9 Και είπον προς αυτόν, Από πολύ μακράς γης ἥλθον οι δούλοι σου διά το ὄνομα Κυρίου του Θεού σου διότι ηκούσαμεν την φήμην αυτού και πάντα όσα ἔκαμεν εν Αιγύπτῳ, 10 και πάντα όσα ἔκαμεν εις τους δύο βασιλείς των Αμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εις τον Σηών βασιλέα της Εσεβών, και εις τον Ωγ βασιλέα της Βασάν, τον εν Ασταρώθ 11 διά τούτο είπον προς ημάς οι πρεσβύτεροι ημών και πάντες οι κάτοικοι της γης ημών, λέγοντες, Λάβετε εις εαυτούς εφόδια διά την οδόν, και υπάγετε εις συνάντησην αυτών και είπατε προς αυτούς, δούλοι σας είμεθα: τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς. 12 τον ἄρτον ημών τούτον ζεστὸν ελόβομεν εις των οικιών ημών, καθ' ην ημέραν εξῆλθομεν διά να ἐλθωμεν προς εσάς και τώρα, ιδού, είναι ξηρός και κατατεθρυμμένος. 13 και ούτοι οι ασκοί του οίνου, τους οποίους εγείρισαμεν νέους, και ιδού, είναι κατεσχιμένοι: και τα ιμάτια ημών ταύτα και τα υποδήματα ημών επαλαιώθησαν διά την πολὺ μακράν οδόν. 14 Και εδέχθησαν τους ἀνδρας εξ αιτίας των εφοδίων αυτών, και δεν ηρώησαν τον Κύριον. 15 Και ἔκαμεν ο Ἰησούς ειρήνην προς αυτούς και ἔκαμε συνθήκην προς αυτούς, να φυλάξῃ την ζωήν αυτών· και οι ἀρχοντες της συναγωγής ὡμοσαν προς αυτούς. 16 Και μετά τρεις ημέρας, αφού ἔκαμον συνθήκην προς αυτούς, ἤκουσαν ότι ἤσαν γείτονες αυτών και κατώκουν μεταξύ αυτών. 17 Και σηκωθέντες οι νιοί Ἰσραήλ υπήγον εις τας πόλεις αυτών την τρίτην ημέραν· αι δε πόλεις αυτών ἤσαν Γαβαών και Χεφειρά και Βηρώθ και Κιριάθ-ιαρείμ. 18 Και δεν επάταξαν αυτούς οι νιοί Ἰσραήλ, διότι οι ἀρχοντες της συναγωγής είχον οιμόσει προς αυτούς τον Κύριον τον Θέον του Ἰσραήλ. Και εγόγγυζε πάσα η συναγωγή κατά των αρχόντων. 19 Πάντες όμως οι ἀρχοντες είπον προς πάσαν την συναγωγήν, Ήμεις ώμοσαμεν προς αυτούς τον Κύριον τον Θέον του Ἰσραήλ: τώρα λοιπόν δεν δυνάμεθα να εγίσωμεν αυτούς 20 τούτο θέλομεν κάμει εις αυτούς θέλομεν φυλάξει την ζωήν αυτών, διά να μη ἤναι οργὴ Θεού εφ' ημάς, διά τον ὄρκον τον οποίον ώμοσαμεν προς αυτούς. 21 Και οι ἀρχοντες είπον προς αυτούς, Ας ζωσι πλην ας ἤναι ξυλοκόποι και υδροφόροι εις πάσαν συναγωγήν· καθώς οι ἀρχοντες υπεσχέθησαν προς αυτούς, 22 Και συνεκάλεσεν αυτούς ο Ἰησούς και είπε προς αυτούς, λέγων, Διά τι ηπατήσατε ημάς λέγοντες, πολύ μακράν είμεθα από σας, ενώ σεις κατοικείτε μεταξύ ημών; 23 τώρα λοιπόν επικατάρατοι είσθε, και δεν θέλει λείψει από σας δούλος και ξυλοκόπος και υδροφόρος εις τον οίκον του Θεού μου. 24 Και απεκρίθησαν προς τον Ἰησούν λέγοντες, Επειδή οι δούλοι σου ἐμάθον μετά πληροφορίας ὡσα Κύριος ο Θεός σου διέταξεν εις τον δούλον αυτού Μωϋσήν, να δώσῃ εις εσάς πάσαν την γην και να εξολοθρεύσῃ ἐμπροσθέν σας πάντας τους κατοίκους της γης, διά τούτο εφοβήθημεν από σας σφόδρα διά την ζωήν ημών και εκάμομεν το πράγμα τούτο. 25 και τώρα, ιδού, εις τας χείρας σου είμεθα ὁ, τι σοι φανή καλόν και αρεστόν να κάμης εις ημάς, κάμε. 26 Και ἔκαμεν ούτως εις αυτούς, και ηλευθέρωσεν αυτούς εκ της χειρός των νιών Ἰσραήλ, και δεν

εφόνευσαν αυτούς. 27 Και την ημέραν εκείνην ἔκαμεν αυτούς ο Ἰησούς ξυλοκόπους και υδροφόρους μέχρι τούδε, εις την συναγωγήν και εις το θυσιαστήριον του Κυρίου, εις τον τόπον οντίνα εκλέξη.

10 Και ως ήκουσεν Αδωνισεδέκ ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ ότι ο Ἰησούς εκυρίευσε την Γαί και εξωλόθρευσεν αυτήν, καθώς ἔκαμεν εις την Ιεριχώ και εις τον βασιλέα αυτής, ούτως ἔκαμεν εις την Γαί και εις τον βασιλέα αυτής, και ότι οι κάτοικοι της Γαβαών ἔκαμον ειρήνην μετά του Ἰσραήλ και ἐμένον μεταξύ αυτών, 2 εφοβήθησαν σφόδρα διότι ἡτο πόλις μεγάλη η Γαβαών, ως μία των βασιλικών πόλεων, και διότι ἡτο μεγαλητέρα της Γαί, και πάντες οι ἀνδρες αυτής δυνατοί. 3 Διά τούτο απέστειλεν Αδωνισεδέκ ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ προς τον Ωάμ βασιλέα της Χεβρών, και προς τον Πιράμ βασιλέα της Ιαρμούθ, και προς τον Ιαφία βασιλέα της Λαχείς, και προς τον Δεβείρ βασιλέα της Εγλών, λέγων, 4 Ανάβητε προς εμέ και βοηθήσατε μοι, διά να πατάξωμεν την Γαβαών διότι ἔκαμεν ειρήνην μετά του Ἰησού και μετά των νιών Ἰσραήλ. 5 Και συναχθέντες οι πέντε βασιλείς των Αμορραίων, ο βασιλεύς της Χεβρών, ο βασιλεύς της Ιαρμούθ, ο βασιλεύς της Λαχείς, ο βασιλεύς της Εγλών, ανέβησαν, αυτοί και πάντα τα στρατεύματα αυτών, και εστρατοπέδευσαν ἐμπροσθεν της Γαβαών και επολέμουν εναντίον αυτής. 6 Και οι Γαβαωνίται απέστειλαν προς τον Ἰησούν εις το στρατόπεδον εις Γάλαγαλα, λέγοντες, Μη αποσύρης την χείρα σου από των δούλων σου ανάβα προς ημάς ταχέως και σώσων ημάς και βοήθησον ημάς διότι συνήχθησαν εναντίον ημών πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, οι κατοικούντες την ορεινήν. 7 Και ανέβη ο Ἰησούς από Γαλαγάλων, αυτός και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ' αυτού και πάντες οι δυνατοί εις το ιχύ. 8 Και είπε Κύριος προς τον Ἰησούν, Μη φοβηθής αυτούς διότι παρέδωκα αυτούς εις την χείρα σου· δεν θέλει σταθή ἐμπροσθέν σου ουδέποτε εξ αυτών. 9 Ἡλθε λοιπόν επ' αυτούς ο Ἰησούς εξαίφνης, αναβάς από Γαλαγάλων δι' ολός της νυκτός. 10 Και κατέτρωπωσεν αυτούς ο Κύριος ἐμπροσθεν του Ἰσραήλ, και επάταξαν αυτούς εις την οδόν την αναβαίνουσαν προς Βαιθ-ωρών, και κατέκοπτον αυτούς ἔως Αζηκά και ἔως Μακκηδά. 11 Και ενώ ειν τη καταβάσει της Βαιθ-ωρών, ο Κύριος ἔρριψεν εκ του ουρανού κατ' αυτών λίθους μεγάλους ἔως Αζηκά, και απέθανον περισσότεροι ήσαν οι αποθανόντες εκ των λίθων της χαλάζης, παρ' όσους οι νιοί Ἰσραήλ κατέκοψαν εν μαχαίρᾳ. 12 Τότε ελάλησεν ο Ἰησούς προς τον Κύριον, καθ' ην ημέραν ο Κύριος παρέδωκε τους Αμορραίους ἐμπροσθεν των νιών Ἰσραήλ, και είπεν ενώπιον του Ἰσραήλ, Στήθι, ήλιε, επί την Γαβαών, και συ, σελήνη, επί την φάραγγα Αιαλών. 13 Και ο ήλιος εστάθη και η σελήνη ἐμεινεν, εωσού ο λαός εξεδικήθη τους εχθρούς αυτού. Δεν είναι τούτο γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Ιαστή; Και εστάθη ο ήλιος εν τω μέσω του ουρανού, και δεν ἐσπευσε να δύση έως μιας οιλοκήρου ημέρας. 14 Και τοιαύτη ημέρα δεν υπήρξεν ούτε πρότερον ούτε ύστερον, ώπτε ο Κύριος να ακούση φωνήν ανθρώπου διότι ο Κύριος επολέμει υπέρ του Ισραήλ. 15 Και επέστρεψεν ο Ἰησούς, και πας ο Ἰσραήλ μετ' αυτού, εις το στρατόπεδον εις Γάλαγαλα. 16 Οι δε πέντε βασιλείς ούτοι ἐψυγόν και εκρύθησαν εις σπήλαιον εν Μακκηδά. 17 Και ανήγγειλαν προς τον Ἰησούν, λέγοντες, οι πέντε βασιλείς ευρέθησαν κεκρυμμένοι εις σπήλαιον εν Μακκηδά. 18 Και είπεν ο Ἰησούς, Κυλίσατε λίθους μεγάλους εις το στόμα του σπηλαίου, και καταστήσατε ανθρώπους πλησίον αυτού διά να

φυλάττωσιν αυτούς· **19** καὶ σεις μη στέκεσθε· καταδιώκετε τους εχθρούς σας καὶ πατάξατε τὸ ὄπισθεν αυτῶν· μη ἀφίσητε αυτούς να εἰσέλθωσιν εἰς τὰς πόλεις αυτῶν· διότι Κύριος ο Θεός σας παρέδωκεν αυτούς εἰς τὰς χείρας σας. **20** Καὶ αὐτὸν ο Ἰησούς καὶ οι νιοὶ Ἰσραὴλ ετελίσθισαν φονεύοντες αυτούς εν σφαγῇ μεγάλῃ σφόδρᾳ, εωσού εξωλόθρευθήσαν, οι λοιποὶ εὖς αυτῶν, ὅσοι διεσώθησαν, εισήλθον εἰς ωχυρωμένας πόλεις, **21** Καὶ πας ο λαός επέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς τὸν Ἰησούν εἰς Μακκηδά εν εἰρήνῃ· οὐδεὶς εκίνησε τὴν γλώσσαν αυτοῦ κατά τινός εκ τῶν νιών Ἰσραὴλ. **22** Καὶ εἶπεν ο Ἰησούς, Ανοίξατε τὸ στόμα του σπηλαίου καὶ εξαγάγατε πρὸς εμέ τους πέντε βασιλεῖς εκείνους εκ του σπηλαίου. **23** Καὶ ἔκαμον οὕτω καὶ εξῆγαγον πρὸς αυτὸν τους πέντε βασιλεῖς εκείνους εκ του σπηλαίου, τὸν βασιλέα τῆς Ιερουσαλήμ, τὸν βασιλέα τῆς Χεβρών, τὸν βασιλέα τῆς Ιαρμούθ, τὸν βασιλέα τῆς Λαχείς, τὸν βασιλέα τῆς Εγλών. **24** Καὶ αφού εξῆγαγον πρὸς τὸν Ἰησούν τους βασιλεῖς εκείνους, εκάλεσεν ο Ἰησούς πάντας τους ἄνδρας του Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς τους ἀρχιγούς των πολεμιστῶν τους ελθόντας μετ' αυτού, Πλησιάσατε, βάλετε τους πόδας σας επὶ τους τραχήλους των βασιλέων τούτων. Καὶ αυτοὶ επλησίασαν καὶ ἔβαλον τους πόδας αυτῶν επὶ τους τραχήλους αυτῶν. **25** Καὶ εἴπε πρὸς αυτούς ο Ἰησούς, Μή φοβείσθε μηδὲ δειλιάτε· ανδρίζεσθε καὶ ενδύναμούσθε· επειδή ούτω θέλει κάμει ο Κύριος εἰς πάντας τους εχθρούς σας, κατά τῶν οποίων μάχεσθε. **26** Καὶ μετὰ ταύτα επάταξεν αυτούς ο Ἰησούς καὶ εθανάτωσεν αυτούς καὶ εκρέμασεν αυτούς εἰς πέντε ζύλα· καὶ εκρέμοντο εἰς τα ζύλα ἡώς επέπέρας. **27** Περὶ δε τὴν δύσιν του ηλίου, προσέταξεν ο Ἰησούς, καὶ κατεβίβασαν αυτούς απὸ των ζύλων καὶ ἐρρίψαν αυτούς εἰς τὸ σπήλαιον, ὃντος εἰχόν κρυφθῆ, καὶ εκύλισαν λίθους μεγάλους εἰς τὸ στόμα του σπηλαίου, οἵτινες μένουσιν ἡώς της σήμερον ημέρας. **28** Καὶ εν εκείνῃ τη ἡμέρᾳ εκυρίευσεν ο Ἰησούς την Μακκηδά, καὶ επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν καὶ τὸν βασιλέα αυτής εξωλόθρευσεν αυτούς καὶ πάσας τὰς ψυχάς τας εν αυτῇ· δεν αφίκεν εν αυτῇ υπόλοιπον· καὶ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα αυτής, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα της Ιεριχώ. **29** Καὶ διέβη ο Ἰησούς, καὶ πας ο Ἰσραὴλ μετ' αυτού, εκ Λιβνά εἰς Λαχείς, καὶ εστρατοπέδευσε κατέναντι αυτής καὶ επολέμει αυτήν. **30** Καὶ παρέδωκεν ο Κύριος τὴν Λαχείς εἰς τὴν χείρα του Ἰσραὴλ, καὶ εκυρίευσεν αυτήν την δευτέραν ημέραν, καὶ επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν καὶ πάσας τὰς ψυχάς τας εν αυτῇ, κατά πάντα ὄσα ἔκαμεν εἰς την Λιβνά. **31** Τότε ανέβη Ωράμ ο βασιλεὺς της Γεζέρ διά να βοηθήσῃ την Λαχείς καὶ ο Ἰησούς επάταξεν αυτὸν καὶ τὸν λαὸν αυτού, εωσού δεν αφίκεν εἰς αυτὸν υπόλοιπον. **32** Καὶ διέβη ο Ἰησούς, καὶ πας ο Ἰσραὴλ μετ' αυτού, εκ Λιβνά εἰς Λαχείς, καὶ εστρατοπέδευσε κατέναντι αυτής καὶ επολέμει αυτήν. **33** Καὶ παρέδωκεν ο Κύριος τὴν Λαχείς εἰς τὴν χείρα του Ἰσραὴλ, καὶ εκυρίευσεν αυτήν την δευτέραν ημέραν, καὶ επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν καὶ πάσας τὰς ψυχάς τας εν αυτῇ, κατά πάντα ὄσα ἔκαμεν εἰς την Λαχείς. **34** Καὶ διέβη ο Ἰησούς, καὶ πας ο Ἰσραὴλ μετ' αυτού, εκ Λαχείς εἰς Εγλών, καὶ εστρατοπέδευσαν κατέναντι αυτής καὶ επολέμουν αυτήν· **35** καὶ εκυρίευσαν αυτήν εν τη ἡμέρᾳ εκείνῃ, καὶ επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας· καὶ εξωλόθρευσεν εν εκείνῃ τη ἡμέρᾳ πάσας τὰς ψυχάς τας εν αυτῇ, κατά πάντα ὄσα ἔκαμεν εἰς την Λαχείς. **36** Καὶ ανέβη ο Ἰησούς, καὶ πας ο Ἰσραὴλ μετ' αυτού, εξ Εγλών εἰς Χεβρών, καὶ επολέμουν αυτήν· **37** καὶ εκυρίευσαν αυτήν καὶ επάταξαν εν στόματι μαχαίρας αυτήν καὶ τὸν βασιλέα αυτής καὶ πάσας τὰς πόλεις αυτής καὶ πάσας

τὰς ψυχάς τας εν αυτῇ· δεν αφίκεν υπόλοιπον· κατά πάντα ὄσα ἔκαμεν εἰς την Εγλών· καὶ εξωλόθρευσεν αυτήν καὶ πάσας τὰς ψυχάς τας εν αυτῇ. **38** Καὶ ἐστρεψεν ο Ἰησούς, καὶ πας ο Ἰσραὴλ μετ' αυτού εἰς Δεβέρι καὶ επολέμουν αυτήν· **39** καὶ εκυρίευσεν αυτήν καὶ τὸν βασιλέα αυτής καὶ πάσας τὰς πόλεις αυτής· καὶ επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας καὶ εξωλόθρευσαν πάσας τὰς ψυχάς τας εν αυτῇ, δεν αφίκεν υπόλοιπον· καθὼς ἔκαμεν εἰς την Χεβρών, ούτως ἔκαμεν εἰς την Δεβέρι καὶ εἰς τὸν βασιλέα αυτής καὶ καθὼς ἔκαμεν εἰς την Λιβνά καὶ εἰς τὸν βασιλέα αυτής. **40** Ούτως επάταξεν ο Ἰησούς πάσαν τὴν γην την ορεινήν καὶ την μεσημβρινήν καὶ την πεδινήν καὶ την Ασδώθ καὶ πάντας τους βασιλεῖς αυτών· δεν αφίκεν υπόλοιπον, αλλ' εξωλόθρευσε παν τὸ ἔχον πνοήν, καθὼς προσέταξε Κύριος ο Θεός του Ἰσραὴλ. **41** Καὶ επάταξεν αυτούς ο Ἰησούς απὸ Κάδης-βαρνή ἡώς Γάζης, καὶ πάσαν τὴν γην Γεσέν, ἡώς Γαβαών. **42** Καὶ πάντας τούτους τους βασιλεῖς καὶ την γην αυτών ο Ἰησούς εκυρίευσε διά μιας, διότι Κύριος ο Θεός του Ἰσραὴλ επολέμει υπέρ του Ἰσραὴλ. **43** Καὶ επέστρεψεν ο Ἰησούς, καὶ πας ισραὴλ μετ' αυτού, εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Γάλαγα.

11 Καὶ ὡς ἤκουσεν Ιαβείν ο βασιλεὺς της Ασώρ, απέστειλε πρὸς τὸν Ιωβάθ βασιλέα της Μαδών καὶ πρὸς τὸν βασιλέα της Σιμβρών καὶ πρὸς τὸν βασιλέα της Αχσάφ, **2** καὶ πρὸς τους βασιλεῖς τους πρὸς βορράν, εἰς τὴν ορεινήν καὶ εἰς τὴν πεδινήν, κατέναντι της Χιννερώθ, καὶ εἰς τὴν κοιλάδα καὶ εἰς Νάφραθ-δωρ πρὸς δυσμάς, **3** καὶ πρὸς τους Χαναναίους τους πρὸς ανατολάς καὶ δυσμάς, καὶ πρὸς τους Αμορραίους καὶ τους Χετταίους καὶ τους Φερεζαίους καὶ τους Ιεβουσαίους τους εν τῇ ορεινή, καὶ πρὸς τους Ευαίους τους υπὸ τὴν Αερμών εν τῇ γη Μισπά. **4** Καὶ εξήλθον, αυτοί καὶ πάντα τα στρατεύματα αυτῶν μετ' αυτῶν, λαός πολὺς ὡς η ἀμμος η παρὰ τὸ χείλος της θαλάσσης κατὰ τὸ πλήθος, μεθ' ἵππων καὶ αμάξων πολλών σφρόδα. **5** Καὶ συναχθέντες πάντες ούτοι οι βασιλεῖς, ἥλθον καὶ εστρατοπέδευσαν οὐρανὸν πλησίον των υδάτων Μερώμ, διά να πολεμήσωσι τὸν Ἰσραὴλ. **6** Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησούν, Μή φοβηθής από προσώπουν αυτῶν· διότι αὐρίον, περὶ τὴν ώραν ταύτην, ἐγώ θέλω παραδώσει αυτούς πάντας πεφονεύμενους ἐμπροσθεν του Ἰσραὴλ· τοὺς ἵππους αυτῶν θέλεις νευροκοπήσει καὶ τας αμάξας αυτῶν θέλεις κατακαύσει εν πυρι. **7** Καὶ υπήγει εξαίφνης ο Ἰησούς, καὶ πας ο πολεμιστής λαός μετ' αυτού, εναντίον αυτῶν εἰς τὰ ύδατα Μερώμ, καὶ επέπεσον επ' αυτούς. **8** Καὶ παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εἰς τὴν χείρα του Ἰσραὴλ, καὶ επάταξεν αυτούς καὶ κατεδίωξεν αυτούς ἡώς της μεγάλης Σιδώνος καὶ ἡώς Μισρεφώθ-μαΐμ καὶ ἡώς της κοιλάδος Μισπά πρὸς ανατολάς· καὶ επάταξαν αυτούς, εωσού δεν αφίκεν εἰς αυτούς υπόλοιπον. **9** Καὶ ἔκαμεν ο Ἰησούς εἰς αυτούς καθὼς προσέταξεν εἰς αυτὸν ο Κύριος τους ἵππους αυτῶν ενευροκόπησε καὶ τας αμάξας αυτῶν κατέκαυσεν εν πυρι. **10** Καὶ ἐστρεψεν ο Ἰησούς κατά τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ εκυρίευσε τὴν Ασώρ καὶ επάταξε τὸν βασιλέα αυτής εν μαχαίρᾳ διότι η Ασώρ ἦτο πρότερον εἰς ποτεύουσα πασῶν των βασιλειῶν τούτων. **11** Καὶ πάσας τὰς ψυχάς τας εν αυτῇ επάταξαν εν στόματι μαχαίρας καὶ εξωλόθρευσαν αυτούς δεν ἔμεινεν οὐδέν ἔχον πνοήν καὶ τὴν Ασώρ κατέκαυσεν εν πυρι. **12** Καὶ πάσας τὰς πόλεις των βασιλέων εκείνων καὶ πάντας τους βασιλεῖς αυτῶν συνέλαβεν ο Ἰησούς καὶ επάταξεν αυτούς εν στόματι μαχαίρας· εξωλόθρευσεν αυτούς, καθὼς προσέταξε Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου. **13** Πάσας δε τὰς πόλεις, ὅσαι ἔμενον μετά των προχωμάτων αυτῶν, δεν ἔκαυσεν αυτάς ο Ἰσραὴλ, εκτός μόνην την Ασώρ κατέκαυσεν ο Ἰησούς. **14** Καὶ πάντα τα

λάφυρα των πόλεων τούτων και τα κτήνη ελαφυραγώγησαν εις εαυτούς οι υἱοί Ισραὴλ· τους δε ανθρώπους πάντας επάταξαν εν στόματι μαχαίρας, εωσού ἔξαλόθρευσαν αυτούς· δεν αφήκαν ουδέν έχον πνοήν. **15** Καθώς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν τὸν δούλον αὐτού, ούτω προσέταξεν ο Μωϋσῆς τὸν Ιησούν, καὶ οὕτως ἐκάμεν ο Ιησούς· δεν παρέβη ουδέν εκ πάντων ὡς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **16** Καὶ εκυρίευσεν ο Ιησούς πάσαν εκείνην τὴν γην, τὴν ορεινήν, καὶ πάσαν τὴν μεσημβρινήν, καὶ πάσαν τὴν γην Γεσέν, καὶ τὴν κοιλάδα καὶ τὴν πεδινήν, καὶ τὸ ὄρος του Ισραὴλ καὶ τὴν κοιλάδα αυτού, **17** από του ὄρους Αλάκ, του αναβαίνοντος πρὸς τὴν Σηείρ, ἔως Βάαλ-γαδ εἰς τὴν κοιλάδα του Λιβάνου, υπὸ τὸ ὄρος Αερμών· καὶ συνέλαβε πάντας τους βασιλεῖς αυτῶν καὶ επάταξεν αυτούς καὶ εθανάτωσεν αυτούς. **18** Πολύν καιρόν επολέμει ο Ιησούς πρὸς πάντας τούτους τους βασιλεῖς. **19** Δεν ἦτο πόλις ήτις ἐκάμεν ειρήνην μετά των νιών Ισραὴλ, εκτός των Ευαίων των κατοικούντων εν Γαβαών· πάσας εκυρίευσαν εν πολέμῳ. **20** διότι παρὰ Κυρίου ἔγεινε τὸ να σκληρυνθῶσιν αἱ καρδίαι αυτῶν, να ἐλθωσιν εἰς μάχην κατά του Ισραὴλ, διά να ἔξαλοθρευθῶσι, να μη γείνῃ εἰς αυτούς ἔλεος, ἀλλὰ να εξαφανισθῶσι, καθὼς ο Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν. **21** Καὶ ήλθεν ο Ιησούς κατ' εκείνον τὸν καιρόν, καὶ ηφάνισε τους Ανακείμ από των ορέων, από Χεβρών, από Δεσείρ, από Ανάβ καὶ από πάντων των ορέων του Ιούδα καὶ από πάντων των ορέων του Ισραὴλ· ἔξαλοθρευσεν αυτούς ο Ιησούς μετά των πόλεων αυτῶν. **22** Δεν ἔμεινον Ανακείμ εν τῇ γῇ των νιών Ισραὴλ· μόνον εν τῇ Γάζῃ, εν τῇ Γαθ καὶ εν τῇ Αζώτῳ ἔμεινον. **23** Καὶ εκυρίευσεν ο Ιησούς πάσαν τὴν γην κατά πάντα ὡς εἴπεν ο Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· καὶ ἔδωκεν αυτήν ο Ιησούς εἰς τὸν Ισραὴλ κληρονομίαν, κατά τὸν διαμερισμὸν αυτῶν εἰς τὰς φυλάς αυτῶν. Καὶ η γῆ ιούχασεν από τὸν πολέμου.

12 Οὗτοι δε είναι οι βασιλεῖς τῆς γῆς, τους οποίους επάταξαν οι υἱοί Ισραὴλ καὶ κατεκυρίευσαν τὴν γην αυτῶν, εἰς τὸ πέραν του Ιορδάνου, πρὸς ανατολάς ἥλιου, από του ποταμοῦ Αρνών ἔως του ὄρους Αερμών, καὶ πάσαν τὴν πεδινήν πρὸς ανατολάς· **2** τὸν Σηών βασιλέα των Αμφραίων, τὸν κατοικούνταν εν Εσεβών, τὸν δεσπόζοντα από Αροΐρ τὴς παρὰ τὸ χείλος του ποταμοῦ Αρνών, καὶ τὸ μέσον του ποταμού, καὶ τὸ ήμισυ τῆς Γαλαάδ ἔως του ποταμοῦ Ιαβόκ, του ορίου των νιών Αμμών· **3** καὶ από τῆς πεδινῆς ἔως τῆς θαλάσσης Χιννερέθ πρὸς ανατολάς, καὶ ἔως τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, τῆς αλμυράς θαλάσσης πρὸς ανατολάς, κατά τὴν οδὸν τὴν πρὸς Βαιθ-ιεσιμώθ, καὶ από τὸν μεσημβρινό μέρους υπὸ τὴν Ασδώθ-φασγά· **4** καὶ τὰ ὄρια του Ωγ, βασιλέως τῆς Βασάν, του εναπολειφθέντος εκ των γιγάντων καὶ κατοικούντος εν Ασταρώθ καὶ εν Εδρεῖ· **5** ὁστὶς ἔξουσίαζεν εν τῷ ὄρει Αερμών καὶ εν Σαλχά καὶ εν πάσῃ τῇ Βασάν, ἔως των ορίων των Γεσσουριτών καὶ των Μααχαθιτών, καὶ επὶ του ημίσεως τῆς Γαλαάδ, ορίου του Σηών βασιλέως τῆς Εσεβών. **6** Τούτους επάταξεν ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου, καὶ οι υἱοί Ισραὴλ· καὶ ἔδωκε τὴν γην αυτῶν ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου κληρονομίαν εἰς τους Ρουθινίτας καὶ εἰς τους Γαδίτας καὶ εἰς τὸ ήμισυ τῆς φυλής Μανασσή. **7** Καὶ οὗτοι είναι οι βασιλεῖς τῆς γῆς, τους οποίους επάταξεν ο Ιησούς καὶ οι υἱοί Ισραὴλ, ενεύθεν του Ιορδάνου πρὸς δυσμάς, από Βάαλ-γαδ εν τῇ κοιλάδι του Λιβάνου, καὶ ἔως του ὄρους Αλάκ, του αναβαίνοντος εἰς Σηείρ καὶ ἔδωκεν αυτήν ο Ιησούς εἰς τὰς φυλάς του Ισραὴλ κληρονομίαν, κατά τὸν διαμερισμὸν αυτῶν· **8** εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰς κοιλάδας καὶ εἰς τὰς πεδιάδας καὶ εἰς τὰς Ασδώθ καὶ εἰς τὴν ἐρήμον καὶ εἰς τὸ μέρος το μεσημβρινόν·

τους Χετταίοντς, τους Αμορραίους καὶ τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους καὶ τους Ιεβουσαίους· **9** τον βασιλέα της Γαί, της παρά την Βαιθήλ, ἐνα· **10** τον βασιλέα της Ιερουσαλήμ, ἐνα· τον βασιλέα της Χεβρών, ἐνα· **11** τον βασιλέα της Ιαρμούθ, ἐνα· τον βασιλέα της Λαχείς, ἐνα· **12** τον βασιλέα της Εγλών, ἐνα· τον βασιλέα της Γέζερ, ἐνα· **13** τον βασιλέα της Δεσείρ, ἐνα· τον βασιλέα της Γεδέρη, ἐνα· **14** τον βασιλέα της Ορμά, ἐνα· τον βασιλέα της Αράδ, ἐνα. **15** τον βασιλέα της Λιβνά, ἐνα· τον βασιλέα της Οδολλάμ, ἐνα· **16** τον βασιλέα της Μακκηδά, ἐνα· τον βασιλέα της Βαιθήλ, ἐνα· **17** τον βασιλέα της Θαπφουά, ἐνα· τον βασιλέα της Εφέρ, ἐνα· **18** τον βασιλέα της Αφέκ, ἐνα· τον βασιλέα της Λασαρών, ἐνα. **19** τον βασιλέα της Μαδών, ἐνα· τον βασιλέα της Ασώρ, ἐνα. **20** τον βασιλέα της Σιμβρών-μερών, ἐνα· τον βασιλέα της Αχσάφ, ἐνα· **21** τον βασιλέα της Θαανάχ, ἐνα· τον βασιλέα της Μεγιδώ, ἐνα· **22** τον βασιλέα της Κέδες, ἐνα· τον βασιλέα της Ιοκνέάμ εν Καρμέλ, ἐνα· **23** τον βασιλέα της Δωρ εν Νάφαθ-δωρ, ἐνα· τον βασιλέα των εθνών εν Γαλάγλοις, ἐνα· **24** τον βασιλέα της Θερσά, ἐνα. Πάντες οι βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ εἰς.

13 Ο δε Ιησούς ήτο γέρων, προβεβηκώς εἰς την ηλικίαν· καὶ εἶπε πρὸς αυτὸν ο Κύριος, Σὺ είσαι γέρων, προβεβηκώς εἰς την ηλικίαν, μένει δε ἐτὶ πολλὴ γῆ να κυριευθῇ. **2** Αύτη είναι η γῆ, η μένουσα ἐτὶ πάντα τα ὄρια των Φιλισταίων καὶ πάσα η Γεσσουρί, **3** από Σιώρ, του κατέναντι της Αιγύπτου, ἔως των ορίων της Ακκαρών πρὸς βορράν, τα οποία αριθμούνται εἰς τους Χαναναίους. αὶ πέντε ηγεμονίαί των Φιλισταίων, των Γαζαίων, των Αζωτίων, των Ασκαλωνιτών, των Γετθαίων καὶ των Ακκαρωνιτών, καὶ η των Αυτήν· **4** από μεσημβρίας, πάσα η γῆ των Χαναναίων, καὶ η Μεαρά η των Σιδωνίων ἔως Αφέκ, ἔως των ορίων των Αμφραίων· **5** καὶ η γῆ των Γιβλιτών καὶ πας ο Λίβανος, πρὸς ανατολάς ἥλιου, από Βάαλ-γαδ υπὸ τὸ ὄρος Αερμών, ἔως της εισόδου Αιμάθ· **6** πάντες οι κάτοικοι της ορεινής, από του Λιβάνου ἔως Μισρεφώθ-μαΐμ, πάντες οι Σιδώνιοι τούτους εγώ θέλω εξοιλοθρεύσεις απ' ἐμπροσθεν των νιών Ισραὴλ· συ δε διαμοίρασον αυτήν διά κλήρων εις τους Ισραηλίτας, καθὼς προσέταξα εἰς σέ· **7** τώρα λοιπὸν διαμοίρασον την γην ταύτην εἰς κληρονομίαν εις τας εννέα φυλάς καὶ εἰς τὸ ήμισυ της φυλής του Μανασσή. **8** Οι Ρουθινίται καὶ οι Γαδίται, μετά του ἄλλου ημίσεως αυτής, ἐλαθον την κληρονομίαν αυτῶν, την οποίαν ἔδωκεν εἰς αυτούς ο Μωϋσῆς, πέραν του Ιορδάνου πρὸς ανατολάς, καθὼς ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου ἔδωκεν εἰς αυτούς, **9** από της Αροΐρ, της παρά τὸ χείλος του ποταμοῦ Αρνών, καὶ την πόλιν την εν τω μέσω του ποταμού καὶ πάσαν την πεδινήν Μεδεβά ἔως Δαιβών, **10** καὶ πάσας τας πόλεις του Σηών βασιλέως των Αμφραίων, του βασιλεύοντος εν Εσεβών, ἔως των ορίων των νιών Αμμών, **11** καὶ την Γαλαάδ, καὶ τα ὄρια των Γεσσουριτών καὶ των Μααχαθιτών, καὶ παν τὸ ὄρος Αερμών, καὶ πάσαν την Βασάν ἔως Σαλχά, **12** ἀπαν το βασιλεύοντος του Ωγ εν Βασάν, του βασιλεύοντος εν Ασταρώθ καὶ εν Εδρεῖ, ὀστὶς εναπελείφθη από των υπολοίπων των γιγάντων διότι τούτους ο Μωϋσῆς επάταξε καὶ εξοιλοθρεύσειν αυτούς. **13** Τους Γεσσουρίτας ὄμως καὶ τους Μααχαθίτας οι υἱοί Ισραὴλ δεν εξοιλοθρεύσαν, αλλὰ κατοικούσιν οι Γεσσουρίται καὶ οι Μααχαθίται μεταξύ του Ισραὴλ ἔως της σήμερον. **14** Μόνον εἰς την φυλήν του Λευΐ δεν ἔδωκε κληρονομίαν· αὶ διά πυρός γινόμεναι θυσίαι Κυρίου του Θεού του Ισραὴλ είναι η κληρονομία αυτῶν, καθὼς εἴπε πρὸς αυτούς. **15** Καὶ ἔδωκεν ο Μωϋσῆς εἰς την φυλήν των νιών Ρουθίνη κληρονομίαν, κατά τας συγγενείας αυτῶν. **16** καὶ τα

όρια αυτών ήσαν από Αροίρη, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και η πόλις εν τω μέσω του ποταμού, και πάσα τη πεδινή έως Μεδεβά, 17 η Εσεβών και πάσαι αι πόλεις αυτής, αι εν τη πεδινή Δαιβών, και η Βαμώθ-βαάλ, και η Βαιθ-βαάλ-μεών, 18 και η Ιασσά, και η Κεδονώθ, και η Μηφαάθ, 19 και η Κιριαθαίμ, και η Σιβμά, και η Ζαρέθ-σαάρ εν τω όρει της κοιλάδος, 20 και η Βαιθ-φεγγώρ, και η Ασδώθ-φασγά, και η Βαιθ-ιεσιμώθ, 21 και πάσαι αι πόλεις της πεδινής, και άπαν το βασιλείου του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, του βασιλεύοντος εν Εσεβών, τον οποίον επάταξεν ο Μωϋσής, αυτόν και τους ηγεμόνας της Μαδιάμ, τον Ευή και τον Ρεκέμ και τον Σούρ και τον Ουρ και τον Ρεβά άρχοντας του Σηών, κατοικούντας την γην. 22 Και τον Βαλαάμ τον υιόν του Βεώρ, τον μάντιν, οι υιοί Ισραήλ εθανάτωσαν εν μαχαίρα μεταξύ των φονευθέντων υπ' αυτών. 23 Και των υιών Ρουβήν, ο Ιορδάνης ήτο το όριον αυτών. Αύτη είναι η κληρονομία των υιών Ρουβήν κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. 24 Και έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εις την φυλήν Γαδ, εις τους υιούς Γαδ, κατά τας συγγενείας αυτών: 25 και το όριον αυτών ήτο η Ιαζήρ, και πάσαι αι πόλεις της Γαλαάδ και το ήμισυ της γης των υιών Αμμών, έως της Αροίρη, της κατέναντι Ραββά, 26 και από Εσεβών μέχρι Ραμάθ-μισπά και Βετονίν, και από Μαχανάτιμ έως των ορίων της Δεβείρ, 27 και εν τη κοιλάδι, Βαιθ-αράμ και Βαιθ-νιμρά και Σοκώθ και Σαφών, το επίλοιπον του βασιλείου του Σηών βασιλέως της Εσεβών, και ο Ιορδάνης το όριον έως του άκρου της θαλάσσης Χιννερώθ πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς. 28 Αύτη είναι η κληρονομία των υιών Γαδ κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. 29 Και έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή· και έγινε κτήμα εις το ήμισυ της φυλής των υιών Μανασσή κατά τας συγγενείας αυτών. 30 Και το όριον αυτών ήτο από Μαχανάμ, πάσα η Βασάν, άπαν το βασιλείου του Ωγ βασιλέως της Βασάν και πάσαι αι κωμοπόλεις του Ιαείρ, αι εν Βασάν, εξήκοντα πόλεις: 31 και το ήμισυ της Γαλαάδ και Ασταρώθ και Εδρεΐ, πόλεις του βασιλείου του Ωγ εκ Βασάν, εδόθησαν εις τους υιούς Μαχείρ υιού Μανασσή, εις το ήμισυ των υιών Μαχείρ κατά τας συγγενείας αυτών. 32 Ούτοι είναι οι τόποι, τους οποίους εκληροδότησεν ο Μωϋσής εις τας πεδιάδας Μωάβ, εις το πέραν του Ιορδάνου, πλησίον της Ιεριτώ, προς ανατολάς. 33 Εις δε την φυλήν του Λευή δεν έδωκε κληρονομίαν ο Μωϋσής. Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, αυτός ήτο η κληρονομία αυτών, καθώς έπει προς αυτούς.

14 Και ούτοι είναι οι τόποι, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ εκληρονόμησαν εν τη γη Χαναάν, τους οποίους εκληροδότησαν εις αυτούς Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο υιός του Ναυή και οι αρχηγοί των πατριών των φυλών των υιών Ισραήλ. 2 Διά κλήρου έγινεν η κληρονομία των εννέα τούτων φυλών και της ημισέας φυλής, καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά του Μωϋσέως. 3 Διότι ο Μωϋσής είχε δώσει την κληρονομίαν των δύο φυλών και της ημισέας φυλής από του πέραν του Ιορδάνου εις τους Λευήτας όμως δεν έδωκε κληρονομίαν μεταξύ αυτών. 4 Διότι οι υιοί Ιωσήφ ήσαν δύο φυλαί, του Μανασσή και του Εφραϊμ και δεν έδωκαν εις τους Λευήτας μερίδιον εν τη γη ειμι πόλεις διά να κατοικώσι, μετά των προσατέων αυτών, διά τα κτήνη αυτών και διά την περιουσίαν αυτών. 5 Καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ, και διεμοιράσαν την γην. 6 Και προσήλθον οι υιοί Ιούδα προς τον Ιησούν εις Γάλαγα, και έπει προς αυτόν Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή ο Κενεζαίος, Συ εξεύρεις

τον λόγον τον οποίον ειλάησεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν, τον άνθρωπον του Θεού, περί εμού και σου εν Κάδης-βαρνή: 7 ήμην τεσσαράκοντα ετών ηλικίας, δέ με απέστειλεν ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου από Κάδης-βαρνή διά να κατασκοπεύσω την γην· και απήγγειλα προς αυτόν λόγον, όστις ήτο εν τη καρδία μου: 8 οι αδελφοί μου όμως, οι συναναβάντες μετ' εμού, ενέκρωσαν την καρδίαν του λαού αλλ' εγώ ηκολούθησα εντελώς Κύριον τον Θεόν μου: 9 και ώμοσεν ο Μωϋσής την ημέραν εκείνην λέγων, Εξάπαντος η γη, την οποίαν επάτησαν οι πόδες σου, θέλει είσθαι κληρονομία ιδική σου και των υιών σου διαπαντός διότι εντελώς ηκολούθησας Κύριον τον Θεόν μου: 10 και τώρα, ιδιού, ο Κύριος με εφύλαξε ζώντα, καθώς είπε, τα τεσσαράκοντα πέντε ταύτα έτη, αφ' ης ημέρας ελάλησεν ο Κύριος τον λόγον τούτον προς τον Μωϋσήν, ότε ο Ισραήλ επορένετο εν τη ερήμω· και τώρα, ιδιού, εγώ είμαι σήμερον ογδοήκοντα πέντε ετών ηλικίας: 11 έτι και την σήμερον είμαι δυνατός, καθώς την ημέραν ότε με απέστειλεν ο Μωϋσής: ως ήτο τότε η δύναμίς μου διά πόλεμον και διά να εξέρχωμαι και διά να εισέρχωμαι: 12 τώρα λοιπόν δος μοι το όρος τούτο, περί του οποίου ελάλησεν ο Κύριος την ημέραν εκείνην διότι η ήκουσα την ημέραν εκείνην, ότι είναι εκεί Ανακείμ και πόλεις μεγάλαι αωχυρωμέναι: εάν ο Κύριος ήναι μετ' εμού, εγώ θέλω δυνηθή να εκδιώχω αυτούς, καθώς είπεν ο Κύριος. 13 Και ευλόγησεν αυτόν ο Ιησούς και έδωκεν εις τον Χάλεβ τον υιόν του Ιεφοννή την Χεβρών εις κληρονομίαν. 14 Διά τούτο η Χεβρών αποκατέστη κληρονομία του Χάλεβ υιού του Ιεφοννή του Κενεζαίου έως της σήμερον, διότι εντελώς ηκολούθησε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. 15 Το δε όνομα της Χεβρών πρότερον ήτο Κιριάθ-αρβά: ήτο δε ο Αρβά άνθρωπος μέγας μεταξύ των Ανακείμ. Και η γη ησύχασεν από του πολέμου.

15 Ο δε κλήρος της φυλής των υιών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών ήτο εις τα όρια της Ιδουμαίας η έρημος Σιν η προς νότον ήτο το άκρον το μεσημβρινόν. 2 Και τα μεσημβρινά αυτών όρια ήσαν από των παραλίων της αλμυράς θαλάσσης, από του κόλπου του βλέποντος προς μεσημβρίαν: 3 και εξετείνοντο προς το μεσημβρινό μέρος εις την ανάβασιν Ακραβίμ, και διέβαινον εις Σιν και ανέβαινον από μεσημβρίας εις Κάδης-βαρνή, και διέβαινον την Εσερών και ανέβαινον εις Αδδάρ και έστρεφον προς Καρκαά: 4 και διέβαινον εις Ασμών και εξήρχοντο έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και ετελείοντον τα όρια εις την θάλασσαν ταύτα θέλουσιν είσθαι τα μεσημβρινά όριά σας. 5 Το δε ανατολικόν όριον ήτο η θάλασσα η αλμυρά, έως άκρου του Ιορδάνου. Και το όριον κατά το βρόειον μέρος ήρχετο από του κόλπου της θαλάσσης κατά το άκρον του Ιορδάνου: 6 και ανέβαινε το όριον έως Βαιθ-ογλά, και διέβαινεν από βορρά της Βαιθ-αρβάς και ανέβαινε το όριον έως του λίθου του Βοάν υιού του Ρουβήν: 7 και ανέβαινε το όριον προς Δεβείρ από της κοιλάδος Αχώρ, και εξετείνετο προς βορράν βλέποντες Εις Γάλαγα, την κατέναντι της αναβάσεως Αδουμπίμ, ήτις είναι προς το μεσημβρινόν του ποταμού· έπειτα διέβαινε το όριον επί τα υδάτα του Εν-σεμέές, και εξήρχετο εις Εν-ρωγήλ: 8 και ανέβαινε το όριον διά της φάραγγος του υιού του Εννόμ κατά το μεσημβρινόν πλάγιον της Ιεβούς: άστη είναι η Ιερουσαλήμ και ανέβαινε το όριον εις την κορυφήν του όρους, του κατέναντι της φάραγγος Εννόμ προς δυσμάς, ήτις είναι εις το τέλος της κοιλάδος των Ραφαείμ προς βορράν: 9 και διέβαινε το όριον από της κορυφής του όρους έως της πηγής των υδάτων Νεφθώα, και εξήρχετο εις τας κωμοπόλεις του όρους Εφρών· και διευθύνετο το όριον εις Βααλά, ήτις

είναι η Κιριάθ-ιαρείμ· **10** και ἐστρεψε τὸ ὄριον ἀπό Βααλά πρὸς δυσμάς εἰς τὸ ὄρος Σηείρ, καὶ διέβαινεν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ ὄρους Ιαρείμ, ὃντος εἶναι η Χασαλών, πρὸς βορράν· καὶ κατέβαινεν εἰς τὴν Βαιθ-σεμές καὶ διέβαινεν εἰς Θαμνά· **11** ἐπειτα ἐξήρχετο τὸ ὄριον εἰς τὸ πλάγιον τῆς Ακκαρῶν πρὸς βορράν· καὶ διευθύνετο τὸ ὄριον εἰς Σικρών, καὶ διέβαινεν εἰς τὸ ὄρος τῆς Βααλά, καὶ ἐξήρχετο εἰς Ιαβνήλ, καὶ ἔκαμψε τὸ ὄριον διέξεδον εἰς τὴν θάλασσαν. **12** Καὶ τὸ ὄριον τὸ δυτικόν ἡτο η θάλασσα η μεγάλη και τα παράλια. Ταύτα είναι τα ὄρια των νιών Ιούδα κύκλω, κατά τας συγγενείας αυτών. **13** Καὶ εἰς τὸν Χάλεβ τον νιών του Ιεφονήν ἐδώκε μερίδιον μεταξύ των νιών Ιούδα, κατά την προσταγήν του Κυρίου την πρὸς τὸν Ιησούν, την πόλιν του Αρβά πατρός του Ανάκ, ἡτις είναι η Χεβρών. **14** Καὶ εξεδίλωξεν εκείθεν ο Χάλεβ τον τρεις νιών του Ανάκ, τον Σεσαΐ και τον Αχιμάν και τον Θαλμάϊ, τους νιών του Ανάκ. **15** Καὶ εκείθεν ανέβη επὶ τους κατοίκους της Δεβείρ· το δε ὄνομα της Δεβείρ πρότερον ἦτο Κιριάθ-σεφέρ. **16** Καὶ είπεν ο Χάλεβ, Ὅστις πατάξῃ την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύσῃ αυτήν, θέλω δώσει εἰς τούτον Αχδάν την θυγατέρα μου εἰς γυναίκα. **17** Καὶ εκύριευσεν αυτήν Γοθονίηλ η υἱός του Κενέζ αδελφός του Χάλεβ· και ἐδωκεν εἰς αυτὸν Αχδάν την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **18** Και αυτήν, ὅτε απήρχετο, παρεκίνησεν αυτὸν να ζητήσῃ παρὰ του πατρός αυτής αγρόν· και κατέβη απὸ τον δόνον, και εἴπε πρὸς αυτήν ο Χάλεβ, Τι θέλεις; **19** Η δε είπε, Δος μοι ευλογίαν· επειδή ἐδώκας εις εμέ γην μεσημβρινήν, δος μοι και πηγάς υδάτων. Και ἐδωκεν εἰς αυτήν τας ἀνω πηγάς και τας κάτω πηγάς. **20** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλῆς των νιών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών. **21** Καὶ ἡσαν αι ἔσχαται πόλεις της φυλῆς των νιών Ιούδα πρὸς τα ὄρια της Εδώμ πρὸς μεσημβριαν, Καβσεήλ, και Εδέρ, και Ιαγούρ, **22** και Κινά, και Διμονά, και Αδαδά, **23** και Κέδες, και Ασώρ, και Ιθνάν, **24** Ζιφ, και Τελέμ, και Βαλώθ, **25** και Ασώρ, Αδαττά, και Κιριάθ-εσρών, η και Ασώρ, **26** Αμάμ, και Σεμά, και Μωλαδά, **27** και Ασάρ-γαδδά, και Εσεμών, και Βαιθ-φαλέθ, **28** και Ασάρ-σουάλ, και Βηρ-σαβεέ, και Βιζιοθιά, **29** Βααλά, και Ιείμ, και Ασέμ, **30** και Ελθωλάδ, και Χεσίλ, και Ορμά, **31** και Σικλάγ, και Μαδμανά, και Σανσανά, **32** και Λεβαώθ, και Σιλεείμ, και Αείν, και Ριμών· πάσαι αι πόλεις είκοσι εννέα, και αι κώμαι αυτών. **33** Εν τη πεδινή ήσαν Εσθάολ, και Σαράκ, και Ασνά, **34** και Ζανώα, και Εν-γαννίμ, Θαπουσά, και Ηνάμ, **35** Ιαρμούθ, και Οδολλάμ, Σωχά, και Αζηκά, **36** και Σαγαρέμ, και Αδιθαείμ, και Γεδηρά, και αι επαύλεις αυτών, πόλεις δεκατέσσαρες, και αι κώμαι αυτών. **37** Σενάν, και Αδασά, και Μάγδαλ-γαδ, **38** και Διλαάν, και Μισπά, και Ιοκθεήλ, **39** Λαχείς, και Βασκάθ, και Εγλών, **40** και Χαβρών, και Λαμάς, και Χιθλέις, **41** και Γεδρώθ, Βαιθ-δαγών, και Νααμά, και Μακκηδά, πόλεις δεκαέξ, και αι κώμαι αυτών. **42** Λιβνά, και Εθέρ, και Ασάν, **43** και Ιεφθά, και Ασνά, και Νεσίβ, **44** και Κειλά, και Αχζίβ, και Μαρησά, πόλεις εννέα, και αι κώμαι αυτών. **45** Ακκαρών, και αι κωμοπόλεις αυτής, και αι κώμαι αυτής: **46** από της Ακκαρών ἐως της θαλάσσης, πάσαι αι πλησίον της Αζώτου, και αι κώμαι αυτών. **47** Άζωτος, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι αυτής, Γάζα, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι αυτής, ἐως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και η θάλασσα η μεγάλη το ὄριον. **48** Καὶ εν τη ορεινή, Σαμείρ, και Ιαθείρ, και Σωχά, **49** και Δαννά, και Κιριάθ-σαννά, ἡτις είναι η Δεβείρ, **50** και Ανάβ, και Εσθεμώ, και Ανείμ, **51** και Γεόεν, και Ωλών, και Γιλώ, πόλεις ἐνδέκα, και αι κώμαι αυτών. **52** Αράβ, και Δουμά, και Εσάν, **53** και Ιανούμ, και Βαιθ-θαπουσά, και Αφεκά, **54** και Χουματά, και Κιριάθ-αρβά, ἡτις

είναι η Χεβρών, και Σιώρ, πόλεις εννέα, και αι κώμαι αυτών. **55** Μαών, Καρμέλ, και Ζιφ, και Ιουτά, **56** και Ιεζραέλ, και Ιοκδέαμ, και Ζανώα, **57** Ακατί, Γαβαά, και Θαμνά, πόλεις δέκα, και αι κώμαι αυτών. **58** Αλούλ, Βαιθ-σούρ, και Γεδώρ, **59** και Μααράθ, και Βαιθ-ανώθ, και Ελεκών, πόλεις εξ, και αι κώμαι αυτών. **60** Κιριάθ-βαάλ, ἡτις είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, και Ραββά, πόλεις δύο, και αι κώμαι αυτών. **61** Εν τη ερήμῳ, Βαιθ-αρβά, Μιδδίν, και Σεχαχά, **62** και Νιβσάν, και η πόλις του άλατος, και Εν-γαδδί, πόλεις εξ, και αι κώμαι αυτών. **63** τους δε ιεβουσαίους, τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, οι υιοί Ιούδα δεν ηδονήθησαν να εκδώξωσιν αυτούς· αλλά κατοικούσιν οι ιεβουσαίοι μετά των νιών Ιούδα εν τη Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης.

16 Καὶ ἐπεσεν ο κλήρος των νιών Ιωσήφ από τον Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, ἔως των υδάτων της Ιεριχώ κατά ανατολάς, πρὸς την ἔρημον την αναβάνουσαν από της Ιεριχώ διά του όρους Βαιθήλ, **2** και εκτείνεται από Βαιθήλ ἔως Λούζ, και διαβαίνει διά των ορίων του Αρχί-αταρώθ, **3** και καταβαίνει εκ δυσμών εις τα ὄρια του Ιαφλαίτι, ἔως των ορίων της κάτω Βαιθ-ωρών, και ἔως Γεζέρ, και εξέρχεται εις την θάλασσαν. **4** Και ἐλαύον την κληρονομίαν αυτών οι υιοί Ιωσήφ, ο Μανασσῆς και ο Εφραΐμ. **5** Και τα ὄρια των νιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν τα τάυτα τα διά της κληρονομίας αυτών πρὸς το ανατολικόν μέρος ἡσαν η Αταρώθ-αδάρ, ἔως της ἀνω Βαιθ-ωρών· **6** και εξετείνοντο τα διά της κληρονομίας αυτών εις Μιχεμέθ κατά το βόρειον· και τα διά της κληρονομίας αυτών εις Ταανάθ-σηλώ, και εκείθεν διέβαινον κατά ανατολάς εις Ιανωχά· **7** και κατέβαινον από Ιανωχά εις Αταρώθ, και εις Νααράθ, και ίρχοντο εις την Ιεριχώ, και εξήρχοντο εις τον Ιορδάνην· **8** τα διά της κληρονομίας αυτών εις Μανασσῆς κατά το βόρειον· και τα διά της κληρονομίας αυτών εις Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών. **9** Ήσαν και πόλεις κεχωρισμέναι διά τους νιών Εφραΐμ μεταξύ της κληρονομίας των νιών Μανασσῆς, πάσαι αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **10** Και δεν εξεδίλωξαν τους Χαναναίους τους κατοικούντας εις Γεζέρ' αλλ' οι Χαναναίοι κατοικούσι μεταξύ των Εφραϊμίτων ἔως της ημέρας ταύτης, και ἐγείναν δούλοι υποτελείς.

17 Ἡτο και κλήρος διά την φυλήν του Μανασσῆς, διότι αυτός ἡτο ο πρωτότοκος του Ιωσήφ, διά τον Μαχείρ τον πρωτότοκον του Μανασσῆς, τον πατέρα του Γαλαάδ· επειδή αυτός ἡτο ανήρ πολεμητής, διά τούτο ἐλαύε την Γαλαάδ και την Βασάν. **2** Ἡτο κλήρος και διά τους λοιπούς νιών Μανασσῆς κατά τας συγγενείας αυτών, διά τους λοιπούς νιών Αβί-εζέρ, και διά τους νιών του Χελέκ, και διά τους νιών του Ασρίηλ, και διά τους νιών του Συχέμ, και διά τους νιών του Εφέρ, και διά τους νιών του Σεμιδά. Ταύτα ήσαν τα αρσενικά τέκνα του Μανασσῆς νιού του Ιωσήφ, κατά τας συγγενείας αυτών. **3** Ο Σαλπαάδ ὁμος, ο νιός του Εφέρ, νιού του Γαλαάδ, νιού του Μαχείρ, νιού του Μανασσῆς, δεν είχεν νιόυς, αλλά θυγατέρας· και ταύτα είναι τα ονόματα των θυγατέρων αυτού, Μααλά και Νουά, Αγλά, Μελχά και Περσά. **4** Και προσελθούσια εινώπιον Ελεάζαρ τον ιερέως, και εινώπιον Ιησού του Ναυή και εινώπιον των αρχόντων, είπον, Ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσήν να δώση εις ημάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών ημών. Και εδόθη εις αυτάς κατά την προσταγήν του Κυρίου κληρονομία μεταξύ των αδελφών του πατρός αυτών. **5** Και ἐπεσεν εις τον Μανασσῆς δέκα μερίδια, εκτός της γης Γαλαάδ και Βασάν, των πέραν του Ιορδάνου· **6** διότι αι θυγατέρες του Μανασσῆς ἐλαύον

κληρονομίαν μεταξύ των νιών αυτού· και οι επίλοιποι νιοί του Μανασσή έλαφον την γην Γαλαάδ. **7** Και τα όρια του Μανασσή ήσαν από Ασήρ ἔως της Μιχμεθίτ κειμένης απέναντι της Συχέμ· και εξετίνοντο τα όρια κατά τα δεξιά, ἔως των κατοίκων της Εν-θαπφουά. **8** Ο δε Μανασσής είχε την γην Θαπφουά· η δε Θαπφουά επί των ορίων του Μανασσή ανήκεν εις τους νιούς Εφραΐμ. **9** Και κατέβαινε το όριον ἔως του χειμάρρου Κανά, προς μεσημβρίαν του χειμάρρου· αύται αι πόλεις του Εφραΐμ ήσαν μεταξύ των πόλεων του Μανασσή· και το όριον του Μανασσή ἡτο προς βορράν του χειμάρρου, και η δέξιδος αυτού προς την θάλασσαν. **10** προς μεσημβρίαν ἡτο του Εφραΐμ, και προς βορράν του Μανασσή· και η θάλασσα ἡτο το όριον αυτού· και ήνοντο προς βορράν με το του Ασήρ, και προς ανατολάς με το του Ιστάχαρ. **11** Και είχεν οι Μανασσής, εν τη γη Ιστάχαρ και Ασήρ, την Βαιθ-σαν και τας κωμοπόλεις αυτής, και την Ιβλέαν και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Δωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Εν-δωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Θαανάχ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Μεγιδδώ και τας κωμοπόλεις αυτής, τρεις επαρχίας. **12** Οι δε νιοί Μανασσή δεν ήδυνθεσαν να εκδίλωσαν τους κατοίκους των πόλεων τουών, αλλ' οι Χαναναίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τη γη εκείνη. **13** Αφού δώμας υπερίσχυσαν οι νιοί Ισραήλ, καθυτέρων τους Χαναναίους εις φόρον, πλην δε εξεδιψάζαν αυτούς ολοκλήρως. **14** Και είπον προς τον Ιησούν οι νιοί Ιωσήφ λέγοντες, Διά τι ἐδωκας εις ημάς ἔνα μόνον κλήρον και μίαν μερίδα να κληρονομήσωμεν, ενώ είμεθα λαός πολύς, καθώς ο Κύριος ευλόγησεν ημάς ὁς του νυν; **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Εάν ήσθε λαός πολύς, ανάβητε εις τον δρυμόν και κόψατε μέρος αυτού δι' εαυτούς εν τη γη των Φερεζαίων και των Ραφαείμ, εάν το όρος Εφραΐμ ἡναί παραπολύ στενόχωρον διά σας. **16** Και είπον οι νιοί Ιωσήφ, Δεν αρκεῖ εις ημάς το όρος· και πάντες οι Χαναναίοι οι κατοικούντες την γην της κοιλάδος ἔχουσιν αμάξας σιδηράς, και οι της Βαιθ-σαν και των κωμοπόλεων αυτής και οι της κοιλάδος Ιεζραέλ. **17** Και είπεν ο Ιησούς προς τον οίκον Ιωσήφ, προς τον Εφραΐμ και προς τον Μανασσή, λέγων, Συ είσαι λαός πολὺς· και εις δύναμιν μεγάλην· συ δεν θέλεις ἔχει ἔνα μόνον κλήρον· **18** αλλά το όρος θέλει είσθαι ιδικὸν σου· επειδή είναι δρυμός, και θέλεις κατακόψῃ αυτόν· και ἔως των ἀκρών αυτού θέλει είσθαι ιδικὸν σου· επειδή θέλεις εκδώξει τους Χαναναίους, αν και ἔχωσιν αμάξας σιδηράς και ἡναι δυνατοί.

18 Συνηθροίσθη δε πάσα η συναγωγή των νιών Ισραήλ εν Σηλώ,

και ἔστησαν εκεί την σκηνήν του μαρτυρίου· και υπετάχθη ἡ γη εις αυτούς. **2** Και ἔμενον μεταξύ των νιών Ισραήλ επτά φυλαί, αίτινες δεν είχον λάβει την κληρονομίαν αυτών. **3** Και είπεν ο Ιησούς προς τους νιούς Ισραήλ, Ἐώς πότε θέλετε μένει νωθροί εις το να υπάγητε να κυριεύσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας ἔδωκεν εις εσάς; **4** εκλέξατε εις εαυτούς τρεις ἄνδρας κατά φυλήν· και θέλω αποστείλει αυτούς, και σηκωθέντες θέλουσι περιέλθει την γην και διαγράψει αυτήν κατά τας κληρονομίας αυτών, και θέλουσιν επιτρέψει προς εμέ· **5** και θέλουσι διαιρέσει αυτήν εις επτά μερίδια· ο Ιούδας θέλει κατοικεῖ εν τοις ορίοις αυτού προς μεσημβρίαν, και ο οίκος Ιωσήφ θέλουσιν κατοικεῖ εν τοις ορίοις αυτών προς βορράν· **6** θέλετε λοιπόν διαγράψει την γην εις επτά μέρη, και θέλετε φέρει εδώ προς εμέ την διαγραφήν, και εγώ θέλω εκβάλει κλήρους διά σας ενταύθα ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών· **7** διότι οι Λευίται δεν ἔχουσι μερίδιον μεταξύ

σας· διότι η ιερατεία του Κυρίου είναι η κληρονομία αυτών· και ο Γαδ και ο Ρουβήν και το ήμισυ της φυλής Μανασσή έλαφον την κληρονομίαν αυτών πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς, την οποίαν Μωσῆς ο δούλος του Κυρίου ἔδωκεν εις αυτούς. **8** Και σηκωθέντες οι ἄνδρες απήλθον· και προσέταξεν ο Ιησούς τους απελθόντας διά να διαγράψωσι την γην, λέγων, Υπάγετε και περιέλθετε την γην και διαγράψατε αυτήν και επιστρέψατε προς εμέ, και εγώ θέλω εκβάλει κλήρους διά σας ενταύθα ενώπιον του Κυρίου εν Σηλώ. **9** Και υπήγαν οι ἄνδρες και περιήλθον την γην και διέγραψαν αυτήν εν βιβλίω κατά πόλεις εις μερίδια επτά, και ήλθον προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις Σηλώ. **10** Και ἐρρίψεν ο Ιησούς κλήρους δι' αυτούς εν Σηλώ ενώπιον του Κυρίου· και διεμοίρασεν ο Ιησούς εκεί την γην εις τους νιούς Ισραήλ κατά τους μερισμούς αυτών. **11** Και εξήλθεν ο κλήρος της φυλής των νιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών, και ἔπεισε το όριον της κληρονομίας αυτών μεταξύ των νιών Ιούδα και των νιών Ιωσήφ. **12** Και ἡτο το όριον αυτών προς βορράν από του Ιορδάνου, και ανέβαινε το όριον προς το πλάγιον της Ιεριχώ κατά βορράν, και ανέβαινε διά των ορέων προς δυσμάς, και ετελείονεν εις την ἔρημον Βαιθανέν. **13** Και εκείθεν διέβαινε το όριον προς την Λούζ, κατά το μεσημβρινόν πλάγιον της Λούζ, ήτις είναι η Βαιθήλ· και κατέβαινε το όριον εις την Αταρώθ-αδάρρ, εις το όρος προς μεσημβρίαν της κάτω αιθ-ωρών. **14** Και το όριον εξετένετο εκείθεν, και περιήρχετο το δυτικόν μέρος προς μεσημβρίαν, από του όρους του απέναντι της Βαιθ-ωρών κατά μεσημβρίαν· και ετελείονεν εις την Κιριάθ-βαάλ, ήτις είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, πόλις των νιών Ιούδα· τούτο ἡτο το δυτικόν μέρος. **15** Και το μεσημβρινόν μέρος ἡτο από του άκρων της Κιριάθ-ιαρείμ, και διέβαινε το όριον προς δυσμάς, και εξήρχετο εις το φρέαρ των υδάτων του Νεφωβά· **16** και κατέβαινε το όριον εις το τέλος του όρους του κατέναντι της φάραγγος του Εννόμι του νιού του Εννόμι, ήτις είναι εν τη κοιλάδι των Ραφαείμ προς βορράν, και κατέβαινε διά της φάραγγος του Εννόμι εις το μεσημβρινόν πλάγιον της Ιεβούς, και κατέβαινε εις Εν-ρωγήλ· **17** και εκτεινόμενον από βορράν διέβαινεν εις Εν-σεμές και εξήρχετο εις Γαλιλώθ, ήτις είναι κατέναντι της αναβάσεως του Αδουμμίμ, και κατέβαινεν εις τον λίθον του Βοάν νιού του Ρουβήν, **18** και διέβαινε προς το βόρειον πλάγιον το κατέναντι της Αραβά· και κατέβαινεν εις Αραβά· **19** και διέβαινε το όριον προς το βόρειον πλάγιον της αιθ-ογλά· και ετελείονε το όριον εις τον βόρειον κόλπον της θαλάσσης της αλμυράς, εις την εκβολήν του Ιορδάνου κατά μεσημβρίαν τούτο ἡτο το μεσημβρινόν όριον. **20** Ο δε Ιορδάνης ἡτο το προς ανατολάς όριον αυτού. Αύτη ἡτο κατά το όριον αυτής κόκλω, η κληρονομία των νιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών. **21** Αι δε πόλεις της φυλής των νιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν Ιεριχώ, και Βαιθ-ογλά, και Εμέκ-κεσείς, **22** και Βαιθ-αραβά, και Σεμαράιμ, και Βαιθήλ, **23** και Αυείμ, και Φαρά, και Οφρά, **24** και Χεφάρ-αμμωνά, και Οφνεί, και Γαβάα, πόλεις δώδεκα, και αι κώμαι αυτών· **25** Γαβαών, και Ραμά, και Βηρώθ, **26** και Μισπά, και Χεφειρά, και Μωσά, **27** και Ρεκέμ, και Ιορφαήλ, και Θαραλά, **28** και Σηλά, Ελέφ, και Ιεβούς, ήτις είναι η Ιερουσαλήμ, Γαβαάθ, και Κιριάθ, πόλεις δεκατέσσαρες, και αι κώμαι αυτών. Αύτη είναι η κληρονομία των νιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών.

19 Και εξήλθεν ο δεύτερος κλήρος εις τον Συμεών, εις την φυλήν των νιών Συμεών κατά τας συγγενείας αυτών· και ἡτο η κληρονομία αυτών εντός της κληρονομίας των νιών

Ιούδα. **2** Και ἔλαβον εις κληρονομίαν αυτών Βηρ-σαβέε, και Σαβέε, και Μωλαδά, **3** και Ασάρ-σουάλ, και Βαλά, και Ασέμ, **4** και Ελθωλάδ, και Βεθούλ, και Ορμά, **5** και Σικλάγ, και Βαιθ-μαρκαβώθ, και Ασάρ-σουσά, **6** και Βαιθ-λεβαώθ, και Σαρουέν, πόλεις δεκατρείς, και τας κώμας αυτών. **7** Αείν, Ρεμπών, και Εθέρ, και Ασάν, πόλεις τέσσαρας, και τας κώμας αυτών **8** και πάσας τας κώμας τας πέριξ των πόλεων τούτων ἔως Βαλάθ-βηρ, ἥτις είναι η Ραμάθ κατά μεσημβρίαν. Αὕτη είναι κληρονομία της φυλής των νιών Συμεών κατά τας συγγενείας αυτών. **9** Ετού την μερίδιον των νιών Ιούδα εδόθη η κληρονομία των νιών Συμεών, διότι το μερίδιον των νιών Ιούδα ἦτο παραπολού μεγάλον δι' αυτούς όθεν οι νιοί Συμεών ἐλαφον την κληρονομίαν αυτών εντός της κληρονομίας εκείνων. **10** Και εξήλθεν ο τρίτος κλήρος εις τους νιούς Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών και το ὄριον της κληρονομίας αυτών ἦτο ἔως Σαρείδ **11** και ανέβαινε το ὄριον αυτών προς την θάλασσαν και την Μαραλά, και ἤρχετο εις την Δαβασαΐθ, και ἐφθανε προς τον χείμαρρον τον κατέναντι Ιοκεάμ· **12** και ἐστρεφεν από της Σαρείδ, κατά ανατολάς ἥλιον προς το ὄριον της Κισλώθ-θαβώρ, και εξήρχετο εις Δαφράθ, και ανέβαινεν εις Ιαφιά· **13** και εκείθεν εξετείνετο προς ανατολάς εις Γιθθά-εφρε, εις Ιττά-κασίν, και εξήρχετο εις Ρεμπών-μεθωάρ πρὸς Νεά· **14** και περιήρχετο το ὄριον κατά το βόρειον εις Ανναθών, και ετελείονεν εις την κοιλάδα Ιεφθαήλ **15** και περιελάμβανε την Καττάθ, και Νααλάλ, και Σιμβρών, και Ιδαλά, και Βηθλέεμ πόλεις δώδεκα, και τας κώμας αυτών. **16** Αὕτη είναι η κληρονομία των νιών Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις αὐταὶ και αι κώμαι αυτών. **17** Εξήλθεν ο τέταρτος κλήρος εις τον Ισσάχαρ, εις τους νιούς Ισσάχαρ κατά τας συγγενείας αυτών. **18** Και ἦτο το ὄριον αυτών Ιεζραέλ, και Κεσουλώθ, και Σουνίη, **19** και Αφεράμ, και Σαιών, και Αναχαράθ, **20** και Ραββίθ, και Κισών, και Αβές, **21** και Ραιμέθ, και Εν-γαννίμ, και Εν-αδάδ και Βαιθ-φασής **22** και ἐφθανε το ὄριον εις Θαβώρ, και Σαχασειμά, και Βαιθ-σεμές, και το ὄριον αυτών ετελείονεν εις τον Ιορδάνην πόλεις δεκαέξι, και αι κώμαι αυτών. **23** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλής των νιών Ισσάχαρ κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **24** Και εξήλθεν ο πέμπτος κλήρος εις την φυλήν των νιών Αστήρ κατά τας συγγενείας αυτών. **25** Και ἦτο το ὄριον αυτών Χελκάθ, και Αλεί, και Βετέν, και Αχσάφ, **26** και Αλαμέλεχ, και Αμάδ, και Μισάλ· και ἐφθανεν εις Καρμέλ προς δυσμάς και εις Σιχώρ-λιβνάθ **27** και ἐστρεψε προς ανατολάς ἥλιον εις την Βαιθ-δαγών, και ἐφθανεν εις Ζαβουλών και εις την κοιλάδα Ιεφθαήλ προς το βόρειον της Βαιθ-εμέκ, και Ναϊήλ, και εξήρχετο εις την Χαβούλ κατά τα αριστερά, **28** και Χεβρών, και Ρεώβ, και Αιμών, και Κανά, ἔως Σιδώνος της μεγάλης **29** και ἐστρεψε το ὄριον εις την Ραμά, και ἔως της οχυράς πόλεως Τύρου, και ἐστρεψε το ὄριον εις την Οσά, και ετελείονεν εις την θάλασσαν κατά το μέρος του Αχζίβ· **30** και Αιμά, και Αφέκ, και Ρεώβ· πόλεις εικοσιδύο, και αι κώμαι αυτών. **31** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλής των νιών Αστήρ κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις αὐταὶ και αι κώμαι αυτών. **32** Εξήλθεν ο ἑκτος κλήρος εις τους νιούς Νεφθαλί, εις τους νιούς Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών. **33** Και ἦτο το ὄριον αυτών από Ελέφ, από Αλλόν πλησίον Σαανανείμ, και Αδαμί, Νεκέβ, και Ιαβνήλ, ἔως Λακκούμ, και ετελείονεν εις τον Ιορδάνην. **34** και ἐστρεψε το ὄριον από δυσμών εις Αζνώθ-θαβώρ, και εκείθεν εξήρχετο εις Ουκκώ, και ἐφθανεν εις Ζαβουλών κατά μεσημβρίαν, και ἐφθανεν εις Αστήρ κατά δυσμάς και εις Ιούδα κατά ανατολάς ἥλιον επί του Ιορδάνου.

35 Και ἡσαν αι τετειχισμέναι πόλεις Σηδδίμ, Σερ, και Αμμάθ, Ρακκάθ, και Χιννερώθ, **36** και Αδαμά, και Ραμά, και Ασώρ, **37** και Κέδες, και Εδρεῖ, και Εν-ασώρ, **38** και Ιρών, και Μιγδαλή, Ωρέμ, και Βαιθ-ανάθ, και Βαιθ-σεμές πόλεις δεκαεννέα, και αι κώμαι αυτών. **39** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλής των νιών Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **40** Εξήλθεν ο ἔβδομος κλήρος εις την φυλήν των νιών Δαν κατά τας συγγενείας αυτών. **41** Και ἦτο το ὄριον της κληρονομίας αυτών Σαράα, και Εσθαόλ, και Ιρ-σεμές, **42** και Σαλαβείν, και Αιαλών, και Ιεθλά, **43** και Αιλών, και Θαμναθά, και Ακκαρών, **44** και Ελθεκώ, και Γιβρεθών, και Βααλάθ, **45** και Ιούδ, και Βανή-βαράκ, και Γαθ-ριμών, **46** και Με-ιαρκών, και Ρακκών, μετά του ορίου του κατέναντι της Ιόππης. **47** Το δε ὄριον των νιών Δαν παρετάθη υπ' αυτών διά τούτο οι νιοί Δαν ανέβησαν να πολεμήσωσι την Λεσέμ και εκρύευσαν αυτήν και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας, και εξουσίασαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτή και ανόμασαν αυτήν Λεσέμ Δαν, κατά το όνομα Δαν του πατρός αυτών. **48** Αὕτη είναι η κληρονομία της φυλής των νιών Δαν κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις αὐταὶ και αι κώμαι αυτών. **49** Αφού δε ετελείωσαν μεριζόμενοι την γην κατά τα όρια αυτής, οι νιοί Ισραήλ ἐδώκαν μεταξύ αυτών κληρονομίαν εις τον Ιησούν τον νιόν του Ναυνί· **50** κατά τον λόγον του Κυρίου ἐδώκαν εις αυτόν την πόλιν, την οποίαν εξήτησε, την Θαμνάθ-σαράχ εν τω ὥρῃ Εφραΐμ και ἐκτισε την πόλιν και κατώκησεν εν αυτῇ. **51** Αὕτα είναι αι κληρονομίαι, τας οποίας Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο νιός του Ναυνί και οι αρχηγοί των πατριών των φυλών των νιών Ισραήλ διεμορφάσαν διά κλήρων εν Σηλώ, ενώπιον του Κυρίου παρά την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. Και ετελείωσαν τον διαμερισμόν της γης.

20 Και ελάλησε Κύριος προς τον Ιησούν λέγων, **2** Εἶπε προς τους νιούς Ισραήλ λέγων, Διορίστε εις εαυτούς τας πόλεις της καταφυγής, περί των οποίων είπα προς εσάς διά του Μωϋσέως· **3** διά να φεύγη εκεί ο φονεύς, ὅστις φονεύση ἀνθρωπον ακουσώσας εξ αγνοίας· και αὐταὶ θέλουσιν είσθαι εις εσάς διά καταφύγιον από του εκδικητού του αίματος. **4** Και ὅταν ο φεύγων εις μίαν εκ των πόλεων τούτων σταθή εις την είσοδον της πύλης της πόλεως, και λαλήση την υπόθεσιν αυτού εις επίκοον των πρεσβυτέρων της πόλεως εκείνης, ούτοι θέλουσι δεχθῆ αυτόν εις την πόλιν προς εαυτούς και δώσει τόπον εις αυτόν, και θέλει κατοικεί μετ' αυτών. **5** Και εάν ο εκδικητής του αίματος καταδίωξη αυτόν, δεν θέλουσι παραδώσει τον φονέα εις τας χείρας αυτού· διότι εξ αγνοίας επάταξε τον πλησίον αυτού και δεν εμίσει αυτόν πρότερον. **6** Και θέλει κατοικεί εν εκείνη τη πόλει, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής εις κρίσιν, ἔως του θανάτου του ιερέως του μεγάλου, του ὄντος εν τας ημέρας εκείναις τότε ο φονεύς θέλει επιστρέψει και υπάγει εις την πόλιν αυτού και εις την οικίαν αυτού, εις την πόλιν ὅθεν ἐφυγε. **7** Και διώρισαν την Κέδες εν τη Γαλιλαία εν τω ὥρῃ Νεφθαλί, και την Συχέμ εν τω ὥρῃ Εφραΐμ, και την Κιριάθ-αρβά, ἥτις είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του Ιούδα. **8** Εἰς δε το πέραν του Ιορδάνου, πλησίον της Ιεριχώ, προς ανατολάς, διώρισαν την Βοσόρ εν τη ερήμῳ επί της πεδιάδος εκ της φυλής Ρουθήν, και την Ραμώθ εν τη Γαλιλαία εκ της φυλής Γαδ, και την Γωλάν εν Βασάν εκ της φυλής Μανασσή. **9** Αὕτα ήσαν αι πόλεις αι διοισθείσαν διά πάντας τους νιούς Ισραήλ και διά τους ζένους τους παροικούντας μεταξύ αυτών, ώστε πας ο φονεύνας τινά εξ αγνοίας να φεύγη εκεί, και να μη θανατωθή εκ της χειρός

του εκδικητού του αίματος, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής.

21 Και προσήλθον οι αρχηγοί των πατριών των Λευϊτών προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς Ιησούν τον υἱόν του Ναυή και προς τους αρχηγούς των πατριών των φυλών των υἱών Ισραήλ, **2** και είπον προς αυτούς εν Σηλώ εν τη γη Χαναάν λέγοντες, Ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως να δοθώσιν εις ημάς πόλεις να κατοικώμεν, και τα περίχωρα αυτών διά τα κτήνη ημών. **3** Και ἐδώκαν οι υἱοί Ισραήλ εις τους Λευΐτας εκ της κληρονομίας αυτών, κατά τον λόγον του Κυρίου, τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών. **4** Και εξήλθεν ο κλήρος εις τας συγγενείας των Κααθιτών· και οι υιοί Ααρών του ιερέως, οι εκ των Λευϊτών, ἔλαβον διά κλήρους εκ της φυλής Ιούδα και εκ της φυλής Συμεών, και εκ της φυλής Βενιαμίν δεκατρείς πόλεις. **5** Οι διιοί Καάθ οι επιλοίποι ἔλαβον διά κλήρους εκ των συγγενειών της φυλής Εφραΐτην και εκ της φυλής Δαν και εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσή, δέκα πόλεις. **6** Καὶ οι υἱοί Γηρσών ἔλαβον διά κλήρους εκ των συγγενειών της φυλής Ισάχαρ και εκ της φυλής Ασήρ και εκ της φυλής Νεφθαλί και εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσήν εν Βασάν, δεκατρείς πόλεις. **7** Οι υιοί Μεραρί κατά τας συγγενείας αυτών ἔλαβον εκ της φυλής Ρουβήν και εκ της φυλής Γαδ και εκ της φυλής Ζαβουλών, δώδεκα πόλεις. **8** Και ἐδώκαν οι υιοί Ισραήλ διά κλήρους εις τους Λευΐτας τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών, καθώς ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως. **9** Καὶ ἐδώκαν εκ της φυλής των υἱών Ιούδα και εκ της φυλής των υἱών Συμεών τας πόλεις ταύτας, αἵτινες αναφέρονται ενταῦθα κατ' ὄνομα: **10** και ἔλαβον αυτάς οι υιοί του Ααρών, οι εκ των συγγενειών των Κααθιτών, οι εκ των υἱών του Λευΐ διότι τούτων ἡτο ο πρώτος κλήρος. **11** Και ἐδώκαν εις αυτούς την πόλιν του Αρβά πατρός του Ανάκ, ἡτος είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του Ιούδα, και τα περίχωρα αυτής κύκλων. **12** Τους δε αγρούς της πόλεως και τας κώμας αυτής ἐδώκαν εις Χάλεβ τον υἱόν του Ιεφοννή, εις ιδιοκτησίαν αυτού. **13** Και ἐδώκαν εις τους υιούς Ααρών των ιερέως την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Χεβρών και τα περίχωρα αυτής, και την Λιβνά και τα περίχωρα αυτής, **14** και την Ιαθείρ και τα περίχωρα αυτής, και την Εσθεμώνα και τα περίχωρα αυτής, **15** και την Ωλών και τα περίχωρα αυτής, και την Δεβείρ και τα περίχωρα αυτής, **16** και την Αείν και τα περίχωρα αυτής, και την Ιουτά και τα περίχωρα αυτής, την Βαιθ-σεμές και τα περίχωρα αυτής πόλεις ενένα εκ των δύο τούτων φυλών: **17** και εκ της φυλής Βενιαμίν, την Γαβάων και τα περίχωρα αυτής, την Γαβάα και τα περίχωρα αυτής, **18** την Αναθώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Αλμών και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας. **19** Πάσαι αι πόλεις των υἱών του Ααρών των ιερέων, πόλεις δεκατρείς και τα περίχωρα αυτήν. **20** Και αι συγγένειαι των υἱών του Καάθ των Λευϊτών, των επιλοίπων εκ των υἱών Καάθ, ἔλαβον τας πόλεις του κλήρου αυτών εκ της φυλής του Εφραΐτη. **21** Και ἐδώκαν εις αυτούς την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Συχέμ και τα περίχωρα αυτής εν τω ὁρεί Εφραΐτη, και την Γεζέρ και τα περίχωρα αυτής, **22** και την Κιβσαείμ και τα περίχωρα αυτής, και την Βαιθ-ωρών και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας. **23** και εκ της φυλής Δαν, την Ελθεκών και τα περίχωρα αυτής, την Γιβθεών και τα περίχωρα αυτής, **24** την Αιαλών και τα περίχωρα αυτής, την Γαθ-ριμών και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **25** και εκ του ημίσεως της φυλής του Μανασσή, την Θαανάχ και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ριμών και τα περίχωρα αυτής πόλεις δύο. **26**

Πάσαι αι πόλεις ήσαν δέκα, και τα περίχωρα αυτών, διά τας συγγενείας των επιλοίπων υἱών του Καάθ. **27** Εις δε τους υἱούς Γηρσών, εκ των συγγενειών των Λευϊτών, ἐδώκαν εκ του ἀλλού ημίσεως της φυλής Μανασσή, την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Γωλάν εν Βασάν και τα περίχωρα αυτής, και την Βεεσθέρα και τα περίχωρα αυτής πόλεις δύο. **28** και εκ της φυλής Ισάχαρ, την Κισών και τα περίχωρα αυτής, την Δαρβάθ και τα περίχωρα αυτής, **29** την Ιαρμούθ και τα περίχωρα αυτής, την Εν-γαννίμ και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **30** και εκ της φυλής Ασήρ, την Μισαάλ και τα περίχωρα αυτής, την Αβδών και τα περίχωρα αυτής, **31** την Χελκάθ και τα περίχωρα αυτής, και την Ρεώβ και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **32** και εκ της φυλής Νεφθαλί, την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Κέδες εν τη Γαλιλαία και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμώθ-δωρ και τα περίχωρα αυτής, και την Καρφάν και τα περίχωρα αυτής πόλεις τρεις. **33** Πάσαι αι πόλεις των Γηρσωνιτών, κατά τας συγγενείας αυτών, ήσαν πόλεις δεκατρείς και τα περίχωρα αυτών. **34** Εις δε τας συγγενείας των υἱών Μεραρί, των επιλοίπων εκ των Λευϊτών, ἐδώκαν εκ της φυλής Ζαβουλών, την Ιοκνέαμ και τα περίχωρα αυτής, την Καρφά και τα περίχωρα αυτής, **35** την Διμνά και τα περίχωρα αυτής, την Νααλώ και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **36** και εκ της φυλής Ρουβήν ἐδώκαν την Βοσόρ και τα περίχωρα αυτής, και την Ιαζάκ και τα περίχωρα αυτής, **37** την Κεδημώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Μηφαάθ και τα περίχωρα αυτής πόλεις τέσσαρας: **38** και εκ της φυλής Γαδ ἐδώκαν την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχανάτιμ και τα περίχωρα αυτής, **39** την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής πάσαι αι πόλεις τέσσαρες. **40** Πάσαι αι πόλεις αι δοθείσαι διά κλήρους εις τους υιούς Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, τους υπολοίπους εκ των συγγενειών των Λευϊτών, ήσαν πόλεις δώδεκα. **41** Πάσαι αι πόλεις των Λευϊτών, αι μεταξύ της ιδιοκτησίας των υἱών Ισραήλ, ήσαν τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις και τα περίχωρα αυτών. **42** Αι πόλεις αύται ήσαν εκάστη μετά των περιχώρων αυτών κύκλων ούτως ήσαν πάσαι αι πόλεις αύται. **43** Και ἐδώκεν ο Κύριος εις τον Ισραήλ πάσαν την γην, την οποίαν ώμοσε να δώσῃ προς τους πατέρας αυτών· και εκυρίευσαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτῇ. **44** Και ἐδώκεν ο Κύριος εις αυτούς ανάπτασιν πανταχόθεν, κατά πάντα όσα ώμοσε προς τους πατέρας αυτών· και ουδείς εκ πάντων των εχθρών αυτών δυνήθη να σταθή κατά πρόσωπον αυτών· πάντας τους εχθρούς αυτών παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα αυτών. **45** Δεν διέπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των αγαθών λόγων, τους οποίους ο Κύριος ελάλησε προς τον οίκον Ισραήλ: πάντες εξετελέσθησαν.

22 Τότε συνεκάλεσεν ο Ιησούς τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, **2** και είπε προς αυτούς, Σεις εφυλάξατε πάντα όσα προσέταξεν εις εσάς Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, και υπηκοούσατε εις την φωνήν μου κατά πάντα όσα εγώ προσέταξα εις εσάς: **3** δεν εγκατελίπετε τους αδελφούς σας εις τας πολλάς ταύτας ημέρας ἑως της σήμερον, αλλ' εφυλάξατε εντελώς την εντολήν Κυρίου του Θεού σας: **4** και τώρα Κύριος ο Θεός σας ἐδώκεν ανάπτασιν εις τους αδελφούς σας, καθώς υπεσχέθη προς αυτούς τώρα λοιπόν επιστρέψατε και υπάγετε εις τας κατοικίας σας, εις την γην της ιδιοκτησίας σας, την οποίαν Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου ἐδώκεν εις εσάς εις το πέραν του Ιορδάνου: **5** προσέχετε ώμως σφόδρα να εκτελήτε τας εντολάς και τον νόμον, τον

οποίον Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξεν εις εσάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να περιπατήσετε εις πάσας τας οδούς αυτού, και να φυλάττετε τας εντολάς αυτού, και να ήσθε προσηλωμένοι εις αυτόν, και να λατρεύητε αυτόν εξ όλης της καρδίας σας και εξ όλης της ψυχής σας. **6** Και ευλόγησεν αυτούς ο Ιησούς και απέλυσεν αυτούς και απήλθον εις τας κατοικίας αυτών. **7** Και εις μεν το ήμισυ της φυλής του Μανασσή έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εν Βασάν· εις δε το άλλο ήμισυ αυτής έδωκεν ο Ιησούς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς. Και ότε ο Ιησούς απέστειλεν αυτούς εις τας κατοικίας αυτών, ευλόγησεν αυτούς· **8** και ελάλησε προς αυτούς, λέγων, Επιστρέψατε με πολλά πλούτη εις τας κατοικίας σας, και με κτήνη πολλά σφόδρα, με ἄργυρον και με χρυσόν και με χαλκόν και με σίδηρον και με ιμάτια πολλά σφόδρα, μοιράσθητε τα λάφυρα των εχθρών σας μετά των αδελφών σας. **9** Και οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ἐστρεψαν και ανεχώρησαν από των υιών Ισραήλ εκ της Σηλώ, της εν τη γη Χαναάν, διά να υπάγωσιν εις την γην Γαλαάδ, εις την γην της ιδιοκτησίας αυτών, την οποίαν εκληρονόμησαν κατά τον λόγον του Κυρίου διά του Μωϋσέως. **10** Και ελθόντες εις τα πέριξ του Ιορδάνου, τα εντός της γης Χαναάν, οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ωκοδόμησαν εκεί θυσιαστήριον παρά τον Ιορδάνην, θυσιαστήριον μέγα εις την όψιν. **11** Και ἱκουσαν οι υιοί Ισραήλ να λέγηται, Ιδού, οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ωκοδόμησαν θυσιαστήριον κατέναντι της γης Χαναάν, εις τα πέριξ του Ιορδάνου, κατά την διάβασιν των Ισραήλ. **12** Και ότε ἱκουσαν οι υιοί Ισραήλ, συνήχθη πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις Σηλώ, διά να αναβάσιν να πολεμήσωσι κατ' αυτών. **13** Και απέστειλαν οι υιοί Ισραήλ προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς το ήμισυ της φυλής Μανασσή εις την γην Γαλαάδ, και προς το ήμισυ της φυλής Μανασσή εις την γην Γαλαάδ, και ελάλησαν προς αυτούς λέγοντες, **14** Ταύτα λέγει πάσα η συναγωγή Κυρίου· Τις αύτη την ανομία, την οποίαν επράξατε εναντίον του Θεού του Ισραήλ, να απομακρυνθήτε σήμερον από του Κυρίου, οικοδομήσαντες θυσιαστήριον εις εαυτούς, ώστε να αποστατήσητε σήμερον από Κυρίου; **15** Μικρόν εστάθη το αμάρτημα ημών εις Φεγύρων, από τον οποίουν ἔως της σήμερον δεν εκαθαρίσθηκεν, και ἔγεινε πληγή εις την συναγωγήν του Κυρίου, **16** και σεις θέλετε σήμερον αποστατήσει από του Κυρίου; βεβαίως, εάν σεις αποστατήσητε σήμερον από του Κυρίου, αύριον θέλει οργισθή εναντίον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ. **17** Εάν η γη της ιδιοκτησίας σας ἱναί ακάθαρτος, διάβιητε εις την γην της ιδιοκτησίας του Κυρίου, όπου η σκηνή του Κυρίου κατοικεί, και λάβετε ιδιοκτησίαν μεταξύ ημών· και μη αποστατήσητε από του Κυρίου, μηδὲ αφ' ημών αποστατήσητε, οικοδομούντες εις εαυτούς θυσιαστήριον εκτός του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών. **18** Δεν ἐπράξειν Αχάν ο νιός του Ζερά εν τω αναθέματι, και ἐπέσεν οργή ειφ' ολην την συναγωγήν του Ισραήλ; και ο ἀνθρώπως εκείνος δεν ηφανίσθη μόνος εν τη ανομίᾳ αυτού. **19** Τότε απεκρίθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή και είπον προς τους αρχηγούς των χιλιάδων του Ισραήλ· **20** Ο ισχυρός Θεός

ο Κύριος, ο ισχυρός Θεός ο Κύριος, αυτός εξεύρει, και αυτός θέλει γνωρίσει εάν επράξαμεν τούτο διά αποστασίαν ἡ εάν διά ανομίαν εναντίον του Κυρίου, μη λυτρώσης ημάς την ημέραν ταύτην. **21** Εάν οικοδομήσαμεν εις εαυτούς θυσιαστήριον διά να αποχωρισθώμεν από του Κυρίου, ή εάν διά να προσφέρωμεν επ' αυτού ολοκαύτωμα ή προσφοράς, ή εάν διά να προσφέρωμεν επ' αυτού ειρηνικάς θυσίας, αυτός ο Κύριος ας εκζητήσῃ τούτο. **22** Και εάν δεν επράξαμεν αυτό μάλλον εκ φόβου του πράγματος τούτου, λέγοντες, Αύριον δύνανται τα τέκνα σας να είνωσι προς τα τέκνα ημών, λέγοντα, Τι ἔχετε σεις να κάμητε μετά του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ; **23** Διότι ο Κύριος θέθεσε τον Ιορδάνην όριον μεταξύ ημών και υμών, υιοί Ρουβήν και υιοί Γαδ δεν ἔχετε μέρος μετά του Κυρίου· και κάμωσιν οι υιοί σας τους υιούς ημών να πάνωσιν από του να φοβώνται τον Κύριον. **24** Διά τούτο είπομεν, Ας επιχειρισθώμεν να οικοδομήσωμεν εις εαυτούς το θυσιαστήριον ουχί διά ολοκαύτωμα ουδέ διά θυσίαν, **25** αλλά διά να ἱναι μαρτύριον αναμέσον ημών και υμών, και αναμέσον των γενεών ημών μεθ' ημάς, ότι ημείς κάμινομεν την λατρείαν του Κυρίου ενώπιον αυτού με τα ολοκαυτώματα ημών και με τας θυσίας ημών και με τας ειρηνικάς προσφοράς ημών· διά να μη είπωσιν αύριον τα τέκνα σας προς τα τέκνα ημών, Σεις δεν ἔχετε μέρος μετά του Κυρίου. **26** Διά τούτο είπομεν, Εάν τόχη να λαλήσωσιν ούτω προς ημάς ή προς τας γενέας ημών αύριον, τότε θέλομεν αποκριθῆ, Ιδού, το ομοίωμα του θυσιαστηρίου του Κυρίου, το οποίον οικοδόμησαν οι πατέρες ημών, ουχί διά ολοκαύτωμα ουδέ διά θυσίαν, αλλά διά να ἱναι μαρτύριον αναμέσον ημών και υμών. **27** Μη γένοιτο να αποστατήσωμεν από του Κυρίου και να αποχωρισθώμεν σήμερον από του Κυρίου, οικοδομούντες θυσιαστήριον διά ολοκαύτωμα, διά προσφοράς και διά θυσίαν, εκτός του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών, το οποίον είναι έμπροσθεν της σκηνής αυτού. **28** Και ακούσαντες Φινέες οι ιερεύς και οι ἀρχοντες της συναγωγής και οι αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ, οι ὄντες μετ' αυτού, τους λόγους τους οποίους ελάλησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και οι υιοί Μανασσή, ευχαριστήθησαν. **29** Και είπε Φινέες ο νιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς τους υιούς Μανασσή, Σήμερον εγνωρίσαμεν διτο ο Κύριος είναι εν μέσω ημών, διότι δεν επράξατε την ανομίαν ταύτην εναντίον του Κυρίου διά τούτον ελυτρώσατε τους υιούς Ισραήλ από της χειρός του Κυρίου. **30** Και επέτρεψεν ο Φινέες ο νιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς και οι ἀρχοντες από των υιών Ρουβήν και από των υιών Γαδ εκ της γης Γαλαάδ εις την γην Χαναάν προς τους υιούς Ισραήλ, και ἐφεραν απόκρισιν προς αυτούς. **31** Και το πράγμα ἤρεσεν εις τους υιούς Ισραήλ· και ευλόγησεν τον Θεόν οι υιοί Ισραήλ, και δεν είπαν πλέον να αναβάσιν εναντίον αυτών εις μάχην, διά να αφανίσωσι την γην όπου κατώκουν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ. **32** Και το πράγμα ἤρεσεν εις τους υιούς Ισραήλ· και επετρέψει ο Φινέες ο νιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς και οι ἀρχοντες από των υιών Ρουβήν και από των υιών Γαδ εκ της γης Γαλαάδ εις την γην Χαναάν προς τους υιούς Ισραήλ, και ἐφεραν απόκρισιν προς αυτούς. **33** Και το πράγμα ἤρεσεν εις τους υιούς Ισραήλ· και ευλόγησεν τον Θεόν οι υιοί Ισραήλ, και δεν είπαν πλέον να αναβάσιν εναντίον αυτών εις μάχην, διά να αφανίσωσι την γην όπου κατώκουν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ. **34** Και ανώμασαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ το θυσιαστήριον Εδ-Ιδότι, είπαν, τούτο θέλει είσθαι μαρτύριον αναμέσον ημών, ότι ο Κύριος είναι ο Θεός.

23 Και μετά πολύν καιρόν αφού ο Κύριος έδωκεν εις τον Ισραήλ ανάπταυσιν από πάντων των εχθρών αυτού κύκλω, και ο Ιησούς ήτο γέρων, προβεβηκώς την ηλικίαν, **2** συνεκάλεσεν ο Ιησούς πάντα τον Ισραήλ, τους πρεσβυτέρους αυτών και τους αρχηγούς αυτών και τους κριτάς αυτών, και τους ἀρχοντας αυτών και είπε προς αυτούς, Εγώ εγήρασα, είμαι προβεβηκώς την ηλικίαν. **3** Και σεις είδετε πάντα όσα ἔκαμε Κύριος ο Θεός σας εις πάντα τα έθνη ταύτα διά σάς διότι

Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο πολεμήσας υπέρ υμών. 4 Ιδού, εγώ εμοίρασα διά κλήρου εις εσάς ταύτα τα εναπολειφθέντα έθνη, διά κληρονομίαν εις τας φυλάς σας, μετά πάντων των εθνών τα οποία εξωλόθρευσα, από τον Ιορδάνου ἡώς της θαλάσσης της μεγάλης, προς δυσμάς ηλίου. 5 Και Κύριος ο Θεός σας, αυτός θέλει εξώσει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σας, και θέλει εκδιώξει αυτούς από προσώπου σας· και θέλετε κυριεύσει την γην αυτών, καθώς Κύριος ο Θεός σας υπεσχέθη προς εσάς. 6 Ανδρίζεσθε λοιπόν σφόδρα εις το να φυλάττητε και να εκτελήστε πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίων του νόμου του Μωϋσέως, διά να μη εικελίνητε απ' αυτού δεξιά ἡ αριστερά· 7 διά να μη αναμιχθήτε μετά των εθνών τούτων, των εναπολειφθέντων μεταξύ σας, μηδέ να μνημονεύστε τα ονόματα των θεών αυτών, μηδέ να ομόσητε, μηδέ να λατρεύσητε αυτούς, μηδέ να προσκυνήσητε αυτούς· 8 αλλ' εις Κύριον τον Θεόν σας να ἡσθε προσκεκολλημένοι, καθώς εκάμετε ἔως της ημέρας ταύτης. 9 Διότι ο Κύριος εξεδίωξεν απ' ἐμπροσθέν σας έθνη μεγάλα και δυνατά· και ουδεὶς ήδηνήθη ἔως της σήμερον να σταθή ἐμπροσθέν σας· 10 εις από σας θέλει διώξει χιλίους διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο πολεμήσας υπέρ υμών, καθώς υπεσχέθη προς εσάς. 11 Προσέρχετε λοιπόν σφόδρα εις εαυτούς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας. 12 Επειδή έαν ποτε στραφήτε οπίσω και προσκολληθήτε μετά του υπολοίπου των εθνών τούτων, μετά τούτων των εναπολειφθέντων μεταξύ σας, και συμπενθερεύσητε μετ' αυτών και αναμιχθήτε μετ' αυτών και εκείνα μεθ' υμών, 13 εξένρετε βεβαίως ὅτι Κύριος ο Θεός σας δεν θέλει πλέον εκδώξει απ' ἐμπροσθέν σας τα έθνη ταύτα· αλλά θέλουνταν είσθαι παγίδες και ενέδραι εις εσάς, και μάστιγες εις τας πλευράς σας και ἄκανθαι εις τους οφθαλμούς σας, εωσού εξολοθρευθήτε από της γης ταύτης της αγαθής, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας ἐδώκεν εις εσάς. 14 Και ιδού, σήμερον εγώ πορεύομαι την οδόν πάσης της γης, και σεις γνωρίζετε εν όλῃ τη καρδίᾳ υμών και εν όλῃ τη ψυχή υμών, ὅτι δεν διέπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των αγαθών λόγων, τους οποίους Κύριος ο Θεός σας ελάλησε διά σάς πάντες ετελέσθησαν εις εσάς, ουδέ εις εξ αυτών διέπεσε. 15 Διά τούτο, καθώς ἥλθον εφ' υμάς πάντες οι αγαθοί λόγοι, τους οποίους ελάλησε προς υμάς Κύριος ο Θεός υμών, ούτως ο Κύριος θέλει επιφέρει εφ' υμάς πάντας τους λόγους τους κακούς, εωσού εξολοθρεύσθη υμάς από της γης της αγαθής ταύτης, την οποίαν ἐδώκεν εις υμάς Κύριος ο Θεός υμών. 16 Όταν παραφήτε την διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς, και υπάγητε και λατρεύσητε ἀλλούς θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, τότε η οργή του Κυρίου θέλει εξαφθή εναντίον σας, και θέλετε αφανισθή ταχέως από της γης της αγαθής, την οποίαν ἐδώκεν εις εσάς.

24 Και συνήθοισεν ο Ιησούς πάσας τας φυλάς του Ισραήλ εν Συχέμ, και συνεκάλεσε τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και τους αρχιηγούς αυτών και τους κριτάς αυτών και τους ἄρχοντας αυτών· και παρεστάθησαν ενώπιον του Θεού. 2 Και είπεν ο Ιησούς προς πάντα τον λαόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· πέραν του ποταμού κατώκησαν απ' αρχής οι πατέρες σας, θάρρα ο πατήρ του Αβραάμ και ο πατήρ του Ναχώρ, και ελάττευσαν ἀλλούς θεούς. 3 Και ἐλαβον τον πατέρα σας τον Αβραάμ εκ του πέραν του ποταμού, και ὡδίγησα αυτούν διά πάσης της γης Χαναάν, και επλήθυνα το σπέρμα αυτού, και ἐδώκα τον Ισαάκ εις αυτόν. 4 Και εις τον Ισαάκ ἐδώκα τον Ιακώβ και τον Ησαΐ και ἐδώκα εις τον Ησαΐ το όρος Σηείρ, διά να κληρονομήσῃ αυτό· ο δε Ιακώβ και οι υἱοί αυτού κατέβησαν εις

την Αίγυπτον. 5 Και απέστειλα τον Μωϋσήν και τον Ααρών, και επάταξα την Αίγυπτον διά πληγών, τας οποίας ἐκάμον εν μέσω αυτής, και μετά ταύτα εξήγαγον υμάς. 6 Και αφού εξήγαγον τους πατέρας υμών εξ Αιγύπτου, ἡλθετε εις την θάλασσαν· και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω των πατέρων υμών με αμάξας και ίππους εις την θάλασσαν την Ερυθρά· 7 και εβόησαν προς Κύριον και αυτός ἔθεσε σκότος αναμέσον υμών και των Αιγυπτίων, και επήγαγεν επ' αυτούς την θάλασσαν και εκάλυψεν αυτούς, και οι οφθαλμοί υμών είδον τι ἐκάμον εν τη Αιγύπτω· και κατωκήσατε εν τη ερήμῳ ημέρας πολλάς. 8 Και σας ἔφερα εις την γην των Αμορραίων, των κατοικούντων πέραν του Ιορδάνου, και σας επολέμησαν και παρέδωκα αυτούς εις τας χείρας σας, και κατεκληρονόμησατε την γην αυτών, και εξωλόθρευσα αυτούς απ' ἐμπροσθέν σας. 9 Και εσηκώθη Βαλάκ ο υιός του Σεπφώρ, βασιλεὺς του Μωάβ, και επολέμησε προς τον Ισραήλ· και αποστέλλας προσεκάλεσε τον Βαλαάμ υιόν του Βεώρ διά να σας καταφασθή· 10 αλλ' ἐγώ δεν ηθέλησα να ακούσω τον Βαλαάμ· μάλιστα δε και σας ευλόγησε, και σας ηλευθέρωσα εκ των κειρών αυτού. 11 Και διέβητε τον Ιορδάνην και ἡλθετε εις Ιεριχώ· και σας επολέμησαν οι ἄνδρες της Ιεριχώ, οι Αμορραίοι και οι Φερεζαίοι και οι Χανανοί και οι Χετταίοι και οι Γεργεσαίοι, οι Ευαίσιοι και οι Ιεβαλείσιοι και παρέδωκα αυτούς εις τας χείρας σας. 12 Και εξαπέστειλα ἐμπροσθέν σας τας σφήκας, και εξεδίωξαν αυτούς απ' ἐμπροσθέν σας, τους δύο βασιλείς των Αμορραίων ουχί διά της μαχαίρας σου ουδέ διά του τόξου σου. 13 Και ἐδώκα εις εσάς γην, εις την οποίαν δεν εκοπιάσατε, και πόλεις τας οποίας δεν εκτίσατε, και κατωκήσατε εν αυταῖς και τρώγετε αμπελώνας και ελαιώνας, τους οποίους δεν εφυτεύσατε. 14 Τώρα λοιπόν φοβήθητε τον Κύριον και λατρεύσατε αυτόν εν ακεραϊότητι και αληθείᾳ· και αποβάλετε τους θεούς, τους οποίους ελάττευσαν οι πατέρες σας πέραν του ποταμού και εν τη Αιγύπτω, και λατρεύσατε τον Κύριον. 15 Αλλ' εάν δεν αρέσκη εις εσάς να λατρεύητε τον Κύριον, εκλέξατε σήμερον ποίον πόλην θέλετε να λατρεύητε· ή τους θεούς, τους οποίους ελάττευσαν οι πατέρες σας πέραν του ποταμού, ή τους θεούς των Αμορραίων, εις των οποίων την γην κατοικίτε εγώ ὄμως και ο οίκος μου θέλομεν λατρεύει τον Κύριον. 16 Και απεκρίθη ο λαός λέγων, Μή γένοιτο να αφήσωμεν τον Κύριον, διά να λατρεύσωμεν ἀλλούς θεούς· 17 διότι Κύριος ο Θεός μηνών, αυτός ανεβίσασεν ημάς και τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου, ξείσιον δούλειάς, και αυτός ἐκάμεν ενώπιον ημών εκείνα τα σημεία τα μεγάλα, και διεφύλαξεν ημάς καθ' ὅλην την οδόν την οποίαν διωδεύσαμεν, και μεταξύ πάντων των εθνών διά των οποίων διέβημεν· 18 και εξεδίωξεν ο Κύριος απ' ἐμπροσθέν ημών πάντας τους λαούς και τους Αμορραίους τους κατοικούντας εν τη γῇ και ημεὶς θέλομεν λατρεύει τον Κύριον διότι αυτός είναι Θεός ημών. 19 Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Δεν θέλετε δυνηθή να λατρεύητε τον Κύριον· διότι αυτός είναι Θεός ἄγιος· είναι Θεός ζηλωτής· δεν θέλει συγχωρίσει τας ανομίας σας και τας αμαρτίας σας· 20 διότι θέλετε εγκαταλείψει τον Κύριον και λατρεύσει ζένους θεούς· τότε στραφεῖς θέλει σας κακώσει και θέλει σας εξολοθρεύσει, αφού σας αγαθοποίησε. 21 Και είπεν ο λαός εις τον Ιησούν, Ουχί· αλλά τον Κύριον θέλομεν λατρεύει. 22 Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Σεις είσθε μάρτυρες εις εαυτούς ότι σεις εξελέξατε εις εαυτούς τον Κύριον, διά να λατρεύητε αυτόν. Και εκείνοι είπον, Μάρτυρες· 23 Τώρα λοιπόν αποβάλετε τους ζένους θεούς, τους εν τω μέσω ημών, και κλίνατε την καρδίαν ημών προς Κύριον τον Θεόν του

Ισραήλ. **24** Και είπεν ο λαός προς τον Ιησούν, Κύριον τον Θεόν
ημών θέλομεν λατρεύει και εις την φωνήν αυτού θέλομεν
υπακούει. **25** Και ἔκαμεν ο Ιησούς διαθήκην προς τον λαόν εν
τη ημέρᾳ εκείνῃ, και ἐθεσεν εις αυτούς νόμον και κρίσιν εν
Συχέμ. **26** Και ἐγράψεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους εν τω
βιβλίῳ του νόμου του Θεού· και λαβών λίθον μέγαν, ἐστησεν
αυτὸν εκεῖ υπό την δρυν, την πλησίον του αγιαστηρίου του
Κυρίου. **27** Και είπεν ο Ιησούς προς πάντα τον λαόν, Ιδού, ο
λίθος οὗτος θέλει είσθαι εις υμάς εις μαρτύριον, διότι αυτός
ήκουσε πάντας τους λόγους του Κυρίου τους οποίους ελάλησε
προς ημάς· θέλει είσθαι λοιπόν εις μαρτύριον εις εσάς, διά
να μη αρνηθήτε τον Θεόν σας. **28** Και απέστειλεν ο Ιησούς
τον λαόν, ἔκαστον εις την κληρονομίαν αυτού. **29** Και μετά
τα πράγματα ταύτα, ετελεύτησεν Ιησούς ο νιός του Ναυή, ο
δούλος του Κυρίου, ηλικίας εκατόν δέκα ετών. **30** Και ἐθαψαν
αυτὸν εν τοις ορίοις της κληρονομίας αυτού εν Φαμνάθ-σαράχ,
ἥτις είναι εν τω ὄρει Εφραΐμ, προς βορράν του ὄρους Γαάς.
31 Και ελάτρευσεν ο Ισραήλ τον Κύριον πάσας τας ημέρας
του Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες
επέζησαν μετά τον Ιησούν και οίτινες εγνώρισαν πάντα τα
ἔργα του Κυρίου, ὅσα ἔκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **32** Τα δε οστά
του Ιωσήφ, τα οποία ανεβίβασαν οι υιοί Ισραήλ εξ Αιγύπτου,
έθαψαν εν Συχέμ, εν τῇ μερίδι του αγρού την οποίαν ηγόρασεν
ο Ιακώβ παρά των νιών του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι'
εκατόν αργύρια, και ἔγεινε κληρονομία των νιών Ιωσήφ. **33**
Και ετελεύτησεν Ελεάζαρ ο νιός του Ααρών, και ἐθαψαν αυτόν
εν τω λόφῳ του Φινέές του υιού αυτού, ὡστὶς εδόθη εις αυτόν
εκ τω ὄρει Εφραΐμ.

Κριταί

1 Και μετά τον θάνατον του Ιησού, ηρώτησαν οι υιοί Ισραήλ τον Κύριον, λέγοντες, Τις θέλει αναβήι υπέρ ημών πρώτος κατά των Χαναναίων, διά να πολεμήσῃ αυτούς; **2** Και είπεν ο Κύριος, Ο Ιούδας θέλει αναβήι ίδού, παρέδωκα τον τόπον εις την χείρα αυτού. **3** Και είπεν ο Ιούδας πρὸς Συμεών τον αδελφόν αυτού, Ανάβα μετ' εμού εις τον κλήρον μου, διά να πολεμήσωμεν τους Χαναναίους, και εγώ ομοίως θέλω ελθεῖ μετά σου εις τον κλήρον σου. Και υπήγε μετ' αυτού ο Συμεών. **4** Και ο Ιούδας ανέβηι και παρέδωκεν ο Κύριος τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους εις την χείρα αυτών· και επάταξαν εξ αυτών εν Βεζέκ δέκα χιλιάδας ανδρών. **5** Και εύρηκαν τον Αδωνί-Βεζέκ εν Βεζέκ, και επολέμησαν αυτόν και επάταξαν τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους. **6** Ο δε Αδωνί-Βεζέκ ἐψυγε· και εκείνοι κατέδιωκαν οπίσια αυτού και συνέλαβον αυτόν και απέκοψαν τους μεγάλους δακτύλους των χειρών αυτού και των ποδών αυτού. **7** Και είπεν ο Αδωνί-Βεζέκ, Εβδομήκοντα βασιλεῖς, αποκεκομμένοι τους μεγάλους δακτύλους των χειρών αυτών και των ποδών, εσύναζον τα πίπτοντα υποκάτω της τραπέζης μου· ως εγώ ἔκαμα, ούτως ανταπέδωκεν εις εμέ ο Θέός. Και ἐφέραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανεν εκεί. **8** Και οι υιοί Ιούδας επολέμησαν κατά της Ιερουσαλήμ και εκρύειναν αυτήν· και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν παρέδωκαν εις πυρ. **9** Και μετά ταύτα κατέβησαν οι υιοί Ιούδα διά να πολεμήσωσι τους Χαναναίους, τους κατοικούντας εν τη ορεινῇ και εν τη μεσημβρινῇ και εν τη πεδινῇ. **10** Και υπήγειν ο Ιούδας εναντίον των Χαναναίων των κατοικούντων εν Χεβρών· το δε ὄνομα της Χεβρών ἡτο πρότερον Κιριάθ-αρβά· και εθενάτωσαν τον Σεσσᾶ, και τον Αχιμάν και τον Θαλαμᾶ. **11** Και εκείθεν υπήγον εναντίον των κατοίκων της Δεβεΐρ· το δε ὄνομα της Δεβεΐρ ἡτο πρότερον Κιριάθ-σεφέρ. **12** Και είπεν ο Χάλεβ, Ὅστις πατάξη την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύση αυτήν, εις τούτον θέλω δώσει Αχούν την θυγατέρα μου εις γυναίκα. **13** Και εκρύεινεν αυτήν Γοθονιήλ ο υιός του Κενέζ, ο νεώτερος αδελφός του Χάλεβ· και ἐδώκεν εις αυτόν Αχσάν την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **14** Και αυτή, ὅτε απήρχετο, παρεκίνησεν αυτόν να ζητήσῃ παρά του πατέρος αυτής τον αγρόν· και κατέβη από τον ὄνον· και είπε πρὸς αυτήν ο Χάλεβ, τι θέλεις; **15** Η δε είπε πρὸς αυτόν, Δος μοι ευλογίαν· επειδὴ ἐδῶκας εις εμὲ γην μεσημβρινήν, δος μοι καὶ πηγάς υδάτων. Και ἐδώκεν εις αυτήν ο Χάλεβ τας ἀνώ πηγάς και τας κάτω πηγάς. **16** Και ανέβησαν οι υιοί του Κεναίου, πενθερού του Μωύσεως, εκ της πόλεως των φοινίκων μετά των υιών Ιούδα εις την ἔρημον του Ιούδα, την πρὸς μεσημβρίαν της Αράδ· και υπήγον και κατώκησαν μετά του λαού. **17** Και υπήγειν ο Ιούδας μετά του Συμεών αδελφού αυτού, και επάταξαν τους Χαναναίους τους κατοικούντας την Σεφάθ, και κατέστρεψαν αυτήν· και ὠνόμασαν την πόλιν Ορμά. **18** Ο Ιούδας εκρύεινε και την Γάζαν και τα ὄρια αυτής, και την Ασκαλώνα και τα ὄρια αυτής, και την Ακκαρών και τα ὄρια αυτής. **19** Και ἡτο Κύριος μετά του Ιούδα· και εκρύεινε το ὄρος ἀλλά δεν ἡδυνήθη να εκδιώξῃ τους κατοίκους της κοιλάδος, διότι είχον αμάξας σιδηράς. **20** Και εδόθη ο Χεβρών εις τον Χάλεβ, καθώς είπεν ο Μωύσῆς και ἐξεδίωξεν εκείθεν τους τρεις υιούς του Ανάκ. **21** Τον δε Ιεθουσαίον, τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, δεν ἐξεδίωξαν οι υιοί Βενιαμίν διά τούτο ο Ιεθουσαίος κατώκησε μετά των υιών Βενιαμίν εν Ιερουσαλήμ ἔως της ημέρας ταύτης. **22** Και ο οίκος

Ιωσήφ ανέβησαν και αυτοί επὶ Βαιθήλ· και ο Κύριος ἡτο μετ' αυτών. **23** Και απέστειλεν ο οίκος Ιωσήφ να κατασκοπεύωσι την Βαιθήλ· το δε ὄνομα της πόλεως ἡτο πρότερον Λούζ. **24** Και είδον οι κατάσκοποι ἀνθρώπων εξερχόμενον εκ της πόλεως, και είπον πρὸς αυτόν, Δείξον εις ημάς, παρακαλούμεν, την είσοδον της πόλεως, και θέλομεν κάμει ἔλεος εις σε. **25** Και ἐδείξεν εις αυτούς την είσοδον της πόλεως, και επάταξαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας· τον δε ἀνθρώπων και πάσαν την συγγένειαν αυτού απέπειψαν. **26** Και υπήγειν ο ἀνθρώπως εις την γην των Χετταίων και ωκοδόμησε πόλιν, και ὠνόμασεν αυτήν Λούζ· τούτο είναι το ὄνομα αυτής ἔως ημέρας ταύτης. **27** Ουδέ ο Μανασσῆς ἐξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθ-σαν και των κωμών αυτής, ούτε της Θαανάχ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Δωρ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Ιβλεάμ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Μεγιδῶ και των κωμών αυτής αλλ' οι Χαναναίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τω τόπω εκείνω. **28** Και ὅτε κατεστάθη ο Ισραὴλ δυνατός, υπέβαλε τους Χαναναίους εις φόρον και δεν εξεδίωξεν αυτούς ολοκλήρως. **29** Ουδέ ο Ερραΐμ ἐξεδίωξε τους Χαναναίους τους κατοικούντας εν Γεζέρ-αλλ' οι Χαναναίοι κατώκουν εν Γεζέρ μεταξύ αυτών. **30** Ουδέ ο Ζαβουλών ἐξεδίωξε τους κατοικούντας την Κιρών ουδέ τους κατοικούντας την Νααλώλ· αλλ' οι Χαναναίοι κατώκουν μεταξύ αυτῶν και ἐγίνενται υποτελεῖς. **31** Ουδέ ο Ασήρ εξεδίωξε τους κατοίκους της Ακχώ, ούτε τους κατοίκους της Σιδώνος, ούτε της Ααλάβ, ούτε της Αχζίβ, ούτε της Χελβά, ούτε της Αφίκ, ούτε της Ρεώφ **32** αλλ' ο Ασήρ κατώκει μεταξύ των Χαναναίων των κατοίκων του τόπου· διότι δεν εξεδίωξεν αυτούς. **33** Ουδέ ο Νεφθαίλ εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθ-σεμές, ούτε τους κατοίκους της Βαιθ-ανάθ, αλλά κατώκει μεταξύ των Χαναναίων των κατοίκων του τόπου· οι δε κάτοικοι της Βαιθ-σεμές και της Βαιθ-ανάθ ἐγίνενται υποτελεῖς εις αυτόν. **34** Και συνέκλεισαν οι Αμορραίοι τους υιούς Δαν εις το ὄρος διότι δεν ἀφίνονται να καταβαίνωσιν εις την κοιλάδα· **35** οι δε Αμορραίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τω ὄρει Ερές, εις Αιαλών και εις Σααλβίμ· ο χειρ ὄμως του οίκου Ιωσήφ υπερίσχυσεν, ώστε ἐγίνενται υποτελεῖς. **36** Το δε όριον την Αμορραίων ἡτο από της αναβάσεως της Ακραββίμ, από της Πέτρας και επάνω.

2 Και ανέβη ἄγγελος Κυρίου από Γαλαγάλων εις Βοκίμ και είπε, Σας ανεβίβασα εξ Αιγύπτου και σας ἐφέρα εις την γην την οποίαν ὡμόσα πρὸς τους πατέρας σας και είπα, Δεν θέλω αθετήσει την προσ εσάς διαθήκην μου εις τον αιώνα· **2** και σεις δεν θέλετε κάμει συνθήκην πρὸς τους κατοίκους του τόπου τούτου· τα θυσιαστήρια αυτών θέλετε καταστρέψει. Δεν υπηκούσατε όμως εις την φωνήν μου· διά τι επράξατε τούτο; **3** Διά τούτο και εγώ είπα, Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ' ἐμπροσθέν σας· αλλά θέλουσιν είσθαι εναντίοι σας, και οι θεοί αυτών θέλουσιν είσθαι παγίς εις εσάς. **4** Και καθὼς ελάλησεν ο ἄγγελος του Κυρίου τους λόγους τούτους πρὸς πάντας τους υιούς Ισραὴλ, ο λαός ύψωσε την φωνήν αυτού και ἐκλαύσει. **5** Και εκάλεσεν τον ούρανον εικεί εις τον Κύριον. **6** Και ὅτε απέλυσε τον λαόν ο Ιησούς, οι υιοί Ισραὴλ υπήγον ἔκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, διά να κατακληρονομήσωσι την γην. **7** Και ελάτρευσαν οι λαός τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες επέλησαν μετά τον Ιησούν και είδον πάντα τα ἔργα τα μεγάλα του Κυρίου, ὅσα ἐκαμεν υπέρ του Ισραὴλ. **8** Και ετελεύτησεν Ιησούς, ο υιός του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, ηλικίας εκατόν δέκα ετών.

9 Καὶ ἐθαψαν αὐτὸν εἰς τοῦ ὄρεον τῆς κληρονομίας αυτού ὁ Θαμνάθ-αρές, εν τῷ ὄρει Εφραΐτη, κατά τοῦ βόρειον μέρος του ὄρους Γαάς. **10** Καὶ πάσα ἦτι η γενέα εκείνη προσετέθησαν εἰς τους πατέρας αὐτῶν καὶ εσηκώθη ἀλλή γενεά μετ' αὐτούς, ἣτις δὲν εγνώρισε τον Κύριον ουδέ τα ἑργα, τα οποία εκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **11** Καὶ ἐπράξαν οι νιοί Ισραήλ πονήρᾳ ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλεῖμ: **12** και εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, τον εξαγαγόντα αυτούς εκ γης Αιγύπτου, και υπήγον κατόπιν ἄλλων θεών, εκ των θεών των λαών των πέριξ αυτών, και προσεκύνησαν αυτούς και παρώργισαν τον Κύριον. **13** Καὶ εγκατέλιπον τον Κύριον και ελάτρευσαν τον Βάαλ και τας Ασταρώθ. **14** Καὶ εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα των λεηλατιστών, και ελεηλάτησαν αυτούς και επώλησαν αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών κύκλω, ώστε δεν ηδυνήθησαν πλέον να σταθώσι κατά πρόσωπον των εχθρών αυτών. **15** Πανταχού ὅπου εξήρχοντο, η χειρ του Κυρίου ἡτο εναντίον αυτών προς κακόν, καθώς ελάλησεν ο Κύριος και καθώς ὥμοσεν ο Κύριος προς αυτούς και ἥλθον εις μεγάλην αμφιχνάιν. **16** Τότε ανέστησεν ο Κύριος κριτάς, οἵτινες ἐσώσαν αυτούς εκ της χειρός των λεηλατούντων αυτούς. **17** Πλην ουδέ εις τους κριτάς αυτών υπήκουσαν, αλλ' ἐπόρευσαν κατόπιν ἄλλων θεών και προσεκύνησαν αυτούς εξέκλιναν ταχέως από της οδού, εις την οποίαν περιεπάτησαν οι πατέρες αυτών υπακούοντες εις τας εντολάς του Κυρίου· δεν ἔκαμον ούτω. **18** Καὶ ὅτε ανέστησεν ο Κύριος εις αυτούς κριτάς, τότε ο Κύριος ἡτο μετά του κριτού και ἐσώζεν αυτούς εκ της χειρός των εχθρών αυτών καθ' ὅλας τας ημέρας του κριτού· διότι εσπλαγχνίσθη ο Κύριος εις τους στεναγμούς αυτών τους εξ αιτίας των καταθλιβόντων αυτούς και καταπιεζόντων αυτούς. **19** Ὁτε δε απέθνησκεν ο κριτής, επέστρεφον και διεφθείροντο χειρότερα παρά τους πατέρας αυτών, υπάγοντες κατόπιν ἄλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς και να προσκυνώσιν αυτούς· δεν ἔπαινον από των πράξεων αυτών ουδέ από της οδού αυτών της διεστραμμένης. **20** Καὶ εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και είπεν, Επειδή ο λαός ούτος παρέβη την διαθήκην μου, την οποίαν προσέταξα εις τους πατέρας αυτών, και δεν υπήκουσεν εις την φωνήν μου· **21** καὶ εγὼ δεν θέλω εκδιώξει πλέον απ' ἐμπροσθεν αυτών ουδέν εκ των θενών, τα οποία αφήκεν ο Ιησοῦς ὅτε ετελεύτησε, **22** διὰ να δοκιμάσω τον Ισραήλ διά μέσου αυτών, εάν φυλάττωσι την οδον του Κυρίου, περιπατούντες εν αυτῇ, καθώς εφύλαξαν αυτήν οι πατέρες αυτών, ἡ ουχί. **23** Καὶ αφήκε Κύριος τα ἑθνη ταύτα, χωρίς να εκδιώξῃ ταχέως αυτά· ουδέ παρέδωκεν αυτά εις την χείρα του Ιησού.

3 Καὶ ταύτα είναι τα ἑθνη, τα οποία αφήκεν ο Κύριος, διά να δοκιμάσῃ τον Ισραήλ δι' αυτών, πάντας τους μη γνωρίσαντας πάντας τους πολέμους της Χαναάν· **2** τουλάχιστον διά να μάθωσιν αγενεά των νιού Ισραήλ να γυμνασθούσι τον πόλεμον, τουλάχιστον ὅσοι πρότερον δεν είχον γνωρίσει αυτούς· **3** αι πέντε σατραπείαι των Φιλισταίων και πάντες οι Χαναναίοι και οι Σιδώνιοι και οι Ευαίοι οι κατοικούντες εν τω ὄρει του Λιβάνου, από του ὄρους Βάαλ-ερμιών ἔως της ειοόδου Αιμάθ. **4** Καὶ ταύτα ήσαν διά να δοκιμάσῃ τον Ισραήλ δι' αυτών· διά να γνωρίσῃ εάν υπήκουον εις τας εντολάς του Κυρίου, τας οποίας προσέταξεν εις τους πατέρας αυτών διά του Μωσέως. **5** Καὶ κατώκησαν οι νιοί Ισραήλ μεταξύ των Χαναναίων, των Χετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων. **6** Καὶ ἐλαβον

εις εαυτούς τας θυγατέρας αυτών εις γυναίκας, και τας εαυτών θυγατέρας ἐδώκαν εις τους νιούς αυτών, και ελάτρευσαν τους θεούς αυτών. **7** Καὶ ἐπράξαν οι νιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελησμόνταν Κύριον τον Θεόν αυτών και ελάτρευσαν τους Βααλείμ και τα ἀλσό. **8** Διά τούτο εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και επώλησεν αυτούς εις την χείρα του Χουσάν-ρισαθάτημ βασιλέως της Μεσοποταμίας· και εδούλευσαν οι νιοί Ισραήλ εις τον Χουσάν-ρισαθάτημ οκτώ ἔτη. **9** Καὶ ὅτε εβόήσαν οι νιοί Ισραήλ προς τον Κύριον, ο Κύριος ανέστησε σωτήρα εις τους νιούς Ισραήλ και ἐσωσεν αυτούς, τον Γοθονίηλ υἱόν του Κενέζ, τον νεώτερον αδελφόν του Χάλεβ. **10** Καὶ ἦτο επ' αυτόν το Πνεύμα του Κυρίου, και ἐκρινε τον Ισραήλ· και εξήλθεν εις μάχην, και παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα αυτού τον Χουσάν-ρισαθάτημ βασιλέα της Μεσοποταμίας και η χειρ αυτού υπερίσχυσεν εναντίον του Χουσάν-ρισαθάτημ. **11** Καὶ ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα ἔτη· και ετελεύτησε Γοθονίηλ ο υἱός του Κενέζ. **12** Καὶ ἤρχισαν οι νιοί Ισραήλ πάλιν να πράττωσι πονηρά ενώπιον του Κυρίου· και ενίσχυσεν ο Κύριος τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ κατά του Ισραήλ, διότι ἐπράξαν πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **13** Καὶ συνήθροισεν εις σεαυτού τους νιούς Αμμών και Αμαλήκ, ο και υπήγε και επάταξε τον Ισραήλ και εκυρίευσαν την πόλιν των φοινίκων. **14** Καὶ εδούλευσαν οι νιοί Ισραήλ εις τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ δεκαοκτώ ἔτη. **15** Καὶ εβόήσαν προς τον Κύριον οι νιοί Ισραήλ· και ανέστησεν ο Κύριος εις αυτούς σωτήρα, τον Αώδ νιόν του Γηρά, τον Βενιαμίτον, ἀνδρα αριστερόχειρα. Και απέστειλαν οι νιοί Ισραήλ διά χειρός αυτού δώρα προς τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ. **16** Καὶ κατεσκεύασεν εις εαυτόν ο Αώδ μάχαιραν δίστομον, μακράν μίαν πήχην· και πειριζώσθη αυτήν υπό τον μανδύαν αυτού επί τον μηρόν αυτού τον δεξιόν. **17** Καὶ προσέφερε τα δώρα προς τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ ο δε Εγλών ἡτο ἀνθρωπος παχύς σφόδρα. **18** Καὶ αφού ετελείωσε προσφέρων τα δώρα και απέπεμψε τους ανθρώπους τους βαστάζοντας τα δώρα, **19** τότε ο αυτός υπέστρεψεν από των γλυπτών των προς τα Γάλγαλα· και είπε, Λόγον κρυφόν ἔχω προς σε, βασιλεύ. Ο δε είπε, Σώπα. Και εξήλθον απ' αυτόν πάντες οι παριστάμενοι πλησίον αυτού. **20** Καὶ εισήλθε προς αυτόν ο Αώδ εκείνος δε εκάθητο εν τω υπερών αυτού τω θερινών μωνάτωτος. Και είπεν ο Αώδ, Ἐχω λόγον παρά Θεού προς σε. Τότε εσηκώθη από τον θρόνον. **21** Και απλώσας ο Αώδ την χείρα αυτού την αριστεράν, ἐλαβε την μάχαιραν από τον μηρού αυτού τον δεξιού και ενέπτηξεν αυτήν εις την κοιλίαν αυτού, **22** ώστε και η λαβή ἐτι εισήλθε κατόπιν του σιδήρου· και το πάχος συνέκλεισεν επί τον σίδηρον, ώστε δεν ηδύνατο να σύρῃ την μάχαιραν από της κοιλίας αυτού· και εξήλθε κόπρος. **23** Τότε εξήλθεν ο Αώδ διά της στοάς και ἐκλείσεν οπίσω αυτού τας θύρας του υπερώου, και εκλείδωσε. **24** Και αφού εκείνος εξήλθεν, ἥλθον οι δούλοι του Εγλών· και ὅτε είδον ὅτι, ιδού, αι θύραι του υπερώου ήσαν κλειδωμέναι, είπον, Βεβαίως τους πόδας αυτού σκέπταζει εν τω δωματίω τω θερινώ. **25** Και πειρέμειναν εωσούν εντράπτησαν· και ιδού, δεν ήνοιγε τας θύρας του υπερώου θέτεν έλαφον το κλειδίον και ήνοιξαν· και ιδού, ο κύριος αυτών ἐκείτο κατά γης νεκρός. **26** Ο δε Αώδ εξέφυγεν, εν δωσ εκείνοι ειράδυνον· και επέρασε τα γλυπτά και διεσώθη εις Σεειρωθά. **27** Και ὅτε ἥλθεν, εσάλπισε διά της σάλπιγγος εν τω ὄρει Εφραΐτη, και κατέβησεν μετ' αυτού οι νιοί Ισραήλ από τον ὄρους και αυτός έμπροσθεν αυτών. **28** Και είπε προς αυτούς, Ακολούθειτε μοι· διότι ο Κύριος παρέδωκε τους εχθρούς σας τους Μωαβίτας εις

την χείρα σας. Και κατέβησαν οπίσω αυτού και κατέλαβον τας διαβάσεις του Ιορδάνου προς τον Μωάβ και δεν αφήκαν άνθρωπον να περάσῃ. **29** Και επάταξαν τους Μωαρίτας κατά τον καιρόν εκείνον, περίπου δέκα χιλιάδας ανδρών, πάντας ανδρείους και πάντας δυνατούς εν ισχύ· και δεν διεσώθη ουδείς. **30** Ούτως εταπεινώθη ο Μωάβ εν τη ημέρᾳ εκείνη υπό την χείρα του Ισραήλ. Και η γη ανεπαύθη ογδοίκοντα έτη. **31** Μετά δε τούτον εστάθη ο Σαμεγάρ ο υιός του Ανάθ, όστις επάταξε τους Φιλισταίους εξακοσίους ἄνδρας δι' ενός βουκέντρου· και ἐσώσε και αυτός τον Ισραήλ.

4 Και ἐπράξαν οι υιοί Ισραήλ πάλιν πονηρά ενώπιον του Κυρίου, αφού ετελεύτησεν ο Αώδ. **2** Και επώλησεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Ιαθείν, βασιλέως Χαναάν, όστις εβασίλευεν εν Ασώρ και αρχηγός των στρατευμάτων αυτού ἡτο ο Σιοάρα, όστις κατώκει εκ Αρωσέθ των εθνών. **3** Και εβόησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ· διότι είχεν εννεακοσίας αμάξας σιδηράς και αυτός κατέθλιψε σφόδρα τους υιούς Ισραήλ είκοσι έτη. **4** Και η Δεβόρρα, γυνή προφήτης, γυνή του Λαφιδώθ, αύτη ἔκρινε τον Ισραήλ κατά τον καιρόν εκείνον. **5** Και αυτή κατώκει υπό τον φοίνικα της Δεβόρρας, μεταξύ Ραμά και Βαιθήλ, εν τω ὥρε Εφραΐμ· και ανέβαινον προς αυτήν οι υιοί Ισραήλ διά να κρίνωνται. **6** Και ἐστειλε και εκάλεσε τον Βαράκ τον υιόν του Αβινεέμ από Κέδες-νεφαλί, και είπε προς αυτόν, Δεν πρόσταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Ὑπαγε και σύναξον δύναμιν εν τω ὥρε Θαβώρ και λάβε μετά σου δέκα χιλιάδας ανδρών εκ των υιών Νεφθαλί και εκ των υιών Ζαβουλών, **7** και θέλω επισύρει προς σε εις τον ποταμόν Κισών τον Σιοάρα, τον αρχηγόν του στρατεύματος Ιαθείν, και τας αμάξας αυτού και το πλήθος αυτού, και θέλω παραδώσει αυτούν εις την χείρα σου; **8** Και είπε προς αυτήν ο Βαράκ, Εάν συ έλθης μετ' εμού, θέλω υπάγει· αλλ' εάν δεν έλθης μετ' εμού, δεν θέλω υπάγει. **9** Η δε ἔπειτα, θέλω ελθεῖ εξάπαντος μετά σού· πληγήν δεν θέλεις λάβει τιμήν εν τη οδῷ εις την οποίαν υπάγεις διότι εις χείρα γυναικός θέλει πωλήσει ο Κύριος τον Σιοάρα. Και η Δεβόρρα εσπηκώθη και υπήγει μετά του Βαράκ εις Κέδες. **10** Και συνεκάλεσεν ο Βαράκ τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί εις Κέδες, και ανέβη μετά δέκα χιλιάδων ανδρών κατά πόδας αυτού και η Δεβόρρα ανέβη μετ' αυτού. **11** Ο δε Ἐβερ ο Κεναίος, εκ των υιών του Οβάρ πενθερού του Μωϋσέως, είχε χωρισθή από των Κεναίων και είχε στήσει την σκηνήν αυτού ἔως της δρυός Ζααναείμ, της πλησίον Κέδες. **12** Και ανήγγειλαν προς τον Σιοάρα, ότι Βαράκ ο υιός του Αβινεέμ ανέβη εις το όρος Θαβώρ. **13** Και συνήθροισεν ο Σιοάρα πάσας τας αμάξας αυτού, εννεακοσίας αμάξας σιδηράς, και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού, από Αρωσέθ των εθνών εις τον ποταμόν Κιώνων. **14** Και είπεν η Δεβόρρα προς τον Βαράκ, Σηκώθητι· διότι αύτη είναι η ημέρα, καθ' ήν ο Κύριος παρέδωκε τον Σιοάρα εις την χείρα σου· δεν εξῆλθεν ο Κύριος τον Σιοάρα και κατέβη ο Βαράκ από τον όρος Θαβώρ και δέκα χιλιάδες ἄνδρες κατόπιν αυτού. **15** Και κατετρόπωσεν ο Κύριος τον Σιοάρα και πάσας τας αμάξας και παν το στράτευμα, εν στόματι μαχαίρας, ἐμπροσθεν του Βαράκ και κατέβη ο Σιοάρα από της αμάξης και ἐφυγε πεζός. **16** Κατεδίωξε δε ο Βαράκ κατόπιν των αμαξών και κατόπιν του στρατεύματος ἔως της Αρωσέθ των εθνών· και ἐπεσε παν το στράτευμα του Σιοάρα εν στόματι μαχαίρας δεν ἐμεινεν ουδέ εις. **17** Και ἐφυγεν ο Σιοάρα πεζός εις την σκηνήν της Ιαήλ, γυναικός του Ἐβερ του Κεναίου διότι ἡτο ειρήνη μεταξύ του Ιαθείν βασιλέως της Ασώρ και του οίκου του Ἐβερ του Κεναίου. **18** Και εξήλθεν η Ιαήλ εις συνάντησιν του

Σισάρα και είπε προς αυτόν, Είσελθε, κύριέ μου, είσελθε προς εμέ μη φοβού. Και ότε εισήλθε προς αυτήν εις την σκηνήν, εσκέπασεν αυτόν με κάλυμμα. **19** Και είπε προς αυτήν, Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ὑδώρ, διότι εδίψησα. Και ἤνοιξε τον ασκόν του γάλακτος και επότισεν αυτόν και εσκέπασεν αυτόν. **20** Και είπε προς αυτήν, Στήθι εις την θύραν της σκηνής, και εάν ἔλθῃ τις και σε ερωτήσῃ, λέγων, Είναι τις ενταῦθα; ειπέ, Ουχί. **21** Και ἐλαβεν Ιαήλ η γυνή του Ἐβερ τον πάσσαλον της σκηνής, και βαλούσα σφύραν εις την χείρα αυτής, υπήγειν ησύχως προς αυτόν και ενέπηξε τον πάσσαλον εις τον μήνιγγα αυτού, ὡςτε εκαρφώθη εις την γήν· διότι αυτός αποκαμψώμενος ων εκοιμάτο βαθέως. Και απέθανε. **22** Και ιδού, ο Βαράκ κατεδίωκε τον Σισάρα· η δε Ιαήλ εξῆλθεν εις συνάντησιν αυτού και είπε προς αυτόν, Ελθέ, και θέλω σοι δείξει τον ἄνδρα τον οποίον ζητείς. Και ότε εισήλθε προς αυτήν, ιδού, ο Σισάρα ἔκειτο νεκρός, και ο πάσσαλος εις τον μήνιγγα αυτού. **23** Και εταπεινώσεν ο Θέδος κατά την ημέραν εκείνην τον Ιαθείν βασιλέα Χαναάν ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **24** Και εκρατασιούτο η χειρ των υιών Ισραήλ και κατίσχυεν επι Ιαθείν βασιλέα Χαναάν, εωσού εξωλόθρευσαν τον Ιαθείν βασιλέα Χαναάν.

5 Και ἐψάλαν η Δεβόρρα και ο Βαράκ ο υιός του Αβινεέμ εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγοντες, **2** Επειδή προεπορεύθησαν αρχηγοί εν τω Ισραήλ, Επειδή ο λαός προσέφερεν εαυτόν εκουσίως, Ευλογείτε τον Κύριον. **3** Ακούσατε, βασιλεῖς δότε ακρόασιν, σατράπαι· εγώ, εις τον Κύριον εγώ θέλω ψάλλει εις Κύριον τον Θέδον του Ισραήλ θέλω ψαλμωδεί. **4** Κύριε, ὅτε εξήλθες από Σηείρ, ὅτε εκίνησας από της πεδιάδος του Εδώμ, η γη εσείσθη και οι ουρανοί εστάλαξαν, αι νεφέλαι είτι εστάλαξαν ὑδρ. **5** Τα ὄρη ετάκησαν υπό της παρουσίας του Κυρίου αυτό το Σινά από της παρουσίας Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **6** Εν ταις ημέραις του Σαμεγάρ υιού του Ανάθ, εν ταις ημέραις της Ιαήλ, εγκατελείφθησαν αι οδοί, και οι διαβάται περιεπάτουν οδούς πλαγίας. **7** Εξέλιπον οι ηγεμόνες εν τω Ισραήλ, εξέλιπον, εωσού εγώ η Δεβόρρα εστηκώθην, εστηκώθην μήτηρ εν τω Ισραήλ. **8** Εξέλεξαν θεούς νέους τότε πόλεμος εν ταις πύλαις εφάνη ἀρά αποτίς ή λόγχη μεταξύ τεσσαράκοντα χιλιάδων εν τω Ισραήλ; **9** Η καρδία μου είναι προς τους αρχηγούς του Ισραήλ, δόσι μεταξύ του λαού προσέφεραν εαυτούς εκουσίως, Ευλογείτε τον Κύριον. **10** Υμνολογείτε· οι επιβαίνοντες επι λευκών όνων, οι καθήμενοι εις το κρίνειν, και οι περιπατούντες εν ταις οδοίς. **11** Ελευθερωθέντες από του κρότου των τοξοτών, εν τοις τόποις όπου αντλούσιν ύδωρ, εκεί θέλουσι διηγείσθαι τας δικαιοσύνας του Κυρίου, τας δικαιοσύνας των ηγεμόνων αυτού μεταξύ του Ισραήλ. Κατέβη τότε εις τας πύλας ο λαός του Κυρίου. **12** Εγέρθητι, εγέρθητι, Δεβόρρα· εγέρθητι, εγέρθητι, πρόφερε ωδήν στηκώθητι, Βαράκ, και αιχμαλώτισον τους αιχμαλώτους σου, υιέ του Αβινεέμ. **13** Τότε κατέβη το εγκαταλειμμένον του λαού εναντίον των ισχυρών· ο Κύριος κατέβη μετ' εμού εναντίον των δυνατών. **14** Εκ του Εφραΐμ οι κατοικούντες το όρος Αμαλήκ κατέβησαν κατόπιν σου, Βενιαμίν, μεταξύ των λαών σου. Εκ του Μαχείρ κατέβησαν οι αρχηγοί, και εκ του Ζαβουλών οι κρατούντες ράβδον γραμματέως. **15** Και οι ἀρχοντες του Ισαάχρ μετά της Δεβόρρας, ο Ισαάχρ προσέτι και ο Βαράκ κατόπιν τούτου έδραμον εις την κοιλάδα. Εις τας διαιρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλοι στοχασμοί καρδίας. **16** Διά τι εκάθισας μεταξύ εις τας μάνδρας, διά να ακούντις τα βελάσματα των ποιμνίων; εις τας διαιρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλαι συζητήσεις καρδίας. **17** Ο Γαλαάδ ησύχαζε πέραν του Ιορδάνου· και ο Δαν διά τι ἐμενειν εις τα πλοιά; ο

Ασήρ εκάθητο εις τα παράλια, και ησύχαζεν εις τους λιμένας αυτού. **18** Ο Ζαβουλών είναι λαός προσφέρων την ζωήν αυτού εις θάνατον, και ο Νεφθαλί, επί τα ύψη της πεδιάδος. **19** Ἡλθον οι βασιλεῖς, επολέμησαν τότε επολέμησαν οι βασιλεῖς Χαναάν εν Θαανάχ πλησίον των υδάτων του Μεγιδώλ λάφυρον αργυρίου δεν ἐλάφον. **20** Εκ του ουρανού επολέμησαν, οι αστέρες εκ της πορείας αυτών επολέμησαν εναντίον του Σισάρα. **21** Ο ποταμός Κισών κατέσυρεν αυτούς, ο παλαιός ποταμός, ο ποταμός Κισών. Κατεπάτησας, ψυχή μου, δύναμιν. **22** Τότε κατεπρίβησαν οι όνυχες των ίππων από του ορμητικού δρόμου, του ορμητικού δρόμου των επ' αυτούς ισχυρών. **23** Καταράσθε την Μηρώλ, είπεν ο ἄγγελος του Κυρίου, καταράσθε κατάραν τους κατοίκους αυτής διότι δεν ἥλθον εις βοήθειαν του Κυρίου, εις βοήθειαν του Κυρίου εναντίον των δυνατών. **24** Ευλογημένη ας ἡναι υπέρ τας γυναίκας η Ιαήλ, η γυνή του Ἐβερ του Κεναίου· υπέρ τας γυναίκας εν ταις σκηναίς ευλογημένη ας ἡναι. **25** Υδωρ εζήτησε, γάλα ἔδωκε βούτυρον προσφέρεν εις μεγαλοπρεπή κρατήρα. **26** Την αριστεράν αυτής ἡπλωσεν εις τον πάσσαλον, και την δεξιάν αυτής εις την σφύραν των εργατών· και σφυροκοπήσασα τον Σισάρα ἔσχισε την κεφαλήν αυτού, και συνέθλασε και διεπέρασε τους μήνιγγας αυτού. **27** Μεταξύ των ποδών αυτής συνεκάμφητη, ἔπεσεν, ἔκειτο· μεταξύ των ποδών αυτής συνεκάμφητη, ἔπεσεν οπου συνεκάμφητη, εκεί ἔτεσε νεκρός. **28** Η μήτηρ του Σισάρα ἔκυπτε διά της θυρίδος και εβόσα διά του δικτυωτού, Διά τη ἡ ἀμαξα αυτού βραδύνει να ἐλθῃ, διά τι εβράδυναν οι τροχοί των αμαξῶν αυτού; **29** Αι σοφαί κυρίαι αυτής απεκρίνοντο προς αυτήν· αυτή μάλιστα ἔδιδε την απόκρισιν προς εαυτήν· **30** Δεν επέτυχον; δεν διεμοίρασαν τα λάφυρα; μίαν ή δύο νέας εις ἔκαστον ἀνδρα, εις τον Σισάρα λάφυρα ποικιλόχροα, λάφυρα ποικιλόχροα κεντητά, ποικιλόχροα κεντητά και εκ των δύο μερών, περιλαίμια των λαφυραγαγουμένων; **31** Ούτω να απολεσθώσι πάντες οι εχθροί σου, Κύριε· οι δε αγαπώντες αυτόν ας ἡναι ως ο ἡλιος ανατέλλων εν τη δόξῃ αυτού. Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα ἔτη.

6 Και ἐπράξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Μαδιάμ επτά ἔτη. **2** Και κατίσχυσεν χειρ του Μαδιάμ επί τον Ισραήλ· εξ αιτίας των Μαδιανιτῶν ἔκαμον εις εαυτούς οι υιοί Ισραήλ τας φωλαές εκείνας, τας επί των ορέων, και τα στήλαια και τα οχυρώματα. **3** Και ὅτε ἐσπερνεν ο Ισραήλ, ανέβαινον οι Μαδιανίται και οι Αμαληκίται και οι κάτοικοι της ανατολής και ήρχοντο εναντίον αυτού· **4** και στρατοπεδεύοντες εναντίον αυτών διέφευτον τα γεννήματα της γης, ἔως της εισόδου Γάζης, και δεν ἀφίνονταν ζωτοροφίαν εις τον Ισραήλ, ούτε πρόσβατον ούτε βουνού ούτε όνον. **5** Διότι ανέβαινον αυτοί και τα ποιμνία αυτών και ἥρχοντο μετά των σκηνών αυτών, πολυάριθμοι ως ακρίδες αναρίθμητοι ἦσαν και αυτοί και κάμηλοι αυτών· και εισήρχοντο εις την γην διά να φθείρων αυτήν. **6** Και επτώχευσε σόδρα ο Ισραήλ εξ αιτίας των Μαδιανιτῶν διά τούτο οι υιοί Ισραήλ εβόθησαν προς τον Κύριον. **7** Και ὅτε εβόθησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ διά τους Μαδιανίτων, **8** τότε απέστειλεν ο Κύριος ἀνδρα προφήτην προς τους υιούς Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ ανεβίβασα υμάς εξ Αιγύπτου και εξήγαγον υμάς εξ οίκου δουλείας, **9** και ελύτρωσα υμάς εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πάντων των καταθλιβόντων υμάς, και εξεδίωξα αυτούς απ' ἐμπροσθεν υμών και ἔδωκα εις εσάς την γην αυτών· **10** και είπα προς εσάς, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας δεν θέλετε

σεβασθή τους θεούς των Αμορραίων, εν τη γη των οποίων κατοικείτε· και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν μου. **11** Και ἥλθεν ἄγγελος Κυρίου και εκάθισεν υπό την δρυν την Οφρά, την του Ιωάς του Αβί-εζερίτου· και Γεδεών οι ιός αυτού εκοπάνιζε σίτον εν τω ληνώ, διά να κρύψῃ αυτὸν από των Μαδιανιτῶν. **12** Και εφάνη εις αυτὸν ἄγγελος Κυρίου και είπε προς αυτόν, Ο Κύριος μετά σου, δυνατέ εν ισχύ. **13** Και είπε προς αυτόν ο Γεδεών, Ω κύριε μου, αν ο Κύριος ἡναι μεθ' ημών, διά τι λοιπόν εύρηκαν ημάς πάντα ταύτα; και που είναι πάντα τα θαυμάτια αυτού, τα οποία διηγήθησαν εις ημάς οι πατέρες ημών, λέγοντες, Δεν ανεβίβασεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου; αλλά τώρα εγκατέλιπεν ημάς ο Κύριος και παρέδωκεν ημάς εις τας χείρας των Μαδιανιτῶν. **14** Και εμβλέψας προς αυτόν ο Κύριος είπεν, Ὑπαγε εν τη δυνάμει σου ταύτη, και θέλεις σώσει τον Ισραήλ εκ της χειρός του Μαδιάμ· δεν σε απέστειλα εγώ; **15** Ο δε είπε προς αυτόν, Ω κύριε μου, με τι θέλω σώσει τον Ισραήλ; Ιδού, η οικογένειά μου είναι η ταπεινοτέρα μεταξύ του Μανασσή, και εγώ ο μικρότερος εν τω οίκω του πατρός μου. **16** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Άλλ! εγώ θέλω είσθαι μετά σου και θέλεις πατέξαι τους Μαδιανίτας ως ἀνδρα ἔνα. **17** Ο δε είπε προς αυτόν, Εάν λοιπόν εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούν σου, δείξον μοι σημείον ὃν σε είσαι ο λαλών μετ' εμού. **18** Μη αναχωρήστης εντεύθεν, δέομαι, εωσών ἔλθω προς σε και εκφέρω την προσφοράν μου και θέσω ενώπιον σου. Ο δε είπε, Θέλω περιμένει εωσών επιστρέψης. **19** Και εισήλθεν ο Γεδεών και ητοίμασεν ερίφιον εξ αιγών και ἀζυμα ενός εφά αλεύρου· το μεν κρέας ἔθεσεν εις κάνιστρον, τον δε ζωμόν ἔβαλεν εις χύτραν, και ἔφερεν ἔξω προς αυτόν υπό την δρυν και προσέφερε. **20** Και είπε προς αυτόν ο ἄγγελος του Θεού, Λάβε το κρέας και τα ἀζυμα και θες επί ταύτην την πέτραν, και τον ζωμόν επίχε. Και ἔκαμεν ούτω. **21** Και εξέτεινεν ο ἄγγελος του Κυρίου το ἄκρον της ράβδου, την οποίαν είχεν εν τη χειρὶ αυτού, και ἤγγισε το κρέας και τα ἀζυμα· και ανέβη πυρ εκ της πέτρας και κατέφαγε το κρέας και τα ἀζυμα. Τότε απήλθεν ο ἄγγελος του Κυρίου από των οφθαλμών αυτού. **22** Και ιδών ο Γεδεών ότι ἡτο ἄγγελος Κυρίου, είπεν ο Γεδεών, Οίμοι, Κύριε Θεέ· διότι είδον τον ἄγγελον του Κυρίου πρόσωπον προς πρόσωπον. **23** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Ειρήνη σοι· μη φοβού δεν θέλεις αποθάνει. **24** Και ακοδόμησεν εκεί ο Γεδεών θυσιαστήριον εις τον Κύριον και ανόμασεν αυτό Ιεοβά-σαλώμ· ἔως της ημέρας ταύτης είναι εν Οφρά των Αβί-εζεριτών. **25** Και την αυτήν νύκτα είπεν ο Κύριος προς αυτόν, Λάβε τον βουν του πατρός σου και τον δεύτερον βουν τον επταετή, και κατεδάφισον τον βωμόν του Βάαλ, τον οποίον ἔχει ο πατήρ σου, και το ἀλσός το πλησίον αυτού κατάκοψον· **26** και οικοδόμησον θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου επί της κορυφῆς της πέτρας ταύτης, κατά το διατεταγμένον· και λάβε τον δεύτερον βουν και πρόσφερε ολοκαύτωμα με τα ξύλα του ἀλσους, το οποίον θέλεις κατακόψει. **27** Και ἔλαβεν ο Γεδεών δέκα ἀνδρας εκ των δούλων αυτού και ἔκαμε καθὼς είπε προς αυτόν ο Κύριος· και επειδή εφοβήθη τον οίκον του πατρός αυτού και τους ανθρώπους της πόλεως, να κάμη τούτο την ημέραν, ἔκαμεν αυτό την νύκτα. **28** Και ὅτε οι ἀνθρωποι της πόλεως εξηγέρθησαν το πρωΐ, ιδού, ἡτο κρημνισμένος ο βωμός του Βάαλ, και το ἀλσός το πλησίον αυτού κατακεκομμένον, και ο δεύτερος βουν ἀλοκαυτωμένος επί το θυσιαστήριον το ακοδομημένον. **29** Και είπεν ο εις προς τον ἄλλον, Τις ἔκαμε το πράγμα τούτο; Και εξετάσαντες και ανερευνήσαντες είπον, Ο Γεδεών ο ιός του Ιωάς ἔκαμε το πράγμα τούτο. **30** Τότε οι

άνθρωποι της πόλεως είπον προς τον Ιωάς, Ἐκβαλε τον υἱόν σου διά να θανατωθή, επειδή εκρήμνισε τον βωμὸν του Βάαλ και επειδὴ κατέκοψε το ἄλσος το πλησίον αυτού. **31** Και είπεν ο Ιωάς προς πάντας τους ἔχανισταμένους εναντίον αυτού, Μήπως σεις θέλετε διεκδικήσει υπέρ του Βάαλ; ή σεις θέλετε σώσει αυτόν; ήστις διεκδικήσῃ υπέρ αυτού θέλει θανατωθῆ ἔως πρωῖς εάν ούτος ἡνὶ Θεός, ας διεκδικήσῃ υπέρ εαυτού, διότι εκρήμνισαν τον βωμὸν αυτού. **32** Διά τοῦτο ὠνόμασεν αυτὸν εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ Ἱεροβάαλ, λέγων, Ας εκδικήσῃ κατ' αυτού τον Βάαλ, διότι εκρήμνισε τον βωμὸν αυτού. **33** Τότε συνίχθησαν ομού πάντες οι Μαδιανῖται και οι Αμαλκίται και οι κάτοικοι τῆς ανατολίς και διέβησαν και εστρατοπέδευσαν εν τῇ κοιλάδι Ιεζραέλ. **34** Και το Πνεύμα του Κυρίου περιεχόθη επί τον Γεδεών, και εσάλπισεν εν σάλπιγgi και συνίχθησαν οι Αβί-έζερίται οπίσω αυτού. **35** Και εξαπέστειλε μηνυτάς προς πάντα τον Μανασσή, και συνίχθη και αυτός οπίσω αυτού εξαπέστειλεν ἐτί μηνυτάς προς τον Αστήρ και προς τον Ζαθουλών και προς τον Νεφθαλί· και ανέβησαν εἰς συνάντησιν αυτῶν. **36** Και είπεν ο Γεδεών προς τον Θεόν, Εάν μέλλῃς να σώσης διά χειρός μου τον Ισραήλ, καθὼς ελάλησας, **37** ιδού, εγὼ θέλω βάλει τον πόκον του μαλίον εἰς το αλώνιον εἴνα γένιν δρόσος μόνον επί τον πόκον, εφ' ὅλην δε την γην ξηρασία, τότε θέλω γνωρίσει οτι θέλεις σώσει διά χειρός μου τον Ισραήλ, καθὼς ελάλησας. **38** Και ἔγινεν ούτω διότι σηκωθείς την επαύριον το πρωΐ, επίσεις τον πόκον και εξέθλιψε δρόσον εκ του πόκου, λεκάνην πλήρη ὑδατος. **39** Και είπεν ο Γεδεών προς τον Θεόν, Ας μη εξαφθή ο θυμός σου εναντίον μου, και θέλω λαλήσει μόνον ταύτην την φοράν· ας δοκιμάσω, δέομαι, ταύτην μόνην την φοράν εν τω πόκων, ας γείνη τώρα ξηρασία μόνον επί τον πόκον, εφ' ὅλην δε την γην ας ἡνὶ δρόσος. **40** Και ἔκαμεν ο Θεός ούτω την νύκτα εκείνην· και ἔγινε ξηρασία μόνον επί τον πόκον, εφ' ὅλην δε την γην ἡτο δρόσος.

7 Τότε ο Ιεροβάαλ, διότι είναι ο Γεδεών, εξηγέρθη πρωΐ, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, και εστρατοπέδευσαν πλησίον τῆς πηγῆς Αρώδ το δε στρατόπεδον των Μαδιανιτῶν ἥτο κατά το βόρειον αυτῶν, προς τον λόφον Μορέχ εν τῇ κοιλάδι. **2** Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Πολύς είναι ο λαός ο μετά σου ώστε να παραδώσω τους Μαδιανῖτας εἰς την χείρα αυτού, μήπως ο Ισραήλ καυχηθῇ εναντίον μου, λέγων, Η χείρ μου με ἔωσε· **3** τώρα λοιπόν κήρυξον εἰς επήκοον του λαού, λέγων, Όστις είναι δειλός και φοβούμενος, ας στρέψῃ και ας σπεύσῃ από τον όρους Γαλαάδ. Και ἔστρεψαν εκ του λαού εικοσιδύο χιλιάδες και ἔμειναν δέκα χιλιάδες. **4** Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Ο λαός είναι ἔτι πολὺς· καταβίθασον αυτούς εἰς το ὑδωρ, και εκεὶ θέλω εκκαθαρίσει αυτούς εἰς σέ· και περὶ ούτινος σοι εἶπω, Ούτος θέλει ελθεῖ μετά σου, αυτός θέλει ελθεῖ μετά σου· και περὶ ούτινος σοι εἶπω, Ούτος δεν θέλει ελθεῖ μετά σου, αυτός δεν θέλει ελθεῖ. **5** Και κατεβίβασε τον λαὸν εἰς το ὑδωρ και είπεν ο Κύριος προς τον Γεδεών, Πας διότις λάψῃ με την γλώσσαν αυτού ἀπό τον ὑδατον, καθὼς λάπτει ο σκύλος, τούτον θέλεις στήσει χωριστά· και πας διότις κάμψῃ τα γόνατα αυτού διά να πίπη. **6** Και ο αριθμός των λαπτόντων με την χείρα αυτῶν προς το στόμα αυτῶν ἥτο τριακόσιοι ἄνδρες· ἀπαν δε το επίλοιπον του λαού ἔκαμψε τα γόνατα αυτῶν διά να πίωσιν ὑδωρ. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Γεδεών, Διά των τριακοσίων ανδρῶν, οἵτινες ἔλαψαν, θέλω σώσει υμᾶς, και θέλω παραδώσει τους Μαδιανῖτας εἰς την χείρα σου· ἀπαν δε το επίλοιπον του λαού ας υπάγωσιν ἔκαστος εἰς τον τόπον αυτού. **8** Έλαβε λοιπόν

ο λαός τας τροφάς εἰς τας χείρας αυτῶν και τας σάλπιγγας αυτῶν· και απέπεμψεν ἀπαν το επίλοιπον του Ισραήλ, ἔκαστον εἰς την σκηνήν αυτού, και εκράτησε τους τριακοσίους ἄνδρας. Και το στρατόπεδον του Μαδιάμ ἥτο υποκάτω αυτῶν εν τῃ κοιλάδι. **9** Και την αυτήν νύκτα είπε προς αυτόν τον Κύριο, Σηκώθητι, κατάβα εἰς το στρατόπεδον διότι παρέδωκα αυτό εἰς την χείρα σου· **10** αλλ' εάν φοβήσαι να καταβής, κατάβα συ και ο Φουρά ο δούλος σου εἰς το στρατόπεδον· **11** και θέλεις ακούσει τι λέγουσι· και μετά ταύτα αι χείρες σου θέλουσιν ενδυναμωθή, και θέλεις καταβή εἰς το στρατόπεδον. Και κατέβη αυτός μετά του Φουρά το δούλον αυτού ἔως της προφυλακής του στρατόπεδου. **12** Ο δε Μαδιάμ και ο Αμαλήκ και πάντες οι κάτοικοι τῆς ανατολίς ἥσαν εξηπλωμένοι εν τῃ κοιλάδι ως ακρίδες κατά το πλήθος και αι κάμηλοι αυτῶν αναρίθμητοι ως η ἄμμος παρά το χείλος της θαλάσσης κατά το πλήθος. **13** Και ὅτε ἤλθεν ο Γεδεών, ιδού, ἀνθρωπός τις διηγείτο προς τον πλησίον αυτού ὄνειρον και ἐλέγεν, Ιδού, ωνειρεύθην ὄνειρον και ιδού, ψυμόν κρίθινον κυλιόμενον εν τω στρατόπεδῳ του Μαδιάμ ἥλθεν εἰς τας σκηνάς και εκτύπησεν αυτάς, και ἐπεσον και ανετρέψεν αυτάς, και ἐπέσον αι σκηνάς. **14** Και απεκρίθη ο πλησίον αυτού και είπε, Τούτο δεν είναι, ειμὶ η ρομφαία του Γεδεών, ινιού του Ιωάς, ανδρός Ισραήλιτου· ο Θεός παρέδωκεν εἰς την χείρα αυτού τον Μαδιάμ και ἀπάν το στρατόπεδον. **15** Και οι ἥκουσεν ο Γεδεών την διήγησιν του ονείρου και την εξήγησιν αυτού, προσεκύνησε και επέστρεψεν εἰς το στρατόπεδον του Ισραήλ και είπε, Σηκώθητε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εἰς την χείρα σας το στρατόπεδον του Μαδιάμ. **16** Και διήρεσε τους τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρία σώματα, και ἔδωκε σάλπιγγας εἰς τας χείρας πάντων τούτων και υδρίας κενάς και λαμπτάδας εν τας υδρίας. **17** Και είπε προς αυτούς, Βλέπετε προς εμέ και κάμετε παρομοίως· και ιδού, ὅταν εγώ φθάσω εἰς το ἄκρον του στρατοπέδου, καθὼς εγώ κάμω, ούτω θέλετε κάμει· **18** ὅταν σαλπίσω διά της σάλπιγγος, εγώ και πάντες οι μετ' εμού, τότε θέλετε σαλπίσει και σεις διά των σαλπίγγων κύκλω παντός του στρατοπέδου και θέλετε ειπει, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **19** Ο Γεδεών λοιπόν και οι εκατόν ἄνδρες οι μετ' αυτού ἥλθον εἰς το ἄκρον του στρατοπέδου περὶ τας αρχάς της μέσης φυλακῆς μόλις είχον καταστήσει τους φύλακας και εσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας υδρίας τας εἰς τας χείρας αυτῶν. **20** Και τα τρία σώματα εσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας υδρίας και εκράτουν τας λαμπτάδας εις τας αριστεράς αυτων χείρας και τας σάλπιγγας εἰς τας δεξιάς αυτών χείρας διά να σαλπίζωσι και ανέκραζον, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **21** Και εστάθη ἔκαστος εν τω τόπω αυτού κύκλω του στρατοπέδου και ἀπαν το στράτευμα διέτρεχε και εφώναζε και ἔφευγε. **22** Και οι τριακόσιοι εσάλπισαν διά των σαλπίγγων και ἔστρεψεν ο Κύριος καθ' ὅλον το στρατόπεδον την ρομφαίαν εκάστου εναντίον του πλησίον αυτού· και το στράτευμα ἔφυγεν εἰς Βαθ-ασεττά προς Ζερεράθ, ἔως του χείλους του Αβέλ-μεολά προς Ταβάθ. **23** Και συνίχθησαν οι ἄνδρες Ισραήλ από Νεφθαλί και από Αστήρ και από παντός του Μανασσή, και κατεδίωξαν οπίσω του Μαδιάμ. **24** Και απέστειλεν ο Γεδεών μηνυτάς προς ἀπαν το ὄρος Εφραΐμ, λέγων, Κατάβητε προ αυτών τα ίδατα ανάρχησης την σκηνήν του Μαδιάμ, και προκαταλάβετε προ αυτών τα ίδατα έως Βαθ-βαρά και τον Ιορδάνην. Τότε συνίχθησαν πάντες οι ἄνδρες Εφραΐμ και προκατέλαβον τα ίδατα έως Βαθ-βαρά και τον Ιορδάνην. **25** Και συνέλαβον δύο αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρίβ και τον Ζήβ· και εθανάτωσαν τον Ωρίβ επί

του βράχου Ωρίβ, τον δε Ζηβ ιθανάτωσαν επί του ληνού Ζήβ και κατεδίωξαν τον Μαδιάμ και ἐφέραν την κεφαλήν του Ωρίβ και του Ζηβ προς τον Γεδεών εκ του πέραν του Ιορδάνου.

8 Και είπον προς αυτόν οι ἀνδρες Εφραϊμ, Τι είναι το πράγμα τούτο, το οποίον ἔκαμε εἰς ημάς, ὅτι δεν εκάλεσας ημάς ὅτε υπῆγες να πολεμήσῃς εναντίον του Μαδιάμ; και εἰλογμάχησαν σφόδρα μετ' αυτού. **9** Ο δε είπε προς αυτούς, Τι ἔκαμα τώρα ως προς εσάς; δεν είναι καλήτερον το αποτρύγγημα του Εφραϊμ παρά τον τρυγητόν του Αβί-εζέρ; **3** παρέδωκεν ο Θεός εις τας χείρας σας τους αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρίβ και τον Ζήβ· και τι ηδυνάμην να κάμω ως προς εσάς; Τότε το πνεύμα αυτών ἔρχασε προς αυτόν, ὅτε ελάλησε τον λόγον τούτον. **4** Και ελθών ο Γεδεών εις τον Ιορδάνην, διέβη, αυτός και οι τριακόσιοι ἀνδρες οι μετ' αυτού, αποκαμωμένοι, ὡμάς καταδάκνοντες. **5** Και είπε προς τους ανθρώπους της Σοκχώθ, Δότε, παρακαλώ, ἄρτους τινάς εις τον λαόν τον αικολουθούντα με διότι είναι αποκαμωμένοι, και εγώ καταδίωκων οπίσω του Ζηβεέ και του Σαλμανά, των βασιλέων του Μαδιάμ. **6** Και απεκρίθησαν οι αρχηγοί της Σοκχώθ, Μήπως αι χείρες του Ζηβεέ και του Σαλμανά είναι τώρα εις την χείρα σου, ώστε να δώσωμεν ἄρτους εις το στράτευμά σου; **7** Και είπεν ο Γεδεών, Διά τούτο, αφού παραδώσῃ ο Κύριος τον Ζηβεέ και τον Σαλμανά εις την χείρα μου, τότε εγώ θέλω καταζάνει τας σάρκας σας με τας ακάνθας της ερήμου και με τους τριβόλους. **8** Και ανέβη εκείθεν εις Φανουήλ και ελάλησεν ωσαύτως προς αυτούς· και απεκρίθησαν οι ἀνδρες της Φανουήλ προς αυτόν καθώς απεκρίθησαν οι ἀνδρες της Σοκχώθ. **9** Ο δε είπε και προς τους ἀνδρας της Φανουήλ, λέγων, Όταν επιστρέψω εν ειρήνη, θέλω κατασκάψει τον πύργον τούτον. **10** Ο Ζηβεέ δε και ο Σαλμανά ἥσαν εν Καρκόρ και τα στρατεύματα αυτών μετ' αυτών, ως δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οι εναπολειφθέντες όλου του στρατεύματος των κατοίκων της ανατολής διότι ἐπεσον εκατόν είκοσι χιλιάδες ἀνδρών συρόντων ρομφαίαν. **11** Και ανέβη ο Γεδεών από της ὁδού των κατοικούντων εν σκηναῖς, από ανατολών της Νοβά και της Ιογέβα, και επάταξε το στρατόπεδον ἵτο δε το στρατόπεδον εν αφορίᾳ. **12** Ο δε Ζηβεέ και ο Σαλμανά ἔφευγον, και αυτός κατεδίωκεν οπίσω αυτών, και συνέλαβε τους δύο βασιλείς του Μαδιάμ, τον Ζηβεέ και τον Σαλμανά, και ἀπαν το στρατόπεδον κατετρόπωσε. **13** Και επέστρεψεν ο Γεδεών ο υἱός του Ιωάς ει της μάχης από της αναβάσεως της Αρές. **14** Και συλλαβών νέον τινά εικ των ἀνδρών της Σοκχώθ, ηρώτησεν αυτόν· ο δε περιέγραψε προς αυτόν τους αρχηγούς της Σοκχώθ και τους πρεσβυτέρους αυτῆς, εβδομήκοντα επτά ἀνδρας. **15** Και ἤλθεν ο Γεδεών προς τους ἀνδρας της Σοκχώθ και είπεν, Ιδού, ο Ζηβεέ και ο Σαλμανά, διά τους οποίους με ωνειδίσατε, λέγοντες, Μήπως αι χείρες του Ζηβεέ και του Σαλμανά ἥναι τώρα εις την χείρα σου, ώστε να δώσωμεν ἄρτους εις τους ανθρώπους σου, τους αποκαμωμένους; **16** Και ἔλαβε τους πρεσβυτέρους της πόλεως και τας ακάνθας της ερήμου και τους τριβόλους, και επαΐδευσε με αυτά τους ἀνδρας της Σοκχώθ. **17** Και τον πύργον της Φανουήλ κατέσκαψε και εθανάτωσε τους ἀνδρας της πόλεως. **18** Τότε είπε προς τον Ζηβεέ και τον Σαλμανά, Οποίοι ἥσαν οι ἀνθρωποι τους οποίους εθανατώσατε εν Θαβώρ, Οι δε είπον, Οποίος συ, τοιούτοι ήσαν ἔκαστος ώμοιάζεν οινόν βασιλέως. **19** Ο δε είπεν, Αδελφοί μου, υἱοί της μητρός μου ἥσαν ζη Κύριος, εάν ηθέλετε φυλάξει την ζωήν αυτών, εγώ δεν ηθελον σας θανατώσει. **20** Και είπε προς τον Ιεθέρ τον πρωτότοκον αυτού, Σηκωθείς θανάτωσον αυτούς αλλ' ο νέος δεν ἔσυρε

την ρομφαίαν αυτού, διότι εφοβείτο, επειδή ήτο ἔτι παιδίον. **21** Τότε είπεν ο Ζηβεέ και ο Σαλμανά, Σηκώθητι συ και πέσον εφ' ημάς διότι κατά τον ἀνθρωπον και η δύναμις αυτού. Και σηκωθείς ο Γεδεών εθανάτωσε τον Ζηβεέ και τον Σαλμανά, και ἔλαβε τους μηνίσκους τους περί τον τράχηλον των καμήλων αυτών. **22** Και είπον οι ἀνδρες Ισραήλ προς τον Γεδεών, Γενού ἄρχων εφ' ημάς, και συ και ο υιός σου και ο υιός του υιού σου, διότι ἔσωσας ημάς από της χειρός του Μαδιάμ. **23** Ο δε Γεδεών είπε προς αυτούς, Δεν θέλω γείνει ἄρχων εφ' υμάς εγώ, αλλ' ουδέ ο υιός μου θέλει γείνει ἄρχων εφ' υμάς· ο Κύριος θέλει είσθαι ἄρχων εφ' υμάς. **24** Και είπεν ο Γεδεών προς αυτούς, θέλω ζητήσει από σας ζήτημα· να μοι δώσητε ἔκαστος τα ενώπια εκ των λαφύρων αυτού διότι οι εχθροί είχον ενώπια χρυσά, ὄντες Ισμαηλίται. **25** Και απεκρίθησαν, Θέλομεν δώσει αυτά μετά χαράς. Και ἤπλωσαν φόρεμα και ἔρριπτεν εκεί ἔκαστος τα ενώπια εκ των λαφύρων αυτού. **26** Και το βάρος των χρυσών ενωτίων, τα οποία εζήτησεν, ήτο χίλιοι και επτακόσιοι σίκλοι χρυσοί εκτός των μηνίσκων και των περιδεραίων και των πορφυρών, τα οποία ἥσαν επί τους βασιλείς του Μαδιάμ, και εκτός των περιλαιμίων, τα οποία ἥσαν εις τους τραχήλους των καμήλων αυτών. **27** Και ἔκαμεν ο Γεδεών εφόδ εξ αυτών και έθεσεν αυτόν επ τη πόλει αυτού, εν Οφρά· και επόρνευσε πας ο Ισραήλ οπίσω αυτού εκεί· και ἔγινε παγίς εις τον Γεδεών και εις τον οίκον αυτού. **28** Και εταπεινώθη ο Μαδιάμ ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ, και δεν εσήκωσε πλέον την κεφαλήν αυτού. Και ανεπάνθη η γη τεσσαράκοντα ἔτη εν τας ημέραις του Γεδεών. **29** Τότε υπήγει ο Ιεροβάλια υιός του Ιωάς και κατώκησεν εν τω οίκω αυτού. **30** Είχε δε Γεδεών εβδομήκοντα υιούς εξελθόντας εκ των μηρών αυτού διότι είχε γυναίκας πολλάς. **31** Και η παλλακή αυτού, η εν Συχέμ, και αυτή εγένητο εις αυτόν υιόν, τον οποίον αυτός ωνόμασεν Αβιμέλεχ. **32** Και απέθανεν ο Γεδεών ο υιός του Ιωάς εν γήρατι καλώ και ετάφη εν τω τάφῳ Ιωάς του πατρός αυτού, εν τη Οφρά των Αβί-εζεριών. **33** Αποθανόντος δε του Γεδεών, επέστρεψαν οι υιοί Ισραήλ και επόρνευσαν κατόπιν των Βααλείμ και ἔστησαν εις εαυτούς τον Βααλ-βερίθ διά Θεόν. **34** Και δεν ενεθυμήθησαν οι υιοί Ισραήλ Κύριον τον Θεόν αυτών, τον σώσαντα αυτούς εκ της χειρός πάντων των εχθρών αυτών κυκλόθεν. **35** Και δεν ἔκαμον ἔλεος εις τον οίκον του Ιεροβάλ Γεδεών, αναλόγως προς πάντα τα αγαθά, τα οποία ἔκαμεν εις τον Ισραήλ.

9 Και υπήγει Αβιμέλεχ ο υιός του Ιεροβάλ εις Συχέμ προς τους αδελφούς της μητρός αυτού και είπε προς αυτούς και προς πάσαν την συγγένειαν του οίκου του πατρός της μητρός αυτού, λέγων, **2** Λαλήσατε, παρακαλώ, εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ, Τι είναι καλήτερον εις εσάς, να ἄρχωσιν επάνω σας πάντες οι υιοί του Ιεροβάλ, εβδομήκοντα ἀνδρες, ή να ἄρχη εις μόνον επάνω σας; και ενθυμήθητε διτί οστούν υμών και σαρξ υμών είμαι. **3** Και επάλησαν περί αυτού οι αδελφοί της μητρός αυτού εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ πάντας τους λόγους τούτους· και ἔκινεν η καρδία αυτών κατόπιν του Αβιμέλεχ διότι είπον, Αδελφός μην είναι. **4** Και ἔδωκαν εις αυτόν εβδομήκοντα αργύρια εκ του οίκου του Βααλ-βερίθ, και δι' αυτών εμίσθωσεν ο Αβιμέλεχ ἀνδρας ποταπούς και θρασείς, και ηκολούθησαν αυτόν. **5** Και εισήλθεν εις τον οίκον του πατρός αυτού εις Οφρά και εθανάτωσε τους αδελφούς τους υιούς του Ιεροβάλ, εβδομήκοντα ἀνδρας, επί λίθον ἔνα· εναπελείφθη δύμως ο Ιωλάμ ο νεώτερος υιός του Ιεροβάλ, διότι εκρύφη. **6** Και συνήχθησαν πάντες οι ἀνδρες της Συχέμ και πας ο οίκος του Μιλλώ και ελθόντες ἔκαμον τον

Αβιμέλεχ βασιλέα, πλησίον της δρυός της ισταμένης εν Συχέῳ. **7** Και ὅτε ανηγγέλθη τούτο εἰς τὸν Ιωάθημ, σπήγε καὶ εστάθη επὶ τὴν κορυφήν του ὄρους Γαρζίν, καὶ ὑψώσα τὴν φωνήν αὐτοῦ καὶ εβόθεσε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ακούσατέ μου, ἀνδρες τῆς Συχέου, καὶ θέλει σας ακούσει το Θέος. **8** Υπήγον ποτὲ τὰ δένδρα να χρίσωσι βασιλέα εφ' εαυτῶν καὶ εἴπον πρὸς τὴν ελαίαν, Βασίλευσον εφ' ήμών. **9** Άλλ' η ελαία εἶπε πρὸς αὐτά, Να αφήσω εγώ το πάχος μου, διά της οποίας τιμώνται Θεός καὶ ἀνθρώποι, καὶ να υπάγω να ἄρχω επὶ τῶν δένδρων; **10** Και εἴπον τα δένδρα πρὸς τὴν συκίην, Ελθέ σο, βασίλευσον εφ' ήμών. **11** Άλλ' η συκή εἶπε πρὸς αὐτά, Να αφήσω τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὸν καρπὸν μου τὸν καλόν, καὶ να υπάγω να ἄρχω επὶ τῶν δένδρων; **12** Και εἴπον τα δένδρα πρὸς τὴν ἀμπελὸν, Ελθέ σο, βασίλευσον εφ' ήμών. **13** Και εἴπεν η ἀμπελὸς πρὸς αὐτά, Να αφήσω τὸν οίνον μου, ὅστις ευφράνει Θέον καὶ ανθρώπους, καὶ να υπάγω να ἄρχω επὶ τῶν δένδρων; **14** Τότε εἴπον πάντα τα δένδρα πρὸς τὴν ἀκανθήν, Ελθέ σο, βασίλευσον εφ' ήμών. **15** Και εἴπεν η ἀκανθή πρὸς τα δένδρα, Εάν αιλιθώς σεις με χρίητε βασιλέα νῦν, ἔλθετε, καταφύγετε υπὸ τὴν σκιάν μου εἰ δημητρίου, πυρ να εξέλθῃ εκ τῆς αικάνθης καὶ να καταφάγῃ τὰς κέδρους του Λιβάνου. **16** Τώρα λοιπόν, εάν επράξατε εν αιλιθείᾳ καὶ αικεραιότητι κάμινοντες τὸν Αβιμέλεχ βασιλέα, καὶ εάν εφέρθητε καλώς πρὸς τὸν Ιεροβάλλα καὶ πρὸς τὸν οίκον αὐτού, καὶ εάν εκάμετε πρὸς αὐτόν κατὰ τὴν αξίαν των χειρῶν αὐτού, **17** διότι ο πατήρ μου επολέμησε διά σας καὶ ερριψικοινδύνευσε τὴν ζωήν αὐτού καὶ σας ἐσώσεν εκ τῆς χειρός του Μαδιάμ: **18** καὶ σεις εσηκώθητε σῆμερον εναντίον του οίκου του πατρός μου καὶ εθανατώσατε τους νιοὺς αὐτού, εβδομήκοντα ἀνδρας, επὶ λίθον ἔνα, καὶ εκάμετε τὸν Αβιμέλεχ, τὸν νιόν της δούλης αὐτού, βασιλέα επὶ πάντων των ανδρῶν τῆς Συχέου, διότι είναι αδελφός σας: **19** εάν λοιπόν επράξατε σήμερον εν αιλιθείᾳ καὶ αικεραιότητι πρὸς τὸν Ιεροβάλλα καὶ πρὸς τὸν οίκον αὐτού, χαίρετε εἰς τὸν Αβιμέλεχ καὶ ας χαίρῃ καὶ αυτός εἰς εσάς. **20** εἰ δημητρίου, πυρ να εξέλθῃ εκ του Αβιμέλεχ καὶ να καταφάγη τους ἀνδρας τῆς Συχέου καὶ τὸν οίκον του Μιλλώ καὶ πυρ να εξέλθῃ εκ των ανδρῶν τῆς Συχέου καὶ εκ του οίκου του Μιλλώ, καὶ να καταφάγῃ τὸν Αβιμέλεχ. **21** Τότε ἐφύγεν ο Ιωάθαμ μετὰ σπουδῆς καὶ υπῆγεν εἰς Βηρὶ καὶ κατώκησεν εκεί, διά τον φόβον Αβιμέλεχ του ἀδελφού αὐτού. **22** Και εβασίλευσεν ο Αβιμέλεχ επὶ τὸν Ισραήλ τρία ἔτη. **23** Και εξαπέστειλεν ο Θεός πνεύμα πονηρὸν μεταξὶ του Αβιμέλεχ καὶ των ανδρῶν τῆς Συχέου· καὶ εστασίασαν οι ἀνδρες τῆς Συχέου κατὰ τὸν Αβιμέλεχ. **24** διά να ἐλθῇ η αδικία των εβδομήκοντα νιών του Ιεροβάλλα, καὶ να επέλθῃ το αἷμα αυτῶν επὶ τὸν Αβιμέλεχ τὸν ἀδελφόν αὐτῶν τὸν θανατώσαντα αὐτούς, καὶ επὶ τοὺς ἀνδρας τῆς Συχέου, τους ενιαχύσαντας τὰς χειράς αὐτού, διά να θανατώσῃ τοὺς αδελφούς αὐτού. **25** Και έθεσαν κατ' αὐτὸν οι ἀνδρες τῆς Συχέου ενέδρας επὶ τας κορυφάς των ὄρεων, καὶ εγύμνοντο πάντας τους διαβαίνοντας πλησίον αὐτῶν διά της οδού· καὶ ανηγγέλθη πρὸς τὸν Αβιμέλεχ. **26** Και ήλθε Γαάλ ο νιός του Εβέδ καὶ οι αδελφοί αὐτού, καὶ διέβησαν εἰς Συχέον, καὶ ενεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν οι ἀνδρες τῆς Συχέου. **27** Και εξήλθον εἰς τους αγρούς καὶ ετρύγησαν τὰς αμπέλους αὐτῶν καὶ επάτησαν καὶ ευθύμησαν, καὶ υπῆγαν εἰς τὸν οίκον του Θεού αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσθησαν τὸν Αβιμέλεχ. **28** Και εἶπε Γαάλ ο νιός του Εβέδ, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, καὶ τις η Συχέον, ὡστε να δουλεύωμεν εἰς αὐτόν; δεν είναι ούτος ο νιός του Ιεροβάλλα; καὶ Ζεβούλ ο επιστάτης αὐτού; δουλεύσατε εἰς τους ἀνδρας του Εμμώρ πατρός του Συχέου· καὶ διά η μείς να δουλεύωμεν

εις εκείνον; **29** είθε να εδίδετο ο λαός ούτος υπὸ την χείρα μου. Τότε ήθελον εκδιώξει τὸν Αβιμέλεχ. Καὶ εἴπε πρὸς τὸν Αβιμέλεχ, Πλήθυνον τὸ στράτευμά σου καὶ ἔξελθε. **30** Και ἤκουσε Ζεβούλ ο ἀρχόν της πόλεως τους λόγους Γαάλ ο νιός του Εβέδ, καὶ εξήρθη ο θυμός αὐτού **31** καὶ απέστειλε κρυφίως μηνυτάς πρὸς τὸν Αβιμέλεχ, λέγων, Ιδού, Γαάλ ο νιός του Εβέδ καὶ οι αδελφοί αὐτού ἡλθον εἰς Συχέον· καὶ ιδού, αυτοὶ διεγείρουσι τὴν πόλιν εναντίον σου **32** διά τούτο λοιπὸν σηκώθητι τὴν νύκτα, συ καὶ ο λαός ο μετά σου, καὶ βάλε ενέδρας εν τοῖς αγροῖς **33** καὶ τὸ πρῶτον, ἀμά ἀνατείλη ο ήλιος, θέλεις σηκωθή ενωρίς καὶ θέλεις εφορμήσει επὶ τὴν πόλιν καὶ ιδού, αυτός καὶ ο λαός ο μετ' αὐτού θέλουσιν εξέλθει εναντίον σου, καὶ συ θέλεις κάμει εἰς αυτὸν ὅπως δυνηθής. **34** Και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ καὶ πας ο λαός ο μετ' αὐτού τὴν νύκτα καὶ ἔβαλον εἰς ενέδραν κατά της Συχέου τέσσαρα σώματα. **35** Και εξήλθε Γαάλ ο νιός του Εβέδ καὶ εστάθη εν τη εισόδῳ της πύλης της πόλεως καὶ εσηκώθη ο Αβιμέλεχ καὶ ο λαός ο μετ' αὐτού εκ της ενέδρας. **36** Και ὅτε εἶδεν ο Γαάλ τον λαόν, εἶπε πρὸς τὸν Ζεβούλ, Ιδού, λαός καταβαίνει απὸ τῶν κορυφῶν τῶν ὄρεών εἶπε δε πρὸς αὐτὸν ο Ζεβούλ, τὴν σκιάν των ὄρεών βλέπεις σω ἀνδρας. **37** Και ελάλησε πάλιν ο Γαάλ καὶ εἶπε, Ιδού, λαός καταβαίνει απὸ τῶν υψηλῶν τοῦ τόπου, καὶ εν σώμα ἔρχεται διά της οδού της δρυός Μεωνενίμ. **38** Τότε εἶπε πρὸς αὐτόν ο Ζεβούλ, Που είναι τώρα το στόμα σου, με το οποίον είπας, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, ὡστε να δουλεύωμεν εἰς αὐτόν; Δεν είναι ούτος ο λαός, τον οποίον εξουθένησας; Εξέλθε λοιπὸν τώρα καὶ πολέμησον αὐτούς. **39** Και εξήλθεν ο Γαάλ ἐμπροσθετων τῶν ἀνδρῶν της Συχέου καὶ επολέμησε με τὸν Αβιμέλεχ: **40** Ο δε Αβιμέλεχ κατεδωξεν αὐτόν, καὶ ἔφυγεν απ' ἐμπροσθετων αὐτού, καὶ ἐπέσον τετραυματισμένοι πολλοὶ ἦσαν της εισόδου της πύλης. **41** Και εκάθισεν ο Αβιμέλεχ εν Αρουμά· καὶ εξέβαλεν ο Ζεβούλ τὸν Γαάλ καὶ τους αδελφούς αὐτού, διά να μη κατοικώσιν εν Συχέῳ. **42** Και την επαύριον εξήλθεν ο λαός εἰς την πεδιάδα· καὶ ανηγγέλθη πρὸς τὸν Αβιμέλεχ. **43** Τότε ἐλαβε τὸν λαόν καὶ διήρεσεν αὐτόν εἰς τρία σώματα καὶ ἔθεσεν ενέδρας εἰς την πεδιάδα· καὶ εἶδε, καὶ ιδού, ο λαός εξήρχετο εκ της πόλεως καὶ εσηκώθη εναντίον αὐτῶν καὶ επάταξεν αὐτούς. **44** Και ο Αβιμέλεχ καὶ τὸ σώμα το μετ' αὐτού εφώρημσαν καὶ εστάθησαν εν τη εισόδῳ της πύλης της πόλεως τα δε ἄλλα δύο σώματα εφώρημσαν επὶ πάντας τους εν τοῖς αγροῖς καὶ επάταξαν αὐτούς. **45** Και επολέμει ο Αβιμέλεχ εναντίον της πόλεως δῆλην εκείνην την ημέραν· καὶ εκυρίευσε τὴν πόλιν καὶ εφόνευσε τὸν λαόν τον εν αυτῇ καὶ κατέσκαψε τὴν πόλιν καὶ ἐσπειρεν αὐτήν ἀλας. **46** Και ὅτε ἤκουσαν πάντες οι ἀνδρες του πύργου της Συχέου, εισήλθον εἰς το οχύρωμα το οίκου του Θεού Βερίθ. **47** Και ανηγγέλθη πρὸς τὸν Αβιμέλεχ, ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οι ἀνδρες του πύργου της Συχέου. **48** Και ανέβη ο Αβιμέλεχ εἰς τὸ ὄρος Σαλμών, αυτός καὶ πας ο λαός ο μετ' αὐτού· καὶ ἐλαβεν ο Αβιμέλεχ την αξίνην εἰς την χείρα αυτού καὶ ἐκόψει κλάδον δένδρου, καὶ εσήκωσεν αὐτόν καὶ επέθεσεν επὶ των ώμων αυτού· καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν τον μετ' αὐτού, ὅτι, τι βλέπετε εμέ πράττοντα, σπεύσατε καὶ σεις να πράξητε ως εγώ. **49** Ἐκοψει λοιπόν καὶ πας ο λαός ἐκαστος τον κλάδον αυτού, και ακολουθήσαντες τὸν Αβιμέλεχ επέθεσαν αὐτούς εις το οχύρωμα και κατέκαυσαν εν πυρι το οχύρωμα επ' αυτούς· και απεθανον οιού πάντες οι ἀνδρες του πύργου της Συχέου, ἔως χίλιοι ἀνδρες και γυναίκες. **50** Τότε υπήγενεν ο Αβιμέλεχ εις θαβαίς και εστρατοπέδευσεν εναντίον της θαβαίς και εκυρίευσεν αὐτήν. **51** Άλλ' ήτο πύργος ισχυρός εν τω

μέσω της πόλεως, και κατέφυγον εκεί πάντες οι ἀνδρες και οι γυναίκες και πάντες οι κάτοικοι της πόλεως, και ἔκλεισαν ὅπισθεν αυτών και ανέβησαν εἰς το δώμα του πύργου. **52** Και υπήγεν ο Αβιμέλεχ μέχρι του πύργου και οπλέμει αυτόν, και επλησίασε μέχρι της θύρας του πύργου διά να καύσῃ αυτὸν εν πυρὶ. **53** Και γυνὴ τις ἐρριψε τίμημα μυλοπέτρας επὶ τὴν κεφαλήν του Αβιμέλεχ και συνέθλασε το κρανίον αυτού. **54** Και εφώναξε ταχέως πρὸς τὸν νέον τὸν οπλοφόρον αυτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σύρε τὴν μάχαιράν σου καὶ θανάτωσόν με, διά να μη εἴπωσι περὶ εμού, Γυνὴ εφόνευσεν αὐτόν. Καὶ ο νέος αυτοῦ διεπέρασεν αὐτόν, καὶ απέθανε. **55** Και ὅτε εἶδον οἱ ἀνδρες Ισραὴλ ὅτι απέθανεν ο Αβιμέλεχ, ανεχώρησαν ἔκαστος εἰς τὸν τόπον αυτού. **56** Οὕτως ανταπέδωκεν ο Θεός την κακίαν του Αβιμέλεχ, την οποίαν ἔκαμε πρὸς τὸν πατέρα αυτοῦ, φονεύσας τοὺς εβδομήκοντα αδελφούς αυτοῦ. **57** Και πάσαν την κακίαν των ανδρῶν τῆς Συχέης ο Θεός ανταπέδωκεν επὶ ταῖς κεφαλάς αυτῶν· καὶ ἤλθεν επ' αὐτούς η κατάρα του Ιωθάμιν ιού του Ιεροβάσα.

10 Καὶ εσηκώθη μετά τὸν Αβιμέλεχ διά να σώσῃ τὸν Ισραὴλ Θωλᾶ οιος του Φουά, ιού του Δωδώ, ανήρ του Ισάχαρ καὶ αυτός κατώκει εν Σαμίρ εν τῷ ὄρε Εφραΐτ. **2** Καὶ ἔκρινε τὸν Ισραὴλ εικοστρία ἑταῖρος καὶ απέθανε, καὶ ετάφη εν Σαμίρ. **3** Καὶ μετ' αὐτὸν εσηκώθη Ιασίρ ο Γαλααδίτης καὶ ἔκρινε τὸν Ισραὴλ εικοσιδύνος ἑταῖρος. **4** Εἶχε δὲ τριάκοντα ιούς, οίτινες επέβαινον εἰς τριάκοντα πωλάρια καὶ είχον τριάκοντα πόλεις, καλουμένας Χώραι του Ιασίρ ἡώς της σήμερον, αἵτινες είναι εν γῇ Γαλααδ. **5** Απέθανε δε ο Ιασίρ, καὶ ετάφη εν Καμών. **6** Καὶ ἐπράξαν πάλιν οι ιοί Ισραὴλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου καὶ ελάτρευσαν τους Βααλέιμ καὶ τας Ασταρώθ καὶ τους θεούς της Αράμ καὶ τους θεούς της Σιδώνος καὶ τους θεούς του Μωάβ καὶ τους θεούς των ιιών Αμμών καὶ τους θεούς των Φιλισταίων, καὶ εικατελίπον τον Κύριον καὶ δεν ελάτρευσαν αὐτούν. **7** Καὶ εξῆρθμος ο θυμός του Κυρίου εναντίον του Ισραὴλ, καὶ επώλησεν αυτούς εἰς την χείρα των Φιλισταίων καὶ εἰς την χείρα των ιιών Αμμών. **8** Και εξ εκείνου του ἑτούς κατέθλιψαν καὶ κατεδύναστευσαν τους ιούς Ισραὴλ δεκαοκτώ ἑταῖρος, πάντας τους ιούς Ισραὴλ τους πέραν του Ιορδάνου, εν τῇ γῇ των Αμορραίων, ἥτις είναι εν Γαλααδ. **9** Καὶ διέβησαν οι ιοί Αμμών τον Ιορδάνην, διά να πολεμήσωσι καὶ εναντίον του Ιούδα καὶ εναντίον του Βενιαμίν καὶ εναντίον του οίκου Εφραΐτ, ὥστε ο Ισραὴλ ἥτο τον ἀκρά αμηχανία. **10** Καὶ εβόησαν οι ιοί Ισραὴλ πρὸς τὸν Κύριον, λέγοντες, Ημαρτίσαμεν εἰς σέ, διότι εγκατελίπομεν τὸν Θεόν ἡμών καὶ ελατρεύσαμεν τους Βααλέιμ. **11** Καὶ είπε Κύριος πρὸς τους ιούς Ισραὴλ, Δεν σας ελύτρωσα απὸ των Αιγυπτίων καὶ απὸ των Αμορραίων, απὸ των ιιών Αμμών καὶ απὸ των Φιλισταίων; **12** οι Σιδώνιοι ἑταῖροι καὶ οι Αμαληκίται καὶ οι Μαωνίται σας κατέθλιψαν· καὶ εβοήσατε πρὸς εμέ, καὶ εγὼ σας ελύτρωσα εκ τῆς χειρός αυτῶν: **13** ἀλλὰ σεῖς με εγκατελίπετε καὶ ελάτρευσάτε ἄλλους θεούς διά τούτο δεν θέλω σας λυτρώσαντε πλέον: **14** υπάρχετε καὶ βοήσατε πρὸς τους θεούς τους οποίους εξελέξατε· αὐτοὶ ας σας λυτρώσωσιν εν τῷ καιρῷ της αμηχανίας σας. **15** Καὶ είπαν πρὸς τὸν Κύριον οι ιοί Ισραὴλ, Ημαρτίσαμεν κάμε σε εἰς ημάς ὥπως είναι αρεστόν εἰς τους οφθαλμούς σου πλην λύτρωσον ημάς, δεδομέθα, την ημέραν ταύτην. **16** Καὶ απέβαλον τους θεούς τους ξένους εκ μέσου αυτῶν καὶ ελάτρευσαν τὸν Κύριον, καὶ εσπλαγχνίσθη ἡ ψυχὴ αυτοῦ εἰς τὴν δυστυχίαν του Ισραὴλ. **17** Τότε συνήρθησαν οι ιοί Αμμών καὶ εστρατοπέδευσαν εν Γαλααδ. Καὶ συνηθροίσθησαν οι ιοί

Ισραὴλ καὶ εστρατοπέδευσαν εν Μισπά. **18** Καὶ είπον ο λαός, οι ἀρχοντες της Γαλααδ, πρὸς αλλήλους, Τις θέλει αρχίσει να πολεμήι εναντίον των ιιών Αμμών; αυτός θέλει είσθαι αρχηγός επὶ πάντων των κατοίκων της Γαλααδ.

19 Καὶ ο Ιεφθάες ο Γαλααδίτης ἥτο δυνατός εν ισχύῃ καὶ ἥτο ιούς γυναικός πόρνης, καὶ εγέννησεν ο Γαλααδ τὸν Ιεφθάε. **2** Καὶ εγέννησεν η γυνὴ του Γαλααδ εἰς αυτὸν ιούς· καὶ ηγήθησαν οι ιοί της γυναικός καὶ απέβαλον τὸν Ιεφθάε, λέγοντες πρὸς αὐτόν, Δεν θέλεις κληρονομήσει εν τῷ οίκῳ του πατρός ἡμῶν διότι είσαι ιούς γυναικός ξένης. **3** Καὶ ἐφυγεν ο Ιεφθάε πρὸς προσώπου τῶν ἀδελφῶν αυτοῦ καὶ κατώκησεν εν τῇ γῇ Τώβ· καὶ συνήρθησαν εἰς τὸν Ιεφθάε ἀνθρώποι ποταποί καὶ εξῆρχοντο μετ' αυτού. **4** Καὶ μετὰ καιρόν οι ιοί Αμμών επολέμησαν εναντίον του Ισραὴλ. **5** Καὶ ὅτε επολέμησαν οι ιοί Αμμών εναντίον του Ισραὴλ, οι πρεσβύτεροι της Γαλααδ υπῆγαν να παραλάβωσι τὸν Ιεφθάε εν τῃς γῃς Τώβ. **6** Καὶ είπον πρὸς τὸν Ιεφθάε, Ελθέ καὶ γίνου αρχηγός ἡμῶν, διά να πολεμήσωμεν τους ιούς Αμμών. **7** Καὶ είπεν ο Ιεφθάε πρὸς τους πρεσβύτερους της Γαλααδ, Σεῖς δεν με εμισήσατε καὶ με απεβάλετε εκ του οίκου του πατρός μου; διά τι λοιπόν ήλθετε τώρα πρὸς εμέ, ὅτε ευρίσκεσθε εἰς αμηχανίαν; **8** Καὶ είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλααδ πρὸς τὸν Ιεφθάε, Διά τούτο επεστρέψαμεν τώρα πρὸς σέ διά να ἐλθης μεθ' ημών καὶ να πολεμήσης τους ιούς Αμμών καὶ να ἡσαι ἀρχῶν εφ' ημών, επί πάντων των κατοίκων της Γαλααδ. **9** Καὶ είπεν ο Ιεφθάε πρὸς τους πρεσβύτερους της Γαλααδ, Εάν σεις με επαναφέρητε διά να πολεμήσω τους ιούς Αμμών, καὶ ο Κύριος παραδώσῃ αυτούς εἰς εμέ, εγὼ θέλω εἰσθαι ἀρχῶν εφ' ιμών; **10** Καὶ είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλααδ πρὸς τὸν Ιεφθάε, Ο Κύριος ας ἡναι μάρτυς μεταξὺ ημών, εάν δεν κάμωμεν κατὰ τὸν λόγον σου. **11** Τότε υπῆγε ο Ιεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων της Γαλααδ, καὶ κατέστησεν αυτὸν ο λαός εφ' εαυτοῦ κεφαλήν καὶ ἀρχοντα· καὶ ελάλησεν ο Ιεφθάε πάντας τους λόγους αυτοῦ ενώπιον του Κυρίου εν Μισπά. **12** Καὶ απέστειλεν ο Ιεφθάε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα των ιιών Αμμών, λέγων, Τι ἔχεις να κάμης μετ' ιμών καὶ ἤλθες εναντίον μου να πολεμήσης εν τῇ γῇ μου; **13** Καὶ απεκρίθη ο βασιλεὺς των ιιών Αμμών πρὸς τους πρέσβεις του Ιεφθάε, Διότι ο Ισραὴλ ἐλάβε την γην μου, ὅτε ανέβαινεν εξ Αιγύπτου, από Αρνών ἡώς Ιαβόκ καὶ ἡώς του Ιορδάνου· τώρα λοιπὸν επίστρεψον αυτά εν ειρήνῃ. **14** Καὶ απέστειλε πάλιν ο Ιεφθάε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα των ιιών Αμμών: **15** καὶ είπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ο Ιεφθάε· Ο Ισραὴλ δεν ἐλάβε την γην του Μωάβ ουδέ την γην των ιιών Αμμών· **16** αλλ' αφού ανέβη ο Ισραὴλ εξ Αιγύπτου καὶ επορεύθη διά της ερήμου εἰς την Ερυθράν θάλασσαν καὶ ἤλθεν εἰς Κάδης, **17** τότε ο Ισραὴλ απέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα του Εδώμ, λέγων, Ας περάσω, παρακαλώ, διά της γης σου· πλὴν ο βασιλεὺς του Εδώμ δεν εισήκουσεν. Ἐτί δε καὶ πρὸς τὸν βασιλέα του Μωάβ απέστειλε· πλὴν καὶ αυτὸς δεν συγκατένευε· καὶ εκάθισεν ο Ισραὴλ εν Κάδης. **18** Τότε υπῆγε διά της ερήμου καὶ περιήλθε την γην του Εδώμ καὶ την γην του Μωάβ καὶ ἤλθεν από ανατολών της γης του Μωάβ καὶ εστρατοπέδευσε πέραν του Αρνών, καὶ δεν εισήλθεν εἰς τὰ ὄρια του Μωάβ διότι ο Αρνών ήτο ὄριον του Μωάβ. **19** Καὶ απέστειλεν ο Ισραὴλ πρέσβεις πρὸς τὸν Σηών βασιλέα των Αμορραίων, βασιλέα της Εσεβών· καὶ είπε πρὸς αὐτόν ο Ισραὴλ, Ας περάσωμεν, παρακαλούμεν, διά της γης σου ἡώς του τόπου μου. **20** Αλλ' ο Σηών δεν ενεπιστεύθη εἰς τὸν Ισραὴλ να περάσῃ διά του ορίου αυτού ὅθεν εσύναξεν ο Σηών πάντα τὸν λαόν αυτού, καὶ

εστρατοπέδευσεν εν Ιασάσ και επολέμησε τον Ισραήλ. **21** Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ τον Σηών και πάντα τον λαόν αυτού εις την χείρα του Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς· και ο Ισραήλ εκληρονόμησε πάσαν την γην των Αμφραίων, των κατοίκων της γης εκείνης. **22** Και εκληρονόμησεν πάντα τα όρια των Αμφραίων, από Αρνών ἔως Ιαβόκ και από της ερήμου ἔως του Ιορδάνου. **23** Και τώρα, αφού Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εξεδίωξε τους Αμφραίους απ' ἐμπροσθεν του λαού αυτού Ισραήλ, συ θέλεις κληρονομήσει αυτούς; **24** συ δεν κληρονομεῖς ὁ, τι εκληροδότησεν εἰς την Χειρός ο Θεός σου; και ημείς, πάντα ὡσα εκληροδότησεν εἰς ημάς Κύριος ο Θεός ημών, ταύτα θέλομεν κληρονομήσει. **25** Και τώρα μήπως σι είσαι τι καλήτερος του Βαλάκ υιού του Σεπτφώ βασιλέως του Μωάβ; διεφιλονείκησεν εκείνος διόλου προς τον Ισραήλ ή επολέμησε ποτέ εναντίον αυτού, **26** αφού ο Ισραήλ κατώκησεν εἰς Εσεβών και εις τας κώμας αυτής, και εις Αροήρ και εις τας κώμας αυτής, και εις πάσας τας πόλεις τας πλησίον του Αρνών, τριακόσια ἔτη; διά τι λοιπόν εν τω διαστήματι τούτῳ δεν ηλευθερώσατε αυτά; **27** Εγώ λοιπόν δεν ἔπταισα εἰς σέ αλλά συ πράττεις ἀδικα εἰς εμέ, πολεμών εναντίον μου. Ο Κύριος ο Κριτής ας κρίνη σήμερον αναμέσον των υιών Ισραήλ και των υιών Αμμών. **28** Άλλα δεν ειστήκουσεν ο βασιλεύς των υιών Αμμών εις τους λόγους του Ιεφθάε, τους οποίους ἔστειλε προς αυτόν. **29** Τότε επήλθεν επὶ τον Ιεφθάε πνεύμα Κυρίου, και αυτὸς επέρασε διά της Γαλαάδ και του Μανασσή, και επέρασε διά της Μιστά της Γαλαάδ, και από Μιστά της Γαλαάδ επέρασεν επί τους υιούς Αμμών. **30** Και ευχήθη ο Ιεφθάε ευχήν προς τον Κύριον, και είπεν, Εάν τωδότι παραδώσῃς τους υιούς Αμμών εις την χείρα μου, **31** τότε δι, τι εξέλθῃ εκ των θυρών του οίκου μου εις συνάντησην μου, ὅταν επιστρέψω εν ειρήνῃ από των υιών Αμμών, θέλει είσθαι του Κυρίου, και θέλω προσφέρει αυτό εις ολοκαύτωμα. **32** Τότε διέβη ο Ιεφθάε προς τους υιούς Αμμών διά να πολεμήσῃ αυτούς· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα αυτού. **33** Και επάταξεν αυτούς, από Αροήρ ἔως της εισόδου Μινίθ, είκοσι πόλεις, και ἔως της πεδιάδος των αμπελώνων, εν σφαγή μεγάλη σφόδρα. Και εταπεινώθησαν οι υιοί Αμμών ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **34** Και ἤλθεν ο Ιεφθάε εις Μιστά προς τον οίκον αυτού· και ιδού, η θυγάτηρ αυτού εξήρχετο εις συνάντησην αυτού μετά την πυτάνων και χορών· και αύτη ἵτο μονογενής· εκτός αυτής δεν είχεν ούτε υιόν ούτε θυγατέρα. **35** Και ως είδεν αυτήν, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και είπεν, Οίμοι θυγάτηρ μου· ὥλας κατελύπτησε με, και σι είσαι εκ των καταθλιβόντων με· διότι εγώ ἱνοιξα το στόμα μου προς τον Κύριον, και δεν δύναμαι να λάβω οπίσω τον λόγον μου. **36** Εκείνη δε είπε προς αυτόν, Πάτερ μου, εάν ἱνοιξας το στόμα σου προς τον Κύριον, κάμε εις εμέ κατ' εκείνο το οποίον εξήλθεν εκ του στόματός σου· αφού ο Κύριος ἔκαμεν εκδίκησιν εις σε από των εχθρών σου, από των υιών Αμμών. **37** Και είπε προς τον πατέρα αυτής, Ας γείνη εις εμέ το πράγμα τούτο· ὅφες με δύο μήνας, διά να υπάγω να περιέλθω τα ὄρη και να κλαύσω την παρθενίαν μου, εγώ και αι σύντροφοί μου. **38** Ο δε είπεν, Υπαγε· και απέστειλεν αυτήν διά δύο μήνας, και υπήγειν αυτή μετά των συντρόφων αυτής και ἔκλαυσε την παρθενίαν αυτής επί τα ὄρη. **39** Και εις το τέλος των δύο μηνών επέστρεψε προς τον πατέρα αυτής και ἔκαμεν εις αυτήν κατά την ευχήν αυτού την οποίαν ευχήθη· και αύτη δεν εγνώρισεν ἄνδρα. Και ἐγίνεν έθος εις τον Ισραήλ, **40** να υπάγωσιν αι θυγατέρες του Ισραήλ από χρόνον εις χρόνον, να θρηνώσι την

θυγατέρα του Ιεφθάε τον Γαλααδίτου, τέσσαρας ημέρας κατ' έτος.

12 Και συνήχθησαν οι ἄνδρες Εφραΐται, και επέρασαν προς βορράν και είναν προς τον Ιεφθάε, Διά τι επέρασας να πολεμήσης εναντίον των υιών Αμμών, και δεν εκάλεσας ημάς να ἔλθωμεν μετά σου; τον οίκον σου θέλομεν καύσει επάνω σου εν πυρί. **2** Και είπεν ο Ιεφθάε προς αυτούς, Εγώ και ο λαός μου ἤλθομεν εις μεγάλην φιλονεικίαν μετά των υιών Αμμών· και σας ἔκραξα και δεν με εσώσατε εκ της χειρός αυτών· **3** και ιδών ότι δεν με εσώσατε, ερριψοκινδύνευσα την ζωήν μου και επέρασα εναντίον των υιών Αμμών, και ο Κύριος παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα μου· διά τι λοιπόν ανέβητε προς ειέ σήμερον διά να με πολεμήσητε; **4** Τότε συνήθροισεν ο Ιεφθάε πάντας τους ἄνδρας της Γαλαάδ και επολέμησε τον Εφραΐται και επάταξαν οι ἄνδρες της Γαλαάδ τους Εφραϊμίτας, διότι είπαν, Φυγάδες του Εφραΐται είσθε σεις οι Γαλααδίται, μεταξύ του Εφραΐται και μεταξύ του Μανασσή. **5** Και επίσαν αι Γαλααδίται διαβάσεις του Ιορδάνου προ των Εφραϊμίτων· και οπότε τις εκ των Εφραϊμίτων φυγάδων ἔλεγε, Θέλω να περάσω, τότε οι ἄνδρες της Γαλαάδ ἔλεγον προς αυτόν, Μήπως είσαι Εφραϊμίτης; Εάν εκείνος ἔλεγεν, Ουχί, **6** τότε ἔλεγον προς αυτόν, Ειπε λοιπόν Σχίββαλεθ· και εκείνος ἔλεγε Σίββαλεθ· διότι δεν ηδύνατο να προφέρῃ ούτω. Τότε επίανον αυτόν και εφόνευν αυτόν εις τας διαβάσεις του Ιορδάνου. Και ἐπέσον κατ' εκείνον τον καιρόν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες Εφραϊμίται. **7** Και ἐκρινεν ο Ιεφθάε τον Ισραήλ εξ ἔτη. Και απέθανεν ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης και ετάφη εν πολει τινί της Γαλαάδ. **8** Και μετ' αυτόν ἐκρινεν τον Ισραήλ Αβαισάν ο εκ Βηθλεέμ. **9** Και είχε τριάκοντα υιούς και τριάκοντα θυγατέρας, τας οποίας υπάνδρευσεν ἔλαβε δε ἔξωθεν τριάκοντα νέας διά τους υιούς αυτού. Και ἐκρινεν τον Ισραήλ επτά ἔτη. **10** Και απέθανεν ο Αβαισάν και ετάφη εν Βηθλεέμ. **11** Και μετ' αυτόν ἐκρινεν τον Ισραήλ Αιλών ο Ζαβουλωνίτης και ἐκρινεν τον Ισραήλ δέκα ἔτη. **12** Και απέθανεν Αιλών ο Ζαβουλωνίτης και ετάφη εις Αιαλών εν τη γη Ζαβουλώνων. **13** Και μετ' αυτόν ἐκρινεν τον Ισραήλ Αβδών, ο υιός του Ελλήμ, ο Πιραθωνίτης. **14** Και είχε τεσσαράκοντα υιούς και τριάκοντα εγγόνους, επιβαίνοντας επί εβδομήκοντα πωλάρια· και ἐκρινεν τον Ισραήλ οκτώ ἔτη. **15** Και απέθανεν Αβδών ο υιός του Ελλήμ ο Πιραθωνίτης και ετάφη εν Πιραθών εν γη Εφραΐται, επί το όρος Αμαλήκ.

13 Και ἐπράξαν πάλιν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα των Φιλισταίων τεσσαράκοντα ἔτη. **2** Ήτο δε ἀνθρωπός τις από Σαρά, εκ της συγγενείας Δαν, και το όνομα αυτού Μανώέ· η δυνή αυτού ἵτο στέρια, και δεν εγέννα. **3** Και εφάνη αγγέλος Κυρίου εις την γυναίκα και είπε προς αυτήν, Ιδού, τώρα είσαι στέρια και δεν γεννάς· πλὴν θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσεις υιόν· **4** και τώρα λοιπόν πρόσεχε μη πίπη οίνου νί σίκερα και μη φάγης μηδέν ακάθαρτον· **5** διότι, ιδού, θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσεις υιόν· και ξυράφιον δεν θέλει αναβή επι την κεφαλήν αυτού, διότι το παιδίον θέλει είσθαι Ναζηράσις εις τον Θεόν εκ κοιλίας μητρός αυτού· και αυτός θέλει αρχίσει να ελευθερόντι τον Ισραήλ εκ της χειρός των Φιλισταίων. **6** Και πήγενη η γυνή και είπε προς τον ἄνδρα αυτής, λέγουσα, Ανθρωπός Θεού ήλθε προς εμέ, και το είδος αυτού ἵτο ως είδος αγγέλου Θεού, φοβερόν σφόδρα αλλά δεν ηρώησα αυτόν πόθεν είναι, ουδέ το όνομα αυτού εφανέρωσεν εις εμέ· **7** και είπε προς εμέ, Ιδού, θέλεις συλλάβει και θέλεις

γεννήσει υιόν· τώρα λοιπόν μη πίνες οίνον μηδέ σίκερα και μη φάγης μηδέν ακάθαρτον· διότι το παιδίον θέλει είσιθαι Ναζηραίος εις τον Θεόν, εκ κοιλίας μητρός αυτού ἔως της ημέρας του θανάτου αυτού. **8** Τότε προσευχήθη ο Μανώς προς τον Κύριον, και είπε, Δέομαι, Κύριε μου, ο ἀνθρωπός του Θεού, τον οποίον απέστειλας, ας ἐλθή πάλιν προς ημάς και ας διδάξῃ ημάς τι να κάμωμεν εις το παιδίον, το οποίον μέλλει να γεννηθῇ. **9** Και εισήκουσεν ο Θεός την φωνήν του Μανώτε και ἡλθε πάλιν ο ἄγγελος του Θεού προς την γυναίκα, ενώ αυτή εκάθητο εν τω αγρώ ο δε Μανώτε ο ανήρ αυτῆς δεν ἦτο μετ' αυτής. **10** Και ἐτρέξεν η γυνή μετά σπουδής και ανήγγειλε προς τον ἄνδρα αυτής, λέγουσα προς αυτόν, Ιδού, εφάντη εἰς εμέ ο ἀνθρωπός, δοσίς ἡλθε προς εμέ την ημέραν εκείνην. **11** Και εσηκώθη ο Μανώτε και ηκολούθησε την γυναίκα αυτού και ἡλθε προς τον ἄνθρωπον και είπε προς αυτόν, Συ είσαι ο ἀνθρωπός δοσίς ελάλησας προς την γυναίκα; Ο δε είπεν, Εγώ. **12** Και είπεν ο Μανώτε, Τώρα γεννηθήτω ο λόγος σου· τι πρέπει να κάμωμεν εις το παιδίον και τι να γεινή εις αυτό; **13** Και είπεν ο ἄγγελος του Κυρίου προς τον Μανώτε, Από πάντων σα είπα προς την γυναίκα, ας φυλαχθῇ· **14** από πάντος ὁ, τι εξέρχεται εξ αμπέλου ας μη φάγη και οίνον και σίκερα ας μη πίη· και μηδὲν ακάθαρτον ας μη φάγῃ· πάντα ὁσά παρήγγειλα εις αυτήν, ας φυλάξῃ. **15** Και είπεν ο Μανώτε προς τον ἄγγελον του Κυρίου, να σε κρατήσωμεν, παρακαλύ, και να ετοιμάσωμεν εις σε ερίφιον εξ αιγών. **16** Και είπεν ο ἄγγελος του Κυρίου προς τον Μανώτε, Και αν με κρατήσης, δεν θέλω φάγει από του ἄρτου σου· και εάν κάμης ολοκαύτωμα, προς τον Κύριον πρόσφερε αυτό· διότι δεν εγνώρισεν ο Μανώτε ὅτι ἦτο ἄγγελος Κυρίου. **17** Και είπεν ο Μανώτε προς τον ἄγγελον του Κυρίου, Τι είναι το ὄνομά σου, διά να σε δοξάσωμεν, αφού εκπληρωθῇ ο λόγος σου; **18** Ο δε ἄγγελος του Κυρίου είπε προς αυτόν, Διά τι ερωτάς περὶ του ονόματός μου; διότι είναι θαυμαστόν. **19** Τότε ἐλαβεν ο Μανώτε το ερίφιον το εξ αιγών και την εξ αλφίτων προσφοράν και προσέφερεν εις τον Κύριον επὶ τῆς πέτρας· και εθαυματούργησεν· ο δε Μανώτε και η γυνή αυτού ἐβλεπον· **20** Διότι, ενώ η φλόξ ανέβαινεν επάνωθεν του θυσιαστηρίου προς τον ουρανόν, ανέβη και ο ἄγγελος του Κυρίου εν τη φλογί του θυσιαστηρίου· ο δε Μανώτε και η γυνή αυτού ἐβλεπον· και ἐπεσαν κατά πρόσωπον επὶ την γην. **21** Και δεν εφάντη πλέον ο ἄγγελος του Κυρίου εις τον Μανώτε και εις την γυναίκα αυτού. Τότε εγνώρισεν ο Μανώτε ὅτι ἦτο ἄγγελος Κυρίου. **22** Και είπεν ο Μανώτε προς την γυναίκα αυτού, Βεβαίως θέλομεν αποθάνει, διότι είδομεν τον Θεόν. **23** Άλλ' η γυνή αυτού είπε προς αυτόν, Εάν ο Κύριος ἡθελε να θανατώσῃ ημάς, δεν ἡθελε δεχθῆ ολοκαύτωμα και προσφοράν εκ της χειρός ημών, ουδέ ἡθελε δεῖξει εις ημάς πάντα ταῦτα, ουδέ αναγγείλει προς ημάς τοιαύτα εν τοιούτῳ καιρῷ. **24** Και εγέννησεν η γυνή υιόν και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Σαμψών· και ηρξήνθη το παιδίον, και ευλόγησεν αυτό ο Κύριος. **25** Και πνεύμα Κυρίου ἤρχισε να διεγείρη αυτό εν τω στρατοπέδῳ του Δαν, μεταξύ Σαραά και Εσθαόλ.

14 Και κατέβη ο Σαμψών εις Θαμνάθ, και είδε γυναίκα εν Θαμνάθ εκ των θυγατέρων των Φιλισταίων. **2** Και ανέβη και ανήγγειλε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού, λέγων, Είδον γυναίκα εν Θαμνάθ εκ των θυγατέρων των Φιλισταίων· και τώρα λάβετε αυτήν εις εμέ διά γυναίκα. **3** Είπον δε προς αυτόν ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού, Μήπως δεν υπάρχει μεταξύ των θυγατέρων των αδελφών σου και μεταξύ παντός του λαού μου γυνή, και υπάγεις συ να λάβης

γυναίκα εκ των Φιλισταίων των απεριτιμήτων; Ο δε Σαμψών είπε προς τον πατέρα αυτού, Ταύτην λάβε εις εμέ· διότι αυτή είναι αρεστή εις τους οφθαλμούς μου. **4** Άλλ' ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού δεν εγνώρισαν ὅτι παρά Κυρίου ἤτο τούτο, ὅτι αυτός εζήτει αφορμήν εναντίον των Φιλισταίων διότι κατ' εκείνον τον καιρόν οι Φιλισταίοι εδέσποζον επὶ τον Ισραὴλ. **5** Τότε κατέβη ο Σαμψών μετά του πατρός αυτού και μετά της μητρός αυτού εις Θαμνάθ, και ἡλθον ἔως των αμπελώνων της Θαμνάθ και ιδού, σκύμνος λέοντος ωρύμενος συναπίητησεν αυτόν. **6** Και επήλθεν επ' αυτόν το πνεύμα του Κυρίου, και διεσπάραξεν αυτόν ως εάν ἡθελε διασπαράξει εριφίον, μη ἔχων μηδέν εν ταῖς χερσίν αυτού πλην δεν ανήγγειλε προς τον πατέρα αυτού ὡς προς την μητέρα αυτού τι είχε κάμει. **7** Και κατέβη και ελάλησε προς την γυναίκα· και ἡρεσεν εις τους οφθαλμούς του Σαμψών. **8** Και επέστρεψε μεθ' ημέρας να λάβῃ αυτήν και εξέκλινεν εκ της οδού διά να ἴδῃ το πτώμα του λέοντος· και ιδού, σμήνος μελισσών εν τω πτώματι του λέοντος, και μέλι. **9** Και ἐλάβεν εκ τούτου εις τας χειράς αυτού και επροχώρει τρώγων, και ἡλθε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού και ἐδώκεν εις αυτούς και ἐφαγον· πλην δεν είπε προς αυτούς ὡς εκ του πτώματος του λέοντος ἐλάβε το μέλι. **10** Και κατέβη ο πατήρ αυτού προς την γυναίκα· και ἔκαμεν εκεί ο Σαμψών συμπόσιον· διότι ούτως εσυνείθιζον οι νέοι. **11** Και ὅτε είδον αυτόν, ἐλαβον τριάκοντα συντρόφους διά να ἡναί μετ' αυτού. **12** Και είπεν ο Σαμψών προς αυτούς, Τώρα θέλω σας προβάλει αίνιγμα· εάν δυνηθήτε να λύσητε αυτό εις εμέ εν ταῖς επτά ημέραις του συμποσίου και να εύρητε αυτό, τότε εγώ θέλω δώσει εις εσδός τριάκοντα χιτώνας λινούς και τριάκοντα στολάς φορεμάτων. **13** Άλλ' εάν δεν δυνηθήτε να λύσητε αυτό εις εμέ, τότε σεις θέλετε δώσει εις εμέ τριάκοντα χιτώνας λινούς και τριάκοντα στολάς φορεμάτων. Και είπον προς αυτόν, Πρόβαλε το αίνιγμά σου, διά να ακούσωμεν αυτό. **14** Και είπε προς αυτούς, Εκ του τρώγοντος εξήλθε τροφή, και εκ του ισχυρού εξήλθε γλυκύτης. Και αυτοί δεν ηδύναντο να λύσωσι το αίνιγμα διά τρεις ημέρας. **15** Και την εβδόμηνη ημέραν είπαν προς την γυναίκα του Σαμψών, Κολάκευσον τον ἄνδρα σου, και ας μας φανερώσῃ το αίνιγμα, διά να μη κατακαύσωμεν εσεις και τον οίκον του πατρός σου εν πυρί· διά να γυμνώσῃτε ημάς προσεκάλεστε ημάς; δεν είναι ούτως; **16** Και ἐκλαυσεν γυνή του Σαμψών έμπροσθεν αυτού και είπε, Βεβαίως με μισεῖς και δεν με αγαπάς· επτρόβαλες αίνιγμα προς τους ιυούς του λαού μου, και εις εμέ δεν εφανέρωσας αυτό. Ο δε είπε προς αυτήν, Ιδού, προς τον πατέρα μου και προς την μητέρα μου δεν εφανέρωσα αυτό· και εις τε θέλω φανερώσει; **17** Άλλ' αυτή ἐκλαυει ἐμπροσθεν αυτού τας επτά ημέρας, καθ' ας ἥτο το συμπόσιον αυτών· την δε εβδόμηνη ημέραν εφανέρωσεν αυτό προς αυτήν, διότι παρηνόληξεν αυτόν· η δε εφανέρωσε το αίνιγμα προς τους ιυούς του λαού αυτής. **18** Τότε είπον προς αυτόν οι ἀνδρες της πόλεως την εβδόμηνη ημέραν, πριν δύσῃ ο ήλιος, Τι γλυκύτερον του μέλιτος; και τι ισχυρότερον του λέοντος; Ο δε είπε προς αυτούς, Εάν δεν ηθέλετε ευρεῖ το αίνιγμα μου. **19** Και επήλθεν επ' αυτόν πνεύμα Κυρίου· και κατέβη εις Ασκάλωνα και εφόνευσε τριάκοντα ἄνδρας εξ αυτών, και ἐλαβε τα ιμάτια αυτών, και ἐδώκε τας στολάς εις τους εξηγήσαντας το αίνιγμα. Και εξίσθη ο θυμός αυτού, και ανέβη εις τον οίκον του πατρός αυτού. **20** Η δε γυνή του Σαμψών εδόθη εις τον σύντροφον αυτού, τον οποίον είχε φίλον αυτού.

15 Και μετά τινά καιρόν, εν ταῖς ημέραις του θερισμού του σίτου επεικέφθη ο Σαμψών την γυναίκα αυτού, φέρων ερίφιον εξ αιγών· καὶ εἶπε, Θέλω εἰσέλθει πρὸς τὴν γυναίκα μου εἰς τὸν κοιτῶνα. Αἱλ' ο πατήρ αὐτῆς δὲ αφήκεν αὐτὸν να εἰσέλθῃ. **2** Καὶ εἶπεν ο πατήρ αὐτής, Εἴπα κατ' εμαυτὸν ὅτι διόλου εμίσθησας αυτήν· διά τούτῳ ἐδῶκα αυτήν εἰς τὸν σύντροφόν σου· η μικροτέρα αδελφή αὐτῆς δὲν είναι ὠραιοτέρα αυτής; λάβε λοιπόν αυτήν αντ' εκείνης. **3** Ο δε Σαμψών εἶπε περὶ αὐτών, Τώρα θέλω είσθαι αθώος πρὸς τοὺς Φιλισταίους, αν εγώ κακοποιώ αυτούς. **4** Καὶ υπῆγεν ο Σαμψών καὶ επίασε τριακοσίας αλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐστρεψεν ουράν πρὸς ουράν καὶ ἔβαλε μίαν λαμπάδα μεταξύ των δύο ουρών εἰς τὸ μέσον. **5** Καὶ ανάψας τας λαμπάδας, απέλυσεν εἰς τα σπαρτά των Φιλισταίων, καὶ ἔκαυσε τας θημωνίας, ἡώς καὶ τα αθέριστα αστάχνα, ἔως καὶ τας αμπέλους καὶ ελαίας. **6** Τότε οι Φιλισταίοι εἶπον, Τις ἔκαμε τούτο; Καὶ απεκρίθησαν, Σαμψών ο γαμβρός του Θαμιναθαίου· διότι ἔλαβε τὴν γυναίκα αυτού καὶ ἐδώκεν αυτήν εἰς τὸν σύντροφον αυτού. Καὶ ανέβησαν οι Φιλισταίοι καὶ ἔκαυσαν αυτήν καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς εν πυρι. **7** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ο Σαμψών, Αν καὶ σεις ἔκαμετε τούτο, εγώ δώμας θέλω εκδικηθῆναντίον σας, καὶ μετὰ ταύτα θέλω παύσει. **8** Καὶ επάταξεν αυτούς κνήμην καὶ μηρόν εν σφαγῇ μεγάλην καὶ κατέβη καὶ εκάθισεν εἰς το ἔχασμα τῆς πέτρας Ητάμ. **9** Ανέβησαν δὲ οι Φιλισταίοι καὶ επτραποδένευσαν εν γῇ Ιούδᾳ καὶ διεχύθησαν εἰς Λεχί. **10** Καὶ εἶπον οι ἀνδρες Ιούδᾳ, Διά τι ανέβητε εναντίον ημών; Οι δε απεκρίθησαν, Διά να δέσωμεν τον Σαμψών ανέβημεν, να κάμωμεν εἰς αὐτόν ως ἔκαμεν εἰς ημάς. **11** Καὶ κατέβησαν τρεις χιλιάδες ανδρῶν εκ του Ιούδᾳ εἰς το ἔχασμα τῆς πέτρας Ητάμ καὶ είπον πρὸς τον Σαμψών, Δεν εξένερεις ὅτι οι Φιλισταίοι εξουσιάζουσιν εφ' ημών; τι τούτῳ λοιπόν το οποίον ἔκαμες εἰς ημάς; Ο δε εἶπε πρὸς αὐτούς, Ως ἔκαμαν εἰς εμέ, ούτως ἔκαμον εἰς αυτούς. **12** Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Κατέβημεν να σε δέσωμεν, διά να σε παραδώσωμεν εἰς την χείρα των Φιλισταίων. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ο Σαμψών, Ορκίσθητε πρὸς εμέ, ὅτι σεις δεν θέλετε επιτέσσει κατ' εμού. **13** Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ουχί· αλλὰ θέλομεν σε δέσει δυνατά καὶ σε παραδώσει εἰς την χείρα αυτῶν· πλὴν βεβαίας δεν θέλομεν σε θανατώσει. Ἐδεσαν λοιπόν αὐτόν με δύο νέα σχοινία καὶ ανεβίβασαν αὐτὸν εἰς της πέτρας. **14** Καὶ ὅτε ήλθεν εἰς Λεχί, οι Φιλισταίοι αλαλάζοντες ἐδραμον εἰς συνάντησην αυτοῦ. Καὶ επῆλθεν επ' αὐτὸν Πνεύμα Κυρίου· καὶ τα σχοινία, τα εἰς τους βραχίονας αυτού, ἔγιναν ως λινάριν το οποίον εξάπτεται εν τω πυρί, καὶ τα δεσμά αυτού ἐπεσον εκ των χειρών αυτού, διεσπασμένα. **15** Καὶ εύρηκε σιαγόνα όνου νωτήν, καὶ εκτείνας την χείρα αυτού ἔλαβεν αυτήν καὶ εφόνευσε δι' αυτῆς χιλίους ἄνδρας. **16** Καὶ εἶπεν ο Σαμψών, Διά σιαγόνος όνου ἔκαμα σωρούς, σωρούς, διά σιαγόνος όνου εφόνευσα χιλίους ἄνδρας. **17** Καὶ αφού ἐπάυσε λαλών, ἐριψε την σιαγόνα από της χειρός αυτού· καὶ ωνόμασε τὸν τόπον εκείνον, Ραμάθ-λεχί. **18** Καὶ διψήσας σφόδρα, εβόήσε πρὸς τον Κύριον καὶ εἶπε, Συ ἔδωκας διά χειρός του διούλου σου την μεγάλην ταύτην σωτηρίαν· καὶ τώρα να αποθάνω υπὸ δίψης καὶ να πέσω εἰς την χείρα των απεριτμήτων; **19** Καὶ ἔσχισεν ο Θεός το κοιλωμα το εν Λεχί, καὶ εξήλθεν ύδωρ απ' αυτού καὶ αφού ἐπιειν, ανέλαβε το πνεύμα αυτού, και ανεζωποιηθη διά τούτῳ εκάλεσε το όνομα αυτού, Εν-ακκορέ, το οποίον είναι εν Λεχί ἔως της ημέρας ταύτης. **20** Καὶ αυτός ἔκρινε τον Ισραήλ εν ταῖς ημέραις των Φιλισταίων είκοσι ἑτη.

16 Καὶ υπῆγεν ο Σαμψών εἰς την Γάζαν, καὶ εἶδεν εκεί γυναίκα πόρνην καὶ εισῆλθε πρὸς αὐτήν. **2** Ανήγγειλαν δε πρὸς τους Γάζαίους, λέγοντες, Ο Σαμψών ἥλθεν ενταύθα. Καὶ αυτοὶ περικυκλώσαντες ενέδρευον αὐτὸν ὅλην την νύκτα εν τη πύλῃ της πόλεως καὶ ουδάχαζον ὅλην την νύκτα, λέγοντες, Ας προσμένωμεν ἔως της αυγῆς της πρωΐας καὶ θέλομεν φονεύσει αὐτόν. **3** Ο δε Σαμψών εκοιμήθη ἔως μεσονυκτίου· καὶ σηκοθείς περὶ το μεσονύκτιον επίασε τας θύρας της πύλης της πόλεως, και τους δύο παραστάτας, και αποσπάσας αυτάς μετά του μοχλού, επέθεσεν επὶ των ὄμων αυτού και ανεβίβασεν αυτάς επὶ την κορυφήν του όρους του κατέναντι της Χεβρών. **4** Καὶ μετά ταύτα ηγάπτει γυναίκα τινά εν τη κοιλάδι Σωρήκη, της οποίας το όνομα ήτο Δαλιδά. **5** Καὶ ανέβησαν πρὸς αὐτήν οι ἀρχοντες των Φιλισταίων και εἶπον πρὸς αὐτήν, Κολάκευσον αὐτόν και ιδέ εις τι ίσταται η δύναμις αυτού η μεγάλη, και τίνι τρόπῳ δυνάμεθα να υπερισχύσωμεν κατ' αυτόν, ὥστε να δέσωμεν αυτόν, διά να δαμάσωμεν αυτόν και ημεις θέλομεν σοι δώσει ἔκαστος χίλια εκατόν αργύρια. **6** Καὶ εἶπεν η Δαλιδά πρὸς τον Σαμψών, Φανέρωσόν μοι, παρακαλώ, εἰς τι ίσταται η δύναμις σον η μεγάλη, και με τή ήθελες δεθή διά να δαμασθής. **7** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ο Σαμψών, Εάν με δέσωμει με επτά χορδάς υγράς, αίτινες δεν εξηράνθησαν, τότε θέλω αδυνατήσει και θέλω είσθαι ως εις των ανθρώπων. **8** Τότε ἐφέραν πρὸς αὐτήν οι ἀρχοντες των Φιλισταίων επτά χορδάς υγράς, αίτινες δεν είχοντες των Φιλισταίων επτά χορδάς υγράς, αίτινες δεν είχοντες ζηρανθή, και ἔδεσεν αυτόν με αυτάς. **9** Ενέδρευον δε ανθρώποι καθήμενοι μετ' αυτής εν τω κοιτώνι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οι Φιλισταίοι επὶ σε, Σαμψών. Καὶ εκείνος ἔκοψε τας χορδάς, καθώς ήθελε κοπή νήμα στυπίου, ὃταν μυρισθῇ το πυρ. Καὶ δεν εγνωρίσθη η δύναμις αυτού. **10** Καὶ εἶπεν η Δαλιδά πρὸς τον Σαμψών, Ιδού, με εγέλασας και ελάλησας πρὸς εμέ ψεύδη· ειπέ μοι λοιπόν, παρακαλώ, με τή ήθελες δεθή. **11** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Εάν με δέσωσι δυνατά με νέα σχοινία, με τα οποία δεν έγινεν εργασία, τότε θέλω αδυνατήσει και θέλω είσθαι ως εις των ανθρώπων. **12** Ἐλαβε λοιπόν η Δαλιδά σχοινία νέα, και ἔδεσεν αυτόν με αυτά και εἶπε πρὸς αὐτόν, Οι Φιλισταίοι επὶ σε, Σαμψών. Ενέδρευον δε ανθρώποι καθήμενοι εν τω κοιτώνι. Καὶ ἔκοψεν αυτά από των βραχιόνων αυτού ως νήμα. **13** Καὶ εἶπεν η Δαλιδά πρὸς τον Σαμψών, Μέχρι τούδε με εγέλασας και με είπας ψεύδη· ειπέ μοι με τή ήθελες δεθή. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Εάν πλέξης τους επτά πλοκάμους της κεφαλής μου εις το δίασμα. **14** Καὶ αυτή επέρασεν αυτούς, εμπήγουσα και τον πάσσαλον· και εἶπε πρὸς αὐτόν, Οι Φιλισταίοι επὶ σε, Σαμψών. Και εξήντησεν εκ του ύπνου αυτού και ανέστασε τον πάσσαλον του υφάσματος με το δίασμα. **15** Τότε εἶπε πρὸς αὐτόν, Πως λέγεις, σε αγαπώ, ενώ η καρδία σου δεν είναι μετ' εμού; συ με εγέλασας τρίτην την φοράν, και δεν με εφανέρωσας εις τι ίσταται η δύναμις σου η μεγάλη. **16** Καὶ επειδή εστενοχώρει αυτόν καθ' ημέραν με τους λόγους αυτής και εβίαζεν αυτόν, ὥστε η ψυχή αυτού απέκαμε μέχρι θανάτου, **17** εφανέρωσε πρὸς αὐτήν όλην την καρδίαν αυτού και εἶπε πρὸς αὐτήν, ξυράφιον δεν ανέβη επὶ την κεφαλήν μου διότι εγώ είμαι Ναζηραίος εις τον Θεόν εκ κοιλίας μητρός μου. Εάν ξυρισθώ, τότε η δύναμις μου θέλει φύγει απ' εμού, και θέλω αδυνατήσει και κατασταθή ως πάντες οι ανθρώποι. **18** Καὶ ιδούσα η Δαλιδά, ότι εφανέρωσε πρὸς αὐτήν όλην την καρδίαν αυτού, ἐστειλε και εκάλεσε τους ἀρχοντας των Φιλισταίων, λέγουσα, Ανάβητε ταύτην την φοράν· διότι μοι εφανέρωσεν όλην την καρδίαν αυτού. Τότε ανέβησαν πρὸς αὐτήν οι ἀρχοντες των Φιλισταίων, φέροντες και το αργύριον εις τας χειράς αυτών. **19**

Και απεκοιμήσεν αυτόν επί των γονάτων αυτής· καὶ εκάλεσεν ἀνθρωπὸν καὶ ἔζύρισε τους επτά πλοκάμους τῆς κεφαλῆς αυτοῦ· καὶ ἤρχισε να δαμάζῃ αυτόν, καὶ η δύναμις αυτοῦ ἐφογενέν πτινού. **20** Καὶ αυτὴν εἶπεν, Οἱ Φιλισταῖοι επὶ σὲ, Σαμψών. Καὶ αυτὸς ἔξπηνησεν εκ του ὑπένω αυτοῦ καὶ εἶπε, Θέλω εξέλθει καθὼς ἀλλοτε καὶ θέλω εκτιναχθῆ. Αλλ' αυτὸς δὲν εγνώρισεν ότι ο Κύριος είχεν απομακρυνθῆ απ' αυτοῦ. **21** Καὶ επίασαν αυτὸν οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἔζωρξαν τους οφθαλμοὺς αυτοῦ καὶ κατεβίβασαν αυτὸν εἰς ἕλαν καὶ ἔδεσαν αυτὸν με δύο χαλκίνας αλύσεις· καὶ ἤλεθεν εν τῷ οἴκῳ του δεσμωτηρίου. **22** Αἱ δὲ τρίχες τῆς κεφαλῆς αυτοῦ ἤρχισαν να εκφύνωνται πάλιν, αφού εξυρίσθη. **23** Συνίκθησαν δὲ οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων, διὰ να προσφέρωσι θυσίαν μεγάλην εἰς Δαγῶν τὸν θεόν αυτῶν καὶ να ευφρανθώσι διότι εἴπον, Ο θεός ημῶν παρέδωκεν εἰς τὴν χείρα ημῶν τὸν Σαμψών τον εχθρόν ημῶν. **24** Καὶ ὅτε είδεν αυτὸν οἱ λαός, εδόξασαν τὸν θεόν αυτῶν, λέγοντες, Ο θεός ημῶν παρέδωκεν εἰς τὴν χείρα ημῶν τὸν εχθρόν ημῶν καὶ τὸν ολοθρευτὴν τῆς γης ημῶν καὶ τὸν φονεύσαντα πλήθος εξ ημῶν. **25** Καὶ ὅτε ειθύμησεν η καρδία αυτῶν, εἴπαν, Καλέσατε τὸν Σαμψών, διὰ να παίξῃ εἰς ημάς. Καὶ εκάλεσαν τὸν Σαμψών εκ τοῦ οἴκου του δεσμωτηρίου, καὶ ἐπαίειν ἐμπροσθεν αυτῶν· καὶ ἔστησαν αυτὸν αναμέσον τῶν στύλων. **26** Καὶ εἶπεν ο Σαμψών πρὸς τὸ παιδίον, τὸ οποίον εκράτει αυτὸν εκ τῆς χειρός, Ἀφες με να ψηλαφήσω τους στύλους, επὶ τῶν οποίων ίσταται ο οίκος, διὰ να στηριχθῶ επ' αυτούς. **27** Ο δὲ οίκος ἣτο πλήρης ανδρῶν καὶ γυναικῶν· καὶ ἥσαν εκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων· καὶ επὶ τοῦ δώματος περίπου τρεις χιλιάδες ανδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵτινες εθεώρουν τὸν Σαμψών παίζοντα. **28** Καὶ εβόησεν ο Σαμψών πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Δέσποτα Κύριε, ενθυμηθήτι με, δέομαι καὶ ενίσχυσόν με, παρακαλώ, μόνον τούτην τὴν φοράν, Θεέ, διὰ να εκδικηθῶ κατά τῶν Φιλισταίων διὰ μιας υπέρ των δύο οφθαλμῶν μου. **29** Καὶ ενηγκαλίσθη ο Σαμψών τοὺς δύο μέσους στύλους, επὶ τῶν οποίων ίστατο ο οίκος, καὶ επεστήριχθη επ' αυτούς, τὸν ἓνα με τὴν δεξιάν αυτοῦ καὶ τὸν ἄλλον με τὴν αριστεράν αυτού. **30** Καὶ εἶπεν ο Σαμψών, Αποθανέτω ἡ ψυχὴ μου μετά τῶν Φιλισταίων. Καὶ εκάμφηθη με δύναμιν· καὶ ο οίκος ἐπέσεν επὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ επὶ πάντα τὸν λαόν τον εν αυτῷ. Οι δὲ αποθανόντες, τοὺς οποίους εθανάτωσεν εν τῷ θανάτῳ αυτού, ἥσαν περισσότεροι παρά ὄσους εθανάτωσεν εν τῇ ζωῇ αυτού. **31** Τότε κατέβησαν οι ἀδελφοί αυτοῦ καὶ παῖς ο οίκος του πατρός αυτοῦ καὶ εσήκωσαν αυτόν· καὶ ανεβίβασαν καὶ ἔθαψαν αυτόν μεταξύ Σαραά καὶ Εσθαόλ, εν τῷ τάφῳ Μανωέ του πατρός αυτοῦ. Έκρινε δε ούτος τον Ισραήλ είκοσι ἑταῖρον.

17 Ἡτο δε ἀνθρωπός τις εκ του ὄρους Εφραΐμ, καὶ το ὄνομα αυτού Μιχαίας. **2** Καὶ εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αυτοῦ, Τα χίλια εκατὸν ἀργύρια, τα οποία αφιητέοσαν από σου, διὰ τα οποία καὶ συ κατηγράθης, καὶ ακόμη ελάλησας εἰς τὰ ὡτα μου, ιδού, το ἀργύριον είναι εἰς εμέ εγώ ἐλασθον αυτό. Η δε μήτηρ αυτοῦ εἶπεν, Ευλογημένος να ἥσαι, νιέ μου, παρά του Κυρίου. **3** Καὶ επέστρεψε τα χίλια και εκατόν ἀργύρια εἰς τὴν μητέρα αυτοῦ, και εἶπεν η μήτηρ αυτοῦ, Αφιέρωμα αφιέρωσα το ἀργύριον εἰς τὸν Κύριον εκ τῆς χειρός μου, υπέρ του νιού μου, διὰ να κάμη γλυπτόν και χωνευτόν και τώρα θέλω επιστρέψει αυτό εἰς σε. **4** Αυτός δε επέστρεψε το ἀργύριον εἰς τὴν μητέρα αυτοῦ ἡ δη μήτηρ αυτοῦ λαβούσα διακόσια ἀργύρια, ἔδωκεν αυτά εἰς τὸν χωνευτήν, ὅστις ἔκαμεν εξ αυτῶν γλυπτόν και χωνευτόν και ἥσαν εν τῷ οἴκῳ του Μιχαία. **5** Καὶ ο ἀνθρωπὸς ο Μιχαίας είχεν οίκον Θεού και ἔκαμεν εφόδ και θεραφεῖμ

και καθιέρωσεν ἓνα εκ των νιών αυτού, και ἔγεινεν εις αυτόν ιερεύς. **6** Κατ' εκείνας τας ημέρας δεν ἥτο βασιλεύς εν τῷ Ισραήλ ἔκαστος ἐπρατεν δι, τι εφαίνετο εις αυτὸν ορδόν. **7** Και η νέος τις εκ Βηθλεέμ Ιούδα, εκ της φυλῆς Ιούδα, ὅστις ἥτο Λευίτης και παρώκει εκεί. **8** Και ανεχώρησεν ο ἀνθρωπὸς εκ της πόλεως Βηθλεέμ Ιούδα, διά να παροικήσῃ ὅπου εύρη· και ἤλθεν εις το ὄρος Εφραΐμ, ἔως του οίκου του Μιχαία, ακολουθών την οδόν αυτού. **9** Και εἶπε πρὸς αυτόν ο Μιχαίας, Πόθεν ἔρχεσαι; Ο δε εἶπε πρὸς αυτόν, Εγώ είμαι Λευίτης εκ Βηθλεέμ Ιούδα και υπάγω να παροικήσω ὅπου εύρω. **10** Και εἶπε πρὸς αυτόν ο Μιχαίας, Κάθου μετ' εμού και γίνου εις εμέ πατήρ και ιερεύς, και εγώ θέλω σοι διδει δέκα αργύρια κατ' ἔτος και στολήν και την τροφήν σου. Και ο Λευίτης εισήλθε πρὸς αυτόν. **11** Και ευχαριστείτο ο Λευίτης να κατοική μετά του ανθρώπου· και ο νέος ἥτο εις αυτόν ως εις εκ των νιών αυτού. **12** Και καθιέρωσεν ο Μιχαίας τὸν Λευίτην· και ο νέος ἔγεινεν εις αυτόν ιερεύς και ἔμενεν εν τῷ οἴκῳ του Μιχαία. **13** Τότε εἶπεν ο Μιχαίας, Τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος θέλει με αγαθοποιήσει, διότι ἔχω Λευίτην διά ιερέα.

18 Κατ' εκείνας τας ημέρας δεν ἥτο βασιλεύς εν τῷ Ισραήλ· και κατ' εκείνας τας ημέρας η φυλή Δαν εζήτει εις εαυτήν κληρονομίαν διά να κατοικήσῃ· διότι ἔως εκείνης της ημέρας δεν είχε πέσει κληρονομία εις αυτούς μεταξύ των φυλῶν του Ισραήλ. **2** Και απέστειλαν οι ινοί Δαν εκ της συγγενείας αυτών πέντε ἄνδρας εκ των ορίων αυτών, ἄνδρας ισχυρούς, εκ Σαραά και εξ Εσθαόλ, διά να κατασκοπεύσωσι τὸν τόπον, και να εξιχνιάσωσιν αυτόν· και είπον πρὸς αυτούς, Υπάγετε, εξιχνιάσατε τὸν τόπον. Και ἤλθον εις το ὄρος Εφραΐμ, ἔως του οίκου του Μιχαία, και διενυκτέρευσαν εκεί. **3** Διότι καθὼς επλησίασαν εις το οίκον του Μιχαία, εγνώρισαν την φωνήν του νέου του Λευίτου και ειστράφησαν εκεὶ και είπον πρὸς αυτόν, Τις εσφερεν ενταύθα; και συ τι κάμνειν εν τῷ τόπῳ τούτῳ; και διά τι είσαι ενταύθα; **4** Ο δε εἶπε πρὸς αυτούς, Ούτω και ούτως ἔκαμεν εις εμέ ο Μιχαίας, και με εμίσθωσε, και είμαι ιερεύς αυτού. **5** Και εἶπαν πρὸς αυτόν, Ερώτησον, παρακαλούμεν, τὸν Θεόν, διά να γνωρίσωμεν εάν ἔχη να ευοδωθῇ η οδὸς ημῶν την οποίαν υπάγομεν. **6** Ο δε ιερεύς εἶπε πρὸς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνῃ αρεστή εις τὸν Κύριον είναι η οδός σας, την οποίαν υπάγετε. **7** Τότε ανεχώρησαν οι πέντε ἄνδρες και ἤλθον εις Λαϊσά, και είδον τὸν λαόν τον κατοικούντα εν αυτῇ αμερίμνον, κατά τὸν τρόπον των Σιδωνίων, ησυχάζοντα και ζώντα εν αφοβίᾳ και δεν ἥτο ουδείς ἄρχων εν τῷ τόπῳ, όστις να περιστέλλῃ αυτούς εις ουδέν· και αυτοί ήσαν μακράν των Σιδωνίων, και δεν είχον συγκοινωνίαν με ουδένα. **8** Και επανήλθον πρὸς τους αδελφούς αυτών εις Σαραά και Εσθαόλ· και είπαν πρὸς αυτούς οι αδελφοί αυτών, Τι λέγετε σεις; **9** Οι δε εἶπον, Σηκώθητε, και ας αναβύωμεν εναντίον αυτών· διότι είδομεν τὸν τόπον, και ιδού, είναι καλός σφρόδα· και σεις καθήσθε; μη οκνήσητε να υπάγωμεν, να εισέλθωμεν διά να κληρονομήσωμεν τὸν τόπον· **10** αφού υπάγητε, θέλετε ελθεῖ εις λαόν ζώντα εν αφοβίᾳ και εις τόπον ευρύχωρον διότι ο Θεός ἔδωκεν αυτόν εις την χείρα σας· τόπον, εις τὸν οποίον δεν είναι ἔλειψις ουδενός πράγματος των εν τῇ γῇ. **11** Και εκίνησαν εκείθεν εκ της συγγενείας του Δαν, εκ Σαραά και εξ Εσθαόλ, εξακόσιοι ἄνδρες περιεζωμένοι όπλα πολεμικά. **12** Και ανέβησαν και ειστρατοπέδευσαν εν Κιριάθ-ιαρείμ, εν Ιούδᾳ· διά τούτο ωνόμασαν τὸν τόπον εκείνον Μαχανέ-δαν, ἔως της ημέρας ταύτης κείται δε όπισθεν της Κιριάθ-ιαρείμ. **13** Και εκείθεν επέρασαν εις το ὄρος Εφραΐμ και ἤλθον ἔως του

οίκου του Μιχαία. **14** Τότε οι πέντε ἀνδρες, οίτινες είχον υπάγει διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον της Λαϊσά, ανήγγειλαν και είπον προς τους ἀδελφούς αυτών, Εξένετε ὅτι είναι εν τούτοις τοις οίκοις ἐφόδος και θεραφεῖμ και γλυπτόν και χωνευτόν; τώρα λοιπόν σκέψθητε τι ἔχετε να κάμητε. **15** Και εστράφησαν εκεί και υπήγαν εις τον οίκον του νέου του Λευτίου, εις τον οίκον του Μιχαία, και εχαιρέτησαν αυτόν. **16** Καὶ οἱ ἔξακόδιοι ἀνδρες οι περιεζωσμένοι τα πολεμικά ὄπλα αυτῶν οἵτινες ἡσαν εκ των νιών Δαν, εστάθησαν εἰς την θύραν του πυλώνος. **17** Και ανέβησαν οι πέντε ἀνδρες, οίτινες είχον υπάγει διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον, και εισήλθον εκεί και ἐλαβον το γλυπτόν και το ἐφόδος και το θεραφεῖμ και το χωνευτόν, ο δε ιερεύς ἴστατο εἰς την θύραν του πυλώνος μετά των εξακοσίων ανδρών των περιεζωσμένων τα πολεμικά ὄπλα. **18** Και καθώς ούτοι εισήλθον εἰς τον οίκον του Μιχαία, και ἐλαβον το γλυπτόν, το ἐφόδος και το θεραφεῖμ και το χωνευτόν, ο ιερεύς είπε προς αυτούς, Τι κάμινετε σεις; **19** Και είπαν προς αυτόν, Σώπα, βάλε την χείρα σου εἰς το στόμα σου, και ελθέ μεθ' ημών και γίνου εις ημάς πατήρ και ιερεύς είναι καλήτερον εἰς σε να ἡσαι ιερεύς εν τω οίκων ενός ανθρώπου, ή να ἡσαι ιερεύς φυλής και οικογενείας εν τω Ισραήλ; **20** Και εχάρη η καρδία του ιερέως και ἐλαβε το ἐφόδος και το θεραφεῖμ και το γλυπτόν και υπῆγε μεταξύ του λαού. **21** Και στραφέντες ανεχώρησαν και ἐβάλον τα παιδία και τα κτήνη και την αποσκευήν ἐμπροσθεν αυτών. **22** Αφού απεμακρύνθησαν ούτοι από τον οίκον του Μιχαία, οι ἀνθρωποι οι ὄντες εἰς τους οίκους τους γειτονεύοντας με την οικίαν του Μιχαία συνήχθησαν και επρόφθασαν τους νιών Δαν. **23** Και εβόήσαν προς τους νιών Δαν. Και ούτοι ἐστρεψαν το πρόσωπον αυτών και είπαν προς τον Μιχαίαν, Τι ἔχεις και εσύναξας τόσον πλήθος; **24** Ο δε είπεν, Ελάβετε τους θεούς μου τους οποίους ἔκαμα, και τον ιερέα, και ανεχωρήσατε· και τι μένει εἰς ἐμέ πλέον; και τι είναι τούτο, το οποίον λέγετε προς ἐμέ, τι ἔχεις; **25** Και είπαν προς αυτόν οι νιοί Δαν, Ας μη ακουσθήῃ ἡ φωνή σου μεταξύ ημών, μήποτε ἀνδρες οξύθυμοι πέσωσι κατά σου, και χάσης την ζωήν σου και την ζωήν της οικογενείας σου. **26** Και υπήγαιναν οι νιοί Δαν εἰς την ὁδὸν αυτῶν· και ὅτε είδεν ο Μιχαίας ὅτι εκείνοι ήσαν δυνατώτεροι αυτού, ἐστρεψε και επανήλθεν εἰς τον οίκον αυτού. **27** Και αυτοί ἐλαβον τα ὄσα κατεκεύασεν ο Μιχαίας, και τον ιερέα τον οποίον είχε, και ἥλθον εἰς Λαΐσα, προς λαόν ησυχάζοντας και ζώντας εν αφοβίᾳ· και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν ἔκαυσαν εν πυρί. **28** Και δεν ἦτο ουδείς ο ὄωλων αυτήν, διότι ευρίσκετο μακράν από της Σιδώνος, και δεν είχον συγκοινωνίαν με ουδένα· ἔκειτο δε εν τη κοιλάδι της Βαιθ-ρέωβ. Και ὠκοδόμησαν πόλιν και κατώκησαν εν αυτῇ. **29** Και εκάλεσαν το ὄνομα της πόλεως Δαν, κατά το ὄνομα Δαν του πατρός αυτῶν, ὅστις εγεννήθη εἰς τον Ισραήλ· το δε ὄνομα της πόλεως ἤτοι το πάλαι εξ αρχῆς Λαΐσα. **30** Και ἐστήσαν εἰς εαυτούς οι νιοί του Δαν το γλυπτόν· και Ιωνάθαν ο νιοί του Γηρσών, νιού του Μανασσή, αυτός και οι νιοί αυτού ήσαν ιερεῖς εν τη φυλῇ Δαν, ἔως της ημέρας της αιχμαλωσίας της γης. **31** Και ἐστήσαν εἰς εαυτούς το γλυπτόν, το οποίον ἔκαμεν ο Μιχαίας, ὅλον τον καιρόν καθ' ον οίκος του Θεού ἤτοι εν Σηλῷ.

19 Καὶ εκείνας δε τας ημέρας βασιλεύεις δεν ἢτο εν τω Ισραὴλ· και ἢτο Λευτίς της παροικών εις τα πλευρά του ὄρους Εφραὶμ, ὅστις ἐλαβεν εις εαυτόν γυναίκα παλλακήν εκ Βηθλεέμ Ιούδα. **2** Και επόρευσεν η παλλακή αυτού παρ' αυτώ, και ανεχώρησεν απ' αυτόν εις τον οίκον του πατρός

αυτής εις Βηθλεέμ Ιούδα, και ἢτο εκεί τέσσαρας ολοκλήρους μήνας. **3** Και εσηκώθη ο ανήρ αυτής και υπήγει κατόπιν αυτής, διά να λαλήσῃ ευμενώς προς αυτήν, ώστε να κάμη αυτήν να επιστρέψῃ· είχε δε μεθ' εαυτού τον δούλον αυτού και δύο ονούς· και αυτή εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον του πατρός αυτής· και δότε είδεν αυτόν ο πατήρ της νέας, εχάρη εις την ἔντευξιν αυτού. **4** Και εκράτησεν αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας και εκάθισε μετ' αυτού τρεις ημέρας· και ἐφαγον και ἐπιον και διενυκτέρευσαν εκεί. **5** Και την τετάρτην ημέραν, ότε ηγέρθησαν το πρωΐ, εσηκώθη να αναχωρήσῃ· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον γαμβρόν αυτού, Στήριξον την καρδίαν σου με ολίγον ἀρτόν και μετά ταύτα θέλετε υπάγει. **6** Και εκάθισαν και ἐφαγον και ἐπιον κι δύο ομού· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον ἀνδρα, Ευαρεστήθητι, παρακαλώ, και διανυκτέρευσον, και ας ευφρανθήῃ η καρδία σου. **7** Και ὅτε ο ἀνθρωπός εσηκώθη να αναχωρήσῃ, ο πενθερός αυτού εβίασεν αυτόν· όθεν ἐμεινει και διενυκτέρευσεν εκεί. **8** Και ηγέρθη το πρωΐ την πέμπτην ημέραν διά να αναχωρήσῃ· και είπεν ο πατήρ της νέας, Στήριξον, παρακαλώ, την καρδίαν σου. Και εμειναν εωσύν έκλινεν η ημέρα, και συνέφαγον αμφότεροι. **9** Και ὅτε ο ἀνθρωπός εσηκώθη να αναχωρήσῃ, αυτός και η παλλακή αυτού και ο δούλος αυτού, είπε προς αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας, Ιδού, τώρα η ημέρα κλίνει προς επερόπαν διανυκτέρευσάτε, παρακαλώ ίδού η ημέρα υπάγει να τελειώσῃ διανυκτέρευσον ενταύθα, και ας ευφρανθήῃ η καρδία σου· και αύριον σηκόνεσθε το πρωΐ διά την οδοποιίαν σας και ύπαγε εις την κατοικίαν σου. **10** Ο ἀνθρωπός οὓς δεν ηθέλησε να διανυκτέρευῃ αλλ' εσηκώθη και ανεχώρησε και ήλθεν ἔως απέναντι της Ιεβούς, ήτις είναι η Ιερουσαλήμ· και είχε μεθ' εαυτού δύο όνους σαμαρωμένους, και η παλλακή αυτού ήτο μετ' αυτού. **11** Και ὅτε επλησίασαν εις την Ιεβούς, η ημέρα ήτο πολύ προχωρημένη· και είπεν ο δούλος προς τον κύριον αυτού, Ελθε, παρακαλώ, και ας στρέψωμεν προς την πόλιν ταύτην των Ιεβουσαίων, και ας διανυκτέρευσωμεν εν αυτῇ. **12** Και είπεν ο κύριος αυτού προς αυτόν, Δεν θέλομεν στρέψει προς πόλιν αλλοτρίων, ήτις δεν είναι εκ των νιών Ισραὴλ· αλλά θέλομεν περάσει ἔως Γαβαᾶ. **13** Και είπε προς τον δούλον αυτού, Ελθε, και ας πλησίασωμεν εις ἔνα εκ των τόπων ταύτων και ας διανυκτέρευσωμεν εν Γαβαᾷ ἡ ον Ραμά. **14** Και διέβησαν και υπήγαν· και ἐδύσεν επ' αυτούς ο λίος πλησίον της Γαβαᾶ, ήτις είναι το Βενιαμίν. **15** Και εστράφησαν εκεί, διά να εισέλθωσι να καταλύσωσιν εν Γαβαᾷ· και ὅτε εισήλθεν, εκάθισεν εν τη πλατείᾳ της πόλεως· και δεν ἦτο ἀνθρωπός να παραλάβῃ αυτούς εις την οικίαν αυτού διά να διανυκτέρευσωσι. **16** Και ιδού, ἀνθρωπός γέρων ἤρχετο από τον ἔργον αυτού εκ του αγρού το εσπέρας· και ο ἀνθρωπός ήτο εκ του όρους Εφραΐμ, παρώκει δε εν Γαβαᾷ· οι δε ἀνθρωποί του τόπου ήσαν Βενιαμίται. **17** Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον ἀνθρωπόν τον οδοιπόρον εν τη πλατείᾳ της πόλεως· και είπεν ο ἀνθρωπός ο γέρων, Που υπάγεις; και πόθεν ἐρχεσαι; **18** Ο δε είπε προς αυτόν, Ημεῖς διαβαίνομεν εκ Βηθλεέμ Ιούδα ἔως των πλευρών του όρους Εφραΐμ· εκείθεν είμαι εγώ και υπήγα εἴσω Βηθλεέμ Ιούδα, και τώρα υπάγω εις τον οίκον του Κυρίου· και δεν είναι ουδείς να με παραλάβῃ εις την οικίαν αυτού. **19** Ξέχομεν δε ἀχύρα και τροφήν διά τους όνους ημών, ἔχομεν και προσέτι ἀρτόν και οίνον δι' εμέ και διά την δούλην σου και διά τον νέον, δότις είναι μετά των δύολων σου· δεν ἔχομεν ἐλλειψιν ουδενός πράγματος. **20** Και είπεν ο ἀνθρωπός ο γέρων, Ειρήνη εις σέ· και παν ό, τι χρειάζεσαι εγώ

φροντίζω· μόνον εν τη πλατείᾳ μη διανυκτερέύσης. **21** Και ειπήγανεν αυτόν εις τον οίκον αυτού και ἔδωκε τροφίν εις τους όνους και ἐπλυναν τους πόδας αυτών, και ἔφαγον και ἐπιον. **22** Ενώ ούτοι εύφραντον τας καρδίας αυτών, ιδού, οι ἄνδρες της πόλεως, ἀνθρωποι παράνομοι περιεκύλωσαν την οικίαν, κρούοντες εις την θύραν· και ἐπίον προς τον ἀνθρωπον τον κύριον της οικίας τον γέροντα, λέγοντες, Ἐκβαλε τον ἀνθρωπον, τον ελθόντα εις την οικίαν σου, διά να γνωρίσωμεν αυτόν. **23** Και εξῆλθε προς αυτούς ο ἀνθρωπος, ο κύριος της οικίας, και ἐπίε προς αυτούς, Μη, ἀδελφοί μου, παρακαλώ, μη πράξητε τούτο το κακόν· αφού ο ἀνθρωπος ούτος εισήλθεν εις την οικίαν μου, μη πράξητε τοιαύτην αφροσύνην. **24** Ιδού, η θυγάτηρ μου η παρθένος και η παλλακή αυτού· τώρα θέλω φέρει αυτάς ἔξω, και ταπεινώσατε αυτάς και κάμετε εις αυτάς ὁ, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σας; ἀλλ' εις τον ἀνθρωπον τούτον μη πράξητε ἔργον τοιαύτης αφροσύνης. **25** Οι ἄνδρες ὅμως δεν θηλέησαν να ακούσωσιν αυτούν· και ἔλαβεν ο ἀνθρωπος την παλλακήν αυτού και ἔφερεν αυτήν ἔξω προς αυτούς· και εγνώρισαν αυτήν και ὑβρισαν εις αυτήν δλην την νύκτα ἔως πρωΐ· και καθώς εφάνη η αγνή, ἀπέλυσαν αυτήν. **26** Και ήλθεν η γυνή προ το χάραγμα της ημέρας και ἔπεσε πάρα την θύραν της οικίας του ανθρώπου, ὃντος ο κύριος αυτής, εωσού ἐφέγεξ. **27** Και εσηκώθη ο κύριος αυτής το πρωΐ· και ἤνοιξε τας θύρας της οικίας και εξῆλθε διά να υπάγη εις την οδόν αυτού· και ιδού, η γυνή η παλλακή αυτού πεσμένη εις την θύραν της οικίας και αι χείρες αυτής επί του κατωφλίου. **28** Και ἐπίε προς αυτήν. Σηκώθητι και ας υπάγωμεν. Άλλα δεν απεκρίθη. Τότε ανέλαβεν αυτήν επί τον όνον ο ἀνθρωπος, και εσηκώθη και υπήγειν εις τον τόπον αυτού. **29** Και αφού ἤλθεν εις την οικίαν αυτού, ἔλαβε την μάχαιραν και πιάσας την παλλακήν αυτού, διεμέλισεν αυτήν μετά των οστέων αυτής εις δώδεκα μέρη, και ἔστειλεν αυτά εις πάντα τα ὄρια του Ισραήλ. **30** Και πάντες οσοί ἐβλεπον, ἔλεγον, Δεν ἔγεινεν ουδέ εφάνη τοιούτον πράγμα, αφ' ης ημέρας οι υιοί Ισραήλ ανέβησαν εκ γης Αιγύπτου, ἔως της ημέρας ταύτης σκέφθητε περί τούτου, συμβούλεύθητε και λαλήσατε.

20 Τότε εξῆλθον πάντες οι υιοί Ισραήλ, και συνηθροίσθη πάσα η συναγωγή ως εις ἀνθρωπος, από Δαν ἔως Βηρσαβέ, μετά της γης Γαλαάδ, προς τον Κύριον εις Μισπά. **2** Και παρεστάθησαν εν τη συνάξει του λαού του Θεού, οι αρχιγοι παντός του λαού, πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ, τετρακόσιαι χιλιάδες ανδρών πεζών, συρόντων μάχαιραν. **3** Και ἤκουσαν οι υιοί Βενιαμίν, ότι ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εις Μισπά. Και είπον οι υιοί Ισραήλ, Εἴπατε, πως συνέβη η κακία αὕτη; **4** Και απεκρίθη ο ἀνθρωπος ο Λευίτης, ο ανήρ της φονευθείσης γυναικός, και είπεν, Ἡλθον εις Γαβαά, ήτις είναι του Βενιαμίν, εγώ και η παλλακή μου, διά να διανυκτερέυσωμεν· **5** και εσηκώθησαν κατ' εμού οι ἄνδρες της Γαβαά, και περιεκύλωσαν διά νυκτός την οικίαν κατ' εμού· εμέ ίθελον να φονεύσωσι και την παλλακήν μου εταπείνωσαν, ὥστε απέθανεν. **6** ὁθεν, πιάσας την παλλακήν μου, διεμέλισα αυτήν και ἔστειλα αυτήν εις πάντα τα ὄρια της κληρονομίας του Ισραήλ· διότι ἐπραξαν ανοσιούργιαν και αφροσύνην εν τω Ισραήλ· **7** ιδού, πάντες σεις οι υιοί Ισραήλ συμβούλεύθητε ενταύθη μεταξύ σας και δότε την γνώμην σας. **8** Και εσηκώθη πας ο λαός ως εις ἀνθρωπος, λέγοντες, Δεν θέλομεν υπάγειν ουδέσις εις την σκηνήν αυτού, ουδέ θέλομεν επιστρέψει ουδέσις εις τον οίκον αυτού· **9** αλλά τώρα τούτο είναι το πράγμα το οποίον θέλομεν κάμει εις την Γαβαά· θέλομεν αναβήν εναντίον αυτής κατά κλήρους· **10** και

θέλομεν λάβει δέκα ἄνδρας εις τους εκατόν από πασών των φυλών Ισραήλ, και εκατόν εις τους χιλίους, και χιλίους εις τους μυρίους, διά να φέρωσι τροφάς εις τον λαόν, ὥστε, αφού ἐλθωσιν εις Γαβαά τον Βενιαμίν, να κάμωσιν εις αυτήν καθ' ολην την αφροσύνην την οποίαν αυτή ἔκαμεν εις τον Ισραήλ. **11** Και συνήχθησαν εναντίον της πόλεως πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ, ηνωμένοι ομού ως εις ἀνθρωπος. **12** Και απέστειλαν αι φυλαί του Ισραήλ ἄνδρας εις πάσαν την φυλήν Βενιαμίν, λέγοντες, Ποιά κακία είναι αὕτη, ήτις επράχθη μεταξύ σας; **13** τώρα λοιπόν παραδώσατε τους ἄνθρωπους, τους παρανόμους εκείνους τους εν Γαβαά, διά να θανατώσωμεν αυτούς και να εξαλείψωμεν την κακίαν από τον Ισραήλ. Άλλα δεν θηλέησαν να ακούσωσιν οι υιοί Βενιαμίν την φωνήν των αδελφών αυτών, των υιών Ισραήλ. **14** Και συνήχθησαν οι υιοί Βενιαμίν από των πόλεων εις Γαβαά, διά να εξέλθωσιν εις πόλεμον εναντίον των υιών Ισραήλ. **15** Και απηριθμήθησαν οι υιοί Βενιαμίν εν τη ημέρα εκείνη, εκ των πόλεων, εικοσιέ χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν, εκτός των κατοίκων της Γαβαά, οίτινες απηριθμήθησαν επτακάσιοι ἄνδρες εκλεκτοί. **16** Μεταξύ παντός του λαού τούτου ήσαν επτακάσιοι ἄνδρες εκλεκτοί αιστερόχειρες πάντες ούτοι σφενδονίζοντες λίθους προς την τρίχα, χωρίς να αποτυγχάνωσι. **17** Και οι ἄνδρες Ισραήλ απηριθμήθησαν, εκτός του Βενιαμίν, τετρακόσιαι χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν πάντες ούτοι ἄνδρες πολέμουν. **18** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ ανέβησαν εις Βαιθήλ και ηρώτησαν τον Θεόν, λέγοντες, Τις θέλει αναβήν υπέρ ημών πρώτος διά να πολεμήσῃ εναντίον των υιών Βενιαμίν; Ο δε Κύριος είπεν, Ο Ιούδας πρώτος. **19** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ το πρωΐ και εστρατοπέδευσαν εναντίον της Γαβαά. **20** Και εξῆλθον οι ἄνδρες Ισραήλ εις μάχην εναντίον του Βενιαμίν· και παρετάχθησαν εις μάχην εναντίον αυτών οι ἄνδρες Ισραήλ, προς την Γαβαά. **21** Και εξῆλθον οι υιοί Βενιαμίν εκ της Γαβαά, και ἔστρωσαν κατά γης, την ημέραν εκείνην, εκ του Ισραήλ εικοσιδύ χιλιάδας ανδρών. **22** Και αναψυχωθείς ο λαός, οι ἄνδρες του Ισραήλ, συνήψη πάλιν μάχην, εν τω τόπῳ όπου είχε παραταχθή την πρώτην ημέραν. **23** Ανέβησαν δε οι υιοί Ισραήλ και ἔκλαυσαν ενώπιον του Κύριού ἔως εσπέρας, και ηρώτησαν τον Κύριον, λέγοντες, Να αναβώ πάλιν εις μάχην εναντίον των υιών Βενιαμίν του αδελφού μου; Και ο Κύριος είπεν, Ανάβητε εναντίον αυτού. **24** Και επλησίασαν οι υιοί Ισραήλ εις τους υιούς του Βενιαμίν, την δευτέραν ημέραν. **25** Και εξῆλθεν ο Βενιαμίν εναντίον αυτών την δευτέραν ημέραν εκ της Γαβαά, και ἔστρωσε πάλιν κατά γης, εκ των υιών Ισραήλ, δεκαοκτώ χιλιάδας ανδρών πάντες ούτοι ἔσυρον ρομφαίαν. **26** Τότε πάντες οι υιοί Ισραήλ, και πας ο λαός ανέβησαν και ἤλθον εις Βαιθήλ, και ἔκλαυσαν και εκάθισαν εκεί ενώπιον του Κυρίου και ενήστευσαν εκείνην την ημέραν ἔως εσπέρας, και προσέφεραν ολοκαυτώματα και θυσίας ειρηνικάς ενώπιον του Κυρίου. **27** Και ηρώτησαν οι υιοί Ισραήλ τον Κύριον, διότι η κιβωτός της διαθήκης του Θεού ήτο εκεί κατ' εκείνας τας ημέρας, **28** Φινεές δε ο νιός του Ελεάζαρ, υιού του Ααρών, ίστατο ἐμπροσθεν αυτής κατ' εκείνας τας ημέρας, και είπον, Να εξέλθω πάλιν εις μάχην εναντίον των υιών Βενιαμίν του αδελφού μου; ή να παύσω; Και ο Κύριος είπεν, Ανάβα· διότι αύριον θέλω παραδώσει αυτούς εις την χειρα σου. **29** Και έθεσεν ο Ισραήλ ενέδραν κατά της Γαβαά κύκλω. **30** Και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ την τρίτην ημέραν εναντίον των υιών Βενιαμίν, και παρετάχθησαν εναντίον της Γαβαά, καθώς την πρώτην και δευτέραν φοράν. **31** Και εξελθόντες οι υιοί

Βενιαμίν εναντίον του λαού, απεστάθησαν από της πόλεως και ήρχισαν να κτυπώσι τινάς εκ του λαού, φονεύοντες, εκ αλλοτε, εις τας οδούς, εκ των οποίων η μία αναβαίνει προς Βαιθήλ, η δε άλλη προς την Γαβαά εν τη πεδιάδι, περίπου τριάκοντα ἄνδρας εκ του Ισραήλ. **32** Και είπον οι ιοί Βενιαμίν, αυτοί πίπτουσιν ἐμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον. Αλλ' οι ιοί Ισραήλ είπαν, Ας φύγωμεν και ας αποσπάσωμεν αυτούς εκ της πόλεως εις τας οδούς. **33** Και πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ εστηκώθησαν εκ της θέσεως αυτών και παρετάχθησαν εν Βάαλθαμάρ· και η ενέδρα του Ισραήλ εξήλθεν εκ της θέσεως αυτής, από του λιβαδίου της Γαβαά. **34** Και ἥλθον εναντίον της Γαβαά δέκα χιλιάδες ἀνδρών εκλεκτών εκ παντός του Ισραήλ, και η μάχη εστάθη βαρεία: ἀλλ' αυτοὶ δεν εγνώριζον ότι το κακόν ἦτο πλησίον αυτών. **35** Και επάταξεν ο Κύριος τον Βενιαμίν ἐμπροσθεν του Ισραήλ, και εξωλόθρευσαν οι ιοί Ισραήλ κατ' εκείνην την ημέραν εκ των Βενιαμίτων εικοσιπέντε χιλιάδας και εκατόν ἄνδρας πάντες ούτοι ἔσυρον ρομφαίαν. **36** Και είδον οι ιοί Βενιαμίν ότι εκτυπήθησαν διότι οι ἄνδρες Ισραήλ υπεχώρησαν εις τους Βενιαμίτας, ἔχοντες το θάρρος αυτών εις την ενέδραν την οποίαν είχον θέσει πλησίον της Γαβαά. **37** Και οι ενεδρεύοντες ὡρμησαν και εχύθησαν επί την Γαβαά· και οι ενεδρεύοντες εξηπλώθησαν και επάταξαν πάσαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **38** Οι δέ ἄνδρες Ισραήλ είχον διορίσει σημείον εις τους ενεδρεύοντας, να υψώσωσαν πύρ καπνώδες από της πόλεως. **39** Και ὅτε υπεχώρησαν οι ιοί Ισραήλ εν τη μάχῃ, ο Βενιαμίν ἤρχισε να κτυπά, και εφόνευσεν εκ των Ισραηλιτών περίπου τριάκοντα ἄνδρας διότι είπαν, Βεβαίως πάλιν πίπτουσιν ἐμπροσθεν ημών, ως εν τη πρώτῃ μάχῃ. **40** Αλλ' ὅτε το πυρ ἤρχισε να υψούται από της πόλεως με στύλον καπνού, οι Βενιαμίται επέβλεψαν οπίσω αυτών, και ίδου, η πυρκαϊά της πόλεως ανέβαινεν εις τους ουρανούν. **41** Και ὅτε επέστρεψαν οι ἄνδρες Ισραήλ, ετρόμαξαν οι ἄνδρες Βενιαμίν: διότι είδον ότι το κακόν ἐφθασεν επ' αυτούς. **42** Και ετράπησαν ἐμπροσθεν των ιιών Ισραήλ προς την οδόν της ερήμου· ἀλλ' η μάχη επρόφθασεν αυτούς διότι οι εκ των πόλεων εξωλόθρευσαν αυτούς εν μέσῳ αυτών. **43** Περιεκύλωσαν τους Βενιαμίτας, κατεδίωξαν αυτούς, κατεπάτησαν αυτούς, από Μενουά ἔως απέναντι της Γαβαά προς ανατολάς ἡλίου. **44** Και ἐπέσον εικ του Βενιαμίν δεκαοκτώ χιλιάδες ἀνδρών· πάντες ούτοι ἄνδρες δυνατοί. **45** Τότε ετράπησαν και ἔφυγον προς την ἔρημον εις την πέτραν Ριμμών· και οι ιοί Ισραήλ ἐσταχυλόγησαν εξ αυτών εις τας οδούς πέντε χιλιάδας ἀνδρών· και κατεδίωξαν αυτούς ἔως Γιδώμ, και εφόνευσαν εξ αυτών δύο χιλιάδας ἀνδρών. **46** Ούτω πάντες οι πεσόντες κατ' εκείνην την ημέραν εκ του Βενιαμίν ἤσαν εικοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρών συρόντων ρομφαίαν· πάντες ούτοι ἄνδρες δυνατοί. **47** Εξακόσιοι ὄμως ἄνδρες ετράπησαν και ἔφυγον προς την ἔρημον εις την πέτραν Ριμμών, και εκάθισαν εν τη πέτρᾳ Ριμμών τέσσαρας μήνας. **48** Και επέστρεψαν οι ἄνδρες Ισραήλ προς τους ιιούς Βενιαμίν, και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας, από ανθρώπων εκάστης πόλεως, ἔως των κτηνών και παντός του παρευρισκομένου· και πάσας τας ευρισκομένας πόλεις παρέδωκαν εις πυρ.

21 Και οι ἄνδρες Ισραήλ είχον ομόσει εν Μιστά, λέγοντες, ουδείς εξ ημών θέλει δώσει την θυγατέρα αυτού εις τον Βενιαμίν διά γυναίκα. **2** Και ἥλθεν ο λαός εις Βαιθήλ, και εκάθισαν εκεί ἔως εσπέρας ενώπιον του Θεού, και ύψωσαν την φωνήν αυτών και ἔκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν· **3** και είπον, Διατί, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ἔγεινε τούτο εν τω Ισραήλ, να αποκοπῇ σήμερον από του Ισραήλ μία φυλή; **4** Και την επαύριον

εσηκώθη ο λαός το πρῶτο, και ακοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον και προσέφερεν ολοκαυτώματα και θυσίας ειρηνικάς. **5** Και είπον οι ιοί Ισραήλ, Τις είναι μεταξύ πασῶν των φυλῶν του Ισραήλ, ὅστις δεν ανέβη εις την σύναξιν προς τον Κύριον; Διότι είχον κάμει μέγαν ὅρκον κατ' εκείνον όστις δεν θήλει αναβῆ προς τον Κύριον εις Μιστά, λέγοντες, Εξάπαντος θέλει θανατωθῆ. **6** Και μετενόησαν οι ιοί Ισραήλ περὶ Βενιαμίν του αδελφού αυτῶν και είπον, Σήμερον απεκόπη μία φυλή από του Ισραήλ· **7** τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις τους απομεινάντας, αφού ώμόδαμεν προς τον Κύριον να μη δώσωμεν εις αυτούς διά γυναίκας εικ των θυγατέρων ημών; **8** Και είπον, Ποιός τις είναι εκ των φυλῶν Ισραήλ, όστις δεν ανέβη εις Μιστά προς τον Κύριον; Και ίδού, δεν είχεν ελθεῖ ουδείς εις το στρατόπεδον από Ιαβείς-γαλαάδ εις την σύναξιν. **9** Διότι ἔγεινεν εξέτασις του λαού, και ίδού, δεν ἥτο εκεί ουδείς εικ των κατοίκων της Ιαβείς-γαλαάδ. **10** Και απέστειλεν εκεί η συναγωγή δώδεκα χιλιάδας ανδρών εκ των πλέον δυνατών και προσέταξεν αυτούς, λέγουσα, Υπάγετε και πατάξατε τους κατοίκους της Ιαβείς-γαλαάδ εν στόματι μαχαίρας, και τας γυναίκας και τα παιδιά· **11** και τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει παν αρσενικόν και πάσαν γυναίκα γνωρίσασαν κοίτην αρσενικού θέλετε εξολοθρέυσει. **12** Και εύρηκαν μεταξύ των κατοίκων της Ιαβείς-γαλαάδ τετρακοσίας νέας παρθένους, αἵτινες δεν είχον γνωρίσει ἄνδρα εν κοίτῃ αρσενικού και ἔφεραν αυτάς προς το στρατόπεδον εις Σηλώ, ἥτις είναι ειναι Χαναάν. **13** Και απέστειλε πάσα η συναγωγή, και ελάλησαν προς τους ιιούς Βενιαμίν, τους εν τη πέτρᾳ Ριμμών, και εκάλεσαν αυτούς εις ειρήνην. **14** Και επέστρεψεν ο Βενιαμίν κατ' εκείνον τον καιρὸν· και ἔδωκαν εις αυτούς τας γυναίκας, τας οποίας είχον αφήσει ζώσας εικ των γυναικών της Ιαβείς-γαλαάδ· πλην δεν εξήκρεσαν εις αυτούς. **15** Και μετενόησεν ο λαός περὶ Βενιαμίν, διότι ο Κύριος ἔκαμε χαλασμόν εν ταῖς φυλαῖς Ισραήλ. **16** Τότε είπον οι πρεσβύτεροι της συναγωγῆς, Τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις τους λοιπούς; επειδή αι γυναίκες η φανίσθησαν εκ του Βενιαμίν. **17** Και είπον, Πρέπει να μένη η κληρονομία εις τους σωθέντας εκ του Βενιαμίν, διά να μη εξαλειφθῇ μία φυλή εκ του Ισραήλ· **18** πλὴν ημεῖς δεν δυνάμεια να δώσωμεν εις αυτούς γυναίκας εικ των θυγατέρων ημών· διότι οι ιοί Ισραήλ ώμοσαν, λέγοντες, Επικατάρατος, όστις δώστη γυναίκα εις τον Βενιαμίν. **19** Τότε είπον, Ιδού, κατ' ἔτος γίνεται εορτή του Κυρίου εν Σηλώ, ἥτις είναι προς βορράν της Βαιθήλ, προς ανατολάς της οδού ἥτις αναβαίνει από Βαιθήλ εις Συχέμ και προς νότον της Λεβώνα. **20** Προσέταξαν λοιπόν εις τους ιιούς του Βενιαμίν, λέγοντες, Υπάγετε και ενεδρεύσατε εις τας αιμπέλους· **21** και παραπτηρήσατε, και ίδου, εάν αι θυγατέρες της Σηλώ εξέλθωσι να χορεύσωσιν εις τους χορούς, τότε εξέλθετε εικ των αιμπέλων και αρπάσατε εις ειαυτούς ἔκαστος την γυναίκα αυτού εικ των θυγατέρων της Σηλώ, και υπάγετε εις την γην του Βενιαμίν· **22** και ὅταν οι πατέρες αυτών ἡ οι αδελφοί αυτών ἔλθωσιν προς ημάς διά να παραπονεθώσιν, ημεῖς θέλομεν ειπεῖ προς αυτούς, Κάμετε εις αυτούς ἔλεος διά ημάς, επειδή δεν συνελάβομεν εν τω πολέμῳ γυναίκα δι' ἔκαστον· σεις δε μη δίδοντες εις αυτούς κατά τον καιρόν τούτον, ηθέλετε εισθαι ἔνοχοι. **23** Και ἔκαμον ούτως οι ιοί Βενιαμίν, και ἔλαβον γυναίκας κατά τον αριθμὸν αυτῶν εξ εκείνων αἵτινες εχόρευον, αρπάσαντες αυτάς και ανεχώρησαν και υπέστρεψαν εις την κληρονομίαν αυτών, και ἔκτισαν τας πόλεις και κατώκησαν εικ ταυταῖς. **24** Και ανεχώρησαν εκείθεν κατ' εκείνον τον καιρόν οι ιοί Ισραήλ, ἔκαστος εις την φυλήν

αυτού και εις την συγγένειαν αυτού· και εξήλθον εκείθεν,
έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού. **25** Κατ' εκείνας τας ημέρας
δεν ήτο βασιλεύς εν τω Ισραήλ· έκαστος ἐπραττε το αρεστόν εις
τους οφθαλμούς αυτού.

Πούθ

1 Και εν ταῖς ἡμέραις καθ¹ ας οι κριταὶ ἔκρινον, ἔγεινε πείνα εν τῇ γῃ. Και υπήγειν ἀνθρωπός τις από Βηθλεέμ Ιούδα να παροικήσῃ εν γῇ Μωάβ, αυτός και η γυνή αυτού και ο δύο νιοί αυτού. **2** Το δε ὄνομα του ανθρώπου ήτο Ελιμέλεχ, και το ὄνομα τῆς γυναικός αυτού Ναομί, και το ὄνομα των δύο νιών αυτού Μααλών και Χελαιών, Εφραθαίοι εκ Βηθλεέμ Ιούδα. Και ἥλθον εἰς γῆν Μωάβ και ἤσαν εκεί. **3** Και απέθανεν Ελιμέλεχ ο ανήρ της Ναομί και ἐμεινεν αυτή και οι δύο νιοί αυτῆς. **4** Και οὗτοί ἐλάθον εἰς εαυτούς γυναικάς Μωαβίτιδας το ὄνομα της μιας Ορφά και το ὄνομα της ἀλλής Ρούθ και κατώκησαν εκεί ἑως δέκα ἔτη. **5** Απέθανον δε αμφότεροι, ο Μααλών και ο Χελαιών· και εστερήθη η γυνή των δύο νιών αυτῆς και του ανδρὸς αυτῆς. **6** Τότε εστικώθη αυτή και αἱ νύμφαι αυτῆς και επέστρεψαν εκ τῆς γῆς Μωάβ διότι ἡκουσεν εν γῇ Μωάβ, ὅτι επεσκέφθη ο Κύριος τον λαόν αυτού δίδων εἰς αυτούς ἄρτον. **7** Και εξῆλθεν εκ του τόπου ὅπου ἦτο, και αἱ δύο νύμφαι αυτῆς μετ' αυτής και επορεύοντο την οδὸν διὰ να επιστρέψωσιν εἰς γῆν Ιούδα. **8** Εἶπε δε η Ναομί προς τας δύο νύμφας αυτῆς, Υπάγετε, επιστρέψατε εκάστη εἰς τον οίκον της μητρός αυτῆς. Ο Κύριος να κάμη ἔλεος εἰς εασά, καθώς σεις εκάμετε εἰς τους αποθανόντας και εἰς εμέ· **9** ο Κύριος να σας δώσῃ να εύρητε ανάπαισιν, εκάστη εν τῷ οἴκῳ του ανδρὸς αυτῆς. Και εφίλησεν αυτάς και αυταὶ ὑψώσαν την φωνήν αυτῶν και ἐκλαυσαν. **10** Και εἶπον προς αυτήν, Ουχὶ ἀλλά μετά σου θέλομεν επιστρέψει εἰς τον λαόν σου. **11** Και εἶπεν η Ναομί, Επιστρέψατε, θυγατέρες μου· διὰ τι να ἐλθήτε μετ' εμού; μήπως ἔχω ἑτι τον κοιλία μου, διὰ να γείνωσιν ἀνδρες σας; **12** επιστρέψατε, θυγατέρες μου, υπάγετε διότι εγήρασα και δεν είμαι διά ἀνδρὸς εὖν ἐλέγον, Ἐχω ελπίδα, εὖν μάλιστα υπανθρεύομην ταῦτην την νύκτα και εγέννων ἔτι νιούς, **13** σεις θέλετε προσμένειν αυτούς εωσούν μεγαλώσωσιν; θέλετε δι'¹ αυτούς αναβάλει το να υπανθρεύθητε; μη, θυγατέρες μου· επειδή επικράνθην πολὺ πλέον παρά σεις, ὅτι η χειρ του Κύριου εξῆλθε κατ' εμού. **14** Εκείναι δε ὑψώσαν την φωνήν αυτῶν και ἐκλαυσαν πάλιν· και κατεφίλησεν η Ορφά την πενθεράν αυτῆς η δε Ρούθ επροσκολλήθη εἰς αυτήν. **15** Και εἶπεν η Ναομί, Ιδού, η σύννυμφός σου επέστρεψε προς τον λαόν αυτῆς και προς τους θεούς αυτῆς επιστρέψον και συ κατόπιν τῆς συννύμφου σου. **16** Άλλ¹! η Ρούθ είτε, Μη με ανάγκαζε να σε αφήσω, διὰ να αναχωρήσω απ'¹ ὀπισθέν σου· διότι ὅπου αν συ υπάγης, και εγὼ θέλω υπάγει· και ὅπου αν συ παραμείνης, και εγὼ θέλω παραμείνειν· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός μου· **17** ὅπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει και εκεὶ θέλω ταφή· ούτω να κάμη ο Κύριος εἰς εμέ και ούτω να προσθέσῃ, εάν ἄλλο τι παρά τον θάνατον χωρίστη εμέ από σου. **18** Ιδούσα δε η Ναομί ὅτι αυτή διῆσχυρίζετο να υπάγη μετ'¹ αυτῆς, ἐπαυσεν να λαλήη προς αυτήν. **19** Περιεπάτησαν δε αμφότεραι, εωσού ἐφθασαν εἰς Βηθλεέμ. Και ὅτε ἐφθασαν εἰς Βηθλεέμ, πάσα η πόλις συνεκινήθη δι'¹ αυτάς, και αἱ γυναικεῖς ἐλέγον, Αὕτη είναι η Ναομί; **20** Και αυτή εἶπε προς αυτάς, Μη με ονομάζετε Ναομί· ονομάζετε με Μαρά διότι ο Παντοδύναμος με επίκρανε σφόδρα· **21** εγὼ πλήρης ανεχώρησα, και κενήν επανήγαγε με ο Κύριος διά τι με ονομάζετε Ναομί, αφού ο Κύριος εμαρτύρησε κατ' εμού και ο Παντοδύναμος με κατέθλιψεν; **22** Επέστρεψε λοιπόν τη Ναομί, και μετ'¹ αυτής Ρούθ η Μωαβίτις η νύμφη αυτῆς ελθούσα εκ γῆς Μωάβ· και ἀνταὶ ἐφθασαν εἰς Βηθλεέμ εν τῇ αρχῇ του θερισμού των κριθών.

2 Εἶχε δε η Ναομί συγγενή τινά του ανδρός αυτής, ἀνθρωπὸν δυνατόν εν ισχύ, εκ τῆς συγγενείας του Ελιμέλεχ· και το ὄνομα αυτού Βοόζ, **2** Και εἶπεν η Ρούθ η Μωαβίτις προς τὴν Ναομί, Ας υπάγω, παρακαλώ, εἰς τὸν αγρὸν διὰ να συνάξω αστάχνα κατόπιν οὐτίνοις εύρω χάριν εἰς τοὺς οφθαλμούς· καὶ εἶπε προς αυτήν, Ὑπαγε, θυγάτηρ μου. **3** Και υπήγει καὶ ελθούσα εσταχυλόδην εν τῷ αγρῷ του Βοόζ, δότις ἥτο εκ τῆς συγγενείας του Ελιμέλεχ. **4** Και ιδού, ο Βοόζ ἤλθεν εκ Βηθλεέμ και εἶπε προς τους θεριστάς, Κύριος μεθ'¹ υμῶν. Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Κύριος να σε ευλογήσῃ. **5** Τότε εἶπεν ο Βοόζ προς τὸν υπηρέτην αυτού, τὸν επιστάτην των θεριστῶν, Τίνος εἶναι η νέα αὐτή; **6** Και ο υπηρέτης ο επιστάτης των θεριστῶν απεκρίθη καὶ εἶπεν, εἶναι η νέα η Μωαβίτις, η επιστρέψασα μετά της Ναομί εκ γῆς Μωάβ· **7** καὶ εἶπεν, Ας σταχυλογήσω, παρακαλώ, καὶ αἱ συνάξω τι μεταξύ των δεματίων κατόπιν των θεριστῶν· καὶ ἤλθε καὶ εστάθη ἀπό πρωΐας ἑώς ταύτης τῆς ὥρας· ολίγον μόνον ανεπαύθη εν τῇ οικίᾳ. **8** Και εἶπεν ο Βοόζ προς τὴν Ρούθ, Δεν ακούεις, θυγάτηρ μου; μη υπάγης να σταχυλογήσῃς εν ἀλλῷ αγρῷ, μηδὲ να αναχωρήσῃς εντεύθεν, ἀλλὰ μένε ενταῦθα μετά των κορασίων μου· **9** ας ἡναι οι οφθαλμοί σου επὶ τὸν αγρὸν ὅπου θερίζουσι, καὶ υπάγει κατόπιν αυτῶν· δεν προσέταξα εγὼ εἰς τους νέους να μη σε εγγίσωσι; καὶ ὅταν διψήσῃς υπάγεις εἰς τὰ αγρεῖα καὶ πίνε από ὅ, τι αντλήσωσιν οι νέοι. **10** Η δε ἐπεσει κατά πρόσωπον και προσεκύνησεν ἑώς εδάφους και εἶπε προς αυτόν, Πιώσε γεύση την οικίαν της θυγατέρας σου, ώστε να λάβης πρόνοιαν περὶ εμού, ενώ είμαι ζένη; **11** Και ο Βοόζ απεκρίθη και είπε προς αυτήν, Ανηγγέλθησαν πρὸς εμὲ ακριβῶς πάντα δόσα ἔκαμες εἰς τὴν πενθεράν σου μετά τὸν θάνατον του ανδρὸς σου· καὶ δι αφήκας τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γην τῆς γεννήσεως σου, καὶ ἤλθες πρὸς λαόν, τὸν οποίον δεν εγνώριζες πρότερον. **12** Ο Κύριος να ανταμείψῃ τὸ ἔργον σου, καὶ ο μισθός σου να ἡναι πλήρης παρά Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, υπὸ τας πτέρυγας του οποίου ἤλθες να σκεπασθής. **13** Η δε εἶπεν, Ας εύρω χάριν εἰς τους οφθαλμούς σου, κύριε μου· επειδή με παρηγόρησας και επειδή ελάλησας ευμενῶς προς την δύνλην σου, αν και εγὼ δεν είμαι ουδὲ ως μία των θεραπαινίδων σου. **14** Και εἶπε προς αυτήν ο Βοόζ την ὥραν του φαγητού, Ελθε και φάγε εκ του ἄρτου και βρέξον το φωμίον σου εις το δόξον. Και αυτή εικάθισεν εις τα πλάγια των θεριστῶν· εκείνος δε ἐδώκεν εις αυτήν σίτον πεφρυγανισμένον, και ἐφάγει και εχορτάσθη και επερίσσευσε. **15** Και εστικώθη να σταχυλογήσῃ, και προσέταξεν ο Βοόζ εἰς τους νέους αυτού, λέγων, Και μεταξύ των δεματίων ας σταχυλογή, και μη επιπλήσσετε αυτήν· **16** και μάλιστα αφίνετε να πίπτη τι από των χειροβόλων διά αυτήν και αφίνετε να συλλέγη και μη ελέγχετε αυτήν. **17** Και εσταχυλόδην σεν των επιστέρων· και επειδή εσταχυλόδην σεν των πόλιν· και είδεν η πενθερά αυτής δύναμεν εσταχυλόδην· και ητο ἑώς εν εφά κριθής. **18** Και εστικώσεν αυτό και εισήλθεν εις την πόλιν· και είδεν η πενθερά αυτής δύναμεν εσταχυλόδην· και εκβαλούσα η Ρούθ, ἐδώκεν εις αυτήν δ, τι είχε περισσεύσει αφού εχορτάσθη. **19** Και είπε προς αυτήν η πενθερά αυτής, Που εσταχυλόδην σήμερον; και που εδούλευσας; ευλογημένος να ἡναι εκείνος δόσις ἐλαβε πρόνοιαν περὶ σου. Και εκείνη εφανέρωσε προς την πενθερά αυτής εις τίνος αγρὸν εδούλευσε και είπε, το ὄνομα του ανθρώπου, εις τον οποίον εδούλευσα σήμερον, είναι Βοόζ. **20** Και εἶπεν η Ναομί προς την νύμφη αυτής, Ευλογημένος παρά Κυρίου εκείνος δόσις δεν αφήκε το ἔλεος αυτού προς τους ζώντας και προς τους τεθνεώτας. Και

είπε προς αυτήν η Ναομί, Συγγενής ημών είναι ο άνθρωπος ούτος εκ των πλησίον συγγενών ημών. **21** Και είπεν η Ρούθ η Μωαβίτις, Αυτός με είπε προσέτι, Συ θέλεις μένει μετά των ανθρώπων μου, εωδού τελειώσωσιν όλον τον θερισμόν μου. **22** Και είπεν η Ναομί προς την Ρούθ την νύμφην αυτής, Είναι καλόν, θυγάτηρ μου, να εκβαίνης μετά των κορασίων αυτού, και να μη σε απαντήσωσιν εν άλλῳ αγρώ. **23** Και προσεκολλήθη εις τα κοράσια του Βοός διά να σταχυολογή, εωδού τελειώσῃ ο θερισμός των κριθών και ο θερισμός του σίτου· και εκάθητο μετά της πενθεράς αυτής.

3 Και είπε προς αυτήν η Ναομί η πενθερά αυτής, Θυγάτηρ μου, να μη ζητήσως ανάπτασιν εις σε διά να ευημερήσης; **2** και τώρα, μήπως δεν είναι Βοός εκ της συγγενείας ημών, μετά των κορασίων του οποίου ήσος; ιδού, αυτός λικιμίζει ταύτην την νύκτα το αλώνιον των κριθών· **3** λούσθητο λοιπόν και αλειφθῆται και ενδύθητι την στολήν σου και κατάβα εις το αλώνιον· μη γνωρισθής εις τον άνθρωπον, εωδού τελειώσῃ από του να φάγη και να πίν· **4** και ενώ πλαγιάζει, παρατήρησον τον τόπον όπου πλαγιάζει, και ελθούσα σήκωσον το σκέπασμα από των ποδών αυτού, και πλαγιάσον· και εκείνος θέλει σοι ειπεί τι να κάμης. **5** Η δε είπε προς αυτήν, Πάντα όσα λέγεις εις εμέ, θέλω κάμει. **6** Και κατέβη εις το αλώνιον και ἔκαμε πάντα όσα προσέταξεν εις αυτήν η πενθερά αυτής. **7** Και αφού ο Βοός ἔφαγε και ἔπιε, και ευφράνη η καρδία αυτού, υπήγε να πλαγιάσῃ εις την ἄκραν του σωρού του σίτου· εκείνη δε ἤλθε κρυφίως και εσήκωσε ο σκέπασμα από των ποδών αυτού και επλαγίασε. **8** Και προς το μεσονύκτιον εξέστη ο άνθρωπος και συνεταράχθη· και ίδου, γυνή εκοιμάτο πάρα τους πόδας αυτού. **9** Και είπε, Ποία είσαι συ; Εκείνη δε απεκρίθη, Εγώ η Ρούθ η δούλη σου ἀπλώσων λοιπόν την πτέρυγά σου επί την δούλην σου· διότι είσαι ο πλησιέστερος συγγενής μου. **10** Ο δε είπεν, Ευλογημένη να ἡσαι παρά Κυρίου, θυγάτερ διότι ἔδειξας περισσότεραν αγαθωσύνην εσχάτως παρά πρότερον, μη υπάγουσα κατόπιν νέων, είτε πτωχών είτε πλουσίων: **11** και τώρα, θύγατερ, μη φοβού· θέλω κάμει εις σε παν ό, τι είπης· διότι πάσα η πόλις του λαού μου εξένει ότι είσαι γυνή ενάρετος. **12** και τώρα είναι αληθές ότι εγώ είμαι στενός συγγενής· είναι όμως ἄλλος συγγενής πλησιέστερος εμού· **13** μείνον ταύτην την νύκτα· και το πρωΐ εάν αυτός θέλη να εκπληρώσῃ προς σε το χρέος το συγγενικόν, καλόν· ας το εκπληρώσῃ· αλλ' εάν δεν θέλη να εκπληρώσῃ προς σε το χρέος το συγγενικόν, τότε εγώ θέλω εκπληρώσει τούτο προς σε, ζη Κύριος· κοιμήθητι ἔως πρωΐ. **14** Και εκοιμήθη παρά τους πόδας αυτού ἔως πρωΐ· και εσηκώθη πριν διακρίνη άνθρωπος ἀνθρωπον. Και εκείνος είπεν, Ας μη γνωρισθῇ ότι ἤλθεν η γυνή εις το αλώνιον. **15** Εἶπε προσέτι, Φέρε το περικαλύμμα το επάνω σου και κράτει αυτό. Και εκείνη εκράτει αυτό, και αυτός εμέτρησεν εξ μέτρα κριθής και ἔβαλεν επ' αυτήν· και υπήγεν εις την πόλιν. **16** Και ὅτε ἤλθε προς την πενθεράν αυτής, εκείνη είπε, Τι ἔγεινεν εις σε, θυγάτηρ μου; Και αυτή ανήγγειλε προς αυτήν πάντα όσα ἔκαμεν εις αυτήν ο άνθρωπος· **17** και είπεν, Ἐδωκεν εις εμέ ταύτα τα εξ μέτρα της κριθής διότι, Δεν θέλεις υπάγει, μοι είπε, κενή προς την πενθεράν σου. **18** Η δε είπε, Κάθου, θυγάτηρ μου, εωδού ίδης πως θέλει τελειώσει το πράγμα· διότι ο άνθρωπος δεν θέλει ησυχάσει, εωδού τελειώσῃ το πράγμα σήμερον.

4 Και ανέβη ο Βοός εις την πύλην και εκάθισεν εκεί· και ίδού, διέβαινεν ο συγγενής, περί του οποίου ώμιλησεν ο Βοός,

Και είπεν, Ω συ, στρέψου, κάθισον ενταύθα. Και εστράφη και εκάθισε. **2** Και ἔλαβεν ο Βοός δέκα ἀνδράς εκ των πρεσβυτέρων της πόλεως, και είπε, Καθίσατε ενταύθα. Και εκάθισαν. **3** Και είπε προς τον συγγενή, Η Ναομί, η επιστρέψασα εκ γης Μωάβ, πωλεί το μερίδιον του αγρού, το οποίον ήτο του αδελφού ημών Ελιμέλεχ· **4** και εγώ είπα να σε ειδοποιήσω, λέγων, Αγόρασον αυτό ἐμπροσθεν των κατοίκων και ἐμπροσθεν των πρεσβυτέρων του λαού μου· εάν θέλης να εξαγοράσῃς αυτό ως συγγενής, εξαγόρασον· αλλ' εάν δεν θέλης να εξαγοράσῃς αυτό, ειπέ προς εμέ, διά να εξεύρω διότι δεν είναι ἄλλος να εξαγοράσῃ αυτό ως συγγενής παρά σύ· και εγώ είμαι μετά σε. Ο δε είπεν, Εγώ θέλω εξαγοράσει αυτό. **5** Και είπεν ο Βοός, Καθ' ην ημέραν αγοράσῃς τον αγρόν εκ της χειρός της Ναομί, πρέπει να λάβης και την Ρούθ την Μωαβίτιν, γυναίκα του αποθανόντος, διά να αναστήσης το όνομα του αποθανόντος επί της κληρονομίας αυτού. **6** Και είπεν ο συγγενής, Δεν δύναμαι να εκπληρώσω το χρέος το συγγενικόν, μήποτε φθείρω την κληρονομίαν μου· εκπλήρωσον συ το χρέος μου το συγγενικόν, διότι δεν δύναμαι εγώ να εκπληρώσω αυτό. **7** Ούτος δε ἥτοι ο τρόπος το πάλαι εν τω Ισραήλ περί του δικαιώματος της συγγενείας και περί της απαλλοτρίωσεως, διά να βεβαιούνται πας λόγος ο άνθρωπος λύων το υπόδημα αυτού, ἔδιεν εις τον πλησίον αυτού· και τούτο ήτο μαρτυρία εν τω Ισραήλ. **8** Διά τούτο είπεν ο συγγενής προς τον Βοός, Αγόρασον αυτό εις σεαυτόν. Και ἔλυσε το υπόδημα αυτού. **9** Τότε είπεν ο Βοός προς τους πρεσβυτέρους, και πάντα τον λαόν, Μάρτυρες είσθε σήμερον, ότι ηγόρασα πάντα τα του Ελιμέλεχ και πάντα τα του Χελαιών και Μααλών, εκ της χειρός της Ναομί· **10** και προσέτι, την Ρούθ την Μωαβίτιν την γυναίκα του Μααλών, έλαβον εις εμαυτόν διά γυναίκα, διά να αναστήσω το όνομα του αποθανόντος επί της κληρονομίας αυτού, διά να μη εξαλειφθή το όνομα του αποθανόντος εκ των αδελφών αυτού και εκ της πόλεως της κατοικίας αυτού· μάρτυρες είσθε σήμερον. **11** Και πας ο λαός ο εν τη πύλῃ και οι πρεσβύτεροι είπαν, Μάρτυρες ο Κύριος να κάμη την γυναίκα, ήτις εισέρχεται εις τον οίκον σου, ως την Ραχήλ και ως την Λείαν, αἵτινες ωκοδόμησαν αμφότεραι τον οίκον Ισραήλ· και ίσχε εν Εφραήται και ἔσο περίφημος εν Βηθλεέμ· **12** και ας γείνη ο οίκος σου ως ο οίκος του Φαρές, τον οποίον εγέννησεν η Θάμαρ εις τον Ιούδαν, εκ του σπέρματος το οποίον ο Κύριος θέλει δώσωεις εις σε εκ της νέας ταύτης. **13** Και ἔλαβεν ο Βοός την Ρούθ, και ἔγινε γυνή αυτού· και ότε εισήλθε προς αυτήν, ο Κύριος ἔδωκεν εις αυτήν σύλληψιν, και εγέννησεν υιόν. **14** Και είπαν αι γυναίκες προς την Ναομί, Ευλογητός ο Κύριος, ὅστις σήμερον δέν σε απετέρησε συγγενούς, ώστε το όνομα αυτού να καλήται εν τω Ισραήλ· **15** και ούτος θέλει είσθαι εις σε αναψυχώτις της ζωής και θέλει θρέψει την πολιάν σου· διότι εγέννησεν αυτόν η νύμφη σου, ήτις σε αγαπά, ήτις είναι εις σε καλητέρα παρά επτά υιούς. **16** Τότε ἔλαβεν η Ναομί το παιδίον και ἔθεσεν αυτό εις τον κόλπον αυτής και ἔγινεν εις αυτό τροφός. **17** Και αι γείτονες ἔδωκαν εις αυτό δύναμι, λέγουσαι, Υιός εγεννήθη εις την Ναομί και εκάλεσαν το όνομα αυτού Ωβήδ· ούτος είναι ο πατήρ του Ιεσσαί πατρός του Δαβίδ. **18** Και αυτή είναι η γενεαλογία του Φαρές· ο Φαρές εγέννησε τον Εσρών, **19** Εσρών δε εγέννησε τον Αράμ, Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, **20** Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασών, Ναασών δε εγέννησε τον Σαλμών, **21** Σαλμών δε εγέννησε τον Βοός, **22** Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί, και ο Ιεσσαί εγέννησε τον Δαβίδ.

Βασιλειῶν Α'

1 Ἡτο δε ἀνθρωπός τις εκ Ραμαθαῖμ-σοφίμ, εκ του ὄρους Εφραΐμ, και το ὄνομα αυτού Ελκανά, υιός του ιεροάμ, υιού Ελιού, υιού Θουού, υιού Σούφ, Εφραθαῖος. **2** Και είχεν ούτος δύο γυναίκας το ὄνομα της μιας Ἄννα, και το ὄνομα της δευτέρας Φενίννα· η μεν Φενίννα είχε τέκνα, η δε Ἄννα δὲν είχε τέκνα. **3** Ανέβαινε δε ο ἀνθρωπός ούτος εκ της πόλεως αυτού κατ' ἓτος, διὰ να προσκυνήσῃ και να προσφέρῃ θυσίαν προς τον Κύριον των δυνάμεων εν Σηλώ. Και ήσαν εκεί οι δύο νιοί του Ηλεί, Οφρεί και Φινεές, ιερείς του Κυρίου. **4** Εφθασε δε η ημέρα, καθ' ην εθυσίασεν ο Ελκανά και ἐδώκε μερίδας εις την Φενίνναν την γυναίκα αυτού και εις πάντας τους υιούς αυτής και τας θυγατέρας αυτής. **5** εις δι την Ἄνναν ἐδώκε διπλασίαν μερίδας διότι ηγάπα την Ἄνναν αλλ' ο Κύριος είχε κλείσει την μήτραν αυτής. **6** Και η αντίζηλος αυτής παρώχυνεν αυτήν σφόδρα, ώστε να κάμνη αυτήν να αδημονή, οτι ο Κύριος είχε κλείσει την μήτραν αυτής. **7** Και ούτως ἔκαμψεν κατ' ἓτος οσάκις ανέβαινεν εις τον οίκον του Κυρίου, ούτω παρώχυνεν αυτήν και εκείνη ἔκλαιε και δεν ἔτρωγεν. **8** Είπε δε προς αυτήν Ελκανά ο ανήρ αυτής, Ἄννα, διά τι κλαίεις; και διά τι δεν τρώγεις; και διά τη η καρδία σου είναι τεθλιψμένη; δεν είμαι εγώ εις σε καλήτερος παρά δέκα υιούς; **9** Και εστήκωθη ἡ Ἄννα, αφού ἔφαγον εν Σηλῷ και αφού ἔπιον· ο δε Ηλεί ο ιερεύς εκάθητο επί καθέδρας, πλησίον του παραστάτου της πύλης του ναού του Κυρίου. **10** Και αυτή ἡτο καταπικραμένη την ψυχήν και προσηγύχετο εις τον Κύριον, κλαίουσα καθ' υπερβολήν. **11** Και η συχίθητη ευχήν, λέγουσα, Κύριε των δυνάμεων, εάν επιβλέψῃς τωνδι την ταπείνωσιν της δούλης σου και με ενθυμηθής και δεν λησμονήσης την δούλην σου, αλλά δώσῃς εις την δούλην σου τέκνον αρσενικόν, τότε θέλω δώσει αυτὸν εις τον Κύριον πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού, και χυράφιον δεν θέλει αναβῇ επί την κεφαλήν αυτού. **12** Ενώ δε αυτή εξηκολούθει προσευχομένη ενώπιον του Κυρίου, ο Ηλεί παρεπήρει το στόμα αυτής. **13** Πλην η Ἄννα αυτή ελάλει εν τη καρδίᾳ αυτής μόνον τα χειλὶα αυτής εκινούντο, αλλ' η φωνὴ αυτής δεν ηκούετο· θεύεν ο Ηλεί ενόμισεν ότι ἡτο μεθυσμένη. **14** Και είπε προς αυτήν ο Ηλεί, Ἐως πότε θέλεις είσθαι μεθύνουσα; απόβαλε τον οίνον σου από σου. **15** Και απεκρίθη ἡ Ἄννα και είπεν, Ουχί, κύριέ μου, εγώ είμαι γυνὴ κατατεθλιψμένη την ψυχήν· ούτε οίνον ούτε σίκερα δεν ἔπιον, αλλ' εξέχα την ψυχήν μου ενώπιον του Κυρίου. **16** μη υπολάβῃς την δούλην σου ως αχρείαν γυναίκας διότι εις του πλήθους του πόνου μου και της θλίψεως μου ελάλησα ἑώς τώρα. **17** Τότε απεκρίθη ο Ηλεί και είπεν, Ὑπαγε εις ειρήνην· και ο Θεός του Ισραήλ ας σοι δώσῃ την αίτησίν σου, την οποίαν ἡτησας παρ' αυτού. **18** Η δε είπεν, Είθε η δούλη σου να εύρῃ χάριν εις τους οφθαλμούς σου. Τότε απήλθεν η γυνὴ εις την οδὸν αυτής και ἔφαγε, και το πρόσωπον αυτής δεν ἡτο πλέον σκυθρωπόν. **19** Και το πρωτεικήσαν ενωρίς, και προσκυνήσαντες ενώπιον του Κυρίου, επέστρεψαν και ἥλθον εις την οικίαν αυτών εις Ραμάθ. Και ο Ελκανά εγνώρισεν Ἄνναν την γυναίκα αυτού· και ο Κύριος ενεθυμήθη αυτήν. **20** Και ότε επληρώθισαν αι ημέραι αρβότη η Ἄννα συνέλαβεν, εγένησεν υἱόν και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Σαμουήλ, διότι παρά Κυρίου ἡτησα αυτόν, είπε. **21** Και ανέβη ο ἀνθρωπός Ελκανά και πας ο οίκος αυτού, διὰ να προσφέρῃ προς τον Κύριον την ετήσιον θυσίαν και την ευχήν αυτού. **22** Αλλ' η Ἄννα δεν ανέβη· διότι είπε προς τον ἄνδρα αυτής, Δεν θέλω αναβῇ εωσού το παιδίον απογαλακτισθή· και τότε

θέλω φέρει αυτό, διά να εμφανισθή ενώπιον του Κυρίου και εκεί να κατοική διαπαντός. **23** Και είπε προς αυτήν Ελκανά ο ανήρ αυτής, Κάμε ό, τι σοι φαίνεται καλόν· κάθου εωσού απογαλακτίσης αυτό· μόνον ο Κύριος να εκπληρώσῃ το λόγον αυτού. Και εκάθισεν η γυνὴ και εθήλαζε τον υἱόν αυτής, εωσού απεγαλάκτισεν αυτόν. **24** Και αφού απεγαλάκτισεν αυτόν, ανεβίβασεν αυτόν μεθ' εαυτής, μετά τριών μόσχων και ενός εφά αλεύρου και ασκού οίνου, και ἔφερεν αυτόν εις τον οίκον του Κυρίου εν Σηλῷ· το δε παιδίον ἤτο μικρόν. **25** Και ἔσφαξαν τον μόσχον και ἔφεραν το παιδίον προς τον Ηλεί. **26** Και είτεν η Ἄννα, Ω, κύριέ μου ζη η ψυχή σου, κύριέ μου, εγώ είμαι η γυνὴ, ήτις εστάθη ενταῦθα πλησίον σου, δεομένη του Κυρίου· **27** περί του παιδίου τούτου εδέομην· κατ ο Κύριος ἐδώκεν εις εμέ την αίτησίν μου, την οποίαν ἡτησα παρ' αυτού· **28** θέν και εγώ εδάνεισα αυτό εις τον Κύριον πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού θέλει είσθαι δανεισμένον εις τον Κύριον. Και προσεκύνησεν εκεί τον Κύριον.

2 Και προσηγύχθη ἡ Ἄννα, και είπεν, Ευφράνθη η καρδία μου εις τον Κύριον υψώθη το κέρας μου διά του Κυρίου· επιλαύνθη το στόμα μου εναντίον των εχθρών μου· διότι ευφράνθην εις την σωτηρίαν σου. **2** Δεν υπάρχει ἀγιος καθὼς ο Κύριος διότι δεν είναι ἀλλος πλην σου, ουδέ βράχος καθὼς ο Θεός ημών. **3** Μη καυχάσθε, μη λαλείτε υπερηράνως· ας μη εξέλθῃ μεγαλορημούσην εκ του στόματός σας· διότι ο Κύριος είναι Θεός γνώσεων, και παρ' αυτού σταθμίζονται αι πράξεις. **4** Τα τόξα των δυνατών συνετρίβησαν, και οι αδύνατοι περιεζώσθησαν δύναμιν. **5** Οι κεχορτασμένοι εμίσθωσαν εαυτούς διά ἄρτον· οι δε πεινώντες ἔπαυσαν· ἑώς και η στείρα εγέννησεν επτά, η δε πολύτεκνος εξησθένησεν. **6** Ο Κύριος θανατάνει και ζωοποιεί καταβίβαζει εις τον ἄδην και αναβιβάζει. (*Sheol h7585*) **7** Ο Κύριος πτωχίζει και πλούτιζει, ταπεινώνει και υψώνει. **8** Ανεγείρει τον πένητα από του χώματος, και ανυψώνει τον πτωχόν από της κοτρίας, διά να καθίσται αυτούς μεταξύ των αρχόντων, και να κάμη αυτούς να κληρονομήσωσι θρόνον δόξης διότι τον Κυρίου είναι οι στύλοι της γῆς, και ἔστησε την οικουμένην επ' αυτούς. **9** Θέλει φυλάττει τους πόδας των οσίων αυτού· οι δε ασεβείς θέλουσιν απολεσθή την σκότει· επειδή διά δυνάμεως δεν θέλει υπερισχύσει ο ἀνθρωπός. **10** Ο Κύριος θέλει συντρίψει τους αντιδίκους αυτού· εξ ουρανού θέλει βροντήσει επ' αυτούς· ο Κύριος θέλει κρίνει τα πέρατα της γῆς και θέλει δώσει ισχύν εις τον βασιλέα αυτού, και υψώσει το κέρας του χριστού αυτού. **11** Τότε ανεχώρησεν ο Ελκανά εις Ραμάθ προς τον οίκον αυτού. Το δε παιδίον υπηρέτει τον Κύριον ενώπιον Ηλεί του ιερέως. **12** Του Ηλεί όμως οι νιοί ήσαν αχρείοι ἀνθρωποί δεν εγνώριζον τον Κύριον. **13** Η συνήθεια δε των ιερέων προς τον λαόν ήτο τοιαύτη· ότε τις προσέφερε θυσίαν, ήρχετο ο υπηρέτης του ιερέως, ενώ εψήνετο το κρέας, ἔχων εις την χείρα αυτού κρεάγραν τριδόντον· **14** και ερβίθιζεν αυτήν εις το κακκάβιον, ή εις τον λέβητα, ή εις την χύτραν, ή εις το χαλκείον· και ό, τι ανεβίβαζεν η κρεάγρα, ελάμβανεν ο ιερεύς δι' εαυτόν. Ούτως έκαμψεν προς πάντας τους Ισραήλιτας τους ερχομένους εκεί εις Σηλώ. **15** Πριν έτι καύωσι το πάχος, ήρχετο ο υπηρέτης του ιερέως, και ἔλεγε προς τον ἀνθρωπον τον προσφέροντα την θυσίαν, Δος κρέας διά ψήτον εις τον ιερέα· διότι δεν θέλει να λάβῃ παρά σου κρέας βρασμένον, αλλά ωμόν. **16** Και εάν ο ἀνθρωπός ἔλεγε προς αυτόν, Ας καύωσι πρώτον το πάχος, και ἔπειτα λάβε όσον επιθυμεί η ψυχή σου· τότε απεκρίνετο προς αυτόν, Ουχί, αλλά τώρα θέλεις δώσει ειδέ μη, θέλω λάβει

μετά βίας. **17** Διά τούτο η αμαρτία των νέων ήτο μεγάλη σφόδρα ενώπιον του Κυρίου διότι οι ἀνθρωποι απεστρέφοντα την θυσίαν του Κυρίου. **18** Ο δε Σαμουήλ υπηρέτει ενώπιον του Κυρίου, παιδάριον περιεζωσμένον λινούνδα μικρόν, και ἔφερε προς αυτόν εἰς αυτὸν επένδυμα μικρόν, και ἔφερε προς αυτόν κατ' ἑτοῖς, ὅτε ανέβανε μετά του ανδρός αυτῆς διὰ να προσφέρῃ την επήσιον θυσίαν. **20** Καὶ εὐλόγησεν ο Ήλεί τον Ελκανά και την γυναίκα αυτού, λέγων, Ο Κύριος να αποδώσῃ εἰς σε σπέρμα εκ της γυναικός ταῦτης, αντί του δανείου το οποίον εδάνειον εἰς τον Κύριον. Καὶ ανεχώρησαν εἰς τον τόπον αυτών. **21** Επεσκέφθη δε ο Κύριος την Ανναναν και συνέλαβε και εγέννησε τρεις υἱούς και δύο θυγατέρας το δε παιδίον ο Σαμουήλ εμεγάλονεν ενώπιον του Κυρίου. **22** Ἡτο δε ο Ήλεί πολὺ γέρων· και ἡκουσε πάντα δύσα ἐπραττον οι υἱοί αυτού εἰς πάντα τον Ισραὴλ· και δύτι εκοιμώντο μετά των γυναικών, των συνερχομένων εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **23** Καὶ εἶπε προς αυτούς, Διά τι κάμνετε τοιαύτα πράγματα; διότι εγώ ακούων κακά πράγματα διά σας παρά παντός τούτου του λαού· **24** μη, τέκνα μου διότι δεν είναι καλή η φήμι, την οποίαν εγώ ακούων σεις κάμνετε τον λαόν του Κυρίου να γίνηται παραβάτης· **25** εάν αμαρτήσῃ ἀνθρωπος εἰς ἀνθρωπον, θέλει ικεσία γίνεσθαι εἰς τον Θεόν υπέρ αυτού· αλλ' εἴ τις αμαρτήσῃ εἰς τον Κύριον, τις θέλει ικετεύει υπέρ αυτού; Εκείνοι ούμος δεν υπήκουον εἰς την φωνήν του πατρός αυτών διότι ο Κύριος ήθελε να θανατώσῃ αυτούς. **26** Το δε παιδίον ο Σαμουήλ εμεγάλονεν και ευηρέστει και εἰς τον Κύριον και εἰς τους ανθρώπους. **27** Ἡθελε δε ἀνθρωπός τις τον Θεού προς τον Ήλεί και εἶπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Δεν επεκαλύψθην φανερά εἰς τον οίκον του πατρός σου, ὅτε αυτοί ήσαν εν τη Αιγύπτῳ εν τω οίκω του Φαραὼ; **28** Καὶ δεν εξέλεξα αυτόν εκ πασῶν των φυλῶν του Ισραὴλ εἰς εμαυτόν διά ιερέα, διά να κάμην προσφοράς επί του θυσιαστηρίου μου, να καίη θυμίαμα, να φορίη εφόδιον ενώπιον μου; και δεν ἐδώκα εἰς τον οίκον του πατρός σου πάσας τας διά πυρός γινομένας προσφοράς των νιών Ισραὴλ; **29** Διά τι λακτίζετε εἰς την θυσίαν μου και εἰς την προσφοράν μου, την οποίαν προσέταξα να κάμνωσιν εν τω κατοικητηρίω μου, και δοξάζεις τους υἱούς σου υπέρ εμέ, ὥστε να παχύνησθε με το καλήτερον πασῶν των προσφορῶν του Ισραὴλ τον λαού μου; **30** Διά τούτο Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ λέγει, Είπα βεβαίως ότι ο οίκος σου και ο οίκος του πατρός σου ήθελον περιπατεῖ ενώπιον μου ἔως αιώνων αλλά τώρα ο Κύριος λέγει, Μακράν απ' εμού διότι τους δοξάζοντάς με θέλω δοξάσει, οι δε καταφρονούντες με θέλουσιν αιτιασθή. **31** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, ὅτε θέλω κόψει τον βραχίονά σου και τον βραχίονα του οίκου του πατρός σου, ὥστε ἀνθρωπος γέρων δεν θέλει εἰσθαι εν τω οίκω σου. **32** Και θέλεις ιδείν εν τω κατοικητηρίω μου αντίπαλον, μεταξύ πάντων των διδομένων αγαθών εἰς τον Ισραὴλ· και δεν θέλει υπάρχει γέρων εν τω οίκω σου εἰς τον αιώνα. **33** Οντινα δε εκ των ιδικών σου δεν αποκόψω από του θυσιαστηρίου μου, θέλει εἰσθαι διά να καταναλίσκη τους οφθαλμούς σου και να κατατήκη την ψυχήν σου· πάντες δε οι ἔκγονοι του οίκου σου θέλουσι τελευτά εἰς ανδρικήν ηλικίαν. **34** Και τούτο θέλει εἰσθαι σημείον εἰς σε, το οποίον θέλει ελθεῖ επί τους δύο υἱούς σου, επί Οφρεί και Φινέές εν μιᾷ ημέρᾳ θέλουσιν αποθάνει αμφότεροι. **35** Και θέλω ανεγέρει εἰς εμαυτόν ιερέα πιστόν, πράττοντα κατά την καρδίαν μου και κατά την ψυχήν μου· και θέλω οικοδομήσει εἰς αυτόν οίκον ασφαλή· και θέλει περιπατεῖ ενώπιον του χριστού μου εἰς τον αιώνα. **36** Και πας ο

εναπολειφθείς εν τω οίκω σου θέλει ἔρχεσθαι προσπίπτων εις αυτόν διά ολίγον αργύριον και διά κομμάτιον ψωμίου, και θέλει λέγει, Διόρισόν με, παρακαλώ, εἰς τινά των ιερατικών υπηρεσιών, διά να τρώγω ολίγον ἄρτον.

3 Καὶ το παιδίον ο Σαμουήλ υπηρέτει τον Κύριον ἐμπροσθεν του Ήλεί. Ο λόγος δε του Κυρίου ήτο σπάνιος κατ' εκείνας τας ημέρας ὄρασις δεν εφαίνετο. **2** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν, ὅτε ο Ήλεί εκοίτετο εν τω τόπῳ αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού ήσαν ημαρυρωμένοι, ὧστε δεν ηδύνατο να βλέπῃ, **3** ο δε Σαμουήλ εκοίτετο εν τω ναῷ του Κυρίου, δύο διά της τοιβάστος του Θεού, πριν ο λύχνος του Θεού σβεσθῇ, **4** εκάλεσεν ο Κύριος τον Σαμουήλ· ο δε απεκρίθη, Ιδού, εγώ. **5** Καὶ ἐτρέξε προς τον Ήλεί και είπεν, Ιδού, εγώ διότι με εκάλεσας. Ο δε είπε, Δεν σε εκάλεσα επίστρεψον να κοιμηθής. Και υπήγε να κοιμηθῇ. **6** Ο δε Κύριος εκάλεσε πάλιν εκ δευτέρου, Σαμουήλ. Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και υπήγε προς τον Ήλεί και είπεν, Ιδού, εγώ διότι με εκάλεσας. Ο δε απεκρίθη, Δεν σε εκάλεσα, τέκνον μου πεπίστρεψον να κοιμηθής. **7** Καὶ Σαμουήλ δεν εγνώριζεν ἔτι τον Κύριον, και ο λόγος του Κυρίου δεν είχεν ἔτι αποκαλυφθῇ εἰς αυτόν. **8** Καὶ εκάλεσεν ο Κύριος τον Σαμουήλ πάλιν εκ τρίτου. Και εσηκώθη και υπήγε προς τον Ήλεί και είπεν, Ιδού, εγώ διότι με εκάλεσας. Και ενόψεων ο Ήλεί ότι ο Κύριος εκάλεσε το παιδίον. **9** Καὶ είπεν ο Ήλεί προς τον Σαμουήλ, Ὑπαγε να κοιμηθής και εάν σε κράξῃ, θέλεις ειπεί, Λάλησον, Κύριε διότι ο δούλος σου ακούει. Και ο Σαμουήλ υπήγε και εκοιμήθη εν τω τόπῳ αυτού. **10** Καὶ ἡλθεν ο Κύριος και σταθείς εκάλεσε καθώς το πρότερον, Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε ο Σαμουήλ απεκρίθη, Λάλησον, διότι ο δούλος σου ακούει. **11** Καὶ είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Ιδού, εγώ θέλω κάμει εἰς τον Ισραὴλ πράγμα, ώστε παντός ακούοντος αυτό θέλουσιν τηςχεισει αμφότερα τα ώτα· **12** εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλω εκτελέσει εναντίον του Ήλεί πάντα σα ελάλησα περί του οίκου αυτού· θέλω αρχίσει και θέλω επιτελέσει, **13** διότι ανήγγειλα προς αυτόν, ότι εγώ θέλω κρίνει τον οίκον αυτού ἔως αιώνων διά την ανομίαν επειδή γνωρίσας ότι οι υἱοί αυτού ἔφερον κατάραν εφ' εαυτούς, δεν συνέστειλεν αυτούς· **14** και διά τούτο ώμοσα εναντίον του οίκου του Ήλεί, ότι η ανομία των υιών του Ήλεί δεν θέλει καθαρισθή εἰς τον αιώνα διά θυσίας ουδέ διά προσφοράς. **15** Καὶ εκοιμήθη ο Σαμουήλ ἔως πρωΐας· ἐπειτα ἤνοιξε τας θύρας του οίκου του Κυρίου. Και εφοβείτο ο Σαμουήλ να αναγείλη την ὄρασιν προς τον Ήλεί. **16** Εκάλεσε δε ο Ήλεί τον Σαμουήλ και είπε, Σαμουήλ, τέκνον μου. Ο δε απεκρίθη, Ιδού, εγώ. **17** Καὶ είπε, Ποίος είναι ο λόγος, ο λαληθείς προς σε; μη κρύψης αυτόν, παρακαλώ, απ' εμού ούτω να κάμη εις σε ο Θεός και ούτω να προσθέσῃ, εάν κρύψης απ' εμού τινά εκ πάντων των λόγων των λαληθέντων προς σε. **18** Και ανήγγειλε προς αυτόν ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους, και δεν ἔκρυψεν απ' αυτού ουδένα. Και είπεν ο Ήλεί, Αυτός είναι Κύριος ας κάμη το αρέστον εις τους οφθαλμούς αυτού. **19** Και εμεγάλονεν ο Σαμουήλ· και ο Κύριος ἴτο μετ' αυτού και δεν ἀφίνει να πίπτῃ ουδείς εκ των λόγων των αιώνων εις την γην. **20** Και πας ο Ισραὴλ, από Δαν ἔως Βηρ-σαβεέ, εγνώρισεν ότι ο Σαμουήλ ἴτο διωρισμένος εις το να ἤναι προφήτης του Κυρίου. **21** Και εξηκολούθησεν ο Κύριος να φανερόνται εν Σηλώ διότι απεκαλύπτετο ο Κύριος προς τον Σαμουήλ εν Σηλώ διά του λόγου του Κυρίου.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος του Σαμουήλ προς πάντα τον Ισραὴλ. Και εξήλθεν ο Ισραὴλ εναντίον των Φιλισταίων εις μάχην,

και εστρατοπέδευσαν πλησίον του Ἐβεν-έζερ· οι δε Φιλισταίοι εστρατοπέδευσαν εν Αφέκ. **2** Και παρετάχθησαν οι Φιλισταίοι εναντίον του Ισραήλ· καὶ ὅτε εξηγλώθη η μάχη, εκτυπίθη ο Ισραήλ ἐμπροσθεν των Φιλισταίων· καὶ εφονεύθησαν εν τω πεδίῳ κατά την συμπλοκήν ἑώς τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. **3** Ὁτε δὲ ἤλθεν ο λαός εἰς το στρατόπεδον, εἴπον οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, Διά τι ο Κύριος επάταξεν ημάς σήμερον ἐμπροσθεν των Φιλισταίων; ας λάβωμεν προς εαυτούς από Σηλώ την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, καὶ ελθούσας εν μέσῳ ημών θέλει σώσει ημάς εἰς της χειρός των εχθρών ημών. **4** Και απέστειλεν ο λαός εἰς Σηλώ, καὶ εσήκωσαν εκείθεν την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου των δυνάμεων, του καθημένου επί των χερουβείμ· καὶ αμφότεροι οι νιοί του Ἡλεί, Οφνεί καὶ Φινεές, ἃσαν εκεί μετά της κιβωτού της διαθήκης του Θεού. **5** Και ὅτε ἤλθεν η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου εἰς το στρατόπεδον, πασ ο Ισραήλ ηλάλαξε μετά φωνῆς μεγάλης, ὡστε αντίχησεν η γη. **6** Και ακούσαντες οι Φιλισταίοι την φωνήν του αλαλαγμού, εἴπον, Τι σημαίνει η φωνή του μεγάλου τούτου αλαλαγμού εν τω στρατόπεδω των Εβραίων; Και ἔμαθον ὅτι η κιβωτός του Κυρίου ἤλθεν εἰς το στρατόπεδον. **7** Και εφοβήθησαν οι Φιλισταίοι, λέγοντες, Ο Θεός ἤλθεν εἰς το στρατόπεδον. Και είπον, Ουαὶ εἰς ημάς. Διότι δεν εστάθη τοιούτον πράγμα χθές καὶ προχθές **8** ουαὶ εἰς ημάς. Τις θέλει σώσει ημάς εἰς της χειρός των θεών τούτων των ισχυρών; οὗτοι είναι οι θεοί, οι πατάξαντες τους Αιγυπτίους εν πάσῃ πληγῇ εν τη ερήμῳ **9** ενδυναμώθητε, Φιλισταίοι, καὶ στάθητε ως ἄνδρες, διά να μη γείνητε δούλοι εἰς τους Εβραίους, καθώς αυτοί εστάθησαν δούλοι εἰς εօάς στάθητε ως ἄνδρες, και πολεμήσατε αυτούς. **10** Τότε οι Φιλισταίοι επολέμησαν· καὶ εκτυπίθη ο Ισραήλ, καὶ ἐφυγεν ἑκαστος εἰς την σκηνήν αυτού· καὶ ἔγεινε σφαγὴ μεγάλη σφόδρα· καὶ ἐπεσον εκ του Ισραήλ τριάκοντα χιλιάδες πεζοί. **11** Και η κιβωτός του Θεού επιάσθη καὶ αμφότεροι οι νιοί του Ἡλεί, Οφνεί καὶ Φινεές, εθανατώθησαν. **12** Και ἐδραμεν εκ της μάχης ἀνθρωπός τις εκ του Βενιαμίν, καὶ ἤλθεν εἰς Σηλώ την αυτήν ημέραν, ἔχων τα ιμάτια αυτού διεσχισμένα καὶ χώμα επί την κεφαλήν αυτού. **13** Και ὅτε ἤλθεν, ίδού, ο Ἡλεί εκάθητο επί της καθέδρας, κατά το πλάγιον της οδού, σκοπεύων: διότι η καρδία αυτού ἔτρεμε περί της κιβωτού του Θεού. Και ὅτε ο ἀνθρωπός ελθών εἰς την πόλιν ἀνηγγειλε ταύτα, ανεβόησε πάσα η πόλις. **14** Και ακούσας ο Ἡλεί την φωνήν της βοΐς, είπε. Τι σημαίνει η φωνή της βοΐς ταύτης; Και ο ἀνθρωπός ἤλθε σπεύδων καὶ ανηγγειλε προς τον Ἡλεί. **15** Ἦτο δε ο Ἡλεί ενεγίκοντα οκτώ ετῶν· καὶ οι οφθαλμοί αυτού ἥσαν ημαυρωμένοι, ὡστε δεν ὥδηνατο να βλέπῃ. **16** Και είπεν ο ἀνθρωπός προς τον Ἡλεί, Εγώ είμαι ο ελθών εκ της μάχης, καὶ ἐφυγον εγώ εκ της μάχης σήμερον. Και είπε, Τι ἔγεινε, τέκνον μου; **17** Και απεκρίθη ο μηνυτής καὶ είπεν, Ἐφυγεν ο Ισραήλ ἐμπροσθεν των Φιλισταίων, καὶ ἔτι μεγάλη σφαγὴ ἔγεινεν εἰς τον λαόν· και προοέτι αμφότεροι οι νιοί σου, Οφνεί καὶ Φινεές, απέθανον καὶ η κιβωτός του Θεού επιάσθη. **18** Και καθώς ανέφερε περί της κιβωτού του Θεού, ο Ἡλεί ἐπεσεν εκ της καθέδρας εἰς τα οπίσθια προς το πλάγιον της πύλης, και συνετρίβη ο τράχηλος αυτού, και απέθανε διότι ἥτο γέρων ο ἀνθρωπός και βαρύς. Έκρινε δε αυτός τον Ισραήλ τεσσαράκοντα ἔτη. **19** Και η νύμφη αυτού, η γυνή του Φινεές, ούσα ἔγκυος, ετοίμη να γεννήσῃ, ως ἡκουσε την αγγελίαν, ὅτι η κιβωτός του Θεού επιάσθη και διότι ο πενθερός αυτής και ο ανήρ αυτής απέθανον, εκυρτώθη και εγένηνοε διότι ἤλθον εἰς αυτήν οι πόνοι. **20** Και καθ' ον καιρόν απέθνησκεν, αι γυναίκες

αι παριστάμεναι είπον προς αυτήν, Μη φοβού· διότι εγένησας ούν. Εκείνη ὁμως δεν απεκρίθη ουδέ ἐβαλεν αυτό εἰς την καρδίαν αυτής. **21** Και εκάλεσε το παιδίον Ιχαρώδ, λέγουσα, Η δόξα ἐφυγεν εκ του Ισραήλ· διότι η κιβωτός του Θεού επιάσθη, και διότι ο πενθερός αυτής και ο ανήρ αυτής απέθανον. **22** Και είπεν, Η δόξα ἐφυγεν εκ του Ισραήλ· διότι επιάσθη η κιβωτός του Θεού.

5 Οι δε Φιλισταίοι ἐλαβον την κιβωτόν του Θεού καὶ ἐφεραν αυτήν από Ἐβεν-έζερ εἰς Ἀζώτον. **2** Και ἐλάφον οι Φιλισταίοι την κιβωτόν του Θεού καὶ ἐφεραν αυτήν εἰς τον οίκον του Δαγών, καὶ ἔθεσαν αυτήν πλησίον του Δαγών. **3** Και ὅτε οι Αζώτοι εσηκώθησαν ενωρίς την επαύριον, ίδού, ο Δαγών πεσμένος κατά πρόσωπον αυτού επί της γης ενώπιον της κιβωτού του Κυρίου· και η κεφαλή του Δαγών και αι δύο παλάμαι των χειρών αυτού αποκεκομέναι επί του κατωφλίου μόνον ο κορμός του Δαγών εναπέμεινεν εἰς αυτόν. **5** Διά τούτο εν τη Αζώτω οι ιερείς του Δαγών, και πας ο εισερχόμενος εἰς τον οίκον του Δαγών, δεν πατούσιν εἰς το κατώφλιον του Δαγών έως της ημέρας ταύτης. **6** Και επεβαρύνθη η χειρ του Κυρίου επί τους Αζώτους, και εξωλόθρευσεν αυτούς και επάταξεν αυτούς με αιμορροΐδας, την Άζωτον καὶ τα όρια αυτής. **7** Και ὅτε είδον οι ἀνδρες της Αζώτου ότι ἔγινεν ούτως, είπον, Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ δεν θέλει κατοικεῖ μεθ' ημών· διότι η χειρ αυτού εσκληρύνθη εφ' ημάς και επί τον Δαγών τον θεόν ημών. **8** Θύθεν αποστείλαντες εσύναξαν προς εαυτούς πάντας τους σατράπας των Φιλισταίων και είπον, Τι θέλομεν κάμει εἰς την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ; οι δε είπον, Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ ας μετακομισθῇ εἰς Γαθ. Και μετεκόμισαν την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ. **9** Αφού δ μετεκόμισαν αυτήν, η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον της πόλεως με όλεθρον μέγαν σφόδρα· και επάταξε τους ἄνδρας της πόλεως, από μικρού ἔως μεγάλου, και εξεφύγησαν εἰς αυτούς αιμορροΐδες. **10** Διά τούτο απέστειλαν την κιβωτόν του Θεού εἰς Ακκαρών. Και ως ἤλθεν η κιβωτός του Θεού εἰς Ακκαρών, οι Ακκαρώνιται εβόθησαν, λέγοντες, Ἐφεραν την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ εἰς ημάς, διά να θανατώσῃ ημάς και τον λαόν ημών. **11** Και αποστείλαντες εσύναξαν πάντας τους σατράπας των Φιλισταίων και είπον, Αποπέμψατε την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, και ας επιτορέψῃ εἰς τον τόπον αυτής, διά να μη γείνητε δούλοι εἰς την πόλιν· η χειρ του Θεού ήτο εκεί βαρεία σφόδρα. **12** Και οι ἄνδρες όσοι δεν απέθανον, εκτυπίθησαν από αιμορροΐδας και η κραυγή της πόλεως ανέβη εἰς τον ουρανόν.

6 Και ἥτο η κιβωτός του Κυρίου εν τη γη των Φιλισταίων επτά μήνας. **2** Και ἐκράξαν οι Φιλισταίοι τους ιερείς και τους μάτεις, λέγοντες, Τι να κάμωμεν εἰς την κιβωτόν του Κυρίου; φανερώσατε εἰς ημάς τίνι τρόπω τόλομεν αποστείλει αυτήν εἰς τον τόπον αυτής. **3** Οι δε είπον, Εάν εξαποστείλητε την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, μη αποστείλητε αυτήν κενήν· αλλά κατά πάντα τρόπον απόδοτε εἰς αυτόν προσφοράν περί ανομίας τότε θέλετε ιαθή και θέλετε γνωρίσει διά τι η χειρ αυτού δεν απεσύρθη από σας. **4** Και είπον, Ποία είναι η περί ανομίας προσφορά, την οποίαν θέλομεν αποδώσει εἰς αυτόν; Οι δε απεκρίθησαν, Κατά τον αριθμόν των σατραπών

των Φιλισταίων, πέντε αιμορροΐδες χρυσάι και πέντε χρυσοί ποντικοί διότι η αυτή πληγή ήτο επί πάντας υμάς και επί τους σατράπας υμών. **5** Διά τούτο θέλετε κάμει ομοιώματα των αιμορροΐδων σας και ομοιώματα των ποντικών σας των φθειρόντων την γήν και θέλετε δώσει δόξαν εις τον Θεόν του Ισραήλ· ίσως ελαφρύνη την χείρα αυτού αφ' υμών και από των θεών υμών και από της γης υμών. **6** Διά τι λοιπόν σκληρύνετε τας καρδίας σας, καθώς οι Αιγύπτιοι και ο Φαραώ εσκλήρυναν τας καρδίας αυτών; ότε έκαμε τεράστια εν τω μέσω αυτών, δεν αφήκαν αυτούς να υπάγωσι, και αυτοί ανεχώρησαν; **7** τώρα λοιπόν λάβετε και ετοιμάσατε μίαν ἀμάξην νέαν και δύο βους θηλαζούνας, εις τας οποίας δεν επεβλήθη ζυγός, και ζεύξατε τας βους εις την ἀμάξαν, τους δε μόσχους αυτών επαναφέρετε απ' ὅπισθεν αυτών εις τον οίκον⁸ **8** και λάβετε την κιβωτόν του Κυρίου και θέσατε αυτήν επί της ἀμάξης και τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία αποδίδετε εις αυτόν προσφοράν περί ανομίας, θέσατε εν κιβωτών εις τα πλάγια αυτής και εξαποστείλατε αυτήν να υπάγῃ⁹ **9** και βλέπετε, εάν αναβαίνη διά της οδού των ορίων αυτής εις Βαιθ-σεμές, αυτός ἔκαμεν εις ημάς το μέγα τούτο κακόν· εάν δε μη, τότε θέλομεν γνωρίσει ότι δεν επάταξεν η χειρ αυτού, αλλ' οτι τούτο εστάθη τυχαίον εις ημάς. **10** Και ἔκαμον ούτως οι ἄνδρες, και λαβόντες δύο βους θηλαζούνας, ἔζευχαν αυτάς εις την ἀμάξαν, τους δε μόσχους αυτών απέκλεισαν εν τω οίκων. **11** Και έθεσαν την κιβωτόν του Κυρίου επί της ἀμάξης και το κιβώτιον μετά των χρυσών ποντικών και των ομοιώματων των αιμορροΐδων αυτών. **12** Και διευθύνθησαν αι βους εις την οδόν την εις Βαιθ-σεμές την αυτήν οδόν εξηκολούθουν, μυκώμεναι ενώ υπήγαινον, και δεν μετεστρέφοντο δεξιά ή αριστερά· οι δε σατράπαι των Φιλισταίων επορεύοντο κατόπιν αυτών ἔως των ορίων της Βαιθ-σεμές. **13** Και οι Βαιθ-σεμίται εθέριζον τον σίτον αυτών εν τη κοιλάδι και υψώσαντες τους οφθαλμούς αυτών, είδον την κιβωτόν και ιδόντες υπερεχάρησαν. **14** Και εισήλθεν η ἀμάξα εις τον αγρόν Ιησού του Βαιθ-σεμίτου και εστάθη εκεί, όπου ήτο λίθος μέγας και ἔσχισαν τα ἔνδα της ἀμάξης, και προσέφεραν τας βους ολοκαύτωμα εις τον Κύριον. **15** Και οι Λευΐται κατεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και το κιβώτιον το μετ'¹⁰ αυτής, το περιέχον τα χρυσά σκεύη, και έθεσαν επί του λίθου του μεγάλου· και οι ἄνδρες της Βαιθ-σεμές προσέφεραν ολοκαυτώματα και έθυσαν θυσίας εις τον Κύριον την αυτήν ημέραν. **16** Και αφού οι πέντε σατράπαι των Φιλισταίων είδον, επέστρεψαν εις Ακκαρών την αυτήν ημέραν. **17** Αύταί δε ήσαν αι αιμορροΐδες αι χρυσαί, τας οποίας οι Φιλισταίοι απέδωκαν προσφοράν περί ανομίας εις τον Κύριον· της Αζώτου μία, της Γάζης μία, της Ασκαλώνος μία, της Γαθ μία, της Ακκαρών μία: **18** και οι ποντικοί οι χρυσοί κατά τον αριθμόν πασῶν των πόλεων των Φιλισταίων, των πέντε σατραπών, από πόλεων περιτειχισμένων και κωμών απεριτειχίστων, ἔως μάλιστα του λίθου του μεγάλου, Αβέλ, επί του οποίου κατέθεσαν την κιβωτόν του Κυρίου· όστις οώζεται ἔως της ημέρας ταύτης εν τω αγρῷ Ιησού του Βαιθ-σεμίτου. **19** Και επάταξεν ο Κύριος τους ἄνδρας της Βαιθ-σεμές, διότι ενέβλεψαν εις την κιβωτόν του Κυρίου και επάταξεν εκ του λαού ἄνδρας πεντήκοντα χιλιάδας και εβδομήκοντα· και επένθησεν ο λαός, διότι επάταξεν αυτόν ο Κύριος εν πληγῇ μεγάλῃ. **20** Και είπαν οι ἄνδρες της Βαιθ-σεμές, Τις δόναται να σταθή ενώπιον του Κυρίου, του αγίου τούτου Θεού; και προς τίνα θέλει αναβή αφ' ημών; **21** Και απέστειλαν μηνυτάς προς τους κατοίκους της Κιριάθ-ιαρείμ,

λέγοντες, Οι Φιλισταίοι έφεραν οπίσω την κιβωτόν του Κυρίου· κατάβητε, αναβιβάσατε αυτήν προς εαυτούς.

7 Και ήλθον οι ἄνδρες της Κιριάθ-ιαρείμ, και ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και έφεραν αυτήν εις τον οίκον του Αβιναδάβ επί τον λόφον, και Ελέαζαρ τον υἱόν αυτού καθιέρωσαν, διά να φυλάττη την κιβωτόν του Κυρίου. **2** Και αφ' ης ημέρας ετέθη η κιβωτός εν Κιριάθ-ιαρείμ, παρήλθε καιρός πολὺς και ἔγειναν είκοσι ἔτη· και πας ο οίκος Ισραήλ εστέναζεν, αναζητών τον Κύριον. **3** Και είπε Σαμουήλ προς πάντα τον οίκον Ισραήλ, λέγων, Εάν σεις επιστρέψητε εξ ολης υμών της καρδίας προς τον Κύριον, αποβάλετε εκ μέσου υμών τους Θεούς τους αλλοτρίους και τας Ασταρώθ, και ετοιμάσατε τας καρδίας υμών προς τον Κύριον και αυτόν μόνον λατρεύετε· και θέλει ελευθερώσει υμάς εκ χειρός των Φιλισταίων. **4** Τότε απέβαλον οι υιοί Ισραήλ τους Βααλέιμ και τας Ασταρώθ και ελάτρευσαν τον Κύριον μόνον. **5** Και είπε Σαμουήλ, Συνάξατε πάντα τον Ισραήλ εις Μισπά, και θέλω προσευχηθῆντας υπέρ υμών προς τον Κύριον. **6** Και συνήχθησαν ομού εις Μισπά, και ἤντλησαν υδρον και εξέχανεν ενώπιον του Κυρίουν, και ενήστευσαν την ημέραν εκείνην και είπον εκεί, Ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον. Και ἔκρινεν ο Σαμουήλ τους υιούς Ισραήλ εν Μισπά. **7** Οτε δέ ήκουσαν οι Φιλισταίοι ότι συνηθροίσθησαν οι υιοί Ισραήλ εις Μισπά ανέβησαν οι σατράπαι των Φιλισταίων κατά του Ισραήλ. Και ακούσαντες οι υιοί Ισραήλ, εφοβήθησαν από προσώπου των Φιλισταίων. **8** Και είπον οι υιοί Ισραήλ προς τον Σαμουήλ, Μη παύσης βοών υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, διά να σώση ημάς εκ χειρός των Φιλισταίων. **9** Και ἐλαβεν ο Σαμουήλ εν αρνίον γαλαθηνόν, και προσέφερεν ολόκληρον ολοκαύτωμα εις τον Κύριον· και εβόησεν ο Σαμουήλ προς τον Κύριον υπέρ του Ισραήλ· και επήκουσεν αυτού ο Κύριος. **10** Και ειώ προσέφερεν ο Σαμουήλ το ολοκαύτωμα, επλησσάσαν οι Φιλισταίοι διά να πολεμήσουν κατά του Ισραήλ· και εβρόντησεν ο Κύριος εν φωνῇ μεγάλῃ την ημέραν εκείνην επί τους Φιλισταίους και κατετρόπωσεν αυτούς· και εκτυπίθησαν ἐμπροσθεν του Ισραήλ. **11** Και εξήλθον οι ἄνδρες Ισραήλ εκ Μισπά, και κατέδιναν τους Φιλισταίους και επάταξαν αυτούς, ἔως υποκάτω της Βαιθ-χαρ. **12** Τότε ἐλαβεν ο Σαμουήλ ἔνα λίθον και ἔστησε μεταξύ Μισπά και Σεν και εκάλεσε το ονόμα αυτού Ἐβεν-έζερ, λέγων, Μέχρι τούδε εβοήθησεν ημάς ο Κύριος. **13** Και επαπεινώθησαν οι Φιλισταίοι και δεν ἤλθον πλέον εις τα ὄρια του Ισραήλ· και ἥτο η χειρ του Κυρίου κατά των Φιλισταίων πάσας τας ημέρας του Σαμουήλ. **14** Και αι πόλεις, τας οποίας οι Φιλισταίοι είχον λάβει από του Ισραήλ, απεδόθησαν εις τον Ισραήλ, από Ακκαρών ἔως Γάθ· και ήλευθέρωσεν ο Ισραήλ τα ὄρια αυτών εκ χειρός των Φιλισταίων. Και ήτο ειρήνη μεταξύ Ισραήλ και Αμορραίων. **15** Και ἔκρινεν ο Σαμουήλ τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού· **16** και επορεύετο κατ' ἔτος περιερχόμενος εις Βαιθήλ και Γάλαγα και Μισπά και ἔκρινε τον Ισραήλ εν πάσι τοις τόποις τούτοις· **17** η δε επιστροφή αυτού ἥτο εις Ραμά· διότι εκεί ἥτο ο οίκος αυτού και εκεί ἔκρινε τον Ισραήλ· εκεί προσέτι ακοδόμησε θυσιαστήριον εις τον Κύριον. **18** Και ὅτε εγήρασεν ο Σαμουήλ, κατέστησε τους υιούς αυτού κριτάς επί τον Ισραήλ. **19** Ήτο δε το ονόμα του πρωτοτόκου υιού αυτού Ιωήλ και το ονόμα του δευτέρου αυτού Αβιά· ούτοι ήσαν κριταί ειν Βηρ-σαβεέ. **20** Πλην δεν περιεπάτησαν οι υιοί αυτού εις τας οδούς αυτού, αλλ' εξέκλιναν οπίσω του κέρδους και εδωροδοκούντο και διέστρεφον την κρίσιν. **21** Οθεν-

συνηθροίσθησαν πάντες οι πρεσβύτεροι του Ἰσραήλ και ἡλθον προς τον Σαμουὴλ εἰς Ραμά, 5 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἰδού, συ εγίρασας, καὶ οἱ υἱοὶ σου δεν περιπατούσιν εἰς τὰς οδοὺς σου· κατάστησον λοιπόν εἰς ημάς βασιλέα διὰ να κρίνη ημάς, καθώς ἔχουσι πάντα τὰ έθνη. 6 Το πράγμα ὁμως δεν ἡρεσεν εἰς τον Σαμουὴλ, ὅτι εἴπον, Δος εις ημάς βασιλέα διὰ να κρίνη ημάς. Και εδεήθη ο Σαμουὴλ προς τον Κύριον. 7 Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουὴλ, Ἀκουσον της φωνῆς του λαού, κατά πάντα δοσα λέγουσι προς σέ διότι δεν απέβαλον σε, αλλ' εμέ απέβαλον από του να βασιλεύειν επ' αυτούς· 8 κατά πάντα τα ἔργα τα οποία ἐπράξαν, αφ' ής ημέρας ανεβίβασα αυτούς εξ Αιγύπτου ἔως της ημέρας ταύτης, εγκαταλίποντές με και λατρεύσαντες ἀλλούς θεούς, ούτω κάμνουσι και προς σέ· 9 τώρα λοιπόν ἀκουσον της φωνῆς αυτών· πλην διαμαρτυρήθητι παρρησία προς αυτούς και δείξον εις αυτούς τον τρόπον του βασιλέως, δοτις θέλει βασιλεύει επ' αυτούς. 10 Και ελάλησεν ο Σαμουὴλ πάντας τους λόγους του Κυρίου προς τον λαόν, τον ζητούντα παρ' αυτού βασιλέα· 11 και είπεν, Ούτος θέλει είσθαι ο τρόπος του βασιλέως, δοτις θέλει βασιλεύει εφ' υμάς τους υιούς υμῶν θέλει λαμβάνει και διορίζει εις εαυτόν, διά τας αμάξας αυτού και διά ιππείς αυτού και διά να προτρέχων των αμάξων αυτού. 12 Και θέλει διορίζει εις εαυτόν χιλιάρχους και πεντηκοντάρχους και εις το να εργάζωνται την γην αυτού και να θερίζωνται θεριμόνιον αυτού, και να κατασκευάζωνται τα πολεμικά αυτού σκεύη και την σκευήν των αμάξων αυτού. 13 Και τας θυγατέρας σας θέλει λαμβάνει διά μυρεψούς και μαγειρίσσας και αρτοποιούς· 14 και τους αγρούς σας και τους αμπελώνας σας και τους ελαιώνας σας τους καλητέρους θέλει λάβει και δώσει εις τους δούλους αυτού. 15 Και το δέκατον των σπαρτών σας και των αμπελώνων σας θέλει λαμβάνει και δίδει εις τους ευνούχους αυτού και εις τους δούλους αυτού. 16 Και τους δούλους σας και τας δούλας σας και τους καλητέρους νέοντας σας και τους όνους σας θέλει λαμβάνει και διορίζει εις τας εργασίας αυτού. 17 Τα ποίμνια σας θέλει δεκατίζει· και σεις θέλετε είσθαι δούλοι αυτού. 18 Και θέλετε βοῶν εν εκείνη τη ημέρᾳ ἔνεκα του βασιλέως σας, τον οποίον σεις εκλέξατε εις εαυτούς· αλλ' ο Κύριος δεν θέλει σας επακούσει εν εκείνη τη ημέρᾳ. 19 Ο λαός ὁμως δεν θηδέλησε να υπακούσῃ εις την φωνήν του Σαμουὴλ· και είπον, Ουχὶ ἀλλά βασιλεύεις θέλει είσθαι εφ' ημάς· 20 διά να ήμεθα και ημεῖς ως πάντα τα έθνη· και να κρίνη ημάς ο βασιλεὺς ημῶν και να εξέρχηται ἐμπροσθήν ημῶν και να μάχηται τας μάχας ημῶν. 21 Και ἤκουσεν ο Σαμουὴλ πάντας τους λόγους του λαού και ανέφερεν αυτούς εις τα ὡτα του Κυρίου. 22 Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουὴλ, Ἀκουσον της φωνῆς αυτών και κατάστησον επ' αυτούς βασιλέα. Και είπεν ο Σαμουὴλ προς τους ἄνδρας του Ἰσραὴλ, Υπάγετε ἔκαστος εις την πόλιν αυτού.

9 Ἡτο δε ανήρ τις εκ του Βενιαμίν, ονομαζόμενος Κείς, υιός του Αβίηλ, υιού του Σερώρ, υιού του Βεχωράθ, υιού του Αφιά, ανδρός Βενιαμίτου, δυνατός εν ισχύι. 2 Είχε δε ούτος υιόν, ονομαζόμενον Σαούλ, εκλεκτόν και ὠραίον· και δεν υπήρχε μεταξύ των υιών Ἰσραὴλ ἀνθρωπος ὥραιότερος αυτού· από των ὡμών αυτού και επάνω εξείχεν υπέρ παντός του λαού. 3 Καὶ αἱ υἱοὶ του Κείς πατρός του Σαούλ εχάθησαν· και είπεν ο Κείς προς τον Σαούλ τον υιόν αυτού, Λάβε τώρα μετά σου ἔνα των υπηρέτων, και σηκωθείς ὑπαγε να ζητήσῃς τας όνους. 4 Και επέρασε διά του ὄρους Εφραΐμ και επέρασε διά της γης Σαλισά, αλλά δεν εύρηκαν αυτάς· και επέρασαν διά της γης Σααλείμ, πλην δεν ήσαν εκεί· και επέρασε διά της γης

Ιεμινί, αλλά δεν εύρηκαν αυτάς. 5 Ότε δε ἡλθον εις την γην Σούφ, είπεν ο Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού τον μετ' αυτού, Ελθέ, και ας επιστρέψωμεν, μήποτε ο πατήρ μου, αφήσας την φροντίδα των υιών, συλλογίζηται περι ημών. 6 Ο δε είπε προς αυτόν, Ἰδού τώρα, εν τη πόλει ταύτη είναι ἀνθρωπος του Θεού, και ο ἀνθρωπος είναι ἐνδόξος· παν ό, τι είπη γίνεται εξάπαντος· ας υπάγωμεν λοιπόν εκεί· ίσως φανερώσῃ εις ημάς την οδόν ημών, την οποίαν πρέπει να υπάγωμεν. 7 Και είπεν ο Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού, Αλλ' Ἰδού, θέλομεν υπάγει, πλην τι θέλομεν φέρει προς τον ἀνθρωπον; διότι ο ἄρτος εξέλιπεν εκ των αγγειών ημών· και δώρον δεν υπάρχει να προσφέρωμεν εις τον ἀνθρωπον του Θεού· τι ἔχομεν; 8 Και αποκριθείς πάλιν ο υπηρέτης προς τον Σαούλ, είπεν, Ἰδού, ευρίσκεται εν τη χειρί μου εν τέταρτον σίκλου αργυρίου, το οποίον θέλω δώσει εις τον ἀνθρωπον του Θεού, και θέλει φανερώσει εις ημάς την οδόν ημών. 9 Το πάλαι εν τω Ἰσραὴλ, οπότε τις υπήγαινε να ερωτήσῃ τον Θεόν, ἔλεγεν ούτως· Ἐλθετε, και ας υπάγωμεν ἔως εις τον βλέποντα· διότι ο σύμερον προφήτης εκαλείτο το πάλαι ο βλέπων. 10 Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού, Καλός ο λόγος σου· ελθέ, ας υπάγωμεν. Υπήγαν λοιπόν εις την πόλιν, ὅπου ἦτο ο ἀνθρωπος του Θεού. 11 Και εινών ανέβαινον το ανιγφόρον της πόλεως, εύρηκαν κοράσια εξερχόμενα διά να αντλήσωνται ὑδωρ· και είπον προς αυτά, Είναι ενταύθα ο βλέπων; 12 Και εκείνα απεκρίθησαν προς αυτούς και είπον, Είναι ιδού, ἐμπροσθέν σου· τάχυνον λοιπόν· διότι σήμερον ήλθεν εις την πόλιν, επειδή είναι σήμερον θυσία του λαού επί του υψηλού τόπου· 13 ευθύς ὅταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλετε ευρεῖ αυτόν, πριν αναβῇ εις τον υψηλὸν τόπον διά να φάγῃ· διότι ο λαός δεν τρώγει εωσού ἐλθη αυτός, επειδή ούτος ευλογεῖ την θυσίαν· μετά τάῦτα τρώγουσιν οι κεκλημένοι τώρα λοιπὸν ανάβητε· διότι περι την ώραν ταύτην θέλετε ευρεῖ αυτόν. 14 Και ανέβησαν εις την πόλιν· και ενώ εισήρχοντο εις την πόλιν, ιδού, ο Σαμουὴλ εξήρχετο ενώπιον αυτών, διά να αναβῇ εις τον υψηλὸν τόπον. 15 Είχε δε αποκαλύψει ο Κύριος προς τον Σαμουὴλ, μίαν ημέραν πριν ἐλθη ο Σαούλ, λέγων; 16 Αύριον περί την ώραν ταύτην θέλω αποστείλει προς σε ἀνθρωπον εκ γης Βενιαμίν, και θέλεις χρίσει αυτόν ἀρχόντα επί τον λαον μου Ἰσραὴλ, και θέλει σώσει τον λαόν μου εκ χειρός των Φιλιστίων διότι επέβλεψε επί τον λαόν μου, επειδή η βοή αυτών ήλθεν εις ειμέ. 17 Και ὅτε ο Σαμουὴλ είδε τον Σαούλ, ο Κύριος είπε προς αυτόν, Ιδού, ο ἀνθρωπος, περὶ τον οποίον σοι εἴπα ούτος θέλει ἀρχει επί τον λαόν μου. 18 Τότε επιλήσασεν ο Σαούλ προς τον Σαμουὴλ εις την πόλην και είπε, Δείξον μοι, παρακαλώ, που είναι η οικία του βλέποντος. 19 Και απεκρίθη ο Σαμουὴλ προς τον Σαούλ και είπεν, Εγώ είμαι ο βλέπων· ανάβα ἐμπροσθέν μου εις τον υψηλὸν τόπον· και θέλετε φάγει σήμερον μετ' εμού, και το πρωῆ θέλω σε εξαποστείλει και πάντα δοσ είναι εις τη καρδία σου θέλω αναγγείλει προς σέ· 20 περὶ δε των υιών, τας οποίας ἔχασας ἡδη τρεις ημέρας, μη φρόντιζε περι αυτών, διότι ευρέθησαν· και προς τίνα είναι πάσα η επιθυμία του Ἰσραὴλ; δεν είναι προς σε, και προς πάντα τον οίκον του πατέρος σου; 21 Αποκριθείς δε ο Σαούλ είπε, Δεν είμαι εγώ Βενιαμίτης, εκ της μικρότερας των φυλών Ἰσραὴλ; και η οικογένεια μου η ελαχίστη πασῶν των οικογενειών της φυλῆς Βενιαμίν; διά τι λοιπόν λαλείς ούτω προς εμέ; 22 Και ἐλάβεν ο Σαμουὴλ τον Σαούλ και τον υπηρέτην αυτού και ἐφέρεν αυτούς εις το οίκημα, και ἐδώκεν εις αυτούς την πρώτην θέσιν μεταξύ των κεκλημένων, οίτινες ἡσαν περίπου τριάκοντα ἀνδρες. 23 Και είπεν ο Σαμουὴλ προς τον μάγειρον,

Φέρε το μερίδιον το οποίον σοι ἑδῶκα, περὶ του οποίον σοι είπα, Φύλαττε τούτο πλησίον σου. **24** Και ὑψωσεν ο μάγειρος την πλάτην και το επ' αυτήν και ἔθεσεν ἐμπροσθέν του Σαούλ. Και είπεν ο Σαμουνήλ, Ιδού, το εναπολεῖτόν θες αυτὸν ἐμπροσθέν σου, φάγε διότι διά την ὠράν ταῦτην εφυλάχθη διά σε, ὅτε είπα, Προσεκάλεσα τον λαόν. Και ἔφαγεν ο Σαούλ μετά του Σαμουνήλ εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ. **25** Και αφού κατέβησαν εκ του υψηλού τόπου εις την πόλιν, συνωμίλησεν ο Σαμουνήλ μετά του Σαούλ επί του δώματος. **26** Και εσηκώθησαν ενωρίς και περὶ τα χαράγματα της ημέρας, εκάλεσεν ο Σαμουνήλ τον Σαούλ ὄντα επί του δώματος, λέγων, Σηκώθητι, διά να σε εξαποστείλω. Και εσηκώθη ο Σαούλ, και ἔξηλθον αμφότεροι, αυτός και ο Σαμουνήλ, ἔως ἔξα. **27** Καθὼς δε κατέβαινον εις το τέλος της πόλεως, είπεν ο Σαμουνήλ προς τον Σαούλ, Πρόσταξον τον υπηρέτην να περάσῃ ἐμπροσθέν ημών και εκείνος επέρασε συ μώς στάθητι ολίγον, και θέλω σοι αναγγείλει τον λόγον του Θεού.

10 Τότε ἐλάβεν ο Σαμουνήλ την φιάλην του ελαίου, και ἔχουσεν επὶ την κεφαλήν αυτού, και εφίλησεν αυτὸν και εἶπε, Δεν σε ἔχρισε Κύριος ἀρχοντα επὶ της κληρονομίας αυτού; **2** Αφού αναχωρήστης απ' εμού σήμερον, θέλεις ευρεῖ δύο ανθρώπους πλησίον του τάφου της Ραχήλ, κατά το ὄρον του Βενιαμίν εν Σελάσ· καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς σε, Εὐρέθησαν αἱ ὄνοι, ταὶς οποίας υπῆγες να ζητήσῃς καὶ ιδού, ο πατήρ σου, αφήσας την φροντίδα των ὄνων, υπερλυπεῖται διὰ σας, λέγων, Τι να κάμω περὶ του νιού μου; **3** Και προχωρήσας εκείθεν, θέλεις ελθεῖ ἔως της δρυός του Θαβώρ, και εκεὶ θέλουσι σε ευρεῖ τρεις ἀνθρώποι αναβαίνοντες πρὸς τον Θέον εἰς Βαιθήλ, ο εἰς φέρων τρία ερίφια, και ο ἄλλος φέρων τρεις ἄρτους, και ο ἄλλος φέρων ασκόν οἴνου· **4** και θέλουσι σε χαιρετῆσει και σοι δώσει δύο ἄρτους, τους οποίους θέλεις δεχθῆι εκ των χειρών αυτῶν. **5** Μετά ταύτα θέλεις υπάγει εἰς το βουνόν του Θεού, ὃντος εἶναι η φρουρά των Φιλιοτάϊών και ὃνταν υπάγης εκεὶ εἰς την πόλιν, θέλεις απαντήσει ἀθροισμα προφητῶν καταβαίνοντων απὸ τοῦ υψηλοῦ τόπουν ἐν φωτιήρια και τυμάνων και αυλάς και κιθάρας ἐμπροσθέν αυτῶν, και προφητεύοντων. **6** Και θέλεις επελθεῖς επὶ την πενέμα Κυρίου, και θέλεις προφητεύσει μετ' αυτῶν και θέλεις μεταβληθῆι εἰς ἄλλον ἀνθρώπον. **7** Και οταν τα σημεία ταύτα ἔλθωσιν επὶ σε, κάμνε ό, τι δύνασαι διότι ο Θεός εἶναι μετά σου. **8** Και θέλεις καταβῆι πρὸ εμού εἰς Γάλαζα· και ιδού, εγώ θέλω καταβῆι πρὸς σε, διά να προσφέρω ολοκαυτώματα, να θυσίασω θυσίας ειρηνικάς πρόσμενε επτά ημέρας, εωσού ἔλθω πρὸς σε και σοι αναγγείλω τι ἔχεις να κάμψ. **9** Και ὅτε ἐστρεψε τα νώτα αυτού διά να αναχωρήσῃ απὸ του Σαμουνήλ, ο Θεός ἐδώκεν εἰς αυτὸν ἄλλην καρδίαν· και ἥλθον πάντα εκείνα τα σημεία εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ. **10** Και ὅτε ἥλθον εκεὶ εἰς το βουνόν, ιδού, ἀθροισμα προφητῶν συνήντησεν αυτὸν· και επήλθεν επ' αυτὸν Πνεύμα Θεού, και επροφητεύσει μεταξύ αυτῶν. **11** Και ως είδον οι γνωρίζοντες αυτὸν πρότερον, και ιδού, προεφήτευε μετά των προφητῶν, τότε ἐλεγεν ο λαός, ἔκαστος προς τον πλησίον αυτού, Τι είναι τούτο, το οποίον ἐγινεν εἰς τον νιον του Κείς; και Σαούλ εν προφήταις; **12** Εις δε εκ των εκεὶ απεκρίθη και εἶπεν, Και τις είναι ο πατήρ αυτῶν; Διά τούτο ἐγινε παροιμία, Και Σαούλ εν προφήταις; **13** Και αφού ετελείωσε προφητεύοντα, ἥλθεν εἰς τον υψηλὸν τόπον. **14** Και είπεν ο Θεός του Σαούλ προς αυτὸν και προς τον υπηρέτην αυτού, Που υπήγετε; Και είπε, να ζητήσωμεν τας ὄνους, και ὅτε είδομεν ὅτι δεν ἔσαν, ἥλθομεν προς τον Σαμουνήλ. **15** Και είπεν ο Θεός του Σαούλ, Ανάγγειλόν μοι, σε παρακαλώ, τι

σας είπεν ο Σαμουνήλ. **16** Και είπεν ο Σαούλ προς τον θείον αυτού, Μας είπε μετά βεβαιότητος ὅτι ευρέθησαν αι νον τον λόγον ὅμως περὶ της βασιλείας, τον οποίον ο Σαμουνήλ είπε, δεν εφανέρωσεν εἰς αυτον. **17** Και συνήγαγεν ο Σαμουνήλ τον λαόν προς τον Κύριον εις Μισπά· **18** και είπε προς τους νιούς Ισραὴλ, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ· Εγώ ανεβίβασα τον Ισραὴλ εξ Αιγύπτου, και σας ηλευθέρωσα εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πασών των βασιλειών, αἵτινες σας κατέθλιψον· **19** και σεις την ημέραν ταῦτην απεβάλετε τον θεόν σας, δότις σας ἔωσεν από πάντων των κακών σας και των θλίψεων σας, και είπετε προς αυτόν, Ουχί, αλλά κατάστησον βασιλέα εφ' ήμας. Τώρα λοιπόν παρουσιάσθητε ενώπιον του Κυρίου, κατά τας φυλάς σας και κατά τας χιλιάδας σας. **20** Και ὅτε ἔκαμεν ο Σαμουνήλ πάσας τας φυλάς του Ισραὴλ να πλησιάσωσιν, επισάθη η φυλή του Βενιαμίν. **21** Και αφού ἔκαμε την φυλήν του Βενιαμίν να πλησιάσῃ κατά τας οικογενείας αυτών, επισάθη η οικογένεια του Ματρέι, και επισάθη ο Σαούλ ο νιός του Κείς εζήτησαν δε αυτόν και δεν ευρέθη. **22** Όθεν εζήτησαν ἔτι πάρα του Κυρίου, αν ο ἀνθρωπός ἔρχηται ἔτι εκεί. Και είπε Κύριος, Ιδού, αυτός είναι κεκρυμμένος μεταξύ της αποσκευής. **23** Τότε ἐδραμον και ἐλάβον αυτὸν εκείθεν· και ὅτε εστάθη μεταξύ του λαού, εξείχεν υπέρ πάντα τον λαόν, απὸ τους ὄμους αυτού και επάνω. **24** Και είπεν ο Σαμουνήλ προς πάντα τον λαόν, Βλέπετε εκείνον, τον οποίον εξέλεξεν ο Κύριος, ὅτι δεν είναι ὄμοιος αυτού μεταξύ παντός του λαού; Και πας ο λαός ηλάλεξε και εἶπε, Ζήτω ο βασιλεύς. **25** Και είπεν ο Σαμουνήλ προς τον λαόν τον τρόπον της βασιλείας, και ἔγραψεν αυτὸν εν βιβλίῳ και ἔθεσεν ἐμπροσθέν του Κυρίου. Και απέλυσεν ο Σαμουνήλ πάντα τον λαόν, ἔκαστον εις τον οίκον αυτού. **26** Και ο Σαούλ ομοίως ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού εις Γαβαᾶ· και υπήγει μετ' αυτού εκεὶ τάγμα πολεμιστών, των οποίων τας καρδίας είχε διαθέσει ο Θεός. **27** Ἀνθρωποι δύμως κακοί είπον, Πως θέλει σώσει ημάς ούτος; Και κατεφρόνησαν αυτόν και δεν προσέφεραν προς αυτόν δώρα· εκείνος δύμως ἔκαμψε τον κωφόν.

11 Ανέβη δε Νάας ο Αμμωνίτης και εστρατοπέδευσεν εναντίον της Ιαβείς-γαλαάδ και είπον πάντες οι ἀνδρες της Ιαβείς εις τον Νάας, Κάμε συνθήκην προς ημάς, και θέλομεν σε δουλεύει. **2** Και είπε προς αυτούς Νάας ο Αμμωνίτης, Με τούτο θέλω κάμει συνθήκην προς εσάς, να εξορύξω πάντας τους δεξιούς οφθαλμούς σας, και να βάλω τούτο ὄνειδος επὶ πάντα τον Ισραὴλ. **3** Και είπον προς αυτόν οι πρεσβύτεροι της Ιαβείς, Δος εις ημάς επτά ημερών αναβολήν, διά να αποστείλωμεν μηνυτάς εις πάντα τα ὄρια του Ισραὴλ και τότε, εάν δεν ἔναι τις να μας σώσῃ, θέλομεν εξέλθει προς σε. **4** Ἡλθον λοιπόν οι μηνυτάς εις Γαβαᾶ του Σαούλ και είπον τους λόγους εις τα ὄτα του λαού και ὑψωσαν πας ο λαός την φωνήν αυτών και ἔκλαυσαν. **5** Και ιδού, ο Σαούλ ἤρχετο κατόπιν της αγέλης εκ του αγροῦ· και εἶπεν ο Σαούλ, Τι ἔχει ο λαός και κλαίει; Και διηγήθησαν προς αυτόν τους λόγους των ανδρών της Ιαβείς. **6** Και επήλθεν επὶ τον Σαούλ πνεύμα Θεού, δέ τοι κουσει τους λόγους εκείνους· και εξήρθη η οργὴ αυτού σφόδρα. **7** Και ἐλάβε ζεύγος βοών, και κατακόψα αυτούς εις τημήματα, απέστειλεν αυτά κατά πάντα τα ὄρια του Ισραὴλ διά χειρός μηνυτών, λέγων, Οὗτις δεν εξέλθη κατόπιν του Σαούλ και κατόπιν του Σαμουνήλ, ούτω θέλει γείνει εις τους βάσας αυτού. Και επέπεσε φόβος Κυρίου επὶ τον λαόν, και εξήλθον ως εις ἀνθρωπος. **8** Και ὅτε απηρίθμησεν αυτούς εν Βεζέκ, οι νιοί Ισραὴλ ήσαν τριακόσιαι χιλιάδες και οι ἀνδρες Ιούδα τριάκοντα χιλιάδες.

9 Καὶ εἴπον πρὸς τους ελθόντας μηνυτάς, Οὐτῷ θέλετε εἰπεῖ πρὸς τους ἄνδρας τῆς Ιαβείς-γαλαάδ· Αύριον, καθὼς ο ἡλιος θερμάνι, θέλει εἰσθαι εἰς εσάς σωτηρία. Καὶ ἥθον οι μηνυταὶ καὶ ανήγγειλαν πρὸς τους ἄνδρας τῆς Ιαβείς καὶ υπερέχρησαν. **10** Καὶ εἴπον οἱ ἄνδρες τῆς Ιαβείς, Αύριον θέλομεν εξέλθει πρὸς εσάς, καὶ θέλετε κάμει εἰς ημάς παν ὁ, τι σας φαίνεται καλόν. **11** Καὶ τὴν επαύριον διήρεσεν ο Σαούλ τὸν λαὸν εἰς τρία τάγματα· καὶ εισῆλθον εἰς τὸ μέσον του στρατοπέδου, εν τη πρωΐνη φυλακή, καὶ επάταξαν τους Αμμώνιτας εωσού θερμάνη η ημέρα· καὶ οι εναπολειφθέντες διεσκορπίσθησαν, ώστε οὐδέ δύο εξ αυτῶν δεν ἐμειναν ηνωμένοι. **12** Καὶ εἴπεν ο λαός πρὸς τὸν Σαμουνήλ, Τις είναι εκείνος ὃστις εἴπεν, Ο Σαούλ θέλει βασιλεύει εφ' ημάς· παραδώσατε τους ἄνδρας, διὰ να θανατώσωμεν αυτούς. **13** Καὶ εἴπεν ο Σαούλ, Δεν θέλει θανατώθη ουδείς την ημέραν ταύτην διότι σήμερον ἔκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν εν τῷ Ισραήλ. **14** Τότε εἴπεν ο Σαμουνήλ πρὸς τὸν λαόν, Ἐλθετε, καὶ ας υπάγωμεν εἰς Γάλγαλα καὶ ας εγκαινίσωμεν εκεὶ τὴν βασιλείαν. **15** Καὶ υπήγε πας ο λαός εἰς Γάλγαλα· καὶ εκεὶ ἔκαμον τὸν Σαούλ βασιλέα ενώπιον του Κύριου εν Γαλγάλοις· καὶ εκεὶ εθύσιασαν θυσίας ειρηνικάς ενώπιον του Κύριου· καὶ εκεὶ ευφράνθησαν ο Σαούλ καὶ πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ σφόδρα.

12 Καὶ εἴπεν ο Σαμουνήλ πρὸς πάντα τὸν Ισραήλ, Ιδού, υπήκουσα εἰς τὴν φωνήν σας κατὰ πάντα ὄσα εἴπετε πρὸς εμέ, καὶ κατέστησα βασιλέα εφ' ημάς· **2** καὶ τώρα, ιδού, ο βασιλεὺς πορεύεται ἐμπροσθέν σας εγώ δε είμαι γέρων καὶ πολιός· καὶ οι νιοὶ μου, ιδού, είναι μεθ' υμών· καὶ εγώ περιεπάτησα ενώπιον σας εκ νεότητός μου ἔως της ημέρας ταύτης· **3** ιδού, εγώ μαρτυρήσατε κατ' εμού ενώπιον του Κύριου καὶ ενώπιον του κεχρισμένου αυτού· τίνος τὸν βουνὸν ἐλαθον; ή τίνος τὸν ὄνον ἐλαθον; ή τίνα ηδικήα; τίνα κατεδυνάστευσα; ή εκ χειρὸς τίνος ἐλαθον δύρα, διὰ να τυφλώσω τους φθαλιμούς μου διὰ τούτων; καὶ θέλω αποδώσει εἰς εσάς. **4** Οι δε εἴπον, Δεν ηδίκησαν ημάς οὐδέ κατεδυνάστευσαν ημάς οὐδέ ἐλαβεῖ τι εκ της χειρὸς τίνος. **5** Καὶ εἶπε πρὸς αυτούς, Μάρτυς ο Κύριος εἰς εσάς, μάρτυς καὶ ο κεχρισμένος αυτού την ημέραν ταύτην, ὅτι δεν ευρήκατε εἰς τὴν χείρα μου ουδὲν. Καὶ απεκρίθησαν, Μάρτυς· **6** Καὶ εἴπεν ο Σαμουνήλ πρὸς τὸν λαόν, Μάρτυς ο Κύριος ο καταστήσας τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν, καὶ αναβιβάσας τους πατέρας σας εκ γῆς Αιγύπτου. **7** Τώρα λοιπόν στάθητε, διὰ να διαλεχθῶ με σας ενώπιον του Κύριου, διὰ πάσας τας δικαιοσύνας του Κύριου, τας οποίας ἔκαμεν εἰς εσάς καὶ εἰς τους πατέρας σας. **8** Αφοῦ ο Ιακώβ ἥλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ οι πατέρες σας εβόησαν πρὸς τὸν Κύριον, τότε απέστειλεν ο Κύριος τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν, καὶ εξήγαγον τους πατέρας σας εξ Αιγύπτου καὶ κατώκισαν αυτούς εν τῷ τόπῳ τούτῳ. **9** Ελησμόνησαν οὐμάς Κύριον τὸν Θέόν αυτῶν ὅθεν παρέδωκεν αυτούς εἰς τὴν χείρα του Σισάρα, αρχηγού του στρατεύματος του Ασώρ, καὶ εἰς τὴν χείρα των Φιλισταίων καὶ εἰς τὴν χείρα του βασιλέως Μωάβ, καὶ επολέμησαν εναντίον αυτών. **10** Καὶ εβόησαν πρὸς τὸν Κύριον καὶ είπον, Ημαρτήσαμεν, επειδὴ εγκατελίπομεν τὸν Κύριον καὶ ελατρεύσαμεν τους Βασιλεῖμ καὶ τας Ασταρώθ αλλὰ τώρα ελευθέρωσον ημάς εκ της χειρὸς των εχθρῶν ημών, καὶ θέλομεν λατρεύσει σε. **11** Καὶ απέστειλεν ο Κύριος τὸν Ιεροβάλα καὶ τὸν Βεδάν καὶ τὸν Ιεφθάε καὶ τὸν Σαμουνήλ, καὶ σας ηλευθέρωσεν εκ της χειρὸς των εχθρῶν σας πανταχόθεν, καὶ κατωκήσατε εν ασφαλείᾳ. **12** Αλλ' ὅτε είδετε ότι Νάας ο βασιλεὺς των νιών Αμμών ἥλθεν εναντίον σας, εἴπετε πρὸς εμέ, Ουχί, αλλὰ βασιλεὺς θέλει βασιλεύει

εφ' ημάς· ενώ Κύριος ο Θεός σας ἥτο ο βασιλεύς σας. **13** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο βασιλεύς, τὸν οποίον εξελέξατε, τὸν οποίον εξηγήσατε· καὶ ιδού, ο Κύριος κατέστησε βασιλέα εφ' ημάς. **14** Εάν φοβήσθε τὸν Κύριον καὶ λατρεύητε αυτὸν καὶ υπακούητε εἰς τὴν φωνήν αυτού καὶ δεν στασιάζητε εναντίον της προσταγῆς του Κύριου, τότε καὶ σεις καὶ ο βασιλεὺς ο βασιλεύων εφ' ημάς θέλετε περιπατεῖ κατόπιν Κύριου του Θεού σας· **15** εάν οὖμας δεν υπακούητε εἰς τὴν φωνήν του Κύριου, αλλὰ στασιάζητε εναντίον της προσταγῆς του Κύριου, τότε η χειρ του Κύριου θέλει εἰσθαι εναντίον σας, καθὼς εστάθη εναντίον των πατέρων σας. **16** Τώρα λοιπόν παραστάθητε καὶ ίδετε το μέγα τούτο πράγμα, τὸ οποίον ο Κύριος θέλει κάμει ἐμπροσθέν των οφθαλμών σας· **17** δεν είναι θερισμός των σίτων σήμερον; θέλω επικαλεσθή τον Κύριον, καὶ θέλει πέμψει βροντάς καὶ βροχήν· διά να γνωρίσητε καὶ να ίδητε ότι το κακόν σας είναι μέγα, τὸ οποίον επράξατε ενώπιον του Κύριου, ζητήσαντες εἰς εαυτούς βασιλέα. **18** Τότε επεκαλέσθη ο Σαμουνήλ τον Κύριον· καὶ ἐπέμψει ο Κύριος βροντάς καὶ βροχήν την ημέραν εκείνην· καὶ πας ο λαός εφοβήθη σφόδρα τον Κύριον καὶ τὸν Σαμουνήλ. **19** Καὶ εἴπε πας ο λαός πρὸς τὸν Σαμουνήλ, Δείθητη υπέρ των δούλων σου πρὸς Κύριον τὸν Θέον σου, διά να μη αποθάνωμεν· διότι επροσθέσαμεν εἰς πάσας τας αμαρτίας ημών το κακόν, να ζητήσωμεν εἰς εαυτούς βασιλέα. **20** Καὶ εἴπεν ο Σαμουνήλ πρὸς τὸν λαόν, Μη φοβείσθε σεις επράξατε δόλον τούτο το κακόν πλην μη παραδρομήσατε από οπίσθεν του Κύριου, αλλὰ λατρεύετε τον Κύριον εξ ὀλῆς της καρδίας σας· **21** καὶ μη παραδρομήσητε· διότι τότε θέλετε υπάρει κατόπιν των ματαίων, τα οποία δεν δύνανται να ωφελήσωσιν ουδέ να ελευθερώσωσιν, επειδή είναι μάταια· **22** διότι δεν θέλει εγκαταλείψει ο Κύριος τὸν λαόν αυτού, διά το ὄνομα αυτού το μέγα, επειδή ηδόκησεν ο Κύριος να σας κάμη λαόν αυτού· **23** εἰς εμέ δε μη γένοιτο να αμαρτίσω εἰς τὸν Κύριον, ώστε να παύσω από του να δέωμαι υπέρ υμών· αλλὰ θέλω σας διδάσκει την οδόν την αγαθήν και ευθείαν· **24** μόνον φοβείσθε τον Κύριον και λατρεύετε αυτόν εν αληθείᾳ εξ δλης καρδίας σας· διότι είδετε πόσα μεγαλεία ἔκαμεν υπέρ υμών· **25** αλλ' εάν εξακολουθήσῃ να πράτητε το κακόν, καὶ σεις καὶ ο βασιλεὺς υμών θέλετε απολεσθή.

13 Ο Σαούλ ἥτο βασιλεὺς ενός ἔτους· αφού δε εβασίλευε δύο ἑταῖροι επὶ τὸν Ισραήλ, **2** εξέλεξεν ο Σαούλ εἰς εαυτόν τρεις χιλιάδας εκ του Ισραήλ· καὶ ήσαν μετά τον Σαούλ δύο χιλιάδες εν Μιχμάς καὶ εν τῷ ὄρει Βαιθήλ, καὶ χιλιοὶ ήσαν μετά τον Ιωνάθαν εν Γαβαά του Βενιαμίν· το δε υπόλοιπον του λαού εξαπέστειλεν ἔκαστον εἰς τὴν σκηνήν αυτού. **3** Καὶ επάταξεν ο Ιωνάθαν τὴν φρουράν των Φιλισταίων την εν τῷ βουνώ· καὶ ήκουσαν οι Φιλισταίοι. Καὶ εσάπλισεν ο Σαούλ διά της σάλπιγγος εν πάσῃ τῇ γῇ, λέγων, Ας ακούσωσιν οι Εβραίοι. **4** Καὶ πας ο Ισραήλ ἤκουσε να λέγωσιν, Επάταξεν ο Σαούλ τὴν φρουράν των Φιλισταίων, καὶ μάλιστα ο Ισραήλ μισείται υπό των Φιλισταίων. Καὶ συνίχθη ο λαός κατόπιν του Σαούλ εν Γαλγάλοις. **5** Οι Φιλισταίοι συνηθροίσθησαν διά να πολεμήσωσι μετά του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδες αμάξων καὶ εξ χιλιάδες πτερῶν καὶ λαός ως η ἄμφος η επὶ του κείλους της θαλάσσης κατά το πλήθος· καὶ ανέβησαν καὶ εστρατοπέδευσαν εν Μιχμάς, πρὸς ανατολάς της Βαιθ-ανέν. **6** Ότε οι ἄνδρες του Ισραήλ είδον ότι ήσαν εν αμηχανίᾳ, διότι ο λαός εμικροφύχει, τότε εκρύπτει ο λαός εἰς τα σπήλαια καὶ εἰς τα πυκνώπτα καὶ εἰς τους βράχους καὶ εἰς τα οχυρά μέρη καὶ εἰς τους λάκκους. **7** Καὶ τινές εκ των Εβραίων διέβησαν τὸν Ιορδάνην πρὸς τὴν γῆν

Γαδ και Γαλαάδ. Ο δε Σαούλ αυτός ήτο ακόμη εν Γαλαγάλοις και πας ο λαός τρέμων κατόπιν αυτού. **8** Και περιέμεινεν επίτα ημέρας, κατά τον διωρισμένον καιρόν υπό του Σαμουήλ· αλλ' ο Σαμουήλ δεν ἥρχετο εις Γάλγαλα· και ο λαός διεσκορπίζετο από την πλησίον αυτού. **9** Και είπεν ο Σαούλ, Φέρετε εδώ προς εμέ το ολοκαύτωμα, και τας ειρηνικάς προσφοράς. Και προσέφερε το ολοκαύτωμα. **10** Και ως ετελείωσε προσφέρων το ολοκαύτωμα, ιδού, ἤλθεν ο Σαμουήλ· και εξῆλθεν ο Σαούλ εις συνάντησιν αυτού, διά να χαιρετήσῃ αυτόν. **11** Και είπεν ο Σαμουήλ, Τι ἔκαμες; Και απεκρίθη ο Σαούλ, Επειδή είδον ότι ο λαός διεσκορπίζετο απ' εμού, και συ δεν ἤλθες την διωρισμένην ημέραν, οι δε Φιλισταίοι συνηθροίζοντο εις Μιχμάς, **12** διά τούτο είπα, Τώρα θέλουσι καταβήν οι Φιλισταίοι εναντίον μου εις Γάλγαλα, και εγώ δεν ἔκαμα δέησιν προς τον Κύριον· ετόλμησα λοιπόν, και προσέφερα το ολοκαύτωμα. **13** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Συ ἐπράξας αφρόνως δεν εφύλαξας το πρόσταγμα Κυρίου του Θεού σου, το οποίον προσέταξεν εις σέ διότι τώρα ο Κύριος ήθελε στερεώσει την βασιλείαν σου επὶ τὸν Ἰσραὴλ ἑώς του αιώνος: **14** αλλά τώρα η βασιλεία σου δεν θέλει στηριχθῆναι ο Κύριος εξήτησεν εις εαυτόν ἀνθρωπον κατά την καρδίαν αυτού, και διώσισεν ο Κύριος αυτούν να ἡναι ἄρχων επὶ τον λαόν αυτού, επειδή δεν εφύλαξας εκείνον ποτίον προσέταξεν εις σε τον Κύριος. **15** Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και ανέβη από Γαλγάλων εις Γαβαά του Βενιαμίν. Ο δε Σαούλ πριθμήσε τον λαόν τον ευρεθέντα μετ' αυτού, περίπου εξακοσίους ἀνδρας. **16** Και ο Σαούλ και Ιωνάθαν ο νιός αυτού και ο λαός ο ευρεθείς μετ' αυτών, εκάθιντο εν Γαβαά του Βενιαμίν· οι δε Φιλισταίοι ἤσαν εστρατοπεδεύμενοι εν Μιχμάς. **17** Και εξήλθον λεηλάται εκ του στρατοπέδου των Φιλισταίων εις τρία σώματα· το εν σώμα εστράφη εις την οδόν Οφρά, προς την γην Σωγάλ· **18** και το ἄλλο σώμα εστράφη εις την οδόν Βαιθ-ωρών· και το ἄλλο σώμα εστράφη εις την οδόν του ορίου, το οποίον βλέπει προς την κοιλάδα Σεβωείμ, κατά την ἔρημον. **19** Και σιδηρουργός δεν ευρίσκετο εν πάσῃ τη γη Ισραὴλ· διότι οι Φιλισταίοι είπον, Μήποτε οι Εβραίοι κατασκευάσωσι ρομφαίας ή λόγχας: **20** αλλά κατέβαινον πάντες οι Ισραηλῖται προς τους Φιλισταίους, διά να ακονώσιν ἔκαστος το οντίον αυτού και την δικέλλαν αυτού και την αξίνην αυτού, και την σκαπάνην αυτού, **21** οσάκις ἠθελον αμβλυνθῆ αι σκαπάναι και αι δικέλλαι και τα τρίκρανα και αι αξίναι αυτῶν· και διά να οξύνωσι τα βούκεντρα αυτών. **22** Διά τούτο εν τη ημέρᾳ της μάχης, δεν ευρίσκετο ούτε μάχαιρα ούτε λόγχη εις την χείρα τινός εκ του λαού του δόντος μετά τον Σαούλ και Ιωνάθαν· εις τον Σαούλ δύως και εις τον Ιωνάθαν τον νιόν αυτού ευρέθησαν. **23** Η δε φρουρά των Φιλισταίων εξῆλθε προς το πέρασμα Μιχμάς.

14 Ημέραν δε τινά είπεν Ιωνάθαν, ο νιός του Σαούλ, προς τον νέον τον βαστάζοντα τα ὄπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν των Φιλισταίων, την εν τω πέραν προς τον πατέρα αυτού ὅμως δεν εφανέρωσε τούτο. **20** δε Σαούλ εκάθιθο επὶ του ἄκρου του Γαβαά, υπό την ροδάν την εν Μιγρών· και ο λαός ο μετ' αυτού ἱτο ἑώς εξακόσιοι ἀνδρες: **3** και Αχιά, ο νιός του Αχιτώβ, αδελφού του Ιχαβώδ, υιού του Φινεές, υιού του Ηλεί, ιερεύς του Κυρίου εν Σηλώ, φορών εφόδου. Και ο λαός δεν ἤξευρεν ότι υπήγειν ο Ιωνάθαν. **4** Μεταξύ δε των διαβάσεων, διά των οποίων ο Ιωνάθαν εξήτει να περάσῃ προς την φρουράν των Φιλισταίων, ἥτο απότομος βράχος εξ ενός μέρους και απότομος βράχος εκ του ἄλλου μέρους· και το ὄνομα του ενός Βοεές, το δε ὄνομα του ἄλλου Σενέ. **5** Το μέτωπον του ενός βράχου ἥτο προς βορράν απέναντι Μιχμάς,

και το του ἄλλου προς νότον απέναντι Γαβαά. **6** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον νέον τον βαστάζοντα τα ὄπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν των απεριτμήτων τούτων· ίσως ενεργήση τον Κύριος υπέρ ημών· διότι δεν είναι εις τον Κύριον εμπόδιον να σώση διά πολλών ἡ δι' οιλύγων. **7** Και είπε προς αυτόν ο οπλοφόρος αυτού, Κάμε ό, τι είναι εν τη καρδία σου· προχώρει ιδού, εγώ είμαι μετά σου κατά την καρδίαν σου. **8** Τότε είπεν ο Ιωνάθαν, Ιδού, ημείς θέλομεν περάσει προς τους ἀνδρας και θέλομεν δειχθῆ εις αυτούς· **9** εάν είτωσι προς ημάς ούτω, Στάθητε ἔως να ἔλθωμεν προς εσάς· τότε θέλομεν σταθή εν τω τόπῳ ημών και δεν θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **10** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **11** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **12** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **13** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **14** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **15** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **16** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **17** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **18** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **19** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **20** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **21** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **22** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **23** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **24** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **25** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **26** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **27** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **28** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **29** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **30** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **31** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **32** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **33** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **34** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **35** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **36** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **37** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **38** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **39** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **40** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **41** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **42** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **43** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **44** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **45** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **46** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **47** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **48** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **49** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **50** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **51** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **52** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **53** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **54** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **55** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **56** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **57** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **58** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **59** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **60** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **61** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **62** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **63** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **64** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **65** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **66** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **67** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **68** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **69** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **70** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **71** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **72** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **73** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **74** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **75** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **76** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **77** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **78** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **79** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **80** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **81** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **82** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **83** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **84** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **85** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **86** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **87** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **88** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **89** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **90** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **91** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **92** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **93** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **94** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **95** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **96** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **97** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **98** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **99** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **100** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **101** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **102** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **103** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **104** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **105** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **106** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **107** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **108** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **109** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **110** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **111** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **112** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **113** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **114** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **115** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **116** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **117** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **118** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **119** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **120** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **121** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **122** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **123** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **124** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ προς α

ακούσει, ότε ο πατήρ αυτού ώρκισε τον λαόν· όθεν ήπλωσε το άκρον της ράβδου της εν τη χειρί αυτού και εβύθισεν αυτό εις κηρύφραν και ἔβαλε την χείρα αυτού εἰς το στόμα αυτού, και ανέβλεψαν οι οφθαλμοί αυτού. **28** Απεκρίθη δε εἰς εκ του λαού και εἶπεν, Ο πατήρ σου ωρκισε δι' ὄρκου τον λαόν, λέγων, Επικατάρατος ο ἀνθρωπός, ὅστις φάγη τροφήν σήμερον διά τούτο ο λαός είναι εκλελυμένος. **29** Ο δὲ Ιωνάθαν είπεν, Ετάραξεν ο πατήρ μου τον κόσμον· ιδέτε, παρακαλώ, πόσον ανέβλεψαν οι οφθαλμοί μου, διότι εγεύθην ολίγον εκ τούτου του μέλιτος. **30** πόσων μάλλον, εάν ο λαός ήθελε φάγει την σήμερον ελευθέρως εκ των λαφύρων των εχθρών αυτού, τα οποία εύρηκε; διότι δεν ήθελε γείνει τώρα πολὺ μεγαλητέρα σφαγή μεταξύ των Φιλισταίων; **31** Επάταξαν δε εν εκείνῃ τη ημέρᾳ τους Φιλισταίους από Μιχάς ἡώς Αιαλών· και ο λαός ήτο εκλελυμένος σφόδρα. **32** Όθεν ερρίφθη ο λαός εἰς τα λάφυρα, και ἐλάβε πρόβατα και βόας και μόσχους και ἐσφαξαν κατά γῆς· και ἐτρώγεν ο λαός μετά του αίματος. **33** Ανήγγειλαν δε προς τους Σαούλ, λέγοντες, Ιδού, ο λαός αμαρτάνει εἰς τον Κύριον, διότι τρώγουσι μετά του αίματος. Και είπε, Παραβάται εστάθητε· κυλίσατε προς εμέ σήμερον λίθον μέγαν. **34** Και είπεν ο Σαούλ, Διασπάρθητε μεταξύ του λαού και είπατε προς αυτούς, Φέρετέ μοι ενταύθα ἔκαστος τον βουν αυτού και ἔκαστος το πρόβατον αυτού, και σφάξατε ενταύθα και φάγετε· και μη αμαρτάνετε εἰς τον Κύριον, τρώγοντες μετά του αίματος. Και ἐφέραν πας ο λαός ἔκαστος τον βουν αυτού μεθ' εαυτού εκείνην την νύκτα και ἐσφαξαν εκεί. **35** Και ακοδόμησεν ο Σαούλ θυσιαστήριον εἰς τον Κύριον· τούτο ἥτο το πρώτον θυσιαστήριον, το οποίον ακοδόμησεν ο Σαούλ εἰς τον Κύριον. **36** Και είπεν ο Σαούλ, Ας καταβάψων εξοπίσω των Φιλισταίων διά νυκτός, και ας διαρπάσωμεν αυτούς ἡώς να φέγξῃ η ημέρα, και ας μη αφήσωμεν μηδένα εξ αυτών. Και είπον, Κάμε παν δό, τι σοι φαίνεται καλόν. Τότε είπεν ο ιερεύς, Ας προσέλθωμεν ενταύθα εἰς τον Θεόν. **37** Και ηρώτησεν ο Σαούλ τον Θεόν, Να καταβώ εξοπίσω των Φιλισταίων· θέλεις παραδώσει αυτούς εἰς την χείρα του Ισραήλ; Αλλά δεν απεκρίθη προς αυτόν την ημέραν εκείνην. **38** Και είπεν ο Σαούλ, Πλησιάσατε ενταύθα πάντες οι αρχηγοί του λαού· και μάθετε και ιδέτε, εἰς ποίον εστάθη η αμαρτία αύτη σήμερον: **39** διότι ζη Κύριος, ο σώσας τον Ισραήλ, ὅτι και εἰς τον Ιωνάθαν τον υιόν μου αν εστάθη, θέλει βεβαίως θανατή. Και δεν ευρέθη ουδείς μεταξύ παντός του λαού, ὅστις απεκρίθη προς αυτόν. **40** Και είπε προς πάντα τον Ισραήλ, Σταθήτε σεις εἰκ του ενός μέρους, εγώ δε και Ιωνάθαν ο υιός μου θέλομεν σταθή εκ του ἀλλού μέρους. Και είπεν ο λαός προς τον Σαούλ, Κάμε παν δό, τι σοι φαίνεται καλόν. **41** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, Δείξον τον αθώον. Και επιάσθη ο Ιωνάθαν και ο Σαούλ ο δε λαός απελύθη. **42** Και είπεν ο Σαούλ, Ρίψατε κλήρους μεταξύ εμού και Ιωνάθαν του υιού μου. Και επιάσθη ο Ιωνάθαν. **43** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Ιωνάθαν, Φανέρωσό μοι τι ἐπράξας. Και εφανέρωσε προς αυτόν ο Ιωνάθαν, και είπε, Τωόντι εγεύθην ολίγον μέλι διά του ἀκρου της ράβδου της εν τη χειρί μου· ιδού, εγώ, αποθνήσκω. **44** Και απεκρίθη ο Σαούλ, Ούτω να κάμη ο Θεός και ούτω να προσθέστη βεβαίως θέλεις αποθάνει, Ιωνάθαν. **45** Ο δε λαός είπε προς τον Σαούλ, Ο Ιωνάθαν θέλει αποθάνει, ὅστις ἔκαμε την μεγάλην ταύτην σωτηρίαν εἰς τον Ισραήλ; Μη γένοιτο· Ζη Κύριος, ουδέ μία θρὶξ εκ της κεφαλής αυτού θέλει πέσει εἰς την γῆν· διότι ενήργησε μετά του Θεού την ημέραν ταύτην. Και ελύτρωσεν ο λαός τον Ιωνάθαν, και δεν απέθανε. **46** Τότε ανέβη ο Σαούλ εκ της

καταδιώξεως των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι υπήγαν εἰς τον τόπον αυτών. **47** Και ἐλάβεν ο Σαούλ την βασιλείαν επί τον Ισραήλ, και επολέμησεν εναντίον πάντων των εχθρών αυτού κόκλω· εναντίον του Μωάβ και εναντίον των ιιών του Αμμών και εναντίον του Εδώμ και εναντίον των βασιλέων της Σωβά· και εναντίον των Φιλισταίων· και εναντίον πάντων όπου και αν εστρέφετο, κατετρόπονε. **48** Συνεκρότησεν ἔτι δύναμιν και επάταξε τον Αμαλήκ, και ήλευθέρωσε τον Ισραήλ εκ χειρός των διαρπαζόντων αυτούς. **49** Οι δε ιοί του Σαούλ ήσαν Ιωνάθαν και Ιονεί και Μελχί-σουέ και τα ονόματα των δύο θυγατέρων αυτού, το όνομα της πρωτότοκου Μεράβ, και το όνομα της νεωτέρας Μιχάλ· **50** το δε όνομα της γυναικός του Σαούλ ήτο Αχινόάμ, θυγάτηρ του Αχιμάας. Και το όνομα του αρχιστρατήγου αυτού Αβενήρ, υιός του Νηρ, θείου του Σαούλ. **51** Ο δε Κείς ο πατήρ του Σαούλ, και ο Νηρ ο πατήρ του Αβενήρ, ήσαν ιοί του Αβιήλ. **52** Ήτο δε πόλεμος δυνατός εναντίον των Φιλισταίων κατά πάσας τας ημέρας του Σαούλ· και οπότε ἐβλεπεν ο Σαούλ ἀνδρα τινά δυνατόν ἡ ἀνδρείον, παρελάμβανεν αυτόν πλησίον εαυτού.

15 Είπε δε Σαμουήλ προς τους Σαούλ, Εμέ απέστειλεν ο Κύριος να σε χρίω βασιλέα επί τον λαόν αυτού, επί τον Ισραήλ· τώρα λοιπόν ἀκούσον της φωνής των λόγων του Κυρίου. **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Θέλω εκδικήσει ούσα ἔκαμεν ο Αμαλήκ εἰς τον Ισραήλ, ὅτι αντεστάθη εἰς αυτὸν εν τῇ οδῷ, ὅτε ανέβαινεν εξ Αιγύπτου· **3** ύπαγε τώρα και πάταξον τον Αμαλήκ, και εξολόθρευσον παν δό, τι ἔχει και μη φειοθής αυτούς αλλά θανάτωσον και ἀνδρα και γυναίκα και παιδίον και θηλάζον και βουν και πρόβατον και κάμηλον και όνον. **4** Και ο Σαούλ ειάλεσε τον λαόν και απηρίθμησεν αυτούς εν Τελαΐη, διακοσίας χιλιάδας πεζῶν και δέκα χιλιάδας ανδρῶν Ιούδα. **5** Και ήλθεν ο Σαούλ ἡώς της πόλεως τον Αμαλήκ και ενέδρευσεν εν τη φάραγγι. **6** Και είπεν ο Σαούλ προς τους Κεναίους, Υπάγετε, αναχωρήσατε, κατάβητε εκ μέσου των Αμαληκιτών, διά να μη σας συμπειριάσω μετ' αυτών διότι σεις εδείξατε ἐλεος εἰς πάντας τους ιούδας Ισραήλ, ὅτε ανέβαινον εξ Αιγύπτου. Και ανεχώρησαν οι Κεναίοι εκ μέσου των Αμαληκιτών. **7** Και επάταξεν ο Σαούλ τους Αμαληκίτας από Αβιλά ἡώς της εισόδου Σούρ, της κατά πρόσωπον Αιγύπτου. **8** Και συνέλαβεν Αγάγ τον βασιλέα των Αμαληκιτών ζώντα, πάντα δε τον λαόν εξωλόθρευσεν εν στόματι μαχαίρας. **9** Πλην εφείσθη ο Σαούλ και ο λαός τον Αγάγ και τα καλήτερα των προβάτων και των βούν και των δευτερευόντων και των αρνίων και παντός αγαθού, και δεν ήθελον να εξολοθρεύσωσιν αυτά· αλλά παν το ευτελές και εξουδενωμένον, εκείνο εξωλόθρευσαν. **10** Τότε ἐγίνει λόγος Κυρίου προς τον Σαμουήλ, λέγων, **11** Μετεμελήθην ὅτι ἔκαμα τον Σαούλ βασιλέα· διότι εστράφη από ὅπισθεν μου και τους λόγους μου δεν εξετέλεσε. Και τούτο ελύπησε τον Σαμουήλ, και εβόήσε προς τον Κύριον δι' ὅλης της νυκτός. **12** Και ὅτε ἐξηγέρθη ο Σαμουήλ ενωρίς διά να υπάγη εἰς συνάντησιν του Σαούλ το πρωΐ, ανήγειλαν προς τον Σαμουήλ, λέγοντες, Ο Σαούλ ἡλθεν εἰς τον Κάρμηλον, και ιδού, ανήγειρεν εἰς εαυτὸν τρόπαιον· ἔπειτα εστράφη και διετέρας και κατέβη εἰς Γάλγαλα. **13** Και υπήγειν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ· και είπεν ο Σαούλ προς αυτόν, Εὐλογημένος να ἦσαι παρά του Κυρίου· εξετέλεσα τον λόγον του Κυρίου. **14** Είπε δε ο Σαμουήλ, Και τις η φωνή ἡώτη των προβάτων εἰς τα ώτα μου, και η φωνή των βούν, την οποίαν αικονώ; **15** Και είπεν ο Σαούλ, Εκ των Αμαληκιτών ἐφερεν αυτά· διότι ο λαός εφείσθη τα καλήτερα των προβάτων και των βούν, διά να

θυσιάση εις Κύριον τον Θεόν σου· τα δε λοιπά εξωλοθρεύσαμεν.
16 Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Ἀφες, και θέλω απαγγέλει προς σε τι ελάλησεν ο Κύριος εις εμέ την νύκτα. Ο δε είπε προς αυτόν, Λέγε. **17** Και είπεν ο Σαμουήλ, Ενώ σι ήσο μικρός ἐμπροσθεν των οφθαλμών σου, δεν ἔγινες η κεφαλή των φυλών του Ισραήλ, και σε ἔχρισεν ο Κύριος βασιλέα επί τον Ισραήλ; **18** και σε ἔστειλεν ο Κύριος εις την οδόν και είπεν, Ὑπαγε και εξολόθρευσον τους αμαρτάνοντας εις εμέ, τους Αμαληκίτας, και πολέμησον εναντίον αυτών εωσού εξαφανίσης αυτούς. **19** διά τι λοιπόν δεν υπήκουσας της φωνῆς του Κυρίου, αλλ' ὥρμησας επί τα λάφυρα και ἔπραξας το κακόν ενώπιον του Κυρίου; **20** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ, Ναι, υπήκουσα της φωνῆς του Κυρίου και υπήγα εις την οδόν εις την οποίαν ο Κύριος με απέστειλε και ἔφερα τον Αγάγ τον βασιλέα του Αμαλήκη, τους δε Αμαληκίτας εξωλόθρευσα· **21** ο λαός δύμας ἐλαβεν εκ των λαφύρων πρόβατα και βόας, τα καλήτερα από των απηγορευμένων, διά να θυσιάσῃ εις Κύριον τον Θεόν σου εν Γαλγάλοις. **22** Και είπεν ο Σαμουήλ, Μήπως ο Κύριος αρέσκεται εις τα ολοκαυτώματα και εις τας θυσίας, καθώς εις το να υπακούωμεν της φωνῆς του Κυρίου; ιδού, η υποταγή είναι καλητέρα παρά την θυσίαν η υπακοή, παρά το πάχος των κριών: **23** διότι η απείθεια είναι καθώς το αμάρτημα της μαγείας και το πείσμα, καθώς η ασέβεια και ειδωλολατρεία επειδή συ απέριψας τον λόγον του Κυρίου, διά τούτο και αυτός απέρριψε σε από του να ἡσαι βασιλεύς. **24** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ, Ημάρτησα· διότι παρέβην το πρόσταγμα του Κυρίου και τους λόγους σου, φοβήθεις τον λαόν και υπακούσας εις την φωνήν αυτών· **25** τώρα λοιπόν συγχώρησον, παρακαλώ, το αμάρτημά μου και επιστρέψον μετ' εμού, διά να προσκυνήσω τον Κύριον. **26** Ο δε Σαμουήλ είπε προς τον Σαούλ, Δεν θέλω επιστρέψει μετά σου· διότι απέρριψας τον λόγον του Κυρίου, και ο Κύριος απέρριψε σε από του να ἡσαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ. **27** Και καθώς εστράφη ο Σαμουήλ διά να αναχωρήσῃ, εκείνος επίσανεν αυτόν από του κρασπέδου του ιματίου αυτού και εξεσίσθη. **28** Και είπε προς αυτόν ο Σαμουήλ, Εξέσχισεν η Κύριος την βασιλείαν του Ισραήλ από σου σήμερον και ἐδωκεν αυτήν εις τον πλησίον σου, τον καλήτερον σου· **29** ουδέ θέλει ψευθή ο Ισχυρός του Ισραήλ ουδέ μεταμελήθη· διότι ούτος δεν είναι ἀνθρωπος, ώστε να μεταμεληθῇ. **30** Ο δε είπεν, Ημάρτησα· αλλά τίμησον με τώρα, παρακαλώ, ἐμπροσθεν των πρεσβυτέρων του λαού μου και ἐμπροσθεν του Ισραήλ, και επιστρέψον μετ' εμού, διά να προσκυνήσω Κύριον τον Θεόν σου. **31** Και επέστρεψεν ο Σαμουήλ κατόπιν του Σαούλ και προσεκύνησεν ο Σαούλ τον Κύριον. **32** Τότε είπεν ο Σαμουήλ, Φέρετε μοι ενταῦθα Αγάγ τον βασιλέα των Αμαληκιτών. Και ἡλθε προς αυτόν ο Αγάγ χαριέντως διότι ἐλεγεν ο Αγάγ, Βεβαίως η πικρία του θανάτου επέρασεν. **33** Ο δε Σαμουήλ είπε, Καθώς ητέκινως γυναίκας η ρομφαία σου, ούτω θέλει ατεκνωθή μεταξύ των γυναικών η μήτηρ σου. Και κατέκοψεν ο Σαμουήλ τον Αγάγ ενώπιον του Κυρίου εν Γαλγάλοις. **34** Τότε ανεχώρησεν ο Σαμουήλ εις Ραμά· ο δε Σαούλ ανέβη εις τον οίκον αυτού, εις Γαβιά Σαούλ. **35** Ο δε Σαμουήλ δεν είδε πλέον τον Σαούλ ἔως της ημέρας του θανάτου αυτού επένθησεν όμως ο Σαμουήλ διά τον Σαούλ. Και ο Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἔκαμε τον Σαούλ βασιλέα επί τον Ισραήλ.

16 Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Ἔως πότε συ πενθεῖς διά τον Σαούλ, επειδή εγώ απεδοκίμασα αυτόν από του να βασιλεύη επί τον Ισραήλ; γέμισον το κέρας σου ἔλαιον και

ύπαγε· εγώ σε αποστέλλω προς τον Ιεσσαί τον Βηθλεεμίτην· διότι προέβλεψα εις εμαυτόν βασιλέα μεταξύ των ονών αυτού. **2** Και είπεν ο Σαμουήλ, Πος να υπάγω; διότι θέλει ακούσει τούτο ο Σαούλ και θέλει με θανατώσει. Και είπεν ο Κύριος, Λάβε μετά σου δάμαλιν και ειπέ, Ἡθλον να θυσιάσω προς τον Κύριον. **3** Και κάλεσον τον Ιεσσαί εις την θυσίαν, και εγώ θέλω φανερώσει προς σε τι θέλεις κάμει και θέλεις χρίσοι εις εμέ ὄντινα σοι είπω. **4** Και ἔκαμεν ο Σαμουήλ εκείνο το οποίον είπεν ο Κύριος, και ἡλθεν εις Βηθλέεμ. Επρόμαχαν δε οι πρεσβύτεροι της πόλεως εις την συνάντησιν αυτού και είπον, Εν ειρήνη ἔρχεσαι; **5** Ο δε είπεν, Εν ειρήνη· ἔρχομαι διά να θυσιάσω προς τον Κύριον· αγιάσθητε και ἔλθετε μετ' εμού εις την θυσίαν. Και ηγίασε τον Ιεσσαί και τους ονιούς αυτού και εκάλεσεν αυτούς εις την θυσίαν. **6** Και ενώ εισήρχοντο, ιδών τον Ελιάβ, είπε, Βεβαίως ἐμπροσθεν του Κυρίου είναι ο κεχρισμένος αυτού. **7** Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Μη επιβλέψης εις την όψιν αυτού ἡ εις το ύψος του αναστήματος αυτού, επειδή απεδοκίμασα αυτόν· διότι δεν βλέπει ο Κύριος καθώς βλέπει ο ἀνθρωπος· διότι ο ἀνθρωπος βλέπει το φαινόμενον, ο δε Κύριος βλέπει την καρδίαν. **8** Τότε εκάλεσεν τον Ιεσσαί τον Αβιναδάβ και διεβίβασεν αυτόν ενώπιον του Σαμουήλ. Και είπεν, ουδέ τούτον δεν εξέλεξεν ο Κύριος. **9** Τότε διεβίβασεν ο Ιεσσαί τον Σαμάρ. Ο δε είπεν, Ουδέ τούτον δεν εξέλεξεν ο Κύριος. **10** Και διεβίβασεν ο Ιεσσαί επτά εκ των ονών αυτού ενώπιον του Σαμουήλ. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Ο Κύριος δεν εξέλεξε τούτους. **11** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Ετελείωσαν τα παιδία; Και είπε, Μένει ἐπι το νεώτερος; και ιδού, ποιμαίνει τα πρόβατα. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Πέμψον και φέρε αυτόν· διότι δεν θέλομεν καθίσει εις την τράπεζαν, εωσού ἐλθη ενταῦθα. **12** Και ἔστειλε και ἔφερεν αυτόν. Ἡτο δε ξανθός και ευόρθαλμος και ὥραίος την όψιν. Και είπεν ο Κύριος, Σηκώθητη, χρίσον αυτόν διότι ούτος είναι. **13** Τότε ἐλαβεν ο Σαμουήλ το κέρας του ελαίου και ἔχρισεν αυτόν εν μέσω των ἀδελφῶν αυτού και επήλθε πνεύμα Κυρίου επί τον Δαβίδ από της ημέρας εκείνης και εφεζής. Σηκωθείς δε ο Σαμουήλ απήλθεν εις Ραμά. **14** Και το Πνεύμα του Κυρίου απεσύρθη από του Σαούλ, και πνεύμα πονηρόν παρά Κυρίου ετάραττεν αυτόν. **15** Και είπον οι δούλοι του Σαούλ προς αυτόν, Ιδού τώρα, πονηρόν πνεύμα παρά Θεού σε ταράττει· **16** ας προστάξῃ τώρα ο κύριος ημών τους δούλους σου, τους ἐμπροσθέν σου, να ζητήσωνταν ἀνθρωπον ιδίμονα εις το να παίζη κιθάραν· και οπότε το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού είναι επι σε, να παίζη με την χειρά αυτού, και καλόν θέλει είσθια εις σε. **17** Και είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού, Προβλέψατε μοι λοιπόν ἀνθρωπον παίζοντα καλώς και φέρετε προς εμέ. **18** Τότε απεκρίθη εις εκ των δούλων και είπεν, Ιδού, είδον υιόν του Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου, ειδίμονα εις το παίζειν και ανδρειότατον και ἀνδρα πολεμικόν και συνετόν εις λόγον και ἀνθρωπον ὥραίον, και ο Κύριος είναι μετ' αυτού. **19** Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς προς τον Ιεσσαί, λέγων, Πέμψον μοι Δαβίδ τον υιόν σου, δότις είναι μετά των προβάτων. **20** Και ἐλαβεν ο Ιεσσαί όνον φορτωμένον με ἄρτους και ασκόν οίνου και εν ερίφιον εξ αιγών, και ἐπεμψεν αυτά διά του Δαβίδ του υιού αυτού προς τον Σαούλ. **21** Και ἡλθεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ και εστάθη ἐμπροσθεν αυτού· και γηάπτησεν αυτόν σφόδρα· και ἔγινεν οπλοφόρος αυτού. **22** Και απέστειλεν ο Σαούλ προς τον Ιεσσαί, λέγων, Ο Δαβίδ ας στέκηται, παρακαλώ, ἐμπροσθέν μου· διότι εύρηκε χάριν εις τους οφθαλμούς μου. **23** Και οπότε το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού ἡτο επι τον Σαούλ, ο Δαβίδ ας στέκηται, παρακαλώ, εμπροσθέν μου· διότι εύρηκε χάριν εις τους οφθαλμούς μου.

Δαβίδ ελάμβανε την κιθάραν και ἐπαιζε διά της χειρός αυτού τότε ανεκουφίζετο ο Σαούλ και ανεπαύετο και απευρέτο απ' αυτού το πνεύμα το πνηγόρον.

17 Συνήθροισαν δε οι Φιλισταίοι τα στρατεύματα αυτών διά πόλεμον και ἡσαν συνηθροισμένοι εν Σοκχώ, ἥτις είναι του Ιούδα, και εστρατοπέδευσαν μεταξύ Σοκχώ και Αζηκά, εν Εφές-δαμμείμ. **2** Ο δε Σαούλ και οι ἄνδρες Ισραήλ συνηθροίσθησαν, και εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ηλά, και παρετάχθησαν εις μάχην εναντίον των Φιλισταίων. **3** Και οι μεν Φιλισταίοι ίσταντο επί του όρους εντεύθεν, ο δε Ισραήλ ίστατο επί του όρους εκείθεν· ἡ δε κοιλάς ἥτο μεταξύ αυτών. **4** Και εξήλθεν αντίρ προμαχητής εις του στρατοπέδου των Φιλισταίων ονομαζόμενος Γολιάθ, εκ της Γαθ, ύψους εξ πηχών και σπιθαμής **5** είχε δε περικεφαλαίαν χαλκίνην επί της κεφαλής αυτού και ἥτο ενδεδύμενός θώρακα αλιστωτάν· και το βάρος του θώρακος ἥτο πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκού· **6** και κυνηγίας χαλκίνας επί των σκελών αυτού και ασπίδα χαλκίνην μεταξύ των ὡμών αυτού. **7** Και το κοντάριον του δόρατος αυτού ἥτο ως αντίον υφαντού· και η λόγχη του δόρατος αυτού εζήγιζεν εξακοσίους σίκλους σιδήρους εἰς δε κρατών τον θυρεόν προεπορεύετο αυτού. **8** Και σταθείς εβδήσε προς τας παρατάξεις του Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Διά τι εξέρχεσθε να παραταχθήτε εις μάχην; δεν είμαι εγώ ο Φιλισταίος, και σεις δούλοι του Σαούλ; εκλέξατε εις εαυτούς ἄνδρα, και ας καταβῇ προς εμέ· **9** εάν μεν δυνηθῇ να πολεμήσῃ μετ' εμού και με θανατώσῃ, τότε ημείς θέλομεν είσθαι δούλοι σας ἀλλ' εάν εγώ υπερισχύσω κατ' αυτού και θανατώσω αυτόν, τότε σεις θέλετε είσθαι δούλοι ημών και θέλετε δουλεύει ημάς. **10** Και είπεν ο Φιλισταίος, Εγώ εξουθένησα τας παρατάξεις του Ισραήλ την ήμεραν ταύτην· δότε εις εμέ ἄνδρα, διά να μονομαχήσωμεν. **11** Ὄτε ἤκουσεν ο Σαούλ και πας ο Ισραήλ εκείνους τους λόγους τον Φιλισταίον, εξέστησαν και εφοβήθησαν σφόδρα. **12** Ἡτο δε Δαβίδ ο υἱός εκείνου του Εφραΐτα εκ Βηθλέεμ Ιούδα, ονομαζόμενον Ιεσσαί είχε δε οκτώ υιούς· και ο ἄνθρωπος εις τας ημέρας του Σαούλ είχε τάξιν γέροντος μεταξύ των ανθρώπων. **13** Και υπήγαν οι τρεις υιοί του Ιεσσαί οι μεγαλήτεροι ακολουθούντες τον Σαούλ εἰς την μάχην· και τα ονόματα των τριών υιών αυτού οίτινες υπήγαν εις την μάχην ήσαν Ελιάβ ο πρωτότοκος, και ο δεύτερος αυτού Αβιναδάβ, και ο τρίτος Σαμμά. **14** Ο δε Δαβίδ ἥτο ο νεώτερος και οι τρεις οι μεγαλήτεροι ηκολούθουν τον Σαούλ. **15** Και ανεχώρει ο Δαβίδ και επέστρεψεν από του Σαούλ, διά να ποιμαίνη τα πρόβατα του πατρός αυτού εν Βηθλεέμ. **16** Ο δε Φιλισταίος επλησίαζε πρωΐ και εσπέρας και εστηλόνετο τεσσαράκοντα ημέρας. **17** Και είπεν Ιεσσαί προς Δαβίδ τον υιόν αυτού, Λάβε τώρα διά τους αδελφούς σου εν εφά εκ τούτου του πεφρυγανισμένου σίτου και τους δέκα τούτους ἄρτους, και τρέζον εις το στρατόπεδον προς τους αδελφούς σου· **18** και τα δέκα ταύτα νωτά τυρία φέρε προς τον χιλιάρχον, και ιδέ αν υγιαίνωσιν οι αδελφοί σου και λάβε σημείον παρ' αυτών. **19** Ο δε Σαούλ και αυτοί και πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ ἡσαν εν τη κοιλάδι Ηλά, μαχομένοι μετά των Φιλισταίων. **20** Και εξήγέρθη ο Δαβίδ ενωρίς το πρωΐ· και αφήσας τα πρόβατα εις φύλακα, ἔλαβε και υπήγε, καθώς προσέταξεν αυτόν ο Ιεσσαί· και ἥλθεν εις το περιχαράκωμα, ενώ το στράτευμα εξήρχετο εις παράταξιν· και ηλάλαζαν προς την μάχην· **21** διότι παρετάχθησαν ο Ισραήλ και οι Φιλισταίοι, στράτευμα κατά πρόσωπον στρατεύματος, **22** Και ο Δαβίδ, αφήσας επάνωθεν αυτού τα σκεύη εἰς την χείρα του σκευοφύλακος, ἔδραμε προς το στράτευμα και ἥλθε

και ηρώτησε τους αδελφούς αυτού πως ἔχουσι. **23** Και ενώ αυμίλει μετ' αυτών, ιδού, ανέβανεν ο προμαχητής, ο Φιλισταίος ο εκ της Γαθ, Γολιάθ το όνομα, εκ των στρατευμάτων των Φιλισταίων, και ελάλησε κατά τους αυτούς λόγους και ἤκουσεν ο Δαβίδ. **24** Πάντες δε οι ἄνδρες Ισραήλ, ως είδον τον ἄνδρα, ἔφυγον από προσώπου αυτού και εφοβήθησαν σφόδρα. **25** Και ἔλεγον οι ἄνδρες Ισραήλ, Είδετε τον ἄνδρα τούτον τον αναβαίνοντα; βεβαίως ανέβη διά να εξουθενήσῃ τον Ισραήλ· και ὅστις θανατώσῃ αυτόν, τούτον θέλει πλουτίσει ο βασιλεὺς με πλούτη μεγάλα, και την θυγατέρα αυτού θέλει δώσει εις αυτόν, και τον οίκον του πατρός αυτού θέλει κάμει ελεύθερον μεταξύ του Ισραήλ. **26** Και είπεν ο Δαβίδ προς τους ἄνδρας τους ισταμένους πλησίον αυτού, λέγων, Τι θέλει γείνει εις τον ἄνδρα, ὅστις πατάξῃ τον Φιλισταίον τούτον και αφαιρέσῃ το ονείδος από του Ισραήλ; διότι τις είναι ο Φιλισταίος ούτος ο απερίτμητος, ὥστε να εξουθενή τα στρατεύματα του Θεού του ζώντος; **27** Και απεκρίθη προς αυτόν ο λαός κατά τον λόγον τούτον, λέγων, ούτω θέλει γείνει εις τον ἄνδρα, ὅστις πατάξῃ αυτόν. **28** Και ἤκουσεν Ελιάβ ο αδελφός αυτού ο μεγαλήτερος, ενώ ελάλει προς τους ἄνδρας· και εξήγηφθη ο θυμός του Ελιάβ εναντίον του Δαβίδ, και είπε, Διά τι κατέβης ενταύθας; και εις ποίον αφίκεις τα ολίγα εκείνα πρόβατα εν τη ερήμῳ; εγώ εξεύρω την υπερηφανίαν σου και την πονηρίαν της καρδίας σου βεβαίως διά να ιδής την μάχην κατέβης. **29** Και είπεν ο Δαβίδ, Τι ἔκαμα τώρα; δεν είναι αιτία; **30** Και εστράφη απ' αυτό προς ἄλλον και ελάλησε κατά τον αυτόν τρόπον· και ο λαός απεκρίθη πάλιν προς αυτόν κατά τον πρώτον λόγον. **31** Και ὅτε ηκούσθησαν οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο Δαβίδ, ανίγγειλαν προς τον Σαούλ· και παρέλαβεν αυτόν. **32** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Μηδενός ανθρώπου η καρδία ας μη ταπεινόνται διά τούτον· ο δούλος σου θέλει υπάγει και πολεμήσει μετά του Φιλισταίου τούτου. **33** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Δεν δύνασαι να υπάγης εναντίον του Φιλισταίου τούτου διά να πολεμήσῃς μετ' αυτού· διότι σε είσαι παιδίον, αυτός δε ανήρ πολεμιστής εκ νεότητος αυτού. **34** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Ο δούλος σου ἔβοσκε τα πρόβατα του πατρός αυτού, και ἥλθε λέων και ἄρκτος και ἥρπασε πρόβατον εκ του ποιμηνού· **35** και εξήλθονταν κατόπιν αυτού και επάταξη αυτόν και ηλευθέρωσαν αυτό εκ του στόματος αυτού· και καθώς εσηκώθη εναντίον μου, ἥρπασα αυτόν από της σιαγόνος και επάταξα αυτόν και έθανατώσα αυτόν. **36** επάταξεν ο δούλος σου και τον λέοντα και την ἄρκτον· και ο Φιλισταίος ούτος ο απερίτμητος θέλει είσθαι ως εν τούτων, επειδή εξουθενήσει τα στρατεύματα του Θεού του ζώντος. **37** Και είπεν ο Δαβίδ, Ο Κύριος ο ελευθερώσας με εκ χειρός του λέοντος και εκ χειρός της ἄρκτου, ούτος θέλει με ελευθερώσει εκ χειρός του Φιλισταίου τούτου. Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Ύπαγε, και ο Κύριος ας ἤναι μετά σου. **38** Και ὠπλισεν ο Σαούλ τον Δαβίδ με την πανοπλίαν αυτού και ἔβαλε χαλκίνη περικεφαλαίαν επί της κεφαλής αυτού· και ενέδυσεν αυτόν θώρακα. **39** Και εζώσθη ο Δαβίδ την ρομφαίαν αυτού επάνωθεν της πανοπλίας αυτού και ηθέλησε να περιπατήσῃ διότι δεν είχε δοκιμάσει. Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Δεν δύναμαι να περιπατήσω με ταύτα διότι δεν εδοκίμασα ποτέ. Και εξεδύθη ο Δαβίδ αυτά επάνωθεν αυτού. **40** Και ἔλαβε την ράβδον αυτού εν τη χειρί αυτού, και εξέλεξεν εις εαυτόν πέντε λίθους ομαλούς εκ του χειμάρρου, και θέσας αυτούς εις το ποιμενικόν αυτού σακκίον και θυλάκιον, την δε σφενδόνην αυτού εις την χείρα αυτού, επλησίαζε προς τον Φιλισταίον. **41** Ο δε Φιλισταίος

ήρχετο προχωρών και επλησίαζε προς τον Δαβίδ· και ο ανήρ ο ασπιδοφόρος ἐμπροσθεν αυτού. **42** Και ὅτε περιέβλεψεν ο Φιλισταῖος και ἔιδε τὸν Δαβὶδ, κατεφρόνησεν αὐτὸν διότι ἡτο παιδίον και ἔσθιος και ὥραιος τὴν ὄψιν. **43** Και εἶπεν ο Φιλισταῖος πρὸς τὸν Δαβὶδ, Κύνων εἶμαι εγώ, ὧστε ἔρχεσαι πρὸς με μὲν πάρδους; Και κατηράσθη ο Φιλισταῖος τὸν Δαβὶδ εἰς τοὺς θεοὺς αὐτού. **44** Και εἶπεν ο Φιλισταῖος πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ελθὲ πρὸς εμέ, και θέλω παραδώσει τας σάρκας σου εἰς τα πετεινά του ουρανού και εἰς τα θηρία του αγρού. **45** Και εἶπεν ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Φιλισταῖον, Σὺ ἔρχεσαι εναντίον μου με ρομφαίαν και δόρυ και ασπίδα· εγώ δε ἔρχομαι εναντίον σου εν τῷ ονόματι τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεού τῶν στρατευμάτων τοῦ Ισραήλ, τα οποία σε εξουθένησας· **46** την ημέραν ταύτην θέλει σε παραδώσει ο Κύριος εἰς τὴν χείρα μου και θέλω σε πατάξει και αφαίρεσει από σου τὴν κεφαλήν σου και θέλω παραδώσει τα πτώματα του στρατοπέδου των Φιλισταίων την ημέραν ταύτην εἰς τα πετεινά του ουρανού, και εἰς τα θηρία της γῆς διά γα γνωρίσῃ πᾶσα η γη ὅτι εἴναι Θεός εἰς τὸν Ισραήλ· **47** και θέλει γνωρίσει παν το πλήθος τούτο ὅτι ο Κύριος δεν σώζει με ρομφαίαν και δόρυ διότι του Κυρίου είναι η μάχη, και αυτός θέλει σα παραδώσει εἰς τὴν χείρα ήμων. **48** Και ὅτε εσηκώθη ο Φιλισταῖος και ἤρχετο και ἐπλησίαζεν εἰς συνάντησην τοῦ Δαβὶδ, ο Δαβὶδ ἐσπεύσει και ἔδραμε πρὸς μάχην εναντίον τοῦ Φιλισταίου. **49** Και εκτείνας ο Δαβὶδ τὴν χείρα αὐτοῦ εἰς τὸ σακκίον, ἐλαβεν εκείθεν λίθον και εσφενδόνησε και εκτύπησε τον Φιλισταῖον κατὰ τὸ μέτωπον αὐτού, ὧστε ο λίθος ενεπήχθη εἰς τὸ μέτωπον αὐτού· και ἔτεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν. **50** και υπερίσχυσεν ο Δαβὶδ κατὰ τὸν Φιλισταῖον διὰ τῆς σφενδόνης και διὰ τοῦ λίθου, και εκτύπησε τὸν Φιλισταῖον και εθανάτωσεν αὐτὸν. Αλλὰ δεν ἦτο ρομφαία εἰν τῇ χειρὶ τοῦ Δαβὶδ· **51** ὅθεν ο Δαβὶδ ἔδραμε και σταθείς επὶ τὸν Φιλισταῖον, ἐλαβε τὴν ρομφαίαν αὐτού και ἔσυρεν αὐτήν εκ τῆς θήκης αυτῆς, και θανατώσας αὐτὸν, απέκοψε τὴν κεφαλήν αὐτού με αυτήν. Ιδόντες δε οι Φιλισταῖοι, ὅτι απέθανεν ο ισχυρός αυτών, ἐψυγον· **52** Τότε εσηκώθησαν οι ἄνδρες τοῦ Ισραήλ και τοῦ Ιούδα και ἡλάλαξαν και κατεδίωξαν τους Φιλισταίους, ἔως τῆς ειούσδου τῆς κοιλάδος, και ἔως τῶν πυλῶν τῆς Ακκαρῶν. Και ἐπέσον οι τραυματισμένοι τῶν Φιλισταίων εν τῇ οδῷ Σααραείμ, ἔως Γαθ και ἔως Ακκαρῶν. **53** Και επέστρεψαν οι ιοί Ισραήλ εἰ τῆς καταδίωξεως τῶν Φιλισταίων και διήρπασαν τα στρατόπεδα αυτῶν. **54** Ο δε Δαβὶδ ἐλαύησε τὴν κεφαλήν τον Φιλισταῖον, και ἔφερεν αὐτήν εἰς Ιερουσαλήμ· την δε πανοπλίαν αὐτού ἔβαλεν εν τῇ σκηνῇ αυτού. **55** Ότε δε εἶδεν ο Σαούλ τὸν Δαβὶδ εξερχόμενον εναντίον τοῦ Φιλισταίου, εἶπε πρὸς Αβενήρ, τὸν αρχιγύρον του στρατεύματος, Αβενήρ, τίνος νιός είναι ο νέος ούτος; Και ο Αβενήρ εἶπε, Ζη η ψυχή σου, βασιλεύ, δεν εξεύρω. **56** Και εἶπεν ο βασιλεύς, Ερώτησον συ, τίνος νιός είναι ο νεανίσκος ούτος. **57** Και καθὼς επέστρεψεν ο Δαβὶδ, πατάξας τον Φιλισταῖον, παρέλαβεν αὐτὸν ο Αβενήρ και ἔφερεν αὐτὸν ενώπιον του Σαούλ· και η κεφαλή του Φιλισταίου ἤτο εν τῇ χειρὶ αυτού. **58** Και εἶπε πρὸς αὐτὸν ο Σαούλ, Τίνος νιός είσαι, νέε; και απεκρίθη ο Δαβὶδ, Ο νιός του δούλου σου Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου.

18 Και ως ετελείωσε λαλών πρὸς τὸν Σαούλ, η ψυχή του Ιωνάθαν συνεδέθη μετά τῆς ψυχῆς του Δαβὶδ, και ηγάπησεν αὐτὸν ο Ιωνάθαν ὡς την ιδίαν αὐτού ψυχήν. **2** Και παρέλαβεν αὐτὸν ο Σαούλ εκείνην την ημέραν και δεν αφήκεν αὐτὸν να επιστρέψῃ πλέον εἰς τὸν ίκον του πατρός αυτού. **3** Τότε ο Ιωνάθαν ἔκαμε συνθήκην μετά του Δαβὶδ·

διότι ηγάπα αυτὸν ως την ιδίαν αὐτού ψυχήν. **4** και εκδυθείς ο Ιωνάθαν το επένδυμα το εφ' εαυτόν, ἐδώκεν αυτό εἰς τὸν Δαβὶδ, και την στολήν αυτού, ἔως και αυτό το ζήρος αυτού και το τόξον αυτού και την ζώνην αυτού. **5** και εξήρχετο ο Δαβὶδ πανταχού ὅπου ἐπέμπεν αὐτὸν ο Σαούλ, και εφέρετο μετά συνέσως και κατέστησεν αὐτὸν ο Σαούλ επὶ τους ἀνδρας του πολέμου· και ἵτο αρεστός εἰς τους οφθαλμούς παντός του λαού, ἔτι δε και εἰς τους οφθαλμούς των δούλων του Σαούλ. **6** Καθὼς δε πήχοντο, ενώ επέστρεψεν ο Δαβὶδ εκ τῆς σφραγῆς του Φιλισταίου, εξήρχοντο αι γυναίκες εκ πασῶν των πόλεων του Ισραήλ, ψάλλουσαι και χορεύουσαι, εἰς συνάντησιν του βασιλέως Σαούλ, μετά τυμπάνων, μετά χαράς και μετά κυμβάλων. **7** Και απεκρίνοντο αι γυναίκες αι παίζουσαι πρὸς αλλήλας, και ἔλεγον, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, και ο Δαβὶδ τας μυριάδας αυτού. **8** Παρωξύνθη δε σφόδρα ο Σαούλ, και εφάνη δυσάρεστος εἰς τους οφθαλμούς αυτού ο λόγος ούτος, και εἶπεν, Απέδωκαν εἰς τὸν Δαβὶδ τας μυριάδας, εἰς εὑμ δε απέδωκαν τας χιλιάδας· και τι λείπεται πλέον εἰς αὐτὸν παρὰ η βασιλεία; **9** Και υπεβλεπεν ο Σαούλ τὸν Δαβὶδ απ' εκείνης τῆς ημέρας και εἰς τὸ εξής. **10** Και την επαύριον επῆλθε πνεύμα πονόρων παρὰ Θεού επὶ τὸν Σαούλ, και επροφήτευεν εν μέσῳ του οίκου· και ο Δαβὶδ ἐπαιξε διά της χειρός αυτού, ως καθ' εκάστην ημέραν· ἥτο δε το δοράτιον εν τῃ χειρὶ του Σαούλ. **11** και ἐρρίψεν ο Σαούλ το δοράτιον, λέγων, Θέλω το κτυπήσει τον Δαβὶδ ἔως και εἰς το τοίχον. Αλλ' ο Δαβὶδ εξέκλινεν απ' ἐμπροσθεν αὐτού δις. **12** Εφοβήθη δε ο Σαούλ από προσώπου Δαβὶδ, επειδή ο Κύριος ἥτο μετ' αὐτού, από δε του Σαούλ είχεν απομακρυνθῆ. **13** Οθέν απεμάκρυνεν αὐτὸν ο Σαούλ από πλησίον εαυτού και κατέστησεν αὐτὸν χιλιαρχὸν· και εξήρχετο και εισήρχετο ἐμπροσθεν του λαού. **14** Και εφέρετο ο Δαβὶδ μετά συνέσως εν πάσαις ταῖς οδοῖς αυτού· και ο Κύριος ἥτο μετ' αὐτού. **15** Διά τούτο ο Σαούλ, βλέπων ὅτι εφέρετο μετά μεγάλης συνέσως, εφοβείτο από προσώπου αυτού. **16** Πας δε ο Ισραήλ και ο Ιούδας ηγάπα τον Δαβὶδ, επειδή εξήρχετο και εισήρχετο ἐμπροσθεν αὐτών. **17** Και εἶπεν ο Σαούλ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ιδού, η μεγαλητέρα θυγάτηρ μου Μεράβ· ταύτην θέλω σοι δώσει εἰς γυναίκα· μόνον ἐσο ανδρείος εἰς εὑμ και μάχου τας μάχας του Κυρίου. Διότι εἶπεν ο Σαούλ, Ας μη ἔναι η χειρ μου επ' αὐτόν, αλλ' η χειρ των Φιλισταίων ας ἔναι επ' αὐτόν. **18** Και εἶπεν ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, Ποίος εγώ; και ποία η ζωή μου και η οικογένεια του πατρός μου μεταξὸν του Ισραήλ, ώστε να γείνω γαμβρός του βασιλέως; **19** Αλλά καθ' ον καιρόν η Μεράβ η θυγάτηρ του Σαούλ ἐπρεπε να δοθή εις τὸν Δαβὶδ, αυτή εδόθη εἰς τὸν Αδριήλ τὸν Μεολαθίτην εἰς γυναίκα. **20** Ηγάπα δε τὸν Δαβὶδ Μιχάλ η θυγάτηρ του Σαούλ· και ανήγγειλαν τούτο πρὸς τὸν Σαούλ· και το πράγμα ἤρεσεν εἰς αὐτόν. **21** Και εἶπεν ο Σαούλ, Θέλω δώσει αὐτήν εἰς αὐτόν, διά να γείνη παγίς εἰς αὐτόν, και διά να ἔναι επ' αὐτόν η χειρ των Φιλισταίων. Οθέν εἶπεν ο Σαούλ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Σήμερον θέλεις εἰσθαι γαμβρός μου με την δευτέραν. **22** Και προσέταξεν ο Σαούλ τους δούλους αὐτού, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τὸν Δαβὶδ κρυψίως και είπατε, Ιδού, ο βασιλέυς εναρεστεῖται εἰς σε, και πάντες οι δούλοι αὐτού σε αγαπῶσι· τώρα λοιπὸν γενού γαμβρός του βασιλέως. **23** Και ελάλησαν οι δούλοι του Σαούλ τους λόγους τούτους εἰς τα ὡτα του Δαβὶδ. Και εἶπεν ο Δαβὶδ, Σας φαίνεται μικρόν να γείνη τις γαμβρός βασιλέως; αλλ' εγώ εἶμαι ἀνθρωπός πτωχός και ποταπός. **24** Και ανήγγειλαν οι δούλοι του Σαούλ πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Κατά τους λόγους τούτους ελάλησεν ο Δαβὶδ. **25** Και εἶπεν ο Σαούλ, Ούτω θέλετε

επει προς τον Δαβίδ, Ο βασιλεύς δεν θέλει δώρα νυμφικά, αλλ' εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων, διά να εκδικηθή ο βασιλεύς εναντίον των εχθρών αυτού. Ο Σαούλ όμως εστοχάζετο να κάμη τον Δαβίδ να πέσῃ διά χειρός των Φιλισταίων. **26** Και ότε ανήγγειλαν οι δούλοι αυτού προς τον Δαβίδ τους λόγους τούτους, ήρεσεν εις τον Δαβίδ να γείνη γαμβρός του βασιλέως θύεν και πριν αι ημέραι πληρωθώσιν, **27** εστηκώθη ο Δαβίδ και υπήγειν, αυτός και οι άνδρες αυτού, και εθανάτωσεν εκ των Φιλισταίων διακοσίους ἄνδρας και ἔφερεν ο Δαβίδ τας ακροβυστίας αυτών, και απέδωκαν αυτάς πλήρεις εις τον βασιλέα, διά να γείνη γαμβρός του βασιλέως. Και ἐδώκεν εις αυτόν ο Σαούλ Μιχάλ την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **28** Και είδεν ο Σαούλ και εγνώρισεν ότι ο Κύριος ἡτο μετά του Δαβίδ· και Μιχάλ η θυγάτηρ του Σαούλ ηγάπα αυτόν. **29** Και ἐτί μάλλον εφοβείτο ο Σαούλ από προσώπου του Δαβίδ και ἔγεινεν ο Σαούλ παντοτενός εχθρός του Δαβίδ. **30** Εξήλθον δε οι ἀρχοντες των Φιλισταίων εις πόλεμον· και αφ' ης ημέρας εξήλθον, ο Δαβίδ εφέρετο μετά συνέσεως μεγαλητέρας παρά πάντας τους δούλους του Σαούλ· θύεν το ὄνομα αυτού επιμήθη σφόδρα.

19 Και είπεν ο Σαούλ προς Ιωνάθαν τον νιόν αυτού και προς πάντας τους δούλους αυτού, να θανατώσωσι τον Δαβίδ. **2** Ο Ιωνάθαν όμως, ο νιός του Σαούλ, ηγάπα καθ' υπερβολήν τον Δαβίδ· και απήγγειλεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, λέγων, Σαούλ ο πατήρ μου ζητεί να σε θανατώσῃ τώρα λοιπόν φυλάχθητι, παρακάλω, ἔως πρωΐ, και μένε εν αποκρύφω τόπω και κρύπτου· **3** εγώ δε θέλω εξέλθει και σταθή πλησίον του πατρός μου εν τω αγρῷ όπου θέλεις είσθαι, και θέλω ομιλήσει περὶ σου προς τον πατέρα μου· και θέλω ιδεί τι είναι και θέλω σοι απαγγείλει. **4** Και ειλάθησεν ο Ιωνάθαν καλά περὶ τον Δαβίδ προς τον Σαούλ τον πατέρα αυτού και είπε προς αυτόν, Ας μη αμαρτήσῃ ο βασιλεὺς εναντίον του δούλου αυτού, εναντίον του Δαβίδ· επειδή δεν ημάρτησεν εναντίον σου και επειδή τα ἔργα αυτού εστάθησαν εις σε πολύ καλά· **5** διότι ερριψοκινδύνευσε την ζωήν αυτού και εθανάτωσε τον Φιλισταίον, και ο Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην εις πάντα τον Ισραήλ· είδες και εχάρης διά τι λοιπόν θέλεις να αμαρτήσῃς εναντίον αθώου αἵματος, θανατόν τον Δαβίδ χωρίς αιτίας; **6** Και υπήκουσεν ο Σαούλ εις την φωνήν του Ιωνάθαν· και ώμοσεν ο Σαούλ, λέγων, Ζη Κύριος, δεν θέλει θανατωθή. **7** Και ἔκραξεν ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ και απήγγειλε προς αυτόν ο Ιωνάθαν πάντας τους λόγους τούτους. Και ἔφερεν ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ προς τον Σαούλ, και ἡτο ενώπιον αυτού ως το πρότερον. **8** Ἐγείνε δε πάλιν πόλεμος και εξήλθεν ο Δαβίδ και επολέμησε μετά των Φιλισταίων και επάταξεν αυτούς εν σφαγῇ μεγάλῃ και ἔψυγον από προσώπου αυτού. **9** Και το πονηρόν πνεύμα παρά Κυρίου εστάθη επί τον Σαούλ, ενώ εκάθητο εν τω οίκων αυτού μετά του δοράτιον εν τη χειρὶς αυτού· ο δε Δαβίδ ἐπάτει το όργανον διά της χειρὸς αυτοῦ. **10** Και εζήτησεν ο Σαούλ να κτυπήσῃ με το δοράτιον τον Δαβίδ και ἔως εις τον τοίχον· ἔκειλινεν όμως από προσώπου του Σαούλ και εκτύπησε τον τοίχον με το δοράτιον· ο δε Δαβίδ ἔφυγε και διεσώθη εκείνην την νύκτα. **11** Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς προς τον οίκον του Δαβίδ, διά να παραφυλάξωσιν αυτόν και να θανατώσωσιν αυτόν το πρωΐ· απήγγειλε δε προς τον Δαβίδ η Μιχάλ, η γυνή αυτού, λέγουσα, Εάν δεν σώσης την ζωήν σου την νύκτα ταύτην, αύριον θέλεις θανατωθή. **12** Και κατεβίβασεν η Μιχάλ τον Δαβίδ διά της θυρίδος· και ανεχώρησε και ἔφυγε και διεσώθη. **13** Τότε λαβούσα η Μιχάλ ομοίωμα, έθεσεν επί της κλίνης

και ἐβαλεν εις την κεφαλήν αυτού προσκεφάλαιον εκ τριχών αιγών και εσκέπασεν αυτό με φόρεμα. **14** Και ότε απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς διά να συλλάβωσι τον Δαβίδ, εκείνη είπεν, Ἀρρωστος είναι. **15** Πάλιν απέστειλεν ο Σαούλ τους μηνυτάς διά να ίδωσι τον Δαβίδ, λέγων, Φέρετέ μοι αυτόν επὶ της κλίνης, διά να θανατώσω αυτόν. **16** Και ότε εισήλθον οι μηνυταί, ιδού, ἡτο το ομοίωμα επὶ της κλίνης και προσκεφάλαιον εις την κεφαλήν αυτού εκ τριχών αιγών. **17** Και είπεν ο Σαούλ προς την Μιχάλ, Διά τι μη ηπάτησας ούτω και απέπεμψας τον εχθρόν μου και διεσώθη; Και απεκρίθη Μιχάλ προς τον Σαούλ, Αυτός είπε προς εμέ, Ἀφές με να φύγω· διά τι να σε θανατώσω; **18** Και ἔφυγεν ο Δαβίδ και διεσώθη και ἤλθε προς τον Σαμουήλ εις Ραμά, και απήγγειλε προς αυτόν πάντα όσα είχε κάμει εις αυτόν ο Σαούλ· και υπήγαν, αυτός και ο Σαμουήλ, και κατώκησαν εν Ναυιώθ. **19** Απήγγειλαν δε προς τον Σαούλ και είπον, Ιδού, ο Δαβίδ είναι εν Ναυιώθ εν Ραμά. **20** Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς να συλλάβωσι τον Δαβίδ· και ότε είδον την σύναξιν των προφητών προφητευόντων και τον Σαμουήλ προϊστάμενον επ' αυτούς, επήλθε Πνεύμα Θεού επί τους μηνυτάς του Σαούλ, και προερήθησαν και αυτοί. **21** Και οι απηγγέλθη προς τον Σαούλ, απέστειλεν ἀλλούς μηνυτάς· και αυτοί ομοίως προεφήτευσον. Και απέστειλε πάλιον ο Σαούλ τρίτην φοράν μηνυτάς, και αυτοί ἐπί προεφήτευσον. **22** Τότε υπήγει και αυτός εις Ραμά και ἤλθεν ἔως του μεγάλου φρέστος του εν Σοκχώ και πρωτήσε, λέγων, Που είναι ο Σαμουήλ και ο Δαβίδ; Και είπον, Ιδού, εν Ναυιώθ εν Ραμά. **23** Και υπήγει εκεί εις Ναυιώθ την εν Ραμά· και Πνεύμα Θεού επήλθε και επ' αυτόν· και εξήκολούθει την οδόν αυτού προφητεύων, εωσού ἤλθεν εις Ναυιώθ εν Ραμά. **24** Και εκδυθείς τα ιμάτια αυτού και αυτός, προεφήτευεν ενώπιον του Σαμουήλ κατά τον αυτόν τρόπον, και κατέκειτο γυμνός όλην εκείνην την ημέραν και όλην την νύκτα. Διά τούτο λέγουσα, Και Σαούλ εν προφήταις;

20 Και ἔφυγεν ο Δαβίδ εκ Ναυιώθ της εν Ραμά, και ἤλθε και είπεν εινώπιον του Ιωνάθαν, Τι ἐπράξα; τι το αδίκημά μου και το αμάρτημά μου ἐμπροσθεν του πατρός σου, διά το οποίον ζητεί την ψυχήν μου; **2** Ο δε είπε προς αυτόν, Μη γένοιτο σου δεν θέλεις αποθάνει ιδού, ο πατήρ μου δεν θέλει κάμει ουδέν, είτε μέγα είτε μικρόν, το οποίον να μη φανερώσῃ εις εμέ· και διά τι ο πατήρ μου ίθελε κρύψει το πράγμα τούτο απ' εμού· δεν είναι ούτω. **3** Και ώμοσεν ο Δαβίδ ἐτί και είπεν, Ο πατήρ σου εξεύρει βεβαίως ότι εγώ εύρηκα χάριν ενώπιον σου· διότε λέγει, Ας μη εξεύρη τούτο ο Ιωνάθαν, μήποτε λυπηθή. Άλλα, ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν είναι παρά εν βίμα μεταξύ εμού και του θανάτου. **4** Τότε είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, διά τι επιθυμεῖ η ψυχή σου θέλω κάμει εις σε. **5** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωνάθαν, Ιδού, αύριον είναι νεομηνία, καθ' ην εγώ συνειθήζω να κάθωμαι μετά του βασιλέως να συντρώγω ἄφες με λοιπόν να υπάγω, διά να κρυφώ εν τω αγρῷ μέχρι της εσπέρας της τρίτης ημέρας. **6** εάν ο πατήρ σου περιβλέπων με ζητήση, τότε ειπέ, Ο Δαβίδ εζήτησεν ενθέρμως παρ' εμού να τρέξῃ εις Βηθλεέμ την πόλιν αυτού. διότι γίνεται εκεί ετήσιος θυσία υφ' όλης της συγγενείας αυτού· **7** εάν είπη ουτώ, Καλώς θέλει εισθαί ειρήνη εις τον δούλον σου· εάν όμως οργισθή πολύ, ἔξευρε ότι το κακόν είναι αποφασισμένον παρ' αυτού· **8** θέλεις λοιπόν κάμει ἔλεος προς τον δούλον σου· διότι εις συνθήκην Κυρίου εισήγαγες τον δούλον σου μετά σεαυτού· εάν όμως ήναι αδικία εν εμού, θανάτωσόν με σύ· και διά τι να με φέρης έως του πατρός σου; **9** Και είπεν ο Ιωνάθαν, Μη γένοιτο ποτέ τούτο εις σέ διότι, εάν τω όντι γνωρίσω ότι το

κακόν είναι αποφασισμένον παρά του πατέρος μου να άλθη επί σε, βεβαίως θέλω σοι απαγγείλει τούτο. **10** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωνάθαν, Τις θέλει μοι απαγγείλει εάν ο πατήρ σου αποκριθή εις σε σκληρά; **11** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, Ελθέ, και ας εξέλθωμεν εις τον αγρόν. Και εξήλθον αμφότεροι εις τον αγρόν. **12** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, Κύριε Θεέ του Ισραήλ: ὅταν ποτέ περί την αύριον ἡ την μετά την αύριον, εξιχνιάσω τον πατέρα μου, και ιδού, είναι τι καλόν περί του Δαβίδ, εάν δεν αποστέλω τότε προς σε να σοι το απαγγείλω, **13** ούτω να κάμη ο Κύριος εις τον Ιωνάθαν και ούτω να προσθέσῃ· εάν δε ο πατήρ μου απεφάσισε το κακόν εναντίον σου, θέλω σοι απαγγείλει τούτο και σε εξαποστέλει, και θέλεις υπάγει ειν ειρήνη· και ο Κύριος ας ἡναι μετά σου, καθώς εστάθη μετά του πατέρος μου· **14** και ουχί μόνον ενόσω ζω, θέλεις δεῖξει προς εμέ το ἔλεος του Κυρίου, διά να μη αποθάνων **15** αλλά και δεν θέλεις αποκόψει το ἔλεος σου από του οίκου μου εις τον αιώνα· ουχί, ουδέ ὅταν ο Κύριος αφανίσῃ τους εχθρούς του Δαβίδ ἑκαστον από προσώπου της γης. **16** Και ἐκάμεν ο Ιωνάθαν συνθήκην μετά του οίκου του Δαβίδ, επλέγων, Και ο Κύριος να εκζήτηση λόγον παρά των εχθρών του Δαβίδ. **17** Και ἐκάμεν ἐτί ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ να ομόση εις την αγάπην αυτού την προς αυτόν διότι ηγάπα αυτόν καθώς ηγάπα την ιδιάν αυτού ψυχήν. **18** Και είπε προς αυτόν ο Ιωνάθαν, Αύριον είναι νεομηνία· και θέλεις ζητηθῆνι, διότι η καθέδρα σου θέλει είσθαι κενή· **19** και αφού σταθής τρεις ημέρας, θέλεις καταβή μετά σπουδῆς και ελθεί εις τον τόπον, ὃντος εκρύφης την ημέραν της πράξεως, και θέλεις καθίσει πλησίον της πέτρας Εζήλ· **20** και εγώ θέλω τοξεύσει τρία βέλη εις το πλάγιον αυτής, ως τοξεύων εις σημείον· **21** και ιδού, θέλω αποστέλει τον υπηρέτην, λέγων, 'Υπαγε, ευρέ τα βέλη· εάν ρητώς είπω εις τον υπηρέτην, Ιδού, τα βέλη είναι εδώθεν από σου, λάβε αυτά τότε ελθε, διότι είναι ειρήνη εις σε, και ουδεμία βλάβη, ζη Κύριος **22** εάν όμως είπω ούτω προς τον νέον, Ιδού, τα βέλη είναι επέκεινα από σου· ύπαγε την οδόν σου, διότι σε εξαπέστειλεν ο Κύριος· **23** περὶ δε του λόγου, τον οποίον ὡμιλήσαμεν εγώ και συ, ιδού, ο Κύριος ας ἡναι μάρτυς μεταξύ εμού και σου εις τον αιώνα. **24** Εκρύφη λοιπόν ο Δαβίδ εν τω αγρώ και ότε ἡλθεν η νεομηνία, ο βασιλεὺς εκάθισεν εις την τράπεζαν διά να φάγη. **25** Και ο βασιλεὺς εκάθισεν επί της καθέδρας αυτούν, ως ἀλλοτε, επί καθέδρας πλησίον του τοίχου· και ο Ιωνάθαν εστήκωθη και εκάθισεν ο Αβενήρ πλησίον του Σαούλ, ο δε τόπος του Δαβίδ ἦτο κενός. **26** Ο Σαούλ όμως δεν ελάλησεν ουδέν την ημέραν εκείνην· διότι είπε καθ' εαυτόν, Τίποτε συνέβη εις αυτόν ώστε να μη ἡναι καθαρός· βεβαίως δεν είναι καθαρός. **27** Και το πρῶτο, την δευτέραν του μηνός, ο τόπος του Δαβίδ ἤτο κενός και είπεν ο Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν αυτού, Διά τι δεν ἡλθεν ο νιός του Ιεσσαί εις την τράπεζαν, ούτε χέρις ούτε σήμερον; **28** Και απεκρίθη ο Ιωνάθαν προς τον Σαούλ, Ο Δαβίδ εκζήτησεν ενθέρμως παρ' εμού να υπάγη ἑώς Βηθλεέμ, **29** και είπεν, Ας υπάγω, παρακαλώ, διότι η συγγένεια ημών κάμνει θυσίαν εν τη πόλει· και ο αδελφός μου αυτός παρήγγειλεν εις εμέ να παρευρεθώ τώρα λοιπόν, εάν εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ἀφες με, παρακαλώ, να υπάγω και να ίδω τους αδελφούς μου· διά τούτο δεν ἡλθεν εις την τράπεζαν του βασιλέως. **30** Τότε εξήφθη η οργή του Σαούλ κατά του Ιωνάθαν, και είπε προς αυτόν, Υἱε διεφθαρμένης και αποστάτιδος, δεν εξεύρω διτι συ εξέλεξας τον υιόν του Ιεσσαί δι' αισχύνην σου και δι' αισχύνην της γυμνώσεως της μητρός σου; **31** διότι ενόσω ο

νιός του Ιεσσαί ζη επί της γης, συ δεν θέλεις στερεωθή ουδέ η βασιλεία σου· τώρα λοιπόν πέμψου και φέρε αυτόν προς εμέ· διότι εξάπαντος θέλει αποθάνει. **32** Και απεκρίθη ο Ιωνάθαν προς τον Σαούλ τον πατέρα αυτού και είπε προς αυτόν, Διά τι να θανατωθή; τι ἔπραξε; **33** Και ἐρρίψεν ο Σαούλ δοράτιον κατ' αυτόν, διά να κτυπήσῃ αυτόν· τότε εγνώρισεν ο Ιωνάθαν, ότι ἡτο αποφασισμένον παρά του πατέρος αυτού να θανατώση τον Δαβίδ. **34** Και εστήκωθη ο Ιωνάθαν από της τραπέζης με ἔξαψιν θυμού και δεν ἔφαγεν ἄρτον την δευτέραν ημέραν του μηνός· διότι ἡτο λυτηριμένος διά τον Δαβίδ, επειδή είχε κατασχύνει αυτόν ο πατήρ αυτού. **35** Και το πρῶτο εξήλθεν ο Ιωνάθαν εις τον αγρόν, κατά τον καιρόν τον προσδιορισθέντα μετά του Δαβίδ, ἔχων μεθ' εαυτού μικρόν παιδάριον. **36** Και είπε προς το παιδάριον αυτού, Τρέξον, ευρέ τώρα τα βέλη, τα οποία εγώ τοξεύω. Και καθώς ἔτρεχε το παιδάριον, ετόξευσε το βέλος πέραν αυτού. **37** Και ότε το παιδάριον ἡλθεν εις τον τόπον του βέλους, το οποίον ο Ιωνάθαν είχε τοξεύσει, εφώναξεν ο Ιωνάθαν κατόπιν του παιδαρίου και είπε, Δεν είναι το βέλος πέραν από σου; **38** Και εφώναξεν ο Ιωνάθαν κατόπιν του παιδαρίου, Τάχυνον, σπέύσον, μη σταθῆς. Και εισύναξε το παιδάριον του Ιωνάθαν τα βέλη και ἡλθε προς τον κύριον αυτού. **39** Το παιδάριον ὅμως δεν τοξεύρεν ουδέν· μόνον ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ ἡξευρον την υπόθεσιν. **40** Και ἐδωκεν ο Ιωνάθαν τα ὄπλα αυτού εις το παιδάριον το μεθ' αυτού και είπε προς αυτό, 'Υπαγε, φέρε αυτά εις την πόλιν. **41** Καθώς δε ανεχώρησε το παιδάριον, εστήκωθη ο Δαβίδ εκ του μεσημβρινού μέρους και ἐπέσε κατά πρόσωπον αυτού εις την γην και προσεκύνησε τρίς και ησπάσθησαν αλλήλους και ἐκλαυσαν αμφότεροι ο δε Δαβίδ ἐκάμεν κλαυθμόν μέγαν. **42** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, 'Υπαγε εν ειρήνη, καθώς ὡμίσαμεν ημείς αμφότεροι εις το όνομα του Κυρίου, λέγοντες, Ο Κύριος ας ἡναι μεταξύ εμού και σου, και μεταξύ του σπέρματός μου και του σπέρματός σου εις τον αιώνα. Και εστήκωθη και ανεχώρησεν· ο δε Ιωνάθαν εισήλθεν εις την πόλιν.

21 Και ἡλθεν ο Δαβίδ εις Νωβ, προς Αχιμέλεχ τον ιερέα· εξεπλάγη δε ο Αχιμέλεχ εις την συνάντησην του Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Διά τι συ μόνος, και δεν είναι ουδείς μετά σου; **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αχιμέλεχ τον ιερέα, Ο βασιλεὺς προσέταξεν εις εμέ υπόθεσίν τινά και μοι είπεν, Ας μη εξεύρη μηδέν περί της υποθέσεως, διά την οποίαν εγώ σε αποστέλλω, μηδέ τι προσέταξα εις εσέ· και διώρισα εις τους δούλους τον δεΐνα και δεΐνα τόπον. **3** Τώρα λοιπόν τι σοι είναι πρόχειρον; δος πέντε ἄρτους εις την χείρα μου, ἡ δ, τι ευρίσκεται. **4** Και απεκρίθη ο Δαβίδ προς τον Δαβίδ, και είπε, Δεν ἔχω πρόχειρον ουδένα κοινόν ἄρτον, αλλ' είναι ἄρτοι ηγιασμένοι· οι νέοι εφυλάχθησαν καθαροί τουλάχιστον από γυναικών· **5** Και απεκρίθη ο Δαβίδ προς τον ιερέα και είπε προς αυτόν, Μάλιστα αι γυναίκες είναι μακράν αφ' ήμων εις τας τρεις ταύτας ημέρας, αφού εξήλθον, και τα σκεύη των νέων είναι καθαρά· και ούτος ο ἄρτος είναι τρόπον τινά κοινός, μάλιστα επειδή σήμερον είναι άλλος ηγιασμένος εις τα σκεύη. **6** Έδωκε λοιπόν ο ιερές εις αυτόν τους ἄρτους τους αγίους· διότι δεν ἡτο εκεί ἄρτος παρά τους ἄρτους της προθέσεως, οίτινες είχον σηκωθή απ' ἐμπροσθεν του Κυρίου, διά να θέσωσιν ἄρτους ζεστούς καθ' ην ημέραν εστηκωθησαν εκείνοι. **7** Ήτο δε εκεί ἀνθρωπός τις εις των δούλων του Σαούλ, την ημέραν εκείνην, κρατούμενος ενώπιον του Κυρίου· και το όνομα αυτού Δωήκ, ο Ιδουμαίος, ο πρώτιστος των ποιμένων του Σαούλ. **8** Και είπεν

ο Δαβίδ προς τον Αχιμέλεχ, Και δεν έχεις εδώ πρόχειρον κανέν δόρυ ή ρομφαίαν; διότι ούτε την ρομφαίαν μου ούτε τα όπλα μου έλαψον εν τη χειρί μου, επειδή του βασιλέως η υπόθεσος ήτο κατεπείγουσα. **9** Και είπεν ο ιερεύς, Η ρομφαία Γολιάθ του Φιλισταίου, τον οποίον επάταξας εν τη κοιλάδι Ηλά, ιδού είναι περιτευλιγμένη εις φόρεμα όπισθεν του εφόδ· εάν θέλης να λάβης αυτήν, λάβε· διότι ενταθία δεν είναι άλλη παρά εκείνην. Και είπεν ο Δαβίδ. Δεν είναι ουδεμία ως αυτή· δος μοι αυτήν. **10** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και ἔφυγε την ημέραν εκείνην από προσώπου του Σαούλ, και υπήγε προς τον Αγχούς, βασιλέα της Γαθ. **11** Και είπον οι δούλοι του Αγχούς προς αυτόν, Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ ο βασιλεύς του τόπου; δεν είναι ούτος, εις τον οποίον αμοιβαίως ἐψήλατον εν τοις χοροίς, λέγουσαι, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού; **12** Και ἔβαλεν ο Δαβίδ τους λόγους τούτους εν τη καρδία αυτού και εφοβήθη σφόδρα από τον Αγχούς βασιλέως της Γαθ. **13** Και ἤλλαξε τον τρόπον αυτού ἐμπροσθεν αυτών, και προσεποιήθη τον τρέλλον μεταξὺ των χειρών αυτών, και ἔζευν επάνω των θυρών της πύλης, και ἀφίνε τον σίελον αυτού να καταπίπη εις το γένειον αυτού. **14** Τότε είπεν ο Αγχούς προς τους δούλους αυτού, Ιδού, σεις βλέπετε τον ἀνθρώπον ὃτι είναι τρελλός· διά τι εφέρετε αυτόν προς εμέν; **15** μήπως εγώ στερούμαι τρελλών, ώστε να φέρητε τούτον διά να κάμην τον τρελλὸν ἐμπροσθέν μου; ούτος ήθελεν εισέλθει εις την οικίαν μου;

22 Ανεχώρησε δε ο Δαβίδ εκείθεν και διεσώθη εις το σπήλαιον Οδολάμ· και ὅτε ἡκουσαν οι αδελφοί αυτού και πας ο οίκος του πατρός αυτού, κατέβησαν εκεί προς αυτόν. **2** Και συνιηρούσθησαν προς αυτόν, πας ὅστις ἥτο εν στενοχωρίᾳ και πας χρεωφειλέτης και πας δυστρεστημένος· και ἔγεινεν αρχηγός επ' αυτῶν· και ἡσαν μετ' αυτοῦ ἑώς τετρακόσιοι ἄνδρες. **3** Και ανεχώρησεν ο Δαβίδ εκείθεν εἰς Μισπά της Μωάβ· και ἔπει προς τον βασιλέα Μωάβ, Ας ἐλθωσι, παρακαλώ, ο πατήρ μου καὶ η μήτηρ μου προς εσάς, εωσών γνωρίσω τι θέλει κάμει ο Θεός εις εμέ· **4** Και ἔφερεν αυτούς ενώπιον του βασιλέως Μωάβ και κατώκησαν μετ' αυτού ὀλον τον καιρόν καθ' ον ο Δαβίδ ἥτο εν τω οχυρώματι. **5** Εἶπε δε Γαδ ο προφήτης προς τον Δαβίδ, Μη μένης εν τω οχυρώματι· αναχώρησον και είσελθε εις την γην Ιούδα. Τότε ανεχώρησεν ο Δαβίδ και εισήλθεν εις το δάσος Αρέθ. **6** Ακούσας δε ο Σαούλ ὅτι εφανερώθη ο Δαβίδ και οι ἄνδρες οι μετ' αυτού εκάθητο δε ο Σαούλ εν Γαβαά υπό το δένδρον εν Ραμά, ἔχων το δόρυ αυτού εν τη χειρί αυτού, και πάντες οι δούλοι αυτού ἰσταντο ενώπιον αυτού, **7** τότε είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού τους παρεστώτας ενώπιον αυτού, Ακούσατε τώρα, Βενιαμίται μήπως εις ὄλους σας θέλει δώσει ο ιούς του Ιεσσαί αγρούς και αμπελώνας, και ὄλους σας θέλει κάμει χιλιάρχους και εκατοντάρχους, **8** ώστε σεις να συνομόσητε πάντες εναντίον μου και να μη ἡναι μηδείς ὅστις να απαγγείλη εις εμέ ὅτι ο ιούς μου ἔκαμε συνθήκην μετά του ιούν του Ιεσσαί, και μηδείς από σας να μη ἡναι ὅστις να πονή δι! εμέ ἡ να απαγγείλη εις εμέ ὅτι ο ιούς μου διήγειρε τον δούλον μου εναντίον μου, διά να ενεδρεύῃ καθὼς την σήμερον; **9** Και απεκρίθη Δωήκ ο Ιδουμαίος, ὅστις ἥτο διωριζμένος επί τους δούλους του Σαούλ, και είπεν, Εἴδον τον ιούν του Ιεσσαί ειλιθόντα εις Νωβ, προς Αχιμέλεχ τον ιούν του Αχιτώβ· **10** ὅστις ηρώτησε περί αυτού τον Κύριον, και τροφάς ἐδώκεν εις αυτόν, και την ρομφαίαν Γολιάθ του Φιλισταίου ἐδώκεν εις αυτόν. **11** Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς να καλέσωσιν Αχιμέλεχ τον ιούν του Αχιτώβ, τον ιερέα, και πάντα τον οίκον του πατρός αυτού,

τους ιερείς τους εν Νώβ· και ἥλθον πάντες προς τον βασιλέα. **12** Και είπεν ο Σαούλ, Ἀκουσον τώρα, υἱέ του Αχιτώβ. Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **13** Και είπε προς αυτόν ο Σαούλ, Διά τι συνωμόσατε εναντίον μου, συ και οι ιούς του Ιεσσαί, ὧστε να δώσης εις αυτόν ἄρτον και ρομφαίαν και να ερωτήσης τον Θεόν περί αυτού, ὧστε να σηκωθῇ εναντίον μου, να ενεδρεύῃ, καθὼς την σήμερον; **14** Και απεκρίθη ο Αχιμέλεχ προς τον βασιλέα και είπε, Και τις μεταξύ πάντων των δούλων σου είναι καθὼς ο Δαβίδ πιστός, και γαμβρός του βασιλέως και πορεύμενος εις το πρόσταγμά σου και τιμώμενος εν τω οίκω σου; **15** σήμερον ἡρχιστος να ερωτώ τον Θεόν περί αυτού; μη γένοιτο· ας μη αναθέσῃ ο βασιλεύς μηδέν επί τον δούλον αυτού μηδέ επί πάντα τον οίκον του πατρός μου διότι ο δούλος σου δεν εξεύρει ουδέν περί πάντων τούτων, ούτε μικρόν ούτε μέγα. **16** Και είπεν ο βασιλεύς, Εξάπαντος θέλεις αποθάνει, Αχιμέλεχ, συ και πας ο οίκος του πατρός σου. **17** Και είπεν ο βασιλεύς προς τους δορυφόρους τους περιεστώτας εις αυτόν, Στρέψατε και θανατώσατε τους ιερείς του Κυρίου· επειδή ἔχουσι και αυτοί την χειρά αυτών μετά του Δαβίδ, και επειδή εγνώρισαν ὅτι αυτός ἔρευνε και δεν μοι απήγγειλαν τούτο. Δεν ηθέλησαν ὅμως οι δούλοι του βασιλέως να εκτείνωσα τας χειράς αυτών διά να πέσωσιν επί τον ιερείς του Κυρίου. **18** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Δωήκη, Στρέψον συ και πέσον επί τους ιερείς. Και ἔστρεψε Δωήκ ο Ιδουμαίος και ἔπεσεν επί τους ιερείς, και εθανάτωσεν εκείνην την ημέραν ογδοήκοντα πέντε ἀνδρας φορούντας λινούν εφόδ. **19** Και την Νωβ, την πόλιν των ιερέων, επάταξεν εν στόματι μαχαίρας, ἀνδράς και γυναίκας, παιδία και βρέφη θηλάζοντα, και βόας και ὄνος και πρόβατα, εν στόματι μαχαίρας. **20** Διεσώθη δε εις εκ των ιιών του Αχιμέλεχ ιούν του Αχιτώβ, ονόματι Αβιάθαρ, και ἔφυγε κατόπιν του Δαβίδ. **21** Και απήγγειλεν ο Αβιάθαρ προς τον Δαβίδ, ὅτι εθανάτωσεν ο Σαούλ τους ιερείς του Κυρίου. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβιάθαρ, Ὅχευρον εν εκείνη τη ημέρᾳ, καθ' ήν Δωήκ ο Ιδουμαίος ἥτο εκεί, ὅτι ἥθελε βεβαίως απαγγείλει προς τον Σαούλ· εγώ εστάθην αιτία του θανάτου πάντων των ἀνθρώπων του οίκου του πατρός σου· **23** κάθου μετ' εμού, μη φοβού· διότι ο ζητών την ζωήν μου ζητεῖ και την ζωήν σου· πλὴν συ θέλεις είσθαι μετ' εμού εν ασφαλείᾳ.

23 Απήγγειλαν δε προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Ιδού, οι Φιλισταίοι πολεμούσιν εν Κεειλά και διαρπάζουσι τα αλώνια. **2** Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να υπάγω και να πατάξω τους Φιλισταίους τούτους; Και είπεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ, Υπαγε και πάταξον τους Φιλισταίους και σώσον την Κεειλά. **3** Και είπον οι ἄνδρες του Δαβίδ προς αυτόν, Ιδού, ημείς ενταύθαν εν τη Ιουδαίᾳ φοβούμεθα· πόσω δε μάλλον, εάν υπάγωμεν εις Κεειλά εναντίον των στρατευμάτων των Φιλισταίων; **4** Και ηρώτησε πάλιν ο Δαβίδ εκ δευτέρου τον Κύριον. Και απεκρίθη προς αυτόν ο Κύριος και είπε, Σηκώθητι, κατάβα εις Κεειλά· διότι θέλω παραδώσει τους Φιλισταίους εις την χειρά σου. **5** Τότε ἥλθεν ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού εις Κεειλά, και επολέμησε προς τους Φιλισταίους και ἔλαβε τα κτήνη αυτών και επάταξεν αυτούς εν σφαγή μεγάλῃ. Και εύσωσεν ο Δαβίδ τους κατοίκους της Κεειλά. **6** Ὁτε δε Αβιάθαρ ο ιούς του Αχιμέλεχ ἔφυγε προς τον Δαβίδ εις Κεειλά, αυτός είχε καταβῆ με εφόδ εν τη χειρί αυτού. **7** Και απηγγέλθη προς τον Σαούλ ὅτι ἥλθεν ο Δαβίδ εις Κεειλά. Και είπεν ο Σαούλ, Ο θεός παρέσωκεν αυτόν εις την χειρά μου· διότι απεκλείσθη, εισελθών εις πόλιν ἔχουσαν πύλας και μοχλούς. **8** Και συνεκάλεσεν ο Σαούλ πάντα τον λαόν εις πόλεμον, διά να καταβή εις Κεειλά,

να πολιορκήση τον Δαβίδ και τους ἄνδρας αυτού. **9** Καὶ ἐμάθεν ο Δαβίδ ὅτι ο Σαούλ εμηχανένετο κακόν εναντίον αυτού· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Αβιάθαρ τὸν ιερέα, Φέρε ενταῦθα τὸ εφόδ. **10** Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ, Κύριε Θεέ του Ισραὴλ, μετὰ βεβαιότητος ἥκουσεν ο δούλος σου ὅτι ο Σαούλ ζητεῖ να ἐλθῃ εἰς Κεειλά, διὰ να εξολοθρεύσῃ τὴν πόλιν εξ αιτίας μου· **11** Θέλουσι με παραδώσει εἰς αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς Κεειλά, θέλει καταβῆναι ο Σαούλ, καθὼς ἥκουσεν ο δούλος σου; Κύριε Θεέ του Ισραὴλ, φανέρωσον, δέομαι, πρὸς τὸν δούλον σου. Καὶ εἶπεν ο Κύριος, Θέλει καταβῆναι. **12** Εἶπε πάλιν ο Δαβίδ, Θέλουσι παραδώσει οἱ ἄνδρες τῆς Κεειλά εμέ καὶ τους ἄνδρας μου εἰς τὴν χείρα του Σαούλ; Καὶ εἶπεν ο Κύριος, Θέλουσι παραδώσει. **13** Τότε ο Δαβίδ καὶ οἱ ἄνδρες αυτού, ἔως εξακόσιοι, εσηκώθησαν καὶ εξήλθον από Κεειλά καὶ υπῆγον ὅπου ηδύναντο. Καὶ απηγγέλθη πρὸς τὸν Σαούλ, ὅτι διεσώθη ο Δαβίδ από Κεειλά ὅθεν απέσχε του να εξέλθῃ. **14** Ο δὲ Δαβίδ εκάθησεν εν τῇ ερήμῳ, εν τόποις οχυροίς, καὶ ἐμένεν επὶ τινός δροῦς εν τῇ ερήμῳ Ζιφ. Καὶ αὐτὸν εζήτει ο Σαούλ πάσας τας ημέρας ο Θεός ὅμως δεν παρέδωκεν αυτὸν εἰς τὴν χείρα αυτού. **15** Καὶ εἶδεν ο Δαβίδ ὅτι εξήλθεν ο Σαούλ διὰ να ζητεῖ τὴν ζωήν αὐτού καὶ ἡτο ο Δαβίδ εν τῇ ερήμῳ Ζιφ, εντός του δάσους. **16** Τότε εσηκώθη Ιωνάθαν, ο νιός του Σαούλ, καὶ υπήγε πρὸς τὸν Δαβίδ εις τὸ δάσος, καὶ ενίψισε τὴν χείρα αυτοῦ εν τῷ Θεῷ. **17** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μη φοβού διότι δεν θέλει σε ευρεῖ η χείρ Σαούλ του πατρός μου καὶ συ θέλεις βασιλεύσει επὶ τὸν Ισραὴλ, καὶ εγὼ θέλω εἰσθαι δεύτερος σου· μάλιστα καὶ Σαούλ ο πατήρ μου εξένυρε τούτο. **18** Καὶ ἔκαμπον αμφότεροι συνθήκην ενώπιον του Κυρίου· καὶ εκάθητο ο Δαβίδ εντός του δάσους, ο δε Ιωνάθαν ανεχώρησεν εἰς τὸν οἴκον αὐτού. **19** Ανέβησαν δε οι Σιφαίοι πρὸς τὸν Σαούλ εἰς Γαβαά, λέγοντες, Δεν είναι κεκρυμμένος ο Δαβίδ εἰς ημάς εν οχυρώμασι εντός του δάσους, επὶ του βουνού Εχελά, του πρὸς τα δεξιά Γεσιμών; **20** τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κατάβα, καθ' ὅλην τὴν επιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου εἰς τὸ να καταβῆς καὶ ημών ἐργον θέλει εἰσθαι να παραδώσωμεν αυτὸν εἰς τὴν χείρα του βασιλέως. **21** Καὶ εἶπεν ο Σαούλ, Ευλογημένοι σεις παρὰ Κυρίου, διότι ελάβετε συμπάθειαν πρὸς εμέ· **22** υπάγετε λοιπόν, βεβαιώθητε ακριβέστερα καὶ μάθετε καὶ ιδέτε τὸν τόπον αὐτού, που κρύπτεται, τὶς εἶδεν αὐτὸν εκεῖ διότι μοι εἴπον ὅτι μηχανεύεται πανουργίας **23** ιδέτε λοιπόν καὶ μάθετε εν τίνι εκ πάντων τῶν αποκρύφων τόπων είναι κεκρυμμένος, καὶ επιστρέψατε πρὸς εμὲ αφοῦ βεβαιωθήτε καὶ θέλω υπάγει με σάς καὶ εάν ἡναι εν τῇ γῇ ταύτῃ, βεβαιώσα θέλω εξιχνιάσει αὐτὸν μεταξύ πασών των χιλιάδων του Ιούδα. **24** Καὶ εσηκώθησαν καὶ υπήγον εἰς Ζιφ πρὸ τον Σαούλ· ο Δαβίδ ὅμως καὶ οἱ ἄνδρες αὐτού ἤσαν εν τῇ ερήμῳ Μαῶν, εν τῇ πεδιάδι κατά τα δεξιά του Γεσιμών. **25** Υπήγε δε ο Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτού να ζητήσωσιν αὐτόν. Καὶ απηγγέλθη τούτο πρὸς τὸν Δαβίδ· ὅθεν κατέβη εἰς τὴν πέτραν καὶ εκάθητο εν τῇ ερήμῳ Μαῶν. Καὶ ακούσας ο Σαούλ, ἐτρέξε κατόπιν του Δαβίδ εἰς τὴν ἔρημον Μαῶν. **26** Καὶ ο μεν Σαούλ επορεύετο κατά τούτο το μέρος του δροῦς, ο δε Δαβίδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτού κατ' εκείνο το μέρος του δροῦς· καὶ ἐπεύσεν ο Δαβίδ να φύγῃ από προσώπου του Σαούλ πλην ο Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτού περιεκύλωσαν τον Δαβίδ καὶ τους ἄνδρας αὐτού, διὰ να συλλάβωσιν αὐτούς. **27** Ἡλθε δε μηνυτής πρὸς τὸν Σαούλ, λέγων, Σπεύσον καὶ ελθε, διότι οι Φιλισταῖοι εφώρμησαν εἰς τὴν γην. **28** Όθεν επέστρεψεν ο Σαούλ απὸ τον να διώκῃ κατόπιν του Δαβίδ, καὶ υπήγει εἰς συνάντησιν των Φιλισταίων· διὰ τούτο ωνόμασαν

εκείνον τον τόπον, Σελά-αμμαλεκώθ. **29** Ανέβη δε ο Δαβίδ εκείθεν καὶ εκάθησεν εν οχυροίς τόποις της Εν-γαδδί.

24 Καὶ αφού επέστρεψεν ο Σαούλ από ὅπισθεν των Φιλισταίων, ανήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ιδού, ο Δαβίδ είναι εν τῃ ερήμῳ Εν-γαδδί. **2** Τότε ἐλάβεν ο Σαούλ τρεις χιλιάδας ανδρών, εκλεκτών από παντός του Ισραὴλ, καὶ υπήγει να ζητεῖ τον Δαβίδ καὶ τους ἄνδρας αὐτού επὶ τους βράχους των αγρίων αιγών. **3** Καὶ ἤλθεν εἰς τας μάνδρας των προβάτων επὶ της οδού, ὅπου ήτο σπίλαιον· καὶ εισήλθεν ο Σαούλ διὰ να σκεπάσῃ τους πόδας αὐτού ο δε Δαβίδ καὶ οι ἄνδρες αὐτού εκάθητο εις τον ενδότερον του σπηλαίου. **4** Καὶ εἶπον οι ἄνδρες του Δαβίδ πρὸς αὐτόν, Ιδού, η μέρα περὶ της οποίας ο Κύριος ελάλησε πρὸς σε, λέγων, Ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τον εχθρόν σου εις την χείρα σου, καὶ θέλεις κάμει εις αὐτόν ὅπως σοι φανή καλόν. Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ καὶ απέκοψε κρυφώς το κράσπεδον του επενδύματος του Σαούλ. **5** Καὶ μετά ταύτη η καρδία του Δαβίδ εκτύπησεν αὐτόν, επιδίη είχεν αποκόψει το κράσπεδον του Σαούλ. **6** Καὶ εἶπε πρὸς τους ἄνδρας αὐτού, Μη γένοιτο εις εμέ παρά Κυρίου να κάμω το πράγμα τούτο εις τον κύριον μου, τον κεχρισμένον του Κυρίου, να επιβάλω την χείρα μου επ' αυτόν· διότι είναι κεχρισμένος του Κυρίου. **7** Καὶ εμπόδισεν ο Δαβίδ τους ἄνδρας αὐτού διὰ των λόγων τούτων καὶ δεν αφήκεν αὐτούς να σηκωθῶσι κατά του Σαούλ. Σηκωθείς δε ο Σαούλ εκ του σπηλαίου, υπήγει εις την οδόν αὐτού. **8** Καὶ μετά ταύτη σηκωθείς ο Δαβίδ εξήλθεν εκ του σπηλαίου καὶ εβόησεν ὅπισθεν του Σαούλ, λέγων, Κύριε μου βασιλεύ. Καὶ ότε ἐβλεψεν ο Σαούλ οπίσω αὐτού, ο Δαβίδ ἐκύψε με το πρόσωπον εις την γην καὶ προσεκύνησεν αὐτόν. **9** Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ πρὸς τον Σαούλ, Διά τι ακούεις τους λόγους ανθρώπων λεγόντων, Ιδού, ο Δαβίδ ζητεῖ το κακόν σου; **10** Ιδού, εν τη ημέρᾳ ταύτη είδον οι οφθαλμοί σου τίνι τρόπῳ σε παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα μου σήμερον, εν τω σπηλαίω καὶ είπον τινές να σε θανατώσω· πλην ο οφθαλμός μου σε εφείσθη καὶ είται, Δεν θέλω επιβάλει την χείρα μου κατά του κυρίου μου· διότι είναι κεχρισμένος του Κυρίου. **11** Ιδέ προσέτι, πάτερ μου, ιδέ μάλιστα το κράσπεδον του επενδύματός σου εν τη χειρί μου· επειδή, εκ του οτι απέκοψα το κράσπεδον του επενδύματός σου και δεν σε θεανάτωσα, γνώρισον και ιδέ ότι δεν είναι κακία ουδέ παράβασις εν τη χειρί μου και δεν ημάρτησα εναντίον σου· συ όμως θηρεύεις την ζωήν μου διά να αφαιρέσης αυτήν. **12** Ας κρίνη ο Κύριος μεταξύ εμού και σου, και ας με εκδικήση ο Κύριος από σου· η χειρ μου όμως δεν θέλει είσθαι επι σε· **13** καθὼς λέγει η παροιμία των αρχαίων, Εξ ανόμων εξέρχεται ανομία· θέμει η χειρ μου δεν θέλει είσθαι επι σε. **14** Οπίσω τίνος εξήλθεν ο βασιλεύς του Ισραὴλ; οπίσω τίνος τρέχεις συ; οπίσω κυνός νενεκρωμένον, οπίσω ενός ψύλλου. **15** Ο Κύριος λοιπόν ας ήναι δικαστής και ας κρίνη μεταξύ εμού και σου· και ας ιδη, και ας δικάσῃ την δίκην μου και ας με ελευθερώσῃ εκ της χειρός σου. **16** Καὶ αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ λαλών τους λόγους τούτους πρὸς τον Σαούλ, είπεν ο Σαούλ, Η φωνή σου είναι αύτη, τέκνον μου Δαβίδ; Και ο ψώσεν ο Σαούλ την φωνήν αὐτού και ἐκλαυσε. **17** Καὶ εἶπε πρὸς τον Δαβίδ, Συ είσαι δικαίοτερος εμού· διότι συ ανταπέδωκας εις εμέ καλόν, εγώ δε ανταπέδωκα εις τα κακά. **18** Καὶ σε ἐδειξας σήμερον με πόσην αγαθότητα εφέρθης πρὸς εμέ· διότι ενώ με απέκλεισεν ο Κύριος εις τας χείρας σου, σε δεν με εθανάτωσας. **19** Καὶ τις, ευρών τον εχθρόν αὐτού, ήθελεν αφήσει αὐτὸν να υπάγη την οδόν αὐτού αβλαβώς; ο Κύριος λοιπόν να σοι ανταποδώσῃ καλόν, δι' εκείνο το οποίον έκαμες εις εμέ σήμερον. **20** Και

τώρα, ιδού, γνωρίζω ότι βεβαίως θέλεις βασιλεύσει, και η βασιλεία του Ισραήλ θέλει στερεωθή στη χειρί σου. **21** Τώρα λοιπόν όμοσσον μοι εἰς τὸν Κύριον, ότι δεν θέλεις εξολοθρεύσει το σπέρμα μου μετ' εμέ, και έτι δεν θέλεις αφανίσει το ονόμα μου εκ του οίκου του πατέρος μου. **22** Και ώμοσεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ. Και ανεχώρησεν ο Σαούλ εις τον οίκον αυτού· ο δε Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού ανέβησαν εις το οχύρωμα.

25 Απέθανε δε ο Σαμονήλ· και συνήχθησαν πας ο Ισραήλ και ἔκλαυσαν αυτόν, και ενεταφίασαν αυτόν εν τω οίκω αυτού εν Ραμά. Και εσηκώθη ο Δαβίδ και κατέβη εις την ἐρήμον Φαράν. **2** Ὡτο δε ἀνθρωπός τις εν Μαῶν, του οποίου τα κτήματα ἦσαν εν τω Καρμήλω, και ο ἀνθρωπός ἦτο μέγας σφόδρα και είχε τρισχίλια πρόβατα και χιλίας αίγας· και εκούρευε τα πρόβατα αυτού εν τω Καρμήλω. **3** Το δε ὄνομα του ἀνθρώπου ἦτο Νάβαλ· και το νόμα τῆς γυναικούς αυτού Αβιγαίλ· και η μεν γυνή ἥτο καλή εἰς την σύνενται και ὠραία την ὄψιν· ο ἀνθρωπός ὅμως σκληρός, και κακός εἰς τὰς πράξεις αυτού· ἥτο δε εκ τῆς γενεάς του Χάλεβ. **4** Και ἤκουσεν ο Δαβίδ εν τη ἐρήμῳ, ὅτι ο Νάβαλ εκούρευε τα πρόβατα αυτού. **5** Και απέστειλεν ο Δαβίδ δέκα νέους, και είπεν ο Δαβίδ προς τους νέους, Ανάβητε εἰς τὸν Κάρμηλον και υπάγετε προς τὸν Νάβαλ και χαιρετήσατε αυτόν εξ ὀνόματός μου. **6** και θέλετε ειπεῖ· Να ἡσαὶ πολυχρόνιος ειρήνη και εἰς σε, ειρήνη και εἰς τὸν οίκον σου, ειρήνη και εἰς πάντα ὅσα ἔχεις· **7** και τώρα ἡκουσα ὅτι ἔχεις κουρευτάς· ἰδού, τους ποιμένας σου, οἵτινες ἦσαν μεθ' ημών, δεν εβλάψαμεν αυτούς, οὐδὲ ἔχαθή τι εἰς αυτούς, καθ' όλον τὸν καιρόν καθ' ον ἦσαν εν τῷ Καρμήλῳ· **8** ερώτησον τους νέους σου, και θέλουσι σοι ειπεῖ· ας εύρωσι λοιπόν οι νέοι ούτοι χάριν εἰς τοὺς οφθαλμούς σου· διότι εἰς ημέραν καλήν ἡθομεν δος, παρακαλούμεν, ὅτι ἔλθη εἰς τὴν χείρα σου πρὸς τοὺς δούλους σου και πρὸς τὸν ιὑὸν σου τὸν Δαβίδ. **9** Και ελθόντες οι νέοι τοῦ Δαβίδ ελάλησαν πρὸς τὸν Νάβαλ κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους εν ὀνόματι τοῦ Δαβίδ, και ἐπανυσαν. **10** Αλλ' ο Νάβαλ απεκρίθη πρὸς τοὺς δούλους του Δαβίδ και εἶπε, Τις είναι ο Δαβίδ; και τις ο υἱὸς του Ιεσσαί; πολλοὶ εἴναι τὴν σῆμερον οι δούλοι, οἵτινες αποσκιρτώσιν ἔκαστος απὸ τοῦ κυρίου αυτού· **11** Θέλω λάβει τοιστόν τὸν ἄρτον μου και τὸ ὑδρό μου και τὸ σφακτόν μου, το οποίον ἐσφαξα διά τοὺς κουρευτάς μου, και δώσει εἰς ανθρώπους τοὺς οποίους δεν γνωρίζω πόθεν είναι; **12** Και εστράφησαν οι νέοι τοῦ Δαβίδ εἰς τὴν οδόν αυτῶν και ανεχώρησαν και ελθόντες απήγγειλαν πρὸς αυτόν πάντας τοὺς λόγους τούτους. **13** Και είπεν ο Δαβίδ πρὸς τοὺς ἀνδρας αυτού, Ζώσθητε ἔκαστος τὴν ρομφαίαν αυτού· Και εζόσθησαν ἔκαστος τὴν ρομφαίαν αυτού· και ο Δαβίδ ομοίως εζόσθη τὴν ρομφαίαν αυτού· και ανέβησαν κατόπιν του Δαβίδ ἑώς τετρακόσιοι ἄνδρες διακόσιοι δε ἐμειναν πλησίον τῆς αποσκευής. **14** Εἰς δε εκ των νέων απήγγειλε πρὸς τὴν Αβιγαίλ, τὴν γυναίκα του Νάβαλ, λέγων, ἰδού, ο Δαβίδ απέστειλε μηνυτάς εκ τῆς ἐρήμου διά να χαιρετήσῃ τὸν κύριον ημῶν, και εκείνος απεδίωξεν αυτούς· **15** οι ἄνδρες ὅμως εστάθησαν πολύ καλοί πρὸς ημάς και δεν εβλάψθημεν οὐδὲ εχάσαμεν οὐδέν, δόσον καιρόν συνανεστράφημεν μετ' αυτῶν, ότε ἡμεθεν τοῖς αγροῖς· **16** ἦσαν ως τείχος περὶ ημῶν και νύκτα και ημέραν, καθ' όλον τὸν καιρόν καθ' ον ἡμεθα μετ' αυτῶν βόσκοντες τα πρόβατα· **17** τώρα λοιπόν, γνώρισον και ιδέ τι θέλεις κάμει σύ διότι κακὸν ἀπεφασίσθη κατὰ τὸν κυρίον ημῶν, και κατὰ παντὸς τοῦ οίκου αυτοῦ· επειδή είναι ἀνθρωπὸς δύστροπος, ώστε ουδεὶς δύναται να ομιλήσῃ πρὸς αυτόν. **18** Τότε ἐσπευσεν η Αβιγαίλ, και ἐλαβε διακοσίους ἄρτους, και

δύο αγγεία οίνου, και πέντε πρόβατα ητοιμασμένα, και πέντε μέτρα σίτου πεφρυγανισμένου, και εκατόν δέσμας σταφίδος, και διακοσίας πήττας ούκων, και ἔθεσεν αυτὰ επὶ ὄνον. **19** Και είπε πρὸς τοὺς νέους αυτῆς, Προπορεύεσθε ἐμπροσθέν μου· ιδού, εγώ ἔρχομαι κατόπιν σας πρὸς τὸν Νάβαλ ὅμως τον ἀνδρα αυτῆς δεν εφανέρωσε τούτο. **20** Και καθὼς αυτή, καθημένη επὶ τοῦ ὄνου, κατέβανεν υπό την σκέπην τοῦ ὄνου, ιδού, ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού κατέβαινον πρὸς αυτήν· και συνήτησεν αυτούς. **21** είχε δε ειπεῖ ο Δαβίδ, Ματαίως τωδότι εφύλαξα πάντα ὃσα είχεν ούτος εν τῃ ἐρήμῳ, και δεν εχάθη ουδέν εκ πάντων των κτημάτων αυτού· και ανταπέδωκεν εἰς ἐμέ κακόν αντί καλού· **22** ούτω να κάμη ο Θεός εἰς τους εχθρούς του Δαβίδ και ούτω να προσθέσῃ, εάν ἔως το πρώτον αφήσω εκ πάντων των πραγμάτων αυτού ουρούντα εἰς τοίχον. **23** Και καθὼς είδεν η Αβιγαίλ τον Δαβίδ, ἐσπευσε και κατέβη από τον ὄνου και ἐπεσεν ενώπιον του Δαβίδ κατά πρόσωπον και προσεκύνησεν ἔως εδάφους. **24** Και προσέπεσεν εἰς τους πόδας αυτού και είπεν, Επ' εμέ, επ' εμέ, κύριε μου, ας ἴναι αύτη η αδικία· και ας λαλήσῃ, παρακαλώ, η δούλη σου εἰς τὰ ὡτα σου, και ἀκουσον τους λόγους της δούλης σου. **25** Ας μη δώσῃ ο κύριός μου, παρακαλώ, ουδεμίαν προσοχήν εἰς τούτον τὸν δύστροπον ἀνθρωπον, τὸν Νάβαλ· διότι κατά το ὄνομα αυτού, τοιούτος είναι· Νάβαλ τὸ ὄνομα αυτού, και αφρούνη μετ' αυτού· εγώ δε η δούλη σου δεν είδον τους νέους του κυρίου μου, τους οποίους απέστειλας. **26** Τώρα λοιπόν, κύριε μου, ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ο Κύριος βεβαίως σε εκράτησεν από του να εμβής εις αίμα και να εκδικηθής διά της χειρός σου· τώρα δε ο εχθροί σου και οι ζητούντες κακόν εἰς τὸν κύριόν μου, ας ἴναι ως ο Νάβαλ. **27** Και τώρα αύτη η προσφορά, την οποίαν η δούλη σου ἔφερε πρὸς τὸν κύριόν μου, ας δοθή εἰς τους νέους τους ακολουθούντας τὸν κύριόν μου. **28** Συγχώρησον, παρακαλώ, το αμάρτημα της δούλης σου· διότι ο Κύριος θέλει βεβαίως κάμει εἰς τὸν κύριόν μου οίκον ασφαλή, επειδή μάχεται ο κύριός μου τας μάχας του Κυρίου, και κακία δεν ευρέθη εν σοι πώποτε. **29** Αν και εσηκώθη ἀνθρωπός καταδίκων σε και ζητών την ψυχήν σου, η ψυχή ὅμως του κυρίου μου θέλει είσθαι δεδεμένη εἰς τὸν δεσμὸν της ζωῆς πλησίον Κυρίου του Θεού σου· τας δε ψυχάς των εχθρών σου, ταύτας θέλει εκσφενδονίσει εκ μέσου της σφενδόνης. **30** Και ὅταν κάμη ο Κύριος εἰς τὸν κύριόν μου κατὰ πάντα τα αγαθά τα οποία ελάλησε περὶ σου, και σε καταστήσῃ κυβερνήτην επὶ τὸν Ισραήλ. **31** Το δέ θέλει είσθαι τούτο σκάνδαλον εἰς σου δέ πρόσκομπα καρδίας εἰς τὸν κύριόν μου, ή ὅτι ἔχασα αίμα ανατίον, ή ὅτι ο κύριός μου εξεδίκησεν αυτός εαυτόν· πλην ὅταν ο Κύριος αγαθοποίησῃ τὸν κύριόν μου, τότε ενθυμήσῃ την δούλην σου. **32** Και είπεν ο Δαβίδ πρὸς τὴν Αβιγαίλ, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, δότις σε απέστειλε τὴν ημέραν ταύτην εἰς συνάντησίν μου· **33** και ευλογημένη η βουλή σου και ευλογημένη συ, ήτις με εφύλαξας τὴν ημέραν ταύτην από του να εμβώ εις αίματα και να εκδικηθῇ διά της χειρός μου· **34** διότι αληθώς, ζη Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, δότις με εμπόδισεν από του να σε κακοποίησω, εάν δεν ήθελες σπεύσει να ἔλθῃς εις συνάντησίν μου, δεν ήθελε μείνει εἰς τὸν Νάβαλ ἔως της αυγῆς ουρών εἰς τοίχον. **35** Και ἐλαβεν ο Δαβίδ εκ της χειρός αυτῆς τα ὄσα ἔφερε πρὸς αυτόν· και είπε πρὸς αυτήν, Ανάβα πρὸς τὸν οίκον σου εν ειρήνῃ βλέπε, εισήκουσα της φωνῆς σου και ειτίμησα το πρόσωπόν σου. **36** Και ἥλθεν η Αβιγαίλ πρὸς τὸν Νάβαλ· και ιδού, είχε συμπόσιον εν τω οίκω αυτού, ως συμπόσιον βασιλέως· και η καρδία του Νάβαλ ήτο εύθυμος εν αυτώ, και

ήτο εις άκρον μεθυσμένος· όθεν δεν απήγγειλε προς αυτόν ουδέν, μικρόν μέγα, έως της αγγίς. **37** Το πρωΐ όμως, αφού ο Νάβαλ εξεμέθυσεν, εφανέρωσε προς αυτόν η γυνί αυτού τα πράγματα ταύτα και ενεκρώθη η καρδία αυτού εντός αυτού και έγινεν ως λίθος. **38** Και μετά δέκα ημέρας περίπου επάταξεν ο Κύριος τον Νάβαλ, και απέθανε. **39** Και δότε ήκουσεν ο Δαβίδ ότι απέθανεν ο Νάβαλ, είπεν, Ευλογητός Κύριος, όστις ἔκρινε την κρίσιν μοι περὶ τοῦ ονειδισμοῦ μου του γενομένου παρά του Νάβαλ, και ηπιόδισε τον δούλον αυτού ἀπό κακούν και την κακίαν του Νάβαλ ἐστρέψεν ο Κύριος κατά της κεφαλῆς αυτού. Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ελάλησε προς την Αβιγαίλ, διά να λάβῃ αυτήν γυναίκα εις εαυτόν. **40** Και ελθόντες οι δούλοι του Δαβίδ προς την Αβιγαίλ εις τον Κάρμηλον, ελάλησαν πρὸς αυτήν, λέγοντες, Ο Δαβίδ απέστειλεν ημάς πρὸς σέ, διά να σε λάβῃ γυναίκα εις εαυτόν. **41** Και εσηκώθη και προσεκύνησε κατά πρόσωπον ἄνως εδάφους και είπεν, Ιδού, ας ἡνιαί η δούλη σου θεράπαινα διά να πλύνη τοὺς πόδας των δούλων του κυρίου μου. **42** Και ἐσπεύσεν η Αβιγαίλ και εσηκώθη και ανέβη επὶ τοῦ ὄνου, μετὰ πέντε κορασίων αυτῆς ακολουθούντων οπίσω αυτῆς και υπήρχε κατόπιν τῶν απεσταλμένων τον Δαβίδ και ἔγινεν γυνὴ αυτοῦ. **43** Ἐλαβεν ο Δαβίδ και την Αχινοάμ από Ιεζαέλ· και ήσαν αμφότεραι γυναίκες αυτού. **44** Ο δε Σαούλ εἶχε δώσει Μιχάλ, την θυγατέρα αυτού, την γυναίκα του Δαβίδ, εις τον Φαλτί τον υἱόν του Λαείς, τον ἀπό Γαλλεῖ.

26

΄Ηλθον δε οι Ζιφαίοι πρὸς τον Σαούλ εις Γαβαά, λέγοντες, Δεν κρύπτεται ο Δαβίδ εν τω βουνώ Εχελά απέναντι Γεσιμών; **2** Και εσηκώθη ο Σαούλ και κατεβῇ εἰς την ἔρημον Ζιφ, ἔχων μεθ' εαυτού τρεις χιλιάδας ανδρῶν εκλεκτῶν εκ του Ισραήλ, διά να ζητῇ τον Δαβίδ εν τη ἔρημῳ Ζιφ. **3** Και εστρατοπέδευσεν ο Σαούλ επὶ τον βουνού Εχελά, του απέναντι Γεσιμών, πλησίον της οδού. Ο δε Δαβίδ εκάθισεν εν τη ἔρημῳ και ἔδειν ὅτι ο Σαούλ ἥρχετο κατόπιν αυτού εις την ἔρημον. **4** Όθεν απέστειλεν ο Δαβίδ κατασκόπους και ἔμαθεν ὅτι ο Σαούλ ἥλθε τώοντι. **5** Και σηκωθείς ο Δαβίδ ἥλθεν εις τον τόπον ὃν ο Σαούλ είχε στρατοπέδευσει και παρετήρησεν ο Δαβίδ τον τόπον ὃπου ο Σαούλ εκοιμάτο ο Σαούλ, και Αβενήρ ο υἱός του Νηρ, ο αρχιστράτηγος αυτού εκοιμάτο δε ο Σαούλ εντός του περιβόλου, και ο λαός ἵτο εστρατοπεδευμένος κύκλῳ αυτού. **6** Τότε ελάλησεν ο Δαβίδ και είπε πρὸς τον Αχινέλεχ τον Χετταίον και πρὸς τον Αβισαί τον υἱόν της Σερούμας, ἀδελφὸν του Ιωάθ, λέγων, Τις θέλει καταβῇ μετ' εμού πρὸς τον Σαούλ εις το στρατόπεδον; Και είπεν ο Αβισαί, Εγώ θέλω καταβῇ μετά σου. **7** ᾮλθον λοιπόν ο Δαβίδ και ο Αβισαί διά νυκτός πρὸς τον λαόν και ιδού, ο Σαούλ ἔκειτο κοιμώμενος εντός του περιβόλου, και το δόρυ αυτού εμπεπηγμένον εις την γην πρὸς την κεφαλήν αυτού· ο δε Αβενήρ και ο λαός εκοιμώντο κύκλῳ αυτού. **8** Τότε είπεν ο Αβισαί πρὸς τον Δαβίδ, Ο Θεός απέκλεισε σήμερον εις την χείρα σου τον εχθρόν σου· τώρα λοιπὸν ας πατάξω αυτὸν διά του δρόπατος ἔνας της γης διά μιας και δεν θέλω δευτερώσει επ' αυτόν. **9** Άλλ' ο Δαβίδ είπε πρὸς τον Αβισαί, Μή θανατώσῃς αυτὸν· διότι τις επιβάλων την χείρα αυτού επὶ τον κεχρισμένον του Κυρίου θέλει εἰσθαι αθώος; **10** Είπε μάλιστα ο Δαβίδ, Ζη Κύριος, ο Κύριος θέλει πατάξει αυτὸν ἡ η μέρα αυτού θέλει ειλθεῖ, και θέλει αποθάνει θέλει καταβῇ εις πόλεμον και θανατωθῆ· **11** μη γένοιτο εις εμὲ παρά Κυρίου, να επιβάλω την χείρα μου επὶ τον κεχρισμένον του Κυρίου· λάβε όμως τώρα, παρακαλώ, το δόρυ το πρὸς την κεφαλήν αυτού και το αγγείον του ύδατος, και ας αναχωρήσωμεν. **12** Ἐλαβε λοιπόν ο Δαβίδ το δόρυ και το αγγείον του ύδατος

απὸ πλησίον της κεφαλῆς του Σαούλ· και ανεχώρησαν, και ουδείς είδε και ουδείς ενόησε και ουδείς εξύπνησε διότι πάντες εκοιμώντο, επειδὴ βαθύς ὑπνος παρά Κυρίου ἐπεσεν επ' αυτούς. **13** Τότε διέβη ο Δαβίδ εἰς το πέραν και εστάθη επὶ της κορυφῆς του ύπνου μακρόθεν ἣ δέ πολὺ απόστασις μεταξύ αυτών. **14** Και εβόησεν ο Δαβίδ πρὸς τον λαόν και πρὸς τον Αβενήρ τον υἱόν του Νηρ, λέγων, Δεν αποκρίνεσαι, Αβενήρ; Και απεκρίθη ο Αβενήρ και είπε, Τις είσαι συ, ὅστις βοάς πρὸς τον βασιλέα; **15** Και είπεν ο Δαβίδ πρὸς τον Αβενήρ, Δεν είσαι ανήρ συ; και τις όμοιός σου μεταξύ του Ισραήλ; διά τι λοιπόν δεν φυλάττεις τον κύριόν σου τον βασιλέα; διότι εισήλθε τις εις του λαού διά να θανατώσῃ τον βασιλέα τον κύριόν σου· **16** δεν είναι καλόν το πράγμα τούτο, το οποίον ἐπραξας· ζη Κύριος, σεις είσθε ἄξιοι θανάτου, επειδὴ δε εφυλάξατε τον κύριόν σας, τον κεχρισμένον του Κυρίου. Και τώρα, ίδετε που είναι το δόρυ του βασιλέως και το αγγείον του ύδατος· το πρὸς την κεφαλήν αυτού. **17** Και εγνώρισεν ο Σαούλ την φωνήν του Δαβίδ και είπεν, Η φωνή σου είναι, τέκνον μου Δαβίδ; Και ο Δαβίδ είπεν, Η φωνή μου, κύριέ μου βασιλεύ. **18** Και είπε, Διά τι ο κύριός μου καταδιώκει ούτως οπίσω τον δούλον αυτού; διότι τι ἐπραξας; ή τι κακόν είναι ειν τη χειρί μου; **19** τώρα λοιπόν ας ακούση, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλεύς τους λόγους του δούλου αυτού· εάν ο Κύριος σε διήγειρεν εναντίον μου, ας δεχθῇ θυσίαν· αλλ' εάν υιοί ανθρώπων, ούτοις ας ἡνιαί επικατάρατοι ενώπιον του Κυρίου· διότι με εξέβαλον την σήμερον από του να κατοικώ εν τη κληρονομίᾳ του Κυρίου, λέγοντες, Υπαγε, λάτρευε ἀλλούς Θεούς· **20** τώρα λοιπόν, ας μη πέσῃ το αἴμα μου εις την γην ενώπιον του Κυρίου· διότι εξήλθεν ο βασιλεύς του Ισραήλ να ζητήσῃ ἔνα ψύλλον, ως ὅταν καταδιώκῃ τις πέρδικα εις τα ὄρη. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Ημάρτησα· επιστρέψον, τέκνον μου Δαβίδ· διότι δεν θέλω σε κακοποιήσει πλέον, επειδὴ η ψυχή μου εστάθη σήμερον πολύτιμος εις τους οφθαλμούς σου· ιδού, ἐπραξα αφρόνως και επιλανήθην σφόδρα. **22** Και απεκρίθη ο Δαβίδ και είπεν, Ιδού, το δόρυ του βασιλέως και ας καταβῇ εις εκ των νέων και ας λάβῃ αυτό. **23** Ο δε Κύριος ας αποδώσῃ εις έκαστον κατά την δικαιοσύνην αυτού και κατά την πίστιν αυτού· διότι σε παρέδωκεν ο Κύριος σήμερον εις την χειρα μου, πλην εγώ δεν ηθέλησα να επιβάλω την χείρα μου επὶ τον κεχρισμένον του Κυρίου. **24** Ιδού λοιπόν, καθώς η ζωή σου εστάθη σήμερον πολύτιμος εις τους οφθαλμούς μου, ούτως η ζωή μου ας σταθῇ πολύτιμος εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, και ας με ελευθερώσῃ πασών των θλίψεων. **25** Τότε είπεν ο Σαούλ πρὸς τον Δαβίδ, Ευλογημένος να ήσαι, τέκνον μου Δαβίδ· βεβαίως θέλεις κατορθώσει μεγάλα και θέλεις βεβαίως υπερισχύσει. Και ο μεν Δαβίδ απήλθεν εις την οδον αυτού, ο δε Σαούλ επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

27 Είπε δε ο Δαβίδ εν τη καρδία αυτού, Θέλω βεβαίως απολεσθή μίαν ημέραν διά χειρός του Σαούλ· δεν είναι τι καλήτερον δι' εμέ, παρά να διασωθώ ταχέως εις την γην των Φιλισταίων· τότε απ' εμού ο Σαούλ απελπισθείς, θέλει παραπιθηή από του να με ζητή πλέον εις πάντα τα ὄρια του Ισραήλ ούτω θέλω σωθῆ εικ της χειρός αυτού. **2** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και διέβη, αυτός και οι εξάκοδοι ἀνδρες οι μετ' αυτού, πρὸς τον Αγχούς υιόν του Μαώχ, βασιλέα της Γαθ. **3** Και εκάθισεν ο Δαβίδ μετά του Αγχούς επι τη Γαθ, απότος και οι ἀνδρες αυτού, ἔκαστος μετά της οικογενείας αυτού, και ο Δαβίδ μετά των δύο γυναικών αυτού, Αχινοάμ της Ιεζαφατίδος γυναικός του Νάβαλ. **4** Ανηγγέλθη δε πρὸς τον Σαούλ ότι ἐφύγεν ο Δαβίδ εις Γαθ. θέν δεν εζήτησε

πλέον αυτόν. **5** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς, Εάν εύρηκα τώρα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ας μοι δοθή τόπος εις τινά των πόλεων της εξοχής, διά να καθήσω εκεί διότι πως να κάθηται ο δούλος σου μετά σου εν τη βασιλευόντη πόλει; **6** Και ἔδωκεν εις αυτόν ο Αγχόυς την Σικλάγ κατ' εκείνην την ημέραν· διά τούτο η Σικλάγ ἔμεινεν εις τους βασιλείς του Ιουδά μέχρι της σήμερον. **7** Ο δε αριθμός των ημερών, τας οποίας ο Δαβίδ εκάθησεν εν τη γη των Φιλισταίων, ἔγινεν εν ἑτοῖς και τέσσαρες μήνες. **8** Ανέβαινε δε ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού και ἔκαμψαν εισδρομάς εις τους Γεσσουρίτας και Γεζραίους και Αμαληκίτας διότι οὗτοι ήσαν εις παλαιού οι κάτοικοι της γῆς, κατά την εἰσόδον Σούρ και ἔως της γῆς Αιγύπτου. **9** Και εκεύπα ο Δαβίδ την γην και δεν ἀφίνε ζώντα ούτε ἄνδρα ούτε γυναίκα· και ελάμβανε πρόβατα και βόας και ὄνους και καμήλους και ενδύματα· και επιστρέφων ἤρχετο προς τον Αγχόυς. **10** Και ἐλέγεν ο Αγχόυς προς τον Δαβίδ, που εκάμετε εισδρομήν σήμερον; Και απεκρίνετο ο Δαβίδ, προς το μεσημβρινόν του Ιουδά και προς το μεσημβρινόν των Ιεραμεηλιτών και προς το μεσημβρινόν των Κεναίων. **11** Και ούτε ἄνδρα ούτε γυναίκα δεν ἀφίνε ζώντα ο Δαβίδ, διά να φέρῃ εἰδίστον εις Γαθ, λέγων, Μήποτε αναγγείλωνται εναντίον ημών, λέγοντες, Ούτω κάμεν ο Δαβίδ και τοιούτος είναι ο τρόπος αυτού, καθ' ὅλας τας ημέρας ὄσας κάθηται εν τη γη των Φιλισταίων. **12** Και επίστενεν ο Αγχόυς τον Δαβίδ, λέγων, Αυτός ἔκαμψεν εαυτόν διόλου μισητόν εις τον λαόν αυτού τον Ισραὴλ· διά τούτο θέλει είσθαι δούλος εις εμέ πάντοτε.

28 Κατ' εκείνας δε τας ημέρας συνήθροισαν οι Φιλισταίοι τα στρατεύματα αυτών προς εκστρατείαν, διά να πολεμήσωσι μετά του Ισραὴλ. Και είπεν ο Αγχόυς προς τον Δαβίδ, Ἐξενρε μετά βεβαιότητος ότι θέλεις εξέλθει μετ' εμού εις τον πόλεμον, συ και οι ἄνδρες σου. **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχόυς, Θέλεις βεβαίως γνωρίσει τι θέλει κάμει ο δούλος σου. Και είπεν ο Αγχόυς προς τον Δαβίδ, Διά τούτο θέλω σε κάμει αρχισωματοφύλακά μου διαπαντός. **3** Απέθανε δε ο Σαμουήλ, και πας ο Ισραὴλ εθρήνησεν αυτὸν και ενεταφίασεν αυτὸν εν Ραμά τη πόλει αυτού. Και εξέβαλεν ο Σαούλ εκ του τόπου τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας και τους μάγους. **4** Συνηθρίσθησαν λοιπόν οι Φιλισταίοι και ἥλθον και εστρατοπέδευσαν εν Σουνήμ· και συνήθροισεν ο Σαούλ πάντα τον Ισραὴλ, και εστρατοπέδευσαν εν Γελβουέ. **5** Και ὅτε είδεν ο Σαούλ το στρατόπεδον των Φιλισταίων, εφοβήθη, και ετρόμαξεν η καρδία αυτοῦ σφόρδα. **6** Και ηρώτησεν ο Σαούλ τον Κύριον· αλλ' ο Κύριος δεν απεκρίθη προς αυτόν ούτε δι' ευνυπίων ούτε διά του Ουρίμ ούτε διά προφητών. **7** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού, Ζητήσατε μοι γυναίκα ἔχουσαν πνεύμα μαντείας, διά να υπάγω προς αυτήν και να ερωτήσω αυτήν. Και οι δούλοι αυτού είπον προς αυτόν, Ιδού, είναι εν Εν-δωρ γυνή τις ἔχουσα πνεύμα μαντείας. **8** Και μετεσχηματίσθη ο Σαούλ και ενεδύθη ἀλλά ιμάτια, και υπήγειν αυτός και δύο ἄνδρες μετ' αυτού και ἥλθον προς την γυναίκα διά νυκτός και είπε, Μάντευσον, παρακαλώ, εις εμέ διά του πνεύματος της μαντείας και αναβίβασόν μοι ὅντινα σοι είπω. **9** Και είπεν η γυνή προς αυτόν, Ιδού, συ εξέύρεις ὄσα ἔκαμψεν ο Σαούλ, τίνι τρόπω εξαλόθρευσε τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας και τους μάγους εκ του τόπου· διά τι λοιπόν σε παγιδεύεις την ζωήν μου, διά να με θανατώσωσι; **10** Και ὡμοίσε προς αυτήν ο Σαούλ εις τον Κύριον, λέγων, Ζῇ Κύριος, δεν θέλει σε συμβρ ουδέν κακόν διά τούτο. **11** Τότε είπεν η γυνή, Τίνα να σοι αναβίβάσω; Και είπε, τον Σαμουήλ αναβίβασόν μοι. **12** Και οτε

είδεν γυνή τον Σαμουήλ, εβόησε μετά φωνής μεγάλης· και είπεν η γυνή προς τον Σαούλ, λέγουσα, Διά τι με ηπάτησας; και σε είσαι ο Σαούλ. **13** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Μη φοβού· τι είδες λοιπόν; Και είπεν η γυνή προς τον Σαούλ, Θεούς είδον αναβάινοντας εκ της γης. **14** Και είπε προς αυτήν, Τις είναι η μορφή αυτού; Ή δε είπε, Γέρωντας ο Σαούλ διά την γην και περιτευλιγμένος με επένδυμα. Και εγνώρισεν ο Σαούλ διά το Σαμουήλ, και ἔκυψε κατά πρόσωπον εις την γην και προσεκύνησε. **15** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Διά τι με παρηγνήλησας, ώστε να με κάμης να αναβώ; Και απεκρίθη ο Σαούλ, Ευρίσκομαι εν μεγάλῃ αμηχανίᾳ· διότι οι Φιλισταίοι πολεμούσιν εναντίον μου, και ο Θεός απεμακρύνθη απ' εμού και δεν μοι αποκρίνεται πλέον ούτε διά προφητών ούτε δι' ευνυπίων διά τούτο σε εκάλεσα διά να φανερώσης εις εμέ τι να κάμω. **16** Τότε είπεν ο Σαμουήλ, Διά τι λοιπόν ερωτάς εμέ, αφού ο Κύριος απεμακρύνθη από σου και ἔγινεν εχθρός σου; **17** Ο Κύριος βεβαίως ἔκαμψεν εις εαυτόν ως ελάλησε δι' εμού· διότι εξέσχισεν ο Κύριος την βασιλείαν εκ της χειρός σου και ἔδωκεν αυτήν εις τον πλησίον σου, τον Δαβίδ. **18** επειδή δεν υπήκουσας εις την φωνήν του Κύριου, ουδὲ εξέτελέσας τον μέγαν θυμόν αυτού κατά του Αμαλήκ, διά τούτο ο Κύριος ἔκαμψεν εις σε το πράγμα τούτο την ημέραν ταύτην. **19** και θέλει παραδώσει ο Κύριος και τον Ισραὴλ μετά σου εις την χειρά των Φιλισταίων· και αύριον συ και οι νιοί σου θέλετε είσθαι μετ' εμού και το στρατόπεδον του Ισραὴλ θέλει παραδώσει ο Κύριος εις την χειρά των Φιλισταίων. **20** Τότε ἔπεσεν ο Σαούλ ευθύς δόλος εξηπλωμένος κατά γῆς διότι κατετρόμαξεν εκ των λόγων του Σαμουήλ· και δύναμις δεν ήτο εν αυτώ, επειδή δεν είχε φάγει ἄρτον δόλην την ημέραν και δόλην την νύκτα. **21** Και ήλθεν η γυνή προς τον Σαούλ και είδεν ότι ήτο σφόδρα τεταραγμένος, και είπε προς αυτόν, Ιδού, η δούλη σου υπήκουσεν εις την φωνήν σου, και ἔβαλον την ζωήν μου εις την χειρά μου και υπετάχθην εις τους λόγους σου, τους οποίους ελάλησας προς εμέ. **22** τώρα λοιπόν, ἀκούσονται και συ, παρακαλώ, την φωνήν της δούλης σου, και ας βάλω ολίγον ἄρτον ἐμπροσθέν σου· και φάγε, διά να λάβης δύναμιν, επειδή υπάγεις εις οδοιπορίαν. **23** Πλην δεν ήθελε, λέγων, Δεν θέλω φάγει· οι δούλοι οἱμῶς αυτού μετά της γυναικός εβίαζον αυτόν, και εισήκουσεν εις την φωνήν αυτών και σηκωθείς από της γῆς, εκάθησεν επί της κλίνης. **24** είχε δε η γυνή παχύ δαμάλιον εν τη οικίᾳ· και επέστειλε και ἔσφαξεν αυτόν και λαβούσα αλευρον, εζύμωσε και ἐψήσεν ἀζυμα εξ αυτού. **25** Και ἔφερεν ἐμπροσθέν του Σαούλ και ἐμπροσθέν των δούλων αυτού· και ἔφαγον. Και εσηκώθησαν και ανεχώρησαν την νύκτα εκείνην.

29 Συνήθροισαν δε οι Φιλισταίοι πάντα τα στρατεύματα αυτών εις Αφέκ· και οι Ισραηλίται εστρατοπέδευσαν παρά την πηγήν την εν Ιεζαφάλ. **2** Και οι σατράπαι των Φιλισταίων διέβαινον κατά εκατοντάδας και χιλιάδας· ο Δαβίδ δε και οι ἄνδρες αυτού διέβαινον κατόπισθεν μετά του Αγχούς. **3** Και είπον οι στρατηγοί των Φιλισταίων, Τι θέλουσιν ούτοι οι Εβραίοι; Και είπεν ο Αγχόυς προς τους τους στρατηγούς των Φιλισταίων, Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ, ο δούλος του Σαούλ βασιλέως του Ισραὴλ, ὅστις εστάθη μετ' εμού ταύτας τας ημέρας ή τούτους τους χρόνους; και δεν εύρηκα εν αυτώ ουδέν σφάλμα, αφού ενέπεσεν εις εμέ ἔως της ημέρας ταύτης. **4** Και ηγανάκτησαν κατ' αυτού οι στρατηγοί των Φιλισταίων, Απόπεμψον τον ἀνθρώπον τούτον, και ας επιτρέψῃ εις τον τόπον αυτού, τον οποίον διώρισας εις αυτόν, και ας μη καταβή μεθ' ημών

εις την μάχην, μήποτε γείνη εν τη μάχῃ πολέμιος ήμων· διότι πως ήθελε διαλλαγή ούτος μετά του κυρίου αυτούν; 5 δεν είναι ούτος ο Δαβίδ, περί του οποίον ἐφαλλον αμοιβαίως εν τοις χροίς, λέγοντες, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτούν. Και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτούν; 6 Τότε εκάλεσεν ο Αγχούς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ζη Κύριος, βεβαίως εστάθης ευθύνης, και η ἔξοδός σου και η εἰσοδός σου μετ' εμού εν τω στρατοπέδῳ είναι αρεστή ἐμπροσθεν των οφθαλμών μου· διότι κακόν δεν εύρηκα εν σοι, αφ' ης ημέρας ἡλθες προς ειμέ ἑώς της ημέρας ταύτης· αλλ' ὁμως εις τους οφθαλμούς των σταραπών δεν είσαι αρεστός· 7 τώρα λοιπόν επίστρεψον και ὑπαγε εν ειρήνῃ, διά να μη φέρης δυσαρέσκειαν εις τους σταράπας των Φιλισταίων. 8 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς, Άλλα τι ἔκαμα; και τι εύρηκας εν τω δούλω σου αφ' ης ημέρας είμαι ενώπιον σου, ἑώς της ημέρας ταύτης, ὥστε να μη υπάγω να πολεμήσω εναντίον των εχθρών του κυρίου μου του βασιλέως; 9 Και απεκρίθη ο Αγχούς και είπε προς τον Δαβίδ, Εξένωρ ότι είσαι αρεστός εις τους οφθαλμούς μου, αως ἄγγελος Θεού πλην οι σατράπαι των Φιλισταίων είπον, Δεν θέλει αναβή μεθ' ημών εις την μάχην· 10 τώρα λοιπόν σηκώθητι ενωρίς το πρῶτον, μετά των δούλων του κυρίου σου, των ελθόντων μετά σου· και καθὼς σηκωθήτε ενωρίς το πρῶτον, ευθύς ὅταν φέγξη, αναχωρήσατε. 11 Και εσηκώθη ενωρίς το πρῶτον ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτούν, διά να αναχωρήσωτε, να επιστρέψωσιν εις την γην των Φιλισταίων. Οι δε Φιλισταίοι ανέβησαν εις Ιεζραέλ.

30 Και ότε ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού εισήλθον εις Σικλάγ την τρίτην ημέραν, οι Αμαληκίται είχον κάμει εισδρομήν εις το μεσημβρινόν και εις Σικλάγ, και είχον πατάξει την Σικλάγ και κατακαύσει αυτήν εν πυρί· 2 και είχον αιχμαλωτίσει τας γυναίκας τας εν αυτή, από μικρού ἑώς μεγάλου· δεν εθανάτωσαν ουδένα, αλλά ἐλαβον αυτούς και υπήγαν εις την οδόν αυτών. 3 Ο δε Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού ἡλθον εις την πόλιν, και ιδού, ἡτο πυρπολημένη· και αι γυναίκες αυτών και οι ιοι αυτών και αι θυγατέρες αυτών ηχμαλωτισμένοι. 4 Τότε ύψωσεν ο Δαβίδ και ο λαός ο μετ' αυτού την φωνήν αυτών και ἐκλαυσαν, εωσδούν δέν ἐμεινε πλέον εν αυτούς δύναμις να κλαίωσι. 5 Και αμφότεραι αι γυναίκες του Δαβίδ ηχμαλωτίσθησαν, Αχινοάμη η Ιεζραηλίτις, και Αβιγαίλη η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίτου. 6 Και έθλιψη ο Δαβίδ σφρόδρα· διότι ο λαός ἐλεγε να λιθοβολήσωσιν αυτόν, επειδή η ψυχή παντός του λαού ἡτο κατάπικρος, ἐκαστος διά τους ιυούς αυτού και διά τας θυγατέρας αυτού· ο Δαβίδ δώμας εκραταιώθη εν Κυρίω τω Θεώ αυτού. 7 Και είπεν ο Δαβίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα, ιούν του Αχιμέλεχ, Φέρε μοι ενταύθα, παρακαλώ, το εφόδ. Και ἐφερεν ο Αβιάθαρ το εφόδ προς τον Δαβίδ. 8 Και πρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να καταδιώξω ὥπισθεν τούτων των ληστών; θέλω προφθάσει αυτούς; Ο δε είπε προς αυτόν, Καταδίωξον· διότι θέλεις βεβαίως προφθάσει και αφεύκτως θέλεις ελευθερώσει πάντα. 9 Τότε υπήγειν ο Δαβίδ, αυτός και οι εξακόσιοι ἄνδρες οι μετ' αυτού, και ἡλθον ἑώς του χειμάρρου Βοσόρ, ὅπου οι απομένοντες εστάθησαν. 10 Ο δε Δαβίδ, αυτός και τετρακόσιοι ἄνδρες, κατεδίωκον, επειδή ἐμειναν οπίσω διακόσιοι, οίτινες αποκαμόντες δεν ηδύναντα να διαβαστον χειμάρρον Βοσόρ. 11 Και εύρηκαν ἀνθρωπον Αιγύπτιον εν αγρώ και ἐφέραν αυτόν προς τον Δαβίδ· και ἐδωκαν εις αυτούς ἀρτον, και ἐφαγε, και επότισαν αυτόν ύδωρ· 12 και ἐδωκαν εις αυτόν τμήμα πήτας σύκων και δύο βότρυς σταφιδών και ἐφαγε, και επανήλθε το πνεύμα αυτού εις αυτόν διότι δεν είχε

φάγει ἀρτον ουδέ είχε πίει ύδωρ, τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. 13 Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Τίνος είσαι; και ποθέν είσαι; Και είπεν, Εἶμαι νέος Αιγύπτιος, δούλος τινός Αμαληκίτου· και με αφήκεν ο κύριός μου, επειδή πρρώστησα τρεις ημέρας τώρα· 14 μημείς εκάμαψεν εισδρομήν εις το μεσημβρινόν των Χερεθαίων και εις τα μέρη της Ιονδαίας και εις το μεσημβρινόν του Χάλεψ και επυρπολίσαμεν την Σικλάγ. 15 Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Δύνασαι να με οδηγήσης κάτω προς τους ληστάς τούτους; Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι εις τον Θεόν, διτ δεν θέλεις με θανατώσει ούτε θέλεις με παραδώσει εις την χείρα του κυρίου μου, και θέλω σε οδηγήσει κάτω προς τούτους τους ληστάς. 16 Και ότε ὠδήγησεν αυτόν κάτω, ιδού, ήσαν διεσκορπισμένοι επί το πρόσωπον παντός του τόπου, τρώγοντες και πίνοντες και χορεύοντες, διά πάντα τα λάφυρα τα μεγάλα, τα οποία ἐλαβον εκ της γης των Φιλισταίων και εκ της γης του Ιονδά. 17 Και επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ από της αυγής μέχρι της εσπέρας της επιούσης· και δεν διεσώθη ουδέ εις εξ αυτών, πλην τετρακοσίων νέων, οίτινες εκάθιντο επί καμήλων και ἐφύγον. 18 Και ήλευθέρωσεν ο Δαβίδ ὅσα ἡρπασαν οι Αμαληκίται· και τας δύο γυναικάς αυτούς ἡλευθέρωσεν ο Δαβίδ. 19 Και δεν ἐλειψεν εις αυτούς ούτε μικρόν ούτε μέγα, ούτε ιοί ούτε θυγατέρες ούτε λάφυρον ούτε ουδέν εκ των ὄσα ἡρπασαν απ' αυτών· τα πάντα επανέλαβεν ο Δαβίδ. 20 Και ἐλαβεν ο Δαβίδ πάντα τα πρόβατα και τους βόας, και φέροντες αυτά ἐμπροσθεν των ἄλλων κτηνών, ἔλεγον, Ταύτα είναι τα λάφυρα του Δαβίδ. 21 Και ἡλθεν ο Δαβίδ προς τους διακοσίους ἄνδρας, οίτινες είχον αποκάμει ωτε δεν ηδυνήθησαν να ακολουθήσωσι τον Δαβίδ, ὀθέν εκάθισεν αυτούς εις τον χειμαρρον Βοσόρ· και εξήλθον εις αυτούς ούτε μικρόν ούτε μέγα, ούτε ιοί ούτε θυγατέρες ούτε λάφυρον ούτε ουδέν εκ των λαούν μετά του Δαβίδ και είπον, Επειδή ούτοι δεν ἡλθον μεθ' ημών, δεν θέλομεν δώσει εις αυτούς εκ των λαφύρων, τα οποία ανελάβομεν, παρά εις ἔκαστον την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού· και ας λάβωσιν αυτά και ας φύγωσιν. 23 Αλλ' ο Δαβίδ είπε, Δεν θέλετε κάμει ούτως, αδελφοί μου, εις εκείνα τα οποία ο Κύριος ἐδωκεν εις ημάς, ὅστις εφύλαξεν ημάς και παρέδωκεν εις την χείρα ιοών τους ληστάς τους ελθόντας εναντίον ημών· 24 και τις θέλεις σας εισακούσει εις ταύτην την υπόθεσιν; αλλά κατά την μερίδα του καταβάνοντος εις τον πόλεμον, ούτω θέλει είσθαι η μερίς του καθημένου πλησίον της αποκενής· ίσα θέλουσι ποιράζεσθαι. 25 Και ἐγείνεν ούτως απ' εκείνης της ημέρας και εις το εξής και ἐκάμει τούτο νόμον και διάταγμα εν τω Ισραήλ ἑώς της ημέρας ταύτης. 26 Ότε δε ἡλθεν ο Δαβίδ εις Σικλάγ, ἐπεμψεν εκ των λαφύρων προς τους πρεσβυτέρους Ιούδα τους φίλους αυτού, λέγων, Ιδού εις εσάς ευλογία, εκ των λαφύρων των εχθρών του Κυρίου. 27 προς τους εν Βαιθήλ, και προς τους εν Ραμώθ τη μεσημβρινή, και προς τους εν Ιαθείρ, 28 και προς τους εν Αροΐρ, και προς τους εν Σιφμώθ, και προς τους εν Εσθεμώά, 29 και προς τους εν Ραχάλ, και προς τους εν ταις πόλεσι των Ιεραμεγίτων, και προς τους εν ταις πόλεσι των Κεναίων, 30 και προς τους εν Ορμά, και προς τους εν Χωρασάν, και προς τους εν Αθάχ, 31 και προς τους εν Χεβρών, και προς πάντας τους τόπους, εις τους οποίους ο Δαβίδ πειρήχετο, αυτός και οι ἄνδρες αυτού.

31 Οι δε Φιλισταίοι επολέμουν κατά του Ισραήλ· και ἐφύγον οι ἄνδρες του Ισραήλ από προσώπου των Φιλισταίων και ἐπεσον πεφονευμένοι εν τω όρει Γελβουέ. 2 Και κατέφθασαν οι

Φιλισταίοι τον Σαούλ και τους υιούς αυτού· και επάταξαν οι Φιλισταίοι τον Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον Μελχί-σουέ, τους υιούς του Σαούλ. **3** Εβάρυνε δε η μάχη επί τον Σαούλ, και επέτυχον αυτόν οι ἄνδρες οι τοξόται και επλιγγώθη βαρέως υπό των τοξοτών. **4** Και είπεν ο Σαούλ προς τον οπλοφόρον αυτού, Σύρε την ρομφαίαν σου και διαπέρασόν με δι' αυτής, διά να μη ἔλθωσιν ούτοι οι απερίτμητοι και με διαπεράσωσι και με εμπαίξωσι πλην ο οπλοφόρος αυτού δεν ήθελε, διότι εφοβείτο σφόδρα. Όθεν ἐλαβεν ο Σαούλ την ρομφαίαν και ἐτεσεν επ' αυτήν. **5** Και ως είδεν ο οπλοφόρος αυτού ότι απέθανεν ο Σαούλ, ἐπεσε καὶ αυτός επί την ρομφαίαν αυτού και απέθανε μετ' αυτού. **6** ούτως απέθανεν ο Σαούλ και οι τρεις υιοί αυτού, και ο οπλοφόρος αυτού και πάντες οι ἄνδρες αυτού, την αυτήν εκείνην ημέραν ομού. **7** Και οι ἄνδρες Ισραήλ, οι πέραν της κοιλάδος, και οι πέραν του Ιορδάνου, ιδόντες ότι ἐφυγον οι ἄνδρες Ισραήλ και ότι ο Σαούλ και οι υιοί αυτού απέθανον, κατέλιπον τας πόλεις και ἐψυγον. και ελθόντες οι Φιλισταίοι κατώκησαν εν αυταῖς. **8** Και την επαύριον, ότε ἤλθον οι Φιλισταίοι διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τον Σαούλ και τους τρεις υιούς αυτού πεπτωκότας επί το ὄρος Γελβουέ. **9** Και απέκοψαν την κεφαλήν αυτού και εξέδυσαν τα ὄπλα αυτού και απέστειλαν εἰς την γην των Φιλισταίων κύκλω, διά να διαδώσωσι την αγγελίαν εἰς τον οίκον των ειδώλων αυτών και μεταξύ του λαού. **10** Και ανέθεσαν τα ὄπλα αυτού εἰς τον οίκον της Ασταρώθ, και εκρέμασαν το σώμα αυτού εἰς το τείχος Βαιθ-σαν. **11** Ακούσαντες δε περὶ τούτου οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ, τι ἔκαμον οι Φιλισταίοι εἰς τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί ἄνδρες και ὀδοιπόρησαν ὅλην την νότα και ἐλαβον το σώμα του Σαούλ και τα σώματα των υιών αυτού από του τείχους Βαιθ-σαν, και ἤλθον εἰς Ιαβείς και ἐκαυσαν αυτά εκεί· **13** και ἐλαβον τα οστά αυτών και ἐθαψαν υπό το δένδρον εν Ιαβείς και ενήστευσαν επιά ημέρας.

Βασιλειῶν Β'

1 Μετά δε τον θάνατον του Σαούλ, αφού επέστρεψεν ο Δαβίδ από της σφαγής των Αμαλκητών, εκάθησεν ο Δαβίδ εν Σικλάγ δύο ημέρας: **2** την δε τρίτην ημέραν, ίδού, ἤλθεν ἀνθρωπος εκ του στρατοπέδου από πλησίον του Σαούλ, ἔχων διεοχισμένα τα ιμάτια αυτού και χώμα επὶ τῆς κεφαλῆς αυτού· και καθώς εισήλθε πρὸς τὸν Δαβίδ, ἐπέσεν εἰς τὴν γην και προσεκύνησε. **3** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν οἱ Δαβίδ, Πόθεν ἔρχεσαι; Ο δε εἶπε πρὸς αὐτὸν, Εγὼ εκ του στρατοπέδου του Ιωνάθη διεσώθην. **4** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν οἱ Δαβίδ, Τι συνέβη; εἰπέ μοι, παρακαλώ. Και απεκρίθη, Οτι ἐψυγεν ο λαός εκ της μάχης, και πολλοί μάλιστα εκ του λαού ἐπέσον και απέθανον· απέθανον δε και Σαούλ και Ιωνάθαν οι υιοί αυτού. **5** Καὶ εἶπεν οἱ Δαβίδ πρὸς τὸν νέον τὸν απαγέλλοντα πρὸς αὐτὸν, Πῶς εξένερεις ὅτι απέθανεν ο Σαούλ, και Ιωνάθαν οι υιοί αυτού; **6** Καὶ εἶπεν ο νέος ο απαγγέλλων πρὸς αὐτὸν, Ευρέθην κατὰ τύχην εν τω ὥρῃ Γελβουέ, και ίδού, ο Σαούλ ἡτο κεκιλμένος επὶ τὸν δόρατος αυτού, και ίδού, αἱ ἄμαξαι και οι ιππεῖς κατέφθανον αυτὸν. **7** και ὅτε ἐβλέψεν εἰς τὰ οπίσω αυτού, με εἶδε και με εκάλεσε· και απεκρίθην, ίδού, εγὼ. **8** Καὶ εἶπε πρὸς εμέ, Ποίος είσαι; Και απεκρίθην πρὸς αὐτὸν, Είμαι Αμαλκήτης. **9** Πάλιν εἶπε πρὸς εμέ, Στήθι επάνω μου, παρακαλώ, και θανάτωσό με· διότι σκοτοδινίασις με κατέλαβεν, επειδή η ζωή μου είναι ἔτι ὀλὴ εν εμοί. **10** Εστάθην λοιπὸν επ' αὐτὸν και εθανάτωσα αυτὸν· επειδή ἡμην βέβαιος ὅτι δεν ήδυνατο να ζήση αφού ἐπεσε· και ἐλαβον το διάδημα το επὶ τῆς κεφαλῆς αυτού και το βραχιόλιον το εν τω βραχίονι αυτού, και ἐφέρα αυτά ενταῦθα πρὸς τὸν κύριον μου. **11** Τότε πιάσας οἱ Δαβίδ τα ιμάτια αυτού, διέσχισεν αυτά· και πάντες ομοίως οι ἀνδρες οι μετ' αὐτού. **12** Και επένθησαν και ἐκλαυσαν και ενίστευσαν ἔως εσπέρας διὰ τον Σαούλ και διὰ Ιωνάθαν τον υιόν αυτού και διὰ τον λαόν του Κυρίουν και διὰ τον οίκον του Ιωνάθη, διότι ἐπέσον διὰ ρομφαίας. **13** Εἶπε δε ο Δαβίδ πρὸς τὸν νέον, τον απαγέλλοντα πρὸς αὐτὸν, Πόθεν είσαι; Και απεκρίθη, Είμαι υιός παροίκου τονίος Αμαλκήτου. **14** Και εἶπε πρὸς αὐτὸν οἱ Δαβίδ, Πῶς δεν εφοβίζης να επιβάλῃς την χείρα σου διὰ να θανατώσης τον κεχριμένον του Κυρίουν; **15** Και εκάλεσεν οἱ Δαβίδ ἔνα εκ των νέων και εἶπε, Πλησίασον, πέσον επ' αὐτὸν. Και επάταξεν αυτὸν, και απέθανε. **16** Και εἶπε πρὸς αὐτὸν οἱ Δαβίδ, Το αἷμα σου επὶ τῆς κεφαλῆς σου διότι το στόμα σου εμαρτύρησεν εναντίον σου, λέγων, Εγὼ εθανάτωσα τον κεχριμένον του Κυρίουν. **17** Και εθρήνησεν οἱ Δαβίδ τον θρήνον τούτον επὶ τὸν Σαούλ και επὶ Ιωνάθαν τον υιόν αυτού: **18** και παρήγγειλε να διδάξωσι τοὺς υιούς Ιούδα τούτο το ἄσμα του τόξου· ίδού, είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίῳ του Ιασήρ. **19** Ω δόξα του Ιωνάθη, επὶ τοὺς ψυχηλούς τόπους σου κατηκοντισμένην. Πῶς ἐπέσον οι δυνατοί. **20** Μη αναγγείλητε εἰς τὴν Γαθ, μη διακηρύξητε εἰς τὰς πλατείας τῆς Ασκάλωνος, μήποτε χαρώσιν αι θυγατέρες των Φιλιστίων, μήποτε αγαλλιάσωνται αι θυγατέρες των απεριτμήτων. **21** Ορη τα εν Γελβουέ, Ας μη ἴνα δρόσος μηδέ βροχή εφ' υμάς, μηδέ αγροί δίδοντες απαρχάς· διότι εκεῖ απερρίφθη η ασπίς των ισχυρών, Η ασπίς του Σαούλ, ως να μη εχρίσθη δι' ελαῖον. **22** Απὸ του αίματος των πεφονεύμενών, απὸ του στέατος των ισχυρών, το τόξον του Ιωνάθαν δεν εστρέφετο οπίσω, και η ρομφαία του Σαούλ δεν επέστρεψε κενή. **23** Σαούλ και Ιωνάθαν ἡσαν οι ηγαπημένοι και εράσμοι εν τη ζωῇ αυτών, και εν τω θανάτῳ αυτών δεν εχωρίσθησαν ἡσαν ελαφρότεροι αετών, δυνατώτεροι λεόντων. **24** Θυγατέρες Ιωνάθη, κλαύσατε επὶ τὸν

Σαούλ τον ενδύοντα υμάς κόκκινα μετά καλλωπισμών, τον επιβάλλοντα στολισμούς χρυσούς επί τα ενδύματα υμών. **25** Πως ἐπέσον ο δυνατοί εν μέσῳ της μάχης Ιωνάθαν, επί τους ψυχηλούς τόπους σου τετραματισμένε. **26** Περίλυπος είμαι διά σε, αδελφέ μου Ιωνάθαν προσφιλέστατος εστάθης εις εμέ· η προς εμέ αγάπη σου ήτο εξαίσιος. Υπερέβαινε την αγάπην των γυναικών. **27** Πως ἐπέσον οι δυνατοί, και απωλέσθησαν τα όπλα του πολέμου.

2 Μετά δε ταύτα ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, να αναβώ εις τινά των πόλεων Ιούδα; Ο δε Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Ανάβα. Και είτεν ο Δαβίδ, που να αναβώ; Ο δε εἶπεν, εις Χεβρών. **2** Ανέβη λοιπὸν εκεί ο Δαβίδ και και δύο γυναικίες αυτού, Αχινόαμη η Ιεζαράλιτης και Αβιγαϊά η γυνὴ Νάβαλ του Καρμηλίτη. **3** Και τοὺς ἀνδρας τους μετ' αὐτού ανεβίβασεν ο Δαβίδ, ἔκαστον μετά της οικογενείας αυτού και κατώκησαν εν ταῖς πόλεσι Χεβρών. **4** Και ἤλθον οι ἀνδρες Ιούδα και ἔχρισαν εκεί τον Δαβίδ βασιλέα επὶ τον οίκον Ιούδα. Και απήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Οι ἀνδρες της Ιαβείς-γαλαάδ ἡσαν οι θάψαντες τον Σαούλ. **5** Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς πρὸς τοὺς ἀνδρας της Ιαβείς-γαλαάδ και εἴπε πρὸς αὐτούς, Εὐλογημένοι να ήσθε παρά του Κυρίου, διότι εκάμετε το ἔλεος τούτο εἰς τὸν κύριόν σας, εἰς τὸν Σαούλ, και εθάψατε αυτὸν **6** είθε λοιπὸν τώρα να κάμη ο Κύριος πρὸς εσάς ἔλεος και αλήθειαν και εγὼ προσέτι θέλω ανταποδώσει εἰς εσάς το καλόν τούτο, επειδή εκάμετε τούτο το πράγμα· **7** τώρα λοιπόν, ας κραταιωθώσιν αι χειρές σας, και γίνεσθε ανδρεῖοι διότι ο κύριός σας ο Σαούλ απέθανε, και προσέτι ο οίκος Ιούδα ἔχρισαν εμὲ βασιλέα εφ' εαυτών. **8** Ο Αβενίρ ο ώμως, ο υιός του Νηρ, ο αρχιστράτηγος του Σαούλ, ἔλαβε τον Ιε-βοσθέ, υιόν του Σαούλ, και διεβίβασεν αυτὸν εἰς Μαχανάτην, **9** και ἔκαμεν αυτὸν βασιλέα επὶ της Γαλαάδ, και επὶ των Ασσουριτών, και επὶ της Ιεζαράλ, και επὶ του Εφραΐτη, και επὶ του Βενιαμίν, και επὶ πάντος του Ιωνάθη. **10** Τεσσαράκοντα ετῶν ἡτο Ιε-βοσθέ ο υιός του Σαούλ, ὅτε ἐγίνει βασιλεὺς επὶ την Ιωνάθη· και εβασίλευσε δύο ἔτη το οίκος ώμως Ιούδα ηκολούθησε τον Δαβίδ. **11** Και ο αριθμός των ημερών, καθ' ας εβασίλευσεν ο Δαβίδ εν Χεβρών επὶ τον οίκον Ιούδα, ἡσαν επτά ἔτη και εξ μήνες. **12** Εξήλθε δε Αβενίρ ο υιός του Νηρ και οι δύολοι του Ιε-βοσθέ, υιού του Σαούλ, εκ Μαχανάτην εἰς Γαβαών. **13** Και Ιωάβ, ο υιός της Σερουΐτας, και οι δύολοι του Δαβίδ εξήλθον και συναπηνήθησαν πλησίον του υδροστασίου της Γαβαών· και εκάθησαν οι μεν εντεύθεν του υδροστασίου, οι δε εκείθεν του υδροστασίου. **14** Και εἶπεν ο Αβενίρ πρὸς τὸν Ιωάβ, Ας σηκωθῶσι τώρα οι νέοι και αι παίδωντιν ἐμπροσθεν ημών. Και είπεν ο Ιωάβ, Ας σηκωθῶσιν. **15** Εστηκώθησαν λοιπόν και επέρασαν κατὰ αριθμόν, δώδεκα εκ του Βενιαμίν, από μέρους του Ιε-βοσθέ, υιού του Σαούλ, και δώδεκα εκ των δούλων του Δαβίδ. **16** Και επίασαν ἔκαστος τον πλησίον αυτού από της κεφαλῆς, και διεπέρασε την μάχαιραν αυτού εἰς την πλευράν του πλησίον αυτού, και ἐπέσον ομού· όθεν ο τόπος εκείνος ονομάσθη Χελκάθ-ασουρείν, ὅστις είναι εν Γαβαών. **17** Και ἐγίνεν μάχη σκληροτάτη κατ' εκείνην την ημέραν· και ο Αβενίρ και οι ἀνδρες Ιωνάθη ενικήθησαν υπό των δούλων του Δαβίδ. **18** Ήσαν δε εκεῖ οι τρεις υιοί της Σερουΐτας, Ιωάβ και Αβισάι και Ασαήλ· ο δε Ασαήλ ήτο ελαφρός τους πόδας, ως μία των δορκάδων των εν αγρῷ. **19** Και κατεδίωξεν ο Ασαήλ οπίσω του Αβενίρ· και τρέχων, δεν εξέκλινεν εἰς τα δεξιά ουδέ εις τα αριστερά, εξόπισθεν του Αβενίρ. **20** Και ἐβλέψεν ο Αβενίρ εἰς τα οπίσω αυτού και είπε, Συ είσαι ο Ασαήλ; Ο δε απεκρίθη,

Εγώ. **21** Και είπε προς αυτόν ο Αβενήρ, Στρέψου συ εις τα δεξιά ή εις τα αριστερά, και πίαστον τινά εκ των νέων και λάβε εις σεαυτόν την πανοπλίαν αυτού πλην δεν ηθέλησεν ο Ασαήλ να εκκλίνῃ από όπισθεν αυτού. **22** Και πάλιν είπεν ο Αβενήρ προς τον Ασαήλ, Στρέψου από όπισθεν μου διά τι να σε κυπτήσω έως εδάφους; πως θέλω σηκώσει τότε το πρόσωπόν μου προς Ιωάβ τον αδελφόν σου; **23** Άλλα δεν ίθελε να στρέψῃ όθεν επάταξεν αυτόν ο Αβενήρ με το όπισθεν του δόρατος αυτού εις την πέμπτην πλευράν, και εξήλθε το δόρυ από των οπιθίων αυτού, και ἐπεοντες εκεί και απέθανεν εν τω αυτώ τόπω· και ὅσοι ἤρχοντο εις τον τόπον, ὃντος ο Ασαήλ ἐπεσε και απέθανεν, ίσταντο. **24** Ο δε Ιωάβ και ο Αβισαΐ κατεδίωκον οπίσω του Αβενήρ· και ο ἡλιος ἔδυεν ὅτε αυτοί ἥλθον ἔως του βουνού Αμμά, το οποίον είναι απέναντι Για, κατά την οδόν της ερήμου Γαβαών. **25** Και συνηθροίσθησαν οι υιοί Βενιαμίν οπίσω του Αβενήρ, και ἐγειναν εν σώμα και εστάθησαν επί της κορυφῆς τινός βουνού. **26** Τότε ο Αβενήρ εφώνησε προς τον Ιωάβ και είπε, Θέλει κατατρώγει ακαταπαύστως ρομφαία; δεν εξεύρεις ὅτι πικρία θέλει εἰσθαι εις το τέλος; ἔως πότε λοιπόν δεν θέλεις προστάξειν τον λαόν να επιστρέψῃ από του να καταδίωκωστι τους αδελφούς αυτών; **27** Και είπεν ο Ιωάβ, Ζη ο Θεός, εάν δεν ίθελες λαλήσει, βεβαίως τότε ο λαός ἥθελεν αναβή το πρῶτο, ἔκαστος από της καταδίωξεως του αδελφού αυτού. **28** Και εσάλπισεν ο Ιωάβ εν τη σάλπιγγι και εστάθη πας ο λαός, και δεν κατεδίωκον πλέον κατόπιν του Ισραήλ ουδέ εμάχοντο πλέον. **29** Και ὠδοιπόρησαν ο Αβενήρ και οι ἄνδρες αυτού διά της πεδιάδος ὀλην την νύκτα εκείνην, και διέβησαν τον Ιορδάνην και επέρασαν δι' ὅλης της Βιθρών και ἥλθον εις Μαχαναίμ. **30** Ο δε Ιωάβ επέστρεψεν από της καταδίωξεως του Αβενήρ· και ὅτε συνήθροισε πάντα τον λαόν, ἐλειπον εκ των δούλων του Δαβίδ δεκαεννέα ἄνδρες και ο Ασαήλ. **31** Οι δούλοι δε του Δαβίδ επάταξαν εκ του Βενιαμίν και εκ των ανδρών του Αβενήρ τριακοσίους εξήκοντα ἄνδρας, οἵτινες απέθανον. **32** Και εσήκωσαν τον Ασαήλ και ἔθαψαν αυτόν εν τω τάφω του πατρός αυτού, τω εν Βηθλεέμ. Ο δε Ιωάβ και οι ἄνδρες αυτού ὠδοιπόρησαν ὀλην την νύκτα και ἐφθασαν εις Χεβρών περί τα χαράγματα.

3 Διήρκεσε δε πολύ ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ. Και ο μεν Δαβίδ προέβανε κραταιούμενος· ο δε οίκος του Σαούλ προέβανεν εξασθενούμενος. **2** Εγεννήθησαν δε εις τον Δαβίδ υιοί ειν Χεβρών· και ο μεν πρωτότοκος αυτού ἦτο Αμνών, ει της Αχινοάμ της Ιεζαρηλίτιδος **3** ο δε δευτέρος αυτού, Χιλεάβ, εκ της Αβιγαίας, γυναικός του Νάβαλ του Καρμηλίτου· ο δε τρίτος, Αβεσσαλώμ, υιός της Μααχά, θυγατρός του Θαλμαΐ, βασιλέως της Γεσσούρ· **4** ο δε τέταρτος, Αδωνίας, υιός της Αγγείθ· και ο πέμπτος, Σεφατίας, υιός της Αβιτάλ· **5** και ο ἔκτος, Ιθραάμ, εκ της Αιγλά, της γυναικός του Δαβίδ. Οὗτοι εγεννήθησαν εις τον Δαβίδ εν Χεβρών. **6** Ενώ δε εξηκολούθει ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ, ο Αβενήρ υπετείριζε τον οίκον του Σαούλ. **7** Είχε δε ο Σαούλ παλλακήν, ονομαζόμενήν Ρεσφά, θυγατέρα του Αιά· και είπεν ο Ις-βοσθέ προς τον Αβενήρ, Διά τι εισέρχεσαι προς την παλλακήν του πατρός μου; **8** Και εθυμώθη σφόρδα ο Αβενήρ διά τους λόγους του Ις-βοσθέ και είπε, Κεφαλή κυνός είμαι εγώ, δότις κάμνω σήμερον ἔλεος προς τον οίκον Σαούλ του πατρός σου, προς τους αδελφούς αυτού και προς τους φίλους αυτού, εναντίον του Ιούδα, και δεν σε παρέδωκα εις την χείρα του Δαβίδ, ὥστε να ελέγχης σήμερον αδικίαν εις εμέ περί της

γυναικός ταύτης; **9** ούτω να κάμη ο Θεός εις τον Αβενήρ και ούτω να προσθέσῃ εις αυτόν, εάν, καθώς ώμοσεν ο Κύριος εις τον Δαβίδ, δεν κάμω ούτως εις αυτόν, **10** να μεταβίβασω την βασιλείαν εικ του οίκου του Σαούλ, και να στήσω τον θρόνον του Δαβίδ επί τον Ισραήλ και επί τον Ιούδαν, από Δάν έως Βηρσαβέε. **11** Και δεν ήδυνατο πλέον να αποκριθή λόγον προς τον Αβενήρ, επειδή εφοβείτο αυτόν. **12** Τότε απέστειλεν ο Αβενήρ μηνυτάς προς τον Δαβίδ από μέρους αυτού, λέγων, Τίνος είναι η γη; λέγων προσέτι, Κάμε συνθήκην μετ' εμού, και ιδού, η χειρ μου θέλει είσθαι μετά σου, ώστε να φέρω υπό την εξουσίαν σου πάντα τον Ισραήλ. **13** Ο δε είπε, Καλώς εγώ θέλω κάμει συνθήκην μετά σου· πλην εν πράγμα ζητώ εγώ παρά σου· και είπε, Δεν θέλεις ιδεί το πρόσωπό μου, εάν δεν φέρης ἐμπροσθέν μου Μιχάλ την θυγατέρα του Σαούλ, ὅταν ἔλθης να ίδης το πρόσωπό μου. **14** Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς προς τον Ις-βοσθέ, υιόν του Σαούλ λέγων, Απόδος την γυναίκα μου την Μιχάλ, την οποίαν ενυμφεύθην εις εμαυτόν διά εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων. **15** Και ἐστειλεν ο Ις-βοσθέ και ἐλάβεν αυτήν παρά του ανδρός αυτής, παρά του Φαλτήλι υιού του Λαεί. **16** Και υπήγε μετ' αυτής ο ανήρ αυτής, πορεύμονες και κλαίον κατόπιν αυτής ἔως Βασουρέιμ. Τότε είπε προς αυτόν ο Αβενήρ, Υπάγε, επίστρεψον· και επέστρεψεν. **17** Ο δε Αβενήρ συνωμίλησε μετά των πρεσβυτέρων τον Ισραήλ, λέγων, Και χέρες και προχθές είζητείτε τον Δαβίδ να βασιλεύσῃ εφ' υμάς **18** τώρα λοιπόν κάμετε τούτο· διότι ο Κύριος ελάλησε περὶ του Δαβίδ, λέγων, Διά χειρός Δαβίδ του δούλου μου θέλω σώσει τον λαόν μου Ισραήλ εκ χειρός των Φιλισταίων και εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτών. **19** Και ελάλησε προσέτι ο Αβενήρ εις τα ὡτα του Βενιαμίν· και υπήγε ο Αβενήρ να λαλήσῃ και εις τα ὡτα του Δαβίδ εις Χεβρών, πάντα σάσα ήσαν αρεστά εις τον Ισραήλ και εις πάντα τον οίκον του Βενιαμίν. **20** Ήλθε λοιπόν ο Αβενήρ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, και μετ' αυτού είκοσι ἄνδρες. Και ἐκαμεν ο Δαβίδ εις τον Αβενήρ και εις τους ἄνδρας τους μετ' αυτού συμπόσιον. **21** Και είπεν ο Αβενήρ προς τον Δαβίδ, Θέλω σηκωθή και υπάγει, και θέλω συνάξει πάντα τον Ισραήλ προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, διά να κάμωσι συνθήκην μετά σου, και να βασιλεύῃς καθ' ολην την επιθυμίαν της ψυχής σου. Και απέστειλεν ο Δαβίδ τον Αβενήρ· και ανεχώρησεν εν ειρήνη. **22** Και ιδού, οι δούλοι του Δαβίδ και ο Ιωάβ ήρχοντο από εκδρομής, και ἐφέρον μεθ' εαυτούς πολλά λάφυρα· αλλ' ο Αβενήρ δεν ἤτο μετά του Δαβίδ εν Χεβρών, διότι είχεν ειπετείλει αυτόν, και είχεν αναχωρήσει εν ειρήνη. **23** Ότε δε ήλθεν ο Ιωάβ και ἀπαντώντες, Αβενήρ ο ιούς του Νηρ ήλθε προς τον βασιλέα, και εξαπέστειλεν αυτόν και ανεχώρησεν εν ειρήνη. **24** Τότε, εισήλθεν ο Ιωάβ προς τον βασιλέα και είπε, Τι ἐκαμες; Ιδού, ο Αβενήρ ήλθε προς σέ· διά τι εξαπέστειλας αυτόν, και απήλθεν; **25** εξεύρεις τον Αβενήρ τον ιούν του Νηρ, ότι ήλθε διά να σε απατήσῃ και να μάθῃ την ἔξοδόν σου και την είσοδόν σου και να μάθῃ πάντα σάσα συ πράττεις. **26** Και καθώς εξήλθεν ο Ιωάβ από τον Δαβίδ, ἐστειλει μηνυτάς κατόπιν τον Αβενήρ, και επέστρεψαν αυτόν από του φρέατος Σιρά· ο Δαβίδ δύως δεν ήξενε. **27** Και ότε επέστρεψεν ο Αβενήρ εις Χεβρών, ο Ιωάβ παρεμέρισεν αυτόν εις τα πλάγια της πύλης, διά να λαλήσῃ προς αυτόν μυστικά· και εκεί επάταξεν αυτόν υπό την πέμπτην πλευράν, και απέθανε, διά το αίμα Ασαήλ του αδελφού αυτού. **28** Μετά δε ταύτη ακούσας ο Δαβίδ, είπεν, Αθώας είμαι εγώ και η βασιλεία μου, ενώπιον του Κυρίου εις τον αιώνα, από του αίματος του

Αβενήρ, νιού του Νήρ· 29 ας μένη επί την κεφαλήν του Ιωάβ και επί πάντα τον οίκον του πατρός αυτού· και ας μη εκλείψῃ από του οίκου του Ιωάβ γονόρροιος ἡ λεπτρός ἡ επιστηριζόμενος επί βατκήριαν ἡ πίπτων εν ρομφαίᾳ ἡ στερούμενος ἄρτου. 30 Ούτως ο Ιωάβ και Αβισάι ο αδελφός αυτού εθανάτωσαν τον Αβενήρ, διότι είχε θανατώσει Ασαήλ τον αδελφόν αυτών εν Γαβαών εν τη μάχῃ. 31 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ και προς πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού, Διασχίσατε τα ιμάτιά σας και περιζώσθητε σάκκον και κλαύσατε ἐμπροσθέν του Αβενήρ. Και ο βασιλεύς Δαβίδ ηκολούθησε το νεκροκράββατον. 32 Και έθαψαν τον Αβενήρ εν Χεβρών· και ύψωσεν ο βασιλεύς την φωνήν αυτού και ἔκλαυσεν επί του τάφου του Αβενήρ· και πας ο λαός ἔκλαυσε. 33 Και εθρήνησεν ο βασιλεύς επί τον Αβενήρ και είπεν, Απέθανεν ο Αβενήρ ως αποθνήσκει ἄφων; 34 αι χειρές σου δεν εδέθησαν, ουδέ οι πόδες σου ετέθησαν εν δεσμοῖς ἐπέσεις, καθώς πίπτει τις ἐμπροσθέν των νιών της αδικίας. Και πας ο λαός ἔκλαυσε πάλιν επ' αυτόν. 35 Ἡλθεν ἐπειτα πας ο λαός διὰ να κάμωσι τον Δαβίδ να φάγῃ ἄρτου, ενώ ήτο ἐτι ὥμερα αλλ! Ο Δαβίδ ὠμοσε λέγων, Ούτω να κάμη ο Θεός εἰς εμὲ καὶ ούτω να προσθέσῃ, εάν γενθῶ ἄρτους ἡ ἀλλο τι, πρὶν δόσην ο ἥλιος. 36 Και ἐμάθε τούτο πας ο λαός, και ἤρεσεν εις αυτούς καθώς ῥεσκεν εις πάντα τον λαόν ὅ, τι ἔκαμεν ο βασιλεύς. 37 Διότι πας ο λαός και πας ο Ισραήλ εγνώσαταν την ημέραν εκείνην, ὅτι δεν ἦτο από τον βασιλέως το να θανατωθῇ Αβενήρ ο νιός του Νήρ. 38 Και είπεν ο βασιλεύς προς τους δούλους αυτού, Δεν εξεύρετε ὅτι στρατηγός, και μέγας, ἐπεσε την ημέραν ταῦτην εν τω Ισραήλ; 39 εγὼ δε εἰμι την σήμερον αδύνατος, αν και ερχίσθην βασιλεύς και ούτοι οι ἀνδρες οι νιοί της Σερουΐας παραπολύ δύνατοι ως προς εμέ· Ο Κύριος θέλει κάμει ανταπόδοσιν εις τον εργάτην της κακίας κατά την κακίαν αυτού.

4 Και ὅτε ἤκουσεν ο νιός του Σαούλ ὅτι ο Αβενήρ απέθανεν εν Χεβρών, αι χειρές αυτού ενεκράθησαν, και πάντες οι Ισραήλιται συνενταράχθησαν. 2 Είχε δε ο νιός του Σαούλ δύο ἄνδρας, οίτινες ἦσαν οπλαργηγοί, το δόνομα του ενός Βαανά, και το δόνομα του ἄλλου Ρηχάβ, οιοτι Ριμμών του Βηρωθαίου, εκ των νιών Βενιαμίν· διττοί και την Βηρωθή ελογίζετο του Βενιαμίν· 3 οι δε Βηρωθαίοι είχον φύγει εις Γιτθαΐμ και ἤσαν εκεί παροικούντες ἔως της ημέρας ταῦτης. 4 Ιωνάθαν δε, ο νιός του Σαούλ, είχεν νιόν βεβλαμμένον τους πόδας. Ἡτο ηλικίας πέντε ετών δέ ήλθον αι αγγελίαι εξ Ιεζαράηλ περί του Σαούλ και Ιωνάθαν, και εσήκωσεν αυτόν τροφός αυτού και ἔψυγεν· ενώ δε ἐστευδεν να φύγῃ, ἐπεσε αυτός και εχωλάθη· το δε δόνομα αυτού Μεμφιβοσθέ. 5 Και υπήγαν οι νιοί Ριμμών του Βηρωθαίου, Ρηχάβ και Βαανά, και εις το καύμα της ημέρας εισήλθον εις την οικίαν του Ι-βοσθέ ὅστις εκοίτετο επί κλίνης το μεσημέριον· 6 και εισήλθον εκεὶ ἔως του μέσου της οικίας, ως διά να λάβωσι σίτον· και εκτύπησαν αυτόν υπὸ την πέμπτην πλευράν· και ο Ρηχάβ και Βαανά ο αδελφός αυτού διεσώθησαν. 7 Διότι ὅτε εισήλθον εις την οικίαν, εκείνος εκοίτετο επί της κλίνης αυτού εντός του κοιτώνος αυτού· και εκτύπησαν αυτόν και εθανάτωσαν αυτόν και απέκοψαν την κεφαλήν αυτού, και λαβόντες την κεφαλήν αυτού, ανεχώρησαν οδοπορούντες διά της πεδιάδος ὅλην την νύκτα. 8 Και ἐφερον την κεφαλήν του Ι-βοσθέ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών και είπον προς τον βασιλέα, Ιδού, η κεφαλή του Ι-βοσθέ, νιού του Σαούλ του ἔχθρου σου, ὅστις εζήτει την ζωήν σου· και ο Κύριος ἔδωκεν εκδίκησην εις τον κύριόν μου τον βασιλέα την ημέραν ταῦτην, από του Σαούλ και από του σπέρματος αυτού. 9 Απεκρίθη δε ο Δαβίδ προς

τον Ρηχάβ και προς Βαανά τον αδελφόν αυτού, τους νιούς Ριμμών του Βηρωθαίου, και είπε προς αυτούς, Ζη Κύριος, ὅστις ελύτρωσε την ψυχήν μου από πάσης στενοχωρίας· 10 εκείνον, ὅστις απίγγειλε προς εμέ, λέγων, Ιδού, απέθανεν ο Σαούλ, και εστοχάζετο εαυτόν μηνυτήν αγαθής αγγελίας, επίσας αυτόν και εθανάτωσα αυτόν εν Σικλάγ, αντί να βραβεύσω αυτόν διὰ την αγγελίαν αυτού· 11 και πόσω μάλλον ανθρώπους πονηρούς, φονεύσαντας ἄνδρα δίκαιον εν τη οικίᾳ αυτού επί της κλίνης αυτού; τώρα λοιπόν δεν θέλω εκζητήσει το αίμα αυτού εκ των χειρών σας και δεν θέλω σας εξολοθρεύσει από της γης; 12 Και προσέταξεν ο Δαβίδ τους νέους, και εθανάτωσαν αυτούς και ἔκοψαν τας χειράς αυτών και τους πόδας αυτών και εκρέμασαν αυτά επί τον υδροστάσιον εν Χεβρών· την δε κεφαλήν του Ι-βοσθέ ἐλαβον, και έθαψαν εν τω τάφῳ του Αβενήρ εν Χεβρών.

5 Και ἤλθον πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών και είπον, λέγοντες, Ιδού, οστούν σου και σαρξ σου είμεθα ημείς· 2 και πρότερον ἐτι, ὅτε ο Σαούλ εβασίλευεν εφ' ημάς, ση ἥσο ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ· και προς σε είπεν ο Κύριος, Συ θέλεις ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ, και ση θέλεις είσθαι ηγεμών επί τον Ισραήλ. 3 Και ἤλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών· και ἔκαμεν ο βασιλεύς Δαβίδ συνθήκην μετ' αυτών εις Χεβρών ενώπιον του Κυρίου· και ἔχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ. 4 Τριάκοντα ετών ἡτο ο Δαβίδ δέ ἔγεινε βασιλεύς, και εβασίλευσε τεσσαράκοντα ἐτη· 5 εν μεν Χεβρών εβασίλευσεν επί τον Ιούδαν επτά ἐτη και εξ μήνας· εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα τρία ἐτη επί πάντα τον Ισραήλ και Ιούδαν. 6 Και υπήγειν ο βασιλεύς και οι ἀνδρες αυτού εις Ιερουσαλήμ, προς τους Ιεβουσαίους, τους κατοικούντας την γήν οίτινες ελάλησαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Δεν θέλεις εισέλθει ενταύθα, εάν δεν εκβάλης τους τυφλούς και χωλούς· λέγοντες ότι ο Δαβίδ δεν ήθελε δυνηθῆ να εισέλθῃ εκεί· 7 Ο Δαβίδ δύμας εκυρίευσε το φρούριον Σιών· αὐτή είναι η πόλις Δαβίδ. 8 Και είπεν ο Δαβίδ την ημέραν εκείνην, Ὁστις φθάση εις τον οχετόν και πατάξη τους Ιεβουσαίους, και τους χωλούς και τους τυφλούς, τους μισουμένους υπὸ της ψυχῆς του Δαβίδ, θέλει εισθαι αρχηγός. Διά τούτο λέγουσι, Τυφλός και χωλός δεν θέλουσιν εισέλθει εις τον οίκον. 9 Και κατώκησεν ο Δαβίδ εν τίνι φρουρίῳ και ανώμασεν αυτό, Η πόλις Δαβίδ. Και ἔκαμεν ο Δαβίδ οικοδομάς κύκλω από Μιλλώ και ἔσω. 10 Και προεχώρει ο Δαβίδ και εμεγαλύνετο, και Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ἡτο μετ' αυτού. 11 Και απέστειλεν ο Χειράμ, βασιλεύς της Τύρου, πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ἤντα κέδρινα και ξυλουργούς και κτίστας, και ακοδόμησαν οίκον εις τον Δαβίδ. 12 Και εγνώρισεν ο Δαβίδ, ὅτι ο Κύριος κατέστησεν αυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, και ὅτι ύψωσε την βασιλείαν αυτού διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. 13 Και ἔλαβε προσέτι ο Δαβίδ παλλακάς και γυναίκας εκ της Ιερουσαλήμ, αφού ἤλθεν ει Χεβρών· και εγεννήθησαν ἐτι εις τον Δαβίδ ιοι και θυγατέρες. 14 ταύτα δε είναι τα ονόματα των εις αυτόν γεννηθέντων ει Ιερουσαλήμ· Σαμουών και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, 15 και Ιεβάρ και Ελισούν και Νεφέγ και Ιαφία, 16 και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφαλέτ. 17 Οτε δε ἤκουσαν οι Φιλισταίοι ὅτι ἔχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ, ανέβησαν πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ· και ο Δαβίδ ἤκουσε περὶ τούτουν και κατέβη εις το φρούριον. 18 Και ἤλθον οι Φιλισταίοι διεχθήσαν εις την κοιλάδα Ραφαείμ. 19 Και ερώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να αναβώ προς τους Φιλισταίους· θέλεις παραδώσει αυτούς εις την χειρά μου; Και είπεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ, Ανάβα· διότι

βεβαίως θέλω παραδώσει τους Φιλισταίους εις την χείρα σου. **20** Και ήλθεν ο Δαβίδ εις Βάαλ-φερασέιμ, και εκεὶ επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ και είπεν, Ο Κύριος διέκοψε τους εχθρούς μου ἐμπροσθέν μου, καθώς διακόπτονται τα ὑδάτα. Διά τούτο εκαλέσθη το ὄνομα του τόπου εκείνου Βάαλ-φερασέιμ. **21** Και εκεὶ κατέλιπον τα είδωλα αὐτών, και εσήκωσαν αυτά ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού. **22** Και ανεβήσαν πάλιν οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εις την κοιλάδα Ραφαείμ. **23** Και ὅτε ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, είπε, Μη αναβής στρέψον οπίσω αυτών και επίπεδον επ' αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **24** και ὅταν ακούσης θόρυβον διαβάσεως επί των κορυφών των συκαμίνων, τότε θέλεις σπεύσει διότι τότε ο Κύριος θέλει εξέλθει ἐμπροσθέν σου, διά να πατάξῃ το στρατόπεδον των Φιλισταίων. **25** Και ἔκαμεν ο Δαβίδ, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος και επάταξε τους Φιλισταίους από Γαβαά έως της εισόδου Γεζέρ.

6 Και πάλιν συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντας τους εκλεκτούς εκ του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδας. **2** Και εσήκωθή ο Δαβίδ και υπήγε, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, από Βάαλ του Ιούδα, διά να αναγάγῃ εκείθεν την κιβωτόν του Θεού, εις την οποίαν επικαλείται το Ὄνομα, το ὄνομα του Κυρίου των δυνάμεων, του καθημένου υπεράνω αυτής επί των χερούσβειμ. **3** Και επεβίθασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμάξης και εσήκωσαν αυτήν εκ του οίκου του Αβιναδάβ, του εν τω βουνών ὀδήγησαν δε την ἄμαξαν την νέαν ο Ουζά και Αχιώ, ινοί του Αβιναδάβ. **4** Και εσήκωσαν αυτήν από του οίκου του Αβιναδάβ, του εν τω βουνών, μετά της κιβωτού του Θεού· και ο Αχιώ προεπορεύετο της κιβωτού. **5** Ο δε Δαβίδ και πας ο οίκος του Ισραήλ ἐπάιζον ἐμπροσθέν του Κυρίου παν είδος οργάνων από ζύπουν ελάττας και κιθάρας και φαλτήρια και τύμπανα και σείστρα και κύμβαλα. **6** Και ὅτε ἥθλον ἔως του αλωνίου του Ναχών, εξήπλωσεν ο Ουζά την χείρα αυτού εις την κιβωτόν του Θεού· και εκράτησεν αυτήν διότι ἔσεισαν αυτήν οι βόες. **7** Και εξήρθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά· και επάταξεν αυτόν ο Θεός εκεὶ διά την προπέτειαν αυτού· και απέθανεν εκεί παρά την κιβωτόν του Θεού. **8** Και ελυπήθη ο Δαβίδ, ὅτι ο Κύριος ἔκαμε χαλασμόν εις τον Ουζά· και εκάλεσε το ὄνομα του τόπου Φαρές-ουζά, ἔως της ημέρας ταύτης. **9** Και εφοβήθη ο Δαβίδ τον Κύριον την ημέραν εκείνην και εἶπε, πως θέλει εισέλθει προς εμέ η κιβωτός του Κυρίου; **10** Και δεν θηλήσεν ο Δαβίδ να μετακινήσῃ την κιβωτόν του Κυρίου προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ, αλλ' ἐστρεψεν αυτήν ο Δαβίδ εις τον οίκον Ωβήδ-εδώμ του Γετθαίου. **11** Και εκάθησεν η κιβωτός του Κυρίου εν τω οίκῳ Ωβήδ-εδώμ του Γετθαίου τρεις μήνας· και ευλόγησεν ο Κύριος τον Ωβήδ-εδώμ και πάντα τον οίκον αυτού. **12** Και απήγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ο Κύριος ευλόγησε τον οίκον του Ωβήδ-εδώμ και πάντα τα υπάρχοντα αυτού ἔνεκα της κιβωτού του Θεού. Τότε υπήγειν ο Δαβίδ και ανεβίβασε την κιβωτόν του Θεού εκ του οίκου του Ωβήδ-εδώμ εις την πόλιν Δαβίδ εν ευφροσύνῃ. **13** Και οτε εβάδιζον οι βαστάζοντες την κιβωτόν του Κυρίου εξ βήματα, εθυσίαζον βουν και σιτεύτων. **14** Και εχόρευεν ο Δαβίδ ενώπιον του Κυρίου εξ ὅλης δυνάμεως· και ἵτο ο Δαβίδ περιεζωμένος λινούν εφόδ. **15** Και ο Δαβίδ και πας ο οίκος Ισραήλ ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου εν αλαλαγμῷ και εν φωνῇ σάλπιγγος. **16** Ενώ δε η κιβωτός του Κυρίου εισήρχετο εις την πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, ἔκυψε διά της θυρίδος, και ιδούσαν τον βασιλέα Δαβίδ ορχούμενον και χορεύοντα ενώπιον του Κυρίου, εξουδενώσεν αυτόν εν τη καρδίᾳ αυτής. **17** Και ἔφεραν την κιβωτόν του

Κυρίου και ἔθεσαν αυτήν εις τον τόπον αυτής, εις το μέσον της σκηνῆς την οποίαν ἔστησε δι' αυτήν ο Δαβίδ· και προσέφερεν ο Δαβίδ ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς ενώπιον του Κυρίου. **18** Και αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρων τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι του Κυρίου των δυνάμεων. **19** Και διεμοίρασεν εις πάντα τον λαόν, εις ἀπάν το πλήθος του Ισραήλ, από ανδρός ἔως γυναικός, εις ἔκαστον ἀνθρώπον εν ψωμίον και εν τμήμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου. Τότε πας ο λαός ανεχώρησεν, ἔκαστος εις την οικίαν αυτού. **20** Και επέστρεψεν ο Δαβίδ διά να ευλογήσῃ τον οίκον αυτού. Και εξελθούσα Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, εις συνάντησιν του Δαβίδ, είπε, Πόσον ἔνδοξος ἡτο σήμερον ο βασιλεύς του Ισραήλ, ὅστις εγγυνώθη σήμερον εις τους οφθαλμούς των θεραπαινίδων των δούλων αυτού, καθώς γυμνόνεται αναισχύντως εις των μηδαμινών ανθρώπων. **21** Και είπεν ο Δαβίδ προς την Μιχάλ, Ενώπιον του Κυρίου, δότις με εξέλεξεν υπέρ τον πατέρα σου και υπέρ πάντα τον οίκον αυτού, ὡστε να με καταστήσῃ γηγένοντα επί τον λαόν του Κυρίου, επί τον Ισραήλ, ναι, ενώπιον του Κυρίου ἐπαιξα· **22** και θέλω εξευτελισθή ἐπι περισσότερον και θέλω ταπεινώθη εις τους οφθαλμούς μους· και μετά των θεραπαινίδων, περί των οποίων συνέλασας, μετ' αυτῶν θέλω δοξασθή. **23** Διά τούτο η Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, δεν εγέννησε τέκνον ἔως της ημέρας του θανάτου αυτής.

7 Αφού δε εκάθησεν ο βασιλεύς εν τω οίκω αυτού και ανέπαυσεν αυτόν ο Κύριος πανταχόθεν από πάντων των εχθρών αυτού· **2** είπεν ο βασιλεύς προς Νάθαν τον προφήτην, Ιδέ τώρα, εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω· η δε κιβωτός του Θεού κάθηται εν μέσω παραπετασμάτων. **3** Και είπεν ο Νάθαν προς τον βασιλέα, Υπαγε, κάμε παν το εν καρδίᾳ σου διότι ο Κύριος είναι μετά σου. **4** Και την νύκτα εκείνην ἔγινε λόγος του Κυρίου προς τον Νάθαν, λέγων, **5** Υπαγε και ειπέ προς τον δούλον μου τον Δαβίδ, Ούτω λέγει Κύριος συ θέλεις οικοδομήσει εις εμέ οίκον, διά να κατοικώ· **6** Διότι δεν κατώκησα εν οίκῳ, αφ' ης ημέρας ανεβίβασα τους ιυούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου μέχρι της ημέρας ταύτης, αλλά περιηρχόμην εντός σκηνῆς και παραπετασμάτων. **7** Πανταχού ὅπου περιεπάτησα μετά πάντων των ιυών Ισραήλ, ελάλησα ποτὲ προς τινά εκ των φυλῶν του Ισραήλ, εις τον οποίον προσέταξα να ποιμάνη τον λαόν μου τον Ισραήλ, λέγων, Διά τι δεν οκοδομήσατε εις εμέ οίκον κέδρινον; **8** Τώρα λοιπόν, ούτω θέλεις ειπεί προς τον δούλον μου τον Δαβίδ ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ σε ἐλάσθον εκ της μάνδρας, από οπίσθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου, επί τον Ισραήλ· **9** και ἵμην μετά σου πανταχού ὅπου περιεπάτησας, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' ἐμπροσθέν σου, και σε ἔκαμον ονομαστόν, κατά το ὄνομα των μεγάλων των επί της γῆς· **10** και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραήλ και θέλω φυτεύειν αυτούς, και θέλουσι κατοικεῖν εν τόπῳ ιδίῳ εαυτῶν και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι ιυοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθίσει αυτούς πλέον ως το πρότερον, **11** και αως από των ιημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ και θέλω σε αναπαύσει από πάντων των εχθρών σου. Ο Κύριος προσέτι αναγγέλλει προς σε διτί ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εις σε. **12** Αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου και κοιμηθήσι μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει εξέλθει εκ των σπλαγχνών σου, και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. **13** αυτὸς θέλει οικοδομήσει οίκον εις το ὄνομα μου· και θέλω στερεώσει τον

θρόνον της βασιλείας αυτού ἔως αιώνος: **14** εγώ θέλω εἰσθαι εἰς αὐτὸν πατήρ καὶ αὐτὸς θέλει εἰσθαι εἰς εμέ uiός εάν πράξῃ ανομίαν, θέλω σωφρονίσει αυτὸν εν πάρβῳ ανδρῶν καὶ διά μαστιγώσεων uiών ανθρώπων: **15** τοῦ λέοντος μόνως δεν θέλει αφαιρεθῆ απ' αυτού, ως αφήρεσα αυτὸν από του Σαούλ, τον οποίον εξέβαλον απ' ἐμπροσθέν σου: **16** καὶ θέλει στερεωθῆ ὁ οίκος σου καὶ η βασιλεία σου ἐμπροσθέν σου ἔως αιώνος: ο θρόνος σου θέλει εἰσθαι στερεωμένος εἰς τον αιώνα. **17** Κατά πάντας τους λόγους τούτους και καθ' ὅλην ταύτην την ὥρασιν, ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ. **18** Τότε εισήλθεν ο βασιλεὺς Δαβίδ και εκάθησεν ενώπιον του Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ; και τις ο οίκος μου, ώστε με ἑφέρες μέχρι τούτου. **19** Αλλά και τούτο ἐτί εστάθη μικρόν εἰς τους οφθαλμούς σου, Κύριε Θεέ: και ελάλησας ἐτί περί του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν. Και είναι ούτος ο τρόπος των ανθρώπων, Δέσποτα Κύριε; **20** Και τι δύναται να είπη πλέον ο Δαβίδ προς σε; διότι σε γνωρίζεις τον δούλον σου, Δέσποτα Κύριε. **21** Διά τον λόγον σου και κατά την καρδίαν σου ἐπράξας πάντα ταύτα τα μεγαλεία, διά να γνωστοποιήσης αυτά εις τον δούλον σου. **22** Διά τούτο μέγας είσαι, Κύριε Θεέ: διότι δεν είναι ομοίος σου ουδέ είναι Θεός εκτός σου, κατά πάντα σόσα ηκοσμείν με τα ώτα ημών. **23** Καὶ τι ἀλλο ἔθνος επί της γης είναι ως ο λαός σου, ως ο Ισραήλ, τον οποίον ο Θεός ήλθε να εξαγοράσῃ διά λαόν εαυτού και διά να κάμη αυτούν ονομαστον, και να ενεργήσῃ υπέρ υμών πράγματα μεγάλα και θαυμαστά, υπέρ της γης σου, ἐμπροσθεν του λαού σου, τον οποίον ελύτρωσας διά σεαυτόν εξ Αιγύπτου, εκ των εθνών και εκ των θεών αυτών; **24** Διότι εστερέωσας εἰς σεαυτόν τον λαόν σου Ισραήλ, διά να ἡναι λαός σου εις τον αιώνα: και συ, Κύριε, ἔγεινες Θεός αυτών. **25** και τώρα, Κύριε Θεέ, τον λόγον τον οποίον ελάλησας περί του δούλου σου και περί του οίκου αυτού ας στερεωθῇ ας τον αιώνα, και κάμε ως ελάλησας. **26** Και ας μεγαλυνθῇ το ὄνομά σου ἔως αιώνος, ώστε να λέγωσιν, Ο Κύριος των δυνάμεων είναι ο Θεός επί τον Ισραήλ: και ο οίκος του δούλου σου Δαβίδ ας ἡναι εστερεωμένος ενώπιον σου. **27** Διότι συ, Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραήλ, απεκάλυψας εις τον δούλον σου, λέγων, Οίκον θέλω οικοδομῆσει εἰς σέ διά τούτο ο δούλός σου εύρηκε την καρδίαν αυτού ετοίμην να προσευχήθη προς σε την προσευχήν ταύτην. **28** Και τώρα, Δέσποτα Κύριε, σε είσαι ο Θεός, και οι λόγοι σου θέλουσιν εισθαι αληθινοί, και στη πεποχήντας τα αγαθά ταύτα προς τον δούλον σου: **29** τώρα λοιπόν ευδόκησον να ευλογήσης τον οίκον του δούλου σου, διά να ἡναι ενώπιον σου εις τον αιώνα: διότι συ, Δέσποτα Κύριε, ελάλησας και υπό της ευλογίας σου ας ἡναι ο οίκος του δούλου σου ευλογημένος εις τον αιώνα.

8 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβίδ τους Φιλισταίους και κατερόπωσεν αυτούς: και ἐλαβεν ο Δαβίδ την Μεθέγ-αμμά εκ χειρός των Φιλισταίων. **2** Και επάταξε τους Μωαβίτας και διεμέτρησεν αυτούς διά σχοινίων, απλώσας αυτούς κατά γῆς και διεμέτρησε διά δύο σχοινίων διά να θανατώσῃ, και δι' ενός πλήρους σχοινίου διά να αφήσῃ ζώντας. Ούτως οι Μωαβίται ἔγειναν δούλοι του Δαβίδ υποτελεῖς. **3** Επάταξεν ἐτί ο Δαβίδ τον Αδαέζερ, υἱού του Ρεώβ, βασιλέα της Σωβά, ενώ υπήγαιεν να στήσῃ την εξουσίαν αυτού επί τον ποταμόν Ευφράτην. **4** Και ἐλαβεν ο Δαβίδ εξ αυτού χιλίους επτακοσίους ιπτείς και είκοσι χιλιάδας πεζών: και ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ἵππους των αμαζών, και εφύλαξεν εξ αυτών εκατόν αμάζας. **5** Και ότε ἤλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωι τον Αδαέζερ, βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ των Συρίων

εικοσιδύον χιλιάδας ανδρών. **6** Και ἐβαλεν ο Δαβίδ φρουράς εν τη Συρίᾳ της Δαμασκού: και οι Σύριοι ἔγειναν δούλοι υποτελείς του Δαβίδ. Και ἐσώζεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού, ὃπου επορεύετο. **7** Και ἐλαβεν ο Δαβίδ τα ασπίδας τας χρυσάς, αἵτινες ἤσαν επί τους δούλους του Αδαέζερ, και ἐφέρεν αυτάς εις Ιερουσαλήμ. **8** Και εκ της Βετάχ και εκ Βηρωθάτι, πόλεων του Αδαέζερ, ο βασιλεὺς Δαβίδ ἐλαβε χαλκόν πολύν σφρόδα. **9** Ακούσας δε ο Θεός, βασιλεὺς της Αιμάθ, ὃτι ο Δαβίδ επάταξε πάσαν την δύναμιν του Αδαέζερ, **10** απέστειλεν ο Θεός Ιωράμ, τον uiόν αυτού, προς τον βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρετήσῃ αυτόν και να ευλογήσῃ αυτόν, ὃτι κατεπολέμησε τον Αδαέζερ και επάταξεν αυτόν: διότι ο Αδαέζερ ἤτο πολέμιος του Θεού. Και ἐφερεν ο Ιωράμ μεθ' εαυτού σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και σκεύη χάλκινα: **11** και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεὺς Δαβίδ εις τον Κύριον μετά του αργυρίου και του χρυσίου, τα οποία είχεν αφιερώσει εικ πάντων των εθνών, ὃσα υπέταξεν: **12** εκ της Συρίας και εκ του Μωάβ και εκ των uiών Αιμάθων και εκ των Φιλισταίων και εκ του Αμαλήκ και εκ των λακύρων του Αδαέζερ, uiού του Ρεώβ, βασιλέως της Σωβά. **13** Και απέκτησεν ο Δαβίδ ὄνομα, ὅτε επέστρεψε, κατατρόπωσας τους Συρίους εν τη κοιλάδι του ἀλάτου, δεκακοστή χιλιάδας. **14** Και ἐβαλεν φρουράς εν τη ίδουμαία: καθ' ὅλην την ίδουμαίαν ἐβαλε φρουράς: και πάντες οι ίδουμαίοι ἔγειναν δούλοι του Δαβίδ. Και ἐσύζην ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού ὅπου επορεύετο. **15** Και εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί πάντα τον Ισραήλ: και ἐκάμεν ο Δαβίδ κρίσιν και δικαιοσύνην εις πάντα τον λαόν αυτού. **16** Και Ιωράβ, ο uiός της Σερουΐας, ἤτο επί του στρατεύματος: Ιωσαφάτ δε, ο uiός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος: **17** και Σαδώκ, ο uiός του Αχιτώβ, και Αχιμέλεχ, ο uiός του Αβιάθαρ, ιερείς ο δε Σεραΐας, γραμματεύς. **18** Και Βεναίας, ο uiός του Ιωδαέ, ἤτο επί των Χερεθαίων και επί των Φελεθαίων: οι δε uiοί του Δαβίδ ήσαν αναλάρχαι.

9 Και είπεν ο Δαβίδ, Μένει τις ἐτί εκ του οίκου του Σαούλ, διά να κάμω ἔλεος προς αυτόν χάριν του Ιωνάθαν; **2** Ήτο δε δούλος τις εκ του οίκου του Σαούλ, ονομαζόμενος Σιβά. Και εκάλεσαν αυτόν προς τον Δαβίδ, και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Συ είσαι ο Σιβά; Ο δε είπεν, Ο δούλος σου. **3** Και είπεν ο βασιλεύς, Δεν μένει τις ἐτί εκ του οίκου του Σαούλ, διά να κάμω προς αυτόν ἔλεος Θεού; Και είπεν ο Σιβά προς τον βασιλέα, Έτι υπάρχει uiός του Ιωνάθαν, βεβλαμμένος τους πόδας. **4** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Που είναι ούτος; Ο δε Σιβά είπε προς τον βασιλέα, Ιδού, είναι εν τω οίκω του Μαχείρ, uiού του Αιμιήλ, εν Λόδεβάρ. **5** Τότε ἐστειλεν ο βασιλεὺς Δαβίδ και ἐλαβεν αυτόν εκ του οίκου του Μαχείρ, uiού του Αιμιήλ, εκ Λόδεβάρ. **6** Και ότε ἤλθε προς τον Δαβίδ ο Μεμφιόσθε, uiός του Ιωνάθαν, uiού του Σαούλ, ἐπεσε κατά πρόσωπον αυτού και προσεκύνησε. Και είπεν ο Δαβίδ, Μεμφιόσθε! Ο δε είπεν, Ιδού, ο δούλος σου. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς αυτόν, Μη φοβού διότι βεβαίως θέλω κάμει προς σε ἔλεος, χάριν Ιωνάθαν του πατρός σου, και θέλω αποδώσει εις σε πάντα τα κτήματα Σαούλ του πατρός σους και σε θέλεις τρώγει ἄρτον επί της τραπέζης μου διά παντός. **8** Ο δε προσεκύνησεν αυτόν και είπε, Τις είναι ο δούλος σου, ώστε να επιβλέψῃς εις τοιούτον κύνα τεθνήκατα οποίος εγώ; **9** Και εκάλεσεν ο βασιλεὺς τον Σιβά, τον δούλον του Σαούλ, και είπε προς αυτόν, Πάντα δοσα είχεν ο Σαούλ και ο οίκος αυτού έδωκα εις τον uiό του κυρίου σου: **10** Θέλεις λοιπόν γεωργεί την γην δι' αυτόν, συ και οι uiοί σου, και οι δούλοι σου, και θέλεις φέρει τα εισοδήματα, διά να έχη ο uiός του κυρίου σου τροφήν να τρώγη πλην ο Μεμφιόσθε, ο uiός

του κυρίου σου, θέλει τρώγει διά παντός ἄρτον επί της τραπέζης μου. Είχε δε ο Σιβά δεκαπέντε υιούς και είκοσι δούλους. **11** Ο δε Σιβά είπε προς τον βασιλέα, Κατά πάντα ὅσα προσέταξεν ο κύριός μου ο βασιλεὺς τον δούλον αυτού, ούτω θέλει κάμει ο δούλος σου. Ο δε Μεμφιβοσθέ, είπεν ο βασιλεύς, θέλει τρώγει επί της τραπέζης μου, ως εις των νιών του βασιλέως. **12** Είχε δε ο Μεμφιβοσθέ υιόν μικρόν, ονομαζόμενον Μιχά. Πάντες δε οι κατοικούντες εν τω οίκω του Σιβά ἡσαν δούλοι του Μεμφιβοσθέ. **13** Και ο Μεμφιβοσθέ κατώκει εν Ιερουσαλήμ διότι ἔτρωγε διά παντός επί της τραπέζης του βασιλέως ἡτο δε χωλός αμφοτέρους τους πόδας.

10 Μετά δε ταύτα απέθανεν ο βασιλεύς των νιών Αμμών, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ανούν ο υιός αυτού. **2** Και είπεν ο Δαβίδ, Θέλω κάμει ἔλεος προς Ανούν, τον υιόν του Νάάς, επειδή ο πατήρ αυτού ἔκαμεν ἔλεος προς εμέ. Και απέστειλεν ο Δαβίδ να παρηγορήσῃ αυτόν περὶ τού πατρός αυτού διὰ χειρός των δούλων αυτού. Και ἤλθον οι δούλοι του Δαβίδ εἰ την γην των νιών Αμμών. **3** Και είπον οι ἀρχοντες των νιών Αμμών προς Ανούν τον κύριον αυτών, Νομίζεις ὅτι ο Δαβίδ τιμῶν τον πατέρα σου απέστειλε πρὸς σε παρηγοράτας; δεν απέστειλεν ο Δαβίδ τους δούλους αυτού πρὸς σε, διά να ερευνήσῃ την πόλιν και να κατασκοπεύσῃ αυτήν και να καταστρέψῃ αυτήν; **4** Και επίασεν ο Ανούν τους δούλους του Δαβίδ, και ἔχυρισε το ἡμίου του πώγωνος αυτών και απέκοψε το ἡμίου των ιματίων αυτών μέχρι των γλουτών αυτών, και απέπεμψεν αυτούς. **5** Ὁτε απήγγειλαν τούτο πρὸς τον Δαβίδ, απέστειλεν εἰς συνάντησιν αυτών, επειδή οι ἀνδρες ἡσαν ητιμασμένοι σφόδρᾳ· και είπεν ο βασιλεύς, Καθήσατε εν Ιεριχώ εωσού αυξηνθώσιν οι πώγωνές σας, και επιστρέψατε. **6** Βλέποντες δε οι υιοί Αμμών ὅτι ἡσαν βδελυκτοί εἰς τον Δαβίδ, απέστειλαν οι υιοί Αμμών και εμίσθωσαν εκ των Συρίων Βαιθρεύῳ και των Συρίων Σωβάκ είκοσι χιλιάδας πεζών, και παρὰ του βασιλέως Μααχάχ χιλίους ἄνδρας, και παρὰ του Ι-τωβ δώδεκα χιλιάδας ἄνδρων. **7** Και ὅτε ἤκουσε ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ και ἄπαν το στράτευμα των δυνατῶν. **8** Και εξῆλθον οι υιοί Αμμών και παρεπάθησαν εἰς πόλεμον κατά την είσοδον της πύλης και οι Σύριοι Σωβάκ και Ι-τωβ και Μααχάχ ἡσαν καθ' εαυτούς εν τῇ πεδιάδι. **9** Βλέπων δε ο Ιωάβ ὅτι η μάχη παρεπάθη εναντίον αυτού ἐμπροσθεν καὶ ὥπισθεν, εξέλεξεν εἰς πάντων των εκλεκτῶν του Ιεραπήλη και παρέταξεν αυτούς εναντίον των Συρίων: **10** το δε υπόλοιπον του λαού ἔδωκεν εἰς την χειρα του Αβισσαί, αδελφού αυτού, και παρέταξεν αυτούς εναντίον των νιών Αμμών. **11** Και είπεν, Εάν οι Σύριοι υπερισχύσωσι κατ' εμού, τότε συ θέλεις με σώσει εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχύσωσι κατά σου, τότε εγώ θέλω ελθεῖ διά να σε σώσω. **12** ανδρίζου, και ας κραταιωθώμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ των πόλεων του Θεού ημών· ο δε Κύριος ας κάμη το αρεστόν εἰς τους οφθαλμούς αυτού. **13** Και προσήλθεν ο Ιωάβ και ο λαός ο μετ' αυτού εἰς μάχην εναντίον των Συρίων· ο δε ἐψυγόν απ' ἐμπροσθεν αυτού. **14** Και ὅτε είδον οι υιοί Αμμών ὅτι οι Σύριοι ἐψυγόν, τότε ἐψυγόν και αυτοί απ' ἐμπροσθεν του Αβισσαί και εισήλθον εἰς την πόλιν. Και ο Ιωάβ επέτρεψεν από των νιών Αμμών και ἤλθεν εἰς Ιερουσαλήμ. **15** Ιδόντες δε οι Σύριοι ὅτι κατετροπώθησαν ἐμπροσθεν του Ιεραπήλη, συνηθοίσθασαν ομού. **16** Και απέστειλεν ο Δαβάρεζερ και εξήγαγε τους Συρίους τους πέραν του ποταμού· και ἤλθον εἰς Αιλάμ· και Σωβάκ, ο αρχιστράτηγος του Δαβάρεζερ, προεπορεύετο ἐμπροσθεν αυτών. **17** Και ὅτε απηγγέλθη πρὸς τον Δαβίδ, συνήθοισε πάντα τον

Ιεραπήλ και διέβη τον Ιεροδάνην και ἤλθεν εἰς Αιλάμ. Οι δε Σύριοι παρετάχθησαν εναντίον του Δαβίδ και επολέμησαν με αυτόν. **18** Και ἐψυγόν οι Σύριοι απ' ἐμπροσθεν του Ιεραπήλ· και εξωλόθρευσεν ο Δαβίδ εκ των Συρίων επτακοσίας αμάξας και τεσσαράκοντα χιλιάδας ιππέων, και Σωβάκ τον αρχιστράτηγον αυτών επάταξε, και απέθανεν εκεί. **19** Και ιδόντες πάντες οι βασιλεῖς, οι δούλοι του Αδαρέζερ, ὅτι κατετροπώθησαν ἐμπροσθεν του Ιεραπήλ, ἔκαμον ειρήνην μετά του Ιεραπήλ και ἔγιναν δούλοι αυτών. Και οι Σύριοι εφοβούντο να βοηθήσωσι πλέον τους νιών Αμμών.

11 Εν δε τω ακολούθῳ ἔτει, καθ' ον καιρὸν εκστρατεύουσιν οι βασιλεῖς, απέστειλεν ο Δαβίδ τον Ιωάβ και τους δούλους αυτοῦ μετ' αυτού και πάντα τον Ιεραπήλ· και κατέστρεψαν τους νιών Αμμών και επολιόρκησαν την Ραββά. Ο δε Δαβίδ ἐμεινεν εν Ιερουσαλήμ. **2** Και πρὸς το εσπέρας, ὅτε ο Δαβίδ εσηκώθη από της κλίνης αυτού, περιεπάτει επὶ του δώματος του βασιλικού οίκου· και είδεν από του δώματος γυναίκα λουσμένην· και η γυνὴ ἦτο ώραία την όψιν σφόδρα. **3** Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ηρεύνησε περὶ της γυναικός. Και είπε τις, Δεν είναι αύτη Βηθ-σαβεέ, η θυγάτη του Ελιάμ, η γυνὴ Ουρίου του Χετταίου; **4** Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς και ἐλαβεν αυτήν· και ὅτε ἤλθε πρὸς αυτόν, εκοιμήθη μετ' αυτής, διότι είχε καθαρισθή από της ακαθαρσίας αυτής και επέστρεψεν εἰς τον οίκον αυτής. **5** Και συνέλαβεν η γυνὴ και αποστείλασα απήγγειλε πρὸς τον Δαβίδ και είπεν, Ἐγκυος είμαι. **6** Και απέστειλεν ο Δαβίδ πρὸς τον Ιωάβ, λέγων, Απόστειλόν μοι Ουρίαν τον Χετταίον. Και απέστειλεν ο Ιωάβ τον Ουρίαν πρὸς τον Δαβίδ. **7** Και ὅτε ἤλθε πρὸς αυτόν ο Ουρίας, ηρώτησεν ο Δαβίδ πως ἔχει ο Ιωάβ και πως ἔχει ο λαός και πως ἔχουσι τα πολέμου. **8** Και είπεν ο Δαβίδ πρὸς τον Ουρίαν, Κατάβα εἰς τον οίκον σου και νίψον τους πόδας σου και εξήλθεν ο Ουρίας εκ τον οίκου του βασιλέως· και κατόπιν αυτοῦ ἤλθε μερίδιον από της τραπέζης του βασιλέως. **9** Αλλ' ο Ουρίας εκοιμήθη παρά την θύραν του οίκου του βασιλέως, μετά πάντων των δούλων του κυρίου αυτού και δεν κατέβη εἰς τον οίκον αυτού. **10** Και ὅτε απήγγειλαν πρὸς τον Δαβίδ, λέγοντες, Δεν κατέβη ο Ουρίας εἰς τον οίκον αυτού, είπεν ο Δαβίδ πρὸς τον Ουρίαν, Συ δεν ἔρχεσαι εξ οδοιπορίας; διά τι δεν κατέβης εἰς τον οίκον σου; **11** Και είπεν ο Ουρίας πρὸς τον Δαβίδ, Η κιβωτός και ο Ιεραπήλ και ο Ιούδας κατοικούσιν εν σκηναίς, και ο κύριός μου Ιωάβ και οι δούλοι του κυρίου μου, είναι εστρατοπεδεύμένοι επὶ το πρόσωπον της πεδιάδος· και εγώ θέλω υπάγει εἰς τον οίκον μου, διά να φάγω και να πίω και να κοιμηθώ μετά της γυναικός μου; ζῆς και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω κάμει το πράγμα τούτο. **12** Και είπεν ο Δαβίδ πρὸς τον Ουρίαν, Μείνε εντάθμα και σήμερον, και αύριον θέλω σε εξαποστείλει. Και ἐμεινεν ο Ουρίας εν Ιερουσαλήμ την ημέραν εκείνην και την επαύριον. **13** Και εκάλεσεν αυτόν ο Δαβίδ, και ἐφαγεν ενώπιον αυτού και ἐπιειν· και εμέθυσεν αυτόν και το εσπέρας εξήλθεν θα κοιμηθή επὶ της κλίνης αυτοῦ μετά των δούλων του κυρίου αυτού, πλην εἰς τον οίκον αυτοῦ δεν κατέβη. **14** Και το πρωΐ ἔγραψεν ο Δαβίδ επιστολήν πρὸς τον Ιωάβ, και ἐστείλεν αυτήν διὰ χειρός του Ουρίου. **15** Και ἔγραψεν εν τῃ επιστολῇ, λέγων, Θέσατε τον Ουρίαν απέναντι της σκληροτέρας μάχης· ἐπειτα σύρθητε απ' αυτού, διά να κτυπηθή και να αποθάνη. **16** Και αφού παρεπήρησε την πόλιν ο Ιωάβ, διώρισε τον Ουρίαν εις θέσιν, ὃπου ήξευρεν ὅτι ἡσαν ἀνδρες δυνάμεως. **17** Και εξῆλθον οι ἀνδρες της πόλεως, και επολέμησαν μετά του Ιωάβ· και ἐπέσον εκ του λαού τινές των δούλων του Δαβίδ-

εθανατώθη δε και Ουρίας ο Χετταίος. **18** Και απέστειλεν ο Ιωάβ και ανήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα τα περί του πολέμου. **19** Και προσέταξε τον μηνυτήν, λέγων, Αφού τελειώσης λαλών προς τον βασιλέα πάντα τα περί του πολέμου, **20** εξαφήθη ο θυμός του βασιλέως, και είπη προς σε, Διά τι επλησίαστε εις την πόλιν μαχόμενοι; δεν ήξεντερεί ότι ήθελον τοξεύσει από τον τείχους; **21** τις επάταξεν Αβιμέλεχ τον υιόν του Ιερουβέσεθ; γυνή τις δεν έρριψεν επ' αυτόν την μητέρας από του τείχους, και απέθανεν εν Θαιβαΐς; διά τι επλησίαστε εις το τείχος; τότε ειπέ, Απέθανε και ο δούλος σου Ουρίας ο Χετταίος. **22** Υπήγε λοιπόν ο μηνυτής και ἐλθών, απήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα εκείνα, διά τα οποία απέστειλεν αυτόν ο Ιωάβ. **23** Και είπεν ο μηνυτής προς τον Δαβίδ, ότι υπερίσχυσαν καθημών οι ἀνδρες και εξήλθον προς ημάς εις την πεδιάδα, και κατεδιώξαμεν αυτούς μέχρι της εισόδου της πύλης **24** αλλ' οι τοξόται ετόξευσαν από τον τείχους επί τους δούλους σου και τινές των δούλων του βασιλέως απέθανον, και ο δούλος σου ἐτί Ουρίας ο Χετταίος απέθανε. **25** Τότε είπεν ο Δαβίδ προς τον μηνυτήν, Ούτω θέλεις ειπεί προς τον Ιωάβ· Μή σε ανησυχή τούτο το πράγμα· διότι η ρομφαία κατατρώγει ποτέ μεν ἔνα, ποτέ δε ἄλλον· ενίσχυσον την μάχην σου εναντίον της πόλεως και κατάστρεψον αυτήν· και σε ενθάρρυνε αυτόν. **26** Ὁτε δε ἤκουσεν η γυνή του Ουρίου, ότι Ουρίας ο ανήρ αυτής απέθανεν, επένθησε διά τον ἄνδρα αυτής. **27** Και αφού ἐπέτρεψε το πένθος, απέστειλεν ο Δαβίδ και παρέλαβεν αυτήν εις τον οίκον αυτού· και ἐγίνεν γυνή αυτού και εγέννησεν εις αυτόν υιόν το πράγμα ὡμως το οποίον ἐπράξεν ο Δαβίδ, εφάνη κακόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου.

12 Και απέστειλεν ο Κύριος τον Νάθαν προς τον Δαβίδ. **13** Και ἤλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν, Ἡσαν δύο ἀνδρες εν πόλει τινί, ο εις πλούσιος, ο δε ἄλλος πτωχός. **14** πλούσιος είχε ποιμένια και βουκόλια πολλά σφόδρα· **3** ο δε πτωχός δεν είχεν ἄλλο, ειμὶ μίαν μικράν αμνάδα, την οποίαν ηγόρασε και έθρεψε· και εμεγάλωσε μετ' αυτού και μετά των τέκνων αυτού ομού· από του ἀρτου αυτού ἐτρώει, και από του ποτηρίου αυτού ἐπίνει, και εν τω κόλπῳ αυτού εκοιμάτο, και ἡτο εις αυτόν ως θυγάτηρ. **4** Ἡλθε δε τις διαβάτης προς τον πλούσιον και εφειδωλεύθη να λάβῃ εκ των ποιμνιῶν αυτού και εκ των ἀγέλων αυτού, διά να ετοιμάσῃ εις τον οδοιπόρον τον ελθόντα προς αυτόν, και ἐλαφε την αμνάδα του πτωχού και ἡτοίμασεν αυτήν διά τον ἀνθρώπον τον ελθόντα προς αυτόν. **5** Και εξήκφθη η οργή του Δαβίδ κατά του ανθρώπου σφόδρα· και είπε προς τον Νάθαν, Ζη Κύριος, ἀξιος θανάτου είναι ο ἀνθρωπος, ὅστις ἐπράξε τούτο· **6** και θέλει πληρώσει την αμνάδα τετραπλάσιον, επειδή ἐπράξε το πράγμα τούτο και επειδή δεν εσπλαγχνίσθη. **7** Και είπεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ, Συ είσαι ο ἀνθρωπος· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ σε ἔχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ, και εγώ σε ηλευθέρωσα εκ χειρός του Σαούλ· **8** και ἐδωκα εις σε τον οίκον του κυρίου σου και τας γυναίκας του κυρίου σου εις τον κόπλον σου, και ἐδωκα εις σε τον οίκον του Ισραήλ και του Ιούδα· και εάν τούτο ἦτο ολίγον, ἡθελον προσθέσει εις σε τοιάύτα και τοιαύτα· **9** διά τι κατεφρόνησα τον λόγον του Κυρίου, ὡτε να πράξῃς το κακόν εις τους οφθαλμούς αυτού· Ουρίαν τον Χετταίον επάταξας εν ρομφαίᾳ, και την γυναίκα αυτού ἐλαφε εις σεαυτόν γυναίκα, και αυτόν εθανάτωσας εν τη ρομφαίᾳ των υιών Αμμών· **10** τώρα λοιπόν δεν θέλει αποσυρθή ποτέ ρομφαία εκ του οίκου σου· επειδή με κατεφρόνησας και ἐλαφες την γυναίκα Ουρίου του Χετταίου, διά να ἡναι γυνή σου. **11** Ούτω λέγει Κύριος

Ιδού, θέλω επεγείρει εναντίον σου κακά εκ του οίκου σου, και θέλω λάβει τας γυναίκας σου ἐμπροσθεν των οφθαλμών σου και δώσει αυτάς εις τον πλησίον σου, και θέλει κοιμηθή μετά των γυναικών σου ενώπιον του ήλιου τούτου· **12** διότι σε ἐπράξας κρυφώς αλλ' εγώ θέλω κάμει τούτο το πράγμα ἐμπροσθεν παντός του Ισραήλ και κατέναντι του ηλίου. **13** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Νάθαν, Ημάρτησα εις τον Κύριον. Ο δε Νάθαν είπε προς τον Δαβίδ, Και ο Κύριος παρέβλεψε το αμάρτημά σου· δεν θέλεις αποθάνει· **14** επειδή ὡμως διά ταύτης της πράξεως ἐδώκας μεγάλην αφορμήν εις τους εχθρούς του Κυρίου να βλασφημώσι, διά τούτο το παιδίον το γεννηθέν εις σε εξάπαντος θέλει αποθάνει. **15** Και απήλθεν ο Νάθαν εις τον οίκον αυτού. Ο δε Κύριος επάταξε το παιδίον, το οποίον εγέννησεν η γυνή του Ουρίου εις τον Δαβίδ, και ηρρώστησε. **16** Και ικέτευσεν ο Δαβίδ τον Θεόν υπέρ του παιδίου· και ενίστευσεν ο Δαβίδ και εισελθών διενυκτέρευσε, κοιτόμενος κατά γης. **17** Και εσηκώθησαν οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού, και ίλθον προς αυτόν διά να σηκώσωσιν αυτόν από της γῆς πλην δεν ηθέλησεν ουδέ έφαγεν ἀρτον μετ' αυτών. **18** Και την ημέραν την ερδόδημην απέθενε το παιδίον. Και εφοβήθησαν οι δούλοι του Δαβίδ να αναγγείλωσι προς αυτόν ότι το παιδίον απέθανε· διότι ἐλέγον, Ιδού, ενώ ἔζη ἐτο παιδίον, ελαλούμεν προς αυτόν, και δεν εισήκουε της φωνής ημών· πόσον λοιπόν κακόν θέλει κάμει, εάν είπωμεν προς αυτόν ότι το παιδίον απέθανεν; **19** Αλλ' ιδών ο Δαβίδ διά οι δούλοι αυτού εψιθύριζον μετ' αλλήλων, ενόησεν ο Δαβίδ διά το παιδίον απέθανεν· **20** Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ από της γῆς και ελούσθη και ηλαξε τα ιμάτια αυτού, και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου, και προσεκύνησεν· ἐπειτα εισήλθεν εις τον οίκον αυτού και ζήτησε να φάγη και ἔβαλον ἐμπροσθεν αυτού ἀρτον, και ἐφαγεν. **21** Οι δε δούλοι αυτού είπον προς αυτόν, Τι είναι τούτο, το οποίον ἔκαμες; ενήστευες και ἔκλαιεις περί του παιδίουν, ενώ ἔζη αφού δε απέθανε το παιδίον, εσηκώθης και ἐφαγες ἀρτον. **22** Και είπεν, Ενώ ἐτι έζη το παιδίον, ενήστευσα και ἔκλαυσα, διότι είπα, Τις εξεύρει; ίσως ο Θεός με ελεησή, και ζήση το παιδίον· **23** αλλά τώρα απέθανε διά τι να νηστεύω; μήπως δύναμαι να επιστρέψω αυτό πάλιν; εγώ θέλω υπάγει προς αυτό, αυτό ὡμως δεν θέλει ειπεν ο Δαβίδ προς τους δούλους αυτού, Απέθανε το παιδίον; οι δε είπον, Απέθανε. **24** Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ από της γῆς και ελούσθη και ηλαξε τα ιμάτια αυτού, και εισήλθη και ηλαξε τα ιμάτια αυτού, και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου, και προσεκύνησεν· ἐπειτα εισήλθεν εις τον οίκον αυτού και ζήτησε να φάγη και ζήτησε να φάγη και ζήτησε να φάγη την γυναίκα αυτού, και εισήλθεν προς αυτήν και εισήλθεν προς αυτήν, και εγέννησεν αυτήν· **25** Και εστείλει διά τον Σολομών· και ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν. **26** Και εικάστησε το ονόμα αυτού Ιεδίδια, διά τον Κύριον. **27** Ο δε Ιωάβ επολέμησεν εναντίον της Ραββά των υιών Αμμών, και εκυρίευσε την βασιλικήν πόλιν. **28** Και απέστειλεν ο Ιωάβ μηνυτάς προς τον Δαβίδ και είπεν, Επολέμησα εναντίον της Ραββά, μάλιστα εκυρίευσα την πόλιν των υδάτων· **29** Τώρα λοιπόν σύναξον το επίλοιπον του λαού, και στρατοπέδευσον εναντίον της πόλεως και κυρίευσον αυτήν, διά να μη κυριεύσω εγώ την πόλιν, και ονομασθή το ονόμα μου επ' αυτήν. **30** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντα τον λαόν, και υπήγειεν εις Ραββά και επολέμησεν εναντίον αυτής και εκυρίευσεν αυτήν· **31** και ἐλαφε τον λαόν τον εν αυτή εξήγαγε και ἔβαλεν υπό πρίονας και υπό τριβόλους σιδηρούς και υπό πελέκεις

σιδηρούς, και επέρασεν αυτούς διά της καμίνου των πλίνθων. Και ούτως έκαμεν εις πάσας τας πόλεις των νιών Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ.

13 Μετά δε ταύτα Αβεσσαλώμ ο νιός του Δαβίδ είχεν αδελφήν ώραίαν, ονόματι Θάμαρ, και ηγάπησεν αυτήν Αμνών ο νιός του Δαβίδ. **2** Και ἐπάσχε τόσον ο Αμνών, ώστε ηρρώστησε διά την αδελφήν αυτού Θάμαρ· διότι ήτο παρθένος, και εφαίνετο εις τον Αμνών δυσκολώτατον να πράξῃ τι εις αυτήν. **3** είχε δε ο Αμνών φιλον, ονομαζόμενον Ιωναδάβ, νιόν του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ· διότι δε ο Ιωναδάβ ἀνθρωπος πανούργος σφόδρα. **4** Και είπε προς αυτόν, Διά τι σι, υἱὲ του βασιλέως, αδυνατεῖς τόσον από ημέρας εἰς ημέραν; δεν θέλεις φανερώσει τούτο προς εμέ; Και είπε προς αυτόν ο Αμνών, Αγαπώ Θάμαρ, την αδελφήν Αβεσσαλώμ του αδελφού μου. **5** Και ο Ιωναδάβ είπε προς αυτόν, Πλαγίασον επὶ τῆς κλίνης σου και προσποιήθητο τον ἄρρωστον· και ὅταν ο πατήρ σου ἐλθῇ να σε ἴδῃ, εἴπε προς αυτόν, Ας ἐλθῃ, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μοι δώσῃ να φάγω, και ας ετοιμάσῃ ἐμπροσθέθεν μου το φαγητόν, διά να ἰδω και να φάγω ει της χειρός αυτής. **6** Και επλαγίασεν ο Αμνών και προσεποιήθη τον ἄρρωστον· και ὅτε ἤλθεν ο βασιλεύς να ἰδῃ αυτόν, είπεν ο Αμνών προς τον βασιλέα, Ας ἐλθῃ, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάμη ἐμπροσθέθεν μου δύο κολλύρια, διά να φάγω ει της χειρός αυτής. **7** Και απέστειλεν ο Δαβίδ εις τον οίκον προς την Θάμαρ, λέγων, Υπαγε τώρα εις τον οίκον του αδελφού σου Αμνών, και ετοιμασον εις αυτόν φαγητόν. **8** Και υπήγειν η Θάμαρ εις τον οίκον του αδελφού αυτής Αμνών, ὅστις ἤτο πλαγιασμένος και ἐλάβε το ἀλευρον και εζύμωσε και ἔκαμε κολλύρια ἐμπροσθέθεν αυτού και ἐψήσε τα κολλύρια. **9** Ἐπειτα ἐλάβε το τηγάνιον και εκένωσεν αυτά ἐμπροσθέθεν αυτού· πλην δεν ἦθλησε να φάγη. Και είπεν ο Αμνών, Εκβάλετε πάντα ἀνθρωπον απ' ἐμπροσθέθεν μου. Και εξήλθον απ' αυτού πάντες. **10** Και είπεν ο Αμνών προς την Θάμαρ, Φέρε το φαγητόν εις τον κοιτώνα, διά να φάγω ει της χειρός σου. Και η Θάμαρ ἐλάβε τα κολλύρια, τα οποία ἔκαμε, και ἐφέρεν εις τον κοιτώνα προς Αιμών τον αδελφόν αυτής. **11** Και ὅτε προσέφερε προς αυτόν διά να φάγη, επίσαεν αυτήν και είπε προς αυτήν, Ελθέ, κοιμήθητι μετ' εμού, αδελφή μου. **12** Η δε ἐπί προς αυτόν, Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσῃς διότι δεν πρέπει τοιούτον πράγμα να γείνη εν τω Ισραήλ· μη κάψης την αφροσύνην ταύτην. **13** και εγώ πως θέλω απαλείψει το ὄνειδός μου; αλλά και συ θέλεις είσθαι ως εις εκ των αφρόνων εν τω Ισραήλ· τώρα λοιπόν, παρακαλώ, λάλησον προς τον βασιλέα διότι δεν θέλει με αρνηθή εις σε. **14** Δεν ἦθλησεν ομως να εισακούση της φωνής αυτής αλλ' υπερισχύσας εκείνης, εβίασεν αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής. **15** Τότε ο Αμνών εμίσησεν αυτήν μίσος μέγα σφόδρα· ώστε το μίσος, με το οποίον εμίσησεν αυτήν, ἤτο μεγαλήτερον παρά την αγάπην, με την οποίαν ηγάπησεν αυτήν. Και είπε προς αυτήν ο Αμνών, Σηκώθητι, ύπαγε. **16** Η δε είπε προς αυτόν, Δεν είναι αιτία το κακόν τούτο, το να με αποβάλλεις, είναι μεγαλήτερον του ἀλλού, το οποίον ἐπράξας εις εμέ. Δεν Ἠθέλησεν ομως να εισακούση αυτής. **17** Και ἐκράξε τον νέον αυτού τον υπηρετούντα αυτόν και είπεν, Ἐκβαλε τώρα ταύτην απ' εμού ἔξω, και μόχλωσον την θύραν κατόπιν αυτής. **18** Ήτο δε ενδεδυμένη χιτώνα ποικιλόχρουν· διότι αι θυγατέρες του βασιλέως, αι παρθένοι, τοιαύτα επενδύματα ενεδύοντο. Και εξέβαλεν αυτήν ἔξω ο υπηρέτης αυτού και εμόλιωσε την θύραν κατόπιν αυτής. **19** Λαβούσα δε η Θάμαρ στάκτην επι της κεφαλής αυτής, και διασχίσασα τον εφ' αυτής

χιτώνα τον ποικιλόχρουν, και βαλόσα τας χείρας αυτής επι της κεφαλής αυτής, απήρχετο, πορευομένη και κράζουσα. **20** Και είπε προς αυτήν Αβεσσαλώμ ο αδελφός αυτής, Μήπως Αμνών ο αδελφός σου ευρέθη μετά σου; πλην τώρα σιώπησον, αδελφή μου· αδελφός σου είναι μη κατάθλιψε την καρδίαν σου διά το πράγμα τούτο. Η Θάμαρ λοιπόν εκάθησε την κρηπεύοντα σε οίκων του αδελφού αυτής Αβεσσαλώμ. **21** Ακούσας δε ο βασιλεύς Δαβίδ πάντα ταύτα τα πράγματα, εθυμώθη σφόδρα. **22** Ο δε Αβεσσαλώμ δεν ελάλησε μετά τον Αμνών ούτε καλόν ούτε κακόν διότι είμισε ο Αβεσσαλώμ τον Αμνών, επειδή επαπείνωσε την αδελφήν αυτού Θάμαρ. **23** Και μετά δύο οιδόκηρη έτη, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτάς εν Βαάλ-ασώρ, ήτις είναι πλησίον του Εφραΐτη, και προσεκάλεσεν ο Αβεσσαλώμ πάντας τους νιούς του βασιλέως. **24** Και ἤλθεν ο Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα και είπεν, Ιδού, τώρα, ο δούλος σου ἔχει κουρευτάς ας ἐλθῃ, παρακαλώ, ο βασιλεύς και οι δούλοι αυτού μετά τον δούλου σου. **25** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αβεσσαλώμ, Ουχί, νιέ μου, ας μη ἐλθωμεν τώρα πάντες, διά να μη ἡμεθα βάρος εις σε. Και εβίασεν αυτόν, πλην δεν θηλήσε να υπάγη, αλλ' ευλόγησεν αυτόν. **26** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Αν όχι, ας ἐλθῃ καν μεθ' ημών Αμνών, ο αδελφός μου. Και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Διά τι να ἐλθῃ μετά σου; **27** πλην ο Αβεσσαλώμ εβίασεν αυτόν, ώστε απέστειλε μετ' αυτού τον Αμνών και πάντας τους νιούς του βασιλέως. **28** Τότε προσέταξεν ο Αβεσσαλώμ τους υπηρέτας αυτού λέγων. Ιδέτε τώρα όταν ευφρανθή η καρδία του Αμνών εκ του οίνου, και είπω προς εσάς, Πατάξατε τον Αμνών, τότε θανατώσατε αυτόν· μη φοβείσθε· δεν είμαι εγώ δότις σας προστάζω; ανδρίζεσθε και γίνεσθε ιοί δυνάμεως. **29** Και ἔκαμον οι υπηρέται του Αβεσσαλώμ προς τον Αμνών, ως προσέταξεν ο Αβεσσαλώμ. Τότε στηκωθέντες πάντες οι νιοί του βασιλέως, εκάθησαν ἔκαστος επὶ της ημίονου αυτού και ἐψυγον. **30** Ενώ δε ούτοι ήσαν καθ' οδόν, η φήμη ἐφράσε προς τον Δαβίδ, λέγουσα, Ο Αβεσσαλώμ επάταξε πάντας τους νιούς του βασιλέως, και δεν εναπελείψθη εξ αυτών ουδέ εις. **31** Τότε στηκωθέίς ο βασιλεύς διέσχισε τα ιμάτια αυτού και επλαγίασε κατά γής και πάντες οι δούλοι αυτού οι περιεστώτες διέσχισαν τα ιμάτια αυτών. **32** Και απεκρίθη Ιωναδάβ, ο νιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, και είπεν, Ας μη λέγη ο κύριός μου διτι εθνατωθώσαν πάντες οι νέοι, οι νιοί του βασιλέως διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν· επειδή ο Αβεσσαλώμ είχεν αποφασίσει τούτο, αφ' ης ημέρας επαπείνωσε Θάμαρ την αδελφήν αυτού· **33** τώρα λοιπόν ας μη βάλῃ ο κύριός μου το βασιλεύς το πράγμα εν τη καρδία αυτού, λέγων ότι πάντες οι νιοί του βασιλέως απέθανον διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν. **34** Ο δε Αβεσσαλώμ ἐψυγε. Και ψιώνας ο νέος, ο σκοπός, τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, λαός πολὺς επορεύετο διά της οδού ὀπισθεν αυτού κατά το πλευρόν του όρους. **35** Και είπεν ο Ιωναδάβ προς τον βασιλέα, Ιδού, οι νιοί του βασιλέως ἔρχονται κατά τον λόγον του δούλου σου, ούτως ἔγεινε. **36** Και ως ετελείωσε λαλών, ιδού, οι νιοί του βασιλέως ήλθον και ψιώναν την φωνήν αυτών και ἐκλαυσαν· και ο βασιλεύς ἐτι, και πάντες οι δούλοι αυτού ἐκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν σφόδρα. **37** Ο δε Αβεσσαλώμ ἐψυγε και υπήγε προς τον Θαλαμᾶ, νιόν του Αμμιούδ, βασιλέα της Γεσσούρ· και επένθησεν ο Δαβίδ διά τον νιόν αυτού πάσας τας ημέρας. **38** Ο Αβεσσαλώμ λοιπόν ἐψυγε και υπήγειν εις Γεσσούρ, και ήτο εκεί τρία ἔτη. **39** Επεπόθησε δε ο βασιλεύς Δαβίδ να υτάγη προς τον Αβεσσαλώμ, διότι είχε παρηγορηθή διά τον θάνατον του Αμνών.

14 Και εγνώρισεν ο Ιωάθ ο νιός της Σερουΐας, ότι η καρδία του βασιλέως ήτο εις τον Αβεσσαλώμ. **2** Και απέστειλεν ο Ιωάθ εις Θεκούε και ἐφερεν εκείθεν γυναίκα σοφήν, και είπε προς αυτήν, Προσποιήθητι, παρακαλώ, ότι είσαι εν πένθει και ενδύθητι ιμάτια πενθικά, και μη αλειφθής ἔλαιον, αλλ' ἐσο ως γυνή πενθούσα ἡδη ημέρας πολλάς διά αποθανόντα. **3** και ὑπαγε προς τον βασιλέα και λάλησον προς αυτὸν κατὰ τούτους τους λόγους. Και ἐβαλεν ο Ιωάθ τους λόγους εις το στόμα αυτῆς, **4** Λαλούσα δε ἡ γυνή η Θεκωτίτης προς τον βασιλέα, ἐπεσε κατά πρόσωπον αυτῆς επί της γης και προσεκύνησε και είπε, Σώσον, βασιλεύ. **5** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι ἔχεις; Η δε είπε, Γυνή χήρα, φευ είμαι εγώ, και απέθανεν ο ανήρ μου. **6** και η δούλη σου είχε δύο νιούς, οίτινες ελογομάχησαν αμφότεροι εν τω αγρώ, και δεν ἦτο ο χωρίζων αυτούς, αλλ' επάταξεν ο εις τον ἄλλον και εθανάτωσεν αυτόν. **7** και ιδού, εσηκώθη πάσα η συγγένεια εναντίον της δούλης σου και είπον, Παράδος τον πατάξαντα τον αδελφόν αυτού, διά να θανατώσωμεν αυτόν, αντί της ζωής του αδελφού αυτού τον οποίον εφόνευσε, και να εξολοθρεύσωμεν ενταυτῷ τον κληρονόμον· και ούτω θέλουσι σβέσει τον ἀνθρακά μου τον εναπολειτρέθηντα, ὥστε να μη αφήσωσιν εις τον ἄνδρα μου ὅνομα μηδὲ απομενάντον επί το πρόσωπον της γης. **8** Και είπεν ο βασιλεύς προς την γυναίκα, Ὑπαγε εις τον οίκον σου, και εγώ θέλω προστάξει υπέρ σου. **9** Και είπεν η γυνή η Θεκωτίτης προς τον βασιλέα, Κύριε μου βασιλεύ, επ' εμέ ας ἡναι η ανομία και επί τον οίκον του πατρός μου ο δε βασιλεύς και ο θρόνος αυτού αθώοι. **10** Και είπεν ο βασιλεύς, Ὡστις λαλήσῃ εναντίον σου, φέρε αυτόν προς εμέ, και δεν θέλει πλέον σε εγγίσει. **11** Η δε είπεν, Ας ενθυμηθή, παρακαλώ, ο βασιλεύς Κύριον τον Θεόν σου, και ας μη αφήσῃ τους εκδικητάς του αίματος να πληθύνωσι την φθοράν και να απολέσωσι τον υιόν μου. Ο δε είπε, Ζη Κύριος, ουδέ μία θριξ του υιού σου δεν θέλει πέσει εις την γην. **12** Τότε είπεν η γυνή, Ας λαλήσῃ, παρακαλώ, η δούλη σου λόγον προς τον κύριόν μου τον βασιλέα. Και είπε, Λάλησον. **13** Και είπεν η γυνή, Και διά τι εστοχάσθης τοιούτον πράγμα κατά του λαού του Θεού; διότι ο βασιλεύς λαλεῖ τούτο ως ἀνθρωπος ἔνοχος, επειδή ο βασιλεύς δεν στέλλει να επαναφέρη τον εξόριστον αυτού. **14** Διότι αφεύκτως θέλοιμεν αποθάνει, και είμεθα ως ὑδρω διακεχυμένον επί της γης, το οποίον δεν επισυνάγεται πάλιν· και ο Θεός δεν θέλει να απολεσθή ψυχή, αλλ' εφευρίσκει μέσα, ώστε ο εξόριστος να μη μένη εξωσμένος απ' αυτού. **15** Τώρα διά τούτο ἥλθον να λαλήσων των λόγων τούτον προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, διότι ο λαός με εφόβισε· και η δούλη σου είπε, θέλω τώρα λαλήσει προς τον βασιλέα· ίσως κάμη ο βασιλεύς την αίτησιν της δούλης αυτού. **16** Διότι ο βασιλεύς θέλει εισακούσει, διά να ελευθερώσῃ την δούλην αυτού εκ χειρός του ανθρώπου του ζητούντος να εξαλείψῃ εμέ και τον υιόν μου ενταυτώ από της κληρονομίας του Θεού. **17** Είπε μάλιστα η δούλη σου, Ο λόγος του κυρίου μου του βασιλέως θέλει είσθαι τώρα παρηγορητικός διότι ως ἀγγελος Θεού, ούτως είναι ο κύριός μου ο βασιλεύς, εις το να διακρίνη το καλόν και το κακόν· και Κύριος ο Θεός σου θέλει είσθαι μετά σου. **18** Τότε απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς την γυναίκα, Μη κρύψης απ' εμού τώρα το πράγμα, το οποίον θέλω σε ερωτήσεις εγώ. Και είπεν η γυνή, Ας λαλήσῃ, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλεύς. **19** Και είπεν ο βασιλεύς, Δεν είναι εις όλον τούτο η χειρ του Ιωάθ μετά σου; Και η γυνή απεκρίθη και είπε, Ζη η ψυχή σου, κύριε μου βασιλεύ, ουδέν εκ των ούταν ο κύριός μου ο βασιλεύς δεν ἐκλινεν ούτε δεξιά

ούτε αριστερά· διότι ο δούλος σου Ιωάθ, αυτός προσέταξεν εις εμέ, και αυτός ἐβαλε πάντας τους λόγους του τούτους εις το στόμα της δούλης σου. **20** Ο δούλος σου Ιωάθ ἔκαμε τούτο, να μεταστρέψω την μορφήν του πράγματος τούτου· και ο κύριός μου είναι σοφός, κατά την σοφίαν αγγέλου του Θεού, εις το να γνωρίζη πάντα τα εν τη γη. **21** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ιωάθ, Ιδού, τώρα, ἔκαμα το πράγμα τούτο ὑπαγε λοιπόν, επανάφερε τον νέον, τον Αβεσσαλώμ. **22** Και ἐπεσεν ο Ιωάθ κατά πρόσωπον αυτού εις την γην και προσεκύνησε και ευλόγησε τον βασιλέα· και είπεν ο Ιωάθ, Σήμερον ο δούλος σου γνωρίζει διό εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κύριε μου βασιλεύ, καθότι ο βασιλεύς ἔκαμε τον λόγον του δούλου αυτού. **23** Τότε εσηκώθη ο Ιωάθ και υπήγειν εις Γεσσούρ και ἐφερε τον Αβεσσαλώμ εις Ιερουσαλήμ. **24** Και είπεν ο βασιλεύς, Ας επιστρέψῃ εις τον οίκον αυτού και ας μη ίδη το πρόσωπό μου. Ούτως επέστρεψεν ο Αβεσσαλώμ εις τον οίκον αυτού, και δεν είδε το πρόσωπον του βασιλέως. **25** Εις πάντα δε τον Ισραήλ δεν υπήρχεν ἀνθρωπος ούτω θαυμαζόμενος διά την ὠραίοτητα αυτού ως ο Αβεσσαλώμ από τον ίχνους του ποδός αυτού ἔως της κορυφής αυτού δεν υπήρχεν εν αυτώ ελάττωμα. **26** και οπότε εκούρεψε την κεφαλήν αυτού, διότι εις το τέλος εκάστου έτους εκούρεψεν αυτήν· επειδή τα μαλλιά εβάρυνον αυτόν διά τούτο ἐκόπτεν αυτά· εύγιγζε τας τρίχας της κεφαλής αυτού, και ήσαν διακοσίων στίκλων κατά το βασιλικόν ζύγιον. **27** Εγεννήθησαν δε εις τον Αβεσσαλώμ τρεις νιοί και μία θυγάτηρ, ονόματι Θάμαρ· αὕτη ἦτο γυνή ωραιοτάτη. **28** Και κατώκησεν ο Αβεσσαλώμ εις Ιερουσαλήμ δύο ολόκληρα ἔπι, και το πρόσωπον του βασιλέως δεν είδεν. **29** Όθεν απέστειλεν ο Αβεσσαλώμ προς τον Ιωάθ, διά να πέμψῃ αυτόν προς τον βασιλέα· πλὴν δεν ηθέλησε να ἐλθη προς αυτόν· απέστειλε πάλιν εκ δευτέρου, αλλά δεν ηθέλησε να ἐλθη. **30** Τότε είπε προς τους δούλους αυτού, Ιδέτε, ο αγρός του Ιωάθ είναι πλησίον του ίδικού μου, και ἔχει κριθήν εκείτ υπάγετε και κατακαύσατε αυτήν εν πυρί· και κατέκαυσαν οι δούλοι του Αβεσσαλώμ τον αγρόν εν πυρί. **31** Και εσηκώθη ο Ιωάθ και ἤλθε προς τον Αβεσσαλώμ εις την οικίαν και είπε προς αυτόν, Διά τι κατέκαυσαν οι δούλοι σου τον αγρόν μου εν πυρί; **32** Ο δε Αβεσσαλώμ απεκρίθη προς τον Ιωάθ, Ιδού, απέστειλα προς σε, λέγων, Ελθε ενταύθα, διά να σε πέμψω προς τον βασιλέα να είπης, Διά τι ἤλθον από Γεσσούρ; ήθελησε είσθαι καλίτερον δι' εμέ να ἤμην ἐπι κεφαλής τώρα λοιπόν ας ἴδω το πρόσωπον του βασιλέως και αν ἤναι αδίκια εν εμοί, ας με θανατώσῃ. **33** Τότε ο Ιωάθ ἤλθε προς τον βασιλέα και ανήγγειλε ταύτα προς αυτόν· και εκάλεσε τον Αβεσσαλώμ, και ἤλθε προς τον βασιλέα, και πεσών επί πρόσωπον αυτού εις την γην, προσεκύνησεν ενώπιον του βασιλέως και ο βασιλεύς εφίλησε τον Αβεσσαλώμ.

15 Μετά δε ταύτα ητοίμασεν εις εαυτόν ο Αβεσσαλώμ αμάξας και ίπους και πεντήκοντα ἀνδρας, διά να τρέχωσιν ἐμπροσθεν αυτού. **2** Και εσηκόνετο ο Αβεσσαλώμ πρωΐ, και ίστατο εις τα πλάγια της οδού της πύλης και οπότε τις ἔχων διαφοράν τινά ἡρχετο προς τον βασιλέα διά κρίσιν, τότε ο Αβεσσαλώμ εκάλει αυτόν προς εαυτόν και ἐλέγεν, Εκ ποιας πόλεως είσαι; Ο δε απεκρίνετο, Ο δούλος σου είναι εκ της δείνος φυλής του Ισραήλ. **3** Και ἐλέγει προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, Ιδέ, η υπόθεσί σου είναι καλή και ορθή· πλὴν δεν είναι ουδείς ο ακούων σε από μέρους του βασιλέως. **4** Ἐλέγει προσέτει ο Αβεσσαλώμ, Τις να με εδιώριζε κριτήν του τόπου, διά να ἐρχηται προς εμέ πας ὄστις ἔχει διαφοράν ἡ κρίσιν, και να δικαιόνω αυτόν. **5** Και οπότε τις επλησίαζε διά να

προσκυνήσι αυτόν, ἡπλονε την χείρα αυτού και επίανεν αυτόν και εφίλει αυτόν. **6** Και ἔκαμψεν ο Αβεσσαλώμ κατά τούτον τον τρόπον εἰς πάντα Ισραὴλίτην ερχόμενον πρὸς τὸν βασιλέα διά κρίσιν· καὶ υπέλεπτεν ο Αβεσσαλώμ τας καρδίας τῶν ανδρῶν Ισραὴλ. **7** Και εἰς τὸ τέλος τεσσαράκοντα ετῶν εἶπεν ο Αβεσσαλώμ πρὸς τὸν βασιλέα, Άς υπάγω, παρακαλώ, διά να εκπληρώσω την ευχήν μου, τὴν οποίαν ηγήθην εἰς τὸν Κύριον, εν Χεβρών· **8** διότι ο δούλος σου ηγήθη ευχήν, ὅτε κατώκει εν Γεσούσῳ εν Συρίᾳ, λέγων· Εάν ο Κύριος με επιστρέψῃ τωάντι εἰς Ιερουσαλήμ, τότε θέλω προσφέρει θυσίαν εἰς τὸν Κύριον. **9** Και εἶπε πρὸς αὐτόν ο βασιλεὺς, Ύπαγε εν ειρήνῃ. Καὶ σηκωθεῖς, υπῆγεν εἰς Χεβρών. **10** Απέστειλε δὲ ο Αβεσσαλώμ κατασκόπους εἰς πάσας τὰς φυλὰς του Ισραὴλ, λέγων, Καθὼς ακούστη τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, θέλετε εἰπεῖ ο Αβεσσαλώμ εβασίλευσεν εν Χεβρών. **11** Και υπήγαν μετὰ του Αβεσσαλώμ διακόσιοι ἀνδρες εξ Ιερουσαλήμ, κεκλημένοι και υπήγαν εν τῇ απλότητι αυτῶν και δεν ἤξευραν ουδέν. **12** Και προσεκάλεσεν ο Αβεσσαλώμ Αχιτόφελ τὸν Γιλωναῖον, τὸν σύμβουλον του Δαβὶδ, εκ τῆς πόλεως αυτού, εκ Γιλῶ, ενώ προσέφερε τὰς θυσίας. Καὶ η συνωμοσία ἦτο δυνατή και ο λαός επληθύνετο αδιακόπως πλησίον του Αβεσσαλώμ. **13** Ἡλθε δη μηνυτῆς πρὸς τὸν Δαβὶδ λέγων, Αἱ καρδίαι των ανδρῶν Ισραὴλ εστράφασαν κατόπιν του Αβεσσαλώμ. **14** Και εἶπεν ο Δαβὶδ πρὸς πάντας τους δούλους αυτού τους μετ' αυτοῦ εν Ιερουσαλήμ, Σηκώθητε, και ας φύγωμεν διότι δεν θέλομεν δυνηθῆ να διασωθώμεν παπ προσώπου του Αβεσσαλώμ: σπεύσατε να αναχωρήσωμεν, διά να μη επιταχύνῃ και καταφάσῃ ημάς και σπρώξῃ το κακόν εφ' ημάς και πατάξῃ την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **15** Και οι δούλοι του βασιλέως είπαν πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰς πᾶν, ὅτι εκλέξῃ ο κύριός μου ο βασιλεὺς, ίδού, οι δούλοι σου. **16** Και εξήλθεν ο βασιλεὺς και πας ο οίκος αυτού κατόπιν αυτού. Και αφήκεν ο βασιλεὺς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς διά να φυλάττωσι τὸν οίκον. **17** Και εξήλθεν ο βασιλεὺς και πας ο λαός κατόπιν αυτού, και εστάθησαν εἰς τόπον μακράν απέχοντα. **18** Και πάντες οι δούλοι αυτού επορεύοντο πλησίον αυτού· και πάντες οι Χερεθαίοι και πάντες οι Φελεθαίοι και πάντες οι Γετθαίοι, εξακόσιοι ἀνδρες, οι ελθόντες πότισαν απὸ Γαθ, προεπορεύοντο ἐμπροσθεν του βασιλέως. **19** Τότε εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς Ιτταῖ τὸν Γετθαίον, Διά τι ἔρχεσαι και σου μεθ' ημῶν; επίστρεψον και κατοίκει μετά τον βασιλέως, διότι είσαι ζένος, και μάλιστα είσαι μετωκισμένος εκ του τόπου σου· **20** χθές ἥλθες, και σήμερον θέλω σα κάμει να περιπλανάσαι μεθ' ημῶν; εγὼ δε υπάγω ὅπου δυνηθῶ επίστρεψον και λάβε και τους αδελφούς σου ἔλεος και αλήθεια μετά σου. **21** Ο δε Ιτταῖ απεκρίθη πρὸς τὸν βασιλέα και εἶπε, Ζη Κόριος, και ζη ο κύριός μου ο βασιλεὺς, ὃπου και αν ἡναι ο κύριός μου ο βασιλεὺς, εἴτε εἰς θάνατον, εἴτε εἰς ζωήν, βεβαίως εκεὶ θέλει είσθαι και ο δούλος σου. **22** Και εἶπεν ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Ιτταῖ, Ελθε λοιπόν, και διάβατε. Και διέβη ο Γετθαίος και πάντες οι ἀνδρες αυτού και πάντα τα παιδία τα μετ' αυτού. **23** Ὁλος δε ο τόπος ἐκλαίει μετά φωνῆς μεγάλης, και διέβαινε πας ο λαός διέβη και ο βασιλεὺς τὸν χείμαρρον Κέδρων· και πας ο λαός διέβη κατά την οδόν της ερήμου. **24** Και ίδού, προσέτι ο Σαδώκως και πάντες οι Λευΐται μετ' αυτού, φέροντες τὴν κιβωτόν της διαθήκης του Θεού· και ἐστησαν τὴν κιβωτόν του Θεού· ανέβη δε ο Αβιάθαρ, αφού ετελειώσε πας ο λαός διαβαίνων απὸ τῆς πόλεως. **25** Και εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδώκων, Απόστρεψον τὴν κιβωτόν του Θεού εἰς τὴν πόλιν· εάν εύρω χάριν εἰς τους οφθαλμούς του Κυρίου, θέλει με κάμει να επιστρέψω και να

ιδω αυτήν και το κατοικητήριον αυτού. **26** αλλ' εάν είπη ούτω, Δεν ἔχω ευαρέσκειαν εἰς σε, ίδού, εγώ, ας κάμη εἰς εμέ ό, τι φανή αρεστόν εἰς τους οφθαλμούς αυτού. **27** Ο βασιλεὺς εἶπεν ἐτενε πρὸς Σαδώκων τον ιερέα, Δεν είσαι σον ο βλέπων; επίστρεψον εἰς την πόλιν εν ειρήνῃ, και Αχιμάς ο νιός σου και Ιωνάθαν ο νιός του Αβιάθαρ, ο δύο ινοί σας μεθ' υμών· **28** Ιδέτε, εγώ θέλω μένει εἰς τας πεδιάδας της ερήμου, εωσούν έλθη λόγος παρ' υμών διά να μοι αναγγείλη. **29** Ο Σαδώκων λοιπόν και ο Αβιάθαρ επανέφεραν τὴν κιβωτόν του Θεού εἰς Ιερουσαλήμ και ἐμειναν εκεῖ. **30** Ο δε Δαβὶδ ανέβαινε διά της αναβάσεως των Ελαιών, αναβαίνων και κλαίων και ἔχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην και περιπατών ανυπόδητος και πας ο λαός ο μετ' αυτού είχεν ἔκαστος κεκαλυμμένην την κεφαλήν αυτού, και ανέβαινον πορευόμενοι και κλαίοντες. **31** Και απήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, λέγοντες, Ο Αχιτόφελ είναι μεταξύ των συνωμοτῶν μετά του Αβεσσαλώμ. Και εἶπεν ο Δαβὶδ, Κύριε, δέομαί σου, διασκέδασον την βουλήν του Αχιτόφελ. **32** Και ὅτε ἤλθεν ο Δαβὶδ εἰς τὴν κορυφήν του ὄρους, ὃπου προσεκύνησε τὸν Θεόν, ίδού, ἤλθεν εἰς συνάντησιν αυτού Χουσαΐ ο Αρχίτης, ἔχων διεσχιμένον τὸν χιτώνα αυτού και χώμα επὶ τῆς ο κεφαλής αυτού. **33** Και εἶπε πρὸς αυτόν ο Δαβὶδ, Εάν εἰπῃς μετ' εμού, θέλεις βεβαίως είσθαι φορτίν επ' εμέ· **34** εάν όμως επιστρέψῃς εἰς την πόλιν και εἴπῃς πρὸς τὸν Αβεσσαλώμ, θέλω είσθαι δούλος σου, βασιλεὺν καθὼς εστάθην δούλος του πατέρος σου μέχρι τούδε, ούτω θέλω είσθαι τώρα δούλος σου· τότε δύνασαι υπέρ εμού να ανατρέψῃς την βουλήν του Αχιτόφελ· **35** και δεν είναι εκεὶ μετά σου ο Σαδώκων και ο Αβιάθαρ, οι iερείς; παν ό, τι λοιπόν ήθελες ακούσει εκ του οίκου του βασιλέως, θέλεις αναγγείλει πρὸς τὸν Σαδώκων και Αβιάθαρ, τους iερείς· **36** ιδού, εκεὶ μετ' αυτῶν οι δύο ινοί αυτῶν, Αχιμάς ο του Σαδώκων και Ιωνάθαν ο του Αβιάθαρ· και δι' αυτῶν θέλετε αποστέλλει πρὸς εμέ παν ό, τι ακούσητε. **37** Και καθὼς εισήλθεν εἰς την πόλιν ο Χουσαΐ ο φίλος του Δαβὶδ, ο Αβεσσαλώμ ήλθεν εἰς Ιερουσαλήμ.

16 Και ὅτε ο Δαβὶδ επέρασεν ολίγον κορυφήν, ίδού, Σιβά, ο υπηρέτης του Μεμφιβοσθέ, συνήντησεν αυτόν, μετά δύο όνων σαμαρωμένων, ἔχων επ' αυτούς διακόσιους ἄρτους και εκατόν βότρους σταρίδων και εκατόν αρματάς θερινών καρπών και ασκόν οίνου. **2** Και εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιβά, Διά τι φέρεις ταύτα; Ο δε Σιβά εἶπεν, Οι όνοι είναι διά την οικογένειαν του βασιλέως διά να επικάθηται, και οι ἄρτοι και οι θερινοί καρποί διά να τρώγωσιν οι νέοι· ο δε οίνος, διά να πίνωσιν όσοι απονίσωσιν εν τη ερήμω. **3** Τότε εἶπεν ο βασιλεὺς, Και που είναι ο νιός του κυρίου σου; Και είπεν ο Σιβά πρὸς τὸν βασιλέα, ίδού, κάθηται εν Ιερουσαλήμ· διότι είπε, Σήμερον ο οίκος Ισραὴλ θέλει επιστρέψει πρὸς εμέ την βασιλείαν του πατέρος μου. **4** Και είπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιβά, ίδού, ιδικά σου είναι πάντα τα υπάρχοντα του Μεμφιβοσθέ. Και είπεν ο Σιβά, Δέομαι υποκλινόντας να εύρω χάριν εἰς τους οφθαλμούς σου, κύριε μου βασιλεύ. **5** Και ὅτε ήλθεν ο βασιλεὺς Δαβὶδ ἐώς Βασούρει, ίδού, εξήρχετο εκείθεν ἀνθρώπος εκ της συγγενείας του οίκου του Σαούλ, ονομαζόμενος Σιμέϊ, νιός του Γηρά· και εξελθών, ἤρχετο καταρράμενος. **6** Και ἐρρίπτε οι λίθους επὶ τὸν Δαβὶδ και επὶ πάντας τους δούλους του βασιλέως Δαβὶδ· πας δε ο λαός και πάντες οι δυνατοί ήσαν εκ δεξιῶν αυτού και εξ αριστερῶν αυτού. **7** Και ούτως ἐλέγεν ο Σιμέϊ καταρράμενος, Έξελθε, έξελθε, ανήρ αιμάτων και ανήρ κακοποιέ· **8** επετρέψειν ο Κύριος κατά σου πάντα τα αίματα του οίκου του Σαούλ, αντί του οποίου εβασίλευσας· και παρέδωκεν ο Κύριος την βασιλείαν

εις την χείρα Αβεσσαλώμ του υιού σου· και ιδού, συ επιάσθης εν τη κακία σου, διότι είσαι ανήρ αιμάτων. **9** Τότε είπε προς τον βασιλέα Αβισάι ο υιός της Σερούνιας, Διά τι ούτος ο νεκρός κύων καταράται τον κύριον μου τον βασιλέα; ἀφές, παρακαλώ, να περάσω και να κόψω την κεφαλήν αυτού. **10** Ο δε βασιλεύς είπε, Τι μεταξύ εμού και ήμων, υιοί της Σερούνιας; ας καταράται, διότι ο Κύριος είπε προς αυτόν, Καταράσθητι τον Δαβίδ. Τις λοιπόν θέλει ειπεῖ, Διά τι ἔκαμες ούτω; **11** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβισάι και προς πάντας τους δούλους αυτού, Ιδού, ο υιός μου, ο εξελθών εις των σπλάγχνων μου ζητεῖ την ζωήν μου· πόσω μάλλον τώρα ο Βενιαμίτης; αφήσατε αυτόν, και ας καταράται, διότι ο Κύριος προσέταξεν αυτόν. **12** ίσως επιβλέψῃ ο Κύριος επί την θλίψιν μου, και ανταποδώσῃ ο Κύριος εἰς εμέ αγαθόν αντί της κατάρας τούτου την ημέραν ταύτην. **13** Και επορεύοντο ο Δαβίδ και οι ἄνδρες αυτού εἰς την οδόν, ο δε Σιμεῖος επορεύετο κατά τα πλευρά του ὄρους απέναντι αυτού, και κατηράτο πορευόμενος και ἐρριπτεί λίθους κατ' αυτού και εσκόνιζε με χώμα. **14** Και ἡλθεν ο βασιλεὺς, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, εκλευμένοι και ανεπάθησαν εκεί. **15** Ο δε Αβεσσαλώμ και πας ο λαός, οι ἄνδρες Ισραήλ, ἥλθον εἰς Ιερουσαλήμ, και ο Αχιτόφελ μετ' αυτού. **16** Και ὅτε ἥλθε προς τον Αβεσσαλώμ Χουσᾶιον ο Αρχίτης, ο φίλος του Δαβίδ, είπεν ο Χουσᾶι προς τον Αβεσσαλώμ, Ζήτω ο βασιλεὺς ζήτω ο βασιλεὺς. **17** Ο δε Αβεσσαλώμ είπε προς τον Χουσᾶι, τούτο είναι το ἔλεος σου προς τον φίλον σου; διά τι δεν υπήγει μετά του φίλου σου; **18** Και είπεν ο Χουσᾶι προς τον Αβεσσαλώμ, Ουχὶ; αλλ' εκείνου, τον οποίον εξέλεξεν ο Κύριος και ούτος ο λαός και πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ, τούτου θέλω εἰσθαι και μετά τούτου θέλω κατοικεῖ. **19** και ἐπειτα, ποίον θέλω δουλεύει εγώ; ουχὶ ἐμπροσθεν του υιού αυτού; καθὼς εδούλευσα ἐμπροσθεν του πατρός σου, ούτω θέλω εἰσθαι ἐμπροσθεν σου. **20** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ προς τον Αχιτόφελ, Συμβουλεύθητε μεταξύ σας τι θέλομεν κάμει. **21** Και είπεν ο Αχιτόφελ προς τον Αβεσσαλώμ, Είσελθε εἰς τας παλλακάς του πατρός σου, τας οποίας αφήκε διά να φυλάττωσι τον οίκον· και θέλει ακούσει πας ο Ισραήλ, ότι ἔγινες μισθός εἰς τον πατέρα σου· και θέλουσιν ενδυναμωθή αι χείρες πάντων των μετά σου. **22** Έστησαν λοιπόν εις τον Αβεσσαλώμ σκηνήν επί του δώματος, και εισήλθεν ο Αβεσσαλώμ εἰς τας παλλακάς του πατρός αυτού, ενώπιον παντός του Ισραήλ. **23** Και η συμβουλή του Αχιτόφελ, την οποίαν ἔδισε κατ' εκείνας τας ημέρας, ἦτο ως εάν τις ήθελε συμβουλευθή τον Θεόν· ούτως ενομίζετο πάσα συμβουλή του Αχιτόφελ και εις τον Δαβίδ και εις τον Αβεσσαλώμ.

17 Και ο Αχιτόφελ είπε προς τον Αβεσσαλώμ, Ας εκλέξω τώρα δώδεκα χιλιάδας ἄνδρων και σηκωθείς, ας καταδιώξω οπίσω του Δαβίδ την νύκτα: **2** και θέλω επέλθει κατ' αυτού, ενώ είναι αποκαμωμένος και εκλευμένος τας χείρας, και θέλω κατατρομάξει αυτόν· και πας ο λαός ο μετ' αυτού θέλει φύγει, και θέλω πατάξει τον βασιλέα μεμονωμένον· **3** και θέλω επιστρέψει πάντα τον λαόν προς σέ· διότι ο ανήρ, τον οποίον συ ζητεῖς, είναι ως εάν πάντες επέστρεψον πας δε ο λαός θέλει είσθαι εν ειρήνῃ. **4** Και ἡρεσεν ο λόγος εἰς τον Αβεσσαλώμ και εις πάντας τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ. **5** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Κάλεσον τώρα και Χουσᾶι τον Αρχίτην, και ας ακούσωμεν τι λέγει και αυτός. **6** Και ὅτε εισήλθεν ο Χουσᾶι προς τον Αβεσσαλώμ, είπε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, λέγων, Ο Αχιτόφελ ελάλησε κατά τούτον τον τρόπον πρέπει να κάμωμεν κατά τον λόγον αυτού ή ουχὶ; λάλησον συ. **7** Και είπεν ο Χουσᾶι προς τον Αβεσσαλώμ, Δεν είναι καλή η συμβουλή,

την οποίαν ἔδωκεν ο Αχιτόφελ ταύτην την φοράν. **8** Και είπεν ο Χουσᾶι, συ εξεύρεις τον πατέρα σου και τους ἄνδρας αυτού, ότι είναι δυνατοί και κατάπικοι την ψυχήν, ως ἄρκτος στερηθείσας των τέκνων αυτής εν τη πεδιάδι και ο πατέρης σου είναι ανήρ πολεμιστής και δεν θέλει μείνει την νύκτα του λαού· **9** Ιδού, τώρα είναι κεκρυμμένος εν λάκκῳ τινί ἡ εν ἄλλῳ τινί τόπῳ και εάν πέσωσι τινές εξ αυτών εἰς την αρχήν, πας ὅστις ακούσῃ θέλει ειπεῖ, θραύσις ἔγινεν εἰς τον λαόν, τον ακολουθούντα τον Αβεσσαλώμ: **10** τότε και ο ανδρείος, του οποίου η καρδία είναι ως η καρδία του λέοντος, θέλει παντάπασις νεκρωθῆ· διότι πας ο Ισραήλ εξεύρει, ότι ο πατέρης σου είναι δυνατός και οι μετ' αυτού, ἄνδρες δυνάμεως. **11** διά ταύτα εγώ συμβουλεύω να συναχθῇ προς σε πας ο Ισραήλ, από Δαν ἔως Βηρ-σαβέε, ως η ἄμμος η παρά την θάλασσαν κατά το πλήθος, και να υπάγης προσωπικώς να πολεμήσῃς **12** ούτω θέλομεν επέλθει κατ' αυτού εἰς ὄντινα τόπον ευρεθῆ, και θέλομεν πέσει επ' αυτόν ως πίπτει η δρόσος επί την γῆν ὡστε εξ αυτού και εκ πάντων των ανθρώπων των μετ' αυτού δεν θέλει μείνει ουδέ εἰς. **13** εάν δε καταφύγη εἰς πόλιν τινά, τότε πας ο Ισραήλ θέλει φέρει κατά της πόλεως εκείνης σχοινία, και θέλομεν σύρει αυτήν ἔως τον χειμάρρου, ώστε να μη μείνη εκεί ουδέ λιθάριον. **14** Και είπεν ο Αβεσσαλώμ και πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ, Καλητέρα είναι η συμβουλή του Χουσᾶι του Αρχίτου παρὰ την συμβουλήν του Αχιτόφελ. Διότι ο Κύριος διέταξε να διασκεδάσῃ την καλήν συμβουλήν του Αχιτόφελ, διά να επιφέρῃ ο Κύριος το κακόν επί τον Αβεσσαλώμ. **15** Και είπεν ο Χουσᾶι προς τον Σαδώκ και προς τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, Ούτω και ούτω συνεβούλευσεν ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, και ούτω και ούτω συνεβούλευσε εγώ. **16** τώρα λοιπόν αποστείλατε ταχέως και αναγγείλατε προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Μη μείνης την νύκτα ταύτην εν ταῖς πεδιάσι της ερήμου, αλλά σπεύσον να διαπεράσης, διά να μη καταποθή ο βασιλεὺς και πας ο λαός ο μετ' αυτού. **17** Ο δε Ιωνάθαν και ο Αχιμάς ιστάντο πλησίον της Εν-ρωγήλ, διότι δεν ετόλμων να φανώσιν ότι εισήρχοντο εις την πόλιν· και υπήγει παιδίσκη τις και απιγγειλε προς αυτούς το πράγμα· οι δε υπήγαν και απιγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ. **18** Νέος τις δε ιδών αυτούς, απιγγειλε προς τον Αβεσσαλώμ πλην και οι δύο υπήγαν ταχέως και εισήλθον εις την οικίαν τινός εν Βασούρειμ, όστις είχε φρέαρ εν τη αυλή αυτού, και κατέβησαν εκεί. **19** Και η γυνὴ λαβούσα καλύμμα εξήπλωσεν επί το στόμιον του φρέατος, και ἔχουσεν επ' αυτό κοπανισμένον σίτον· ὡστε δεν εγνώσθη το πράγμα. **20** Και ελθόντες οι δύολοι του Αβεσσαλώμ εις την οικίαν προς την γυναίκα, είπον, Που είναι ο Αχιμάς και ο Ιωνάθαν; Η δε γυνὴ είπε προς αυτούς, Διέβησαν το ρυάκιον του ὄντας. Και αφού εξήγησαν και δεν εύρηκαν αυτούς, επέστρεψαν εἰς Ιερουσαλήμ. **21** Αφού δε εκείνοι ανεχώρησαν, ανέβησαν εκ του φρέατος και υπήγαν και απιγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ και είπον προς τον Δαβίδ, Σηκώθητε και περάσατε ταχέως το ὄνδρο· διότι ούτω συνεβούλευσεν εναντίον σας ο Αχιτόφελ. **22** Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην· μέχρι του χαράγματος της ημέρας δεν ἐλείψειν ουδέ εις εξ αυτών, όστις δεν διέβη τον Ιορδάνην. **23** Ο δε Αχιτόφελ, ιδών ότι η συμβουλή αυτού δεν εξετελέσθη, εσαμάρωσε τον ὄνον αυτού και σηκωθείς, ανεχώρησε προς τον οίκον αυτού, εις την πόλιν αυτού και αφού διέταξε τα του οίκου αυτού, εκρεμάσθη και απέθανε και ετάρη εν τω τάφω του πατρός αυτού. **24** Και ο Δαβίδ ἥλθεν εις Μαχαναΐμ ο δε Αβεσσαλώμ διέβη τον

Ιορδάνην, αυτός και πάντες οι ἀνδρες Ἰσραὴλ μετ' αυτού. **25** Καὶ κατέστησεν ο Ἀβεσσαλώμ αρχιστράτηγον τὸν Ἀμασά αντί του Ιωάφ. Ἡτο δε ο Ἀμασά υἱὸς ανδρὸς ονομαζούμενου Ιθρά, Ἰσραὴλίτου, ὅστις εἰούλθε πρὸς τὴν Ἀβιγαΐαν, θυγατέρα του Νάας, αδελφήν Σερουνίας, τῆς μητρὸς του Ιωάφ. **26** Καὶ εστρατοπέδευσαν οἱ Ἰσραὴλ καὶ ο Ἀβεσσαλὼμ ἐν γῇ Γαλαάδ. **27** Ὁτε δε ἤλθεν ο Δαβὶδ εἰς Μαχανᾶτιμ, Σωβεῖ, ο υἱὸς του Νάας από Ραββὰ εκ τῶν νιών Αμμών, καὶ Μαχείρ, ο υἱὸς του Αμιμὴλ από Λόδεβάρ, καὶ Βαρζελλᾶς ο Γαλααδίτης από Ρωγελλίμ, **28** ἐφέραν κλίνας καὶ λεκάνας καὶ σκεῦη πήλινα καὶ σίτον καὶ κριθήν καὶ ἀλέυρον καὶ σίτον πεφρυγανισμένον καὶ κυάμους καὶ φακήν καὶ ὄστρια πεφρυγανισμένα, **29** καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ τυρούς βοὸς πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ πρὸς τὸν λαόν τον μετ' αυτού, διά να φάγωσι διότι εἴπον, Ο λαός είναι πεινασμένος καὶ εκλελυμένος καὶ διψασμένος εν τη ερήμῳ.

18 Καὶ απηρίθμησεν ο Δαβὶδ τὸν λαόν τον μετ' αυτού, καὶ κατέστησεν επ' αυτούς χιλιάρχους καὶ εκατοντάρχους;

2 Καὶ απέστειλεν ο Δαβὶδ τὸν λαόν, εν τρίτον υπὸ τὴν χεῖρα του Ιωάφ, καὶ εν τρίτον υπὸ τὴν χεῖρα του Αβισαΐ, υιού τῆς Σερουνίας, αδελφού του Ιωάφ, καὶ εν τρίτον υπὸ τὴν χεῖρα Ιτταΐ του Γετθαίου. Καὶ είπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν λαόν, Θέλω βεβαίως εξέλθει καὶ εγώ μεθ' υμῶν. **3** Ο λαός όμως απεκρίθη, Δεν θέλεις εξέλθει διότι, εάν τραπῶμεν εἰς φυγήν, δεν μέλει αυτούς περὶ ημῶν οὐδὲ εάν το ήμιτον εξ ημῶν αποθάνῃ, δεν μέλει αυτούς περὶ ημῶν επειδὴ τώρα συ είσαι ως ημεῖς δέκα χιλιάδες, όθεν τώρα είναι καλήτερον να ήσαι βοηθός ημῶν εκ της πόλεως. **4** Καὶ είπε πρὸς αυτούς ο βασιλεὺς, ό,τι σας φαίνεται καλόν, θέλω κάμει. Καὶ εστάθη ο βασιλεὺς εἰς τὸ πλάγιον τῆς πύλης καὶ πας ο λαός εξήρχετο κατά εκατοντάδας καὶ κατά χιλιάδας. **5** Καὶ προσέταξεν ο βασιλεὺς εἰς τὸν Ιωάφ καὶ εἰς τὸν Αβισαΐ καὶ εἰς τὸν Ιτταΐ, λέγων, Σώσατε μοι τὸν νέον, τὸν Αβεσσαλώμ. Καὶ πας ο λαός ήκουσεν, ενώ ο βασιλεὺς προσέτατεν εἰς πάντας τους ἀρχοντας υπέρ του Αβεσσαλώμ. **6** Εξήλθε λοιπόν ο λαός εἰς τὸ πεδίον εναντίον του Ἰσραὴλ· καὶ η μάχη ἔγεινεν εν τῷ δάσοι Ερράτῃ. **7** Καὶ κατεπρωθήτηκεί ο λαός Ἰσραὴλ υπὸ τῶν δούλων τοῦ Δαβὶδ· καὶ ἔγεινεν εκεί την ημέραν εκείνην θραύσις μεγάλη, είκοσι χιλιάδων. **8** διότι η μάχη ἔγεινεν εκεί διεσπαρμένη επὶ τὸ πρόσωπον ὄλου του τόπου· καὶ τὸ δάσος κατέφαγε πλειότερον λαόν, παρ' ὃν κατέφαγεν η μάχαιρα, τὴν ημέραν εκείνην. **9** Καὶ συνίγητησεν ο Ἀβεσσαλώμ τους δούλους του Δαβὶδ. Καὶ εκάθητο ο Ἀβεσσαλώμ επὶ ημίονος, καὶ εισήλθεν ο ημίονος υπὸ τοὺς πυκνούς κλάδους μεγάλης δρύος, καὶ επιάσθη η κεφαλὴ αυτού εἰς τὴν δρυν, καὶ εκρεμάσθη αναμέσον του ουρανού καὶ τῆς γῆς· ο δε ημίονος ο υποκάτω αυτού διεπέρασεν. **10** Ιδών δε ανήρ τις, απήγγειλε πρὸς τὸν Ιωάφ, καὶ είπεν, Ιδού, είδον τὸν Αβεσσαλώμ κρεμάμενον εἰς δρυν. **11** Καὶ είπεν ο Ιωάφ πρὸς τὸν ἄνδρα, τὸν απαγγείλαντα πρὸς αυτόν, Καὶ ιδού, εἶδες, καὶ διά τι πατάξας δεν κατέβαλες αυτόν εκεί εἰς τὴν γην; βεβαίως ἥθελον σοι δώσει δέκα σίκλους αργυρίου καὶ μίαν ζώνην. **12** Ο δε ανήρ είπε πρὸς τὸν Ιωάφ, Καὶ χίλιοι σίκλοι αργυρίου αν ἥθελον μετρηθῆ εἰς τὴν παλάμην μου, δεν ἥθελον βάλει τὴν χεῖρα μου επὶ τὸν υιόν του βασιλέως διότι εἰς επίκοον ημῶν προσέταξεν ο βασιλεὺς εἰς σε καὶ εἰς τὸν Αβισαΐ καὶ εἰς τὸν Ιτταΐ, λέγων, Φυλάχθητε μη εγγίσητε μηδείς τὸν νέον, τὸν Αβεσσαλώμ· **13** αλλὰ καὶ εάν ἥθελον πράξει δολίως εναντίον τῆς ζωῆς μου, δεν κρύπτεται οὐδέν από του βασιλέως καὶ συ ἥθελες σταθή εναντίος. **14** Τότε είπεν ο Ιωάφ, Δεν πρέπει να χρονοτριβώ

ούτω μετά σου. Καὶ λαβών εἰς τὴν χείρα αυτού τρία βέλη, διεπέρασεν αυτά διά της καρδίας του Αβεσσαλώμ, ενώ ἔτι ἔζη εν τω μέσῳ της δρυός. **15** Καὶ περικυλώσαντες δέκα νέοι, οι βαστάζοντες τὰ ὄπλα του Ιωάφ, επάταξαν τὸν Αβεσσαλώμ καὶ εθανάτωσαν αυτόν. **16** Καὶ εσάπλισεν ο Ιωάφ διά της σάλπιγγος, καὶ επέστρεψεν ο λαός από τον να καταδιώκη οπίσω του Ἰσραὴλ· διότι ανεχαίτισεν ο Ιωάφ τον λαόν. **17** Καὶ λαβόντες τὸν Αβεσσαλώμ, ἔρριψαν αυτόν εἰς λάκκον μέγαν εντός του δάσους καὶ ἐστησαν επ' αυτόν οωρόν λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ πας ο Ἰσραὴλ ἐφύγειν ἔκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αυτού. **18** Ἐτί δε ζῶν ο Ἀβεσσαλώμ είχε λάβει καὶ στήσει δι' εαυτόν στήλην, την εν τῃ κοιλάδι του βασιλέως διότι είπεν, Δεν ἔχω υιόν διά να διατηρή την μνήμην του ονόματός μου· καὶ εκάλεσε την στήλην με τὸ ονόμα αυτού· καὶ καλείται ἔως της ημέρας ταῦτης στήλη του Αβεσσαλώμ. **19** Τότε είπεν Αχιμάς ο υιός του Σαδώκ, Ας τρέξω τώρα καὶ ας φέρω πρὸς τὸν βασιλέα αγγελίας, ὅτι ο Κύριος εξεδίκησεν αυτὸν εκ χειρός των εχθρῶν αυτού. **20** Καὶ είπε πρὸς αυτόν ο Ιωάφ, Δεν θέλεις είσθαι την ημέραν ταῦτην αγγελιαφόρος, αλλ' εἰς ἄλλην ημέραν θέλεις φέρει αγγελίας εἰς ταῦτην δε την ημέραν δεν θέλεις φέρει αγγελίας, επειδή ο υιός του βασιλέως απέθανε. **21** Τότε είπεν ο Ιωάφ πρὸς τὸν Χουσεΐ, Υπαγε, απάγγειλον πρὸς τὸν βασιλέα οὐσία είδες. Καὶ ο Χουσεΐ προσεκύνησε τὸν Ιωάφ καὶ ἔτρεξε. **22** Τότε Αχιμάς ο υιός του Σαδώκ είπε πάλιν πρὸς τὸν Ιωάφ, Αλλ' ο, τι καὶ αν ἡναι, ας τρέξω καὶ εγώ, παρακαλῶ, κατόπιν του Χουσεΐ. Ο δε Ιωάφ είπε, Διά τι θέλεις να τρέξης, τέκνον μου, ενώ δεν ἔχεις αρμοδίους αγγελίας; **23** Αλλ' ο, τι καὶ αν ἡναι, είπεν, ας τρέξω. Τότε είπε πρὸς αυτόν, Τρέχε. Καὶ ἔτρεξεν ο Αχιμάς διά της οδού της πεδιάδος καὶ επέρασε τὸν Χουσεΐ. **24** Εκάθητο δε ο Δαβὶδ μεταξύ των δύο πυλών· καὶ ανέβη ο σκοπός εἰς τὸ δώμα τῆς πύλης, επὶ το τείχος, καὶ υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, εἶδε, καὶ ιδού, ἀνθρωπός τρέχων μόνος. **25** Καὶ ανεβότησεν ο σκοπός καὶ απήγγειλε πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ο βασιλεὺς είπεν, Εάν ἡναι μόνος, ἔχει αγγελίας εἰς τὸ στόμα αυτού. Καὶ ἥρχετο προχωρών καὶ επλησίαζε. **26** Καὶ είδεν ο σκοπός ἄλλον ἀνθρωπόν τρέχοντα· καὶ ανεβότησεν ο σκοπός πρὸς τὸν θυρωρόν, καὶ είπεν, Ιδού, ὁλός ἀλλος ἀνθρωπός τρέχων μόνος. Καὶ είπεν ο βασιλεὺς, Και ούτος είναι αγγελιαφόρος. **27** Καὶ είπεν ο σκοπός, Το τρέξιμον του Αχιμάσα, υιού του Σαδώκ. Καὶ είπεν ο βασιλεὺς, Καλός ἀνθρωπός είναι ούτος καὶ ἔρχεται με αγαθάς αγγελίας. **28** Καὶ εβόθησεν ο Αχιμάς καὶ είπε πρὸς τὸν βασιλέα, Χαίρε. καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού ἔως εδάφους· καὶ είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός σου, ὅστις παρέδωκε τους ανθρώπους, τους σηκώσαντας τὴν χεῖρα αυτῶν κατά τον κυρίου μου τον βασιλέως. **29** Καὶ είπεν ο βασιλεὺς, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Καὶ απεκρίθη ο Αχιμάς, Ότε ο Ιωάφ απέστειλε τον δύολον του βασιλέως, καὶ εμέ τον δύολον σου, είδον τον μέγαν θόρυβον, πλην δεν ἡξευρον τι ἡτο. **30** Καὶ είπεν ο βασιλεὺς, Στρέψον, στάθητι εκεί. Καὶ εστράφη καὶ εστάθη. **31** Καὶ ιδού, ἤλθεν ο Χουσεΐ· καὶ είπεν ο Χουσεΐ, Αγγελίας, κύριε μου βασιλεύ· διότι ο Κύριος σε εξεδίκισε την ημέραν ταῦτην εκ χειρός πάντων των επανισταμένων επί σε. **32** Καὶ είπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσεΐ, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Καὶ απεκρίθη ο Χουσεΐ, είθε να γείνωσιν ως ο νέος εκείνος οι εχθροί του κυρίου μου τον βασιλέως, καὶ πάντες οι επανισταμένοι επί σε διά κακόν. **33** Καὶ εταράχθη ο βασιλεὺς καὶ ανέβη εἰς το υπερών της πύλης, καὶ ἔκλαυσε καὶ ενώ επορεύετο, ἐλέγεν ούτως· Υιέ μου Αβεσσαλώμ, νιέ μου, νιέ μου

Αβεσσαλώμ: είθε να απέθνησκον εγώ αντί σου, Αβεσσαλώμ, τιέ μου, τιέ μου.

19 Και ανηγγέλθη προς τον Ιωάθ, ίδού, ο βασιλεύς κλαίει και πενθεί διά τον Αβεσσαλώμ. **2** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη η σωτηρία μετεβλήθη εις πένθος εν παντὶ τῷ λαῷ διότι ἡκουοεν ο λαός να λέγωσιν εν τη ημέρᾳ εκείνη, Ο βασιλεὺς είναι περίλυπος διά τον ινόν αυτού. **3** Και εἰσήρχετο ο λαός εν τη ημέρᾳ εκείνη κρυφίως εις την πόλιν, ως λαός ὥστις κρύπτεται αισχυνόμενος, όταν εν τη μάχῃ τραπή εις φυγήν. **4** Ο δε βασιλεὺς εκάλυψε το πρόσωπον αυτού, και εβόα ο βασιλεὺς εν φωνῇ μεγάλῃ, Υἱὲ μου Αβεσσαλώμ, Αβεσσαλώμ, τιέ μου, τιέ μου. **5** Και εισελθὼν ο Ιωάθ εις τον οίκον προς τον βασιλέα, είπε, Κατήσχυνας σήμερον τα πρόσωπα πάντων των δούλων σου, οίτινες ἔσωσαν σήμερον την ζωὴν σου και την ζωὴν των ιιών σου και των θυματέρων σου και την ζωὴν των γυναικών σου και την ζωὴν των παλλακών σου. **6** επειδή αγαπάς τους μισούντας σε και μισεῖς τους αγαπώντας σε: διότι ἐδειξας σήμερον, διότι δεν είναι παρά σοι ουδέν οι ἄρχοντές σου και οι δούλοι σου διότι σήμερον εγνώρισα, διότι εάν ο Αβεσσαλώμ ἔζη και ημέρις πάντες απεθνήσκομεν σήμερον, τότε ήθελεν είσθαι αρεστόν εις σέ. **7** τώρα λοιπόν σηκώθητι, ἔξελθε και λάλησον κατά την καρδίαν των δούλων σου: διότι ομνύω εις τον Κύριον, εάν δεν εξέλθης, δεν θέλει μείνει μετά σου την νύκτα ταύτην ουδέ είς και τούτο θέλει είσθαι εις σε χειρότεραν υπέρ πάντα τα κακά, όσα ἡλθον επί σε ει νεότητός σου μέχρι του ννυ. **8** Τότε εστηκώθη ο βασιλεὺς και εκάθησεν εν τη πύλῃ. Και ανήγγειλαν προς πάντα τον λαόν, λέγοντες, ίδού, ο βασιλεὺς κάθηται εν τη πύλῃ. Και ήλθε πας ο λαός ἐμπροσθεν του βασιλέως. Ο δε Ισραήλ ἐφύγει ἔκαστος εις την σκηνήν αυτού. **9** Και ἡτο πας ο λαός εις ἑρίδα κατά πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, λέγοντες, Ο βασιλεὺς ἔσωσεν ημάς εκ χειρός των εχθρών ημών· και αυτός ηλευθέρωσεν ημάς εκ χειρός των Φιλισταίων· και τώρα ἔφυγεν εκ του τόπου εξ αιτίας του Αβεσσαλώμ: **10** ο δε Αβεσσαλώμ, τον οποίον εχρίσαμεν βασιλέα εφ' ημάς, απέθανεν εν τη μάχῃ τώρα λοιπόν διά τι δεν λαλείτε να επιστρέψωμεν τον βασιλέα; **11** Και απέτειλεν ο βασιλεὺς Δαβίδ προς τον Σαδώκ και προς τον Αβιάθαρ, τους iερείς, λέγων, Λαλήσατε προς τους πρεσβυτέρους του Ιούδα, λέγοντες, Διά τι έισθι ο ἔσχατοι εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού; διότι οι λόγοι παντός του Ισραήλ ἔφθασαν προς τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού. **12** σεις είσθε αδελφοί μου, σεις οστά μου και σαρξ μου· διά τι λοιπόν είσθε οι ἔσχατοι εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα; **13** προς τον Αμαασά μάλιστα είπατε, Δεν είσαι σο οοτούν μου και σαρξ μου; ούτω να κάμη ο Θεός εις εμέ και ούτω να προσθέση, εάν δεν γείνης αρχιστράτηγος πάντοτε ἐμπροσθέν μου αντί του Ιωάθ. **14** Και ἐκλινε την καρδίαν πάντων των ανδρών Ιούδα ως ενός ανθρώπου· και απέστειλαν προς τον βασιλέα, λέγοντες, Επίστρεψον συ και πάντες οι δούλοι σου. **15** Επέστρεψε λοιπόν ο βασιλεὺς και ἡλθεν ἔως του Ιορδάνου. Και ο Ιούδας ἡλθεν εις Γάλγαλα, διά να υπάγη εις συνάντησην του βασιλέως, να διαβιβάσῃ τον βασιλέα διά του Ιορδάνου. **16** Ἐσπευσε δε Σιμεῖ ο νιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, εις Βασουρέιμ, και κατέβη μετά των ανδρών Ιούδα εις συνάντησην του βασιλέως Δαβίδ. **17** Και ἡσαν μετ' αυτού χίλιοι ἀνδρες εκ του Βενιαμίν, και Σιβά ο δούλος του οίκου του Σαούλ, και οι δεκάπεντα ιιοί αυτού και είκοσι δούλοι αυτού μετ' αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην ενώπιον του βασιλέως. **18** Ἐπειτα επέρασεν η λέμβος διά να διαβιβάσῃ την οικογένειαν του βασιλέως, και να κάμη ὁ, τι ἡθελε φανή

εις αυτόν αρεστόν. Και Σιμεῖ ο νιός του Γηρά ἐπεσεν ενώπιον του βασιλέως, ενώ διέβαινε τον Ιορδάνην: **19** και είπε προς τον βασιλέα, Ας μη λογαριάσῃ ο κύριός μου ανομίαν εις εμέ, και μη ενθυμηθῆς την ανομίαν, την οποίαν ἐπράξαν ο δούλος σου, καθ' ην ημέραν εξήρχετο ο κύριός μου ο βασιλεὺς εξ Ιερουσαλήμ, ώστε να βάλῃ τούτο ο βασιλεὺς εν τη καρδία αυτού: **20** διότι ο δούλος σου εγνώρισεν ότι εγώ ἡμαρτον· και ιδού εγώ ἡλθον σήμερον πρότερος παντός του οίκου Ιωσήφ, διά να καταβώ εις συνάντησην του κυρίου μου του βασιλέως. **21** Και απεκρίθη ο Αβισάι ο νιός της Σερουΐας, λέγων, Δεν πρέπει ο Σιμεῖ να θανατώθῃ διά τούτο, διότι κατηράσθη τον κεχριμένον του Κυρίου; **22** Άλλ' ο Δαβίδ είπε, Τι μεταξύ εμού και υμών, ιιοί της Σερουΐας, ώστε γίνεσθε σήμερον επίβουλοι εις εμέ· πρέπει την ημέραν ταύτην να θανατώθῃ ἀνθρώπος εν Ισραήλ; διότι δεν γνωρίζω εγώ διότι σήμερον είμαι βασιλεὺς επί τον Ισραήλ; **23** Και είπεν ο βασιλεὺς προς τον Σιμεῖ, Δεν θέλεις αποθάνει. Και ώμοσε προς αυτόν ο βασιλεὺς. **24** Και Μεμφιβοσθέ, ο νιός του Σαούλ, κατέβη εις συνάντησην του βασιλέως· και ούτε τους πόδας αυτού είχε νίψει ούτε τον πώγωνα αυτού ευπρεπίσει ούτε τα ιμάτια αυτού είχε πλύνει, αφ' ης ημέρας ο βασιλεὺς ανεχώρησε μέχρι της ημέρας καθ' ην επέστρεψεν ειπίνη. **25** Και ούτε ἡλθεν εις Ιερουσαλήμ προς συνάντησην του βασιλέως, ο βασιλεὺς είπε προς αυτόν, Διά τι δεν ἡλθες μετ' εμού, Μεμφιβοσθέ; **26** Ο δε απεκρίθη, Κόριέ μου βασιλεύ, ο δούλος μου με ηπάτησε· διότι ο δούλος σου είπε, Θέλω στρώσει δι' εμαυτὸν τον ονόν, και θέλω αναβῆ επ' αυτόν και υπάγει προς τον βασιλέα· διότι ο δούλος σου είναι χωλός; **27** και ευκοφάντησε τον δούλον σου προς τον κύριόν μου τον βασιλέα· πλὴν ο κύριός μου ο βασιλεὺς είναι ως ἄγγελος Θεού· κάμε λοιπόν το αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **28** διότι πας ο οίκος του πατρός μου δεν ἡτο παρά ἀξιος θανάτου ενώπιον του κυρίου μου του βασιλέως συ όμως κατέταξας τον δούλον σου μεταξύ εκείνων οίτινες ἔτρωγον επί της τραπέζης σου· και τι δίκαιον ἔχω εγώ πλέον, και διά τι να παραπονώμαι ἐτι προς τον βασιλέα; **29** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεὺς, Διά τι λαλείς ἐτι περί των πραγμάτων σου; εγώ είπα, Συ και ο Σιβά διαμοιράσθητε τους αγρούς. **30** Και είπεν ο Μεμφιβοσθέ προς τον βασιλέα, Και τα πάντα ας λάβη, αφού ο κύριός μου ο βασιλεὺς επέστρεψεν εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη. **31** Και ο Βαρζελλαῖ ο Γαλααδίτης κατέβη από Ρωγελλίμ και διέβη τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως, διά να συμπροτείνῃ αυτόν ἔως πέραν του Ιορδάνου. **32** Ήτο δε ο Βαρζελλαῖ ἀνθρώπος γέρων σφόδρα, ογδοήκοντα ετών ηλικίας· και διέτρεψε τον βασιλέα, ὅτε εκάθητο εν Μαχανᾶιμ διότι ἡτο ἀνθρώπος μέγας σφόδρα. **33** Και είπεν ο βασιλεὺς προς τον Βαρζελλαῖ, Διάβα συ μετ' εμού, και θέλω σε τρέψει μετ' εμού εν Ιερουσαλήμ. **34** Ο δε Βαρζελλαῖ είπε προς τον βασιλέα, Πόσαι είναι αι ημέραι των ετών της ζωῆς μου, ώστε να αναβῶ μετά του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ; **35** είμαι σήμερον ογδοήκοντα ετών ηλικίας· δύναμαι να κάμω διάκρισιν μεταξύ καλού και κακού· δύναται ο δούλος σου να αισθανθή τι τρώγω, ή τι πίνω; δύναμαι να ακούσω πλέον την φωνήν των αδόντων ή των αδουσών; διά τι λοιπόν ο δούλος σου να ήναι ἐτι και φορτίον εις τον κύριόν μου τον βασιλέα; **36** ο δούλος σου θέλει διαβή τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως μέχρις οιλίγου διαστήματος· και διά τι ο βασιλεὺς ηθελε κάμε εις εμέ την ανταπόδοσιν ταύτην; **37** ας επιστρέψῃ ο δούλος σου, παρακαλώ, διά να αποθάνω εν τη πόλει μου και να ενταφιασθώ πλησίον του τάφου του πατρός μου και της μητρός μου· πλὴν ιδού, ο δούλος σου Χιμάμ· ας

διαβή μετά του κυρίου μου του βασιλέως· και κάμε εις αυτόν ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **38** Και είπεν ο βασιλεύς, Μετ' εμού θέλει διαβή ο Χιμάμ, και εγώ θέλω κάμει εις αυτόν ό, τι φαίνεται αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου· και εις σε θέλω κάμει παν ό, τι ζητήσης παρ' εμού. **39** Και διέβη πας ο λαός του Ιορδάνην. Και ότε διέβη ο βασιλεύς, κατεψήλησεν ο βασιλεύς τον Βαρχέλλατ' και ευλόγησεν αυτόν ο δε επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού. **40** Τότε διέβη ο βασιλεύς εις Γάλγαλα, και ο Χιμάμ διέβη μετ' αυτού· και πας ο λαός του Ιούδα και έτι το ήμισυ του λαού Ισραήλ διεβίβασαν τον βασιλέα. **41** Και ιδού, πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ ἥλθον προς τον βασιλέα και είπον προς τον βασιλέα, Διά τι σε ἔκλεψαν οι ἀδελφοί ημών, οι ἄνδρες Ιούδα, και διεβίβασαν τον βασιλέα και την οικογένειαν αυτού, διά του Ιορδάνου, και πάντας τους ἄνδρας του Δαβίδ μετ' αυτού; **42** Και απεκρίθησαν πάντες οι ἄνδρες Ιούδα προς τους ἄνδρας Ισραήλ, Διότι ο βασιλεὺς είναι συγγενής ημών και τι θυμόνετε διά το πράγμα τούτο; μήπως εφάγομεν τι εκ του βασιλέως; ή ἐδωκεν εις ημάς δώρουν; **43** Και απεκρίθησαν οι ἄνδρες Ισραήλ προς τους ἄνδρας Ιούδα και είπον, Ήμείς ἔχομεν δέκα μέρη εις τον βασιλέα, και μάλιστα ἔχομεν εις τον Δαβίδ πλειστον παρά σείς διά τι λοιπὸν περιφρονεῖτε ημάς; και δεν ελαλήσαμεν ημείς πρώτοι μεταξύ ημών περὶ τῆς επιστροφῆς του βασιλέως ημών; Και οι λόγοι των ἀνδρῶν Ιούδα ἤσαν σκληρότεροι παρά τους λόγους των ἀνδρῶν Ισραήλ.

20 Συνέπεσε δε να ἦναι εκεί ἀνθρωπός τις διεστραμμένος, ονομαζόμενος Σεβά, υἱός του Βιχρεί, Βενιαμίτης· και εσάλπισε διά της σάλπιγγος και είπε, Δεν ἔχομεν ημείς μέρος εις τον Δαβίδ, ουδὲ ἔχομεν κλήρονομίαν εις τον υἱόν του Ιεσαΐ: Ισραήλ, εις τας σκηνὰς αυτοῦ ἔκαστος. **2** Και ανέβη πας ανήρ Ισραήλ από ὅπισθεν τοῦ Δαβίδ, και ηκολούθησε Σεβά τον υἱόν του Βιχρεί οι δε ἄνδρες Ιούδα ἔμειναν προστεκολλημένοι εις τον βασιλέα αυτών, από του Ιορδάνου ἑως Ιερουσαλήμ. **3** Και ἤλθεν ο Δαβίδ εις τον οίκον αυτού εις Ιερουσαλήμ· καὶ ἐλαβεν ο βασιλεὺς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς, τας οποίας είχεν αφήσει διά να φυλάττωσι τον οίκον, και ἐβαλεν αυτάς εις οίκον φυλάξεως και ἔτρεφεν αυτάς πλὴν δεν εισήλθε προς αυτάς και ἔμειναν αποκεκλεισμέναι μέχρι της ημέρας του θανάτου αυτών, ζώσαι εν χηρείᾳ. **4** Είπε δε ο βασιλεὺς προς τον Αμασά, Σύναξον εις εμέ τους ἄνδρας Ιούδα εντός τριών ημερών, και σν να παρευρεθής ενταύθα. **5** Και υπήγει ο Αμασά να συνάξῃ τον Ιούδαν· εβράδυνεν ὄμως υπέρ τον ωρισμένον καιρόν, τον οποίον είχε διορίσει εις αυτόν. **6** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβισαΐ, Τώρα ο Σεβά ο υἱός του Βιχρεί θέλει κάμει εις ημάς μεγαλήτερον κακόν παρά τον Αβεσσαλώμ λάβε στον δούλους του κυρίου σου και καταδίωξον οπίσιαν αυτού, διά να μη εύρη εις εαυτόν πόλεις οχυράς και διασωθῇ απ' ἐμπροσθεθεν ημών. **7** Και εξήλθον οπίσιαν αυτού οι ἄνδρες του Ιωάβ· και οι Χερεθαίοι και οι Φελεθαίοι και πάντες οι δυνατοί· και εξήλθον από Ιερουσαλήμ, διά να καταδίωξωσιν οπίσιαν του Σεβά, υἱού του Βιχρεί. **8** Οτε ἐφθασαν πλησίον της μεγάλης πέτρας, της εν Γαβαών, ο Αμασά ήλθεν εις συνάντησιν αυτών. Ο δε Ιωάβ είχε περιεζωμένον το ιμάτιον, το οποίον ἤτο ενδεδυμένος, και επ' αυτό περιεζωμένην την μάχαιραν, κρεμαμένην εις την οσφύν αυτού εν τη θήκῃ αυτής και καθώς εξήλθεν αυτός, ἔπεσε. **9** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον Αμασά, Υγιαίνεις, αδελφέ μου; Και επίσασεν ο Ιωάβ τον Αμασά με την δεξιάν αυτού χείρα από του πώγωνος, διά να φιλήσῃ αυτόν. **10** Ο δε Αμασά δεν εφυλάχθη την μάχαιραν, ἡτις ἤτο εν τη χειρί του Ιωάβ· και ο Ιωάβ επάταξεν αυτόν δι' αυτής εις την πέμπτην πλευράν,

και ἔχυσε τα εντόσθια αυτού κατά γης και δεν εδευτέρωσεν εις αυτόν· και απέθανε. Τότε ο Ιωάβ και Αβισαΐ ο αδελφός αυτού κατεδίωξαν οπίσιαν του Σεβά, υἱού του εν Βιχρεί. **11** Εις δε εκ των ανθρώπων του Ιωάβ εστάθη πλησίον του Αμασά και είπεν, Όστις αγαπά τον Ιωάβ, και σότις είναι του Δαβίδ, ας ακολουθή τον Ιωάβ. **12** Ο δε Αμασά ἐκείτο αιματοκυλισμένος εκ μέσω της οδού. Και ότε είδεν ούτος ο ανήρ διτί πας ο λαός ίστατο, ἐσύρε τον Αμασά εκ της οδού εις τον αγρόν, και ἐρριψεν επ' αυτόν ιμάτιον, καθώς είδεν ότι πας ο ερχόμενος προς αυτόν ίστατο. **13** Αφού μετεποίησθη εκ της οδού, ο πας ο λαός επέρασεν οπίσιαν του Ιωάβ, διά να καταδίωξωσι τον Σεβά, υἱού του Βιχρεί. **14** Εκείνος δε διήλθε διά πασών των φυλών του Ισραήλ εις Αβέλ και εις Βαιθ'-μααχά, μετά πάντων των Βηριτών, οίτινες συνήχθησαν ομού και ηκολούθησαν αυτόν και αυτοί. **15** Τότε ἤλθον και επολιόρκησαν αυτόν εν Αβέλ-βαιθ'-μααχά, και ὑψωσαν πρόχωμα εναντίον της πόλεως, στήσαντες αυτό πλησίον του προτειχίσματος, και πας ο λαός, ο μετά του Ιωάβ, διώρυσσον το τείχος διά να κρημνίσωσαν αυτό. **16** Τότε γυνή τις σοφῇ εβόησεν εκ της πόλεως, Ακούσατε, ακούσατε· επίπτε, παρακαλώ, προς τον Ιωάβ, Πλησίασον ἔως ενταύθα, και θέλω λαλήσει προς σε. **17** Και ότε επλησίασεν εις αυτήν, η γυνή εἶπε, Συ είσαι ο Ιωάβ; Ο δε απεκρίθη, Εγώ. Τότε είπε προς αυτόν, Άκουσον τους λόγους της δούλης σου. Και απεκρίθη, Ακούω. **18** Και εἶπε, λέγουσα, Εστενθίζον να λέγωσι τον παλαιόν καιρόν, λέγοντες, Ας υπάγωσι να ζητήσωσι συμβουλήν εις Αβέλ· και ούτως ετελείοναν την υπόθεσιν. **19** Εγώ είμαι εκ των ειρηνικών και πιστών του Ισραήλ· συ ζητεῖς να καταστρέψῃς πόλιν, μάλιστα μητρόπολιν μεταξύ του Ισραήλ· διά τι θέλεις να αφανίσῃς την κλήρονομίαν του Κυρίου; **20** Και αποκρίθείς ο Ιωάβ, εἶπε, Μη γένοιτο, μη γένοιτο εις εμέ να αφανίσω ή να καταστρέψω **21** το πράγμα δεν είναι ούτως· αλλά ανήρ τις εκ του όρους Εφραΐμ, ονομαζόμενος Σεβά, υἱός Βιχρεί, εσήκωσε την χείρα αυτού κατά του βασιλέως, κατά του Δαβίδ· παράδος αυτόν μόνον, και θέλω αναχωρήσει από της πόλεως. Και είπεν η γυνή προς τον Ιωάβ, Ιδού, η κεφαλή αυτού θέλει ριφή προς σε από του τείχους. **22** Και ἤλθεν η γυνή προς πάντα τον λαόν λαλούσα εν τη σοφίᾳ αυτής. Και ἐκόψαν την κεφαλήν του Σεβά, υἱού του Βιχρεί, και ἐρριψαν προς τον Ιωάβ. Τότε εσάλπισε διά της σάλπιγγος και διεκρόπισθησαν από της πόλεως, ἔκαστος εις την σκηνήν αυτού. Και ο Ιωάβ ἐστρεψεν εις Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα. **23** Ήτο δε ο Ιωάβ επί παντός του στρατεύματος του Ισραήλ· ο δε Βεναίας, ο υἱός του Ιωδαέ, επί των Χερεθαίων και επί των Φελεθαίων· **24** και Αδωράμ ήτο επί των φόρων· και Ιωσαφάτ, ο υἱός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος· **25** και ο Σεβά, Γραμματεύς ο δε Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς· **26** και ἦτι Ιράς, ο Ιαειρίτης, ἤτο αυλάρχης πλησίον του Δαβίδ.

21 Ἐγείνε δε πείνα εν ταις ημέραις του Δαβίδ τρία ἔτη κατά συνέχειαν· και πρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον· και ο Κύριος απεκρίθη, Τούτο έγεινεν εξ αιτίας του Σαούλ και του φρονικού οίκου αυτού, διότι εθανάτωσε τους Γαβαωνίτας. **2** Και εκάλεσεν ο βασιλεὺς τους Γαβαωνίτας και είπε προς αυτούς οι δε Γαβαωνίται δεν ήσαν των υιών Ισραήλ, αλλ' εκ των εναπολειφθέντων Αμορραίων· και οι υιοί Ισραήλ είχον ομόσει προς αυτούς ο δε Σαούλ εξήτησε να θανατώσῃ αυτούς από τους ζήλους αυτού προς τους υιούς Ισραήλ και Ιούδα. **3** Ο Δαβίδ λοιπόν είπε προς τους Γαβαωνίτας, Τι θέλω κάμει εις εσάς; και με τι θέλω κάμει εξιλέωσιν, διά να ευλογήσητε την κληρονομίαν του Κυρίου; **4** Οι δε Γαβαωνίται είπον προς

αυτόν, Ήμείς ούτε περί αργυρίου ούτε περί χρυσίου έχομεν να κάμωμεν μετά του Σαούλ ή μετά του οίκου αυτού· ουδέ ζητούμενον να θανατώσης διά ημάς ἀνθρώπων εκ του Ισραήλ. Και είπεν, ὁ, τι είπητε, θέλω κάμει εις εσάς. **5** Και απεκρίθησαν προς τον βασιλέα, Του ανθρώπου, ὅστις ηφάντισεν ημάς και ὅστις εμηχανεύθη να εξολοθρεύσῃ ημάς, ὥστε να μη υπάρχωμεν εις ουδέν εκ των ορίων του Ισραήλ, **6** ας παραδόθωσιν εις ημάς επτά ἀνθρώποι εκ των ιιών αυτού, και θέλομεν κρεμάσει αυτούς προς τον Κύριον εν Γαβαά του Σαούλ, του εκλεκτού του Κυρίου. Και είπεν ο βασιλεύς, Εγώ θέλω παραδώσει αυτούς. **7** Τον Μεμφιβοσθέ όμως, τον ιιόν του Ιωνάθαν, ιιού του Σαούλ, εφείσθη ο βασιλεύς, διά τον ὄρκον του Κυρίου τον μεταξύ αυτών, μεταξύ του Δαβίδ και Ιωνάθαν ιιού του Σαούλ. **8** Ἐλαβε δε ο βασιλεύς τους δύο ιιούς της Ρεσφά, θυγατρός του Αιά, τους οποίους εγέννησεν εις τον Σαούλ, τον Αρμονεί και Μεμφιβοσθέ και τους πέντε ιιούς της Μιχάλ, θυγατρός του Σαούλ, τους οποίους εγέννησεν εις τον Αδριήλ, ιιόν του Βαρζελαλί του Μεωλαθίτου⁹ και παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας των Γαβανωτών, και εκρέμασαν αυτούς εις τον λόφον ενώπιον του Κυρίου¹⁰ και ἐπέσον ομοί και οι επτά και εθανατώθησαν εν ταῖς ημέραις του θερισμού, εν ταῖς πρώταις, κατὰ τὴν αρχῆν του θερισμού των κριθῶν. **10** Η δε Ρεσφά, η θυγάτηρ του Αιά, ἔλαβε σάκκον και ἐστρώσειν αυτούν εις εαυτήν επὶ τὸν βράχον, από τῆς αρχῆς του θερισμού εωσού ἔσταξεν επὶ αυτών ὑδωρ εκ του ουρανού, και δεν ἀφίνει ούτε τα πετεινά του ουρανού να καθίσωσιν επὶ αυτών την ημέραν ούτε τα θηρία του αγρού την νύκτα. **11** Και αντιγγέθη προς τον Δαβίδ τι ἔκαμεν η Ρεσφά, η θυγάτηρ του Αιά, παλλακή του Σαούλ. **12** Και υπῆγεν ο Δαβίδ και ἔλαβε τα οστά του Σαούλ και τα οστά του Ιωνάθαν του ιιού αυτού, παρά των ανδρών της Ιαβείς-γαλαάδ, οίτινες είχον κλέψει αυτά εκ τῆς πλατείας Βαιθ-σαν, ὅπου οι Φιλισταίοι εκρέμασαν αυτούς, καθηγητήν ημέραν οι Φιλισταίοι εθανάτωσαν τον Σαούλ εν Γελβούε¹³: **13** και ανεβίβασεν εκείθεν τα οστά του Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του ιιού αυτού και εσύναξαν τα οστά των κρεμασθέντων. **14** Και ἔθαψαν τα οστά του Σαούλ και Ιωνάθαν του ιιού αυτού εν γῇ Βενιαμίν εν Σηλᾶ, εν τῷ τάφῳ του Κείς, του πατρός αυτού και ἔκαμψαν πάντα ὄσα προσέταξεν ο βασιλεύς. Και μετά ταύτα ἐξιελώθη ὁ Θεός προς την γην. **15** Ἐγείνει δε πάλιν πόλεμος των Φιλισταίων μετά του Ισραήλ και κατέβη ο Δαβίδ και οι δούλοι αυτοῦ μετ' αυτού και επολέμησαν εναντίον των Φιλισταίων, και απέκαμεν ο Δαβίδ. **16** Ο δε Ισιβί-βενώβ, ο εκ των τέκνων του Ραφά, του οποίου τῆς λόγχης το βάρος ἤτοι τριακόσιοι σίκλοι χαλκού, ὅστις ἤτοι περιεζωσμένος ρομφαίαν νέαν, εσκόπευε να θανατώσῃ τον Δαβίδ. **17** Ἐβοήθησεν όμως αυτὸν Αβισαΐ, ο ιιός της Σερούτας, και επάταξε τον Φιλισταίον και εθανάτωσεν αυτόν. Τότε οἱ ἄνδρες του Δαβίδ ὠμοσαν προς αυτόν, λέγοντες, Δεν θέλεις εξέλθει πλέον μεθ' ημών εις πόλεμον, διά να μη σβέσης τον λύχνον του Ισραήλ. **18** Μετά δε ταύτα ἐγείνει πάλιν πόλεμος μετά των Φιλισταίων εν Γωβ, εν τῷ οποίῳ Σιββεχαΐ¹⁴ ο Χουσαθίτης εθανάτωσε τον Σαφ, ὅστις ἤτοι εκ των τέκνων του Ραφά: **19** Και πάλιν ἐγείνει πόλεμος εν Γωβ μετά των Φιλισταίων, και ο Ελχανάν ο ιιός του Ιαρέ-ορεγείμ, Βηθλεεμίτης, εθανάτωσε τον αδελφόν του Γολιάθ του Γετθαίου, και το ἔδον τῆς λόγχης αυτού ἤτοι οις αντίον υφαντού. **20** Ἐγείνειν ἐτί πόλεμος εν Γαθ, και ἤτοι ανήρ υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι των χειρών αυτού και οι δάκτυλοι των ποδών αυτού ἤσαν εξ καὶ εξ, εικοσιτέσσαρες τον αριθμόν και ούτος ἐτί ἤτοι εκ της γενεάς του Ραφά. **21** Και ωνείδισε τον Ισραήλ· καὶ Ιωνάθαν

οι ιιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, επάταξεν αυτόν. **22** Οι τέσσαρες ούτοι εγεννήθησαν εἰς τον Ραφά εν Γαθ, και ἐπεσον διά χειρός του Δαβίδ και διά χειρός των δούλων αυτού.

22 Και ελάλησεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον τους λόγους της ωδῆς ταύτης, καθηγητή¹⁵ η ημέραν ο Κύριος ηλευθέρωσεν αυτόν εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ χειρός του Σαούλ¹⁶ **2** και είπεν, Ο Κύριος είναι πέτρα μου και φρούριόν μου και ελευθερωτής μου¹⁷ **3** Ο Θεός είναι ο βράχος μου επι τον ουρανόν του θανάτου τα κύματα με περιεκύλωσαν, χείμαρροι ανομίας με κατετρόμαξαν, **6** οι πόνοι του ἀδου με περιεκύλωσαν, αι παγίδες του θανάτου με ἔφθασαν, (*Sheol h7585*) **7** εν τη στενοχωρίᾳ μου επεκαλέσθην τον Κύριον, και προς τον Θεόν μου εβόησα και ἤκουσε της φωνῆς μου εκ του ναού αυτού, και η κραυγὴ μου ἤλθεν εἰς τα ὡτα αυτού. **8** Τότε εσαλεύθη και ἐντρομός ἔγεινεν η γῆ τα θεμέλια του ουρανού ετεράχθησαν και εσαλεύθησαν, διότι ωργίσθη. **9** Καπνός ανέβαινεν εκ των μυκτήρων αυτού, και πυρ κατατρόγων εκ του στόματος αυτού ἀνθρακες ανήγθησαν απ' αυτού. **10** Και ἐκλινει τους ουρανούς και κατέβη, και γνόφος υπό τους πόδας αυτού. **11** Και επέβη επί χερουβείμ και επέταξε, και εφάνη επί πτερύγων ανέμων. **12** Και ἔθεσε σκηνήν περί αυτού το σκότος, ὑδατα ζοφερά, νέφη πυκνά των αέρων. **13** Ἀνθρακες πυρός εξεκαύθησαν εκ της λάμψεως της ἐμπροσθεν αυτού. **14** Εβρόντησεν ο Κύριος εξ ουρανού, και ο Υψιστος ἔδωκε την φωνήν αυτού. **15** Και απέστειλε βέλη και εσκόρπισεν αυτούς αστραπάς, και συνετάραξεν αυτούς. **16** Και εφάνησαν οι πυθμένες της θαλάσσης, ανεκαλύφθησαν τα θεμέλια της οικουμένης, εις την επιτίμησην του Κυρίου, από του φυσημάτος της πνοής των μυκτήρων αυτού. **17** Εξεπέστειλεν εξ ύψους ἐλαβε μετ' εἰλίκους με εἰς υδάτων πολλών. **18** Ηλευθέρωσε με εκ του δυνατού εχθρού μου, και εκ των μισούσων με, διότι ἤσαν δυνατώτεροι μου. **19** Προέφθασάν με εν τη ημέρᾳ της θύιψεως μου¹⁸ αλλ' ο Κύριος εστάθη το αντιτίγρυμά μου¹⁹ **20** Και εξήγαγε με εις ευρυχωρίαν ηλευθέρωσε με, διότι ηδόκησεν εις εμέ. **21** Αντιμειψέ με ο Κύριος κατά την δικαιοισύνην μου²⁰ κατά την καθαρότητα των χειρών μου ανταπέδωκεν εις εμέ. **22** Διότι εφύλαξα τας οδούς τον Κύριον και δεν ησέβησα εκεκλίνας από του Θεού μου. **23** Διότι πάσαι αι κρίσεις αυτού ήσαν ἐμπροσθεν μου²¹ και από των διαταγμάτων αυτού δεν απεμακρύνθην. **24** Και εστάθην ἀμέμπτος προς αυτόν, και εφυλάχθην από της ανομίας μου. **25** Και ανταπέδωκεν εις εμέ ο Κύριος κατά την δικαιοισύνην μου, Κατά την καθαρότητά μου²² ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. **26** Μετά οσίου, διοις θέλεις είσθαι, μετά ανδρός τελείου, τέλειος θέλεις είσθαι²³ **27** μετά καθαρού, καθαρός θέλεις είσθαι²⁴ και μετά διεστραμμένου διεστραμμένα θέλεις φερθῆ. **28** Και θέλεις σώσει λαόν τεθλιμένον· επὶ δε τους υπερηφάνους οι οφθαλμοί σου είναι, διά να ταπεινώσης αυτούς, **29** διότι σε είσαι ο λύχνος μου, Κύριε και ο Κύριος θέλει φωτίσει το σκότος μου. **30** Διότι διά σου θέλω διασπάσει στράτευμα διά του Θεού μου θέλω υπερπιθήσει τείχος. **31** Του Θεού, η οδός αυτού είναι ἀμώμος, ο λόγος του Κυρίου είναι δεδοκιμασμένος είναι αστίς πάντων των επιζόντων επι αυτόν. **32** Διότι τις Θεός, πλην του Κυρίου; και τις φρούριον, πλην του Θεού ημών²⁵ **33** ο Θεός είναι το κραταίον οχύρωμά μου²⁶ και καθιστών άμωμον την οδόν μου. **34** Κάμνει τους πόδας μου ως των ελάφων και με στήνει επί τους υψηλούς τόπους

μου. **35** Διδάσκει τας χείρας μου εις πόλεμον, και έκαμε τόξον χαλκούν τους βραχίονάς μου. **36** Και έδωκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου· και η αγαθότης σου με εμεγάλυνεν. **37** Συ επλάτυνας τα βήματά μου υποκάτω μου, και οι πόδες μου δεν εκλονίσθησαν. **38** Κατεδίωξα τους εχθρούς μου και ηφάνισα αυτούς· και δεν επέστρεψα εωσού συνυτέλεσα αυτούς. **39** Και συνυτέλεσα αυτούς, και δεν ήδυνήθησαν να ανεγερθώσιν· και έπεσον υπό τους πόδας μου. **40** Και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον· συνέκαμψας υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' εμέ. **41** Και έκαμες τους εχθρούς μου να στρέψωσιν εις εμέ τα νώτα, και εξώλοθρευσας τους μισούντας με. **42** Περιέβλεψαν, αλλ' ουδεὶς ο σώζων· εβόησαν προς τον Κύριον, και δεν εισήκουσεν αυτών. **43** Και κατελέπτυνα αυτούς ως την σκόνην της γῆς· συνέτριψα αυτούς ως τον πηλόν της οδού και κατεπάτησα αυτούς. **44** Και ήλευθέρωσάς με εκ των αντιλογιών του λαού μου· κατέστησάς με κεφαλήν εθνών· λαός, τον οποίον δεν εγνώρισα, εδούλευσεν εις εμέ. **45** Ξένοι υπετάχθησαν εις εμέ· μόλις ήκουσαν, και υπήκουσαν εις εμέ. **46** Ξένοι παρελύθησαν και κατετρόμαξαν εκ των αποκρύφων τόπων αυτών. **47** Ζη Κύριος· και ευλογημένον το φρούριό μου· και ας υψωθή ο Θεός, το φρούριόν της σωτηρίας μου. **48** Ο Θεός, ο εκδικών με και υποτάττων τους λαούς υποκάτω μου· **49** Και ο εξαγαγών με εκ των εχθρών μου· συ, ναι, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων επ' εμέ· ήλευθέρωσάς με από ανδρός αδίκου. **50** Διά τούτο θέλω σε υμεῖ, Κύριε, μεταξύ των εθνών και εις το νομά· σου θέλω ψάλλει. **51** Αυτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του βασιλέως αυτού· και κάμνει έλεος εις τον κεχριμένον αυτού, εις τον Δαβίδ και εις το σπέρμα αυτού ἔως αιώνος.

23 Ούτοι δε είναι οι λόγοι του Δαβίδ, οι τελευταίοι· ο Δαβίδ, ο ιερός του Ιεσσαί, είπε, και ο ανήρ ὅστις ανεβιβάσθη εις ύψος, ο κεχρισμένος του Θεού του Ιακώβ και ο γλυκούς ψαλμωδός του Ισραήλ είπε, **2** Πνεύμα Κυρίου ελάλησε δι' εμού, και ο λόγος αυτού ἥλθεν επί της γλώσσης μου. **3** Ο Θεός του Ισραήλ είπε προς εμέ, ο Βράχος του Ισραήλ ελάλησεν, Ο εξουσιάζων επί ανθρώπους ας ἡναι δικαιος, εξουσιάζων μετά φόβου Θεού· **4** Και θέλει είσθαι ως το φως της πρωΐας, ὅταν ανατέλλῃ ο ἥλιος πρωΐας ανεφέλου, ως η εκ της γῆς χλόη από της λάμψεως της εκ της βροχής. **5** Αν και ο οίκος μου δεν είναι τοιούτος ενώπιον του Θεού, διαθήκην όμως αιώνιον ἔκαμε μετ' εμού, διατεταγμένην κατά πάντα και ασφαλή̄ όθεν τούτο είναι πάσα η σωτηρία μου και πάσα η επιτυχία· αν και δεν ἔκαμε να βλαστήσῃ. **6** Οι δε παράνομοι, πάντες ούτοι θέλουσιν είσθαι ως ἀκανθαί εξωσμένα, διότι με χείρας δεν πιάνονται· **7** Και ὅστις εγγίση αυτάς, πρέπει να ἡναι ώπλισμένος με σδήρον και με ξύλον λόγχης και θέλουσι κατακαυθή εν πυρί εν τω αυτώ τόπω. **8** Ταύτα είναι τα ονόματα των ισχυρών, τους οποίους είχεν ο Δαβίδ Ισοέβ· βασεβέθ ο Ταχμονίτης, πρώτος των τριών ούτος ἥτοι Αδίνω ο Ασωναίος, ὅστις εθανάτωσεν οκτακοσίους εν μιᾷ μάχῃ. **9** Και μετ' αυτών, Ελεάζαρ ο ιερός του Δωδώ, υιού του Αχωάρι, εις των τριών ισχυρών μετά του Δαβίδ, οτις ανειδίσαν τους Φιλισταίους τους εκεί συνηθροισμένους εις μάχην, και οι ἀνδρες Ισραήλ εσύρθησαν· **10** ούτος σηκωθείς, επάταξε τους Φιλισταίους, εωσού απέκαμεν η χειρ αυτού και ηκολλήθη η χειρ αυτού εις την μάχαιραν· και ἔκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν μεγάλην εν τη ημέρᾳ εκείνη, και ο λαός επέστρεψεν οπίσω αυτού μόνον διά να λαφυραγωγήσῃ. **11** μετά δε τούτον Σαμμά, ο ιερός του Αγαί, ο Αραρίτης και οι μεν Φιλισταίοι είχον συναχθή εις σώμα, ὅπου ἥτο μερίδιον αγρού πλήρες φακής, ο δε λαός

ἔφυγεν από προσώπου των Φιλισταίων· **12** ούτος δε εστηλώθη εν τω μέσω του αγρού και υπερησπίσθη αυτόν, και επάταξε τους Φιλισταίους· και ο Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην. **13** Κατέβησαν ἔτι τρεις εκ των τριάκοντα αρχηγών και ἥλθον προς τον Δαβίδ εν καιρῷ θέρους εις το σπήλαιον Οδολάλμ· το δε στρατόπεδον των Φιλισταίων εστρατοπέδευσεν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **14** Και ο Δαβίδ ἥτο τότε εν οχυρώματι, και η φρουρά των Φιλισταίων τότε εν Βηθλεέμ. **15** Και επεπόθησεν ο Δαβίδ ὄνδρω και είπε, Τις ἥθελε μοι δώσει να πίω ὄνδρω εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του πλησίον της πόλης; **16** Και διέσχισαν οι τρεις ισχυροί το στρατόπεδον των Φιλισταίων και ήντλησαν ὄνδρω εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του εν τη πόλη, και λαβόντες ἔφεραν προς τον Δαβίδ· δεν ηθέλησεν όμως να πίη, αλλ' ἔκαμεν αυτό σπονδήν εις τον Κύριον· **17** και είπε, Μη γένοιτο εις εμέ, Κύριε, να πράξω τούτο το αἷμα των ανδρών, των πορευθέντων μετά κινδύνου της ζωῆς αυτών, να πίω εγώ· Και δεν ηθέλησε να πίη. Ταύτα ἔκαμον οι τρεις ισχυροί. **18** Και Αβισσάι, ο αδελφός του Ιωάβ, υιός της Σερούιας, ἥτο πρώτος των τριών· και ούτος σείων την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών. **19** Δεν εστάθη ούτος ο ενδοξότερος εκ των τριών; διά τούτο ἔγεινεν αρχηγός αυτών· δεν ἔφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων. **20** Και Βεναίας, ο ιερός του Ιωαδέ, υιός ανδρός δυνατού από Καβσεήλ, ὃςτις ἔκαμε πολλά ανδραγαθήματα, ούτος επάταξε τους δύο λεοντώδεις ἄνδρας του Μωάβ ούτος ἔτι κατέβη και επάταξε λέοντα εν μέσω του λάκκου εν ημέρᾳ χιόνος. **21** Ούτος ἔτι επάταξε τον ἄνδρα τον Αιγύπτιον, ὄνδρα ώραίον· και εν τη χειρὶ του Αιγύπτιου ἥτο λόγχηι εκείνος δε κατέβη προς αυτόν με ράβδον, και αρπάσας την λόγχην εκ της χειρός του Αιγύπτιου, εθανάτωσεν αυτόν διά της ιδίας αυτού λόγχης. **22** Ταύτα ἔκαμε Βεναίας, ο ιερός του Ιωαδέ, και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών ισχυρών. **23** Ήτο ενδοξότερος των τριάκοντα· δεν ἔφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων· και κατέστησεν αυτόν ο Δαβίδ επί των δορυφόρων αυτού. **24** Ασαήλ, ο αδελφός του Ιωάβ, ἥτο μεταξύ των τριάκοντα· οίτινες ἥσαν Ελχανάν, ο ιερός του Δωδώ, εκ της Βηθλεέμ· **25** Σαμμά ο Αρωδίτης· Ελικά ο Αρωδίτης· **26** Χελής ο Φαλιτίτης· Ιράς, ο ιερός του Ικκίη, ο Θεκωτής· **27** Αβιζέρ ο Αναθωθίτης· Μεβουσαί ο Χουσαθίτης· **28** Σαλμών ο Αχωκίτης· Μασαράι ο Νετωφαθίτης· **29** Χελέβ, ο ιερός του Βασανά, ο Νετωφαθίτης· Ιτταΐ, ο ιερός του Ριβσαί, από Γαβαά, των ιιών Βενιαίμ· **30** Βεναίας ο Πιραθωθίτης· Ιδδαΐ, εκ των κοιλάδων Γαάς· **31** Αβί-αλβών ο Αρβαθίτης· Αζμαβέθ ο Βαρούμιτης· **32** Ελιαβάρ ο Σααλβωνίτης· Ιωνάθαν, εκ των ιιών Ιασάρην· **33** Σαμμά ο Αραρίτης· Αχιάμ, ο ιερός του Σαράρ, ο Αραρίτης· **34** Ελιφελέτ, ο ιερός του Αασβαί, ιερός του Μασαχθίτου· Ελιάμ, ο ιερός του Αχιτόφελ του Γιλωναίου· **35** Εσράι ο Καρμηλίτης· Φασαράι ο Αρβίτης· **36** Ιγάλ, ο ιερός του Νάθαν, από Σωβά· ανί ο Γαδίτης· **37** Σελέκ ο Αμμωνίτης· Νασαράι ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ, υιού της Σερούιας· **38** Ιράς ο Ιεθρίτης· Γαρήβ ο Ιεθρίτης· **39** Ουρίας ο Χετταίος· πάντες τριάκοντα επιτά.

24 Και εξήφθη πάλιν η οργή του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ, και διήγειρε τον Δαβίδ εναντίον αυτών να είπη, Υπαγε, αριθμησον τον Ισραήλ και τον Ιούδαν. **2** Και είπεν ο βασιλεὺς προς τον Ιωάβ, τον αρχηγὸν του στρατεύματος, ὃςτις ἥτο μετ' αυτού· Διέλεθε τώρα πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, από Δαν ἔως Βηρ-σαβεέ, και απαρίθμησον τον λαόν, διά να μάθω τον αριθμόν του λαού. **3** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον βασιλέα, Είθε Κύριος ο Θεός σου να προσθέσῃ εις τον λαόν εκατονταπλάσιον

αφ' ο, τι είναι, και να ίδωσιν οι οφθαλμοί του κυρίου μου του βασιλέως πλην διά τι ο κύριός μου ο βασιλεύς επιθυμεί το πράγμα τούτο; **4** Ο λόγος όμως του βασιλέως υπερίσχυσεν επί τον Ιωάβ και επί τους αρχηγούς του στρατεύματος και ήλθεν ο Ιωάβ και οι αρχηγοί του στρατεύματος απ' ἐμπροσθεν του βασιλέως, διά να απαριθμήσωσι τον λαόν τον Ισραήλ. **5** Και διέβησαν τον Ιορδάνην και εστρατοπέδευσαν εν Αροΐρ, εκ των δεξιών της πόλεως, της εν μέσω της φάραγγος Γαδ, και προς Ιαζήρ. **6** Ἐπειτα ἥλθον εις Γαλαάδ και εις την γην Ταχτίμοδοσεί· και ἥλθον εις Δαν-ιαάν και πέριξ, ἔως της Σιδώνος. **7** και ἥλθον εις το φρούριον της Τύρου και εις πάσας τας πόλεις των Ευαίων και των Χαναναίων· και εξήλθον κατά το νότιον του Ιούδα εις Βηρ-σαβεέ. **8** Αφού δε περιώδευσαν πάσαν την γην, ἥλθον εις Ιερουσαλήμ, εις το τέλος εννέα μηνών και είκοσι ημερών. **9** Και ἔδωκεν ο Ιωάβ εις τον βασιλέα το κεφαλαίον της απαριθμήσεως του λαού· και ἡσαν ο Ισραήλ οκτακόσιαι χιλιάδες ἀνδρες δυνάμεως σύροντες ρομφαίαν· και οι ἀνδρες του Ιούδα πεντακόσιαι χιλιάδες. **10** Και η καρδία του Δαβίδ εκτύπησεν αυτόν, αφού απτριθμήσε τον λαόν. Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον, Ήμάρτησα σφόδρα, πράξας τούτο· και τώρα, δέομαί σου, Κύριε, απάρισον την ανομίαν του δούλου σου, ὅτι εμωράνθην σφόδρα. **11** Και ὅτε εσηκώθη ο Δαβίδ το πρωΐ, ο λόγος του Κυρίου ἥλθε προς τον Γαδ τον προφήτην, τον βλέποντα του Δαβίδ, λέγων, **12** Ὑπαγε και ειπέ προς τον Δαβίδ, ούτω λέγει Κύριος Τρία πράγματα εγώ προβάλλω εις σέ ἔκλεξον εις σεαυτόν εν εκ τούτων, και θέλω σοι κάμει αυτό. **13** Ἦλθε λοιπόν ο Γαδ προς τον Δαβίδ και ανήγγειλε προς αυτόν και είπε προς αυτόν, Θέλεις να επέλθωσιν εις σε επτά ἔτη πείνης επὶ την γην σου; ή τρεις μήνας να φεύγης απ' ἐμπροσθεν των εχθρών σου και να σε διώκωσιν; ή τρεις ημέρας να ἡναι θανατικόν εν τη γη σου; τώρα συλλογίσθητι, και ιδέ ποιάν απόκρισιν θέλω φέρει προς τον αποστείλαντά με. **14** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Γαδ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα· ας πέσω λοιπόν εις την χείρα του Κυρίου, διότι είναι πολλοί οι οικτιρμοί αυτού· εις χείρα δε ανθρώπου ας μη πέσω. **15** Απέστειλε λοιπόν ο Κύριος θανατικόν επὶ τον Ισραήλ, από πρωΐας μέχρι του διωρισμένου καιρού· και απέθανον εκ του λαού, από Δαν ἔως Βηρ-σαβεέ, εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών. **16** Και ὅτε ο ἄγγελος εξέτεινε την χείρα αυτού κατά της Ιερουσαλήμ, διά να απολέσῃ αυτήν, μετεμελήθη ο Κύριος περὶ του κακού, και είπε προς τον ἄγγελον, ὅστις ἔκαμεν εν τω λαώ την φθοράν, Αρκεῖ ἡδης σύρε την χείρα σου. Ἡτο δε ο ἄγγελος του Κυρίου πλησίον του αλώνιου του Ορνά του Ιεβουσαίου. **17** Και ελάλησεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον, ὅτε είδε τον ἄγγελον τον θανατόνοντα τον λαόν, και είπεν, Ιδού, εγώ ἡμαρτον και εγώ ηνόμησα· ταύτα δε τα πρόβατα τι ἐπραξαν; κατ' εμού λοιπόν ἔστω η χειρ σου και κατά του οίκου του πατρός μου. **18** Και ἥλθεν ο Γαδ την ημέραν εκείνην προς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ανάβα, στήσον θυσιαστήριον εις τον Κύριον εν τω αλωνίῳ Ορνά του Ιεβουσαίου. **19** Και ανέβη ο Δαβίδ κατά τον λόγον του Γαδ, ως προσέταξεν ο Κύριος. **20** Και ανέβλεψεν ο Ορνά και είδε τον βασιλέα και τους δούλους αυτού ερχομένους προς αυτόν· και εξήλθεν ο Ορνά και προσεκύνησε τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού ἔως εδάφους. **21** Και είπεν ο Ορνά, Διά τι ἥλθεν ο κύριός μου ο βασιλεύς προς τον δούλον αυτού; Και είπεν ο Δαβίδ, Διά να αγοράσω το αλώνιον παρά σου, διά να οικοδομήσω θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και να σταθή η πληγή από του λαού. **22** Και είπεν ο Ορνά προς τον Δαβίδ, Άς λάβῃ ο κύριός μου ο βασιλεύς και ας προσφέρῃ εις θυσίαν ὁ, τι

φαίνεται αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού· ιδού, οι βόσε εις ολοκαύτωμα και τα αλωνικά εργαλεία και τα εργαλεία των βωών διά ζόλα. **23** Τα πάντα ἔδωκεν ο Ορνά, ως βασιλεύς, εις τον βασιλέα. Και είπεν ο Ορνά προς τον βασιλέα, Κύριος ο Θεός σου να ευαρεστηθή εις σε. **24** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ορνά, Ουχί, αλλά θέλω εξάπαντος αγοράσει αυτό παρά σου διά αντιτηρωμής διότι δεν θέλω προσφέρει ολοκαυτώματα εις Κύριον τον Θεόν μου δωρεάν. Και ηγόρασεν ο Δαβίδ το αλώνιον και τους βόσα διά πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **25** Και οικοδόμησεν ο Δαβίδ εκεί θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς. Και εξίλεωθη ο Κύριος προς την γην, και εστάθη η πληγή από του Ισραήλ.

Βασιλειῶν Γ'

1 Και ο βασιλεύς Δαβίδ ἵτο γέρων, προβεθηκώς την ηλικιάν και εσκέπαζον αυτόν με ιμάτιο, πλην δεν εθερμαίνετο. **2** Και είπον οι δούλοι αυτού προς αυτόν, Ας ζητήσωσι διά τον κύριόν μου τον βασιλέως και να περιθάλπῃ αυτόν, και να κοιμάται εις τον κόλπον σου, διά να θερμαίνηται ο κύριός μου ο βασιλεύς. **3** Και εξήτησαν εν πάσι τοις ορίοις του Ισραήλ νεάνιδα ώραίαν· και εύρηκαν την Αβισάγ την Σουναμίτιν, και έφεραν αυτήν προς τον βασιλέα. **4** Ήτο δε η νεάνις ώραία σφόδρα, και περιέθαλπε τον βασιλέα, και υπηρέτει αυτόν· πλην ο βασιλεύς δεν εγνώρισεν αυτήν. **5** Τότε Αδωνίας ο υιός της Αγγείθ επήρθη εις εαυτόν, λέγων, Εγώ θέλω βασιλεύσει και ήτοιμασεν εις εαυτόν αμάξας και ιππεῖς και πεντίκοντα ἄνδρας προτρέχοντας ἐμπροσθεν αυτού. **6** Ο δε πατήρ αυτού δεν επίκρινε ποτέ αυτόν, λέγων, Διά τι συν πράτεις ούτω; ἵτο δε και ώραίος την όψιν σφόδρα· καὶ η μῆτηρ αυτοῦ εγέννησεν αυτὸν μετά τον Αβεσσαλώμ. **7** Και συνελάλησε μετά του Ιωάβ υιού της Σερουΐτας, και μετά Αβιάθαρ του ιερέως και ούτοι, ακολουθήσαντες τον Αδωνίαν, εθοίθουν αυτόν. **8** Σαδώκ όμως ο ιερέυς και Βεναίας ο υιός του Ιωάβε και Νάθαν ο προφήτης και Σιμεῖ και Ρεῖ και οι δυνατοί του Δαβίδ δεν ἤσαν μετά τον Αδωνία. **9** Και ἐσφαξεν ο Αδωνίας πρόβατα και βόας και σιτευτά πλησίον της πέτρας του Ζωελέθ, ἱτις είναι πλησίον της Εν-ρωγήλ, και εκάλεσε πάντας τους αδελφούς αυτού τους υιούς του βασιλέως και πάντας τους ἄνδρας του Ιούδα τους δούλους του βασιλέως. **10** Τον Νάθαν όμως τον προφήτην και τον Βεναίαν και τους δυνατούς και Σολομώντα τον αδελφόν αυτού δεν εκάλεσε. **11** Και είπεν ο Νάθαν προς την Βηθ-σαβεέ την μητέρα του Σολομώντος, λέγων, Δεν ἤκουσας ὅτι εβασιλεύσεν Αδωνίας ο υιός της Αγγείθ, και ο κύριος ημῶν Δαβίδ δεν εξένυρε τούτο; **12** τώρα λοιπόν ελέθη να σοι δώσω, παρακαλώ, συμβουλήν, διά να σωσθην την ζωήν σου και την ζωήν του υιού σου Σολομώντος: **13** ύπαγε και εἰσέλθε προς τον βασιλέα Δαβίδ και εἰπε προς αυτόν, Κύριέ μου βασιλεύ, συ δεν ώμοσας εις την δούλην σου, λέγων, Βεβαίως Σολομών ο υιός σου θέλει βασιλεύσει μετ' εμέ, και αυτός θέλει καθίσει επὶ τον θρόνου μου; διά τι λοιπόν εβασιλεύσεν ο Αδωνίας; **14** Ιδού, ενώ ἔτι συ λαλεῖς εκεὶ μετά του βασιλέως, θέλω ελθεῖ και εγώ κατόπιν σου και θέλω αναπληρώσει τους λόγους σου. **15** Και εισήλθεν η Βηθ-σαβεέ προς τον βασιλέα εις τον κοιτώνα· ἵτο δε ο βασιλεύς γέρων σφόδρα και Αβισάγ η Σουναμίτις υπηρέτει τον βασιλέα. **16** Και κύψασα η Βηθ-σαβεέ, προσεκύνησε τον βασιλέα. Και ο βασιλεύς εἶπε, Τι ἔχεις; **17** Η δε εἴπε προς αυτόν, Κύριέ μου, συ ώμοσας εις Κύριον τον Θεόν σου προς την δούλην σου, λέγων, Βεβαίως ο Σολομών, ο υιός σου, θέλει βασιλεύσει μετ' εμέ, και αυτός θέλει καθίσει επὶ τον θρόνου μου· **18** αλλὰ τώρα, ιδού, ο Αδωνίας εβασιλεύσε· και συ τώρα, κύριέ μου βασιλεύ, δεν εξένυρεις τούτο· **19** και ἐσφαξε βόας και σιτευτά και πρόβατα εν αφθονίᾳ, και εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως και Αβιάθαρ τον ιερέα και Ιωάβ τον αρχιστράτηγον τον δούλον σου όμως Σολομώντα δεν εκάλεσεν· **20** αλλ' εἰς σε, κύριέ μου βασιλεύ, εις σε αποβλητούσιν οι οφθαλμοί παντός του Ισραήλ, διά να απαγγείλης προς αυτούς τις θέλει καθίσει επὶ τον θρόνον του κυρίου μου τον βασιλέως μετ' αυτόν. **21** ειδεμή, αφού ο κύριός μου ο βασιλεύς κοιμηθῇ μετά των πατέρων αυτού, εγώ και ο υιός μου ο Σολομών θέλομεν θεωρείσθαι πταίσται. **22** Και ιδού, ενώ αυτή ελάλει ἔτι μετά του βασιλέως, ἥλθε

και Νάθαν ο προφήτης. **23** Και ανήγγειλαν προς τον βασιλέα, λέγοντες, Ιδού, Νάθαν ο προφήτης. Και εισελθών ενώπιον του βασιλέως, προσεκύνησε τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού ἔως εδάφους. **24** Και είπεν ο Νάθαν, Κύριέ μου βασιλεύ, συ είπας, Ο Αδωνίας θέλει βασιλεύσει μετ' εμέ και αυτός θέλει καθίσει επὶ τον θρόνον μου; **25** διότι κατέβη σήμερον και ἐσφαξε βόας και σιτευτά και πρόβατα εν αφθονίᾳ, και εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως και τους στρατηγούς και Αβιάθαρ τον ιερέα· και ιδού, τρώγουσι και πίνονται ενώπιον αυτού και λέγουσι, Ζήτω ο βασιλεὺς Αδωνίας· **26** ειμὲ δε, εμέ τον δούλον σου, και Σαδώκ τον ιερέα και Βεναίαν τον υιόν του Ιωάβε και Σολομώντα τον δούλον σου δεν εκάλεσε· **27** παρά του κυρίου μου του βασιλέως ἔγινε το πράγμα τούτο, και δεν εφανέρωσας εις τον δούλον σου τις θέλει καθίσει επὶ του θρόνου του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αυτόν; **28** Και απεκρίθη ο βασιλεύς Δαβίδ και είπε, Καλέσατέ μοι την Βηθ-σαβεέ. Και εισήλθεν ενώπιον του βασιλέως και εστάθη ἐμπροσθεν του βασιλέως. **29** Και ὠμοσεν ο βασιλεύς και είπε, Ζη Κύριος, ὅστις ελύτρωσε την ψυχήν μου εκ πάσης στενοχωρίας, **30** βεβαίως, καθὼς ὠμοσα προς σε εις Κύριον τον θέον του Ισραήλ, λέγων, ὅτι Σολομών ο υιός σου θέλει βασιλεύσει μετ' εμέ, και αυτός θέλει καθίσει αντ' εμού επὶ του θρόνου μου, ούτω θέλω κάμει την ήμεραν ταύτην. **31** Τότε η Βηθ-σαβεέ, κύψασα κατά πρόσωπον ἔως εδάφους, προσεκύνησε τον βασιλέα και είπε, Ζήτω ο κύριός μου ο βασιλεύς Δαβίδ εις τον αιώνα. **32** Και είπεν ο βασιλεὺς Δαβίδ, Καλέσατέ μοι Σαδώκ τον ιερέα και Νάθαν τον προφήτην και Βεναίαν τον υιόν του Ιωάβε. Και ἥλθον ενώπιον του βασιλέως. **33** Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς, Λάβετε μεθ' ειστών τους δούλους του κυρίου σας και καθίσατε Σολομώντα τον υιόν μου επὶ την ημίονό μου και καταβιβάσατε αυτόν εις Γιών· **34** και ας χρίσωστεν αυτόν εκεί Σαδώκ ο ιερέυς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέα επὶ τον Ισραήλ· και σαλπίσατε διά της σάλπιγγος και είπατε, Ζήτω ο βασιλεὺς Σολομών· **35** τότε θέλετε αναβή κατόπιν αυτού, διά να ἐλθῃ και να καθίση επὶ τον θρόνον μου· και αυτός θέλει βασιλεύσει αντ' εμού· και αυτόν προσέταξα να ἦναι ηγεμών επὶ τον Ισραήλ και επὶ τον Ιούδαν. **36** Και απεκρίθη Βεναίας ο υιός του Ιωάβε προς τον βασιλέα, και είπεν, Αμήν ούτως ας επικυρώσῃ Κύριος ο θέος του κυρίου μου του βασιλέως· **37** καθὼς εστάθη ο Κύριος μετά του κυρίου μου του βασιλέως, ούτω να ἦναι και μετά του Σολομώντος, και να μεγαλώνῃ τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως Δαβίδ. **38** Τότε κατέβη Σαδώκ ο ιερέυς και Νάθαν ο προφήτης και Βεναίας ο υιός του Ιωάβε και οι Χερεθαίοι και οι Φελεθαίοι, και εκάθισαν τον Σολομώντα επὶ την ημίονον του βασιλέως Δαβίδ και ἐφέραν αυτόν εις Γιών. **39** Και ἔλαβε Σαδώκ ο ιερέυς το κέρας του ελαίου εκ της σκηνῆς και ἔχρισε τον Σολομώντα. Και εσάλπισαν διά της σάλπιγγος και είπε πας ο λαός, Ζήτω ο βασιλεὺς Σολομών. **40** Και ανέβη πας ο λαός κατόπιν αυτού· και ἐπαίζεν ο λαός αυλούς και ευφράίνετο ευφροσύνην μεγάλην, και η γη εσχίζετο εκ των φωνών αυτών. **41** Και ἦκουσεν Αδωνίας και πάντες οι κεκλημένοι αυτού, καθὼς ετελείωσαν να τρώγωσι. Και ὅτε ἦκουσεν ο Ιωάβ την φωνήν της σάλπιγγος, είπε, Τις η φωνή αὕτη της πόλεως θορυβούσης; **42** Ενώ ἔτι ελάλει, ιδού, Ιωνάθαν, ο υιός Αβιάθαρ του ιερέως, ἥλθε· και είπεν ο Αδωνίας προς αυτόν, Είσελθε· διότι σε είσαι ανήρ γενναίος και φέρεις αγαθάς αγγελίας. **43** Και αποκρίθεις ο Ιωνάθαν είπε προς τον Αδωνίαν, Βεβαίως κύριος ημών ο βασιλεὺς Δαβίδ ἔκαμε βασιλέα τον Σολομώντα· **44** και απέστειλε μετ' αυτού ο βασιλεὺς Σαδώκ τον ιερέα και

Νάθαν τον προφήτη και Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ και τους Χερεθαίους και τους Φελεθαίους, και εκάθισαν αυτόν επί την ημίονον του βασιλέως **45** και ἔχρισαν αυτόν Σαδώκον ιερέυς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέαν σε Γιών· και ανέβησαν εκείθεν ευφρατινόμενον, και η πόλις αντίχησεν αύτη είναι η φωνή, την οποίαν ηκούσατε **46** και μάλιστα εκάθισεν ο Σολομών επί του θρόνου της βασιλείας **47** και εισήλθον ἔτι οι δοῦλοι του βασιλέως να ευχηθῶσι τον κύριον ημών τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ο Θεός να λαμπρύνῃ το ὄνομα του Σολομώντος υπέρ το ὄνομά σου, και να μεγαλύνῃ τον θρόνον σου και να μεγαλύνῃ τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον σου, και προσεκύνησεν ο βασιλεὺς επί τῆς κλίνης **48** και είπε προσέστι ο βασιλεὺς ούτως Εὐλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ὅστις ἐδωκεν εἰς εμέ σήμερον διάδοχον καθήμενον επί του θρόνου μου, και οι οφθαλμοί μου βλέπουσι τούτο. **49** Τότε πάντες οι κεκλημένοι, οι μετά του Αδωνία, εξεπλάγησαν και σηκωθέντες, υπήγαν ἔκαστος την οδόν αυτού. **50** Ο δε Αδωνίας εφοβήθη από προσώπου του Σολομώντος και σηκωθείς υπήγε και επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου. **51** Και ανήγγειλαν προς τον Σολομώντα, λέγοντες, Ιδού, ο Αδωνίας φοβείται τον βασιλέα Σολομώντα: και ιδού, επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου, λέγοντας, Ας ομόσῃ προς εμέ σήμερον ο βασιλεὺς Σολομών, ὅτι δεν θέλει θανατώσει τον δούλον αυτού διά ρομφαίας. **52** Και είπεν ο Σολομών, Εάν σταθῇ ανήρ αγαθός, ουδὲ μία εκ των τριχών αυτού θέλει πέσει επί την γῆν· εάν όμως ευρεθῇ κακία εν αυτῷ θέλει θανατωθῆ. **53** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς Σολομών, και κατεβίβασαν αυτὸν από του θυσιαστηρίου· και ἥλθε και προσεκύνησε τον βασιλέα Σολομώντα: και είπε προς αυτόν ο Σολομών, 'Υπαγε εἰς τὸν οἴκον σου.

2 Επλησίασαν δε οι ημέραι του Δαβίδ να αποθάνῃ· και παρήγγειλε προς τον Σολομώντα τον υἱόν αυτού, λέγων, **2** Εγώ υπάγω την οδόν πάσης της γῆς συ δε ίσχυε και ἔσο ανήρ **3** και φύλαττε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, περιπατών εις τας οδούς αυτοῦ, φυλάττων τα διατάγματα αυτού, τα προστάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα μαρτύρια αυτού, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ του Μωϋσέως, διά να ευημερής εις πάντα όσα πράτεις και πανταχού όπου αν στραφής: **4** διά να στηρίξῃ ο Κύριος τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε περὶ εμού, λέγων, Εάν οι ιοί σου προσέχωσιν εις την οδόν αυτών ώστε να περιπατώσιν ενώπιον μου εν αληθείᾳ, εξ ὀλης της καρδίας αυτών και εξ ὀλης της ψυχῆς αυτών, βεβαίως δεν θέλει εκλείψει εἰς σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραήλ. **5** Και ἔτι συ εξένερεις όσα ἔκαμεν εις εμέ Ιωάβ ο ιούς της Σερουΐας, τι ἔκαμεν εις τους δύο αρχιγούς των στρατευμάτων του Ισραήλ, εις τον Αβενήρ τον υἱόν του Νηρ, και εις τον Αμασά τον υἱόν του Ιεθέρ, τους οποίους εφόνευσε, και ἔχους το αἷμα του πολέμου εν ειρήνῃ και ἔβαλε το αἷμα του πολέμου εις την ζώνην αυτού, την περὶ την οσφύν αυτού, και εις τα υποδήματα αυτού τα εἰς τους πόδας αυτού. **6** Κάμε λοιπόν κατά την σοφίαν σου, και η πολιά αυτού ας μη καταβή εις τον ἄδην εν ειρήνῃ. (**Sheol h7585**) **7** Προς τον υιούς όμως του Βαρζελλαῖ του Γαλααδίτου κάμε ἔλεος, και ας ἥναι εκ των εσθιθόντων επί της τραπέζης σου διότι ούτως επιλησίασαν προς εμέ, ὅτε ἐφέυγον από προσώπου του Αβεσσαλώμ του αδελφού σου. **8** Και ιδού, μετά σου Σιμεὶ ο υιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, από Βασορεύιμ, ὅστις με κατέρασθη κατάρασ οδυνηράν καθ' ην ημέραν επορευόμην εις Μαχαναὶ· κατέβη όμως προς απάντησίν μου εις τον Ιορδάνην, και ώμοσα προς αυτόν εις

τον Κύριον, λέγων, Δεν θέλω σε θανατώσει διά ρομφαίας. **9** Τώρα λοιπόν μη αθωώσης αυτόν διότι είσαι ανήρ σοφός και εξεύρεις τι πρέπει να κάμψεις εις αυτόν, και να καταβίσασης την πολιάν αυτού με αίμα εις τον ἄδην. (**Sheol h7585**) **10** Και εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν τη πόλει Δαβίδ. **11** Αι ημέραι δε, τας οποίας εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί τον Ισραὴλ, ἔγιναν τεοσαράκοντα ἔτη επάλληλη εβασίλευσεν εν Χεβρών και τριάκοντα τρία εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. **12** Και εκάθισεν ο Σολομών επί του θρόνου Δαβίδ του πατρός αυτού· και εστερεώθη η βασιλεία αυτού σφόδρα. **13** Αδωνίας δε ο ιούς της Αγγείθ ήλθε προς την Βηθ-σαβεέ, την μητέρα του Σολομώντος. Η δε είπεν, Ἐρχεσαι εν ειρήνῃ; Και είπεν, Εν ειρήνῃ. **14** Ἐπειτα είπεν, Ἐχω λόγον τινὰ να είπω προς σε. Η δε είπε, Λάλησον. **15** Και είπε, Συ εξένερεις ότι εις εμέ ανήκεν η βασιλεία και εις εμέ είχε στήσει πας ο Ισραὴλ το πρόσωπον αυτού, διά να βασιλεύσω· η βασιλεία όμως εστράφη και ἔγινε του αδελφού μου διότι παρά Κυρίου ἔγινεν εις αυτόν. **16** Τώρα λοιπόν ζητῶ μίαν αἵτησιν παρά σού μη αρνηθῆς ταύτην εις εμέ. Η δε είπε προς αυτόν, Λάλει. **17** Και είπεν, Εἰπέ, παρακαλώ, προς τον Σολομώντα τον βασιλέα, διότι δεν θέλει σοι αρνηθῆς τούτο, να δώσῃ εις εμέ την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά γυναίκα. **18** Και είπεν η Βηθ-σαβεέ, Καλώς εγώ θέλω λαλήσει περὶ σου προς τον βασιλέα. **19** Και εισήλθεν η Βηθ-σαβεέ προς τον βασιλέα Σολομώντα, διά να λαλήσῃ προς αυτόν περὶ του Αδωνίου. Και εσηκώθη ο βασιλεὺς εις απάντησιν αυτής και προσεκύνησεν αυτήν· ἐπειτα εκάθισεν επί τον θρόνον αυτού, και ετέθη θρόνος εις την μητέρα του βασιλέως και εκάθισεν εις τα δεξιά αυτού. **20** Και είπε, Μίαν μικράν αἵτησιν ζητῶ παρά σού μη αρνηθῆς ταύτην εις εμέ. Και είπε προς αυτήν ο βασιλεὺς, Ζήτησον, μήτηρ μου διότι δεν θέλω σοι αρνηθῆ. **21** Η δε είπεν, Ας δοθῇ η Αβισάγ η Σουναμίτις εις τον Αδωνίαν τον αδελφόν σου διά γυναίκα. **22** Και αποκριθείς ο βασιλεὺς Σολομών είπε προς την μητέρα αυτού, Και διά τι συ ζητεῖς την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά τον Αδωνίαν; Ζήτησον δι' αυτόν και την βασιλείαν, διότι είναι μεγαλήτερός μου αδελφός· και δι' αυτόν και διά τον Αβιάθαρ τον ιερέα και διά τον Ιωάβ τον υἱόν της Σερουΐας. **23** Και ώμοσεν ο βασιλεὺς Σολομών προς τον Κύριον, λέγων, Ούτω να κάμψη ο Θεός εις εμέ και ούτω να προσθέσῃ, εάν ο Αδωνίας δεν ελάλησε τον λόγον τούτον κατά της ζωῆς αυτού. **24** και τώρα, ζη Κύριος, ὅστις με εστερέωσε και με εκάθισεν επί τον θρόνου Δαβίδ του πατρός μου, και όστις ἔκαμεν εις εμέ οίκον, καθώς υπεσχέθη, σήμερον θέλει θανατωθῆ ο Αδωνίας. **25** Και εξαπέστειλεν ο βασιλεὺς Σολομών διά χειρός του Βεναία, υιού του Ιωδαέ, και ἔπεσεν επ' αυτόν και απέθανε. **26** Προς δε τον Αβιάθαρ τον ιερέα είπεν ο βασιλεὺς, Εις Αναθάθ ύπαγε, εις τους αγρούς σου· διότι είσαι ἀξιος θανάτου· αλλά την ημέραν ταύτην δεν θέλω σε θανατώσει, επειδή εοήκωσας την κιβωτόν Κυρίου του Θεού ἐμπροσθεύτην Δαβίδ του πατρός μου και επειδή εκακοπάθησας εις πάντα όσα εκακοπάθησεν ο πατέρης μου. **27** Και απέβαλεν ο Σολομών τον Αβιάθαρ από τον να ήναι ιερεύς του Κυρίου διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε περὶ του οίκου του Ηλείν σε Σηλώ. **28** Και η φήμη ήλθε μέχρι του Ιωάβ· διότι ο Ιωάβ ἔκλινεν οπίσω του Αδωνίου, αν και δεν ἔκλινεν οπίσω του Αβεσσαλώμ. Και ἐφυγεν ο Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου. **29** Και απηγγέλθη προς τον βασιλέα Σολομώντα, Ότι ο Ιωάβ ἐφυγεν εις την σκηνήν του Κυρίου και ιδού, είναι πλησίον του θυσιαστηρίου. Τότε απέστειλεν ο Σολομών

Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ, λέγων, Ὅπαγε, πέσον επ' αυτόν. **30** Και ήθελεν ο Βεναίας εις την σκηνήν του Κυρίου και είπε προς αυτόν, ούτω λέγει ο βασιλεὺς Ἐξελθε. Ο δε εἶπεν, Ουχί, αλλ' ενταύθα θέλω αποθάνει. Και ανέφερεν ο Βεναίας απόκρισιν προς τον βασιλέα, λέγων, Ούτως είπεν ο Ιωάθ και ούτω μοι απεκρίθη. **31** Ο δε βασιλεύς είπε προς αυτόν, Κάμε ως είπε, και πέσον επ' αυτόν και θάψον αυτόν διά να εξαλείψῃς το αθώον αίμα, το οποίον ἔχουσεν ο Ιωάθ, απ' εμού και από του οίκου του πατρός μου: **32** και ο Κύριος θέλει στρέψει το αίμα αυτού κατά της κεφαλής αυτού, δόστις ἐπεσεν επὶ δύο ἄνδρας δικαιοτέρους και καλητέρους παρ' αυτόν, και εθανάτωσεν αυτούς διά ρομφαίας, μη ειδότος του πατρός μου Δαβίδ, τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, τον αρχιστράτηγον του Ισραήλ, και τον Αμασά τον υιόν του Ιεθέρ, τον αρχιστράτηγον του Ιούδα: **33** και θέλουσιν επιστρέψει τα αίματα αυτών κατά της κεφαλής του Ιωάθ και κατά της κεφαλής του σπέρματος αυτού, εις τον αιώνα: επί δε τον Δαβίδ και επί το σπέρμα αυτού και επί τον οίκον αυτού και επί τον θρόνον αυτού θέλει εἰσθαι εἰρήνη παρά Κυρίου ἡώς αιώνος. **34** Τότε ανέβη Βεναίας ο υιός του Ιωδαέ, και ἐπεσεν επ' αυτόν και εθανάτωσεν αυτούς και ετάφη εν τω οίκω αυτού εν τη ερήμῳ. **35** Και κατέστησεν ο βασιλεύς αντ' αυτού Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ επί του στρατεύματος και Σαδώκ τον ιερέα κατέστησεν ο βασιλεύς αντί του Αβιάθαρ. **36** Και αποστέλλας ο βασιλεύς εκάλεσε τον Σιμεῖ και είπε προς αυτόν, Οικοδόμησον εις σεαυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ και κατοίκει εκεί, και μη εξέλθῃς εκείθεν εις ουδὲν μέρος: **37** διότι καθ' ην ημέραν εξέλθης και περάστης τον χείμαρρον Κέδρων, ἔξευρε βεβαίως ὅτι εξάπαντος θέλεις θανατωθῇ το αίμα σου θέλει εἰσθαι επὶ την κεφαλήν σου. **38** Και είπεν ο Σιμεῖ προς τον βασιλέα, Καλός ο λόγος καθώς είπεν ο κύριός μου ο βασιλεύς, ούτω θέλει κάμει ο δούλος σου. Και εκάθησεν ο Σιμεῖ εν Ιερουσαλήμ ημέρας πολλάς. **39** Και μετά τρία ἔτη, δύο εκ των δούλων του Σιμεῖ εδραπέτευσαν προς τον Αγχούς, υιόν του Μααχά, τον βασιλέα της Γάθ και ανήγγειλαν προς τον Σιμεῖ, λέγοντες, Ιδού, οι δούλοι σου είναι εν Γαθ. **40** Και ο Σιμεῖ εσηκώθη και ἐστρωσε την ὄνον αυτού και υπῆργεν εις Γαθ προς τον Αγχούς, διά να ζητήσῃ τους δούλους αυτού· και υπῆργεν ο Σιμεῖ και ἐφέρε τους δούλους αυτού από Γαθ. **41** Και απηγγέλθη προς τον Σολομώντα, ὅτι ο Σιμεῖ υπήργεν από Ιερουσαλήμ εις Γαθ και επέστρεψε. **42** Και αποστέλλας ο βασιλεύς εκάλεσε τον Σιμεῖ και είπε προς αυτόν, Δεν σε ὥρκισα εις τον Κύριον και διεμαρτυρήθην προς σε, λέγων, Ἐξευρε βεβαίως, ὅτι καθ' ην ημέραν εξέλθης και περιπατήσης ἔξω οπουδήποτε, εξάπαντος θέλεις αποθάνει; και συ μοι είπας, Καλός ο λόγος, τον οποίον ἤκουσα: **43** διά τι λοιπόν δεν εφύλαξς τον ὄρκον του Κυρίου και την προσταγήν, την οποίαν προσέταξα εις σε; **44** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιμεῖ, Συ εξέρεις δόλην την κακίαν, την οποίαν γνωρίζει η καρδία σου, τι ἐπράξας εις τον Δαβίδ τον πατέρα μου διά τούτο ο Κύριος ἐστρέψει την κακίαν σου κατά της κεφαλής σου: **45** ο δε βασιλεύς Σολομών θέλει εἰσθαι ευλογημένος, και ο θρόνος του Δαβίδ εστερεωμένος ενώπιον του Κυρίου ἡώς αιώνος. **46** Τότε ο βασιλεύς προσέταξε Βεναίαν τον υιόν του Ιωδαέ, δόστις εξελθών ἐπεσεν επ' αυτόν, και απέθανε. Και η βασιλεία εστερεώθη εν τη χειρί του Σολομώντος.

3 Ἐκαμε δε ο Σολομών επιγαμίαν μετά του Φαραώ, βασιλέως της Αιγύπτου, και ἐλαφε την θυγατέρα του Φαραώ· και ἐφέρεν αυτήν εις την πόλιν Δαβίδ, εωσούν ετελείωσε να οικοδομή τον οίκον αυτού και τον οίκον του Κυρίου και το

τείχος της Ιερουσαλήμ κύκλω. **2** Πλην ο λαός εθυσίαζεν επὶ τους υψηλούς τόπους, επειδή δεν ήτο ωκοδομημένος οίκος εις το ονόμα του Κυρίου, έως των ημερών εκείνων. **3** Και ηγάπησεν ο Σολομών τον Κύριον, περιπάτων εις τα προστάγματα Δαβίδ του πατρός αυτού μόνον εθυσίαζε και εθυμίαζεν επὶ τους υψηλούς τόπους. **4** Και υπήργεν ο βασιλεύς εις Γαβαών, διά να θυσιάσῃ εκεί διότι εκείνος ήτο ο υψηλός τόπος ο μέγας χιλια ολοκαυτώματα προσέφερεν ο Σολομών επὶ το θυσιαστήριον εκείνο. **5** Εφάνη δε ο Κύριος εν Γαβαών εις τον Σολομώντα καθ' ὑπνον διά νυκτός και είπεν ο Θεός, Ζήτησον τι να σοι δώσω. **6** Ο δε Σολομών είπε, Συ ἔκαμες μέγα έλεος προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου, επειδή περιεπάτησεν ενώπιον σου εν αληθείᾳ και εν δικαιοσύνῃ και εν ευθύτητι καρδίας μετά σου· και εφύλαξας εις αυτόν το μέγα τούτο έλεος και ἐδώκας εις αυτόν υιόν καθήμενον επί του θρόνου αυτού, καθώς την ημέραν ταύτην: **7** και τώρα, Κύριε Θεέ μου, συ ἔκαμες τον δούλον σου βασιλέα αντί Δαβίδ του πατρός μου· και εγώ είμαι παιδάριον μικρὸν δεν εξεύρω πως να εξέρχωμαι και να εισέρχωμαι **8** και ο δούλος σου είναι εν μέσω του λαού σου, τον οποίον εξέλεξας, λαού μεγάλου, δότις εκ του πλήθους δεν δύναται να αριθμηθῇ ουδέ να λογαριασθῇ: **9** δος λοιπόν εις τον δούλον σου καρδίαν νοήμονα εις το να κρίνη τον λαόν σου, διά να διαικρίνω μεταξύ καλού και κακού διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν σου τούτον τον μέγαν: **10** Και ἤρεσεν ο λόγος εις τον Κύριον, ότι ο Σολομών εζήτησε το πράγμα τούτο. **11** Και είπεν ο Θεός προς αυτόν, Επειδή εζήτησας το πράγμα τούτο, και δεν εζήτησας εις σεαυτόν πλούτων, και δεν εζήτησας εις σεαυτόν πλούτη, και δεν εζήτησας την ζωήν των εχθρών σου, αλλ' εζήτησας εις σεαυτόν σύνεσιν διά να εννοήσῃς κρίσιν, **12** ιδού, ἔκαμα κατά τους λόγους σου· ιδού, ἐδώκα εις σε καρδίαν σοφήν και συνετήν, ώστε δεν εστάθη πρότερον σου όμοιός σου, ουδέ μετά σε θέλει αναστήθη όμοιός σου: **13** έτι δε ἐδώκα εις σε και οι, τι δεν εζήτησας, και πλούτον και δόξαν, ώστε μεταξύ των βασιλέων δεν θέλει εἰσθαι ουδείς όμοιός σου καθ' ὅλας τας ημέρας σου: **14** και εάν περιπατήσῃς εις τας οδούς μου, φυλάττων τα διατάγματα μου και τας εντολάς μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, τότε θέλω μακρύνει τας ημέρας σου. **15** Και εξύπνησεν ο Σολομών· και ιδού, ἡτο ενύπνιον. Και ἤλθεν εις Ιερουσαλήμ και εστάθη ενώπιον της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ἔκαμεν ειρηνικάς προσφοράς και ἔκαμε συμπόσιον εις πάντας τους δούλους αυτού. **16** Τότε ήλθον δύο γυναίκες πόρνα πρόσωπον τον βασιλέα και εστάθησαν ἐμπροσθεν αυτού. **17** Και είπεν η μία γυνή, Ω, κύριε μου εγώ και η γυνή αὕτη κατοικούμενην εν τη αυτή οικίᾳ, και εγέννησα συγκατοικούσα μετ' αυτής: **18** την δε τρίτην ημέραν αφού εγώ εγένησα, εγέννησε και η γυνή αὕτη και ήμεθα ουού· δεν ήτο ξένος μεθ' ημών εν τη οικίᾳ: μόνον ημείς αι δύο ήμεθα εν τη οικίᾳ: **19** και την νύκτα απέθανεν ο υιός της γυναικός ταύτης, επειδή εκοιμήθη επ' αυτόν: **20** και αυτή σηκωθείσα το μεσονύκτιον, ἐλάβε τον υιόν μου εκ του πλαγίου μου, ενώ η δούλη σου εκοιμάτο, και ἐβαλεν αυτόν εις τον κόλπον αυτής τον δε υιόν αυτής τον νεκρόν ἐβαλεν εις τον κόλπον μου: **21** και ότε εσηκώθην το πρωΐ, διά να θηλάσω τον υιόν μου, ιδού, ἡτο νεκρός πλην αφού το πρωΐ παρετήρησα αυτό, ιδού, δεν ήτο ο υιός μου τον οποίον εγένησα. **22** Η δε ἄλλη γυνή είπεν, Ουχί, αλλ' ο ζων είναι ο υιός μου, ο δε νεκρός είναι ο υιός σου. Η δε είπεν, Ουχί, αλλ' ο νεκρός είναι ο υιός σου, ο δε ζων είναι ο υιός μου. Ούτως ελάλησαν ενώπιον του βασιλέως. **23** Και είπεν ο βασιλεύς, Ή μεν λέγει, Ούτος ο ζων

είναι οι νιός μου, ο δε νεκρός είναι ο νιός σου· η δε λέγει, Ουχί, αλλ' ο νεκρός είναι ο νιός σου, ο δε ζων είναι ο νιός μου. **24** Και είπεν ο βασιλεύς, φέρετε μοι μάχαιραν. Και ἐφέραν την μάχαιραν ἐμπροσθεν του βασιλέως. **25** Και είπεν ο βασιλεύς, Διαιρέσατε εις δύο το παιδίον το ζων, και δότε το ήμισυ εις την μίαν και το ήμισυ εις την ἀλλήν. **26** Τότε η γυνή, της οποίας ήτο ο νιός ο ζων, ελάλησε προς τον βασιλέα, διότι τα σπλάγχνα αυτής επόνεσαν διά τον νιόν αυτής, και είπεν, Ω, κύριέ μου, δος εις αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη θανατώσης αυτό. Η δε ἄλλη είπε, Μήτι ιδικόν μου ας ήναι, μήτι ιδικόν σου διαιρέσατε αυτό. **27** Τότε αποκριθείς ο βασιλεύς, είπε, Δότε εις αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη θανατώσητε αυτό· αὕτη είναι μήτηρ αυτού. **28** Και ἡκουσε πας ο Ισραήλ περί της κρίσεως, την οποίαν ο βασιλεύς ἔκρινε, και εφοβήθησαν τον βασιλέα διότι είδον ότι σοφία Θεού ἦτο εν αυτώ διά να κάμην κρίσιν-

4 Ο δε βασιλεύς Σολομών εβασίλευεν επί πάντα τον Ισραήλ.

2 Και ούτοι ἡσαν οι ἀρχοντες, τους οποίους είχεν Αζαρίας, ο νιός του Σαδώκ, αιυλάρχης **3** Ελιοφέρ και Αχιά, οι νιοί του Σειοά, γραμματείς Ιωσαφάτ, ο νιός του Αχιούδ, υπομνηματογράφος **4** και Βεναίας, ο νιός του Ιωδαέ, επί του στρατεύματος και Σαδώκ και Αβιθάφαρ, ιερείς **5** και Αζαρίας, ο νιός του Νάθαν, επί τους σιτάρχας και Ζαβοΐδ, νιός του Νάθαν, πρώτος αξιωματικός, φίλος του βασιλέως **6** και Αχισάρ, οικονόμος και Αδονιράμ, ο νιός του Αβδά, επί των φόρων. **7** Είχε δε ο Σολομών δώδεκα σιτάρχας επί πάντα τον Ισραήλ, και προέβλεπον τας τροφάς εις τον βασιλέα και εις τον οίκον αυτού· ενός μηνός πρόβλεψιν ἔκαμνεν ἔκαστος τον χρόνον. **8** Και τάυτα είναι τα ονόματα αυτών· ο νιός του Ουρ σιτάρχης εν τω ὅρε Εφράτης **9** ο νιός του Δεκέρ, εν Μακάς και εν Σααλβίμ και Βαιθ-σεμέξ και Αιλών της Βαιθ-ανάν· **10** ο νιός του Ἐσεδ, εν Αρουβώθ υπό τούτον ἡτο Σωχώ και πάσα γη Εφέρ· **11** ο νιός του Αβιναάβ, εν πάσῃ τη Νάφαθ-δώρ ούτος είχε γυναίκα Ταφάθ, την θυγατέρα του Σολομώντος· **12** Βασανά, ο νιός του Αχιλούδ, εν Θαανάχ και Μεγιδόν και πάσῃ τη αιθ-σαν, ήτις είναι πλησίον της Σαρθανά υπό την Ιεραέλ, από Βαιθ-σαν ἔως Αβέλ-μεολά, ἔως επέκεινα Ιοκεάμ· **13** ο νιός του Γεβέρ, εν Ραμώθ-γαλαάδ ούτος είχε τας κώμας του Ιαείρ, νιού Μανασσή, τας εν Γαλαάδ ούτος είχε και την επαρχίαν Αργόβ, την εν Βασάν, εξήκοντα πόλεις μεγάλας με τείχη και χαλκίνους μοχλούς **14** Αχιναδάρ, ο νιός του Ιδώ, εν Μαχαναΐμ· **15** Αχιμάας, εν Νεφθαλί· και ούτος ἐλαβε διά γυναίκα Βασεμάθ, την θυγατέρα του Σολομώντος· **16** Βασανά, ο νιός του Χουσσάτ, εν Αστήρ και εν Αλώθ· **17** Ιωσαφάτ, ο νιός του Φαρούά, εν Ισάχαρ· **18** Σιμέϊ, ο νιός του Ηλά, εν Βενιαμίν· **19** Γεβέρ, ο νιός του Ουρεί, εν γη Γαλαάδ, τη γη του Σηών βασιλέως των Αμορραίων και του Ωγ βασιλέως της Βασάν· και ἡτο ο μόνος σιτάρχης εν ταύτῃ τη γη· **20** Ιούδας και ο Ισραήλ ἡσαν πολυάριθμοι ως η ἀμμος η παρά την θάλασσαν κατά το πλήθος, τρώγοντες και πίνοντες και ευθυμούντες. **21** Και εξουσίαζεν ο Σολομών επί πάντα τα βασίλεια, από του ποταμού ἔως της γης των Φιλισταίων, και ἔως των ορίων της Αιγύπτου· και ἐφέρον δώρα και ἡσαν δούλοι εις τον Σολομώντα καθ' ὅλας τας ημέρας της ζωῆς αυτού. **22** Η δε τροφή του Σολομώντος διά μίαν ημέραν ἥτο τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως και εξήκοντα κόροι αλεύρου, **23** δέκα βόες σιτευτοί και είκοσι βόες νομαδικοί και εκατὸν πρόβατα, εκτός ελάφων και αγρίων αιγών και δορκάδων και πτηγών θρηπτών. **24** Διότι εξουσίαζεν επι τάσαν την γην εντεύθεν του ποταμού, από Θαψά ἔως Γάζης, επι πάντας τους βασιλείς εντεύθεν του ποταμού και είχεν ειρήνην

πανταχόθεν κύκλω αυτού. **25** Κατώκει δε ο Ιούδας και ο Ισραήλ εν ασφαλείᾳ, ἔκαστος υπό την ἀμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού, από Δαν ἔως Βηρ-σαβέέ, πάσας τας ημέρας του Σολομώντος. **26** Και είχεν ο Σολομών τεσσαράκοντα χιλιάδας σταύλους ἵππων διά τας αμάξας αυτού και δώδεκα χιλιάδας ιππείς. **27** Και οι σιτάρχαι εκείνοι προεμήθευν τροφάς διά τον βασιλέα Σολομώντα και διά πάντας τους προσερχόμενους εις την τράπεζαν του βασιλέως Σολομώντος, ἔκαστος εις τον μήνα αυτού δεν ἀφίνον να γίνηται ουδεμία ἐλλειψις. **28** Ἐφερον ἐτι κριθάρις και ἀχυρον διά τους ιππούς και τας ημίονους, εις τον τόπον όπου ἡσαν, ἔκαστος κατά το διωρισμένον εις αυτόν. **29** Και ἐδωκεν ο Θεός εις τον Σολομώντα σοφίαν και φρόνησιν πολλήν σφόδρα και ἔκτασιν πνεύματος, ως η ἀμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης. **30** Και υπερέβη η σοφία του Σολομώντος την σοφίαν πάντων των κατοίκων της ανατολής και πάσαν την σοφίαν της Αιγύπτου· **31** διότι ἦτο σοφώτερος παρά πάντας τους ανθρώπους, παρά τον Εθάν τον Εζραΐτην και τον Αιμάν και τον Χαλκόδ και τον Δαρδά, τους νιούς του Μαώλ· και η φήμη αυτού ἦτο εις πάντα τα έθνη κύκλω. **32** Και ελάλησε τρισχιλίας παροιμίας και αιωδαί αυτού ἡσαν χίλιαι και πέντε. **33** Και ελάλησε περί δένδρων, από της κέδρου της εν τω Λιβάνω, μέχρι της υσσώπου της εκφυσούμενης επί του τοίχου ελάλησεν ἐτι περί τετραπόδων και περί πτηνών και περί ερπετών και περί ιχθύων. **34** Και ἡρχοντο εκ πάντων των λαών διά να ακούσωσι την σοφίαν του Σολομώντος, παρά πάντων των βασιλέων της γης, όσοι ἡκουον την σοφίαν αυτού.

5 Και απέστειλεν ο Χειράμ βασιλεύς της Τύρου τους δούλους αυτού προς τον Σολομώντα, ακούσας ότι ἔχρισαν αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού διότι ο Χειράμ ήγάπα πάντοτε τον Δαβίδ. **2** Και απέστειλεν ο Σολομών προς τον Χειράμ, λέγων, **3** Συ εξένρεις ότι Δαβίδ ο πατήρ μου δεν ἡδυνήθη να οικοδομήσῃ οίκον εις το δόνομα Κυρίου του Θεού αυτού, εξ αιτίας των πολέμων των περικυκλούντων αυτόν πανταχόθεν, εωσού τον Κύριος ἔβαλε τους εχθρούς αυτού υπό τα ίχνη των ποδών αυτού· **4** αλλά τώρα Κύριος ο Θεός μου ἐδώκεν εις εμέ ανάπτωσιν πανταχόθεν δεν υπάρχει ούτε επίβουλος ούτε απάντημα κακού· **5** και ιδού, εγώ λέγω να οικοδομήσω οίκον εις το δόνομα Κυρίου του Θεού μου, καθώς ο Κύριος ελάλησε προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, Ο νιός σου, τον οποίον θέλω βάλει αντί σου επι τον θρόνον σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το δόνομα μου· **6** τώρα λοιπόν πρόσταξον να κοψώσων εις μέρη κέδρους εκ του Λιβάνου· και οι δούλοι μου θέλουσιν είσθαι μετά των δούλων σουν· και θέλω δώσει εις σε μισθόν διά τους θελούσων σου, κατά πάντα δόσα είπας· διότι σε εξεύρεις ότι μεταξύ ημών δεν είναι ουδείς ούτως ἔμπειρος να κόπτη ξύλα, ως οι Σιδώνιοι. **7** Και ως ἡκουσεν ο Χειράμ τους λόγους του Σολομώντος, εχάρη σφόδρα και είπεν, Ευλογητός Κύριος σήμερον, όστις ἐδώκεν εις τον Δαβίδ υιόν σοφόν επι τον λαόν τον πολύν τούτον. **8** Και απέστειλεν ο Χειράμ προς τον Σολομώντα, λέγων, Ἕκουσα περί όσων εμήνυσας προς εμέ εγώ θέλω κάμει παν το θέλημά σου διά ξύλα κέδρινα και διά ξύλα πεύκινα· **9** οι δούλοι μου θέλουσι καταβιβάζει αυτά εκ του Λιβάνου εις την θάλασσαν· και εγώ θέλω κάμει να φέρωσιν αυτά εις σχεδίας διά της θαλάσσης μέχρι του τόπου όντινα μηνύστης προς εμέ, και να λύσωσιν αυτά εκεί· συ δε θέλεις παραλάβει αυτά θέλεις δε εκπληρώσει και συ το θέλημά μου, δίδων τροφάς διά τον οίκον μου. **10** Ἐδίδε λοιπόν ο Χειράμ εις τον Σολομώντα ξύλα κέδρινα, και ξύλα πεύκινα, σύ ήθελεν. **11** Ο δε Σολομών ἐδώκεν εις τον Χειράμ είκοσι χιλιάδας κόρων

σίτου διά τροφήν του οίκου αυτού και είκοσι κόρους ελαίου κοπανισμένου ούτως ἐδίδεν ο Σολομών εις τον Χειράμ κατ' ἔτος. **12** Και ἐδώκεν ο Κύριος εἰς τον Σολομώντα σοφίαν, καθώς ἐπε προς αυτόν· καὶ ἡτο ειρήνη μεταξύ Χειράμ και Σολομώντος και ἐκαμόν συνθήκην αμφότεροι. **13** Ἐκαμε δο ο βασιλεύς Σολομών ανδρολογίαν εκ παντός του Ισραήλ, και ἡτο η ανδρολογία τριάκοντα χιλιάδες ανδρών. **14** Και απέτελλεν αυτούς εις τον Λιβάνον, δέκα χιλιάδας τον μήνα κατά αλλαγήν ἑνα μήνα ήσαν εν τω Λιβάνω και δύο μήνας εν τοις οίκοις αυτών· επί δε της ανδρολογίας ἡτο ο Αδωνιράμ. **15** Και είχεν ο Σολομών εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων και ογδοίκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω ὥρε· **16** εκτός των επιστατών των διωρισμένων παρά του Σολομώντος, οίτινες ήσαν επί των ἔργων, τρεις χιλιάδες και τριακόσιοι, επιστατούντες επί τον λαόν τον δουλεύοντα εις τα ἔργα. **17** Προσέταξε δο ο βασιλεύς, και μετέφεραν λίθους μεγάλους, λίθους εκλεκτούς, λίθους πελεκητούς, διά τα θεμέλια του οίκου. **18** Και επελέκησαν οι οικοδόμοι του Σολομώντος και οι οικοδόμοι του Χειράμ και οι Γίβλιοι, και ητοίμασαν τα ξύλα και τους λίθους, διά να οικοδομήσωσι τον οίκον.

6 Και εν τω τετρακοσιοστώ και ογδοηκοστώ ἔτει από της εξόδου των νιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, το τέταρτον ἔτος της βασιλείας του Σολομώντος επί τον Ισραήλ, κατά τον μήνα Ζιφ, δόσις είναι ο δεύτερος μην, ἥρχισε να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου. **2** Και τον οίκον, τον οποίον ο βασιλεύς Σολομών ακοδόμησεν εις τον Κύριον, το μήκος αυτού ἡτο εξήκοντα πηχών, και το πλάτος αυτού είκοσι, και το ὑψος αυτού τριάκοντα πηχών. **3** Το δε πρόναον, το κατά πρόσωπον του ναού του οίκου, είχε μήκος είκοσι πηχών, κατά το πλάτος του οίκου· και πλάτος δέκα πηχών ἐμπροσθεν τον οίκον. **4** Και ἐκαμεν εις τον οίκον παράθυρα πλάγια αδιόρατα. **5** Και ακοδόμησε κολλητά με τον τοίχον του οίκου οικήματα κύκλω, κολλητά με τους τοίχους του οίκου κύκλω, και του ναού και του χρηστηρίου ούτως ἐκαμεν οικήματα κύκλω. **6** Τον κατωτέρου οικήματος το πλάτος ἡτο πέντε πηχών, και του μέσου εξ πηχών το πλάτος, και του τρίτου επτά πηχών το πλάτος διότι ἔζωθεν του οίκου ἐκάμε στενά υποστηρίγματα κύκλω, διά να μη εισέρχωνται αι δοκοί εις τους τοίχους του οίκου. **7** Και ο οίκος, ενώ ακοδομείτο, ακοδομήθη με λίθους προτοιμασμένους πριν μετακομισθώσιν εκεί ὡστε ούτε σφύρα ούτε πέλεκυς ουδένεν σιδηρούν εργαλείον δεν ηκούσθη εν τω οίκων ενώ ακοδομείτο. **8** Η θύρα των μέσων οικημάτων ἡτο εις την δεξιάν πλευράν του οίκου· και ανέβαινον εις τα οικήματα του μέσου διά κλίμακος ελικοειδούς, και εκ του μέσου εις τα τριώροφα. **9** Ούτως ακοδόμησε τον οίκον και ετελείωσεν αυτόν· και εστέγασε τον οίκον με οροφάς κοιλωτάς και κοσμήματα εκ κέδρου. **10** Και ακοδόμησε τα οικήματα κολλητά εφ' όλον τον οίκον, πέντε πηχών το ὑψος και συνείχοντα μετά τον οίκον διά ξύλων κεδρίνων. **11** Και ἡλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Σολομώντα, λέγων, **12** Περί του οίκου τουτόν, τον οποίον συ οικοδομείς, εάν περιπάτης εις τα διατάγματά μου και εκτελής τας κρίσεις μου και φυλάττης πάσας τας εντολάς μου περιπατών εις αυτάς, τότε θέλω βεβαιώσει τον λόγον μου μετά σου, τον οποίον ελάλησα προς Δαβιδ τον πατέρα σου· **13** και θέλω κατοικεί εκ μέσω των νιών Ισραήλ, και δεν θέλω εγκαταλίπει τον λαόν μου Ισραήλ. **14** Ούτως ακοδόμησεν ο Σολομών τον οίκον και συνετέλεσεν αυτόν. **15** Και εσανίδωσε τους τοίχους του οίκου ἔσωθεν με σανίδας κεδρίνας, από του εδάφους του οίκου ἔως των τοίχων της στέγης με ξύλον εσκέπασεν αυτά

ἔσωθεν· και εσκέπασε το ἐδάφος του οίκου με σανίδας πευκίνας. **16** Εσανίδωσεν ἔτι με σανίδας κεδρίνας είκοσι πήχας εις το ενδότερον του οίκου, από του εδάφους ἔως των τοίχων και εσανίδωσεν αυτό ἔσωθεν διά να ήναι το χρηστήριον, το ἀγίον των αγίων. **17** Ο δε οίκος, τοντέστι ο ναός ο κατέμπροσθεν, ἡτο τεσσαράκοντα πηχών μήκους. **18** Και τα κέδρινα ξύλα του οίκου ἔσωθεν ήσαν γεγλυμμένα με κάλυκας και ανοικτά ἀνθη τα πάντα κέδρινα δεν εφαίνετο λίθος. **19** Και ητοίμασε το χρηστήριον εις το ενδότερον του οίκου, διά να θέσῃ εκεί την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου. **20** Και το χρηστήριον είχε κατά πρόσωπον είκοσι πηχών μήκος και είκοσι πηχών πλάτος και είκοσι πηχών ὑψος· και εσκέπασεν αυτό με καθαρόν χρυσίον· ούτως εσκέπασε και το θυσιαστήριον με κέδρον. **21** Και εσκέπασεν ο Σολομών τον οίκον ἔσωθεν με καθαρόν χρυσίον και ἐκαμε χώρισμα με αλύσεις χρυσάς ἐμπροσθεν του χρηστηρίου και εσκέπασεν αυτό με χρυσίον. **22** Και όλον τον οίκον εσκέπασε με χρυσίον, εωσού συνετέλεσεν δόλον τον οίκον· εσκέπασεν ἔτι με χρυσίον δόλον το θυσιαστήριον, το πλησίον του χρηστηρίου. **23** Ἐσωθεν δε του χρηστηρίου ἐκάμε δύο χερουβείμ εκ ξύλου ελαίας, δέκα πηχών το ὑψος. **24** Και ἡτο πέντε πήχαι η μία πτέρυξ του χερούβ και πέντε πήχαι η ἄλλη πτέρυξ του χερούβ· από του άκρου της μιας πτέρυγος αυτού ἔως του άκρου της ἀλλής πτέρυγος αυτού, δέκα πήχαι. **25** Και το ἄλλο χερούβ ἡτο δέκα πηχών· του αυτού μέτρου και της αυτής κατασκευής ήσαν αμφότερα τα χερουβείμ. **26** Το ὑψος του ενός χερούβ δέκα πηχών, και ούτω του ἄλλου χερούβ. **27** Και ἔθεσε τα χερουβείμ εν μέσω του ενδοτάτου οίκου· και είχον τα χερουβείμ τας πτέρυγας αυτών εξηπλωμένας, ώστε η πτέρυξ του ενός ἡγγιζε τον ἔνα τοίχον· και η πτέρυξ του ἄλλου χερούβ ἡγγιζε τον ἄλλον τοίχον· και αι πτέρυγες αυτών ἡγγιζον, η μία την ἄλλην, εν τω μέσω του οίκου. **28** Και εσκέπασε τα χερουβείμ με χρυσίον. **29** Και πάντας τους τοίχους του οίκου κύκλων ενέγλυψε με γλυπτά σχήματα χερουβείμ και φοινίκων και ανοικτών ανθέων, ἔσωθεν και ἔξωθεν. **30** Και το ἐδάφος του οίκου εσκέπασε με χρυσίον, ἔσωθεν και ἔξωθεν. **31** Και διά την είσοδον του χρηστηρίου ἐκαμε θύρας εκ ξύλου ελαίας· το ανώφλιον και οι παραστάται ήσαν εν πεντάγωνον. **32** Και αι δύο θύραι ήσαν εκ ξύλου ελαίας και ενέγλυψεν επ' αυταίς γλυπτά χερουβείμ και φοινίκων και ανοικτά ἀνθη, και εσκέπασεν αυτά με χρυσίον, εφαπλώσας το χρυσίον επι τα χερουβείμ και επι τους φοινίκας. **33** Ούτως ἐκάμε και εις την πύλην του ναού παραστάταις εκ ξύλου ελαίας, εν τετράγωνον. **34** Και αι δύο θύραι ήσαν εκ ξύλου πευκίνων· τα δύο φύλλα της μιας θύρας εδιπλόνοντο, και τα δύο φύλλα της ἀλλής θύρας εδιπλόνοντο. **35** Και ενέγλυψεν επ' αυτάς χερουβείμ και φοινίκων και ανοικτά ἀνθη· και εσκέπασεν αυτά με χρυσίον εφηρμοσμένον επι την ανάγλυφον εργασίαν. **36** Και ακοδόμησε την εσωτέραν αυλήν με τρεις σειράς πελεκητών λίθων και με μίαν σειράν δοκών κεδρίνων. **37** Εν τω τετάρτῳ ἔτει, τον μήνα Ζιφ, τετέθησαν τα θεμέλια του οίκου του Κυρίου· **38** και εν τω ενδεκάτῳ ἔτει, τον μήνα Βούλ, δόσις είναι ο ὕδοος μην, ετελειώθη ο οίκος κατά πάντα τα μέρη αυτού και κατά πάσαν την κατασκευήν αυτού ούτως εις επτά ἔτη ακοδόμησεν αυτόν.

7 Και τον οίκον αυτού ακοδόμησεν ο Σολομών εις δεκατρία ἔτη, και ετελείωσεν όλον τον οίκον αυτού. **2** Και ακοδόμησε τον οίκον του δάσους του Λιβάνου· το μήκος αυτού ἡτο εκατόν πηχών, και το πλάτος αυτού πεντήκοντα πηχών, και το ὑψος αυτού τριάκοντα πηχών, επί τεσσαρών σειρών κεδρίνων, με δοκούς κεδρίνους επι των στύλων. **3** Και

εστεγάσθη με κέδρον ἀνώθεν των δοκών, αίτινες επεστηρίζοντο επί τεσσαράκοντα πέντε στύλων, δεκαπέντε εἰς την σειράν.

4 Και ἡσαν παράθυρα εἰς τρεῖς σειράς, καὶ ανταπεκρίνετο παράθυρον εἰς παράθυρον κατά τρεῖς σειράς. **5** Και πάσα αἱ θύραι καὶ οἱ παραστάται ἡσαν τετράγωνοι, με τα παράθυρα καὶ ανταπεκρίνετο παράθυρον εἰς παράθυρον κατά τρεῖς σειράς. **6** Και ἐκάμε την στοάν εκ στύλων το μήκος αυτῆς πεντήκοντα πηχών, καὶ το πλάτος αυτῆς τριάκοντα πηχών· καὶ ἦτο η στοά κατέμπροσθεν των στύλων του οίκου, ὡστε οι στύλοι καὶ αἱ δοκοί ἡσαν κατά πρόσωπον αυτῶν. **7** Ἐκαμεν ἐτί στοάν διά τον θρόνον, ὅπου ἐμέλλε να κρίνη, την στοάν της κρίσεως· καὶ ἦτο εστρωμένη με κέδρον εκ του ενός μέρους του εδάφους ἔως του ἄλλου. **8** Και ο οίκος αυτού, εἰς τον οποίον εκάθητο, είχε μίαν ἄλλην αὐλήν ἐσωθεν της στοάς, ούσαν της αυτῆς κατασκευής. Ο Σολομών ἐκαμεν ἐτί οίκον διά την θυγατέρα του Φαραώ, την οποίαν είχε λάβει, δόμοιον με την στοάν ταύτην. **9** Πάντα ταύτα ἡσαν εκ λίθων πολυτελών, κατά τα μέτρα των πριονισμένων λίθων, πριονισμένων διά πριονίου, ἐσωθεν καὶ ἔξωθεν, εκ θεμελίου μέχρι τον γείσον, καὶ ἔξωθεν ἔως της μεγάλης αυλής. **10** Και το θεμελίον ἦτο εκ λίθων πολυτελών, λίθων μεγάλων, λίθων δέκα πηχών καὶ λίθων οκτώ πηχών. **11** Και επάνωθεν ἡσαν λίθοι πολυτελείς, κατά το μέτρον των πριονισμένων λίθων, καὶ κέδροι. **12** Και η μεγάλη αυλή κυκλόθεν ἤτο εκ τριών σειρών λίθων πριονισμένων καὶ εκ μιας σειράς κεδρίνων δοκών, καθώς η στοά του οίκου. **13** Και ἐστειλεν ο βασιλεὺς Σολομών και ἐλάβε τον Χειράμ ει της Τύρου. **14** Ούτος ἦτο υιός γυναικός χίρας εκ φυλής Νεφθαλί, και ο πατήρ αυτού ανήρ Τύριος, χαλκουργός και ἦτο πλήρης τέχνης και συνέσεως και επιστήμης εἰς το να εργάζηται παν ἔργον εν χαλκῷ. Και ἤλθε προς τον βασιλέα Σολομώντα και ἐκαμε πάντα τα ἔργα αυτού. **15** Διότι ἔχυσε τους δύο χαλκίνους στύλους, δεκαοκτώ πηχών ὑψους ἐκαστον στύλον· γραμμῇ δε δώδεκα πηχών περιεκύλονεν ἐκαστον αυτῶν. **16** Και ἐκαμε εκ χυτού χαλκού δύο επιθέματα, διά να θέση αυτά επί τας κεφαλάς των στύλων το ὑψος του ενός επιθέματος πέντε πηχών, και το ὑψος του ἄλλου επιθέματος πέντε πηχών. **17** και δίκτυα πλεκτά ειργασμένα αιλυσιδώτα εκ συρμάτων, διά τα επιθέματα τα επί της κεφαλής των στύλων· επτά διά το εν επίθεμα, και επτά διά το ἄλλο επίθεμα. **18** Και ἐκαμε τους στύλους, και δύο σειράς ροδίων κυκλόθεν επί το εν δίκτυον, διά να σκεπάσῃ με ρόδια τα επιθέματα τα επί της κεφαλής των στύλων· και ἐκαμε το αυτό εἰς το ἄλλο επίθεμα. **19** Και τα επιθέματα, τα επί της κεφαλής των στύλων εν τη στοά, ἡσαν εργασίας κρίνων τεσσάρων πηχών. **20** Και τα επιθέματα τα επί των δύο στύλων είχον ρόδια και επάνωθεν, πλησίον της κοιλίας, της παρά το δικτυωτόν· και τα ρόδια ἡσαν διακόσια κατά σειράν κυκλόθεν εφ' εκάστου επιθέματος. **21** Και ἐστήση τους στύλους, και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Ιαχεῖν· και ἐστήση τον στύλον τον αριστερόν, και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Βοάς. **22** Και επί την κεφαλήν των στύλων ἤτο εργασία κρίνων· ούτως ετελειώθη ἡ κατασκευή των στύλων. **23** Ἐκαμεν ἐτί την χυτήν θάλασσαν, δέκα πηχών από χείλους εἰς χείλος, στρογγύλην κύκλῳ και το ὑψος αυτῆς πέντε πηχών· και γραμμῇ τριάκοντα πηχών περιεζώνυνεν αυτήν κύκλῳ. **24** Και υπό το χείλος αυτῆς κύκλῳ ἡσαν ανάγλυφα εις σχήμα κολοκύνθης περικυκλούντα αυτήν, δέκα κατά πήχην, περικυκλούντα την θάλασσαν κύκλῳ αἱ δύο σειραί των αναγλύφων ἡσαν χυμέναι ομού με αυτήν. **25**

Ίστατο δε επι δώδεκα βοών· τρεις ἐβλεπον προς βορράν, και τρεις ἐβλεπον προς δυσμάς, και τρεις ἐβλεπον προς νότον, και τρεις ἐβλεπον προς ανατολάς και η θάλασσα ἐκείτο επ' αυτών· και ὅλα τα οπίθια αιτών ἡσαν προς τα ἐσω. **26** Και το πάχος αυτῆς ἤτο μιας παλάμης, και το χείλος αυτῆς κατεσκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως ἀνθος κρίνου εχώρει δε δύο χιλιάδας βαθ. **27** Ἐκαμεν ἐτί δέκα βάσεις χαλκίνας· τεσσάρων πηχών το μήκος της μιας βάσεως, και τεσσάρων πηχών το πλάτος αυτῆς, και τριών πηχών το ὑψος αυτῆς. **28** Η δε εργασία των βάσεων ἦτο τοιαύτη είχον συγκλείσματα, και τα συγκλείσματα ἡσαν εντός των κιονίσκων. **29** Και επί των συγκλείσματων των εντός των κιονίσκων ἡσαν λέοντες, βόες και χερουβείμ· και επί των κιονίσκων ἦτο ἀνωθεν το υποβάσταγμα· υποκάτωθεν δε των λεόντων και βοών ἡσαν κροσσοί ανάγλυφοι κρεμάμενοι. **30** Και εκάστη βάσις είχε τέσσαρας χαλκίνους τροχούς και ἀξόνας χαλκίνους και αι τέσσαρες γωνίαι αυτῆς είχον ώμους· υπό τον λουτήρα ἡσαν οι ώμοι χυτοί, ἐκαστος απέναντι των κροσσών. **31** Και το στόμα αυτῆς, ἐσωθεν της κεφαλίδος και ἀνωθεν, ἤτο μία πήχη ἤτο δε το στόμα αυτῆς στρογγύλον, κατεσκευασμένον εις το υποβάσταγμα, μία πήχη και ημισεία· και ἐτί επάνω τούτου τον στόματος αυτῆς ἡσαν εγχαράγματα μετά των συγκλείσματων αυτών, τετράγωνα ὄντα, ουχί στρογγύλα. **32** Και υπό τα συγκλείσματα ἡσαν τέσσαρες τροχοί· και οι ἀξόνες των τροχών ηνόνοντο με την βάσιν και το ὑψος εκάστου τροχού ἤτο μιας πήχης και ημισείας. **33** Και η εργασία των τροχών ἤτο ως η εργασία του τροχού της αμάξης· οι ἀξόνες αυτών και αι πλήμναι αυτών και επίσωτρα αυτών και αι ακτίνες αυτών ἡσαν ὅλα χυτά. **34** Και ἡσαν τέσσαρες ώμοι εις τας τέσσαρας γωνίας εκάστης βάσεως· και οι ώμοι ἡσαν συνέχεια της βάσεως. **35** Και εν τη κορυφή της βάσεως ἤτο στρογγύλον περίζωμα ημισείας πήχης το ὑψος· και εν τη κορυφή της βάσεως τα χείλη αυτῆς και τα συγκλείσματα αυτῆς ἡσαν εκ της αυτῆς. **36** Επί δε τας πλάκας των χειλέων αυτῆς και επί τα συγκλείσματα αυτῆς, ενεχάρξει χερουβείμ, λέοντας και φοίνικας, κατά αναλογίαν εκάστης, και κροσσούς κύκλω. **37** Κατά τούτον τον τρόπον ἐκαμε τας δέκα βάσεις πάσαι είχον το αυτό χύσμον, το αυτό μέτρον, το αυτό εγχάραγμα. **38** Ἐκαμεν ἐτί δέκα λουτήρας χαλκίνους· ἐκαστος λουτήρη εχώρει τεσσάρακοντα βάθι ἐκάστης λουτήρη ἤτο τεσσάρων πηχών· και εφ' εκάστην των δέκα βάσεων ἤτο εις λουτήρη. **39** Και ἐθεσε τας βάσεις, πέντε επί το δεξιόν πλάγιον το οίκου και πέντε επί το αριστερόν πλάγιον το οίκου· και ἐθεσε την θάλασσαν κατά το δεξιόν πλάγιον το οίκου προς ανατολάς απέναντι τον νοτίον μέρους. **40** Και ἐκαμεν ο Χειράμ τους λουτήρας και τα πτυναρια και τας λεκάνας. Ούτως ετελείωσεν ο Χειράμ κάμνων πάντα τα ἔργα, τα οποία ἐκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου· **41** τους δύο στύλους και τας σφαίρας των επιθέματων, των επί της κεφαλής των δύο στύλων· και τα δύο δικτυωτά, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθέματων των επί της κεφαλής των στύλων· **42** και τετρακόσια ρόδια διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς ροδίων δι' ἐκαστον δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθέματων των επί των στύλων· **43** και τας δέκα βάσεις και τους δέκα λουτήρας επί των βάσεων· **44** και την μίαν θάλασσαν, και τους δώδεκα βάσας υποκάτω της θαλάσσης· **45** και τους λέβητας και τα πτυναρια και τας λεκάνας πάντα ταύτα τα σκεύη, τα οποία ο Χειράμ ἐκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου, ἡσαν εκ χαλκού λαμπρού. **46** Εν τη πεδιάδι του Ιορδάνου ἔχουσεν αυτά ο βασιλεύς, εν γη αργιλώδει, μεταξύ Σοκχώθ και

Σαρθάν. **47** Και ο Σολομών αφήκε πάντα τα σκεύη αζύγιστα, διότι ήσαν πολλά σφρόδρα· το βάρος του χαλκού δεν ήδυνατο λογαριασθή. **48** Και ἔκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη τα οίκου του Κυρίου, το θυσιαστήριον το χρυσούν, και την τράπεζαν την χρυσήν, επί της οποίας ετίθεντο οι ἄρτοι της προθέσεως, **49** και τας λυχνίας, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών, ἐμπροσθεν του χρηστηρίου, εκ χρυσίου καθαρού, και τα ἀνθή και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσού, **50** και τας φιάλας και τα λυχνοφάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσίου καθαρού, και τους στρόφιγγας εκ χρυσούν, διά τας θύρας του οίκου του εσωτάτου, του αγίου των αγίων, και διά τας θύρας του οίκου του ναού. **51** Και συνετελέσθη ἀπάν το ἑργον, το οποίον ἔκαμεν ο βασιλεὺς Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου. Και εισέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα Δαβίδ του πατρός αυτού· το ἀργύριον και το χρυσόν, και τα σκεύη ἔθεσεν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Κυρίου.

8 Τότε συνήθροισεν ο βασιλεὺς Σολομών προς εαυτόν εν Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραὴλ και πάντας τους αρχιηγούς των φυλῶν, τους οικογενέρχας των ιιών Ισραὴλ, διά να αναβιβάσωτι την κιβωτὸν τῆς διαθήκης του Κυρίου εκ τῆς πόλεως Δαβίδ, ἥτις είναι η Σιών. **2** Και συνηθροίσθαν πάντες οἱ ἀνδρεῖς Ισραὴλ προς τὸν βασιλέα Σολομώντα εν τῇ εορτῇ κατὰ τὸν μήνα Εθανεῖμ, ὅστις είναι ο ἔβδομος μην. **3** Και ἥλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραὴλ και εσήκουσαν οι ιερεῖς την κιβωτόν. **4** Και ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και την σκηνὴν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα ἀγιατα εν τῃ σκηνῃ οι ιερεῖς και οι Λευΐται ανεβίβασαν αυτά. **5** Και ο βασιλεὺς Σολομών και πάσα η συναγωγὴ του Ισραὴλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ἥσαν μετ' αὐτοῦ ἐμπροσθεν τῆς κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα και βόας, ὡς δεν ἦτο δυνατόν να λογαριασθώτι και να αριθμηθώτι διά το πλήθος. **6** Και εισήγαγον οι ιερεῖς την κιβωτὸν τῆς διαθήκης του Κυρίου εἰς τὸν τόπον αυτῆς, εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἀγιατα των αγίων, υποκάτω των πτερύγων των χερουβείμ. **7** Διότι τα χερουβεῖμ είχον εξηπλωμένας τας πτέρυγας εἰπὶ τὸν τόπον της κιβωτού, και τα χερουβεῖμ εκάλυπτον την κιβωτόν και τους μοχλούς αυτῆς ἀνωθεν. **8** Και εξείχον οι μοχλοί, και εφαίνοντο τα ἄκρα των μοχλῶν εκ του αγίου τόπου ἐμπροσθεν του χρηστηρίου, ἔξωθεν ὅμως δεν εφαίνοντο· και είναι εκεὶ ἔως τῆς σήμερον. **9** Δεν ἥσαν εν τῃ κιβωτῷ ειμῆι αι δύο λιθινα πλάκες, τας οποίας ο Μωϋσῆς ἔθεσεν εκεὶ εν Χωριή, ὅπου ο Κύριος ἔκαμε διαθήκην προς τους ιιούς Ισραὴλ, ὅτε εξήλθον εκ γῆς Αιγύπτου. **10** Και ως εξήλθον οι ιερεῖς εκ του αγιαστηρίου, η νεφέλη ενέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **11** και δεν ἤδυναντο οι ιερεῖς να σταθῶσι διά να λειτουργήσωσιν, εξ αιτίας τῆς νεφέλης διότι η δόξα του Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **12** Τότε ελάλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ὅτι θέλει κατοικεῖ εν γνόφῳ. **13** ἀκοδόμησα εἰς σε οίκον κατοικήσωες, τόπον διά να κατοικής αιωνίως. **14** Και στρέψας ο βασιλεὺς το πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την συναγωγὴν του Ισραὴλ· πάσα δε η συναγωγὴ του Ισραὴλ ίστατο. **15** Και εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ, ὅστις εξετέλεσε διά τῆς χειρός αυτού εκείνο το οποίον ελάλησε διά τον στόματος αυτού προς Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, **16** Αφ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου τον Ισραὴλ εξ Αιγύπτου, δεν ἔξελεξα από πασῶν των φυλῶν του Ισραὴλ ουδεμίαν πόλιν διά να οικοδομηθῇ οίκος, ὡστε να ἔναι το ονομά μου εκεὶ αλλ' εξέλεξα τον Δαβίδ, διά να ἔναι επί τον λαόν μου Ισραὴλ. **17** Και ἥλθεν εἰς την

καρδίαν Δαβίδ τον πατέρο μου να οικοδομήσῃ οίκον εἰς το ονομα Κυρίου του Θεού του Ισραὴλ. **18** Αλλ' ο Κύριος είπε προς Δαβίδ τον πατέρα μου, Επειδή ἥλθεν εἰς την καρδίαν σου να οικοδομήσῃς οίκον εἰς το ονομά μου, καλώς μεν ἔκαμες ὅτι συνέλαβες τούτο εν τη καρδίᾳ σου· **19** πλὴν συν θέλεις οικοδομήσῃς τον οίκον αλλ' ο νιός σου, ὁστις θέλει εξέλθει εκ της οσφύος σου, ούτος θέλει οικοδομήσῃς τον οίκον εἰς το ονομά μου. **20** Ο Κύριος λοιπόν εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε και εγώ ανέστην αντί Δαβίδ του πατέρος μου, και εκάθησα επί του θρόνου του Ισραὴλ, καθώς ελάλησεν ο Κύριος, και ἀκοδόμησα τον οίκον εἰς το ονομα Κυρίου του Θεού του Ισραὴλ. **21** Και διώρισα εκεὶ τόπον διά την κιβωτόν, εν ή κείται η διαθήκη του Κυρίου, την οποίαν ἔκαμε προς τους πατέρας ημών, ὅτε εξήγαγεν αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου. **22** Και σταθείς ο Σολομών ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου, ενώπιον πάσης της συναγωγῆς του Ισραὴλ, εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, **23** και εἶπε, Κύριε Θεέ του Ισραὴλ, δεν είναι Θεός ομοίς σου εκ των ουρανών ὅντας επί της γῆς κάτω, ὁστις φυλάττει την διαθήκην και το ἔλεος προς τους δούλους σου τους περιπατούντας ενώπιον σου εν ὅλῃ τη καρδίᾳ αυτῶν· **24** διότις εφύλαξας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου ὅσα ελάλησας προς αυτόν· και ελάλησας διά του στόματος σου και εξετέλεσας διά της χειρός σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **25** Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραὴλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνο το οποίον υπεσέθης προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εἰς σε ανήρ απ' ἐμπροσθεν μου καθήμενος επί του θρόνου του Ισραὴλ, μόνον εάν προσέχωσιν οι ιιοί σου εἰς την οδὸν αυτῶν, διά να περιπατώστιν ενώπιον μου, καθώς συ περιεπάτησας ενώπιον μου. **26** Τώρα λοιπόν, Θεέ του Ισραὴλ, ας αληθεύσῃ, δέομαι, ο λόγος σου, τον οποίον ελάλησας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου. **27** Αλλά θέλει αληθώς κατοικήσει Θεός επί της γῆς; Ιδού, ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι πόσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος, τον οποίον ἀκοδόμησα. **28** Πλὴν επιβλεψον επί την προσευχήν του δούλου σου και επί την δέσην αυτού, Κύριε μου, ώστε να εισακούσῃς της κραυγῆς και της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιον σου την σήμερον. **29** διά να ἔναι ο οφθαλμοί σου ανεωμένοι προς τον οίκον τούτον νύκτα και ημέραν, προς τὸν τόπον περὶ του οποίου είπας, Το ονόμα μου θέλει είσθαι εκεὶ διά να εισακούντις της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπῳ τούτῳ. **30** Και επάκουε της δεήσεως του δούλου σου και τον λαού σου Ισραὴλ, δταν προσεύχωνται εν τω τόπω τούτω· και ἄκουε σε εκ του τόπου της κατοικήσεως σου, εκ του ουρανού· και αικούνων, γίνονται λιεως. **31** Εάν αμαρτήσῃς τις ἀνθρώπους εις τον πλησίον αυτού και ζητήσῃς όρκον παρ' αυτού διά να κάμη αυτόν να ορκισθῇ, και ο όρκος ἔλθῃ ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκῳ τούτῳ, **32** τότε σε επάκουουσον εκ του ουρανού και ενέργησον και κρίνον τους δούλους σου, καταδικάζων μεν τον ἀνόμον, ώστε να στρέψῃς κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν αυτού, δικαιώνων δε τον δίκαιον, ώστε να αποδώσῃς εις αυτόν κατά την δικαιοσύνην αυτού. **33** Όταν κτυπηθῇ ο λαός σου Ισραὴλ ἐμπροσθεν του εχθρού, διότι ημάρτησαν εις σε, και επιστρέψωσι προς σε και δοξάσωσι το ονομά σου και προσευχηθῶσι και δεήθωσιν ενώπιον σου εν τω οίκῳ τούτῳ, **34** τότε σε επάκουουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου Ισραὴλ, και επανάγαγε αυτούς εις την γην, την οποίαν ἔδωκας εις τους πατέρας αυτών. **35** Όταν αι

ουρανός κλεισθή, και δεν γίνηται βροχή, διότι ημάρτησαν εις σε, εάν προσευχηθώσι προς τον τόπον τούτον και δοξάσωσι το όνομά σου και επιστρέψωσιν από των αμαρτιών αυτών, αφού ταπεινώσαντας αυτούς, **36** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν των δούλων σου και τον λαό σου Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν την αγαθήν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατάσι, και δος βροχήν επί την γην σου, την οποίαν έδωκας εις τον λαόν σου διά κληρονομίαν. **37** Πείνα εάν γείνη εν τη γη, θανατικόν εάν γείνη, ανεμοφθορία, ερυσίβη, ακρίς, βρούχος εάν γείνη, ο εχθρός αυτών εάν πολιορκήσῃ αυτούς εν τω τόπῳ της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε πληγή, οποιαδήποτε νόσος γείνη, **38** πάσαν προσευχήν, πάσαν δέσιν γινομένην υπό παντός ανθρώπου, υπό παντός του λαού σου Ισραήλ, όταν γνωρίσῃ έκαστος την πληγήν της καρδίας αυτού και εκτείνῃ τας χείρας αυτού προς τον οίκον τούτον, **39** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, και συγχώρησον και ενέργησον και δος εις έκαστον κατά πάσας τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζεις την καρδίαν αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδίας πάντων των ιιών ανθρώπων. **40** Διά να σε φοβώνται πάσας τας ημέρας όσας ζώσιν επί προσώπου της γης, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών. **41** Και τον ξένον ἐτί, δόστι δεν είναι εκ του λαού σου Ισραήλ, αλλ' ἔρχεται από γην μακρά διά το όνομά σου, **42** διότι θέλουσιν ακούσει το ονόμα σου το μέγα και την ρείσα σου την κραταιάν και τον βραχίονά σου τον εξηπλωμένον, όταν έλθῃ και προσευχηθή προς τον οίκον τούτον, **43** συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, και ενέργησον κατά πάντα περὶ όσων ο ξένος σε επικαλεσθή διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης το ονόμα σου, να σε φοβώνται, καθώς ο λαός σου Ισραήλ· και διά να γνωρίσωσιν διτο το ονόμα σου εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησα. **44** Όταν ο λαός σου εξέλθῃ εις πόλεμον εναντίον των εχθρών αυτών, όπου αποστείλης αυτούς, και προσευχηθώσιν εις τον Κύριον, προς την πόλιν, την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον, τον οποίον ωκοδόμησα εις το ονόμα σου, **45** τότε επάκουσον εκ του ουρανού της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών. **46** Όταν αμαρτήσωσιν εις σε, διότι ουδείς άνθρωπος είναι αναμάρτητος, και οργισθής εις αυτούς και παραδώσης αυτούς εις τον εχθρόν, ώστε οι αιχμαλωτισταί να φέρωσιν αυτούς αιχμαλώτους εις την γην του εχθρού, μακράν ή πλησίον, **47** και έλθωσιν εις εαυτούς εν τη γη, όπου εφέρθησαν αιχμαλώτοι, και επιστρέψωσι και δεηθώσι προς σε εν τη γη των αιχμαλωτισάντων αυτούς, λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν, **48** και επιστρέψωσι προς σε εξ ὀλής της καρδίας αυτών και εξ ὀλῆς της ψυχῆς αυτών, εν τη γη των εχθρών των αιχμαλωτισάντων αυτούς, και προσευχηθώσι προς σε προς την γην αυτών την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας αυτών, την πόλιν την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εις το ονόμα σου, **49** τότε επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών και κάμε το δίκαιον αυτών, **50** και συγχώρησον εις τον λαόν σου, τον αμαρτίσαντα εις σε, και ἀφές πάσας τας παραβάσεις αυτών, διά των οποίων ἔγειναν παραβάται εναντίον σου, και κίνησον εις οικτιρμόν αυτών τους αιχμαλωτίσαντας αυτούς ώστε να οικτείρωσιν αυτούς **51** διότι λαός σου και κληρονομία σου είναι, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου, εκ μέσου του σιδηρού χωνευτηρίου. **52** Ας ήναι λοιπόν οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι εις την δέσιν του δούλου σου και εις την δέσιν του λαού σου Ισραήλ, διά

να εισακούντις αυτούς περὶ όσων σε επικαλεσθώσι, **53** διότι συ εξεχώρισας αυτούς από πάντων των λαών της γης, διά να ήναι κληρονομία σου, καθώς ελάλησος διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου, ότε εξήγαγες τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου, Δέσποτα Κύριε. **54** Και αφού ετελείσωσιν ο Σολομών να κάμην δόλην την προσευχήν και την δέσιν ταύτην προς τον Κύριον, εσηκώθη απ' ἔμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου, όπου ήτο γονυπετής με τας χειράς αυτού εξηπλωμένας προς τον ουρανόν. **55** Και εστάθη και ευλόγησε πάσαν την σύναξιν του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, λέγων, **56** Ευλογητός Κύριος, οσίτις έδωκεν ανάπτωσιν εις τον λαόν αυτού Ισραήλ, κατά πάντα όσα υπεσχέθη δεν ἔπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των λόγων των αγαθών, τους οποίους ελάλησε διά χειρός Μωϋσέως του δούλου αυτού. **57** Γένοιτο Κύριος ο Θεός ημών μεθ' ημών, καθώς ήτο μετά των πατέρων ημών να μη αφήση ημάς, μηδέ να εγκαταλείψῃ ημάς: **58** διά να επικλίνη τας καρδίας ημών εις εαυτόν ώστε να περιπατώμεν εις πάσας τας οδούς αυτού και να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, τα οποία προσέταξεν εις τους πατέρας ημών. **59** Και ούτοι οι λόγοι μου, τους οποίους εδείθην ενώπιον του Κυρίου, να ήναι ημέραν και νύκτα πλησίον Κυρίου του Θεού ημών, διά να κάμην το δίκαιον του δούλου αυτού και το δίκαιον του λαού αυτού Ισραήλ, κατά την ανάγκην εικάστης ημέρας: **60** διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης, ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, ουδείς άλλος. **61** Ας ήναι λοιπόν η καρδία σας τελεία προς Κύριον τον Θεόν ημών, διά να περιπατήτε εις τα διατάγματα αυτού και να φυλάττητε τας εντολάς αυτού, καθώς εν τη ημέρᾳ ταύτη. **62** Και ο βασιλεύς και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, προσέφεραν θυσίαν ενώπιον του Κυρίου. **63** Και εθυσίασεν Σολομών τας θυσίας τας ειρηνικάς, τας οποίας προσέφερεν εις τον Κύριον, εικοσιδύο χιλιάδας βοών και εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων ούτως εγκαινίασαν τον οίκον του Κυρίου ο βασιλεύς και πάντες οι νιοί Ισραήλ. **64** Την αυτήν ημέραν καθιέρωσεν ο βασιλεύς το μέσον της αυλής της κατά πρόσωπον του οίκου του Κυρίου διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών. **65** Και κατ' εκείνον τον καιρὸν ἔκαμψεν Σολομών την εορτήν, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, σύναξις μεγάλη, από την εισόδου Αιμάθ μέχρι τον ποταμού Αιγύπτου, ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, επτά ημέρας και επτά ημέρας, δεκατέσσαρας ημέρας. **66** την ογδόην ημέραν άκαμψεν τον λαόν· και ευλόγησαν τον βασιλέα και ανεχώρησαν εις τας σκηνάς αυτών, χαίροντες και ευφρατινόμενοι εκ καρδίας, διά πάντα τα αγαθά δύσα ο Κύριος έκαμψε προς Δαβίδ τον δούλον αυτού και προς Ισραήλ τον λαόν αυτού.

9 Και αφού ετελείσωσιν ο Σολομών, να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάντα όσα επεθύμει ο Σολομών και ήθελε να κάμη, **2** εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα δευτέραν φοράν, καθώς εφάνη εις αυτόν εν Γαβαών. **3** Και είπεν ο Κύριος προς αυτόν, Ήκουσα της προσευχής σου και της δεήσεως σου, την οποίαν εδεήθης ενώπιον μου. Ηγίασα τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησας, διά να θέσω εκεί το ονόμα μου εις τον αιώνα· και θέλουσιν είσθαι οι οφθαλμοί μου και η καρδία μου εκεί διά παντός. **4** Και συ εάν περιπατήσης ενώπιον μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ

ο πατήρ σου, εν ακεραιότητι καρδίας και εν ευθύτητι, ώστε να κάμνης κατά πάντα ούσα προσέταξα εις σε, να φυλάττης τα διατάγματα μου και τας κρίσεις μου, 5 τότε θέλω στερεώσως τον θρόνον της βασιλείας σου επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα, καθώς υπεσχέθην προς Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραήλ. 6 Εάν ποτέ στραφήτε απ' εμού, σεις ή τα τέκνα σας, και δεν φυλάξητε τας εντολάς μου, τα διατάγματα μου, τα οποία έθεσα έμπροσθέν σας, αλλά υπάγητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, 7 τότε θέλω εκριζώσει τον Ισραήλ από προσώπου της γης, την οποίαν έδωκα εις αυτούς και τον οίκον τούτον, τον οποίον ηγίασα διά το όνομά μου, θέλω απορρίψει από προσώπου μου και ο Ισραήλ θέλει είσθαι εις παροιμίαν και εμπαιγμόν μεταξύ πάντων των λαών. 8 Περί δε του οίκου τούτου, όστις έγεινε τόσον υψηλός, πας ο διαβαίνων πλησίον αυτού θέλει μένει έκθαμβος και θέλει κάμνει συριγμόν και θέλουσι λέγει, Διά τι ο Κύριος ἔκαμεν ούτως εις την γην ταύτην και εις τον οίκον τούτον; 9 Και θέλουσιν αποκρίνεσθαι, Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν αυτών, όστις εξήγαγε τους πατέρας αυτών εκ γης Αιγύπτου, και προσεκολλήθησαν εις άλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς, διά τούτο ο Κύριος επέφερεν επ' αυτούς ἀπάν τούτο το κακόν. 10 Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών καθ' α ο Σολομών ωκοδόμησε τους δύο οίκους, τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, 11 ο δε Χειράμ ο βασιλεύς της Τύρου είχε βοηθήσει τον Σολομώντα με ξύλα κέδρου και με ξύλα πεύκης και με χρυσίου, καθ' όλην την επιθυμίαν αυτού, τότε ο βασιλεύς Σολομών έδωκεν εις τον Χειράμ είκοσι πόλεις εν τη γη της Γαλιλαίας. 12 Και εξήλθεν ο Χειράμ από της Τύρου διά να ίδῃ τας πόλεις, τας οποίας έδωκεν ο Σολομών εις αυτόν και δεν ήρεσαν εις αυτόν. 13 Και είπε, Τι είναι αι πόλεις αύται, τας οποίας μοι ἐδώκας, αδελφέ μου; και εκάλεσεν αυτάς γην Καβούλ, ἔως της ημέρας ταύτης. 14 Και απέστειλεν ο Χειράμ εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου. 15 Ούτος δε είναι ο τρόπος του φόρου, τον οποίον επέβαλεν ο βασιλεύς Σολομών, διά να οικοδομήση τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον εαυτού και την Μιλλώ και το περιτείχισμα της Ιερουσαλήμ και την Ασώρ και την Μεγιδών και την Γεζέρ. 16 Διότι Φαράω ο βασιλεύς Αιγύπτου είχεν αναβή και κυριεύσει την Γεζέρ και κατακάσει αυτήν εν πυρί, και τους Χαναναίους τους κατοικούντας εν τη πόλει είχε φονεύσει και είχε δώσει αυτήν δώρον εις την θυγατέρα αυτού, την γυναίκα του Σολομώντος. 17 Και ωκοδόμησεν ο Σολομών την Γεζέρ και την Βαΐθ-ωρών την κατωτέρων, 18 και την Βααλάθ, και την Θαδμώρ εν τη ερήμω της γης, 19 και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας είχεν ο Σολομών, και τας πόλεις των αμαξών και τας πόλεις των ιππέων και δι, τι επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδομήσῃ εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάσῃ τη γη της επικρατείας αυτού. 20 Πάντα δε τον λαόν τον εναπολειφθέντα εκ των Αμορραίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, οίτινες δεν ήσαν εκ των υιών Ισραήλ, 21 αλλ' εις των τέκνων εκείνων των εναπολειφθέντων εν τη γη, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ δεν ήδυνήθησαν να εξολοθρεύσωσιν, επί τούτους ο Σολομών επέβαλε φόρον ἔως της ημέρας ταύτης. 22 Εκ δε των υιών Ισραήλ ο Σολομών δεν έκαμεν ουδένα διόλυν διότι ήσαν ἀνδρες πολεμισταί και θεράποντες αυτού και μεγιστάνες αυτού και ταξιάρχοι αυτού και ἄρχοντες των αμαξών αυτού και των ιππέων αυτού. 23 Οι δε αρχηγοί των επιστατούντων

επί τα ἔργα του Σολομώντος, ήσαν πεντακόσιοι πεντήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν τον δουλεύοντα εις τα ἔργα. 24 Ανέβη δε η θυγάτηρ του Φαραώ εκ της πόλεως Δαβίδ εις τον οίκον αυτής, τον οποίον ο Σολομών ωκοδόμησε δι' αυτήν τότε ωκοδόμησε την Μιλλώ. 25 Και προσέφερεν ο Σολομών τρίς του ενιαυτού ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς επί του θυσιαστηρίου, το οποίον ωκοδόμησεν εις τον Κύριον, και εθυμίαζεν επί του όντος ἔμπροσθεν του Κυρίου ούτως ετελείωσε τον οίκον. 26 Έκαμε δε στόλον ο βασιλεὺς Σολομών εν Εσιών-γάβερ, ήτις είναι πλησίον της Αιλώθ, επί το χείλος της Ερυθράς θαλάσσης, εν τη γη Εδώμ. 27 Και απέστειλεν ο Χειράμ εις τον οτόλον εκ των δούλων αυτού ναύτας εμπείρους της θαλάσσης, μετά των δούλων του Σολομώντος. 28 Και ήλθον εις Οφείρ και ἔλαβον εκείθεν τετρακόσια και είκοσι τάλαντα χρυσίου και ἔφεραν προς τον βασιλέα Σολομώντα.

10 Ακούσασα δε η βασιλίσσα της Σεβά την περί του ονόματος του Κυρίου φήμην του Σολομώντος, ήλθε διά να δοκιμάσῃ αυτόν δι' αινιγμάτων. 2 Και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ μετά συνοδίας μεγάλης σφόδρα, μετά καμήλων πεφορτωμένων αρώματα και χρυσόν πολύν σφόδρα και λίθους πολυτίμους: και ότε ήλθε προς τον Σολομώντα, ελάλησε μετ' αυτού περί πάντων όσα είχεν εν τη καρδία αυτής. 3 Και εξήγησεν εις αυτήν ο Σολομών πάντα τα ερωτήματα αυτής δεν εστάθη ουδέν κεκρυμμένον από τουν βασιλέως, το οποίον δεν εξήγησεν εις αυτήν. 4 Και ίδιούσα η βασιλίσσα της Σεβά πάσαν την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησε, 5 και τα φαγητά της τραπέζης αυτού και την καθεδρίσαν των δούλων αυτού και την στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτών και τους οινοχόους αυτού και την ανάβασιν αυτού, δι' ης ανέβαινεν εις τον οίκον του Κυρίου, ἔγεινεν ἔκθαμβον. 6 Και είπε προς τον βασιλέα, Αληθής ήτο ο λόγος, τον οποίον ήκουσα εν τη γη μου, περί των ἔργων σου και περί της σοφίας σου. 7 Άλλα δεν επίστευον εις τους λόγους, εωσού ήλθον, και είδον οι οφθαλμοί μους και ίδιο, το ήμισυ δεν απηγγέλθη εις εμέ· η σοφία σου και η ευημερία σου υπερβαίνουσι την φήμην την οποίαν ήκουσα· 8 μακάριοι οι ἀνδρες σου, μακάριοι οι δούλοι σου ούτοι, οι ιστάμενοι πάντοτε ενώπιον σου, οι ακούοντες την σοφίαν σου· 9 ἐστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, όστις ευηρεστήθη εις σε, διά να σε θέση επί τον θρόνον του Ισραήλ επειδή ο Κύριος ηγάπησεν εις τον αιώνα τον Ισραήλ, διά τούτο σε κατέστησε βασιλέα, διά να κάμνης κρίσιν και δικαιοσύνην. 10 Και ἔδωκεν εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου και αρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους· δεν ήλθε πλέον τόση αφθονία αρωμάτων, ως εκείνα τα οποία η βασιλίσσα της Σεβά ἔδωκεν εις τον βασιλέα Σολομώντα. 11 Και ο στόλος ἔτι του Χειράμ, διότις ἔφερε το χρυσόν από Οφείρ, ἔφερεν από Οφείρ και μέγια πλήθος ζύλων αλμουγείων και λίθους τιμίους. 12 Και ἔκαμεν ο βασιλεύς εκ των ζύλων αλμουγείων αναβάσεις εις τον οίκον του Κυρίου και εις τον οίκον του βασιλέως, και κιθάρας και φωλιτήρια διά τους μουσικούς· τοιαύτα ζύλα αλμουγείων δεν είχον ελθεῖ ουδέ πφανή ἔως της ημέρας ταύτης. 13 Και ἔδωκεν ο βασιλεύς Σολομών εις την βασιλίσσαν της Σεβά πάντα όσα ηθέλησεν, όσα εξήτησεν, εκτός των όσα ἔδωκεν εις αυτήν οίκοθεν ο βασιλεύς Σολομών. Και επέστρεψε και ήλθεν εις την γην αυτής, αυτή και οι δούλοι αυτής. 14 Το βάρος δε του χρυσίου, το οποίον ήρχετο εις τον Σολομώντα κατ' ἔτος, ήτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου, 15 εκτός του συναγομένου εκ των τελωνών και εκ των πραγματειών των εμπόρων και εκ

πάντων των βασιλέων της Αραβίας και εκ των σατραπών της γης. **16** Και ἔκαμεν ο βασιλεὺς Σολομών διακοσίου θυρεούς εκ χρυσού σφυρηλάτου· ἐξακόσιοι σίκλοι χρυσού ἔωδεύοντο εἰς ἕκαστον θυρεόν· **17** καὶ τριακοσίας ασπίδας εκ χρυσού σφυρηλάτου· τρεις μναὶ χρυσού ἔωδεύοντο εἰς ἕκαστην ασπίδα· καὶ ἔθεσεν αὐτὰς ο βασιλεὺς εν τω οίκω του δάσους του Λιβάνου. **18** Ἐκαμεν ἦτι ο βασιλεὺς θρόνον μέγαν ελεφάντινον και εσκέπασεν αυτὸν με καθαρὸν χρυσόν. **19** εἶχε δε ο θρόνος εξ βαθμίδας, και η κορυφή του θρόνου ἡτο στρογγύλη ὀπισθεν αυτού, και αγκώνας εντεύθεν και εντεύθεν της καθέδρας και δύο λέοντας ισταμένους εις τα πλάγια των αγκώνων. **20** Επι δε των εξ βαθμίδων, εκεὶ ίσταντο δώδεκα λέοντες εκατέρωθεν· παρόμοιον δεν κατεσκευάσθη εις ουδέν βασίλειον. **21** Και πάντα τα σκεύη του ποτού του βασιλέως Σολομώντος ἤσαν εκ χρυσού, και πάντα τα σκεύη του οίκου του δάσους του Λιβάνου εκ χρυσού καθαρού· ουδέν εξ αργυρίου· το αργύριον ελογίζετο εις ουδέν εν ταις ήμεραις του Σολομώντος. **22** Διότι είχεν ο βασιλεὺς εν τη θαλάσσῃ στόλον της Θαρσείς μετά του στόλου του Χειράμ· ἀπαξ κατά τριετίαν ἥρχετο ο στόλος από Θαρσείς, φέρων χρυσόν και ἄργυρον, οδύντας ελέφαντος και πιθήκους και παγώνια. **23** Και εμεγαλύνθη ο βασιλεὺς Σολομών υπέρ πάντας τους βασιλείες της γης εις πλούτον και εις σοφίαν. **24** Και πάση η γη ἔζητει το πρόσωπον του Σολομώντος, διά να ακούσωσι την σοφίαν αυτού, την οποίαν ο Θεός ἔδωκεν εις την καρδίαν αυτού. **25** Και ἔφερον ἔκαστος αυτών το δώρον αυτού, σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και στολάς και πανοπλίας και αρώματα, ἵππους και ημιόνους, κατ' ἔτος. **26** Και συνήθισεν ο Σολομών αμάξες και ιππεῖς και είχε χιλίας τετρακοσίας αμάξες και δώδεκα χιλιάδας ιππέων, τους οποίους ἔθεσεν εις τας πόλεις των αμαξών και πλησίον του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **27** Και κατέστησεν ο βασιλεὺς εν Ιερουσαλήμ τον ἄργυρον ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **28** Εγίνετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή ἵππων και λινού νήματος εξ Αιγύπτου· το μεν νήμα ελάμβανον οι ἐμποροὶ του βασιλέως εις αριστμένην τιμήν. **29** Εκάστη δε ἄμαξα ανέβαινε και εξήρχετο εξ Αιγύπτου διά εξακοσίους σίκλους αργυρούς, και ἔκαστος ἵππος διά εκατόν πεντήκοντα· και ούτω διά πάντας τους βασιλείς των Χετταίων και διά τους βασιλείς της Συρίας η εξαγωγή εγίνετο διά χειρός αυτών.

11 Ηγάπησε δε ο βασιλεὺς Σολομών πολλάς ξένας γυναίκας, εκτός της θυγατρός του Φαραώ, Μωαβίτιδας, Αμμωνίτιδας, Ιδουμαίας, Σιδωνίας, Χετταίας· **2** εκ των εθνών περί των οποίων ο Κύριος είπε προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν θέλετε ειούλθει προς αυτά, ουδέ αυτά θέλουσιν ειούλθει προς εσάς, μήποτε εκκλίνωσι τας καρδίας σας κατόπιν των θεών αυτών εις αυτά ο Σολομών προσεκολλήθη με ἔρωτα. **3** Και είχε γυναίκας βασιλίδας επτακοσίας και παλλακάς τριακοσίας και γινναίκες αυτού ἔξκελιναν την καρδίαν αυτού. **4** Διότι δέ εγήρασεν ο Σολομών, αι γυναίκες αυτού ἔξκελιναν την καρδίαν αυτού κατόπιν ἄλλων θεών· και η καρδία αυτού δεν ἤτο τελεία μετά του Κυρίου του Θεού αυτού, ως η καρδία Δαβίδ του πατέρος αυτού. **5** Και επορεύθη ο Σολομών κατόπιν της Αστράτης, της θεάς των Σιδωνίων, και κατόπιν του Μελχώμ, του βδελύγματος των Αμμωνίτων. **6** Και ἔπραξεν ο Σολομών πονηρά ενώπιον του Κυρίου και δεν επορεύθη εντελώς κατόπιν του Κυρίου, ως Δαβίδ ο πατέρος αυτού. **7** Τότε ωκοδόμησεν ο Σολομών υψηλόν τόπον εις τον Χειμώνα, το βδέλυγμα του Μωάβ, εν τω ὥρει τω απέναντι της Ιερουσαλήμ, και εις τον Μολόχ, το βδέλυγμα

των οιών Αμμών. **8** Και οι ούτως ἔκαμε δι' ὅλας τας γυναίκας αυτού τας ξένας, αἵτινες εθυμίαζον και εθυσίαζον εις τους θεούς αυτών. **9** Και ωργίσθη ο Κύριος κατά του Σολομώντος επειδή η καρδία αυτού εξέκλινεν από του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, ὅστις εφανερώθη δις εις αυτόν, **10** και προσέταξεν εις αυτόν περὶ τού πράγματος τούτου, να μη υπάγη κατόπιν ἄλλων θεών· δεν εφύλαξεν ούμως εκείνο, το οποίον ο Κύριος προσέταξε. **11** Διά τούτο είπεν ο Κύριος εις τον Σολομώντα, Επειδή τούτο ευρέθη εν σοι, και δεν εφύλαξες την διαθήκην μου και τα διατάγματά μου, τα οποία προσέταξα εις σε, θέλω εξάπαντος διαρρήξει την βασιλείαν από σου και δώσει αυτήν εις τον δούλον σου· **12** πλην εν ταις ημέραις σου δεν θέλω κάμει τούτο, χάριν Δαβίδ του πατέρός σου· εκ της χειρός του νιού σου θέλω διαρρήξει αυτήν· **13** δεν θέλω ούμως διαρρήξει πάσαν την βασιλείαν· μίαν φυλήν θέλω δώσει εις τον νιόν σου, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, και χάριν της Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα. **14** Και εσήκωσεν ο Κύριος αντίπαλον εις τον Σολομώντα, τον Αδάλ τον Ιδουμαίον· ούτος ἡτο εκ του σπέρματος των βασιλέων της Ιδουμαίας. **15** Διότι, ὅτε ἡτο ο Δαβίδ εν τη Ιδουμαίᾳ και Ιωάβ ο αρχιστράτηγος ανέβη να θάψη τους θανατωθέντας και επάταξε παν αρσενικόν εν τη Ιδουμαίᾳ, **16** επειδή εξ μήνας εκάθισεν εκεί ο Ιωάβ μετά παντός του Ισραήλ, εωσού εξωλόθρευσε παν αρσενικόν εκ της Ιδουμαίας, **17** τότε ο Αδάλ ἔφυγεν, αυτός και μετ' αυτού τινές Ιδουμαίοι εκ των δούλων του πατέρος αυτού, διά να υπάγωσιν εις την Αίγυπτον· ἡτο δε ο Αδάλ μικρόν παιδίον. **18** Και εσηκώθησαν εκ της Μαδιάμ και ήλθον εις Φαράν και ἔλαβον μεθ' εαυτών ἄνδρας εκ Φαράν και ήλθον εις Αίγυπτον προς τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου· ὅστις ἔδωκεν εις αυτόν οικίαν και διέταξεν εις αυτόν τροφάς και γην ἔδωκεν εις αυτόν. **19** Και εύρηκεν ο Αδάλ μεγάλην χάριν ενώπιον του Φαραώ, ώστε ἔδωκεν εις αυτόν γυναίκα την αδελφήν της γυναικός αυτού, την αδελφήν της Ταχπενές της βασιλίσσης. **20** Και εγένησεν εις αυτόν η αδελφή της Ταχπενές τον Γενουβάθ τον νιόν αυτού, τον οποίον η Ταχπενές απεγαλάκτισεν εντός του οίκου του Φαραώ· και ἡτο ο Γενουβάθ εν τω οίκω του Φαραώ, μεταξύ των οιών του Φαραώ. **21** Και ὅτε ήκουσεν ο Αδάλ εν Αιγύπτῳ ότι εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού και ὅτι απέθανεν Ιωάβ ο αρχιστράτηγος, είπεν ο Αδάλ προς τον Φαραώ, Εξαπόστειλον με, διά να απέλθω εις την γην μου. **22** Και καί είπε προς αυτόν ο Φαραώ, Άλλοι τι σοι λείπει πλησίον μου, και ιδού, συ ζητείς να απέλθης εις την γην σου; Και απεκρίθη, Ουδέν· αλλ' εξαπόστειλόν με, παρακαλώ. **23** Και εσήκωσεν ο Θεός εις αυτόν και ἄλλον αντίπαλον, τον Ρεζών, νιόν του Ελιαδά, ὅστις είχε φύγει από του κυρίου αυτού Αδαβέζερ, βασιλέως της Σωβά· **24** και συναθρίσας εις εαυτόν ἄνδρας, ἔγεινεν αρχιγός συμμορίας, ὅτε επάταξεν ο Δαβίδ τους από Σωβά· και υπήγαν εις Δαμασκόν και κατώκησαν εκεί και εβασίλευσαν εν Δαμασκῷ· **25** και ἡτο αντίπαλος του Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Σολομώντος, εκτός των κακών, τα οποία εκάμεν ο Αδάλ· και επηρέαζε τον Ισραήλ, βασιλεύων επί της Συρίας. **26** Και ο Ιεροβοάμ, νιός του Ναβάτ, Εφραθαίος από Σαρηδά, δούλος του Σολομώντος, τον οποίον η μήτηρ ωνομάζετο Σερουά, γυνή χήρα, και ούτος εσήκωσε χείρα κατά του βασιλέως. **27** Αὕτη δε ἡτο η αιτία, διά την οποίαν εσήκωσε χείρα κατά του βασιλέως· ο Σολομών ωκοδόμει την Μιλλώ και ἔκλεισε το χάλασμα της πόλεως Δαβίδ του πατέρος αυτού· **28** και ἡτο ο ἀνέθρωπος Ιεροβοάμ δυνατός εν ισχύΐ· και είδεν ο Σολομών τον νέον ὅτι ούτος φίλεργος και κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί πάντα τα

φορτία του οίκου Ιωσήφ. **29** Και κατ' εκείνον τον καιρόν, ότε ο Ιεροβοάμ εξήλθεν εξ Ιερουσαλήμ, εύρηκεν αυτόν καθ' οδόν ο προφήτης Αχιά ο Σηλωνίτης, ενδεδυμένος ιμάτιον νέον· και ήσαν οι δύο μόνοι εν τη πεδιάδι. **30** Και επίασεν ο Αχιά το νέον ιμάτιον, το οποίον εφέρει, και ἔσχισεν αυτόν εἰς δώδεκα τμήματα: **31** και είπε προς τον Ιεροβοάμ, Λάβε εις σεαυτόν δέκα τμήματα διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ: Ιδού, θέλω διαφρίξει την βασιλείαν εκ της χειρός του Σολομώντος και δώσει τας δέκα φυλάς εις σέ. **32** Θέλει μένει όμως εις αυτόν μία φυλή, χάριν του δούλου μου Δαβίδ και χάριν της Ιερουσαλήμ, της πόλεως, την οποίαν εξέλεξα εκ πασών των φυλών του Ισραήλ: **33** διότι με εγκατέλιπον και ελάττευσαν Αστάρτην την θεάν των Σιδωνίων, Χεμώς τον θεόν των Μωαβιτών και Μελχώμ τον θεόν των ιιών Αμμών· και δεν πειπετήσαν εις τας οδούς μου διά να πράττωσι το ευθές ενώπιον μου, και να φυλάττωσι τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού: **34** δεν θέλω όμως λάβει πάσαν την βασιλείαν εκ της χειρός αυτού, αλλά θέλω διατηρήσει αυτόν ηγεμόνα πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, τον οποίον εξέλεξα, διότι εφύλαττε τας εντολάς μου και τα διατάγματά μου: **35** Θέλω όμως λάβει την βασιλείαν εκ της χειρός του ιιού αυτού και δώσει αυτήν εις σε, τας δέκα φυλάς **36** εις δε τον ιιόν αυτού θέλω δώσει μίαν φυλήν, διά να ἔχῃ Δαβίδ ο δούλος μου λόγχην πάντοτε ἐμπροσθέν μου εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν εξέλεξα εις εμαυτόν διά να θέσω το όνομά μου εκεί. **37** και σε θέλω λάβει, και θέλεις βασιλεύει κατά πάντα ὅσα η ψυχή σου επιθυμεῖ και θέλεις εἰσθαι βασιλεὺς επί τον Ισραήλ: **38** και εάν εισακούστης εις πάντα ὅσα σε προστάζω και περιπτής εις τας οδούς μου και πράττης το ευθές ενώπιον μου, φυλάττων τα διατάγματά μου και τας εντολάς μου, καθώς ἔκαμνε Δαβίδ ο δούλος μου, τότε θέλω εἰσθαι μετά σου και θέλω οικοδομήσεις εις σε οίκουν ασφαλή, καθώς ἀκοδόμησα εις τον Δαβίδ, και θέλω δώσει τον Ισραήλ εις σέ: **39** και θέλω κακουχήσει το σπέρμα του Δαβίδ διά τούτο, πλην ουχί διά παντός. **40** Όθεν εξήτησεν ο Σολομών να θανατώσῃ τον Ιεροβοάμ. Και σηκωθείς ο Ιεροβοάμ, ἔφυγεν εις Αἴγυπτον προς Σισάκ τον βασιλέα της Αιγύπτου, και ἤτοι εν Αιγύπτῳ εωσύν απέθανεν ο Σολομών. **41** Αι δε λοιπά των πράξεων του Σολομώντος και πάντα ὅσα ἔκαμε, και η σοφία αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των πράξεων του Σολομώντος: **42** Αι δε ημέραι, ὅσας εβασίλευσεν ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ επί πάντα τον Ισραήλ, ήσαν τεσσαράκοντα ἑτη. **43** Και εκοιμήθη ο Σολομών μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν τη πόλει Δαβίδ τον πατέρος αυτού· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ροβαάμ τον ιιόν αυτού.

12 Και υπήγειν ο Ροβαάμ εις Συχέμ διότι εις Συχέμ ἥρχετο πας ο Ισραήλ διά να κάμψι αυτόν βασιλέα. **2** Και ως ἤκουσε τούτο Ιεροβοάμ ο ιιός του Ναβάτ, ὅστις ἤτο ἐτι εν Αιγύπτῳ, ὃπου ἔχει φύγει από προσώπου του βασιλέως Σολομώντος, ἔμεινεν ἐτι ο Ιεροβοάμ εν Αιγύπτῳ: **3** απέστειλαν ὄμως και εκάλεσαν αυτόν. Τότε ἤλθον ο Ιεροβοάμ και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ και ελάλησαν προς τον Ροβαάμ, λέγοντες, **4** Πατήρ σου εστιλήρυν τον ζυγόν ημών τώρα λοιπόν την δουλείαν την σκληράν του πατέρος σου και τον ζυγόν αυτού τον βαρύν, τον οποίον επέβαλεν εφ' ημάς, ελάφρωσον συ, και θέλομεν σε δουλεύει. **5** Ο δε είπε προς αυτούς, Αναχωρήσατε ἔως τρεις ημέρας: ἐπειτα επιστρέψατε προς εμέ. Και ανεχώρησεν ο λαός, **6** Και συνεβούλεύθη ο βασιλεύς Ροβαάμ τους πρεσβυτέρους, οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατέρος αυτού ἐτι

ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλεύετε σεις να αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; **7** Και ελάλησαν προς αυτόν, λέγοντες, Εάν σύμπερον γείνης δούλος εις τον λαόν τούτον και δουλεύσης αυτούς και αποκριθής προς αυτούς και λαλήσης αγαθούς λόγους προς αυτούς, τότε θέλουσιν είσθαι δούλοι σου διά παντός. **8** Απέρριψεν όμως την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν ἔδωκαν εις αυτόν, και συνεβούλεύθη τους νέους, τους συνανατραφέντας μετ' αυτού τους παρισταμένους ενώπιον αυτού. **9** Και είπε προς αυτούς, Τι με συμβουλεύετε σεις να αποκριθώμεν προς τον λαόν τούτον, δότις ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ελάφρωσον τον ζυγόν, τον οποίον ο πατήρ σου επέβαλεν εφ' ημάς; **10** Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι, οι συνανατραφέντες μετ' αυτού τους παρισταμένους ενώπιον αυτού. **11** Και είπε προς αυτούς, Τι με συμβουλεύετε σεις να εποκριθώμεν προς τον λαόν τούτον, δότις ελάλησε προς εμέ την ημέραν σας: ο πατήρ μου σας επαΐδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύεσι με σκορπίους. **12** Και ἤλθεν ο Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβαάμ την τρίτην ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεύς, λέγων, Επανέλθετε προς εμέ την τρίτην ημέραν. **13** Και απεκρίθη ο βασιλεύς προς τον λαόν σκληρώς και εγκατέλιπε την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν ἔδωκαν εις αυτόν. **14** και ελάλησε προς αυτούς κατά την συμβουλήν των νέων, λέγων, Ο πατήρ μου εβάρυνε τον ζυγόν σας, αλλ' εγώ θέλω κάμψι βαρύτερον τον ζυγόν σας ο πατήρ μου σας επαΐδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύεσι με σκορπίους. **15** Και δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς εις τον λαόν διότι το πράγμα ἔγινε παρά Κυρίου, διά να εκτελέσῃ τον λόγον αυτού, τον οποίον ο Κύριος ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ τον ιιόν του Ναβάτ. **16** Και ιδών πας ο Ισραήλ ὅτι ο βασιλεύς δεν εισήκουσεν εις αυτούς, απεκρίθη ο λαός προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος ἔχομεν ημείς εν τω Δαβίδ; ουδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν εν τω ιιώ του Ιεσσάι εις τας σκηνάς σου, Ισραήλ: πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περὶ του οίκου σου. Και ανεχώρησεν ο Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. **17** Περὶ δε των ιιών Ισραήλ των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν Ιούδα, ο Ροβαάμ εβασίλευσεν επ' αυτούς. **18** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Ροβαάμ τον Αδωράμ, τον επὶ των φώρων· και ειθοβόλησεν αυτόν πας ο Ισραήλ με λίθους, και απέθανεν. Όθεν ἐπέσυεν ο βασιλεύς Ροβαάμ να αναβῇ εις την ἀμάξαν, διά να φύγῃ εις Ιερουσαλήμ. **19** Ούτως απεστάτησεν ο Ισραήλ από του οίκου του Δαβίδ ἔως της ημέρας ταύτης. **20** Ὁτε δε ἤκουσε πας ο Ισραήλ ὅτι ο Ιεροβοάμ επέστρεψεν, απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν εις την συναγωγήν και ἔκαμνον αυτόν βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ δεν ηκολούθησε τον οίκον του Δαβίδ, ειμι η φυλή του Ιούδα μόνην. **21** Και ελθών ο Ροβαάμ εις Ιερουσαλήμ, συνήθροισε πάντα τον οίκον Ιούδα και την φυλήν Βενιαμίν, εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι κατά τον οίκον του Ισραήλ, ὅπως επαναφέρωσι την βασιλείαν εις τον Ροβαάμ τον ιιόν του Σολομώντος. **22** Ἐγιενεν όμως λόγος Θεού προς τον Σεμαϊάν, ἀνθρωπὸν του Θεού, λέγων, **23** Λάλησον προς Ροβαάμ, τον ιιόν του Σολομώντος, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν και προς το επίλοιπον του λαού, λέγων, **24** ούτω λέγει Κύριος: Δεν θέλετε αναβῇ ουδὲ πολεμῆσει εναντίον των αδελφῶν σας των ιιών Ισραήλ:

επιστρέφατε έκαστος εις τον οίκον αυτού διότι παρ' εμού έγεινε το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εις τον λόγον του Κυρίου και επέστρεψαν να υπάγωσι, κατά τον λόγον του Κυρίου. **25** Τότε ωκοδόμησεν ο Ιεροβοάμ την Συχέμ επί του δρόου Εφραΐτ, και κατώκησεν εν αυτῇ ἐπειτα εξῆλθεν εκείθεν και ωκοδόμησε την Φανουσήλ. **26** Και είπεν ο Ιεροβοάμ εν τη καρδία αυτού. Τώρα θέλει επιστρέψει η βασιλεία εις τον οίκον του Δαβΐδ. **27** εάν ο λαός ούτος αναβίθι διά να προσφέρῃ θυσίας εν τω οίκω του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, τότε η καρδία του λαού τούτου θέλει επιστρέψει προς τον κύριον αυτού, τον Ροβοάμ βασιλέα του Ιούδα, και θέλουσι θανατώσει εμέ και επιστρέψει προς Ροβοάμ τον βασιλέα του Ιούδα. **28** Έλαβε λοιπόν ο βασιλεὺς βουλήν και ἔκαμε δύο μόσχους χρυσούς, και ἔπει προς αυτούς, Φθάνει εις εσάς να αναβαίνητε εις Ιερουσαλήμ ιδού, οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες σε ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου. **29** Και ἔθεσε τον ἔνα εν Βαιθήλ και τον ἄλλον ἔθεσεν εν Δαν. **30** Και ἔγεινε το πράγμα τούτο αιτία αμαρτίας διότι επορεύετο ο λαός ἔως εις Δαν, διά να προσκυνή ενώπιον του ενός. **31** Και ἔκαμεν οίκους επί των υψηλών τόπων και ἔκαμεν ιερείς εις των εσχάτων του λαού, οίτινες δεν ἥσαν εις των ιερών λενί. **32** Και ἔκαμεν ο Ιεροβοάμ εορτήν εις τη μηνή των οιδών, εν τη δεκάτῃ πέμπτη ημέρα του μηνός, ως την εορτήν την εν Ιούδᾳ, και ανέβη ἐπὶ το θυσιαστήριον. Ούτως ἔκαμεν εν Βαιθήλ, θυσιάζων εις τους μόσχους τους οποίους ἔκαμεν και κατέστησεν εν Βαιθήλ τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους οποίους ἔκαμεν. **33** Και ανέβη ἐπὶ το θυσιαστήριον το οποίον ἔκαμεν εν Βαιθήλ, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του ογδόν μηνός, εν τω μηνί τον οποίον εφεύρεν από της καρδίας αυτού και ἔκαμεν εορτήν εις τους ιούς Ισραήλ, και ανέβη ἐπὶ το θυσιαστήριον, διά να θυμιάσῃ.

13 Και ιδού, ἥλθεν ἀνθρωπὸς του Θεού εξ Ιούδα εις Βαιθήλ με λόγον του Κυρίου ο δε Ιεροβοάμ ίστατο επὶ του θυσιαστηρίου, διά να θυμιάσῃ. **2** Και εφώνησε προς το θυσιαστήριον με λόγον του Κυρίου, και ἔπει, θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, ούτω λέγει Κύριος Ιδού, νιός θέλει γεννηθῆ εις τον οίκον του Δαβΐδ, Ιωσίας ο νόμονα αυτού, και θέλει θυσιάσει επί σε τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους θυμιάζοντας επί σε, και οστά ανθρώπων θέλουσι καυθῆ επί σε. **3** Και ἔδωκε σημείον την αυτήν ημέραν, λέγων, Τούτο είναι το σημείον, το οποίον ελάλησεν ο Κύριος Ιδού, το θυσιαστήριον θέλει διασχισθῆ, και η στάκτη η επ' αυτού θέλει εκχυθῆ. **4** Και ὅτε ἥκουσεν ο βασιλεὺς Ιεροβοάμ τον λόγον του ανθρώπου του Θεού, τον οποίον εφώνησε προς το θυσιαστήριον εν Βαιθήλ, εξέτεινε την χείρα αυτού από του θυσιαστηρίου, λέγων, Συλλάβετε αυτόν. Και εξηράνθη η χειρ αυτού, την οποίαν εξέτεινεν επ' αυτόν, ὥστε δεν ηδυνήθη να επιστρέψῃ αυτήν προς εαυτόν. **5** Και διεσχισθη το θυσιαστήριον και εξεχύθη η στάκτη από του θυσιαστηρίου, κατά το σημείον το οποίον ἐδώκεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού διά του λόγου του Κυρίου. **6** Και απεκρίθη ο βασιλεὺς και ἔπει προς τον ἀνθρωπὸν του Θεού, Δεήθητι, παρακαλώ, Κυρίον του Θεού σου και προσευχήθητι υπέρ εμού, διά να επιστρέψῃ η χειρ μου προς εμέ. Και εδεήθη ο ἀνθρωπὸς του Θεού προς τον Κύριον, και επέστρεψεν η χειρ του βασιλέως προς αυτόν και αποκατεστάθη ως το πρότερον. **7** Και είπεν ο βασιλεὺς προς τον ἀνθρωπὸν του Θεού, Είσελθε μετ' εμού εις τον οίκον και λάβε τροφήν, και θέλω σοι δώσει δώρα. **8** Άλλ' ο ἀνθρωπὸς του Θεού είπε προς τον βασιλέα, Το ήμισυ του οίκου σου αν μοι δώσης, δεν θέλω εισέλθει μετά σού· ουδέ θέλω φάγει ἄρτον ουδέ θέλω πίει ύδωρ εν τω τόπω τούτω **9** διότι ούτως είναι προστεταγμένον εις εμέ διά του λόγου

του Κυρίου, λέγοντος, Μη φάγης ἄρτον και μη πίνης ύδωρ και μη επιστρέψῃς διά της οδού, διά της οποίας ἥλθες. **10** Και ανεχώρησε δι' ἄλλης οδού και δεν επέστρεψε διά της οδού, διά της οποίας ἥλθεν εις Βαιθήλ. **11** Κατώκει δε εν Βαιθήλ γέρων τις προφήτης· και ἥλθον οι υιοί αυτού και διηγήθησαν προς αυτόν πάντα τα ἔργα, τα οποία ἔκαμεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού την ημέραν εκείνην εν Βαιθήλ· διηγήθησαν δε προς τον πατέρα αυτών και τους λόγους, τους οποίους ελάλησε προς τον βασιλέα. **12** Και είπε προς αυτούς ο πατήρ αυτών, Διά τίνος οδού ανεχώρησεν; είχον δε ιδεῖ οι υιοί αυτού διά τίνος οδού ανεχώρησεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα. **13** Και είπε προς τους υιούς αυτού, Ετοιμάσατε μοι την όνον. Και ητοίμασαν εις αυτόν την όνον· και εκάθησεν επ' αυτήν, **14** και υπήγει κατόπιν του ανθρώπου του Θεού και εύρηκεν αυτόν καθήμενον υπό δρύν· και είπε προς αυτόν, συ είσαι ο ἀνθρωπὸς του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα; Ο δε είπεν, Εγώ. **15** Και είπε προς αυτόν, Ελθέ μετ' εμού εις την οικίαν και φάγε ἄρτον. **16** Ο δε είπε, Δεν δύναμαι να επιστρέψω μετά σου ουδέ να ἔλθω μετά σού· ουδέ θέλω φάγει ἄρτον ουδέ θέλω πίει ύδωρ μετά σου εν τω τόπω τούτω. **17** διότι ελαλήθη προς εμέ διά του λόγου του Κυρίου, Μη φάγης ἄρτον μηδέ πίνης ύδωρ εκεί, μηδὲ επιστρέψῃς την πάγων διά της οδού διά της οποίας ἥλθες. **18** Είπε δε προς αυτόν, Και εγώ προφήτης είμαι, καθὼς σύ· και ἄγγελος ελάλησε προς εμέ διά του λόγου του Κυρίου, λέγων, Επίστρεψον αυτόν μετά σου εις την οικίαν σου, διά να φάγη ἄρτον και να πίνη ύδωρ. Εφεύσθη δε προς αυτόν. **19** Και επέστρεψε μετ' αυτού και ἔφαγεν ἄρτον εν τω οίκων αυτού και ἔπει ύδωρ. **20** Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν, ἥλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον προφήτην τον επιστρέψαντα αυτόν· **21** και εφώνησε προς τον ἀνθρωπὸν του Θεού τον ελθόντα εξ Ιούδα, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος. Επειδή παρήκουσας της φωνῆς του Κυρίου και δεν εφύλαξας την εντολήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε, **22** αλλ' επέστρεψας και ἔφαγες ἄρτον και ἔπιες ύδωρ εν τω τόπω, περί τον οποίον είπε προς σε, Μη φάγης ἄρτον μηδέ πίνης ύδωρ· το σώμα σου δεν θέλει εισέλθει εις τον τάφον των πατέρων σου. **23** Και αφού ἔφαγεν ἄρτον και αφού ἔπιεν, ητοίμασεν εκείνος την όνον εις αυτόν, εις τον προφήτην τον οποίον επέστρεψε. **24** Και ανεχώρησεν εύρε δε αυτόν λέων καθ' οδόν και εθανάτωσεν αυτόν· και το σώμα αυτού ουδέ ο ερριμένον εν τη οδῷ· η δε όνος ίστατο πλησίον αυτού και ο λέων ίστατο πλησίον του σώματος. **25** Και ιδού, ἀνδρες διαβαίνοντες είδον το σώμα ερριμένον εν τη οδῷ και τον λέοντα ιστάμενον πλησίον του σώματος· και ελθόντες απίγγειλαν τούτο εν τη πόλει, όπου κατώκει ο προφήτης ο γέρων. **26** Και ὅτε ἥκουσεν ο προφήτης ο επιστρέψας αυτόν εις της οδού, είπεν, Ούτος είναι ο ἀνθρωπὸς του Θεού, δότις παρήκουσε της φωνῆς του Κυρίου· διά τούτο παρέδωκεν αυτόν ο Κύριος εις τον λέοντα, και διεσπάραξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς αυτόν. **27** Και ελάλησε προς τους υιούς αυτού, λέγων, Στρώσατε εις εμέ την όνον. Και ἔστρωσαν. **28** Και υπήγει και εύρηκε το σώμα αυτού ερριμένον εν τη οδῷ, και την όνον και τον λέοντα ισταμένους πλησίον του σώματος· ο λέων δεν ἔφαγε το σώμα ουδέ διεσπάραξε την όνον. **29** Και εσήκωσεν ο προφήτης το σώμα του ανθρώπου του Θεού, και επέθεσεν αυτό επὶ την όνον, και ανέφερεν αυτόν· και ἥλθεν εις την πόλιν ο προφήτης ο γέρων, διά να πενθήσῃ και να θάψῃ αυτόν. **30** Και ἔθεσε το σώμα αυτού εν τω τάφῳ αυτού· και επένθησαν επ' αυτόν, λέγοντες, Φευ αδελφέ μου

31 Καὶ αφού έθαψεν αυτόν, ελάλησε πρὸς τοὺς υἱούς αυτοῦ, λέγων, Αφού ἀποθάνω, θάψατε καὶ εμὲ ἐν τῷ τάφῳ, ὅπου εἴτεροι ὁ ἀνθρώπος του Θεού· θέσατε τὰ οστά μου πλησίον τῶν οστέων αυτού· **32** διότι θέλει εξάπαντος εκτελεσθῆ τὸ πράγμα, τὸ οποῖον εφώνησε διά τοῦ λόγου του Κυρίου κατά τὸν θυσιαστηρίου εν Βαιθήλ καὶ κατά πάντων τῶν οἰκων τῶν υψηλῶν τόπων, οἵτινες εἶναι εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας. **33** Μετὰ τὸ πράγμα τούτο δεν επέστρεψεν ο Ιεροβοᾶμ εκ τῆς οδού αυτού τῆς κακής, ἀλλ' ἔκαμε πάλιν εκ τῶν εσχάτων του λαού ιερείς των υψηλῶν τόπων ὄστις ήθελε, καθιέρωντεν αυτόν, καὶ εγίνετο ιερεύς των υψηλῶν τόπων. **34** Καὶ ἔγεινε τὸ πράγμα τούτο αιτία αμαρτίας εἰς τὸν οίκον του Ιεροβοᾶμ, ὡστε να εξολοθρεύσῃ καὶ να αφανίσῃ αυτόν απὸ προσώπου τῆς γῆς.

14 Καὶ¹ εκείνον τὸν καιρὸν ηρώωστησεν Αβία ο υἱός του Ιεροβοᾶμ. **2** Καὶ εἶπεν ο Ιεροβοᾶμ πρὸς τὴν γυναίκα αυτού, Σηκώθητι, παρακαλῶ, καὶ μετασχηματίσθητι, ὡστε να μη γνωρίσωσιν ὅτι είσαις γυνή του Ιεροβοᾶμ, καὶ ὑπαγε εἰς Σηλῶ² ίδού, εκεί εἶναι Αχιά ο προφήτης, ὄστις εἴπε πρὸς εμέ ὅτι θέλω βασιλεύσει επὶ τὸν λαὸν τούτον· **3** καὶ λάβῃ εἰς τὴν χείρα σου δέκα ἄρτους καὶ κολλύρια καὶ σταμνίον μέλιτος καὶ ὑπαγε πρὸς αυτόν· αυτός θέλει σοὶ αναγγείλει τι θέλει γείνει εἰς τὸ παιδίον. **4** Καὶ ἔκαμεν οὐτῶς η γυνή του Ιεροβοᾶμ· καὶ σηκωθείσα, υπῆγεν εἰς Σηλῶ καὶ ἤλθεν εἰς τὸν οίκον του Αχιά. Ο δε Αχιά δεν ήδυνατο να βλέπῃ διότι οι οφθαλμοί αυτού ημβλυώπουν εκ του γίρατος αυτού. **5** Εἶχε δε εἰπεῖ ο Κύριος πρὸς τὸν Αχιά, ίδού, η γυνή του Ιεροβοᾶμ ἔρχεται να ζητήσῃ παρὰ σου λόγον περὶ τοῦ υἱού αυτῆς, διότι εἶναι ἄρρωστος ούτω καὶ ούτω θέλεις λαλήσει πρὸς αυτήν διότι, ὅταν εισέλθῃ, θέλει προσποιηθῆ ὅτι είναι ἀλλή. **6** Καὶ ως ἡκουσεν ο Αχιά τὸν ίχον τῶν ποδῶν αυτῆς, ενώ εισήρχετο εἰς τὴν θύραν, εἶπεν, Εἰσελθε, γυνή του Ιεροβοᾶμ· διά τι προσποιεῖσαι ὅτι είσαι ἀλλή; ἀλλ' εγὼ εἴμαι απόστολος πρὸς σε σκληρῶν αγγελιῶν· **7** ὑπαγε, εἰπε πρὸς τὸν Ιεροβοᾶμ, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Επειδή εγώ σε ψύχωσα εκ μέσου του λαού καὶ σε κατέστησα ηγεμόνα επὶ τὸν λαὸν μου Ισραήλ, **8** καὶ διαρρήξας τὴν βασιλείαν απὸ τοὺς οἰκους του Δαβὶδ, ἐδώκα αυτήν εἰς σε, καὶ συ δεν εστάθης καθὼς ο δούλος μου Δαβὶδ, ὄστις εφύλαξε τας εντολάς μου καὶ δοτὶς με ηκολούθησεν εξ ὅλης αυτοῦ τῆς καρδίας, εἰς το να κάμνη μόνον το ευθές ενώπιον μου, **9** ἀλλ' υπερέβης εἰς τὸ κακὸν πάντας ὄσοι εστάθησαν πρότεροι σου, διότι υπήγεις καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ἄλλους θεούς καὶ χωνευτά εἰδώλα, διά να με παροργίσης, καὶ με απέρριψας οπίσω τῆς ράχης σου. **10** διά τούτο, ίδού, θέλω φέρει κακόν επὶ τὸν οίκον του Ιεροβοᾶμ, καὶ θέλω εξολοθρεύσει του Ιεροβοᾶμ τὸν ουρούντα εἰς τὸν τοίχον, τὸν πεφυλαγμένον καὶ τὸν αφειμένον εν τῷ Ισραήλ, καὶ θέλω σαρώσει κατόπιν του οίκου του Ιεροβοᾶμ, καθὼς σαρόνει τις την κόπρον εωσού εκλείψῃ· **11** ὄστις εκ του Ιεροβοᾶμ αποθάνῃ εν τῇ πόλει, οι κύνες θέλουσι καταφάγει αυτόν· καὶ ὄστις αποθάνῃ εν τῷ αγρῷ, τὰ πετείνα του ουρανού θέλουσι καταφάγει αυτόν· διότι ο Κύριος ελάλησε. **12** Συ λοιπὸν σηκωθείσα ὑπαγε εἰς τὴν οικίαν σου· ενώ οι πόδες σου εμβαίνουσιν εἰς τὴν πόλιν, το παιδίον θέλει εποθάνει· **13** καὶ θέλει πενθήσει αυτό πας ο Ισραήλ, καὶ θέλουσιν ενταφιάσει αυτό διότι αυτό μόνον εκ του Ιεροβοᾶμ θέλει ελθεῖ εἰς τὸν τάφον, επειδή εν αυτῷ ευρέθη τι καλόν ενώπιον Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, εν τῷ οίκῳ του Ιεροβοᾶμ. **14** Καὶ θέλει αναστήσει ο Κύριος εἰς εαυτὸν βασιλέα επὶ τὸν Ισραήλ, ὄστις θέλει εξολοθρεύσει τον οίκον του Ιεροβοᾶμ τὴν ημέραν εκείνην· αλλά τι; τώρα μάλιστα.

15 Καὶ θέλει πατάξει ο Κύριος τον Ισραήλ, ὡστε να κινήται ως κάλαμος εν τῷ ὄντι, καὶ θέλει εκριζώσει τον Ισραήλ εκ τῆς γῆς ταύτης τῆς αγαθῆς, την οποίαν ἐδωκεν εἰς τους πατέρας αυτῶν, καὶ διασκορπίσει αυτούς πέραν του ποταμού· επειδή ἔκαμον τα ἀλση αυτών, διά να παροργίσωσι τον Κύριον· **16** καὶ θέλει παραδώσει τον Ισραήλ εξ αιτίας των αμαρτιών του Ιεροβοᾶμ, δόστις ημάρτησε καὶ δόστις ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτίσῃ. **17** Καὶ εστικώθη ἡ γυνὴ του Ιεροβοᾶμ καὶ ανεχώρησε καὶ ἤλθεν εἰς Θερσά³ καθὼς αυτή επάτησε το κατώφλιον τῆς θύρας του οίκου, απέθανε το παιδίον· **18** καὶ ἔθαψαν αυτό· καὶ επένθησεν αυτό πας ο Ισραήλ, κατὰ τὸν λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Αχιά τον προφήτην. **19** Αι δε λοιπάι των πράξεων του Ιεροβοᾶμ, πως επολέμησε καὶ τίνι τρόπῳ εβασίλευσεν, ίδού, είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **20** Καὶ αι ημέραι, τας οποίας εβασίλευσεν ο Ιεροβοᾶμ, ήσαν εικοσιδύο ἔτη⁴ και εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ναδάβ ο υἱός αυτού. **21** Ο δε Ροβοᾶμ ο υἱός του Σολομώντος εβασίλευσεν επὶ τὸν Ιούδαν. Τεσσαράκοντά και ενός ἔτους ήτο ο Ροβοᾶμ ότε ἔγινε βασιλεύς, και εβασίλευε δεκαεπτά ἔτη εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν ο Κύριος εξέλεξεν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ διά να θέσῃ το ονόμα αυτού εκεί. Και το ονόμα της μητρός αυτού ήτο Νααμά η Αμμωνίτις. **22** Έπραξε δε ο Ιούδας πονηρά ενώπιον του Κυρίου και παρώνταν αυτόν εις ζηλοτυπίαν με τας αμαρτίας αυτών, τας οποίας ημάρτησαν υπέρ πάντα όσα ἔπραξαν οι πατέρες αυτών. **23** Διότι και αυτοί οικοδόμησαν εις εαυτούς τόπους υψηλούς, και ἔκαμον αγάλματα και ἀλση επὶ παντός υψηλού λόφου και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **24** Ἡσαν δε ἔτι εν τῇ γῃ και σοδομίται και ἔπραττον κατὰ πάντα τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απ' ἔμπροσθεν των ιιών Ισραήλ. **25** Και εν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας του Ροβοᾶμ, ανέβη Σισάκ ο βασιλεὺς της Αιγύπτου εναντίον της Ιερουσαλήμ. **26** Και ἐλάβε τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως τα πάντα ἔλαβεν· ἐλάβεν ἔτι πάσας τας χρυσάς ασπίδας, τας οποίας ἔκαμεν ο Σολομών. **27** Και αντί τούτων το βασιλεὺς το Ροβοᾶμ ἔκαμε χαλκίνας ασπίδας και παρέδωκεν αυτάς εις τας χείρας των αρχόντων των δορυφόρων, οἵτινες εφύλαττον την θύραν του οίκου του βασιλέως. **28** Και ὅτε εισήρχετο ο βασιλεὺς εις τον οίκον του Κυρίου, εβάσταζον αυτάς οι δορυφόροι· **29** Αι δε λοιπάι των πράξεων του Ροβοᾶμ και πάντα όσα ἔκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **30** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ροβοᾶμ και Ιεροβοᾶμ πάσας τας ημέρας. **31** Και εκοιμήθη ο Ροβοᾶμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τῃ πόλει Δαβίδ. Και το ονόμα της μητρός αυτού ήτο Νααμά η Αμμωνίτις. Εβασίλευε δε αντ' αυτού Αβιάμ ο υἱός αυτού.

15 Και εβασίλευσεν ο Αβιάμ επὶ τὸν Ιούδαν, κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτους της βασιλείας του Ιεροβοᾶμ ιιού του Ναβάτ. **2** Τρία ἔτη εβασίλευσεν ειν Ιερουσαλήμ. Και το ονόμα της μητρός αυτού ήτο Μααχά, θυγάτηρ του Αβεσταλώμ. **3** Και περιεπάτησεν εις πάσας τας αμαρτίας του πατρός αυτού, τας οποίας ἔπραξε προ αυτού· και δεν ήτο η καρδία αυτού τελεία μετά Κυρίου του Θεού αυτού, καθὼς η καρδία Δαβίδ του πατρός αυτού. **4** Άλλ' όμως, χάριν του Δαβίδ, ἐδωκεν εις αυτόν Κύριος ο Θεός αυτού λύχνον εν Ιερουσαλήμ, αναστήσας τον ιιών αυτού μετ' αυτού, και στερεώσας την Ιερουσαλήμ· **5** διότι ο Δαβίδ

έκαμνε το ευθές ενώπιον Κυρίου και δεν εξέκλινε πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού από πάντων όσα προσέταξεν εις αυτόν, εκτός της υποθέσεως Ουρίου του Χετταίου. **6** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ροβοάμ και Ιεροβοάμ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. **7** Αι δε λοιπά των πράξεων του Αβιάμ και πάντα όσα ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; Και ήτο πόλεμος αναμέσον Αβιάμ και Ιεροβοάμ. **8** Και εκοιμήθη ο Αβιάμ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τη πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ασά ο υιός αυτού. **9** Και εβασίλευσεν ο Ασά επί τον Ιούδαν, κατά το εικοστόν έτος του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ισραήλ. **10** Και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ ἐπί τεσσαράκοντα και εν. Το δε όνομα της μητρός αυτού ἦτο Μααχά, θυγάτηρ του Αβεσσαλώμ. **11** Και ἔκαμνεν ο Ασά το ευθές ενώπιον Κυρίου, καθώς Δαβίδ ο πατέρις αυτού. **12** Και αφήρεσεν εκ της γῆς τους σοδομίτας και εσήκωσε πάντα τα είδωλα, τα οποία ἔκαμνον οι πατέρες αυτού. **13** Ἐτί δε και την μητέρα αυτού την Μααχά, και αυτήν απέβαλε του να ἡνιαί βασιλίσσα, επειδή ἔκαμνεν είδωλον εις ἄλσος και κατέκοψεν ο Ασά το είδωλον αυτής και ἔκαυσεν αυτό πλαστὸν τον χειμάρρον Κέδρων. **14** Οι ψυλλοὶ ὁμος τόποι δεν αφρέθησαν πλην η καρδία του Ασά ἣτο τελεία μετά του Κυρίου πάσας τας ημέρας αυτού. **15** Και ἔφερεν εις τον οίκον του Κυρίου τα αφιερώματα του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, ἀργυρον και χρυσίον και σκεύη. **16** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ασά και Βαασά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτών. **17** Και ανέβη Βαασά ο βασιλεὺς του Ισραήλ εναντίον του Ιούδα και ωκοδόμησε την Ραμά, διά να μη αφίνη μηδένα να εξέρχηται μηδέ να εισέρχηται προς Ασά τον βασιλέα του Ιούδα. **18** Τότε ἐλάβεν ο Ασά ἄπαν το αργυρίον και το χρυσίον το εναπολειφθέν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως, και παρέδωκεν αυτά εις τας χειρας των δούλων αυτού· και απέστειλεν αυτούς ο βασιλεύς Ασά προς τον Βεναδάδ, υιόν του Ταρμίμων, υιού του Εσιών, βασιλέα της Συρίας, τον κατοικούντα εν Δαμασκώ, λέγων, **19** Ας γείνη συνθήκη αναμέσον εμού και σου, ως ἥτο αναμέσον του πατρός μου και του πατρός σου· ἰδού, απέστειλα προς σε δώρον αργυρίον και χρυσίον· ύπαγε, διάλυσον την συνθήκην σου την προς τον Βαασά, βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήσῃ απ' εμού. **20** Και εισήκουσεν ο Βεν-αδάδ εις τον βασιλέα Ασά, και απέστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεων αυτού εναντίον των πλεόνων του Ισραήλ, και επάταξε την ίών και την Δαν και την Αβέλ-βαιθ-μααχά, και πάσαν την Χιννερώθ, μετά πάσης της γῆς Νεφθαλί. **21** Και ως ἤκουσεν ο Βαασά, ἔπαυσε να οικοδομή την Ραμά και εκάθισεν εν Θερσά. **22** Τότε συνεκάλεσεν ο βασιλεύς Ασά πάντα τον Ιούδαν, χωρίς τινός εξαιρέσεως· και εσήκωσαν τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, με τα οποία ο Βαασά ἔκαμνε την οικοδομήν· και ωκοδόμησεν ο βασιλεύς Ασά με ταύτα την Γεβά του Βενιαμίν και την Μισπά. **23** Αι δε λοιπά πασῶν των πράξεων του Ασά και πάντα τα κατορθώματα αυτού και πάντα όσα ἐπράξε, και αι πόλεις τας οποίας ωκοδόμησε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; Εν τω καιρῷ δε του γήρατος αυτού ηρώωτησε τους πόδας αυτού. **24** Και εκοιμήθη ο Ασά μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφάτ ο υιός αυτού. **25** Και εβασίλευσε Ναδάβ ο υιός του Ιεροβοάμ επί τον Ισραήλ, το δεύτερον έτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ δύο ἔτη. **26** Και ἐπράξε πονηρά

ενώπιον του Κυρίου και περιεπάτησεν εις την οδόν του πατρός αυτού και εις την αμαρτίαν αυτού, διά της οποίας ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτίσῃ. **27** Συνώμοσε δε κατ' αυτόν Βαασά ο υιός του Αχιάκ, εκ του οίκου Ισσάχαρ· και επάταξεν αυτόν ο Βαασά εν Γιββεθών, ητίς ἡτο των Φιλισταίων διότι ο Ναδάβ και πας ο Ισραήλ επολιόρκουν την Γιββεθών. **28** Ο Βαασά λοιπόν εθανάτωσεν αυτόν κατά το τρίτον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **29** Και καθώς εβασίλευσεν, επάταξεν όλον τον οίκον του Ιεροβοάμ· δεν αφήκεν εις τον Ιεροβοάμ ουδέν ζων, εωσσύν εξωλόθρευσεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Αχιάκ του Σηλωνίτου, **30** διά τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, τας οποίας ημάρτησε, και διά των οποίων ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτίσῃ, και διά τον παροργισμόν με τον οποίον παρώργισε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **31** Αι δε λοιπά των πράξεων του Ναδάβ και πάντα όσα ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **32** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ασά και Βαασά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτών. **33** Κατά το τρίτον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσε Βαασά ο υιός του Αχιάκ επί πάντα τον Ισραήλ εν Θερσά· και εβασίλευσεν εικοσιτέσσαρα ἔτη. **34** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εις την οδόν του Ιεροβοάμ και εις την αμαρτίαν αυτού, διά της οποίας ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτίσῃ.

16 Και ἤλθε λόγος Κυρίου προς τον Ιηού, τον υιόν του Ανανί, εναντίον του Βαασά, λέγων, **2** Επειδή, ενώ σε ύψωσα εκ του χώματος, και σε κατέστησα ηγεμόνα επί τον λαόν μου Ισραήλ, σε περιεπάτησας εις την οδόν του Ιεροβοάμ, και ἔκαμες τον λαόν μου Ισραήλ να αμαρτίσῃ, διά να με παροργίσης διά των αμαρτιών αυτών, **3** ιδού, εγώ εξολοθρεύσαντα κράτος τον Βαασά και τον οίκον αυτού· και θέλω καταστήσει τον οίκον σου ως τον οίκον του Ιεροβοάμ υιού του Ναφάτ· **4** οδίς εκ του Βαασά αποθάνη εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι φάγει αυτόν· και δόστις εξ αυτού αποθάνη εν τοις αγροίς, τα πετενία του ουρανού θέλουσι φάγει αυτόν. **5** Αι δε λοιπά των πράξεων του Βαασά και όσα ἐπράξε και τα κατορθώματα αυτού δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **6** Και εκοιμήθη ο Βαασά μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Περσά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ηλά ο υιός αυτού. **7** Και ἔτι διά Ιηού τον προφήτου, υιού του Ανανί, ἤλθεν ο λόγος του Κυρίου κατά του Βαασά και κατά του οίκου αυτού και κατά πασών των κακιών όσας ἐπράξεν ενώπιον του Κυρίου, παροργίσας αυτόν διά των ἔργων των χειρών αυτού, ώστε να γείνη καθώς ο οίκος του Ιεροβοάμ· και διότι εθανάτωσεν αυτόν. **8** Κατά το εικοστόν ἔτοντος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν ο Ηλά υιός του Βαασά επί τον Ισραήλ εν Φερσά και εβασίλευσε δύο ἔτη. **9** Συνώμοσε δε κατ' αυτόν ο δούλος αυτού Ζιμβρί, ο αρχηγός του ημίσεως των πολεμικών αμαξών, ενώ ήτο εν Θερσά πίνων και μεθύνων εν τω οίκω του Αροά, οικονόμου του οίκου αυτού εν Θερσά. **10** Και εισήλθεν ο Ζιμβρί και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν, εις το εικοστόν ἔβδομον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **11** Και ως εβασίλευσεν, ἄμα εκάθισεν επί του θρόνου αυτού, επάταξε πάντα τον οίκον του Βαασά· δεν αφήκεν εις αυτόν ουρανώντα προς τοίχον ουδέ συγγενείς αυτού ουδέ φίλους αυτού. **12** Και εξωλόθρευσεν ο Ζιμβρί πάντα τον οίκον του Βαασά, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν εναντίον του Βαασά διά Ιηού τον προφήτου, **13** διά πάσας τας αμαρτίας του Βαασά και τας αμαρτίας Ηλά του υιού αυτού, τας

οποίας ημάρτησαν, και διά των οποίων έκαμον τον Ισραήλ να αμαρτίσῃ, παροργίσαντες, Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των ματαιοτήτων αυτών. **14** Αι δε λοιπά των πράξεων του Ηλά και πάντα όσα ἐπράξε, δεν είναι γεγραμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **15** Κατά το εικοστόν έβδομον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν ο Ζιμβρί επτά ημέρας εν Θεραό. Ο δε λαός ἡτο εστρατοπεδεύμένος κατά της Γιβθεών, ἦτις ἡτο των Φιλισταίων. **16** Και ακούσας ο λαός ο εστρατοπεδεύμένος ὅτι ἐλεγον, Ο Ζιμβρί συνώμοσε και μάλιστα επάταξε τον βασιλέα, ἀπάς ο Ισραήλ ἔκαμε τον Αμρί, τον αρχιγόν του στρατεύματος, βασιλέα επί τον Ισραήλ την ημέραν εκείνην εν τω στρατοπέδῳ. **17** Και ανέβη ο Αμρί και ἀπάς ο Ισραήλ μετ' αυτού από Γιβθεών, και εποιλόρκησαν την Θερσά. **18** Και ως είδεν ο Ζιμβρί ὅτι εκυριεύθη η πόλις, εισήλθεν εις το παλάτιον του οίκου του βασιλέως και ἔκαυσεν εφ' εαυτόν τον οίκον του βασιλέως εν πυρί και απέθανε, **19** διά τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας ημάρτησε, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου, επειδή περιεπάτησεν εις την οδόν του Ιεροβόάμ και εις τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας ἐπράξε, κάμων τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **20** Αι δε λοιπά των πράξεων του Ζιμβρί και η συνωμοσία αυτού, την οποίαν ἔκαμε, δεν είναι γεγραμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **21** Τότε διηρέθη ο λαός του Ισραήλ εις δόνο μέρη: το ήμισυ του λαού ηκολούθησε τον Θιβνί υἱόν του Γινάθ, διά να κάμη αυτόν βασιλέα· και το ήμισυ ηκολούθησε τον Αμρί. **22** Ο λαός δώμας ο ακολουθήσας τον Αμρί υπερίσχυσε κατά του λαού του ακολουθήσαντος τον Θιβνί υἱόν του Γινάθ· και απέθανεν ο Θιβνί, και εβασίλευσεν ο Αμρί. **23** Κατά το τριακοστόν πρώτον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Αμρί επί τον Ισραήλ, και εβασίλευσε δώδεκα ἔτη· εξ ἔτη εβασίλευσεν εν Θερσά. **24** Και ηγόρασε το ὄρος της Σαμαρείας παρά του Σεμέρ διά δύο τάλαντα αργυρίου, και ἔκτισε πόλιν επί του όρους και εκάλεσε το ὄνομα της πόλεως, την οποίαν ἔκτισε, κατά το ὄνομα του Σεμέρ, κυρίου του όρους, Σαμαρείαν. **25** Ἐπραξε δε ο Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ἐπράξε χειρότερα παρά πάντας τους προ αυτού. **26** και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς του Ιεροβόάμ, υἱού του Ναβάτ, και εις τας αμαρτίας εκείνουν, διά των οποίων ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ, παροργίσας Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των ματαιοτήτων αυτών. **27** Αι δε λοιπά των πράξεων του Αμρί τας οποίας ἐπράξε και τα κατορθώματα αυτού όσα ἔκαμε, δεν είναι γεγραμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **28** Και εκοιμήθη ο Αμρί μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Σαμαρείᾳ εβασίλευσε δε αυτὸν Αχαάβ ο νιός αυτού. **29** Ο δι Αχαάβ ο νιός του Αμρί εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ κατά το τριακοστόν ὄδυον ἔτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσεν Αχαάβ ο νιός του Αμρί επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ εικοσιδύν ἔτη. **30** Και ἐτράξεν ο Αχαάβ ο νιός του Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου, υπέρ πάντας τους προ αυτού. **31** Και ως αν ἡτο μικρόν το να περιπατή εις τας αμαρτίας του Ιεροβόάμ, υἱού του Ναβάτ, ἐλαβεν ἔτι διά γυναίκα Ιεζάβελ, την θυγατέρα του Εθβαάλ, βασιλέως των Σιδωνίων, και υπήγε και ελάτρευσε τον Βάαλ και προσεκύνησεν αυτόν. **32** Και ανήγειρε βωμόν εις τον Βάαλ εντός του οίκου του Βάαλ, τον οποίον ωκοδόμησεν εν Σαμαρείᾳ. **33** Και ἔκαμεν ο Αχαάβ ἀλσος· και διά να παροργίσῃ Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, ἐπράξεν ο Αχαάβ περισσότερον παρά πάντας τους βασιλείς του Ισραήλ, όσοι εστάθησαν προ αυτού. **34** Εν ταις ημέραις αυτού ωκοδόμησε Χίηλ ο Βαιθηλίτης την Ιεριχώ· ἐβαλε τα θεμέλια αυτής επί

Αβειρών του πρωτότοκου αυτού, και ἔστησε τας πόλας αυτής επί Σεγούβη του νεωτέρου υιού αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά Ιησού υιού του Ναυῆ.

17 Και είπεν Ηλίας ο Θεοφίτης, ο εκ των κατοίκων της Γαλαάδ, προς τον Αχαάβ, Ζη Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ἐμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, δεν θέλει είσθαι τα ἔτη ταύτα δρόσος και βροχή, ειμῇ διά τον λόγον του στόματός μου. **2** Και ἤλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτόν, λέγων, **3** Αναχώρησον εντεύθεν και στρέψον προς ανατολάς και κρύφθητι πλησίον του χειμάρρου Χερίθ, του απέναντι του Ιορδάνου· **4** και θέλεις πίνει εκ του χειμάρρου· προσέταξα δε τους κόρακας να σε τρέφωσιν εκεῖ. **5** Και υπήγε και ἔκαμε κατά τον λόγον του Κυρίου· διότι υπήγε και εκάπηση πλησίον του χειμάρρου Χερίθ, του απέναντι του Ιορδάνου. **6** Και οι κόρακες ἔφερον προς αυτόν ἄρτον και κρέας το πρωΐ, και ἄρτον και κρέας το εσπέρας· και ἔπινεν εκ του χειμάρρου. **7** Μετά δε τινάς ημέρας εξηράνθη ο χειμάρρος, επειδή δεν ἔγινε βροχή επί της γης. **8** Και ἤλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτόν, λέγων, **9** Σηκωθεὶς ύπαγε εις Σαρεπτά της Σιδώνος και κάθισον εκεί· ιδού, προσέταξα εκεί γυναίκα χήραν να σε τρέψῃ. **10** Και σηκωθεὶς υπήγεν εις Σαρεπτά. Και ως ἤλθεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εκεί γυνή χήρα συνάγουσα ξυλάρια· και εφώνησε προς αυτήν και είπε, Φέρε μοι, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εν αγγείῳ, διά να πίω. **11** Και ενώ υπήγε να φέρη αυτό, εφώνησε προς αυτήν και είπε, Φέρε μοι παρακαλώ, κομμάτιον ἄρτου εν τη χειρί σου. **12** Η δε είπε, Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν ἔχω ψωμίον, αλλά μόνον μίαν χεριάν αλεύρου εις το πιθάριον και ολίγον ἔλαιον εις το ρωγίον· και ιδού, συνάγω δύο ξυλάρια, διά να υπάγω και να κάμω αυτό δι' εμαυτήν και διά τον υιόν μου, και να φάγωμεν αυτό και να αποθάνωμεν. **13** Ο δε Ηλίας είπε προς αυτήν, Μη φοβού ύπαγε, κάμε ως είπας πλην εξ αυτού κάμε εις εμέ πρώτον μίαν μικράν πήτταν και φέρε εις εμέ, και ἔπειτα κάμε διά σεαυτήν και διά τον υιόν σου· **14** διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ το πιθάριον του αλεύρου δεν θέλει κενωθή, ουδέ το ρωγίον του ελαίου θέλει δύοσει βροχήν επί προσώπου της γης. **15** Η δε υπήγε και ἔκαμε κατά τον λόγον του Ηλία· και ἐτράγεν αυτή και αυτός και ο οίκος αυτής ημέρας πολλάς· **16** το πιθάριον του αλεύρου δεν εκενώθη, ουδέ το ρωγίον του ελαίου ήλαττωθή, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του Ηλία. **17** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ηρρώστησεν ο νιός της γυναικός, της κυρίας του οίκου· και η αρρωστία αυτού ἡτο δυνατή σφόδρα, εωσού δεν ἔμεινε πνοή εν αυτώ. **18** Και είπε προς τον Ηλίαν, Τι ἔχεις μετ' εμού, ἀνθρωπε του Θεού; ήλθες προς εμέ διά να φέρης εις ενθύμησιν τας ανομίας μου και να θανατώσης τον υιόν μου; **19** Ο δε είπε προς αυτήν, Δος μοι τον υιόν σου. Και ἐλάβεν αυτόν εκ του κόλπου αυτής και ανεβίβασεν αυτόν εις το υπερώον, όπου αυτός εκάθητο, και επλαγίασεν αυτόν επί την κλίνην αυτού. **20** Και ανεβόθησε προς τον Κύριον και είπε, Κύριε Θεέ μου· επέφερες κακόν και εις την χήραν, παρά τη οποία εγώ παροικώ, ώστε να θανατώσης τον υιόν αυτής; **21** Και εξηπλώθη τρίς επί το πιθάριον και ανεβόθησε προς τον Κύριον και είπε, Κύριε Θεέ μου, ας επανέλθη, δέομαι, η ψυχή του παιδαρίου τούτου εντός αυτού. **22** Και ειοήκουσεν ο Κύριος της φωνής του Ηλία· και επανήλθεν η ψυχή του παιδαρίου εντός αυτού και ανέζησε. **23** Και ἐλάβεν ο Ηλίας το πιθάριον, και κατεβίβασεν αυτό από τον υπερώον εις τον οίκον και ἐδώκεν αυτό εις την μητέρα αυτού. Και είπεν ο Ηλίας, Βλέπε, ζη ο νιός σου. **24** Και είπεν

η γυνή προς τον Ηλίαν, Τώρα γνωρίζω εκ τούτου ότι είσαι άνθρωπος του Θεού, και ο λόγος του Κυρίου εν τα στόματί σου είναι αλήθεια.

18 Και μετά πολλάς ημέρας ἤλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Ηλίαν κατά το τρίτον ἔτος, λέγων, Ὑπαγε, φανερώθητι εἰς τὸν Ἀχαάβ καὶ θέλω δῶσει βροχήν επὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. **2** Καὶ υπῆγεν οἱ Ηλίας να φανερώθῃ εἰς τὸν Ἀχαάβ. Η δὲ πείνα επεβάρυνε εἰς τὴν Σαμάρειαν. **3** Καὶ εκάλεσεν οἱ Ἀχαάβ τὸν ὄβαδια τὸν οἰκονόμον. Οἱ δὲ ὄβαδια εφοβεῖτο τὸν κύριον σφόδρα: **4** διότι, ὅτε η ἵεζάβελ ἐξωλόθρευε τοὺς προφήτας καὶ ἐκρύψενε αὐτοὺς ἀνά πεντήκοντα εἰς σπήλαιον, καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἀρτῷ καὶ ὑδάτι. **5** Καὶ εἶπεν οἱ Ἀχαάβ προς τὸν ὄβαδια, Περιέλθε εἰς τὴν γην, εἰς πάσας τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ εἰς πάντας τοὺς χειμάρρους ἴσως εὑρώμεν χόρτον, διά να σώσωμεν τὴν ζωήν των ἵππων καὶ των ημιόνων καὶ να μη στερηθώμεν τα τήνη. **6** Εμέρισαν λοιπόν την γην εἰς εαυτούς, διά να διέλθωσιν αυτήν· ο μεν Ἀχαάβ σπήλε διά μιας οδού κατά μόνας, ο δὲ ὄβαδια απήλθε δι' ἄλλης οδού κατά μόνας. **7** Καὶ ενώ ἡτοι οἱ ὄβαδια καθ' οδὸν ιδού, οἱ Ηλίας συνίητησεν αὐτούς· καὶ εκείνος εγνώρισεν αὐτούς καὶ ἐπεσε κατά πρόσωπον αὐτού καὶ εἶπε, Σὺ είσαι, κύριε μου Ηλία; **8** Ο δε εἶπε προς αὐτόν, Εγώ ὑπαγε, εἰπε προς τὸν κύριον σου, Ιδού, ο Ηλίας. **9** Καὶ εκείνος εἶπε, Τι ἡμάρτησα, ὥστε θέλεις να παραδώσης τὸν δούλον σου εἰς τὴν χείρα του Ἀχαάβ, διά να με θανατώσῃ; **10** Ζη τοῦ κύριος ο Θεός σου, δεν είναι ἔθνος ἡ βασιλείου, δουν δεν ἔστειλεν ο κύριος μου να σε ζητώσωι καὶ ὅτε ἐλέγον, Δεν είναι, αὐτός ὥρκιζε το βασιλείου καὶ το ἔθνος, ὅτι δεν σε εύρηκαν. **11** Καὶ τώρα συ λέγεις, Ὑπαγε, εἰπε προς τὸν κύριον σου, Ιδού, ο Ηλίας. **12** Καὶ καθὼς εγώ αναχωρήσω από σου, τὸ πνεύμα του κυρίου θέλει σε φέρει ὅπου δεν εξένυρω καὶ ὅταν υπάγω καὶ αναγγείλω τούτῳ πρὸς τον Ἀχαάβ, καὶ δεν σε εύρηται θέλει με θανατώσει. **13** Λειπούμενος σου φοβούμενος τὸν κύριον εκ νεότητός μου. **14** Λειπούμενος σου τι ἔκαμψα, ὅτε η ἵεζάβελ εθανάτοντες τοὺς προφήτας του κυρίου, τίνι τρόπῳ ἐκρύψα εκατόν ἀνδρᾶς εκ των προφήτων του κυρίου ἀνά πεντήκοντα εἰς σπήλαιον, καὶ διέθρεψε αὐτούς εν ἀρτῷ καὶ ὑδάτι; **15** Καὶ τώρα συ λέγεις, Ὑπαγε, εἰπε προς τὸν κύριον σου, Ιδού, ο Ηλίας αλλ' αὐτός θέλει με θανατώσει. **16** Καὶ εἶπεν Ηλίας, Ζη τοῦ κύριος τῶν δυνάμεων, ἐμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, ὅτι σήμερον θέλω εμφανισθή εἰς αὐτόν. **17** Υπῆγε λοιπόν οἱ ὄβαδια εἰς συνάντησιν του Ἀχαάβ καὶ απίγγειλε πρὸς αὐτόν. Καὶ ο Ἀχαάβ υπῆγεν εἰς συνάντησιν του Ηλία. **18** Καὶ ως είδεν ο Ἀχαάβ τον Ηλίαν, εἴπε προς αὐτόν ο Ἀχαάβ, Σὺ είσαι ο διαταράττων τὸν Ισραήλ; **19** Ο δε εἶπε, Δεν διαταράττω εγώ τον Ισραήλ, αλλά συ καὶ ο οίκος του πατρός σου διότι σεις εγκατελίπετε τας εντολάς του κυρίου καὶ υπήγεις κατόπιν των βασαλείων **20** τώρα λοιπόν απόστειλον, συνάθροισον πρὸς εμέ πάντα τον Ισραήλ εἰς τὸ ὄρος τον Κάρμηλον, καὶ τους προφήτας του Βασαλ τους τετρακοσίους πεντήκοντα, καὶ τους τετρακοσίους προφήτας των αλσών, οίτινες τρώγουσιν εἰς τὴν τράπεζαν της ἵεζάβελ. **21** Καὶ απέστειλεν ο Ἀχαάβ πρὸς πάντας τους ιούς Ισραήλ καὶ συνήθροισε τους προφήτας εἰς τὸ ὄρος τον Κάρμηλον. **22** Καὶ προσήλθεν ο Ηλίας πρὸς πάντα τον λαόν καὶ εἶπεν, Ἔως πότε χωλαίνετε μεταξύ δύο φρονημάτων; εάν ο κύριος ήναι ο Θεός, ακολουθείτε αὐτόν αλλ' εάν ο Βασαλ, ακολουθείτε τούτον. Καὶ ο λαός δεν απεκρίθη πρὸς αὐτόν λόγον. **23** Τότε εἶπεν ο Ηλίας πρὸς τον λαόν, Εγώ μόνος ἐμεινα προφήτης του κυρίου· οι δε προφήται του Βάσαλ είναι τετρακοσίοι πεντήκοντα ἀνδρες· **24** ας δώσωσι λοιπόν εἰς ημάς δύο μόσχους· καὶ ας εκλέξωσι τον ἓν μόσχον δι' εαυτούς, καὶ ας διαμελίσωσιν αὐτόν καὶ ας επιθέσωσιν αὐτὸν επὶ τῶν ξύλων καὶ πυρ ας μη βάλωσι καὶ εγώ θέλω ετοιμάσει τον ἄλλον μόσχον καὶ επιθέσει επὶ τῶν ξύλων καὶ πυρ δεν θέλω βάλει, **25** καὶ επικαλέσθητε τὸ ὄνομα του κυρίου· καὶ ο Θεός, δοτίς εισακούση διά πυρός, ούτος ας ήναι ο Θεός. Καὶ αποκριθείς πας ο λαός, εἶπε, Καλός ο λόγος. **26** Καὶ εἶπεν ο Ηλίας πρὸς τους προφήτας του Βάσαλ, Εκλέξατε εἰς εαυτούς τον ἓν μόσχον καὶ ετοιμάσατε αὐτὸν πρώτοι διότι είσθε πολλοί· καὶ επικαλέσθητε τὸ ὄνομα των θεών σας, πυρ δύως μη βάλητε. **27** Καὶ ἐλαβον τον μόσχον τον δοθέντα εἰς αὐτούς καὶ ητοίμασαν αὐτόν, καὶ επεκαλούντο τὸ ὄνομα του Βάσαλ από πρωτας μέχρι μεσημβρίας, λέγοντες, Επάκουσον ημών, Βάσαλ· καὶ ουκ η φωνή καὶ ουκ η ακρόασις καὶ επήδων περὶ το θυσιαστήριον, το οποίον ωκοδόμησαν. **28** Καὶ περὶ την μεσημβρίαν ο Ηλίας μυκτηρίζων αὐτούς ἐλέγεν, Επικαλείσθε μετά φωνῆς μεγάλης διότι θεός είναι ἡ συνομίλει ἡ ασχολείται ή είναι εἰς οδοιπορίαν ἡ ίώς κοιμάται καὶ θέλει εξηνπνήσει. **29** Καὶ επεκαλούντο μετά φωνῆς μεγάλης καὶ κατετέμνοντο κατά την συνήθειαν αὐτών με μαχαίρας καὶ με λόγχας, εωσύ αίμα εξεχούθη επ' αυτούς. **30** Καὶ αφού παρήλθεν η μεσημβρία, καὶ αυτοὶ προεφήτεν μέχρι της ὥρας της προσφοράς, καὶ ουκ η φωνή καὶ ουκ η ακρόασις καὶ ουκ η προσοχή, **31** τότε εἶπεν ο Ηλίας πρὸς πάντα τον λαόν, Πλησίαστε πρὸς εμέ. Καὶ πας ο λαός επιλησίσας πρὸς αὐτόν. Καὶ επιδιώρθωσε το θυσιαστήριον του κυρίου, το κεκρημνισμένον. **32** Καὶ ἐλαβεν ο Ηλίας δώδεκα λίθους, κατά τον αριθμὸν των φυλῶν των υιῶν Ιακώβ, πρὸς τον οποίον ἤλθεν ο λόγος του κυρίου, λέγων, Ισραήλ θέλει είσθαι τὸ ὄνομά σου· **33** καὶ ωκοδόμησε τους λίθους θυσιαστήριον εἰς τὸ ὄνομα του κυρίου· καὶ ἐκάμεν αὐλακα περὶ το θυσιαστήριον, χωρούσαν δύο μέτρα σπόρου. **34** Καὶ εστοίβασε τα ξύλα καὶ διεμέλισε τον μόσχον καὶ επέθεσεν αὐτόν επὶ τῶν ξύλων. **35** Καὶ επειτέρε χειροτείρε τὸ δύωρ περίξ του θυσιαστηρίου· καὶ η αύλαξ ἐτι γέμισεν δύτητος. **36** Καὶ την ὥραν της προσφοράς επιλησίσεν Ηλίας ο προφήτης καὶ εἶπε, Κύριε, θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ καὶ του Ισραήλ, ας γείνη γνωστὸν σῆμέρον, ὅτι σε είσαι θεός εν τω Ισραήλ καὶ εγώ δούλός σου, καὶ κατά τον λόγον σου ἔκαμψα πάντα τα πράγματα· **37** επάκουσον μου, Κύριε, επάκουσον μου, διά να γνωρίση ο λαός ούτος διτι συ κύριος είσαι ο Θεός, καὶ συ επέστρεψης την καρδιάν αὐτών οπίσ. **38** Τότε ἐπεσε πυρ παρά κυρίου καὶ κατέφαγε το ολοκάυτωμα καὶ τα ξύλα καὶ τους λίθους καὶ το χώμα, καὶ ἐγλειψε το δύωρ το εν τη αύλακι. **39** Καὶ ὅτε είδε πας ο λαός, ἐπέσον κατά πρόσωπον αὐτών καὶ είπον, Ο κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο κύριος, αυτός είναι ο Θεός. **40** Καὶ εἶπε προς αὐτούς ο Ηλίας, Πιάσατε τους προφήτας του Βάσαλ· μηδείς εξ αυτών ας μη διασωθῇ. Καὶ επίασαν αὐτούς καὶ κατεβίβασεν αὐτούς ο Ηλίας εις τον χειμάρρον κεισών και ἐσφαξεν αὐτούς εκεί. **41** Καὶ εἶπεν ο Ηλίας προς τον Ἀχαάβ, Ανάβα, φάγε και πίε. διότι είναι φωνή πλήθους βροχής. **42** Καὶ ανέβη ο Ἀχαάβ διά να φάγη και να πίε. Ο δε Ηλίας ανέβη εις την κορυφήν του Καρμηλον και ἐκύψεν εις την γην και ἐβαλε το πρόσωπον αυτού αναμέσον των γονάτων αυτού, **43** και είπε προς τον υπηρέτην αυτού, Ανάβα τώρα, βλέψον προς την θάλασσαν. Καὶ ανέβη και ἐβλεψε και είπε, Δεν είναι ουδέν. Ο δε

είπεν, Ὑπαγε πάλιν, ἔως επτάκις. **44** Καὶ την εβδόμην φοράν είπεν, Ιδού, νέφος μικρόν, ως παλάμη ανθρώπου, αναβαίνει εκ της θαλάσσης. Καὶ είπεν, Ανάβα, επεὶ πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Ζεύζον την ἀμάξαν σου, καὶ κατάβα, διὰ να μη σε εμπόδισῃ ἡ βροχή. **45** Καὶ εἰ τῷ μεταξύ ουρανός συνεσκότασεν εκ νεφών καὶ ανέμου, καὶ ἐγείνε βροχή μεγάλη. Καὶ ανέβη ὁ Ἀχαάβ εἰς τὴν ἀμάξαν αυτοῦ καὶ υπῆγεν εἰς Ιεζαέλ. **46** Καὶ χειρ Κυρίου εστάθη επὶ τὸν Ἡλίαν· καὶ συνέσφιγε τὴν οσφύν αυτού καὶ ἐτρέχει ἐμπροσθεν τὸν Ἀχαάβ ἔως τῆς εισόδου τῆς Ιεζαέλ.

19 Καὶ απήγγειλεν ὁ Ἀχαάβ πρὸς τὴν Ιεζάβελ πάντα ὄσα ἔκαμεν ὁ Ἡλίας, καὶ τίνι τρόπῳ θεανάτωσεν εν ρομφαίᾳ πάντας τοὺς προφήτας. **2** Καὶ απέστειλε μηνυτίνην τὴν Ιεζάβελ πρὸς τὸν Ἡλίαν, λέγουσα, Ούτων καὶ κάμωσιν οἱ θεοὶ καὶ οὐτών καὶ προσθέσωσιν, εάν αὐτοῖς περὶ τὴν ὥραν ταύτην δεν κατασθῶσι τὴν ζωὴν σου ὡς τὴν ζωὴν ενὸς εξ εκείνων. **3** Καὶ φοβησεῖς, εσηκώθη καὶ ανεχώρησε διά τὴν ζωὴν αυτού, καὶ ἤλθεν εἰς Βηρ-σαβέε τὴν του Ιούδα καὶ αφήκεν εκεὶ τὸν υπηρέτην αυτού. **4** Αυτὸς δὲ υπῆγεν εἰς τὴν ἐρήμον μιας ημέρας οδόν, καὶ ἤλθε καὶ εκάθησεν υπό τινά ἄρκευθον· καὶ επεθύμησε καθ' εαυτὸν να αποθάνῃ καὶ είπεν, Αρκεί· τώρα, Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μου· διότι δὲν είμαι εγώ καλήτερος των πατέρων μου. **5** Καὶ πλαγιάσας απεκοιμήθη υποκάτω μιας αρκεύθου, καὶ ιδού, ἄγγελος ἤγγισεν αυτὸν καὶ είπε πρὸς αυτόν, Σηκώθητι, φάγε. **6** Καὶ ανέβλεψε, καὶ ιδού, πλησίον τῆς κεφαλῆς αυτού ἄρτος εγκυρφίας καὶ αγγείου ὑδατος. Καὶ ἐφαγε καὶ ἐπει καὶ πάλιν επλαγίασε. **7** Καὶ επέστρεψεν ο ἄγγελος του Κυρίου εκ δευτέρου καὶ ἤγγισεν αυτὸν καὶ είπε, Σηκώθητι, φάγε διότι πολλή είναι η οδός από σου. **8** Καὶ σηκωθείς, ἐφαγε καὶ ἐπει, καὶ με τὴν δύναμιν τῆς τροφῆς εκείνης ὀδιόπροστε τεσσαράκοντα ημέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἔως Χωρίβ του ὄρους του Θεού. **9** Καὶ εισήλθεν εκεὶ εἰς σπήλαιον καὶ ἔκαμεν εκεὶ κατάλυμα· καὶ ιδού, ἤλθε λόγος Κυρίου πρὸς αυτόν καὶ είπε πρὸς αυτόν, Τι κάμνεις ενταύθα, Ἡλία; **10** Ο δέ είπεν, Εστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτῆς υπέρ Κυρίου του Θεού των δυνάμεων διότι οι νιοί Ισραήλ εγκατέλιπον την διαθήκην σου, τα θυσιαστήρια σου κατέστρεψαν καὶ τους προφήτας σου εθανάτωσαν εν ρομφαίᾳ· καὶ εναπελείφθην εγώ μόνος καὶ ζητούσι τὴν ζωὴν μου, διά να αφαιρέσωσιν αυτήν. **11** Καὶ είπεν, Ἐξελθε καὶ στάθητι επὶ τὸ ὄρος ενώπιον Κυρίου. Καὶ ιδού, ο Κύριος διέβαινε, καὶ ἀνέμος μέγας καὶ δυνατός ἐσχίζε τα ὄρη καὶ συνέτριβε τους βράχους ἐμπροσθεν του Κυρίου· ο Κύριος δὲν ἦτο εν τῷ ανέμῳ καὶ μετά τὸν ἀνέμον σεισμός· ο Κύριος δὲν ἦτο εν τῷ σεισμῷ. **12** Καὶ μετά τὸν σεισμόν, πύρ ο Κύριος δὲν ἦτο εν τῷ πυρί· καὶ μετά το πυρ, ἥχος λεπτού αέρος. **13** Καὶ ως ἱκουσεν ο Ἡλίας, εσκέπασε τὸ πρόσωπον αυτού με τὴν μηλωτήν αυτού καὶ εξήλθε καὶ εστάθη εἰς τὴν εισόδον του σπηλαίου. Καὶ ιδού, φωνῇ πρὸς αυτόν, λέγουσα, Τι κάμνεις ενταύθα, Ἡλία; **14** Καὶ είπεν, Εστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτῆς υπέρ Κυρίου του Θεού των δυνάμεων διότι οι νιοί του Ισραήλ εγκατέλιπον την διαθήκην σου, τα θυσιαστήρια σου κατέστρεψαν καὶ τους προφήτας σου εθανάτωσαν εν ρομφαίᾳ· καὶ εναπελείφθην εγώ μόνος καὶ ζητούσι τὴν ζωὴν μου, διά να αφαιρέσωσιν αυτήν. **15** Καὶ είπε πάλιν, Ὑπαγε, επίστρεψον εἰς τὴν οδόν σου πρὸς τὴν ἐρήμον τῆς Δαμασκού καὶ ὅταν ἐλθής, χρίσον τὸν Αζαήλ βασιλέα επὶ τὴν Συρίαν· **16** τον δὲ Ιηού τον ιερέα του Νιμιτ θέλεις χρίσει βασιλέα επὶ τὸν Ισραήλ· καὶ τὸν Ελισσαΐ τον ιερέα του Σαφάτ, απὸ Αβέλ-μεολά, θέλεις χρίσει προφήτην αντί σου **17** καὶ θέλει συμβήν, ὥστε τὸν διασωθέντα εκ τῆς ρομφαίᾳ του Αζαήλ, θέλει θανατώσει ο Ιηού· καὶ τὸν διασωθέντα εκ τῆς

ρομφαίᾳ του Ιηού, θέλει θανατώσει ο Ελισσαΐ· **18** αφήκα όμως εἰς τὸν Ισραήλ επτά χιλιάδας, πάντα τα γόνατα, ὅσα δεν ἔκλιναν εἰς τὸν Βάσαλ, καὶ παν στόμα το οποίον δεν ησπάσθη αυτὸν. **19** Καὶ αναχωρήσας εκείθεν, εύρηκε τὸν Ελισσαΐ τον ιερέα του Σαφάτ, ενώ ὠργονε με δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐμπροσθεν αυτού, αυτός ων εἰς τὸ δωδέκατον· καὶ επέρασεν ο Ηλίας από πλησίον αυτού καὶ ἐρόψιν επ' αυτὸν τὴν μηλωτήν αυτού. **20** Ο δε αφήκε τους βόας καὶ ἐτρέξει κατόπιν του Ηλία καὶ είπεν, Ας ασπασθώ, παρακαλώ, τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου, καὶ τότε θέλω σε ακολουθήσει. Καὶ είπε πρὸς αυτόν, Ὑπαγε, επίστρεψον· διότι τι ἔκαμα εἰς σε; **21** Καὶ ἐστρέψειν εξόπισθεν αυτού καὶ ἐλαβεν εν ζεύγος βοῶν καὶ ἐσφαξεν αυτούς, καὶ ἐψήσει τὸ κρέας αυτών με τα εργαλεία των βοῶν καὶ ἐδώκεν εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐφαγον. Τότε σηκωθείς, υπῆγε κατόπιν του Ηλία καὶ υπηρέτει αυτόν.

20 Ο δε Βεν-αδάδ βασιλεύς της Συρίας συνήθοισε πάσαν τὴν δύναμιν αυτού ἵσαν δε μετ' αυτού τριάκοντα δύο βασιλείς καὶ ἵπποι καὶ ἀμαξαι καὶ ανέβη καὶ εποιλόρκησε τὴν Σαμάρειαν καὶ επολέμει αυτήν. **2** Καὶ απέστειλε μηνυτάς πρὸς Ἀχαάβ τον βασιλέα του Ισραήλ εἰς τὸν πόλιν καὶ είπε πρὸς αυτόν, Ούτω λέγει ο Βεν-αδάδ **3** το αργύριον σου καὶ τὸ χρυσίον σου είναι εμού· καὶ αι γυναίκες σου καὶ τα τέκνα σου τα ωραία είναι εμού. **4** Καὶ απεκρίθη ο βασιλεύς του Ισραήλ καὶ είπε, Κατά τον λόγον σου, κύριε μου βασιλεύ, σου είμαι εγώ καὶ πάντα δοσα ἔχω. **5** Καὶ επανήλθον οι μηνυτάι καὶ είπον, Ούτως αποκρίνεται ο Βεν-αδάδ, λέγων Επειδή απέστειλα πρὸς σε, λέγων, Το αργύριον σου καὶ το χρυσίον σου καὶ τας γυναίκας σου καὶ τα τέκνα σου θέλεις παραδώσει εἰς εμέ, **6** αὐτοῖς βεβαίως περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλω αποστείλει τους δούλους μου πρὸς σε, καὶ θέλουσιν ερευνήσει τον οίκον σου καὶ τους οίκους των δούλων σου· καὶ ὅ, τι είναι επιθυμητὸν εἰς τους οφθαλμούς σου, θέλουσι βάλει εἰς τας χείρας αυτῶν καὶ θέλουσι λάβει αυτό. **7** Τότε εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ πάντας τους πρεσβυτέρους του τόπου καὶ είπε, Στοχασθήτε, παρακαλώ, καὶ ιδέτε ὅτι ούτος κακίαν ζητεῖ· διότι απέστειλε πρὸς εμέ διά τας γυναίκας μου καὶ διά τα τέκνα μου καὶ διά το αργύριον μου καὶ διά το χρυσίον μου, καὶ δεν πρνήθην ουδέν εἰς αυτόν. **8** Καὶ είπον πρὸς αυτόν πάντες οι πρεσβύτεροι καὶ πας ο λαός, Μη υπακούσης μηδέ συγκατανεύσης. **9** Είπε λοιπόν πρὸς τους μηνυτάς του Βεν-αδάδ, Είπατε πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, Πάντα σά εμήνυνας πρὸς τὸν δούλον σου κατ' αρχάς, θέλω κάμει τούτο ὄμως το πράγμα δεν δύναμαι να κάμω. Καὶ οι μηνυτάι ανεχώρησαν καὶ ἐφέραν πρὸς αυτόν την απόκρισιν. **10** Καὶ αναπέστειλεν ο Βεν-αδάδ πρὸς αυτόν, λέγων, Ούτω να κάμωσιν εἰς εμέ οι θεοὶ καὶ οὐτών να προσθέσωσιν, εάν το χώμα της Σαμάρειας αρκέστη διά μίαν χεριάν εἰς πάντα τον λαόν, τον ακολουθούντα με. **11** Καὶ απεκρίθη ο βασιλεύς του Ισραήλ καὶ είπεν, Είπατε πρὸς αυτόν, Όστις περιζώνυται τα όπλα, ας μη μεγαλωσχῇ ως ο εκδύνωμενος αυτά. **12** Ότε δε ο Βεν-αδάδ ήκουσε τον λόγον τούτον, ἐτύχε πίνων, αυτός καὶ οι βασιλείς οι μετ' αυτού εἰς τας σκηνάς, καὶ είπε πρὸς τους δούλους αυτού, Παρατάχθητε. Καὶ παρετάχθησαν κατά της πόλεως. **13** Καὶ ιδού, προσῆλθε πρὸς τὸν Ἀχαάβ τον βασιλέα του Ισραήλ προφήτης τις, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Βλέπετε ἄπαν το πλήθος τούτο το μέγα; ιδού, εγώ παραδίδω αυτό εἰς την χείρα σου σήμερον· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος. **14** Καὶ είπεν ο Ἀχαάβ, Διά τίνος; Ο δε απεκρίθη, Ούτω λέγει Κύριος· Διά των θεραπόντων των αρχόντων των επαρχιών. Τότε είπε, Τις θέλει συγκροτήσει την μάχην; Καὶ απεκρίθη, Συ. **15** Τότε πρίθμησε

τους θεράποντας των αρχόντων των επαρχιών· και ήσαν διακόσιοι τριάκοντα δύο· και μετ' αυτούς, ηρίθμησεν ἀπάντα τον λαόν, πάντας τους νιούς Ισραήλ, επτά χιλιάδας. **16** Και εξήλθον περὶ την μεσημβρίαν. Ο δε Βεν-αδάδ ἐπίνε και εμέθευν εις τας σκνάς, αυτός και οι βασιλεῖς, οι τριάκοντα δύο βασιλεῖς οι σύμμαχοι αυτού. **17** Και εξήλθον πρώτοι οι θεράποντες των αρχόντων των επαρχιών· και απέστειλεν ο Βεν-αδάδ να μάθῃ· και απήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ἀνδρες εξήλθον εκ της Σαμαρείας. **18** Ο δε εἶπεν, Εάν εξήλθον ειρηνικών, συλλάβετε αυτούς ζώντας· και εάν εξήλθον διά πόλεμον, πάλιν ζώντας συλλάβετε αυτούς. **19** Εξήλθον λοιπόν εκ της πόλεως ούτοι οι θεράποντες των αρχόντων των επαρχιών, και το στράτευμα το οποίον ηκολούθει αυτούς. **20** Και επάταξεν ἔκαστος τον ἀνθρωπὸν αυτού· και οι Σύριοι ἐφύγον· και κατεδίωξεν αυτούς ο Ισραὴλ· ο δε Βεν-αδάδ ο βασιλεὺς της Συρίας διεσώθη ἐφιππὸς μετά των ιππέων. **21** Και εξῆλθεν ο βασιλεὺς του Ισραὴλ και επάταξε τους ιππεῖς και τας αμάξας, και ἔκαμεν εις τους Συρίους σφαγὴν μεγάλην. **22** Και προσῆλθεν ο προφήτης προς τον βασιλέα του Ισραὴλ και εἶπε προς αυτόν, Υπαγε, ενδυναμώθητι και σκέφθητι, και ίδε τι θέλεις κάμε διότι εν τη επιστροφῇ του ἑτούς ο βασιλεὺς της Συρίας θέλει αναβῆι εναντίον σου. **23** Εἶπον δε προς αυτούν οι δούλοι του βασιλέως της Συρίας, Ο θεός αυτῶν είναι θεός των βουνῶν· διά τούτο υπερισχυσαν καθ' ημῶν εἴναι δε πολεμήσωμεν αυτούς εν τη πεδιάδι, βεβαίως θέλομεν υπερισχύσει κατ' αυτῶν. **24** Κάμε λοιπόν το πράγμα τούτο ἔκβαλε τους βασιλείς, ἔκαστον εκ του τόπου αυτού· και βάλε αντ' αυτῶν στρατηγούς· **25** συ δε συνάθροισον εις σεαυτόν στράτευμα, ὃσον στράτευμα εκ των μετά σου ἐπέσει, και ἵππον αντί ἵππου και ἄμαξαν αντί ἀμάξης· και ας πολεμήσωμεν αυτούς εν τη πεδιάδι, και βεβαίως θέλομεν υπερισχύσει κατ' αυτῶν. Και ειοήκουσε της φωνῆς αυτῶν και ἔκαμεν ούτω. **26** Και εν τη επιστροφῇ του ἑτούς ηρίθμησεν ο Βεν-αδάδ τους Συρίους και ανέβη εις Αφέκ, διά να πολεμήσῃ κατά του Ισραὴλ. **27** Και οι νιοί Ισραὴλ ηριθμήθησαν, και προπαρασκευασθέντες υπῆργον εις συνάντησιν αυτῶν· και εστρατοπέδευσαν οι νιοί Ισραὴλ απέναντι αυτῶν, ως δύο μικρά ποίμνια αιγών· οι δε Σύριοι ἐγέμισαν την γην. **28** Και προσῆλθεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού και ελάλησε προς τον βασιλέα του Ισραὴλ, και εἶπεν, Ούτω λέγει Κύριος· Επειδή οι Σύριοι είπον, Ο Κύριος είναι θεός των βουνῶν, αλλ' ουχὶ θεός των κοιλάδων, διά τούτο υπερισχύει εἰς την κείρα σου ἀπάν το μέγα τούτῳ πλήθος, και θέλετε γνωρίσεις ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος. **29** Και ἦσαν εστρατοπέδευμένοι αντικρύ αλλήλων επτά ημέρας. Και την εβδόμην ημέραν συνεκροτήθη η μάχη· και επάταξαν οι νιοί Ισραὴλ τους Συρίους εκατόν χιλιάδας πεζών εν ημέρᾳ μιᾷ. **30** Οι δε εναπολειφθέντες ἐφύγον εις Αφέκ, προς την πόλιν· και ἐπεσε το τείχος επὶ εικοσιεπτά χιλιάδας εκ των ανδρῶν των εναπολειφθέντων. Και ἐφύγεν ο Βεν-αδάδ και ειοήλθεν εις την πόλιν και εκρύφθη ἀπό κοιτώνος εις κοιτώνα. **31** Και εἶπον προς αυτόν οι δούλοι αυτού, Ιδού τώρα, ηκούσαμεν ὅτι οι βασιλεῖς του οίκου Ισραὴλ είναι βασιλεῖς ελεήμονες· ας βάλωμεν λοιπόν σάκκους επὶ τας οσφύας ημῶν και σχοινία επὶ τας κεφαλάς ημῶν, και ας εξέλθωμεν προς τον βασιλέα του Ισραὴλ· ίσως θέλει σοι χαρίσει την ζωήν. **32** Περιεζώσθησαν λοιπόν σάκκους εις τας οσφύας αυτῶν και σχοινία εις τας κεφαλάς αυτῶν, και ἤλθον προς τον βασιλέα του Ισραὴλ και εἶπον, Ο δούλος σου Βεν-αδάδ λέγει, Ας ζήσῃ η ψυχὴ μου, παρακαλώ. Και εἶπε, Ζη ακόμη; ἀδελφός μου είναι. **33** Και οἱ ἀνδρες ἐλαβον τούτο διά καλόν οιωνόν, και ἐσπευσαν να

στερεώσωσι το εξελθόν εκ του στόματος αυτού· και είπον, Ο αδελφός σου Βεν-αδάδ. Και είπεν, Υπάγετε, φέρετε αυτόν. Ὁτε δε ἤλθε προς αυτόν ο Βεν-αδάδ, εκείνος ανεβίβασεν αυτόν εις την ἄμαξαν αυτού. **34** Και είπε προς αυτόν ο Βεν-αδάδ, τας πόλεις, τας οποίας ἐλαβεν ο πατήρ μου παρά του πατρός σου, θέλω αποδώσει και θέλεις στήσει εις σεαυτόν οχυρώματα εν Δαμασκῷ, καθὼς ἐστίσσεν ο πατήρ μου εν Σαμαρείᾳ. Και εγώ, εἶπεν ο Αχαΐβ, Θέλω σε εξαποστείλει επὶ ταῦτη τη συνθήκη. Ούτως ἔκαμε συνθήκην μετ' αυτού και εξαπέστειλεν αυτόν. **35** Ἀνθρωπὸς δε τις εκ των νιών των προφητῶν είπε προς τον πλησίον αυτού εν λόγῳ Κυρίου, Κτύπησόν με, παρακαλώ. Άλλα δεν θέλησεν ο ἀνθρωπὸς να κτυπήσῃ αυτόν. **36** Και είπε προς αυτόν, Επειδή δεν υπήκουσας της φωνῆς του Κυρίου, ιδού, καθὼς αναχωρήσης απ' εμού, λέων θέλει σε θανατώσει. Και ως ανεχώρησεν απ' αυτού, εύρηκεν αυτόν λέων και εθανάτωσεν αυτόν. **37** Ευρών ἐπειτα ἀλλον ἀνθρωπὸν, είπε, Κτύπησόν με, παρακαλώ. Και ο ἀνθρωπὸς εκτύπησεν αυτόν, και κτυπήσας επλήγωσε. **38** Τότε ανεχώρησεν ο προφήτης και εστάθη επὶ της οδού διά τον βασιλέα, μεταμεμορφωμένος με κάλυμμα επί τους οφθαλμούς αυτοῦ. **39** Και ως διέβαινεν ο βασιλεὺς αυτός εβόήσε προς τον βασιλέα, και είπεν. Ο δούλος σου εξήλθεν εις το μέσον της μάχης και ιδού, ἀνθρωπὸς στραφεῖς κατά μέρος ἐφερε τινὰ προς εμέ, και είπε, Φύλατε τον ἀνθρωπὸν τούτον· εἴναι ποτὲ φύγη, τότε η ζωή σου θέλει εἰσθαι αντί της ζωῆς αυτού, ή θέλεις πληρώσει εν τάλαντον αργυρίου· **40** και ενώ ο δούλος σου ησοχολείτο εδώ και εκεί, αυτός ἐφυγε. Και είπε προς αυτόν ο βασιλεὺς του Ισραὴλ, αὐτή είναι η κρίσις σου· αυτός συ απεφάσισας αυτήν. **41** Τότε ἐσπευσε και αφήρεσε το κάλυμμα από των οφθαλμῶν αυτού· και εγνώρισεν αυτόν ο βασιλεὺς του Ισραὴλ ὅτι ἴτο εκ των προφητῶν. **42** Και είπε προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος· Επειδή σε εξαπέστειλας από της χειρός σου ἀνθρωπὸν, τον οποίον εγώ είχον αποφασίσει εις ολέθρον, διά τούτο η ζωή σου θέλει εἰσθαι αντί της ζωῆς αυτού, και ο λαός σου αντί του λαού αυτού. **43** Και απήλθεν ο βασιλεὺς του Ισραὴλ εις τον οίκον αυτού σκυθρωπός και δυσηρεστημένος και ἤλθεν εις την Σαμάρειαν.

21 Μετά δε ταύτα τα πράγματα Ναβουθαί ο Ιεζαρηλίτης είχεν αμπελώναν εν Ιεζαρέλ, πλησίον του παλατίου του Αχαΐβ βασιλέως της Σαμαρείας. **2** Και ελάλησεν ο Αχαΐβ προς τον Ναβουθαί, λέγων, Δος μοι τον αμπελώνά σου, διά να ἔχω αυτόν κήπον λαχάνων, επειδή είναι πλησίον του οίκου μου· και θέλω σοι δώσεις αντί αυτού αμπελώνα καλήτερον παρ' αυτού· ή, αν ἡναι αρεστόν εις σε, θέλω σοι δώσει το αντίτιμον αυτού εις αργύριον. **3** Ο δε Ναβουθαί είπε προς τον Αχαΐβ, Μη γένοιτο εις εμέ παρά Θεού, να δώσω την κληρονομίαν των πατέρων μου εις σε. **4** Και ἤλθεν ο Αχαΐβ εις τον οίκον αυτού σκυθρωπός και δυσηρεστημένος διά τον λόγον, τον οποίον ελάλησε προς αυτόν Ναβουθαί ο Ιεζαρηλίτης, ειπών, Δεν θέλω σοι δώσει την κληρονομίαν των πατέρων μου. Και επλαγίασεν επι της κλίνης αυτού και απέστρεψε το πρόσωπον αυτού και δεν ἐφαγεν ἄρτον. **5** Και ἤλθε προς αυτόν Ιεζάβελ η γυνὴ αυτού και είπε προς αυτόν, Διά τι το πνεύμα σου είναι περίλυπον, ὡστε δεν τρώγεις ἄρτον; **6** Ο δε είπε προς αυτήν, Επειδή ελάλησα προς Ναβουθαί τον Ιεζαρηλίτη, και είπα προς αυτόν, Δος μοι τον αμπελώνα σου δι' αργυρίου· ή, αν αγαπάς, θέλω σοι δώσεις ἀλλον αμπελώνα αντ' αυτού· και εκείνος απεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τον αμπελώνα μου. **7** Και είπε προς αυτόν Ιεζάβελ η γυνὴ αυτού, Συ τώρα βασιλεύεις επι τον Ισραὴλ· σηκώθητι, φάγε ἄρτον, και ας ἡναι εύθυμος η

καρδία σου· εγώ θέλω σοι δώσει τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζαφλίτου. **8** Τότε ἔγραφεν επιστολάς εν ονόματι του Αχαάβ και εσφράγισε διά της σφραγίδος αυτού, και απέστειλε τας επιστολάς προς τους πρεσβυτέρους και προς τους ἄρχοντας, τους ὄντας εν τη πόλει αυτού, τους κατοικούντας μετά του Ναβουθαί. **9** Και ἔγραφεν εν ταῖς επιστολαῖς, λέγουσα, Κήρυξατε νηστείαν και καθίσατε τον Ναβουθαί επί κεφαλῆς του λαού· **10** και παρακαθίσατε δύο ἄνδρας κακούς αντικρύ αυτού, και ας μαρτυρήσωσι κατ' αυτού, λέγοντες, Σὺ εβλασφήμησας τον Θεόν και τὸν βασιλέα· και εκβάλετε αυτόν και λιθοβολήσατε αυτόν, και ας αποθάνη. **11** Και ἐκάμον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αυτού, οι πρεσβύτεροι και οἱ ἄρχοντες οι κατοικούντες εν τῇ πόλει αυτού, καθὼς εμήνυσε πρὸς αὐτούς η Ιεζάβελ, κατὰ τὸ γεγραμμένον εν ταῖς επιστολαῖς ταῖς οποίας ἐστειλε πρὸς αὐτούς. **12** Εκήρυξαν νηστείαν και εκάθησαν τον Ναβουθαί επί κεφαλῆς του λαού· **13** καὶ εισήλθον δύο ἄνδρες κακοί και εκάθισαν αντικρύ αυτού· και εμαρτύρησαν οἱ ἄνδρες οι κακοί κατ' αυτού, κατά τον Ναβουθαί, ενώπιον του λαού, λέγοντες, Ο Ναβουθαί εβλασφήμησε τὸν Θεόν καὶ τὸν βασιλέα. Τότε εξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ελιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους, καὶ απέθανε. **14** Και απέστειλαν πρὸς τὴν Ιεζάβελ, λέγοντες, Ο Ναβουθαί ελιθοβολήθη καὶ απέθανε. **15** Και ὡς ἤκουσεν η Ιεζάβελ ὅτι ο Ναβουθαί ελιθοβολήθη καὶ απέθανεν, εἶπεν η Ιεζάβελ πρὸς τὸν Αχαάβ, Σηκώθητι, κληρονόμησον τὸν αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζαφλίτου, τὸν οποίον δὲν ἦθελε να σοι δώσῃ δι' αργυρίου· διότι ο Ναβουθαί δεν ζῇ αλλ' απέθανε. **16** Και ὡς ἤκουσεν ο Αχαάβ ὅτι ο Ναβουθαί απέθανεν, εσηκώθη ὁ Αχαάβ να καταβῇ εἰς τὸν αμπελώνα του Ναβουθαί του Ιεζαφλίτου, διὰ να κληρονομήσῃ αὐτὸν. **17** Και ἥθεν ο λόγος του Κυρίου πρὸς Ηλίαν τὸν Θεσβίτην, λέγων, **18** Σηκώθητι, κατάβα εἰς συνάντησην τοῦ Αχαάβ, βασιλέως τοῦ Ισραήλ, ὅστις κατοικεῖ εἰν Σαμαρείᾳ· ιδού, εν τῷ αμπελώνι του Ναβουθαί είναι, ὃπου κατέβῃ διὰ να κληρονομήσῃ αὐτὸν· **19** καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Εφόνευσας καὶ ἔτι εκληρονόμησας; Καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτόν, λέγων, οὕτω λέγει Κύριος· Εν τῷ τόπῳ, ὃπου οἱ κύνες ἐγλειψαν τὸ αἷμα του Ναβουθαί, θέλουσι γλειψει οἱ κύνες το αἷμα σου, ναι, σου. **20** Και εἶπεν ο Αχαάβ πρὸς τὸν Ηλίαν, Με εύρηκας, εχθρέ μου; Καὶ απεκρίθη, Σε εύρηκα διότι επώλησας σεαυτὸν εἰς τὸ να πράττης το πονηρὸν ενώπιον του Κυρίου. **21** Ιδού, λέγει Κύριος, Εγώ θέλω φέρει κακὸν επὶ σε, καὶ θέλω σαρώσει κατόπιν σου καὶ εξολοθρεύσει τον Αχαάβ τον ουρούντα πρὸς τὸν τοίχον καὶ τὸν πεφυλαγμένον καὶ τὸν αφειμένον μεταξύ του Ισραήλ· **22** καὶ θέλω καταστῆσει τὸν οίκον σου ως τὸν οίκον του Ιεροβόαμ ιερού του Ναβάτ, καὶ ως τὸν οίκον του Βαασάι ιερού του Αχιά, διὰ τὸν παροργισμὸν τὸν οποίον με παρώργιας, καὶ ἔκαμες τὸν Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **23** Και περὶ τῆς Ιεζάβελ ἐτι ελάλησεν ο Κύριος, λέγων, Οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει τὴν Ιεζάβελ πλησίον του προτειχίσματος τῆς Ιεζαρέλ· **24** ὅστις εκ του Αχαάβ αποθάνηεν τῇ πόλει, οἱ κύνες θέλουσι καταφάγειεν αὐτὸν· καὶ ὅστις αποθάνηεν τῷ αγρῷ, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι καταφάγειεν αὐτὸν. **25** Ουδείς τωντί δεν εστάθη ὅμιος του Αχαάβ, ὅστις επώλησεν εαυτὸν εἰς τὸ να πράττη πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου, ὅπως εκίνει αὐτὸν Ιεζάβελ η γυνή αυτού. **26** Και ἐπράξει βδελυρά σφόδρα ακολουθών τα ειδῶλα, κατά πάντα ὅσα ἐπράττον οι Αμορραίοι, τους οποίους ο Κύριος εξεδίωξεν απ' ἐμπροσθετον των ιερών Ισραήλ. **27** Ως δε ἤκουσεν ο Αχαάβ τους λόγους τούτους, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και ἔβαλε σάκκον επὶ τὴν σάρκα αυτού και ενίστευσε, καὶ εκοίτετο

περιτευλιγμένος σάκκον και εβάδιζε κεκυφώς. **28** Ἦλθε δε ο λόγος του Κυρίου πρὸς Ηλίαν τὸν Θεσβίτην, λέγων, **29** Είδες πως επαπεινάθη ο Αχαάβ ενώπιον μου; επειδή επαπεινάθη ενώπιον μου, δεν θέλω φέρει το κακόν εν ταις ημέραις αυτού· εν ταις ημέραις του ιιού αυτού θέλω φέρει το κακόν επὶ τον οίκον αυτού.

22 Παρήλθον δε τρία ἔτη ἀνευ πολέμου αναμέσον τῆς Συρίας και του Ισραήλ. **2** Κατὰ δε το τρίτον ἔτος κατέβη Ιωσαφάτ ο βασιλεὺς του Ιούδα πρὸς τὸν βασιλέα του Ισραήλ. **3** Και εἴπεν ο βασιλεὺς του Ισραήλ πρὸς τους δούλους αυτού, Εξένρετε ὅτι η Ραμώθ-γαλαάδ είναι ημών, και ημείς σιωπῶμεν εἰς το να λάβωμεν αυτήν εκ της χειρός του βασιλέως της Συρίας; **4** Και εἴπε πρὸς τον Ιωσαφάτ, Ἐρχεσαι μετ' εμού διά να πολεμήσωμεν την Ραμώθ-γαλαάδ; Και είπεν ο Ιωσαφάτ πρὸς τὸν βασιλέα του Ισραήλ, Εγώ είμαι καθώς συ, ο λαός μου καθώς ο λαός σου, οι ίπποι μου καθώς ο ίπποι σου. **5** Και είπεν ο Ιωσαφάτ πρὸς τὸν βασιλέα του Ισραήλ, Ερώτησον, παρακαλώ, τὸν λόγον του Κυρίου σήμερον. **6** Και συνήθροισεν ο βασιλεὺς του Ισραήλ τους προφήτας, περίπου τετρακοσίους ἄνδρας, και εἴπε πρὸς αὐτούς, να υπάγω εναντίον της Ραμώθ-γαλαάδ να πολεμήσω, ή να απέχω; οι δε είπον, Ανάβα, και ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εἰς την χείρα του βασιλέως. **7** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταῦθα ἐτι προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; **8** Και είπεν ο βασιλεὺς του Ισραήλ πρὸς τον Ιωσαφάτ, Είναι ἐτι ἀνθρωπός τις, Μιχαίας, ο ιιός του Ιεμλά, διά του οποίου δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον· πλην μισού αυτόν διότι δεν προφητεύει καλόν περί εμού, αλλά κακόν. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλήι ο βασιλεὺς ούτως. **9** Και εκάλεσεν ο βασιλεὺς του Ισραήλ ἑνα ευνούχον και εἴπε, Σπεύσον να φέρης Μιχαίαν τον ιιόν του Ιεμλά. **10** Ο δε βασιλεὺς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεὺς του Ιούδα εκάθηντο, ἔκαστος επὶ το θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολάς, εν τῷπο ανοικτῷ κατά την εἰσόδον της πόλης της Σαμαρείας και πάντες οι προφήται προεφήτευσον εύρησθεν εμπροσθετον αυτών. **11** Και Σεδεκίας ο ιιός του Χανααν είχε κάμει εἰς εαυτόν στιθρά κέρατα· και είπεν, Οὕτω λέγει Κύριος· Διά τούτων θέλεις κερασίει τους Συρίους, εωσών συντελέσης αυτούς. **12** Και πάντες οι προφήται προεφήτευσον ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ και ευοδού διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εἰς την χείρα του βασιλέως. **13** Και ο μηνυτής, ὅστις υπήρχε να καλέσῃ τον Μιχαίαν, είπε πρὸς αὐτόν, λέγων, Ιδού τώρα, οι λόγοι των προφητών φανερόνουστον εξ ενός στόματος καλόν περὶ τον βασιλέως· ο λόγος σου λοιπόν ας ἤναι ως ο λόγος ενός εξ εκείνων, και λάλησον το καλόν. **14** Ο δε Μιχαίας είπε, Ζη Κύριος, δι, μι είπη ο Κύριος, τούτο θέλω λαλήσει. **15** Ἦλθε λοιπόν πρὸς τον βασιλέα. Και είπεν ο βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, Μιχαία, να υπάγωμεν εἰς Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν, ή να απέχωμεν; Ο δε απεκρίθη πρὸς αὐτόν, Ανάβα και ευοδού διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εἰς την χείρα του βασιλέως. **16** Και είπε πρὸς αὐτόν ο βασιλεὺς, Έως ποσάκις θέλω σε ορκίζει, να μη λέγης πρὸς εμέ παρά την αλίθειαν εν ονόματι Κυρίου; **17** Ο δε είπεν, είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επὶ τα όρη, ως πρόβατα μη ἔχοντα ποιμένα. Και είπε Κύριος, Ούτοι δεν ἔχουσι κύριον· ας επιστρέψωστον έκαστος εἰς τον οίκον αυτού εν ειρήνῃ. **18** Και είπεν ο βασιλεὺς τον Ισραήλ πρὸς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα ἐτι δεν θέλει προφητεύει καλόν περί εμού, αλλά κακόν, **19** Και ο Μιχαίας είπεν, Άκουσον λοιπόν τον λόγον του Κυρίου. Είδον τον Κύριον καθήμενον επὶ το θρόνου αυτού, και πάσαν την στρατιάν του

ουρανού παρισταμένην περί αυτόν, εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **20** Και είπε Κύριος, Τις θέλει απατήσει τον Αχαάβ, ώστε να αναφή και να πέσῃ εν Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μεν είπεν ούτως, ο δε είπεν ούτως. **21** Και εξήλθε το πνεύμα και εστάθη ενώπιον Κυρίου και είπεν, Εγώ θέλω απατήσει αυτόν. **22** Και είπε Κύριος προς αυτό, Τίνι τρόπω; Και είπε, Θέλω εξέλθει και θέλω είσθαι πνεύμα φεύδους εν τω στόματι πάντων των προφητών αυτού. Και είπε Κύριος, Θέλεις απατήσει και έτι θέλεις κατορθώσει· έξελθε και κάμε ούτω. **23** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο Κύριος έβαλε πνεύμα φεύδους εν τω στόματι πάντων τούτων των προφητών σου, και ο Κύριος ελάλησε κακόν επί σε. **24** Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά, ερράπισε τον Μιχαίαν επί την σιαγόνα και είπε, Διά ποίας οδού επέρασε το Πνεύμα του Κυρίου απ' εμού, διά να λαλήσῃ προς σε; **25** Και είπεν ο Μιχαίας, Ιδού, θέλεις ιδεί, καθ' ην μέραν θέλεις εισέρχεσθαι από ταμείον εις ταμείον διά να κρυφθής. **26** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Πιάσατε τον Μιχαίαν και επαναφέρετε αυτόν προς Αμών τον ἄρχοντα της πόλεως και προς Ιωάς τον υιόν του βασιλέως **27** και είπατε, Ούτω λέγει ο βασιλεὺς· Βάλετε τούτον εις την φυλακήν και τρέψετε αυτόν με ἄρτον θλίψεως και με ύδωρ θλίψεως, εωσύνη επιστρέψω εν ειρήνη. **28** Και είπεν ο Μιχαίας, Εάν τωντόν επιστρέψῃς εν ειρήνη, ο Θεός δεν ελάλησε δι' εμού. Και είπεν, Ακούσατε σεις, πάντες οι λαοί. **29** Και ανέβη ο βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εις Ραμώθ-γαλαάδ. **30** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Εγώ θέλω μετασχηματισθή και εισέλθει εις την μάχην· συ δε ενδυθῆτη την στολήν σου. Και μετεσχηματίσθη ο βασιλεύς του Ισραήλ, και ιστήθην εις την μάχην. **31** Ο δε βασιλεύς της Συρίας είχε προστάξει τους τριάκοντα δύο αμαξάρχας αυτού, λέγων, Μη πολεμείτε μήτε μικρόν μήτε μέγαν, αλλά μόνον τον βασιλέα του Ισραήλ. **32** Και ως είδον οι αμαξάρχαι τον Ιωσαφάτ, τότε αυτοί είπον, Βεβαίως ούτος είναι ο βασιλεύς του Ισραήλ. Και περιεστράφησαν διά να πολεμήσωσιν αυτόν· αλλ' ο Ιωσαφάτ ανεβόησεν. **33** Ιδόντες δε οι αμαξάρχαι ότι δεν ήτο ο βασιλεύς του Ισραήλ, επέστρεψαν από της καταδιώξεως αυτού. **34** Ἀνθρωπος δε τις, τοξεύσας ασκόπως, εκτύπησε τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ των αρθρώσεων του θώρακος· ο δε είπε προς τον ηνιοχόν αυτού, Στρέψον την χείρα σου και ἐκβαλέ με εις του στρατεύματος διότι επληγώθην. **35** Και η μάχη εμεγαλύνθη εν τη ημέρᾳ εκείνη· ο δε βασιλεύς ίστατο επί της αμάξης αντικρύ των Συρίων, και προς το εσπέρας απέθανε· και το αίμα ἔρρεεν εκ της πληγής εις τον κόλπον της αμάξης. **36** Και περί την δύσιν του ηλίου ἔγεινε διακήρυξις εν τω στρατοπέδῳ, λέγοντα, Ἐκαστος εις την πόλιν αυτού και ἐκαστος εις τον τόπον αυτού. **37** Και απέθανεν ο βασιλεύς και εκομίσθη εις Σαμάρειαν· και ενεταφίασαν τον βασιλέα εν Σαμάρεια. **38** Και ἐπλυναν την ἀμάξαν εις το υδροστάσιον της Σαμαρείας· ἐπλυναν ἔτι και τα ὄπλα αυτού· και ἐγλειφαν οι κύνες το αίμα αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν. **39** Αι δε λοιπά των πράξεων του Αχαάβ και πάντα όσα έκαμε, και ο ελεφάντινος οίκος τον οποίον άκοδομήσε και πάσαι αι πόλεις, τας οποίας ἐκτισε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **40** Και εκοιμήθη ο Αχαάβ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Οχοζίας ο υιός αυτού. **41** Ο δε Ιωσαφάτ ο υιός του Ασά εβασίλευσεν επί τον Ιούδα, το τέταρτον έτος του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ. **42** Ο Ιωσαφάτ ήτο τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας ότε εβασίλευσε και εβασίλευσεν εικοσιπέντε έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα

της μητρός αυτού ήτο Αζουβά, θυγάτηρ του Σιλεϊ. **43** Και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς Ασά του πατρός αυτού δεν εξέκλινεν απ' αυτών, πράττων το ευθές ενώπιον του Κυρίου. Οι υψηλοί οιώνας τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός εθυμίαζεν ἔτι και εθυμίαζεν εν τοις υψηλοίς τόποις. **44** Και είχεν ειρήνην ο Ιωσαφάτ μετά του βασιλέως του Ισραήλ. **45** Αι δε λοιπά των πράξεων του Ιωσαφάτ, και τα κατορθώματα αυτού όσα έκαμε, και οι πόλεμοι αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **46** Και το υπόλοιπον των σοδομιτών, το εναπολειφθέν εν ταῖς ημέραις Ασά του πατρός αυτού, αυτός εξήλειψεν από της γης. **47** Τότε δεν υπήρχε βασιλεύς εν Εδώμ· διοικητής ήτο βασιλεύς. **48** Ο Ιωσαφάτ έκαμε πλοία εν Θαρσείς, διά να πλεύσωσιν εις Οφείρ διά χρυσοίν· πλην δεν υπήγον, διότι τα πλοία συνεντρίφθησαν εν Εσιών-γάβρε. **49** Τότε είπεν Οχοζίας ο υιός του Αχαάβ προς τον Ιωσαφάτ, Ας υπάγωσιν οι δούλοι μου μετά των δούλων σου εις τα πλοία· ο Ιωσαφάτ όμως δεν θηλέησε. **50** Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωράμ ο υιός αυτού. **51** Οχοζίας ο υιός του Αχαάβ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, το δέκατον ἔβδομον έτος του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα και εβασίλευσε δύο ἔτη επί τον Ισραήλ. **52** Και ἐπράξε τα πονηρά ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εις την οδόν του πατρός αυτού και εις την οδόν της μητρός αυτού και εις την οδόν του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ· **53** διότι ελάττευσε τον Βάαλ και προσεκύνησεν αυτόν, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, κατά πάντα όσα ἐπράξεν ο πατήρ αυτού.

Βασιλειῶν Δ'

1 Μετά δε τον θάνατον του Αχαάβ, επανεστάτησεν ο Μωάβ εναντίον του Ισραήλ. **2** Και ἐπέσεν ο Οχοζίας διά του δρυφράκτου του υπερώου αυτού, το οποίον ἦτο εν Σαμαρείᾳ, και πρωτόστησε· και απέστειλε μηνυτάς, ειπών προς αυτούς, Υπάγετε, ερωτήσατε τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών, αν ἔχω να αναλάβω από της αρρωστίας ταύτης. **3** Αλλ' ο ἄγγελος Κυρίου εἶπε προς Ηλίαν τον Θεσβίτην, Σηκώθητι, ανάβα εις συνάντησιν των μηνυτών του βασιλέως της Σαμαρείας και εἰπέ προς αυτούς, Επειδή δὲν εἶναι Θεός εν τω Ισραήλ, διά τούτο υπάγετε να ερωτήσητε τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών; **4** Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος Δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εἰς την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. Και ανεχώρησεν ο Ηλίας. **5** Και ἐπέστρεψαν οι μηνυταί προς αυτόν ο δε εἴπε προς αυτούς, Διά τι επεστρέψατε; **6** Και εἴπον προς αυτόν, Ἀνθρωπος τις ανέβη εἰς συνάντησιν ημών και εἴπε προς ημάς, Υπάγετε, επιστρέψατε προς τον βασιλέα, ὅστις σας απέστειλε, και εἴπατε προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος. Επειδή δὲν εἶναι Θεός εν τω Ισραήλ, διά τούτο στέλλεις να ερωτήσης τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών; δεν θέλεις λοιπόν καταβή από της κλίνης, εἰς την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **7** Και εἴπε προς αυτούς, Οτοια ἡτο η μορφή του ανθρώπου, ὁστις ανέβη εἰς συνάντησιν σας και ελάλησε προς εσάς τους λόγους τούτους; **8** Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Ἀνθρωπος δασύτριχος και περιεζωσμένος την οσφύν αυτού με ζώνην δερματίνην. Και είπεν, Ηλίας ο Θεσβίτης είναι. **9** Τότε απέστειλεν ο βασιλεὺς προς αυτόν πεντηκόνταρχον μετά των πεντήκοντα αυτού. Και ανέβη προς αυτόν· και ιδού, εκάθητο επί της κορυφής του δρόμου. Και είπε προς αυτόν, Ἀνθρωπε του Θεού, ο βασιλεὺς εἶπε, Κατάβα. **10** Και αποκριθείς ο Ηλίας εἶπε προς τον πεντηκόνταρχον, Εάν εγώ ἡμαὶ ἀνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πεντήκοντά σου. Και κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πεντήκοντά αυτού. **11** Και απέστειλε προς αυτόν πάλιν ἄλλον πεντηκόνταρχον μετά των πεντήκοντα αυτού. Και ελάλησε και είπε προς αυτόν, Ἀνθρωπε του Θεού, ούτω λέγει ο βασιλεὺς· Ταχέως κατάβα. **12** Και αποκριθείς ο Ηλίας εἶπε προς αυτούς, Εάν εγώ ἡμαὶ ἀνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πεντήκοντά σου. Και κατέβη πυρ Θεού εξ ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πεντήκοντά αυτού. **13** Και πάλιν απέστειλε τρίτον πεντηκόνταρχον μετά των πεντήκοντα αυτού. Και αναβάς ο τρίτος πεντηκόνταρχος ἥλθε και γεονάτισεν ἐμπροσθεν του Ηλία και παρεκάλεσεν αυτόν και είπε προς αυτόν; Ἀνθρωπε του Θεού, ας σταθή, δέομαι, αξιοτίμητος εἰς τους οφθαλμούς σου η ζωὴ μου και η ζωὴ των δούλων σου τούτων των πεντήκοντα· **14** ιδού, κατέβη πυρ εξ ουρανού και κατέκαυσε τους δύο πρώτους πεντηκόνταρχους μετά των πεντήκοντα αυτών· ας σταθῇ λοιπόν η ζωὴ μου αξιοτίμητος εἰς τους οφθαλμούς σου. **15** Και είπεν ο ἄγγελος του Κυρίου προς τον Ηλίαν, Κατάβα μετ' αυτοῦ μη φοβηθῆς απ' αυτού. Και εσηκώθη και κατέβη μετ' αυτού προς τον βασιλέα. **16** Και εἴπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος. Επειδή απέστειλας μηνυτάς να ερωτήσωσι τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών, ως εάν δεν ἦτο Θεός εν τω Ισραήλ διά να ζητήσης τον λόγον αυτού, διά τούτο δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εἰς την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **17** Και απέθανε κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν ο Ηλίας· εβασίλευσε δε αντ' αυτού ο

Ιωράμ, εν τω δευτέρῳ ἔτει του Ιωράμ, υιού του Ιωσαφάτ, βασιλέως του Ιούδα· επειδή δὲν εἶχεν ιιόν. **18** Αι δε λοιπαὶ των πάρξεων του Οχοζίου, ὅσας ἔκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ;

2 Ότε δε ἐμέλλεν ο Κύριος να αναβιβάσῃ τον Ηλίαν εἰς τον ουρανὸν με ανεμοστρόβιλον, ανεχώρησεν ο Ηλίας μετά του Ελισσαΐ από Γαλγάλων. **2** Και είπεν ο Ηλίας προς τον Ελισσαΐ, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ διότι ο Κύριος με απέστειλεν ἔως Βαιθήλ. Και είπεν ο Ελισσαΐ, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και κατέβησαν εἰς Βαιθήλ. **3** Και εξήλθον οι υἱοί των προφήτων οι εν Βαιθήλ προς τον Ελισσαΐ και είπον προς αυτόν, Εξένυεις ότι ο Κύριος σήμερον λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και είπε, Και εγώ εξένυρω τούτο· σιωπάτε. **4** Και είπεν ο Ηλίας προς αυτόν, Ελισσαΐ, κάθου ενταύθα, παρακαλώ διότι ο Κύριος με απέστειλεν εἰς Ιεριχώ. Ο δε είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και ἥλθον εἰς Ιεριχώ. **5** Και προσήλθον οι υἱοί των προφήτων οι εν Ιεριχώ προς τον Ελισσαΐ και είπον προς αυτόν, Εξένυεις ότι ο Κύριος σήμερον λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και είπε, Και εγώ εξένυρω τούτο· σιωπάτε. **6** Και είπεν ο Ηλίας προς αυτόν, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ διότι ο Κύριος με απέστειλεν εἰς τον Ιορδάνην. Ο δε είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και υπήγαν αμφότεροι. **7** Και υπήγαν πεντήκοντα ἄνδρες εκ των υἱών των προφήτων, και εστάθησαν απέναντι μακρόθεν· εκείνοι δε οι δύο εστάθησαν επί του Ιορδάνου. **8** Και ἐλαβεν ο Ηλίας την μηλωτήν αυτού και εδίπλωσεν αυτήν και εκτύπησε τα ὑδατα, και διηρέθησαν ἔνθεν και ἔνθεν, και διέβησαν αμφότεροι διά ἔρας. **9** Και ὅτε δέβησαν, είπεν ο Ηλίας προς τον Ελισσαΐ, Ζήτησον τι να σοι κάμω, πριν αναληφθώ από σου. Και είπεν ο Ελισσαΐ, Διπλασία μερίς του πνεύματός σου ας ἔναι, παρακαλώ, επ' εμέ· **10** Ο δε είπε, Σκληρόν πράγμα εζήτησας· πλην μεν εἰς ιδῆς αναλαμβανόμενον από σου, θέλει γείνει εἰς σε ούτως εις δη μη, δεν θέλει γείνει. **11** Και ενώ αυτοί περιεπάτουν ἔτι λαλούντες, ιδού, ἀμάξη πυρός και ἵπποι πυρός, και διεχώρισαν αυτούς αμφοτέρους· και ανέβη ο Ηλίας με ανεμοστρόβιλον εἰς τον ουρανόν. **12** Ο δε Ελισσαΐ ἐβλεπε και εβόα, Πάτερ μου, πάτερ μου, ἀμάξη του Ισραήλ και ιππικόν αυτού. Και δεν είδεν αυτόν πλέον και επίσας τα ὑμάτια αυτού και διέσχισεν αυτά εἰς δύο τμήματα. **13** Και σηκώσας την μηλωτήν του Ηλία, ήτις ἐπεσεν επάνωθεν εκείνου, επέστρεψε και εστάθη επί του χείλους του Ιορδάνου. **14** Και λαβών την μηλωτήν του Ηλία, ήτις ἐπεσεν επάνωθεν εκείνου, εκτύπησε τα ὑδατα και είπε, Που είναι Κύριος ο Θεός του Ηλία; Και ως εκτύπησε και αυτός τα ὑδατα, διηρέθησαν ἔνθεν και ἔνθεν· και διέβη ο Ελισσαΐ. **15** Και ιδόντες αυτόν οι υἱοί των προφήτων, οι εν Ιεριχώ εκ του απέναντι, είπον, Το πνεύμα του Ηλία επανεπαύθη επί τον Ελισσαΐ. Και ἥλθον εἰς συνάντησιν αυτού και προσεκύνησαν αυτόν ἔως εδάφους. **16** Και είπον προς αυτόν, Ιδού τώρα, πεντήκοντα δυνατοί είναι μετά των δούλων σου· ας υπάγωστα, παρακαλούμεν, και ας ζητήσωσι τον κύριόν σου, μήποτε εσήκωσεν αυτόν το πνεύμα του Κυρίου και ἐρόψεν αυτόν επί τινός ὄρους ή επί τινός κοιλάδος. Και είπε, Μη αποστέλλητε. **17** Αλλ' αφού εβίασαν αυτόν τόσον ώστε ησχύνετο, είπεν, Αποστέλλατε. Απέστειλαν λοιπόν πεντήκοντα ἄνδρας και εξήτησαν τρεις ημέρας, πλην δεν εύρηκαν αυτόν. **18** Και ὅτε επέστρεψαν προς αυτόν, διότι ἐμεινεν εν Ιεριχώ, είπε προς αυτούς, Δεν σας είπα, Μη υπάγητε; **19** Και είπον οι ἄνδρες της πόλεως προς τον Ελισσαΐ, Ιδού τώρα, η θέσις της πόλεως

ταύτης είναι καλή, καθώς ο κύριος μου βλέπει τα ύδατα όμως είναι κακά και η γη άγονος. **20** Και είπε, Φέρετέ μοι φιάλην καινήν και βάλετε ἀλας εἰς αυτήν. Και ἐφέραν προς αυτόν. **21** Και εξῆλθεν εἰς τὴν πηγήν των υδάτων και ἐρριψε τὸ ἄλας εκεὶ καὶ εἶπεν, Ούτω λέγει Κύριος Γείγανα τὰ ύδατα ταύτα δεν θέλει είσθαι πλέον εκ τούτων θάνατος ἡ ακαρπία. **22** Και ιάθισαν τα ύδατα ἔως της ημέρας ταύτης, κατά τον λόγον του Ελισσαί, τον οποίον ελάλησε. **23** Και ανεβῇ εκείθεν εἰς Βαιθήλ και ενώ αυτός ανέβαινεν εν τῇ οδῷ, ἐξῆλθον εκ τῆς πόλεως παιδία μικρά και ενέπαιζον αυτόν καὶ ἐλέγον προς αυτόν, Ανάβαινε, φαλακρέ· ανάβαινε, φαλακρέ· **24** Ο δε εστράφη ὥπισσαν και ιδών αυτά, κατηράσθη αυτά εἰς τὸ όνομα του Κυρίου. Και εξῆλθον εκ του δάσους δύο ἄρκτοι και διεσπάραξαν εξ αυτών τεσσαράκοντα δύο παιδία. **25** Και υπήγειν εκείθεν εἰς τὸ όρος τον Κάρμηλον· και εκείθεν επέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

3 Ο δε Ιωράμ υἱός του Αχαάβ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμάρειᾳ, το δέκατον όγδοον ἔτος του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσεν ἑταῖρον αὐτῷ δύοδεκα. **2** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ουχί ὄμως καθώς ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού διότι εσήκωσε τὸ ἄγαλμα του Βάσαλ, το οποίον είχε κάμει ο πατήρ αυτού. **3** Πλην ἡτο προσκεκολλημένος εἰς τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ· δεν απεμακρύνθη ἀπ' αυτών. **4** Μησά δε ο βασιλεὺς του Μωάβ είχε ποίμνια, και ἐδίδεν εἰς τον βασιλέα του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας αρνίων και εκατόν χιλιάδας κριών με τα μαλλία αυτών. **5** ΑΛλ' αφού απέθανεν ο Αχαάβ, απεστάτησεν ο βασιλεὺς του Μωάβ κατά τον βασιλέως του Ισραήλ. **6** Και εξῆλθεν ο βασιλεὺς Ιωράμ εκ τῆς Σαμάρειας κατ' εκείνον τον καιρόν και απτρίψιμε πάντα τον Ισραήλ. **7** Και υπήγει και απέστειλε προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα του Ιούδα, λέγων· Ο βασιλεὺς του Μωάβ απεστάτησε κατ' εμούν ἐρχεσαι μετ' εμούν εναντίον του Μωάβ εἰς πόλεμον; Ο δε είπε, Θέλω αναβῆ· εγώ είμαι ως συ, ο λαός μου ως ο λαός σου, ο ίπποι μου ως οι ίπποι σου. **8** Και είπε, Διά ποιάς οδού θέλομεν αναβῆ; Ο δε απεκρίθη, Διά της οδού της ερήμου Εδώμ. **9** Και υπήγειν ο βασιλεὺς του Ισραήλ και ο βασιλεὺς του Ιούδα και ο βασιλεὺς του Εδώμ και περιήλθον οδον επτά ημερών και δεν ἦτο ύδωρ διά το στρατόπεδον και διά τα κτήνη τα ακολουθούντα αυτούς. **10** Και είπεν ο βασιλεὺς του Ισραήλ, Ω βεβαίως συνεκάλεσεν ο Κύριος τους τρεις τούτους βασιλεῖς, διά να παραδώσῃ αυτούς εἰς την χείρα του Μωάβ. **11** Ο δε Ιωσαφάτ είπε, Δεν είναι εδώ προφίτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν τον Κύριον δι' αυτούς; Και απεκρίθη εἰς εκ των δούλων του βασιλέως του Ισραήλ, και εἶπεν, Είναι εδώ Ελισσαΐε ποιός του Σαφάτ, ὅστις επέχειν ύδωρ εις τας χείρας του Ηλία. **12** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Λόγος Κυρίου είναι μετ' αυτού. Και κατέβησαν προς αυτόν ο βασιλεὺς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ και ο βασιλεὺς του Εδώμ. **13** Και είπεν ο Ελισσαΐε προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Τι είναι μεταξύ εμούν και σου· ὑπάγε προς τους προφήτας του πατρός σου και προς τους προφήτας της μητρός σου. Και είπε προς αυτόν ο βασιλεὺς του Ισραήλ, Μή διότι ο Κύριος συνεκάλεσε τους τρεις τούτους βασιλεῖς, διά να παραδώσῃ αυτούς εἰς την χείρα του Μωάβ. **14** Και είπεν ο Ελισσαΐε, Ζη ο Κύριος των δυνάμεων, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι, βεβαίως εάν δεν εσεβόμην το πρόσωπον του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα, δεν ήθελον επιβλέψει προς σε, ουδέ ήθελον σε ιδεί, **15** αλλά τώρα φέρετέ μοι φαλτωδόν. Και ενώ ἐψαλλεν ο φαλτωδός, ἤλθεν επ' αυτόν η χειρ του Κυρίου. **16** Και είπεν, ούτω λέγει Κύριος· Κάμε την κοιλάδα ταύτην λάκκους· **17** διότι ούτω λέγει Κύριος, Δεν θέλετε ιδεί ἀνέμον

και δεν θέλετε ιδεί βροχήν· και αύτη η κοιλάς θέλει πλησθή ύδατος, και θέλει πει, σεις και τα ποιμνιά σας και τα κτήνη σας· **18** αλλά τούτο είναι μικρόν πράγμα εἰς τους αφθαλμούς του Κυρίου· εἰς την χείρα σας θέλει παραδώσει και τον Μωάβ· **19** και θέλετε πατάξει πάσαν οχυρών πόλιν και πάσαν εκλεκτήν πόλιν, και θέλετε καταβάλει παν δένδρον καλόν, και εμφράξει πάσας τας πηγάς των υδάτων, και αχρειώσει με λίθους πάσαν αγαθήν μερίδα γης. **20** Και το πρῶτον ενώ ετελείτο η προσφορά, ιδού, ἤλθον ύδατα από της οδού Εδώμ, και επλήσθη η γη υδάτων. **21** Και ότε ἤκουσαν πάντες οι Μωαβίταις ότι ανέβησαν οι βασιλεῖς διά να πολεμήσωσιν αυτούς, συνηθροίσθησαν πάντες οι μάχαιραν περιζωνύμενοι και επάνω, και εστάθησαν επί των συνόρων. **22** Και εξηγέρθησαν το πρῶτον, και καθώς ανέτειλεν ο ήλιος επὶ τα ύδατα, είδον οι Μωαβίταις εκ του απέναντι τα ύδατα κόκκινα ως αίμα· **23** και είπον, Τούτο είναι αίμα· βεβαίως οι βασιλεῖς επολέμησαν και εκτυπήθησαν μετ' αλλήλων· τώρα λοιπόν εἰς τα λάφυρα, Μωάβ. **24** Και ότε ἤλθον εἰς το στρατόπεδον του Ισραήλ, εσηκώθησαν οι Ισραηλίται και επάταξαν τους Μωαβίτας, ώστε ἐφύγον από προσώπουν αυτών· και κτυπώντες τους Μωαβίτας εισήλθον εἰς την γην αυτών. **25** Και κατέστρεψαν τας πόλεις· και εις πάσαν μερίδα γης ἐρριψαν ἔκαστος την πέτραν αυτού, και εγέμισαν αυτήν· και πάσας τας πηγάς των υδάτων ενέφραξαν, και παν δένδρον καλόν κατέβαλον ώστε εν Κίρη αρασέθ ἐμειναν οι λίθοι αυτής, και κυκλώσαντες οι σφενδονισταί επάταξαν αυτήν. **26** Και ότε βασιλεύς του Μωάβ είδεν ότι η μάχη υπερίσχυνεν εναντίον αυτού, ἐλάβε μεθ' αυτού επτακοσίους ἀνδρας ζιφίρηεις, διά να διακόψωσι το στράτευμα, μέχρι του βασιλέως Εδώμ· πλην δεν ηδυνήθησαν. **27** Τότε ἐλάβε τον πρωτότοκον αυτού υιόν, ὅστις ἐμελλεί να βασιλεύσῃ αντ' αυτού, και προσέφερεν αυτόν ολοκαύτωμα επὶ του τείχους· και ἐγεινεν αγανάκτησις μεγάλη εν τω Ισραήλ· και αναχωρήσαντες απ' αυτού, επέστρεψαν εἰς την γην αυτών.

4 Γυνή δε τις εκ των γυναικών των νιών των προφητών εβόα προς τον Ελισσαΐε, λέγουσα, Ο δούλός σου ο ανήρ μου απέθανε και συ εξέύρεις ότι ο δούλός σου εφοβείτο τον Κύριον και ο δανειστής ἤλθε να λάβῃ τους δύο υιούς μου εἰς εαυτόν διά δούλων. **2** Και είπε προς αυτήν ο Ελισσαΐε, Τι να σοι κάμω; φανέρωσάν μοι τι ἔχεις εν τω οίκω σου; Η δε είπεν, Η δούλη σου δεν ἔχει ουδέν εν τω οίκω, ειμήν εν αγγείον ελαίου. **3** Και είπεν, Υπαγε, δανείσθητι ἔχωθεν αγγεία παρά πάντων των γειτόνων σου, αγγεία κενά· δανείσθητι ουχί ολίγα· **4** είσελθε ἐπειτα και κλείσον την θύραν ὅπισθεν σου και ὅπισθεν των νιών σου, και χύσον εκ του ελαίου εἰς πάντα τα σκεύη εκείνα, και τα γειμόμενα θες κατά μέρος. **5** Ανεχώρησε λοιπόν απ' αυτού και ἐκλεισε θύραν υπισθεν αυτής και ὅπισθεν των νιών αυτής και εκείνοι μεν επλησίαζον εἰς αυτήν τα αγγεία, αυτή δε ενέχει. **6** Και αφού εγέμισαν τα αγγεία, είπε προς τον υιόν αυτής, Φέρε μοι και ἀλλό αγγείον. Ο δε είπε προς αυτήν, Δεν είναι ἀλλό αγγείον. Και εστάθη το ἐλαίον. **7** Τότε ἤλθε και απήγγειλε προς τον ἀνθρώπον του Θεού. Και εκείνος είπεν, Υπαγε, πάλωσην το ἐλαίον και πλήρωσον το χρέος σου και ζήσον με το υπόλοιπον, συ και τα τέκνα σου. **8** Και εν ημέρα τινί διέβαινεν ο Ελισσαΐε εἰς Σουνάμ, όπου ἦτο γυνή τις μεγάλη, και αυτή εκράτησεν αυτόν διά να φάγη ἀρτον. Και οσάκις διέβαινεν, ἐστρεφεν εκεί διά να φάγη ἀρτον. **9** Και είπεν η γυνή προς τον ἀνδρα αυτής, Ιδού τώρα, γνωρίζω ότι είναι ἀγιος ἀνθρωπος του Θεού ούτος, ὅστις πάντοτε διαβαίνει προς ημάς· **10** ας κάμωμεν, παρακαλώ, μικρόν υπερώπον επὶ του τοίχου· και

ας βάλωμεν εκεί δι' αυτόν κλίνην και τράπεζαν και καθέδραν και λύχνον, διά να στρέψῃ εκεί, όταν έρχηται προς ημάς. **11** Και εν ημέρᾳ τινί ἥλθεν εκεί και ἐστρεψεν εἰς τον υπερών και εκοιμήθη εκεί. **12** Και είπε προς Γιεζέτι τον υπηρέτην αυτού, Κάλεσον την Σουναμίτιν ταύτην. Και οτε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη ἐμπροσθεν αυτού. **13** Και είπε προς αυτόν, Ειπέ τώρα προς αυτήν, ίδού, συ ἔλαβες πάσας ταῦτας τας φροντίδας υπέρ ημών τι να κάμω προς σε; ἔχεις τι να είπης προς τον βασιλέα ἡ προς τον αρχιστράτηγον; Ή δε απεκρίθη, Ἐγώ κατοικώ μεταξύ του λαού μου. **14** Και είπε, Τι λοιπόν να κάμω δι' αυτήν; Και ο Γιεζέτι απεκρίθη, Αληθώς, αυτή δεν ἔχει τέκνον, και ο ανήρ αυτής είναι γέρων. **15** Και είπε, Κάλεσον αυτήν. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη εἰς την θύραν. **16** Και είπε, Το ερχόμενον ἔτος, κατά τούτον τον καιρόν, θέλεις ἔχει υιόν εἰς τας αγκάλας σου. Η δε είπε, Μη, κύριε μου, ἀνθρωπε του Θεού, μη ψευθῆς προς την δούλην σου. **17** Και η γυνὴ συνέλαβε και εγέννησεν υἱόν το ερχόμενον ἔτος, κατά τον καιρόν εκείνον τον οποίον είπε προς αυτήν ο Ελισσαΐ. **18** Και ότε εμεγάλωσε το παιδίον, εξήλθεν ημέραν τινά προς τον πατέρα αυτού εἰς τους θεριστάς. **19** Και είπε προς τον πατέρα αυτού, Την κεφαλήν μου, την κεφαλήν μου. Ο δε είπε προς τον δούλον, Λάβε αυτὸν προς την μητέρα αυτού. **20** Και λαβών αυτὸν, ἐφερεν αυτὸν προς την μητέρα αυτού, και εκάθισεν επὶ των γονάτων αυτής μέχρι μεσημβρίας και απέθανε. **21** Και ανέβη και επλαγίσανεν αυτὸν επὶ της κλίνης του ανθρώπου του Θεού, και ἔκλεισε την θύραν επάνωθεν αυτού και εξήλθε. **22** Και εκάλεσε τον ἄνδρα αυτής, λέγουσα, Απόδειλον προς εμέ, παρακαλώ, ἔνα εἰκ των δούλων και μίαν εκ των όνων, διά να τρέξω προς τον ἀνθρωπόν του Θεού και να επιστρέψω. **23** Ο δε είπε, Διά τι συ υπάργει σήμερον προς αυτόν; δεν είναι νεομηνία ουδέ σάββατον. Η δε είπεν, Ειρήνη. **24** Τότε ἐστρωσε την όνον και είπε προς τον δούλον αυτής, Σύρε και προχώρει μη παύσης εἰς εμέ την πορείαν, εκτός εάν σε προστάξω. **25** Και υπήγε και ἤλθε προς τον ἀνθρωπόν του Θεού εἰς το όρος τον Κάρμηλον. Και ως είδεν ο ἀνθρωπός του Θεού αυτήν μακρόθεν, είπε προς τον Γιεζέτι τον υπηρέτην αυτού, ίδού, η Σουναμίτι εκείνη. **26** Τώρα λοιπόν, τρέξον εἰς συνάντησιν αυτής και ειπέ προς αυτήν, Καλώς ἔχεις; καλώς ἔχει ο ανήρ σου; καλώς ἔχει το παιδίον; Η δε είπε, Καλώς. **27** Και ότε ἤλθε προς τον ἀνθρωπόν του Θεού εἰς το όρος, επίσασε τους πόδας αυτού ο δε Γιεζέτι επλησίας διά να αποσύρη αυτήν. Ο ἀνθρωπός ὅμως του Θεού είπεν, Ἀφες αυτήν διότι η ψυχή αυτής είναι κατάπικρος εν αυτῇ και ο Κύριος ἔκρυψεν αυτὸν ἀπ' εμού και δεν μοι εφανέρωσε. **28** Και εκείνη είπε, Μήπως εζήτησα υἱόν παρά τον κυρίον μου; δεν είπα, Μη με απατάς; **29** Τότε είπε προς τον Γιεζέτι, Ζώθητι την οφύρων σου και λάβε την βακτηρίαν μου εἰς την χείρα σου και ὑπάγε εάν απαντήσης ἀνθρωπόν, μη χαιρετήσης αυτόν· και εάν τις σε χαιρετήσῃ, μη αποκριθής εἰς αυτόν· και επίθες την βακτηρίαν μου επὶ το πρόσωπον του παιδίου. **30** Και η μήτη τον παιδίου είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτήν. **31** Ο δε Γιεζέτι επέρασεν ἐμπροσθεν αυτών, και επέθεσε την βακτηρίαν επὶ το πρόσωπον του παιδίου πλην ουδεμία φωνή και ουδεμία ακρόασις. Όθεν επέστρεψεν εἰς συνάντησιν αυτού και απίγγειλε προς αυτόν, λέγων, Δεν εξήνπνησε το παιδίον. **32** Και ότε εισήλθεν ο Ελισσαΐ εἰς την οικίαν, ίδού, το παιδίον νεκρόν, πλαγιασμένον επὶ της κλίνης αυτού. **33** Εισήλθε λοιπόν και ἔκλεισε την θύραν ὑπισθεν των δύο αυτών και προσηγήθη εἰς τον Κύριον. **34** Και ανέβη και επλαγίσανεν επὶ το παιδίον, και επέθεσε το στόμα

αυτού επὶ το στόμα εκείνου, και τους οφθαλμούς αυτού επὶ τους οφθαλμούς εκείνου, και τας χείρας αυτού επὶ τας χείρας εκείνου· και εξηπλώθη επ' αυτό· και εθερμάνθη ἡ σαρξ του παιδίου. **35** Ἐπειτα εσύρθη, και περιεπάτει εν τα οικήματι πότε εδώ και πότε εκεί· και ανέβη πάλιν και εξηπλώθη επ' αυτό· και το παιδίον επταρνίσθη ἡώς επτάκις και ἥνοιξε το παιδίον τους οφθαλμούς αυτού. **36** Τότε εφώνησε τον Γιεζέτι και είπε, Κάλεσον ταύτην την Σουναμίτιν. Και εκάλεσεν αυτήν· και ότε εισήλθη προς αυτόν, είπε, Λάβε τον υιόν σου. **37** Και εκείνη εισήλθη και ἐπεσεν εἰς τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν ἡώς εδάφους, και εσήκωσε τον υιόν αυτής και εξήλθεν. **38** Ο δε Ελισσαΐ επέστρεψεν εἰς Γάλαλα· και ήτο πείνα εν τη γῇ· και οι υιοί των προφητών εκάθιντο ἐμπροσθεν αυτού· και είπε προς τον υπηρέτην αυτού, Στήσον τον λέβητα τον μέγαν και ψήσον μαγείρευμα διά τους υιούς των προφητών. **39** Και εξελθών τις εἰς τον αγρόν διά να συνάξῃ χόρτα, εύρηκεν αγριοκολούνθην, και εσύναξεν απ' αυτής ἄγρια κολοκύνθια εωσού εγέμισε το ιμάτιον αυτού, και επιστρέψας, ἐκοψεν αυτά εἰς τον λέβητα του μαγειρεύματος, επειδή δεν εγνώριζον αυτά. **40** Ἐπειτα εκένωσαν εἰς τους ανθρώπους διά να φάγοσι και καθὼς ἔφαγον εκ του μαγειρεύματος, εξεφώνησαν και είπον, Ἄνθρωπε του Θεού, θάνατος είναι εν τω λέβητι. Και δεν ηδύναντο να φάγωσιν. **41** Ο δε είπε, Φέρετε ἀλευρον. Και ἐρρίψεν αυτό εἰς τον λέβητα. Ἐπειτα είπε, Κένωσον εἰς τον λαόν, διά να φάγωσι. Και δεν ήτο ουδέν κακόν εν τω λέβητι. **42** Και ἤλθεν ἀνθρωπός τις από Βάαλ-σαλισά, και ἐφερεν εἰς τον ἀνθρωπόν του Θεού ἀρτόν από των πρωτογενημάτων, είκοσι κριθινὰ ψωμία και νωπά αστάχνα σίτου, εν τω σάκκω αυτού. Και είπε, Δος εἰς τον λαόν, διά να φάγωσι. **43** Και ο θεράπων αυτού είπε, Τι να βάλω τούτο ἐμπροσθεν εκατόν ανθρώπων; Ο δε είπε, Δος εἰς τον λαόν, διά να φάγωσι διότι ούτω λέγει Κύριος Θέλουσι φάγει και αφίσει υπόλοιπον. **44** Τότε ἐβαλεν ἐμπροσθεν αυτών, και ἐφάγον και αφήκαν υπόλοιπον, κατά τον λόγον του Κυρίου.

5 Ο δε Νεεμάν, ο στρατηγός του βασιλέως της Συρίας, ήτο ανήρ μέγας ενώπιον του κυρίου αυτού και τιμώμενος, επειδή ο Κύριος δι' αυτού ἔδωκε σωτηρίαν εἰς την Συρίαν και ο ἀνθρωπός ήτο δυνατός εν ισχύι, λεπρός ὄμως. **2** Εξήλθον δε οι Σύροι κατά τάγματα και ἐφερον αιχμάλωτον ει της γης του Ισραήλ μικράν τινά κόρην και υπηρέτει την γυναίκα του Νεεμάν. **3** Και είπε προς την κυρίαν αυτής, Είθε να ήτο ο κύριός μου ἐμπροσθεν του προφήτου του εν Σαμαρείᾳ, διότι ήθελεν ιατρέύσει αυτόν από της λέπρας αυτού. **4** Και εισελθών ο Νεεμάν απήγγειλε προς τον κύριον αυτού, λέγων, Ούτω και ούτως ελάλησεν η κόρη η εκ της γης του Ισραήλ. **5** Και είπεν ο βασιλεὺς της Συρίας, Ελθέ, ὑπαγε, και θέλω στείλει επιστολήν προς τον βασιλέα του Ισραήλ. Και ανεχώρησε και ἔλαβεν εν τη χειρί αυτού δέκα τάλαντα αργυρίου και εξ χιλιάδας χρυσούς και δέκα αλλαγάς ενδύματάν· **6** Και ἐφέρε την επιστολήν προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγονταν, Και τώρα καθὼς ἔλθη επιστολή αύτη προς σε, ίδού, ἐστείλα προς σε Νεεμάν τον δούλον μου, διά να ιατρέύσης αυτόν από της λέπρας αυτού. **7** Και καθὼς ανέγνωσεν ο βασιλεὺς του Ισραήλ την επιστολήν, διέσχισε τα ιμάτια αυτού, και είπε, Θέος είμαι εγώ, διά να θανατώνω και να ζωποιώ, ὧστε ούτος στέλλει προς εμέ να ιατρέύσω ἀνθρώπον από της λέπρας αυτού; γνωρίσατε λοιπόν, παρακαλώ, και ιδέτε ούτος ζητεῖ πρόσφασιν εναντίον μου. **8** Ως δε ήκουσεν ο Ελισσαΐ, ο ἀνθρωπός του Θεού, ότι ο βασιλεὺς του Ισραήλ διέσχισε τα ιμάτια αυτού, απέστειλε προς τον βασιλέα, λέγων,

Διά τι διέσχισας τα ιμάτιά σου; ας έλθη τώρα προς εμέν, και θέλει γνωρίσει ότι είναι προφήτης εν τω Ισραήλ. **9** Τότε ήλθεν ο Νεεμάν μετά των ίππων αυτού και μετά της αμάξης αυτού, και εστάθη εις την θύρα της οικίας του Ελισσαΐ. **10** Και απέστειλε προς αυτόν ο Ελισσαΐ μηνυτήν, λέγων, Ὑπάγε και λούσθητι επτάκις εν τω Ιορδάνη, και θέλει επανέλθει η σαρξ σου εις σε, και θέλεις καθαρισθή. **11** Ο δε Νεεμάν εθυμώθη και ανεχώρησε και είπεν, Ιδού, εγώ ἐλέγον, Θέλει βεβαίως ἔξελθει προς εμέν και θέλει σταθή και επικαλεσθή το ὄνομα Κυρίου του Θεού αυτού, και διακινήσει την χείρα αυτού επί τον τόπον και ιατρεύσει τον λεπρόν: **12** Ο Αβανά και ο Φαρφάρ, ποταμοί της Δαμασκού, δεν είναι καλήτεροι υπέρ πάντα τα ὄντα του Ισραήλ; δεν ηδυνάμην να λουσθώ εν αυτοίς και να καθαρισθώ; Και στραφείς, ανεχώρησε μετά θυμού. **13** Επλησίασαν δε οι δούλοι αυτού και ελάλησαν προς αυτόν και είπον: Πάτερ μου, εάν ο προφήτης ήθελε σοι ειπεῖ μέγα πράγμα, δεν ήθελες κάμει αυτό; πόσω μάλλον τώρα, όταν σοι λέγη, Λουσθήτη και καθαρίσθητι; **14** Τότε κατέβη και εβυθίσθη επτάκις εις τον Ιορδάνην, κατά τον λόγον του ανθρώπου του Θεού· και η σαρξ αυτού αποκατέστη ως σαρξ παιδίου μικρού, και εκαθαρίσθη. **15** Και επέστρεψε προς τον ἀνθρώπον του Θεού, αυτός και πάσα η συνοδία αυτού, και ἥλθε και εστάθη ἐμπροσθεν αυτού· και είπεν, Ιδού, τώρα εγνώρισα ότι δεν είναι Θέος εν πάσῃ τῇ γῇ, ειμὶ εν τῷ Ισραὴλ ὅθεν τώρα δέχθητι, παρακαλῶ, δύρων παρὰ τον δούλου σου. **16** Ο δε είπε, Ζη Κύριος, ενώπιον του οποίον παρίσταμαι, δεν θέλω δεχθή. Ο δε εβίαζεν αυτόν να δεχθή, αλλά δεν ἐστέρξε. **17** Και είπεν ο Νεεμάν, Και αν μη, ας δοθή, παρακαλῶ, εις τον δούλον σου δύο ημιόνων φορτίον εκ του χώματος τούντον, διότι ο δούλος σου δεν θέλει προσφέρει εις το εξής ολοκαύτωμα ουδέ θυσίαν εις ἄλλους θεούς, παρά μόνον εις τον Κύριον: **18** περὶ τούτον του πράγματος ας συγχωρήσῃ ο Κύριος τον δούλον σου, ότι, όταν εισέρχηται ο κύριός μου εις τον οίκον του Ριμμών διά να προσκυνήσῃ εκεί, και στηρίζηται επί την χείρα μου, και εγώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω του Ριμμών, ενώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω του Ριμμών, ο Κύριος ας συγχωρήσῃ τον δούλον σου περὶ του πράγματος τούτου. **19** Και είπε προς αυτόν, Ὑπάγε εν ειρήνῃ. Και ανεχώρησεν απ' αυτόν μικρόν τι διάστημα. **20** Είπε δε ο Γιεζεί, ο υπηρέτης του Ελισσαΐ του ανθρώπου του Θεού, Ιδού, εφείσθι ο κύριός μου τον Νεεμάν τούτον του Συρίου, ὥστε να μη λάβῃ εκ της χειρός αυτού εκείνο το οποίον ἔφερε πλην, ζη Κύριος, εγώ θέλω τρέξει κατόπιν αυτού και θέλω λάβει τι παρ' αυτού. **21** Και ἐτρέξεν ο Γιεζεί κατόπιν του Νεεμάν. Και ότε είδεν αυτόν ο Νεεμάν τρέχοντα κατόπιν αυτού, επῆδησεν εκ της αμάξης εις συνάντησην αυτού και είπε, Καλώς ἔχετε; **22** Ο δε είπε, Καλώς ο κύριός μου με απέστειλε, λέγων, Ιδού, ταύτην την ώραν ἥλθον προς εμέν, εκ του ὄρους Εφραΐτ, δύο νέοι εκ των υιών των προφητών δος εις αυτούς, παρακαλῶ, εν τάλαντον αργυρίου και δύο αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Και είπεν ο Νεεμάν, Λάβε ευχαρίστως δύο τάλαντα. Και εβίασεν αυτόν, και ἐδωσε τα δύο τάλαντα του αργυρίου εις δύο θυλάκια, μετά δύο αλλαγών ενδυμάτων· και επέθεσεν αυτά εις δύο εκ των δούλων αυτού, και εβάσταζον αυτά ἐμπροσθεν αυτού. **24** Και ότε ἥλθεν εις Οφήλ, ἐλαβεν αυτά εικ των χειρών αυτών και εφύλαξεν εν τω οίκω και απέλυσε τους ἄνδρας, και ανεχώρησαν. **25** Αυτός δε εισήλθε και εστάθη ἐμπροσθεν του κυρίου αυτού. Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαΐ, Πόθεν, Γιεζεί; Ο δε είπεν, Ο δούλός σου δεν υπήγε πούποτε. **26** Και είπε προς αυτόν, Δεν υπήγει η καρδία μου μετά σου, ότε ο ἀνθρωπός επέστρεψεν από της αμάξης

αυτού εις συνάντησην σου; είναι καρός να λάβῃς αργυρίον και να λάβῃς ιμάτια και ελαϊώνας και αμπελώνας και πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας; **27** Διά τούτο η λέπτα του Νεεμάν θέλει κολληθή εις σε και εις το σπέρμα σου εις τον αιώνα. Και εξήλθεν απ' ἐμπροσθεν αυτού λελεπρωμένος ως χιών.

6 Και είπον οι ιοί των προφητών προς τον Ελισσαΐ, Ιδού τώρα, ο τόπος, εις τον οποίον ημείς κατοικούμεν ενώπιόν σου, είναι στενός δι' ήμας **2** ας υπάγωμεν, παρακαλούμεν, ἔως του Ιορδάνου, και εκείθεν ας λάβωμεν ἔκαστος μίαν δοκόν, και ας κάμωμεν εις εαυτούς εκεὶ τόπον, διά να κατοικώμεν εκεὶ. Ο δε είπεν, Υπάγετε. **3** Και είπεν ο εις, Ευαρεστίθητι, παρακαλῶ, να ἔλθης μετά των δούλων σου. Και είπε, Θέλω ελθεί. **4** Και υπήγε μετ' αυτών. Και ειλθόντες εις τον Ιορδάνην, ἐκοπτον τα ξόλα. **5** Ενώ δε ο εις κατέβαλλε την δοκόν, ἐπεσε πο σιδήριον εις το ὄνδρο· και εβόησε και είπεν, Ω, κύριε και τούτο ήτο δάνειον: **6** είπε δε ο ἀνθρωπός του Θεού, Που ἐπεσε; Και ἐδειξε τον τόπον εις αυτόν. Τότε ἐκοψε σχίζαν ξύλου, και ἐρριψεν εκεί· και το σιδήριον επέπλευσε. **7** Και είπεν, Ανάλαβε προς σεαυτόν. Και εκτείνας την χείρα αυτού, ἐλαβεν αυτό. **8** Ο δε βασιλεύς της Συρίας επολέμει εναντίον του Ισραήλ, και συνεβούλεύθη μετά των δούλων αυτού, λέγων, Εις τον δείνα και δείνα τόπον θέλω στρατοπεδεύσει. **9** Και απέστειλεν ο ἀνθρωπός του Θεού προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Φυλάχθητι να μη περάσης τον τόπον εκείνον, διότι οι Σύριοι στρατοπεδεύσουν εκεί. **10** Και απέστειλεν ο βασιλεύς του Ισραήλ εις τον τόπον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο ἀνθρωπός του Θεού προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Και είπεν εις τον δούλων αυτού, Ουδείς, κύριέ μου βασιλέω αλλ' ο Ελισσαΐ ει προφήτης, ο εν τω Ισραήλ, αναγγέλλει προς τον βασιλέα του Ισραήλ τους λόγους, τους οποίους λαλείς εν τω ταμείω του κοιτώνός σου. **13** Και είπεν, Υπάγετε και ιδέτε που είναι, διά να στείλω να συλλάβω αυτόν. Και ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ιδού, είναι εν Δωθάν. **14** Και απέστειλεν εκεὶ ίππους και αμάξας και στράτευμα μέγα, οίτινες, ελθόντες διά νυκτός, περιεκύλωσαν την πόλιν. **15** Και ότε εξηγέρθη το πρωΐ ο υπηρέτης του ανθρώπου του Θεού και εξήλθεν, ιδού, στράτευμα είχε περικυλωμένη την πόλιν με ίππους και αμάξας. Και είπεν ο υπηρέτης αυτού προς αυτόν, Ω, κύριε, τι θέλομεν κάμει; **16** Ο δε είπε, Μη φοβού· διότι πλειότεροι είναι οι μεθ' ήμων παρά τους μετ' αυτών. **17** Και προσηγήσθη ο Ελισσαΐ και είπε, Κύριε, Ανοιξον, δέομαι, τους οφθαλμούς αυτού, διά να ιδη. Και ήνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς του υπηρέτου, και είδε και ιδού, το όρος ήτο πλήρες ίππων και αμάξων πυρός περί τον Ελισσαΐ. **18** Και ότε κατέβησαν προς αυτόν οι Σύριοι, προσηγήσθη ο Ελισσαΐ προς τον Κύριον και είπε, Πάταξον, δέομαι, τον λαόν τούτον με αορασίαν. Και επάταξεν αυτούς με αορασίαν, κατά τον λόγον του Ελισσαΐ. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ελισσαΐ, Δεν είναι αύτη η οδός ουδέ αύτη η πόλις ἔλθετε κατόπιν μου, και θέλω σας φέρει προς τον ἀνθρωπόν, τον οποίον ζητείτε. Και ἔφερεν αυτούς εις την Σαμάρειαν. **20** Και ότε ήλθον εις την Σαμάρειαν, είπεν ο Ελισσαΐ, Ανοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς τούτων, διά να βλέπωσι. Και ήνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς αυτών, και είδον· και ιδού, ήσαν ει τω μέσω της Σαμαρείας. **21** Και ως είδεν αυτούς ο βασιλεύς του Ισραήλ, είπε προς τον Ελισσαΐ, Να πατάξω, πάτερ,

μου; **22** Ο δε είπε, Μη πατάξης ήθελες πατάξει εκείνους, τους οποίους ηχμαλώτευσας διά της ρομφαίας σου και διά του τόξου σου; θες ἄρτον και ὑδωρ ἐμπροσθέν αυτούν, και ας φάγωσι και ας πίωσι και ας απέλθωσι προς τον κύριον αυτών. **23** Και έθεσεν ἐμπροσθέν αυτών ἀφθονὸν τροφίν και αφού ἐφαγον και ἔπιον, απέστειλεν αυτούς, και ανεχώρησαν προς τον κύριον αυτών. Και δεν ἤλθον πλέον τα τάγματα της Συρίας εἰς την γην του Ισραήλ. **24** Μετά δε ταύτα ο Βεν-αδάδ βασιλεύς της Συρίας συνήθοισεν ἀπάν το στράτευμα αυτού, και ανέβη και επολιόρκησε την Σαμάρειαν. **25** Ἐγείνε δε πέντα μεγάλη εν Σαμαρείᾳ· καὶ ιδού, επολιόρκουν αυτήν, εωσού κεφαλή ὄνου επωλήθη δι' ογδοήκοντα αργύρια και το τέταρτον ενός κάβου κόπρου περιστερών διά πέντε αργύρια. **26** Και ενώ διέβαινεν ο βασιλεύς του Ισραήλ επὶ του τείχους, γυνή τις εβόήσε προς αυτόν, λέγουσα, Σώσον, κύριε μου βασιλεύ. **27** Ο δε είπεν, Εάν ο Κύριος δεν σε σώσῃ, πόθεν θέλω σε σώσει εγώ; μη εκ του αλωνίου ή εκ του ληνού; **28** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι ἔχεις; Η δε είπε, Η γυνή αὐτή μοι είπε, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν σήμερον, και αύριον θέλομεν φάγει τον υιόν μου· **29** και εβράσαμεν τον υιόν μου και εφάγομεν αυτόν είπον δε προς αυτήν την ακόλουθον ημέραν, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν· ή δε ἐκρύψε τον υιόν αυτής. **30** Και ως ἡκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους της γυναικούς, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού· και ενώ διέβαινεν επὶ του τείχους, ο λαός εἶδε, και ιδού, σάκκος ἐσώθεν επὶ της σαρκός αυτού. **31** Και είπεν, Ούτω να κάμη εις εμέ ο Θεός και ούτω να προσθέσῃ, εάν η κεφαλή του Ελισσαΐε υιού του Σαφάτ σταθή επάνω αυτού σήμερον. **32** Ο δε Ελισσαΐε εκάθητο εν τα οίκων αυτού, και οι πρεσβύτεροι εκάθητο μετ' αυτού· και απέστειλεν ο βασιλεύς ἀνδρά απ' ἐμπροσθέν αυτού· πριν δε ἐλθῃ προς αυτόν ο μηνυτής, αυτός είπε προς τους πρεσβυτέρους, Δεν βλέπετε ότι ούτος ο υιός του φονευτού ἔστειλε να αφαιρέσῃ την κεφαλήν μου; βλέπετε, καθώς ἐλθῃ ο μηνυτής, κλείσατε την θύραν και εμποδίσατε αυτόν προς την θύραν η φωνή των ποδών του κυρίου αυτού δεν είναι εξόπισθεν αυτού; **33** Και ενώ ἔτι ελάλει μετ' αυτών, ιδού, κατέβη προς αυτόν ο μηνυτής και είπεν, Ιδού, παρά Κυρίου είναι το κακόν τούτο· τι πλέον να ελπίσω εἰς τον Κύριον;

7 Είπε δε ο Ελισσαΐε, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου· Ούτω λέγει Κύριος· Αύριον, περὶ την ώραν ταύτην, εν μέτρον σεμιδάλεως θέλει πωληθῆ δι' ἔνα σίκλον και δύο μέτρα κριθῆς δι' ἔνα σίκλον, εν τη πύλῃ της Σαμαρείας. **2** Και απεκρίθη προς τον ἀνθρωπὸν του Θεού ο ἄρχων, επὶ του οποίου την χείρα εστηρίζετο ο βασιλεύς, και είπε, Και εάν ο Κύριος ήθελε κάμει παράθυρα εἰς τον ουρανόν, ηδύνατο το πράγμα τούτο να γείνῃ; Ο δε είπεν, Ιδού, θέλεις ιδεῖ με τους οφθαλμούς σου, δεν θέλεις όμως φάγει εξ αυτού. **3** Ἡσαν δε τέσσαρες ἀνδρες λεπροὶ εν τη εισόδῳ της πύλης και είπον ο εἰς προς τον ἄλλον, Διά τι ημείς καθήμεθα εδῶ εωσού αποθάνωμεν; **4** εάν είπωμεν, να εισέλθωμεν εἰς την πόλιν, η πείνα είναι εν τη πόλει, και θέλομεν αποθάνει εκεὶ· εάν δὲ καθήμεθα εδῶ, πάλιν θέλομεν αποθάνει· τώρα λοιπὸν ἐλθετε, και ας πέσωμεν εἰς το στρατόπεδον των Συρίων· εάν αφήσωσιν ημάς ζώντας, θέλομεν ζήσει, και εάν θανατώσωσιν ημάς, θέλομεν αποθάνει. **5** Και εσηκώθησαν ὅτε εσκόταζε, διά να εισέλθωσιν εἰς το στρατόπεδον των Συρίων· και ὅτε ἤλθον ἔως του ἄκρου του στρατόπεδου της Συρίας, ιδού, δεν ἦτο ἀνθρωπὸς εκεῖ. **6** Διότι ο Κύριος είχε κάμει να ακουσθῇ εν τω στρατόπεδω των Συρίων κρότος αμαξῶν και κρότος ἵππων, κρότος μεγάλου

στρατεύματος· και είπον προς αλλήλους, Ιδού, ο βασιλεὺς του Ισραὴλ εμίσθωσεν εναντίον ημών τους βασιλείς των Χετταίων και τους βασιλείς των Αιγυπτίων, διά να ἐλθωσιν εφ' ημάς. **7** Όθεν σηκωθέντες ἐφύγον εν τω σκότει, και εγκατέλιπον τας σκηνὰς αυτών και τους ἵππους αυτών και τους ὄνους αυτών, το στρατόπεδον ὅπως ἦτο, και ἐφύγον διά την ζωήν αυτών. **8** Και ὅτε οι λεπροὶ ούτοι ἤλθον ἔως του ἄκρου του στρατόπεδου, εισήλθον εἰς μίαν σκηνήν και ἐφαγον και ἔπιον, και λαβόντες εκείθεν αργύριον και χρυσίον και ιωάτια, υπῆγαν και ἐκρύψαν αυτά· επιστρέψαντες δε εισήλθον εἰς ἄλλην σκηνήν, και ἐλάβον ἄλλα εκείθεν και υπῆγαν και ἐκρύψαν και τάυτα. **9** Τότε είπον προς αλλήλους, Ημεῖς δεν κάμνομεν καλά· η ημέρα αὐτή είναι ημέρα αγαθῶν αγγελιῶν, και αν ημεὶς σιωπῶμεν και περιμένωμεν μέχρι του φωτός της αυγῆς, συμφορά τις θέλει επέλθει εφ' ημάς· ἐλθετε λοιπόν, και ας υπάγωμεν να αναγγείλωμεν τάυτα εἰς τον οίκον του βασιλέως. **10** Ἡλθον λοιπόν και εβδήσαν προς τους θυρωρούς της πόλεως και ανήγγειλαν προς αυτούς, λέγοντες, Ἡλθομεν εἰς το στρατόπεδον των Συρίων, και ιδού, δεν ἥτο εκεὶ ἀνθρωπος ουδὲ φωνὴ ἀνθρώπου, ειμὴν οὐποι δεδεμένοι και ονοι δεδεμένοι και σκηναὶ καθῶς ευρίσκοντο. **11** Και εβόησαν οι θυρωροὶ και ανήγγειλαν τούτο ἐνδόν εἰς τον οίκον του βασιλέως. **12** Και σηκωθείς ο βασιλεὺς την νύκτα, εἴπε προς τους δούλους αυτού, Τύρα θέλω φανερώσει προς εσάς τι ἔκαμον οι Σύροι εἰς ημάς εγνώρισαν ότι είμεθα πεινασμένοι και εξήλθον εκ του στρατόπεδου, διά να κρυφθώσιν εν τοις αγροίς, λέγοντες, Όταν εξέλθωσιν εκ της πόλεως, θελομεν συλλάβει αυτούς ζώντας, και εἰς την πόλιν θέλομεν εισέλθει. **13** Αποκριθεὶς δε εἰς εκ των δούλων αυτού είπεν, Ας λάβωσι, παρακαλώ, πέντε εκ των υπολειπομένων ἵππων, οίτινες απέμειναν εν τη πόλει, ιδού, αυτοὶ είναι καθῶς είπαν το πλήθος του Ισραὴλ το εναπολειφθέν εν αυτῇ· ιδού, είναι καθῶς ἀπαν το πλήθος των Ισραηλίτων οίτινες κατηναλώθησαν· και ας αποστείλωμεν διά να ίδωμεν. **14** Ελαβον λοιπόν δύο ζεῦγη ἵππων και απέστειλεν ο βασιλεὺς οπίσω του στρατόπεδου των Συρίων, λέγων, Υπάγετε και ιδέτε. **15** Και υπῆγαν οπίσω αυτών ἔως του Ιορδάνου· και ιδού, πάσα η οδός πλήρης ιματίων και σκευών, τα οποία οι Σύροι είχον ρίψει εκ της βίας αυτών. Και επιστρέψαντες οι μηνυταὶ ανήγγειλαν τούτο προς τον βασιλέα. **16** Και εξήλθεν ο λαός, και ἡρπασθον το στρατόπεδον των Συρίων. Και επωλήθη εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ἔνα σίκλον και δύο μέτρα κριθῆς δι' ἔνα σίκλον, κατά τον λόγον του Κυρίου. **17** Και κατέστησεν ο βασιλεὺς επὶ της πύλης τον ἀρχοντα, επὶ του οποίου την χείρα εστηρίζετο· και κατεπάτησεν ο λαός αυτόν εν τη πύλῃ, και απέθανε· καθὼς ελάλησεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού, ὅστις ελάλησεν ότε ο βασιλεὺς κατέβη προς αυτόν. **18** Και, καθῶς ελάλησεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού προς τον βασιλέα, λέγων, Δύο μέτρα κριθῆς δι' ἔνα σίκλον και εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ἔνα σίκλον θέλουσιν είσθαι αύριον, περὶ την ώραν ταύτην, εν τη πύλῃ της Σαμαρείας, **19** ο δε ἄρχων απεκρίθη προς τον ἀνθρωπὸν του Θεού και είπε, Και αν τώρα ο Κύριος ήθελε κάμει παράθυρα εἰς τον ουρανόν, ηδύνατο τοιούτον πράγμα να γείνῃ; και εκείνος είπεν, Ιδού, θέλεις ιδεῖ τούτο με τους οφθαλμούς σου αλλά δεν θέλεις φάγει εξ αυτού, **20** ούτω και ἐγίνεν εἰς αυτόν· διότι ο λαός κατεπάτησεν αυτόν εν τη πύλῃ, και απέθανε.

8 Και ελάλησεν ο Ελισσαΐε προς την γυναικά, της οποίας ανεζωποίησε τον υιόν, λέγων, Σηκώθητι και ύπαγε, συ και ο οίκος σου, και παροίκησον όπου αν δυνηθής να παροικήσης·

διότι ο Κύριος εκάλεσε την πείναν, και θέλει μάλιστα επέλθει επί την γην επτά έτη. **2** Και σηκωθείσα η γυνή, ἔκαμε κατά τον λόγον του ανθρώπου του Θεού και υπήγεν αυτή και ο οίκος αυτής, και παρήκησεν εν τῇ γῃ τῶν Φιλισταίων επτά έτη. **3** Μετά δέ το τέλος των επτά ετών, επέστρεψεν η γυνή εκ τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων· και εξήλθε να βοήσῃ προς τὸν βασιλέα περὶ τῆς οικίας αυτῆς και περὶ τῶν αγρῶν αυτῆς. **4** Και ελάλησεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Γιεζεῖ, τὸν υπηρέτην του ανθρώπου του Θεού, λέγων, Διηγήθητι μοι, παρακαλώ, πάντα τὰ μεγαλεία τα οποία ἔκαμεν ο Ελισσαΐ. **5** Και ενώ διηγείτο πρὸς τὸν βασιλέα πῶς ανεζωποίσης τὸν νεκρόν, ιδού, η γυνή, τῆς οικίας τὸν οινόν είχεν αναζωποίησε, εβόησε πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῆς οικίας αυτῆς και περὶ τῶν αγρῶν αυτῆς. Και εἶπεν ο Γιεζεῖ, Κύριε μου βασιλεύ, αὐτὴ είναι η γυνή και ούτος ο οινός αυτῆς, τὸν οποίον ανεζωποίσησεν ο Ελισσαΐ. **6** Και ηρώτησεν ο βασιλεὺς τὴν γυναίκα, καὶ αὐτῇ διηγήθη τὸ πράγμα πρὸς αὐτόν. Τότε ἐδωκεν εἰς αὐτήν ο βασιλεὺς ευνούχον, λέγων, Επιτρέψον πάντα τὰ πράγματα αυτῆς καὶ πάντα τὰ προϊόντα τῶν αγρῶν αυτῆς, αφ' ης ημέρας αφίκε τὴν γην μέχρι του νυν. **7** Ο δὲ Ελισσαΐ ἤλθεν εἰς Δαμασκόν. Καὶ Βεν-ἀδάδ ο βασιλεὺς τῆς Συρίας ἥτο ἀρρωστος καὶ απῆγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ο ἀνθρωπὸς του Θεού ἤλθεν ἑως ἐδ. **8** Και εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Αζαήλ, Λάβε εἰς τὴν χείρα σου δύονταν καὶ ὑπαγε εἰς συνάντησιν του ανθρώπου του Θεού καὶ ερώτησον δι' αὐτοῦ τὸν Κύριον, λέγων, Θέλω αναλάβει εκ τῆς αρρωστίας ταύτης; **9** Και υπήγεν ο Αζαήλ εἰς συνάντησιν αὐτού, λαβὼν δώρον εἰς τὴν χείρα αὐτού καὶ απὸ παντός αγαθού τῆς Δαμασκού, τεσσαράκοντα καμήλων φορτίον· καὶ ελθὼν εστάθη ἐμπροσθεν αὐτού καὶ εἶπεν, Ο οινός σου Βεν-ἀδάδ, ο βασιλεὺς τῆς Συρίας, με απέστειλε πρὸς σε, λέγων, Θέλω αναλάβει εκ τῆς αρρωστίας ταύτης; **10** Και εἶπε πρὸς αὐτόν ο Ελισσαΐ, Ὑπαγε, ειπέ πρὸς αὐτόν, Ναι, θέλεις αναλάβει πλὴν ο Κύριος ἐδείξεν εἰς εμὲ ὅτι εξάπαντος θέλει αποθάνει. **11** Και ἐστησε τὸ πρόσωπον αὐτού ακίνητον, εωσού ερυθρίασε· καὶ ἐκλαυσεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού. **12** Και εἶπεν ο Αζαήλ, Διά τι κλαίεις, κύριε μου; Ο δε απεκρίθη, Διότι εξένωρ ὄσα κακά θέλεις κάμει εἰς τους οινούς Ισραήλ: τα οχυρώματα αυτῶν θέλεις παραδώσει εἰς πυρ, καὶ τους νέους αυτῶν θέλεις αποκτείνειν εν ρομφαίᾳ, καὶ τὰ νήπια αυτῶν θέλεις συντρίψει, καὶ τὰς εγκυμονούσας αυτῶν θέλεις διασχίσει. **13** Και εἶπεν ο Αζαήλ, Άλλά τι είναι ο δούλος σου, ο κύνων, ὥστε να κάμη το μέγα τούτῳ πράγμα; Και εἶπεν ο Ελισσαΐ, Ο Κύριος ἐδείξεν εἰς εμὲ, ὅτι συ θέλεις βασιλεύειν επὶ τῆς Συρίας. **14** Τότε ανεχώρησεν απὸ του Ελισσαΐ καὶ ἤλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτού· ο δε εἶπε πρὸς αὐτόν, Τι σοι εἶπεν ο Ελισσαΐ; Και απεκρίθη, Μοι εἶπε, Ναι, θέλεις αναλάβει. **15** Την δε ακόλουθον ημέραν ἐλάβε τὸ σκέπασμα καὶ εμβάψας εἰς ὄνδωρ, ἔξηπλωσεν επὶ του προσώπου αὐτού· καὶ απέθανε· καὶ αντ' αὐτού εβασίλευσεν ο Αζαήλ. **16** Εν δε τῷ πέμπτῳ ἔτει του Ιωράμ, οινό του Αχαΐβ βασιλεύει του Ισραήλ, βασιλεύοντος Ιωσαφάτ επὶ του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωράμ, ο οινός του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα. **17** Τριάκοντα δύο επών ηλικίας ἥτο ὅτε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε οκτώ έτη εν Ιερουσαλήμ. **18** Και περιεπάτησεν εν τῇ οδῷ των βασιλέων του Ισραήλ, καθὼς ἐπράξεν ο οίκος του Αχαΐβ διότι η θυγάτηρ του Αχαΐβ ἥτο γυνή αὐτού· και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **19** Άλλ' ο Κύριος δεν θηλήσε να εξολοθρεύσῃ τὸν Ιούδαν, χάριν Δαβίδ του δούλου αὐτού, καθὼς εἴπε πρὸς αὐτόν ὅτι θέλει δώσει εἰς αὐτὸν λύχνον καὶ εἰς τους οινούς αὐτού εἰς τὸν αἰώνα. **20** Εν ταῖς ημέραις αὐτού απεστάτησεν ο Εδώμ

από τῆς υποταγῆς του Ιούδα, καὶ κατέστησαν βασιλέα εφ' εαυτών. **21** Όθεν διέβη ο Ιωράμ εἰς Σαείρ, καὶ πάσαις αἱ ἀμάξαι μετ' αὐτού καὶ σηκωθεῖς διά νυκτός, επάταξε τους ἰδουμαίους τους κύκλων αὐτού καὶ τους αμαξάρχας ο δε λαός ἐφύρον εἰς τὰς σκηνάς αὐτών. **22** Πλην ο Εδώμ απεστάτησεν από τῆς υποταγῆς του Ιούδα, ἔως τῆς ημέρας ταύτης. Τότε κατά τὸν αὐτὸν καιρὸν απεστάτησεν η Λιβνά. **23** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωράμ καὶ πάντα δοσα ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων του Ιούδα; **24** Και εκοινήθη ο Ιωράμ μετά τῶν πατέρων αὐτού καὶ ετάφη μετά τῶν πατέρων αὐτού εν τῇ πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αὐτού ο Οχοζίας ο οινός αὐτού. **25** Εν τῷ δωδεκάτῳ ἐτεί του Ιωράμ, οινό του Αχαΐβ βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Οχοζίας, ο οινός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. **26** Εικοσιδύο επών ηλικίας ἥτο ο Οχοζίας ὅτε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε εν ἔτος εν Ιερουσαλήμ. Καὶ τὸ νόμα της μητρός αὐτού ἥτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί, βασιλέως του Ισραήλ. **27** Και περιεπάτησεν εν τῇ οδῷ του οίκου του Αχαΐβ, καὶ ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθὼς ο οίκος του Αχαΐβ· διότι ἥτο γαμβρός του οίκου του Αχαΐβ. **28** Και υπήγε μετά τὸν Ιωράμ οινό του Αχαΐβ εις πλεύμοναν εναντίον του Αζαήλ βασιλέως τῆς Συρίας εις Ραμώθ-γαλαάδ καὶ ετραμάτισαν οι Σύριοι τὸν Ιωράμ. **29** Και επέστρεψεν ο βασιλεὺς Ιωράμ διά να ιατρευθῇ εν Ιεζαέλ ἀπό των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι ἔκαμψαν εἰς αὐτὸν εν Ραμά, ὅτε επολέμει εναντίον του Αζαήλ βασιλέως τῆς Συρίας. Οχοζίας δε ο οινός του Ιωράμ, βασιλεὺς του Ιούδα, κατέβη διά να ίδῃ τὸν Ιωράμ οινό του Αχαΐβ εν Ιεζαέλ, διότι ἥτο ἀρρωστος.

9 Ελισσαΐ δε ο προφήτης εκάλεσεν ἔνα εκ τῶν οινών των προφητῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Περίζωσον την οσφύν σου καὶ λάβε εἰς τὴν χείρα σου την φιάλην ταύτην του ελαίου καὶ υπαγε εἰς Ραμώθ-γαλαάδ· **2** καὶ ὅταν εισέλθῃς εκεί, θέλεις ιδείες εκεί τὸν Ιηού, οινό του Ιωσαφάτ, οινό του Νιμοί· καὶ θέλεις εισέλθει καὶ σηκωσει αὐτὸν εκ μέσου των αδελφῶν αὐτού καὶ θελεῖς εισαγάγει αὐτὸν εἰς τὸ ενδότερον δωμάτιον· **3** καὶ λαβὼν την φιάλην του ελαίου, θελεῖς επιχείξει πεπὶ τὴν κεφαλήν αὐτού καὶ ειπεῖ, Ούτω λέγει Κύριος· Σε ἔχρισα βασιλέα επὶ τὸν Ισραήλ· τότε ανοίξας τὴν θύραν, φύγε καὶ μη μείνεης. **4** Και υπήγεν ο νέος, ο νέος ο προφήτης, εις Ραμώθ-γαλαάδ. **5** Και ὅτε ἤλθεν, ιδού, οι ἀρχοντες του στρατεύματος εκάθηντο· καὶ εἶπεν, Ἐχω λόγον πρὸς σε, ω ἀρχων. Καὶ ο Ιηού εἶπε, Προς τίνα εκ πάντων ημών; Ο δε εἶπε, πρὸς σε, ω ἀρχων. **6** Και σηκωθείς εισήλθεν εἰς τὸν οίκον καὶ επέχεε τὸ ελάσιον επὶ τὴν κεφαλήν αὐτού καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Σε ἔχρισα βασιλέα επὶ τὸν Ισραήλ· **7** καὶ θέλεις πατάξει τὸν οίκον του Αχαΐβ του κυρίου σου, διά να εκδικήσω τα αίματα των δούλων μου των προφητῶν καὶ τα αίματα πάντων των δούλων του Κυρίου, εκ χειρός της Ιεζαέλ· **8** διότι πας ο οίκος του Αχαΐβ θέλει εξολοθρευθῆς· καὶ θέλω αφανίσει εκ του Αχαΐβ τον ουρούντα εἰς τὸν τοίχον καὶ τὸν κεκλεισμένον καὶ τὸν αφειμένον εν τῷ Ισραήλ· **9** καὶ θέλω καταστήσει τὸν οίκον του Αχαΐβ ως τὸν οίκον του Ιεροβοάμ, οινό του Ναβάτ, καὶ ως τὸν οίκον του Βαασά, οινό του Αχιά· **10** καὶ τὴν Ιεζαέλ οι κύνες θέλουσι καταφάγει εν τῷ αγρῷ της Ιεζαέλ, καὶ δεν θέλει εἰσθάσαι ο θάπτων αὐτήν. Και ανοίξας τὴν θύραν, φύγε. **11** Και εξήλθεν ο Ιηού πρὸς τους δούλους του κυρίου αὐτού· και εἶπε τὸ πρόσωπον αὐτόν, Ειρήνη, διά τι ἤλθε πρὸς σε ο παράφρων ούτος; Ο δε εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεις γνωρίζετε τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸ λέγειν αὐτού. **12** Και εἶπον, Ψευδές είναι· ειπέ εἰς ημάς, παρακαλούμεν. Ο δε

είπεν, Ούτω και ούτως ελάχησε προς εμέ, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος σε έχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ. **13** Τότε ἐσπευσαν, και λαβόντες ἑκαστος το ιμάτιον αυτού, ἔβαλον υπ' αυτόν επί του υψηλοτέρου αναβαθμού· και εσάλπισαν εν σάλπιγη, λέγοντες, Εβασίλευσον τον Ιησού. **14** Και ο Ιησού, ο νιος του Ιωσαφάτ, ιερού του Νιμισί, ἔκαμε συνωμοσίαν κατά του Ιωράμ. Ο δε Ιωράμ εφυλάττετο εν Ραμώθ-γαλαάδ, αυτός και ἄπας ο Ισραήλ, από προσώπου του Αζαήλ, βασιλέως της Συρίας. **15** Είχε δε επιστρέψει ο βασιλεύς Ιωράμ διά να iατρευθῇ εν Ιεζαέλ από των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι ἔκαμον εις αυτόν, ότε επολέμει εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Και είπεν ο Ιησού Έαν ήναι η γνώμη σας, ας μη εξέλθῃ μηδείς φεύγων εκ της πόλεως, διά να υπάγῃ να απαγγείλη τούτο εν Ιεζαέλ. **16** Και ιππεύσας ο Ιησού, υπήγειν εις Ιεζαέλ διότι ο Ιωράμ εκοίτετο εκεί. Και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιούδα είχε καταβήναι ίδη τον Ιωράμ. **17** Ἰστατο δε ο σκοπός επί του πύργου εν Ιεζαήλ και, ιδών την συνοδίαν του Ιησού ερχομένου, είπε, Συνοδίαν βλέπω. Και είπεν ο Ιωράμ: Λάβε επιβάτην και πέμψον εις συνάντησιν αυτών· και ας ερωτήσῃ, Ειρήνη: **18** Υπήγε λοιπόν επιβάτης ἵππου εις συνάντησιν αυτούν και είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς Ειρήνη; Και είπεν ο Ιησού, Τι σε μέλει περὶ ειρήνης; στρέψουν οπίσω μου. Και ο σκοπός απήγγειλε, λέγων, Ο μηνυτής ἡλθε μέχρις αυτών και δεν επέστρεψε. **19** Και απέστειλε δευτέρους επιβάτην ἵππουν δότις, ελθών προς αυτούς, είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς Ειρήνη; Και απεκρίθη ο Ιησού, Τι σε μέλει περὶ ειρήνης; στρέψουν οπίσω μου. **20** Και απήγγειλεν ο σκοπός, λέγων, Ἡλθε μέχρις αυτών και δεν επέστρεψεν· η δε πορεία είναι ως η πορεία του Ιησού νιού του Νιμισί· διότι οδεύει μανιωδώς. **21** Και είπεν ο Ιωράμ, Ζεῦξατε. Και ζεύξαν την ἀμάζαν αυτού. Και εξήλθον Ιωράμ ο βασιλεύς του Ισραήλ και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιούδα, ἑκαστος εν τη ἀμάξῃ αυτού, και υπήγαν εις συνάντησιν του Ιησού, και εύρον αυτόν εν τω αγρώ Ναβουθαί του Ιεζαηλίτου. **22** Και ως είδεν ο Ιωράμ τον Ιησού, είπεν, Ειρήνη, Ιησού· Ο δε απεκρίθη, Τι ειρήνη, ενδώ πληθυνονται αι πορνείαι της Ιεζάβελ της μητρός σου και αι μαγείαι αυτής; **23** Και ἐστρέψεν ο Ιωράμ τας χειρας αυτού και ἐψυγε, λέγων προς τον Οχοζίαν, Δόλος, Οχοζία. **24** Και δράξας ο Ιησού το τόξον αυτού, επάταξε τον Ιωράμ μεταξύ των βραχιών του αυτού και το βέλος εξήλθε διά της καρδίας αυτού. Ο δε εκάμφητο εν τη ἀμάξῃ αυτού. **25** Και είπεν ο Ιησού προς τον Βιδάκρη, τον στρατηγόν αυτού· Λάβε και ρίψουν αυτόν εις την μερίδα του αγρού του Ναβουθαί του Ιεζαηλίτου· διότι ενθυμήθητι, ότε εγώ και σε επορεύομέθα ἐφιπποι οπίσω Αχαΐαν του πατρός αυτού, ότι ο Κύριος επρόφερε κατ' αυτού την απόφασιν ταύτην· **26** Ναι, είδον χθές τα αίματα του Ναβουθαί και τα αίματα των νιών αυτού, λέγει Κύριος και θέλων κάμει εις σε ανταπόδοσιν εν τη μερίδια ταύτη, λέγει Κύριος·τώρα λοιπόν σήκωσον και ρίψουν αυτόν εις την μερίδα ταύτην κατά τον λόγον του Κυρίου. **27** Ο δε Οχοζίας βασιλεύς του Ιούδα, ως είδε τούτο, ἐψυγε διά της οδού της οικίας του κήπου. Και κατεδίωξεν οπίσω αυτού ο Ιησού και είπε, Πατάξατε και τούτον εν τη ἀμάξῃ αυτού. Και ἔκαμον ούτω, κατά την ανάβασιν Γούρη, πλησίον του Ιβλεάμ. Και ἐψυγειν εις Μεγιδδώ και εκεί απέθανε. **28** Και ἐφεραν αυτόν οι δούλοι αυτού επί αμάξης εις Ιερουσαλήμ, και θέαψαν αυτόν εν τω τάφῳ αυτού, μετά των πατέρων αυτού, εν τη πόλει Δαβίδ. **29** Εβασίλευσε δε ο Οχοζίας επί Ιούδα κατά το ενδέκατον ἔτος του Ιωράμ νιού του Αχαΐα. **30** Και ἡλθεν ο Ιησού εις Ιεζαέλ, και ακούσασα η Ιεζάβελ, ἐβαψε τους οφθαλμούς αυτής και εκαλλώπισε την

κεφαλήν αυτής και διέκυψε διά του παραθύρου. **31** Και, ενώ εισήρχετο εις την πύλην ο Ιησού, είπεν, Ευτύχησεν ο Ζιμβρί, ο φονεύσας τον κύριον αυτού; **32** Ο δε, υψώσας το πρόσωπον αυτού προς το παράθυρον, είπε, Τις είναι μετ' εμού; τις; Και ἔκυψαν προς αυτόν δύο τρεις ευνούχοι. **33** Και είπε, Ρίψατε αυτήν κάτω. Και ἐρριψίθη εκ του αίματος αυτής προς τον τοίχον και προς τους ἵππους και κατεπάτησεν αυτήν. **34** Και αφού εισήλθε και ἐφαγε και ἐπιειν, είπεν, Υπάρχετε να ίδητε τώρα την κατηραμένην ταύτην, και θάψατε αυτήν· διότι είναι θυγάτηρ βασιλέως. **35** Και υπήγαν διά να θάψωσιν αυτήν· πλην δεν εύρηκαν εις αυτήν παρά το κρανίον και τους πόδας και τας παλάμας των χειρών. **36** Και επιστρέψαντες απήγγειλαν προς αυτόν. Ο δε είπεν, Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Ηλία του Θεοβίτου, λέγων, Εν τη μερίδι της Ιεζαέλ θέλουσι καταφάγει οι κύνες τας σάρκας της Ιεζάβελ· **37** και το πτώμα της Ιεζάβελ θέλει είσθαι ως κοπρία επί προσώπου του αγρού εν τη μερίδι Ιεζαέλ, ώστε να μη είπωσιν, Αύτη είναι η Ιεζάβελ.

10 Είχε δε ο Αχαΐας εβδομήκοντα νιούς εν Σαμαρείᾳ. Και ἐγραψεν ο Ιησού επιστολάς, και απέστειλεν εις την Σαμάρειαν προς τους ἀρχοντας της Ιεζαέλ, προς τους πρεσβυτέρους και προς τους παιδιότρόφους του Αχαΐας, λέγων, **2** Τώρα, καθώς φθάστη προς εσάς η επιστολή αύτη, επειδή ἔχετε τους νιούς του κυρίου σας και ἔχετε τας αμάξας και τους ἵππους και πόλιν οχυράν και ὅπλα, **3** ιδέτε ποίος είναι ο καλίτερος και αρεστότερος μεταξύ των νιών του κυρίου σας, και καταστήσατε αυτόν επί του θρόνου του πατρός αυτού και πολεμείτε υπέρ του οίκου του κυρίου σας. **4** Εκείνοι όμως εφοβήθησαν σφόδρα και είπον, Ιδού, δύο βασιλείς δεν εστάθησαν κατά πρόσωπον αυτούν και πως ημεῖς θέλομεν σταθή; **5** Και απέστειλαν προς τον Ιησού ο επιστάτης του οίκου και ο επιστάτης της πόλεως και οι πρεσβύτεροι και οι παιδιότροφοι, λέγοντες, Ήμεις είμεθα δούλοι σου και θέλομεν κάμει πάν το, ίτι μας είπης δεν θέλομεν κάμει ουδένα βασιλέα κάμε ό, τι είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **6** Τότε ἐγράψε προς αυτούς επιστολήν δευτέραν, λέγων, Εάν ήσθε ειμού και εισακούητε της φωνής μου, λάβετε τας κεφαλάς των ανθρώπων, των νιών του κυρίου σας, και ἐλθετε προς εμέ εις Ιεζαέλ αύριον την ὥραν ταύτην· οι δε νιοί του βασιλέως, εβδομήκοντα ἀνθρώπωποι, ήσαν μετά των μεγάλων της πόλεως, οίτινες ανέτρεφον αυτούς. **7** Και καθώς ἐφθασεν η επιστολή προς αυτούς, λαβόντες τους νιούς του βασιλέως, ἐσφαζαν εβδομήκοντα ανθρώπους και ἔβαλον τας κεφαλάς αυτών εις καλάθια και ἐστειλαν προς αυτόν εις Ιεζαέλ. **8** Και ἡλθεν ο μηνυτής και ανήγγειλε προς αυτόν, λέγων, Ἐφεραν τας κεφαλάς των νιών του βασιλέως. Και είπε, Βάλετε αυτάς κατά δύο σωρούς, εν τη εισόδῳ της πύλης, ἔως πρωΐ. **9** Και το πρωΐ εξήλθε και σταθεὶς είπε προς πάντα τον λαόν, Σεις είσθε δίκαιοι· ιδού, εγώ συνώμοσα εναντίον του κυρίου μου και θεανάτωσα αυτόν· αλλά πάντας τούτους τις επάταξε; **10** γνωρίσατε τώρα, ότι δεν θέλει πέσει εις την γην ουδέν εκ του λόγου του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος κατά τον οίκου του Αχαΐας· διότι εξετέλεσεν ο Κύριος όσα ελάλησε διά του δούλου αυτού Ηλία. **11** Και επάταξεν ο Ιησού πάντας τους εναπολειφθέντας εκ του οίκου του Αχαΐας εν Ιεζαέλ, και πάντας τους μεγάλους αυτού και τους οικείους αυτού και τους ιερείς αυτού, ώστε δεν αφήκεν εις αυτόν υπόλοιπον. **12** Ἐπειτα σηκωθείς ανεχώρησε και ἡλθεν εις Σαμάρειαν. Και εν τη οδώ, ενώ ήτα πλησίον τινός μάνδρας ποιμένων, **13** εύρηκεν ο Ιησού τους αδελφούς του Οχοζίου βασιλέως του Ιούδα και είπε, Τίνες είσθε; Οι

δε είπον, Είμεθα οι αδελφοί του Οχοζίου, και καταβαίνομεν να χαιρετήσωμεν τους νιούς του βασιλέως και τους νιούς της βασιλίσσης. **14** Καὶ εἶπε, Συλλάβετε αυτούς ζόντας. Και συνέλαβον αυτούς ζόντας και ἐσφράξαν αυτούς πλησίον του φρέατος της μάνδρας, τεσσαράκοντα δύο ανθρώπους· δεν αφήκαν ουδέ ένα εξ αυτών. **15** Και αναχωρήσας εκείθεν, εύρηκε τον Ιωναδάβιν του Ρηχάβ, ερχόμενον εἰς συνάντησην αυτού και εχαριτέσσεν αυτόν και είπε προς αυτόν, Η καρδία σου είναι ευθεία, καθώς η καρδία μου μετά της καρδίας σου; Και απεκρίθη ο Ιωναδάβ, Είναι. Εάν ναι, δος την χείρα σου. Και ἐδώκε την χείρα αυτού· και ανεβίβασεν αυτόν προς εαυτόν επί την ἄμαξαν. **16** Καὶ εἶπεν, Ελθέ μετ' εμού και ιδέ τον ζήλον μου υπέρ του Κυρίου. Και επεβίβασαν αυτόν εἰς την ἄμαξαν αυτού. **17** Καὶ ὅτε ἤλθεν εἰς Σαμάρειαν, επάταξε πάντας τους εναπολειφθέντας εκ του Αχαάβ εν Σαμάρεια, εωσού ηφάντισεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς τον Ηλίαν. **18** Τότε συνήθροισεν ο Ιησούς πάντα τον λαόν και είπε προς αυτούς, Ο Αχαάβ εδούλευσε τον Βάαλ οιλίγον· ο Ιησούς θέλει δουλεύσει αυτόν πολύ· **19** τώρα λοιπόν καλέσατε προς εμέ πάντας τους προφήτας του Βάαλ, πάντας τους λατρευτάς αυτού και πάντας τους ιερείς αυτού· ας μη λείψῃ μηδείς διότι ἔχω θυσίαν μεγάλην εἰς τον Βάαλ· πας δόσις λείψη, δεν θέλει ζήσει. Πλην ο Ιησούς ἐπράξει τούτο δολίως, επί σκοπού να εξολοθρεύσει τους λατρευτάς του Βάαλ. **20** Καὶ εἶπεν ο Ιησούς, Κηρύζατε πανήγυριν διά τον Βάαλ. Και εκήρυξαν. **21** Καὶ ἐπέμψεν ο Ιησούς προς πάντα τον Ισραήλ· καὶ ἤλθον πάντες οι λατρευτάι του Βάαλ· καὶ δεν ἔμεινεν ουδείς, δόσις δεν ἤλθε. Και ἤλθον εἰς τον οίκον του Βάαλ· καὶ επλήσθη ο οίκος του Βάαλ, στόμα εἰς στόμα. **22** Καὶ είπε προς τον ιματιοφύλακα, Εξάγαγε ιμάτια διά πάντας τους λατρευτάς του Βάαλ. Και εξήγαγεν εἰς αυτούς τα ιμάτια. **23** Καὶ εισήλθεν ο Ιησούς και ο Ιωναδάβ ο νιός του Ρηχάβ εις τον οίκον του Βάαλ· και είπε προς τους λατρευτάς του Βάαλ, Ερευνήσατε και ιδέτε να μη ἔναι τεδώ με σας μηδείς εκ των δούλων του Κυρίου, αλλά μόνον οι λατρευτάι του Βάαλ. **24** Καὶ ὅτε εισήλθον διά να προσφέρωσι θυσίας και ολοκαυτώματα, ο Ιησούς διέταξε ἔξω ογδοήκοντα ἄνδρας και είπεν, ὅστις αφήση να διασωθῇ τις εκ των ανθρώπων, τους οποίους εγώ ἔφερα εις τας χείρας σας, η ζωή αυτού θέλει είσθαι αντί της ζωῆς εκείνου. **25** Καὶ ως ετελείωσε προσφέρων το ολοκαυτώμα, είπεν ο Ιησούς προς τους δορυφόρους και προς τους ταγματάρχους, Ειοῦθετε, πατάξατε αυτούς μηδείς ας μη εξέλθῃ. Και επάταξαν αυτούς οι δορυφόροι και οι ταγματάρχαι εις στόματι μαχαίρας και ἐρριψαν ἔξω και υπήγαν ἔως της πόλεως του οίκου του Βάαλ. **26** Καὶ εξέβαλον τα είδωλα του οίκου του Βάαλ και κατέκαυσαν αυτά. **27** Καὶ κατεσύντριψαν το ειδώλον του Βάαλ και κατεκρήμνισαν τον οίκον του Βάαλ, και ἐκαμόν αυτόν κοπρώνα ἔως της ημέρας ταύτης. **28** Οὕτως ηφάντισεν ο Ιησούς τον Βάαλ εκ του Ισραήλ. **29** Πλην δεν απεμακρύνθη ο Ιησούς από των αμαρτιών του Ιεροβοάμινού του Ναβάτ, δόσις ἐκαμε τον Ισραήλ να αμαρτίσῃ, από των χρυσών μόσχων των εν Βαθήλη και των εν Δαν. **30** Καὶ είπε Κύριος προς τον Ιησού, Επειδή ἐπράξας καλώς εκτελέσας το αρεστόν εἰς τους οφθαλμούς μου, και ἐκαμε εἰς τον οίκον του Αχαάβ κατά πάντα δόσα ήσαν εν τη καρδία μου, οι νιοί σου μέχρι της τετάρτης γενεάς θέλουσι καθίσει επί του θρόνου του Ισραήλ. **31** Καὶ δεν επρόσεξεν ο Ιησούς να περιπατή εξ ὀλης της καρδίας αυτού εν τω νόμῳ Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμινού του Ναβάτ, δόσις ἐκαμε τον Ισραήλ να αμαρτίσῃ. **32** Εν εκείναις ταις ημέραις ἥρχισεν ο Κύριος να κολοβόνη τον Ισραήλ· και

επάταξεν αυτούς ο Αζαήλ εις πάντα τα ὄρια του Ισραήλ· **33** από Ιορδάνου, προς ανατολάς ήλιου, πάσαν την γην Γαλαάδ, τους Γαδίτας και τους Ρουβηνίτας και τους Μανασσίτας από Αροήρ, της επί του χειμάρρου Αρνών, την τε Γαλαάδ και την Βασάν. **34** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιησού και πάντα ούσα ἐπράξει και πάντα τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ· **35** Και εκοιμήθη ο Ιησούς μετά των πατέρων αυτού· και ἔθαψαν αυτόν εν Σαμαρείᾳ. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωάχαζ, ο νιός αυτού. **36** Και ο καρός, καθ' ον Ιησούς εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, ἵτο εικοσιοκτώ ἑτη.

11 Γοθολία δε, η μήτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ότι απέθανεν ο νιός αυτής, εσηκώθη και ηφάντισε παν το βασιλικόν σπέρμα. **2** Ιωσαβέε ὄμως, η θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, αδελφή του Οχοζίου, λαβούσα τον Ιώας νιόν του Οχοζίου, ἐκλεψεν αυτόν εκ μέσου των νιών του βασιλέως των θανατουμένων, αυτόν και την τροφήν αυτού, και ἔβαλεν εν τω ταμείῳ του κοιτώνος, και ἔκρυψαν αυτόν από προσώπουν της Γοθολίας, και δεν θαναταύθη. **3** Και ἦτο μετ' αυτής εν τω οίκω του Κυρίου κρυπτόμενος εξ ἔτη. Η δε Γοθολία εβασίλευεν επί της γης. **4** Εν δε τω εβδόμῳ ἐτει ο Ιωδαέ απέστειλε και λαβών τους εκατοντάρχους μετά των ταξιάρχων και των δορυφόρων, ἔφερεν αυτούς προς εαυτόν εἰς τον οίκον του Κυρίου, και ἐκάμε συνθήκην μετ' αυτών και ὥρκισεν αυτούς εν τω οίκω του Κυρίου· και ἔδειξεν εἰς αυτούς τον νιόν του βασιλέως. **5** Και προετάξεν εἰς αυτούς, λέγων, Τούτο είναι το πράγμα το οποίον θέλετε κάμει το τρίτον από σας, οι εισερχόμενοι το σάββατον, θέλετε φυλάττει την φυλακήν του βασιλικού οίκουν **6** και το τρίτον θέλει είσθαι εν τη πόλη Σούρ· και το τρίτον εν τη πόλη τη ὀπισθεν των δορυφόρων ούτω θέλετε φυλάττει την φυλακήν του οίκουν, διά να μη παραβιασθή· **7** και δύο τάγματα από σας, πάντες οι εξερχόμενοι το σάββατον, θέλουσι φυλάττει την φυλακήν του οίκου του Κυρίου περί τον βασιλέα. **8** και θέλετε περικυλόνει τον βασιλέα κύκλω, ἔκαστος ἔχων τα ὄπλα αυτούν εν τη χειρί αυτού· και δόσις εισέλθη εἰς τας τάξεις, ας θανατόνεταν και θέλετε είσθαι μετά τον βασιλέως, ὅταν εξέρχηται και ὅταν εισέρχεται. **9** Και ἐκαμόν οι εκατόνταρχοι κατά πάντα ούσα προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερεύς και ἔλαβον ἔκαστος τους ἄνδρας αυτού, τους εισερχομένους το σάββατον, μετά των εξερχομένων το σάββατον, και ἤλθον προς Ιωδαέ τον ιερέα. **10** Και ἐδώκεν ο ιερεύς εις τους εκατοντάρχους τας λόγχας και τας αποιδάς του βασιλέως Δαβίδ, τας εν τω οίκω Κυρίου. **11** Και οι δορυφόροι, ἔχοντες ἔκαστος τα ὄπλα αυτούν εν τη χειρί αυτού, παρεστάθησαν πέριξ του βασιλέως, από της δεξιάς πλευράς του οίκουν ἔως της αριστεράς, πλησίον του θυσιαστηρίου και του ναού. **12** Τότε εξήγαγε τον νιόν του βασιλέως και επεθέσεν επ' αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον· και ἐκαμόν αυτόν βασιλέα και ἔχρισαν αυτόν και κροτήσαντες τας χείρας, είπον, Ζήτω ο βασιλεύς **13** Και ακούσασα η Γοθολία την φωνήν του λαού συντρέχοντος, ἤλθε προς τον λαόν εἰς τον οίκον του Κυρίου. **14** Και είδε, και ιδού, ο βασιλεύς ίστατο πλησίον του στύλου κατά το ἔθος, και οι ἄρχοντες και οι σαλπιγκάτι πλησίον του βασιλέως· και πας ο λαός της γης ἔχαιρε και εσάλπιζε με σάλπιγγας. Και διέρρηξεν η Γοθολία τα ιμάτια αυτής και εβόησε, προδοσία, **15** Και προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερεύς τους εκατοντάρχους, τους αρχηγούς του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς, Εκβάλετε αυτήν ἔξω των τάξεων και δόσις ακολουθήσῃ αυτήν, θανατώσατε αυτόν εν ρομφαίᾳ. Διότι ο ιερεύς είχεν ειπεῖ, Ας μη θανατωθή εντός του οίκου του Κυρίου.

16 Ούτως ἐβαλον χειρας επι' αυτήν· και ὅτε ἤλθεν εις την οδόν, διά της οποίας οἱ πτοι ἔρχονται εις τον οίκον του βασιλέως, εθανατώθη εκεί. **17** Και ἔκαμεν ο Ιωδαῖς διαθήκην αναμέσον του Κυρίου και του βασιλέως και του λαού, ὅτι θέλουσιν εἰσθαι λαός του Κυρίου και αναμέσον του βασιλέως και του λαοῦ. **18** Και εἰσήλθον πας ο λαός της γῆς εις τον οίκον του Βάσαλ και εκρήμνισαν αυτὸν· τα θυσιαστήρια αυτού και τα είδωλα αυτού κατεύντριψαν ολοτελώς και Ματθάν τον ιερέα του Βάσαλ εθανάτωσαν ἐμπροσθεν των θυσιαστηρίων. Και ο ιερέυς κατέστησεν επιτηρητᾶς επί τον οίκον του Κυρίου. **19** Και ἐλαβε τους εκαποντάρχους και τους ταξιάρχους και τους δορυφόρους και πάντα τον λαόν της γῆς και κατεβίβασαν τον βασιλέα εκ του οίκου του Κυρίου, και ἤλθον εις τον οίκον του βασιλέως διά της οδού της πύλης των δορυφόρων. Και εκάθισεν επὶ του θρόνου των βασιλέων. **20** Και ευφράνθη πας ο λαός της γῆς και η πόλις η οὑνχασε· την δε Γοθολίαν εθανάτωσαν εν μαχαίρᾳ εν τω οίκω του βασιλέως. **21** Επτά ετῶν ἡτο ο Ιωάς ὅτε εβασίλευσε.

12 Εν τω εβδόμῳ ἔτει του Ιηού εβασίλευσεν ο Ιωάς· και εβασίλευσε τεσσαράκοντα ἔτη εν Ιερουσαλήμ: το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Σιβία εκ Βηρ-σαβεέ. **2** Και ἐπράττεν ο Ιωάς το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάσας τας ημέρας αυτού καθ^η ας ὠδήγηει αυτὸν Ιωδαῖς ο ιερέυς. **3** Οι υψηλοὶ ὄμοις τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός εθυμίαζεν ἔτι και εθυμίαζεν εν τοις υψηλοίς τόποις. **4** Και ἐπίεν ο Ιωάς προς τους ιερείς, Παν το αργύριον των αφιερωμάτων το εισφερόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το αργύριον εκάστου διερχομένου εις τους απαριθμούμενους, το αργύριον εκάστου κατά την εκτίμησιν αυτού, παν το αργύριον το οποίον ἥθελεν ελθεῖ εις την καρδίαν τινός να προσφέρῃ εις τον οίκον του Κυρίου, **5** οι ιερείς ας λαμβάνωσιν αυτό εις εαυτούς, ἔκαστος παρά του γνωστού αυτού· και ας επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου, πανταχοῦ ὃπου ευρεθῇ χάλασμα. **6** Πλην εν τω εικοστῷ τρίτῳ ἔτει του βασιλέως Ιωάς οι ιερείς δεν είχον επισκευάσει τα χαλάσματα του οίκου. **7** Όθεν εκάλεσεν ο βασιλεὺς Ιωάς τον Ιωδαῖον τον ιερέα και τους ιερεῖς και εἶπε προς αυτούς, Διά τι δεν επεσκευάσατε τα χαλάσματα του οίκου; τώρα λοιπόν μη λαμβάνετε πλέον αργύριον παρά των γνωστών σας, αλλά δίδετε αυτό διά τα χαλάσματα του οίκου. **8** Και ἐστέρζαν οι ιερείς να μη λαμβάνωσι πλέον αργύριον παρά τον λαού και να μη επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου. **9** Και ἐλαβεν Ιωδαῖος ο ιερέυς εν κιβώτιον και ἤνοιξε τρύπαν επί του σκεπάσματος αυτού, και ἔθεσεν αυτό πλησίον του θυσιαστηρίου, εις τα δεξιά της εισόδου του οίκου του Κυρίου· και οι ιερείς, οι φυλάττοντες την θύραν, ἐβαλλον εις αυτό παν το αργύριον, το εισφερόμενον εις τον οίκον του Κυρίου. **10** Και ὅτε ἐβλεπον διά το πολύ το αργύριον το εν τω κιβωτίῳ, ο γραμματεύς του βασιλέως και ο ιερέυς ο μέγας ανέβαινον και ἐδένον εις σακκία και εμέτρουν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου. **11** Και ἐδίδον το αργύριον το μετρηθέν εις τας χειρας εκείνων οίτινες ἔκαμνον το ἔργον, οίτινες είχον την επιστασίαν του οίκου του Κυρίου· οι δε εξώδευν αυτό εις τους ξυλουργούς και οικοδόμους, τους δουλεύοντας εν τω οίκω του Κυρίου, **12** και εις τους κτίστας και εις τους λιθοτόμους, διά να αγοράζωσι ζύλα και λίθους λατομητούς, ὧστε να επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου του Κυρίου, και διά πάντα ὄσα εχειράζοντο διά την επισκευήν του οίκου. **13** Πλην εκ του αργύριου του εισφερομένου εις τον οίκον του Κυρίου δεν κατεσκευάσθησαν διά τον οίκον του Κυρίου φιάλαι αργυραί, λυχνοφάλιδα, λεκάναι, σάλπιγγες,

ουδέν σκεύος χρυσούν ή σκεύος αργυρούν· **14** αλλ' ἐδίδον αυτό εις τους εργάτας, και επεσκευάζον με αυτό τον οίκον του Κυρίου. **15** Και δεν εξήτουν λογαριασμὸν παρά των ανθρώπων, εις τους οποίους ἐδίδον το αργύριον διά να μοιρασθῇ εις τους εργάτας διότι ειργάζοντο εν πίστει. **16** Το αργύριον το περί ανομίας και το αργύριον το περί αμαρτίας δεν εφέροντο εις τον οίκον του Κυρίου ταύτα ἡσαν των ιερέων. **17** Τότε ανέβη Αζαήλ ο βασιλεὺς της Συρίας και επολέμησεν εναντίον της Γαθ, και εκυρίευσεν αυτήν· ἐπειτα ἐστήσεν ο Αζαήλ το πρόσωπον αυτού διά να αναβῇ εναντίον της Ιερουσαλήμ. **18** Και ἐλαβεν ο Ιωάς βασιλεὺς του Ιούδα πάντα τα αφιερώματα ὃσα Ιωασφάτ και Ιωράμ και Οχοζίας, οι πατέρες αυτού, βασιλεὺς του Ιούδα, είχον αφιερώσει, και τα ἴδια αυτού αφιερώματα και παν το χρυσίον το ευρεθέν εν τοις θησαυροῖς του οίκου του Κυρίου και του οίκου του βασιλέως, και ἐστειλεν αυτά προς τον Αζαήλ βασιλέα της Συρίας και ανεχώρησεν από της Ιερουσαλήμ. **19** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωάς και πάντα ὃσα ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **20** Και σηκωθέντες οι δούλοι αυτού, ἔκαμον συνωμοσίαν και επάταξαν τον Ιωάς εν τω οίκω Μιλλώ, εν τη καταβάσει Σιλλά. **21** Διότι Ιωζαχάρ ο υιός του Σιμέαθ και Ιωζαβάδ ο υιός του Σωμήρ, οι δούλοι αυτού, επάταξαν αυτόν, και απέθανε· και ἔθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμασίας ο υιός αυτού.

13 Εν τω εικοστῷ τρίτῳ ἔτει του Ιωάς, υιού του Οχοζίου, βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωάχαζ, ο υιός του Ιηού, επί Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, δεκαεπτά ἔτη. **2** Και ἐπράξε πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου και ηκολούθησε τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ· δεν απεμακρύνθη απ' αυτών. **3** Και εξήφθη η οργὴ του Κυρίου κατά τον Ισραήλ, και παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας και εις την χείρα του Βεν-αδάδ υιού του Αζαήλ, κατά πάσας τας ημέρας. **4** Και εδεήθη του Κυρίου ο Ιωάχαζ, και επήκουσεν αυτού ο Κύριος διότι είδε την θλίψιν του Ισραήλ, ὅτι ο βασιλεὺς της Συρίας κατέθλιψεν αυτούς. **5** Και ἐδώκεν ο Κύριος εις τον Ισραήλ σωτήρα, και εξήλθον υποκάτωθεν της χειρός των Συρίων και κατώκησαν οι υιοί Ισραήλ εν τοις σκηνώμασιν αυτών, ως το πρότερον. **6** Πλην δεν απεμακρύνθησαν από των αμαρτιών του οίκου του Ιεροβοάμ, ὅστις ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ· εις αυτάς πειρεπτήσαν· και ἔτι διέμενε το ἄλσος εν Σαμαρείᾳ. **7** Διότι δεν ἔμεινεν εις τον Ιωάχαζ λαός, ειμή πεντήκοντα ιππεῖς και δέκα ἄμαξαι και δέκα χιλιάδες πεζῶν· διότι κατέστρεψεν αυτούς ο βασιλεὺς της Συρίας και κατέστησεν αυτούς ως το χώμα το καταπατούμενον. **8** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωάχαζ και πάντα ὃσα ἐπράξε και τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **9** Και εκοιμήθη ο Ιωάχαζ μετά των πατέρων αυτού, και ἔθαψαν αυτόν εν Σαμαρείᾳ εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωάς ο υιός αυτού. **10** Εν τω τριακοστῷ εβδόμῳ ἔτει του Ιωάς βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωάς ο υιός του Ιωάχαζ επί Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, δεκαέξη ἔτη. **11** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ· εις αυτάς πειρεπτήσεν. **12** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωάχαζ και πάντα ὃσα ἐπράξε, τα κατορθώματα αυτού, πως επολέμησε κατά τον Αμασίου βασιλέως του Ιούδα, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **13** Και εκοιμήθη ο Ιωάς μετά των πατέρων αυτού· εκάθησε δε επί

του θρόνου αυτού ο Ιεροβοάμ· και επάφη ο Ιώας εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων του Ισραήλ. **10** Ο δε Ελισσαίε πρρώτησης την αρρωστίαν αυτού υπό της οποίας απέθανε. Και κατέβη προς αυτόν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ και ἐκλαυσεν επί τη προσώπῳ αυτού και είπε, Πάτερ μου, πάτερ μου, ἀμάκα του Ισραήλ και ιππικόν αυτού. **15** Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαίε, Λάβε τόξον και βέλη. Και ἐλαφεν εἰς εαυτὸν τόξον και βέλη. **16** Και είπε προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Επίθες την χείρα σου επί το τόξον. Και επέθηκε την χείρα αυτού και επέθηκεν ο Ελισσαίε τας χείρας αυτού επί τας χείρας του βασιλέως. **17** Και είπεν, Ἀνοίξον το παράθυρον κατά ανατολάς. Και ἤνοιξε. Και είπεν ο Ελισσαίε, Τόξευσον. Και ετόξευσε. Και είπε, το βέλος της σωτηρίας του Κυρίου και το βέλος της σωτηρίας εκ των Συρίων. Και θέλεις πατάξει τους Συρίους εν Αφέκ, εωσού συντελέσης αυτούς. **18** Και είπε, Λάβε τα βέλη. Και ἐλαφε. Και είπε προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Πάταξον επί την γην. Και επάταξε τρίς και εστάθη. **19** Και ωργίσθη εις αυτόν ο ἀνθρωπός του Θεού και είπεν, Ἐπρεπε να πατάξῃς πεντάκις ή ἑξάκις τότε ἥθελες πατάξει τους Συρίους εωσού συντελέσης αυτούς τώρα ὅμως τρίς θέλεις πατάξει τους Συρίους. **20** Και απέθανεν ο Ελισσαίε, και ἔθαψαν αυτόν· δε ακόλουθον ἦτος τάγματα Μωαβιτών ἔκαμον εισβολήν εις την γην. **21** Και ενώ ἔθαπτον ἀνθρωπον τινά, ίδού, είδον τάγμα· και ἐρριψαν τον ἀνθρωπον εις τον τάφον του Ελισσαίε· και καθώς ο ἀνθρωπος υπῆρχε και ἤγγισε τα οστά του Ελισσαίε, ανέζησε και εστάθη επί τους πόδας αυτού. **22** Ο δε Αζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας, κατέθλιψε τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Ιωάχαζ. **23** Και ἡλέθησεν ο Κύριος αυτούς και ὠκτείρησεν αυτούς και επέβλεψεν επ' αυτούς, διὰ την διαθήκην αυτού την μετά του Αβραάμ, Ισαάκ, και Ιακώβ· και δεν θήλησε να εξολοθρεύσῃ αυτούς και δεν απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού, μέχρι του νυν. **24** Απέθανε δε ο Αζαήλ βασιλεύς της Συρίας, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βεν-αδάδ ο νιός αυτού. **25** Και ἐλαβε πάλιν Ιωάς ο νιός του Ιωάχαζ εκ της χειρός του Βεν-αδάδ νιό του Αζαήλ τας πόλεις, τας οποίας ο Αζαήλ είχε λάβει εκ της χειρός Ιωάχαζ του πατρός αυτού εν τω πολέμῳ. Τρίς επάταξεν αυτόν ο Ιωάς και επανέλαβε τας πόλεις του Ισραήλ.

14 Εν τω δευτέρω ἔτει του Ιωάς, νιό του Ιωάχαζ βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Αμασίας, ο νιός του Ιωάς βασιλέως του Ιούδα. **2** Εικοσιπέντε ετών ήλικίας ἦτο ὁτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εικοσιενέα ἔτη εν Ιερουσαλήμ. Το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Ιωαδάν εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και ἐπράξει το ευθές ενώπιον Κυρίου, πλην ουχὶ ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού· ἐπράξει κατά πάντα ὄσα είχε πράξει Ιωάς ο πατήρ αυτού. **4** Οι υψηλοὶ ὄμως τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός εθυσίαζεν ἔτι και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους. **5** Ως δε η βασιλεία εκραταιώθη εν τη χειρὶ αυτού, εθανάτωσε τους δούλους αυτού τους θανατώσαντας τον βασιλέα τον πατέρα αυτού. **6** Ὁμως τα τέκνα των φονευτών δεν εθανάτωσε· κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίων του νόμου του Μωϋσέως, ὃπου προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ουδὲ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά τους πατέρας, αλλ' ἔκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το εαυτού αμάρτημα. **7** Ούτος εθανάτωσεν εκ του Εδώμ δέκα χιλιάδας εν τη κοιλάδι του ἀλάτος, και εκυρίευσε την Σελά διά πολέμου και εκάλεσε το ὄνομα αυτῆς Ιοχείθηλ μέχρι της ημέρας ταύτης. **8** Τότε απέστειλεν ο Αμασίας μηνυτάς προς τον Ιωάς, νιό του Ιωάχαζ, νιό του Ιηού βασιλέως του Ισραήλ, λέγων, Ελθέ, να ἰδωμεν αλλήλους προσωπικών. **9** Και απέστειλεν ο Ιωάς βασιλεύς του

Ισραήλ προς τον Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Η ἀκανθά η εν τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω, λέγουσα, Δος την θυγατέρα σου εις τον νιό μου διά γυναίκα· πλὴν διέβη θηρίον του αγρού το εν τω Λιβάνω, και κατεπάτησε την ἀκανθάν· **10** επάταξας ταύτην τον Εδώμ, και η καρδία σου σε ὑψώσε χαίρου την δόξαν σου καθήμενος εν τω οίκω σου· διά τι εμπλέκεσαι εις κακόν, διά το οποίον ήθελες πέσει, συ και ο Ιούδας μετά σου; **11** Αλλ' ο Αμασίας δεν υπήκουσεν. Ανέβη λοιπόν ο Ιωάς βασιλεύς του Ισραήλ, και είδον αλλήλους προσωπικώς, αυτός και Αμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμές, ἡτις είναι του Ιούδα. **12** Καὶ εκτυπήθη ο Ιούδας ἐμπροσθεν του Ισραήλ· καὶ ἐφυγον ἑκαστος εις τας σκηνάς αυτού. **13** Και συνέλαβεν ο Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ τον Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, νιόν του Ιωάς νιού του Οχοζίου, εν Βαιθ-σεμές και ελθών εις Ιερουσαλήμ, κατηδάφισε το τείχος της Ιερουσαλήμ από της πύλης Εφραΐτ ἐως της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πήχας. **14** Και λαβών παν το χρυσίον και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν τω οίκω του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως, και ανθρώπους ενέχυρα, επέστρεψεν εις Σαμαρέιαν. **15** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωάς, ὅσα ἐπράξει, και τα κατορθώματα αυτού, και πως επολέμησε μετά του Αμασίου βασιλέως του Ιούδα, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **16** Και εκοιμήθη ο Ιωάς μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Σαμαρείᾳ μετά των βασιλέων του Ισραήλ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιεροβοάμ ο νιός αυτού. **17** Ο δε Αμασίας, ο νιός του Ιωάς, ο βασιλεύς του Ιούδα, δεκαπέντε ἔτη. **18** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Αμασίου δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **19** Ἐκαμον δε κατ' αυτό οι συνωμοσίαιν εν Ιερουσαλήμ, και ἐφυγεν εις Λαχείς απέστειλαν ὄμως κατόπιν αυτού εις Λαχείς και εθανάτωσαν αυτόν εκεί. **20** Και ἐφέραν αυτόν επί ἵππων, και ετάφη εν Ιερουσαλήμ μετά των πατέρων αυτού, εν τη πολεί Δαβίδ. **21** Ἐλαβε δε πας ο λαός του Ιούδα τον Αζαρίαν, ὃντα ηλικίας δεκαέξη ετῶν, και ἐκαμον αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού Αμασίου. **22** Και ὠκοδόμησε την Ελάθ και επέστρεψεν αυτήν εις τον Ιούδα, αφού ο βασιλεύς εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού. **23** Εν τω δεκάτω πέμπτω ἔτει του Αμασίου, νιό του Ιωάς, βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν εν Σαμαρείᾳ ο Ιεροβοάμ νιός του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ, ἔτη τεσσαράκοντα και εν. **24** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου δεν απεμακρύνθη από πασῶν των αμαρτιών του Ιεροβοάμ νιόν του Ναβάτ, ὅστις ἐκάμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **25** Ούτος αποκατέστησε το ὄριον του Ισραήλ, από της εισόδου της Αιμάθ ἐως της θαλάσσης της πεδιάδος, κατά τον λόγον Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, τον οποίον ελάλησε διά τον δούλου αυτού Ιωνά, νιό του Αμαθί, τον προφήτου, του από Γαθ-εφέρ. **26** Διότι είδεν ο Κύριος την θλίψιν του Ισραήλ πικράν σφόδρα, ὅτι δεν ἤτο ουδέν κεκλεισμένον και ουδέν αφειμένον, ουδέν ο βοηθήσων τον Ισραήλ. **27** Και δεν είπεν ο Κύριος να ἐξαλείψῃ υποκάτωθεν του ουρανού το ὄνομα του Ισραήλ, αλλ' ἔσωσεν αυτούς διά χειρός του Ιεροβοάμ νιού του Ιωάς. **28** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιεροβοάμ και πάντα ὄσα ἐπράξει και τα κατορθώματα αυτού, πως επολέμησε και πως επανέλαβε την Δαμασκόν και την Αιμάθ του Ιούδα εις τον Ισραήλ, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **29** Και εκοιμήθη ο Ιεροβοάμ μετά των

πατέρων αυτού, μετά των βασιλέων του Ισραήλ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ζαχαρίας ο υιός αυτού.

15 Εν τω εικοστώ εβδόμω ἔτει του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ισραήλ εβασίλευσεν ο Αζαρίας, υιός του Αμασίου, βασιλέως του Ιούδα. **2** Δεκαέξι ετών ηλικίας ἦτο δότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα δύο ἔτη εν Ιερουσαλήμ το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Ιεχολία, εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και ἐπράξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὄσα είχε πράξει Αμασίας ο πατήρ αυτού. **4** Πληγὴ οι υψηλοὶ τόποι δεν αφηρέθησαν ο λαός ἐτι εθυσίαζε και εθυμίαζεν επι τους υψηλούς τόπους. **5** Και επάταξεν ο Κύριος τον βασιλέα, και ἤτο λεπρὸς ἦώς της ημέρας του θανάτου αυτού και κατώκει ειν οικία αποκεχωρισμένη. Ἡτο δε επι τον οίκου Ιωθάμ ο υιός του βασιλέως, κρίνων τον λαόν της γης. **6** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Αζαρίου και πάντα ὄσα ἐπράξει δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **7** Και εκοιμήθη ο Αζαρίας μετά των πατέρων αυτού και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωθάμ ο υιός αυτού. **8** Εν τω τριακοστώ ογδόν ἔτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Ζαχαρίας ο υιός του Ιεροβοάμ εβασίλευσεν επι τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, εξ μήνας. **9** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ως είχον πράξει οι πατέρες αυτού· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, δότις ἐκάμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **10** Και συνώμοσε κατ' αυτού Σαλλούμ ο υιός του Ιαβείς, και επάταξεν αυτόν κατέμπροσθεν του λαού και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **11** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ζαχαρίου, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **12** Ούτος ἤτο ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς τον Ιηού, λέγων, Οι υιοί σου θέλουσι καθίσει επι τον θρόνου του Ισραήλ ἦώς τετάρτης γενέας. Και ἔγινεν ούτως. **13** Εβασίλευσε δε Σαλλούμ ο υιός του Ιαβείς εν τω τριακοστώ εννάτῳ ἔτει του Οζίου βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν ἔνα μήνα εν Σαμαρείᾳ. **14** Και ανέβη Μεναήμ ο υιός του Γαδεί από Θερσά, και ἥλθεν εις Σαμαρέιαν και εκτύπησε τον Σαλλούμ τον υιόν του Ιαβείς εν Σαμαρείᾳ, και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **15** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Σαλλούμ, και η συνωμοσία αυτού την οποίαν ἐκαμεν, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **16** Τότε επάταξεν ο Μεναήμ την Θαψά και πάντας τους εν αυτῇ και τα ὄρια αυτῆς από Θερσά· επειδή δεν ἤνοιξαν εις αυτόν, διά τούτο επάταξεν αυτήν· και πάσας τας εν αυτῇ εγκυμονούσας διέσχισεν. **17** Εν τω τριακοστώ εννάτῳ ἔτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Μεναήμ ο υιός του Γαδεί εβασίλευσεν επι τον Ισραήλ, δέκα ἔτη εν Σαμαρείᾳ. **18** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη κατά πάσας τας ημέρας αυτού από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, δότις ἐκάμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **19** Τότε ἥλθεν ο Φούλ βασιλεὺς της Ασσυρίας εναντίον της γης, και ἐδώκεν ο Μεναήμ εις τον Φούλ χίλια τάλαντα αργυρίου, διά να ἤναι μετ' αυτού η χειρ αυτού εις το να ενισχύσῃ την βασιλείαν εν τη χειρί αυτού. **20** Και απέσπασεν ο Μεναήμ το αργυρίου από του Ισραήλ, από πάντων των δυνατών εις πλούτη, πεντήκοντα σικλους αργυρίου αφ' εκάστου, διά να δώσῃ εις τον βασιλέα της Ασσυρίας. Και επέστρεψεν ο βασιλεὺς της Ασσυρίας και δεν εστάθη εκεί εν τη γη. **21** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Μεναήμ και πάντα ὄσα ἐπράξει, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **22** Και εκοιμήθη ο Μεναήμ μετά των πατέρων αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Φακείας ο υιός

αυτού. **23** Εν τω πεντηκοστώ ἔτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φακείας ο υιός του Μεναήμ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, δύο ἔτη. **24** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, δότις ἐκάμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **25** Και συνώμοσε κατ' αυτού ο Φεκά υιός του Ρεμαλία, ο στρατηγός αυτού, και επάταξεν αυτόν εν Σαμαρείᾳ, εν τω παλατίων του οίκου του βασιλέως, μετά του Αργόβ και Αριέ, ἔχων μεθ' εαυτού και πεντήκοντα ἀνδρας εκ των Γαλααδιτών· και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **26** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Φακείου και πάντα ὄσα ἐπράξειν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **27** Εν τω πεντηκοστώ δευτέρω ἔτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φεκά ο υιός του Ρεμαλία εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρείᾳ, είκοσι ἔτη. **28** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, δότις ἐκάμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ. **29** Εν ταις ημέραις του Φεκά βασιλέως του Ισραήλ, ἥλθεν ο Θεγλάθφελασάρ βασιλεύς της Ασσυρίας, και εκυρίευσε την ήών και την Αβέλ· βαθύ· μασάχαι και την Ιανόχ, και την Κεδές και την Ασώρ και την Γαλαάδ και την Γαλιλαίαν, πάσαν την γην Νεφαθίλ, και μετώκισεν αυτούς εις Ασσυρίαν. **30** Και ἐκαμεν Ωσητε ο υιός του Ηλά συνωμοσίαν κατά τον Φεκά βασιλέως του Ρεμαλία, και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού, εν τω εικοστώ ἔτει του Ιωθάμ υιού του Οζίου. **31** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Φεκά, και πάντα ὄσα ἐπράξειν, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **32** Εν τω δευτέρω ἔτει του Φεκά υιού του Ρεμαλία βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν ο Ιωθάμ υιός του Οζίου βασιλέως του Ιούδα. **33** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ἦτο ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξι ἔτη εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἤτο Ιερουσάλημ θυγάτηρ του Σαδώκ. **34** Και ἐπράξε το ευθές ενώπιον Κυρίου· ἐπράξε κατά πάντα ὄσα ἐπράξεν Οζίας ο πατήρ αυτού. **35** Πληγὴ οι υψηλοὶ τόποι δεν αφηρέθησαν ο λαός ἐτι εθυσίαζε και εθυμίαζεν επι τους υψηλούς τόπους. Ούτος οκοδόμησε την υψηλήν πύλην του οίκου του Κυρίου. **36** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωθάμ και πάντα ὄσα ἐπράξει, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **37** Εν ταις ημέραις εκείναις ἥρχισεν ο Κύριος ο εξαποστέλλη κατά του Ιούδα τον Ρεσίν βασιλέα της Συρίας και τον Φεκά υιόν του Ρεμαλία. **38** Ο δε Ιωθάμ εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ἅχαζ ο υιός αυτού.

16 Εν τω δεκάτω εβδόμω ἔτει του Φεκά υιού του Ρεμαλία, εβασίλευσεν ο Ἅχαζ υιός του Ιωθάμ, βασιλέως του Ιούδα. **2** Είκοσι ετών ηλικίας ἦτο Ἅχαζ ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξι ἔτη εν Ιερουσαλήμ. Δεν ἐπράξεις δόμως το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού, ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **3** Αλλά πειρεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, και μάλιστα δειβίσατε τον ιούν αυτού διά του πυρός, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απ' ἐμπροσθεν των ιιών Ισραήλ. **4** Και εθυσίαζε και εθυμίαζεν επι τους υψηλούς τόπους και επι τους λόφους και υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου. **5** Τότε ανέβησαν εις Ιερουσαλήμ διά πόλεμον Ρεσίν, ο βασιλεὺς της Συρίας, και Φεκά, ο υιός του Ρεμαλία, βασιλεὺς του Ισραήλ· και επολιόρκησαν τον Ἅχαζ, πληγὴ δεν ηδυνήθησαν να νικήσωσι. **6** Κατ' εκείνον τον καιρόν Ρεσίν ο βασιλεὺς της Συρίας αποκατέστησε την Ελάθ υπό την εξουσίαν της Συρίας,

και εδίωξε τους Ιουδαίους από της Ελάθ· και ελθόντες Σύριοι εις την Ελάθ, κατώκησαν εκεὶ ἔως της ημέρας ταύτης. **7** Ο δε Ἀχαζ απέστειλε μηνυτάς προς τὸν Θεγλάθ-φελασάρ, βασιλέα της Ασσυρίας, λέγων, Εγώ είμαι δούλος σου καὶ νιός σου· ανάβα καὶ σώσων με εκ χειρός του βασιλέως της Συρίας καὶ εκ χειρός του βασιλέως του Ισραήλ, οἵτινες εσηκώθησαν εναντίον μου. **8** Καὶ ἤλαβεν ὁ Ἀχαζ τὸν αργύριον καὶ τὸ χρυσόν τοῦ εὐρεθέντος εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου καὶ εν τοῖς θησαυροῖς του οἴκου του βασιλέως, καὶ απέστειλε δώρον εἰς τὸν βασιλέα της Ασσυρίας. **9** Καὶ εἰσήκουσεν αὐτούν ὁ βασιλεὺς τῆς Ασσυρίας καὶ ανέβη ὁ βασιλεὺς τῆς Ασσυρίας επὶ τὴν Δαμασκὸν καὶ εκυρίευσεν αὐτήν, καὶ μετώκισε τὸν λαὸν αυτῆς εἰς Κίρ, τὸν δὲ Ρεσίν εθανάτωσε. **10** Καὶ υπῆγεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ εἰς τὴν Δαμασκὸν, πρὸς συνάντησιν τοῦ Θεγλάθ-φελασάρ, βασιλέως τῆς Ασσυρίας, καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον τὸ εν Δαμασκῷ· καὶ ἐστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς τὸν Ουρίαν τὸν ιερέα τὸ ομοίωμα τοῦ θυσιαστήριου καὶ τὸν τύπον αυτού, καθ' ὅλην την εργασίαν αὐτού. **11** Καὶ ὠκοδόμησεν Ουρίας οἱερός τὸ θυσιαστήριον, κατὰ η πάντα ὄσα ο βασιλεὺς Ἀχαζ απέστειλεν εκ Δαμασκού. Οὕτως ἐκάμεν Ουρίας οἱερός, εώσιος ἐλθεὶς ο βασιλεὺς Ἀχαζ εἰς τὴν Δαμασκὸν. **12** Καὶ ὅτε ἤλθεν ο βασιλεὺς εἰκῇ τῆς Δαμασκού, εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον· καὶ επλησίασεν τὸ βασιλεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκάμεν προσφοράν επ' αὐτού. **13** Καὶ ἐκαυσε τὸ ολοκαύτωμα αὐτού καὶ τὴν εξ ἀλφίτων προσφοράν αὐτού, καὶ επέχει τὴν σπονδήν αὐτού, καὶ ερράντισε τὸ αἷμα των ειρηνικῶν αὐτού προσφορών, επὶ τὸ θυσιαστήριον. **14** Καὶ μετέφερε τὸ χάλκινον θυσιαστήριον, τὸ ἐμπροσθεν του Κυρίου, από του προσώπου του οἴκου, από του μεταξύ του θυσιαστήριου καὶ του οἴκου του Κυρίου, καὶ ἔθεσεν αὐτό κατά τὸ βόρειον πλευρόν του θυσιαστήριου. **15** Καὶ προσέταξεν ο βασιλεὺς Ἀχαζ τὸν Ουρίαν τὸν ιερέα, λέγων, Επὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὸ ολοκαύτωμα τὸ πρωΐνον καὶ τὴν εσπερινήν εξ ἀλφίτων προσφοράν καὶ τὸ ολοκαύτωμα του βασιλέως καὶ τὴν εξ ἀλφίτων προσφοράν αὐτού, μετά του ολοκαυτώματος παντός του λαού της γῆς, καὶ τὴν εξ ἀλφίτων προσφοράν αὐτών καὶ τας σπονδάς αὐτών· καὶ ράντισον επ' αὐτὸν ἀπαν τὸ αἷμα του ολοκαυτώματος καὶ ἀπαν τὸ αἷμα της θυσίας το δε χάλκινον θυσιαστήριον θέλει εἰσθαι εἰς εμέ διά να ερωτώ τον Κύριον. **16** Καὶ ἐκάμεν Ουρίας οἱερός κατὰ πάντα ὄσα προσέταξεν ο βασιλεὺς Ἀχαζ. **17** Καὶ απέκοψεν ο βασιλεὺς Ἀχαζ τα συγκλείσματα των βάσεων, καὶ εοήκωσεν επάνωθεν αὐτῶν τὸν λουτήρα· καὶ κατεβίβασε τὴν θάλασσαν επάνωθεν των χαλκίνων βοών των υποκάτω αυτῆς, καὶ ἔθεσεν αὐτήν πετράν λιθίνην. **18** Καὶ τὸ στέγασμα του σαββάτου, το οποίον είχον οικοδομήσει εν τω οἴκω, καὶ τὴν εἰσόδον του βασιλέως την ἔω μετετόπισεν από του οἴκου του Κυρίου, εξ αιτίας του βασιλέως της Ασσυρίας. **19** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ἀχαζ, ὄσας ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; **20** Καὶ εκοιμήθη ὁ Ἀχαζ μετά των πατέρων αὐτού καὶ ετάφη μετά των πατέρων αὐτού εν πόλει Δαβὶδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο νιός αυτού.

17 Εν τω δωδεκάτω ἐτει του Ἀχαζ βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ωσηέ τον νιός του Ηλά εν Σαμαρέᾳ επί τον Ισραήλ, εννέα ἔτη. **2** Καὶ ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, πλην ουχὶ ως οι βασιλεῖς του Ισραήλ οἵτινες ἡσαν προ αὐτού. **3** Επ' αὐτὸν ανέβη Σαλμανασάρ ὁ βασιλεὺς της Ασσυρίας καὶ ἔγινεν Ωσηέ δούλος αὐτού καὶ ἔδινεν εἰς αὐτὸν φόρον. **4** Εύρηκε δε ο βασιλεὺς της Ασσυρίας συνωμοσίαν εν τω Ωσηέ διότι απέστειλε μηνυτάς προς τον Σω, βασιλέα της Αιγύπτου,

καὶ δεν ἐδώκε φόρον εις τον βασιλέα της Ασσυρίας, ως ἔκαμεν κατ' ἔτος θόθεν συνέκλεισεν αυτὸν ὁ βασιλεὺς της Ασσυρίας καὶ ἔδεσεν αυτὸν εν φυλακῇ. **5** Καὶ ανέβη ὁ βασιλεὺς της Ασσυρίας διά πάσης της γῆς καὶ ανέβη εἰς την Σαμάρειαν καὶ εποιλόρκησεν αυτὴν τρία ἔτη. **6** Εν τω εννέατη ετει του Ωσηέ, ο βασιλεὺς της Ασσυρίας εκυρίευσε την Σαμάρειαν καὶ μετώκισε τον Ισραήλ εἰς την Ασσυρίαν, καὶ κατώκισεν αυτούς εν Αλά καὶ εν Αβώρ, παρά τον ποταμόν Γωζάν, καὶ εν ταῖς πόλεσι των Μήδων. **7** Ἐγεινε δε τούτο, διότι οι νιοί του Ισραήλ ημάρτησαν εις Κύριον τον Θεόν αυτών, διστις ανίγαγεν αυτούς εις γην της Αιγύπτου, υποκάτωθεν της χειρός του Φαραὼ βασιλέως της Αιγύπτου, καὶ εσεβάσθησαν ἄλλους θεούς, **8** καὶ πειρεπάτησαν εις τα νόμιμα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απέμπροσθεν των νιών Ισραήλ, καὶ τα των βασιλέων του Ισραήλ, τα οποία εθέσπισαν. **9** Καὶ ἐπραττον οι νιοί του Ισραήλ κρυψίως πράγματα, τα οποία δεν ήσαν ευθέα ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτών, καὶ ωκοδόμησαν εις εαυτούς υψηλούς τόπους εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτών, από πύργου φυλάκων ἔως οχυράς πόλεως. **10** Καὶ ανίγειραν εις εαυτούς αγάλματα καὶ ἀλση επι πάντα υψηλὸν λόφον καὶ υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **11** Καὶ εκεὶ εθυμίαζον επι πάντας τους υψηλούς τόπους, καθώς τα θένθη τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απέμπροσθεν αυτών· καὶ ἐπραττον πονηρά πράγματα διά να παροργίζωσι τον Κύριον **12** καὶ ελάτρευσαν τα είδωλα, περὶ των οποίων ο Κύριος είπε προ αυτούς, Δεν θέλετε κάμει το πράγμα τούτο. **13** Καὶ διεμαρτυρήθη ο Κύριος κατά του Ισραήλ καὶ κατά του Ιούδα, διά χειρός πάντων των προφητών, πάντων των βλεπόντων, λέγων, Επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών και φυλάττε τας εντολάς μου, τα διατάγματα μου, κατά πάντα τον νόμον τον οποίον προσέταξα εις τους πατέρας σας και τον οποίον απέστειλα εις εσάς διά μέσου των δούλων μου των προφητών. **14** Πλην αυτοί δεν υπήκουσαν, αλλ' εσκίληρυναν τον τράχηλον αυτών, ως τον τράχηλον των πατέρων αυτών, οἵτινες δεν επίστευσαν εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **15** Καὶ απέρριψαν τα διατάγματα αυτού και την διαθήκην αυτού, την οποίαν ἐκαμε μετά των πατέρων αυτών, και τας διαμαρτυρήσεις αυτού, τας οποίας διεμαρτυρήθη ενώπιον αυτών· και την επίστευσαν της παταίτητος, και εματαιώθησαν, και οπίσω των εθνών των πέριξ αυτών, περὶ των οποίων ο Κύριος προσέταξεν αυτούς, να μη πράξωσιν ως εκείνα. **16** Καὶ εγκατέλιπον πάσας ταις εντολάς Κυρίου του Θεού αυτών, και ἐκάμον εις εαυτούς χωνευτά, δύο μόσχους, και ἐκάμον ἀλση και προσεκύνησαν πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάτρευσαν τον Βάαλ. **17** Καὶ διεβίβαζον τους νιούς αυτών και τας θυματέρας αυτών διά του πυρός, και μετεχειρίζοντο μαντείας και οιωνισμούς, και επώλησαν εαυτούς εις το να πράττωσι πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίζωσιν αυτόν. **18** Διά ταύτα ο Κύριος αργιθήσθη σφόδρα κατά του Ισραήλ και απέβαλεν αυτούς προς πυρόν αυτού· δεν εναπελείφθη, παρά μόνη τη φυλή του Ιούδα. **19** Καὶ ο Ιούδας έτι δεν εφύλαξε τας εντολάς Κυρίου του Θεού αυτού, αλλά πειρεπάτησαν εις τα διατάγματα του Ισραήλ, τα οποία έκαμον. **20** Καὶ απέβαλεν ο Κύριος παν το σπέρμα του Ισραήλ και κατέθλιψεν αυτούς, και παρέδωκεν αυτούς εις την χειρα των διαπαζόντων, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού. **21** Διότι απεχίσθη ο Ισραήλ από του οικου Δαβὶδ, και ἐκάμον βασιλέα τον Ιεροβόάμ υιόν του Ναβάτ- και ο Ιεροβόάμ απέσπασε τον Ισραήλ εξόπισθεν του Κυρίου, και ἐκαμεν αυτούς να αμαρτήσωσιν αμαρτίαν μεγάλην. **22**

Διότι οι υιοί Ισραήλ περιεπάτησαν εν πάσαις ταις αμαρτίαις του Ιεροβοάμ, τας οποίας ἐπράξε· δεν απεμακρύνθησαν απ' αυτών, **23** εωσού ο Κύριος απέβαλε τον Ισραήλ από την προσώπου αυτού, καθώς ελάλησε διά χειρός πάντων των δούλων αυτού των προφητών. Και μετωκίσθη ο Ισραήλ από της γῆς αυτού εις την Ασσυρίαν, ἔως της ημέρας ταύτης. **24** Και ἐφέρεν ο βασιλεὺς της Ασσυρίας ανθρώπους εκ Βαβυλώνος και από Χουθά και από Αυά και από Αιμάθ και από Σεφαρούντη, και κατώκισεν εν ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας αντί των ιιών Ισραήλ, και εκληρονόμησαν την Σαμάρειαν και κατώκησαν εν ταῖς πόλεσιν αυτής. **25** Και εν τη ἀρχῇ της εκεί κατοικήσεως αυτών, δεν εφοβήθησαν τον Κύριον και απέστειλεν ο Κύριος τους λέοντας μεταξύ αυτών, και εθανάτοντον εξ αυτών. **26** Και είπον προς τον βασιλέα της Ασσυρίας, λέγοντες, Τα ἔθνη, τα οποία μετώκισας και εκάθισας εν ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας, δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεού της γῆς διά τούτο απέστειλε τους λέοντας μεταξύ αυτών, και ίδού, θανατόνυσσιν αυτούς, επειδή δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεού της γῆς. **27** Τότε ο βασιλεὺς της Ασσυρίας προσέταξε, λέγων, Φέρετε εκεί ἔνα των ιερέων, τους οποίους μετωκίσατε εκείθεν και ας υπάγωσι και ας κατοικήσωσιν εκεί και ας διδάξῃ αυτούς τὸν νόμον του Θεού της γῆς. **28** Και εἰς τῶν ιερέων, τους οποίους μετωκίσαν εκ τῆς Σαμαρείας, ἥλθε και κατώκησεν εν Βαιθήλ, και εδίδασκεν αυτούς πως να φορύνων τον Κύριον. **29** Ἐκαστὸν ὄμως ἔνος ἔκαμον θεούς εἰς εαυτούς και ἔθεσαν εἰς τους οίκους των υψηλών τόπων, τους οποίους οι Σαμαρείται ἔκαμον, ἐκαστὸν ἔνος εν ταῖς πόλεσιν αυτών, όπου κατώκουν. **30** Και οι ἄνδρες της Βαβυλώνος ἔκαμον την Σοκχάθ-βενώθ, οι δε ἄνδρες της Χουθά ἔκαμον την Νεργάλ, και οι ἄνδρες της Αιμάθ ἔκαμον την Ασιμά, **31** και οι Αὐτίαι ἔκαμον την Νιβάζ και τον Ταρτάκ, και οι Σεφαρούται εἶκαν τους υιούς αυτών διά του πυρός εἰς τον Αδραμμέλεχ και Αναμμέλεχ, θεούς των Σεφαρούτων. **32** Ούτως εφοβισύντο τον Κύριον· ἔκαμον δε εἰς εαυτούς εκ των εσχάτων μεταξύ αυτών ιερείς των υψηλών τόπων, οἵτινες εθύσιαζον υπέρ αυτών εν τοις οίκοις των υψηλών τόπων. **33** Εφοβισύντο μεν τον Κύριον, ελάττευον δύμως τους ιδίους αυτών θεούς, κατά τον τρόπον των εθνών, ὅθεν μετωκισθαν. **34** Ἔως της ημέρας ταύτης κάμνουσι κατά τον προτέρους τρόπους δεν φοβούνται τον Κύριον και δεν πράπτουσι κατά τα διατάγματα αυτών και κατά τας κρίσεις αυτών και κατά τον νόμον και την εντολήν, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος εἰς τους υιούς Ιακώβ, τον οποίον ωνόμασεν Ισραήλ. **35** και ἔκαμεν προς αυτούς ο Κύριος διαθήκην και προσέταξεν αυτούς, λέγων, Δεν θέλετε φοβηθῆ ἄλλους θεούς, και δεν θέλετε προσκυνήσει αυτούς ουδέ λατρεύσει αυτούς ουδέ θυσιάσει εἰς αυτούς· **36** αλλά τον Κύριον, ὅστις σας ανήγαγεν εκ γῆς Αιγύπτου μετά δυνάμεως μεγάλης και εν βραχίονι εξηπλωμένω, αυτὸν θέλετε φοβείσθαι και αυτὸν θέλετε προσκυνεῖ και εἰς αυτὸν θέλετε θυσιάζει, **37** και τα διατάγματα και τας κρίσεις και τον νόμον και την εντολήν, την οποίαν ἔγραψε διά σας, θέλετε προσέχει να εκτελήτε πάντοτε ἄλλους δε θεούς δεν θέλετε φοβηθῆ· **38** και την διαθήκην, την οποίαν ἔκαμα προς εσάς, δεν θέλετε λησμονήσει και δεν θέλετε φοβηθῆ ἄλλους θεούς· **39** αλλά Κύριον τον Θεόν σας θέλετε φοβείσθαι και αυτός θέλει σας ελευθερώσει εκ χειρός πάντων των εχθρών σας. **40** Πλην δεν υπήκουσαν, αλλ' ἔκαμνον κατά τους προτέρους τρόπους αυτών. **41** Και τα ἔθνη ταύτα εφοβισύντο μεν τον Κύριον, ελάττευον δύμως τα γλυπτά αυτών· και οι υιοί αυτών και των

υιών αυτών οι υιοί, καθώς οι πατέρες αυτών ἔκαμνον, ούτω κάμνουσιν ἔως της ημέρας ταύτης.

18 Εν δε τω τρίτῳ ἔτει του Ωσηέ υιού του Ηλά, βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Εζεκίας ο υιός του Ἀχαζ βασιλέως του Ιούδα. **2** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ἦτο, ὅτε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε εικοσιενέα ἔτη εν Ιερουσαλήμ. Και το ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Αβί, θυγάτηρ του Ζαχαρίου. **3** Και ἐκαμε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὄσα ἐκαμε Δαβὶδ ο πατήρ αυτού. **4** Αυτὸς αφίρεσε τους υψηλούς τόπους και κατέθραυσε τα ἀγάλματα και κατέκοψε τα ἀλση και κατεσύντριψε τον χάλκινον ὄφιν, τον οποίον ἐκαμεν ο Μωϋσῆς διότι ἔως των ημερών εκείνων οι υιοί του Ισραήλ εθυμίαζον εἰς αυτὸν και εκάλεσεν αυτόν Νεουοθάν. **5** Επί Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ ήπιος· και δεν εστάθη μετ' αυτὸν ύμιος αυτού μεταξύ πάντων των βασιλέων του Ιούδα, αλλ' ουδέ των προ αυτού· **6** διότι προσεκολλήθη εις τον Κύριον· δεν απεμακρύνθη από όπισθεν αυτού, αλλ' εφύλαξε τας εντολάς αυτού, τας οποίας ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσήν. **7** Και ἦτο ο Κύριος μετ' αυτού κατευοδύον διους εξήρχετο και απεστάτησε κατά του βασιλέως της Ασσυρίας και δεν εδούλευσεν εἰς αυτόν. **8** Αυτός επάταξε τους Φιλισταίους, ἔως Γάζης και των ορίων αυτής, από πύργου φυλάκων ἔως οχυράς πόλεως. **9** Εν δε τω τετάρτῳ ἔτει του βασιλέως Εζεκίου, το οποίον ἦτο το ἔβδομον ἔτος του Ωσηέ, υιού του Ηλά βασιλέως του Ισραήλ, Σαλμανασάρ ο βασιλεὺς της Ασσυρίας ανέβη επὶ την Σαμάρειαν και εποιίρκει αυτήν. **10** Και εν τω τέλει τριών ετών εκρίευσαν αυτήν· εν τω ἔκτῳ ἔτει του Εζεκίου, το οποίον είναι το ἔννατον του Ωσηέ βασιλέως του Ισραήλ, εκυριεύθη η Σαμάρεια. **11** Και μετώκισεν ο βασιλεὺς της Ασσυρίας τον Ισραήλ εἰς την Ασσυρίαν, και ἔθεσεν αυτούς εν Αλά και εν Αβώρ παρὰ τον ποταμὸν Γωζάν και εν ταῖς πόλεσι των Μήδων. **12** διότι δεν υπήκουσαν της φωνῆς Κυρίου του Θεού αυτῶν, αλλά παρέβησαν την διαθήκην αυτού, πάντα ὄσα προσέταξε Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου, και δεν υπήκουσαν ουδέ ἔκαμον αυτά. **13** Εν δε τω δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει του βασιλέως Εζεκίου, ανέβη Σενναχειρέιμ ο βασιλεὺς της Ασσυρίας επὶ πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και εκυρίευσεν αυτάς. **14** Και απέστειλεν ο Εζεκίας βασιλεὺς του Ιούδα προς τον βασιλέα της Ασσυρίας εἰς Λαχείς, λέγων, Ημάρτησα· απόστρεψον απ' εμού ό, τι επιβάλλεις επ' εμὲ, θέλω βαστάσαι αυτό. Και επέβαλεν ο βασιλεὺς της Ασσυρίας επὶ τον Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα, τριακόσια τάλαντα αργυρίου και τριάκοντα τάλαντα χρυσίου. **15** Και ἔδωκεν εἰς αυτόν ο Εζεκίας ἄπαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου και εν τοις θησαυροῖς του οίκου του βασιλέως. **16** Κατ' εκείνον τον καιρόν απέκοψεν ο Εζεκίας τας θύρας του ναού του Κυρίου και τους στύλους, τους οποίους Εζεκίας ο βασιλεὺς του Ιούδα είχε περισκεπάσει με χρυσίουν, και ἔδωκεν αυτό εἰς τον βασιλέα της Ασσυρίας. **17** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς της Ασσυρίας τον Ταρτάν και τον Ραβ-σαρείς, και τον Ραβ-σάκην, από Λαχείς, προς τον βασιλέα Εζεκίαν, μετά δυνάμεως μεγάλης εἰς Ιερουσαλήμ· οι δε ανέβησαν και ἤλθον εἰς την Ιερουσαλήμ. Και ὅτε ανέβησαν, ἤλθον και εστάθησαν εν τω υδραγωγῷ της ἀνω κολυμβίθρας, ήτις είναι εν τη μεγάλῃ οδῷ του αγρού του γναφέων. **18** Και εβόησαν προς τον βασιλέα, και εξήλθον προς αυτούς Ελιακείμ, ο υιός του Χελικίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεὺς και Ιωάχ, ο υιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ραβ-σάκης, Εἴπατε τώρα προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει ο βασιλεὺς ο μέγας, ο βασιλεὺς της Ασσυρίας· Ποίον είναι το θάρρος τούτο επί το οποίον θαρρεῖς; **20** συ λέγεις, πλην

είναι λόγοι χειλέων, Ἐχω βουλήν και δύναμιν διά πόλεμον αλλ' επί τίνα θαρρεῖς, ώστε απεστάθησας εναντίον μου; **21** τώρα διδύ, συ θαρρεῖς επί την ράβδον του συντετριμένου εκείνου καλάμου, επί την Αίγυπτον, επί τον οποίον εάν τις επιστηριχθή, θέλει εμπηκθή εἰς την χείρα αυτού και τρυπήσει αυτήν· τοιούτος είναιν Φαραὼ ο βασιλεὺς της Αιγύπτου προς πάντας τους θαρρούντας επ' αυτόν. **22** Αλλ' εάν εἴπητε προς εμέ· Επί Κύριον τον Θέδον ημών θαρρούμεν· δεν είναι αυτός, του οποίου τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια αφήρεσεν ο Εζεκίας, και είπε προς τον Ιούδαν και προς την Ιερουσαλήμ, Ἐμπροσθεν τούτου του θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσειν εν Ιερουσαλήμ; **23** Τώρα λοιπόν, δος ενέχυρα εἰς τον κύριόν μου τον βασιλέα της Ασσυρίας, και εγώ θέλω σοι δώσει δισχιλίους ίππους, αν δύνασαι από μέρους σου να δώσης επιβάτας επ' αυτούς. **24** Πως λοιπόν θέλεις στρέψει ποτίσω το πρόσωπον ενός τοπάρχου εκ των ελαχιστῶν δούλων του κυρίου μου, και ήλιπισας επί την Αίγυπτον διά αμάξας και διά ιππέας; **25** Και τώρα ἀνένε του Κυρίου ανέβην εγώ επί τον τόπον τούτον, διά να καταστρέψω αυτόν; Ο Κύριος είπε προς εμέ, Ανάβα επί την γην ταῦτην και καταστρέψον αυτήν. **26** Τότε είπεν Ελιακείμ ο ιούς του Χελκίου, και ο Σομνάς και ο Ιώαχ, προς τον Ραβ-σάκην, Λάλησον, παρακαλώ, προς τους δούλους σου εἰς την Συριακήν γλώσσαν διότι καταλαμβάνομεν αυτήν· και μη λάλει προς ημάς Ιουδαϊτή, εις επίκοιν του λαού επί τον τείχους. **27** Αλλ' ο Ραβ-σάκης είπε προς αυτούς, Μήπως ο κύριός μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν σου ή και προς σε, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους; δεν με απέστειλε προς τους άνδρας τους καθημένους επί του τείχους, διά να φάγωστη την κόπρον αυτών και να πίωστη το ούρον αυτών με σας; **28** Τότε ο Ραβ-σάκης εστάθη και εφώνησεν Ιουδαϊτή μετά φωνής μεγάλης και ελάλησε, λέγων, Ακούσατε τον λόγον του βασιλέως του μεγάλου, του βασιλέως της Ασσυρίας. **29** ούτω λέγει ο βασιλεὺς· Μη σας απατά ο Εζεκίας διότι δεν θέλει δυνηθῆ να σας λυτρώσῃ εκ της χειρός αυτού· **30** και μη σας κάμνην ο Εζεκίας να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος βεβαίως θέλει μας λυτρώσει, και η πόλις αύτη δεν θέλει παραδοθῆ εἰς την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **31** Μη ακούετε του Εζεκίου διότι ούτω λέγει ο βασιλεὺς της Ασσυρίας. Κάμετε συμβιθασμόν μετ' εμού και εξέλθετε προς εμέ και φάγετε ἔκαστος από της αμπέλου αυτού και ἔκαστος από της συκής αυτού, και πίετε ἔκαστος από των υδάτων της δεξαμενής αυτού· **32** εωσούς ἔλθω και σας λάφω εἰς γην ομιάν με την γην σας, γην σίτου και οίνου, γην ἄρτου και αμπελώνων, γην ελαίου και μέλιτος, διά να ζήσητε και να μη αποθάνητε· και μη ακούετε του Εζεκίου, ὅταν σας απατά, λέγων, Ο Κύριος θέλει μας λυτρώσει. **33** Μήπως ελύτρωσε τις τωάντι εκ των θεών των εθνών την γην αυτού εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **34** που οι θεοί της Αιμάθ και Αρφάδ; που οι θεοί της Σεφαρούμ, της Ενά και της Αυά; μήπως ελύτρωσαν εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; **35** τίνες μεταξύ πάντων των θεών των τόπων ελύτρωσαν την γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώσῃ την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; **36** Ο δε λαός εσιώπα και δεν απεκρίθη λόγον προς αυτόν διότι ο βασιλεὺς είχε προστάξει, λέγων, Μη αποκριθῆ προς αυτόν. **37** Τότε Ελιακείμ, ο ιούς του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιώαχ, ο ιούς του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήλθον προς τον Εζεκίαν με διεχιμένα ιμάτια και απήγγειλαν προς αυτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

19 Και ούτε ήκουσεν ο βασιλεὺς Εζεκίας, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εισήλθεν εἰς τον οίκον του Κυρίου. **2** Και απέστειλεν Ελιακείμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων, εσκεπασμένους με σάκκους, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον ιερόν του Αιμάτων. **3** Και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας Ήμέρα Θλίψεως και ονειδισμού και βλασφημίας η ημέρα αύτη διότι τα τέκνα ήλθον εἰς την ακμήν της γέννας, πλην δύναμις δεν είναι εἰς την τίκτουσαν· **4** είθε να ήκουσε Κύριος ο Θεός σου πάντας τους λόγους του Ραβ-σάκη, τον οποίον ο βασιλεὺς της Ασσυρίας ο κύριος αυτού απέστειλε διά να ονειδίσῃ τον ζώντα θεόν, και να υβρίσῃ διά των λόγων, τους οποίους ήκουσε Κύριος ο Θεός σου· διά τούτο ούψωσαν δέσην υπέρ του υπολοίπου του σωζομένου. **5** Και ήλθον προς τον Ησαΐαν οι δύολοι του βασιλέως Εζεκίου. **6** Και είπε προς αυτόν ο Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπεί προς τον κύριόν σας· Ούτω λέγει Κύριος Μη φοβού από των λόγων τους οποίους ήκουσας, διά των οποίων οι δύολοι του βασιλέως της Ασσυρίας με ανειδίσαν· **7** ιδού, εγώ θέλω βάλει εἰς αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε, ακούνας θύρβον, θέλει επιστρέψει εἰς την γην αυτού· και θέλω κάμει αυτόν να πέσῃ διά μαχαίρας εν τη γη αυτού. **8** Ο Ραβ-σάκης λοιπόν επέστρεψε και εύρηκε τον βασιλέα της Ασσυρίας πολεμούντα εναντίον της Λιβνά· διότι ήκουσεν δύτι έφυγεν από Λαχείς. **9** Και ο βασιλεὺς, ότε ήκουσε να λέγωστη περὶ Θιράκα του βασιλέως της Αιθιοπίας, ιδού, εξήλθε να σε πολεμήσῃ, απέστειλε πάλιν πρέσβεις προς τον Εζεκίαν, λέγων, **10** Ούτω θέλετε ειπεί προς Εζεκίαν, τον βασιλέα του Ιούδα, λέγοντες, Ο Θεός σου, επί τον οποίον θαρρεῖς, ας μη σε απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ δεν θέλει παραδοθῆ εἰς την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **11** ιδού, συ ήκουσας τι έκαμον οι βασιλεῖς της Ασσυρίας εἰς πάντας τους τόπους, καταστρέφοντες αυτούς· και σι θέλεις λυτρωθῆ; **12** μήπως οι θεοί των εθνών ελύτρωσαν εκείνους, τους οποίους οι πατέρες μου κατέστρεψαν, την Γωζάν και την Χαρράν και Ρεσέφ και τους ιούς του Εδέν τους εν Τελασσάρ· **13** που ο βασιλεὺς της Αιμάθ, και ο βασιλεὺς της Αρφάδ, και ο βασιλεὺς της πόλεως Σεφαρούμ, Ενά και Αυά; **14** Και λαβών ο Εζεκίας την επιστολήν εκ της χειρός των πρέσβεων, ανέγνωσεν αυτήν· και ανεβή ο Εζεκίας εἰς τον οίκον του Κυρίου και εξετύλιξεν αυτήν ενώπιον του Κυρίου. **15** Και προσηγήθη ενώπιον του Κυρίου ο Εζεκίας, λέγων, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ο καθήμενος επί των χερουβείμ, συ αυτός είσαι ο Θεός, ο μόνος, πάντων των βασιλείων της γῆς σύ έκαμες τον ουρανόν και την γῆν· **16** κλίνον, Κύριε, τον σου σκούπον· άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ· και άκουσον τους λόγους του Σενναχειρέιμ, όστις απέστειλε τούτον διά να ονειδίσῃ τον ζώντα θεόν· **17** αλληλώς, Κύριε, οι βασιλεῖς της Ασσυρίας ηρήμωσαν τα έθνη και τους τόπους αυτών, **18** και έρριψαν εἰς το πυρ, τους θεούς αυτών· διότι δεν ήσαν θεοί, αλλ' έργον χειρός ανθρώπων, ξύλο και λίθοι· διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς· **19** τώρα λοιπόν, Κύριε, οι βασιλεῖς της Ασσυρίας ηρήμωσαν τα έθνη και τους τόπους αυτών, **20** και έρριψαν εἰς το πυρ, τους θεούς αυτών· διότι δεν ήσαν θεοί, αλλ' έργον χειρός ανθρώπων, ξύλο και λίθοι· διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς· **21** τώρα λοιπόν, Κύριε, οι βασιλεῖς της Ασσυρίας ηρήμωσαν τα έθνη και τους τόπους αυτών, **22** Τίνα ανειδίσας και εβλασφήμησας; και κατά τίνος ούψωσας

φωνήν και εσήκωσας υψηλά τους οφθαλμούς σου; Κατά του Αγίου του Ισραήλ. **23** Τον Κύριον ωνείδισας διά των πρέσβεων σου και είπας, Με το πλήθος των αμαζών μου ανέβην εγώ εις το ύψος των ορέων, εις τα πλευρά του Λιβάνου· και θέλω κόψει τας υψηλάς κέδρους αυτού, τας εκλεκτάς ελάτους αυτού· και θέλω εισέλθει εις τα έσχατα οικήματα αυτού, εις το δάσος του Καρυμίδου αυτού· **24** εγώ ανέσταψα και ἐπιον ὄδατα ἔξα: και με τὸ ἔνος των ποδῶν μου εξήρανα πάντας τους ποταμούς των πολιορκουμένων. **25** Μή δεν ἡκουσας ὅτι εγώ ἔκαμον τούτο παλαιόθεν, και από ημερών αρχαίων εβούλευθνην αυτό· τώρα δε εξετέλεσα τούτο, ώστε συ να ήσαι διά να καταστρέψης πόλεις ωχυρωμένας εις ερεπίων σωρούς. **26** Διά τούτο οι κάτοικοι αυτών ἡσαν μικράς δυνάμεως, ετρόμαξαν και κατησχύνθησαν ἡσαν ως ο χόρτος του αγρού και ως η χλόη, ως ο χόρτος των δωμάτων και ως ο σίτος ο καιόμενος πριν καλαμώσῃ. **27** Πλην εγώ εξέρω την κατοικίαν σου και την ἔξοδόν σου και την είσοδόν σου και την κατ' εμού λύσσαν σου. **28** Επειδή η κατ' εμού λύσσα σου και η αλαζονεία σου ανέβησαν εις τα ὡτα μου, διά τούτο θέλω βάλει τον κρίκον μου εις τους μυκτήρας σου και τον χαλινόν μου εις τα χεῖλη σου, και θέλω σε επιτορέψει διά της οδού δι' ης ἥλθες. **29** Και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον· Το ἔτος τούτο θέλετε φάγει ό, τι είναι αυτοφούές· και το δεύτερον ἔτος, δι', τι εκφύεται από του αυτού· το δε τρίτον ἔτος, σπειράτε και θερίσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και φάγετε τον καρπόν αυτών. **30** Και το υπόλοιπον εκ του οίκου Ιούδα, το διασωθέν, θέλει ριζώσει πάλιν υποκάτωθεν και θέλει δώσει επάνω καρπούς. **31** Διότι εξ Ιερουσαλήμ θέλει εξέλθει το υπόλοιπον και εικ του ὄρους Σιών το διασωθέν· ο ζήλος του Κύριου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **32** Όθεν ούτω λέγει Κύριος περί του βασιλέως της Ασσυρίας Δεν θέλει εισέλθει εις την πόλιν ταύτην ουδέ θέλει τοξεύει εκεὶ βέλος ουδέ θέλει προβάλει κατ' αυτής ασπίδα ουδέ θέλει υψώσει εναντίον αυτής πρόχωμα. **33** Διά της οδού δι' ης ἥλθε, δι' αυτής θέλει επιστρέψει, και εις την πόλιν ταύτην δεν θέλει εισέλθει, λέγει Κύριος. **34** Διότι θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ώστε να σώσω αυτήν, ένεκεν εμού και ένεκεν του δούλου μου Δαβίδ. **35** Και την νύκτα εκείνην εξῆλθεν ο ἄγγελος του Κύριου και επάταξεν εν τω στρατοπέδω των Ασσυρίων εκατόν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας· και ότε εξηγέρθησαν το πρώι, ιδού, ἡσαν πάντες σώματα νεκρά. **36** Και εποκώθη Σενναχειρέι, ο βασιλεὺς της Ασσυρίας, και ἔφυγε και επέστρεψε και κατωκήσεν εν Νινεύῃ. **37** Και ενώ προσεκύνει εν τω οίκω Νισράλων του θεού αυτού, Αδραμμέλεκ και Σαρασάρ οι ιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρᾳ. αυτοί δε ἔφυγον εις γην Αραράτ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εσαραδδόνον ο ιοίς αυτού.

20 Κατ' εκείνας τας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας εις θάνατον· και ἥλθε προς αυτόν Ησαΐας ο προφήτης, ο οιός του Αμώς, και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος Διάταξον περί του οίκου σου, επειδή αποθνήσκεις και δεν θέλεις ζήσει. **2** Τότε ἐστρεψει το πρόσωπον αυτού προς τον τοίχον και προσηγήθη εις τον Κύριον, λέγων, **3** Δέομαι, Κύριε, ενθυμήθητι τώρα, πως περιεπάτησα ενώπιον σου εν αληθεία και εν καρδίᾳ τελεία και ἐπράξα το αρεστόν ενώπιον σου. Και ἐκλαυσεν ο Εζεκίας κλαυθμόν μέγαν. **4** Και πριν εξέλθῃ ο Ησαΐας εις την αυλήν την μεσαίαν, ἔγεινε λόγος Κύριον προς αυτόν, λέγων, **5** Επίστρεψον και ειπέ προς τον Εζεκίαν τον ηγεμόνα του λαού μου, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρός σου· Ἡκουσα την προσευχήν σου, είδον τα δάκρυά σου· ιδού, εγώ θέλω σε ιατρεύσει την τρίτην ημέραν θέλεις

αναβῇ εις τον οίκον του Κυρίου· **6** και θέλω προσθέσει εις τας ημέρας σου δεκαπέντε ἔτη· και θέλω ελευθερώσει σε και την πόλιν ταύτην εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας· και θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ἐνεκεν εμού και ἐνεκεν του δούλου μου Δαβίδ. **7** Και είπεν ο Ησαΐας, Λάβετε παλάθην σύκων. Και ἐλάβον και επέθεσαν αυτην επι το ἔλκος, και ανέλαβε την υγείαν αυτού. **8** Και είπεν ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν, Τι είναι το σημείον ότι ο Κύριος θέλει με ιατρεύσει, και ότι θέλω αναβῇ εις τον οίκον του Κυρίου την τρίτην ημέραν; **9** Και είπεν ο Ησαΐας, Τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον παρά Κύριον, ότι θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα το οποίον ελάλησε· να προχωρήση η σκιά δέκα βαθμούς, ή να στραφή δέκα βαθμούς; **10** Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Ελαφρόν πράγμα είναι να καταβῇ η σκιά δέκα βαθμούς ουχί, αλλ' ας στραφή οπίσω δέκα βαθμούς η σκιά. **11** Και εβόησεν ο Ησαΐας ο προφήτης προς τον Κύριον, και ἐστρεψεν οπίσω την σκιάν δέκα βαθμούς, διά των βαθμών τους οποίους κατέβη διά των βαθμών του Ἀχαζ. **12** Κατ' εκείνον τον καιρόν Βερωδάχ·βαλαδάν, ο ιοίς του Βαλαδάν, βασιλεύς της Βαβυλώνος, ἐστειλεν επιστολάς και δώρων προς τον Εζεκίαν· διότι ἡκουσεν ότι ηρρώστησεν ο Εζεκίας. **13** Και ηρκοάσθη αυτούς ο Εζεκίας και ἐδείξεν εις αυτούς πάντα τον οίκον των πολυτίμων αυτού πραγμάτων, τον ἀργυρον και τον χρυσόν και τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα και δόλην την οπλοδήκην αυτού και παν ό, τι ευρίσκετο εν τοις θησαυροίς αυτού· δεν ἡτο ουδέν εν τω οίκω αυτού ουδέ υπό πάσαν την εξουσίαν αυτού, το οποίον ο Εζεκίας δεν ἐδείξεν εις αυτούς. **14** Τότε ἥλθεν Ησαΐας ο προφήτης προς τον βασιλέα Εζεκίαν και είπε προς αυτόν, Τι λέγουσιν ούτοι οι ἀνθρωποι; και πόθεν ἥλθον προς σε; Και είπεν ο Εζεκίας, Από γης μακράς ἔρχονται, από Βαβυλώνος. **15** Ο δε είπε, Τι είδον εν τω οίκω σου; Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Είδον παν ό, τι είναι εν τω οίκω μου· δεν είναι ουδέν εν τοις θησαυροίς μου, το οποίον δεν ἐδείξα εις αυτούς. **16** Τότε είπεν ο Ησαΐας προς τον Εζεκίαν, Άκουσον τον λόγον του Κύριου· **17** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, καθ' ας παν ό, τι είναι εν τω οίκω σου και ό, τι οι πατέρες σου εναπεταμίευσαν μέχρι της ημέρας ταύτης, θέλει μετακομισθή εις την Βαβυλώνα· δεν θέλει μείνει ουδέν, λέγει Κύριος. **18** και εκ των ιων σου οίτινες θέλουσιν εξέλθει από σου, τους οποίους θέλεις γεννήσει, θέλουσαν λάβει και θέλουσι γείνει ευνούχοι εν τω παλατίω του βασιλέως της Βαβυλώνος. **19** Τότε είπεν ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν, Καλός ο λόγος του Κύριου, τον οποίον ελάλησας. Είπεν ἐτι, Δεν θέλει είσθαι ειρήνη και ασφάλεια εν ταις ημέραισι μου; **20** Αι δε λοιπαί πράξεις του Εζεκίου και πάντα τα κατορθώματα αυτού, και τίνι τρόπω εκάμε το υδροστάτιον και το υδραγωγείον και ἐφέρε το ύδωρ εις την πόλιν, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **21** Και εκοιμήθη ο Εζεκίας μετά των πατέρων αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Μανασσής ο οιός αυτού.

21 Δώδεκα ετών ηλικίας ἦτο ο Μανασσής, ότε εβασίλευσεν εβασίλευσε δε πεντήκοντα πέντε ἔτη εν ιερουσαλήμ· το δε δόνομα της μητρός αυτού ἦτο Εφριβά. **2** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κύριου, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' έμπροσθεν των ιων Ισραήλ. **3** Και ανωκοδόμησε τους υψηλούς τόπους, τους οποίους Εζεκίας ο πατήρ αυτού κατέστρεψε· και ανήγειρε θυσιαστήρια εις τον Βάσαλ και ἐκάμεν ἀλσος, καθώς ἐκάμεν Αχαάβ ο βασιλεύς του Ισραήλ· και προσεκύνησε πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάτρευσεν αυτά. **4** Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εν τω οίκω

του Κυρίου, περί του οποίου ο Κύριος είπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλω θέσει το όνομά μου. **5** Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εις πάσαν την στρατιά του ουρανού, εντός των δύο αυλών του οίκου του Κυρίου. **6** Και διεβίβασε τον υιόν αυτού διά του πυρός, και προεμάντενε καιρούς, και ἔκαμψεν οιωνισμούς, και εσύστησεν ανταποκριτάς δαιμονίων και επαοιδούς ἐπραξεις πολλά πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίσῃ αυτόν. **7** Και ἔστησε το γλυπτόν του ἀλόσους, το οποίον ἔκαμψεν, εν τω οίκω, περί του οποίου ο Κύριος είπε προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, Εν τω οίκω τούτῳ και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλω θέσει το όνομά μου εις τον αιώνα. **8** και δεν θέλω μετασαλεύσει τον πόδα του Ισραήλ από της γης, την οποίαν ἔδωκα εις τους πατέρας αυτών εάν μόνον προσέξωσι να κάμνωσι κατά πάντα ὄσα προσέταξα εις αυτούς, και κατά πάντα τον νόμον τον οποίον ο δούλος μου Μωϋσῆς προσέταξεν εις αυτούς. **9** Πλην δεν υπήκουσαν· και επλάνησεν αυτούς ο Μανασσής, ὡστε να πράττωσι πονηρότερα παρά τα θήνη, τα οποία ο Κύριος ηφάντισεν απ' ἐμπροσθεν των υιών του Ισραήλ. **10** Και ελάλησε Κύριος διά χειρός των δούλων αυτού των προφητών, λέγων, **11** Επειδή Μανασσής ο βασιλεὺς του Ιούδα ἐπραξει τα βδελύγματα ταύτα, πονηρότερα υπέρ πάντα ὄσα ἐπράχαν οι Αμφρραίοι οι προ αυτού, και ἔκαμψεν ἔτι τον Ιούδαν να αμαρτήσῃ διά των ειδώλων αυτού, **12** διά ταύτα ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ: Ιδού, εγώ επιφέρω κακόν επί την Ιερουσαλήμ και επί τον Ιούδαν, ὡστε παντός ακούοντος περι αυτού θέλουσιν ηχήσει αμφότερα τα ώτα αυτού. **13** και θέλω εκτείνει επί την Ιερουσαλήμ το σχοινίον της Σαμαρείας και την στάθμην του οίκου του Αχαάβ· και θέλω σπογγίσει την Ιερουσαλήμ, καθώς σπογγίζει τις τρυψίλιον και σπογγίσας στρέφει ἄνω κάτω· **14** και θέλω εγκαταλείψει το υπόλοιπον της κληρονομίας μου και παραδώσει αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών· και θέλουσιν είσθιαν εις διαρπαγήν και λεηλασίαν εις πάντας τους εχθρούς αυτών. **15** διότι ἐπράχαν πονηρά ενώπιον μου και με παρώργισαν, αφ' ης ημέρας οι πατέρες αυτών εξήλθον εξ Αιγύπτου, ἔως της ημέρας ταύτης. **16** Και αίμα ἔτι αθώων ἔχουσεν ο Μανασσής πολύ σφόδρα, εωσού ενεπλήσει την Ιερουσαλήμ απ' ἄκρου ἔως ἄκρου· εκτός της αμαρτίας αυτού, διά της οποίας μετασετούνται τον Ιούδαν να αμαρτήσῃ, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **17** Αι δε λοιπά πράξεις του Μανασσή και πάντα ὄσα ἔκαμψε και η αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα: **18** Εκοιμήθη δε ο Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και ετάφη εν τω κήπῳ του οίκου αυτού εν τω κήπῳ Ουζά: και εβασιλεύεν τον Ιούδαν αυτού. **19** Εικοστόν ετών ηλικίας ἔτοι ο Αμών ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευε δύο ἔτη εν Ιερουσαλήμ το δε όνομα της μητρός αυτού ἔτοι Μεσουλλεμέθ, θυγάτηρ του Αρούς από Ιοτεβά. **20** Και ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ἐπράξει Μανασσής ο πατήρ αυτού. **21** Και πειρεπάτησεν εις πάσας τας οδούς, εις τας οποίας πειρεπάτησεν ο πατήρ αυτού· και ελάτρευσε τα είδωλα, τα οποία ελάτρευσεν ο πατήρ αυτού, και προσεκύνησεν αυτά. **22** Και εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού και δεν πειρεπάτησεν εις την οδόν του Κυρίου. **23** Και συνώμοσαν οι δούλοι του Αμών εναντίον αυτού και εθανάτωσαν τον βασιλέα εν τω οίκω αυτού. **24** Ο δε λαός της γης εθανάτωσε πάντας τους συνωμόσαντας κατά τον βασιλέως Αμών· και ἔκαμψεν ο λαός της γης Ιωσίαν τον υιόν αυτού βασιλέα απ' αυτού. **25** Αι δε λοιπά πράξεις του

Αμών, ὁσας ἐπράξει, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **26** Και ἔθαψαν αυτόν εν ταφώ αυτού, εν τω κήπῳ Ουζά: εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσίας ο υιός αυτού.

22 Οκτώ ετών ηλικίας ἔτοι ο Ιωσίας ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ ἔτη τριάκοντα και ἔν· το δε όνομα της μητρός αυτού ἔτοι Ιεδιδά, θυγάτηρ του Αδαίου, από Βοσκάθ. **2** Και ἐπράξει το ευθές ενώπιον του Κυρίου και πειρεπάτησεν εις πάσας τας οδούς Δαβίδ του πατρός αυτού, και δεν εξέκλινε δεξιά ἡ αριστερά. **3** Και εν τω δεκάτω ογδόν ἔτει του βασιλέως Ιωσία, εξάπετειλον ο βασιλεύς τον Σαφάν, υιόν του Αζαλίου υιού του Μεσουλλάμ, τον γραμματέα, εις τον οίκον του Κυρίου, λέγων, **4** Ανάβα προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, και ειπε να απαριθμήσῃ το αργύριον το εισαχθέν εις τον οίκον του Κυρίου, το οποίον οι φυλάττοντες την θύραν εσύναζαν παρά τον λαού· **5** και ας παραδώσωσιν αυτό εις την χείρα των ποιούντων τα ἔργα, των επιστατούντων εν τω οίκω του Κυρίου· οι δε ας δώσωσιν αυτό εις τους εργαζομένους τα ἔργα τα εν τω οίκω του Κυρίου, διά να επισκευάσωσι τα χαλάσματα του οίκου, **6** εις τους ξυλονυργούς και οικοδόμους και τοιχοποιούς, και διά να αγοράσωσι ξύλα και λίθους λατομητούς, διά να επισκευάσωσι τον οίκον. **7** πλην δεν εγίνετο μετ' αυτών ουδείς λογαριασμός περί του διδομένου εις τας χείρας αυτών αργυρίου, διότι ειργάζοντο εν πίστε. **8** Είπε δε Χελκίας ο ιερεύς ο μέγας προς Σαφάν τον γραμματέα, Εύρηκα το βιβλίον του νόμου εν τω οίκω του Κυρίου. Και ἔδωκεν ο Χελκίας το βιβλίον εις τον Σαφάν, και ανέγνωσεν αυτό. **9** Και ἤλθε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα, και είπεν, Οι δούλοι σου εσύναζαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω, και παρέδωκαν αυτό εις την χείρα των ποιούντων τα ἔργα, των επιστατούντων εις τον οίκον του Κυρίου. **10** Και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα, λέγων, Χελκίας ο ιερεύς ἔδωκεν εις εμέ βιβλίον. Και ανέγνωσεν αυτό ο Σαφάν ενώπιον του βασιλέως. **11** Και ως ἤκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους του βιβλίου του νόμου, διέσχισε τα ιμάτια αυτού. **12** Και προσέταξεν ο βασιλεύς Χελκίαν τον ιερέα και Αχικάμ τον υιό του Σαφάν και Αχβώρ τον υιό του Μιχαΐου και Σαφάν τον γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περί εμού και περί του λαού και περί παντός του Ιούδα, περί των λόγων του βιβλίου τούτου, το οποίον ευρέθη διότι μεγάλη είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθείσα εναντίον ημών, επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εις τους λόγους του βιβλίου τούτου, ὡστε να πράττωσι κατά πάντα τα γεγραμμένα περί ημών. **14** Τότε Χελκίας ο ιερεύς, και Αχικάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εις την Όλδαν την προφήτιν, την γυναίκα του Σαλλούν υιού του Τικβά, υιού του Αράς, του ιματιοφύλακος· κατώκει δε αύτη εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ· και ώμιλησαν μετ' αυτής. **15** Και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Είπατε προς τον ἀνθρωπόν, ὅστις σας απέστειλε προς εμέ, **16** Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού εγώ επιφέρω κακά επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού, πάντας τους λόγους του βιβλίου, το οποίον ο βασιλεύς του Ιούδα ανέγνωσε· **17** διότι με εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις ἄλλους θεούς, διά να με παροργίσωσι διά πάντων των ἔργων των χειρών αυτών διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός μου επί τον τόπον τούτον και δεν θέλει σιβεσθή. **18** Προς τον βασιλέα όμως του Ιούδα, ὅστις σας απέστειλε να ερωτήσῃς τον Κύριον, ούτω θέλετε ειπεί προς αυτόν· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Περί των λόγων

τους οποίους ήκουσας, **19** επειδή η καρδία σου ηπαλύνθη, και επαπεινώθης ενώπιον του Κυρίου, ότε ήκουσας όσα ελάλησα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, ότι θέλουσι κατασταθῆ ερήμωσις και κατάρα, και διέσχισας τα ιμάτιά σου και ἐκλαυσάς ενώπιον μου διά τούτο και εγώ επίκουσα, λέγει Κύριος **20** ίδου λοιπόν, εγώ θέλω σε συνάξει εις τους πατέρας σου, και θέλεις συναχθῆ εἰς τὸν τάφον σου εν ειρήνῃ· και δεν θέλουσιν ιδεῖ οι οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω επὶ τὸν τόπον τούτον. Και ἐφεραν απόκρισιν πρὸς τὸν βασιλέα.

23 Και απέστειλεν ο βασιλεὺς, και συνήγαγον πρὸς αὐτὸν πάντας τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και τῆς Ιερουσαλήμ.

2 Και ανέβη ο βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον του Κυρίου, και πάντες οἱ ἄνδρες Ιούδα και πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ιερουσαλήμ μετ' αὐτού, και οι ιερεῖς και οι προφήται και πας ὁ λαός, από μικρού ἔως μεγάλου· και ανέγνωσεν εἰς επήκοον αὐτῶν πάντας τους λόγους του βιβλίου τῆς διαθήκης, το οποίον ευρέθη εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου. **3** Και σταθείς ο βασιλεὺς πλησίον του στύλου, ἐκάμε τὴν διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή κατόπιν του Κυρίου και να φυλάττῃ τὰς εντολάς αὐτού και τὰ μαρτύρια αὐτού και τὰ διατάγματα αὐτοῦ εξ ὅλης καρδίας και εξ ὅλης ψυχῆς, ὡστε να εκτελώσῃ τους λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τους γεγραμμένους εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Και πας ὁ λαός εστάθη εἰς τὴν διαθήκην. **4** Και προσέταξεν ο βασιλεὺς Χελκίαν τὸν ιερέα τὸν μέγαν και τους ιερεῖς τῆς δευτέρας τάξεως και τους φύλακας τῆς πύλης, να εκβάλωσιν εκ του ναοῦ του Κυρίου πάντα τὰ σκεύη, τα κατεσκευασμένα διά τὸν Βάαλ και διά τὸν ἀλόσος και διά πάσαν τὴν στρατιὰν του ουρανού και κατέκαυσεν αυτὰ ἔξω τῆς Ιερουσαλήμ εν τοις αγροῖς Κέδρων, και μετεκόμισαν τὴν στάκτην αυτῶν εἰς Βαιθήλ. **5** Και κατήργησε τους ειδωλολάτρας τοις ιερεῖς, τους οποίους οι βασιλεῖς του Ιούδα διώρισαν να θυμιάζωσιν εν τοῖς υψηλοῖς τόποις, εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα και εν τοῖς πέριξ τῆς Ιερουσαλήμ· και τους θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάαλ, εἰς τὸν ἥλιον και εἰς τὴν σελήνην και εἰς τὰ ζῷα και εἰς πάσαν τὴν στρατιὰν του ουρανού. **6** Και εξέβαλε τὸν ἀλόσος εἰς τὸν οἶκον του Κυρίου, ἔξω τῆς Ιερουσαλήμ, εἰς τὸν χείμαρρον Κέδρων, και κατέκαυσεν αυτὸν εν τῷ χειμάρρῳ Κέδρων και κατελέπτυνεν αυτὸν εἰς σκόνην, και ἐρριψε τὴν σκόνην αὐτού επὶ τῶν μνημάτων των uiών του ὄχλου. **7** Και κατεκρήμισε τους οἶκους των σοδομιτών, τους εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου, ὅπου αι γυναίκες ύφαινον παραπετάσματα διά τὸν ἀλόσος. **8** Και ἐφέρε πάντας τους ιερεῖς εκ τῶν πόλεων του Ιούδα, και εβεβήλωσε τους υψηλούς τόπους, εἰς τους οποίους οι ιερεῖς εθυμίαζον, από Γερβᾶ ἔως Βηρ-σαβέε, και κατεκρήμισε τους υψηλούς τόπους των πύλων, των εν τῇ εισόδῳ τῆς πύλης Ιησού τοῦ ἀρχοντος τῆς πόλεως, τῇ εξ αριστερῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως. **9** Πλὴν οι ιερεῖς τῶν υψηλῶν τῶν πόλεων δεν ανέβησαν πρὸς τὸ θυσιαστήριον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, αλλ' ἔτρωγον ἀζύμα μεταξὺ τῶν αδελφῶν αυτῶν. **10** Και εβεβήλωσε τὸν Τοφέθ, τὸν εν τῇ φάραγγι τῶν uiών του Εννόμ: ὡστε να μη δύναται μηδεῖς να διαβιβάσῃ τον uiόν αυτού ὡς τὴν θυγατέρα αυτού διά του πυρός εἰς τὸν Μολόχ. **11** Και αφήρεσε τους ἵππους, τους οποίους οι βασιλεῖς του Ιούδα ἐστήσαν εἰς τὸν ἥλιον, κατὰ τὴν εἰσόδον του οἴκου του Κυρίου, πλήσιον του οικήματος του Νάθαν-μελέχ του ευνούχου, το οποίον ἦτο εν Φαρουρείμ, και κατέκαυσεν εν πυρὶ τας αμάξας του ἥλιου. **12** Και τα θυσιαστήρια τα επὶ του δώματος του υπερώου του Ἀχαζ, τα οποία ἐκάμεν οι βασιλεῖς του Ιούδα, και τα θυσιαστήρια, τα οποία ἐκάμεν ο Μανασσῆς εν

ταις δύο αυλαίς του οἴκου του Κυρίου, κατέστρεψεν αυτά ο βασιλεὺς και κατεκρήμισεν εκείθεν και ἐρριψε τὴν σκόνην αυτῶν εἰς τὸν χειμάρρον Κέδρων. **13** Και τους υψηλούς τόπους τους κατά πρόσωπον τῆς Ιερουσαλήμ, τους εν δεξιᾷ του ὄρους τῆς διαφθοράς, τους οποίους οικοδόμησε Σολομὼν ο βασιλεὺς του Ισραήλ διά τὴν Αστάρτην τὸ βδέλυγμα τῶν Σιδωνίων, και διά τὸν Χειμὼν τὸ βδέλυγμα τῶν Μωαβιτῶν, και διά τὸν Μελχών τὸ βδέλυγμα τῶν uiών Αμμῶν, εβεβήλωσεν ο βασιλεύς. **14** Και συνέτριψε τα αγάλματα και κατέκοψε τὰ ἀλση και εγέμισε τους τόπους αυτῶν απὸ οστά ανθρώπων. **15** Και το θυσιαστήριον το εν Βαιθήλ και τὸν υψηλόν τόπον, τὸν οποίον ἐκάμεν Ιεροφοάμ ο uiός του Ναβάτ, ὅτις ἐκάμε τὸν Ισραήλ να αμαρτήσῃ, και εκείνο τὸ θυσιαστήριον και τὸν υψηλὸν τόπον κατεχάλασε και κατέκαυσε τὸν υψηλὸν τόπον και ελέπτυνεν αυτὰ εἰς σκόνην και τὸ ἀλσος κατέκαυσεν. **16** Ὁτε δε ο Ιωσίας εστράφη και είδε τους τάφους τους εκεί εν τῷ ὄρει, ἐστειλε και ἐλάβε τα οστά εκ τῶν τάφων και κατέκαυσεν αυτά επὶ τοῦ θυσιαστηρίου, και εβεβήλωσεν αυτό· κατά τὸν λόγον του Κυρίου, τὸν οποίον εκίρυξεν ο ἀνθρωπὸς του Θεού, ο λαλίσας τους λόγους τούτους. **17** Τότε εἶπε, Τί μνημεῖον είναι εκείνο τὸ οποίον εγὼ βλέπω; Και οι ἄνδρες τῆς πόλεως είπον πρὸς αὐτόν, Ο τάφος του ανθρώπου του Θεού, ὅστις ἥλθεν εἰς Ιούδα και εκήρυξε τα πράγματα ταύτα, τα οποία συέκαμες κατὰ τὸ θυσιαστήριον τῆς Βαιθήλ. **18** Και εἶπεν, Αφήσατε αυτόν ας μη κινήσῃ μηδεῖς τα οστά αυτού. Και διέσωσαν τα οστά αυτού, μετά των οστέων του προφήτου του ελθόντος εκ Σαμαρείας. **19** Και πάντας ἔτι τους οἶκους των υψηλῶν τόπων τους εν ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας, τους οποίους ἐκάμεν οι βασιλεῖς του Ισραήλ διά να παροργίσωσι τὸν Κύριον, ο Ιωσίας αφήρεσε, και ἐκάμεν εἰς αυτούς κατά πάντα τα ἔργα ὃσα ἐκάμεν εἰς Βαιθήλ. **20** Και εθυσίασεν επὶ τῶν θυσιαστηρίων πάντας τους ιερείς των υψηλῶν τόπων τους εκεί, και κατέκαυσεν επὶ αὐτῶν τα οστά των ανθρώπων και επέστρεψεν εἰς Ιερουσαλήμ. **21** Τότε προσέταξεν ο βασιλεὺς εἰς πάντα τὸν λαόν, λέγων, Κάμετο πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας, κατά τὸ γεγραμμένον εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ τῆς διαθήκης. **22** Βεβαίως δὲν ἔγινε τοιούτον πάσχα από τῶν ημερῶν τῶν κριτῶν οικτίνες εκρίνοντας τον Ισραήλ, ουδὲ εν πάσαις ταῖς ημέραις τῶν βασιλέων του Ισραήλ και τῶν βασιλέων του Ιούδα, **23** οπιόν εγένετο πρὸς τὸν Κύριον εν Ιερουσαλήμ τὸ πάσχα τούτο, κατά τὸ δέκατον ὡρῶν ἐτος του βασιλέως Ιωσίου. **24** Αφήρεσεν ἔτι ο Ιωσίας και τους ανταποκρίτας τῶν δαιμονίων και τους μάντεις και τα ἔζανα και τα είδωλα και πάντα τα βδελύγματα τα οποία εφαίνοντο εν τῇ γη του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ, διά να εκτελέσῃ τους λόγους του νόμου τους γεγραμμένους εν τῷ βιβλίῳ, το οποίον εύρηκε Χελκίας ο ιερεὺς εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου. **25** Και ὅμιος αυτού δεν υπήρξε πρὸ αυτού βασιλεύς, ὅστις επέστρεψεν εἰς τὸν Κύριον εξ ὅλης αυτού τῆς καρδίας και εξ ὅλης αυτού τῆς ψυχῆς και εξ ὅλης αυτού τῆς δονάμεως, κατά πάντα τὸν νόμον του Μωϋσέως ουδὲ γέρεθη μετ' αυτού ὅμιος αυτού. **26** Πλὴν ο Κύριος δὲν εστράφη από τον θυμού της οργῆς αυτού τῆς μεγάλης, καθ' ον εξήφθη η οργή αυτού κατά του Ιούδα, εξ αιτίας πάντων των παροργισμῶν, διά των οποίων παρώργισεν αυτούν ο Μανασσῆς. **27** Και εἶπε Κύριος, Και τὸν Ιούδαν θέλω εκβάλει απ' ἐμπροσθέν μου, καθὼς εξέβαλον τὸν Ισραήλ, και θέλω απορρίψει τὴν πόλιν ταύτην, τὴν Ιερουσαλήμ, τὴν οποίαν εξέλεξα, και τὸν οἶκον περὶ του οποίου είπα, ο ὄνομά μου θέλει εἰσθαι εκεί. **28** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωσίου και πάντα ὄσα ἐπράξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ

των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **29** Εν ταῖς ημέραις αυτοῦ ανέβη ὁ Φαραὼ-νεχάω, βασιλεὺς τῆς Αιγύπτου, κατά τον βασιλέως τῆς Ασυρίας επὶ τὸν ποταμὸν Ευφράτην. Καὶ υπῆγεν ο βασιλεὺς Ιωσάς εἰς απάντησιν αυτοῦ· καὶ εκείνος, ος εἶδεν αυτόν, εθανάτωσεν αυτόν εν Μεγίδω. **30** Καὶ οι δούλοι αυτοῦ επεβίβασαν αυτόν νεκρόν εἰς ἄμαξαν από Μεγίδω, καὶ ἐφέραν αυτόν εἰς Ιερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αυτόν εν τῷ τάφῳ αυτού. Ο δε λαός της γῆς ἐλαβε τὸν Ιωάχαζ νιόν του Ιωσίου, καὶ ἔχρισαν αυτόν καὶ ἔκαμον αυτόν βασιλέαν αντὶ του πατρός αυτού. **31** Εικοσιτριῶν ετῶν ἡλικίας ἦτο ο Ιωάχαζ, ὅτε εβασίλευσε· καὶ εβασίλευσε τρεις μῆνας εν Ιερουσαλήμ. Το δέ ὄνομα της μητρός αυτοῦ ἦτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **32** Καὶ ἐπράξε πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὄσα ἐπράξαν οι πατέρες αυτού. **33** Καὶ εφυλάκισεν αυτόν ο Φαραὼ-νεχάω εν Ριβλᾷ εν τῇ γῇ Αιμάθ, διά να μη βασιλεύῃ εν Ιερουσαλήμ· καὶ κατεδίκασε τὴν γῆν εἰς πρόστιμον εκατόν ταλάντων αργυρίου καὶ ενός ταλάντου χρυσίου. **34** Καὶ ἔκαμεν ο Φαραὼ-νεχάω τὸν Ελιακέμ του νιόν του Ιωσίου βασιλέαν αντὶ Ιωσίου του πατρός αυτού, καὶ μετήλλαξε τὸ ὄνομα αυτοῦ εἰς Ιωακείμ· το δε ὄνομα εἰς Ιωακείμ: το δε Ιωακείμ: το δε Ιωάχαζ ἐλάβε καὶ ἐφέρεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ απέθανεν εκεί. **35** Ο δε Ιωακείμ ἐδώκεν εἰς τὸν Φαραὼ τὸ αργυρίον καὶ τὸ χρυσὸν εφορολόγησεν ὅμως την γῆν, διά να δώσῃ το αργύριον κατά τὴν προσταγήν του Φαραὼ ο λαός της γῆς συνεισέφερε το αργύριον καὶ τὸ χρυσόν, ἔκαστος κατά τὴν εκτίμησιν αυτοῦ, διά να δώσῃ εἰς τὸν Φαραὼ-νεχάω. **36** Εικοσιτέντε ετῶν ἡλικίας ἦτο ο Ιωακείμ, ὅτε εβασίλευσεν εβασίλευσε δε ἐνδεκα ἑτα εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτοῦ ἦτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **19** Καὶ ἐπράξε πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὄσα ἐπράξαν ο Ιωακείμ· διότι εξ οργῆς του Κυρίου κατά της Ιερουσαλήμ καὶ του Ιούδα, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού, ἔγεινε να αποστατήσῃ ο Σεδεκίας κατά την βασιλείαν της Βαβυλώνος.

24 Εν ταῖς ημέραις αυτοῦ ανέβη Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, καὶ ο Ιωακείμ ἔγεινε δούλος αυτοῦ τρία ἑτα ἐπειτα εστράφη καὶ απεστάτησε κατ' αυτού. **2** Καὶ απέστειλεν ο Κύριος εναντίον αυτοῦ τα τάγματα των Χαλδαίων καὶ τα τάγματα των Συρίων καὶ τα τάγματα των Μωαβιτών καὶ τα τάγματα των νιών Αμμών, καὶ απέστειλεν αυτούς εναντίον του Ιούδα, διά να καταστρέψωσιν αυτόν κατά τὸν λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά χειρός των δούλων αυτού των προφητών. **3** Τω δόντι κατά προσταγήν του Κυρίου ἔγεινε τούτο εἰς τὸν Ιούδαν, διά να αποβάλῃ αυτόν από προσώπου αυτού, διά τας αμαρτίας του Μανασσή, κατά πάντα ὄσα ἐπράξει. **4** καὶ ἐτι διά το αθώων αίμα το οποίον ἔχυσε, διότι εγέμισε την Ιερουσαλήμ αίμα αθώων· καὶ δεν ηθέλησεν ο Κύριος να συγχωρήσῃ αυτόν. **5** Αι δε λοιπά πράξεις του Ιωακείμ καὶ πάντα ὄσα ἐπράξει, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **6** Καὶ εικοιμήθη ο Ιωακείμ μετά των πατέρων αυτού, καὶ εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωαχείν ο νιός αυτού. **7** Ο δε βασιλεὺς τῆς Αιγύπτου δεν ἐκάλη πλέον εκ της γῆς αυτοῦ διότι ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος ἐλάφεν, από του ποταμοῦ της Αιγύπτου μέχρι του ποταμού Ευφράτου, πάντα ὄσα ἤσαν του βασιλέως τῆς Αιγύπτου. **8** Δεκαοκτώ ετῶν ἡλικίας ἦτο ο Ιωαχείν, ὅτε εβασίλευσε· καὶ εβασίλευσε τρεις μῆνας εν Ιερουσαλήμ: το δε ὄνομα της μητρός αυτοῦ ἦτο Νεουσθά, θυγάτηρ του Ελαναθάν εις Ιερουσαλήμ. **9** Καὶ ἐπράξε πονηρὰ ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὄσα ἐπράξει ο πατήρ αυτού. **10** Κατ' εκείνον τον καιρόν ανέβησαν οι δούλοι του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος επὶ την Ιερουσαλήμ καὶ επολιόρκησαν την πόλιν. **11** Καὶ ἥλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος κατά της πόλεως,

καὶ οι δούλοι οι αυτοῦ επολιόρκουν αυτήν. **12** Καὶ εξήλθεν ο Ιωαχείν βασιλεὺς του Ιούδα πρὸς τὸν βασιλέα της Βαβυλώνος, αυτός καὶ η μήτηρ αυτού καὶ οι δούλοι αυτού καὶ οἱ ἀρχοντες αυτού καὶ οι ευνούχοι αυτού· καὶ συνέλαβεν αυτὸν ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, εν τῷ ογδόῳ ἑτα της βασιλείας αυτού. **13** Καὶ εξήγαγεν εκείθεν πάντας τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου καὶ τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως, καὶ κατέκοψε πάντα τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία ἔκαμε Σολομών ο βασιλεὺς του Ισραήλ εν τω ναώ, του Κυρίου, καθώς ειλάλησεν ο Κύριος. **14** Καὶ μετώκισε πάσαν την Ιερουσαλήμ καὶ πάντας τους ἀρχοντας καὶ πάντας τους δυνατούς πολεμιστάς, δέκα χιλιάδας αιχμαλώτων, καὶ πάντας τους ξυλουργούς καὶ σιδηρουργούς· δεν ἔμεινεν ειμή το πτωχότερον μέρος του λαού της γῆς. **15** Καὶ μετώκισε τον Ιωαχείν εις την Βαβυλώνα· καὶ την μητέρα του βασιλέως καὶ τας γυναίκας του βασιλέως καὶ τους ευνούχους αυτού καὶ τους δυνατούς της γῆς ἐφέρεν αιχμαλώτους εξ Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα· **16** καὶ πάντας τους πολεμιστάς, επτά χιλιάδας, καὶ τους ξυλουργούς καὶ τους σιδηρουργούς, χιλιόυς, πάντας δυνατούς καὶ επιτηδείους εις πόλεμον· καὶ μετώκισεν αυτούς εις Βαβυλώνα ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος. **17** Καὶ ἔκαμεν ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος βασιλέα, αντ' αυτού, Μαθθαίνιαν τον αδελφὸν του πατρός αυτού, καὶ μετήλλαξε το δυναμα αυτοῦ εις Σεδεκίαν. **18** Ενός καὶ είκοσι ετῶν ἡλικίας ἦτο ο Σεδεκίας, ὅτε εβασίλευσεν εβασίλευσε δε ἐνδεκα ἑτα εν Ιερουσαλήμ· το δε δύναμα της μητρός αυτοῦ ἦτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **19** Καὶ ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὄσα ἐπράξαν ο Ιωακείμ· διότι εξ οργῆς του Κυρίου κατά της Ιερουσαλήμ καὶ του Ιούδα, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού, ἔγεινε να αποστατήσῃ ο Σεδεκίας κατά την βασιλείαν της Βαβυλώνος.

25 Καὶ εν τω ενάτῳ ἑτα της βασιλείας αυτοῦ, το δέκατον μῆνα, την δεκάτην του μηνός, ἥλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, αυτός καὶ παν το στράτευμα αυτού, κατά της Ιερουσαλήμ, καὶ εστρατοπέδευσεν εναντίον αυτῆς· καὶ οικοδόμησαν περιτειχίσματα εναντίον αυτῆς κύκλω. **2** Καὶ η πόλις επολιορκείτο μέχρι του ενδεκάτου ἑτους του βασιλέως Σεδεκίου. **3** Καὶ την ενάτην του τετάρτου μηνός η πείνα υπερίσχυσεν εν τη πόλει, καὶ δεν ἦτο ἀρτος διά τον λαόν του τόπου. **4** Καὶ εξεπορθήθη η πόλις, καὶ πάντες οι ἀνδρες του πολέμου ἔφυγον την νύκτα, διά της οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον του βασιλικού κήπου οι δε Χαλδαίοι ήσαν πλησίον της πόλεως κύκλω· καὶ ο βασιλεὺς υπήγε κατά την οδόν της πεδιάδος. **5** Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν οπίσω του βασιλέως, καὶ ἐφθασαν αυτού εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ καὶ παν το στράτευμα αυτού διεσκορπίθη από πλησίον αυτού. **6** Καὶ συνέλαβον τον βασιλέα καὶ ανήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος εις Ριβλᾶ· καὶ επρόφεραν καταδίκην επ' αυτόν. **7** Καὶ ἐσφαξαν τους νιών του Σεδεκίου ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτού, καὶ εξετύφωσαν τους οφθαλμούς του Σεδεκίου, καὶ δέσαντες αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις, ἐφεραν αυτόν εις Βαβυλώνα. **8** Εν δε τω πέμπτω μηνί, την εβδόμην του μηνός, το δεκάτου ενάτου ἑτους του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, ἥλθεν επι Ιερουσαλήμ Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, ο δούλος του βασιλέως της Βαβυλώνος· **9** καὶ κατέκαυσε τους οίκους του Κυρίου καὶ τους οίκους του βασιλέως καὶ πάντας τους οίκους της Ιερουσαλήμ, καὶ πάντας μέγαν οίκους κατέκαυσεν εν πυρί. **10** Καὶ παν το στράτευμα των Χαλδαίων, το μετά τον αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισε τα τείχη της Ιερουσαλήμ

κύκλω. **11** Το δε υπόλοιπον του λαού, το εναπολειφθέν εν τη πόλει, και τους φυγόντας, οίτινες προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το εναπολειφθέν του πλήθον μετώκισεν ο Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ. **12** Εκ των πτωχών ὄμως της γης αφήκεν ο αρχισωματοφύλαξ, διά αμπελουργούς και γεωργούς. **13** Και τους στύλους τους χαλκίνους, τους εν τω οίκω του Κυρίου, και τας βάσεις και την χαλκίνην θάλασσαν την εν τω οίκω του Κυρίου, οι Χαλδαίοι κατέκοψαν και μετεκόμισαν τον χαλκόν αυτών εις την Βαβυλώνα. **14** Έλαβον δε και τους λέβητας και τα πτυάρια και τα λυχνοφάλιδα και τα θυμιατήρια καὶ πάντα τα σκεύη τα χάλκινα, διά των οποίων εγίνετο η υπηρεσία. **15** Έλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ και τα πυροδοχεία και τας φιάλας, ότι ήτο χρυσόν και ό, τι αργυρούν· **16** τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και τας βάσεις, τας οποίας ο Σολομών ἔκαμε διά τον οίκον του Κυρίου· ο χαλκός πάντων τούτων των σκευών ήτο αζύγιστος. **17** Το ύψος του ενός στύλου ήτο δεκαοκτώ πηχών, και το κιονόκρανον το επ' αυτού χάλκινον. Το δε ύψος του κιονοκράνου τριών πηχών και το δικτυωτόν και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω ήσαν πάντα χάλκινα· τα αυτά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά του δικτυωτού. **18** Και ἐλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραΐαν τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και τους τρεις θυρωρούς· **19** και εκ της πόλεως ἐλαβεν ἔνα ευνούχον, όστις ἦταν επιστάτης επί των ανδρών των πολεμιστών, και πέντε ἄνδρας εκ των παρισταμένων ἐμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα τον ἀρχοντα των στρατευμάτων, όστις ἔκαμε την στρατολογίαν του λαού της γης, και εξήκοντα ἄνδρας εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν τη πόλει. **20** Και λαβών αυτούς Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, ἐφερεν αυτούς προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος εις Ριβλά. **21** Και επάταξεν αυτούς ο βασιλεύς της Βαβυλώνος και εθανάτωσεν αυτούς εν Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετωκίσθη ο Ιούδας από της γης αυτού. **22** Περί δε του λαού του εναπολειφθέντος εν τη γη Ιούδα, τους οποίους Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος αφήκεν, επί τούτους κατέστησε Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ, υιού του Σαφάν. **23** Ακούσαντες δε πάντες οι ἀρχοντες των στρατευμάτων, αυτοί και οι ἄνδρες αυτών, ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος κατέστησε τον Γεδαλίαν, ἥλθον προς τον Γεδαλίαν εις Μιστά, και Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και Ιωανάν ο υιός του Καρηή και Σεραΐας ο υιός του Τανουμέθ ο Νετωφαθῆτης και Ιαζανίας, υιός Μααχαθίτου τινός, αυτοί και οι ἄνδρες αυτών. **24** Και ὡμοσεν ο Γεδαλίας προς αυτούς και προς τους ἄνδρας αυτών και εἶπε προς αυτούς, Μη φοβείσθε να ἥσθε δούλοι των Χαλδαίων. Κατοικήσατε εν τη γη και δουλεύετε τον βασιλέα της Βαβυλώνος· και θέλει εἰσθαι καλόν εις εσάς. **25** Εν δε τω εβδόμῳ μηνί, Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του βασιλικού σπέρματος, ἥλθεν, ἔχων μεθ' εαυτού δέκα ἄνδρας, και επάταξαν τον Γεδαλίαν, ὥστε απέθανε, και τους Ιουδαίους και Χαλδαίους, τους ὄντας μετ' αυτού εν Μισπά. **26** Και εσηκώθη πας ο λαός, από μικρού ἔως μεγάλου, και οι ἀρχοντες των στρατευμάτων, και ἥλθον εις την Αίγυπτον· διότι εφοβήθησαν από προσώπου των Χαλδαίων. **27** Εν δε τω τριακοστώ εβδόμῳ ἔτει της μετοικεσίας του Ιωαχείν βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μήνα, την εικοστήν εβδόμην του μηνός, ο Ευείλ-μερωδάχ βασιλεύς της Βαβυλώνος, κατά το ἔτος καθ' οι εβασιλεύσεν, ὑψωσεν ει της φυλακής την κεφαλήν του Ιωαχείν βασιλέως του Ιούδα· **28** και ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού, και ἔθεσε τον θρόνον αυτού επάνωθεν του θρόνου

των βασιλέων, των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι. **29** και ἡλλαξε τα ιμάτια της φυλακής αυτού· και ἐτρωγεν ἀρτον πάντοτε μετ' αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού· **30** και το σιτηρέσιον αυτού ἦτο παντοτεινόν σιτηρέσιον, διδόμενον εις αυτόν παρά τον βασιλέως, ημερήσιος χορηγία πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.

Παραλειπομένων Α'

1 Αδάμ, Σηθ, Ενώς, **2** Καΐνάν, Μααλαεήλ, Ιάρεδ, **3** Ενώχ, Μαθουσάλα, Λάμχε, **4** Νώ, Σηη, Χαμ και Ιάφεθ. **5** υιοί του Ιάφεθ, Γομέρ και Μαγών και Μαδαΐ και Ιαυάν και Θουψάλ και Μεσέχ και Θειράς. **6** και υιοί του Γομέρ, Ασχενάζ και Ριράθ και Θωγαρμά. **7** και υιοί του Ιαυάν, Ελεισά και Θαροείς, Κιττείμ και Δωδανείμ. **8** Υιοί του Χαμ, Χόν και Μισράτη, Φούθ και Χαναάν. **9** και υιοί του Χόν, Σεβά και Αβιλά και Σαβθά και Ρααμά και Σαβθεκά· και υιοί του Ρααμά, Σεβά και Δαιδάν. **10** Και ο Χούς εγέννησε τον Νεβρώδ· ούτος ήρχισε να ήναι ισχυρός επί της γης. **11** Και ο Μισράτης εγέννησε τους Λουδείμ και τους Αναμείμ και τους Λεαβείμ και τους Ναφθουχείμ, **12** και τους Πατρουσείμ και τους Χασλουχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Καρθορείμ. **13** Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον αυτού, και τον Χετταίον, **14** και τον Ιεβουσαίον και τον Αμοράιον και τον Γεργεσαίον, **15** και τον Εναίον και τον Αρουκαίον και τον Ασενναίον, **16** και τον Αρβάδιον και τον Σαμαράιον και τον Αμαθαίον. **17** υιοί του Σηη, Ελάμ και Ασσούρ και Αρφαξάδ και Λούδ και Αράμ· και υιοί Αράμ, Ουζ και Ουλ και Γεθέρ και Μεσέχ. **18** Και ο Αρφαξάδ εγέννησε τον Σαλά, και ο Σαλά εγέννησε τον Έβερ. **19** Και είς τον Έβερ εγεννήθησαν δύο υιοί· το όνομα του ενός, Φαλέγ· διότι εν ταῖς ημέραις αυτού διεμερίσθη η γῆ· το δε όνομα του ἀδελφού αυτού, Ιοκτάν. **20** Και ο Ιοκτάν εγέννησε τον Αλμωδάδ και τον Σαλέφ και τον Ασάρ· μαβέθ και τον Ιαράχ, **21** και τον Αδωράμ και τον Ουζάλ και τον Δικλά, **22** και τον Εβάλ και τον Αβιμαήλ και τον Σεβά **23** και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάθ· πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ιοκτάν. **24** Σηη, Αρφαξάδ, Σαλά, **25** Έβερ, Φαλέγ, Ραγαύ, **26** Σερούχ, Ναχώρ, Θάρα, **27** Αθραμ, δύστις είναι ο Αθραμ. **28** Υιοί δε του Αθραμά, Ισαάκ και Ισμαήλ. **29** Αὗται είναι αι γενεαί αυτών· Ο πρωτότοκος του Ισμαήλ, Ναβαϊώθ ἐπείτα Κηδάρ και Αδβεήλ και Μιβσάμ, **30** Μισμά και Δουμά, Μασσά, Αδάλ και Θαιμά, **31** Ιετούρ, Ναφίς και Κεδμά· ούτοι ήσαν οι υιοί του Ισμαήλ. **32** Οι δε υιοί της Χεττούρας, θεραπαίντες του Αθραμά, ούτοι αὐτή εγέννησε τον Ζεμβράν και Ιοξάν και Μαδάν και Μαδιάμ και Ιεσβώκ και Σουά· και υιοί του Ιοξάν, Σεβά και Δαιδάν· **33** και υιοί του Μαδιάμ, Γεφά και Εφέρ και Ανώχ και Αβειδά και Ελδαγά· πάντες ούτοι ήσαν υιοί της Χεττούρας. **34** Και εγέννησεν ο Αθραμά τον Ισαάκ· υιοί δε του Ισαάκ, ο Ησαύ και ο Ισραήλ. **35** Υιοί του Ησαύ, Ελιφάς, Ραγουήλ και Ιεούς και Ιεγλόμ και Κορέ· **36** υιοί του Ελιφάς, Θαιμάν και Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ, Κενέζ και Θαμνά και Αμαλήκ. **37** Υιοί του Ραγουήλ, Ναχάθ, Ζερά, Σομέ και Μοζέ. **38** Και υιοί του Σηηέρ, Λωτάν και Σωβάλ και Σεβεγών και Ανά και Δησών και Εσέρ και Δισάν. **39** Και υιοί του Λωτάν, Χορρί και Αιμάμ· ἀδελφή δε του Λωτάν, Θαμνά· **40** Υιοί του Σωβάλ, Αιλάν και Μαναχάθ και Εβάλ, Σεφώ και Ωνάμ· και υιοί του Σεβεγών, Αἴε και Ανά· **41** υιοί του Ανά, Δησών· και υιοί του Δησών, Αμράν και Ασβάν και Ιθράν και Χαρράν. **42** Υιοί του Εσέρ, Βαλαάν και Ζααβάν και Ιακών· υιοί του Δισάν, Ουζ και Αράν. **43** Ούτοι δε ήσαν οι βασιλεῖς, οι βασιλεύσαντες εν τῇ γῇ Εδώμ, πριν βασιλεύσῃ βασιλεύς επί τους υιούς Ισραήλ· Βελά, ο υιός του Βεώρ και το όνομα της πόλεως αυτού Δεγναβά. **44** Και απέθανεν ο Βελά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωβάθ, ο υιός του Ζερά, εκ τῆς Βοσόρρας. **45** Και απέθανεν ο Ιωβάθ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Οχουσάμ, εκ τῆς γης των Θαιμανιτών. **46** Και απέθανεν ο Χουσάμ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αδάδ, ο υιός του Βεδάδ,

όστις επάταξε τους Μαδιανίτας εν τῇ πεδιάδι του Μωάβ· το δε όνομα της πόλεως αυτού Αβίθ. **47** Και απέθανεν ο Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαμλά, ο εκ Μασρεκάς. **48** Και απέθανεν ο Σαμλά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαούλ, ο από Ρεχωβώθ, της παρά τον ποταμόν. **49** Και απέθανεν ο Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βάαλ·χανάν, ο υιός του Αχβώρ. **50** Και απέθανεν ο Βάαλ·χανάν, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ· και το όνομα της πόλεως αυτού ήτο Παί· το δε όνομα της γυναικός αυτού Μετεβαίήλ, θυγάτηρ Ματραίδ, θυγατρός Μαιζαάβ. **51** Αποθανόντος δε του Αδάδ, εστάθησαν ηγεμόνες Εδώμ, ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **52** ηγεμών Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, **53** ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μιβσάρ, **54** ηγεμών Μαγεδήλ, ηγεμών Ιάρμ· ούτοι εστάθησαν οι ηγεμόνες Εδώμ.

2 Ούτοι είναι οι υιοί του Ισραήλ· Ρουβήν, Συμεών, Λευΐ και Ιούδας, Ισσάχαρ και Ζαβουλών, **2** Δαν, Ιωσήφ και Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γαδ, και Ασήρ. **3** Υιοί του Ιούδα, Ηρ και Αυνάν και Σηλά· τρεις εγεννήθησαν εις αυτόν εκ της θυγατρός του Σουά της Χαναάνιτος· Ήτο δε ο Ηρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, πονηρός ενώπιον του Κυρίου· και εθνάτωσεν αυτόν. **4** Και Θάμαρ, η νύμφη αυτού, εγέννησεν εις αυτόν τον Φαρές και τον Ζαρά· Πάντες οι υιοί του Ιούδα ήσαν πέντε. **5** Υιοί του Φαρές, Εσρών και Αμούλ. **6** Και υιοί του Ζαρά, Ζιμβρί και Εθάν και Αιμάν και Χαλόχλ και Δαρά· πάντες πέντε. **7** Και υιοί του Χαρμί, Αχάρ, ο ταράξας τον Ισραήλ, δόστις ἔκαμε παράβασιν εις το ανάθεμα. **8** Και υιοί του Εθάν, Αζαρίας. **9** Υιοί δε του Εσρών, οι γεννηθέντες εις αυτόν, Ιεραμεήλ και Αράμ και Χάλεβ. **10** Και Αράμ εγέννησε τον Αμμιναδάβ, και Αμμιναδάβ εγέννησε τον Ναασών, τον ἀρχόντα των υιών Ιούδα. **11** Και Ναασών εγέννησε τον Σαλμά, και Σαλμά εγέννησε τον Βοόζ, **12** και Βοόζ εγέννησε τον Ωβίδη, και Ωβίδ εγέννησε τον Ιεσσαΐ· **13** και Ιεσσαΐ εγέννησεν Ελιάβ τον πρωτότοκον αυτού και Αιβιναδάβ τον δεύτερον και Σαμμά τον τρίτον, **14** Ναθαναήλ τον τέταρτον, Ραδδάο τον πέμπτον, **15** Οσέμ τον ἔκτον, Δαρβίδ τον ἔβδομον. **16** Και αδελφαὶ αυτών ήσαν Σερουνία και Αβιγαία. Και υιοί της Σερουνίας, Αβισαΐ και Ιωάβ και Ασαήλ, τρεις. **17** Η δε Αβιγαία εγέννησε τον Αμασά· και πατήρ του Αμασά ήτο Ιεθέρ ο Ισμαηλίτης. **18** Και Χάλεβ ο υιός του Εσρών εγέννησεν υιούς εκ της Αζουβά της γυναικός αυτού και εις της Ιερώθ και οι υιοί αυτής ήσαν Ιεσέρ και Σωβάβ και Αρδών. **19** Αποθανούσης δε της Αζουβά, ο Χάλεβ ἐλαβεν εις εαυτόν την Εφράθ, ήτις εγέννησεν εις αυτόν τον Ωρ. **20** Και Ωρ εγέννησε τον Ουρί, και ο Ουρί εγέννησε τον Βεζελεήλ. **21** Και μετά ταύτα εισήλθεν ο Εσρών προς την θυγατέρα του Μαχείρ πατρός του Γαλαάδ· και ούτος ἐλαβεν αυτήν ηλικίας ων εξήκοντα ετών και εγέννησεν εις αυτόν τον Σεγούθ. **22** Και Σεγούθ εγέννησε τον Ιαείρ, δόστις είχεν εικοστρέις πόλεις εν τῃ γῃ Γαλαάδ. **23** Και ἐλαβεν εξ αυτών Γεσούρ και Αράμ τας κώμας Ιαείρ, την Καινάθ και τας κώμας αυτής, εξήκοντα πόλεις. Πάσαι αυτά ήσαν των υιών του Μαχείρ, πατρός του Γαλαάδ. **24** Και αφού απέθανεν ο Εσρών Χάλεβ·εφραθά, Αβιά η γυνή του Εσρών εγέννησεν εις αυτόν Ασχώρ τον πατέρα του Θεκουέ. **25** Και οι υιοί του Ιεραμεήλ, πρωτοτόκον του Εσρών, ήσαν Αράμ ο πρωτότοκος, και Βουνά και Ορέν και Οσέμ και Αχιά. **26** Ο Ιεραμεήλ ἐλαβε και ἀλλην γυναίκα, της οποίας το όνομα ήτο Ατάρα· αὐτή ήτο μήτηρ του Ωνάμ. **27** Και οι υιοί του Αράμ, πρωτότοκον του Ιεραμεήλ, ήσαν Μαάς και Ιαμείν και Εκέρ. **28** Και οι υιοί του Ωνάμ ήσαν Σαμμαΐ και Ιαδαέ. Και οι υιοί του Σαμμαΐ, Ναδάβ και Αβισούρ. **29** Και το όνομα της γυναικός του Αβισούρ ήτο Αβιχαίλ, και εγέννησεν

εις αυτόν τον Ααβάν και τον Μωλήδ. **30** Και οι υιοί του Ναδάβ ήσαν Σελέδ και Απφαΐμ: απέθανε δε ο Σελέδ ἀτεκνος. **31** Και οι υιοί του Απφαΐμ, Ιεσεί. Και οι υιοί του Ιεσεί, Σησάν. Και οι υιοί του Σησάν, Ααλάι. **32** Και οι υιοί του Ιαδαέ, αδελφού του Σαμμαΐ, Ιεθέρ και Ιωνάθαν απέθανε δε ο Ιεθέρ ἀτεκνος. **33** Και οι υιοί του Ιωνάθαν, Φαλέθ και Ζαζά: ούτοι ήσαν οι υιοί του Ιεραμεήλ. **34** Ο δε Σησάν δεν είχεν υιούς, αλλά θυγατέρας. Και είχεν ο Σησάν δούλον Αιγύπτιον, ονομαζόμενον Ιαρά: **35** και έδωκεν ο Σησάν την θυγατέρα αυτού είς τον Ιαρά, τον δούλον αυτού, εις γυναίκα και εγέννησεν εἰς αυτόν τον Αθαϊ. **36** Και Αθαϊ εγέννησε τον Νάθαν, και Νάθαν εγέννησε τον Ζαβάδ, **37** και Ζαβάδ εγέννησε τον Εφλάλ, και Εφλάλ εγέννησε τον Ωβήδ, **38** και Ωβήδ εγέννησε τον Ιηού, και Ιηού εγέννησε τον Αζαρίαν, **39** και Αζαρίας εγέννησε τον Χελής, και Χελής εγέννησε τον Ελεασά, **40** και Ελεασά εγέννησε τον Σισαμάι, και Σισαμάι εγέννησε τον Σαλλούμ, **41** και Σαλλούμ εγέννησε τον Ιεκαμίαν, και Ιεκαμίας εγέννησε τον Ελισαμά. **42** Οι δε υιοί του Χάλεβ, αδελφού του Ιεραμεήλ, ήσαν Μησά ο πρωτότοκος αυτού, όστις ήτοι ο πατήρ του Ζίφ· και οι υιοί του Μαρησά, πατρός του Χεβρών. **43** Και οι υιοί του Χεβρών, Κορέ και Θατφουρά και Ρεκέμ και Σεμά. **44** Και ο Σεμά εγέννησε τον Ραάμ, πατέρα του Ιορκούμ και τον Ρεκέμ εγέννησε τον Σαμμαΐ. **45** Και ο υιός του Σαμμαΐ ήτο Μαών· ο δε Μαών ήτο πατήρ Βαιθ-σούρ. **46** Και η Γεφά, παλλακή του Χάλεβ, εγέννησε τον Χαρράν, και τον Μοσά, και τον Γαζέζ. Και Χαρράν εγέννησε τον Γαζέζ. **47** Και οι υιοί του Ιαδαΐ, Ρεγέμ και Ιωθάμ και Γησάν και Φελέτ και Γεφά και Σαγάρφ. **48** Η Μασαχά, παλλακή του Χάλεβ, εγέννησε τον Σεβέρ και τον Θιρχανά. **49** Εγέννησεν έτι τον Σαγάρφ πατέρα Μαδμαννά, τον Σεβά πατέρα Μαχβηνά και πατέρα Γαβαΐ: η θυγάτηρ δε του Χάλεβ ήτο η Αχσά. **50** Ούτοι ήσαν οι υιοί του Χάλεβ, υιού του Ωρ, πρωτοτόκου της Εφραθά: Σωβάλ ο πατήρ Κιριάθ-ιαρείμ, **51** Σαλμά ο πατήρ Βηθλεέμ, Αρέφ ο πατήρ Βαιθ-γαδέρ. **52** Και εις τον Σωβάλ τον πατέρα Κιριάθ-ιαρείμ έγινεν υιοί, ο Αρόε και Ασεί-αμενουχώθ. **53** Και αι συγγένειαι Κιριάθ-ιαρείμ ήσαν οι Ιεθρίται και οι Φουθίται και οι Σουμαθίται και οι Μισράται. Εκ τούτων εξήλθον οι Σαραθάιοι και οι Εσθαωλαίοι. **54** Οι υιοί του Σαλμά, Βηθλεέμ και οι Νετωφαθίται, Αταρώθ του οίκου Ιωάβ και οι Ζωρίται, το ήμισυ των Μαναχαθίτων, **55** και αι συγγένειαι των γραμματέων, των κατοικούντων εν Ιαβής, οι Θιραθίται, οι Σιμεαθίται και οι Σουχαθίται. Ούτοι είναι οι Κεναίοι, οι εξελόντες εκ του Αιμάθ, πατρός του οίκου Ρηχάβ.

3 Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Δαβίδ, οι γεννηθέντες εις αυτόν εν Χεβρών ο πρωτότοκος, Αμνών, εκ της Αχινούμ της Ιεζαρηλίτιδος: ο δεύτερος, Δανιηήλ, εκ της Αβιγαίας της Καρμηλίτιδος: **2** ο τρίτος, Αβεσσαλώμ, ο υιός της Μασαχά, θυγατρός του Θαλμαΐ βασιλέως της Γεσσούρ: ο τέταρτος, Αδωνίας, ο υιός της Αγγείθ **3** ο πέμπτος, Σεφατίας, εκ της Αβιτάλ ο έκτος, Ιθράμ, εκ της Αιγιάλ γυναικός αυτού. **4** Εξ εγεννήθησαν εις αυτόν εν Χεβρών· και εβασίλευσεν εκεί επτά έτη και εξ μήνας: εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα τρία έτη. **5** Ούτοι δε εγεννήθησαν εις αυτόν εν Ιερουσαλήμ: Σαμαά και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, τέσσαρες, εκ της Βηθ-σαβέ θυγατρός του Αμμιήλ: **6** και Ιεβάρ, και Ελισαμά και Ελιφαλέτ **7** και Νωγά και Νεφέγ και Ιαφία **8** και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφελέτ, εννέα: **9** πάντες υιοί του Δαβίδ, πλην των υιών των παλλακών, και Θάμαρ η αδελφή αυτών. **10** Υιός δε του Σολομώντος ήτο ο Ροβούμ, υιός τούτου ο Αβιά, υιός τούτου ο Ασά, υιός τούτου ο Ιωσαφάτ, **11** υιός τούτου ο Ιωράμ, υιός τούτου ο Οχοζίας, υιός τούτου ο Ιώας, **12** υιός τούτου ο Αμασίας,

υιός τούτου ο Αζαρίας, υιός τούτου ο Ιωθάμ, **13** υιός τούτου ο Άχαζ, υιός τούτου ο Εζεκίας, υιός τούτου ο Μανασσής, **14** υιός τούτου ο Αμών, υιός τούτου ο Ιωσάς. **15** Οι υιοί δε του Ιωσίου ήσαν, ο πρωτότοκος αυτού Ιωανάν· ο δεύτερος, Ιωακείμ: ο τρίτος, Σεδεκίας: ο τέταρτος, Σαλλούμ. **16** Και υιοί του Ιωακείμ, Ιεχονίας ο υιός αυτού, Σεδεκίας ο υιός τούτου. **17** Και υιοί του Ιεχονίου, Ασείρ, Σαλαθίηλ ο υιός τούτου, **18** και Μαλχιράμ και Φεδαΐς και Σενασάρ, Ιεκαμίας, Ωσαμά και Νεδαβίας. **19** Και υιοί του Φεδαΐα, Ζοροβάβελ και Σιμεΐτ και υιοί του Ζοροβάβελ, Μεσουλλάμ και Ανανίας και Σελωμείθ η αδελφή αυτών: **20** και Ασσουβά και Οήλ και Βαραχίας και Ασαδίας και Ιουσάβ-εσέδ, πέντε. **21** Και υιοί του Ανανία, Φελατίας και Ιεσαΐας οι υιοί του Ρεφαία, οι υιοί του Αρνάν, οι υιοί του Οβαδία, οι υιοί του Σεχανία. **22** Και υιοί του Σεχανία, Σεμαΐας και υιοί του Σεμαΐα, Χαττούς και Ιγεάλ και Βαρίας και Νεαρίας και Σαφάτ, εξ. **23** Και υιοί του Νεαρία, Ελιωηνάτι και Εζεκίας και Αζριάμ τρεις. **24** Και υιοί του Ελιωηνάτι, Ωδαΐας και Ελιασείβ και Φελαΐας και Ακκούβ και Ιωανάν και Δαλαΐας και Ανανί, επτά.

4 Υιοί του Ιούδα, Φαρές, Εσρών και Χαρμί και Ωρ και Σωβάλ. **2** Και Ρεαΐα, ο υιός του Σωβάλ, εγέννησε τον Ιαάθ και Ιαάθ εγέννησε τον Αχουμάι και τον Λαάδ. Αύτα είναι αι συγγένειαι των Σαραθιτών. **3** Και ούτοι ήσαν οι υιοί του πατρός Ητάμ-Ιεζαρέλ και Ιεσμά και Ιεδβάς και το όνομα της αδελφής αυτών Ασέλ-ελφονί: **4** και Φανουήλ ο πατήρ Γεδώρ, και Εσέρ ο πατήρ Χουσά. Ούτοι είναι οι υιοί του Ωρ, πρωτοτόκου Εφραθά, πατρός Βηθλεέμ. **5** Και Ασχώρ ο πατήρ Θεκούε είχε δύο γυναίκας, Ελά και Νααρά. **6** Και η μεν Νααρά εγέννησεν εις αυτόν τον Αχουζάμ και τον Εφέρ και τον Θαιμανί και τον Αχαστάρι. Ούτοι ήσαν οι υιοί της Νααρά. **7** Οι δε υιοί της Ελά, Σερέθ και Ιεσόαρ και Εθνάν. **8** Και ο Κως εγέννησε τον Ανούβ και τον Σωβηβά, και τας συγγενείας του Αχαρήλ, υιού του Αρούμ. **9** Και ο Ιαβής ήτο ενδοξοτέρος παρό τους αδελφούς αυτούς και η μήτηρ αυτού εκάλεσε το όνομα αυτού Ιαβής, λέγουσα, Επειδή εγέννησα αυτόν εν λύπῃ. **10** Και επεκαλέσθη ο Ιαβής τον Θέδον του Ισραήλ, λέγων, Είθε μετ' ευλογίας να με ευλογήσης και να εκτείνης τα ορία μου, και η χειρ σου να ήναι μετ' εμού και να με φυλάττης από κακού, ώστε να μη έχω λύπην. Και εχάρισεν ο Θέδος εις αυτόν όσα εξήγητος. **11** Και ο Χελούβ, αδελφός του Σουά, εγέννησε τον Μεχείρ: ούτος ήτο πατήρ του Εσθών. **12** Και ο Εσθών εγέννησε τον Βαιθ-ραφά και τον Φασέα και τον Θεχιννά, τον πατέρα της πόλεως Νάας ούτοι είναι οι άνδρες Ρηχά. **13** Και οι υιοί του Κενέζ, Γοθονίηλ και Σεραΐας και οι υιοί του Γοθονίηλ, Αθάθ. **14** Και ο Μεονοθάι εγέννησε τον Οφρά: και ο Σεραΐας εγέννησε τον Ιωάβ, πατέρα της κοιλάδος των τεκτόνων διότι ήσαν τέκτονες. **15** Και οι υιοί του Χάλεβ, υιού του Ιεφοννή, Ιρού, Ηλά και Ναάμ και οι υιοί του Ηλά, Κενέζ. **16** Και οι υιοί του Ιαλελεήλ, Ζιφ και Ζιφά, Θηριά και Ασαρεΐλ. **17** Και οι υιοί του Εζρά, Ιεθέρ και Μερέδ και Εφέρ και Ιαλών· και η γυνή του Μερέδ εγέννησε τον Μαριάμ και τον Σαμμαΐ και τον Ιεσβά τον πατέρα Εσθεμώα. **18** Και η άλλη γυνή αυτού, η Ιουδαία, εγέννησε τον Ιέρεδ τον πατέρα Γεδώρ, και τον Έβερ τον πατέρα Σωχώ, και τον Ιεκουθιήλ τον πατέρα Ζανώα. Και ούτοι είναι οι υιοί της Βιθίας θυγατρός του Φαραώ, την οποίαν έλαβεν ο Μερέδ. **19** Και οι υιοί της γυναικός αυτού της Οδίας, αδελφής του Ναχάμ, πατρός Κεειλά του Γαρμίτου και Εσθεμώα του Μααχαθίτου. **20** Και οι υιοί του Σιμών ήσαν Αμνών και Ριννά, Βεν-ανάν και Θιλών. Και οι υιοί του Ιεσεί, Ζωχέθ και Βεν-Ζωχέθ. **21** Οι υιοί του Σηλά, υιού του Ιούδα, ήσαν Ήρ ο πατήρ Ληχά και Λααδά ο πατήρ Μαρησά, και αι

συγγένεια του οίκου των εργαζομένων την βύσσον, του οίκου του Αθεά, **22** και ο Ιωκείμ και οι ἄνδρες Χαζηβά και ο Ιωάς και ο Σαράφ, οίτινες εδέσποδον εν Μωάβ, και ο Ιασουβί-λεχέμ. Πληγή τάντα είναι αρχαία πράγματα. **23** Οὗτοι ήσαν οι κεραμεῖς και οι κατοικούντες εν Νεταΐμ και Γεδιρά· εκεί κατώκουν μετά του βασιλέως διά τας εργασίας αυτού. **24** Οι υιοί του Συμεών ήσαν Νεμουήλ και Ιαμείν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ· **25** Σαλλούνυ νιός τούτου, Μιθσάμ νιός τούτου, Μισμάτ νιός τούτου. **26** Και οι υιοί του Μισμάτ, Αμονήλ ο νιός αυτού, Ζακχούρ νιός τούτου, Σιμεΐτ νιός τούτου. **27** Και ο Σιμεΐτ εγέννησε δεκαέξι υιούς και εξ θυγατέρας οι αδελφοί αυτού όμως δεν είχον υιούς πολλούς, ουδέ επληθύνθησαν πάσαι αι συγγένεια αυτών, καθώς των νιών του Ιούντα. **28** Και κατώκησαν εν Βηρ-σαφέε και Μωλαδά και Ασάρ-σουάλ, **29** και εν Βαλλά και εν Ασέμ και εν Θωλάδ **30** και εν Βαιθουήλ και εν Ορμά και εν Σικλάγ **31** και εν Βαιθ-μαρχαβώθ και εν Ασάρ-σουσίμ και εν Βαιθ-βηρεῖ και εν Σααρείμ· Αὗται ήσαν αι πόλεις αυτών ἔως της βασιλείας του Δαβίδ. **32** Και αι κώμαι αυτών ήσαν, Ητάμ και Αείν, Ριμμών και Θοχέν και Ασάν, πέντε πόλεις **33** και πάσαι αι κώμαι αυτών αι πέριξ τούτων των πόλεων, μέχρι Βάαλ. Αὕτα ήσαν αι κατοικήσεις αυτών και η κατά γενέας διαιρείσις αυτών. **34** Και Μεσωβάθ και Ιαμιλήκ και Ιωσά ο νιός του Αμασία, **35** και Ιωήλ και Ιηού ο νιός του Ιωσεία, νιού του Σεραΐα, νιού του Αστήλη, **36** και Ελιωνῆαί και Ιασκωβά και Ιεσοχάτας και Ασαΐας και Αδιήλ και Ιεσιμήλ και Βεναΐας **37** και Ζιάδ ο νιός του Σιφρέι, νιού του Αλλόν, νιού του Ιεδαΐα, νιού του Σιμρί, νιού του Σεμαΐα· **38** οὗτοι οι κατ' ὄνομα μνημονευθέντες ήσαν ἀρχοντες εις τας συγγενείας αυτών· και ο οίκος των πατέρων αυτών ηνήκητη εις πλήθος. **39** Και υπήγαν ἔως της εισόδου Γεδώρ, προς ανατολάς της κοιλάδος, διά να ζητήσωσι βοσκήν εις τα ποιμνια αυτών· **40** και εύρηκαν βοσκήν παχείαν και καλήν, και η γη ἡτο ευρύχωρος και ήσυχος και ειρηνική διότι οι πρότερον κατοικούντες εκεί ήσαν εκ του Χαμ. **41** Και οὔτοι οι γεγραμμένοι κατ' ὄνομα ήλθον εν ταις ημέραις Εζεκίου του βασιλέως Ιούνδα, και επάταξαν τας σκηνάς αυτών και τους εκεί ευρεθέντας Μιναίους, και ηφάντισαν αυτούς ἔως της ημέρας ταύτης, και κατώκησαν αντ' αυτών διότι ήτο εκεί βοσκή διά τα ποιμνια αυτών. **42** Και εξ αυτών, εκ των νιών του Συμεών, πεντακόσιοι ἄνδρες υπήγαν εις το ὄρος Σηείρ, ἔχοντες επί κεφαλής αυτών των Φελατίαν και Νεαρίαν και Ρεφαίαν και Οζίηλ, νιούς του Ιεσεί· **43** και επάταξαν το υπόλοιπον των Αμαληκιτών το διασωθέν, και κατώκησαν εκεί ἔως της ημέρας ταύτης.

5 Οι δε νιοί του Ρουβήν πρωτοτόκου του Ισραήλ, διότι οὔτοις ήτο ο πρωτότοκος· επειδή όμως εμίανε την κοίτην του πατρός αυτού, τα πρωτοτόκια αυτού εδόθησαν εις τους νιούς του Ιωσήφ, νιού του Ισραήλ· πληγησαν ουχί διά να ἔχη τα πρωτοτόκια ως προς την γενεαλογίαν· **2** διότι ο Ιούδας υπερίσχυσεν υπέρ τους αδελφούς αυτού, ὥστε εξ αυτού να εξέλθη ο ηγούμενος τα πρωτοτόκια όμως ήσαν του Ιωσήφ· **3** οι νιοί του Ρουβήν πρωτοτόκου του Ισραήλ ήσαν Ανώχ και Φαλλού, Εσρών και Χαρμί. **4** Νιοί του Ιωήλ, Σεμαΐας νιούς τούτου, Γωγ νιός τούτου, Σιμεΐτ νιός τούτου, **5** Μιχάτ νιός τούτου, Ρεαΐα νιός τούτου, Βάαλ νιός τούτου, **6** Βερηάτ νιός τούτου, τον οποίον μετώκισεν ο Θελγάθ-φελνασάρ βασιλεύς της Ασυρίας· ούτος ήτο ο αρχηγός των Ρουβηνιτών. **7** Και των αδελφών αυτού κατά τας συγγενείας αυτών, ὅτε η γενεαλογία των γενεών αυτών απηριθμήθη, οι αρχηγοί ήσαν Ιείήλ και Ζαχαρίας, **8** και Βελά ο νιός του Αζάζ, νιού του Σεμάτ, νιού του

Ιωήλ· ούτος κατώκησεν εν Αροήρ και έως Νεβώ και Βάαλ-μεών· **9** και προς ανατολάς κατώκησεν ἔως της εισόδου της ερήμου από του Ευφράτου ποταμού διότι τα κτήμη αυτών είχον πληθυνθή εν τη γη Γαλαάδ. **10** Και εν ταις ημέραις του Σαούλ έκαμον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς, οίτινες ἐπέσον διά της χειρός αυτών και κατώκησαν εν ταις σκηνάς αυτών καθ' όλον το ανατολικόν της Γαλαάδ. **11** Και οι νιοί του Γαδ κατώκησαν κατέναντι αυτών, εν τη γη Βασάν ἔως Σαλχά· **12** Ιωήλ ο αρχηγός και Σαφάρ ο δεύτερος, και Ιαναΐ και Σαφάτ, εν Βασάν. **13** Και οι αδελφοί αυτών εκ του οίκου των πατέρων αυτών ήσαν, Μιχαήλ και Μεσουλλάμ και Σεβά και Ιωράμ και Ιαχάν και Ζιέ και Έβερ, επτά. **14** οὗτοι είναι οι νιοί του Αβιχαίλ νιού του Ουρί, νιού του Ιαροά, νιού του Γαλαάδ, νιού του Μιχαήλ, νιού του Ιεσισάτ, νιού του Ιαδώ, νιού του Βουζ. **15** Αχί ο νιός του Αβδιήλ, νιού του Γουνί, ήτο ο αρχηγός του οίκου των πατέρων αυτών. **16** Και κατώκησαν εν Γαλαάδ, εν Βασάν και εν ταις κώμαις αυτής, και εν πάσι τοις περιχώροις Σαρών, ἔως των ορίων αυτών. **17** Πάντες ούτοι απηριθμήθησαν κατά την γενεαλογίαν αυτών εν ταις ημέραις του Ιωθάμ βασιλέως του Ιούδα, και εν ταις ημέραις του Ιεροβάμ βασιλέως του Ισραήλ. **18** Οι νιοί του Ρουβήν και οι Γαδίταις και οι ήμιν της φυλής του Μανασή, εκ των δυνατών, ἄνδρες φέροντες ασπίδα και μάχαιραν και εντείνοντες τόξον και γεγυμνασμένοι εις πόλεμον, ήσαν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες και επτακόσιοι εξήκοντα, εξερχόμενοι εις πόλεμον. **19** Και ἔκαμπνον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς και Ιετουραίους και Ναφισαίους και Νοδαβαίους. **20** Και εβηθήθησαν εναντίον αυτών, και οι Αγαρηνοί παρεδόθησαν εις τας χείρας αυτών και πάντες οι μετ' αυτών διότι προς τον θεόν εβόρησαν εν τη μάχῃ, και επήκουσεν αυτών, επειδή ήλπισαν επ' αυτόν. **21** Και ηχμαλώτισαν τα κτήμη αυτών, τας καμήλους αυτών πεντήκοντα χιλιάδας, και πρόβατα διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, και ὄνους δύο χιλιάδας, και ψυχάς ανθρώπων εκατόν χιλιάδας. **22** Διότι πολλοί ἐπέσον τεθανατωμένοι, επειδή ο πόλεμος ἤτο εκ Θεού. Και κατώκησαν αντ' αυτών ἔως της μετοικείας. **23** Και οι νιοί του ημίσεος της φυλής Μανασήτ κατώκησαν εν τη γῇ· ούτοι ηνήκοσαν από Βασάν ἔως Βάαλ-ερμών και Σενείρ και έως του θρόνου Αερμών· **24** Ούτοι δε ήσαν οι αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών Εφέρ και Ιεσεί και Ειλιή και Αζριήλ και Ιερεμίας και Ωδούνας και Ιαδήλ, ἄνδρες δυνατοί εν ισχύ, ἄνδρες ονομαστοί, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών. **25** Και εστάθησαν παραβάται κατά τον θεόν των πατέρων αυτών και επόρευσαν κατόπιν των θεών των λαών της γης, τους οποίους ο θεός ηφάντισεν απ' ἔμπροσθεν αυτών. **26** Διά τούτο ο θεός του Ισραήλ διήγειτε το πνεύμα του Φοιδί βασιλέως της Ασυρίας και το πνεύμα του Θελγάθ-φελνασάρ βασιλέως της Ασυρίας, και μετώκισεν αυτούς, τους Ρουβηνιτάς και τους Γαδίταις και το ήμιν της φυλής του Μανασήτ, και ἔφερεν αυτούς εις Αλά και εις Αβώρ και εις Αρά και εις τον ποταμόν Γωζάν, ἔως της ημέρας ταύτης.

6 Οι νιοί του Λευΐ ήσαν Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. **2** Και οι νιοί του Καάθ, Αμράμ, Ισαάρ και Χεβρών και Οζίηλ. **3** Και οι νιοί του Αμράμ, Ααρών και Μωϋσής και η Μαριάμ. Οι δε νιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **4** Ο Ελεάζαρ εγέννησε τον Φινέές, ο Φινέές εγέννησε τον Αβισσούν, **5** και Αβισσούν εγέννησε τον Βουκκί, και Βουκκί εγέννησε τον Οζί, **6** και Οζί εγέννησε τον Ζεραΐαν, και Ζεραΐας εγέννησε τον Μεραϊώθ, **7** Μεραϊώθ εγέννησε τον Αμαρίαν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, **8** και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ,

Σαδώκ εγέννησε τον Αχιμάας, **9** και Αχιμάας εγέννησε τον Αζαρίαν, και Αζαρίας εγέννησε τον Ιωανάν, **10** και Ιωανάν εγέννησε τον Αζαρίαν, ούτος είναι ο ιερατεύσας εν τω ναῷ, τον οποίον ωκοδόμησεν ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ: **11** και Αζαρίας εγέννησε τον Αμαρίαν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, **12** και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Σαλλούμ, **13** και Σαλλούμ εγέννησε τον Χελκίαν, και Χελκίας εγέννησε τον Αζαρίαν, **14** και Αζαρίας εγέννησε τον Σεραΐαν, και Σεραΐας εγέννησε τον Ιωσεδέκ, **15** και Ιωσεδέκ utipήγεν εις την μετοικεσίαν, ότε ο Κύριος ἔκαμε να μετοικισθῇ ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ διά χειρός του Ναβουχοδονόσορ. **16** Οι νιοί του Λευΐ, Γηρσώμ, Καάθ και Μεραρί. **17** Και ταύτα είναι τα ονόματα των νιών του Γηρσώμ: Λιβνί και Σιμεῖ. **18** Και οι νιοί του Καάθ, Αμράμ και Ισαάρ και Χεβρών και Οζήήλ. **19** Οι νιοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί. Και αύται είναι αι συγγένειαι των Λευΐτων κατά τας πατριάς αυτών. **20** του Γηρσώμ, Λιβνί νιός τούτου, Ιαάθ νιός τούτου, Ζιμμά νιός τούτου, **21** Ιωάχ νιός τούτου, Ιδδώ νιός τούτου, Ζερφ νιός τούτου, Ιεθραί νιός τούτου. **22** Οι νιοί του Καάθ, Αμμιναδάβ νιός αυτού, Κορέ νιός τούτου, Ασείρ νιός τούτου, **23** Ελκανά νιός τούτου, και Εβιασάφ νιός τούτου, και Ασείρ νιός τούτου, **24** Ταχάθ νιός τούτου, Ουρήπι νιός τούτου, Οζίας νιός τούτου, και Σαούλ νιός τούτου. **25** Και οι νιοί του Ελκανά, Αμασαΐ και Αχιμώθ. **26** Και Ελκανά αι νιοί του Ελκανά, Σουφί νιός τούτου, και Ναχάθ νιός τούτου, **27** Ελιάρβ νιός τούτου, Ιεροάμ νιός τούτου, Ελκανά νιός τούτου. **28** Και οι νιοί του Σαμουήλ, Βασνί ο πρωτότοκος και Αβιά. **29** Οι νιοί του Μεραρί, Μααλί, Λιβνί νιός τούτου, Σιμεῖ νιός τούτου, Ουζά νιός τούτου, **30** Σιμαά νιός τούτου, Αγγία νιός τούτου, Ασαίας νιός τούτου. **31** Και ούτοι είναι τους οποίους κατέστησεν ο Δαβίδ επί το ἐργὸν τῆς μουσικῆς του οίκου του Κυρίου, αφοῦ η κιβωτός εύρηκεν ανάπτωσιν. **32** Και υπηρέτουν ἐμπροσθεν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου με φαλτωδίας, εωσούν ο Σολομών ωκοδόμησε τον οίκον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ· και τότε κατεστάθησαν εις το υπούργημα αυτών, κατά την τάξιν αυτών. **33** Και ούτοι είναι οι κατασταθέντες, μετά τῶν τέκνων αυτών. Εκ των νιών των Κααθιτών, Αιμάν ο ψαλτωδός, νιός του Ιωήλ, νιόν του Σαμουήλ, **34** νιόν του Ελκανά, νιόν του Ιεροάμ, νιόν του Ελιήλ, νιόν του Θωά, **35** νιόν του Σούφ, νιόν του Ελκανά, νιόν του Μαάθ νιόν του Αμασαΐ, **36** νιόν του Ελκανά νιόν του Ιωήλ, νιόν του Αζαρίου, νιόν του Σοφονίου, **37** νιόν του Ταχάθ, νιόν του Ασείρ, νιόν του Εβιασάφ, νιόν του Κορέ, **38** νιόν του Ισαάρ, νιόν του Καάθ, νιόν του Λευΐ νιόν του Ισραήλ: **39** και ο αδελφός αυτού Ασάφ, ο ιστάμενος εν δεξιᾷ αυτού· Ασάφ ο νιός του Βαραχίου, νιόν του Σιμεά, **40** νιόν του Μιχαήλ, νιόν του Βασιόν, νιόν του Μαλχίου, **41** νιόν του Εθνεΐ νιόν του Ζερά, νιόν του Αδαά, **42** νιόν του Εθάν, νιόν του Ζιμμά, νιόν του Σιμεῖ, **43** νιόν του Ιαάθ, νιόν του Γηρσώμ, νιόν του Λευΐ: **44** και οι αδελφοί αυτών, οι νιοί του Μεραρί, οι εξ αριστερών· Εθάν ο νιός του Κεισί, νιόν του Αβδί, νιόν του Μαλλούχ, **45** νιόν του Ασαφία, νιόν του Αμασία, νιόν του Χελκίου, **46** νιόν του Αμσί, νιόν του Βανί, νιόν του Σαμείρ, **47** νιόν του Μααλί, νιόν του Μουσί, νιόν του Μεραρί, νιόν του Λευΐ: **48** και οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται, διωρισμένοι εις πάσας τας υπηρεσίας τῆς σκηνῆς του οίκου του Θεού. **49** Ο δε Ααρών και οι νιοί αυτού εθυμίαζον επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, και επί το θυσιαστήριον του θυμιάματος, διωρισμένοι εις πάσας τας εργασίας του αγίου των αγίων, και εις το να κάμνωσιν εξιλέωσιν υπέρ του Ισραήλ, κατά πάντα οσα προσέταξε Μωϋσῆς ο δούλος του Θεού. **50** Και ούτοι είναι

οι νιοί του Ααρών· Ελεάζαρ νιός τούτου, Φινέές νιός τούτου, Αβισσουά νιός τούτου, **51** Βουκκί νιός τούτου, Οζί νιός τούτου, Ζεραΐας νιός τούτου, **52** Μεραϊώθ νιός τούτου, Αμαρίας νιός τούτου, Αχιτώβ νιός τούτου, **53** Σαδώκ νιός τούτου, Αχιμάας νιός τούτου. **54** Και αύταί είναι αι κατοικίαι αυτών κατά τας κώμας αυτών εν τοις ορίοις αυτών, των νιών του Ααρών, εκ της συγγενείας των Κααθιτών· διότι εις αυτούς ἐπεσεν ο κλήρος: **55** και ἐδωκαν εις αυτούς την Χεβρών εν γη Ιούδα και τα περίχωρα αυτής κύκλῳ αυτής. **56** Τους αγρούς όμως της πόλεως και τας κώμας αυτής ἐδωκαν εις τον Χάλεβ τον νιόν του Ιεφοννή. **57** Εις δε τους νιούς του Ααρών ἐδωκαν τας πόλεις του Ιούδα, την Χεβρών, την πόλιν του καταφυγίου και την Λιβνά και τα περίχωρα αυτής και την Ιαθείρ και την Εσθεμώα και τα περίχωρα αυτής, **58** και την Ηλών και τα περίχωρα αυτής, την Δεβείρ και τα περίχωρα αυτής, **59** και την Ασάν και τα περίχωρα αυτής και την Βαιθ-σεμέξ και τα περίχωρα αυτής, **60** και εκ της φυλής Βενιαμίν την Γαβαά και τα περίχωρα αυτής και την Αλεμέθ και τα περίχωρα αυτής και την Αναθώθ και τα περίχωρα αυτής· πάσαι αι πόλεις αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, δεκατρέις. **61** Και εις τους νιούς του Καάθ, τους εναπολειφθέντας, εδόθησαν κατά κλήρον εκ της συγγενείας εκατέρας φυλής και εκ της ημισείας φυλής, της ημισείας του Μανασού, δέκα πόλεις. **62** Και εις τους νιούς του Γηρσώμ κατά τας συγγενείας αυτών, εκ της φυλής Ισάχαρ, και εκ της φυλής Ασήρ και εκ της φυλής Νεφθαλί και εκ της φυλής του Μανασού εν Βασάν, δεκατρέις πόλεις. **63** εις τους νιούς του Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, εδόθησαν διά κλήρου εκ της φυλής Ρουθίν και εκ της φυλής Γαδ και εκ της φυλής Ζαβούλων δώδεκα πόλεις. **64** Και οι νιοί Ισραήλ ἐδωκαν εις τους Λευΐτας τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών. **65** Και ἐδωκαν κατά κλήρον, εκ της φυλής των νιών Ιούδα και εκ της φυλής των Συμεών και εκ της φυλής των νιών Βενιαμίν, τας πόλεις ταύτας, ονομασθείσας κατά τα ονόματα αυτών. **66** Οι δε εκ των συγγενείων των νιών Καάθ έλαβον πόλεις των ορίων αυτών εκ της φυλής Εφραΐμ. **67** Και ἐδωκαν εις αυτούς τας πόλεις του καταφυγίου, την Συχέμ και τα περίχωρα αυτής, εν τω όρει Εφραΐμ, και την Γεζέρ και τα περίχωρα αυτής, **68** και την Ιοκμέάμ και τα περίχωρα αυτής, και την Βαιθ-ωρών και τα περίχωρα αυτής, **69** και την Αιαλών και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ριμών και τα περίχωρα αυτής, **70** και εκ της ημισείας φυλής Μανασού την Ανήρ και τα περίχωρα αυτής, και την Βιλέαμ και τα περίχωρα αυτής ταύτας ἐδωκαν εις τας συγγενείας των εναπολειφθέντων των νιών Καάθ. **71** εις τους νιούς Γηρσώμ ἐδωκαν, εκ της συγγενείας της ημισείας φυλής Μανασού, την Γωλάν εν Βασάν και τα περίχωρα αυτής, και την Ασταρώθ και τα περίχωρα αυτής, **72** και εκ της φυλής Ισάχαρ την Κεδές και τα περίχωρα αυτής, την Δαφράθ και τα περίχωρα αυτής, **73** και την Ραμώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Ανείμ και τα περίχωρα αυτής: **74** και εις της φυλής Ασήρ την Μασάλ και τα περίχωρα αυτής, και την Αβδών και τα περίχωρα αυτής, **75** και την Χουκώ και τα περίχωρα αυτής, και την Ρεώβ και τα περίχωρα αυτής: **76** και εκ της φυλής Νεφθαλί την Κεδές εν Γαλιλαία και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμών και τα περίχωρα αυτής, και την Κιριαθαΐμ και τα περίχωρα αυτής, **77** εις τους νιούς του Μεραρί τους εναπολειφθέντας ἐδωκαν, εκ της φυλής του Ζαβούλων, την Ριμμών και τα περίχωρα αυτής, την Θαβώρ και τα περίχωρα αυτής: **78** εις δε το πέραν του Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, προς ανατολάς του Ιορδάνου, ἐδωκαν, εκ της φυλής Ρουθίν την Βοσόρ εν τη ερήμω και

τα περίχωρα αυτής, και την Ιασά και τα περίχωρα αυτής, **79** και την Κεδημώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Μηφαάθ και τα περίχωρα αυτής: **80** και εκ της φούλης Γαδ την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχανά'ם και τα περίχωρα αυτής, **81** και την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, και την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής.

7 Οι δε υιοί του Ισσάχαρ ἡσαν Θωλά και Φουά, Ιασούβ και Σιμφρών, τέσσαρες. **2** Και οι υιοί του Θωλά, Οζί και Ρεφαία και Ιερήλ και Ιαμάι και Ιεβσάμ και Σεμουνήλ, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών εις τον Θωλά, δυνατοί εν ισχύι εις τας γενεάς αυτών· ο αριθμός αυτών ἡτο εν ταῖς ημέραις του Δαβΐδ, εικοσιδύο χιλιάδες και εξακόσιοι. **3** Και οι υιοί του Οζί, Ιζραήλς και οι υιοί του Ιζραία, Μιχαήλ και Οβαδία και Ιωήλ και Ιεσία, πέντε, αρχηγοί πάντες. **4** Και μετ' αυτών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τους πατρικούς αυτών οίκους, ἡσαν τάγματα παραπτόμενα εις πόλεμον, τριάκοντα εξ χιλιάδες ἀνδρες διότι απέκτησαν πολλάς γυναίκας και υιούς. **5** Και οι αδελφοί αυτών, μεταξύ πασών των οικογενειών του Ισσάχαρ, δυνατοί εν ισχύι, πάντες απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ογδοήκοντα επτά χιλιάδες. **6** Οι υιοί του Βενιαμίν, Βελά και Βεχέρ και Ιεδιαήλ, τρεις. **7** Και οι υιοί του Βελά, Εσφών και Οζί και Οζήλ και Ιεριμώθ και Ιρί, πέντε, αρχηγοί πατρικών οίκων, δυνατοί εν ισχύι, απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ἡσαν εικοσιδύο χιλιάδες και τριάκοντα τέσσαρες. **8** Και οι υιοί του Βεχέρ, Ζεμπρά και Ιωάς και Ελιέζερ και Ελιωνάτι και Αμρί και Ιεριμώθ και Αβιά και Αναθώθ, και Αλαμέθ πάντες ούτοι ἡσαν οι υιοί του Βεχέρ. **9** Και η γενεαλογική αυτών απαριθμησις, κατά τας γενεάς αυτών, ἡτο είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι, αρχηγοί των πατρικών αυτών οίκων, δυνατοί εν ισχύι. **10** Και οι υιοί του Ιεδιαήλ, Βαλαάν και οι υιοί του Βαλαάν, Ιεούς και Βενιαμίν και Εχούδ και Χαναανά και Ζηθάν και Θαρσείς και Αχισσάρ. **11** πάντες ούτοι οι υιοί του Ιεδιαήλ, αρχηγοί πατριών, δυνατοί εν ισχύι, ἡσαν δεκαεπτά χιλιάδες και διακόσιοι, δυναμένοι να εκστρατεύωνται εις πόλεμον. **12** Και Σουφίμ και Ουπίμ, υιοί του Ιρ- και υιοί του Αχίρ, Ουσίμ. **13** Οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασήλ και Γουνί και Ιεοέρ και Σαλλούμι υιοί της Βαλλάς. **14** Οι υιοί του Μανασσίτ, Ασριήλ, τον οποίον η γυνή αυτού εγέννησεν ἡ δε παλλακή αυτού η Σύριος εγέννησε τον Μαχείρ πατέρα του Γαλαάδ. **15** και ο Μαχείρ ἐλαβεν εις γυναίκα την αδελφήν του Ουπίμ και Σουφίμ: και το όνομα της αδελφής αυτών ἡτο Μααχά· του δευτέρου δε το όνομα ἡτο Σαλπαάδ· και ο Σαλπαάδ εγέννησε θυγατέρας. **16** Και η Μααχά η γυνή του Μαχείρ εγέννησεν υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές· και το όνομα του αδελφού αυτού ἡτο Σαρές· και οι υιοί αυτού, Ουλάμ και Ρακέμ. **17** Και οι υιοί του Ουλάμ, Βεδάν. Ούτοι ἡσαν οι υιοί του Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ, υιού του Μανασσίτ. **18** Και η αδελφή αυτού Αμμολεκέθ εγέννησε τον Ισούδ και τον Αβιέζερ και τον Μααλά. **19** Και οι υιοί του Σεμιδά ἡσαν Αχιάν και Συχέμ και Λικίχι και Ανιάμ. **20** Και οι υιοί του Εφραίτ, Σουθαλά και Βερέδ υιός τούτου, και Ταχάθ υιός τούτου, και Ελεαδά υιός τούτου, και Ταχάθ υιός τούτου, **21** και Ζαβάδ υιός τούτου, και Σουθαλά υιός τούτου, και Εσέρ και Ελεάδ· εθνατώσαν δε αυτούς οι ἀνδρες της Γαθ, οι γεννηθέντες εν τω τόπω, διότι κατέβησαν να λάβωνται τη κτήνη αυτών. **22** Και Εφραίτον πατέρα αυτών επένθησεν ημέρας πολλάς, και ἥλθον οι αδελφοί αυτού διά να παρηγορήσωνται αυτόν. **23** Υστερον εισήλθε προς την γυναίκα αυτού, ἡτις συνέλαβε και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Βεριά, επειδή εγεννήθη εν συμφορά συμβάσῃ εν τω οίκω αυτού. **24** Η δε θυγάτηρ αυτού

ἡτο Σεερά, ἡτις ακοδόμησε την Βαιθ-ωρών, την κάτω και την ἄνω, και την Ουζέν-σεερά. **25** Και Ρεφά ἡτο υιός τούτου, και Ρεσέφ και Θελά υιός τούτου, και Ταχάν υιός τούτου, **26** Λααδάν υιός τούτου, Αμμιούδ υιός τούτου, Ελισαμάρι υιός τούτου, **27** Νανή υιός τούτου, Ιησούς υιός τούτου. **28** Αι δε ιδιοκτησίαι αυτών και αι κατοικίαι αυτών ἡσαν Βαιθήλ και αι κώμαι αυτής, και κατά ανατολάς Νααράν, και κατά δυσμάς Γέζερ και αι κώμαι αυτής, και Συχέμ και αι κώμαι αυτής, ἔως Γάζης και των κωμών αυτής: **29** και εις τα όρια των υιών Μανασσή Βαιθ-σαν και αι κώμαι αυτής, Θαανάχ και αι κώμαι αυτής, Μεγιδδώ και αι κώμαι αυτής, Δωρ και αι κώμαι αυτής. Εν ταύταις κατώκησαν οι υιοί Ιωσήφ υιού Ισραήλ. **30** Οι υιοί του Αστήρ, Ιεμνά και Ιεσσούνα και Ιεσσούνα και Βεριά και Σερά η αδελφή αυτών. **31** Και οι υιοί του Βεριά, Έβερ και Μαλχήλ, ὅστις είναι ο πατέρι Βιρζαβίθ. **32** Και ο Έβερ εγέννησε τον Ιαφλήτ και τον Σωμήρ και τον Χωθάμ και την Σουά την αδελφήν αυτών. **33** Και οι υιοί του Ιαφλήτ, Φασάχ και Βιμάλ και Ασουάθ ούτοι είναι οι υιοί του Ιαφλήτ. **34** Και οι υιοί του Σωμήρ, Αχί και Ρωγά, Ιεχούβα και Αράμ. **35** Και οι υιοί Ελέμ του αδελφού αυτού, Σωφά και Ιεμνά και Σελλής και Αμάλ. **36** Οι υιοί του Σωφά, Σουά και Αρνεφέρ και Σωγάλ και Βερί και Ιεμρά, **37** Βοσόρ και Ωδ και Σαμψά και Σιλισά και Ιθράν και Βεηρά. **38** Και οι υιοί του Ιεθέρ, Ιεφονήν και Φισπά και Αρά. **39** Και οι υιοί του Ουλλά, Αράχ και Ανιήλ και Ρισά. **40** Πάντες ούτοι ἡσαν οι υιοί του Αστήρ, αρχηγοί πατρικών οίκων, εκλεκτοί, δυνατοί εν ισχύι, πρώτοι αρχηγοί. Και ο αριθμός αυτών, κατά την γενεαλογίαν αυτών, δοιοί ήσαν ἀξιοί να παραταχθώσιν εις μάχην, ἡτο εικοσιέξ χιλιάδες ἀνδρες.

8 Ο δε Βενιαμίν εγέννησε Βελά τον πρωτότοκον αυτού, Ασβήλ τον δεύτερον και Ααρά τον τρίτον, **2** Νοώ τον τέταρτον και Ραφά τον πέμπτον. **3** Και οι υιοί του Βελά ἡσαν, Αδδάρ και Γηρά και Αβιούδ **4** και Αβισσούν και Νααμάν και Αχώα **5** και Γηρά και Σεφουνάν και Ουράμ. **6** Και ούτοι είναι οι υιοί του Εχούδ, οίτινες ἡσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας την Γαβάα και μετοικισθέντας εις Μαναχάθ **7** και Νααμάν και Αχιά και Γηρά, δότις μετώκισεν αυτούς, και εγέννησε τον Ουζά και τον Αχιούδ. **8** Και ο Σααράτιμ εγέννησεν υιόν εν τη γη Μωάβ, αφού απέβαλε την Ουσίμ και την Βααρά, τας γυναικάς αυτού· **9** και εγέννησεν, εκ της Οδές της γυναικός αυτού, τον Ιωβάβ και τον Σιβιά και τον Μηρά και τον Μαλχάμ **10** και τον Ιεούς και τον Σαχιά και τον Μιρμά: ούτοι ἡσαν οι υιοί αυτού, αρχηγοί πατριών. **11** Εκ δε της Ουσίμ είχε γεννήσει τον Αβιτώβ και τον Ελφαάλ. **12** Και οι υιοί του Ελφαάλ ἡσαν Έβερ και Μισάμ και Σαμέρ, ὅστις ακοδόμησε την Ωνώ και την Λωδ και τας κώμαις αυτής: **13** και ο Βεριά και ο Σεμά ωύτοι ἡσαν οι υιοί αυτού, αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας την Αιαλών· ούτοι εξεδίωξαν τους κατοίκους της Γάθ· **14** και Αχιώ, Σασάκ και Ιερεμώθ **15** και Ζεβαδίας και Αράδ και Αδέρ, **16** και Μιχαήλ και Ιεσπά και Ιωχά υιοί του Βεριά: **17** και Ζεβαδίας και Μεσουλλάμ και Εζεκί και Έβερ **18** και Ισμεράι και Ιεζιλιά και Ιωβάβ, υιοί του Ελφαάλ: **19** και Ιακεύν και Ζιχρί και Ζαβδί **20** και Ελινάντι και Ζιλθάτ και Ελιήλ **21** και Αδαίας και Βεραά και Σιμράθ, υιοί του Σεμά: **22** και Ιεσφάν και Έβερ και Ελιήλ **23** και Αβδών και Ζιχρί και Ανάν **24** και Ανανίας και Ελάμ και Ανθωθία **25** και Ιεφεδία και Φανουήλ υιοί του Σασάκ: **26** και Σαμεράϊ και Σεαρία και Γοθολία **27** και Ιαρεσία και Ηλιά και Ζιχρί, υιοί του Ιερούμ. **28** ούτοι ἡσαν αρχηγοί πατριών, αρχηγοί κατά τας γενεάς αυτών. ούτοι κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ. **29** Εν δε Γαβαών κατώκησεν ο πατέρι Γαβαών, το δε όνομα της

γυναικός αυτού ἡτο Μααχάρ· 30 και ο πρωτότοκος νιός αυτού ἡτο Αβδών, ἐπειτα Σούρ και Κείς και Βάαλ και Ναδάβ· 31 και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχέρ· 32 και Μικλώθ ο γεννήσας τον Σιμεά. Και ούτοι ἐτί κατώκησαν μετά των αδελφών αυτών εν Ιερουσαλήμ, κατέναντι των αδελφών αυτών. 33 Και ο Νηρ εγέννησε τον Κείς, και Κείς εγέννησε τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχί-σουέ και τον Αβιναδάβ και τον Εσ-βαάλ. 34 Και ο νιός του Ιωνάθαν ἡτο ο Μερίβ-βαάλ και ο Μερίβ-βαάλ εγέννησε τον Μιχά. 35 Και οι νιοί του Μιχά ἡσαν Φιθών και Μελέχ και Θαρεά και Ἀχαζ. 36 Και ο Ἀχαζ εγέννησε τον Ιωαδά: και ο Ιωαδά εγέννησε τον Αλεμέθ και τον Αζμαβέθ και τον Ζιμβρί και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. 37 και Μοσά εγέννησε τον Βινέα: Ραφά, νιός τούτου Ελεασά, νιός τούτου Ασήλ, νιός τούτου. 38 Και ο Ασήλ είχεν εξ νιούς, των οποίων τα ονόματα είναι ταύτα: Αζρικάμ, Βοχερού και Ισμαήλ και Σεαρία και Οβαδία και Ανάν: πάντες ούτοι ἡσαν οι νιοί του Ασήλ. 39 Και οι νιοί του Ησέκ του αδελφού αυτού ἡσαν Ουλάμ ο πρωτότοκος αυτού, Ιεούς ο δεύτερος και Ελιφελέτ ο τρίτος. 40 Και οι νιοί του Ουλάμ ἡσαν ἀνδρες δυνατοί εν ισχύi, εντείνοντες τόξον και ἔχοντες πολλούς νιούς και νιούς νιών, εκατόν πεντήκοντα. Πάντες ούτοι ἡσαν εκ των νιών Βενιαμίν.

9 Ούτω πας ο Ισραήλ απηριθμήθη κατά γενεαλογίας και ιδού, είναι καταγεγραμμένοι εν τω βιβλίων των βασιλέων του Ισραήλ και Ιούδα. Μετωκίσθησαν δε εις την Βαβύλωνα διά τας ανομίας αυτών. 2 Και οι πρώτοι κάτοικοι οι εν ταῖς ιδιοκτήσιαις αυτών, εν ταῖς πόλεσιν αυτών, ἡσαν οι Ισραηλίται, οι ιερείς, οι Λευΐται και οι Νεθινείμ. 3 Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν εκ των νιών Ιούδα και εκ των νιών Βενιαμίν και εκ των νιών Εφραΐμ και Μανασσίν, 4 Γουθαΐ ο νιός του Αμμιούδ, νιού του Αμρί, νιού του Ιμρί, νιού του Βανί, εκ των νιών του Φαρές νιού του Ιούδα. 5 Και εκ των Σηλωνιτών, Ασδάς ο πρωτότοκος και οι νιοί αυτού. 6 Και εκ των νιών του Ζερά, Ιεουήλ και οι αδελφοί αυτών, ἔξακόσιοι ενενήκοντα. 7 Και εκ των νιών Βενιαμίν, Σαλλού ο νιός του Μεσουλλάμ, νιού του Ωδούντα, νιού του Ασενούνά, 8 και ο Ιεβνιά νιός του Ιεροάμ, και ο Ηλά νιός του Οζί, νιού του Μιχρί, και ο Μεσουλλάμ νιούς του Σεφατία, νιού του Ραγουήλ, νιού του Ιβνιά· 9 και οι αδελφοί αυτών, κατά τας γενεάς αυτών, εννεακόσιοι πεντήκοντα εξ. Πάντες ούτοι οι ἀνδρες ἡσαν αρχηγοί πατριών, κατά τους πατρικούς οίκους αυτών. 10 Και εκ των ιερέων, Ιεδάτας και Ιωάρειβ και Ιαχείν· 11 και Αζαρίας ο νιός του Χελκία, νιού του Μεσουλλάμ, νιού του Σαδώκ, νιού του Μεραάθ, νιού του Αχιτώβ, ἄρχων του οίκου του Θεού· 12 και Αδάτας ο νιός του Ιεροάμ, νιού του Πασχώρ, νιού του Μαλχίου, και Μασαάς ο νιός του Αδήλ, νιού του Ιαζηρά, νιού του Μεσουλλάμ, νιού του Μεσιλλεύθ, νιού του Ιμμήρ· 13 και οι αδελφοί αυτών, αρχηγοί των πατρικών οίκων αυτών, χίλιοι επτακόσιοι εξήκοντα, δυνατοί εν ισχύi, ἀξιοί διά το ἔργον της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου. 14 και εκ των Λευΐτών, Σεμαίτας ο νιός του Ασσούθ, νιού του Αζρικάμ, νιού του Ασαβία, εκ των νιών Μεραρί· 15 και Βακβακάρ, Ερές και Γαλάν και Ματθανίας ο νιός του Μιχά, νιού του Ζιχρί, νιού του Ασάφ· 16 και Οβαδία ο νιός του Σεμαία, νιού του Γαλάλ, νιού του Ιεδουθόν, και Βαραχίας ο νιός του Ασά, νιού του Ελκανά, ο κατοικήσας εν ταῖς κώμαις των Νετωφαθίων. 17 οι δε θυρωροί ἡσαν Σαλλούμ ήτο ο ἄρχων· 18 ούτοι μέχρι του νυν ἡσαν εν τη πλήγη του βασιλέως κατά ανατολάς θυρωροί κατά τα τάγματα των νιών του Λευΐ. 19 Και Σαλλούμ ο νιός του Κωρή, νιού του Εβιασάφ, νιού του Κορέ, και οι αδελφοί

αυτού, εκ του οίκου του πατρός αυτού, οι Κορίται, ἡσαν επί το ἔργον της υπηρεσίας, φύλακες των πυλών της σκηνῆς και οι πατέρες αυτών, εν τω στρατοπέδων του Κυρίου, ἡσαν φύλακες της εισόδου. 20 Και Φινέες ο νιός του Ελεάζαρ, μετά του οποίου ἡτο ο Κύριος, ἡτο ἄρχων επ' αυτού το πρότερον. 21 Ζαχαρίας ο νιός του Μεσελεμία ἡτο πυλωρός της Θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου. 22 Πάντες ούτοι, οι εκλελεγμένοι διά να ἡνιαν πυλωροί των θυρών, ἡσαν διακόσιοι δώδεκα. Ούτοι ἡσαν απηριθμημένοι κατά γενεαλογίας εν ταῖς κώμαις αυτών, τους οποίους ο Δαβίδ και ο Σαμουνήλ ο βλέπων είχον καταστήσει εις το υπούργημα αυτών. 23 Και αυτοί και οι νιοί αυτών είχον την επιστασίαν των πυλών του οίκου του Κυρίου, του οίκου της σκηνῆς, διά να φυλάττωσι. 24 προς τους τέσσαρας ανέμους ἡσαν οι πυλωροί, προς ανατολάς, προς δυσμάς, προς βορράν και προς νότον. 25 Και οι αδελφοί αυτών, οι εν ταῖς κώμαις αυτών, ἐπρεπε να ἔρχωνται κατά επτά ημέρας εις τους διωρισμένους καιρούς μετά τούτων. 26 Διότι οι Λευΐται ούτοι, οι τέσσαρες αρχιπούλωροι, ἐμενον εις το υπούργημα αυτών και είχον την επιστασίαν των οικημάτων και των θησαυρών του οίκου του Θεού. 27 Και διενυκτέρευον πέριξ του οίκου του Θεού, διότι η φυλακή ἡτο επ' αυτούς, και αυτοί ἐπρεπε να ανοίγωσιν αυτὸν καθ' εκάστην πρωΐαν. 28 Και τινές εξ αυτών είχον την επιστασίαν των λειτουργικών σκευών, διότι κατά αριθμόν εισέφερον αυτά και κατά αριθμόν εξέφερον αυτά. 29 Εξ αυτών ἐτι ἡσαν διωρισμένοι επί των ἄλλων σκευών και επί πάντων των σκευών των ιερών και επί της σεμιδάλεως και του οίνου και του ελαίου και του θυμιάματος και των αρωμάτων. 30 Και τινές εκ των νιών των ιερέων κατεσκεύαζον το μύρον το αρωματικόν. 31 Και Ματταθίας, ο εκ των Λευΐτών, ο πρωτότοκος Σαλλούμ του Κορίτου, είχε την επιστασίαν των τηγανιζομένων πραγμάτων. 32 Και ἄλλοι εκ των αδελφών αυτών, εκ των νιών των Κααθιτών, ἡσαν επί των ἄρτων της προθέσεως, διά να ετοιμάζωσιν αυτούς κατά σάββατον. 33 Και εκ τούτων ἡσαν οι ψαλτώδοι, αρχηγοί πατριών των Λευΐτών, οιτίνες ἐμενον εν τοις οικημάσιν ελεύθεροι: διότι ενησχολούντο εις το ἔργον τούτο ημέραν και νύκτα. 34 ούτοι ἡσαν οι αρχηγοί των πατριών των Λευΐτών, κατά τας γενεάς αυτών ούτοι οι αρχηγοί κατώκουν εν Ιερουσαλήμ. 35 Και εν Γαβαών κατώκησεν ο πατήρ Γαβαών, ο Ιεχιήλ, το δε ὄνομα της γυναικός αυτού ἡτο Μααχά· 36 και ο πρωτότοκος αυτού νιός ἡτο Αβδών, ἐπειτα Σούρ και Κείς και Βάαλ και Ναδάβ· 37 και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχαρίας και Μικλώθ μετά το Σιμεά. Και ούτοι ἐτί κατώκησαν μετά των αδελφών αυτών εν Ιερουσαλήμ, αντικρύ των αδελφών αυτών. 38 Και ο Νηρ εγέννησε τον Κείς, και ο Κείς εγέννησε τον Σαούλ, και ο Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχί-σουέ και τον Αβιναδάβ και τον Εσ-βαάλ. 40 Και ο νιός του Ιωνάθαν ἡτο ο Μερίβ-βαάλ· και ο Μερίβ-βαάλ εγέννησε τον Μιχά. 41 Και οι νιοί του Μιχά ἡσαν Φιθών και Μελέχ και Θαρεά και Ἀχαζ, 42 και Ἀχαζ ο γεννήσας τον Ιαρά: και Ιαρά εγέννησε τον Αλεμέθ, και τον Αζμαβέθ και Τιμβρί και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. 43 και Μοσά εγέννησε τον Βινέα: και Ρεφαΐα ήτο οι νιοί τούτου. Ο Ελεασά νιός τούτου Ασήλ οι νιοί τούτου. 44 Ο δε Ασήλ είχεν εξ νιούς, των οποίων τα ονόματα είναι ταύτα: Αζρικάμ, Βοχερού και Ισμαήλ και Σεαρία και Οβαδία και Ανάν ούτοι οι νιοί του Ασήλ.

10 Οι δε Φιλισταίοι επολέμουν κατά του Ισραήλ· και ἐψυγον οι ἀνδρες του Ισραήλ από προσώπου των Φιλισταίων και ἐπεσον πεφονευμένοι εν τω όρει Γελβουνέ. 2 Και καταφθάσαντες

οι Φιλισταίοι οπίσω του Σαούλ και οπίσω των νιών αυτού, επάταξαν οι Φιλισταίοι τον Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον Μαλή-σουέ, τους νιούς του Σαούλ. **3** Εβάρυνε δε η μάχη επί τον Σαούλ, και επέτυχον αυτού οι τοξόται, και επληγώθη υπό των τοξοτών. **4** Και είπεν ο Σαούλ προς τον οπλοφόρον αυτού, Σύρε την ρομφαίαν σου και διαπέρασόν με δι' αυτής, διά να μη ἔλθωσιν οὗτοι οι απερίτητοι και με εμπαίξωσι: πλὴν ο οπλοφόρος αυτού δεν ἥθελε· διότι εφοβεῖτο σφόδρα. Όθεν ἔλαβεν ο Σαούλ την ρομφαίαν και ἔπεσεν επ' αυτήν. **5** Και ως είδεν ο οπλοφόρος αυτού ότι απέθανεν ο Σαούλ, ἔπεσε και αυτός επί την ρομφαίαν και απέθανεν. **6** οὕτως απέθανεν ο Σαούλ και οι τρεις νιοί αυτού· και πας ο οίκος αυτού απέθανεν ομού. **7** Και πάντες οι ἄνδρες Ισραήλ, οι εν τη κοιλάδι, ιδόντες ότι ἔφευγον και ότι ο Σαούλ και οι νιοί αυτού απέθανον, τότε κατέλιπον τας πόλεις αυτών και ἔφυγον· και ελθόντες οι Φιλισταίοι κατώκησαν εν αυταῖς. **8** Και την επαύριον, ὅτε ἤλθον οι Φιλισταίοι διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τον Σαούλ και τους νιούς αυτού πεπτωκότας εν τῷ ὄρε Γελβουέ. **9** Και εξέδυσαν αυτὸν και ἔλαβον την κεφαλήν αυτού και τὰ ὄπλα αυτού και απέστειλαν εἰς την γῆν των Φιλισταίων κύκλων, διά να διαδύσωσι την αγγελίαν εἰς τα είδωλα αυτών και εἰς τον λαόν. **10** Και ανέθεσαν τα ὄπλα αυτού εἰς τον οίκον των θεών αυτών· και εἰς τον ναόν του Δαγύν προσῆλωσαν την κεφαλήν αυτού. **11** Ακούσαντες δε πάντες οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ πάντα ὄσα ἔκαμον οι Φιλισταίοι εἰς τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί ἄνδρες και εσήκωσαν το σώμα του Σαούλ και τα σώματα των νιών αυτού και ἔφεραν αυτά εἰς Ιαβείς, και ἔθαψαν τα οστά αυτών υπό την δρυν την Ιαβείς και ενήστευσαν επτά ημέρας. **13** Ούτως απέθανεν ο Σαούλ, διά την ανομίαν αυτού την οποίαν ηνόμισεν εἰς τον Κύριον, εναντίον του λόγου του Κύριου, τον οποίον δεν εφύλαξε· καὶ ἐτί διότι εζήτησεν ἀνθρωπον ἔχοντα πνεύμα μαντείας, διά να ερωτήσῃ, **14** καὶ δεν ηρώτησεν τον Κύριον· διά τούτο εθανάτωσεν αυτόν και ἔστρεψε την βασιλείαν εἰς τον Δαβίδ τον νιόν του Ιεσσαί.

11 Τότε συνήχη πας ο Ισραήλ προς τον Δαβίδ εἰς Χεβρών, λέγοντες, Ιδού, οστούν σου και σαρξ σου είμεθα. **2** Καὶ πρότερον ἐτί και ὅτε εβασίλευεν ο Σαούλ, σὺ ήσος ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ· καὶ προς σε εἴπε Κύριος ο Θεός σου, σὺ θέλεις ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ, καὶ σὺ θέλεις είσοθι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ. **3** Και ἤλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εἰς Χεβρών καὶ ἔκαμεν ο Δαβίδ συνθήκην μετ' αυτών εν Χεβρών ενώπιον του Κύριου· καὶ ἔχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κύριου τον λαληθέντα διά του Σαμουήλ. **4** Καὶ υπήρχον ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ εἰς Ιερουσαλήμ, ἡτις είναι η Ιεβούν, ὃντος ήσαν οι Ιεβουσαίοι, οι κατοικούντες την γῆν. **5** Και οι κάτοικοι της Ιεβούν είπον προς τον Δαβίδ, Δεν θέλεις εισέλθει ενταύθα. Αλλ' ο Δαβίδ εκυρίευσε το φρούριον Σάνω, ἡτις είναι η πόλις Δαβίδ. **6** Και είπεν ο Δαβίδ, Ὡστὶς πρώτος πατάξῃ τους Ιεβουσαίους, θέλει εἰσθαι αρχηγός και στρατηγός. Πρώτος δε ανέβη ο Ιωάβ, ο νιός της Σερουνίας, και ἔγεινεν αρχηγός. **7** Και κατώκησεν ο Δαβίδ εν τω φρουρίω ὅθεν ὠνόμασαν αυτήν πόλιν Δαβίδ. **8** Και ὠκοδόμησε την πόλιν κυκλόθεν από Μιλλώ και κύκλων και επεκεύασεν ο Ιωάβ το επίλοιπον της πόλεως. **9** Και προεχώρει ο Δαβίδ μεγαλυνόμενος και ο Κύριος των δυνάμεων ἥτο μετ αυτού. **10** Ούτοι δε ἥσαν οι αρχηγοί των ισχυρών, τους οποίους είχεν ο Δαβίδ, οἵτινες ηγωνίσθησαν μετ' αυτού διά την βασιλείαν αυτού, μετά παντός του Ισραήλ, διά να

κάμωσιν αυτόν βασιλέα, κατά τον λόγον του Κυρίου τον περί του Ισραήλ. **11** Και ούτος είναι ο αριθμός των ισχυρών τους οποίους είχεν ο Δαβίδ· Ιασωβεάμ ο νιός του Αχιμούν, πρώτος των οπλαρχηγών. Ούτος δεσών την λόγχην αυτούς εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς εν μιᾷ μάχῃ. **12** Και μετ' αυτὸν Ελεάζαρ ο νιός του Δωδώ' ο Αχωχίτης, ὅστις ἦτο εἰς των τριών ισχυρών. **13** Ούτος ἦτο μετά του Δαβίδ εν Φασ-δαμηείμ, και οι Φιλισταίοι συνιθροίσθησαν εκεὶ διά πόλεμον, όπου ἦτο μεριδίον αγρού πλήρες κριθής ο δε λαός ἔψυγεν από προσώπου των Φιλισταίων. **14** Και ούτοι εστηλώθησαν εν τω μέσω του μεριδίου και ηλευθέρωσαν αυτό και επάταξαν τους Φιλισταίους· και ο Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην. **15** Κατέβησαν ἐτί τρεις εκ των τριάκοντα αρχηγών εἰς την πέτραν προς τον Δαβίδ, εις το σπήλαιον Οδολλάμ· το δε στρατόπεδον των Φιλισταίων εστρατόπεδευεν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **16** Και ο Δαβίδ ἦτο τότε εν τω οχυρώματι και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ο εν Βηθλεέμ. **17** Και επεπόθησεν ο Δαβίδ ὄνδωρ και ἔπει, Τις ἥθελε μοι δώσει να πίω ὄνδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του εν τη πύλῃ; **18** Και οι τρεις διασχίσαντες το στρατόπεδον των Φιλισταίων, ἤντλησαν ὄνδρο ει του φρέατος της Βηθλεέμ του εν τη πύλῃ, και λαβόντες ἔφεραν προς τον Δαβίδ· πλὴν ο Δαβίδ δεν ηθέλησε να πίη αυτό, αλλ' ἔκαμεν αυτό σπονδήν εἰς τον Κύριον, **19** λέγων, Μη γένοιτο εἰς εμέ πάρα τον Θεόν μονα κάμψο τούτο· θέλω πίει το αἷμα των ανδρών τούτων, οἵτινες εξέθεσαν την ζωήνταν ει κίνδυνον; διότι μετά κινδύνου της ζωής αυτών ἔφεραν αυτό. Διά τούτο δεν ηθέλησε να πίη αυτό· ταύτα ἔκαμον οι τρεις ισχυροί. **20** Και Αβισάι ο αδελφός του Ιωάβ, ούτος ἦτο πρώτος των τριών· και ούτος σείων την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς και απέκτησεν ὄνομα μεταξύ των τριών. **21** Εκ των τριών, ἥτο ενδοξότερος υπέρ τους δύο και ἔγεινεν αρχηγός αυτών· δεν ἔφθασεν ὄμως μέχρι των τριών πρώτων. **22** Βεναίας ο νιός του Ιωαδέ, **23** οι ισχυροί ιωαδέ, και απέκτησεν ὄνομα μεταξύ των τριών ισχυρών· **25** ιδού, αυτός εστάθη ενδοξότερος των τριάκοντα, δεν ἔφθασεν ὄμως μέχρι των τριών πρώτων· και κατέστησεν αυτόν ο Δαβίδ επί των δορυφόρων αυτού. **26** Και οι ισχυροί των στρατευμάτων ἤσαν Ασαήλ ο αδελφός του Ιωάβ, Ελχανάν ο νιός του Δωδώ· εκ της Βηθλεέμ, **27** Σαμψώθ ο Αρουρίτης, Χελής ο Φελωνίτης, **28** Ιράς ο νιός του Ιικής ο Θεκωνίτης, Αβιέζερ ο Αναθωθίτης, **29** Σιββεχαΐτης ο Χουσαθίτης, Ιλαΐ ο Αχωχίτης, **30** Μααράϊ ο Νετωφαθίτης, Χελέδ ο νιός του Βαανά Νετωφαθίτης, **31** Ιτθαΐ ο νιός του Ριβαί οι της Γαβαά των νιών Βενιαμίν, Βεναίας ο Πιραθωνίτης, **32** Ουραί εκ των κοιλάδων Γαάς, Αβιήλ ο Αρβαθίτης, **33** Αζμαβέθ ο Βααρούμιτης, Ελιαβά ο Σααλβωνίτης, **34** οι νιοί του Ασήμι του Γιζονίτου, Ιωνάθαν ο νιός του Σαγή ο Αραρίτης, **35** Αχιάμ ο νιός του Σαχάρ ο Αραρίτης, Ελιφάλ ο νιός του Ουρ, **36** Εφέρ ο Μεχηροθίτης, Αχιά ο Φελωνίτης, **37** Εσφώ ο Καρμηλίτης, Νααραί ο νιός του Εφαί, **38** Ιωήλ ο αδελφός του Νάθαν, Μιβάρ ο νιός του Αγηρί, **39** Σελέκ ο Αμμωνίτης, Νααραί ο Βηρωθάιος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ ο νιός της Σερουνίας, **40** Ιράς ο Ιεθρίτης, Γαρήβ Ιεθρίτης, **41**

Ουρίας ο Χετταίος, Ζαβάδης ο νιός του Ααλαί, **42** Δινιάν ο νιός του Σιζά του Ρουβηνίτου, ἄρχων των Ρουβηνιτών, και τριάκοντα μετ' αυτού, **43** Ανάν ο νιός του Μαχάχ και Ιωσαφάτ ο Μιθύντης, **44** Οζίας ο Αστερωθήτης, Σαμά και Ιεχιήλ οι νιοί του Χωθάν του Αροηρίτου, **45** Ιεδιαήλ ο νιός των Σιμπρί και Ιωχάν αδελφών αυτού ο Θισίτης, **46** Ελιήλ ο Μασβίτης και Ιεριθία και Ιωσανία, οι νιοί του Ελναάμ, και Ιεθεμά ο Μωαβίτης, **47** Ελιήλ και Ωρήδη και Ιασίηλ ο Μεσωβατίτης.

12 Ούτοι δε είναι οι ελθόντες προς τον Δαβίδ εις Σικλάγ, ενώ ήτοι έτι κεκλεισμένος από προσώπου του Σαούλ νιού του Κείς, και ούτοι ήσαν εις των ισχυρών, βοηθούντες εν πολέμω, **2** ὥπλισμένοι τόξα, μεταχειριζόμενοι και την δεξιάν και την αριστεράν εις τα να τοξεύων λίθους και βέλη διά του τόξου, ὅντες εις των αδελφών του Σαούλ, εις των Βενιαμίν: **3** Ο αρχηγός Αλιέζερ, ἔπειτα Ιωάν, νιοί του Σεμάτου του Γαβασθίτου και Ιεζίηλ και Φελέτη, νιοί του Αζμαθέθ και Βεραχά και Ιηού ο Αναθωθήτης: **4** και Ισμαΐα ο Γαβαωνίτης, ισχυρός μεταξύ των τριάκοντα και επί των τριάκοντα: και Ιερεμίας και Ιααζίηλ και Ιωανάν και Ιωλαβάδ ο Γεδηρωθήτης, **5** Ελουζάτη και Ιεριμώθ και Βααλία και Σεμαρίας και Σεφατίας ο Αρουφίτης **6** Ελκανά και Ιεσία και Αζαρείηλ και Ιωλέζέρ και Ιασωβεάμ, οι Κορίται, **7** και Ιωηλά και Ζεβαδίας, οι νιοί του Ιεροάμ από Γεδώρ. **8** Και εκ των Γαδιτών εχωριόθησαν τινές και ήλθον προς τον Δαβίδ εις το οχύρωμα εν τη ερήμω, δυνατοί εις ισχύ, ἀνδρες παρατάξεως πολέμου, θυρεοφόροι και λογχοφόροι, και τα πρόσωπα αυτών πρόσωπα λέοντος, εις δε την ταχύτητα ως αι δορκάδες επί των ορέων: **9** Εσέρ ο ἄρχων, Οβαδία ο δεύτερος, Ελιάβ ο τρίτος, **10** Μισμανά ο τέταρτος, Ιερεμίας ο πέμπτος, **11** Ατθαί ο ἔκτος, Ελιήλ ο ἐβδόμος, **12** Ιωανάν ο ὄγδοος, Ελζαβάδ ο ὄγδοος, **13** Ιερεμίας ο δέκατος, Μαχβανάι ο ενδέκατος. **14** Ούτοι ήσαν εκ των νιών του Γαδ, αρχηγοί του στρατεύματος, εις οι μικρότερος επί εκατόν, και ο μεγαλύτερος επί χιλίους. **15** Ούτοι ήσαν οι διαβάντες του Ιορδάνην εν τω πρώτω μηνὶ, δέ πλημμυρεῖ επί πάσας τας ὁχθας αυτού και διεσκόρπισαν πάντας τους κατοίκους των κοιλάδων προς ανατολάς και προς δυσμάς. **16** Ήλθον έτι εκ των νιών Βενιαμίν και Ιούδα εις το οχύρωμα προς τον Δαβίδ. **17** Και εξήλθεν ο Δαβίδ εις συνάντησιν αυτών και αποκριθείς είπε προς αυτούς, Εάν ἔρχησθε προς εμὲ εν ειρήνῃ διά να μοι βοηθήσῃτε, η καρδία μου θέλει εἰσθαι ηνωμένη με σάς ἀλλ' εάν διά να με προδόσητε εις τους εχθρούς μου, ενώ δεν είναι αδικία εις τας χείρας μου, ο Θεός των πατέρων ημών ας ίδη και ας ελέγξῃ τούτο. **18** Και το Πνεύμα περιεχόθη εις τον Αμασαί, τον ἄρχοντα των τριάκοντα, και είπε, Σού είμεθα, Δαβίδ, και μετά σου, νιέ του Ιεσαδί. Ειρήνη, ειρήνη εις σε, και ειρήνη εις τους βοηθούς σου: διότι ο Θεός σου σε βοηθεί. Τότε εδέχθη αυτούς ο Δαβίδ και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς των δυνάμεων αυτού. **19** Και εκ του Μανασσή προσεχώρησαν εις τον Δαβίδ, ὅτε ἡλθε μετά των Φιλισταίων εναντίον του Σαούλ διά να πολεμήσῃ, πλὴν δεν εβοήθησαν αυτούς: διότι οι ηγεμόνες των Φιλισταίων συμβουλευθέντες απέπεμψαν αυτόν, λέγοντες, Θέλει προσχωρήσει προς τον Σαούλ τον κύριον αυτού με κίνδυνον των κεφαλών ημών. **20** Ενώ επορεύετο εις Σικλάγ, προσεχώρησαν εις αυτόν εκ του Μανασσή, Αδνά και Ιωλαβάδ και Ιεδιαήλ και Μιχαήλ και Ιωλαβάδ και Ελιού και Σιλθαΐ, αρχηγοί των χιλιάδων του Μανασσή. **21** και ούτοι εβοήθησαν τον Δαβίδ εναντίον των ληστών διότι ήσαν πάντες δυνατοί εις ισχύ και ἔγειναν αρχηγού του στρατεύματος. **22** Διότι τότε από ημέρας εις ημέραν ἤρχοντο προς τον Δαβίδ διά να βοηθήσωσιν αυτόν, εωσού ἔγεινε στρατόπεδον μέγα, ως στρατόπεδον Θεού.

23 Ούτοι δε είναι οι αριθμοί των αρχηγών των ώπλισμένων διά πόλεμον, των ελθόντων προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, διά να στρέψωσιν εις αυτόν την βασιλείαν του Σαούλ, κατά τον λόγον του Κυρίου. **24** Οι νιοί του Ιούδα, θυρεοφόροι και λογχοφόροι, εξ χιλιάδες και οκτακόσιοι, ώπλισμένοι διά πόλεμον. **25** Εκ των νιών Συμεών, δυνατοί εις ισχύ, διά πόλεμον, επτά χιλιάδες και εκατόν. **26** Εκ των νιών Λευΐ, τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **27** Και ο Ιωδαέ ήτο αρχηγός των Ααρωνιτών, και μετ' αυτού ήσαν τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι: **28** και Σαδώκ, νέος δυνατός εις ισχύ, και εκ του οίκου του πατέρος αυτού εικοσιδύο αρχηγοί. **29** Και εκ των νιών Βενιαμίν, αδελφών του Σαούλ, τρεις χιλιάδες διότι ἔως τότε το μεγαλήτερον μέρος αυτών υπερηστίζετο τον οίκον του Σαούλ. **30** Και εκ των νιών Εφραΐτη, είκοσι χιλιάδες και οκτακόσιοι, δυνατοί εις ισχύ, ἀνδρες ονομαστοί του οίκου των πατέρων αυτών. **31** Και εκ της ημισείας φυλής του Μανασσή, δεκαοκτώ χιλιάδες: οιτίνες ωνομάσθησαν κατ' ονομα, διά να ἐλθωσι να κάμωσι βασιλέα τον Δαβίδ. **32** Και εκ των νιών Ισσάχαρ, ἀνδρες συνετοί εις την γνώσην των καιρών, ὧστε να γνωρίζωσι τι ἐπρεπε να κάμην ο Ισραήλ οι αρχηγοί αυτών ἡσαν διακόσιοι: και πάντες οι αδελφοί αυτών υπό την διαταγήν αυτών. **33** Εκ του Ζαβουλών, ὃσοι εξήρχοντο εις πόλεμον, παρατατόμενοι εις μάχην με πάντα τα ὄπλα του πολέμου, πεντήκοντα χιλιάδες, μάχιμοι εικ παρατάξεως, ουχὶ με διπλήν καρδίαν. **34** Και εκ του Νεφθαλί, χιλιοί αρχηγοί, και μετ' αυτών θυρεοφόροι και λογχοφόροι τριάκοντα επτά χιλιάδες. **35** Και εκ των Δανιτών, ἀνδρες παρατατόμενοι εις πόλεμον, εικοσιοκτώ χιλιάδες και εξακόσιοι. **36** Και εκ του Ασήρη, ὃσοι εξήρχοντο εις πόλεμον, μάχιμοι εικ παρατάξεως, τεσσαράκοντα χιλιάδες. **37** Και εκ του πέραν του Ιορδάνου, εκ των Ρουβηνιτών και εις των Γαδιτών και εκ της ημισείας φυλής του Μανασσή, με πάντα τα ὄπλα του πολέμου διά μάχην, εκατόν είκοσι χιλιάδες. **38** Πάντες ούτοι οι ἀνδρες οι πολεμισταί, μάχιμοι εικ παρατάξεως, ἡλθον με πλήρη καρδίαν εις Χεβρών, διά να κάμωσι τον Δαβίδ βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ: και παν ἐτι το επιλοιπον του Ισραήλ ήσαν μία καρδία, διά να κάμωσι τον Δαβίδ βασιλέα. **39** Και ήσαν εκεί μετά του Δαβίδ τρεις ημέρας, τρώγοντες και πίνοντες: διότι οι αδελφοί αυτών είχον κάμει ετοιμασίαν δι' αυτούς. **40** Προσέτι, οι γειτονεύοντες μετ' αυτών, ἔως του Ισσάχαρ, και Ζαβουλών και Νεφθαλί, ἐφεραν τροφάς επί ονών και επί καμήλων και επί ημιμόνων και επί βούων, τροφάς αλεύρου, παλάθας σύκων και σταφίδας και οίνου και ἔλαιον και βόας και πρόβατα, αφθόνως διότι ήτο ευφροσύνη εν τω Ισραήλ.

13 Και συνεβούλευθή ο Δαβίδ μετά των χιλιάρχων και εκατοντάρχων, μετά πάντων των αρχηγών. **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν του Ισραήλ, Εάν σας φαίνηται καλόν και ἡναί παρά Κυρίου του Θεού ημών, ας αποστείλωμεν πανταχού προς τους αδελφούς ημών, τους εναπολειφθέντας εν πάσῃ τη γη του Ισραήλ, και μετ' αυτών προς τους ιερείς και Λευΐτας εις τας πόλεις αυτών και τα περίχωρα, διά να συναχθώσι προς ημάς: **3** και ας μεταφέρωμεν προς ημάς την κιβωτόν του Θεού ημών διότι δεν εζητήσαμεν αυτήν επί των ημερών του Σαούλ. **4** Και πάσα η σύναξις είπον να κάμωσιν ούτω διότι το πράγμα ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς παντός του λαού. **5** Τότε ο Δαβίδ συνήθροισε πάντα τον Ισραήλ, από Σιχώρ της Αιγύπτου έως της εισόδου Αιμάθ, διά να φέρωσι την κιβωτόν του Θεού από Κιριάθ-ιαρείμ. **6** Και ανέβη ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ εις Βααλά, εις Κιριάθ-ιαρείμ του Ιούδα, διά να αναγάγη εκείθεν την κιβωτόν Κυρίου του Θεού, του καθημένου

επί των χερουβιθέμ, όπου το ὄνομα αυτού επεκλήθη. **7** Και επεβίβασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμάξης εκ του οίκου Αριναδάρθ' ὡδίγησαν δε την ἀμάξαν ο Ουζά και Αχιώ. **8** Ο δε Δαβίδ και πας ο Ισραήλ ἐπαιζον ἐμπροσθετον του Θεού εν πάσῃ δυνάμει και με ἀσματα και με κιθάρας και με φωτήρια και με τύμπανα και με κύμβαλα και με σάλπιγγας. **9** Και ὅτε ἐφθασαν ἔως του αλωνίου Χειδών, ο Ουζά εξῆπλωσ την χείρα αυτού, διά να κρατήσῃ την κιβωτόν διότι οι βρές ἔσεισαν αυτήν. **10** Και εξήρθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά και επάταξεν αυτόν, διότι εξῆπλωσ την χείρα αυτού επί την κιβωτόν και απέθανεν εκεί ενώπιον του Θεού. **11** Και ελυπτήθη ο Δαβίδ, ὅτι ο Κύριος ἔκαμε χαλασμόν επί τον Ουζά και εκάλεσε τον τόπον τούτον Φαρές-ουζά ἔως της ημέρας ταῦτης. **12** Και εφοβήθη ο Δαβίδ τον Θεόν την ημέραν εκείνην, λέγων, Πως θέλω φέρει προς εμαυτόν την κιβωτόν του Θεού; **13** Και δὲν μετεκίνησεν ο Δαβίδ την κιβωτόν προς εαυτόν εἰς την πόλιν Δαβίδ, αλλ' ἐστρεψεν αυτήν εἰς τον οίκον του Ωβήδ-εδῶμ του Γετθαίου. **14** Και εκάθησεν η κιβωτός του Θεού τρεις μίνας μετά της οικογενείας του Ωβήδ-εδῶμ εν τω οίκῳ αυτού. Και εὐλόγησεν ο Κύριος τον οίκον του Ωβήδ-εδῶμ και πάντα ὥσα είχεν.

14 Ο δε χειράμ βασιλεύς της Τύρου απέστειλε πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ἔντα κέδρινα και κτίστας και χυλουργούς, διά να οικοδομήσωσιν οίκον εις αυτόν. **2** Και εγνώρισεν ο Δαβίδ, ὅτι ο Κύριος κατέστησεν αυτὸν βασιλέα επί τον Ισραήλ, διότι η βασιλεία αυτού υψώθη εἰς οὐρανό, διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. **3** Και ἔλαβεν ο Δαβίδ ἑτα γυναίκας εν Ιερουσαλήμ: και εγένησεν ἑτι ο Δαβίδ υιούς και θυγατέρας. **4** Ταύτα δε είναι τα ονόματα των τέκνων, τα οποία εγενήθησαν εἰς αυτόν εν Ιερουσαλήμ: Σαμουά και Σωβάβ, Νάθαν και Σολομών **5** και Ιεβάρ και Ελισούα και Ελφαλέτ **6** και Νωγά και Νεφέρ και Ιαφιά **7** και Ελισαμά και Βεελιαδά και Ελιφαλέτ. **8** Ακούσαντες δε οι Φιλισταίοι ὅτι ο Δαβίδ εχρίσθη βασιλεὺς επί πάντα τον Ισραήλ, ανέβησαν πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ. Και ο Δαβίδ ακούσας, εξήλθεν εναντίον αυτών. **9** Και ἤλθον οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εἰς την κοιλάδα Ραφαείμ. **10** Και ηρώησεν ο Δαβίδ τον Θεόν, λέγων, να αναβώ εναντίον των Φιλισταίων; και θέλεις παραδώσει σι αυτούς εἰς την χείρα μου; Και ο Κύριος απεκρίθη προς αυτόν, Ανάβα: διότι θέλω παραδώσει αυτούς εἰς την χείρα σου. **11** Και ανέβησαν εἰς Βάαλ-φερασείμ και εκεί επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ. Τότε είπεν ο Δαβίδ, Ο Θεός διέκοψε τους εχθρούς μου διά χειρός μου, καθώς διακόπτονται τα ὑδάτα: διά τούτο εκάλεσαν το ὄνομα του τόπου εκείνου Βάαλ-φερασείμ. **12** Και εκεί κατέλιπον τους θεούς αυτών: και ο Δαβίδ προσέταξε και κατεκαθήσαν εν πυρι. **13** Οι δε Φιλισταίοι και πάλιν διεχύθησαν εἰς την κοιλάδα: **14** ὅθεν πάλιν ηρώησεν ο Δαβίδ τον Θεόν: και ο Θεός είπε προς αυτόν, Μη αναβής οπίσια αυτών· αλλά στρέψον απ' αυτών και ὑπαγε επ' αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **15** Και ὅταν ακούσθησεν θύρων διαβάσεως επί των κορυφών των συκαμίνων, τότε θέλεις εξέλθει εἰς την μάχην διότι ο Θεός θέλει εξέλθει ἐμπροσθετον σου, διά να πατάξῃ το στρατόπεδον των Φιλισταίων. **16** Και ἔκαμεν ο Δαβίδ καθώς προσέταξεν εἰς αυτὸν ο Θεός και επάταξαν το στρατόπεδον των Φιλισταίων από Γαβαών ἔως Γεέρ. **17** Και το ὄνομα του Δαβίδ εξήλθεν εἰς πάντας τους τόπους και ο Κύριος επέφερε τον φόβον αυτού επί πάντα τα ἔθνη.

15 Και ο Δαβίδ ἔκαμεν εἰς εαυτόν οικίας εν τη πόλει Δαβίδ, και ητοίμασε τόπον διά την κιβωτόν του Θεού και ἔστησε

σκηνήν δι' αυτήν. **2** Τότε είπεν ο Δαβίδ, Δεν πρέπει να σηκώσωσι την κιβωτόν του Θεού ειμὶ ο Λευΐτας διότι αυτούς εξέλεξεν ο Κύριος διά να σηκόνωσι την κιβωτόν του Θεού και να λειτουργώσιν εν αυτῇ διαπαντός. **3** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντα τον Ισραήλ εἰς την Ιερουσαλήμ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν του Κυρίου εἰς τον τόπον αυτής, τον οποίον ητοίμασε δι' αυτήν. **4** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ τους υιούς του Ααρών και τους Λευΐτας: **5** εκ των υιών Κααθ, Ουριήλ τον αρχιγόνον και τους αδελφούς αυτού, εκατόν είκοσι **6** εκ των υιών Μεραρί, Ασαίαν τον αρχιγόνον και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους είκοσι: **7** εκ των υιών Γηρσώμ, Ιωήλ τον αρχιγόνον και τους αδελφούς αυτού, εκατόν τριάκοντα: **8** εκ των υιών Ελισαφάν, Σεμαῖαν τον αρχιγόνον και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους **9** εκ των υιών Χεβρών, Ελιήλ τον αρχιγόνον και τους αδελφούς αυτού, ογδοίκοντα: **10** εκ των υιών Οζήλ, Αμμιναδάρ τον αρχιγόνον και τους αδελφούς αυτού, εκατόν δώδεκα. **11** Και εκάλεσεν ο Δαβίδ τον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους iερείς, και τους Λευΐτας Ουριήλ, Ασαίαν, και Ιωήλ, Σεμαῖαν και Ελιήλ και Αμμιναδάρ, **12** και είπε προς αυτούς, σεις οι ἄρχοντες των πατριών των λευΐτών, αγιάσθητε σεις και οι αδελφοί σας, και αναβιβάσατε την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ εἰς τον τόπον τον οποίον ητοίμασα δι' αυτήν: **13** διότι, επειδή σεις δεν εκάμετε τούτο την αρχήν, Κύριος ο Θεός ημών ἔκαμε χαλασμόν εν ημίν, καθότι δεν εξητήσαμεν αυτὸν κατά το διατεταγμένον. **14** Οι iερείς λοιπόν και οι Λευΐται ηγάσθησαν, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **15** Και εσήκωσαν οι υιοί των Λευΐτών την κιβωτόν του Θεού επί ὥμων με τους μοχλούς εφ' εαυτών, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσῆς κατά τον λόγον του Κυρίου. **16** Και είπεν ο Δαβίδ προς τους αρχηγούς των Λευΐτών να στήσωσι τους αδελφούς αυτών τους φαλωδούς με ὄργανα μουσικά, ψαλτήρια και κιθάρας και κύμβαλα, διά να ηχώσιν υψόνοντες φωνήν εν ευφροσύνῃ. **17** Και ἔστησαν οι Λευΐται τον Αιμάν υιόν του Ιωήλ: και εκ των αδελφών αυτού, τον Ασάφ υιόν του Βαραχίου: και εκ των υιών Μεραρί των αδελφών αυτών, τον Εθάν υιόν του Κεισαία: **18** και μετ' αυτών, τους δευτερεύοντας αδελφούς αυτών, Ζαχαρίαν, Βεν και Ιαζιήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιήλ και Ουννί, Ελιάβ και Βεναίαν και Μαασίαν και Ματταθίαν και Ελιφελεού και Μικνεῖαν και Ωβήδ-εδῶμ και Ιεϊήλ, τους πυλωρούς. **19** Ούτως οι φαλωδοί, Αιμάν, Ασάφ και Εθάν, διώρισθησαν διά να ηχώσι μέντορα χάλκινα: **20** ο δε Ζαχαρίας και Αζήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιήλ και Ουννί και Ελιάβ και Μαασίας και Βεναίας, με ψαλτήρια επί Αλαμώθ: **21** και ο Ματταθίας και Ελιφελεού και Μικνεῖας και Ωβήδ-εδῶμ και Ιεϊήλ και Αζήλιας, με κιθάρας επί Σεμινίθ, διά να ενισχύσωσι τον τόνον. **22** Και ο Χενανίας ἤτοι πρωταοιδός των Λευΐτών, προεδρεύων εἰς το ἄδειν, επειδή ἤτοι συνετός. **23** Ο δε Βαραχίας και Ελκανά ήσαν πυλωροί της κιβωτού. **24** Και ο Σεβανίας και Ιωασφάτ και Ναθαναήλ και Αμασίας και Ζαχαρίας και Βεναίας και Ελιέζερ, οι iερείς, εσάλπιζον με τας σάλπιγγας ἐμπροσθετον της κιβωτού του Θεού ο δε Ωβήδ-εδῶμ και Ιεχιά λίσαν πυλωροί της κιβωτού. **25** Και υπήγαν ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και οι χιλιάρχοι να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εκ του οίκου του Ωβήδ-εδῶμ εν ευφροσύνῃ. **26** Και ὅτε ο Θεός ενίσχυε τους Λευΐτας τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, εθυμίσαζον επτά μόσχους και επτά κριούς. **27** Και ο Δαβίδ ἤτοι ενδεδυμένος στολήν βυσσίνην, και πάντες οι Λευΐται οι βαστάζοντες την κιβωτόν και οι φαλωδοί και ο Χενανίας ο πρωταοιδός των φαλωδών και εφόρει ο Δαβίδ εφόδ λινούν.

28 Ούτω πας ο Ισραήλ ανεβίβαζε την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εν αλαλαγμώ και εν φωνή κερατίνης και εν σάλπιγξ και εν κυμβάλοι, ηχούντες εν φωλητηρίοις και εν κιθάραις. **29** Και εν τη κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου εισήρχοτε εἰς την πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτρο του Σαούλ, ἐκυψε διά της θυρίδος και ιδούσα τον βασιλέα Δαβίδ χορεύοντα και παιζόντα, εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδία αυτῆς.

16 Και ἐφεραν την κιβωτόν του Θεού και ἐθεσαν αυτήν εν τω μέσω της σκηνῆς, την οποίαν ἐστήσει δι' αυτήν ο Δαβίδ και προσέφεραν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς ενώπιον του Θεού. **2** Και αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρων τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι Κυρίου. **3** Και διεμοίρασεν εἰς πάντα ἀνθρώπον εκ του Ισραὴλ, από ανδρός ἑως γυναικός, εἰς ἔκαστον εν ψυμόνι και εν τῷμῳ κρέατος και μίαν φιάλην οἴνου. **4** Και διώρισεν εκ των Λευΐτῶν διά να λειτουργώσιν ἐμπροσθετὸν της κιβωτού του Κυρίου, και να μνημονεύσωσι και να ευχαριστώσωσι και να υμνώσι Κύριον τον Θέον του Ισραὴλ: **5** τον Ασάφ πρώτον, και δεύτερον αυτού τον Ζαχαρίαν, ἐπειτα τον Ιεἱλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιὴλ και Ματταθίαν και Ελιάβ και Βενατᾶν και Ωβήδ-εδώμ και ο μεν Ιεἱλ ἦχε εν φωλητηρίοις και κιθάραις, ο δε Ασάφ εν κυμβάλοις: **6** ο Βενατᾶς δε και ο Ιαζιὴλ, οι ιερεῖς, εν σάλπιγξι πάντοτε ἐμπροσθετὸν της κιβωτού της διαθήκης του Θεού. **7** Τότε πρώτον την ημέραν εκείνην παρέδωκεν ο Δαβίδ εἰς την χείρα του Ασάφ και των ἀδελφῶν αυτού τον ψαλμόν τούτον, διά να δοξολογήσῃ τον Κύριον: **8** Δοξολογείτε τον Κύριον επικαλείσθε το ὄνομα αυτού κάμετε γνωστά εἰς τὰ ἔθνη τα ἑργά αυτού. **9** Ψάλλετε εἰς αυτόν ψαλμωδεῖτε εἰς αυτόν λαλείτε περὶ πάντων των θαυμασίων αυτού. **10** Καυχάσθε εἰς τὸ ἄγιον αυτού ὄνομα: ας ευφραίνηται η καρδία των εκζητούντων τον Κύριον. **11** Ζητείτε τον Κύριον και την δύναμιν αυτού εκζητείτε το πρόσωπον αυτού διαπαντός. **12** Μνημονεύετε των θαυμασίων αυτού τα οποία ἔκαμε, των τεραστίων αυτού και των κρίσεων του στόματος αυτού, **13** Σπέρμα Ισραὴλ του δούλου αυτού, υἱοί Ιακὼβ, οι εκλεκτοί αυτού. **14** Αυτὸς είναι Κύριος ο Θεός ημῶν εν πάσῃ τῇ γῇ εἶναι αἱ κρίσεις αυτού. **15** Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού, τούς λόγους τον οποίον προσέταξεν εἰς χιλίας γενεάς: **16** της διαθήκης την οποίαν ἔκαμε προς τον Αβραάμ, και τον ὄρκον αυτού προς τον Ισαὰκ: **17** Και ερεβαίωσεν αυτόν προς τον Ιακὼβ διά νόμουν, προς τον Ισραὴλ διά διαθήκην αιώνιον. **18** Λέγων, εἰς σε θέλω δώσει την γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **19** Ενώ σεις ήθει ολιγοστοί τον αριθμόν, ολίγοι και πάροικοι εν αυτῇ, **20** και διήρχοντο από ἔθνους εἰς ἔθνος και από βασιλείους εἰς ἄλλον λαόν, **21** δεν αφήκεν ἀνθρώπον να αδικήσῃ αυτούς μάλιστα υπέρ αυτών ἡλέγει βασιλείς, **22** λέγων, Μη εγγίστε τους κεχρισμένους μουν, και μη κακοποιήσητε τους προφήτας μουν. **23** Ψάλλετε εἰς τον Κύριον, πάσα η γῆ κηρύττετε από ημέρας εἰς ημέραν την σωτηρίαν αυτού. **24** Αναγγείλατε εἰς τα ἔθνη την δόξαν αυτού, εἰς πάντας τους λαούς τα θαυμάσια αυτού. **25** Διότι μέγας είναι ο Κύριος και αξιύμνητος σφόδρα, και είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. **26** Διότι πάντες οι θεοί των εθνῶν ἔνια εἰδῶλασ ο δε Κύριος τους ουρανοὺς εποίησε. **27** Δόξα και μεγαλοπρεπεία είναι ενώπιον αυτού ισχύς και αγαλλίασις εν τω τόπῳ αυτού. **28** Απόδοτε εἰς τον Κύριον, πατριά των λαών, απόδοτε εἰς τον Κύριον δόξαν και κράτος, **29** Απόδοτε εἰς τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού λάβετε προσφοράς και ἐλθετε ενώπιον αυτού προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίω αυτού. **30** Φοβείσθε

από προσώπου αυτού, πάσα η γῆ η οικουμένη θέλει βεβαίως είσθια εστερεωμένη, δεν θέλει σαλευθή. **31** Ας ευφραίνωνται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γῆ και ας λέγονται μεταξύ των εθνῶν, Ο Κύριος βασιλεύει. **32** Ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτῆς: ας χαίρωσιν αι πεδιάδες και πάντα τα εν αυταῖς. **33** Τότε θέλουσιν αγάλλεσθαι τα δένδρα του δάσους εν τη παρουσίᾳ του Κυρίου: διότι ἐρχεται διά να κρίνη την γην. **34** Δοξολογείτε τον Κύριον: διότι είναι αγαθός διότι το ἔλεος αυτού μένει εἰς τον αιώνα. **35** Και είπατε, Σώδων ημάς, θεέ της σωτηρίας ημών, και συνάγαγε ημάς και ελευθέρωσον ημάς εκ των εθνῶν, διά να δοξολογώμεν το ὄνομά σου το ἄγιον, και να καυχώμεθα εἰς την αίνεσίν σου. **36** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ απ' αιώνος και ἔως αιώνος. Και πας ο λαός είπεν, Αμήν, και ἰήνετο τον Κύριον. **37** Τότε αφήκεν εκεί εμπροσθετὸν της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου τον Ασάφ και τους αδελφούς αυτού, διά να λειτουργώσιν ἐμπροσθετὸν της κιβωτού πάντοτε, κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας: **38** και τον Ωβήδ-εδώμ και τους αδελφούς αυτού, εξήκοντα οκτώ και τον Ωβήδ-εδώμ τον υιόν του Ιεδουθούν, και τον Ωσά, διά πυλωρούς: **39** και τον Σαδώκ τον ιερέα και τους αδελφούς αυτού τους ιερείς, ἐμπροσθετὸν της σκηνῆς του Κυρίου εν τω υψηλῷ τόπῳ τω εν Γαβάων, **40** διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον επί τον θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων πάντοτε πρωΐ και επτέρας, και να κάμνωσι κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμῳ του Κυρίου, τον οποίον προσέταξεν εἰς τον Ισραὴλ: **41** και μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθούν και τους λοιπούς τους εκλελεγμένους, οίτινες διωρίσθησαν κατ' ὄνομα, διά να δοξολογώσι τον Κύριον, διότι το ἔλεος αυτού μένει εἰς τον αιώνα: **42** και μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθούν, με σάλπιγγας και κύμβαλα, διά εκείνους οίτινες ἐπρεπε να ηχώσι, και με όργανα μουσικά του Θεού. Οι δε υιοί του Ιεδουθούν ήσαν πυλωροί. **43** Και απήλθε πας ο λαός, ἔκαστος εἰς την οικίαν αυτού· και επέστρεψεν ο Δαβίδ, διά να ευλογήσῃ τον οίκον αυτού.

17 Αφού δε εκάθισεν ο Δαβίδ εν τω οίκω αυτού, είπεν ο Δαβίδ προς Νάθαν τον προφήτην, Ιδού, εγώ κατοικώ εν οίκῳ κεδρίνω, η δε κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου υπό παραπετάσματα. **2** Και είπεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ, Κάμε παν το εν τη καρδία σου: διότι ο Θεός είναι μετά σου. **3** Και την νύκτα εκείνην ἔγεινε λόγος του Θεού προς τον Νάθαν, λέγων, **4** Υπαγε και ειπέ προς τον Δαβίδ τον δούλον μου, ούτω λέγει Κύριος Συ δεν θέλεις οικοδομήσει εἰς εἰμὲ τον οίκον διά να κατοικώ: **5** διότι δεν κατώκησα εν οίκω, αφ' ης ημέρας ανεβίβασα τον Ισραὴλ εξ Αιγύπτου, μέχρι της ημέρας ταύτης αλλ' ήμην από σκηνῆς εἰς σκηνῆν και από κατασκηνώματος εἰς κατασκηνώμα. **6** Πανταχού όπου περιεπάτησα μετά παντός του Ισραὴλ, ελάλησα ποτέ προς τινά εκ των κριτῶν του Ισραὴλ, τους οποίους προσέταξα να ποιμάνωσι τον λαόν μου, λέγων, Διά τι δεν ακοδομήσατε εἰς εἰμὲ οίκον κεδρίνων; **7** Τώρα λοιπόν ούτω λέγει επειπό προς τον Δαβίδ τον δούλον μου: Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Εγώ σε ἐλάβον εκ της μάνδρας, από οπίσθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραὴλ: **8** και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξαλθόθευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' ἐμπροσθέν σου, και ἔκαμα εἰς σόνομα, κατά το ὄνομα των μεγάλων των επί της γης. **9** Και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραὴλ, και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλουσι κατοικεῖ εν τόπῳ ιδίῳ εαυτών και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον: και οι υιοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθλίβει αυτούς πλέον ως το

πρότερον 10 και ως από των ημερών καθ¹ ας κατέστησα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ. Και θέλω ταπεινώσει πάντας τους εχθρούς σου. Αναγγέλω σοι έτι, ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εις σε. 11 Και αφού πληρωθώσιν αημέρα σου, διά να υπάγης μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει είσθαι εκ των νιών σου, και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. 12 Αυτός θέλει οικοδομήσει εις εμέ οίκον, και θέλω στερεώσει το θρόνον αυτού ἔως αιώνος. 13 Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν πατέρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ ιδιός και δεν θέλω αφαιρέσει το ἔλεος μου απ' αυτού, ως αφήρεσα αυτό απ' εκείνον ὄστις ἵτο προ σου. 14 αλλά θέλω στήσει αυτόν εν τω οίκω μου και εν τη βασιλείᾳ μου ἔως του αιώνος και ο θρόνος αυτού θέλει είσθαι εστερεωμένος εις τον αιώνα. 15 Κατά πάντας τούτους τους λόγους και καθ¹ όλην ταύτην την δρασιν, ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ. 16 Τότε εισήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ και εκάθησεν ενώπιον του Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και τις ο οίκος μου, ὡστε με ἐφερες μέχρι τούτου; 17 Άλλα και τούτο εστάθη μικρόν εις τους οφθαλμούς σου, θεέ και ελάλησας περὶ του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν, και επέβλεψας εις εμέ ως εις ἀνθρωπον υψηλού βαθμού κατά την κατάστασιν, Κύριε Θεέ. 18 Τι δύναται να είπη πλέον ο Δαβίδ προς σε περὶ της εις τον δούλον σου τιμῆς; διότι συγνωρίζεις τον δούλον σου. 19 Κύριε, χάριν του δούλου σου και κατά την καρδιάν σου ἔκαμες πάσαν ταύτην την μεγαλωσύνην, διά να κάμης γνωστά πάντα ταύτα τα μεγαλεία. 20 Κύριε, δεν είναι ὄμοιός σου, ουδέ είναι Θεός εκτός σου κατά πάντα ὄσα ηκούσαμεν με τα ὡτα ημών. 21 Και τι ἄλλο ἔθνος επὶ της γῆς είναι ως ο λαός σου ο Ισραήλ, τον οποίον ο Θεός ἥλθε να εξαγοράσῃ διά λαόν ευατού, διά να κάμης εις σεαυτόν ὄνομα μεγαλωσύνης και τρόμου, εκβάλλων τα ἔθνη απ' ἔμπροσθεν του λαού σου, τον οποίον ελύτρωσας εξ Αιγύπτου; 22 διότι τον λαόν σου τον Ισραήλ ἔκαμες λαόν σεαυτού εις τον αιώνα· και συ, Κύριε, ἔγεινες Θεός αυτών. 23 Και τώρα, Κύριε, ο λόγος, τον οποίον ελάλησας περὶ του δούλου σου και περὶ του οίκου αυτού, ας στερεωθῇ εις τον αιώνα, και κάμε ως ελάλησας· 24 και ας στερεωθῇ, και ας μεγαλύνθῃ το ὄνομά σου ἔως αιώνος, ὡστε να λέγωσιν, Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός ου Ισραήλ, είναι Θεός εις τον Ισραήλ· και ο οίκος Δαβίδ του δούλου σου ας ἦναι εστερεωμένος ενώπιον σου. 25 Διότι συ, θεέ μου, απεκάλυψας εις τον δούλον σου ὅτι θέλεις οικοδομήσει οίκον εις αυτόν διά τούτο ο δούλος σου ενεθαρρύνθη να προσευχήθῃ ενώπιον σου. 26 Και τώρα, Κύριε, σε είσαι ο Θεός, και υπεσχέθης τα αγαθά ταύτα προς τον δούλον σου. 27 Τώρα λοιπόν, ευδόκησον να ευλογήσης τον οίκον του δούλου σου, διά να ἤναι ενώπιον σου εις τον αιώνα· διότι συ, Κύριε, ευλόγησας, και θέλει είσθαι ευλογημένος εις τον αιώνα.

18 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβίδ τους Φιλισταίους και κατερρόπωσεν αυτούς, και ἐλάβε την Γαθ και τας κώμας αυτής εκ χειρός των Φιλισταίων. 2 Και επάταξε τους Μωαβίτας, και ἔγειναν οι Μωαβίται δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. 3 Επάταξεν ἐτι ο Δαβίδ τον Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, εν Αιμάθ, ὅτε επορέντο να στήση την εξουσίαν αυτού επὶ τον ποταμὸν Ευφράτην. 4 Και ἐλάβεν ο Δαβίδ εξ αυτού χιλίας αμάξας και επτά χιλιάδας πτεών και είκοσι χιλιάδας πεζών· και ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ἵππους των αμάξων και εφύλαξεν εξ αυτῶν εκατόν αμάξας. 5 Και ὅτε ἤλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωσι τον Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ των Συρίων εικοσιδύο χιλιάδας

ανδρών. 6 Και ἐβαλεν ο Δαβίδ φρουράς εν τη Συρίᾳ της Δαμασκού· και οι Σύριοι ἔγειναν δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. Και ἔσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού ὅπου επορέντο. 7 Και ἐλαβεν ο Δαβίδ τας ασπίδας τας χρυσάς, αἴτινες ἤσαν επὶ τους δούλους του Αδαρέζερ, και ἐφέρεν αντάς εις Ιερουσαλήμ. 8 Και εκ της Τιβάθ και εκ της Χούν, πόλεων του Αδαρέζερ, ἐλαβεν ο Δαβίδ χαλκόν πολύν σφόδρα, εις του οποίου ο Σολομών ἔκαμε την χαλκίνην θάλασσαν και τους στύλους και τα σκεύη τα χάλκινα. 9 Ακούοντας δε ο Θοού βασιλεύς της Αιμάθ ὅτι επάταξεν ο Δαβίδ πάσαν την δύναμιν του Αδαρέζερ βασιλέως της Σωβά, 10 απέστειλεν Αδωράμ τον υιόν αυτού προς τον βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρετήσῃ αυτόν και να ευλογήσῃ αυτόν, ὅτι κατεπολέμησε τον Αδαρέζερ και επάταξεν αυτόν· διότι ο Αδαρέζερ ἥτο πολέμιος του Θοού· ἐφέρε δε και παν είδος σκευών χρυσών, αργυρών και χαλκίνων. 11 Και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεὺς Δαβίδ εις τον Κύριον, μετά τον αργυρίου και τον χρυσίου τα οποία ἐφέρεν εκ πάντων των εθνών, εκ του Εδώμ και εκ του Μωάβ και εκ των νιών του Αιμάθων και εκ των Φιλισταίων και εκ του Αμαλήκ. 12 Και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεὺς Δαβίδ εις τον Κύριον, μετά τον αργυρίου και τον χρυσίου τα οποία είσθαι εφέρεν εκ πάντων των εθνών, εκ του Εδώμ και εκ του Μωάβ και εκ των νιών του Αιμάθων και εκ των Φιλισταίων και εκ του Αμαλήκ. 13 Και ἐβαλε φρουράς εν τη Ιδουμαίᾳ· και πάντες οι Ιδουμαίοι ἔγειναν δούλοι του Δαβίδ. Και ἔσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού ὅπου επορέντο. 14 Και εβασίλευσεν ο Δαβίδ επὶ πάντα τον Ισραήλ, και ἔκαμεν κρίσιν και δικαιοσύνην εις πάντα τον λαόν αυτού. 15 Και Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας ἥτο επὶ τον στρατεύματος Ιωσαφάτ δε ο υιός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος. 16 Και Σαδώκ ο υιός του Αχιλώρ και Αβιμέλεχ ο υιός του Αβιθάθαρ, ιερείς ο δε Σουσά, γραμματεύς. 17 Και Βενατίας ο υιός του Ιωδαέ ἥτο επὶ των Χερεθαίων και Φελεθαίων· οι δε νιοί του Δαβίδ, πρώτοι περὶ τον βασιλέα.

19 Μετά δε ταύτα απέθανεν ο Νάας βασιλεύς των νιών Αιμάθων, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο υιός αυτού. 2 Και είπεν ο Δαβίδ, θέλων κάμει ἔλεος προς Ανούν τον υιόν του Νάας, επειδή ο πατήρ αυτού ἔκαμεν ἔλεος προς εμέ. Και απέστειλεν ο Δαβίδ πρέσβεις, διά να παρηγορήσῃ αυτόν περὶ τον πατέρος αυτού. Και ἥλθον οι δούλοι του Δαβίδ εις την γην των νιών Αιμάθων προς τον Ανούν, διά να παρηγορήσωσιν αυτόν. 3 Και είπον οι ἀρχοντες των νιών Αιμάθων προς τον Ανούν, Νομίζεις ότι ο Δαβίδ τιμών τον πατέρα σου απέστειλε παρηγορήτας προς σε; δεν ἥλθον οι δούλοι αυτού προς σε διά να ερευνήσωσι και να κατασκοπεύσωσι και να καταστρέψωσι τον τόπον; 4 Και επίσαν ο Ανούν τους δούλους του Δαβίδ και εξύρισεν αυτούς και απέκοψε το ήμισυ των ιματίων αυτών μέχρι των γλουτών, και απέπεμψεν αυτούς. 5 Υπήγαν δε και απήγγειλαν προς τον Δαβίδ περὶ των ανδρών. Και απέστειλεν εις συνάντησην αυτών· επειδή οι ἄνδρες ἤσαν ητημασμένοι σφόδρα. Και είπεν ο βασιλεὺς, Καθήσατε εν Ιεριχώ εωσού αυξηθώσιν οι πώγωνές σας, και επιστρέψατε. 6 Βλέποντες δε οι νιοί Αιμάθων ότι ἤσαν βδελυκτοί εις τον Δαβίδ, ἐπέμψαν ο Ανούν και οι νιοί Αιμάθων χίλια τάλαντα αργυρίου, διά να μισθώσωσιν εις εαυτούς αμάξας και ιππέας εκ της Μεσοποταμίας και εκ της Συρίας· μασάχα και εκ της Σωβάς. 7 Και εμίσθωσαν εις εαυτούς τριάκοντα δύο χιλιάδας αμάξας και τον βασιλέα της Μααχά μετά το λαούν αυτού, οίτινες ἥλθον και εστρατοπέδευσαν κατέναντι της Μεδεβά. Και συναχθέντες οι νιοί Αιμάθων εκ των πόλεων αυτών, ἥλθον να πολεμήσωσι. 8 Και ὅτε ἤκουσεν ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ και ἄπαν το στράτευμα των δυνατών. 9 Και εξήλθον οι νιοί Αιμάθων και παρετάχθησαν

εις πόλεμον κατά την πύλην της πόλεως· οι δε βασιλεῖς οι ελθόντες ἡσαν καθ'¹ εαυτούς εν τη πεδιάδι. **10** Βλέπων δε ο Ιωάβ ὅτι η μάχη παρετάχθη εναντίον αυτού ἐμπροσθεν και ὑποσθεν, εξέλεξεν εκ πάντων των εκλεκτών του Ισραήλ και παρέταξεν αυτούς εναντίον των Συρίων. **11** Το δε υπόλοιπον του λαού ἐδωκεν εἰς την χείρα του Αβισάι αδελφού αυτού, και παρετάχθησαν εναντίον των υιών Αμμών. **12** Και είπεν, Εάν οι Σύριοι υπερισχύσωσι κατ'¹ εμού, τότε συ θέλεις με σώσει εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχύσωσι κατά σου, τότε εγώ θέλω σε σώσει **13** ανδρίζου, και ας κραταιωθάμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ των πόλεων του Θεού ημών· ο δε Κύριος ας κάμη το αρεστόν εἰς τους οφθαλμούς αυτού. **14** Και προσήλθεν ο Ιωάβ και ο λαός ο μετ'¹ αυτού εναντίον των Συρίων εἰς μάχην· οι δε ἐφυγον απ'¹ ἐμπροσθεν αυτού. **15** Και ὅτε είδον οι υιοί Αμμών ὅτι οι Σύριοι ἐφύγον, ἐφυγον και αυτοί απ'¹ ἐμπροσθεν του Αβισάι του αδελφού αυτού και εισήλθον εἰς την πόλιν. Και ο Ιωάβ ἥλθεν εἰς Ιερουσαλήμ. **16** Ιδόντες δε οι Σύριοι ὅτι κατετροπώθησαν ἐμπροσθεν του Ισραήλ, απέστειλαν μηντάς και εξήγαγον τους Συρίους τους πέραν του ποταμού· και Σωφάκ, ο αρχιεπάτηγος του Αδαρέξερ, επορεύεται ἐμπροσθεν αυτών. **17** Και ὅτε απηγγέλθη πρὸς τὸν Δαβὶδ, συνήθοισε πάντα τὸν Ισραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ιορδάνην καὶ ἥλθεν επ'¹ αυτούς και παρετάχθη εναντίον αυτών. Και ὅτε παρετάχθη ὁ Δαβὶδ εἰς πόλεμον εναντίον τῶν Συρίων, επολέμησαν με αυτόν. **18** Και ἐφύγον οι Σύριοι απ'¹ ἐμπροσθεν του Ισραὴλ· καὶ εξώλοθρευσεν ο Δαβὶδ εκ τῶν Συρίων επτά χιλιάδας αμαξών και τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζών και Σωφάκ, τὸν αρχιεπάτηγον, εθανάτωσε. **19** Και ιδόντες οι δούλοι του Αδαρέξερ ὅτι κατετροπώθησαν ἐμπροσθεν του Ισραὴλ, ἔκαμον ειρήνην μετά του Δαβὶδ και ἐγείναν δούλοι αυτού· και δεν ἥθελον πλέον οι Σύριοι να βοηθήσωσι τους υιούς Αμμών.

20 Εν δε τῷ ακολούθῳ ἦτε, καθ'¹ ον καιρὸν εκοτραπεύουσιν οι βασιλεῖς, ο Ιωάβ εξεκίνησε πάσαν τὴν δύναμιν του στρατεύματος και ἐφθειρε τὴν γῆν τῶν υιών Αμμών, και ελθὼν εποιλόρκησε τὴν Ραββά και κατέστρεψεν αυτήν. **2** Και επάταξεν ο Ιωάβ τὴν Ραββά και κατέστρεψεν αυτήν. **2** Και ἔλαβεν ο Δαβὶδ τὸν στέφανον τὸν βασιλέως αυτούν απὸ τῆς κεφαλῆς αυτού· και ευρέθη τὸ βάρος αυτούν εν τάλαντον χρυσίου· και ἡσαν επ'¹ αυτού λίθοι πολύτιμοι και ετέθη επὶ τὴν κεφαλήν του Δαβὶδ και λάφυρα τῆς πόλεως εξέφερε πολλὰ σφόδρα. **3** Και τὸν λαὸν τὸν εν αυτῇ εξήγαγε, και ἐκοψεν αυτούς με πρίονας και με τριβόλους σιδηρούς και με πελέκεις. Και οὕτως ἔκαμεν ο Δαβὶδ εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν υιών Αμμών. Τότε επεστρεψεν ο Δαβὶδ και πας ο λαός εἰς Ιερουσαλήμ. **4** Μετά δε ταῦτα συνεκροτήθη πόλεμος εν Γεζέρ μετά τῶν Φιλισταίων· τότε επάταξεν ο Σιββεχαϊ τὸν Χουσαθίτης τὸν Σιφφαϊ, εκ τῶν τέκνων του Ραφά· και κατετροπώθησαν. **5** Και πάλιν ἐγείνε πόλεμος μετά τῶν Φιλισταίων και επάταξεν ο Ελλανάν ο νιός του Ιαερί τον Λααμεί, αδελφὸν τοῦ Γολιάθ του Γετθαίου, και τοῦ ξύλον τῆς λόγχης αυτού ἡτο ως αντίον υφαντού. **6** Και πάλιν ἐγείνε πόλεμος εν Γαθ, ὅπου ἡτο ανήρ υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι αυτού ἡσαν εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες, και ούτος ἦτο ἡτο τῆς γενεάς του Ραφά. **7** Και ωνείδισε τὸν Ισραὴλ, και Ιωνάθαν ο νιός του Σαμαά, αδελφὸν τοῦ Δαβὶδ, επάταξεν αυτόν. **8** Ούτοι εγεννήθησαν εἰς τὸν Ραφά εν Γάθ· και ἐπεσον διά χειρός του Δαβὶδ και διά χειρός των δούλων αυτού.

21 Άλλ'¹ ο Σατανᾶς ἡγέρθη κατά τον Ισραὴλ, και παρεκίνησε τὸν Δαβὶδ να απαριθμήσῃ τὸν Ισραὴλ. **2** Και είπεν

ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Ιωάβ και πρὸς τοὺς ἀρχοντας τοῦ λαοῦ, Υπάγετε, απαριθμήσατε τὸν Ισραὴλ, απὸ Βηρ-σαβέέ ὡς Δαν, και φέρετε πρὸς εμὲ, διά να μάθω, τὸν αριθμὸν αυτῶν. **3** Ο δε Ιωάβ απεκρίθη, Ο Κύριος να προσθέσῃ επὶ τὸν λαὸν αυτού εκαπταπλάσιον αφ'¹ ο, τι είναι αλλά, κύριε μου βασιλεύ, δεν είναι πάντες δούλοι του κυρίου μου; διά τι ο κύριος μου επιθυμεῖ τούτο; διά τι να γείνη τούτο αμάρτητα εἰς τὸν Ισραὴλ; **4** Ο λόγος δώμας του βασιλέως υπερίσχυσεν επὶ τὸν Ιωάβ. Και ανεχώρησεν ο Ιωάβ, και περιελθών ἀπαντα τὸν Ισραὴλ επεστρέψεν εἰς Ιερουσαλήμ. **5** Και ἐδωκεν ο Ιωάβ το κεφάλαιον τῆς απαριθμήσεως του λαού εἰς τὸν Δαβὶδ. Και πας ο Ισραὴλ ἡσαν χίλιαι χιλιάδες και εκαπόν χιλιάδες ανδρῶν συρόντων μάχαιραν· ο δε Ιούδας, τετρακόσιαι εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρῶν συρόντων μάχαιραν. **6** τους Λευτας δε και Βενιαμίτας δεν ηρίθμησε μεταξύ αυτῶν· διότι ο λόγος του βασιλέως ἡτο βδελυκτός εἰς τὸν Ιωάβ. **7** Και εφάνη κακόν εἰς τοὺς οφθαλμούς του Θεού τὸ πράγμα τούτο ὅθεν επάταξε τὸν Ισραὴλ. **8** Τότε είπεν ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Ημάρτησα σφόδρα, πράξας το πράγμα τούτο· αλλά τώρα, δέομαι, αφαίρεσον τὴν ανομίαν του δούλου σου· διότι εμωράθην σφόδρα. **9** Και ελάλησε Κύριος πρὸς τὸν Γαδ τὸν βλέποντα τὸν Δαβὶδ, λέγων, **10** Ύπαγε και λάλησον πρὸς τὸν Δαβὶδ, λέγων, ούτω λέγει Κύριος· Τρία πράγματα εγώ προβάλλω εἰς σέ· ἐκλεξον εἰς σεαυτὸν εν εκ τούτων, και θέλω σοι κάμει αυτό. **11** Ἡλθε λοιπὸν ο Γαδ πρὸς τὸν Δαβὶδ και εἶπε πρὸς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Ἐκλεξον εἰς σεαυτόν, **12** ή τρία ἔτη πενήν, ή τρεις μήνας να φεύρησαι ἐμπροσθεν τῶν πολεμίων σου και να σε προφθάνῃ η μάχαιρα τῶν εχθρῶν σου, ή τρεις ημέρας τὴν ρομφαίαν του Κυρίου και τὸ θανατικὸν εν τῇ γῇ, και τὸν ἄγγελον του Κυρίου εξολοθρεύοντα, εἰς πάντα τὰ ὄρια του Ισραὴλ. Τώρα λοιπὸν ίδε ποιόν λόγον θέλω αναφέρει πρὸς τὸν αποστειλαντά με. **13** Και είπεν ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Γαδ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα· ας πέσω λοιπόν εἰς τὴν χείρα του Κυρίου, διότι οι οικτηροί αυτού είναι πολλοί σφόδρα· εἰς χείρα δε ανθρώπου ας μη πέσω. **14** Ἐδωκε λοιπὸν ο Κύριος θανατικὸν επὶ τὸν Ισραὴλ· και ἐπεσον εκ του Ισραὴλ εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρῶν. **15** Και απεστειλεν τὸν Θεός ἄγγελον εἰς Ιερουσαλήμ, διά να εξολοθρεύσῃ αυτήν· και ενώ εξώλοθρευεν, είδεν ο Κύριος και μετεμελήθη περὶ τοῦ κακού, και εἴπε πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν εξολοθρεύοντα, Αρκεί ήδη σύρε τὴν χείρα σου. Ιστατο δε ο ἄγγελος του Κυρίου πλήσιον τοῦ αλωνίου του Ορνάν του Ιεβουσαίου. **16** Και υψώσας ο Δαβὶδ τοὺς οφθαλμούς αυτού, είδε τὸν ἄγγελον του Κυρίου ιστάμενον αναμέσον της γῆς και τοῦ ουρανού, ἔχοντα εν τῇ χειρὶ αυτού τὴν ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην, εκτεταμένην επὶ Ιερουσαλήμ· και ἐπεσον ο Δαβὶδ και οι πρεσβύτεροι, ενδεδυμένοι σάκκους, κατὰ πρόσωπον αυτῶν. **17** Και είπεν ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Δεν είμαι εγώ ο προστάξας να απαριθμήσω τὸν λαόν; εγώ βεβαίως είμαι ο αμαρτήσας και πράξας την κακίαν· ταύτα δε τα πρόβατα τι ἐπράξαν; επ'¹ εμέ λοιπόν, Κύριε Θεέ μου, και επὶ τὸν οίκον του πατρός μου ἔστω η χειρ σου, και μη επὶ τὸν λαόν σου πρὸς απώλειαν. **18** Τότε ο ἄγγελος του Κυρίου προσέταξε τὸν Γαδ να είπῃ πρὸς τὸν Δαβὶδ, να αναβή ο Δαβὶδ και να στήσῃ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον εν τῷ αλωνίῳ του Ορνάν του Ιεβουσαίου. **19** Και ανέβη ο Δαβὶδ, κατὰ τὸν λόγον του Γαδ, τὸν οποίον ελάλησεν εν ονόματι Κυρίου. **20** Και στραφείς ο Ορνάν είδε τὸν ἄγγελον και εκρύθησαν οι τέσσαρες υιοί αυτού μετ'¹ αυτού. Ο δε Ορνάν ηλώνιξε σίτον. **21** Και καθώς ἥλθεν ο Δαβὶδ πρὸς τὸν Ορνάν, αναβλέψας ο Ορνάν και ιδών

τον Δαβίδ, εξήλθεν εκ του αλωνίου και προσεκύνησε τον Δαβίδ κατά πρόσωπον ἑώς εδάφους. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ορνάν, Δος μοι τον τόπον του αλωνίου, διά να οικοδομήσων εν αυτώ θυσιαστήριον εις τον Κύριον· δος μοι αυτόν εις την αξίαν τιμήν· διά να σταθή η πληγή από του λαού. **23** Και είπεν ο Ορνάν προς τον Δαβίδ, Λάβε αυτό εις σεαυτόν, και ας κάμη ο κύριός μου ο βασιλεύς το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού· Ιδού, δίδω τους βόας διά ολοκαύτωμα και τα αλωνικά εργαλεία διά ξύλα και τον σίτον διά προσφοράν εξ αλφίτων τα πάντα δίδω. **24** Ο δε βασιλεὺς Δαβίδ είπε προς τον Ορνάν, Ουχί· αλλ' εξάπαντος θέλω αγοράσει αυτόν εις την οξίαν τιμήν· διότι δεν θέλω λάβει το σον διά τον Κύριον, ουδέ θέλω προσφέρει ολοκαύτωμα δωρεάν. **25** Και ἐδώκεν ο Δαβίδ εις τον Ορνάν, διά τον τόπον, εξακοσίους σίκλους χρυσίου κατά βάρος. **26** Και οικοδόμησεν εκεί ο Δαβίδ θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς και επεκαλέσθη τον Κύριον· και επήκουσεν αυτού, αποστείλας εξ ουρανού πυρ επί το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως. **27** Και προσέταξε Κύριος τον ἄγγελον, και ἐστρέψε την ρομφαίαν αυτού εις την θήκην αυτής. **28** Κατ' εκείνον τον καιρόν, ὅτε ο Δαβίδ είδεν ὅτι ο Κύριος επήκουσεν αυτούν εν τοις αλωνίοις του Ορνάν τον Ιεβουσαίον, εθυμίσασεν εκεί. **29** Διότι ή σκηνή του Κυρίου, την οποίαν ἔκαμεν ο Μωϋσῆς εν τῇ ερήμῳ, και το θυσιαστήριον τῆς ολοκαυτώσεως ἡσαν κατά τον καιρόν εκείνον εν τῷ υψηλῷ τόπῳ εν Γαβαών. **30** Και δεν ἦδνατο ο Δαβίδ να υπάγη ενώπιον αυτῆς διά να ερωτήσῃ τον Θεόν, επειδή εφοβείτο εξ αιτίας της ρομφαίας του ἄγγελου του Κυρίου.

22 Τότε είπεν ο Δαβίδ, Ούτος είναι ο οίκος Κυρίου του Θεού, και τούτο το θυσιαστήριον τῆς ολοκαυτώσεως εις τον Ισραὴλ. **2** Και προσέταξεν ο Δαβίδ να συνάξωσι τους ξένους τους εν γῇ Ισραὴλ· καὶ κατέστησε λιθοτόμους διά να λατομήσωσι λίθους ξυστούς, προς οικοδόμησιν του οίκου του Θεού. **3** Ο Δαβίδ ήτοι μάσε και σίδηρον πολύν, διά καρφία των θυρωμάτων των πυλῶν και διά τας συναρθρώσεις και χαλκὸν ἀφθονον αζύγιστον· **4** καὶ ξύλα κέδρινα αναριθμήτα διότι οι Σιδῶνις και οι Τύριοι ἔφερον προς τον Δαβίδ ἄφθονα κέδρινα ξύλα. **5** Και είπεν ο Δαβίδ, Σολομὼν ο υἱός μου είναι νέος και απαλός ο δε οίκος δότις μέλλει να οικοδομηθῇ εις τον Κύριον πρέπει να ἡναι εις ἄκρον μεγαλοπρεπής, ονομαστός και ἐνδόξος καθ' ὅλην την οικουμένην· θέλω λοιπὸν κάμει ετοιμασίαν δι' αυτόν. Και ἔκαμεν ο Δαβίδ ἀφθονον ετοιμασίαν προ του θανάτου αυτού. **6** Τότε εκάλεσε Σολομώντα τον υἱόν αυτού και προσέταξεν εις αυτόν να οικοδομήσῃ οίκον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραὴλ. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σολομώντα, Υἱέ μου, εγώ μεν επεθύμησα εν τῃ καρδίᾳ μου να οικοδομήσω οίκον εις το ονόμα Κυρίου του Θεού μου· **8** πλὴν ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, Αἴμα πολὺ ἔχνας και πολέμους μεγάλους ἔκαμες δεν θέλεις οικοδομῆσει οίκον εις το ονόμα μου, διότι αίματα πολλά ἔχνας επὶ τῆς γῆς ενώπιον μου· **9** Ιδού, θέλει γεννηθῆ εις σε υἱός, δότις θέλει εἰσθαι ανήρ αναπαύσεως και θέλω αναπαύσει αυτούν από πάντων των εχθρών αυτού κύκλω· διότι Σολομών θέλει εἰσθαι το ονόμα αυτού, και εν ταῖς ημέραις αυτού θέλω δώσει ειρήνην και ησυχίαν εις τον Ισραὴλ· **10** ούτος θέλει οικοδομῆσει οίκον εις το ονόμα μου· και ούτος θέλει εἰσθαι εις εμὲ υἱός, και εγὼ πατήρ εις αυτούν· και θέλω στερεώσει τον θρόνον τῆς βασιλείας αυτού επὶ τον Ισραὴλ ἔως αιώνος. **11** Τώρα, υἱέ μου, ο Κύριος ἔστω μετά σού και ευδούν και οικοδόμησον τον οίκον Κυρίου του Θεού σου, καθώς ελάλησε περὶ σου. **12** Μόνον ο Κύριος να σοι δώσῃ

σοφίαν και σύνεσιν και να σε καταστήσῃ επί τον Ισραὴλ, διά να φυλάττῃς τον νόμον Κυρίου του Θεού σου. **13** Τότε θέλεις ευοδωθή, εάν προσέχης να εκπληροίς τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσῆν περὶ τον Ισραὴλ ενδυναμού και ανδρίζου μη φοβού και μη πτοηθῆς. **14** Και ιδού, εγώ κατά την πτωχείαν μου ητοίμασα διά τον οίκον του Κυρίου εκατόν χιλιάδας ταλάντων χρυσίου και χιλιάς χιλιάδας ταλάντων αργυρίου χαλκόν δε και σίδηρον αζύγιστον, διότι είναι ἀφθονος ητοίμασα δε και ξύλα και λίθους και συ πρόσθες εις ταύτα. **15** Έχεις δε εργάτας εις πλήθος, λιθοτόμους και κτίστας και χυλουργούς, και παντός είδους σοφούς εις παν έργον. **16** Του χρυσού, του αργύρου και του χαλκού και του σιδήρου αριθμός δεν είναι. Σηκώθητι και κάμει· και ο Κύριος ἔστω μετά σου. **17** Ο Δαβίδ προσέταξεν ἔτι εις πάντας τους ἀρχοντας του Ισραὴλ να βοηθήσωσι τον Σολομώντα τον υἱόν αυτού, λέγων, **18** Δεν είναι με σας Κύριος ο Θεός σας και ἐδώκεν εις εσάς ενάπανσιν πανταχόθεν; διότι παρέδωκεν εις την χείρα μου τους κατοικούντας την γῆν και η γη υπετάχθη ἐμπροσθεν του Κυρίου και ἐμπροσθεν του λαού αυτού. **19** Δότε λοιπόν την καρδιάν σας και την ψυχήν σας εις το να ζητήτε Κύριον τον Θεόν σας και σηκωθήτε και οικοδομήσατε το αγιαστήριον Κυρίου του Θεού, διά να φέρητε την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου και τα ἄγια σκεύη του Θεού εις τον οίκον, δότις μέλλει να οικοδομηθῇ επί των ονόματι του Κυρίου.

23 Και αφού εγήρασεν ο Δαβίδ και ἤτο πλήρης ημερών, ἔκαμε Σολομώντα τον υἱόν αυτού βασιλέα επί τον Ισραὴλ. **2** Και συνήγαγε πάντας τους ἀρχοντας του Ισραὴλ και τους ιερεῖς και τους Λευΐτας. **3** Οι δε Λευΐταις ἔκαμεν απηριθμημένοι από ηλικίας τριάκοντα ετῶν και επάνω και ο αριθμός αυτῶν κατά κεφαλὴν αυτῶν, κατά ἀνδρα, ἤτο τριάκοντα τον χιλιάδες. **4** Εκ τούτων εικοσιτέσσαρες χιλιάδες ἔκαμεν εργοδιώκται εις το ἔργον του οίκου του Κυρίου· και εξ χιλιάδες επιτοτάαι και κριταί· **5** και τέσσαρες χιλιάδες πυλώροι και τέσσαρες χιλιάδες υμνούντες τον Κύριον, με τὰ όργανα, τα οποία ἔκαμε, είπεν ο Δαβίδ, διά να υμνώσι τον Κύριον. **6** Και διήρεσεν αυτούς ο Δαβίδ εις τάξεις κατά τους υιούς του Λευΐ, Γηρσών, Κααθ και Μεραρί. **7** Εκ των Γηρσωνιτών ἔκαμεν Λααδάν και Σιμεῖ. **8** Οι υιοί του Λααδάν ἔκαμεν Ιεχίηλ ο ἄρχων και Ζαιθάμ και Ιωήλ, τρεις. **9** Οι υιοί του Σιμεῖ, Σελωμείθ και Αζιήλ και Χαρράν, τρεις. Ούτοι ήσαν οι αρχηγοί των πατριών του Λααδάν. **10** Υιοί δε του Σιμεῖ, Ιαάθ, Ζινά και Ιεούς και Βεριά. Ούτοι ήσαν οι υιοί του Σιμεῖ, τέσσαρες. **11** Και ο Ιαάθ ἤτο ο αρχηγός, και Ζιζά ο δεύτερος ο δε Ιεούς και Βεριά δεν είχον πολλούς υιούς· διά τούτο ηριθμήθασαν ομού, ως μία πατριά. **12** Οι υιοί του Κααθ, Αμράμ, Ισαάρ, Χεβρών και Οζιήλ, τέσσαρες. **13** Οι υιοί του Αμράμ, Ααρών και Μωϋσῆς και ο Ααρών ἤτο κεχωρισμένος, αυτός και οι υιοί αυτού, διά να αγιάζωσι τα αγιώτατα πράγματα πάντοτε, διά να θυμιάζωσιν ενώπιον του Κυρίου, να λειτουργώσων εις αυτόν και να ευλογώσων εν τω ονόματι αυτού διά παντός. **14** Του δε Μωϋσέων του ανθρώπου του Θεού, οι υιοί αυτού συνηριθμήθασαν μετά της φυλῆς του Λευΐ. **15** Οι υιοί του Μωϋσέως ἔκαμεν Γηρσώμ και Ελιέζερ. **16** Εκ των υιών του Γηρσώμ ο Σεβουνήλ ἤτο ο αρχηγός. **17** Και οι υιοί του Ελιέζερ ἔκαμεν Ρεαβίας ο αρχηγός· και δεν είχον ο Ελιέζερ ἀλλούς υιούς· του Ρεαβία δε οι υιοί ήσαν πάμπολοι. **18** Εκ των υιών του Ισαάρ ο Σελωμείθ ἤτο ο αρχηγός. **19** Οι υιοί του Χεβρών ἔκαμεν Ιερίας ο πρώτος, Αμαρίας ο δεύτερος, Ιααζήλ ο τρίτος και Ιεκαμεάρ ο τέταρτος. **20** Οι υιοί του Οζιήλ, Μιχά ο πρώτος και Ιεσιά ο δεύτερος. **21** Οι υιοί του Μεραρί, Μααλί και

Μουσί· οι νιοί του Μααλί, Ελεάζαρ και Κείς. **22** Απέθανε δε ο Ελεάζαρ, μη έχων νιούς, αλλά θυγατέρας και έλαφον αυτάς οι αδελφοί αυτών οι νιοί του Κείς. **23** Οι νιοί του Μουσί, Μααλί και Εδέρ και Ιερεμώθ, τρεις. **24** Όυτοι ήσαν οι νιοί του Λευΐ, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, αρχηγοί των πατριών, κατά την απαριθμήσιν αυτών, απαριθμήστεντς κατ' όνομα, κατά κεφαλήν, οίτινες ἔκαμπον τα ἐργά της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, από ηλικίας είκοσι ετών και επάνω. **25** Διότι ο Δαβίδ είπε, Κύριος ο Θεός του Ισραήλ ἔδωκεν ανάπαυσιν εις τον λαόν αυτού, και θέλει κατοικεί στην Ιερουσαλήμ διά παντός. **26** οι δε Λευΐται δεν θέλουσι πλέον βαστάζει την σκινήν και πάντα τα σκεύη αυτής διά την υπηρεσίαν αυτής. **27** Όθεν κατά τους τελευταίους λόγους του Δαβίδ, οι νιοί Λευΐ ήσαν απηριθμημένοι από είκοσι ετών και επάνω. **28** επειδή το ἐργόν αυτών ἤτονταν παρίστανται εις τους νιούς του Ααρών, εν τη υπηρεσίᾳ του οίκου του Κυρίου, επί τας αυλάς και επί τα οικήματα και επί των καθαρισμών πάντων των αγίων πραγμάτων και εἰς τον κάμνωσι την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού. **29** και διά τους ἄρτους της προθέσεως και διά την σεμιδαλίν εἰς τας εξ αλρίτων προσφοράς και διά τα ἀζυμα λάγανα και διά τας τηγανίτας και διά τα φρυγανώτα και διά παν είδος μέτρων. **30** και διά να ίστανται καθ' εκάστην πρωΐαν και εσπέραν, διά να υμνώσι και να δοξολογώσι τον Κύριον. **31** και διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον πάντα τα ολοκαυτώματα εν τοις σάββασιν, εν ταις νεομηνίαις και εν ταις επισήμοις εορταῖς, κατά τον αριθμόν, κατά το διατεταγμένον εις αυτούς, πάντοτε ενώπιον του Κυρίου. **32** και διά να φυλάττωσι την φυλακήν της σκινής του μαρτυρίου και την φυλακήν του αγιαστηρίου και την φυλακήν των νιών του Ααρών των αδελφών αυτών εν τη υπηρεσίᾳ του οίκου του Κυρίου.

24 Και αύταί ήσαν αι διαιρέσεις των νιών του Ααρών· οι νιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **2** Και απέθανον ο Ναδάβ και ο Αβιούδ ἐμπροσθεν του πατρός αυτών, και δεν είχον νιούς· ὅθεν ιεράτευσαν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ. **3** Και διήρεσεν αυτοὺς ο Δαβίδ, τὸν τε Σαδώκ εκ των νιών Ελεάζαρ, και τὸν Αχιμέλεχ εκ των νιών του Ιθάμαρ, κατά τα χρέη αυτών εις την υπηρεσίαν αυτών. **4** Ευρέθησαν δε πλειότεροι αρχηγοί εκ των νιών Ελεάζαρ, παρά εκ των νιών Ιθάμαρ και διηρέθησαν ούτω· εκ των νιών Ελεάζαρ ήσαν δεκαέξι αρχηγοί οίκου πατέρων· και εκ των νιών Ιθάμαρ οκτώ αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών. **5** Διήρεσαν δε αυτούς διά κλήρων, τούτους προς εκείνους· διότι διευθυνταὶ του αγιαστηρίου και διευθυνταὶ του οίκου του Θεού ήσαν εκ των νιών Ελεάζαρ και εκ των νιών Ιθάμαρ. **6** Και κατέγραψεν αυτούς Σεμαῖας ο νιός του Ναθαναϊλ ο γραμματεύς, ο εκ των Λευΐτων, ἐμπροσθεν του βασιλέως και των αρχόντων και Σαδώκ του ιερέων και Αχιμέλεχ νιόυ του Αβιάθαρ και ἐμπροσθεν των αρχηγών των πατριών των ιερέων και Λευΐτων, λαμβανομένης μιας πατριάς εκ του Ελεάζαρ και μιας εκ του Ιθάμαρ. **7** Ο πρώτος δε κλήρος εξῆλθεν εις τον Ιωαρεῖθ, ο δεύτερος εις τον Ιεδαΐαν, **8** ο τρίτος εις τον Χαριμ, ο τέταρτος εις τον Σεωρήμ, **9** ο πέμπτος εις τον Μαλχιάν, ο ἔκτος εις τον Μεϊάμειν, **10** ο ἔβδομος εις τον Ακκώ, ο ὄγδοος εις τον Αβιά, **11** ο ἔνατος εις τον Ιησούν, ο δέκατος εις τον Σεχανίαν, **12** ο ενδέκατος εις τον Ελιασείβ, ο δωδέκατος εις τον Ιακείμ, **13** ο δέκατος τρίτος εις τον Ουφφά, ο δέκατος τέταρτος εις τον Ιεσεβάβ, **14** ο δέκατος πέμπτος εις τον Βιλγά, ο δέκατος ἔκτος εις τον Ιημήρ, **15** ο δέκατος ἔβδομος εις τον Εζείρ, ο δέκατος ὄγδοος εις τον Αφιοής, **16** ο δέκατος ἔνατος εις τον Πεθαία, ο

εικοστός εις τον Ιεζεκιήλ, **17** ο εικοστός πρώτος εις τον Ιαχείν, ο εικοστός δεύτερος εις τον Γαμούλ, **18** ο εικοστός τρίτος εις τον Δελαΐαν, ο εικοστός τέταρτος εις τον Μααζίαν. **19** Άνται ήσαν αι διατάξεις αυτών εις την υπηρεσίαν αυτών, διά να εισέρχωνται εις τον οίκον του Κυρίου κατά το διατεταγμένον εις αυτούς διά χειρός Ααρών του πατρός αυτών, ως προσέταξεν εις αυτόν Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **20** Περί δε των επιλοίπων νιών Λευΐ· εκ των νιών Αμράμ ἤτοντο ο Σουβαήλ, εκ των νιών Σουβαήλ ο Ιεδαΐας. **21** Περί δε των Ρεαβιά· εκ των νιών Ρεαβιά ο πρώτος ἤτοντο ο Ιεσία. **22** Εκ των Ισααριτών ο Σελωμώθ· εκ των νιών Σελωμώθ ο Ιαάθ. **23** Οι δε νιοί Χεβρών ήσαν Ιεριάς ο πρώτος, Αμαρίας ο δεύτερος, Ιααζίηλ ο τρίτος, Ιεκαμεάμ ο τέταρτος. **24** Εκ των νιών Οζιήλ Μιχά· εκ των νιών του Μιχά Σαμίρ. **25** Ο αδελφός του Μιχά ἤτοντο ο Ιεσία· εκ των νιών Ιεσία ο Ζαχαρίας. **26** Οι νιοί του Μεραρί ήσαν Μααλί και Μουσί· οι νιοί του Ιααζία, Βενώ. **27** Οι νιοί του Μεραρί διά του Ιααζία, Βενώ και Σωάμ και Ζακχούρ και Ιβρί. **28** Εκ του Μααλί ἤτοντο ο Ελεάζαρ, όστις δεν είχεν νιούς. **29** Περί δε του Κείς οι νιοί του Κείς, ο Ιεραμέήλ. **30** Και οι νιοί του Μουσί, Μααλί και Εδέρ και Ιεριμώθ. Όυτοι ήσαν οι νιοί των Λευΐτων, κατά τους οίκους των πατριών αυτών. **31** Ἐρριψαν και ούτοι κλήρους, καθώς οι αδελφοί αυτών οι νιοί του Ααρών, ἐμπροσθεν του βασιλέως Δαβίδ και του Σαδώκ και του Αχιμέλεχ και των αρχηγών των πατριών των ιερέων και Λευΐτων, εξισουμένων των πρώτων πατριών μετά των αδελφών αυτών των νεωτέρων.

25 Ο Δαβίδ λοιπόν και οι ἀρχοντες του στρατεύματος διήρεσαν εις την υπηρεσίαν τους νιούς του Ασάφ και του Αιμάν και του Ιεδουθόν, διά να υμνωδώσων εν κιθάραις, εν ψαλτηρίοις και εν κυμβάλοις· και ο αριθμός των εργαζομένων κατά την υπηρεσίαν αυτών, ἤτοντο, **2** εκ των νιών Ασάφ, Ζακχούρ και Ιωσήφ και Νεθανίας και Ασαρηλά, νιοί Ασάφ, υπό την οδηγίαν του Ασάφ, του υμνυδούντος, κατά την διάταξιν του βασιλέως· **3** του Ιεδουθόν· οι νιοί του Ιεδουθόν, Γεδαλίας και Σερί και Ιεσαΐας, Σιμεΐ, Ασαβίας και Ματταθίας, εξ, υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών Ιεδουθόν, όστις νιμνώδει εν κιθάρᾳ, υμνών και δοξολογών τον Κύριον. **4** του Αιμάν· οι νιοί του Αιμάν, Βουκκίας, Ματθανίας, Οζιήλ, Σεβουήλ και Ιεριμώθ, Ανανίας, Ανανί, Ελιαθά, Γιδαλθί και Ρομαμθί· ζέρ, Ιωσηκασά, Μαλλωθή, Ωθίρ και Μααζίωθ. **5** πάντες ούτοι ήσαν οι νιοί του Αιμάν του βλέποντος του βασιλέως εις τους λόγους του Θεού, διωρισμένοι εις το να υψώνωσι το κέρας. Έδωκε δε ο Θεός εις τον Αιμάν δεκατέσσαρας νιούς και τρεις θυγατέρας. **6** Πάντες ούτοι υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών ήσαν υμνωδούντες εν τω οίκω του Κυρίου, εν κυμβάλοις, ψαλτηρίοις και κιθάραις, διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, κατά την διάταξιν του βασιλέως προς τον Ασάφ και Ιεδουθόν και Αιμάν. **7** Και ἐγένεν ο αριθμός αυτών, μετά των αδελφών αυτών, των δεδιδαγμένων τα ἀσμάτα του Κυρίου, διαλκότιοι οι οδηγήκοντας οκτώ, πάντες συνετοί· **8** Και ἐρρίψαν κλήρους περί της υπηρεσίας, εξ ίσου ο μικρός καθώς ο μεγάλος, ο διδάσκαλος καθώς ο μαθητής. **9** Ο πρώτος δε κλήρος εξήλθε διά τον Ασάφ εις τον Ιωσήφ· ο δεύτερος εις τον Γεδαλίαν ούτος και οι αδελφοί αυτού και οι νιοί αυτού ήσαν δώδεκα. **10** Ο τρίτος εις τον Ζακχούρ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **11** Ο τέταρτος εις τον Ιερέ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **12** Ο πέμπτος εις τον Νεβανίαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **13** Ο ἔκτος εις τον Βουκκίαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **14** Ο ἔβδομος εις τον Ακκώ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα.

οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **15** Ο όγδοος εις τον Ιεσαΐαν· ούτος, οι νιοί αυτού, και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **16** Ο έννατος εις τον Μαθανίαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **17** Ο δέκατος εις τον Σιμέϊ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **18** Ο ενδέκατος εις τον Αζαρεήλ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **19** Ο δωδέκατος εις τον Ασαβίαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **20** Ο δέκατος τρίτος εις τον Σουβαήλ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **21** Ο δέκατος τέταρτος εις τον Ματταθίαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **22** Ο δέκατος πέμπτος εις τον Ιερεμώθ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **23** Ο δέκατος έκτος εις τον Ανανίαν· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **24** Ο δέκατος έβδομος εις τον Ιωσηβεκασά· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **25** Ο δέκατος όγδοος εις τον Ανανί· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **26** Ο δέκατος έννατος εις τον Μαλλώθ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **27** Ο εικοστός εις τον Ελιαθά· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **28** Ο εικοστός πρώτος εις τον Θείρ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **29** Ο εικοστός δεύτερος εις τον Γιδδαλθί· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **30** Ο εικοστός τρίτος εις τον Μααζιώθ· ούτος, οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **31** Ο εικοστός τέταρτος εις τον Ρυμαμθί· έξερ· ούτος οι νιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα.

26 Περί δε των διαιρέσεων των πυλωρών· εκ των Κοριτών· ήτο Μεσελεμίας ο νιός του Κορέ, εκ των νιών Ασάφ. **2** Και οι νιοί του Μεσελεμίας ήσαν Ζαχαρίας ο πρωτότοκος, Ιεδιάηλ ο δεύτερος, Ζεβαδίας ο τρίτος, Ιαθηνήλ ο τέταρτος, **3** Ελάμ ο πέμπτος, Ιωανάν ο έκτος, Ελιωνάτη ο έβδομος. **4** οι δε νιοί του Θεός ευλόγησεν αυτόν. **5** Και εις Σεμαίαν τον ιδόν αυτού εγεννήθησαν νιοί, οίτινες εξουσίαζον επί του πατρικού οίκου αυτών διότι ήσαν δυνατοί εν ισχύ. **7** Οι νιοί του Σεμαία, Γοθήν και Ραφαήλ και Θεόδη και Ελζαβάδ, των οποίων οι αδελφοί ήσαν ισχυροί, ο Ελιού, και ο Σεμαχίας. **8** Πάντες ούτοι εκ των νιών του Θεός ευλόγησεν αυτούς, αυτοί και οι νιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ισχυροί και άξιοι διά την υπηρεσίαν, εξήκοντα δύο ήσαν του Θεός ευλόγησεν αυτούς, διότι η θεοτητού του Θεού ευλόγησεν αυτόν. **9** Και ο Μεσελεμίας είχεν νιούς και αδελφούς, ισχυρούς, δεκαοκτώ. **10** Και ο Ωσά, εκ των νιών του Μεραρί, είχεν νιούς Σιμρί τον πρώτον, διότι πρωτότοκος δεν ήτο, ο πατήρ όμως αυτού έκαμεν αυτόν πρώτον: **11** Χελκίαν τον δεύτερον, Τεβαλιάν τον τρίτον, Ζαχαρίαν τον τέταρτον πάντες οι νιοί και οι αδελφοί του Ωσά ήσαν δεκατρείς. **12** Μεταξύ αυτών έγιναν και διαιρέσεις των πυλωρών οι αρχηγοί των δυνατών είχον τας φυλακάς εξ ίσου με τους αδελφούς αυτών, διά να υπηρετώσιν εν τω οίκων του Κυρίου. **13** Και ἔριψαν κλήρους εξ ίσου ο μικρός καθώς και ο μεγάλος, κατ' οίκον των πατέρων αυτών, περί εκάστης πύλης. **14** Και ἐπέσεν ο κλήρος της προς ανατολάς εις τον Σελεμίαν. Τότε ἔριψαν κλήρους διά τον Ζαχαρίαν τον ιδόν αυτού, σύμβουλον σοφόν και ο κλήρος αυτού εξήλθε διά την προς βορράν. **15** Εις τον Θεόδη· έδωμ, διά την προς νότον και εις τους νιούς αυτού, διά τον οίκον της συνάξεως. **16** Εις τον Σουφίμ και Ωσά, διά την προς δυσμάς, μετά της πύλης Σαλεχέθ, πλησίον της οδού της αναβάσεως, φυλακή απέναντι φυλακής. **17** Κατά ανατολάς ήσαν εξ Λευήται, προς βορράν τέσσαρες την ημέραν, προς νότον τέσσαρες την

ημέραν και προς τον οίκον της συνάξεως ανά δύο. **18** Εις Παρβάρ προς δυσμάς τέσσαρες κατά την οδόν της αναβάσεως, και δύο εις Παρβάρ. **19** Αὗται είναι αι διαιρέσεις των πυλωρών μεταξύ των νιών Κορέ και μεταξύ των νιών Μεραρί. **20** Και εκ των Λευήτων ο Αχιά ήτο επί τους θησαυρούς του οίκου του Θεού και επί τους θησαυρούς των αφιερωμάτων. **21** Περί δε των νιών του Λααδάν· οι νιοί του Γηρωνίτου Λααδάν, αρχηγοί των πατριών του Λααδάν του Γηρωνίτου ήσαν Ιεχιήλ. **22** οι νιοί του Ιεχιήλ, Ζαιθάμ και Ιωήλ ο αδελφός αυτού, οίτινες ήσαν επί τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου. **23** Περί δε των Αμραμιτών, Ισααριτών, Χεβρωνιτών και Οζηηλιτών· **24** ο μεν Σεβουήλ ο νιός του Γηρώμ, νιού του Μωύσεως ήτο επιστάτης επί τους θησαυρούς. **25** Οι δε αδελφοί αυτού εκ του Ελιέζερ, του οποίου ο νιός ήτο ο Ρεαβίας, και Ιεσαΐας ο νιός τούτου, και Ιωράμ ο νιός τούτου, και Ζιχρί ο νιός τούτου, και Σελωμείθ ο νιός τούτου· **26** ο Σελωμείθ ούτος και οι αδελφοί αυτού ήσαν επί πάντας τους θησαυρούς των αφιερωμάτων, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς και ο άρχοντες των πατριών, οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι, και οι αρχηγοί του στρατεύματος, αφιέρωσαν. **27** Εκ των πολέμων και εκ των λαφύρων έκαμπον την αφιέρωσιν, διά να επιτικευάσω τον οίκον του Κυρίου. **28** Και παν δέ, τι Σαμουήλ ο βλέπων, και Σαούλ ο νιός του Κείς, και Αβενήρ ο νιός του Νηρ, και Ιωάβ ο νιός της Σερουνίας, αφιέρωσαν, παν αφιέρωμα ήτο υπό την χείρα του Σελωμείθ και των αδελφών αυτού. **29** Περί των Ισααριτών· ο Χενανίας και οι νιοί αυτού ήσαν διά τας έξω υποθέσεις επί του Ισραήλ, επιστάται και κριταί. **30** Περί δε των Χεβρωνιτών· ο Ασαβίας και οι αδελφοί αυτού, ισχυροί, χίλιοι εππακόδιοι ήσαν έφοροι του Ισραήλ ενευθύνει του Ιορδάνου προς δυσμάς, διά πάσας τας υποθέσεις του Κυρίου και διά την υπηρεσίαν του βασιλέως. **31** Μεταξύ των Χεβρωνιτών ήτο Ιερίας ο αρχηγός, μεταξύ των Χεβρωνιτών κατά τας γενέας αυτών, κατά τας πατριάς. Εν τω τεσσαρακοστώ ετεί της βασιλείας του Δαβίδ εξητάσθησαν και ευρέθησαν μεταξύ αυτών δυνατοί εν ισχύ, εν Ιαζήρ Γαλαάδ. **32** Και οι αδελφοί αυτού, ισχυροί, ήσαν δύο χιλιάρχες και εππακόδιοι αρχηγοί πατριών, τους οποίους κατέστησε Δαβίδ ο βασιλεύς επί τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής Μανασσή, διά παν πράγμα του Θεού και διά τας υποθέσεις του βασιλέως.

27 Οι δε νιοί Ισραήλ κατά την απαρίθμησιν αυτών, οι αρχηγοί των πατριών και οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι και οι αξιωματικοί αυτών οι υπηρετούντες τον βασιλέα, καθ' ύλην την τάξιν των διαιρέσεων, αίτινες εισήρχοντο και εξήρχοντο κατά μήνα εις πάντας τους μήνας του ενιαυτού, ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάρχες εις εκάστην διαιρέσιν. **2** Επί της διαιρέσεως της πρώτης, διά τον πρώτον μήνα, ήτο Ιασωβεάμ ο νιός του Ζαβδίηλ· και εν τη διαιρέσει αυτού ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάρχες. **3** Ούτος ήτο εκ των νιών του Φαρές, άρχων πάντων των αρχόντων των στρατευμάτων διά τον πρώτον μήνα. **4** Και επί της διαιρέσεως του δευτέρου μηνός ήτο Δωδάδ ο Αχωκίτης και της διαιρέσεως αυτού άρχων ο Μικλώθ· εν τη διαιρέσει αυτού ήσαν ομοίως εικοσιτέσσαρες χιλιάρχες. **5** Τρίτος αρχηγός του στρατεύματος διά τον τρίτον μήνα ήτο Βεναΐας ο νιός του Ιωδαέ, πρώτος αξιωματικός· και εν τη διαιρέσει αυτού ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάρχες. **6** Ούτος είναι ο Βεναΐας ο δυνατός μεταξύ των τριάκοντα και επί των τριάκοντα· και επί της διαιρέσεως αυτού ήτο Αμπιζαβάδ ο νιός αυτού. **7** Ο τέταρτος διά τον τέταρτον μήνα ήτο Ασαήλ ο αδελφός του Ιωάβ, και μετ' αυτόν Ζεβαδίας ο νιός αυτού· και εν τη διαιρέσει

αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **8** Ο πέμπτος αρχηγός διά τον πέμπτον μήνα Σαμούθ ο Ιεζράΐτης· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **9** Ο έκτος διά τον έκτον μήνα Ιράς ο νιός του Ικκής ο Θεκωΐτης και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **10** Ο ἔβδομος διά τον ἔβδομον μήνα Χελής ο Φελωνίτης, εκ των νιών Εφραΐμ· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **11** Ο ὅγδοος διά τον ὅγδοον μήνα Σιβερεάθ ο Χουσαθίτης, εκ των Ζαραΐτών· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **12** Ο ἑννατος διά τον ἑννατον μήνα Αβίεζερ ο Αναθωθίτης, εκ των Βενιαμιτών· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **13** Ο δέκατος διά τον δέκατον μήνα Μααράι ο Νετωφαθίτης, εκ των Ζαραΐτών· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **14** Ο ενδέκατος διά τον ενδέκατον μήνα Βεναίας ο Πιραθωνίτης, εκ των νιών Εφραΐμ· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **15** Ο δωδέκατος διά τον δωδέκατον μήνα Χελδάτ ο Νετωφαθίτης, εκ του Γοθονιήλ· και εν τη διαιρέσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **16** Επί δε των φυλών του Ισραήλ, ο ἀρχῶν των Ρουβηνιτών ἵτο Ελιέζερ ο νιός του Ζιχρί των Συμεωνιτών, Σεφατίας ο νιός του Μααχάρ· **17** των Λευΐτών, Ασαβίας ο νιός του Κεμουνήλ· των Ααρωνιτών, ο Σαδώκ· **18** του Ιούδα, ο Ελιού, εκ των αδελφών του Δαβίδ του Ισάχαρ, Αμρί ο νιός του Μιχαήλ· **19** του Ζαβουλών, Ισμαΐας ο νιός του Οβαδία· του Νεφθαλί, Ιεριμώθ ο νιός του Αλριήλ· **20** των νιών Εφραΐμ, Ιησούς ο νιός του Αζαζίου της ημισείας φυλής Μανασσή, Ιωήλ ο νιός του Φεδαΐα· **21** της ημισείας φυλής Μανασσή σε Γαλαάδ, Ιδδώ ο νιός του Ζαχαρίας του Βενιαμίν, Ιασιήλ ο νιός του Αβενήρ· **22** του Δαν, Αζαρείλ ο νιός του Ιεροάμ. Ούτοι ἡσαν οἱ ἀρχοντες των φυλών του Ισραήλ. **23** Πλην ο Δαβίδ δεν ἐλαβε τον αριθμόν αυτών από είκοσι ετών ηλικίας και κάτω διότι ο Κύριος είπεν, ότι θέλει πληθύνει τον Ισραήλ ως τα ἀστρα του ουρανού. **24** Ο Ιωάβ ο νιός της Σερουνίας ἥρχισε να αριθμή, πλην δεν ετελείωσε, διότι ἐπεσε διά τούτο οργή κατά του Ισραήλ· ὅθεν δεν κατεχωρίσθη ο αριθμός μεταξύ των απαριθμήσεων εν τοις χρονικοίς του βασιλέως Δαβίδ. **25** Επί δε των θησαυρών του βασιλέως ἵτο Αζαμαβέθ ο νιός του Αδήλ· και επί των θησαυρών των αγρών, των πόλεων και των κωμών και των φρουρίων, Ιωνάθαν ο νιός του Οζίου· **26** και επί των εργαζομένων το ἐργον των αγρών διά την γεωργίαν της γης, Εζρί ο νιός του Χελούθ· **27** και επί των αμπελώνων, Σιμεῖος ο Ραμαθαίος και επί του εισοδήματος των αμπελώνων διά τας οινοθήκας, Ζαβδί ο Σιφμίτης· **28** και επί των ελαιών και συκαμίνων των εν τη πεδινή, Βάαλ-ανάν ο Γεδερίτης· και επί των ελαιοθηκών, ο Ιωάς· **29** και επί των βοών των βοσκομένων εν Σαρών, Σιτραΐ ο Σαρωνίτης· και επί των βοών των εν ταῖς κοιλάσι, Σαφάτ ο νιός του Αδλαΐ· **30** και επί των καμήλων, Οβίλ ο Ισμαηλίτης και επί των ὄνων, Ιεδαΐας ο Μερωνοθίτης· **31** και επί των προβάτων, Ιαζίς ο Αγαρίτης. Πάντες ούτοι ἡσαν επιστάται των υπαρχόντων του βασιλέως Δαβίδ. **32** Ο δε Ιωνάθαν, ο πατράδελφος του Δαβίδ, ἵτο σύμβουλος, ανήρ συνετός και γραμματεύς και Ιεχύηλ, ο νιός του Αχμονί, ἵτο μετά των νιών του βασιλέως· **33** και ο Αχιτόφελ, σύμβουλος του βασιλέως· **34** και μετά τον Αχιτόφελ, Ιωδαέ ο νιός του Βεναία και ο Αβιάθαρ· αρχιστράτηγος δε του βασιλέως ο Ιωάβ.

28 Και συνεκάλεσεν ο Δαβίδ πάντας τους ἀρχοντας του Ισραήλ, τους ἀρχοντας των φυλών και τους ἀρχοντας των διαιρέσεων αἵτινες υπηρέτουν τον βασιλέα, και τους

χιλιάρχους και τους εκατοντάρχους και τους επιστάτας πάντων των υπαρχόντων και κτημάτων του βασιλέως και των νιών αυτού, μετά των ευνούχων και των ανδρείων, και πάντων των δυνατών εν ισχύ, εἰς Ιερουσαλήμ. **2** Και σταθείς ο βασιλεύς Δαβίδ επί των ποδών αυτού, εἴπεν, Ακούσατε μου, ἀδελφοί μου και λαεῖ μου· Εγώ συνέλαβον εν τη καρδία μου να οικοδομήσω οίκον αναπάθεως διά την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου και διά το υποπόδιον των ποδών του Θεού ημών· και ἔκαμον ετοιμασίαν διά την οικοδομήν. **3** Ο Θεός ὅμως είπε προς εμέ, Συ δεν θέλεις οικοδομήσει οίκον εις το ὄνομά μου, διότι είσαι ανήρ πολέμων και αίματα ἔχυσας. **4** Εξέλεξε δε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εμέ εκ παντός του οίκου του πατρός μου, διά να ήμαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα· διότι εξέλεξε τον Ιούδαν ἀρχοντα· εκ δε του οίκου του Ιούδα εξέλεξε τον οίκον του πατρός μου· μεταξύ δε των νιών του πατρός μου εμέ ηδοκήσε να κάμη βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ· **5** και εκ πάντων των νιών μου, διότι ο Κύριος πολλούς ινιός ἔδωκεν εις εμέ, εξέλεξε Σολομώντα τον ινόν μου, διά να καθίσῃ επί τον θρόνον της βασιλείας του Κυρίου, επί τον Ισραήλ. **6** Και είπε προς εμέ, Σολομών ο νιός σου, αυτός θέλει οικοδομήσει τον οίκον μου και τας αυλάς μου· διότι αυτόν εξέλεξα ινόν εις εμέ, και εγώ θέλω είσθια πατέρι εις αυτόν· **7** και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού ἔως αιώνος, εάν μένη σταθερός εις το να εκτελή τας εντολάς μου και τας κρίσεις μου, καθώς εν τη ημέρᾳ ταῦτη. **8** Τώρα λοιπόν, ενώπιον παντός του Ισραήλ της συναγαγής του Κυρίου και εις επήκοον τον Θεού ημών, προς εσάς λέγω, Φυλάττετε και ζητείτε πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας· διά να κυριεύητε την γην ταύτην την αγαθήν, και να αφήσητε αυτήν ύστερον από σας κληρονομίαν εις τους ινιόν σας διά παντός. **9** Και συ, Σολομών νιέ μου, γνώρισον τον Θεόν του πατρός σου και δούλευε αυτόν εν καρδία τελεία και εν ψυχῇ θελούσῃ διότι ο Κύριος εξετάζει πάσας τας καρδίας και εξενύρει πάντας τους λογισμούς των διανοιών εάν εκζητής αυτόν, θέλει εινίσκεσθαι υπό σού· εάν ὅμως εγκαταλίπης αυτόν, θέλει σε απορρίψει διά παντός. **10** Ιδέ τώρα ότι ο Κύριος σε εξέλεξε, διά να οικοδομήσης οίκον εις αγιαστήριον ενδυναμού και εκτελεῖ. **11** Και ἐδώκεν ο Δαβίδ εις τον Σολομώντα τον ινόν αυτού το σχέδιον του προνάου και των οίκων αυτού, και των θησαυροφυλακίων αυτού, και των υπερών αυτού και των ἔσω δωματίων αυτού και του οίκου του Ιλαστήριου, **12** και το σχέδιον πάντων ὡς συνέλαβεν εν τω πνεύματι αυτού, των αυλών του οίκου του Κυρίου και πάντων των πέριξ οικημάτων, των αποθηκών του οίκου του Θεού και των αποθηκών των αφιερωμάτων· **13** και των διαιρέσεων των ιερέων και Λευΐτών και παντός του ἐργον της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, και πάντων των σκευών της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου. **14** Ἐδώκε χρυσόν κατά βάρος διά τα χρυσά, διά πάντα τα σκεύη παντός είδους υπηρεσίας· **15** και το βάρος διά τας χρυσάς λυχνίας και διά τους χρυσούς λύχνους αυτών, κατά βάρος δι' εκάστην λυχνίαν και διά τους λύχνους αυτής· και την χρήσιν εκάστης λυχνίας· **16** και χρυσόν κατά βάρος διά τας τραπέζας των ἀρτων της προθέσεως, δι' εκάστην τραπέζαν και ἀργυρόν διά τας τραπέζας τας αργυράς· **17** και χρυσόν καθαρόν διά τας κρεάγρας και διά τας λεκάνας και διά τας φιάλας· και διά τους χρυσούς κρατήρας, κατά βάρος δι' εκάστον κρατήρα· κατά βάρος ομοίως

δι' ἔκαστον αργυρούν κρατήρᾳ· **18** καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον του θυμάματος, κεκαθαρισμένον χρυσίον κατά βάρος· καὶ χρυσίον διά το σχέδιον της αμάξης των χειρουβεῖμ, τα οποία εξαπλόνουσι τας πτέρυγας και σκεπάζουσι την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου. **19** Τα πάντα, εἶπεν, ο Κύριος εφανέρωσε, γράψας διά της χειρός αυτού προς εμέ πάντα τα ἑργά του σχέδιον. **20** Και εἶπεν ο Δαβίδ προς Σολομώντα τον υἱόν αυτού, Ενδυναμού και ανδρίζου και εκτέλει μη φοβού μηδὲ πτοηθῆς διότι Κύριος ο Θεός, ο Θεός μου, θέλει εἰσθαι μετά σου· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει, εωσού τελειώσης ἀπαν το ἑργον της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου. **21** Και ιδού, αι διαιρέσεις των ιερέων και Λευτίτων διά πάσαν υπηρεσίαν του οίκου του Θεού· και θέλουσιν είσθαι μετά σου, διά παν ἑργον, πας επιστήμων, πρόθυμος εις παν είδος υπηρεσίας, και οι ἄρχοντες και πας ο λαός, ἐτοιμοι εις πάντα τα προστάγματά σου.

29

Τότε είπεν ο βασιλεὺς Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν, Σολομών ο υἱός μου, τον οποίον μόνον εξέλεξεν ο Θεός, είναι έτι νέος και απαλός· το δε ἑργον μέγα· διότι δεν είναι διά ἀνθρωπον η οικοδομή, αλλά διά Κύριον τον Θεόν. **2** Εγώ λοιπόν ητοίμασα καθ' ὅλην την δύναμίν μου διά τον οίκον του Θεού μου, τον χρυσὸν διά τα χρυσά και τον ἀργυρὸν διά τα αργυρά και τον χαλκὸν διά τα χάλκινα, τον σίδηρον διά τα σιδηρά και ξύλα διά τα ξύλινα, ονυχίτας λίθους και λίθους ενθέσεως, λίθους λαμπρούς και ποικίλους και παντός είδους πολυτίμους λίθους και μάρμαρα ἀφθονα. **3** Και έτι διά τον πόθον μου εις τον οίκον του Θεού μου, και εκ των ιδίων μου υπαρχόντων ἔδωκα περιπλέον χρυσίον και αργυρίον διά τον οίκον του Θεού μου, εκτός παντός εκείνου το οποίον ητοίμασα διά τον οίκον τον ἀγίον· **4** τρεις χιλιάδας τάλαντα χρυσίον, εκ του χρυσίου Οφείρ, και επτά χιλιάδας τάλαντα κεκαθαρισμένου αργυρίου, διά να περισκεπάσω τους τοίχους των οίκων· **5** το χρυσὸν διά τα χρυσά, και το αργυρὸν διά τα αργυρά, και διά πάσαν εργασίαν γινομένην διά των χειρῶν των τεχνιτῶν. Τις λοιπόν προθυμείται να κάμη σήμερον προσφοράν εις τον Κύριον; **6** Τότε οι ἄρχοντες των πατρῶν και οι ἄρχοντες των φυλῶν του Ισραὴλ και οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι και οι επίσταται των ἑργῶν του βασιλέως, επροθυμήθησαν· **7** και ἔδωκαν διά το ἑργον του οίκου του Θεού, χρυσίον πεντακισχιλία τάλαντα και δέκα χιλιάδας χρυσῶν, και αργυρίου δέκα χιλιάδας ταλάντων, και χαλκού δεκασκοτῷ χιλιάδας ταλάντων, και εκατόν χιλιάδας ταλάντων σιδήρου. **8** Και εις ὄσους ευρέθησαν λίθοι τίμιοι, ἔδωκαν αυτούς εις το θησαυροφυλάκιον του οίκου του Κυρίου διά χειρὸς Iεχιήλ του Γηρανίτου. **9** Εχάρη δε ο λαός, διότι επροθυμήθησαν, επειδή με πλήρη καρδίαν προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον Κύριον· και ο βασιλεὺς Δαβίδ έτι εχάρη χαράν μεγάλην. **10** Και ευλόγησεν ο Δαβίδ τον Κύριον ενώπιον πάσης της συνάξεως· και εἶπεν ο Δαβίδ, Εὐλογητός συ, Κύριε ο Θεός του Ισραὴλ, ο πατήρ μηνών, από του αιώνος και ἔως του αιώνος. **11** Σού, Κύριε, είναι η μεγαλωσύνη και η δύναμις και η τιμὴ και η νίκη και η δόξα· διότι σου είναι πάντα τα εν ουρανῷ και τα επὶ γῆς σου η βασιλεία, Κύριε, και συ είσαι ο υψούμενος ὡς κεφαλὴ υπεράνω πάντων· **12** και ο πλούτος και η δόξα παρὰ σου ἔρχονται, και συ δεσπόζεις των απάντων· και εις την χειρὰ σου είναι η ισχὺς και η δύναμις· και εις την χειρὰ σου το να μεγαλώνῃς και να ισχυροποιής τα πάντα. **13** Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ημεῖς ευχαριστούμενοι σε και υμνούμεν το ἔνδοξον ὄνομά σου. **14** Άλλά τις είμαι εγώ, και τις ο λαός μου, ώστε να δυνηθώμεν να προσφέρωμεν προθύμως

εις σε κατά ταύτα; διότι τα πάντα ἔρχονται εκ σου και εκ των σων διδόμενι εις σε. **15** Διότι είμεθα ζένοι ενώπιον σου και πάροικοι, καθὼς πάντες οι πατέρες ημών· αι ημέραι ημών επί της γῆς είναι οι σκιά, και μονιμότης δεν υπάρχει. **16** Κύριε Θεέ ημών, ἀπάν τούτο το πλήθος, το οποίον ητοιμάσαμεν διά να οικοδομήσωμεν οίκον εις σε διά το ὄνομά σου το ἄγιον, εκ της χειρὸς σου ἔρχεται, και σου είναι τα πάντα. **17** Και γνωρίζω, Θεέ μου, ὅτι συ είσαι ο δοκιμάζων την καρδίαν και αρέσκεσαι εις την ευθύτητα. Εγώ εν ευθύτητι της καρδίας μου προσέφερα πάντα ταύτα· και τώρα είδον μετ' ευφροσύνης τον λαόν σου, τον ενταύθα παρόντα, ὅτι αυτοπροαιρέτως προσφέρει εις σε. **18** Κύριε Θεέ του Αβραάμ, του Ισαὰκ και του Ιοραήλ, των πατέρων ημών, φύλαττε τούτο διά παντός εις τους διαλογισμούς της καρδίας του λαού σου, και κατεύθυντε την καρδίαν αυτών προς σέ. **19** και δος εις τον Σολομώντα τον υἱόν μου καρδίαν τελείαν, διά να φυλάττῃ τας εντολάς σου, τα μαρτύριά σου και τα προστάγματά σου, και να εκτελή τα πάντα και να κατασκευάσῃ την οικοδομήν, την οποίαν προητοίμασα. **20** Και εἶπεν ο Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν, Εὐλογήσατε τώρα Κύριον τον Θεόν σας. Και πάσα η σύναξις ευλόγησε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών και κύψαντες, προσεκύνθησαν τον Κύριον και τον βασιλέα. **21** Και την αικόλουθον ημέραν εθυσίασαν θυσίας εις τον Κύριον και προσέφεραν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον, χιλίους μόρσχους, χιλίους κριούς, χιλία αρνία, και τας σπονδᾶς αυτών και θυσίας αφθόνους διά πάντα τον Ισραὴλ· **22** και ἔφαγον και ἔπιον ενώπιον του Κυρίου την ημέραν εκείνην, εν χαρᾷ μεγάλῃ. Και εκήρυξαν εκ δευτέρου Σολομώντα τον υἱόν του Δαβίδ βασιλέα, και ἔχρισαν αυτόν εις τον Κύριον, διά να ἡναι ἄρχων, και τον Σαδώκ διά ιερέα. **23** Τότε ο Σολομών εκάθισεν επί του θρόνου του Κυρίου βασιλεὺς αντί Δαβίδ του πατρός αυτού, και ευημέρησε· και πας ο Ισραὴλ υπήκουσεν εις αυτόν. **24** Και πάντες οι ἄρχοντες και οι δυνατοί και πάντες ἔτι οι νιοί του βασιλέως Δαβίδ υπετάχθησαν εις Σολομώντα τον βασιλέα. **25** Και εμεγάλυνεν ο Κύριος εις ἄκρον τον Σολομώντα ἐμπροσθεν παντός του Ισραὴλ, και ἔθεσεν επ' αυτόν μεγαλειότητα βασιλικήν, οποία δεν εστάθη εις ουδένα βασιλέα προ αυτού εν τω Ισραὴλ. **26** Ούτω Δαβίδ ο υἱός του Ιεσσαί εβασίλευσεν επί πάντα τον Ισραὴλ· **27** και ο καιρός τον οποίον εβασίλευσεν επί τον Ισραὴλ ἦτο τεσσαράκοντα ἔτη· επτά ἔτη εβασίλευσεν εν Χεβρών και τριάκοντα τρία εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. **28** Και ετελεύτησεν εις γῆρας καλόν, πλήρης ημερών, πλούτου και δόξης· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σολομών το υἱός αυτού. **29** Αι δε πράξεις του βασιλέως Δαβίδ, αι πρώται και αι τελευταίαι ιδού, είναι γεγραμμέναι ειν τω βιβλίῳ Νάθαν του προφήτου, και εν τω βιβλίῳ Γαδ του βλέποντος, **30** μετά πάσας αυτού της βασιλείας και της δυνάμεως αυτού και των καιρών, οιτίνες παρήλθον επ' αυτόν και επί τον Ισραὴλ και επί πάσας τας βασιλείας της γῆς.

Παραλειπομένων Β'

1 Και εκραταίωθη ο Σολομών ο υιός του Δαβίδ εις την βασιλείαν αυτού· και Κύριος Θεός αυτού ἡτο μετ' αυτού, και εμεγάλυνεν αυτόν εις ἄκρον. **2** Και ελάλησεν ο Σολομών προς πάντα τον Ισραήλ, προς τους χιλιάρχους και εκατοντάρχους και προς τους κριτάς και προς πάντας τους ἀρχοντας παντός του Ισραήλ, τους αρχηγούς των πατριών· **3** και υπήγαν ο Σολομών και πάσα η σύναξις μετ' αυτού εις τον υψηλόν τόπον τον εν Γαβαών· διότι εκεὶ ἡτο η σκηνή του μαρτυρίου του Θεού, την οποίαν Μωϋσής, ο δούλος του Κυρίου, ἔκαμεν εν τη ερήμῳ. **4** Ο δε Δαβίδ είχεν αναβιβάσει την κιβωτόν του Θεού από Κιριάθιαρειμ εις τον τόπον τον οποίον προητοίμασεν ο Δαβίδ δι' αυτήν διότι είχε στήσει σκηνήν δι' αυτήν εν Ιερουσαλήμ. **5** Και το χαλκόν θυσιαστήριον, το οποίον ἔκαμε Βεσελεήλ ο υιός του Ουρί, υιού του Ωρ, ἡτο εκεὶ ἐμπροσθεν της σκηνής του Κυρίου και εξεζήτησαν αυτό ο Σολομών και η σύναξις. **6** Και ανέβη ο Σολομών εκεὶ επί το χαλκόν θυσιαστήριον ενώπιον του Κυρίου, το εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και προσφέρειν επ' αυτό χίλια ολοκαυτώματα. **7** Κατ' εκείνην την νύκτα εφάνη ο Θεός εις τον Σολομώντα και είπε προς αυτόν, Ζήτησον τι να σοι δώσω. **8** Ο δε Σολομών είπε προς τον Θεόν, Συ ἔκαμες μέγα ἔλεος προς Δαβίδ τον πατέρα μου, και με κατέστησας βασιλέαν αντ' αυτού· **9** τώρα, Κύριε Θεέ, ος βεβαιωθή ο λόγος σου ο προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου· διότι συ με ἔκαμες βασιλέαν επί λαόν πολύν ως το χώμα της γῆς· **10** δος τώρα εις εμέ σοφίαν και σύνεσιν, διά να εξέρχωμαι και να εισέρχωμαι ἐμπροσθεν του λαού τούτου· διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν σου τούτον τον μέγαν; **11** Και είπεν ο Θεός προς τον Σολομώντα, Επειδή συνέλαβες τούτο εν τη καρδία σου, και δεν εζήτησας πλούτη, αγαθά και δόξαν ουδέ την ζωήν των μισουρύντων σε, ουδέ πολυζωίαν εξήτησας, αλλ' εξήτησας εις σεαυτόν σοφίαν και σύνεσιν, διά να κρίνης τον λαόν μου, επί τον οποίον σε ἔκαμα βασιλέα· **12** η σοφία και η σύνεσις διδεται εις σέ· και πλούτον και αγαθά και δόξαν θέλω δώσει εις σε, ως δεν ἔγινεν εις τους βασιλεῖς τους προ σου, ουδέ εις τους μετά σε θέλουσι γένει τοιαύτα. **13** Τότε επέστρεψεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ, από τον υψηλόν τόπου τον εν Γαβαών, απ' ἐμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου, και εβασιλευεν επί τον Ισραήλ. **14** Και συνιθροίσεν ο Σολομών αμάξας και ιππεῖς και είχε χιλιάς τετρακοσίας αμάξας και δώδεκα χιλιάδας ιππέων, τους οποίους έθεσεν εις τας πόλεις των αμαξών και πλησίον του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **15** Και κατέστησεν εν Ιερουσαλήμ ο βασιλεὺς τον ἀργυρον και τον χρυσόν ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **16** Εγίνετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή ἵππων και λινού νήματος εξ Αιγύπτου το μεν λινούν νήμα ελάμβανον οι ἐμπόροι του βασιλέως εις ωρισμένην τιμήν. **17** Ανεβίβαζον δε και ἔφερον εξ Αιγύπτου μιάν αμάξαν διά εξακοσίους σίκλους αργυρούς, και ἔκαστον ἵππον διά εκατόν πεντήκοντα· και ούτω διά πάντας τους βασιλείς των Χετταίων και διά τους βασιλείς της Συρίας η εξαγωγή εγίνετο διά χειρός αυτών.

2 Και απεράσισεν ο Σολομών να οικοδομήσῃ οίκον εις το ονομα του Κυρίου και οίκον βασιλικόν εις εαυτόν, **2** Και ηρίθμησεν ο Σολομών εβδομήκοντα χιλιάδας ανδρών αχθοφόρων, και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω όρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους επιστάτας επ' αυτών. **3** Και απέστειλεν ο Σολομών προς Χουράμ τον βασιλέα της Τύρου,

λέγων, Καθώς ἔκαμες εις τον Δαβίδ τον πατέρα μου, και έπειμας προς αυτόν κέδρους διά να οικοδομήσῃ εις εαυτόν οίκον να κατοικήσῃ εν αυτώ, ούτω κάμε και εις εμέ. **4** Ιδού, εγώ οικοδόμω οίκον εις το ονομα Κυρίου του Θεού μου, διά να καθιερώσω τούτον εις αυτόν, διά να προσφέρηται εν εώπιον αυτού θυμίαμα ευωδίας και οι παντοτείνοι ἄρτοι της προθέσεως και τα ολοκαυτώματα τα πρωΐα και εσπερινά, εν τοις σάββασι και εν τας νεομηνίαις και εν τας επισήμοις εορτασί Κυρίου του Θεού ημών· τούτο είναι χρέος του Ισραήλ εις τον αιώνα. **5** Και ο οίκος τον οποίον οικοδόμω είναι μέγας διότι μέγας ο Θεός ημών υπέρ πάντας τους θεούς. **6** Άλλα τις δύναται να οικοδομήσῃ εις αυτόν οίκον, ενώ ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να χωρέσωσιν αυτόν; Τις δε είμαι εγώ, ώστε να οικοδομήσω οίκον εις αυτόν; ειμι μόνον διά να θυσιάζω ενώπιον αυτού; **7** Τώρα λοιπόν απόστειλον προς εμέ ἄνδρα σοφόν εις το να εργάζηται εις χρυσόν και εις ἀργυρον και εις χαλκόν και εις σίδηρον και εις πορφύραν και εις κόκκινον και εις κυανούν, και επιστήμονα εις το εγγύλωφεν γλυφάς μετά των σοφών των μετ' εμούν εν τη Ιουδαία και εν τη Ιερουσαλήμ, τους οποίους Δαβίδ ο πατήρ μου ητοίμασεν. **8** Απόστειλόν μοι και ξύλα κέδρινα, πεύκια και ξύλα αλγουμέμι εικ του Λιβάνου· διότι εγώ γνωρίζω διτι οι δούλοι σου εξεύρουσιν καπότωσι ξύλα εν τω Λιβάνω· και ιδού, οι δούλοι μου θέλουσιν είσθαι μετά των δούλων σου, **9** διά να ετοιμάσωσιν εις εμέ ξύλα εν αφθονία· διότι ο οίκος τον οποίον εγώ οικοδομώ θέλει είσθαι μέγας και θαυμαστός. **10** Και ιδού, θέλω δώσει εις τους δούλους σου τους ξυλοτόμους είκοσι χιλιάδας κόρους σίτου κοπανιδέμνου, και είκοσι χιλιάδας κόρους κριθής, και είκοσι χιλιάδας βαθ οίνου, και είκοσι χιλιάδας βαθ ελαίου. **11** Και απεκρίθη ο Χουράμ ο βασιλεὺς της Τύρου δι' επιστολής, την οποίαν έστειλε προς τον Σολομώντα, Επειδή ο Κύριος ηγάπησε τον λαόν αυτού, σε κατέστησε βασιλέα επ' αυτούς **12** είπεν έτι ο Χουράμ, Εὐλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ο ποιητής του ουρανού και της γῆς, δότις ἀδωκεν εις τον Δαβίδ τον βασιλέα ινόν σοφόν, έχοντα φρόνησιν και σύνεσιν, δότις θέλει οικοδομήσει οίκον εις τον Κύριον και οίκον βασιλικόν εις εαυτόν· **13** αποστέλλω λοιπόν τώρα ἀνθρωπον σοφόν, έχοντα σύνεσιν, του Χουράμ του πατρός μου, **14** ινόν γυναικός εκ των θυγατέρων Δαν και πατρός Τυρίου, επιστήμονα εις το να εργάζηται εις χρυσόν και εις ἀργυρον, εις χαλκόν, εις σίδηρον, εις λίθους και εις ξύλα, εις πορφύραν, εις κυανούν και εις βύσσον και εις κόκκινον· και εις το εγγύλωφεν παν είδος γλυφής, και εφευρίσκειν πάσαν εφεύρεσιν εις δι, τι προβλήθη εις αυτόν, μετά των σοφών σου και μετά των σοφών του κυρίου μου Δαβίδ του πατρός σου· **15** τώρα λοιπόν τον σίτον και την κριθήν, το έλαιον και τον οίνον, τα οποία ο κύριός μου είπεν, ας στείλη προς τους δούλους αυτού· **16** και ημείς θέλομεν κόψιε ξύλα εικ του Λιβάνου, κατά πάσαν την χρείαν σου, και θέλομεν φέρει αυτά προς σε με σχεδίας διά θαλάσσης εις Ιόππην· και συ θέλεις αναβιβάσει αυτά εις Ιερουσαλήμ. **17** Και ηρίθμησεν ο Σολομών πάντας τους ἄνδρας τους ξένους τους εν γη Ισραήλ, μετά τον αριθμόν καθ' ον Δαβίδ ο πατήρ αυτού ηρίθμησεν αυτούς· και ευρέθησαν εκατόν πεντήκοντα τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι. **18** Και εξ αυτών ἔκαμεν εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων, και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω όρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους εργοδιώκτας επί τον λαόν.

3 Και ήρχισεν ο Σολομών να οικοδομήσῃ τον οίκον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ εν τω όρει Μοριά, όπου εφάνη ο Κύριος εις τον Δαβίδ τον πατέρα αυτού, εν τω τόπω τον οποίον ητοίμασεν

ο Δαβίδ εν τω αλωνίω Ορηνάν του Ιεθουσαίου. **2** Και ἥρχισεν να οικοδομήτι δευτέρα του δευτέρου μηνός, εν τω τετάρτῳ ἐτεί της βασιλείας αυτού. **3** Τούτο δε ἵτο το σχέδιον του Σολομώντος διὰ να οικοδομήσῃ τον οίκον του Θεού το μήκος εἰς πήχα, κατά το πρώτον μέτρον, ἵτο εξήκοντα πηχών, καὶ το πλάτος είκοσι πηχών, **4** Και το πρόναον, το κατά πρόσωπον του οίκου, εἶχε μήκος κατά το πλάτος του οίκου είκοσι πηχών, και ύψος εκατὸν εἴκοσι και εσκέπασεν αυτὸν ὑσωδέν με χρυσίον καθαρόν. **5** Και εστέγασε τον οίκον τον μέγαν με ἔζωλα πεύκινα, τα οποία και εσκέπασε με χρυσόν καθαρόν, και ενέγλυψεν επ' αυτόν φοίνικας και αλύσεις. **6** Και εκόσμησε τον οίκον με λίθους τιμίους διὰ ὠραιότητα: το δε χρυσίον ἵτο χρυσίον Φαρουΐην. **7** Εσκέπασεν ἐτι με χρυσίον τον οίκον, τας δοκούς, τους παραστάτας και τους τοίχους αυτού και τας θύρας αυτού· και ενέγλυψε χερουβεῖμ επί των τοίχων. **8** Και ἔκαμε τον οίκον του αγίου των αγίων, το μήκος αυτού κατά το πλάτος του οίκου, είκοσι πηχών, και το πλάτος αυτού είκοσι πηχών· και εσκέπασεν αυτόν με χρυσίον καθαρόν εξακοίνων ταλάντων. **9** Το βάρος δε των καρφίων ἵτο πεντήκοντα σίκλοι χρυσίου. Και εσκέπασε τα υπερώα με χρυσίον. **10** Και εν τω οίκῳ του αγίου των αγίων ἔκαμε δύο χερουβεῖμ εργασίας γλυπτῆς και εσκέπασεν αυτά με χρυσίον. **11** Και αι πτέρυγες των χερουβείμ είχον μήκος είκοσι πηχών· η μία πτέρυξ πέντε πηχών, εγγίζουσα τον τοίχον του οίκου και η ἄλλη πτέρυξ πέντε πηχών, εγγίζουσα την πτέρυγα του ἄλλου χερούβ. **12** Και η μία πτέρυξ του ἄλλου χερούβ πέντε πηχών, εγγίζουσα τον τοίχον του οίκου· και η ἄλλη πτέρυξ πέντε πηχών, αποτομένη της πτέρυγος του ἄλλου χερούβ. **13** Αι πτέρυγες των χερουβείμ τούτων εξηπλόντο είκοσι πήχας· και αυτά ἰσταντο επί τους πόδας αυτών, τα δε πρόσωπα αυτών ἔβλεπον προς τον οίκον. **14** Και ἔκαμε το καταπέτασμα εκ κυανού και πορφύρας και κοκκίνου και βύσου, και ύφανεν επ' αυτοῦ χερουβεῖμ. **15** ἔκαμεν ἐτι ἐμπροσθεν του οίκου δύο στύλους τριάκοντα πέντε πηχών το μήκος, και το επίθεμα το επί της κεφαλής εκάστου, πέντε πηχών. **16** Και ἔκαμεν αλύσεις εν τω χρηστηρίω, και ἔβαλεν αυτάς επί των κεφαλῶν των στύλων· και ἔκαμεν εκατόν ρόδια και ἔβαλεν αυτά επί των αλύσεων. **17** Και ἐστήσε τους στύλους κατά πρόσωπον του ναού, ἔνα εκ δεξιών και ἔνα εξ αριστερών· και εκάλεσε το ὄνομα του εκ δεξιών Ιαχείν και το ὄνομα του εξ αριστερών Βοάς.

4 Και ἔκαμε θυσιαστήριον χαλκούν, είκοσι πηχών το μήκος αυτού, και είκοσι πηχών το πλάτος αυτού, και δέκα πηχών το ύψος αυτού. **2** ἔκαμεν ἐτι την χυτήν θάλασσαν δέκα πηχών από χείλους εις χείλος, στρογγύλην κύκλω, και το ύψος αυτής πέντε πηχών· και γραμμῇ τριάκοντα πηχών περιεζώννυνεν αυτήν κύκλω. **3** Και υπό το χείλος αυτής ἵτο ομοίωμα βοῶν, περικυκλούντων αυτήν κύκλω, δέκα κατά πήχην, περικυκλούντες την θάλασσαν κύκλω. Αι δύο σειραὶ των βοῶν ἵσαν χυμένα ομού με αυτήν. **4** Ἰστατο δε επὶ δώδεκα βοών· τρεις ἔβλεπον προς βορράν, και τρεις ἔβλεπον προς δυσμάς, και τρεις ἔβλεπον προς νότον, και τρεις ἔβλεπον προς ανατολάς· και η θάλασσα ἔκειτο επ' αυτών· και ὅλα τα οπίσθια αυτών ἴσαν προς τα ἔσω. **5** Και το πάχος αυτής ἵτο μιας παλάμης και το χείλος αυτής κατεκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως ἀνθος κρίνου· εχώρει δε πλήρης ούσα τρεις χιλιάδας βαθ. **6** ἔκαμεν ἐτι δέκα λουτήρας, και ἔθεσε πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών, διὰ να πλύνωσιν εν αυτοῖς εκεὶ ἐπλυνον ούσα ἴσαν διὰ ολοκαύτωσιν· η θάλασσα ὄμως ἵτο διὰ νάντωνται εν αυτῇ οι ιερεῖς. **7** Και ἔκαμε τας χρυσάς λυχνίας

δέκα, κατά το διατεταγμένον περὶ αυτών, και ἔθεσεν αυτάς εν τω ναῷ, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών. **8** Και ἔκαμε δέκα τραπέζας, και ἔθεσεν αυτάς εν τω ναῷ, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών. Και ἔκαμεν εκατὸν χρυσάς λεκάνας. **9** Και ἔκαμε την αυλήν των ιερέων και την μεγάλην αυλήν, και θύρας διά την αυλήν, και εσκέπασε τας θύρας αυτών με χαλκόν. **10** Και ἔθεσε την θάλασσαν κατά το δεξιὸν πλευρόν προς ανατολάς, απέναντι του μεσημβρινού μέρους. **11** Και ἔκαμεν ο Χουράμ τους λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας· και ετελείωσεν ο Χουράμ κάμνων το ἔργον, το οποίον ἔκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Θεού. **12** τους δύο στύλους, και τας σφαίρας και τα δύο επιθέματα τα επὶ της κεφαλής των στύλων και τα δύο δικτυωτά διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επὶ της κεφαλής των στύλων **13** και τετρακόσια ρόδια διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς ροδίων δι' ἔκαστον δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επὶ των στύλων. **14** ἔκαμεν ἐτι τας λεβήτας και τα πτυάρια και τας κρεάγρας και πάντα τα σκεύη αυτών ἔκαμε Χουράμ ο πατέρος αυτού εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου, εις λαμπρού χαλκού. **17** Εν τη πεδιάδι του Ιορδάνου ἔχουσεν αυτά το βασιλεύς, εν γη αργιλλώδει μεταξύ Σοκχώθ και Σαρπιδάθ. **18** Ούτως ἔκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη εν αφθονίᾳ μεγάλη διότι δεν ήδυνταν να λογαριασθή το βάρος του χαλκού. **19** Και ἔκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη τα του οίκου του Θεού και το θυσιαστήριον το χρυσόν και τας τραπέζας, και επ' αυτών ετίθεντο οι ἄρτοι της προθέσεως: **20** και τας λυχνίας και τους λύχνους αυτών, διά να καίωται κατά το διατεταγμένον ενώπιον του χρηστηρίου, εκ χρυσίου καθαρού. **21** και τα ἀνθη και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσίου, και τούτο χρυσίον καθαρόν: **22** και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσίου καθαρού, και η είσοδος του οίκου, αι εσώτεραι θύραι αυτού διά το ἄγιον των αγίων και αι θύραι του οίκου του ναού ἴσαν εκ χρυσίου.

5 Και συνετελέσθη ἀπάν το ἔργον το οποίον ἔκαμεν ο Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου· και εισέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα Δαβίδ του πατέρος αυτού· και το αργύριον και το χρυσόν και πάντα τα σκεύη ἔθεσεν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Θεού. **2** Τότε συνήθροισεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και πάντας τους αρχηγούς των φυλῶν, τους οικογενάρχας των νιών Ισραήλ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης, του Κυρίου εκ της πόλεως Δαβίδ, ἣτις είναι η Σιών. **3** Και συνήθροισθησαν πάντες οι ἀνδρες Ισραήλ προς τον βασιλέα εν τη εορτῇ του εβδόμου μηνός. **4** Και ἡλθον πάντες οι πρεοβύτεροι του Ισραήλ· και εσήκωσαν οι λευτήται την κιβωτόν. **5** Και ανεβίβασαν την κιβωτόν και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα ἄγια τα εν τη σκηνῇ οι ιερεῖς και οι Λευτήται ανεβίβασαν αυτά. **6** Και ο βασιλεύς Σολομών και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ἴσαν ἐμπροσθεν της κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα και βάσις, ὅσα δεν ἴτο δυνατόν να λογαριασθώσιν ουδέ να αριθμηθώσι διά το πλήθος. **7** Και εισήγαγον οι ιερεῖς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, εις το χρηστηρίον του οίκου, εις τα ἄγια των αγίων, υποκάτω των πτερύγων των χερουβείμ: **8** διότι τα χερουβεῖμ είχον εξηπλωμένας τας πτέρυγας επὶ τον τόπον της κιβωτού, και τα χερουβεῖμ εκάλυπτον την κιβωτόν και

τους μοχλούς αυτής άνωθεν· **9** και εξείχον οι μοχλοί, και εφαίνοντο τα άκρα των μοχλών έξω της κιβωτού ἐμπροσθεν του χρηστηρίουν ἔξωθεν όμως δεν εφαίνοντο. Και είναι εκεί ἔως της σήμερον. **10** Δεν ἕτο εν τη κιβωτῷ ειμῇ αἱ δύο πλάκες, οι οποίας ἔθεσεν ο Μωϋσῆς εκεί εν Χωρίβ, ὅπου ο Κύριος ἔκαμε διαθήκην προς τους υιούς Ισραὴλ, ὅτε εξήλθον εξ Αιγύπτου. **11** Και ως εξήλθον οι ιερεῖς εκ του αγιαστηρίου, διότι πάντες οι ιερεῖς οι ευρεθέντες ηγιάσθησαν, χωρίς να ἔναι διατεταγμένοι κατά διαιρέσεις **12** και οι Λευΐται οι φαλτωδοί, πάντες οι του Ασάφ, του Αιμάν, του Ιεδουθούν, και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ενδεδυμένοι βύσσον, εν κυμβάλοις και φαλτηρίοις και κιθάραις, ίσταντο κατά ανατολάς του θυσιαστηρίου, και μετ' αυτών εκατόν είκοσι ιερείς σαλπίζοντες διά σαλπίγγων· **13** τότε, ως ήχησαν οι σαλπιγκταί και οι φαλτωδοί ομού μιά φωνή, υμνούντες και δοξολογούντες τον Κύριον, και καθώς ὑψώσαν την φωνήν διά σαλπίγγων και κυμβάλων και οργάνων μουσικών, και ὑμνούν τον Κύριον, λέγοντες, Ὄτι είναι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού, τότε ο οίκος ενεπλήσθη νεφέλης, ο οίκος του Κυρίου, **14** και δεν ήδηντο οι ιερεῖς να σταθώσι διά να λειτουργήσωσιν, εξ αιτίας της νεφέλης διότι η δόξα του Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Θεού.

6 Τότε ελάλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ότι θέλει κατοικεῖν γνόφῳ· **2** αλλ' εγώ ωκοδόμησα εἰς σε οίκον κατοικήσεως και τόπον διά να κατοικήσι αιωνίως. **3** Και στρέψας ο βασιλεὺς το πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την συναγωγήν του Ισραὴλ· πάσα δε η συναγωγή του Ισραὴλ ίστατο. **4** Και είπεν, Εὐλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ, ὅστις εξετέλεσε διά των χειρών αυτού εκείνο το οποίον ελάλησε διά του στόματος αυτού προς Δαβὶδ τον πατέρα μου, λέγων, **5** Αφ' ής ημέρας εξήγαγον τον λαὸν μου εκ γης Αιγύπτου, δεν εξέλεξα από πασῶν των φυλῶν του Ισραὴλ οιδεμίαν πόλιν, διά να οικοδομηθῇ οίκος, ώστε να ἔναι το όνομά μου εκεὶ ουδὲ εξέλεξα ἄνδρα, διά να ἔναι κυρινήτης επί τον λαὸν μου Ισραὴλ. **6** αλλ' εξέλεξα την Ιερουσαλήμ, διά να ἔναι το όνομά μου εκεὶ· και εξέλεξα τον Δαβὶδ, διά να ἔναι επί τον λαὸν μου Ισραὴλ. **7** Και ἥλθεν εἰς την καρδίαν Δαβὶδ τον πατρός μου να οικοδομήσῃ οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραὴλ. **8** Αλλ' ο Κύριος είπε προς Δαβὶδ τον πατέρα μου, Επειδὴ ἥλθεν εἰς την καρδίαν σου να οικοδομήσῃς οίκον εις το όνομά μου, καλῶς μεν ἔκαμες ότι συνέλαβες τούτο εν τη καρδίᾳ σου· **9** πλὴν συ δεν θέλεις οικοδομήσει τον οίκον· αλλ' ο υιός σου, ὅστις θέλει εξέλθει εκ της οσφύος σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το όνομά μου. **10** Ο Κύριος λοιπόν επλήρωσε τον λόγον αυτού τον οποίον ελάλησε· και εγώ ανέστην αντί Δαβὶδ του πατρός μου και εκάθησα επί του θρόνου του Ισραὴλ, καθώς ελάλησε Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραὴλ. **11** και ἔθεσα εκεί την κιβωτόν, εν ἡ κείται η διαθήκη του Κυρίου, την οποίαν ἔκαμε προς τους υιούς Ισραὴλ. **12** Και σταθείς ο Σολομών ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου, ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραὴλ, εξέτεινε τας χείρας αυτού· **13** διότι ο Σολομών ἔκαμε βάσιν χαλκίνην, ἔχουσαν πέντε πηχών μήκος, και πέντε πηχών πλάτος, και τριών πηχών ύψος και ἔθεσεν αυτήν εν τω μέσω της αυλής και σταθείς επ' αυτής ἔπεσεν επί τα γόνατα αυτού ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραὴλ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, **14** και είπε, Κύριε Θεέ του Ισραὴλ, δεν είναι Θεός όμοιός σου εν τω ουρανῷ και επί της γῆς όστις φυλάττεις την διαθήκην και το ἔλεος προς τους δούλους σου,

τους περιπατούντας ενώπιον σου εν ὅλῃ τη καρδίᾳ αυτών· **15** ὅστις εφύλαξα προς τον δούλον σου Δαβὶδ τον πατέρα μου όσα ελάλησας προς αυτόν, και ελάλησας διά του στόματός σου και εξετέλεσας διά της χειρός σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **16** Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραὴλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβὶδ τον πατέρα μου εκείνο το οποίον υπεσχέθης προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ απ' ἐμπροσθέν μου καθήμενος επί του θρόνου του Ισραὴλ, μόνον εάν προσέχωσιν οι υιοί σου εις την οδόν αυτών, διά να περιπατώσιν εις τον νόμον μου, καθώς σε περιεπάτησας ενώπιον μου. **17** Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ του Ισραὴλ, ας αληθεύσῃ ο λόγος σου, τον οποίον ελάλησας προς τον δούλον σου τον Δαβὶδ. **18** Αλλά θέλει αληθώς κατοικήσει Θέός μετά ανθρώπου επί της γῆς; Ιδού, ο ουρανός, και ο ουρανός των ουρανών, δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι πόσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος, τον οποίον ωκοδόμησα; **19** Πλὴν επίβλεψον επί την προσευχήν του δούλου σου και επί την δέσιν αυτού, Κύριε Θεέ μου, ώστε να επακούσης της κραυγῆς και της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέσται ενώπιον σου· **20** διά να ἔναι οι οφθαλμοί σου ανεψημένοι προς τον οίκον τούτον ημέραν και νύκτα, προς τον τόπον περὶ του οποίου είπας ότι θέλεις θέσει το όνομά σου εκεί, διά να επακούγης της δεήσεως την οποίαν ο δούλός σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπῳ τούτῳ. **21** Και επάκουε των δεήσεων του δούλου σου και του λαού σου Ισραὴλ, ὅταν προσεύχωνται εν τω τόπῳ τούτῳ· και ἀκούε σε εκ του τόπου της κατοικήσεως σου, εκ του ουρανού· και ακούων, γίνονται λίεως. **22** Εάν αμαρτίση ἀνθρωπός εις τον πλησίον αυτού και ζητήσῃ όρκον παρ' αυτού διά να κάμη αυτόν να ορκισθῇ, και ο όρκος ἐλθῇ ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκω τούτω, **23** τότε σε επάκουουν εκ του ουρανού και ενέργησον και κρίνον τους δούλους σου, ανταποδίδων μεν εις τον ἀνομον, ώστε να στρέψης κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν αυτού, δικαιώνων δε τον δίκαιον, ώστε να αποδώσης εις αυτόν κατά την δικαιοσύνην αυτού. **24** Και εάν κτυπηθῇ ο λαός σου Ισραὴλ ἐμπροσθεν του εχθρού, διότι ημάρτησαν εις σε, και επιστρέψωσι και δοξάσωσι το όνομά σου και προσευχήθωσι και δεηθώσι προς σε εν τω οίκω τούτω, **25** τότε σε επάκουουν εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου Ισραὴλ, και επανάγαγε αυτούς εις την γην την οποίαν ἔδωκας εις αυτούς και εις τους πατέρας αυτών. **26** Οταν ο ουρανός κλεισθή και δεν γίνηται βροχή, διότι ημάρτησαν εις σε, εάν προσευχήθωσι προς τον τόπον τούτον και δοξάσωσι το όνομά σου και επιστρέψωσι από των αμαρτιών αυτών, αφού ταπεινώσαν αυτούς, **27** τότε σε επάκουουν εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν των δούλων σου και του λαού σου Ισραὴλ, διδάξας αυτούς την οδόν την αγαθήν εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσι και δος βροχήν επί την γην σου, την οποίαν ἔδωκας εις τον λαόν σου διά κληρονομίαν. **28** Πείνα εάν γείνη εκ τη γη, θανατικόν εάν γείνη, ανεμοφθορία και ερυσίβη, ακρίς και βρούχος εάν γείνη, οι εχθροί αυτών εάν πολιορκήσωσιν αυτούς εν τω τόπῳ της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε πληγή και οποιαδήποτε νόσος γείνη, **29** πάσαν προσευχήν, πάσαν δέσιν γινομένην υπό παντός ανθρώπου και υπό παντός του λαού σου Ισραὴλ, ὅταν γνωρίσῃ έκαστος την πληγήν αυτού και τον πόνον αυτού και εκτείνη τας χείρας αυτού προς τον οίκον τούτον, **30** τότε σε επάκουουν εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεως σου, και συγχώρησον και δος εις έκαστον κατά πάσας τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζεις την καρδίαν αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδίας των ιιών των ανθρώπων· **31** διά να σε

φοβώνται, ώστε να περιπατώσιν εν ταῖς οδοῖς σου πάσας τας ημέρας ὥσας ζώσιν επί προσώπου της γῆς, την οποίαν ἔδωκας εἰς τους πατέρας ήμων. **32** Καὶ τὸν ξένον ἐτί, δότις δὲν εἶναι εἰκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐρχεται από γῆς μακράς διά το ὄνομά σου το μέγα, και διά την χείρα σου την κραταίναι, και διά τον βραχίονά σου τον εξηπλωμένον, εάν ἐλθωσι και προσευχήθωσι προς τον οίκον τούτον, **33** τότε συ επάκουουσον εκ τον ουρανού, εκ τον τόπου της κατοικήσεώς σου, και κάμε κατά πάντα περί όσων ο ξένος σε επικαλεσθή, διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γῆς το ὄνομά σουν και να σε φοβώνται, καθώς ο λαός σου ο Ἰσραὴλ, και διά να γνωρίσωσιν ὅτι το ὄνομά σουν εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησα. **34** Ὄταν ο λαός σου εξέλθῃ εἰς πόλεμον εναντίον των εχθρών αυτών, διά της οδού δι' ης αποστείλης αυτούς, και προσευχήθωσιν εἰς σε προς την πόλιν ταύτην την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εἰς το ὄνομά σου, **35** τότε επάκουουσον εκ τον ουρανού της προσευχής αυτών και της δεισίσεως αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών. **36** Ὄταν αμαρτίσωσιν εἰς σε, διότι ουδείς ἀνθρωπος είναι αναμάρτητος, και οργισθήσι εἰς αυτούς, και παραδώσης αυτούς ἐμπροσθετον εχθρού, και οι αιχμαλωτιστας φέρωσιν αυτούς αιχμαλώτους εἰς γην μακράν ή πλησίον, **37** και ἐλθωσιν εἰς εαυτούς εν τη γη ὅπου ο εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και επιστρέψωσι και δειθώσι προς σε εν τη γη της αιχμαλωσίας αυτών, λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν και ηδικήσαμεν· **38** και επιστρέψωσι προς σε εξ δόλης της καρδίας αυτών και εξ ὅλης της ψυχής αυτών, εν τη γη της αιχμαλωσίας αυτών όπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και προσευχήθωσι προς την γην αυτών την οποίαν ἔδωκας εἰς τους πατέρας αυτών, και την πόλιν την οποίαν εξέλεξας, και προς τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εἰς το ὄνομά σου, **39** τότε επάκουουσον εκ τον ουρανού, εκ τον τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών και των δεισίσεων αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών και συγχώρησον εἰς τον λαόν σου τον αμαρτήσαντα εἰς σε. **40** Τώρα, Θεέ μου, ας ἡναι, δέομαι, ανεωγμένοι οι οφθαλμοί σου και προσεκτικά τα ώτα σου εἰς την προσευχήν την γινομένην εν τω τόπω τούτω. **41** Καὶ τώρα, ανάστθητι, Κύριε Θεέ, εἰς την ανάπτωσί σου, συ και η κιβωτός της δύναμεώς σου οι ιερείς σου, Κύριε Θεέ, ας ενδυθώσι σωτηρίαν, και οι δοσί οι σου ας ευφρανθώσιν εν αγαθοίς. **42** Κύριε Θεέ, μη απορρίψης το πρόσωπον του κεχριμένου σου, ενθυμήθητι τα ελέη Δαβίδ του δούλου σου.

7 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών προσευχόμενος, κατέβη το πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας· και δόξα Κυρίου ενέπλησε τον οίκον. **2** Και δεν ηδύναντο οι ιερείς να εισέλθωσιν εἰς τον οίκον του Κυρίου, διότι δόξα Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **3** Πάντες δε οι νιοί Ισραὴλ, βλέποντες το πυρ καταβαίνον και την δόξαν του Κυρίου επί τον οίκον, ἐπεσον κατά πρόσωπον επί την γην, επί το λιθόστρωτον, και προσεκύνησαν και εδόξασαν τον Κύριον, λέγοντες, Ότι είναι αγαθός διτε εἰς τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **4** Τότε ο βασιλεύς και πας ο λαός προσέφεραν θυσίας ενώπιον του Κυρίου· **5** και εθυσίασεν ο βασιλεύς Σολομών την θυσίαν, εικοσιδύο χιλιάδας βοῶν και εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων. Ούτως εγκαίνιασαν ο βασιλεύς και πας ο λαός τον οίκον του Θεού. **6** Και ίσταντο οι ιερείς εἰς τας υπηρεσίας αυτών, και οι Λευΐται μετά των μουσικών οργάνων του Κυρίου, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς ἔκαμε διά να δοξάζωσι τον Κύριον. Ότι εἰς τον αιώνα το ἔλεος αυτού, λέγοντες εν ταις χερσίν αυτών τους ὑμνους του Δαβίδ και εσάλπιζον οι ιερείς κατέναντι αυτών,

και πας ο Ισραὴλ ίστατο. **7** Καθιέρωσεν ἐτι ο Σολομών το μέσον της αυλής, της κατά πρόσωπον του οίκου του Κυρίου· διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών· επειδή το θυσιαστήριον το χάλκινον, το οποίον ο Σολομών ἔκαμε, δεν ηδύνατο να χωρέσῃ τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ. **8** Και κατ' εκείνον τον καρδόν ἔκαμεν ο Σολομών την εορτήν επτά ημέρας, και πας ο Ισραὴλ μετ' αυτού, σύναξις μεγάλη σφόδρα, από της εισόδου Αιμάθ μέχρι του ποταμού της Αιγύπτου. **9** Και εν τη ογδόη ημέρα ἔκαμον σύναξιν πάνδημον διότι ἔκαμον τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου επτά ημέρας, και την εορτήν επτά ημέρας. **10** Και εν τη εικοστή τρίτη ημέρα του εβδόμου μηνός απέλυσε τον λαόν εις τας σκηνάς αυτών, ευφραινομένους και αγαλλομένους την καρδίαν διά τα αγαθά οσα ἔκαμεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα και προς τον Ισραὴλ τον λαόν αυτού. **11** Και ετελείωσεν ο Σολομών τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως· και παν δι, τι ήλθεν εις την καρδίαν του Σολομώντος να κάμη εν τω οίκω του Κυρίου και εν τω οίκω αυτού ευαδώθη. **12** Και εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα διά νυκτός, και είπε προς αυτού, Ἕκουσα της προσευχής σου και εξέλεξα τον τόπον τούτον εις εμαυτόν διά οίκον θυσίας. **13** Εάν κλείσω τον ουρανόν και δεν γίνηται βροχή, και εάν προστάξω την ακρίδα να καταφράγη την γην, και εάν αποτελέω θανατικόν μεταξύ του λαού μου, **14** και ο λαός μου, επί τον οποίον εκλήθη το δονομά μου, ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχήθωσι και εκζητήσωσι το πρόσωπό μου και επιστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, τότε εγώ θέλω επακούοντες ει τον ουρανού και θέλω συγχωρήσει την αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών. **15** Τώρα οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι ανεωγμένοι και τα ώτα μου προσεκτικά εις την προσευχήν την γινομένην εν τω τόπω τούτω. **16** Διότι τώρα εξέλεξα και ηγίασα τον οίκον τούτον, διά να ήναι το δονομά μου εκεί έως αιώνος· και οι οφθαλμοί μου και η καρδία μου θέλουσιν είσθαι εκεί πάσας τας ημέρας. **17** Και συ, εάν περιπατής ενώπιον μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, και κάμνης κατά πάντα δια προσέταξα εἰς σε, και φυλάττης τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, **18** τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας σου, καθώς υπεσχέθην προς Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν θέλει εκλεψεί εις σε ανήρ ηγεμονεύων επί τον Ισραὴλ. **19** Άλλ' εάν σεις αποστρέψης και εγκαταλείψητε τα διατάγματά μου και τας εντολάς μου, τας οποίας έθεσα έμπροσθεν σας, και υπάγητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, **20** τότε θέλω εικριζώσει αυτούς από της γης μου, την οποίαν ἔδωκα εἰς αυτούς· και τον οίκον τούτον, τον οποίον ηγίασα διά το δονομά μου, θέλω απορρίψει από προσώπου μου και θέλω κάμει αυτόν πάροιμάν και εμπατιγμόν μεταξύ πάντων των λαών. **21** Και ο οίκος ούτος, δόστις έγεινε τόσον υψηλός, θέλει είσθαι έκστασις εις πάντας τους διαβαίνοντας παρ' αυτόν και θέλουσι λέγει, Διά τι ο Κύριος ἔκαμεν ούτως εις την γην ταύτην και εις τον οίκον τούτον; **22** Και θέλουσιν αποκρίνεσθαι, Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, δόστις εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου, και προσεκολλήθησαν εις άλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς διά τούτο επέφερεν επ' αυτούς άπαν τούτο το κακόν.

8 Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών, καθ' α ο Σολομών ακοδόμησε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον εαυτού, **2** τας πόλεις τας οποίας ο Χουράμ είχε δώσει εις τον Σολομώντα, ο Σολομών ακοδόμησεν αυτάς και κατώκισεν εκεί τους

υιούς Ισραήλ. **3** Και υπήγειν ο Σολομών εις Αιμάθ-σωβά και υπερίσχυσεν εναντίον αυτής. **4** Και ωκοδόμησε την Θαδμώρ εν τη ερήμῳ και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας ωκοδόμησεν εν Αιμάθ. **5** Ωκοδόμησεν ἔτι την Βαιθ-ωρών την ἀνώ και την Βαιθ-ωρών την κάτω, πόλεις ωχυρωμένας με τείχη, πύλας και μοχλούς: **6** και την Βααλάθ και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας είχεν ο Σολομών, και πάσας τας πόλεις των αμαξών και τας πόλεις των ιππέων και παν ό, τι επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδομήσῃ εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάσῃ τη γη της επικρατείας αυτού. **7** Πάντα δε τον λαόν των εναπολειφθέντα εκ των Χετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, οίτινες δεν ἤσαν εκ του Ισραήλ, **8** αλλ' εκ των τέκνων εκείνων, των εναπολειφθέντων εν τη γη μετ' αυτούς, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ δεν εξωλόθρευσαν, επί τούτους ο Σολομών επέβαλε φόρον ἔως της ημέρας ταύτης. **9** Εκ δε των ιιών Ισραήλ ο Σολομών δεν ἤκαμε διά το ἔργον αυτού, διότι ἤσαν ἀνδρες πολεμισταί, και πρώταροι και ἀρχοντες των αμεζών αυτού και των ιππέων αυτού. **10** Εκ τούτων ἤσαν οι αρχηγοί των επιστατών, τους οποίους είχεν ο βασιλεὺς Σολομών, διακόπιοι πεντήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν. **11** Και ανεβίβασεν ο Σολομών την θυγατέρα του Φαράω εκ της πόλεως Δαβίδ, εις τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησε δι' αυτήν διότι είπεν, Η γυνή μου δεν θέλει κατοικεῖ εν τω οίκω Λαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ, επειδή το μέρος, όπου η κιβωτός του Κυρίου εισήλθην, είναι ἄγιον. **12** Τότε προσέφερεν ο Σολομών ολοκαυτώματα εις τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου, το οποίον ωκοδόμησε κατ' ἔμπροσθεν του προνάου, **13** κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας του να προσφέρωσι κατά τας εντολάς του Μωϋσέως, εν τοις σάββασι και εν ταῖς νεομνημίαις και εν ταῖς επιστήμοις εορταῖς ταῖς γινομέναις τρίς του ενιαυτού, εν τη εορτῇ των αζύμων και εν τη εορτῇ των εβδομάδων και εν τη εορτῇ των σκηνών. **14** Και κατέστησε, κατά την διάταξιν Δαβίδ του πατρός αυτού, τας διαιρέσεις των ιερέων εις την υπηρεσίαν αυτών, και τους Λευΐτας εις τας φυλακάς αυτών διά να υμνώσι και να λειτουργώσι κατέναντι των ιερέων, κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας και τους πυλωρούς κατά τας διαιρέσεις αυτών εις εκάστην πύλην διότι τοιαύτη ἡτο η εντολή Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού. **15** Και δεν παρεδρόμησαν από της εντολής του βασιλέως περὶ των ιερέων και Λευΐτών εις ουδέν πράγμα ουδέ εις τα περὶ των θησαυρών. **16** Ήτο δε ετοιμασία δι' ἄπαν το ἔργον του Σολομώντος, αφ' ης ημέρας εθεμελιώθη ο οίκος του Κυρίου, εωσού εξετελέσθη. Ούτως ετελειώθη ο οίκος του Κυρίου. **17** Τότε υπήγειν ο Σολομών εις Εσιών-γάβερ και εις Αιλώθ, επὶ το χείλος της θαλάσσης εν τη γη Εδώμ. **18** Και απέτειλεν ο Χουράμ προς αυτόν, διά χειρός των δούλων αυτού πλοία και δούλους ειδίμονας της θαλάσσης και υπήγαν μετά των δούλων του Σολομώντος εις Οφείρ, και ἐλαφον εκείθεν τετρακόσια πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου και ἐφεραν αυτά προς τον βασιλέα Σολομώντα.

9 Ακούσασα δε η βασίλισσα της Σεβά την φίμην του Σολομώντος, ἥλθεν εις Ιερουσαλήμ, διά να δοκιμάσῃ τον Σολομώντα δι' αινιγμάτων, ἔχουσα συνοδίαν μεγάλην σφόδρα και καμήλους φορτωμένας αρώματα και χρυσόν ἀρφονον και λίθους πολυτίμους· και, ὅτε ἤλθε προς τον Σολομώντα, ελάλησε μετ' αυτού περὶ πάντων ὅσα είχεν εν τη καρδίᾳ αυτής. **2** Και εξήγησεν εις αυτήν ο Σολομών πάντα τα ερωτήματα αυτής· και δεν εστάθη ουδέν κεκρυμμένον από του Σολομώντος, το οποίον δεν εξήγησεν εις αυτήν. **3** Και ιδούσα η βασίλισσα της

Σεβά την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον, τον οποίον ωκοδόμησε, **4** και τα φαγητά της τραπέζης αυτού, και την καθεδρίαν των δούλων αυτού, και την στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτών, και τους οινοχόους αυτού και τον ιματισμόν αυτών, και την ανάβασιν αυτού δι' ής ανέβαινεν εις τον οίκον του Κυρίου, ἔγινεν ἔκθαμψος: **5** και είπε προς τον βασιλέα, Αληθής ο λόγος, τον οποίον ἤκουσα εν τη γη μου, περὶ των ἔργων σου και περὶ της σοφίας σου: **6** αλλὰ δεν επίστευον εις τους λόγους αυτών, εωσού ἤλθον και είδον οι οφθαλμοί μου· και ιδού, το ἤμισυ του πλήθους της σοφίας σου δεν απηγγέλθη προς εμέ· συ υπερβαίνει την φήμην την οποίαν ἤκουσα: **7** μακάριοι οι ἀνδρες σου και μακάριοι οι δούλοι σου ούτοι, οι ιστάμενοι πάντοτε ενώπιον σου και ακούοντες την σοφίαν σου: **8** ἔστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, δόσις ευηρεστήθη εις σε, διά να σε θέσῃ επί του θρόνου αυτού, να ἤσαι βασιλεὺς εις Κύριον τον Θεόν σου· επειδή ο Θεός σου ηγάπησε τον Ισραήλ, ὥστε να στερέωσῃ αυτούς εις τον αιώνα, διά τούτο σε κατέστησης βασιλέα επ' αυτούς, διά να κάμνης κρίσιν και δικαιοισύνην. **9** Και ἐδώκεν εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου και αρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους· και δεν εστάθησαν ποτέ τοιαύτα αρώματα, οποία η βασίλισσα της Σεβά ἔδωκεν εις τον βασιλέα Σολομώντα. **10** Και οι δούλοι δε τον Χουράμ και οι δούλοι του Σολομώντος, οίτινες ἐφερον χρυσίον από Οφείρ, ἐφερον και ξύλον αλγονυμεύμ και λίθους πολυτίμους. **11** Και ἤκαμεν ο βασιλέυς εκ των ξύλων αλγονυμεύμ αναβάσεις εις τον οίκον του Κυρίου και εις τον οίκον του βασιλέως, και κιθάρας και φωτιήρια διά τους μουσικούς· και τοιαύτα δεν εφάνησαν πρότερον εν τη γη Ιούδα. **12** Και ἐδώκεν ο βασιλέυς Σολομών εις την βασίλισσαν της Σεβά πάντα ὃσα η θέλησεν, ὃσα εξήτησε, πλειότερα των ὃσα ἐφέρε προς τον βασιλέα. Και επέστρεψε και ανεχώρησεν εις τη γην αυτής, αυτή και οι δούλοι αυτής. **13** Το βάρος δε του χρυσίου, το οποίον ήρχετο εις τον Σολομώντα κατ' ἔτος, ἥτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου, **14** εκτός του συναγομένου εκ των τελωνών και των εμπόρων και πάντων των βασιλέων της Αραβίας και των σατραπών της γης, οίτινες ἐφερον χρυσίον και αργύριον προς τον Σολομώντα. **15** Και ἤκαμεν ο βασιλέυς Σολομών διακοσίους θυρεούς εκ χρυσίου σφυρηλάτου εξακόσιοι σίκλοι χρυσίου σφυρηλάτου εξαδεύθησαν εις ἔκαστον θυρέον: **16** και τριακοσίας ασπίδας εκ χρυσίου σφυρηλάτου τριακοσίοι σίκλοι χρυσίου εξαδεύθησαν εις ἔκαστην ασπίδα. Και ἔθεσεν αυτάς ο βασιλεύς εν τω οίκω του δάσους του Λιβάνου. **17** Ἐκαμεν ἔτι ο βασιλέυς, θρόνον μέγαν ελεφάντινον και εσκέπασεν αυτόν με καθαρόν χρυσίον. **18** είχε δε ο θρόνος εξ βαθμίδας και υποπόδιον χρυσόν, συνδεδεμένα με τον θρόνον, και αγκώνας εντεύθην και εντεύθην της καθέδρας, και δύο λέοντας ισταμένους εις τα πλάγια των αγκώνων: **19** και δώδεκα λέοντες ισταντο εκεί, εκατέρωθεν επί των εξ βαθμίδων. Παρόδιον δεν κατεσκευάσθη εις ουδέν βασιλείον. **20** Και πάντα τα σκεύη του ποτού του βασιλέως Σολομώντος ἤσαν εκ χρυσίου, και πάντα τα σκεύη του οίκου του δάσους του Λιβάνου εκ χρυσίου καθαρού ουδέν εξ αργυρίου· το αργυρίον ελογίζετο εις ουδέν εν ταις ημέραις του Σολομώντος. **21** Διότι είχε πλοία ο βασιλέυς πορευόμενα εις Θαρσείς μετά των δούλων του Χουράμ· ἄπαξ κατά τριετίαν ἤρχοντο τα πλοία από Θαρσείς, φέροντα χρυσόν και ἀργυρόν, οδόντας ελέφαντος και πιθήκους και παγώνια. **22** Και εμεγαλύνθη ο βασιλέυς Σολομών υπέρ πάντας τους βασιλείς της γης εις πλούτον και εις σοφίαν. **23** Και πάντες οι βασιλείς της γης εις ζήτουν το πρόσωπον του Σολομώντος, διά

να ακούσωσι την σοφίαν αυτού, την οποίαν ο Θεός έθεσεν εις την καρδίαν αυτού. **24** Και ἔφερον ἑκαστος αυτών το δώρον αυτού, σκεύη ἀργυρά και σκεύη χρυσά και στολάς, πανοπλίας και ἀρώματος, ἄπους και ημιόνους, κατ' ἔτος. **25** Και είχεν τον Σολομών τέσσαρας χιλιάδας σταύλους ἄπων και αμαξών και δώδεκα χιλιάδας ἄπεινα, τους οποίους έθεσεν ο βασιλεὺς εἰς τας πόλεις των αμαξών και πλησίον εαυτού εν Ιερουσαλήμ. **26** Και εβασίλευεν επί πάντας τους βασιλείς από του ποταμού ἔως της γῆς των Φιλισταίων και των ορίων της Αιγύπτου. **27** Και κατέστησεν ο βασιλεὺς τον ἄργυρον εν Ιερουσαλήμ ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διὰ την αφθονίαν. **28** Και ἔφερον προς τον Σολομώντα ἄπους εξ Αιγύπτου και εκ πάντων των τόπων. **29** αι δε λοιπαὶ πράξεις του Σολομώντος, αι πρώται και αι ἔσχαται, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίῳ Νάθαν του προφήτου και εν τη προφητείᾳ Αχιά του Σηλωνίτου και εν τοις οράμασιν Ιδθύ του βλέποντος, τοις γενομένοις εναντίον Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ; **30** Εβασίλευε δε ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ, επί πάντα τον Ισραήλ, τεσσαράκοντα ἔτη. **31** Και εκοιμήθη ο Σολομών μετά των πατέρων αυτού· και ἔθαψαν αυτὸν εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευε δε αντ' αυτού Ροβοάμ ο υιός αυτού.

10 Και υπήγειν ο Ροβοάμ εις Συχέμ· διότι ἥρχετο πας ο Ισραήλ εις Συχέμ διά να κάμη αυτὸν βασιλέα. **2** Και ως ήκουσε τούτο Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ, ὅστις ἵτο εν Αιγύπτῳ, ὃπου είχε φύγει από προσώπου Σολομώντος του βασιλέως, επέστρεψεν ο Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου, **3** διότι απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν. Τότε ἥλθον ο Ιεροβοάμ και πας ο Ισραήλ, και ελάλησαν προς τον Ροβοάμ, λέγοντες, **4** Πατήρ σου εσκλήρυνε τον ζυγόν ημών· τώρα λοιπόν την δουλείαν την σκληράν του πατρός σου και τον ζυγόν αυτού τον βαρύν, τον οποίον επέβαλεν εφ' ημάς, ἐλάφρωσον συ, και θέλομεν σοι δουλεύειν. **5** Ο δε είπε προς αυτούς, Επανέλθετε προς εμὲ μετά τρεις ημέρας. Και ανεγώρησεν ο λαός. **6** Και συνεβούλευθή ο βασιλεὺς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους, οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατρός αυτού ἔτι ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλεύετε σεις να αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; **7** Και ελάλησαν προς αυτόν, λέγοντες, Εάν φερθής ευμενώς προς τον λαόν τούτον και ευαρεστήσῃς εις αυτούς, και λαλήσης προς αυτούς αγαθούς λόγους, τότε θέλουσιν εἰσθαι δούλοι σου διά παντός, **8** Απέρριψεν ὁμώς την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν ἐδώκανεις αυτόν, και συνεβούλευθή τους θένους τους συνανατραφέντας μετ' αυτού, τους παρισταμένους ενώπιον αυτού. **9** Και είπε προς αυτούς, Τι με συμβουλεύετε σεις να αποκριθώμεν προς τον λαόν τούτον, ὅστις ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ελάφρωσον τον ζυγόν τον οποίον ο πατήρ σου επέβαλεν εφ' ημάς; **10** Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι οι συνανατραφέντες μετ' αυτού, λέγοντες, Ούτω θέλεις λαλήσει προς τον λαόν, ὅστις ελάλησε προς σε, λέγων, Ο πατήρ σου εβάρυνε τον ζυγόν ημών, αλλά συ ελάφρωσον αυτόν εις ημάς ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτούς Ο μικρός μου δάκτυλος θέλει είσθαι παχύτερος της οσφύος του πατρός μου· **11** τώρα λοιπόν ο μεν πατήρ μου επεφόρτισεις εις εοάς ζυγόν βαρύν, εγώ δε θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας ο πατήρ μου σας επαίδευσε με μάστιγας, εγώ δε θέλω σας παιδεύεις με σκορπίους. **12** Και ἥλθεν ο Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβοάμ την τρίτην ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεὺς, λέγων, Επανέλθετε προς εμέ την τρίτην ημέραν. **13** Και απεκρίθη ο βασιλεὺς προς αυτούς σκληρώς και εγκατέλιπεν ο βασιλεὺς Ροβοάμ την

συμβουλήν των πρεσβυτέρων, **14** και ελάλησε προς αυτούς κατά την συμβουλήν των νέων, λέγων, Ο πατήρ μου εβάρυνε τον ζυγόν σας, αλλ' εγώ θέλω κάμει αυτὸν βαρύτερον ο πατήρ μου σας επαίδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύεις με σκορπίους. **15** Και δεν εισήκουσεν ο βασιλεὺς εις τον λαόν διότι το πράγμα ἔγεινε παρά τον Θεού, διά να εκτελέσῃ ο Κύριος τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ τον υἱόν του Ναβάτ. **16** Και ιδών πας ο Ισραήλ διότι ο βασιλεὺς δεν εισήκουσεν εις αυτούς, απεκρίθη ο λαός προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος ἔχομεν ημείς εις τον Δαβίδ; ουδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν εις τον υἱόν του Ιεσσαί· εις τας σκηνάς σου ἑκαστος, Ισραήλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περὶ του οίκου σου. Και ανεχώρησε πας ο Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. **17** Περὶ δε των νιών Ισραήλ των κατοικούντων εν ταῖς πόλεσιν Ιούδα, ο Ροβοάμ εβασίλευεν επ' αυτούς. **18** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς Ροβοάμ τον Αδωράμ, τον επὶ των φύρων· και ελιθοβόλησαν αυτὸν οι υιοί Ισραήλ με λίθους, και απέθανεν. Όθεν ἐσπεύσεν ο βασιλεὺς Ροβοάμ να αναβῇ εις την ἄμαξαν, διά να φύγῃ εις Ιερουσαλήμ. **19** Ούτως απεστάτησεν ο Ισραήλ από του οίκου του Δαβίδ, ὡς της ημέρας ταύτης.

11 Και εθλών ο Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ, συνήθροισε τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν, εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι κατά του Ισραήλ, ὅπως επαναφέρωσι την βασιλείαν εις τον Ροβοάμ. **2** Ἔγεινεν ὁμως λόγος Κυρίου προς τον Σεμαΐαν, ἀνθρωπὸν του Θεού, λέγων, **3** Λάλησον προς Ροβοάμ τον υἱόν του Σολομώντος, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον Ισραήλ εν Ιούδᾳ και Βενιαμίν, λέγων, **4** Ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλετε αναβήι ουδέ πολεμήσετε εναντίον των αδελφῶν σας επιοτρέψατε ἑκαστος εις τον οίκον αυτού, διότι παρ' εμού ἔγεινε το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εις τους λόγους του Κυρίου και απεστράφησαν από του να υπάγωσταν κατά τον Ιεροβοάμ. **5** Και κατώκησεν ο Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και ωκοδόμησε πόλεις οχυράς εν Ιούδᾳ. **6** Και ωκοδόμησε την Βηθλέεμ και την Ητάμ και την Θεκούε **7** και την Βαιθ-σούρ και την Σοκχά και την Οδολλάμ **8** και την Γαθ και την Μαρησά και την Ζιφ **9** και την Αδωράμ και την Λαχείς και την Αζηκά **10** και την Σαράα και την Αιαλών και την Χεβρών, αίτινες είναι εν Ιούδᾳ και εν Βενιαμίν, πόλεις ωχυρωμέναι. **11** Και ωχύρωσε τα φρούρια, και ἔβαλεν εις αυτὰ φρουράρχους και αποθήκας τροφών και ελαίου και οίνου. **12** Και εις πάσαν πόλιν ἔβαλεν ασπίδας και λόγχας, και ωχυρώσεν αυτάς πολύ σφόδρα. Και ήσαν υπ' αυτὸν ο Ιούδας και ο Βενιαμίν. **13** Και οι ιερεῖς και οι Λευΐται οι εν παντί των Ισραήλ συνήθησαν προς αυτόν, εκ πάντων των ορίων αυτών. **14** Διότι οι Λευΐται εγκατέλιπον τα προάστεια αυτών και τας ιδιοκτησίας αυτών, και ἥλθον εις τον Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ· επειδή ο Ιεροβοάμ και οι υιοί αυτού είχον αποβάλει αυτούς από τον να ιερατεύσων εις τον Κύριον. **15** και κατέστησεν εις εαυτόν ιερεύς διά τους υψηλούς τόπους και διά τους δαίμονας και διά τους μόσχους τους, τους οποίους ἔκαμε· **16** και μετ' αυτούς, ὅσοι εκ πασών των φυλῶν τον Ισραήλ ἔδωκαν τας καρδίας αυτών εις το να ζητώσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, ἥλθον εις Ιερουσαλήμ, διά να θυσίασων εις Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **17** Και κατίσχυσαν την βασιλείαν του Ιούδα και ισχυροποίησαν τον Ροβοάμ τον υἱόν του Σολομώντος, τρία ἔτη διότι τρία ἔτη περιεπάτησαν εν τη οδῷ του Δαβίδ και του Σολομώντος. **18** Ἐλαβε δε ο Ροβοάμ εις εαυτόν γυναίκα την Μαελέθ, θυγατέρα του Ιεριμώθ υιού του Δαβίδ, και την Αβιχαίλ, θυγατέρα του Ελιάβ ιού του Ιεσσαί· **19**

ήτις εγέννησεν εις αυτόν υιούς, τον Ιεούς και τον Σαμαρίαν και τον Ζάμ. **20** Και μετ' αυτήν ἐλαβε την Μααχά θυγατέρα του Αβεσσαλώμ, ήτις εγέννησεν εις αυτόν τον Αβία και τον Αθθαί και τον Ζιζά και τον Σελωμείθ. **21** Και ηγάπησεν ο Ροβοάμ την Μααχά θυγατέρα του Αβεσσαλώμ υπέρ πάσας τας γυναίκας αυτού και τας παλλακάς αυτού διότι ἐλαβε δεκαοκτώ γυναίκας και εξήκοντα παλλακάς και εγέννησεν εικοσιοκτώ υιούς και εξήκοντα παλλακάς και εγέννησεν εις αυτόν τον Αβία και τον Αθθαί και τον Ζιζά και τον Σελωμείθ. **22** Και κατέστησεν ο Ροβοάμ ἀρχοντα τον Αβία τον υιόν της Μααχά, διά να ἀρχῃ επί τους αδελφούς αυτού διότι εστοχάζετο να κάμη αυτόν βασιλέα: **23** Και ποιών φρονίμως διέσπειρε πάντας τους υιούς αυτού εις πάντας τους τόπους Ιούδα και Βενιαμίν, εις πάσαν οχυράν πόλιν· και ἐδώκεν εις αυτούς τροφάς εν αφθονίᾳ και εξήτησε πολλάς γυναίκας.

12 Και καθώς εστερεώθη η βασιλεία του Ροβοάμ και ενεδυναμώθη, εγκατέλιπε τον νόμον του Κυρίου, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού. **2** Και εν τω πέμπτω ἔτει της βασιλείας του Ροβοάμ, Σισάκ ο βασιλεύς της Αιγύπτου ανέβη εναντίον της Ιερουσαλήμ, επειδή παρηνόμησαν εις τον Κύριον, **3** μετά χιλίων διακοσίων αμαξών και εξήκοντα χιλιάδων ιππέων ο δε λαός ὄστις ήλθε μετ' αυτού εξ Αιγύπτου ἥτο αναριθμητος, Λίβυες, Τρωγλοδύται και Αιθίοπες. **4** Και κυριεύσας τας οχυράς πόλεις τας εν Ιούδᾳ, ἤλθεν ἔως της Ιερουσαλήμ. **5** Τότε Σεμαϊάς ο προφήτης ἥλθε προς τον Ροβοάμ και τους ἀρχοντας του Ιούδα, τους συναχθέντας εν Ιερουσαλήμ διά τον φόβον του Σισάκ, και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος: Σεις με εγκατέλιπτε· διά τούτο σας εγκατέλιπον και εγώ εις την χείρα του Σισάκ. **6** Και επαπεινώθησαν οι ἀρχοντες του Ισραήλ και ο βασιλεύς, και ἐλεγον, Δίκαιος ο Κύριος. **7** Και ὅτε είδεν ο Κύριος ὅτι επαπεινώθησαν, ἔγινε λόγος Κυρίου προς τον Σεμαϊάν, λέγων, Ούτοι επαπεινώθησαν δὲν θέλω εξολοθρεύσει αυτούς, αλλά θάλα χαρίσει εις αυτούς σωτηρίαν τινά· και ο θυμός μου δεν θέλει εκκρήση επί την Ιερουσαλήμ διά χειρός του Σισάκ: **8** αλλ' ὁμώς θέλουσι γείνει δούλοι αυτού, διά να γνωρίσωσι την δουλείαν την εμήν και την δουλείαν των βασιλειῶν της γῆς. **9** Και ανέβη Σισάκ ο βασιλεύς της Αιγύπτου επί την Ιερουσαλήμ, και ἐλάβε τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως τα πάντα ἐλαβεν ἐλάβεν ἐτοις θυρεούς τους χρυσούς, τους οποίους ἔκαμεν ο Σολομών. **10** Και αντ' εκείνων ἔκαμεν ο βασιλεύς Ροβοάμ θυρεούς χαλκίνους, και παρέδωκεν αυτούς εις τας χειράς των αρχόντων των σωματοφυλάκων, οίτινες εφύλαττον την είσοδον του οίκου του βασιλέως. **11** Και οπότε εισήρχετο ο βασιλεύς εις τον οίκον του Κυρίου, οι σωματοφυλάκες ἤρχοντο και ελάμβανον αυτούς, και πάλιν ἐφέρον αυτούς εις το οίκημα των σωματοφυλάκων. **12** Επειδή λοιπόν επαπεινώθη, απεστράφη απ' αυτού ο θυμός του Κυρίου, διά να μη αφανίσηται αυτούς ολοκλήρως διότι ήσαν ἐτοις αγαθά πράγματα εν τω Ιούδᾳ. **13** Και ενεδυναμώθη ο βασιλεύς Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και εβασίλευσε· διότι ο Ροβοάμ ἥτο ηλικίας τεσσαράκοντα και ενός ἔτους ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαεπτά ἔτη εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν ο Κύριος εξέλεξεν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ, διά να θέση το δόνομα αυτού εκεί. Της δε μητρός αυτού το δόνομα ἥτο Νααμά η Αμμωνίτις, **14** Και ἐπράξει πονηρά, επειδή δεν προσήλωσε την καρδίαν αυτού εις το να εκζητήται τον Κύριον. **15** Αι δε πράξεις του Ροβοάμ, αι πρώται και αι ἔσχαται, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίῳ Σεμαϊόν του προφήτου και Ιδόων του βλέποντος, εν τας γνεαλογίαις; Ήσαν δε πάντοτε πόλεμοι μεταξύ Ροβοάμ και Ιεροβοάμ. **16** Και εκοιμήθη ο Ροβοάμ μετά των πατέρων αυτού

και ετάφη εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αβιά ο υιός αυτού.

13 Και εβασίλευσεν ο Αβιά επί τον Ιούδαν εν τω δεκάτω ογδών ἔτει του βασιλέως Ιεροβοάμ. **2** Τρία ἔτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. Το δε δόνομα της μητρός αυτού ἦτο Μιχαΐα, θυγάτηρ του Ουριμήλ από Γαβαά. Και ἦτο πόλεμος μεταξύ Αβιά και Ιεροβοάμ. **3** Και παρετάχθη ο Αβιά εις μάχην με στράτευμα δυνατών πολεμιστών, τετρακοσίων χιλιάδων ανδρών εκλεκτών· και ο Ιεροβοάμ παρετάχθη εις μάχην εναντίον αυτού με οκτακοσίας χιλιάδας ανδρών εκλεκτών, δυνατών εν ισχύι. **4** Και σηκωθείς ο Αβιά επί το όρος Σεμαράτημ, το εν τω όρει Εφραίτη, είπεν, Ακούσατε μου, Ιεροβοάμ και πας ο Ισραήλ: **5** δεν πρέπει να γνωρίστε, ὅτι Κύριος του Θεός του Ισραήλ ἔδωκε την βασιλείαν επί τον Ισραήλ διαπαντός εις τον Δαβίδ, εις αυτόν και εις τους υιούς αυτού, με συνθήκην ἀλατός: **6** αλλ' ο Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ, ο δούλος του Σολομώντος υιού του Δαβίδ, εστικώθη και επανεστάτησεν εναντίον του κυρίου αυτού· **7** και συνίχθησαν προς αυτόν ἀνθρώποι μηδαμίνοι, ἀχρεῖοι, και ενεδυναμώθησαν εναντίον του Ροβοάμ υιού του Σολομώντος, ὅτε ἥτο ο Ροβοάμ νέος και απαλός την καρδίαν και δεν ηδύνατο να αντισταθῇ εις αυτούς: **8** και τώρα σεις λέγετε να αντισταθήτε εις την βασιλείαν του Κυρίου, την εις τας χειράς των υιών του Δαβίδ, διότι είσθε πλήθος πολύ και ἔχετε μεθ' εαυτών χρυσούς μόσχους, τους οποίους ο Ιεροβοάμ ἔκαμεν εις εօάς διά θεούς: **9** δεν απεβάλετε τους ιερείς του Κυρίου, τους υιούς του Ααρών, και τους Λευΐτας, και εκάμετε εις εαυτούς ιερείς κατά τα ἔθνη της γης; πας ὄστις προσέρχεται να ιερωθῇ με μόσχον βοός και επτά κριούς, γίνεται ιερεύς εις τους μη θεούς: **10** αλλ' ημείς τον Κύριον ἔχομεν θέοντας ημών, και δεν εγκατελίπομεν αυτόν· και οι ιερείς, οι λειτουργούντες εις τον Κύριον, είναι οι υιοί του Ααρών· και οι Λευΐται, επί την εργασίαν: **11** και καίσουσι προς τον Κύριον καθ' εκάστην πρωΐαν και καθ' εκάστην εστέραν ολοκαυτώματα και θυμίαμα υπόδειξες και διατέθουσι τους ἀρτους της προθέσεως επί της τραπέζης της καθαρός και την λυχνίαν την χρυσήν και τους λύχνους αυτής, διά να καίτη πάσαν εστέραν· διότι ημείς φυλάττομεν την φυλακήν Κυρίου του Θεού ημών· **12** και ίδού, ο Θεός αυτός είναι μεθ' ημών επί κεφαλής, και οι ιερείς αυτού με ηχητικάσ σάλπιγγας, διά να ξηδώσιν εναντίον σας, Υιοί Ισραήλ, μη πολεμείτε εναντίον Κυρίου του Θεού των πατέρων σας· διότι δεν θέλετε ευοδωθή· **13** Ο δε Ιεροβοάμ ἐστρέψει την ενέδραν διά να περιέλθῃ εκ των ὄπισθεν αυτών· και ήσαν κατά πρόσωπον του Ιούδα, και η ενέδρα ὄπισθεν αυτών. **14** Και ὅτε περιέβλεψεν ο Ιούδας, ιδού, η μάχη ἥτο ἐμπροσθεν και ὄπισθεν αυτών· και εβόησαν προς τον Κύριον, και οι ιερείς εσάλπισαν με τας σάλπιγγας. **15** Τότε οι ἀνδρες Ιούδα ηλάλαξαν· και καθώς ηλάλαξαν οι ἀνδρες Ιούδα, ο Θεός επάταξε τον Ιεροβοάμ και πάντα τον Ισραήλ, ἐμπροσθεν του Αβιά και του Ιούδα. **16** Και ἐψυγόν οι υιοί Ισραήλ απ' ἐμπροσθεν του Ιούδα· και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις την χείρα αυτών. **17** Και ἔκαμεν ο Αβιά και ο λαός αυτού εις αυτούς σφαγήν μεγάλην· και ἐπεσαν τραυματίαι εκ του Ισραήλ πεντακόσια χιλιάδες ανδρών εκλεκτών. **18** Και επαπεινώθησαν οι υιοί Ισραήλ εν τω καιρώ εκείνων, οι δε υιοί Ιούδα υπερίσχυσαν, επειδή ἡλίπτισαν επί Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **19** Και κατεδίωξεν ο Αβιά εξ οπίσω του Ιεροβοάμ, και ἐλάβε παρ' αυτού πόλεις, την Βαιθήλ και τας κώμας αυτής, και την Ιεσανά και τας κώμας αυτής, και την Εφραίτη και τας κώμας αυτής. **20** Και δεν ανέλαβε πλέον δύναμιν

ο Ιεροβούαί εν ταῖς ημέραις του Ἀβιά· αλλ' ἐπάταξεν αυτὸν ο Κύριος, καὶ απέθανε. **21** Καὶ ενεδυναμώθη ὁ Ἀβιά· καὶ ἔλαβεν εἰς εαυτὸν δεκατέσσερας γυναίκας, καὶ εγέννησεν εικοσιδύον σιούς καὶ δεκαέξι θυγατέρας. **22** Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις του Ἀβιά καὶ αἱ οδοὶ αυτοῦ καὶ οἱ λόγοι αυτοῦ εἴναι γεγραμμένοι εν τῇ ιστορίᾳ του προφήτου Ἰδόω.

14 Καὶ εκοιμήθη ὁ Ἀβιά μετά των πατέρων αυτού, καὶ ἔθαψαν αυτὸν εν πόλει Δαβὶδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού ο ιερός αυτού. Εν ταῖς ημέραις αυτού η γῆ ήσχασε δέκα ἔτη. **2** Καὶ ἐκαμεν ο Ασά το καλόν καὶ το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού **3** διότι αφήρεσε τα θυσιαστήρια των αλλοτρίων θεών και τους υψηλούς τόπους, και κατεύντριψε τα αγάλματα και κατέκοψε τα ἀλσι· **4** και είπε προς τον Ιούδαν να εκζητάσι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών και να κάμωσι τον νόμον και τας εντολάς. **5** Αφήρεσεν ἔτι από πασῶν των πόλεων του Ιούδα τους υψηλούς τόπους και τα είδωλα· και ήσχασε το βασίλειον ενώπιον αυτού. **6** Και ωκοδόμησε πόλεις οχυράς εν τω Ιούδα διότι ήσχασεν η γη, και δεν ήτο εις αυτὸν πόλεμος εν εκείνοις τοις χρονοῖς, επειδή ο Κύριος ἔδωκεν εις αυτὸν ανάπτασιν. **7** Διά τούτο είπε προς τον Ιούδαν, Ας οικοδομήσωμεν τας πόλεις ταύτας, και ας κάμωμεν περὶ αυτάς τείχη και πύργους, πύλας και μοχλούς, ενώ είμεθα κύριοι της γης, επειδή εξεζητήσαμεν Κύριον τον Θεόν ημών εξεζητήσαμεν αυτόν, και ἔδωκεν εις ημάς ανάπτασιν κυκλόθεν. Και ωκοδόμησαν και ευωδώθησαν. **8** Είχε δε ο Ασά στράτευμα εκ του Ιούδα τριακοσίας χιλιάδας, φέροντας θυρεούς και λόγχας· εκ δε του Βενιαμίν, διακοσίας ογδοήκοντα χιλιάδας, ασπιδοφόρους και τοξότας πάντες ούτοι ήσαν δυνατοί εν ισχύi. **9** Εξήλθε δε ενεαντίον αυτών Ζερά ο Αιθίοψ, με στράτευμα εκατόν μυριάδων και με τριακοσίας αμάξας, και ἥλθεν ἔως Μαρησά. **10** Και εξήλθεν ο Ασά εναντίον αυτού, και παρετάχθησαν εις μάχην εν τη φάραγγι Σεφαθά, πλησίον της Μαρησά. **11** Και εβόησεν ο Ασά προς Κύριον τον Θεόν αυτού και είπε, Κύριε, δεν είναι ουδέν παρά σοι να βοηθής τους ἔχοντας πολλήν ή μηδεμίαν δύναμιν· βοηθήσον ημάς, Κύριε Θεέ ημών διότι επὶ σπειθόθαμεν, και εν τω ονόματί σου ερχόμεθα εναντίον του πλήθους τούτου. Κύριε, συ είσαι ο Θεός ημών· ας μη υπερισχύσῃ ἀνθρωπος ενεαντίον σου. **12** Και επάταξεν ο Κύριος τους Αιθίοπας ἐμπροσθεν του Ασά και ἐμπροσθεν του Ιούδα· και οι Αιθίοπες ἔφυγον. **13** Ο δε Ασά και ο λαός ο μετ' αυτού κατεδίωξαν αυτούς ἔως Γεράρων· και ἔπεσον εκ των Αιθιόπων τοσούτοι, ὡστε δεν ἡδονάντο να αναλάβωσι πλέον διότι συνετρίβησαν ἐμπροσθεν του Κυρίου και ἐμπροσθεν του στρατεύματος αυτού· και ἔλαβον λάφυρα πολλά σφόδρα. **14** Και επάταξαν πάσας τας πόλεις κύκλω των Γεράρων· διότι ο φόβος του Κυρίου επέπεσεν επ' αυτούς· και ελαφυραγγήσαν πάσας τας πόλεις διότι ήσαν εν αυταίς λάφυρα πολλά. **15** Επάταξαν δε και τας επαύλεις των ποιμνίων και ἔλαβον πρόβατα πολλά και καμήλους, και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ.

15 Τότε ἥλθε το πνεύμα του Θεού επί Αζαρίαν του ιερόν του Ωδῆ· **2** και εξήλθεν εις συνάντησιν του Ασά και είπε προς αυτόν, Ακούσατε μου, Ασά και πας ο Ιούδας και ο Βενιαμίν· Ο Κύριος είναι με σας, ὅταν σεις είσθε μετ' αυτού· και εάν εκζητήσετε αυτόν, θέλει ευρεθή εις εσάς εάν ούμως εγκαταλείψητε αυτόν, θέλει σας εγκαταλείψει· **3** πολύν μεν καιρόν εστάθη ο Ισραήλ χωρίς του αιληθινού Θεού και χωρίς ιερέως διδάσκοντος και χωρίς νόμου· **4** ότε ούμως εν τη στενοχωρίᾳ αυτών επέστρεψαν

εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και εξεζήτησαν αυτόν, ευρέθη εις αυτούς **5** και κατ' εκείνους τους καιρούς δεν ήτο ειρήνη εις τον εξέρχομενον και εις τον εισερχόμενον, αλλ' ήσαν μεγάλαι ταραχαί επί πάντας τους κατοίκους των τόπων· **6** και εφθείρετο έθνος υπό έθνους και πόλις υπό πόλεων διότι ο Θεός κατέθλιψεν αυτούς εν πάσῃ στενοχωρίᾳ· **7** σεις δε ενδυναμούσθε, και ας μη ήναι εκλελυμέναι αι χειρές σας διότι θέλει εισθαί μισθός εις το ἔργον σας. **8** Και οτε ήκουσεν ο Ασά τους λόγους τούτους και την προφητείαν Ωδῆ του προφήτου, ενεδυναμώθη και απέβαλε τα βδελύγματα ει πάσῃς της γης Ιούδα και Βενιαμίν και εκ των πόλεων, τας οποίας ἔλαβεν εκ του όρους Εφραΐμ, και ανενέωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου, το κατ' ἔμπροσθεν του προνάου του Κυρίου. **9** Και συνήγαγε πάντα τον Ιούδαν και τον Βενιαμίν, και τους παροικούντας μετ' αυτών εκ του Εφραΐμ και Μανασσή και εκ του Συμεών διότι πολλοί εκ του Ισραήλ προσεχώρησαν εις αυτόν, ιδόντες ότι Κύριος ο Θεός αυτού ήτο μετ' αυτού. **10** Και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ κατά τον τρίτον μήνα του δεκάτου πέμπτου έτους της βασιλείας του Ασά. **11** Και προσέφεραν θυσίας εις τον Κύριον, κατά την ημέραν εκείνην, εκ των λαφύρων τα οποία εφέραν, επτακοσίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων. **12** Και εισήλθον εις συνθήκην να εκζητήσωσι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, εδ δόλης της καρδίας αυτών και εδ δόλης της ψυχής αυτών **13** και πας δότις δεν εκζητήσῃ Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ να θανατόνηται, από μικρού ἔως μεγάλου, από ανδρός ἔως γυναικός. **14** Και ώμοσαν προς τον Κύριον εν φωνή μεγάλη και εν αλαλαγμῷ και εν σάλπιγξι και εν κερατίναις. **15** Και πας ο Ιούδας ευφράνθη εις τον όρκον διότι ώμοσαν εδ δόλης της καρδίας αυτών και εξεζητήσαν αυτόν μεθ' δόλης της θελήσεως αυτών· και ευρέθη εις αυτούς και ἔδωκεν εις αυτούς ο Κύριος ανάπτασιν κυκλόθεν. **16** Ετί δε Μααχά, την μητέρα του βασιλέως Ασά, απέβαλεν αυτήν του να ήναι βασίλισσα, επειδή ἔκαμεν είδωλον εις ἄλσος· και κατέκοψεν ο Ασά το είδωλον αυτής και συνέτριψε και ἔκαυσεν αυτό εις τον χείμαρρον Κέδρων. **17** Οι υψηλοί ώμως τόποι δεν αφηρέθησαν από του Ισραήλ· πλην η καρδία του Ασά ήτο τελεία πάσας τας ημέρας αυτού. **18** Και ἔφερεν εις τον οίκον του Θεού τα αφιερώματα του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, ἀργυρον και χρυσόν και σκεύη. **19** Και δεν ἔγινε πόλεμος ἔως του τριακοστού πέμπτου έτους της βασιλείας του Ασά.

16 Εν τω τριακοστώ ἔκτῳ ἔτει της βασιλείας του Ασά, ο Βαασά βασιλεύς του Ισραήλ ανέβη εναντίον του Ιούδα και ωκοδόμησε την Ραμά, διά να μη αφίνη μηδένα να εξέρχηται προς τον Ασά βασιλέα του Ιούδα. **2** Τότε ο Ασά εξέφερεν αργυρίουν και χρυσίον εκ των θησαυρών του οίκου του Κυρίου και του οίκου του βασιλέως, και απέστειλε προς τον Βεν-ἀδάδ βασιλέα της Συρίας, κατοικούντα εν Δαμασκώ, λέγων, **3** Ας γείνη συνθήκη αναμέσον εμού και σου, ως ἡτο και αναμέσον του πατρός μου και του πατρός σου· ίδον, απέστειλα προς τον αργυρίουν και χρυσίον ὑπάγε, διάλυσον την συνθήκην σου την προς Βαασά βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήσῃ απ' εμού. **4** Και εισήκουσεν ο Βεν-ἀδάδ εις τον βασιλέα Ασά, και απέστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεων αυτού εναντίον των πόλεων του Ισραήλ· και επάταξαν την Γάιων και την Δαν και την Αβέλ-μαϊμ και πάσας τας αποθήκας των πόλεων Νεφαλί. **5** Και ως ήκουσεν ο Βαασά, ἐπάυσε να οικοδομή την Ραμά και κατέλιπε το ἔργον αυτού. **6** Και παρέλαβεν ο βασιλεύς Ασά πάντα τον Ιούδαν, και εισήκωσαν τους λίθους της Ραμά και τα ζύλα αυτής, με τα οποία ωκοδόμει ο Βαασά· και με ταύτα

ωκοδόμησε την Γαβάα και την Μισπά. **7** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν Ανανί ο βλέπων ήλθε προς Ασά τον βασιλέα του Ιούδα και είπε προς αυτόν, Επειδή επεστηρίχθης επί τον βασιλέα της Συρίας και δεν επεστηρίχθης επί Κύριον τον Θεόν σου, διά τούτου εξέφυγε το στράτευμα του βασιλέως της Συρίας από της χειρός σου: **8** οι Αιθίοπες και οι Λίβυες δεν ήσαν στράτευμα μέγα, μετά πολυωρίθμων αμαξών και ιππέων; επειδή δώμας επεστηρίχθης εις τον Κύριον, παρέδωκεν αυτούς εις την χειρά σου: **9** διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου περιτρέχουν διά πάσης της γης, διά να δειχθῇ δυνατός υπέρ των εχόντων την καρδίαν αυτών τελείαν προς αυτόν: εις τούτο ἐπράξας αφρόνως διά τούτο θέλεις ἔχει πολέμους εις το εξής. **10** Και ωργίσθη ο Ασά κατά του βλέποντος και ἔβαλεν αυτόν εις φυλακήν διότι ηγανάκτησεν εναντίον αυτού διά τούτο. Και κατέθλιψεν ο Ασά τινάς εκ του λαού εν εκείνω των καιρών. **11** Και ίδον, αι πράξεις του Ασά, αι πρώται και αι ἔσχαται, ίδον, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ. **12** Ηρρώστησε δε ο Ασά τους πόδας αυτού εν τω τριακοστώ εννάτῳ ἔτει της βασιλείας αυτού, εωσού η αρρωστία αυτού ἔγινε μεγίστη αλλ' ουδέ εν τη αρρωστίᾳ αυτού εξεζήτησε τον Κύριον, αλλά τους ιατρούς. **13** Και εκοιμήθη ο Ασά μετά των πατέρων αυτούν και απέθανεν εν τω τεσσαρακοστώ πρώτων ἔτει της βασιλείας αυτού. **14** Και έθαψαν αυτόν εις τον τάφον αυτού, τον οποίον ἔσκαψε δι' εαυτόν εν πόλει Δαρβίδ, και ἔθεσαν αυτόν επί κλίνης πλήρους ευωδίας και διαφόρων αρωμάτων μυρεψικών και ἔκαμον εις αυτόν καύσιν μεγάλην σφόδρα.

17 Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφάτ ο νιός αυτού και ενεδυναμώθη κατά του Ισραήλ. **2** Και ἔβαλε δυνάμεις εις πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και κατέστησε φρουράς εν τη γη Ιούδα και εν ταῖς πόλεσι του Εφραΐτη, τας οποίας είχε κυριεύσει Ασά ο πατήρ αυτού. **3** Και ἡτο Κύριος μετά του Ιωσαφάτ, επειδή περιεπάτησεν εν ταῖς οδοίς Δαρβίδ του πατρός αυτού ταῖς πρώταις, και δεν εξεζήτησε τους Βααλείμ· **4** αλλά τον Θεόν του πατρός αυτού εξεζήτησε και εἰς τὰς εντολάς αυτού περιεπάτησε και ουχὶ κατά τη ἔργα του Ισραήλ. **5** Διά τούτο εστέρέωσεν ο Κύριος την βασιλείαν εν τῃ χειρὶ αυτού· και πας ο Ιούδας ἐδώκε δώρα εις τὸν Ιωσαφάτ· και απέκτησε πλούτον και δόξαν πολλήν. **6** Και οψώθη ἡ καρδία αυτού εις ταῖς οδοῖς του Κυρίου και ἐτί αφήρεσε τους υψηλούς τόπους και τα ἀλση ἀπό του Ιούδα. **7** Και εν τω τρίτῳ ἔτει της βασιλείας αυτού απέστειλε τους ἄρχοντας αυτού, τον Βεναϊλ και τον Οβαδίαν και τον Ζαχαρίαν και τον Ναθαναήλ και τον Μιχαϊλ, διά να διδάσκωσιν εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα. **8** και μετ' αυτών τους Λευΐτας, τον Σεμαϊάν και Ναθανίαν και Ζεβαδίαν και Ασαήλ και Σεμιραμώθ και Ιωνάθαν και Αδωνίαν και Τωβίαν και Τωβ-αδωνίαν, τους Λευΐτας και μετ' αυτών Ελισαμά και Ιωράμ, τους ιερείς: **9** και εδίδασκον εν τω Ιούδα, ἔχοντες μεθ' εαυτών τον βιβλίον του νόμου του Κυρίου, και περιήρχοντο εις πάσας ταῖς πόλεις του Ιούδα και εδίδασκον τον λαόν. **10** Και επέτεσε φόβος Κυρίου επί πάσας τας βασιλείας των πέριξ του Ιούδα τόπων· και δεν επολέμουν εναντίον του Ιωσαφάτ. **11** Και από των Φιλισταίων ἔφερον δώρα προς τον Ιωσαφάτ και φόρον ἀργυρίουν οἱ Ἀραβῖς προσέτι ἔφερον προς αυτόν ποίμνια κριών επτά χιλιάδας επτακοσίους και τράγων επτά χιλιάδας επτακοσίους. **12** Και προεχώρει ο Ιωσαφάτ μεγαλυνόμενος σφόδρα: και κωδούμονται εν Ιούδᾳ φρούρια και πόλεις αποθηκών. **13** Και είχε πολλά ἔργα εν ταῖς πόλεσιν Ιούδα: και ἀνδράς πολεμιστάς, δυνατούς εν ισχύi, εν Ιερουσαλήμ. **14** Ούτοι δε είναι οι αριθμοί αυτών, κατά τους

οίκους των πατριών αυτών· εκ του Ιούδα, χιλιάρχοι, Αδνά ο αρχηγός, και μετ' αυτού δυνατοί εν ισχύi τριακόσιαι χιλιάδες. **15** Και μετά τούτον Ιωανάν ο αρχηγός, και μετ' αυτού διακόσιαι ογδοήκοντα χιλιάδες. **16** Και μετά τούτον Αμασίας ο νιός του Ζιχρί, ὁστις προθύμως προσέφερεν εαυτόν εις τον Κύριον· και μετ' αυτού διακόσιαι χιλιάδες δυνατοί εν ισχύi. **17** Εκ δε του Βενιαμίν, δυνατός εν ισχύi, Ελιαδά και μετ' αυτού τοξόται και ασπιδοφόροι διακόσιαι χιλιάδες. **18** Και μετά τούτον Ιωζαβάδ, και μετ' αυτού εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδες ώπλισμένοι εις πόλεμον. **19** Ούτοι ήσαν οι υπηρετούντες την βασιλεία, εκτός των ὄσους ἔβαλεν ο βασιλεύς εις τας οχυράς πόλεις εν παντί τω Ιούδα.

18 Και είχεν ο Ιωσαφάτ πλούτον και δόξαν πολλήν· και εσυμπενθέρευσε μετά του Αχαάβ. **2** Μετά δε χρόνους κατέβη προς τον Αχαάβ εις την Σαμάρειαν Και ἔσφαξεν ο Αχαάβ πρόβατα και βόας εν αφθονίᾳ δι' αυτόν και διά τον λαόν τον μετ' αυτού, και κατέπεισεν αυτόν να συναντήσῃ εις Ραμώθ-γαλαάδ. **3** Και είπεν ο Αχαάβ ο βασιλεύς του Ισραήλ προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα του Ιούδα, Ἐρχεσαι μετ' ειμού εις Ραμώθ-γαλαάδ; Ο δε απεκρίθη προς αυτόν, Εγώ είμαι καθώς συ, και ο λαός μου καθώς ο λαός σου και θέλομεν είσθαι μετά σου εν τω πολέμω. **4** Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Ερώτησον σήμερον, παρακαλώ, τον λόγον του Κυρίου. **5** Και συνήθροισεν ο βασιλεύς του Ισραήλ τους προφήτας, τετρακοσίους ἄνδρας, και είπε προς αυτούς, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ, διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; Οι δε είπον, Ανάβα, και θέλει παραδώσει ο θεός αυτήν εις την χειρά του βασιλέως. **6** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταύθα ἐτι προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; **7** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, είναι ἐτι ἀνθρωπός τις, διά του οποίου δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον πλην εγώ μισώ αυτόν· διότι δεν προφητεύει καλόν περι ειμού αλλά πάντοτε κακόν· είναι ο Μιχαϊλ ο νιός του Ιεμλά. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλή ο βασιλεύς ούτως. **8** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ ἔνα ευούχον και είπε, Σπεύσον να φέρης Μιχαϊλ τον ιιόν του Ιεμλά. **9** Ο δε βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εκάθιντο, ἔκαστος επί του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολαίς, και εκάθιντο εν τόπῳ ανοικτώ, κατά την είσοδον της πόλης της Σαμαρείας και πάντες οι προφήται προεφήτευον ἔμπροσθεν αυτών. **10** Και Σεδεκίας ο νιός του Χανααν είχε κάμει εις εαυτόν κέρατα σιδηρά και είπεν, ούτω λέγει Κύριος: Διά τούτων θέλεις κερατίσεις τους Συρίους, εωσού συντελέσης αυτών. **11** Και πάντες οι προφήται προεφήτευον ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ και ευδού· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χειρά του βασιλέως. **12** Και ο μηνυτής, ὁστις υπήγε να καλέσῃ τον Μιχαϊλ, είπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού, οι λόγοι των προφητών φανερόνουσιν εξ ενός στόματος καλόν περι τον βασιλέως· ο λόγος σου λοιπόν ας ἔναι, παρακαλώ, ως ενός εξ εκείνων, και λάλησον το καλόν. **13** Ο δε Μιχαϊλ είπε, Ζη Κύριος, δι μοι είπη ο θεός μου, τούτο θέλω λαλήσει. **14** Ἡλθε λοιπόν προς τον βασιλέα, και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαϊλ, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; Ο δε είπεν, Ανάβητε και ευοδούσθε, διότι θέλουσ παραδοθή εις την χειρά σας. **15** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Ἐως ποσάκις θέλω σε ορκίζει να μη λέγης προς εμά παρά την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; **16** Ο δε είπεν είδον πάντα τον Ισραήλ διεσταρμένον επί τα όρη, ως πρόβατα μη ἔχοντα ποιμένα· και είπε Κύριος, Ούτοι δεν ἔχουσι κύριον· ας επιστρέψωσιν ἔκαστος εις τον οίκον αυτού εν

ειρήνη. **17** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα ότι δεν θέλει προφητεύσει καλόν περί εμού, αλλά κακόν; **18** Και ο Μιχαΐας είπεν, Ακούσατε λοιπόν τον λόγον του Κυρίου· είδον τον Κύριον καθήμενον επί του Θρόνου αυτού και πάσαν την στρατιά του ουρανού παρισταμένην εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **19** Και είπε ο Κύριος, Τις θέλει απατήσει ο Αχαΐας τον βασιλέα του Ισραήλ, ώστε να αναβή και να πέσῃ εν Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μεν ελάλησε λέγων ούτως, ο δέ λέγων ούτως. **20** Τότε εξήλθε το πνέυμα και εστάθη ενώπιον Κυρίου και είπεν, Εγώ θέλω απατήσει αυτόν. Και είπε Κύριος προς αυτό, Τίνι τρόπω; **21** Και είπε, Θέλω εξέλθει και θέλω είσθαι πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι πάντων των προφητών αυτού. Και είπε Κύριος, Θέλεις απατήσει και μάλιστα θέλεις κατορθώσει· έξελθε και κάμε ούτω. **22** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο Κύριος ἔβαλε πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι τούτων των προφητών σου, και ελάλησε Κύριος κακόν επί σε. **23** Τότε πλησίασας Σεδεκίας ο ινίς του Χανανά, ερράπισε τον Μιχαΐαν επί την σιαγόνα και είπε, Διά ποιάς οδού επέρασε το πνέυμα του Κυρίου απ' εμού, διά να λαλήσῃ προς σε; **24** Και είπεν ο Μιχαΐας, ίδού, θέλεις ιδεί καθ' ην ημέραν θέλεις εισέρχεσθαι από ταμείον εις ταμείον, διά να κρυψθής. **25** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Πιάσατε τον Μιχαΐαν και επαναφέρετε αυτόν προς Αμών τον ἄρχοντα της πόλεως, και προς Ιώας τον ινίον του βασιλέως, **26** και είπατε, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Βάλετε τούτον εις την φυλακήν και τρέφετε αυτόν με ἄρτον θλίψεως και με ὄνδωρ θλίψεως, εωσού επιστρέψω εν ειρήνη. **27** Και είπεν ο Μιχαΐας, Εάν τωδόντι επιστρέψῃς εν ειρήνη, ο Κύριος δεν ελάλησε δι' εμού. Και είπεν, Ακούσατε σεις, πάντες οι λαοί. **28** Και ανέβη ο βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εις Ραμώθ-γαλαάδ. **29** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Εγώ θέλω μετασχηματισθή και εισέλθει εις την μάχην· συ δε ενδύθητι την στολήν σου. Και μετεσχηματίσθη ο βασιλεύς του Ισραήλ και εισήλθον εις την μάχην. **30** Ο δε βασιλεύς της Συρίας είχε προστάξει τους ἄρχοντας των αμαξών αυτού, λέγων, Μη πολεμείτε μήτε μικρόν μήτε μέγαν, αλλά μόνον τον βασιλέα του Ισραήλ. **31** Και ως είδον οι ἄρχοντες των αμαξών τον Ιωσαφάτ, τότε αυτοὶ είπον, Ούτος είναι ο βασιλεύς του Ισραήλ· και περιεκύλωσαν αυτόν διὰ πολεμήσωνταν αυτὸν· αλλ' ο Ιωσαφάτ ανεβόθης, και εβοήθησεν αυτὸν τον Κύριος· και απέστρεψεν αυτοὺς ο Θεός απ' αυτὸν. **32** Ιδόντες δε οι ἄρχοντες των αμαξῶν ὃ δεν ἦτο ο βασιλεύς του Ισραήλ, επέστρεψαν από της καταδίωξεως αυτοῦ. **33** Ἀνθρωπος δε τις, τοξεύσας ασκόπως, εκτύπισε τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ των αρθρώσεων του θύρακος· ο δέ είπεν προς τον ηγίονον, Στρέψον την χείρα σου και ἔβαλε με εκ του στρατεύματος, διότι επληγώθην. **34** Και εμεγαλύνθη η μάχη εν τη ημέρᾳ εκείνῃ· ο δε βασιλεύς του Ισραήλ ίστατο επὶ τῆς αμάξης αντικρύ των Συρίων ἐώς εσπέρα, · και περὶ την δύσιν του ήλιου απέθανε.

19 Και επέστρεψεν Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εις τον οικόν αυτού εν ειρήνῃ, εις Ιερουσαλήμ. **2** Και εξήλθεν Ιηού ο ινίς του Ανανί, ο βλέπων, εις απάντησιν αυτού, και είπε προς τον βασιλέα Ιωσαφάτ, Τον ασεβή βοηθεῖς και τους μισούντας τον Κύριον αγαπάς; διά τούτο οργή παρά του Κυρίου είναι επὶ σέ· **3** πλην ευρέθησαν εν σοι καλά πράγματα, καθότι αφήρεσας τα ἀλση από της γης και κατεύθυνας την καρδίαν σου εις τον εκκητής τον Θεόν. **4** Και κατώκησεν ο Ιωσαφάτ εν Ιερουσαλήμ· ἔπειτα εξήλθε πάλιν διά του λαού από Βηρ-σαβέέ ἐώς του όρους Εφραΐμ, και επέστρεψεν αυτούς προς Κύριον

τον Θεόν των πατέρων αυτών. **5** Και κατέστησε κριτάς εν τη γη, εν πάσαις ταις οχυραίς πόλεσι του Ιούδα, εν εκάστη πόλει. **6** Και είπε προς τους κριτάς, Ιδέτε τι κάμνετε σείς διότι δεν κρίνετε κρίσιν ανθρώπου, αλλά τον Κυρίου, ὅστις είναι μεθ' υμών εν τη κρισολογίᾳ· **7** τώρα λοιπόν ας ἴναι εφ' υμάς ο φόβος του Κυρίου προσέχετε εις τας πράξεις σας· διότι δεν είναι αδικία παρά Κυρίω τω Θεώ ημών ουδέ προσωπολιψία ουδέ δωροδοκία. **8** Και εν Ιερουσαλήμ έτι κατέστησεν ο Ιωσαφάτ κριτάς εκ των Λευϊτών και των ιερέων και εκ των αρχηγών των πατριών του Ισραήλ, διά την κρίσιν του Κυρίου και διά τας διαφοράς, και προσέτρεχον εις Ιερουσαλήμ. **9** Και προσέταξεν αυτούς, λέγων, Ούτω θέλετε κάμνει εν φόβῳ Κυρίου, εν πίστει και εν καρδία τελείας· **10** και οποιαδήποτε διαφορά ἔλθη προς εσάς εκ των αδελφών σας, των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν αυτών, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον νόμου και εντολής, διαταγμάτων και νομίμων, θέλετε νουθετεί αυτούς, διά να μη γίνωνται ἔνοχοι εις τον Κύριον, και ἔλθη οργή εφ' υμάς και επί τους αδελφούς υμών· ούτω κάμνετε, και δεν θέλετε γίνεσθαι ἔνοχοι· **11** και ιδού, Αμαρίας ο ιερέυς θέλει είσθαι ο αρχηγός υμών εν πάσῃ υποθέσει του Κυρίου, και Ζεβαδίας ο ινίς του Ισραήλ, ο ἄρχων του οίκου Ιούδα, εν πάσῃ υποθέσει του βασιλέως οι δε λευτᾶ θέλουσιν είσθαι επιστάται εμπροσθέν σας· ανδρίζεσθε και πράττετε, και ο Κύριος θέλει είσθαι μετά του αγαθού.

20 Και μετά ταύτα ἥλθον κατά του Ιωσαφάτ οι ινοί Μωάβ και οι ινοί Αμμών και μετ' αυτών ἄλλοι εκτός των Αμμωνιτών, διά να πολεμήσωσαν. **2** Και ἥλθον και απήγγειλαν προς τον Ιωσαφάτ, λέγοντες, Μέγα πλήθος ἔρχεται εναντίον σου εις τον πέραν της θαλάσσης, εκ της Συρίας· και ιδού, είναι εν Ασσαών θαμάρ, ήτις είναι Εν-γαδδί. **3** Και εφοβίθη ο Ιωσαφάτ και εδόθη εις το να εκκητή τον Κύριον, και εκήρυξε νηστείαν διά παντός του Ιούδα. **4** Και συνήχθησαν οι ἄνδρες Ιούδα, διά να ζητήσωσι βοήθειαν παρά Κυρίου· εκ πασῶν ἐτι των πόλεων Ιούδα ἥλθον διά να ζητήσωσι τον Κύριον. **5** Και εστάθη ο Ιωσαφάτ εν τη συνάξει του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, εν τω οίκω του Κυρίου, κατά πρόσωπον της νέας αυλής, **6** και είπε, Κύριε Θεέ των πατέρων ημών, δεν είσαι συ ο Θεός ο εν τω ουρανῷ· και δεν είσαι συ ο κυριεύων επὶ πάντα τα βασίλεια των εθνών, και δεν είναι εν τη χειρί σου η δύναμις και η ισχύς, και ουδείς δύναται να αντισταθῇ εις σε; **7** Δεν είσαι συ ο Θεός ημών, ο εκδίωξας τους κατοίκους της γης ταύτης έμπροσθεν του λαού σου Ισραήλ, και δους αυτήν εις το σπέρμα του Αβραάμ του αγαπητού σου εις τον αιώνα; **8** Και κατώκησαν εν αυτῇ και ωκοδόμησαν εις σε αγιαστήριον εν αυτῇ διά το ονομά σου, λέγοντες, **9** Εάν, ὅταν επέλθη εφ' υμάς κακόν, ρομφαία, κρίσις ή θανατικόν ή πείνα, σταθώμεν έμπροσθεν του οίκου τούτου και ενώπιον σου, διότι το ονομά σου είναι εν τω οίκω τούτω, και βοήσωμεν προς σε εν τη θλίψει ημών, τότε θέλεις ακούσει και σώσει. **10** Και τώρα, ιδού, οι ινοί Αμμών και Μωάβ και οι από του όρους Σηείρη, προς τους οποίους δεν αφήκαν τον Ισραήλ να πτάγη, ὅτε ἔρχοντο ει γης Αιγύπτου, αλλ' εξέκλιναν απ' αυτών και δεν εξωλόθρευσαν αυτούς, **11** και ιδού, πως ανταμειβουσιν ημάς, ερχόμενοι να εκβάλωσιν ημάς από της κληρονομίας σου, την οποίαν ἔδωκας εις ημάς να κληρονομήσωμεν. **12** Θεέ ημών, δεν θέλεις κρίνει αυτούς; διότι δεν υπάρχει εις ημάς δύναμις διά να αντισταθῶμεν εις τούτο το μέγα πλήθος, το οποίον ἔρχεται εφ' υμάς, και δεν εξένυρομεν τι να κάμωμεν αλλ' επι σε είναι οι οφθαλμοί ημών. **13** Και ίστατο πας ο Ιούδας ενώπιον του Κυρίου με τα βρέφη αυτών, τας

γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών. **14** Τότε ἡλθε Πνεύμα Κυρίου επί Ιαζηήλ τον υιό του Ζαχαρίου, υιού του Βεναία, υιού του Ιεΐήλ, υιού του Μαθθαίου του Λευίτου, εκ των υιών του Ασάφ, εν τω μέσω της συνάξεως. **15** Και επίτε, Ακούσατε, πας ο Ιούδας και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ, και σι βασιλεύ Ιωσαφάτ· ούτω λέγει Κύριος προς υμάς· Μη φοβείσθε σεις μηδέ πτοηθήτε από προσώπου τούτου του μεγάλου πλήθους διότι η μάχη δεν είναι υμών, αλλά του Θεού· **16** κατάβητε αύριον εναντίον αυτών ιδού, αναβαίνοντι διά της αναβάσεως Σίς· και θέλετε ευρεί αυτούς εν τω ἀκρῷ του χειμάρρου, ἐμπροσθεν της ερήμου Ιερουσαλήμ· **17** δεν θέλετε πολεμήσει σεις εν ταύτῃ τη μάχῃ παρουσιάσθητε, στήτε και ιδέτε την μεθ' υμών σωτηρίαν του Κυρίου, Ιούδα και Ιερουσαλήμ· μη φοβείσθε μηδέ πτοηθήτε· αύριον εξέλθετε εναντίον αυτών· και ο Κύριος μεθ' υμών. **18** Και ἔκυψεν ο Ιωσαφάτ επί πρόσωπον εις την γῆν· και πας ο Ιούδας και οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ ἐπεσσον ενώπιον του Κυρίου, προσκυνούντες τον Κύριον. **19** Και εσηκώθησαν οι Λευίται, εκ των υιών των Κααθιτών και εκ των υιών των Κοριτών, διά να υμνήσωσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν φωνῇ υψωμένῃ σόφροδα. **20** Και ἔξεγερθέντες το πρώτη εξήλθον προς την ἐρήμον Θεκουέ· και ὅτε εξήλθον, εστάθη ο Ιωσαφάτ επίνεν, Ακούσατε μου, Ιούδα και οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ· πιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν υμών, και θέλετε στερεωθῆ πιστεύσατε τους προφήτας αυτού και θέλετε ευδωμάθ· **21** Και συμβουλευθείς μετά του λαού, διέταξε φαλτωδούς διά να φάλλωσιν εις τον Κύριον και να υμνώσι την μεγαλοπρέπειαν της αιγιότητος αυτού, εξελθόντες ἐμπροσθεν του στρατεύματος, και να λέγωσι, Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι το ἔλεος αυτού μένει εις τον αἰώνα. **22** Και ὅτε ἥρχισαν να φάλλωσι και να υμνώσιν, ο Κύριος ἐστησεν ενέδρας εναντίον των υιών Αμμών, Μωάβ και των εκ του όρους Σηείρ, των ελθόντων κατά τον Ιούδα· και εκτυπίθησαν. **23** Διότι εσηκώθησαν οι υιοί Αμμών και Μωάβ κατά των κατοίκων του όρους Σηείρ, διά να εξολοθρεύσωσι και να εξαλείψωσιν αυτούς· και αφού συντελέσαν τους κατοίκους του Σηείρ εβοήθησαν αλλήλους διά να εξολοθρευθώσιν. **24** Ελθών δε ο Ιούδας εις την σκοπιάν της ερήμου, ανέβλεψε προς το πλήθος, και ιδού, ἵσαν νεκρά σώματα πεπτωκότα κατά γης, και ουδείς διεσώθη. **25** Και οτε ἥλθον ο Ιωσαφάτ και ο λαός αυτού διά να λαφυραγωγήσωσιν αυτούς, εύρηκαν μεταξύ των νεκρών σωμάτων αυτών και πλούτη εν αφθονίᾳ και πολύτιμον αποσκευήν, και ἔλαβον εις εαυτούς τοσάτα, ὡστε δεν ἥδυναντο να μεταφέρωσιν αυτά· και εστάθησαν τρεις ημέρας λαφυραγωγόντες, διότι τα λάφυρα ἵσαν πολλά. **26** Και την τετάρτην ημέραν συνήθισαν εν τη κοιλάδι της Ευλογίας διότι εκεὶ ευλόγησαν τον Κύριον διά τούτο ωνομάσθη το δόνομα του τόπου εκείνου Κοιλάς Ευλογίας ἔως της ημέρας ταύτης. **27** Τότε πάντες οι ἄνδρες Ιούδα και της Ιερουσαλήμ και ο Ιωσαφάτ επί κεφαλής αυτών, εκίνησαν διά να επιστρέψωσιν εις Ιερουσαλήμ εν ευφροσύνῃ· διότι εύφρανεν αυτούς ο Κύριος από των εχθρών αυτών. **28** Και ἥλθον εις Ιερουσαλήμ εν φαλτηρίοις και κιθάραις και σάλπιγξ, προς τον οίκον του Κυρίου. **29** Και επέπεσε φόβος Θεού επί πάντα τα βασίλεια των τόπων εκείνων; ὅτε ἥκουσαν ἔτι ο Κύριος επολέμησεν εναντίον των εχθρών του Ισραήλ. **30** Και ἥσυχασεν η βασιλεία του Ιωσαφάτ· διότι ο Θεός αυτού ἔδωκεν εις αυτόν ανάπτωσιν κυκλόθεν. **31** Και εβασίλευσεν ο Ιωσαφάτ επί τον Ιούδαν τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας ἦτο ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εικοσιπέντε ἔτη εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Αζουνά

θυγάτηρ του Σιλεῖ. **32** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ Ασά τον πατρός αυτού και δεν ἔξεκλινεν απ' αυτής, πράττων το ευθές ενώπιον του Κυρίου. **33** Οι υψηλοί ὄμως τόποι δεν αφρέθησαν· διότι ο λαός δεν είχον ἔτι κατευθύνει τας καρδίας αυτών προς τον Θεόν των πατέρων αυτών. **34** Αι δε λοιπά πράξεις του Ιωσαφάτ, αι πρώται και αι ἔσχαται, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τοις λόγοις του Ιησού υιού του Ανανί, οίτινες κατεγράφησαν εν τω βιβλίῳ των βασιλέων του Ισραήλ. **35** Μετά δε ταύτη την ηνώθη ο Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα μετά του Οχοζίου βασιλέως του Ισραήλ, ὅτις ἔπραξε λίγα ασεβώς. **36** Ηνώθη δε μετ' αυτού, διά να κάμωσι πλοία, τα οποία να πλεύσωσιν εις Θαρσεῖς· και ἔκαμπον τα πλοία εν Εσιών-γάβρε. **37** Τότε Ελείζερ ο υιός του Δωδανά από Μαρησά προεργήτευσεν εναντίον του Ιωσαφάτ, λέγων, Επειδή ηνώθη μετά του Οχοζίου, ο Κύριος ἔθραυσε τα ἔργα σου. Και συνεντρίβησαν τα πλοία και δεν ἥδυνήθησαν να πάγωσιν εις Θαρσεῖς.

21 Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωράμ ο υιός αυτού. **2** Και είχεν αδελφούς, υιούς του Ιωσαφάτ, τον Αζαρίαν, και Ιεχιήλ και Ζαχαρίαν και Αζαρίαν και Μιχαήλ και Σεφατίαν· πάντες ούτοι ἵσαν υιοί του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ισραήλ. **3** Και ο πατέρων αυτών ἔδωκεν εις αυτούς δύο πολλά αργυρίου και χρυσίου και πολυτίμων πραγμάτων, μετά πόλεων οχυρών εν Ιούδᾳ· την βασιλείαν ὁμως ἔδωκεν εις τον Ιωράμ, επειδή ἦτο ο πρωτότοκος. **4** Ότε δε ο Ιωράμ υψώθη εις την βασιλείαν του πατέρος αυτού και εκραταιώθη, θεανάτωσε πάντας τους αδελφούς αυτού εν ρομφαία και τινάς ἔτι εκ των αρχόντων του Ισραήλ. **5** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ἦτο ο Ιωράμ ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν οκτώ ἔτη εν Ιερουσαλήμ. **6** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, καθώς ἔκαμπεν ο οίκος του Αχαϊβ· διότι θυγάτηρ του Αχαϊβ ἦτο η γυνή αυτού· και ἔπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **7** Αλλ' ο Κύριος δεν θήλησε να εξολοθρεύσῃ τον οίκον του Δαβίδ, διά την διατήκην την οποίαν ἔκαμε προς τον Δαβίδ, και διότι είπε να δώσῃ λύχνου εις αὐτὸν και εις τους υιούς αυτού πάντοτε. **8** Εν ταῖς ημέραις αυτού πετεστάθησεν ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα, και κατέστησαν βασιλέα εφ' εαυτούς. **9** Και διήλθεν ο Ιωράμ μετά των αρχόντων αυτού και πάσαι αι ἀμάξαι μετ' αυτού· και σηκωθεὶς διά νυκτός, επάταξε τους ίδιουμαίους τους περικυλούντας αυτόν και τους ἀρχόντας των αμαξών. **10** Ούτως απετάτησεν ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα ἔως της ημέρας ταύτης. Τότε κατά τον αυτόν καιρόν απετείπατος και η Λιβνά από της υποταγής αυτού, επειδή εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού. **11** Αυτός ωκοδόμησεν ἔτι υψηλούς τόπους επί τα ὄρη του Ιούδα, και ἔκαμε τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να πορεύωσι και απεπλάνησε τον Ιούδαν. **12** Και ἥλθε προς αυτόν ἔγγραφον παρά τον Ηλία του προφήτου, λέγον, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατέρος σου· Επειδή δεν περιεπάτησας εν ταῖς οδοῖς Ιωσαφάτ του πατέρος σου και εν ταῖς οδοῖς του Ασά βασιλέως του Ιούδα, **13** αλλά περιεπάτησες εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, και ἔκαμες τον Ιούδαν και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να πορεύωσι κατά τας πορνείας του οίκου του Αχαϊβ, ἔτι δε θεανάτωσας τους ἀδελφούς σου, τον οίκον του πατέρος σου, τους καλτέρους σου, **14** Ιδού, ο Κύριος θέλει πατάξει με πληγήν μεγάλην τον λαόν σου και τα τέκνα σου και τας γυναίκας σου και πάντα τα υπάρχοντά σου· **15** και σι θέλεις κτυπηθή με πολλάς αρρωστίας, με αρρωστίαν των εντοσθίων σου, εωσούν εξέλθωσι

τα εντόσθια σου εκ της αρρωστίας από ημέρας εις ημέραν. **16** Ο Κύριος ἐτί διήγειρεν εναντίον του Ιωράμ πο το πνεύμα των Φιλισταίων και των Αράβων, των πλησιοχώρων των Αιθιόπων. **17** και ανέβησαν κατά του Ιούδα και εφώρμησαν επ' αυτόν και διήρπασαν πάντα τα υπάρχοντα τα ευρεθέντα εν τω οίκω του βασιλέως, και τους νιούς αυτού ἐτι και τας γυναίκας αυτού ὥστε δεν ἔμεινεν εις αυτόν ἀλλος ινός, ειμὶ Ιωάχαζ, ο νεώτερος των ινών αυτού. **18** Μετά δε πάντα ταύτα επάταξεν αυτόν ο Κύριος εις τα εντόσθια αυτού με αρρωστίαν ανίστον: **19** και προϊόντος του καιρού, μετά παρέλευσιν δύο ετών, εξήλθον τα εντόσθια αυτού, εκ της αρρωστίας αυτού, και απέθανε με πόνους σκληρούς. Ο δε λαός αυτού δεν ἔκαμεν εις αυτόν καύσιν, κατά την καύσιν των πατέρων αυτού. **20** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ἡτο ὅτε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε εν Ιερουσαλήμ οκτώ ἔτη, και απήλθε χωρίς να ἄναι ποθητός και ἔθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, πλην ουχί εν τοις τάφοις των βασιλέων.

22 Και ἔκαμπον οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ αντ' αυτού βασιλέα Οχοζίαν τον νεώτερον αυτού ινόν διότι πάντας τους πρεσβυτέρους εθανάτωσαν τα τάγματα τα επελθόντα μετά των Αράβων εις το στρατόπεδον. Και εβασίλευσεν Οχοζίας ο ινός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. **2** Τεσσαράκοντα δύο ετών ηλικίας ἡτο ο Οχοζίας ὃτε εβασίλευσεν, εβασίλευσε δεν ἔτος εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἡτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί. **3** Και αυτός περιεπάτησεν εν ταῖς οδοῖς του οίκου Αχαάβ· διότι η μῆτηρ αυτού ἡτο σύμβουλος αυτού εις το αμαρτάνειν. **4** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ο οίκος Αχαάβ διότι μετά τον θάνατον του πατρός αυτού, αυτοί ἄσαν οι σύμβουλοι αυτού διά τον αφανισμόν αυτού. **5** Και διά των συμβουλών αυτών υπήγε μετά του Ιωράμ ινό του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, εις πόλεμον εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας εις Ραμώθ-γαλάάδ και επάταξαν οι Σύροι τον Ιωράμ. **6** Και επετρέψε διά να ιατρευθῇ εις Ιεζαέλ, εξ αιτίας των πληγών τας οποίας ἔλαβεν εν Ραμώ, ὅτε ἔπολεμι κατά του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Και κατέβη Αζαρίας ο ινός του Ιωράμ, ο βασιλεὺς του Ιούδα, διά να ἴδῃ Ιωράμ πο τον ινό του Αχαάβ εις Ιεζαέλ, επειδή ἡτο ἄρρωστος. **7** Και εστάθη παρά Θεού ὀλέθρος του Οχοζίου τον να ἐλθῃ προς τον Ιωράμ διότι, ὅτε ἤλθεν, εξήλθε μετά του Ιωράμ εναντίον Ιηού του ινό του Νιμοί, τον οποίον ἔχρισεν ο Κύριος διά να εξολοθρεύσητον οικίον Αχαάβ. **8** Και ὅτε ἔκαμπνεν ο Ιηού την ειδίκησιν κατά του οίκου Αχαάβ, ευρών τους ἄρχοντας του Ιούδα και τους ινούς των ἀδελφών του Οχοζίου, τους υπηρετούντας τον Οχοζίαν, εθανάτωσεν αυτούς. **9** Και εξήτησε τον Οχοζίαν· και συνέλαβον αυτόν κρυπτόμενον εν Σαμαρείᾳ και ἔφεραν αυτόν προς τον Ιηού· και εθανάτωσαν αυτόν και ἔθαψαν αυτόν διότι είπον, Υἱός του Ιωσαφάτ είναι, ὅστις εξεζήτησε τον Κύριον εξ ὀλης της καρδίας αυτού. Και ο οίκος Οχοζίου δεν είχε δύναμιν να κρατήσῃ πλέον την βασιλείαν. **10** Η δε Γοθολία, η μῆτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ὅτι ο ινός αυτῆς απέθανεν, εσηκώθη και εξωλόθρευσεν ἀπάν το βασιλικόν στέρμα του οίκου Ιούδα. **11** Ιωσαφεέθ ὄμως, η θυγάτηρ του βασιλέως, λαβούσα τον Ιωάς ινό του Οχοζίου, ἔκλεψεν αυτόν εις τον μέσον των ινών του βασιλέως των θανατουμένων, και ἔβαλεν αυτόν και τον τροφήν αυτού εν τω ταμείῳ του κοιτώνος. Ούτως η Ιωσαφεέθ, η θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, η γυνὴ Ιωδαέ του ιερέως, διότι ἡτο ἀδελφή του Οχοζίου, ἔκρυψεν αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και δεν εθανάτωσεν αυτόν. **12** Και ἡτο μετ'

αυτών κρυπτόμενος εν τω οίκω του Θεού εξ ἔτη· η δε Γοθολία εβασίλευεν επί της γης.

23 Εν δε τω εβδόμῳ ἐτεί εκραταιώθη ο Ιωδαέ, και λαβών τους εκατοντάρχους, Αζαρίαν τον ινόν του Ιερού και Ισμαήλ τον ινόν του Ιωανάν και Αζαρίαν τον ινόν του Ωβήδ και Μαασίαν τον ινόν του Αδαίου και Ελισαφάτ τον ινόν του Ζιχρί, ἔκαμε συνθήκην μετ' αυτών. **2** Και περιήλθον τον Ιούδαν και συνήγαγον τους Λευΐτας εκ πασών των πόλεων του Ιούδα και τους αρχηγούς των πατριών του Ισραήλ, και ἤλθον εις Ιερουσαλήμ. **3** Και πάσα η σύναξις ἔκαμε συνθήκην μετά του βασιλέως εν τω οίκω του Θεού. Και είπε προς αυτούς, Ιδού, ο ινός του βασιλέως θέλει βασιλεύει, καθώς ελάλησε Κύριος περί των ινών του Δαβίδ. **4** Τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει· το τρίτον από οσα οι εισέρχομενοι το σάββατον, εν των ιερέων και εκ των Λευΐτων, θέλουσι φυλάττει εν ταις πόλαις **5** και το τρίτον εν τω οίκω του βασιλέως και το τρίτον εν τη πύλῃ του θεμελίου· ἀπάς δε ο λαός εν ταις αυλαίς του οίκου του Κυρίου· **6** και ουδείς θέλει εισέρχεσθαι εις τον ναόν του Κυρίου, ειμὶ οι ιερεῖς και ὅσιοι εκ των Λευΐτων λειτουργούσιν αυτού θέλουσιν εισέρχεσθαι, διότι είναι ἄγιοι ἄπας δε ο λαός θέλει φυλάττει την φυλακήν του Κυρίου· **7** και οι Λευΐται θέλουσι περικυκλώνει τον βασιλέα κύκλω, ἔκαστος ἔχων τα ὄπλα αυτού εν τη χειρὶ αυτού· και ὅστις εισέλθῃ εις τον οίκον, ας θανατόνεται και θέλετε είσθαι μετά του βασιλέως, ὅταν εισέρχηται και ὅταν εξέρχηται. **8** Και ἔκαμπον οι Λευΐται και πας ο Ιούδας κατά πάντα ὄσα προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερεύς, και ἔλαβον ἔκαστος τους ἄνδρας αυτού, τους εισερχομένους το σάββατον, μετά των εξερχομένων το σάββατον· διότι Ιωδαέ ο ιερεύς δεν ἔπλευε τας τάξεις. **9** Και ἐδώκεν Ιωδαέ ο ιερεύς εις τους εκατοντάρχους τας λόγχας και τους θυρεούς και τας ασπίδας του βασιλέως Δαβίδ, τας εν τω οίκω του Θεού. **10** Και ἐστησε πάντα τον λαόν, ἔκαστον ἄνδρα ἔχοντα τα ὄπλα αυτού εν τη χειρὶ αυτού, τα από της δεξιάς πλευράς του οίκου ἔως της αριστερᾶς πλευράς του οίκου, πλησίον του θυσιαστηρίου και τον ναόν, κύκλω του βασιλέως. **11** Τότε εξήγαγον τον ινόν του βασιλέως, και επέθεσαν επ' αυτού το διάδημα και το μαρτύριον, και ἔκαμον αυτόν βασιλέα. Και ἔχρισαν αυτόν ο Ιωδαέ και οι ινοί αυτού και είπον, Ζήτω ο βασιλεύς. **12** Και ακούσασα η Γοθολία την φωνήν του λαού τρέχοντος και ευφημούντος τον βασιλέα, ἤλθε προς τον λαόν εις τον οίκον του Κυρίου. **13** Και είδε, και ιδού, ο βασιλεύς ἰστάτο πλησίον του στύλου αυτού εν τη εισόδῳ, και οι ἄρχοντες και αι σάλπιγγες πλησίον του βασιλέως και πας ο λαός της γης ἔχαιρε και εσάλπιζον εν ταις σάλπιγξι, και οι ψαλτῶδοι ἐψαλλον εν τοις μουσικοῖς οργάνοις και ὅσιοι ἄσαν επιστήμονες εις το νυνωδεῖν· τότε διέρρηξεν η Γοθολία τα ιμάτια αυτῆς και είπε, Προδοσία. Προδοσία. **14** Και εξήγαγεν Ιωδαέ ο ιερεύς τους εκατοντάρχους, τους αρχηγούς του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς, Εκβάλετε αυτήν ἔξω των τάξεων· και ὅστις αι κολουθήσῃ αυτήν, ας θανατόνεται εν μαχαίρᾳ. Διότι ο ιερεύς είχεν ειπεῖ, Μη θανατώσῃτε αυτήν εν τω οίκω του Κυρίου. **15** Και ἔβαλον χειράς επ' αυτήν· και ὅτε ἤλθεν εις την είσοδον της πύλης των ιππών, την εις τον οίκον του βασιλέως, εθανάτωσαν αυτήν εκεῖ. **16** Και ἔκαμεν ο Ιωδαέ διαθήκην αναμέσον εαυτού και παντός του λαού και του βασιλέως, διτέ θέλουσιν είσθαι λαός του Κυρίου. **17** Και εισήλθον ο πας ο λαός εις τον οίκον του Βάαλ, και εκρήμνισαν αυτόν και τα θυσιαστήρια αυτού και τα είδωλα αυτού κατεσύντριψαν· και Ματθάν τον ιερέα του Βάαλ εθανάτωσαν ἐμπροσθεν των θυσιαστηρίων. **18** Και

έδωκεν ο Ιωδαέ την επιτήρησιν του οίκου του Κυρίου εις τας χείρας των ιερέων των Λευϊτών, τους οποίους ο Δαβίδ διήρεσεν επί του οίκου του Κυρίου, διά να προσφέρωσι ολοκαυτώματα του Κυρίου, ως είναι γραμμένον εν τω νόμῳ του Μωϋσέως, ευφροσύνη και εν ωδαίς, κατά την διάταξιν του Δαβίδ. **19** Καὶ ἐστησε τους πυλωρούς εν ταις πύλαις του οίκου του Κυρίου, διά να μη εισέρχηται μηδείς ακάθαρτος δι' οποιονδήποτε πράγμα. **20** Και ἔλαβε τους εκατοντάρχους και τους δυνατούς και τους ἄρχοντας του λαού και πάντα τον λαόν της γῆς, και κατεβίβασε τον βασιλέα εκ του οίκου του Κυρίου και ἥλθον διά της υψηλῆς πύλης εις τον οίκον του βασιλέως και εκάθισαν τον βασιλέα επί του θρόνου της βασιλείας. **21** Και ευφράνθη πας ο λαός της γῆς και η πόλις ησύχασε· την δε Γοθολίαν εθανάτωσαν εν μαχαίρᾳ.

24 Επτά ετών ηλικίας ἤτοι ο Ιωάς ὃτε εβασίλευσεν εβασίλευσε δε τεσσαράκοντα ἑτη εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Σιβιά, εκ Βηρ-σαβέε. **2** Και ἐπράττεν ο Ιωάς το ευθές ενώπιον Κυρίου, πάσας τας ημέρας Ιωδαέ του ιερέως. **3** Και ἔλαβεν εις αυτόν ο Ιωδαέ δύο γυναίκας, και εγένησεν υιούς και θυγατέρας. **4** Και μετά ταύτα ἥλθεν εις την καρδίαν του Ιωάς να ανακαίνισῃ τον οίκον του Κυρίου. **5** Και συναγαγών τους ιερείς και τους Λευΐτας, είπε προς αυτούς, Εξέλθετε εις τας πόλεις του Ιούδα, και συνάγετε από παντός του Ισραήλ αργύριον προς επισκευήν του οίκου του Θεού σας κατ' ἑτος, και επισπεύσατε το πράγμα· οι Λευΐται ὁμως δεν επέσπευσαν. **6** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τον Ιωδαέ τον αρχηγόν και είπε προς αυτόν, Διά τι δεν εζήτησας παρά των Λευΐτων να εισπράξωσιν εκ του Ιούδα και εκ της Ιερουσαλήμ τον φόρον του Μωϋσέως, του δούλου του Κυρίου, και της συναγαγής του Ισραήλ, διά την σκηνήν του μαρτυρίου; **7** Διότι η Γοθολία, η ασεβής, και οι υιοί αυτής κατέφθειραν τον οίκον του Θεού· και πάντα ἔτι τα αφιερώματα του οίκου του Κυρίου ανέθηκαν εις τους Βααλέιμ· **8** Ἐκαμόν λοιπόν κατά προσταγήν του βασιλέως εν κιβώτιον, και ἔθεσαν αυτό εν τη πύλῃ του οίκου του Κυρίου ἔξω. **9** Και διεκήρυξαν εις τον Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ να εισφέρωσι προς τον Κύριον τον φόρον του Μωϋσέως του δούλου του Θεού, τον επιβλήθητα επί τον Ισραήλ εν τη ερήμῳ. **10** Και ηυφράνθησαν πάντες οἱ ἄρχοντες και πας ο λαός, και εισέφερον και ἔριπτον εις το κιβώτιον, εώσον γεμισθή. **11** Ὁτε δε εφέρετο το κιβώτιον προς τους επιστάτας του βασιλέως διά χειρός των Λευΐτων, και ὅτε αυτοί ἔβλεπον ὅτι ἤτοι πολὺ το αργύριον, ἥρχετο ο γραμματεύς του βασιλέως και ο επιστάτης του ιερέως του πρώτου, και εξέκενον το κιβώτιον και φέροντες ἔθετον αυτό πάλιν εις τον τόπον αυτού. Ούτως ἔκαμνον καθ' ημέραν και συνίγαγον αργύριον πολύ. **12** Και ἔδιδεν αυτό ο βασιλεύς και ο Ιωδαέ εις τους ποιούντας το ἔργον της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, και ειμίσθον τον κτίστας και ξυλουργόν διά να ανακαίνισωσι τον οίκον του Κυρίου· και σιδηρουργόν ἔτι και χαλκουργόν, διά να επισκευάσωσι τον οίκον του Κυρίου. **13** Και οι εργαζόμενοι το ἔργον ειργάζοντο, και διά χειρός αυτών προέβη το ἔργον της επισκευής· και αποκατέστησαν τον οίκον του Θεού εις την προτέραν αυτού κατάστασιν και εστέρωσαν αυτόν. **14** Και αφού ετελείωσαν, ἔφεραν το εναπολειφθὲν αργύριον ἐμπροσθεν του βασιλέως και του Ιωδαέ, και εκ τούτου κατεσκεύασαν σκεύη διά τον οίκον του Κυρίου, σκεύη λειτουργίας και ολοκαυτώσεως και φιάλας και σκεύη χρυσά και αργυρά. Και προσφέρον ολοκαυτώματα εν τω οίκῳ του Κυρίου διά παντός, πάσας τας ημέρας του Ιωδαέ. **15** Εγήρασε δέ ο Ιωδαέ και ἤτο πλήρης ημερών, και απέθανεν εκατόν τριάκοντα ετών ηλικίας ἤτο ὅτε απέθανε. **16**

Και ἐθάψαν αυτὸν εν πόλει Δαβίδ, μετά των βασιλέων· επειδή ἔπραξε καλόν εν τω Ισραήλ και προς τον Θεόν και τον οίκον αυτού. **17** Μετά δε τον θάνατον του Ιωδαέ ἥλθον οἱ ἄρχοντες του Ιούδα και προσεκύνησαν τον βασιλέα· τότε ο βασιλεύς επίκυοντες αυτῶν **18** και εγκατέλιπον τον οίκον Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών, και ελάττευον τα ἀλάση και τα είδωλα· και ἥλθεν οργὴ κατά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, διά ταύτην την ανομίαν αυτών. **19** Απέστειλε μεν προς αυτούς προφήτας, διά να επαναφέρωσιν αυτούς εις τον Κύριον, και διεμαρτυρήθησαν εναντίον αυτών· αλλά δεν ἐδώκαν ακρόδασιν. **20** Και περιεχόθη το Πνεύμα του Θεού επί Ζαχαρίαν τον υιόν του Ιωδαέ του ιερέως, και σταθείς επάνωθεν του λαού, είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Θεός Διά τι παραβαίνετε σεις τας εντολάς του Κυρίου; δεν θέλετε βεβαίως ευοδωθῆ· επειδή σεις εγκατελίπετε τον Κύριον, και αυτός εγκατέλιπεν εσάς. **21** Και συνώμοσαν κατ' αυτούς· και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους διά προσταγής του βασιλέως εν τη αυλῇ του οίκου του Κυρίου. **22** Και δεν ενεθυμήθη Ιωάς ο βασιλεύς το ἔλεος, το οποίον ἔκαμεν εις αυτόν Ιωδαέ ο πατήρ αυτού, αλλ' εθανάτωσε τον υιόν αυτού· ενώ δε απέθησκεν, εἰπεν, Ο Κύριος ας ἴδῃ και ας εκζητήσῃ. **23** Και εν τω τέλει του ἔτους ανέβη το στράτευμα της Συρίας εναντίον αυτού· και ἥλθον επὶ τον Ιούδαν και επὶ την Ιερουσαλήμ, και εξωλόθρευσαν πάντας τους ἄρχοντας του λαού εκ μέσου του λαού, και ἔστελλαν πάντα τα λάφυρα αυτών προς τον βασιλέα της Δαμασκού. **24** Αν και το στράτευμα της Συρίας ἥλθε μετ' ολίγων ανδρών, ο Κύριος ὁμως παρέδωκε στράτευμα μέγα σφόδρα εις την χειραντών προς τον πατέραν πάντας των πατέρων αυτών· και εξετέλεσαν κρίσιν κατά του Ιωάς. **25** Αφού δε ανεχώρησαν απ' αυτούς, αφήσαντες αυτόν εν αρφωστίαις μεγάλαις, συνώμοσαν εναντίον αυτού οι δούλοι αυτού διά το αἷμα των υιών Ιωδαέ του ιερέως, και εθανάτωσαν αυτόν επὶ της κλίνης αυτού, και απέθανε· καὶ ἐθάψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, δεν ἐθάψαν ὁμως αυτόν εν τοις τάφοις των βασιλέων. **26** Οι δε συνομόσαντες εναντίον αυτού ήσαν ούτοι Ζαβάδ ο υιός της Σιμεάθ της Αμμωνίτιδος και Ιωζαφάδ ο υιός της Σιμιρίθ της Μωαβίτιδος. **27** Περί δε των υιών αυτού και του πλήθους των υπ' αυτού φορτίων, και της επισκευής του οίκου του Θεού, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις υπομνήμασι του βιβλίου των βασιλέων. Εβασίλευσε δε απ' αυτού Αμασίας ο υιός αυτού.

25 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας εβασίλευσεν ο Αμασίας, και εβασίλευσεν εικοσιενέα ἑτη εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Ιωαδάν, εξ Ιερουσαλήμ. **2** Και ἔπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, πλην ουχί εν καρδίᾳ τελεία. **3** Ως δε η βασιλεία εκρατιώθη εις αυτόν, εθανάτωσε τους δούλους αυτούς δεν εθανάτωσεν, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ, εν τω βιβλίῳ του Μωϋσέως, ὅπου ο Κύριος προσέταξε, λέγων, οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ουδέ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά το εαυτού πατέρας· αλλ' ἔκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το εαυτού αμάρτημα. **5** Και συνήγαγεν ο Αμασίας τον Ιούδαν, και κατέστησεν εξ αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους, κατ' οίκους πατριών, διά παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· και ηρίθμησεν αυτούς από είκοσι ετών και επάνω, και εύρηκεν αυτούς τριακοσίας χιλιάδας, εκλεκτούς, εξερχομένους εις πόλεμον, κρατούντας λόγχην και ασπίδα. **6** Εμίσθωσεν ἔτι εκ του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας δυνατών εν ισχύΐ, δι' εκατόν τάλαντα αργυρίου. **7** Ήλθε δε προς αυτόν ἀνθρωπος του Θεού, λέγων, Βασιλεύ, ας μη ἐλθῃ

μετά σου το στράτευμα του Ισραήλ: διότι ο Κύριος δεν είναι μετά του Ισραήλ, μετά πάντων των υιών Εφραΐτ. **8** αλλ' εάν θέλης να υπάγης, κάμε τούτο: ενδυναμώθητι διά τον πόλεμον ο Θεός όμως θέλεις σε κατατροπώσει έμπροσθεν του εχθρού: διότι ο Θεός έχει δύναμιν να βοηθήσῃ και να κατατροπώσῃ. **9** Ο δε Αμασίας είπε προς τον ἀνθρώπον του Θεού, Αλλά τι θέλουμεν κάμει διά τα εκατόν τάλαντα, τα οποία ἔδωκα εἰς το στράτευμα του Ισραήλ; Και ο ἀνθρώπος του Θεού απεκρίθη, Ο Κύριος είναι δυνατός να δώσῃ εἰς σε πλειότερα τούτων. **10** Τότε διεχώρισεν αυτούς ο Αμασίας, το στράτευμα το ελθόν προς αυτόν εκ του Εφραΐτ, διά να επιστρέψωσιν εἰς τον τόπον αυτών· και εξήρθη σφόδρα ο θυμός αυτών κατά του Ιούδα, και επέστρεψαν εἰς τον τόπον αυτών με ἔξαφιν θυμού. **11** Ενεδυναμώθη δε ο Αμασίας και εξήγαγε τον λαόν αυτού και υπῆγεν εἰς την κοιλάδα του ἀλατος και επάταξε τους υιούς Σηείρ δέκα χιλιάδας. **12** Και δέκα χιλιάδας ζώντας ηχητάσιον οι υιοί Ιούδα, και ἐφέραν αυτούς εἰς το ἄκρον του κρημνού και κατεκρήμνιζον αυτούς από τον ἄκρον του κρημνού, ὥστε πάντες διερράγησαν. **13** Οι ἀνδρες όμως του στρατεύματος, το οποίον απέπεμψεν ο Αμασίας, διά να μη υπάγωσι μετ' αυτού εἰς πόλεμον, επέτεσσον επὶ τας πόλεις του Ιούδα, από Σαμαρείας ἔως Βαιθ-ωρών, και επάταξαν τρεις χιλιάδας εξ αυτών και ἐλάφον λάφυρα πολλά. **14** Αφού δε ο Αμασίας επεστρέψειν από της σφραγίς των Ιδουμαίων, ἐφέρει τους θεούς των υιών Σηείρ και ἐστήσειν αυτούς εἰς εαυτόν θεούς και προσεκύνησεν ἐμπροσθεν αυτών και εθυμίασεν εἰς αυτούς. **15** Διά τούτο εξήρθη η οργή του Κυρίου κατά του Αμασίου· και απέστειλε προς αυτόν προφήτην και είπε προς αυτόν, Διά τι εξεζήτησας τους θεούς του λαού, οἵτινες δεν ἡδονήθησαν να ελευθερώωσι τον λαόν αυτών εἰκ της χειρός σου; **16** Και ενώ ελάλει προς αυτόν, ο βασιλεύς εἶπε προς αυτόν, Σύμβουλον σε ἔκαμον του βασιλέως; πάυσον διά τι να θανατωθής; Και ἐπαυσεν ο προφήτης, ειπών, Εξέρω ότι ο Θεός εβούλευθή να σε εξολοθρεύσῃ, επειδή ἔκαμες τούτο και δεν υπήκουσας εἰς την συμβούλήν μου. **17** Τότε συνεβούλευθή Αμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα και απέστειλε προς τον Ιωάς του Ιωάχαζ, υιού του Ιηού, τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ελθέ, να ιδωμεν αλλήλους προσωπικώς. **18** Και απέστειλεν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Η ἀκανθά η εν τω Λιβάνων, και κατεπάτησε την Λιβάνων, λέγουσα, Δος την θυσατέρα σου εἰς τον υιόν μου διά γυναικα πλην διέβη θηρίον του αγρού το εν τω Λιβάνων, και κατεπάτησε την ἀκανθάν. **19** Συλέγεις, ιδού, επάταξας τον Εδώμ· και η καρδία σου επήρθη εἰς καύχησιν κάθον τώρα εν τω οίκω σου· διά τι εμπλέκεσαι εἰς κακούν, διά το οποίον ἡθελες πέσει, συ και ο Ιούδας μετά σου; **20** Αλλ' ο Αμασίας δεν υπήκουσε διότι ει θεού ήτο τούτο, διά να παραδώσῃ αυτούς εἰς την χείρα των εχθρών, επειδή εξεζήτησας τους θεούς του Εδώμ. **21** Ανέβη λοιπόν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ· και είδον αλλήλους προσωπικώς, αυτός και Αμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμέές, ήτις είναι του Ιούδα. **22** Και εκτυπήθη ο Ιούδας ἐμπροσθεν του Ισραήλ, και ἐφυγον ἔκαστος εἰς τας σκηνάς αυτού. **23** Και συνέλαβεν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ Αμασίαν τον βασιλέα του Ιούδα, υιόν του Ιωάς υιού του Ιωάχαζ, εν Βαιθ-σεμέές, και ἐφέρεν αυτόν εἰς Ιερουσαλήμ και κατεδάφισε το τείχος της Ιερουσαλήμ από της πύλης Εφραΐτ ἔως της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πήχας. **24** Και λαβών παν το χρυσίον και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν τω οίκω του θεού μετά του Ωβήδ-εδώμ, και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως, και ανθρώπους

ενέχυρα, επέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. **25** Έγιησε δε Αμασίας ο υἱός του Ιωάς ο βασιλεύς του Ιούδα, μετά τον θάνατον του Ιωάς υιού του Ιωάχαζ βασιλέως του Ισραήλ, δεκαπέντε ἔτη. **26** Αι δε λοιπά πράξεις του Αμασίου, αι πρώται και αι ἔσχαται, ιδού, δεν είναι γεγραμμέναι ειν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ; **27** Και ύστερον αφού εστράφη ο Αμασίας από διπιθεν του Κυρίου, ἔκαμον συνωμοσίαν κατ' αυτού ειν Ιερουσαλήμ και ἐφυγεν εις Λαχείς απέστειλαν όμως κατόπιν αυτού εις Λαχείς και εθανάτωσαν αυτόν εκεί. **28** Και ἐφέραν αυτόν επὶ ίππων, και ἐθάψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν πλει Ιούδα.

26 Έλαβε δε πας ο λαός του Ιούδα τον Οζίαν, ὄντα ηλικίας δεκαέξι ετών, και ἔκαμον αυτόν βασιλέα αντί του πατέρος αυτού Αμασίου. **2** Ούτος ωκοδόμησε την Αιλώθ και επέστρεψεν αυτήν εἰς τον Ιούδαν, αφού ο βασιλεύς εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού. **3** Δεκαέξι ετῶν ηλικίας ἦτο ο Οζίας ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα δύο ἔτη ειν Ιερουσαλήμ το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἦτο Ιεχολία εξ Ιερουσαλήμ. **4** Και ἐπράξει το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντας δύσι ἐπράξεν Αμασίας ο πατήρ αυτού. **5** Και εξεζήτηει τον θεόν εν ταις ημέραις του Ζαχαρίου, του νοήμονος εις τας οράσεις του Θεού· και δόσον καιρόν εξεζήτηει τον Κύριον, ευώδονεν αυτόν ο Θεός. **6** Και εξήρθη και επολέμησεν εναντίον των Φιλισταίων, και εκρήμνισε το τείχος της Γαθ και το τείχος της Ιαβνή και το τείχος της Αζώτου και ωκοδόμησε πόλεις εν Αζώτω και εν Φιλισταίοις. **7** Και εβοήθησεν αυτόν ο Θεός εναντίον των Φιλισταίων και εναντίον των Αράβων των κατοικούντων εν Γούρ-βαάλ, και των Μεουνεύιμ. **8** Και ἐδώκαν οι Αμμωνίται δύώρα εις τον Οζίαν· και διεδόθη το ὄνομα αυτού ἔως της εισόδου της Αιγύπτου διότι εκραταίωθη εἰς ἄκρον. **9** Και ωκοδόμησεν ο Οζίας πύργους εν Ιερουσαλήμ, επί της πύλης της γωνίας και επί της πύλης της φάραγγος και επί των γωνιών, και ωχύρωσεν αυτούς. **10** Ωικοδόμησεν ἔτι πύργους εν τη ερήμῳ και ἤνοιξε πολλά φρέστα διότι είχε κτήνη πολλά και εν τοις χαμηλοίς τόποις και εν ταις πεδίαισι και γεωργών και αμπελουργώνες εν τη ορεινή και εν τω Καρμήλω διότι ἥπατα την γεωργίαν. **11** Και είχεν ο Οζίας στράτευμα πολεμιστών, εχερχομένων εις πόλεμον κατά τάγματα, κατά τον αριθμόν της απαριθμήσεως αυτών γενομένης υπό Ιεζίλ του γραμματέως και Μαασία του επιστάτου, υπό την οδηγίαν του Ανανίου, ενός των στρατηγών του βασιλέως. **12** Πας ο αριθμός των αρχηγών των πατριών των δυνατών εν ισχύι ἦτο δύο χιλιάδες εξακόσιοι. **13** Και υπό την οδηγίαν αυτών ἦτο δύναμις πολεμική, τριακόσιαι επτά χιλιάδες και πεντακόσιοι, δυνατοί και ανδρείοι εις τον πόλεμον, διά να βοηθώσι τον βασιλέα εναντίον των εχθρών. **14** Και ητοίμασεν εις αυτούς ο Οζίας, εις ἄπαν το στράτευμα, θυρεός και λόγχας και περικεφαλαίας και θώρακας και τόξα και σφενδόνας διά λίθους. **15** Και ἔκαμεν ειν Ιερουσαλήμ μηχανάς, εφευρημένας υπό μηχανικών, διά να ἡναι επί των πύργων και επί των γωνιών, ώστε να ρίπτωσι δι' αυτών βέλη και λίθους μεγάλους· και εξήρθη το ὄνομα αυτού μακράν διότι εβοήθειτο θαυμασίως, εωσού εκραταίωθη. **16** Άλλ' αφού εκραταίωθη, επιήρθη η καρδία αυτού εις διαφθοράν και ηρέβησεν εις Κύριον τον θεόν αυτού και εισήλθεν εις τον ναόν του Κυρίου διά να θυμιάστη επί το θυσιαστήριον του θυμιάματος. **17** Και Αζαρίας ο ιερεύς εισήλθε κατόπιν αυτού, και μετ' αυτού ογδοήκοντα ιερείς του Κυρίου, ἄνδρες δυνατοί· **18** και αντέστησαν εις τον Οζίαν τον βασιλέα και είπον προς αυτόν, Δεν ανήκει εις σε, Οζία, να θυμιάσῃς εις τον Κύριον, αλλ' εις τους ιερείς τους νιούς του Ααρών, τους

καθιερωμένους να θυμιάζωσιν· έξελθε εκ του αγιαστηρίου διότι ησέβησας· και τούτο δεν θέλει είσθαι προς δόξαν εις σε παρά Κυρίου του Θεού. **19** Ο δε Οζίας, έχων εν τη χειρί αυτού θυμιατήριον διά να θυμιάσῃ, εθυμώθη· καὶ ενώ εθυμώθη προς τους ιερεῖς, ανέτειλεν ἡ λέπρα εν τω μετώπῳ αυτοῦ ἐμπροσθετῶν των ιερέων εν τω οίκω του Κυρίου, πλησίον του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. **20** Και ανέβλεψεν εἰς αυτὸν Αζαρίας ο ιερεὺς ο πρώτος καὶ πάντες οι ιερεῖς, καὶ ίδού, ἡτο λεπρός κατὰ τὸ μέτωπον αυτοῦ καὶ ἐσπευσαν να εκβάλωσιν αυτὸν εκείθεν καὶ αυτὸς μάλιστα ἐσπευσε να εξέλθῃ, διότι επάταξεν αυτὸν ο Κύριος. **21** Και ἡτο ο Οζίας ο βασιλεὺς λεπρός ἔως της ημέρας του θανάτου αυτού· καὶ κατώκει εν οίκω κεχωρισμένο λεπρός διότι απεκόπη από του οίκου του Κυρίου ἡτο δε επὶ του οίκου του βασιλέως Ιωθάμιν ο νιός αυτού, κρίνων τον λαόν της γης. **22** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Οζίου, αι πρώται και αι ἐσχαται, εγράφησαν υπό Ησαΐου του προφήτου νιόυ του Αμώς. **23** Και εκοιμήθη ο Οζίας μετά των πατέρων αυτού, και ἐθαψαν αυτὸν μετά των πατέρων αυτού εν τω πεδίῳ της ταφῆς των βασιλέων διότι είπον, Είναι λεπρός. Και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωθάμιν ο νιός αυτού.

27 Είκοσιπέντε ετών ήτο ο Ιωθάμιν ὅτε εβασίλευσε· και εβασίλευσε δεκαέξι ἑτη εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἡτο Ιερουσάλη, θυγάτηρ του Σαδώκ. **2** Και ἐπράξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα ὄσα ἐπράξεν Οζίας ο πατήρ αυτού· δεν εισήλθεν ὁμώς εις τον ναόν του Κυρίου. Και ο λαός ἡτο ἐτι διεφθαρμένος. **3** Ούτος ωκοδόμησε την υψηλήν πύλην του οίκου του Κυρίου και επὶ του τείχους του Οφρίηλ ωκοδόμησε πολλά. **4** Ωκοδόμησεν ἐτι πόλεις εν τη ορεινή του Ιούδα, και εν τοις δρυμοῖς ωκοδόμησε φρούρια και πύργους. **5** Και πολεμήσας με τον Βασιλέα των ιιών Αμμώνα, υπερίσχυσεν εναντίον αυτών. Και κατ' εκείνον τον ενιαυτόν οι νιόι Αμμών εδώκαν εις αυτόν εκατόν τάλαντα αργυρίου και δέκα χιλιάδας κόρων σίτου και δέκα χιλιάδας κριθῆς. Τόσα επλήρωσαν εις αυτόν οι νιόι Αμμών και το δεύτερον ἐτος και το τρίτον. **6** Και εκραταιώθη ο Ιωθάμιν, επειδή κατέθυμνε τας οδούς αυτού ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **7** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωθάμιν και πάντες οι πόλειμοι αυτού, και αι οδοὶ αυτού, ίδου, είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και Ιούδα. **8** Είκοσιπέντε ετών ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξι ἑτη εν Ιερουσαλήμ. **9** Και εκοιμήθη ο Ιωθάμιν μετά των πατέρων αυτού, και ἐθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ἀχαζ ο νιός αυτού.

28 Είκοσι ετών ήτο ο Ἀχαζ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξι ἑτη εν Ιερουσαλήμ δεν ἐπράξεν ὁμώς το ευθές ενώπιον Κυρίου, ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού· **2** αλλά πειρεπάτησεν εν ταις οδοίς των βασιλέων του Ισραήλ και ἐκαμεν ἐτι είδωλα χωνευτά εις τους Βασαλέμ. **3** Και αυτός εθυμίασεν εν τη κοιλάδι του ιιού Εννόμῳ και διεβίβασε τα τέκνα αυτού διά τον πυρός, κατά τα βδελύγματα των εθνών τα οποία εξεδίλωξεν ο Κύριος απ' ἐμπροσθετῶν των ιιών Ισραήλ. **4** Και εθυμίαζε και εθυμίαζεν επὶ τους υψηλούς τόπους και επὶ τους λόφους και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **5** Διά τούτο παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός αυτού εις την χειρά του βασιλέως της Συρίας· και επάταξαν αυτόν, και ἐλαβον αιχμαλώτους μέγα πλήθος εξ αυτών και ἐφεραν αυτούς εις Δαμασκόν. Και παρεδόθη ἐτι εις την χειρά του βασιλέως του Ισραήλ, ὅστις επάταξεν αυτόν εν σφαγῇ μεγάλῃ. **6** Διότι Φεκά ο νιός του Ρεμαλία εθανάτωσεν εκ του Ιούδα εκατόν είκοσι

χιλιάδας εν μιά ημέρα, πάντας δυνατούς εν ιοχύι, επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **7** Και Ζιχρί, ανήρ δυνατός εκ του Εφραΐμ, εθανάτωσε Μαασίαν τον ιιόν του βασιλέως και Αζρικάμ τον επιστάτην του παλατίου και Ελκανά τον δεύτερον μετά τον βασιλέα. **8** Και ηχαλώτισαν οι νιοί Ισραήλ εκ των αδελφών αυτών διακοσίας χιλιάδας, γυναίκας, ιυούς και θυγατέρας, και ἐλαβον ἐτι λάφυρα πολλά εξ αυτών και ἐφεραν τα λάφυρα εις Σαμάρειαν. **9** Ήτο δε εκεί προφήτης του Κυρίου, ονομαζόμενος Ωδήδ· και εξήλθεν εις απάντησιν του στρατεύματος του ερχομένου εις Σαμάρειαν και είπε προς αυτούς, ίδού, επειδή Κύριος ο Θεός των πατέρων σας εθυμώθη κατά του Ιούδα, παρέδωκεν αυτούς εις την χειρά σας και σεις εθανατώσατε αυτούς εν μανίᾳ, ήτις ἐφθασεν ἔως του ουρανού· **10** και τώρα λέγετε να υποτάξητε εις εαυτούς τους ιιούς Ιούδα και της Ιερουσαλήμ διά δούλους και δούλας δεν είναι με σας, με σας μάλιστα, αμαρτίαι εναντίον Κυρίου του Θεού σας; **11** τώρα λοιπόν ακούσατε μου και επιστρέψατε τους αιχμαλώτους, τους οποίους ηχαλώτισαν εκ των αδελφών σας διότι οργή θυμού Κυρίου επίκειται εις εασάς. **12** Και εσηκωθήσαν τινές εκ των αρχόντων των ιιών Εφραΐμ, Αζαρίας ο ιιός του Ιωανάν, Βαρχαίας ο ιιός του Μεσιλλεύμωθ και Ελεκίας ο ιιός του Σαλλούν μαι Αμασά το ιιός του Αδλαΐτ εναντίον των ερχομένων από του πολέμου, **13** και είπον προς αυτούς, Δεν θέλετε εισάγει εδώ τους αιχμαλώτους διότι ενώ ηνημήσαμεν εις Κύριον, θέλετε να προσθέστε εις τας αμαρτίαις ημών και εις τας ανομίας ημών διότι μεγάλη είναι ανομία ημών, και οργή θυμού επίκειται επι τον Ισραήλ. **14** Και αφήκαν οι πολεμισταί τους αιχμαλώτους και τα λάφυρα ενώπιον των αρχόντων και πάσης της συνάξεως. **15** Και σηκωθήντες οι άνδρες, οι ονομασθέντες κατ' Ίνομα, ἐλαβον τους αιχμαλώτους και πάντας τους γυνιούς αυτών ενέδυσαν εκ των λαφύρων και αφού ενέδυσαν αυτούς και υπεδημάτωσαν αυτούς και ἐδώκαν εις αυτούς να φάγωσι και να πίωσι και ήλειψαν αυτούς, και πάντας τους αδυνάτους εξ αυτών μετεκόμισαν επι Ίνους και ἐφεραν αυτούς εις Ιεριχώ, την πόλιν των φοινίκων, προς τους αδελφούς αυτών· και επέστρεψαν εις Σαμάρειαν. **16** Κατά τον καιρόν εκείνον ο βασιλεὺς Ἀχαζ απέστειλε προς τους βασιλεῖς της Ασσυρίας, διά να βοηθήσωσιν αυτόν. **17** Διότι εθλότες πάλιν οι ιιούμασιοι επάταξαν τον Ιούδαν και ἐλαβον αιχμαλώτους. **18** Και εφορμήσαντες οι Φιλισταίοι εις τας πόλεις της πεδινής και της μεσημβρίνης του Ιούδα εκυρίευσαν την Βαιθ-σεμέρις και την Αιαλών και την Γεδηρώα, και την Σοκχώ και τας κώμας αυτής, και την Θαμνά και τας κώμας αυτής, και την Γιμζώ και τας κώμας αυτής και κατώκησαν εκεί. **19** Διότι ο Κύριος εταπείνωσε τον Ιούδαν διά τον Ἀχαζ βασιλέα του Ισραήλ· επειδή διέφθειρε τον Ιούδαν και ησέβησε σφόδρα εις τον Κύριον. **20** Και ήλθε προς αυτόν ο Θελγάθ-φελνασάρ, βασιλεὺς της Ασσυρίας, και κατέθλιψεν αυτόν αντί να ενδυναμώση αυτόν. **21** Διότι ο Ἀχαζ, λαβών τους θησαυρούς του ιιού του Κυρίου και του ιιού του βασιλέως και των αρχόντων, ἐδώκεν εις τον βασιλέα της Ασσυρίας: πλην ουχί εις βοήθειαν αυτού. **22** Και εν τω καιρώ της στενοχωρίας αυτού ἐτι μάλλον παρηγόμησεν εις τον Κύριον αυτός ο βασιλεὺς Ἀχαζ. **23** Και εθυμίαζεν εις τους θεούς της Δαμασκού, τους πατάξαντας αυτόν· και ἐλεγεν, Επειδή οι θεοί του βασιλέως της Συρίας βοήθουσιν αυτούς, εις τούτους θέλω θυσίασι, διά να βοηθήσωσι και εμέ. Εκείνοι ούμως εστάθησαν η φορά αυτού και παντός του Ισραήλ. **24** Και συνήθροισεν ὁ Ἀχαζ τα σκεύη του οικου του Θεού, και κατέκοψε τα σκεύη του οικου του

Θεού και έκλεισε τας θύρας του οίκου του Κυρίου, και έκαμεν εις εαυτόν θυσιαστήρια εν πάσῃ γωνίᾳ εν Ιερουσαλήμ. **25** Και εν πάσῃ πόλει του Ιούδα έκαμεν υψηλούς τόπους, διά να θυμιάζῃ εἰς ἄλλους θεούς, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού. **26** Αι δε λοιπά πράξεις αυτού και πάσαι αι οδοί αυτού, αι πρώται και αι ἔσχαται, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και Ισραήλ. **27** Και εκοιμήθη ο Ἅχαζ μετά των πατέρων αυτού, και ἔθαψαν αυτόν εν τη πόλει, εν Ιερουσαλήμ δεν ἔφεραν ὅμις αυτὸν εἰς τους τάφους των βασιλέων του Ισραήλ εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο υιός αυτού.

29 Ο Εζεκίας εβασίλευσεν ηλικίας εικοσιπέντε ετών, και εβασίλευσεν εικοσιεννέα ἑτη εν Ιερουσαλήμ το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἡτο Αβιά, θυγάτηρ του Ζαχαρίου. **2** Και ἐπράξει το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα ὅσα ἐπράξει Δαβΐδ ο πατήρ αυτού. **3** Ούτος εν τω πρώτω ἐτει τῆς βασιλείας αυτού, τον πρώτον μήνα, ἤνοιξε τας θύρας του οίκου του Κυρίου και επεσκεύασεν αυτάς. **4** Και εισήγαγε τους ιερείς και τους Λευΐτας, και συνήγαγεν αυτούς εἰς την ανατολικήν πλατείαν, **5** και είπε προς αυτούς, Ακούσατε μου, Λευΐται· Αγιάσθητε τώρα, και αγιάσατε τον ναόν Κυρίου του Θεού των πατέρων σας και εκβάλετε την ακαθαρσίαν εκ του αγίου τόπου. **6** Διότι οι πατέρες ημών παρηγόμησαν και ἐπράξαν πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών και εγκατέλιπον αυτόν, και απέστρεψαν τα πρόσωπα αυτών από του κατοικητηρίου του Κυρίου και ἐστρέψαν τα νώτα· **7** και ἔκλεισαν τας θύρας του προνάου και ἐσβεσαν τους λύχνους και θυμίαμα δεν εθυμίαζον και ολοκαυτώματα δεν προσέφερον εἰς τον Θεόν του Ισραήλ εν τω αγίῳ τόπῳ. **8** Διά τούτο η οργή του Κυρίου ἥλθεν επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ, και παρέδωκεν αυτούς εἰς διασποράν, εἰς ἔκστασιν και εἰς συριγμόν, καθώς βλέπετε με τους οφθαλμούς σας. **9** Διότι ιδού, οι πατέρες ημών ἐπεσον διά μαχαίρας και οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών και αι γυναίκες ημών είναι διά τούτο εἰς αιχμαλωσίαν. **10** Τώρα λοιπόν ἔχω εν τη καρδία μου να κάμω διαθήκην προς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, διά να αποτερέψῃ την οργήν του θυμού αυτού αφ' ημών. **11** Τέκνα μου, μη πλανάσθε ταύροι· διότι ο Κύριος σας εξέλεξε διά να παρίστασθε ενώπιον αυτού, να υπηρετήτε αυτὸν και να θύετε λειτουργοί αυτού και να θυμιάζετε. **12** Τότε εστήκωθησαν οι Λευΐται, Μαᾶθ ο υιός του Αμασαῖ και Ιωήλ ο υιός του Αζαρίου, εκ των υιών των Κααθιτών· εκ δε των υιών του Μεραρί, Κείς ο υιός του Αβδί και Αζαρίας ο υιός του Ιαλείηλ· και εκ των Γηρωνιτών, Ιωάχ ο υιός του Ζιμάκ και Εδέν ο υιός του Ιωάχ **13** και εκ των υιών του Ελισαφάν, Σιμύρι και Ιεϊήλ· και εκ των υιών του Ασάφ, Ζαχαρίας και Ματθανίας· **14** και εκ των υιών του Αιμάν, Ιεχιήλ και Σιμεῖ· και εκ των υιών του Ιεδουθούν, Σεμαίας και Οζιήλ. **15** Και συνήγαγον τους αιδελφούς αυτών και ηγιασθησαν και ήλθον, ως προσέταξεν ο βασιλεὺς διά του λόγου του Κυρίου, να καθαρίσωσι τον οίκον του Κυρίου. **16** Και εισήλθον οι ιερείς εἰς το ενδότερον του οίκου του Κυρίου, διά να καθαρίσωσιν αυτόν· και εξέβαλον πάσαν την ακαθαρσίαν την ευρεθείσαν εν τω ναῷ του Κυρίου, εν τη αὐλῇ του οίκου του Κυρίου· οι δε Λευΐται λαβόντες, ἔφεραν ἔξω εἰς τον χείμαρρον Κέδρων. **17** Και ἤρχισαν να αγιάζωσι τη πρώτη του μηνὸς των πρώτων, και τη ονδόν ημέρα του μηνὸς εισήλθον εἰς τον πρόναον του Κυρίου. Και ἔγιασαν τον οίκον του Κυρίου εν οκτώ ημέραις, και τη δεκάτη ἔκτη του μηνὸς του πρώτου ετελείωσαν. **18** Τότε εισήλθον προς Εζεκίαν τον βασιλέα και είπον, Εκαθαρίσαμεν όλον τον οίκον του Κυρίου

και το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και πάντα τα σκεύη αυτού και την τράπεζαν της προθέσεως και πάντα τα σκεύη αυτῆς: **19** και πάντα τα σκεύη, τα οποία εμίανεν ο βασιλεὺς Ἅχαζ επί τη βασιλείας αυτού, ὅτε απεστάτησεν, ητοιμάσαμεν και ηγιάσαμεν· και ιδού, είναι ἐμπροσθεν του θυσιαστήριου του Κυρίου. **20** Τότε εξηγέρθη Εζεκίας ο βασιλεὺς, και συναγαγών τους ἀρχοντας της πόλεως, ανέβη προς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και ἔφεραν επτά μόσχους και επτά κριούς και επτά αρνία και επτά τράγους διά προσφοράν περὶ αμαρτίας υπέρ της βασιλείας και υπέρ του αγιαστηρίου και υπέρ του Ιούδα. Και είπε προς τους ιερείς, τους υιούς Ααρών, να προσφέρωσιν αυτά επί το θυσιαστήριου του Κυρίου. **22** Και ἔσφαζαν τους μόσχους και παραλαβόντες οι ιερείς το αἷμα, ερράντισαν επί το θυσιαστήριον· ομοίως ἔσφαζαν τους κριούς και ερράντισαν το αἷμα επί το θυσιαστήριον· και ἔσφαζαν τα αρνία και ερράντισαν το αἷμα επί το θυσιαστήριον. **23** Ἐπειτα προσήγαγον τους τράγους, διά την περὶ αμαρτίας προσφοράν, ἐμπροσθεν του βασιλέως και της συνάξεως, οι δε επέθεσαν τας χειράς αυτών επ' αυτούς: **24** και ἔσφαζαν αυτούς οι ιερείς και ερράντισαν το αἷμα αυτών περὶ αμαρτίας επί το θυσιαστήριον, διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ παντός του Ισραήλ· διότι ο βασιλεὺς προσέταξε το ολοκαύτωμα και την περὶ αμαρτίας προσφοράν υπέρ παντός του Ισραήλ. **25** Και ἐστήσησε τους Λευΐτας εν τω οίκων του Κυρίου εν κυμβάλοις, εν ψαλτηρίοις και εν κιθάραις, κατά το πρόσταγμα του Δαβΐδ και Γαδ του βλέποντος του βασιλέως και Νάθαν του προφήτου· διότι το πρόσταγμα ἡτο παρά Κυρίου διά των προφήτων αυτού. **26** Και εστάθησαν οι Λευΐται με τα όργανα του Δαβΐδ και οι ιερείς με τας σάλπιγγας. **27** Και είπεν ο Εζεκίας να προσφέρωσι την ολοκαύτωσιν επί το θυσιαστηρίου. Και ὅτε ἤρχισεν η ολοκαύτωσις, ἤρχισεν ο ύμνος του Κυρίου, με τας σάλπιγγας και με τα όργανα τα διωριζόμενα παρά του Δαβΐδ βασιλέως του Ισραήλ. **28** Και προσεκύνει πάσα η σύναξις και ἔψαλλον οι ψαλτωδοί και οι σαλπιγκταί εσάλπιζον· ὅλον τούτο εξηκολούθει εωσού ετελείωσεν η ολοκαύτωσις. **29** Και ως ετελείωσαν προσφέροντες, ἔκλιναν ο βασιλεὺς και πάντες οι ευρεθέντες μετ' αυτού και προσεκύνησαν. **30** Και είπε προς τους Λευΐτας Εζεκίας ο βασιλεὺς και οι ἀρχοντες να υμνώσι τον Κύριον με τους λόγους του Δαβΐδ και Ασάφ του βλέποντος. Και υμνήσαν εν ευφροσύνη και κύψαντες προσεκύνησαν. **31** Τότε αποκριθείση ο Εζεκίας είπε, Τώρα είσθε καθιερωμένοι εἰς τον Κύριον· προσέλθετε και προσφέρετε θυσίας και ευχαριστηρίους προσφοράς εν τω οίκω του Κυρίου. Και προσέφερεν η σύναξις θυσίας και ευχαριστηρίους προσφοράς, και πας πρόθυμος την καρδίαν, ολοκαυτώματα. **32** Και ἔγιενεν ο αριθμός των ολοκαυτωμάτων, τα οποία προσέφερεν η σύναξις, ερδομήκοντα μόσχοι, εκατόν κριοί, διακόσια αρνία· πάντα ταύτα ήσαν διά παντός του θυσιαστήριου προς τον Κύριον. **33** Τα δε αιφερώματα ήσαν εξακόσιοι βύζες και τρισχίλια πρόβατα. **34** Οι ιερείς δύος ήσαν ολίγοι και δεν ήδυναντο να εκδέρωσι πάντα τα ολοκαυτώματα· θέτεν οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται εβοήθησαν αυτούς, εωσού η εργασία συνετελέσθη και εωσού ηγιάσθησαν οι ιερείς διότι οι Λευΐται εστάθησαν ευθύτεροι την καρδίαν εἰς το να αγιασθώσι, παρά οι ιερείς. **35** Έτι δε τα ολοκαυτώματα ήσαν πολλά, μετά των στεάτων των ειρηνικών προσφορών, και μετά των σπονδών δι' ἔκαστον ολοκαύτωμα. Ούτως αποκατεστάθη η υπηρεσία του οίκου του Κυρίου. **36** Και ευφράνθη ο Εζεκίας και πας ο λαός, διό ο Θεός προδιέθεσε τον λαόν· επειδή το πράγμα ἔγιενεν αιφνιδίως.

30 Και απέστειλον ο Εζεκίας προς πάντα τον Ισραήλ και Ιούδαν ἑγραψεν ἐτι επιστολάς προς Εφραΐμ και Μανασσή, διά να ἔλθωσιν εἰς τον οίκον του Κυρίουν εν Ιερουσαλήμ, να κάμωσι πάσχα εἰς Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **2** Διότι συνεβούλευθή ο βασιλέύς και οι ἄρχοντες αυτού και πάσα η σύναξις εν Ιερουσαλήμ να κάμωσι το πάσχα εν τω δευτέρω μηνί. **3** Επειδή δεν ήδηνθήσαν να κάμωσιν αυτό εν τω καιρῷ εκείνῳ, διότι οι ιερεῖς δεν ἡσαν αρκετά ηγιασμένοι και ο λαός δεν ἦτο συνηγμένος εν Ιερουσαλήμ. **4** Και ἡρεσε το πράγμα εἰς τον βασιλέα και εἰς πάσαν την σύναξιν. **5** Ὁθεν απεφάσισαν να διακηρύξωσι διά παντός του Ισραήλ, από Βηρ-σαβεέ ἑώς Δαν, να ἔλθωσι διά να κάμωσι πάσχα εἰς Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ· διότι από πολλού χρόνου δεν εἶχον κάμει κατά το γεγραμμένον. **6** Και υπήγαν οι ταχυδρόμοι μετά των επιστολών παρά του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, διά παντός του Ισραήλ και Ιούδα, και κατά την προσταγήν του βασιλέως, λέγοντες, υἱοί Ισραήλ, επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν του Αβραάμ, Ισαάκ και Ισραήλ· και αυτός θέλει επιστρέψει εἰς τους εναπολειφθέντας από σας, δοσι διεσώθητε εκ χειρός των βασιλέων της Ασσυρίας· **7** και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες σας και καθώς οι αδελφοί σας, οἵτινες ποέθησαν εἰς Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών· και παρέδωκεν αυτούς εἰς ερήμωνα, ως βλέπετε· **8** τώρα μη σκληρύνητε τον τράχηλον σας, καθώς οι πατέρες σας υποτάχθητε εἰς τον Κύριον και εισέλθετε εἰς το αγιαστήριον αυτού, το οποίον ηγίασθεν εἰς τον αιώνα· και δουλεύσατε Κύριον τον Θεόν σας, διά να αποστρέψῃ την ἔξαψιν του θυμού αυτού αφ' υμών· **9** διότι εάν επιστρέψητε προς τον Κύριον, οι αδελφοί σας και τα τέκνα σας θέλουσιν ευρεῖ ἔλεος ἐμπροσθεν των αιχμαλωτισάντων αυτούς, και θέλουσιν επανέλθει εἰς την γην ταύτην· διότι οικτίρμων και ελεήμων είναι Κύριος ο Θεός σας και δεν θέλει αποστρέψει το πρόσωπον αυτού από σας, εάν επιστρέψητε προς αυτόν. **10** Και διήλθον οι ταχυδρόμοι από πόλεως εἰς πόλιν διά της γης του Εφραΐμ και Μανασσή και ἑώς Ζαβουλών· πλην εκείνοι κατεγέλασαν αυτούς και εμυκτήρισαν αυτούς. **11** Τινές δώμας εκ του Ασήρ και Μανασσή και Ζαβουλών υπέκλιναν και ἥλθον εἰς Ιερουσαλήμ. **12** Και επί Ιούδαν ἦτο χειρ Θεού, ὡστε να δώσῃ εἰς αυτούς καρδίαν μίαν, διά να κάμωσι την προσταγήν του βασιλέως και των αρχόντων, κατά τον λόγον του Κυρίου. **13** Και συνήχθησαν εἰς Ιερουσαλήμ λαός πολύς, διά να κάμωσι την εορτήν των αζύμων εν τω μηνί των δευτέρω, σύναξις μεγάλη σφόρδια. **14** Και σηκωθήσαν τα θυσιαστήρια τα εν Ιερουσαλήμ· και πάντα τα θυσιαστήρια του θυμιάματος αφήρεσαν και ἔρριψαν αυτά εἰς τον χείμαρρον Κέδρων. **15** Και εθύσισαν το πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του δευτέρου μηνὸς· και εντράπησαν οι ιερεῖς και οι Λευίται, και αγιασθέντες εισέφεραν ολοκαυτώματα εἰς τον οίκον του Κυρίου. **16** Και εστάθησαν εν τω τόπω αυτών, κατά την τάξιν αυτών, κατά τον νόμον Μωϋσέως του ανθρώπου του Θεού και ερράντιζον οι ιερεῖς το αίμα, λαμβάνοντες εκ της χειρός των Λευίτων. **17** Διότι ἡσαν πολλοί εν τη σύναξει, οι μη αγιασθέντες διά τούτο ἔλαβον οι Λευίται το φορτίον να σφάξωσι τα αρνία του πάσχα διά πάντα τον μη καθαρόν, διά να αγιάσωσιν αυτούς εἰς τον Κύριον. **18** Επειδή μέγα μέρος εκ του λαού, πολλοί εκ του Εφραΐμ και Μανασσή, Ισσάχαρ και Ζαβουλών δεν εἶχον καθαρισθή, ἀλλ' ἔτρωγον το πάσχα ουχὶ κατά το γεγραμμένον· ο Εζεκίας δώμας εδεήθη υπέρ αυτών, λέγων, Ο αγαθός Κύριος ας γείνη ἰλεως εἰς πάντα, **19** ὅστις κατευθύνει την καρδίαν αυτού εἰς το να εκζητή τον Θεόν, Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού, και αν δεν εκαθαρίσθη

κατά τον καθαρισμόν του αγιαστηρίου. **20** Και επήκουσεν ο Κύριος του Εζεκίουν και συνεχώρησε τον λαόν. **21** Και ἔκαμον οι υἱοί Ισραήλ οι ευρεθέντες εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ἡμέρας εν ευφροσύνῃ μεγάλῃ· και ὑμνουν οι Λευίται και οι ιερεῖς τον Κύριον καθ' εκάστην ἡμέραν, τον Κύριον, με ὄργανα δυνατά. **22** Και ελάλησεν ο Εζεκίας κατά την καρδίαν πάντων των Λευίτων των εχόντων σόνεσιν αγαθήν περί του Κυρίου· και ἔτρωγον εν τη εορτῇ επτά ἡμέρας, θυσιάζοντες θυσίας ειρηνικάς και δοξολογούντες Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **23** Και συνεβούλευθή πάσα η σύναξις να κάμωσιν ἄλλας επτά ἡμέρας· και ἔκαμον ἄλλας επτά ἡμέρας ευφροσύνην. **24** Διότι προσέφερεν Εζεκίας, ο βασιλεὺς του Ιούδα, εἰς την σύναξιν χιλίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων· και οι ἄρχοντες προσέφεραν εἰς την σύναξιν χιλίους βόας και δέκα χιλιάδας προβάτων· και ηγιάσθησαν πολλοί ιερεῖς. **25** Και ευφράνθησαν πάσα η σύναξις του Ιούδα και οι ιερεῖς και οι Λευίται και πάσα η σύναξις η συνελθούσα εκ του Ισραήλ και οι ξένοι οι ελθόντες εκ της γῆς του Ισραήλ και οι κατοικούντες εν Ιούδᾳ. **26** Και ἐγίνεν ευφροσύνη μεγάλη εν Ιερουσαλήμ διότι από των ἡμέρων του Σολομώντος υἱού του Δαβίδ βασιλέως του Ισραήλ, δεν ἐγίνει τοιούτον πράγμα εν Ιερουσαλήμ. **27** Μετά ταύτα σηκωθήσαν οι ιερεῖς οι Λευίται ηυλόγησαν τον λαόν· και επηκούσθη η φωνή αυτών, και ἥλθεν η προσευχή αυτών εἰς τον ουρανόν, το ἄγιον κατοικητήριον του Κυρίου.

31 Αφού δε συνετελέσθησαν πάντα ταύτα, πας ο Ισραήλ οι ευρεθέντες εξήλθον εἰς τας πόλεις του Ιούδα και συνέτριψαν τα αγάλματα και κατέκοφαν τα ἀλσός και εκρήμνισαν τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια από παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· το αυτό ἔκαμον και εἰς τον Εφραΐμ και Μανασσή, εωδού συνετέλεσαν. Τότε επέστρεψαν πάντες οι υἱοί Ισραήλ, ἔκαστος εἰς την ιδιοκτησίαν αυτού, εἰς τας εαυτών πόλεις. **2** Και διέταξεν ο Εζεκίας τας διαιρέσεις των ιερέων και των Λευίτων, κατά τας διαιρέσεις αυτών, ἔκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού, τους ιερεῖς και τους Λευίτας, διά τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να λειτουργώστι και να δοξολογώστι και να υμνώστιν εν ταῖς πόλαις των σκηνωμάτων του Κυρίου. **3** Διέταξε και το μερίδιον του βασιλέως εκ των υπαρχόντων αυτού, διά τας ολοκαυτώσεις, διά τας πρωΐνας και εσπερινάς ολοκαυτώσεις και διά τας ολοκαυτώσεις των σαββάτων και των νεομηνιών και των επισήμων εορτών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμῳ του Κυρίου. **4** Εἶπεν ἐτι προς τον λαόν τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, να δίδῃ την μερίδα των ιερέων και Λευίτων, διά να ενισχύωνται εν τω νόμῳ του Κυρίου. **5** Και καθὼς εξεδόθη ο λόγος, οι υἱοί Ισραήλ ἔφεραν εν αφθονία απαρχάς σίτου, οίνου και ελαϊσού και μέλιτος και πάντων των γεννημάτων του αγρού ἔφεραν ἐτι εν αφθονία τα δέκατα παντός πράγματος. **6** Και οι υἱοί Ισραήλ και Ιούδα, οι κατοικούντες εν τους πόλεσιν Ιούδᾳ, και αυτοί ἔφεραν τα δέκατα βοῶν και προβάτων και τα δέκατα των αγίων πραγμάτων των αφιερουμένων εἰς Κύριον τον Θεόν αυτών, και ἔθεσαν κατά σωρούς. **7** Εν τω τρίτῳ μηνὶ ἤρχισαν να κάμωντι τους σωρούς και εν τω εβδόμῳ μηνὶ ετελείωσαν. **8** και ὅτε ἥλθον ο Εζεκίας και οι ἄρχοντες και εἴδον τους σωρούς, ηυλόγησαν τον Κύριον και τον λαόν αυτού τον Ισραήλ. **9** Ἐπειτα ηρώτησεν ο Εζεκίας τους ιερεῖς και τους Λευίτας περὶ των σωρών. **10** Και απεκρίθη προς αυτόν Αζαρίας, ο πρώτος ιερεύς, εκ του οίκου Σαδώκω, και εἴπεν, Αφού ἤρχισαν να φέρωσι τας προσφοράς εἰς τον οίκον του

Κυρίου, εφάγομεν εις χορτασμόν, και επερίσσευσε πλήθος· διότι ο Κύριος ηὐλόγησε τον λαὸν αυτού· και το εναπολειφθέν είναι η μεγάλη αὐτὴ αφθονία. **11** Τότε είπεν ο Εζεκίας να ετοιμάσωται ταμεία εκ των οἰκών του Κυρίου· και τοιούταν, **12** και εισέφεραν εν πίστει τας προσφοράς και τα δέκατα και τα αφιερώματα· επ' αυτών δε ἡτο επιστάτης Χωνανίας ο Λευΐτης και μετ' αυτόν Σιμεὶ ο αδελφός αυτού. **13** Ο δε Ιεχιήλ και Αζαζίας και Ναχᾶθ και Ασαήλ και Ιεριμώθ και Ιωαζαβάδ και Ελιήλ και Ισμαχίας και Μαάθ και Βεναίας ἡσαν επιτηρηταί, υπό την οδηγίαν του Χωνανίου και Σιμεὶ του αδελφού αυτού, διά προσταγῆς Εζεκίου του βασιλέως και Αζαρίου του επιστάτου του οίκου του Θεού. **14** Και Κωρή ο νιός του Ιεμενά του Λευΐτου, ο πυλωρός κατά ανατολάς, ἥτο επὶ τῶν προαιρετικῶν προσφορῶν του Θεού, διά να διανέμῃ τας προσφοράς του Κυρίου και τα αγιώτατα πράγματα. **15** Και μετ' αυτόν Εδέν και Μινιαμείν και Ιησούς και Σεμαίας, Αμαρίας και Σεχανίας, εν ταῖς πόλεσι των ιερέων εμπεπιστευμένοι να διανέμωσιν εις τους αδελφούς αυτών κατά τας διαιρέσεις αυτών, εξ ίσου εις τον μεγάλον και εις τον μικρόν, **16** εις πάντα τον εισερχόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το καθημερινόν αυτού μερίδιον, διά την εις τα υπουργήματα αυτῶν υπηρεσίαν αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών, εκτός των αρσενικών αυτών, τα οποία απηριμήθησαν κατά γενεαλογίαν, από τριών ετῶν ηλικίας και επάνω· **17** η απαριθμητικής δε των ιερέων και των Λευΐτων ἔγεινε κατά τον οίκον των πατριών αυτών, από είκοσι ετῶν ηλικίας και επάνω, κατά τα υπουργήματα αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών· **18** και εις πάντα τα τέκνα αυτών, τας γυναίκας αυτών και τους νιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, εις πάσαν την σύναξιν, οἵτινες απηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν· διότι εν πίστει ηγιάσθησαν εις τα ἄγια. **19** Περί δε των νιών Ααρών των ιερέων εν τοις αγροίς των προαστείων των πόλεων αυτών, ἡσαν εν εκάστη πόλει ἀνθρωποι διωρισμένοι κατ' άνομα διά να δίδωσι μερίδια εις πάντα τα αρσενικά μεταξύ των ιερέων και εις πάντα τα απαριθμητένα μεταξύ των Λευΐτων. **20** Και ούτως ἐκάμεν ο Εζεκίας καθ' ὅλον τον Ιούδαν· και ἐπράξει το καλόν και ευθές και αληθινόν ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **21** Και εις παν ἔργον, το οποίον ἤρχισεν εις την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, και εις τον νόμον και εις τα προστάγματα, εκζητών τον Θεόν αυτού, ἐκάμεν αυτό εξ ὀλῆς της καρδίας αυτού και ευωδούτο.

32 Μετά τα πράγματα ταύτα και την αλήθειαν ταύτην, ἤλθε Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας, και εισήλθεν εις τον Ιούδαν και εστρατοπέδευσεν εναντίον των οχυρών πόλεων και είπε να υποτάξῃ αυτάς εις εαυτόν. **2** Και ίδων ο Εζεκίας, διτο ο Σενναχειρείμ ήλθε και ο σκοτός αυτού ἥτο να πολεμήσῃ εναντίον της Ιερουσαλήμ, **3** συνεβούλευθή μετά των αρχόντων αυτού και μετά των δυνατών αυτού, να εμφράξῃ τα ὑδατα των πηγών των ἔξω της πόλεως· και συνήργησαν μετ' αυτού. **4** Και συνίχθη λαός πολὺς, και ενέφραζαν πάσας τας πηγάς και τον ποταμόν τον ρέοντα διά μέσου της γης, λέγων, διά τι ειλθόντες οι βασιλεῖς της Ασσυρίας να εύρωσιν ὑδρο πολύ; **5** Ενδυναμώθεις ἔτι ανωκοδόμησεν ὅλον το τείχος το κεχαλασμένον και ύψωσεν ἔως των πύργων, και ἄλλο τείχος ἔξω και επεκεκάσε την Μιλλώ της πόλεως Δαβίδ, και ἐκάμεν ὄπλα πολλά και θυρεούς. **6** Και ἐβαλε πολεμάρχους επί τον λαόν, και συνίθροισεν αυτούς προς εαυτόν εις την πλατείαν της πύλης της πόλεως και ελάλησε κατά την καρδίαν αυτών, λέγων, **7** Ενδυναμούσθε και ανδρίζεσθε, μη φοβηθήτε μηδέ πτοηθήτε από προσώπου του βασιλέως της Ασσυρίας, και από

προσώπου παντός του πλήθους του μετ' αυτού διότι πλειότεροι είναι μεθ' ημών παρά μετ' αυτού· **8** μετ' αυτού είναι βραχίονες σάρκινοι μεθ' ημών δε είναι Κύριος ο Θεός ημών, διά να βοηθήη ημάς και να μάχηται τας μάχας ημών. Και ενεθράρυνθη ο λαός εις τους λόγους Εζεκίου του βασιλέως του Ιούδα. **9** Μετά ταύτα απέστειλεν ο Σενναχειρείμ βασιλεύς της Ασσυρίας τους δύολους αυτού εις Ιερουσαλήμ, αυτός δε, ἔχων μεθ' εαυτού πάσαν την δύναμιν αυτού, εποιόρκει την Λαχές, προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον Ιούδαν τον εν Ιερουσαλήμ, λέγων, **10** Ούτω λέγει Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας· Εἰς τι πεποιθότες κάθησθε, πολιορκούμενοι εν Ιερουσαλήμ; **11** Δεν σας απατά ο Εζεκίας διά να σας παραδώσῃ εις θάνατον από πείνης και από δίψης, λέγων, Κύριος ο Θεός ημών θέλει ελευθερώσει ημάς εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **12** Αυτός ούτος ο Εζεκίας δεν εσήκωσε τους ψυφίλους αυτού τόπους και τα θυσιαστήρια αυτού και είπε προς τον Ιούδαν και προς τον Ιερουσαλήμ, λέγων, Ἐμπροσθεν ενός μόνον θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνεῖ και επ' αυτό θέλετε θυμιάζει; **13** Δεν εξεύρετε τι ἐπράξα εγώ και οι πατέρες μου εις πάντας τους λαούς της γης; ήδηνήθησαν οι θεοί των εθνών της γης να λυτρώσουσι τους τόπους αυτών εις της χειρός μου; **14** Τις εκ πάντων των θεών των εθνών εκείνων, τα οποία οι πατέρες μου εξαλόθρευσαν, ήδηνήθη να λυτρώση τον λαόν αυτού εκ της χειρός μου, ώστε να δυνηθή ο Θεός μνών να λυτρώσῃ ψυμάς εκ της χειρός μου; **15** Τώρα λοιπόν ας μη σας πλανά ο Εζεκίας, και ας μη σας απατά ούτως, και μη πιστεύετε αυτόν διότι ουδείς θεός ουδενός έθουνος ή βασιλείας ήδηνήθη να λυτρώση τον λαόν αυτού εις της χειρός μου και εκ της χειρός των πατέρων μου πολύ ολιγώτερον ο Θεός σας θέλει σας λυτρώσει εκ της χειρός μου. **16** Και περισσότερα ἔτι ελάλησαν οι δύολοι αυτού εναντίον Κυρίου του Θεού και εναντίον του δύολου αυτού Εζεκίου. **17** Και επιστολάς ἔγραψε διά να ονειδίση Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και να λαλήσῃ κατ' αυτού, λέγων, Καθώς οι θεοί των εθνών της γης δεν ελύτρωσαν τον λαόν αυτών εκ της χειρός μου, ούτω και ο Θεός του Εζεκίου δεν θέλει λυτρώσει τον λαόν αυτού εκ της χειρός μου. **18** Τότε εβόλησαν Ιουδαϊστί, μετά φωνής μεγάλης, προς τον λαόν της Ιερουσαλήμ τον επί του τείχους, διά να φοβίσωσιν αυτούς και να ταράξωσιν αυτούς, ὅπως κυριεύσωσι την πόλιν· **19** και ελάλησαν κατά του Θεού της Ιερουσαλήμ, καθώς κατά των θεών των λαών της γης, οἵτινες είναι ἔργα χειρών ανθρώπων. **20** Και προσευχήθη περί τούτων Εζεκίας ο βασιλεύς και Ησαΐας ο προφήτης, ο νιός του Αμώς, και εβόησαν προς τον ουρανόν. **21** Και απέστειλε Κύριος ἄγγελον, δόστις ηφάντος πάντας τους δυνατούς εν ισχύΐ και τους ἄρχοντας και τους στρατηγούς εν τω στρατοπέδῳ του βασιλέως της Ασσυρίας. Και επέστρεψε με κατησχυμένον πρόσωπον εις την γην αυτού. Και ὅτε εισήλθεν εις τον οίκον του θεού αυτού, οι εξελθόντες εκ των σπλάγχνων αυτού θεαντάτωσαν αυτόν εκεί εν μαχαίρᾳ. **22** Και ἐσώσεν ο Κύριος τον Εζεκίαν και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ εκ της χειρός Σενναχειρέμ του βασιλέως της Ασσυρίας και εκ της χειρός πάντων, και ησφάλισεν αυτούς κυκλόθεν. **23** Και ἐφέραν πολλοί δώρα προς τον Κύριον εις Ιερουσαλήμ και πολύτιμα πράγματα προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα· και εμεγαλύνθη ἔκτοτε ενώπιον πάντων των εθνών. **24** Κατ' εκείνας τας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας ἔως θανάτου· και προσευχήθη εις τον Κύριον· και επήκουσεν αυτούς και ἐδώκεν εις αυτόν σημείον. **25** Πληγή δὲν ανταπέδωκεν ο Εζεκίας κατά την εις αυτόν ευεργεσίαν· διότι επήρθη η καρδία αυτού ὅθεν επήλθεν οργή επ' αυτόν

και επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. **26** Καὶ εταπεινώθη ὁ Ἐζέκιας διὰ τὴν ἐπαρσίν τῆς καρδίας αυτού, αυτός καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ιερουσαλήμ, καὶ δεν ἤλθεν εἰπεῖν αὐτούς ὡς οργή του Κυρίου εν ταῖς ημέραις του Ἐζέκιου. **27** Απέκτησε δὲ ὁ Ἐζέκιας πλούτον καὶ δόξαν πολλήν σφόδρα· καὶ ἔκαμεν εἰς εαυτόν θησαυρούς αργυρίου καὶ χρυσίου καὶ λίθων πολυτίμων καὶ αρωμάτων καὶ αστίδων καὶ παντὸς είδους σκευών επιθυμητῶν **28** καὶ αποθήκας διὰ τὸ εἰσόδημα του σίτου καὶ του οίνου καὶ του ελαίου· καὶ σταύλους διὰ πάντας είδος κτηνών καὶ μάνδρας διὰ ποίμνια. **29** Καὶ ἔκαμεν εἰς εαυτόν πόλεις καὶ απέκτησε πρόβατα καὶ βόας εἰς πλήθος· διότι ὁ Θεός ἔδωκεν εἰς αὐτὸν περιουσίαν πολλήν σφόδρα. **30** Ἐφραξεν ἦτι αὐτός ὁ Ἐζέκιας τὴν ἀνά έξοδον των υδάτων του Γιών, καὶ διηγύθυνεν αυτά κάτω προς δυσμάς της πόλεως Δαβίδ. Καὶ ευωδώθη ὁ Ἐζέκιας εἰς πάντα τα ἔργα αυτού. **31** Επί των πρέσβεων ὄμως των αρχόντων τῆς Βαβυλώνος, οἵτινες ἔστειλαν προς αὐτόν διὰ να ερευνήσωσι περὶ του θαύματος του γενομένου εν τῇ γῇ, ο Θεός εγκατέλιπεν αὐτόν, διὰ να δοκιμάσῃ αὐτόν, ὥστε να γνωρίσῃ πάντα τα εν τῇ καρδίᾳ αυτού. **32** Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις του Ἐζέκιου καὶ τα ἐλέη αυτού, ίδού, εἴναι γεγραμμένα εν τῇ οράσει Ησαΐου του προφήτου, υιοῦ του Αμώς, εν τοι βιβλίῳ των βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ. **33** Καὶ εκοιμήθη ὁ Ἐζέκιας μετά των πατέρων αυτού, καὶ ἔθαψαν αὐτόν εν τῷ υψηλοτέρῳ των τάφων των υιῶν Δαβίδ και πατὸς Ιούδας και οι κάτοικοι τῆς Ιερουσαλήμ ἔκαμψαν εἰς αὐτόν τιμάς εν τῷ θανάτῳ αυτού εβασίλευσε δε αντ' αυτού Μανασσής ο νιός αυτού.

33 Δώδεκα ετῶν ηλικίας ἦτο ο Μανασσής ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα πέντε ἔτη εν Ιερουσαλήμ. **2** Καὶ ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά τα βδελύγματα των θενών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ: **3** και ανωκοδόμησε τους υψηλούς τόπους, τους οποίους Ἐζέκιας ο πατήρ αυτού κατέστρεψε, και ανήγειρε θυσιαστήρια εἰς τους Βασαλεῖμ, και ἔκαμεν ἄλση και προσεκύνησε πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάττερυσεν αυτά. **4** Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εν τω οίκων του Κυρίου, περὶ του οποίου ο Κύριος εἶπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι το ονόμα μου εἰς τον αιώνα. **5** Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εις πάσαν την στρατιάν του ουρανού εντός των δύο αυλών των οίκων του Κυρίου. **6** Και αυτός διεβίβασε τον υιούς αυτού διά του πυρός εν τῃ κοιλάδι του υιού του Εννόμ: και προεμάντευε καιρούς και ἔκαμψεν οιωνισμούς και μαγείας και εσύσθησεν ανταποκριτάς δαιμονίων και επαοιδούς πολλά πονηρά ἐπράξειν ενώπιον του Κυρίου, διὰ να παροργίσῃ αὐτόν. **7** Και ἔστησε το γλυπτόν, την εικόνα την οποίαν ἔκαμψεν, εν τω οίκω του Θεού, περὶ του οποίου ο Θεός εἶπε προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, Εν τω οίκω τούτῳ και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλω θέσει το ονόμα μου εἰς τον αιώνα: **8** και δεν θέλω μετασαλεύσει το πόδα του Ισραήλ από της γης, την οποίαν παρέδωκα εἰς τους πατέρας σας· εάν μόνον προσέξεωτα να κάμνωσι πάντα σά προσέταξα εις αυτούς, κατά πάντα τον νόμον και τα διατάγματα και τας κρίσεις τας δοθείσας διά του Μωϋσέως. **9** Και επλάνησεν ο Μανασσής τον Ιούδαν και τους κατοίκους τῆς Ιερουσαλήμ, ὧστε να πράττωσι πονηρότερα πάρα τα θένη, τα οποία ο Κύριος ηφάνησεν απ' ἐμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **10** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μανασσήν και προς τον λαόν αυτού· πλην δεν ἔδωκαν αικρόσιτον. **11** Διά τούτου ἐφέρε κατ' αυτών ο Κύριος τους ἀρχοντας του στρατεύματος του βασιλέως της Ασσυρίας, και επίσαν τον Μανασσήν μεταξύ των θάμνων

και δέσαντες αυτόν με αλύσεις, ἐφέραν αυτόν εις Βαβυλώνα. **12** Καὶ ενώ ἦτο εν θλίψει, ικέτευσε Κύριον τον Θεόν αυτού και εταπεινώθη σφόδρα ενώπιον του Θεού των πατέρων αυτού, **13** και προσηγύγχθη εἰς αὐτόν· τότε ηλέησεν αυτόν και επίκουσε της δεήσεως αυτού και επανέφερεν αὐτόν εἰς Ιερουσαλήμ, εἰς το βασιλείον αυτού. Τότε εγγύωρισεν ο Μανασσής ἐτι ο Κύριος αυτός είναι ο Θεός. **14** Μετά δέ ταύτα ωκοδόμησε τείχος ἔξω της πόλεως Δαβίδ, προς δυσμάς του Γιών, εν τῃ κοιλάδι, ἔως της εισόδου της πύλης της ιχθυίκης, και περιεκύλωσε το Οφήλ και ὑψωσεν αὐτό εἰς μέγα ύψος, και ἔβαλε πολεμάρχους εν πάσαις τας ωχυρωμέναις πόλεσι του Ιούδα. **15** Καὶ αφήρεσε τους ξένους θεούς και την εικόνα από του οίκου του Κυρίου και πάντα τα θυσιαστήρια, τα οποία ωκοδόμησεν εν τω ὄρει του οίκου του Κυρίου και εν Ιερουσαλήμ· και ἔρριψεν αυτά ἔξω της πόλεως. **16** Καὶ ανώρθωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου και εθυσίασεν εἰπεῖ αὐτού θυσίας ειρηνικάς και ευχαριστηρίους, και προσέταξε τον Ιούδαν να λατρεύῃ Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **17** Ο λαός ὄμως εθυσίαζεν ἦτι επὶ τους υψηλούς τόπους, πλην μόνον εἰς Κύριον τον Θεόν αυτών. **18** Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις του Μανασσής και η προσευχή αυτού η προς τον Θέον αυτού και οι λόγοι των βλεπόντων, οἵτινες ἐλάλησαν προς αυτόν εν ονόματι Κυρίου του Θεού Ισραήλ, ίδού, εἴναι γεγραμμέναι εν τοις χρονικοίς των βασιλέων του Ισραήλ. **19** Καὶ η προσευχή αυτού, και πεις εισηγούσθη, και πάσαις αι αμαρτίαι αυτού και η αποστασία αυτού και τα μέρη, δους ωκοδόμησην υψηλούς τόπους και ἔστησε τα ἄλση και τα γλυπτά, πριν ταπεινωθή, ίδού, εἴναι γεγραμμένα εν τοις λόγοις των βλεπόντων. **20** Και εκοιμήθη ο Μανασσής, μετά των πατέρων αυτού, και ἔθαψαν αυτόν εν τω οίκω αυτού· εβασίλευεν δε αντ' αυτού Αμών ο νιός αυτού. **21** Εικοσιδύο ετῶν ηλικίας ἦτο ο Αμών ὃτε εβασίλευσε, και εβασίλευε δύο ἔτη εν Ιερουσαλήμ. **22** Καὶ ἐπράξει πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ἐπράξει Μανασσής ο πατήρ αυτού· και εθυσίαζεν ο Αμών εις πάντα τα γλυπτά, τα οποία Μανασσής ο πατήρ αυτού ἔκαμψε, και ελάττερευν αυτά: **23** και δεν εταπεινώθη ενώπιον του Κυρίου, καθώς εταπεινώθη Μανασσής ο πατήρ αυτού· αλλ' αυτός ο Αμών ηνόμησε μάλλον και μάλλον. **24** Και συνώμοσαν οι δούλοι αυτού κατ' αυτού και εθανάτωσαν αυτόν εν τω οίκω αυτού. **25** Ο δε λαός της γης εθανάτωσε πάντας τους συνομόσαντας κατά του βασιλέως Αμών και ἔκαμψε ο λαός της γης βασιλέα αντ' αυτού Ιωσίαν τον υιόν αυτού.

34 Οκτώ ετῶν ηλικίας ἦτο ο Ιωσίας ὃτε εβασίλευσε· και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ ἔτη τριάκοντα και εν. **2** Καὶ ἐπράξει το ευθές ενώπιον του Κυρίου, και πειρεπάτησεν εν ταις οδοίς Δαβίδ του πατέρος αυτού, και δεν εξέκλινε δεξιά η αριστερά. **3** Και εν τω ογδόν ἔτη της βασιλείας αυτού, νέος ων ἔτι, ἥρχισε να εκζητήῃ τον Θεόν του Δαβίδ του πατέρος αυτού· και εν τω δωδεκάτῳ ἔτει ἥρχισε να καθαρίζῃ τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ από των υψηλών τόπων και από των ἄλσεων και των γλυπτών και των χωνευτών. **4** Και κατέστρεψαν ἐμπροσθεν αυτού τα θυσιαστήρια των Βασαλεϊμ και τα ειδωλα τα υπεράνω αυτών κατεκρήμνισε και τα ἄλση και τα γλυπτά και τα χωνευτά κατεσύντριψε και ελέπτευνεν εις σκόνην και ἔριψεν αυτήν επί τα μνήματα των θυσιαζόντων εις αυτά. **5** Και τα οστά των ιερέων ἔκαυσεν επί των θυσιαστηρίων αυτών και εκαθάρισε τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. **6** Και ἔκαμψε το αυτό εἰς τας πόλεις του Μανασσής και Εφραΐτην και Συμεών και μέχρι του Νεφθαλί, κύκλω των ηρημωμένων τόπων αυτών. **7** Και αφού κατέστρεψε τα θυσιαστήρια και τα

άλση και κατελέπτυνεν εις σκόνην τα γλυπτά και κατέκοψε πάντα τα είδωλα διά πάστης της γης του Ισραήλ, επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **8** Εν δε τω δεκάτῳ ογδόν ἔτει τῆς βασιλείας αυτού, αφού εκαθάρισε την γην και τον ναόν, εξαπέστειλε τον Σαφάν νιόν του Αζαλίου, και τον Μαασίαν τον ἄρχοντα τῆς πόλεως, και τον Ιωάχιν νιόν του Ιωάχαλ τον υπομηματογράφον, διά να επισκευάσωσι τον οίκον Κυρίου του Θεού αυτού. **9** Και ελθόντες προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, παρέδωκαν το αργύριον το εισαχθέν εις τον οίκον του Θεού, το οποίον οι Λευΐται οι φυλάττοντες τας θύρας εύναξαν εκ της χειρός του Μανασσή και Εφραΐμ και εκ παντός του επιλοίπου του Ισραήλ και εκ παντός του Ιούδα και Βενιαμίν και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. **10** Και ἐδώκαν αυτά εἰς την χείρα των ποιούντων τα ἔργα, των επιστατούντων εν τω οίκω του Κυρίου· οι δε ποιούντες τα ἔργα, τα οποία ειργάζοντο εν τω οίκω του Κυρίου, παρέδωκαν αυτό διά να επισκευάσωσι και να επιδιορθώσωσι τον οίκον. **11** εἰς τους τέκτονας και οικοδόμους ἐδώκαν αυτό, διά ν' αγοράσωσι λίθους πελεκητούς και ξύλα διά δοκούς, και διά να στεγάσωσι τους οίκους τους οποίους κατέστρεψαν οι βασιλεῖς του Ιούδα. **12** Και ειργάζοντο οι ἀνδρες το ἔργον εν πίστει επιτηρηταὶ δε επ' αυτῶν ἡσαν Ιαθέ και Οβαδίας, οι Λευΐται, εκ των νιών Μεραρί και Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ, εκ των νιών των Κααθίτων, διά να κατεπείγωσι το ἔργον· και εκ των Λευΐτών πάντες οι επιστήμονες μουσικών οργάνων. **13** Ἡσαν ἔτι επί των αχθοφόρων και εργοδιώκτων πάντων των εργαζομένων, καθ' οποιανδήποτε υπηρεσίαν· και εκ των Λευΐτών ἡσαν γραμματείς και επιστάται και θυρωροί. **14** Και ενώ εξέφερον το αργύριον το εισαχθέν εις τον οίκον του Κυρίου, εύρηκε Χελκίας ο ιερέυς το βιβλίον του νόμου του Κυρίου, του δοθέντος διά χειρός του Μωϋσέως. **15** Και απεκρίθη ο Χελκίας και είπε προς Σαφάν τον γραμματέα, εύρηκα βιβλίον του νόμου εν τω οίκω του Κυρίου. Και ἐδώκεν ο Χελκίας το βιβλίον εις τον Σαφάν. **16** Και ο Σαφάν ἐφέρε το βιβλίον προς τον βασιλέα και ἐπειτα ἐδώκε λόγον εις τον βασιλέα, λέγων, Οι δούλοι σου κάμνουσι παν το διορισθέν εις αυτούς· **17** και ηρίθμησαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου, και παρέδωκαν αυτό εις την χείρα των επιστατών και εις την χείρα των ποιούντων τα ἔργα. **18** Και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα, λέγων, Χελκίας ιερέυς ἐδώκεν εις εμέ βιβλίον. Και ανέγνωσεν αυτό ο Σαφάν ενώπιον του βασιλέως. **19** Και οι ήκουσεν ο βασιλεὺς τους λόγους του νόμου, διέσχισε τα ιμάτια αυτού. **20** Και προσέταξεν ο βασιλεὺς Χελκίαν και Αχικάμ τον νιόν του Σαφάν και Αβδών τον νιόν του Μιχαία και Σαφάν τον γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, **21** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περὶ εμού και περὶ των εναπολειφθέντων εν τω Ισραήλ και εν τω Ιούδᾳ, περὶ των λόγων του βιβλίου του ευρεθέντος διότι μεγάλη είναι η οργή του Κυρίου ήτις εξεχθύθη εφ' ημάς, επειδή οι πατέρες ημών δεν εφύλαξαν τον λόγον του Κυρίου, ώστε να πράξωτε κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ τούτῳ. **22** Τότε υπήγει ο Χελκίας και οι παρά του βασιλέως προς Ὀλδαν την προφήτισσαν, την γυναίκα του Σαλλούμ νιόν του Τικβά, νιόν του Ασρά, του ιματιοφύλακος, κατώκει δε αὐτή εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ και ελάλησαν προς αυτήν κατά ταύτα. **23** Η δε είπε προς αυτούς Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εἴπατε προς τον ἄνθρωπον ὃστις σας απέστειλε προς εμέ, **24** Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ επιφέρω κακά επι τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού, πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίῳ, το οποίον ανέγνωσαν

ενώπιον του βασιλέως του Ιούδα· **25** επειδή με εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις ἀλλούς θεούς, διά να με παροργίσωσι διά πάντα τα ἔργα των χειρών αυτών διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός μου επί τον τόπον τούτον και δεν θέλει οφεσθή. **26** Προς δε τον βασιλέα του Ιούδα, ὃστις σας απέστειλε διά να ερωτήσῃς τον Κύριον, ούτω θέλετε ειπεῖ προς αυτὸν· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, περὶ των λόγων τους οποίους ήκουσας· **27** επειδή η καρδία σου ηπαλύνθη, και εταπεινώθης ενώπιον του Θεού, ότε ήκουσας τους λόγους αυτού εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, και εταπεινώθης ενώπιον μου και διέσχισας τα ιμάτιά σου και ἐκλαυσας ενώπιον μου, διά τούτο και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος· **28** ιδού, εγώ θέλω σε συνάξει εις τους πατέρας σου, και θέλεις συναχθῆ εις τον τάφον σου εν ειρήνῃ, και δεν θέλουσιν ιδεί οι οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού. Και ἐφέραν απόκρισιν προς τον βασιλέα. **29** Και απέστειλεν ο βασιλεὺς και συνίγαγε πάντας τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. **30** Και ανέβη ο βασιλεὺς εις τον οίκον του Κυρίου, και πάντες οι ἀνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και οι ιερεῖς και οι Λευΐται και οι Λαός, από μεγάλους ἐως μικρούς και ανέγνωσεν εις επίκρον αυτών πάντας τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης, του ευρεθέντος εν τω οίκω του Κυρίου. **31** Και σταθεὶς ο βασιλεὺς επὶ τον τόπου αυτού, ἔκαμε την διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή κατόπιν του Κυρίου και να φυλάττῃ τας εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού εξ δηλησ αυτού της καρδίας και εξ δηλησ αυτού της ψυχῆς, ώστε να εκτελή τους λόγους της διαθήκης τους γεγραμμένους εν τω βιβλίῳ τούτῳ. **32** Και ἔκαμε πάντας τους ευρεθέντας εν Ιερουσαλήμ και των Βενιαμίν να σταθώσιν εν τούτω. Και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ ἔκαμον κατά την διαθήκην του Θεού, του Θεού των πατέρων αυτών. **33** Και αφήρεσεν ο Ιωσής πάντα τα βδελύγματα εκ πάντων των τόπων των νιών Ισραήλ, και ἔκαμε πάντας τους ευρεθέντας εν τω Ισραήλ να λατρεύσων Κύριον τον Θεόν αυτών· κατά πάσας τας ημέρας αυτού δεν απεμακρύνθησαν από όπισθεν Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών.

35 Ο Ιωσής ἔκαμεν ἔτι πάσχα προς τον Κύριον εν Ιερουσαλήμ· και εθυμίασαν το πάσχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός. **2** Και ἐστίσης τους ιερεῖς εις τας φυλακάς αυτών και ενίσχυσεν αυτούς εις την υπηρεσίαν του οίκου του Κυρίου· **3** και είπε προς τους Λευΐτας τους διδάσκοντας πάντα τον Ισραήλ, τους καθιερωμένους εις τον Κύριον, Θέσατε την κιβωτόν την αγίαν εν τω οίκω, τον οποίον ωκοδόμησε Σολομών ο ιερός Δαβίδ τον βασιλέως του Ισραήλ· δεν θέλετε βαστάζει πλέον αυτήν επ' ὡμων· δουλεύετε τώρα Κύριον τον Θεόν σας και τον λαόν αυτού τον Ισραήλ· **4** και ετοιμάσθητε κατά τους οίκους των πατριών σας, κατά τας διαιρέσεις σας, κατά το γεγραμμένον Δαβίδ τον βασιλέως του Ισραήλ, και κατά το γεγραμμένον Σολομώντος του ιερού αυτού. **5** Και στήτηεν εν τω αγιαστηρίῳ κατά τας διαιρέσεις των οίκων των πατριών υπέρ των αδελφών σας των νιών του λαού, και κατά την διαιρέσει των οίκων των πατριών των Λευΐτών. **6** Και θυσίαστε το πάσχα και αγιάσθητε και ετοιμάσατε αυτό εις τους αδελφούς σας, διά να κάμωσι κατά τον λόγον του Κυρίου, τον δοθέντα διά χειρός του Μωϋσέως. **7** Και προσέφερεν ο Ιωσής εις τον λαόν πρόβατα, αρνία και ερίφια αιγάλων, τα πάντα διά θυσίας του πάσχα, διά πάντας τους παρευρεθέντας, τριάκοντα χιλιάδας τον αριθμόν, και τρισχιλίους βόας ταύτα ήσαν εκ

των υπαρχόντων του βασιλέως. **8** Και οι ἀρχοντες αυτού προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον λαόν, εις τους ιερείς, και εις τους Λευΐτας. Ο Χελκίας και ο Ζαχαρίας και ο Ιεχίηλ, οι ἀρχοντες του οίκου του Θεού ἐδώκαν εις τους ιερείς, διά τας θυσίας του πάσχα, δισχίλια και εξακόσια αρνία και ερίφια, και τριακοσίους βόας. **9** Και ο Χωνανίας και Σεμαΐας και Ναθανιήλ, οι αδελφοί αυτού, και Ασαβίας και Ιετίηλ και Ιωλαβάδ, ἀρχοντες των Λευΐτών, προσέφεραν εις τους Λευΐτας, διά θυσίας του πάσχα, πεντακισχίλια αρνία και ερίφια και πεντακοσίους βόας. **10** Και ητοιμάσθη ἡ υπηρεσία, και οι ιερείς εστάθησαν εν τω τόπῳ αυτών και οι Λευΐται εις τας διαιρέσεις αυτών, κατά την προσταγήν του βασιλέως. **11** Και έθυσίασαν το πάσχα και ερράντισαν οι ιερείς το αίμα εκ της χειρός αυτών, και οι Λευΐται εξέδειραν τα θύματα. **12** Και διήρεσαν τα ολοκαυτώματα, διά να δώσωσιν αυτά κατά τας διαιρέσεις των οίκων των πατριών του λαού, διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Μωϋσέως και ωσδάτως περί των βοών. **13** Και ἔψήσαν το πάσχα εν πυρί, κατά το διατεταγμένον· τα δε ἄγια ἔψήσαν εις χύτρας και εις λέβητας και εις κακάβια, και διεισιδάσαν ταχέως μεταξύ παντός του λαού. **14** Και ἐπείτα ητοιμάσαν εις εαυτούς και εις τους ιερείς διότι οι ιερείς οι νιοὶ Ααρών κατεγίνοντο εις το να προσφέρωσι τα ολοκαυτώματα και τα στέατα μέχρι νυκτός διά τούτο οι Λευΐται ητοιμάσαν εις εαυτούς και εις τους ιερείς τους νιούς Ααρών. **15** Και οι φαλτωδοί οι νιοὶ του Ασάφ ἡσαν εν τω τόπῳ αυτών, κατά την διαταγήν του Δαβίδ και του Ασάφ και του Αιμάρ και του Ιεδουθούν, του βλέποντος του βασιλέως, και οι πυλώροι εφύλαττον εν εκάστη πύλῃ δεν ἤτο χρεία να απομακρυνθῶσιν από της υπηρεσίας αυτών διότι οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται ητοιμάσαν δι' αυτούς. **16** Και ητοιμάσθη πάσα η υπηρεσία του Κυρίου την αυτήν ημέραν, διά να κάμωσι το πάσχα και να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστήριου του Κυρίου, κατά την προσταγήν του βασιλέως Ιωσία. **17** Και οι νιοὶ Ισραήλ οι παρευρεθέντες ἔκαμον το πάσχα εν τω κατράκω εκείνω και την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας. **18** Και δεν ἔγεινε πάσχα ως εκείνο εν τω Ισραήλ, από των ημερών Σαμουήλ του προφήτου ουδὲ ἔκαμον πάντες οι βασιλεῖς του Ισραήλ ως το πάσχα, το οποίον ἔκαμεν ο Ιωσίας και οι ιερείς και οι Λευΐται και πας ο Ιούδας και ο Ισραήλ οι παρευρεθέντες, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. **19** Εν τω δεκάτῳ ογδόν ἐτεί της βασιλείας του Ιωσία ἔγεινε το πάσχα τούτο. **20** Μετά δε ταύτα πάντα, αφοῦ ο Ιωσίας ητοιμάσαν το οίκον, ανέβη Νεχαώ ο βασιλεὺς της Αιγύπτου διά να πολεμήση σε Χαρκεμίς επί τον Ευφράτην και εξήλθεν ο Ιωσίας εναντίον αυτού. **21** Απέστειλε δε μηνυτάς προς αυτόν, λέγων, Τι είναι μεταξύ εμού και σου, βασιλεύ του Ιούδα; δεν ἔρχομαι σήμερον εναντίον σου, αλλ' εναντίον του οίκου, με τον οποίον ἔχω πόλεμον και ο Θεός προσέταξεν εις εμέ να σπεύσω ἀπέχει από τον Θεόν, δότις είναι μετ' εμού, και να μη σε εξολοθρεύση. **22** Πλην ο Ιωσίας δεν απέστρεψε το πρόσωπον αυτού απ' αυτού· αλλά μετεσχηματίσθη, διά να πολεμήσῃ εναντίον αυτού, και δεν εισήκουσεν εις τους λόγους του Νεχαώ, τους εκ στόματος του Θεού, και ἥλθε να πολεμήσῃ εν τη κοιλάδι Μεγιδώ. **23** Και ετόξευσαν οι τοξόται επί τον βασιλέα Ιωσίαν· και είπεν ο βασιλεὺς προς τους δούλους αυτού, Εκβάλετε με ἔξω, διότι επιληγώθην βαρέως. **24** Και εξέβαλον αυτόν οι δούλοι αυτού εκ της αμάξης, και επεβίβασαν αυτόν εις την δευτέραν αυτού ἀμάξαν· και ἔφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανε και ἔπειρε στην τάφοις των πατέρων αυτού. Και πας ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ επένθησαν επί τον Ιωσίαν.

25 Και εθρήνησεν ο Ιερεμίας διά τον Ιωσίαν· και πάντες οι ψάλται και αι ψάλτριαι αναφέρουσιν ἔως της σήμερον εις τους θρίνους αυτών τον Ιωσίαν, και ἔκαμον αυτούς νόμιμον εν τω Ισραήλ· και ιδού, είναι γεγραμμένοι εν τοις Θρήνοις. **26** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωσίαν και τα ελέη αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμῳ του Κυρίου, **27** και τα ἔργα αυτού, τα πρώτα και τα ἔχατα, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και του Ιούδα.

36 Και ἐλαβεν ο λαός της γης τον Ιωάχαζ, υιόν του Ιωσία, και ἔκαμον αυτόν βασιλέα εν Ιερουσαλήμ, αντί του πατρός αυτού. **2** Εικοστριών ετών ηλικίας ἦτο ο Ιωάχαζ ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε τρεις μήνας εν Ιερουσαλήμ. **3** Καθήρεσε δε αυτόν ο βασιλεὺς της Αιγύπτου εν Ιερουσαλήμ, και κατεδίκασε την γηνια πρόστιμον εκατόν ταλάντων αργυρίου και ενός ταλάντου χρυσίου. **4** Και ἔκαμεν ο βασιλεὺς της Αιγύπτου τον Ελιακείμ τον αδελφόν αυτού βασιλέα επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ, και μετήλλαξε το ὄνομα αυτού εις Ιωακείμ· το δε Ιωάχαζ, τον αδελφόν αυτού, ἐλαβεν ο Νεχαώ και ἔφερεν αυτόν εις Αιγύπτον. **5** Εικοστέπεντε ετών ηλικίας ἦτο ο Ιωακείμ ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ἐνδεκα ἔτη εν Ιερουσαλήμ· και ἐπράξε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **6** Ανέβη εναντίον αυτού Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, και ἔδεσεν αυτόν με αλύσεις, διά να φέρη αυτόν εις Βαβυλώνα. **7** Και εκ των σκευών του οίκου του Κυρίου ἔφερεν ο Ναβουχοδονόσορ εις Βαβυλώνα και ἔθεσεν αυτά εν τω ναώ αυτού εν Βαβυλώνι. **8** Αι δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωακείμ και τα βδελύγματα αυτού ὅσα ἔκαμε, και ὅσα ευρέθησαν εν αυτῷ, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και του Ιούδα: και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωαχείν ο νιοὸς αυτού. **9** Δέκα οκτώ ετών ηλικίας ἦτο ο Ιωαχείν ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσε τρεις μήνας και δέκα ημέρας εν Ιερουσαλήμ και ἐπράξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **10** Εν τω τέλει δε τον ενιαυτό αποστείλας ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, ἔφερεν αυτόν εις Βαβυλώνα, μετά των εκλεκτών σκευών του οίκου του Κυρίου· και ἔκαμε Σεδεκίαν τον αδελφόν αυτού βασιλέα επί τον Ιούδαν και Ιερουσαλήμ. **11** Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ἦτο ο Σεδεκίας ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ἐνδεκα ἔτη εν Ιερουσαλήμ. **12** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού· δεν επατείνωθη ενώπιον Ιερεμίου του προφήτου, λαλούντος εκ στόματος του Κυρίου. **13** Και ἐτι απεστάτησεν εναντίον του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, ὅστις ὥρκιεν αυτόν εις τον Θεόν· και εσκλήρυνε τον τράχηλον αυτού και επεισμάτωσε την καρδίαν αυτού, ὥστε να μη επιστρέψῃ εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **14** Πάντες προσέτει οι πρώτοι των ιερέων και ο λαός ηθέτησαν καθ υπερβολήν κατά πάντα τα βδελύγματα των εθνών και εμίαναν τον οίκον του Κυρίου, τον οποίον ηγίασεν εν Ιερουσαλήμ. **15** Και παρήγγειλεν εις αυτούς Κύριος ο Θεός των πατέρων διά χειρός των απεσταλμένων αυτού, εγειρόμενος πρωΐ και εξαποστέλλων διότι εφείδετο του λαού αυτού και του κατοικητηρίου αυτού. **16** Αλλ' αυτοὶ εχελεύαζον τους απεσταλμένους του Θεού και κατεφρόνουν τους λόγους αυτού και ἔσκωπτον τους προφήτας αυτού, εωσύνη η οργή του Κυρίου ανέβη κατά του λαού αυτού, ὥστε δεν ἤτο θεραπεία· **17** διά τούτο ἔφερεν επ' αυτούς τον βασιλέα των Χαλαδίων, και εθανάτωσε τους νεανίσκους αυτών εν μαχαίρᾳ εντός του οίκου του αγιαστηρίου αυτών, και δεν εφείσθη νέους ή παρθένους, γέροντος η κεκυφότος πάντας παρέδωκεν εις την χειρα τούτον. **18** Και πάντα τα σκένη του οίκου του Θεού, μεγάλα και μικρά, και τους θησαυρούς του

οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, τα πάντα ἔφερεν εἰς Βαβυλώνα. **19** Και κατέκαυσαν τον οίκον του Θεού και κατέσκαψαν το τείχος της Ιερουσαλήμ, και πάντα τα παλάτια αυτής κατέκαυσαν εν πυρί, και πάντα τα πολύτιμα σκεύη αυτής ηφάντισαν· **20** Και τους εκφυγόντας την μάχαιραν μετώκισεν εἰς Βαβυλώνα, όπου ἤσαν δούλοι εἰς αυτόν και εἰς τους γιούς αυτού, μέχρι του καιρού της βασιλείας των Περσών· **21** διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος Ιερεμίου, εωσօδ η γη χαρή τα σάββατα αυτής διότι πάντα τον καιρόν της ερημώσεως αυτής εφύλαττε σάββατον, εωσού συμπληρωθώσιν εβδομήκοντα ἑτη. **22** Εν δε τω πρώτω ἐτεὶ Κύρου του βασιλέως της Περσίας, διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος Ιερεμίου, διήγειρεν ο Κύριος το πνεύμα του Κύρου βασιλέως της Περσίας, και διεκήρυξε διά παντός του βασιλείου αυτού, και μάλιστα εγγράφως, λέγων, **23** Ούτω λέγει Κύρος ο βασιλεὺς της Περσίας πάντα τα βασίλεια της γης ἔδωκεν εἰς εμέ Κύριος ο Θεός του ουρανού· και αυτός προσέταξεν εἰς εμέ να οικοδομήσω εἰς αυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ, ἵτις είναι εν τη Ιουδαίᾳ τις εξ υμῶν είναι εκ παντός του λαού αυτού; Κύριος ο Θεός αυτού ἔστω μετ' αυτού, και ας αναβή.

"Εσδρας Α'

1 Και εν τω πρώτω ἐτεί Kύρου του βασιλέως της Περσίας, διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος του Ιερεμίου, διήγειρεν ο Kύριος το πνεύμα του Kύρου βασιλέως της Περσίας, και διεκήρυξε δι' όλου του βασιλείου αυτού, και μάλιστα εγγράφως, λέγων, **2** Ούτω λέγει Kύρος η βασιλεύς της Περσίας: πάντα τα βασίλεια της γης ἔδωκεν εις εμέ Kύριος ο Θεός του ουρανού· και αυτός προσέταξεν εις εμέ να οικοδομήσω εις αυτὸν οίκον εν Iερουσαλήμ, ήτις είναι εν τῇ Iουδαίᾳ: **3** τις εξ υμών είναι εκ παντός του λαού αυτού; ο Θεός αυτού ἐστω μετ' αυτού, και ας αναβῇ εις Iερουσαλήμ, ήτις είναι εν τῇ Iουδαίᾳ, και ας οικοδομήσῃ τον οίκον Κυρίου του Θεού του Ιεραπήλ: αυτός είναι ο Θεός ο εν Iερουσαλήμ: **4** πάντα δε απολεπόμενον, εκ πάντων των τόπων, όπου παροικεῖ, ας βοηθήσωσιν αυτὸν οι ἀνδρες του τόπου αυτού με αργύριον και με χρυσίον και με αγαθά και με κτήνη, εκτός της προαιρετικής προσφοράς διά τον οίκον του Θεού, τον εν Iερουσαλήμ: **5** Τότε σηκωθήσαν οι αρχιγοι των πατριών του Iούδα και του Βενιαμίν και οι ιερεῖς και οι Λευΐται, μετά πάντων όσων το πνεύμα διήγειρεν ο Θεός εις το να αναβάσι διά να οικοδομήσωσι τον οίκον του Κυρίου, τον εν Iερουσαλήμ: **6** και πάντες οι πέριξ αυτῶν εβοήθησαν αυτούς με σκεύη αργυρά, με χρυσίον, με αγαθά και με κτήνη και με πολύτιμα πράγματα, εκτός πασών των προαιρετικών προσφορών: **7** Και εξήγαγεν ο βασιλεύς Kύρος τα σκεύη του οίκου του Κυρίου, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ είχε φέρει από Iερουσαλήμ και θέσει αυτά εν τῷ οίκῳ του Θεού αυτού: **8** και εξήγαγε ταύτα Kύρος ο βασιλεύς της Περσίας διά χειρός του Μιθρεδάθ του θησαυροφύλακος, και ηρίθμησεν αυτά εις τον Σασαβασσάρ τον ἄρχοντα τῆς Iουδαίας: **9** Και ούτος είναι ο αριθμός αυτῶν: τριάκοντα δίσκοι χρυσοί, χίλιοι δίσκοι αργυροί, εικοσιενέα μάχαιραι, **10** τριάκοντα φιάλαι χρυσάς, τετρακόσια δέκα φιάλαι αργυρά δεύτεραι, ἀλλα σκεύη χίλια: **11** Πάντα τα σκεύη τα χρυσά και αργυρά ἥσαν πεντακισχίλια και τετρακόσια τα πάντα ανεβίβασεν ο Σασαβασσάρ μετά των αιχμαλώτων των αναβίβασθέντων από Βαβυλώνος εις Iερουσαλήμ.

2 Ούτοι δε είναι οι ἀνθρωποι τῆς επαρχίας οι αναβάντες εκ της αιχμαλωσίας, εκ των μετοικισθέντων, τους οποίους Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος μετώκισεν εις Βαβυλώνα, και επιτρέψαντες εις Iερουσαλήμ και εις τὴν Iουδαίαν, ἔκαστος εις τὴν πόλιν αυτοῦ: **2** οἵτινες ἡλθον μετά Ζοροβάβελ, Ιησού, Νεεμία, Σεραία, Ρεελαία, Μαροδοχαίου, Βιλσάν, Μιστάρ, Βιγουάι, Ρεούμ, Βαανά. Αριθμός των ανδρών του λαού του Ιεραπήλ: **3** Yioί Φαρώς, δισχίλιοι εκατόν εβδομήκοντα δύο: **4** Yioί Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήκοντα δύο: **5** Yioί Αράχ, επτακόσιοι εβδομήκοντα πέντε: **6** Yioί Φαάθ-μωάβ, εκ των υιών Ιησού και Ιωάβ, δισχίλιοι οκτακόσιοι δώδεκα: **7** Yioί Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες: **8** Yioί Ζατθού, εννεακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε: **9** Yioί Ζακχαί, επτακόσιοι εξήκοντα: **10** Yioί Βανί, εξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο: **11** Yioί Βηβαί, εξακόσιοι εικοσιτρείς: **12** Yioί Αζγάδ, χίλιοι διακόσιοι εικοσιδύο: **13** Yioί Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήκοντα εξ: **14** Yioί Βιγουάι, δισχίλιοι πεντήκοντα εξ: **15** Yioί Αδίν, τετρακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες: **16** Yioί Ατήρ εκ του Εζεκίου, ενενήκοντα οκτώ: **17** Yioί Βησαί, τριακόσιοι εικοσιτρείς: **18** Yioί Ιωάρα, εκατόν δώδεκα: **19** Yioί Ασούμ, διακόσιοι εικοσιτρείς: **20** Yioί Γιβθάρ, ενενήκοντα πέντε: **21** Yioί Βηθλεέμ, εκατόν εικοσιτρείς: **22** Άνδρες Νετωφά, πεντήκοντα εξ: **23** Άνδρες

Αναθώθ, εκατόν εικοσιοκτώ. **24** Yioί Αζμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο: **25** Yioί Κιριάθ-αρέιμ, Χεφειρά και Βηρώθ, επτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεις: **26** Yioί Ραμά και Γαβαά, εξακόσιοι είκοσι και εις: **27** Άνδρες Μιχάμας, εκατόν εικοσιδύο: **28** Άνδρες Βαιθήλ και Γαί, διακόσιοι εικοσιτρείς: **29** Yioί Νεβώ, πεντήκοντα δύο: **30** Yioί Μαγβίς, εκατόν πεντήκοντα εξ: **31** Yioί του ἄλλου Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες: **32** Yioί Χαρήμ, τριακόσιοι είκοσι: **33** Yioί Λωδ, Αδίδ, και Ωνώ, επτακόσιοι εικοσιπέντε: **34** Yioί Ιεριώχ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε: **35** Yioί Σενάν, τρισχίλιοι και εξακόσιοι τριάκοντα: **36** Οι ιερεῖς υιοί Ιεδαία, εκ του οίκου Ιησού, εννεακόσιοι εβδομήκοντα τρεις: **37** Yioί Ιμηήρ, χίλιοι πεντήκοντα δύο: **38** Yioί Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα επτά: **39** Yioί Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά: **40** Οι Λευΐται: υιοί Ιησού, και Καδμήλ, εκ των υιών Ωδουνά, εβδομήκοντα τέσσαρες: **41** Οι ψαλτωδοί υιοί Ασάφ, εκατόν εικοσιοκτώ: **42** Οι υιοί των πυλωρών υιοί Σαλλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Ταλμών, υιοί Ακκούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σωβαΐτ πάντες εκατόν τριάκοντα εννέα: **43** Οι Νεθινείμ: υιοί Σιχά, υιοί Ασουφά, υιοί Ταββαώθ, **44** υιοί Κηρώς, υιοί Σιάσα, υιοί Φαδών, **45** υιοί Λεβανά, υιοί Αγαβά, υιοί Ακκούβ, **46** υιοί Αγάρ, υιοί Σαλμάτ, υιοί Ανάν, **47** υιοί Γιδδήλ, υιοί Γαάρ, υιοί Ρεάτια, **48** υιοί Ρεοίν, υιοί Νεκώδα, υιοί Γαζάμ, **49** υιοί Ουζά, υιοί Φασέά, υιοί Βησαί, **50** υιοί Ασενά, υιοί Μεουνέιμ, υιοί Νεφουσέιμ, **51** υιοί Βακβούκ, υιοί Ακουφά, υιοί Αρούρ, **52** υιοί Βασλούδ, υιοί Μεΐδα, υιοί Αροά, **53** υιοί Βαρκώς, υιοί Σισάρα, υιοί Θαμά, **54** υιοί Νεισιά, υιοί Ατιφά: **55** Οι υιοί των δούλων του Σολομώντος: υιοί Σωταΐ, υιοί Σωφερέθ, υιοί Φερουδά, **56** υιοί Ιασλά, υιοί Δαρκών, υιοί Γιδδήλ, **57** υιοί Σεφατία, υιοί Αττήλ, υιοί Φοχερέθ από Σεβαΐη, υιοί Αμί. **58** Πάντες οι Νεθινείμ, και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος, ήσαν τριακόσιοι ενενήκοντα δύο: **59** Ούτοι δε ήσαν οι αναβάντες από Θελ-μελάχ, Θελ-αρηά, Χερούβ, Αδδάν και Ιμηήρ δεν ήδυναντο όμως να δείξωσι τον οίκον της πατριάς αυτών και το σπέρμα αυτών, αν ήσαν εκ του Ιεραπήλ: **60** Yioί Δαλαΐα, υιοί Τωβία, υιοί Νεκώδα, εξακόσιοι πεντήκοντα δύο: **61** και εκ των υιών των ιερέων: υιοί Αβαΐα, υιοί Ακκώς, υιοί Βαρζελλάτ, δύστις έλαβε γυναίκα εις των θυγατέρων Βαρζελλάτ του Γαλααδίτου και ωνομάσθη κατά το όνομα αυτών: **62** Ούτοι εξήγισαν την καταγραφήν αυτών μεταξύ των απαριθμηθέντων κατά γενεαλογίαν, και δεν ευρέθησαν εκεβλήθησαν από της ιερατείας: **63** Και είπε προς αυτούς ο Θισράθα πα μη φάγωσιν από των αγιωτάτων πραγμάτων, εωσύν αναστηθή ιερεύς μετά Ουρίμ και Θουμψίμ: **64** Πάσα η σύναξις ομού ήσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήκοντα, **65** εκτός των δούλων αυτών και των θεραπαινίδων αυτών, οἵτινες ήσαν επτακισθύλιοι τριακόσιοι τριάκοντα επτά και πλην τούτων, διακόσιοι ψαλτωδοί και ψάλτριαι: **66** Οι ίπποι αυτών επτακόσιοι τριάκοντα εξ: αι ήμιονοι αυτών, διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε: αι δύο, εξακόσιοι επτακόσιοι είκοσι: **67** αι κάμηλοι αυτών, τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε: αι δύο, εξακόσιοι επτακόσιοι είκοσι: **68** Και τινές εκ των αρχηγών των πατριών, ότε ήλθον εις τον οίκον του Κυρίου τον εν Iερουσαλήμ, προσέφεραν αυτοπροαιρέτως διά τον οίκον του Θεού, να ανεγείρωσιν αυτόν εν τῷ τόπῳ αυτοῦ: **69** έδωκαν κατά την δύναμιν αυτών εις το θησαυροφύλακιον του έργου εξ μυριάδας και χιλίας δραχμάς χρυσίου και πέντε χιλιάδας μνας αργυρίου και εκατόν ιερατικούς χιτώνας: **70** Ούτως οι ιερεῖς και οι Λευΐται και μέρος εκ του λαού και οι ψαλτωδοί και οι πυλωροί και οι Νεθινείμ κατώκησαν εν ταις πόλεσιν αυτών, και πας ο Ιεραπήλ εν ταις πόλεσιν αυτού.

3 Καὶ ὅτε ἐφθασεν οἱ ἔβδομος μην καὶ οἱ νιοὶ Ἰσραὴλ ἡσαν εν ταῖς πόλεσι, συνηθροίσθι ο λαὸς ως εἰς ἀνθρώπος εἰς Ἱερουσαλήμ. **2** Καὶ εσηκάθη Ἰησούς, οὐ νιός του Ιωσεδέκ, καὶ οι ἀδελφοὶ αυτοῦ οι ιερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ο νιός του Σαλαθίηλ καὶ οι ἀδελφοὶ αυτού, καὶ ωκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον του Θεού του Ἰσραὴλ, διὰ να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επ' αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμῳ Μωϋσέως του ανθρώπου του Θεού· **3** καὶ ἐστησαν τὸ θυσιαστήριον εν τω τόπῳ αυτού, καίτοι επαπειλούμενοι υπό του λαού των τόπων εκείνων καὶ προσέφεραν επ' αυτού ολοκαυτώματα προς τον Κύριον, ολοκαυτώματα πρωΐ καὶ εσπέρας. **4** Καὶ ἔκαμον την εορτήν των σκηνῶν, κατά το γεγραμμένον, καὶ τας καθημερινάς ολοκαυτώσεις κατά αριθμόν, ως ἦτο διατεταγμένον κατά το καθήκον εκάστης ημέρας. **5** Και μετά ταύτα προσέφεραν τα παντοτεινά ολοκαυτώματα, καὶ των νεομηνιών καὶ πασών των καθηγιασμένων εορτών του Κυρίου καὶ παντός προσφέροντος αυτοπροαίρετον προσφοράν εις τον Κύριον. **6** Από της πρώτης ημέρας του εβδόμου μηνὸς ἥρχισαν να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον πλὴν τα θεμέλια του ναού του Κυρίου δεν είχον τεθῆ ἐτι. **7** Και ἔδωκαν ἀργύριον εις τους λιθοτόμους καὶ εις τους τέκτονας καὶ τρόφας και ποτά και ἐλαιον, εις τους Σιδωνίους και εις τους Τυρίους, διὰ να φέρωσι ζύλα κέδρινα από του λιβάνου εις την θάλασσαν της Ἰόπης, κατά την εις αυτούς δοθείσαν ἀδειαν Κύρου του βασιλέως της Περσίας. **8** Και εν τω δευτέρῳ ἐτει της επιστροφής αυτών προς τον οίκον του Θεού εν Ιερουσαλήμ, εν μηνὶ τω δευτέρῳ, ἥρχισαν Ζοροβάβελ ο νιός του Σαλαθίηλ και Ιησούς ο νιός του Ιωσεδέκ και οι λοιποὶ των ἀδελφών αυτών, ιερεῖς και λευταὶ, και πάντες οι ελθόντες από της αιχμαλωσίας εις Ιερουσαλήμ: και κατέστησαν τους Λευΐτας, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, διὰ να επιστεύδωσι το ἐργον του οίκου του Κυρίου. **9** Και παρεστάθη ο Ιησούς, οι νιοὶ αυτού και οι ἀδελφοὶ αυτού, ο Καδμίηλ και οι νιοὶ αυτού, νιοὶ Ιούδα, ως εἰς ἀνθρωπος, διὰ να κατεπείγωσι τους εργαζομένους εν τω οίκω του Θεού· οι νιοὶ του Ηναδάδ, οι νιοὶ αυτών και οι ἀδελφοὶ αυτών οι Λευΐται. **10** Και ὅτε ἐθεσαν οι οικοδόμοι τα θεμέλια του ναού του Κυρίου, εστάθησαν οι ιερεῖς ενδεδμένοι, μετά σαλτίγγων, και οι λευταὶ οι νιοὶ του Ασάφ μετά κυμβάλων, διὰ να υμνώσι τον Κύριον, κατά την διαταγήν Δαβίδ του βασιλέως του Ισραὴλ. **11** Και ἐφαλλον αιμοβιάσιας μνούντες και ευχαριστούντες τον Κύριον, Ὄτι αγαθός, ὅτι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού επί τον Ισραὴλ. Και πας ο λαός ἡλάλαξαν ἀλαλαγμόν μέγαν, νυμούντες τον Κύριον διὰ την θεμελίωσιν του οίκου του Κυρίου. **12** Και πολλοὶ εκ των ιερέων και Λευΐτών και των αρχηγών των πατριών, γέροντες, οίτινες είχον ιδεῖ τον πρότερον οίκον, ενώ ο οίκος ούτος εθεμελιότερον ενώπιον των οφθαλμών αυτών, ἔκλαιον μετά φωνής μεγάλης πολλοὶ δε ἡλάλαξαν εν φωνῇ μεγάλῃ μετ' ευφροσύνης. **13** Και δεν διέκρινεν ο λαός την φωνήν του ἀλαλαγμού της ευφροσύνης από της φωνής του κλαυθμού του λαού· διότι ο λαός ἡλάλαξεν ἀλαλαγμόν μέγαν, και η βοή ηκούντο ἑώς από μακρόθεν.

4 Οι δε εχθροί του Ιούδα και Βενιαμίν, ακούσαντες ὅτι οι νιοὶ της αιχμαλωσίας οικοδομούντι τον ναόν εις Κύριον τον Θεόν του Ισραὴλ, **2** ἥλθον προς τον Ζοροβάβελ και προς τους αρχηγούς των πατριών και είπον προς αυτούς, Ας οικοδομήσωμεν με σάς διότι και ημείς εκζητούμεν τον Θεόν σας, καθὼς σεις, και εις αυτὸν θυσιάζομεν από των ημερών του Εσαραδδών βασιλέως της Ασσούρ, δόστις ανεβίβασεν ημάς εδώ. **3** Ο Ζοροβάβελ ὄμως και ο Ιησούς και οι λοιποὶ των αρχηγῶν

των πατριών του Ισραὴλ, είπον προς αυτούς, Ουδέν κοινόν εις εσάς και εις ημάς, ώστε να οικοδομήσητε οίκον εις τον Θεόν ημών· ἀλλ' ημείς αυτοί ηνωμένοι θέλομεν οικοδομήσης εις Κύριον τον Θεόν του Ισραὴλ, καθὼς προσέταξεν εις ημάς ο βασιλεὺς Κύρος, ο βασιλεὺς της Περσίας. **4** Τότε ο λαός της γης παρέλυε τας χείρας του λαού του Ιούδα και ετάραπτεν αυτών εν τη οικοδομή, **5** και ειμίσθοντο συμβούλους εναντίον αυτών, διὰ να ματαόνωσι την βουλήν αυτών, πάσας τας ημέρας Κύρου του βασιλέως της Περσίας και ἑώς της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας. **6** Και επί της βασιλείας Ασσούρου, εν αρχῇ της βασιλείας αυτού, ἔγραψαν κατηγορίαν κατά των κατοίκων της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ. **7** Και εν ταις ημέραις του Αρταξέρξου ἔγραψεν ο Βισλάμ, ο Μιθρεδάθ, ο Ταβεήλ και οι λοιποί συνέταιροι αυτών προς Αρταξέρξην τον βασιλέα της Περσίας και η επιστολή ἥτο γεγραμμένη Συριστί και εξηγημένη Συριστί. **8** Ρεούμ ο ἐπάρχος και Σαμψάι ο γραμματεύς, ἔγραψαν επιστολήν κατά της Ιερουσαλήμ προς Αρταξέρξην τον βασιλέα, κατά τούτον τον τρόπον. **9** Ρεούμ ο ἐπάρχος και Σαμψάι ο γραμματεύς και οι λοιποί συνέταιροι αυτών, οι Δειναίοι, οι Αφρασάχαιοι, οι Ταρφαλαίοι, οι Αφρασάοι, οι Αρχεναίοι, οι Βαβιλώνιοι, οι Σουσαναχαίοι, οι Δεαναίοι, οι Ελαμίται **10** και οι λοιποί εκ των εθνών, τα οποία ο μέγας και ἔνδοξος Ασεναφάρ μετεκόμισε και κατώκισεν εις τας πόλεις της Σαμαρείας, και οι λοιποί οι πέραν του ποταμού, και τα λοιπά. **11** Τούτο είναι το αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν ἔστειλαν προς αυτόν, προς Αρταξέρξην τον βασιλέα· οι δούλοι σου, οι ἄνδρες οι πέραν του ποταμού, και τα λοιπά. **12** Γνωστόν ἔστω εις τον βασιλέα, διτι οι Ιουδαίοι οι αναβάτες από σου προς ημάς, ελθόντες εις Ιερουσαλήμ, οικοδομούσι την πόλιν, την αποστάτιδα και πονηράν, και εγείρουσι τον τοίχον και συνάπτουσι τα θεμέλια. **13** Γνωστόν ἔστω ἡδη εις τον βασιλέα, ὅτι εάν η πόλις αύτη οικοδομηθή και οι τοίχοι εγερθώσι, δεν θέλουσι πληρώσει φόρον, τελώνιον ἡ διαγώνιον· και θέλει ζημιώθη το ειοδήμα των βασιλέων. **14** Επειδή δε τρεφόμεθα από του παλατίου, και ἥτο απρεπές διά ημάς να βλέπωμεν την ατιμίαν του βασιλέως, διά τούτο εστείλαμεν και εγνωστοποιήσαμεν προς τον βασιλέα, **15** διά να γείνη ἔρευνα εν τω βιβλίω των υπομνημάτων των πατέρων σου· και θέλεις ευρεῖν εις τω βιβλίω των υπομνημάτων και γνωρίσει, ὅτι η πόλις αύτη είναι πόλις αποστάτις και ολέθριος εις τους βασιλεῖς και εις τας επαρχίας, και ὅτι εκ παλαιού χρόνου εκίνουν επανάστασιν των μέσω αυτής, διά την οποίαν αιτίαν η πόλις αύτη κατηρημώθη. **16** Γνωστοποιούμεν προς τον βασιλέα, διτι εάν η πόλις αύτη ανοικοδομηθή και οι τοίχοι αυτής ανεγερθώσι, δεν θέλεις ἔχει οιδέν μέρος εις το πέραν του ποταμού. **17** Ο βασιλεὺς απεκρίθη προς τον Ρεούμ τον ἐπάρχον και Σαμψάι τον γραμματέα και τους λοιπούς συνεταίρους αυτών τους κατοικούντας εν Σαμαρείᾳ, και τους ἄλλους τους πέραν του ποταμού, Ειρήνη, και τα λοιπά. **18** Η επιστολή, την οποίαν εστείλατε προς ημάς, ανεγνώσθη ακριβώς ενώπιον μου. **19** Και εξεδόθη διαταγή παρ' εμού, και ηρεύνησαν και εύρηκαν ὅτι η πόλις αύτη εκ παλαιού χρόνου επαναστάτει εναντίον των βασιλέων, και γίνονται εν αυτῇ στάσεις και συνωμοσίαι: **20** Υπήρχαν ἔτι ισχυροί βασιλείς επί Ιερουσαλήμ, δεσπόζοντες επί πάντας τους πέραν του ποταμού και επληρόντεις εις αυτούς φόρος, τελώνιον και διαγώνιον. **21** Τώρα λοιπόν προστάξατε να πάνωστα τους ανθρώπους εκείνους, και η πόλις αύτη να μη οικοδομηθή, εωσόν εκδοθή διαταγή παρ' εμού. **22** Και προσέξατε να μη αμελήσητε να κάμητε τούτο· διά να μη αυξηθῇ

το κακόν επί ζημιά των βασιλέων. **23** Ότε δε το αντίγραφον της επιστολής του βασιλέως Αρταξέρξου ανεγνώσθη ενώπιον του Ρεούμ και Σαμψάι του γραμματέως και των συνεταίρων αυτών, ανέβησαν μετά σπουδής εἰς Ιερουσαλήμ προς τους Ιουδαίους, και ἐπαυσαν αυτούς εν βίᾳ και μετά δυνάμεως. **24** Καὶ ἐπαυσε τὸ ἔργον του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ, και ἐμεινε πεπαυμένον μέχρι του δευτέρου ἔτους της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας.

5 Τότε προεφήτευσαν ο προφήτης Αγγαίος και Ζαχαρίας ο νιός του Ιδδώ, προς τους Ιουδαίους τους εν Ιουδαίᾳ και Ιερουσαλήμ, προφητεύοντες προς αυτούς εν ονόματι του Θεού του Ισραήλ. **2** Καὶ εποικώθησαν Σοροβάθελ ο νιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο νιός του Ιωσεδέν και ἡρχισαν να οικοδομώστι τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ· και μετ' αυτών οι προφήται του Θεού βοήθουντες αυτούς. **3** Εν τούτω των καιρών ελθόντες προς αυτούς Ταθνᾶ, ο ἐπαρχος των εντεύθεν του ποταμού, και ο Σεθάρ-βοσναῖ και οι συνέταιροι αυτών, εἶπον προς αυτούς ούτως Τις προσέταξεν εἰς εσάς να οικοδομήτε τον οίκον του Θεού τούτον και να εγείρητε τούτον τον τοίχον; **4** Καὶ τότε είπομεν προς αυτούς ποία είναι τα ονόματα των ανδρών, οίτινες οικοδομούσι την οικοδομήν ταύτην. **5** Αλλ' επί τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων ἡτο ο οφθαλμός του Θεού αυτών, και δεν ήδυναντο να πάυσωσιν αυτούς, εωσού ἐλθη η υπόθεσις προς τον Δαρείον· και τότε ἐδώκαν απόκρισιν δι' επιστολής περί τούτου. **6** Αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν Ταθνᾶ, ο ἐπαρχος των εντεύθεν του ποταμού, και ο Σεθάρ-βοσναῖ και οι συνέταιροι αυτού οι Αφαρσαχαίοι οι εντεύθεν του ποταμού, απέστειλαν προς Δαρείον τον βασιλέα. **7** Απέστειλαν επιστολήν προς αυτόν, εν ἡ ήτο γεγραμμένον ούτως Εἰς τον Δαρείον τον βασιλέα, πάσα ειρήνη. **8** Γνωστόν ἐστω εἰς τον βασιλέα, ὅτι υπήγαμεν εἰς την επαρχίαν της Ιουδαίας προς τον οίκον του μεγάλου Θεού, και αὐτός οικοδομεῖται με λίθους μεγάλους και εντίθενται ζύλα εἰς τους τοίχους, και το ἐργόν τούτο προχωρεῖ ταχέως και ευδούται εἰς τας χείρας αυτών. **9** Καὶ ερωτήσαντες εκείνους τους πρεσβυτέρους, ελαλήσαμεν προς αυτούς ούτως Τις προσέταξεν εἰς εσάς να οικοδομήτε τον οίκον τούτον και να εγείρητε τούτον τον τοίχον; **10** Ἐτί καὶ τα ονόματα αυτών ηρωτήσαμεν, διά να σοι φανερώσωμεν και γράψωμεν προς σε τα ονόματα των ανδρών των επι τε κεφαλής αυτών. **11** Καὶ απεκρίθησαν προς ἡμάς ούτω, λέγοντες, Ήμερις είμεθι ο δούλοι του Θεού του ουρανού και της γῆς, και οικοδομούμεν τον οίκον τον προ πολλών ἡδη ετών οικοδομηθέντα, τον οποίον βασιλεύς μέγας του Ισραήλ ακοδόμησε και ανήγειρεν. **12** αφού ὅμως οι πατέρες ἡμών παρώργισαν τον Θεόν του ουρανού, παρέδωκεν αυτούς εἰς την χείρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, του Χαλδαίου, και κατέστρεψε τον οίκον τούτον και μετώκισε τον λάόν εἰς την Βαβυλώνα. **13** Πλην εν τω πρώτω ἐτει Κύρου του βασιλέως της Βαβυλώνος, ο βασιλεὺς Κύρου ἐδώκε προσταγήν να οικοδομηθῇ ούτος ο οίκος του Θεού. **14** Καὶ τα σκεύη ἐτι τα χρυσά και αργυρά του οίκου του Θεού, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ ἐλάβεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ και ἐφερεν αυτά εἰς τον ναόν της Βαβυλώνος, ταύτα ο Κύρος ο βασιλέυς εσήκωσεν εκ του ναού της Βαβυλώνος, και παρεδόθησαν εἰς τον ονομαζόμενον Σασαβασσάρ, τον οποίον είχε κάμει ἐπαρχον· **15** καὶ εἴπε προς αυτόν, Λάβε τα σκεύη ταύτα, ὑπαγε, φέρε αυτά εἰς τον ναόν τον εν Ιερουσαλήμ, και ο οίκος του Θεού ας οικοδομηθῇ εν τω τόπω αυτού. **16** Τότε ελθών ούτος ο Σασαβασσάρ ἐθεσε τα θεμέλια του οίκου του Θεού, του εν Ιερουσαλήμ· και απ' εκείνου του χρόνου

έως της σήμερον οικοδομείται και δεν ετελείωσε. **17** Τώρα λοιπόν, εάν φαίνηται αρεστόν εἰς τον βασιλέα, ας γείνη ἔρευνα εν τω θησαυροφυλακίον του βασιλέως των Βαβυλώνι, εάν ήναι αληθινόν ὅτι εξεδόθη διαταγή παρά Κύρου του βασιλέως να οικοδομηθῇ ο οίκος ούτος του Θεού εν Ιερουσαλήμ· και ας αποστείλη ο βασιλεύς προς ημάς την θέλησιν αυτού περί τούτου.

6 Τότε Δαρείος ο βασιλεὺς εξέδωκε διαταγήν, και ηρεύνησαν εν τοις αρχείοις, όπου κείνται οι θησαυροί εν Βαβυλώνι. **2** Καὶ ευρέθη εν Αχμεθά, εν τω παλατίω τω εν τη επαρχία των Μήδων, εἰς τόμος, και ἡτο εν αυτῷ υπόμνημα γεγραμμένον ούτως **3** Εν τω πρώτω ἐτει Κύρου του βασιλέως, Κύρος ο βασιλεὺς εξέδωκε διαταγήν περί του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ, Ας οικοδομηθῇ ο οίκος, ο τόπος εἰς τον οποίον προσφέρονται μι θυσία, και ας τεθώσι τα θεμέλια αυτού δυνατάτο ύψος αυτού εξήκοντα πήχαι, το πλάτος αυτού εξήκοντα πήχαι: **4** τρεις σειρά μεγάλων λίθων, και μία σειρά ξύλων νέων· και τα αναλώματα ας δοθώσιν εκ του οίκου του βασιλέως **5** τα χρυσά ἔτι και τα αργυρά σκεύη του οίκου του Θεού, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ ἐλάβεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ και ἐφερεν εις Βαβυλώνα, ας αποδοθώσι και ας επανέλθωσιν εις τον ναόν τον εν Ιερουσαλήμ, ἔκαστον εις τον τόπον αυτού, και ας τεθώσιν εις τον οίκον του Θεού. **6** Τώρα λοιπόν, Ταθνᾶ, ἐπαρχε των πέραν του ποταμού, Σεθάρ-βοσναῖ, και οι συνέταιροι σας οι Αφαρσαχαίοι, οι πέραν του ποταμού, απομακρύνθητε εκείθεν· **7** αφίσατε το ἐργόν τούτου του οίκου του Θεού· ο ἐπαρχος των Ιουδαίων και οι πρεσβυτέροι των Ιουδαίων ας οικοδομήσωσι τον οίκον τούτον του Θεού εν τω τόπω αυτού. **8** Εξεδόθη ἔτι απ' εμού διαταγή, τι θέλετε κάμει εις τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων τούτων, διά την οικοδομήν τούτου του οίκου του Θεού εκ των υπαρχόντων του βασιλέως, εκ του φόρου των πέραν του ποταμού, θέλουσι δοθή αμέσως αναλώματα εις τους ανθρώπους τούτους, διά να μη εμποδισθώσι. **9** Καὶ ούτινος πράγματος ἔχουσι χρείαν, και μόσχοι και κριοί και πρόβατα, διά τας ολοκαυτώσεις του Θεού του ουρανού, σίτος, ἀλας, οίνος και ἔλαιον, κατά την αἵτιον των ιερέων των εν Ιερουσαλήμ, ας δίδωνται εις αυτούς καθ' ημέραν ἀνευ ἐλλείψεως, **10** διά να προσφέρωσι θυσίας εις οσμήν ευωδίας προς τον Θεόν του ουρανού, και να προσεύχωνται υπέρ της ζωής του βασιλέως και των ιωών αυτού. **11** Εξεδόθη ἔτι παρ' εμού διαταγή περι παντός ανθρώπου, δοτις παραλλάξη τον λόγον τούτον, να αποσπαθή ἔλιον εις της οικίας αυτού και να στηθῇ και να κρεμασθῇ επ' αυτο- ἥ δε οικία αυτού ας γείνη διά τούτο κοπρών. **12** Καὶ ο Θεός, όστις κατώκισε το όνομα αυτού εκεί, ας εξολοθρεύση πάντα βασιλέα και λαόν, όστις εκτείνη την χείρα αυτού διά να παραλλάξῃ τι, ώστε να καταστρέψῃ τούτον τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ. Εγώ ο Δαρείος εξέδωκα την διαταγήν· ας εκτελεσθῇ ταχέως. **13** Τότε ο Ταθνᾶ, ο ἐπαρχος των εντεύθεν του ποταμού, ο Σεθάρ-βοσναῖ, και οι συνέταιροι αυτών, κατά τα προσταχθέντα υπό του Δαρείου του βασιλέως, ούτως ἔκαμον ταχέως. **14** Καὶ οι πρεσβυτέροι των Ιουδαίων ακοδόμουν και ευωδούντο, κατά την προφητείαν Αγγαίου του προφήτου και Ζαχαρίου ιωύ του Ιδδώ. Και ακοδόμησαν και ετελείωσαν, κατά την προσταγήν του Θεού του Ισραήλ, και κατά την προσταγήν του Κύρου και Δαρείου και Αρταξέρξου βασιλέως της Περσίας. **15** Καὶ συνετελέσθη ο οίκος ούτος την τρίτην ημέραν του μηνὸς Αδάρ, εν τω ἔκτῳ ετει της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως. **16** Καὶ εγκατίνασαν εν ευφροσύνη οι νιοί του Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευΐται, και οι λοιποί εκ

των νιών της αιχμαλωσίας, τον οίκον τούτον του Θεού· **17** και προσέφεραν εις τον εγκαινιασμόν του οίκου τούτου του Θεού εκατόν μόσχους, διακοσίους κριούς, τετρακόσια αρνία· και διά προσφοράν περί αμαρτίας υπέρ παντός του Ισραήλ δώδεκα τράγους, κατά τον αριθμόν των φυλών του Ισραήλ. **18** Και ἐστήσαν τους ιερεῖς εις τας διαιρέσεις αυτών, και τους Λευΐτας εις τα υπουργήματα αυτών, διά την υπηρεσίαν του Θεού την εν Ιερουσαλήμ, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίῳ του Μωϋσέως. **19** Και ἐκάμον το πάσχα οι ιοί της αιχμαλωσίας τη δεκάτη τετάρτη του πρώτου μηνός· **20** διότι οι ιερεῖς και οι Λευΐται εικαθαρίσθησαν ομού πάντες ἡσαν κεκαθαρισμένοι, και ἐσφαζαν το πάσχα εις πάντας τους ιούς της αιχμαλωσίας, και εις τους ἀδελφούς αυτών τους ιερεῖς, και εις εαυτούς. **21** Και ἐφαγον οι ιοί Ισραήλ, οι επιστρέψαντες από της αιχμαλωσίας, και πάντες οι χωρισθέντες προς αυτούς από της ακαθαρσίας των εθνών της γης, διά να εκζητήσωσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **22** Και ἐκάμον την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας μετ' ευφροσύνης διότι εύφρανεν αυτούς ο Κύριος, και ἐστρέψε προς αυτούς την καρδίαν του βασιλέως της Ασσυρίας, διά να ενισχύνῃ τας χείρας αυτών εις το ἔργον του οίκου του Θεού, του Θεού του Ισραήλ.

7 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, επί της βασιλείας Αρταξέρξου βασιλέως της Περσίας, Ἐσδρας ο ιούς του Σεράδιου, ιού του Αζαρία, ιού του Χελκία, **2** ιού του Σαλλούμ, ιού του Σαδώκ, ιού του Αχιτέβ, **3** ιού του Αμαρία, ιού του Αζαρία, ιού του Μεραϊώθ, **4** ιού του Ζεράα, ιού του Οζί, ιού του Βουκκί, **5** ιού του Αβισσουά, ιού του Φινεές, ιού του Ελεάζαρ, ιού του Ααρών του ιερέως του πρώτου, **6** ούτος ο Ἐσδρας ανέβη από της Βαβυλώνος, ων γραμματεύς ἐμπειρος εις τον νόμον του Μωϋσέως, τον οποίον ἐδώκε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· και ο βασιλεὺς εχάρισεν εις αυτόν πάντα τα αιτήματα αυτού, κατά την επ' αυτόν χείρα Κυρίου του Θεού αυτού. **7** Ανέβησαν και τινές εκ των νιών Ισραήλ και εκ των ιερέων, και οι Λευΐται, και οι φαλτωδοί και οι πυλωροί και οι Νεθινείμ, εις Ιερουσαλήμ, εν τω εβδόμῳ ἡετί Αρταξέρξου τον βασιλέως. **8** Και ἤλθον εις Ιερουσαλήμ τον πέμπτον μήνα του εβδόμου ἔτους του βασιλέως. **9** Διότι την πρώτην του πρώτου μηνὸς ἥρισεν ούτος να αναβαίνῃ από της Βαβυλώνος, και την πρώτην του πέμπτου μηνὸς ἤλθεν εις Ιερουσαλήμ, κατά την επ' αυτόν αγαθήν χείρα του Θεού αυτού. **10** Επειδή ο Ἐσδρας είχεν ετοιμάσει την καρδίαν αυτού εις το να εκζητῇ τον νόμον του Κυρίου, και να εκτελή και να διδάσκῃ εις τον Ισραήλ διατάγματα και κρίσεις. **11** Τούτο δε είναι το αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν ο βασιλεὺς Αρταξέρξης ἐδώκεν εις τον Ἐσδραν τον ιερέα, τον γραμματέα, γραμματέα των λόγων των εντολῶν του Κυρίου και των διαταγμάτων αυτού προς τον Ισραήλ. **12** Αρταξέρξης, βασιλεύς των βασιλέων, προς Ἐσδραν τον ιερέα, τον γραμματέα του νόμου του Θεού του ουρανού, τον τέλειον, και τα λοιπά. **13** Ἐξέδόθη παρ' εμού διαταγή, ὡστε πάντες οι εκ του λαού του Ισραήλ και των ιερέων αυτού και των Λευΐτών, οι εν τω βασιλείω μου, ὃσι θέλουσιν αυτοπροαιρέτως να αναβώσιν εις Ιερουσαλήμ, να ἐλθωσι μετά σου. **14** Διότι πέμπτεσαι παρά του βασιλέως και των επτά συμβούλων αυτού, διά να επισκεφθῆς την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ, κατά τον εν τη χειρὶ σου νόμον του Θεού σου· **15** και να φέρεις το αργύριον και το χρυσόν, το οποίον ο βασιλεὺς και οι σύμβουλοι αυτού προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον Θεόν του Ισραήλ, του οποίου το κατοικητήριον είναι εν Ιερουσαλήμ, **16** και ἀπαν το αργύριον και χρυσόν ὃσον συνάξῃς καθ' ὅλην την επαρχίαν

της Βαβυλώνος, μετά των προαιρετικών προσφορών του λαού και των ιερέων, των προσφερόντων αυτοπροαιρέτως διά τον Ιερουσαλήμ οίκον του Θεού αυτών· **17** διά ^ν αγοράσης ταχέως διά του αργυρίου τούτου μόσχους, κριούς, αρνία, τα εξ αλφίτων προσφοράς αυτών και τας σπονδάς αυτών, και να προσφέρῃς αυτά επί το θυσιαστήριον τον οίκον του Θεού σας, το εν Ιερουσαλήμ. **18** Και παν δι, τι φανή αρεστόν εις σε και εις τους ἀδελφούς σου να κάμητε διά του υπολοίπου αργυρίου και χρυσίου, τούτο κάμετε, κατά το θέλημα του Θεού σας. **19** Και τα σκεύη, τα δοθέντα εις σε διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού σου, παράδος ενώπιον του Θεού της Ιερουσαλήμ. **20** Και δι, τι περιπλέον χρειασθή διά τον οίκον του Θεού σου, δι, τι συμβῇ να εξοδεύσῃς, εξόδευε εκ του βασιλικού θησαυροφυλακίου. **21** Και παρ' εμού, εμού του Αρταξέρξου βασιλέως, εξεδόθη διαταγή εις πάντας τους θησαυροφυλακας τους πέραν του ποταμού, παν δι, τι ζητήσῃ παρ' υμών ο Ἐσδρας ο ιερεύς, ο γραμματεύς του νόμου του Θεού του ουρανού, να γίνηται πάραντα, **22** ἐώς εκατόν ταλάντων αργυρίου, και ἐώς εκατόν κόρων σίτου, και ἐώς εκατόν βαθ οίνου, και ἐώς εκατόν βαθ ελαίου, και ἀλας απροδιόριοτον, **23** Παν δι, τι είναι προστεταγμένον παρά του Θεού του ουρανού, αγένη μετά σπουδής διά τον οίκον του Θεού του ουρανού διά να μη ἐλθῃ οργή επὶ την βασιλείαν του βασιλέως και των νιών αυτού. **24** Ἐτί γνωστοποιείται εις εσάς, ὅτι εις ουδένα εκ των ιερέων και Λευΐτών, φαλτωδών, θυρωρών, Νεθινείμ και υπηρετών τούτου τον οίκον του Θεού, δεν θέλει είσθαι νόμιμον να επιβληθῇ φόρος, τελώνιον ἡ διαγώγιον επ' αυτούς. **25** Και συ, Ἐσδρα, κατά την εν σοι του Θεού σου σοφίαν, κατάστησον κριτάς και δικαστάς, διά να κρίνωσι πάντα τον λαόν τον πέραν του ποταμού, πάντας τους ειδότας τους νόμους του Θεού σου· και διδάσκετε τους μη ειδότας. **26** Και πας ὁσίτις δεν κάμνει τον νόμον του Θεού σου και τον νόμον του βασιλέως, ας εκτελήται ταχέως κρίσις επ' αυτόν, είτε εις θάνατον, είτε εις εξορίαν, ή εις δίκημενιν υπαρχόντων, ή εις φυλακήν. **27** Εὐλογητός Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών, ὁσίτις ἐδώκε τοιαύτα εις την καρδίαν του βασιλέως, διά να δοξάσῃ τον οίκον του Κυρίου, τον εν Ιερουσαλήμ· **28** και ἐκαμενεις ενέργειας ενώπιον του βασιλέως και των συμβούλων αυτού και πάντων των αρχόντων του βασιλέως των δυνατών. Και εγώ ενισχύθην κατά την επ' εμέ χείρα Κυρίου του Θεού μου, και συνήγαγον εκ του Ισραήλ ἀρχοντας διά να συνανθρώσι μετ' εμού.

8 Ούτοι δε είναι οι αρχηγοί των πατριών αυτών, και γενεαλογία των συναναβάτων μετ' εμού από της Βαβυλώνος, επί της βασιλείας Αρταξέρξου του βασιλέως. **2** Εκ των νιών Φινεές, Γηρσώμ εκ των νιών Ιθάμαρ, Δανιήλ· εκ των νιών Δαβίδ, Χαττούς. **3** Εκ των νιών Σεχανία, του εκ των νιών Φαρώς, Ζαχαρίας και μετ' αυτού ηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν τα αρσενικά εκατόν πεντήκοντα. **4** Εκ των νιών του Φαθάτ-μωάβ, Ελιωναΐ το ιούς του Ζεράα, και μετ' αυτού τα αρσενικά διακόσιοι. **5** Εκ των νιών Σεχανία, ο ιούς του Ιααζίηλ, και μετ' αυτού τα αρσενικά τριακόσιοι. **6** Και εκ των νιών Αδίν, Εβέδ ο ιούς του Ιωνάθαν, και μετ' αυτού τα αρσενικά πεντήκοντα. **7** Και εκ των νιών Ελάμη, Ιεσαίας ο ιούς του Γοθολία, και μετ' αυτού εβδομήκοντα. **8** Και εκ των νιών Σεφατία, Ζεβαδίας ο ιούς του Μιχαήλ, και μετ' αυτού τα αρσενικά ογδόκοντα. **9** Εκ των νιών Ιωάβ, Οβαδία ο ιούς του Ιεχιήλ, και μετ' αυτού τα αρσενικά διακόσιοι δεκαοκτώ. **10** Και εκ των νιών Σελωμείθ, ο ιούς του Ιωσιφία, και μετ' αυτού τα αρσενικά εκατόν εξήκοντα. **11** Και εκ των

νιών Βηβαΐ, Ζαχαρίας ο νιός του Βηβαΐ, και μετ' αυτού τα αρσενικά εικοσιοκτώ. **12** Και εκ των νιών Αζγάδ, Ιωανάν ο νιός του Ακκατάν, και μετ' αυτού τα αρσενικά εκατόν δέκα. **13** Και εκ των νιών Αδωνικάμ οι τελευταίοι, και ταύτα τα ονόματα αυτών, Ελιφελέτ, Ιεήλ και Σεμαΐας, και μετ' αυτών τα αρσενικά εξήκοντα. **14** Εκ δε των νιών Βιγουαί, Γουθαΐ και Ζαββούδ, και μετ' αυτών τα αρσενικά εβδομήκοντα. **15** Και συνήθροισα αυτούς παρά τον ποταμόν, τον ρέοντα προς Ααβά, και εκεί κατεσκηνώσαμεν τρεις ημέρας και παρεπήρησα μεταξύ του λαού και των ιερών και δεν εύρηκα εκεί ουδένα εκ των νιών του Λευΐ. **16** Τότε απέστειλα προς τον Ελιέζερ, τον Αριγάλ, τον Σεμαΐαν και τον Ελνάθαν και τον Ιαρείβ και τον Ελνάθαν και τον Νάθαν και τον Ζαχαρίαν και τον Μεσουλλάμ, τους ἄρχοντας· και τον Ιωάριβ, και τον Ελνάθαν, συνετούς. **17** Και έδωκα εις αυτούς παραγγελίαν προς τον Ιδώ τον ἄρχοντα, εν τα τόπων Κασιφία, και ἔβαλον εις το στόμα αυτών λόγους διά να λαλήσωσι προς τον Ιδώ και τους αδελφούς αυτού τους Νεθινείμ, εν τα τόπων Κασιφία, διά να πέμψωσι προς ημάς λειτουργούς διά τον οίκον του Θεού ημών. **18** Και κατά την εφ' ημάς αγαθήν χείρα του Θεού ημών ἔφεραν προς ημάς ἀνδρά συνέτον, εκ των νιών Μααλί, υιού του Λευΐ, υιού Ισραήλ· και τον Σερεβίαν μετά των νιών αυτούν και των αδελφών αυτού, δεκαοκτώ· **19** και τον Ασαβίαν, και μετ' αυτού τον Ιεσαΐαν εκ των νιών Μεραρί, τους αδελφούς αυτού και τους υιούς αυτών, είκοσι· **20** και εκ των Νεθινείμ, τους οποίους ο Δαβίδ και οι ἄρχοντες διώρισαν διά την υπηρεσίαν των Λευΐτων, διακοσίους είκοσι Νεθινείμ: πάντες ούτοι ήσαν σεσημειωμένοι κατ' ὄνομα. **21** Τότε εκήρυξα εκεί νηστείαν παρά τον ποταμόν Ααβά, ὅπως ταπεινωθέντες ενώπιον του Θεού ημών, ζητήσαμεν παρ' αυτού ευθείαν οδόν διά ημάς και διά τα τέκνα ημών και διά πάντα τα υπάρχοντα ημών. **22** Διότι η σχύνθην για ζητήσω παρά του βασιλέως δύναμιν και ιππείς διά να βοηθήσωσιν ημάς εναντίον του εχθρού καθ' οδόν· επειδή είχομεν επειπονή προς τον βασιλέα, λέγοντες, Ή χειρ του Θεού ημών είναι προς αγαθόν επί πάντας τους ζητούντας αυτόν· το δε κράτος αυτού και η οργή αυτού επί πάντας τους εγκαταλείποντας αυτόν. **23** Ενηστεύσαμεν λοιπόν και ικετεύσαμεν τον Θεόν ημών περί τούτου· και ἔγινεν ἵλεως προς ημάς. **24** Τότε εχώρισα δώδεκα εκ των αρχόντων των ιερών, τον Σερεβίαν, τον Ασαβίαν και μετ' αυτών δέκα εκ των αδελφών αυτών. **25** Και εζύγισα εις αυτούς το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη, την προσφοράν του οίκου του Θεού ημών, την οποίαν προσέφεραν ο βασιλεύς και οι σύμβουλοι αυτού και οι ἄρχοντες αυτού και πας ο παρευρεθείς Ισραήλ· **26** εζύγισα λοιπόν και παρέδωκα εις την χείρα αυτών εξακόσια πεντήκοντα τάλαντα αργυρίου, και σκεύη αργυρά εκατόν ταλάντων, και εκατόν ταλάντα χρυσίου· **27** και είκοσι φιάλας χρυσάς, χιλίων δραχμών, και δύο σκεύη εκ χαλκού στίλβοντας καλού, πολύτιμα ως χρυσίον. **28** Και είπον προς αυτούς, Σεις είσθε ἄγιοι εις τον Κύριον, και τα σκεύη ὄγια· και το αργύριον και το χρυσίον αυτοπροσάρτεος προσφορά εις Κύριον τον Θεόν των πατέρων σας. **29** Προσέχετε και φυλάττετε αυτά, εωσού ζυγίστε ἐμπροσθεν των αρχόντων των ιερών και των Λευΐτων και των αρχόντων των πατριών του Ισραήλ, εν Ιερουσαλήμ, εντός των οικημάτων του οίκου του Κυρίου. **30** Και παρέλαβον οι ιερεῖς και οι Λευΐται το βάρος του αργυρίου και του χρυσού και τα σκεύη, διά να φέρωσιν αυτά εις Ιερουσαλήμ, προς τον οίκον του Θεού ημών. **31** Και εσηκώθημεν από τον ποταμόν Ααβά την δωδεκάτην του πρώτου μηνός, διά να υπάγωμεν εις Ιερουσαλήμ· και η

χειρ του Θεού ημών ἥτο εφ' ημάς, και ήλευθερώσεν ημάς εκ χειρός εχθρού και ενεδρέύοντος εν τη οδώ. **32** Και ήλθομεν εις Ιερουσαλήμ· και εκαθίσαμεν εκεί τρεις ημέρας. **33** Την τετάρτην δη μέραν εζύγισθη το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη, εν τω οίκω του Θεού ημών, και παρεδόθη διά χειρός του Μερημώθ ηιού του Ουρία του ιερέως· και μετ' αυτού ἥτο Ελεάζαρ ο νιός του Φινεές· και μετ' αυτών Ιωάζαβδ, ο νιός του Ιησού, και Νωαδίας ο νιός του Βιννουΐ, οι Λευΐται· **34** κατά αριθμόν και κατά βάρος τα πάντα· και ἀπάντα το βάρος εγράφη εν τη ὥρᾳ εκείνην. **35** Οι νιοί της μετοικεσίας, οι ελθόντες από της αιχμαλωσίας, προσέφεραν ολοκαυτώματα προς τον θεόν του Ισραήλ, δώδεκα μόσχους υπέρ παντός του Ισραήλ, ενενήκοντα εξ κριούς, εβδομήκοντα επτά αρνία, δώδεκα τράγους περὶ αμαρτίας, τα πάντα ολοκαύτωμα εις τον Κύριον. **36** Και παρέδωκαν τα προστάγματα του βασιλέως εις τους σατράπας του βασιλέως και εις τους επάρχους τους πέραν του ποταμού· και ούτοι εβοήθησαν τον λαόν και τον οίκον του Θεού.

9 Και αφού ετελέσθησαν ταύτα, προσήλθον προς εμέ εις ἄρχοντες, λέγοντες, Ο λαός του Ισραήλ και οι ιερεῖς και οι Λευΐται, δεν εχωρίσθησαν από του λαού των τόπων τούτων, και πράττουσι κατά τα βδελύγματα αυτών, των Χαναναίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ιεβουσαίων, των Αμμωνιτών, των Μωαβιτών, των Αιγυπτίων και των Αμορραίων· **2** διότι ἔλαβον εκ των θυγατέρων αυτών εις εαυτούς και εις τους υιούς αυτών· ώστε το σπέρμα το ἄγιον συνεμίχθη μετά του λαού των τόπων· και η χειρ των αρχόντων και των προεστώτων ἥτο πρώτη εις την παράβασιν ταύτην. **3** Και ως ἡκουσα το πράγμα τούτο, διέσχισα το ιμάτιον μου και το επένδυμά μου, και ανέσπασα τας τρίχας της κεφαλής μου και του πώγωνός μου, και εκαθίμην εκστατικός. **4** Τότε συνίχθησαν προς εμέ πάντες οι τρέμοντες εις τους λόγους του Θεού του Ισραήλ, διά την παράβασιν των μετοικισθέντων και εκαθίμην εκστατικός ἔως της εσπερινής προσφοράς. **5** Και εν τη εσπερινή προσφορά εσηκώθην από της ταπεινώσεως μου, και διασχίσας το ιμάτιόν μου και το επένδυμά μου, ἔκλινα επί τα γόνατά μου και ἔξετενα τας χειράς μου προς Κύριον τον Θεόν μου, **6** και είπον, Θεέ μου, αισχύνομαι και ερυθριών να υψώσω το πρόσωπό μου προς σε, Θέέ μου· διότι αι ανομίαί ημών ηυξήνθησαν υπεράνω της κεφαλής, και αι παραβάσεις ημών εμεγαλύνθησαν ἔως των ουρανών. **7** Από των ημερών των πατέρων ημών ἡμεθα εν παραβάσει μεγάλη μέχρι της ημέρας ταύτης και διά τας ανομίας ημών παρεδόθημεν, ημείς, οι βασιλείς ημών, οι ιερεῖς ημών, εις την χείρα των βασιλέων των τόπων, εις μάχαιραν, εις αιχμαλωσίαν και εις διαρπαγήν και εις αισχύνην προσώπου, ως είναι την ημέραν ταύτην. **8** Και τώρα ως εν μιᾷ στιγμῇ ἔγινεν ἔλεος παρά Κυρίου του Θεού ημών, ώστε να διασωθή εις ημάς υπόλοιπον, και να δοθή εις ημάς στερέωσις εν τω αγίῳ αυτού τόπω, διά να φωτίζῃ ο Θεός ημών τους οφθαλμούς ημών, και να δώσῃ εις ημάς μικράν αναψυχήν εν τη δουλεία ημών. **9** Διότι δούλοι ημεθα· και εν τη δουλεία ημών δεν εγκατέλιπεν ημάς ο Θεός ημών, αλλ' ηδόκησε να εύρωμεν ἔλεος ενώπιον των βασιλέων της Περσίας, ώστε να δώσῃ εις ημάς αναψυχήν, διά να ανεγείρωμεν τον οίκον του Θεού ημών και να ανορθώσωμεν τας ερημώσεις αυτού, και να δώσῃ εις ημάς περιτέχισμα εν Ιούδᾳ και εν Ιερουσαλήμ. **10** Αλλά τώρα, Θέέ ημών, τι θέλομεν επειπονή μετά ταύτα; διότι εγκατελίπομεν τα προστάγματά σου, **11** τα οποία προσέταξας διά χειρός των δούλων σου των προφητών, λέγων, Η γη, εις την οποίαν

εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε αυτήν, είναι γη μεμολυσμένη με τον μολυσμόν των λαών των τόπων, με τα βδελύγματα αυτών, οίτινες εγέμισαν αυτήν, απ' άκρου έως άκρου, από των ακαθαρσιών αυτών. **12** Τώρα λοιπόν τας θυγατέρας σας μη δίδετε εις τους υιούς αυτών, και τας θυγατέρας αυτών μη λαμβάνετε εις τους υιούς σας, και μη ζητείτε ποτέ την ειρήνην αυτών ή την ευτυχίαν αυτών, διά να κραταιωθήτε και να τρώγητε τα αγαθά της γῆς, και να αφήσητε αυτήν κληρονομίαν εις τους υιούς σας διά παντός. **13** Και μετά πάντα τα επελθόντα εφ' ημάς ένεκα των πράξεων των πονηρών ημών, και της παραβάσεως ημών της μεγάλης, αφού συ, Θεέ ημών, εκρατήθης κάτω της αξίας των ανομιών ημών, και ἐδωκας εις ημάς ελευθέρωσιν τοιαύτην, **14** πρέπει ημείς να αθετήσωμεν πάλιν τα προστάγματα σου, και να συμπενθερεύσωμεν με τον λαόν των βδελυγμάτων τούτων; δεν ήθελες οργισθή καθ' ημών, εωσού συντελέσης ημάς, ώστε να μη μείνη υπόλοιπον ή σεσωσμένον; **15** Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δίκαιος έσαι διότι εμείναμεν σεσωσμένοι, ως την ημέραν ταύτην ίδοι, ενώπιον σου είμεθα με τας παραβάσεις ημών διότι δεν ήτο δυνατόν ένεκα τούτων να σταθώμεν ενώπιον σου.

10 Ενώ δε ο Ἔσδρας προσηγύχετο και εξωμολογείτο, κλαίων και πεπτωκώς ἐμπροσθεν του οίκου του Θεού, συνήχθη προς αυτόν εκ του Ισραήλ σύναξις μεγάλη σφόδρα, ἀνδρες και γυναίκες και παιδιά: διότι ἐκλαίειν ο λαός κλαυθμόν μέγαν. **2** Και απεκρίθη Σεχανίας ο υιός του Ιεχιήλ, εκ των υιών Ελάμ, και είπε προς τον Ἔσδραν, Ήμεις ηνομήσαμεν εις τον Θεόν ημών και ελάρθωμεν ζένας γυναίκας εκ των λαών της γῆς πλην τώρα είναι ελπίς εις τον Ισραήλ περὶ τούτου: **3** Όθεν ας κάμωμεν τώρα διαθήκην προς τον Θεόν ημών, να αποβάλωμεν πάσας τας γυναίκας και τα γεννιθέντα εξ αυτών, κατά την συμβουλήν του κυρίου μου και των δούς τρέμουσιν εις την εντολήν του Θεού ημών και ας γείνη κατά τον νόμον **4** εγέρθητι διότι το πράγμα ανήκει εις σέ· και ημείς είμεθα μετά σούν ανδρίζουν και πράττε. **5** Τότε εγερθείς ο Ἔσδρας, ὥρκισε τους ἄρχοντας των ιερέων, των Λευτών και παντός του Ισραήλ, ότι θέλουστι κάμει κατά τον λόγον τούτου. Και ὥρκισθησαν. **6** Και σηκωθείς ο Ἔσδρας απ' ἐμπροσθεν του οίκου του Θεού, υπῆγεν εις το οίκημα του Ιωανάν υιού του Ελιασείβ· και ότε ἡλθεν εκεί, ἀρτὸν δεν ἔφαγεν και ὑδωρ δεν ἔπιε: διότι ήτο εις πένθος διά την παράβασιν των μετοικισθέντων. **7** Και διεκήρυξαν κατά την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ προς πάντας τους υιούς της μετοικείας, να συναχθώσιν εις Ιερουσαλήμ: **8** και πας δόσις δεν ἔλθη εντός τριών ημερών, κατά την βουλήν των ἄρχοντων και πρεσβυτέρων, θέλει γείνει ανάθεμα πάσα η περιουσία αυτού, και αυτός θέλει χωρισθή από της συνάξεως των μετοικισθέντων. **9** Και συνήχθησαν πάντες οἱ ἀνδρες Ιούδα και Βενιαμίν εἰς Ιερουσαλήμ εντός τριών ημερών. Ἡτο ο ἐνατος μην και η εικοστή του μηνὸς· και πας ο λαός εκάθησεν εν τῇ πλατείᾳ του οίκου του Θεού, τρέμουν διά το πράγμα και διά την μεγάλην βροχήν. **10** Και εγερθείς ο Ἔσδρας οι ιερεύς, είπε προς αυτούς, Σεις ηνομήσατε και ελάβετε γυναίκας ζένας, διά να επιπροσθέστε εις την παράβασιν του Ισραήλ: **11** τώρα λοιπόν εξομολογήθητε προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων σας και κάμετε το θέλημα αυτού· και χωρισθήτε από των λαών της γῆς και από των ζένων γυναικών. **12** Και απεκρίθη πάσα η σύναξις και είπον μετά φωνής μεγάλης, Καθώς ἐλάλησας προς ημάς, ούτω να κάμωμεν: **13** ο λαός ὁμως είναι πολὺς και ο καιρός πολὺ βροχερός, και δεν δυνάμεθα να στεκώμεθα ἔξω, και το ἔργον δεν είναι μιας ημέρας ουδέ δύο· διότι είμεθα

πολλοί οι αμαρτήσαντες εις τούτο το πράγμα: **14** ας διορισθώσι τώρα ἄρχοντες ημών εν όλῃ τη συνάξει, και ας ἐλθωσι καθ' ωρισμένους καιρούς πάντες οι λαβόντες ζένας γυναίκας εις τας πόλεις ημών, και μετ' αυτών οι πρεσβύτεροι εικάστης πόλεως και οι κριταί αυτής, εωσού η φλογερά οργή του Θεού ημών διά το πράγμα τούτο αποστραφή αφ' ημών. **15** Διωρίσθησαν λοιπόν εις τούτο Ιωνάθαν ο υιός του Ασαήλ, και Ιαζίας ο υιός του Τικβά: ο δε Μεσουλάμ και ο Σαββεθαῖ, οι Λευΐται, ήσαν βοηθοί αυτών. **16** Και ἐκαμόν ούτως οι υιοί της μετοικείσας. Και ο Ἔσδρας ο ιερεύς και ἄρχοντές τινές των πατρών, κατά τους πατρικούς οίκους αυτών, και ούτοι πάντες κατ' ὄνομα, εχωρίσθησαν και εκάθησαν την πρώτην ημέραν του δεκάτου μηνός διά να εξετάσωσι την υπόθεσιν. **17** Και ετελείωσαν με πάντας τους ἄνδρας, τους λαβόντας ζένας γυναίκας, ἔως της πρώτης ημέρας του πρώτου μηνός. **18** Και μεταξύ των υιών των ιερέων ευρέθησαν οι λαβόντες ζένας γυναίκας, εκ των υιών του Ιησού υιού του Ιωσεδέκ και των αδελφών αυτού, ο Μαασίας και ο Ελιέζερ, και ο Ιαρείβ και ο Γεδαλίας. **19** Και ἐδωκαν τας χείρας αυτών, ότι θέλουστιν αποβάλει τας γυναίκας αυτών· και ως ἔνοχοι, προσέφεραν κριόν εκ του ποιμνίου διά την ανομίαν αυτών. **20** Και εκ των υιών του Ιημήρ, Ανανί και Ζεβαδίας, **21** Και εκ των υιών του Χαρίμ, Μαασίας και Ηλίας και Σεμαίας και Ιεχιήλ και Οζίας, **22** Και εκ των υιών του Πασχώρ, Ελιωνάτι, Μαασίας, Ισμαήλ, Ναθαναήλ, Ιωζαβάδ και Ελασά. **23** Εκ δε των Λευΐτών, Ιωζαβάδ και Σιμεῖ και Κελαΐτας, ούτος είναι ο Κελιτά, Πεθαΐτα, Ιούδας και Ελιέζερ. **24** Και εκ των Φαλτωδών, Ελιασείβ· και εκ των θυρωρών, Σαλλούμ και Τελέμ και Ουρεί. **25** Εκ δε του Ισραήλ, εκ των υιών Φαρώς, Ραμίας και Ιεζίας και Μαλχίας και Μιαμείν και Ελεάζαρ και Μαλχίας και Βεναίας. **26** Και εκ των υιών Ελάμ, Ματθανίας, Ζαχαρίας και Ιεχιήλ και Αβδί και Ιερεμώθ και Ηλιά. **27** Και εκ των υιών Ζατθού, Ελιωνάτι, Ελιασείβ, Ματθανίας και Ιερεμώθ και Ζαβάδ και Αζίζα. **28** Εκ δε των υιών Βηθαΐτ, Ιωανάν, Ανανίας, Ζαβαΐτ και Αθλαΐτ. **29** Και εκ των υιών Βανί, Μεσουλάμ, Μαλλούχ και Αδαΐτας, Ιασούβ και Σεάλ και Ραμώθ. **30** Και εκ των υιών Φαάθ-μωάβ, Αδνά και Χελάλ, Βεναίας, Μαασίας, Ματθανίας, Βεζελεΐή και Βιννούτ και Μανασής, **31** Και εκ των υιών Χαρίμ, Ελιέζερ, Ιεσίας, Μαλχίας, Σεμαίας και Συμεών, **32** Βενιαμίν, Μαλλούχ και Σεμαρίας, **33** Εκ των υιών Ασούμ, Ματθεναΐτ, Ματταθά, Ζαβάδ, Ελιφελέτ, Ιερεμάτ, Μανασής και Σιμεῖ, **34** Εκ των υιών Βανί, Μααδαίας, Αμράμ και Ουήλ, **35** Βεναίας, Βεδεΐας, Χελλού, **36** Βανίας, Μερημώθ, Ελιασείβ, **37** Ματθανίας, Ματθεναΐτ και Ιασώ **38** και Βανί και Βιννούτ, Σιμεῖ, **39** και Σελεμίας και Νάθαν και Αδαΐτας, **40** Μαχναδεβαΐ, Σασαΐ, Σαραΐ, **41** Λάρεηλ και Σελεμίας, Σεμαρίας, **42** Σαλλούμ, Αμράίας και Ιωσήφ, **43** Εκ των υιών Νεψώ, Ιεύηλ, Ματταθίας, Ζεβάδ, Ζεβινά, Ιαδαύ και Ιωήλ και Βεναίας. **44** Πάντες ούτοι είχον λάβει ζένας γυναίκας και τινές εξ αυτών γυναίκας, εξ ων ετεκνοπόιησαν.

"Εσδρας Β'

1 Λόγοι Νεεμία ινού του Αχαλία. Και εν τω μηνί Χισλεύ, εν τω εικοστή έτει, ότε ήμην εν Σούσσις τη βασιλευόντι, **2** ο Ανανί, εἰς ει των αδελφών μου, ήλθεν, αυτός και τινές εκ του Ιούδα, και ηρώτησα αυτούς περί των διασωθέντων Ιουδαίων, οίτινες εναπελείφθησαν εκ της αιχμαλωσίας, και περί Ιερουσαλήμ. **3** Και είπον προς εμέ, Οι υπόλοιποι, οι εναπολειφθέντες εκ της αιχμαλωσίας εκεί εν τη επαρχίᾳ, είναι εν θλίψι μεγάλη, και ονειδισμών και το τείχος της Ιερουσαλήμ καθηρέθη, και αι πύλαι αυτής κατεκαθήθησαν εν πυρί. **4** Και ότε ήκουσα τους λόγους τούτους, εκάθησα και ἐκλαυσα και επένθησα ημέρας και ενήστευον, και προσηυχήμην ενώπιον του Θεού του ουρανού, **5** και είπα, Δέομαι, Κύριε, Θεέ του ουρανού, ο μέγας και φοβερός Θεός, ο φιλάττων την διαθήκην και το ἔλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και τηρούντας τας εντολάς αυτού, **6** ας ήναι τώρα το ους σου προσεκτικόν και οι οφθαλμοί σου ανεωγύμενοι, διά να ακούστης την προσευχήν του δούλου σου, την οποίαν ήδη προσεύχομαι ενώπιον σου ημέραν και νύκτα υπέρ των ιιών Ισραήλ των δούλων σου, και εξομολογούμαται τα αμαρτήματα των ιιών Ισραήλ, τα οποία ημαρτήσαμεν εις σέ· και εγώ και ο οίκος του πατρός μου ημαρτήσαμεν. **7** Όλως διεφθάρημεν ενώπιον σου, και δεν εφυλάξαμεν τας εντολάς και τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας προσέταξας εις τον δούλον σου τον Μωϋσήν. **8** Ενθυμήθητι, δέομαι, τον λόγον, τον οποίον προσέταξας εις τον δούλον σου τον Μωϋσήν, λέγων, Εάν γείνητε παραβάται, εγώ θέλω σας διασκορπίσει μεταξύ των εθνών **9** αλλ' εάν επιστρέψητε προς εμέ και φυλάξητε τας εντολάς μου και εκτελήτε αυτάς, και αν ήναι από σας απερριμμένοι ἔως των εσχάτων του ουρανού, και εκείθεν θέλω συνάξει αυτούς και θέλω φέρει αυτούς εις τον τόπον, τον οποίον εξέλεξα διά να κατοικίσω το ονόμα μου εκεί. **10** Ούτοι δε είναι δούλοι σου και λαός σου, τους οποίους ελύτρωσας διά της δυνάμεως σου της μεγάλους και διά της χειρός σου της κραταιάς. **11** Δέομαι, Κύριε, ας ήναι ήδη το ους σου προσεκτικόν εις την προσευχήν του δούλου σου και εις την προσευχήν των δούλων σου, των θελόντων να φοβώνται το ονόμα σου και ευδόσων, δέομαι, τον δούλον σου την ημέραν ταύτην, και χάρισον εις αυτόν ἔλεος ενώπιον του ανδρός τούτου. Διότι εγώ ήμην οινοχόος του βασιλέως.

2 Και εν τω μηνί Νισάν, εν τω εικοστώ έτει Αρταζέρχου του βασιλέως, ήτο οίνος ἐμπροσθεν αυτού· και λαβών των οίνων, έδωκα εις τον βασιλέα. Ποτέ δε δεν είχον σκυθρωπάσει ενώπιον αυτού. **2** Όθεν ο βασιλέυς είπε προς εμέ, Διά τι το πρόσωπόν σου είναι σκυθρωπόν, ενώ συ ἀρρωστος δεν είσαι; τούτο δεν είναι ειμι λύπη καρδίας. Τότε εφοβίθημν πολὺ σφόδρα. **3** Και είπα προς τον βασιλέα, Ζήτω ο βασιλεύς εις τον αιώνα· διά τι το πρόσωπόν μου να μη ήναι σκυθρωπόν, ενώ η πόλις, ο τόπος των τάφων των πατέρων μου, κείται ηρημωμένος, και αι πύλαι αυτής κατηναλωμέναι υπό του πυρός; **4** Τότε ο βασιλεύς είπε προς εμέ, Περί τίνος κάμνεις συ αίτησιν; Και προσηυχήθην εις τον Θεόν του ουρανού. **5** Και είπα προς τον βασιλέα, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, και εάν ο δούλος σου εύρηκε χάριν ενώπιον σου, να με πέμψης εις τον Ιούδαν, εις την πόλιν των τάφων των πατέρων μου, και να ανοικοδομήσω αυτήν. **6** Και είπεν ο βασιλεύς προς εμέ, καθημένης πλησίον αυτού της βασιλίσσης, Πόσον μακρά

θέλει είσθαι η πορεία σου; και πότε θέλεις επιστρέψει; Και ευηρεστήθη ο βασιλεύς και με ἐπεμψει· και έδωκα εις αυτόν προθεσμίαν. **7** Και είπα προς τον βασιλέα, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας μοι δοθώσιν επιστολάι προς τους πέραν του ποταμού επάρχους, διά να με συμπαραπέμψωσιν, εώσουν ἐλθω εις τον Ιούδαν· **8** και επιστολή προς τον Ασάρ τον φύλακα του βασιλικού δάσους, διά να μοι δώσῃ ξύλα να κατασκευάσω τας πύλας του φρουρίου του ναού και το τείχος της πόλεως και τον οίκον, εις τον οποίον θέλω εισέλθει. Και εχάρισεν ο βασιλεύς εις ειμέ πάντα, κατά την επ' εμέ αγαθήν κείρα του Θεού μου. **9** Ἡλθον λοιπόν προς τους πέραν του ποταμού επάρχους και έδωκα εις αυτούς τας επιστολάς του βασιλέως. Είχε δε αποστείλει ο βασιλεύς αρχηγούς δυνάμεως και ιππείς μετ' εμού. **10** Ὁτε δε Σαναβαλλάτ ο Ορωνίτης και Τωβίας ο δούλος, ο Αμμωνίτης, ήκουσαν, ελυπήθησαν καθ' υπερβολήν ότι ήλθεν ἀνθρωπος να ζητήσῃ το καλόν των ιιών Ισραήλ. **11** Και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και ήμην εκεί τρεις ημέρας. **12** Και εσηκώθην την νύκτα, εγώ και ολίγοι τινές μετ' εμού· και δεν εφανέρωσα εις ουδένα τα είχε βάλει ο Θέός μου εν τη καρδία μου να κάμω εις την Ιερουσαλήμ και άλλο κτήνος δεν ήτο μετ' εμού, ειμή το κτήνος επί του οποίου εκαθίμην. **13** Και ξήλθον την νύκτα διά της πύλης της φάραγγος, και ήλθον απέναντι της πηγής του δράκοντος και προς την θύραν της κοπρίας, και παρετίρουν τα τείχη της Ιερουσαλήμ, τα οποία ήσαν κατακερημισμένα, και τας πύλας αυτής κατηναλωμένας υπό του πυρός. **14** Ἐπειτα διέβην εις την πύλην της πηγής και εις την βασιλικήν κολυμβήθηραν· και δεν ήτο τόπος διά να περάσῃ το κτήνος το υποκάτω μου. **15** Και ανέβην την νύκτα διά του χειμάρρου· και αφού παρετίρησα το τείχος, εστράφην και εισήλθον διά της πύλης της φάραγγος και επέστρεψα. **16** Οι δε προεστώτες δεν ήξευρον που υπήγα και τι έκαμον· ουδέ είχον φανερώσει έτι τούτο ούτε εις τους Ιουδαίους, ούτε εις τους ιερείς, ούτε εις τους προκρίτους, ούτε εις τους προεστώτας, ούτε εις τους λοιπούς τους εργαζομένους το έργον. **17** Και είπα προς αυτούς, Σεις βλέπετε την δυστυχίαν εις την οποίαν είμεθα, πως η Ιερουσαλήμ κείται ηρημωμένη και αι πύλαι αυτής είναι κατηναλωμέναι υπό του πυρός· Θέλετε και ας ανοικοδομήσωμεν το τείχος της Ιερουσαλήμ, διά να μη ήμεθα πλέον ονείδος. **18** Και απήγγειλα προς αυτούς περί της επ' εμέ αγαθής χειρός του Θεού μου, και έτι τους λόγους του βασιλέως, τους οποίους είπε προς εμέ· Οι δε είπον, Ας σηκωθώμεν και αι οικοδομήσωμεν. Ούτως ενίσχυσαν τας χείρας αυτών προς το αγαθόν. **19** Αλλ' ότε ήκουσαν ο Σαναβαλλάτ ο Ορωνίτης και Τωβίας ο δούλος, ο Αμμωνίτης, και ο Γησέμ ο Ἀραψ, περιεγέλασαν ημάς και περιεφόρνησαν ημάς, λέγοντες, Τι είναι το πράγμα τούτο το οποίον κάμνετε; Θέλετε να επαναστατήσητε κατά τουν βασιλέως; **20** Και εγώ απεκρίθην προς αυτούς και είπα προς αυτούς, Ο Θεός του ουρανού, αυτός θέλει ευοδώσει ημάς διά τούτο ημείς οι δούλοι αυτού θέλομεν σηκωθή και οικοδομήσει σεις όμως δεν έχετε μερίδα ουδέ δικαίωμα ουδέ μημηόσυνον εν Ιερουσαλήμ.

3 Τότε εσηκώθη Ελιασείβ ο ιερεύς ο μέγας, και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς, και ωκοδόμησαν την πύλην την προβατικήν· ούτοι ηγίασαν αυτήν και ἐστέσαν τας θύρας αυτής και ηγίασαν αυτήν έως του πύργου Μεά, έως του πύργου Ανανεή. **2** Και είσι τα πλάγια αυτών ωκοδόμησαν οι ἀνδρες της Ιεριχώ. Και εις τα πλάγια αυτών ωκοδόμησε Ζακχούρ ο ιιός του Ιηρί. **3** Την θύραν δε την ιχθυϊκήν ωκοδόμησαν οι νιοί του Ασσεναά, οίτινες εσανίδωσαν αυτήν και ἐστήσαν τας θύρας αυτής, τα

κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. **4** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκέψασε Μερημώθ ο υἱός του Ουρία, υἱός του Ακκώς. Και εις τα πλάγια αυτών επεσκέψασε Μεσουλλάμ ο υἱός του Βαραχίου, υἱόν του Μεσηζαβεήλ. Και εις τα πλάγια αυτών επεσκέψασε Σαδώκ ο υἱός του Βαανά. **5** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκέψασαν οι Θεκωίται πλην οι πρόκριτοι αυτών δεν υπέβαλον τον τράχηλον αυτών εις το έργον του Κυρίου αυτών. **6** Και την πύλην την παλαιάν επεσκέψασεν Ιαδάε ο υἱός του Φασέα, και Μεσουλλάμ ο υἱός του Βεσωδία: ούτοι εσανίδωσαν αυτήν και ἐστήσαν τας θύρας αυτής και τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. **7** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκέψασε Μελαθίας ο Γαβανώντης και Ιαδών ο Μερωνοθίτης, ἀνδρες της Γαβαών και της Μισπά, υπό τον θρόνον του επάρχου των εντεύθεν του ποταμού. **8** Εις τα πλάγια αυτού επεσκέψασεν Οχιήλ ο υἱός του Αραχίου, εκ των χρυσοχών. Και εις τα πλάγια αυτού επεσκέψασεν Ανανίας, ο εκ των μυρεψών και αφήκαν την Ιερουσαλήμ ἡώς του τείχους του πλατέος. **9** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκέψασε Ρεφαΐα ο υἱός του Ωρ, ο ἄρχων του ημίσεος της περιχώρου της Ιερουσαλήμ. **10** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκέψασεν Ιεδάις ο υἱός του Αρουμάφ, και απέναντι της οικίας αυτού. Και εις τα πλάγια αυτού επεσκέψασε Χαττούς ο υἱός του Ασθρίνα. **11** Μαλχίας ο υἱός του Χαρίμ, και Ασσούρ ο υἱός του Φαάθ-μωάβ, επεσκέψασαν το ἄλλο τμῆμα και τον πύργον των φούρνων. **12** Και εις τα πλάγια αυτού επεσκέψασε Σαλλούμ ο υἱός του Αλλώής, ο ἄρχων του ημίσεος της περιχώρου της Ιερουσαλήμ, αυτός και αι θυγατέρες αυτού. **13** Την πύλην της φάραγγος επεσκέψασεν ο Ανούν και οι κάτοικοι της Ζανώα: ούτοι ωκοδόμησαν αυτήν και ἐστήσαν τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής και χιλίας πήχας εις το τείχος ἡώς της πύλης της κοπρίας. **14** Την πύλην δε της κοπρίας επεσκέψασε Μαλχίας ο υἱός του Ρηχάβ, ο ἄρχων της περιχώρου της Βαιθ-ακκερέμ ούτος ωκοδόμησεν αυτήν και ἐστήσης τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής, και το τείχος της κολυμβήθρας του Σιλωάμ πλησίον του κήπου του βασιλέως, και ἡώς των βαθμίδων των καταβαίνουσών, από της πόλεως Δαβίδ. **15** Κατόπιν αυτού επεσκέψασε Νεεύμας ο υἱός του Αζβούκ, ο ἄρχων του ημίσεος της περιχώρου της Βαιθ-σούρ, ἡώς απέναντι των τάφων του Δαβίδ και ἡώς της κατασκευασθέσης κολυμβήθρας και ἡώς του οίκου των ισχυρών. **16** Κατόπιν αυτού επεσκέψασαν οι Λευίται, Ρεούμ ο υἱός του Βανί. Εις τα πλάγια αυτού επεσκέψασεν Ασαβίας, ο ἄρχων του ημίσεος της περιχώρου της Κεελά, διά το μέρος αυτού. **17** Κατόπιν αυτού επεσκέψασαν οι αδελφοί αυτών, Βαβαΐ ο υἱός του Ηναδάδ, ο ἄρχων του ἄλλου ημίσεος της περιχώρου της Κεελά. **18** Και εις τα πλάγια αυτού επεσκέψασεν Εσέρ ο υἱός του Ιησού, ο ἄρχων της Μισπά, ἀλλο τμήμα απέναντι της αναβάσεως προς την οπλοθήκην της γωνίας. **19** Κατόπιν αυτού Βαρούχ ο υἱός του Ζαββαΐ επεσκέψασε μετά ζήλου το ἄλλο τμήμα, από της γωνίας ἡώς της θύρας του οίκου του Ελιασεΐβ του ιερέως του μεγάλου. **20** Κατόπιν αυτού Βαρούχ ο υἱός του Ηναδάδ, ο ἄρχων του ημίσεος της περιχώρου της Κεελά. **21** Κατόπιν αυτού επεσκέψασε Μερημώθ ο υἱός του Ουρίου, υἱόν του Ακκώς, ἀλλο τμήμα, από της θύρας του οίκου του Ελιασεΐβ ἡώς του τέλους του οίκου του Ελιασεΐβ. **22** Και κατόπιν αυτού επεσκέψασαν οι ιερείς, οι κάτοικοι της περιχώρου. **23** Κατόπιν αυτών επεσκέψασεν ο Βενιαμίν και ο Ασσούρ απέναντι του οίκου αυτών. Κατόπιν αυτών επεσκέψασεν Αζαρίας ο υἱός

του Μαασίου, υἱού του Ανανίου, πλησίον του οίκου αυτού. **24** Κατόπιν αυτού επεσκέψασε Βιννουΐ ο υἱός του Ηναδάδ ἀλλο τμήμα, από του οίκου του Αζαρίου ἡώς της καμπτής, ἡώς μάλιστα της γωνίας. **25** Φαλάλ ο υἱός του Ουζάι επεσκέψασεν απέναντι της καμπτής και του πύργου του εξέχοντος από τον υψηλού οίκου του βασιλέως, του πλησίον της αυλής της φυλακής. Κατόπιν αυτού Φεδαΐας ο υἱός του Φαρώς. **26** Οι δε Νεθινείμ κατώκουν εν Οφήλ, και επεσκέψασαν ἡώς απέναντι της πύλης των υδάτων προς ανατολάς και του πύργου του εξέχοντος. **27** Κατόπιν αυτών οι Θεκωίται επεσκέψασαν ἀλλο τμήμα, απέναντι του μεγάλου πύργου του εξέχοντος και ἡώς του τείχους του Οφήλ. **28** Επάνωθεν της πύλης των ἵππων επεσκέψασαν οι ιερείς, ἔκαστος απέναντι της οικίας αυτού. **29** Κατόπιν αυτών επεσκέψασε Σαδώκ ο υἱός του Ιμμήρ, απέναντι της οικίας αυτού. Και κατόπιν αυτού επεσκέψασε Σεμαΐας ο υἱός του Σεχανίου, ο φύλαξ της ανατολικής πύλης. **30** Κατόπιν αυτού επεσκέψασε Ανανίας ο υἱός του Σελεμία, και Ανούν ο ἔκτος υἱός του Σαλάφ, ἀλλο τμήμα. Κατόπιν αυτού επεσκέψασε Μεσουλλάμ ο υἱός του Βαραχίου απέναντι του οικήματος αυτού. **31** Κατόπιν αυτού επεσκέψασε Μαλχίας, υἱός χρυσοχόου, ἡώς της οικίας των Νεθινείμ και των μεταπρατών, απέναντι της πύλης Μιφάκδ, και ἡώς της αναβάσεως της γωνίας. **32** Και μεταξύ της αναβάσεως της γωνίας ἡώς της προβατικής πύλης, επεσκέψασαν οι χρυσοχόοι και οι μεταπράται.

4 Ότε δε ἤκουσεν ο Σαναβαλλάτ δότη μείς οικοδομούμεν το τείχος, ωργίσθη και ηγανάκτησε πολύ και περιεγέλασε τους Ιουδαίους. **2** Και ελάλησεν ενώπιον των αδελφών αυτού και του στρατεύματος της Σαμαρείας και είπε, Τι κάμνουσιν οι ἀθλίοι ούτοι Ιουδαίοι; Θέλουσιν αφήσει αυτούς; Θέλουσι θυσιάσει; Θέλουσι τελείσθειν εν μιᾷ ημέρᾳ; Θέλουσιν αναζωποιήσει εκ των σωρών του χώματος τους λίθους, και τούτους κεκαυμένους; **3** Πλησίον δε αυτού ἴτο Τωβίας ο Αμμωνίτης και είπε, Και αν κτίσωσιν, αλώπηξ αναβαίνουσα θέλει καθαρίσει το λίθινον αυτών τείχος. **4** Ακούσον, θεέη ημών διότι μυκτηριζόμεθα· και στρέψον τον ονειδισμόν αυτών κατά της κεφαλής αυτών και κάμε αυτούς να γείνωσι λάφυρον εν γῇ αιχμαλωσίᾳ· **5** και μη καλύψῃ την ανομίαν αυτών, και η αμαρτία αυτών ας μη εξαλειφθῇ απ' ἔμπροσθέν σου διότι προέφεραν ονειδισμούς κατά των οικοδομούντων. **6** Ούτως ανωκοδομήσαμεν το τείχος· και ἀπαν το τείχος συνεδέθη, ἡώς του ημίσεος αυτού διότι ο λαός είχε καρδίαν εις το εργάζεσθαι. **7** Άλλ' ότε Σαναβαλλάτ και Τωβίας και οι Ἀραβεῖς και οι Αμμωνίται και οι Αζώτοι ήκουσαν δότι τα τείχη της Ιερουσαλήμ επισκευάζονται, και δότι τα χαλάσματα ήρχισαν να φράττωνται, ωργίσθησαν σφόρδα· **8** και συνώμοσαν πάντες ομού να ἐλθωσι να πολεμήσωσιν εναντίον της Ιερουσαλήμ, και να κάμωσιν εις αυτήν βλάβην. **9** Και ημείς προσηγήθημεν εις τον Θεόν ημών και εστήσαμεν φυλακάς εναντίον αυτών ημέραν και νύκτα, φοβούμενοι απ' αυτών. **10** Και είπεν ο Ιούδας, Η δύναμις των εργατών την τόντονησε, και το χώμα είναι πολύ, και ημεὶς δεν δυνάμεθα να οικοδομώμεν το τείχος. **11** Οι δε εχθροί ημών είπον, Δεν θέλουσι μάθει ουδέ θέλουσιν ιδεί, εωσούν ἐλθωμεν εις το μέσον αυτών και φονεύσωμεν αυτούς, και καταπαύσωμεν το έργον. **12** Και ελθόντες οι Ιουδαίοι, οι κατοικούντες πλησίον αυτών, είπον προς ημάς δεκάκις, Προσέχετε από πάντων των τόπων, διά των οποίων επιστρέψετε προς ημάς. **13** Ούθεν ἐστήσα εις τους χαμηλοτέρους τόπους ὄπισθεν του τείχους και εις τους υψηλοτέρους τόπους, ἐστήσα τον λαόν κατά συγγενείας, με τας ρομφαίας αυτών, με τας λόγχας αυτών και με τα τόξα αυτών.

14 Καὶ είδον καὶ εσηκώθην καὶ είπα προς τους προκρίτους καὶ προς τους προεστώτας καὶ προς το επίλοιπον του λαού, Μή φοβηθήτε απ' αυτών· ενθυμεῖσθε τον Κύριον, τον μέγαν καὶ φοβερόν, και πολεμήσατε υπέρ των αδελφών σας, των νιών σας και των θυγατέρων σας, των γυναικών σας και των οίκων σας. **15** Και ὅτε οι εχθροί ημών ἤκουσαν ὅτι το πράγμα εγνώθη εις ημάς, και διεσκέδασεν ο Θεός την βουλήν αυτών, επεστρέψαμεν πάντες ημείς εις το τείχος, ἔκαστος εις το ἑργον αυτού. **16** Και απ' εκείνης της ημέρας το ήμισυ των δούλων μου ειργάζοντο το ἑργον, και το ήμισυ αυτών εκράτουν τας λόγχας, τους θυρεούς και τα τόξα, τεθωρακισμένοι και οι ἄρχοντες ήσαν οπίσω παντός του οίκου Ιούδα. **17** Οι οικοδομούντες το τείχος και οι αχθοφορούντες και οι φορτίζοντες, ἔκαστος διά της μιας χειρός αυτού εδούλευεν εις το ἑργον και διά της ἀλλης εκράτει το ὅπλον. **18** Οι δε οικοδόμοι, ἔκαστος είχε την ρομφαίαν αυτού περιεζωσμένην εις την οσφύν αυτού και ωκοδόμει ο δε σαλπίζων εν τη σάλπιγγι ἵτο πλησίον μου. **19** Και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, το ἑργον είναι μέγα και πλατύ ημείς δε εἰμεθα διακεχωρισμένοι επί το τείχος, ο εις μακράν του ἄλλου. **20** εις ὄντινα λοιπούν τόπον ακούστητε την φωνήν της σάλπιγγος, εκεί δράμετε προς ημάς· ο Θεός ημών θέλει πολεμήσει υπέρ ημών. **21** Ούτως ειργαζόμεθα το ἑργον· και το ήμισυ αυτών εκράτει τας λόγχας, απ' αρχής της αυγής ἑώς της ανατολής των ἀστρων. **22** Και κατά τον αυτόν καιρον είπα προς τον λαόν, Ἐκαστος μετά του δούλου ας διανυκτερεύῃ εν τω μέσω της Ιερουσαλήμ, και ας ἡναι την νίκητα φύλακες εις ημάς, και ας εργάζωνται την ημέραν. **23** Και ούτε εγώ, ούτε οι αδελφοί μου, ούτε οι δούλοι μου, ούτε οι ἄνδρες της προφυλάξεως οι ακολουθούντες με, ουδείς εξ ημών εξεδύνετο τα ιμάτια αυτού· μόνον διά να λούηται εξεδύνετο ἔκαστος.

5 Ἡτο δε μεγάλη κραυγὴ του λαού και των γυναικών αυτών κατά των αδελφών αυτών των Ιουδαίων. **2** Διότι ἡσαν τινές λέγοντες, Ημείς, οι ιοιί ημών και αι θυγατέρες ημών, είμεθα πολλοί· θέντε αι λάβωμεν σίτον, διά να φάγωμεν και να ζήσωμεν. **3** Και ίσαν τινές λέγοντες, Ημείς βάλλομεν ενέχυρον τους αγρούς ημών, τους αμπελώνας ημών και τας οικίας ημών, διά να λάβωμεν σίτον εις αιτίας της πείνης. **4** Ἡσαν ἐτινές λέγοντες, Ημείς εδανείσθημεν αργύρια διά τους φόρους του βασιλέως επι τους αγρούς και επι τους αμπελώνας ημών. **5** τώρα δε η σαρξ ημών είναι ως η σαρξ των αδελφών ημών, τα τέκνα ημών ως τα τέκνα αυτών· και ιδού, ημείς καθυποβάλλομεν εις δουλείαν τους ιοιούς ημών και τας θυγατέρας ημών διά να ἡναι δούλοι, και τινές εκ των θυγατέρων ημών εφέρθησαν ἡδη εις δουλείαν· και δεν είναι ουδέν εις την εξουσίαν ημών, διότι ἄλλοι έχουσι τους αγρούς και τους αμπελώνας ημών. **6** Και ηγανάκτησα σφόδρα, ακούσας την κραυγὴν αυτών και τους λόγους τούτους. **7** Και εσκέφθην κατ' εμαυτόν, και επέπληξα τους προκρίτους και τους προεστώτας και είπα προς αυτούς, Σεις φορολογείτε ἔκαστος τον αδελφόν αυτού. Και συνεκάλεσα κατ' αυτών σύναξιν μεγάλην. **8** Και είπα προς αυτούς, Ημείς κατά την δύναμιν ημών εξηγοράσαμεν τους αδελφούς ημών Ιουδαίους, τους πωληθέντας εις τα ἔθνη· και σεις αιτοί θέλετε πωλήσει τους αδελφούς σας; ή θέλουστ πωληθή εις ημάς; Εκείνοι δε εισώπων και δεν εύρηκαν απόκρισιν. **9** Και είπα, Δεν είναι καλόν το πράγμα το οποίον σεις κάμνετε· δεν πρέπει να περιπατήτε εν τω φόρῳ του Θεού ημών, διά να μη ονειδίζωσιν ημάς τα ἔθνη, οι εχθροί ημών; **10** και εγώ ἐτι και οι αδελφοί μου και οι δούλοι μου εδανείσθημεν εις αιτούς χρήματα και σίτον· ας

αφίσωμεν, παρακαλώ, την απαίτησιν ταύτην· **11** επιστρέψατε αιπόπν εις αυτούς, ταύτην την ημέραν, τους αγρούς αυτών, τους αμπελώνας αυτών, τους ελαιώνας αυτών και τους οίκους αυτών και το εκατοστόν του αργυρίου και του σίτου, του οίνου και του ελαίου, το οποίον απαιτείτε παρ' αυτών. **12** Τότε είπον, Θέλομεν αποδώσει ταύτα και δεν θέλομεν ζητήσει ουδέν παρ' αυτών ούτω θέλομεν κάμει, καθώς συ λέγεις. Τότε εκάλεσα τους ιερεῖς και ὥρκισα αυτούς, ὅτι θέλουσι κάμει κατά τον λόγον τούτον. **13** Εξετίναξα ἐτι τον κόλπον μου, λέγων, Ούτω να εκτινάξη ο Θεός πάντα ἀνθρωπον από του οίκου αυτού και από του κόπου αυτού, ὅστις δεν εκτελέση τον λόγον τούτον, και ούτω να ἡναι εκτετιναγμένος και κενός. Και είπον πάσα η σύναξις, Αμήν, και εδόξασαν τον Κύριον. Και ἡκάμεν ο λαός κατά τον λόγον τούτον. **14** Αφ' ης δε ημέρας προσετάχθην να ἡμαι κυβερνήτης αυτών εν τη γη Ιούδα, από του εικοστού ἔτους ἑως του τριακοστού δευτέρου ἔτους Αρταξέρξου του βασιλέως, δώδεκα ἔτη, εγώ και οι αδελφοί μου δεν εφάγομεν τον ἄρτον του κυβερνήτου. **15** Οι πρότεροι ομως κυβερνήται, οι προ εμού, κατεβάρυνον τον λαόν, και ελάμβανον παρ' αυτών ἄρτον και σίνον, εκτός τεσσαράκοντα σίκλων αργυρίου· ἐτι και οι δούλοι αυτών εξουσίαζον τον λαόν· αλλ' εγώ δεν ἔκαμον ούτω, φοβούμενος τον Θεόν. **16** Και μάλιστα ενισχύθην εις το ἑργον τούτου τον τείχον, και αγρόν δεν ηγοράσαμεν· και πάντες οι δούλοι μου ἡσαν συνηγμένοι εκεί εις το ἑργον. **17** Ἡσαν ἐτι εις την τράπεζάν μου εκατόν πεντήκοντα ἄνδρες εκ των Ιουδαίων και των προεστώτων, και οι ερχόμενοι προς ημάς εκ των εθνών των πέριξ ημών. **18** Το δε καθ' ημέραν ετοιμάζομεν δι! εμέ ήτο εις βούς και εξ εκλεκτά πρόβατα και πηγάν ηημιάζοντο δι! εμέ, και ἄπαξ εις δέκα ημέρας αφθονία από παντός ειδους οίνου και ομως δεν εζήτησα τον ἄρτον του κυβερνήτου· διότι η δουλεία ἱτο βαρεία επι τούτον τον λαόν. **19** Μνήσθητί μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ, κατά πάντα όσα εγώ ἔκαμον υπέρ του λαού τούτου.

6 Καθώς δε ἤκουσαν ο Σαναβαλλάτ και ο Τωβίας και ο Γησέμ ο Ἀράφαι και οι λοιποί ει των εχθρών ημών, ὅτι εγώ ακοδόμησα το τείχος και δεν ἔμεινε πλέον χάλασμα εις αυτό, αν και μέχρις εκείνου του καιρού θόρας δεν ἔστησα επι των πυλών, **2** ο Σαναβαλλάτ και ο Γησέμ απέστειλαν προς εμέ, λέγοντες, Ἐλθετε, και ας συναχθώμεν ομού εις τινά εκ των κωμών εν τη πεδιάδι Ωνώ. Εβουλεύοντο δε να κάμωσιν εις εμέ κακόν. **3** Και απέστειλα μηνυτάς προς αυτούς, λέγων, Ἐργον μέγα κάμων και δεν δύναμαι να καταβώ· διά τι να πάση το ἑργον, ὅταν εγώ αφήσας αυτό καταβώ προς εσάς; **4** Και απέστειλαν προς εμέ τετράκις κατά τον τρόπον τούτον· και εγώ απεκρίθην προς αυτούς κατά τον αυτόν τρόπον. **5** Τότε ο Σαναβαλλάτ απέστειλε προς εμέ τον δούλον αυτού κατά τον αυτόν τρόπον, πέμπτην φοράν, με ανοικτήν επιστολήν εις την χείρα αυτού· **6** εν ἡ ἱτο γεγραμμένον, Ηκούσθη μεταξύ των εθνών, και ο Γασμόύ λέγει, ὅτι συ και ο Ιουδαίοι βούλευεθε να επαναστατήσητε· διά τούτο συ οικοδομείς το τείχος, διά να γείνης βασιλεύς αυτών, κατά τους λόγους τούτους· **7** ἐτι διώρισας προφήτας, να κηρύττωσι περί σου εν Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Είναι βασιλεύς εν Ιούδα· και τώρα θέλει απαγγελθή προς τον βασιλέα κατά τους λόγους τούτους· ελθέ λοιπόν τώρα, και ας συμβουλευθώμεν ομού. **8** Τότε απέστειλα προς αυτόν, λέγων, Δεν είναι τοιαύτα πράγματα καθώς συ λέγεις, αλλά συ πλάττεις αιτά εκ της καρδίας σου. **9** Διότι πάντες ούτοι εφοβέριζον ημάς, λέγοντες, Θέλουσιν εξασθενήσει αι χείρες αυτών από του ἑργον, και δεν θέλει εκτελεσθή. Τώρα λοιπόν,

Θεέ, κραταίωσον τας χείρας μου. **10** Και εγώ υπήγα εις την οικίαν του Σεμαΐα, νιού του Δαλαΐα, νιού του Μεσταβέηλ, δόστις ἵτο κεκλειμένος και είπεν, Ας συνέθωμεν ομού εις τον οίκον του Θεού, εντός του ναού, και ας κλείσωμεν τας θύρας του ναού διότι αυτοί ἔρχονται να σε φονεύσωσι· ναι, την νύκτα ἔρχονται να σε φονεύσωσιν. **11** Άλλ' εγώ απεκρίθην, Ἀνθρωπος οποίος εγώ ήθελον φύγει· και τις, οποίος εγώ, ήθελεν εισέλθει εις τον ναόν διά να σώσῃ την ζωὴν αυτού· δεν θέλω εισέλθει. **12** Και ιδού, εγνώρια σότι ο Θεός δεν απέστειλεν αυτόν να προφέρῃ την προφητείαν ταύτην εναντίον μου· ἀλλ' ὅτι ο Τωβίας και ο Σαναβαλλάτ εμίσθωσαν αυτόν. **13** Διά τούτο ἵτο μεμισθωμένος, διά να φοβηθώ και να κάμω ούτω και να αμαρτίσω, και να ἔχωσιν αφορμήν να κακολογήσωσι, διά να με ονειδίσωσι. **14** Μνήσθητι, Θεέ μου, του Τωβίας και του Σαναβαλλάτ κατά τα ἔργα αυτών ταύτα, και ἐτί της προφητίσης Νωαδίας και των λοιπών προφητῶν, οίτινες με εφοβήριζον. **15** Ούτω συνετελέσθη το τείχος κατά την εικοστήν πέμπτην του μηνὸς Ελούλ, εν πεντήκοντα δύο ημέραις. **16** Και ὅτε ἤκουσαν πάντες οι εχθροί ημών, τότε εφοβήθησαν πάντα τα ἔθη τα πέριξ ημών, και εταπεινώθησαν σφόδρα εις τους οφθαλμούς εαυτών διότι εγνώρισαν ὅτι πάρα τον Θεού ημών ἔγινε το ἔργον τούτο. **17** Πρόσεδιν εν ταῖς ημέραις εκείναις οι πρόκριτοι του Ιούδα ἐπέμπον συνεχῶς τας επιστολάς αυτῶν πρὸς τον Τωβίαν, και αι του Τωβία ήρχοντο πρὸς αυτούς. **18** Διότι ἦσαν εν τα Ιούδᾳ πολλοὶ ὥρκισμένοι εις αυτόν, επειδή ἵτο γαμβρός του Σεχανία, νιού του Αράχ· και Ιωανάν του ιούς αυτού εἶχε λάβει την θυγατέρα του Μεσουλλάμ, νιού του Βαραχίου. **19** Μάλιστα διηγούντο ενώπιον μου τας αγαθοεργίας αυτού, και ανέφερον πρὸς αυτόν τους λόγους μου. Και ο Τωβίας ἐστελλεν επιστολὰς διά να με φοβερίζῃ.

7 Αφού δε το τείχος εκτίσθη, και ἐστήσα τας θύρας, και διωρίσθησαν οι πυλωροί και οι φαλτωδοί και οι Λευτᾶ, **2** προσέτεξα περὶ τῆς Ιερουσαλήμ τον ἀδελφόν μου Ανανί και τον Ανανίαν τον ἄρχοντα του φρουρίου· διότι ἵτο ως ἀνθρωπὸς πιστός και φοβούμενος τον Θεόν, υπέρ πολλούς. **3** Και είτα πρὸς αυτούς, Ας μη ανοίγωνται αι πύλαι της Ιερουσαλήμ εωσοῦ θερμάνη ο ἡλιος· και εκείνων ἔτι παρόντων, να κλείωνται αι θύραι και να ασφαλίζωνται και φυλακαὶ να διορίζωνται εκ των κατοίκων τῆς Ιερουσαλήμ, ἔκαστος εν τῇ φυλακῇ αυτού και ἔκαστος απέναντι τῆς οἰκίας αυτού. **4** Και η πόλις ἵτο ευρύχωρος και μεγάλη, ο δε λαός ολίγος εν αυτῇ, και οικίαι δεν ἦσαν ἀκοδομημέναι. **5** Και ἔβαλεν ο Θεός μου εν τῇ καρδίᾳ μου να συνάξω τους προκρίτους και τους προεστώτας και τον λαόν, διά να αριθμηθῶσι κατά γενεαλογίαν. Και εύρηκα βιβλίον τῆς γενεαλογίας εκείνων, οίτινες ανέβιθησαν κατ' ἀρχὰς και εὐρήκα γεγραμμένον εν αυτῷ. **6** Ούτοι είναι οι ἀνθρωποι τῆς επαρχίας, οι αναβάντες εκ τῆς αιχμαλωσίας, εκ των μετοικισθέντων, τους οποίους μετώκισε Ναβούχοδονόσορος ο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνος, και επιτρέψαντες εἰς Ιερουσαλήμ και εἰς τὴν Ιουδαίαν, ἔκαστος εἰς τὴν πόλιν αυτού· **7** οι ελθόντες μετὰ Ζοροβάβελ, Ιησού, Νεεμία, Αζαρία, Ραμία, Νααμανί, Μαροδοχαίου, Βιλάσαν, Μιστερέθ, Βιγονάι, Νεούμ, Βαανά. Αριθμός των ανδρών του λαού Ισραήλ· **8** νιοί Φαρώς, δισχίλιοι εικατόν εβδομήκοντα δύο. **9** Υιοί Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήκοντα δύο. **10** Υιοί Αράχ, εξακόσιοι πεντήκοντα δύο. **11** Υιοί Φααθ-μωάβ, εκ των νιών Ιησού και Ιωάβ, δισχίλιοι και οκτακόσιοι δεκασκοτώ. **12** Υιοί Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες. **13** Υιοί Ζατθού, οκτακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **14** Υιοί Ζακχάι, επτακόσιοι εξήκοντα. **15** Υιοί Βιννούν, εξακόσιοι τεσσαράκοντα

οκτώ. **16** Υιοί Βιηβάι, εξακόσιοι εικοσιοκτώ. **17** Υιοί Αζάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο. **18** Υιοί Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήκοντα επτά. **19** Υιοί Βιγουάι, δισχίλιοι εξήκοντα πέντε. **20** Υιοί Αδίν, εξακόσιοι πεντήκοντα πέντε. **21** Υιοί Ατήρ εκ του Εζεκίου, ενενήκοντα οκτώ. **22** Υιοί Ασούμ, τριακόσιοι εικοσιοκτώ. **23** Υιοί Βησαί, τριακόσιοι εικοσιτέσσαρες. **24** Υιοί Αρίφ, εκατόν δώδεκα. **25** Υιοί Γαβαών, ενενήκοντα πέντε. **26** Ἀνδρες Βηθλέεμ και Νετωφά, εκατόν ογδοήκοντα οκτώ. **27** Ἀνδρες Αναθώθ, εκατόν εικοσιοκτώ. **28** Ἀνδρες Βαιθ-ασμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. **29** Ἀνδρες Κιριάθ-ιαρείμ, Χεφειρά, και Βηρώθ, επτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεις. **30** Ἀνδρες Ραμά και Γαβαά, εξακόσιοι είκοσι και εις. **31** Ἀνδρες Μιχάμας, εκατόν εικοσιδύο. **32** Ἀνδρες Βαιθήλ, και Γαί, εκατόν εικοσιτρέις. **33** Ἀνδρες της ἀλλῆς Νεβώ, πεντήκοντα δύο. **34** Υιοί του ἀλλού Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες. **35** Υιοί Χαρήμ, τριακόσιοι είκοσι. **36** Υιοί Ιεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **37** Υιοί Λωδ, Αδιδ, και Ωνώ, επτακόσιοι είκοσι και εις. **38** Υιοί Σεναά, τρισχίλιοι εννεακόσιοι τριάκοντα. **39** Οι ιερεῖς νιοί Ιεδαία, εκ του οίκου Ιησού, εννεακόσιοι εβδομήκοντα τρεις. **40** Υιοί Ιμηήρ, χίλιοι πεντήκοντα δύο. **41** Υιοί Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα επτά. **42** Υιοί Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά. **43** Οι Λευτᾶι τοιοί Ιησού εκ του Καδμίηλ, εκ των νιών Ωδανία, εβδομήκοντα τέσσαρες. **44** Οι φαλωτοί· νιοί Ασάφ, εκατόν τεσσαράκοντα οκτώ. **45** Οι πυλωροί νιοί Σαλλούμ, νιοί Ατήρ, νιοί Ταλμών, νιοί Ακκούβ, νιοί Ατιτά, νιοί Σωβαί, εκατόν τριάκοντα οκτώ. **46** Οι Νεθινείμ· νιοί Σιχά, νιοί Ασουφά, νιοί Ταββαώθ, **47** νιοί Κηρώς, νιοί Σιαά, νιοί Φαδών, **48** νιοί Λεβανά, νιοί Αγαβά, νιοί Σαλμά, **49** νιοί Ανάν, νιοί Γιδδήλ, νιοί Γαάρ, **50** νιοί Ρεάια, νιοί Ρεσίν, νιοί Νεκωδά, **51** νιοί Γαζάμ, νιοί Ουζά, νιοί Φασέα, **52** νιοί Βησαί, νιοί Μεσουνέιμ, νιοί Ναφουσεοείμ, **53** νιοί Βακβούκ, νιοί Ακουφά, νιοί Αρούρ, **54** νιοί Βασλίθ, νιοί Μειδά, νιοί Αράσ, **55** νιοί Βαρκώς, νιοί Σισάρα, νιοί Θαμά, **56** νιοί Νεσιά, νιοί Ατιφά. **57** Οι νιοί των δούλων του Σολομώντος νιοί Σωτᾶτ, νιοί Σωφερέθ, νιοί Φερειδά, **58** νιοί Ιασαλά, νιοί Δαρκών, νιοί Γιδδήλ, **59** νιοί Σεφατία, νιοί Αττίλ, νιοί Φοχερέθ από Σεβατίην, νιοί Αμών. **60** Πάντες οι Νεθινείμ, και οι νιοί των δούλων του Σολομώντος, ἡσαν τριακόσιοι ενενήκοντα δύο. **61** Ούτοι δε ἡσαν οι αναβάντες από Θελ-μελάχ, Θελ-αρησά, Χερούβ, Αδών, και Ιμηήρ· δεν ηδύναντο ὄμως να δείξωσι τον οίκον της πατριάς αυτῶν και το σπέρμα αυτών, αν ἡσαν εκ του Ισραήλ. **62** Υιοί Δαλαΐα, νιοί Τωβία, νιοί Νεκωδά, εξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο. **63** Και εκ των ιερέων νιοί Αβαία, νιοί Ακκώς, νιοί Βαρζελλάτ, ὅστις ἐλαβε γυναίκα εκ των θυγατέρων Βαρζελλάτ του Γαλααδίτου και ωνομάσθη κατά το ονόμα αυτών. **64** Ούτοι εξήτησαν την καταγραφήν αυτών μεταξύ των απαριθμηθέντων κατά γενεαλογίαν, και δεν ευρέθη ὅθεν εξεβλήθησαν από της ιερατείας. **65** Και είπε πρὸς αυτούς ο Θιρσαθά, να μη φάγωσιν από των αγιωτάτων πραγμάτων, εωσού αναστήθη ιερεύς μετά Ουρίμ και Θουμημύ. **66** Πάσα η σύναξις ομού ἡσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήκοντα, **67** εκτός των δούλων αυτών και των θεραπαινίδων αυτών, οίτινες ἡσαν επτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα επτά· και πλην τούτων διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε πρωτωδοί και φάλτραι. **68** Οι ἄπιοι αυτών, επτακόσιοι τριάκοντα εξ· αι ημίονοι αυτών, διακόσια τεσσαράκοντα πέντε· **69** αι κάμηλοι, τετρακόσια τριάκοντα πέντε· αι όνοι, εξακισχίλιαι επτακόσιαι είκοσι. **70** Και τινές εκ των αρχηγῶν των πατριών ἐδωκαν διά το ἔργον. Ο Θιρσαθά ἐδωκεν εις το θησαυροφυλάκιον χιλιάς δραχμάς χρυσίου, πεντήκοντα φιάλας, πεντακοσίους τριάκοντα

ιερατικούς χιτώνας. **71** Και τινές εκ των αρχηγών των πατριών ἔδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον του ἑργου είκοσι χιλιάδας δραχμάς χρυσίου και δύο χιλιάδας διακοσίας μνας αργυρίου. **72** Και το δόθεν από του επιλοίπου λαού ήτο είκοσι χιλιάδες δραχμάς χρυσίου, και δισχίλιαι μναὶ αργυρίου, και εξήκοντα επτά ιερατικοὶ χιτώνες. **73** Οὕτως οι ιερεῖς και οι Λευΐται και οι πυλωροὶ και οι ψαλτωδοὶ και μέρος εκ του λαού και οι Νεθινέιμ και πας ο Ισραήλ, κατώκησαν εν ταις πόλεσιν αυτών. Και ότε ἐφθασεν ο ἐβδόμος μην, οι νιοὶ Ισραὴλ ἡσαν εν ταις πόλεσιν αυτών.

8 Συνίκηθ δε πας ο λαός, ως εἰς ὄνθρωπος, εἰς την πλατείαν την ἐμπροσθεν της πύλης των υδάτων· και εἴπον προς Ἐσδραν τον γραμματέα, να φέρῃ το βιβλίον του νόμου του Μωϋσέως, τον οποίον ο Κύριος προσέταξεν εις τον Ισραὴλ. **2** Και την πρώτην ημέραν του εβδόμου μηνὸς ἐφερεν Ἐσδρας ο ιερεὺς τον νόμον ἐμπροσθεν της συνάξεως ἀνδρῶν τε και γυναικῶν και πάντων των δυναμένων να εννοώσιν ακούοντες. **3** Και ανέγνωσεν εν αυτῷ, εν τη πλατείᾳ τη ἐμπροσθεν της πύλης των υδάτων, από της αυγῆς μέχρι της μεσημβρίας, ενώπιον των ἀνδρῶν και των γυναικῶν και των δυναμένων να εννοώσι· και τα ὡτα παντός του λαού προσείχον εις το βιβλίον του νόμου. **4** Ἰστατο δε Ἐσδρας ο γραμματεὺς επὶ βίβλατος ξυλίνου, το οποίον ἐκαμόν επίτιδες και πλησίον αυτού Ἰστατο Ματταθίας και Σεμά και Αναᾶς και Ουρίας και Χελκίας και Μαασίας, εκ δεξιῶν αυτού· εξ αριστερῶν δε αυτού Φεδαῖας και Μισαήλ και Μαλχίας και Ασούμ και Ασθαδανά, Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ. **5** Και ἤνοιξεν ο Ἐσδρας το βιβλίον ενώπιον παντός του λαού· διότι ἱτού υπεράνω παντός του λαού· και ότε ἤνοιξεν αυτό, πας ο λαός ηγέρθη. **6** Και πυλόγησεν ο Ἐσδρας τον Κύριον, τον Θεόν των μέγαν. Και πας ο λαός απεκρίθη, Αμήν, Αμήν, υψόνοντες τας χειρας αυτών· και κύψαντες, προσεκύνησαν τον Κύριον με τα πρόσωπα επὶ την γῆν. **7** Ιησούς δε και Βανί και Σερεβίας, Ιαμείν, Ακκούθ, Σαββεθαΐ, Ωδίας, Μαασίας, Κελιτά, Αζαρίας, Ιωζαβάδ, Ανάν, Φελαΐας και οι Λευΐται εξήγουν τον νόμον εις τον λαόν· και ο λαός Ἰστατο εν τω τόπω αυτού. **8** Και ανέγνωσαν εν τω βιβλίῳ του νόμου του Θεού ευκρινώς, και ἔδωκαν την ἔννοιαν και εξήγησαν τα αναγινωσκόμενα. **9** Και ο Νεεμίας, ούτος είναι ο Θιρσαθά, και Ἐσδρας ο ιερεὺς ο γραμματεύς, και οι Λευΐται οι εξηγούντες εις τον λαόν, εἴπον προς πάντα τον λαόν, Η ημέρα αὐτῇ είναι αγία εἰς τον Κύριον τον Θεόν σας· μη πενθείτε μηδὲ κλαίτε. Διότι πας ο λαός ἐκλαίειν, ως ἡκουσαν τους λόγους του νόμου. **10** Και είπε προς αυτούς, Υπάγετε, φάγετε παχέα και πίετε γλυκάσματα, και αποστείλατε μερίδας προς τους μη ἔχοντας μηδὲν ητοιμασμένον· διότι η ημέρα είναι αγία εἰς τον Κύριον ημών· και μη λυπείσθε· διότι η χαρά του Κυρίου είναι η ισχύς σας. **11** Και κατεσίγασαν οι Λευΐται πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ησυχάζετε· διότι η ημέρα είναι αγία· και μη λυπείσθε. **12** Και απήλθε πας ο λαός, διά να φάγωσι και να πίωσι και να αποστείλωσι μερίδας και να κάμωσιν ευφροσύνην μεγάλην, διότι ενόψησαν τους λόγους τους οποίους έφανέρωσαν εις αυτούς. **13** Και την δευτέραν ημέραν συνίκηθσαν οι ἀρχοντες των πατριών παντός του λαού, οι ιερεῖς και οι Λευΐται, προς Ἐσδραν τον γραμματέα, διά να διδαχθῶσι τους λόγους του νόμου. **14** Και εύρηκαν γεγραμμένον εν τω νόμω, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος διά του Μωϋσέως, να κατοικήσωσιν οι νιοὶ Ισραὴλ στην οικίαν του Θεού· και εξήκοντα επτά ιερατικοὶ χιτώνες· **15** και να δημοσιεύσωσι και να διακηρύξωσιν εις πάσας τας πόλεις αυτών και εις την Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Εξέλθετε εις το όρος και

φέρετε κλάδους ελαίας και κλάδους αγριελαίας και κλάδους μυρσίνης και κλάδους φοινίκων και κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διά να κάμητε σκηνάς, κατά το γεγραμμένον. **16** Και εξελθὼν ο λαός ἐφερε, και ἐκαμόν εις εαυτούς σκηνάς, ἔκαστος επὶ του δώματος αυτού, και εν ταις αυλαίς αυτών και εν ταις αυλαίς του οίκου του Θεού και εν τη πλατείᾳ της πόλης των υδάτων και εν τη πλατείᾳ της πόλης του Εφραΐμ. **17** Και πάσα η σύναξις των επιστρεψάντων από της αιχμαλωσίας ἔκαμον σκηνάς, και εκάθησαν εν ταις σκηναῖς διότι από των ημερών Ιησού νιού του Ναού μέχρι εκείνης της ημέρας, οι νιοὶ Ισραὴλ δεν είχον κάμει ούτω. Και ἐγείνεν ευφροσύνη μεγάλη σφόδρα. **18** Και καθ' εκάστην ημέραν, από της πρώτης ημέρας μέχρι της τελευταίας ημέρας, ανεγίνωσκεν εν τω βιβλίῳ του νόμου του Θεού. Και ἐκαμόν εορτήν επτά ημέρας την δε ογδόνη ημέραν πάνηδημον σύναξιν, κατά το διατεταγμένον.

9 Και εν τη εικοστῇ τετάρτῃ ημέρᾳ τούτου του μηνὸς συνίκηθσαν οι νιοὶ Ισραὴλ με νηστείαν και με σάκκους και με χώμα εφ' εαυτούς. **2** Και εχωρίσθη το στέρεμα του Ισραὴλ από πάντων των ζένων· και σταθέντες εξωμολογήθησαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας των πατέρων αυτών. **3** Και σταθέντες εν τω τόπω αυτών, ανέγνωσαν εν τω βιβλίῳ του νόμου Κυρίου του Θεού αυτών, εν τέταρτον της ημέρας και εν τέταρτον, εξωμολογούντο και προσεκύνουν Κύριον τον Θεόν αυτών. **4** Τότε εσηκώθη επὶ το βήμα των Λευΐτών Ιησούς και Βανί, Καδμιήλ, Σεβανίας, Βουνή, Σερεβίας, Βανί και Χανανί, και ανεβόθησαν μετά φωνής μεγάλης προς Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Και οι Λευΐται, Ιησούς και Καδμιήλ, Βανί, Ασαβνίας, Σερεβίας, Ωδίας, Σεβανίας και Πεθαΐα, επίον, Σηκώθητε, ευλογήσατε Κύριον τον Θεόν μηνών από του αιώνας ἑως του αιώνος και ας ήναι, Θεέ, ευλογημένον το ἐνδοξόν σου ονόμα, το υπέρτερον πάστης ευλογίας και αινεσεως. **6** Συ αυτός είσαι Κύριος μόνος συ εποίησαν τον ουρανόν, τους ουρανούς των ουρανών, και πάσαν την στρατιάν αυτών, την γην και πάντα τα επ' αυτής, τας θαλάσσας και πάντα τα εν αυταίς, και συ ζωποιείς πάντα ταύτα· και σε προσκυνούσιν αι στρατιά των ουρανών. **7** Συ είσαι Κύριος ο Θεός, ὅστις εξέλεξας τον Ἀβραμ και εξήγαγες αυτόν από της Ουρ των Χαλδαίων, και ἔδωκας εις αυτόν το ονόμα Αβραάμ· **8** και εύρηκας την καρδιάν αυτού πιστήν ενώπιον σου, και ἐκαμές προς αυτόν διαθήκην, ότι θέλεις δώσει την γην των Χαναναίων, των Χετταίων, των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ιεβουσαίων και των Γεργεσαίων, ότι θέλεις δώσει αυτήν εις το σπέρμα αυτού και εξετέλεσας τους λόγους σου διότι δίκαιος είσαι συ. **9** Και είδες την θλίψιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω, και ήκουσας την κραυγήν αυτών επὶ την Ερυθράν θάλασσαν· **10** και ἔδειξας σημεία και τέρατα επὶ τον Φαραὼ και επί πάντας τους δούλων αυτού και επὶ πάντα τον λαόν της γης αυτού επειδή εγνώρισας ότι υπερφανεύθησαν εναντίον αυτών. Και ἐκαμές εις αειστόν ονόμα, ως την ημέραν ταύτην. **11** Και διέσχισας την θάλασσαν ενώπιον αυτών, και διέβησαν διά ζηράς εν μέσω της θαλάσσης τους δε καταδιώκοντας αυτούς ἔρριψας εις τα βάθη, ως λίθον εις ίδατα ισχυρά· **12** και ώδηγησας αυτούς την ημέραν διά στύλου νεφέλης, την δε νύκτα διά στύλου πυρός, διά να φωτίζεις εις αυτούς την οδόν διης ἐμέλλον να διέθεωσι. **13** Και κατέβης επὶ το όρος Σινά, και ελάλησας μετ' αυτών εις ουρανού, και ἔδωκας εις αυτούς ευθείας κρίσεις και αληθινούς νόμους, διατάγματα και εντολάς αγαθάς· **14** και το ἀγίον σου σάββατον ἐκαμές γνωστόν εις αυτούς, και προσέταξας εις αυτούς εντολάς και διατάγματα και νόμους, διά χειρός Μωϋσέως του δούλου

ου. **15** Και ἄρτον εξ ουρανού ἐδωκας εις αυτούς εις την πείναν αυτών, και ὑδωρ εκ πέτρας εξήγαγες εις αυτούς εις την δίψαν αυτών· και είπας προς αυτούς να εισέλθωσι διά να κληρονομήσωσι την γην, περὶ οὓς ψύχωσας την χείρα σου ότι θέλεις δώσει αυτήν εις αυτούς. **16** Εκείνοι δε και οι πατέρες ημών υπερηφανεύθησαν και εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών και δεν υπήκουσαν εις τας εντολάς σου· **17** και πρινθήσαν να υπακούσωσι και δεν ενευθυμήθησαν τα θαυματά σου τα οποία ἔκαμες εις αυτούς αλλ' εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών, και εν τη αποστασίᾳ αυτών διώρισαν αρχηγόν διά να επιστρέψωσιν εις την δουλείαν αυτών. Αλλά συ είσαι Θεός συγχωρητικός, ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και δεν εγκατέλιπες αυτούς. **18** Μάλιστα, ότε ἔκαμον εις εαυτούς χωνευτόν μόσχον και είπον, Ούτος είναι ο Θεός σου όστις σε ανήγαγε εξ Αιγύπτου, και ἐπράξαν μεγάλους παροργισμούς· **19** συ όμως, εν τοις οικτίρμοις σου τοις μεγάλοις, δεν εγκατέλιπες αυτούς εν τη ερήμῳ ο στύλος της νεφέλης δεν εξέκλινεν απ' αυτών την ημέραν, διά να οδηγή αυτούς εν τη οδώ, ουδέ ο στύλος του πυρός την νύκτα, διά να φωτίζῃ εις αυτούς και την οδόν δι' ής ἐμέλλον να διέλθωσι. **20** Και ἐδωκας εις αυτούς το αγαθόν σου πνεύμα, διά να συνετίζῃ αυτούς· και δεν εστέρησας το μάννα σου από τον στόματος αυτών, και ὑδωρ ἐδωκας εις αυτούς εις την δίψαν αυτών. **21** Και τεσσαράκοντα ἔτη ἔθρεψας αυτούς εν τη ερήμῳ δεν ἐλέιψεν εις αυτούς ουδέν τα ἴματά αυτών δεν επαλαιώθησαν και οι πόδες αυτών δεν επρήσθησαν. **22** Και ἐδωκας εις αυτούς βασιλεία και λαούς, και διεμέρισας εις αυτούς διά μερίδας και εκληρονόμησαν την γην του Σηδών και την γην του βασιλέως της Εσεβών και την γην του Ωγ βασιλέως της Βασάν. **23** Και τους υιούς αυτών επλήθυνας ως τα ἀστρα του ουρανού· και ἐφέρες αυτούς εις την γην, εις την οποίαν είπας προς τους πατέρες αυτών να εισέλθωσι, διά να κληρονομήσωσιν αυτήν. **24** Και ειοήθων οι υιοί αυτών και εκληρονόμησαν την γήν· και υπέταξας ἐμπροσθεν αυτών τους κατοίκους της γης, τους Χαναναίους, και παρέδωκας αυτούς εις τας χείρας αυτών, και τους βασιλεῖς αυτών και τους λαούς της γης, διά να κάμωσιν εις αυτούς κατά την θέλησιν αυτών. **25** Και εκριέυσαν πόλεις ισχυράς και γην παχείαν, και εκληρονόμησαν οίκους πλήρεις πάντων των αγαθών, φρέατα ωρυγμένα, αμπελώνας και ελαιώνας και δένδρα κάρπτιμα εν αφθονίᾳ· και ἐφάγον και εχορτάσθησαν και επαχύνθησαν και ενετρύφησαν, εν τη μεγάλῃ σου αγαθότητῃ. **26** Και ηπείθησαν και επανεστάτησαν εναντίον σου, και ἐρριψαν τον νόμον σου οπίσω των νώτων αυτών, και τους προφήτας σου εφόνευσαν, οἵτινες διεμαρτύροντο εναντίον αυτών διά να επιστρέψωσιν αυτούς προς σε, και ἐπράξαν μεγάλους παροργισμούς. **27** Διά τούτο παρέδωκας αυτούς εις την χείρα των θλιβόντων αυτούς, και κατέθλιψαν αυτούς και εν τω καιρῷ της θλίψεως αυτών ανεβόθησαν προς σε, και συ εισήκουσας εξ ουρανού· και κατά τους πολλούς οικτίρμονάς σου ἐδωκας αστήρας εις αυτούς, και ἐσωσαν αυτούς εκ της χειρός των θλιβόντων αυτούς. **28** Αλλ' αφού ανεπαύθησαν, εστράφησαν εις το να πράττωσι πονηρά ενώπιον σου· ὅθεν εγκατέλιπες αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών, και εξουσίασαν αυτούς· ότε όμως επέστρεψαν και ανεβόθησαν προς σε, συ εισήκουσας εξ ουρανού· και πολλάκις ηλευθέρωσας αυτούς κατά τους οικτίρμονάς σου. **29** Και διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών, διά να επιστρέψῃς αυτούς εις τον νόμον σου· πλην αυτοί υπερηφανεύθησαν και δεν υπήκουσαν εις τας εντολάς σου, αλλ' ημάρτησαν εις τας κρίσεις σου, τας οποίας εάν τις εκτελή, θέλει ζήσει δι' αυτών·

και ἐδωκαν νώτον απειθή και εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών και δεν ἤκουσαν. **30** Και όμως ἔτη πολλά παρέκτεινας επ' αυτούς, και διεμαρτυρίθης εναντίον αυτών διά του πνεύματός σου διά των προφήτων σου· αλλά δεν ἐδωκαν ακρόασιν διά τούτο παρέδωκας αυτούς εις την χείρα των λαών των τόπων. **31** Πλην διά τους πολλούς οικτίρμονάς σου δεν συνετέλεσας αυτούς, ουδέ εγκατέλιπες αυτούς· διότι Θεός οικτίρμων και ελεήμων είσαι. **32** Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ο μέγας, ο ιαχυρός και φοβέρος Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το ἔλεος, ας μη λογισθῇ μικρά ενώπιον σου πάσα η θλίψις ήτις εύρηκεν ημάς, τους βασιλείς ημών, τους ἀρχοντας ημών και τους ιερείς ημών και τους προφήτας ημών και τους πατέρας ημών και πάντα τον λαόν σου, από των ημερών των βασιλέων της Ασσυρίας μέχρι της ημέρας ταύτης. **33** Δίκαιος βεβαίως είσαι εις πάντα τα επελθόντα εφ' ημάς διότι συ μεν αλήθειαν ἔκαμες, ημείς δη ησεβήσαμεν. **34** Και οι βασιλείς ημών, οι ἀρχοντες ημών, οι ιερείς ημών και οι πατέρες ημών, δεν εφύλαξαν τον νόμον σου και δεν ἐδωκαν προσοχήν εις τας εντολάς σου και εις τα οικτύρια σου, με τα οποία διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών. **35** Διότι αυτοί, εν τη βασιλείᾳ αυτών και εν τη μεγάλῃ συ αγαθωσύνῃ την οποίαν ἐδωκας εις αυτούς, και εν τη γη τη πλατείᾳ και παχείᾳ, την οποίαν ἐδωκας ενώπιον αυτών, δεν σε εδούλευσαν ουδέ εστράφησαν από των πονηρών ἔργων αυτών. **36** Ιδού, δούλοι είμεθα την ημέραν ταύτην και εν τη γη, την οποίαν ἐδωκας εις τους πατέρας ημών, διά να τρώγωσι τον καρπόν αυτής και τα αγαθά αυτής, ιδού, δούλοι είμεθα επ' αυτής· **37** και αυτή δίδει πολλήν αφοβίαν εις τους βασιλείς, τους οποίους επέβαλες εφ' ημάς διά τας αμαρτίας ημών και κατεξουσιάζουν επί των σωμάτων ημών και επί των κτηνῶν ημών κατά την αρέσκειαν αυτών· και είμεθα εν θλίψιει μεγάλη. **38** Όθεν διά πάντα ταύτα ημείς κάμνομεν διαθήκην πιστήν και γράφομεν αυτήν· και επισφραγίζουσιν αυτήν οι ἀρχοντες ημών, οι Λευΐται ημών και οι ιερείς ημών.

10 Οι δε επισφραγίσαντες ήσαν Νεεμίας ο Θιρσαθά ο ιούς του Αχαλία, και Σεδεκίας, **2** Σεραίας, Αζαρίας, Ιερεμίας, **3** Πασχώρ, Αμαρίας, Μαλήιας, **4** Χαττούς, Σεβανίας, Μαλλούχ, **5** Χαρίμ, Μερημώθ, Οβαδίας, **6** Δανιήλ, Γιννεθών, Βαρούχ, **7** Μεσσουλλάμ, Αβιά, Μειαμείν, **8** Μααζίας, Βιλγᾶτ, Σεμαίας· ούτοι ήσαν οι ιερείς. **9** Και οι Λευΐται Ιησούς ο ιούς του Αζανία, Βινουΐ εκ των ιιών Ηναδάδ, Καδμῆι· **10** και οι αδελφοί αυτών, Σεβανίας, Ωδίας, Κελιτά, Φελάτας, Ανάν, **11** Μιχά, Ρεώβ, Ασαβίας, **12** Ζακχούρ, Σερεβίας, Σεβανίας, **13** Ωδίας, Βανί, Βενινού· **14** Οι ἀρχοντες του λαού· Φαρώς, Φαάθ-μωάβ, Ελάμ, Ζαθού, Βανί, **15** Βουννί, Αζγάδ, Βηβαΐ, **16** Αδωνίας, Βιγουαί, Αδίν, **17** Ατήρ, Εζεκίας, Αζούρ, **18** Ωδίας, Ασούμ, Βησαΐ, **19** Αρίφ, Αναθώθ, Νεβαΐ, **20** Μαγγίας, Μεσουλλάμ, Εζείρ, **21** Μεσηζαβεήλ, Σαδώκ, Ιαδουά, **22** Φελατίας, Ανάν, Αναίας, **23** Οσηέ, Αναίας, Ασσούβ, **24** Αλλωής, Φιλέα, Σωβήκ, **25** Ρεούμ, Ασαβνά, Μαασίας, **26** και Αχιά, Ανάν, Γανάν, **27** Μαλλούχ, Χαρίμ, Βασανά. **28** Και το υπόλοιπον του λαού, οι ιερείς, οι Λευΐται, οι πυλωροί, οι ψαλταδοί, οι Νεθινεί, και πάντες οι αποχωρισθέντες από των λαών των τόπων προς τον νόμον του Θεού, αι γυναίκες αυτών, οι νιοί αυτών και αι υγιατέρες αυτών, πας εννοών και ἔχων σύνεσιν, **29** ηνώθησαν μετά των αδελφών αυτών, των προκρίτων αυτών, και εισήλθον εις κατάροφαν και εις όρκον, να περιπατώσιν εις τον νόμον του Θεού, τον δοθέντα διά χειρός Μωϋσέως του δούλου του Θεού, και να φυλάττωσι και να εκτελώσι πάσας τας εντολάς του Κυρίου, του Κυρίου ημών, και τας κρίσεις αυτού και τα διατάγματα

αυτού· 30 και ὅτι δεν θέλομεν δώσει τας θυγατέρας ημών εις τους λαούς της γης, και τας θυγατέρας αυτών δεν θέλομεν λάβει εις τους υιούς ημών· 31 και, εάν οι λαοί της γης φέρωσιν αγοράσιμα ἡ οποιαδήποτε τροφάς να πωλήσωσιν εν τη ημέρᾳ του σαββάτου, ὅτι δεν θέλομεν λάβει ταύτα παρ' αυτών εν σαββάτῳ και εν ημέρᾳ αγίᾳ· και ὅτι θέλομεν αφήσει το ἔβδομον ἔτος και την απαίτησην παντός χρέους. 32 Διετέλαμψεν ἐτι εις εαυτούς να επιφορτισθώμεν να διδώμεν κατ' ἔτος εν τρίτον του σίκλου διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού ημών, 33 διά τους ἄρτους της προθέσεως και διά την παντοτεινήν εξ αλφίτων προσφοράν, και διά την παντοτεινήν ολοκαυτώσιν των σαββάτων, των νεομηνιών, διά τας επιστήμους εορτάς και διά τα ἄγια πράγματα και διά τας περί αμαρτίας προσφοράς, διά να κάμνωμεν εξιλέωσιν υπέρ του Ισραὴλ, και διά παν το ἔργον του οίκου του Θεού ημών. 34 Καὶ ερρίψαμεν κλήρους μεταξύ των ιερέων των Λευΐτων και του λαού περί της προσφοράς των ζύλων, διά να φέρωσιν αυτά εις τον οίκον του Θεού ημών, κατὰ τους οίκους των πατρών ημών, εν ωρισμένοις καιροῖς κατ' ἔτος, διά να καίσων επὶ τον θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών, κατά το γεγραμένον εν τω νόμῳ· 35 και διά να φέρωμεν τα πρωτογενήματα της γης ημών και τα πρωτογενήματα των καρπών παντός δένδρου, κατ' ἔτος, προς τον οίκον του Κυρίου· 36 και τα πρωτότοκα των ιιών ημών και των κτηνῶν ημών, κατά το γεγραμένον εν τω νόμῳ, και τα πρωτότοκα των βοῶν ημών και των ποινίων ημών, να φέρωμεν αυτά εις τον οίκον του Θεού ημών, προς τους ιερεῖς τους λειτουργούντας εν τω οίκω του Θεού ημών· 37 και να φέρωμεν τας απαρχάς του φυράματος ημών και τας προσφοράς ημών και τους καρπούς παντός δένδρου, οίνου και ελαίου, προς τους ιερεῖς, εις τα οικήματα του οίκου του Θεού ημών· και τα δέκατα της γης ημών προς τους Λευΐτας, και αυτοί οι Λευΐται να λαμβάνωσι τα δέκατα εν πάσαις ταις πόλεσι της γεωργίας ημών. 38 Και ο ιερεύς ο ινίος του Ααρὼν θέλει εἰσθαι μετά των Λευΐτων, ὅταν οι Λευΐται λαμβάνωσι τα δέκατα· και οι Λευΐται θέλουσιν αναφέρει το δέκατον των δεκάτων εις τον οίκον του Θεού ημών, εις τα οικήματα του οίκου του θησαυρού. 39 Διότι οι υιοί Ισραὴλ και οι υιοί Λευΐτ θέλουσι φέρει τας προσφοράς του σίτου, του οίνου και του ελαίου εις τα οικήματα, ὃπου είναι τα σκένυ του αγιαστηρίου, και οι ιερεῖς οι λειτουργούντες και οι πυλωροί και οι φαλτωδοί· και δεν θέλομεν εγκαταλείψει τον οίκον του Θεού ημών.

11 Και κατώκησαν οι ἄρχοντες του λαού εν Ιερουσαλήμ· και το υπόλοιπον του λαού ἐρρίψαν κλήρους, διά να φέρωσιν ἔνα εκ των δέκα να κατοικήσῃ εν Ιερουσαλήμ τη ἄγια πόλει, τα δε εννέα μέρη εν ταις ἀλλαῖς πόλεσι. 2 Καὶ ηὐλόγησεν ο λαός πάντας τους ἀνθρώπους, ὃσι προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εαυτούς να κατοικήσωσιν εν Ιερουσαλήμ. 3 Ούτοι δε είναι οι ἄρχοντες της επαρχίας οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ· εν δε ταις πόλεσι του Ιούδα κατώκησαν ἑκαστος εν τη ιδιοκτησίᾳ αυτού, εν ταις πόλεσιν αυτών, ο Ισραὴλ, οι ιερεῖς και οι Λευΐται και οι Νεθινεῖμ και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος. 4 Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν τινές εκ των υιών Ιούδα και εκ των υιών Βενιαμίν· εκ των υιών Ιούδα, Αθαίνας ο ινίος του Οζία, υιού Ζαχαρία, υιού Αμαρία, υιού Σεφατία, υιού Μααλεήλ, εκ των υιών Φαρές· 5 και Μαασίας ο ινίος του Βαρούχ, υιού Χολ-οζέ, υιού Αζαΐα, υιού Αδαΐα, υιού Ιωᾱρίβ, υιού Ζαχαρία, υιού του Σηλωνί· 6 πάντες οι υιοί Φαρές οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ ήσαν τετρακόσιοι εξήκοντα οκτώ ἄνδρες δυνάμεως. 7 Οι δε υιοί Βενιαμίν είναι

ούτοι· Σαλλού ο ινίος του Μεσουσλάμ, υιού Ιωάδ, υιού Φεδαία, υιού Κωλαΐτα, υιού Μαασία, υιού Ιθιήλ, υιού Ιεσαΐα· 8 και μετ' αυτών, Γαββαέ, Σαλλαΐ, εννεακόσιοι εικοσιοκτώς· 9 και Ιωήλ ο ινίος του Σιχρί ἡτο ἐφόρος αυτών· ο δε Ιούδας, ο ινίος του Σενούνα, δέυτερος επὶ την πόλιν· 10 Εκ των ιερέων, Ιεδαΐας ο ινίος του Ιωᾱρίβ, Ιαχείν, 11 Σεραΐας ο ινίος του Χελκία, υιού Μεσουσλάμ, υιού Σαδώκ, υιού Μεραΐώθ, υιού Αχιτώβ, ο ἄρχων του οίκου του Θεού. 12 Και οι αδελφοί αυτών οι ποιούντες το ἔργον του οίκου ἡσαν οκτακόσιοι εικοσιοδύο· και Αδαΐας ο ινίος του Ιεροάμ, υιού Φελαλία, υιού Αμσί, υιού Ζαχαρία, υιού Πασχώρ, υιού Μαλχία, 13 και οι αδελφοί αυτού, ἄρχοντες πατριών, διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο· και Αμασσαΐ ο ινίος του Αζαρείηλ, υιού Ααζαΐ, υιού Μεσιλλεμώθ, υιού Ιμμήρ, 14 και οι αδελφοί αυτών, ἀνδρες δυνατοί εν ισχύι, εκατόν εικοσιοκτώ· ἐφόρος δε αυτών ἡτο Ζαβδίηλ, υιού του Γεδωλείμ. 15 Και εκ των Λευΐτων, Σεμαΐας ο ινίος του Ασσούβ, υιού Αζρικάμ, υιού Ασαβία, υιού Βουννί· 16 και Σαββεθαΐ και Ιωζαβάδ, εκ των ἀρχόντων των Λευΐτων, ἡσαν επὶ των εξωτερικών ἔργων του οίκου του Θεού. 17 Και Ματθαίας ο ινίος του Μιχά, υιού Ζαβδί, υιού Ασάφ, ἡτο ο ἔξαρχων της υμνωδίας εν τη προσευχῇ και Βακβουνίκας ο δεύτερος μεταξύ των αδελφών αυτού, και Αβδά ο ινίος του Σαμμούνα, υιού Ταλάλ, υιού Ιεδουθούν. 18 Πάντες οι Λευΐται εν τη ἄγια πόλει ἡσαν διακόσιοι ογδοήκοντα τέσσαρες. 19 Οι δε πυλωροί, Ακκούβ, Ταλμών, και οι αδελφοί αυτών οι φυλάττοντες εν ταις πύλαις, ἡσαν εκατόν εβδομήκοντα δύο. 20 Και το υπόλοιπον του Ισραὴλ, οι ιερεῖς και Λευΐται, ἡσαν εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα, ἑκαστος εν τη κηληρονομία αυτού. 21 Οι δε Νεθινεῖμ κατώκησαν εν Οφήλ· και ο Σιχά και ο Γιστά οι ήσαν επὶ των Νεθινείμ. 22 Και ο ἔφορος των Λευΐτων εν Ιερουσαλήμ ἡτο Οζί, ο ινίος του Βανί, υιού Ασαβία, υιού Ματθαίας, υιού Μιχά. Εκ των υιών του Ασάφ, οι φαλτωδοί οι ήσαν επὶ του έργου του οίκου του Θεού. 23 Διότι ἡτο προσταγή του βασιλέως περί αυτών, και διατεταγμένον μερίδιον διά τους φαλτωδούς κατά πάσαν ημέραν. 24 Και Πεθαΐα ο ινίος του Μεσηζαβεήλ, εκ των υιών του Ζερά υιού του Ιούδα, ἡτο επίτροπος του βασιλέως εν πάσῃ υποθέσει περί του λαού. 25 Περὶ δε των χωρίων, μετά των αγρών αυτών, τινές εκ των υιών Ιούδα κατώκησαν εν Κιριάθ-αρβά και ταις κώμαις αυτής, και εν Δαιβών και ταις κώμαις αυτής, και εν Ιεκαβεήλ και τοις χωρίοις αυτής, 26 και εν Ιησουά και εν Μωλάδ και εν Βαιθ-φελέτ, 27 και εν Ασάρ-σουάλ και εν Βηρ-σαβεέ και ταις κώμαις αυτής, 28 και εν Σικλάγ και εν Μεκονά και εν ταις κώμαις αυτής, 29 και εν Εν-ριμμών και εν Σαρέα και εν Ιαρμούθ, 30 Ζανώα, Οδολλάμ και τοις χωρίοις αυτών, Λαχείς και τοις αγροίς αυτής, Αζηκά και ταις κώμαις αυτής. Και κατώκησαν από Βηρ-σαβεέ ἔως της φάραγγος Εννόμ. 31 Και οι υιοί Βενιαμίν κατώκησαν από Γεβά εν Μιχμάς και Αιτά και Βαιθήλ και ταις κώμαις αυτής, 32 εν Αναθώθ, Νωβ, Ανανία, 33 Ασώρ, Ραμά, Γιτθαΐμ, 34 Αδίδ, Σεβωσίμ, Νεβαλλάτ, 35 Λωδ, και Ωνώ, τη φάραγγι των τεκτόνων. 36 Και εκ των Λευΐτων κατώκησαν διαιρέσεις εν Ιούδα και Βενιαμίν.

12 Ούτοι δε ήσαν οι ιερεῖς και οι Λευΐται, οι αναβάντες μετά του Ζοροβάβελ υιού του Σαλαθιήλ, και του Ιησού-Σεραΐας, Ιερεμίας, Ἐσδρα, 2 Αμαρίας, Μαλλούχ, Χαττούς, 3 Σεχανίας, Ρεούμ, Μερημώθ, 4 Ιδδώ, Γιννεθώ, Αβία, 5 Μιαιμέν, Μααδίας, Βιλγά, 6 Σεμαΐας και Ιωᾱρίβ, Ιεδαΐας, 7 Σαλλού, Αμώκ, Χελγίας, Ιεδαΐας. Ούτοι ήσαν οι αρχηγοί των ιερέων και των αδελφών αυτών εν ταις ημέραις Ιησού. 8 Οι δε Λευΐται, Ιησούς, Βιννούν, Καδμιήλ, Σερεβίας, Ιούδας και Ματθαίας, οι

επί των ύμνων, αυτός και οι αδελφοί αυτού. **9** Ο δε Βακθουκίας και ο Ουννί, οι αδελφοί αυτών, ήσαν απέναντι αυτών διά τας φυλακούς. **10** Και ο Ἰησούς εγένησε τον Ιωακέιμ, Ιωακέιμ δε εγένησε τον Ελιασεΐβ, Ελιασεΐβ δε εγένησε τον Ιωαδά. **11** Ιωαδά δε εγένησε τον Ιωνάθαν· Ιωνάθαν δε εγένησε τον Ιαδδούνα. **12** Και εν ταῖς ημέραις του Ιωακέιμ, ιερείς, ἀρχοντες πατριών, ήσαν του Σεραΐν, ο Μεραΐτης του Ιερεμία, ο Ανανίας **13** του Ἐσδρα, ο Μεσουλλάμ του Αμαρία, ο Ιωανάν· **14** του Μελιχού, ο Ιωνάθαν· του Σεβανία, ο Ιωσήφ· **15** του Χαρίμ, ο Αδνά· του Μεραΐώθ, ο Ελκαΐτ· **16** του Ιδδώ, ο Ζαχαρίας του Γιννεθών, ο Μεσουλλάμ· **17** του Αβία, ο Ζιχρί· του Μινιαμείν, και του Μωαδία, ο Φιλταΐτ· **18** του Βιλγά, ο Σαμμουά· του Σεμαΐα, ο Ιωνάθαν· **19** και του Ιωαρίβ, ο Μαθεναΐτης του Ιεδαΐα, ο Οζί· **20** του Σαλλαΐτ, ο Καλλαΐτης του Αμώκ, ο Εβερ· **21** του Χελκία, ο Ασαβίας του Ιεδαΐα, ο Ναθαναήλ. **22** Οι Λευΐται εν ταῖς ημέραις του Ελιασεΐβ, Ιωαδά και Ιωανάν και Ιαδδούνα, ήσαν καταγεγραμμένοι ἀρχοντες πατριών· και οι ιερείς, επί της βασιλείας Δαρείου του Πέρσου. **23** Οι υιοί του Λευΐτη, ἀρχοντες των πατριών, ήσαν καταγεγραμμένοι εν τω βιβλίω των Χρονικών, μᾶλιστα ἑως των ημέρων του Ιωανάν υιού του Ελιασεΐβ. **24** Και οι ἀρχοντες των Λευΐτων, Ασαβίας, Σερβίας, και Ιησούς ο υιός του Καδμιτίλη, και οι αδελφοί αυτών απέναντι αυτών, διά να αινώσι και να υμνώσι κατά την προσταγήν Δαρβίδ του ανθρώπου του Θεού, φυλακή απέναντι φυλακής. **25** Ο Ματθανίας και Βακθουκίας, Οβαδία, Μεσουλλάμ, Ταλμών, Ακκούθ, ήσαν πυλωροί φυλάττοντες την φυλακήν εν τοις ταμείοις των πυλών. **26** Ούτοι ήσαν εν ταῖς ημέραις του Ιωακέιμ, υιού Ιησού, υιού Ιωσεδέχη, και εν ταῖς ημέραις Νεεμία του κυβερνήτου και του ιερέως Ἐσδρα του γραμματέως. **27** Και εν τοις εγκανιοίς του τείχους της Ιερουσαλήμ, εζήτησαν τους Λευΐτας από πάντων των τόπων αυτών διά να φέρωσιν αυτούς εις Ιερουσαλήμ, να κάμωσι τα εγκαίνια μετ' ευφροσύνης, υμνούντες και ψάλλοντες εν κυμβάλοις, ψαλτηρίοις και εν κιθάραις. **28** Και συνίχθησαν οι υιοί των φυλατώδων και από της περιχώρου κυκλόθεν της Ιερουσαλήμ και από των χωρίων Νετωφαθί· **29** και από του οίκου Γιλγάλ και από των αγρών Γερέβ και Αζιμαβέθ· διότι οι φυλατώδοι ωκοδόμησαν χωρία εις εαυτούς κύκλω της Ιερουσαλήμ. **30** Και εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και οι Λευΐται, και εκαθαρίσαν του λαὸν και τας πύλας και το τείχος. **31** Τότε ανεβίβασα τους ἀρχοντας του Ιούδα επί το τείχος και ἐστήσα δύο μεγάλους χορούς αινούντων· ο μεν επερόετο επί τα δεξιά, επί του τείχους προς την πύλην της κοπρίας· **32** και κατόπιν αινούντων επορεύοντο ο Ωσαΐας και το ήμισυ των αρχόντων του Ιούδα, **33** και ο Αζαρίας, ο Ἐσδρας και ο Μεσουλλάμ, **34** ο Ιούδας και ο Βενιαμίν και ο Σεμαΐας και ο Ιερεμίας· **35** και εκ των νιών των ιερέων μετά σαλτίγγων, ο Ζαχαρίας ο υιός του Ιωνάθαν, υιού του Σεμαΐα, υιού του Ματθανία, υιού του Μιχαΐα, υιού του Ζακχούρ, υιού του Ασάφ· **36** και οι αδελφοί αυτού, Σεμαΐας, και Αζαρεήλ, Μιλαλαΐτ, Γιλαλαΐτ, Μααΐτ, Ναθαναήλ, και Ιούδας, Ανανί, μετά μουσικών οργάνων Δαρβίδ του ανθρώπου του Θεού, και Ἐσδρας ο γραμματέυς ἐμπροσθεν αυτών. **37** Και επὶ την πύλην της πηγῆς και απέναντι αυτών, ανέβιθησαν διά των βαθμίδων της πόλεως Δαρβίδ εις την ανάβασιν του τείχους, επάνωθεν του οίκου του Δαρβίδ, και ἐως της πύλης των υδάτων προς ανατολάς. **38** Ο δε ἄλλος χορός των αινούντων επορεύετο εις το απέναντι, και εγώ κατόπιν αυτών, και το ήμισυ του λαού επί του τείχους, επάνωθεν του πύργου των φούρνων και ἐως του τείχους του πλατεός. **39** Και επάνωθεν της πύλης Εφραΐμ και επάνωθεν

της παλαιάς πύλης, και επάνωθεν της ιχθυϊκής πύλης και του πύργου Ανανεήλ και του πύργου του Μεά και ἐώς της πύλης της προθατικής και εστάθησαν εν τη πύλῃ της φυλακής. **40** Και εστάθησαν ο δύο χοροί των αινούντων εν τω οίκῳ του Θεού, και εγώ και το ήμισυ των προεστώτων μετ' εμού· **41** και οι ιερείς, Ελιακέιμ, Μασαΐας, Μινιαμείν, Μιχαΐας, Ελιωνάτι, Ζαχαρίας και Ανανίας, μετά σαλτίγγων· **42** και Μααΐας και Σεμαΐας και Ελεάζαρ και Οζί και Ιωανάν και Μαλχίας και Ελάμ και Εσέρ. Και οι φυλατώδοι ὑψώσαν την φωνήν αυτών, μετά του Ιεζαΐτα του επιστάτου. **43** Και προσέφεραν εν εκείνη τη ημέρᾳ θυσίας μεγάλας και ευφράνθησαν διότι ο Θεός εύφρανεν αυτούς ευφροσύνη μεγάλην. Και αι γυναίκες ἐτί και τα παιδιά ευφράνθησαν· και η ευφροσύνη της Ιερουσαλήμ ηκούσθη ἐως μακρόθεν. **44** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη διωρίσθησαν ἀνδρες επί των οικημάτων διά τους θησαυρούς, διά τας προσφοράς, διά τας απαρχάς και διά τα δέκατα, διά να συνάγωσιν εν αυτοίς από των αγρών των πόλεων τα νενομισμένα μεριδιά διά τους ιερείς και Λευΐτας· διότι ο Ιούδας ευφράνθη εξ αιτίας των ιερέων και εξ αιτίας των Λευΐτων των παρεστώτων. **45** Και οι φυλατώδοι και οι πυλωροί εφύλαξαν την φυλακήν του Θεού αυτῶν και την φυλακήν του καθαρισμού, κατά την προσταγήν του Δαρβίδ και Σολομώντος του υιού αυτού. **46** Διότι εν ταῖς ημέραις του Δαρβίδ και του Ασάφ ήσαν εξ αρχής πρωτοφάλαιται και ἀσμάτα αινέσεως και ὑμνοί προς τον Θεόν. **47** Και πας ο Ισραήλ εν ταῖς ημέραις του Ζοροβάβελ και εν ταῖς ημέραις του Νεεμία ἔδιον τα τεταγμένα μεριδιά των φυλατώδων και των πυλωρών, κατά πάσαν ημέραν· και ηγίαζον αυτά εις τους Λευΐτας, και οι Λευΐται ηγίαζον εις τους υιούς Ααρών.

13 Εν τη ημέρᾳ εκείνη ανεγνώσθη εν τω βιβλίω του Μωϋδέων εις τα ὡτα του λαού· και ευρέθη γεγραμμένον εν αυτῷ, διτι οι Αμμωνίται και οι Μωαβίται δεν ἐπρεπε να εισέλθωσαν εις την συναγωγήν του Θεού ἑως αιώνος· **2** διότι δεν προϋπήντησαν τους υιούς Ισραήλ μετά ἀρτου και μετά ὑδατος, αλλ' εμισθωσαν τον Βαλαάμ εναντίον αυτῶν, διά να καταρασθῇ αυτούς πλην του Θεούς ημών ἐτρέψει την κατάραν εις ευλογίαν. **3** Και ως ἱκουσαν τον νόμον, εχύρωσαν από τον Ισραήλ πάντα αλλογενήν. **4** Προ τούτου δε Ελιασεΐβ ο ιερέυς, ὅστις είχε την επιστασίαν των οικημάτων του οίκου του Θεού ημών, είχε συγγενεύσει μετά του Τωβία· **5** και είχεν ετοιμάσει δι' αυτούν μέγι οίκημα, ὅπου πρότερον ἐθετον τας εξ αλφίτων προσφοράς, το λιβάνιον και τα σκεύη και τα δέκατα του σίτου, του οίκου και του ελαίου, το διατεταγμένον των Λευΐτων και των φυλατώδων και των πυλωρών και τας προσφοράς των ιερέων. **6** Πλην εν πάσι τούτοις εγώ δεν ήμην εν Ιερουσαλήμ· διότι εν τω τριακοστώ δευτέρω ἐτει Αρταζέρου του βασιλέως της Βαβυλώνος ἡλθον προς τον βασιλέα και μεθ' ημέρας τινάς εζήτησα παρά του βασιλέως, **7** και ἡλθον εις Ιερουσαλήμ και ἐμαθον το κακόν, το οποίον ο Ελιασεΐβ ἐκαμε χάριν του Τωβία, ετοιμάσας εις αυτούν οίκημα, ὅπου πρότερον ἐθετον τας εξ αλφίτων προσφοράς, το λιβάνιον και τα σκεύη και τα δέκατα του σίτου, του οίκου και του ελαίου, το διατεταγμένον των Λευΐτων και των φυλατώδων και των πυλωρών και τας προσφοράς των ιερέων. **8** Και δυσηρεστήθη πολὺ και ἐρριψα ἔξω τον οικήματος πάντα τα σκεύη το οίκου του Τωβία. **9** Και προσέταξα, και εκαθαρίσαν τα οικήματα· και επανέφερα εκεί τα σκεύη το οίκου του Θεού, τας εξ αλφίτων προσφοράς και το λιβάνιον. **10** Και ἐμάθον διτι τα μεριδιά των Λευΐτων δεν εδόθησαν εις αυτούς διότι οι Λευΐται και οι φυλατώδοι, οι ποιούντες το ἔργον, ἐφύγον ἐκαστος εις τον αγρόν αυτού. **11** Και επέληξα τους προεστώτας και είπα, Διά τι εγκατελείψθη ο οίκος του Θεού; Και εσύναξα αυτούς και αποκατέστησα αυτούς εις την θέσιν αυτών. **12** Τότε ἐφερε πας ο Ιούδας εις τας αποθήκας το δέκατον του σίτου και

του οίνου και του ελαίου. **13** Και κατέστησα φύλακας επί των αποθηκών, Σελεμίαν τον iερέα και Σαδώκ τον γραμματέα και εκ των Λευΐτών τον Φεδαῖαν και πλησίον αυτών, Αάν τον υιόν του Ζακχούρ, υιού του Ματθανία: διότι ελογίζοντο πιστοί το έργον δε αυτών ήτο να διανέμωσιν εις τους αδελφούς αυτών.

14 Μνήσθητί μου, Θεέ μου, περί τούτου, και μη εξαλείψης τα ελέη μου, τα οποία έκαμα εις τον οίκον του Θεού μου και εις τας τελετάς αυτού. **15** Εν εκείναις ταις ημέραις είδον τινάς εν Ιούδᾳ ληνοπατούντας εν σαββάτω και εισφέροντας δράγματα και επιφορτίζοντας επί όνους, και οίνον, σταφύλια και σύκα και παν είδος φορτίων, τα οποία έφερον εις Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου· και διεμαρτυρήθην εν τη ημέρᾳ, καθ' ην επώλουν τρόφιμα. **16** Και οι Τύριοι, οι κατοικούντες εν αυτῇ, έφερον ιχθύας και παν είδος ωνίων και επώλουν εν σαββάτω εις τους υιούς Ιούδᾳ και εν Ιερουσαλήμ. **17** Και επέπληξα τους προκρίτους του Ιούδᾳ και είπα προς αυτούς, Τι είναι το πράγμα τούτο το κακόν, το οποίον σεις κάμνετε, βεβηλούντες την ημέραν του σαββάτου; **18** δεν έκαμνον ούτως οι πατέρες σας, και έφερεν ο Θεός ημών πάντα τα κακά εφ' ημάς και επί την πόλιν ταύτην; αλλά σεις επαναφέρετε οργήν επί τον Ισραήλ, βεβηλούντες το σάββατον. **19** Διά τούτο, ότε ήρχιζε να συσκοτάζῃ εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ προ του σαββάτου, είπα, και έκλεισαν τας πύλας, και προσέταξα να μη ανοιχθώσιν ένως μετά το σάββατον· και κατέστησα επί τας πύλας τινάς εκ των υπηρετών μουν, διά να μη εισέλθῃ φορτίον την ημέραν του σαββάτου. **20** Και διενυκτέρευσαν οι ἐμπόροι και οι πωληταὶ παντός είδους ωνίων ἔξω της Ιερουσαλήμ ἀπαξ και δις, **21** Τότε διεμαρτυρήθην εναντίον αυτών και είπα προς αυτούς, Διά τι διανυκτερεύετε ἐμπροσθεν του τείχους; εάν δευτερώσητε, θέλω βάλει χείρα επάνω σας. Έκτοτε δεν ἥλθον εν σαββάτῳ. **22** Και είπα προς τους Λευΐτας να καθαρίζωνται και να ἔρχωνται να φυλάττωσι τας πύλας, διά να αγιάζωσι την ημέραν του σαββάτου. Μνήσθητί μου, Θεέ μου, και περί τούτου, και ελέησόν με κατά το πλήθος του ελέους σουν. **23** Προσέτι εν ταις ημέραις εκείναις είδον τους Ιουδαίους τους λαβόντας γυναίκας Αζωτίας, Αμμωνίτιδας και Μωαβίτιδας· **24** και τα τέκνα αυτών λαλούντα ήμισυ Αζωτιστί, και μη εξεύροντα να λαλήσων Ιουδαϊστί αλλά κατά την γλώσσαν διαφόρων λαών. **25** Και επέπληξα αυτούς και κατηράσθην αυτούς, και ερράβδισα τινάς εξ αυτών και ετριχομάδησα αυτούς, και ὥρκισα αυτούς εις τον Θεόν, λέγων, Δεν θέλετε δώσει τας θυγατέρας σας εις τους υιούς αυτών, και δεν θέλετε λάβει εκ των θυγατέρων αυτών εις τους υιούς σας ή εις εαυτούς· **26** δεν ημάρτησεν ούτω Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ; καίτοι μεταξύ πολλών εθνών δεν υπήρξε βασιλεύς ὄμοιος αυτού, ὅστις ήτο αγαπώμενος υπό του Θεού αυτού, και ἔκαμεν αυτόν ο Θεός βασιλέα επι πάντα τον Ισραήλ· αλλ' ὅμως και αυτόν αι ξέναι γυναίκες ἔκαμνον να αμαρτήσῃ· **27** θέλομεν λοιπόν συγκατανεύεσι εις εσάς να κάμνητε ἀπαν τούτο το μέγα κακόν, να γίνησθε παραβάται εναντίον εις τον Θεόν ημών λαμβάνοντες ξένας γυναίκας; **28** Και εις εκ των υιών του Ιωαδά, υιού του Ελιασείβ του iερέως του μεγάλου, ήτο γαμβρός Σαναβαλλάτ του Ορωνίτου όθεν απεδίωξα αυτόν αιτ' ἐμπροσθέν μου. **29** Μνήσθητι αυτών, Θεέ μου, διότι εβεβήλωσαν την iερατείαν και την διαθήκην της iερατείας και των Λευΐτών. **30** Και εκαθάρισα αυτούς από πάντων των ξένων, και διώρισα φυλακάς εκ των iερέων και των Λευΐτών, ἔκαστον εις τα ἔργα αυτού· **31** και διά την προσφοράν των ξύλων εν καιροίς ωρισμένοις, και διά τας απαρχάς, Μνήσθητί μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ.

Ἐσθήρ

1 Και εν ταῖς ἡμέραις του Ασσουήρου, ούτος είναι ο Ασσουήρης, ο βασιλεὺς από της Ινδίας ἔως της Αιθιοπίας, επί εκατόν εικοσιεπτά επαρχιών: **2** εν εκείναις ταις ἡμέραις, ὅτε ο βασιλεὺς Ασσουήρης εκάθησεν επὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αυτού, εν Σούσοις τη βασιλευόντι, **3** εν τῷ τρίτῳ ἐτεῖ τῆς βασιλείας αυτού, καὶ εἴκαμεν συμπόσιον εἰς πάντας τοὺς ἀρχοντας αυτού καὶ τοὺς δούλους αυτού καὶ ἡτο ενώπιον αυτού ἡ δύναμις τῆς Περσίας καὶ τῆς Μηδίας, οι γυνεῖς καὶ οἱ ἀρχοντες τῶν επαρχιῶν, **4** ὅτε εδείκνεις τα πλούτη της ενδόξου βασιλείας αυτού, καὶ την λαμπρότητα της εξόχου μεγαλειότητος αυτού, ἡμέρας πολλάς, εκατόν ογδοήκοντας ἡμέρας, **5** Και αφού επιληρώθησαν αι ἡμέραι αὗτα, εἴκαμεν ο βασιλεὺς συμπόσιον εἰς πάντα τον λαόν τον ευρεθέντα εν Σούσοις τη βασιλευόντι, από μεγάλου ἑως μικρού, επτά ἡμέρας, εν τῃ αὐλῇ του κήπου του βασιλικού παλατίου: **6** όπου ἡσαν παραπετάσματα λευκά, πράσινα και κυανά, κρεμάμενα διά σχοινίων βυσσίνων και πορφυρών διά κρίκων αργυρών εἰς στύλους εκ μαρμάρου κλίναι χρυσαὶ και αργυραὶ ἡσαν επί λιθόστρωτον εκ πορφυρίτου και κυανού και λευκού και μέλανος μαρμάρου. **7** Εκέρνων δε εἰς σκεύη χρυσά, ἥλλασσοντο δε τα σκεύη διαδοχικώς, και ἡτο οίνος βασιλικός εν αφθονίᾳ, κατά την μεγαλοπρέπειαν του βασιλέως. **8** Η δε πότις ἡτο κεκανονισμένη ουδείς εβιαζει διότι ο βασιλεύς προσέταξεν ούτως εἰς πάντας τοὺς οικονόμους του παλατίου αυτού, να κάμνωσι κατά την ευχαρίστησιν εκάστου. **9** Και Αστίν ἐτι ἡ βασιλίσσα ἤκαμεν εἰς τας γυναίκας συμπόσιον εν τω οίκω τω βασιλικών του βασιλέως Ασσουήρου. **10** Εν τῃ εβδόμῃ δε ἡμέρα, ὅτε η καρδία του βασιλέως ἡτο εύθυμος εκ του οίνου, προσέταξε τον Μεουμάν, τον Βηζαθά, τον Αρβωνά, τον Βηγθά και Αθαγθά, τον Ζεθάρ και τον Χαρκάς, τους επτά ευνούχους τους υπηρετούντας ενώπιον του βασιλέως Ασσουήρου, **11** να φέρωσι την Αστίν την βασιλίσσαν ενώπιον του βασιλέως, μετά του βασιλικού διαδήματος, διά να δείξη το κάλλος αυτής εις τους λαούς και εις τους ἀρχοντας διότι ἡτο ὥραια την όψιν. **12** Η βασιλίσσα ὄμως Αστίν την πρινθίη να ἐλθη κατά την προσταγήν του βασιλέως, την διά των ευνούχων. Ὁθεν ο βασιλεὺς εθυμώθη σφόδρα, και η οργή αυτού εξήφθη εν εαυτώ. **13** Τότε είπεν ο βασιλεὺς προς τους σοφούς, τους γωρίζοντας τους καιρούς διότι τοιαύτη ἡτο η συνήθεια του βασιλέως προς πάντας τους γωρίζοντας τον νόμον και την κρίσιν: **14** πλησίον δε αυτού ἡτο ο Καρσένα, ο Σεθάρ, ο Αδμαθά, ο Θαρσείς, ο Μερές, ο Μαρσενά και ο Μεμουκάν, οι επτά ἀρχοντες της Περσίας και της Μηδίας, οίτινες ἐβλεπον το πρόσωπον του βασιλέως και είχον την προεδρίαν εν τω βασιλείω: **15** Τι αρμόζει να κάμωμεν προς την βασιλίσσαν Αστίν κατά τον νόμον, διότι δεν εξετέλεσε την διά των ευνούχων προσταγήν του βασιλέως Ασσουήρου; **16** Και απεκρίθη ο Μεμουκάν ενώπιον του βασιλέως και των αρχοντων, Η βασιλίσσα Αστίν δεν ημάρτησε μόνον εις τον βασιλέα, αλλά και εις πάντας τους ἀρχοντας και εις πάντας τους λαούς τους εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλέως Ασσουήρου: **17** διότι ἡ πράξις της βασιλίσσης θέλει διαδοθή εις πάσας τας γυναίκας, ὧστε θέλουσι καταφρονεῖ τους ἀνδρας αυτών ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, ὅταν διαιφνισθή ὅτι ο βασιλεὺς Ασσουήρης προσέταξε την βασιλίσσαν Αστίν να φερθῇ ενώπιον αυτού, και δεν ἥλθε: **18** και την σήμερον αι δέσποιναι της Περσίας και της Μηδίας, ὅσαι ἡκουσαν περί της πράξεως της βασιλίσσης, θέλουσι λαλήσει ούτω προς πάντας τους ἀρχοντας

του βασιλέως εντεύθουν μεγάλη περιφρόνησις και οργή: **19** εάν λοιπόν ἡναι αρεστόν εις τον βασιλέα, αι εξέλθη παρ' αυτού βασιλική διαταγή, και αι γραφι μεταξύ των νόμων των Περσών και των Μήδων, διά να ἡναι αμετάθετος, να μη ἐλθη πλέον η Αστίν ενώπιον του βασιλέως Ασσουήρου και αι δώση ο βασιλεύς την βασιλικήν αυτής αξίαν εις ἀλλην καλητέραν αυτής: **20** και ὅταν το πρόσταγμα του βασιλέως, το οποίον θελει κάμει, δημοσιευθή διά παντός του βασιλέου αυτού, διότι είναι μέγα, πάσαι αι γυναίκες θέλουσιν αποδίδει τιμήν εις τους ἀνδρας αυτών, από μεγάλου ἔως μικρού. **21** Και ο λόγος ήρεσεν εις τον βασιλέα και εις τους ἀρχοντας και ἤκαμεν ο βασιλεὺς κατά τον λόγον του Μεμουκάν: **22** και ἐστειλε γράμματα εις πάσαις τας επαρχίας του βασιλέως, εις εκάστην επαρχίαν κατά το γράφειν αυτής, και προς ἔκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτού, να ἡναι πας ανήρ κύριος εν τη οικία αυτού, και να λαλή κατά την γλώσσαν του λαού αυτού.

2 Μετά τα πράγματα ταύτα, αφού κατεπραῦθη ο θυμός του βασιλέως Ασσουήρου, ενεθυμήθη την Αστίν, και τι είχε κάμει αυτή και τι είχεν αποφασισθή ενεντίον αυτής. **2** Και είπον οι δούλοι του βασιλέως, οι υπηρετούντες αυτόν, Ας ζητηθώσι διά τον βασιλέα νέαι παρθένοι, ώραία την όψιν: **3** και αι διορίση ο βασιλεὺς εφόρους εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλείου αυτού, και να συναζέσωσιν εις τα Σούδα την βασιλευόνταν πάσας τας νέας παρθένους τας ώραίας την όψιν εις τον γυναικώνα, υπό την τίηρησιν του Ἡγαΐ ευνούχου του βασιλέως, του φύλακος των γυναικών και αι δοθώσιν εις αυτάς τα προς καθαρισμόν αυτών: **4** και η νέα, ἡτος αρέση εις τον βασιλέα, αι ἡναι βασίλισσα αντί της Αστίν. Και το πράγμα ήρεσεν εις τον βασιλέα, και ἤκαμεν ούτω. **5** Ήτο δε εν Σούσοις τη βασιλευόντη ἀνθρωπός τις Ιουδαίος, ονομαζόμενος Μαροδοχαίος, υιός του Ιαείρ, υιού του Σιμεΐ, υιού του Κείς, Βενιαμίτης: **6** όστις είχε μετοικισθή από Ιερουσαλήμ μετά των αιχμαλώτων, οίτινες μετωκίσθησαν μετά του Ιεχονία βασιλέως του Ιούδα, τους οποίους μετώκισ Ναφουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος. **7** Και ούτος ανέτρεψε την Αδασσά, ἡτος είναι η Εσθήρ, την θυγατέρα του θείου αυτού: διότι δεν είχεν ούτε πατέρα ούτε μητέρα: και το κοράσιον ἡτο ευειδές και ώραιον ο ποιόν ο Μαροδοχαίος, ὅτε ο πατήρ αυτής και η μήτηρ απέθανον, ανέλαβε διά θυγατέρα αυτού. **8** Ότε δε ηκούσθη το πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγή αυτού, και ὅτε πολλά κοράσια συνήχθησαν εις τα Σούδα την βασιλευόνταν υπό την τίηρησιν του Ἡγαΐ, εφέρθη και η Εσθήρ εις τον οίκον του βασιλέως υπό την τίηρησιν του Ἡγαΐ, του φύλακος των γυναικών. **9** Και το κοράσιον ήρεσεν εις αυτόν και εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού, ώστε ἐσπευσε να δώση εις αυτήν τα προς καθαρισμόν αυτής και την μερίδα αυτής ἐδώκε δε εις αυτήν και τα επτά κοράσια τα διωρισμένα εικ του οίκου του βασιλέως και μετέφερεν αυτήν και τα κοράσια αυτής εις το καλήτερον μέρος του γυναικώνος. **10** Η Εσθήρ δεν εφανέρωσε τον λαόν αυτής ουδέ την συγγένειαν αυτής διότι ο Μαροδοχαίος είχε προστάξει εις αυτήν να μη φανερώσῃ. **11** Και καθ' εκάστην ημέραν περιεπάτει ο Μαροδοχαίος ἐμπροσθεν της αυλής του γυναικών, διά να μανθάνη πως είχεν η Εσθήρ και τι ἐχεινεν εις αυτήν. **12** Ότε δε ἐφθανεν η σειρά εκάστου κορασίου διά να εισέλθη προς τον βασιλέα Ασσουήρη, αφού ηθελε σταθή δώδεκα μήνας κατά το ήθος των γυναικών, διότι ούτω συνεπληρώντο αι ημέραι του καθαρισμού αυτών, εξ μήνας περιηλείφοντο με ἐλαϊον σμύρνινον, και εξ μήνας με αρώματα και με ἀλλα καθαριστικά των γυναικών: **13** και ούτως εισήρχετο

το κοράσιον προς τον βασιλέα· παν ό, τι έλεγεν, εδίδετο εις αυτήν, διά να λάβῃ μεθ' εαυτής εκ του γυναικώνος εις τον οίκον του βασιλέως. **14** Το εσπέρας εισήχετο και το πρωΐ επέστρεψεν εις τον δεύτερον γυναικώνα, υπό την τίτηρισιν του Σαασγάζ, ευνούχου του βασιλέως, όστις εφύλαττε τας παλλακίδας δεν εισήχετο πλέον εις τον βασιλέα, ειμῇ εάν ήθελεν αυτήν ο βασιλεύς, και εκαλείτο ονομαστί. **15** Οτε λοιπόν ἐφθασεν η σειρά διά να εισέλθῃ προς τον βασιλέα η Εσθήρ, η θυγάτηρ του Αβιχαίλ, θείου του Μαροδοχαίου, την οποίαν ἔλαβε διά θυγατέρα αυτού, δεν εζήτησεν ἄλλο παρ' ο, τι διώρισεν ο Ἡγαῖος ευνούχος του βασιλέως, ο φύλαξ των γυναικών. Και η Εσθήρ εύρισκε χάριν ενώπιον πάντων των βλεπόντων αυτήν. **16** Η Εσθήρ λοιπόν εφέρθη προς τον βασιλέα Ασσουήρην εις τον βασιλικὸν αυτοῦ οίκον, τον δέκατον μῆνα, ούτος είναι ο μην Τεβέθ, εν τω εβδόμῳ ἔτει της βασιλείας αυτού. **17** Και ηγάπησεν ο βασιλεὺς την Εσθήρ υπέρ πάσας τας γυναικίας, και εύρηκε χάριν και ἔλεος ενώπιον αυτού υπέρ πάσας τας παρθένους; και επεθήκε το βασιλικὸν διάδημα επὶ την κεφαλήν αυτής και ἔκαμεν αυτήν βασιλισσαν αντί της Αστίν. **18** Τότε ἔκαμεν ο βασιλεὺς συμπόσιον μέγα εἰς πάντας τους ἀρχοντας αυτοῦ και τους δούλους αυτού, το συμπόσιον της Εσθήρ και ἔκαμεν ἀφεσιν εις τας επαρχίας και ἔδωκε δώρα κατά την βασιλικήν μεγαλοπρέπειαν. **19** Και ὅτε αι παρθένοι συνίχθησαν την δευτέραν φοράν, τότε εκάθισεν ο Μαροδοχαίος εν τη βασιλική πύλῃ. **20** Η Εσθήρ δέν εφανέρωσε την συγγένειαν αυτής ούτε τον λαόν αυτής, καθώς προσέταξεν εις αυτήν ο Μαροδοχαίος διότι η Εσθήρ ἔκαμεν την προσταγήν του Μαροδοχαίου, καθώς ὅτε ανετρέφετο πλήσιον αυτού. **21** Εν εκείναις ταὶς ημέραις, ενώ ο Μαροδοχαίος εκάθητο εν τη βασιλική πύλῃ, δύο εκ των ευνούχων του βασιλέως, Βιχάν και Θερές, εκ των φυλαττόντων την είσοδον, ωργίσθησαν και εζήτουν να επιβάλωσι χείρα επί τον βασιλέα Ασσουήρην. **22** Και το πράγμα ἔγεινε γνωστόν εις τον Μαροδοχαίον, και ανήγγειλεν αυτό προς Εσθήρ την βασιλισσαν· η δε Εσθήρ εἶπεν αυτό προς τον βασιλέα εξ ονόματος του Μαροδοχαίου. **23** Και γενομένης εξετάσεως περὶ τον πράγματος, ευρέθη ούτως ὅτεν εκρεμάθησαν αμφότεροι εις ξύλον και εγράφη εν τω βιβλίω των χρονικών ενώπιον του βασιλέως.

3 Μετά τα πράγματα ταύτα εμεγάλυνεν ο βασιλεὺς Ασσουήρης τον Αμάν, τον υἱόν του Αμμεδαθά του Αγαγίου, και ὑψωσεν αυτόν και ἔθεσε τον θρόνον αυτού υπεράνω πάντων των αρχόντων των περὶ αυτόν. **2** Και πάντες οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλική πύλῃ, προς τον Μαροδοχαίον, Διά τι συ παραβαίνεις την προσταγήν του βασιλέως; **4** Αφού δε καθ' ημέραν ἔλεγον προς αυτόν, και εκείνος δεν υπήκουεν εις αυτούς, απήγγειλαν τούτο προς τον Αμάν, διά να ίδωσιν αν οι λόγοι του Μαροδοχαίου ἡσαν στερεοὶ διότι είχε φανερώσει προς αυτούς ὅτι Ιουδαίος. **5** Και ὅτε ο Αμάν είδεν ὅτι ο Μαροδοχαίος δεν ἔκλινε και δεν προσεκύνει αυτόν, ενεπλήσθη θυμού ο Αμάν. **6** Και εστοχάθη ταπεινόν να βάλῃ χείρα επί μόνον τον Μαροδοχαίον διότι είχον φανερώσει προς αυτόν τον λαόν του Μαροδοχαίου ὅθεν εζήτει ο Αμάν να αφανίσῃ πάντας τους Ιουδαίους τους εν παντὶ τω βασιλείω του Ασσουήρου, τον λαόν του Μαροδοχαίου. **7** Και εν τω πρώτω μηνί, ούτος είναι ο μην Νισάν, εν τω δωδεκάτῳ ἔτει του βασιλέως Ασσουήρου, ἔρριψαν φούρ, ἥγουν

κλήρουν, ενώπιον του Αμάν, από ημέρας εις ημέραν και από μηνός εις μήνα, μέχρι του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **8** Και εἴπεν ο Αμάν προς τον βασιλέα Ασσουήρην, Υπάρχει τις λαός διεσπαρμένος και διακεχωρισμένος μεταξύ των λαών κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλείου σου· και οι νόμοι αυτών διάφοροι των νόμων πάντων των λαών, και δεν φυλάττουσι τους νόμους του βασιλέως ὅθεν δεν αρμόζει εις τον βασιλέα να υποφέρῃ αυτός· **9** Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας γραφή να εξολοθρευθώσι και εγώ θέλω μετρήσει δέκα χιλιάδας ταλάντων αργυρίου εις τας χειράς των οικονόμων διά να φέρωσιν εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως. **10** Και εκβαλών ο βασιλεὺς το δακτυλίδιον αυτού από της χειρός αυτού, ἔδωκεν αυτό εις τον Αμάν τον υἱόν του Αμμεδαθά του Αγαγίου, τον εχθρόν των Ιουδαίων, **11** Και είπεν ο βασιλεὺς προς τον Αμάν· το αργύριον διδέται εις σε, και ο λαός, διά να κάμης εις αυτόν ὅπως σοι αρέσκει. **12** Και προσεκλήθησαν οι γραμματεῖς του βασιλέως την δεκάτην τρίτην ημέραν του πρώτου μηνός, και εγράφη κατά πάντα δόσα προσέταξεν ο Αμάν, προς τους σατράπας του βασιλέως και προς τους διοικητάς τους κατά πάσαν επαρχίαν και προς τους ἀρχοντας εκάστου λαού πάσης επαρχίας κατά το γράφειν αυτῶν, και προς ἔκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτῶν· εν ονδόματι του βασιλέως Ασσουήρου εγράφη και εσφραγίσθη με το δακτυλίδιον του βασιλέως. **13** Και εστάλησαν γράμματα διά ταχυδρόμων εις πάσας τας επαρχίας του βασιλέως, διά να αφανίσωσι, να φονεύσωσι και να εξολοθρεύσωσι πάντας τους Ιουδαίους, νέοντας και γέροντας, νήπια και γυναικίας, εν μιᾷ ημέρᾳ, την δεκάτην τρίτην του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ, και να διαφράσωσι τα υπάρχοντα αυτών. **14** Το αντίγραφον της επιστολής, το προς διάδοσιν του προστάγματος κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη προς πάντας τους λαούς, διά να ήναι ἔτοιμοι εν εκείνη τη ημέρᾳ. **15** Οι ταχυδρόμοι εξήλθον, σπεύδοντες διά την προσταγήν του βασιλέως, και διαταγή εξεδόθη εν Σούσοις τη βασιλευόντη. Ο δε βασιλεὺς και ο Αμάν εκάθησαν να συμποιάσωσιν· η δε πόλις Σούσα ήτο εν αιμηναίᾳ.

4 Και μαθὼν Μαροδοχαίος ἀπάν το γινόμενον, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και ενεδύθη σάκκον εν σποδῷ και ἔξηλθεν εις το μέσον της πόλεως και εβόά μετά βοής μεγάλης και πικράς· **2** και ἤλθεν ἔως ἐμπροσθεν της βασιλικής πύλης διότι ουδεὶς ηδύνατο να εισέλθῃ εις την βασιλικήν πύλην ενδεδυμένος σάκκον. **3** Και κατά πάσαν επαρχίαν, όπου ἐφθασεν η προσταγή του βασιλέως και το διάταγμα αυτού, ἥτο μέγα πένθος μεταξύ των Ιουδαίων, και νητεία και θρήνος και ολολυγμός πολλοί εκοίτοντο με σάκκον και σποδόν. **4** Εισήλθον δε αι θεράπαιναι της Εσθήρ και οι ευνούχοι αυτής, και απήγγειλαν τούτο προς αυτήν. Και ετεράχθη σφρόδρα η βασιλίσσα· και ἐπεμψεν ιμάτια διά να ενδύσωσι τον Μαροδοχαίον και να εκβάλωσι τον σάκκον αυτού απ' αυτού· και δεν εδέχθη. **5** Τότε εκάλεσεν η Εσθήρ τον Αθάχ, εκ των ευνούχων του βασιλέως, τον οποίον είχε διορίσει εις την υπηρεσίαν αυτής, και προσέταξεν εις αυτόν περὶ του Μαροδοχαίου, διά να μάθῃ τι τούτο, και διά τι τούτο. **6** Και ἔξηλθεν ο Αθάχ προς τον Μαροδοχαίον εις την πλατείαν της πόλεως, την απέναντι της βασιλικής πύλης. **7** Και εφανέρωσε προς αυτόν ο Μαροδοχαίος ἀπάν το γεγονός εις αυτόν, και το ποσόν του αργυρίου το οποίον ο Αμάν υπεσχέθη να μετρήσῃ εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως διά τους Ιουδαίους διά να απολέσῃ αυτούς. **8** Και ἔδωκεν εις αυτόν το αντίγραφον του γράμματος της διαταγής, της εκδοθείσης εν

Σούσσοις διά να αφανίσωσιν αυτούς, διά να δείξῃ αυτό εις την Εσθήρ, και να απαγγέλῃ προς αυτήν και να παραγγείλῃ εις αυτήν να εισέλθῃ προς τον βασιλέα, να παρακαλέσῃ αυτόν και να κάμη αίτησην προς αυτόν υπέρ του λαού αυτής. **9** Και ἡλθεν ο Αθάχ και απίγγειλε προς την Εσθήρ τους λόγους του Μαροδοχαίου. **10** Η δε Εσθήρ ελάλησε προς τον Αθάχ και ἔδωκεν εις αυτόν προσταγήν προς τον Μαροδοχαίον, **11** Πάντες οι δούλοι του βασιλέως, και ο λαός των επαρχιών του βασιλέως, εξεύρουσιν, ότι δότις, ανήρ ή γυνή, εισέλθῃ προς τον βασιλέα εις την ενδοτέραν αυλήν ἀλητος, εις νόμος αυτού είναι να θανατόνται, εκτός εκείνου προς τον οποίον ο βασιλεὺς εκτείνει το χρυσούν σκήπτρον διά να ζήσῃ αλλ' εγώ δεν προσεκλήθην να εισέλθω προς τον βασιλέα ἡδη τριάκοντα ημέρας. **12** Και απίγγειλαν προς τον Μαροδοχαίον τους λόγους της Εσθήρ. **13** Τότε ο Μαροδοχαίος παρήγγειλε **ν'** αποκριθώσι προς την Εσθήρ, Μη στοχάζεσαι εν σεαυτή ότι σε εκ πάντων των Ιουδαίων θέλεις σωθήνειν εν τω οίκω του βασιλέως: **14** διότι εάν σιωπήσης διόλου εν τω καιρῷ τούτῳ, θέλει ειλθεῖ ἄλλοθεν αναψυχή και σωτηρία εις τους Ιουδαίους, συ δε και ο οίκος του πατρός σου θέλεται απολεσθῆ και τις ἔξευρε εάν συ ἥλθες εις την βασιλείαν διά τοιούτων καρόψων οποίος ούτος; **15** Τότε προσέταξεν η Εσθήρ να αποκριθώσι προς τον Μαροδοχαίον: **16** 'Υπαγε, σύναξον πάντας τους Ιουδαίους τους ευρισκομένους εν Σούσσοις, και νιητεύσατε υπέρ εμού και μη φάγητε και μη πίπτε τρεις ημέρας, νύκτα και ημέραν και εγώ και αι θεράπαινα μου θέλομεν νηστεύσει ομοίως: και ούτω θέλω εισέλθει προς τον βασιλέα, το οποίον δεν είναι κατά τον νόμον· και αν απολεσθῶ, ας απολεσθῶ. **17** Και απελθών ο Μαροδοχαίος ἔκαμε κατά πάντα σα προσέταξεν εις αυτόν η Εσθήρ.

5 Την τρίτην δε ημέραν ενδυθείσα η Εσθήρ την βασιλικήν στολήν εστάθη εν τη εσωτέρᾳ αυλή του βασιλικού οίκου, απέναντι του οίκου του βασιλέως και ο βασιλεὺς εκάθιτο επί του βασιλικού θρόνου αυτούν εν τω βασιλικώ οίκω, απέναντι της πύλης του οίκου. **2** Και ως είδεν ο βασιλεύς την Εσθήρ την βασιλίσσαν ισταμένην εν τη αυλή, εύρηκε χάριν ενώπιον αυτούν και εξέτεινεν ο βασιλεὺς προς την Εσθήρ το χρυσούν σκήπτρον το εν τη χειρί αυτού· και επλησίασεν η Εσθήρ και ἤγγισε το ἄκρον του σκήπτρου. **3** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι θέλεις, βασίλισσα Εσθήρ; και τις ή αίτησίς σου; και ἔως του ημίσεος της βασιλείας θέλει δοθῆ εις σε. **4** Και απεκρίθη η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας ἔλθῃ ο βασιλεὺς και ο Αμάν την ημέραν ταύτην εις το συμπόσιον, το οποίον ητοίμασα δι' αυτόν. **5** Και είπεν ο βασιλεύς, Επισπεύσατε τον Αμάν, διά να κάμη τον λόγον της Εσθήρ. Και ἡλθον ο βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον, το οποίον ἔκαμεν η Εσθήρ. **6** Και είπεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ επί του συμποσίου του οίνου, Τι το ζήτημά σου; και θέλει δοθῆ εις σέ· και τις ή αίτησίς σου; και ἔως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσης, θέλει γείνει. **7** Τότε αποκριθείσα η Εσθήρ είπε, το ζήτημά μου και η αίτησίς μου είναι· **8** Εάν εύρηκα χάριν ενώπιον του βασιλέως, και εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα να εκτελέσῃ το ζήτημά μου και να κάμη την αίτησίν μου, ας ἔλθῃ ο βασιλεὺς και ο Αμάν εις το συμπόσιον το οποίον θέλω ετοιμάσσει δι' αυτούς· και αύριον θέλω κάμει κατά τον λόγον του βασιλέως. **9** Τότε εξήλθεν ο Αμάν την ημέραν εκείνην περιχαρής και εύθυμως την καρδίαν αλλ' ότε ο Αμάν είδε τον Μαροδοχαίον εν τη πύλῃ του βασιλέως, ότι δεν εσηκώθη ουδέ εκινήθη δι' αυτόν, ενεπλήσθη ο Αμάν θυμού κατά του Μαροδοχαίου. **10** Αλλ' ο Αμάν εκράτησεν εαυτόν· και εισελθών

εις τον οίκον αυτού ἐστειλε και εκάλεσε τους φίλους αυτού και Ζερές την γυναίκα αυτού, **11** και διηγήθη προς αυτούς ο Αμάν περὶ της δόξης του πλούτου αυτού και του πλήθους των τέκνων αυτού, και πόσον ο βασιλεὺς εμεγάλυνεν αυτόν, και τίνι τρόπῳ ὑψώσεν αυτόν υπεράνω των αρχόντων και των δούλων του βασιλέως. **12** Και είπεν ο Αμάν, Μάλιστα η βασιλίσσα Εσθήρ δεν προσεκάλεσεν εις το συμπόσιον το οποίον ἔκαμεν, ειμὶ εμὲ, μετά του βασιλέως και αύριον ἔτι είμαι προσκεκλήμένος προς αυτήν μετά του βασιλέως **13** πλὴν πάντα ταύτα δεν με αφελούντι, ενόσῳ βλέπω τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον καθήμενον εν τη πύλῃ του βασιλέως. **14** Και είπε προς αυτόν Ζερές η γυνή αυτού και πάντες οι φίλοι αυτού, Ας κατασκευασθή ξύλον πεντήκοντα πηχών το ύψος, και το πρώτη ειπέ προς τον βασιλέα να κρεμασθή ο Μαροδοχαίος επ' αυτό τότε ὑπαγε περιχαρής μετά του βασιλέως εις το συμπόσιον. Και το πράγμα ἡρεσεν εις τον Αμάν, και προσέταξε να ετοιμασθή το ξύλον.

6 Εν εκείνη τη νυκτὶ ο ὑπνος ἐφύγεν από του βασιλέως και προσέταξε να φέρωσι το βιβλίον των υπομνημάτων των χρονικών και ανεγινώσκοντα ενώπιον του βασιλέως. **2** Και ευρέθη γεγραμμένον ότι ο Μαροδοχαίος απίγγειλε περὶ του Βιχθάν και Θερές, δύο εκ των ευνούχων του βασιλέως, θυρωρών, οίτινες εζήτησαν να επιβάλωσι κείρα επί τον βασιλέα Ασσουνήρην. **3** Και είπεν ο βασιλεύς, Ποία τιμῇ και οξιοπρέπεια ἔγεινεν εις τον Μαροδοχαίον διά τούτο; Και είπον οι δούλοι του βασιλέως οι υπηρετούντες αυτόν, Δεν ἔγεινεν ουδέν εις αυτόν. **4** Και είπεν ο βασιλεύς, Τις είναι εν τη αυλῇ; είχε δε ελθεῖ ο Αμάν εις την εδωτέραν αυλήν του βασιλικού οίκου, διά να είπῃ προς τον βασιλέα να κρεμάσῃ τον Μαροδοχαίον εις το ξύλον το οποίον ητοίμασε δι' αυτόν. **5** Και είπον προς αυτόν οι δούλοι του βασιλέως, Ιδού, ο Αμάν ίσταται εν τη αυλή. Και είπεν ο βασιλεύς, Ας εισέλθῃ. **6** Και ὅτε εισήλθεν ο Αμάν, είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Τι πρέπει να γείνῃ εις τον ἀνθρώπον, τον οποίον ευαρεστείται ο βασιλεὺς να τιμῇση; Ο δε Αμάν εστοχάσθη εν τη καρδία αυτού, εις ποιόν ἀλλόν ο βασιλεὺς ἤθελεν ευαρεστηθῆ να κάμη τιμῇ, παρὰ εἰς ειμέ; **7** Απεκρίθη λοιπόν ο Αμάν προς τον βασιλέα, Περὶ του ανθρώπου, τον οποίον ο βασιλεὺς ευαρεστείται να τιμῇση, **8** οι φέρωσι την βασιλικήν στολήν, την οποίαν ο βασιλεὺς ενδύεται, και τον ἵππον επὶ του οποίου ο βασιλεὺς ιππεύει, και να τεθῇ το βασιλικὸν δάδημα επὶ της κεφαλῆς αυτοῦ: **9** καὶ η στολὴ αὐτῆ και ο ἵππος ας δοθῶσιν εις την κείρα τινός εκ των μεγαλητέρων αρχόντων του βασιλέως, διά να στολίσῃ τον ἀνθρώπον τον οποίον ο βασιλεὺς ευαρεστείται να τιμῇση. **10** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αμάν, Σπεύσον, λάβε την στολήν και τον ἵππον, ως εἴπας, και κάμε ούτως εις τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον τον καθήμενον εν τη βασιλικῇ πύλῃ ας μη λείψῃ μηδέν εκ πάντων διά των οδῶν της πόλεως ας κηρύγτῃ ἐμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον ἀνθρώπον, τον οποίον ο βασιλεὺς ευαρεστείται να τιμῇση. **11** Και ἐλαβεν ο Αμάν την στολήν και τον ἵππον, και εστόλισε τον Μαροδοχαίον και ἐφέρεν αυτόν ἐφιππον διά των οδῶν της πόλεως, κηρύγτων ἐμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον ἀνθρώπον, τον οποίον ο βασιλεὺς ευαρεστείται να τιμῇση. **12** Και επανήλθεν ο Μαροδοχαίος εις την πύλην του βασιλέως· ο δε Αμάν ἐσπευσε προς τον οίκον αυτού περιλυπος και ἔχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην. **13** Και διηγήθη ο Αμάν προς Ζερές την γυναίκα αυτού και προς πάντας τους φίλους αυτού παν ό, τι συνέβη εις αυτόν. Και

είπον προς αυτόν οι σοφοί αυτού και Ζερές η γυνή αυτού, Εάν ο Μαροδοχαίος, ἐμπροσθεν του οποίου ἡρχισας να εκπίτης, ήναι εκ του σπέρματος των Ιουδαίων, δεν θέλεις κατισύχει εναντίον αυτού, αλλ' εξάπαντος θέλεις πέσει ἐμπροσθεν αυτού. **14** Ενώ ελάλουν ἔτι μετ' αυτού, ἐφθασαν οι ευνούχοι του βασιλέως και ἐσπευσαν να φέρωσι τον Αμάν εἰς το συμπόσιον, το οποίον ήτοιμασεν η Εσθήρ.

7 Ἡλθον λοιπόν οι βασιλεύς και ο Αμάν να συμποσιάσωσι μετά της Εσθήρ της βασιλίσσης. **2** Και είπε πάλιν ο βασιλεὺς πρὸς την Εσθήρ την δευτέραν ημέραν επὶ του συμποσίου του οίνου, Τι το ζήτημα σου, βασιλίσσα Εσθήρ; και θέλει δοθῆ εἰς σέ και τις η αίτησις σου; και ἔως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσῃς, θέλει γείνει. **3** Τότε απεκρίθη η Εσθήρ η βασιλίσσα και είπεν, Εάν εύρηκα χάριν ενώπιον σου, βασιλεύ, και εάν ἦναι αρεστόν εἰς τον βασιλέως, η ζωή μου ας μοι δοθῇ εἰς το ζήτημα μου και ο λαός μου εἰς την αίτησίν μου· **4** διότι επωλήθημεν, ἐγώ και ο λαός μου, εἰς απώλειαν, εἰς σφραγήν και εἰς ὀλέθρον· και εάν ηθέλομεν πωληθῆ ὡς δούλοι και δούλαι ήθελον σιωπήσει, αν και ο εχθρός δεν ιδύνατο να αναπληρώσῃ την ζημιάν του βασιλέως. **5** Τότε απεκρίθη ο βασιλεύς Ασσουνήρης και είπε πρὸς την Εσθήρ την βασιλίσσαν, Τις είναι αυτός και που είναι εκείνος, ὅστις επόλιψε να κάμη οὐτῶ; **6** Και είπεν η Εσθήρ, Ο εναντίος και εχθρός είναι ούτος ο αχρείος Αμάν. Τότε ετεράχθη ο Αμάν ενώπιον του βασιλέως και της βασιλίσσης. **7** Και σηκωθείς ο βασιλεὺς από το συμποσίον του οίνου ωριγισμένος υπήγειν εἰς τον κήπον του παλατίου· ο δε Αμάν εστάθη, διά να ζητήσῃ την ζωήν αυτού παρὰ της Εσθήρ της βασιλίσσης διότι είδεν ότι κακόν ἦτο αποφασισμένον εναντίον αυτού παρά του βασιλέως. **8** Και επέστρεψεν ο βασιλεὺς από τον κήπον του παλατίου εἰς τον οίκον του συμποσίου του οίνου· ο δε Αμάν ἥτο πεπτωκώς επὶ της κλίνης εφ' ης ἥτο η Εσθήρ. Και είπεν ο βασιλεύς, θέλει ἔτι και την βασιλίσσαν να βιάσῃ ἐμπροσθέν μου εν τω οίκῳ; Ο λόγος εξήλθεν εκ του στόματος του βασιλέως και εσκέπασαν το πρόσωπον του Αμάν. **9** Και είπεν ο Αρβονά, εἰς εκ των ευνούχων, ενώπιον του βασιλέως, Ιδού, και το ξύλον πεντίκοντα πηχών το ὑψός, το οποίον ο Αμάν ἔκαμε διά τον Μαροδοχαίον, τον λαλήσαντα αγαθά υπέρ του βασιλέως, ίσταται εν τη οικίᾳ του Αμάν. Και είπεν ο βασιλεὺς, Κρεμάσατε αυτόν επ' αυτού. **10** Και εκρέμασαν τον Αμάν επὶ του ξύλου, το οποίον ήτοιμασε διά τον Μαροδοχαίον. Και κατέπαυσεν ο θυμός του βασιλέως.

8 Εν τη ημέρᾳ εκείνη ο βασιλεύς Ασσουνήρης ἐδώκεν εἰς την Εσθήρ την βασιλίσσαν τον οίκον του Αμάν, του εχθρού των Ιουδαίων. Και ἤλθεν ο Μαροδοχαίος ενώπιον του βασιλέως διότι η Εσθήρ εφανέρωσε τὸ ήτο αυτῆς. **2** Και εκβαλὼν ο βασιλεὺς το δακτυλίδιον αυτού, το οποίον αφήρεσεν από τον Αμάν, ἐδώκεν αυτό εἰς τον Μαροδοχαίον. Και κατέστησεν η Εσθήρ τον Μαροδοχαίον επὶ τον οίκον του Αμάν. **3** Και ελάλησε πάλιν η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, και προσέπεσεν εἰς τους πόδας αυτού και ικέτευσεν αυτόν μετά δάκρυών να ακυρώσῃ την κακίαν του Αμάν του Αγαγίτου, και την σκευωρίαν αυτού την οποίαν εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων. **4** Και εξέτεινεν ο βασιλεὺς το χρυσούν σκήπτρον πρὸς την Εσθήρ. Τότε σηκωθείσα η Εσθήρ εστάθη ενώπιον του βασιλέως, **5** και είπεν, Εάν ἦναι αρεστόν εἰς τον βασιλέα, και εάν εύρηκα χάριν ενώπιον αυτού, και το πράγμα φαίνηται ορθόν εἰς τον βασιλέα και αρέσκηται εἰς εμέ, ας γραφή να ανακαλεσθῶσι τα γράμματα τα σκευωρήθεντα υπό του Αμάν του υιού Αμμεδαθά του Αγαγίτου,

τα οποία ἐγράψει διά να απολεσθῶσιν οι Ιουδαίοι οι εν πάσαις τας επαρχίαις του βασιλέως· **6** διότι πως δύναμαι να υποφέρω να ἰδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεῖ τον λαόν μου; ή πως δύναμαι να υποφέρω να ἰδω τον αφανισμόν της συγγενείας μου; **7** Τότε είπεν ο βασιλεύς Ασσουνήρης πρὸς Εσθήρ την βασιλίσσαν και πρὸς τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον, Ιδού, ἐδώκα καὶ εἰς την Εσθήρ τον οίκον του Αμάν και αυτόν εκρέμασαν επὶ του ξύλου, διότι εξήλησε την χείρα αυτού κατά των Ιουδαίων· **8** σεις λοιπὸν γράψατε υπέρ των Ιουδαίων, ὡπως φαίνεται εἰς εοάς καλόν, εν ονόματι του βασιλέως, και σφραγίσατε με το βασιλικόν δακτυλίδιον· διότι το γράμμα το γεγραμμένον εν ονόματι του βασιλέως και εσφραγισμένον με το βασιλικόν δακτυλίδιον, είναι αμετάτρεπτον. **9** Και προσεκλήθησαν οι γραμματεῖς του βασιλέως εν τω καιρῷ εκείνω εν τω τρίτῳ μηνὶ, ούτος είναι ο μην Σιβάν, την εικοστήν τρίτην αυτού· και εγράφη κατά πάντα ὄσα ο Μαροδοχαίος προσέταξε, πρὸς τους Ιουδαίους και πρὸς τους σατράπας και διοικητάς και ἀρχοντας των επαρχιῶν των από Ινδίας ἔως Αιθιοπίας, εκατόν εικοσιεπτά επαρχιῶν, εἰς πάσαν επαρχίαν κατά το γράφειν αυτῆς και πρὸς πάντα λαόν κατά την γλώσσαν αυτού και πρὸς τους Ιουδαίους κατά το γράφειν αυτῶν και κατά την γλώσσαν αυτῶν. **10** Και ἐγράψειν εν ονόματι του βασιλέως Ασσουνήρου και εσφράγισεν αυτό με το βασιλικόν δακτυλίδιον και εξαπέστειλε τα γράμματα διά ταχυδρόμων εφίπτων, ιππαζόντων επὶ ταχυπόδων και γενναίων ημιόνων· **11** δι' αὐτῶν επέτρεπεν ο βασιλεὺς εἰς τους Ιουδαίους τους κατά πάσαν πόλιν, να συναχθῶσι και να σταθῶσιν υπέρ της ζωῆς αυτῶν, να απολέσωσι, να φονεύσωσι και να αφανίσωσι πάσαν την δύναμιν του λαού και της επαρχίας των καταβλιβόντων αυτούς, παιδία και γυναίκας, και τα λάφυρα αυτῶν να διαφράσωσιν, **12** εν μιᾷ ημέρᾳ, κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλέως Ασσουνήρου, τη δεκάτη του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **13** Το αντίγραφον της επιστολῆς, το πρὸς διάδοσιν του προστάγματος κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη πρὸς πάντας τους λαούς, διά να ἦναι οι Ιουδαίοι ἔτοιμοι κατ' εκείνην την ημέραν να εκδικηθῶσιν εναντίον των εχθρῶν αυτῶν. **14** Και εξήλθησαν οι ταχυδρόμοι, ιππαζόντες επὶ ταχυπόδων ημιόνων, πετεύοντες και κατεπειγόμενοι υπό της προσταγῆς του βασιλέως. Και η διαταγὴ εξέδοθη εν Σούσσι τη βασιλευόντα. **15** Ο δε Μαροδοχαίος εξήλθεν πρὸς τον βασιλέαν εν στολῇ βασιλικῇ κιναὶ καὶ λευκὶ καὶ φορών μέγαν στέφανον χρυσούν και επένδυμα βύστιν και πορφυρούν· και πᾶλις Σούσα ἔχαιρε και ευφραίνετο. **16** Εἰς τους Ιουδαίους ἥτο φως και αγαλλίασις και χαρά και δόξα. **17** Και εν πάσῃ επαρχίᾳ και εν πάσῃ πόλει, όπου ἤλθε του βασιλέως το πρόσταγμα και η διαταγὴ, ἔγινεν εἰς τους Ιουδαίους χαρά και αγαλλίασις, ευωχία και ημέρα αγαθή. Και πολλοί εκ των λαών της γῆς ἔγινεν Ιουδαίοι διότι ο φόβος των Ιουδαίων επέπεσεν επ' αυτούς.

9 Εν δε τω δωδεκάτῳ μηνὶ, ούτος είναι ο μην Αδάρ, τη δεκάτη τρίτη ημέρα του αυτοῦ, ὅτε το πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγὴ αυτού ἥτο πληγίον να εκτελεσθή, εν τη ημέρᾳ καθ' ην οι εχθροί των Ιουδαίων ἥπιζον να κατακρατήσωσιν αυτῶν, αν και ετράπη εἰς το εναντίον, διότι οι Ιουδαίοι κατεκράτησαν των μισούντων αυτούς, **2** συνήκησαν οι Ιουδαίοι εν ταις πόλεσιν αυτῶν κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλέως Ασσουνήρου, διά να επιβάλλωσι χείρα επὶ τους ζητούντας το κακόν αυτῶν· και ουδείς ηδυνήθη να αντισταθῇ εἰς αυτούς, διότι ο φόβος αυτῶν επέπεσεν επὶ πάντας τους λαούς. **3** Και πάντες οι ἀρχοντες των

επαρχιών και οι σατράπαι και οι διοικηταί και οι οικονόμοι του βασιλέως εβοήθουν τους Ιουδαίους διότι ο φόρος του Μαροδοχαίου επέπεσεν επ' αυτούς: **4** επειδή ο Μαροδοχαίος ήτο μέγας εν τω οίκω του βασιλέως και η φήμη αυτού διεδόθη εις πάσας τας επαρχίας διότι ο ἀνθρωπός ο Μαροδοχαίος προέβαινε μεγαλυνόμενος. **5** Και επάταξαν οι Ιουδαίοι πάντας τους εχθρούς αυτών με πάταγμα ρομφαίας και σφαγήν και όλεθρον, και ἔκαμον εις τους μισούντας αυτούς ὅπως ἤθελον. **6** Και εν Σούδοις τη βασιλευόντη εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και απώλεσαν πεντακοσίους ἄνδρας. **7** Και τον Φαρσανδαθά και τον Δαλφών και τον Ασπαθά **8** και τον Ποραθά και τον Αδαλία και τον Αριδαθά **9** και τον Φαρμαστά και τον Αρισαΐ και τον Αριδαΐ και τον Βαΐεζαθά, **10** τους δέκα νιούς του Αμάν νιού του Αμμεδαθά, του εχθρού των Ιουδαίων, εφόνευσαν επί λάφυρα ὅμως δεν ἔβαλον την χείρα αυτών. **11** Εν τη ημέρᾳ εκείνη ο αριθμός των φονευθέντων εν Σούδοις τη βασιλευόντη εφέρθη ενώπιον του βασιλέως. **12** Και είπεν ο βασιλεὺς προς Εσθήρ την βασίλισσαν, Εν Σούδοις τη βασιλευόντη εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και απώλεσαν πεντακοσίους ἄνδρας και τους δέκα νιούς του Αμάν· εν ταῖς λοιπαῖς επαρχίαις του βασιλέως τι ἔκαμον; τώρα τι το ζῆτημα σου; και θέλει δοθή εις σέ· και τις ἔτι η αίτησις σου; και θέλει γείνε. **13** Και είπεν η Εσθήρ, Εάν ἴναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας δοθή εις τους Ιουδαίους τους εν Σούδοις, να κάμωσι και αύριον κατά την διαταγὴν της ημέρας ταύτης· και τους δέκα νιούς του Αμάν να κρεμάσωσιν επὶ ξύλων. **14** Και προσέταξεν ο βασιλεὺς να γείνῃ οὕτω· και εξεδόθη διαταγὴ εν Σούδοις και εκρέμασαν τους δέκα νιούς του Αμάν. **15** Και συνήχθησαν οι Ιουδαίοι οι εν Σούδοις και την δεκάτην τετάρτην του μηνὸς Αδάρ και εφόνευσαν τριακοσίους ἄνδρας εν Σούδοις· επὶ λάφυρα ὅμως δεν ἔβαλον την χείρα αυτών. **16** Οι δε ἄλλοι Ιουδαίοι, οι εν ταῖς επαρχίαις του βασιλέως, συνήχθησαν και εστάθησαν υπέρ της ζωῆς αυτών, και ἐλαβον ανάπαυσιν από των εχθρών αυτών και εφόνευσαν εκ των μισούντων αυτούς εβδομήκοντα πέντε χιλιάδας· επί τα λάφυρα ὅμως δεν ἔβαλον την χείρα αυτών. **17** την δεκάτην τρίτην ημέραν του μηνὸς Αδάρ και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του αυτού ανεταύθησαν και ἔκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και ευφροσύνης. **18** Οι δε Ιουδαίοι οι εν Σούδοις συνήχθησαν την δεκάτην τρίτην αυτού και την δεκάτην τετάρτην αυτού· την δε δεκάτην πέμπτην του αυτού ανεταύθησαν και ἔκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και ευφροσύνης. **19** Διά τούτο οι Ιουδαίοι οι χωρικοί οι κατοικούντες εν ταῖς ατειχίστοις πόλεσιν ἔκαμπον την δεκάτην τετάρτην ημέραν του μηνὸς Αδάρ ημέραν ευφροσύνης και συμποσίου και ημέραν αγαθήν, και απέστελλον μερίδας προς αλλήλους. **20** Και ἔγραψεν ο Μαροδοχαίος τα πράγματα ταύτα και απέστειλεν επιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους τους εν πάσαις ταῖς επαρχίαις του βασιλέως Ασσουνήρου, τους πλησίον και τους μακράν, **21** προσδιορίζων εις αυτούς να φυλάττωσι την δεκάτην τετάρτην ημέραν του μηνὸς Αδάρ και την δεκάτην πέμπτην του αυτού καθ' ἔκαστον ἔτος, **22** ως τας ημέρας καθ' ας οι Ιουδαίοι ανεπαύθησαν από των εχθρών αυτών, και τον μίνα καθ' ον η λύπη αυτών ετράπη εις αυτούς εις χαράν και το πένθος εις ημέραν αγαθήν· ὥστε να κάμνωσιν αυτάς ημέρας συμποσίου και ευφροσύνης και να αποστέλλωσι μερίδας προς αλλήλους και δώρα προς τους πτωχούς. **23** Και εδέχθησαν οι Ιουδαίοι εκείνο το οποίον ἤρχισαν να κάμνωσι και εκείνο το οποίον ἔγραψεν ο Μαροδοχαίος προς αυτούς· **24** διότι ο Αμάν ο νιός του Αμμεδαθά, ο Αγαγίτης, ο εχθρός πάντων

των Ιουδαίων, εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων να απολέση αυτούς, και ἔρριψε Φούρ, ἡγουν κλήρον, διά να αναλώση αυτούς και να αφανίσῃ αυτούς· **25** Οτε δύμας ἤλθεν αυτῇ η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, προσέταξε δι' επιστολών να τραπή κατά της κεφαλῆς αυτού η κακή αυτού σκευωρία, την οποίαν εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων, και εκρέμασαν επί του ξύλου αυτόν και τους νιούς αυτού. **26** Διά τούτο ωνόμασαν τας ημέρας ταύτας Φουρέιμ εκ του ονόματος Φούρ. Όθεν διά πάντας τους λόγους της επιστολῆς ταύτης, και δι' εκείνο το οποίον είδον περὶ το πράγματος τούτου και το οποίον συνέβη εις αυτούς, **27** διέταξαν οι Ιουδαίοι, και εδέχθησαν εφ' εαυτούς και επὶ το στέρμα αυτών και επί πάντας τους προστιθέμενους εις αυτούς, να μη λείψωσι ποτέ από του να φυλάττωσι τας δύο ταύτας ημέρας, κατά το γεγραμμένον περὶ αυτών και κατά τον καιρόν αυτών εκάστου έτους· **28** και αι ημέραι αύται να μνημονεύωνται και να φυλάττωνται εν πάσῃ γενεά, εκάστη συγγενεία, εκάστη επαρχία, και εκάστη πόλει και αι ημέραι αύται Φουρέιμ να μη εκλείψωσιν εκ μέσου των Ιουδαίων, και να μη παύση το μνημόσυνον αυτών από του στέρματος αυτών. **29** Τότε η Εσθήρ η βασίλισσα, η θυγάτηρ του Αβίχαλ, και ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος, ἔγραψαν εκ δευτέρου μεθ' δύο του κύρους, διά να στερεώσωνται τα περὶ Φουρέιμ γεγραμμένα. **30** Και ἔπειψεν επιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους, εις τας εκατόν εικοσιεπτά επαρχίας του βασιλείου του Ασσουνήρου, με λόγους ειρήνης και αληθείας, **31** διά να στερεώσῃ τας ημέρας ταύτας Φουρέιμ εν τοις καιρούς αυτών, καθώς προσδιώρισαν εις αυτούς ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος και Εσθήρ η βασίλισσα, και καθώς διώρισαν, εφ' εαυτούς και επὶ το στέρμα αυτών, την υπόθεσιν των νηστειών και της κραυγῆς αυτών. **32** Και διά διαταγῆς της Εσθήρ εκυρώθη η υπόθεσις αύτη των Φουρέιμ, και εγράφη εν βιβλίῳ.

10 Και επέβαλεν ο βασιλεὺς Ασσουνήρης φόρον επί την γην και τας νήσους της θαλάσσης. **2** Πάσαι δε αι πράξεις της δυνάμεως αυτού και της ισχύος αυτού, και η περιγραφή μεγαλειότητος του Μαροδοχαίου, εις ην ο βασιλεὺς προεβίβασεν αυτον, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων της Μηδίας και Περσίας; **3** Διότι ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος εστάθη δεύτερος μετά τον βασιλέα Ασσουνήρην και μέγας μεταξύ των Ιουδαίων και αγαπώμενος υπό του πλήθους των αδελφών αυτού, ζητών το καλόν του λαού αυτού και λαλών ειρήνην περὶ παντός του σπέρματος αυτού.

Ιώβ

1 Ἀνθρωπος τις ἵτο εν τη γη της Αυσίτιδος ονομαζόμενος Ιώβ· και ο ἀνθρωπος ούτος ἵτο ἀμεμπτος και ευθύς και φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού. **2** Και εγενήθησαν εις αυτόν επτά ιοι και τρεις θυγατέρες. **3** Και ἡσαν τα κτήνη αυτού επτακινθία πρόβατα και τριοχίλαι κάμηλοι και πεντακόσια ζεύγη βοών και πεντακόσιαι ὄνοι και πλήθος πολύ υπηρετών· και ἵτο ο ἀνθρωπος εκείνος ο μεγαλήτερος πάντων των κατοίκων της Ανατολής. **4** Και υπήγαινον οι ιοι αυτού και ἔκαμπνον συμπόσια εν ταις οικίαις αυτών, ἔκαστος κατά την ημέραν αυτού, και ἔστελλον και προσεκάλουν τας τρεις αδελφάς αυτών διά να τρώγωσι και να πίνωσι μετ' αυτών. **5** Και ὅτε ετελείονον αι ημέραι του συμποσίου, ἔστελλεν ο Ιώβ και ηγιάζεν αυτούς, και εξεγειρόμενος πρώη προσεφέρεν ολοκαυτωματα κατά τον αριθμόν πάντων αυτών διότι ἐλέγεν ο Ιώβ, Μήπως οι ιοι μου ημάρτησαν και εβλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδίᾳ αυτών. Οὕτως ἔκαμψεν ο Ιώβ, πάντοτε. **6** Ημέραν δε τινὰ ἥλθον οι ιοί του Θεού διά να παρασταθῶνται ενώπιον του Κυρίου, και μεταξύ αυτών ἥλθε και ο Σατανάς. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν ἔρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την γην και εμπειριασθήσας εν αυτῇ πάρειμι. **8** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ἐβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ὅτι δεν υπάρχει ὄμοιος αυτού εν τη γη, ἀνθρωπος ἀμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; **9** Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; **10** δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα ὄσα ἔχει; τα ἔργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επιληθύνθησαν επὶ της γῆς. **11** πλὴν τώρα ἔκτεινον την χείρα σου και ἔγισον πάντα ὄσα ἔχει, διά να ἴδης εάν δεν σε βλασφημήσῃ κατά πρόσωπον. **12** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, εἰς την χείρα σου πάντα ὄσα ἔχει μόνον επ' αυτόν μη επιβάλῃς την χείρα σου. Και ἔξήλθεν ο Σατανάς απ' ἐμπροσθετού του Κυρίου. **13** Ημέραν δε τινάι οι ιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού ἔτρωγον και ἔπινον οίνον εν τη οικίᾳ του αδελφού αυτών του πρωτοτόκου. **14** Και ἥλθε μηνυτής προς τον Ιώβ και είπεν, Οι βόες ηροτρίαζον και αι ονοί ἔβοσκον πλήσιον αυτών: **15** και επέπεσαν οι Σαβαίοι και ἤρπασαν αυτά και τους δούλους επάταξαν εν στόματι μαχαίρας· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **16** Ενώ ούτος ἐτί ελάλει, ἥλθε και ἄλλος και είπε, Πυρ Θεού ἐπεσεν εξ ουρανού και ἔκαυσε τα πρόβατα και τους δούλους και κατέφαγεν αυτούς· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **17** Ενώ ούτος ἐτί ελάλει, ἥλθε και ἄλλος και είπεν, Οι Χαλδαίοι ἔκαμον τρεις λόχους και εφώρημησαν εις τας καμήλους και ἤρπασαν αυτάς και τους δούλους επάταξαν εν στόματι μαχαίρας· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **18** Ενώ ούτος ἐτί ελάλει, ἥλθε και ἄλλος και είπεν, Οι ιοί σου και αι θυγατέρες σου ἔτρωγον και ἔπινον οίνον εν τη οικίᾳ του αδελφού αυτών του πρωτοτόκου. **19** και ιδού, ἥλθε μέγας ἀνεμός εκ του πέραν της ερήμου και προσέβαλε τας τέσσαρας γωνίας του οίκου και ἔπεσεν επὶ τα παιδία, και απέθανον· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **20** Τότε σηκωθείς ο Ιώβ διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και ἔπεσεν επὶ την γην και προσεκύνησε, **21** και είπε, Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψει εκεί· ο Κύριος ἔδωκε και ο Κύριος αφίρεσεν

είνι το όνομα Κυρίου ευλογημένον. **22** Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ιώβ και δεν ἔδωκεν αφροσύνην εις τον Θεόν.

2 Ημέραν δε τινὰ ἥλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθῶσιν ενώπιον του Κυρίου· και μεταξύ αυτών ἥλθε και ο Σατανάς, διά να παρασταθῇ ενώπιον του Κυρίου. **2** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν ἔρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την γην και εμπειριασθήσας εν αυτῇ πάρειμι. **3** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ἐβαλες τον νούν σου επὶ τον δούλον μου Ιώβ, ὅτι δεν υπάρχει ὄμοιος αυτού, αν και με παρώντας κατ' αυτού, διά να εξολοθρεύσω αυτόν ἀνέν αιτίας. **4** Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα ὄσα ἔχει ο ἀνθρωπος θέλει δώσει υπέρ της ζωῆς αυτού· **5** πλην τώρα ἔκτεινον την χείρα σου και ἔγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ἴδης εάν δεν σε βλασφημήσῃ κατά πρόσωπον. **6** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον. **7** Τότε εξήλθεν ο Σατανάς απ' ἐμπροσθετού του Κυρίου και επάταξε τον Ιώβ με ἔλκος κακόν από του ίχνους των ποδών αυτού ἔως της κουρυφής αυτού. **8** Και ἐλάβεν εις εαυτόν ὄστρακον, διά να ξύνται με αυτό· και εκάθητο εν μέσω της σποδού. **9** Τότε είπε προς αυτόν η γυνή αυτού, Ἐτί κρατεῖς την ακεραιότητά σου· Βλασφημήσον τον Θεόν και απόθανε. **10** Ο δε είπε προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθῆ εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθῆ· Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ιώβ με τα χείλη αυτού. **11** Ακούσαντες δε οι τρεις φίλοι του Ιώβ πάντα ταύτα τα κακά τα επελθόντα επ' αυτόν, ἥλθον ἔκαστος εκ του τόπου αυτού· Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλάδας ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης διότι είχον συμφωνήσει να ἔλθωσιν ομού, διά να συλληπθῶσιν αυτούν και να παρηγορήσωσιν αυτούν. **12** Και οι εστήκωσαν τους οφθαλμούς αυτών μακρόθεν και δεν εγνώρισαν αυτόν, ούψωσαν την φωνήν αυτών και ἔκλαυσαν· και διέσχισαν ἔκαστος το μάτιον αυτού και ἔρριψαν χώμα επὶ τας κεφαλάς αυτών προς τον ουρανόν. **13** Και εκάθησαν μετ' αυτού κατά γης επτά ημέρας και επτά νύκτας, και ουδείς ειλάλησε λόγον προς αυτόν, διότι ἔβλεπον διτι ο πόνος αυτού ἦτο μέγας σφόδρα.

3 Μετά ταύτα ἤνοιξεν ο Ιώβ το στόμα αυτού, και κατηράσθη την ημέραν αυτού. **2** Και ελάλησεν ο Ιώβ και είπεν· **3** Ειθε να χαθήη η ημέρα καθ' ην εγεννήθην, και ν νυξ καθ' ην είπον, Εγεννήθη αφρενικόν. **4** Η ημέρα εκείνη να ἤναι σκότος· ο Θεός να μη αναζητήσῃ αυτήν ἀνάμεθεν, και να μη φέγητη επ' αυτήν φως. **5** Σκότος και σκιά θανάτου να αμαρτώσωσιν αυτήν· γνόφος να επικάθηται επ' αυτήν. Να επέλθωσιν επ' αυτήν ως πικροτάτην ημέραν. **6** Την νύκτα εκείνην να κατακρατήσῃ σκότος· να μη συναφθῇ με τας ημέρας τον ἔτους· να μη εισέλθῃ εις τον αριθμόν των μηνών. **7** Ιδού, ἔρημος να ἤναι η νυξ εκείνη· φωνή χαρμόσουνος να μη επέλθῃ επ' αυτήν. **8** Να καταρασθῶσιν αυτήν οι καταφώμενοι τας ημέρας, οι ἔτοιμοι να ανεγείρωσι το πένθος αυτών. **9** Να σκοτισθῶσι τα ἀστρα της εστέρας αυτής· να προσμένη το φως, και να μη ἔρχηται· και να μη ἴδη τα βλέφαρα της αυγῆς· **10** διότι δεν ἔκλεισε τας θύρας της κοιλίας της μητρός μου, και δεν ἔκρυψε την θίλιψιν από των οφθαλμών μου. **11** Διά τι δεν απέθανον από μήτρας; και δεν εξέπνευσα ἀμα εξήλθον εκ της κοιλίας;

12 Διά τι με υπεδέχθησαν τα γόνατα; ή διά τι οι μαστοί διά να θηλάω; **13** Διότι τώρα ήθελον κοιμάσθαι και η συχάζει ήθελον υπνότες τότε ήθελον είσθαι εἰς ανάπαυσιν, **14** μετά βασιλέων και βουλευτών της γης, οικοδομούντων εἰς εαυτούς ερημώσεις **15** ή μετά αρχόντων, οίτινες ἔχουσι χρυσίον, οίτινες εγέμισαν τους οίκους αυτών αργυρίους **16** ή ως εξάμβλωμα κεκρυμμένον δεν ήθελον υπάρχει, ως βρέφη μη ίδοντα φως, **17** Εκεί οι ασεβείς παύουσιν από του να ταράττωσι, και εκεί αναπαύονται οι κεκοπιασμένοι: **18** εκεί αναπαύονται ομού οι αιχμάλωτοι δεν ακούνουσι φωνήν καταδυνάστου **19** εκεί είναι ο μικρός και ο μέγας και ο δύολος, ελεύθερος του κυρίου αυτού. **20** Διά τι εδόθη φως εἰς τον δυστυχή, και ζωή εἰς τον πεπικραμένον την ευχήν, **21** οίτινες ποθούσι τον θάνατον και δεν επιτυγχάνουσιν, αν και ανορύττωσιν αυτόν μάλλον παρά κεκρυμμένους θησαυρούς, **22** οίτινες υπερχάρουσιν, υπερευφραίνονται, όταν εύρωσι τον τάφον; **23** Διά τι εδόθη φως εἰς άνθρωπον, του οποίου η οδός είναι κεκρυμμένη, και τον οποίον ο Θεός περιέκλεισε; **24** Διότι προ του φαγητού μου έρχεται ο στεναγμός μου, και οι βρυγμοί μου εκχέονται ως ύδατα. **25** Επειδή εκείνο, το οποίον εφοβιζόμην, συνέβη εἰς εμέ, και εκείνο, το οποίον ετρόμαζον, ήλθεν επ' εμέ. **26** Δεν είχον ειρήνην ουδὲ ανάπαυσιν ουδὲ η συχίαν· οργή επήλθεν επ' εμέ.

4 Τότε Ελιφάς ο Θαιμανίτης απεκρίθη και είπεν: **2** Εάν επιχειρισθώμεν να λαλήσωμεν προς σε, θέλεις δυσαρεστηθῆ; αλλά τις δύναται να κρατηθή από του να ομιλήσῃ; **3** Ιδού, συ ενουθέτησας πολλούς και χείρας αδυνάτους ενίσχυσας. **4** Οι λόγοι σου υπεστήριξαν τους κλονιζόμενους, και γόνατα κάμπτοντα ενεδυνάμωσας. **5** Τώρα δε ήλθεν επί σε τούτο, και βαρυθυμεῖς σε εγγίζει, και ταράττεσαι. **6** Ο φόρβος σου δεν είναι το θάρρος σου, και η ευθύτης των οδών σου η ελπίς σου; **7** Ενθυμήθητι, παρακαλώ τις αθώος ων απωλεσθή; και που εξαλοθρεύθησαν οι ευθείς; **8** Καθώς εγώ εἰδον, όσοι ηροτρισαν ανομίαν και ἐσπειραν ασέβειαν, θερίζουσιν αυτάς **9** εξολοθρεύονται υπό του φυσήματος του Θεού, και από της πνοής των μυκτήρων αυτού αφανίζονται: **10** ο βρυγμός του λέοντος και η φωνή του αγρίου λέοντος και το γαυρίσμα των σκύμνων, εσφέσθησαν: **11** ο λέων απόλλυται δι' ἔλειψιν θηράματος, και οι σκύμνοι της λεαίνας διασκορπίζονται. **12** Και λόγος ήλθεν επ' εμέ κρυφίως, και το ωτίον μου ἑλάβετι παρ' αυτού. **13** Εν μέσῳ των στοχασμών διά τα οράματα της νυκτός, ότε βαθός ύπνος πίπτει επί τους ανθρώπους, **14** Φρίκη συνέλαβε με και τρόμος, και μεγάλως τα οστά μου συνέσεισε. **15** Καν πνέυμα διήλθεν απ' ἐμπροσθέν μου, αι τρίχες του σώματός μου ανεσηκώθησαν: **16** εστάθη, αλλ' εγώ δεν διέκρινα την μορφήν αυτού· σχήμα εφάνη ἐμπροσθεν των οφθαλμών μου· ήκουσα λεπτόν φύσημα και φωνήν λέγουσαν, **17** Ο άνθρωπος θέλει είσθαι δικαιότερος του Θεού; θέλει είσθαι ο άνθρωπος καθαρώτερος του Ποιητού αυτού; **18** Ιδού, αυτός δεν εμπιστεύεται εἰς τους δούλους αυτού, και εν τοις αγγέλοις αυτού βλέπει ελάττωμα: **19** πόσω μάλλον εἰς τους κατοικούντας οικίας πηλίνας, αἵτινες ἔχουσι το θεμέλιον αυτών εν τω χώματι και αφανίζονται ἐμπροσθεν του σαρακίου; **20** Από πρωΐ ἔως εσπέρας φθείρονται χωρίς να νοήση τις, αφανίζονται διά παντός. **21** Το μεγαλείον αυτών το εν αυτοίς δεν παρέρχεται; Αποθνήσκουσιν, αλλ' ουχί είν σοφία.

5 Κάλεσον τώρα, εάν τις σοι αποκρίθη; και προς τίνα των αγίων θέλεις αποβλέψει; **2** Διότι η οργή φονεύει τον ἄφρονα, και η αγανάκτησις θανατόνει τον μωρόν. **3** Εγώ είδον

τον ἄφρονα ριζούμενον· αλλ' ευθύς προείπα κατηραμένην την κατοικίαν αυτού. **4** Οι νιοί αυτού είναι μακράν από της σωτηρίας, και καταπίζονται ἐμπροσθεν της πύλης, και ουδείς ο ελευθερών· **5** των οποίων τον θερισμόν κατατρώγει ο πεινών, και αρπάζει αυτόν εκ των ακανθών και την περιουσίαν αυτών καταπίνει ο διψών. **6** Διότι εκ του χώματος δεν εξέρχεται η θλίψις, ουδεὶς η λύπη βλαστάνει εκ της γῆς: **7** αλλ' ο ἀνθρώπος γεννάται διά την λύπην, και οι νεοσσοί των αετών διά να πετώσιν ψυλλά. **8** Αλλ' εγώ τον Θεόν θέλω επικαλεσθή, και εν τω Θεώ θέλω εναποθέσει την υπόθεσίν μου: **9** δοτις κάμνει μεγαλεία ανεξιχνίαστα, θαυμάσια αναρίθμητα: **10** δοτις δίδει βροχήν επί το πρόσωπον της γης, και πέμπει ύδατα επί το πρόσωπον των αγρών: **11** δοτις υψόνει τους ταπεινούς, και ανεγέρει εἰς σωτηρίαν τους τεθλιμμένους: **12** δοτις διασκεδάζει τας βουλάς των πανούργων, και δεν δύνανται αι χείρες αυτών να εκτελέσωσι την επιχείρησιν αυτών: **13** δοτις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών· και η βουλή των δολίων ανατρέπεται: **14** την ημέραν απαντώσι σκότος, και εν μεσημβρία ψηλαφώσι καθώς εν νυκτί. **15** Τον πτωχὸν όμως λυτρόνει επί της ρομφαίας, εκ του στόματος αυτών· και εκ της χειρός του ισχυρού. **16** Και ο πτωχὸς ἔχει ελπίδα, της δε ανομίας το στόμα εμφράττεται. **17** Ιδού, μακάριος ο ἀνθρώπος, τον οποίον ελέγχει ο Θεός διά τούτο μη καταφρόνει την παιδίαν του Παντοδυνάμου: **18** διότι αυτός πληγούνει και επίδενει: κτυπά, και αι χείρες αυτού ιατρεύουσιν. **19** Εν εξ θλίψει θέλει σε ελευθερώσει και εν τη εβδόμη δεν θέλει σε εγγίσει κακόν. **20** Εν τη πείνη θέλει σε λυτρώσει εκ θανάτου· και εν πολέμω εκ χειρός ρομφαίας. **21** Από μάστιγος γλώσσης θέλεις είσθαι πεφυλαγμένος· και δεν θέλεις φοβηθή από του επερχομένου ολέθρου. **22** Τον ολέθρον και την πείναν θέλεις καταγελά· και δεν θέλεις φοβηθή από των θηρίων της γης. **23** Διότι θέλεις έχει συμμαχίαν μετά των λίθων της πεδιάδος και τα θηρία του αγρού θέλουσιν ειρηνεύει μετά σου. **24** Και θέλεις γνωρίσει ότι ειρήνη είναι εν τη σκηνή σου, και θέλεις επισκεφθή την κατοικίαν σου, και δεν θέλει σοι λείπει ουδέν. **25** Και θέλεις γνωρίσει ότι είναι πολύ το σπέρμα σου, και οι ἑκατόντα σου ως η βιτάνη της γης. **26** Θέλεις ελθεῖ εἰς τον τάφον εν βαθεί γήρατι, καθώς συσσωρεύεται η θημωνία του σίτου εν τω καιρῷ αυτής, **27** Ιδού, τούτο εξιχνίασαμεν, ούτως έχει· ἀκουσον αυτό και γνώρισον εν σεαυτώ.

6 Ο δε ίωβ απεκρίθη και είπεν: **2** Είθε να εξυγίζετο τωάντι η λύπη μου, και η συμφορά μου να ετίθετο όλη ομού εν τη πλάστιγγι. **3** Επειδή τώρα ήθελεν είσθαι βαρυτέρα υπέρ την άμμον της θαλάσσης διά τούτο οι λόγοι μου καταπίνονται. **4** Διότι τα βέλη του Παντοδυνάμου είναι εντός μου, των οποίων το φαρμάκιον εκπίνει το πνεύμα μου· οι τρόμοι του Θεού παρατάττονται εναντίον μου. **5** Ογκάται ο ἀγριός όνος παρά τη χλόη· ή μυκάται ο βους παρά τη φάτνη αυτού; **6** Τρώγεται το ἀνόστον χωρίς ἀλάτος; ή υπάρχει γένεσις εν τω λευκώματι του ωαύ; **7** Τα πράγματα, τα οποία η ψυχή μου απεστρέφετο να εγγίση, ἔγειναν ως το αιδές φαγητόν μου. **8** Είθε να απελάμβανον την αίτησίν μου, και να μοι ἑδίδειν ο Θεός την επιθυμίαν μου. **9** Και να ήθελεν ειδοκήσει ο Θεός να με αφανίστη· να απολύσῃ την χείρα αυτού και να με κόψῃ. **10** Και θέλει είσθαι έτι η παρηγορία μου, ότι, και αν καταναλωθώ εν τη θλίψει και αυτός δεν με λυτρήθη, εγώ δεν έκρυψα τους λόγους του Αγίου. **11** Ποία η δύναμις μου, ώστε να εγκαρπετώ; και ποίον το τέλος μου, ώστε να υποφέρη η ψυχή μου; **12** Μήπως η δύναμις μου είναι δύναμις λίθων;

ή η σαρξ μου χαλκός; **13** Μήπως δεν εξέλιπτεν εν εμοί η βοήθειά μου και απεμακρύνθη απ' εμού η σωτηρία; **14** Εις τον τεθλιμένον ἔλεος πρέπει παρά του φίλου αυτού· αλλ' αυτός εγκατέλιπε τον φόβον του Παντοδυνάμου. **15** Οι αδελφοί μου εφέρθησαν απατηλώς ως χειμάρρων παρήλθον· **16** οίτινες θολόνονται εκ του πάγου, εις τους οποίους διαλύεται η χιών· **17** όταν θερμαθώσιν, εκλείπουσιν όταν γείνη θερμότης, εξαλείφονται από του τόπου αυτών. **18** Τα ίχνη της πορείας αυτών συστρέφονται· καταντώσιν εις το μηδέν και χάνονται· **19** τα πλήθη της Θαιμά εθεώρουν, οι συνοδοιπόροι της Σεβά περιέμενον αυτούς· **20** Εψεύσθησαν της επλίδος αυτών· ήλθον εκεί και ενετράπησαν. **21** Τώρα και σεις είσθε ως αυτοί· είδετε την πληγήν μου και ετρομάζατε. **22** Μήπως εγώ είπα, Φέρετε προς εμέ· ή, Δότε δώρον εις εμέ από της περιουσίας υμών; **23** ή, Ελευθερώσατέ με εκ της χειρός του εχθρού· ή, Λυτρώσατέ με εκ της χειρός των ισχυρών; **24** Διδάξατε με, και εγώ θέλω σιωπήσει· και δειξάτε μοι κατά τι ἐσφαλα. **25** Πόσον ισχυρός είναι οι ορθοί λόγοι· αλλ' ο ἐλέγχος σας, τι αποδεικνύει; **26** Φαντάζεσθε να ελέγχητε λόγους, ενώ αι ομιλίαι του απτηλισμένου είναι ως ἀνέμος; **27** Τώροντι, σεις επιπτίπετε επί τον ορφανόν, και σκάπτετε λάκκον εις τον φίλον σας. **28** Τώρα λοιπόν ευαρεστήθητε να εμβλέψητε εις εμέ, διότι ἐμπροσθεν υμών κείται αν εγώ φεύδωματι. **29** Επιστρέψατε, παρακαλώ ας μη γείνη αδικία ναι, επιστρέψατε πάλιν· η δικαιοσύνη μου είναι εν τούτῳ. **30** Υπάρχει αδικία εν τη γλώσσῃ μου; δεν δύναται ο ουρανίσκος μου να διακρίνη τα διεφθαρμένα;

7 Δεν είναι εκστρατεία ο βίος του ανθρώπου επί της γης; αι ημέραι αυτού ως ημέραι μισθωτού; **2** Καθώς ο δούλος επιποθεί την σκιάν, και καθώς ο μισθωτός αναμένει τον μισθόν αυτού, **3** ούτως εγώ ἑλαβον διά κληρονομίαν μήνας ματαιότης, και οδυνηρά νύκτες διωρίσθησαν εις εμέ. **4** Όταν πλαγιάζω, λέγω, Πότε θέλω εγερθή, και θέλει περάσει η νυξ; και είμαι πλήρης ανησυχίας ἔως της αγνής· **5** Η σαρξ μου είναι περιενδυμένη σκώληκας και βώλους χώματος το δέρμα μου διασύζεται και ρέει. **6** Αι ημέραι μου είναι ταχύτεραι της κερκίδος του υφαντού, και χάνονται ανέν επλίδος. **7** Ενθυμήθητι ότι η ζωή μου είναι ἀνέμος· ο οφθαλμός μου δεν θέλει επιστρέψει διά να ίδη αγαθόν. **8** Ο οφθαλμός του βλέποντός με δεν θέλει με ίδει πλέον· οι οφθαλμοί σου είναι επ' εμέ, και εγώ δεν υπάρχω. **9** Καθώς το νέφος διαλύεται και χάνεται ούτως ο καταβαίνων εις τον τάφον δεν θέλει επαναβή (Sheol h7585) **10** δεν θέλει επιστρέψει πλέον εις τον οίκον αυτού, και ο τόπος αυτού δεν θέλει γνωρίσει αυτόν πλέον. **11** Διά τούτο εγώ δεν θέλω κρατήσει το στόμα μου· θέλω λαλήσει εν τη αγωνίᾳ του πνεύματός μου· θέλω θρηνολογήσει εν τη πικρίᾳ της ψυχής μου. **12** Θάλασσα είμαι ή κήτος, ώστε ἔθεσας επ' εμέ φυλακήν; **13** Όταν λέγω, Η κλίνη μου θέλει με παρηγορήσει, η κοίτη μου θέλει ελαφρώσει το παράπονό μου, **14** τότε με φοβίζεις με όνειρα και με καταπλήττεις με οράσεις· **15** και η ψυχή μου εκλέγει αγχόνην και θάνατον, παρά τα οστά μου. **16** Αηδίαστα δεν θέλω ζήσει εις τον αἰώνα· λείψων απ' εμού· διότι αι ημέραι μου είναι ματαιότης. **17** Τι είναι ο ἀνθρώπος, ώστε μεγαλύνεις αυτόν, και βάλλεις τον νούν σου επ' αυτόν; **18** Και επισκέπτεσαι αυτὸν κατά πάσαν πρωΐαν και δοκιμάζεις αυτόν κατά πάσαν στιγμήν; **19** Έως πότε δεν θέλεις συρθή απ' εμού και δεν θέλεις με αφήσει, έως να καταπίων τον σιέλον μου; **20** Ημάρτησα· τι δύναμαι να κάμω εις σε, διατηρητά του ανθρώπου; διά τι με έθεσας σημάδιόν σου, και είμαι βάρος εις

εμαυτόν; **21** Και διά τι δεν συγχωρεῖς την παράβασίν μου και αφαιρείς την ανομίαν μου; διότι μετ' ολίγον θέλω κοιμάσθαι εν τω χώματι· και το πρωΐ θέλεις με ζητήσει, και δεν θέλω υπάρχει.

8 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως πότε θέλεις λαλεῖ ταύτα; και οι λόγοι του στόματός σου θέλουσιν είσθαι ως ἀνέμος σφοδρός; **3** Μήπως ο Θεός ανατρέπει την κρίσιν; ή ο Παντοδύναμος ανατρέπει το δίκαιον; **4** Εάν οι υιοί σου ημάρτησαν εις αυτόν, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα της ανομίας αυτών. **5** Εάν συ θήλεις ζητήσει τον θεόν πρωΐ, και ηθέλεις δεηθή τον Παντοδυνάμου· **6** εάν ήσος καθαρός και ευθύς, βεβαίας τώρα ήθελεν εγερθή διά σε, και ηθέλεν ευτυχείη η κατοικία της δικαιοσύνης σου. **7** Και αν η αρχή σου ήτο μικρά, τα ύστερά σου όμως ήθελον μεγαλυνθή σφόδρα. **8** Επειδή ερώτησον, παρακαλώ, περί των προτέρων γενεών, και ερεύνησον ακριβώς περί των πατέρων αυτών. **9** Διότι ημείς είμεθα χθεσινοί, και δεν εξένρομεν ουδέν, επειδή αι ημέραι ημών επί της γης είναι σκιά· **10** δεν θέλουσι σε διδάξει αυτοί, και σοι ειπεί και προφέρει λόγους εκ της καρδίας αυτών; **11** Θάλλει ο πάπυρος ὄντες πηλού; αυξάνει ο σχοίνος ἀνέν ύδατος; **12** Ενώ είναι έτι πράσινος και αθέριστος, ζηραίνεται προ παντός χόρτου. **13** Ούτως είναι αι οδοί πάντων των λησμονούντων τον θεόν· και η ελπίς του υποκριτού θέλει χαθή· **14** η ελπίς αυτού θέλει κοπή, και το θάρρος αυτού θέλει είσθαι ιστός αράχνης. **15** Θέλει επιστηριχή επί την οικίαν αυτού, πλην αυτή δεν θέλει σταθή θέλει κρατήσει αυτήν, πλην δεν θέλει ανορθωθή. **16** Είναι χλωρός ἐμπροσθεν του ήλιου, και ο κλάδος αυτού απλόνεται εις τον κήπον αυτού. **17** Αι ρίζαι αυτού περιπλέκονται εις τον σώρων των λίθων, και εκλέγει τον πετρώδη τόπον. **18** Εάν εξαλειφθή από τον τόπον αυτού, τότε θέλει αρνηθή αυτόν, λέγων, Δεν σε είδον. **19** Ιδού, αύτη είναι η χαρά της οδού αυτού, και εκ των χώματος ἀλλοι θέλουσι αναβλαστήσει. **20** Ιδού, ο θεός δεν θέλει απορρίψει τον ἀμέμπτον, ουδέ τηλει πιάσει την χείρα των κακοποιών· **21** εωσού γεμίση το στόμα σου από γέλωτος, και τα χεῖλη σου αλαλαγμού. **22** Οι μισούντες σε θέλουσιν ενδυθή αισθύνην και η κατοικία των ασεβών δεν θέλει υπάρχει.

9 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· **2** Αληθώς εξεύρω ότι ούτως έχει· αλλά πως ο ἀνθρωπός θέλει δικαιωθή ενώπιον του θεού; **3** Εάν θελήσῃ να διαδικασθή μετ' αυτού δεν δύναται να αποκριθῇ προς αυτόν εν εκ χιλίων. **4** Είναι σοφός την καρδίαν και κραταίος την δύναμιν τις εσκληρύνθη εναντίον αυτού και ευτύχησεν· **5** Αυτός μετακινεί τα όρη, και δεν γνωρίζουσι τις ἔστρεψεν αυτά εν τη οργή αυτού. **6** Αυτός δειπει την γην από τον τόπον αυτής, και οι στύλοι αυτής σαλεύονται. **7** Αυτός προστάζει τον ήλιον, και δεν ανατέλλει· και κρύπτει υπό σφραγίδα τα ἄστρα. **8** Αυτός μόνος εκτείνει τους ουρανούς και πατει επι τα ύψη της θαλάσσης. **9** Αυτός κάμνει τον Αρκτούρον, τον Ωρίωνα και την Πλειάδα και τα ταμεία του νότου. **10** Αυτός κάμνει μεγαλεία ανεχινίαστα και θαυμάσια αναριθμητα. **11** Ιδού, διαβαίνει πλησίον μου, και δεν βλέπω αυτόν διέρχεται, και δεν εννοώ αυτόν. **12** Ιδού, αφαιρεί· τις θέλει εμποδίσει αυτόν; τις θέλει ειπεί προς αυτόν, Τι κάμνεις; **13** Εάν ο θεός δεν σύρη την οργήν αυτού, οι επηρέμενοι βοηθοί καταβάλλονται υποκάτω αυτού. **14** Πόσον ολιγώτερον εγώ ήθελον αποκριθή προς αυτόν, εκλέγων τους προς αυτόν λόγους μου; **15** προς τον οποίον, και αν ήμην δίκαιος, δεν ήθελον αποκριθή, αλλ' ήθελον ζητήσει έλεος παρά του Κριτού μου. **16** Εάν κράξω,

και μοι αποκριθή, δεν ήθελον πιστεύεσι ότι εισήκουνε της φωνής μου. **17** Διότι με κατασυντρίβει με ανεμοστρόβιλον και πληθύνει τας πληγάς μου ανατίως. **18** Δεν με αφίνει να αναπνεύσω, αλλά με χορτάζει από πικρίας. **19** Εάν πρόκηται περί δυνάμεως, ιδού, είναι δυνατός και εάν περί κρίσεως, τις θέλει μαρτυρήσει υπέρ εμού; **20** Εάν ήθελον να δικαιώσω εμαυτόν, το στόμα μου ήθελε με καταδικάσει εάν ήθελον ειπεί, είμαι άμεμπτος, ήθελε με αποδείξει διεφθαρμένον. **21** Και αν ήμην άμεμπτος, δεν ήθελον φροντίσει περί εμαυτού ήθελον καταφρονήσει την ζωήν μου. **22** Εν τούτῳ είναι, διά τούτο είπα, αυτός αφανίζει τον άμεμπτον και τον ασεβή. **23** Καὶ αν η μάστις αυτού θανατόνη ευθύνει, γελά όμως εἰς την δοκιμασίαν των αθώων. **24** Η γη παρεδόθη εἰς τας χείρας του ασεβούς αυτός σκεπάζει τα πρόσωπα των κριτών αυτής: αν ουχί αυτός, που και τις είναι; **25** Αι δε ήμεραι μου είναι ταχυδρόμου ταχύτεραι φεύγουσι και δεν βλέπουσι καλόν. **26** Παρήλθον ως πλοία σπειδόντα: ως αετός πετώμενος επί το θήραμα. **27** Εάν είπω, Θέλω λησμονήσει το παράπονό μου, θέλω παραπτησει το πένθος μου και παρηγορήθη: **28** τρομάζω διά πάσας τας θλίψεις μου, γνωρίζων ότι δεν θέλεις με αθωώσει. **29** Είμαι ασεβής διά τι λοιπόν να κοπιάζω εἰς μάτην; **30** Εάν λουσθώ εν ύδατι χιόνος και επιμελώς αποκαθαρίσω τας χείρας μου: **31** σ όμως θέλεις με βυθίσει εἰς τον βόρβορον, ώστε και αυτά μου τα ιμάτια θέλουσι με βδελύτεσθαι. **32** Διότι δεν είναι άνθρωπος ως εγώ, διά να αποκριθώ προς αυτόν, και να έλθωμεν εἰς κρίσιν ομού. **33** Δεν υπάρχει μεσίτης μεταξύ ημών, διά να βάλῃ την χείρα αυτού επ' αμφοτέρους ημάς. **34** Ας απομακρύνη απ' εμού την ράβδον αυτού, και ο φόβος αυτού ας μη με εκπλήγηται **35** τότε θέλω λαλήσει και δεν θέλω φοβηθή αυτόν: διότι ούτω δεν είμαι εν εμαυτῷ.

10 Η ψυχή μου εβαρύνθη την ζωήν μου θέλω παραδοθή εἰς το παράπονό μου θέλω λαλήσει εν τη πικρίᾳ της ψυχῆς μου. **2** Θέλω ειπεί προς τον Θεόν, μη με καταδικάσῃς δείξον μοι διά τι με δικάζεις. **3** Είναι καλὸν εἰς σε να καταθλίψῃς, να καταφρονής το ἔργον των χειρῶν σου και να ευοδώνης την βουλήν των ασεβῶν; **4** Σαρκός οφθαλμούς ἔχεις; ή βλέπεις καθὼς βλέπει άνθρωπος; **5** Ανθρώπινος είναι ο βίος σου; ή τα ἔτη σου ως ήμεραι ανθρώπου, **6** ώστε αναζητεῖς την ανομίαν μου και ανερευνάς την αμαρτίαν μου; **7** Ενώ εξέρεις ότι δεν ησέβησας και δεν υπάρχει ο ελευθερών εκ των χειρών σου. **8** Αι χειρές σου με εμόρφωσαν και με ἐπλασαν ὅλον κύκλων και με καταστρέψεις. **9** Ενθυμήθητι, δέομαι, ότι ως πηλόν με ἔκαμες και εἰς χώμα θέλεις με επιστρέψει. **10** Δεν με ἡμέλεξας ως γάλα και με ἐπήξας ως τυρόν; **11** Δέρμα και σάρκα με ενέδυσας και με οστά και νεύρα με περιέφραξας. **12** Ζωὴν και ἐλέος εχάρισας εἰς εμὲ, και η επίσκεψίς σου εφύλαξε το πνεύμα μου: **13** ταῦτα όμως ἔκρυπτες εν τη καρδίᾳ σους εξέύρω ότι τούτο ήτο μετά σου. **14** Εάν αμαρτήσω, με παραφυλάττεις, και από της ανομίας μου δεν θέλεις με αθωώσει. **15** Εάν ασεβήσω, ουάι εἰς εμέ· και εάν ήμαι δικαιος, δεν δύναμαι να σηκώσω την κεφαλήν μου εἴμαι πλήρης αιτιμίας ιδέ λοιπόν την θλίψιν μου, **16** διότι αυξάνει. Με κυνηγείς ως ἄγριος λέων και επιστρέψων δεικνύεσαι θαυμαστός κατ' εμού. **17** Ανανεόνεις τους μάρτυράς σου εναντίον μου, και πληθύνεις την οργήν σου κατ' εμού αλλαγάι στρατεύματος γίνονται επ' εμέ. **18** Διά τι λοιπόν με εξήγαγες εκ της μήτρας; είθε να εξέπνεον, και οφθαλμός να μη με ἔβλεπεν. **19** Ήθελον είσθαι ως μη υπάρξας ήθελον φερθῆ εκ της μήτρας εἰς τον τάφον. **20** Αι ήμεραι μου δεν είναι ολίγαι; παύσον λοιπόν, και ἀφες με, διά να αναλάβω ολίγον,

21 πριν υπάγω όθεν δεν θέλω επιστρέψει, εις γην σκότους και σκιάς θανάτου· **22** γην γνοφεράν, ως το σκότος της σκιάς του θανάτου, όπου τάξις δεν είναι, και το φως είναι ως το σκότος.

11 Και απεκρίθη ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης και είπε: **2** Δεν δίδεται απόκρισις εἰς το πλήθος των λόγων; και ο πολύλογος θέλει δικαιωθή; **3** Αι φυλαρίαι σου θέλουσιν αποστομώσει τους ανθρώπους; και όταν περιγελάς, δεν θέλει σε κατασχύνει τις; **4** Διότι είπες, Η ομιλία μου είναι καθαρά, και είμαι καθαρός ενώπιον σου. **5** Άλλ' είθε να ελάλει ο Θεός και να ήνοιγε τα χείλη αυτού εναντίον σου. **6** Και να σοι εφανέρωνε τα κρύψια της σοφίας, ότι είναι διπλάσια των όσα γνωρίζονται. Έξενε ροιόπον, ότι ο Θεός απαιτεί από σου ολιγάτερον της ανομίας σου. **7** Δύνασαι να εξιχνιάσῃς τα βάθη του Θεού· δύνασαι να εξιχνιάσῃς τον Παντόδυναμον με εντέλειαν! **8** Τάύτα είναι ως τα ψύχη του ουρανού τι δύνασαι να κάμης; είναι βαθύτερα του ἀδου· τι δύνασαι να γνωρίσῃς; (*Sheol h7585*) **9** Το μέτρον αυτών είναι μακρότερον της γης, και πλατύτερον της θαλάσσης. **10** Εάν θελήσῃ να χαλάσῃ και να κλείσῃ, ή να συνάξῃ, τότε τις δύναται να εμποδίσῃ αυτόν; **11** Διότι αυτός γνωρίζει την ματαίωτητα των ανθρώπων, και βλέπει την ασέβειαν· και δεν θέλει εξετάσει; **12** Ο δε μάταιος ανθρωπος υπερηφανεύεται, και γεννάται ο ἀνθρωπος ἄγριον ονάριον. **13** Εάν συ ετοιμάσῃς την καρδίαν σου και εκτείνῃς τας χειράς σου προς αυτόν. **14** εάν την ανομίαν, την εν χεροί σου, απομακρύνης και δεν αφίνης να κατοικήσῃ ασέβεια εν ταις σκηναίς σου. **15** τότε βεβαίως θέλεις υψώσει το πρόσωπό σου ακηλίδωτον μάλιστα θέλεις είσθαι σταθερός και δεν θέλεις φοβείσθαι. **16** Διότι συ θέλεις λησμονήσει την θλίψιν· θέλεις ενθυμηθή αυτήν ως ύδατα διαφρεύσαντα: **17** και ο καιρός σου θέλει ανατείλει λαμπρότερος της μεσημβρίας και εάν επέλθῃ σκότος επὶ σε, πάλιν θέλεις γείνει ως η αυγή: **18** και θέλεις είσθαι αφαλής, διότι υπάρχει ελπίς εἰς σε· ναι, θέλεις σκάπτει διά την σκηνήν σου και θέλεις κοιμάσθαι εν ασφαλείᾳ: **19** θέλεις πλαγίαζει, και ουδείς θέλει σε τρομάζει· και πολλοί θέλουσιν ικετεύει το πρόσωπό σου. **20** Των δε ασεβών οι οφθαλμοί θέλουσι μαρανθή, και καταφύγιον θέλει λείψει απ' αυτών, και η ελπίς αυτών θέλει είσθαι να εκπνεύσωσι.

12 Ο δε Ιώβ απεκρίθη και είπε: **2** Σεις είσθαι αληθώς οι ἀνθρωποι, και με σας θέλει τελευτήσει η σοφία. **3** Και εγώ έχω σύνεσιν ως και υμείς δεν είμαι κατώτερος υμών· και τις δεν γνωρίζει τοιαύτα πράγματα; **4** Έγεινα χλέυν εἰς τον πλησίον μου, θότις επικαλούμαι τον Θεόν, και μοι αποκρίνεται. Ο δίκαιος και ἀμέμπτος περιγελάται. **5** Ο κινδυνεύωντα να ολισθήσῃ με τους πόδας είναι εἰς τον στοχασμόν του ευτυχούντος ως λύχνος καταπεφρονήμενος. **6** Αι σκηνάι των ληστών ευτυχούσι, και οι παροργίζοντες τον Θεόν είναι εν ασφαλείᾳ, εἰς τας χειράς των οποίων ο Θεός φέρει αφθονίαν. **7** Άλλ' ερώτησον τώρα τα ζώα, και θέλουσι σε διδάξει· και τα πετεινά του ουρανού, και θέλουσι σοι απαγγείλει· **8** ή λάλησον προς την γην, και θέλεις σε διδάξει· και οι ιχθύες της θαλάσσης θέλουσι σοι διηγηθή. **9** Τις εκ πάντων τούτων δεν γνωρίζει, ότι η χειρ του Κυρίου έκαμε ταύτα; **10** Εν τη χειρί του οποίου είναι ψυχή πάντων των ζώντων και η πνοή πάσης ανθρωπίνης σαρκός. **11** Το ωτίον δεν διακρίνει τους λόγους; και ο ουρανίσκος λαμβάνει γεύσιν του φαγητού αυτού; **12** Η σοφία είναι μετά των γερόντων, και η σύνεσις εν τη μακρότητι των ημερών. **13** Εν αυτώ είναι η σοφία και η δύναμις αυτός έχει βουλήν και σύνεσιν. **14** Ιδού, καταστρέψει, και δεν ανοικοδομείται-

κλείει κατά του ανθρώπου, και ουδείς ο ανοίγων. **15** Ιδού, κρατεί τα ύδατα, και ξηραίνονται πάλιν εξαποστέλλει αυτά, και καταστρέφουσι την γην. **16** Μετ' αυτού είναι η δύναμις και η σοφία αυτού είναι ο απατώμενος και ο απατών. **17** Παραδίδει λάφυρον τους βουλευτάς και μωράινει τους κριτάς. **18** Λύει την ζώνην των βασιλέων και περιζώνει την οσφύν αυτών με σχοινίον. **19** Παραδίδει λάφυρον τους ἄρχοντας και καταστρέφει τους ιχυρούς. **20** Αφαιρεί τον λόγον των δεινών ρητόφων, και στηκόντει την σύνεσιν από των πρεσβυτέρων. **21** Εκχέει καταφρόνησην επί τους ἄρχοντας, και λύει την ζώνην των ιχυρών. **22** Αποκαλύπτει εκ του σκότους βαθέα πράγματα, και εξάγει εις φως την σκιάν του θανάτου. **23** Μεγαλύνει τα έθνη και αφανίζει αυτά πλατύνει τα έθνη και συστέλλει αυτά. **24** Αφαιρεί την καρδίαν από των αρχηγών των λαών της γης, και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν ερήμῳ αβάτω²⁵ ψυλαφώσιν εν σκότει χωρίς φωτός, και κάμνει αυτούς να παραφέρωνται ως ο μεθύνων.

13 Ιδού, ταύτα πάντα είδεν ο οφθαλμός μου το ωτίον μου ήκουσε και ενόψεις ταύτα. **2** Καθώς γνωρίζετε σεις, γνωρίζω και εγώ δεν είμαι κατώτερος υψών. **3** Άλλ'¹ όμως θέλω λαλήσει προς τον Παντοδύναμον, και επιθυμώ να διαλεχθώ μετά του Θεού. **4** Σεις δε είσθε εφευρετάι φεύδους; είσθε πάντες ιατροί ανωφελείς. **5** Είθε να εσιωπάτε παντάπασι και τούτο ήθελεν είσθαι εις εσάς σοφία. **6** Ακούσατε τώρα τους λόγους μου, και προσέξατε εις τας δικαιολογίας των χειλέων μου. **7** Θέλετε λαλεί ἀδικα υπέρ του Θεού; και θέλετε προφέρει δόλια υπέρ αυτού; **8** Θέλετε κάμει προσωποληψίαν υπέρ αυτού; Θέλετε δικολογήσει υπέρ του Θεού; **9** Είναι καλόν να σας ειχηνιάσῃ; ή καθώς ἀνθρωπος περιγελά ἀνθρωπον, θέλετε περιγελά αυτόν; **10** Εξάπαντος θέλει σας εξελέγξει, εάν κρυφίως προσωποληπτήτε. **11** Το μεγαλείον αυτού δεν θέλει σας τρομάξει, και ο φόβος αυτού πέσει εφ' υμάς; **12** τα απομνημονεύματά σας ισοδυναμούσι με κονιορτόν, τα προπύργια σας με προπύργια χώματος. **13** Σιωπήσατε, αφιστάτε με, διά να λαλήσω εγώ, και ας ἔλθῃ επ' εμέ ό, τι δήποτε. **14** διά τι πάνω τας σάρκας μου με τους οδόντας μου και βάλω την ζωήν μου εις την χείρα μου; **15** Και αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν πλην θέλω υπερασπισθή τας οδούς μου ενώπιον αυτού. **16** Αυτός μάλιστα θέλει είσθαι η σωτηρία μου διότι δεν θέλει ελθεί ενώπιον αυτού υποκριτής. **17** Ακροάσθητε προσεκτικώς τον λόγον μου, και την παράστασίν μου με τα ώτα σας. **18** Ιδού τώρα, διέταξα την κρίσιν μου· εξέύρω ότι εγώ θέλω δικαιωθή. **19** Τις είναι εκείνος όστις θέλει αντιδιαλεχθή μετ' εμού, διά να σιωπήσω τώρα και να εκπενύσω; **20** Μόνον δύο μη κάμης εις εμέ τότε δεν θέλω κρυφήτη από του προσώπου σου· **21** την χείρα σου απομάκρυνον απ' εμού και ο φόβος σου ας μη με τρομάξῃ. **22** Ἐπειτα κάλεσον, και εγώ θέλω αποκριθή ή ας λαλήσω, και αποκριθήτι μοι. **23** Πόσαι είναι αι ανομίαι μου και αι αμαρτίαι μου; φανέρωσόν μοι το ἔγκλημά μου και την αμαρτίαν μου. **24** Διά τι κρύπτεις το πρόσωπόν σου και με θεωρείς ως εχθρόν σου; **25** Θέλεις κατατρέψει φύλλον φερόμενον υπό του ανέμουν; και θέλεις κατατρέξει ἄχυρον ξηρόν; **26** Διότι γράφεις πικρίας εναντίον μου, και αποδίδεις εις εμέ τας ανομίας της νεότητός μου· **27** και βάλλεις τους πόδας μου εις δεσμά, και παραφυλάττεις πάσας τας οδούς μου σημειόνεις τα ίχνη των ποδών εμού· **28** όστις φεύγεται αι πράγμα σεσπός, ως ἐνδυμα σκωληκόβρωτον.

14 Ἀνθρωπος γεγεννημένος εκ γυναικός είναι οι λιγόβιος και πλήρης ταραχής² 2 αναβλαστάνει ως ἀνθος και κόπτεται φεύγει αι σκιά και δεν διαμένει. **3** Και επί τοιούτον ανοίγεις τους οφθαλμούς σου, και με φέρεις εις κρίσιν μετά σου; **4** Τις δύναται να εξαγάγῃ καθαρόν από ακαθάρτου; ουδείς. **5** Επειδή αι ημέραι αυτού είναι προσδιωρισμέναι, ο αριθμός των μηνών αυτού ευρίσκεται παρά σοι, και συ έθεσας τα ὥρια αυτού, και δεν δύναται να υπερβῇ αυτά, **6** απόστρεψον απ' αυτού, διά να ησυχάσῃ, εωσού χαίρων εκπληρώσης ως μισθωτός την ημέραν αυτού. **7** Διότι περὶ του δένδρου, εάν κοπή, είναι ελπίς ότι θέλει αναβλαστήσει, και ότι ο τρυφερός αυτού βλαστός δεν θέλει εκλείψει. **8** Και αν η ρίζα αυτού παλαιωθή εν τη γη και ο κορμός αυτού αποθάνη εν τω χώματι, **9** όμως διά της οσμής του θάνατος θέλει αναβλαστήσει και θέλει εκβάλει κλάδους ως νεόφυτον. **10** Αλλ'³ ο ἀνθρωπος αποθνήσκει και παρέρχεται; και ο ἀνθρωπος εκπνέει, και που είναι; **11** Καθώς τα ύδατα εκλείπουσιν εκ της θαλάσσης και ο ποταμός στειρεύει και ξηραίνεται, **12** ούτως ο ἀνθρωπος, αφού κοιμηθή, δεν ανίσταται εωσού οι ουρανοί μη υπάρξωσι, δεν θέλουσιν εξυπνήσει, και δεν θέλουσιν εγερθή εκ του ὑπνου αυτών. **13** Είθε να με ἔκρυψες εν τω τάφω, να με εσκέπαζες εωσού παρέλθη η οργή σου, να προσδιώριζες εις εμέ προθεσμίαν, και τότε να ενθυμηθής (*Sheol h7585*) **14** Εάν αποθάνη ο ἀνθρωπος, θέλει αναζήσει; πάσας τας ημέρας της εκστρατείας μου θέλω περιμένει, εωσού ἔλθη η απαλλαγή μου. **15** Θέλεις καλέσει, και εγώ θέλω σοι αποκριθή θέλεις επιβλέψει εις το ἔργον των χειρών σου. **16** Διότι τώρα αριθμείς τα διαβήματά μου δεν παραφυλάττεις τας αμαρτίας μου; **17** Η παράβασίς μου είναι επεσφραγισμένη εν βαλαντίω, και επιστημένεις την ανομίαν μου. **18** Βεβαίως το μεν όρος πίπτον εξούδενούται, ο δε βράχος μετακινείται από του τόπου αυτού. **19** Τα ύδατα τρώγουσι τας πέτρας αι πλημμύραι αυτών παρασύρουσι το χώμα της γης ούτω συ καταστρέφεις την ελπίδα του ανθρώπου, **20** υπερισχύεις πάντοτε εναντίον αυτού, και αυτός παρέρχεται μεταβάλλεις την όψιν αυτού και αποπέμπεις αυτόν. **21** Οι νιοί αυτού υψούνται, και αυτός δεν εξεύρει και ταπεινούνται, και αυτός δεν εννοεί ουδέν περί αυτών. **22** Μόνον η σαρξ αυτού επ' αυτού θέλει πονεί, και η ψυχή αυτού εν αυτώ θέλει πενθεί.

15 Τότε απεκρίθη Ελιφάς ο θαιμανίτης και είπεν· **2** Ἐπερπε σοφός να προφέρη στοχασμούς μάταιους και να γεμίζη την κοιλίαν αυτού από ανατολικού ανέμου; **3** Ἐπερπε να φιλονεική διά λόγων ματαίων και ομιλιών ανωφελών; **4** Βεβαίως συ απορρίπτεις τον φόβον και αποκλείεις την δέσην ενώπιον του Θεού. **5** Διότι το στόμα σου αποδεικνύει την ανομίαν σου, και εξέλεξας την γλώσσαν των πανούργων. **6** Το στόμα σου σε καταδικάζει, και ουχί εγώ· και τα χείλη σου καταμαρτυρούσιν εναντίον σου. **7** Μη πρώτος ἀνθρωπος εγεννήθης; ή προ των βουνών επλάσθης; **8** Μήπως ήκουσας τας βουλάς του Θεού; και εξήντηλης εις σεαυτόν την σοφίαν; **9** Τι εξεύρεις, και δεν εξεύρομεν; τι εννοείς, και δεν εννοούμεν; **10** Υπάρχουσι και μεταξύ ημών πολιοί και γέροντες, γεροντότεροι του πατρός σου. **11** Αι παρηγορίαι του Θεού φαίνονται μικρόν πράγμα εις σε; ή ἔχεις τι απόκρυφον εν σεαυτώ; **12** Διά τι σε αποπλανά η καρδία σου; και διά τι παραφέρονται οι οφθαλμοί σου, **13** ώστε στρέφεις το πνεύμα σου κατά του Θεού και αφίνεις να εξέρχωνται τοιούτοι λόγοι εις του στόματός σου; **14** Τι είναι ο ἀνθρωπος, ώστε να ήναι καθαρός; και ο γεγεννημένος εκ γυναικός, ώστε να ήναι δίκαιος; **15** Ιδού, εις τους αγίους αυτού δεν εμπιστεύεται· και οι ουρανοί δεν είναι καθαροί

εις τους οφθαλμούς αυτού· **16** πόσω μάλλον βδελυρός και ακάθαρτος είναι ο άνθρωπος, ο πίνων ανομίαν ως ύδωρ; **17** Εγώ θέλω σε διδάξει άκουοντας μου τούτο βεβαίως είδον και θέλω φανερώσει, **18** το οποίον οι σοφοί ανήγγειλαν παρά των πατέρων αυτών, και δεν ἔκρυψαν· **19** εις τους οποίους μόνους εδόθη η γη, και ξένος δεν επέρασε διά μέσον αυτών. **20** Ο ασεβής βασανίζεται πάσας τας ημέρας, και αριθμητά ἔτη είναι πεφυλαγμένα διά τον τύραννον. **21** Ἡχος φόβου είναι εις τα ὡτα αυτού· εν μέσω ειρήνης θέλει επέλθει επ' αυτὸν ο εξιλοθρευτής. **22** Δεν πιστεύει ὅτι θέλει επιστρέψει εις του σκότους, και περιμένει την μάχαιραν. **23** Περιπλανάται διά ἄρτον, και που; εξένερει ὅτι η ημέρα του σκότους είναι ετοιμή πλησίον αυτού. **24** Θλίψις και στενοχωρία θέλουντα καταπλήττει αυτὸν θέλουσιν υπερισχύσει κατ' αυτὸν, ως βασιλεύς εἰς μάχην παρεσκευασμένος; **25** διότι εξήπλωσε την χείρα αυτού κατά του Θεού και ηλαζονεύθη κατά του Παντοδυνάμου· **26** ώρμησε κατ' αυτὸν με τράχηλον επηρημένον, με την πεπυκνωμένην ράχιν των ασπίδων αυτού· **27** διότι εσκέπασε το πρόσωπον αυτού με το πάχος αυτού και υπερεπάχυνε τα πλευρά αυτού· **28** και κατώκησεν εἰς πόλεις ερήμους, εἰς οίκους ακατοικήτους, ετοίμους διά σωρούς. **29** Δεν θέλει πλουτισθή, ουδέ θέλουσι διαμένειν τα υπάρχοντα αυτού, ουδέ θέλει εκτανθή εις αφονία αυτών επὶ την γην. **30** Δεν θέλει χωρισθή εκ του σκότους φλόξ θέλει ξηράνει τους βλαστούς αυτού, και με την πνοήν του στόδιας αυτού θέλει απέλθει. **31** Ας μη πιστεύσῃ εἰς την ματαιότητα ο ηπατημένος, διότι ματαιότης θέλει είσθαι η αμοιβή αυτού. **32** Προ του καιρού αυτού θέλει φθαρή, και ο κλάδος αυτού δεν θέλει πρασινίσει. **33** Θέλει αποβάλει την ἀωρον σταφυλήν αυτού ως η ἄμπελος, και θέλει ρίφει το ἀνθός αυτού ως η ελαία. **34** Διότι η σύναξις των υποκριτών θέλει ερημωθή, και πυρ θέλει καταφάγει τας σκηνάς της δωροληψίας. **35** Συλλαμβάνουσι πονηρίαν και γεννώσι ματαιότητα, και η καρδία αυτών μηχανάται δόλον.

16 Τότε ο Ιώβ απεκρίθη και είπε· **2** Πολλά τοιαύτα ήκουσα ἀθλιοι παρηγορηταί είσθε πάντες. **3** Ἐχουντι τέλος αι ματαιολογίαι; ή τι σε ενθαρρύνει εἰς το να αποκρίνησαι; **4** Και εγώ εδυνάμην να λαλήσω καθώς σείς εάν η ψυχή σας ήτο εἰς τον τόπον της ψυχῆς μου, ήδυνάμην να επισωρεύσω λόγους εναντίον σας, και να κινήσω εναντίον σας την κεφαλήν μου. **5** Ήθελον σας ενισχύσει με το στόμα μου, και η κίνησης των χειλέων μου ήθελε σας ανακουφίσει. **6** Αν λαλώ, ο πόνος μου δεν ανακουφίζεται και αν σιωπώ, ποία ελάττωσις γίνεται εἰς εμέ· **7** Άλλα τώρα με υπερεβάρυνεν ηρήμωσας πάσαν την συνοδίαν μου. **8** Και αι ρυτίδες με τας οποίας με εσημείωσας, είναι μαρτυρία· και η ισχνότης μου ανισταμένη εἰς εμέ, μαρτυρεῖ επί του προσώπου μου. **9** Με διασπάρττει ο εχθρός μου εν τω θυμῷ αυτού και με μισεῖ τρίζει τους οδόντας αυτού εναντίον μουρ οξύνει τους οφθαλμούς αυτού επ' εμέ. **10** Ανοίγουσι το στόμα αυτών κατ' εμού· με τύπουσι κατά της σιαγόνος υψητικώς συνιχθησαν ομού επ' εμέ. **11** Ο Θεός με παρέδωκεν εἰς τον ἀδικον, και με ἔριψεν εἰς χείρας ασεβών. **12** Ἡμην εν ησυχίᾳ, και με κατεσπάραξε· και πιάσας με από του τραχύλου, με κατεσύντριψε, και με ἔθεσι σκοπόν αυτού. **13** Οι τοξόται αυτού με πειρεκύλωσαν διαπερά τα νεφρά μου, και δεν φείδεται εκκένει την χολήν μου επί την γην. **14** Με συντρίβει με πληγήν επί πληγήν ἔδραμεν επ' εμέ ως γύγας. **15** Σάκκον ἔραψα επί το δέρμα μου, και εμόλυνα το κέρας μου με χώμα. **16** Το πρόσωπόν μου κατεκάη υπό του κλαυθμού, και σκιά θανάτου είναι επί των βλεφάρων μου· **17** ενώ αδικία δεν

υπάρχει ειν ταῖς χεροῖ μου, και η προσευχή μου είναι καθαρά. **18** Ω γη, μη σκεπάστη το αίμα μου, και ας μη υπάρχη τόπος διά την κραυγήν μου. **19** και τάρα, ίδού, ο μάρτυς μου είναι εν τω ουρανῷ, και η μαρτυρία μου εν τοις υψίστοις. **20** Οι φίλοι μου είναι οι εμπαίζοντες με ο οφθαλμός μου σταλάζει δάκρυα προς τον Θεόν. **21** Να ήτο δυνατόν να διαδικάζηται τις προς τον Θεόν, ως ἀνθρωπός προς τον πλησίον αυτού. **22** Διότι ήλθον τα ηριθμημένα ἔτη· και θέλω υπάγει την οδόν, οπόθεν δεν θέλω επιστρέψει.

17 Το πνεύμα μου φθείρεται, αι ημέραι μου σβύνονται, οι τάφοι είναι ἔτοιμοι δι' εμέ. **2** Δεν είναι χλευασταί πλησίον μου; και δεν διανυτερέυει ο οφθαλμός μου εν ταις πικρίαις αυτών; **3** Ασφάλισόν με, δέομαι· γενού εἰς εμέ εγγυητής πλησίον σου· τις ήθελεν εγγυηθή εἰς εμέ; **4** Διότι συ ἔκρυψα την καρδίαν αυτών από συνέσεως διά τούτο δεν θέλεις υψώσει αυτούς. **5** Του λαλούντος με απάτην προς τους φίλους, και οι οφθαλμοί των τέκνων αυτού θέλουντι τήκεσθαι. **6** Και με κατέστησε παροιμίαν των λαών· και ενώπιον αυτών κατεστάθην όνειδος, **7** Και ο οφθαλμός μου εμφανίθη υπό της θλίψεως, και πάντα τα μέλη μου έγειναν ως σκιά. **8** Οι ευθείς θέλουντι θαυμάσει εἰς τούτο, και ο αθώος θέλει διεγερθή κατά του υποκριτού. **9** Ο δε δίκαιος θέλει κρατεί την οδόν αυτού, και ο καθαρός τας χείρας θέλει επαυξήσει την δύναμιν αυτού. **10** Σεις δε πάντες επιστράφητε, και ἐλθετε τώρα· διότι ουδένα συνετόν θέλω ευρεί μεταξύ σας. **11** Αι ημέραι μου παρήλθον, εκόπησαν οι σκοποί μου, αι επιθυμίαι της καρδίας μου. **12** Την νύκτα μετέβαλον εις ημέραν· το φως είναι πλησίον του σκότους. **13** Εάν προσμένω, ο τάφος είναι η κατοικία μου· έστρωσα την κλίνην μου εν τω σκότει. (**Sheol h7585**) **14** Εβόησα προς την φθοράν, Είσαι, πατήρ μου· προς τον σκωληκα, Μήτηρ μου και αδελφή μου είσαι. **15** Και που τώρα η ελπίς μου; και την ελπίδα μου τις θέλει ιδεί; **16** εις το βάθος του ἀδου θέλει καταβή· βεβαίως θέλει εαναπαυθή μετ' εμού εν τω χώματι. (**Sheol h7585**)

18 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως πότε δεν θέλετε τελειώσει τους λόγους; προσέξατε, και ἐπειτα θέλομεν λαλήσει. **3** Διά τι λογιζόμεθα ως τετράποδα, και εξαχρειούμεθα ἐμπροσθέν σας; **4** Ω διασπάρττων την ψυχήν σου εν τω θυμῷ σου, διά σε γη θέλει εγκαταλειφθή· και ο βράχος θέλει μετακινηθή από του τόπου αυτού; **5** Βεβαίως το φως των ασεβών θέλει σβεσθή, και ο σπινθήρ του πυρός αυτών δεν θέλει αναλάμψει· **6** το φως θέλει είσθαι σκότος εν τη σκηνή αυτού, και ο λύχνος αυτού ἀνώθεν αυτού θέλει σβεσθή· **7** τα βήματα της δυνάμεως αυτού θέλουντι συσταλθή, και η βουλή αυτού θέλει κατακρημνίσει αυτού. **8** Διότι με τους εαυτού πόδας εργίζωθή εἰς δίκτυον, και περιπατεί επί βρόχων. **9** Παγίς θέλει συλλάβει αυτόν από της πτέρνας ο κλέπτης θέλει υπερισχύσει κατ' αυτού. **10** Η παγίς αυτού είναι κεκρυμμένη εν τη γη, και η ενέδρα αυτού επί της οδού. **11** Τρόμοι θέλουντι φοβίζει αυτόν κυκλόθεν, και θέλουντι καταδιώκει αυτόν κατά πόδας. **12** Η δύναμις αυτού θέλει λιμοκτονήσει, και όλεθρος θέλει είσθαι ετοιμος εις την πλευράν αυτού. **13** Πρωτότοκος θάνατος θέλει καταφάγει το κάλλος του δέρματος αυτού· το κάλλος αυτού θέλει καταφάγει. **14** Το θάρρος αυτού θέλει εκριζωθή από της σκηνής αυτού, και αυτός θέλει συρθή προς τον βασιλέα των τρόμων. **15** Ούτοι θέλουντι κατοικήσει εν τη σκηνή αυτού, ήτις δεν είναι πλέον αυτού· θείον θέλει διαστρέψει την κατοικίαν αυτού. **16** Υποκάτωθεν αι ρίζαι αυτού

θέλουσι ξηρανθή, και επάνωθεν θέλει κοπή ο κλάδος αυτού. **17** Το μνημόσουν αυτού θέλει εξαλειφθή από της γης, και δεν θέλει υπάρχει πλέον το όνομα αυτού εν ταῖς πλατείαις. **18** Θέλει εξασθή από του φωτός εις το σκότος, και θέλει εκβληθή από του κόσμου. **19** Δεν θέλει έχει ούτε νιόν ούτε έγγονον μεταξύ του λαού αυτού, ουδέποτε ιπποίπον εν ταῖς κατοικίαις αυτού. **20** Οι μεταγενέτεροι θέλουσιν εκπλαγή διά την ημέραν αυτού, καθώς οι προγενέστεροι έλαβον φρίκην. **21** Βεβαίως τοιαύται είναι αι κατοικίαι του ασεβούς, και ούτος ο τόπος του μη γνωρίζοντος τον Θεόν.

19 Και απεκρίθη ο Ιώβ καὶ εἶπεν· **2** Έως πότε θέλετε θλίψει την ψυχήν μου, και θέλετε με κατασυντρίβει με λόγους;

3 Δεκάκις ἡδη με ωνειδίσατε· δεν αισχύνεσθε να σκληρύνησθε εναντίον μου; **4** Και εάν τωντί ἔσφαλα, το σφάλμα μου μένει εν εμοί. **5** Άλλ' εάν θέλητε εξάπαντος να μεγαλυνθήσετε εναντίον μου, και να ρίπητε κατ' εμού το δύνειδός μου, **6** μάθετε τώρα ότι ο Θεός με κατέστρεψε, και με περιεκύλωσε με το δίκτυον αυτού. **7** Ιδού, φωνάζω, Αδικία αλλά δεν εισακούομαι· επικαλούμαι, αλλ' ουδεμία κρίσις. **8** Ἐφραξε την οδόν μου, και δεν δύναμαι να περάσω, και έθεσε σκότος εις τας τρίβους μου. **9** Με εξέδυσε την δόξαν μου, και αφήρεσε τον στέφανον της κεφαλής μου. **10** Με ηφάντισε πανταχόθεν, και χάνομαι· και εξερρίζωσε την ελπίδα μου ως δένδρον. **11** Και εξήψε κατ' εμού τον θυμόν αυτού, και με στοχάζεται ως εχθρόν αυτού. **12** Τα τάγματα αυτού ἡλθον ομού και ητοίμασαν την οδόν αυτών εναντίον μου, και εστρατοπέδευσαν πέριξ της σκηνής μου. **13** Απεμάκρυνεν απ' εμού τους αδελφούς μου, και ήλλοτριώθησαν ὀλῶς απ' εμού οι γνώριμοι μου. **14** Οι πλησίον μου με αφήκαν, και οι γνωστοί μου με ελημόνησαν. **15** Οι κατοικούντες εν τα οίκων μου και θεράπαινά μου με στοχάζονται ως ξένον· ξένος κατεστάθην εις τους οφθαλμούς αυτών. **16** Καλώ τον υπηρέτην μου, και δεν αποκρίνεται· με το στόμα μου ικέτευνται αυτόν. **17** Η πονή μου ἔγεινε ξένη εις την γυναίκα μου, και αι παρακλήσεις μου εις τα τέκνα της κοιλίας μου. **18** Και αυτά τα παιδάρια με κατεφρόνησαν· εστηκώθην, και ελάλησαν εναντίον μου. **19** Πάντες οι μωτοικοί φίλοι μου με εβδελύχθησαν· και εκείνοι, τους οποίους ηγάπησα, εστράφησαν εναντίον μου. **20** Τα οστά μου εκολλήθησαν εις το δέρμα μου και εις την σάρκα μου και διεσώθην με το δέρμα των οδόντων μου. **21** Ελείσατέ με, ελεήσατέ με, σεις φίλοι μου· διότι χειρ Θεού με επλήγωσε. **22** Διά τι με κατατρέχετε ως ο Θεός, και δεν εχορτάσθητε από των σαρκών μου; **23** Ω και να εγράφοντο οι λόγοι μου· να ενευτύπωντο εν βιβλίω· **24** να ενεχαράπτοντο επι βράχον διά σιδηράς γραφίδος και μολύβδου διαπαντός **25** Διότι εξεύρω ότι ζη ο Λυτρωτής μου, και θέλει εγερθή εν τοις εσχάτοις καιροίς επί της γῆς· **26** και αφού μετά το δέρμα μου το σώμα τούτο φθαρή, πάλιν με την σάρκα μου θέλω ιδή τον Θεόν· **27** τον οποίον αυτός εγώ θέλω ιδεί, και θέλουσι θεωρήσει οι οφθαλμοί μου, και ουχί ἄλλος οι νεφροί μου κατατίκονται εν τω κόλπω μου. **28** Άλλα σεις ἔπρεπε να είπητε, Διά τι κατατρέχομεν αυτόν; επειδή η ρίζα του πράγματος ευρίσκεται εν εμοί. **29** Φοβήθητε την ρομφαίαν· διότι η ρομφαία είναι ο εκδικητής των ανομιών, διά να γνωρίσητε ότι υπάρχει κρίσις.

20 Και απεκρίθη Σωφάρ ο Νααμάθιτης και είπε· **2** Διά τούτο οι στοχασμοί μου με κινούσιν εις το να αποκριθώ, και διά τούτο σπεύδω. **3** Ἦκουσα την εις εμέ ονειδιστικήν επίπληξιν, και το πνεύμα της συνέσεως μου με κάμνει να αποκριθώ. **4** Δεν γνωρίζεις τούτο παλαιόθεν αφ' ότου ο ἄνθρωπος ετέθη επί της

γης, **5** ότι ο θρίαμβος των ασεβών είναι οι ολιγοχρόνιος, και η χαρά του υποκριτού στιγμαία. **6** Και αν το μεγαλείον αυτού αναβή εις τους ουρανούς και η κεφαλή αυτού φθάση ἔως των νεφελών, **7** θέλει αφανισθή διαπαντός ως κόπρος αυτού ὅσοι έβλεπον αυτόν θέλουσι λέγει, Που εκείνος; **8** θέλει πετάξει ως άνειρον και δεν θέλει ευρεθή και, ως όρασις της νυκτός θέλει εξαφανισθή. **9** Και ο οφθαλμός δότις ἔβλεπεν αυτόν δεν θέλει ιδεί αυτόν πλέον· και ο τόπος αυτού δεν θέλει πλέον γνωρίσει αυτόν. **10** Οι υιοί αυτού θέλουσι ζητήσει την εύνοιαν των πτωχών, και αι χειρές αυτού θέλουσιν επιστρέψει τα αγαθά αυτών. **11** Τα οστά αυτού γέμουσιν από των αμφρημάτων της νεότητος αυτού, και θέλουσι κοιμηθῆ μετ' αυτού εν χώματι.

12 Αν και η κακία ἡναι γλυκεία εν τω στόματι αυτού, κρύπτη αυτήν υπό την γλώσσαν αυτού· **13** αν και περιθάλπη αυτήν και δεν αφίνη αυτήν, αλλά κρατή αυτήν εν τω μέσω του ουρανίσκου αυτού· **14** όμως η τροφή αυτού θέλει αλλοιωθῆ εις τα εντόσθια αυτού· χολή ασπίδων θέλει γείνει εν αυτώ. **15** Τα πλούτη όσα κατέπει, θέλει εξεμέσει· ο Θεός θέλει εκσπάσει αυτά από της κοιλίας αυτού. **16** Φαρμάκιον ασπίδων θέλει θηλάσει γλώσσα εχίδνης θέλει θανατώσει αυτόν. **17** Δεν θέλει ιδεί τους ποταμούς, τους ρύακας τους ρέοντας με και βούτυρον. **18** Εκείνο, διά το οποίον εκοπίσας, θέλει αποδώσει και δεν θέλει καταπίει αυτό· κατά την απόκτησιν θέλει γείνει η απόδοσις αυτού, και δεν θέλει χαρή. **19** Διότι κατέθλιψεν, εγκατέλιπε τους πένητας· ήρπασεν οικίαν, την οποίαν δεν ωκοδόμησε. **20** Βεβαίως δεν θέλει γνωρίσει ανάπαυσιν εν τη κοιλία αυτού· δεν θέλει διασώσει ουδέν εκ των επιθυμητών αυτού. **21** Δεν θέλει μείνει εις αυτόν ουδέν προς τροφήν· θέτεν δεν θέλει επίτισε επί τα αγαθά αυτού. **22** Εν τη πλήρει αφθονία αυτού θέλει επέλθει επ' αυτόν στενοχωρία· πάσα η δύναμις της ταλαιπωρίας θέλει επιπέσει επ' αυτόν. **23** Ενώ καταγίνεται να εμπλήσῃ την κοιλίαν αυτού, ο Θεός θέλει αποστείλει τον θυμόν της οργής αυτού επ' αυτόν, και θέλει επιβρέξει αυτόν κατ' αυτού ενώ τρώγει. **24** Ενώ φεύγει το όπλον το σιδηρούν, το χάλκινον τόξον θέλει διαπεράσει αυτόν. **25** Το βέλος σύρεται και διαπερά το σώμα, και η αστράπτουσα ακμή εξέρχεται εκ της χολής αυτού. Τρόμοι είναι επ' αυτόν, **26** παν σκότος κρύπτεται εν τοις ταμείοις αυτού πυρ ἀσβεστον θέλει κατατρώγει αυτόν· όσοι εναπελείψθησαν εν τη σκηνή αυτού θέλουσι δυστυχεί. **27** Ο ουρανός θέλει ανακαλύψει την ανομίαν αυτού· και η γη θέλει σηκωθή κατ' αυτού. **28** Η περιουσία του οίκου αυτού θέλει αφανισθή· θέλει διαφρένει σε τη ημέρα της κατ' αυτού οργής. **29** Αύτη είναι η παρά του Θεού μερίς του ασεβούς ανθρώπου, και η κληρονομία η διωρισμένη εις αυτόν παρά του Θεού.

21 Και απεκρίθη ο Ιώβ καὶ εἶπεν· **2** Ακούσατε μετά προσοχής την ομιλίαν μου, και τούτο ας ἡναι αντί των παρηγοριών σας. **3** Υποφέρετε με να λαλήσω και αφού λαλήσω, εμπάιζετε. **4** Μη εις ἄνθρωπον παραπονούμα εγώ; διά τι λοιπόν να μη ταραχθῇ το πνεύμά μου; **5** Εμβλέψετε εις εμέ και θαυμάσατε, και βάλετε χειρά επί στόματος. **6** Μόνον να ενθυμηθώ, ταράττομαι, και τρόμος κυριεύει την σάρκα μου. **7** Διά τι οι ασεβείς ζώσι, γηράσκουσι, μάλιστα αικμάζουσιν εις πλούτη; **8** Το σπέρμα αυτών στερεούται έμπροσθεν αυτών μετ' αυτών, και τα ἑκγόνα αυτών έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **9** Αι οικίαι αυτών είναι ασφαλείς από φόβους· και ράβδος Θεού δεν είναι επ' αυτούς. **10** Ο βους αυτών συλλαμβάνει και δεν αποτυγχάνει· η δάμαλις αυτών τίκτει και δεν αποβάλλει. **11** Απολύνουσι τα τέκνα αυτών ως πρόβατα, και τα παιδία αυτών σκιρτώσι. **12** Λαμβάνουσι το τύμπανον και την κιθάραν και

ευφραίνονται εις τον ήχον του οργάνου. **13** Διάγουσι τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και εν μιᾷ στιγμῇ καταβαίνουσιν εἰς τὸν ἄδην. (*Sheol h7585*) **14** Καὶ λέγουσι πρὸς τὸν Θεόν, ἀπόστηθι αὐτῷ ημῶν, διότι δὲν θέλομεν να γνωρίσωμεν τας οδούς σου **15** τι είναι ο Παντοδύναμος διὰ να δουλεύωμεν αυτόν; και τι αφελούμεθα επικαλούμενοι αυτόν; **16** Ιδού, τα αγαθά αυτών δεν είναι εν τῇ χειρὶ αυτῶν μακράν απ' εμού η βουλή των ασεβών. **17** Ποσάκις οφύνεται ο λύχνος των ασεβών, και ἔρχεται η καταστροφὴ αυτών επ' αυτούς Ο Θεός διαιμοιράζει εἰς αυτούς ωδίνας εν τῇ οργῇ αυτού. **18** Είναι ως ἀχυρὸν ἐμπροσθεν του ανέμου· και ως κονιορτός, τον οποίον αρπάζει ο ανεμοστρόβιλος. **19** Ο Θεός φυλάττει την ποινήν της ανομίας αυτών διὰ τους νιούς αυτών· ανταποδίδει εἰς αυτούς, και θέλουσι γνωρίσει τούτο. **20** Οι οφθαλμοί αυτών θέλουσιν ιδεῖ την καταστροφήν αυτών, και θέλουσι πίει από του θυμού του Παντοδύναμου. **21** Διότι ο ασεβῆς ποίαν ηδονήν ἔχει μεθ' εαυτόν εν ταῖς οίκαις αυτού, αφού κοπῆ εἰς το μέσον ο αριθμός των μηνών αυτού; **22** Θέλει διδάξει τις τον Θέον γνώσιν; και αυτός κρίνει τους υψηλούς. **23** Ο μεν αποθνήσκει εν ταῖς ἀκραι της ευδαιμονίας αυτού, ενώ είναι κατά πάντα ευτυχῆς και ἡσυχος; **24** τα πλευρά αυτού είναι πλήρη πάχους, και τα οστά αυτού ποτίζονται μυελόν. **25** Ο δε αποθνήσκει εν πικρίᾳ ψυχῆς, και ποτὲ δὲν ἐφαγεν εν ευφροσύνῃ. **26** Θέλουσι κοίτεσθαι ομού εν ταῖς χώματι, και σκώληκες θέλουσι σκεπάσει αυτούς. **27** Ιδού, γνωρίζου τους διαλογισμούς σας, και τας πονηρίας τας οποίας μηχανάσθε κατ' εμού. **28** Διότι λέγετε, Που ο οίκος του ἀρχοντος; και που η σκηνὴ της κατοικήσεως των ασεβών; **29** Δεν ηρωτήσατε τους διαβαίνοντας την οδόν; και τα σημεία αυτών δεν καταλαμβάνετε; **30** Ότι ο ασεβῆς φυλάττεται εἰς ημέραν αφανισμού, εἰς ημέραν οργῆς φέρεται. **31** Τις θέλει φανερώσει ἐμπροσθεν αυτού την οδόν αυτού; και τις θέλει ανταποδώσει εἰς αυτού δι, τι αυτός ἐπράξει; **32** και αυτός θέλει φερθῆ εἰς τὸν τάφον, και θέλει διαμένειν εν ταῖς μνήματι. **33** Οι βώλοι της κοιλάδος θέλουσιν είσθαι γλυκεῖς εἰς αυτόν, και πας ἀνθρωπὸς θέλει υπάγει κατόπιν αυτού, καθώς αναρίθμητοι προπορεύονται αυτού. **34** Πως λοιπόν με παρηγορείτε ματαίως, αφού εις τας αποκρίσεις σας μένει ψεύδος;

22 Και απεκρίθη Ελιφάς ο Θαιμανίτης και είπε· **2** Δύναται ἀνθρωπὸς να αφελήσῃ τὸν Θεόν, διότι φρόνιμος ὁ δύναται να αφελῇ εαυτόν; **3** Είναι ευχαρίστησις εἰς τὸν Παντοδύναμον, εάν ήσαι δικαῖος; ή κέρδος, εάν καθιστάς αμέμπτους τας οδούς σου; **4** Μήπως φοβούμενός σε θέλει σε ελέγξει και θέλει ελθεῖ εἰς κρίσιν μετά σου; **5** Η κακία σου δεν είναι μεγάλη; και αι ανομία σου ἀπέιροι; **6** Διότι ἐλαβεῖς ενέχυρον παρά του ἀδελφού σου αναιτίως και εστέρησας τους γυμνούς από τον ενδύματος αυτών. **7** Δεν επότισας ὑδωρ τὸν διψώντα, και ηρνήθης ἄρτον εἰς τὸν πεινώντα. **8** Ο δε ισχυρός ἀνθρωπὸς απελάμβανε τὴν γῆν· και ο περίβλεπτος κατώκει εν αυτῇ. **9** Χῆρας απέβαλες αβοηθήτους, και οι βραχίονες των ορφανῶν συνεντρίβησαν υπό σου. **10** Διά τούτο παγίδες σε περιεκύλωσαν, και φόβος αιγανίδος σε ταράττει. **11** και σκότος, ώστε δεν βλέπεις και πλημμύρα υδάτων σε σκεπάζει. **12** Δεν είναι ο Θεός εν τοῖς ψυχλοῖς του ουρανοῦ; και θεώρησον τὸ ύψος των ἀστρῶν, πόσον ψυχλά είναι **13** Και σα λέγεις, Τι γνωρίζει ο Θεός; δύναται να κρίνῃ διά του γνόφου; **14** Νέφη αποκρύπτουσιν αυτόν, και δεν βλέπει, και τον γύρον του ουρανού διαπορεύεται. **15** Μήπως θέλεις φυλάξει τὴν παντοτεινὴν οδόν, την οποίαν επάτησαν οἱ ἀνόμοι; **16** Οίτινες αφηρητάσθησαν αώρως, και το θεμέλιον αυτών κατεπόντισε

χείμαρρος **17** οίτινες είπον πρὸς τὸν Θεόν, ἀπόστηθι αὐτῷ ημῶν και τι θέλει κάμει ο Παντοδύναμος εἰς αυτούς; **18** Αλλ' αυτός ενέπλησεν αγαθῶν τους οίκους αυτῶν· πλὴν μακράν απ' εμού η βουλή των ασεβών. **19** Οι δίκαιοι βλέπουσι και αγάλλονται· και οι αθώοι μυκτηρίζουσιν αυτούς. **20** Η μεν περιουσία ημῶν δεν ηφανίσθη, το υπόλοιπον όμως αυτών κατατρώγει πυρ. **21** Οικειώθητι λοιπόν μετ' αυτού και ἔσο εν ειρήνῃ ούτω θέλει ελθεῖ καλόν εἰς σε. **22** Δέξθητι λοιπόν τον νόμον εκ του στόματος αυτού, και βάλε τους λόγους αυτού εν τῃ καρδίᾳ σου. **23** Εάν επιτρέψῃς πρὸς τὸν Παντοδύναμον, θέλεις ανοικοδομήθη, εκδιώξας την ανομίαν μακράν από των σκηνῶν σου. **24** Και θέλεις επισωρεύσει τὸ χρυσὸν ως χώμα και τὸ χρυσὸν του Οφείρως τας πέτρας των χειμάρρων. **25** Και ο Παντοδύναμος θέλει είσθαι ο υπερασπιστής σου, και θέλεις ἔχει πλήθος αργυρίου. **26** Διότι τότε θέλεις ευφράνεσθε εἰς τὸν Παντοδύναμον, και θέλεις υψώσει τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὸν Θεόν. **27** Θέλεις δεηθή αυτού, και θέλει σου εισακούσει, και θέλεις αποδώσει τας ευχάς σου. **28** Και ὁ, τι αποφασίσης, θέλει κατορθούσθαι εἰς σέ· και τὸ φως θέλει φέγγει επὶ τας οδούς σου. **29** Όταν ταπεινωθῆ τις, τότε θέλεις εἰπεῖ, Είναι υψωσίς· διότι θέλει σώσει τὸν κεκυρότα τους οφθαλμούς. **30** Θέλει σώσει και τὸν μη αθώον ναι, διά της καθαρότητος των χειρῶν σου θέλει σωθῆ.

23 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπε· **2** Και την σήμερον τὸ παράπονόν μου είναι πικρόν· η πληγή μου είναι βαρυτέρα του στεναγμού μου. **3** Είθε να ήξενορν που να εύρω αυτόν· ήθελον υπάγει ἔως του θρόνου αυτού· **4** ήθελον εκθέσει κρίσιν ενώπιον αυτού, και ήθελον εμπλήσει τὸ στόμα μου αποδείξεων· **5** ήθελον γνωρίσει τους λόγους τους οποίους ήθελε μοι αποκριθῆ, και ήθελον νοήσει τι ήθελε μοι εἰπεῖ. **6** Μη εν πλήθει δυνάμεως θέλει διαμάχεσθαι μετ' εμού· ουχὶ αλλ' ήθελε βάλει εἰς εὑμέ προσδοχήν. **7** Τότε ήδυνάτο ο δίκαιος να διαλεχθῆ μετ' αυτού και ήθελον ελευθερωθῆ διαπαντός από τον κριτόν μου. **8** Ιδού, υπάγω εμπρός, αλλά δεν είναι· και οπίσω, αλλά δεν βλέπω αυτόν· **9** εἰς τα αριστερά, ὅταν εργάζεται, αλλά δεν δύναμαι να ἴδω αυτόν. Κρύπτεται εἰς τα δεξιά, και δεν βλέπω αυτόν. **10** Γνωρίζει δώμας την οδόν μου με εδοκίμασε θέλω εξέλθει ως χρυσόν. **11** Ο ποὺς μου ενέμεινεν εἰς τα βήματα αυτού εφύλαξα την οδόν αυτού και δεν εξέκλινα· **12** την εντολήν των χειλέων αυτού, και δεν ωτισθοδόρμησα διετήρησα τους λόγους του στόματος αυτού, μάλλον παρά την αναγκαίαν μου τροφήν. **13** Διότι αυτός είναι ει μά βουλή· και τις δύναται να αποστρέψῃ αυτόν; και ὁ, τι επιτυμεῖ η ψυχή αυτού, κάμνει. **14** Διότι εκτελεῖ τὸ ορισθέν εἰς εὑμέ· και πολλά τοιαύτα είναι μετ' αυτού. **15** Διά τούτο καταπλήττομαι από προσώπου αυτού συλλογίζομαι και φρίττω απ' αυτού· **16** διότι ο Θεός εμαλάκωσε τὴν καρδίαν μου, και ο Παντοδύναμος με κατέπληξεν· **17** επειδή δεν απεκόπην πρὸς τον σκότους, και δεν ἐκρύψει τὸ γνόφον από τον προσώπου μου.

24 Επειδή οι καιροί δεν είναι κεκρυμμένοι από τὸν Παντοδύναμον, διά τι οι γνωρίζοντες αυτόν δεν βλέπουσι τας ημέρας αυτού; **2** Μετακινούσιν ὄρια αρπάζουσι ποίμνια και ποιμαίνουσιν· **3** αφαιρούσι την ὄντον των ορφανῶν λαμβάνουσι τὸν βουνὸν τῆς χήρας εἰς ενέχυρον· **4** εξωθούσι τους ομού κρύπτονται· **5** Ιδού, ως ἀγριοὶ ὄντοι εν τῃ ερήμῳ, εξέρχονται εἰς τα ἔργα αυτών εγειρόμενοι πρωΐ διά αρπαγήν· η ἔρημος δίδει τροφήν δι' αυτούς και διά τα τέκνα αυτών. **6** Θερίζουσιν αγρόν μη ὄντα εαυτών,

και τρυγώσιν άμπελον αδικίας. **7** Κάμνουσι τους γυμνούς να νυκτερεύσωσιν άνευ ιματίου, και δεν έχουσι σκέπασμα εις το ψύχος. **8** Υγραίνονται εκ των βροχών των ορέων και εναγκαλίζονται τον βράχον, μη έχοντες καταφύγιον. **9** Εκείνοι αρπάζουσι τον ορφανόν από τον μαστού, και λαμβάνουσιν ενέχυρον παρά τον πτωχού· **10** κάμνουσιν αυτόν να υπάγῃ γυμνός άνευ ιματίου, και οι βαστάζοντες τα χειρόβολα μένουσι πεινώντες. **11** Οι εκπιέζοντες το έλαιον εντός των τοίχων αυτών και πατούντες τους ληγούς αυτών, διψώσιν. **12** Ανθρώποι στενάζουσιν εκ της πόλεως, και η ψυχή των πεπληγωμένων βοά: αλλ' ο Θεός δεν επιθέτει εις αυτούς αφρούνην. **13** Ούτοι είναι εκ των ανθισταμένων εις το φῶς δεν γνωρίζουσι τας οδούς αυτού, και δεν μένουσιν εν ταῖς τρίβοις αυτού. **14** Ο φονεύς εγειρόμενος την αυγήν φονεύει τον πτωχόν και τον ενδεή, την δε νύκτα γίνεται ως κλέπτης. **15** Ο οφθαλμός ομοίως του μοιχού παραφυλάττει το νύκτωμα, λέγων, Οφθαλμός δεν θέλει με ιδεί· και καλύπτει το πρόσωπον αυτού. **16** Εν τω σκότει διατρυπώσι τας οικιάς, τας οποίας την ήμέραν εσημείωσαν δι' εαυτούς. Δεν γνωρίζουσι φώς: **17** διότι η αυγή είναι εις πάντας αυτούς σκιά θανάτου εάν τις γνωρίσῃ αυτούς, είναι τρόμοι σκιάς θανάτου. **18** Είναι ελαφροί επί το πρόσωπον των υδάτων η μερίς αυτών είναι κατηραμένη επὶ τῆς γῆς δεν βλέπονται την οδὸν των αμπέλων. **19** Η ξηρασία και η θερμότης αρπάζουσι τα ίδατα της χιόνος, ο δέ τάφος τους αμπτωλούς. (*Sheol h7585*) **20** Η μήτρα θέλει λησμονήσει αυτούς ο σκώληξ θέλει βόσκεσθαι επ' αυτούς δεν θέλουσιν ελθεί πλέον εις ενθύμησην και η αδικία θέλει συντριψθή ως ζόλον. **21** Κακοποιούσι την στείραν την ἀτεκνον· και δεν αγαθοποιούσι την χήραν: **22** και κατακρατούσι τους δυνατούς διά της δυνάμεως αυτών· εγείρονται, και δεν είναι ουδείς ασφαλής εν τῇ ζῷᾳ αυτοῦ. **23** Ἐδωκε μὲν ο Θεός εἰς αυτούς ασφάλειαν και αναπαύονται ὁμως οι οφθαλμοί αυτού είναι επὶ τας οδούς αυτών. **24** Υψόνονται ολίγον καιρόν και δεν υπάρχουσι, και καταβάλλονται ως πάντες σηκόνονται εκ του μέσου και αποκόπτονται ως η κεφαλή των ασταχύων· **25** και εάν τώρα δεν ήναι ούτω, τις θέλει με διαφεύσει και εξουθενίσει τους λόγους μου;

25 Και απεκρίθη Βιλάδας ο Σαυχίτης και είπεν: **2** Εξουσία και φόβος είναι μετ' αυτού εκτελεί ειρήνην εις τα ὑψή αυτού. **3** Υπάρχει αριθμός των στρατευμάτων αυτού; και επί τίνα δεν ανατέλλει το φῶς αυτού; **4** Πως λοιπόν δύναται ἀνθρωπός να δικαιωθῇ ενώπιον του Θεού; ή πως δύναται να ήναι καθαρός ο γεγεννημένος εκ γυναικός; **5** Ιδού, και αυτή η σελήνη δεν είναι λαμπρά, και οι αστέρες δεν είναι καθαροί ενώπιον αυτού. **6** Πόσον ολιγώτερον ο ἀνθρώπος, σαπρία; και ο νιός του ανθρώπου, ο σκώληξ;

26 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπε: **2** Πόσον εβοήθησας τον αδύνατον· ἔσωσας βραχίονα ανίσχυρον. **3** Πόσον συνεβούλευσας τον ἀσφόρον και εντελή σύνεσιν ἔδειξας **4** Προς τίνα απίγγειλας τους λόγους; και τίνος πνοή εξῆλθεν από σου; **5** Οι νεκροί τρέμουσιν αυτούν υποκάτωθεν των υδάτων, και οι συγκατοικούντες μετ' αυτών. **6** Γυμνός ο ἀδης ἐμπροσθεν αυτού, και η ἀπώλεια δεν ἔχει σκέπασμα. (*Sheol h7585*) **7** Εκτείνει τον βροφαν επί το κενόν· κρεμά την γην επί το μηδέν. **8** Δεσμεύει τα ίδατα εις τας νεφέλας αυτού και η νεφέλη δεν σχίζεται υποκάτω αυτών. **9** Σκεπάζει το πρόσωπον του θύρουν αυτού· εκτείνει το νέφος αυτού επ' αυτόν. **10** Περιεκύλωσε τα ίδατα με όρια, ἔως της συντελείας του φωτός και του σκότους. **11** Οι στύλοι του ουρανού τρέμουσιν και εξίστανται

από της επιτιμήσεως αυτού. **12** Ταράτει την θάλασσαν διά της δυνάμεως αυτού, και διά της συνέσεως αυτού καταδαμάζει την υπερηφανίαν αυτής. **13** Διά του πνεύματος αυτού εκδόμησε τους ουρανούς η χειρ αυτού εσχημάτισε τον συστρεφόμενον οφίν. **14** Ιδού, ταύτα είναι μέρη των οδών αυτού αλλά πόσον ελάχιστον το πράγμα ακούμεν περὶ αυτού; την δε βροντήν της δυνάμεως αυτού τις δύναται να εννοήσῃ;

27 Και εξηκολούθησεν ο Ιώβ την παραβολήν αυτού και είπε: **2** Ζη ο Θεός, ο αποβαλών την κρίσιν μου, και ο Παντοδύναμος, ο πικράνας την ψυχήν μου, **3** ότι πάντα τον χρόνον ενόσω η πνοή μου είναι εν εμοί και το πνεύμα του Θεού εις τους μυκτήράς μου, **4** τα χείλη μου δεν θέλουσι λαλήσει αδικίαν και η γλώσσα μου δεν θέλει μελετήσει δόλον. **5** Μη γένοιτο εις εμέ να σας δικαιώσω· ἔως να εκπνεύσω, δεν θέλω απομακρύνει την ακεραίτοτη μου απ' εμού. **6** Θέλω κρατεί την δικαιούσην μου και δεν θέλω αφήσει αυτήν· η καρδία μου δεν θέλει με ελέγχει ενόσω ζω. **7** Ο εχθρός μου να ήναι ως ο ασεβής και ο ανιστάμενος κατ' εμού ως ο παράνομος. **8** Διότι τις η ελπίς του υποκριτού, αν και επλεονέκτησεν, όταν ο Θεός αποσπά την ψυχήν αυτού; **9** Ἀραγε θέλει ακούσει ο Θεός την κραυγήν αυτού, όταν επελήθη επ' αυτόν συμφορά; **10** Θέλει ευφράνεσθαι εις τον Παντοδύναμον; θέλει επικαλείσθαι τον Θεόν εν παντί καιρώ; **11** Θέλω σας διδάξει τι είναι ειναι τη χειρί του Θεού· ο, τι είναι παρά τω Παντοδυνάμω, δεν θέλω κρύψει αυτό. **12** Ιδού, σεις πάντες είδετε διά τι λοιπόν είσθε όλως τόσον μάταιοι; **13** Τούτο είναι παρά Θεού η μερίς του ασεβούς ανθρώπου, και η κληρονομία των δυναστών, την οποίαν θέλουσι λάβει παρά τον Παντοδυνάμου. **14** Εάν οι υιοί αυτού πολλαπλασιασθώσιν, είναι διά την ρομφαίαν· και οι ἔγκονοι αυτού δεν θέλουσι χορτασθή ἄρτον. **15** Οι εναπολειφθέντες αυτού θέλουσι ταφήν εν θανάτω και αι χήραι αυτού δεν θέλουσι κλάύσει. **16** Και αν επισωρέυτη αργύριον ως το χώμα και ετοιμάσῃ ιμάτια ως τον πηλόν· **17** δύναται μεν να ετοιμάσῃ, πλὴν ο δίκαιος θέλει ενδυθῆ αυτά· και ο αθώος θέλει διαμοιρασθῆ το αργύριον. **18** Οικοδομεῖ τον οίκον αυτού ως το σαράκιον, και οι καλύψιν, την οποίαν κάμψει ο αγροφύλαξ. **19** Πλαγιάζει πλούσιος, πλὴν δεν θέλει συναχθῆ ανοίγει τους οφθαλμούς αυτού και δεν υπάρχει. **20** Τρόμοι οι συλλαμβάνουσιν αυτόν ως ίδατα, ανεμοστρόβιλος αρπάζει αυτόν την νύκτα. **21** Σηκόνει αυτόν ανατολικός ἀνέμος, και υπάγει· και αποσπά αυτόν από τον τόπον αυτού. **22** Διότι ο Θεός θέλει ρίψει κατ' αυτόν συμφοράς και δεν θέλει φεισθῆ από της χειρός αυτού σπεύδει να φύγη. **23** Θέλουσι κροτήσει τας χειράς αυτών επ' αυτόν, και θέλουσι συρίζει αυτόν από τον τόπου αυτών.

28 Βεβαίως είναι τόπος του αργυρίου όθεν εξάγεται, και τόπος του χρυσού όπου καθαρίζεται· **2** ο σίδηρος λαμβάνεται εκ της γης και ο χαλκός χύνεται εκ της πέτρας. **3** Βάλλει μεν ο ἀνθρώπος ὄρια εις το σκότος και ανιχνεύει τα πάντα μέχρι τελειότητος τους λίθους του σκότους και της σκιάς του θανάτου. **4** Χείμαρρος εξορμά εκ του τόπου όπου κατοικεῖ ίδατα αδοκίμαστα υπό τον ποδός· ταύτα οιλιγοστεύουσι και αναχωρούσιν από των ανθρώπων. **5** Περὶ δε της γης, εξ αυτῆς εξέρχεται ο ἄρτος και υποκάτωθεν αυτής ανασκάπτεται ως υπό πυρός· **6** οι λίθοι αυτής είναι τόπος σαπφείρων· και εν αυτής χώμα χρυσού. **7** Την οδόν εκείνην δεν γνωρίζει πηγηνόν και οφθαλμός γυπός δεν είδεν αυτήν· **8** τα θηρία δεν επάτησαν αυτήν, ο ἀγριός λέων δεν επέρασε δι' αυτής. **9** Εκτείνει την χείρα αυτού επί τον σκληρόν βράχον· ανατρέπει τα όρη από

της ρίζης. **10** Εγκόπτει ποταμούς μεταξύ των βράχων· και ο οφθαλμός αυτού ανακαλύπτει παν πολύτιμον. **11** Δεσμεύει των ποταμών την πλημμύραν· και το κεκρυμμένον εκφέρει εις φως. **12** Άλλ' η σοφία πάθεν θέλει ευρεθή;· και που είναι ο τόπος της συνέσεως; **13** Ο άνθρωπος δεν γνωρίζει την τιμήν αυτής· και δεν ευρίσκεται εν τη γη των ζώντων. **14** Η άβυσσος λέγει, δεν είναι εν εμοί· και η θάλασσα λέγει, δεν είναι μετ' εμού. **15** Δεν δύναται να δοθή χρυσόν αντ' αυτής· και αργύριον δεν δύναται να ζυγισθή εις αντάλλαγμα αυτής. **16** Δεν δύναται να εκτιμηθῇ με το χρυσόν του Οφείρ, με τον πολύτιμον όνυχα και σάπειρον. **17** Το χρυσόν και ο κρύσταλλος δεν δύναται να εξισωθῶν με αυτήν· και αντάλλαγμα αυτής να γείνη με σκεύη καθαρωτάτου χρυσίου. **18** Δεν θέλει μνημονευθή κοράλλιον, ή μαργαρίται διότι η τιμή της σοφίας είναι υπερτέρα των πολυτίμων λίθων. **19** Το τοπάζιον της Αιθιοπίας δεν θέλει εξισωθῆ με αυτήν· δεν θέλει εκτιμηθῇ με καθαρόν χρυσίον. **20** Πόθεν λοιπόν ἔρχεται η σοφία;· και που είναι ο τόπος της συνέσεως; **21** Είναι βεβαίως κεκρυμμένη από των οφθαλμών πάντων των ζώντων, και εσκεπασμένη από των πτηνών του ουρανού. **22** Η απώλεια και ο θάνατος λέγουσι, Διά των ὡτῶν ημῶν ηκούσαμεν την φήμην αυτής. **23** Ο Θεός εννοεῖ την οδόν αυτής, και αυτός γνωρίζει τον τόπον αυτής. **24** Επειδή αυτὸς θεωρεῖ ἔως των περάτων της γης, βλέπει υποκράτη παντός του ουρανού, **25** διά να ζηγίζῃ το βάρος των ανέμων, και να σταθμίζῃ τα ὄδατα με μέτρον. **26** Ότε ἔκαμε νόμον διά την βροχήν και οδόν διά την αστραπήν της βροντής, **27** τότε εἶδε και εφανέρωσεν αυτήν· ητοίμασεν αυτήν και μάλιστα εξιχνίασεν αυτήν. **28** Και είπε πρὸς τον ἄνθρωπον, Ιδού, ο φόβος του Κυρίου, ούτος είναι η σοφία, και η αποχή από του κακού σύνεσις.

29 Και εξηκολούθησεν ο Ιώβ την παραβολήν αυτού και είπεν· **2** Ω να ἡμην ως εἰς τους παρελθόντας μήνας, ως εν ταῖς ημέραις ὅτε ο Θεός με εφύλαττεν· **3** ὅτε ο λύχνος αυτού ἐφεγγενεῖ επὶ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ διά του φωτός αυτοῦ περιεπάτων εν τῷ σκότῳ· **4** καθὼς ἡμην εν ταῖς ημέραις τῆς ακμῆς μου, ὅτε ἡ εὐνοία του Θεού ἥτο επὶ τὴν σκηνήν μου· **5** ὅτε ο Παντοδύναμος ἥτο μετ' εμού, καὶ τὰ παιδία μου κύκλῳ μου· **6** ὅτε ἐπλυνοῦν τα βήματά μου με βούτυρον, καὶ ο βράχος εξέχει δι' εμέ ποταμούς ελαῖον· **7** ὅτε διά τῆς πόλεως εἰκρύδυντι εἰς τὴν πύλην, ητοίμαζον τὴν καθέδραν μου εν τῇ πλατείᾳ· **8** Οι νέοι με ἐβλεπον καὶ εκρύπτοντο· καὶ οι γέροντες εγειρόμενοι ἴσταντο. **9** Οι ἀρχοντες ἐπανον ομιλούντες καὶ ἐβαλλον χείρα επὶ τὸ στόμα αυτῶν. **10** Η φωνή των εγκρίτων εκρατεῖτο, καὶ η γλώσσα αυτῶν εκολλάτο εἰς τὸν ουρανίσκον αυτῶν. **11** Ότε τὸ ὀτίον ἱκούει καὶ με εμακάριζε, καὶ ο οφθαλμός ἐβλεπει καὶ εμαρτύρει υπέρ εμού· **12** διότι ἡλευθέρουν τὸν πτωχὸν βοώντα καὶ τὸν οφρανόν τον μη ἔχοντα βοηθόν. **13** Η εὐλογία του απολλυμένου ἤρχετο επ' εμὲ· καὶ τὴν καρδίαν τῆς χήρας εὑφραινον. **14** Εφόρουν δικαιοσύνην καὶ ενεδύμην τὴν ευθύτητα μου ᾧ επενδύθην καὶ διάδημα. **15** Ἡμην οφθαλμός εις τὸν τυφλὸν καὶ ποὺς εἰς τὸν χώλον εγώ. **16** Ἡμην πατήρ εις τους πτωχούς, καὶ τὴν δίκην τὴν οποίαν δεν εγνώριζον εξιχνίαζον. **17** Και συνέτριψον τους κυνόδοντας τοι ἀδίκοις καὶ απέσπων το θήραμα από των οδόντων αυτού. **18** Τότε ἐλέγον, θέλω αποθάνει εν τῇ φωλεά μου καὶ ως τὴν ἄμμον θέλω πολλαπλασιάσει τας ημέρας μου. **19** Η ρίζα μου ἥτο ανοικτῆ πρὸς τὰ ὄδατα, καὶ η δρόσος διενυκτέρευεν επὶ τῶν κλάδων μου. **20** Η δόξα μου ανενεούτο εν εμοί, καὶ το τόξον μου εκρατύνετο εν τῇ χειρί μου. **21** Με ηκροάζοντο προσέχοντες καὶ

εἰς τὴν συμβουλήν μου ειπώπων. **22** Μετά τους λόγους μου δεν προσέθετον ουδέν, καὶ η ομιλία μου εστάλαζεν επ' αυτούς. **23** Καὶ με περιέμενον ως τὴν βροχήν· καὶ ἵσσαν κεχινήστες ως διά την όψιμον βροχήν. **24** Εγέλων πρὸς αυτούς, καὶ δεν επίστευον· καὶ τὴν φαιδρότητα του προσώπου μου δεν ἀφίνον παέστη. **25** Εάν την πρεσβόμην εἰς τὴν οδόν αυτών, εκαθήμην πρώτος, καὶ κατεσκήνων ως βασιλεὺς εν τῷ στρατεύματι, ως ο παρηγορών τους τεθλιμμένους.

30 Αλλὰ τώρα οι νεώτεροί μου την ηλικίαν με περιγελώσι, τῶν οποίων τους πατέρας δεν ιθελον καταδεχθή να βάλλω μετά τῶν κυνῶν του ποιμνίου μου. **2** Καὶ εἰς τὰ τώντα δηδύνατο να με ωφελήσῃ η δύναμις τῶν χειρῶν αυτών, εἰς τους οποίους η ισχύς εξέλιπε; **3** Δι' ἐνδέιαν καὶ πείναν ἡσαν απομεμονωμένοι· ἐφευγον εἰς γην ἀνύδρου, σκοτεινήν, ηφανισμένην· εἰρημόν· **4** ἐκόπον μολόχην πλησίον τῶν θάμνων καὶ τὴν ρίζαν τῶν αρκεύθων διά τροφήν αυτών. **5** Ἡσαν μέσου δεδιωγμένοι· εφώναζον επ' αυτούς ως κλέπτας. **6** Κατώκουν εν τοῖς κρημνοῖς τῶν χειμάρρων, ταῖς τρύπαις τῆς γης καὶ τοῖς βρόχοις. **7** Μεταξύ τῶν θάμνων ἀγκώντο· υποκάτω τῶν ακανθῶν συνήγοντο· **8** ἀφρονες καὶ δύσφημοι, εκδεδιωγμένοι εκ τῆς γης. **9** Καὶ τώρα εγὼ εἴμαι το τραγώδιον αυτών, εἴμαι καὶ η παροιμία αυτών. **10** Με βδελύτονται, απομακρύνονται απ' εμού, καὶ δεν συστέλλονται να πτύωσιν εἰς τὸ πρόσωπόν μου. **11** Επειδή ο Θεός διέλυσε τὴν υπεροχήν μου καὶ με ἐθλιψεν, απέρριψαν καὶ αυτοὶ τὸν χαλινόν ἐμπροσθέν μου. **12** Εκ δεξιῶν ανίστανται οι νέοι· απωθούσι τους πόδας μου, καὶ ετοιμάζουσι κατ' εμού τας ολεθρίους οδούς αυτών. **13** Ανατρέπονται τὴν οδόν μου, επαυξάνουσι τὴν συμφοράν μου, χωρίς να ἔχωσι βοηθόν. **14** Εφορώσιν ως σφοδρά πλημμύρα, επὶ τῆς ερημώσεώς μου περικυλίονται. **15** Τρόμοι ειστράφησαν επ' εμέ· καταδιώκουσι τὴν ψυχήν μου ως ἀνέμος· καὶ η σωτηρία μου παρέρχεται ως νέφος. **16** Καὶ τώρα η ψυχή μου εξεχύθη εντὸς μου· ημέραι ως θύλεως με κατέλαβον. **17** Την νύκτα τα οστά μου διεπεράσθησαν εν εμοί, καὶ τα νεύρα μου δεν αναπαύονται. **18** Υπὸ της σφοδρᾶς δυνάμεως ἡλιούθη τὸ ἐνδύμα μου· με πειτιφύγεις αἱ περιλάμιον του χιτώνος μου. **19** Με ἐρόψινε εἰς τὸ πτηλόν, καὶ ωμοιώθην με χώμα καὶ κόνιν. **20** Κράζω πρὸς σε, καὶ δεν μοι αποκρίνεσαν ίσταμαι, καὶ με παραβλέπεις. **21** Ἔγεινες ανελεήμων πρὸς εμὲ· διά της κραταΐας χειρός σου με μαστιγίνεις. **22** Με εσήκωας επὶ τὸν ἀνέμον· με επεβίβασας καὶ διέλυσας τὴν ουσίαν μου. **23** Εξεύρω μεν ότι θέλεις με φέρει εἰς θάνατον καὶ τὸν οίκον τὸν προσδιωρισμένον εἰς πάντα ζώντα. **24** Αλλὰ δεν θέλει εκτείνει χείρα εἰς τὸν τάφον, εάν κράζω πρὸς αυτὸν όταν αφανίζῃ. **25** Δεν ἐκλαυσα εγὼ διά τὸν ὄντα εν ημέραις σκληραίς, καὶ ελυπτήθη η ψυχή μου διά τὸν πτωχόν; **26** Ενώ περιέμενον τὸ καλόν, τότε ἡλθε τὸ κακόν· καὶ ενώ ανέμενον τὸ φως, τότε ἡλθε τὸ σκότος. **27** Τα εντόσθιά μου ανέβρασαν καὶ δεν ανεπαύθησαν· ημέραι θλίψεως με προέφθασαν. **28** Περιεπάτησα μελαγχορινός ουχὶ υπὸ ηλίου· εστικώθην, εβοήσα εν συνάξει. **29** Ἔγεινε αδελφός των δρακόντων καὶ σύντροφος τῶν στρουθοκαμήλων. **30** Το δέρμα μου εμαύρισεν επ' εμέ, καὶ τα οστά μου κατεκαύθησαν υπὸ της φλογώσεως. **31** Η δε κιθάρα μου μετεβλήθη εἰς πένθος καὶ τὸ όργανόν μου εἰς φωνήν κλαιάντων.

31 Έκαμον συνθήκην μετά τῶν οφθαλμῶν μου· καὶ πως να ἔχω τὸ στοχασμὸν μου επὶ παρθένον; **2** καὶ τι τὸ μερίδιον παρὰ Θεού ἀναθεν; καὶ η κληρονομία του Παντοδυνάμου εκ τῶν υψηλῶν; **3** Ουχὶ αφανισμός διά τὸν ασεβή; καὶ ταλαιπωρία

διά τους εργάτας της ανομίας; 4 Δεν βλέπει αυτός τας οδούς μου και απαριθμεί πάντα τα βήματά μου; 5 Εάν περιεπάτησα με φεύδος, ή ο πονς μου έσπευσεν εις δόλον, 6 ας με ζυγίστη διά της στάθμης της δικαιοσύνης και ας γνωρίση ο Θεός την ακεραιότητά μου· 7 αν το βήμά μου εξετράπη από της οδού και η καρδία μου επηκολούθησε τους οφθαλμούς μου, και αν κηλίς προσεκολλήθη εις τας χείρας μου· 8 να σπειρώ, και άλλος να φάγη· και να εκριζωθώσιν οι έκγονοί μου. 9 Αν η καρδία μου ηπατήθη υπό γυναικός, ή παρεμόνευσα εις την θύραν του πλησίον μου, 10 η γυνή μου να αλέσῃ δι' άλλον, και άλλοι να πέσωσιν επ' αυτήν. 11 Διότι μιαρόν ανόμημα τότε και αμάρτημα κατάδικον· 12 διότι είναι πυρ κατατρώγον μέχρις αφανισμού, και ίθελεν εκριζώσει πάντα τα γεννήματά μου. 13 Αν κατεφρόνησα την κρίσιν του δούλου μου ή της δούλης μου, ότε διεφέροντο προς εμέ, 14 τι θέλω κάμει τότε, όταν εγερθῇ ο Θεός; και όταν επισκεφθῇ, τι θέλω αποκριθῇ προς αυτόν; 15 Ο ποιησας εμέ εν τη κοιλίᾳ, δεν εποήσεις και εκείνον; και δεν εμόρφωσεν ημάς ο αυτός εν τη μήτρᾳ; 16 Αν πρνήθην την επιθυμίαν των πτωχών, ή εμάρανα τους οφθαλμούς της χήρας, 17 ή έφαγον μόνος τον ἄρτον μου, και ο οφραγός δεν ἔφαγεν εξ αυτοῦ· 18 διότι ο μεν εις νεότητος μου ετρέφετο μετ' εμού, ως μετά πατρός, την δε εκ κοιλίας της μητρὸς μου ωδήγησα· 19 αν είδον τινά απολλύμενον δι' ἐλλειψιν ενδύματος ή πτωχόν χωρὶς σκεπάσματος, 20 αν οι νεφροί αυτού δεν με ευλόγησαν και δεν εθερμάνθη με το μαλλίον των προβάτων μου, 21 αν εσήκωσα την χείρα μου κατά τους οφρανού, βλέπων ότι υπερίσχυον εν τη πύλῃ, 22 να πέσῃ ο βραχίων μου εκ του ὡμου, και η χειρ μου να συντριψθῇ εκ του αγκώνος. 23 Διότι ο παρά του Θεού ὀλέθρος ἥτο εις εμὲ φρίκῃ και διά την μεγαλειότητα αυτού δεν ίθελον δυνηθῆ να ανθέξω. 24 Αν ἔθεσα εις το χρυσίον την ελπίδα μου, ή είπα προς το καθαρόν χρυσίον, Συ είσαι το Θάρρος μου, 25 αν ευφράνθην διότι ο πλούτος μου ἥτο μέγας και διότι η χειρ μου εύρηκεν αφθονίαν, 26 αν εθεώρουν τον ἥλιον αναλάμποντα ή την σελήνην περιπατούσαν εν τη λαμπρότητι αυτής, 27 και η καρδία μου εθέλχθη κρυψίως, ή με το στόμα μου εφίλησα την χείρα μου, 28 και τούτο ήθελεν είσθαι ανόμημα κατάδικον· διότι ίθελον αρνηθῆ τον Θεόν τον Υψιστον. 29 Αν εχάρην εις τον αφανισμόν του μισούντος με, ή επεχάρην ότε εύρηκεν αυτόν κακῶν· 30 διότι ουδέ αφήκα το στόμα μου να αμαρτήσῃ, ευχόμενος κατάραν εις την ψυχήν αυτού· 31 αν οι ἄνθρωποι της σκηνῆς μου δεν ἔπιον, τις θέλει δεῖξει ἄνθρωπον μη χορτασθέντα από των κρεάτων αυτού; 32 Ο ξένος νοούσεν διενυκτέρευεν ἔξω ἦνοιγον την θύραν μου εις τον οδοιπόρον· 33 αν εσκέπασα την παράβασίν μου ως ο Αδάμ, κρύπτων την ανομίαν μου εν τω κόλπω μου· 34 διότι μήπως εφοβούμην μέγα πλήθος, ή με ετρόμαζεν η καταφρόνησις των οικογενειών, ώστε να σωπήσω και να μη εκβῶ εκ της θύρας; 35 Ω να ἥτο τις νο με ήκουεν. Ιδού, η επιθυμία μου είναι να απεκρίνετο ο Παντοδύναμος εις εμέ, και ο αντίδικός μου να ἔγραφε βιβλίον. 36 Βεβαίως ήθελον βαστάσει αυτό επί του ὡμου μου, ήθελον περιδέσει αυτό στέφανον επ' εμέ· 37 ήθελον φανερώσει προς αυτόν τον αριθμόν των βημάτων μου· ως ἄρχων ήθελον πλησιάσει εις αυτόν. 38 Αν ο αγρός μου καταβοά εναντίον μου και κλαίωσιν ομού οι αύλακες αυτού, 39 αν ἔφαγον τον καρπόν αυτόν χωρίς μισθόν, ή ἔκαμον να εκβῆ η ψυχή των γεωργών αυτού, 40 Ας φυτρώσωσι τρίβολοι αντί σίτου και ζιζάνια αντί κριθής. Ετελείωσαν οι λόγοι του Ιώβ.

32 Έπαυσαν δε και οι τρεις ούτοι ἄνθρωποι αποκρινόμενοι προς τον Ιώβ, διότι ήτο δίκαιος εις τους οφθαλμούς

αυτού. 2 Τότε εξήφθη ο θυμός του Ελιού, υιού του Βαραχιήλ του Βουζίτου, εκ της συγγενείας του Αράμ· κατά τον Ιώβ εξήφθη ο θυμός αυτού, διότι εδικαίονεν εαυτόν μάλλον παρά τον Θεόν. 3 Και κατά των τριών αυτού φίλων εξήφθη ο θυμός αυτού, διότι δεν εύρηκαν απόκρισιν και κατεδίκασαν τον Ιώβ. 4 Ο δε Ελιού περιέμενε να λαλήσῃ προς τον Ιώβ, διότι εκείνοι ήσαν γεροντότεροι αυτού. 5 Ότε δε ο Ελιού είδεν, ότι δεν ἥτο απόκρισις εν τω στόματι των τριών ανδρών, εξήφθη ο θυμός αυτού. 6 και απεκρίθη ο Ελιού ο υιός του Βαραχιήλ του Βουζίτου και είπεν· Εγώ είμαι νέος την ηλικίαν, και σεις γέροντες· διά τούτο εφοβήθην και συνεστάλην να σας φανερώσω την γνώμην μου. 7 Εγώ είπα, Αι ημέραι ας λαλήσωσι και το πλήθος των ετών ας διδάξῃ, σοφίαν. 8 Βεβαίως είναι πνεύμα εν τω ανθρώπῳ η ἐμπνευσίς όμως του Παντοδυνάμου συνετίζει αυτόν. 9 Οι μεγαλήτεροι δεν είναι πάντοτε σοφοί ούτε οι γέροντες νοούσι κρίσιν. 10 Διά τούτο είπα, Ακούσατέ μου θέλω φανερώσει και εγώ την γνώμην μου. 11 Ιδού, επρόσμενα τους λόγους σας· ηκροάσθην τα επιχειρήματά σας, εωσύν εξετάσθη τους λόγους. 12 Και σας παρετήρουν, και ιδού, ουδείς εξ υμών ήδην θήτη να καταπέστη τον Ιώβ, αποκρινόμενος εις τους λόγους αυτού· 13 διά να μη είπητε, Ημείς ευρήκαμε σοφίαν. Ο Θεός θέλει καταβάλει αυτόν, ουχὶ ἀνθρωπός. 14 Εκείνος δε δεν διηγύθην λόγους προς εμέ και δεν θέλω αποκριθῆ προς αυτόν κατά τας ομιλίας σας. 15 Εκείνοι ετρόμαξαν, δεν απεκρίθησαν πλέον ἔχασαν τους λόγους αυτών. 16 Και περιέμενον, επειδή δεν ελάλουν· αλλ' ισταντο· δεν απεκρίνοντο πλέον. 17 Ας αποκριθῶ και εγώ το μέρος μου· ας φανερώσω και εγώ την γνώμην μου. 18 Διότι είμαι πλήρης λόγων· το πνεύμα εντός μου με αναγκάζει. 19 Ιδού, η κοιλία μου είναι ως οίνος δότις δεν ηνοίχθη· είναι ετοιμή να σπάσῃ, ως ασκοί γλεύκους. 20 Θέλω λαλήσει διά να αναπνεύσω· θέλω ανοίξει τα χείλη μου και αποκριθῆ· 21 Μη γένοιτο να γείνω προσωπολίπητης, μηδέ να κολακεύσω ἀνθρωπον. 22 Διότι δεν εξεύρω να κολακεύω· ο Ποιητής μου ήθελε με αναρπάσει ευθύν. 33 Διά τούτο, Ιώβ, άκουσον τώρα τας ομιλίας μου, και ακροάσθητη πάντας τους λόγους μου. 2 Ιδού, τώρα ήνοιξα το στόμα μου· η γλώσσα μου λαλεί εν τω στόματι μου. 3 Οι λόγοι μου θέλουσιν είσθαι κατά την ευθύτητα της καρδίας μου· και τα χείλη μου θέλουσι προφέρει γνώσιν καθαρά· 4 Το Πνεύμα του Θεού με ἔκαμε και η πνοή του Παντοδυνάμου με εζωοποίησεν. 5 Εάν δύνασαι, αποκρίθητι μοι· παρατάχθητι ἐμπροσθέν μου· στήθι. 6 Ιδού, εγώ είμαι κατά τον λόγον σου από μέρους του Θεού· εκ πηλού είμαι και εγώ μεμορφωμένος. 7 Ιδού, ο τρόμος μου δεν θέλει εις ταράξει, ουδέ η χειρ μου θέλει είσθαι βαρεία επί σε. 8 Συ τωντί είπας εις τα ώτα μου, και ήκουσα την φωνήν των λόγων σου, 9 Είμαι καθαρός χωρὶς αμαρτίας· είμαι αθώος· και ανομία δεν υπάρχει ειν εμοι· 10 Ιδού, ευρίσκει αφορμάς εναντίον μου· με νοιμίζει εχθρόν αυτού· 11 βάλλει τους πόδας μου εν τω ζύλω· παραφυλάττει πάσας τας οδούς μου. 12 Ιδού, κατά τούτο δεν είσαι δίκαιος· θέλω αποκριθῆ προς σε, διότι ο Θεός είναι μεγαλήτερος του ανθρώπου. 13 Διά τι αντιμάχεσαι προς αυτόν; διότι δεν δίδει λόγον περι ουδεμίας των πράξεων αυτού. 14 Διότι ο Θεός λαλεί ἀπαξ και δις, αλλ' ο ἀνθρωπός δεν προσέχει. 15 Εν ευντίνω, εν οράσει νυκτερινή, ότε βαθύς ύπνος πίπτει επί τους ανθρώπους, ότε υπνώττουσιν επί της κλίνης· 16 τότε ανοίγει τα ώτα των ανθρώπων, και επισφραγίζει την προς αυτούς νοοθεσίαν· 17 διά να αποστρέψῃ τον ἀνθρωπόν από των πράξεων αυτού και να

εκβάλη την υπερφανίαν εκ του ανθρώπου. **18** Προλαμβάνει την ψυχήν αυτού από το λάκκον και την ζωήν αυτού από του να διαπερασθή υπό ρομφαίας. **19** Πάλιν, τιμωρείται με πόνους επί της κλίνης αυτού, και το πλήθος των σοτέων αυτού με δυνατότης πόνους: **20** ώστε η ζωή αυτού αποστρέφεται τον άρτον και η ψυχή αυτού το επιθυμητόν φαγητόν: **21** η σαρξ αυτού αναλίσκεται, ώστε δεν φαίνεται, και τα οστά αυτού τα αφανίη εξέχουσιν: **22** η δε ψυχή αυτού πλησίαζει εις τον λάκκον και η ζωή αυτού εις τους φονευτάς. **23** Εάν ήναι μηνυτής μετ' αυτού ή ερμηνευτής, εις μεταξύ χιλίων, διά να αναγεγέλη προς τον άνθρωπον την ευθύτητα αυτού: **24** τότε θέλει είσθαι ίλεως εις αυτόν και θέλει ειπεῖ, Λύτρωσον αυτόν από του να καταφή εις τον λάκκον: εγώ εύρηκα εξιλασμόν. **25** Η σαρξ αυτού θέλει είσθαι ανθηροτέρα νηπίου: θέλει επιστρέψει εις τας ήμερας της νεότητος αυτού: **26** θέλει δεηθή του Θεού και θέλει ευνοήσει προς αυτόν: και θέλει αποδώσει εις τον άνθρωπον την δικαιοσύνην αυτού. **27** Θέλει βλέπει προς τους ανθρώπους και θέλει λέγει, Ημάρτησα και διέστρεψα το ορθόν, και δεν με ωφέλισεν: **28** αλλ' αυτός ελύτρωσε την ψυχήν μου από του να υπάρχῃ εις τον λάκκον: και η ζωή μου θέλει ιδεί το φως. **29** Ιδού, πάντα ταύτη εργάζεται ο Θεός δις και τρίς μετά του ανθρώπου, **30** διά να αποστρέψῃ την ψυχήν αυτού από τον λάκκον, ώστε να φωτισθή εν τω φωτὶ των ζώντων. **31** Πρόσεχε, Ιώβ, άκουσον μου σιώπα, και εγώ θέλω λαλήσει. **32** Εάν έχης τι να είπης, αποκρίθητι μοι λάλησον, διότι επιθυμῶ να δικαιωθής. **33** Ει δε μη, συ άκουσόν μου σιώπα και θέλω σε διδάξει σοφίαν.

34 Επανελάβε δε ο Ελιού και είπεν: **2** Ακούσατε τους λόγους μου, ω σοφοί και δότε ακρόασιν εις εμέ, οι νοήμονες: **3** Διότι το ωτίον δοκιμάζει τους λόγους, ο δε ουρανίσκος γεύεται το φαγητόν. **4** Ας εκλεξώμεν εις εαυτούς κρίσιν: ας γνωρίσωμεν μεταξύ ημών τι το καλόν. **5** Διότι ο Ιώβ είπεν, Είμαι δίκαιος και ο Θεός αφήρεσε την κρίσιν μου: **6** εψέυσθην εις την κρίσιν μου: η πληγή μου είναι ανίατος, ἀνέν παραβάσεως. **7** Τις άνθρωπος ως ο Ιώβ, δότις καταπίνει τον χλευασόν ως ύδωρ: **8** και υπάγει σε συνοδία μετά των εργατῶν της ανομίας, και περιπατεῖ μετά ανθρώπων ασεβών: **9** Διότι είπεν, ουδέν ωφελεί τον άνθρωπον το να εναρεστή εις τον Θεόν. **10** Διά τούτο ακούσατε μου, άνδρες συνετοί: μη γένοιτο να υπάρχῃ εις τον Θεόν αδικία, και εις τον Παντοδύναμον ανομία. **11** Επειδή κατά το έργον του ανθρώπου θέλει αποδώσει εις αυτόν, και θέλει κάμει ἔκαστον να εύρη κατά την οδόν αυτού. **12** Ναι, βεβαίως ο Θεός δεν θέλει πράξει ασεβώς, ουδέ θέλει διαστρέψει ο Παντοδύναμος την κρίσιν. **13** Τις κατέστησεν αυτόν επιτηρητήν της γῆς; ή τις διέταξε πάσαν την οικουμένην; **14** Εάν βάλῃ την καρδίαν αυτού επί τον άνθρωπον, θέλει σύρει εις εαυτόν το πνεύμα αυτού και την πνοήν αυτού: **15** πάσα σαρξ θέλει εκπενύσει ομού, και ο άνθρωπος θέλει επιστρέψει εις το χώμα. **16** Εάν τώρα έχης σύνεσιν άκουσον τούτο: ακροάθητι της φωνής των λόγων μου. **17** Μήπως κυβερνά ο μισών την ευθύτητα; και θέλεις καταδικάσει τον κατ' εξοχήν δικαιον: **18** όστις λέγει προς βασιλέα, Είσαι ασεβής, προς ἀρχοντας, Είσθε κακοί; **19** Όστις δεν προσωποληπτεί εις ἄρχοντας ουδέ αποβλέπει εις τον πλούσιον μάλλον παρά εις τον πτωχών: επειδή πάντες ούτοι είναι ἔργον των χειρῶν αυτού. **20** Εν μιᾷ στιγμῇ θέλουσιν αποθάνει, και το μεσονήκτιον ο λαός θέλει ταραχή και θέλει παρέλθει, και ο ισχυρός θέλει αναρπαχθή, ουχί υπὸ χειρός. **21** Διότι οι οφθαλμοί αυτού είναι επὶ τας οδούς του ανθρώπου, Και βλέπει πάντα τα βήματα αυτού. **22** Δεν είναι σκότος ουδέ

σκιά θανάτου, όπου οι εργάται της ανομίας να κρυφθώσιν. **23** Επειδή δεν θέλει αφήσει πλέον τον άνθρωπον να ἔλθῃ εις κρίσιν μετά του Θεού. **24** Θέλει συντρίψει αναριθμήτους ισχυρούς και βάλει ἀλλούς αντ' αυτών **25** διότι γνωρίζει τα ἔργα αυτών, και ανατρέπει αυτούς την νύκτα, και συντρίβονται. **26** Κτυπά αυτούς ως ασεβείς εν τω τόπω των θεατών **27** επειδή εξέκλιναν απ' αυτόν και δεν εθεώρησαν ουδεμίαν των οδών αυτού: **28** και ἔκαμον να ἔλθῃ προς αυτόν η κραυγὴ των πτωχῶν, και ἰκούσει την φωνήν των τεθλιμένων. **29** Και ὅταν αυτός δίδη πονχίαν, τις θέλει διαταράξει αυτήν; και ὅταν κρύπτη το πρόσωπον αυτού, τις δύναται να ιδη ἀντόν; είτε επί έθνος είτε επί άνθρωπον ομού: **30** ώστε να μη βασιλεύῃ υποκριτής, διά να μη παγιδεύηται ο λαός. **31** Βεβαίως πρέπει να λέγῃ τις προς τον Θεόν, Ἐπαθον, δεν θέλω πλέον πράξει κακώς: **32** ο, τι δεν βλέπω, συ δίδαξόν με εάν ἐπράξα ανομίαν, δεν θέλω πράξει πλέον. **33** Άλλα μήπως θέλει γείνει κατά τον στοχασμόν σου; είτε συ αποβάλλης είτε εκλέξῃς, αυτός θέλει ανταποδώσει, και ουχί εγὼ λέγε λοιπόν ό, τι εξεύρεις. **34** Άνδρες συνετοί θέλουσιν ειπεῖ προς εμέ, και ο σοφός άνθρωπος δότις με ακούει, **35** Ο Ιώβ δεν ελάλησεν γνώσει, και οι λόγοι αυτού δεν ήσαν μετά συνέσεως. **36** Η επιθυμία μου είναι, ο Ιώβ να εξετασθῇ ἔως τέλους επειδή απεκρίθη ως οι άνθρωποι οι ασεβείς. **37** Διότι εις την αμαρτίαν αυτού προσθέτει ασέβειαν κακώται μεταξύ ημών, και πολλαπλασιάζει τους λόγους αυτού εναντίον του Θεού.

35 Και επανέλαβεν ο Ελιού και είπε: **2** Στοχάζεσαι ότι είναι ορθὸν τούτο, το οποίον είπας, Είμαι δικαιότερος του Θεού; **3** Διότι είπας, Τις ωφέλεια θέλει είσθαι εις σε; Τι κέρδος θέλω λάβει εκ τούτου μάλλον πάρα εκ της αμαρτίας μου; **4** Εγώ θέλω αποκριθῆ προς σε και προς τους φίλους σου μετά σου. **5** Ανάβλεψον εις τους ουρανούς και ιδε: και θέωρησον τα νέφη, πόσον υψηλοτέρα σου είναι. **6** Εάν αμαρτάνης, τι πράττεις κατ' αυτόν; ή αν αι παραβάσεις σου πολλαπλασιασθώσι, τι κατορθόνεις κατ' αυτόν; **7** Εάν ήσαι δίκαιος, τι θέλεις δώσει εις αυτόν; ή τι θέλει λάβει εις της χειρός σου; **8** Η ασέβειά σου δύναται να βλάψῃ άνθρωπον ως σέ και η δικαιοσύνη σου δύναται να ωφελήσῃ ιών ανθρώπου. **9** Ει του πλήθους των καταθλιβόντων καταβωσίτριαν ουρανούσιν ένεκεν του βραχίονος των ισχυρῶν: **10** Αλλ' ουδείς λέγει, που είναι ο Θεός ο Ποιητής μου, όστις δίδει ἀσμάτα εις την νύκτα, **11** Όστις συνετίζει ημάς υπέρ τα κτήνη της γῆς, και σοφίζει ημάς υπέρ τα πετεινά του ουρανού: **12** Εκεί βοώσι διά την υπερηφανίαν των πονηρών, δεν θέλει όμως αποκριθῆ. **13** Ο Θεός βεβαίως δεν θέλει εισακούσει της ματαιολογίας, ουδέ θέλει επιβλέψει ο Παντοδύναμος εις αυτήν: **14** πόσον ολιγώτερον δταν συ λέγης, ότι δεν θέλεις ιδει αυτόν η κρίσις ὅμως είναι ενώπιον αυτού θέων ἔχει το θάρρος σου επ' αυτόν. **15** Αλλά τώρα, επειδή δεν επεσκέψθη εν τω θυμῷ αυτού και δεν παρετήρησε μετά μεγάλης αυστηρότητος, **16** διά τούτο ο Ιώβ ανοίγει το στόμα αυτού ματαίως επισωρεύει λόγους εν αγνωστίᾳ.

36 Και ο Ελιού εξηκολούθησε και είπεν: **2** Υπόμεινόν με ολίγον, και θέλω σε διδάξει διότι ἔχω ἐτί λόγους υπέρ του Θεού. **3** Θέλω λάβει τα επιχειρήματά μου μακρόθεν, και θέλω αποδώσει δικαιοσύνην εις τον Ποιητήν μου: **4** διότι οι λόγοι μου επ' αληθείας δεν θέλουσιν είσθαι φευδεῖς πλησίον σου είναι ο τέλειος κατά την γνώσιν. **5** Ιδού, ο Θεός είναι ισχυρός, ὅμως δεν καταφρονεῖ ουδένα: ισχυρός εις δύναμιν σοφίας. **6** Δεν θέλει ζωποιήσει τον ασεβής εις δε τους πτωχούς διδει το δίκαιον. **7** Δεν αποσύρει τους οφθαλμούς αυτού από

των δικαίων, αλλά και μετά βασιλέων βάλλει αυτούς επί θρόνου μάλιστα καθίζει αυτούς διαπαντός, και είναι υψηλένοι. **8** Και εάν ήθελον είσθαι δεδεμένοι με δεσμά και πιασθή με σχοινία θλίψεως, **9** τότε φανέροντει εις αυτούς τα έργα αυτών και τας παραβάσεις αυτών, ότι υπερηγήσαν, **10** και ανοίγει το ωτίον αυτών εις διδασκαλίαν, και από της ανομίας προστάζει να επιστρέψωνται. **11** Εάν υπακούσωσι και δουλεύσωσα, θέλουσι τελειώσει τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και τα έτη αυτών εν ευφροσύναις, **12** Αλλά! εάν δεν υπακούσωσι, θέλουσι διαπερασθή υπό ρομφαίας και θέλουσι τελευτήσει εν αγωνίᾳ. **13** Οι δε υποκριταί την καρδίαν επισωρεύουσιν οργήν· δεν θέλουσι βοήσει όταν δέστη αυτούς; **14** αυτοί αποθήνσκουσιν εν τη νεότητι, και η ζωή αυτών τελειόνει μεταξύ των ασελγών. **15** Λυτρόνει τον τεθλιμένον εν τη θλίψει αυτού και ανοίγει τα ώτα αυτών εν συμφορά· **16** και ούτας ήθελε σε εικβάλει από της στενοχωρίας εις ευρυχωρίαν, όπου δεν υπάρχει στενοχωρία· και το παρατιθέμενον επί της τραπέζης σου θέλει εισθαι πλήρες πάχοντας. **17** Αλλά συ εξεπλήρωσας δίκην ασεβούς δίκη και κρίσις θέλουσι σε καταλάβει. **18** Επειδή υπάρχει θυμός, πρόσεχε μη σε εξαφάνιση διά της προσβολής αυτού τότε ουδέ μέγα λύτρον ήθελε σε λυτρώσει. **19** Θέλει αποβλέψει εις τα πλούτη σου, ούτε εις χρυσίον τότε εις πάσαν την ισχύν της δυνάμεως; **20** Μη επιπόθει την νύκτα, καθ'¹ ην οι λαοί εκκόπτονται εν τα τόπω αυτών. **21** Πρόσεχε, μη στραφής προς την ανομίαν διότι συ προέκρινας τούτο μάλλον παρά την θλίψιν. **22** Ιδού, ο Θεός είναι υψηλένος διά της δυνάμεως αυτού· τις διδάσκει ως αυτός; **23** Τις διώρισεν εις αυτόν την οδόν αυτού; ή τις δύναται να είπῃ, Ἐπράξας ανομίαν; **24** Ενθιμού να μεγαλύνης το έργον αυτού, το οποίον θεωρούσιν οι άνθρωποι. **25** Πας άνθρωπος βλέπει αυτό το άνθρωπος θεωρεί αυτό μακρόθεν. **26** Ιδού, ο Θεός είναι μέγας και ακατανόητος εις ημάς, και ο αριθμός των ετών αυτού ανεξερεύνητος. **27** Όταν ανασύρη τας ρανίδας του ίδατος, αυταί καταχέουσιν εκ των ατμών αυτού βροχήν, **28** την οποίαν τα νέφη ραίνουσιν αφθόνως σταλάζουσιν επί τον άνθρωπον. **29** Δύναται τις έτι να εννοήση τας εφαπλώσεις των νεφελών, τον κρότον της σκηνής αυτού; **30** Ιδού, εφαπλόνει το φως αυτού επ' αυτήν και σκεπάζει τους πυθμένας της θαλάσσης· **31** επειδή δι'² αυτών δικάζει τους λαούς και δίδει τροφήν αφθόνως. **32** Εν ταῖς παλάμαις αυτού κρύπτει την αστραπήν· και προστάζει αυτήν εις ό, τι έχει να απαντήσῃ. **33** Πιαραγγέλλει εις αυτήν υπέρ του φίλου αυτού, κατά δε του ασεβούς ετοιμάζει οργήν.

37 Εἰς τούτο έτι η καρδία μου τρέμει και εκπηδά από του τόπου αυτής. **2** Ακούσατε προσεκτικώς την τρομερά φωνήν αυτού και τον ήχον τον εξερχόμενον εκ του στόματος αυτού. **3** Αποστέλλει αυτήν υποκάτω παντός του ουρανού και το φως αυτού επί τα έσχατα της γης. **4** Κατόπιν αυτού βοά φωνή βροντά με την φωνήν της μεγαλωσύνης αυτού και δεν θέλει στήσει αυτά, αφού η φωνή αυτού ακούσθη. **5** Ο Θεός βροντά θαυμασίως με την φωνήν αυτού κάμνει μεγαλεία, και δεν εννοούμεν. **6** Διότι λέγει προς την χιόνα, γίνου επί την γῆν· και προς την φεκάδα και προς τον νετόν της δυνάμεως αυτού. **7** Κατασφραγίζει την χείρα παντός ανθρώπου· διά να γνωρίσωσι πάντες οι άνθρωποι το έργον αυτού. **8** Τότε τα θηρία εισέρχονται εις τα σπήλαια και κατασκηνούσιν εν τοις τόποις αυτών. **9** Εκ του νότου έρχεται ο ανεμοστρόβιλος, και το ψύχος εκ του βρορά. **10** Εκ του φυσήματος του Θεού δίδεται πάγος· και το πλάτος των υδάτων στερεούται. **11** Πάλιν η γαλήνη διασκεδάζει την νεφέλην· το φως αυτού διασκορπίζει

τα νέφη: **12** και αυτά περιφέρονται κύκλω υπό τας οδηγίας αυτού, διά να κάμνωσι παν ό, τι προστάζει εις αυτά επί το πρόσωπον της οικουμένης; **13** κάμνει αυτά να έρχωνται, ή διά παιδείαν, ή διά την γην αυτού, ή διά έλεους. **14** Ακροάσθητι τούτο, Ιώβ στάθητι και συλλογίσθητι τα θαυμάσια του Θεού. **15** Εννοείς πως ο Θεός διατάττει αυτά, και κάμνει να λάμπῃ το φως της νεφέλης αυτού; **16** Εννοείς τα ζυγοσταθμίσματα των νεφών, τα θαυμάσια του τελείου κατά την γνώσιν; **17** Διά τι τα ενδύματά σου είναι θερμά, όταν αναπαύν την γην διά του νότου; **18** Εξήπλωσας με³ αυτόν το στερέωμα το δυνατόν ως κάτοπτρον χυτόν; **19** Δίδαξον ημάς τι να είπωμεν προς αυτόν· ημείς δεν δυνάμεθα να διατάξωμεν τους λόγους πιών εξ αιτίας του σκότους. **20** Θέλει αναγγελθή προς αυτόν, εάν εγώ λαλώ; εάν λαλήση άνθρωπος, βεβαίως θέλει καταποθή. **21** Τώρα δε οι άνθρωποι δεν δύνανται να ατενίσωσιν εις το λαμπρόν φως, το εν τω στερεώματι, αφού ο άνεμος περάσῃ και καθαρίστη αυτό, **22** και χρυσανής καιρός έλθη από βορρά. Φοβερά δόξα υπάρχει εν τω Θεώ. **23** Τον Παντοδύναμον, δεν δυνάμεθα να εννοήσωμεν αυτόν είναι υπέροχος κατά την δύναμιν και κατά την κρίσιν και κατά το πλήθος της δικαιοσύνης, δεν καταθλίβει. **24** Διά τούτο οι άνθρωποι φοβούνται αυτόν· ουδέις σοφός την καρδίαν δύναται να εννοήσῃ αυτόν.

38 Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστροβίλου και είπε: **2** Τις ούτος, οστίς σκοτίζει την βουλήν μου διά λόγω ασυνέτων; **3** Ζώσον ήδη την οσφύν σου ως ανήρ· διότι θέλω σε ερωτήσει, και φανέρωσόν μοι. **4** Που ήσο ότε εθεμελίον την γην; απάγγειλον, εάν έχης σύνεσιν. **5** Τις έθεσε τα μέτρα αυτής, εάν εξενύρης; ή τις ήπλωσε στάθμην επ' αυτήν; **6** Επί τίνος είναι εστηριγμένα τα θεμέλια αυτής; ή τις έθεσε τον ακρογωνιάτον λίθον αυτής, **7** ότε τα άστρα της αυγής έφαλλον ομού και πάντες οι υιοί του Θεού ήλαζαν; **8** ή τις συνέκλεισε την θάλασσαν με θύρας, ότε εξορμώσα εξήλθεν εκ μήτρας; **9** ότε περιέβαλον αυτήν με νεφέλην και με ουμάλην εσταργάνωσα αυτήν, **10** και περιρρίσα αυτήν διά προστάγματός μου, και έβαλον μοχλούς και πύλας, **11** και είπα, Ἐώς αυτού θέλεις έρχεσθαι και δεν θέλεις υπερβή και εδώ θέλει συντρίβεσθαι η υπερηφανία των κυμάτων σου; **12** Προσέταξας συ την πρώιαν επί των ημερών σου; έδειξας εις την αυγήν τον τόπον αυτής, **13** διά να πιάσῃ τα έσχατα της γης, ώστε οι κακούργοι να εκτιναχθῶσιν απ' αυτής; **14** Αυτή μεταμορφούται ως πηλός σφραγίζομενος· και τα πάντα παρουσιάζονται ως στολή. **15** Και το φως των ασεβών αφαιρείται απ' αυτών, ο δι βραχίων των υπερφάνων συντρίβεται. **16** Εισήλθες έως των πηγών της θαλάσσης; ή περιεπάτησας εις ειχινίασιν της αβύσσου; **17** Ηνοίχθησαν εις σε του θανάτου αι πύλαι; ή είδες τας θύρας της σκιάς του θανάτου; **18** Εγγνώρισας το πλάτος της γης; απάγγειλον, εάν ενόησας πάντα ταύτα. **19** Που είναι η οδός της κατοικίας του φωτός; και του σκότους, που είναι ο τόπος αυτού, **20** διά να συλλάβης αυτό εις το όριον αυτού και να γνωρίσης τας τρίβους της οικίας αυτού; **21** Γνωρίζεις αυτό, διότι τότε εγενήθης; ή διότι ο αριθμός των ημερών σου είναι πολύς; **22** Εισήλθες εις τους θησαυρούς της χιόνος; ή είδες τους θησαυρούς της χαλάζης, **23** τους οποίους φυλάττω διά τον καιρόν της θλίψεως διά την ημέραν της μάχης και του πολέμου; **24** Διά τίνος οδού διαδίδεται το φως, ή ο ανατολικός άνεμος διαχέεται επί την γην; **25** Τις ήνοιξε ρύακας διά τας ραγδαίας βροχάς, ή δρόμον διά την αστραπήν της βροντής, **26** διά να φέρη βροχήν επί γην ακατοίκητον, εις έρημον, όπου άνθρωπος δεν

υπάρχει, 27 διά να χορτάσῃ την ἀβάτον και ακατοίκητον, και να αναβλαστήσῃ τον βλαστόν της χλόης; 28 Ἐχει πατέρα η βροχή; ή τις εγέννησε τας σταύρωνας της δρόσου; 29 Από μήτρας τίνος εξέρχεται ο πάγος; και την πάχνην του ουρανού, τις εγέννησε; 30 Τα ύδατα σκληρύνονται ως λίθος, και το πρόσωπον της αβύσσου πηγνύεται. 31 Δύνασαι να δεσμεύσῃς τας γλυκείας επιρροάς της Πλειάδος ή να λύσης τα δεσμά τον Ωρίωνος; 32 Δύνασαι να εκβάλης τα Ζώδια εις τον καιρόν αυτών; ή δύνασαι να οδηγήσης τον Αρκτούρον μετά των νιών αυτού; 33 Γνωρίζεις τους νόμους του ουρανού; δύνασαι να διατάξῃς τας επιρροάς αυτού επί την γην; 34 Δύνασαι να υψώσῃς την φωνήν σου εις τα νέφη, διά να σε σκεπάσῃ αφθονία υδάτων; 35 Δύνασαι να αποστείλῃς αστραπάς, ώστε να εξέλθωσι και να είπωσι προς σε, Ιδού, ημείς; 36 Τις ἔβαλε σοφίαν εντός του ανθρώπου; ή τις ἐδώκε σύνεσιν εις την καρδίαν αυτού; 37 Τις δύναται να αριθμήσῃ τα νέφη διά σοφίας; ή τις δύναται να κενόνη τα δοχεία του ουρανού, 38 διά να χωνευθῇ το χώμα εις σύμπτην και οι βώλοι να συγκολλώνται; 39 Θέλεις κυνηγήσει θήραμα διά τον λέοντα; ή χορτάσει την ὄρεξιν των σκύμνων, 40 όταν κοίτωνται εν τοις σπηλαιοῖς και κάθηνται εἰς τους κρυπτήρας διά να ενεδρεύσως; 41 Τις εποιμάζει εἰς τον κόρακα την τροφήν αυτού, όταν οι νεοσούς αυτού κράζωσι προς την θέσην, περιπλανώμενοι δι' ἐλειψιν τροφής;

39 Γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού των αγρίων αιγάλων του βράχου; δύνασαι να σημειώσῃς πότε γεννώσιν αι έλαφοι; 2 Δύνασαι να αριθμήσῃς τους μήνας τους οποίους πληρούσιν; ή γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού αυτών; 3 Αυταί συγκάμπτονται, γεννώσι τα παιδία αυτών, ελευθερόνονται από των ωδίνων αυτών. 4 Τα τέκνα αυτών ενδυναμούνται, αυξάνουσιν εν τη πεδιάδι: εξέρχονται και δεν επιστρέφουσι πλέον εις αυτάς. 5 Τις εξαπέστειλεν ελεύθερον τον ἄγριον ὄνον; ή τις ἐλύσε τους δεσμούς αυτού; 6 του οποίου οικίαν ἔκαμψεν την ἔρημον, καὶ την αλμυρίδα κατοικίαν αυτού. 7 Καταγέλα του θορύβου της πόλεως δεν ακούει την κραυγήν του εργοδιώκου. 8 Κατασκοπεύει τα ὄρη διά βοσκήν αυτού, και υπάγει ζητών κατόπιν παντός είδους χλόης, 9 θέλει ευχαριστηθῆναι τον μονόκερων να σε δουλεύῃ, ή θέλει διανυκτερέυσει εν τη φάτνῃ σου; 10 Δύνασαι να δέστης τον μονόκερων με τον δεσμόν αυτού προς αροτρίασιν; ή θέλει οιμαλίζει τας πεδιάδας οπίσω σου; 11 Θέλεις βάλει το θάρρος σου εις αυτόν, διότι η δύναμις αυτού είναι μεγάλη; ή θέλεις αφήσει την εργασίαν σου επ' αυτόν; 12 Θέλεις εμπιστευθή εις αυτόν να σοι φέρῃ τον σπόρον σου και να συνάξῃ αυτόν εν τω αλωνίῳ σου; 13 Ἐδωκας συ τας ώραίς πτέρυγας εις τους ταώνας; ή πτέρυγας και πτερά εις την στρουθοκάμηλον; 14 ήτις αφίνει τα ωά αυτής εις την γην και θάλπει αυτά επί του χώματος, 15 και λησμονεῖ ότι ο πους ενδέχεται να συντρίψῃ αυτά, ή το θηρίον του αγρού να καταπατήσῃ αυτά: 16 σκληρύνεται κατά των τέκνων αυτής, ως να μη ἡσαν αυτής ματαίως εκποτίσεις, μη φοβουμένην· 17 διότι ο θεός εστέρησεν αυτήν από σοφίας και δεν εμοίρασεν εις αυτήν σύνεσιν· 18 οσάκις σηκόνεται ὥρθιος, καταγελά του ἵππου και του αναβάτου αυτού. 19 Συ ἐδωκας δύναμιν εις τον ἵππον; περιενέδυσας τον τράχηλον αυτού με βροντήν; 20 συ κάμνεις αυτόν να πηδά ως αικρίς; το γαυρίαμα των μυκτήρων αυτού είναι τρομερόν· 21 ανασκάπτει εν τη κοιλάδι και αγάλλεται εις την δύναμιν αυτού· εξέρχεται εις απάντησην των ὀπλῶν· 22 καταγελά του φόρου και δεν τρομάζει· ουδὲ στρέφει από προσώπου τον ρομφαίας· 23 η φαρέτρα κροταλίζει κατ' αυτού, η εξαστράπτουσα λόγχη και το δόρυ. 24 Καταπίνει την γην

εν αγηριότητι και μανίᾳ· και δεν πιστεύει ότι ηχεί σάλπιγξ· 25 ἀμά δε τη φωνή της σάλπιγγος, λέγει, Α, α και μακρόθεν οσφραίνεται την μάχην, την κραυγήν των στρατηγών και τον αλαλαγμόν. 26 Διά της σοφίας σου πετά ο ιέρας και απλόνει τας πτέρυγας αυτού προς νότον; 27 Εις την προσταγήν σου ανυψούται ο αετός και κάμνει την φωλεάν αυτού εν τοις υψηλοίς; 28 Κατοικεί επί βράχου και διατρίβει, επί αποτόμου βράχου και επί αβάτων τόπων· 29 εκείθεν αναζητεί τροφήν· οι οφθαλμοί αυτού σκοπεύουσι μακρόθεν· 30 και οι νεοσσοί αυτού αίμα πίνουσι· και όπου πτώματα, εκεί και αυτός.

40 Ο Κύριος απεκρίθη ἐτί προς τον Ιώβ και είπεν· 2 Ο διαδικαζόμενος προς τον Παντοδύναμον θέλει διδάξει αυτόν· ο ελέγχων τον Θέόν ας αποκριθῇ προς τούτο. 3 Τότε ο Ιώβ απεκρίθη προς τον Κύριον και είπεν· 4 Ιδού, εγώ είμαι ουτιδανός τι δύναμαι να αποκριθώ προς σε; θέλω βάλει την χείρα μου επί το στόμα μου· 5 ἄπαξ ελάλησα και δεν θέλω αποκριθή πλέον· μάλιστα, δίς· αλλά δεν θέλω επιπροσθέσει. 6 Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστροβίλου και είπε· 7 Ζώσον ήδη ως ανήρ την οσφύν σου· εγώ θέλω σε ερωτήσει, και απάγγειλόν μοι. 8 Θέλεις ἄρα ανανέψει την κρίσιν μου; θέλεις με καταδίκασει, διά να δικαιωθής; 9 Ἐχεις βραχίονα ως ο θεός; ή δύνασαι να βροντάς με φωνήν ως αυτός; 10 Στολίσθητι τώρα μεγαλοπρέπειαν και υπεροχήν· και ενδύθητι δόξαν και ώραιότητα. 11 Ἐκχες τας φλόγας της οργῆς σου· και βλέπε πάντα υπερίφανον κρήμνιζε αυτόν· και καταπάτει τους ασεβείς εν τω τόπω αυτών. 13 Κρύψον αυτούς ομούν εν τω χώματι· κόλυψον τα πρόσωπα αυτών εν αφανείᾳ. 14 Τότε και εγώ θέλω ομολογήσει προς σε, ότι η δεξιά σου δύναται να σε σώσῃ. 15 Ιδού τώρα, ο Βεεμώθ, τον οποίον ἔκαμψε μετά σου, τρώγει χόρτον ως βους. 16 Ιδού τώρα, η δύναμις αυτού είναι εν τοις νεφροίς αυτού και η ιχύνς αυτού εν τω οικφαλώ της κοιλίας αυτού. 17 Υψόνει την ουράν αυτού ως κέδρον· τα νεύρα των μηρών αυτού είναι συμπεπλεγμένα. 18 Τα οστά αυτού είναι χάλκινοι σωλήνες· τα οστά αυτού ως μοχλού σιδήρου. 19 Τούτο είναι το αφιστούργημα του θεού· ο ποιμάσας αυτόν δύναται να πλησιάσῃ εις αυτόν την ρομφαίαν αυτού. 20 Διότι τα ὄρη προμηθεύουσιν εις αυτόν την τροφήν, όπου παίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού. 21 Πλαγιάζει υποκάτω των σκιερών δένδρων, υπό την σκέπην των καλάμων και εν τοις βάλτοις. 22 Τα σκιερά δένδρα σκεπάζουσιν αυτόν με την σκιάν αυτών· αι τέται των ρυάκων περικαλύπτουσιν αυτόν. 23 Ιδού, εάν πλημμυρίσῃ ποταμός, δεν σπεύδει να φύγῃ ἔχει θάρρος, και αν ο Ιορδάνης προσβάλλῃ εις το στόμα αυτού. 24 Δύναται τις φανερά να συλλάβῃ αυτόν; ή διά παγίδων να διατρυπήσῃ την ρίνα αυτού;

41 Δύνασαι να σύρης ἔξω τον Λευϊάθαν διά αγκίστρου; ή να περιδέσῃς την γλώσσαν αυτού με φορβίλιν; 2 Δύνασαι να βάλης χαλινόν εις την ρίνα αυτού; ή να τρυπήσῃς την σιαγόνα αυτού με ἀκάνθων; 3 Θέλει πληθύνει προς σε ικεσίας; θέλει σοι λαλήσει μετά γλυκύτητος; 4 Θέλει κάμει συνθήκην μετά σου; θέλεις πάρει αυτόν διά δούλον παντοτεινόν; 5 Θέλεις παίζει μετ' αυτού ως μετά πτηνού; ή θέλεις δέσει αυτόν διά τας θεραπαίνας σου; 6 Θέλουσι κάμει οι φίλοι συμπόσιον εξ αυτού; θέλουσι μοιράσει αυτόν μεταξύ των εμπόρων; 7 Δύνασαι να γεμίσης το δέρμα αυτού με βέλη; ή την κεφαλήν αυτού με αλιευτικά καμάκια; 8 Βάλε την χείρα σου επ' αυτόν ενθυμήθητι τον πόλεμον· μη κάμης πλέον τούτο. 9 Ιδού, η ελπίς

να πιάση τις αυτόν είναι ματαία: δεν ήθελε μάλιστα εκπλαγή εις την θεωρίαν αυτού; **10** Ουδείς είναι τόσον τολμηρός ώστε να εγέιρῃ αυτόν· και τις δύναται να σταθῇ ἐμπροσθεν εμού: **11** Τις πρότερον ἐδώκεν εἰς εμέ και να ανταποδόσω· τα υποκάτω παντός του ουρανού είναι εμού. **12** Δεν θέλω σιωπήσει τα μέλη αυτού ουδέ την δύναμιν ουδέ την ευάρεστον αυτού συμμετρίαν. **13** Τις να εξιχνιάσῃ την επιφάνειαν του ενδύματος αυτού· τις να εισέλθῃ εντός των διπλών σιαγόνων αυτού; **14** Τις δύναται να ανοίξῃ τας πύλας του προσώπου αυτού; οι οδόντες αυτού κύκλω είναι τρομεροί. **15** Αι ισχυραὶ ασπίδες αυτού είναι το εγκαύχημα αυτού, συγκεκλεισμένα οιμύ διά σφιγκτού σφραγίσματος: **16** Η μία ενούται μετά της ἄλλης, ώστε ουδέ αἴρ δύναται να περάσῃ δι' αυτών. **17** είναι προσκεκολλημέναι η μία μετά της ἄλλης συνέχονται ούτως, ώστε δεν δύνανται να αποσπασθῶν. **18** Εις τον πταρνισμόν αυτού λάμπει φως, και οι οφθαλμοί αυτού είναι ως τα βλέφαρα της αυγῆς. **19** Εκ του στόματος αυτού εξέρχονται λαμπάδες καιδύμεναι και σπινθήρες πυρός εξακοντίζονται. **20** Εκ των μυκτήρων αυτού εξέρχεται καπνός, ως εξ αγγείου κοχλάζοντος ή λέβητος. **21** Η πνοή αυτού ανάπτει ἀνθρακάς, και φλόξ εξέρχεται εις του στόματος αυτού. **22** Εν τω τραχύλω αυτού κατοικεῖ δύναμις, και τρόμος προπορεύεται ἐμπροσθεν αυτού. **23** Τα στρώματα της σαρκός αυτού είναι συγκεκολλημένα είναι στερεά επ' αυτὸν δεν δύνανται να σαλευθώσται. **24** Η καρδία αυτού είναι στερεά ως λίθος σκληρὰ μάλιστα ως η κάτω μυλόπετρα. **25** Ότε ανεγέρεται, φρίττουσιν οι δυνατοί, και εκ του φόβου παραφρονούσιν. **26** Η ρομφαία του συναπαντώντος αυτὸν δεν δύναται να ανθέξῃ η λόγχη, το δόρυ, ουδέ ο θώραξ. **27** Θεωρεῖ τον σίδηρον ως ἀχυρόν, τον χαλκόν ως ξύλον σαθρόν. **28** Τα βέλη δεν δύνανται να τρέψωσιν αυτὸν εἰς φυγήν· αι πέτραι της σφενδόνης είναι εις αυτὸν ως στυπίον. **29** Τα ακόντια λογίζονται ως στυπίον· γελά εἰς το σείσμα της λόγχης. **30** Οξείς λίθοι κοίτονται υποκάτω αυτού υποστρόνει τα αγκυλωτά σώματα επί πηλού. **31** Κάμνει την ἀβυσσον ως λέβητα να κοχλάζῃ καθιστά την θάλασσαν ως σκένος μυρεψού. **32** Αφίνει οπίσω την πορείαν φωτεινήν· ήθελε τις υπολάβει την ἀβύσσον ως πολιάν. **33** Επί της γης δεν υπάρχει ὄμοιον αυτού, δεδημιουργημένον ούτως ἀφοβον. **34** Περιορά πάντα τα υψηλά· είναι βασιλεύς επι πάντας τους υιούς της υπερηφανίας,

42 Τότε απεκρίθη ο Ιώβ προς τον Κύριον και εἶπεν· **2** Εξέύρω ὅτι δύνασαι τα πάντα, και ουδείς στοχασμός σου δύναται να εμποδισθῇ. **3** Τις ούτος ο κρύπτων την βουλήν ασυνέτως; Εγώ λοιπόν προέφερα εκείνο, το οποίον δεν ενόσουν. Πράγματα υπερθαύμαστα δι' εμέ, τα οποία δεν εγνώριζον. **4** Άκουσον, δέομαι· και εγώ θέλω λαλήσει· θέλω σε ερωτήσει, και συ δίδαξον με. **5** Ήκουον περί σου με την ακοήν του ωτίουν, αλλά τώρα ο οφθαλμός μου σε βλέπει· **6** διά τούτο βδελύτομαι εμαυτόν, και μετανοώ εν χώματι και σποδώ. **7** Αφού δε ο Κύριος ελάλησε τους λόγους τούτους προς τον Ιώβ, εἶπεν ο Κύριος προς Ελιφάς τον Θαιμανίτην, Ο θυμός μου εξήφθη κατά σου και κατά των δύο φίλων σου· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ: **8** διά τούτο λάβετε τώρα εις εαυτούς επτά μόσχους και επτά κριούς και υπάγετε προς τον δούλον μου Ιώβ, και προσφέρετε ολοκαύτωμα υπέρ εαυτών· ο δε Ιώβ ο δούλος μου θέλει ικετεύσει υπέρ υμών· διότι θέλω δεχθή το πρόσωπον αυτού διά να μη πράξω με σας κατά την αφροσύνην σας· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ. **9** Και υπήγον Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης, και έκαμον

ως προσέταξεν εις αυτούς ο Κύριος ο δε Κύριος εδέχθη το πρόσωπον του Ιώβ. **10** Και ἔστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώβ, αφού προσηγήθη υπέρ των φίλων αυτού· και ἐδόκεν ο Κύριος εις τον Ιώβ διπλάσια πάντων των δσα είχε πρότερον. **11** Τότε ἥλθον προς αυτόν πάντες οι αδελφοί αυτού και πάσαι αι αδελφαί αυτού και πάντες οι γνωρίζοντες αυτόν πρότερον, και ἐφαγον ἄρτον μετ' αυτού εν τω σίκω αυτού· και συνέκλαιουσαν με αυτόν και παρηγόρησαν αυτόν περί παντός του κακού, το οποίον ο Κύριος επέφερεν επ' αυτόν· και ἐδώκαν έκαστος εις αυτόν εν αργύριον και ἔκαστος εν χρυσούν ενώπιον. **12** Και ευλόγησεν ο Κύριος τα ἔσχατα του Ιώβ μάλλον παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας προβάτων και εξακισιλίας καμήλους και χίλια ζεύγη βοών και χιλίας όνους. **13** Εγεννήθησαν ἔτι εις αυτόν επτά υιοί και τρεις θυγατέρες· **14** και εκάλεσε το όνομα της πρώτης Ιεμιμά· και το όνομα της δευτέρας Κεσιά· και το όνομα της τρίτης Κερέν-αππούχ· **15** και δεν ευρίσκοντο εφ' ὅλης της γης γυναίκες ώραίσι αις αι θυγατέρες του Ιώβ· και ο πατήρ αυτών ἐδώκεν εις αυτάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών. **16** Μετά ταύτα ἔζησεν ο Ιώβ εκατόν τεσσαράκοντα ἔτη, και εἶδε τους υιούς αυτού και τους υιούς των υιών αυτού, τετάρτην γενεάν. **17** και ετελεύτησεν ο Ιώβ, γέρων και πλήρης ημερών.

Ψαλμοί

1 Μακάριος ο ἀνθρωπος, δόστις δεν πειρεπάτησεν εν βουλῇ ασεβών, και εν οδῷ αμαρτωλῶν δεν εστάθη, και επὶ καθέδρας χλευαστῶν δεν εκάθησεν. **2** αλλ' εν τω νόμῳ του Κύριου είναι το θέλημα αυτού, και εν τω νόμῳ αυτού μελετά ημέραν και νύκτα. **3** Και θέλει είσθαι ως δένδρον πεφυτευμένον παρά τους ρύακας των ιδάτων, το οποίον δίδει τον καρπόν αυτού εν τω καιρῷ αυτού, και το φύλλον αυτού δεν μαραίνεται· και πάντα, όσα αν πράττῃ, θέλουσιν ευοδωθή. **4** Δεν θέλουσιν είσθαι ούτως οι ασεβείς αλλ' ως το λεπτόν ἀχυρόν, το οποίον εκρίπτει ο ἀνέμος. **5** Διά τούτο δεν θέλουσιν εγερθή οι ασεβείς εν τη κρίσει, ουδέ οι αμαρτωλοί εν τη συνάξει των δικαίων. **6** Διότι γνωρίζει ο Κύριος την οδόν των δικαίων· η δε οδός των ασεβών θέλει απολεσθή.

2 Διά τι εφρύαξαν τα έθνη και οι λαοί εμελέτησαν μάταια; **2** Παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης, και οι ἄρχοντες συνίχθησαν ομού, κατά του Κύριου, και κατά του χριστού αυτού, λέγοντες, **3** Ας διασπάσωμεν τους δεσμούς αυτών, και ας απορρίψωμεν αφ' ημών τας αλύσεις αυτών. **4** Ο καθήμενος εν ουρανοίς θέλει γελάσει ο Κύριος θέλει εκμυκτηρίσει αυτούς. **5** Τότε θέλει λαλήσει προς αυτούς εν τη οργή αυτού, και εν τω θυμῷ αυτού θέλει συνταράξει αυτούς. **6** **Αλλ'** εγώ, θέλει ειπεῖ, ἔχρισα των Βασιλέων μου επί Σιών, το ὄρος το ἀγίον μου. **7** Εγώ θέλω αναγγείλει το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε πρὸς εμέ· Υἱός μου είσαι σύ εγώ σήμερον σε εγέννησα: **8** Ζήτησον παρ' εμού, και θέλω σοι δώσει τα έθνη κληρονομίαν σου, και ιδιοκτησίαν σου τα πέρατα της γῆς. **9** Θέλεις ποιμάνει αυτούς εν ράβδῳ σιδηρῷ· ας σκεύος κεφαρέμως θέλεις συντρίψει αυτούς. **10** Τώρα λοιπόν, βασιλείς, συνυτίσθητε διδάχθητε, κριταί της γης. **11** Δουλεύετε τον Κύριον εν φόρῳ και αγάλεσθε εν τρόμῳ. **12** Φιλέίτε τον Υἱόν, μήποτε οργισθή, και απολεσθήτε εκ της οδού, ὅταν εξαφθή ταχέως ο θυμός αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτόν.

3 «Ψαλμός του Δαβίδ, ὅτε ἐφυγεν απ' ἐμπροσθεν του ιού αυτού Αβεσσαλῶμ.» Κύριε, πόσον επληθύνθησαν οι εχθροί μου πολλοί επανίστανται επ' εμέ· **2** πολλοί λέγουσι περὶ της ψυχῆς μου, δεν είναι δι' αυτόν σωτηρία εν τω θεῷ· Διάψαλμα. **3** Άλλα συ, Κύριε, είσαι η ασπίς μου, η δέξα μου και ο υψόνων την κεφαλήν μου. **4** Ἐκραξα με την φωνήν μου πρὸς τον Κύριον, και εισήκουσέ μου εκ του ὄρους του αγίου αυτού. Διάψαλμα. **5** Εγώ επλαγίασα και εικομήθην εξηγέρθην διότι ο Κύριος με υποστηρίζει. **6** Δεν θέλω φοβηθῆ από μυριάδων λαού των αντιταρατασσομένων κατ' εμού κύκλῳ. **7** Ανάστηθι, Κύριε σώσον με, θεέ μου· διότι συ επάταξας πάντας τους εχθρούς μου κατά της σιαγόνος· συνέτριψας τους οδόντας των ασεβών. **8** Του Κύριου είναι η σωτηρία· επὶ τον λαόν σου είναι η ευλογία σου. Διάψαλμα.

4 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, επί Νειγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ὁταν επικαλώμαι, εισάκουέ μου θεέ της δικαιοσύνης μου· εν στενοχωρίᾳ με επλάτυνας· ελέγσον με και εισάκουσον της προσευχῆς μου. **2** Υἱόι ανθρώπων, ἔως πότε μετατρέπετε την δόξαν μου εἰς κατασχύνην, αγαπάτε ματαίοτητα και ζητείτε φεύδος; Διάψαλμα. **3** Άλλα μάθετε ὅτι εξέλεξεν ο Κύριος τον οἴσιον αυτού· ο Κύριος θέλει ακούσει, ὅταν κράζω προς αυτόν. **4** Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε· λαλείτε εν ταῖς καρδίαις υμῶν επὶ της κλίνης υμών και ησυχάζετε. Διάψαλμα. **5** Θυσιάσατε

θυσίας δικαιοσύνης και ελπίσατε επί τον Κύριον. **6** Πολλοί λέγουσι, Τις θέλει δεῖξει εις ημάς το αγαθόν; Ύψωσον εφ' ημάς το φως του προσώπου σου, Κύριε. **7** Έδωκας μεγαλητέραν ευφροσύνην εἰς την καρδίαν μου, παρ' ὅσην απολαμβάνουσιν αυτού, ὅταν πληθύνηται στοίς αυτών και ο οίνος αυτών. **8** Εν ειρήνη θέλω και πλαγιάσει και κοιμηθή διότι συ μόνος, Κύριε, με κατοικίζεις εν ασφαλείᾳ.

5 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, επί Νειγιλώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ακροάσθητι, Κύριε, τους λόγους μου· νόησον τον στεναγμόν μου. **2** Πρόσεξον εις την φωνήν της κραυγῆς μου, Βασιλεύ μου και θεέ μου· διότι εις σε θέλω προσευχηθή. **3** Κύριε, το πρωΐ θέλεις ακούσει την φωνήν μου· το πρωΐ θέλω παρασταθή εις σε και θέλω προσδοκά. **4** Διότι δεν είσαι συ θέλων την ασέβειαν· ο πονηρεύμενος δεν θέλει κατοικεί πλησίον σου. **5** Ουδέ θέλουσι σταθή οι ἀφρόνες ἐμπροσθεν των οφθαλμών σου· μισεῖς πάντας την εργάτας της ανομίας. **6** Θέλεις εξολοθρεύεις τους λαλούντας το φεύδος· ο Κύριος βδελύτεται τον ἀνθρωπον τον αιμοβόρον και τον δόλιον. **7** Αλλ' εγώ διά του πλήθους του ελέους συ θέλω εισέλθει εις τον οίκον σου· θέλω προσκυνήσει προς τον ναόν της αγιότητός σου μετά φόβου σου. **8** Κύριε, οδήγησό με εν τη δικαιοσύνη σου, ένεκα των εχθρών μου· κατεύθυνον την οδόν σου ἐμπροσθέν μου. **9** Διότι δεν είναι εν τω στόματι αυτών αλήθεια· η καρδία αυτών είναι πονηρία· τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών· διά της γλώσσης αυτών κολακεύουσι. **10** Καταδίκασον αυτούς, θεέ· ας αποτύχωσι των διαβουλίων αυτών· έξωσον αυτούς διά το πλήθος των παραβάσεων αυτών, διότι απεστάτησαν εναντίον σου. **11** Ας ευφράινωται δε πάντες οι επλίζοντες επί σέ· ας χαίρωσι διαπαντός, διότι συ περισκεπάζεις αυτούς· ας καυχώνται οιμοίως επί σε οι αγαπώντες το ονόμα σου. **12** Διότι συ, Κύριε, θέλεις ευλογήσει τον δίκαιον· θέλεις περισκεπάσεις αυτού με ευμένειαν, ως με ασπίδα.

6 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, επί Νειγινώθ, επί Σεμινίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, μη με ελέγξης εν τω θυμῷ σου, μηδὲ εν τη οργή σου παιδεύσης με. **2** Ελέσον με, Κύριε, διότι είμαι αδύνατος· ιάτρευσόν με, Κύριε, διότι εταράχθησαν τα οστά μου. **3** Και η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα· αλλά συ, Κύριε, ἔως πότε; **4** Επιστρέψον, Κύριε· λύτρωσον την ψυχήν μου· σώσον με διά το ἔλεος σου. **5** Διότι εν τω θανάτω δεν υπάρχει ενθύμησις περὶ σού εν τω ἀδη της θέλει σε δοξολογήσει; (**Sheol h585**) **6** Απέκαμον εν τω στεναγμῷ μου· όλην την νύκτα λούω την κλίνην μου· με τα δάκρυα μου καταβρέχω την στρωμήν μου. **7** Ο οφθαλμός μου εμαράνθη εκ της θλίψεως εγήρασεν εξ αιτίας πάντων των εχθρών μου. **8** Απομακρύνθητε απ' εμού, πάντες οι εργάταις της ανομίας, διότι ήκουσεν ο Κύριος την φωνήν του κλαυθμού μου. **9** Ήκουσεν ο Κύριος την δέησί μου· ο Κύριος εδέχθη την προσευχήν μου. **10** Ας αισχυνθῶσι και ας ταραχθῶσι σφόδρα πάντες οι εχθροί μου· ας στραφώσιν εις τα οπίσω· ας κατασχυνθῶσιν αιφνιδίως.

7 «Σιγαϊών του Δαβίδ, το οποίον ἐψαλλεν εις τον Κύριον, διά τους λόγους Χοίς του Βενιαμίτου.» Κύριε ο θεός μου, επί σε επλίζω· σώσον με εκ πάντων των διωκόντων με και ελευθέρωσόν με· **2** μήποτε ο εχθρός αρπάσῃ ως λέων την ψυχήν μου και διασπάρῃ, χωρίς να υπάρξῃ ελευθερωτής. **3** Κύριε ο θεός μου, έων εγώ ἐπραξαν τούτο, έων εις τας χείρας μου ήναι ανομία· **4** εάν ανταπέδωκα κακόν εις τον ειρηνεύοντα με· εμού, ή κατέθλιψα τον αναιτίως διώκοντά με· **5** ας καταδιώξῃ ο εχθρός την ψυχήν μου και ας φθάσῃ αυτήν· και ας καταπατήσῃ

εις γην την ζωήν μου, και ας καταβάλη την δόξαν μου εις το χώμα. Διάψαλμα. **6** Ανάστηθι, Κύριε, εν τη οργή σου υψώθητι ἐνέκα της λύσσης των εχθρών μου· και εγέρθητι δι' εμέ εἰς την κρίσιν την οποίαν προσέταξας. **7** Και η σύναξις των λαών θέλει σε κυκλώσει· καὶ σε επιστρέψουν, να καθήσης υπεράνωθεν αυτής εἰς ύψος. **8** Ο Κύριος θέλει κρίνει τους λαούς. Κρίνον με, Κύριε, κατά την δικαιούσνην μου, και κατά την ακεραιότητά μου, την εν εμοί. **9** Ας τελειώσῃ πλέον η κακία των ασεβών και στερέωσον τον δίκαιον, συ ο Θεός ο δίκαιος, ο εξετάζων καρδίας και νεφρούς. **10** Η ασπίς μου είναι εν τω Θεώ, δότις σώζει τους ευθείς την καρδίαν. **11** Ο Θεός είναι κριτής δίκαιος και Θεός οργιζόμενος καθ' εκάστην ημέραν. **12** Εάν ο ασεβής δεν επιστραφή, θέλει ακονίσει την ρομφαίαν αυτού· ενέτεινε το τόξον αυτού και ητοίμασεν αυτό· **13** και δι' αυτόν ητοίμασεν όργανα θανάτου προσήρμοσε τα βέλη αυτού εναντίον των διωκτών. **14** Ιδού, ο ασεβής κοιλοπονεί ανομίαν συνέλαβε δε πονηρίαν και εγέννησε φεύγος. **15** Ἐκσαψε λάκκον και εβάθυνεν αυτόν· πλην αυτός θέλει πέσει εἰς τον βθόρον, τον οποίον ἔκαμεν. **16** Η πονηρία αυτού θέλει επιστρέψει κατά της κεφαλής αυτού, και η καταδύναστεία αυτού θέλει καταβή επί την κορυφήν αυτού. **17** Εγώ θέλω επαινεί τον Κύριον κατά την δικαιούσνην αυτού, και θέλω ψαλμωδεί εἰς τὸ ονόματος Κυρίου του Υψίστου.

8 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός τοῦ Δαβΐδ.»
Κύριε ο Κύριος ημῶν, πόσον είναι θαυμαστόν το ονόματό σου εν πάσῃ τῇ γῇ ὅστις ἔθεσας τὴν δόξαν σου υπεράνω τῶν ουρανῶν. **2** Εκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ητοίμασας αἴνεσιν ἐνέκα των εχθρῶν σου, διὰ να καταργήσης τον εχθρόν και τον εκδικητήν. **3** Ὁταν θεωρῶ τους ουρανούς σου, το ἔργον των δακτύλων σου, τὴν σελήνην καὶ τοὺς αστέρας, τα οποία συ εθεμελίωσας, **4** Τι είναι ο ἀνθρωπός, ὧστε να ενθυμήσαι αυτὸν; ή ο ίνος τοιούτων, ὧστε να επισκέπτησαι αυτόν; **5** Συ δέ ἔκαμες αὐτὸν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, καὶ με δόξαν καὶ τιμὴν εστεφάνωσας αυτόν. **6** Κατέστησας αυτὸν κύριον επὶ τα ἔργα των χειρῶν σου· πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδῶν αυτού· **7** πάντα τα πρόβατα καὶ τοὺς βόας, ἔτι δε καὶ τὰ ζῷα του αγρού· **8** τα πετενά του ουρανού, καὶ τους ιχθύας της θαλάσσης, πάντα τα διαπορευόμενα τα οδούς των θαλασσών. **9** Κύριε ο Κύριος ημῶν, πόσον είναι θαυμαστόν το ονόματό σου εν πάσῃ τῇ γῃ.

9 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, επί Μούθ-λαββέν. Ψαλμός τοῦ Δαβΐδ.» Θέλω σε δοξολογήσει, Κύριε, εν ὅλῃ καρδίᾳ μου θέλω διηγηθῆ πάντα τα θαυμάσια σου. **2** Θέλω ευφρανθή καὶ χαρή εν σοῖ· θέλω ψαλμωδήσει εἰς τὸ ονόματό σου, 'Υψιστε. **3** Ὁταν στραφάσων οι εχθροί μου εἰς τα οπίσω, πέσωσι καὶ αφανισθῶσιν απ' ἐμπροσθέντες σου. **4** Διότι συ ἔκαμες την κρίσιν μου καὶ την δίκιην μου· εκάθισας επὶ θρόνου κρίνων εν δικαιούσνῃ· **5** Επειτίμησας τα ἔθνη· εξωλόθρευσας τον ασεβή το ονόματα αυτών εξήλειψας εἰς τον αἰώνα του αἰώνος· **6** Εχθρέ, αι ερημώσεις εξέλιπον διαπαντός· καὶ κατηδάφισας πόλεις το μνημόσυνον αυτών εχάθη μετ' αυτών. **7** Άλλοι ο Κύριος διαιμένει εἰς τον αἰώνα· ητοίμασε τον θρόνον αυτού διά κρίσιν. **8** Και αυτός θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιούσνῃ· θέλει κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. **9** Και ο Κύριος θέλει είσιθαι καταφύγιον εἰς τον πένητα, καταφύγιον εν καιρῷ θλίψεως. **10** Και θέλουσιν ελπίσει επὶ σοι γνωρίζοντες το ονόματό σου· διότι δεν εγκατέλιπες τους εκζητούντας σε, Κύριε. **11** Ψαλμωδείτε εἰς τον Κύριον, τον κατοικούντα εν Σιών· αναγγείλατε μεταξύ των

λαών τα κατορθώματα αυτού· **12** διότι ὅταν κάμην εκζήτησιν αιμάτων, ενθυμείται αυτούς δεν λησμονεί την κραυγήν των ταλαιπωρουμένων. **13** Ελέησον με, Κύριε· ίδε την θλίψιν μου την εκ των εχθρῶν μου, συ ο υψόνων με εκ των πυλών του θανάτου, **14** διά να διηγηθῶ πάσας τας αινέσεις σου εν ταις πύλαις της θυγατρός Σιών· εγώ θέλω αγαλλιάσθαι διά την σωτηρίαν σου. **15** Τα ἔθνη κατεβθίσθησαν εἰς τον λάκκον, τον οποίον ἔκαμον· εν τη παγίδι, την οποίαν ἔκρυψαν, επιάσθη ο πους αυτών. **16** Ο Κύριος γνωρίζεται διά την κρίσιν, την οποίαν κάμνει· ο ασεβής παγιδεύεται εν τω ἔργῳ των χειρῶν αυτού· Ιγαίνων· Διάψαλμα. **17** Οι ασεβεῖς θέλουσιν επιστραφή εἰς τὸν ἄδην· πάντα τα ἔθνη τα λησμονούντα τον Θεόν. (**Sheol h7585**) **18** Διότι δεν θέλει λησμονηθῆ διαπαντός ο πτωχός· η προσδοκία των πενήτων δεν θέλει απολεσθῆ διαπαντός. **19** Ανάστηθι, Κύριε· ας μη υπερισχύῃ ἀνθρωπος· ας κριθώσι τα ἔθνη ενώπιον σου. **20** Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην επ' αυτούς· ας γνωρίσωσι τα ἔθνη, ὅτι είναι ἀνθρωποι. Διάψαλμα.

10 Διά τι, Κύριε, ίστασαι μακρόθεν; κρύπτεσαι εν καιρῷ θλίψεως; **2** Εν τη υπερηφανίᾳ του ασεβούς κατακαίσται ο πτωχός· ας πιασθῶσιν εν ταις πανουργίαις, τας οποίας διαλογίζονται. **3** Διότι ο ασεβής καυχᾶται εἰς τας επιθυμίας της ψυχῆς αυτού, και ο πλεονέκτης μακαρίζει εαυτὸν καταφρονεῖ τον Κύριον. **4** Ο ασεβής διά την αλαζονείαν του προσώπου αυτού δεν θέλει εκζητήσει τον Κύριον· πάντες οι διαλογισμοί αυτού είναι ὅτι δεν υπάρχει Θεός. **5** Αι οδοί αυτού μολύνονται εν παντὶ καιρῷ· αι κρίσεις σου είναι πολὺ υψηλά από προσώπου αυτού φυσά εναντίον πάντων των εχθρῶν αυτού. **6** Είπεν εν τη καρδίᾳ αυτού, δεν θέλω σαλευθῆ από γενεάς εἰς γενεάν· διότι δεν θέλω πέσει εἰς δυστυχίαν. **7** Το στόμα αυτού γέμει κατάρας και απάτης και δόλου· υπὸ την γλώσσαν αυτού είναι κακία και ανομία. **8** Καθηται εν ενέδρα των προσαλίων, εν αποκρύφοις, διά να φονεύσῃ τον αθώον· οι οφθαλμοί αυτού παραμονεύσουσι τον πένητα. **9** Ενεδρεύει εν αποκρύφω, ως λέων εν τω σπηλαίᾳ αυτού· ενεδρεύει διά να αρπάσῃ τον πτωχόν· αρπάζει τον πτωχόν, ὃντα σύρη αυτόν εν τη παγίδι αυτού. **10** Κύπτει, χαμηλόνει, διά να πέσωσιν οι πτωχοί εἰς τους όνυχας αυτού. **11** Είπεν εν τη καρδίᾳ αυτού, ελησμόντησεν ο Θεός ἔκρυψε το πρόσωπόν αυτού· δεν θέλει ιδεῖ ποτέ. **12** Ανάστηθι, Κύριε· θέε, ύψωσον την χείρα σου· μη λησμονήσης τους τεθλιμμένους. **13** Διά τι παρώξυνεν ο ασεβής τον Θεόν; είπεν εν τη καρδίᾳ αυτού, Δεν θέλεις εξετάσει. **14** Είδες διότι συ παραπτερεῖς την αδικίαν και την ύβριν, διά να ανταποδώσῃς με την χείρα σου· εἰς σε αφιερόνται ο πτωχός· εἰς τον ορφανόν σου είσαι ο βοηθός. **15** Σύντριψον τον βραχίονα του ασεβούς και πονηρού· εξερεύνησον την ασεβείαν αυτού, εωσού μη εύρης αυτήν πλέον. **16** Ο Κύριος είναι βασιλεὺς εἰς τον αἰώνα του αἰώνος· τα ἔθνη θέλουσιν εξαλειφθῆ εκ της γης αυτού. **17** Κύριε, εισήκουσας την επιθυμίαν των πενήτων· θέλεις στηρίζει την καρδίαν αυτών, θέλεις κάμει προσεκτικόν το ωτίον σου· **18** διά να κρίνης τον ορφανόν και τον τεταπεινωμένον, ώστε ο ἀνθρωπος ο γῆγενος να μη καταδυναστεύῃ πλέον.

11 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν. Ψαλμός τοῦ Δαβΐδ.» Επὶ τον Κύριον πέποιθα· πως λέγετε εἰς την ψυχήν μου, Φεύγε εἰς τὸ όρος σας, ως πτηνόν; **2** Διότι, ιδού, οι ασεβεῖς ενέτειναν τόξον· ητοίμασαν τα βέλη αυτών επὶ την χορδήν, διά να τοξεύσωσιν εν σκότει τους ευθείς την καρδίαν. **3** Εάν τα θεμέλια καταστραφώσιν, ο δίκαιος τι δύναται να κάμη; **4** Ο Κύριος είναι εν τω ναώ τω αγίω αυτού· ο Κύριος εν τω

ουρανών έχει τον θρόνον αυτού· οι οφθαλμοί αυτού βλέπουσι, τα βλέφαρα αυτού εξετάζουσι, τους νιούς των ανθρώπων. 5 Ο Κύριος εξετάζει τον δίκαιον· τον δε ασεβή και τον αγαπώντα την αδικίαν μισεί η ψυχή αυτού. 6 Θέλει βρέξει επί τους ασεβείς παγίδας· πυρ και θέιον και ανεμοζάλη είναι η μερίς του ποτηρίου αυτών. 7 Διότι δίκαιος αων ο Κύριος, αγαπά δικαιούντην το πρόσωπον αυτού βλέπει ευθύτητα.

12 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σεμινίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Σώσον, Κύριε διότι εξέλιπεν δίσιος, διότι εχάθησαν οι φιλαλήθεις μεταξύ των νιών των ανθρώπων. 2 Έκαστος λαλεί ματαίοτη προς τον πλησίον αυτού με χειλή δόλια λαλούντιν από διτλής καρδίας. 3 Ας εξολοθρεύσῃ ο Κύριος πάντα τα χείλη τα δόλια, την γλώσσαν την μεγαλορήμονα. 4 Διότι είπον, Θέλομεν υπερισχύσει διά της γλώσσης ημών· τα χείλη ήμων είναι ημέτερα· τις θέλει εισθαν κύριος εφ' ημάς; 5 Διά την ταλαιπωρίαν των πτωχών, διά τον στεναγμόν των πενήντων, τώρα θέλω εγερθή, λέγει ο Κύριος θέλω θέσει εν ασφαλεία εκείνον, κατά του οποίου φυσά ο ασεβής. 6 Τα λόγια του Κυρίου είναι λόγια καθαρά· αργύριον δεδοκιμασμένον εν πηλίνω χωνευτηρίω, κεκαθαρισμένον επαπλασίως. 7 Συ, Κύριε, θέλεις φυλάξει αυτούς· θέλεις διατηρήσει αυτούς από της γενεάς ταύτης εις τον αιώνα. 8 Οι ασεβείς περιπατούντο κύκλω, όταν οι αχρέοις υψωθώσα μεταξύ των νιών των ανθρώπων.

13 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Έως πότε, Κύριε, θέλεις με λησμονεί διαπαντός· έως πότε θέλεις κρύπτει το πρόσωπόν σου απ' εμού; 2 Έως πότε θέλων έχει βουλάς εν τη ψυχή μου, οδύνας καθ' ημέραν εν τη καρδία μου· έως πότε θέλει υψόνεσθαι ο εχθρός μου επ' εμέ; 3 Επιβλεψον εισάκουσόν μου, Κύριε ο Θεός μου φώτισον τους οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω τον ύπνον του θανάτου· 4 Μήποτε είπῃ ο εχθρός μου, Υπερίσχουσα κατ' αυτού, και οι θλίβοντές με αγαλλιασθώσιν, εάν ασελθώ. 5 Άλλ' εγώ ήττασα επι το έλεός σου· η καρδία μου θέλει αγάλλεσθαι εις την σωτηρίαν σου. 6 Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον, διότι με αντήμειψε.

14 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπεν ο ἄρφων εν τη καρδίᾳ αυτού, δεν υπάρχει Θεός, Διεφθάρησαν· ἔγειναν βδελυροί εις τα ἔργα· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. 2 Ο Κύριος διέκυψεν εξ ουρανού επί τους νιούς των ανθρώπων διά να ίδη εάν ήναι τις ἔχων σύνεσιν, εκζητώντων τον Θεόν. 3 Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχρειώθησαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν· δεν υπάρχει ουδέ εις. 4 Δεν ἔχουσι γνώσιν πάντες οι εργάζομενοι την ανομίαν, οι κατατρώγοντες τον λαόν μου ως βρώσιν ἄρτου· τον Κύριον δεν πεκαλέθησαν. 5 Εκεὶ εφοβήθησαν φόβον διότι ο Θεός είναι εν τη γενεά των δικαίων. 6 Κατησχώνατε την βουλήν του πτωχού, διότι ο Κύριος είναι η καταφυγή αυτού. 7 Τις θέλει δώσει εκ Σιών την σωτηρίαν του Ισραήλ, όταν ο Κύριος επιστρέψῃ τον λαόν αυτού από της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει ευφραίνεσθαι ο Ισραήλ.

15 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, τις θέλει κατοικήσει εν τη σκηνῇ σου; τις θέλει κατοικήσει εν τῷ όρει των αγιῶν σου; 2 Ο περιπατῶν εν ακεραιότητι και εργαζόμενος δικαιούσην, και λαλῶν αλήθειαν εν τη καρδίᾳ αυτού· 3 Ο μη καταλαλῶν διά της γλώσσης αυτού, μηδὲ πράττων κακόν εις τον φίλον αυτού, μηδὲ δεχόμενος ονειδισμόν κατά τον πλησίον αυτού. 4 Εις τους οφθαλμούς αυτού καταφρονεῖται ο αχρέος· τιμά δε τους φοβουμένους τον Κύριον· ομνύει εις τον πλησίον αυτού

και δεν αθετεῖ· 5 δεν δίδει το αργύριον αυτού επί τόκω, ουδέ λαμβάνει δώρα κατά τον αθώου. Ο πράττων ταύτα δεν θέλει σαλευθή εις τον αιώνα.

16 «Μικτάμ του Δαβίδ.» Φύλαξόν με, Θεέ, διότι επί σε ήλιπισα. 2 Συ ψυχή μου, είπας προς τον Κύριον, Συ είσαι ο Κύριος μου· η αγαθότης μου δεν εκτείνεται εις σέ· 3 Αλλ' εις τους αγίους τους όντας εν τη γη και εις τους εξαιρέτους, εις τους οποίους είναι ολή μου η ευχαριστήσις. 4 Οι πόνοι των τρεχόντων κατόπιν άλλων θεών θέλουσι πολλαπλασιασθή· εγώ δεν θέλω προσφέρει τας εξ αίματος σπονδάς αυτών, ουδέ θέλω λάβει εις τα χειλή μου τα ονόματα αυτών. 5 Ο Κύριος είναι η μερίς της κιληρονομίας μου και του ποτηρίου μου· συ διαφυλάττεις τον κλήρον μου. 6 Αι μερίδες μου έπεσον εις τόπους τερπνούς· έλαβον ωραιοτάτην κληρονομίαν. 7 Θέλω ευλογεί τον Κύριον τον νουθετήσαντά με· έτι και εν καιρώ νυκτός με διδάσκουσιν οι νεφροί μου. 8 Ενώπιον μου είχον τον Κύριον διαπαντός διότι είναι εκ δεξιών μου, διά να μη σαλευθώ. 9 Διά τούτο ευφράνθη η καρδία μου και ηγαλλίσασεν η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. 10 Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τα ἀδη, ουδέ θέλεις αφήσει τον Οσιόν σου να ίδη διαφθοράν. (Sheol h7585) 11 Εφανέρωσας εις εμέ την οδόν της ζωῆς χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό σου· τερπνότητες είναι διαπαντός εν τη δεξιά σου.

17 «Προσευχή του Δαβίδ.» Ακουσον, Κύριε, το δίκαιον· πρόσεξον εις την δέησίν μου· ακροάσθητι την προσευχήν μου, την γνομένην ουχί με χειλή δόλια. 2 Ας εξέλθῃ η κρίσις μου παρά το πρόσωπον σου· οι οφθαλμοί σου ας ίδωσι την ευθύτητα. 3 Ηρένησας την καρδίαν μου· επεσκέφθης αυτήν εν καιρώ νυκτός εδοκίμασά με και δεν ηρύες ουδέν εν εμοί· ο στοχασμός μου δεν είναι διάφορος των λόγων μου. 4 Ως προς τα ἔργα των ανθρώπων, εγώ διά των λόγων των χειλέων σου εφυλάχθην από των οδών των παρανόμων. 5 Στήριξον τα διαβήματά μου εν ταις οδοίσ σου, διά να μη σαλευθώσιν οι πόδες μου. 6 Εγώ σε επεκαλέθην, Θεέ, διότι θέλεις μου εισακούσει· Κλίνον εις εμέ το ωτίον σου, ἀκούσον τους λόγους μου. 7 Θαυμάστωσον τα ελέη σου, σον σωζών τους ελπίζοντας επί σε εκ των επανισταμένων κατά της δεξιάς σου. 8 Φύλαξόν με ως κόρην οφθαλμού· κρύψον με υπό την σκιάν των πτερύγων σου· 9 απ' έμπροσθεν των ασεβών των ταλαιπωρύντων με· οι εχθροί της ψυχής μου με περιεκύλωσαν. 10 Υπερεπάχναντο στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα. 11 Τώρα περιεκύλωσαν τα διαβήματα ημών· προσήλωσαν τους οφθαλμούς αυτών διά να κρημνίσωσιν ημάς κατά γῆς· 12 Ως λέων επιθυμών να κατασταρέξη· και ως σκύμνος, καθήμενος εν αποκρύψοις. 13 Ανάστηθι, Κύριε· πρόφθασον αυτόν, υποσκέλισον αυτόν· ελευθέρωσον την ψυχήν μου από του ασεβούς, σότις είναι η ρομφαία σου· 14 Από ανθρώπων, Κύριε, της χειρός σου· από ανθρώπων του κόσμου, οίτινες λαμβάνουσι την μερίδα αυτών εν ταύτῃ τη ζωή, και των οποίων την κοιλιάν γεμίζεις από των θησαυρών σου· εχόρτασαν τους νιούς, και αφίνουσι τα υπόλοιπα αυτών εις τους εγγόνους αυτών. 15 Εγώ δε εν δικαιοισθην θέλω ιδεί το πρόσωπό σου· θέλω χορτασθή από της θεωρίας σου, όταν εξεγερθώ.

18 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ δούλου του Κυρίου, όστις ελάλησε προς τον Κύριον τους λόγους της ωδής ταύτης, καθ' ην ημέραν ηλευθέρωσεν αυτόν ο Κύριος εκ της χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ της χειρός

του Σαούλ· και είπε, »Θέλω σε αγαπά, Κύριε, η ισχύς μου. 2 Ο Κύριος είναι πέτρα μου και φρούριό μου και ελευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει· η ασπίς μου και το κέρας της σωτηρίας μου· υψηλός πύργος μου. 3 Θέλω επικαλεσθή τον αξιούμνητον Κύριον, και εκ των εχθρών μου θέλω σωθή. 4 Πόνοι θανάτου με περιεκύλωσαν, και χειμαρροί ανομίας με κατετρόμαξαν· 5 Πόνοι του άδου με περιεκύλωσαν, παγίδες θανάτου με ἔφθασαν. (Sheol h7585) 6 Εν τη στενοχωρίᾳ μου επεκαλέσθην τον Κύριον, και προς τον Θεόν μου εβόησα. Ήκουσεν εκ του ναού αυτού της φωνής μου, και η κραυγή μου ήλθεν ενώπιον αυτού εις τα ὡτα αυτού. 7 Τότε εσαλεύθη και ἐντρομός ἔγεινεν η γη, και τα θεμέλια των ορέων εταράχθησαν και εσαλεύθησαν, διότι ωργίσθη. 8 Καπνός ανέβαινεν εκ των μυκτήρων αυτού, και πυρ κατατρώγον εκ του στόματος αυτού ἀνθρακες ανήφθησαν απ' αυτού. 9 Και ἐκλινε τους ουρανούς και κατέβη, και γνόφος υπό τους πόδας αυτού. 10 Και επέβη επί χερούβειμ και επετάσθη και επέταξεν επί πτερύγων ανέμων. 11 Ἐθεσε το σκότος απόκρυφον τόπον αυτού η σκηνή αυτού, πέριξ αυτού ήσαν ύδατα σκοτεινά, νέφη πυκνά των αέρων. 12 Εν της λάμψεως της ἐμπροσθεν αυτού διήλθον τα νέφη αυτού, χάλαζα και ἀνθρακες πυρός. 13 Και εβρόντησεν εν ουρανοίς ο Κύριος, και ο Ὑψιστος ἐδώκε την φωνήν αυτού χάλαζα και ἀνθρακες πυρός. 14 Και απέστειλε τα βέλη αυτού και εσκόρπισεν αυτούς και αστραπάς επλήθυνε και συνετάραξεν αυτούς. 15 Και εφάνησαν τα βάθη των υδάτων και ανεκαλύφθησαν τα θεμέλια της οικουμένης, από της επιτιμήσεως σου, Κύριε, από του φυσήματος της πνοής των μυκτήρων σου. 16 Ἐξαπέστειλεν εξ ψύφους ἑλαβέ με είλυκσε με εξ υδάτων πολλών. 17 Ηλευθέρωσέ με εκ του δυνατού εχθρού μου, και εκ των μισούντων με, διότι ήσαν δυνατώτεροι μου. 18 Προέφθασάν με εν τη ημέρα της θλίψεως μου· αλλ' ο Κύριος εστάθη το αντιστήριγμά μου· 19 και εξήγαγε με εις ευρυχωρίαν· ηλευθέρωσέ με διότι ηδόκησεν εις εμέ. 20 Αντίμειψέ με ο Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου· κατά την καθαρότητα των χειρών μου ανταπέδωκεν εις εμέ. 21 Διότι εφύλαξα τας οδούς του Κυρίου, και δεν ησέβησα εκκλίνας από του Θεού μου. 22 Διότι πάσαι αι κρίσεις αυτού ήσαν ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. 23 Μετά οσίου όσιος θέλεις είσθαι· μετά ανδρός τελείου τέλεος θέλεις είσθαι· 26 μετά καθαρού, καθαρός θέλεις είσθαι· και μετά διεστραμμένου διεστραμμένως θέλεις φερθή. 27 Διότι συ θέλεις ούσει λαόν τεθλιμένουν οφθαλμούν δε υπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει. 28 Διότι συ θέλεις φωτίσει τον λύχνον μουν Κύριος ο Θεός μου θέλει φωτίσει το σκότος μου. 29 Διότι διά σου θέλω διαστάσει στράτευμα, και διά του Θεού μου θέλω υπερπήδησει τείχος. 30 Τον Θεόν, η οδός αυτού είναι άμωμος· ο λόγος του Κυρίου είναι δεδοκιμασμένος· είναι ασπίς πάντων των ελπιζόντων επ' αυτόν. 31 Διότι τις Θεός πλην του Κυρίου; και τις φρούριον πλην του Θεού ημών; 32 Ο Θεός είναι ο περιζωνύων με δύναμιν, και καθιστών άμωμον την οδόν μου. 33 Κάμνει τους πόδας μου ως των ελάφων και με στήνει επί τους υψηλούς τόπους μου. 34 Διδάσκει τας χειράς μου εις πόλεμον, και ἐκαμε τόξον χαλκούν τους βραχιονάς μου. 35 Και ἐδώκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου· και η δεξιά σου με υπεστήριξε και η αγαθότης σου με εμεγάλυνεν. 36 Επλάτυνας τα βήματά μου υποκάτω μου, και οι πόδες μου δεν

εκλονίσθησαν. 37 Κατεδίωξα τους εχθρούς μου και ἐφθασα αυτούς και δεν επέστρεψα εωσού συνετέλεσα αυτούς. 38 Συνέτριψα αυτούς και δεν ηδονήθησαν να ανεγερθώσιν ἐπεοντούν πού τους πόδας μου. 39 Και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον· συνέκαμψας υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' εμέ. 40 Και ἐκαμε τους εχθρούς μου να τρέψωσιν εις εμέ τα νώτα, και εξαλόθρευσα τους μισούντας με. 41 Εβόήσαν, και ουδείς ο σώζων· προς τον Κύριον, και δεν εισήκουσεν αυτών. 42 Και κατέλεπτυνα αυτούς ως κόνιν κατά πρόσωπον ανέμου· απετίναξα αυτούς ως τον πηλόν των οδών. 43 Ηλευθέρωσάς με εκ των αντιλογιών του λαού κατέστησας με κεφαλήν εθνών· λαός, τον οποίον δεν εγνώρισα, εδούλευσεν εις εμέ. 44 Μόλις ήκουσαν, και υπήκουσαν εις εμέ· ζένοι υπετάχθησαν εις εμέ. 45 Ξένοι παρελύθησαν και κατετρόμαξαν εκ των αποκρύφων τόπων αυτών. 46 Ζη Κύριος, και ευλογημένον το φρουριόν μου· και ας υψωθή ο Θεός της σωτηρίας μου· 47 ο Θεός ο εκδικών με και υποτάσσων λαούς υποκάτω μου· 48 δοτίς με ελευθερόνει εις των εχθρών μου. Ναι, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων επ' εμέ· ηλευθέρωσάς με από ανδρός αδίκου. 49 Διά τούτο θέλω σε μηνεί, Κύριε, μεταξύ των εθνών, και εις το όνομά σου θέλω ψάλλει. 50 Αυτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του βασιλέως αυτού, και κάμνει ἔλεος εις τον κεχρισμένον αυτού, εις τον Δαβίδ και εις το σπέρμα αυτού ἔως αιώνας.

19 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το ἐργον των χειρών αυτού. 2 Η ημέρα προς την ημέραν λαλεί λόγον, και η νυξ προς την νύκτα αναγγέλλει γνώσιν. 3 Δεν είναι λαλία ουδέ λόγος, των οποίων η φωνή δεν ακούεται. 4 Εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών και ἔως των περάτων της οικουμένης οι λόγοι αυτών. Εν αυτοίς έθεσε σκηνήν διά τον ἥλιον· 5 και ούτος εξέρχεται ως υνυφίος εκ του θαλάμου αυτού· αγάλλεται ως ο ανδρείος εις το να τρέξη το στάδιον· 6 ατ' ἄκρου του ουρανού είναι η ἔξοδος αυτού· και το κατάντημα αυτού ἔως ἄκρους αυτού· και δεν κρύπτεται από της θερμότητος αυτού. 7 Ο νόμος του Κυρίου είναι ἄμωμος, επιστρέφων ψυχήν· η μαρτυρία του Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τον απλούν· 8 τα διατάγματα του Κυρίου ευθέα, ευφραίνοντα καρδιαν· η εντολή του Κυρίου λαμπρά, φωτίζουσα οφθαλμούς· 9 ο φόβος του Κυρίου καθαρός, διαμένων εις τον αιώνα· αι κρίσεις του Κυρίου αληθινά, δίκαιαται εν ταυτώ· 10 πλέον επιθυμηταί παρά το χρυσοίν, μάλιστα παρά πλήθος καθαρού χρυσού, και γλυκύτεραι υπέρ το μέλι και τους σταλαγμούς της κηρήθρας. 11 Ο δούλος σου μάλιστα νουθετείται δι' αυτών· εις την τήρησιν αυτών η ανταμοιβή είναι μεγάλη. 12 Τις συναισθάνεται τα εαυτού αμαρτήματα; καθάρισόν με από των κρυψίων αμαρτημάτων. 13 Και ἐπι το προφύλαξον τον δούλον σου από υπερηφανίων· ας μη με κυριεύσωσι τότε θέλω είσθαι τέλεος, και θέλω καθαρισθή από μεγάλης παρανομίας. 14 Ας ήναι ευάρεστα τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της καρδίας μου ενώπιον σου, Κύριε, φρούριόν μου και λυτρωτά μου.

20 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος να σου υπακούσῃ εν ημέρᾳ θλίψεως το όνομα του Θεού του Ιακώβ· να σε υπερασπίσῃ. 2 Να σοι εξαποστείλη βοήθειαν εκ του αγιαστηρίου και εκ της Σιών να σε υποστηρίξῃ. 3 Να ενθυμηθή πάσας τας προσφοράς σου και να προσδεχθή το ολοκαύτωμά σου. Διάψαλμα. 4 Να σοι δώσῃ κατά την καρδίαν σου και να εκπληρώσῃ πάσαν βουλήν σου. 5 Εις την σωτηρίαν

σου θέλομεν χαρή· και εις το ονόμα του Θεού ημών θέλομεν υψώσει τας σημαίας ο Κύριος να εκπληρώσῃ πάντα τα αιτήματά σου. **6** Τώρα εγνώρισα ότι έωσεν ο Κύριος τον χριστόν αυτού· θέλει εισακούσει αυτού εκ του ουρανού της αγιότητος αυτού· η σωτηρία της δεξιάς αυτού γίνεται εν δυνάμει. **7** Οι μεν εις αμάξας, οι δε εις ίππους, αλλ' ημέρες εις το ονόμα Κυρίου του Θεού ημών θέλομεν καυχάσθατε· **8** ούτοι συνεκάμφθησαν και ἔπεσον· ημέρες δε ανέστημεν και ανωρθώθημεν. **9** Κύριε, σώσον τον βασιλέα· και εισάκουσον ημών, καθ' ην ημέραν σε επικαλεσθώμεν.

21 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικὸν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, εν τῇ δυνάμει σου θέλει ευφραίνεσθαι ο βασιλεὺς και πόσον θέλει υπεραγάλλεσθαι εν τῇ σωτηρίᾳ σου. **2** Τὴν επιθυμίαν τῆς καρδίας αυτού ἐδωκας εἰς αυτόν, και τῆς αιτήσεως τῶν χειλέων αυτού δὲν εστέρρησας αυτόν. Διάψαλμα. **3** Διότι προέφθασας αυτὸν εν εὐλογίαις αγαθότητος ἑθεσας επὶ την κεφαλήν αυτού στέφανον εκ καθαρού χρυσίου. **4** Ζωήν σε εζήτησε, και ἐδωκας εἰς αυτὸν μακρότητα νημερών εἰς αἰώνα αἰώνος. **5** Μεγάλη η δόξα αυτού διά τῆς σωτηρίας σου τιμήν και μεγαλοπρέπειαν ἑθεσας επ' αυτόν. **6** Διότι ἑθεσας αυτόν ευλογίαν εἰς τὸν αἰώνα· υπερεύφρανας αυτόν διά του προσώπου σου. **7** Διότι ο βασιλεὺς ελπίζει επὶ τὸν Κύριον, και διά του ελέους του Υἱόστου δὲν θέλει σαλευθή. **8** Η χειρ σου θέλει ευρεῖ πάντας τους εχθρούς σου· η δεξιά σου θέλει ευρεῖ τους μισούντας σε. **9** Θέλεις κάμει αυτούς ως κάμινον πυρός εν τῷ καιρῷ τῆς οργῆς σου· ο Κύριος θέλει καταπίει αυτούς εν τῷ θυμῷ αυτού· και πυρ θέλει καταφάγει αυτούς. **10** Θέλεις αφανίσει απὸ τῆς γῆς τον καρπόν αυτῶν, και το σπέρμα αυτῶν από τῶν ινών τῶν ανθρώπων. **11** Διότι εμπηκανεύθησαν κακά εναντίον σου· διελογίσθησαν βουλήν, αλλὰ δὲν ἰσχυσαν. **12** Διά τούτο θέλεις κάμει αυτούς να τρέψωσι τα νώτα, ὅταν επὶ τας χορδάς σου ετοιμάσῃς τα βέλη σου κατά τον προσώπου αυτών. **13** Υψώθητι, Κύριε, εν τῇ δυνάμει σου θέλομεν υμνεῖ και φαλμωδεῖ την δύναμιν σου.

22 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, επὶ Αγέλεθ Σάχαρ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; διά τι ίστασαι μακράν από της σωτηρίας μου και από τῶν λόγων τῶν στεναγμῶν μου; **2** Θεέ μου, κράζω την ημέραν, και δεν αποκρίνεσαι· και την νύκτα, και δεν σιωπώ. **3** Συ δε ο Ἅγιος κατοικεῖς μεταξύ τῶν επαίνων του Ισραήλ. **4** Επί σε ἡλπίσαν οι πατέρες ημῶν ἡλπίσαν, και ἥλευθερώσας αυτούς. **5** Προς σε ἐκράξαν και εώθησαν· επὶ σε ἡλπίσαν και δεν κατησχύνθησαν. **6** Εγώ δε εἴμαι σκύλης και ουχὶ ἀνθρωπὸς ὄνειδος ἀνθρώπων και εξουθένημα του λαού. **7** Με εμυκτήρισαν πάντες οι βλέποντές με ανοίγουσι τα χεῖλα, κινούσι την κεφαλήν, λέγοντες, **8** Ἡλπίσεν επὶ τὸν Κύριον· ας ελευθερώσῃ αυτόν· ας σώσῃ αυτόν, επειδή θέλει αυτόν. **9** Άλλα σι είσαι ο εκοπάσας με εκ της κοιλίας η ελτίς μου από τῶν μαστῶν της μητρός μου. **10** Επὶ σε ερρίφθην εκ μήτρας· εκ κοιλίας της μητρός μου σι είσαι ο Θεός μου. **11** Μη απομακρυνθῆς απ' εμού· διότι η θλίψις είναι πλησίον· διότι ουδείς ο βοηθών. **12** Τάυροι πολλοί με περιεκύλωσαν· τάυροι δυνατοί εκ Βασάν με περιεστοίχισαν. **13** Ήνοιξαν επ' εμέ το στόμα αυτῶν, ως λέων αρπάζων και βρυχόμενος. **14** Εξεχύθην ως ὄνδωρ, και εξηρθρώθησαν πάντα τα οστά μου· η καρδία μου ἔγεινεν ως κηρίον, κατατίκεται εν μέσῳ τῶν εντοσθίων μου. **15** Η δύναμις μου εξηράνθη ως δστρακόν, και η γλώσσα μου εκολλήθη εις τὸν λάρυγγά μου· και σι με κατεβίβασας εις τὸ χώμα του θανάτου. **16** Διότι κύνες με περιεκύλωσαν

σύναξις πονηρευομένων με περιέκλεισεν· ετρύπησαν τας χείρας μου και τους πόδας μου. **17** Δύναμαι να αριθμήσω πάντα τα οστά μου· ούτοι με ενατενίζουσι και με παρατηρούσι. **18** Διεμερίσθησαν τα μάτιά μου εις εαυτούς και επὶ τὸν ιματισμόν μου ἔβαλον κλήρον. **19** Άλλα σι, Κύριε, μη απομακρυνθῆς σι, η δύναμις μου, σπεύσον εις βοήθειάν μου. **20** Ελευθέρωσον από ρομφαίας την ψυχήν μου την μεμονωμένην μου από δυνάμεως κυνός. **21** Σώσον με εκ στόματος λέοντος και εισάκουσόν μου, ελευθερόνων με από κεράτων μονοκερώτων. **22** Θέλω διηγείσθαι το ονόμα σου προς τους αδελφούς μου· εν μέσῳ συνάξεως θέλω σε επαινεῖ. **23** Οι φοβούμενοι τον Κύριον, αινείτε αυτόν· ἀπαν το σπέρμα Ιακώβ, δοξάστε αυτόν· και φοβήθητε αυτόν, ἀπαν το σπέρμα Ισραήλ. **24** Διότι δεν εξουθένωσε και δεν απεστράφη την θλίψιν του τεθλιμμένου, και δεν ἔκρυψε το πρόσωπον αυτού απ' αυτόν και ὅτε εβρήσε προς αυτόν, εισήκουσεν. **25** Από σου θέλει αρχίζει η αίνεσίς μου εν εκκλησίᾳ μεγάλη· θέλω αποδώσει τας ευχάς μου ενώπιον των φοβουμένων αυτόν. **26** Οι τεθλιμμένοι θέλουσι φάγει και θέλουσι χορτασθή· θέλουσιν αινέσει τον Κύριον οι εκητούντες αυτόν· η καρδία σας θέλει ζή εις τον αἰώνα. **27** Θέλουσιν εν θυμητῇ και επιστραφή προς τον Κύριον πάντα τα πέρατα τῆς γῆς και θέλουσι προσκυνήσει ενώπιον σου πάσας αι φυλαί των εθνών. **28** Διότι τον Κύριον είναι η βασιλεία, και αυτός εξουσιάζει τα ἔνθη. **29** Θέλουσι φάγει και θέλουσι προσκυνήσει πάντες οι παχεῖς της γῆς ενώπιον αυτού θέλουσι κλίνει πάντες οι καταβάνοντες εις το χώμα· και ουδείς την ζωήν αυτού θέλει δυνηθή να φυλάξῃ. **30** Οι μεταγενέστεροι θέλουσι δουλεύσει αυτόν· θέλουσιν αναγραφή εις τον Κύριον ως γενεά αυτού. **31** Θέλουσιν ελθεί και αναγγείλει την δικαιοσύνην αυτού, προς λάόν, όστις μέλλει να γεννηθῇ διότι αυτός έκαμε τούτο.

23 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου· δεν θέλω στερηθή ουδενός. **2** Εἰς βοσκάς χλοεράς με ανέπαυσεν εις ίδατα αναπαύσεως με ωδήγησεν. **3** Ηνώρθωσε την ψυχήν μου· με ωδήγησε διά τριβῶν δικαιοσύνης ἔνεκεν του ονόματος αυτού. **4** Και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσως, δεν θέλω φοβηθῆ κακόν· διότι σι είσαι μετ' εμού· η ράβδος σου και η βακτηρία σου, άυται με παρηγορούσιν. **5** Ητοίμασας ἐμπροσθέν μου τράπεζαν απέναντι τῶν εχθρῶν μου· ήλειψας εν ελαίῳ την κεφαλήν μου· το ποτήριόν μου υπερχειλίζει. **6** Βεβαίως χάρις και ἔλεος θέλουσι με ακολουθεί πάσας τας ημέρας της ζωῆς μου· και θέλω κατοικεί εν τω οίκω του Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

24 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Τον Κύριον είναι η γη και το πλήρωμα αυτής η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτῇ. **2** Διότι αυτός εθεμελίωσεν αυτήν επὶ τῶν θαλασσῶν, και εστέρεωσεν αυτήν επὶ τῶν ποταμῶν. **3** Τις θέλει αναβή εις τὸ όρος του Κυρίου· και τις θέλει σταθή εν τῷ τόπῳ τω αγίῳ αυτού· **4** Ο αθώος τας χείρας και ο καθαρός την καρδίαν· διότι δεν ἔδωκεν εις ματαίστητα την ψυχήν αυτού και δεν ὄμοσε μετά δολιότητος. **5** Ούτος θέλει λάβει ευλογίαν παρά τον Θεόν της σωτηρίας αυτού. **6** Αύτη είναι η γενεά των εκζητούντων αυτόν, των ζητούντων το πρόσωπόν σου, Θεέ του Ιακώβ. Διάψαλμα. **7** Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεὺς της δόξης. **8** Τις ούτος ο Βασιλεὺς της δόξης; ο Κύριος ο κραταίος και δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός εν πολέμῳ. **9** Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεὺς της δόξης. **10** Τις

είναι ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος των δυνάμεων αυτός είναι ο Βασιλεύς της δόξης. Διάψαλμα.

25 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε, Κύριε, ύψωσα την ψυχήν μου. 2 Θέει μου, επί σε ἡλπίσα: ας μη καταισχυνθώ, ας μη χαρώσιν επ' εμέ οι εχθροί μου. 3 Βεβαίως πάντες οι προσμένοντές σε δεν θέλουσι καταισχυνθή: ας καταισχυνθώσιν οι μωροί παραβάται. 4 Δείξον μοι, Κύριε, τας οδούς σου δίδαξόν με τα βήματά σου. 5 Οδήγησόν με εν τη αληθείᾳ σου και δίδαξόν με διότι συ είσαι ο Θεός της σωτηρίας μου σε προσέμνω όλην την ημέραν. 6 Μνήσθητι, Κύριε, τους οικτιρμούς σου και τα ελέη σου, διότι είναι απ' αιώνος. 7 Τας αμαρτίας της νεότητός μου και τας παραβάσεις μου μη μνησθής κατά το έλεός σου μνήσθητι μου συ, Κύριε, ένεκεν της αγαθότητός σου. 8 Αγαθός και ευθύς ο Κύριος διά τούτο θέλει διδάξει τους αμαρτωλούς την οδόν. 9 Θέλει διδηγήσει τους πράσους εν κρίσει και θέλει διδάξει τους πράσους την οδόν αυτού. 10 Πάσαι αι οδοί του Κύριου είναι έλεος και αλήθεια εις τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και τα μαρτύρια αυτού. 11 Ἐνεκεν του ονόματός σου, Κύριε, συγχώρησον την ανομίαν μου, διότι είναι μεγάλη. 12 Τις είναι ο ἀνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; αυτόν θέλει διδάξει την οδόν, την οποίαν πρέπει να εκλέξῃ. 13 Η ψυχή αυτού θέλει κατοικεί εν αγαθοίς, και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομήσει την γην. 14 Το απόρρητον του Κυρίου είναι μετά των φοβουμένων αυτόν και την διαθήκην αυτού θέλει φανερώσει εις αυτούς. 15 Οι οφθαλμοί μου είναι διαπαντός προς τον Κύριον, διότι αυτός θέλει εξαγάγει εκ παγίδος τους πόδας μου. 16 Επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με, διότι μεμονωμένος και τεθλιμένος είμαι. 17 Αι θλίψεις της καρδίας μου ήξησαν εξάγαγε με εκ των στενοχωριών μου. 18 Ιδέ την θλίψιν μου και τον μόχθον μου, και ἀφες πάσας τας αμαρτίας μου. 19 Ιδέ τους εχθρούς μου, διότι επληθύνθησαν και μίσος ἀδίκον με εμίσθιαν. 20 Φύλαξον την ψυχήν μου και σώσον με: ας μη καταισχυνθώ, διότι επί σε ἡλπίσα. 21 Ακακία και ευθύτης ας με περιφυλάττωσι, διότι σε προσέμεινα. 22 Λύτρωσον, θεέ, τον Ισραήλ εκ πασών των θλίψεων αυτού.

26 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κρίνον με, Κύριε: διότι εγώ περιεπάτησα εν ακακίᾳ μου και επί τον Κύριον ἡλπίσα, και δεν θέλω σαλευθή. 2 Εξέτασόν με, Κύριε, και δοκίμασόν με: δοκίμασον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου. 3 Διότι το έλεος σου είναι ἐμπροσθεν των οφθαλμών μου και περιεπάτησα εν τη αληθείᾳ σου. 4 Δεν εκάθησα μετά ανθρώπων ματαίων και μετά υποκριτών δεν θέλω υπάγει. 5 Εμίσθησα την σύναξιν των πονηρουμένων, και μετά ασεβών δεν θέλω καθήσει. 6 Θέλω νίψει εν αθωάτητι τας χείρας μου και θέλω περικυλώσει το θυσιαστήριον σου, Κύριε: 7 διά να κάμω να αντηχήση φωνή αινέσως, και διά να δηηγθώ πάντα σα θαυμάσται σου. 8 Κύριε, ηγάπησα την κατοίκησιν του οίκου σου και τον τόπον της σκηνής της δόξης σου. 9 Μη συμπεριλάβῃς μετά αμαρτωλών την ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων την ζωήν μου. 10 εις των οποίων τας χείρας είναι ανομία, και η δεξιά αυτών πλήρης δώρων. 11 Άλλ' εγώ θέλω περιπατεί εν ακακίᾳ μου λύτρωσον με και ελέησόν με. 12 Ο πους μου ίσταται εν τη ευθύτητι εν εκκλησίας θέλω ευλογεί τον Κύριον.

27 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι φως μου και σωτηρία μου: τίνα θέλω φοβηθή; ο Κύριος είναι δύναμις της ζωής μου: από τίνος θέλω δειλιάσει; 2 Ότε επλησίασαν επ' εμέ οι πονηρουμένοι, διά να καταφάγωσι την σάρκα μου, οι αντίδικοι και οι εχθροί μου, αυτοί προσέκρουσαν και ἐπεσον.

3 Και αν παραταχθή εναντίον μου στράτευμα, η καρδία μου δεν θέλει φοβηθή και αν πόλεμος σηκωθή επ' εμέ, και τότε θέλω ελπίζει. 4 Εν εξήτησα παρά τον Κυρίον, τούτο θέλω εκζητεί: το να κατοικώ εν τω οίκω του Κυρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου, να θεωρώ το κάλλος του Κυρίου και να επισκέπτωμαι τον ναόν αυτού. 5 Διότι εν ημέρα συμφοράς θέλει με κρύψει εν τη σκηνή αυτού θέλει με κρύψει εν τω αποκρύφω της σκηνής αυτού: θέλει με υψώσει επί βράχον· 6 και ήδη η κεφαλή μου θέλει υψωθή υπεράνω των εχθρών μου των περικυκλούντων με: και θέλω θυσίασι εν τη σκηνή αυτού θυσίας αλαλαγμού: θέλω υμνεί και θέλω ψαλμωδεί εις τον Κύριον. 7 Άκουσον, Κύριε, της φωνής μου, όταν κράζω και ελέησόν με και εισάκουσόν μου. 8 Ζητήσατε το πρόσωπόν μου, είπε περί σου η καρδία μου. Το πρόσωπόν σου, Κύριε, θέλω ζητήσει. 9 Μη κρύψης απ' εμού το πρόσωπόν σου: μη απορρίψης εν οργή τον δούλον σου συ εστάθης βοήθειά μου: μη με αφήσης και μη με εγκαταλείψης, θεέ της σωτηρίας μου. 10 Και αν ο πατήρ μου και η μητήρ μου με εγκαταλείψωσιν, ο Κύριος όμως θέλει με προσδεχθή. 11 Διδάξόν με, Κύριε, την οδόν σου και διδηγήσον με εν οδώ ευθείας ένεκεν των εχθρών μου. 12 Μη με παραδώσης εις την επιθυμίαν των εχθρών μου: διότι ηγέρθησαν κατ' εμού μάρτυρες ψευδεῖς και πνέοντες αδικίαν. 13 Ουαὶ εάν δεν επίστευον να ιδώ τα αγαθά του Κυρίου εν γῇ ζώντων. 14 Πρόσμενε τον Κύριον ανδρίζου, και ας κραταιωθή η καρδία σου και πρόσμενε τον Κύριον.

28 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε θέλω κράξει, Κύριε: φρούριόν μου, μη σιωπήσης προς εμέ μήποτε σιωπήσης προς εμέ, και ομοιωθώ με τους καταβαίνοντας εις τον λάκκον. 2 Άκουσον της φωνής των δεήσεων μου, όταν κράζω προς σε, όταν υψόντας τας χείρας μου προς τον ναόν τον άγιον σου. 3 Μη με σύρης μετά των ασεβών και μετά των εργαζομένων ανομίαν, οίτινες λαλούντες ειρήνην μετά των πληγών αυτών, έχουσι κακίαν εν τας καρδίαις αυτών. 4 Δος εις αυτούς κατά τα ἔργα αυτών και κατά την πονηρίαν των επιχειρήσεων αυτών: κατά τα ἔργα των χειρών αυτών δος εις αυτούς: απόδος εις αυτούς την ανταμοιβήν αυτών. 5 Επειδή δεν προσέχουσιν εις τας πράξεις του Κυρίου και εις τα ἔργα των χειρών αυτού, θέλει κατακρημνίσει αυτούς και δεν θέλει ανοικοδομήσει αυτούς. 6 Ευλογητός ο Κύριος, διότι ήκουσε της φωνής των δεήσεων μου. 7 Ο Κύριος είναι δύναμις μου και ασπίς μου: επ' αυτόν ήλπισεν η καρδία μου, και εβοηθήσαν διά τούτο ηγαλλίασεν τη καρδία μου, και με τας ωδάς μου θέλω υμνεί αυτόν. 8 Ο Κύριος είναι δύναμις του λαού αυτού: αυτός είναι και υπεράσπισις της σωτηρίας του κεχρισμένου αυτού. 9 Σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: και ποίμανε αυτούς και ψύψωσον αυτούς έως αιώνος.

29 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Απόδοτε εις τον Κύριον, υἱοί των δυνατών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος. 2 Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού: προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίω αυτού. 3 Η φωνή του Κυρίου είναι επί των υδάτων: ο Θεός της δόξης βροντά: ο Κύριος είναι επί υδάτων πολλών. 4 Η φωνή του Κυρίου είναι δυνατή: η φωνή του Κυρίου είναι μεγαλοπρεπής. 5 Η φωνή του Κυρίου συντρίβει κέδρους: και συντρίβει Κύριος τας κέδρους του Λιβάνου. 6 Και κάμνει αυτάς να σκιρτώσιν ως μόσχος τον Λιβάνον και το Σιρίων ως νέος μονόκερως. 7 Η φωνή του Κυρίου καταδιαιρεί τας φλόγας του πυρός. 8 Η φωνή του Κυρίου σείει την έρημον: ο Κύριος σείει την έρημον Κάδης.

9 Η φωνή του Κυρίου κάμνει να κοιλοπονώσιν αι ἔλαφοι και γυμνόνει τα δάστη εν δε τω ναώ αυτού πας τις κηρύγτει την δόξαν αυτού. **10** Ο Κύριος κάθηται επί τον κατακλυσμόν· και κάθηται ο Κύριος Βασιλεύς εἰς τον αἰώνα. **11** Ο Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εἰς τον λαόν αυτού· ο Κύριος θέλει ευλογήσει τον λαόν αυτού εν ειρήνῃ.

30 «Ψαλμός ωδής εἰς τον εγκαινιασμόν του οίκου του Δαβίδ.» Θέλω σε μεγαλύνει, Κύριε διότι συ με ανύψωσας, και δεν εύφρανας τους εχθρούς μου επ' εμέ. **2** Κύριε ο Θεός μου, εβόησα προς σε, και με εθεράπευσας. **3** Κύριε, ανεβίβασας εξ ἀδου την ψυχήν μου· μ' εφύλαξας την ζωήν, διά να μη καταβώ εἰς τον λάκκον. (**Sheol h7585**) **4** Ψαλμωδήσατε εἰς τον Κύριον, οι δοῖοι αυτού, και υμνείτε την μνήμην της αγιωσύνης αυτού. **5** Διότι η οργή αυτού διαφρεκί μίαν μόνην στιγμήν· ζωή ὁμώς είναι εν τη ευμενείᾳ αυτού το εστέρας δύναται να συγκατοικήσῃ κλαυθμός, αλλά το πρωΐ ἔρχεται αγαλλιάσις. **6** Εγώ δε είπα εν τη ευτυχίᾳ μου, δεν θέλω σαλευθή εἰς τον αἰώνα. **7** Κύριε, διά της ευμενείας σου εστερέωσας το δόρο μου. Απέκρυψας το πρόσωπόν σου, και εταράχθην. **8** Προς σε, Κύριε, ἔκραξα· και προς τον Κύριον εδεήθην. **9** Τις ωφέλεια εν τω αίματί μου, εάν καταβώ εἰς τον λάκκον; μήπως θέλει σε υμνεῖ ο κονιορτός; θέλει αναγγέλλει την αλήθειάν σου; **10** Ἀκουσον, Κύριε, και ελέγησον με· Κύριε, γενού βοηθός μου. **11** Μετέβαλες εἰς εμέ τον θρήνόν μου εἰς χαράν· ἐλύσας τον σάκκον μου και με περιέζωσας ευφροσύνην· **12** διά να ψαλμωδή εἰς σε η δόξα μου και να μη σωπά. Κύριε ο Θεός μου, εἰς τον αἰώνα θέλω σε υμνεῖ.

31 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί σε, Κύριε, ἡλπίσας ας μη καταισχυνθώ εἰς τον αἰώνα· εν τη δικαιούντη σου σώσον με. **2** Κλίνον εις ειμέ το ωτίον σου τάχυνον να με ελευθερώσης γενού εἰς εμέ ισχυρός βράχος· οίκος καταφυγῆς, διά να με σώσης. **3** Διότι πέτρα μου και φρούριόν μου είσαι· και ἔνεκεν του ονόματό σου οδήγησόν με και διάθρεψόν με. **4** Εκβαλέ με εκ της παγίδος, την οποίαν ἔκρυψαν δι' εμέ διότι είσαι η δύναμίς μου. **5** Εἰς τας χείρας σου παραδίδω το πνεύμά μου· συ με ελύτρωσας, Κύριε ο Θεός της αληθείας. **6** Εμίσησα τους προσέχοντας εἰς τας ματαιότητας του ψεύδους· εγώ δε επί τον Κύριον ελπίζω. **7** Θέλω αγάλλεσθαι και ευφράνεσθαι εἰς το ἔλεός σου· διότι είδες την θλίψιν μου, εγνώρισας την ψυχήν μου εν στενοχωρίαις, **8** και δεν με συνέκλεισας εἰς την κείρα του εχθρού ἔστησας εν ευρυχωρίᾳ τους πόδας μου. **9** Ελέγησόν με, Κύριε, διότι είμαι εν θλίψει· εμαράνθη από της λύπης ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου και η κοιλία μου. **10** Διότι εξέλιπεν εν οδύνῃ η ζωή μου και τα ἔτη μου εν στεναγμοίς ησθένησεν από ταλαιπωρίας μου· η δύναμίς μου, και τα οστά μου κατεφθάρησαν. **11** Εἰς πάντας τους εχθρούς μου ἔγεινα ὄνειδος και εἰς τους γείτονάς μου σφόδρα, και φόβος εἰς τους γνωστούς μου· οι βλέποντές με ἔξω ἔφευγον απ' εμού. **12** Ελησμονήθην από της καρδίας ως νεκρός· ἔγεινα ως σκεύος συντετριψμένον. **13** Διότι ήκουσα τον ονειδισμόν πολλών φόβος ήτο πανταχόθεν· ότε συνεβούλευθησαν κατ' εμού· εμπιχανεύθησαν να αφαιρέσωτι την ζωήν μου. **14** Άλλ' εγώ επί σε, Κύριε, ἡλπίσα· είπα, σε είσαι ο Θεός μου. **15** Εἰς τας χείρας σου είναι οι καιροί μου· λύτρωσόν με εκ χειρός των εχθρών μου και εκ των καταδιωκόντων με. **16** Επίφανον το πρόσωπον σου επί τον δούλον σου σώσον με εν τω ελέσι σου. **17** Κύριε, ας μη καταισχυνθώ, διότι σε επεκαλέσθην· ας καταισχυνθώσιν οι ασεβείς, ας σιωπήσωσιν εν τω ἀδη. (**Sheol**

h7585) 18 Άλαλα ας γείνωσι τα χείλη τα δόλια, τα λαλούντα σκληρώς κατά του δικαίου εν υπερηφανίᾳ και καταφρονήσει. **19** Πόσον μέγάλη είναι η αγαθότης σου, την οποίαν εφύλαξας εἰς τους φοβουμένους και σε ενήργησας εἰς τους ελπίζοντας επί σε ἐμπροσθεν των ιών των ανθρώπων. **20** Θέλεις κρύψει αυτούς εν αποκρύψω του προσώπου σου από της αλαζονείας των ανθρώπων θέλεις κρύψει αυτούς εν σκηνή από της αντιλογίας των γλωσσών. **21** Ευλογητός ο Κύριος, διότι εθαυμάστωσε το ἔλεος αυτού προς εμέ εν πόλει οχυρά. **22** Εγώ δε είπα εν τη εκπλήξει μου, Απερρίφθην απ' ἐμπροσθεν των οφθαλμών σου· πληγή σε ήκουσας της φωνής των δεήσεών μου, ότε εβόησα προς σε. **23** Αγαπήσατε τον Κύριον, πάντες οι δοῖοι αυτού· ο Κύριος φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσώς εἰς τους πράττοντας την υπερηφανίαν. **24** Ανδρίζεσθε, και ας κραταιωθῇ η καρδία σας, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

32 «Ψαλμός του Δαβίδ. Μασχίλ.» Μακάριος εκείνος, του οποίου συνεχωρήθη η παράβασις, του οποίου εσκεπάσθη η αμαρτία. **2** Μακάριός ο ἀνθρώπος, εἰς τον οποίον ο Κύριος δεν λογαριάζει ανομίαν και εἰς τον οποίον το πνεύμα δεν υπάρχει δόλος. **3** Ότε απεισώπησα, επαλαιώθησαν τα οστά μου εκ του ολοιγυμού μου όλην την ημέραν. **4** Επειδή ημέραν και νύκτα εβαρύνθη η χειρ σου επ' εμέ η υγρότης μου μετεβλήθη εἰς θερινήν ξηρασίαν. Διάψαλμα. **5** Την αμαρτίαν μου εφανέρωσα προς σε, και την ανομίαν μου δεν ἔκρυψα· εἴπα, Εἰς τον Κύριον θέλω εξομολογηθή τας παραβάσεις μου· και συ συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου. Διάψαλμα. **6** Διά τούτο πας δοῖος θέλει προσεύχεσθαι προς σε εν καιρῷ προστίκοντι· βεβαίως εν κατακλυσμῷ πολλών υδάτων ταύτα δεν θέλουσιν εγγίζει εις αυτόν. **7** Σύν είσαι η σκέπη μου· θέλεις με φυλάττει από θλίψεως· αγαλλίασιν λυτρώσεως θέλεις με περικυλόνει. Διάψαλμα. **8** Εγώ θέλω σε συνετίσει και θέλω σε διδάξει την οδόν, εἰς την οποίαν πρέπει να περιπατής θέλω σε συμβουλεύεις επί σε θέλεις είσθαι ο οφθαλμός μου. **9** Μη γίνεσθε ως ίππος, ως ημίονος, εἰς τα οποία δεν υπάρχει σύνεσις· των οποίων το στόμα πρέπει να κρατήται εν κημώ και χαλινώ, ἄλλως δεν θήβελον πλησιάζει εἰς σε. **10** Πολλαὶ αι μάστιγες του ασεβούς· τον δε ελπίζοντα επί Κύριον έλεος θέλει περικυκλώσει. **11** Ευφράνεσθε εἰς τον Κύριον και αγάλλεσθε, δίκαιοι και αλαλάξατε, πάντες οι ευθείς την καρδίαν.

33 Αγάλλεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίῳ· εἰς τους ευθείς αρμόζει η αίνεσις. **2** Υμνείτε τον Κύριον εν κιθάρᾳ· εν ψαλτήριω δεκαχόρδω ψαλμωδήσατε εἰς αυτόν. **3** Ψάλλετε εἰς αυτόν ἀσμά νέον· καλώς σημάνετε τα ὄργανά σας εν αλαλαγμῷ. **4** Διότι ευθύς είναι ο λόγος του Κυρίου, και πάντα τα ἔργα αυτού μετά αληθείας. **5** Αγαπά δικαιούσην και κρίσιν· από του ελέυσον του Κυρίου είναι πλήρης η γη. **6** Με τον λόγον του Κυρίου έγειναν οι ουρανοί, και διά της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών. **7** Συνιγάγειν ως σωρόν τα ύδατα της θαλάσσης· ἔβαλεν εἰς αποθήκας τας αβύσσους. **8** Ας φοβηθή τον Κύριον πάσα η γη· ας τρομάξωσιν απ' αυτόν πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης. **9** Διότι αυτός είπε, και ἔγεινεν αυτός προσέταξε, και εστερεώθη. **10** Ο Κύριος ματαίοντει την βουλήν των εθνών, ανατρέπει τους διαλογισμούς των λαών. **11** Η βουλή του Κυρίου μένει εἰς τον αἰώνα· οι λογισμοί της καρδίας αυτού εἰς γενέαν και γενεάν. **12** Μακάριον το έθνος, του οποίου ο Θεός είναι ο Κύριος. Ο λαός, τον οποίον εξέλεξε διά κληρονομίαν αυτού. **13** Ο Κύριος διέκυψεν εξ ουρανού· εἶδε πάντας τους ιυούς των ανθρώπων. **14** Εκ του τόπου της

κατοικήσεως αυτού θεωρεί πάντας τους κατοίκους της γης. **15** Εξ ίσου έπλασε τας καρδίας αυτών· γνωρίζει πάντα τα έργα αυτών. **16** Δεν σώζεται βασιλεύς διά πλήθους στρατεύματος ο δυνατός δεν ελευθερούται διά της μεγάλης αυτού ανδρείας. **17** Μάταιος ο ίππος προς σωτηρίαν· και διά της πολλής αυτού δυνάμεως δεν θέλει σώσει. **18** Ιδού, ο οφθαλμός του Κυρίου είναι επί τους φοβουμένους αυτὸν επί τους επλίζοντας επί το έλεος αυτού· **19** διά να ελευθερώσῃ εκ θανάτου την ψυχήν αυτών, και εν καιρῷ πείνης να διαφυλάξῃ αυτούς εἰς ζωήν. **20** Η ψυχή ημών προσμένει τον Κύριον· αυτός είναι βοηθός ημών και απίστημα. **21** Διότι εἰς αυτόν θέλει ευφρανθή η καρδία ημών, επειδή επί το άνομα αυτού το ἅγιον ήλπισαμεν. **22** Γένοιτο, Κύριε, το έλεός σου εφ' ημάς, καθώς ήλπισαμεν επί σε.

34 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε μετέβαλε τον τρόπον αυτού έμπροσθεν του Αριμέλεχ ούτος δε απέλυσεν αυτόν, και απήλει.» Θέλω ευλογεί τον Κύριον εν παντὶ καιρῷ· η αίνεσις αυτού θέλει είσθαι διαπαντός εν τω στόματι μου. **2** Εἰς τον Κύριον θέλει καυχάσθαι η ψυχή μου· οι ταπεινοί θέλουσιν ακούσει, και θέλουσι χαρῇ. **3** Μεγαλύνατε τον Κύριον μετ' εμού, και ας υψώσωμεν ομού το άνομα αυτού. **4** Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσε μου, και εκ πάντων των φόβων μου με ηλευθέρωσεν. **5** Απέβλεψαν προς αυτόν και εφωτίσθησαν, και τα πρόσωπα αυτών δεν κατησχύνθησαν. **6** Ούτος ο πτωχός έκραξε, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν. **7** Ἀγέλος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλῳ των φοβουμένων αυτόν και ελευθερόνει αυτούς. **8** Γεύθητε και ιδέτε ότι αγαθός ο Κύριος μακάριος ο ἀνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν. **9** Φοβήθητε τον Κύριον, οι ἅγιοι αυτού· διότι δεν υπάρχει στέρησις εἰς τους φοβουμένους αυτόν. **10** Οι πλούσιοι πτωχεύουσι και πεινώντιν· αλλ' οι εκζητούντες τον Κύριον δεν στερούνται ουδενός αγαθού. **11** Έλθετε, τέκνα, ακούσατέ μου· τον φόβον του Κυρίου θέλου σας διδάξει· **12** Τις είναι ο ἀνθρωπος οστίς θέλει ζωήν, αγαπά τημέρας, διά να ίδη καλόν; **13** Φύλαττε την γλώσσαν σου από κακού, και τα χείλη σου από τον να λαλώσι δόλον· **14** Ἐκκλινον από τον κακού και πράττε το αγαθόν· ζήτει ειρήνην και κυνήγει αυτήν. **15** Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους, και τα ώτα αυτού εἰς την κραυγήν αυτών. **16** Το πρόσωπον του Κυρίου είναι κατά των πρατόντων κακού, διά να αφανίσῃ από της γης το μνημόσυνον αυτών. **17** Ἐκραξαν οι δίκαιοι, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτών ελευθέρωσεν αυτούς. **18** Ο Κύριος είναι πλησίον των συντετριμένων την καρδίαν, και σώζει τους ταπεινούς το πνεύμα. **19** Πολλαῖ αι θλίψεις του δικαίου, αλλ' εκ πασών τούτων θέλει ελευθερώσει αυτόν ο Κύριος. **20** Αυτός φυλάττει πάντα τα οστά αυτού· ουδέν εκ τούτων θέλει συντριψθή. **21** Η κακία θέλει θανατώσει τον αμαρτωλόν· και οι μισούντες τον δίκαιον θέλουσιν απολεσθή. **22** Ο Κύριος λυτρόνει την ψυχήν των δούλων αυτού, και δεν θέλουσιν απολεσθή πάντες οι επλίζοντες επ' αυτόν.

35 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Δίκασον, Κύριε, τους δικαζομένους μετ' εμού πολέμησον τους πολεμούντας με. **2** Ανάλαβε όπλον και ασπίδα και ανάστηθι εἰς βοήθειάν μου. **3** Και δράξον το δόρυ και σύγκλεισον την οδὸν των καταδικώντων με επει την ψυχήν μου, Εγώ είμαι η σωτηρία σου. **4** Ας αισχυνθώστι και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας στραφώσιν εἰς τα οπίσω και ας αισχυνθώσιν οι βουλευόμενοι το κακόν μου. **5** Ας ήναι ως λεπτόν ἄχυρον κατά πρόσωπον ανέμου, και ἀγγελος Κυρίου ας διώκη αυτούς. **6** Ας ήναι η οδός αυτών

σκότος και οιλίσθημα, και ἀγγελος Κυρίου ας καταδιώκη αυτούς. **7** Διότι ανατίως ἔκρυψαν δι' εμέ την παγίδα αυτών εν λάκκω· ανατίως ἔσκαψαν αυτόν διά την ψυχήν μου. **8** Ας ἐλθή επ' αυτόν ολέθρος απροσδόκητος· και η παγίς αυτού, την οποίαν ἔκρυψεν, ας συλλάβῃ αυτόν· ας πέσῃ εἰς αυτήν εν ολέθρῳ. **9** Η δε ψυχή μου θέλει αγάλλεσθαι εἰς τον Κύριον, θέλει χαίρει εἰς την σωτηρίαν αυτού. **10** Πάντα τα οστά μου θέλουσιν ειπει, Κύριε, τις ὁμοίοις σου, ὅστις ελευθερόνεις τον πτωχόν από τον ισχυρότερον αυτόν, και τον πτωχόν και τον πένητα από τον διαράπαζοντος αυτόν; **11** Σηκούθεντες μάρτυρες ἀδικοι, με ηρώτων περί πραγμάτων, τα οποία εγώ δεν ἡξευρον· **12** Ανταπέδωκαν εἰς εμέ κακόν αντί καλού στέρησιν εἰς την ψυχήν μου. **13** Εγώ δε, ότε αυτού ήσαν εν θλίψι, ενεδυόμην σάκκον· εταπείνωσα εν νηστεία την ψυχήν μου· και η προσευχή μου επέστρεφεν εἰς τον κόλπον μου. **14** Εφερόμην ως προς φίλον, ως προς αδελφόν μου· ἔκυπτον σκυθρωπάζων, ως ο πενθών διά την μητέρα αυτού. **15** Άλλ' αυτοί εχάρησαν διά την συμφοράν μου και συνήχθησαν· συνήχθησαν εναντίον μου οι χαμερπείς, και εγώ δεν ἡξευρον· με εξέσχιζον και δεν ἐπάνων· **16** Μετά υποκριτικών χλευαστῶν εν συμποδίοις ἐτρίζον· κατ' εμού τους οδόντας αυτών. **17** Κύριε, πότε θέλεις ιδεί; ελευθέρωσον την ψυχήν μου από τον ολέθρου αυτών, την μεμονωμένην μου εκ των λεόντων. **18** Εγώ θέλω σε υμνεί εν μεγάλη συνάξει· μεταξύ πολυαριθμού λαού θέλω σε υμνεί. **19** Ας μη χαρώσιν επ' εμέ οι εχθρευόμενοί με αδίκως οι μισούντες με ανατίως ας μη νεύωσι με τους οφθαλμούς. **20** Διότι δεν ελάλουν ειρήνην, αλλά εμελέτων δόλους κατά των ησυχαζόντων επί της γῆς· **21** και επλάτυναν κατ' εμού το στόμα αυτών, λέγοντες, Εύγε, εύγε· εἰδέν ο οφθαλμός ημών. **22** Είδες, Κύριε· μη σιωπήσῃς· Κύριε, μη απομακρυνθής απ' εμού. **23** Εγέρθητι και εξύπνισον διά την κρίσιν μου, Θεέ μου και Κύριε μου, διά την δίκην μου. **24** Κρίνόν με, Κύριε ο Θεός μου, κατά την δικαιοσύνην σου, και ας μη χαρώσιν επ' εμέ. **25** Ας μη είπωσιν εν ταις καρδίαις αυτών, Εύγε, ψυχή ημών· μηδέ ας είπωσι, Κατεπίσομεν αυτόν. **26** Ας αισχυνθώστι και ας εντραπώσιν ομού οι επιχαίροντες εἰς το κακόν μου· ας ενδυθώσιν εντροπήν και όνειδος οι μεγαλουχούντες κατ' εμού. **27** Ας ευφρανθώσι και ας χαρώσιν οι θέλοντες την δικαιοσύνην μου· και διαπαντός ας λέγωσιν, Ας μεγαλυνθή ο Κύριος, θότις θέλει την ειρήνην του δούλου αυτού. **28** Και η γλώσσα μου θέλει μελετά την δικαιοσύνην σου και τον ἐπανόν σου δόλην την ημέραν.

36 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, δούλου του Κυρίου.» Του ασεβούς η παρανομία λέγει εν τη καρδίᾳ μου, δεν είναι φόβος θεού· ἔμπροσθεν των οφθαλμῶν αυτού. **2** Διότι απατά εαυτόν εἰς τους οφθαλμούς αυτού περί του ότι θέλει ευρεθή η ανομία αυτού διά να μισθήτῃ. **3** Τα λόγια του στόματος αυτού είναι ανομία και δόλος δεν θέλησε να νοήσῃ διά να πράττῃ το αγαθόν. **4** Ανομίαν διαλογίζεται επί της κλίνης αυτού· ίσταται εν οδῷ ουχί καλή το κακόν δεν μισεί. **5** Κύριε, έως του ουρανού φθάνει το έλεός σου, η αλήθεια σου έως των νεφελών. **6** Η δικαιοσύνη σου είναι ως τα υψηλά ὄρη· αι κρίσεις σου ἀβύσσος μεγάλη ανθρώπους και κτήνη σώζεις, Κύριε. **7** Πόσον πολύτιμον είναι το έλεός σου, Θεέ. Διά τούτο οι υἱοί των ανθρώπων επλίζουν επί την σκιάν των πτερύγων σου. **8** Θέλουσι χορτασθή από τον πάχον του οίκου σου, και από του χειμάρρου της τρυφής σου θέλεις ποτίσει αυτούς. **9** Διότι μετά σου είναι η πηγή της ζωής εν τω φωτὶ σου θέλομεν ιδεί φως. **10** Ἐκτεινόν το έλεός σου προς τους γνωρίζοντάς σε, και την δικαιοσύνην σου προς τους ευθείς την καρδίαν.

11 Ας μη έλθῃ επ' ειμέ πους υπερηφανίας· και χειρ ασεβών ας μη με σαλέύσῃ. **12** Εκεί ἐπεσον οι εργάται της ανομίας κατεσπρώχθησαν και δεν θέλουσι δυνηθή να ανεγερθώσι.

37 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Μη αγανάκτει διά τους πονηρευομένους, μηδέ ζήλευε τους εργάτας της ανομίας. **2** Διότι ως χόρτος ταχέως θέλουσι κοπή, και ως χλωρά βοτάνη θέλουσι καταμαρανθή. **3** Ἐλπίζε επί Κύριον και πράττε το αγαθόν· κατοίκει την γην και νέμουν την αλήθειαν **4** και ευφραίνουν εν Κυρίῳ, και θέλει σοι δώσει τα ζητήματα της καρδίας σου. **5** Ανάθεις εις τον Κύριον την οδόν σου και ἐλπίζε επ' αυτόν, και αυτός θέλει ενεργήσει: **6** και θέλει εξέχει ως φως την δικαιοσύνην σου και την κρίσιν σου ως μεσημβρίαν. **7** Αναπαύουνται επί τον Κύριον και πρόσμενεν αυτόν· μη αγανάκτει διά τον κατευοδύμενον εν τη οδώ αυτού, διά ἀνθρωπον πράττοντα παρανομίας. **8** Πράσουν από θυμού και ἄφες την οργήν· μηδόλως αγανάκτει ώστε να πράττεις πονηρά. **9** Διότι οι πονηρευόμενοι θέλουσιν εξολοθρευθή· οι δε προσμένοντες τον Κύριον, ούτοι θέλουσι κληρονομήσει την γην. **10** Διότι έτι μικρόν και ο ασεβής δεν θέλει υπάρχει· και θέλεις ζητήσει τον τόπον αυτού, και δεν θέλει ευρεθή· **11** οι πραείς όμως θέλουσι κληρονομήσει την γήν· και θέλουσι κατατρυφά εν πολλή ειρήνῃ. **12** Ο ασεβής μηχανάται κατά του δικαίου, και τρίζει κατ' αυτού τους οδόντας αυτού. **13** Ο Κύριος θέλει γελάσει επ' αυτώ, επειδή βλέπει ότι ἔρχεται η ημέρα αυτού. **14** Οι ασεβείς εξέσπασαν ρομφαίαν και ενέτειναν το τόξον αυτών, διά να καταβάλωσι τον πτωχόν και τον πένητα, διά να σφάξωσι τους περιπατούντας εν ευθύτητι. **15** Η ρομφαία αυτών θέλει ειμῇ εις την καρδίαν αυτών, και τα τόξα αυτών θέλουσι συντριψθή. **16** Κάλλιον το ολίγον του δικαίου παρά ο πλούτος πολλών ασεβών. **17** Διότι οι βραχίονες των ασεβών θέλουσι συντριψθή· τους δε δικαίους υποστηρίζει ο Κύριος. **18** Γινώσκει ο Κύριος τας ημέρας των αμέμπτων· και η κληρονομία αυτών θέλει είσθαι εις τον αιώνα· **19** δεν θέλουσι κατασχυνθή εν καιρῷ πονηρώ· και εν ημέραις πείνης θέλουσι χορτασθή. **20** Οι δε ασεβείς θέλουσιν εξολοθρευθή· και οι εχθροί του Κυρίουν, ως το πάχος των αρνίων, θέλουσιν αναλωθῆνεις καπνόν θέλουσι διαλυθή. **21** Δανείζεται ο ασεβής και δεν αποδίδει, ο δε δίκαιος ελεεί και δίδει. **22** Διότι οι ευλογημένοι αυτού θέλουσι κληρονομήσει την γήν· οι δε κατηραμένοι αυτού θέλουσιν εξολοθρευθή. **23** Όταν υπό Κύριον κατευθύνωνται τα διαβήματα του ανθρώπου, η οδός αυτού είναι αρεστή εις αυτόν. **24** Εάν πέσῃ, δεν θέλει συντριψθή· διότι ο Κύριος υποστηρίζει την χείρα αυτού. **25** Νέος ήμην και ἡδη εγήρασα, και δεν είδον δίκαιον εγκαταλειμμένον ουδέ το σπέρμα αυτού ζητούν άρτον. **26** Όλην την ημέραν ελεεί και δανείζει, και το σπέρμα αυτού είναι εις ευλογίαν. **27** Ἐκκλινον από τον κακού και πράττε το αγαθόν, και θέλεις διαμένει εις τον αιώνα. **28** Διότι ο Κύριος αγαπά κρίσιν, και δεν εγκαταλείπει τους οσίους αυτού· εις τον αιώνα θέλουσι διαφυλαχθῆ· το δε σπέρμα των ασεβών θέλει εξολοθρευθή. **29** Οι δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει την γην, και επ' αυτής θέλουσι κατοικεῖ εις τον αιώνα. **30** Το στόμα του δικαίου μελετά σοφίαν, και η γλώσσα αυτού λαλεῖ κρίσιν. **31** Ο νόμος του Θεού αυτού είναι εν τη καρδίᾳ αυτού· τα διαβήματα αυτού δεν θέλουσιν οισιθήσει. **32** Κατασκοπεύειν ο αμαρτωλός τον δίκαιον και ζητεῖ να θανατώσῃ αυτόν. **33** Ο Κύριος δεν θέλει αφήσει αυτόν εις τας χείρας αυτού, ουδέ θέλει καταδικάσει αυτόν όταν κρίνη αυτόν. **34** Πρόσμενεν τον Κύριον και φύλαττε την οδόν αυτού, και θέλει σε υψώσει διά να κληρονομήσης την γήν· όταν εξολοθρευθώσιν οι ασεβείς, θέλεις

ιδεί. **35** Είδον τον ασεβή υπερψυόμενον και εξήπλωμένον ως την χλωράν δάφνην. **36** αλλ' ηφανίσθη· και ίδού, δεν υπήρχε· και εξήτησα αυτόν, και δεν ευρέθη. **37** Παρατίρει τον αάκον και βλέπε τον ευθύνην, διτί εις τον ειρηνικόν ἀνθρωπον θέλει είσθαι εγκατάλειμμα: **38** οι δε παραβάται θέλουσιν όλως εξολοθρευθή· των ασεβών το εγκατάλειμμα θέλει αποκοπή. **39** Των δικαίων όμως η σωτηρία είναι παρά Κυρίου αυτός είναι η δύναμις αυτών εν καιρώ θλίψεως. **40** Και θέλει βοηθήσει αυτούς ο Κύριος, και ελευθερώσει αυτούς· θέλει ελευθερώσει αυτούς από ασεβών και σώσει αυτούς· διότι ήλπισαν επ' αυτόν.

38 «Ψαλμός του Δαβίδ εις ανάμνησιν.» Κύριε, μη με ελέγχης εν τω θυμώ σου, μηδέ εν τη οργή σου παιδεύσης με. **2** Διότι τα βέλη σου ενεπίχθησαν εις εμέ και η χειρ σου καταπιέζει με. **3** Δεν υπάρχει υγεία εν τη σαρκί μου εξ αιτίας της οργής σου· δεν είναι ειρήνη εις τα οστά μου εξ αιτίας της αμαρτίας μου. **4** Διότι αι ανομία μου υπερέβησαν την κεφαλήν μου ως φορτίον βαρύ υπερβάρυναν επ' εμέ. **5** Εβρώμησαν και εσάπησαν αι πληγαί μου εξ αιτίας της ανονσίας μου. **6** Εταλατωρήθη, εκυρώθητι εις άκρον δλην την ημέραν περιπατώ σκυθρωπός. **7** Διότι τα εντόσθιά μου γέμουσι φλογώσεως, και δεν υπάρχει υγεία εν τη σαρκί μου. **8** Ησθένησα και καθ' υπερβολήν κατεκόπην· βρυχώμαι από της αδημονίας της καρδίας μου. **9** Κύριε, ενώπιον σου είναι πάσα η επιθυμία μου, και ο στεναγμός μου δεν κρύπτεται από σου. **10** Η καρδία μου ταράττεται, η δύναμις μου με εγκαταλείπει· και το φως των οφθαλμών μου, και αυτό δεν είναι μετ' εμού. **11** Οι φίλοι μου και οι πλησίον μου στέκουσιν απέναντι της πληγής μου, και οι πλησιεστέροι μου στέκουσιν από μακρόθεν. **12** Και οι ζητούντες την ψυχήν μου στήνουσιν εις εμέ παγίδας· και οι εικητούντες το κακόν μου λαλούσι πονηρά, και μελετώσι δόλους δλην την ημέραν. **13** Αλλ' εγώ ως κωφός δεν ήκουον και ήμην ως ἀφώνος, μη ανοίγω το στόμα αυτού. **14** Και ήμην ως ἀνθρωπός μη ακούων και μη ἔχων αντιλογίαν εν τω στόματι αυτού. **15** Διότι επί σε, Κύριε, ἡλπίσα συ θέλεις μου εισακούσει, Κύριε ο Θεός μου. **16** Επειδή είπα, Ας μη χαρώσιν επ' εμέ· όταν οιλισθήση ο πους μου, αυτοί μεγαλαυχύσοι κατ' εμού. **17** Διότι είμαι έτοιμος να πέσω, και ο πόνος μου είναι πάντοτε έμπροσθέν μου. **18** Επειδή εγώ θέλω αναγγέλλει την ανομίαν μου, θέλω λυπείσθαι διά την αμαρτίαν μου. **19** Αλλ' οι εχθροί μου ζώσιν, υπερισχύουσι· και επληγήθησαν οι μισούντες με αδίκως. **20** Και οι ανταποδίδοντες κακόν αντί καλού είναι εναντίοι μου, επειδή κυνηγώ το καλόν. **21** Μη με εγκαταλίπης, Κύριε· θεέ μου, μη απομακρυνθής απ' εμού. **22** Τάχυνον εις βοήθειάν μου, Κύριε, η σωτηρία μου.

39 «Εις τον πρώτον μουσικόν, τον Ιεδουθούν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπα, Θέλω προσέχει εις τας οδούς μου, διά να μη αμαρτάνω διά της γλώσσης μου· θέλω φυλάττει το στόμα μου με χαλινόν, ενώ είναι ο ασεβής έμπροσθέν μου. **2** Εστάθην ἀφώνος και σιωπηλός· εσιώπησα και από του να λέγω καλόν· και ο πόνος μου ανεταράχθη. **3** Εθερμάνθη η καρδία μου εντός μου· ενώ εμελέτων, εξήφθη εν εμοί πύρ· ελάλησα διά της γλώσσης μου και είπα, **4** Κάμε γνωστόν εις εμέ, Κύριε, το τέλος μου και τον αριθμόν των ημερών μου, τις είναι, διά να γνωρίσω πόσον έτι θέλω ζήσει. **5** Ιδού, μέτρον σπιθαμής κατέστησας τας ημέρας μου, και ο καιρός της ζωής μου είναι ως ουδέν έμπροσθέν σου· επ' αληθείας πας ἀνθρωπός, καίτοι στερεός, είναι όλως ματαίότης· διάφαλμα. **6** Βεβαίως ο ἀνθρωπός περιπατεί εν φαντασίᾳ· βεβαίως εις μάτην

ταράπτεται θησαυρίζει, και δεν εξεύρει τις θέλει συνάξει αυτά. **7** Και τώρα, Κύριε, τι περιμένω; ή έλπις μου είναι επί σε. **8** Από πασόν των ανομίαν μου λύτρωσόν με: μη με κάμης όνειδος του ἀφρονος. **9** Ἐγείνα αφώνος δεν ήνοια το στόμα μου, επειδή συ έκαμες τούτο. **10** Απομάκρυνον απ' εμού την πληγήν σου· από της πάλης της χειρός σου εγώ απέκαμον. **11** Ὄταν δι' ελέγχων παιδεύνης ἀνθρωπον διά ανομίαν, Κατατρύγεις ως σκώληξ την ὥραιότητα αυτού· τω δόντι ματαιότητας πας ἀνθρωπος, Διάψαλμα. **12** Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής μου και δος ακρόστιν εις την κραυγήν μου· μη παρασιωπήσης εις τα δάκρυά μου. Διότι πάροικος είμαι παρά σοι και παρεπίδημος, καθώς πάντες οι πατέρες μου. **13** Παύσαι απ' εμού, διά να αναλάβω δύναμιν, πριν αποδημήσω και δεν υπάρχω πλέον.

40 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Περιέμεντα εν υπομονή τον Κύριον, και ἔκλινε προς εμέ και ἤκουσε της κραυγῆς μου· **2** και με ανεβίσασεν εκ λάκκου ταλαιπωρίας, εκ βορβορώδους πηλού, και ἐστησεν επί πέτραν τους πόδας μου, εστερέωσε τα βήματά μου· **3** και ἐβαλεν εν τω στόματί μου ἄσμα νέον, ὑμνον εις τον Θεόν ημών θέλουσιν ιδεί πολλοί και θέλουσι φοβηθή και θέλουσιν ελπίσει επί Κύριον. **4** Μακάριος ο ἀνθρωπος, δότις ἔθεσε τον Κύριον ελπίδα αυτού και δεν αποβλέπει εις τους υπερηφάνους και εις τους κλίνοντας επί φύεύδη. **5** Πολλά ἔκαμες συ, Κύριε ο Θεός σου, τα θαυμαστά σου· και τους περί ημών διαλογισμούς σου δεν είναι δυνατόν να εκθέσῃ τις εις σέ· εάν ήμελον να απαγγέλλω και να ομιλώ περί αυτών, υπερβαίνουσι πάντα αριθμόν. **6** Θυσίαν και προσφοράν δεν θέλησας διήνοιξας εν εμού ώτα· ολοκαύτωμα και προσφοράν περί αμαρτίας δεν εζήτησας. **7** Τότε είπα, Ιδού, ἔρχομαι· εν τω τόμω του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού· **8** χαίρω, θεέ μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι εν τω μέσω της καρδίας μου. **9** Εκήρυχα δικαιούσηνταν εν συνάξει μεγάλη· ιδού, δεν εμπόδισα τα χέλιν μου, Κύριε, σε εξεύρεις. **10** Την δικαιούσηνταν σου δεν ἔκρυψα εντός της καρδίας μου· την αλήθειαν σου και την σωτηρίαν σου ανήγγειλα· δεν ἔκρυψα το ἔλεος σου και την αλήθειάν σου από συνάξεως μεγάλης. **11** Συ, Κύριε, μη απομακρύνεις τους οικτηρυμούς σου απ' εμού το ἔλεος σου και η αλήθειά σου ας με περιφρουρώσι διαπαντός. **12** Διότι με περιεκκλωσαν αναρίθμητα κακά· με κατέφθασαν αι ανομία μου, και δεν δύναμαι να θεωρώ αυτάς· επιληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου· και η καρδία μου με εγκαταλείπει. **13** Ευδόκησον, Κύριε, να με ελευθερώσῃς τον θησαυρό μου· τάχυνον εις βοήθειάν μου. **14** Ας αισχυνθώσι και ας εκτραπώσιν ομού οι ζητούντες την ψυχήν μου, διά να απολέσωσιν αυτήν· ας στραφώσιν εις τα οπίσω και ας εντραπώσιν οι θέλοντες το κακόν μου. **15** Ας εξολοθρευθώσι διά μισθόν της αισχύνης αυτών οι λέγοντες προς εμέ, εύγε, εύγε. **16** Ας αγάλλωνται και ας ευφράινωνται εις σε πάντες οι ζητούντες· σε· οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας λέωσα διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ο Κύριος. **17** Εγώ δε είμαι πτωχός και πένης αλλ' ο Κύριος φροντίζει περί εμού· η βοήθειά μου και ο ελευθερωτής μου σε είσαι· θεέ μου, μη βραδύνης.

41 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Μακάριος
ο επιβλέπων εις τον πτωχόν· εν ημέρᾳ θλίψεως θέλει ελευθερώσει αυτόν ο Κύριος. **2** Ο Κύριος θέλει φυλάξει αυτόν και διατηρήσει την ζωήν αυτού· μακάριος θέλει είσθαι επί της γῆς και δεν θέλεις παραδώσει αυτόν εις την επιθυμίαν των εχθρών αυτού. **3** Ο Κύριος θέλει ενδυναμόνει αυτόν επί της κλίνης της ασθενείας· εν τη αρρωστίᾳ αυτού συ

στρόνει όλην την κλίνην αυτού. **4** Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με· ίασαι την ψυχήν μου, διότι ήμαρτον εις σε. **5** Οι εχθροί μου λέγουσι κακά περί εμού, Πότε θέλει αποθάνει, και θέλει απολεσθή το όνομα αυτού; **6** Και εάν τις ἐρχηται να με ίδη, ομιλεί ματαιότητα· η καρδία αυτού συνάγει εις εαυτήν ανομίαν· εξελθών έξω, λαλεί αυτήν. **7** Κατ' εμού ψιθυρίζουσιν ομού πάντες οι μισουντές με· κατ' εμού διαλογίζονται κακά λέγοντες, **8** Πράγμα κακόν εκολλήθη εις αυτόν· και κατάκοιτος ων δεν θέλει πλέον σηκωθή. **9** Και αυτός ο ἀνθρωπος, μετά του οποίου έζων ειρηνικώς, επί τον οποίον ήλπισα, δότις ἔτρωγε τον ἀρτον μου, εοήκωσεν επ' εμέ πέτρων. **10** Αλλά συ, Κύριε, ελέησόν με και ανάστησόν με, και θέλω ανταποδώσει εις αυτούς. **11** Εκ τούτου γνωρίζω ότι συ με ευνοείς, επειδή δεν θριαμβεύει κατ' εμού ο εχθρός μου. **12** Εμέ δε, συ με εστήριξας εις την ακεραιότητά μου, και με εστερέωσας ενώπιον σου εις τον αιώνα. **13** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, απ' αιώνος και έως αιώνος. Αμήν και αμήν.

42 «Εις τον πρώτον μουσικόν, Μασχίλ, διά τους νιούς Κορέ.»
Καθώς επιποθεί· η ἔλαφος τους ρύακας των υδάτων, ούτως η ψυχή μου σε επιποθεί, θεέ. **2** Διψά η ψυχή μου τον Θεόν, τον Θεόν τον ζώντα· πότε θέλω ελθεί και θέλω φανή ενώπιον του Θεού; **3** Τα δάκρυά μου ἔγειναν τροφή μου ημέραν και νύκτα, όταν μοι λέγωσι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; **4** Ταύτα ενεθυμήθην και εξέχεια την ψυχήν μου εντός μου, ότι διέβαινον μετά του πλήθους και περιεπάτουν μετ' αυτού έως του οίκου του Θεού, εν φωνή χαράς και αινέσεως, μετά πλήθους εορτάζοντος. **5** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράπτεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω νημέραν και ευνοεί αυτόν· το πρόσωπον αυτού είναι σωτηρία. **6** Θεέ μου, η ψυχή μου είναι περίλυπος εντός μου· διά το τούτο θέλω σε ενθυμεῖσθαι εκ γης Ιορδάνου και Ερμωνείμ εκ του δρούς Μισάρ. **7** Αβύσσος προσκαλεί ἀβύσσον εις τον ήχον των καταρρακτῶν σου· πάντα τα κύματά σου και αι τρικυμίαι σου διήλθον επ' εμέ. **8** Εν τη ημέρᾳ θέλει προστάξει ο Κύριος το ἔλεος αυτού· εν δε τη νυκτὶ θέλει είσθαι μετ' εμού· η ωδή αυτού, η προσευχή μου προς τον Θεόν της ζωής μου. **9** Θέλω ειπεί προς τον Θεόν, την πέτραν μου, διά τι με ελημόνησας; διά τι περιπατώ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού; **10** Οι εχθροί μου ονειδίζοντές με συντρίβουσι τα οστά μου, λέγοντές μοι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; **11** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράπτεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω νημέραν αυτόν· αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός μου.

43 Κρίνόν με, θεέ, και δίκασον την δίκην μου κατά έθνους ανοσίου· από ανθρώπουν απάτης και ανομίας ελευθέρωσόν με· **2** Διότι συ είσαι ο Θεός της δυνάμεως μου· διά τι με απέβαλες; διά τι περιπατώ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού; **3** Εξαπόστειλον το φως σου και την αλήθειάν σου· αυτάς με οδηγώσιν· ας με φέρωσιν εις το όρος της αιγιότητός σου και εις τα σκηνώματά σου. **4** Τότε θέλω ειοέλθει εις το θυσιαστήριον του Θεού, εις τον Θεόν, την ευφροσύνην της αγαλλιάσεως μου· και θέλω σε δοξολογεί εν κιθάρᾳ, ω θεέ, ο Θεός μου. **5** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράπτεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω νημέραν αυτόν· αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός μου.

44 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά τους υιούς Κορέ· Μασχίλ.»

Θέε, με τα ώτα ημών νηκούσαμεν, οι πατέρες ημών διηγήθησαν προς ημάς το έργον, το οποίον ἐπράξας εν ταις ημέραις αυτών, εν ημέραισις αρχαίαις. **2** Συν διά της χειρός σου εξεδίωξας ἔθνη και εφύτευσας αυτούς κατέθλιψας λαούς και απεδίωξας αυτούς. **3** Διότι δεν εκληρονόμησαν την γην διά της ρομφαίας αυτών, και ο βραχίων αυτών δεν ἐσωσεν αυτούς· αλλ' ἡ δεξιά σου και ο βραχίων σου και το φως του προσώπου σου· διότι ευηρεστήθης εις αυτούς. **4** Συν είσαι ο βασιλεύς μου, θέε, ο διορίζων τας σωτηρίας του Ιακώβ. **5** Διά σου θέλομεν καταβάλει τους εχθρούς ημών· διά του ονόματός σου θέλομεν καταπατήσει τους επανισταμένους εφ' ημάς· **6** Διότι δεν θέλω ελπίσει επὶ το τόξον ουδέ τη ρομφαία μου θέλει με σώσει. **7** Διότι συ ἐσώσας ημάς εκ των εχθρών ημών και κατήσχυνας τους μισούντας ημάς· **8** εἰς τον Θεόν θέλομεν καυχάσθαι ὀλὴν την ημέραν, και το ὄνομά σου εἰς τον αἰώνα θέλομεν υμνεῖ. Διάψαλμα. **9** Όμως απέβαλες και κατήσχυνας ημάς, και δεν εξέρχεσαι πλέον μετά των στρατευμάτων ημών. **10** Έκαμες ημάς να στρέψωμεν εἰς τα οπίσω ἐμπροσθεν του εχθρού· και οι μισούντες ημάς διαρτάζουσι τα ημέτερα εἰς εαυτούς. **11** Παρέδωκας ημάς ως πρόβατα εἰς βρώσιν και εἰς τα ἑθνή διεσκόρπισας ημάς. **12** Επώλησας τον λαόν σου ἀνέυ τιμῆς, και δεν ηὔξησας τον πλούτον σου εκ της πωλήσεως αυτών. **13** Κατέστησας ημάς ὄνειδος εἰς τους γείτονας ημών, κατάγελων και χλευασμὸν εἰς τους πέριξ ημών. **14** Κατέστησας ημάς παροιμίαν μεταξύ των εθνών, κίνησιν κεφαλής μεταξύ των λαών. **15** Όλην την ημέραν η εντροπή μου είναι ενώπιον μου, και η αισχύνη του προσώπου μου με εκάλυψε· **16** διά την φωνήν του ονειδίζοντος και υβρίζοντος· διά τον εχθρόν και εκδικητήν. **17** Πάντα ταύτα ήλθον εφ' ημάς, όμως δεν σε ελημονήσαμεν και δεν ηθετήσαμεν την διαθήκην σου· **18** Ουδέ εστράφη εἰς τα οπίσω η καρδία ημών, ουδέ εξέκλιναν τα βήματα ημών από της οδού σου. **19** Αν και συνέτριψας ημάς εν τω τόπω των δρακόντων και περιεκάλυψας ημάς διά της σκιάς του θανάτου. **20** Εάν ελημονούμεν το δόνομα του Θεού ημών και εξετείνομεν τας χείρας ημών εἰς Θεόν αλλότριον, **21** ο Θεός δεν ήθελεν εξετάσει τούτο; διότι αυτός εξεύρει τα κρύφια της καρδίας. **22** Ότι ἑνεκα σου θανατούμεθα ὀλὴν την ημέραν· ελογήσθημεν ως πρόβατα σφαγῆς. **23** Εξεγέρθητι, διά τι καθεύδεις, Κύριε; εξεγέρθητι, μη αποβάλλεις ημάς διαπαντός. **24** Διά τι κρύπτεις το πρόσωπό σου; λησμονεῖς την ταλαιπωρίαν ημών και την καταδυνάστευσιν ημών; **25** Διότι εταπεινώθη ἔως χώματος η ψυχή ημών· εκολλήθη εἰς την γην η κοιλία ημών. **26** Ανάστηθι εἰς βοήθειαν ημών και λύτρωσον ημάς ἐνεκεν του ελέους σου.

45 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ, διά τους υιούς Κορέ· Μασχίλ.» Καρδία μου αναβρύνει λόγον αγαθόν· εγώ λέγω τα ἔργα μου προς τον βασιλέα· η γλώσσα μου είναι κάλαμος γραμμάτων ταχυγράφου. **2** Συ είσαι ὠραιότερος των ιιών των ανθρώπων· εξεχθῆ χάρις εις τα χείλη σου· διά τούτο σε ευλόγησεν ο Θεός εἰς τον αἰώνα. **3** Περίζωσον την ρομφαίαν σου επὶ τον μηρόν σου, δυνατέ, εν τη δόξῃ σου και εν τη μεγαλοπρεπείᾳ σου. **4** Και κατευδού εν τη μεγαλειότητί σου και βασιλεύειν αν αληθεία και πραότητι και δικαιοσύνη· και η δεξιά σου θέλει σοι δεξίες φοβερά πράγματα. **5** Τα βέλη σου είναι οξέα· λαοί υποκάτω σου θέλουσι πέσει· και αυτά θέλουσιν εμπιτχή εἰς την καρδίαν των εχθρών του βασιλέως. **6** Ο θρόνος σου, θέε, είναι εἰς τον αἰώνα του αιώνος· σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας

σου. **7** Η γάπτησας δικαιοσύνην και εμίσησας αδικίαν· διά τούτο ἔχρισε σε θέος, ο θεός σου, ἔλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου. **8** Σμύρναν και αλόην και κασίαν ευοδιάζουσι πάντα τα ιμάτιά σου, ὅταν εξέρχησαι εκ των ελεφαντίνων παλατίων, διά των οπίον σε εύφραν· **9** Θυγατέρες βασιλέων παρίστανται εν ταις τιμαίς σου· η βασιλίσσα εστάθη εκ δεξιών σου εστολισμένη με χρυσὸν οφείρ. **10** Ακουσούν, θύγατερ, και ιδέ, και κλίνον το ωτίον σου· και λημόνησον τον λαόν σου και τον οίκον του πατέρος σου· **11** και θέλει επιθυμήσει ο βασιλεὺς το κάλλος σου· διότι αυτός είναι ο κύριός σου· και προσκύνησον αυτόν. **12** Και η θυγάτη της Τύρου θέλει παρασταθή με δώρα· πο πρόσωπόν σου θέλουσιν ικετεύσει οι πλούσιοι του λαού. **13** Όλη η δόξα της θυγατρός του βασιλέως είναι ἐσωθεν· το ἐνδυμα αυτής είναι χρυσούφαντον. **14** Θέλει φερθή προς τον βασιλέα με ιμάτιον κεντητόν· παρθένοι σύντροφοι αυτής, κατόπιν αυτής, θέλουσι φερθή εἰς σε. **15** Θέλουσι φερθή εν ευφροσύνη και αγαλλιάσει· θέλουσιν εισέλθει εἰς το παλάτιον του βασιλέως. **16** Αντί των πατέρων σου θέλουσιν είσθαι οι υἱοί σου· αυτός θέλεις καταστήσει ἀρχοντας επὶ πάσαν την γην. **17** Θέλω μνημονεύει το όνομά σου εἰς πάσας τας γενεάς· διά τούτο οι λαοί θέλουσι σε υμνεῖ εἰς αιώνα αιώνος.

46 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά τους υιούς Κορέ· ωδή επί Αλαμώθ.» Ο Θεός είναι καταφυγή ημών και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψει. **2** Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή γη και μετατοπισθώσι τα ὄρη εἰς το μέσον των θαλασσών· **3** και αν της καρδιάς και ταράττωνται τα ὄδατα αυτών· και σείωνται τα ὄρη διά το ἐπαρμα αυτών. Διάψαλμα. **4** Ποταμός, και οι ρύακες αυτού θέλουσιν ευφραίνει την πόλιν του Θεού, τον ἄγιον τόπον των σκηνωμάτων του Υψίστου. **5** Ο Θεός είναι εν τω μέσω αυτής δεν θέλει σαλευθή· θέλει βοηθήσει αυτήν ο Θεός από του χαράγματος της αγηγής. **6** Εφρύαξαν τα ἑθνή εσαλεύθησαν αι βασιλείαι· ἐδώκε φωνήν αυτού· γη ανελθή. **7** Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ημών προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ. Διάψαλμα. **8** Έλθετε, ιδέτε τη ἑρά του Κυρίου· οποίας καταστροφάς ἔκαμεν εν τη γη. **9** Καταπάει τους πολέμους ἔως των περάτων της γῆς συντρίβει τόχον και κατακόπει λόγχην· καίει αμάξας εν πυρι. **10** Ησυχάσατε και γνωρίσατε ὅτι εγώ είμαι ο Θεός θέλω υψώθη μεταξύ των εθνών· θέλω υψώθη εν τη γη. **11** Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ημών· προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ. Διάψαλμα.

47 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους υιούς Κορέ.» Πάντες οι λαοί, κροτήσατε χείρας· αλαλάξατε εἰς τον Θεόν εν φωνῇ αγαλλιάσεως. **2** Διότι ο Κύριος είναι υψίστος, φοβηθῶς, Βασιλεὺς μέγας επὶ πάσαν την γην. **3** Υπέταξε διά της ημάς και ἑθνή υπό τους πόδας ημών. **4** Εκλεξε διά της ημάς την κληρονομίαν την δόξαν του Ιακώβ, τον οποίον ηγάπησε. Διάψαλμα. **5** Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμῷ, ο Κύριος εν φωνῇ σάλπιγγος. **6** Ψάλατε εἰς τον Θεόν, ψάλατε· ψάλατε εἰς τον Βασιλέα ημών, ψάλατε. **7** Διότι Βασιλεύς πάσας της γῆς είναι ο Θεός ψάλατε μετά συνέσεως. **8** Ο Θεός βασιλεύει επὶ τα ἑθνη· ο Θεός κάθηται επὶ του θρόνου της αγιότητος αυτού. **9** Οι ἀρχοντες των λαών συνιήθησαν μετά του λαού του Θεού του Αβραάμ· διότι του Θεού είναι αι απίδες της γῆς υψώθη σφόδρα.

48 «Ωιδή Ψαλμού διά τους υιούς Κορέ.» Μέγας ο Κύριος και αινετός σφόδρα εν τη πόλει του Θεού ημών, τω όρει της αγιότητος αυτού. **2** Ωραίον την θέσιν, χαρά πάσης της γῆς, είναι

το όρος Σιών, προς τα πλάγια του βορρά: η πόλις του Βασιλέως του μεγάλου. **3** Ο Θεός εν τοις παλατίοις αυτής γνωρίζεται ως προπύργιον. **4** Διότι, ιδού, οι βασιλείς συνήχθησαν διήλθον ομού. **5** Αυτοί, ως είδον, εθαύμασαν εταράχθησαν και μετά σπουδής έφυγον. **6** Τρόμος συνέλαβεν αυτούς εκεί πόνοι ως τικτούσης. **7** Δι' ανέμου ανατολικού συντρίβεις τα πλοία της Θαρσείς. **8** Καθώς ηκούσαμεν, ούτω και είδομεν εν τη πόλει του Κυρίου των δυνάμεων, εν τη πόλει του Θεού ημών: ο Θεός θέλει θεμελιώσει αυτήν εις τον αιώνα. Διάψαλμα. **9** Μελετώμεν, Θεέ, το έλεός σου εν μέσω του ναού σου. **10** Κατά το όνομά σου, Θεέ, ούτω και η αίνεσίς σου είναι έως των περάτων της γῆς η δεξιά σου είναι πλήρης δικαιοσύνης. **11** Ας ευφραίνεται το όρος Σιών, ας αγάλλωνται αι θυγατέρες του Ιούδα διά τας κρίσεις σου. **12** Κυκλώσατε την Σιών και περιέλθετε αυτήν αριθμήσατε τους πύργους αυτής. **13** Θέσατε την προσοχήν σας εις τα περιτειχίσματα αυτής περιεργάσθητε τα παλάτια αυτής διά να δηγήσθε εις γενεάν μεταγενεστέραν. **14** Διότι ούτος ο Θεός είναι ο Θεός ημών εις τον αιώνα του αιώνος: αυτός θέλει οδηγεί ημάς μέχρι θανάτου.

49 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους ιυούς Κορέ.»
Ακούσατε τάντα, πάντες οι λαοί: ακροάσθητε, πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης: **2** μικροί τε και μεγάλοι, πλούσιοι ομού και πέντες. **3** Το στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν και η μελέτη της καρδίας μου είναι συνέσις. **4** Θέλω κλίνειν εις παραβολήν το ωτίον μου: θέλω εκθέσει εν κιθάρᾳ το αίνιγμά μου. **5** Διά τι να φοβώμαι εν ημέραις συμφοράς, όταν με περικυκλώσῃ η ανομία των ενεδρευόντων με; **6** Οίτινες επλήζουσιν εις τα αγαθά αυτών και καυχώνται εις το πλήθος του πλούτου αυτών. **7** ουδείς δύναται ποτέ να εξαγοράσῃ αδελφόν, μηδὲ να δώσῃ εις τον Θεόν λύτρον δι' αυτῶν. **8** διότι πολύτιμος είναι η απολύτωρις της ψυχῆς αυτῶν, και ανεύριτος διαπαντός, **9** ώστε να ζηι αιωνίως να μη ίδη διαφθοράν. **10** Διότι βλέπει τους σοφούς αποθνήσκοντας, καθώς και τον ἄφρονα και τον ανόητον απολλυμένους και καταλείποντας εις ἄλλους τα αγαθά αυτών. **11** Ο εσωτερικός λογισμός αυτών είναι ότι οι οίκοι αυτών θέλουσιν υπάρχει εις τον αιώνα, αι κατοικίαι αυτών εις γενεάν και γενεάν ονομάζουσι τα υποστατικά αυτών με τα ίδια αυτών ονόματα. **12** Πλην ο ἀνθρωπος ο εν τιμῇ δεν διαμένει, ωμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα. **13** Αὕτη η οδός αυτών είναι μωρία αυτών και όμως οι απόγονοι αυτών ηδύνονται εις τα λόγια αυτών. Διάψαλμα. **14** Ως πρόβατα εβλήθησαν εις τον ἀδην: θάνατος θέλει ποιμάνει αυτούς και οι ευθείς θέλουσι κατακυριεύσει αυτούς το πρωΐ η δε δύναμις αυτών θέλει παλαιωθή εν τω ἀδη, αφού ἔκαστος αφήση την κατοικίαν αυτού. (**Sheol h7585**) **15** Άλλ' ο Θεός θέλει λυτρώσει την ψυχήν μου εκ χειρός ἀδουδιότι θέλει με δεχθή. Διάψαλμα. (**Sheol h7585**) **16** Μη φοβού όταν πλουτήσῃ ἀνθρωπος, όταν αυξήσῃ η δόξα της οικίας αυτού: **17** διότι εν τω θανάτω αυτού, δεν θέλει συμπαραλέβει ουδέν, ουδέ θέλει καταβή κατόπιν αυτού η δόξα αυτού. **18** Αν και ηυλόγησε την ψυχήν αυτού εν τη ζωή αυτού, και οι ἀνθρωποι θέλωσι σε επαινεί αγαθοποιούντα σεαυτόν, **19** θέλει υπάρχει εις την γενεάν των πατέρων αυτού εις τον αιώνα δεν θέλουσιν ιδεί φως. **20** Ο ἀνθρωπος ο εν τιμῇ και μη εννοών αμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα.

50 «Ψαλμός του Ασάφε.» Ο Θεός των θεών, ο Κύριος ελάλησε, και εκάλεσε την γην, από ανατολής ηλίου έως δύσεως αυτού. **2** Εκ της Σιών, ήτις είναι η εντέλεια της ώραιότητος,

έλαμψεν ο Θεός. **3** Θέλει ελθεί ο Θεός ημών και δεν θέλει οιωπήσει πυρ κατατρώγον θέλει είσθαι έμπροσθεν αυτού και πέριξ αυτού σφροδά ανεμοζάλη, **4** θέλει προσκαλέσει τους ουρανούς άνωθεν και την γην, διά να κρίνη τον λαόν αυτού. **5** Συναθροίσατε μοι τους οσίους μον, οίτινες έκαμον μετ' εμού συνθήκην επι θυσίας. **6** Και οι ουρανοί θέλουσιν αναγγέλλει την δικαιοιούνη αυτού διότι ο Θεός, αυτός είναι ο Κριτής. Διάψαλμα. **7** Ακουσον, λαέ μου, και θέλω λαλήσει Ισραήλ, και θέλω διαμαρτυρήσει κατά σου· Ο Θεός, ο Θεός σου είμαι εγώ. **8** Δεν θέλω σε ελέγχει διά τας θυσίας σου, τα δε οιοκυντώματά σου είναι διαπαντός ενώπιον μου. **9** Δεν θέλω δεχθή εκ του οίκου σου μόσχον, τράγους εκ των ποιμνίων σου. **10** Διότι εμού είναι πάντα τη θηρία του δάσους, τα κτήνη τα επι χιλίων ορέων. **11** Γνωρίζω πάντα τα πετεινά των ορέων, και τα θηρία του αγρού είναι μετ' εμού. **12** Εάν πεινάσω, δεν θέλω ειπεί τούτο προς σέ διότι εμού είναι η οικουμένη και το πλήρωμα αυτής. **13** Μήπως εγώ θέλω φάγει κρέας ταύρων ή πειά αίμα τράγων; **14** Θυσίασον εις τον Θεόν θυσίαν αινέσως, και απόδος εις τον Υψιστον τας ευχάς σου. **15** και επικαλού εμέν εινη ημέρα θλίψεως, θέλω σε ελευθερώσει, και θέλεις με δοξάσει. **16** Προς δε τον ασεβή είπεν ο Θεός: Τι προς σε, να δηηγήσαι τα διατάγματά μου και να αναλαμβάνης την διαθήκην μου εν τω στόματί σου; **17** Συ δε μισείς παιδείαν και απορρίπτεις οπίσω σου τους λόγους μου. **18** Εάν ίδης κλέπτην, τρέχεις μετ' αυτού και μετά τών μοιχών είναι η μερίς σου. **19** Παραδίδεις το στόμα σου εις την κακίαν, και η γλώσσα σου πειριλέκει δολιότητα. **20** Καθήμενος λαλείς κατά του αδελφού σου βάλλεις σκάνδαλον κατά του ιυού της μητρός σου. **21** Ταύτα ἐπράξας, και εισώπησα: υπέλαβες ότι είμαι τω νότι ομοίος σου: θέλω σε ελέγχει, και θέλω παραστήσει πάντα έμπροσθεν των οφθαλμών σου. **22** Θέσατε λοιπόν τούτο εις τον νούν σας, οι λησμονούντες τον Θεόν, μήποτε σας αρπάσω, και ουδείς ο λυτρώσων. **23** Ο προσφέρων θυσίαν αινέσως, ούτος με δοξάζει: και εις τον ευθετούντα την οδόν αυτού θέλω δείξει την σωτηρίαν του Θεού.

51 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, ότε ήλθε Νάθαν ο προφήτης προς αυτόν, αφού εισήλθε προς την Βηθσαβέε.» Ελέγσον με, ω Θεέ, κατά το έλεός σου κατά το πλήθος των οικτηρών σου εξάλειψον τα ανομήματά μου. **2** Πλύνόν με μάλλον και μάλλον από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. **3** Διότι τα ανομήματά μου εγώ γνωρίζω, και η αμαρτία μου ενώπιον μου είναι διαπαντός. **4** Εις σε, εις σε μόνον ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον σου ἐπράξα: διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να ήσαι ἀμεμπτος εις τας κρίσεις σου. **5** Ιδού, συνελήφθην εν ανομία, και εν αμαρτία με γέννησεν μήτηρ μου. **6** Ιδού, ηγάπησας αλήθειαν εν τη καρδία, και εις τα ενδόμυχα θέλεις με διδάξεις σοφίαν. **7** Ράντισόν με με υσσωπόν, και θέλω είσθαι καθαρός πλύνόν με, και θέλω είσθαι λευκότερος χίονος. **8** Κάμε με να ακούσω αγαλλίασιν και ευφρόσυνην, διά να ευφρανθώσι αιστά, τα οποία συνέθλασαν. **9** Απόστρεψον το πρόσωπόν σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. **10** Καρδιάν καθαράν κτίσον εν εμοί, Θεέ· και πνεύμα ευθές ανανέωσον εντός μου. **11** Μη με απορρίψης από του προσώπου σου και το πνεύμα το ἀγίον σου μη αφαιρέσης απ' εμού. **12** Απόδος μοι την αγαλλίασιν της σωτηρίας σου και με πνεύμα ηγεμονικόν στήριξον με. **13** Θέλω διδάξει εις τους παραβάτας τας οδούς σου· και αμαρτωλοί θέλουσιν επιστρέψει εις σε. **14** Ελευθέρωσόν με από αιμάτων, Θεέ, Θεέ της σωτηρίας μου· η γλώσσα μου θέλει

φάλλει εν αγαλλιάσει την δικαιοσύνην σου. **15** Κύριε, ἀνοίξον τα χείλη μου· και το στόμα μου θέλει αναγγέλλει την αίνεσίν σου. **16** Διότι δεν θέλεις θυσίαν, ἄλλως ἥθελον προσφέρεις εἰς ολοκαυτώματα δεν αρέσκεσαι. **17** Θυσίαί του Θεού είναι πνεύμα συντετριμένον καρδίαν συντετριμένην και τεταπεινωμένην, Θεέ, δεν θέλεις καταφρονήσει. **18** Ευεργέτησον την Σιών διά της ευνοίας σου· οικοδόμησον τα τείχη της Ιερουσαλήμ. **19** Τότε θέλεις ευαρεστηθή εις θυσίας δικαιοσύνης, εις προσφοράς και ολοκαυτώματα· τότε θέλουσι προσφέρει μόσχους επί το θυσιαστήριόν σου.

52 «Εις τον πρώτον μουσικόν, Μασχίλ του Δαβίδ, ότε ἡλθε

Δωήκι ο Ιδουμαίος καὶ ανήγγειλε πρὸς τὸν Σαούλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν. Ἡλθεν ὁ Δαβίδ εἰς τὴν οἰκίαν του Ἀχιμέλεχ.» Τι καυχάσαι εἰς τὴν κακίαν, δυνατέ· τὸ ἔλεος του Θεού διαμένει εἰς τὸν αἰώνα. **2** Η γλώσσα σου μελετά κακίας· ως ἔνδραφον ηκονημένον εργάζεται δόλον. **3** Ηγάπησας τὸ κακὸν μάλλον παρὰ τὸ αγαθόν, τὸ φεύδος παρὰ να λαλής δικαιοσύνην. Διάψαλμα. **4** Ηγάπησας πάντας τους λόγους του αφανισμού, γλώσσαν δολίαν. **5** Διά τούτο ο Θεός θέλει σε εξολοθρεύσει διαπαντός θέλει σε αποστάσει καὶ σε μετατοπίσει εκ τῆς σκηνῆς σου, καὶ θέλει σε εκρήζωσει εκ γῆς ζώντων. Διάψαλμα. **6** Καὶ οἱ δίκαιοι θέλουσιν ιδεῖ καὶ φοβηθῆται· καὶ θέλουσιν γελάσει επ' αὐτὸν λέγοντες, **7** Ιδού, ο ἀνθρώπος, ὅστις δεν ἔθεσε τὸν Θεόν δύναμιν αὐτού, αλλ' ἡλπισεν επὶ τὸ πλήθος του πλούτου αὐτού καὶ επεστηρίζετο επὶ τὴν πονηρίαν αὐτού. **8** Εγὼ δεν θέλω εἰσθαι ως ελαία ακμάζουσα εν τῷ οἴκῳ του Θεού επελπίζω επὶ τὸ ἔλεος του Θεού εἰς τὸν αἰώνα του αἰώνος. **9** Θέλω σε δοξολογεῖ πάντοτε, διότι ἔκαμες ούτω· καὶ θέλω ελπίζει επὶ τὸ ονομά σου, διότι είναι αγαθόν ἐμπροσθεν των οσίων σου.

53 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ· Μασχίλ του Δαβίδ.»

Εἶπεν ο ἄφρων εν τῇ καρδίᾳ αὐτού, δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἔγειναν βδελυροὶ διά τὴν ανομίαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. **2** Ο Θεός εξ ουρανού διέκυψεν επὶ τοὺς ουρανούς των ανθρώπων, διά να ίδη εάν ήναι τὶς ἔχων σύνεσιν, εκζητών τὸν Θεόν. **3** Πάντες εξέκλιναν· ομού εξηχείωθησαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδὲ εἰς. **4** Δεν ἔχουσιν γνῶσιν οι εργάζομενοι τὴν ανομίαν, οι κατατρώγοντες τὸν λαὸν μου ως βρώσιν ἄρτους; τὸν Θεόν δεν επεκάλεσθησαν. **5** Εκεί εφοβήθησαν φύσον, ὅπου δεν ἦτα φόρος, διότι ο Θεός διεοκόπισε τὰ ουτά τῶν στρατοπεδεύοντων κατὰ σού· κατήσχυναν αὐτούς, διότι ο Θεός κατεφρόνησεν αὐτούς. **6** Τις θέλει δῶσει εκ Σιών τὴν σωτηρίαν του Ισραήλ; δόταν ο Θεός επιστρέψῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει ευφραίνεσθαι ο Ισραήλ.

54 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ· Μασχίλ του Δαβίδ, ότε ἡλθον οι Ζιφαίοι καὶ είπον πρὸς τὸν Σαούλ,

Δεν είναι κεκρυμένος ο Δαβίδ παρ' ἡμίν;» Θεέ, σώσον με εν τω ονόματί σου καὶ εν τῃ δυνάμει σου κρίνον με. **2** Θεέ, ἀκούσον της προσευχῆς μου· ακροάσθητι τῶν λόγων του στόματός μου. **3** Διότι ξένοι ηγέρθησαν κατ' εμού, καὶ καταδύνασται ζητούσι τὴν ψυχήν μου· δεν ἔθεσαν τὸν Θεόν ενώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα. **4** Ιδού, ο Θεός με βοηθεῖ· ο Κύριος είναι μετά τῶν υποστηρίζοντων τὴν ψυχήν μου. **5** Θέλει στρέψει τὸ κακόν επὶ τοὺς εχθρούς μου· εξολοθρεύσον αὐτούς εν τῇ αληθείᾳ σου. **6** Αυτοπροαιρέτως θέλω θυσίασι εἰς σέ· θέλω δοξολογεῖ τὸ ονόμά σου, Κύριε, διότι είναι αγαθόν. **7** Διότι εκ πάσης στενοχωρίας με ελύτρωσε, καὶ ο οφθαλμός μου είδε τὴν εκδίκησην επὶ τοὺς εχθρούς μου.

55 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ· Μασχίλ του Δαβίδ.» Δος ακρόσιν, Θεέ, εἰς τὴν προσευχήν μου, καὶ μη αποσυρθῆς από τῆς δεήσεώς μου. **2** Πρόσεξον εἰς εὔμε καὶ εισάκουσόν μου· λυπούμαι εν τῇ μελέτῃ μου καὶ ταράττομαι, **3** από τῆς φωνῆς του εχθρού, από τῆς καταθλίψεως του ασεβούς διότι ρίπτουσιν επ' εμέ ανομίαν καὶ μετ' οργῆς με μισούσιν.

4 Η καρδία μου καταθλίψεται εντός μου, καὶ φόβος θανάτου ἔπεσεν επ' εμέ. **5** Φόβος καὶ τρόμος ἥλθεν επ' εμέ, καὶ φρίκη με εκάλυψε. **6** Καὶ είπα, Τις να μοι ἐδίδε πτέρυγας ως περιστεράς· ήθελον πετάξει καὶ αναπαυθῆ. **7** Ιδού, ήθελον απομακρυνθῆ φεύγων, ήθελον διατρίψει εν τῃ ερήμῳ. Διάψαλμα. **8** Ηθελον ταχύνει τὴν φυγήν μου από τῆς ορμῆς του ανέμου, από τῆς θυέλλης. **9** Καταπόντισον αυτούς, Κύριε διαίρεσον τὰς γλώσσας αυτῶν· διότι είδον καταδυναστείαν καὶ ἐρίδα εν τῇ πόλει. **10** Ημέραν καὶ νύκτα περικυκλούσιν αυτήν περί τα τείχη αυτῆς· καὶ ανομία καὶ υβρίς είναι εν τῷ μέσῳ αυτῆς· **11** πονηρία εν τῷ μέσῳ αυτῆς· καὶ απάτη καὶ δόλος δεν λείπουσιν από τῶν πλατειῶν αυτῆς. **12** Επειδή δεν με ανείδισεν εχθρός, το οποίον ήθελον υποφέρει· δεν ηγέρθη επ' εμέ αι μιών με· τότε ήθελον κρυψθῆ από τούς· **13** Αλλά συ, ἀνθρώποι ομόψυχε, οδηγέ μου καὶ γνωστέ μου· **14** οίτινες συνωμιλούμενη μετά γλυκύτηπος, συνπερούνθεμα εις τὸν οίκον του Θεού. **15** Ας ἐλθῃ θανάτος επ' αυτούς· ας καταβύσῃ ζώντες εις τὸν ἀδην· διότι μεταξύ αυτῶν, εν ταῖς κατοικίαις αυτῶν, είναι κακίαι. (Sheol h7585) **16** Εγὼ πρὸς τὸν Θεόν θέλω κράζει, καὶ ο Κύριος θέλει με σώσει. **17** Εσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίαν θέλω παρακαλεῖ καὶ φωνάζει· καὶ θέλει ακούσει τῆς φωνῆς μου. **18** Θέλει λυτρώσει εν ειρήνῃ τὴν ψυχήν μου από τῆς μάχης της κατ' εμού· διότι πολλοί είναι εναντίον μου. **19** Ο Θεός, ο υπάρχων πρὸ τῶν αιώνων, θέλει εισακούσει καὶ θέλει ταπεινώσει αυτούς· Διάψαλμα· διότι δεν μεταβάλλουσι τρόπον ουδέ φοβούνται τὸν Θεόν. **20** Έκαστος εκτείνει τὰς χείρας αυτού επὶ τοὺς ειρηνεύοντας μετ' αὐτού· αθετεῖ τὴν συνθήκην αυτού. **21** Το στόμα αυτοῦ είναι απαλώτερον βουτύρου, αλλ' εν τῇ καρδίᾳ αυτού είναι πόλεμος· τὰ λόγια αυτού είναι μαλακώτερα ελαίου, πλην είναι ξίφη γυμνά. **22** Επίρριψον επὶ τὸν Κύριον τὸ φορτίον σου, καὶ αυτός θέλει σε ανακούφισει· δεν θέλει ποτέ συγχωρήσει να σαλευθῆ ο δίκαιος. **23** Αλλά συ, Θεέ, θέλεις καταβύθει αυτούς εις φρέαρ απωλείας· ἀνδρες αιμάτων καὶ δολιότητος δεν θέλουσι φθάσει εις τὸ ήμισυ των ημερών αυτῶν αλλ' εγὼ θέλω ελπίζει επὶ σε.

56 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Ιωνάθ-ελέμ-ρεχοκίμ,

Μικτάμ του Δαβίδ, οπότε εκράτησαν αυτόν οι Φιλισταίοι εν Γαθ.» Ελέσθον με, ω Θεέ, διότι ἀνθρωπός χάσκει να με καταπίῃ ὅλην την ημέραν πολεμών με καταθλίψει. **2** Οι εχθροί μου χάσκουσιν ὅλην την ημέραν να με καταπίωσι· διότι πολλοί είναι, Υψιστε, οι πολεμούντες με. **3** Καθ' η ημέραν φοβηθῶ, επὶ σε θέλω ελπίζει· **4** εν τῷ Θεῷ θέλω αινέσει τὸν λόγον αυτού· επὶ τὸν Θεόν ήπιστα· δεν θέλω φοβηθῆ· τι να μοι κάμη σαρξ; **5** Καθ' εκάστην μεταπλάττουσι τὰ λόγια μου πάντες οι διαλογισμοί αυτῶν είναι κατ' εμού εις κακόν. **6** Συνάγονται, κρύπτονται, παραφυλάττουσι τὰ βήματά μου, πως να πιάσωτι τὴν ψυχήν μου. **7** Θέλουσι λυτρωθῆ διά της ανομίας; Θεέ, εν τῃ οργῇ σου κατακρήμνισον τους λαούς. **8** Συ αριθμεῖς τας αποπλανήσεις μου· θες τα δάκρυά μου εις την φιάλην σου· δεν είναι ταύτα εν τῷ βιβλίῳ σου; **9** Τότε θέλουσιν επιστρέψει οι εχθροί μου εις τα οπίσω, καθ' η ημέραν σε επικαλεσθώ· εξεύρω τούτο, διότι ο Θεός είναι υπέρ εμού. **10** Εν τῷ Θεῷ θέλω αινέσει τὸν λόγον αυτού· εν τῷ Κυρίῳ θέλω αινέσει τὸν λόγον αυτού. **11** Επὶ τὸν Θεόν ελπίζω δεν θέλω φοβηθῆ· τι να μοι

κάμη άνθρωπος; **12** Επάνω μου, Θεέ, είναι αι προς σε ευχαί μου θέλω σοι αποδίδει δοξολογίας. **13** Διότι ελύτρωσας την ψυχήν μου εκ θανάτου, ουχί και τους πόδας μου εξ ολισθήματος, διά να περιπατώ ενώπιον του Θεού εν τω φωτί των ζώντων;

57 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλτασχέθ, Μικτάμ του Δαβίδ, ότε ἐφένεγεν από προσώπου του Σαούλ εις το σπίλατον.» Ελέσθον με, ω Θεέ, ελέσθον με διότι επί σε πέποιθεν η ψυχή μου, και επί την σκιάν των πτερύγων σου θέλω ελπίζει, εωσού παρέλθωσιν αι συμφοραί. **2** Θέλω κράζει προς τον Θεόν τον Υψιστον, προς τον Θεόν τον ευδούντα τα πάντα δι' εμέ. **3** Θέλει εξαποστείλει εξ ουρανού και θέλει με σωσή διάλει καταστησθεί ονειδόν τον χάσκοντα να με καταπίητ· Διάψαλμα· ο Θεός θέλει εξαποστείλει πο τέλος αυτού και την αλήθειαν αυτού. **4** Η ψυχή μου είναι μεταξύ λεόντων· κοίτομαι μεταξύ φλοιογερών ανθρώπων, των οποίων οι οδόντες είναι λόγχαι και βέλη και η γλώσσα αυτών ξίφος οξύ. **5** Υψώθητι, Θεέ, επί τους ουρανούς· η δόξα σου ας ήναι εφ' άλητην την γην. **6** Πλαγίδα ητοίμασαν εις τα βίματά μου· η ψυχή μου εκινδύνευε να πέσῃ ἐσκαψαν ἐμπροσθέτη μου λάκκον, ενέπεσαν εις αυτόν. Διάψαλμα. **7** Ετοίμη είναι η καρδία μου, Θεέ, ετοίμη είναι η καρδία μου· θέλω ψάλλει και ψαλμωδεί. **8** Εξεγέρθητι, δόξα μου· εξεγέρθητι, ψαλτήριον και κιθάρα· θέλω εξεγερθή το πρωΐ. **9** Θέλω σε επαινέσει, Κύριε, μεταξύ λαών· θέλω ψαλμωδεί εις σε μεταξύ εθνών. **10** Διότι εμεγαλύνθη έως των ουρανών το έλεός σου, και έως των νεφελών η αλήθειά σου. **11** Υψώθητι, Θεέ, επί τους ουρανούς· η δόξα σου ας ήναι εφ' άλητην την γην.

58 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ, Μικτάμ του Δαβίδ.» Αληθώς ἄρα λαλείτε δικαιούσνην; κρίνετε μετ' ευθύτητος, υιοί των ανθρώπων; **2** Μάλιστα εν τη καρδία εργάζεσθε αδικίας διαμοιράζετε την αδικίαν των χειρών σας εν τη γη. **3** Απεξενώθησαν οι ασεβεῖς εκ μήτρας επλανήθησαν από κοιλίας οι λαλούντες φύεδος. **4** Έχουσι φαρμάκιον ως το φαρμάκιον του όφεως είναι όμοιοι με την κωφήν ασπίδα, ήτις φράττει τα ώτα αυτής· **5** ήτις δεν θέλει να ακούσῃ την φωνήν των γοήτων, των γοητεύοντων τόσον επιδεξίως. **6** Θεέ, σύντριψον αυτών τους οδόντας εν τω στόματι αυτών· Κύριε, κατάθραυσον τους κυνόδοντας των λεόντων. **7** Ας διαλυθώσιν ως ύδωρ και ας ρεύσωσι θέλει εκπέμψει τα βέλη αυτού, εωσού εξολοθρευθώσιν. **8** Ως κοχλίας διαλυόμενος ας παρέλθωσιν ως εξαμβλωμα γυναικός ας μη ίδωσι τον ήλιον. **9** Πριν αυξήθωσιν αι ἀκανθαί σας, ώστε να γείνωσι ράμνοι, ζώντας ως εν οργή, θέλει αρπάσει αυτούς εν ανεμοστροβίλω. **10** Ο δίκαιος θέλει ευφρανθή, όταν ίδη την εκδίκησην· τους πόδας αυτού θέλει νίψει εν τω αἵματι του ασεβούς. **11** Και ἔκαστος θέλει λέγει, Επ' αληθείας είναι καρπός διά τον δίκαιον· επ' αληθείας είναι Θεός, κρίνων επί της γης.

59 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ, Μικτάμ του Δαβίδ, ότε ἐστειλε ο Σαούλ, και παρεφύλαττον την οικίαν αυτού διά να θανατώσωσιν αυτόν.» Ελευθέρωσόν με εκ των εχθρών μου, Θεέ μου· υπεράσπισόν με από των επανισταμένων επ' εμέ. **2** Ελευθέρωσόν με από των εργαζομένων την ανομίαν και ούσον με από ανδρών αιμάτων. **3** Διότι, ίδου, ενεδρεύουσι την ψυχήν μου δυνατοί συνίχθησαν κατ' εμού· ουχί, Κύριε, διά ανομίαν μου ουδέ διά αμαρτίαν μου· **4** χωρίς να υπάρχῃ εν εμοί ανομία, τρέχουσι και ετοιμάζονται. Εξεγέρθητι εις συνάντησην μου και ιδέ. **5** Συ λοιπόν, Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, εξόπνησον διά να επισκεφθής πάντα τα ζήνη. Μη ελεήσης μηδένα εκ των δολίων παραβατών. Διάψαλμα. **6**

Επιστρέφουσι το εσπέρας· υλακτούσιν ως κύνες και κυκλούσι την πόλιν. **7** Ιδού, αυτοί εκχέουσι λόγους διά του στόματος αυτών· ρομφαία είναι εις τα χείλη αυτών· επειδή λέγουσι, Τις ακούει; **8** Άλλά συ, Κύριε, θέλεις γελάσει επ' αυτούς· θέλεις μυκτηρίσει πάντα τα ζήνη. **9** Εν τη δυνάμει αυτών επί σε θέλω επλίζει· διότι συ, Θεέ, είσαι το προπύργιον μου. **10** Ο Θεός του ελέους μου θέλει με προφθάσει· ο Θεός θέλει με κάμει να ίδω την εκδίκησην επί τους παραφυλάττοντάς με. **11** Μη φονεύσης αυτούς, μήποτε λησμονήση αυτό ο λαός μου· διασκόρπισον αυτούς εν τη δυνάμει σου και ταπείνωσον αυτούς, Κύριε, η αστίς ημών. **12** Διά την αμαρτίαν του στόματος αυτών, διά τους λόγους των χειλέων αυτών, ας πιασθώσιν εν τη υπερηφανία αυτών· και διά την κατάραν και το φύεδος, τα οποία λαλούσι. **13** Κατάστρεψον αυτούς, εν οργή κατάστρεψον αυτούς, ώστε να μη υπάρχωσι· και ας γνωρίσωσιν ότι ο Θεός δεσπόζει εν Ιακώβ, έως των περάτων της γης. Διάψαλμα. **14** Ας επιστρέψωσι λοιπόν το εσπέρας, ας υλακτώσιν ως κύνες και ας περικυλώσι την πόλιν. **15** Ας περιπλανώνται διά τροφήν και αν δεν χορτασθώσιν, ας γογγύζωσιν. **16** Εγώ δε θέλω ψάλλει την δύναμιν σου, και το πρώτη θέλω υμνολογεί εν αγαλλιάσει το έλεος σου· διότι έγινες προπύργιον μου και καταφύγιον εν τη ημέρα της θλίψεως μου. **17** Ο δύναμις μου, σε θέλω ψαλμωδεί· διότι συ, Θεέ, είσαι το προπύργιον μου, ο Θεός του ελέους μου.

60 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σουσάν-εδούθ, Μικτάμ του Δαβίδ προς διδασκαλίαν, οπότε επολέμησε την Συρίαν της Μεσοποταμίας και την Συρίαν Σωβά, ο δε Ιωάβ επέστρεψε και επάταξε του Εδώμ εν τη κοιλάδι του άλατος δώδεκα χιλιάδας.» Θεέ, απέρριψας ημάς διεσκόρπισας ημάς· ωργίσθης· επίστρεψον εις ημάς. **2** Εσείσας την γην· διέχισας αυτήν· ίασαι τα συντρίμματα αυτής, διότι σαλεύεται. **3** Εδειξάς εις τον λαόν σου πράγματα σκληρά· επότισας ημάς οίνον πάραφροσύνης. **4** Έδωκας εις τους φορβούμενους σε σημαίαν, διά να υψόνηται υπέρ της ιαθείας. Διάψαλμα. **5** Διά να ελευθερώνωνται οι αγαπήτοι σου, σώσου διά της δεξιάς σου και επάκουσον μου. **6** Ο Θεός ελάλησεν εν τω αγιαστηρίω αυτού· θέλω χαίρει· θέλω μοιράστε την Συχέη και την κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσει. **7** Εμού είναι ο Γαλαάδ και εμού ο Μανασσής· ο μεν Εφραΐτ μείναι η δύναμις της κεφαλής μου· ο δε Ιονδάς ο νομοθέτης μου· **8** Ο Μωάβ είναι η λεκάνη του νιψίματος μου· επί τον Εδώμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου· αλάλαζον επ' εμού, Παλαιστίνη. **9** Τις θέλει με φέρει εις την περιτειχισμένην πόλιν; τις θέλει με οδηγήσει έως Εδώμ; **10** Ουχί συ, Θεέ, ο απορρίψας ημάς; και δεν θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; **11** Βοήθησον ημάς από της θλίψεως διότι ματαία είναι η παρά των ανθρώπων σωτηρία. **12** Διά του Θεού θέλομεν κάμει ανδραγαθίας, και αυτός θέλει καταπατήσει τους εχθρούς ημών.

61 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Εισάκουσον, Θεέ, της κραυγής μου· πρόσεξον εις την προσευχήν μου. **2** Από των περάτων της γης προς σε θέλω κράζει, ίσταν λιποθυμή η καρδία μου. Οδήγησόν με εις την πέτραν, ήτις είναι παραπολύ υψηλή δι' εμέ. **3** Διότι συ έγινες καταφυγή μου, πύργος ισχυρός έμπροσθεν του εχθρού. **4** Εν τη σκηνή σου θέλω παροικεί διαπαντός θέλω καταφύγει υπό την σκέπην των πτερύγων σου. Διάψαλμα. **5** Διότι συ, Θεέ, εισήκουσας των ευχών μου· έδωκάς μοι την κληρονομίαν των φορβούμενων το ονόμα σου. **6** Θέλεις προσθέσει ημέρας εις τας ημέρας του βασιλέως τα έπι την αυτού ας ήναι εις γενεάν και γενεάν. **7** Θέλει διαμένει εις τον αιώνα ενώπιον του Θεού-

κάμε να διαφυλάττωσιν αυτόν το έλεος και η αλήθεια. 8 Ούτω θέλω ψαλμωδεί διαπαντός το όνομά σου, διά να εκπληρώ τας ευχάς μου καθ' ημέραν.

62 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθούν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί τον Θεόν βεβαίως αναπαύεται η ψυχή μου· εξ αυτού πηγάζει η σωτηρία μου. 2 Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον μου· δεν θέλω σαλευθή πολύ. 3 Έως πότε θέλετε επιβουλεύεσθαι εναντίον ανθρώπου; σεις πάντες θέλετε φρονεύθη είσθε ως τοίχος κεκλιμένος και φραγμός ετοιμόρροπος. 4 Δεν συμβουλεύονται παρά να ρίψωσι αυτόν από τον ύψους αυτού· αγαπώσι το φεύγος· διά μεν του στόματος αυτών ευλογούσι, διά δε της καρδίας αυτών καταρώνται. Διάψαλμα. 5 Άλλα συ., ω ψυχή μου, επί τον Θεόν αναπαύον, διότι εξ αυτού κρέμονται η ελπίς μου. 6 Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον μου· δεν θέλω σαλευθή. 7 Εν τω Θεώ είναι η σωτηρία μου και η δόξα μου· η πέτρα της δυνάμεως μου, το καταφύγιόν μου, είναι εν τω Θεώ. 8 Ελπίζετε επ' αυτόν εν παντί καιρών ανοίγετε, λαοί, ενώπιον αυτού τας καρδίας σας· ο Θεός είναι καταφύγιον εις ημάς. Διάψαλμα. 9 Οι κοινοί άνθρωποι βεβαίως είναι ματαιότης, οι άρχοντες φεύγος εν τη πλάστιγη πάντες ομού είναι ελαφρότεροι αυτής της ματαιότητος. 10 Μη ελπίζετε επί αδικίαν και επί αρπαγήν μη ματαιόνεσθε· πλούτος εάν ρέη, μη προστηλόντε την καρδίαν σας. 11 Άπαξ ελάλησεν ο Θεός, δις ήκουσα τούτο, ότι η δόναμις είναι του Θεού· 12 και σου είναι, Κύριε, το έλεος· Διότι συ θέλεις αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού.

63 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε ευρίσκετο εν τη ερήμῳ Ιούδᾳ.» Θέέ, σε είσαι ο Θεός μου· από πρώτας σε ζητώ· σε διψά η ψυχή μου, σε ποθεί η σαρξ μου, εν γη ερήμῳ, ξηρά και ανύδρω 2 διά να βλέπω την δύναμιν σου και την δόξαν σου, καθώς σε είδον εν τω αγιαστηρίῳ. 3 Διότι το έλεός σου είναι καλήτερον παρά την ζωήν· τα χείλη μου θέλουσι σε επαινεί. 4 Ούτω θέλω σε ευλογεί εν τη ζωή μου· εν τω ονόματί σου θέλω υψόνει τας χειράς μου. 5 Ως από πάχους και μυελού θέλει χορτασθή η ψυχή μου και διά χειλέων αγαλλιάσεως θέλει υμνεί το στόμα μου, 6 Όταν σε ενθυμώμαι επί της στρωμνής μου, εις σε μελετώ εν ταις φυλακαίς της νυκτός. 7 Επειδή εστάθης βοήθειά μου· διά τούτο υπό την σκιάν των πτερύγων σου θέλω χαίρει. 8 Προσεκολλήθη η ψυχή μου κατόπιν σου· η δεξιά σου μη υποστηρίζει. 9 Οι δε ζητούντες την ψυχήν μου, διά να εξολοθρεύσωνται αυτήν, θέλουσιν εμβή εις τα κατώτατα μέρη της γῆς· 10 Θέλουσι πέσει διά ρομφαίας θέλουσιν είσθαι μερίς αλωπέκων. 11 Ο δε βασιλεύς θέλει ευφρανθή επί τον Θεόν· θέλει δοξασθή πας ο ομνύων εις αυτόν· διότι θέλει φραχθή το στόμα των λαλούντων ψεύδος.

64 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Άκουσον, Θέέ, της φωνής μου εν τη δεήσει μου· από το φόρβο του εχθρού φύλαξον την ζωήν μου. 2 Σκέπασόν με από συμβουλίου πονηρών, από φρυγάματος εργαζομένων ανομίαν· 3 οίτινες ακονώντιν αως ρομφαίαν την γλώσσαν αυτών· ετοιμάζουσιν ως βέλη λόγους πικρούς, 4 διά να τοξεύσωι κρυψίων τον άμεμπτον· εξαίφνης τοξεύουσιν αυτόν και δεν φοβούνται. 5 Στερεόνται επί πονηρού πράγματος μελετώσι να κρύπτωσι παγίδας, λέγοντες, Τις θέλει ιδεί αυτούς; 6 Ανιχνεύουσιν ανομίας απέκαμον ανιχνεύοντες επιμελώς εκάστον δε τα εντός και η καρδία είναι βυθός. 7 Άλλ' ο Θεός θέλει τοξεύσει αυτούς από αιφνιδίου βέλους θέλουσιν είσθαι αι πλιγαί αυτών. 8 Και

οι λόγοι της γλώσσης αυτών θέλουσι πέσει επ' αυτού· θέλουσι φεύγει πάντες οι βλέποντες αυτούς. 9 Και θέλει φοβηθή πας άνθρωπος, και θέλουσι διηγηθή το έργον του Θεού και εννοήσει τας εργασίας αυτού. 10 Ο δίκαιος θέλει ευφρανθή εις τον Κύριον και θέλει ελπίζει επ' αυτόν και θέλουσι καυχάσθαι πάντες οι ιυθείς την καρδίαν.

65 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδής του Δαβίδ.» Σε προσμένει ύμνος, Θεέ, εν Σιών· και εις σε θέλει αποδοθή η ευχή. 2 Ω αικούν προσευχήν, εις σε θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ. 3 Λόγοι ανομίας υπερίσχυσαν κατ' εμού συ θέλεις καθαρίσει τας παραβάσεις ημών. 4 Μακάριος εκείνος, τον οποίον εξέλεξας και προσέλαβες, διά να κατοική εν ταις αυλαίσ σου· θέλομεν χορτασθή από των αγαθών του οίκου σου, του αγίου ναού σου. 5 Διά τρομερών πραγμάτων μετά δικαιοσύνης θέλεις αποκρίνεθαι προς ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, η ελπίς πάντων των περάτων της γης, και των μακράν εν θαλάσσῃ· 6 ο στερεόντων διά της δυνάμεως σου τα όρη, ο περιεζωμένος ισχύν· 7 ο κατασιγάζων τον ήχον της θαλάσσης, τον ήχον των κυμάτων αυτής και τον θόρυβον των λαών. 8 και αυτοί οι κατοικούντες τα πέρατα φοβούνται τα σημεία σου χαροποιείς τας αρχάς της αυγής και της εσπέρας. 9 Επισκέπτεσαι την γην και ποτίζεις αυτήν· υπερπλούτιζεις αυτήν· ο ποταμός του Θεού είναι πλήρης υδάτων· ετοιμάζεις τον σίτον αυτών, επειδή ούτω διέταξας. 10 Τα αιλάκια αυτής ποτίζεις· εξομαλίζεις τους βώλους αυτής απαλύνεις αυτήν διά σταλακτής βροχής· ευλογείς τα βλαστήματα αυτής. 11 Στεφανόνεις το έτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου σταλάζουν πάχος. 12 Σταλάζουσιν αι βοσκαί της ερήμου και οι λόφοι περιζώνονται χαράν. 13 Αι πεδιάδες είναι ενδεδύμενα ποίμνια και αι κοιλάδες εσκεπασμέναι υπό σίτου αιλαλάζουνται και έτι υμνολογούσι.

66 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ωδή ψαλμού.» Αλαλάζατε εις τον Θεόν, πάσα η γη. 2 Ψάλατε την δόξαν του ονόματος αυτού· κάμετε ένδοξον τον ύμνον αυτού. 3 Είπατε προς τον Θεόν, Πόσον είναι φοβερά τα έργα σου διά το μέγεθος της δυνάμεως σου, υποκρίνονται υποταγήν εις σε οι εχθροί σου. 4 Πάσα η γη θέλει σε προσκυνεί και ψαλμωδεί εις σέ θέλουσι φαλμωδεί το όνομά σου. Διάψαλμα. 5 Έλθετε και ιδέτε τα έργα του Θεού· είναι φοβερός εις τας πράξεις προς τους υιούς των ανθρώπων. 6 Μετέβαλε την θάλασσαν εις ξηράν πεζού διέβησαν διά του ποταμού εκεί ευφράνθημεν εις αυτόν. 7 Λιά της δυνάμεως αυτού δεσπόζει εις τον αιώνα· οι οφθαλμοί αυτού επιβλέπουσιν επί τα ένθινη· οι αποστάται ας μη υψόνωσιν εαυτούς. Διάψαλμα. 8 Ευλογείτε, λαοί, τον Θεόν ημών, και κάμετε να αικουσθή η φωνή της αινέσων αυτού· 9 όστις διαφυλάττει εν ζωή την ψυχήν ημών και δεν αφίνει να κλονίζωνται οι πόδες ημών. 10 Διότι συ ηρεύνησας ημάς, θεέ· εδοκίμασας ημάς, ως δοκιμάζεται το αργύριον. 11 Ενέβαλες ημάς εις το δίκτυον· έθεσας βαρύ φορτίον επί τα νώτα ημών. 12 Επειβίσασας ανθρώπους επί τας κεφαλάς ημών διήλθομεν διά πυρός και ύδατος· και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν. 13 Θέλω εισέλθει εις τον οίκον σου με ολοκαυτώματα· θέλω σοι αποδώσει τας ευχάς μου, 14 τας οποίας επρόφεραν τα χείλη μου, και ελάλησε το στόμα μου, εν τη θλίψει μου. 15 Παχέα ολοκαυτώματα κριών θέλω σοι προσφέρει μετά θυμιάματος· θέλω προσφέρει βόας μετά τράγων. Διάψαλμα. 16 Έλθετε, αικούσατε, πάντες οι φοβούμενοι τον Θεόν· και θέλω διηγηθή όσα έκαμεν εις την ψυχήν μου. 17 Προς αυτόν εβόησα διά του στόματός μου, και υψώθη διά της γλώσσης μου. 18 Εάν

εθεώρουν αδικίαν εν τη καρδίᾳ μου, ο Κύριος δεν ήθελεν ακούσει **19** αλλ' ο Θεός βεβαίως εισήκουσεν επρόσεξεν εις την φωνήν της προσευχής μου. **20** Ευλογητός ο Θεός, όστις δεν απεμάκρυνε την προσευχήν μου και το έλεος αυτού απ' εμού.

67 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός ωδῆς.»

Ο Θεός να σπλαγχνισθή ημάς και να ευλογήσῃ ημάς να επιφάνη το πρόσωπόν αυτού εφ' ημάς Διάφαλμα. **2** Διά να γνωρισθήν εν τη γη η οδός σου, εν πάσι τοις έθνεσιν η σωτηρία σου. **3** Ας σε υμνώσιν οι λαοί, Θεέ ας σε υμνώσι πάντες οι λαοί. **4** Ας ευφρανθώσι και ας αλαλάξωσι τα έθνη διότι θέλεις κρίνει τους λαούς εν ευθύνη και τα έθνη εν τη γη θέλεις δογήσει. Διάφαλμα. **5** Ας σε υμνώσιν οι λαοί, Θεέ, ας σε υμνώσι πάντες οι λαοί. **6** Η γη θέλει δίδει τον καρπόν αυτής θέλει μας ευλογήσει ο Θεός, ο Θεός ημών. **7** Θέλει μας ευλογήσει ο Θεός, και θέλουσι φοβηθή αυτόν πάντα τα πέρατα της γης.

68 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδῆς του Δαβίδ.»

Ας εγερθή ο Θεός, και ας διασκορπισθώσιν οι εχθροί αυτού· και ας φύγωσιν απ' ἐμπροσθεν αυτού οι μισούντες αυτόν. **2** Καθώς αφανίζεται ο καπνός, ούτως αφάνισον αυτούς· καθώς διαλύεται ο κηρός ἐμπροσθεν του πυρός, ούτως ας απολεσθώσιν οι ασεβείς από προσώπου του Θεού. **3** Οι δε δίκαιοι ας ευφραίνωνται· ας αγάλλωνται ενώπιον του Θεού· και ας τέρπωνται εν ευφροσύνῃ. **4** Ψάλλετε εις τον Θεόν· ψαλμωδείτε εις το όνομα αυτού· ετοιμάσατε τας οδούς εις τον επιβιαίνοντα επί των ερήμων· Κύριος είναι το όνομα αυτού· και αγάλλεσθε ενώπιον αυτού. **5** Πατήρ των οφρανών και κριτή των χηρών, είναι ο Θεός εν τα αγίαν αυτού τόπω. **6** Ο Θεός κατοικίζει εις οικογένειαν τους μεμονωμένους· εξάγει τους δεσμίους εις αφρούναν· οι δε αποστάται κατοικούσιν εν γη ανύδρω. **7** Θεέ, ότε εξήλθες ἐμπροσθεν του λαού σου, ότε περιεπάτεις διά της ερήμου· Διάφαλμα: **8** η γη εσείσθη, και αυτοί οι ουρανοί ἔσταξαν από προσώπου του Θεού το Σινά αυτό εσείσθη από προσώπου του Θεού, του Θεού του Ισραήλ. **9** Θεέ, ἔπειμψας βροχήν ἀφθονον εις την κλήρονομίαν σου, και εν τη ἀδυναμίᾳ αυτής συ ανεζωποίησας αυτήν. **10** Η συναγωγή σου κατώκησεν εν αυτῇ· Θεέ, ἔκαμες ετοιμασίαν εις τον πτωχόν διά την αγαθότητά σου. **11** Ο Κύριος ἐδωκε λόγον· οι ευαγγελίζομενοι ἡσαν στράτευμα μέγα. **12** Βασιλείς στρατευμάτων φεύγοντες ἐφυγον, και αι διαμένουσαι εν τη οικία εμοίραζον τα λάφυρα. **13** Και αι εκοίτεσθε εν μέσω εστίας, ούμως θέλετε εἰσθαι αις πτέρυγες περιστεράς περιπτυρωφαμένης, και της οποίας τα πτερά είναι περικεχρυσωμένα από κιτρίνου χρυσίου. **14** Ότε ο Παντοδύναμος διεισκόρπιζε βασιλείς εν αυτῇ, ἔγινε λευκή ως η χιών εν Σαλμῶν. **15** Το όρος του Θεού είναι ως το όρος της Βασάν· όρος υψηλὸν ως το όρος της Βασάν. **16** Διά τι ζηλοτυπείτε, ὅρη υψηλά; τούτο είναι το όρος, εν τω αγίω τόπω. **18** Ανέβης εις ύψος· ηχημαλώτισας αιχμαλωσίων ἐλαφες χαρίσματα διά τους ανθρώπους ἔτι δε και διά τους απειθείς, διά να κατοικής μεταξύ αυτών, Κύριε Θεέ. **19** Ευλογητός Κύριος, όστις καθ' ημέραν επιφορτίζεις ημάς αγαθά· ο Θεός της σωτηρίας ημών. Διάφαλμα. **20** Ο Θεός ημών είναι Θεός σωτηρίας· και Κυρίου του Θεού είναι η λύτρωσις από του θανάτου. **21** Ο Θεός εξάπαντος θέλει συντρίψει την κεφαλήν των εχθρών αυτού· και την τετριχωμένην κορυφήν του περιπατούντος εν ταις ανομίαις αυτού. **22** Ο Κύριος είπε,

Θέλω επαναφέρει εκ Βασάν, θέλω επαναφέρει τον λαόν μου εκ των βαθέων της θαλάσσης· **23** διά να βαφή ο πους σου εν τω αίματι των εχθρών σου και η γλώσσα των κυνών σου εξ αυτού.

24 Εθεωρήθησαν τα βήματά σου, Θεέ· τα βήματα του Θεού μου, του βασιλέως μου, εν τω αγιαστήριω. **25** Προεπορεύοντο οι ψάλται· κατόπιν οι πάιζοντες όργανα, εν τω μέσω νεάνιδες τυμπανίστριαι. **26** Εν εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν· ευλογείτε τον Κύριον, οι εκ της πηγής του Ισραήλ. **27** Εκεί ήτο ο μικρός Βενιαμίν, ο αρχηγός αυτών· οι ἀρχοντες Ιούδα και ο λαός αυτών· οι ἀρχοντες Ζαβουλών και οι ἀρχοντες Νεφθαλί. **28** Διέταξεν ο Θεός σου την δύναμιν σου· στερέωσον, Θεέ, τούτο, το οποίον ενήργησας εις ημάς. **29** Διά τον ναόν σου τον εν Ιερουσαλήμ, βασιλείς Θέλουσι προσφέρει εις σε δώρα. **30** Επιτίμησον τα θηρία του καλαμώνος, το πλήθος των ταύρων και τους μόσχους των λαών, εωσούν έκαστος προσφέρη υποταγήν με πλάκας αργυρίου· διασκόρπισον τους λαούς τους αγαπώντας πολέμους.

31 Θέλουσιν ελθεί μεγιστάνες εξ Αιγύπτου· η Αιθιοπία ταχέως θέλει εκτείνει τας χείρας αυτής προς τον Θεόν. **32** Αι βασιλείαι της γης, φάλλετε εις τον Θεόν, ψαλμωδείτε εις τον Κύριον· Διάφαλμα: **33** εις τον επιβάνοντα επί τους ουρανούς των ἔκπαλαι ουρανών· ιδού ἐφέπει την φωνήν αυτού, φωνήν κραταιάν. **34** Απόδοτε το κράτος εις τον Θεόν· με γηαλοπρέπεια αυτού είναι επί τον Ισραήλ και η δύναμις αυτού επί τους ουρανούς. **35** Φοβερός είσαι, Θεέ, εκ των αγιαστηρίων σου· ο Θεός του Ισραήλ είναι ο διδούς κράτος και δύναμιν εις τον λαόν αυτού· Ευλογητός ο Θεός.

69 «Εις τον πρώτον μουσικόν, υπό Σοσανίμ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Σώσον με, Θεέ, διότι εισήλθον υδαταί εώς ψυχής μου. **2** Εβυθίσθην εις βαθύν πηλόν, όπου δεν είναι τόπος στερεός διά να σταθώ ἐφθασα εις τα βάθη των υδάτων, και το ρεύμα με κατακλύζει. **3** Ητόνησα κράζων· ο λάρυγξ μου εξηράνθη απέκαμον οι οφθαλμοί μου από τον να περιμένω τον Θεόν μου. **4** Οι μισούντες με αναιτίως επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου· εκραταιώθησαν οι εχθροί μου οι προσταθούντες νε· με αφανίσωνται αδίκως. Τότε εγώ επέστρεψα· δεν ήρπασα. **5** Θεέ, σε γνωρίζεις την αφροσύνη μου· και τα πλημμελήματα μου δεν είναι κεκρυμένα από σου. **6** Ας μη αισχυνθώσιν εξ αιτίας μου, Κύριε Θεέ των δυνάμεων, οι προσμένοντες σε· ας μη εντραπώσι δι' εμέ· οι εκζητούντες σε, Θεέ του Ισραήλ. **7** Διότι ἔνεκα σου υπέφερα ονειδισμόν αισχύνη εκάλυψε το πρόσωπό μου. **8** Ξένος ἔγεινα εις τους αδελφούς μου, και αλλογενής εις τους γιούς της μητρός μου· **9** Διότι ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγε· και οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ εμέ. **10** Και ἐκλαυσα ταλαιπωρών εν νηστεία την ψυχήν μου, αλλά τούτο ἔγεινεν εις ονειδός μου. **11** Και ἔκαμα τον σάκκον ἐνδύματα και ἔγεινα εις αυτούς παροιμία. **12** Κατ' εμού λαλούσιν οι καθήμενοι εν ταις πύλαις, και ἔγεινα ἀσμα των μεθυσόντων. **13** Εγώ δε προς σε κατευθύνων την προσευχήν μου, Κύριε· κατόπιν ευμενείας είναι· Θεέ, κατά το πλήθος του ελέους σου, επάκουοσδόν μου, κατά την αλήθειαν της σωτηρίας σου. **14** Ελευθέρωσόν με από τον πηλού, διά να μη βυθισθώ· ας ελευθερωθώ εκ των μισούντων με και εκ των βαθέων των υδάτων. **15** Ας μη με κατακλύση το ρεύμα των υδάτων, μηδέ ας με καταπίη ο βυθός και το φρέαρ ας μη κλείστη ο στόμα αυτού επ' εμέ. **16** Εισάκουοσδόν μου, Κύριε, διότι αγαθόν είναι το έλεός σου· κατά το πλήθος των οικτηριών σου επίβλεψον επ' εμέ. **17** Και μη κρύψης το πρόσωπό σου από το δούλον σου· επειδή θλίβομαι, ταχέως επάκουοσδόν μου. **18** Πλησίασον εις την ψυχήν μου· λύτρωσον

αυτήν· ένεκα των εχθρών μου λύτρωσόν με. **19** Συ γνωρίζεις τον ονειδισμόν μου και την αισχύνην μου και την εντροπήν μου· ενώπιόν σου είναι πάντες οι θλίβοντές με. **20** Ονειδισμός συνέτριψε την καρδίαν μου· και είμαι περίπους· περιέμενα δε συλλυπούμενον, αλλά δεν υπήρξε, και παρηγορήτας, αλλά δεν εύρηκα. **21** Και έδωκαν εις εμέ χολήν διά φαγητόν μου, και εις την δίψαν μου με επότισαν όξος. **22** Ας γείνει η τράπεζα αυτών έμπροσθεν αυτών εις παγίδα και εις ανταπόδοσιν και εις βρόχον. **23** Ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι και την ράχιν αυτών διαπαντός κύρτωσον. **24** Έκχες επ' αυτούς την οργήν σου· και ο θυμός της αγανακτήσεώς σου ας συλλάβῃ αυτούς. **25** Ας γείνωσιν έρημα τα παλάτια αυτών· εν ταῖς σκηναῖς αυτών ας μη ἴναι ο κατοικών. **26** Διότι εκείνον, τον οποίον συ επάταξας, αυτοί κατεδίωξαν· και λαλούσι περί του πόνου εκείνων, τους οποίους επλήγωσας. **27** Πρόσθες ανομίαν επὶ την ανομίαν αυτών, και ας μη εισέλθωσιν εις την δικαιοσύνην σου. **28** Ας εξαλειφθώσιν εκ βίβλου ζώντων και μετά των δικαίων ας μη καταγραφθώσιν. **29** Εμέ δε, τον πτωχόν και λελυπημένον, η σωτηρία σου, Θεέ, ας με υψώσῃ. **30** Θέλω αινέσαι το ὄνομα του Θεούν εν ωδῇ και θέλω μεγαλύνει αυτόν εν ύμνοις. **31** Τούτῳ βεβαίως θέλει αρέσει εις τον Κύριον, υπέρ μόσχουν νέον ἔχοντα κέρατα και οπλάς. **32** Οι πταινοί θέλουσιν ιδεῖ· θέλουσι ευφρανθήν· και η καρδία νυμών των εκζητούντων τον Θεόν θέλει ζήσει. **33** Διότι εισακούει των πενήντων ο Κύριος και τους δεσμίους αυτού δεν καταφρονεί. **34** Ας αινέσωσιν αυτόν οι ουρανοί· και η γη, αι θάλασσαι και πάντα τα κινούμενα εν αυταίς. **35** Διότι ο Θεός θέλει σώσει την Σιών, και θέλει οικοδομήσει τας πόλεις του Ιούδα· και θέλουσι κατοικήσει εκεί και θέλουσι κληρονομήσει αυτήν. **36** Και το σπέρμα των δούλων αυτού θέλει κληρονομήσει αυτήν, και οι αγαπώντες το ὄνομα αυτού θέλουσι κατοικεί εν αυτή.

70 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, εἰς ανάμνησιν.» Θεέ, τάχυνον να με ελευθερώσῃς· τάχυνον, Κύριε, εἰς βοήθειάν μου. **2** Ας αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας στραφώσιν εις τα οπίσω και ας εντραπώσιν οι θέλοντες το κακόν μου. **3** Ας στραφώσιν οπίσω προς αμοιβήν της αισχύνης αυτών οι λέγοντες, εύγε, εύγε. **4** Ας αγάλλωνται και ας ευφραίνωνται εις σε πάντες οι ζητούντες σε· και οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας λέγων διαπαντός, Μεγαλούνθητας ο Θεός. **5** Εγώ δε είμαι πτωχός και πένης Θεέ, τάχυνον προς εμέ· σε είσαι βοήθειά μου και ελευθερωτής μου· Κύριε, μη βραδύνης.

71 Επί σε, Κύριε, ἡλπισα· ας μη καταισχυνθώ ποτέ. **2** Διά την δικαιοσύνην σου λύτρωσόν με και ελευθερώσόν με· Κλίνον προς εμέ το ωτίον σου και σώσον με. **3** Γενού εις εμέ τόπος οχυρός, διά να καταφεύγω πάντοτε· σε διέταξας να με σώσης, διότι πέτρα μου και φρούριόν μου είσαι. **4** Θεέ μου, λύτρωσόν με εκ δυνάμεως ασεβούς, εκ χειρός παρανόμου και αδίκου. **5** Διότι συ είσαι η ἐλπίς μου, Κύριε Θεέ το θάρρος μου εκ νεότητος μου. **6** Επί σε επεστρήθην εκ της κοιλίας συ είσαι σκέπτη μου εκ των σπλάγχνων της μητρός μου· εις σε θέλει είσθαι πάντοτε ο ύμνος μου. **7** Ως τέρας κατεστάθην εις τους πολλούς· αλλά σε είσαι το δυνατόν καταφύγιόν μου, **8** Ας εμπλησθή το στόμα μου από του ύμνου σου, από της δόξης σου, όλην την ημέραν. **9** Μη με απόρριψης εν καιρώ γήρατος· διότι είσθαι πάντοτε ο ύμνος μου, μη με εγκαταλίπης. **10** Διότι οι εχθροί μου λαλούσι περί εμού· και οι παραφυλάττοντες την ψυχήν μου συμβουλεύονται ομού, **11** Λέγοντες, Ο Θεός εγκατέλιπεν

αυτόν· καταδιώχατε και πιάσατε αυτόν, διότι δεν υπάρχει ο σώζων. **12** Θεέ, μη μακρυνθής απ' εμού· Θεέ μου, τάχυνον εις βοήθειάν μου. **13** Ας αισχυνθώσιν, ας εξαλειφθώσιν οι εχθροί της ψυχής μου· ας σκεπασθώσι από ονείδους και εντροπής οι ζητούντες το κακόν μου. **14** Εγώ δε πάντοτε θέλω επλίζει, και θέλω προσθέτει επὶ πάντας τους επαίνους σου. **15** Το στόμα μου θέλει κηρύζει την δικαιοσύνην σου και την σωτηρίαν σου όλην την ημέραν· διότι δεν δύναμαι να απαριθμήσω αυτάς. **16** Θέλω περιπατεί εν τη δυνάμει Κυρίου του Θεού· Θέλω μημημονεύει την δικαιοσύνην σου, σου μόνου. **17** Θεέ, συ με εδίδαξας εκ νεότητος μου· και μέχρι του νυν εκήρυξτον τα θαυμάσιά σου. **18** Μη με εγκαταλίπης μηδέ μέχρι του γήρατος και πολιάς, Θεέ, εωσούν κηρύζει τον βραχίονά σου εις ταύτην την γενεάν, την δύναμιν σου εις πάντας τους μεταγενεστέρους. **19** Διότι η δικαιοσύνη σου, Θεέ, είναι υπερψυχμένη· διότι έκαμες μεγαλεία Θεέ, τις όμοιός σου, **20** όστις έδειξας εις εμέ θλίψεις πολλάς και ταλαιπωρίας, και πάλι με ανεζωπούσας και εκ των αβύσσων της γης πάλιν ανηγάγες με; **21** Ηύξησας το μεγαλείόν μου και επιστρέψας με παρηγόρησας. **22** Και εγώ, Θεέ μου, θέλω δοξολογεί εν τα οργάνων του ψαλτηρίου σε και την αλήθειάν σου· εις σε θέλω ψαλμωδεί εν κιθάρᾳ, Ἀγιε του Ισραήλ. **23** Θέλουσιν αγάλλεσθαι τα χείλη μου, όταν εις σε ψαλμωδώς· και η ψυχή μου, την οποίαν ειλύτρωσας. **24** Ετί δε η γλώσσα μου όλην την ημέραν θέλει μελετά την δικαιοσύνην σου· διότι ενετράπησαν, διότι κατησύνθησαν, οι ζητούντες το κακόν μου.

72 «Ψαλμός διά τον Σολομώντα.» Θεέ, δος την κρίσιν σου εις τον βασιλέα και την δικαιοσύνην σου εις τον ιερόν του βασιλέως **2** Διά να κρίνῃ τον λαόν σου εν δικαιοσύνη και τους πτωχούς σου εν κρίσει. **3** Τα όρη θέλουσι φέρει ειρήνην εις τον λαόν και οι λόφοι δικαιοσύνην. **4** Θέλει κρίνει τους πτωχούς του λαού· θέλει σώσει τους ιυιούς των πενήντων και συντρίψει τον καταδυναστέοντα. **5** Θέλουσι σε φοβείσθαι ενόσῳ διαμένει ο ήλιος και η σελήνη, εις γενέας γενεών. **6** Θέλει καταβήι ας βροχή επὶ θερισμένον λειβάδιον· ως ρανίδες σταλάζουσι επὶ την γην. **7** Εν ταῖς ημέραις αυτού θέλει ανθεῖ ο δικαίος και αφονία ειρήνης θέλει είσθαι εωσύν μη υπάρξῃ η σελήνη. **8** Και θέλει κατακυρεύει από θαλάσσης ἑώς θαλάσσης και από το ποταμού ἑώς των περάτων της γης. **9** Εμπροσθεν αυτού θέλουσι γονυκλίτησει οι κατοικούντες εν ερήμοις, και οι εχθροί αυτού θέλουσι γλείψει το χώμα. **10** Οι βασιλείς της Θαρσείς και των νήσων θέλουσι προσφέρει προσφοράς· οι βασιλείς της Αραβίας και της Σεβά θέλουσι προσφέρει δώρα. **11** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν πάντες οι βασιλεῖς· πάντα τα έθνη θέλουσι δουλεύεισι αυτόν. **12** Διότι θέλει ελευθερώσει τον πτωχόν κράζοντα και τον πένητα και τον αβοήθητον. **13** Θέλει ελεήσει τον πτωχόν και τον πένητα· και τας ψυχάς των πενήντων θέλει σώσει. **14** Εκ δόλου και εξ αδικίας θέλει λυτρόνει τας ψυχάς αυτών· και πολύτιμον θέλει είσθαι το αίμα αυτών εις τους οφθαλμούς αυτού. **15** Και θέλει ζή, και θέλει δοθή εις αυτόν από του χρυσίου της Αραβίας, και θέλει γίνεσθαι πάντοτε προσευχή υπέρ αυτού όλην την ημέραν θέλουσιν ευλογεί αυτόν. **16** Δράξ σίτου εάν υπάρχῃ εν τη γη επὶ των κορυφών των ορέων, ο καρπός αυτού θέλει σείσθαι ως ο λίβανος· και οι κάτοικοι ειν τη πόλει θέλουσιν εξανθήσει ως ο χόρτος της γης. **17** Το ὄνομα αυτού θέλει διαμένει εις τον αιώνα· το ὄνομα αυτού θέλει διαρκεῖ ενόσῳ διαμένει ο ήλιος· και οι ἀνθρώποι θέλουσιν ευλογείσθαι εν αυτώ πάντα τα έθνη θέλουσι μακαρίζει αυτόν. **18** Ευλογητός Κύριος ο Θεός, ο Θεός

του Ισραήλ, όστις μόνος κάμνει θαυμάσια: **19** και ευλογημένον το ένδοξον όνομα αυτού εις τον αιώνα· και ας πληρωθῇ από της δόξης αυτού η πάσα γη. Αμήν, και αμήν. **20** Ετελείωσαν αι προσευχαὶ του Δαβὶδ ιεοῦ του Ιεσσαὶ.

73 «Ψαλμός του Ασάφ.» Αγαθός τωάντι είναι ο Θεός εις τον Ισραήλ, εις τους καθαρούς την καρδίαν. **2** Εμού δε, οι πόδες μου σχεδόν εκλονίσθησαν· παρ' ολίγον ωλίσθησαν τα βήματά μου. **3** Διότι εξήλευσα τους μωρούς, βλέπων την ευτυχίαν των ασεβών. **4** Επειδή δεν είναι λύπαι εις τον θάνατον αυτών, αλλ' η δύναμις αυτών είναι στερεά. **5** Δεν είναι σεν κόποις, ως οι ἄλλοι ανέθρωποι ουδὲ μαστιγώνονται μετά των λοιπών ανθρώπων. **6** διά τούτο περικυλόνει αυτούς η νηπερφανία ως περιδρέαιον· η αδικία σκεπάζει αυτούς ως ιμάτιον. **7** Οι οφθαλμοί αυτών εξέχουνται εκ του πάχους εξπέρασταν τας επιθυμίας της καρδίας αυτών. **8** Εμπαίζουνται και λαλούνται εν πονηρίᾳ καταδυναστείαν λαλούνται περηφάνως. **9** Θέτουσιν εις τον ουρανόν το στόμα αυτών, και η γλώσσα αυτών διατρέχει την γην. **10** Διά τούτο θέλει στραφή ενταύθα ο λαός αυτού· και ύδατα ποτηρίου πλήρους εκθλίβονται δι! αυτούς. **11** Και λέγουσι, Πως γνωρίζει ταύτα ο Θεός; και υπάρχει γνώσις εν τω Υψίστω; **12** Ιδού, ούτοι είναι ασεβείς και ευτυχίους διαπαντός αυξάνουνται τα πλούτη αυτών. **13** Άρα, ματαίως εκαθάρισα την καρδίαν μου και ἔνιψα εν αθωότητι τας χείρας μου. **14** Διότι εμαστιγώθην ὀλην την ημέραν και ετιμωρήθην πάσαν αυγήν. **15** Αν είπω, Θέλω ομιλεῖ ούτως ιδού, εξυβρίζω εις την γενέαν των υιών σου. **16** Και εστοχάσθην να εννοήσω τούτο, πλην μ' εφάνη δύσκολον. **17** εωσού εισελθών εις το αγιαστήριον του Θεού, ενόησα τα τέλη αυτών. **18** Συ βεβαίως έθεσας αυτούς εις τόπους ολισθηρούς ἔρριψας αυτούς εις κρημνόν. **19** Πως διά μιας κατήνησαν εις ερήμωσιν Ηφανίσθησαν, απωλόθησαν υπό αιφνίδιου ολέθρου. **20** Ως όνειρον εξεγειρούμενον Κύριε, ὅταν εγερθής, θέλεις αφανίσει την εικόνα αυτών. **21** Ούτως εκαίετο η καρδία μου, και τα νεφρά μου εβασανίζοντο· **22** και εγώ ήμην ανόητος και δεν εγνώριζον κτήνος ήμην ενώπιον σου. **23** Εγώ όμως είμαι πάντοτε μετά σου με επίασας από της δεξιάς μου χειρός. **24** Διά της συμβούλης σου θέλεις με οδηγήσει και μετά ταύτα θέλεις με προσλάφει εν δόξῃ. **25** Τίνα ἄλλον ἔχω εν τω ουρανῷ; και επί της γῆς δεν θέλω ἄλλον παρά σε. **26** Ητόνησεν η σαρξ μου και η καρδία μου· αλλ' ο Θεός είναι η δύναμις της καρδίας μου και η μερίς μου εις τον αιώνα. **27** Διότι, ιδού, όσοι απομακρύνονται από σου, θέλουσιν απολεσθή· συ εξωλόθρευσας πάντας τους εκκλίνοντας από σου. **28** Αλλά δι! εμέ, το να προσκολλώμαι εις τον Θεόν είναι το αγαθόν μου· θέσα την ελπίδα μου επί Κύριον τον Θεόν, διά να κηρύττω πάντα τα ἔργα σου.

74 «Μασχίλ του Ασάφ.» Διά τι, Θεέ, απέρριψας ημάς διαπαντός; διά τι καπνίζει η οργή σου εναντίον των προβάτων της βοσκής σου; **2** Μνήσθητι της συναγωγής σου, την οποίαν απέκτησας απ' αρχής την ράβδον της κληρονομίας σου, την οποίαν ελύτρωσας τούτο το ὄρος Σιών, εν ω κατώκησας. **3** Κίνησον τα βήματά σου προς τας παντοτεινάς ερημώσεις, προς παν κακόν, το οποίον ἐπράξεν ο εχθρός εν τω αγιαστηρίῳ. **4** Οι εχθροί σου βρυχώνται εν τω μέσω των συναγωγών σου· θέσαν σημαίας τας σημαίας αυτών. **5** Γνωστόν έγεινεν· ως εάν τις σηκώνων πέλεκυν καταφέρη επί πυκνά δένδρα, **6** ούτω τώρα αυτοί συνέτριψαν διά μιας με πελέκεις και σφυρία, τα πελεκητά ἔργα αυτού. **7** Κατέκαυσαν εν πυρί το αγιαστήριον

σου ἑώς εδάφους· εβεβήλωσαν το κατοικητήριον του ονόματός σου. **8** Είπον εν τη καρδία αυτών, Ας εξολοθρέψωμεν αυτούς ομού· κατέκαυσαν πάσας τας συναγωγάς του Θεού εν τη γῇ. **9** Τα σημεία ημών δεν βλέπομεν· δεν υπάρχει πλέον προφίτης ουδὲ γνωρίζων μεταξύ ημών το ἑώς πότε. **10** Ἐώς πότε, Θεέ, θέλει ονειδίζει ο εναντίος; θέλει βλασφημεῖ ο εχθρός το ονόματό σου διαπαντός; **11** Διά τι αποστρέψεις την χείρα σου, και την δεξιάν σου; ἔκβαλε αυτήν εκ μέσου του κόλπου σου και αφάνισον αυτούς. **12** Αλλ' ο Θεός είναι εξ αρχής Βασιλεὺς μου, εργάζομενος αωτηρίαν εν μέσω της γῆς. **13** Συ διεχώρισας διά της δυνάμεως σου την θάλασσαν· συ συνέτριψας τας κεφαλάς των δρακόντων εν τοις ὑδασι. **14** Συ συνέτριψας τας κεφαλάς τον Λευϊάθαν· ἔδωκας αυτόν βρώσιν εις τον λαόν, τον κατοικούντα εν ερήμοις. **15** Συ ἡνοιξας πηγάς και χειμάρρους· εξήρανας ποταμούς δυνατούς. **16** Σού είναι η ημέρα και σου η νύξ συ ητοιμάσας το φως και τον ἥλιον. **17** Συ θέθεσας πάντα τα όρια της γῆς συ ἔκαμες το θέρος και τον χειμώνα. **18** Μνήσθητι τούτου, ότι ο εχθρός ανείδισε τον Κύριον και λαός ἀφρών εβλασφήμησε το ονόματό σου. **19** Μη παραδώσης εις τα θηριά την ψυχήν της τρυγόνος σου· την σύναξιν των πενήντων σου μη λησμονήσης διαπαντός. **20** Επιβλεψον επί την διαθήκην σου διότι επλήσθησαν οι σκοτεινοί της τόποι από οίκων καταδυναστείας. **21** Ας μη στραφή ο ταλαπώρος εις τα οπίσω κατησχυμένος· ο πτωχός και ο πένης ας επαινώσυτο ο ονόματό σου. **22** Ανάστα, Θεέ· δίκασον την δίκην σου μνήσθητι του ονειδισμού, τον οποίον εις σε κάμει ο ἀφρών δίλην την ημέραν. **23** Μη λησμονήσης την φωνήν των εχθρών σου· ο θύριος των επανισταμένων κατά σου αυξάνει διαπαντός.

75 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ. Ψαλμός ωδής του Ασάφ.» Δοξολογούμέν σε, Θεέ, δοξολογούμεν, διότι πλησίον ημών είναι το ονόματό σου· κηρύττονται τα θαυμάτια σου. **2** Ὁταν λάβησαν τον ωρισμένον καιρόν, εγώ θέλω κρίνει εν ευθύτητι. **3** Διελύθητη η γη και πάντες οι κάτοικοι αυτής· εγώ εστερέωσα τους στύλους αυτής. Διάψαλμα. **4** Είπα προς τους ἀφρώνας, μη γίνεσθε ἀφρονες· και προς τους ασεβείς, μη ψυώνετε κέρας. **5** Μη ψυφόνετε εις ύψος το κέρας υμῶν μη λαλείτε με τράχηλον σκληρόν. **6** Διότι ούτε εξ ανατολών, ούτε εκ δύσμών, ούτε εκ της ερήμου, ἔρχεται ύψωσις. **7** Αλλ' ο Θεός είναι ο Κριτής· τούτον ταπεινόνει και εκείνον υψόνει. **8** Διότι εν τη χειρί του Κυρίου είναι ποτήριον πλήρες κεράσματος οίνου ακράτου, και εκ τούτου θέλει χύνει· πλὴν την τρυγίαν αυτού θέλουσι στραγγίσει πάντες οι ασεβείς της γῆς και θέλουσι πίει. **9** Εγώ δε θέλω κηρύττει διαπαντός, θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν του Ιακώβ. **10** Και πάντα τα κέρατα των ασεβών θέλω συντρίψει· τα δε κέρατα των δικαίων θέλουσιν υψωθή.

76 Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νειγινώθ. Ψαλμός ωδής του Ασάφ. Γνωστός είναι εν τη Ιουδαίᾳ ο Θεός εν τω Ισραήλ μέγα το ονόμα αυτού. **2** Η δε σκηνή αυτού είναι εν Σαλήμ, και το κατοικητήριον αυτού εν Σιών. **3** Εκεί συνέτριψε τα βέλη του τόξου, την ασπίδα και την ρομφαίαν και τον πόλεμον. Διάψαλμα. **4** Είσαι λαμπρότερος υπέρ τα δόρη των αρπακτήρων. **5** Οι θραυσκάρδοι εγγυνώθησαν· εκοιμήθησαν τον ύπνον αυτών· και ουδείς των ρωμαλέων ανδρών εύρηκε τας χείρας αυτού. **6** Από επιτιμήσεως σου, Θεέ του Ιακώβ, ἐπέσον εις βαθύτατον ύπνον και η ἀμάξα και ο ἵππος. **7** Συ είσαι φοβερός και τις δύναται να σταθή ἐμπροσθέν σου, ὅταν οργισθής; **8** Εξ ουρανού ἔκαμες να ακουσθή κρίσις· η γη εφοβήθη και ισύχασεν, **9** ότε εσηκώθη εις κρίσιν ο Θεός, διά να σώσῃ πάντας

τους πράους της γης. Διάψαλμα. **10** Βεβαίως ο θυμός του ανθρώπου θέλει καταντήσει εις έπαινον σου· θέλεις χαλινώσει το υπόλοιπον του θυμού. **11** Κάμετε ευχάς και απόδοτε εις Κύριον τον Θεόν σας· πάντες οι κύκλω αυτού ας φέρωσι δώρα εις τον φοιβερόν· **12** τον αφαιρούντα το πνεύμα των αρχόντων, τον φοιβερόν εις τους βασιλείς της γης.

77 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθούν. Ψαλμός του Ασάρ.» Η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και εβόσια: η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και έδωκεν εις εμέ ακρόασιν. **2** Εν ημέρᾳ θλίψεως μου εξεζήτησα τον Κύριον εξέτεινον την νύκτα τας χείρας μου και δεν έπαυν· η ψυχή μου δεν ήθελε να παρηγορηθῇ. **3** Ενεθυμήθην τον Θεόν και εταράχθην διελογίσθην, και αλιγοψύχησε το πνεύμά μου. Διάψαλμα. **4** Εκράτησας τους οφθαλμούς μου εν αγρυπνίᾳ· εταράχθην και δεν ήδυνάμην να λαλήσω. **5** Διελογίσθην τας αρχαίας ημέρας, τα έπι των αιώνων. **6** Ανακαλώ εις μνήμην την ωδήν μου· την νύκτα διαλογίζομαι μετά της καρδίας μου, και το πνεύμά μου διερευνά: **7** μήποτε ο Κύριος με αποβάλη αιωνίων, και δεν θέλει είσθαι ευμενής πλέον; **8** ή εξέλιπε διαπαντός το έλεος αυτού; έπαυσεν ο λόγος αυτού εις γενεάν και γενεάν; **9** Μήποτε ελησμόνησε να ελεή ο Θεός; μήποτε εν τη οργή αυτού θέλει κλείσει τους οικτηριούς αυτού; Διάψαλμα. **10** Τότε είπα, Αδυναμία μου είναι τούτο· αλλοιούται η δεξιά του Υψίστου; **11** Θέλω μνημονεύει τα έργα του Κυρίου ναι, Θέλω μνημονεύει τα απ' αρχής θαυμάσια σου· **12** και θέλω μελετά εις πάντα τα έργα σου, και περί των πράξεων σου θέλω διαλογίζεσθαι. **13** Θεέ, εν τω αγιαστηρίῳ είναι η οδός σου· τις Θεός μέγας, ως ο Θεός; **14** Συ είσαι ο Θεός ο ποιών θαυμάσια· εφανέρωσας μεταξύ των λαών την δύναμιν σου. **15** Ελύτρωσας διά του βραχίονός σου τον λαόν σου, τους υιούς Ιακώβ και Ιωσήφ. Διάψαλμα. **16** Τα ίδατα σε είδον, Θεέ, τα ίδατα σε είδον και εφοβήθησαν· εταράχθησαν και αι ἀβυσσοι. **17** Πλημμύραν υδάτων έχουσαν αι νεφέλαι· φωνήν έδωκαν οι ουρανοί· και τα βέλη σου διεπέταξαν. **18** Η φωνή της βροντής σου ήτο εν τω ουρανών τροχώ εφώτισαν αι αστραπαί την οικουμένην· εσαλεύθη και ἐντρομός έγεινεν η γη. **19** Διά της θαλάσσης είναι η οδός σου και αι τρίβοι σου εν ίδασι πολλοίς, και τα ίχνη σου δεν γνωρίζονται. **20** Ωδήγησας ως πρόβατα τον λαόν σου διά χειρός Μωϋσέως και Ααρών.

78 «Μασχίλ του Ασάρ.» Άκουσον, λαέ μου, τον νόμον μου· κλίνατε τα ώτα σας εις τα λόγια του στόματός μου. **2** Θέλω ανοίξει εν παραβολή το στόμα μου· θέλω προφέρει πράγματα αξιομνημόνευτα, τα απ' αρχής· **3** δοσα ηκούσαμεν και εγνωρίσαμεν και οι πατέρες ημών διηγήθησαν εις ημάς. **4** Δεν θέλομεν κρύψει αυτά από των τέκνων αυτών εις την επερχομένην γενεάν, διηγούμενοι τους επαίνους του Κυρίου και την δύναμιν αυτού και τη θαυμάσια αυτού, τα οποία έκαμε. **5** Και έστησε μαρτύριον εν τω Ιακώβ και νόμον έθεσεν εν τω Ισραήλ, τα οποία προσέταξεν εις τους πατέρας ημών, αι κάμψων αυτά γνωστά εις τα τέκνα αυτών· **6** διά να γνωρίζη αυτά η γενεά η επερχομένη, οι υιοί οι μέλλοντες να γεννηθώσι· και αυτοί, όταν αναστηθώσ, να διηγώνται εις τα τέκνα αυτών· **7** διά να θέσωσιν επί τον Θεόν την ελπίδα αυτών, και να μη λησμονώσι τα ἔργα του Θεού, αλλά να φυλάττωσι τας εντολάς αυτού· **8** και να μη γείνωσιν, ως οι πατέρες αυτών, γενεά διεστραμμένη και απειθής γενεά, ήτις δεν εφύλαξεν ευθείαν την καρδίαν αυτής, και δεν εστάθη πιστόν μετά του Θεού το πνεύμα αυτής· **9** ως οι υιοί του Εφραΐμ, οίτινες ώπλισμένοι,

βαστάζοντες τόξα, εστράφησαν οπίσω την ημέραν της μάχης. **10** Δεν εφύλαξαν την διαθήκην του Θεού, και εν τω νόμῳ αυτού δεν ηθέλησαν να περιπατούσ· **11** και ελημόνισαν τα έργα αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία έδειξεν εις αυτούς. **12** Εμπροσθεν των πατέρων αυτών έκαμε θαυμάσια, εν τη γη της Αιγύπτου, τη πεδιάδι Τάνεως. **13** Διέσχισε την θάλασσαν και διεπέρασεν αυτούς και έστησε τα ίδατα ως σωρόν· **14** και άδηγησεν αυτούς την ημέραν εν νεφέλῃ και άλην την νύκτα εν φωτὶ πυρός. **15** Διέσχισε πέτρας εν τη ερήμω και επότισεν αυτούς ως μεγάλων αβύσσων· **16** και εξήγαγε ρύακας εκ της πέτρας και κατεβίβασεν ίδατα ως ποταμούς. **17** Άλλ' αυτοί εξηκολούθουν έτι αμαρτάνοντες εις αυτόν, παροξύνοντες τον Υψίστον εν ανύδρῳ τόπῳ· **18** και επείρασαν τον Θεόν εν τη καρδία αυτών, ζητούντες βρώσιν κατά την όρεξιν αυτών· **19** και ελάλησαν κατά του Θεού, λέγοντες, Μήπως δύναται ο Θεός να ετοιμάσῃ τράπεζαν εν τη ερήμω; **20** Ιδού, επάταξε την πέτραν, και έρευσαν ίδατα και χείμαρροι επλημμύρησαν· μήτις δύναται να δώσῃ και ἄρτον; ή να ετοιμάσῃ κρέας εις τον λαόν αυτού; **21** Διά τούτο ήκουσεν ο Κύριος και ωργίσθη και πυρ εξήρθη κατά του Ιακώβ, έτι δε και οργή ανέβη κατά του Ισραήλ· **22** διότι δεν επίστευσαν εις τον Θεόν, ουδὲ ήλπισαν επί την σωτηρίαν αυτού· **23** ενώ προσέταξε τας νεφέλας από άνωθεν και τας θύρας του ουρανού ήνοιξε, **24** ενώ εβρέξεν εις αυτούς μάννα διά να φάγωσι και σίτον ουρανού έδωκεν εις αυτούς· **25** ἄρτον αγγέλων έφαγεν ο άνθρωπος· τροφήν έστειλεν εις αυτούς μέχρι χορτασμού. **26** Εσήκωσεν εν τω ουρανών ανατολικόν άνεμον, και διά της δυνάμεως αυτού επέφερε τον νότον· **27** και εβρέξεν επ' αυτούς κρέας ως το χώμα και πετεινά πτερωτά ως την ὄμμην της θαλάσσης· **28** και έκαμε να πέσωσιν εις το μέσον του στρατοπέδου αυτών, κύκλω των σκηνών αυτών. **29** Και έφαγον και εχορτάσθησαν σφόδρα· και έφερεν εις αυτούς την επιθυμίαν αυτών· **30** δεν είχον χωρισθή από της επιθυμίας αυτών, έτι ήτο εν τω στόματι αυτών βρώσις αυτών, **31** και οργή του Θεού ανέβη επ' αυτούς, και εφόνευσε τους μεγαλητέρους εξ αυτών και τους εκλεκτούς του Ισραήλ κατέβαλεν. **32** Εν πάσι τούτοις ημάρτησαν έτι και δεν επίστευσαν εις τα θαυμάσια αυτού. **33** Διά τούτο συνετέλεσεν εν ματαιότητι τας ημέρας αυτών και τα έπι την επαρχή. **34** Ότε εθανάτοντεν αυτούς, τότε εξεζήτουν αυτόν, και επέστρεψαν και από ορθού προσέτρεψαν εις τον Θεόν· **35** και ενεθυμούντο, ότι ο Θεός ήτο φρούριον αυτών και ο Θεός ο Υψίστος λυτρωτής αυτών. **36** Άλλ' εκολάκευνον αυτόν του στόματος αυτών και διά της γλώσσης αυτών εψεύδοντο προς αυτόν· **37** Η δε καρδία αυτών δεν ήτο ευθεία μετ' αυτού, και δεν ήσαν πιστοί εις την διαθήκην αυτού. **38** Αυτος όμως οικτήριων συνεχώρησε την ανομίαν αυτών και δεν ηφάντισεν αυτούς· αλλά πολλάκις ανέστελλε τον θυμόν αυτού, και δεν διήγειρεν δόλην την οργήν αυτού· **39** και ενεθυμήθη ότι ήσαν σάρξ· άνεμος παρερχόμενος και μη επιστρέφων. **40** Ποσάκις παρώξυναν αυτόν εν τη ερήμω, παρώργισαν αυτόν εν τη ανύδρῳ, **41** και εστράφησαν και επείρασαν τον Θεόν, και τον Ἅγιον του Ισραήλ παρώξυναν. **42** Δεν ενεθυμήθησαν την χείρα αυτού, την ημέραν καθ' ην ελύτρωσεν αυτούς από του εχθρού· **43** πως έδειξεν εν Αιγύπτω τα σημεία αυτού και τα θαυμάσια αυτού εν τη πεδιάδι Τάνεως· **44** και μετέβαλεν εις αίμα τους ποταμούς αυτών και τους ρύακας αυτών, διά να μη πίωσιν. **45** Απέστειλεν επ' αυτούς κυνούμιαν και κατέφαγεν αυτούς, και βατράχους και εφάνισαν αυτούς· **46** Και παρέδωκε τους καρπούς αυτών εις τον βρούχον και τους κόπους αυτών εις

την ακρίδα. **47** Κατηφάνισε διά της χαλάζης τας αμπέλους αυτών και τας συκαμίνους αυτών με πέτρας χαλάζης **48** και παρέδωκεν εις την χάλαζαν τα κτήνη αυτών και τα ποίμνια αυτών εις τους κεραυνούς. **49** Απέστειλεν επ' αυτούς την έξαψιν την θυμού αυτού, την αγανάκτησιν και την οργήν και την θλίψιν, αποστέλλων αυτά δι' αγγέλων κακοπιών. **50** Ήνοιξεν οδόν εις την οργήν αυτού· δεν εφείσθη από του θανάτου την ψυχήν αυτών, και παρέδωκεν εις θανατικόν την ζωήν αυτών. **51** και επάταξε παν πρωτότοκον εν Αιγύπτῳ, την απαρχήν της δυνάμεως αυτών εν ταῖς σκηναῖς του Χάμ: **52** και εσήκωσεν εκείθεν ως πρόβατα τὸν λαὸν αυτού και ὠδήγησεν αυτούς ως ποίμνιον εν τῇ ερήμῳ: **53** και ὠδήγησεν αυτούς εν ασφαλείᾳ, και δεν εδειλίασαν τους δε εχθρούς αυτών εσκέπασεν η θάλασσα. **54** Καὶ εἰσῆγαγεν αυτούς εἰς τὸ ὄριον της αγιότητος αυτού, τὸ ὄρος τούτο, το οποίον απέκτησεν η δεξιά αυτού: **55** καὶ εξεδίωξεν απ' ἐμπροσθεν αυτών τα ἔθνη καὶ διεμοίρασεν αυτά κληρονομίαν με σχοινίον, καὶ εν ταῖς σκηναῖς αυτών κατώκισε τας φυλάς του Ισραὴλ. **56** Καὶ ὁμως επέρασαν καὶ παρώξυναν τὸν Θεόν τὸν ψύστον καὶ δεν εφύλαξαν τα μαρτύρια αυτού: **57** ἀλλ' ἐστράφησαν καὶ εφέρθησαν απίστως, ως οι πατέρες αυτών ἐστράφησαν ως τόξον στρεβλόν: **58** καὶ παρώργισαν αυτὸν με τους υψηλούς αυτών τόπους, καὶ με τα γλυπτά αυτών διήγειραν αυτὸν εἰς ζηλοτυπίαν. **59** Ήκουσεν ο Θεός και υπερωργίσθη και εβδελύχθη σφόδρα τον Ισραὴλ: **60** και εγκατέλιπε την σκηνήν του Σηλᾶ, την σκηνήν όπου κατώκησε μεταξύ των ανθρώπων: **61** και παρέδωκεν εις αιχμαλωσίαν την δύναμιν αυτού και την δόξαν αυτού εις χείρα εχθρού: **62** και παρέδωκεν εις ρομφαίαν τον λαὸν αυτού και υπερωργίσθη κατά της κληρονομίας αυτού: **63** τους νέους αυτών κατέφαγε πυρ, και αι παρθένοι αυτών δεν ενυμφεύθησαν: **64** οι ιερείς αυτών ἐπέσον εν μαχαίρᾳ, και αι χήραι αυτών δεν επένθησαν. **65** Τότε εξηγέρθη ως εξ ὑπουν ο Κύριος, ως ἀνθρωπος δυνατός, βιών από οίνου: **66** και επάταξε τους εχθρούς αυτού εις τα οπίσω όνειδος αιώνιον θέσεν επ' αυτούς. **67** Καὶ απέρριψε την σκηνήν Ιωσήφ, και την φυλήν Εφραΐμ δεν εξέλεξεν. **68** Ἀλλ' εξέλεξε την φυλήν Ιούδα, το ὄρος της Σιών, το οποίον ηγάπησε. **69** Καὶ ωκοδόμησεν ως υψηλά παλάτια το αγιαστήριον αυτού, ως την γην την οποίαν εθεμελίωσεν εις τον αιώνα. **70** Καὶ εξέλεξε Δαβὶδ τὸν δούλον αυτοῦ και αελάβεν αυτὸν εκ των ποιμνίων των προβάτων: **71** Εξόπισθεν των θηλαζόντων προβάτων ἔφερεν αυτόν, διά να ποιμαίνη Ιακὼβ τον λαὸν αυτού και Ισραὴλ την κληρονομίαν αυτού: **72** Και εποίμανεν αυτούς κατά την ακακίαν της καρδίας αυτού· και διά της συνέσεως των χειρών αυτού ὠδήγησεν αυτούς.

79 «Ψαλμός του Ασάφ.» Θεέ, ήλθον ἔθνη εις την κληρονομίαν σου εμίαντον τον ναόν των ἄγιον σου· κατέστησαν την Ιερουσαλήμ εις σωρούς ερεπίων. **2** ἔδωκαν τα πτώματα των δούλων σου βρώσιν εις τα πετείνα του ουρανού, την σάρκα των οσίων σου εις τα θηρία της γης. **3** Εξέχεαν το αἷμα αυτών ως ὑδωρ κύκλων της Ιερουσαλήμ, και δεν υπήρχον ο θάπτων. **4** Εγείναμεν όνειδος εις τους γείτονας ημών, κατάγελως και χλευασμός εις τους πέριξ ημών. **5** Ἔως πότε, Κύριε; θέλεις οργίζεσθαι διαπαντός; θέλει καίει ως πυρ η ζηλοτυπία σου; **6** Εκχεον την οργήν σου επί τα ἔθνη τα μη γνωρίζοντά σε και επί τα βασιλεία τα μη επικαλεσθέντα το όνομά σου: **7** διότι κατέφαγον τον Ιακὼβ, και το κατοικητήριον αυτού ηρήμωσαν. **8** Μη ενθυμηθής καθ' ημών τας ανομίας των αρχαίων ταχέων ας προφθάσωσιν ημάς οι οικτίρμοι σου, διότι εταπεινώθημεν

σφόδρα. **9** Βοήθησον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, ἔνεκεν της δόξης του ονόματός σου· και ελευθέρωσον ημάς και γενού ίλεως εις τας αμαρτίας ημών, ἔνεκεν του ονόματός σου. **10** Διά τι να είπωσι τα ἔθνη, Που είναι ο Θεός αυτών; Ας γνωρισθή εις τα ἔθνη ἐμπροσθεν ημών, η εκδίκησις του εκχυθέντος αίματος των δούλων σου. **11** Ας ἔλθῃ ενώπιον σου το στεναγμός των δεσμών: κατά την μεγαλωσύνην του βραχίονός σου σώσον τους καταδεικασμένους εις θάνατον. **12** και απόδος εις τους γείτονας ημών επιπλάσια εις τον κόλπον αυτών τον ονειδισμόν αυτών, με τον οποίον σε ωνείδισαν, Κύριε. **13** Ημείς δε ο λαός σου και τα πρόβατα της βοσκής σου Θέλομεν σε δοξολογεί εις τον αιώνα: από γενεάς εις γενεάν θέλομεν αναγγέλλει την αίνεσίν σου.

80 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ-εδούθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Ακροάσθητι, ο ποιμαίνων τον Ιοραίλ, συ ο οδηγών ως ποιμνιον τον Ιωσήφ· ο καθήμενος επί των χερούβειμ, εμφανίσθητι. **2** Ἐμπροσθεν του Εφραΐμ και του Βενιαμίν και του Μανασσή διέγειρον την δύναμιν σου και ελθέ εις σωτηρίαν ημών. **3** Επίστρεψον ημάς, Θεέ, και επίλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθή. **4** Κύριε Θεέ των δυνάμεων, ἔως πότε θέλεις οργίζεσθαι κατά της προσευχής του λαού σου; **5** Τρέφεις αυτούς με ἀρτόν δακρύων και ποτίζεις αυτούς αφθόνως με δάκρυα. **6** Ἐκαμες ημάς ἐρίδα εις τους γείτονας ημών· και οι εχθροί ημών γελώστη μεταξύ αλλήλων. **7** Επίστρεψον ημάς, Θεέ των δυνάμεων, και επίλαμψον το πρόσωπον σου, και θέλομεν λυτρωθή. **8** Ἀμπελον εξ Αιγύπτου μετεκόμισας εξεδίωξας ἔθνη και εφύτευσας αυτήν. **9** Ήτοιμασας τόπον ἐμπροσθεν αυτής και βαθέως ερρίζωσας αυτήν· και εγέμισε την γην. **10** Εσκεπάσθησαν τα ὄρη υπὸ της σκιάς αυτής, και αι αναδενδράδες αυτής ήσαν ως αι υψηλαί κέδροι. **11** Εξέτεινε τα κλήματα αυτής ἔως θαλάσσης και τους βλαστούς αυτής ἔως το παταμόν. **12** Διά τι εκρήμνισας τους φραγμούς αυτής, και τρυγώσιν αυτήν πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν; **13** Ερημόδειν αυτήν ο αγριόχοιρος εκ του δάσους, και το θηρίον του αγρού νέμεται αυτήν. **14** Επίστρεψον, δεόμεθα, Θεέ των δυνάμεων επίβλεψον εξ ουρανού και ιδέ, και επίσκεψαι την ἀμπελον ταύτην, **15** και το φυτόν, το οποίον εφύτευσεν η δεξιά σου και τον βλαστόν, τον οποίον εκραταίωσας εις σεαυτόν. **16** Εκανθή ην πυρί· εκδοτή εχάθησαν από επιτιμήσεως του προσώπου σου. **17** Ας ἴναι η χειρ σου επί τον ἀνδρα της δεξιάς σου· επί τον υιόν του ανθρώπου, τον οποίον ἔκαμες δυνατόν εις σεαυτόν. **18** Και ημείς δεν θέλομεν εκκλίνει από σού ζωοποίησον ημάς, και το όνομά σου θέλομεν επικαλείσθαι. **19** Επίστρεψον ημάς, Κύριε Θεέ των δυνάμεων· επίλαμψον το πρόσωπό σου, και θέλομεν λυτρωθή.

81 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Ψάλατε εν ευφροσύνη εις τον Θεόν, την δύναμιν ημών· αλαλάζατε εις τον Θεόν του Ιακώβ. **2** Υψώσατε ψαλμώδιαν και κρούνετε τύμπανον, κιθάραν τερπνήν μετά ψαλτηρίου. **3** Σαλπίσατε σάλπιγγα εν νεομηνίᾳ, εν καιρῷ ωρισμένω, εν τη ημέρᾳ της εορτής ημών. **4** Διότι πρόσταγμα είναι τούτο εις τον Ιοραίλ, νόμος του Θεού του Ιακώβ. **5** Εἰς μαρτύριον διέταξε τούτο εις τον Ιωσήφ, διε εξήλθε κατά της γης Αιγύπτου όπου ήκουσα γλώσσαν, την οποίαν δεν εγνώριζον· **6** απεμάκρυνα από τον φορτίον τον ὡμον αυτού· αι χειρές αυτού ἐπαυσαν από κοφίνου· **7** εν καιρῷ θλίψεως επεκαλεσθης, και σε ελύτρωσας απεκρίθην· από τον αποκρύφου τόπου της βροντής σε εδοκίμασα εν τοις άδασι της αντιλογίας. Διάψαλμα. **8** Ακουσον,

λαέ μου, και θέλω διαμαρτυρθή κατά σού· Ισραήλ, εάν μου ακούσης, **9** Ας μη ήναι εις σε θέός ξένος, και μη προσκυνήσης θεόν αλλότριον. **10** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, δότις σε ανήγαγεν εκ γης Αιγύπτου πλάτυνον το στόμα σου, και θέλω γεμίσει αυτό. **11** Άλλ' ο λαός μου δεν ήκουσε της φωνής μου, και ο Ισραήλ δεν επρόσεξεν εις εμέν. **12** Διά τούτο παρέδωκα αυτούς εις τας επιθυμίας της καρδίας αυτών· και περιεπάτησαν εν ταῖς βουλαίς αυτών. **13** Εἴθε να μου ήκουεν ο λαός μου, και ο Ισραήλ να περιεπάτει εις τας οδούς μου· **14** πάραυτα ήθελον καταβάλει τους εχθρούς αυτών, και κατά των θλιβόντων αυτούς ήθελον στρέψει την χείρα μου. **15** Οι μισούντες τον Κύριον ήθελον αποτύχει εναντίον αυτού, ο δε καιρός εκείνων ήθελε διαμένει πάντοτε: **16** και ήθελε θρέψει αυτούς με το πάχος του σίτου, και με μέλι εκ πέτρας ήθελον σε χορτάσει.

82 «Ψαλμός του Ασάφ.» Ο Θεός ίσταται εν τῇ συνάξει τῶν δυνατῶν· αναμέσον των θεῶν θέλει κρίνει. **2** Ἔως πότε θέλετε κρίνει αδίκως, και θέλετε προσωποληπτεῖ τους ασεβεῖς; Διάψαλμα. **3** Κρίνατε τον πτωχόν και τον ορφανόν· κάμετε δικαιοσύνην εις τον τεθλιψμένον και πένητα. **4** Ελευθερόντες τον πτωχόν και τον πένητα· λυτρόντες αυτόν εκ χειρός των ασεβών. **5** Δεν γνωρίζουσιν, ουδὲ νοούσι· περιπατούσιν εν σκότει πάντα τα θεμέλια της γης σαλεύονται. **6** Εγώ είπα, θεοί είσθε σεις και ιοὶ Υψίστου πάντες· **7** Σεις όμως ως ἀνθρωποι αποθνήσκετε, και ως εις των αρχόντων πίπτετε. **8** Ανάστα, θεέ, κρίνον την γῆν· διότι συ θέλεις κατακληρονομήσει πάντα τα έθνη.

83 «Ωδὴ Ψαλμού του Ασάφ.» Θεέ, μη σιωπήσης μη σιγήσης και μη ησυχάσης, θεέ. **2** Διότι, ιδού, ο εχθρός σου θορυβούσι, και οι μισούντες σε ύψωσαν κεφαλήν. **3** Κακήν βουλήν έλαβον κατά του λαού σου και συνεβούλευθήσαν κατά των εκλεκτῶν σου. **4** Εἶπον, Ἐλθετε, και ας εξολοθρεύσωμεν αυτούς από του να ήναι ἔθνος και το ὄνομα του Ισραήλ ας μη μνημονεύηται πλέον. **5** Διότι εκ συμφώνου συνεβούλευθήσαν ομού· συνεμάχησαν κατά σού· **6** αι σκηναί του Εδώμ και οι Ισμαηλίται· ο Μωάβ και οι Αγαρηνοί· **7** Ο Γεβάλ και ο Αμμών και ο Αμαλήκ· ο Φιλισταίοι μετά των κατοικούντων την Τύρον. **8** Και αυτός ο Ασσούρης ηνώθη μετ' αυτών· εβοήθησαν τους υιούς του Λωτ. Διάψαλμα. **9** Κάμε εις αυτούς ως εις τους Μαδιανίτας, ως εις τους Σισάραν, ως εις τον Ιαβέν εν τω χειμάρρω Κεισών· **10** οιτίνες απωλέσθησαν εν Εν-δώρ· ἔγειναν κόπρος διά την γην. **11** Κάμε τους ἀρχόντας αυτών ως τον Ωρῆβ και ως τον Ζήβ· και ως τον Ζεβέε και ως τον Σαλμανάν πάντας τους αρχηγούς αυτών· **12** οιτίνες είπον, Ας κληρονομήσωμεν εις εαυτούς τα κατοικητήρια του Θεού. **13** Θέε μου, κάμε αυτούς ως τροχόν, ως ἀχυρών κατά πρόσωπον ανέμου. **14** Ως το πυρ καίει το δάσος, και ως η φλόξη κατακαίει τα ὄρη, **15** ούτως καταδίωξον αυτούς με την ανεμοζάλην σου, και με τον ανεμοστρόβιλον σου κατατρόμαξον αυτούς. **16** Γέμισον τα πρόσωπα αυτών από ατιμίας, και θέλουσι ζητήσει το ὄνομά σου, Κύριε. **17** Ας καταισχυθώσι και ας ταραχθώσι διαπαντός και ας εντραπώσι και ας απολεσθώσι· **18** και ας γνωρίσωσιν ότι συ, του οποίου το ὄνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος Υψίστος επί πάσαν την γην.

84 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, επὶ Γιττίθ. Ψαλμός διὰ τοὺς υἱούς Κορέ.» Πόσον αγαπηταί είναι αι σκηναί σου, Κύριε των δυνάμεων **2** Επιτοθεί και μάλιστα λιποθυμεῖ ψυχή μου διά τας αυλάς του Κυρίου· η καρδία μου και η σαρξ μου αγαλλιώνται διά τον Θεόν τον ζώντα. **3** Ναι, το στρουθίον εύρηκε κατοικίαν,

και η τρυγών φωλεάν εις εαυτήν, όπου θέτει τους νεοσσούς αυτής, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, Βασιλεύ μου και Θεέ μου. **4** Μακάριοι οι κατοικούντες εν τῷ οἴκῳ σου· πάντοτε θέλουσι σε αινεῖν. Διάψαλμα. **5** Μακάριος ο ἀνθρωπός, του οποίου η δύναμις είναι εν σοί εν τῇ καρδίᾳ των οποίων είναι αι οδοί σου· **6** οιτίνες διαβαίνοντες διά της κοιλάδος του κλαυθυμώνος καθιστώνται αυτήν την πηγήν υδάτων· και η βροχή ἔτι γεμίζει τους λάκκους. **7** Προβαίνουσιν από δυνάμεως εις δύναμιν· ἔκαστος αυτών φάίνεται ενώπιον του Θεού εν Σιών. **8** Κύριε, θεέ των δυνάμεων, εισάκουσον της προσευχής μου· Ακροάσθητι, θεέ του Ιακώβ. Διάψαλμα. **9** Ιδέ, θεέ, η ασπίς ημών, και επίβλεψον εις το πρόσωπον του χριστού σου. **10** Διότι καλιτέρα είναι μία ημέρα εν ταῖς αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας ήθελον προτιμήσει να ήμαι θυρώρος εν τῷ οἴκῳ του Θεού μου, παρά να κατοικώ εν ταῖς σκηναίς της πονηρίας. **11** Διότι ήλιος και ασπίς είναι Κύριος ο Θεός χάριν και δόξαν θέλει δώσει ο Κύριος δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακίᾳ. **12** Κύριε των δυνάμεων, μακάριος ο ἀνθρωπός ο επίζων επί σε.

85 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διὰ τοὺς υἱούς Κορέ.» Ευηρεστήθης, Κύριε, εις την γην σου· ἐφερες από της αιχμαλωσίας του Ιακώβ. **2** Συνεχώρησας την ανομίαν του λαού σου· εσκέπασας πάσας τας αμαρτίας αυτών. Διάψαλμα. **3** Κατέπαυσας πάσαν την οργήν σου· απέστρεψας από της οργής του θυμού σου. **4** Επίστρεψον ημάς, θεέ της σωτηρίας ημών, και κατάπαυσον τον καθ' ημάς θυμόν σου. **5** Θέλεις είσθαι διαπαντός ωργισμένος εις ημάς; Θέλεις επεκτείνει την οργήν σου από γενεάς εις γενεάν; **6** Δεν θέλεις πάλιν ζωοποιήσει ημάς, διά να ευφραίνηται ο λαός σου εις σε; **7** Δείξον εις ημάς, Κύριε, το έλεός σου και δος εις ημάς την σωτηρίαν σου. **8** Θέλω ακούσει τι θέλει λαλήσει Κύριος ο Θεός διότι θέλει λαλήσει ειρήνην προς τον λαόν αυτού και προς τους οισίους αυτού· και ας μη επιστρέψωμεν εις αφροσύνην. **9** Βεβαίως πλήσιον των φοβουμένων αυτόν είναι η σωτηρία αυτού, διά να κατοική δόξα εν τῃ γῃ ημών. **10** Έλεος και αλήθεια συναπτητήθοσαν· δικαιοσύνη και ειρήνη εφιλήθησαν. **11** Αλήθεια ει της γης θέλει αναβλαστήσει· και δικαιοσύνη εξ ουρανού θέλει κύψει. **12** Ο Κύριος βεβαίως θέλει δώσει το αγαθόν· και η γη ημών θέλει δώσει τον καρπόν αυτής. **13** Δικαιοσύνη ἐμπροσθεν αυτού θέλει προπορεύεσθαι, και θέλει βάλει αυτήν εις την οδόν των διαβημάτων αυτού.

86 «Προσευχή του Δαβίδ.» Κλίνον, Κύριε, το ωτίον σου· επάκουσόν μου, διότι πτωχός και πένης είμαι εγώ. **2** Φύλαξον την ψυχήν μου, διότι είμαι οδίος συ, θεέ μου, ώσον τον δούλον σου τον επιλέζοντα επί σε. **3** Ελέησόν με, Κύριε, διότι προς τε κράζω δόλην την ημέραν. **4** Εύφραν την ψυχήν μου δούλον σου, διότι προς σε, Κύριε, υψώνω την ψυχήν μου. **5** Διότι συ, Κύριε, είσαι αγαθός και εὐστόλαχχος και πολιύλεος εις πάντας τους επικαλούμενούς σε. **6** Ακροάσθητι, Κύριε, της προσευχής μου και πρόσεξον εις την φωνήν των δεήσεών μου. **7** Εν ημέρᾳ θλίψεώς μου θέλω σε επικαλείσθαι, διότι θέλεις μου εισακούει. **8** Δεν είναι όμιοίσ σου μεταξύ των θεών, Κύριε ουδέ έργα όμοια των έργων σου. **9** Πάντα τα έθνη, τα οποία εκέμει, θέλουσιν ελθεῖ και προσκυνήσει ενώπιον σου, Κύριε, και θέλουσι δοξάσει το ονόμά σου. **10** διότι μέγας είσαι και κάμνεις θαυμάσια· σε είσαι θεός μόνος. **11** Δίδαξόν με, Κύριε, την οδόν σου, και θέλω περιπατεί εν τῃ αληθείᾳ σου· προσήλουνε την καρδίαν μου εις τον φόβον του ονδρατός σου.

12 Θέλω σε αινεί, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη τη καρδία μου και θέλω δοξάζει το όνομά σου εις τον αιώνα. **13** Διότι μέγα επ' εμέ το έλεός σου· και η λευθέρωσας την ψυχήν μου εξ ἀδύου κατωτάτου. (**Sheol h7585**) **14** Θεέ, ου πυρηφάνοι εσηκώθησαν κατ' εμού, και αι συνάξεις των βιαστών εζήτησαν την ψυχήν μου και δεν σε έθεασαν ενώπιον αυτών. **15** Αλλά συ, Κύριε, είσαι θεός οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός. **16** Επιβλέψον επ' εμέ και ελέησόν με· δος την δύναμιν σου εις τον δούλον σου και σώσον τον ιούν της δούλης σου. **17** Κάμε εις εμέ σημείον εις αγαθόν, διά να ίδωσιν οι μισούντες με και να αισχυνθώσ· διότι συ, Κύριε, με εβοήθησας και με παρηγόρησας.

87 «Ψαλμός ωδής διά τους υιούς Κορέ.» Το θεμέλιον αυτού είναι εις τα όρη τα ἄγια. **2** Αγαπά ο Κύριος τας πύλας της Σιών υπέρ πάντα τα σκηνώματα του Ιακώβου. **3** Ἐνδοξά ελαλήθησαν περὶ σου, πόλις του Θεού. Διάψαλμα. **4** Θέλω αναφέρει την Ραάβ και την Βασιλώνα μεταξύ των γνωρίζοντων με· ιδού, η Παλαιστίνη και η Τύρος μετά της Αιθιοπίας ούτος εγεννήθη εκεί. **5** Και περὶ της Σιών θέλουσιν ειπεῖ, ούτος και εκείνος εγεννήθη εν αυτῇ και αυτός ο Ὑψιστος θέλει στερεώσει αυτήν. **6** Ο Κύριος θέλει αριθμήσει, ὅταν καταγράψῃ τους λαούς, ότι ούτος εγεννήθη εκεί. Διάψαλμα. **7** Καὶ οι φάλται καθώς και οι λαληταί των οργάνων θέλουσι λέγει, Πάσαι αι πηγαί μου είναι εν σοι.

88 «Ωιδή ψαλμού διά τους υιούς Κορέ, εις τον πρώτον μουσικόν, επι Μαχαλάθ-λεανώθ, Μασχίλ του Αιμάν του Εζραΐτου.» Κύριε ο Θεός της σωτηρίας μου, ημέραν και νύκτα ἐκράξα ενώπιον σου· **2** Ας ἔλθη ενώπιον σου τη προσευχή μου· κλίνον το ωτίον σου εις την κραυγήν μου· **3** Διότι ενεπλήσθη κακών ἡ ψυχή μου, και η ζωή μου πλησιάζει εις τον ἀδην. (**Sheol h7585**) **4** Συγκατηριθμήσθην μετά των καταβαίνοντων εις τον λάκκον ἔγεινα ως ἀνθρώπος μη ἔχων δύναμιν· **5** εγκαταλειπμένος μεταξύ των νεκρών, ως οι πεφονευμένοι, κοιτάζωμενοι εν τω τάφῳ, τους οποίους δεν ενθυμεῖσαν πλέον, και οιτίνες απεκόπτησαν από της χειρός σου. **6** Μ' ἔβαλες εις τον κατώτατον λάκκον, εις το σκότος, εις τα βάθη. **7** Επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου, και πάντα τα κύματά σου επέφερες επ' εμέ. Διάψαλμα. **8** Εμάκρυνας τους γνωστούς μου απ' εμού με ἐκαμες βέδελυγμα προς αυτούς απεκλείσθην και δεν δύναμαι να εξέλθω. **9** Ο οφθαλμός μου ήτοντησεν από της θλίψεως σε επεκαλέσθην, Κύριε, ὅλην την ημέραν· ἥπλωσα προς σε τας χείρας μου. **10** Μήπως εις τους νεκρούς θέλεις κάμει θαυμάσια; ή οι τεθνεώτες θέλουσι σηκωθή και θέλουσι σε αινέσει; Διάψαλμα. **11** Μήπως εν τω τάφῳ θέλουσι διηγείσθαι το έλεός σου ἡ την αλήθειάν σου εν τη φθορᾷ; **12** Μήπως θέλουσι γνωρισθή εν τα σκότει τα θαυμάτια σου και η δικαιοσύνη σου εν τω τόπῳ της λίθης. **13** Αλλ' εγώ προ σε, Κύριε, ἐκράξα· και το πρῶτην προσευχή μου θέλει σε προφήσαι. **14** Διά τι, Κύριε, απορρίπτεις την ψυχήν μου, αποκρύπτεις το πρόσωπόν σου απ' εμού; **15** Είμαι τεθλιμένος και ψυχομάχων εκ νεδήτος δοκιμάζω τους φόβους σου και ευρίσκομαι εν αμηχανίᾳ. **16** Επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου· οι τρόμοι σου με εφάνισαν. **17** Ως ὑδάτα με περιετριγύρισαν ὅλην την ημέραν· ομού με περιεκύλωσαν. **18** Απεμάκρυνας απ' εμού τον αγαπητόν και τον φίλον· οι γνωστοί μου είναι αφανεῖς.

89 «Μασχίλ του Εθάν του Εζραΐτου.» Τα ελέη του Κυρίου εις τον αιώνα θέλω ψάλλει διά του στόματός μου θέλω

αναγγέλλει την αλήθειάν σου εις γενεάν και γενεάν. **2** Διότι είπα, το έλεός σου θέλει θεμελιωθή εις τον αιώνα· εν τοις ουρανοίς θέλεις στερεώσει την αλήθειάν σου. **3** Έκαμα διαθήκην μετά τον εκλεκτό μου· ὡμοσα προς Δαβίδ τον δούλον μου· **4** Διαπατόντς θέλω στερεώσει το σπέρμα σου, και θέλω οικοδομήσει τον θρόνον σου εις γενεάν και γενεάν. Διάψαλμα. **5** Και οι ουρανοί θέλουσιν υμείς τα θαυμάτια σου, Κύριε· και η αλήθειά σου θέλει εξψνείσθαι εν τη συνάξει των αγίων. **6** Διότι τις εν τω ουρανώ δύναται να εξσωθή με τον Κύριον; Τις μεταξύ των ιιών των δυνατών δύναται να ομοιωθή με τον Κύριον; **7** Ο Θεός είναι φοβερός σφόδρα εν τη βουλή των αγίων και σεβαστός εν πάσι τοις κύκλω αυτού. **8** Κύριε θεέ των δυνάμεων, τις ὁμοίος σου· δυνατός είσαι, Κύριε, και η αλήθειά σου είναι κύκλω σου. **9** Συ δεσπόζεις την ἔπαρσιν της θαλάσσης ὅταν σηκόνωνται τα κύματα αυτής, συ ταπεινόνεις αυτά. **10** Συ συνέτριψας την Ραάβ ως τραυματίαν· διά του βραχίονος της δυνάμεως σου διεσκόρπισας τους εχθρούς σου. **11** Σού είναι οι ουρανοί και σου η γη την οικουμένην και το πλήρωμα αυτής, συ εθεμελίωσας αυτά. **12** Τον βορράν και τον νότον, συ ἐκτίσας αυτούς Θαβώρ και Αερμόν εις το όνομά σου θέλουσιν αγάλλεσθαι. **13** Ἐχεις ισχυρόν τον βραχίονα· κραταί είναι η χειρ σου υψηλή η δεξιά σου. **14** Η δικαιοσύνη και η κρίσις είναι η βάσις του θρόνου σου· το έλεος και η αλήθεια θέλουσι προπορεύεσθαι ἐμπροσθεν του προσώπου σου. **15** Μακάριος ο λαός ο γινώσκων αλαλαγμόν θέλουσι περιπατεί, Κύριε, εν τω φωτί του προσώπου σου. **16** Εις το όνομά σου θέλουσιν αγάλλεσθαι όλην την ημέραν· και εις την δικαιοισύνη σου θέλουσιν υψωθή. **17** Διότι συ είσαι το καύχημα της δυνάμεως αυτών· και διά της ευμενίας σου θέλει υψωθή το κέρας ημών. **18** Διότι ο Κύριος είναι η ασπίς ημών· και ο Ἅγιος του Ισραήλ ο βασιλεύς ημών. **19** Ελάλησας τότε δι' οράματος προς τον οσίον σου και είπας· θέσα βοήθειαν επί τον δυνατόν ψύχωσα εκλεκτόν εκ του λαού· **20** Εύρηκα Δαβίδ τον δούλον μου· με το έλαιον το ἄγιον μου ἔχρισα αυτόν· **21** Η χειρ μου θέλει στερεόνει αυτόν· και ο βραχίων μου θέλει ενδυναμόνει αυτόν. **22** δεν θέλει υπερισχύσει εχθρός κατ' αυτόν· ουδὲ ιούς ανομίας θέλει ταλαιπωρήσει αυτόν. **23** Και θέλω κατακόψει απ' ἐμπροσθεν αυτού τους εχθρούς αυτού· και τους μισούντας αυτόν θέλω κατατρόπωσε. **24** Η δε αλήθεια μου και το έλεός μου θέλουσιν είσθαι μετ' αυτού· και εν τω ονόματί μου θέλει υψωθή το κέρας αυτού. **25** Και θέλω θέσει την χειρά αυτού επί την θάλασσαν, και επί τους ποταμούς την δεξιάν αυτού. **26** Αυτός θέλει κράξει προς εμέ, Πατήρ μου είσαι, Θεός μου και πέτρα της σωτηρίας μου. **27** Εγώ βεβαίως θέλω κάμει αυτόν πρωτότοκό μου, Ύψιστον επί τους βασιλείς της γης. **28** Διαπαντός θέλω φυλάττει εις αυτόν το έλεος μου, και η διαθήκη μου θέλει είσθαι στερεά μετ' αυτού. **29** Και θέλω κάμει να διαμένη το στέρμα αυτού εις τον αιώνα, και ο θρόνος αυτού ως αι ημέραι του ουρανού. **30** Εάν εγκαταλίπωσιν οι ιιοί αυτού τον νόμον μου και εις τας κρίσεις μου δεν περιπατήσωσιν· **31** Εάν παραβώσι τα διατάγματά μου και δεν φυλάξω τας εντολάς μου· **32** Τότε θέλω επισκεφθή με ράβδον τας παραβάσεις αυτών και με πληγάς τας παρανομίας αυτών. **33** Το έλεος μου δώμας δεν θέλω αφαιρέσει απ' αυτού, ουδὲ θέλω ψευσθή κατά της αληθείας μου. **34** Δεν θέλω παραβή την διαθήκην μου, ουδέ θέλω αθετήσει ό, τι εξήλθεν εκ των χειλέων μου. **35** Απάξ ώμοσα εις την αγιότητά μου, ότι δεν θέλω ψευσθή προς τον Δαβίδ. **36** Το στέρμα αυτού θέλει διαμένει εις τον αιώνα και ο θρόνος αυτού ως ο ήλιος, ενώπιον

μου· **37** Ως η σελήνη θέλει στερεωθή εις τον αιώνα και μάρτυς πιστός εν τω ουρανώ. Διάφαλμα. **38** Αλλά σα απέβαλες και εβδολύθης, ωργίσθης κατά του χριστού σου· **39** ηκύρωσας την διαθήκην του δούλου σου· εφεβήλωσας το διάδημα αυτού ἔως της γης. **40** Κατέβαλες πάντας τους φραγμούς αυτού· ηφάντισας τα οχυρώματα αυτού· **41** διαρπάζουσιν αυτόν πάντες οι διαβάνοντες την οδόν· κατετάθη ὄνειδος εις τους γείτονας αυτού. **42** Υψώσας την δεξιάν των εναντίων αυτού· εύφρανας πάντας τους εχθρούς αυτού· **43** ήμβλυνας μάλιστα το κοπτερόν της ρομφαίας αυτού· και δεν εστέρεωσας αυτόν εν τη μάχῃ· **44** Έπαυσας την δόξαν αυτού· και τον θρόνον αυτού ἔρριψας κατά γης. **45** Ολιγόστευσας τας ημέρας της νεότητος αυτού· ενέδυσας αυτόν με αισχύνην. Διάφαλμα. **46** Ἐως πότε, Κύριε; θέλεις κρύπτεσθαι διαπαντός; θέλει καίεσθαι ως πυρ η οργή σου; **47** Μνήσθητι πόσον βραχύς είναι ο καιρός μου, εν τίνι ματαιότητι εποίησας πάντας τους υιούς των ανθρώπων. **48** Τις ἀνθρωπος θέλει ζήσει και δεν θέλει ιδεί θάνατον; τις θέλει λυτρώσει την ψυχήν αυτού εκ της χειρός του ἀδύον; Διάφαλμα. (*Sheol h7585*) **49** Που είναι τα ελένι σου τα αρχαία, Κύριε, τα οποία ώμοσας προς τον Δαρβίδ εν τη αληθείᾳ σου; **50** Μνήσθητι, Κύριε, του ονειδισμού των δούλων σου, τον οποίον φέρω εν τω κόπλω μου υπό το σοσούτων πολυλαρίθμων λαών· **51** με τον οποίον ανείδισαν οι εχθροί σου, Κύριε με τον οποίον ανείδισαν τα ίχνη του χριστού σου. **52** Ευλογητός Κύριος εις τον αιώνα, Αμήν, και αμήν.

90 «Προσευχή του Μωϋσέως, του ανθρώπου του Θεού.» Κύριε, συ ἐγίνενες εις ημάς καταφυγή εις γενεάν και γενεάν. **2** Πριν γεννηθώστα τα ὄρη, και πλάστης την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος ἔως του αιώνος, σε είσαι ο Θεός. **3** Επαναφέρεις τον ἀνθρώπων εις τον χούν· και λέγεις, Επιστρέψατε, νιοί των ανθρώπων. **4** Διότι χίλια ἔτη ενώπιον σου είναιν αως ημέρα η χθές, ήτις παρήλθε, και αω φυλακή νυκτός. **5** Κατακλύζεις αυτούς είναι αως ὀνειρον της αυγής, αως χόρτος ὅστις παρέρχεται· **6** το πρωΐ ανθεῖ και παρακμάζει· το εσπέρας κόπτεται και ξηραίνεται· **7** Διότι εκλείπομεν εν τη οργή σου και εν τω θυμῷ σου ταραττόμεθα. **8** Ἐθεσας τας ανομίας ημών ενώπιον σου, τα κρύφια ημών εις το φως του προσώπου σου. **9** Επειδή πάσαι αιημέραι ημών παρέρχονται εν τη οργή σου· διατρέχομεν τα ἔτη ημών αως διανόμια. **10** Αιημέραι της ζωής ημών είναιν καθ' εαυτάς εβδομήκοντα ἔτη, και εάν εν ευρωστία, ογδοήκοντα ἔτη· πλην και το καλήτερον μέρος αυτών είναιν κόπος και πόνος, διότι ταχέως παρέρχεται και εμείς πετώμεν. **11** Τις γνωρίζει την δύναμιν της οργής σου και του θυμού σου αναλόγως του φόβου σου; **12** Δίδαξον ημάς να μετρώμεν ούτω τας ημέρας ημών, ώστε να προσκολλώμεν τας καρδίας ημών εις την σοφίαν. **13** Επίστρεψον, Κύριε· ἔως πότε; και γενού ἴλεως εις τους δούλους σου. **14** Χόρτασον ημάς του ελέους σου από πρωΐας, και θέλομεν αγάλλεσθαι και ευφράνεσθαι κατά πάσας τας ημέρας ημών. **15** Εύφρανον ημάς αντί των ημερών, καθ' ας ἔθλιψας ημάς, των ετών καθ' α είδομεν κακά. **16** Ας γείνη το ἔργον σου φανερόν εις τους δούλους σου και η δόξα σου εις τους υιούς αυτών· **17** και ας ήναι η λαμπρότης Κυρίου του Θεού ημών εφ' ημάς· και το ἔργον των χειρών ημών στερέονε εφ' ημάς· ναι, το ἔργον των χειρών ημών, στερέονε αυτό.

91 Ο κατοικών υπό την σκέπην του Υψίστου υπό την σκιάν του Παντοκράτορος θέλει διατρίβει. **2** Θέλω λέγει προς τον Κύριον, Συ είσαι καταφυγή μου και φρούριόν μου· Θεός μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει. **3** Διότι αυτός θέλει σε λυτρόνει

εκ της παγίδος των κυνηγών και εκ θανατηφόρου λοιμού. **4** Με τα πτερά αυτού θέλει σε σκεπάζει, και υπό τας πτέρυγας αυτού θέλει είσθαι αφαλής η αλήθεια αυτού είναι πανοπλία και ασπίς. **5** Δεν θέλεις φοβείσθαι από φόβουν νυκτερινού, την ημέραν από βέλους πετωμένου. **6** Από θανατικού, το οποίον περιπατεί εν σκότει· από ολέθρου, ὅστις ερημόνει εν μεσημβρίᾳ· **7** Χιλιάς θέλει πάπτει εξ αριστερών σου και μυριάς εκ δεξιών σου· πλην εις σε δεν θέλει πλησιάζει. **8** Μόνον με τους οφθαλμούς σου θέλεις θεωρεί και θέλεις βλέπει των ασεβών την ανταπόδοσιν. **9** Επειδή συ τον Κύριον, την ελπίδα μου, τον Υψίστον έκαμες καταφύγιόν σου, **10** δεν θέλει συμβαίνει εις σε κακόν, και μάστιξ δεν θέλει πλησιάζει εις την σκηνήν σου. **11** Διότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, διά να σε διαφυλάττωσιν εν πάσαις ταις οδοίς σου. **12** Θέλουσι σε σηκούνε επι των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **13** Θέλεις πατήσει επι λέοντα και επί ασπίδα· θέλεις καταπατήσει σκύμνον και δράκοντα. **14** Επειδή θέθεσεν εις εμέ την αγάπην αυτού, διά τούτο θέλω λυτρώσει αυτόν· θέλω υψώσει αυτόν, διότι εγνώρισε το ονόμα μου. **15** Θέλει με επικαλέσθαι, και θέλω εισακούνει αυτόν· μετ' αυτού θέλω είσθαι εν θλίψιει· θέλω λυτρόνει αυτόν και θέλω δοξάζει αυτόν. **16** Θέλω χορτάσει αυτόν μακρότητα ημερών και θέλω δείξει εις αυτόν την σωτηρίαν μου.

92 «Ψαλμός ωδής διά την ημέραν του Σαββάτου.» Αγαθόν το να δοξολογή τις τον Κύριον και να ψαλμωδή εις το ονόμα σου, Υψίστε· **2** να αναγγέλλη το πρωΐ το ἔλεός σου και την αλήθειάν σου πάσαν νύκτα, **3** με δεκάχορδον όργανον και με ψαλτήριον· με ωδήν και κιθάραν. **4** Διότι με εύφρανας, Κύριε, εν τοις ποιήμασι σου· θέλω αγάλλεσθαι εν τοις έργοις των χειρών σου. **5** Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε βαθείς είναι οι διαλογισμοί σου σφόδρα. **6** Ο ἀνθρώπος ο ανόντος δεν γνωρίζει, και ο μωρός δεν εννοεί τούτο· **7** ότι οι ασεβείς βλαστάνουσιν ως ο χόρτος, και ανθύσουσι πάντες οι εργάται της ανομίας, διά να αφανισθώσιν αιωνίως. **8** Διότι, ιδού, οι εχθροί σου, Κύριε, διότι, ιδού, οι εχθροί σου θέλουσιν εξόλοθρευθή· θέλουσι διασκορπισθή πάντες οι εργάται της ανομίας. **9** Διότι, ιδού, οι εχθροί σου, Κύριε, είσαι ύψιστος εις τον αιώνα. **10** Διότι, ιδού, οι εχθροί σου, Κύριε, είσαι ύψιστος εις την σκηνήν του αιώνα. **11** και ο οφθαλμός μου θέλει ιδεί την εκδίκησιν των εχθρών μου· τα ώτα μου θέλουσιν αικούσει περί των κακοποιών των επανισταμένων κατ' εμού. **12** Ο δίκαιος ως φοίνικ θέλει ανθεῖ· ως κέδρος του Λιβάνου θέλει αιξάνει. **13** Πεφυτευμένοι εν τω οίκω του Κυρίου, θέλουσιν ανθεῖ εν ταις αυλαίς του Θεού ημών· **14** Θέλουσι καρποφορεί και εν αυτώ τω βαθεί γήρατι, θέλουσιν είσθαι ακμάζοντες και ανθηροί· **15** διά να αναγγέλλωσιν διά δίκαιος είναι ο Κύριος, το φρούριόν μου· και δεν υπάρχει αδικία εν αυτώ.

93 Ο Κύριος βασιλεύει· μεγαλοπρέπειν είναι ενδεδυμένος· ενδεδυμένος είναι ο Κύριος δύναμιν και περιεχωσμένος· και την οικουμένην εστερέωσεν, ώστε δεν θέλει σαλευθή. **2** Απ' αρχής είναι εστερεωμένος ο θρόνος σου· από του αιώνος σε είσαι. **3** Υψώσαν οι ποταμοί, Κύριε, ύψωσαν οι ποταμοί την φωνήν αυτών· οι ποταμοί ύψωσαν τα κύματα αυτών. **4** Κύριος ο εν υψίστοις είναι δυνατώτερος υπέρ τον ίχον πολλών υδάτων, υπέρ τα δυνατά κύματα της θαλάσσης· **5** τα μαρτύρια σου είναι πιστά σφόδρα· εις τον οίκον σου ανήκει αγιότης, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

94 Θεέ των εκδικήσεων, Κύριε, Θεέ των εκδικήσεων, εμφάνηθι. 2 Υψώθητι, Κριτά της γῆς απόδος ανταπόδοσιν εἰς τους υπερηφάνους. 3 Έως πότε οι ασεβεῖς, Κύριε, έώς πότε οι ασεβεῖς θέλουσι θριαμβεύει; 4 Έως πότε θέλουσι προφέρει και λαλεί σκηληρά; θέλουσι καυχάσθατι πάντες οι εργάται της ανομίας; 5 Τον λαὸν σου, Κύριε, καταθλίβουσι και την κληρονομίαν σου κακοποιούσι. 6 Την χήραν και τον ξένον φονεύουσι και θανατόνουσι τους ορφανούς. 7 Και λέγουσι, δεν θέλει ιδεί ο Κύριος ουδὲ θέλει νοίσει ο Θεός του Ιακώβ. 8 Εννοήσατε, οι ἀφρονες μεταξύ του λαού· και οι μωροί, πότε θέλετε φρονιμέσει; 9 Ο φυτεύσας το ωτίον, δεν θέλει ακούσει; ο πλάσας τον οφθαλμόν, δεν θέλει ιδεί; 10 Ο σωφρονίζων τα έθνη, δεν θέλει ελέγξει; ο διδάσκων τον ἀνθρωπον γνώσιν; 11 Ο Κύριος γνωρίζει τους διαλογισμούς των ανθρώπων, ότι είναι μάταιοι. 12 Μακάριος ο ἀνθρωπός, τον οποίον σωφρονίζεις, Κύριε, και διά του νόμου σου διδάσκεις αυτόν. 13 διά να αναπαύης αυτόν από των ημερών της συμφοράς, εωσύν σκαφθῇ λάκκος εις τον ασεβή. 14 Διότι δεν θέλει απορρίψει ο Κύριος τον λαὸν αυτού, και την κληρονομίαν αυτού δεν θέλει εγκαταλείψει. 15 Επειδή η κρίσις θέλει επιστρέψει εἰς την δικαιοσύνην, και θέλουσιν ακολουθήσει αυτήν πάντες οι ευθεῖς την καρδίαν. 16 Τις θέλει σηκωθῆ υπέρ εμού κατά των πονηρευμένων; τις θέλει παρασταθῆ υπέρ εμού κατά των εργατών της ανομίας; 17 Εάν ο Κύριος δεν με εροήθει, παρ' ολίγον ήθελε κατοικήσει ψυχὴ μου εν τῃ σιωπῇ. 18 Ότε ἐλέγον, ωλίσθησεν ο πους μου, το ἐλέός σου, Κύριε, με εβοήθει. 19 Εν τῳ πλήθει των αμιχανιών της καρδίας μου, αι παρηγορίαι σου εὐδραναν την ψυχήν μου. 20 Μήπως ἔχει μετά σου συγκοινωνίαν ο θρόνος της ανομίας, ὅστις μηχανάται αδικίαν αντί νόμου; 21 Αυτοὶ εφορμώσι κατά της ψυχής του δικαίου και αἴμα αθώων καταδικάζουσιν. 22 Άλλ' ο Κύριος είναι εἰς εμέ καταφύγιον και ο Θεός μου το φρούριον της ελπίδος μου. 23 Και θέλει επιστρέψει επ' αυτούς την ανομίαν αυτών και εν τῃ πονηρίᾳ αυτών θέλει αφανίσει αυτούς Κύριος ο Θεός ημών θέλει αφανίσει αυτούς.

95 Δεύτε, ας αγαλλιασθώμεν εἰς τον Κύριον· ας αλαλάξωμεν εἰς το φρούριον της σωτηρίας ημών. 2 Ας προφθάσωμεν ενώπιον αυτού μετά δοξολογίας· εν ψαλμοίς ας αλαλάξωμεν εἰς αυτόν. 3 Διότι Θεός μέγας είναι ο Κύριος, και Βασιλεὺς μέγας υπέρ πάντας τους θεούς. 4 Διότι εἰς αυτού την χείρα είναι τα βάθη της γῆς· και τα ύψη των ορέων είναι αυτού. 5 Διότι αυτού είναι η θάλασσα, και αυτός έκαμεν αυτήν· και την ξηράν αι χείρες αυτού ἐπλασαν. 6 Δεύτε, ας προσκυνήσωμεν και ας προσπέσωμεν· ας γονατίωμεν ενώπιον του Κυρίου, του Ποιητοῦ ημών. 7 Διότι αυτός είναι ο Θεός ημῶν· και ημεὶς λαός της βοσκής αυτού και πρόβατα της χειρός αυτού. Σήμερον εάν ακούστητε της φωνής αυτού, 8 μη στηριγύνητε την καρδίαν σας, ως εν τη παροργυμώ, ως εν τη ημέρᾳ το πειρασμού εν τη ερήμῳ· 9 όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με εδοκίμασαν και είδον τα ἐργα μου. 10 Τεσσαράκοντα ἑταῖροι στηριζήθην με την γενεάν εκείνην, και είπα, ούτος είναι λαός πεπλανημένος την καρδίαν, και αυτοὶ δεν εγνώρισαν τας οδούς μου. 11 Διά τούτο ώμοσα εν τη οργή μου, ότι εἰς την ανάπαυσίν μου δεν θέλουσιν εισέλθει.

96 Ψάλατε εἰς τον Κύριον ἄσμα νέον· ψάλατε εἰς τον Κύριον, πάσα η γη. 2 Ψάλατε εἰς τον Κύριον ευλογείτε το ὄνομα αυτού· κηρύγγετε από ημέρας εἰς ημέραν την σωτηρίαν αυτού. 3 Αναγγείλατε εν τοις ἔθνεσι την δόξαν αυτού, εν πάσι τοις λαοῖς τα θαυμάσια αυτού. 4 Διότι μέγας ο Κύριος και αξιούμνητος

σφόδρα· είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. 5 Διότι πάντες οι θεοί των εθνών είναι εἰδώλα· ο δε Κύριος τους ουρανούς εποίησε. 6 Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι ενύποντιν αυτού· ισχὺς και ωραίατης εν τω αγιαστηρίω αυτού. 7 Απόδοτε εἰς τον Κύριον, πατριαῖ των λαών, απόδοτε εἰς τον Κύριον δόξαν και ισχύν. 8 Απόδοτε εἰς τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού· λάβετε προσφοράς και εισέλθετε εἰς τας αυλὰς αυτού. 9 Προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίω αυτού· φοβείσθε από προσώπου αυτού, πάσα η γη. 10 Είπατε εν τοις ἔθνεσιν, Ο Κύριος βασιλεύει· η οικουμένη θέλει βεβαίως είσθαι επετερωμένη· δεν θέλει σαλευθή· αυτός θέλει κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. 11 Ας ευφράνωνται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γη· ας ηχῇ η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής. 12 Ας χαίρωσιν αι πεδιάδες και πάντα τα εν αυταῖς τότε θέλουσιν αγάλλεσθαι πάντα τα δένδρα του δάσους 13 ενώπιον του Κυρίου· διότι ἐρχεται, διότι ἐρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν τη αληθεία αυτού.

97 Ο Κύριος βασιλεύει· ας αγάλλεται η γη· ας ευφραίνεται το πλήθος των νήσων. 2 Νεφέλη και ομίχλη είναι κύκλω αυτού· δικαιοσύνη και κρίσις η βάσις του θρόνου αυτού. 3 Πυρ προπορεύεται εμπροσθεν αυτού και καταφλέγει πανταχόθεν, τους εχθρούς αυτού. 4 Αι αστραπαὶ αυτού φωτίζουσι την οικουμένην· είδεν η γη και εσαλεύθ. 5 Τα όρη διαλύνονται ως κηρός από της παρουσίας του Κυρίου, από της παρουσίας του Κυρίου πάσης της γῆς· 6 Αναγγέλλουσιν οι ουρανοί την δικαιοσύνην αυτού, και βλέποντι πάντες οι λαοί την δόξαν αυτού. 7 Ας αισχυνθῶσι πάντες οι λατρεύοντες τα γλυπτά, οι καυχώμενοι εις τα εἰδώλα· προσκυνείτε αυτόν, πάντες οι θεοί. 8 Ἡκουσεν η Σιών και ευφράνθη, και εχάρησαν αι θυγατέρες του Ιούδα διά τας κρίσεις σου, Κύριε. 9 Διότι συ, Κύριε, είσαι ύψιστος εφ' ὅλην την γήν· σφόδρα υπερψύθης υπέρ πάντας τους θεούς. 10 Οι αγαπώντες τον Κύριον, μισείτε το κακόν· αυτοὺς φυλάττει τας ψυχάς των οσίων αυτού ελευθέρονται αυτούς εκ χειρός ασεβών. 11 Φως σπείρεται διά τον δικαιον και ευφρόσυνη διά τους ευθείς την καρδίαν. 12 Ευφράνεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίω, και υμείτε την μνήμην της αγιωσύνης αυτού.

98 Ψάλατε εἰς τον Κύριον ἄσμα νέον· διότι ἔκαμε θαυμάσια· η δεξιά αυτού και ο βραχίων ο ἀγίος αυτού ενήργησαν εἰς αυτὸν σωτηρίαν. 2 Ο Κύριος ἔκαμε γνωστήν την σωτηρίαν αυτού· ἐμπροσθεν των εθνών απεκάλυψε την δικαιοσύνην αυτού. 3 Ενεθυμήθη το ἐλέος αυτού και την αλήθειαν αυτού προς τον οίκον του Ιεραήλ· πάντα τα πέρατα της γῆς είδον την σωτηρίαν του θεού ημών. 4 Αλαλάξατε εἰς τον Κύριον, πάσα η γη· ευφράνεσθε και αγάλλεσθε και ψαλμωδείτε. 5 Ψαλμωδείτε εἰς τον Κύριον εν κιθάρᾳ· εν κιθάρᾳ και φωνῇ ψαλμωδίας. 6 Μετά σαλτίγγων και εν φωνῇ κερατίνης αλαλάξατε ενώπιον του Βασιλέως Κυρίου. 7 Ας ηχῇ η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτῇ. 8 Οι ποταμοί αι κροτώσι χείρας, τα όρη αι αγάλλωνται ομού, 9 ενώπιον του Κυρίου· διότι ἐρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν ευθύτητι.

99 Ο Κύριος βασιλεύει, ας τρέμωσιν οι λαοί· ο καθήμενος επί των χερουβεΐμ· ας σεισθή η γη. 2 Ο Κύριος είναι μέγας εν Σιών, και επί πάντας τους λαούς είναι υψηλός. 3 Ας δοξολογώσι το ὄνομά σου το μέγα και φοβερόν, διότι είναι ἄγιον· 4 και την δύναμιν του βασιλέως, ὅστις αγαπά την

δικαιοσύνην· συ διώρισας την ευθύτητα, συ έκαμες κρίσιν και δικαιοσύνην εις τον Ιακώβ. **5** Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το υποπόδιον των ποδών αυτού· διότι είναι ἄγιος. **6** Μωϋσής και Ααρών μεταξύ των ιερέων αυτού, και Σαμουήλ μεταξύ των επικαλούμενών το άνομα αυτού, επεκαλούντο τον Κύριον, και αυτός εισήκουνεν αυτών. **7** Εν στύλῳ νεφέλης ελάλει προς αυτούς εφύλαξε τα μαρτύρια αυτού και τα προστάγματα, τα οποία ἔδωκεν εις αυτούς· **8** Κύριε Θεό ημών, συ εισήκουεν αυτών ἔγεινας εις αυτούς Θεός συγχωρητικός, πλην και εκδικητής διά τας πράξεις αυτών. **9** Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το όρος το ἄγιον αυτού· διότι ἄγιος Κύριος ο Θεός ημών.

100 «Ψαλμός δοξολογίας.» Αλαλάζατε εις τον Κύριον, πάσα **η γη.** **2** Δουλεύσατε εις τον Κύριον εν ευφροσύνῃ ἐλθετε ενώπιον αυτού εν αγαλλιάσει. **3** Γνωρίσατε ὅτι ο Κύριος είναι ο Θεός αυτούς ἔκαμεν ημάς, και ουχὶ ημείς ημείς είμεθα λαός αυτού και πρόβατα της βοσκής αυτού. **4** Εισέλθετε εις τας πύλας αυτού εν δοξολογίᾳ, εις τας αυλάς αυτού εν ὑμών δοξολογείτε αυτόν· ευλογείτε το άνομα αυτού. **5** Διότι ο Κύριος είναι αγαθός· εις τον αιώνα μένει το ἔλεος αυτού, και ἔως γενεάς και γενεάς η αλήθεια αυτού.

101 Ψαλμός του Δαβίδ. Ἐλεος και κρίσιν θέλω ψάλλει· εις οιδαίμων πότε θέλεις ελθεί προς εμέ· θέλω περιπατεῖ εν ακεραίότητι της καρδίας μου εν μέσω του οίκου μου. **3** Δεν θέλω βάλλει προ οφθαλμών μου πράγμα πονηρόν· μισού τους ποιούντας παράνομα· ουδέν τούτων θέλει κολληθῆ εις εμέ. **4** Η διεστραμμένη καρδία θέλει αποβληθή απ' εμού· τον πονηρόν δεν θέλω γνωρίζει. **5** Τον καταλαλούντα κρυφίων τον πλησίον αυτού, τούτον θέλω εξολοθρεύει· τον ἔχοντα υπερήφανον βλέψμα και επηρέμνην καρδιάν, τούτον δεν θέλω υποφέρει. **6** Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν εἰσθαι επί τους πιστούς της γης, διά να συγκατοικώσι μετ' εμού· ο περιπατών εν οδώ αιμάτων, ούτος θέλει με υπηρετεῖ. **7** Δεν θέλει κατοικεῖ εν μέσω του οίκου μου ο εργαζόμενος απάτην· ο λαλών φεύδος δεν θέλει στερεωθή ἐμπροσθεν των οφθαλμών μου. **8** Κατά πάσαν πρωΐαν θέλω εξολοθρεύει πάντας τους ασεβείς της γης, διά να εκκόψω εκ της πόλεως του Κυρίου πάντας τους εργάτας της ανομίας.

102 «Προσευχή του τεθλιψμένου, ὅταν αδημονίη, και εκχειτε το παράπονον αυτού ενώπιον του Κυρίου.» Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, και η κραυγὴ μου ας ἔλθῃ πρὸς σε. **2** Μη κρύψῃς το πρόσωπόν σου απ' εμού· καθ' ην ημέραν θλίβομα, κλίνον προς εμέ το αιτίον σου· καθ' ην ημέραν σε επικαλούματα, ταχέως επάκονέ μου. **3** Διότι εξέλιπον ως καπνός αι ημέραι μου, και τα οστά μου ως φρύγανον κατεξηράνθησαν. **4** Επιληγόθη η καρδία μου και εξηράνθη ως χόρτος, ὡστε ελημσόνησα να τρώγω τον ἄρτον μου. **5** Από φωνῆς του στεναγμού μου εκολλήθησαν τα οστά μου εις το δέρμα μου. **6** Κατεστάθην δόμοις του ερημικού πελεκάνος· ἔγεινα ως νυκτοκόραξ εν ταις ερήμοις. **7** Αγρυπνῶν και είμαι ως στρουθίον μονάζον επὶ δύματος. **8** Ὁλην την ημέραν με ονειδίζουσιν οι εχθροί μου· οι μαινόμενοι ομνύουσι κατ' εμού. **9** Διότι ἐφαγον στάκτην ως ἄρτον και συνεκέρασα με δάκρυα το ποτόν μου, **10** Εξ αιτίας της οργῆς σου και της αγανακτήσεώς σου· διότι σηκώσας με ἔριψας κάτω. **11** Αι ημέραι μου παρέρχονται ως σκιά, και εγὼ εξηράνθην ως χόρτος. **12** Συ δε, Κύριε, εις τον αιώνα διαμένεις, και το μνημόσυνον σου εις γενεάν και γενεάν.

13 Συ θέλεις σηκωθή, θέλεις σπλαγχνισθή την Σιών· διότι είναι καιρός να ελεήσης αυτήν, διότι ο διωριζένος καιρός ἐφθασεν. **14** Επειδή οι δούλοι σου αρέσκονται εις τους λίθους αυτής και σπλαγχνίζονται το χώμα αυτής. **15** Τότε τα ἔθνη θέλουσι φοβηθή το άνομα του Κυρίου, και πάντες οι βασιλεῖς της γης την δόξαν σου. **16** Ὄταν ο Κύριος οικοδομήσῃ την Σιών θέλει φανήν ειν τη δόξα αυτού. **17** Θέλει επιβλέψει επὶ την προσευχήν των εγκαταλειμμένων και δεν θέλει καταφρονήσει την δέησιν αυτών. **18** Τούτο θέλει γραφθή διά την γενεάν την επερχομένην· και ο λαός, δότις θέλει δημιουργηθή, θέλει αινεῖ τον Κύριον. **19** Διότι ἔκυψεν εκ του ύψους τοι αγιαστηρίου αυτού, εξ ουρανού επέβλεψεν ο Κύριος επὶ την γην, **20** διά να αικούσῃ τον στεναγμόν των δεσμίων, διά να λύσῃ τους καταδεικασμένους εις θάνατον· **21** διά να κηρύγξτωσιν εν Σιών το άνομα του Κυρίου και την αίνεσιν αυτού εν Ιερουσαλήμ, **22** διά των συναχθώσιν ομού οι λαοί και αι βασιλείαι, διά να δουλεύσωσι τον Κύριον. **23** Ηδυνάτισεν εν τη οδῷ την ισχύν μου· συνέτεμε τας ημέρας μου. **24** Εγώ είπα, μη με αρπάσης, θεέ μου, εν τω ημίσει των ημερών μου· τα ἔτη σου είναι εις γενεάς γενεών. **25** Κατ' αρχάς συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και ἔργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. **26** Αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις· και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή· **27** συ δύμας είσαι ο αυτός, και τα ἔτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **28** Οι νιοί των δούλων σου θέλουσι κατοικεῖ, και το σπέρμα αυτών θέλει διαμένει ενώπιον σου.

103 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· και πάντα τα εντός μου το άνομα το ἄγιον αυτού. **2** Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και μη λησμονής πάσας τας ευεργεσίας αυτού· **3** τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρεύοντα πάσας τας αρρωστίας σου· **4** τον λυτρόνοντα εκ της φθοράς την ζωὴν σου· τον στεφανούντα σε με ἔλεος και οικτιρμόν· **5** τον χορτάζοντα εν αγαθοῖς το γήρας σου· η νεότης σου ανανεούται ως του αετού. **6** Ο Κύριος κάμνει δικαιοσύνην και κρίσιν εις πάντας τους αδικουμένους. **7** Εφανέρωσα τας δούδοις αυτού εις τον Μωϋσῆν, τα ἔργα αυτού εις τους ιούν Ισραήλ. **8** Οικτήρων και ελεήμων είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυλέος. **9** Δεν θέλει δικολογεῖ διαπαντός ουδὲ θέλει φυλάττει την οργήν αυτού εις τον αιώνα. **10** Δεν ἔκαμεν εις ημάς κατά τας αμαρτίας ημών, ουδέν ανταπέδωκεν εις ημάς κατά τας ανομίας ημών. **11** Διότι ούσον είναι το ύψος του ουρανού υπεράνω της γης, τόσον μέγα είναι το ἔλεος αυτού πρὸς τους φοβουμένους αυτόν. **12** Ούσον απέχει η ανατολή από της δύσεως, τόσον εμάκρυνεν αφ' ημών τας ανομίας ημών. **13** Καθὼς σπλαγχνίζεται ο πατήρ τα τέκνα, ούτως ο Κύριος σπλαγχνίζεται τους φοβουμένους αυτόν. **14** Διότι αυτός γνωρίζει την πλάσιν ημών, ενθυμείται ότι είμεθα χώμα. **15** Του ανθρώπου αι ημέραι είναι ως χόρτος ως το ἀνθός του αγρού, ούτως ανθεῖ. **16** Διότι διέρχεται ο ἀνεμος επ' αυτού, και δεν υπάρχει πλέον· και ο τόπος αυτού δεν γνωρίζει αυτό πλέον. **17** Το δε ἔλεος του Κυρίου είναι από τον αιώνος και ἔως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν· και η δικαιοσύνη αυτού επί τους ιούν των ιοών· **18** επί τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και ενθυμουμένους τας εντολάς αυτού διά να εκπληρώσουν αυτάς. **19** Ο Κύριος ηθίμασε τον θρόνον αυτού εν τω ουρανώ, και οι βασιλείαι αυτού δεσπόζει τα πάντα. **20** Ευλογείτε τον Κύριον, ἄγγελοι αυτού, δυνατοί εν ισχύ, οι εκτελούντες τον λόγον αυτού, οι ακούοντες της φωνῆς του λόγου αυτού. **21** Ευλογείτε τον Κύριον, πάσαι αι δυνάμεις

αυτού λειτουργοί αυτού, οι εκτελούντες το θέλημα αυτού. **22** Ευλογείτε τον Κύριον, πάντα τα έργα αυτού εν παντί τόπω της δεσποτείας αυτού. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

104 Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Κύριε Θεέ μου, εμεγαλύνθης σφόδρα: τιμήν και μεγαλοπρέπειαν είσαι ενδεδυμένος. **2** Ο περιτυλιτόμενος το φως ως ιμάτιον, ο εκτείνων τον ουρανόν ως καταπέτασμα: **3** Ο στεγάζων με ύδατα τα υπερώα αυτού· ο ποιών τα νέφη άμεξαν αυτού· ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων: **4** Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, τους λειτουργούς αυτού πύρος φλόγα: **5** Ο θεμελιών την γην επὶ την βάσιν αυτής, διά να μη σαλευθῆ εις τον αιώνα του αιώνος. **6** Με την ἀβύσσον, ως με ιμάτιον, εκαλύψας αυτήν: τα ύδατα εστάθησαν επὶ των ορέων: **7** Από επιτιμήσεώς σου έφυγον· από της γης της βροντής σου εσύρθησαν εν βίᾳ: **8** ανέβησαν εις τα ὄρη, κατέβησαν εις τας κοιλάδας, εις τόπον, τον οποίον διώρισας δι' αυτά: **9** έθεσας ὄριον, το οποίον δεν θέλουσιν υπερβήσαι ουδέ θέλουσιν επιστρέψει διά να σκεπάσωσι την γην. **10** Ο εξαποστέλλων πηγάς εις τας φάραγγας, διά να ρέωσιν αναμέσον των ορέων: **11** ποτίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού· οι ἄγριοι όνοι σβύνουσι την δίψαν αυτών: **12** πλήσιον αυτών τα πετεινά του ουρανού κατασκηνούσι, και αναμέσον των κλάδων κελαδούντιν. **13** Ο ποτίζων τα ὄρη εκ των υπερώων αυτού· από του καρπού των ἔργων σου χορτάνει η γη. **14** Ο αναδίδων χόρτον διά τα κτήνη και βοτάνην προς χρήσιν του ανθρώπου, διά να εξάγῃ τροφήν εκ της γης, **15** και οίνον ευφράινοντα την καρδίαν του ανθρώπου, ἐλαϊον διά να λαμπρύνη το πρόσωπον αυτού, και ἀρτον στηρίζοντα την καρδίαν του ανθρώπου. **16** Εχορτάσθησαν τα δένδρα του Κυρίου· αι κέδροι του Λιβάνου, τας οποίας εφύτευσεν: **17** Όπου τα πετεινά κάμινουσι φωλεάς· αι πεύκαι είναι η κατοικία του πελαργού. **18** Τα ὄρη τα υψηλά είναι διά τας δορκάδας· αι πέτραις καταφαγή εις τους δάσουπόδας. **19** Εκάμε την σελίνην διά τους καιρούς· ο ἡλιος γνωρίζει την δύσιν αυτού. **20** Φέρεις σκότος, και γίνεται νύξ εν αυτῇ περιφέρονται πάντα τα θηρία του δάσους: **21** οι σκύμνοι βρυχώνται διά να αρπάσωσι, και να ζητήσωσι παρά του Θεού την τροφήν αυτών. **22** Ο ἡλιος ανατέλλει· συνάγονται και πλαγιάζουσιν εν τοις σπηλαίοις αυτών: **23** εξέρχεται ο ἀνθρώπος εις το ἔργον αυτού και εις την εργασίαν αυτού ὡς εσπέρας. **24** Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε· τα πάντα εν σοφίᾳ εποίησας· η γη είναι πλήρης των ποιημάτων σου: **25** αὐτή η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος. Εκεί είναι ερπετά αναρίθμητα, ζώα μικρά μετά μεγάλων: **26** εκεί διατρέχουσι τα πλοιά· εκεί ο Λειψίαθαν ούτος, τον οποίον ἐπλασας διά να παίζη εν αυτῇ. **27** Πάντα ταύτα επὶ σε ελπίζουσι, διά να δώσης εν καιρώ την τροφήν αυτών. **28** Δίδεις εις αυτά, συνάγουσιν· ανοίγεις την χείρα σου, χορτάνουσιν αγαθά. **29** Αποστρέφεις το πρόσωπόν σου, ταράττονται· σηκώνεις την πνοήν αυτών, αποθήνησκουσι και εις το χώμα αυτών επιστρέφουσιν: **30** εξαποστέλλεις το πνεύμα σου, κτίζονται, και ανανέονται το πρόσωπον της γης. **31** Η δόξα του Κυρίου ἐστω εις τον αιώνα· ας ευφράινεται ο Κύριος εις τα έργα αυτού: **32** ο επιβλέπων επὶ την γην και κάμνων αυτήν να τρέμητε γιγίζει τα ὄρη, και κατανίζουσι. **33** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον ενόσω ζῶ· θέλω φαλμαδεῖ εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **34** Η εις αυτὸν μελέτη μου θέλει είσθαι γλυκεία· εγώ θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον. **35** Ας εκλείψωσιν οι αμαρτωλοί από της γης και οι ασεβεῖς ας μη υπάρχωσι πλέον. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Άλληλούια.

105 Δοξολογείτε τον Κύριον· επικαλείσθε το όνομα αυτού· κάμετε γνωστά εν τοις λαοίς τα ἔργα αυτού. **2** Ψάλλετε εις αυτὸν· φαλμαδεῖτε εις αυτὸν· λαλείτε περὶ πάντων των θαυμασίων αυτού. **3** Καυχάσθε εις το ἀγιον αυτοῦ όνομα· ας ευφραίνεται η καρδία των εκζητούντων τον Κύριον. **4** Ζητείτε τον Κύριον και την δύναμιν αυτού· εκζητείτε το πρόσωπον αυτού διαπαντός. **5** Μνημονεύετε των θαυμασίων αυτού τα οποία είκαμε· των τεραστίων αυτού και των κρίσεων του στόματος αυτού· **6** Σπέρμα Αβραάμ του δούλου αυτού, υιοί Ιακώβ, οι εκλεκτοί αυτού. **7** Αυτός είναι Κύριος ο Θεός ημών· εν πάσῃ τη γη είναι αι κρίσεις αυτού. **8** Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού, του λόγου, τον οποίον προσέταξεν εις χιλίας γενεάς, **9** της διαθήκης, την οποίαν έκαμε προς τον Αβραάμ, και του ὄρκου αυτού προς τον Ισαάκ: **10** και εβεβαίωσεν αυτόν προς τον Ιακώβ διά νόμου, προς τον Ισραήλ διά διαθήκην αιώνιον, **11** λέγων, Εις σε θέλω δώσει την γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **12** Ενώ ήσαν αυτοί οι λιγοστοί τον αριθμόν, ολίγοι, και πάροικοι εν αυτῇ, **13** και διήρχοντο από έθνους εις έθνος, από βασιλείου εις ἄλλον λαόν, **14** δεν αφίκεν ανθρωπον τα αδικήση αυτούς· μάλιστα υπὲρ αὐτῶν ἥλεγχε βασιλείς, **15** λέγων, μη εγγίστε τους κεχρισμένους μου και μη κακοποιήστε τους προφίτας μου. **16** Και εκάλεσε πείναν επὶ την γῆν· συνέτριψε παν στήριγμα ἀρτου. **17** Απέστειλεν ἐμπροσθεν αυτῶν ἀνθρωπον, Ιωσήφ τον πωληθέντα ας δούλον **18** του οποίου τους πόδας ἐσφιγξαν εν δεσμοίς ἔβαλον αυτόν εις τα σίδηρα: **19** εωσού ἐλθη ο λόγος αυτού· ο λόγος του Κυρίου ἐδοκίμασεν αυτόν. **20** Απέστειλεν ο βασιλεὺς και ἐλύσεν αυτόν· ο ἄρχων των λαών, και ηλευθέρωσεν αυτόν. **21** Κατέστησεν αυτόν κύριον του οίκου αυτού, και ἀρχοντα επὶ πάντων των κτημάτων αυτού: **22** διά να παιδεύῃ τους ἀρχοντας αυτού κατά την αρέσκειαν αυτού, και να διδάξῃ σοφίαν τους πρεοβυτέρους αυτού. **23** Τότε ἤλθεν ο Ισραήλ εις την Αίγυπτον, και ο Ιακώβ παρώκησεν εν γη Χαμ. **24** Και ο Κύριος ηύησε σφόδρα τον λαόν αυτού, και εκραταίωσεν αυτόν υπέρ τους εχθρούς αυτού. **25** Εστράφη η καρδία αυτών εις το να μισώσι τον λαόν αυτού, εις το να δολεύωνται εναντίον των δούλων αυτού. **26** Εξαπέστειλε Μωϋσῆν τον δούλον αυτού, και Ααρών, τον οποίον εξέλεξεν. **27** Εξετέλεσαν εν μέσω αυτών τους λόγους των σημείων αυτού και τα θυμάσια αυτού εν γη Χαμ. **28** Εξαπέστειλε σκότος, και εσκότασε· και δεν πεπίθασεν εις τους λόγους αυτού. **29** Μετέβαλε τα ίδιατα αυτῶν εἰς αἴμα και έθανάτωσε τους ιχθύας αυτών. **30** Η γη αυτῶν ανέβρυσε βατράχους, ἔως των ταμείων των βασιλέων αυτών. **31** Εἶπε, και ἤλθε κυνόμυνια, και σκνίπες εις πάντα τα δρια αυτών. **32** Ἐδωκεν εις αυτούς χάλαζαν αντί βροχής, και πυρ φλογερόν εις την γην αυτών: **33** και επάταξε τας αμπέλους αυτών και τας συκέας αυτών, και συνέτριψε τα δένδρα των ορίων αυτών. **34** Εἶπε, και ἤλθεν ακρίς, και βρούχος αναρίθμητος: **35** και κατέφαγε πάντα τον χόρτον εν τη γη αυτών, και κατέφαγε τον καρπόν της γης αυτών. **36** Και επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη αυτών, την απαρχήν πάσης δυνάμεως αυτών. **37** Και εξήγαγεν αυτούς μετά αργυρίου και χρυσίου, και δεν υπήρχεν ασθενής εν ταις φυλαίς αυτών. **38** Ευφράνθη η Αίγυπτος εις την ἔξοδον αυτών· διότι ο φόρος αυτών είχεν επιπέδει επ' αυτούς. **39** Εξήπλωσε νεφέλην διά να σκεπάζῃ αυτούς, και πυρ διά να φέγγη την νίκτα. **40** Εξήτησαν, και ἐφέρεν ορτύκια· και ἀρτον ουρανού εχόρτασεν αυτούς. **41** Διήνοιξε την πέτραν, και ανέβλυσαν ύδατα, και διέρρευσαν ποταμοί εν τόποις αναύδροις. **42** Διότι ενεθυμήθη τον λόγον τον ἄγιον αυτού, τον προς Αβραάμ τον δούλον αυτού. **43** Και

εξήγαγε τον λαόν αυτού εν αγαλλιάσει, τους εκλεκτούς αυτού εν χαρά· **44** και έδωκεν εις αυτούς τας γαίας των εθνών, και εκληρονόμησαν τους κόπους των λαών· **45** διά να φυλάτωσι τα διατάγματα αυτού, και να εκτελώσι τους νόμους αυτού. Αλληλούϊα.

106 Αλληλούϊα. Αινείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Τις δύναται να κηρύξῃ τα κραταίά ἔργα του Κυρίου, να κάμη ακοντάς πάσας τας αινέσεις αυτού; **3** Μακάριοι οι φυλάττοντες κρίσιν, οι πράττοντες δικαιοσύνην εν παντὶ κατρῷ. **4** Μνήσθητι μου, Κύριε, εν τη ευμενείᾳ τη προς τον λαόν σου επισκέφθητι με εν τη σωτηρίᾳ σου· **5** διά να βλέπω το καλόν των εκλεκτών σου, διά να ευφραίνωμαι εν τη ευφρόσυνη του θένους σου, διά να καυχώμαι μετά της κληρονομίας σου. **6** Ημαρτήσαμεν μετά των πατέρων ημών· ηνομήσαμεν, ησεβήσαμεν. **7** Οι πατέρες ημών εν Αιγύπτῳ δεν ενόησαν τα θαυμάσιά σου· δεν ενεθυμήθησαν το πλήθος του ελέους σου, και σε παρώργισαν εν τη θαλάσση, εν τη Ερυθρᾷ θαλάσσῃ. **8** Και όμως έσωσεν αυτούς διά το ονόμα αυτού, διά να κάμη γνωστά τα κραταία ἔργα αυτού. **9** Και επετίμησε την Ερυθράν θαλάσσαν, και εξηράθη και διεβίβασεν αυτούς διά των αβύσσων ως δι' ερήμου· **10** και έσωσεν αυτούς εκ της χειρός του μισούντος αυτούς, και ελύτρωσεν αυτούς εκ της χειρός του εχθρού. **11** Και τα ύδατα κατεκάλυψαν τους εχθρούς αυτών· δεν απελείφθη ουδέ εἰς εξ αυτών. **12** Τότε επίστευσαν εις τους λόγους αυτού· ἐψαλαν την αίνεσιν αυτού. **13** Πλὴν ταχέως ελησμόνησαν τα ἔργα αυτού· δεν περιέμειναν την βουλήν αυτού· **14** Άλλ'¹ επεθύμησαν επιθυμίαν εν τη ερήμω, και επείρασαν τον θεόν εν τη ανύδρῳ. **15** Και έδωκεν εις αυτούς την αίτησιν αυτών· απέστειλεν δόμας εις αυτούς νόσον θανατηφόρον. **16** Εφθόνησαν ἔτι τον Μωϋσῆν εν τω στρατοπέδῳ και τον Ααρὼν τον ἄγιον του Κυρίου. **17** Η γη ἤνοιξε και κατέπιε τον Δαθάν, και εσκέπασε την συναγωγήν του Αβειρών· **18** και πυρ εξήρησεν εν τη συναγωγῇ αυτών· η φλόξ κατέκαυσε τους ασεβεῖς. **19** Κατεσκένασαν μόσχον εν Χωρήβ, και προσεκύνησαν το χωνευτόν· **20** και μετήλλαξαν την δόξαν αυτών εις ομοίωμα βοῦς τρώγοντος χόρτον. **21** Ελημηνήσαν τον Θεόν τον σωτήρα αυτών τον ποιήσαντα μεγαλεία εν Αιγύπτῳ, **22** θαυμάσια εν γῇ Χαμ, φοβερά εν τη Ερυθρᾷ θαλάσσῃ. **23** Και είπε να ξελοιθρεύσῃ αυτούς, αν ο Μωϋσῆς ο εκλεκτός αυτού δεν ίστατο εν τη θράσει ενώπιον αυτού, διά να αποστρέψῃ την οργήν αυτού, ὥστε να μη αφανίσῃ αυτούς. **24** Κατεφρόνησαν ἔτι την γην την επιθυμητήν· δεν επίστευσαν εις τον λόγον αυτού· **25** και εγόγγυσαν εν ταις σκηναῖς αυτών· δεν εισήκουσαν της φωνῆς του Κυρίου. **26** Διά τούτο εσήκωσε την χείρα αυτού κατ' αυτών, διά να καταστρέψῃ αυτούς εν τη ερήμω. **27** και να στρέψῃ το σπέρμα αυτών μεταξύ των εθνών και να διασκορπίσῃ αυτούς εις τους τόπους. **28** Και προσεκολλήθησαν εις τον Βέελ-φεγώρ, και ἔφαγον θυσίας νεκρῶν· **29** και παρώρμαναν αυτὸν εν τοῖς ἔργοις αυτών, ὥστε εφώρμησεν επ'² αυτούς η πληγή. **30** Άλλά σταθείς ο Φινεές ἔκαμε κρίσιν· και η πληγή ἐπαυσε· **31** και ελογίσθη εἰς αυτούν διά δικαιοισύνην, εἰς γενεάν και γενεάν ἔως αιώνος. **32** Και παρώρμαναν αυτὸν εν τοῖς ύδαις τῆς αντιλογίας, και ἔπαθε κακώς ο Μωϋσῆς δι'³ αυτούς· **33** διότι παρώργισαν το πνεύμα αυτού, ὥστε ελάλησεν αστοχάστως διά των χειλέων αυτού. **34** Δεν εξωλόθρευσαν τα ἔθνη τα οποία ο Κύριος προσέταξεν εις αυτούς· **35** αλλ'⁴ εσμίχθησαν μετά των εθνών και ἔμαθον τα ἔργα αυτών· **36** και ελάτρευσαν τα γλυπτά αυτών, τα οποία εγείναν παγίς εις αυτούς· **37** και εθυσίασαν τους νιούς αυτών

και τας θυγατέρας αυτών εις τα δαιμόνια· **38** Και ἔχουσαν αίμα αθώον, το αίμα των νιών αυτών και των θυγατέρων αυτών τους οποίους εθυσίασαν εις τα γλυπτά της Χαναάν και εμιάνθη η γη εξ αιμάτων. **39** Και εμολύνθησαν με τα ἔργα αυτών, και επόρευσαν με τας πράξεις αυτών. **40** Διά τούτο η οργή του Κυρίου εξήρθη κατά τον λαού αυτού, και εβδελύχθη την κληρονομίαν αυτού. **41** Και παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας των εθνών· και εκυρίευσαν αυτούς οι μισούντες αυτούς. **42** Και ἐθίψαν αυτούς οι εχθροί αυτών, και εταπεινώθησαν υπό τας χείρας αυτών. **43** Πολλάκις ελύτρωσεν αυτούς, αλλ'⁵ αυτοί παρώργισαν αυτόν με τας βουλάς αυτών· διό εταπεινώθησαν διά την ανομίαν αυτών. **44** Πλην επέβλεψεν επί την θλίψιν αυτών, ότε ήκουσε την κραυγήν αυτών· **45** και ενεθυμήθη την προς αυτούς διαθήκην αυτού και μετεμελήθη κατά το πλήθος του ελέους αυτού. **46** Και ἔκαμεν αυτούς να εύρωσιν έλεος ενώπιον πάντων των αιχμαλωτισάντων αυτούς. **47** Σώσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, και συνάγαγε ημάς από των εθνών, διά να δοξολογήσων το ονόμα σου το ἄγιον και να καυχώμεθα εις την αίνεσιν σου. **48** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, από του αιώνος και ἔως του αιώνος· και ας λέγη πας ο λαός, Αμήν. Αλληλούϊα.

107 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Ας λέγωσιν ούτως οι λελυτρωμένοι του Κυρίου, τους οποίους ελύτρωσεν εκ χειρός του εχθρού· **3** και συνήγαγεν αυτούς εκ των χωρών, από ανατολής και δύσεως από βορρά και από νότου. **4** Περιεπλανώντο εν τη ερήμω, εν οδῷ ανύδρῳ· ουδέ εύρισκον πόλιν διά κατοίκησιν. **5** Ήσαν πεινώντες και διψώντες· η ψυχή αυτών απέκαμψεν εν αυτοίς. **6** Τότε εβόησαν προς τον Κύριον εν τη θλίψιει αυτών· και ηλευθέρωσεν αυτούς από των αναγκών αυτών. **7** Και ὡδήγησεν αυτούς δι'⁶ ευθείας οδού, διά να υπάγωσιν εις πόλιν κατοικίας. **8** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους νιούς των ανθρώπων· **9** Διότι εχόρτασε ψυχήν διψώσαν, και ψυχήν πεινώσαν ενέπλησεν από αγάθων. **10** Τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, τους δεδεμένους εν θλίψιει και εν σιδήρῳ· **11** διότι ηπείθησαν εις τα λόγια του Θεού και την βουλήν του Υψίστου κατεφρόνησαν· **12** διά τούτο εταπεινώσεις την καρδίαν αυτών εν κόπῳ ἔπεσον, και δεν υπήρχεν ο βοηθός· **13** Τότε εβόησαν προς τον Κύριον εν τη θλίψιει αυτών, και έσωσεν αυτούς από των αναγκών αυτών· **14** εξήγαγεν αυτούς εις τους σκότους και εκ της σκιάς του θανάτου και τα δεσμά αυτών συνέτριψεν. **15** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους νιούς των ανθρώπων· **16** διότι συνέτριψε πύλας χαλκίνας και μοχλούς σιδηρούς κατέκοψεν. **17** Οι ἀφρονες βασανίζονται διά τας παραβάσεις αυτών και διά τας ανομίας αυτών. **18** Παν φαγητόν βδελύττεται η ψυχή αυτών, και πλησιάζουσιν ἔως των πυλών του θανάτου. **19** Τότε βοώσι προς τον Κύριον εν τη θλίψιει αυτών, και σώζει αυτούς από των αναγκών αυτών· **20** αποστέλλει τον λόγον αυτού και ιατρεύει αυτούς και ελευθερόνει από της φθοράς αυτών. **21** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού, και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους νιούς των ανθρώπων· **22** και ας θυσιάζωσι θυσίας αινέσεων και ας κηρύξτωσι τα ἔργα αυτού εν αγαλλιάσει. **23** Οι καταβάνοντες εις την θάλασσαν με πλοία, κάμνοντες εργασίας εν ὑδαστὶ πολλοῖς, **24** αυτοὶ βλέπουσι τα ἔργα του Κυρίου και τα θαυμάσια αυτού τα γινόμενα εις τα βάθος· **25** Διότι προστάζει, και εγείρεται ἀνέμος κατατιγίδος, και υψόνει

τα κύματα αυτής. **26** Αναβαίνουσιν ἔως των ουρανών και καταβαίνουσιν ἔως των αβύσσων η ψυχή αυτών τίκεται υπό της συμφοράς. **27** Σέιονται και κλονίζονται ως οι μεθύνοι, και πάσα η σοφία αυτών χάνεται. **28** Τότε κράζουσι προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και εξάγει αυτούς από των αναγκών αυτών. **29** Κατασιγάζει την ανεμοζάλην, και σιωπώσι τα κύματα αυτής. **30** Και ευφραίνονται, διότι ησύχασαν και οδηγεῖ αυτούς εις τον επιθυμητόν λιμένα αυτών. **31** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους νιούς των ανθρώπων: **32** και ας υψώνωσιν αυτόν εν τη συνάξει του λαού, και εν τω συνεδρίᾳ των πρεσβυτέρων ας αινώσιν αυτόν. **33** Μεταβάλλει ποταμούς εἰς ἔρημον και πηγάς υδάτων εἰς ἡρασίαν. **34** την καρποφόρον γην εἰς αλμυράν, διά την κακίαν των κατοικούντων εν αυτῇ. **35** Μεταβάλλει την ἔρημον εἰς λίμνας υδάτων και την ξηράν γην εἰς πηγάς υδάτων. **36** Και εκεὶ κατοικίζει τους πεινώντας, και συγκροτούσι πόλεις εἰς κατοίκησιν: **37** και σπείρουσιν αγρούς και φυτεύουσιν αμπελώνας, οίτινες κάμνουσι καρπούς γεννήματος. **38** Και ευλογεῖ αυτούς, και πληθύνονται σφόδρα, και δεν ολιγοστεύει τα κτήματα. **39** Ολιγοτεύουσιν ὅμως ἐπειτα και ταπεινόνται, από της στενοχωρίας, τῆς συμφορᾶς και του πονού. **40** Επιχέιτι καταφρόνησιν επὶ τους ἄρχοντας και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν ερήμῳ αφάτον. **41** Τον δε πένητα υψόνει από της πτωχείας και καθιστά ως πομπίνια τας οικογενείας. **42** Οι ευθεῖς βλέπουσι και ευφραίνονται: πάσα δε ανομία θέλει εμφράξει το στόμα αυτής. **43** Οστις είναι σοφός ας παρατηρή ταύτα: και θέλουσιν εννοήσει τα ελέη του Κυρίου.

108 «Ωδὴ Ψαλμοῦ του Δαβίδ.» Ετοίμη είναι η καρδία μου, Θεέ θέλω ψάλλει και θέλω ψαλμωδεῖ εν τη δόξῃ μου. **2** Εξέγέρθητι, ψαλτήριον, και κιθάρα θέλω εξεγερθῆ το πρῶτο. **3** Θέλω σε επανέσει, Κύριε, μεταξύ λαών, και θέλω ψαλμωδεῖ εἰς σε μεταξύ εθνών: **4** διότι εμεγάλιθη ἔως των ουρανών το ἔλεός σου και ἔως των νεφελών η ἀλήθειά σου. **5** Υψώθητι, Θεέ, επὶ τους ουρανούς και η δόξα σου ας ἡγεῖται ὅλην την γῆν: **6** διά να ελευθερόνωνται οι αγαπητοί σου σώσον διά της δεξιάς σου και επάκουοντον μου. **7** Ο Θεός ελάλησεν εν τω αγιαστήριων αυτού: θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει την Συνέχημ και την κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσει: **8** Εμού είναι ο Γαλαάδ, εμού ο Μανασσής ο μεν Εφραΐμ είναι η δύναμις της κεφαλής μου: ο δε Ιούδας ο νομοθέτης μου: **9** Ο Μωάβ είναι η λεκάνη του πλυσμάτος μου επί τον Εδώμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου: θέλω αλαλάξει επί την Παλαιστίνην. **10** Τις θέλει με φέρει εἰς την περιτειχισμένην πόλιν; τις θέλει με οδηγήσει ἔως Εδώμ; **11** ουχί συ, Θεέ, ο απορρίφας ημάς; και δεν θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; **12** Βοήθησον ημάς από της θλίψεως, διότι ματαία είναι η παρά των ανθρώπων σωτηρία. **13** Διά του Θεού θέλουμεν κάμει ανδραγαθίας: και αυτός θέλει καταπατήσει τους εχθρούς ημών.

109 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικὸν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θεέ της αινέσεώς μου, μη σιωπήσῃς: **2** διότι στόμα ασθεύοντος και στόμα δολίου ηνοίχθησαν επ' εμέ ελάλησαν κατ' εμού με γλύσσων ψευδῆ: **3** και με λόγους μίσους με περιεκτικώλωσαν και με επολέμησαν ανατίως. **4** Αντί της αγάπης μου είναι αντίδικοι εις εμέ εγώ δε προσέχομαι. **5** Και ανταπέδωκαν εις εμέ κακόν αντί καλούν, και μίσος αντί της αγάπης μου. **6** Κατάστησον ασεβή επ' αυτόν: και διάβολος ας στέκῃ εις δεξιών αυτού. **7** Όταν κρίνηται, ας εξέλθῃ καταδεικασμένος: και η προσευχή αυτού ας γείνη εις αμαρτίαν. **8** Ας γείνωσιν αι ημέραι αυτού

ολίγαις ἀλλος ας λάβῃ την επισκοπήν αυτού. **9** Ας γείνωσιν οι νιοί αυτού οφρανοί και η γυνή αυτού χήρα. **10** Και ας περιπλανώνται πάντοτε οι νιοί αυτού και ας γείνωσιν επαίται, και ας ζητάσιν εκ των ερειπώνων αυτών. **11** Ας παγιδεύση σο δανειστής πάντα τα υπάρχοντα αυτού και ας διαπράσωσιν οι ξένοι τους κόπους αυτού. **12** Ας μη υπάρχη ο ελέων αυτόν, και ας μη ἡναι ο οικτέρων τα οφρανά αυτού. **13** Ας εξολοθρευθώσιν οι ἔγκονοι αυτού· εν τη επερχομένη γενεά ας εξαλειφθή το ονόμα αυτών. **14** Ας έλθῃ εις ενθύμησιν ενώπιον του Κυρίου η ανομία των πατέρων αυτού· και η αμαρτία της μητρός αυτού ας μη εξαλειφθή. **15** Ας ἡναι πάντοτε ενώπιον του Κυρίου, διά να εκκόψῃ από της γης το μνημόσυνον αυτών. **16** Διότι δεν ενεθυμήθη να κάμη ἔλεος αλλά κατέτρεξεν ἀνθρώπων πένητα και πτωχόν, διά να θανατώσῃ τον συντετριμένον την καρδιάν. **17** Επειδή ηγάπησε κατάραν, ας έλθῃ επ' αυτόν επειδή δεν θηλήσεν ευλογίαν, ας απομακρυνθή απ' αυτού. **18** Επειδή ενεδύθη κατάραν ως ιμάτιον αυτού, ας εισέλθη ως ὄνδρος εις τα εντόσθια αυτού και ως ἔλαιον εις τα οστά αυτού: **19** Ας γείνη εις αυτόν ως το ιμάτιον, το οποίον ενδύεται και ως η ζώνη, την οποίαν πάντοτε περιζώνυται. **20** Αύτη ας ἡναι των αντιδίκων μου η αμοιβή παρά του Κυρίου, και των λαλούντων κακά κατά της ψυχῆς μου. **21** Αλλὰ συ, Κύριε Θεέ, ενέργησον μετ' εμού διά το ονόμα σου· επειδή είναι αγαθόν το ἔλεός σου, λύτρωσό με. **22** Διότι πτωχός και πένης είμαι, και η καρδία μου είναι πεπληγωμένη εντός μου. **23** Παρήλθον ως σκιά, ὅταν εκκλίνηκτινάζομαι ως η ακρίς. **24** Τα γόνατά μου ήτονησαν από της νηστείας και η σαρξ μου εξέπεσεν από του πάχους αυτής. **25** Και εγώ έγεινα όνειδος εις αυτούς: ότε με είδον, εκίνησαν τας κεφαλάς αυτών. **26** Βοήθησόν μοι, Κύριε ο Θεός μου σώσον με κατά το ἔλεός σου· **27** και ας γνωρίσωσιν ότι η χειρ σου είναι τούτο· ότι συ, Κύριε, ἔκαμες αυτό. **28** Αυτοί θέλουσι καταράσθαι, συ δε θέλεις ευλογεί θέλουσι σηκωθή, πλην θέλουσι καταισχυνθῆ· ο δε δούλος σου θέλει ευφραίνεσθαι. **29** Ας ενδυθώσιν εντροπήν οι αντίδικοί μους και ας φορέσωσιν ως επένδυμα την αισχύνην αυτών. **30** Θέλω δοξολογεί σφόδρα τον Κύριον διά του στόματός μου, και εν μέσω πολλών θέλω υμνολογεί αυτόν: **31** Διότι ίσταται εν τη δεξιά του πτωχού, διά να λυτρόνη αυτόν εκ των καταδικαζόντων την ψυχήν αυτού.

110 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριον μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσσού θέω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **2** Εκ της Σιών θέλει εξαποστείλει ο Κύριος την ράβδον της δυνάμεως σου κατακυρίευε με μέσω των εχθρών σου. **3** Ο λαός σου θέλει είσθαι πρόθυμος εν τη ημέρᾳ της δυνάμεως σου, εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηρίων αυτού· οι νέοι σου θέλουσιν είσθαι εις σε ως δρόσος, η εξερχομένη εκ της μήτρας της αυγής. **4** Ωμοσεν ο Κύριος και δεν θέλει μεταμεληθῆ, συ είσαι τερέυς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. **5** Ο Κύριος ο εκ δεξιών σου θέλει συντρίψει βασιλεῖς εν τη ημέρᾳ της οργής αυτού. **6** Θέλει κρίνει εν τοις έθνεσι θέλει γειμίσει την γην πτωμάτων θέλει συντρίψει κεφαλήν δεσπόζοντος επί πολλών τόπων. **7** Θέλει πίει εκ του ιειμάρρου εν τη οδώ αυτού διά τούτο θέλει υψώσει κεφαλήν.

111 Αινέτε τον Κύριον. Θέλω εξωνεί τον Κύριον εν όλῃ καρδίᾳ, εν βουλῇ ευθέων και εν συνάξει. **2** Μεγάλα τα ἔργα του Κυρίου, εξηκριβωμένα υπό πάντων των ηδυνομένων εις αυτά. **3** Ἐνδοξον και μεγαλοπρεπές το ἔργον αυτού, και η δικαιοισύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Αξιομνησόνετα έκαμε τα θυμάσια αυτού· ελεήμων και οικτίρμων είναι οι

Κύριος. 5 Έδωκε τροφήν εις τους φοβουμένους αυτόν· θέλει ενθυμείσθαι διαπαντός την διαθήκην αυτού. 6 Ανίγγειλε προς τον λαόν αυτού την δύναμιν των έργων αυτού, διά να δώσῃ εις αυτούς κληρονομίαν εθνών. 7 Τα ἔργα των χειρών αυτού είναι αλήθεια και κρίσις αληθινάς πάσαι αι εντολαί αυτού· 8 εστερεωμέναι εις τον αιώνα του αιώνος, πεποιημέναι ειν αληθεία και ευθύτητι. 9 Απέστειλε λύτρωσιν προς τον λαόν αυτού· διώρισε την διαθήκην αυτού εις τον αιώνα· ἄγιον και φοβερόν το ὄνομα αυτού. 10 Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· πάντες οι πράττοντες αυτάς ἔχουσι σύνεσιν καλήν· η αίνεσις αυτού μένει εις τον αιώνα.

112 Αινείτε τον Κύριον. Μακάριος ο ἀνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον εις τας εντολάς αυτού ηδύνεται σφόδρα. 2 Το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι δυνατόν εν τη γῇ η γενεά των ευθέων θέλει ευλογηθῆ· 3 Αγαθά και πλούτη θέλουσιν είσθαι ειν των οικίαν αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει ειν τον αιώνα. 4 Φως ανατέλλει ειν τω σκότει διά τους ευθείς είναι ελεήμων και οικτίρμων και δίκαιος. 5 Ο καλός ἀνθρωπος ελεέι και δανείζει· οικονομεῖ τα πράγματα αυτού εν κρίσει. 6 Βεβαίως δεν θέλει ποτέ κλονισθή εις μημηδόσουν αιώνιον θέλει είσθαι ο δίκαιος. 7 Από κακής φήμης δεν θέλει φοβηθῆ· η καρδία αυτού είναι στερεά, επίζουσα επί τον Κύριον. 8 Εστηριγμένη είναι η καρδία αυτού· δεν θέλει φοβηθῆ, εωσού ίδη την εκδίκησιν επί τους εχθρούς αυτού. 9 Εοκόρπισεν, έδωκεν εις τους πένητας· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα· το κέρας αυτού θέλει υψωθῆ ειν δόξη. 10 Ο ασεβής θέλει ιδεί και θέλει οργισθῆ· θέλει τρίξει τους οδόντας αυτού και θέλει αναλυθῆ· η επιθυμία των ασεβών θέλει απολεσθῆ.

113 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε, δούλοι του Κυρίου, αινείτε το ὄνομα του Κυρίου. 2 Είν το ὄνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και ἔως του αιώνος. 3 Από ανατολών ηλίουν ἔως δυσμών αυτού, ας αινήτας το ὄνομα του Κυρίου. 4 Ο Κύριος είναι υψηλός επί πάντα τα ἔθνη· επί τους ουρανούς είναι η δόξα αυτού. 5 Τις ως Κύριος ο Θεός ημών· ο κατοικόν την υψηλοίς· 6 Ο συγκαταβαίνων διά να επιβλέπῃ τα εν τω ουρανῷ και τα εν τη γῇ· 7 ο εγείρων από του χώματος των πτωχών και από της κοπρίας ανυψών τον πένητα, 8 διά να καθίση αυτόν μετά των αρχόντων, μετά των αρχόντων του λαού αυτού· 9 ο κατοικίζων την στείραν εν οίκω, μητέρα ευφραινομένην εις τέκνα. Αλληλούϊα.

114 Ότε εξήλθεν ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου, ο οίκος του Ιακώβ εκ λαού βαρβάρου, 2 Ο Ιούδας ἔγεινεν ἄγιος αυτού, ο Ισραήλ δεσποτεία αυτού. 3 Η θάλασσα είδε και ἔφυγεν· ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω· 4 τα ὄρη εσκίρτησαν ως κριοί, οι λόφοι ως αρνία. 5 Τι σοι συνέβη, θάλασσα, ότι ἔφυγες; και συ, Ιορδάνη, ότι εστράφης εις τα οπίσω; 6 τα ὄρη, ότι εσκιρτήσατε ως κριοί; και οι λόφοι, ως αρνία; 7 Τρέμε, γη, από προσώπου του Κυρίου, από προσώπου του Θεού του Ιακώβ· 8 όστις μετέβαλε την πέτραν εις λίμνας υδάτων, τον σκληρόν βράχον εις πηγάς υδάτων.

115 Μή εις ημάς, Κύριε, μη εις ημάς, αλλ' εις το ὄνομά σου δος δόξαν, διά το ἔλεος σου, διά την αλήθειάν σου. 2 Διά τι να επίωτας τα ἔθνη, και ποι είναι ο Θεός αυτών; 3 Αλλ' ο Θεός ημών είναι ειν τω ουρανῷ· πάντα δόσα ηθέλησεν εποίησε. 4 Τα ειδώλα αυτών είναι αργύριον και χρυσόν, ἔργα χειρών ανθρώπων· 5 Στόμα ἔχουσι και δεν λαλούσιν οφθαλμούς ἔχουσι και δεν βλέπουσιν· 6 ώτα ἔχουσι και δεν ακούουσιν

μυκτήρας ἔχουσι και δεν οσφραίνονται· 7 Χείρας ἔχουσι και δεν φηλαράσωτος πόδας ἔχουσι και δεν περιπατούσιν· ουδέ ομιλούσι διά τον λάρυγγος αυτών. 8 Όμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά, πας ο ελπίζων επ' αυτά. 9 Ο Ισραήλ ήλπισεν επί Κύριον αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. 10 Ο οίκος του Ααρών ήλπισεν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. 11 Οι φοβούμενοι τον Κύριον ήλπισαν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. 12 Ο Κύριος μας ενευθυμήθη· θέλει ευλογεί τον οίκον Ισραήλ· θέλει ευλογεί τον οίκον Ααρών. 13 Θέλει ευλογεί τους φοβουμένους τον Κύριον, τους μικρούς μετά των μεγάλων. 14 Ο Κύριος θέλει αιξήσει υμάς, υμάς και τα τέκνα υμών. 15 Σεις είσθε οι ευλογημένοι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. 16 Οι ουρανοί των ουρανών είναι του Κυρίου, την δε γην ἔδωκεν εις τους υιούς των ανθρώπων. 17 Οι νεκροί δεν θέλουσιν αινέσει τον Κύριον, ουδέ πάντες οι καταβαίνοντες εις τον τόπον της σιωπής· 18 αλλ' ημείς θέλομεν ευλογεί τον Κύριον, από του νυν και ἔως του αιώνος. Αλληλούϊα.

116 Χαίρω ότι ο Κύριος εισήκουσε της φωνής μου, των δέσησών μου· 2 ότι ἔκλινε το ωτίον αυτού προς εμέ· και ενδὼν ζω, θέλω επικαλείσθαι αυτόν. 3 Πόροι θανάτου με περιεκτικλώσαν, και στενοχωρίαί του ἄδου με εύρηκαν· θλίψιν και πόνον απήντησα. (*Sheol h7585*) 4 Και επεκαλέσθην το ὄνομα του Κυρίου· ω Κύριε, λύτρωσον την ψυχήν μου. 5 Ελείήμων ο Κύριος και δίκαιος· και εύσπλαγχνος ο Θεός ημών. 6 Ο Κύριος φυλάττει τους απλούς· εταλαιπωρήθην, και με έσωσεν. 7 Επίστρεψον, ψυχή μου, εις την ανάπαυσίν σου, διότι ο Κύριος σε ευηργέτησε. 8 Διότι ελύτρωσας την ψυχήν μου εκ θανάτου, τους οφθαλμούς μου από δακρύων, τους πόδας μου από οιλοθήματος. 9 Θέλω περιπατεί ενώπιον του Κυρίου εν γη ζώντων. 10 Επίστευσα, διά τούτο ελάλλος· εγώ ήμην σφόδρα τεθλιμένος· 11 εγώ είτα ειν τη εκπλήξει μου, πας ἀνθρωπος είναι ψεύστης. 12 Τι να ανταποδώσω εις τον Κύριον, διά πάσας τας ευεργεσίας αυτού τας προς εμέ· 13 Θέλω λάβει το ποτήριον της σωτηρίας και θέλω επικαλεσθή το ὄνομα του Κυρίου. 14 Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα ενώπιον παντός του λαού αυτού. 15 Πολύτιμος ενώπιον του Κυρίου ο θάνατος των οισών αυτού. 16 Ναι, Κύριε διότι είμαι δούλος σου· είμαι δούλος σου, υιός της δούλης σου· συ έλυσας τα δεσμά μου. 17 Εις σε θέλω θυσίασει θυσίαν αινέσεως και το ὄνομα του Κυρίου θέλω επικαλεσθή· 18 Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα έμπροσθεν παντός του λαού αυτού· 19 εν ταις αυλαίς του οίκου του Κυρίου, εν μέσω σου, Ιερουσαλήμ. Αλληλούϊα.

117 Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα ἔθνη· δοξολογείτε αυτόν, πάντες οι λαοί· 2 Διότι το ἔλεος αυτού είναι μέγα εφ' ημάς· και η αλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Αλληλούϊα.

118 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το ἔλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 2 Ας είπη τώρα ο Ισραήλ, ότι το ἔλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 3 Ας είπη τώρα ο οίκος Ααρών, ότι το ἔλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 4 Ας είπωσι τώρα οι φοβούμενοι τον Κύριον, ότι το ἔλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 5 Εν θλίψιει επεκαλέσθην τον Κύριον· ο Κύριος μου υπήκουσε, δους ευρυχωρίαν. 6 Ο Κύριος είναι υπέρ εμού· δεν θέλω φοβηθῆ· τι να μοι κάμη ἀνθρωπος; 7 Ο Κύριος είναι υπέρ εμού· μεταξύ των βοηθούντων με· και εγώ θέλω ιδεί την εκδίκησιν επί τους εχθρούς μου. 8 Κάλλιον να

ελπίζη τις επί Κύριον, παρά να θαρρή επ' ανθρωπον. **9** Κάλλιον να ελπίζη τις επί Κύριον, παρά να θαρρή επ' αρχοντας. **10** Πάντα τα ένθη με περιεκύλωσαν· αλλ' εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **11** Με περιεκύλωσαν, ναι, με περιεκύλωσαν πανταχόθεν· αλλ' εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **12** Με περιεκύλωσαν ως μέλισσαν εσβέσθησαν ως πυρ ακανθών· διότι εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **13** Με ώθησας δυνατά διά να πέσω· αλλ' ο Κύριος με εβοήθησε. **14** Δύναμίς μου και υνός είναι ο Κύριος, και ἔγεινεν εις εμέ σωτηρία. **15** Φωνή αγαλλιάσεως και σωτηρίας είναι εις σκηναίς δικαίων· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα. **16** Η δεξιά του Κυρίου υψώθη· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα. **17** Δεν θέλω αποθάνει αλλά θέλω ζήσει και θέλω διηγείσθαι τα ἔργα του Κυρίου. **18** Αυστηρώς με επαίδευσεν ο Κύριος, αλλά δεν με παρέδωκεν εις θάνατον. **19** Ανοίξατε εις εμέ τας πύλας της δικαιοσύνης θέλω εισέλθει εις αυτάς και θέλω δοξολογήσει τον Κύριον. **20** Αύτη είναι η πύλη του Κυρίου· οι δικαιοι θέλουσιν εισέλθει εις αυτήν. **21** Θέλω σε δοξολογεί, διότι μου επήκουνας και ἔγεινες εις εμέ σωτηρία. **22** Ο λιθός, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἔγεινε κεφαλή γνωίας; **23** παρά Κυρίου ἔγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. **24** Αύτη είναι η ημέρα, την οποίαν ἔκαμεν ο Κύριος ας αγαλλιασθῶμεν και ας ευφρανθῶμεν εν αυτῇ. **25** Ω Κύριε, σώσον, δέομαι· ω Κύριε, ευδώδωσον, δέομαι. **26** Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου σας ευλογήσαμεν εκ του οίκου του Κυρίου. **27** Ο Θεός είναι ο Κύριος και ἔδειξε φως εις ημάς φέρετε την θυσίαν δεδεμένην με σχοινία ἔως των κεράτων του θυσιατηρίου. **28** Συν είσαι ο Θεός μου, και θέλω σε δοξολογεί· ο Θεός μου, θέλω σε υψόνει. **29** Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα.

119 Ἀλεφ. Μακάριοι οι ἄμωμοι εν οδῷ· οι περιπατούντες εν τω νόμῳ του Κυρίου· **2** Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού, οι εκχτούντες αυτόν εξ ὀλῆς καρδίας· **3** αυτοί βεβαίως δεν πράττουν ανομίαν· εν ταῖς οδοῖς αυτού περιπατούν· **4** στα προσέταξας να φυλάττωνται ακριβώς αι εντολαὶ σου. **5** Εἴθε να κατευθύνωνται αι οδοί μου, διά να φυλάττω τα διατάγματά σου **6** Τότε δεν θέλω αισχυνθή, των επιβλέπω εις πάντα τα προστάγματά σου. **7** Θέλω σε δοξολογεί εν ευθύτητι καρδίας, ὅταν μάθω τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **8** Τα διατάγματά σου θέλω φυλάττει μη με εγκαταλίπης ολοκλήρως. **9** Βεθ. Τίνι τρόπων θέλει καθαρίζει ο νέος την οδόν αυτού; φυλάττων τους λόγους σου. **10** Εξ ὀλῆς της καρδίας μου σε εξεζήτησε· μη μη αφήστης να αποπλανηθῇ από των προσταγμάτων σου. **11** Εν τη καρδία μου εφύλαξα τα λόγια σου, διά να μη αμαρτάνω εις σε. **12** Ευλογητός είσαι, Κύριε δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **13** Διά των χειλέων μου διηγήθην πάσας τας κρίσεις του στόματός σου. **14** Εν τη οδῷ των μαρτυρίων σου ευφράνθην, ως διά πάντα τα πλούτη. **15** Εις τας εντολάς σου θέλω μελετά, και εις τας οδούς σου θέλω ενατενίζει. **16** Εις τα διατάγματά σου θέλω εντρυφά· δεν θέλω λησμονήσει τους λόγους σου. **17** Γίμελ. Αντάμειψον τον δούλον σου ούτω θέλω ζήσει, και θέλω φυλάξει τον λόγον σου. **18** Ἀνοίξον τους οφθαλμούς μου, και θέλω βλέπει τα θαυμάτια τα εκ του νόμου σου. **19** Πάροικος είμαι εγώ εν τη γῇ· μη κρύψῃς απ' εμού τα προστάγματά σου. **20** Η ψυχή μου λιποθυμεῖ εκ του πόθου τον οποίον ἔχω εις τας κρίσεις του πάντοτε. **21** Συ επετίμησας τους επικαταράτους υπερηφάνους, τους εκκλίνοντας από των προσταγμάτων σου. **22** Σήκωσον απ' εμού το ὄνειδος και την

καταφρόνησην· διότι εφύλαξα τα μαρτύρια σου. **23** Ἀρχοντες τωντόντι εκάθισαν και ελάσσον εναντίον μου· αλλ' ο δούλός σου εμελέτα εις τα διατάγματά σου. **24** Τα μαρτυριά σου βεβαίως είναι η τρυφή μου και οι σύμβουλοί μου. **25** Δάλεθ. Η ψυχή μου εκολλήθη εις το χώμα· ζωποίησόν με κατά τον λόγον σου. **26** Εφανέρωσα τας οδούς μου, και μου εισήκουσας· δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **27** Κάμε με να εννοώ την οδόν των εντολών σου, και θέλω μελετά εις τα θαυμάτισμα σου. **28** Η ψυχή μου τήκεται υπό θύλιψεως στερέωσόν με κατά τον λόγον σου. **29** Απομάρκυνον απ' εμού την οδόν του φεύδους, και χάρισόν μοι τον νόμον σου. **30** Την οδόν της αληθείας εξέλεξα· προ οφθαλμών μου θέθεσα τας κρίσεις σου. **31** Προσεκολλήθην εις τα μαρτύρια σου· Κύριε, μη με καταισχύνης. **32** Την οδόν των προσταγμάτων σου θέλω τρέχει, όταν πλατύνης την καρδίαν μου. **33** Ε. Δίδαξόν με, Κύριε, την οδόν των διαταγμάτων σου, και θέλω φυλάττει αυτήν μέχρι τέλους. **34** Συνέτισόν με, και θέλω φυλάττει τον νόμον σου· ναι, θέλω φυλάττει αυτόν εν ὅλῃ καρδία. **35** Οδήγησόν με εις την οδόν των προσταγμάτων σου· διότι ευφράνομαι εις αυτήν. **36** Κλίνον την καρδίαν μου εις τα μαρτύρια σου και μη εις πλεονεξίαν. **37** Απόστρεψον τους οφθαλμούς μου από του να βλέπωσι ματαίότητα· ζωποίησόν με εν τη οδῷ σου. **38** Εκτελεσον τον λόγον σου προς τον δούλον σου, δοτίς είναι δεδομένος εις τον φόρον σου. **39** Αφαίρεσον το ὄνειδός μου, το οποίον φοβούμαι· διότι αι κρίσεις σου είναι αγαθά. **40** Ιδού, επεθύμησα τας εντολάς σου· ζωποίησόν με διά της δικαιοσύνης σου. **41** Βάον. Και ας ἔλθῃ επ εμέ το ἔλεος σου, Κύριε, και η σωτηρία σου κατά τον λόγον σου. **42** Τότε θέλω αποκριθῇ προς τον ονειδίζοντα με· διότι επίλης επί τον λόγον σου. **43** Και μη αφαιρέσεις ολοτελώς από του στόματός μου τον λόγον της αληθείας· διότι ἡλπίσα επί τας κρίσεις σου. **44** Και θέλω φυλάττει τον νόμον σου διαπαντός, εις τον αιώνα του αιώνος. **45** Και θέλω περιπατεί εν ευρυχωρίᾳ· διότι εξεζήτησα τας εντολάς σου. **46** Και θέλω ομιλεί περί των μαρτυρίων σου έμπροσθεν βασιλέων, και δεν θέλω αισχυνθή. **47** Και θέλω εντρυφά εις τα προστάγματά σου, τα οποία ηγάπησα. **48** Και θέλω υψόνει τας χειράς μου προς τα προστάγματά σου, τα οποία ηγάπησα· και θέλω μελετά εις τα διατάγματά σου. **49** Ζάϊν. Ενθυμήθητον τον λόγον τον προς τον δούλον σου, εις τον οποίον με επίληπτος. **50** Αύτη είναι η παρηγορία μου εν τη θλίψει μου, ότι ο λόγος σου με εξωποίησεν. **51** Οι υπερήφανοι με εχλεύαζον σφόδρα· αλλ' εγώ από τον νόμον σου δεν εξέκλινα. **52** Ενεθυμήθητον τας απ' αιώνος κρίσεις σου, Κύριε, και παρηγορήθην. **53** Φρίκη με κατέλαβεν εξ αιτίας των ασεβών, των εγκαταλειπόντων τον νόμον σου. **54** Τα διατάγματά σου υπήρξαν εις εμέ φαλιμωδίαι εν τω οίκω της παροικίας μου. **55** Ενεθυμήθητον εν νυκτί το ονομά σου, Κύριε· και εφύλαξα τον νόμον σου. **56** Τούτο έγεινεν εις εμέ, διότι εφύλαξα τας εντολάς σου. **57** Χεθ. Συ, Κύριε, μερίς μου είσαι· είπα να φυλάξω τους λόγους σου. **58** Παρεκάλεσα το πρόσωπόν σου εν ὅλῃ καρδία ελέόσην με κατά τον λόγον σου. **59** Διελογίσθην τας οδούς μου και ἐστρέψα τους πόδας μου εις τα μαρτύρια σου. **60** Ἐσπευσα και δεν εβράδυνα να φυλάξω τα προστάγματά σου. **61** Στίφη ασεβών με περιεκύλωσαν· αλλ' εγώ δεν ελησμόνησα τον νόμον σου. **62** Το μεσονύκτιον εγείρομαι διά να σε δοξολογώ διά τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **63** Εγώ είμαι μέτοχος πάντων των φοβουμένων σε και φυλαττόντων τας εντολάς σου. **64** Η γη, Κύριε, είναι πλήρης του ελέους σου· δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **65** Τεθ. Συ, Κύριε, ευηγρέτησας τον δούλον σου κατά

τον λόγον σου. **66** Δίδαξόν με φρόνησιν και γνώσιν· διότι επίστευσα εις τα προστάγματά σου. **67** Πριν ταλαιπωρήθω, εγώ επλανώμην· αλλά τώρα εφύλαξα τον λόγον σου. **68** Συ είσαι αγαθός και αγαθοποίος δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **69** Οι υπερήφανοι ἐπλέξαν κατ' εμού ψεύδος αλλ' εγώ εν ὅλῃ καρδίᾳ θέλω φυλάττει τας εντολάς σου. **70** Η καρδία αυτῶν ἐπῆξεν ως πάχος αλλ' εγώ εντρυφώ εις τον νόμον σου. **71** Καλόν ἔγινεν εις εμέ διτι εταλαιπωρήθην, διά να μάθω τα διατάγματά σου. **72** Ο νόμος του στόματός σου είναι καλήτερος εις εμέ, υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου. **73** Ιώδ. Αι χειρές σου με ἔκαμαν και με ἐπλασαν· συνέτισόν με, και θέλω μάθει τα προστάγματά σου. **74** Οι φοβούμενοί σε θέλουσι με ιδεῖ και ευφρανθή, διότι ἡλπίσα επί τον λόγον σου. **75** Γνωρίζω, Κύριε, διτι αι κρίσεις σου είναι δικαιοσύνη, και διτι πιστώς με εταλαιπωρήσας. **76** Ας με παρηγορήση, δέομαι, το ἔλεός σου, κατά τον λόγον σου τον προς τον δούλον σου. **77** Ας ἔλθωσιν επ' εμέ οι οικτιρμοί σου, διά να ζώ διότι ο νόμος σου είναι η τρυφή μου. **78** Ας αισχυνθώσιν οι υπερήφανοι, διότι ζητούσιν αδίκως να με ανατρέψωσιν· αλλ' εγώ θέλω μελετά εις τας εντολάς σου. **79** Ας επιστρέψωσιν εις εμέ οι φρούσιμοί σε, και οι γνωρίζοντες τα μαρτύριά σου· **80** Ας ἤναι η καρδία μου ἀμώμος εις τα διατάγματά σου, διά να μη αισχυνθώ. **81** Καφ. Λιποθυμεί η ψυχή μου διά την σωτηρίαν σου· επί τον λόγον σου ελπίζω. **82** Οι οφθαλμοί μου απέκαμον διά τον λόγον σου, λέγοντες, Πότε θέλεις με παρηγορήσει; **83** Διότι ἔγεινα ως ασκός εν τω καπνώ· αλλά τα διατάγματά σου δεν ελησμόνησα. **84** Πόσα είναι αι ημέραι του δούλου σου; πότε θέλεις κάμει κρίσιν εναντίον των καταδικώντων με; **85** Οι υπερήφανοι, οι εναντίοι του νόμου σου, ἔσκαψαν εις εμέ λάκκους. **86** Πάντα τα προστάγματά σου είναι αλήθεια· αδίκως με κατατρέχουσιν βοήθησόν μοι. **87** Παρ' ολίγον με κατέστρεψαν εις την γήν· αλλ' εγώ δεν εγκατέλιπον τας εντολάς σου. **88** Ζωοποίησόν με κατά το ἔλεός σου· και θέλω φυλάξει τα μαρτύρια του στόματός σου. **89** Λάμεδ. Εις τον αιώνα, Κύριε, διαμένει ο λόγος σου εν τω ουρανώ· **90** η αλήθειά σου εις γενεάν και γενεάν· εθεμελίωσας την γην, και διαμένει. **91** Κατά τας διατάξεις σου διαμένουσιν ἔως της σήμερον, διότι τα σύμπαντα είναι δούλοι σου. **92** Εάν ο νόμος σου δεν ἄτο η τρυφή μου, τότε ἥθελον χαθήν εν τη θλίψι μου. **93** Εις τον αιώνα δεν θέλω λημονίσαι τας εντολάς σου, διότι εν αυταίς με εζωποίησας. **94** Σος είμαι εγώ σώσον με διότι τας εντολάς σου εξεζήτησα. **95** Οι αερεψί με περιέμενον διά να με αφανίσωσιν· αλλ' εγώ θέλω προσέχειν εις τα μαρτύριά σου. **96** Εις πάσαν τελειότητα εἰδόν ορίου· αλλ' ο νόμος σου είναι πλατύς σφόδρα. **97** Μεμ. Πόσον αγαπώ τον νόμον σου· διλην την ημέραν είναι μελέτη μου. **98** Διά των προσταγμάτων σου με ἔκαμες σοφώτερον των εχθρών μου, διότι είναι πάντοτε μετ' εμού. **99** Είμαι και συνετώτερος πάντων των διδασκόντων με· διότι τα μαρτύριά σου είναι μελέτη μου. **100** Είμαι και συνετώτερος των γερόντων· διότι εφύλαξα τας εντολάς σου. **101** Από πάσης οδού πονηράς εκώλυσσαν τους πόδας μου, διά να φυλάξω τον λόγον σου. **102** Από των κρίσεών σου δεν εξέκλινα· διότι συ με εδίδαξας. **103** Πόσον γλυκείς είναι οι λόγοι σου εις τον ουρανίσκον μου· είναι υπέρ μέλι εις το στόμα μου. **104** Εκ των εντολών σου ἔγεινα συνετός· διά τούτο εμίσθησα πάσαν οδόν ψεύδους. **105** Νούν. Λύχνος εις τους πόδας μου είναι ο λόγος σου και φως εις τας τρίβους μου. **106** Ωμοσα και θέλω εμμένει να φυλάττω τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **107** Εταλαιπωρήθην σφόδρα· Κύριε, ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. **108** Πρόσδεξαι, δέομαι, τας

προαιτετικάς προσφοράς του στόματός μου, Κύριε· και δίδαξόν με τας κρίσεις σου. **109** Η ψυχή μου είναι πάντοτε εν κινδύνω· τον νόμον σου ὄμως δεν ελησμόνησα. **110** Οι αερεψί εστήσαν εις εμέ παγίδα· αλλ' εγώ από των εντολών σου δεν εξέκλινα. **111** Τα μαρτύριά σου εκληρονόμησα εις τον αιώνα· διότι ταύτα είναι η αγαλλίασις της καρδίας μου. **112** Ἐκείνα την καρδίαν μου εις το να κάμιν τα διατάγματά σου πάντοτε μέχρι τέλους. **113** Σάμεχ. Εμίσθησα τους διεστραμμένους στοχασμούς· τον δε νόμον συηγάπτησα. **114** Συ είσαι η σκέπτη μου και η ασπίς μου· επί τον λόγον σου ελπίζω. **115** Απομακρύνθητε απ' εμού οι πονηρεύμενοι· διότι θέλω φυλάττει τα προστάγματα του Θεού μου. **116** Υποστήριζε με κατά τον λόγον σου και θέλω ζή· και μη με κατασχύνης εις την ελπίδα μου. **117** Υποστήριζε με και θέλω σωθή· και θέλω προσέχει διαπαντός εις τα διατάγματά σου. **118** Συ κατεπάτησας πάντας τους εκκλίνοντας από των διαταγμάτων σου· διότι ματαία είναι η δολιότης αυτών. **119** Αποσκυβαλίζεις πάντας τους πονηρούς της γῆς διά τούτο ήγάπησα τα μαρτύριά σου. **120** Εφρίξεν η σάρξ μου από του φόβου σου, και από των κρίσεών σου εφοβίθημν. **121** Νγάϊν. Ἐκαμα κρίσιν και δικαιοσύνην· μη με παραδώσης εις τους αδικούντας με. **122** Γενού εγγυητής του δούλου σου εις καλόν· μη με καταθλίψιωσιν οι υπερήφανοι. **123** Οι οφθαλμοί μου απέκαμον διά την σωτηρίαν σου και διά το λόγον της δικαιοσύνης σου. **124** Κάμης μετά του δούλου σου κατά το ἔλεός σου και δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **125** Δούλος σου είμαι εγώ· συνέτισόν με, και θέλω γνωρίσει τα μαρτύριά σου. **126** Καιρός είναι διά να ενεργήση ο Κύριος η κύρωσαν τον νόμον σου. **127** Διά τούτο ηγάπησα τα προστάγματά σου υπέρ χρυσίον, και υπέρ χρυσίον καθαρόν. **128** Διά τούτο εγνώρισα ορθάς πάσας τας εντολάς σου περί παντός πράγματος· και εμίσησα πάσαν οδόν ψεύδους. **129** Πε. Θαυμαστά είναι τα μαρτύριά σου· διά τούτο εφύλαξεν αυτά η ψυχή μου. **130** Η φανέρωσις των λόγων σου φωτίζει· συνετίζει τους απλούς. **131** Ἦνοιξε το στόμα μου και ανεστέναξα διότι επεθύμησα τα προστάγματά σου. **132** Επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με, καθώς συνειθίζεις προς τους αγαπώντας το ονόμα σου. **133** Στερέωσον τα βήματά μου εις τον λόγον σου· και ας μη με κατακυριεύση μηδεμία ανομία. **134** Λύτρωσόν με από καταδυναστείας ανθρώπων, και θέλω φυλάττει τας εντολάς σου. **135** Επίφανον το πρόσωπό σου επί τον δούλον σου, και δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **136** Ρύακας υδάτων κατεβίσασαν οι οφθαλμοί μου, επειδή δεν φυλάττουσι τον νόμον σου. **137** Τσάδε. Δίκαιος είσαι, Κύριε, και ευθείαι αι κρίσεις σου. **138** Τα μαρτύριά σου, τα οποία διέταξας, είναι δικαιοσύνη και υπερτάτη αλήθεια. **139** Ο ζήλος μου με κατέφαγε, διότι ελησμόνησαν τους λόγους σου οι εχθροί μου. **140** Ο λόγος σου είναι κεκαθαρισμένος σφόδρα· διά τούτο ο δούλος σου αγαπά αυτόν. **141** Μικρός είμαι και εξουδενωμένος δεν ελησμόνησα όμως τας εντολάς σου. **142** Η δικαιοσύνη σου είναι δικαιοσύνη εις τον αιώνα, και ο νόμος σου αλήθεια. **143** Θλίψεις και στενοχωρία με εύρηκαν· τα προστάγματά σου όμως είναι η χαρά μου. **144** Τα μαρτύριά σου είναι δικαιοσύνη εις τον αιώνα· Συνέτισόν με και θέλω ζήσει. **145** Κοφ. Έκραξα εν ὅλῃ καρδία· ἀκούσοντας μου, Κύριε, και θέλω φυλάξει τα διατάγματά σου. **146** Έκραξα προς σέ· σώσον με, και θέλω φυλάξει τα μαρτύριά σου. **147** Προέλαβον την αυγήν και ἔκραξα· ἡλπίσα επί τον λόγον σου. **148** Οι οφθαλμοί μου προλαμβάνουσι τας νυκτοφυλακάς, διά να μελετώ εις τον λόγον σου. **149** Άκουσον της φωνής μου κατά το ἔλεός σου· ζωοποίησόν με, Κύριε, κατά την κρίσιν σου. **150** Επλησίασαν οι

ακολουθούντες την πονηρίαν· εξέκλιναν από του νόμου σου.

151 Συ, Κύριε, είσαι πλησίον, και πάντα τα προστάγματά σου είναι αλήθεια.

152 Προ πολλού εγνώρισα εκ των μαρτυρίων σου, ότι εις τον αιώνα εθεμελίωσας αυτά.

153 Ρες, Ιδέ την θλίψιν μου και ελευθέρωσόν με· διότι δεν ελησμόνησα τον νόμον σου.

154 Δίκασον την δίκην μου και λύτρωσόν με· ζωποίσον με κατά τον λόγον σου.

155 Μακράν από ασεβών η σωτηρία· διότι δεν εκζητούσι τα διατάγματά σου.

156 Μεγάλοι οι οικτριμοί σου, Κύριε· ζωποίσον με κατά τας κρίσεις σου.

157 Πολλοί είναι οι καταδιώκοντές με και οι θλίβοντές με· αλλ' από των μαρτυρίων σου δεν εξέκλινα.

158 Είδον τους παραβάτας και ετεράχθην· διότι δεν εφύλαξαν τον λόγον σου.

159 Ιδέ πόσον αγαπώ τας εντολάς σου· Κύριε, ζωποίσον με κατά το έλεός σου.

160 Το κεφάλαιον του λόγου σου είναι η αλήθεια· και εις τον αιώνα μένουσι πάσαι αι κρίσεις της δικαιούσης σου.

161 Σχίν. Αρχοντες με κατεδιώξαν αναιτίως αλλ' η καρδία μου τρέμει από τον λόγον σου.

162 Αγάλλομαι εις τον λόγον σου, ως ο ευρίσκων λάφυρα πολλά.

163 Μισώ και βδελύττομαι το φεύδος τον νόμον σου αγαπώ.

164 Επτάκις της ημέρας σε αινώ, διά τας κρίσεις της δικαιούσης σου.

165 Ειρήνην πολλήν έχουσιν οι αγαπώντες τον νόμον σου· και εις αυτούς δεν υπάρχει πρόσκομμα.

166 Ήλπισα επί την σωτηρίαν σου, Κύριε· και ἐπράξα τα προστάγματά σου.

167 Εφύλαξεν η ψυχή μου τα μαρτύριά σου και ηγάπησα αυτά σφόδρα.

168 Εφύλαξα τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου διότι πάσαι αι οδοί μου είναι ενώπιον σου.

169 Ταυ. Ας πλησιάσῃ η κραυγή μου ενώπιον σου, Κύριε· συνέτισόν με κατά τον λόγον σου.

170 Ας έλθῃ η δέσης μου ενώπιον σου· λύτρωσόν με κατά τον λόγον σου.

171 Τα χειλή μου θέλουσι προφέρει ύμνον, όταν με διδάξῃς τα διατάγματά σου.

172 Η γλώσσα μου θέλει λαλεί τον λόγον σου διότι πάντα τα προστάγματά σου είναι δικαιούσην.

173 Ας ήναι η χειρ σου εις βοήθειάν μου· διότι εξέλεξα τας εντολάς σου.

174 Επεθύμησα την σωτηρίαν σου, Κύριε· και ο νόμος σου είναι τρυφή μου.

175 Ας ζήσῃ η ψυχή μου και θέλει σε αινέ· και αι κρίσεις σου ας με βοηθώσι.

176 Περιεπλανήθην ως πρόβατον απολωλός· ζήτησον τον δούλον σου διότι δεν ελησμόνησα τα προστάγματά σου.

120 «Ωδή των Αναβαθμών.» Εν τη θλίψει μου έκραξα προς τον Κύριον, και εισήκουσέ μου.

2 Κύριε, λύτρωσον την ψυχήν μου από χειλέων ψευδών, από γλώσσης δολίας.

3 Τι θέλει σοι δώσει ή τι θέλει σοι προσθέσει, η δολία γλώσσα;

4 Τα ηκοντημένα βέλη του δυνατού, μετά ανθράκων αρκεύθου.

5 Ουαί εις έμε, διότι παροικών εν Μεσέχ, κατοικών τας σκηναίς του Κηδρό·

6 Πολύν καιρόν κατώκησεν η ψυχή μου μετά των μισούντων την ειρήνην.

7 Εγώ αγαπώ την ειρήνην· αλλ' όταν ομιλώ, αυτοί ειτομάζονται διά πόλεμον.

121 «Ωδή των Αναβαθμών.» Υψόνω τους οφθαλμούς μου προς τα δρόη πόθεν θέλει ελθεί η βοήθειά μου;

2 Η βοήθειά μου έρχεται από τον Κύριον, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

3 Δεν θέλει αφήσει να κλονισθῇ ο πους σου· ουδέ θέλει νυστάξει ο φυλάττων σε.

4 Ιδού, δεν θέλει νυστάξει ουδέ θέλει αποκοινωθῇ, ο φυλάττων τον Ισραήλ.

5 Ο Κύριος είναι ο φύλαξ σου· ο Κύριος είναι η σκέπη σου εκ δεξιών σου.

6 Την ημέραν ο ήλιος δεν θέλει σε βλάψει, ουδέ η σελήνη την νύκτα.

7 Ο Κύριος θέλει σε φυλάττει από παντός κακού· θέλει φυλάττει την ψυχήν σου.

8 Ο Κύριος θέλει φυλάττει την ξόδον σου και την είσοδόν σου, από του νυν και έως του αιώνος.

122 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ευφράνθην ότε

μοι είπον, Ας υπάγωμεν εις τον οίκον του Κυρίου·

2 Οι πόδες ημών θέλουνταν ίστασθαι εν ταῖς πύλαις σου, Ιερουσαλήμ·

3 Ιερουσαλήμ, η ωκοδομημένη ως πόλις συνηρμοσμένη ομού.

4 Εκεί αναβαίνουσιν αι φυλαί, αι φυλαί του Κυρίου, κατά το διατεταγμένον εις τον Ισραήλ, διά να δοξολογήσωσι το ονόμα του Κυρίου.

5 Διότι εκεὶ ετεθήσαν θρόνοι διά κρίσιν, οι θρόνοι του οίκου του Δαβίδ.

6 Ζητείτε την ειρήνην της Ιερουσαλήμ· ας ευτυχώσιν οι αγαπώντες σε.

7 Ας ήναι ειρήνη εις τα τείχη σου, αφθονία εις τα παλάτια σου.

8 Ένεκεν των αδελφών μου και των πλησίον μου, θέλω λέγει τώρα, Ειρήνη εις σέ·

9 Ένεκεν του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, θέλω ζητεί το καλόν σου.

123 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ύψωσα τους οφθαλμούς

μου προς σε τον κατοικούνταν εν ουρανοίς.

2 Ιδού, καθώς οι οφθαλμοί των δούλων ατενίζουσιν εις την χείρα

των κυρίων αυτών, καθώς οι οφθαλμοί της δούλης εις την χείρα της κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, εωσού ελεήση ημάς.

3 Ελέησον ημάς διότι εχορτάσθημεν σφόδρα από εξουδενώσεως.

4 Καθ' υπερβολήν εχορτάσθη η ψυχή ημών από της ύβρεως

των τρυφώντων, από της εξουδενώσεως των υπερηφάνων.

124 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Αν δεν ήτο ο

Ο κύριος μεθ' ημών, ας είπῃ τώρα ο Ισραήλ·

2 αν δεν ήτο ο Κύριος μεθ' ημών, ότε εσπικώθησαν άνθρωποι εφ' ημάς,

3 ζώντας ήθελον μας καταπίει τότε, ενώ ο θυμός αυτών εφλέγετο εναντίον της ημών.

4 Τότε τα ύδατα ηθελε περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών·

5 τότε τα ύδατα τα επηρέμαν περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών.

6 Ευλογητός Κύριος, ούτις δεν παρέδωκεν ημάς θήραμα εις τους οδόντας αυτών.

7 Η ψυχή ημών ελυτρώθη ως πτηνόν από της παγίδος των θηρευτών· η παγίς συνεντρίθη, και μημείς ελυτρώθημεν.

8 Η βοήθεια ημών είναι εν τω ονόματι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

125 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Οι πεποιθότες επί Κύριον

είναι ως το όρος Σιών, το οποίον δεν θέλει σαλευθῆ-

εις τον αιώνα διαμένει.

2 Καθώς η Ιερουσαλήμ κυκλόνεται υπό των ορέων, ούτως ο Κύριος κυκλώνει τον λάόν αυτού

από του νυν και έως του αιώνος.

3 Διότι δεν θέλει διαμένει η ράρδος της ασθείας επί τον κλήρον των δικαίων, διά να μη εκτείνωσιν οι δίκαιοι τας χειράς αυτών εις την ανομίαν.

4 Αγαθοποίησον, Κύριε, τους αγαθούς και τους ευθείς την καρδίαν.

5 Τους δε εκκλίνοντας εις τας σκολιάς οδούς των, ο Κύριος θέλει απαγάγει αυτούς μετά των εργαζομένων την ανομίαν. Ειρήνη επί τον Ισραήλ.

126 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ότε ο Κύριος επανέφερε τους

αιχμαλώτους της Σιών, ήμεθα ως οι ονειρεύμενοι.

2 Τότε ενεπλήσθη το στόμα ημών από γέλωτος και η γλώσσα

ημών από αγαλλιάσεως· τότε έλεγον μεταξύ των εθνών, Μεγαλεία έκαμε δι' αυτούς ο Κύριος.

3 Μεγαλεία έκαμεν ο Κύριος δι' ημάς ενεπλήσθημεν χαράς.

4 Επίστρεψον, Κύριε, τους αιχμαλώτους ημών, ως τους χειμάρρους εν τω νότω.

5 Οι σπείροντες μετά δακρύων εν αγαλλιάσει θέλουσι θερίσει.

6 Όστις εξέρχεται και κλαίει, βαστάζων σπόρων πολύτιμων, ούτος βεβαίως θέλει επιστρέψει εν αγαλλιάσει, βαστάζων τα

127

«Ωιδή των Αναβαθμών, του Σολομώντος.» Εάν ο Κύριος δεν οικοδομήσῃ οίκον, εις μάτην κοπιάζουσιν οι οικοδομούντες αυτόν εάν ο Κύριος δεν φυλάξῃ πόλιν, εις μάτην αγυρτείν ο φυλάττων. 2 Μάταιον είναι εις εσάς να σηκωνήσθε πρωΐ, να πλαγιάζετε αργά, τρώγοντες τον ἄρτον του κόπου: ο Κύριος βεβαίως δίδει ύπνουν εις τον αγαπητόν αυτού. 3 Ιδού, κληρονομία παρά τον Κυρίου είναι τα τέκνα: μισθός αυτού ο καρπός της κοιλίας. 4 Καθώς είναι τα βέλη εν τη χειρί του δυνατού, ούτως οι υιοί της νεότητος. 5 Μακάριος ο ἀνθρώπος, όστις εγέμισε την βελοθήκην αυτού εκ τούτων οι τοιούτοι δεν θέλουντι κατασχυνθή, όταν λαλώσι μετά των εχθρών εν τη πύλῃ.

128

«Ωιδή των Αναβαθμών.» Μακάριος πας ο φοβούμενος τον Κύριον, ο περιπατών εν ταῖς οδοῖς αυτού. 2 Διότι θέλεις τρέψαι από τον κόπου των χειρών σου μακάριος θέλεις είσθαι, και ευτυχία εις σε. 3 Η γυνή σου θέλει είσθαι σου ως ἀμπελος εύκαρπος εις τα πλάγια της οικίας σου: οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιώνα κύκλω της τραπέζης σου. 4 Ιδού, ούτω θέλει ευλογηθή ο ἀνθρώπος ο φοβούμενος τον Κύριον. 5 Ο Κύριος θέλει σε ευλογήσει εκ της Σιών, και θέλεις ιδεί το καλόν της Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωῆς σου: 6 και θέλεις ιδεί υιούς των ιερών σου: ειρήνη επί τον Ισραήλ.

129

«Ωιδή των Αναβαθμών.» Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητος μου, ας είπῃ τώρα ο Ισραήλ: 2 Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητος μου: αλλά δεν υπερίσχυσαν εναντίον μου. 3 Οι γεωργοί ή προτρίασαν επί των νώτων μου: έσυραν μακρά τα αυλάκια αυτών. 4 Αλλά δίκαιος ο Κύριος κατέκοψε τα σχοινία των ασεβών. 5 Ας αισχυνθώσι και ας στραφώσιν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες την Σιών. 6 Ας γείνωσιν ως ο χόρτος των δωμάτων, όστις πριν εκριζωθῇ ξηράνεται: 7 από τον οποίου δεν γεμίζει ο θεριστής την χείρα αυτού, ουδέ ο δένων τα χειρόβολα τον κόλπον αυτού: 8 ώστε οι διαβάται δεν θέλουσιν ειπεί, Ευλογία Κυρίου εφ' υμάς σας ευλογούμεν εν ονόματι Κυρίου.

130

«Ωιδή των Αναβαθμών.» Έκ βαθέων ἔκραξα προς σε, Κύριε. 2 Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου: ας ἡναι τα ώτα σου προσεκτικά εις την φωνήν των δεισέων μου. 3 Εάν, Κύριε, παρατηρήστης ανομίας, Κύριε, τις θέλει δυνηθῇ να σταθῇ; 4 Παρά σοι όμως είναι συγχώρησι, διά να σε φοβώνται. 5 Προσέμεινα τον Κύριον, προσέμεινεν την ψυχή μου, και ἡλπισα επί τον λόγον αυτού. 6 Η ψυχή μου προσμένει τον Κύριον, μάλλον παρά τους προσμένοντας την αυγήν, ναι, τους προσμένοντας την αυγήν. 7 Ας ελπίζῃ ο Ισραήλ επί τον Κύριον διότι παρά τω Κυρίων είναι ἔλεος, και λύτρωσις πολλή παρ' αυτώ: 8 και αυτός θέλει λυτρώσει τον Ισραήλ από πασών των ανομιών αυτού.

131

«Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Κύριε, δεν υπερηφανεύθη η καρδία μου ουδὲ υψώθησαν οι οφθαλμοί μου: ουδὲ περιπατώ εις πράγματα μεγάλα και υψηλότερα υπέρ εμέ. 2 Βεβαίως, υπέταξα και καθησύχασα την ψυχήν μου, ως ο απογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον της μητρός αυτού η ψυχή μου είναι εν εμοί ως απογεγαλακτισμένον παιδίον. 3 Ας ελπίζῃ ο Ισραήλ επί τον Κύριον, από του νυν και ἡώς του αιώνος.

132

«Ωιδή των Αναβαθμών.» Ενθυμήθητι, Κύριε, τον Δαβίδ,

και πάντας τους αγώνας αυτού: 2 πως ώμοσε προς τον

Κύριον και έκαμεν ευχήν εις τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ: 3 Δεν θέλω εισέλθει υπό την στέγην του οίκου μου, δεν θέλω αναβῇ εις την κλίνην της στρωμνής μου, 4 δεν θέλω δώσει υπόνω εις τους οφθαλμούς μου, νυσταγμόν εις τα βλέφαρά μου, 5 εωσού εύρω τόπον διά τον Κύριον, κατοικίαν διά τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ. 6 Ιδού, ηκούσαμεν περί αυτής εν Εφραθά: ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας του Ιαάρ. 7 Ας εισέλθωμεν εις τας σκηνάς αυτού: ας προσκυνήσωμεν εις το υποπόδιον των ποδών αυτού. 8 Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός της δυνάμεως σου. 9 Οι ιερείς σου ας ενδυθώσι δικαιοσύνην, και οι οσιοί σου ας αγάλλωνται. 10 Ένεκεν Δαβίδ του δούλου σου μη αποστρέψῃς το πρόσωπον του κεχρισμένου σου. 11 Ωμοσεν ο Κύριος αλήθειαν προς τον Δαβίδ, δεν θέλει αθετήσει αυτήν, Εκ του καρπού του σώματός σου θέλω θέσει επί τον θρόνον σου. 12 Εάν φυλάξωσιν οι υιοί σου την διαθήκην μου, και τα μαρτύρια μου τα οποία θέλω διδάξει αυτούς, και οι υιοί αυτών θέλουσι καθίσει διαπαντός επί του θρόνου σου. 13 Διότι εξέλεξεν ο Κύριος την Σιών: ευηρεστήθη να κατοική εν αυτῇ. 14 Αύτη είναι η ανάπαυσί μου εις τον αιώνα του αιώνος: εντανάθα θέλω κατοικεί, διότι ηγάπησα αυτήν. 15 Θέλω ευλογήσει εν ευλογίᾳ τας τροφάς αυτής τους πτωχών αυτής θέλω χορτάσει ἄρτον: 16 και τους ιερείς αυτής θέλω ενδύσει σωτηρίαν: και οι οσιοί αυτής θέλουσιν αγάλλεσθαι εν αγαλλιάσει. 17 Εκεί θέλω κάμει να βλαστήσῃ κέρας εις τον Δαβίδ ητοίμασα λύχνον διά τον κεχρισμένον μου. 18 Τους εχθρούς αυτού θέλω ενδύσει αισχύνην: επὶ δε αυτόν θέλει ανθεῖ το διάδημα αυτού.

133

«Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ιδού, τι καλόν και τι τερπνόν, να συγκατοικώσιν εν ομονοίᾳ αδελφοί. 2 Είναι ως το πολύτιμον μύρον επί την κεφαλήν, το καταβαίνον επί τον πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών το καταβαίνον επί το στόμιον του ενδύματος αυτού: 3 ως η δρόσος του Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη της Σιών: διότι εκεί διώρισεν ο Κύριος την ευλογίαν, ζωήν ἡώς του αιώνος.

134

«Ωιδή των Αναβαθμών.» Ιδού, ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι του Κυρίου, οι ιστάμενοι την νύκτα εν τω οίκω του Κυρίου. 2 Υψώσατε τας χειράς σας εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον. 3 Να σε ευλογήση ο Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην.

135

Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε το όνομα του Κυρίου αινείτε, δούλοι του Κυρίου, 2 Οι ιστάμενοι εν τω οίκω του Κυρίου, εν ταῖς αυλαίς του οίκου του Θεού ημών. 3 Αινείτε τον Κύριον, διότι αγαθός ο Κύριος: ψαλμωδήσατε εις το όνομα αυτού, διότι είναι τερπνόν. 4 Διότι τον Ιακώβ εξέλεξεν εις εαυτόν ο Κύριος, τον Ισραήλ εις θησαυρόν αυτού. 5 Διότι εγώ εγνώρισα ότι μέγας ο Κύριος: και ο Κύριος ημών είναι υπέρ πάντας τους θεούς. 6 Πάντα όσα θηέλησεν ο Κύριος εποίησεν, εν τω ουρανώ και εν τη γη, εν ταῖς θαλάσσαις και εν πάσαις ταῖς αβύσσοις. 7 Αναβιβάζει νεφέλας από των εσχάτων της γῆς κάμει αστραπάς διά βροχήν: εκβάλλει ανέμους εκ των θησαυρών αυτού. 8 Όστις επάταξε τα πρωτότοκα της Αιγύπτου, από ανθρώπουν έως κτήνοντις: 9 εξαπέστειλε σημεία και τέρατα εις το μέσον σου, Αίγυπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν ἐθνή μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταούς: 11 τον Σηών, βασιλέα των Αιμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας τας βασιλείας Χαναάν: 12 και ἐδώκε την γην αυτών κληρονομίαν, κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού. 13 Το όνομά

σου, Κύριε, μένει εις τον αιώνα: το μηνημόσυνόν σου, Κύριε, εις γενέαν και γενέαν. **14** Διότι θέλει κρίνει ο Κύριος τον λαόν αυτού· και τους δούλους αυτού θέλει ελεήσει. **15** Τα είδωλα των εθνών είναι αργύριον και χρυσόν, ἔργον χειρῶν ανθρώπων. **16** Στόμα ἔχουσι και δεν λαλούσιν· οφθαλμούς ἔχουσι και δεν βλέπουσιν. **17** Ότα ἔχουσι και δεν ακούουσιν· ουδέ είναι πνοή εν τω στόματι αυτών. **18** Ὁμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά· πας ο επλίζων επ' αυτά. **19** Οίκος Ισραήλ, ευλογήσατε τον Κύριον οίκος Ααρών, ευλογήσατε τον Κύριον· **20** οίκος Λευΐ, ευλογήσατε τον Κύριον· οι φοβούμενοι τον Κύριον, ευλογήσατε τον Κύριον. **21** Ευλογήτος ο Κύριος εν Σιών, ο κατοικών εν Ιερουσαλήμ. Αλληλούϊα.

136 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **2** Δοξολογείτε τον Θεόν των θεών· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **3** Δοξολογείτε τον Κύριον των κυρίων διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **4** Τον μόνον ποιούντα θαυμάσια μεγάλα· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **5** Τον ποιήσαντα τους ουρανούς εν συνέσει· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **6** Τον στερεώσαντα την γην επὶ των υδάτων· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **7** Τον ποιήσαντα τους φωστήρας τους μεγάλους· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **8** τον ἡλιον, διά να εξουσιάζῃ επὶ τῆς ημέρας· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **9** την σελήνην και τους αστέρας, διά να εξουσιάζωσιν επὶ τῆς νυκτός· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **10** Τον πατάξαντα την Αίγυπτον εις τα πρωτότοκα αυτής· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **11** και εξαγαγόντα τον Ισραήλ εκ μέσου αυτής· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **12** Εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι η πλωμένω· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **13** Τον διαιρέσαντα την Ερυθράν θάλασσαν εις δύο μέρη· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **14** και διαβιβάσαντα τον Ισραήλ διά μέσου αυτής· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **15** και καταστρέψαντα τον Φαραώ και το στράτευμα αυτού εν τη Ερυθρά θαλάσσῃ· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **16** Τον οδηγήσαντα τον λαόν αυτού εν τη ερήμῳ· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **17** Τον πατάξαντα βασιλεῖς μεγάλους· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **18** και αποκτείναντα βασιλεῖς κραταιούς· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **19** τον Σηνών, βασιλέα των Αμφορραίων· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **20** και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **21** και δόντα την γην αυτήν εις κληρονομίαν· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **22** κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον δούλον αυτού· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **23** Τον μνησθέντα ημών εν τη ταπεινώσει ημών· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού· **24** και λυτρώσαντα ημάς εκ των εχθρών ημών· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **25** Τον διδόντα τροφήν εις πάσαν σάρκα· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού. **26** Δοξολογείτε τον Θεόν του ουρανού· διότι εις τον αιώνα το ἔλεος αυτού.

137 Επί των ποταμών Βαθυλώνος, εκεί εκαθίσαμεν και εκλαύσαμεν, ότε ενεθυμήθημεν την Σιών. **2** Επί τας ιτέας εν μέσω αυτής εκερεμάσαμεν τας κιθάρας ημών. **3** Διότι οι αιχμαλωτίσαντες ημάς εκεί εξήτησαν παρ' ημάν λόγους ασμάτων· και οι ερημώσαντες ημάς ύμνον, λέγοντες, Ψάλατε εις ημάς εκ των ωδών της Σιών. **4** Πως να ψάλωμεν την ωδήν του Κυρίου επι τέλειης γης; **5** Εάν σε λησμονήσας, Ιερουσαλήμ, ας λησμονήσῃ η δεξιά μου· **6** Ας κολλήθη η γλώσσα μου εις τον ουρανόσκοπον μου, εάν δεν σε ενθυμώμαται· εάν δεν προτάξω την Ιερουσαλήμ εις την αρχήν της ευφροσύνης μου· **7** Μνήσθητι,

Κύριε, των νιών Εδώμ, οίτινες την ημέραν της Ιερουσαλήμ έλεγον, Κατεδαφίσατε, κατεδαφίσατε αυτήν· έως των θεμελίων αυτής. **8** Θυνάτηρ Βαθυλώνος, η μέλλουσα να ερημωθής, μακάριος όστις σοι ανταποδόση την ανταμοιβήν των όσα έπραξας εις ημάς **9** Μακάριος όστις πάση και ρίψη τα νίγια σου επί την πέτραν

138 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Θέλω σε δοξολογήσει εν όλῃ καρδία μου· θέλω ψαλμωδήσει εις σε έμπροσθεν των θεών. **2** Θέλω προσκυνήσει προς τον ναόν τον ἀγίον σου· και θέλω δοξολογήσει το όνομά σου διά το ἔλεός σου και διά την αλήθειάν σου· διότι εμεγάλυνας τον λόγον σου υπέρ πάσαν την φήμην σου. **3** Καθ' ην ημέραν έκραξα, μου εισήκουσας· με ενίσχυσας με δύναμιν εν τη ψυχῇ μου. **4** Θέλουσι σε δοξολογήσει, Κύριε, πάντες οι βασιλεῖς της γης, όταν ακούσωσι τους λόγους του στόματός σου· **5** και θέλουσι ψάλλειν ταίς οδοίς του Κυρίου, ότι μεγάλη η δόξα του Κυρίου· **6** ότι ο Κύριος είναι υψηλός και επιβλέπει επί τον ταπεινόν· τον δε υψηλόφρωνα γινώσκει μακρόθεν. **7** Εάν περιπάτησαν μέσω στενοχωρίας, θέλεις με ζωοποίησε· θέλεις εκτείνει την χειρά σου κατά της οργής των εχθρών μουν· και η δεξιά σου θέλει με σώσει. **8** Ο Κύριος θέλει εκτελέσει τα περί εμού· Κύριε, το ἔλεός σου μένει εις τον αιώνα· τα έργα των χειρών σου μη παραβλέψῃς.

139 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, εδοκίμασάς με και με εγνώρισας. **2** Συ γνωρίζεις το κάθισμά μου και την ἐγέρσιν μου· νοείς τους λογισμούς μου από μακρόθεν. **3** Εξερευνάς το περιπάτημά μου και το πλαγίασμά μου και πάσας τας οδούς μου γνωρίζεις. **4** Διότι και πριν ἐλθῃ ο λόγος εις την γλώσσαν μου, ιδού, Κύριε, γνωρίζεις το παν. **5** Με περικυλόνεις ὄπισθεν και ἐμπροσθεν, και θέθεσας επ' εμέ την χείρα σου. **6** Η γνώσις αυτή είναι υπερθαύμαστος εις εμέ· είναι υψηλής δεν δύναμαι να φάσω εις αυτήν. **7** Που να υπάγω από τον πνεύματός σου· και από τον προσώπου σου που να φύγω· **8** Εάν αναβώ εις τον ουρανόν, είσαι εκεί εάν πλαγίασω εις τον ἀδην, ιδού, συ. (*Sheol h7585*) **9** Εάν λάβω τας πτέρυγας της αγνής και κατοικήσω εις τα ἔσχατα της θαλάσσης, **10** και εκεί θέλει με οδηγήσει η χειρ σου και η δεξιά σου θέλει με κρατεί. **11** Εάν είπω, Άλλα το σκότος θέλει με σκεπάσει, και η νυξ θέλει είσθαι φως περι εμέ· **12** και αυτό το σκότος δεν σκεπάζει ουδέν από σου· και η νυξ λάμπει ως η ημέρα· εις σε το σκότος είναι ως το φως. **13** Διότι συ μερόφωνας τους νεφρούς μου· με περιετύλιξας εν τη κοιλίᾳ της μητρός μου. **14** Θέλω συ μνεί, διότι φοβερώς και θαυμασίως επλάσθην· θαυμάσια είναι τα έργα σου· και η ψυχή μου κάλλιστα γνωρίζει τούτο. **15** Δεν εκρύφησαν τα οστά μου από σου, ενώ επλατόμην εν τω κρυπτῷ και διεμορφούμονεν εν τοις κατωτάτοις της γης. **16** Το αδιαμόρφωτον του σώματός μου είδον οι οφθαλμοί σου· και εν τω βιβλίων σου πάντα ταύτα ήσαν γεγραμμένα, ως και οι ημέραις καθ' ας εσχηματίζοντο, και ενώ ουδέν εκ τούτων υπήρχε· **17** πόσον δε πολύτιμοι είναι εις εμέ αι βουλάσι σου, θεέ· πόσον εμεγαλύνθη ο αριθμός αυτών. **18** Εάν ήθελον να απαριθμήσω αυτάς, υπερβαίνουσι την ἄμφιον εξυπνών, και έτι είμαι μετά σου. **19** Βεβαίως θέλεις θανατώσει τους ασεβείς, θεέ· απομακρύνθητε λοιπόν απ' εμού, άνδρες αιμάτων. **20** Διότι λαλούσι κατά σου ασεβώς ο εχθρός σου λαμβάνουσι το όνομά σου επί ματαίων. **21** Μη δεν μισώ, Κύριε, τους μισούντας σε; **22** Με τέλειον μίσος μισώ αυτούς· διά εχθρούς έχω αυτούς. **23** Δοκίμασόν με,

Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου εξέτασόν με και μάθε τους στοχασμούς μου 24 και ιδέ, αν υπάρχη εν εμοί οδός ανομίας και δογήγον με εις την οδόν την αιώνιον.

140 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»

Ελευθέρωσόν με, Κύριε, από ανθρώπου πονηρού λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου. 2 Οίτινες διαλογίζονται πονηρά εν τη καρδίᾳ όλην την ημέραν παρατάττονται εις πολέμους. 3 Ηκόνησαν την γλώσσαν αυτών ως όφεως φαρμάκιον ασπίδος είναι υπό τα χείλη αυτών. Διάψαλμα. 4 Φύλαξόν με, Κύριε, από χειρών ασεβούς λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου οίτινες εμπχανεύθησαν να υποσκελίωσι τα διαβήματά μου. 5 Οι υπερήφανοι ἔκρυψαν κατ' εμού παγίδα, και με σχοινία ήπλωσαν δίκτυα εις την διάβασίν μου ἐστησαν δι' εμέ βρόχια. Διάψαλμα. 6 Είπα προς τον Κύριον, Σὺ είσαι ο Θεός μου· ακροάσθητι, Κύριε, της φωνής των δέσμων μου. 7 Κύριε Θεέ, η δύναμις της σωτηρίας μου, ση περιεσκέπασας την κεφαλήν μου εν ημέρᾳ πολέμου. 8 Μη δώσεις, Κύριε, εις τον ασεβή τας επιθυμίας αυτού· μη αφήσης να εκτελεσθή ο στοχασμός αυτού, μήποτε υψωθώσι. Διάψαλμα. 9 Η πονηρία των χειλέων των περικυκλούντων με ας σκεπάστη την κεφαλήν αυτών. 10 Ἀνθρακες πεπυρακτωμένοι ας πέσωσιν επ' αυτούς ας ριφώσιν εις το πυρ, εις λάκκους βαθείς, διά να μη εγερθώσι πλέον. 11 Ἀνθρωπος κακόγλωσσος ας μη στερεωθή επί της γῆς η κακία θέλει καταδιώξει τον ἀδικον ἀνθρωπον, εωσού απολέσῃ αυτόν. 12 Εξέύρω ότι ο Κύριος θέλει κάμει την κρίσιν του τεθλιμένου και την δίκην των πτωχών. 13 Βεβαίως οι δίκαιοι θέλουσι δοξολογεί το ονόμα σου οι ευθείς θέλουσι κατοικεί έμπροσθεν του προσώπου σου.

141 «Ψαλμός του Δαβίδ.»

Κύριε, προς σε ἔκραξα· σπεύσον προς εμέ· ακροάσθητι της φωνής μου, όταν κράζω προς σε. 2 Ας κατευθυνθή ενώπιον σου η προσευχή μου ως θυμίαμας η ψύσσις των χειρών μου ας γείνη ως θυσία εσπερινή. 3 Βάλε, Κύριε, φυλακήν εις το σόμα μου· φύλαττε την θύραν των χειλέων μου. 4 Μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις πράγμα πονηρόν, ώστε να εκτελώ πράξεις ασεβείς μετά ανθρώπων εργαζομένων ανομίαν· μηδέ να φάγω από των εκλεκτών αυτών φαγητών. 5 Ας με κτυπά ο δικαίος· τούτο θέλει είσθαι έλεος· και ας με ελέγχη τούτο θέλει είσθαι μύρον εξαίρετον· δεν θέλει βλάψει την κεφαλήν μου διότι μάλιστα και θέλω προσεύχεσθαι υπέρ αυτών εν ταῖς συμφοραῖς αυτῶν. 6 Ότε οι αρχηγοί αυτών περιήρχοντο εις τόπους πετρώδεις, ἤκουσαν τα λόγια μου, ότι ἡσαν γλυκέα. 7 Τα οστά ήμων διασκορπίζονται εν τω σόματι του τάφου, ως όταν τις κόπτη και σχίζῃ ξύλα επί την γην. (*Sheol h7585*) 8 Διά τούτο οι οφθαλμοί μου, Κύριε Θεέ, ατενίζουσι προς σέ επί σε ἥπισσα· μη καταστρέψης την ψυχήν μου. 9 Φύλαξόν με από της παγίδος, την οποίαν ἐστησαν δι' εμέ, και από των βρόχων των εργαζομένων ανομίαν. 10 Ας πέσωσιν ομού οι ασεβείς εις τα δίκτυα αυτών, ενώ εγώ θέλω περάσει αβλαβής.

142 «Μασχίλ του Δαβίδ· προσευχή ότε ήτο εν τω σπηλαίῳ.»

Με την φωνήν μου ἔκραξα προς τον Κύριον· με την φωνήν μου προς τον Κύριον εδεήθην. 2 Θέλω εικέσσει ενώπιον αυτού την δέσην μου την θλίψιν μου ενώπιον αυτού θέλω απαγγείλει. 3 Ότε το πνεύμα μου ἥτο κατατεθλιμένον εν εμοί, τότε σε εγνώρισας την οδόν μου. Παγίδα ἔκρυψαν δι' εμέ εν τη οδώ την οποίαν περιεπάτουν. 4 Ἐβλεπον εις τα δεξιά και παρεπήρουν, και δεν υπήρχεν ο γνωρίζων με· καταφύγιον εχάθη απ' εμού, δεν υπήρχεν ο εκζητών την ψυχήν μου. 5 Προς σε, Κύριε, ἔκραξα, και είπα, συ είσαι η καταφυγή

μου, η μερίς μου εν γη ζώντων. 6 Πρόσεξον εις την φωνήν μου, διότι τα λαταιπωρούμαι σφρόδα· ελευθέρωσόν με εκ των καταδιωκόντων με, διότι είναι δυνατώτεροί μου. 7 Εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου, διά να δοξολογώ το ονόμα σου. Οι δίκαιοι θέλουσι με περικυκλώσει, όταν με ανταμείψης.

143 «Ψαλμός του Δαβίδ.»

Εισάκουσσον, Κύριε, της προσευχής μου· ακροάσθητι των δεήσεων μου· αποκρίθητι προς ειμέ κατά την αλιθίειάν σου, κατά την δικαιοσύνην σου. 2 Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά τον δύολου σου· διότι δεν θέλει δικαιωθή ενώπιον σου ουδείς ανθρωπος ζων. 3 Διότι κατεδίλεων ο εχθρός την ψυχήν μου· επαπέινωσεν έως εδάφους την ζωήν με εκάθισεν εις σκοτεινούς τόπους, ας τους αιωνίους νεκρούς. 4 Διά τούτο το πνεύμά μου είναι κατατεθλιμένον εν εμοί, και η καρδία μου ποντεραγμένη εντός μου. 5 Ενθυμούμαι τας αρχαίας ημέρας· διαλογίζομαι πάντα τα έργα σου· μελετώ εις τα ποιήματα των χειρών σου. 6 Εκτείνω προς σε τας χείρας μου· η ψυχή μου σε διψά ως γη ἀνυδρος. Διάψαλμα. 7 Ταχέως εισάκουσσον μου, Κύριε· το πνεύμά μου εκλείπει· μη κρύψης το πρόσωπόν σου απ εμού, και ομοιωθώ μετά των καταβαίνοντων εις τον λάκκον. 8 Κάμε με να ακούσω το πρωΐ το έλεός σου· διότι επί σε θέσεα το θάρρος μου· κάμε με να γνωρίσω την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατώ· διότι προς σε ψύσσα την ψυχήν μου. 9 Ελευθέρωσόν με εκ των εχθρών μου, Κύριε· προς σε κατέψυγον. 10 Διδάξον με να κάμων το θέλημά σου· διότι συ είσαι ο Θεός μου· το πνεύμά σου το αγαθόν ας με οδηγήσῃ εις οδόν ευθείαν. 11 Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζωποίσησον με· διά την δικαιοσύνην σου εξάγαγε την ψυχήν μου εκ της στενοχωρίας. 12 Και διά το έλεός σου εξολόθρευσον τους εχθρούς μου, και αφάνισον πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου· διότι εγώ είμαι δούλος σου.

144 «Ψαλμός του Δαβίδ.»

Ευλογητός ο Κύριος, το φρούριόν μου, ο διδάσκων τας χείρας μου εις πόλεμον, τους δακτύλους μου εις μάχην· 2 το έλεός μου και το οχύρωμά μου, το υψηλόν καταφύγιόν μου και ο ελευθερωτής μου· η ασπίς μου, επί τον οποίον ἥπισα, δότις υποτάσσει τον λαόν μου υπ' εμέ· 3 Κύριε, τι είναι ο ἀνθρωπός, και γνωρίζεις αυτόν; ή ο νιός του ανθρώπουν, και συλλογίζεσαι αυτόν; 4 Ο ἀνθρωπός ομοιάζει την ματαίότητα· αι ημέραι αυτού είναι ως σκιά παρερχομένη. 5 Κύριε, κλίνον τους ουρανούς σου και καταβίθη· ἔγγισον τα όρη, και θέλουσι κατανίσει. 6 Αστραψόν αστραπήν, και θέλεις διασκορπίσει αυτούς· ρίψουν τα βέλη σου, και θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς. 7 Εξαπόστειλον την χείρα σου εξ ψύσους· λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με εξ υδάτων πολλών, εκ χειρός των νιών του αλλοτρίου, 8 των οποίων το σόμα λαλεί ματαίότητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους. 9 Θεέ, ωδήν νέαν θέλω ψάλλει εις σέ· εν φαλτηρίω δεκαχόρδω θέλω ψαλμωδεί εις σέ· 10 τον διδόντα σωτηρίαν εις τους βασιλείς τον λυτρόνοντα Δαβίδ τον δύολον αυτού από ρομφαίας πονηράς. 11 Λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με από χειρός των νιών του αλλοτρίου, των οποίων το σόμα λαλεί ματαίότητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους· 12 διά να ήναι οι νιοί ημών ως νεόφυτα, αυξάνοντες εις την νεότητα αυτών· αι θυγατέρες ημών ως ακρογωνιάιοι λίθοι τετορευμένοι προς στολισμόν παλατίου· 13 Αι αποθήκαι ημών πλήρεις, ώστε να δίωσα παν είδος τροφής· τα πρόβατα ημών πληθυνόμενα εις χιλιάδας και μυριάδας εις τοις αγροίς ημών· 14 οι βόες ημών πολύτοκοι· να μη υπάρχη μήτε έφοδος εχθρών μήτε εξόρμησις, μηδέ κραυγή εν ταῖς πλατείαις ημών. 15

Μακάριος ο λαός, όστις ευρίσκεται εν τοιαύτῃ καταστάσει μακάριος ο λαός, του οποίου ο Κύριος είναι ο Θέός αυτού.

145 «Αίνεσις του Δαβίδ.» Θέλω σε υψόνει, θεέ μου, βασιλεύ και θέλω ευλογεί το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. 2 Καθ' εκάπηνην ημέραν θέλω σε ευλογεί· και θέλω αινεί το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. 3 Μέγας ο Κύριος και αξιούμνητος σφόδρα· και η μεγαλωσύνη αυτού ανεξιχνίαστος. 4 Γενέα εις γενέαν θέλει επαινεί τα ἔργα σου, και τα μεγαλειά σου θέλουσι διηγείσθαι. 5 Θέλω λαλεί περὶ της ενδόξου μεγαλοπρεπείας της μεγαλειότητός σου και περὶ των θαυμαστῶν ἔργων σου· 6 και θέλουσι λέγει την δύναμιν των φοβερών σου κατορθωμάτων, και θέλω διηγείσθαι την μεγαλωσύνην σου· 7 θέλουσι διαδίδει την μνήμην του πλήθους της αγαθητότητάς σου, και θέλουσιν αλαλάξει την δικαιοσύνην σου. 8 Ελεήμων καὶ οικτίρμων ο Κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος. 9 Αγαθός ο Κύριος προς πάντας και οι οικτίρμοι αυτού επὶ πάντα τα ποιήματα αυτού. 10 Πάντα τα ποιήματα σου, Κύριε, θέλουσι σε αινέτ· και οι οισοί σου θέλουσι σε ευλογεί. 11 Την δόξαν της βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει και θέλουσι διηγείσθαι το μεγαλείον σου· 12 διά να γνωστοποιήσωσιν εις τους υιούς των ανθρώπων τα μεγαλεία αυτού, και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας αυτού. 13 Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάσῃ γενεά και γενεά. 14 Ο Κύριος υποστηρίζει πάντας τους πίπτοντας και ανορθοί πάντας τους κεκυρωμένους. 15 Οι οφθαλμοί πάντων αποβλέπουσι προς σέ· και συ δίδεις εις αυτούς την τροφήν αυτών εν καιρῷ. 16 Ανοίγεις την χείρα σου και χορταίνεις την επιθυμίαν παντός ζώντος. 17 Δίκαιος ο Κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και αγαθός εν πάσι τοις ἔργοις αυτού. 18 Ο Κύριος είναι πλησίον πάντων των επικαλουμένων αυτόν· πάντων των επικαλουμένων αυτόν εν αληθείᾳ. 19 Εκπλήροι την επιθυμίαν των φοβουμένων αυτόν, και της κραυγής αυτών εισακούνει και σώζει αυτούς. 20 Ο Κύριος φυλάττει πάντας τους αγαπώντας αυτόν· θέλει δε εξολοθρεύει πάντας τους ασφείς. 21 Στο σόμα μου θέλει λαλεί την αίνεσιν του Κυρίου· και πάσα σαρξ ας ευλογή το όνομα το ἀγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα.

146 Αινείτε τον Κύριον. Αίνει, η ψυχή μου, τον Κύριον. 2 Θέλω αινεί τον Κύριον ενόσω ζώ· θέλω φαλμωδεί εις τον θέρον μου ενόσω υπάρχω. 3 Μη πεποίθατε επ' ἄρχοντας, επὶ υιόν ανθρώπου, εκ του οποίου δεν είναι σωτηρία. 4 Το πνεύμα αυτού εξέρχεται· αυτός επιστρέφει εις την γην αυτού· εν εκείνη τη ημέρα οι διαλογισμοί αυτού αφανίζονται. 5 Μακάριος εκείνος, του οποίου βοηθός είναι ο Θέος του Ιακώβου οποίου η ελπίς είναι επί Κύριον τον Θέρον αυτού· 6 τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς τον φυλάττοντα αλήθειαν εις τον αιώνα· 7 τον ποιούντα κρίσιν εις τους αδικουμένους· τον διδόντα τροφήν εις τους πεινώντας. Ο Κύριος ελευθερόνει τους δεσμίους. 8 Ο Κύριος ανοίγει τους οφθαλμούς των τυφλών· ο Κύριος ανορθοί τους κεκυρωμένους· ο Κύριος αγαπά τους δικαίους· 9 ο Κύριος διαφυλάττει τους ξένους· υπερασπίζεται τον ορφανόν και την χήραν, την δε οδόν των αμαρτωλών καταστρέφει. 10 Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τον αιώνα· ο Θέός σου, Σιών, εις γενέαν και γενεάν. Αλληλούϊα.

147 Αινείτε τον Κύριον· διότι είναι καλόν να φύλαωμεν εις τον Θέρον ημών· διότι είναι τερπνόν, η αίνεσις πρέπουσα. 2 Ο Κύριος οικοδομεί την Ιερουσαλήμ· θέλει

συνάξει τους διεσπαρμένους τον Ισραήλ. 3 Ιατρεύει τους συντετριμένους την καρδίαν και δένει τας πληγάς αυτών. 4 Αριθμεῖ τα πλήθη των ἀστρών· Καλεί τα πάντα ονομαστή. 5 Μέγας ο Κύριος ημών και μεγάλη η δύναμις αυτού· η σύνεσις αυτού αμέτρητος. 6 Ο Κύριος υψόνει τους πράους, τους δε ασεβείς ταπεινόνει έως εδάφους. 7 Ψάλατε εις τον Κύριον ευχαριστούντες· φαλμωδείτε εις τον Θέρον ημών εν κιθάρᾳ· 8 τον σκεπάζοντα τον ουρανόν με νεφέλας τον ετοιμάζοντα βροχήν διά την γήν τον αναδιδόντα χόρτον επὶ των ορέων· 9 τον διδόντα εις τα κτήνη την τροφήν αυτών και εις τους νεοσσούς των κοράκων, οίτινες κράζουσι προς αυτόν. 10 Δεν χάρει εις την δύναμιν του ἵππου· δεν ιδύνεται εις τους πόδας του ανδρός. 11 Ο Κύριος ιδύνεται εις τους φοβουμένους αυτόν, εις τους επλιζοντας επὶ το έλεος αυτού. 12 Επαίνει, Ιερουσαλήμ, τον Κύριον· αίνει τον Θέρον σου, Σιών. 13 Διότι ενεδυνάμωσε τους μοχλούς των πυλών σου· ηυλόγησε τους υιούς σου εν μέσω σου. 14 Βάλλει ειρήνην εις τα δριά σου· σε χορταίνει με το πάχος του σίτου. 15 Αποστέλλει το πρόσταγμα αυτού εις την γην, ο ἀρόγος αυτού τρέχει ταχύτατα. 16 Δίδει χιόνια ως μαλλίον διασπειρει την πάχνην ως στάκτην. 17 Ρίπτει τον κρύσταλλον αυτού ως κομμάτια ἐμπροσθεν του ψύχους αυτού τις δύναται να σταθή; 18 Αποστέλλει τον λόγον αυτού και διαλύνει αυτά· φυσά τον ἀμένον αυτού, και τα ίδατα ρέουσιν. 19 Αναγγέλλει τον λόγον αυτού προς τον Ιακώβο, τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού προς τον Ισραήλ. 20 Δεν ἔκαμεν ούτως εις ουδέν έθνος· ουδέ γεγνώρισαν τας κρίσεις αυτού. Αλληλούϊα.

148 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Κύριον εκ των ουρανών· αινείτε αυτόν εν τοις ψύστοις. 2 Αινείτε αυτόν, πάντες οι ἄγγελοι αυτού· αινείτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού. 3 Αινείτε αυτόν, ἡλιε και σελήνη· αινείτε αυτόν, πάντα τα ἀστρα του φωτός. 4 Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί των ουρανών, και τα ίδατα τα υπεράνω των ουρανών. 5 Ας αινώσι το όνομα του Κυρίου· διότι αυτός προσέταξε, και εκτίσθησαν· 6 και εστέρέωσεν αυτά εις τον αιώνα και εις τον αιώνα· έθεσε διάταγμα, το οποίον δεν θέλει παρέλθει. 7 Αινείτε τον Κύριον εκ της γης, δράκοντες και πάσας ἀρβοσοί· 8 πυρ και χάλαζα, χών και ατμίς, ανεμοστρόβιλος, ο εκτελών τον λόγον αυτού· 9 τα ὄρη και πάντα τα βουνά· δένδρα καρποφόρα και πάσαι κέδροι· 10 τα θηρία και πάντα τα κτήνη· ερπετά και πετεώντα. 11 Βασιλείς της γης και πάντες λαοί· ἄρχοντες και πάντες κριταί της γης· 12 νέοι τε και παρθένοι, γέροντες μετά νεωτέρων· 13 ας αινώσι το όνομα του Κυρίου· διότι το όνομα αυτού μόνον είναι υψωμένον· 14 Η δόξα αυτού είναι επὶ την γην και τον ουρανόν· και αυτός ύψωσε κέρας εις τον λαόν αυτού, ύμνον εις πάντας τους οισίους αυτού, εις τους υιούς Ισραήλ, λαόν δόστις είναι πλησίον αυτού. Αλληλούϊα.

149 Αινείτε τον Κύριον. Ψάλατε εις τον Κύριον ωδήν νέαν, την αίνεσιν αυτού εν τη συνάξει των οισών. 2 Ας ευφραίνεται ο Ισραήλ εις τον Ποιητήν αυτού· οι υιοί της Σιών ας αγάλλωνται εις τον Βασιλέα αυτών. 3 Ας αινώσι το όνομα αυτού χοροστατούντες εν τυμπάνω και κιθάρᾳ ας φαλμωδώσιν εις αυτόν. 4 Διότι ο Κύριος ευδοκεί εις τον λαόν αυτού· θέλει δοξάσει τους πράους εν σωτηρίᾳ. 5 Οι οισοί θέλουσιν αγάλλεσθαι εν δόξῃ θέλουσιν αγάλλεσθαι επὶ τας κλίνας αυτών. 6 Αι εξυμνήσεις του Θεού θέλουσιν είσθαι εν τω λάρυγγι αυτών, και ρομφαία διστομος εν τη χειρί αυτών· 7 διά να κάμνωσιν εκδίκησιν εις τα έθνη, παιδείαν εις τους λαούς· 8 διά να δέσωσι τους βασιλείς αυτών με αλύσεις και

τους ενδόξους αυτών με δεσμά σιδηρά: **9** διά να κάμωσιν επ'
αυτούς την γεγραμμένην κρίσιν. Η δόξα αύτη θέλει είσθαι εις
πάντας τους οσίους αυτού. Αλληλούϊα.

150 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Θεόν εν τω αγιαστηρίω
αυτού· αινείτε αυτόν εν τω στερεώματι της δυνάμεως
αυτού. **2** Αινείτε αυτόν διά τα μεγαλεία αυτού· αινείτε αυτόν
κατά το πλήθος της μεγαλωσύνης αυτού. **3** Αινείτε αυτόν
εν ήχω σάλπιγγος· αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρᾳ. **4**
Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω και χοροστασίᾳ· αινείτε αυτόν εν
χορδαίς και οργάνω. **5** Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις·
αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. **6** Πάσα πνοή ας αινή
τον Κύριον. Αλληλούϊα.

Παροιμίαι

1 Παροιμίαι Σολομώντος, υιού του Δαβίδ, βασιλέως του Ισραήλ, **2** διά να γνωρίσῃ τις σοφίαν και παιδείαν, διά να νοήσῃ λόγους φρονήσεως, **3** διά να λάβῃ διδασκαλίαν συνέσεως, δικαιοσύνης και κρίσεως και ευθύτητος, **4** διά να δώσῃ νόησιν εις τους απλούς, και εις τον νέον μάθησιν και διάγνωσιν. **5** Ο σοφός ακούων θέλει γείνει σοφώτερος, και ο νοήμων θέλει αποκτήσει επιστήμην κυβερνήσεως: **6** ώστε να εννοήη παροιμίαν και σκοτεινόν λόγον, ρήσεις σοφών και αινίγματα αυτών. **7** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου οι ἀφρονες καταφρονούσι την σοφίαν και την διδασκαλίαν. **8** Άκουε, υἱέ μου, την διδασκαλίαν του πατρός σου, και μη απορρίψῃς τον νόμον της μητρός σου. **9** Διότι ταύτα θέλουσιν εἰσθαι στέφανον χαρίτων εἰς την κορυφήν σου και περιδέραιον περὶ τον τράχηλον σου. **10** Υἱέ μου, εάν θελήσωσιν οι αμαρτωλοί να σε δελεᾶσσωτι, μη θελήσῃς: **11** εάν είπωσιν, Ελθε μεθ' ήμών, ας ενεδρεύσωμεν δι' αἵμα, ας επιβουλευθώμεν αναιτίων τον αθώον, **12** Ας κατατίωμεν αυτοὺς ζώντας, ως ο ἄδης, και ολοκλήρους ως τους καταβαίνοντας εἰς τον λάκκον! (**Sheol h7585**) **13** Θέλομεν ευρεῖ παν πολύτιμον αγαθόν, θέλομεν γειμίσει τους οίκους ημῶν από λαφύρων: **14** θες τον κλήρον σου μεταξύ ημῶν, εν βαλάντιον ας ἤναι εἰς πάντας ημάς: **15** υἱέ μου, μη περιπατήσῃς εν οδῷ μετ' αυτών· ἀπέχει τον πόδα σου από των τρίβων αυτών: **16** διότι οι πόδες αυτών τρέχουσιν εἰς το κακόν, και σπεύδουσιν εἰς το να χύσωσιν αίμα. **17** Διότι ματαίως εξαπλόνεται δίκτυον ἐμπροσθεν των οφθαλμών παντός πτερωτού. **18** Διότι ούτοι ενεδρεύουσι κατά του ιδίου αυτών αίματος, επιβουλεύονται τας εαυτών ψυχάς: **19** Τοιαυταί είναι αι οδοί παντός πλεονέκτου η πλεονεξία αφαιρεί την ζωήν των κυριευομένων υπ' αυτής, **20** Η σοφία φωνάζει ἔξω, εκπέμπει την φωνήν αυτής εν ταῖς πλατείαις: **21** Κράζει επὶ κεφαλῆς των αγορών, εν ταῖς εισοδοῖς των πυλών· απαγγέλλει τους λόγους αυτής διὰ τῆς πόλεως, λέγουσα, **22** Έως πότε, μωροί, θέλετε αγαπά την μωρίαν, και οι χλευασταί θέλουσιν ηδύνεσθαι εἰς τους χλευασμούς αυτών, και οι ἀφρόνες θέλουσι μισεῖ την γνώσιν; **23** Επιστρέψατε προς τους ελέγχους μου· ιδού, εγώ θέλω εκχείει το πνεύμά μου εφ' υμάς, θέλω σας κάμει να νοήσητε τους λόγους μου. **24** Επειδή εγώ ἔκραζον, και σεις δεν υπηκούντε· εξέτεινον την χείρα μου, και ουδείς προσείχεν: **25** Αλλά κατεφρονείτε πάσας τας συμβουλάς μου και τους ελέγχους μου δεν εδέχεσθε: **26** διά τούτο και εγώ θέλω επιγελάσει εἰς τον ὀλέθρον σας· θέλω καταχαρή, ὅταν επέλθῃ ο φόβος σας. **27** Όταν ο φόβος σας επέλθῃ ως ερήμωσις και η καταστροφή σας εφορμήσῃ ως ανεμοστρόβιλος, ὅταν η θλίψις και η στενοχωρία ἔλθωσιν εφ' υμάς: **28** τότε θέλουσι με επικαλεσθή, αλλά δεν θέλω αποκριθή επιμόνων θέλουσι με εκζητήσει, αλλά δεν θέλουσι με ευρεῖ. **29** Διότι εμίσθησαν την γνώσιν και τον φόβον του Κυρίου δεν εξέλεξαν: **30** δεν ηθέλησαν τας συμβουλάς μου· κατεφρόνησαν πάντας τους ελέγχους μου: **31** διά τούτο θέλουσι φάγει από των καρπών της οδύνα αυτών και θέλουσι χορτασθή από των κακοβουλιών αυτών. **32** Διότι η αποστασία των μωρών θέλει θανατώσει αυτούς, και η αμεριμνήσια των αφρόνων θέλει αφανίσει αυτούς. **33** Όστις όμως ακούει εμού, θέλει κατοικήσει εν ασφαλείᾳ· και θέλει η συχάζει, μη φοβούμενος κακόν.

2 Υἱέ μου, εάν δεχθής τους λόγους μου και ταμείνης τας εντολάς μου παρά σεαυτώ, **2** ώστε να προσέξῃ το ωτίον σου

εις την σοφίαν, να κλίνης την καρδίαν σου εις την σύνεσιν: **3** και εάν επικαλεσθής την φρόνησιν, και υψώσῃς την φωνήν σου εις την σύνεσιν: **4** εάν ζητήσῃς αυτήν ως αργύριον και εξερεύνησης αυτήν ως κεκρυμμένους θησαυρούς, **5** τότε θέλεις εννοήσει τον φόβον του Κυρίου και θέλεις ευρεῖ την επίγνωσιν του Θεού. **6** Διότι ο Κύριος δίδει σοφίαν εκ του στόματος αυτού εξέρχεται γνώσις και σύνεσις. **7** Αποταμιεύει σωτηρίαν εις τους ευθείς είναι ασπίς εις τους περιπατούντας εν ακεραιότητι, **8** υπερασπίζων τας οδούς της δικαιοσύνης και φυλάττων την οδόν των οιών αυτού. **9** Τότε θέλεις εννοήσει δικαιοσύνην και κρίσιν και ευθύτητα, πάσαν οδόν αγαθήν. **10** Εάν η σοφία εισέλθῃ εις την καρδίαν σου και η γνώση ηδύνη την ψυχήν σου, **11** ορθή βουλή θέλει σε φυλάττει, σύνεσις θέλει σε διατηρεῖ: **12** διά να σε ελευθερόντι από της οδού της πονηράς, από ανθρώπου λαλούντος δόλια, **13** οίτινες εγκαταλείπουσι τας οδούς της ευθύτητος, διά να περιπατώσιν εν ταις οδοίς του σκότους: **14** οίτινες ηδύνονται εις το να κάμνωσι κακόν, χάρουσιν εις τας διαστροφάς της κακίας, **15** των οποίων αι οδοί είναι σκολιάι και αι πορείαι αυτών διεστραμμέναι: **16** διά να σε ελευθερόντι από ξένης γυναικός, από αλλοτριάς κολακευούσης με τους λόγους αυτής, **17** ήτης εγκατέλειπε τον επιστήμονα της νεότητος αυτής και ελησμόνησε την διαθήκην του Θεού αυτής. **18** Διότι ο οίκος αυτής εις τους νεκρούς, **19** πάντες οι εισερχόμενοι προς αυτής εις τους νεκρούς δεν επιστρέφουσιν ουδέ αναλαμβάνουσι τας οδούς της ζωῆς: **20** διά να περιπατήσῃς εν τη οδῷ των αγαθών και να φυλάττῃς τας τρίβους των δικαίων. **21** Διότι οι ευθείς θέλουσι κατοικήσει την γην, και οι τέλειοι θέλουσιν εναποτελειφή εν αυτή. **22** Οι δε ασεβείς θέλουσιν εκκοπή από της γης, και οι παράνομοι θέλουσιν εκριζωθή απ' αυτής.

3 Υἱέ μου, μη λησμονής τους νόμους μου, και η καρδία σου ας φυλάττῃ τας εντολάς μου. **2** Διότι μακρότητα νημέρων και έτη ζωῆς και ειρήνην θέλουσι προσθέσει εις σε. **3** Ἐλεος και αλήθεια ας μη σε εγκαταλίπωσι δέσον αυτάς περὶ τον τράχηλόν σου· εγχάραξον αυτάς επὶ την πλάκα της καρδίας σου: **4** ούτω θέλεις ευρεῖ χάριν και εύνοιαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων. **5** Ἐλπίζε επὶ Κύριον εξ ὅλης σου της καρδίας, και μη πειστηρίζεσαι εἰς την σύνεσιν σου: **6** εν πάσαις ταις οδοίς σου αυτόν γνώριζε, και αυτός θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου. **7** Μη φαντάζεσαι σεαυτόν σοφόν· φοβού τον Κύριον και έκκλινον από κακού. **8** Τούτο θέλει είσθαι ίασις εις τα νεύρα σου και μινέλωσις εις τα οστά σου. **9** Τίμα τον Κύριον από των υπαρχόντων σου και από των απαρχών πάντων των γεννημάτων σου: **10** και θέλουσιν εμπλησθή αι σιτοθήκαι σου από αφθονίας και οι ληνοί σου θέλουσιν εκχειλίζει από νέου οίνου. **11** Υἱέ μου, μη καταφρόνει την παιδείαν του Κυρίου και μη αθύμει ελεγχόμενος υπ' αυτού. **12** Διότι ο Κύριος ελέγχει οντίνα αγαπά, καθώς και ο πατήρ τον ιερόν, εις τον οποίον ευαρεστείται. **13** Μακάριος ο ἀνθρωπός, δοτὶς εύρηκε σοφίαν, και ο ἀνθρωπός, δοτὶς απέκτησε σύνεσιν: **14** Διότι το εμπόριον αυτής είναι καλήτερον παρά το εμπόριον των αργυρίου και το κέρδος αυτής παρά χρυσίον καθαρόν. **15** Είναι τιμωτέρα πολυτίμων λίθων· και πάντα οσα επιθυμήσῃς δεν είναι αντάξια αυτής. **16** Μακρότης νημέρων είναι εν τη δεξιᾷ αυτής· εν τη αριστερά αυτής, πλούτος και δόξα. **17** Αι οδοί αυτής είναι οδοί τερπναί και πάσαι αι τρίβοι αυτής ειρήνη. **18** Είναι δένδρον ζωῆς εις τους εναγκαλιζομένους αυτήν· και μακάριοι οι κρατούντες αυτήν. **19** Διά της σοφίας εθεμελίωσεν ο Κύριος, εστερέωσε τους ουρανούς εν συνέσει. **20** Διά της

γνώσεως αυτού οι άβυσσοι ήνοιάθησαν και τα νέφη σταλάζουσι δρόσον. **21** Υἱέ μου, ας μη απομακρυνθώσι ταύτα από των οφθαλμών σου φύλαττε ορθήν βουλήν και φρόντισον: **22** και θέλει είσθαι ζωή εἰς την ψυχήν σου και κάρις εἰς τον τράχηλον σου. **23** Τότε θέλεις περιπατεῖ ασφαλώς την οδόν σου, και ο πους σου δεν θέλει προσκόψει. **24** Όταν πλαγιάζῃς, δεν θέλεις τρομάξει: μαλιστα θέλεις πλαγιάζει, και ο ώντος σου θέλει είσθαι γλυκύς. **25** Δεν θέλεις τρομάξει από αιφνιδίου φόβου ουδέ από του ολέθρου των ασεβών, όταν επέλθῃ. **26** Διότι ο Κύριος θέλει είσθαι η ελπίς σου, και θέλει φυλάξει τον πόδα σου από του να πιασθῇ. **27** Μη αρνηθής το καλόν προς εκείνους, εἰς τους οποίους πρέπει, όταν ήναι εν τη χειρί σου να κάμηνς αυτό. **28** Μη είπης προς τον πλησίον σου, 'Υπαγε και επανάστρεψον και αύριον θέλω σοι δώσει: ενώ έχεις τούτο παρά σεαυτό. **29** Μη μηχανεύου κακόν κατά του πλησίον σου, ενώ πεποιθώς κατοικεί μετά σου. **30** Μη μάχου τινά ανατίως, εάν δεν έκαμε κακόν εἰς σε. **31** Μη ζήλευε τον βίαιον ἄνθρωπον και μη εκλέξῃς μηδεμίαν εκ των οδών αυτού. **32** Διότι ο Κύριος βδελύττεται τον σκολιόν το δε απόρρητον αυτού φανερόνεται εἰς τους δικιάους. **33** Κατάρα Κυρίου εν τω οίκων του ασεβούς ευλογεί δε την κατοικίαν των δικιών. **34** Βεβαίως αυτός αντιτάττεται εἰς τους υπερφάνους εἰς δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **35** Οι σοφοί θέλουσι κληρονομήσει δόξαν το δέ ύψος των αφρόνων θέλει είσθαι η ατιμία.

4 Ακούσατε, τέκνα, παιδείαν πατρός, και προσέχετε να μάθητε σύνεσιν. **2** Διότι δίδω εἰς εσάς καλήν διδασκαλίαν μη εγκαταλίπητε τον νόμον μου. **3** Διότι και εγώ εστάθην νιός του πατρός μου, αγαπητός και μονογενής ενώπιον της μητρός μου: **4** και με εδίδασκε και μοι ἐλέγεν, Ας κρατή η καρδία σου τους λόγους μου φύλαττε τας εντολάς μου και θέλεις ζήσει. **5** Απόκτησον σοφίαν, απόκτησον σύνεσιν μη λησμονήσης αυτήν, μηδὲ εκκλίνης από των λόγων του στόματός μου: **6** μη εγκαταλίπητε αυτήν, και θέλει σε πειριφυλάττεις αγάπα αυτήν, και θέλει σε διατηρεῖ. **7** Η σοφία είναι το πρώτιστον απόκτησον σοφίαν και υπέρ πάσαν απόκτησον σου απόκτησον σύνεσιν. **8** Ανάλαβε αυτήν και θέλει σε υψώσει: θέλει σε δοξάσει, όταν εναγκαλισθής αυτήν. **9** Θέλει επιθέσει επί την κεφαλήν σου στέφανον χαρίτων: θέλει σοι δώσει διάδημα δόξης, **10** Ακούε, υἱέ μου, και δέχθητι τους λόγους μους και θέλουσι πληθυνθή τα ἔτη της ζωής σου. **11** Σε διδάσκω την οδόν της σοφίας σε εμβιβάζω εἰς τρίβους ευθείας. **12** Όταν περιπατής, τα βήματά σου δεν θέλουσιν είσθαι εστενοχωρημένα και όταν τρέχης, δεν θέλεις προσκόψει. **13** Δράζον την παιδείαν, μη αφήσης αυτήν: φύλαττε αυτήν, διότι είναι η ζωή σου. **14** Μη εισέλθης εἰς την τρίβον των ασεβών, και μη υπάγης εἰς την οδόν των πονηρών. **15** Απόφευγε αυτήν, μη περάσῃς δι' αυτής, ἔκκλινον απ' αυτής και διάβα. **16** Διότι αυτοί δεν κοιμώνται, εάν δεν κακοποιήσωσι και ο ώντος αυτών αφαιρείται, εάν δεν υποσκελίσωσιν. **17** Επειδή τρώγουσιν ἀρτὸν ασεβείας και πίνουσιν οίνον δυναστείας. **18** Η οδός ώμας των δικαίων είναι ως το λαμπρόν φως, το φέγγον επὶ μάλλον και μάλλον, εωσού γείνη τελεία ημέρα. **19** Η οδός των ασεβών είναι ως το σκότος δεν γνωρίζουσι που προσκόπτουσιν. **20** Υἱέ μου, πρόσθε εἰς τας ρήσεις μου: κλίνον το ωτίον σου εἰς τα λόγια μου. **21** Ας μη απομακρυνθώσιν από των οφθαλμών σου φύλαττε αυτά εν τη καρδία σου. **22** διότι είναι ζωή εἰς τους ευρίσκοντας αυτά και ίστις εἰς πάσαν αυτών την σάρκα. **23** Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής. **24** Απόβαλε από σου σκολιότητα στόματος,

και διαστροφήν χειλέων απομάκρυνον από σου. **25** Οι οφθαλμοί σου ας βλέπωσιν ορθά, και τα βλέφαρά σου ας κατευθύνωνται εμπροσθέν σου. **26** Στάθμιξε το βάδισμα των ποδών σου, και πάσαι αι οδοί σου θέλουσι κατευθυνθῆ. **27** Μη εκκλίνης δεξιά ή αριστερά: απόστρεψον τον πόδα σου από κακού.

5 Υἱέ μου, πρόσεχε εἰς την σοφίαν μου, κλίνον το ωτίον σου εἰς την σύνεσιν μου: **2** διά να τηρής φρόντισην και τα χειλή σου να φυλάττωσι γνώσιν. **3** Διότι τα χειλή της αλλοτρίας γυναικός στάζουσιν ως κηρήθρα μέλιτος, και ο ουρανίσκος αυτής είναι μαλακώτερος ελαίου **4** το τέλος ώμας αυτής είναι πικρόν ως αψίνθιον, οξύ ως μάχαιρα δίστομος. **5** Ο πόδες αυτής καταβαίνουσιν εἰς θάνατον: τα βήματα αυτής καταντώσιν εἰς τον ἄδυτον. (**Sheol h7585**) **6** διά να μη γνωρίσης την οδόν της ζωής, αι πορείαι αυτής είναι ἀστατοι και ουχὶ ευδιάγνωστοι. **7** Ακούσατε μου λοιπόν τώρα, τέκνα, και μη αποστραφήτε τους λόγους του στόματός μου. **8** Απομάκρυνον την οδόν σου απ' αυτής, και μη πλησιάστης εἰς την θύραν του οίκου αυτής, **9** διά να μη δώσης την τιμήν σου εἰς ἄλλους και τα ἔτη σου εἰς τους ανελεήμονας: **10** διά να μη χορτασθώσι ξένοι από της περιουσίας σου και οι κόποι σου ἐλθωσιν εἰς οίκον αλλοτρίου, **11** και στενάζης εἰς τα ἔσχατα σου, όταν η σαρξ σου και το σώμα σου καταναλωθώσι, **12** και λέγης, Πώς εμίσησα την παιδείαν, και η καρδία μου κατεφρόνησε τους ελέγχους, **13** και δεν υπήκουσα εἰς την φωνήν των διδασκόντων με, ουδέ ἐκλίνα το ωτίον μου εἰς τους νουθετούντας με. **14** Παρ' ολίγον ἐπεσον εἰς παν κακόν, εν μέσω της συνάξεως και της συναγωγής. **15** Πίνε ύδατα εκ της δεξαμενής σου και πηγάζοντα εκ του φρέατος σου **16** Ας εκκένωνται ἔξω αι πηγαί σου, και τα ρυάκια των υδάτων σου εἰς τας πλατείας: **17** σου μόνον ας ἡναι αυτά, και ουχὶ ζένων μετά σού: **18** Η πηγή σου ας ἡναι ευλογημένη και ευφράνουν μετά της γυναικός της νεότητός σου. **19** Ας ἡναι εἰς της ἔλαφος εραστία και δορκάς κεχαριτωμένηι ας σε ποτίζωσιν οι μαστοί αυτής εν παντί καιρών ευφράνουν πάντοτε εἰς την αγάπην αυτής. **20** Και διά τι, υἱέ μου, θέλεις θέλγεσθαι υπό ζένης και θέλεις εναγκαλίζεσθαι κολπον αλλοτρίας; **21** Διότι του ανθρώπου αι οδοί είναι εινώπιον των οφθαλμών του Κυρίου, και σταθμίζει πάσας τας πορείας αυτού. **22** Αι ίδιαι αυτού ανομίαι θέλουσι συλλάβει τον ασεβή, και με τα σχοινία της αμφατίας αυτού θέλει σφίγγεσθαι. **23** Ούτος θέλει αποθάνει απαίδευτος και εκ του πλήθους της αφροσύνης αυτού θέλει περιπλανάσθαι.

6 Υἱέ μου, εάν έγεινας εγγυητής διά τον φίλον σου, εάν έδωκας την χείρα σου εἰς ζένον, **2** επαγιδένθης διά των λόγων του στόματός σου, επιάσθης διά των λόγων του στόματός σου. **3** Κάμε λοιπόν τούτο, υἱέ μου, και σώζου, επειδή ἥλθες εἰς τας χειράς του φίλου σου: ύπαγε, μη αποκάμης, και βίαζε τον φίλον σου. **4** Μη δώσης ύπνου εις τους οφθαλμούς σου, μηδὲ νυσταγμού εις τα βλέφαρά σου: **5** Ζώζου, ως δορκάδιον εκ χειρός του κυνηγού και ως πτηνόν εκ χειρός του ιξεντού. **6** Ύπαγε προς τον μύρμηκα, ως οκνηρέ· παρατήρησον τας οδούς αυτού και γίνου σοφός: **7** ὅστις μη ἔχων ἄρχοντα, επιστάτην ἡ κυβερνήτην, **8** εποιμάζει την τροφήν αυτού το θέρος, συνάγει τας τροφάς αυτού εν τω θερισμῷ. **9** Ήως πότε θέλεις κοιμάσθαι, οκνηρέ· πότε θέλεις σηκωθῆ εκ του ύπνου σου; **10** Ολίγος ύπνος, ολίγος νυσταγμός, ολίγη συμπλοκή των χειρών εις τον ύπνον. **11** Επειτα η πτωχεία σου έρχεται ως ταχυδρόμος, και η ἐνδεία σου ως ανήρ ένοπλος. **12** Ο αχρείος ἄνθρωπος, ο κακότροπος ἄνθρωπος, περιπατεῖ με στόμα διεστραμμένον: **13** Κάμνει νεύμα

διά των οφθαλμών αυτού, σημαίνει διά των ποδών αυτού, διδάσκει διά των δακτύλων αυτού· **14** μετά διεστραμμένης καρδίας μηχανάται κακά εν παντί καιρώ εγείρει έριδας· **15** διά τούτο εξαίφνης θέλει επελθεῖ η απώλεια αυτού· εξαίφνης θέλει συντριψθή ανιάτως. **16** Ταύτα τα εξ μισεί ο Κύριος, επίτι μάλιστα βδελύτεται η ψυχή αυτού· **17** οφθαλμούς υπερηφάνους, γλώσσαν ψευδή και χείρας εκχεούσας αίμα αθώον, **18** καρδίαν μηχανευμένην λογισμούς κακούς, πόδας τρέχοντας ταχέως εις το κακοποιείν, **19** μάρτυρα ψευδή λαλούντα ψεύδος και τον εμβάλλοντα έριδας μεταξύ αδελφών. **20** Υιέ μου, φύλαττε την εντολήν του πατρός σου, και μη απορρίψης τον νόμον της μητρός σου. **21** Περίαφον αυτά διαταντός επί της καρδίας σου, περίδεσον αυτά περί τον τράχηλόν σου. **22** Όταν περιπατής, θέλει σε οδηγεῖ· όταν κοιμάσαι, θέλει σε φυλάττει· και όταν εξυπνήσης, θέλει συνομιλεί μετά σου. **23** Διότι λύχνος είναι η εντολή και φως ο νόμος, και οι ἐλέγχοι της παιδείας οδός ζωής· **24** διά να σε φυλάττωσιν από κακής γυναικός, από κολακείας γλώσσης γυναικός αλλοτρίας. **25** Μη ορεχθής το κάλλος αυτής εν τη καρδίᾳ σου· και ας μη σε θηρεύσῃ διά των βλεφάρων αυτής. **26** Διότι εξ αιτίας γυναικός πόρνης καταντά τις ἑώς τιμόπατος ἄρτου, η δε μοιχαλίς θηρεύει την πολύτιμην ψυχήν. **27** Δύναται τις νε βάλι πυρ εις τον κόπλον αυτού, και τα μιάτια αυτού να μη καώσι· **28** Δύναται τις να περιπατήσῃ επ' ανθράκων πυρός, και οι πόδες αυτού να μη κατακαύσιν; **29** Ούτω και ο εισερχόμενος προς την γυναίκα του πλησίον αυτού· δόστις εγγίζει αυτήν, δεν θέλει αθωωθή. **30** Τον κλέπτην δεν αποστρέφονται, εάν κλέπτη διά να χορτάσῃ την ψυχήν αυτού, όταν πεινά· **31** αλλ' εάν πιασθή, θέλει αποδώσει επταταλάσσια· θέλει δώσει πάντα τα υπάρχοντα της οικίας αυτού. **32** Όστις όμως μοιχεύει με γυναίκα, είναι ενδεής φρενών· απώλειαν φέρει εις την ψυχήν αυτού, δόστις πράττει τούτο. **33** Πληγάς και ατιμίαν θέλει υποφέρει· και το όνειδος αυτού δεν θέλει εξαλειφθή. **34** Διότι η ζηλοτυπία είναι μανία του ανδρός, και δεν θέλει δείξει έλεος εις την ημέραν της εκδικήσεως. **35** Δεν θέλει δεχθή ουδέν λύτρον· ουδέ τέλει εξιλεωθή, και αν πολλαπλασιάσης τα δώρα.

7 Υιέ μου, φύλαττε τους λόγους μου και ταμίευσον τας εντολάς μου παρά σεαυτώ. **2** Φύλαττε τας εντολάς μου, και θέλεις ζήσει· και τον νόμον μου, ως την κόρην των οφθαλμών σου. **3** Δέσον αυτά επί τους δακτύλους σου, εγχάραξον αυτά επί την πλάκα της καρδίας σου. **4** Επειρέ προς την σοφίαν· συ είσαι αδελφή μου· και κάλεσον την φρόνησιν συγγενή σου· **5** διά να σε φυλάττωσιν από ξένης γυναικός, από αλλοτρίας κολακευούσης διά των λόγων αυτής. **6** Επειδή από του παραθύρου της οικίας μου ἔκυψα διά του δικτυωτού μου· **7** και είδον μεταξύ των αιφρόνων, παρετήρησα μεταξύ των νεανίσκων, νέον ενδεή φρενών· **8** δόστις διέβαινε διά της πλατείας, πλησίον της γωνίας αυτής, και διήρχετο την οδόν προς την οικίαν αυτής, **9** εν τω εσπερινώ σκότει της ημέρας, εν τω σκοταδιώ της νυκτός και τω γνόφω· **10** και ίδον, συναπαντά αυτόν γυνή ἔχουσα σχήμα πορνικόν, και καρδίαν δολιόφρονα, **11** φύλαρος και αναιδής οι πόδες αυτής δεν μένουσιν εν τω οίκω αυτής· **12** τώρα είναι έξω, τώρα εν τας πλατείαις, και ενεδρεύει πλησίον πάσις γωνίας. **13** Κατ πιάνει αυτόν και φιλεί αυτόν και με αναιδές πρόσωπον λέγει προς αυτόν, **14** Ἐχω θυσίας ειρηνικάς σήμερον απέδωκα τας ευχάς μου· **15** διά τούτο εξήλθον εις απάντησίν σου, ποθούσα το πρόσωπόν σου, και σε εύρηκα· **16** ἔστρωσα την κλίνην μου με πέπλους, με τάπητας πεποικιλμένους, με νήματα της Αιγύπτου· **17** εθυμίασα την κλίνην μου με σιμύρναν, αλόγην

και κινάμωμον· **18** ελθέ, ας μεθυσθώμεν από ἔρωτος μέχρι της αυγής ας εντρυφήσωμεν εις ἔρωτας· **19** διότι δεν είναι ο ανήρ εν τη οικίᾳ αυτού, υπήγειν εις οδόν μακράν· **20** έλαφε βαλάντιον αργυρίον εν τη χειρί αυτού· εν ωρισμένω καιρώ θέλει επανέλθει εις την οικίαν αυτού. **21** Διά της πολλής αυτής τέχνης απεπλάνησεν αυτόν· διά της κολακείας των χειλέων αυτής είλκυσεν αυτόν. **22** Ευθύς ακολούθει αυτήν κατόπιν, καθώς ο βους υπάγει εις την σφαγήν, ή καθώς η ἔλαφος πηδά εις τον βρόχον, **23** εωσού βέλος διατεράσθη το ἱππαρ αυτής· καθώς το πεπηνό σπεύδει εις την παγίδα και δεν εξεύρει ότι είναι εναντίον της ζωής αυτού. **24** Τώρα λοιπόν ακούστατε μου, τέκνα, και προσέχετε εις τους λόγους του στόματός μου. **25** Ας μη εκκλίνη εις τας οδούς αυτής η καρδία σου, μη παρεκτραπής εις τας τρίβους αυτής. **26** Διότι πολλούς ἔκαμε να πέσωσι πεπληγωμένοι, και δυνατοί είναι οι φονευθέντες υπ' αυτής. **27** Οδοί ἀδου είναι ο οίκος αυτής, καταβαίνουσαι εις τα ταμεία του θανάτου. (*Sheol h7585*)

8 Δεν κράζει η σοφίας· και δεν εκπέμπει την φωνήν αυτής η σύνεσης; **2** Ιστατα επί της κορυφής των υψηλών τόπων, υπέρ την οδόν, εν τω μέσω των τριόδων. **3** Κράζει πλησίον των πυλών, εν τη εισόδῳ της πόλεως, εν τη εισόδῳ των θυρών· **4** προς εσάς, ἀνθρωποί, κράζω· και η φωνή μου εκπέμπεται προς τους υιούς των ανθρώπων. **5** Απλοί, νοήσατε φρόντισιν· και ἀφρονες, αποκτήσατε νοήμονα καρδιαν. **6** Ακούσατε· διότι θέλω λαλήσει πράγματα ἔξοχα, και τα χείλη μου θέλουσι προφέρει ορθά. **7** Διότι αλήθειαν θέλει λαλήσει ο λάρυγξ μου· τα δε χείλη μου βδελύττονται την ασέβειαν. **8** Πάντες οι λόγοι του στόματός μου είναι μετά δικαιοσύνης· δεν υπάρχει εν αυτοίς δόλιον διεστραμμένον· **9** Πάντες είναι σαφείς εις τον νοούντα και ορθοί εις τους ευρίσκοντας γνώσιν. **10** Λάβετε την παιδείαν μου, και μη αργύριον· και γνώσιν, μάλλον παρά χρυσίον εκλεκτόν. **11** Διότι η σοφία είναι καλητέρα λίθων πολυτίμων· και πάντα τα επιθυμητά πράγματα δεν είναι αντάξια αυτής. **12** Εγώ η σοφία κατοικώ μετά της φρονήσεως, και εφευρίσκω γνώσιν συνετών βουλευμάτων. **13** Ο φόβος του Κυρίου είναι να μισή τις το κακόν αλαζονεύαν και αυθάδειαν και πονηράν δόν· και διεστραμένον στόμα εγώ μισώ. **14** Εμού είναι η βουλή και η ασφάλεια· εγώ είμαι η σύνεσης εμού η δύναμις. **15** Δι' εμού οι βασιλεῖς βασιλεύουσι, και οι ἀρχοντες θεοπίζουσι δικαιούνην. **16** Δι' εμού οι ηγεμόνες ηγεμονεύουσι, και οι μεγιστάνες, πάντες οι κριταί της γῆς· **17** Εγώ τους εμέ αγαπώντας αγαπώ· και οι ζητούντες με θέλουσι με ευρεῖ. **18** Πλούτος και δόξα είναι μετ' εμού, αγαθά διαμένοντα και δικαιοσύνην. **19** Οι καρποί μου είναι καλήτεροι χρυσίου και χρυσίου καθαρού· και τα γεννήματά μου, εκλεκτού αργυρίου. **20** Περιπατώ εν οδώ δικαιοσύνης, αναμέσον των τρίβων της κρίσεως, **21** διά να κάμω τους αγαπώντας με να κληρονομήσωσιν αγαθά, και να γεύσω τους θησαυρούς αυτών. **22** Ο Κύριος με είχεν εν τη αρχῇ των οδών αυτού, προ των ἔργων αυτού, απ' αιώνος. **23** Προ του αιώνος με ἔχρισεν, απ' αρχής, πριν υπάρξῃ η γη. **24** Εγεννήθην ότε δεν ήσαν αι ἀβύσσοι, ότε δεν υπήρχον αι πηγαί αι αναβρύουσαι ύδατα· **25** Πριν τα ὄρη θεμελιωθώσι, προ των λόφων, εγώ εγεννήθην· **26** ενώ δεν είχεν έτι κάμει την γη· ούτε πεδιάδας, ούτε κορυφάς χωμάτων της οικουμένης. **27** Ότε ητοίμαζε τους ουρανούς, εγώ ήμην εκεί· ότε περιέγραφε καμάραν υπεράνω του προσώπου της αβύσσου· **28** ότε εστερέοντες τον αιθέρα επάνω ότε ωχύρονε τας πηγάς της αβύσσου· **29** ότε επέβαλλε τον νόμον αυτού εις την θάλασσαν, να μη παραβώσι τα ύδατα το πρόσταγμα αυτού· ότε διέταττε τα θεμέλια της γῆς· **30** τότε

ήμην πλησίον αυτού δημιουργούσα· καὶ εγώ ήμην καθ' ημέραν η τρυφή αυτού, ευφραινόμενή πάντοτε ενώπιον αυτού, **31** ευφραινόμενή εν τη οικουμένη της γης αυτού· καὶ η τρυφή μου ἡτο μετά των ιών των ανθρώπων. **32** Τώρα λοιπὸν ακούσατε μου, ως τέκνα διότι μακάριοι οι φυλάττοντες τας οδούς μου. **33** Ακούσατε παιδείαν καὶ γένεσθε σοφοί, καὶ μη αποδοκιμάζετε αυτήν. **34** Μακάριος ο ἀνθρωπός, ὅστις μου ακούσῃ, αγρυπνών καθ' ημέραν εν ταῖς πύλαις μου, περιμένων εἰς τοὺς παραστάτας των θυρών μου· **35** διότι ὅστις εύρῃ εμέ, θέλει ευρεῖ ζωήν, καὶ θέλει λάβει χάριν παρὰ Κυρίου. **36** Ὅστις ὁμως αμαρτήσῃ εἰς εμέ, την εαυτοῦ ψυχήν αδικεῖ· πάντες οι μισούντες με αγαπῶι θάνατον.

9 Η σοφία ωκοδόμησε τον οίκον αυτής, ελατόμησε τους στύλους αυτής επτά· **2** ἐσφαξε τη σφάγια αυτής, εκέρασε τον οίνον αυτής, καὶ πτοιμάσε την τράπεζαν αυτής· **3** απέτειλε τας θεραπαίνας αυτής, κηρύττει επὶ των υψηλῶν τόπων της πόλεως, **4** Ὅστις είναι ἄφρων, ας στραφή εδῶ· καὶ, προς τοὺς ενδεείς φρενών, λέγει προς αυτούς, **5** Ἐλθετε, φάγετε από τον ἄρτου μου, καὶ πάτε από τον οίνου τον οποίον εκέρασα· **6** αφήσατε την αφροσύνην καὶ ζήσατε· καὶ κατευθύνθητε εν τη οδῷ της συνέσεως. **7** Ο νουθετών χλευαστήν λαμβάνει εἰς εαυτόν αιτιάν· καὶ ο ελέγχων τον ασεβή λαμβάνει εἰς εαυτόν μώμον. **8** Μη ἐλέγη χλευαστήν, διά να μη σε μισθοῖς ἐλεγχει σφόρον, καὶ θέλει σε αγαπήσει. **9** Διδέ αφορμήν εἰς τον σοφόν καὶ θέλει γείνει σοφώτερος· δίδασκε τον δίκαιον καὶ θέλει αινηθῆ εἰς μάθησιν. **10** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· καὶ επίγνωσις αγίων φρόνησις. **11** Διότι δι' εμού αι ημέραι σου θέλουσι πολλαπλασιασθή, καὶ ἐτη ζωής θέλουσι προστεθή εἰς σε. **12** Εάν γείνης σοφός, θέλεις είσθαι σοφός διά σεαυτόν· καὶ εάν γείνης χλευαστής, συ μόνος θέλεις πάσχει. **13** Γυνή ἄφρων, θρασεία, ανόητος καὶ μη γνωρίζουσα μηδέν· **14** καθηται εν τη θύρᾳ της οικίας αυτής επὶ θρόνου, εν τοις υψηλοίς τόποις της πόλεως, **15** προσκαλούσα τους διαβάτας τους κατευθυνομένους εἰς την οδόν αυτών· **16** Ὅστις είναι ἄφρων, ας στραφή εδῶ· καὶ προς τον ενδεεί φρενών, λέγει προς αυτόν, **17** Τα κλοπιμαία υδατα είναι γλυκέα, και ο κρύψιος ἄρτος είναι ηδός. **18** Αλλ' αυτός αγνοεῖ ὅτι εκεὶ είναι οι νεκροί, και εις τα βάθη του ἄδου οι κεκλημένοι αυτής. (Sheol h7585)

10 Παροιμίαι Σολομώντος. Υιός σοφός ευφραίνει πατέρα· ιούς δε ἄφρων είναι λύπη της μητρός αυτού. **2** Οι θησαυροί της ανομίας δεν ωφελούσιν· η δε δικαιοσύνη ελευθερόνει εκ θανάτου. **3** Ο Κύριος δεν θέλει λιμοκτονήσει ψυχήν δικαίου· ανατρέπει δε την περιουσίαν των ασεβών. **4** Η οκνηρά χειρ πτωχείαν φέρει· πλούτιζει δε η χειρ του επιμελούς. **5** Ο συνάγων εν τω θέρει είναι νιός συνέσεως ο δε κοιμώμενος εν τω θερισμῷ νιός αισχύνης. **6** Ευλογία επὶ την κεφαλήν του δικαίου· το σόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. **7** Η μνήμη του δικαίου είναι μετ' ευλογίας· το δε νόμον των ασεβών σήπτεται. **8** Ο σοφός την καρδίαν θέλει δέχεσθαι εντολάς· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. **9** Ο περιπατετεν ακεραιότητι περιπατετε ασφαλώς· ο δε διαστρέψων τας οδούς αυτού θέλει γνωρισθή. **10** Ὅστις γενέι διά του οφθαλμού, προξενεῖ οδύνην· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. **11** Το σόμα του δικαίου είναι πηγή ζωής· το σόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. **12** Το μίσος διεγείρει ἔριδας· αλλ' η αράπη καλύπτει πάντα τα σφάλματα. **13** Εις τα χείλη του συνετού ευρίσκεται η σοφία· η δε ράβδος είναι διά την ράχιν του ενδεούς φρενών. **14** Οι σοφοί αποταμιεύουσι γνώσιν το

στόμα δε του προπετούς είναι πλησίον απωλείας. **15** Τα αγαθά του πλουσίου είναι η οχυρά αυτού πόλις καταστροφή δε των πενήτων πτωχεία αυτών. **16** Τα ἔργα του δικαίου είναι εις ζωήν· το προϊόν του ασεβούς εις αμαρτίαν. **17** Ο φυλάττων την παιδείαν ευρίσκεται εν οδῷ ζωής· ο δε εγκαταλείπων τον ἐλεγχον αποπλανάται. **18** Ὅστις καλύπτει μίσος υπό χείλη ψευδή, και ὅστις προφέρει συκοφαντίαν, είναι ἄφρων. **19** Εν τη πολυλογίᾳ δεν λείπει αμαρτία· αλλ' ὅστις κρατεῖ τα χείλη αυτού, είναι συνετός. **20** Η γλώσσα του δικαίου αργύριον εκλεκτόν· η καρδία των ασεβών πράγμα μηδαμινόν. **21** Τα χείλη του δικαίου βόσκουσι πολλούς· οι δε ἄφρονες αποθνήσκουσι δι' ἐλλειψιν φρενών. **22** Η ευλογία του Κυρίου πλουτίζει, και λύπη δεν θέλει προστεθή εἰς αυτήν. **23** Ως γέλως είναι εις τον ἄφρονα να πράττη κακόν· η δε σοφία είναι ανδρός συνετού. **24** Ο φόβος του ασεβούς θέλει επέλθει επ' αυτόν· η επιθυμία δε των δικαίων θέλει εκπληρωθή. **25** Καθώς παρέρχεται ο ανεμοστρόβιλος, ούτως ο ασεβής δεν υπάρχει· ο δε δίκαιος θέλει είσθια τεθεμελιωμένος εις τον αιώνα. **26** Καθώς το δόξος εις τους οδόντας και ο καπνός εις τους οφθαλμούς, ούτως είναι ο οκνηρός εις τους αποστέλλοντας αυτόν. **27** Ο φόβος του Κυρίου προσθέτει ημέρας· τα δε ἐπτή των ασεβών θέλουσιν ελαττωθή. **28** Η προσδοκία των δικαίων θέλει είσθια ευφροσύνη· η ελπίς όμως των ασεβών θέλει απολεσθή. **29** Η οδός του Κυρίου είναι οχύρωμα εις τον ἄμεμπτον, όλεθρος δε εις τους εργάτας της ανομίας. **30** Ο δίκαιος εις τον αιώνα δεν θέλει σαλευθή· οι δε ασεβείς δεν θέλουσι κατοικήσει την γην. **31** Το σόμα του δικαίου αναδίδει σοφίαν· η δε ψευδής γλώσσα θέλει εκκοπή. **32** Τα χείλη του δικαίου γνωρίζουσι το ευχάριστον· το σόμα δε των ασεβών τα διεστραμμένα.

11 Δολία πλάστιγξ βδέλυγμα εις τον Κύριον· δίκαιον δε ζύγιον ευαρέστησις αυτού. **2** Όπου εισέλθη περηφανία, εισέρχεται και κατασιχύνη· η δε σοφία είναι μετά των ταπεινών. **3** Η ακεραιότης των ευθέων θέλει οδηγεῖ αυτούς· η δε υπουρότης των σκοιλίων θέλει απολέσει αυτούς. **4** Τα πλούτη δεν ωφελούσιν εν ημέρα οργῆς· η δε δικαιοσύνη ελευθερόνει εκ θανάτου. **5** Η δικαιοισθήν του ακεραίου θέλει ορθοτομήσει την οδόν αυτού· ο δε ασεβής θέλει πέσει διά της ασεβείας αυτού. **6** Η δικαιοισθήν των ευθέων θέλει ελευθερώσει αυτούς· ο δε παραβάται θέλουσι συλληφθή εν τη κακία αυτών. **7** Όταν ο ασεβής ἀνθρώπος αποθνήσκη, η ελπίς αυτού απόλλυται· απόλλυται και η προσδοκία των ανόμων. **8** Ο δίκαιος ελευθερόνεται εκ της θλίψεως, αντ' αυτού δε εισέρχεται ο ασεβής. **9** Ο υποκριτής διά του στόματος αφανίζει τον πλησίον αυτού· αλλ' ο δίκαιοι θέλουσιν ελευθερωθή διά της γνώσεως. **10** Εις την ευδόσιν των δικαίων η πόλις ευφραίνεται· και εις τον όλεθρον των ασεβών αγάλλεται. **11** Διά της ευλογίας των ευθέων ψύχονται πόλις· διά του στόματος δε των ασεβών καταστρέφεται. **12** Ο ενδεείς φρενών περιφρονεῖ τον πλησίον αυτού· ο δε φρόνιμος ἀνθρωπός σιωπά. **13** Ο σπερμολόγος περιέρχεται αποκαλύπτων τα μυστικά· ο δε την ψυχήν πιστός κρύπτει το πράγμα. **14** Όπου δεν είναι κυβέρνησις, ο λαός πίπτει· εκ του πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. **15** Όστις εγγυάται δι' ἀλλον, θέλει πάθει κακόν· και ὅστις μισεῖ την εγγύησιν, είναι ασφαλής. **16** Η εύκοσμος γυνή απολαμβάνει τιμήν· οι δε καρτερικοί απολαμβάνουσι πλούτον. **17** Ο ελείμων ἀνθρωπός αγαθοτοπεῖ την ψυχήν αυτού· ο δε ανελείμων θίβει την σάρκα αυτού. **18** Ο ασεβής εργάζεται ἔργον φευδές· εἰς δε τον σπείροντα δικαιοισθήν θέλει είσθαι μισθός ασφαλής. **19** Καθώς η δικαιοισθή τείνει εις ζωήν, ούτως ο κυνηγών το κακόν

τρέχει εις τον θάνατον αυτού. **20** Οι διεστραμμένοι την καρδίαν είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· αλλ' οι ἀμέμπτοι την οδόν είναι δεκτοί εις αυτόν. **21** Και χειρ με χείρα εάν συνάπτηται, ο ασεβής δεν θέλει μένει ατιμώρητος· το δε στέρμα των δικαίων θέλει ελευθερώθη. **22** Ως ἔρρινον χρυσούν εις χοίρου μύτην, ούτω γυνή ώραία χωρίς φρονήσεως. **23** Η επιθυμία των δικαίων είναι μόνον το καλόν· η προσδοκία δε των ασεβών οργή. **24** Οι μεν σκορπίζουσι, και ὁμώς πεισσεύονται· οι δε παρά το δέον φείδονται, και ὁμώς ἔρχονται εις ἔνδειαν. **25** Η αγαθοποίος ψυχή θέλει παχυνθή· και ὅστις ποτίζει, θέλει ποτισθή και αυτός. **26** Όστις κρατεί σίτον, θέλει είσθαι λαοκατάρατος· ευλογία δε θέλει είσθαι επί την κεφαλήν του πωλούντος. **27** Όστις προθυμείται εις το καλόν, θέλει απολαύσει χάριν· αλλ' ὅστις ζητεῖ το κακόν, θέλει επέλθει επ' αυτόν. **28** Όστις ελπίζει επί τον πλούτον αυτού, ούτος θέλει πέσει· οι δε δίκαιοι ως βλαστός θέλουσιν ανθίσει. **29** Όστις ταράττει τον οίκον αυτού, θέλει κληρονομήσει ἀνέμον· και ο ἄφρων θέλει είσθαι δούλος εις τον φρόνιμον. **30** Ο καρπός του δικαίου είναι δένδρον ζωῆς· και ὅστις κερδίζει ψυχάς, είναι σοφός. **31** Αν ο δίκαιος παιδεύθηται επί της γης, πολλώ μάλλον ο ασεβής και ο αμαρτωλός.

12 Όστις αγαπά παιδείαν, αγαπά γνώσιν· αλλ' ὅστις μισεῖ ἔλεγχον, είναι ἄφρων. **2** Ο καλός ευρίσκει χάριν παρά Κυρίου· τον δε μηχανεύομενον κακά θέλει καταδίκασε. **3** Δεν θέλει στερεωθή ἀνθρωπος διά της ανομίας· η ρίζα δε των δικαίων θέλει μένει ασάλευτος. **4** Η ενάρετος γνήνη είναι στέφανος εις τον ἄνδρα αυτής· η δε προξενούσα αισχύνην είναι ως σαπρία εις τα οστά αυτού. **5** Οι λογισμοί των δικαίων είναι ευθύνης αι δε βουλαί των ασεβών δόλος. **6** Οι λόγοι των ασεβών ενεδρεύουσιν αίμα· το δε στόμα των ευθέων θέλει ελευθερώσει αυτούς. **7** Οι ασεβείς καταστρέφονται και δεν υπάρχουσιν· ο οίκος δε των δικαίων θέλει διαμένει. **8** Ο ἀνθρωπος εγκωμιάζεται κατά την σύνεστιν αυτού· ο δε διεστραμμένος την καρδίαν θέλει είσθαι εις καταφρόνισιν. **9** Καλύτερος ο ἀνθρωπος ο μη τιμώμενος και επαρκών εις εαυτόν, παρά ο κενοδοξών και στερούμενος ἄρτου. **10** Ο δίκαιος επιμελεῖται την ζωήν του κτήνους αυτού· τα δε σπλάχνα των ασεβών είναι ανελείμονα. **11** Ο εργαζόμενος την γην αυτού θέλει χορτασθή ἄρτου· ο δε ακολουθών τους ματαιόφρονας είναι ενδεής φρενών. **12** Ο ασεβής ζητεῖ την υπεράσπιστην των κακών· αλλ' η ρίζα του δικαίου αναδίδει. **13** Δι' αμαρτίαν χειλέων παγιδεύεται ο ασεβής· ο δε δίκαιος εξέρχεται εκ στενοχωρίας. **14** Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο ἀνθρωπος θέλει εμπλησθή αγαθών· και η αμοιβή των χειρών του ανθρώπου θέλει επιστρέψει εις αυτόν. **15** Η οδός του ἄφρονος είναι ορθή εις τους οφθαλμούς αυτού· ο δε ακούνων συμβουλάς είναι σοφός. **16** Ο ἄφρων φανερόνει ευθύς την οργήν αυτού· ο δε φρόνιμος σκεπάζει το όνειδος αυτού. **17** Ο λαλών αλήθειαν αναγγέλλει το δικαίον· ο δε φευδομάρτυς δόλον. **18** Ο φλύαρος είναι ως τραύματα μαχαίρας· η δε γλώσσα των σοφών, ίασις. **19** Τα χείλη της αληθείας θέλουσιν είσθαι σταθερά διαπαντός· η δε φευδής γλώσσα μόνον στιγμαία. **20** Δόλος είναι εις τη καρδία των μηχανεύομένων κακά· ευφροσύνη δε εις τους βουλευούμενους ειρήνην. **21** Ουδεμία βλάβη θέλει συμβή· εις τον δικαίον· οι δε ασεβείς θέλουσιν εμπλησθή κακών. **22** Ψευδή χειλή βδέλυγμα εις τον Κύριον· οι δε ποιούντες αλήθειαν είναι δεκτοί εις αυτόν. **23** Ο φρόνιμος ἀνθρωπός καλύπτει γνώστιν· η δε καρδία των αφρόνων διακηρύγτει μωρίαν. **24** Η χειρ των επιμελών θέλει εξουσιάζει· οι δε οκνηροί θέλουσιν είσθαι υποτελείς. **25** Η λύπη εν τη καρδία του ανθρώπου ταπεινόνει

αυτήν· ο δε καλός λόγος ευφραίνει αυτήν. **26** Ο δίκαιος υπερέχει του πλησίον αυτού· η δε οδός των ασεβών πλανά αυτούς. **27** Ο οκνηρός δεν επιτυγχάνει του θηράματος αυτού· τα δε υπάρχοντα του επιμελών ανθρώπου είναι πολύτιμα. **28** Εν τη οδῷ της δικαιοσύνης είναι ζωή· και η πορεία της οδού αυτής δεν φέρει εις θάνατον.

13 Ο σοφός υιός δέχεται την διδασκαλίαν του πατρός· ο δε χλευαστής δεν ακούει ἔλεγχον. **2** Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο ἀνθρωπός θέλει φάγει αγαθά· η δε ψυχή των ανόμων αδικιάν. **3** Ο φυλάττων το στόμα αυτού διαφυλάττει την ζωήν αυτού· ο δε ανοίγων προπετώς τα χείλη αυτού θέλει απολεσθή. **4** Η ψυχή του οκνηρού επιθυμεί και δεν ἔχει· η δε ψυχή των επιμελών θέλει χορτασθή. **5** Ο δίκαιος μισεῖ λόγον ψευδή· ο δε ασεβής καθίσταται δυσώδης και ἀτίμος. **6** Η δικαιοσύνη φυλάττει τον τέλειον την οδόν· η δε ασέβεια καταστρέφει τον αμαρτωλόν. **7** Υπάρχει ἀνθρωπός ὅστις κάμνει τον πτωχών, και δεν ἔχει ουδέν· και ἀλλος ὅστις κάμνει τον πτωχών, και ἔχει πλούτον πολύν. **8** Το λύτρον της ψυχῆς του ανθρώπου είναι ο πλούτος αυτού· ο δε πτωχός δεν ακούει επίπληξιν. **9** Το φως των δικαίων είναι φαιδρόν· ο δε λύχνος των ασεβών θέλει οιθεσθή. **10** Μόνον από της υπερηφανίας προέρχεται η ἔρις· η δε σοφία είναι μετά των δεχομένων συμβουλάς. **11** Τα εκ ματαίοτης πλούτην θέλουσιν ελαττωθή· ο δε συνάγων με την χειρά αυτού θέλει αυξηνθή. **12** Η ελπίς αναβαλλομένη απονίζει την καρδίαν· το δε ποθούμενον, ὅταν ἔρχηται, είναι δένδρον ζωῆς. **13** Ο καταφρονών τον λόγον θέλει αφανισθή· ο δε φοβούμενος την εντολήν, ούτος θέλει ανταμειφθή. **14** Ο νόμος του σοφού είναι πηγή ζωῆς, απομακρύνων από παγίδων θανάτου. **15** Σύνεσις αγαθή δίδει χάριν· η δε οδός των παρανόμων φέρει εις ὀλέθρον. **16** Πας φρόνιμος πράττει μετά γνώσεως· ο δε ἄφρων ανακαλύπτει μωρίαν. **17** Ο κακός μηνυτής πίπτει εις δυστυχίαν· ο δε πιστός πρέσβυς είναι ίασις. **18** Πτωχεία και αισχύνη θέλουσιν είσθαι εις τον αποβάλλοντα την διδασκαλίαν· ο δε φυλάττων τον ἔλεγχον θέλει τιμηθή. **19** Επιθυμία εκπληρωθείσα ευφραίνει την ψυχήν· εις δε τους ἄφρονας είναι βδελύρον· να εκκλίνωνται από του κακού. **20** Ο περιπατών μετά σοφῶν θέλει είσθαι σοφός· ο δε σύντροφος των αφρόνων θέλει απολεσθή. **21** Κακόν παρακολούθει τους αμαρτωλούς· εις δε τους δικαίους θέλει ανταποδοθή καλόν. **22** Ο αγαθός αφίνει κληρονομίαν εις υιούς ιών· ο πλούτος δε του αμαρτωλού θησαυρίζεται διά τον δικαίον. **23** Πολλήν τροφήν δίδει ο αγρός των πτωχών· τινές δε δι' ἐλειψιν κρίσεως αφανίζονται. **24** Ο φειδόμενος της ράβδου αυτού μισεῖ τον υιόν αυτού· αλλ' ο αγαπών αυτόν παιδεύει αυτόν εν καιρώ. **25** Ο δίκαιος τρώγει μέχρι χορτασμού της ψυχῆς αυτού· η δε κοιλία των ασεβών θέλει στερείσθαι.

14 Αι σοφαὶ γυναίκες οικοδομούσι τον οίκον αυτών· η δε ασεβής οικοδομούσι τον οίκον αυτής. **2** Ο περιπατών εν τη ευθύτητι αυτού φοβεῖται τον Κύριον· ο δε σκολιός τας οδούς αυτού καταφρονεῖ αυτόν. **3** Εν στόματι ἄφρονος είναι η ράβδος της υπερηφανίας· τα δε χείλη των σοφών θέλουσιν φυλάττει αυτούς. **4** Οπου δεν είναι βόες, η αποθήκη είναι κενή· η δε αφθονία των γεννημάτων είναι εκ της δυνάμεως του βοός. **5** Ο αληθής μάρτυς δεν θέλει ψεύδεσθαι· ο δε φευδής μάρτυς εκχέει φεύδη. **6** Ο χλευαστής ζητεῖ σοφίαν και δεν ευρίσκει· εις δε τον συνετόν είναι εύκολος η μάθησις. **7** Υπαγει κατέναντι του ἄφρονος ανθρώπου και δεν θέλεις ευρεῖ χειλή συνέσεως. **8** Η σοφία του φρόνιμου

είναι να γνωρίζη την οδόν αυτού· η δε μωρία των αφρόνων αποτλάντισις. **9** Οι ἄφρονες γελώσιν εἰς τὴν ανομίαν· εν μέσῳ δε των ευθέων είναι χάρις. **10** Η καρδία του ανθρώπου γνωρίζει την πικρίαν τῆς ψυχῆς αυτού· καὶ ξένος δεν συμμετέχει τῆς χαράς αυτῆς. **11** Η οικία των ασεβών θέλει αφανισθή· η δε σκηνή των ευθέων θέλει ανθεῖ. **12** Υπάρχει οδός, ήτις φαίνεται ορθή εἰς τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ τα τέλη αυτῆς φέρουσιν εἰς θάνατον. **13** Εἴτε καὶ εἰς τὸν γέλωτα πονεῖ ἡ καρδία· καὶ το τέλος τῆς χαρᾶς είναι λύπη. **14** Ο διεφθαρμένος την καρδίαν θέλει εμπλησθή από τῶν οδῶν αυτού· ο δε αγαθός ἀνθρωπος αφ' εαυτού. **15** Ο απλούς πιστεύει εἰς πάντα λόγον· ο δε φρόνιμος προσέχει εἰς τὰ βήματα αυτού. **16** Ο σοφός φοβείται καὶ φεύγει από τον κακού αλλ' ο ἄφρων προχωρεῖ καὶ θρασύνεται. **17** Ο οξύθυμος πράττει αστοχάστως· καὶ ο κακόβουλος ἀνθρωπος είναι μισητός. **18** Οι ἄφρονες κληρονομούσι μωρίαν· οι δε φρόνιμοι στεφανούνται σύνεσιν. **19** Οι κακοί υποκλίνουσιν ἐμπροσθεν των αγαθών, καὶ οι ασεβεῖς εἰς τὰς πύλας των δικαίων. **20** Πτωχός μισείται καὶ υπὸ τον πλησίον αυτού· του δε πλουσίου οι φίλοι πολλοί. **21** Ο καταφρονών τον πλησίον αυτού αμαρτάνει· ο δε ελεύθερος πάντας πτωχούς είναι μακάριος. **22** Δεν πλανώνται οι βουλευούμενοι κακού; Ἐλεος ὁμώς καὶ αλήθεια θέλει εἰσθαι εἰς τους βουλευούμενους αγαθόν. **23** Εν παντί κόπω πυάρχει κέρδος· η δε φυλαρία των χειλέων φέρει μόνον εἰς ἔνδειαν. **24** Τα πλούτη των σοφῶν είναι στέφανος εἰς αυτούς των δε αφρόνων η υπεροχή μωρία. **25** Ο αληθής μάρτυς ελευθερόνει ψυχάς ο δε δόλιος εκχέει ψεύδη. **26** Εν τῷ φόβῳ του Κυρίου είναι ελπίς ισχυρά· καὶ εἰς τὰ τέκνα αυτού θέλει υπάρχει καταφύγιον. **27** Ο φόβος του Κυρίου είναι πηγή ζωῆς, απομακρύνων από παγίδων θανάτου. **28** Εν τῷ πλήθει του λαού είναι η δόξα του βασιλέως· εν δε τῇ ελλείψει του λαού ο αφανισμός του γημεονέντος. **29** Ο μακρόθυμος ἔχει μεγάλην φρόνησιν· ο δε οξύθυμος ανεγείρει την αφροσύνην αυτού. **30** Η υγιαίνουσα καρδία είναι ζωή της σαρκός· ο δε φθόνος σαπρία των οστέων. **31** Ο καταθλίβων τον πένητα ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού· ο δε τιμών αυτόν ελεεί τὸν πτωχόν. **32** Ο ασεβής εκτινάσσεται εἰς την ασεβεία αυτού· ο δε δίκαιος καὶ εἰν τῷ θανάτῳ αυτού ἔχει ελπίδα. **33** Εν τη καρδίᾳ του συνετού επαναπαύεται σοφίας· εν μέσῳ δε των αφρόνων φανερούται. **34** Η δικαιούνη υψόνει έθνος· η δε αμαρτία είναι ονειδος λαών. **35** Εύνοια του βασιλέως είναι πρὸς φρόνιμον δούλον θυμός δε αυτού πρὸς τον προξενούντα αισχύνην.

15 Η γλυκεία απόκρισις καταπραῦνει θυμόν· αλλ' ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργήν. **2** Η γλώσσα των σοφῶν καλλωπίζει την γνώσιν· το στόμα δε των αφρόνων εξερεύνεται μωρίαν. **3** Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι εἰν παντὶ τόπῳ, παραπτούντες κακούς καὶ αγαθούς. **4** Η υγιαίνουσα γλώσσα είναι δένδρον ζωῆς· η δε διεστραμμένη, σύντριψις εἰς τὸ πνεύμα. **5** Ο ἄφρων καταφρονεῖ την διδασκαλίαν του πατρός αυτού· ο δε φυλάττων ἐλέγχον είναι φρόνιμος. **6** Εν τῷ οίκῳ του δικαίου είναι θησαυρός πολὺς· εἰς δε το εισόδημα του ασεβούς διασκορπισμός. **7** Τα χειλή των σοφῶν διαδίδουν γνώσιν· αλλ' η καρδία των αφρόνων δεν είναι ούτως. **8** Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· αλλ' η δέσης των ευθέων ευπρόσδεκτος εἰς αυτόν. **9** Βδέλυγμα είναι εἰς τὸν Κύριον η οδός τους ασεβούς· αγάπα δε τὸν θηρεύοντα την δικαιοσύνην. **10** Η διδασκαλία είναι δυσάρεστος εἰς τὸν εγκαταλείποντα την οδόν· ο μισών τὸν ἐλέγχον θέλει τελευτήσει. **11** Ο ἀδέσης καὶ η απώλεια είναι ἐμπροσθεν του Κυρίου πόσω μάλλον αι καρδίαι των νιών των ανθρώπων; (**Sheol h7585**) **12** Ο χλευαστής

δεν αγαπά τὸν ελέγχοντα αυτόν, ουδὲ θέλει υπάγει πρὸς τους σοφούς. **13** Καρδία ευφραινομένη ιλαρύνει το πρόσωπον· υπὸ δε της λόπης της καρδίας καταθλίβεται το πνεύμα. **14** Η καρδία του συνετού ζητεῖ γνώσιν· το δε στόμα των αφρόνων βόσκει μωρίαν. **15** Πάσαι αι ημέραι του τεθλιμμένου είναι κακά· ο δε ευφραινόμενος την καρδίαν ἔχει ευωχίαν παντοτεινήν. **16** Καλήτερον το ολίγον εν φόβῳ Κυρίου, παρὰ θησαυροί πολλοί καὶ ταραχή εἰν αυτοῖς. **17** Καλήτερον ξενισμός λαχάνων μετά αγάπης, παρὰ μόσχος οιτεντός μετά μίσους. **18** Ο θυμόδης ἀνθρωπος διεγείρει μάχας· ο δε μακρόθυμος καταπάνει ἐρίδας. **19** Η οδός του οκνηρού είναι ως περφραγμένη από ακάνθας· αλλ' η οδός των ευθέων είναι εξωμαλισμένη. **20** Υἱός σοφός ευφραίνει πατέρα· ο δε μωρός ἀνθρωπος καταφρονεῖ την μητέρα αυτού. **21** Η μωρία είναι χαρά εἰς τὸν ενδεή φρενών· δε συνετός ἀνθρωπος περιπατεῖ ορθώς. **22** Όπου συμβούλιον δεν υπάρχει, οι σκοποί ματαιόνονται· εν δε τῷ πλήθει των συμβούλων στερεόνονται. **23** Χαρά εἰς τὸν ἀνθρωπον διά την απόκρισιν του στόματος αυτού, καὶ λόγος εν καιρῷ, πόσον καλός είναι. **24** Η οδός της ζωῆς εἰς τὸν συνετόν είναι πρὸς τὰ ἄνω, διά να εικλίνῃ από τον ἀδου κάτω. (**Sheol h7585**) **25** Ο Κύριος καταστρέφει τον οίκον των υπερφάνων στερέονται δε τὸ δρίον της χήρας. **26** Οι λογισμοί του πονηρού είναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· των δε καθαρών οι λόγοι ευάρεστοι. **27** Ο δωρολήπτης ταράττει τον οίκον αυτού· αλλ' ούτις μισεῖ τα δώρα θέλει ζῆσει. **28** Η καρδία του δικαίου προμελετᾷ διά να αποκριθή το δε στόμα των ασεβών εξερεύνεται κακά. **29** Ο Κύριος είναι μακράν από των ασεβών εισακούει δε της δεήσεως των δικαίων. **30** Το φως των οφθαλμῶν ευφραίνει την καρδίαν· καὶ η καλή φήμη παχύνει τα οστά. **31** Το ωτίον, το οποίον ακούει τον ἐλέγχον της ζωῆς, διατρίβει μεταξύ των σοφῶν. **32** Όστις απωθεῖ την διδασκαλίαν, αποστρέφεται την ψυχήν αυτού· αλλ' ούτις ακούει τον ἐλέγχον, αποκτά σύνεσιν. **33** Ο φόβος του Κυρίου είναι διδασκαλία σοφίας· καὶ η ταπείνωσις προπορεύεται της δόξης.

16 Τον ανθρώπου είναι αι προπαρασκευαί της καρδίας· παρὰ δε του Κυρίου η απόκρισις της γλώσσης. **2** Πάσαι αι οδοί του ανθρώπου φαίνονται ορθαί εἰς τους οφθαλμούς αυτού· πλην ο Κύριος σταθμίζει τα πνεύματα. **3** Αφιέρονται τα ἔργα σου εἰς τὸν Κύριον, καὶ αι βουλαί σου θέλουσι στερεωθή. **4** Ο Κύριος ἔκαμε τα πάντα δι' εαυτόν, ἔτι καὶ τον ασεβή διά την ημέραν την κακήν. **5** Βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον είναι πας υψηλοκάρδιος· καὶ χειρ με χείρα αν συνάπτηται, δεν θέλει μένει ατιμώρητος. **6** Διά χάριτος καὶ αληθείας καθαρίζεται την ανομία· καὶ διά του φόβου του Κυρίου εκκλίνουσιν οι ἀνθρωποι από τον κακού. **7** Οταν ο Κύριος αρέσκηται εἰς τας οδούς του ανθρώπου, καὶ τους εχθρούς αυτού ειρηνεύει μετ' αυτού. **8** Καλήτερον ολίγον μετά δικαιοσύνης, παρὰ εισοδήματα μεγάλα μετά αδικίας. **9** Η καρδία του ανθρώπου βουλεύεται την οδόν αυτού· αλλ' ο Κύριος διευθύνει τα βήματα αυτού. **10** Χρησμός είναι εἰς τα χείλη του βασιλέως· το στόμα αυτού δεν σφάλλει εν τη κρίσει. **11** Δικαιά στάθμη καὶ πλάστιγκ είναι του Κυρίου πάντα τα ζύγια του σακκίου είναι ἔργον αυτού. **12** Βδέλυγμα είναι εἰς τους βασιλείς να πράττωσιν ανομίαν διότι ο θρόνος στερεόνεται μετά της δικαιοσύνης. **13** Τα δίκαια χειλή είναι ευπρόσδεκτα εἰς τους βασιλείς, καὶ αγαπάσι τον λαούντα ορθά. **14** Θυμός βασιλέως είναι ἄγγελος θανάτου· αλλ' ο σοφός ἀνθρωπος καταπαύει αυτόν. **15** Εἰς το φως του προσώπου του βασιλέως είναι ζωή· καὶ η εύνοια αυτού είναι ως νέφος οφίμου βροχής. **16** Πόσον καλητέρα είναι η απόκτησις της σοφίας

παρά το χρυσίον και προκριτωτέρα η απόκτησης της συνέσεως παρά το αργύριον. **17** Η οδός των ευθέων είναι να εκκλίνωσιν από του κακού όστις φυλάττει την οδόν αυτού, διατηρεῖ την ψυχήν αυτού. **18** Η υπερηφανία προηγείται του ολέθρου, και υψηλοφροσύνη του πνεύματος προηγείται της πτώσεως. **19** Καλήτερον να ήναι τις ταπεινόφρων μετά των ταπεινών, παρά να μοιράζῃ λάφυρα μετά των υπερηφάνων. **20** Ο συνετός είς τα πράγματα θέλει ευρεί καλόν· και ο ελπίζων επί τον Κύριον είναι μακάριος. **21** Ο σοφός την καρδίαν θέλει ονομάζεσθαι φρόνιμος και η γλυκύτης των χειλέων προσθέτει μάθησιν. **22** Η σύνεσις είναι πηγή ζωής είς τον έχοντα αυτήν· η δε παιδεία των αφρόνων μωρία. **23** Η καρδία του σοφού συνετίζει το στόμα αυτού, και είς τα χείλη αυτού προσθέτει μάθησιν. **24** Κηρήθρα μέλιτος οι ευάρεστοι λόγοι· γλυκύτης είς την ψυχήν και ίσισις είς τα οστά. **25** Υπάρχει οδός ήτις φαίνεται ορθή είς τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής είναι οδοί θανάτου. **26** Ο εργαζόμενος εργάζεται δι' εαυτόν διότι το στόμα αυτού αναγκάζει αυτόν. **27** Ο αχρείος άνθρωπος σκάπτει κακόν· και είς τα χείλη αυτού είναι ως πυρ καίον. **28** Ο διεστραμμένος άνθρωπος διασπείρει έριδος· και ο ψιθυριστής διαχωρίζει τους στενωτέρους φίλους. **29** Ο βίαιος άνθρωπος αποπλανά τον πλησίον αυτού και φέρει αυτόν εἰς οδόν ουχὶ καλῆν: **30** Κλεύων τους οφθαλμούς αυτού μηχανάται διεστραμμένα· δαγκάνων τα χείλη αυτού εκτελεῖ το κακόν. **31** Η πολιά είναι στέφανος δόξης, ευρισκομένη εν τη οδῷ της δικαιοσύνης. **32** Καλήτερος ο μακρόθυμος παρά τον δυνατόν· και ο εξουσιάζων το πνεύμα αυτού παρά τον εκτορθούντα πόλιν. **33** Ο κλήρος ρίπτεται εἰς την κάλπην· όλη δύσας η κρίσις αυτού είναι παρά Κυρίου.

17 Καλήτερον ξηρόν ψωμίον και ειρήνη μετ' αυτού, παρά οίκον πλήρη θυμάτων μετά έριδος. **20** Φρόνιμος υπηρέτης θέλει εξουσιάζει επί ιούν αισχύνης και θέλει συμμοιρασθή την κληρονομίαν μεταξύ αδελφών. **3** Το χωνευτήριον δοκιμάζει τον άργυρον και η κάμινος τον χρυσόν, ο δικύριος τας καρδίας. **4** Ο κακοποίος υπακούει εἰς τα ἀνόμια χείλη· ο ψευθέντης δίδει ακρόσιαν εἰς την κακήν γλώσσαν. **5** Όστις περιγελά τον πτωχόν, ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού όστις χαίρει εἰς συμφοράς, δεν θέλει μενεῖ αιτιώρητος. **6** Τέκνα τέκνων είναι οι στέφανος των γερόντων· και η δόξα των τέκνων οι πατέρες αυτών. **7** Χειλή υπεροχής δεν αρμόζουσιν εἰς τον άφρονα· πολύ ολιγώτερον χειλή φεύδους εἰς τον άρχοντα. **8** Το δώρον είναι ως λίθος πολύτιμος εἰς τους οφθαλμούς του δωροδοκουμένου· όπου τούτο εμφανισθή, κατορθώνει. **9** Όστις κρύπτει παράβασιν, ζητεῖ φιλίαν· αλλ' όστις επαναλέγει το πράγμα, χωρίζει τους στενωτέρους φίλους. **10** Περισσότερον τύπτει ο έλεγχος τον φρόνιμον, παρά εκατόν μαστιγώσεις τον άφρονα. **11** Ο κακός ζητεῖ μόνον στάσεις διά τούτο ἄγγελος σκληρός θέλει πεμφθή κατ' αυτού. **12** Ας απαντήσῃ τον άνθρωπον ἀρκτούς στερηθείσα των τέκνων αυτής και ουχὶ ἄφρων εν τη μωρία αυτού. **13** Όστις αποδίδει κακόν αντί καλού, κακόν δεν θέλει αναχωρήσει από το οίκον αυτού. **14** Οστις αρχίζει φιλονεικίαν, είναι ως ο εκφράττων ύδατα· θέντων πάνουσον από της φιλονεικίας πριν εξαφθῇ. **15** Ο δικαιόνων τον ασεβή και ο καταδικάζων τον δίκαιον, αμφότεροι είναι βδέλυγμα εἰς τον Κύριον. **16** Τι χρησιμέουσι τα χρήματα εἰς την χείρα του άφρονος, διά να αγοράστη σοφίαν, αφού δεν ἔχει γνώσιν; **17** Εν παντὶ καιρῷ αγαπά τον φίλον, και ο αδελφός γεννάται διά καιρόν ανάγκης. **18** Άνθρωπος ενδέης φρενών δίδει χείρα και εγγυάται διά τον φίλον αυτού. **19** Ο αγαπών ἔριδας αγαπά αμαρτίματα· ο υπερυψόνων την πύλην αυτού ζητεῖ όλεθρον. **20** Ο σκολιός

την καρδίαν δεν ευρίσκει καλόν· και ο διεστραμμένος την γλώσσαν αυτού πίπτει εἰς συμφοράν. **21** Όστις γεννά ἄφρονα, γεννά αυτόν διά λύπην αυτού και ο πατήρ του ανοήτου δεν απολαμβάνει χαράν. **22** Η ευφραινομένη καρδία δίδει ευεξίαν ως ιατρικὸν· το δε κατατεθλιμένον πνεύμα ξηραίνει τα οστά. **23** Ο ασεβής δέχεται δώρων από τον κόλπου, διά να διαστρέψῃ τας οδούς της κρίσεως. **24** Επὶ του προσώπου του συνετού είναι σοφία· αλλ' οι οφθαλμοί του ἄφρονος βλέπουσιν εἰς τα ὄκρα της γης. **25** Ο ἄφρων υιός είναι βαρυθυμία εἰς τον πατέρα αυτού και πικρία εἰς την γεννήσασαν αυτόν. **26** Δεν είναι ποτὲ καλόν να επιβάλληται ποινή εἰς τον δίκαιον, να επιβούλεύηται τις τους ἄρχοντας διά την ευθύτητα αυτών. **27** Ο κρατών τους λόγους αυτού είναι γνωστικός ο μακρόθυμος ἀνθρώπος είναι φρόνιμος. **28** Και αυτός ο ἄφρων, ὅταν σιωπά λογίζεται σοφός· και ο κλείων τα χείλη αυτού, συνετός.

18 Ο ιδιογνώμων ζητεῖ κατά την επιθυμίαν αυτού και εναντιόνεται εἰς παν ό, τι είναι ορθόν. **2** Ο ἄφρων δεν ηδύνεται εἰς την σύνεσιν, αλλ' εἰς ό, τι φαντάζεται η καρδία αυτού. **3** Όταν έρχηται ο ασεβής, έρχεται και η καταφρόνησις· και μετά του ονείδους, η ατιμία. **4** Οι λόγοι του στόματος του ανθρώπου είναι ύδατα βαθέα· και η πηγή της σοφίας, χείμαρρος αναπτηδών. **5** Δεν είναι καλόν να προσωποληπτή τις τον ασεβή, διά να ανατρέπει το δίκαιον εν τη κρίσει. **6** Τα χείλη του ἄφρονος εμβαίνουσιν εἰς ἔριδας, και το στόμα αυτού προσκαλεί ραπτίσματα. **7** Το στόμα του ἄφρονος είναι ο αφανισμός αυτού, και τα χείλη αυτού παγίς εἰς την ψυχήν αυτού. **8** Οι λόγοι του ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως και καταβαίνουσιν έως των ενδυμάχων της κοιλίας. **9** Ο οκνηρός το έργον αυτού είναι βεβαίως αδελφός του αώτου. **10** Το ονόμα του Κυρίου είναι πύργος ουχρός ο δίκαιος, καταφεύγων εἰς αυτόν είναι εν ασφαλείᾳ. **11** Τα αγαθά του πλούσιον είναι η ουχρά αυτοῦ πόλις, και φαντάζεται αυτά ως υψηλὸν τείχος. **12** Προ του αφανισμού υψόνεται η καρδία του ανθρώπου· και η ταπείνωσις προπορεύεται της δόξης. **13** Το να αποκρίνηται τις πριν ακούση, είναι εἰς αυτὸν αφρούνη και ὄνειδος. **14** Το πνεύμα του ανθρώπου θέλει υποστηρίζει την αδυναμίαν αυτού· αλλά το κατατεθλιμένον πνεύμα τις δύναται να υποφέρῃ; **15** Η καρδία του φρονίμου αποκτά σύνεσιν· και το ωτίον των σοφών ζητεῖ γνώσιν. **16** Το δώρον του ανθρώπου ανοίγει τόπον εἰς αυτόν, και φέρει αυτόν έμπροσθεν των μεγάλων. **17** Ο πρωτολογών εν τη κρίσει αυτού φαίνεται δίκαιος· αλλ' ο αντίδικος αυτού έρχεται και εξελέγχει αυτόν. **18** Ο κλήρος παύει τας αντιλογίας και αποφασίζει μεταξύ των δυνατών. **19** Αδελφός δυσαρεστηθείς υποτάσσεται δυσκολώτερα παρά ουχρά πόλις· αι δε διαφοραί αυτών είναι ως μοχλοί φρουρίου. **20** Εκ των καρπών του στόματος του ανθρώπου θέλει χορτασθή η κοιλία αυτού· από του προϊόντος των χειλέων αυτού θέλει εμπλοθῆ. **21** Θάνατος και ζωή είναι εἰς την χείρα της γλώσσης· και οι αγαπώντες αυτήν θέλουν φάγει τους καρπούς αυτής. **22** Όστις εύρηκε γυναίκα, εύρηκε αγαθόν· και απήλαυσε χάριν παρά Κυρίου. **23** Ο πέντης λαλεῖ μετά ικεσιών αλλ' ο πλούσιος αποκρίνεται μετά σκληρότητος. **24** Ο άνθρωπος ο ἔχων φίλους πρέπει να φέρηται φιλικώς· και υπάρχει φίλος στενώτερος αδελφού.

19 Καλήτερος ο πτωχός ο περιπατών εν τη ακεραιότητι αυτού, παρά τον πλούσιον τον διεστραμμένον τα χείλη αυτού και όντα αόφρονα. **2** Ψυχή ἀνέν γνώσεως βεβαίως δεν είναι καλόν· και όστις σπεύδει με τους πόδας, προσκόπτει. **3** Η αφροσύνη του ανθρώπου διαστρέφει την οδόν αυτού· και

η καρδία αυτού αγανακτεί κατά του Κυρίου. **4** Ο πλούτος προσθέτει φίλους πολλούς· ο δε πτωχός εγκαταλείπεται υπό του φίλου αυτού. **5** Ο ψευδής μάρτυς δεν θέλει μείνει ατιμώρητος· και ο λαλών ψεύδη δεν θέλει εκφύγει. **6** Πολλοί κολακεύονται το πρόσωπον του ἀρχοντος· και πας τις είναι φίλος του διδόντος ανθρώπου. **7** Τον πτωχόν μισούσι πάντες οι αδελφοί αυτού· πόσω μάλλον θέλουσιν αποφεύγειν αυτόν οι φίλοι αυτού· αυτός ακολουθεί φωνάζων αλλ' εκείνοι δεν αποκρίνονται. **8** Όστις αποκτά σοφίαν, αγαπά την ψυχήν αυτού· όστις φυλάττει φρόνισιν, θέλει ευρεί καλόν. **9** Ο ψευδής μάρτυς δεν θέλει μείνει ατιμώρητος· και ο λαλών ψεύδη θέλει απολεσθή. **10** Η τρυφή δεν αρμόζει εις ἄφρονα· πολύ ολιγώτερον εἰς δούλον, να εξουσιάζῃ επ' αρχόντων. **11** Η φρόνησις του ανθρώπου συστέλλει τον θυμόν αυτού· και είναι δόξα αυτού να παραβλέπῃ την παράβασιν. **12** Η οργή του βασιλέως είναι ως βρυχηθμός λέοντος· η δε εύνοια αυτού ως δρόσος επί τον χόρτον. **13** Ο ἄφρων υιός είναι ολέθρος εις τον πατέρα αυτού· και αἱ ἔριδες της γυναικός είναι ακατάπαυστον στάξιμον. **14** Οίκος και πλούτη κληρονομούνται εκ των πατέρων· αλλ' η φρόνιμος γυνή παρό τον Κύριον διδέται. **15** Η οκνηρία ρίπτει εις βαθύν ύπνουν και η ἀρέγος ψυχή θέλει πεινά. **16** Ο φυλάττων την εντολήν φυλάττει την ψυχήν αυτού· ο δε καταφρόνων τάς οδούς αυτού θέλει απολεσθή. **17** Ο ελεών πτωχών δανείζει εις τον Κύριον· και θέλει γείνει εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού. **18** Παίδες τον υιόν σου ενόσω είναι ελπίς· αλλά μη διεγείρης την ψυχήν σου, ώστε να θανατώσης αυτόν. **19** Ο οργίλος θέλει λάβει ποινήν· διότι και αἱ ελευθερώσης αυτόν, πάλιν θέλεις κάμει το αυτό. **20** Άκουε συμβουλήν και δέχου διδασκαλίαν διά να γείνης σοφός εις τα ἔσχατα σου. **21** Εἴναι πολλοί λογισμοί ειν τη καρδία του ανθρώπουν η βουλή όμως του Κυρίου, εκείνη θέλει μένει. **22** Τιμῇ του ανθρώπου είναι η αγαθότης αυτού· και καλήτερος ο πτωχός παρά τον ψεύτην. **23** Ο φόβος του Κυρίου φέρει ζωήν, και ο φοβούμενος αυτόν θέλει πλαγιάζει κεχορτασμένος· κακόν δεν θέλει συναπαντήσει. **24** Ο οκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού εις το τρυβλίον, και δεν θέλει ουδέ εις το στόμα αυτού να επιστρέψῃ αυτήν. **25** Εάν μαστιγώσης τον χλευαστήν, ο απλούς θέλει γείνει προσεκτικός· και εάν ελέγχης τον φρόνιμον, θέλει εννοήσει γνώσιν. **26** Όστις απιμάζει τον πατέρα και απωθεῖ την μητέρα, είναι υιός προξενών αισχύνην και ὄνειδος. **27** Παύσον, υἱέ μου, να ακούνης διδασκαλίαν παρεκτρέπουσαν από των λόγων της γνώσεως. **28** Ο ασεβής μάρτυς χλευάζει το δίκαιον· και το στόμα των ασεβών καταπίνει ανομίαν. **29** Κρίσεις ετοιμάζονται διά τους χλευαστάς, και ραβδισμοί διά την ράχιν των αφρόνων.

20 Ο οίνος είναι χλευαστής, και τα σίκερα στασιαστικά· και όστις δελεάζεται υπό τούτων, δεν είναι φρόνιμος. **2** Απειλή βασιλέως είναι βρυχηθμός λέοντος· όστις παροξύνει αυτὸν, αμαρτάνει εις την ιδιάν αυτού ζωήν. **3** Τιμῇ είναι εις τον ανθρώπον να πάνη από της ἔριδος· πας δε ἄφρων εμπλέκεται εις τα τάυτην. **4** Ο οκνηρός δεν θέλει να αφοριά εξ αιτίας του χειμώνος διά τούτο θέλει ζητεῖ εν τω θέρει και δεν θέλει λαμβάνει. **5** Η βουλή εν τη καρδίᾳ του ανθρώπου είναι ως ὑδατα βαθέαν· αλλ' ο συνετός ἀνθρωπός θέλει ανασύρει αυτήν. **6** Πολλοί ἀνθρωποι κηρύττουσιν ἐκαστος την καλοκαγαθίαν αυτού· αλλά τις θέλει εύρη ἀνθρωπον πιστόν; **7** Ο δίκαιος περιπατεῖ εν τη ακεραιότητι αυτού· και τα τέκνα αυτού είναι μακάρια μετ' αυτόν. **8** Βασιλεύς, καθήμενος επὶ θρόνου κρίσεως, διατεκδάζει παν κακόν διά των οφθαλμών αυτού. **9** Τις δύναται να είπη, Εκαθάρισα την καρδίαν μου, είμαι καθαρός

από των αμαρτιών μου; **10** Ζύγια διάφορα, μέτρα διάφορα, είναι αμφότερα βδέλυγμα εις τον Κύριον. **11** Γνωρίζεται και αυτό το παιδίον εκ των πράξεων αυτού, αν τα ἔργα αυτού είναι καθαρά, και αν ευθέα. **12** Το ωτίον ακούει και ο οφθαλμός βλέπει· αλλ' ο Κύριος ἀκαμένος αιμφότερα. **13** Μή αγάπα τον ὑπνον, διά να μη ἔλθῃς εις πτωχείαν· ἀνοιχον τους οφθαλμούς σου και θέλεις χορτασθή ἀρτού. **14** Κακόν, κακόν, λέγει ο αγοραστής· αλλ' αφού αναχωρήσῃ, τότε καυχάται. **15** Υπάρχει χρυσόν και πλήθος μαργαριτών· τα χειλή όμως της γνώσεως είναι το πολύτιμον κειμήλιον. **16** Λάβε το ιμάτιον του εγγυωμένου διά ξένον· και λάβε ενέχυρον απ' αυτού, εγγυωμένου περὶ ξένων πραγμάτων. **17** Ο ἄρτος του ψεύδους είναι γλυκύς εις τον ἀνθρωπον· μετά ταύτα όμως το στόμα αυτού θέλει γεμισθή χαλίκων. **18** Οι σκοποί στερεόνονται διά της συμβουλής· και μετά καλήν σκέψιν κάμνε πόλεμον. **19** Ο σπερμολόγος πειρεχόμενος αποκαλύπτει τα μυστικά· διά τούτο μη σμίγου μετά του πλατύνοντος τα χειλή αυτού. **20** Ο λύχνος του κακολογούντος τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού θέλει σφεσθή ειν βαθεί σκότει. **21** Κληρονομία αποκτηθείσα ταχέως την αρχήν, εις το τέλος δεν ευλογείται. **22** Μή είπης, Θέλω ανταποδώσει κακόν· ανάμενε τον Κύριον και θέλει σε σώσει. **23** Ζύγια διάφορα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· και η δολία πλάστιγξ δεν είναι καλον. **24** Τα διαβήματα του ανθρώπου διευθύνονται υπό τον Κύριον· πως λοιπόν ο ἀνθρωπός ήθελε γνωρίσει την εαυτού οδόν; **25** Πλαγίς είναι εις τον ἀνθρώπον, προπετώς να λαλήπεριερών και μετά τας ευχάς να σκέπτηται. **26** Ο σοφός βασιλεύς λικιμίζει τους ασεβείς και στρέφει τον τροχόν επ' αυτούς. **27** Λύχνος του Κυρίου είναι το πνεύμα του ανθρώπου, το οποίον διερευνά πάντα τα ενδόμυχα της καρδίας. **28** Έλεος και αλήθεια διαφυλάττουσι τον βασιλέα· και ο θρόνος αυτού υποστηρίζεται υπό του ελέους. **29** Καύχημα των νέων είναι η δύναμις αυτών· και δόξα των γερόντων η πολιά. **30** Τα μελανίσματα των πληγών λευκαίνουσι τον κακόν· και τα κτυπήματα τα ενδόμυχα της καρδίας.

21 Η καρδία του βασιλέως είναι ειν τη χειρί του Κυρίου ως ρεύματα υδάτων· όπου θέλει στρέφει αυτήν. **2** Πάσαι αι οδοι του ανθρώπου φαίνονται ορθαί εις τους οφθαλμούς αυτού· πλην ο Κύριος σταθμίζει τας καρδίας. **3** Να κάμνη τις δικαιοσύνην και κρίσιν είναι αρεστότερον εις τον Κύριον παρά θυσίαν. **4** Το επηρέμονό όμμα και η αλαζών καρδία, ο λύχνος των ασεβών, είναι αμαρτία. **5** Οι λογισμοί του επιμελούς φέρουσι βεβαίως εις αφθονίαν· παντός δε προπετούς βεβαίως εις ἔνδειαν. **6** Το αποκτάν θησαυρούς διά ψευδούς γλώσσης είναι ματαιότης ἀστατος των ζητούντων θάνατον. **7** Αι αρπαγαί των ασεβών θέλουσιν εξολοθρεύσει αυτούς διότι αρνούνται να πράττωσι το δίκαιον. **8** Η οδός του διεφθαρμένου ανθρώπου είναι σκολιά· του δε καθαρού το ἔργον είναι ευθές. **9** Καλήτερον να κατοική τις εν γωνία δώματος, παρά εν οικώ ευρυχώρω μετά γυναικός φιλέριδος. **10** Η ψυχή του ασεβούς επιθυμεῖ κακόν· ο πλησίον αυτού δεν ευρίσκει χάριν εις τους οφθαλμούς αυτού. **11** Όταν ο χλευαστής τιμωρήται, ο απλούς γίνεται σοφώτερος· και ο σοφός διδασκαλόμενος λαμβάνει γνώσιν. **12** Ο δίκαιος συλλογίζεται την οικίαν του ασεβούς, ὅταν οι ασεβείς κατακρημνίζωνται εις την κακίαν αυτών. **13** Όστις εμφράττει τα ώτα αυτού εις την κραυγήν του πτωχού, θέλει φωνάξει και αυτός και δεν θέλει εισακουσθή. **14** Δώρον κρύψιον καταπαύσει θυμόν· και χάρισμα εις τον κόλπον βαλλόμενον, οργήν ισχυράν. **15** Χαρά είναι εις τον δίκαιον να κάμνη κρίσιν· όλεθρος δε εις τους εργάτας της ανομίας.

16 Άνθρωπος αποπλανώμενος από της οδού της συνέσεως θέλει κατασκήνωσειν εν τη συνάξει των τεθανατωμένων. **17** Ο αγαπών ευθυμίαν θέλει κατασταθή πέντης ο αγαπών οίνον και μύρα δεν θέλει πλουτήσει. **18** Ο ασεβής θέλει είσθαι αντίλυτρον του δικαίου, και των ευθέων ο παραβάτης. **19** Καλήτερον να κατοική τις εν γη ερήμω παρά μετά γυναικός φιλέριδος και θυμώδους. **20** Θησαυρός πολύτιμος και μύρα ευρίσκονται εν τω οίκων του σοφού· ο δε ἄφρων ἀνθρωπός καταδαπανά αυτά. **21** Ο θηρεύων δικαιοσύνην και ἔλεος θέλει ευρεῖ ζωήν, δικαιοσύνην και δόξαν. **22** Ο σοφός εκπορθεί την πόλιν των δυνατών και καταβάλλει το οχύρωμα του θάρρους αυτής. **23** Όστις φυλάττει το στόμα αυτού και την γλώσσαν αυτού, φυλάττει την ψυχήν αυτού από στενοχωριών. **24** Υπερήφανος και αλαζών χλευαστής καλείται, οστις πράττει μετά θυμού αλαζονείας. **25** Αι επιθυμίαι του οκνηρού θανατόνουσιν αυτόν· διότι αι χείρες αυτού δεν θέλουσι να εργάζωνται. **26** επιθυμεῖ όλην την ημέραν επιθυμίας ο δε δίκαιος δίδει και δεν φειδεται. **27** Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα· πολλώ μάλλον ὅταν προσφέρωνται αυτίνη μετά πονηρίας. **28** Ο ψευδής μάρτυς θέλει απολεσθῆ· ο δε ἀνθρωπός ότις υπακούει θέλει λαλεῖ πάντοτε. **29** Ο ασεβής ἀνθρώπος σκληρύνει το πρόσωπον αυτού· αλλ' ο ευθύς κατευθύνει τας οδούς αυτού. **30** Δεν είναι σοφία ούτε σύνεσις ούτε βουλή εναντίον του Κυρίου. **31** Ο ἵπος ετοιμάζεται διά την ημέραν της μάχης η σωτηρία ὅμως είναι παρά Κυρίου.

22 Προτιμότερον δόνομα καλόν παρά πλούτη μεγάλα, χάρις αγαθή παρά αργύριον και χρυσίον. **2** Πλούσιος και πτωχός συναπαντώνται· ο Κύριος είναι ο Ποιητής αμφιτέρων τούτων. **3** Ο φρόνιμος προβλέπει το κακὸν και κρύπτεται· οι ἀφρονες ὅμως προχωρούσι και τιμωρούνται. **4** Η αμοιβὴ της ταπεινώσεως και του φόβου του Κυρίου είναι πλούτος και δόξα και ζωή. **5** Τριβόλοι και παγίδες είναι εν τη οδῷ του σκοιλιού· οστις φυλάττει την ψυχήν αυτού, θέλει είσθαι μακράν απ' αυτών. **6** Διδάξον το παιδίον εν αρχῇ της οδού αυτού και δεν θέλει απομακρυνθῆ απ' αυτής ουδὲ ὅταν γηράσῃ. **7** Ο πλούσιος εξουσιάζει τους πτωχούς· και ο δανειζόμενος είναι δούλος του δανειζόντος. **8** Ο σπείρων ανομίαν θέλει θερίσει συμφοράς και η ράβδος της ὑβρεως αυτού θέλει εκλείψει. **9** Ο ἔχων ὅμησα αγαθόν θέλει ευλογηθῆ· διότι δίδει εκ του ἀρτου αυτού εις τον πτωχόν. **10** Εκδίωξον τον χλευαστήν και θέλει συνεξέλθει η φιλονεκία, και η ἔρις και η ὑβρις θέλουσι παύσει. **11** Όστις αγαπά την καθαρότητα της καρδίας, διά την χάριν των χειλέων αυτού ο βασιλεύς θέλει είσθαι φίλος αυτού. **12** Οι οφθαλμοί του Κυρίου περιφυρουρούσι την γνώσιν· ανατρέπει δε τας υποθέσεις του παρανόμου. **13** Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι ἔξω εν τω μέσω των πλατειών θέλω φονευθῆ. **14** Στόμα γυναικός αλλοτρίας είναι λάκος βαθύς ο μισούμενος υπό Κυρίου θέλει εμπέσει εις αυτόν. **15** Η ανονσία είναι συνδεδεμένη μετά της καρδίας του παιδίου· η ράβδος της παιδείας θέλει αποχωρίσει αυτήν απ' αυτού. **16** Όστις καταθίλει τον πτωχόν διά να αυξήσῃ τα πλούτη αυτού, και οστις δίδει εις τον πλούσιον, θέλει ελθεῖ βεβαίως εις ἐνδειαν. **17** Κλίνον το ωτίον σου και ἀκουει τους λόγους των σοφών, και προσκόλλησον την καρδίαν σου εις την γνώσιν μου· **18** διότι είναι τερπνοί, εάν φυλάττῃ αυτούς εν τη καρδία σου· και θέλουσι συναρμόζεσθαι ομού επί των χειλέων σου. **19** Διά να ἴναι το θάρρος σου επί τον Κύριον, εδίδαξα ταύτα εις σε την ημέραν ταύτην, μάλιστα εις σε. **20** Δεν ἔγραψα εις σε πολλάκις διά συμβουλών και γνώσεων, **21** διά να σε κάμω να γνωρίσης την βεβαιότητα των λόγων της

αληθείας, ώστε να αποκρίνησαι λόγους αληθείας προς τους εξαποστέλλοντάς σε; **22** Μη γυμνόνης τον πτωχόν, διότι είναι πτωχός· μηδέ κατάθλιψε εις την πύλην τον δυστυχούντα· **23** διότι ο Κύριος θέλει εκδικάσει την δίκην αυτών και θέλει γυμνώσει την ψυχήν των γυμνωσάντων αυτούς. **24** Μη κάμνε φιλίαν μετά ανθρώπου θυμώδους· και μετά ανθρώπου οργίλου μη συμπεριπάτει· **25** μήποτε μάθης τας οδούς αυτού, και λάβης παγίδα εις την ψυχήν σου. **26** Μη ἔσο εκ των διδόντων χείρα, εκ των εγγυωμένων διά χρέη. **27** Εάν δεν ἔχης πόθεν να πληρώσης, διά τι να πάρωσι την κλίνην σου υποκάτωθέν σου. **28** Μη μετακίνει όρια αρχαία, τα οποία έθεσαν οι πατέρες σου. **29** Είδες ἀνθρώπον επιτήδειον εις τα ἔργα αυτού; αυτός θέλει παρασταθή ενώπιον βασιλέων· δεν θέλει παρασταθή ενώπιον ουτιδανών.

23 Όταν καθήσης να φάγης μετά ἀρχοντος, παρατήρει επιμελώς τα παρατιθέμενα ἐμπροσθέν σου· **2** και βάλε μάχαιραν εις τον λαιμόν σου, εάν ήσαι αδηφάγος· **3** μη επιθύμει τα εδέσματα αυτού διότι ταύτα είναι τροφή δολιότητος. **4** Μη μερίμνα διά να γείνης πλούσιος· ἀπέχει από της σοφίας σου. **5** Θέλεις επιστήσει τους οφθαλμούς σου εις το μη υπάρχον; διότι ο πλούτος κατασκευάζει βεβαίως εις εαυτόν πτέρυγας ως αετού και πετά προς τον ουρανόν. **6** Μη τρώγε τον ἀρτον του φθονερού, μηδέ επιθύμει τα εδέσματα αυτού· **7** διότι καθώς φρονεῖ εν τη ψυχή αυτού, τοιούτος είναι φάγε και πίε, λέγει προς σέ αλλ' η καρδία αυτού δεν είναι μετά σου. **8** Το ψωμίον, το οποίον ἔφαγες, θέλεις εξεμέσει και θέλεις χάσει τας γλυκείας συνομιλίας σου. **9** Μη λάλει εις τα ώτα του ἀφρονος διότι θέλει καταφρονήσει την σοφίαν των λόγων σου. **10** Μη μετακίνει όρια αρχαία· και μη ειοέλθης εις τους αγρούς των ορφανών· **11** διότι ο Λυτρωτής αυτών είναι ισχυρός· αυτὸς θέλει εκδικάσει την δίκην αυτών εναντίον σου. **12** Προσκόλλησον την καρδίαν σου εις την παιδείαν και τα ώτα σου εις τους λόγους της γνώσεως. **13** Μη φείδουν να παιδεύσης το παιδίον· διότι εάν κτυπήσης αυτό διά της ράβδου, δεν θέλει αποθάνει· **14** συ κτυπών αυτό διά της ράβδου, θέλεις ελευθερώσει την ψυχήν αυτού εκ του ἀδύο. (*Sheol h7585*) **15** Υἱέ μου, εάν η καρδία σου γείνη σοφή, θέλει ευφραίνεσθαι και η καρδία εμού· **16** και τα νεφρά μου θέλουσιν αγάλλεσθαι, όταν τα χείλη σου λαλώσιν ορθά. **17** Ας μη ζηλεύῃ η καρδία σου τους αμαρτωλούς· αλλ' έσο εν τω φόβῳ του Κυρίου όλην την ημέραν· **18** διότι βεβαίως είναι αμοιβή, και η ελπίς σου δεν θέλει εκκοπή. **19** Ακουε συ, υἱέ μου, και γίνου σοφός, και κατεύθυνε την καρδίαν σου εις την οδόν. **20** Μη ἔσο μεταξύ οινοποτών, μεταξύ κρεοφάγων ασθών· **21** διότι ο μέθυσος και ο ἀσωτος θέλουσι πτωχεύσει· και ο υπνώδης θέλει ενδυθή ράκη. **22** Υπάκουε εις τον πατέρα σου, οστις σε εγέννησε· και μη καταφρόνει την μητέρα σου, όταν γηράσῃ. **23** Αγόραζε την αλήθειαν και μη πώλει την σοφίαν και την παιδείαν και την σύνεσιν. **24** Ο πατέρι του δικαίου θέλει χαρή σφόδρα· και δότις γεννά σοφόν υιόν, θέλει ευφραίνεσθαι εις αυτόν. **25** Ο πατέρι σου και η μήτηρ σου θέλουσιν ευφραίνεσθαι· μάλιστα εκείνη, ήτις σε εγέννησε, θέλει χαίρει. **26** Υἱέ μου, δος την καρδίαν σου εις εμέ· και ας προσέχωσιν οι οφθαλμοί σου εις τας οδούς μου· **27** διότι η πόρνη είναι λάκκος βαθύς· και η αλλοτρία γυνή στενόν φρέαρ. **28** Αυτή προσέτι ενεδρεύει ως ληστής και πληθύνει τους παραβάτας μεταξύ των ανθρώπων. **29** Εις τίνα είναι ουαί· εις τίνα στεναγμού; εις τίνα ἔριδες; εις τίνα ματαιολογίαί; εις τίνα κτυπήματα ἀνέν αιτίας; εις τίνα φλόγωσις οφθαλμών; **30** Εις τους εγχρονίζοντας εν τω οίνω· εις εκείνους οίτινες

διάγουσιν ανιχνεύοντες οινοποσίας. **31** Μη θεώρει τον οίνον ότι κοκκινίζει, ότι δίδει το χρώμα αυτού εις το ποτήριον, ότι καταβαίνει ευαρέστως. **32** Εν τω τέλει αυτού δάκνει ως όφις και κεντρόνει ως βασιλίσκος. **33** οι οφθαλμοί σου θέλουσι κυττάξει αλλοτρίας γνωνάκια, και η καρδία σου θέλει λαλήσης αισχρά: **34** και θέλεις είσθαι ως κοιμώμενος εν μέσω θαλάσσης, και ως κοιτώμενος επί κορυφής, καταρτίου: **35** με έπυπτον, θέλεις ειπεί, και δεν επόνεσα: με έδειραν, και δεν θηθάνθην πότε θέλω εγερθή, διά να υπάγω να ζητήσω αυτόν πάλιν;

24 Μη ζήλευε τους κακούς ανθρώπους, μηδέ επιθύμει να ήσαι μετ' αυτών. **2** διότι η καρδία αυτών μελετά καταδύναστευσιν, και τα χέλια αυτών λαλούνται κακούργια. **3** Διά της σοφίας οικοδομείται οίκος και διά της συνέσεως στερεόνται. **4** Και διά της γνώσεως τα ταμεία θέλουσι γεμισθή από παντός πολυτίμουν και ευφρόσυνου πλούτουν. **5** Ο σοφός άνθρωπος ισχνεί, και ο άνθρωπος ο φρόνιμος αυδάνει δύναμιν. **6** Διότι διά σοφών βουλών θέλεις κάμει τον πόλεμόν σου εκ του πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. **7** Η σοφία είναι παραπολύ υψηλή διά τον άφρονα: δεν θέλει ανοίξει το στόμα αυτού εν τη πύλῃ. **8** Όστις μελετά να πράξῃ κακόν, θέλει ονομασθή ανήρ κακεντρεχής. **9** Η μελέτη της αφροσύνης είναι αμαρτία: και ο χλευαστής βδέλυγμα εις τους ανθρώπους. **10** Εάν μικροψυχήσης εν τη ημέρᾳ της συμφοράς, μικρά είναι η δύναμις σου. **11** Ελευθέρον τους συρομένους εις θάνατον, και μη αποδύρουν από των οντων εις ακμήν σφαγής. **12** Εάν είπης, Ιδού, ημείς δεν εξεύρομεν τούτο: δεν γνωρίζει ο σταθμίζων τας καρδίας; και ο φυλάττων την ψυχήν σου και αποδίδων εις έκαστον κατά τα έργα αυτού, δεν εξέπει; **13** Υιέ μου, φάγε μέλι, διότι είναι καλόν: και κηρήθαν, διότι είναι γλυκεία επί του ουρανού σουν. **14** Τοιαύτη θέλει είσθαι εις την ψυχήν σου η γνώσης της σοφίας όταν εύρης αυτήν, τότε θέλεις λάβει μαριώνη, και η ελπίς σου δεν θέλει εκκοπή. **15** Μη στήνε παγίδα, ως άνομε, κατά της κατοικίας του δικαίου: μη ταράξης τον τόπον της αναπαύσεως αυτού. **16** διότι ο δικαίος πίπτει επτάκις και σηκώνεται: αλλ' οι ασεβείς θέλουσι πέσει εις όλεθρον. **17** Εις την πτώσιν του εχθρού σου μη χαρής: και εις το ολίσθημα αυτού ας μη ευφράνεται η καρδία σου. **18** Μήποτε ο Κύριος ίδη και φανή τούτο κακόν εις τους οφθαλμούς αυτού και μεταστρέψῃ τον θυμόν αυτού απ' αυτού. **19** Μη αγανάκτει περί των πονηρευμένων: μη ζήλευε τους ασεβείς: **20** διότι δεν θέλει έχει τέλος αγαθόν ο κακός ο λύχνος των ασεβών θέλει οφεσθή. **21** Υιέ μου, φοβού τον Κύριον και τον βασιλέα: και μη έχει συγκοινωνίαν μετά στασιαστών. **22** διότι η συμφορά αυτών θέλει επέλθει εξαίφνης: και τις γνωρίζει αμφοτέρων τας τιμωρίας; **23** Ταύτα προσέτι είναι διά τους σοφούς. Η προσωποληψία εν τη κρίσει δεν είναι καλόν. **24** Τον λέγοντα προς τον ασεβή, Είσαι δίκαιος, τούτον οι λαοί θέλουσι καταρασθή και τα έθνη θέλουσι βδελύτεσθαι. **25** αλλ' εις τους ελέγχοντας αυτού θέλει είσθαι χάρις, και ευλογία αγαθών θέλει ελθεί επ' αυτούς. **26** Όστις αποκρίνεται λόγους ορθούς, είναι ως ο φιλών τα χέιλη. **27** Διάταττε το έργον σου έξω και προετοίμαζε αυτό εις σεαυτόν εν τω αγρώ και έπειτα οικοδόμησον τον οίκον σου. **28** Μη ήσο μάρτυς άδικος κατά τον πλησίον σου, μηδέ απάτα διά των χειλέων σου. **29** Μη είπης, Καθώς έκαμεν εις εμέ, ούτω θέλω κάμει εις αυτόν θέλω αποδώσει εις τον άνθρωπον κατά το έργον αυτού. **30** Διέβαντον διά του αγρού του οκνηρού και διά του αμπελώνος του ανθρώπου του ενδεούς φρενών: **31** και ιδού, πανταχού είχον βλαστήσει άκανθαι κνίδαι είχον σκεπάσει το πρόσωπον

αυτού, και το λιθόφραγμα αυτού ήτο κατακεκρυμισμένον. **32** Τότε εγώ θεωρήσας εσυλλογίσθην εν τη καρδία μου· είδον, και έλαφον διδασκαλίαν. **33** Ολίγος ύπνος, ολίγος νυσταγμός, ολίγη συμπλοκή των χειρών εις τον ύπνον: **34** έπειτα η πτωχεία σου έρχεται ως ταχυδρόμος, και η ένδεια σου ως ανήρ ένοπλος.

25 Και αύτα είναι παροιμίαι του Σολομώντος, τας οποίας συνέλεξαν οι άνθρωποι του Εζεκίου, βασιλέως του Ιούδα.

2 Δόξα του Θεού είναι να καλύπτη το πράγμα: δόξα δε των βασιλέων να εξηγιάζωι το πράγμα. **3** Ο ουρανός κατά το ύψος και η γη κατά το βάθος και η καρδία των βασιλέων είναι ανεξερεύνητα. **4** Αφαίρεσον την σκωρίαν από του αργύρου, και σκεύος θέλει εξέλθει εις τον χρυσοχόον: **5** αφαίρεσον τους ασεβείς απ' έμπροσθεν του βασιλέως, και ο θρόνος αυτού θέλει στηρεωθήν εν δικαιοσύνη. **6** Μη αλαζονεύου έμπροσθεν του βασιλέως, και μη ίστασαι εν τω τόπω των μεγάλων: **7** Διότι καλήτερον να σοι είπωσιν, Ανάβα εδώ, παρά να καταβιβασθής επί παρουσία του άρχοντος, τον οποίον είδον οι οφθαλμοί σου. **8** Μη εξέλθης εις έριδα ταχέως: μήποτε εν τω τέλει απορήσης τι να κάμης, όταν ο πλησίον σου σε καταισχύνη. **9** Εκδίκασον την δίκην σου μετά του πλησίον σου: και μη ανακάλυπτε το μυστικόν άλλου: **10** Μήποτε ο ακούων σε ονειδίση και η καταισχύνη σου δεν εξαλειφθή. **11** Λόγος λαληθείς πρεπόντως είναι μήλα χρυσά εις ποικίλματα αργυρά. **12** Ως ενώπιον χρυσούν και στολίδιον καθαρού χρυσίου, είναι ο σοφός ο ελέγχων ωτίον υπήκοον. **13** Ως το ψύχος της χιόνος εν καιρώ του θερισμού, ούτως είναι ο πιστός πρέσβυς εις τους αποστέλλοντας αυτόν: διότι αναπαύει την ψυχήν των κυρίων αυτού. **14** Ο καυχώμενος εις δώρων ψευδές ομοιάζει σύννεφα και άνεμον χωρίς βροχής. **15** Δι' υπομονής πείθεται ο ηγεμών: και η γλυκεία γλώσσα συντρίβει οστά. **16** Εύρηκας μέλι; φάγε όσον σοι είναι αρκετόν, μήποτε υπερεμπλησθής απ' αυτού και εξεμέστης αυτού. **17** Σπανίως βάλε τον πόδα σου εις τον οίκον του πλησίον σου, μήποτε σε βαρυνθή και σε μισήση. **18** Ο άνθρωπος, δύσις μαρτυρεί κατά του πλησίον αυτού μαρτυρίαν ψευδή, είναι ως ρόπαλον και μάχαιρα και βέλος οξύ. **19** Πίστις προς άπιστον εν ημέρα συμφοράς είναι ως οδόντιον σεσητός και πους εξηρθωμένος. **20** Ως ο εκδύσμενος ιμάτιον εν ημέρα ψύχους και το δόξος επί νίτρον, ούτως είναι ο ψάλλων άσματα εις λευτηπμένην καρδίαν. **21** Εάν πεινά ο εχθρός σου, δος εις αυτόν άρτον να φάγη: και εάν διψά, πότισον αυτόν ύδωρ: **22** διότι θέλεις σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού, και ο Κύριος θέλει σε ανταμείψει. **23** Ο βορράς άνεμος εκδιώκει την βροχήν το δε ωργισμένον πρόσωπον την υποψιθυρίζουσαν γλώσσαν. **24** Καλήτερον να κατοική τις εν γωνία δώματος, παρά εν οίκω ευρυχώρω μετά γυναικός φιλέριδος. **25** Ως ύδωρ ψυχρόν εις ψυχήν διψώσαν, ούτως είναι αγγελιάι αγαθαί από μακρυνής γης. **26** Ο δίκαιος σφάλλων έμπροσθεν του ασεβούς είναι ως πηγή θολερά και βρύσις διαφθαρείσα. **27** Καθώς δεν είναι καλόν να τρώγη τις πολύ μέλι, ούτως δεν είναι ένδοξον να ζητή την ιδιαί αυτού δόξαν. **28** Όστις δεν κρατεί το πνεύμα αυτού, είναι ως πόλις κατηδαφισμένη και ατείχιστος.

26 Καθώς η χιών εν τω θέρει και καθώς η βροχή εν τω θερισμώ, ούτως εις τον άφρονα η τιμή δεν αρμόζει. **2** Ως περιφέρεται το στρουθίον, ως περιπέτα η χελιδών, ούτως η άδικος κατάρα δεν θέλει επιφθάσει. **3** Μάστιξ διά τον ίππον, κημός διά τον όνον, και ράβδος διά την ράχιν των αφρόνων. **4** Μη αποκρίνου εις τον άφρονα κατά την αφροσύνη αυτού, διά να μη γείνης και συ όμοιος αυτού. **5** Αποκρίνου εις τον

άφρονα κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη ήναι σοφός εις τους οφθαλμούς αυτού. **6** Όστις αποστέλλει μήνυμα διά χειρός του άφρονος, αποκόπτει τους πόδας αυτού και πίνει ζημιάν. **7** Ως τα σκέλη του χωλούν κρέμονται ανωφελή, ούτως είναι και παροιμία εν τω στόματι των αφρόνων. **8** Ως ο δεσμεύων λίθον εις σφενδόνην, ούτως είναι ὅστις δίδει τιμήν εις τον άφρονα. **9** Ως η ἄκανθα θωδούμενή εις την χείρα του μεθύσου, ούτως είναι η παροιμία εν τω στόματι των αφρόνων. **10** Ο δυνάστης μιαίνει τα πάντα και μισθώνει τους άφρονας, μισθώνει και τους παραβάτας. **11** Ως ο κύνων επιστρέψει εις τον εμετόν αυτού, ούτως ο ἄφρων επαναλαμβάνει την αφροσύνην αυτού. **12** Είδες ἀνθρώπον νομίζοντα εαυτόν σοφόν; μάλλον ελπίς είναι εκ του άφρονος παρά εξ αυτού. **13** Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι εν τη οδώ, λέων εν ταῖς πλατείαις. **14** Ως η θύρα περιστρέφεται επί τας στρόφιγγας αυτής, ούτως ο οκνηρός επί την κλίνην αυτού. **15** Ο οκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού εις το τρυβλίον και βαρύνεται να επιστρέψῃ αυτήν εις το στόμα αυτού. **16** Ο οκνηρός νομίζει εαυτὸν σοφώτερον παρά επτά σοφούς γνωμοδότας. **17** Όστις διαβαίνων ανακατόντει εις ἑρίδα μη ἀνήκουσαν εις αυτόν, ομοιάζει τον πιάνοντα κύνα από των ωτών. **18** Ως ο μανικάκος ὅστις ρίπτει φλόγας, βέλη και θάνατον, **19** ούτως είναι ο ἀνθρώπος, ὅστις απατά τον πλησίον αυτού και λέγει, δεν ἔκαμον εγώ πάιζων; **20** Ωπού δεν είναι ξύλα, το πυρ σβύνεται και δόπιον δεν είναι ψιθυριστής, η ἔρις η συνχάζει. **21** Οι ἀνθρακες διά την ανθρακιάν και τα ξύλα διά το πυρ, και ο φίλερις ἀνθρώπος διά να εξάπτη ἑρίδας. **22** Οι λόγοι του ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως, και καταβαίνουσιν εις τα ενδόμυχα της κοιλίας. **23** Τα ἔνθερμα χεῖλη μετά πονηράς καρδίας είναι ως σκωρία αργύρου επικεχρισμένη επί πήλινον αγγείον. **24** Όστις μισεί, υποκρίνεται με τα χεῖλη αυτού, και μηχανεύεται δόλον εν τη καρδίᾳ αυτού. **25** Όταν ομιλή χαριέντως, μη πίστευε αυτόν διότι ἔχει επτά βδελύγματα εν τη καρδίᾳ αυτού. **26** Όστις σκεπάζει το μίσος διά δόλου, η πονηρία αυτού θέλει φανερωθήνει μέσω της συνάξεως. **27** Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν και ο λίθος θέλει επιστρέψει επί τον κυλίοντα αυτόν. **28** Η ψευδής γλώσσα μισεί τους υπ' αυτής καταθλιβομένους και το απατηλόν στόμα εργάζεται καταστροφήν.

27 Μη καυχάσαι εις την αύριον ημέραν διότι δεν εξενύρεις τι θέλει γεννήσει η ημέρα. **2** Ας σε επανιγή άλλος και μη το στόμα σου ξένος, και μη τα χεῖλη σου. **3** Βαρύς είναι ο λίθος και δυσβάστακτος η ἄμμος αλλ' η οργή του άφρονος είναι βαρυτέρα των δύο. **4** Ο θυμός είναι σκληρός και η οργή ὅξεια: αλλά τις δύναται να σταθή ἐμπροσθεν της ζηλοτυπίας; **5** Ο φανερός ἐλεγχος είναι καλήτερος παρά κρυπτομένη ἀγάπη: **6** πληγαὶ φίλου είναι πισταὶ φιλήματα δε εχθρών πολυάριθμα. **7** Κεχορτασμένη ψυχή αποστρέφεται την κηρήθραν εις δε την πεινασμένην ψυχήν παν πικρόν φαίνεται γλυκύν. **8** Ως το πτηνόν το αποπλανώμενόν από της φωλαές αυτού, ούτως είναι ο ἀνθρωπός ο αποπλανώμενος από του τόπου αυτού. **9** Τα μύρα και τα θυμιάματα ευφραίνουσι την καρδίαν, και η γλυκύτης του φίλου διά της εγκαρδίου συμβουλής. **10** Τον φίλον σου και τον φίλον του πατρός σου μη εγκαταλίπης εις δε τον οίκον του αδελφού σου μη ισελθής εν τη ημέρᾳ της συμφοράς σου διότι καλήτερον είναι γείτων πλησίον παρά αδελφός μακράν. **11** Υἱέ μου, γίνου σοφός και εύφραίνεις την καρδίαν μου, διά να ἔχω τι να αποκρίνωμαι προς τον ονειδίζοντά με. **12** Ο φρόνιμος προβλέπει το κακόν και κρύπτεται: οι ἄφρονες εξακολουθούσι και τιμωρούνται. **13** Λάβε το ιμάτιον

του εγγυωμένου διά ζένον και λάβε ενέχυρον απ' αυτού, εγγυωμένου περὶ ζένων πραγμάτων. **14** Ο εγειρόμενος το πρῶι και ευλογών μετά μεγάλης φωνῆς τον πλησίον αυτού θέλει λογισθή οι καταράμενος αυτόν. **15** Ακατάπαυστον στάζουμον εν ημέρᾳ βροχερά, και φίλερις γυνή είναι όμοια: **16** ο κρύπτων αυτήν κρύπτει τον ἀνέμον· και το μύρον εν τη δεξιᾷ αυτού κρυπτόμενον φωνάζει. **17** Ο σίδηρος ακονίζει τον σιδηρον· και ο ἀνθρωπός ακονίζει το πρόσωπον του φίλου αυτού. **18** Ο φυλάττων την συκήν θέλει φάγει τον καρπόν αυτής· και ο φυλάττων τον κύριον αυτού θέλει τιμηθή. **19** Καθώς εις το ίδρωρ ανταποκρίνεται πρόσωπον εις πρόσωπον, ούτω καρδία ανθρώπου εις ἀνθρώπον. **20** Ο ἀδης και η απώλεια δεν χορταίνουσι· και οι οφθαλμοί του ανθρώπου δεν χορταίνουσιν. (**Sheol h7585**) **21** Ο ἀργυρος δοκιμάζεται διά του χωνευτηρίου και ο χυρός διά της καμίνου· ο δε ἀνθρωπός διά του στόματος των εγκωμιαζόντων αυτόν. **22** Και αν κοπανίσης διά κοπάνου τον ἄφρονα εν ιγδίῳ μεταξύ σίτου κοπανίζομένου, η αφροσύνη αυτού δεν θέλει χωρισθή απ' αυτού. **23** Πρόσεχε να γνωρίζης την κατάστασιν των ποιμιών σου, και επιμελού καλώς τας αγέλας σου· **24** Διότι ο πλούτος δεν μένει διαπαντός ουδέ το διάδημα από γενέας εις γενεάν. **25** Ο χόρτος βλαστάνει και η χλόη αναφαίνεται, και τα χόρτα των ὄρέων συνάγονται. **26** Τα αρνία είναι διά τα ενδύματά σου, και οι τράγοι διά την πληρωμήν του αγρού. **27** Και θέλεις ἔχει ἀφθονον γάλα αιγών διά την τροφήν σου, διά την τροφήν του οίκου σου και την ζωήν των θεραπαινών σου.

28 Οι ασεβείς φεύγουσιν ουδενός διώκοντος οι δε δίκαιοι έχουσι θάρρος ως λέων. **2** Διά τα αμαρτήματα του τόπου πολλοί είναι οι ἀρχοντες αυτού· δι' ανθρώπου όμως συνετού και νοήμονος το πολίτευμα αυτού θέλει διαρκεί. **3** Πτωχός ἀνθρώπος και δυναστεύων πτωχούς είναι ως βροχή κατακλύζουσα, ήτις δεν δίδει ἄρτον. **4** Όσοι εγκαταλείπουσι τον νόμον, εγκωμιάζουσι τους ασεβείς αλλ' οι φυλάττοντες τον νόμον αντιμάχονται εις αυτούς. **5** Οι κακοί ἀνθρωποί δεν θέλουσι νοήσει κρίσιν αλλ' οι ζητούντες τον Κύριον θέλουσι νοήσει τα πάντα. **6** Καλήτερος ο πτωχός ο περιπάτων εν τη ακεραιόττη αυτού, παρά τον διεστραμμένον τας οδούς αυτού, και αν ήναι πλούσιος. **7** Ο φυλάττων τον νόμον είναι υιός συνετός ο δε φίλος των αστών κατασχύνει τον πατέρα αυτού. **8** Ο αυξάνων την περιουσίαν αυτού διά τόκου και πλεονεξίας συνάγει αυτήν διά τον ελεούντα τους πτωχούς. **9** Τον εκκλίνοντος το ωτίον αυτού από του να ακούνη τον νόμον, και αυτή η προσευχή αυτού θέλει είσθαι βδέλυγμα. **10** Ο αποπλανών τους ευθείς εις οδόν κακήν αυτός θέλει επεσεις εις τον ίδιον αυτού λάκκον· αλλ' οι ἀμέμπτοι θέλουσι κληρονομήσει αγαθά. **11** Ο πλούσιος ἀνθρώπος νομίζει εαυτόν σοφόν· αλλ' ο συνετός πτωχός εξελέγχει αυτόν. **12** Όταν οι δίκαιοι θριαμβεύσωσι, μεγάλη είναι η δόξα· αλλ' οταν οι ασεβείς υψόνωνται, οι ἀνθρωποί κρύπτονται. **13** Ο κρύπτων τας αμαρτίας αυτού δεν θέλει ευοδώθη· ο δε εξομολογύμενος και παραιτών αυτάς θέλει ελεηθή. **14** Μακάριος ο ἀνθρώπος ο φοβούμενος πάντοτε ὅστις όμως σκληρύνει την καρδίαν αυτού, θέλει πέσει εις συμφοράν. **15** Λέων βρυχώμενος και ἀρκτος πεινώσα είναι διοικητής ασεβής επι λαόν πεινχρόν. **16** Ο πηγεών ο στερούμενος συνέσεων πληθύνει τας καταδυναστείας· ο δε μισών την αρπαγήν θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού. **17** Ο ἀνθρώπος ο ἔνοχος αίματος ανθρώπου θέλει κρατήσει αυτόν. **18** Ο περιπάτων εν ακεραιόττη θέλει σωθή· ο δε διεστραμμένος εν ταις οδοίς

αυτού θέλει πρόσει διά μιας. **19** Ο εργαζόμενος την γην αυτού θέλει χρησιθή άρτον ο δε ακολουθών τους ματαιόφρονας θέλει εμπλησθή πτωχείας. **20** Ο πιστός άνθρωπος θέλει έχει πολλήν ευλογίαν αλλ' οστις σπεύδει να πλουτήσῃ, δεν θέλει μείνει απιμώρητος. **21** Να ήναι τις προσωπολήπτης, δεν είναι καλόν: διότι ο τοιούτος άνθρωπος δι' εν κομμάτιον άρτον θέλει ανομήσει. **22** Ο έχων πονηρὸν οφθαλμὸν σπεύδει να πλουτήσῃ, και δεν καταλαμβάνει ότι η ένδεια θέλει ελθεῖ επ' αυτόν. **23** Ο ελέγχων άνθρωπων ύστερον θέλει ευρεῖ περισσότεραν χάριν, παρά τον κολακεύοντα διά της γλώσσης. **24** Ο κλέπτων τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, και λέγων, Τούτο δεν είναι αμαρτία, αυτός είναι σύντροφος του ληστού. **25** Ο αλαζών την καρδίαν διεγείρει ἐριδας· ο δε θαρρών επὶ Κύριον θέλει παχυνθή. **26** Ο θαρρών επὶ την ιδίαν αυτού καρδίαν είναι ἀφρων αλλ' ο περιπατών εν σοφίᾳ, ούτος θέλει σωθῆ. **27** Όστις δίδει εἰς τους πτωχούς, δεν θέλει ελθεῖ εἰς ἔνδειαν αλλ' οστις αποστρέφει τους οφθαλμούς αυτού, θέλει έχει πολλάς κατάρας. **28** Όταν οι ασεβείς υψόνωνται, οι άνθρωποι κρύπτονται: αλλ' εν τη απωλεία εκείνων οι δίκαιοι πληθύνονται.

29 Άνθρωπος οστις ελεγχόμενος σκληρύνει τον τράχηλον, εξαίφνης θέλει αφανισθή και χωρίς ίασεως. **2** Όταν οι δίκαιοι μεγαλύνθωσιν, ο λαός ευφραίνεται αλλ' οταν ο ασεβής εξουσιάζῃ, στενάζει ο λαός. **3** Όστις αγαπά την σοφίαν, ευφραίνει τον πατέρα αυτού αλλ' οστις συναναστρέφεται με πόρνας, φθείρει την περιουσίαν αυτού. **4** Ο βασιλεὺς διά της δικαιοσύνης στερεόνει τον τόπον: αλλ' ο δωρολήπτης καταστρέφει αυτόν. **5** Ο άνθρωπος οστις κολακεύει τον πλησίον αυτού, εκτείνει δίκτυον έμπροσθεν των βημάτων αυτού. **6** Ο κακός άνθρωπος παγιδεύεται εν τη ανομίᾳ: αλλ' ο δίκαιος φάλλει και ευφραίνεται. **7** Ο δίκαιος λαμβάνει γνώσιν της κρίσεως των πενήτων ο ασεβής δεν νοεῖ γνώσιν. **8** Οι χλευασταί άνθρωποι καταφλέγουνται την πόλιν: αλλ' οι σοφοί αποστρέφουνται την οργήν. **9** Ο σοφός άνθρωπος, διαφερόμενος μετά του ἀφρονος ανθρώπου, είτε οργίζεται, είτε γελά, δεν ευρίσκει ανάπτασιν. **10** Οι ἄνδρες των αιμάτων μισούντι τον ἀμέμπτον αλλ' οι ευθείς εκζητούσι την ζωήν αυτού. **11** Ο ἀφρων εκθέτει όλην αυτού την ψυχήν: ο δε σοφός αναχαιτίζει αυτήν εἰς τα οπίσω. **12** Εάν ο διοικητής προσέχῃ εἰς λόγους ψευδεῖς, πάντες οι υπηρέται αυτού γίνονται ασεβείς. **13** Πένης και δανειστής συναπαντώνται: ο Κύριος φωτίζει αμφοτέρων τους οφθαλμούς. **14** Βασιλέως κρίνοντος τους πτωχούς εν αληθείᾳ, ο θρόνος αυτού θέλει στερεωθή διαπαντός. **15** Η ράβδος και ο ἐλέγχος δίδουντι σοφίαν: παιδίον δε απολελυμένον κατασιχύνει την μητέρα αυτού. **16** Όταν οι ασεβείς πληθύνονται, η ανομία περισσεύει: αλλ' οι δίκαιοι θέλουντιν ιδεῖ την πτώσιν αυτών. **17** Παίδευε τον υἱόν σου και θέλει φέρει ανάπτασιν εἰς σέ· και θέλει φέρει ιδονίην εἰς την ψυχήν σου. **18** Όπου δεν υπάρχει όρασις, ο λαός διαφθείρεται: είναι δε μακάριος ο φυλάττων τον νόμον. **19** Ο δούλος διά λόγων δεν θέλει διορθωθή· επειδή καταλαμβάνει μεν, αλλά δεν υπακούει. **20** Εἶδες άνθρωπον ταχύν εἰς τους λόγους αυτού; περισσότερα ελπίς είναι εκ του ἀφρονος παρά εξ αυτού. **21** Εάν τις ανατρέψῃ παιδιόθεν τον δούλον αυτού τρυφηλώς, τέλος πάντων θέλει κατασταθή υιός. **22** Ο θυμώδης άνθρωπος εξάπτει ἐρίδα, και ο οργύλος άνθρωπος πληθύνει ανομίας. **23** Η υπερηφανία του ανθρώπου θέλει ταπεινώσει αυτόν: ο δε ταπεινόφρων απολαμβάνει τιμήν. **24** Ο συμμεριστής του κλέπτου μισεῖ την εαυτού ψυχήν ακούει τον όρκον και δεν ομιλογεί. **25** Ο φόβος του ανθρώπου στήνει παγίδα: ο δε πεποιθώς επὶ Κύριον θέλει είσθαι εν ασφαλείᾳ.

26 Πολλοί ζητούσι το πρόσωπον του ηγεμόνος: αλλ' η του ανθρώπου κρίσις είναι παρά Κυρίου. **27** Ο άδικος άνθρωπος είναι βδέλυγμα εἰς τους δικαιίους: και ο ευθύς εἰς την οδόν αυτού, βδέλυγμα εἰς τους ασεβείς. **30** Οι λόγοι του Αγούρ, υιού του Ιακαί: τουτέστιν ο χρησμός, τον οποίον ο άνθρωπος ελάλησε προς τον Ιθίηλ, προς τον Ιθίηλ και τον Ούκαλ. **2** Βεβαίως εγώ είμαι ο αφρονέστερος των ανθρώπων, και φρόνησις ανθρώπου δεν υπάρχει εν εμοί: **3** και δεν έμαθον την σοφίαν, ούτε εξεύρω την γνώσιν των αγίων. **4** Τις ανέβη εἰς τον ουρανόν και κατέβη; τις συνήγαγε τον ανέμον εν ταῖς χερσὶν αυτού; τις εδέσμευε τὰ Ίδατα εν ιματίῳ; τις εστερέωσε πάντα τα ἀκρά της γης; τι τὸ ονόμα αυτού; και τι τὸ ονόμα του υιού αυτού, εάν εξεύρης; **5** Πας λόγος Θεού είναι δεδοκιμασμένος είναι αστίς εἰς τους πεποιθότας επ' αυτόν. **6** Μη προσθέσης εἰς τους λόγους αυτού μήποτε σε εξελέξῃ, και ευρεθής ψεύστης. **7** Δύο ζητώ παρά σού μη αρνηθῆς ταύτα εἰς εμέ πριν αποθάνω. **8** Ματαιότητα και λόγον ψευδή απομάκρυνε απ' εμού πτωχείαν και πλούτον μη δώσης εἰς εμέ τρέφε με με αυτάρκη τροφήν. **9** Μήποτε χορτασθώ και σε αρνηθῶ και είπω, Τις είναι ο Κύριος; ή μήποτε ευρεθείς πτωχός κλέψω και λάβω το ονόμα του Θεού μου επὶ ματάιω. **10** Μη καταλάλει υπηρέτην προς τον κύριον αυτού μήποτε σε καταρασθή και ευρεθής ένοχος. **11** Υπάρχει γενεά, ήτις καταράται τον πατέρα αυτής και δεν ευλογεί την μητέρα αυτής. **12** Υπάρχει γενεά καθαρά εἰς τους οφθαλμούς αυτής, αλλά δεν είναι πεπλυμένη από της ακαθαρσίας αυτής. **13** Υπάρχει γενεά, της οποίας πόσον ψυλοί είναι οι οφθαλμοί και τα βλέφαρα αυτής επιτρέμαν. **14** Υπάρχει γενεά, της οποίας οι οδόντες είναι ρομφαίαι και οι μυλόδοντες μάχαιραι, διά να κατατρώγωσι τους πτωχούς της γης και τους ενδεείς εἰς μέσου των ανθρώπων. **15** Η βδέλλα έχει δύο θυγατέρας, αίτινες φωνάζουσι, Φέρε, φέρε. Τα τρία ταύτα δεν χορταίνουσι ποτέ, μάλιστα τέσσαρα δεν λέγουσι ποτέ, Αρκεί. **16** Ο ἄδης, και η στείρα μήτρα· η γη, ήτις δεν χορταίνει από Ίδατος, και το πυρ, το οποίον δεν λέγει, Αρκεί. (*Sheol h7585*) **17** Τον οφθαλμόν, οστις εμπαίζει τον πατέρα αυτού και καταφρονεί να υπακούσῃ εἰς την μητέρα αυτού, οι κόρακες της φάραγγος θέλουσιν εκβάλει και οι νεοσσοί των αετών θέλουσι φάγει. **18** Τα τρία ταύτα είναι θαυμαστά εἰς εμέ, μάλιστα τέσσαρα δεν εννοώ. **19** Τα ίχνη του αετού εἰς τον ουρανόν: τα ίχνη του όφεως επὶ του βράχου· τα ίχνη του πλοίου εν μέσω της θαλάσσης· και τα ίχνη του ανθρώπου εν τη νεότητι. **20** Τοιαύτη είναι η οδός της μοιχαλίδος γυναικός τρώγει και σπογγίζει το στόμα αυτής, και λέγει, Δεν ἐπράξα ανομίαν. **21** Τιά τρία η γη ταράττεται, μάλιστα διά τέσσαρα, τα οποία δεν δύναται να υποφέρῃ **22** Διά τον δούλον, δταν βασιλεύσῃ και τον ἀφρονα, δταν χορτασθή άρτον: **23** διά την μισητήν γυναίκα, δταν υπανδρευθή· και την δούλην, δταν εκδιώξῃ την κυρίαν αυτής. **24** Τα τέσσαρα ταύτα είναι ελάχιστα επὶ της γης, είναι ίδιας σοφώτατα: **25** οι μύρμηκες, οίτινες είναι λαός αδύνατος αλλ' εν τη θέρη ειτομάζουσι την τροφήν αυτών: **26** οι χοιρογύλλιοι, οίτινες είναι λαός ανίσχυρος αλλά κάμνουσι τους οίκους αυτών επὶ βράχου: **27** αι ακρίδες, οίτινες δεν έχουντι βασιλέα αλλ' εκβάίνουσι πάσαι ομού κατά τάγματα: **28** ο ασκάλαβος, οστις βαστάζεται εν ταῖς χερσὶν αυτού, και διατρίβει εν τοις παλατίοις των βασιλέων. **29** Τα τρία ταύτα βαδίζουσι καλώς, μάλιστα τέσσαρα περιπατούσιν ευπρεπώς: **30** Ο λέων, οστις είναι ο ισχυρότερος των ζώων, και δεν στρέφει από προσώπου τινός: **31** Ο αλέκτωρ, ο τράγος έτι· και ο βασιλεύς, περικεκυλωμένος υπό του λαού αυτού. **32**

Εάν έπραξας αφρόνων υψώνων σεαυτόν, και εάν εβουλεύθης κακόν, βάλε χείρα επί στόματος. **33** Διότι όστις κτυπά το γάλα, εκβάλλει βούτυρον· και όστις εκθίβει την ρίνα, εκβάλλει αίμα· και όστις ερεθίζει οργήν, εξάγει μάχας.

31 Οι λόγοι του βασιλέως Λεμουήλ, ο χρησμός, τον οποίον η μήτηρ αυτού εδίδαξεν αυτόν. **2** Τι, νιέ μου; και τι, τέκνον της κοιλίας μου; και τι, νιέ των ευχών μου; **3** Μη δώσης τας δυνάμεις σου εις τας γυναίκας, μηδέ τας οδούς σου εις τας αφανιστρίας των βασιλέων. **4** Δεν είναι των βασιλέων, Λεμουήλ, δεν είναι των βασιλέων να πίνωσιν οίνον, ουδέ των ηγεμόνων, σίκερα· **5** μήποτε πίοντες λησμονήσωσι τον νόμον και διαστρέψωσι την κρίσιν τινός τεθλιμμένου. **6** Δίδετε σίκερα εις τους τεθλιμμένους, και οίνον εις τους πεπικραμένους την ψυχήν· **7** διά να πίωσι και να λησμονήσωσι την πτωχείαν αυτών και να μη ενθυμώνται πλέον την δυστυχίαν αυτών. **8** Άνοιγε το στόμα σου υπέρ του αφώνου, υπέρ της κρίσεως πάντων των εγκαταλειμμένων. **9** Άνοιγε το στόμα σου, κρίνε δικαίως, και υπερασπίζου τον πτωχόν και τον ενδεή. **10** Γυναίκα ενάρετον τις θέλει ευρεί; διότι η τοιαύτη είναι πολύ τιμιωτέρα υπέρ τους μαργαρίτας. **11** Η καρδία του ανδρός αυτής θαρρεί επ' αυτήν, και δεν θέλει στερείσθαι αφθονίας. **12** Θέλει φέρει εις αυτόν καλόν και ουχί κακόν, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτής. **13** Ζητεί μαλλίον και λινάριον και εργάζεται ευχαρίστως με τας χείρας αυτής. **14** Είναι ως τα πλοία των εμπόρων φέρει την τροφήν αυτής από μακρόθεν. **15** Και εγείρεται ενώ είναι έτι νυξ και δίδει τροφήν εις τον οίκον αυτής, και έργα εις τας θεραπαίνας αυτής. **16** Θεωρεί αγρόν και αγοράζει αυτόν· εκ του καρπού των χειρών αυτής φυτεύει αμπελώνα. **17** Ζώνει την οσφύν αυτής με δύναμιν, και ενισχύει τους βραχίονας αυτής. **18** Αισθάνεται ότι το εμπόριον αυτής είναι καλόν· ο λύχνος αυτής δεν σβύνεται την νύκτα. **19** Βάλλει τας χείρας αυτής εις το αδράκτιον και κρατεί εν τη χειρί αυτής την ήλακάτην. **20** Ανοίγει την χείρα αυτής εις τους πτωχούς και εκτείνει τας χείρας αυτής προς τους ενδεείς. **21** Δεν φοβείται την χιόνα διά τον οίκον αυτής διότι πας ο οίκος αυτής είναι ενδεδυμένοι διπλά. **22** Κάμνει εις εαυτήν σκεπάσματα· το ένδυμα αυτής είναι βύσσος και πορφύρα. **23** Ο ανήρ αυτής γνωρίζεται εν ταῖς πύλαις, όταν κάθηται μεταξύ των πρεσβυτέρων του τόπου. **24** Κάμνει λεπτόν πανίον και πωλεί· και δίδει ζώνας εις τους εμπόρους. **25** Ισχύν και ευπρέπειαν είναι ενδεδυμένη· και ευφράίνεται διά τον μέλλοντα καιρόν. **26** Ανοίγει το στόμα αυτής εν σοφίᾳ· και επί της γλώσσης αυτής είναι νόμος ευμενείας. **27** Επαγρυπνεί εις την κυβέρνησην του οίκου αυτής και άρτον οκνηρίας δεν τρώγει. **28** Τα τέκνα αυτής σηκώνονται και μακαρίζουσιν αυτήν· ο ανήρ αυτής, και επαινεί αυτήν. **29** Πολλαί θυγατέρες εφέρθησαν αξιως, αλλά συ υπερέβης πάσας. **30** Ψευδής είναι η χάρις και μάταιον το κάλλος· η γυνή η φοβουμένη τον Κύριον, αυτή θέλει επαινείσθαι. **31** Δότε εις αυτήν εκ του καρπού των χειρών αυτής· και τα έργα αυτής ας επαινώσιν αυτήν εν ταῖς πύλαις.

Ἐκκλησιαστής

1 Λόγοι του Ἐκκλησιαστού, υιού του Δαβίδ, βασιλέως εν Ἱερουσαλήμ. **2** Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο Ἐκκλησιαστής ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης. **3** Τις ὀφέλεια εἰς τὸν ἀνθρωπὸν εκ παντὸς του μόχθου αυτού, τον οποίον μοχθεῖ υπό τον ἥλιον; **4** Γενεά υπάγει, και γενεά ἔρχεται· η δε γη διαμένει εἰς τὸν αἰώνα. **5** Και ανατέλλει ο ἥλιος, και δύει ο ἥλιος και σπεύδει πρὸς τὸν τόπον αυτού, θθεν ανέτειλεν. **6** Υπάγει πρὸς τὸν νότον ο ἀνέμος, και επιστρέψει πρὸς τὸν βορρᾶν· ακαταπάντως περιστρέψομενος υπάγει, και επανέρχεται επὶ τοὺς κύκλους αυτού, ο ἀνέμος. **7** Πάντες οι ποταμοὶ υπάγουσιν εἰς τὴν θάλασσαν, και η θάλασσα ποτέ δὲν γεμίζει εἰς τὸν τόπον θθεν ρέουσιν οι ποταμοί, εκεὶ πάλιν επιστρέψουσιν, διὰ να υπάρωσι. **8** Πάντα τα πράγματα είναι εν κόπῳ· δὲν δύναται ἀνθρώπος να εκφράσῃ τούτο· ο οφθαλμὸς δὲν χορταίνει βλέψων, και το ωτίον δὲν γεμίζει ακούον. **9** ο, τι ἔγεινε, τούτο πάλιν θέλει γείνει· και ο, τι συνέβη, τούτο πάλιν θέλει συμβῆ· και δὲν είναι ουδέν νέον υπὸ τον ἥλιον. **10** Υπάρχει πράγμα, περὶ του οποίου δύναται τις να είπῃ, Ιδέ, τούτο είναι νέον; τούτο ἔγεινεν ἡδη εἰς τους αἰώνας οίτινες υπήρχαν πρ ημών. **11** Δεν είναι μνήμη των προγενονότων, ουδέ θέλει είσθαι μνήμη των επιγενησμένων μετά ταῦτα, εἰς τους μέλλοντας να υπάρχουσιν ἐπειτα. **12** Εγὼ ο Ἐκκλησιαστής εστάθην βασιλεύς επὶ τὸν Ἰσραὴλ εν Ἱερουσαλήμ: **13** και ἐδῶκα την καρδίαν μου εἰς το να εκζητήσω και να ερευνήσω διὰ τῆς σοφίας περὶ πάντων των γινομένων υπὸ τον ουρανὸν· τον οχηλρόν τούτον περισπασμόν ο Θεός ἐδώκεν εἰς τους νιούς των ανθρώπων, διὰ να μοχθώσιν εν αυτῷ. **14** Εἶδον πάντα τα ἔργα τα γινόμενα υπὸ τον ἥλιον, και ιδού, τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **15** Το στρεβλόν δὲν δύναται να γείνη ευθές, και α ελλείψει δὲν δύναται να αριθμηθώσιν. **16** Εγὼ ελάλησα εν τη καρδία μου λέγων, Ιδού, εγώ εμεγαλύνθην και ηξήνθην εις σοφίαν υπέρ πάντας τους υπάρχαντας πρ εμού εν Ἱερουσαλήμ, και η καρδία μου απήλαυσε πολλήν σοφίαν και γνώσιν. **17** Και ἑώκα την καρδίαν μου εις το να γνωρίσῃ σοφίαν και εις το να γνωρίσῃ ανοησίαν και αφροσύνην πλην εγνώρισα ότι και τούτο είναι θλίψις πνεύματος. **18** Διότι εν πολλῇ σοφίᾳ είναι πολλή λύπη· και όστις προσθέτει γνώσιν, προσθέτει πόνον.

2 Εγώ είπα εν τη καρδία μου, Ελθέ τώρα, να σε δοκιμάσω δι' ευφροσύνης και εντρύφα εις αγαθά· και ιδού, και τούτο ματαιότης. **2** Είπα περὶ του γέλωτος, Είναι μωρία· και περὶ της χαράς, Τι ωφελεῖ αύτη; **3** Εσκέφθην εν τη καρδία μου να ευφράινω την σάρκα μου με οίνον, ενώ έτι η καρδία μου ησοχείτο εις την σοφίαν και να κρατήσω την μωρίαν, εωσού ίδω τι είναι το αγαθόν εις τους νιούς των ανθρώπων, διὰ να κάμνωσιν αυτού υπὸ τον ουρανὸν πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτῶν. **4** Έκαμον πράγματα μεγάλα εις εμαυτόν ωκοδόμησα εις εμαυτόν οικίας εφύτευσα δι' εμαυτόν αμπελώνας. **5** Έκαμον δι' εμαυτόν κίπους και παραδίσους και εφύτευσα εν αυτοῖς δένδρα παντός καρπού. **6** Έκαμον δι' εμαυτόν δεξαμενάς υδάτων, διὰ να ποτίζω εξ αυτών το ἀλσος το κατάφυτον εκ δένδρων. **7** Απέκτησα δούλους και δούλας και είχον δούλους οικογενείς· απέκτησα ἔτι αγέλας και ποίμνια περισσότερα υπέρ πάντας τους υπάρχαντας πρ εμού εν Ἱερουσαλήμ. **8** Συνήθροισα εις εμαυτόν και αργύριον και χρυσίον και εκλεκτά κειμήλια βασιλέων και τόπων· απέκτησα εις εμαυτόν ἀδοντας

και αδούσας και τα εντρυφήματα των σιων των ανθρώπων, παν είδος παλλακίδων. **9** Και εμεγαλύνθην και η ξηήνθην υπέρ πάντας τους υπάρχαντας πρ εμού εν Ἱερουσαλήμ και η σοφία μου ἐμενεν εν εμοι. **10** Και παν ό, τι εξήτησαν οι οφθαλμοί μου, δεν ηρνήθην εις αυτούς δεν εμπόδισα την καρδίαν μου από πάσης ευφροσύνης, διότι η καρδία μου ευφράινετο εις πάντας τους μόχθους μου· και τούτο ήτο η μερις μου εκ παντός του μόχθου μου. **11** Και παρεπήρησα εγώ εν πάσι τοις ἔργοις μου τα οποία έκαμον αι χειρές μου, και εν παντί τω μόχθω τον οποίον εμόχθησα, και ιδού, τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος, και ουδέν οφέλος υπὸ τον ἥλιον. **12** Και εστράφην εγώ διά να παρατηρήσω την σοφίαν και την μωρίαν και την αφροσύνην· διότι τι θέλει κάμει ἀνθρωπος ελθών μετά τον βασιλέα; ό,τι έκαμον ήδη. **13** Και εγώ είδον ότι η σοφία υπερέχει της αφροσύνης, καθώς το φως υπερέχει του σκότους. **14** Του σοφού οι οφθαλμοί είναι εν τη κεφαλή αυτού, ο δε ἄφρων περιπατεί εν τω σκότει· πλην εγώ εγνώρισα ἔτι ότι εν συνάντημα θέλει συναντησει εις πάντας τούτους. **15** Διά τούτο είπα εγώ εν τη καρδία μου, Καθώς συμβάνει εις τον ἄφρονα, ούτω θέλει συμβή και εις εμέ· διά τι λοιπόν εγώ να γείνω σοφώτερος; θέντε εσυμπέραν πάλιν εν τη καρδία μου, οτι και τούτο είναι ματαιότης. **16** Διότι δεν θέλει μένει διαπαντός η μνήμη του σοφού ουδέ του ἄφρονος επειδή εν ταις επερχομέναις ημέραις τα πάντα θέλουσι πλέον λημπονιθή. Και πως θέλει αποθάνει ο σοφός μετά του ἄφρονος; **17** Διά τούτο εμίσθησα την ζωήν, διότι μοχθηρά εφάνησαν εις εμέ τα ἔργα τα γενόμενα υπὸ τον ἥλιον· επειδή τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **18** Εμίσθησα ἔτι εγώ πάντα τον μόχθον μου, τον οποίον είχον μοχθήσει υπὸ τον ἥλιον· διότι αφίνω αυτόν εις τον ἀνθρώπον οτις θέλει σταθή μετ' εμέ. **19** Και τις οίδεν αν θέλη είσθαι σοφός η ἄφρων, και ούμως θέλει εξουσιάσει επὶ παντός του μόχθου μου, τον οποίον εμόχθησα και εις τον οποίον ἐδειξα την σοφίαν μου υπὸ τον ἥλιον· ματαιότης και τούτο. **20** Όθεν εγώ στραφείς απήλπισα την καρδίαν μου περὶ παντός του μόχθου, τον οποίον εμόχθησα υπὸ τον ἥλιον. **21** Διότι είναι ἀνθρωπος, του οποίου ο μόχθος εστάθη εν σοφίᾳ και γνώσει και εν ορθόθητι και ούμως αφίνει αυτόν εις ἄλλον διά μερίδα αυτού, οτις δεν εκοπίασεν εις αυτόν· και τούτο ματαιότης και κακόν μέγα. **22** Διότι τις οφέλεια εις τον ἀνθρωπον από παντός του μόχθου αυτού και από της θλίψεως της καρδίας αυτού, εις τα οποία μοχθεῖ υπὸ τον ἥλιον; **23** Επειδή πάσαι αι ημέραι αυτού είναι πόνος, και οι μόχθοι αυτού λύπη· και την νύκτα έτι η καρδία αυτού δεν κοιμάται· είναι και τούτο ματαιότης. **24** Δεν είναι αγαθόν εις τον ἀνθρωπον να τρώγη και να πίνη και να κάμνη την ψυχήν αυτού να απολαμβάνη καλόν εκ του μόχθου αυτού· και τούτο είδον εγώ, ότι είναι από της χειρός του θεού. **25** Διότι τις θέλει φάγει και τις θέλει εντρυφήσει υπέρ εμέ· **26** Επειδή ο Θεός εις τον ἀνθρωπον τον αρεστόν ενώπιον αυτού δίδει σοφίαν και γνώσιν και χαράν· εις δε τον αμαρτωλόν δίδει περιστασμόν, εις το να προσθέτη και να επισωρεύη, διά να δώση αυτά εις τον αρεστόν ενώπιον αυτού· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

3 Χρόνος είναι εις πάντα, και καιρός παντί πράγματι υπὸ τον ουρανόν. **2** Καιρός του γεννάσθαι και καιρός του αποθήσκειν· καιρός του φυτεύειν και καιρός του εκρίζονειν το πεφυτεύμενόν· **3** καιρός του αποκτείνειν και καιρός του ιατρεύειν· καιρός του καταστρέψειν και καιρός του οικοδομείν· **4** καιρός του κλαίειν και καιρός του γελάν· καιρός του πενθείν και καιρός του χορεύειν· **5** καιρός του διασκορπίζειν λίθους και

καιρός του συνάγειν λίθους· καιρός του εναγκαλίζεσθαι και καιρός του απομακρύνεσθαι από τον εναγκαλισμού· **6** καιρός του αποκτήσαι και καιρός του απολέσαι· καιρός του φυλάττειν και καιρός του ρίπτειν· **7** καιρός του σχίζειν και καιρός του ράπτειν· καιρός του σιγάν και καιρός του λαλεῖν· **8** καιρός του αγαπήσαι και καιρός του μισήσαι· καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης· **9** Τις ωφέλεια εις τον εργαζόμενον από δόσα αυτός μοχθεί; **10** Είδον τον περιστασμόν, τον οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους νιούς των ανθρώπων διά να μοχθώσιν εν αυτώ. **11** Τα πάντα έκαμε καλά εν τα καιρώ εκάστους και τον κόσμον υπέβαλεν εις την διάνοιαν αυτών, χωρίς ο άνθρωπος να δύναται να εξιχνιάστη απ' αρχής μέχρι τέλους το έργον, το οποίον ο Θεός έκαμεν. **12** Εγνώρισα ότι δεν είναι άλλο καλόν δι' αυτούς, ειμήν να ευφραίνηται τις και να κάμνη καλόν εν τη ζωή αυτού. **13** Και έτι το να τρώγη πας άνθρωπος και να πίνη και να απολαμβάνη καλόν εκ παντός του μόχθου αυτού, είναι χάρισμα Θεού. **14** Εγνώρισα ότι πάντα δσα έκαμεν ο Θεός, τα αυτά θέλουσιν είσθαι διαπαντός δεν είναι δυνατόν να προσθέσῃ τις εις αυτά ουδέ να αφαιρέσῃ απ' αυτών· και ο Θεός έκαμε τούτο διά να φοβήσται ενώπιον αυτού. **15** ο, τι έγινεν, ήδη είναι· και ο, τι θέλει γείνει, ήδη έγεινε· και ο Θεός ανακαλεί τα παρελθόντα. **16** Και είδον έτι υπό τον ήλιον τον τόπον της κρίσεως, και εκεί είναι η ανομία· και τον τόπον της δικαιοσύνης, και εκεί η ανομία. **17** Είπα εγώ εν τη καρδία μου, Ο Θεός θέλει κρίνει τον δίκαιον και τον ασεβή διότι δι' έκαστον πράγμα και επί παντός έργου είναι καιρός εκεί. **18** Είπα εγώ εν τη καρδία μου περὶ της κατασάσεως των νιών των ανθρώπων, ότι θέλει δοκιμάσει αυτούς ο Θεός, και θέλουσιν ιδεί ότι αυτοί καθ' ευτούς είναι κτήνη. **19** Διότι το συνάντημα των νιών των ανθρώπων είναι και το συνάντημα του κτήνους· και εν συνάντημα είναι εις αυτούς καθώς αποθνήσκει τούτο, ούτως αποθνήσκει και εκείνος· και η αυτή πνοή είναι εις πάντας· και ο άνθρωπος δεν υπερτερεί κατ' ουδέν το κτήνος διότι τα πάντα είναι ματαιότης. **20** Τα πάντα καταντώσιν εις τον αυτόν τόπον· τα πάντα έγιναν εκ του χώματος και τα πάντα επιστρέφουσιν εις το χώμα. **21** Τις γνωρίζει το πνεύμα των νιών των ανθρώπων, αν αυτό αναβαίνη εις τα ἀνω, και το πνεύμα του κτήνους, αν αυτό καταβαίνη κάτω εις την γην; **22** Είδον λοιπόν ότι δεν είναι καλήτερον, ειμήν το να ευφραίνηται ο άνθρωπος εις τα έργα αυτού· διότι αυτή είναι η μερίς αυτού· επειδή τις θέλει φέρει αυτόν διά να ίδη το γενησόμενον μετ' αυτόν;

4 Τότε εγώ εστράφην και είδον πάσας τας αδικίας τας γινομένας υπό τον ήλιον· και ιδού, δάκρυα των αδικουμένων, και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών· ή δε δύναμις ήτο εν τη χειρί των αδικούντων αυτούς και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών. **2** Όθεν εγώ εμακάρισα τους τελευτήσαντας, τους ήδη αποθανόντας, μάλλον παρά τους ζώντας, όσοι ζώσιν έτι. **3** Καλήτερος δε αμφοτέρων είναι, δοτις δεν υπήρξεν έτι, δοτις δεν ειδε τα πονηρά έργα τα γινόμενα υπό τον ήλιον. **4** Προσέτι εγώ εθεώρησα πάντα μόχθον και πάσαν επίτευξιν έργου, ότι διά τούτο ο άνθρωπος φθονείται υπό του πλησίον αυτού· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **5** Ο άφρων περιπλέκει τας χείρας αυτού και τρώγει την εαυτού σάρκα. **6** Καλήτερον μία δραξ πλήρης αναπαύσεως παρά δύο πλήρεις μόχθου και θλίψεως πνεύματος. **7** Πάλιν εστράφην εγώ και είδον ματαιότητα υπό τον ήλιον· **8** υπάρχει τις και δεν έχει δεύτερον· ναι, δεν έχει ούτε νιόν ούτε αδελφόν· και δύμως δεν πάνει από παντός του μόχθου αυτού· μάλιστα ο οφθαλμός

αυτού δεν χρωταίνει πλούτου· και δεν λέγει, διά τίνα εγώ κοπιάζω και στερώ την ψυχήν μου από αγαθών· και τούτο είναι ματαιότης και περισπασμός λυπτηρός. **9** Καλήτεροι οι δύο υπέρ τον ένα· επειδή αυτοί έχουνται καλήν αντιμισθίαν των κόπων αυτών. **10** Διότι, εάν πέσωσιν, ο εις θέλει σηκώσει τον σύντροφον αυτού αλλ' ουαί εις τον ένα, δοτις πέση και δεν έχη δεύτερον να σηκώσῃ αυτόν. **11** Πάλιν, εάν δύο πλαγιάσωσιν ομού, τότε θερμαίνονται· ο εις όμως πως θέλει θερμανθή; **12** Και εάν τις υπερισχύσῃ κατά του ενός, οι δύο θέλουσιν αντισταθή εις αυτόν· και το τριπλούν σχοινίον δεν κόπτεται ταχέως. **13** Καλήτερον πτωχών και σοφόν παιδίον παρά βασιλεύς γέρων και άφρων, δοτις δεν είναι πλέον επιδεκτικός νουθεσίας· **14** διότι το μεν εξέρχεται εκ του οίκου των δεσμών διά να βασιλεύσῃ· ο δε και βασιλεύς γεννηθείς καθίσταται πένης. **15** Είδον πάντας τους ζώντας τους περιπατούντας υπό τον ήλιον, μετά του νιού, του δευτέρου, δοτις θέλει σταθή αντ' αυτού. **16** Δεν υπάρχει τέλος εις πάντα τον λάδον, εις πάντας τους προϋπάρχαντας αυτών· αλλ' ουδέ οι μετά ταύτα θέλουσιν ευφρανθή εις αυτόν λοιπόν και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

5 Φύλατε τον πόδα σου, όταν υπάγης εις τον οίκον του Θεού· και προθυμού μάλλον να ακούνης, παρά να προσφέρεις θυσίαν αφρόνων, οίτινες δεν αισθάνονται ότι πράττουσι κακώς. **2** Μη σπεύδε διά του στόματός σου, και η καρδία σου ας μη επιταχύνη να προφέρη λόγον ενώπιον του Θεού· διότι ο Θεός είναι εν τω ουρανώ, συ δε επί της γῆς θέβει οι λόγοι σου ας ήναι ολίγοι. **3** Επειδή το μεν όνειρον έρχεται εν τω πλήθει των περιστασμών· η δε φωνή του άφρονος εν τω πλήθει των λόγων. **4** Όταν ευχητής ευχήν εις τον Θεόν, μη βραδύνης να αποδώσῃς αυτήν· διότι δεν ευαρεστείται εις τους άφρονας· απόδος δ, τι η συχήθης. **5** Κάλλιον να μη ευχητής, παρά ευχηθείς να μη αποδώσῃς· **6** Μη συγχωρίσῃς εις το στόμα σου να φέρῃ επί της αμαρτίας· μηδέ επίτης ενώπιον του αγγέλου, ότι ήτο εξ αγνοίας· διά τι να οργισθή ο Θεός εις την φωνήν σου και να αφανίσῃ τα έργα των χειρών σου; **7** Διότι εν τω πλήθει των ονείρων και εν τω πλήθει των λόγων είναι ματαιότητες· συ δε φοβού τον Θεόν. **8** Εάν ίδης καταθλίψην πένητος και παραβασιν κρίσεως και δικαιοσύνης εν τη χώρᾳ, μη θαυμάσῃς διά τούτο διότι ο επί τον υψηλὸν υψηλότερος επιτηρεῖ και επί τούτους υψηλότεροι. **9** Η γη ωφελεί υπέρ πάντα· και αυτός ο βασιλεύς υπό των αγρών υπηρετείται. **10** Ο αγαπών τον αργύριον δεν θέλει χορτασθή αργυρίου· ουδέ εισοδημάτων ο αγαπών την αφθονίαν· ματαιότης και τούτο. **11** Πληθυνομένων των αγαθών πληθύνονται και οι τρώγοντες αυτά· και τις η ωφέλεια εις τους κυρίους αυτών, ειμήν το να θεωρώσιν αυτά διά των οφθαλμών αυτών; **12** Ο ύπνος του εργαζομένου είναι γλυκύς, είτε ολίγον φάγη, είτε πολύ· ο δε του πλουσίου χορτασμός δεν αφίνει αυτόν να κοιμάται. **13** Υπάρχει κακόν θλιβερόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον· πλούτος φυλαττόμενος υπό του έχοντος αυτόν· προς βλάβην αυτού. **14** Και ο πλούτος εκείνος χάνεται υπό συμφοράς κακής αυτός δε γεννά ινόν και δεν έχει ουδέν εν τη χειρί αυτού. **15** Καθώς εξήλθεν εκ της κοιλίας της μητρός αυτού, γυμνός θέλει επιστρέψει, υπάγων καθώς ήλθε· και δεν θέλει βαστάζει ουδέν εκ του κόπου αυτού, διά να έχη εν τη χειρί αυτού. **16** Και τούτο έτι κακόν θλιβερόν, καθώς ήλθεν, ούτων να υπάγη και τις ωφέλεια εις αυτόν ότι εκοπίασε διά τον άνεμον; **17** Θέλει προσέτι τρώγει κατά πάσας αυτού τας ημέρας εν σκότει και εν πολλῇ λύπῃ και αρρωστία και βασάνων. **18** Ιδού, τι είδον εγώ αγαθόν· είναι καλόν να τρώγη τις και να πίνη και να απολαμβάνη τα αγαθά όλου του κόπου

αυτού, τον οποίον κοπιάζει υπό τον ήλιον, κατά τον αριθμόν των ημερών της ζωής αυτού, άσας ἔδωκεν ο Θεός εις αυτόν· διότι τούτο είναι η μερίς αυτού. **19** Καὶ εἰς ὄντινα ἀνθρώπων ο Θεός δόσας πλούτη και υπάρχοντα, ἔδωκεν εις αυτών και εξουσίαν να τρώγῃ απ' αυτών και να λαμβάνῃ το μερίδιον αυτού και να ευφραίνεται εις τον κόπον αυτού, τούτο είναι δώρον θεού· **20** διότι δεν θέλει ενθυμεῖσθαι πολὺ τας ημέρας της ζωής αυτού· επειδή ο Θεός αποκρίνεται εις την καρδίαν αυτού δι' ευφροσύνης.

6 Υπάρχει κακόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον, και τούτο συχνόν μεταξύ των ανθρώπων· **2** Ἀνθρώπος, εις τον οποίον ο Θεός ἔδωκε πλούτον και υπάρχοντα και δόξαν, ώστε δεν στερείται η ψυχή αυτού από πάντων ὅσα ἡθελεν επιθυμήσει· πλην ο Θεός δεν ἔδωκεν εις αυτόν εξουσίαν να τρώγῃ εξ αυτών, αλλά τρέψει αυτά ξένος και τούτο ματαιότης και είναι νόσος κακή. **3** Εάν ἀνθρώπος γεννήσῃ εκατόν τέκνα και ζῆση πολλά ἔτη, ώστε αι ημέραι των επών αυτού να γείνωσι πολλαί, και η ψυχή αυτού δεν χορταίνῃ αγαθού και δεν λάβῃ και ταφήν, λέγω ότι το εξάμβωμα είναι καλήτερον παρ' αυτόν. **4** Διότι ἡλθεν εν ματαιότητι και θέλει υπάγει εν σκότει, και το ὄνομα αυτού θέλει σκεπασθή υπὸ σκότους· **5** δεν είδεν, οὐδὲ γεννώρισε τον ήλιον, ἔχει όμως περισσότεραν ανάπαυσιν παρ' εκείνον, **6** και δισχίλια ἔτη αν ζῆση και καλόν δεν ίδῃ· δεν υπάγουσι πάντες εις τον αυτόν τόπον; **7** Πας ο μόχθος του ανθρώπου είναι διά το στόμα αυτού; και όμως η ψυχή δεν χορταίνει. **8** Διότι κατά τι υπερβαίνει ο σοφός τον ἀφρονα· κατά τι ο πτωχός, αν και εξεύρη να περιπατή ἐμπροσθεν των ζώντων; **9** Κάλλιον είναι να βλέπῃ τις διά των οφθαλμών, παρά να περιπλανάται με την ψυχήν· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **10** ό, τι ἔγινεν, ἐλαβεν ἡδη το ὄνομα αυτού, και εγνωρίσθη ούτος είναι ἀνθρωπος και δεν δύναται να κριθῇ μετά του ισχυροτέρου αυτοῦ. **11** Επειδή είναι πολλά πράγματα πληθύνοντα την ματαιότητα, τις ωφέλεια εις τον ἀνθρώπον; **12** Διότι τις γνωρίζει τι είναι καλόν διά τον ἀνθρώπων εν τη ζωή, κατά πάσας τας ημέρας της ζωής της ματαιότητος αυτού, τας οποίας διέρχεται ως σκιάν; διότι τις θέλει απαγγείλει προς τον ἀνθρώπον, τι θέλει είσθαι μετ' αυτόν υπό τον ήλιον;

7 Κάλλιον ὄνομα καλόν παρά πολύτιμον μύρον· και η ημέρα του θανάτου παρά την ημέραν της γεννήσεως. **2** Κάλλιον να υπάγῃ τις εις οίκον πένθους, παρά να υπάγῃ εις οίκον συμποσίου· διότι τούτο είναι το τέλος παντός ανθρώπου, και ο ζων θέλει βάλει αυτό εις την καρδίαν αυτού. **3** Κάλλιον η λύπη παρά τον γέλωτα· διότι εκ της σκυθρωπότητος του προσώπου η καρδία γίνεται φαιδροτέρα. **4** Η καρδία των σοφῶν είναι ειν οίκω πένθους· **αλλ'** η καρδία των αφρόνων εν οίκω ευφροσύνης. **5** Κάλλιον εις τον ἀνθρώπων να ακούνη επιληξιν σοφού, παρά να ακούνη ἀσμά αφρόνων· **6** διότι καθώς είναι ο ήχος των ακανθών υποκάτω του λέβιτος, ούτως ο γέλωτος του ἀφρονος και τούτο ματαιότης. **7** Βεβαίως η καταδυναστεία παραλογίζει τον σοφόν και το δώρον διαφεύγει την καρδίαν. **8** Κάλλιον το τέλος του πράγματος παρά την αρχήν αυτού· καλήτερος ο μακρόθυμος παρά τον υψηλόφρονα. **9** Μη σπεύδε εν τω πνεύματι σου να θυμόνης διότι ο θυμός αναπαύεται εν τω κόλπω των αφρόνων. **10** Μη είπης, Τις η αιτία, διά την οποίαν αι παρελθούσαι ημέραι ήσαν καλήτεραι παρά ταύταις; διότι δεν ερωτάς φρονίμως περί τούτου. **11** Η σοφία είναι καλή ως η κληρονομία, και ωφέλιμος εις τους βλέποντας τον ήλιον. **12** Διότι η σοφία είναι σκέπη, ως είναι σκέπη το

αργύριον· πλην η υπεροχή της γνώσεως είναι, ότι η σοφία ζωοποεί τους ἔχοντας αυτήν. **13** Θεώρει το έργον του Θεού διότι τις δύναται να κάμη ευθές εκείνο, το οποίον αυτός ἔκαμε στρεβλόν; **14** Εν ημέρᾳ ευτυχίας ευφραίνου, εν δε ημέρᾳ δυστυχίας σκέπτουν διότι ο Θεός ἔκαμε το εν αντίστιχον του ἄλλου, διά να μη ευρίσκητο ο ἀνθρωπος μηδέν οπίσω αυτού. **15** Τα πάντα είδον εν ταις ημέραις της ματαιότητος μου· υπάρχει δίκαιος, δότις αφανίζεται εν τη δικαιοσύνη αυτού και υπάρχει ασεβής, δότις μακροχρεύει εν τη κακία αυτού. **16** Μη γίνου δίκαιος παραπολύ, και μη φρόνει σεαυτόν περέμετρα σοφόν· διά τι να αφανισθής; **17** Μη γίνου κακός παραπολύ, και μη ἔσο αφρων διά τι να αποθάνης προ του καιρού σου; **18** Είναι καλόν να κρατής τούτο, από δε εκείνου να μη αποσύρης την χείρα σου· διότι ο φοβούμενος τον Θεόν θέλει εκφύγει πάντα ταύτα. **19** Η σοφία ενδυναμώνει τον σοφόν περισσότερον παρά δέκα εξουσιάζοντες, οίτινες είναι εν τη πόλει. **20** Διότι δεν υπάρχει ἀνθρωπος δίκαιος επὶ της γης, δότις να πράττη το καλόν και να μη αμαρτάνῃ. **21** Προσέτι, μη δώσης την προσοχήν σου εις πάντας τους λόγους δοιοι λέγονται μήποτε ακούσης τον δύνοντον σου καταρράμενον σε· **22** διότι πολλάκις και η καρδία σου γνωρίζει ότι και συ παρομίωνας κατηράσθης ἄλλους. **23** Πάντα ταύτα εδοκίμασα διά της σοφίας· είπα, Ἐδω γείνει σοφός· αλλ' αύτη απεμακρύνθη απ' εμού. **24** ό, τι είναι πολύ μακράν και εις ἄκρων βαρύ, τις δύναται να εύρη τοίτο; **25** Εγώ περιήλθον εν τη καρδία μου διά να μάθω και να ανιχνεύσω, και να εκζητήσω σοφίαν και τον λόγον των πραγμάτων, και να γνωρίσω την ασέβειαν της αφροσύνης και την ηλιθιότητα της ανονισίας. **26** Και εύρον ότι πικρότέρα είναι παρά θάνατον η γυνή, της οποίας η καρδία είναι παγίδες και δίκτυος και αι χείρες αυτής δεσμάρτι αρετός ενώπιον του Θεού θέλει εκφύγει απ' αυτής ο δε αμαρτωλός θέλει συλληφθή εν αυτή. **27** Ιδέ, τούτο εύρητα, λέγει ο Εκκλησιαστής, εξετάζων εν προς εν, διά να εύρω τον λόγον· **28** τον οποίον ἔτι η ψυχή μου εκζητεί αλλά δεν ευρίσκω ἄνδρα ένα μεταξύ χιλίων εύρηκα· γυναίκα όμως μίαν μεταξύ πασών τούτων δεν εύρηκα. **29** Ιδού, τούτο μόνον εύρηκα· ότι ο Θεός ἔκαμε τον ἀνθρωπον ευθύν, αλλ' αυτοι επεζήτησαν λογισμούς πολλούς.

8 Τις είναι ως ο σοφός; και τις γνωρίζει την λύσιν των πραγμάτων; η σοφία του ανθρώπου φαιδρύνει το πρόσωπον αυτού, και η σκληρότης του προσώπου αυτού θέλει μεταβληθή. **2** Εγώ σε συμβούλευν να φυλάττης την προσταγήν του βασιλέως, και διά τον ὄρκον του Θεού. **3** Μη σπεύδε να φύγης απ' ἐμπροσθεν αυτού· μη εμμένης εις πράγματα κακόν· διότι παν ό, τι θελήσηται, κάμνει. **4** Εν τω λόγῳ του βασιλέως είναι εξουσία· και τις θέλει επειά προς αυτόν, Τι κάμνεις; **5** Ο φυλάττων την προσταγήν δεν θέλει δοκιμάσει πράγμα κακόν· και η καρδία του σοφού γνωρίζει τον καιρόν και τον τρόπον. **6** Παντί πράγματι είναι καιρός και τρόπος θέμη η αθλιότητας του ανθρώπου είναι πολλή επ' αυτόν· **7** διότι δεν γνωρίζει τι θέλει συμβή· επειδή τις δύναται να απαγγείλη προς αυτόν, Τι κάμνεις; **5** Ο φυλάττων την προσταγήν δεν θέλει δοκιμάσει πράγμα κακόν· και η καρδία του σοφού γνωρίζει τον καιρόν και τον τρόπον. **6** Παντί πράγματι είναι καιρός και τρόπος θέμη η αθλιότητας του ανθρώπου είναι πολλή επ' αυτόν· **7** διότι δεν γνωρίζει τι θέλει συμβή· επειδή τις δύναται να απαγγείλη προς αυτόν πως θέλει αικολούθησε; **8** Δεν υπάρχει ἀνθρωπος ἔχων εξουσίαν επὶ του πνεύματος, ώστε να εμποδίζῃ το πνεύμα· ουδέ ἔχων εξουσίαν επὶ της ημέρας του θανάτου· και εν τω πολέμῳ δεν είναι αποφυγή· και η ασέβεια δεν θέλει ελευθερώσει τους ἔχοντας αυτήν. **9** Πάντα ταύτα είδον, και προσήλωσα τον νούν μου εις παν έργον, το οποίον γίνεται υπό τον ήλιον· είναι καιρός καθ' ον ανθρωπος εξουσίαζει ἀνθρωπον προς βλάβην αυτού. **10** Και ούτως είδον τους ασέβεις ενταφιασθέντας, οίτινες ήλθον και απήλθον από της γης της αγίας και ελησμονήθησαν εν τη

πόλει, όπου είχον πράξει ούτω· και τούτο ματαιότης. **11** Επειδή η κατά του πονηρού έργου απόφασις δεν εκτελείται ταχέως, διά τούτο η καρδία των υιών των ανθρώπων είναι όλη έκδοτος εις το να πράττει το κακόν. **12** Αν και ο αμαρτωλός πράττει κακόν, εκαποντάκις και μακρομερένη, εγώ όμως γνωρίζω βεβαίως ότι θέλει είσθαι καλόν εις τους φοβουμένους τον Θεόν, οίτινες φοβούνται από προσώπου αυτού· **13** εις δε τον ασεβή δεν θέλει είσθαι καλόν, και δεν θέλουσι μακρυνθῆ ή ημέραι αυτού, αίτινες παρέχονται ως σκιά διότι δεν φοβείται από προσώπου του Θεού. **14** Υπάρχει ματαιότης, ήτις γίνεται επί της γῆς ότι είναι, δίκαιοι εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα έργα των ασεβών, και είναι ασεβείς εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα έργα των δικαίων· είπα ότι και τούτο ματαιότης. **15** Διά τούτο εγώ επήνεσα την ευφροσύνην· διότι ο άνθρωπος δεν έχει καλητέρον υπό τον ήλιον, ειμήν να τρώγη και να πίνη και να ευφραίνηται· και τούτο θέλει μείνει εις αυτὸν από του κόπου αυτού εν ταῖς ημέραις της ζωῆς αυτοῦ, τας οποίας ο Θεός έδωκεν εις αυτόν υπό τον ήλιον. **16** Αφού έδωκα την καρδίαν μου εις το να γνωρίσω την σοφίαν και να ἴδω τον περιστασμόν τον γινόμενον επὶ τῆς γῆς, διότι ούτε ημέραν ούτε νύκτα δεν βλέπουσιν ύπον της οφθαλμούς αυτῶν. **17** τότε είδον παν το έργον του Θεού, ότι άνθρωπος δεν δύναται να εύρῃ το έργον το οποίον έγινεν υπό τον ήλιον· επειδή ὁσον και αν κοπιάσῃ ο άνθρωπος ζητών, βεβαίως δεν θέλει ευρεῖ ἔτι δε και ο σοφός εάν είπῃ να γνωρίσῃ αυτό, δεν θέλει δυνηθῆ να εύρῃ.

9 Διότι ἀπαν τούτο εσκέφθην εν τη καρδίᾳ μου, διά να εξιχνιάσω ἀπαν τούτο, ότι οι δίκαιοι και οι οσφοί, και τα έργα αυτῶν, είναι εν κειρί Θεού· δεν υπάρχει ἄνθρωπος γνωρίζων, είτε αγάπη θέλει είσθαι είτε μίσος τα πάντα είναι ἐμπροσθεν αυτῶν. **2** Πάντα συμβαίνουσιν επίστες εις πάντας εν συνάντημα είναι εις τον δίκαιον και εις τον ασεβή, εις τον αγαθόν και εις τον καθαρόν και εις τον ακάθαρτον, και εις τον θυσιάζοντα και εις τον μη θυσιάζοντα· ως ο αγαθός, ούτω και ο αμαρτωλός ο ομνύων ως ο φοβούμενος τον όρκον. **3** Τούτο είναι το κακόν μεταξύ πάντων των γινομένων υπό τον ήλιον, ότι εν συνάντημα είναι εις πάντας και μάλιστα η καρδία των υιών των ανθρώπων είναι πλήρης κακίας, και αφροσύνη είναι εν τη καρδίᾳ αυτών ενόσῳ ζωσί, και μετά ταύτα υπάγουσι προς τους νεκρούς. **4** Διότι εις τον ἔχοντα κοινωνίαν μεταξύ πάντων των ζώντων είναι ελπίς επειδή κύων ζων είναι καλήτερος παρά λέοντα νεκρόν. **5** Διότι οι ζώντες γνωρίζουσιν ότι θέλουσιν αποθάνειν αλλ' οι νεκροί δεν γνωρίζουσιν ουδέν έχουσι πλέον απόλαυσιν επειδή το μνημόσυνον αυτών ελησμονήθη. **6** Ἐτι και η αγάπη αυτών και το μίσος αυτών και ο φθόνος αυτών ήδη εχάθη και δεν θέλουσιν έχει πλέον εις τον αιώνα μερίδα εις πάντα όσα γίνονται υπό τον ήλιον. **7** Υπάγε, φάγε τον ἄρτον σου εν ευφροσύνη και πίε τον οίνον σου εν ευθύμῳ καρδία· διότι ήδη ο Θεός ευαρεστεῖται εις τα έργα σου. **8** Εν παντί καιρῷ ας ήναι λευκά τα ιμάτια σου· και ἔλαιον ας μη εκλείψῃ από τους κεφαλής σου. **9** Χαίρουν ζωήν μετά της γυναικός, την οποίαν ηγάπησας, πάσας τας ημέρας της ζωῆς της ματαιότητός σου, αίτινες σοι εδόθησαν υπό τον ήλιον, πάσας τας ημέρας της ματαιότητός σου· διότι τούτο είναι η μερίς σου εν τη ζωῇ και εν τω μόχθῳ σου, τον οποίον μοχθεῖς υπό τον ήλιον. **10** Πάντα όσα εύρῃ η χειρ σου να κάμη, κάμε κατά την δύναμιν σου· διότι δεν είναι πράξις ούτε λογισμός ούτε γνώσις ούτε σοφία εν τω ἀδη ὅπου υπάγεις. (**Sheol h7585**) **11** Επέστρεψα και είδον υπό τον ήλιον, ότι ο δρόμος δεν είναι εις τους ταχύποδας, ουδέ ο

πόλεμος εις τους δυνατούς, αλλ' ουδέ ο ἄρτος εις τους σοφούς, αλλ' ουδέ τα πλούτη εις τους νοήμονας, αλλ' ουδέ η χάρις εις τους αξίους διότι καιρός και περίστασις συναντεῖ εις πάντας αυτούς. **12** Διότι ουδέ ο ἄνθρωπος γνωρίζει τον καρόν αυτού· καθώς οι ιχθύες οίτινες πιάνονται εν κακώ δικτύω, και καθώς τα πτηνά, τα οποία πιάνονται εν παγίδι, ούτω παγιδεύονται οι υἱοί των ανθρώπων εν καιρῷ κακώ όταν εξαφίνης επελθή επ' αυτούς. **13** Και ταύτην την σοφίαν είδον υπό τον ήλιον, και εφάνη εις εμέ μεγάλη· **14** Ἡτο μικρά πόλις και ἀνδρες εν αυτῇ ολίγοι· και ἡλθε κατ' αυτής βασιλεύς μέγας και επολιόρκησεν αυτήν και οκοδόμησεν εναντίον αυτής προχώματα μεγάλα· **15** αλλ' ευρέθη εν αυτῇ ἄνθρωπος πτωχός και σοφός, και αυτός διά της σοφίας αυτού ήλευθέρωσε την πόλιν· πλην ουδείς ενεθυμήθη τον πτωχών εκείνον ἄνθρωπον. **16** Τότε εγώ είπα, Η σοφία είναι καλητέρα παρά την δύναμιν, αν και η σοφία του πτωχού καταφρονήται και οι λόγοι αυτού δεν εισακούνται. **17** Οι λόγοι των σοφών εν ησυχίᾳ ακούνται μάλλον παρά την κραυγήν του εξουσιάζοντος μετά αφρόνων. **18** Η σοφία είναι καλητέρα παρά τα ὅπλα του πολέμου· εις δε αμαρτωλός αφανίζει μεγάλα καλά.

19 Μυίαι αποθηνήσουσι κάμνουσι το μύρον του μυρεψού να βρωμά, να αναβράζῃ· και μικρά αφροσύνη ατιμάζει τον εν υπολήψει επί σοφία και τιμή. **2** Η καρδία του σοφού είναι εν τη δεξιᾷ αυτού η δε καρδία του ἄφρονος εν τη αριστερά αυτού. **3** Και ἔτι ὅταν ο ἄφρων περιπατήτην εν τη διώ, λείπει σύνεσις αυτού και αναγγέλλει προς πάντας ότι είναι ἄφρων. **4** Εάν το πνεύμα του ηγεμόνος εγερθή εναντίον σου, μη αφίσης τον τόπον σου· διότι η γλυκύντης καταπάει αμαρτιάς μεγάλας, **5** Είναι κακόν το οποίον είδον υπό τον ήλιον, λάθος, λέγω, προερχόμενον από τον εξουσιαστό· **6** διότι ο ἄφρων βάλλεται εις μεγάλας αξίας, οι δε πλούσιοι κάθηνται εν ταπεινώ τόπω. **7** Είδον δούλους εφ' ἓπτων και ἄρχοντας περιπατούντας ως δούλους επί της γῆς. **8** Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και ὅστις χαλά φραγμόν, όφις θέλει δαγκάσει αυτόν. **9** Ο μετακινών λίθους θέλει βλαφήτη υπ' αυτών· ο σχίζων ξύλα θέλει κινδυνεύσει εν αυτοῖς. **10** Εάν ο σίδηρος αμβλυνθή και δεν ακονίσῃ τις την κόψιν αυτού, πρέπει να προσθέσῃ δύναμιν· η σοφία δε είναι αωφέλιμος προς διεύθυνσιν. **11** Εάν ο όφις δαγκάνη χωρίς συριγμόν, πλην και ο συκοφάντης καλήτερος δεν είναι. **12** Οι λόγοι του στόματος του σοφού είναι χάρις τα δε χεῖλη του ἄφρονος θέλουσι καταπάει αυτόν. **13** Η αρχή των λόγων του στόματος αυτού είναι αφροσύνη· και το τέλος της ομιλίας αυτού κακή μωρία. **14** Ο ἄφρων προσέτι πληθύνει λόγους, ενώ ο ἄνθρωπος δεν εξεύρει τι μέλλει γενέσθαι· και τις δύναται να απαγγείλη προς αυτόν τι θέλει εἰσθαι μετ' αυτού; **15** Ο μόχθος των αφρόνων απαυδίζει αυτούς, επειδή δεν εξεύρουσι να υπάγωσιν εις την πόλιν. **16** Ουαί εις σε, γη, της οποίας ο βασιλεὺς είναι νέος, και οι ἄρχοντές σου τρώγουσι το πρωΐ· **17** Μακαρία συ, γη, της οποίας ο βασιλεὺς είναι υιός ευγενών, και οι ἄρχοντές σου τρώγουσιν εν καιρῷ προς ενίσχυσιν και ουχί προς μέθην· **18** Διά την πολλήν οκνηρίαν πίπτει τη στέγασις· και διά την αργίαν των χειρών σταλάζει η οικία. **19** Δι' ευθυμίαν κάμνουσι συμπόσια, και ο οίνος ευφραίνει τους ζώντας· το δε αργύριον αποκρίνεται εις πάντα. **20** Μη καταρασθής τον βασιλέα μηδέ εν τη διανοίᾳ σου· και μη καταρασθής τον πλούσιον εν τω ταμείῳ του κοιτώνός σου· διότι πτηνόν του ουρανού θέλει φέρει την φωνήν, και το ἔχον τας πτέρυγας θέλει αναγγείλει το πράγμα.

11 Ρίψον τον ἄρτον σου επὶ πρόσωπον των υδάτων διότι εν ταῖς πολλαῖς ημέραις θέλεις ευρεῖν αὐτὸν. **2** Δος μερίδιον εἰς επτά καὶ ἔτι εἰς οκτώ διότι δεν εξεύρεις τι κακόν θέλει γείνει επὶ τῆς γης. **3** Εάν τα νέφη ἡναι πλήρη, θέλουν διαχύσει βροχήν επὶ την γῆν· καὶ εάν δένδρον πέσῃ προς τὸν νότον ἡ προς τὸν βορράν, εν τῷ τόπῳ ὅπου πέσῃ τὸ δένδρον, εκεῖ θέλει μείνει. **4** Όστις παρατηρεῖ τὸν ἀνέμον, δεν θέλει σπείρει· καὶ ὅστις θεωρεῖ τὰ νέφη, δεν θέλει θερίσει. **5** Καθὼς δεν γνωρίζεις τὶς η οδός του ανέμου ουδέ τίνι τρόπῳ μορφόνονται τα οστά εν τῇ κοιλίᾳ τῆς κυνοφορούστης, ούτω δεν γνωρίζεις τα ἔργα του Θεού, ὁστις κάμνει τα πάντα. **6** Σπείρε τὸν σπόρον σου τὸ πρωΐ, καὶ τὴν εσπέραν ας μη ησυχάσῃ η χειρ σου· διότι δεν εξεύρεις τι θέλει ευδοκιμῆσει, τούτο ή εκείνο, ή εάν καὶ τα δύο ήναι επίσης αγαθά. **7** Γλυκύ βέβαια είναι το φως, καὶ ευάρεστον εἰς τους οφθαλμούς να βλέπωσι τὸν ἥλιον· **8** αλλά καὶ εάν ο ἀνθρωπὸς ζήσῃ ἐπὶ πολλά καὶ ευφραίνηται εν πάσι τούτοις, ας ενθυμηθῇ ὁμῶς ταὶς ημέραις του σκότους, ὅτι θέλουσιν εἰσθαι πολλαῖ. Πάντα τα συμβαίνοντα ματαιότης. **9** Ευφραίνου, νεανίσκε, εν τῇ νεότητί σου· καὶ η καρδία σου ας σε χαροποιῇ εν ταῖς ημέραις τῆς νεότητός σου· καὶ περιπάτει κατά τὰς επιθυμίας τῆς καρδίας σου καὶ κατέ τὴν ὥρασιν των οφθαλμῶν σου· πλην ἔξευρε, ὅτι διά πάντα ταύτα ο Θεός θέλει σε φέρει εἰς κρίσιν. **10** Καὶ αφαίρεσον τὸν θυμόν από τῆς καρδίας σου, καὶ απομάκρυνον τὴν πονηρίαν από τῆς σαρκός σου· διότι η νεότης καὶ η παιδική ηλικία είναι ματαιότης.

12 Καὶ ενθυμού τὸν Πλάστην σου εν ταῖς ημέραις τῆς νεότητός σου· πρὶν ἐλθωσιν αὶ κακάὶ ημέραι, καὶ φθάσωσι τὰ ἑταὶ τα ὅποια θέλεις εἰπεῖ, Δεν ἔχω εὐχαρίστησιν εἰς αυτά· **2** πρὶν σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ το φως καὶ σελήνη καὶ οι αστέρες, καὶ επανέλθωσι τὰ νέφη μετά την βροχήν· **3** ὅτε οι φύλακες τῆς οικίας θέλουσι τρέμει, καὶ οι ἀνδρες οι ισχυροί θέλουσι κλονίζεσθαι, καὶ αἱ ἀλέθουσαι θέλουσι παύσει· διότι ωλιγοστεύθησαν, καὶ αἱ βλέπουσαι διά των θυρίδων θέλουσιν αμαυρωθῆ⁴ **4** καὶ αἱ θύραι θέλουσι κλεισθῆ εν τῇ οδῷ, ὅτε θέλει ασθενήσει η φωνή τῆς αλεθούσης, καὶ ο ἀνθρωπὸς θέλει εξεγείρεσθαι εἰς τὴν φωνήν του στρουθίου, καὶ πάσαι αἱ θυγατέρες του ἀσμάτος ατονίσωσιν· **5** ὅτε θέλουσι φοβείσθαι τὸ ύψος καὶ θέλουσι τρέμει εν τῇ οδῷ· ὅτε η αμυγδαλέα θέλει ανθήσει καὶ η ακρίς θέλει προξενεῖ βάρος καὶ η ὄρεξις θέλει εκλείψει· διότι ο ἀνθρωπὸς υπάγει εἰς τὸν αἰώνιον οίκον αυτού καὶ οι πενθούντες περικυκλούσι τὰς οδούς· **6** πρὶν λυθῇ η αργυρά ἀλυσος καὶ σπάσῃ ο λύχνος ο χρυσούς ἡ συντριψθή η υδρία εν τῇ πηγῇ η χαλάσῃ ο τροχός εν τῷ φρέατι, **7** καὶ επιστρέψῃ τὸ χώμα εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἦτο, καὶ τὸ πνεύμα επιστρέψῃ εἰς τὸν Θεόν, ὁστις ἔδωκεν αὐτό. **8** Ματαιότης ματαιοτήτων, εἴπεν ο Εκκλησιαστής τα πάντα ματαιότης, **9** Καὶ ὅσον περισσότερον ο Εκκλησιαστής εστάθη σοφός, τόσον περισσότερον εδίδαξε τὴν γνώσιν εἰς τὸν λαόν· μάλιστα επρόσεξε καὶ ηρεύνησε καὶ ἐβάλεν εἰς τάξιν πολλά παροιμίας, **10** Ο Εκκλησιαστής εζήτησε να εύρῃ λόγους ευαρέστους· καὶ το γεγραμμένον ἦτο ευθύτης καὶ λόγοι αληθείας. **11** Οι λόγοι των σοφών είναι αἱ βούκεντρα καὶ αἱ καρφία εμπεπηγμένα υπό των διδασκάλων των συναθροισάντων αὐτούς· εδόθησαν δὲ παρὰ του αὐτού ποιμένος. **12** Περιπλέον δὲ τούτων, μάθε, νιέ μου, ὅτι το να κάμνη τις πολλά βιβλία δεν ἔχει τέλος, καὶ η πολλή μελέτη είναι μόχθος εἰς τὴν σάρκα. **13** Ας ακούσωμεν το τέλος της ὅλης υποθέσεως φοβούν τὸν Θεόν καὶ φύλαττε τὰς εντολάς αὐτού, επειδή τούτο είναι τὸ παν του ανθρώπου. **14**

Διότι ο Θεός θέλει φέρει εἰς κρίσιν παν ἔργον καὶ παν κρυπτόν, είτε αγαθόν είτε πονηρόν.

Ἄσμα Ἀσμάτων

1 Το Ἀσμα των Ασμάτων, το του Σολομώντος. **2** Ας με φιλήση με τα φιλήματα του στόματος αυτού. Διότι η αγάπη σου είναι καλιτέρα παρά τον οίνον. **3** Διά την ευωδίαν των καλών μύρων σου, το όνομά σου είναι μύρον εκεκυμένον: διά τούτο αι νεάνιδες σε αγαπώσιν. **4** Ελκυσόν με θέλομεν δράμει κατόπιν σου· ο βασιλεύς με εισήγαγεν εις τα ταμεία αυτού· θέλομεν αγάλλεοθαι και ευφραίνεσθαι εἰς σε, θέλομεν ενθυμεῖσθαι την αγάπην σου μάλλον παρά οίνον· οι ἔχοντες ευθήτητα σε αγαπώσι. **5** Μέλαινα έίμαι, πλὴν ὔχαρις, θυγατέρες τῆς Ιερουσαλήμ ως τα σκηνώματα του Κηδάρ, ως τα παραπετάσματα του Σολομώντος. **6** Μη βλέπετε εις εμέ, οτί είμαι μεμελανωμένη, επειδή ο ἥλιος με ἔκαυσεν· οι νιοί της μητρός μου ωργίσθησαν κατ' ἐμού· με ἔβαλον φύλακα εἰς τους αμπελώνας· τον ίδιον μου αμπελόνα όμως δεν εφύλαξ· **7** Απάγγειλόν μοι, συ, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου, Που ποιμάνεις, που αναπατάεις το ποίμνιον την μεσημβρίαν· διά τι να γείνω ως περικεκαλυμμένη μεταξύ των ποιμνίων των συντρόφων σου; **8** Εάν δεν γνωρίζης τούτο αφ' εαυτής, ώραία μεταξύ των γυναικών, ἔξελθε συ κατόπιν εις τα ίχνη του ποιμνίου, και ποίμανεις τα εριφία σου πλησίον των σκηνών των βοσκών. **9** Με τας ἵππους των αμεξών του Φαραώ σε εξωμοίωσα, ηγαπημένη μου. **10** Αι σιαγόνες σου είναι ώραιαί με τας σειράς των μαργαριτών, και ο τράχηλος σου με τα περιδέραια. **11** Θέλομεν κάμει εἰς σε αλύσεις χρυσάς με στήγματα αργυρίου. **12** Ενόσω ο βασιλεύς κάθηται εἰς την τράπεζαν αυτού, ο νάρδος μου διαχέει την οσμήν αυτού. **13** Δεμάπιον σμύρνης είναι εις ειμέ ο αγαπητός μου· θέλει διαυκτερεύει μεταξύ των μαστῶν μου. **14** Ο αγαπητός μου είναι εις ειμέ ως βότρυς κύπρινος εις τους αμπελώνας του Εν-γαδδί. **15** Ιδού, είσαι ώραία, αγαπητή μου· ιδού, είσαι ώραίσι· οι οφθαλμοί σου είναι ως περιστερών. **16** Ιδού, είσαι ώραίσ, αγαπητέ μου, ναι, εύχαρις και η κλίνη ημών είναι ενθαλής. **17** Αι δοκοί των οίκων ημών είναι κέδροι, τα σανιδώματα ημών εκ κυπαρίσσου.

2 Εγώ είμαι το άνθος του Σαρών και το κρίνον των κοιλάδων.
2 Καθώς το κρίνον μεταξύ των ακανθών, ούτως είναι η αγαπητή μου μεταξύ των νεανίδων. **3** Καθώς η μηλέα μεταξύ των δένδρων του δάσους, ούτως είναι ο αγαπητός μου μεταξύ των νεανίσκων επειθύμησα την σκιάν αυτού και εκάθησα υπ' αυτήν, και ο καρπός αυτού ήτο γλυκύς εις τον ουρανίσκον μου. **4** Με ἔφερεν εἰς τὸν οἴκον τοῦ οἴνου, καὶ η σημαία αὐτοῦ ἐπ' εμὲ η αγάπτη. **5** Υποστηρίζατέ με με γλυκίσματα δυναμωτικά, αναψύξατέ με μηλά διότι είμαι τετρωμένη υπὸ αγάπτης. **6** Η αριστερά αυτού είναι υπὸ την κεφαλήν μου, καὶ η δεξιά αυτού με εναγκαλίζεται. **7** Σας ορκίω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εις τὰς δορκάδας καὶ εἰς τὰς ελάφους του αγρού, να μη εξεγείρητε μηδέ να εξυπνήσητε την αγάπτην μου, εωδού θελήση. **8** Φωνή του αγαπητού μου ίδού, αυτός ἔρχεται πηδῶν επὶ τὰ δόρη, σκιρτών επὶ τοὺς λόφους. **9** Ο αγαπητός μου είναι ὄμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον ελάφους ίδού, ίσταται ὀπίσθεν του τοίχου ημών, κυττάζει ἔξω διά των θυρίδων, προκύπτει διά των δικτυωτῶν. **10** Αποκρίνεται ο αγαπητός μου καὶ λέγει πρὸς εμὲ, Σηκώθητι, αγαπητή μου, ὥραία μου, καὶ ελθέ. **11** Διότι ίδού, ο χειμών παρήλθεν, η βροχή διέβη, απῆλθε. **12** τα ἄνθη φαίνονται εν τῇ γῇ· ο καιρός του ἀσματὸς ἐφθασε, καὶ η φωνὴ τῆς τρυγόνος ηκούσθη εν τῇ γῇ ημῶν· **13** η συκή εξέφερε τοὺς ολύνθους αυτής, καὶ οἱ ἀμπελοὶ με τα ἄνθη της σταψυλής διαδίδουσιν

ευαδίαν· σηκώθητι, αγαπητή μου, ώραία μου, και ελθέ· **14** Ω περιστερά μου, ήτις είσαι εν ταῖς σχισμαῖς του βράχου, εν τοῖς αποκρύφοις των κρημνών, δείξον μοι την ὄψιν σου, κάμε με να ακούσω την φωνήν σου· διότι η φωνή σου είναι γλυκεία και η ὄψις σου ώραία. **15** Πιάσατε εις ημάς τας αλώπεκας, τας μικράς αλώπεκας, αἵτινες αφανίζουσι τας αμπέλους· διότι αἱ ἀμπέλοι ημών ανθούσιν. **16** Ο αγαπητός μου είναι εις εμέ και εγώ εις αυτόν· ποιμαίνει μεταξύ των κρίνων. **17** Εωσύν πνεύση η αύρα της ημέρας και φύγωσιν αι σκιαί, επίστρεψον, αγαπητέ μου· γίνου όμιος με δορκάδα ή με σκύμνον ελάφου επί τα ὄρη τα διεσχισμένα.

3 Την νύκτα επί της κλίνης μου εζήτησα εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου· εζήτησα αυτόν και δεν εύρηκα αυτόν. **2** Θέλω σηκωθή τώρα και περιέλθει την πόλιν, εν ταῖς αγοραῖς και εν ταῖς πλατείαις· θέλω ζητήσει εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου· εζήτησα αυτόν και δεν εύρηκα αυτόν. **3** Με εύρηκαν οι φύλακες οι περιερχόμενοι την πόλιν. Μη είδετε εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου; **4** Αφού ολίγον επέρασα απ' αυτών, εύρηκα εκείνον, τον οποίον αγαπά η ψυχή μου· επίσασ αυτόν και δεν αφήκα αυτόν, εωσύν εισήγαγον αυτόν εις τον οίκον της μητρός μου, και εις τον κοιτώνα της συλλαβούσης με. **5** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εις τας δορκάδας και εις τας ελάφους του αγρού, να μη εξεγείρητε μηδέ να ξενπνήσητε την αγάπην μου, εωσύν θελήση. **6** Τις αύτη, η αναβαίνουσα από της ερήμους ως στύλοι καπνού, τεθυμιαμένη με σμύρναν και λίβανον, με πάσαν αρωματικήν σκόνην του μυρεψού; **7** Ιδού, η κλίνη του Σολομώντος εξήκοντα δυνατοί ἄνδρες είναι περὶ αυτήν, εκ των δυνατών του Ισραήλ: **8** Πάντες οὗτοι κρατούσι ρομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· ἔκαστος ἔχει την ρομφαίαν αυτού επί τον μηρόν αυτού διά νυκτερινούς φόρους. **9** Ο βασιλεὺς Σολομών ἔκαμεν εις εαυτὸν φορείον εκ ξύλων του Λιβάνου: **10** τους στύλους αυτού ἔκαμεν εξ αργύρου, το ανακλιντήριον αυτού εκ χρυσού, την στρωμνήν αυτού εκ πορφύρας· το μέσον αυτού ἡτο εγκεκομημένον ερασμίως υπό των θυγατέρων της Ιερουσαλήμ. **11** Εξέλθετε και ιδέτε, θυγατέρες Σιών, τον βασιλέα Σολομώντα εν τω διαδήματι, με το οποίον ἔστειλεν αυτόν η μῆτηρ αυτού εν τη ημέρᾳ της νυμφεύσεως αυτού και εν τη ημέρᾳ της ευφροσύνης της καρδίας αυτού.

4 Ιδού, είσαι ώραία, αγαπητή μου· ιδού, είσαι ώραία· οι οφθαλμοί σου είναι ως περιστερών μεταξύ των πλοκάμων σου· τα μαλλία σου είναι ως πούμνιον αιγών, καταβαίνοντων από του όρους Γαλαάδ. **2** Οι οδόντες σου είναι ως πούμνιον προβάτων κεκουρευμένων, αναβαίνοντων από της λούσεως, τα οποία πάντα γεννώσι δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ αυτών. **3** τα χειλή σου ως ταινία ερυθρά, και η λαλιά σου εύχαρις· αι παρειά σου ως τμήμα ροϊδίου μεταξύ των πλοκάμων σου· **4** Ο τράχηλος σου ως ο πύργος του Δαβίδ, ο ωκοδομημένος διά οπλοθήκη, επί του οποίου κρέμανται χίλιοι θυρεοί, πάντες ασπίδες ισχυρών· **5** οι δύο μαστοί σου ως δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι, βρόσκοντες μεταξύ των κρίνων. **6** Εωσούν πνεύμη η αύρα της ημέρας και φύγωντι αι σκαι, εγώ θέλω υπάγει εις τη όρος της σύμρνης, και εις τον λόφον του θυμιάματος. **7** Όλη ώραία είσαι, αγαπητή μου· και μώμος δεν υπάρχει εν σοι. **8** Ελθέ μετ' εμού από του Λιβάνου, νύμφη από του Λιβάνου μετ' εμού· βλέψον από της κορυφής του Αμανά, από της κορυφής του Σενείρ και του Αερμών, από των φωλεών των λεόντων, από των ορέων των παρδάλεων. **9** Έτοιμασς την

καρδίαν μου, αδελφή μου, νύμφη: έτρωσας την καρδίαν μου, δι' ενός των οφθαλμών σου, δι' ενός πλοκάμου του τραχήλου σου. **10** Πόσον ωραία είναι η αγάπη σου, αδελφή μου, νύμφη πόσον καλητέρα η αγάπη σου παρά τον οίνον και η οσμή των μύρων σου παρά πάντα τα αρώματα **11** Τα χείλη σου, νύμφη, στάζουσιν ως κηρήθρα μέλι και γάλα είναι υπό την γλώσσαν σου και η οσμή των ιματίων σου ως οσμή του Λιβάνου. **12** Κίπος κεκλεισμένος είναι η αδελφή μου, η νύμφη μου βρύσις κεκλεισμένη, πηγή εσφραγισμένη. **13** Οι βλαστοί σου είναι παράδεισος ροϊδιών, μετά εκλεκτών καρπών: κύπρος μετά νάρδου **14** νάρδος και κρόκος κάλαμος και κιννάμομον, μετά πάντων των δένδρων του θυμιάματος σμύρνα και αλόν, μετά πάντων των πρωτίστων αρωμάτων. **15** πηγή κήπων, φρέαρ ύδατος ζώντος, και ρύακες από τον Λιβάνου. **16** Εγέρθητι, Βορρά: και έρχου, Νότε: πνεύσον εις τον κήπον μου· διά να εκχυθώσι τα αρώματα αυτού. Ας έλθῃ ο αγαπητός μου εις τον κήπον αυτού, και ας φάγη τους εξαιρέτους καρπούς αυτού.

5 Ήλθον εις τον κήπον μου, αδελφή μου, νύμφη ετρύγησα την σμύρναν μου μετά των αρωμάτων μου ἔφαγον την κηρήθραν μου μετά του μέλιτός μου· ἔπιον τον οίνον μου μετά του γάλακτός μου· Φάγετε, φίλοι· πίετε, ναι, πίετε αφθόνως, αγαπητοί. **2** Εγώ κοιμώμαι, αλλ' η καρδία μου αγυρνεῖ· φωνή του αγαπητού μου· κρούει· Ανοιχόν μοι, αδελφή μου, αγαπητή μου, περιστέρα μου, αμώμητε μου· διότι η κεφαλή μου εγέμισεν από δρόσου, οι βόστρυχοί μου από ψεκάδων της νυκτός. **3** Εξεδύθην τον χιτώνα μου· πως να ενδυθώ αυτόν; ένιψα τους πόδας μου· πως θέλω μοιλύνει αυτούς; **4** Ο αγαπητός μου εισήξε την χείρα αυτού διά της τρύπης της θύρας, και τα σπλάγχνα μου εταράχθησαν δι' αυτόν. **5** Εγώ εσηκώθην διά να ανοίξω εις τον αγαπητόν μου· και αι χείρές μου έσταζον σμύρναν, και οι δάκτυλοι μου σμύρνων σταλακτίν, επί τας λαβάς του μοχλού. **6** Εγώ ήνοιξα εις τον αγαπητόν μου· αλλ' ο αγαπητός μου εσύρθη, ἔφυγεν η ψυχή μου επιλογήμησεν εις τον λόγον αυτού· εζήτησα αυτόν και δεν εύρηκα αυτόν, εφώνησα αυτόν και δεν μοι απεκρίθη. **7** Με εύρηκαν οι φύλακες οι περιερχόμενοι την πόλιν, με εκπύθοσαν, με επλήγωσαν· οι φύλακες των τειχών αφήρεσαν απ' εμού το ιμάτιόν μου. **8** Σας ορκίω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εάν εύρητε τον αγαπητόν μου, Τι θέλετε ειπεῖ προς αυτόν; Ότι είμαι τετρωμένη υπό αγάπης. **9** Τι διαφέρει ἀλλού αγαπητού ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των γυναικών; τι διαφέρει ἀλλού αγαπητού ο αγαπητός σου, και ώρκισας ημάς ούτως; **10** Ο αγαπητός μου είναι λευκός και ερυθρός, διακρινόμενος μεταξύ μυριάδων. **11** Η κεφαλή αυτού είναι χρυσίον δεδοκιμασμένον, οι πλόκαμοι αυτού κλάδοι φοινίκων, μέλανες ως κόραξ; **12** οι οφθαλμοί αυτού ως περιστερών επί των ρυάκων των υδάτων, λελουμένοι εν γάλακτι, καθήμενοι ως λίθοι ενθέσεως. **13** Αι σιαγόνες αυτού ως πρασιά αρωμάτων, ως αλώνια φυτών μυρεψικών· τα χειλή αυτού ως κρίνα, στάζοντα σμύρνων σταλακτίν. **14** Αι χείρες αυτού δακτυλίδια χρυσά, πεπληρωμένα με βιηρύλλιον· η κοιλία αυτού ελεφάντινον τεχνούργημα, περικεκοσμημένον με σαπφείρους. **15** αι κνήμαι αυτού στύλοι μαρμάρινοι, εστηριγμένοι επί βάσεων καθαρού χρυσίου· το είδος αυτού ως Λίβανος· έξοχος ως κέδροι. **16** Ο ουρανίσκος αυτού είναι γλυκασμοί· και αυτός όλος επιθυμητός. Ούτος είναι ο αγαπητός μου, και ούτος ο φίλος μου, θυγατέρες Ιερουσαλήμ.

6 Που υπήγειν ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των γυναικών; που εστράφη ο αγαπητός σου; και θέλομεν ζητήσει αυτόν

μετά σου. **2** Ο αγαπητός μου κατέβη εις τον κήπον αυτού, εις τας πρασίας των αρωμάτων, διά να ποιμαίνη εν τοις κήποις και να συνάγη κρίνα. **3** Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και εμού ο αγαπητός μου· ποιμαίνει μεταξύ των κρίνων. **4** Είσαι ωραία, αγαπητή μου, ως Θερσά, εύχαρις ως η Ιερουσαλήμ, τρομερά ως στράτευμα με σημαίας. **5** Απόστρεψον τους οφθαλμούς σου απεναντίον μου, διότι με κατέπληξαν· τα μαλλιά σου είναι ως πούμνιον αιγών καταβανόντων από Γαλαάδ. **6** Οι δόδυτες σου είναι ως πούμνιον προβάτων, αναβανόντων από της λουόεως, τα οποία πάντα γεννώστι δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ αυτών. **7** αι παρειά σου ως τμῆμα ροϊδίου μεταξύ των πλοκάμων σου. **8** Εξήκοντα βασιλισσαίσαν είναι και ογδοήκοντα παλλακαί, και νεάνιδες αναρίθμητοι. **9** μία είναι η περιστερά μου, η αμώμητός μου· αυτή είναι η μόνη της μητρός αυτής· είναι η εκλεκτή της τεκούσης αυτήν. Είδον αυτήν αι θυγατέρες και εμακάρισαν αυτήν· αι βασιλισσαίσαν και αι παλλακαί, και επήνεσαν αυτήν. **10** Τις αύτη, η προκύπτουσα ως αυγή, ωραία ως η σελήνη, λάμπουσα ως ο ήλιος, τρομερά ως στράτευμα με σημαίας; **11** Κατέβην εις τον κήπον των καρυών διά να ίδω την χλόην της κοιλάδος, να ίδω εάν εβλάστησεν η άμπελος και εζήνθησαν αι ροϊδιά. **12** Χωρίς να αισθανθώ, η ψυχή μου με κατέστησεν ως τας αμάξας του Αιμινναδίβ. **13** Επίστρεψον, επίστρεψον, ω Σουλαμίτις επίστρεψον, επίστρεψον, διά να σε θεωρήσωμεν. Τι θέλετε ίδει εις την Σουλαμίτιν; Ως χορόν δύο στρατοπέδων;

7 Πόσον ωραία είναι τα βήματά σου με τα σανδάλια, θύγατερ του ηγεμόνος το τόρνευμα των μηρών σου είναι όμιον με περιδέραιον, ἔργον χειρών καλλιτέχνου. **2** Ο οφθαλμός σου κρατήρ τορνευτός, πλήρης κεκερασμένου οινού η κοιλία σου θημωνία σίτου περιπεφραγμένη με κρίνους· **3** οι δύο σου μαστοί ως δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι· **4** ο τραχύλος σου ως πύργος ελεφαντίνος οι οφθαλμοί σου ως αι κοιλυμβήθραι εν Εσεβών, προς την πύλην Βαθ-ραβίβιμ· η μύτη σου ως ο πύργος του Λιβάνου, βλέπων προς την Δαμασκόν· **5** Η κεφαλή σου επί σε ως Κάρυπλος, και η κόμη της κεφαλής σου ως πορφύρα ο βασιλεύς είναι δεδεμένος εις τους πλοκάμους σου. **6** Πόσον ωραία και πόσον επιθυμητή είσαι, αγαπητή, διά τας τρυφάς. **7** Τούτο το ανάστημά σου ομοιάζει με φοίνικα, και οι μαστοί σου με βότρυνας. **8** Είπα, Θέλω αναβίη εις τον φοίνικα, θέλω πιάσει τα βαΐα αυτού· και ιδού, οι μαστοί σου θέλουσιν είσθαι ως βότρυνες της αμπέλου, και η οσμή της ρινός σου ως μήλα· **9** και ο ουρανίσκος σου ως ο καλός οίνος ρέων ηδέως διά τον αγαπητόν μου, και κάμνων να λαλώσι τα χειλή των κοιμωμένων. **10** Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και η επιθυμία αυτού είναι προς εμέ· **11** Ελθε, αγαπητέ μου, αι εξέλθωμεν εις τον αγρόν· αι διαυκτερεύωμεν εν τας κώμαις. **12** Αι εξημερωθώμεν εις τους αυτού μετελώνας· αι ίδωμεν εάν εβλάστησεν η άμπελος, εάν ήνοιξε το άνθος της σταφυλής και εζήνθησαν αι ροϊδιά· εκεί θέλω δώσει την αγάπτην μου εις σε. **13** Οι μανδράροις εδώλων οσμήν, και εν τας θύραις ημών είναι παν είδος καρπών αρεστών, νέων και παλαιών, τους οποίους εφύλαξα, αγαπητέ μου, διά σε.

8 Είθε να ήσο ως αδελφός μου, θηλάσας τους μαστούς της μητρός μου. Ευρίσκουσα σε έξω ήθελον σε φιλήσει, και δεν ήθελον με καταφρονήσει. **2** Ήθελον σε σύρει και σε εισάξει εις τον οίκον της μητρός μου, διά να με διδάξης ήθελον σε ποτίσει οίνον αρωματικόν και χυμόν του ροϊδίου μου. **3** Η αριστερά αυτού ήθελεν είσθαι υπό την κεφαλήν μου, και η

δεξιά αυτού ήθελε με εναγκαλισθή. **4** Σας ορκίω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, να μη εξεγείρητε μηδέ να εξυπνήστε την αγάπην μου, εωσού θελήση. **5** Τις αύτη η αναβαίνουσα από της ερήμου, επιστηριζομένη επί τον αγαπητόν αυτής; Εγώ σε εξύπνησα υπό την μηλέαν· εκεί σε εκοιλοπόνησεν η μήτηρ σου· εκεί σε εγέννησεν η τεκούσά σε. **6** Θέσον με, ως σφραγίδα, επί την καρδίαν σου, ως σφραγίδα επί τον βραχίονά σου· διότι η αγάπη είναι ισχυρά ως ο θάνατος· η ζηλοτυπία σκληρά ως ο άδης· αι φλόγες αυτής φλόγες πυρός, ανάφλεξις ορμητικωτάτη. (**Sheol h7585**) **7** Ύδατα πολλά δεν δύνανται να σβέωσι την αγάπην, ουδέ ποταμοί δύνανται να πνίξωσιν αυτήν· εάν τις δώσῃ πάντα τα υπάρχοντα του οίκου αυτού διά την αγάπην, παντελώς θέλουσι καταφρονήσει αυτά. **8** Ημείς έχομεν αδελφήν μικράν, και μαστούς δεν έχει· τι θέλομεν κάμει εις την αδελφήν ημών την ημέραν καθ' ην γείνη λόγος περί αυτής; **9** Εάν ήναι τείχος, θέλομεν οικοδομήσει επ'¹ αυτήν παλάτιον αργυρούν· και εάν ήναι θύρα, θέλομεν περιασφαλίσει αυτήν με σανίδας κεδρίνας. **10** Εγώ είμαι τείχος, και οι μαστοί μου ως πόργοι· τότε ήμην εις τους οφθαλμούς αυτού ως ευρίσκουνα ειρήνην. **11** Ο Σολομών είχεν αμπελώνα εν Βάσλ-χαμών· ἔδωκε τον αμπελώνα εις φύλακας ἑκαστος ἐπρεπε να φέρη διά τον καρπόν αυτού χίλια αργύρια. **12** Ο αμπελών εμού είναι ἐμπροσθέν μου· τα χίλια ας ήναι διά σε, Σολομών, και διακόσια διά τους φυλάττοντας τον καρπόν αυτού. **13** Ω συ η καθημένη εν τοις κήποις, οι σύντροφοι προσέχουντιν εις την φωνήν σου· κάμε με να ακούσω αυτήν. **14** Φεύγε, αγαπητέ μου, και γίνου όμοιος με δορκάδα ή με σκύμνον ελάφου επί τα δρη των αρωμάτων.

’Ησαΐας

1 Ὁρασὶς Ἡσαΐου νιού Ἀμώς, τὴν οποίαν εἶδε περί του Ιούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, εν ταῖς ημέραις Οζίου Ιοάθαμ, Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ιούδα. **2** Ακούσατε, ουρανοί, καὶ ακροάσθητι, γῆ διότι ο Κύριος ελάλησεν Υιούς ἔθρεψα καὶ ψύψασ, αλλ' αυτοὶ απεστάτησαν απ' εμού. **3** Ο βους γνωρίζει τὸν κτήτορα αυτού καὶ ο ὄνος τὴν φάτνην του κυρίου αυτού ο Ἰσραήλ δεν γνωρίζει, ο λαὸς μου δὲν εννοεῖ. **4** Οντι, ἔθνος αμαρτωλόν, λαέ πεφορτωμένε ανομίαν, σπέρμα κακοποιῶν νιοί διεφθαρμένοι εγκατέλιπον τον Κύριον, κατεφρόνησαν τον Ἅγιον του Ἰσραήλ, εστράφησαν εἰς τα ὀπῖσα. **5** Διά τι παιδεύμενοι θέλετε επιπροσθέτει στασιαμόν; δόλη η κεφαλή εἴναι ἄρρωστος καὶ δόλη η καρδία κεχανωμένη! **6** από ἴχνους ποδός μέχρι κεφαλῆς δὲν υπάρχει εν αυτῷ ακεραίστης αλλὰ τραύματα καὶ μελανιόματα καὶ ἐλκή σεσηπότα δεν εξεπιέσθησαν ουδέ εδέθησαν ουδέ εμαλακώθησαν δι' αιοφής **7** η γη σας είναι ἐρήμος, αἱ πόλεις σας πυρίκαντοι την γην σας ξένοι κατατράγουσιν ἐμπροσθέν σας καὶ είναι ἐρήμος, αἱ πεπορθημένη υπὸ ἀλλοφύλων **8** καὶ η θυγάτηρ Σιών εγκαταλειμμένη ὡς καλύβη εν αμπελώνι, αἱ οπωροφυλάκιον εν κήπῳ αγγουρίων αἱ πόλεις πολιορκούμενην. **9** Αν ο Κύριος των δυνάμεων δεν ήθελεν αφήσει εἰς ημάς μικρόν υπόλοιπον, αἱ τα Σόδομα θέλομεν γείνει, με τα Γόμορρα ηθέλομεν εξομιωθή. **10** Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, ἀρχοντες Σοδόμων ακροάσθητι τὸν νόμον του Θεού ημών, λαέ Γομόρρων. **11** Τίνα χρείαν ἔχω του πλήθους των θυσιών σας; λέγει Κύριος κεχορτασμένος είμαι από ολοκαυτωμάτων κριών καὶ από πάχους των σιτευτών καὶ δεν ευαρεστούμαι εἰς αἷμα ταύρων ή αρνίων ή τράγων. **12** Όταν ἔρχησθε να εμφανισθήτε ενώπιον μου, τις εξήτησεν εκ των χειρών σας τούτο, να πατήτε τας αιυλάς μου; **13** Μη φέρετε πλέον, ματαίας προσφοράς το θυμίαμα είναι βδέλυγμα εἰς εμέ τας νεομηνίας καὶ τα σάββατα, την συγκάλεσιν των συνάξεων, δεν δύναμαι να υποφέρω, ανομίαν καὶ πανηγυρικήν σύναξιν. **14** Τας νεομηνίας σας καὶ τας διατεταγμένας εορτάς σας μισεῖ η ψυχή μου είναι φροτίον εἰς εμέ εβαρύνθην να υποφέρω. **15** Και ὅταν εκτείνητε τας χειράς σας, θέλω κρύπτει τους οφθαλμούς μου από σας ναι, ὅταν πληθυνήτε δεήσεις, δεν θέλω εισακούει αὶ χειρές σας είναι πλήρεις αιμάτων. **16** Λούσθητε, καθαρίσθητε αποβάλλετε την κακίαν των πράξεων σας απ' ἔμπροσθεν των οφθαλμῶν μου παύσατε πράττοντες το κακόν, **17** μάθετε να πράττητε το καλόν εκζητήσατε κρίσιν, κάμετε ευθύτητα εἰς τὸν δεδυναστευμένον, κρίνατε τὸν ορφανόν, προστατεύσατε τὴν δίκιην της χήρας **18** Ἐλθετε τώρα, καὶ αἱ διαδικασθώμεν, λέγει Κύριος εάν αἱ αμαρτίαι σας ἡναὶ ὡς το πορφυρούν, θέλουσι γείνει λευκαὶ οἱ χιών εάν ἡναὶ ερυθραὶ οἱ κόκκινον, θέλουσι γείνει οἱ λευκόν μαλλίον. **19** Εάν θέλητε καὶ υπακούσητε, θέλετε φάγει τα αγαθά της γῆς: **20** εάν ὄμως δεν θέλητε καὶ αποστατήσητε, θέλετε καταφαγωθή υπὸ μαχαίρας διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε. **21** Πως η πιοτή πόλις κατεστάθη πόρνη, ἡτο πλήρης κρίσεων η δικαιοσύνη κατώκει εν αυτῇ αλλὰ τώρα, φονείς. **22** Ο ἄργυρός σου κατεστάθη σκωρία, ο οίνος σου συνεκεράσθη μεθ' ὑδατος. **23** Οι ἀρχοντες σου είναι απειθεῖς καὶ σύντροφοι κλεπτῶν πάντες αγαπῶσι δώρα καὶ κυνηγούσιν αντιπληρωμάς δεν κρίνουσι τὸν ορφανόν ουδέ ἔρχεται η δίκη της χήρας πρὸς αυτούς. **24** Διά τούτο λέγει ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, ο Κραταιός του Ἰσραήλ, Ω, θέλω χορτασθή επὶ τους εναντίους μου καὶ θέλω εκδικηθῆ κατά των εχθρῶν μου **25** καὶ θέλω στρέψει την χείρα μου επὶ

σε καὶ αποκαθαρίσει τὴν σκωρίαν σου καὶ αφαιρέσει ὅλον σου τὸν καστίτερον καὶ τους συμβούλους σου ὡς το αἱ̄της μετά ταύτα θέλεις ονομασθή τη πόλις της δικαιοσύνης, η πιστή πόλις. **27** Η Σιών θέλει εξαγορασθή διά κρίσεως, καὶ οι επιστρέψαντες αυτῆς διά δικαιοσύνης. **28** Καὶ οι παράνομοι καὶ οι αμαρτωλοί ομοιού θέλουσι καταστραφή, καὶ οι εγκαταλιπόντες τον Κύριον θέλουσι καταναλωθῆ. **29** Διότι θέλετε κατασχυνθῆ διά τα ἀλογη, τα οποία επεθυμήσατε, καὶ θέλετε εντραπή διά τους κήπους, τους οποίους εξελέξατε. **30** Επειδή θέλετε γείνεις οι δρυς, της οποίας τα φύλλα μαραίνονται, καὶ οι κήπος, όστις δεν έχει ύδωρ. **31** Καὶ ο ιοχυρός θέλει είσθαι ὡς καλάμιον στυπίου, καὶ το ἔργον αυτού οι σπινθήρη, καὶ θέλουσι καυθῆ καὶ τα δύο ομού, καὶ δεν θέλει είσθαι ο σβύνων.

2 Ο λόγος, ο γενόμενος δι' οράματος εἰς τὸν Ἡσαΐαν τὸν οὐρανὸν του Αμώς, περὶ του Ιούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. **2** Εν ταῖς εσχάταις ημέραις τὸ όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθῆ επὶ της κορυφῆς των ορέων καὶ υψωθῆ υπεράνω των βουνῶν καὶ πάντα τα ἔθνη θέλουσι συρρέει εἰς αυτό, **3** καὶ πολλοὶ λαοὶ θέλουσιν υπάγει καὶ επειτε, Ἐλθετε καὶ αἱ αναβώμεν εἰς τὸ όρος του Κυρίου, εἰς τὸ οίκον του Θεού του Ιακώβ καὶ θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, καὶ θέλομεν περιπατήσει εν ταῖς τρίβοις αυτού. Διότι εἰ Σιών θέλει εξελθεῖ νόμος καὶ λόγος Κυρίου εξ Ἱερουσαλήμ. **4** Καὶ θέλει κρίνειν αναμέσον των εθνῶν καὶ θέλει ελέγξει πολλοὺς λαούς καὶ θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτῶν διά υνία καὶ τας λόγχας αυτῶν διά δρέπανα δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους, ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τὸ πόλεμον. **5** Ο οἶκος Ιακώβ, Ἐλθετε καὶ αἱ περιτατήσωμεν εν τῷ φωτὶ του Κυρίου. **6** Βεβαίας συ εγκατέλιπτες τον λάον σου, τον οίκον Ιακώβ, διότι ενεπλήσθησαν της ανατολής καὶ ἔγειναν μάντεις οι Φιλισταῖοι, καὶ συνηγώνθησαν μετά των τεκνῶν των αλλοφύλων. **7** Και η γη αυτῶν ενεπλήσθη αργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ δεν είναι τέλος των θησαυρῶν αυτῶν ενεπλήσθη η γη αυτῶν καὶ ἵππων, καὶ δεν είναι τέλος των αιμάζων αυτῶν. **8** Και η γη αυτῶν ενεπλήσθη από ειδῶλων ελάττευσαν τὸ ποίημα των χειρῶν αυτῶν, εκείνο το οποίον οι δάκτυλοι αυτῶν ἔκαμον **9** καὶ ο κοινός ἀνθρώπος υπέκυψε καὶ ο μεγάλος επαπεινώθη καὶ δεν θέλεις συγχωρήσει αυτούς. **10** Εἰσελθε εἰς τὸ βράχον καὶ κρύψθητε εἰς τὸ χώμα, διά τον φόβον του Κυρίου καὶ διά την δόξαν της μεγαλειότητος αυτού. **11** Οι υπερήφανοι οφθαλμοί του ανθρώπου θέλουσι ταπεινωθῆ, καὶ η ἐπαρσία των ανθρώπων θέλει υποκύψει: μόνος δε ο Κύριος θέλει υψωθῆ εν εκείνη τη ημέρᾳ. **12** Διότι ημέρα Κυρίου των δυνάμεων θέλει επέλθει επὶ πάντα αλαζόνα καὶ υπερίφανον καὶ επὶ πάντα υψωμένον καὶ θέλει ταπεινωθῆ **13** καὶ επὶ πάσας τας κέδρους του Λιβάνου τας υψηλάς καὶ επιηρμένας καὶ επὶ πάσας τας δρυς της Βασάν, **14** καὶ επὶ πάντα τα υψηλά όρη καὶ επὶ πάντα τα υψωμένα βουνά, **15** καὶ επὶ πάντα πύργον υψηλόν καὶ επὶ πάντα τείχος περιπεφραγμένον, **16** καὶ επὶ πάντα τα πλοία της Θαρσεῖς καὶ επὶ πάντα τα θεονικά θέαματα. **17** Και το ύψος του ανθρώπου θέλει υποκύψει, καὶ η ἐπαρσία των ανθρώπων θέλει ταπεινωθῆ μόνος δε ο Κύριος θέλει υψωθῆ εν εκείνη τη ημέρᾳ. **18** Και τα είδωλα θέλουσιν ολοκλήρως καταστραφή. **19** Και αυτοὶ θέλουσιν εισέλθει εἰς τα σπήλαια των βράχων καὶ εἰς τας τρύπας της γης, διά τον φόβον του Κυρίου καὶ διά την δόξαν της μεγαλειότητος αυτού, διά την εγερθῆ διά να κλονίσῃ την γην. **20** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει ρίψει ο ἀνθρωπός εἰς τους ασπάλακας καὶ εἰς τας νυκτερίδας τα αργυρά αυτού είδωλα καὶ

τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία έκαμεν εις εαυτόν διά να προσκυνή· 21 διά να εισέλθωσιν εις τας σχισμάς των βράχων και εις τα σπήλαια των πετρών, διά τον φόρον του Κυρίου και διά την δόξαν της μεγαλειότητος αυτού, όταν εγερθή διά να κλονίσῃ την γην. 22 Παραπιθήτηε από ανθρώπου, του οποίου η πνοή είναι εις τους μυκτήρας αυτού διότι εις τι είναι ἀξίος λόγου;

3 Διότι ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει αφαιρέσει από της Ιερουσαλήμ και από του Ιούδα υποστήριγμα και βοήθειαν, ἀπαν το υποστήριγμα του ἄρτου και ἀπαν το υποστήριγμα του ὑδατος, 2 ισχυρόν και πολεμιστήν, κριτήν και προφήτην και συνετόν και πρεσβύτερον, 3 πεντηκόνταρχον και ἐντιμον και σύνθουλον και σοφόν τεχνίτην και συνετόν γοητευτήν. 4 Και θέλω δώσει παιδάρια ἀρχοντας αυτών, και νήπια θέλουσιν εξουσιάζει επ' αυτών. 5 Και ο λαός θέλει καταδυναστεύεσθαι, ἀνθρωπος υπό ανθρώπου, και ἔκαστος υπό του πλησίον αυτού το παιδίον θέλει αλαζονεύεσθαι προς τον γέροντα, και ο ποταπός προς τον ἐντίμον. 6 Εάν τις πάστη τον ἀδελφόν αυτού εκ του οίκου του πατρός αυτού, λέγων, Ιμάτιον ἔχεις, γενού αρχηγός ημών, και ο αφανισμός ούτος ας ήναι υπό την χείρα σου. 7 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει ομόσει, λέγων, δεν θέλω γείνει θεραπευτής διότι εν τη οικία μου δεν είναι ούτε ἄρτος ούτε ἱμάτιον· μη με κάμητε αρχηγόν του λαού 8 διότι η φανίσθη η Ιερουσαλήμ και ἔπεσεν ο Ιούδας, επειδή η γλώσσα αυτών και τα ἔργα αυτών ἔναι εναντία εις τον Κύριον, παροξύνωσι τους οφθαλμούς της δόξης αυτού. 9 Η ύψωσις του προσώπου αυτών μαρτυρεῖ εναντίον αυτών· και κηρύγτουσι την αμαρτίαν αυτών ως τα Σόδομα· δεν κρύπτουσιν αυτήν. Ουαὶ εἰς την ψυχήν αυτών διότι ανταπέδωκαν εις εαυτούς κακά. 10 Εἴπατε προς τον δίκαιον ότι καλόν θέλει είσθαι εις αυτόν διότι θέλει φάγει τον καρπόν των ἔργων αυτού. 11 Ουαὶ εἰς τον ἀνομον κακόν θέλει εἰσθαι εις αυτόν διότι η ανταπόδοσης των χειρών αυτού θέλει γείνει εις αυτόν. 12 Τον λαόν μου, παιδάρια καταδυναστεύουσιν αυτού, και γυναίκες εξουσιάζουσιν επ' αυτού. Λαέ μου, οι οδηγοί σου σε κάμουσιν να πλανάσαι και καταστρέψουσιν την οδόν των βημάτων σου. 13 Ο Κύριος εξεγείρεται διά να δικάσῃ και ίσταται διά να κρίνη τους λαούς. 14 Ο Κύριος θέλει εισέλθει εις κρίσιν μετά των πρεσβυτέρων του λαού αυτού και μετά των αρχόντων αυτού· διότι σεις κατεφάγετε τον αμπελώνα: τα αρπάγματα του πτωχού είναι εν ταις οικίαις υμών. 15 Διά τι καταδυναστεύετε τον λαόν μου και καταθλίβετε τα πρόωπα των πτωχών; λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. 16 Και λέγει Κύριος, Επειδή αι θυγατέρες της Σιών υπερηφανεύθησαν και περιπατούσι με υψωμένον τράχηλον και με όμματα ἀσέμινα, περιπατούσι τρυφηλά και τρίζουσι με τους πόδας αυτών, 17 διά τούτο ο Κύριος θέλει φαλακρώσει την κορυφήν της κεφαλής των θυγατέρων της Σιών, και ο Κύριος θέλει εικαλύψει την αισχύνην αυτών. 18 Εν εκείνη τη ημέρᾳ ο Κύριος θέλει αφαιρέσει την δόξαν των τριζόντων στολισμών και τα εμπλόκια και τους μηνίσκους, 19 τα περιδέραια και τα βραχιόλια και τας καλύπτρας, 20 τους κεκρυφάλους και τας περισκελίδας και τα κεφαλόδεσμα και τας μυροθήκας και τα ενώτια, 21 τα δακτυλίδια και τα ἔρρινα, 22 τας ποικίλας στολάς και τα επενδύματα και τα περικαλύμματα και τα θυλάκια, 23 τα κάποτρα και τα λεπτάνια και τας μίτρας και τα θέριστρα, 24 Και αντί της γλυκείας οσμής θέλει είσθαι δυσωδία και αντί ζώνης σχοινίον και αντί καλλικούμιας φαλάκρωμα και αντί επιστομαχίου περίζωμα σάκκινον ηλιόκαυμα αντί ώραιότητος, 25 Οι ἄνδρες σου θέλουσι πέσει ειν μαχαίρα και η δύναμις σου εν

πολέμω. 26 Και αι πύλαι αι αυτής θέλουσι στενάξει και πενθήσει και αυτή θέλει κοίτεσθαι επι του εδάφους ηρημωμένη.

4 Και εις εκείνη τη ημέρα επτά γυναίκες θέλουσι πιάσει ἄνδρα λέγουσαι, θέλομεν τρώγει τον ἄρτον ημών και θέλομεν ενδύεσθαι τα ιμάτια ημών μόνον ας κράζεται το ονόμα σου ειρημάς, διά να αφαιρέσεις το ονείδος ημών. 2 Εν εκείνη τη ημέρα ο κλάδος του Κυρίου θέλει είσθαι ὥραιός και ἔνδοξος και ο καρπός της γης εξαίρετος και ευφρόσυνος εις τους διασωθέντας εκ του Ισραήλ 3 και ο υπόλοιπος ειν Σιών και ο εναπολειφθείς ειν Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή ἄγιος, πάντες οι γεγραμμένοι μεταξύ των ζώντων ειν Ιερουσαλήμ, 4 όταν εκπλύνη ο Κύριος την ακαθαρσίαν των θυγατέρων της Σιών και καθαρίση το άιμα της Ιερουσαλήμ εκ μέσου αυτής διά πνεύματος κρίσεως και διά πνεύματος καύσεως. 5 Και ο Κύριος θέλει δημιουργήσει επι πάντα τόπον τον όρους Σιών και επι τας συναθροίσεις αυτής νεφέλην και καπνὸν την ημέραν, εν δε τη νυκτί λαμπρότητα φλογερού πυρός διότι επι πάσαν την δόξαν θέλει είσθαι υπεράσπισις, 6 και θέλει είσθαι σκηνή, διά να επισκιάζῃ από της καύσεως εν ημέρᾳ, και διά να ήναι καταφύγιον και σκέπη από ανεμοζάλης και από βροχής.

5 Τώρα θέλω ψάλλει εις τον ηγαπημένον μου ἄσμα του αγαπητού μου περι τον αμπελώνος αυτού. Ο ηγαπημένος μου είχεν αμπελώνα επι λόφου παχυτάτο. 2 Και περιέφραξεν αυτόν, και συνήθροισεν εξ αυτού τονς λίθους και εφύτευσεν αυτόν με τα πλέον εκλεκτά κλήματα και ἔκτισε πύργον εν τω μέων αυτού και κατεσκεύασεν ἔτι ληνόν εν αυτῷ και περιέμενε να κάμη σταφύλια, αλλ' ἔκαμεν αγριοστάφιλα. 3 Και τώρα, κάτοικοι Ιερουσαλήμ και ἄνδρες Ιούδα, κρίνατε, παρακαλῶ, αναμέσον εμού και του αμπελώνός μου. 4 Τι ήτο δυνατόν να κάμω ἔτι εις τον αμπελώνά μου και δεν ἔκαμον εις αυτόν; διά τι λοιπόν, ενώ περιέμενον να κάμη σταφύλια, ἔκαμεν αγριοστάφιλα; 5 Τώρα λοιπόν θέλω σας αναγγείλει τι θέλω κάμει εγώ εις τον αμπελώνά μου θέλω αφαιρέσει τον φραγμόν αυτού και θέλει καταφαγωθή θέλω χαλάσει τον τοίχον αυτού και θέλει καταπατηθή· 6 και θέλω καταστήσει αυτόν ἔρημον δεν θέλει κλαδευθή ουδέ σκαφθή, αλλά θέλουσι βλαστήσει εκεί τρίβολοι και ἄκανθαι θέλω προστάξει ἔτι τα νέφρη να μη βρέξωσι βροχήν επ' αυτόν. 7 Αλλ' ο αμπελών του Κυρίου των δυνάμεων είναι ο οίκος του Ισραήλ και οι ἄνδρες Ιούδα το αγαπητόν αυτού φυτόν και περιέμενε κρίσιν, πλην ιδού, καταδυνάστευσις δικαιοσύνην, πλην ιδού, κραυγή. 8 Ουαὶ εἰς εκείνους, οίτινες ενόντουσιν οικίαν με οικίαν και συνάπτουσιν αγρόν με αγρόν, εωσού μη μείνη τόπος, διά να κατοικώσι μόνοι εν τω μέσω της γης. 9 Εις τα ώτα μου εἶπεν ο Κύριος των δυνάμεων, Βεβαίως πολλάι οικίαι θέλουσι μείνει πρημωμέναι, μεγάλαι και καλαί, χωρίς κατοίκους 10 ναι, δέκα στρέμματα αμπελώνος θέλουσι δώσει εν βαθ, και ο σπόρος ενός χομόρ θέλει δώσει εν εφά. 11 Ουαὶ εἰς εκείνους, οίτινες εξεγειρόμενοι το πρώτη ζητούσι σίκερα οίτινες εξακολούθουσι μέχρι της εσπέρας, εωσού εξάψη ο οίνος αυτούς. 12 Και η κιθάρα και η λόρα, το τύμπανον και ο αυλός και ο οίνος είναι εν τοις συμποσίοις αυτών αλλά δεν παρατηρούσι το ἔργον του Κυρίου και δεν θεωρούσι την ενέργειαν των χειρών αυτού. 13 Διά τούτο ο λαός μου εφέρθη εις αιχμαλωσίαν, διότι δεν έχει επίγνωσιν και οι ἐντίμοι αυτών λιμοκτονούσι, και το πλήθος αυτών κατεξηράνθη υπό δίψης. 14 Διά ταύτα επλάτυνεν ο ἀδής εαυτόν και διήνοιξεν υπέρμετρα το στόμα αυτού· και η δόξα αυτών και το πλήθος αυτών και ο θόρυβος αυτών και

οι εντρυφώντες θέλουσι καταβή εις αυτόν. (**Sheol h7585**) **15**

Και ο κοινός ἀνθρωπος θέλει υποκύψει, και ο δυνατός θέλει ταπεινωθῆ, και ο οφθαλμοί των ψηφιλῶν θέλουσι χαμηλωθῆ. **16** Ο δε Κύριος των δυνάμεων θέλει υψηλήν εἰς κρίσιν, και ο Θεός ο Ἁγιος θέλει αγιασθή εἰς δικαιοσύνην. **17** Τότε τα αρνία θέλουσι βοσκηθῆ κατά την συνήθειαν αυτών, και ξένοι θέλουσι φάγει τους ερήμους τόπους των παχέων. **18** Ουαί εἰς εκείνους, οίτινες επισύρουσι την ανομίαν διά σχοινίων ματαιότητος και την αμαρτίαν ως διά λωρίων αμάξης **19** οίτινες λέγουσιν, Ας σπεύση, ας επιταχύνη το ἔργον αυτού διά να ίδωμεν και η βουλή του Αγίου του Ιεραπήλας ας πλησιάσῃ και ας ἐλθῃ, διά να μάθωμεν. **20** Ουαί εἰς εκείνους, οίτινες λέγουσι το κακόν καλόν και το καλόν κακόν οίτινες θέτουσι το σκότος διά φως και το φως διά σκότος οίτινες θέτουσι το πικρόν διά γλυκύ και το γλυκύ διά πικρόν. **21** Ουαί εἰς τους ὅσους εἶναι σοφοί εἰς τους οφθαλμούς αυτών και φρόνιμοι ενώπιον εαυτών. **22** Ουαί εἰς τους ὅσους εἶναι δυνατοί εἰς το να πίνωσιν οίνον και ισχυροί εἰς το να σμίγωσι σίκερα **23** οίτινες δικαιούνονται τον παράνομον διά δώρων, και το δικαιον του δικαιούν αφαιρούσιν απ' αυτού. **24** Διά τούτο, ως η γλώσσα του πυρός κατατρέγει την καλαμίνην και το άχυρον αφανίζεται εν τη φλογὶ, ούτως η ρίζα αυτῶν θέλει κατασταθῆ ὡς σηπεδών, και το ἀνθός αυτῶν θέλει αναβή ὡς κονιορτός διότι απέρριψαν τον νόμον του Κυρίου των δυνάμεων και κατερρόησαν τον λόγον του Αγίου του Ιεραπήλα. **25** Διά τούτο ο θυμός του Κυρίου εξήρθη εναντίον του λαού αυτού, και εκτείνας την χείρα αυτού εναντίον αυτών επάταξεν αυτούς τα δε ὄρη ἔτρεμον, και τα πτώματα αυτών ἔγιναν ως κοπρία εν μέσω των οδών. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράψῃ, ἀλλ' ἡ χειρ αυτού είναι ἔτι εξητηλωμένη. **26** Και θέλει υψώσει εἰς τα ἔθνη σημείον από μακράν, και θέλει συρίξει εἰς αυτά απ' ἄκρου της γῆς και ιδού, ταχέως θέλουσιν ελθεῖ μετά σπουδῆς **27** ουδείς θέλει αποκάμει ουδέ προσκρούσει μεταξύ αυτών ουδείς θέλει νυστάξει ουδέ κοιμηθῇ ουδέ η ζῶνη της οσφύος αυτών θέλει λυθῆ, ουδέ το λωρίον των υποδημάτων αυτών θέλει κοπῆ **28** των οποίων τα βέλη είναι οξέα και πάντα τα τόξα αυτών εντεταμένα οι ὄνυχες των ἵππων αυτών θέλουσι νομισθῆ ως πυροβόλος πέτρα, και οι τροχοί των αμαξῶν αυτών ως ανεμοστρόβιλος **29** τα βρυχήματα αυτών θέλουσιν είσιθαι ως λέοντος θέλουσι βρυχάσθαι ως σκύμνοι λέοντος ναι, θέλουσι βρυχάσθαι και θέλουσι συναρπάσει το θήραμα και φύγει και ουδεῖς ο ελευθερών. **30** Και ὅταν κατ' εκείνην την ήμέραν βοήσωσαν εναντίον αυτών ως βοή της θαλάσσης, θέλουσιν εμβλέψει εἰς την γην και ιδού, σκότος, λύπη, και το φως εσκοτίσθη εν τω ουρανών αυτής.

6 Κατά το ἔτος εν ω απέθανεν Οζίας ο βασιλεὺς, είδον τον Κύριον καθήμενον επί θρόνου υψηλούν και επιημένουν, και το κράσπεδον αυτού εγέμισε τον ναόν. **2** Ἀνωθεν αυτού ίσταντο Σεραφείμ ανά εξ πτέρυγας ἔχοντα ἔκαστον με τας δύο εκαλύπτε το πρόσωπον αυτού και με τας δύο εκαλύπτε τους πόδας αυτού και με τας δύο επέτα. **3** Και ἔκραζε το εν προς το ἄλλο και ἐλέγειν, Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος ο Κύριος των δυνάμεων πάσα η γη είναι πλήρης της δόξης αυτού. **4** Και οι παραστάται της θύρας εσείσθησαν εκ της φωνῆς του κράζοντος, και ο οίκος επλήσθη καπνού. **5** Τότε είπα, Ω τάλας εγώ διότι εχάθην επειδή είμαι ἀνθρωπος ακαθάρτων χειλέων και κατοικώ εν μέσω λαού ακαθάρτων χειλέων επειδή οι οφθαλμοί μου είδον τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων. **6** Τότε επέτασε προς εμένεν εκ των Σεραφείμ ἔχον εν τη χειρὶ αυτού ἀνθρακα πυρός, τον οποίον ἔλαβε διά της λαβίδος από του θυσιαστηρίου. **7** Και

ἵγγισεν αυτὸν εἰς το στόμα μου και είπεν, Ιδού, τούτο ήγγισε τα χείλη σου και η ανομία σου εξηλείφθη και η αμαρτία σου εκαθαρίσθη. **8** Και ἤκουσα την φωνὴν του Κυρίου, λέγοντος, Τίνα θέλω αποστείλει, και τις θέλει υπάγει διά ημάς; Τότε είπα, Ιδού, εγώ, απόστειλόν με. **9** Και είπεν, Ὑπάσει και επέ προς τούτον τον λαόν, με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει και βλέποντες θέλετε ιδεῖ και δεν θέλετε καταλάβει **10** επαχύνθη η καρδία του λαού τούτου, και ἔγιναν βαρέα τα ὡτα αυτών, και ἐκλείσαν τους οφθαλμούς αυτών, διά να μη βλέπωσι με τους οφθαλμούς αυτών και ακούσωσι με τα ὡτα αυτών και νοήσωσι με την καρδίαν αυτών και επιστρέψωσι και θεραπευθώσι. **11** Τότε είπα, Κύριε, ἔως πότε; Και απεκρίθη, Εωσού ερημωθώσιν αι πόλεις, ώστε να μη υπάρχῃ κάτοικος, και αι οικίαι, ώστε να μη υπάρχῃ ἀνθρωπός, και η γη να ερημωθή παντάπασιν **12** και απομακρύνη ο Κύριος τους ανθρώπους, και γείνη μεγάλη εγκατάλειψις εν τω μέσω της γῆς. **13** Ἐτι ούμως θέλει μείνει εν αυτῇ εν δέκατον, και αυτό πάλιν θέλει καταφαγωθῆ καθώς η τερέβινθος και η δρυς, των οποίων ο κορμός μένει εν αυταίς δταν κόπτωνται, ούτω το ἄγιον σπέρμα θέλει εισθαί ο κορμός αυτής.

7 Και εν ταίη ημέραις του Ἅχαζ, υιού του Ιωάθαμ, υιού του Οζίου, βασιλέως του Ιούδα, Ρεσίν ο βασιλεὺς της Συρίας, και Φεκά ο υιός του Ρεμαλία, βασιλεὺς του Ιεραπήλα, ανέβησαν επί την Ιερουσαλήμ διά να πολεμήσωσιν αυτήν αλλά δεν ηδυνήθησαν να εκπολιορκήσωσιν αυτήν. **2** Και ανήγγειλαν προς τον οίκον Δαβίδ λέγοντες, Η Συρία συνεφώνησε μετά του Εφραΐτη. Και η καρδία του Ἅχαζ και η καρδία του λαού αυτού εκλονίσθη, ως τα δένδρα του δάσους κλονίζονται υπό του ανέμου. **3** Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Ησαΐαν, Ἐξελθε τώρα εις συνάντησιν του Ἅχαζ, συ και Σεάρ-ιασούβ ο υιός σου, εις το ἄκρον του υδραγωγού της ἀνώ κολυμβήθρας κατά την μεγάλην οδόν του αγρού τον γναφέων **4** και επέ προς αυτούν, Πρόσεχε να μένης ήσυχος μη φοβηθής μηδὲ μικροψυχήσης, διά τας δύο ουράς των καπνιζόντων τούτων δαυλών, διά τον ἄγιον θυμόν του Ρεσίν και της Συρίας, και του υιού του Ρεμαλία. **5** Επειδή η Συρία, ο Εφραΐτης και ο υιός του Ρεμαλία εβούλευθήσαν κακήν βουλήν εναντίον σου, λέγοντες, **6** Ας αναβάωμεν εναντίον του Ιούδα και ας στενοχωρήσωμεν αυτόν, και ας διαμερισθώμεν αυτόν εις εαυτούς, και ας βάλωμεν βασιλέα εν μέσω αυτού, τον υιού του Ταβεήλ. **7** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Τούτο δεν θέλει σταθή ουδέ θέλει γείνει. **8** Διότι η κεφαλή της Συρίας είναι η Δαμασκός, και η κεφαλή της Δαμασκού ο Ρεσίν και εις εξήκοντα πέντε ἐπή ο Εφραΐτης θέλει συντριφθῆ, ώστε να μη ήναι λαός. **9** Και η κεφαλή του Εφραΐτη είναι η Σαμάρεια, και η κεφαλή της Σαμαρείας ο υιός του Ρεμαλία. Εάν δεν πιστεύητε, δεν θέλετε βεβαίως στερεωθή. **10** Και ελάλησεν είτι ο Κύριος προς τον Ἅχαζ, λέγων, **11** Ζήτησον σημείον παρά Κυρίου του Θεού σου ζήτησον αυτό ή ειτο το βάθος ή ειτο το ύψος ἀνώ. (**Sheol h7585**) **12** Αλλ' Ἅχαζ είπε, δεν θέλω ζήτησει ουδέ θέλω πειράσει τον Κύριον. **13** Και είπεν ο Ησαΐας, Ακούσατε τώρα, οίκοις Δαβίδ μικρόν πράγμα είναι διά σας να βαρύνητε ανθρώπους, και θέλετε βαρύνει έτι και τον Θεόν μου; **14** Διά τούτο ο Κύριος αυτός θέλει σας δύσει σημείον ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και γεννήσει υιόν, και θέλει καλεσθή το ονόμα αυτού Εμμανουήλ. **15** Βούτυρον και μέλι θέλει φάγει, εωσού μάθη να απορρίπτε το κακόν και να εκλέγη το αγαθόν. **16** Διότι πριν μάθη το παιδίον να απορρίπτε το κακόν και να εκλέγη το αγαθόν, η γη, την οποίαν αποστρέφεσαι, θέλει εγκαταλειψθή υπό των δύο βασιλέων αυτής. **17** Ο Κύριος θέλει φέρει επί

σε, και επί τον λαόν σου, και επί τον οίκον του πατρός σου, ημέρας, αίτινες δεν ήλθον αφ' ής ημέρας εχωρίσθη από του Ιούδα ο Εφραΐμ, διά του βασιλέως της Ασσυρίας. **18** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει συρίζει ο Κύριος εις τας μυίας τας εν τοις εσχάτοις των ποταμών της Αιγύπτου, και εις τας μελίσσας τας εν τη γη της Ασσυρίας **19** και θέλουσιν ελθεί και αναπαυθή πάσαι επί τας πρημωμένας κοιλάδας και εν ταῖς τρύπαις των βράχων και επί πάσαν βάτον και επί παν ώραίον δένδρον. **20** Εν τη αυτή ημέρα ο Κύριος θέλει ξυρίσει, με το ξυράφιον το μεμισθωμένον από του πέραν του ποταμού, μετά του βασιλέως της Ασσυρίας, την κεφαλήν και τας τρίχας των ποδών και τον πώγωνα έτι θέλει αφαιρέσει. **21** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ ἀνθρώπος τρέφων μίαν δάμαλιν και δύο πρόβατα, **22** από της αφθονίας του γάλακτος, το οποίον θέλουσι δίδει, βούτυρον θέλει τρώγει διότι βούτυρον και μέλι θέλει τρώγει ἔκαστος, όστις υπελείφθη εν τω μέσω της γης. **23** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ πας τόπος, εν ω ἡσαν χίλιαι ἄμπελοι χιλίων αργυρίων, θέλει εἰσθαι διά τριβόλους και ακάνθας. **24** Με βέλη και με τόξα θέλουσιν ελθεί εκεί διότι πάσα η γη θέλει καταστάθη τρίβολοι και ακάνθαι. **25** Και παν όρος γεγεωργημένον με δίκελλαν, όπου δεν ήλθε φόβος τριβόλων και ακανθών, θέλει εἰσθαι διά να εξαποστέλλωνται εκεί βρές και διά να καταπατήται πάπο προβάτων.

8 Και επί τον Κύριος προς εμέ, Λάβε εις σεαυτόν τόμον μέγαν, και γράψον εν αυτῷ διά γραφίδος ανθρώπου περί του Μαχέρ-σαλάλ-χας-βάζ. **2** Και παρέλαβον εις εμαυτόν πιστούς μάρτυρας, Ουρίαν τον ιερέα και Ζαχαρίαν τον υιόν του Ιεβερεχίου. **3** Και προσήλθον προς την προφήτισσαν, ήτις συνέλαβε και εγέννησεν υιόν. Και επί τον Κύριος προς εμέ, Κάλεσον το ὄνομα αυτού Μαχέρ-σαλάλ-χας-βάζ. **4** Διότι πριν μάθη το παιδίον να προφέρῃ, Πάτερ μου και μήτέρ μου, τα πλούτη της Δαμασκού και τα λάφυρα της Σαμαρείας θέλουσι διπαραχήθη μέρποσθεν του βασιλέως της Ασσυρίας. **5** Και ελάλησεν ἐπὶ τον Κύριος προς εμέ, λέγων, **6** Επειδή ο λαός ούτος απέβη τα ὑδάτα του Σιλωάμ τα ρέοντα ησύχως, και χαίρει εις τον Ρεσίν και εις τον υιόν του Ρεμαλία, **7** διά τούτο, ίδού, ο Κύριος αναβίβαζε επ' αυτούς τα ὑδάτα του ποταμού, τα δυνατά και τα πολλά, τον βασιλέα της Ασσυρίας και πάσαν την δόξαν αυτού· και θέλει υπερβή πάντα τα αυλάκια αυτού και πλημμυρήσει πάσας τας ὄχθας αυτού **8** και θέλει περάσει διά του Ιούδα, θέλει πλημμυρήσει και υπεραναβή, θέλει φθάσει μέχρι λαιμού και το εξάπλωμα των πτερύγων αυτού θέλει γεμίσει το πλάτος της γης σου, Εμμανουήλ. **9** Ενώθητε, λαοί, και θέλετε κατακοπή και ακροάσθητε, πάντες οι εν τοις εσχάτοις της γῆς ὥσθητε, και θέλετε κατακοπή ὥσθητε, και θέλετε κατακοπή. **10** Βουλεύθητε βουλήν, και θέλει ματαιωθή λαλήσατε λόγον, και δεν θέλει σταθή διότι μεθ' ημών ο Θεός. **11** Διότι ούτως ελάλησε Κύριος προς εμέ εν χειρί κραταί, και με εδίδαξε να μη περιπατῶ εν τη οδῷ του λαού τούτου, λέγων, **12** Μη εἰπήτε, Συνωμοσία, περί παντός εκείνου, περί του οποίου ο λαός ούτος θέλει εἰπεῖ, Συνωμοσία και τον φόβον αυτού μη φοβηθήτε μηδέ τρομάζητε. **13** Τον Κύριον των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε και αυτός ας ἴμναι ο φόβος τας και αυτός ας ἴμναι ο τρόμος σας. **14** Και θέλει εἰσθαι διά αγιαστήριον θέλει εἰσθαι ὄμως διά πέτρων προσκόμιατος και διά βράχων πτώσεως εις τους δύο οίκους του Ιεραχήλ διά παγίδα και διά βρόχον εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. **15** Και πολλοί θέλουσι προσκόψει επ' αυτά και πέσει και συντριψθή και παγιδευθή και πιασθή. **16** Δέσον την μαρτυρίαν, σφράγισον τον νόμον μεταξύ των

μαθητών μου. **17** Εγώ δε θέλω περιμείνει τον Κύριον, ὅστις κρύπτει το πρόσωπον αυτού από τον οίκου Ιακώβ, και επ' αυτόν θέλω εἰσθαι πεποιθώς. **18** Ιδού, εγώ και τα παιδία, τα οποία μοι ἐδώκεν ο Κύριος, διά σημεία και τεράστια εις τον Ιεραχήλ παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του κατοικούντος εν τω ὄρει Σιών. **19** Και ὅταν σας εἴπωσιν, Ερωτήσατε τους ἔχοντας πνεύμα μαντείας και τους νεκρομάντες, τους μορμυρίζοντας και ψιθυρίζοντας, αποκρίθητε, Ο λαός δεν θέλει ερωτήσει τον Θεόν αυτού; θέλει προστρέξει εις τους νεκρούς περί των ζώντων; **20** Εις τον νόμον και εις την μαρτυρίαν εάν δεν λαλώστε κατά τον λόγον τούτον, βεβαίως δεν είναι φως εν αυτοίς. **21** Και θέλουσι περάσει δι' αυτής της γης σκληρώς βεβαρημένοι και λιμώττοντες και ὅταν πεινάσσωσι θέλουσιν αγανακτεῖ, και θέλουσι κακολογεῖ τον βασιλέα αυτών και τον Θεόν αυτών, και θέλουσιν αναβλέψει εις τα ἄνω. **22** Ἐπειτα θέλουσιν εμβλέψει εις την γην και ιδού, ταραχή και σκότος, θάμβωμα αγωνίας και θέλουσιν εξωθή εις το σκότος.

9 Δεν θέλει είσθαι ὄμως τοιούτον θάμβωμα εις την γην την τεθλιμμένην εν τοις προτέροις καιροίς εξουθένωσε την γην Ζαβουλών και την γην Νεφθαλείμ: εν δε τοις υστέροις ἔκαμεν ἔνδοξα τα μέρη τα προς την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, την Γαλιλαίαν των εθνών. **2** Ο λαός ο περιπατών εν τα σκότει είδε φως μέγα εις τους καθημένους εν γη σκιάς θανάτου, φως ἐλαμψεν επ' αυτούς. **3** Επολλαπλασίασας το έθνος, ηύησας εις αυτήν την χαράν χαίρουσιν ἐμπροσθέν σου κατά την χαράν του θερισμού, καθώς αγάλλονται οι διαμεριζόμενοι τα λάφυρα. **4** Διότι συνυέτριψας τον ζυγόν του φορτίου αυτού και την ράβδον του ὡμου αυτού και την μάστιγα του καταδυναστεύοντος αυτόν, καθώς εν τη ημέρᾳ του Μαδιάμ. **5** Διότι πάσα περικνημίς πολεμιστού μαχομένου μετά θορύβου και πάσα στολή κεκυλισμένη εις ἀμάτα θέλει είσθαι διά κάυσιν και ύλην πυρός. **6** Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ὡμον αυτού και το ὄνμα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Ἀρχων ειρήνης. **7** Εις την αὐξησην της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξῃ αυτήν και να στερεώσῃ αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνῃ από του νυν και ἔως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **8** Ο Κύριος απέστειλε λόγον κατά του Ιακώβ και ἔπεσεν επί τον Ιεραχήλ. **9** Και πας ο λαός θέλει γνωρίσει τούτο, ο Εφραΐμ και ο κάτοικος της Σαμαρείας, οίτινες λέγουσιν υπερηφάνως και με ἐπάρσιν καρδίας, **10** οι πλίνθοι ἔπεσον, πλην ημείς θέλομεν κτίσει με πελεκητάς πέτρας αι συκομορέαι εκόπτησαν, πλην ημείς θέλομεν αλλάξει αυτάς εις κέδρους. **11** Διά τούτο ο Κύριος θέλει εξεγείρει τους εχθρούς του Ρεσίν εναντίον αυτού και συνενώσει τους πολεμίους αυτού: **12** τους Συρίους ἐμπροσθέν και τους Φιλισταίους ὅπισθεν και θέλουσι καταφάγει τον Ιεραχήλ με ανοικτόν στόμα. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράψῃ, αλλ' η χειρ αυτού είναι ἔτι εξηπλωμένην. **13** Πλην ο λαός δεν επιστρέψει προς τον πατάξαντα αυτόν, ουδέ εκζητούσι τον Κύριον των δυνάμεων. **14** Διά τούτο ο Κύριος θέλει εκκόψει από τον Ιεραχήλ κεφαλήν και ουράν, κλάδον και σπάρτον, εν μιᾷ ημέρᾳ. **15** Ο πρεσβύτης και ο ἐντίμος, αυτός είναι η κεφαλή: και ο προφήτης ὅστις διδάσκει φεύδη, αυτός είναι η ουρά. **16** Διότι οι μακαρίζοντες τον λαόν τούτον πλανώσιν αυτόν και οι μακαριζόμενοι υπ' αυτών αφανίζονται. **17** Διά τούτο ο Κύριος δεν θέλει ευφρανθή εις τους νεανίσκους

αυτών, ουδέ θέλει ελείγει τους ορφανούς και τας χήρας αυτών επειδή πάντες είναι υποκριταί και κακοποιοί, και παν στόμα λαλεί ασεβώς. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράψη, αλλ' ή χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη. **18** Διότι η ανομία αφανίζει ως το πυρ, το κατατρώγων τους τριβόλους και τας ακάνθας και το φλέγον εν τοις πυκνοτάτοις του δάσους· και αυτά θέλουσιν αναβίη εις στήλην περιτύλισσομένου καπνού. **19** Από του θυμού του Κυρίου των δυνάμεων η γη εσκοτίσθη, και ο λαός θέλει είσθαι ως ύλη πυρός· άνθρωπος δεν θέλει ελείγει τον αδελφόν αυτού. **20** Και θέλει αρπάσει εις τα δεξιά, πλην θέλει πεινάσει· και θέλει φάγει εις τα αριστερά, πλην δεν θέλει χορτασθή· θέλουσι φάγει πας άνθρωπος την σάρκα του βραχίονος αυτού. **21** Ο Μανασσής τον Εφραΐμ και ο Εφραΐμ τον Μανασσήν· και αυτοί ομού θέλουσιν είσθαι εναντίον του Ιούδα. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράψη, αλλ' ή χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη.

10 Ουαί εις τους ψηφίζοντας ψηφίσματα ἀδικα και εις τους γραμματείς τους γράφοντας καταδυνάστευσιν· **2** διά να στερήσωτιν τον ενδει από της κρίσεως, και διά να αρπάσωσι το δίκαιον των πτωχών του λαού μου, διά να γείνωστι λάφυρον αυτών αι χήραι, και να γυμνώσωσι τους ορφανούς. **3** Και τι θέλεται κάμει εν τη ημέρᾳ της επισκέψεως και εν τω ολέθρῳ όστις θέλει ελθεί μακρόθεν; προς τίνα θέλεται προστρέξει διά βοήθειαν; και που θέλεται αφήσει την δόξαν σας, **4** ειμή διτι θέλουσιν υποκύψει εις τα δεσμά, και θέλουσιν πέσει υποκάτω των πεφυνεμένων; Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράψη, αλλ' ή χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη. **5** Ουαί εις τον Ασσύριον, την ράβδον του θυμού μου, αν και η εν τη χειρί αυτού μάστιξ ήναι η οργή μου. **6** Θέλω αποστείλει αυτόν επι έθνος υποκριτικόν, και θέλω δώσει εις αυτόν προσταγήν κατά του λαού του θυμού μου, διά να λαφυραγγήσῃ λάφυρα και να λεηλατήσῃ λεηλασίαν και να καταπατήσῃ αυτούς ως τον πλήρων των οδών. **7** Πλην αυτός δεν εννοεί ούτως και η καρδία αυτού δεν διαλογίζεται ούτως· αλλά τούτο φρονεί εν τη καρδία αυτού, να καταστρέψῃ και να εξολοθρεύῃ έθνη ουκ ολίγα. **8** Διότι λέγει, οι ἄρχοντές μου δεν είναι πάντες βασιλεῖς; **9** δεν είναι η Χαλάνη ως η Χαρχεμίς; δεν είναι η Αιμάτη ως η Αρφάδ; δεν είναι η Σαμάρεια ως η Δαμασκός; **10** Καθώς η χειρ μου κατεκράτησε τα βασιλεία των ειδώλων, των οποίων τα γλυπτά ίσχυν μάλλον παρά τα της Ιερουσαλήμ και της Σαμαρείας, **11** δεν θέλω κάμει, ως έκαμον εις την Σαμάρειαν και εις τα είδωλα αυτής, ούτω και εις την Ιερουσαλήμ και εις τα είδωλα αυτής; **12** Διά τούτο, αφού ο Κύριος εκτελέστη ἀπαν το ἔργον αυτού επι το όρος Σιών και επι την Ιερουσαλήμ, θέλω παιδεύσει, λέγει, τον καρπόν της επιτρέψεως καρδίας του βασιλέως της Ασσυρίας και την αλαζονείαν των υψηλών οφθαλμών αυτού. **13** Διότι λέγει, Εν τη δυνάμει της χειρός μου έκαμον τούτο και διά της σοφίας μου, επειδή είμαι συνετός· και μετέστησα τα ὄρια των λαών και διήρπασα τους θησαυρούς αυτών και καθήρεσα, ως ισχυρός, τους εν ύψει καθημένους **14** και η χειρ μου εύρικεν ως φωλαέν τα πλούτη των λαών και καθώς συνάγει τις ωά αφειμένα, ούτω συνίγαγον πάσαν την γην εγώ και ουδέις εκίνησε πτέρυγα ή ήνοιξε στόμα ή εψιθύρισε. **15** Ήθελε καυχηθή η αξινή κατά του κόπτοντος δι' αυτής; ήθελε μεγαλαυχίσει το πρόιον των κατά του κινούντος αυτό; ως έαν ήθελε κινηθή η ράβδος κατά των υψούντων αυτήν, ως έαν ήθελεν υψώσει εαυτήν τη βακτηρία ως μη ούτα ξύλον. **16** Διά τούτο ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει αποστείλει εις τους παχεῖς αυτού ισχνότητα· και υπό την δόξαν

αυτού θέλει εξαφθή καύσις, ως καύσις πυρός. **17** Και το φως του Ισραήλ θέλει γείνει πυρ και ο Ἅγιος αυτού φλόξη· και θέλει καύσει και καταφάγει τας ακάνθας αυτού και τους τριβόλους αυτού εν μιά ημέρα· **18** και θέλει αφανίσει την δόξαν του δάσους αυτού και του καρποφόρου αγρού αυτού από ψυχής έως σαρκός· και θέλουσιν είσθαι ως όταν σημαιοφόρος λιποψυχή. **19** Το δι υπόλοιπον των δένδρων του δάσους αυτού θέλει είσθαι ευάριθμον, ώστε παιδίον να καταγράψῃ αυτά. **20** Και εν εκείνη τη ημέρα, το υπόλοιπον του Ισραήλ και οι διασεωδέμενοι του οίκου Ιακώβ δεν θέλουσι πλέον επιστηρίζεσθαι επί τον πατάξαντα αυτούς, αλλά θέλουσιν επιστηρίζεσθαι επί Κύριον, τον Ἅγιον του Ισραήλ, κατά αλήθειαν. **21** Το υπόλοιπον θέλει επιστρέψει, το υπόλοιπον του Ιακώβ, προς τον ισχυρόν Θεόν. **22** Διότι αν και ο λαός σου, Ισραήλ, ήναι ως η ἄμμος της θαλάσσης, υπόλοιπον εξ αυτών θέλει επιστρέψει· η αποφασισθείσα κατανάλωσις θέλει συντελεσθή εν δικαιοσύνῃ. **23** Διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων θέλει κάμει κατανάλωσιν, βεβαίως προσδιωρισμένην, εν μέσω πάσης της γῆς· **24** διά τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. Λαέ μου, ὅστις κατοικεῖ εν Σιών, μη φοβηθής από του Ασσύριου· θέλει σε πατάξει εν ράβδω και θέλει σηκώσει την βακτηρίαν αυτού εναντίον σου κατά το τρόπον της Αιγύπτου· **25** διότι ἐτι λόγιον και η οργή θέλει παύσει· και ο θυμός μου θέλει είσθαι εις ολέθρον εκείνων. **26** Και ο Κύριος των δυνάμεων θέλει σηκώσει επ' αυτούν μάστιγα, κατά την πληγήν της Μαδιάμ εν τω βράχω Ωρήβ· και καθώς η ράβδος αυτού υψώθη επί την θάλασσαν, ούτω θέλει υψώσει αυτήν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου. **27** Και εν εκείνη τη ημέρα το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθή από του ώμου σου και ο ςγός αυτού από του τραχήλου σου, και ο ςγός θέλει συντριψθή εξ αιτίας του χρίσματος. **28** Αυτός ήλθεν εις Αιάθ, επέρασεν εις Μιγρών. Εν Μιχμάτ θέλει αποθέσει τα σκεύη αυτού· **29** διέβησαν το πέρασμα· κατέλυσαν εν Γεβά· η Ραμά ετρόμαξεν η Γαβάτη του Σαούλ έφυγεν. **30** Υψωσον την φωνήν σου, θυγάτηρ της Γαλλείμ· κάμει αυτήν, πτωχή Αναθώθ, να ακουσθή εν Λαισά. **31** Η Μαδημνά μετεποτίσθη οι κάτοικοι της Γεβείμ έφυγον ομού. **32** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλει μείνει εν Νωβ, θέλει σείσει την χειρά αυτού κατά του όρους της θυγατρός της Σιών, κατά του λόφου της Ιερουσαλήμ. **33** Ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει κόψει τους κλάδους μετά κρότου τρομερού· και οι υψωμένοι θέλουσι συντριψθή και οι επιτηρέοντες θέλουσι ταπεινωθή. **34** Και τα πυκνά τού δάσους θέλει κόψει εν σιδήρω, και ο Λίβανος θέλει πέσει δι' ισχυρού.

11 Και θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαί, και κλάδος θέλει αναβίη εκ των ριζών αυτού· **2** και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθή επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου· **3** και θέλει κάμει αυτόν οξύνουν εις τον φόβον του Κυρίου, ώστε δεν θέλει κρίνει κατά την θεωρίαν των οφθαλμών αυτού ουδέ θέλει ελέγχει κατά την ακρόασιν των ωτών αυτού· **4** αλλ' εν δικαιοσύνῃ θέλει κρίνει τους πτωχούς, και εν ευθύτητι θέλει υπερασπίζεσθαι τους ταπεινούς της γῆς· και θέλει πατάξει την γην εν τη ράβδω του σόματος αυτού, και διά της πνοής των χειλέων αυτού θέλει θανατόνει τον ασεβή. **5** Και δικαιοσύνη θέλει είσθαι η ζώνη της οσφύος αυτού και πιότις η ζώνη των πλευρών αυτού. **6** Και ο λύκος θέλει συγκατοικεί μετά του αρνίου, και λεοπάρδαλις θέλει αναπαύσθαι μετά του εριφίου· και ο μόσχος και ο σκύμνος και τα σιτευτά ομού, και μικρόν παιδίον θέλει οδηγεί αυτά. **7** Και η δάμαλις και η ἄρκτος θέλουσι συμβόσκεσθαι, τα τέκνα αυτών

θέλουσιν αναπαύεσθαι ομού, και ο λέων θέλει τρώγει άχυρον καθώς ο βους. **8** Και το θηλάζον παιδίον θέλει πάζει εις την τρύπαν της αστίδος, και το απογεγαλακτισμένον παιδίον θέλει βάλλει την χείρα αυτού εις την φωλαέαν του βασιλίσκου. **9** Δεν θέλουσι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω μου όρει διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν. **10** Και εν εκείνη τη ημέρα προς την ρίζαν του Ιεσσαί, ήτις θέλει ίστασθαι σημαία των λαών, προς αυτόν θέλουσι προστρέξει τα έθνη, και η ανάπαυσις αυτού θέλει είσθαι δόξα. **11** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει βάλει την χείρα αυτού πάλιν δευτέραν φοράν διά να αναλάβῃ το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασσυρίας και από της Αιγύπτου και από του Παθρώς και από της Αιθιοπίας και από του Ελάμ και από του Σενναάρ και από του Αιμάθ και από των νήσων της θαλάσσης. **12** Και θέλει υψώσει σημαίαν εις τα έθνη, και θέλει συνάξει τους απερριμμένους του Ισραήλ και συναθροίσει τους διεσκορπισμένους του Ιούδα από των τεσσάρων γωνιών της γης. **13** Και ο φρόνος του Εφραΐμ θέλει αφαιρεθή, και οι εχθρεύουμενοι του Ιούδα θέλουσιν αποκοπή: ο Εφραΐμ δεν θέλει φθονεί τον Ιούδαν και ο Ιούδας δεν θέλει θλίψει τον Εφραΐμ. **14** Άλλα θέλουσιν ορμήσει επί τα ορία των Φιλισταίων προς την δύσιν: θέλουσι λεηλατήσει και τους νιούς της ανατολής πάντας ομού θέλουσι βάλει την χείρα αυτών επί τον Εδώμ και Μωάβ και οι νιοί Αμμών θέλουσιν υποταχθή εις αυτούς. **15** Και ο Κύριος θέλει καταξηράνει την γλώσσαν της Αιγυπτιακής θαλάσσης και διά του βιαίου αυτού ανέμου θέλει σείσει την χείρα αυτού επί τον ποταμόν, και θέλει πατάξει αυτούν εις επτά ρεύματα, και θέλει κάμει να διαβαίνωσι με υποδήματα. **16** Και θέλει είσθιαν οδός πλατεία εις το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασσυρίας ως ήτο εις τον Ισραήλ, καθ' ήν ημέραν ανέβη εκ γης Αιγύπτου.

12 Και εν εκείνη τη ημέρα θέλεις ειπεῖ, Κύριε, θέλω σε δοξολογήσει διότι αν και ωργίσθης εναντίον μου, εστράφη ο θυμός σου και με παρηγόρησας. **2** Ιδού, ο Θεός είναι η σωτηρία μου: θέλω θαρρεῖ και δεν θέλω φοβείσθαι διότι Κύριος ο Θεός είναι η δύναμις μου και το άσμα: και εστάθη η σωτηρία μου. **3** Και εν ευφροσύνῃ θέλετε αντλήσεις ύδωρ εκ των πηγών της σωτηρίας. **4** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ειπεῖ, Δοξολογείσει τον Κύριον, επικαλείσθε το ονόμα αυτού, κάμετε γνωστά εις τα έθνη τα ἔργα αυτού, μνημονεύετε ὅτι υψώθη το ονόμα αυτού. **5** Ψάλλετε εις τον Κύριον διότι ἔκαμεν υψηλά: γνωστόν είναι εις πάσαν την γην. **6** Αγάλλου και ευφραίνου, κάτοικε της Σιών διότι ο Ἀγιος του Ισραήλ είναι μέγας εν τω μέσω σου.

13 Η κατά Βαβυλώνος όρασις, την οποίαν είδεν Ησαΐας ο νιός του Αμώς. **2** Σηκώσατε σημαίαν επί το όρος το υψηλόν, υψώσατε την φωνήν προς αυτούς, σείσατε την χείρα διά να εισέλθωσιν εις τας πύλας των αρχόντων. **3** Εγώ προσέταξα τους διωρισμένους μου, μάλιστα ἔκραξα τους δυνατούς μου, διά να εκτελέσωσι τον θυμόν μου, τους χαίροντας εις την δόξαν μου. **4** Φωνήν πλήθους επί τα όρη ως μεγάλου λαού θορυβώδης φωνή των βασιλείων των εθνών συνηγμένων: ο Κύριος των δυνάμεων επισκέπτεται το στράτευμα της μάχης. **5** Έρχονται από γης μακράς, εκ των περάτων του ουρανού, ο Κύριος και τα όπλα της αγανακτήσεως αυτού, διά να αφανίσωσι πάσαν την γην. **6** Ολοιύζετε, διότι η ημέρα του Κυρίου επλησίασε: θέλει ελθεί ως όλεθρος από του Παντοδυνάμου. **7** Διά τούτο

πάσαι αι χείρες θέλουσιν εκλυθή, και πάσα καρδία ανθρώπου θέλει διαλυθή. **8** Και θέλουσι τρομάζει: πόνοι και θλίψεις θέλουσι κατακυριεύσει αυτούς θέλουσιν είσθαι εν πόνῳ, ως τίκτουσα: θέλουσι μείνει εκστατικοί ο εις προς τον ἄλλοντα πρόσωπα αυτών θέλουσιν είσθαι πεφλογισμένα. **9** Ιδού, η ημέρα του Κυρίου ἔρχεται, σκληρά και πλήρης θυμού και οργής φλογεράς, διά να καταστήσῃ την γην ἐρημον· και θέλει εξαλείψει απ' αυτής τους αμαρτωλούς αυτής. **10** Διότι τα ἀστρα του ουρανού και οι αστερισμοί αυτού δεν θέλουν δώσει το φως αυτών· ο ήλιος θέλει σκοτισθή εν τη ανατολή αυτού, και η σελήνη δεν θέλει εκπέμψει το φως αυτής. **11** Και θέλω παιδεύσει τον κόσμον διά την κακίαν αυτού και τους ασεβείς διά την ανομίαν αυτών και θέλω παύσει την μεγαλαυχίαν των υπερηφάνων και ταπεινώσει την υψηλοφροσύνην των φοβερών. **12** Θέλω καταστήσει ἀνθρωπον πολυτιμότερον υπέρ χρυσίον καθαρόν μάλιστα ἀνθρωπον υπέρ το χρυσίον του Οφείρ. **13** Διά τούτο θέλω ταράξει τους ουρανούς, και η γη θέλει σεισθή από τον τόπου αυτής, εν τω θυμῷ του Κυρίου των δυνάμεων και εν τη ημέρα της φλογεράς οργής αυτού. **14** Και θέλουσιν είσθαι ως δορκάδιον κυνηγόυμενον και ως πρόσθιον εγκαταλειπμένον: θέλουσι στρέφεσθαι ἀκαστος προς τον λαόν αυτού και θέλουσι φεύγει ἀκαστος εις τον τόπον αυτού. **15** Πας ο ευρεθής θέλει διαπερασθή και πάντες οι συνηθροισμένοι θέλουσι πέσει διά μαχαίρας. **16** Και τα τέκνα αυτών θέλουσι συντριψθή ἐμπροσθεν αυτών αι οικίαι αυτών θέλουσι λεηλατηθή, και αι γυναίκες αυτών θέλουσι βιασθή. **17** Ιδού, θέλω επεγείρει τους Μήδους εναντίον αυτών, οίτινες δεν θέλουσι συλλογισθή ἀγρύπνιον· και εις το χρυσίον, δεν θέλουσιν ἡδονήθι εις αυτό. **18** αλλά τα τόξα αυτών θέλουσι συντρίψει τους νεανίσκους· και δεν θέλουσιν ἐλέγεισει τον καρπόν της κοιλίας· ο οφθαλμός αυτών δεν θέλει φεισθή παιδία. **19** Και η Βαβυλών, η δόξα των βασιλείων, το ἐνδόξον καύχημα των Χαλδαίων, θέλει είσθαι ως ότε κατέστρεψεν ο Θεός τα δόδομα και τα Γόμορρα: **20** ουδέποτε θέλει κατοικηθή ουδέ θέλει κατασκηνωθή ἔως γενεάς και γενεάς ούτε Ἀραβες θέλουσι στήσει τας σκηνάς αυτών εκεί, ούτε ποιμένες θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί: **21** αλλά θηρία θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί· και αι οικίαι αυτών θέλουσιν είσθαι πλήρεις ολοιυζόντων ζώων· και στρουθοκάμπλοι θέλουσι κατοικεί εκεί και σάτυροι θέλουσι χορεύει εκεί: **22** και οι αἰλουροί θέλουσι φωνάζει εν τας ηρημαντας οικίαις αυτών και θώρεις εν τοις παλατίοις της τρυφής και ο καιρός αυτής πλησιάζει να ἐλθῃ, και αι ημέραι αυτής δεν θέλουσιν επιμακρυνθή.

14 Διότι ο Κύριος θέλει ελεήσει τον Ιακώβ, και θέλει ἐτί εκλέξει τον Ισραήλ και καταστήσει αυτούς εν τη γη αυτών· και οι ξένοι θέλουσιν ενωθή μετ' αυτών και θέλουσι προσκολληθή εις τον οίκον του Ιακώβ. **2** Και οι λαοί θέλουσι λάβει αυτούς και φέρει αυτούς εις τον τόπον αυτών· και ο οίκος του Ισραήλ θέλει κληρονομήσει αυτούς εν τη γη του Κυρίου διά δούλους και δούλας· και θέλουσιν είσθαι αιχμαλώτοι αυτών οι αιχμαλώτισαντες αυτούς, και θέλουσι γείνει κύριοι των καταθιβόντων αυτούς. **3** Και καθ' η ημέραν ο Κύριος θέλει εις αναπαύεσι από της θλίψεως σου και από του φόβου σου και από της σκληράς δουλείας, εις την οποίαν ίσο καταδεδουλωμένος, **4** θέλεις μεταχειρισθή την παροιμίαν ταύτην κατά του βασιλέως της Βαβυλώνος, λέγων, Πως επαύθη ο καταδυνάστης πως επαύθη η φορολόγος του χρυσίον. **5** Ο Κύριος συνέτριψε την ράβδον των ασεβών, το σκήπτρον των δυναστών. **6** Ο πατάσσων εν θυμῷ τον λαόν με αικατάπαυστον

κτύπημα, ο δεσπόζων εν οργή επί τα έθνη, καταδίκεται, και ουδείς ο κωλύων. 7 Πάσα η γη αναπαύεται, η συχάζει εκφωνούντιν άσματα αγαλλιάσεως. 8 Χαίρουσιν επί σε και αι έλατοι, αι κέδροι του Λιβάνου, λέγουσαι, Αφού συ εκοιμήθης, δενδροτόμος δεν ανέβη εφ' ημάς. 9 Ο άδης κάτωθεν εκινήθη διά σε, διά να απαντήσῃ την έλευσίν σου διά σε εξήγειρε τους νεκρούς, πάντας τους ηγεμόνας της γῆς εσήκωσεν εκ των θρόνων αυτών πάντας τους βασιλεῖς των εθνών. (**Sheol h7585**) 10 Πάντες ούτοι θέλουσιν αποκριθή και επειτε προς σε, Και συ έγινες αδύνατος, καθώς ημείς; κατεστάθης όμοιος ημών; 11 Η μεγαλωσία σου κατηνέχθη εἰς τὸν τάφον καὶ ο θύρωβος τῶν μουσικῶν σου οργάνων ο σκώληξ είναι εστρωμένος υποκάτω σου και οι σκώληκες σε σκεπάζουσι. (**Sheol h7585**) 12 πως ἔπεσες εκ του ουρανού, Εωσφόρε, ωἱε της αυγῆς συνετρίφθης κατά γῆς, συ ο καταπατών τα έθνη. 13 Συ δε ἐλέγεις εν τη καρδία σου, Θέλω αναβή εἰς τὸν ουρανόν, θέλω υψώσει τον θρόνον μου υπεράνω των ἀστρων του Θεού· και θέλω καθήσει επί το ὄρος της συνάξεως, προς τα μέρη του βορρᾶ· 14 θέλω αναβή επί τα ύψη των νεφελών· θέλω είσθαι όμοιος του Υψίστου. 15 Εἰς τὸν ἀδηνὸν ὄμας θέλεις καταβᾷ, εἰς τὰ βάθη του λάκκου. (**Sheol h7585**) 16 Οι βλέποντές σε θέλουσιν ενεπίνεισι προς σε, θέλουσι σε παραπτερεί, λέγοντες, ούτος είναι ο ἀνθρωπός ο ποιῶν την γην να τρέμη, ο σείων τα βασίλεια; 17 Ο ερημώντων την οικουμένην και καταστρέφων τας πόλεις αυτής· ο μηι απολύνων εις τας οικίας αυτών τους δεσμίους αυτού; 18 Πάντες οι βασιλεῖς των εθνών, πάντες αναπαύονται εν δόξῃ, ἔκαστος εν τη οικίᾳ αυτού· 19 συ δε απεριτίφθης του τάφου σου ως κλάδος βδελυκτός, ιμάτιον κεκεντημένων, πεφονευμένων εν μαχαίρᾳ, καταβαίνοντων εις τας πέτρας του λάκκου· ως πτώμα καταπατούμενον. 20 Δεν θέλεις ενωθῆ μετ' αυτών εις ενταφιασμόν, διότι ηράνισας την γην σου, εφόνευσας τον λαόν σου· το σπέρμα των κακοποιών ουδέποτε θέλει ονομασθή. 21 Ετοιμάσατε σφαγήν εις τα τέκνα αυτού διά την ανομίαν των πατέρων αυτών, διά να μη σηκωθώσι και κληρονομήσωσι την γην, και γεμίσωσι το πρόσωπον της οικουμένης από πόλεων. 22 Διότι θέλω σηκωθή εναντίον αυτών, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων και θέλω εξαλείψει από της Βαβυλώνος το όνομα και το υπόλοιπον και ιών και ἔγονον, λέγει Κύριος. 23 Και θέλω καταστήσει αυτήν κηληρούμαντιν εχίνων και λίμνας υδάτων· και θέλω σαρώσει αυτήν με το σάρωθρον της απωλείας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 24 Ωμοσεν ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Εξάπαντος καθώς εβουλεύθην, ούτω θέλει γείνει· και καθώς απεφάσισα, ούτω θέλει μείνει, 25 να συντρίψω τον Αστρύον εν τη γη μου και να καταπατήσω αυτόν επί των ορέων μου· τότε ο ζυγός αυτού θέλει σηκωθή απ' αυτών και το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθή από των ώμων αυτών. 26 Αὕτη είναι η βουλή η βεβουλευμένη καθ' ὅλης της γῆς και αὐτή η χειρ η εξηπλωμένη επί πάντα τα έθνη. 27 Διότι ο Κύριος των δυνάμεων απεφάσισε και τις θέλει ανανιέσει; και η χειρ αυτού εξηπλώθη και τις θέλει αποστρέψει αυτήν; 28 Εν τω ἔτει, καθ' ο απέθανεν ο βασιλεὺς Ἀχάρ, έγινεν αὐτή η ὁράσις. 29 Μη χαίρε, Παλαιστίνη πάσα, διότι συνετρίφθη η ράβδος του πατάξαντός σε επειδή εκ της ρίζης του ὄφεως θέλει εξέλθει βασιλίσκος, και ο καρπός αυτού θέλει είσθαι φλογερός πετώμενος όφις. 30 Και οι πρωτότοκοι του πτωχού θέλουσι τραφή και οι ενδεείς θέλουσιν αναπαύσθαι εν ασφαλείᾳ· και θέλω θανατώσει την ρίζαν σου με πείναν, και θέλω φονεύσει το υπόλοιπον σου. 31 Ολόλιξε, πύλη βόα, πόλις εχάθης, Παλαιστίνη πάσα· διότι ἔρχεται καπνός από βορρά, και ουδείς εις θέλει λείψει από της

εκστρατεύσεως αυτού εν τοις ωρισμένοις καιροίς. 32 Και τις απόκρισις θέλει δοθή εις τους πρέσβεις των εθνών· Ότι ο Κύριος εθεμελίωσε την Σιών, και επ' αυτήν θέλουσιν ελπίζει οι πτωχοί του λαού αυτού.

15 Η κατά Μωάβ όρασις. Επειδή η Αρ Μωάβ επορθήθη την νύκτα και ηφανίσθη επειδή η Κιρ Μωάβ επορθήθη την νύχτα και ηφανίσθη· 2 ανέβη εις τον οίκον και εις Δαιβών, τους υψηλούς τόπους, διά να κλαύσῃ ο Μωάβ θέλει ολολύξει διά την Νεβώ, και διά την Μεδεβά· πάσαι αι κεφαλαί θέλουσι φαλακρωθή, παν γένειον θέλει ξυρισθή. 3 Εν ταῖς οδοῖς αυτῶν θέλουσιν εἰσθαι περιεζωσμένοι σάκος· επὶ τῶν δομάτων αυτῶν και εν ταῖς πλατείαις αυτῶν πάντες θέλουσιν ολολύξει μετά κλαυθμού μεγάλου. 4 Και η Εσεβών θέλει βοά, και η Ελεαλή· η βοή αυτών θέλει ακουσθή ἡώς Ιασσά· διά τούτο οι οπλοφόροι ἀνδρες του Μωάβ θέλουσιν ολολύξει η ψυχή αυτών θέλει ολολύξει δι' αυτούς. 5 Η καρδία μου θέλει αναβοήσει διά τον Μωάβ· οι φυγάδες αυτού θέλουσι τρέξει ἡώς Σηγώρως τριετής δάμαλις· διότι κλαίσοντες θέλουσιν αναβή διά της αναβάσεως της Λουείθ· διότι εν τη οδῷ της Ορονάτην θέλουσιν υψώσει φωνήν εξολοθρευμού· 6 διότι τα ὄδατα της Νιμρέιμ θέλουσιν εκλείψει· διότι ο χόρτος εξηράνθη, η χλόη εξέλιπε, δεν υπάρχει ουδέν χλωρόν· 7 διά τούτο η αφθονία, την οποίαν συνήξαν, και εκείνο το οποίον απεταμίευσαν, θέλει φερθή εις την κοιλάδα των ιτεών. 8 Διότι η φωνή ἐφθασε κύκλων εις τα ορία του Μωάβ· ο ολολυγμός αυτής ἡώς Εγλατίμ, και ο ολολυγμός αυτής εις Βηρ-αιλείμ. 9 Διότι τα ὄδατα της Δειμώνων θέλουσι γεμισθή αίματος· διότι θέλω επιφέρει ἐτί δεινά επί Δειμώνων, λέοντας επί τον διασωθέντα εκ του Μωάβ και επί τα πτόλοιπα του τόπου.

16 Αποστείλατε το αρνίον προς τον ἄρχοντα της γῆς, από Σελά εν τη ερήμῳ προς τὸ όρος της θυγατρός της Σιών. 2 Διότι ως πτηνόν πλανώμενον, από της φωλεάς αυτού δεδιωγμένον, ούτως αι θυγατέρες του Μωάβ θέλουσιν εἰσθαι κατά τας διαβάσεις του Αρνών. 3 Βουλεύον, εκτέλεσον το δίκαιον· εν τα μέσω της ημέρας κάμε την σκιάν σου ως νύκτα· κρύψον τους διωκομένους· μη φανερώσης τον περιπλανώμενον. 4 Οι δεδιωγμένοι μου ας παροικήσωσι παρά σοι, Μωάβ· γενού εις αυτούς σκέπτη από προσώπου του πορθητού· διότι ο αρπακτήρ ετελείωσεν, ο πορθητής ἐπαυσεν, οι καταδυνάσται εξωλοθρεύθησαν από της γῆς. 5 Και μετά ελέοντας θέλει συσταθή ο θρόνος, και επ' αυτόν θέλει καθήσει εν αληθείᾳ, εν τη σκηνῇ του Δαιβίδ, ο κρίνων και εκζητών κρίσιν και σπεύδων δικαιοσύνην. 6 Ηκούσαμεν την υπερηφανίαν του Μωάβ, είναι λίαν υπερήφανος· την υψηλοφρούρην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και την μανίαν αυτού τα ψεύδη αυτού θέλουσι ματαιωθή. 7 Διά τούτο ο Μωάβ θέλει ολολύξει· πάντες θέλουσιν ολολύξει διά τον Μωάβ· θέλετε θρηνολογήσει διά τα θεμέλια της Κιρ-αρεσέθ εκτυπήθησαν βεβαίως. 8 Διότι αι πεδιάδες της Εσεβών είναι ητονημέναι και η ἀμπελος της Σιβμά· οι κύριοι των εθνών κατεσύντριψαν τα καλήτερα αυτής φυτά, τα οποία ήρχοντο ἡώς της Ιαζήρ, και περιεπλανώντο διά της ερήμου· οι κλάδοι αυτής ήσαν εξηπλωμένοι, διέβαινον την θάλασσαν. 9 Διά τούτο μετά κλαυθμού της Ιαζήρ θέλω κλαύσαι την ἀμπελον της Σιβμά θέλω σε βρέξει με τα δάκρυά μου, Εσεβών και Ελεαλή· διότι επί τους θερινούς καρπούς σου και επί τον θερισμόν σου επέπεσεν αλαλαγμός. 10 Και αφρέθη η ευφροσύνη και η αγαλλίασις από της καρποφόρου πεδιάδος· και εις τους αμπελώνας σου δεν θέλουσιν είσθαι πλέον ἀσματα

ουδέ φωναί αγαλλιάσεως οι ληνοπάται δεν θέλουσι πατέι οίνον εν τοις ληνοίς εγώ κατέπαυσα τον αλαλαγμόν του τρυγητού. **11** Όθεν τα εντόσθια μου θέλουσιν ηγήσει ως κιθάρα διά τον Μωάβ, και τα εσωτερικά μου διά την Κιρ-άρες. **12** Και ο Μωάβ, όταν φανή ίστι απέκαμεν επί τους βωμούς αυτού, θέλει εισέλθει εἰς το αγιαστήριον αυτού διά να προσευχήθη πλην δεν θέλει επιτύχει. **13** Οὕτος είναι ο λόγος, τον οποίον ἔκτοτε ελάλησε Κύριος περὶ του Μωάβ. **14** Τώρα δε ο Κύριος ελάλησε λέγων, Εἰς τρία ἔτη, ως είναι τα ἔτη του μισθωτού, η δόξα του Μωάβ θέλει καταφρονηθῆ μεθ' ὅλου του μεγάλου πλήθους αυτού και το υπόλοιπον θέλει είσθαι πολὺ ολίγον και αδύνατον.

17 Η κατά Δαμασκού όρασις. Ιδού, η Δαμασκός πεπαυμένη του να ἡναι πόλις, και θέλει είσθαι ωρός ερειπίων. **2** Αι πόλεις της Αροτρού εγκατελείφθησαν· θέλουσιν είσθαι διά τα ποιύνια, τα οποία θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί, και δεν θέλει είσθαι ο φοβίζων. **3** Και θέλει εκλείψει από του Εφραΐτη η βοήθεια και το βασίλειον από της Δαμασκού, και το υπόλοιπον της Συρίας θέλει γενεῖ ως η δόξα των υιών του Ισραήλ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη η δόξα του Ιακώβ θέλει σμικρυνθῆ και το πάχος της σαρκός αυτού θέλει ισχνωθῆ. **5** Και θέλει είσθαι, ως ὅταν ο θεριστής συνάγῃ τον σίτον και θερίζῃ τα αστάχυν διά τον βραχίονος αυτού· και θέλει είσθαι ως ο συνάγων αστάχυα εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **6** Θέλουσιν όμως μείνει εν αυτῇ ρώγες, ως εν τω τιναγμῷ της ελαίας, δύο τρεις ελαίαι επί της κορυφής των υψηλοτέρων κλάδων, τέσσαρες πέντε επί των μακροτέρων αυτής καρποφόρων κλάδων, λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **7** Εν εκείνῃ τη ημέρᾳ ο ἀνθρωπος θέλει αναβλέψει προς τον Ποιητήν αυτού και οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν ενατενίσει προς τον ἄγιον του Ισραήλ. **8** Και δεν θέλει αναβλέψει προς τους βωμούς, το ἔργον των χειρῶν αυτού, οὐδὲ θέλει σεβασθῆ εκείνο το οποίον ἔκαμον οι δάκτυλοι αυτού, ούτε τα ἀλοτού ούτε τα ειδώλα. **9** Εν εκείνῃ τη ημέρᾳ αι σχυραί πόλεις αυτού θέλουσιν είσθαι ως εγκαταλειμμένος κλάδος και ακρότατον κλωνάριον, το οποίον αφίκεται εξ αἰτίας των υιών του Ισραήλ και θέλει είσθαι ερήμωσις. **10** Επειδή ελημνόνησας τον Θεόν της σωτηρίας σου και δεν ενεθυμήθης τον βράχον της δυνάμεως σου, διά τούτο θέλεις φυτεύσει ευάρεστα φυτά, και θέλεις κάμει την εμφύτευσιν με ξένα βλαστήματα: **11** την ημέραν θέλεις κάμει το φυτόν σου να αυξηθῆ, και το πρῶτο θέλεις κάμει τον σπόρον σου να ανθήσῃ πλην το θέρος θέλει διαρπαχθῆ, εν τη ημέρᾳ του πόνου και της απηλπισμένης θλίψεως. **12** Ουαί εἰς το πλήθος πολλών λαών, οίτινες κάμνουσι ταραχήν ως την ταραχήν των θαλασσών· και εἰς τον θόρυβον των εθνών, τα οποία θορυβούσιν ως θόρυβον υδάτων πολλών. **13** Τα ἔθνη θέλουσι θορυβήσει ως θόρυβον υδάτων πολλών αλλ' ο Θεός θέλει ελέγξει αυτά, και θέλουσι φύγει μακράν και θέλουσιν εκδιωχθῆ, ως το ἄχυρον των βουνών ἐμπροσθεν του ανέμου και ως κονιορτός ἐμπροσθεν του ανεμοστροβίλου. **14** Προς το εστέρας, ιδού, ταραχή· και πριν της αυγής δεν υπάρχει. Αὗτη είναι η μερίς των λεηλατούντων ημάς και ο κλήρος των διαρπάζοντων ημάς.

18 Ουαί, γη σκιάζουσα διά των πτερύγων, η πέραν των ποταμών της Αιθιοπίας, **2** η εξαποστέλλουσα πρέσβεις διά θαλάσσης και με πλοία σπάρτινα επί των υδάτων. Υπάγετε, ταχύδρομοι αγγελιαφόροι, προς ἔθνος διηρπαγμένον και κατεσπαραγμένον, προς λαόν τρομερόν από της αρχής αυτού

έως της σήμερον, ἔθνος μεμετρημένον και καταπεπατημένον, του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί. **3** Πάντες οι κάτοικοι του κόσμου και οι ενοικούντες επί της γῆς βλέπετε, ὅταν υψωθή σημαία επί τα ὄρη· καὶ ακούσατε, ὅταν εκπεμφή φωνή σάλπιγγος. **4** Διάτι ούτως είπε Κύριος πρὸς εμὲ Θέλω ησυχάσει και θέλω επιβλέψει εἰς το κατοικητήριον μου, ως καύσων λαμπρότερος του φωτός, ως νεφελή δρόσου εν τω καύσων του θέρους. **5** Διάτι πρὶν του θέρους, ὅταν το βλάστημα γείνη τέλειον και η αγουρίδα ωριμάσῃ εκ του ἀνθυσ, θέλει κόφει τους βλαστούς διά κλαδευτηρίων και τας κληματίδας αποκόψας θέλει αφαιρέσει. **6** Θέλουσιν εγκαταλειφθῆ ομού διά τα ὄρνεα των βουνών και διά τα θηρία της γῆς και τα ὄρνεα θέλουσι περάσει το θέρος επ' αυτούς, και πάντα τα θηρία της γῆς θέλουσι διαχειμάσει επ' αυτούς. **7** Εν εκείνω τω καιρῷ θέλει φερθῆ δώρον πρὸς τον Κύριον των δυνάμεων εκ λαού διηρπαγμένου και κατεσπαραγμένου και εκ λαού τρομερού από της αρχής αυτού ἔως της σήμερον, ἔθνους μεμετρημένου και καταπεπατημένου, του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί, εἰς τον τόπον του ονόματος του Κυρίου των δυνάμεων, το όρος Σιών.

19 Η κατά της Αιγύπτου όρασις. Ιδού, ο Κύριος επιβαίνει επί νεφέλης κούφης και θέλει επέλθει επὶ την Αιγύπτον· και τα είδωλα της Αιγύπτου θέλει διαλυθῆ εν μέσω αυτής. **2** Και θέλει σηκώσει Αιγυπτίους κατά Αιγυπτίων, και θέλουσι πολεμήσει ἔκαστος κατά του αδελφού αυτού και ἔκαστος κατά του πλησίον αυτού· πόλις κατά πόλεως, βασιλεία κατά βασιλείας. **3** Και θέλει εκλείψει το πνεύμα της Αιγύπτου εν μέσω αυτής· και θέλω ανατρέψει την βουλήν αυτής και θέλουσιν ερωτήσει τα είδωλα και τους μάγους και τους εγγαστριμύθους και τους μάντεις. **4** Και θέλω παραδώσει τους Αιγυπτίους εἰς χείρα σκληρών κυρίων και βασιλεύς ἄγριος θέλει εξουσιάζει αυτούς, λέγει ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Και τα ὑδάτα θέλουσιν εκλείψει εκ των θαλασσών και ο ποταμός θέλει αφανισθῆ και καταξηρανθῆ. **6** Και οι ποταμοί θέλουσι στειρεύσει· οι ρύακες οι περιπεφραγμένοι θέλουσι κενωθῆ και καταξηρανθῆ· ο κάλαμος και ο σπάρτος θέλουσι μαρανθῆ· **7** τα λιβάδια πλησίον των ρυάκων, επί των στομίων των ρυάκων, και παν το εσπαρμένον παρά τους ρύακας θέλει ξηρανθῆ, απορριφθῆ και αφανισθῆ. **8** Και οι αλιείς θέλουσι στενάζει και πάντες οι ρίπτοντες ἄγκιστρον εις τους ρύακας θέλουσι θρηνήσει και οι βάλλοντες δίκτυα επί τα ὑδάτα θέλουσι νεκρωθῆ. **9** Και οι εργαζόμενοι εἰς λεπτόν λινάριον και οι πλέκοντες δίκτυα θέλουσι ταραχθῆ. **10** Και οι σύλοι αυτής θέλουσι συντριψθῆ και πάντες οι κερδαίνοντες από ιχυστροφείων. **11** Βεβαίως οι ἄρχοντες της Τάνεως είναι μωροί, η βουλή των συφών συμβούλων του Φαραώ κατεστάθη ἀλογος πως λέγεται ἔκαστος πρὸς τον Φαραώ, Εγώ είμαι ιούς σοφών, ιούς αρχαίων βασιλέων; **12** Πον, πον, οι σοφοί σου; και ας εἴπωσι τώρα πρὸς σε, και ας καταλάβωσι τι εβουλεύθη ο Κύριος των δυνάμεων κατά της Αιγύπτου. **13** Οι ἄρχοντες της Τάνεως εμωράνθησαν, οι ἄρχοντες της Μέμφεως επλανήθησαν· και επλάνησαν την Αιγύπτον οι ἄρχοντες των φυλών αυτής. **14** Ο Κύριος εκέρασεν εν τω μέσω αυτής πνεύμα παραφροσύνης· και επλάνησαν την Αιγύπτον εἰς πάντα τα ἔργα αυτής, ως ο μεθύνω πλανάται εν τω ειμετῷ αυτού. **15** Και δεν θέλει είσθαι ἔργον διά την Αιγύπτον, το οποίον η κεφαλή ή η ουρά, ο κλάδος ή ο σπάρτος, να δύναται να κάμη. **16** Εν εκείνῃ τη ημέρᾳ οι Αιγυπτίοι θέλουσιν είσθαι ως γυναίκες, και θέλουσι

τρομάζει και φοβηθή από της χειρός του Κυρίου των δυνάμεων σειωμένης, την οποίαν σείει επ' αυτούς. **17** Και η γη του Ιούδα θέλει είσθαν φρίκη εις τους Αιγυπτίους πας δότις ενθυμείται αυτήν θέλει φρίττε, διά την βουλήν του Κυρίου των δυνάμεων, την οποίαν απεράσισεν εναντίον αυτών. **18** Εν εκείνη τη νημέρᾳ πέντε πόλεις θέλουσιν είσθαι ειν τη γη της Αιγύπτου λαλούσαι την γλώσσαν της Χαναάν και ομιλούσαι εις τον Κύριον των δυνάμεων η μία θέλει ονομάζεσθαι η πόλις Αχέρες. **19** Εν εκείνη τη νημέρᾳ θέλει είσθαι ειν τω μέσω της γης Αιγύπτου θυσιαστήριον εις τον Κύριον και στήλη κατά το όριον αυτής εις τον Κύριον. **20** Και θέλει είσθαι ειν τη γη της Αιγύπτου διά σημείον και μαρτυρίαν εις τον Κύριον των δυνάμεων διότι θέλουσι βοά προς τον Κύριον εξ αιτίας των καταθλιβόντων, και θέλει εξαποστείλει προς αυτούς σωτήρα και μέγαν και θέλει σώσει αυτούς. **21** Και θέλει γνωρισθή ο Κύριος εις τους Αιγυπτίους και οι Αιγυπτίοι θέλουσι γνωρίσει τον Κύριον εν εκείνη τη νημέρᾳ και θέλουσι προσφέρει θυσίαν και προσφοράν και θέλουσιν ευχηθή ευχήν εις τον Κύριον και εκπληρώσει αυτήν. **22** Και θέλει κτυπήσει τον Κύριος την Αιγύπτου θέλει κτυπήσει και θεραπεύσει αυτήν· και θέλουσιν επιτραφή εις τον Κύριον· και θέλει παρακαλεσθή υπ' αυτών και θέλει iατρεύσει αυτούς. **23** Εν εκείνη τη νημέρᾳ θέλει είσθαι οδός μεγάλη από της Αιγύπτου προς την Ασσυρίαν και οι Ασσύριοι θέλουσιν ελθεῖ εις την Αιγύπτουν, και οι Αιγυπτίοι εις την Ασσυρίαν, και οι Αιγυπτίοι μετά των Ασσυρίων θέλουσι δουλεύσει εις τον Κύριον. **24** Εν εκείνη τη νημέρᾳ ο Ισραήλ θέλει είσθαι ο τρίτος μετά του Αιγυπτίου και μετά του Ασσυρίουν ευλογία ειν μέσω της γης θέλει είσθαι: **25** διότι ο Κύριος των δυνάμεων θέλει ευλογήσει αυτούς λέγων, Ευλογημένη η Αίγυπτος ο λαός μου και η Ασσυρία το έργον των χειρών μου και ο Ισραήλ η κληρονομία μου.

20 Εν τω έτει καθ' ο ο Ταρτάν ήλθεν εις την Ἀζωτον, ότε απέστειλεν αυτόν ο Σαργών βασιλεύς της Ασσυρίας και επολέμησε κατά της Αζώτου και εκυρίευσεν αυτήν, **2** κατά τον αυτόν καιρόν ελάλησεν ο Κύριος προς Ησαΐαν τον υιόν του Αμώς, λέων, Ύπαγε και λύσον τον σάκκον από της οσφύος σου και έκβατε τα σανδάλια σου από των ποδών σου. Και έκαμεν ούτω, περιπατών γυμνός και ανυπόδητος. **3** Και είπε Κύριος, Καθώς ο δούλος μου Ησαΐας περιεπάτει γυμνός και ανυπόδητος τρία έτη, διά σημείον και τεράστιον κατά της Αιγύπτου και κατά της Αιθιοπίας, **4** ούτως ο βασιλεύς της Ασσυρίας θέλει απαγάγει τους Αιγυπτίους δεσμίους και τους Αιθιόπας αιχμαλώτους, νέοντας και γέροντας, γυμνούς και ανυπόδητους, με γυμνά μάλιστα τα οπίσθια αυτών, προς κατασχύσην της Αιγύπτου. **5** Και θέλουσιν τρομάζει και εντραπή διά την Αιθιοπίαν, το θάρρος αυτών· και διά την Αιγύπτου, το καύχημα αυτών. **6** Και οι κάτοικοι του τόπου τούτου θέλουσι λέγει ειν εκείνη τη νημέρᾳ, Ιδού, τοιούτον είναι το καταφύγιον ημών, εις το οποίον καταφεύγομεν προς βοήθειαν, διά να ελευθερωθώμεν από του βασιλέως της Ασσυρίας και πως ημείς θέλομεν σωθή;

21 Η κατά της ερήμου της θαλάσσης όρασις. Καθώς οι διαβαίνοντες ανεμοστρόβιλοι της μεσημβρίας, ούτως έρχεται από της ερήμου, από γης τρομεράς. **2** Σκληρόν όραμα εφανερώθη εις εμέ· ο καταδυναστεύων καταδυναστεύει και ο πορθών πορθεί. Ανάβηθι, Ελάμ· πολιόρκησον, Μηδία· έπαυσα πάσας τας καταδυναστείας αυτής. **3** Διά τούτο η οσφύς μου είναι πλήρης οδύνης· πόνοι με εκυρίευσαν, ως οι πόνοι της τικτούσης εκυρτώθην εις την ακρόσιν αυτού· συνεταράχθην

εις την θέαν αυτού. **4** Η καρδία μου κλονίζεται· τρόμος με εξέπληξεν· η νυξ της ευφροσύνης μου εις φρίκην μετεβλήθη εν εμοί. **5** Ετοιμάζεται η τράπεζα· φυλάττουσι σκοπιάν, τρώγουσι, πίνουσι· σηκώθητε, στρατάρχαι, ετοιμάσατε ασπίδας. **6** Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμέ· Ύπαγε, στήσον σκοπευτήν, διά να αναγγέλλῃ ό, τι βλέπει. **7** Και είδεν αναβάτας δύο ιππείς, αναβάτην όνου και αναβάτην καμήλου· και επρόσεξεν επιμελώς μετά πολλής προσοχής. **8** Και εφώναξεν αω λέων, Ακαταπαύστως, κύριό μου, ίσταμαι ειν τη σκοπιά την ημέραν και φυλάττω πάσας τας νύκτας: **9** και ιδού, έρχονται εδώ αναβάται ανδρες δύο ιππείς. Και απεκρίθη και είπεν, Έπεσεν, έπεσεν η Βαβυλών, και πάσαι αι γλυπταί εικόνες των θεών αυτής συνετρίψθησαν κατά γης. **10** Αλώνισμά μου και σίτε του αλωνίου μου, εφανέρωσα εις ζασάς εκείνο, το οποίον ήκουσα παρά τον Κύριον των δυνάμεων, τον Θεού του Ισραήλ. **11** Η κατά Δουμά δρασις. Προς εμέ φωνάξει από Σηείρ, Φρουρέ, τι περί της νυκτός; φρουρέ, τι περί της νυκτός; **12** Ο φρουρός είπε, Το πρωΐ ήλθεν, έτι και η νύξ· αν θέλητε να ερωτήσητε, ερωτάτε· επιτρέψατε, έλθετε. **13** Η κατά Αραβίας δρασις. Εν τω δάσει της Αραβίας θέλετε διανυκτερεύσει, συνοδία των Δαιδανιτών. **14** Φέρεται ύδωρ εις συνάντησιν του διψώντος, κάτοικοι της γης Θαιμάν· προϊπαντάτε με άρτους τον φεύγοντα. **15** Διότι φεύγουσιν από προσώπου των ξιφών, από προσώπου του γεγυμνωμένου ξίφους και από προσώπου της ορμής του πολέμου. **16** Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμέ· Εντός ενός έτους, ως είναι τα έτη του μισθωτού, θέλει εκλείψει βεβαίως πάσα η δόξα της Κηδάρ· **17** και το υπόλοιπον του αριθμού των ισχυρών τοξοτών εκ των ιιών του Κηδάρ θέλουσιν ελαττωθή· διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ ελάλησε.

22 Όρασις κατά της κοιλάδος του οράματος. Τι σοι έγεινε τώρα, ότι ανέβης συ πάσα εις τα δύματα; **2** Συ, η πλήρης βοής, πόλις θορύβου, πόλις ευθυμίας· οι πεφονευμένοι σου δεν εφονεύθησαν διά μαχαίρας ουδέ απέθανον εν μάχῃ. **3** Πάντες οι άρχοντές σου έφυγον ομού· φεύγοντες από του τόξου, εδεσμεύθησαν πάντες οι ευρισκόμενοι εν σοί· οι μακρόθεν καταφυγόντες εδεσμεύθησαν ομού. **4** Διά τούτο είπα, Σύρθητε απ' εμού· θέλω κλαύσει πικρώς· μη αγωνίζεσθε να με παρηγορήσητε διά την διαρραγήν της θυγατρός του λαού μου. **5** Διότι είναι ημέρα ταραχής και καταπατήσεως και αμηχανίας εν τη κοιλάδι του οράματος παρά Κυρίου του Θεού των δυνάμεων, ημέρα καταστροφής των τειχών· και η κραυγή θέλει φθάσει εις τα όρη. **6** Και ο Ελάμ έλαβε την φαρέτρων με αμάξας ανδρών και ιππείς, και ο Κιρ εξεσκέπασε την ασπίδα. **7** Και αι εκλεκτά κοιλάδες σου εγειμίσθησαν αμάξων, και οι ιππείς παρετάχθησαν εν τη πόλη. **8** Και εστώκωθη το κάλυμμα του Ιούδα· και εν τη ημέρᾳ εκείνη ενέβλεψα εις την οπλοθήκην της οικίας του δάσους. **9** Και είδετε ότι αι χαλάστραι της πόλεως του Δαρβίδ είναι πολλαί, και συνηθροίσατε τας υδάτας του κάτω υδροστασίου. **10** Και απηριθμήσατε τας οικίας της Ιερουσαλήμ, και διά να οχυρώσητε το τείχος εχαλάσσατε τας οικίας. **11** Εκάμετε προς τούτοις μεταξύ των δύο τειχών λάκκων διά το ύδωρ του παλαιού υδροστασίου· αλλά δεν ανεβλέψατε προς τον Ποιητήν τούτων ουδέ εθεωρήσατε προς τον παλαιόθεν κτίσαντα αυτά. **12** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ Κύριος ο Θεός των δυνάμεων σας εκάλεσεν εις κλαυθμόν και εις πένθος και εις ζύρισμα και εις ζώσιμον σάκκου· **13** αλλ' ιδού, χαρά και ευθυμία· σφάζουσι βόας και θύουσι πρόβατα, τρώγουσι κρέατα και πίνουσιν οίνον, λέγοντες, Ας φάγωμεν· διότι

αύριον θέλομεν αποθάνει. **14** Και ανεκαλύφθη εις τα ώτα μου παρά του Κυρίου των δυνάμεων, Βεβαίως αὐτή η ανομία σας δεν θέλει καθαρισθή εωσδού αποθάνητε, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων Ὑπαγε, είσελθε προς τον θησαυροφύλακα τούτον, προς τον Σομνάν, τον επιστάτην του οίκου, και ειπέ, **16** Τι ἔχεις εδώ; και εδώ τίνα ἔχεις, ώστε να κατασκευάσῃς ενταῦθα μνημείον εἰς σεαυτόν; κατασκευάζει το μνήμα αυτοῦ υψηλά και κόπτει εν πέτρᾳ κατοικίαν εἰς εαυτόν. **17** Ιδού, ο Κύριος θέλει σε εκβάλει εκβολὴν βιαίαν και θέλει σε περικαλύψει αισχύνην. **18** Θέλει βεβαίως σε στροφογυρίσει και τινάξῃ βιαίως ως σφάιραν εἰς τόπον ευρύχωρον· εκεὶ θέλεις αποθάνει και εκεὶ θέλουσιν είσθαι αἱ ἀμάξαι τῆς δόξης σου, ως αίσχος του οίκου του κυρίου σου. **19** Και θέλω σε εξώσει από της στάσεώς σου και θέλει σε κρημνίσει από του αξιώματός σου. **20** Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλω καλέσει τον δούλον μου Ελιακέμ, τον νιόν του Χελκίου. **21** Και θέλω ενδύσει αυτὸν την στολὴν σου και θέλω περιζώσει αυτὸν την ζώνην σου, και την εξουσίαν σου θέλω δώσει εἰς την χείρα αυτού και θέλει είσθαι πατήρ εἰς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και εἰς τον οίκον του Ιούδα. **22** Και θέλω βάλει επὶ τὸν ὄμον αυτοῦ τὸ κλειδίον του οίκου του Δαβὶδ· και θέλει ανοίγει και ουδεὶς θέλει κλείει· και θέλει κλείει και ουδεὶς θέλει ανοίγει. **23** Και θέλω στηρίξει αυτὸν ως πάσσαλον εν τόπῳ στερεῶ και θέλει είσθαι ως θρόνος δόξης του οίκου του πατρός αυτού. **24** Και απ' αυτὸν θέλουσι κρεμάσει πάσαν την δόξαν του οίκου του πατρός αυτού, τους εκγόνους και απογόνους, πάντα τα σκεύη τα μικρά, από των σκευών των ποτηρίων ἔως πάντων των σκευών των φιαλῶν. **25** Εν εκείνῃ τη ημέρᾳ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, το εστηριγμένον καρφίον εν τῷ στερεῷ τόπῳ θέλει κινηθῇ και θέλει εκβληθῇ και πέσει, και το φορτίον το επ' αυτού θέλει κρημνισθῇ διότι ο Κύριος ελάλησε.

23 Η κατά της Τύρου ὥρασις. Ολολύζετε, πλοία της Θαρσείς διότι εξωλοθρεύθη, ώστε να μη σπάρχῃ οικία μηδὲ είσοδος εκ της γῆς των Κητιαίων ανηγγέλθη τούτῳ πρὸς αυτούς. **2** Σιωπήσατε, κάτοικοι της νήσου· συ, την οποίαν εγέμισαν οι ἐμπόροι της Σιδώνος, οι διαβαίνοντες επὶ τῆς θαλάσσης. **3** Και το εισόδημα αυτῆς είναι ο σπόρος του Σιώρ, το θέρος του ποταμού, φερόμενα διά πολλῶν υδάτων· και αὐτή ἔγινε το εμπόριον των εθνῶν. **4** Αισχύνθητι, Σιδών· διότι η θάλασσα ελάλησε, το οχύρωμα της θαλάσσης, λέγουσα, Δεν κοιλοπονώ ουδέ γεννών ουδέ ανατρέψω νέους ουδέ μεγαλώνων παρθένους. **5** Όταν ακούσθητι εν Αιγύπτῳ, θέλουσι λυπηθῇ ακούοντες περὶ της Τύρου. **6** Διέλθετε εἰς Θαρσεῖς· ολολύζατε, κάτοικοι της νήσου. **7** Αὕτη είναι η εύθυμος πόλις σας, της οποίας η αρχαίοτης είναι εκ παλαιών ημερών· οι πόδες αυτῆς θέλουσι φέρει αυτήν μακράν διά να παροικήσῃ. **8** Τις εβουλεύθη τούτῳ κατά της Τύρου, ἡτις διανέμει στέμματα, της οποίας οι ἐμπόροι είναι ηγεμόνες, της οποίας οι πραγματευταί είναι οι ἐνδόξοι της γῆς; **9** Ο Κύριος των δυνάμεων εθούλευθή τούτῳ, διά να κατασχύνῃ την υπερηφανίαν πάσης δόξης, να εξυτελίσῃ πάντα ἐνδοξὸν της γῆς. **10** Διαπέραστον την γῆν σου ως ποταμός, θυγάτη της Θαρσείς δύναμις πλέον δεν υπάρχει. **11** Εξέτεινε την χείρα αυτού επὶ την θάλασσαν, ἔσεισθε βασίλεια· ο Κύριος ἔδωκε προσταγὴν κατὰ της Χαναάν, διά να καταστρέψωτι τα οχυρώματα αυτῆς. **12** Και εἰπέ, δεν θέλεις αγάλλεσθαι πλέον, παρθένε κατατεθλιμένη, θυγάτη της Σιδώνος· σηκώθητι, πέρασον πρὸς τους Κητιαίους· ουδέ εκεὶ θέλεις ἔχει ανάπαυσιν. **13** Ιδού, η γῆ των Χαλδαίων

ούτος ο λαός δεν υπήρχεν· ο Ασσύριος εθεμελίωσεν αυτὸν διὰ τους κατοικούντας την ἔρημον· ἤγειραν τους πύργους αυτῆς, ίψωσαν τα παλάτια αυτῆς και κατέστησεν αυτὴν ερείπια. **14** Ολολύζετε, πλοία της Θαρσείς· διότι ηρημώθη το οχύρωμά σας. **15** Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ η Τύρος θέλει λησμονηθῆ εβδομήκοντα ἔτη, κατὰ τας ημέρας ενὸς βασιλέως μετά δε τα εβδομήκοντα ἔτη θέλει εἰσθαι εν τη Τύρῳ ως ἀσμα της πόρνης. **16** Λάβε κιθάραν, περιέλθε την πόλιν, πόρνη λησμονημένη, πάιζε γυλκά, ἀδε πολλά ἀσματα, διά να σε ενθυμηθῶσι. **17** Και μετά τα εβδομήκοντα ἔτη, ο Κύριος θέλει επισκεφθῆ την Τύρον· και αυτή θέλει επιστρέψει εἰς το μίσθωμα αυτῆς, και θέλει πορνεύεσθαι μετά πάντων των βασιλείων του κόσμου επὶ προσώπου της γῆς. **18** Και το εμπόριον αυτῆς και το μίσθωμα αυτῆς θέλει αφιερωθῆ εἰς τον Κύριον· δεν θέλει ηθησαυρισθῆ ουδέ ταμιευθῆ διότι το εμπόριον αυτῆς θέλει είσθαι διά τους κατοικούντας ενώπιον του Κυρίου· διά να τρώγωσιν εἰς χορτασμόν και να ἔχωσιν ενδύματα πολυχρόνια.

24 Ιδού, ο Κύριος κενόνει την γῆν και ερημόνει αυτήν και ανατρέπει αυτήν και διασκορπίζει τους κατοίκους αυτῆς. **2** Και θέλει εἰσθαι, ως ο λαός, ούτως ο ιερεύς· ως ο θεράπων, ούτως ο κύριος αυτού· ως η θεράπαινα, ούτως η κυρία αυτῆς· ως ο αγοραστής, ούτως ο πωλητής· ως ο δανειστής, ούτως ο δανειζόμενος· ως ο λαμβάνων τόκον, ούτως ο πληρώνων τόκον εἰς αυτόν. **3** Ολοκλήρως θέλει κενωθῆ γη και ολοκλήρως θέλει γυμνωθῆ διότι ο Κύριος ελάλησε τον λόγον τούτον. **4** Η γη πενθεῖ, μαραίνεται, ο κόσμος απονεί, μαραίνεται, οι ψυχοί εἰς των λαών της γῆς είναι ητονημένοι. **5** Και η γη εμολύνθη υποκάτω των κατοίκων αυτῆς διότι παρέβησαν τους νόμους, ἡλλαζαν το διάταγμα, ηθέτησαν διαθήκην αιώνιον. **6** Διά τούτο η αρά κατέφαγε την γην και οι κατοικούντες εν αυτῇ ηρημώθησαν διά τούτο οι κάτοικοι της γῆς κατεκαύθησαν και ολίγοι ἀνέθρωποι ἔμειναν. **7** Ο νέος οίνος πενθεῖ, η ἀμπελός είναι εν απονία, πάντες οι ευφραινόμενοι την καρδίαν στενάζουσιν. **8** Η ευφροσύνη των τυμάνων παύει ο θρύβος των ευθυμούντων τελειώνει· πάνει της κιθάρας η ευφροσύνη. **9** Δεν θέλουσι πίνει οίνον μετά ασμάτων· το σίκερα θέλει είσθαι πικρὸν εἰς τους πίνοντας αυτό. **10** Η πόλις της ερημώσεως ηφανίσθη πάσα οικία εκλείσθη, ώστε να μη εισέλθῃ μηδείς. **11** Κραυγή είναι εν ταις οδοΐς διά τον οίνον· πάσα ευθυμία παρήλθεν· η χαρά του τόπου έψυγεν. **12** Ερημία ἔμεινεν εν τη πόλει, και η πόλη εκτυπωθῆ υπό αφανισμού· **13** Ωταν γείνη ούτως εν μέσω της γῆς μεταξύ των λαών, θέλει είσθαι ως τιναγμός ελαίας, ως ο σταφυλολόγημα αφού παύση ο τρυγητός. **14** Ούτοι θέλουσιν υψώσει την φωνήν αυτών, θέλουσιν ψάλλει διά την μεγαλειότητα του Κυρίου, θέλουσιν μεγαλοφωνεί από της θαλάσσης. **15** Διά τούτο δοξάσατε τον Κύριον εν ταις κοιλάσι, το ονόμα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ εν ταις νήσοις της θαλάσσης. **16** Απ' ἄκρου της γῆς ηκούσαμεν ἀσματα, Δδζα εις τον δίκαιον. Άλλ' εγώ είπα, Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου· ουαί εις εμέ· οι ἀπίστοι απίστως ἐπράξαν· ναι, οι ἀπίστοι πολλά απίστως ἐπράξαν. **17** Φόβος και λάκκος και παγής είναι επὶ σε, κάτοικε της γῆς. **18** Και ο φεύγων από τον ήχου του φόβου θέλει πέσει εἰς τον λάκκον· και ο αναβάνων εκ μέσου του λάκκου θέλει πιασθῆ εἰς την παγίδα· διότι αι θυρίδες ἀνώθεν είναι ανοικταί, και τα θεμέλια της γῆς σείονται. **19** Η γη κατευστρίφθη, η γη ολοκλήρως διελύθη, η γη εκινήθη εἰς υπερβολήν. **20** Η γη θέλει κλονισθή εδώ και εκεὶ ως ο μεθύνων και θέλει μετακινηθῆ ως καλύβη· και η ανομία αυτῆς θέλει βαρύνει επ' αυτήν· και θέλει πέσει και πλέον δεν θέλει

σηκωθή. **21** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει παιδεύσει το στράτευμα των υψηλών εν τω ύψει και τους βασιλείς της γης επί της γης. **22** Και θέλουσι συναχθή, καθώς συνάγονται οι αιχμάλωτοι εις τον λάκκον, και θέλουσι κλεισθή εν τη φυλακή, και μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις εις αυτούς. **23** Τότε η σελήνη θέλει εντραπή και ο ἥλιος θέλει αισχυνθή, ὅταν ο Κύριος των δυνάμεων βασιλεύσῃ εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ και δοξασθή ενώπιον των πρεσβυτέρων αυτού.

25 Κύριε, σε είσαι ο Θεός μου· θέλω σε υψόνει, θέλω υμνεῖ το ὄνομά σου· διότι ἔκαμες θαυμάσια· αι πα' αρχής βουλαί σου είναι πίστις και αλήθεια. **2** Διότι σι κατέστησας πόλιν σωρόν· πόλιν ωχυρωμένην, ερείπιον τα οχυρώματα των αλλογενών, ώστε να μη ἴναι πόλις· ουδέποτε θέλουσιν ανοικοδομηθή. **3** Διά τούτο ο ιχυρός λάός θέλει σε δοξάσει, η πόλις των τρομερών εθνών θέλει σε φορβήθη. **4** Διότι εστάθης δύναμις εις τον πτωχόν, δύναμις του ενδεούς εν τη στενοχωρία αυτού, καταφύγιον εναντίον της ανεμοζάλης, σκιά εναντίον του καύσωνος, ὅταν το φύσημα των τρομερών προοβάλη ως ανεμοζάλη κατά τοίχου. **5** Θέλεις καταπάσει τον θόρυβον των αλλογενών, ως τον καύσωνα εν ξηρῷ τόπω, τον καύσωνα διά της σκιάς του νέφους· ο θρίαμβος των τρομερών θέλει ταπεινωθή. **6** Και επὶ του όρους τούτου ο Κύριος των δυνάμεων θέλει κάμει εις πάντας τους λαούς ευωχίαν από παχέων, ευωχίαν από οίνων εν τη τρυγίᾳ αυτών, από παχέων μεστών μυελού, από οίνων κεκαθαρισμένων επί της τρυγίας. **7** Και εν τω όρει τούτῳ θέλει αφανίσει το πρόσωπον του περικαλύμματος του περικαλύπτοντος πάντας τους λαούς και το κάλυμμα το καλύπτον επί πάντα τα έθνη. **8** Θέλει καταπεί τον θάνατον εν νίκῃ· και Κύριος ο Θεός θέλει σπογγίσει τα δάκρυα από πάντων των προσώπων· και θέλει εξαλείψει το όνειδος του λαού αυτού από πάσης της γῆς διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλουσιν ειπεῖ, ίδού, ούτος είναι ο Θεός ημάς· περιεμέναμεν αυτὸν και θέλει σώσει ημάς ούτος είναι ο Κύριος περιεμέναμεν αυτὸν θέλομεν χαρή και ευφρανθή εν τη σωτηρίᾳ αυτού. **10** Διότι εν τω όρει τούτῳ η χειρ του Κυρίου θέλει αναπαυθή, και ο Μωάβ θέλει καταπατηθή υποκάτω αυτού, καθώς καταπατείται το ἄχυρον διά τον κοπρώνα. **11** Και θέλει εξαπλώσει τας χειράς αυτού εν τω μέσω αυτών, καθώς ο κολυμβών εξαπλόνει τας χειράς αυτού διά να κολυψήσῃ· και θέλει ταπεινώσει την υπερηφανίαν αυτών μετά των πανουργευμάτων των χειρών αυτών. **12** Και τα υψηλά οχυρώματα των τειχών σου θέλουσι ταπεινωθή, κρημνισθή, κατεδαφισθή ἑώς εδάφους.

26 Εν εκείνη τη ημέρᾳ το ἀσμα τούτο θέλει φαλήν εν γῇ Ιούδᾳ Ἐχομεν πόλιν οχυράν· σωτηρίαν θέλει βάλει ο Θεός αντί τειχών και προτειχισμάτων. **2** Ανοίξατε τας πύλας και θέλει εισέλθει το δίκαιον έθνος το φυλάττον την αλήθειαν. **3** Θέλεις φυλάξει εν τελεία ειρήνη το πνεύμα το επί σε επιστηρίζουμενον, διότι επί σε θαρρεῖ. **4** Θαρρείτε επί τον Κύριον πάντοτε· διότι εν Κυρίῳ τω Θεώ είναι αιώνιος δύναμις. **5** Διότι ταπεινόνει τους κατοικούντας εν υψηλοίς· κρημνίζει την υψηλήν πόλιν· κρημνίζει αυτήν ἑώς εδάφους· καταβάλλει αυτήν ἑώς χώματος. **6** Ο πους θέλει καταπατήσει αυτήν, οι πόδες του πτωχού, τα βήματα του ενδεούς. **7** Η οδός του δικαίου είναι η ευθύτης συ, ευθύτατε, σταθμίζεις την οδόν του δικαίου. **8** Ναι, εν τη οδώ, των κρίσεών σου, Κύριε, σε περιεμέναμεν· ο πόθος της ψυχής ημών είναι εις το ὄνομά σου και εις την ενθύμησίν σου. **9** Με την ψυχήν μου σε επόθησα την νύκτα· ναι, με το

πνεύμά μου εντός μου σε εξεζήτησα το πρώτ· διότι ὅταν αι κρίσεις σου ἴναι εν τη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θέλουσι μάθει δικαιοσύνην· **10** Και αν ελεηθή ο ασεβής, δεν θέλει μάθει δικαιοσύνην· εν τη γη της ευθύτητος θέλει πράξεις αδίκως και δεν θέλει εμβλέψει εις την μεγαλειότητα του Κυρίου. **11** Η χειρ σου, Κύριε, υψούται, αλλ' αυτοί δεν θέλουσιν ιδεῖ· θέλουσιν ομώς ιδεῖ και κατασιχυνθή ο ζήλος ο υπέρ του λαού σου, μάλιστα το πυρ το κατά των εχθρών σου θέλει καταφάγει αυτούς. **12** Κύριε, ειρήνην θέλεις δώσει εις ημάς· διότι σι ἔκαμες και πάντα ημών τα ἔργα διά ημάς. **13** Κύριε ο Θεός ημών, ἀλλοι κύριοι, πλην σου, εξουσίασαν εφ' ημάς αλλά τώρα διά σου μόνον θέλομεν αναφέρει το ὄνομά σου. **14** Απέθανον, δεν θέλουσιν αναζήσει· ετελεύτησαν, δεν θέλουσιν αναστηθή· διά τούτο επεσκέφθης και εξωλόθρευσας αυτούς και εξήλειψας παν το μνημόσυνον αυτών. **15** Επλήγμανας το έθνος, Κύριε, επλήγμανας το έθνος· εδοξάσθης εμάκρυνας αυτό εις πάντα τα ἔσχατα της γης. **16** Κύριε, εν τη θλίψει προσδέτρεξαν προς σέ· εξέχεαν στεναγμόν, ώτε η παιδεία σου ἴτο επ' αυτούς. **17** Ως ἔγκυος γυνή, ὅταν πλησιάσῃ εις την γέννην, κοιλοπονεί, φωνάζουσα εν τοις πόνοις αυτής, ώτως εγείναμεν ενώπιόν σου, Κύριε. **18** Συνελάβομεν, εκοιλοπονήσαμεν, πλην ως να εγεννήσαμεν ἀνέμον· ουδεμίαν ελευθέρωσαν κατωρθώσαμεν εν τη γῇ· ουδέ ἐπέσαν οι κάτοικοι του κόσμου. **19** Οι νεκροί σου θέλουσι ζήσει, μετά του νεκρού σώματός μου θέλουσιν αναστηθή εξεγέρθητε και ψάλλετε, σεις οι κατοικούντες εν τω χώματι· διότι η δρόσος σου είναι ως η δρόσος των χόρτων, και η γη θέλει εκρίψει τους νεκρούς. **20** Ελθέ, λαέ μου, εἰσελθε εις τα ταμεία σου και κλείσον τας θύρας σου οπίσω σου κρύψθητι διά ολίγον καιρόν, ευσού παρέλθη η οργή. **21** Διότι, ιδού, ο Κύριος εξέρχεται από του τόπου αυτού διά να παιδεύσῃ τους κατοίκους της γῆς ἐνεκεν της ανομίας αυτών· δη γη θέλει ανακαλύψει τα αίματα αυτής και δεν θέλει σκεπάσει πλέον τους πεφονευμένους αυτής.

27 Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει παιδεύσει ο Κύριος, διά της μαχαίρας αυτού της σκληράς και μεγάλης και δυνατής, τον Λευάθαν, τον λοξοβάτην όφιν, ναι, τον Λευάθαν, τον σκολιόν όφιν· και θέλει αποκτείνει τον δράκοντα τον εν τη θαλάσσῃ. **2** Εν εκείνη τη ημέρᾳ ψάλλετε προς αυτήν, Ἀμπελος αγαπητή· **3** εγώ ο Κύριος θέλω φυλάττει αυτήν· κατά πάσαν στιγμήν θέλω ποτίζει αυτήν διά να μη βλάψῃ αυτήν μηδείς, νύκτα και ημέραν θέλω φυλάττει αυτήν· **4** οργή δεν είναι εν εμοί· τις ήθελεν αντιτάξει εναντίον μου τριβόλους και ακάνθας εν τη μάχῃ; ήθελον περάσει διά μέσου αυτών, ήθελον κατακαύσει ταύτα ομού· **5** ή ας πιασθή από της δυνάμεως μου, διά να κάμη ειρήνην μετ' εμού και θέλει κάμει μετ' εμού ειρήνην. **6** Εις το ερχόμενον θέλει ριζώσει τον Ιακώβ· ο Ισραήλ θέλει ανθήσει και βλαστήσει και γεμίσει το πρόσωπον της οικουμένης από καρπών. **7** Μήπως επάταξεν αυτόν, καθώς επάταξε τους πατάξαντας αυτόν; ή εθανατώθη κατά τον θάνατον των θανατωθέντων υπ' αυτού; **8** Με μέτρον θέλεις διαμαχήσει μετ' αυτής, ώταν αποβάλλης αυτήν· συμψετερί τον σφοδρόν αυτού ἀνέμον εν τη ημέρα του ανατολικού ἀνέμου. **9** Όθεν με τούτο θέλει καθαρισθή η ανομία του Ιακώβ και τούτο θέλει είσθαι ἄπας ο καρπός, να εξαλειφθή η αμαρτία αυτού, ώταν κατασυντρίψῃ πάντας τους λίθους των βωμών ως λεπτόν κονιορτόν ασβέστου, και τα ἀλση και τα είδωλα δεν μένωσι πλέον όρθια. **10** Διότι η ωχυρωμένη πόλις θέλει ερημωθή, η κατοικία θέλει παρατηθή και εγκαταλειφθή ως ἔρημος· εκεί θέλει βοσκηθή το μοσχάριον και εκεί θέλει αναπαυθή

και καταφάγει τους κλάδους αυτής. **11** Όταν οι κλάδοι αυτής ξηρανθώσι, θέλουσιν αποκοπή· αι γυναίκεις θέλουσιν ελθεῖ και κατακαύσει αυτούς διότι είναι λαός ασύνετος· όθεν ο ποιήσας αυτὸν δεν θέλει οικτέρει αυτὸν και ο πλάσας αυτὸν δεν θέλει ελεγήσει αυτὸν. **12** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ ο Κύριος θέλει εκτινάξει από της διώρυγος του ποταμού ἔως του ρεύματος της Αιγύπτου, και σεις θέλετε συναχθῆ καθ' ἐναέκαστος, σεις νιοί Ισραήλ. **13** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλει σαλπιγχθὶ μεγάλῃ σάλπιγχ, και θέλουσιν ελθεῖ οι καταφειρόμενοι εν τη γῇ τῆς Ασσυρίας και οι αποδεδωγμένοι εν τη γῇ τῆς Αιγύπτου, και θέλουσι λατρεύσει τον Κύριον επὶ του ὄρους του αγίου εν Ιερουσαλήμ.

28 Ουαί εἰς τον στέφανον της υπερηφανίας των μεθύσων του Εφραΐμ, των οποίων η ἑνδοξὸς ὡραιότης είναι ἀνθρὸς μαραίνομενον οἵτινες επὶ τῆς κορυφῆς τῶν πάχειῶν κοιλάδων κατακυριεύονται υπὸ του οίνου. **2** Ιδού, ο Κύριος ἔχει ισχυρόν και δυνατόν σōτις ως ὁρθύσος χαλάζης, ως καταστρεπτικός ανεμοστρόβιλος· ως κατακλυσμός ισχυρῶν υδάτων πλημμυρούντων, θέλει καταρρίψει εἰς τὴν γῆν τα πάντα διὰ τῆς χειρός αυτού. **3** Ο στέφανος της υπερηφανίας των μεθύσων του Εφραΐμ θέλει καταπατηθῆ υπὸ τους πόδας. **4** Και τὸ ἀνθός τῆς ενδόξου ὡραιότητος αυτῶν, το επὶ τῆς κορυφῆς τῆς παχείας κοιλάδος, μαραίνομενον θέλει γείνει ως ο πρῷμος καρπός προ του θέρους τον οποίον ο ίδων αυτόν, καθὼς λάβῃ εν τη χειρὶ αυτού, καταπίνει αυτόν. **5** Εν εκείνη τη ημέρᾳ ο Κύριος των δυνάμεων θέλει εἰσθαι στέφανος δόξης και διάδημα ὡραιότητος εἰς το υπόλοιπον του λαοῦ αυτού, **6** και πνεύμα κρίσεως εἰς τον καθήμενον διά κρίσιν, και δύναμις εἰς τους απωθούντας τον πόλεμον ἔως των πυλών. **7** Πληγὴ και αυτοὶ επλανήθησαν υπὸ οἴνου και παρεδρόμησαν υπὸ σίκερα, κατεπόθησαν υπὸ οίνου, παρεδρόμησαν υπὸ σίκερα πλανώνται εν τη δράσει, προσκόπουνται εν τη κρίσει. **8** Διότι πάσαι αι τράπεζαι είναι πλήρεις εμετού και ακαθαρσίας, ουδείς τόπος μένει καθαρός. **9** Τίνα θέλει διδάξει την σοφίαν; και τίνα θέλει κάμει να καταλάβῃ την διδασκαλίαν; αυτοὶ είναι ως βρέφη απογεγαλακτισμένα, απεστασμένα από των μαστών. **10** Διότι με διδασκαλίαν επὶ διδασκαλίαν, με διδασκαλίαν επὶ διδασκαλίαν, με στίχον επὶ στίχον, στίχον επὶ στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί, **11** διότι με χεῖλη φελλίζοντα και με ἄλλην γλώσσαν θέλει ομιλεῖ πρὸς τούτον τον λαόν. **12** πρὸς τον οποίον εἶπεν, Αὕτη είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσῃς τον κεκοπιασμένον, και αὐτή είναι η ἀνέσις αλλ' αυτοὶ δεν θηλέησαν να ακούσωσι. **13** Και ο λόγος του Κυρίου θέλει εἰσθαι πρὸς αυτούς διδασκαλία επὶ διδασκαλίαν, διδασκαλία επὶ διδασκαλίαν, στίχος επὶ στίχον, στίχος επὶ στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί διά να περιπατήσωσι και να προσκόπωσιν εἰς τα οπίσω και να συντριψθῶσι και να παγιδεύθωσι και να πιασθῶσι. **14** Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, ἀνθρωποι χλευασταί, οι οδηγούντες τούτον τον λαόν τον εν Ιερουσαλήμ. **15** Επειδὴ εἴπετε, Ημεῖς εκάμομεν συνθήκην μετά του θανάτου και συνεφωνήσαμεν μετά του ἀδου· ὅταν η μαστὶς πλημμυρούσα διαβαίνη, δεν θέλει ελθεῖ εἰς ημάς διότι εκάμομεν καταφύγιον ήμών το ψεύδος και υπὸ την ψευδοσύνην θέλομεν κρυψθῆ (Sheol h7585) **16** διά τούτο οὐτῷ λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέτω εν τη Σιών θεμέλιον, λίθον, λίθον εκλεκτόν, ἔντιμον ακρογωνιαίον, θεμέλιον ασφαλές· ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνθῆ. **17** Και θέλω βάλει την κρίσιν εἰς τον κανόνα και την δικαιοσύνην εἰς την

στάθμην· και η χάλαζα θέλει εξαφανίσει το καταφύγιον του ψεύδους, και τα ὄντα θέλουσι πλημμυρίσει τον κρυψώνα. **18** Και η μετά του θανάτου συνθήκη σας θέλει ακυρωθῆ, και μετά του ἀδου συμφωνία σας δεν θέλει σταθῆ· ὅταν η πλημμυρούσα μάστιξ διαβαίνη, τότε θέλετε καταπατηθῆ υπ' αὐτῆς. (Sheol h7585) **19** Ευθύνς ὅταν διαβή, θέλει σας πάσει· διότι καθ' εκάστην πρωῖν θέλει διαβαίνει ημέραν και νύκτα· και μόνον το να ακούσῃς τις την βοϊνή, θέλει εἰσάθαι φρίκη. **20** Διότι η κλίνη είναι μικρότερα παρὰ ώστε να δύναται τις να εξαπλωθῆ· και το σκέπασμα στενώτερον παρὰ ώστε να δύναται να περιτυλιχθῆ. **21** Διότι ο Κύριος θέλει στηκωθῆ ως εν τω ὄρει Φερασεῖν, θέλει θυμωθῆ ως εν τη κοιλάδι του Γαβαών, διά να ενεργήσῃ το ἔργον αυτού, το παράδοξον ἔργον αυτού, και να εκτελέσῃ την πράξιν αυτού, την εξαίσιον πράξιν αυτού. **22** Τώρα λοιπόν μη θήσε χλευαστάι, διά να μη γείνωσι δυνατώτερα τα δεσμά σας διότι εγώ ἡκουσα παρὰ Κυρίου του Θεού των δυνάμεων συντελειαν και απόφασιν επὶ πάσαν την γην. **23** Ακροάσθητε και ακούσατε την φωνήν μου· προσέξατε και ακούσατε τον λόγον μου. **24** Ο αροτρών μήπως ὅλην την ημέραν αροτρία διά να στέπῃ, διανοίγων και βιωλοκοπών τον αγρὸν αυτού; **25** Αφοῦ εξομαλύνη το πρόσωπον αυτού, δεν διασκορπίζει τον ἄρακον και διασπέριει το κύμινον και βάλλει τον σίτον εἰς το καλήτερον μέρος και την κριθήν εἰς τον διωρισμένον αυτῆς τόπον και την βρίζαν εἰς το μέρος αυτού το ανήκον; **26** Διότι ο Θεός αυτού μανθάνει αυτόν να διακρίνη, και διδάσκει αυτόν. **27** Διότι δὲν αλωνίζεται ο ἄρακος διά αλωνιστικού οργάνου, ουδὲ αμάξης τροχός περιστρέφεται επὶ το κύμινον· αλλὰ διά ράβδου κτυπάται ο ἄρακος και διά βακτηρίας το κύμινον. **28** Ο δε σίτος του ἄρτου κατασυντρίβεται· αλλὰ δεν θέλει διά πάντα αλωνίζει αυτόν, ουδὲ θέλει συντρίψει αυτόν διά του τροχού της αμάξης αυτού, ουδὲ θέλει λεπτύνει αυτόν διά των ουύχων των ἵππων αυτού. **29** Και τούτο εξήλθε παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του θαυμαστού εν βουλή, του μεγάλου εν συνέσει.

29 Ουαί εἰς την Αριήλ, την Αριήλ, την πόλιν ὅπου κατώκησεν ο Δαβὶδ· προσθέσατε ενιαυτὸν επὶ ενιαυτόν· αι σφάζωσιν εορταστικά θυσίας. **2** Αλλ' εγώ θέλω στενοχωρίσει την Αριήλ, και εκεὶ θέλει εἰσθαι βάρος και θλίψις και εις εμὲ θέλει εἰσθαι ως Αριήλ. **3** Και θέλω στρατοπεδεύσει εναντίον σου κύκλῳ, και θέλω στήσει πολιορκίαν κατά σου με χαράκωμα, και θέλω ανεγέρει φρούρια εναντίον σου. **4** Και θέλεις ριφθῆ κάτω, θέλεις λαλεῖ από του εδάφους και η λαλιά σου θέλει εἰσθαι ταπεινή εκ του χώματος, και η φωνή σου εκ του εδάφους θέλει εἰσθαι ως κονιορτός και το πλήθος των φοβερών ως ἀχύρον φερόμενον υπὸ ανέμουν· ναι, τούτο θέλει γείνει αιφνιδίως εν μιᾷ στιγμῇ. **6** Θέλει γείνει εἰς την επίσκεψιν παρά του Κυρίου των δυνάμεων, μετά βροντῆς και μετά οισιού και φωνῆς μεγάλης, μετά ανεμοζάλης και ανεμοστροβίλου και φλογός πυρός κατατρώγοντος. **7** Και το πλήθος των εχθρών σου θέλει εἰσθαι ως κονιορτός και το πλήθος των φοβερών ως ἀχύρον φερόμενον· ναι, τούτο θέλει εἰσθαι ως ὄνειρον νυκτερινού οράματος. **8** Καθὼς μάλιστα το πεινών ονειρεύεται ότι ιδού, τρώγει· πλην εξεγείρεται και η ψυχή αυτού είναι κενή· και καθὼς ο διψών ονειρεύεται ότι ιδού, πίνει· πλην εξεγείρεται και ιδού, είναι ητονημένος και η ψυχή αυτού διψά· ούτω θέλουσιν εἰσθαι τη πλήθη πάντων των εθνών των πολεμούντων εναντίον του όρους Σιών. **9** Στήτε και

θαυμάσατε· αναβοήσατε και ανακράξατε· ούτοι μεθύουσιν αλλ' ουχί υπό οίνου παραφέρονται αλλ' ουχί υπό σίκερα. **10** Διότι ο Κύριος εξέχειν εφ' υμάς πνεύμα βαθέος ὑπονού και ἔκλεισε τους οφθαλμούς υμών· περιεκάλυψε τους προφήτας και τους ἀρχοντας υμών, τους βλέποντας οράσεις. **11** Καὶ πάσας ὥρασι θέλει εἰσθαι εἰς εσάς ως λόγια εσφραγισμένου βιβλίου, το οποίον ήθελον δύοσι εἰς τινά εξεύροντα να αναγινώσκη, λέγοντες, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλῶ· και εκείνος λέγει, Δεν δύναμαι, διότι είναι εσφραγισμένον· **12** καὶ δίδουσι το βιβλίον εἰς μη εξεύροντα να αναγινώσκῃ και λέγουσιν, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλῶ· και εκείνος λέγει, δεν εξεύρω να αναγινώσκω. **13** Διά τούτο ο Κύριος λέγει, Επειδή ο λαός ούτος με πλησιάζει διά του στόματος αυτού και με τιμά διά των χειλέων αυτού, αλλ' η καρδία αυτού απέχει μακράν απ' εμού, και με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων· **14** διά τούτο, ιδού, θέλω προσθέσει να κάμω θαυμαστόν έργον μεταξύ τούτου του λαού, θαυμαστόν έργον και εξαίσιον· διότι η σοφία των σοφών αυτού θέλει χαρῆ και η σύνεσις των συνυτών αυτού θέλει κρυφή. **15** Ουαί εἰς τοὺς σκάπτοντας βαθέως διά να κρύψωσι την βουλὴν αυτών από τον Κύριον, και των οποίων τα ἔργα είναι εν τω σκότει, και λέγουσι, Τις βλέπει ημάς; και τις εξεύρει ημάς; **16** Ω διεστραμένοι, ο κεραμεύς θέλει νομισθή ως πηλός; το πλάσμα θέλει ειπεῖ περὶ του πλάσαντος αυτό, ούτος δεν με ἐπλασεν; ή το ποίημα θέλει ειπεῖ περὶ του ποιήσαντος αυτό, Ούτος δεν είχε νόησιν; **17** Δεν θέλει είσθαι ἔτι πολὺ ολίγος καιρός και ο Λίβανος θέλει μεταβληθῆ εἰς καρποφόρον πεδιάδα, και η καρποφόρος πεδιάς θέλει λογισθῆ ως δάσος; **18** Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ οι κωφοί θέλουσιν ακούσει τους λόγους του βιβλίου, και οι οφθαλμοί των τυφλών θέλουσιν ιδεί, ελευθερώθεντες εκ του σκότους και εκ της ομιχλῆς. **19** Και οι πραεῖς θέλουσιν επαυξήσει την χαράν αυτών εν Κυρίῳ, και οι πτωχοί των ανθρώπων θέλουσιν ευφρανθή διά τον Ἅγιον του Ισραήλ. **20** Διότι ο τρομερός εξέλιπε και ο χλευαστής εξωλοθρεύθη και πάντες οι παραφυλάττοντες την ανομίαν εξηλείφθησαν· **21** οιτίνες κάμνουσι τον ἀνθρωπὸν πταίστην διά ένα λόγον, και στήνουσι παγίδα εἰς τον ελέγχοντα εν τη πόλη, και με φύεδος διαστρέφουσι το δίκαιον. **22** Όθεν ο Κύριος ο λυτρώσας τον Αβραάμ ούτω λέγει περὶ του οίκου Ιακώβ· ο Ιακώβ δεν θέλει πλέον αισχυνθῆ, και το πρόσωπον αυτού δεν θέλει πλέον ωχριάσει. **23** Αλλ' ὅταν ίδη τα τέκνα αυτού, το έργον των χειρῶν μου, εν μέσω αυτοῦ, θέλουσιν αγιάσει το ονόμα μου και θέλουσιν αγιάσει τον Ἅγιον του Ιακώβ και θέλουσι φοβεῖσθαι τον Θεόν του Ισραήλ. **24** Οι δε πλανώμενοι κατά το πνεύμα θέλουσιν ελθεῖ εἰς σύνεσιν, και οι γογγύζοντες θέλουσι μάθει διδασκαλίαν.

30 Ουαί εἰς τα αποστατήσαντα τέκνα, λέγει Κύριος, τα οποία λαμβάνουσι βουλήν, πλὴν ουχὶ παρ'¹ εμού και τα οποία κάμνουσι συνθήκας, πλὴν ουχὶ διά του πνεύματος μου, διά να προσθέσωνται αμαρτίαν εἰς αμαρτίαν· **2** τα οποία υπάγουσι διά να καταβώσιν εἰς Αἴγυπτον, και δεν ερωτώσι το στόμα μου, διά να ενδυναμωθούσι με την δύναμιν του Φαραὼ και να εμπιστευθώσιν εἰς την σκιάν της Αιγύπτου. **3** Η δύναμις του Φαραὼ θέλει εἰσθαι αισχύνη σας και η πεποιθήσις επὶ την σκιάν της Αιγύπτου όνειδος. **4** Διότι οι αρχηγοί αυτού εστάθησαν εν Τάνει και οι πρέσβεις αυτού ἡλθον εἰς Χανές. **5** Πάντες ησχύνθησαν διά λαόν, όστις δεν ηδυνήθη να ωρελήσῃ αυτούς ουδέ να σταθῇ βοήθεια ἡ ὄφελος αλλά καταισχύνῃ και μάλιστα όνειδος. **6** Η κατά των ζώων της Μεσημβρίας ὥρασις, Εν τη γη της θλίψεως και της στενοχωρίας, όπου ευρίσκονται ο

δυνατός λέων και ο λέων ο γηραλέος, η ἔχιδνα και ο φλογερός πτερωτός όφις, εκεὶ θέλουσι φρέπει τα πλούτη αυτών επὶ ὡμῶν οναρίων και τους θησαυρούς αυτών επὶ του κυρτώματος των καμήλων, πρὸς λαόν δόσις δεν θέλει ωφελήσει αυτούς. **7** Διότι οι Αιγύπτιοι εἰς μάτην και ανωφελώς θέλουσι βοηθήσει θένθεσι εβόδησα περὶ τούτου, Η δύναμις αυτών είναι να κάθηνται ήσυχοι. **8** Τώρα ὑπάγε, γράψον τούτο ἐμπροσθεν αυτών επὶ πινακιδίου, και σημείωσον αυτό εν βιβλίῳ, διά να σώζηται εἰς τον μέλλοντα καιρόν ἔως αιώνος: **9** ότι ούτος είναι λαός απειθής, ψευδεῖς υιοί, υιοί μη θέλοντες να ακούσωσι τον νόμον του Κυρίου· **10** οιτίνες λέγουσι πρὸς τους βλέποντας, Μη βλέπετε· και πρὸς τους προφήτας, Μη προφητεύετε εἰς ημάς τα ορθά, λαλείτε πρὸς ημάς κολακευτικά, προφητεύετε απατηλά· **11** αποσύρθητε απὸ της οδού, εκκλίνατε απὸ της τρίβου, σηκώσατε απ' ἐμπροσθεν ημών τον Ἅγιον του Ισραήλ. **12** Όθεν ούτω λέγει ο Ἅγιος του Ισραήλ· Επειδή καταφρονείτε τον λόγον τούτου και ελπίζετε επὶ την απάτην και πονηρίαν και επιστηρίζεσθε επὶ τάῦτα· **13** διά τούτο η ανομία αὐτῆ θέλει εἰσθαι εἰς εσάς ως χάλασμα ετοιμόρροπον, ως κοιλία εἰς υψηλόν τοίχον, του οποίου ο συντριμμός ἔρχεται εξαίρηντης εν μιᾷ στιγμῇ. **14** Καὶ θέλει συντρίψει αυτὸν ως σύντριμμα αγγείου οστρακίνου, κατασυντριβομένου ανηλώς, ώστε να μη ευρίσκηται εν τοις θρύμμασιν αυτού δόστρακον, διά να λάβῃ τις πυρ απὸ της εστίας ή να λάβῃ ὑδωρ εκ του λάκκου. **15** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο Ἅγιος του Ισραήλ· Εν τη επιστροφῇ και αναπαύσει θέλετε σωθῆνες εν τη ησυχίᾳ και πεποιθήσει θέλει εἰσθαι η δύναμις σας αλλά δεν θηλήσατε· **16** καὶ εἰπετε, Ουχί· αλλὰ θέλομεν φεύγειν ἐφιπτοί διά τούτο θέλετε φεύγει· και, θέλομεν ιππεύσει επὶ ταχύποδας διά τούτο οι διώκοντές σας θέλουσιν εἰσθαι ταχύποδες. **17** Θέλετε φεύγει χλίοι εν τη απειλή ενός, και πάντες εν τη απειλή πέντε, εωσού μείνητε ως σύλος επὶ κορυφής ὄρους και ως σημαία επὶ λόφου. **18** Και ούτω θέλει προσμείνει ο Κύριος διά να σας ελεήσῃ, και ούτω θέλει υψωθῆ διά να σας οικτείρηση· διότι ο Κύριος είναι Θεός κρίσεως· μακάριοι πάντες οι προσμένοντες αυτόν. **19** Διότι ο λαός θέλει κατοικήσει εν Σιών εν Ιερουσαλήμ· δεν θέλεις κλαύσει πλέον· θέλει βεβαίως σε ελεήση εν τη φωνῇ της κραυγῆς σου· ὃταν ακούσῃ αυτήν, θέλει σοι αποκριθῆ· **20** Καὶ οι Κύριοι σας δίδη ἀρτὸν θλίψεως και ὑδωρ στενοχωρίας, οι διδάσκαλοί σου δύμως δεν θέλουσιν αφαιρεθῆ πλέον, αλλ' οι οφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει τους διδασκάλους σου· **21** καὶ τα ὄτα σου θέλουσιν ακούει λόγον όπισθεν σου, λέγοντα, Αὔτη είναι η οδός, περιπατεῖτε εν αυτῇ ὃταν στρέψησθε επὶ τα δεξιά και ὃταν στρέψησθε επὶ τα αριστερά· **22** Καὶ θέλετε αποστραφή ως μεμασμένα το επικάλυμμα των αργυρών γλυπτών σας και τον στολισμόν των χρυσών χωνευτών σας· θέλεις απορρίψει αυτὰ ως ράκος ακάθαρτον θέλεις ειπεῖ πρὸς αὐτά, Φεύγετε απὸ εδώ· **23** Τότε θέλει δώσει βροχήν διά τον στόρον σου, τον οποίον ήθελες σπείρει εν τω αγρῷ και ἀρτὸν του γεννήματος της γης, όστις θέλει εἰσθαι παχύς και ἀφθονος· εν εκείνῃ τη ημέρᾳ τα κτήνη σου θέλουσι βόσκεσθαι εν ευρυχώροις νομαίς. **24** Καὶ οι βόες και αἱ νέαι ὄνοι, τα οποία εργάζονται την γην, θέλουσι τρώγει καθαρὸν ἀχυρὸν λελικημένον διά του πτυαρίου και ανεμιστηρίου. **25** Καὶ θέλουσιν εἰσθαι επὶ παντός υψηλού ὄρους και επὶ παντός υψηλού λόφου, ποταμού και ρεύματα υδάτων, εν τη ημέρᾳ της μεγάλης σφαγῆς, όταν οι πύργοι καταπίπτωσι. **26** Το δε φως της σελήνης θέλει εἰσθαι ως το φως του ηλίου, και το φως του ηλίου θέλει εἰσθαι επταπλάσιον ως το φως επτά ημερών, εν τη ημέρᾳ καθ'¹ την ο

Κύριος επιδένει το σύντριμμα του λαού αυτού και θεραπεύει την πληγήν του τραυματισμού αυτών. **27** Ιδού, το όνομα του Κυρίου έρχεται μακρόθεν φλογερός είναι ο θυμός αυτού και το φορτίον βαρύ τα χείλη αυτού είναι πλήρη αγανακτήσεως και η γλώσσα αυτού ως πυρ κατατρώγων· **28** και η πνοή αυτού ως ρεύμα πλημμυρίζον, φθάνοντας έως μέσου του τραχύλου, διά να κοσκινίσῃ τα έθνη εν τω κοσκίνω της ματαιώσεως και θέλει είσθαι εις τας σιαγόνας των λαών χαλινός, δοτίς θέλει κάμει αυτούς να περιπλανώνται. **29** Εις εօάς θέλει είσθαι άμα, καθώς εν τη νυκτὶ πανηγυριζόμενής εορτῆς και ευφροσύνη καρδίας, καθώς ότε υπάγουσι μετά αυλών διά να έλθωσιν εις το όρος του Κυρίου, προς τον Ισχυρόν του Ισραήλ. **30** Και θέλει κάμει ο Κύριος να ακουσθή η δόξα της φωνής αυτού, και θέλει δείξει την κατάβασιν του βραχίονος αυτού μετά της αγανακτήσεως του θυμού και της φλογός του κατατρώγοντος πυρός, των εκτιναγμών και της ανεμοζάλης και των λίθων της χαλάζης. **31** Διότι ο Ασσύριος διά της φωνής του Κυρίου θέλει καταβληθῆνας ράβδω θέλει κτυπηθῆ. **32** Και θέλει διαβή η διωρισμένη ράβδος, την οποίαν ο Κύριος θέλει καταφέρει επ' αυτόν, τύμπανα και κιθάραι θέλουσιν είσθαι· και διά πολέμων τρομερών θέλει πολεμήσει κατ' αυτών. **33** Διότι ο Τοφέθ είναι προ καιρού παρεσκευής νοι, διά τον βασιλέα ητοιμασμένος αυτούς έκαμεν αυτόν βαθύν και πατάν· η πυρά αυτού είναι πυρ και ξύλα πολλά η πνοή του Κυρίου ως ρεύμα θείου θέλει εξάψει αυτήν.

31 Ουαί εις τους καταβαίνοντας εις Αίγυπτον διά βοήθειαν και επιστηριζόμενους επί ίππους και θαρρούντας επί αμάξας, διότι είναι πολύτιμοι· και επί ιππείς, διότι είναι πολύ δυνατοί· και δεν αποβλέπουσιν εις τον Ἀγιον του Ισραήλ και τον Κύριον δεν εκζητούσι. **2** Πληγήν αυτός είναι σοφός και θέλει επιφέρει κακά και δεν θέλει ανακαλέσει τους λόγους αυτού, αλλά θέλει στηκωθῆ επί τους οίκους των κακοποιών και επί την βοήθειαν των εργαζομένων την ανομίαν. **3** Οι δε Αιγύπτιοι είναι άνθρωποι και ουχί Θεός· και οι ίπποι αυτών σάρκες και ουχί πνεύμα. Όταν ο Κύριος εκτείνῃ την χείρα αυτού, και ο βοηθών θέλει προσκόψει και ο βοηθούμενος θέλει πέσει και πάντες ομού θέλουσιν απολεσθῆ. **4** Διότι ούτως ελάλησε Κύριος προς εμέ· Καθώς ο λέων και ο σκύνονς του λέοντος βρυχώμενος επί το θήραμα αυτού, αν και συνίγηθε εναντίον αυτού πλήθος βοσκών, δεν πτοείται εις την φωνήν αυτών ουδέ συστέλλεται εις τον θόρυβον αυτών· ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει καταβή διά να πολεμήσῃ υπέρ του όρους της Σιών και υπέρ των λόφων αυτής. **5** Ως πτηνά διαπετώμενα επί τους νεοσσούς, ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπισθῆ την Ιερουσαλήμ, υπερασπιζόμενος και ελευθερόνων αυτήν, διαβαίνων και σώζων αυτήν. **6** Επιστράφητε προς εκείνον, από του οποίου οι ιεοί του Ισραήλ ήλως απεστάτησαν. **7** Διότι εν εκείνη τη μέρα πας ἀνθρωπος θέλει ρίψει τα αργυρά αυτού είδωλα και τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία αι χειρές σας κατεσκεύασαν εις εօάς αμαρτίαν. **8** Τότε ο Ασσύριος θέλει πέσει εν μαχαίρα ουχί ανδρός και μάχαιρα ουχί ανθρώπου θέλει καταφάγει αυτόν· και θέλει φεύγει από προσώπου της μαχαίρας, και οι νέοι αυτού θέλουσιν είσθαι διά φόρον. **9** Και από τον φόρον θέλει παραδράμει το οχύρωμα αυτού, και οι αρχηγοί αυτού θέλουσιν κατατρομάξει εις την σημαίαν, λέγει Κύριος, του οποίου το πυρ είναι εν Σιών και η κάμινος αυτού εν Ιερουσαλήμ.

32 Ιδού, βασιλεύς θέλει βασιλεύεσι εν δικαιούσνη, και ἄρχοντες θέλουσιν ἄρχει εν κρίσει. **2** Και ο ἀνθρωπος θέλει είσθαι αις σκέπη από τον ανέμου και αις καταφύγιον από της τρικυμίας αις ποταμοις ὑδατος εν ξηρά γη, αις σκιά μεγάλου βράχου εν γη διψώσῃ. **3** Και οι οφθαλμοι των βλεπόντων δεν θέλουσιν είσθαι εσκοτισμένοι, και τα ώτα των αικουδόντων θέλουσιν είσθαι προσεκτικά. **4** Και η καρδία των θρασέων θέλει καταλάβει σοφίαν, και η γλώσσα των τραυλιζόντων θέλει επιταχνύει να λαλή καθαρά. **5** Ο αχρείος δεν θέλει ονομάζεσθαι πλέον ελευθέριος, και ο φιλάργυρος δεν θέλει λέγεσθαι μεγαλοπρεπής. **6** Διότι ο αχρείος θέλει λαλεί αχρεία, και η καρδία αυτού θέλει εργάζεσθαι ανομίαν, διά να εκτελή πονηρίαν και να προφέρη πλάνην εναντίον του Κυρίου, ώστε να στερή την ψυχήν του πεινώντος και να εμποδίζῃ την πόσιν εις τον διψώντα. **7** Του δε φιλαργύρου τα όπλα είναι ἀδικα· αυτός βουλεύεται πονηρίας διά να αφανίσῃ τον πτωχόν με λόγους ψευδείς, ἔτι και όταν ο ενδεής λαλή δίκαια. **8** Αλλ' ο ελευθέριος βουλεύεται ελευθέρια και επί ελευθέρια θέλει στηρίζεσθαι αυτός. **9** Σηκώθητε, γυναίκες εύποροις αικούσατε την φωνή μου, θυγατέρες αμέριμνοι· αικράσθητε τους λόγους μου· **10** ημέρας και έτι θέλει είσθαι τεταραγμέναι, σεις αι αμέριμνοι· διότι ο τρυγητός θέλει χαθή, η συγκομιδή δεν θέλει ελθεῖ· **11** τρέμετε, αι εύποροι· ταράχθητε, αι αμέριμνοι· ενδύθητε και γυμνώθητε και περιζώσατε τας οσφύας με σάκκον. **12** Θέλουσι κτυπήσει τα στήθη διά τους ηδονικούς αγρούς, διά τους καρποφόρους αμπελώνας. **13** Άκανθαι και τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει επί την γην του λαού μου· ἔτι και επί πάσας τας οικίας της χαράς εν τη ευφρατινομένη πόλει. **14** Διότι τα παλάτια θέλουσιν εγκαταλειφθῆ το πλήθος της πόλεως θέλει ερημωθῆ· τα φρούρια και οι πύργοι θέλουσι κατασταθῆ ἔως αιώνος σπήλαια, τρυφή αγρίων όνων, βοσκή ποιμνιών· **15** εωσού το πνεύμα εξ ψύους εκχυθή εφ' ημάς και η ἐρημος γείνη πεδίας καρποφόρος, η δε καρποφόρος πεδίας λογισθή αις δάσος. **16** Τότε κρίσις θέλει κατασκηνώσει εν τη ερήμω και δικαιοισύνη θέλει κατοικήσει εν τη καρποφόρω πεδίαδι. **17** Το δε ἔργον της δικαιοισύνης θέλει είσθαι ειρήνη· και το αποτέλεσμα της δικαιοισύνης η συσχία και ασφάλεια εις τον αιώνα. **18** Και ο λαός μου θέλει κατοικεί ειρηνικήν κατοικίαν και οικήματα ασφαλή και ησύχους τόπους ευπορίας, **19** και θέλει πίπτε χάλαζα κατασυντρίβουσα το δάσος, και η πόλις με όλεθρον θέλει ανατραπή. **20** Μακάριοι σεις οι σπείροντες πλησίον παντός θέλατος, οι εξαποστέλλοντες εκεί τους πόδας του βοός και της όνου.

33 Ουαί εις σε, όστις πορθείς και δεν επορθήθης· και δεν καταδυναστεύεις και δεν κατεδυναστεύθης· όταν παύσης πορθών, θέλεις πορθηθῆ· όταν τελειώσης καταδυναστεύων, θέλεις καταδυναστευθῆ. **2** Κύριε, ελέησον ημάς· σε προσμένομεν· εσο βραχίων αυτών καθ' εκάστην πρωΐαν και σωτηρία ημών εν καιρώ θλίψεως. **3** Από της φωνής του θορύβου οι λαοί εργον· από της ανυψώσεως σου τα έθνη διεσκορπίσθησαν. **4** Και τα λάφυρά σας θέλουσι συναχθή, καθώς συνάγουσιν οι βρούχοι· θέλουσι πηδήσει επ' αυτόν, καθώς η ακρίς πηδά εδώ και εκεί. **5** Ο Κύριος υψώθη διότι κατοικεί εν υψηλοίς· ενέπλησε την Σιών κρίσεως και δικαιοισύνης. **6** Σοφία δε και επιστήμη θέλουσιν είσθαι η στερέωσις των καιρών σου και η σωτήριος δύναμις· ο φόρος του Κυρίου, αυτός είναι ο θησαυρός αυτού. **7** Ιδού, οι ανδρεῖοι αυτών θέλουσι βοήσει έξωθεν, και οι πρέβεις της ειρήνης θέλουσιν κλαύσει πικρώς. **8** Αι οδοί ηρημώθησαν, οι οδοιπόροι έπαυσαν· διέλυσε την συνθήκην,

απέβαλε τας πόλεις, δεν λογίζεται άνθρωπον. 9 Η γη πενθεί, μαραίνεται ο Λίβανος αισχύνεται, κατακόπτεται ο Σαρών ομοιάζει έρημον· και η Βασάν και ο Κάρμηλος κατετινάχθισαν. 10 Τώρα θέλω σηκωθή, λέγει Κύριος τώρα θέλω υψωθή, τώρα θέλω μεγαλυνθή. 11 Χνούν θέλετε συλλάβει και άχυρον θέλετε γεννήσει πηνοή σας ως πυρ θέλει σας καταφάγει. 12 Και οι λαοί θέλουσιν είσθαι ως καύσεις ασβέστου· ως άκανθαι κεκομμέναι θέλουσι καυθή εν πυρί. 13 Οι μακράν, ακούσατε τι έκαμον· και σεις οι πλησίον, γνωρίσατε την δύναμιν μου. 14 Οι αμαρτωλοί εν Σιών θέλουσιν τρομάζει τρόμος θέλει καταλάβει τους υποκριτάς, ώστε θέλουσι λέγει, Τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά του κατατρώγοντος πυρός; τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά των αιωνίων καύσεων; 15 Ο περιπατών εν δικαιοσύνη και ο λαλών εν ευθύτητι ο καταφρονών το κέρδος των δυναστεύσεων, ο σειών τας χείρας αυτού από δωροληψίας, ο εμφράττων τα ώτα αυτού διά να μη ακούη περί αίματος, και ο κλείων τους οφθαλμούς αυτού διά να μη ίδῃ το κακόν. 16 ούτος θέλει κατοικήσει εν τοις υψηλοίς· οι τόποι της υπερασπίσεως αυτού θέλουσιν είσθαι τα οχυρώματα των βράχων ἄρτος θέλει δοθή εις αυτόν· το ίδωρ αυτού θέλει είσθαι βέβαιον. 17 Οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί τον βασιλέα εν τη ώραιότητι αυτού· θέλουσιν ιδεί την γην την μακράν. 18 Η καρδία σου θέλει μελετά τον παρελθόντα τρόμον, φωνάζουσα, Που είναι ο γραμματεύς; που ο συζητητής; που ο λογιστής των πύργων; 19 δεν θέλεις ιδεί λαόν ἄγριον, λαόν βαθείας φωνής, ώστε να μη διακρίνης τραυλιζόσης γλώσσης, ώστε να μη εννοής. 20 Ανάβλεψον εις την Σιών, την πόλιν των εορτών ημών· οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί την Ιερουσαλήμ ἡσυχον κατοικίαν, σκηνήν ἱτις δεν θέλει καταβιβασθή· οι πάσασοι αυτής δεν θέλουσιν μετακινηθή εις τον αιώνα και ουδέν εκ των σχοινίων αυτής θέλει κοπή. 21 Άλλ' εκεί ο Κύριος της δόξης θέλει είσθαι εις ημάς τόπος πλατέων ποταμών και ρευμάτων· εκεί δεν θέλει εισέλθει πλοίον διά κωπίων ούτε ναυς μεγαλοπρεπής θέλει περάσει εκείθεν. 22 Διότι ο Κύριος είναι ο κριτής ημών· ο Κύριος είναι ο νομοθέτης ημών· ο Κύριος είναι ο βασιλεύς ημών· αυτός θέλει σώσει ημάς. 23 Τα σχοινία σου εχανώμασθαν· δεν δύνανται να στερεώσωσι το κατάρτιον αυτών, δεν δύνανται να εξαπλώσωσι τα πανία· τότε λεία μεγάλων λαφύρων θέλει διαμερισθή· οι χωλοί θέλουσιν διαρτάσει την λείαν. 24 Και ο κάτοικος δεν θέλει λέγει, Ητόνησα· ο λαός ο κατοικών εν αυτῇ θέλει λάρει ἀφεσιν ανομίας.

34 Πλησιάσατε, έθνη, διά να ακούσητε· και προσέξατε, λαοί· ας ακούσητε· η γη και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη και πάντα όσα γεννώνται εν αυτῇ. 2 Διότι ο θυμός του Κυρίου είναι επί πάντα τα έθνη, και η φλογερά οργή αυτού επί πάντα τα στρατεύματα αυτών· κατέστρεψεν αυτά ολοκλήρως παρέδωκεν αυτά εις σφαγήν. 3 Οι δε πεφονευμένοι αυτών θέλουσιν ριψή έξω, και η δυσωδία αυτών θέλει αναδοθή από των πτωμάτων αυτών· τα δε όρη θέλουσιν διαλυθή από του αίματος αυτών. 4 Και πάσα η στρατιά του ουρανού θέλει λυσσεῖ, και οι ουρανοί θέλουσιν περιτυλιχθή ως βιβλίον, και πάσα η στρατιά αυτών θέλει πέσει, καθώς πίπτει το φύλλον από της αμπέλου και καθώς πίπτουσι τα φύλλα από της συκής. 5 Διότι η μάχαιρά μου εμεθύσθη εν τω ουρανώ· ίδού, επί την ίδουμαίαν και επί των λαόν της καταστροφής μου θέλει καταβή διά κρίσιν. 6 Η μάχαιρα του Κυρίου είναι πλήρης αίματος· επαχύνθη με το πάχος, με το αίμα των αρνίων και τράγων, με το πάχος των νεφρών των κριών· διότι ο Κύριος έχει θυσίαν εν Βοσόρρα και

σφαγήν μεγάλην εν τη γη της Ιδουμαίας. 7 Και οι μονόκεροι θέλουσι καταβή μετ' αυτών και οι μόσχοι μετά των τάύρων· και η γη αυτών θέλει μεθυσθή από αίματος, και το χώμα αυτών θέλει παχυνθή από πάχους. 8 Διότι είναι ημέρα εκδίκησεως του Κυρίου, ενιαυτός ανταποδόσεων διά την κρίσιν της Σιών. 9 Και τα ρεύματα αυτής θέλουσι μεταβληθή εις πίσσαν και το χώμα αυτής εις θείον, και η γη αυτής θέλει κατασταθή πίσσα καιομένη· 10 νύκτα και ημέραν δεν θέλει σφεσθή· ο καπνός αυτής θέλει αναβαίνει ακαταπαύστως· από γενεάς εις γενεάν θέλει μένει πρημωμένη· και δεν θέλει υπάρχει ο διαβαίνων δι' αυτής εις αιώνα αιώνος. 11 Άλλ' ο πελεκάν και ο ακανθόχοιρος θέλουσι κληρονομήσει αυτήν· και η γλαύξ και ο κόραξ θέλουσι κατοικεί εν αυτή· και ο Κύριος θέλει εξαπλώσει επ' αυτής, σχοινίον ερημώσεως και στάθμην κρημνισμού. 12 Θέλουσι καλέσει εις την βασιλείαν τους μεγιστάνας αυτής· αλλ' ουδείς θέλει είσθαι εκεί· και πάντες οι άρχοντες αυτής θέλουσιν ελθεί εις το μηδέν. 13 Και άκανθαι θέλουσι βλαστήσει εν τοις παλατίοις αυτής, κνιδαί και βάτοι εν τοις οχυρώμασιν αυτής· και θέλει είσθαι κατοικία θών, αυλή στρουθοκαμήλων. 14 Και οι λύκοι θέλουσι συναπαντάσθαι εκεί με τους αιλούρους· οι σάτυρος θέλει φωνάζει προς τον σύντροφον αυτού· ο κόκκυς έτι θέλει αναπάσθει εκεί, ευρίσκων εις εαυτόν τόπον αναπάσθεως. 15 Εκεί θέλει εμφωλεύει ο νυκτοκόραξ και θέλει γεννά· και επωάζει και συνάγει τους νεοσσούς υπό την σκιάν αυτού· εκεί θέλουσι συνάγεσθαι και οι γύπες, έκαστος μετά του συντρόφου αυτού. 16 Ζητήσατε εν τω βιβλίω του Κυρίου και αναγνώσατε· ουδέν εκ τούτων θέλει λείψει, ουδέν θέλει είσθαι χωρίς του συντρόφου αυτού· διότι αυτό το στόμα του Κυρίου προσέταξε, και αυτό το πνεύμα αυτού συνήγαγε ταύτα. 17 Και αυτός έρριψε τον κλήρον περί αυτών, και η χειρ αυτού διεμοίρασεν εις αυτά με στάθμην εκείνην την γην θέλουσι κληρονομήσει αυτήν εις τον αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλουσι κατοικεί εν αυτή.

35 Η έρημος και η άνυδρος θέλουσιν ευφρανθή δι' αυτά, και η ερημία θέλει αγαλλιασθή και ανθήσει ως ρόδον. 2 Θέλει ανθήσει εν αφονία και αγαλλιασθή μάλιστα χαίρουσα και αλαλάζουσα· η δόξα του Λιβάνου θέλει δοθή εις αυτήν, η τιμή του Καρμήλου και Σαρών· οι τόποι ούτοι θέλουσιν ιδεί την δόξαν του Κυρίου και την μεγαλωσύνην του Θεού ημών. 3 Ενισχύσατε τας κεχανωμένας χείρας· και στερεώσατε τα παραλειμένα γόνατα. 4 Επιπτε προς τους πεφοβισμένους την καρδίαν, Ισχύσατε, μη φοβείσθε· ιδού, ο Θεός σας θέλει ελθεί μετ' εκδίκησεως, ο Θεός μετά ανταποδόσεως αυτός θέλει ελθεί και θέλει σας σώσει. 5 Τότε οι οφθαλμοί των τυφλών θέλουσιν ανοιχθή και τα ώτα των κωφών θέλουσιν ακούσει. 6 Τότε ο χωλός θέλει πηδᾶ ως έλαφος και η γλώσσα του μογιλάλου θέλει ψάλλει· διότι εν τη ερήμω θέλουσιν αναβλύσει ύδατα και ρεύματα εν τη ερημία. 7 Και η ξηρά γη θέλει κατασταθή λίμνη και η διψώσα γη πηγαί· ύδατος εν τη κατοικία των θών, όπου εκοίτοντο, θέλει είσθαι χλόη μετά καλάμουν και στάρτων. 8 Και εκεί θέλει είσθαι λεωφόρος και οδός και θέλει ονομασθή, Οδός αγία· ο ακάθαρτος δεν θέλει περάσει δι' αυτής αλλά θέλει είσθαι δι' αυτούς ο οδεύων και οι μωροί δεν θέλουσι πλανάσθαι. 9 Λέων δεν θέλει είσθαι εκεί και θηρίον αρπακτικόν δεν θέλει αναβή εκεί· δεν θέλει ευρεθή εκεί· αλλά οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι

επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει· ή λύπη δε και ο στεναγμός θέλουσι φύγει.

36 Εν τω δεκάτῳ τετάρτῳ έτει του βασιλέως Εζεκίου ανέβη Σενναχειρέιμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και εκυρίευσεν αυτάς. **2** Και απέστειλεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας τον Ραβ-σάκην από Λαχείς εις Ιερουσαλήμ, προς τον βασιλέα Εζεκίαν, μετά δυνάμεως μεγάλης. Και εστάθη εν τω υδραγωγώ, της ἀνω κολυμβήθρας εν τη μεγάλῃ οδῷ του αγρού του γναφέως. **3** Τότε εξήλθον προς αυτόν Ελιακείμ, ο ιερός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ, ο ιερός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος. **4** Και είπε προς αυτούς ο Ραβ-σάκης, Είπατε τώρα προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, ο βασιλεύς της Ασσυρίας· Ποίον είναι το θάρρος, επί το οποίον θαρρεῖς; **5** Λέγεις, πλὴν είναι λόγοι χειλέων, ἔχω βιολήν και δύναμιν διά πόλεμουν. **Αλλ'** επί τίνα θαρρεῖς ώστε απεστάτησας εναντίον μου; **6** Ιδού, θαρρεῖς επί την ράβδον του συντεριμένου εκείνου καλάμουν, επί την Αγύπτουν επί τον οποίον εάν τις επιστηριχθῇ, θέλει εμπηχθῆ εις την χείρα αυτού και τρυπήσει αυτήν· τοιούτος είναι ο Φαραὼ ο βασιλεὺς της Αιγύπτου προς πάντας τους θαρρούντας επ' αυτόν. **7** **Αλλ'** εάν είτης προς εμέ, Επί Κύριον τον Θέόν ημών θαρρούμεν, δεν είναι αυτός, του οποίου τους υψηλούς τόπους και τα θυσιατήρια αφήρεσεν ο Εζεκίας και είπε προς τον Ιούδαν και προς την Ιερουσαλήμ, Έμπροσθεν τούτου του θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει; **8** Τώρα λοιπόν δος ενέχυρα εις τον κύριόν μου τον βασιλέα της Ασσυρίας, και εγώ θέλω σοι δώσει δισχιλίους ίπους, αν δύνασαι από μέρους σου να δώσης επιβάτας επ' αυτούς. **9** Πως λοιπόν θέλεις τρέψει οπίσω το πρόσωπον ενός τοπάρχου εκ των ελαχίστων δούλων του κυρίου μου, και ήλπισας επί την Αιγύπτουν διά αμάξας και διά ιππείς; **10** Και τώρα, ἀνευ του Κυρίου ανέβην εγώ επί τον τόπον τούτον, διά να κατατρέψω αυτόν; ο Κύριος είπε προς εμέ, Ανάβα επί την γην ταύτην και καταστρέψουν αυτήν. **11** Τότε είπεν ο Ελιακείμ και ο Σομνάς και ο Ιωάχ προς τον Ραβ-σάκην, Λάλησον, παρακάλω, προς τους δούλους σου εις την Συριακήν γλώσσαν διότι καταλαμβάνομεν αυτήν· και μη λάλει προς ημάς Ιουδαϊστί εις επήκοον του λαού του επί του τείχους. **12** **Αλλ'** ο Ραβ-σάκης είπε, Μήπως ο κύριός μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν σου και προς σε, διά να λαλήσω τους λόγους του τόπους; δεν με απέστειλε προς τους ἄνδρας τους καθημένους επί του τείχους διά να φάγωσι την κόπρον αυτών και να πίωσι το ούρον αυτών με σας; **13** Τότε ο Ραβ-σάκης εστάθη και εφώνησεν Ιουδαϊστί μετά φωνής μεγάλης και είπεν, Ακούσατε τους λόγους του βασιλέως του μεγάλου, του βασιλέως της Ασσυρίας. **14** Ούτω λέγει ο βασιλεύς Μη σας απατά ο Εζεκίας διότι δεν θέλει δυνηθή να σας λυτρώσῃ. **15** Και μη σας κάμνην ο Εζεκίας να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος βεβαίως θέλει μας λυτρώσει· η πόλις αύτη δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **16** Μη ακούετε του Εζεκίου· διότι ούτω λέγει ο βασιλεύς της Ασσυρίας· Κάμετε συμβιβασμόν μετ' εμού και εξέλθετε προς εμέ· και φάγετε έκαστος από της αμπέλου αυτού και έκαστος από της συκής αυτού· και πίετε έκαστος από των υδάτων της δεξαμενής αυτού· **17** εωσού ἔλθω και σας λάφω εις γην ομοίαν με την γην σας, γην σίτου και οίνουν, γην ἄρτου και αμπελώνων. **18** Μη σας απατά ο Εζεκίας, λέγων, Ο Κύριος θέλει μας λυτρώσει. Ελύτρωσε τις εκ των θεών των εθνῶν την γην αυτού εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **19** Που οι θεοί της Αιμάθ και Αρφάδ; που οι θεοί της Σεφαρούΐμ;

μήπως ελύτρωσαν εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; **20** Τίνες μεταξύ πάντων των θεών των τόπων τούτων ελύτρωσαν την γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώση την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; **21** Εκείνοι δε εσιώπων και δεν απεκρίθησαν λόγον προς αυτόν διότι ο βασιλεύς είχε προστάξει, λέγων, Μη αποκριθήτε προς αυτόν. **22** Τότε Ελιακείμ ο ιερός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς, και Ιωάχ ο ιερός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήλθον προς τον Εζεκίαν με διεσχιμένα ιμάτια και απήγγειλαν προς αυτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

37 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, δέσχοις τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου. **2** Και απέστειλεν Ελιακείμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων εσκεπασμένους με σάκκους, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον ιερό του Αμώς; **3** και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας· Ήμέρα θύλιψεως και ονειδισμού και βλασφημίας, η ημέρα αύτη· διότι τα τέκνα ήλθον εις την ακμήν της γέννας, πλὴν δύναμις δεν είναι εις την τίκτουσαν· **4** είθε να ήκουσε Κύριος ο Θέός σου τους λόγους του Ραβ-σάκη, τον οποίον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ο κύριος αυτού απέστειλε διά να ονειδίσῃ τον ζώντα Θεόν, και να υβρίσῃ διά των λόγων, τους οποίους ήκουσε Κύριος ο Θέός σου· διά τούτο ούφωσαν δέησιν υπέρ του υπολοίπου του σωζομένου. **5** Και ήλθον προς τον Ησαΐαν οι δούλοι του βασιλέως Εζεκίου. **6** Και είπε προς αυτούς ο Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπεῖ προς τον κύριόν σας· Ούτω λέγει Κύριος· Μη φοβού από των λόγων, τους οποίους ήκουσας, διά των οποίων οι δούλοι του βασιλέως της Ασσυρίας με ανειδίσαν· **7** Ιδού, εγώ θέλω βάλει εις αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε ακούσας θόρυβον θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού· και θέλω κάμει αυτόν να πέσῃ διά μαχαίρας εν την γην αυτού. **8** Ο Ραβ-σάκης λοιπὸν επέτρεψε και εύρηκε τον βασιλέα της Ασσυρίας πολεμούντα εναντίον της Λιβνά· διότι ήκουσεν ότι ἐφύγεν από Λαχείς. **9** Και ο βασιλεύς ήκουσε να λέγωσι περί Θιρακά του βασιλέως της Αιθιοπίας, Εξήλθε να σε πολεμήσῃ. Και ότε ήκουσε τούτο, απέστειλε πρέσβεις προς τον Εζεκίαν, λέγων, **10** Ούτω θέλετε ειπεῖ προς Εζεκίαν, τον βασιλέα του Ιούδα, λέγοντες, Ο Θέός σου, επί τον οποίον θαρρεῖς, ας μη σε απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **11** Ιδού, συ ήκουσας τι έκαμον οι βασιλείς της Ασσυρίας εις πάντας τους τόπους, καταστρέφοντες αυτούς· και συ θέλεις λυτρώθη; **12** Μήπως οι θεοί των εθνῶν ελύτρωσαν εκείνους, τους οποίους οι πατέρες μουν κατέστρεψαν, την Γωζάν και την Χαρράν και Ρεόσφ και τους νιούς του Εδέν, τους εν Τελασσάρ; **13** Που ο βασιλεύς της Αιμάθ και ο βασιλεύς της Αρφάδ και ο βασιλεύς της πόλεως Σεφαρούΐμ, Ενά και Αυά; **14** Και λαβών ο Εζεκίας την επιτολήν εις της χειρός των πρέσβεων ανέγνωσεν αυτήν· και ανέβη ο Εζεκίας εις τον οίκον του Κυρίου και εξέτυλεν αυτήν ενώπιον του Κυρίου. **15** Και προστυχήθη εις τον Κύριον ο Εζεκίας λέγων, **16** Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραήλ, ο καθήμενος επί των χερουβείμ, συ αυτός είσαι ο Θέός, ο μόνος, πάντων των βασιλείων της γῆς συ έκαμες τον ουρανόν και την γην. **17** Κλίνον, Κύριε, το οὓς σου και ἀκουσον· ἀνοίξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ· και ἀκουσον πάντας τους λόγους του Σενναχειρέιμ, ὅστις απέστειλε τούτον διά να ονειδίσῃ τον ζώντα Θεόν. **18** Αληθώς, Κύριε, οι βασιλείς της Ασσυρίας πρήμωσαν πάντα τα έθνη και τους τόπους αυτών, **19** και ἐρρίψαν εις το πυρ τους θεούς αυτών· διότι δεν ήσαν θεοί, αλλ' ἐργον χειρών ανθρώπων, ξύλα

και λίθοι διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς. **20** Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, σώσον ημάς εκ της χειρός αυτού διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι σε είσαι ο Κύριος, ο μόνος. **21** Τότε απέστειλεν Ησαΐας ο υιός του Αμώς προς Εζεκίαν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ἡκουσα δόσα προσηυχῆς εἰς εὑμέ κατά του Σενναχειρέιμ, βασιλέως της Ασσυρίας. **22** Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος ελάλησε περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ενέπαιξεν η παρθένος, θυγάτηρ της Σιών· οπίσω σου ἐσείσεις κεφαλήν η θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ. **23** Τίνα ανειδίσας και εβλασφήμησας; και κατά τίνος ύψωσας φωνήν και εσήκωσας υψηλά τους οφθαλμούς σου; κατά του Αγίου του Ισραήλ. **24** Τον Κύριον ανειδίσας διά των δούλων σου και είπας, Με το πλήθος των αμαζών μου ανέβην εγώ εἰς το ύψος των ορέων, εἰς τα πλευρά του Λιβάνου· και θέλω κόφει τας υψηλάς κέδρους αυτού, τας εκλεκτάς ελάτους αυτού· και θέλω εισέλθει εἰς το ύψος των ἄκρων αυτού, εἰς το δάσος του Καρμήλου αυτού· **25** εγώ ανέσκαψα και ἐπιον ὄδατα· και με το ίχνος των ποδῶν μου εξήρανα πάντας τους ποταμούς των πολιορκουμένων. **26** Μη δεν ήκουσας ὅτι εγώ ἔκαμον τούτο παλαιόθεν και από ημέρων αρχαίων εβουλεύθην αυτό; τώρα δε εξετέλεσα τούτο, ὡστε να ἥσαι διά να καταστρέψῃς πόλεις αχωραμένας εἰς ερειπίων σωρούς· **27** διά τούτο οι κάτοικοι αυτών ἡσαν μικράς δυνάμεως, ετρόμαζαν και κατηγχύνθησαν ἡσαν ως ο χόρτος του αγρού και ως η χλόη, ως ο χόρτος των δωμάτων και ως ο σίτος ο καιμένος πριν καλαμώσῃ. **28** Πλην εγώ εξέύρω την κατοικίαν σου και την ἔξοδόν σου και την είσοδόν σου και την κατ' εμού λόσσαν σου. **29** Επειδή η κατ' εμού λόσσα σου και η αλαζονεία σου ανέβησαν εἰς τὰ ὡτά μου, διά τούτο θέλω βάλει τον κρίκον μου εἰς τους μυκτήράς σου και τον χαλινόν μου εἰς τα χείλη σου, και θέλω σε επιτρέψῃ διά της οδού δι' ης ἡλθε. **30** Και τούτο θέλει είσθαι εἰς σε το σημείον· τὸ ἔτος τούτο θέλετε φάγει ὁ, τι είναι αυτοφυές· και το δεύτερον ἔτος, ὁ, τι εκφύεται από του αυτού το δε τρίτον ἔτος, σπείρατε και θερίσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και φάγετε τον καρπόν αυτών. **31** Και το υπόλοιπον εκ του οίκου Ιούδα, το διασωθέν, θέλει ριζώσει πάλιν υποκάτωθεν και θέλει δώσει επάνω καρπούς. **32** Διότι εξ Ιερουσαλήμ θέλει εξέλθει το υπόλοιπον και εκ του όρους Σιών το διασωθέν· ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **33** Ούτω λέγει Κύριος περὶ τού Βασιλέως της Ασσυρίας· δεν θέλει εισέλθει εἰς την πόλιν ταύτην, ουδέ θέλει τοξεύει εκεῖ βέλος, ουδέ θέλει προβάλει κατ' αυτής ασπίδας, ουδέ θέλει υψώσει εναντίον αυτής πρόχωμα· **34** διά της οδού δι' ης ἡλθε, δι' αυτής θέλει επιστρέψει και εἰς την πόλιν ταύτην δεν θέλει εισέλθει, λέγει ο Κύριος· **35** διότι θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ὡστε να σώσω αυτήν, ἔνεκεν εμού και ἔνεκεν του δούλου μου Δαβίδ. **36** Τότε εξήλθεν ο ἀγγελος του Κυρίου και επάταξεν εν τω στρατοπέδῳ των Ασσυρίων εκατόν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας· και ὅτε εξηγέρθησαν το πρῶι, ιδού, ἡσαν πάντες σώματα νεκρά. **37** Και εσηκώθη και ἔφυγε και επέστρεψε Σενναχειρέιμ ο βασιλεὺς της Ασσυρίας και κατώκησεν εν Νινευῇ. **38** Και ενώ προσεκύνει εν τω οίκω Νισρώκ του θεού αυτού, ἀδραμμέλει και Σαρασάρ οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρᾳ, αυτοί δε ἔφυγον εἰς γην Αρμενίας εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εσαραδδών ο υιός αυτού.

38 Κατ' εκείνας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας εἰς θάνατον· και ἡλθε προς αυτόν Ησαΐας ο προφήτης ο υιός του Αμώς και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Διάταξον περὶ του οίκου σου· επειδή αποθνήσκεις και δεν θέλεις ζήσει. **2**

Τότε ἐστρέψεν ο Εζεκίας το πρόσωπον αυτού προς τον τοίχον και προσηυχήθη εἰς τον Κύριον, **3** και είπε, Δέομαι, Κύριε, ενθυμήθητι τώρα πως περιεπάτησα ενώπιον σου εν αληθείᾳ και εν καρδίᾳ τελεία και ἐπράξα το αφεστόν ενώπιον σου. Και ἐκλαυσεν ο Εζεκίας κλαυθμόν μέγαν. **4** Τότε ἐγείνε λόγος Κυρίου προς τον Ησαΐαν λέγων, **5** Ὑπαγε και ειπε προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατέρος σου· Ἡκουσα την προσευχήν σου, είδον τα δάκρυά σου ιδού, θέλω προσθέσει εἰς τας ημέρας σου δεκαπέντε ἔτη· **6** και θέλω ελευθερώσεις σε και την πόλιν ταύτην ει της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας και θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην· **7** και τούτο θέλει είσθαι εἰς σε το σημείον παρά Κυρίου ότι θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο, το οποίον ελάλησεν· **8** ιδού, θέλω στρέψει οπίσω δέκα βαθμούς την σκιάν των βαθμών, τους οποίους κατέβη εἰς το ηλιακόν ώρολόγιον του Ἀχαζ. Και εστράφη ο ήλιος δέκα βαθμούς, διά των οποίων είχε καταβή. **9** Ταύτα είναι τα γραφέντα υπό Εζεκίου βασιλέως του Ιούδα, ότε ηρρώστησε και ανέλαβεν εκ της αρρωστίας αυτού· **10** Εγώ είπα, Εν τη μεσημβρίᾳ των ημερών μου θέλω υπάγει εἰς τας πύλας του τάφου εστερήθην το υπόλοιπον των ετών μου. (**Sheol h7585**) **11** Είπα, δεν θέλω ιδεί πλέον τον Κύριον, τον Κύριον, εν γη ζώντων· δεν θέλω ιδεί πλέον ἀνθρώπων μετά των κατοίκων του κόσμου. **12** Η ζωή μου ἔφυγε και μετετοπίσθη απ' εμού ως ποιμένος σκηνῆς εκόπη η ζωή μου ως υπό υφαντού· από του στημονίου θέλει με κόφης· από πρωΐας ἔως εσπέρας θέλεις με τελειώσει. **13** Εστοχαζόμην ἔως πρωΐας, ως λέων θέλει συντρίψει πάντα τα οστά μου· από πρωΐας ἔως εσπέρας θέλεις με τελειώσει. **14** Ως γερανός, ως χελιδών, ούτω εψέλλιζον ωδορόμην ως τρυγών· οι οφθαλμοί μου απέκαμπον ατενίζοντες εἰς τα ἄνω. Καταθλίβομαι, Κύριε ανακούφισόν με. **15** Τι να είπω· αυτός και είπε προς εμέ και εξετέλεσε· θέλω διάγει πάντα τα ἔτη μου εν τη πικρίᾳ της ψυχής μου. **16** Εν τούτοις, Κύριε, ζώσιν οι ἀνθρώποι, και εν πάσι τούτοις υπάρχει ζωή του πνεύματός μου· συ βεβαίως με θεραπεύεις και με αναζωοποιείς. **17** Ιδού, αντί ειρήνης επήλθεν επ' εμέ μεγάλη πικρία· αλλά συ, δι' αγάπην της ψυχής μου, ελύτρωσας αυτήν από του λάκκου της φθοράς· διότι ἐρριψας οπίσω των νώτων σου πάσας τας αμαρτίας μου. **18** Διότι ο τάφος δεν θέλει σε υμνήσεις ο θάνατος δεν θέλει σε δοξολογήσεις οι καταβαίνοντες εἰς τον λάκκον δεν θέλουσιν ελπίζει επὶ την αλήθειάν σου. (**Sheol h7585**) **19** Ο ζωή, ο ζωή, αυτός θέλει εἰς συνεῖ, καθώς εγώ ταύτην την ημέραν· ο πατήρ θέλει εἰς τα τέκνα γνωστοποιεῖς την αλήθειάν σου. **20** Ο Κύριος ήλθε να με σώσῃ· διά τούτο θέλομεν ψάλλει το ἀσμά μου επιν εντεταμένων οργάνων πάσας τας ημέρας της ζωής ημών εν τω οίκων του Κυρίου. **21** Διότι ο Ησαΐας είχεν ειπεῖ, Ας λάβωσι παλάθινην σύκων και ας βάλωσιν αυτήν ως ἐμπλαστρον επὶ το ἔλκος και θέλεις ιατρεύθη. **22** Και ο Εζεκίας είχεν ειπεῖ, Τι είναι το σημείον ότι εγώ θέλω αναβή εἰς τον οίκον του Κυρίου;

39 Κατ' εκείναν τον καιρόν Μερωδάχ-βαλαδάν, ο υιός του Βαλαδάν, βασιλεὺς της Βαβυλώνος, ἐστειλεν επιστολάς και δώρα προς τον Εζεκίαν, ακούσας ότι ηρρώστησε και ανέλαβε. **2** Και εχάρη δι' αυτά ο Εζεκίας και ἐδείξεν εἰς αυτούς τον οίκον των πολυτίμων πραγμάτων αυτού, τον ἀργυρον και τον χρυσόν και τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα και πάσαν την οπλοθήκην αυτού και παν ό, τι ευρίσκετο εν τοις θησαυροίς αυτού· δεν ἴτο ουδέν εν τω οίκων αυτού ουδέ υπό πάσαν την εξουσίαν αυτού, το οποίον ο Εζεκίας δεν ἔδειξεν εἰς αυτούς. **3** Τότε ήλθεν Ησαΐας ο προφήτης προς τον βασιλέα

Εζεκίαν και είπε προς αυτόν, Τι λέγουσιν ούτοι οι ἀνθρώποι και πόθεν ἥλθον προς σε; Και ο Εζεκίας είπεν, Από γης μακράς ἔρχονται προς εμέ, από Βαβυλώνος. **4** Ο δε είπε, Τι είδον εν τω οίκω σου; Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Είδον παν ό, τι είναι εν τω οίκω μου· δεν είναι ουδέν εν τοις θησαυροίς μου, το οποίον δεν ἔδειξα εἰς αυτούς. **5** Τότε είπεν ο Ησαΐας προς τον Εζεκίαν, Ἀκουσον τον λόγον του Κυρίου των δυνάμεων. **6** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, καθ' ας παν ό, τι είναι εν τω οίκω σου και ό, τι οι πατέρες σου εναπεταμένουσαν μέχρι της ημέρας ταύτης, θέλει μετακομισθή εἰς την Βαβυλώνα· δεν θέλει μείνει ουδέν, λέγει Κύριος· **7** καὶ εκ των ιών σου, οίτινες θέλουσιν εξέλθει από σου, τους οποίους θέλεις γεννήσει, θέλουσι λάβει· και θέλουσι γείνει ευνούχοι εν τω παλατίω του βασιλέως της Βαβυλώνος. **8** Τότε είπεν ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν, Καλός ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησα. Είπεν ἐτί, Διότι θέλει είσθαι ειρήνη και ασφάλεια εν ταῖς ημέραις μου.

40 Παρηγορείτε, παρηγορείτε τον λαόν μου, λέγει ο Θεός σας. **2** Λαλήσατε παρηγορητικά προς την Ιερουσαλήμ, και φωνήσατε προς αυτήν, ότι ο καιρός της ταπεινώσεως αυτῆς επιληρώθη, ότι η ανομία αυτής συνεχωρίθη· διότι ἔλαβεν εκ της χειρός Κυρίου διπλάσιον διά πάσας τας αμαρτίας αυτής. **3** Φωνή βοώντος εν τη ερήμῳ, Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε εν τη ερήμῳ τας τρίβους του Θεού ημών. **4** Πάσα φάραγξ θέλει υψωθή και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή· και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα· και οι τραχεῖς τόποι οιμαλοί· **5** καὶ η δόξα του Κυρίου θέλει φανερωθή και πάσα σαρξ ομού θέλει ιδεῖ· διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε. **6** Φωνή λέγουσα, Φωνήσον· και είπε, Τι να φωνήσω; πάσα σαρξ είναι χόρτος και πάσα η δόξα αυτής ως ἀνθος του αγρού. **7** Ο χόρτος εξηράνθη, το ἀνθος εμαράνθη· διότι πνεύμα Κυρίου ἐπνευσεν επ' αυτό· χόρτος τη αληθεία είναι ο λαός. **8** Ο χόρτος εξηράνθη, το ἀνθος εμαράνθη· ο λόγος ὄμως του Θεού ημών μένει εις τον αιώνα. **9** Συ, ο φέρων εις την Σιών αγαθάς αγγελίας, ανάβα εις το όρος το υψηλόν συ, ο φέρων αγαθάς αγγελίας εις την Ιερουσαλήμ, ύψωσον ισχυράς την φωνήν σου ύψωσον μη φοβού· επει προς τας πόλεις του Ιούδα, Ιδού, ο Θεός ημών. **10** Ιδού, Κύριος ο Θεός θέλει ελθεῖ μετά δυνάμεων και ο βραχίων αυτού θέλει εξουσιάζει δι' αυτόν· Ιδού, ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού και η αμοιβή αυτού ενώπιον αυτού. **11** Τόλει βοσκήσει το ποιμνιον αυτού ως ποιμήν· θέλει συνάξει τα αρνία διά του βραχίονος αυτού και βαστάσει εν τω κόπων αυτού· και θέλει οδηγεῖ τα θηλάζοντα. **12** Τις εμέτρησε τα ύδατα εν τω κοιλώματι της χειρός αυτού και εστάθμισε τους ουρανούς με την σπιθαμήν και συμπεριέλαβεν εν μέτρῳ το χώμα της γης και εζύγισε τα όρη διά στατήρος και τους λόφους διά πλάστιγχος; **13** Τις εστάθμισε το πνεύμα του Κυρίου ή ἔγεινε σύμβουλος αυτού και, εδίδαξεν αυτόν; **14** Μετά τίνος συνεβούλευθη, και τις εσυνέτισεν αυτόν και εδίδαξεν αυτόν την οδόν της κρίσεως και παρέδωκεν εις αυτόν επιστήμην και ἔδειξεν εις αυτόν την οδόν της συνέσεως; **15** Ιδού, τα έθνη είναι ως σανίς από κάδου και λογίζονται ως η λεπτή σκόνη της πλάστιγχος· Ιδού, η μετατοπίζει τας νήσους ως σκόνην. **16** Και ο Λίβανος δεν είναι ικανός εἰς καύσιν ουδέ τα ζῶα αυτού ικανά εἰς ολοκαύτωμα. **17** Πάντα τα έθνη ενώπιον αυτού είναι ως μηδέν· λογίζονται παρ' αυτού ολιγάτερον πάρα το μηδέν και την ματαίστων. **18** Με τίνα λοιπόν θέλετε εξομοίωσει τον Θεόν; ή τι ομοίωμα θέλετε προσαρμόσει εἰς αυτόν; **19** Ο τεχνίτης χωνεύει εικόνα γλυπτήν, και ο χρυσοχόος εκτείνει χρυσόν επ' αυτήν και χύνει αργυράς αλύσεις. **20** Ο πτωχός κάμνων προσφοράν

εκλέγει ξύλον ἀσπητον· και ζητεί εις εαυτόν επιδέξιον τεχνίτην, διά να κατασκευάστη εικόνα γλυπτήν μη σαλευομένην. **21** Δεν εγνωρίσατε; δεν ήκουσατε; δεν ανηγγέλθη προς εσάς εξ αρχής; δεν ενοήσατε από καταβολής της γης; **22** Αυτὸς είναι ο καθήμενος επὶ τον γύρον της γης και οι κάτοικοι αυτής είναι ως ακρίδες ο εκτείνων τους ουρανούς ως παραπέτασμα και εξαπλώνων αυτούς ως σκηνήν προς κατοίκησην· **23** ο φέρων τους ηγεμόνας εις το μηδέν και καθιστών ως ματαιότητα τους κριτάς της γης. **24** Αλλ' ουδέ θέλουσι φυτευθή· αλλ' ουδέ θέλουσι σταρθή· αλλ' ουδέ θέλει ριζωθή εν τη γη το στέλεχος αυτών· μόνον να πνεύση επ' αυτούς, θέλουσι πάραυτα ξηρανθή και ο ανεμοστρόβιλος θέλει αναρπάσει αυτούς ως ἀχυρον. **25** Με τίνα λοιπόν θέλετε με εξομοιώσει και θέλω εξισωθή; λέγει ο Ἀγιος. **26** Σηκώσατε υψηλά τους οφθαλμούς σας και ιδέτε, τις εποίησε τάντα; Ο εξάγων το στράτευμα αυτών κατά αριθμόν· ο ονομαστή καλών τάντα πάντα εν τη μεγαλειότητη της δυνάμεως αυτού, διότι είναι ισχυρός εις εξουσίαν· δεν λείπει ουδέν. **27** Διά τι λέγεις, Ιακώβ, και λαλείς, Ισραήλ, Η οδός μου είναι κεκρυμένη από του Κυρίου και η κρίσις μου παραμελείται υπό του Θεού μου; **28** Δεν εγνώρισας; δεν ήκουσας, ότι ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Ποιητής των ἀκρων της γης, δεν απονεί και δεν αποκάμνει; δεν εξηνιάζεται η φρόντισης αυτού. **29** Δίδει ισχύν εις τους ητονημένους και αιδάνει την δύναμιν εις τους αδυνάτους. **30** Και οι νέοι θέλουσιν απονήσει και αποκάμει, και οι εκλεκτοί νέοι θέλουσιν αδυνατήσει παντάπασιν· **31** αλλ' οι προσμένοντες τον Κύριον θέλουσιν ανανεώσει την δύναμιν αυτών· θέλουσιν αναβή με πέρεγρας ως αετοί· θέλουσι τρέξει και δεν θέλουσιν αποκάμει· θέλουσι περιπατήσει και δεν θέλουσιν απονήσει.

41 Σιωπάτε ενώπιον μου, νήσοι· οι λαοί ας ανανεώσωσι δύναμιν· και ας πλησιάσωσι και τότε ας λαλήσωσιν· ας προσέλθωμεν ομού εις κρίσιν. **2** Τις ἔγειρε τον δίκαιον από της ανατολής, προσεκάλεσεν αυτόν τα κατά πόδας αυτού, παρέδωκεν εις αυτόν τα έθνη και κατέστησεν αυτόν κύριον επί τους βασιλείς; τις παρέδωκεν αυτούς εις την μάχαιραν αυτού ως χώμα, και εις το τόξον αυτού ως ἀχυρον αθωύμενον από ανέμου; **3** Κατεδίωξεν αυτούς και διμήθεν ασφαλώς διά της οδού, την οποίαν δεν είχε περιπατήσει με τους πόδας αυτού. **4** Τις ενήργησε και έκαμε τούτο, καλών τας γενεάς απ' αρχής; Εγώ ο Κύριος, ο πρώτος και ο μετά των εσχάτων· εγώ αυτός. **5** Αι νήσοι είδον και εφοβήθησαν· τα πέρατα της γης ετρόμαζαν, επλησίασαν και ἥλθον. **6** Εβοήθησαν ἔκαστος τον πλησίον αυτού· και είπε προς τον αδελφόν αυτού, Ίσχυε. **7** Και ο Χαλιουργός ενίσχυε τον χρυσοχόον και ο λεπτύνων με την σφύραν, τον σφυροκοπούντα επί τον ἀκμονα, λέγων, Καλόν είναι διά την συγκόλλησιν· και στερεόνει αυτό με καρφία, διά να μη κινήται. **8** Αλλά σου, Ισραήλ, δούλε μου, Ιακώβ, εκλεκτέ μου, το σπέρμα Αβραάμ του αγαπητού μου, **9** σου, τον οποίον έλαβον εκ των ἀκρων της γης και σε εκάλεσα εις τον εσχάτων αυτής και σοι είπα, Συ είσαι ο δούλος μου· εγώ σε εξέλεξα και δεν θέλω σε απορρίψει· **10** μη φοβού· διότι εγώ είμαι μετά σού μη τρόμαζε· διότι εγώ είμαι ο Θεός σου· σε ενίσχυσα· μάλιστα σε εβοήθησα· μάλιστα σε υπερησπίθην διά της δεξιάς της δικαιοισύνης μου. **11** Ιδού, πάντες οι ωργισμένοι κατά σου θέλουσιν κατασκευή και εντραπή· θέλουσιν είσθαι ως μηδέν· και οι αντιδίκοι σου θέλουσιν αφανισθή. **12** Θέλεις ζητήσει αυτούς· και δεν θέλεις ευρεῖ αυτούς, τους εναντιουμένους εις σέ· οι πολεμούντες κατά σου θέλουσι γείνει μηδέν και ως εξουθένημα. **13** Διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι ο κρατών

την δεξιάν σου, λέγων προς σε, Μη φοβού εγώ θέλω σε βοηθήσει. **14** Μη φοβού, σκώληξ Ιακώβ, θνητοί του Ισραήλ εγώ θέλω σε βοηθεί, λέγει ο Κύριος και λυτρωτής σου είναι ο Ἀγιος του Ισραήλ. **15** Ιδού, εγώ θέλω σε κάμει νέον κοπτέρων αλωνιστήριον ὅργανον οδοντωτόν θέλεις αλωνίσει τα όρη και λεπτύνει αυτά, και θέλεις κάμει τους λόφους ως λεπτόν ἄχυρον. **16** Θέλεις ανεμίσει αυτά και ο ἀνέμος θέλει σηκώσει αυτά και ο ανεμοστρόβιλος θέλει διασκορπίσει αυτά: σιν δε θέλεις ευφρανθή εις τον Κύριον και θέλεις δοξασθή ειν τω Αγίω του Ισραήλ. **17** Όταν οι πτωχοί και ενδεείς ζητήσωσιν ύδωρ και δεν υπάρχῃ, η γλώσσα δε αυτών ξηραίνηται υπό δίψης, εγώ ο Κύριος θέλω εισακούσει αυτούς, ο Θεός του Ισραήλ δεν θέλω εγκαταλείψει αυτούς. **18** Θέλω ανοίξει ποταμούς εν υψηλοίς τόποις και πηγάς εν μέσω των κοιλάδων θέλω κάμει την ἐρήμον λίμνας υδάτων και την ξηράν γην πηγάς υδάτων. **19** Εν τη ερήμῳ θέλω εμφυτεύσει την κέδρον, το δένδρον της σίττης και τον μύρτον και την ελαίαν· εν τη ακατοικήτω γη θέλω βάλει την ἐλατόν, την πεύκην και τον πύξον ομού· **20** διά να ίδωσται και να γνωρίσωσι και να στοχασθώσι και να εννοήσωσιν ομού, θήτη ο χειρ του Κυρίου έκαμε τούτο και ο Ἀγιος του Ισραήλ εδημιούργησεν αυτό. **21** Παραστήσατε την δίκιην σας, λέγει Κύριος προφέρετε τα ισχυρά σας επιχειρήματα, λέγει ο βασιλεύς του Ιακώβ. **22** Ας πλησιάσωσι και ας δείξωσιν εις ημάς τι θέλει συμβήνεις ας αναγγείλωσι τα πρότερα, τι ήσαν, διά να στοχασθώμεν αυτά και να γνωρίσωμεν τα ἔσχατα αυτών· ή ας αναγγείλωσι προς ημάς τα μέλλοντα. **23** Αναγγείλατε τα συμβήσόμενα εις το μετέπειτα, διά να γνωρίσωμεν ότι είσθε θεοί· κάμετε έτι καλόν ή κάμετε κακόν, διά να θαιμάσωμεν και να ίδωμεν ομού. **24** Ιδού, οσις είσθε ολιγώτερον παρά το μηδέν, και το ἔργον σας χειρότερον παρά το μηδέν· όστις σας εκλέγει, είναι βδέλυγμα. **25** Ἡγειρά ένα εκ βορρά και θέλει ἐλθεῖς απ' ανατολών ήλιον θέλει επικαλείσθαι το ονομά μου· και θέλει πατήσει επὶ τοὺς ηγεμόνας ως επὶ πηλόν και ως ο κεραμεύς καταπατεί τον ἀργιλόν. **26** Τις ανήγγειλε ταύτα απ' αρχής, διά να γνωρίσωμεν; και προ του καιρού, διά να είπωμεν, αυτός είναι ο δίκαιος; Άλλ' ουδείς ο αναγγέλλων αλλ' ουδείς ο διακηρύζων· αλλ' ουδείς ο ακούων τους λόγους σας. **27** Εγώ ο πρώτος θέλω ειπεί προς την Σιών, Ιδού, Ιδού, ταύτα· και θέλω δώσει εις την Ιερουσαλήμ τον ευαγγελιζόμενον. **28** Διότι εθέωρασα και δεν ήτο ουδείς, ναι, μεταξύ αυτών, αλλά δεν υπήρχε σύμβολος δυνάμενος να αποκριθῆ λόγον, ὅτε ηρώτησα αυτούς. **29** Ιδού, πάντες είναι ματαιότης, τα ἔργα αυτών μηδέν· τα χωνευτά αυτών ἀνέμος και ματαιότης.

42 Ιδού, ο δούλος μου, τον οποίον υπεστήριξα· ο εκλεκτός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· θέσα το πνεύμα μου επ' αυτόν θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη. **2** Δεν θέλει φωνάζει ουδέ θέλει ανακράξει ουδέ θέλει κάμει την φωνήν αυτού να ακουσθή εν ταῖς οδοῖς. **3** Κάλαμον συντελασμένον δεν θέλει συντρίψει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβύσει· θέλει εκφέρει κρίσιν εν αληθείᾳ. **4** Δεν θέλει εκλίπει ουδέ θέλει μικροψήγησει, εωσού βάλη κρίσιν εν τη γῇ· και αι νήσοι θέλουσι προσμένει τον νόμον αυτού. **5** Ούτον λέγει ο Θεός ο Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς και εκτείνας αυτούς· ο στερεώσας την γην και τα γεννώμενα εξ αυτής· ο διδούς πνοήν εις τον λαόν τον επ' αυτής και πνεύμα εις τους περιπατούντας επ' αυτής: **6** Εγώ ο Κύριος σε εκάλεσα εν δικαιοσύνῃ, και θέλω κρατεί την χείρα σου και θέλω σε φυλάττει και θέλω σε καταστήσει διαθήκην του λαού, φως των εθνών· **7** διά να ανοίξης τους οφθαλμούς των τυφλών,

να εκβάλης τους δεσμίους εκ των δεσμών, τους καθημένους εν σκότει εκ του οίκου της φυλακής. **8** Εγώ είμαι ο Κύριος· τούτο είναι το ονομά μου· και δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις ἄλλον ουδέ την αίνεσίν μου εις τα γλυπτά. **9** Ιδού, ήλθον τα απ' αρχής και εγώ αναγγέλλων νέα πράγματα· πριν εκφύωσι, λαλώ περί αυτών εις εσάς. **10** Ψάλλετε εις τον Κύριον ἄσμα νέον, την δόξαν αυτού εκ των ἀκρων της γης, σεις οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτῇ αι νήσοι και οι κατοικούντες αυτάς. **11** Η ἐρήμος και αι πόλεις αυτής ας υψώσωσι φωνήν, αι κώμαι τας οποίας κατοικεί ο Κηδάρ· ας φάλλωσιν οι κάτοικοι της Σελά, ας αλαλάζωσιν εκ των κορυφών των ορέων. **12** Ας δώσωσι δόξαν εις τον Κύριον και ας αναγγέλωσι την αίνεσίν αυτού εν ταις νήσοις. **13** Ο Κύριος θέλει εξέλθεις αις ισχυρός· θέλει διεγείρει ζήλον ως πολεμιστής· θέλει φωνάζει, μάλιστα θέλει βρυχήσει, θέλει υπερισχύσει κατά των πολεμίων αυτού. **14** Από πολλούς εσιώπησα· θέλω μείνει ήσυχος; θέλω κρατήσει εμαυτόν· τώρα θέλω φωνάζει ως η τίκτουσα· θέλω καταστρέψει και καταπαίει ομού. **15** Θέλω ερημώσει ορή και λόφους και καταξηράνει πάντα τον χόρτον αυτών· και θέλω καταστήσει τους ποταμούς νήσους και τας λίμνας θέλω ξηράνει. **16** Και θέλω φέρει τους τυφλούς δι' οδού την οποίαν δεν ήξερον, θέλω οδηγήσει αυτούς εις τρίβους τας οποίας δεν εγνώριζον· το σκότος θέλω κάμει φως έμπροσθεν αυτών και τα σκολιά ευθέα. Ταύτα τα πράγματα θέλω κάμει εις αυτούς και δεν θέλω εγκαταλείψει αυτούς. **17** Εστράφησαν εις τα οπίσω, κατησχύνθησαν οι θαρρούντες επί τα γλυπτά, οι λέγοντες προς τα χωνευτά, σεις είσθε οι θεοί ημών. **18** Ακούσατε, κωφοί· και ανοίξατε τους οφθαλμούς σας, τυφλοί, διά να ίδητε. **19** Τις τυφλός, παρά ο δούλος μου; ή κωφός, παρά ο μηνυτής μου, τον οποίον απέστειλα; τις τυφλός, παρά ο τέλειος; και τις τυφλός, παρά ο δούλος του Κυρίου; **20** Βλέπεις πολλά αλλά δεν παρατηρεῖς· ανοίγεις ταώτα αλλά δεν ακούεις. **21** Ο Κύριος ευνόησε προς αυτόν ένεκεν της δικαιοσύνης αυτού· θέλει μεγαλύνει τον νόμον αυτού και καταστήσει έντιμον. **22** Πλην αυτός είναι λαός διηρπαγμένος και γεγυμνωμένος· είναι πάντες πεπαγιδεύμένοι εν σπηλαίοις και κεκρυμένοι εν ταις φυλακαίς· είναι λάφυρον και δεν υπάρχει ο λυτρόνων διάρπαγμα, και ουδείς ο λέγων, Επίστρεψον αυτό. **23** Τις από σας θέλει δώσει ακρόσαν εις τούτο; θέλει προσέξει και ακούσει εις το μετά ταύτα; **24** Τις παρέδωκε τον Ιακώβ εις διαρπαγήν και τον Ισραήλ εις λεγλασίας· ουχί ο Κύριος, αυτός εις τον οποίον ημαρτίσαμεν; διότι δεν ηθέλησαν να περιπατήσων εν ταις οδοίς αυτού ουδέ υπήκουσαν εις τον νόμον αυτού. **25** Διά τούτο εξέχειν επ' αυτόν την σφοδρότητα της οργής αυτού και την ορμήν του πολέμου· και συνέφελεξεν αυτόν πανταχθέν αλλ' αυτός δεν ενόησε· και έκαυσεν αυτόν αλλ' αυτός δεν έβαλε τούτο εν τη καρδία αυτού.

43 Και τώρα ούτω λέγει Κύριος, ο δημιουργός σου, Ιακώβ, και ο πλάστης σου, Ισραήλ· Μη φοβού· διότι εγώ σε ελύτρωσα, σε εκάλεσα με το ονομά σου· εμού είσαι. **2** Όταν διαβαίνης διά των υδάτων, μετά σου θέλω είσθαι· και όταν διά των ποταμών, δεν θέλουσι πλημμυρήσει επί σέ· όταν περιπατής διά του πυρός, δεν θέλεις καή ουδέ θέλει εξάρφητη η φλόξ επί σε. **3** Διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο Ἀγιος του Ισραήλ, ο Σωτήρ σου· διά αντιλυτρόν σου έδωκα την Αίγυπτον· υπέρ σου την Αιθιοπίαν και Σεβά. **4** Αφότου εστάθης πολύτιμος εις τους οφθαλμούς μου, εδοξάσθης και εγώ σε ηγάπησα· και θέλω δώσει ανθρώπους πολλούς υπέρ σου και λαούς υπέρ της κεφαλής σου. **5** Μη φοβού· διότι εγώ είμαι μετά σου· από

ανατολών θέλω φέρει το σπέρμα σου και από δυσμών θέλω σε συνάξει. **6** Θέλω ειπεί προς τον βορράν, Δός· και προς τον νότον, Μη εμποδίσης φέρε τους νιούς μου από μακράν και τας θυγατέρας μου από των άκρων της γης, **7** πάντας όσοι καλούνται με το όνομά μου διότι εδημοργήσα αυτούς διά την δόξαν μου, ἐπλασα αυτούς και ἔκαμα αυτούς. **8** Εξάγαγε τον λαόν τον τυφλόν και ἔχοντα οφθαλμούς και τον κωφόν και ἔχοντα ώτα. **9** Ας συναθροισθῶι πάντα τα έθνη και ας συναχθῶσιν οι λαοί· τις μεταξύ αυτών ανήγγειλε τούτο και ἔδειξεν εἰς ημάς τα πρότερα; ας φέρωσι τους μάρτυρας αυτών και ας δικαιωθῶσιν· και ας ακούσωσι και ας είπωσι, Τούτο είναι αληθινόν. **10** Σεις είσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, και ο δούλός μου, τον οποίον εξέλεξα, διά να μάθητε και να πιστεύσητε εἰς εμέ· και να εννοήσητε ότι εγώ αυτός είμαι· προ εμού ἄλλος Θεός δεν υπήρξεν ουδέ θέλει υπάρχει μετ' εμέ. **11** Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος· και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει. **12** Εγώ ανήγγειλα και ἔσωσα και ἔδειξα· και δεν εστάθη εἰς εσάς ξένος θέσης· σεις δε εἰσέθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, και εγώ ο Θεός. **13** Και πριν γείνη η ημέρα, εγώ αυτός ήμην· και δεν υπάρχει ο λυτρώνων εν της χειρός μου· θέλω κάμει και τις δύναται να εμποδίσῃ αυτό; **14** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σας, ο Ἀγιος του Ισραήλ· διά σας ἔξαπέστειλα εἰς την Βαθύλωνα και κατέβαλον πάντας τους φυγάδας αυτής και τους Χαλδαίους τους εγκαυχωμένους εἰς τα πλοία. **15** Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Ἀγιός σας, ο Ποιητής του Ισραήλ, ο Βασιλεύς σας. **16** Ούτω λέγει Κύριος, δόστις ἔκαμεν οδόν εἰς την θάλασσαν και τρίβον εἰς τα ισχυρά ὑδάτα· **17** δόστις ἔξηγαγεν αμάξους και ἵππους, στράτευμα και ρωμαλέους· πάντα ομού εξηπλώθησαν κάτω, δεν εσηκώθησαν· ηφαντίσθησαν, εσφέσθησαν ως στυπίον. **18** Μη ενθυμήσθε τα πρότερα και μη συλλογίζεσθε τα παλαιά. **19** Ιδού, εγώ θέλω κάμει νέον πράγμα· τώρα θέλει ανατείλει· δεν θέλετε γνωρίσει αυτό; θέλω βεβαίως κάμει οδόν εν τη ερήμῳ, ποταμούς εν τη ανύδρῳ. **20** Τα θηρία του αγρού θέλουσι με δοξάσει, οι θώρες και οι στρουθοκάμηλοι· διότι δίδω ὑδατα εἰς την ἔρημον, ποταμούς εἰς την ἀνύδρον, διά να ποτίσω τον λαόν μου, τον εκλεκτόν μου. **21** Ο λαός, τον οποίον ἐπλασα εἰς εμαυτόν, θέλει διηγείσθαι την αίνεστιν μου. **22** Άλλά συ, Ιακώβ, δεν με επεκαλέσθης· αλλά συ, Ισραήλ, εβαρύνθης απ' εμού. **23** Δεν προσέφερες εἰς εμέ τα αρνία των ολοκαυτωμάτων σου ουδέ με ετίμησας με τας θυσίας σου. Εγώ δεν σε εδούλωσα με προσφοράς ουδέ σε εβράμνα με θυμίαμα· **24** δεν ηγόρασας με αργύριον κάλαμον αρωματικόν δι' εμέ, ουδέ με ενέπλησας από του πάχοντας των θυσιών σου· αλλά με εδούλωσας με τας αμαρτίας σου, με επεβράνυνας με τας ανομίας σου. **25** Εγώ, εγώ είμαι, δόστις εξαλείφω τας παραβάσεις σου ἔνεκπει εμού, και δεν θέλω ενθυμητή τας αμαρτίας σου. **26** Ενθύμισόν με· ας κριθώμεν ομού· λέγε συ, διά να δικαιωθής. **27** Ο προπάτωρ σου ημάρτησε και οι διδάσκαλοί σου ηνόμησαν εἰς εμέ. **28** Αιά τούτο θέλω καταστήσει βεβήλους τους ἀρχοντας του αγιαστηρίου, και θέλω παραδώσει τον Ιακώβ εις κατάραν και τον Ισραήλ εις ονειδισμούς.

44 Άλλά τώρα ἀκουσον, δούλέ μου Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εξέλεξα. **2** Ούτω λέγει Κύριος, δόστις σε ἔκαμε και σε ἐπλασεν ει κοιλίας και θέλει σε βοηθήσει· Μη φοβού, δούλέ μου Ιακώβ, και συ, Ιεσουρόν, τον οποίον εξέλεξα. **3** Διότι θέλω εκχειί ίδωρ επί τον διψώντα και ποταμούς επί την ξηράν· θέλω εκχειί το πνεύμα μου επί το σπέρμα σου και την ευλογίαν μου επί τους εκγόνους σου· **4** και θέλουσι βλαστήσει ως μεταξύ χόρτου, ως ιτέαι παρά τους ρύακας των ιδάτων. **5** Ο μεν θέλει

λέγει, Εγώ είμαι του Κυρίου· ο δε θέλει ονομάζεσθαι με το ονόμα Ιακώβ· και ἄλλος θέλει υπογράφεσθαι με την χείρα αυτού εις τον Κύριον και επονομάζεσθαι με το ονόμα Ισραήλ. **6** Ούτω λέγει Κύριος ο Βασιλεύς του Ισραήλ και ο Λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο πρώτος και εγώ ο ἔσχατος και εκτός εμού δεν υπάρχει Θεός. **7** Και τις ως εγώ θέλει κράξει και αναγγείλει και διατάξει εἰς εμέ, αφού εσύστησα τον παλαιόν λαόν; και τα επερχόμενα και τα μέλλοντα ας αναγγείλωσι προς αυτούς. **8** Μη φοβείσθε μηδέ τρομάζετε· ἔκτοτε δεν σε ἔκαμα να ακούσηταις και ανήγγειλο τούτο; σεις είσθι μάλιστα μάρτυρές μου· εκτός εμού υπάρχει Θεός; βεβαίως δεν υπάρχει βράχος δεν γνωρίζω ουδένα. **9** Οσοι κατασκευάζουσιν ειδώλα, πάντες είναι ματαιότης· και τα πολυέραστα αυτών είδωλα δεν ωφελούσι· και αυτοί είναι μάρτυρες αυτών ότι δεν βλέπουσιν ουδέ νοούσι, διά να κατασχυνθώσι. **10** Τις ἐπλασε θέον ή ἔχουσεν ειδωλον, το οποίον ουδέναν φοβείται; **11** Ιδού, πάντες οι σύντροφοι αυτού θέλουσιν αισχυνθή· και οι τεχνίται, αυτοί είναι εξ ανθρώπων· ας συναχθῶσι πάντες ομού· ας παρασταθῶσι θέλουσι φοβηθή, θέλουσιν εντραπή πάντες ομού. **12** Ο χαλκεύς κόπτει σίδηρον και εργάζεται εἰς τους ἀνθράκας και με τα σφυρία μορφόνει αυτό και κατασκευάζει αυτό με την δύναμιν των βραχίονων αυτού· μάλιστα πεινά και η δύναμις αυτού αποκάμνει· ὑδωρ δεν πίνει και απονέ·. **13** Ο χυλουργός εξαπλόνει τον κανόνα, σημειόνει αυτό με στάμηνη, ομαλύνει αυτό με ροκάνια και σημειόνει αυτό διά του διαβήτου και κάμνει αυτό κατά την ανθρωπίνην μορφήν, κατά ανθρωπίνην ώραιότητα, διά να κατοική εν τη οικίᾳ. **14** Κόπτει εἰς εαυτόν κέδρους και λαμβάνει την κυπάρισσον και την δρυν, τα οποία εκλέγει εἰς εαυτόν μεταξύ των δένδρων του δάσους· φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν. **15** Και θέλει είσθι χρήσιμον εἰς τον ἀνθρωπον διά καύσιμον· και εξ αυτού λαμβάνει και θερμαίνεται· προσέτι καίει αυτό και ψήνει ἀρτόν· προσέτι κάμνει αυτό θεόν και προσκυνει αυτό· κάμνει αυτό ειδωλον και γονατίζει ἐμπροσθεν αυτού. **16** Το ήμισυ αυτού καίει εν πυρί· με το ἄλλο ήμισυ τρώγει το κρέας· ψήνει το ψητόν και χορτάνει· και θερμαίνεται, λέγων, Ω εθερμάνθην, είδον το πύρ· **17** και το εναπολειφθέν αυτού κάμνει θεόν, το γλυπτόν αυτού· γονατίζει ἐμπροσθεν αυτού και προσκυνει αυτό και προσένχεται εἰς αυτό και λέγει, Λύτρωσον με, διότι είσαι ο θεός μου. **18** Δεν καταλαμβάνουσιν ουδέ νοούσι· διότι ἔκλεισε τους οφθαλμούς αυτών διά να μη βλέπωσι, και τας καρδίας αυτών διά να μη νοώσι. **19** Και ουδείς συλλογίζεται εν τη καρδία αυτού ουδέ είναι γνώστης εν αυτώ ουδέ νόστης, ὥστε να είπη, Το ήμισυ αυτού ἔκανεα σε πυρί· ἔτι έψησα ἀρτόν επί των ανθράκων αυτού· ἔψησα κρέας και ἔφαγον· ἔπειτα θέλω κάμει το υπόδοιπον αυτού βδέλυγμα; θέλω προσκυνήσει δένδρου κορμόν; **20** Βόσκεται από στάκτης· η ηπατημένη καρδία αυτού απεπλάνησεν αυτόν, διά να μη δύναται να ελευθερώσῃ την ψυχήν αυτού μηδέ να είπη, Τούτο, τη εν τη δεξιά μου, δεν είναι ψεύδος; **21** Ενθυμού ταύτα, Ιακώβ και Ισραήλ· διότι δούλός μου είσαι· εγώ σε ἐπλασα· δούλός μου είσαι· Ισραήλ, δεν θέλεις λησμονήθη υπ' εμού. **22** Εξήλειψα ως πυκνήν ομίχλην τας παραβάσεις σου, και ως νέφος τας αμαρτίας σου· επίστρεψον προς εμέ· διότι εγώ σε ελύτρωσα. **23** Ψάλλετε, ουρανοί· διότι ο Κύριος ἔκαμε τούτο· αλαλάξατε, τα κάτω της γῆς εκβάλετε φωνήν αγαλλιάσεως, ὅρη, δάση και πάντα τα εν αυτοῖς δένδρα· διότι ο Κύριος ελύτρωσε τον Ιακώβ και εδοξάσθη εν τω Ισραήλ. **24** Ούτω λέγει ο Κύριος, δόστις σε ελύτρωσε και σε ἐπλασεν ει κοιλίας· Εγώ είμαι ο ποιήσας τους ουρανούς,

στερεώσας την γην απ' εμαυτού· 25 ο ματαιόνων τα σημεία των ψευδολόγων και καθιστών παράφρονας τους μάντεις ο ανατρέπων τους σοφούς και μωραίνων την επιστήμην αυτών· 26 ο στερέοντας τον λόγον του δούλου μου και εκπληρών την βουλήν των μηνυτών μου· ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλεις κατοικισθή και προς τας πόλεις του Ιούδα, Θέλετε ανακτισθή και θέλω ανορθώσει τα ερείπια αυτού· 27 ο λέγων προς την άβυσσον, Γενού ξηρά και θέλω ξηράνει τους ποταμούς σου· 28 ο λέγων προς τον Κύρον, Ούτος είναι ο βοσκός μου και θέλει εκπληρώσει πάντα τα θελήματά μου· και ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλεις ανακτισθή· και προς τον ναόν, Θέλουστε τεθή τα θεμέλιά σου.

45 Ούτω λέγει Κύριος προς τον κεχρισμένον αυτού, τον Κύρον, τον οποίου την δεξιάν χείρα εκράτησα, διά να υποτάξω τα έθνη έμπροσθεν αυτού· και θέλω λύσει την οσφύν των βασιλέων, διά να ανοίξω τα δίθυρα έμπροσθεν αυτού· και αι πύλαι δεν θέλουσι κλεισθή. 2 Εγώ θέλω υπάγει έμπροσθεν σου και εξομαλύνει τας σκολιάς οδούς· θέλω συντρίψει τας χαλκίνας θύρας και κόψει τους σιδηρούς μοχλούς. 3 Και θέλω σοι δώσει θησαυρούς φυλαττομένους εν σκότει και πλούτη κερυμμένα εν αποκρύφοις· διά να γνωρίσης ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο καλών σε κατ' όνομα, ο Θεός του Ισραήλ. 4 Διά τον Ιακώβ τον δούλον μου και τον Ισραήλ τον εκλεκτόν μου σε εκάλεσα μάλιστα με το όνομά σου, σε επωνόμασα, αν και δεν με εγνώρισας. 5 Εγώ είμαι ο Κύριος και δεν είναι άλλος δεν υπάρχει εκτός εμού Θεός· εγώ σε περιέχωσα, αν και δεν με εγνώρισας, 6 διά να γνωρίσωσιν από ανατολών ήλιου και από δυσμών, ότι εκτός εμού δεν υπάρχει ουδείς εγώ είμαι ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος· 7 ο κατασκευάσας το φως και ποιήσας το σκότος· ο ποιών ειρήνην και κτίζων κακόν· εγώ ο Κύριος ποιώ πάντα ταύτα. 8 Σταλάξατε δρόσον ἀνωθεν, ουρανοί, και ας ράνωσιν αι νεφέλαι δικαιοσήνην· ας ανοίξῃ η γη και ας γεννήση σωτηρίαν και ας βλαστήση δικαιοσύνην ομού· εγώ ο Κύριος εποίησα τούτο. 9 Ουαί εις τον αντιμάχομενον προς τον Ποιητήν αυτού. Ας αντιμάχεται το δόστρακον προς τα δόστρακα της γῆς· ο πηλός θέλει επειτεί προς τον πλάτανον αυτούν, Τι κάμνεις; ή το έργον σου, Ούτος δεν έχει χείρας; 10 Ουαί εις τον λέγοντα προς τον πατέρα, τι γεννάς· προς την γυναίκα, τι κοιλοπονεῖς; 11 Ούτω λέγει Κύριος, ο ἄγιος του Ισραήλ και ο Πλάστης αυτού· Ερωτάτε με διά τα μέλλοντα περί των υιών μου και περί του έργου των χειρών μου προστάξατε με. 12 Εγώ ἔκτισα την γην και εποίησα ἀνθρωπον επ' αυτής εγώ διά των χειρών μου εξέτεινα τους ουρανούς και ἐδῶκα διαταγάς εις πάσαν την στρατιάν αυτών. 13 Εγώ εξήγειρα εκείνον εις δικαιοσύνην και θέλω διευθύνει πάσας τας οδούς αυτούς θέλει οικοδομήσει την πόλιν μου και θέλει επιστρέψει τους αιχμαλώτους μου, ουχὶ με λύτρον ουδὲ με δώρα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 14 Ούτω λέγει Κύριος· Ο κόπος της Αιγύπτου και το εμπόριον της Αιθιοπίας και των Σαβαΐων, ανδρών μεγαλοσώμων, θέλουσι περάσει εις σε και σου θέλουσιν εἰσθαι· οπίσια σου θέλουσιν ακολουθεῖ· με αλύσεις θέλουσι περάσει και θέλουσι σε προσκυνήσει, θέλουσι σε ικετεύσει, λέγοντες, Βεβαίως ο Θεός είναι εν σοι, και δεν υπάρχει ουδείς άλλος Θεός. 15 Τωόντι σε είσαι Θεός κρυπτόμενος, Θεέ του Ισραήλ, ο Σωτήρ. 16 Πάντες ούτοι θέλουσιν αισχυνθή και εντραπή οι εργάται των ειδώλων θέλουσι φύγει εν κατασχύνη πάντες ομού. 17 Ο δε Ισραήλ θέλει σωθῆ διά του Κυρίου σωτηρίαν αιώνιον· δεν θέλετε αισχυνθή ουδὲ εντραπή αιώνιως. 18 Διότι ούτω λέγει Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς· αυτός ο Θεός, ο

πλάσας την γην και ποιήσας αυτήν· όστις αυτός εστερέωσεν αυτήν, έκτισεν αυτήν ουχί ματαίως αλλ' έπλασεν αυτήν διά να κατοικήσαι· Εγώ είμαι ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος. 19 Δεν ελάλησα εν κρυπτώ ουδέ εν σκοτεινώ τόπω της γῆς δεν είπα προς το σπέρμα του Ιακώβ, Ζητήσατε με ματαίως είμαι ο Κύριος, ο λαλών δικαιοσύνην, ο αναγγέλλων ευθύτητα. 20 Συνάχθητε και έλθετε· πλησιάσατε ομού, οι σεσωμενοί των εθνών· δεν έχουσι νόησιν, όσοι σηκόνουσι το γλυπτόν ξύλου αυτών και προσεύχονται εις θεόν μη δυνάμενον να σώσῃ. 21 Απαγγείλατε και φέρετε αυτούς πλησίον· μάλιστα, ας συμβουλευθώστεν ομού· τις ανήγγειλε τούτο απ' αρχής; τις εφανέρωσε τούτο εξ εκείνου του καιρούν; ουχί εγώ ο Κύριος; και δεν υπάρχει εκτός εμού άλλος Θεός· Θεός δίκαιος και Σωτήρ· δεν υπάρχει εκτός εμού. 22 Εις εμέ βλέψατε και σώθητε, πάντα τα πέρατα της γῆς· διότι εγώ είμαι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος. 23 Ωμοσα εις εμαυτόν· ο λόγος εξήλθεν εκ του στόματός μου εν δικαιοσύνη και δεν θέλει επιστραφή· Ότι παν γόνυν θέλει κάμψει εις εμέ, πάσα γλώσσα θέλει οιμνύει εις εμέ. 24 Βεβαίως θέλουσιν επει περί εμού, Εν τω Κυρίω είναι η δικαιοσύνη και η δύναμις εις αυτον θέλουσι προσέλθει και θέλουσι κατασχυνθή πάντες οι οργιζόμενοι εναντίον αυτού. 25 Εν τω Κυρίω θέλει δικαιωθή πάντα το σπέρμα του Ισραήλ.

46 Κατεκάμφθη ο Βηλ, έκυψεν ο Νεβώ· τα είδωλα αυτών επετέθησαν επί ζώων και κτηνών· αι ἀμάξαι υμών ήσαν πεφορτισμέναι φορτίον κοπιαστικόν. 2 Κύπτουσι, κάμπτουσιν ομού δεν δύνανται να σώσωσι το φορτίον αλλά και αυτά φέρονται εις αιχμαλωσίαν. 3 Ακούσατε μου, οίκος Ιακώβ και παν το υπόλοιπον του οίκου Ισραήλ, τους οποίους εοίκηκασα από κοιλίας, τους οποίους εβάστασα από μήτρας· 4 και ἔως του γήρατός σας εγώ αυτός είμαι· και ἔως των λευκών τριχών εγώ θέλω σας βαστάσει· εγώ σας ἔκαμα και εγώ θέλω σας σηκώσειναι, εγώ θέλω σας βαστάσει και σώσει. 5 Με τίνα θέλετε με εξομοιώσει και θέλετε με εξισώσει και με συγκρίνει και θέλομεν είσθαι ομοιοι; 6 Χύνουσι χρυσίον εκ του βαλαντίου και ζυγίζουσιν αργύριον διά του στατήρος και μισθόνουσι χρυσούδον και κατασκευάζει αυτό θέρόν ἐπειτα προσπίπουσι και προσκυνούσι· 7 σηκόνουσιν αυτόν επ' ὡμού φέρουσιν αυτόν και θέτουσιν αυτόν εις τον τόπον αυτού και ἰστατεῖ· δεν θέλει μετασαλένει εκ του τόπου αυτού προσέτι βοώσι προς αυτόν αλλά δεν δύναται να αποκριθή ουδέ να σώσῃ αυτούς από της συμφοράς αυτών. 8 Ενθυμήθητε τούτο και δείχθητε άνθρωποι· ανακαλέσατε αυτό εις τον νούν σας, αποστάται. 9 Ενθυμήθητε τα πρότερα, τα απ' αρχής· διότι εγώ είμαι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος εγώ είμαι ο Θεός και ουδείς ομοιός μου· 10 όστις απ' αρχής αναγγέλλω το τέλος και από πρότερον τα μη γεγονότα, λέγων, Η βουλή μου θέλει σταθή και θέλω εκτελέσει απάν το θέλημά μου· 11 όστις κράζω το αρπακτικόν πτηνόν εξ ανατολών, τον ἀνδρα της βουλής μου από γης μακράναι, ελάλησα και θέλω κάμει να γείνη εβουλευθήν και θέλω εκτελέσει αυτό. 12 Ακούσατε μου, σκληροκάρδιοι, οι μακράν από της δικαιοσύνης. 13 Επλησίασα την δικαιοσύνη μου δεν θέλει είσθαι μακράν και η σωτηρία μου δεν θέλει βραδύνει· και θέλω δώσει εν Σιών σωτηρίαν εις τον Ισραήλ, την δόξαν μου.

47 Κατάβα και κάθησον επί του χώματος, παρθένε θυγάτρη της Βαβυλώνος· κάθησον κατά γῆς· θρόνος πλέον δεν είναι, θυγάτη των Χαλδαίων διότι δεν θέλεις πλέον ονομασθή απαλή και τρυφερά. 2 Πίασον τον χειρόμυλον και ἀλέθε αλευρον· εκκάλυψον τους πλοκάμους σου, γύμνωσον τους

πόδας, εικάλυψον τας κνήμας, πέρασον τους ποταμούς. **3** Η γύμνωσίς σου θέλει εικαλυφθή ναι, η αισχύνη σου θέλει φανής ειδίκησην θέλω λάβει και δεν θέλω φεισθή άνθρωπον. **4** Του Λυτρωτού ημών το όνομα είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Ἀγιος του Ισραήλ. **5** Κάθησον σιωπώσα και είσελθε εις το σκότος, θυγάτηρ των Χαλδαίων διότι δεν θέλεις πλέον ονομάζεσθαι, Η κυρία των βασιλείων. **6** Ωργίσθην κατά του λαού μου, εμίανα την κληρονομίαν μου και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα σου πλην συ δεν έδειξας εις αυτούς ἔλεος σφόδρα εβάρυνας τον ζυγόν σου επί τον γέροντα. **7** Και είπας, εις τον αιώνα θέλω είσθαι κυρία: ώστε δεν ἔβαλες ταύτα εν τη καρδία σου ουδέ ενεθυμήθης τα ἔσχατα αυτών. **8** Τώρα λοιπόν ἀκουσον τούτο, η παραδεδομένη εις τας τρυφάς, η κατοικούσα αμερίμνως, η λέγουσα εν τη καρδία σου, Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία ἄλλη: δεν θέλω καθήσει χήρα και δεν θέλω γνωρίσει ατέκνωσιν. **9** Τα δύο ταύτα θέλουσι βεβαίως ελθεί επί σε εξαίφνης εν μιᾷ ημέρᾳ, ατέκνωσις και χρησία: θέλουσιν ελθεί επί σε καθ' ολοκληρίαν διά το πλήθος των μαγειών σου, διά την μεγάλην αφθονίαν των γοητευμάτων σου. **10** Διότι εθαρρεύθης επί την πονηρίαν σου και είπας, δεν μι βλέπει ουδείς. Η σοφία σου και η επιστήμη σου σε απεπλάνησαν· και είπας εν τη καρδία σου, Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία ἄλλη. **11** Διά τούτο θέλει ελθεῖ κακόν επί σε, χωρίς να εξεύρης πόθεν γεννάτας· και συμφορά θέλει πέσει κατά σου, χωρίς να δύνασαι να αποστρέψῃς αυτήν· και όλεθρος θέλει ελθεί, αιφνιδίως επί σε, χωρίς να εξεύρης. **12** Στήθη τώρα με τας γοητείας σου και με το πλήθος των μαγειών σου, εις τας οποίας γνωνίσθης εκ νεότητός σου· αν δύνασαι να ωφεληθής, αν δύνασαι να υπεριούσης. **13** Απέκαμες εν τω πλήθει των βουλών σου. Ας σηκωθῶσι τώρα οι ουρανοσκόποι, οι αστρολόγοι, οι μηνολόγοι προγνωστικοί, και ας σε σώσωσιν εκ των επερχομένων επί σε. **14** Ιδού, θέλουσιν είσθαι ως ἄχυρον· πυρ θέλει κατακάυσει αυτούς· δεν θέλουσι δυνηθή να σώσωσιν εαυτούς από της δυνάμεως της φλογός· δεν θέλει μείνει ἄνθραξ διά να θερμανθή τις ουδέ πυρ διά να καθήσης ἐμπροσθεν αυτού. **15** Τοιούτοι θέλουσιν είσθαι εις σε εκείνοι, μετά των οποίων εκ νεότητός σου εκποιάσας, οι ἐμποροί σου θέλουσιν φύγει περιπλανώμενοι ἔκαστος εις το μέρος αυτού· ουδείς θέλει σε σώσει.

48 Ακούσατε τούτο, οίκος Ιακώβ: οι κληθέντες με το όνομα του Ισραήλ και εξελθόντες εκ της πηγής του Ιούδα: οι ομνύοντες εις το όνομα του Κυρίου και αναφέροντες τον Θεόν του Ισραήλ, πλην ουχί εν αληθεία ουδέ εν δικαιοσύνῃ. **2** Διότι λαμβάνουσι το όνομα αυτών εκ της πόλεως της αγίας και επιστηρίζονται επί τον Θεόν του Ισραήλ· το όνομα αυτού είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων. **3** Ἐκτοτε ανήγγειλα τα απ' αρχής και εξήλθον εκ του στόματός μου και διεκρίνει αυτά· ἔκαμα ταύτα αιφνιδίων και ἔγειναν. **4** Επειδή γνωρίζω ότι είσαι σκληρός, και ο τράχηλός σου είναι νεύρον σιδηρούν και το μέτωπόν σου χάλκινον. **5** Ἐκτοτε δε ανήγγειλα τούτο προς σέ· πριν γείνη διεκρίνεια τούτο εις σέ, διά να μη είπης, Το είδωλόν μου έκαμε ταύτα· και το γλυπτόν μου και το χυτόν μου προσέταξε ταύτα. **6** Ηκουσας· ιδέ πάντα ταύτα· και δεν θέλεις ομοιογήσει; από τούδε διακρύτω προς σέ νέα, μάλιστα αποκεκρυμένα, και τα οποία συ δεν ήξενυρες. **7** Τώρα ἔγειναν και ουχί παλαιόθεν, και ουδέ προ της ημέρας ταύτης ήκουσας περὶ αυτών, διά να μη είπης, Ιδού, εγώ ήξενυρον ταύτα. **8** Ούτε ήκουσας ούτε ήξενυρες ούτε απ' αρχής ηνοίχθησαν τα ώτα σου διότι ήξενυρον ἔτι βεβαίως ήθελες φερθή απίστως και εκ κοιλίας ωνομάσθης παραβάτης. **9** Ἐνεκεν του ονόματός μου θέλω μακρύνει τον

θυμόν μου, και διά τον ἔπαινόν μου θέλω βασταχθή προς σε, ώστε να μη σε εξολοθρεύσω. **10** Ιδού, σε εκαθάρισα, πλην ουχί ως ἄργυρον σε κατέστησα εκλεκτόν εν τω χωνευτηρίω της θλίψεως. **11** Ἐνεκεν εμού, ένεκεν εμού θέλω κάμει τούτο διότι πως ήθελε μολυνθή το όνομά μου; ναι, δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις ἄλλον. **12** Ακουσόν μου, Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εγώ εκάλεσα· εγώ αυτός είμαι· εγώ ο πρώτος, εγώ και ο ἔσχατος. **13** Και η χειρ μου εθεμελίωσε την γην και η δεξιά μου εμέτρησε με σπιθαμήν τους ουρανούς ὅταν καλώ αυτούς, παρίστανται ομοί. **14** Συνάχθητε, πάντες σεις, και ακούσατε τις εκ τούτων ανήγγειλα ταύτα; Ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν· θέλει εκπληρώσει το θέλημα αυτού επί την Βαβυλώνα και ο βραχίων αυτού θέλει είσθαι επί τους Χαλδαίους. **15** Εγώ, εγώ ελάλησα· ναι, εκάλεσα αυτόν· ἔφερα αυτόν και εγώ θέλω ευδώσει την οδόν αυτού. **16** Πλησιάσατε προς εμέ, ακούσατε τούτο· απ' αρχής δεν ελάλησα εν κρυπτώ αφότου ἔγινε τούτο, εγώ ήμην εκεί και τώρα Κύριος ο Θεός απέστειλεν εμέ και το πνεύμα αυτού. **17** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Ἀγιος του Ισραήλ· Εγώ είμαι και Κύριος ο Θεός σου, ο διδάσκων σε διά την ωφέλειάν σου, ο οδηγών σε διά της οδού δι' ής ἐπρεπε να υπάγησε. **18** Είθε να ήκουες τα προστάγματά μου τότε η ειρήνη σου ήθελεν είσθαι ως ποταμός και η δικαιούσην σου ως κύματα θαλάσσης· **19** και το σπέρμα σου ήθελεν είσθαι ως η ἄμμος και τα ἔγκυα της κοιλίας σου ως τα λιθάρια αυτής· το όνομα αυτού δεν ήθελεν αποκοπή ουδέ εξαλειφθή απ' ἐμπροσθέν μου. **20** Εξέλθετε εκ της Βαβυλώνος, φεύγετε από των Χαλδαίων, μετά φωνής αλαλαγμού αναγγείλατε, διακηρύξατε τούτο, εκφωνήσατε αυτό ἔως εσχάτου της γης, είπατε, Ο Κύριος ελύτρωσε τον δούλον αυτού Ιακώβ. **21** Και δεν εδίψησαν, ὅτε ὡδήγηε αυτούς διά της ερήμου· ἔκαμε να ρεύσωσι δι! αυτούς ίδατα εκ πέτρας και ἔσχισε την πέτραν και τα ίδατα ἔρρευσαν. **22** Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει Κύριος.

49 Ακούσατε μου, αι νήσοι· και προσέξατε, λαοί μακρυνοί· Ο Κύριος με εκάλεσεν εκ κοιλίας εκ των σπλάγχνων της μητρός μου ανέφερε το όνομά μου. **2** Και ἔκαμε το στόμα μου ως μάχαιραν οξείαν· υπό την οικιάν της χειρός αυτού με ἔκρυψε, και με ἔκαμεν ως βέλος εκλεκτόν, και εν τη φαρέτρᾳ αυτού με ἔκρυψε, **3** και είπε προς εμέ, Σύ είσαι ο δούλος μου, Ισραήλ, εις τον οποίον θέλω δοξασθή. **4** Και εγώ είπα, Ματαίως εκοπίσασα εις ουδέν και εις μάτην κατηνάλωσα την δύναμιν μου· πλην η κρίσις μου είναι μετά του Κυρίου και το ἔργον μου μετά του Θεού μου. **5** Τώρα λοιπόν λέγει Κύριος, ο πλάσας με εκ κοιλίας δούλον αυτού, διά να επαναφέρω τον Ιακώβ προς αυτόν και διά να συναχθή προς αυτόν ο Ισραήλ, και θέλω δοξασθή εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, και ο Θεός μου θέλει είσθαι η δύναμις μου· **6** και είπε, Μικρόν είναι το να ήσαι δούλος μου διά να ανορθώσης τας φυλάς του Ιακώβ και να επαναφέρεις το υπόλοιπον του Ισραήλ· θέλω προσέτι σε δώσει φως εις τα έθνη, διά να ήσαι η σωτηρία μου ἔως εσχάτου της γης. **7** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ο Ἀγιος αυτού, προς εκείνον τον οποίον καταφρονεί ἀνθρωπος, προς εκείνον τον οποίον βδελύττεαι θένος, προς τον δούλον των εξουσιαστών· Βασιλείς θέλουσι σε ίδει και σηκωθή, ηγεμόνες και θέλουσι σε προσκυνήσει, ἔνεκεν του Κυρίου, δοτίς είναι πιστός, του Αγίου του Ισραήλ, δοτίς σε εξέλεξεν **8** Ούτω λέγει Κύριος· Εν καιρῷ δεκτῷ επίκουνσα σου και εν ημέρᾳ σωτηρίας σε εβοήθησα· και θέλω σε διαφυλάξει και θέλω σε δώσει εις διαθήκην των λαών, διά να ανορθώσης την γην, να κληροδοτήσης κληρονομίας ηρημωμένας· **9** λέγων προς τους δεσμίους, Εξέλθετε· προς

τους εν τω σκότει, Ανακαλύφθητε. Θέλουσι βοσκηθή πλησίον των οδών, και αι βοσκαί αυτών θέλουσιν είσθαι εν πάσι τοις υψηλοίς τόποις. **10** Δεν θέλουσι πεινάσει ουδέ διψήσει δεν θέλει προσβάλλει αυτούς ούτε καύσων ούτε ήλιος διότι ο ελεών αυτούς θέλει οδηγήσει αυτούς και διά πηγών υδάτων θέλει φέρει αυτούς. **11** Και θέλω κάμει πάντα τα όρη μου οδούς, και αι τρίβοι μου θέλουσιν υψωθή. **12** Ιδού, ούτοι θέλουσιν ελθεῖ μακρόθεν· και ιδού, ούτοι από βορρά και από νότου και ούτοι από της γης του Σινείου. **13** Ευφραίνεσθε, ουρανοί· και αγάλλου, η γῆ· αλαλάξατε, τα όρη· διότι ο Κύριος παρηγόρησε τον λαόν αυτού και τους τεθλιμένους αυτού ελέσθεν. **14** Άλλ' η Σιών είπεν, Ο Κύριος με εγκατέλιπε και ο Κύριος μου με ελημόνησε. **15** Δύναται γυνή να λησμονήσῃ το θηλάζον βρέφος αυτής, ώστε να μη ελεήσῃ το τέκνον της κοιλίας αυτής; αλλά και αν αύται λησμονήσωσιν, εγώ δώμας δεν θέλω σε λησμονήσει. **16** Ιδού, επί των παλαμών μου σε εξωγράφισα· τα τείχη σου είναι πάντοτε ενώπιον μου. **17** Τα τέκνα σου θέλουσιν ελθεῖ μετά σπουδής· οι δε καταστρέφοντες σε και ερημόντοντες σε θέλουσιν εξέλθει από σου. **18** Υψωσουν κύκλων τους οφθαλμούς σου και ιδέ· πάντες ούτοι συναθροίζονται οιούν, έρχονται προς σε. Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ίση συ θέλεις ενδυθή πάντας τούτους ως κόσμημα, και ως νύμφη θέλεις στολισθή αυτούς. **19** Διότι οι ηφαντισμένοι σου και οι ηρημωμένοι σου τόποι και η γη σου η κατεφθαρμένη θέλουσιν είσθαι τώρα παραπολού μάλιστα στενοί διά τους κατοίκους σου· εκείνοι δε, σίτινες σε κατέρωγον, θέλουσι μακρυνθή από σου. **20** Τα τέκνα, τα οποία θέλεις αποκτήσει μετά την ατεκνίαν σου, θέλουσιν ειπει προσέτι εις τα ώτα σου, Στενός είναι ο τόπος δι' ομέ· κάμει εις εμέ τόπον διά να κατοικήσω. **21** Τότε θέλεις ειπει εν τη καρδία σου, Τις εγένησεν εις εμέ ταύτα, ενώ εγώ ήμην ητεκνωμένη και έρημος, αιχμάλωτος και μεταφερομένη· ταύτα δε τις εξέθρεψεν; ιδού, εγώ είχον εγκαταλειφθή μόνη ταύτα που ήσαν; **22** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω υψώσει την χείρα μου προς τα έθνη και στήσει την σημαίαν μου προς τους λαούς, και θέλουσι φέρει τους νιούς σου εν ταῖς αγκάλαις και αι θυγατέρες σου θέλουσι φερθή επ' ὀμῶν· **23** και βασιλεῖς θέλουσιν είσθαι οι παιδοτρόφοι σου και αι βασίλισσαι αυτών αι τροφοί σου· θέλουσι σε προσκυνήσει με το πρόσωπον προς την γην και γλείφει το χώμα των ποδών σου και θέλεις γνωρίσει, ότι εγώ είμαι ο Κύριος και διτοι οι προσμένοντες με δεν θέλουσιν αισχυνθή. **24** Δύναται το λάφυρον ων αφαιρεθή από τον ισχυρού ή να ελευθερωθώσιν οι δικαίωσις αιχμαλωτισθέντες; **25** Άλλ' ο Κύριος ούτω λέγει· Και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θέλουσιν αφαιρεθή και το λάφυρον του τρομερού θέλει αποσπασθή διότι εγώ θέλω δικολογήσει προς τους δικολογούντας κατά σου και εγώ θέλω σώσει τα τέκνα σου. **26** Τους δε καταθλίβοντάς σε θέλω κάμει να φάγωσι τας ιδίας αυτών σάρκας· και θέλουσι μεθυσθή με το ίδιον αυτών αίμα, ως με νέον οίνον· και θέλει γνωρίσει πάσα σαρξ, διτοι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ.

50 Ούτω λέγει Κύριος· Που είναι το έγγραφον του διαζυγίου της μητρός σας, δι' ον απέβαλον αυτήν; ή τις είναι εκ των δανειστών μου, εις τον οποίον σας επώλησα; Ιδού, διά τας ανομίας σας επωλήθητε, και διά τας παραβάσεις σας απεβλήθη η μήτηρ σας. **2** Διά τι, διτοι ήλιθον, δεν υπήρχεν ουδείς· και ότε εκάλεσα, δεν υπήρχεν ο αποκρινόμενος· Εμικρώνθη ποσώς η χειρ μου, ώστε να μη δύναται να λυτρώση· ή δεν έχω δύναμιν να ελευθερώσω; Ιδού, εγώ με την επιτίμησιν μου εξήρανα την θάλασσαν, έκαμα έρημον τους ποταμούς οι ιχθύες αυτών

εξηράνθησαν δι' έλλειψιν ύδατος και απέθανον υπό δύψης. **3** Εγώ πειρενδύω τους ουρανούς σκότος και θέτω σάκκον το περικάλυμμα αυτών. **4** Κύριος ο Θεός έδωκεν εις εμέ γλώσσαν πεπαιδευμένων, διά να εξέύρω πως να λαλήσω λόγον εν καιρώ προς τον βεβαρυμένον· εγγέρει από πρώτη εις πρωΐ, εγείρει το ωτίον μου, διά να ακούω ως οι πεπαιδευμένοι. **5** Κύριος ο Θεός ήνοιξεν ωτίον εν εμοί και εγώ δεν ηπειθθασ ουδέ εστράφην οπίσω. **6** Τον νώτον μου έδωκα εις τους μαστιγόντας και τας σιαγόνας μου εις τους μαδίζοντας· δεν έκρυψα το πρόσωπόν μου από υβρισμών και εμπτυσμάτων. **7** Διότι Κύριος ο Θεός θέλει με βοηθήσει· διά τούτο δεν ενετράπην διά τούτο έθεσα το πρόσωπόν μου ως πέτραν σκληράν και εξέύρω ότι δεν θέλω κατασχυνθή. **8** Πλησίον είναι ο δικαιόνων με· τις θέλει κριθή μετ' εμού· ας παραστάθωμεν ομού· τις είναι η αντίδικός μου· ας πλησιάση εις εμέ. **9** Ιδού, Κύριος ο Θεός θέλει με βοηθήσει· τις θέλει με καταδικάσει ιδού, πάντες ούτοι θέλουσιν παλαιωθή ως ιμάτιον· ο σκώληξ θέλει καταφάγει αυτούς. **10** Τις είναι μεταξύ σας ο φοβούμενος τον Κύριον, ο υπακούων εις την φωνήν του δούλου αυτού· ούτος, και αν περιπατή εν σκότει και δεν έχη φως, ας θαρρή επί το όνομα του Κυρίου και ας επιστηρίζεται επί τον Θεόν αυτού. **11** Ιδού, πάντες σεις, οι ανάποντες πυρ και περικυλούμενοι με σπινθήρας, περιπατείτε εν τω φωτί του πυρός σας και διά των σπινθήρων τους οποίους εξήραστε. Τούτο σας έγινεν υπό της χειρός μου, εν λόγη θέλετε κοίτεσθαι. **51** Ακούσατέ μου, σεις οι ακολουθούντες την δικαιοσύνην, οι ζητούντες τον Κύριον· εμβλέψατε εις τον βράχον, εκ του οποίου ολατομήθητε, και εις το στόμιον του λάκκου, εκ του οποίου ανωρύχθητε. **2** Εμβλέψατε εις τον Αβράαμ τον πατέρα σας και εις την Σάρραν, ήτις σας εγένησε· διότι εκάλεσα αυτόν όντα ένα και ευλόγησα αυτόν και επλήθυνα αυτόν. **3** Ο Κύριος λοιπόν θέλει παρηγορήσει την Σιών· αυτός θέλει παρηγορήσει πάντας τους ηρημωμένους τόπους αυτής· και θέλει κάμει την έρημον αυτής ως την Εδέμ και την ερημίαν αυτής ως παράδεισον τον Κυρίου· ευφροσύνη και αγαλλίασις θέλει ευρίσκεσθαι εν αυτή, δοξολογία και φωνή αινέσων. **4** Ακουσόν μου, λαέ μου· και δος ακρόδασιν εις εμέ, έθνος μου· διότι νόνος θέλει εξέλθει παρ' εμού και θέλω στήσει την κρίσιν μου διά φως των λαών. **5** Η δικαιοσύνη μου πλησιάζει· η σωτηρία μου εξήλθε και οι βραχίονές μου θέλουσιν κρίνει τους λαούς· αι νήσοι θέλουσιν προσμένει εμέ και θέλουσιν ελπίζει επί τον βραχίονά μου. **6** Υψώσατε τους οφθαλμούς σας εις τους ουρανούς και βλέψατε εις την γην κάτω· διότι οι ουρανοί θέλουσιν διαλυθή ως καπνός και η γη θέλει παλαιωθή ως ιμάτιον και οι κατοικούντες εν αυτή θέλουσιν αποθάνει εξίσου· αλλ' η σωτηρία μου θέλει είσθαι εις τον αιώνα και η δικαιοσύνη μου δεν θέλει εκλείψει. **7** Ακούσατέ μου, σεις οι γνωρίζοντες δικαιοσύνην· λαέ, εν τη καρδία του οποίου είναι ο νόμος μου· μη φοβείσθε τον ονειδισμόν των ανθρώπων μηδέ ταράττεσθε εις τας υψρεις αυτών. **8** Διότι ως ιμάτιον θέλει καταφάγει αυτούς ο σκώληξ και ως μαλίον θέλει καταφάγει αυτούς ο σκώρος αλλ' η δικαιοσύνη μου θέλει μένει εις τον αιώνα και η σωτηρία μου εις γενεάς γενεών. **9** Εξεγέρθητε, εξεγέρθητη, ενδύθητη δύναμιν, βραχίων Κυρίου· εξεγέρθητι· ως εν ταῖς αρχαίας μηρέατις, εν ταῖς παλαιάς γενεάις. Δεν είσαι συ, ο πατάξας την Ραάβ και τραυματίσας τον δράκοντα; **10** Δεν είσαι συ, ο ξηράνας την θάλασσαν, τα ύδατα της μεγάλης αβύσσου; ο ποιήσας τα βάθη της θαλάσσης οδόν διαβάσεως των λειτυρωμένων; **11** Και οι λειτυρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί

της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει· η λύπη και ο στεναγμός θέλουσι φύγει. **12** Εγώ, εγώ είμαι ο παρηγορών υμάς. Συ τις είσαι και φοβείσαι από ανθρώπου τηνητού και από νιού ανθρώπου, όστις θέλει γείνει ως χόρτος· **13** και ελημόνησας Κύριον τον Ποιητήν σου, τον εκτείναντα τους ουρανούς και θεμελιώσαντα την γῆν· και εφοβείσιο πάντοτε καθ' ήμέραν την οργήν του καταθλίβοντός σε, ως εάν ήτο έτοιμος να καταστρέψῃ; και που είναι τώρα η οργή του καταθλίβοντος; **14** Ο ηχημαλωτισμένος σπεύδει να λυθῇ και να μη αποθάνηται των λάκκων μηδὲ να στερηθῇ τον άρπτον αυτού· **15** διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο ταράττων την θάλασσαν και ηχούσι τα κύματα αυτής Κύριος των δυνάμεων το ονόμα αυτού. **16** Και έθεσα τους λόγους μου εις το στόμα σου και σε εσκέπασα με την σκιάν της χειρός μου, διά να στερεώσω τους ουρανούς και να θεμελιώσω την γῆν· και διά να είπω προς την Σιών, Λαός μου είσαι. **17** Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ανάστηθι, Ιερουσαλήμ, ήτις ἔπιες εκ της χειρός του Κυρίου το ποτήριον του θυμού αυτού· ἔπιες, εξεκένωσας και αυτήν την τρυγίαν του ποτήριον της ζάλης. **18** Εκ πάντων των ιιών, τους οποίους εγένησε, δεν υπάρχει ο οδηγών αυτήν· ουδέ είναι επί πάντων των ιιών, τους οποίους εξέθρεψεν, ο πιάνων αυτήν εκ της χειρός. **19** Τα δύο ταύτα ήλθον επί σέ· τις θέλει σε συλλυπήθη; ερήμωσις και καταστροφή και πείνα και μάχαιρα· διά τίνος να σε παρηγορήσως; **20** Οι νιοί σου απενεκρώθησαν κοίτονται απ' ἄκρου πασών των οδών, ως ἀγριος τάύρος εν δικτύοις· είναι πλήρεις του θυμού του Κυρίου, της επιτιμήσεως του Θεού σου. **21** Οθεν, ἄκουε τώρα τούτο, τεθλιψμένη και μεθύσουσα, πλην ουχὶ εξ οίνου· **22** ούτω λέγει ο Κύριός σου, ο Κύριος και ο Θεός σου, ο δικολογών υπέρ του λαού αυτού· Ιδού, ἐλαθον εκ των χειρών σου το ποτήριον της ζάλης, την τρυγίαν του ποτήριον του θυμού μου δεν θέλεις πλέον πίει αυτό το λοιπόν· **23** και θέλω βάλει αυτό εις την χείρα των καταθλίβοντων σε, οίτινες είπον προς την ψυχήν σου, Κύψον, διά να περάσωμεν και συ ἔβαλες το σώμα σου ως γην και ως οδόν εις τους διαβαίνοντας.

52 Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ενδύθητι την δύναμίν σου, Σιών· ενδύθητι τα ιμάτια της μεγαλοπρεπείας σου, Ιερουσαλήμ, πόλις αγία· διότι του λοιπού δεν θέλει πλέον εισέλθει εις σε ο απερίτμητος και ακάθαρτος. **2** Εκτινάχθητι από το χώμα· σηκώθητι, κάθησον, Ιερουσαλήμ· λύσον τα δεσμά από του τραχήλου σου, αιχμάλωτος θυγάτηρ της Σιών. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος Επωλήθητε διά μηδέν και θέλετε λυτρωθή ἀνευ αργυρίου. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο λαός μου κατέβητο πρότερον εις την Αίγυπτον διά να παροικήσῃ εκεί και οι Αστύριοι ανατίως κατεθλιψάνται αυτούς. **5** Τώρα λοιπόν, τι ἔχω να κάμω εδώ, λέγει Κύριος, επειδή ο λαός μου ελήφθη διά μηδέν; οι εξουσιάζοντες επ' αυτούς κάμνουσιν εαυτόν να ολολύκη, λέγει Κύριος και το ονόμα μου βλασφημεῖται πάντοτε καθ' ήμέραν. **6** Διά τούτο να λαός μου θέλει γνωρίσει το ονόμά μου· διά τούτο θέλει γνωρίσειν εκείνη τη ημέρα, οτι εγώ είμαι ο λαλών· Ιδού, εγώ. **7** Πόσον ωραίοι είναι επί των ορέων οι πόδες του ευαγγελιζομένου, του κηρύττοντος ειρήνην· του ευαγγελιζομένου αγαθά, του κηρύττοντος σωτηρίαν, του λέγοντος προς την Σιών· Ο Θεός σου βασιλεύει. **8** Οι φύλακές σου θέλουσιν υψώσει φωνήν· εν φωναίς ομού· θέλουσιν αλαλάζει· διότι θέλουσιν ιδεί οφθαλμός προς οφθαλμόν, όταν ο Κύριος ανορθώσῃ την Σιών. **9** Αλαλάζατε, ευφράνθητε ομού, ηρημαώμενοι τόποι της Ιερουσαλήμ· διότι ο Κύριος παρηγόρησε τον λαόν αυτού, ελύτρωσε την Ιερουσαλήμ. **10** Ο Κύριος

εγύμνωσε τον άγιον βραχίονα αυτού ενώπιον πάντων των εθνών· και πάντα τα πέρατα της γης θέλουσιν ιδεί την σωτηρίαν του Θεού ημών. **11** Σύρθητε, σύρθητε, εξέλθετε εκείθεν, μη εγγίσητε ακάθαρτον· εξέλθετε εκ μέσου αυτής· καθαρίσθητε σεις οι βαστάζοντες τα σκεύη του Κυρίου· **12** διότι δεν θέλετε εξέλθει εν βίᾳ, ουδέ μετά φυγής θέλετε οδοιπορήσει· διότι ο Κύριος θέλει υπάγει έμπροσθέν σας και ο Θεός του Ισραήλ θέλει εισθάνει η οπισθοφυλακή σας. **13** Ιδού, ο δούλος μου θέλει ευδωδή· θέλει υψωθῆ και δοξασθῆ και αναβῆ υψηλά σφόδρα. **14** Καθώς πολλοί έμειναν εκστατικοί επί σε, τόσον ήτο το πρόσωπον αυτού ἀδόξον παρά παντός ανθρώπου και το είδος αυτού παρά των ιιών των ανθρώπων. **15** Ούτω θέλει ραντίσει πολλά ἔθνη· οι βασιλεῖς θέλουσι φράξει το στόμα αυτών επ' αυτόν· διότι θέλουσιν ιδεί εκείνο το οποίον δεν ελαλήθη προς αυτούς· και θέλουσιν νοήσει εκείνο, το οποίον δεν ήκουσαν.

53 Τις επίστευσεν εις το κίρυγμα ημών; και ο βραχίονας του Κυρίου εις τίνα απεκαλύψθη; **2** διότι ανέβη ενώπιον αυτού ως τρυφερόν φυτόν και ως ρίζα από ξηράς γῆς δεν ἔχει είδος ουδέ κάλλος· και είδομεν αυτόν και δεν είχεν ώραιότητα ώστε να επιθυμώμεν αυτόν. **3** Καταπεφρονιμένος και απερριμμένος υπό των ανθρώπων· ἀνθρωπός θλίψεων και δοκίμους ασθενείας· και ως ἀνθρωπός από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονίθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν. **4** Αυτός τωντί τας ασθενείας ημών εβάστασε και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη· ημείς δε ένομίσαμεν αυτόν τετραματισμένον, πεπληγωμένον υπό Θεού και τεταλαιπωρημένον. **5** Αλλ' αυτός ετραματίσθη διά τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών· η τιμωρία, ήτις ἔφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτούν και διά των πληγών αυτού ημείς ίαθημεν. **6** Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα· εστράφημεν ἔκαστος εις την οδόν· αυτού· και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών. **7** Αυτός ήτο κατατεθλιψμένος και βεβασανισμένος αλλά δεν ήνοιξε το στόμα αυτού· εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφωνον, ούτω δεν ήνοιξε το στόμα αυτού. **8** Από κατεθλίψεως και κρίσεως ανηρπάχθη· την δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγηθή· διότι εστικώθη από της γης των ζώντων· διά τας παραβάσεις του λαού μου ετραματίσθη. **9** Και ο τάφος αυτού διωρίσθη μετά των κακούργων· πλην εις τον θάνατον αυτού εστάθη μετά του πλουσίου· διότι δεν ἔκαμεν ανομίαν ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. **10** Αλλ' ο Κύριος ηθέλησε να βασανίση αυτόν· εταλαιπώρησεν αυτόν. Αφού όμως δώσθη την ψυχήν αυτού προσφοράν περί αμαρτίας, θέλει ιδεί ἔγκονα, θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού, και το θέλλημα του Κυρίου θέλει ευδωδή· εν τη χειρί αυτού. **11** Θέλει ιδεί τους καρπούς του πόνου της ψυχής αυτού· και θέλει χορτασθή· ο δίκαιος δούλος μου θέλει δικαιώσει πολλούς διά της επιγνώσεως αυτού· διότι αυτός θέλει βαστάσει τας ανομίας αυτών. **12** Διά τούτο θέλω δώσει εις αυτόν μερίδα μετά των μεγάλων και τους ιχυρούς θέλει μοιρασθή λάφυρον, διότι παρέδωκε την ψυχήν αυτού εις θάνατον και μετά ανόμων ελογίσθη και αυτός εβάστασε τας αμαρτίας πολλών και θέλει μεσιτεύσει υπέρ των ανόμων.

54 Ευφράνθητι, στείρα, η μη τίκτουσα· αναβόσον εν αγαλλίασι και τέρπου, η μη ωδίνουσα· διότι πλειότερα είναι τα τέκνα της ηρημαώμενης παρά τα τέκνα της εχούσης τον ἄνδρα, λέγει Κύριος. **2** Πλάτυνον τον τόπον της σκηνής σου και ας εκτείνωσι τα παραπετάσματα των κατοικιών σου μη φεισθής· μάκρυνον τα σχοινία σου και στερέωσον τους πασσάλους σου.

3 Διότι θέλεις εκταθή είς τα δεξιά και εις τα αριστερά· καὶ το σπέρμα σου θέλει κληρονομήσει τα ἔθνη και θέλει κάμει τας ηρημωμένας πόλεις να κατοικισθώσι. **4** Μή φορύο διότι δεν θέλεις κατασχυνθῆ· μηδὲ εντέρου διότι δεν θέλεις αισχυνθῆ· διότι θέλεις λησμονήσει την αισχύνην της νεότητός σου και δεν θέλεις ενθυμηθῆ πλέον το νοείδος της χηρείας σου. **5** Διότι ο ανήρ σου είναι ο Ποιητής σου· το νόμοια αυτού είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων· και ο Λυτρωτής σου είναι ο Ἅγιος του Ισραήλ· αυτός θέλει ονομασθή, Ο Θεός πάστης της γης. **6** Διότι ο Κύριος σε εικάλεσεν ως γυναίκα εγκαταλείπειν και τεθιμψένην το πνεύμα και γυναίκα νεότητος αποβεβλημένην, λέγει ο Θεός σου. **7** Σε εγκατέλιπον διά ολίγον καιρόν· πλην με ἔλεος μέγα θέλω σε περισυνάζει. **8** Εν θυμῷ μικρῷ ἐκρυψα το πρόσωπόν μου από σου διά μίαν στιγμήν· με ἔλεος ὄμως αιώνιον θέλω σε ελεήσει, λέγει Κύριος ο Λυτρωτής σου. **9** Διότι τούτο είναιτ εις εμέ ως τα ὑδατα του Νώε· επειδή, καθώς ὥμοσα ότι τα ὑδατα του Νώε δεν θέλουσιν επέλθει πλέον επί την γην, ούτως ὥμοσα ότι δεν θέλω θυμωθῆ πλέον κατά σου ουδέ σε ελέγχει. **10** Διότι τα ὄρη θέλουσι μεταποιήθη και οι λόφοι μετακινηθῆ πλην το ἔλεος μου δεν θέλει εκλεύει παρό σου ουδέ η διαθήκη της ειρήνης μου μετακινηθῆ, λέγει Κύριος ο ελεών σε. **11** Ω τεθιμψένη, τεταργαμένη, απαρηγόρητος, ιδού, εγώ θέλω στρώσει τους λίθους σου εκ μαρμάρων πορφυρών και θέλω βάλει τα θεμέλιά σου εκ σπικερίων. **12** Και θέλω κάμει τας επάλξεις σου εξ αχάτου και τας πύλας σου εξ ανθράκων και ἀπαντα τον περιβόλον σου εκ λίθων εκλεκτών. **13** Πάντες δε οι υιοί σου θέλουσιν είσθαι διδακτοί του Κυρίου, και θέλει είσθαι μεγάλη η ειρήνη των νιών σου. **14** Εν δικαιοσύνῃ θέλεις στρεψθῆ· μακράν από της καταδυναστείας θέλεις είσθαι, διότι δεν θέλεις φοβείσθαι· και από του τρόμου, διότι δεν θέλεις σε πλησιάσει. **15** Ιδού, βεβαίως θέλουσι συναχθῆ ομού εναντίον σου, πλην ουχὶ δι' εμού· Όσοι συναχθῶσιν ομού εναντίον σου, ένεκα σου, θέλουσι πέσει. **16** Ιδού, εγώ ἔκαμον τον χαλκέα, όστις φυσά τους ἀνθράκας εν τω πυρί και εξάγει το εργαλείον διά το ἔργον αυτού· και εγώ ἔκαμον τον πορθητήν διά να καταστρέψῃ. **17** Ουδέν όπλον κατασκευασθέν εναντίον σου θέλει ευοδωθῆ· και πάσαν γλώσσαν, ήτις ήθελε κινηθῆ κατά σου, θέλεις νικήσει εν τη κρίσει. Αὕτη είναι η κληρονομία των δούλων του Κυρίου· και η δικαιοσύνη αυτών είναι εξ εμού, λέγει ο Κύριος.

55 Ω πάντες οι διφώντες, ἐλθετε εις τα ὑδατα· και οι μη ἔχοντες αργύριον, ἐλθετε, αγοράσατε και φάγετε· ναι ἐλθετε, αγοράσατε οίνον και γάλα ἀνευ αργυρίου και ἀνευ αντιτίμου. **2** Διά τι εξοδεύετε αργύρια ουχὶ εἰς ἀρτον; και τον κόπον σας ουχὶ εἰς χορτασμόν; ακούσατε μου μετά προσοχῆς και θέλετε φάγει αγαθά και η ψυχή σας θέλει ευφρανθή εἰς το πάχος. **3** Κλίνατε το ωτίον σας και ἐλθετε προς εμέ· ακούσατε και η ψυχή σας θέλει ζήσει· και θέλω κάμει προς εσάς αιώνιον διαθήκην, τα ελέη τοι Δαρβῖ τα πιστά. **4** Ιδού, ἔδωκα αυτον μαρτύριον εις τους λαούς, ἀρχοντα και προστάτοντα εις τους λαούς. **5** Ιδού, θέλεις καλέσει έθνος, το οποίον δεν εγνώριζες· και ἔθνη, τα οποία δεν σε εγνώριζον, θέλουσι τρέξει προς σε, διά Κύριον τον Θέον σου και διά τον Ἅγιον του Ισραήλ· διότι σε εδόξασε. **6** Ζητείτε τον Κύριον, ενδὼν δύναται να ευρεθῇ επικαλείσθε αυτόν, ενδὼν είναι πλησίον. **7** Ας εγκαταλίπη ο ασεβής την οδόν αυτού και ο ἀδίκος τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψῃ προς τον Κύριον, και θέλει ελεήσει αυτόν· και προς τον Θέον ημών, διότι αυτός θέλει συγχωρήσει αφθόνως. **8** Διότι αι βουλαί μου δεν είναι βουλαί υμών ουδέ οδοί υμών αι οδοί

μου, λέγει Κύριος. **9** Αλλ' οσον είναι υψηλοί οι ουρανοί από της γης, ούτως αι οδοί μου είναι υψηλότεραι των οδών υμών και αι βουλαί μου των βουλών υμών. **10** Διότι καθώς καταβαίνει η βροχή και η χιών εκ του ουρανού και δεν επιστρέψει εκεί, αλλά ποτίζει την γην και κάμει αυτήν να εκφύνη και να βλαστάνη, διά να δώση σπόρον εις τον σπείροντα και ἀρτὸν εις τον εσθίοντα, **11** ούτω θέλει είσθαι ο λόγος μου ο εξερχόμενος εκ του στόματός μου· δεν θέλει επιστρέψει εις εμέ κενός, αλλά θέλει εκτελέσει το θέλημά μου και θέλει ευοδωθή εἰς ό, τι αυτόν αποστέλλω. **12** Διότι θέλετε εξέλθει εν χαρά και οδηγηθή εν ειρήνη· τα ὄρη και οι λόφοι θέλουσιν αντηχῆσει έμπροσθέν σας υπό αγαλλιάσεως και πάντα τα δένδρα του αγρού θέλουσιν επικροτήσει τας χείρας. **13** Αντί της ακάνθης θέλει αναβή κυπάρισσος, αντί της κνίδης θέλει αναβή μυρσίνη· και τούτο θέλει είσθαι εις τον Κύριον διά όνομα, διά σημείον αιώνιον, το οποίον δεν θέλει εκλείψει.

56 Ούτω λέγει Κύριος· Φυλάττετε κρίσιν και κάμνετε δικαιοσύνην· διότι η σωτηρία μου πλησιάζει να ἔλθῃ και η δικαιοσύνη μου να αποκαλυφθῆ. **2** Μακάριος ο ἀνθρώπος όστις κάμνει τούτο, και ο υιός του ανθρώπου όστις κρατεί αυτό όστις φυλάττει το σάββατον, ὡστε να μη βεβηλώσῃ αυτόν, και κρατεί την χείρα αυτού, ὡστε να μη πράξῃ μηδέν κακόν. **3** Ο δι νιός του αλλογενούς, ο προστεθειμένος εις τον Κύριον, ας μη είπῃ, λέγων, Ο Κύριος διόλοι θέλει με χωρίσει από του λαού αυτού· μηδὲ ο ευνούχος ας λέγῃ· Ιδού, εγώ είμαι δένδρον ξηρόν. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος· εις τους ευνούχους, όσοι φυλάττουσι τα σάββατά μου και εκλέγουσι τα αρέσκοντα εις εμέ και κρατούσι την διαθήκην μου, **5** εις αυτούς μάλιστα θέλω δώσει εν τω οίκω μου και εντός των τειχών μου τόπον και όνομα καλήτερον παρά των νιών και των θυγατέρων· εις αυτούς θέλω δώσει όνομα αιώνιον, το οποίον δεν θέλει εκλείψει. **6** Περὶ δε των νιών του αλλογενούς, οίτινες ίθελον προστεθεί εις τον Κύριον, διά να δουλεύωσιν εις αυτόν και να αγαπώσι το όνομα του Κυρίου, διά να ἤναι δύολοι αυτούς οι φυλάττουσι το σάββατον, ὡστε να μη βεβηλώσων αυτόν και κρατούσι την διαθήκην μου· **7** και τούτος θέλω φέρει εις το ἄγιον μου ὄρος και θέλω ευφράνει αυτούς εν τω οίκω της προσευχῆς μου· τα ολοκαυτώματα αυτών και αι θυσίαι αυτών θέλουσιν είσθαι δεκταί επί το θυσιαστήριον μου· διότι ο οίκος μου θέλει ονομάζεσθαι, Οίκος προσευχῆς διά πάντας τους λαούς. **8** Ούτω λέγει Κύριος· ο Θεός ο συνάγων τους διεσκορπισμένους του Ισραήλ· θέλω συνάξει ἔτι και ἀλλούς εις αυτόν, εκτός των συνηγμένων αυτού. **9** Έλθετε, φάγετε, πάντα τα ζώα του αγρού, πάντα τα θηρία του δάσους. **10** Οι δε φύλακες αυτού είναι τυφλοί· πάντες χωρίς νοήσεως· πάντες κύνες ἀλλαλοι, μη δυνάμενοι να υλακτήσωσι· κοιμώμενοι, κοιτόμενοι, αγαπώντες νυσταγμόν· **11** ναι, κύνες αδηφάγοι, οίτινες δεν γνωρίζουσι σύνεσιν· πάντες είναι εστραφμένοι προς την οδόν αυτών, ἔκαστος εις το μέρος αυτού, διά το κέρδος αυτών. **12** Έλθετε, λέγουσι, θέλω φέρει οίνον και θέλομεν μεθυσθή με σκέρα· και αύριον θέλει είσθαι ως η ημέρα αύτη, πολύ πλέον ἀφθονος.

57 Ο δίκαιος αποθνήσκει και ουδείς βάλλει τούτο εν τη καρδία αυτού· και οι ἀνδρες ελέους συλλέγονται, χωρίς να εννοήσι, αν ο δίκαιος συλλέγεται απ' ἐμπροσθεν της κακίας, **2** θέλει εισέλθει εις ειρήνην· οι περιπατούντες εν τη ευθύτητι αυτών, θέλουσιν αναπαυθή εν ταις κλίναις αυτών. **3** Σεις δε

οι ιοί της μαγίσσης, σπέρμα μοιχού και πόρνης, πλησιάσατε εδώ. **4** Κατά τίνος εντυφώμενος; κατά τίνος επλαύνατε το σόμα, εξετείνατε την γλώσσαν; δεν είσθε τέκνα ανομίας, σπέρμα ψεύδους, **5** φλογίζουνοι με τα είδωλα υπό τα πάνενδρον πράσινον, σφάζοντες τα τέκνα εν ταῖς φάραγξιν, υπὸ τοὺς κρίμνους των βράχων; **6** Η μερις σου είναι μεταξύ των χαλίκων των χειμάρρων ούτοι, ούτοι είναι η κληρονομία σου· και εις αυτούς εξέχεις σπονδάς, προσέφερες προσφοράν εξ αλφίτων εις ταύτα θέλω ευαρεστήθη; **7** Επί όρους υψηλού και μετεώρου ἔβαλες την κλίνην σου· και εκεί ανέβης διά να προσφέρης θυσίαν. **8** Και οπίσω των θυρών και των παραστάτων ἑστήσας το μνημόσυνόν σου· διότι εξεκέπασας σεαυτήν αποστατίσασα απ' εμού και ανέβης επλάτυνας την κλίνην σου και συνεφώνησας μετ' εκείνων· ηγάπησας την κλίνην αυτών, εξέλεξας τους τόπους· **9** υπῆργες μάλιστα προς τον βασιλέα με χρίσματα και ηγήσας τα αρώματά σου και απέστειλας μακράν τους πρέβεις σου και εταπείνωσας σεαυτήν μέχρις ἄδου. (**Sheol h7585**) **10** Εκοπίασας εις το μάκρον της οδού σου· και δεν είπας, εις μάτην κοπιάζω· εύρηκας το ζην διά της χειρός σου· διά τούτο δεν απέκαμες. **11** Και τίνα επτούρηθής ἡ εροβίθης, ώστε να ψευθής και να μη με ενθυμηθής μπδεν να θέσης τούτο εν τη καρδία σου; δεν είναι, διότι εγώ εστώπισα, μάλιστα προ πολλού, διά τούτο συ δεν με εφοβίθης; **12** Εγώ θέλω απαγγείλει την δικαιοσύνην σου και τα ἔργα σου· όμως δεν θέλουσι σε ωφελήσει. **13** Όταν αναβοήσης, ας σε ελευθερώσωσιν οι συνηγμένοι σου ἀλλ' ο ἀνεμος θέλει αφαράσσει πάντας αυτούς· η ματαιότης θέλει λάβει αυτούς· ο ελπίζων όμως επ' εμέ θέλει κληρονομήσει την γην και αποκτήσει το ἀγίον μου όρος. **14** Και θέλω ειπεῖ, Υψώσατε, υψώσατε, ετοιμάσατε την οδόν, εκβάλετε το πρόσοκμα από της οδού του λαού μου. **15** Διότι ούτω λέγει ο 'Υψιστος και ο Υπέρτατος, ο κατοικών την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι Ο Αγιος· Εγώ κατοικών σε ψυλοίς και εν αγίῳ τόπῳ· και μετά του συντετριμένου την καρδίαν και του ταπεινού το πνεύμα, διά να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών και να ζωοποιώ την καρδίαν των συντετριμένων. **16** Διότι δεν θέλω δικολογεί αιωνίων ουδέ θέλω είσθαι πάντοτε ωργισμένος επειδή τότε ήθελον εκλείψει απ' εμπροσθέν μου το πνεύμα και αι ψυχαί τας οποίας ἔκαμον. **17** Διά την ανομίαν της αισχροκερδείας αυτού ωργίσθηκαν και επάταξα αυτόν· ἔκρυψα το πρόσωπόν μου και αρωγίσθην· αλλά αυτός ηκολούθησε πεισματώδες την οδόν της καρδίας αυτού. **18** Είδον τας οδούς αυτού και θέλων ιατρεύσει αυτόν· και θέλω οδηγήσει αυτόν και δώσει πάλιν παρηγορίας εις αυτόν και εις τους τεθλιμένους αυτού. **19** Εγώ δημιουργώ τον καρπόν των χειλέων· ειρήνην, ειρήνην, εις τον μακράν και εις τον πλησίον, λέγει Κύριος· και θέλω ιατρεύσει αυτόν. **20** Οι δε ασεβείς είναι ως η τεταραγμένη θάλασσα, όταν δεν δύναται να ησυχάσῃ· και τα κύματα αυτής εκρίπτουνται καταπάτημα και πηλόν. **21** Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει ο Θεός μου.

58 Αναβόθησον δυνατά, μη φεισθής· ύψωσον την φωνήν σου ως σάλπιγγα και ανάγγειλον προς τον λαόν μου τας ανομίας αυτών και προς τον οίκον Ιακώβ τας αμαρτίας αυτών. **2** Με ζητούσιν όμως καθ' ημέραν και επιθυμούσι να μανθάνωσι τας οδούς μου, ως έθνος το οποίον ἔκαμε δικαιοσύνην και δεν εγκατέλιπε την κρίσιν του θεού αυτού· ζητούσι παρ' εμού κρίσεις δικαιοσύνης επιθυμούσι να πλησιάζωσιν εις τον θεόν. **3** Διά την ιηστεύσαμεν, λέγονται, και δεν είδες· εταλαιπωρήσαμεν την φωνήν ημών και δεν εγνώρισας; Ιδού, εν τη ημέρᾳ της ηηστείας σας ευρίσκετε ηδονήν και καταθλίβετε πάντας τους

μισθωτούς σας. **4** Ιδού, νηστεύετε διά δίκας και ἐριδας και γρονθίζετε ασεβώς μη νηστεύετε, καθὼς την σήμερον, διά να ακουσθή ἀνωθεν η φωνή σας. **5** Τοιαύτη είναι η νηστεία, την οποίαν εγώ εξέλεξα· να ταλαιπωρή ο ἀνθρώπος την φυσήν αυτού μίαν ημέραν· να κλίνη την κεφαλήν αυτού ως σάρπον και να υποστρόνη σάκκον και στάκτην εις εαυτόν· νηστείαν θέλεις ονυμάσει τούτο και ημέραν δεκτήν εις τον Κύριον; **6** Η νηστεία την οποίαν εγώ εξέλεξα, δεν είναι αύτη· το να λόγης δεσμούς της κακίας, το να διαλύνης τα βαρέα φορτία και το να αφίνης ελευθέρους τους καταδεναστευμένους και το να συντρίψης πάντα ζυγόν· **7** Δεν είναι το να διαμοιράζης τον ἄρπον σου εις τον πεινώντα και να εισάγης εις την οικίαν σου τους αστέγους πτεωχούς· όταν βλέπης τον γυμνόν, να ενδόντης αυτόν, και να μη κρύπτης σεαυτόν από της σαρκός σου; **8** Τότε το φως σου θέλει εκλαμψει ως η αυγή και η υγεία σου ταχέως θέλει βλαστήσει· και η δικαιοσύνη σου θέλει προπορεύεσθαι ἐμπροσθέν σου· η δόξα του Κυρίου θέλει είσθαι η οπισθοφυλακή σου. **9** Τότε θέλεις κράζει και ο Κύριος θέλει αποκρίνεσθαι· θέλεις φωνάζει και εκείνος θέλει λέγει, Ιδού, εγώ. Εάν εκβάλλεις μέσου σου τον ζυγόν, την ανάτασιν του δακτύλου και τους ματίους λόγους· **10** και ανοίγης την φυχήν σου προς τον πεινώντα και ευχαριστής την τεθλιμένην φυχήν· τότε το φως σου θέλει ανατέλλει εν τω σκότει και το σκότος σου θέλει είσθαι ως μετημβρία. **11** Και ο Κύριος θέλει σε οδηγή πάντοτε και χορταίνει την φυχήν σου εν ανομβρίας και παχύνει τα οστά σου· και θέλεις είσθαι ως κήπος ποτιζμένος και ως πηγή ύδατος, της οποίας τα ύδατα δεν εκλείπουσι. **12** Και οι από σου θέλουσιν οικοδομήσει τας παλαιάς ερημώσεις θέλεις ανεγέρει τα θεμέλια πολλών γενεών· και θέλεις ονομασθή, Ο επιδιορθωτής των χαλασμάτων, Ο ανορθωτής των οδών διά τον κατοικισμόν. **13** Εάν αποστρέψης τον πόδα σου από τον σαββάτου, από του να κάμνης τα θελήματά σου εν τη αγίᾳ μου ημέρα, και ονομάζης το σάββατον τρυφήν, αγίαν ημέραν του Κυρίου, έντιμον, και τιμάς αυτό, μη ακολουθών τας οδούς σου μηδέ ευρίσκων εν αυτώ το θέλημά σου μηδέ λαλών τους λόγους σου, **14** τότε θέλεις εντρυφά εν Κυρίω και εγώ θέλω σε ιππεύσει επὶ τους υψηλούς τόπους της γης και σε θρέψει με την κληρονομίαν του πατρός σου Ιακώβ· διότι το σόμα τον Κυρίου ελάλησε.

59 Ιδού, η χειρ του Κυρίου δεν εσμικρύνθη, ώστε να μη δύναται να σώση, ουδέ το ωτίον αυτού εβάρυνεν, ώστε να μη δύναται να ακούσηται απ' αλλ' αι ανομίαί σας ἐβάλον χωρίσματα μεταξύ υμών και του θεού υμών, και αι αμαρτίαί σας ἔκρυψαν το πρόσωπον αυτού από σας, διά να μη ακούνη. **3** Διότι αι χειρές σας είναι μεμολυσμέναι από αίματος και οι δάκτυλοί σας από ανομίας τα χειλί σας ελάλησαν φεύδη· τη γλώσσα σας εμελέτησε κακίαν. **4** Ουδείς εκζητεί την δικαιοσύνην ουδέ κρίνειν αι αληθεία θαρρούσιν επί την ματαιότητα και λαλούσι φεύδη· συλλαμβάνουσιν κακίαν και γεννώσιν ανομίαν. **5** Βασιλίσκου ωα πεωάζουσιν και ιστόν παράχνης υφαίνουσιν όστις φάγη εκ των ωών αυτών, αποθνήσκει· και αι σπάσης κανέν, εξέρχεται έχιδνα. **6** Τα πανία αυτών δεν θέλουσι χρησιμεύσει εις ενδύματα, ουδέ θέλουσιν ενδύματη από των ἔργων αυτών τα ἔργα αυτών είναι έργα ανομίας, και το ἔργον της βίας είναι εν ταῖς χερούν αυτών. **7** Οι πόδες αυτών τρέχουσι προς το κακόν και σπεύδουσι να χύσωσιν αίμα αθώων· οι διαλογισμοί αυτών είναι διαλογισμοί ανομίας ερήμωσις και καταστροφή είναι εν ταῖς οδοίς αυτών. **8** Την οδόν της ειρήνης δεν γνωρίζουσιν και δεν είναι κρίσις εις τα βήματα αυτών· αυτοί εις εαυτούς

διέστρεψαν τας οδούς αυτών· πας ο περιπατών εν αυταίς δεν γνωρίζει ειρήνην. **9** Διά τούτο η κρίσις είναι μακράν αφ' ημών και η δικαιούνη δεν μας φθάνει προσμένομεν φως και ίδοι, σκότος λάμψιν, και περιπατούμεν εν ζόφῳ. **10** Ψηλαφώμεν τον τοίχον ως οι τυφλοί, και ψηλαφώμεν ως οι μη έχοντες οφθαλμούς· εν μεσημβρίᾳ προσκόπωμεν ως εν νυκτί· είμεθα εν μέσω των αγαθών ως νεκροί. **11** Πάντες βρυχώμεθα ως άρκτοι και στενάζομεν ως τρυγόνες κρίσιν προσμένομεν αλλά δεν υπάρχει σωτηρίαν αλλ' είναι μακράν αφ' ημών. **12** Διότι αι παραβάσεις ημών επληθυνθήσαν ενώπιον σου, και αι αμαρτίαι ημών είναι μάρτυρες καθ' ημών· διότι μεθ' ημών είναι αι παραβάσεις ημών και τας ανομίας ημών ημείς γνωρίζομεν αυτάς. **13** παρέβημεν και εψεύσθημεν προς τον Κύριον και απεμακρύνθημεν από όπισθεν του Θεού ημών· ελατήσαμεν άδικα και στασιαστικά· συνελάβομεν και επροφέραμεν εκ της καρδίας λόγους ψεύδους. **14** Και η κρίσις εστράφη οπίσω και η δικαιούνη ίσταται μακράν διότι η αλήθεια ἔπεσεν εν τη οδώ και η ευθύτης δεν δύναται να εισχωρήσῃ. **15** Ναι, εξέλιπεν η αλήθεια· και ο εκκλίνων από τον κακού γίνεται θήραμα. Και είδε Κύριος και διστρεπτήθη ότι δεν υπήρχε κρίσις. **16** και είδεν ότι δεν υπήρχεν άνθρωπος, και εθαύμασεν ότι δεν υπήρχεν ο μεσιτεύων· όθεν ο βραχίων αυτούν ενίργησεν εις αυτόν σωτηρίαν· και η δικαιούνη αυτού, αυτήν εβάστασεν αυτόν. **17** Και ενεδόνη δικαιούνην ως θύρακα και περιέθησε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας επί την κεφαλήν αυτού· και εφόρεσεν ως ιμάτιον τα ενδύματα της εκδικήσεως και ως επένδυμα περιενεδύθη τον ζήλον. **18** Κατά τα έργα αυτών, ούτω θέλει ανταπόδωσει, οργήν εις τους εναντίους αυτού, ανταπόδοσιν εις τους εχθρούς αυτού· θέλει κάμει ανταπόδοσιν και εις τας νήσους. **19** Και θέλουσι φοβηθή το όνομα του Κυρίου από δυσμῶν και την δόξαν αυτού από ανατολών ήλιου· όταν ο εχθρός επέλθη ως ποταμός, το πνεύμα του Κυρίου θέλει υψώσει σημαίαν εναντίον αυτού. **20** Και ο Λυτρωτής θέλει ελθεί εις Σιών και προς τους όσους εικ του Ιακώβ επιστρέψουσιν από της παραβάσεως, λέγει Κύριος. **21** Παρ' εμού δε αύτη είναι η προς αυτούς διαθήκη μου, λέγει Κύριος το πνεύμα μου το επί σε και οι λόγοι μου, τους οποίους έθεσα εν τω στόματί σου, δεν θέλουσι λείψει από του στόματός σου ούτε από του στόματος του σπέρματός σου ούτε από του στόματος του σπέρματος του σπέρματός σου, από του νυν και ἑως αιώνος, λέγει Κύριος.

60 Σηκώθητι, φωτίζου· διότι το φως σου ήλθε, και η δόξα του Κυρίου ανέτειλεν επί σε. **2** Διότι ίδού, σκότος θέλει σκεπάσει την γην και ζόφος τα έθνη· επί σε όμως θέλει ανατείλει ο Κύριος και η δόξα αυτού θέλει φανερωθή επί σε. **3** Και τα έθνη θέλουσιν ελθεί εις το φως σου και οι βασιλεῖς εις την λάμψιν της ανατολής σου. **4** Υψωσον κύκλω τους οφθαλμούς σου και ίδε· πάντες ούτοι συναθροίζονται, έρχονται προς σέ οι ιοι σου θέλουσιν ελθεί μακρόθεν και οι θυγατέρες σου θέλουσι τραφή εις τα πλευρά σου. **5** Τότε θέλεις ιδεί και χαρή, και η καρδία σου θέλει εκπλαγή και πλαυτυθή διότι η αφθονία της θαλάσσης θέλει στραφή προς σέ· αι δυνάμεις των εθνών θέλουσιν ελθεί προς σε. **6** Πλήθος καμῆλων θέλει σε σκεπάσει, αι δρομάδες του Μαδιάμ και του Γεράφ· πάντες οι από Σεβά βέλουσιν ελθεί· χρυσίον και λίβανον θέλουσι φέρει· και θέλουσιν ευαγγελίζεσθαι τους επαίνους του Κυρίου. **7** Πάντα τα πρόβατα του Κηδάρ θέλουσι συναχθή προς σέ· οι κριοί του Νεβαΐώθ θέλουσιν είσθαι εις χρήσιν σου· θέλουσι προσφερθή επί το θυσιαστήριόν μου ευπρόσδεκτοι, και εγώ θέλω δοξάσει τον οίκον της δόξης μου. **8** Τίνες είναι οι πετώμενοι ως νέφη και ως

περιστεράι εις τας θυρίδας αυτών; **9** Αι νήσοι βεβαίως θέλουσι προσείνει μέ και εν πρώτοις τα πλοία της Θαρσείς, διά να φέρωσι μακρόθεν τους νιούς σου, το αργύριον αυτών και το χρυσίον αυτών μετ' αυτών, διά το όνομα Κυρίου του Θεού σου και διά τον Αγιον του Ισραήλ, διότι σε εδόξασε. **10** Και οι νιοί των αλλογενών θέλουσιν ανοικοδομήσει τα τείχη σου, και οι βασιλεῖς αυτών θέλουσι σε υπηρετήσει διότι εν τη οργή μου σε επάταξα, πλην διά την εύνοιάν μου σε ηλέσσα. **11** Και αι πύλαι σου θέλουσιν είσθαι πάντοτε ανοικτά· δεν θέλουσι κλεισθή ημέραν και νύκτα, διά να εισάγωσιν εις σε τας δυνάμεις των εθνών και να εισέρωνται οι βασιλείς αυτών. **12** Διότι το έθνος και η βασιλεία, τα οποία δεν ήθελον σε δουλεύσει, θέλουσιν αφανισθή· ναι, τα έθνη εκείνα θέλουσιν ολοκλήρως ερημωθή. **13** Η δόξα του Λιβάνου θέλει η ελθεί εις σε, η έλατος, η πεύκη και ο πύξος ομού, διά να στολίσωσι τον τόπον του αγιαστηρίου μου και θέλω δοξάσει τον τόπον των ποδών μου. **14** Και τα τέκνα των λυπησάντων σε θέλουσιν ελθεί υποκλίνοντα προς σέ· και πάντες οι καταφρονήσαντές σε θέλουσιν προσκυνήσει τα ίχνη των ποδών σου· και θέλουσι σε ονομάζει, Η πόλις του Κυρίου, Η Σιών του Αγίου του Ισραήλ. **15** Αντί του ότι εγκατελείφθης και εμιστήθης, ώστε ουδείς διέβανε διά μέσου σου, θέλω σε καταστήσει αιώνιον αγαλλίαμα, ευφροσύνην εις γενεάς γενεών. **16** Και θέλεις θηλάσει το γάλα των εθνών και θέλεις θηλάσει τους μαστούς των βασιλέων και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ. **17** Αντί χαλκού θέλω φέρει χρυσίον και αντί σιδήρου θέλω φέρει αργύριον και αντί ξύλου χαλκόν και αντί λίθου σιδήρον· και θέλω καταστήσει τους αρχηγούς σου ειρήνην και τους επιστάτας σου δικαιούσην. **18** Δεν θέλει πλέον ακούσθαι βία εν τη γη σου, ερήμωσις και καταστροφή εν τοις ορίοις σου· αλλά θέλεις ονομάζει τα τείχη σου Σωτηρίαν και τας πύλας σου Αίνεσιν. **19** Δεν θέλει είσθαι πλέον εν σοι ο ήλιος φως της ημέρας, ουδέ η σελήνη διά της λάμψεως αυτής θέλει σε φωτίζει αλλ' ο Κύριος θέλει είσθαι εις φως αιώνιον και ο Θεός σου η δόξα σου. **20** Ο ήλιος σου δεν θέλει δύει πλέον ουδέ θέλει λείψει η σελήνη σου· διότι ο Κύριος θέλει είσθαι το αιώνιον σου φως, και αι ημέραι του πένθους σου θέλουσι τελειωθή. **21** Και ο λαός σου θέλουσιν είσθαι πάντες δίκαιοις θέλουσιν κληρονομήσει την γην διαπαντός, ο κλάδος του φυτεύματός μου, το έργον των χειρών μου, διά να δοξάωμα. **22** Το ελάχιστον θέλει γείνει χλια· και το ολιγοστόν ισχυρόν έθνος· εγώ ο Κύριος θέλω επιταχύνει τούτο κατά τον καιρόν αυτού.

61 Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ· διότι ο Κύριος με έχρισε διά να ευαγγελίζωμαι εις τους πτωχούς· με απέστειλε διά να ιατρεύσω τους συντετριμένους την καρδίαν, να κηρύξω ελευθερίαν εις τους αιχμαλώτους και ανοιξιν δεσμωτηρίους εις τους δεσμίους· **2** διά να κηρύξω ενιαυτόν ευπρόσδεκτον του Κυρίου και ημέραν εκδικήσεως του Θεού ημών· διά να παρηγορήσω πάντας τους πενθούντας· **3** διά να θέσω εις τους πενθούντας εν Σιών, να δώσω εις αυτούς ώραιότητα αντί της στάκτης, έλαιον ευφροσύνης αντί του πένθους, στολήν αινέσεως αντί του πνεύματος της αικηδας· διά να ονομάζωνται δένδρα δικαιούσνης, φύτευμα του Κυρίου, εις δόξαν αυτού. **4** Και θέλουσιν ανοικοδομήσει τας παλαιάς ερημώσεις, θέλουσιν ανεγείρει τα αρχαία ερείπια, και θέλουσιν ανακαταίσει τας ερήμους πόλεις, τας ηριμωμένας από γενεάς γενεών. **5** Και αλλογενείς θέλουσιν ίστασθαι και βόσκει τα ποιμνιά σας, και οι νιοί των αλλογενών θέλουσιν είσθαι οι

γεωργοί σας και οι αμπελουργοί σας. **6** Σεις δε ιερείς του Κυρίου θέλετε ονομάζεσθαί λειτουργούς του Θεού ημών θέλουσι σας λέγει: θέλετε τρώγει τα αγαθά των εθνών και εις την δόξαν αυτών θέλετε καυχάσθαι. **7** Αντί της αισχύνης σας θέλετε έχει διπλάσια· και αντί της εντροπής θέλουσιν έχει αγαλλίσιαν εν τη κληρονομίᾳ αυτών· θέλεν εν τη γη αυτών θέλουσι κληρονομήσει το διπλούν· αιώνιος ευφροσύνη θέλει είσθαι εις αυτούς. **8** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγαπών δικαιοισύνην, ο μισών αρπαγήν και αδικίαν και θέλω ανταποδώσει το έργον αυτών πιστά και θέλω κάμει προς αυτούς διαθήκην αιώνιον. **9** Και το σπέρμα αυτών θέλει φημισθή μεταξύ των εθνών και οι ἔγκονοι αυτών μεταξύ των λαών· πας ο βλέπων αυτούς θέλει γνωρίζει αυτούς, ότι είναι το σπέρμα, το οποίον ο Κύριος ευλόγησε. **10** Θέλω ευφρανθή τα μέγιστα επί τον Κύριον· η ψυχή μου θέλει αγαλλιασθή εις τον Θεόν μου· διότι με ενέδυσεν ιμάτιον σωτηρίας, με εφόρεσεν επένδυμα δικαιοισύνης, ως νυμφίον ευπρεπισμένον με μίτραν και ως νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα αυτής καλλωπίσματα. **11** Διότι καθώς η γη αναδίδει το βλάστημα αυτής και καθώς ο κήπος εκφύει τα σπειρόμενα εν αυτώ ούτω Κύριος ο Θεός θέλει κάμει την δικαιοισύνην και την αίνεσιν να βλαστήσωσιν ενώπιον πάντων των εθνών.

62 Διά την Σιών δεν θέλω σιωπήσει και διά την Ιερουσαλήμ δεν θέλω ησυχάσει, εωσύνη η δικαιοισύνη αυτής εξέλιθι ως λάμψις και η σωτηρία αυτής ως λαμπάς καιομένη. **2** Και θέλουσιν ιδεί τα έθνη την δικαιοισύνην σου και πάντες οι βασιλείς την δόξαν σου και θέλεις ονομασθή με νέον ονόμα, το οποίον του Κυρίου το στόμα θέλει ονομάσει. **3** Και θέλεις είσθαι στέφανος δόξης εν χειρί Κυρίου και διάδημα βασιλικόν εν τη παλάμη του Θεού σου. **4** Δεν θέλεις πλέον ονομασθή, Εγκαταλειειμένη· ουδέ η γη σου θέλει πλέον ονομασθή, Ηρημωμένη· αλλά θέλεις ονομασθή, Η ευδοκία μου εν αυτή και η γη σου, Η νευνμφευμένη· διότι ο Κύριος ηδόκησεν επί σε, και η γη σου θέλει είθιται νευνμφευμένη. **5** Διότι καθώς ο νέος νυμφεύεται με παρθένον, ούτως οι ιοί σου θέλουσι συνοικεῖ μετά σου· και καθώς ο νυμφίος ευφραίνεται εις την νύμφην, ούτως ο Θεός σου θέλει ευφρανθή εις σε. **6** Επί των τειχών σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας, οίτινες ποτέ δεν θέλουσι σιωπά ούτε ημέραν ούτε νύκτα· όσοι ανακαλείτε τον Κύριον, μη φυλάττετε σιωπήν. **7** Και μη διδετε εις αυτόν ανάπτασιν, εωσών συστήσῃ και εωσών κάμη την Ιερουσαλήμ αίνεστιν επί της γης. **8** Ο Κύριος ώμοσεν επί την δεξιάν αυτού και επί τον βραχίονα της δυνάμεως αυτού, δεν θέλω δώσει πλέον τον σίτον σου τροφήν εις τους εχθρούς σου· και οι ιοί του αλλογενούς δεν θέλουσι πίνει τον οίνον σου, διά τον οποίον εμόχθησας· **9** αλλ' οι θερίζοντες θέλουσι τρώγει αυτόν και αινεί τον Κύριον και οι τρυγώντες θέλουσι πίνει αυτόν εν ταῖς αυλαίς της αγιότητός μου. **10** Περάσατε, περάσατε διά των πυλών· ετοιμάσατε την οδόν του λαού· επισκευάσατε, επισκευάσατε την οδόν εκρίψατε τους λίθους· υψώσατε σημαίαν προς τους λαούς. **11** Ιδού, ο Κύριος διεκήρυξεν έως των ἄκρων της γης, Είπατε προς την θυγατέρα της Σιών, Ιδού, ο Σωτήρ σου ἔρχεται ιδού, ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού και το έργον αυτού ενώπιον αυτού. **12** Και θέλουσιν ονομάσει αυτούς, Ο Ἅγιος λαός, Ο λελυτρωμένος του Κυρίου· και συ θέλεις ονομασθή, Επιζητουμένη, πόλις ουκ εγκαταλειειμένη.

63 Τις ούτος, ο ερχόμενος εξ Εδώμ, με ιμάτια ερυθρά εκ Βοσόρρας; ούτος ο ένδοξος εις την στολήν αυτού, ο περιπατών εν τη μεγαλειότητι της δυνάμεως αυτού· Εγώ,

ο λαλών εν δικαιοισύνη, ο ισχυρός εις το σώζειν. **2** Διά τι είναι ερυθρά η στολή σου και τα ιμάτια σου όμοια ανθρώπου πατούντος εν ληνώ; **3** Επάτησα μόνος τον ληνόν, και ουδεὶς εκ των λαών ήτο μετ' εμού· και κατεπάτησα αυτούς εν τω θυμῷ μου και κατελάκτισα αυτούς εν τη οργῇ μου· και το άιμα αυτών ερραπίσθη επί τα ιμάτια μου και εμόλυνα δόλην μου την στολήν. **4** Διότι η ημέρα της εκδίκησεως ήτο εν τη καρδία μου, και ἐφθασεν ο ενιαυτός των λελυτρωμένων μου. **5** Και περιέβλεψα και δεν υπήρχεν ο βοηθών· και εθαύμασα ότι δεν υπήρχεν ο υποστηρίζων· θέτεν ο βραχίων μου ενήργησε σωτηρίαν εις εμέ· και ο θυμός μου, αυτός με υπεστήριξε. **6** Και κατεπάτησα τους λαούς εν τη οργῇ μου και εμέθυσα αυτούς εκ του θυμού μου και κατεβίβασα εις την γην το άιμα αυτών. **7** Θέλω αναφέρει τους οικτιρμούς του Κυρίου, τας αινέσεις του Κυρίου, κατά πάντα όσα ο Κύριος ἔκαμεν εις ημάς, και την μεγάλην αγαθότητα προς τον οίκον Ισραήλ, την οποίαν ἔδειξε προς αυτούς κατά τους οικτιρμούς αυτού και κατά το πλήθος του ελέους αυτού. **8** Διότι επίτε, Βεβαίως λαός μου είναι αυτοί, τέκνα τα οποία δεν θέλουσι φευθήν· και υπήρχεν ο Σωτήρ αυτών. **9** Κατά πάσας τας θλίψιες αυτών εθλίβετο, και ο ἀγγελος της παρουσίας αυτού ἐσωσεν αυτούς· εν τη αγάπῃ αυτού και εν τη ευσπλαγχνία αυτού αυτός ελύτρωσεν αυτούς· και εοήκωσεν αυτούς· και εβάστασεν αυτούς πάσας τας ημέρας του αιώνος. **10** Αυτοί ούμις ηπείθησαν και ελύτρωσαν το άγιον πνεύμα αυτού διά τούτο εστράφη ώστε να γείνη εχθρός αυτών, αυτός επολέμησεν αυτούς. **11** Τότε ενεθυμήθη τας αρχαίας ημέρας, τον Μωϋσήν, τον λαόν αυτού, λέγων, Που είναι ο αναβιβάσας αυτούς από της θαλάσσης μετά το ποιμένος του ποιμινόυ αυτού· που ο θέσας το άγιον αυτού πνεύμα εν τω μέσω αυτών; **12** Ο οδηγήσας αυτούς διά της δεξιάς του Μωϋσέως με τον ένδοξον βραχίονα αυτού, ο διασχίσας τα ύδατα ἐμπροσθεν αυτών, διά να κάμη εις εαυτόν όνομα αιώνιον; **13** Ο οδηγήσας αυτούς διά της αβύσσου, ως ίππον διά της ερήμου, χωρίς να προσκόψωσι; **14** Το πνεύμα του Κυρίου ανέπαυσεν αυτούς ως κτήνος καταβαίνον εις την κοιλάδα· ούτως ωδήγησας τον λαόν σου, διά να κάμης εις σεαυτόν ένδοξον όνομα. **15** Επιβλέψον εξ ουρανού και ιδέ εκ της κατοικίας της αγιότητός σου και της δόξης σου· που ο ζήλος σου και η δύναμις σου, το πλήθος του ελέους σου και των οικτιρμών σου· απεκλείσθησαν εις εμέ· **16** Συ θεβαίων είσαιον ο Πατήρ ημών, αν και ο Αρβαάμ δεν εξεύρη ημάς και ο Ισραήλ δεν γνωρίζη ημάς συ, Κύριε, είσαιον ο Πατήρ ημών· Λυτρωτής ημών είναι το ονόμα σου απ' αιώνος. **17** Διά τι Κύριε, αφήκας ημάς να αποπλανώμεθα από των οδών σου και να σκληρύνωμεν την καρδίαν ημών, ώστε να μη σε φοβήσεθα· επιστρέψον ένεκεν των δούλων σου, των φυλών της κληρονομίας σου. **18** Ως πράγμα ελάχιστον κατεκυρίευσαν τον άγιον σου λαόν· οι εναντίοι ημών κατεπάτησαν το αγιαστήριό σου. **19** Κατεστάθημεν ως εκείνοι, επί τους οποίους δεν εδέσποσας ποτέ ουδέ επεκλήθη το όνομά σου επ' αυτούς.

64 Είθε να έσχιζες τους ουρανούς, να κατέβαινες, να διελύνοτο τα όρη εν τη παρουσία σου, **2** ως πυρ καίον θάμνους, ως πυρ κάμνον το ύδωρ να κοχλάζῃ, διά να γείνη το όνομά σου γνωστόν εις τους εναντίους σου, να λάβῃ τρόμος τα έθνη εν τη παρουσία σου. **3** Ότε έκαμες τρομερά πράγματα, οποία δεν επροσμέναμεν, κατέβης, και τα όρη διελύθησαν εν τη παρουσία σου. **4** Διότι εκ του αιώνος δεν έμαθον οι ἀνθρώποι, τα ώτα αυτών δεν ἤκουσαν, οι οφθαλμοί αυτών δεν είδον θεόν εκτός σου, δύστις να έκαμε τοιαύτα εις τους επικαλούμενούς αυτόν. **5** Έρχεσαι εις συνάντησιν του ευφραινομένου και

εργαζομένου δικαιοσύνην, των εν θυμούμενών σε εν ταῖς οδοῖς σου· ιδού, συ ωργίσθης, διότι ημείς ήμαρτήσαμεν· εάν διεμένουμεν εν αυταῖς, ηθέλομεν σωθῆ; **6** Πάντες τούοντι εγείναμεν ως ακάθαρτον πράγμα, καὶ πάσα η δικαιοσύνη ημῶν είναι αἱ ρυπαρόν ἴματιον· διά τούτο επέσαμεν πάντες ως τὸ φύλλον, καὶ αἱ ανομίαι ημῶν αφήρησαν ημάς ως ὁ ἀνέμος. **7** Καὶ δὲν υπάρχει ο επικαλούμενος τὸ ὄνομά σου, ο εγειρόμενος διά τὰ πιασθῆ από σοῦ· διότι ἔκρυψας τὸ πρόσωπόν σου αφ' ημῶν καὶ ηφάνισας ημάς διά τῆς χειρός των ανομίῶν ημῶν.

8 Αλλὰ τώρα, Κύριε, συ είσαι ο Πατήρ ημῶν· ημεῖς είμεθα ο πηλός καὶ σον ο Πλάστης ημῶν· καὶ πάντες είμεθα τὸ ἔργον τῆς χειρός σου. **9** Μη ὡργίζου σφόδρα, Κύριε, μηδὲ ενθυμού πάντοτε τὴν ανομίαν· καὶ τώρα επίβλεψον, δεόμεθα· λαός σου είμεθα πάντες. **10** Αἱ ἀγίαι πόλεις σου ἐγείναν ἔρημοι, η Σιών ἐγείνεν ἔρημος, η Ιερουσαλήμ ηρηματενή. **11** Οἱ ἀγίοι ημῶν καὶ ο ὥραίοις ημῶν οίκος, εν ω οι πατέρες ημῶν σε εδοξολόγουν, κατεκάη εν πυρὶ καὶ πάντα τα εἰς ημάς αγαπητά ηφανίσθησαν.

12 Θέλεις, Κύριε, κρατήσει σεαυτόν εν τούτοις; θέλεις σιωπήσει καὶ θέλεις θίλψει ημάς ἔως σφόδρα;

65 Εξητήθην παρά τῶν μη ερωτώντων περί εμού· ευρέθην παρά τῶν ζητούντων με είπα, Ιδού, εγώ, ιδού, εγώ, πρὸς έθνος μη καλούμενον με τὸ ὄνομά μου. **2** Εξήπλωσα τὰς χείρας μου δόλην την ημέραν πρὸς λαόν απειθή, περιπατούντα εν οδῷ ουχὶ καλῇ, οπίσω τῶν διαβουλίων αυτῶν, **3** λαόν παροξύνοντά με πάντοτε κατά πρόσωπόν μου, θυσιάζοντα εν κήποις καὶ θυμιάζοντα επὶ πλίνθων, **4** μένοντα εν τοῖς μνήμαις καὶ διανυκτερεύοντα εν αποκρύφοις, τρώγοντα χοίρειον κρέας καὶ εν τοῖς αγγείοις αυτοῦ ἔχοντα ζωμόν ακαθάρτων πραγμάτων, **5** λέγοντα, Μακράν απ' εμού, μη με εγγίσης, διότι είμαι αγιώτερος σου. Ούτοι είναι καπνοίς εἰς τοὺς μυκτήράς μου, πυρ καίμενον δόλην την ημέραν. **6** Ιδού, γεγραμμένον είναι ενώπιον μου, δεν θέλω σιωπήσει αλλὰ θέλω ανταποδώσει, ναι, θέλω ανταποδώσει εἰς τους κόλπους αυτῶν **7** ταὶς ανομίας σας καὶ ταὶς ανομίας των πατέρων σας ομού, λέγει Κύριος, οἵτινες εθυμίασαν επὶ τῶν ὄρέων καὶ με εβλασφήμησαν επὶ τῶν λόφων· διά τούτο θέλω αντιληρώσει εἰς τους κόλπους αυτῶν τα απ' αρχῆς ἔργα αυτῶν. **8** Όντω λέγει Κύριος· Καθὼς ὅταν ευρίσκηται γλεύκος εν τῇ σταφυλῇ, λέγουσι, Μή φθείρης αυτό, διότι είναι ευλογία εν αυτῷ· ούτω θέλω κάμει ἐνέκεν των δούλων μου, διά να μη εξολοθρεύσω πάντας. **9** Καὶ θέλω εξάζει σπέρμα εξ Ιακώβ καὶ κληρονόμον τῶν ὄρέων μου εξ Ιούδα· καὶ οι εκλεκτοὶ μου θέλουσι κληρονομήσει αυτά καὶ οι δούλοι μου θέλουσι κατοικήσει εκεῖ. **10** Καὶ ο Σαρών θέλει είσθαι μάνδρα τῶν ποιμάνων καὶ η κοιλάς του Αχώρ τόπος εἰς ανάπτασιν τῶν βουκολίων, διά τὸν λαόν μου τὸν εκζητούντα με. **11** Εσάς ούμως, τους εγκαταλείποντας τὸν Κύριον, τους λησμονούντας τὸ ἀγίον μου ὄρος, τους ετοιμάζοντας τράπεζαν εἰς τὸν Γάδην καὶ τους κάμνοντας σπονδήν εἰς τὸν Μένι, **12** θέλω σας αριθμήσει διά τὴν μάχαιραν καὶ πάντες θέλετε κύψει εἰς τὴν σφαγήν· διότι εκάλουν καὶ δεν απεκρίνεσθε· ελάλουν καὶ δεν ηκούντε· αλλ' επράττετε τὸ κακόν ενώπιον μου καὶ εξελέγετε τὸ μη αρεστὸν εἰς εμέ. **13** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, οι δούλοι μου θέλουσι φάγει, σεις δε θέλετε πεινάσει· Ιδού, οι δούλοι μου θέλουσι πίει, σεις δε θέλετε διψήσει· Ιδού, οι δούλοι μου θέλουσι ευφρανθή, σεις δε θέλετε αισχυνθῆ· **14** Ιδού, οι δούλοι μου θέλουσιν αλαλάζει ειν ευθυμίᾳ, σεις δε θέλετε βοά εν πόνῳ καρδίας καὶ ολολάζει ειπότε καταθλίψεως πνεύματος. **15** Καὶ θέλετε αφήσει τὸ ὄνομά σας εἰς τοὺς εκλεκτούς μου διά κατάραν· διότι Κύριος ο Θεός θέλει

σε θανατώσει καὶ με ἄλλο ὄνομα θέλει ονομάσει τοὺς δούλους αυτού, **16** διά να μακαρίζῃ εαυτόν εἰς τὸν Θεόν της αληθείας ο μακαρίζων εαυτόν επὶ τῆς γῆς καὶ να ομνή εἰς τὸν Θεόν της αληθείας ο ομνών επὶ τῆς γῆς διότι αἱ πρότεραι θίλψεις ελησμονήθησαν καὶ διότι εκρύψθησαν απὸ τῶν οφθαλμῶν μου. **17** Επειδὴ ιδού, νέους ουρανούς κτίζω καὶ νέαν γῆν· καὶ δεν θέλει εἰσθαι μνήμη τῶν προτέρων οὐδὲ θέλουσιν ελθεῖ εἰς τὸν νούν. **18** Αλλ' ευφραίνεσθε καὶ χαίρετε πάντοτε εἰς εκείνο το οποίον κτίζω διότι, ιδού, κτίζω την Ιερουσαλήμ αγαλλίαμα καὶ τὸν λαόν αὐτῆς ευφροσύνην. **19** Καὶ θέλω αγάλλεσθαι εἰς τὴν Ιερουσαλήμ καὶ ευφραίνεσθαι εἰς τὸν λαόν μου· καὶ δεν θέλει ακουσθῆ πλέον εν αυτῇ φωνή κλαυθμού καὶ φωνή κραυγῆς. **20** Δεν θέλει εἰσθαι πλέον εκεὶ βρέφος ολιγοήμερον καὶ γέρων ὅστις δεν επλήρωσε τὰς ημέρας αυτού διότι το παιδίον θέλει αποθνήσκει εικάστον ετών, ο δε εκατόν ετών αμαρτωλός θέλει εἰσθαι επικατάρατος. **21** Καὶ θέλουσιν οικοδομήσει οικίας καὶ κατοικήσει, καὶ θέλουσι φυτεύσει απελόνας καὶ φάγει τὸν καρπόν αὐτῶν. **22** δεν θέλουσι κτίσει αυτοί καὶ ἄλλος να κατοικήσῃ· δεν θέλουσι φυτεύσει αυτοί καὶ ἄλλος να φάγῃ· διότι αἱ ημέραι του λαοῦ μου είναι ως αἱ ημέραι του δένδρου καὶ οι εκλεκτοὶ μου θέλουσι παλαιώσει τὸ ἔργον των χειρῶν αὐτῶν. **23** Δεν θέλουσι κοπιάζει εἰς μάτην οὐδέ θέλουσι τεκνοποιεῖ διά καταστροφήν· διότι είναι σπέρμα τῶν ευλογημένων του Κυρίου καὶ οι ἔγκονοι αυτῶν μετ' αὐτῶν. **24** Καὶ πρὶν αυτοὶ κράξωσιν, εγώ θέλω αποκρίνεσθαι· καὶ ενώ αυτοὶ λαλούσιν, εγώ θέλω ακούει. **25** Ο λύκος καὶ ο αρνίον θέλουσι βόσκεσθαι ομού, καὶ ο λέων θέλει τρώγει ἀχυρόν ως ο βόύς· ἀρτὸς δε τὸν ὄφεως θέλει εἰσθαι τὸ χώμα· εν δόλῳ τω αγίῳ μου ὄρει δεν θέλουσι κάμνει ζημίαν οὐδέ φθοράν, λέγει Κύριος.

66 Ούτα λέγει Κύριος· Ο ουρανός είναι θρόνος μου καὶ η γη υποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποίος είναι ο οίκος, τον οποίον θηέλετε οικοδομήσει δι' εμέ· καὶ ποίος είναι ο τόπος της αναπαύσεώς μου; **2** Διότι η χειρ μου ἔκαμε πάντα ταύτα καὶ ἐγείναν πάντα ταύτα, λέγει Κύριος· εἰς τίνα λοιπὸν θέλω επιβλέψει· εἰς τὸν πτωχόν καὶ συντετριμένον τὸ πνεύμα καὶ τρέμοντα τὸν λόγον μου. **3** Οστὶς δε σφάζει βουν, είναι ως ο φονεύων ὄνθρωπον· ὅστις θυσιάζει αρνίον, ως ο κόπτων κυνός λαιμόν· ὅστις προσφέρει προσφοράν εξ αλφίτων, ως προσφέρων αἴμα χοίρειον· ὅστις θυσιάζει, ως ο ευλογών εἰδώλον. Ναι, αυτοὶ εξέλεξαν ταὶς οδούς αυτῶν, καὶ η ψυχὴ αυτῶν ηδύνεται εἰς τὰ βδελύγματα αὐτῶν. **4** Καὶ εγὼ λοιπὸν θέλω εκλέξει τα εἰς αυτοὺς ολέθρια καὶ θέλω φέρει επ' αυτούς δόσα φοιβούνται· διότι εκάλουν καὶ ουδείς απεκρίνετο· ελάλουν καὶ δεν ἤκουον· αλλ' ἐπραττον τὸ κακὸν ενώπιον μου καὶ εξέλεγον τὸ μη αρεστὸν εἰς εμέ. **5** Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, σεις οι τρέμοντες τὸν λόγον αυτού· οι αδελφοί σας, οἵτινες σας μισούσι καὶ σας αποβάλλουσιν ἐνέκεν τον ονόματός μου, εἶπαν, Ας δοξασθή ο Κύριος· πλὴν αυτὸς θέλει φανῆ εἰς χαρᾶν σας, εκείνοις δε θέλουσι καταισχυνθῆ· **6** Φωνή κραυγῆς ἔρχεται εκ τῆς πόλεως, φωνή εκ του ναού, φωνή του Κυρίου, ὅστις κάμνει ανταπόδοσιν εἰς τους εχθρούς αυτού. **7** Πρὶν κοιλοπόνηση, εγέννησε· πρὶν έλθωσιν οι πόνοι αυτῆς, ηλευθερώθη καὶ εγέννησεν αρσενικόν. **8** Τις ήκουσε τοιούτον πράγμα; τις εἰδὲ τοιαύτα; ήθελε γεννήσει η γη εν μιᾷ ημέρᾳ; ή θένος ήθελε γεννηθῆ ενταῦτῳ αλλ' η Σιών ἄμα εκοιλοπόνησεν, εγέννησε τα τέκνα αυτῆς. **9** Εγώ, ο φέρων εἰς την γέννην, δεν ήθελον κάμει να γεννήσῃ· λέγει Κύριος· εγώ, ο κάμνων να γεννώσιν, ήθελον κλείσει την μήτραν; λέγει ο Θεός σου. **10** Ευφράνθητε μετά της Ιερουσαλήμ καὶ αγάλλεσθε

μετ' αυτής, πάντες οι αγαπώντες αυτήν χαρήτε χαράν μετ' αυτής, πάντες οι πενθούντες δι' αυτήν: **11** διά να θηλάσητε και να χορτασθήτε από των μαστών των παρηγοριών αυτής διά να εκθηλάσητε και να εντρυφήσητε εις την αφθονίαν της δόξης αυτής. **12** διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εις αυτήν θέλω στρέψει την ειρήνην ως ποταμόν, και την δόξαν των εθνών ως χείμαρρον πλημμυρούντα: τότε θέλετε θηλάσει, θέλετε βασταχθή επί των πλευρών και κολακευθή επί των γονάτων αυτής. **13** Ως παιδίον, το οπόιον παρηγορεί η μήτηρ αυτού, ούτως εγώ θέλω σας παρηγορήσει και θέλετε παρηγορηθή εν τη Ιερουσαλήμ. **14** Και θέλετε ιδεί, και η καρδία σας θέλει ευφρανθή και τα οστά σας θέλουσιν ανθήσει ως χόρτος και η χειρ του Κυρίου θέλει γνωρισθή προς τους δούλους αυτού, η δε οργή προς τους εχθρούς αυτού. **15** Διότι, ιδού, ο Κύριος θέλει ελθείν σε πυρί, και αι άμαξαι αυτού θέλουσιν είσθαι ως ανεμοστρόβιλος, διά να αποδώσῃ την οργήν αυτού με ορμήν και την επιτίμησιν αυτού με φλόγας πυρός. **16** Διότι εν πυρί Κυρίου και εν τη μαχαίρᾳ αυτού θέλει κριθή πάσα σαρξ, και οι πεφονευμένοι του Κυρίου θέλουσιν είσθαι πολλοί. **17** Οι αγιαζόμενοι και καθαριζόμενοι εν τοις κήποις ο εις κατόπιν του ἀλλού αναφανδόν, τρώγοντες χοίρειν κρέας και τα βδελύγματα και τον ποντικόν, ούτοι θέλουσι καταναλωθή ομού, λέγει Κύριος. **18** Διότι εγώ εξεύρω τα ἔργα αυτών και τους διαλογισμούς αυτών· και ἔρχομαι διά να συνάξω πάντα τα έθνη και τας γλώσσας· και θέλουσιν ελθείν και ιδεί την δόξαν μου. **19** Και θέλω στήσει σημείον μεταξύ αυτών· και τους σεσωσμένους εξ αυτών θέλω εξαποστείλειν εις τα έθνη, εις Θαρσεῖς, Φούλ και Λούδ, οίτινες σύρουσι τόξον, εις Θουβάλ και Ιανάν, εις τας νήσους τας μακράν, οίτινες δεν ἡκουσαν την φήμην μου ουδέ εἰδον την δόξαν μου· και θέλουσι κηρύζει την δόξαν μου μεταξύ των εθνών. **20** Και θέλουσι φέρει πάντας τους αδελφούς σας εκ πάντων των εθνών προσφοράν εις τον Κύριον, επί ἄπων και επί αμαξών και επί φορείων και επί ημιόνων και επί ταχινόριμων ζώων, προς το ἄγιόν μου όρος, την Ιερουσαλήμ, λέγει Κύριος, καθώς τα τέκνα του Ισραήλ φέρουσι την εξ αλφίτων προσφοράν εν καθαρῷ αγγείῳ προς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και προσέτι θέλω λάβει εξ αυτών ιερείς και Λευΐτας, λέγει Κύριος. **22** Διότι ως οι νέοι ουρανοί και η νέα γη, τα οποία εγώ θέλω κάμει, θέλουσι διαμένει ενώπιόν μου, λέγει Κύριος, ούτω θέλει διαμένει το σπέρμα σας και το όνομά σας. **23** Και από νέας σελήνης ἐως ἀλλης και από σαββάτου ἐως ἀλλου θέλει ἔρχεσθαι πάσα σαρξ διά να προσκυνή ενώπιόν μου, λέγει Κύριος. **24** Και θέλουσιν εξέλθει και ιδεί τα κώλα των ανθρώπων, οίτινες εστάθησαν παραβάται εναντίον μου· διότι ο σκώληξ αυτών δεν θέλει τελευτήσει και το πυρ αυτών δεν θέλει σφεσθή και θέλουσιν είσθαι βδέλυγμα εις πάσαν σάρκα.

Ιερεμίας

1 Οι λόγοι του Ιερεμίου υιού του Χελκίου, εκ των ιερέων των εν Αναθώθ εν γη Βενιαμίν· 2 προς τον οποίον ἔγεινε λόγος Κυρίου εν ταῖς ημέραις του Ιωσίου υιού του Αμών βασιλέως Ιούδα, κατά το δέκατον τρίτον ἐτος της βασιλείας αυτού. 3 Ἔγεινε καὶ εν ταῖς ημέραις του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, μέχρι του τέλους του ενδεκάτου ἐτούς του Σεδεκίου, υιού του Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, μέχρι τῆς αιχμαλωσίας της Ιερουσαλήμ, κατά τον πέμπτον μῆνα. 4 Καὶ λόγος Κυρίου ἔγεινε πρὸς εμὲ λέγων, 5 Πρὶν σε μορφώσω εν τῇ κοιλίᾳ, σε εγνώρισα· καὶ πρὶν εξέλθῃς εἰκ τῆς μήτρας, σε ηγίασα· προφήτην εἰς τὰ ἔθνη σε κατέστησα. 6 Καὶ εγὼ εἶπα, Ω, Κύριε Θεέ, ίδού, δεν εξένυρα να λαλήσω διότι είμαι παιδίον. 7 Ο δέ Κύριος εἶπε πρὸς εμέ, Μή λέγε, εἴμαι παιδίον διότι θέλεις υπάγει πρὸς πάντας, πρὸς τοὺς οποίους θέλω σε εξαποστείλει· καὶ πάντα ὄσα σε προστάζω, θέλεις εἰπεῖ. 8 Μή φοβηθῆς απὸ προσώπου αυτῶν διότι εγὼ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος. 9 Καὶ εξέτεινε Κύριος τὴν χείρα αυτού καὶ ἤγγισε τὸ στόμα μου· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς εμέ, ίδού, θεσα τους λόγους μου εν τῷ στόματί σου. 10 ίδε, σε κατέστησα σήμερον επὶ τὰ ἔθνη καὶ επὶ ταῖς βασιλείας, διά να εκρίζονται καὶ να κατασκάπτησι καὶ να καταστρέψησι καὶ να κατεδαφίζησι, να ανοικοδομήσι καὶ να καταφυτεύση. 11 Λόγος Κυρίου ἔγεινε ἐτί πρὸς εμὲ λέγων, Τι βλέπεις συ, Ιερεμία; Καὶ εἶπα, Βλέπω βακτηρίαν αμυγδαλίνην. 12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς εμέ, Καλώς είδες διότι εγὼ θέλω ταχύνει να εκπληρώσω τὸν λόγον μου. 13 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμὲ εἰκ τεντέρου λέγων, Τι βλέπεις συ; Καὶ εἶπα, Βλέπω λέβητα αναβράζοντας καὶ τὸ πρόσωπον αυτού εἶναι πρὸς βορράν. 14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς εμέ, Απὸ βορρᾶ θέλει εκχυθῆ τὸ κακόν εἰπὶ πάντας τους κατοίκους τῆς γῆς. 15 Διότι ίδού, εγὼ θέλω καλέσοι πάσας τας οικογενείας των βασιλείων του βορρά, λέγει Κύριος· καὶ θέλουσιν ελθεῖ καὶ θέλουσι θέσει ἔκστασος τὸν θρόνον αυτού εν τῇ εισόδῳ των πυλών τῆς Ιερουσαλήμ καὶ επὶ πάντα τα τείχη αυτῆς κύκλῳ καὶ επὶ πάσας τας πόλεις του Ιούδα. 16 Καὶ θέλω προφέρει τας κρίσεις μου εναντίον αυτῶν περὶ πάσης τῆς κακίας αυτῶν διότι με εγκατέλιπον καὶ εθυμίσαν εἰς θεούς αλλοτρίους καὶ προσεκύνησαν τα ἔργα των χειρών αυτών. 17 Συ λοιπόν περίζωσον τὴν οσφύν σου καὶ σηκώθητι καὶ εἰπέ πρὸς αυτούς πάντα ὄσα εγὼ σε προστάξω μη φοβηθῆς απὸ προσώπου αυτῶν, μήποτε τάχα σε αφήσω να πέσης εἰς αμηχανίαν ἐμπροσθεν αυτῶν. 18 Διότι, ίδού, εγὼ σε θέσασα σήμερον ως πόλιν οχυράν καὶ ως στήλην σιδηράν καὶ ως τείχη χάλκινα εναντίον πάσης τῆς γῆς, εναντίον των βασιλέων του Ιούδα, εναντίον των αρχόντων αυτού, εναντίον των ιερέων αυτού καὶ εναντίον του λαού της γῆς· 19 καὶ θέλουσι σε πολεμήσει αλλὰ δεν θέλουσιν υπερισχύσει εναντίον σου διότι εγὼ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος.

2 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμὲ λέγων, 2 Ὅπαγε καὶ βόησον εἰς τα ὡτα τῆς Ιερουσαλήμ λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Ενθυμούμαι περὶ σου τὴν πρὸς σε ευμένειάν μου εν τῇ νεότητί σου, τὴν αγάπην τῆς νυμφεύσεώς σου, ὅτε με ηκολούθεις εν τῇ ερήμῳ, εν γῃ ασπάρτῳ· 3 ο Ισραήλ ήτο ἄγιος εἰς τὸν Κύριον, απαρχῇ των γεννημάτων αυτού· πάντες οι κατατρώγοντες αυτόν ήσαν ἐνοχοι· κακόν ήλθεν επ' αυτούς, λέγει Κύριος. 4 Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, οίκος Ιακώβ καὶ πάσαι αι συγγένειαι του οίκου Ισραήλ· 5 Ούτω

λέγει Κύριος· Ποίαν αδικίαν εύρηκαν εν εμοί οι πατέρες σας, ὥστε απεμακρύνθησαν απ' εμού καὶ περιεπάτησαν οπίον τῆς ματαίότητος καὶ εματαίωθησαν; 6 καὶ δεν είπον, Που είναι ο Κύριος, ο αναβίσας ημάς εκ γῆς Αιγύπτου, ο οδηγήσας ημάς διά της ερήμου, διά τόπου ερημίας καὶ χασμάτων, διά τόπου ανυδρίας καὶ σκιάς θανάτου, διά τόπου τον οποίον δεν επέρασεν ἀνθρώπος καὶ ὅπου ἀνθρώπος δεν κατώκησε; 7 Καὶ οις εισήγαγον εἰς τόπον καρποφόρον, διά να τρώγητε τους καρπούς αυτού καὶ τα αγαθά αυτού αφού όμως ειοήλθετε, ειμάντε την γην μου καὶ κατεστήσατε βδέλυγμα την κληρονομίαν μου. 8 Οι ιερείς δεν είπον, Που είναι ο Κύριος; καὶ οι κρατούντες τὸν νόμον δεν με εγνώρισαν· καὶ οι ποιμένες εγίνοντο παραβάται εναντίον μου, καὶ οι προφήται προεφήτευν διά του Βάαλ καὶ περιεπάτουν οπίσω πραγμάτων ανωφελών. 9 Διά τούτο ἐτί θέλω κριθῆ με εσάς, λέγει Κύριος, καὶ με τους υιούς των νιών σας θέλω κριθῆ. 10 Διότι διάβητε εἰς τας νήσους των Κητιαίων καὶ ιδέτε· καὶ πέμψατε εἰς Κηδάρ· καὶ παρατηρήσατε επιμελῶς, καὶ ιδέτε αν εστάθη τοιούτον πράγμα. 11 Ἡλλάξεν έθνος θεούς, αν καὶ ούτοι δεν ήναι θεοί; ο λαός μου όμως ἡλλάξε την δόξαν αυτού με πράγμα ανωφελές. 12 Εκπλάγητε, ουρανοί, διά τούτο, καὶ φρίξατε, συνταράχθητε σφόδρα, λέγει Κύριος. 13 Διότι δύο κακά ἐπράξεν ο λαός μου· εμὲ εγκατέλιπον, την πηγὴν των ζώντων ιδάτων, καὶ ἔσκαψαν εἰς εαυτούς λάκκους, λάκκους συντετριμένους, οίτινες δεν δύνανται να κρατήσωσιν ούδωρ. 14 Μήπως είναι δούλος ο Ισραήλ; ή δούλος οικογενής; διά τι κατεστάθη λάφυρον; 15 Οι σκύμνοι ειρθρήσαν επ' αυτόν, εξέδωκαν την φωνήν αυτών καὶ κατέστησαν την γην αυτού ἔρημον· αι πόλεις αυτού κατεκάπησαν καὶ ἔμειναν ακατοίκητοι. 16 Οι υιοί προσέτι της Νωφ καὶ της Τάφρης συνέτριψαν την κορυφήν σου. 17 Δεν ἔκαμες τούτο σε εις σεαυτόν, διότι εγκατέλιπες Κύριον τὸν Θεόν σου ότε σε ὠδήγηεν εν τῃ οδῷ; 18 Καὶ τώρα τι ἔχεις να κάμης εν τῃ οδῷ της Αιγύπτου, διά να πίης τα ούδατα Σιώρ· ή τι ἔχεις να κάμης εν τῃ οδῷ της Ασσυρίας, διά να πίης τα ούδατα του ποταμού; 19 Η ασέβειά σου θέλει σε παιδεύσει καὶ αι παραβάσεις σου θέλουσι σε ελέγξει γνώρισον λοιπόν και ιδέ, ὅτι είναι κακόν και πικρόν, το ούτι εγκατέλιπες Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ δεν είναι ο φόβος μου εν σοι, λέγει Κύριος ο Θεός των ούδατων. 20 Επειδή προ πολλού συνέτριψα τὸν ζυγόν σου, διέσπασα τα δεσμά σου, καὶ σε είπας, δεν θέλω σταθή παραβάτης πλέον εών επί πάντα υψηλόν λόφουν και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου περιεπλανήθης εκπορνεύων. 21 Εγώ δε σε εφύτευσα ἀμπέλον εκλεκτήν, σπέρμα ὅλως αληθινόν· πως λοιπόν μετεβλήθης εις παρεφθαρμένον κλήμα αμπέλου ξένης εις εμέ; 22 Διά τούτο και εάν πλυθής με νίτρον και πληθύνης εις σεαυτόν το σημήγμα, η ανομία σου μένει σεσημειωμένη ενώπιόν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. 23 Πως δύνασαι να είπης, δεν εμιάνθηη, δεν υπήγα οπίσω των Βασαλίεων; ιδέ την οδόν σου εν τῃ φάραγγῃ, γνώρισον τι ἐπράξας· είσαι ταχεία δρομάς διατρέχουσα εν ταις οδοίς αυτής· 24 ονος αγρία συνειθισμένη εις την ἐρήμον, αναπνέουσα τον αέρα κατά την επιθυμίαν της καρδίας αυτής την ορμήν αυτής, τις δύναται να επιστρέψῃ αυτήν; πάντες οι ζητούντες αυτήν δεν θέλουσι κοπιάζει εν τω μηνί αυτής θέλουσιν ευρεί αυτήν. 25 Κράτησον τὸν πόδα σου από του να περιπατήσης ανυπόδητος, και τον λάρυγγα σου από διψής αλλά σε είτας, εις μάτην· ουχί· διότι ηγάπησα ξένους και κατόπιν αυτών θέλω υπάγει. 26 Καθώς ο κλέπτης αισχύνεται όταν ευρεθή, ούτω θέλει αισχύνθη ο οίκος Ισραήλ, αυτοί, οι βασιλείς αυτών, οι ἀρχοντες αυτών και οι ιερείς αυτών και οι προφήται αυτών-

27 οίτινες λέγουσι προς το ζύλον, Πατήρ μου είσαι· και προς τον λίθον, Συ με εγέννησας διότι ἐστρεψαν νώτα προς εμέ και ουχί πρόσωπον· εν τω καιρῷ ὅμως τῆς συμφοράς αυτῶν θέλουσιν εἰπεῖ, Ανάστηθι καὶ σώσουν ημάς. **28** Καὶ ποι είναι οι θεοί σου, τοὺς οποίους ἔκαμες εἰς σεαυτόν; ας αναστήθωσιν, εάν δύνανται να σε σώσωσιν εν τω καιρῷ τῆς συμφοράς σου· διότι κατά τον αριθμὸν των πόλεων σου ἡσαν οι θεοί σου, Ιούδα. **29** Διά τι ηθέλετε κριθῆ μετ' εμού; σεις πάντες εἰσθε παραβάται εἰς εμέ, λέγει Κύριος. **30** Εἰς μάτην επάταξα τα τέκνα σας· δεν εδέχθησαν διόρθωσιν· η μάχαιρά σας κατέφαγε τους προφήτας σας ως λέων εξολοθρεύων. **31** Ο γενέα, ιδέτε τον λόγον του Κυρίου· Εστάθην ἐρημός εἰς τον Ισραήλ, γη σκότους; διά τι λέγει ο λαός μου, Ημείς είμεθα κύριοι δεν θέλομεν ελθεῖ πλέον προς σε; **32** Δύναται η κόρη να λησμονήσῃ τους στολισμούς αυτής, η νῦμφη τον καλλωπισμόν αυτής; και ὅμως ο λαός μου με ελησμόνησεν ημέρας αναριθμήτους. **33** Διά τι καλλωπίζεις την οδόν σου διά να ζητής εραστάς; εἰς τρόπον ὥστε και εδιδάξας τας οδούς σου εἰς τας κακάς. **34** Ἐτί εἰς τα κράσπεδά σου ευρέθησαν αίματα ψυχών πτωχών αθώων· δεν εύρηκα αυτά ανορύτων, αλλ' επί πάντα ταύτα. **35** Και ὅμως λέγεις, Επειδή είμαι αθώος, βεβαίως ο θυμός αυτού θέλει αποστραφή απ' εμού. Ιδού, εγώ θέλω κριθῆ μετά σου, διότι λέγεις, Δεν ημάρτησα. **36** Διά τι περιπλανάσαι τόσον διά να αλλάξῃς την οδόν σου; Θέλεις κατασχυνθῆ και υπό της Αιγύπτου, καθώς κατησχύνθης υπό της Ασσυρίας. **37** Ναι, θέλεις εξέλθει εντεύθεν με τας χείρας σου επί την κεφαλήν σου· διότι ο Κύριος απέβαλε τας ελπίδας σου και δεν θέλεις ευημερήσει εις αυτάς.

3 Λέγουσιν, Εάν τις αποβάλῃ την γυναίκα αυτού και αναχωρήσῃ από αυτού και γείνη ἄλλους ανδρός, θέλει επιστρέψει πάλιν εκείνος προς αυτήν; ή γη εκείνη δεν θέλει ὀλώς μιανθή; συ επόρνευσας μέν μετά πολλών εραστών· επίστρεψον δε πάλιν προς εμέ, λέγει Κύριος. **2** Σήκωσον τους οφθαλμούς σου προς τους υψηλούς τόπους, και ιδε που δεν εσέλγησας. Εν ταις οδοίς εκάθησας δι' αυτούς, ως ο Ἄραφ εν τη ερήμῳ, και εμίανας την γην με τας πορνείας σου και με την κακίαν σου. **3** Διά τούτο εκρατήθησαν αι βροχαί, και δεν ἔγινε φροχή ὄψιμος· και σε είχες το μέτωπον της πόρνης, απέβαλες πάσαν εντροπήν. **4** Δεν θέλεις κράζει από του νυν προς εμέ. Πάτερ μου, συ είσαι ο οδηγός της νεότητός μουν; **5** Θέλει διατηρεῖ την οργήν αυτού διαπαντός; θέλει φυλάττει αυτήν ἔως τέλους; ίδου, ελάλησας και ἐπράξας τα κακά, ὁσον ηδυνήθης. **6** Ο Κύριος είπεν ἐτί προς εμέ εν ταῖς ημέραις Ιωάνου του βασιλέως, Είδες εκείνα, τα οποία Ισραήλ η αποστάτις ἐπράξεν; υπήγειν επί παν υψηλόν ὄρος και υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου και επόρνευσεν εκεί. **7** Και αφού ἐπράξε πάντα ταύτα, είτα, Επίστρεψον προς εμέ· και δεν επέστρεψε. Και εἰδε τούτο Ιούδας η ἀπίστος αυτής αδελφή. **8** Και ειδον ὅτι ενώ επειδή Ισραήλ η αποστάτις εμοίχευσεν εγώ ἀπέπεμψα αυτήν και ἔδωκα εἰς αυτήν το γράμμα του διαζυγίου αυτής, Ιούδας η ἀπίστος αυτής αδελφή δεν εφοβήθη αλλ' υπῆγε και επόρνευσε και αυτή. **9** Και με την διαφήμισης της πορνείας αυτής εμίανε τον τόπον και εμοίχευσε μετά των λίθων και μετά των ζύλων. **10** Και εν πάσι τούτοις Ιούδας η ἀπίστος αυτής αδελφή δεν επέστρεψε προς εμέ εξ ὅλης της καρδίας αυτής αλλά ψευδώς, λέγει Κύριος. **11** Και εἴπε Κύριος προς εμέ, Ισραήλ η αποστάτις εδικαίωσεν εαυτήν περισσότερον παρά Ιούδας η ἀπίστος. **12** Ὑπαγε και διακήρυξον τους λόγους τούτους προς τον βορράν και ειπέ, Επίστρεψον, Ισραήλ η αποστάτις, λέγει Κύριος, και

δεν θέλω κάμει να πέσῃ η οργή μου εφ' υμάς· διότι ειλεήμων είμαι, λέγει Κύριος· δεν θέλω φυλάττει την οργήν διαπαντός. **13** Μόνον γνώρισον την ανομίαν σου, ότι ημάρτησας εις Κύριον τον Θεόν σου, και διήρεσας τας οδούς σου εις τους ζένους υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου, και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν μου, λέγει Κύριος. **14** Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, λέγει Κύριος, αν και εγώ σας απεστράψων· και θέλω σας λάβει ἔνα εκ πόλεως και δύο εκ συγγενείας και θέλω σας εισάξει εις την Σιών· **15** και θέλω σας δώσει ποιμένας κατά την καρδίαν μου και θέλουσι σας ποιμάνει εν γνώσει και συνέσει. **16** Και ὅταν πληυθυνθήτε και αινηνθήτε επί της γης, εν εκείναις ταις ημέραις, λέγει Κύριος, δεν θέλουσι προφέρει πλέον, Η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου, ουδέ θέλει αναβή επί καρδίαν αυτών, ουδέ θέλουσιν ενθυμηθή αυτήν, ουδέ θέλουσιν επισκεφθή, ουδέ θέλει κατασκευασθή πλέον. **17** Εν εκείνω τω καιρῷ θέλουσιν ονομάσει την Ιερουσαλήμ· θρόνον του Κυρίου· και πάντα τα έθνη θέλουσι συναχθῆ προς αυτήν εν τω ονόματι του Κυρίου, προς την Ιερουσαλήμ· και δεν θέλουσι περιπατήσει πλέον οπίσω της ορέξεως της πονηράς αυτών καρδίας. **18** Εν εκείναις ταῖς ημέραις ο οίκος Ιούδα θέλει περιπατήσει μετά του οίκου Ισραήλ, και θέλουσιν ελθεῖ ομοί από της γης του βορρά, εις την γην την οποίαν εκληροδότησα εις τους πατέρας σας. **19** Αλλ' εγώ είπα, Πως θέλω σε κατατάξει μεταξύ των τέκνων και δώσει εις σε γην επιθυμητήν, ἐνδόξον κληρονομίαν των δυνάμεων των εθνών; Και είπα, Συ θέλεις με κράξει, Πάτερ μου· και δεν θέλεις αποστρέψει από διοισθέν μου. **20** Βεβαίως καθώς γυνή αθετεῖ εις τον ἄνδρα αυτής, ούτως ηθετήσατε εις εμέ, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος. **21** Φωνή ηκούσθη επί των υψηλών τόπων, κλαυθμός και δεήσεις των ιιών Ισραήλ· διότι διέτρεψαν την οδόν αυτών, ελησμόνησαν Κύριον τον Θεόν αυτών. **22** Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, και θέλω iατρεύσει τας αποστασίας σας. Ιδού, ημείς ερχόμεθα προς σέ· διότι σε είσαι Κύριος ο Θεός ημών. **23** Τωντί εις μάτην ελπίζεται σωτηρία εκ των λόφων και εκ του πλήθους των ορέων· μόνον εν Κυρίῳ τω Θεώ ημών είναι η σωτηρία του Ισραήλ. **24** Διότι η αισχύνη κατέφαγε τον κόπον των πατέρων ημών εκ της νεότητος ημών· τα ποιμνία αυτών και τας αγέλας αυτών, τους ιυούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών. **25** Εν τη αισχύνη ημών κατακείμεθα, και η ατιμία ημών καλύπτει ημάς· διότι ημαρτήσαμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών, ημείς και οι πατέρες ημών, εκ της νεότητος ημών ἔως της ημέρας ταύτης, και δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών.

4 Εάν επιστρέψης, Ισραήλ, λέγει Κύριος, επίστρεψον προς εμέ· και εάν εκβάλης τα βδελύγματά σου απ' ἐμπροσθέν μου, τότε δεν θέλεις μεταποιηθή. **2** Και θέλεις ομόσει, λέγων, Ζη Κύριος, εν αληθείᾳ εν κρίσει και εν δικαιοσύνῃ και τα έθνη θέλουσιν ευλογείσθαι εν αυτώ και εν αυτώ θέλουσι δοξασθή. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τους ἄνδρας Ιούδα και προς την Ιερουσαλήμ· Αροτριάσατε τους κεχερωμένους αγρούς σας και μη σπειρετε μεταξύ ακανθών. **4** Περιτυμήστε εις τον Κύριον και αφαιρέσατε τας ακροβυστίας της καρδίας σας, ἀνδρες Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, μήποτε εξέλθη ο θυμός μου ως πυρ και ἔσαφθη, και ουδείς θέλει εισθαι ο σβέσων, ἐνεκεν της κακίας των πράξεών σας. **5** Αναγγείλατε προς τον Ιούδαν και κηρύξατε προς την Ιερουσαλήμ· και είπατε και ηχήσατε οσπλήγγα εις την γην· Βοήσατε, συναθροίσθητε και είπατε, Συνάχθητε και ας εισέλθωμεν εις τας ωχυρωμένας πόλεις. **6** Υψώσατε σημάν προς την Σιών· σύρθητε, μη σταθήτε· διότι εγώ θέλω φέρει κακόν από βορρά και συντριμμόν μέγαν. **7** Ο λέων ανέβη εκ

του δάσους αυτού και ο εξολοθρευτής των εθνών εσκεκώθη εξήλθεν εκ του τόπου αυτού διά να ερημώσῃ την γην σους αι πόλεις ου θέλουσι καταστραφή, ώστε δεν θέλει είσθαι ουδείς ο κατοικών. **8** Διά τούτο περιζώσθητε σάκκους, θρηνήσατε και ολολύξατε διότι ο φλογερός θυμός του Κυρίου δεν εστράφη αφ' ημών. **9** Και εν εκείνη τη νημέρᾳ, λέγει Κύριος, η καρδία του βασιλέως θέλει χαθή και η καρδία των αρχόντων και οι ιερεῖς θέλουσιν εκθαμβιθή και οι προφήται θέλουσιν εκπλαγή. **10** Τότε είπα, Ω Κύριε Θεέ απατών λοιπόν ηπάτησας τον λαόν τούτον και την Ιερουσαλήμ, λέγων, Ειρήνην θέλετε έχει ενώ η μάχαιρα έφθασεν έως της ψυχής. **11** Εν εκείνω τω καιρώ θέλουσιν ειπεί προς τον λαόν τούτον και προς την Ιερουσαλήμ, Άνεμος καυστικός των υψηλών τόπων της ερήμου φυσά προς την θυγατέρα του λαού μου, ουχί διά να ανεμίση ουδέ διά να καθαρίση. **12** άνεμος σφοδρότερος παρά τούτους θέλει ελθεί δι' εμέ εγώ δε τώρα θέλω εκφέρει κρίσεις εις αυτούς. **13** Ιδού, ως νεφέλη θέλει αναβή, και αι άμαξαι αυτού θέλουσιν είσθαι ως ανεμοστρόβιλος: οι ίπποι αυτού είναι ελαφρότεροι των αετών. Ουαί εις ημάς, διότι εχάθημεν. **14** Ιερουσαλήμ, απόπλυνον την καρδίαν σου από κακίας, διά να σωθής έως πότε θέλουσι κατοικείν εν σοι οι ματαίοι διαλογισμοί σου; **15** Διότι φωνή αναγγέλλει εις τον Δαν και κηρύζτε θίλιψιν από τους όρους Εφραΐμ. **16** Ενθυμίσατε τούτο εις τα έθνη· ιδού, διακηρύξατε εναντίον της Ιερουσαλήμ, ότι πολιορκηταί έρχονται από γης μακράς και εκπέμπουσι την φωνήν αυτών εναντίον των πόλεων Ιούδα. **17** Ως φύλακες αγρού παρετάχθησαν εναντίον αυτής κυκλόθεν: διότι απεστάτησεν εναντίον μου, λέγει Κύριος. **18** Αι οδοί σου και τα επιτηδέυματά σου επροξένησαν εις σε ταύτα ωτή η κακία σου εστάθη μάλιστα πικρά, ναι, έφθασεν έως της καρδίας σου. **19** Τα εντόσθια μου, τα εντόσθια μου· πονώ εις τα βάθη της καρδίας μου· η καρδία μου θορυβείται εν εμοί δεν δύναμαι να σιωπήσω, διότι ήκουσας, ψυχή μου, ήχον σάλπιγγος, αλαλαγμόν πολέμου. **20** Συντριμός επί συντριμόν διακηρύζεται: διότι πάσα η γη ερημούται: εξαίφνης αι σκηναί μου ηρημώθησαν και τα παραπετάσματά μου εν μιά στιγμῇ. **21** Έως πότε θέλω βλέπει την σημαίαν, θέλω ακούει τον ήχον της σάλπιγγος; **22** Διότι ο λαός μου είναι άφρων δεν με εγνώρισαν είναι ιυοί άφρωνες και δεν έχουσι σύνεστιν: είναι σοφοί εις το να κακοποιώντα, να αγαθοποιώσιν όμως δεν εξεύρουσιν. **23** Επέβλεψα επί την γην και ιδού, άμορφος και ἐρημός και εις τους ουρανούς και δεν υπήρχε το φως αυτών. **24** Είδον τα όρη και ιδού, ἔτρεμον και πάντες οι λόφοι κατεσίοντο. **25** Είδον και ιδού, δεν υπήρχεν ἀνθρώπος και πάντα τα πετεινά του ουρανού είχον φύγει. **26** Είδον και ιδού, ο Κάρμηλος ἐρημός και πάσαι αι πόλεις αυτού κατηδαφισμέναι από προσώπου Κυρίου, από του φλογερού θυμού αυτού. **27** Διότι ούτω λέγει Κύριος πάσα η γη θέλει είσθαι ἐρημός: συντέλειαν όμως δεν θέλω κάμει. **28** Διά τούτο η γη θέλει πενθήσει και οι ουρανοί ἀνώθεν θέλουσι συσκοτάσει: διότι εγώ ελάλησα, απεφάσισα και δεν θέλω μετανόησει ουδέ θέλω επιστρέψει από τούτου. **29** Πάσα η πόλις θέλει φύγει υπό του θορύβου των ιππέων και των τοξοτών θέλουσιν ελθεί εις τα δάση και αναβή επί τους βράχουν πάσα πόλις θέλει εγκαταλειφθή και δεν θέλει είσθαι ἀνθρωπος κατοικών εν αυταίς. **30** Και συ, ηφαντισμένη, τι θέλεις κάμει; και αν ενδυθής κόκκινον, και αν στολισθής με στολισμούς χρυσούς, και αν διατείνης με στίμμι τους οφθαλμούς σου, εις μάτην θέλεις καλλωπισθή οι εραστάι σου θέλουσι σε καταφρονήσει, θέλουσι ζητεί την ζωήν σου. **31** Διότι ήκουσα φωνήν ως κοιλοπονούσης, στεναγμόν ως πρωτογενώνσης φωνήν της

θυγατρός Σιών, ήτις θρηνολογεί εαυτήν, εκτείνει τας χείρας αυτής, λέγουσα, Ουαί εις εμέ τώρα, διότι η ψυχή μου εκλείπει ένεκεν των φονευτών.

5 Περιέλθετε εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ και ιδέτε τώρα και μάθετε και ζητήσατε εν ταις πλατείαις αυτής, εάν δύνασθε να εύρητε ἀνθρωπον, εάν υπάρχη ο ποιών κρίσιν, ο ζητών αλήθειαν και θέλω συγχωρήσει εις αυτήν. **2** Και αν λέγωσι, Ζη ο Κύριος, ψευδώς τωντόντι ομνύουσι. **3** Κύριε, δεν επιβλέπουσιν οι οφθαλμοί σου επί την αλήθειαν; εμαστίγωσας αυτούς και δεν επόνεσαν: κατηγάλωσας αυτούς και δεν θηλέισαν να δεχθώσι διόρθωσιν εσκλήρυναν τα πρόσωπα αυτών υπέρ τον βράχον δεν θηλέισαν να επιστρέψωσι. **4** Τότε εγώ είπα, Ούτοι βεβαίως είναι πτωχοί: είναι ἀφρονες διότι δεν γνωρίζουσι την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν του Θεού αυτών. **5** Θέλω υπάγει προς τους μεγάλους και θέλω λαλήσαι προς αυτούς διότι αυτοί εγνώρισαν την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν του Θεού αυτών αλλά και ούτοι πάντες ομού συνέτριψαν τον ζυγόν, έκοψαν τους δεσμούν. **6** Διά τούτο λέων εκ του δάσους θέλει φονεύσει αυτούς, λύκος της ερήμου θέλει εξολοθρεύσει αυτούς, πάρδαλις θέλει κατασκοπεύσει επί τας πόλεις αυτών πας ὅστις εξέλθη εκείθεν, θέλει κατασπαραχθή διότι επληθυνθήσαν αι παραβάσεις αυτών, ηνξήνθησαν αι αποστασίαι αυτών. **7** Πως θέλω συγχωρήσει εις σε διά τούτο; οι νιοί σου με εγκατέλιπον και ώμυνον εις τους μη θεούς αφού εχόρτασα αυτούς, τότε εμοίχευον και συνεσωρέυοντο εις οίκον πόρνης. **8** Ἡσαν ως οι κεχορτασμένοι ίπποι το πρωΐ ἔκαστος εχρεμέτιζε κατόπιν της γυναικός του πλησίον αυτού. **9** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα επίσκεψιν; λέγει Κύριος και η ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθή εναντίον έθνους τοιούτου; **10** Ανάβρητε επί τα τείχη αυτής και κρημνίζετε, πλην μη κάμητε συντέλειαν: αφαιρέσατε τας επάλξεις αυτής, διότι δεν είναι του Κυρίου. **11** Διότι ο οίκος Ισραήλ και ο οίκος Ιούδα εφέρθησαν πολλά απίστως προς εμέ, λέγει Κύριος. **12** Ηρημήσαν τον Κύριον και είπον, Δεν είναι αυτός, και δεν θέλει ελθεί κακόν εφ' ημάς, ουδέ θέλομεν ιδεί μάχαιραν ή πείναν· **13** και οι προφήται είναι άνεμος και ο λόγος δεν υπάρχει εν αυτοίς εις αυτούς θέλει γείνει ούτω. **14** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων Επειδή λαλείτε τον λόγον τούτον, ιδού, εγώ θέλω κάμει τους λόγους μου εν τω στόματί σου πυρ και τον λαόν τουν ξύλα και θέλει καταφάγει αυτούς. **15** Ιδού, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς έθνος μακρόθεν, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος είναι έθνος ισχυρόν, είναι έθνος αρχαίον, έθνος του οποίου δεν γνωρίζεις την γλώσσαν ουδέ καταλαμβάνεις τι λέγουσιν. **16** Η φαρέτρα αυτών είναι ως τάφος ανεωγμένος είναι πάντες ισχυροί. **17** Και θέλουσι κατατρώγει τον θερισμόν σου και τον ἄρτον σου, τον οποίον οι νιοί σου και αι θυγατέρες σου ήθελον τρώγει: θέλουσι κατατρώγει τα ποιμνιά σου και τας αγέλας σου θέλουσι κατατρώγει τους αμπελώνας σου και τας συκέας σου θέλουσιν εξολοθρεύσει διά της ρομφαίας τας οχυράς πόλεις σου, επί τας οποίας συ ήλπιζες. **18** Και όμως, εν ταις ημέραις εκείναις, λέγει Κύριος, δεν θέλω κάμει συντέλειαν εις εσάς. **19** Και ούτων είπητε, Διά τι έκαμε Κύριος ο Θεός ημών πάντα ταύτα εις ημάς; τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Καθώς με εγκατέλιπετε και εδουλεύσατε θεούς ξένους εν τη γη ουχί υμών. **20** Αναγγείλατε τούτο προς τον οίκον Ιακώβ και κηρύζατε αυτό εν Ιούδα, λέγοντες; **21** Ακούσατε τώρα τούτο, λαέ μωρέ και ασύνετε οίτινες οφθαλμούς έχετε και δεν βλέπετε ώτα έχετε και δεν ακούετε. **22** εμέ δεν φοβείσθε; λέγει Κύριος δεν θέλετε

τρέμει ενώπιον μου, όστις έθεσα την άμμον όριον της θαλάσσης κατά πρόσταγμα αιώνιον, και δεν θέλει υπερβή αυτό· και τα κύματα αυτής συνταράσσονται, όμως δεν θέλουσιν υπερισχύονται· και η ξούσιν, όμως δεν θέλουσιν υπερβή αυτό; **23** Άλλ' ούτος ο λαός έχει καρδίαν στασιαστικήν και απειθή απεστάσαν και απήλθον. **24** Και δεν είπον εν τη καρδία αυτών, Ας φοβηθώμεν τώρα Κύριον τον Θεόν ημών, όστις δίδει βροχήν πρώμον και όψιμον εν τω καιρώ αυτής φυλάττει δι' ήμάς τας διωρισμένας εβδομάδας του θερισμού. **25** Αι ανομίαί σας απέστρεψαν ταύτα και αι αμαρτίαί σας εμπόδισαν το αγαθόν από σας. **26** Διότι ευρέθησαν εν τω λαώ μου ασεβείς ἑστήσαν ενέδραν, καθώς ο στήνων βρόχια θέτουσι παγίδα, συλλαμβάνουσιν ανθρώπους, **27** Καθώς το κλωβίον είναι πλήρεις πτηνών, ούτως οι οίκοι αυτών είναι πλήρεις δόλου· διά τούτο εμεγαλύνθησαν και επλούτησαν. **28** Επαχύνθησαν, αποστίλθουσιν υπερέβησαν μάλιστα τας πράξεις των ασεβών· δεν κρίνουσι την κρίσιν, την κρίσιν του ορφανού, και ευημερούσι· και το δίκαιον των πενήτων δεν κρίνουσι. **29** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα επίσκεψιν; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει εκδίκηθη εναντίον έθνους, τοιούτου; **30** Ἐκπλήξις και φρίκη ἔγειναν εν τη γῇ. **31** Οι προφήται προφητεύουσι φευδώς και οι ιερείς δεσπόζουσι διά μέσου αυτών· και ο λαός μου αγαπά ούτω· και τι θέλετε κάμει εις το μετά ταύτα;

6 Υιοί Βενιαμίν, φύγετε μετά σπουδής εκ μέσου της Ιερουσαλήμ και ηχήσατε σάλπιγγα εν Θεοκούε και υψώσατε σημείον εκ πυρός εν Βαιθ-ακκερέμ· διότι κακόν προκύπτει από βορρά και συντριμμός μέγας. **2** Παρωμοίασα την θυγατέρα της Σιών με χαρίεσσαν και τρυφεράν γυναίκα. **3** Οι ποιμένες και τα ποίμνια αυτών θέλουσιν έλθει εἰς αυτήν· θέλουσι στήσει σκηνάς κύκλω εναντίον αυτής· θέλουσι ποιμαίνει ἔκαστος εν τω τόπω αυτού. **4** Ετοιμάσατε πόλεμον κατ' αυτής σκηνώθητε και ας αναβύμεν εν μεσημβρίᾳ. Ουαὶ εἰς ήμας, διότι κλίνει η ήμέρα, διότι εκτείνονται αι σκιαί της εστέρας. **5** Σηκώθητε και ας αναβύμεν διά νυκτός και ας καταστρέψωμεν τα διάπτια αυτής. **6** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Κατακόψατε δένδρα και υψώσατε περιχαρακώματα εναντίον της Ιερουσαλήμ. Αὕτη είναι η πόλις, εφ' ήν πρέπει να γείνη επίσκεψις είναι δόλη καταδυναστεία εν μέσω αυτής. **7** Καθώς η πηγὴ αναβρύει τα ύδατα αυτής, ούτως αυτή αναβρύει την κακίαν αυτής· βίᾳ και αρπαγῇ ακούντατε εν αυτῇ· ενώπιον μου ακαταπαύστως είναι πόνος και πληγά. **8** Σωφρονίσθητι, Ιερουσαλήμ, μήποτε αποσυρθή η ψυχή μου από σού· μήποτε σε καταστήσων έρημον, γην ακατοίκητον. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· θέλουσι σταφυλολογήσει ολοτελώς ως ἀμπελον τα υπόλοιπα του Ισραήλ· επίστρεψον την χείρα σου ως ο τρυγητής εἰς τα καλάθια. **10** Προς τίνα θέλω λαλήσει και διαμαρτυρηθή, διά να ακούσωσιν; Ιδού, το ωτίον αυτών είναι απερίτιμητον και δεν δύνανται να ακούσωσιν ίδού, ο λόγος του Κυρίου είναι προς αυτούς ὄνειδος· δεν ηδύνονται εἰς αυτόν. **11** Διά τούτο είμαι πλήρης από θυμού του Κυρίου· απέκαμον κρατών εμαυτόν· θέλω εκκέει αυτόν επί τα νήπια ἔξωθεν και επί την σύναξιν των νέων ομού· διότι και ο ανήρ θέλει πιασθή μετά της γυναικός και ο ηλικιωμένος μετά του πλήρους ημερών. **12** Και αι οικίαι αυτών θέλουσι περάσει εἰς ἄλλους, οι αγροί και αι γυναίκες ομού, διότι θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τους κατοίκους της γῆς, λέγει Κύριος. **13** Διότι από μικρού αυτών ἔως μεγάλου αυτών πας τις εδοθῇ εἰς την πλεονεξίαν και από προφήτουν ἔως ιερέως πας τις πράττει φεύδος. **14** Και ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίω, λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη· και δεν

υπάρχει ειρήνη. **15** Μήπως η σχύνθησαν, ότε ἐπράξαν βδέλυγμα; μάλιστα παντελώς δεν η σχύνθησαν ουδέ πρυθίασαν διά τούτο θέλουσι πέσει μεταξὺ των πιπτόντων· όταν επισκεφθῶ αυτούς, θέλουσιν απολεσθή, εἴπε Κύριος· Στήτε επί τας οδούς και ιδέτε και ερωτήσατε περὶ των αιωνίων τριβών, που είναι η αγαθή οδός, και περιπατείτε εν αυτῇ, και θέλετε ευρεῖ ανάπτων εἰς τας ψυχάς σας. Άλλ' αυτοί είπον, δεν θέλομεν περιπατήσει εν αυτῇ. **17** Και κατέστησα σκοπούς εφ' υμάς, λέγων, Ακούσατε τον ἤχον της σάλπιγγος, Άλλ' είπον, δεν θέλομεν ακούσει. **18** Διά τούτο ακούσατε, ἔθη, και συ, συναγωγή, γνώρισαν τι είναι μεταξὺ αυτών. **19** Ἀκουε, γῆ· ιδού, εγώ θέλω φέρει κακόν επί τον λαόν τούτον, τον καρπόν των διαλογισμών αυτών, διότι δεν επρόσεξαν εἰς τους λόγους μου και εἰς τον νόμον μου, αλλ' απέρριψαν αυτόν. **20** Τι προς εμέ ο φερόμενος λίβανος από Σεβά και το από γης μακράς ευώδες κιννάμωμον; τα ολοκαυτώματά σας δεν είναι δεκτά ουδέ αι θυσίαι σας ευάρεστοι εἰς εμέ. **21** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω βάλει προσκόμματα ἐμπροσθεν του λαού τούτου και οι πατέρες και οι γιοί ομού θέλουσι προσκόμμει επ' αυτά, ο γείτων και ο φίλος αυτού θέλουσιν απολεσθή. **22** Ούτω λέγει ο Κύριος· Ιδού, λαός ἔρχεται από της γης του βορρά, και ἔθνος μέγα θέλει εγερθή από των ἀκρων της γῆς. **23** Τόδον και λόγχην θέλουσι κρατεῖ· είναι σκληροί και ανίλεον φωνή αυτών εκεί ως θάλασσα, και επιβαίνουσαν επί ίππους, παρατεταγμένοι ως ἀνδρες εἰς πόλεμον εναντίον σου, θυγάτηρ της Σιών. **24** Ηκούσαμεν την φήμινη αυτών· αι χείρες ημών παρελύθησαν· στενοχωρία κατέλαβεν ημάς, ωδίνες ως τικτούσης. **25** Μη εξέλθητε εἰς τον αγρόν και εν οδῷ μη περιπατείτε· διότι η ρομφαία του εχθρού είναι τρόμος πανταχόθεν. **26** Θυγάτηρ του λαού μου, περιζώσθητι σάκκον και κυλίσθητι εἰς στάκτην· πένθος μονογενούς κάμε εἰς σεαυτήν· θρίνησον πικρώς διότι ο εξολοθρευτής θέλει ελθεῖ εξαίφνης εφ' ημάς. **27** Σε έθεσα σκοπιάν, φρούριον μεταξύ του λαού μου, διά να γνωρίστης και να εξερευνήστης την οδόν αυτών. **28** Πάντες είναι δόλως απειθείς, περιπατούσι κακολογούντες είναι χαλκός και σίδηρος· πάντες είναι διεφθαρμένοι. **29** Το φυσητήριον εικαύθη· ο μόλυβδος κατηναλάθη υπό του πυρός ο χωνευτής διαλύει εἰς μάτην· διότι οι κακοί δεν εχωρίσθησαν. **30** Αργύριον αποδεδοκιμασμένον θέλουσιν ονομάσει αυτούς, διότι ο Κύριος απεδοκίμασεν αυτούς.

7 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Στήθι εν τη πύλῃ του οίκου του Κυρίου και κήρυξον εκεί τον λόγον τούτον και ειπέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, πάντες οι Ιούδα, οι διά των πυλών τούτων εισερχόμενοι διά να προσκυνήτε τον Κύριον. **3** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Διορθώσατε τας οδούς σας και τας πράξεις σας, και θέλασις σας στερεώσει εν τω τόπω τούτω. **4** Μη πεποιθάτε εἰς λόγους ψευδεῖς, λέγοντες, Ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου είναι ούτος. **5** Διότι εάν αληθώς διορθώσητε τας οδούς σας και τας πράξεις σας· εάν εντελώς εκτελέσητε κρίσιν αναμέσον ανθρώπουν και το πλήσιον αυτού· **6** εάν δεν καταδυναστεύητε τον ζένον, τον ορφανόν και την χήραν, και δεν χύνητε αἵμα αθώον εν τω τόπω τούτω μηδέ περιπατήτε οπίσω ζένων θεών εἰς φθοράν σας· **7** τότε θέλω σας κάμει να κατοικήτε εν τω τόπω τούτω, εν τη γῇ την οποίαν ἔδωκα εἰς τους πατέρες σας εἰς αιώνα αιώνος. **8** Ιδού, σεις πεποιθάτε εἰς λόγους ψευδεῖς, εκ των οποίων δεν θέλετε αφεληθή. **9** Κλέπτετε, φονεύετε και μοιχεύετε και ομνύνετε ψευδώς και θυμιάζετε εἰς τον Βάαλ και περιπατείτε οπίσω

άλλων θεών, τους οποίους δεν γνωρίζετε· **10** ἔπειτα ἔρχεσθε και ἵστασθε ενώπιον μου εν τω οίκῳ τούτῳ, εφ' ον εκλήθη τὸ ὄνομά μου, καὶ λέγετε, Ἡλευθερώθημεν, διά να κάμινητε πάντα ταύτα τα βδελύγματα; **11** Σπήλαιον ληστῶν ἐγίνετε ενώπιον σας ο οίκος ούτος, εφ' ον εκλήθη τὸ ὄνομά μου; ιδού, αυτός εγώ είδον ταύτα, λέγει Κύριος. **12** Αλλ' υπάγετε τώρα εις τὸν τόπον μου τὸν εν Σηλῷ, ὃπου ἔθεσα τὸ ὄνομά μου κατ' αρχάς, καὶ ιδέτε τι ἔκαμον εις αὐτὸν διὰ τὴν κακίαν του λαού μου Ἰσραὴλ. **13** Καὶ τώρα, επειδὴ επράξατε πάντα ταύτα τὰ ἔργα, λέγει Κύριος, καὶ ελάλησα πρὸς εօάς, εγειρόμενος πρῶι καὶ λαλών, καὶ δεν ηκούσατε· καὶ σας ἔκραξα καὶ δεν απεκρίθητε· **14** διά τούτο θέλω κάμει εἰς τὸν οίκον, εφ' ον εκλήθη τὸ ὄνομά μου, εις τὸν οποίον σεις θαρρεῖτε, καὶ εἰς τὸν τόπον τὸν οποίον ἔδωκα εἰς εօάς καὶ εἰς τους πατέρας σας, καθὼς ἔκαμα εἰς τὴν Σηλῷ· **15** καὶ θέλω σας απορρίψει απὸ του προσώπου μου, καθὼς απέρριψα πάντας τους ἀδελφούς σας, ἀπαν τὸ σπέρμα του Εφραΐτη. **16** Διά τούτο ση μη προσεύχου υπέρ του λαού τούτου και μη ὑψωνε φωνήν ἡ δέσην υπέρ αυτών μηδὲ μεσίτενε πρὸς εμέ· διότι δεν θέλω σου εισακούσει. **17** Δεν βλέπεις τι κάμινουσιν αυτοί εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα και εν ταῖς οδοῖς τῆς Ιερουσαλήμ; **18** Οι οιοί συλλέγουσι ξύλα και οι πατέρες ανάποτους το πυρ και αι γυναίκες ζυμόνουσι την ζύμην, διά να κάμωσι πέμψατα εις τὴν βασίλισσαν του ουρανού και να κάμιστι, σπονδάς εις ἄλλους θεούς, διά να με παροξύνωσι. **19** Μήπως εμέ παροξύνουσι; λέγει Κύριος ουχί εαυτούς πρὸς κατασχύνην των προσώπων αυτῶν; **20** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, η οργή μου και ο θυμός μου εκχέονται επὶ τὸν τόπον τούτου, επὶ ἀνθρωπον και επὶ κτήνος και επὶ τα δένδρα του αγρού και επὶ τὸν καρπὸν της γῆς και θέλει εξαφθή και δεν θέλει σβεσθή. **21** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραὴλ· προσθέσατε τα ολοκαυτώματα σας εις τας θυσίας σας και φάγετε κρέας, **22** Διότι δεν ελάλησα πρὸς τους πατέρας σας ουδέ ἔδωκα εἰς αυτούς εντολάς, καθ' ήνη μηέραν εξήγαγον αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου, περὶ ολοκαυτωμάτων και θυσιῶν **23** αλλά τον λόγον τούτον προσέταξα εις αυτούς, λέγων, Ακούσατε την φωνήν μου και θέλω είσθαι θεός σας, και σεις θέλετε είσθαι λαός μου· και περιπατείτε εν πάσαις ταῖς οδοῖς, τας οποίας διώρισα εἰς εσάς, διά να ευημερήστε· **24** πλην δεν ήκουσαν ουδέ ἔκλιναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν εν ταῖς βουλαίς, εν ταῖς ορέξεσι της πονηράς αυτῶν καρδίας, και υπήργον εις τα οπίσω και ουχὶ εις τα εμπόρος. **25** Αφ' ής μηέρας εξήλθον οι πατέρες σας εκ γῆς Αιγύπτου ἔως της ημέρας ταύτης, εξαπέστειλα πρὸς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, καθ' ήνη μηέραν εγειρόμενος πρῶι και αποστέλλων· **26** πλην δεν μου υπήκουσαν ουδέ ἔκλιναν το ωτίον αυτών, αλλ' εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών, ἔπραξαν χειρότερα των πατέρων αυτών. **27** Διά τούτο θέλεις λαλήσει πρὸς αυτούς πάντας τούτους τους λόγους και δεν θέλουσι σε ακούσει· και θέλεις φωνάξει πρὸς αυτούς και δεν θέλουσι σοι αποκριθή. **28** Θέλεις ὅμως ειπεῖ πρὸς αυτούς, Τούτο είναι το ἔθνος, το οποίον δεν ακούει την φωνήν Κυρίου του Θεού αυτού ουδέ δέχεται παιδείαν· η αλήθεια εξέλιπε και εχάθη απὸ του στόματος αυτών. **29** Κούρευσον την κεφαλήν σου, Ιερουσαλήμ, και απόρριψον τας τρίχας, και ανάλαβε θρήνον επὶ τους υψηλούς τόπους διότι ο Κύριος απέρριψε και εγκατέλιπε την γενεάν, κατά της οποίας οργίσθη. **30** Διότι οι οιοί Ιούδα ἔπραξαν πονηρά ενώπιον μου, λέγει Κύριος θέθεσαν τα βδελύγματα αυτών εν τω οίκω εφ' ον εκλήθη τὸ ὄνομά μου, διά να μιάνωσιν αυτόν. **31** Καὶ ωκοδόμησαν τους υψηλούς

τόπους του Τοφέθ, ὅστις είναι εν τη φάραγγι του ιού Εννόμ, διά να καίωσι τους ιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εν πυρὶ· το οποίον δεν προσέταξα ουδέ ανέβη επὶ τὴν καρδίαν μου. **32** Διά τούτο, ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, καθ' ας δεν θέλει ονομάζεσθαι πλέον Τοφέθ ουδέ Φάραγξ του ιού Εννόμ, αλλ' η φάραγξ της σφαγῆς διότι θέλουσι θάπτει εν Τοφέθ, εωσού να μη υπάρχῃ τόπος. **33** Καὶ τα πτώματα του λαού τούτου θέλουσιν είσθαι τροφή εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γῆς και δεν θέλει είσθαι ο εκφοβίζων. **34** Καὶ θέλω παύσει απὸ των πόλεων του Ιούδα και απὸ των οδών της Ιερουσαλήμ την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης διότι η γη θέλει κατασταθή ἐρημός.

8 Εν τω καιρῷ εκείνῳ, λέγει Κύριος, θέλουσιν εκρίψει τα οστά των βασιλέων του Ιούδα και τα οστά των αρχόντων αυτού και τα οστά των iερέων, και τα οστά των προφητών και τα οστά των κατοίκων της Ιερουσαλήμ, από των τάφων αυτών· **2** καὶ θέλουσιν απλάσει αυτά κατέναντι του λίουν και της σελήνης και κατέναντι πάσης της στρατιάς του ουρανού, τα οποία γνάπησαν και τα οποία ελάττευσαν και οπίσω των οποίων περιεπάτησαν και τα οποία εξεζήτησαν και τα οποία προσεκύνησαν· δεν θέλουσι συναχθή ουδέ ταφή θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν επὶ του προσώπου της γῆς. **3** Καὶ ο θάνατος θέλει είσθαι προτιμότερος παρά την ζωήν εις ἀπάν το υπόλοιπον των εναπολειφθέντων από εκείνης της πονηράς γενεάς, ὅσιο ήθελον μείνει εν πάσι τοις τόποις, ὅπου ήθελον εξώσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Καὶ θέλεις ειπεῖ πρὸς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος Εάν τις πέσῃ, δεν σηκόνεται; εάν τις εκκλίνῃ, δεν θέλει επιστρέψει; **5** Διά τι ο λαός ούτος της Ιερουσαλήμ εστράφη παντοτεινήν στροφήν; προστήνονται εις την απάτην, αρνούνται να επιτρέψωσιν. **6** Η κριόσθην και ήκουσα, αλλά δεν ελάλησαν εν ευθύτητε· δεν υπάρχει ουδεὶς μετανόων από της κακίας αυτού, λέγων, Τι ἔπραξα; πας τις εστράφη εις την οδόν αυτού, ως ἵππος εφορμών εις την μάχην. **7** Και αυτούς ο πελαργός εν τω ουρανώ γνωρίζει τους διωριζμένους καιρούς αυτού και η τρηγύν και ο γερανός και η χελιδών φυλάττουσι τον καιρόν της ελεύσεως αυτών· ο δε λαός μου δεν γνωρίζει την κρίσιν του Κυρίου. **8** Πιω λέγετε, Είμεθα σοφοί, και ο νόμος του Κυρίου είναι μεθ' ημών; ιδού, βεβαίως εις μάτην ἔγεινε τούτο· ο κάλαμος των γραμματέων είναι ψευδής. **9** Οι σοφοί κατησχύνθησαν, εποτήθησαν και συνελήφθησαν, διότι απέρριψαν τον λόγον του Κυρίου· και ποία σοφία είναι εν αυτοίς; **10** Διά τούτο θέλω δώσει τας γυναίκας αυτών εις ἄλλους, τους αγρούς αυτών εις εκείνους οίτινες θέλουσι κληρονομήσει αυτούς διότι πας τις από μικρού ἔως μεγάλου εδόθη εις πλεονεξίαν· από προφήτου ἔως iερέως, πας τις πράττει ψευδός. **11** Διότι ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίσας, λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη και δεν υπάρχει ειρήνη. **12** Μήπως ησχύνθησαν ότι ἔπραξαν βδέλυγμα; μάλιστα ουδόλως δεν ησχύνθησαν ουδέ πρυθίασαν διά τούτο θέλουσι πέσει μεταξύ των πιπτόντων· εν τω καιρῷ της επισκέψεως αυτών θέλουσιν απολεσθή, εἰπε Κύριος. **13** Εξάπαντος θέλω αναλώσει αυτούς, λέγει Κύριος δεν θέλουσιν είσθαι σταφυλάι εν τη αμπέλω ουδέ σύκα εν τη συκέᾳ και το φύλον θέλει μαρανθή· και τα αγαθά, τα οποία εδωκα εις αυτούς, θέλουσι φύγει απ' αυτών. **14** Διά τι καθήκεια; συνάχθητε και ας εισέλθωμεν εις τας οχυράς πόλεις και ας καταστωπήσωμεν εκεί, διότι Κύριος ο Θεός ημών κατεσιώπησεν ημάς και επότισεν ημάς ίδωρης χολής, επειδή

ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον. **15** Επροσμείναμεν ειρήνην, αλλ' ουδέν αγαθόν· καιρόν θεραπείας, αλλ' ίδού, ταραχή. **16** Το φρύναμα των ίππων αυτού ηκούθη από Δάν· πάσα η γη εσείσθη από του ήχου του χρεμετισμού των ρωμαλέων ίππων αυτού· διότι ήλθον και κατέφαγον την γην και το πλήρωμα αυτής την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτῇ. **17** Διότι, ίδού, εγώ εξαποστέλλω προς εօδάς όφεις, βασιλίσκους, οίτινες δεν θέλουσι γοητεύσθαι αλλά θέλουσι σας δαγκάνει, λέγει Κύριος. **18** Ηθέλησα να παρηγορθώ από της λύπτης, αλλ' η καρδία μου είναι εκλελυμένη εντός μου. **19** Ιδού, φωνή κραυγῆς της θυγατρός του λαού μου από γης μακράς. Δεν είναι ο Κύριος εν Σιών; ο βασιλεὺς αυτής δεν είναι εν αυτῇ; Διά τι με παρώργισαν με τα γλυπτά αυτών, με ματαιότητας ζένας; **20** Παρήλθεν ο θερισμός, ετελείωσε το θέρος, και ημεῖς δεν εσώθημεν. **21** Διά το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επληγώθην, είμαι εις πένθος, ἐπκληγίς με κατέλαβε. **22** Δεν είναι βάλσαμον εν Γαλαάδ, δεν είναι εικεί ιατρός; διά τι λοιπόν η θυγάτηρ του λαού μου δεν ανέλαβε την υγείαν αυτής;

9 Είθε να ήτο η κεφαλή μου ύδατα και οι οφθαλμοί μου πηγή δακρύων, διά να κλαίω ημέραν και νύκτα τους πεφονευμένους της θυγατρός του λαού μου. **2** Είθε να είχον εν τη ερήμῳ κατάλυμα οδοιπόρων, διά να εγκαταλείψω τον λαόν μου και να απέλθω απ' αυτών διότι πάντες είναι μοιχοί, άθροισμα απίστων. **3** Ενέτειναν και την γλώσσαν αυτών ως τόξον ψεύδους και ίσχυσαν επί της γης, ουχί υπέρ της αληθείας· διότι προχωρούσιν από κακίας εις κακίαν και εμέ δεν γνωρίζουσι, λέγει Κύριος. **4** Φυλάττεσθε ἔκαστος από του πλησίον αυτού και επ' ουδένα αδελφόν μη πεποίθατε· διότι πας αδελφός θέλει πάντοτε υποσκελίζει και πας πλησίον θέλει περιπατεί εν δολιότητι. **5** Και θέλουσιν απατά ἔκαστος τον πλησίον αυτού και δεν θέλουσι λαλεί την αλήθειαν· εδίδαξαν την γλώσσαν αυτών να λαλή ψεύδην, αποκάμνουσι πράττοντες ανομίαν. **6** Η κατοικία σου είναιν εν μέσω δολιότητος εν τη δολιότητι αρνούνται να με γνωρίσωσι, λέγει Κύριος. **7** Διά τούτο ουτώ λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· ίδού, θέλω βάλει αυτούς εν χωνευτήρια και θέλω δοκιμάσει αυτούς διότι πως θέλω κάμει ένεκεν της θυγατρός του λαού μου; **8** Η γλώσσα αυτών είναι βέλος εξακοντίζομενον· λαλεί δόλια· ἔκαστος λαλεί ειρηνικά διά του στόματος αυτού προς τον πλησίον αυτού, πλὴν εν τη καρδία αυτού στήνει ενέδραν κατ' αυτού. **9** Δεν θέλω επισκεφθή αυτούς διά ταύτα; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει εκδίκηθή εναντίον έθνους, τοιούτου; **10** Διά τα όρη θέλω αναλάβει κλαυθμόν και θρήνον και διά τας βοσκάς της ερήμουν οδυρμόν, διότι ηφανίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει ἀνθρωπος διαβαίνων, ουδέ ακούεται φωνή ποιμνίου· από του πτηνού του ουρανού ἔως του κτήνους, ἐψυγον, απήλθον. **11** Και θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ εις σωρούς, κατοικίαν θώων· και τας πόλεις του Ιούδα θέλω κάμει ερήμωσιν, ώστε να μη υπάρχῃ ο κατοικών. **12** Τις είναι ο ἀνθρωπος ο σφόδρος, ὅστις δύναται να εννοήσῃ τούτο; και προς τον οποίον ελάλησε το στόμα του Κύριου, διά να αναγγείλη αυτό, διά τη γη εχάθη, ηφανίσθη ας ἔρημος, ώστε να μη υπάρχῃ ο διαβαίνων; **13** Και είπε Κύριος, διότι εγκατέλιπον τον νόμον μου, τον οποίον έθεσα ἐμπροσθεν αυτών και δεν υπήκουσαν εις την φωνήν μου και δεν περιεπάτησαν εν αυτῷ. **14** αλλά περιεπάτησαν οπίσω της ορέξεως της καρδίας αυτών και οπίσω των Βααλείμ, τα οποία ο πατέρες αυτών εδίδαξαν αυτούς· **15** διά τούτο, ουτώ λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· ίδού, εγώ θέλω θρέψει αυτούς, τον λαόν τούτον· με αψίνθιον και

ύδωρ χολής θέλω ποτίσει αυτούς· **16** και θέλω διασκορπίσει αυτούς εν τοις έθνεσι, τα οποία αυτοί και οι πατέρες αυτών δεν εγνώρισαν· και θέλω αποστέλλει την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσού αναλώσω αυτούς. **17** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Συλλογίσθητε και καλέσατε τας θρηνούσας να θέλωσι· και αποστέλλατε διά τας σοφάς να θέλωστ· **18** και ας οπεύσωσι και ας αναλάβωσιν οδυρμόν περὶ ημών και ας καταβιβάσωσιν οι οφθαλμοί ημών δάκρυνα και τα βλέφαρα ημών ας ρεύσωσιν ούδατα. **19** Διότι φωνή θρήνου ηκούσθη από Σιών, Πως απωλέσθημεν· κατησχύνθημεν σφόδρα, διότι εγκατελίπομεν την γην, διότι αι κατοικία ημών εξέρριψαν ημάς. **20** Ακούσατε λοιπόν, γυναίκες, τον λόγον του Κυρίου, και ας δεχθή το ωτίον σας τον λόγον του στόματος αυτού, και διδάξατε τας θυγατέρας σας οδυρμόν και εκάστη την πλησίον αυτής θρήνου. **21** Διότι θάνατος ανέβη διά των θυρίδων ημών, εισήλθεν εις τα παλατία ημών, διά να εκκόψῃ τα νήπια από των οδών τους νέους από των πλατειών. **22** Ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος· Και τα πτώματα των ανθρώπων θέλουσι ριφθή ως κοπρία επί πρόσωπον αγρού και ως δράγμα οπίσω θεριστού, και δεν θέλει υπάρχει ο συνάγων. **23** Ούτω λέγει Κύριος· Ας μη καυχάται ο σοφός εις την σοφίαν αυτού, και ας μη καυχάται ο δυνατός εις την δύναμιν αυτού, ας μη καυχάται ο πλούσιος εις τον πλούτον αυτού· **24** αλλ' ο καυχώμενος ας καυχάται εις τούτο, ότι εννοεῖ και γνωρίζει εμέ, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο ποιών έλεος, κρίσιν και δικαιούσην επί της γης επειδή εις ταύτα ευαρεστούματι, λέγει Κύριος. **25** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει επίσκεψιν επί πάντας τους περιτεμμένους μετά των απεριτιμήτων· **26** επί την Αίγυπτον και επί τον Ιούδαν και επί τον Εδώμ και επί τους ιυούς Αιμών και επί τον Μωάβ και επί πάντας τους περικείροντας την κόμην, τους κατοικούντας εν τη ερήμῳ· διότι πάντα τα έθνη είναι απερίτιμητα και πας ο οίκος Ισραήλ απερίτιμης την καρδίαν.

10 Ακούσατε τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος λαλεί προς εσάς, οίκος Ισραήλ. **2** Ούτω λέγει Κύριος· Μη μανθάνετε την οδὸν των εθνών και εις τα σημεία του ουρανού μη πτοείσθε, διότι τα έθνη πτοούνται εις αυτά. **3** Διότι τα νόμιμα των λαών είναι μάταια, διότι κόπτουσι ξύλον εκ του δάσους, ἐργον χειρών τέκτονος με τον πέλεκυν. **4** Καλλωπίζουσιν αυτό με ἄργυρον και χρυσόν· στερεόνουσιν αυτό με καρφία και με σφύρας, διά να μη κινήται. **5** Είναι όρθια ως φοίνιξ, αλλά δεν λαλούντιν· ύχουσι χρείαν να βαστάζωνται, διότι δεν δύνανται να περιπατήσωσι. Μη φοβείσθε αυτά· διότι δεν δύνανται να κακοποιήσωσιν, ουδέ είναι δυνατόν εις αυτά να αγαθοποιήσωσι. **6** Δεν υπάρχει όμοιός σου, Κύριε· είσαι μέγας και μέγα το ονόμα σου εν δυνάμει. **7** Τις δεν ήθελε σε φοβείσθαι, βασιλεύ των εθνών; διότι εις σε ανήκει τούτο, διότι μεταξύ πάντων των σοφών των εθνών και εν πάσι τοις βασιλείοις αυτών δεν υπάρχει όμοιός σου. **8** Αλλ' είναι παντάπαι τητηνώδεις και ἀφρονες· διδασκαλία ματαιοτήτων είναι το ξύλον. **9** Αργύριον κεχυμένον το πλάκας εφέρθη από Θαρσείς και χρυσίον από Ουφάζ, ἐργον τεχνίτου και χειρών χρυσούδον κυανούν και πορφυρούν είναι το ένδυμα αυτών· ἐργον σοφών πάντα ταύτα. **10** Αλλ' ο Κύριος είναι Θεός αληθινός, είναι Θεός ζων και βασιλεύς αιώνιος εν τη οργή αυτού η γη θέλει σεισθή και τα έθνη δεν θέλουσιν ανθέξει εις την αγανάκτησιν αυτού. **11** Ούτω θέλετε ειπεί προς αυτούς· οι θεοί, οίτινες δεν έκαμψαν τον ουρανόν και την γην, θέλουσιν αφανισθή από της γης και υποκάτωθεν του ουρανού τούτου. **12** Αυτός εποίησε την γην διά της δυνάμεως αυτού,

εστερέωσε την οικουμένην εν τη σοφίᾳ αυτού, και εξέτεινε τους ουρανούς εν τη συνέσει αυτού. **13** Όταν εκπέμπτη την φωνήν αυτού, συνίσταται πλήθος υδάτων εν ουρανοίς, και ανάγει νεφέλας από ταν άκρων της γῆς κάμνει αστραπάς διά βροχήν και εξάγει ἀνέμον από ταν θησαυρών αυτού. **14** Πας ἀνθρώπος εμωράνθη υπό της γνώσεως αυτού, πας χωνευτής κατησχύνθη υπό των γλυπτών διότι ψευδός είναι το χωνευτόν αυτού και πνοή δεν υπάρχει εν αυτώ. **15** Ματαίότης ταύτα, ἔργον πλάνης εν τω καιρῷ της επισκέψεως αυτών θέλουσιν απολεσθή. **16** Η μερίς του Ιακώβ δεν είναι ως αυτά διότι αυτός είναι ο πλάσας τα πάντα, και ο Ισραήλ είναι η ράβδος της κληρονομίας αυτού Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού. **17** Σύναξον εκ της γῆς την περιουσίαν σου, συ, η κατοικούσα εν οχυρώματι. **18** Διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ θέλω εκσφενδονίσει τους κατοίκους της γῆς ταύτην την φοράν και θέλω στενοχωρήσει αυτούς, ώστε να εύρωσιν αυτό. **19** Ουαὶ εἰς ἐμὲ διά την θραύσιν μου· η πληγὴ μου είναι οδυνηρά. αλλ' εγώ είπα, Τώντι τούτο είναι πόνος μου, και πρέπει να υποφέρω αυτόν. **20** Η σκηνή μου ηρημόθη και πάντα τα σχοινία μου κατεκόπησαν· οι υιοί μου εχωρίσθησαν απ' ἐμού και δεν υπάρχουσι· δεν υπάρχει πλέον ο εκτείνων την σκηνήν μου και σηκώνων τα παραπετάσματά μου. **21** Επειδή οι ποιμένες εμωράνθησαν και τον Κύριον δεν εξεζήτησαν, διά τούτο δεν θέλουσιν ευοδωθή και πάντα τα ποιμνία αυτών θέλουσι διασκορπισθή. **22** Ιδού, ἥχος θορύβου ἔρχεται και συγκίνησις μεγάλη εκ της γῆς του βορρά, διά να καταστήσῃ τας πόλεις του Ιούδα ερήμωσιν, κατοικίαν θώων. **23** Κύριε, γνωρίζω ότι η οδός του ανθρώπου δεν εξαρτάται απ' αυτού του περιπατούντος ανθρώπου δεν είναι το να κατευθύνῃ τα διαβήματα αυτού. **24** Κύριε, παίδευσόν με, πλην εν κρίσει μη εν τω θυμῷ σου, διά να μη με συντελέσῃς. **25** Ἐκκες τον θυμόν σου επί τα ἔθνη τα μη γνωρίζοντά σε, και επί γενέας, αἵτινες δεν επικαλούνται το ὄνομά σου· διότι κατέφαγον τον Ιακώβ και κατηνάλωσαν αυτόν και κατέφθειραν αυτόν και ηρήμωσαν την κατοικίαν αυτού.

11 Ο λόγος, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και λαλήσατε προς τους ἄνδρας Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ: **3** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. Επικατάρατος ο ἀνθρώπος, δότις δεν υπακούει εις τους λόγους της διαθήκης ταύτης, **4** την οποίαν προσέταξα εις τους πατέρας υμῶν, καθ' ήν ημέραν εξήγαγον αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου, εκ της καμίνου της σιδηράς, λέγων, Ακούσατε της φωνῆς μου και πράττετε αυτά, κατά πάντα ὄσα προσέταξα εις εσάς· και θέλετε είσθαι λαός μου, και εγώ θέλω είσθαι Θεός υμῶν: **5** διά να εκπληρώσω τον ὄρκον, τον οποίον ὡμοσα προς τους πατέρας υμῶν, να δώσω εις αυτούς γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ως εν τη ημέρᾳ ταύτη. Τότε απεκρίθην και είπα, Αμήν, Κύριε. **6** Και ο Κύριος είπε προς ἐμέ, Διακήρυξον πάντας τους λόγους τούτους εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα και εν ταῖς οδοῖς της Ιερουσαλήμ, λέγων, Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και πράττετε αυτόν. **7** Διότι ρητώς διεμαρτυρήθην προς τους πατέρας υμῶν, καθ' ήν ημέραν ανεβίβασα αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου μέχρι της σήμερον, εγειρόμενος πρωΐ και διαμαρτυρόμενος, λέγων, Ακούσατε της φωνῆς μου. **8** Αλλά δεν ἤκουσαν και δεν ἐκλιναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν ἔκαστος εν ταῖς ορέξεσι της πονηρᾶς αυτών καρδίας διά τούτο θέλω φέρει επ' αυτούς πάντας τους λόγους της διαθήκης ταύτης, την οποίαν προσέταξα να πράττωσι, αλλά δεν ἐπράξαν. **9** Και είπε Κύριος προς ἐμέ, Συνωμοσία ευρέθη μεταξύ των

ανδρών Ιούδα και μεταξύ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ. **10** Επέστρεψαν εις τας αδικίας των προπατόρων αυτών, οίτινες δεν ηθέλησαν να ακούσωσι τους λόγους μου· και αυτοί υπήγαν οπίσσα άλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς ο οίκος Ισραήλ και οι οίκοι Ιούδα ηθέτησαν την διαθήκην μου, την οποίαν ἔκαμα προς τους πατέρας αυτών. **11** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλω φέρει επ' αυτούς κακόν, εκ του οποίου δεν θέλουσι δυνηθή να εξέλθωσι· και θέλουσι βοήσει προς εμέ και δεν θέλω εισακούσει αυτούς. **12** Τότε αι πόλεις του Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ θέλουσιν υπάρχει και θέλουσι βοήσει προς τους θεούς, εις τους οποίους θυμιάζουσι· πλην δεν θέλουσι σώσει εαυτούς παντελώς εν καιρῷ της ταλαιπωρίας αυτών. **13** Διότι κατά τον αριθμόν των πόλεων σου ἡσαν οι θεοί σου, Ιούδα· και κατά τον αριθμόν των οδών της Ιερουσαλήμ ανηγείρατε βωμούς εις τα αισχρά, βωμούς διά να θυμιάζητε εις τον Βάσαλ. **14** Διά τούτο συ μη προσεύχουν υπέρ του λαού τούτου και μη ύψωνε φωνήν ἡ δέσην υπέρ αυτών· διότι εγώ δεν θέλω εισακούσει, ὅταν κράζωσι προς εμέ εν καιρῷ της ταλαιπωρίας αυτών. **15** Τι ἔχει να κάμη η ηγαπημένη μου εν τω οίκω μου, αφού ἐπράξειν αεσλύγειαν με πολλούς, και το κρέας το ἀγίου αφρερή από σου; ὅταν πράττης το κακόν, τότε ευφράνεσαι. **16** Ο Κύριος εκάλεσε το ονόμα σου, Ελαίαν αειθαλή, ώραιαν, καλλίκαρπον· μετ' ἵχον θορύβου μεγάλου εξήρθη πυρ επ' αυτήν και οι κλάδοι αυτής συνευθάσθησαν. **17** Διότι ο Κύριος των δυνάμεων, δότις σε εφύτευσεν, επρόφερε κακόν εναντίον σου, διά την κακίαν του οίκου Ισραήλ και του οίκου Ιούδα, την οποίαν ἐπράξαν καθ' εαυτών, ώστε να με παροργίσωσι θυμιάζοντες εις τον Βάσαλ. **18** Και ο Κύριος ἐδώκεν εις γνώστις και εγνώριστα τότε ἐδέιξας εις εμέ τας πράξεις αυτών. **19** Αλλ' εγώ ἡμην ως αρνίον ἄκακον φερόμενον εις σφαγήν· και δεν ενόσα ότι συνεβούλευθησαν βουλάς εναντίον μου, λέγοντες, Ας καταστρέψωμεν το δένδρον μετά του καρπού αυτού και ας εκκόψωμεν αυτόν από της γῆς των ζώντων, ώστε το ονόμα αυτού να μη μνημονευθή πλέον. **20** Αλλ' ο Κύριος των δυνάμεων, ο κρίνων δικαίως, ο δοκιμάζων τους νεφρούς και την καρδίαν, ας ίδω την εκδίκησιν σου επ' αυτούς, διότι προς σε εφανέρωσα την δίκην μου. **21** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περὶ των ανδρών της Αναθάθ, οίτινες ζητούσι την ζωήν σου, λέγοντες, Μή προφητεύσης εν τω ονόματι του Κυρίου, διά να μη αποθάνεις υπό της κείρας ημών· **22** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω επισκεφθή αυτούς οι νέοι θέλουσιν αποθάνειν εις μαχαίρα· οι υιοί αυτών αι θυγατέρες αυτών θέλουσι τελευτήσαι υπό πείνης· **23** και δεν θέλει μείνειν υπόλοιπον εξ αυτών· διότι θέλω φέρει κακόν επί τους ἄνδρας της Αναθάθ, εν τω ενιαυτώ της επισκέψεως αυτών.

12 Δίκαιος είσαι Κύριε, όταν δικολογώμαι μετά σου· πλην ας διαλεχθώ μετά σου περὶ των κρίσεών σου· διατί η οδός των ασεβών ευδούνται; διά τι ευημέρουσι πάντες οι φερόμενοι απίστως; **2** Εφύτευσας αυτούς, μάλιστα εργάζωθησαν αιξάνουσι, μάλιστα καρποφορούσι· σε είσαι πλησίον του στόματος αυτών και μακράν από των νεφρών αυτών. **3** Αλλά συ, Κύριε, με γνωρίζεις με είδες και εδοκίμασας την καρδίαν μου ενώπιον σου· σύρε αυτούς ως πρόβατα διά σφαγήν· και ετοίμασον αυτούς διά την ημέραν της σφαγής. **4** Εώς πότε θέλει πενθεί τη γη, και ο χόρτος παντός αγρού θέλει ξηραίνεσθαι διά την κακίαν των κατοικούντων εν αυτήν· Ηφαντίσθησαν τα κτήνη και τα πτηνά, διότι είπον, δεν θέλει ιδεί τις έσχατα ημών. **5** Εάν τρέξης μετά των πεζών και σε κάμωσι να απονήσης, τότε πως θέλεις αντιπαταχθή προς τους ίππους; και εάν απέκαμες εν

τη γη της ειρήνης, εφ' ινή πλιζες, τότε πως θέλεις κάμει εις το φρύγαμα του Ιορδάνου; **6** Διότι και οι αδελφοί σου και ο οίκος του πατρός σου και αυτοί εφέρθησαν απίστως προς σέ ναι, αυτοί εβόνθησαν όπιστέθεν σον μεγαλοφωνώς μη πιστεύσης αυτούς, και αν λαλήσωσα καλά προς σε. **7** Εγκατέλιπον τον οικόν μου, αφήκα την κληρονομίαν μου, έδωκα την γηγαμένην της ψυχής μου εις τας χειράς των εχθρών αυτής. **8** Η κληρονομία μου έγινεν εις εμέ ως λέων εν δρυμών εξέπεμψε την φωνήν αυτής εναντίον μου διά τούτο εμίσθια αυτήν. **9** Η κληρονομία μου είναι εις εμέ όρνεον αρπακτικόν, τα όρνεα κύκλω είναι εναντίον αυτής ἐλθετε, συνάχθητε, πάντα τα θηρία του αγρού, ἐλθετε να καταφάγητε αυτήν. **10** Ποιμένες πολλοί διέφευραν τον αμπελώνα μου, κατεπάτησαν την μερίδα μου, κατέστησαν την μερίδα την επιθυμητήν μου ἔρημον ἀβατον. **11** Παρέδωκαν αυτήν εις ερήμωσιν· ερημωθείσα πενθεί ενώπιον μου πάσα η γη ηρημώθη, διότι δεν υπάρχει ο φροντίζων. **12** Επί πάσας τας υψηλάς θέσεις της ερήμου ήλθον οι λεηλάται διότι η μάχαιρα του Κυρίου θέλει καταφάγει απ' ἄκρου της γης ἑως ἄκρου της γῆς εις ουδεμίαν σάρκα δεν θέλει εἰσθαι ειρήνη. **13** Ἐπειραν σίτον αλλά θέλουσι θερίσει ακάνθας εκοπίασαν αλλά δεν θέλουσιν αωφεληθή· και θέλετε αισχυνθή διά τα προϊόντα σας από του φλογούρου θύμου του Κυρίου. **14** Ούτω λέγει ο Κύριος κατά πάντων των κακών γειτόνων μου, οίτινες εγγίζουσι την κληρονομίαν την οποίαν κληροδότησα εις τον λαόν μου τον Ισραήλ· Ιδού, θέλω αποσπάσει αυτούς από της γης αυτών, και θέλω αποσπάσει τον οίκον Ιούδα εκ μέσου αυτών. **15** Και αφού αποσπάσω αυτούς, θέλω επιστρέψει και ελεήσει αυτούς, και θέλω επαναφέρει ἔκαστον εις την κληρονομίαν αυτού και ἔκαστον εις την γην αυτού. **16** Και εάν μάθωσι καλώς τας οδούς του λαού μου, να ομνώσων εις το όνομά μου, Ζη Κύριος, καθώς εδίδαξαν τον λαόν μου να ομνύν εις τον Βάαλ, τότε θέλουσιν οικοδομηθή εν τω μέσω του λαού μου. **17** Αλλ' εάν δεν υπακούσωσι, θέλω αποσπάσει οιλοτελώς και εξολοθρεύσει το έθνος εκείνο, λέγει Κύριος.

13 Ούτως είπε Κύριος προς εμέ· Ὅπαγε και απόκτησον εις σεαυτόν ζώνην λινήν και περιβάλε αυτήν επί την οσφύν σου και εις ὑδωρ μη βάλης αυτήν. **2** Απέκτησα λοιπόν την ζώνην κατά τον λόγον του Κυρίου και περιέβαλον επί την οσφύν μου. **3** Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ εκ δευτέρου, λέγων, **4** Λάβε την ζώνην την οποίαν απέκτησας, την επί την οσφύν σου, και σηκωθείς ὑπάγε εις τον Ευφράτην και κρύψων αυτήν εκεί εν τη οπή του βράχου. **5** Υπήγα λοιπόν και ἔκρυψα αυτήν πλησίον του Ευφράτου, καθώς προσέταξεν εις εμέ ο Κύριος. **6** Και μετά πολλάς ημέρας είπε Κύριος προς εμέ, Σηκωθείς ὑπάγε εις τον Ευφράτην και λάβε εκείθεν την ζώνην, την οποίαν προσέταξα εις σε να κρύψης εκεί. **7** Και υπήγα εις τον Ευφράτην και ἔσκαψα και ἔλαβον την ζώνην εκ του τόπου ὃπου ἔκρυψα αυτήν και ίδού, η ζώνη ἡτο εφθαρμένη, δεν ἴτο χρήσιμος εις ουδέν. **8** Τότε ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **9** Ούτω λέγει Κύριος κατά τούτον τον τρόπον θέλω φθείρει την υπερηφανίαν του Ιούδα και την μεγάλην υπερηφανίαν της Ιερουσαλήμ. **10** Ο κακός ούτος λαός, οίτινες αρνούνται το να υπακούνων εις τους λόγους μου, και περιπατούσιν εν ταῖς ορέσσι της καρδίας αυτών και υπάγοντιν οπίσω ἄλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς και να προσκυνώσιν αυτούς, θέλει εἰσθαι εξάπαντος ως η ζώνη αύτη, ήτις δεν είναι χρήσιμος εις ουδέν. **11** Διότι καθώς η ζώνη κολλάται εις την οσφύν του ανθρώπου, ούτως εκόλλησα εις εμαντόν πάντα τον οίκον Ισραήλ και πάντα τον

οίκον Ιούδα, λέγει Κύριος· διά να ήναι εις εμέ λαός και όνομα και καύχυμα και δόξα· αλλά δεν υπήκουσαν. **12** Διά τούτο θέλεις λαλήσει προς αυτούς τον λόγον τούτον· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· πας ασκός θέλει γεμισθή οίνου· και αυτοί θέλουσιν ειπεί προς σε, Μήπως τωάντι δεν γνωρίζομεν ότι πας ασκός θέλει γεμισθή οίνου; **13** Τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω γεμίσει πάντας τους κατοίκους της γης ταῦτης και τους βασιλείς τους καθημένους επί τον θρόνον του Δαβίδ και τους iερείς και τους προφήτας και πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, από μεθυσμού. **14** Και θέλω συντρίψει αυτούς μετ' αλλήλων, και τους πατέρας και τους υιούς ομού, λέγει Κύριος· δεν θέλω σπλαγχνισθή ουδέ φεισθή ουδέ ελεήσει, αλλά θέλω εξολοθρεύσει αυτούς. **15** Ακούσατε και ακροάσθητε· μη επαίρεσθε· διότι ο Κύριος ελάλησε. **16** Δότε δόξαν εις Κύριον τον Θεόν υμών, πριν φέρη σκότος και πριν οι πόδες σας προσκόψωσιν επί τα σκοτεινά ὄρη, και ενώ προσμένετε φως, μετατρέψῃ αυτό εις σκιάν θανάτου και καταστήσῃ αυτό πυκνόν σκότος. **17** Αλλ' εάν δεν ακούσητε τούτο, η ψυχή μου θέλει κλαύσει κρυφίως διά την υπερηφανίαν υμών, και ο οφθαλμός μου θέλει κλαύσει πικρά και καταφρεύει δάκρυα, διότι το ποίμνιον του Κυρίου φέρεται εις αιχμαλωσίαν. **18** Είπατε προς τον βασιλέα και προς την βασιλίσσαν, Ταπεινώθητε, καθήσατε· διότι θέλει καταβιβασθή από των κεφαλών υμών ο στέφανος της δόξης υμών. **19** Αι πόλεις του νότου θέλουσι κλεισθή και δεν θέλει είσθαι ο ανοίγων ο Ιούδας ἄπας θέλει φερθή εις αιχμαλωσίαν, ολοκλήρως θέλει φερθή αιχμάλωτος. **20** Υψώσατε τους οφθαλμούς υμών και θεωρήσατε τους ερχομένους από βορρά· που είναι το ποίμνιον το δοθέν εις σε, τα ώραιά σου πρόβατα; **21** Τι θέλεις ειπεί, όταν σε επισκεφθή· διότι συ εδίδαξαν αυτούς να ἀρχωσιν επί σου ως ηγεμόνες· δεν θέλουσι σε συλλάβει πόνοι, ως γυναίκα τίκτουσαν; **22** Και εάν είπης εν τη καρδία σου, Διά τι συνέβησαν εις εμέ ταύτα; διά το πλήθος της ανομίας σου εσηκώθησαν τα κράσπεδά σου και εγυμνώθησαν αι πέρναι σου. **23** Δύναται ο Αιθίοψ ον αλλάξῃ το δέρμα αυτού ή η πάρδαλις τα ποικίλματα αυτής; τότε δύνασθε και σεις να κάμητε καλόν, οι μαθόντες το κακόν. **24** Διά τούτο θέλω σκορπίσει αυτούς ως ἄχυρον φερόμενον υπό ανέμου της ερήμου. **25** Ούτος είναι παρ' εμού ο κλήρος σου, το μερίδιον το μεμετρημένον εις σε, λέγει Κύριος διότι με ελησμόνησας και ἥπιος επί το φεύδος. **26** Διά τούτο και εγάθη σκορπεύει τα κράσπεδά σου επί το πρόσωπόν σου, και θέλει φανή η αισχύνη σου. **27** Είδον τας μοιχείας σου και τους χρεμετισμούς σου, την αισχρότητα της πορνείας σου, τα βδελύγματά σου επί τους λόφους, επί τας πεδιάδας. Ουαὶ εις σε, Ιερουσαλήμ δεν θέλεις καθαρισθή· μετά, πότε έτι;

14 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ιερεμίαν περί της ανομβρίας. **2** Ο Ιούδας πενθεί και αι πύλαι αυτού είναι περίλυποι· κοίτονται κατά γης μελανειμονούσαι· και ανέβη τη κραυγή της Ιερουσαλήμ. **3** Και οι μεγιστάνες αυτής απέστειλαν τους νέους αυτών διά ὑδωρ ἡλθον εις τα φρέστα, δεν εύρηκαν ὑδωρ επέστρεψαν με τα αγγεία αυτών κενά ησχύνθησαν και ενετράπησαν και εσκέπασαν τας κεφαλάς αυτών. **4** Επειδή η γη εσχίσθη, διότι δεν ἴτο βροχή επί της γης, οι γεωργοί ησχύνθησαν, εσκέπασαν τας κεφαλάς αυτών. **5** Και η ἔλαφος ἔτι, γεννήσασα εν τη πεδιάδι, εγκατέλιπε το τέκνον αυτής, επειδή χόρτος δεν ἴτο. **6** Και οι ἄγριοι όνοι εστάθησαν επί τους υψηλούς τόπους, ερρόφουν τον αέρα ως θώες· οι οφθαλμοί αυτών εμαράνθησαν, επειδή χόρτος δεν ἴτο. **7** Κύριε, αν και αι

ανομίαι ημών καταμαρτυρώσιν εναντίον ημών, κάμε όμως διά το όνομά σου διότι αι αποστασίαι ημών επληθύνθησαν εις σε ημαρτήσαμεν. **8** Ελπίς του Ισραήλ, σωτήρ αυτού εν καιρώ θιλύψεως, διά τι ήθελες είσαθι ως πάροικος εν τη γη και ως οδοιπόρος εκκλίνων εις κατάλυμα; **9** Διά τι ήθελες είσαθι ως άνθρωπος εκστατικός, ως ισχυρός μη δυνάμενος να σώσῃ; Άλλα σ, Κύριε, εν μέσω ημών είσαι, και το όνομά σου εκλήθη εφ' ημάς μη εγκαταλίπηταις ημάς. **10** Ούτω λέγει Κύριος προς τον λαόν τούτον Επειδή ηγάπησαν να πλανώνται και δεν εκράτησαν τους πόδας αυτών, διά τούτο ο Κύριος δεν ηγδόκησεν εις αυτούς τώρα θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών και επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη προσεύχουν υπέρ του λαού τούτου διά καλόν. **12** Και εάν νηστεύσωσι, δεν θέλω εισακούσει της κραυγῆς αυτών και εάν προσφέρωσιν ολοκαυτώματα και προσφοράν, δεν θέλω ευδοκήσει εις αυτά αλλά θέλω καταναλώσει αυτούς εν μαχαίρᾳ και εν πείνῃ και εν λοιμώ. **13** Και είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ίδού, οι προφήται λέγουσι προς αυτούς, δεν θέλετε ιδεί μάχαιραν ουδέ θέλει είσθαι πείνα εις εσάς, αλλά θέλω σας δώσει ειρήνην ασφάλη εν τω τόπω τούτω. **14** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ψευδή προφητεύουσιν οι προφήται εν τω ονόματί μουν ενώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ προσέξαται εις αυτούς ουδέ ελάλησα προς αυτούς αυτοί προφητεύουσιν εις εσάς όρασιν ψευδή και μαντείαν και ματαιότητα και την δολιότητα της καρδίας αυτών. **15** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί των προφητών των προφητεύοντων εν τω ονόματί μουν, ενώ εγώ δεν απέστειλα, αυτούς αλλ' αυτοί λέγουσι, Μάχαιρα και πείνα δεν θέλει είσθαι εν τω τόπω τούτων εν μαχαίρᾳ και εν πείνῃ θέλουσι συντελεσθή οι προφήται εκείνοι. **16** Ο δε λαός, εις τους οποίους αυτοί προφητεύουσι, θέλουσιν είσθαι ερριμένοι εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ υπό πείνης και μαχαίρας και δεν θέλει είσθαι ο θάπτων αυτούς, τας γυναίκας αυτών και τους νιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών· και θέλω εκχέειν επ' αυτούς την κακίαν αυτών. **17** Διά τούτο θέλεις ειπεί προς αυτούς τον λόγον τούτον· Ας χύσωσιν οι οφθαλμοί μου δάκρυα, νύκτα και ημέραν, και ας μη παύσωσι διότι η παρθένος, η θυγάτηρ του λαού μου, συνετρίψθη σύντριμμα μέγα, πληγήν οδυνηράν σφόρδα. **18** Εάν εξέλθω εις την πεδιάδα, τότε ίδού, οι πεφονευμένοι εν μαχαίρᾳ και εάν εισέλθω εις την πόλιν, τότε ίδού, οι νεκρώμαντοι υπό της πείνης, ο δε προφήτης έτι και οι ιερεύς εμπορεύονται επί της γης και δεν αισθάνονται. **19** Απέριψα παντάπατοι τον Ιούδαν· απεστράφη την Σιών η ψυχή σουν; Διά τι επάταξας ημάς, και δεν υπάρχει θεραπεία εις ημάς; επροσμένομεν ειρήνην, αλλ' ουδέν αγαθόν και τον καιρόν της θεραπείας, και ίδού, ταραχή. **20** Γνωρίζουμεν, Κύριε, την ασθείαν ημών, την ανομίαν των πατέρων ημών, ότι ημαρτήσαμεν εις σε. **21** Μη αποστραφής ημάς, διά το όνομά σουν μη αιτιμάστης τον θρόνον της δόξης σουν ενθυμηθητη, μη διασκεδάστης την διαθήκην σου την προς ημάς. **22** Υπάρχει μεταξύ των ματαιοτήτων των εθνών διδούς βροχήν; ή οι ουρανοί δίδουσιν νετούς; δεν είσαι σα αυτός ο δοτήρ, Κύριε Θεέ ημών; διά τούτο θέλομεν σε προσμένει διότι συ έκαμες πάντα ταύτα.

15 Και είπε Κύριος προς εμέ, Και αν ο Μωϋσής και ο Σαμουήλ ίσταντο ενώπιον μου, η ψυχή μουν δεν ήθελεν είσθαι υπέρ του λαού τούτου αποδίωξον αυτούς απ' έμπροσθέν μουν και ας εξέλθωσι. **2** Και εάν είπωσι προς σε, Που θελομεν εξέλθεις; τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος Όσοι είναι διά τον θάνατον, εις θάνατον· και οσοι διά την μάχαιραν·

μάχαιραν· και οσοι διά την πείναν, εις πείναν· και οσοι διά την αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν. **3** Και θέλω επιφέρει επ' αυτούς τέσσαρα είδη, λέγει Κύριος την μάχαιραν διά σφαγήν, και τους κύνας διά σπαραγμόν, και τα πετεινά του ουρανού, και τα θηρία της γης, διά να καταφάγωσι και να αφανίσωσι. **4** Και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γῆς εξ αιτίας του Μανασσή, υιού Εζεκίου βασιλέως του Ιούδα, δι' οσα έπραξεν εν Ιερουσαλήμ. **5** Διότι τις θέλει σε οικτέρει, Ιερουσαλήμ; ή τις θέλει σε συλλυπηθή; ή τις θέλει στραφή διά να ερωτήσῃ, Πως έχεις; **6** Συ με εγκατέλιπες, λέγει Κύριος, υπήγεις εις τα οπίσω διά τούτο θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε αφανίσει απέκαμον ελεών. **7** Και θέλω εκλικήμησει αυτούς με το λικητήριον εν ταις πύλαις της γῆς θέλω ατεκνώσει αυτούς, θέλω αφανίσει τον λαόν μου, διότι δεν επιστρέφουσιν από των οδών αυτών. **8** Αι χήραι αυτών επιληθύνθησαν ενώπιον μου υπέρ την άμμον της θαλάσσης έφερα επ' αυτούς, επί τας μητέρας των νέων, λεηλάτην εν μεσημβρία επέφερα επ' αυτάς εξαίροντας ταραχάς και τρόμους. **9** Εκείνη, ήτις εγέννησεν επτά, απέκαμε, παρέδωκε το πνεύμα· ο ήλιος αυτής έδυσεν, ενώ, ήτο έτι ημέρα· κατηγόρηνθη και εταράχθη το δε υπόλοιπον αυτών θέλω παραδώσει εις την μάχαιραν έμπροσθεν των εχθρών αυτών, λέγει Κύριος. **10** Ουαί εις εμέ, μήτέρ μουν, διότι εγένησας εμέ άνδρα έριδος και άνδρα φιλονεικίας μεθ' ολίγης της γης. Ούτε ετόκισα ούτε με ετόκισαν· και άμως πας τις εξ αυτών με καταράται. **11** Ο Κύριος λέγει, Βεβαίως το υπόλοιπόν σου θέλει είσθαι καλόν· βεβαίως θέλω μεσιτεύει υπέρ σου προς τον εχθρόν εν καιρώ συμφοράς και εν καιρώ θλίψεως. **12** Ο σίδηρος θέλει συντρίψει τον σίδηρον του βορρά και τον χαλκόν; **13** Τα υπάρχοντά σου και τους θησαυρούς σου θέλω παραδώσει εις λεηλασίαν άνευ ανταλλάγματος, και τούτο διά πάσας τας αμαρτίας σου και κατά πάντα τα όριά σου. **14** Και θέλω σε περάσει μετά των εχθρών σου εις τόπον τον οποίον δεν γνωρίζεις διότι πυρ εξήφθη εν τω θυμώ μου, το οποίον θέλει εκκαυθή καθ' υμών. **15** Συ, Κύριε, γνωρίζεις ενθυμηθήτι με και επίσκεψαι με και εκδίκησόν με από των καταδικόντων με· μη με αρπάσης εν τη μακροθυμία σου· γνώρισον ότι διά σε υπέφερα ονειδισμόν. **16** Καθώς ευρέθησαν οι λόγοι σου, κατέφαγον αυτούς και ο λόγος σου ήτο εν εμοί χαρά και αγαλλίασις της καρδίας μουν διότι το ονόμα σου εκλήθη επ' εμέ, Κύριε Θεέ των δυνάμεων. **17** Δεν εκόθησα εν συνεδρίῳ χλευαστών και συνευφράνθην εκάθησα μόνος εξ αιτίας της χειρός σου διότι συ με ενέπλησας αδημονίας. **18** Διά τι ο πόνος μουν είναι παντοτείνος και η πληγή μουν ανίστοις, μη θέλουσα να ιατρευθή· θέλεις είσθαι διόλουν εις εμέ ως ψεύστης και ως ύδατα απατηλά; **19** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Εάν επιστρέψης, τότε θέλω σε αποκαταστήσει πάλιν, και θέλεις ίστασθαι ενώπιον μουν· και εάν αποχωρίσης το τίμιον από τουν αχρείουν, θέλεις είσθαι ως το σόμα μουν αυτοίς ας επιστρέψωσι προς σε, αλλά συ με επιστρέψης προς αυτούς. **20** Και θέλω σε κάμει προς τούτον τον λαόν οχυρόν χαλκούν τείχος και θέλουσι σε πολεμήσει, αλλά δεν θέλουσιν υπερισχύσει εναντίον σου, διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε σώζω και να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος. **21** Και θέλω σε ελευθερώσει εκ της χειρός των πονηρών και θέλω σε λυτρώσει εκ της χειρός των καταδυναστεύοντων.

16 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Μη λάβης εις σεαυτόν γυναίκα μηδέ να γείνωσιν εις σε νιού μηδέ θυγατέρες εν τω τόπω τούτω. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος περί των νιών και περί των θυγατέρων των γεννωμένων εν τω

τόπο τουτώ και περί των μητέρων αυτών, αίτινες εγέννησαν αυτούς, και περί των πατέρων αυτών, οίτινες ετεκνοποιίσαν αυτούς εν τη γη ταύτῃ: **4** Θέλουσιν αποθάνει με οδυνηρὸν θάνατον· δεν θέλουσι κλαυθή ουδὲ θέλουσι ταφή θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν επί το πρόσωπον της γης, και θέλουσιν αφανισθή υπό μαχαίρας και υπό πείνης, και τα πτώματα αυτών θέλουσιν είσθαι τροφή εις τα πετενά του ουρανού και εις τα θηριά της γης. **5** Διότι ούτω λέγει Κύριος: Μη εισέλθης εις οίκον πένθους και μη υπάγης να πενθήσῃς μηδὲ να συγκλαύσῃς αυτούς διότι αφήρεσα την ειρήνην μου από του λαού τούτου, λέγει Κύριος, το ἔλεος και τους οικτηριμούς. **6** Και θέλουσιν αποθάνει μεγάλοι και μικροί εν τη γη ταύτη δεν θέλουσι ταφή ουδὲ θέλουσι κλαύσει αυτούς ουδὲ θέλουσι κάμει εντομάς εις τα σώματα αυτών ουδὲ θέλουσι ξυρισθή δι' αυτούς: **7** ουδὲ θέλουσι διαμοιράσει ἀρτον εις το πένθος προς παρηγορίαν αυτών διά τον τεθνεώτα, ουδὲ θέλουσι ποτίσει αυτούς το ποτήριον της παρηγορίας διά τον πατέρα αυτών ή διά την μητέρα αυτών. **8** Και δεν θέλεις εισέλθει εις οίκον συμποσίου, διά να συγκαθήσῃς μετ' αυτών διά να φάγης και να πίης. **9** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ Ιδού, εγώ θέλω παύσει από τον τόπου τούτου, ενώπιον των οφθαλμών υμών και εν ταις ημέραις υμών, την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης. **10** Και διάν αναγγείλης προς τον λαόν τούτον πάντας τούτους τους λόγους, και εἰπωσι προς σε, Διά τι ο Κύριος επρόφερεν ἀπαν τούτο το μέγα κακόν εναντίον ημών; και τις η ανομία ημών; και τις η αμαρτία ημών, την οποίαν ήμαρτίσαμεν εις Κύριον τον Θεόν ημῶν; **11** Τότε θέλεις ειπεῖ προς αυτούς, Επειδή με εγκατέλιπον οι πατέρες υμών, λέγει Κύριος, και υπήγαν οπίσω ἀλλων θεών και ελάττευσαν αυτούς και προσεκύνησαν αυτούς και εγκατέλιπον εμέ και τον νόμον μου δεν εφύλαξαν: **12** και επειδή σεις επράζατε χειρότερα παρά τους πατέρας υμών, και ιδού, περιπατείτε ἔκαστος οπίσω της ὁρέξεως της πονηράς αυτού καρδίας, ώστε να μη υπακούητε εις εμέ: **13** Διά τούτο θέλω απορρίψει υμάς από της γης ταύτης, εις την γην, την οποίαν δεν εγνωρίσατε, υμεῖς και οι πατέρες υμών· και εκεὶ θέλετε λατρεύεις ἄλλους θεούς ημέραν και νύκτα: διότι δεν θέλω κάμει ἔλεος προς υμάς. **14** Διά τούτο ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και δεν θέλουσιν ειπεῖ πλέον, Ζη Κύριος, δότις ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, **15** αλλά, Ζη Κύριος, δότις ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ της γης του βορρά και εκ πάντων των τόπων όπου είχε διάξει αυτούς· και θέλω επαναφέρει αυτούς πάλιν εις την γην αυτών, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών. **16** Ιδού, θέλω αποστείλει πολλούς αλιεῖς, λέγει Κύριος, και θέλουσιν αλιεύσει αυτούς· και μετά ταύτα θέλω αποστείλει πολλούς κυνηγούς· και θέλουσι θηρεύσει αυτούς από παντός όρους· και από παντός λόφουν· και από των σχισμών των βράχων. **17** Διότι οι οφθαλμοί μου είναι επί πάσας τας οδούς αυτών· δεν είναι κεκρυμμέναι από το προσώπου μου ουδὲ η ανομία αυτών είναι κεκρυμμένη απ' ἐμπροσθεν των οφθαλμών μου. **18** Και πρώτων θέλω ανταποδώσει διπλά την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών· διότι ειμιαναν την γην μου με τα πτώματα των βδελυγμάτων αυτών και ενέπλησαν την κληρονομίαν μου από των μιασμάτων αυτών. **19** Κύριε, δύναμίς μου και φρούριόν μου και καταψυγή μου εν ημέρᾳ θλίψεως, τα έθνη θέλουσιν ελθεῖ προς σε από των περάτων της γης και θέλουσιν ειπεῖ, Βεβαίως οι πατέρες ημών εκληρονόμησαν ψεύδος, ματαιότητα και τα ανωφελή. **20** Θέλει

κάμει άνθρωπος εις εαυτόν θεούς τους μη ὄντας θεούς; **21** Διά τούτο, ιδού, θέλω κάμει αυτούς ταύτην την φοράν να γνωρίσωσι, θέλω κάμει αυτούς να γνωρίσωτι την χείρα μου και την δύναμίν μου, και θέλουσι γνωρίσει ότι το ονόμα μου είναι ο Κύριος.

17 Η αμαρτία του Ιούδα είναι γεγραμμένη με γραφίδα σιδηράν, με όνυχα αδαμάντινον, ενεχαράχθη επί της πλακός της καρδίας αυτών και επί των κεράτων των θυσιαστήρων υμών: **2** ωστε οι ιοί αυτών ενθυμούνται τα θυσιαστήρια αυτών και τα ἀλόση αυτών, μετά των πρασίνων δένδρων επί τους υψηλούς λόφους: **3** Ορός μου εν τη πεδιάδι, θέλω δώσει την περιουσίαν σου και πάντας τους θησαυρούς σου εις διαπαγήν και τους υψηλούς σου τόπους κατά πάντα τα ὄριά σου, διά την αμαρτίαν. **4** Και συ, μάλιστα αυτή συ, θέλεις εκβιληθή από της κληρονομίας σου, την οποίαν έδωκα εις σε, και θέλω σε καταδούλωσει εις τους εχθρούς σου, εν γη την οποίαν δεν εγνώρισας διότι πυρ εξῆψατε εν τω θυμῷ μου, το οποίον θέλει καίεσθαι εις τον αιώνα. **5** Ούτω λέγει Κύριος: Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις ελπίζει επί άνθρωπον και κάμνει σάρκα βραχίονα αυτού και του οποίου η καρδία απομακρύνεται από τον Κυρίον. **6** Διότι θέλει είσθαι ως η αγριομυρίκη εν ερήμῳ, και δεν θέλει ιδεῖ ὅταν ἔλθῃ το αγαθόν· αλλά θέλει κατοικεῖ τόπους ξηρούς εν ερήμῳ, γην αλμυράν και ακατοίκητον. **7** Ευλογημένος ο άνθρωπος ο ελπίζων επί Κύριον και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίς. **8** Διότι θέλει είσθαι ως δένδρον πεφυτευμένον πλησίον των ιδάτων, το οποίον εξαπλώνει τας ρίζας αυτού πλησίον του ποταμού, και δεν θέλει ιδεῖ ὅταν ἔρχηται το καύμα αλλά το φύλλον αυτού θέλει κατέλει· και δεν θέλει μεριμνήσει εν τω ἔτει της ανομβρίας ουδὲ θέλει παύσει από τον να κάμνη καρπόν. **9** Η καρδία είναι απατηλή υπέρ πάντα και σφόδρα διεφθαρμένη τις δύναται να γνωρίσῃ αυτήν; **10** Εγώ ο Κύριος εξέταζα την καρδίαν, δοκιμάζω τους νεφρούς, διά να δώσω εις ἔκαστον κατά τας οδούς αυτού, κατά τον καρπόν των ἔργων αυτού. **11** Καθώς η πέρδηξ η επωάζουσα και μη νεοσσεύουσα, ούτως ο αποκτών πλούτη αδίκως θέλει αφήσει αυτά εις το ήμισυ των ημερών αυτού και εις τα ἔσχατα αυτού θέλει είσθαι ἀφρων. **12** Θρόνος δόξης υψωμένος εξ αρχής είναι ο τόπος του αγιαστηρίου ημών. **13** Κύριε, η ελπίς του Ισραήλ, πάντες οι εγκαταλείποντές σε θέλουσιν κατασχυνθή και οι αποστάται εμού θέλουσι γραφθή εν τη γῇ διότι εγκατέλιπον τον Κύριον, την πηγήν των ζώντων ιδάτων. **14** Ιασάι με, Κύριε, και θέλω ιαθή σώσον με και θέλω σωθή διότι σε είσαι το καύχημά μου: **15** Ιδού, ούτοι λέγονται προς εμέ, Που ο λόγος του Κυρίου; ας ἔλθῃ τώρα. **16** Αλλ' εγώ δεν απεσύρθη από τον να σε ακολουθώς ως ποιμήν, ουδὲ επεθύμησα την ημέραν της θλίψεως· συ εξένυρεις τούτο· τα εξελθόντα εκ των χειλέων μου ήσαν ενώπιον σου. **17** Μη γείνης εις τρόμος· σε είσαι η ελπίς μου εν ημέρᾳ συμφοράς: **18** Ας κατασχυνθώσιν οι καταδιώκοντές με, εγώ δε ας μη κατασχυνθώς· ας τρομάξωσιν εκείνοι αλλ' ας μη τρομάξω εγώ· φέρε επ' αυτούς ημέραν συμφοράς και σύντριψον αυτούς διπλούν σύντριψμα. **19** Ούτως είπε Κύριος προς εμέ· Υπαγε και στήθι εν τη πύλῃ των ιιών του λαού σου, δι' ης εισέρχονται οι βασιλεῖς Ιούδα και δι' ης εξέρχονται, και εν πάσαις ταις πύλαις της Ιερουσαλήμ: **20** και ειπέ προς αυτούς, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και, πας ο Ιούδας και πάντες οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, οι εισερχόμενοι διά των πυλών τούτων: **21** ούτω λέγει Κύριος: Προσέχετε εις εαυτούς, και μη βαστάζετε φορτίον την ημέραν του σαββάτου μηδέ

εμβιβάζετε διά των πυλών της Ιερουσαλήμ· 22 μηδέ εκφέρετε φορτίον εκ των οικιών σας την ημέραν του σαββάτου και μη κάμετε μηδεμίαν εργασίαν· αλλά αγιάζετε την ημέραν του σαββάτου, καθώς προσέταξα εις τους πατέρας υμών· 23 δεν υπήκουσαν όμως ουδέ έκλιναν των πτώτων αυτών, αλλά εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών διά να μη ακούσουσι και διά να μη δεχθώσι νουθεσίαν. 24 Άλλ'¹ εάν υπακούσθητε εις εμέ, λέγει Κύριος, ώστε να μη εμβιβάζετε φορτίον διά των πυλών της πόλεως ταύτης την ημέραν του σαββάτου, αλλά να αγιάζητε την ημέραν του σαββάτου μη κάμνοντες εν αυτή μηδεμίαν εργασίαν· 25 τότε θέλουσιν εισέλθει διά των πυλών της πόλεως ταύτης βασιλείς και ἀρχοντες καθήμενοι επί του θρόνου του Δαβίδ, εποχούμενοι επί αμάξας και ἵππους, αυτοί και οι ἀρχοντες αυτών, οι ἄνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ· και η πόλις αὐτή θέλει κατοικείσθαι εις τον αἰώνα. 26 Και θέλουσιν ελθεῖ εκ των πόλεων Ιούδα και εκ των πέριξ της Ιερουσαλήμ και εκ της γῆς Βενιαμίν και εκ της πεδινῆς και εκ των ορέων και εκ του νότου, φέροντες ολοκαυτώματα και θυσίας και προσφοράς εξ ἀλφίτων και λίβανον, φέροντες ἔτι και προσφοράς ευχαριστηρίους εις τον οίκον του Κυρίου. 27 Άλλ'¹ εάν δεν μη υπακούσθητε, ώστε να αγιάζητε την ημέραν του σαββάτου και να μη βαστάζητε φορτίον και εμβιβάζητε εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου, τότε θέλω ανάψει πυρ εν ταῖς πύλαις αὐτῆς και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ και δεν θέλει οθεοθή.

18 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν πάρα Κύριον, λέγων,
2 Σηκώθητι και κατάβηθι εις τον οίκον του κεραμέως,
και εκεὶ θέλω σε κάμει να αικούνως τοὺς λόγους μου. 3 Τότε
κατέβην εις τον οίκον του κεραμέως, και ιδού, ειργάζετο
έργον επί τους τροχούς. 4 Και εχαλάσθη το αγεγόν, το οποίον
έκαμπεν ει πηλού, εν τῇ χειρὶ του κεραμέως, και πάλιν ἔκαμεν
αυτὸ ἄλλο αγεγόν, καθὼς ἥρεσεν εις τον κεραμέα να κάμη. 5
Τότε ἔγεινε λόγος Κύριου προς εμέ, λέγων, 6 Οίκος Ισραήλ,
δεν δύναμαι να κάμω εις εσάς, καθὼς ούτος ο κεραμέυς; λέγει
Κύριος. Ιδού, ως ο πηλός εν τῃ χειρὶ του κεραμέως, ούτω σεις,
οίκος Ισραήλ, είσθε ειν τῃ χειρὶ μου. 7 Εν τῃ στιγμῇ, καθ' ην
ήθελον λαλήσει κατά θένονς ἡ κατά βασιλείας, διά να εκριζώσω
και να κατασκάψω και να καταστρέψω, 8 εάν το ἔθνος εκείνο,
κατά του οποίου ελάλησα, επιστρέψῃ από της κακίας αυτού,
θέλω μετανόησει περί του κακού, το οποίον εβουλεύθην να
κάμω εις αυτό. 9 Και εν τῃ στιγμῇ, καθ' ην ήθελον λαλήσει
περί θένονς ἡ περί βασιλείας, να οικοδομήσω και να φυτεύσω,
10 εάν κάμη κακὸν ενώπιον μου, ώστε να μη υπακούντη της
φωνῆς μου, τότε θέλω μετανόησει περί του καλοῦ, με το οποίον
είτα ὅτι θέλω αγαθοτοιησει αυτό. 11 Και τώρα ειπέ προς τους
ἀνδρας Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων,
Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ ετομάζω κακὸν καθ' υμῶν και
βουλεύομαι βουλήν καθ' υμῶν· επιτρέψατε λοιπὸν ἔκαστος
από της πονηράς οδοῦ αυτοῦ και διορθώσατε τας οδούς υμῶν
και τας πράξεις υμῶν. 12 Οι δε είπον, Εις μάτην διότι οπίσω
των διαβουλίων ημῶν θέλομεν περιπατεῖ και ἔκαστος τας
ορέξεις της καρδίας αυτού της πονηράς θέλομεν πράττει. 13
Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ερωτήσατε τώρα μεταξύ των
εθνῶν, τις ἡκουσεις τοιαύτα; η παρθένος του Ισραήλ ἔκαμε
φρικτά σφόδρα. 14 Θέλει τις αφίσεις τον χιονῷδη λίβανον
διά τον βράχον της πεδιάδος; ή θέλουσιν εγκαταλίπει τα
δροσερά εκρέοντα ὑδατα διά τα μακρόθεν ερχόμενα; 15 Άλλ'¹ ο
λαός μου ελησμόνησεν εμέ, εθυμίασεν εις την ματαιότητα και
προσέκοψαν εν ταις οδοίς αυτών, ταις αιωνίοις τρίβοις, διά να

περιπατώσιν εν τρίβοις οδού μη εξωμαλισμένης· 16 διά να
καταστήσωσι την γην αυτών ερήμωσιν και χλευασμόν αιώνιον
πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει μένει ἔκθαμψος και σείει την
κεφαλήν αυτού. 17 Θέλω διασκορπίσει αυτούς ἐμπροσθεν του
εχθρού ως καυστικός ἀνεμος θέλω δεῖξει εις αυτούς νώτα
και ουχί πρόσωπον εν τη ημέρᾳ της συμφοράς αυτών. 18
Τότε είπον, Ἐλθετε και ας συμβουλευθώμεν βουλᾶς κατά του
Ιερεμίου διότι νόμος δεν θέλει χαθῆ από ιερέως ουδέ βουλῆ
από σοφού ουδέ λόγος από προφήτου ἔλθετε και ας πατάξωμεν
αυτόν με την γλώσσαν και ας μη προσέξωμεν εις μηδένα των
λόγων αυτού. 19 Πρόσεξον εις εμέ, Κύριε, και ἀκούσον την
φωνήν των διαφιλονεικούντων με εμέ. 20 Θέλει ανταποδοθή
κακόν αντί καλού; διότι ἔσκαψαν λάκκον διά την ψυχήν μου.
Ενθυμήθητι ότι εστάθην ενώπιον σου διά να λαλήσω υπέρ
αυτών αγαθά, διά να αποστρέψω τον θυμόν σου απ' αυτών.
21 Διά τούτο παράδος τους υιούς αυτών εις την πείναν και δος
αυτούς εις χείρας μαχαίρας, και ας γείνωσιν αγναίκες αυτών
ἀτεκνοι και χήραι· και οι ἄνδρες αυτών ας θανατωθώσιν· οι
νεανίσκοι αυτών ας πέσωσι διά μαχαίρας εν τῃ μάχῃ. 22 Ας
ακουσθή κραυγὴ ει των οικιών αυτών, ὅταν φέρης εξαίρηντης
επ' αυτούς λεηλάτας διότι ἔσκαψαν λάκκον διά να με πιάσωσι
και ἔκρυψαν παγίδας διά τους πόδας μου. 23 Συ δε, Κύριε,
γνωρίζεις πάσαν την κατ' εμού βουλήν αυτών εις το να με
θανατώσωσι μη συγχωρήσης την ανομίαν αυτών, και την
αμαρτίαν αυτών μη εξαλείψης απ' ἐμπροσθέν σου· αλλά ας
καταστραφώσιν ενώπιον σου· ενέργησον κατ' αυτών εν τω
καιρώ του θυμού σου.

19 Ούτω λέγει Κύριος· Ὑπαγε και απόκτησον λάγην
πηλίνην κεραμέως, και φέρε τινάς ει των πρεσβυτέρων
του λαού και εκ των πρεσβυτέρων των ιερέων· 2 και ἔξελθε
εις την φάραγγα του υιού Εννόμη, την πλησίον της εισόδου
της ανατολικής πύλης, και διακήρυξον εκεὶ τους λόγους, τους
οποίους θέλω λαλήσει προς σε. 3 Και ειπέ, Ακούσατε τον
λόγον του Κύριου, βασιλεὺς Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ.
Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού,
θέλω φέρε επί τον τόπον τούτον κακά, τα οποία παντός
ακούόντος θέλουσιν ηγήσει τα ώτα αυτού. 4 Διότι εγκατέλιπον
εμέ και εβεβήλωσαν τον τόπον τούτον και εθυμίασαν εν αυτώ
εις ἄλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισαν, αυτοί και οι
πατέρες αυτών και οι βασιλεὺς Ιούδα, και εγέμισαν τον τόπον
τούτον από αίματος αθώων. 5 Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς
τόπους του Βάσαλ, διά να καίσω τους υιούς αυτών εν πυρι,
ολοκαυτώματα προς τον Βάσαλ· το οποίον δεν προσέταξα ουδέ
ελάλησα ουδέ ανέβη επί την καρδίαν μου. 6 Διά τούτο, ιδού,
έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και ο τόπος ούτος δεν θέλει
καλείσθαι πλέον Τοφέθ ουδέ Φάραγξ του υιού Εννόμη, αλλ'¹ Η
φάραγξ της σφαγῆς. 7 Και θέλω ματαιώσει την βουλήν
του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ εν τω τόπω τούτω και θέλω
κάμει αυτούς να πέσωσι διά μαχαίρας ἐμπροσθέν των εχθρών
αυτών και διά των χειρῶν των ζητούντων την ζωήν αυτών
τα δε πτώματα αυτών θέλω δώσει βρώσιν εις τα πετεινά του
ουρανού και εις τα θηρία της γῆς. 8 Και θέλω καταστήσει
την πόλιν ταύτην ερήμωσιν και συριγμόν· πας ο διαβαίνων
δι' αυτής θέλει μένει ἔκθαμψος και θέλει συρίζει διά πάσας
τας πληγῆς αυτής. 9 και θέλω κάμει αυτούς να φάγωσι την
σάρκα των νιών αυτών και την σάρκα των θυματέρων αυτών,
και θέλουσι φάγεις ἔκαστος την σάρκα του φίλου αυτού εν τῃ
πολιορκίᾳ και στενοχωρίᾳ, με την οποίαν οι εχθροί αυτών και
οι ζητούντες την ζωήν αυτών θέλουσι στενοχωρήσει αυτούς.

10 Τότε θέλεις συντρίψει την λάγηνον ἐμπροσθεν των ανδρών των εξελθόντων μετά σού: **11** και θέλεις ειπεῖ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Ούτω θέλω συντρίψει τον λαόν τούτον και την πόλιν ταύτην, καθώς συντρίβει τις το αγγείον του κεραμέως, το οποίον δεν δύναται να διορθωθή πλέον· και θέλουσι θάπτει αυτούς εν Τοφέθ, εωσού να μη υπάρχῃ τόπος εις ταφήν. **12** Ούτω θέλω κάμει εἰς τὸν τόπον τούτον, λέγει Κύριος, και εἰς τοὺς κατοίκους αυτού, και θέλω κάμει τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν Τοφέθ. **13** και οι οίκοι τῆς Ιερουσαλήμ και οι οίκοι των βασιλέων του Ιούδα θέλουσι μιανθή, καθώς ο τόπος τῆς Τοφέθ μετά πασῶν των οικιών, επί των δωμάτων των οποίων εθυμίασαν πρὸς ἀπασαν τὴν στρατιὰν του ουρανού καὶ ἔκαμαν σπονδάς εἰς ἄλλους θεούς. **14** Τότε ἥλθεν ο Ιερεμίας εκ τῆς Τοφέθ, ὃπου ο Κύριος απέστειλεν αυτὸν διὰ να προφητεύσῃ καὶ σταθεῖς εν τῇ αὐλῇ του οίκου του Κυρίου εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν, **15** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Ιδού, θέλω φέρει επὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ επὶ πάσας τας κώμας αυτῆς πάντα τα κακά ὅσα ελάλησα κατ' αυτῆς διότι εσκλήρυναν τὸν τράχηλον αυτῶν, ὡστε να μη ακούσωσι τους λόγους μου.

20 Ο δε Πασχώρ, ο νιός του Ιμμήρ ο ιερεύς, ο καὶ προϊστάμενος εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου, ἤκουσε τὸν Ιερεμίαν προφητεύοντα τους λόγους τούτους. **2** Και επάταξεν ο Πασχώρ Ιερεμίαν τὸν προφήτην καὶ ἔβαλεν αυτὸν εἰς τὸ δεσμωτήριον το εν τῇ ἀνω πύλῃ του Βενιαμίν, το εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου. **3** Και τὴν επαύριον εξήγαγεν ο Πασχώρ τὸν Ιερεμίαν εἰς τοῦ δεσμωτηρίου. Καὶ ο Ιερεμίας είπε πρὸς αυτόν, Ο Κύριος δεν εκάλεσε τὸ ὄνομά σου Πασχώρ, ἀλλὰ Μαγόρ-μισσαβίβ. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλω σε κάμει τρόπου εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς πάντας τους φίλους σου· καὶ θέλουσι πέσει διὰ τῆς μαχαίρας των εχθρῶν αυτῶν καὶ οι οφθαλμοὶ σου θέλουσιν ιδεῖ τούτο· καὶ θέλω δύσει πάντα τὸν Ιούδαν εἰς τὴν χείρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλώνος, καὶ θέλει φέρει αυτούς αιχμαλώτους εἰς τὴν Βαβυλώνα καὶ θέλει πατάξει αυτούς εν μαχαίρᾳ. **5** Και θέλω δύσει πάσαν τὴν δύναμιν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τους κόπους αυτῆς καὶ πάντα τα πολύτιμα αυτῆς καὶ πάντας τους θησαυρούς των βασιλέων Ιούδα θέλω δύσει εἰς τὴν χείρα των εχθρῶν αυτῶν, καὶ θέλουσι λεηλατήσει αυτούς καὶ λάβει αυτούς καὶ φέρει αυτούς εἰς τὴν Βαβυλώνα. **6** Και σι, Πασχώρ, καὶ πάντες οι κατοικούντες εν τῷ οἴκῳ σου, θέλετε υπάγει εἰς αιχμαλωσίαν· καὶ θέλεις ελθεῖ εἰς τὴν Βαβυλώνα, καὶ εκεὶ θέλεις αποθάνει καὶ εκεὶ θέλεις ταφή, συ καὶ πάντες οι φίλοι σου, εἰς τους οποίους προεφήτευσας ψευδώς. **7** Κύριε, με εδελέασας καὶ εδελέασθην υπερισχυασας κατ' εμού καὶ κατίσχυασας ἐγίνεια χλευασμός ὅλην τὴν ημέραν πάντες με εμπαίζουσι. **8** Διότι αφού ἦνοικα στόμα, βοῶ, φωνάζω βίαν καὶ αρπαγήν· ὅθεν ο λόγος του Κυρίου ἔγεινεν εἰς εμέ προς ονειδισμόν καὶ πρὸς χλευασμόν ὅλην τὴν ημέραν. **9** Και είπα, Δεν θέλω αναφέρει περὶ αυτού ουδὲ θέλω λαλήσει πλέον εν των ονόματι αυτού· ὅμως ο λόγος αυτού ἵτο εν τῇ καρδίᾳ μου ως καὶ καίμονεν πυρ περικεκλεισμένον εν τοῖς οστέοις μου, καὶ απέκαμον χαλινόνων εμαυτόν καὶ δεν ἡδυνάμην πλέον. **10** Διότι ἡκουσα ύψριν παρὰ πολλών τρόμος πανταχθεν Κατηγορήσατε, λέγοντι, καὶ θέλομεν κατηγορήσει αυτόν. Πάντες οι ειρηνεύοντες μετ' εμού παρεφύλαττον το πρόσοκκμά μου, λέγοντες, Ἰως δελεασθή, καὶ θέλομεν υπερισχύσει εναντίον αυτού καὶ εκδικηθή κατ' αυτού. **11** Αλλ' ο Κύριος είναι μετ' εμού ως ισχυρός πολεμιστής διά τούτο οι διώκται μου θέλουσι προσκόψει καὶ δεν θέλουσιν υπερισχύσει· θέλουσι κατασχυνθή σφόδρα· διότι δεν ενόησαν

η αιώνιος αισχύνη αυτών δεν θέλει λησμονήθη. **12** Αλλά, Κύριε των δυνάμεων, ο δοκιμάζων τὸν δίκαιον, ο βλέπων τους νεφρούς καὶ την καρδίαν, ας ἴω την ειδίκηρον σου επ' αυτούς διότι εἰς σε εφανέρωσα τὴν κρίσιν μου. **13** Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον, αινείτε τὸν Κύριον διότι ηλευθέρωσε τὴν ψυχήν του πτωχού εκ χειρὸς πονηρευομένων. **14** Επικατάρατος ἡ ημέρα, καθ' ἣν εγεννήθην· η ημέρα καθ' ἣν η μήτηρ μου με εγέννησεν, ας μη ἦναι ευλογημένη. **15** Επικατάρατος ὁ ἀνθρωπός, ὅστις ευηγγελίσατο πρὸς τὸν πατέρα μου, λέων, Εγεννήθη εἰς σε παιδίον ἀρρενεῖ, ευφράνων αυτὸν σφόδρα. **16** Καὶ ας ἦναι ο ἀνθρωπός εκείνος ως αἱ πόλεις, τας οποίας ο Κύριος κατέστρεψε καὶ δεν μετεμελήθη· καὶ ας αικούσῃ κραυγήν το πρωΐ καὶ αλαλαγμόν εν μεσημβρίᾳ. **17** Διά τι δεν εθανατώθην εκ μήτρας; ή η μήτηρ μου δεν ἔγεινε τάφος εἰς εμέ καὶ η μήτρα αυτῆς δεν με εβάστασεν εἰς αιώνιον σύλληψιν; **18** διά τι εξήλθον εκ τῆς μήτρας, διά να βλέπω μόχθον καὶ λύπην καὶ να τελειώσωσιν αι μέραι μου εν αισχύνῃ;

21 Ο λόγος ο γενόμενος πρὸς Ιερεμίαν παρὰ Κυρίου, ὃτε απέστειλε πρὸς αυτὸν ο βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχώρ νιόν του Μελχίου καὶ τὸν Σοφονίαν νιόν του Μαασίου τὸν ιερέα, λέγων, **2** Ερώτησον, παρακαλώ, τὸν Κύριον περὶ ημών· διότι Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνος ἠγειρε πόλεμον καθ' ἡμῶν· ἵσως ο Κύριος ενεργήσῃ εἰς ημάς κατά πάντα τὰ θαυμάσια αυτού, ώστε να απέλθῃ αφ' ἡμῶν. **3** Τότε εἶπε πρὸς αυτούς ο Ιερεμίας, Ούτω θέλετε ειπεῖ πρὸς τὸν Σεδεκίαν. **4** Ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγὼ στρέφω εἰς τα πότισα τα ὄπλα του πολέμου τα εν ταῖς χερσὶν ημών, με τα οποία σεις πολεμείτε κατά του βασιλέως τῆς Βαβυλώνος καὶ των Χαλδαίων, οἵτινες σας πολιορκούσιν ἔξωθεν των τειχών· καὶ θέλω συνάξει αυτούς εἰς τὸ μέσον της πόλεως ταύτης. **5** Και εγὼ θέλω πολεμήσει εναντίον σας με χείρα εξηπλωμένην καὶ με βραχίονα κρατασόν καὶ θυμόν καὶ με αγανάκτησιν καὶ με οργήν μεγάλην. **6** Και θέλω πατάξει τους κατοικούς της πόλεως ταύτης καὶ ἀνθρωπον καὶ κτήνος υπὸ λοιμού μεγάλου θέλουσιν αποθάνει. **7** Και μετὰ τάύτα, λέγει Κύριος, θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τὸν βασιλέα του Ιούδα καὶ τους δούλους αυτού καὶ τὸν λαόν καὶ τους εναπολειφθέντας εν τῇ πόλει ταύτη απὸ τὸν λοιμού, απὸ της μαχαίρας καὶ απὸ της πείνης, εἰς τὴν χείρα του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως τῆς Βαβυλώνος, καὶ εἰς τὴν χείρα των εχθρῶν αυτῶν καὶ εἰς τὴν χείρα των ζητούντων τὴν ψυχήν αυτῶν· καὶ αυτός θέλει πατάξει αυτούς εν στόματι μαχαίρας· δεν θέλει φεισθή αυτούς ουδὲ θέλει οικτείρει ουδὲ θέλει σπλαγχνισθή αυτούς. **8** Και πρὸς τὸν λαόν τούτον θέλεις ειπεῖ, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, έθεσα ενώπιον σας την οδόν της ζωῆς καὶ την οδόν του θανάτου. **9** Όστις κάθηται εν τῇ πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπὸ μαχαίρας καὶ υπὸ πείνης καὶ υπὸ λοιμού· αλλ' ὅστις εξέλθῃ καὶ προχωρήσῃ πρὸς τους Χαλδαίους οἵτινες σας πολιορκούσι, θέλει ζῆσει καὶ η ζωὴ αυτού θέλει εἰσθαι ως λάφυρον εἰς αυτόν. **10** Διότι ἔστησα τὸ πρόσωπόν μου εναντίον της πόλεως ταύτης πρὸς κακόν καὶ ουχὶ πρὸς καλόν, λέγει Κύριος· θέλει παραδοθή εἰς τὴν χείρα του βασιλέως τῆς Βαβυλώνος καὶ θέλει κατακαύσει αυτήν εν πυρι. **11** Περὶ δε τοῦ οἴκου του βασιλέως του Ιούδα, εἰπεῖ, Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου· **12** οἴκος Δαβίδ, ούτω λέγει Κύριος· Κρίνετε κρίσιν τὸ πρωΐ καὶ ελευθερόντες τὸν γεγυμνώμενόν εκ της χειρὸς του δυνάστου, μήποτε η οργὴ μου εξέλθῃ ως πυρ καὶ εικασθή, χωρίς να υπάρχῃ ο οβέσων, εξ αιτίας της κακίας των ἑργῶν σας. **13** Ιδού, εγὼ είμαι εναντίον εις σε, λέγει Κύριος, τὴν καθημένην εν τῇ

κοιλάδι και εν τω βράχω της πεδιάδος, εναντίον εις εσάς τους λέγοντας, Τις θέλει καταβήι εναντίον ημών, ή τις θέλει εισέλθει εις τας κατοικίας ημών; **14** Και θέλω σας τιμωρήσει κατά τον καρπόν των έργων σας, λέγει Κύριος και θέλω ανάψει πυρ εν τω δάσει αυτής και θέλει καταφάγει πάντα τα πέριξ αυτής.

22 Ούτω λέγει Κύριος Καταβήθι εις τον οίκον του βασιλέως του Ιούδα και λάλησον εκεί τον λόγον τούτον, **2** και επιέ, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου, βασιλεύ του Ιούδα, ο καθήμενος επί του θρόνου του Δαβίδ, συ και οι δούλοι σου και ο λαός σου, οι εισερχόμενοι διά των πυλών τουτών: **3** Ούτω λέγει Κύριος Κάμεντε κρίσιν και δικαιοσύνην και ελευθερόντες τον γεγυμνωμένον εκ της χειρός του δυνάστουν και μη αδικείτε μηδέ καταδυναστεύετε τον ζένον, τον ορφανόν και την χήραν και αίμα αθώον μη χύνετε εν τω τόπω τούτῳ. **4** Διότι εάν τωάντι κάμνητε τον λόγον τούτον, τότε θέλουσιν εισέλθει διά των πυλών του οίκου τούτουν βασιλέως καθήμενοι επί του θρόνου του Δαβίδ, εποχύμενοι επί αμαξῶν και ἵππων, αυτοί και οι δούλοι αυτών και ο λαός αυτών. **5** Αλλ' εάν δεν ακούσητε τους λόγους τούτους, ομιύω εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι ο οίκος ούτος θέλει κατασταθή ἐρημός. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τον οίκον του βασιλέως του Ιούδα. Συ είσαι Γαλαάδ εις εμέ και κορυφή του Λιβάνου· αλλά θέλω σε καταστήσει ερημίαν, πόλεις ακατοικήτους. **7** Και θέλω ετοιμάσει εναντίον σου εξολοθρευτάς, ἔκαστον μετά των ὄπλων αυτού· και θέλουσιν κατακόψει τας εκλεκτάς κέδρους σου και ρίψει εις το πυρ. **8** Και πολλά ἔθνη θέλουσι διαβή διά της πόλεως ταύτης και θέλουσιν ειπεῖ ἔκαστος προς τον πλησίον αυτού, Διά τι ο Κύριος ἔκαμεν ούτως εις ταύτην την μεγάλην πόλιν; **9** Και θέλουσιν αποκριθή· Διότι εγκατέλιπον την διαθήκην Κυρίου του Θεού αυτών και προσεκύνησαν ἀλλούς θεούς και ειλάτρευσαν αυτούς. **10** Μη κλαίετε τον αποθανόντα και μη θρηνείτε αυτόν κλαύσατε πικράς τον εξερχόμενον, διότι δεν θέλει επιστρέψει πλέον και ιδεί την γην της γεννήσεως αυτού. **11** Διότι ούτω λέγει Κύριος περί του Σαλλούμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, του βασιλεύοντος αντί Ιωσίου του πατρός αυτού, ὅστις εξήλθεν εις τον τόπου τούτου· Δεν θέλει επιστρέψει εκεὶ πλέον, **12** αλλά θέλει αποθάνει εν τω τόπω ὅπου ἔφεραν αυτόν αιχμάλωτον, και δεν θέλει ιδεί πλέον την γην ταύτην. **13** Ουαί εις τον οικοδομούντα τον οίκον αυτού ουχί εν δικαιοσύνη και τα υπερώα αυτού ουχί εν ευθύτητι, τον μεταχειρίζόμενον την εργασίαν του πλησίον αυτού αμισθί και μη αποδίδοντα εις αυτόν τον μισθόν του κόπου αυτού, **14** τον λέγοντα, Θέλω οικοδομήσει εις εμαυτόν οίκον μέγαν και υπερώα ευρύχωρα, και ανοίγοντα εις εαυτόν παράθυρα και στεγάζοντα με κέδρον και χρωματίζοντα με μίλτον. **15** Θέλεις βασιλεύει, διότι εγκλείεις σεαυτόν εις κέδρον; ο πατήρ σου δεν ἔτρωγε και ἔπινε, και επειδή ἔκαμεν κρίσιν και δικαιοσύνην, ευημέρει; **16** Ἐκρινεῖ την κρίσιν του πτωχού και του πένητος και τότε ευημέρει δεν ἴτο τούτο να με γνωρίζῃ; λέγει Κύριος, **17** Αλλ' οι οφθαλμοί σου και η καρδία σου δεν είναι παρά εις την πλεονεξίαν σου και εις το να εκχέης αίμα αθώον και εις την δυναστείαν και εις την βίαν, διά να κάμνης ταύτα. **18** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα: Δεν θέλουσι κλαύσει αυτόν, λέγοντες, Ουαί αδελφέ μου Ουαί αδελφή δεν θέλουσι κλαύσει αυτόν, λέγοντες, Ουαί κύριε ή, Ουαί δόξη **19** Θέλει ταφή ταφήν όνου, συρόμενος και ριπτόμενος πέραν των πυλών της Ιερουσαλήμ. **20** Ανάβηθι εις τον Λίβανον και βόησον και ύψωσον την φωνήν σου προς την Βασάν και βόησον από Αβαρίμ διότι ηφανίσθησαν

πάντες οι ερασταί σου. **21** Ελάλησα προς σε εν τη ευημερία σου, αλλ' είπας, Δεν θέλω ακούσει ούτος εστάθη ο τρόπος σου εκ νεότητός σου, ότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν μου. **22** Ο άνεμος θέλει καταβοσκήσει πάντας τους ποιμένας σου και οι ερασταί σου θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν τότε, ναι, θέλεις αισχυνθή και εντραπή διά πάσας τας ασεβείας σου. **23** Συ ήτις κατοικείς εν τω Λιβάνω, ήτις κάμνεις την φωλεάν σου εν ταῖς κέδροις, πόσον αξιοθρήνητος θέλεις είσθαι, ὅταν ἔλθωσι λύπαι επί σε, ωδίνες ως τικτούσης. **24** Ζω εγώ, λέγει Κύριος, και εάν ο Χονίας, ο υιός του Ιωακείμ, βασιλεύς του Ιούδα, ήθελε γείνει σφραγίς επί την δεξιάν μου χείρα, και εκείθεν ήθελον σε αποστάσει. **25** και θέλω σε παραδόσει εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν σου και εις την χείρα εκείνων, των οποίων το πρόσωπον φοβείσαι, ναι, εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος και εις την χείρα των Χαλδαίων. **26** Και θέλω απορρίψει σε και την μητέρα σου, ήτις σε εγέννησεν, εις γην ξένην όπου δεν εγεννήθητε, και εκεί θέλετε αποθάνει. **27** Εις δε την γην, εις την οποίαν η ψυχή αυτών επιθυμεῖ να επιστρέψωσιν, εκεί δεν θέλουσιν επιστρέψει. **28** Ο ἀνθρώπος ούτος ο Χονίας κατεστάθη εἰδώλον καταπερηρόνημένον και συντετριμένον; σκεύος, εν ω δεν υπάρχει χάρις διά τι απεβλήθησαν, αυτός και το στέρμα αυτού, και ερρίφθησαν εις τόπον, τον οποίον δεν γνωρίζουσιν; **29** Ω γη, γη, γη, άκουε τον λόγον του Κυρίου. **30** Ούτω λέγει Κύριος Γράψατε τον ἀνθρώπον τούτον ἀτεκνον, ἀνθρώπον ὄστις δεν θέλει ευοδοθή εν ταις ημέραις αυτού· διότι δεν θέλει ευοδοθή εκ του στέρματος αυτού ἀνθρώπος καθήμενος επί τον θρόνον του Δαβίδ και εξουσιάζων πλέον επί του Ιούδα.

23 Ουαί εις τους ποιμένας τους φθείροντας και διασκορπίζοντας τα πρόβατα της βοσκής μου, λέγει Κύριος. **2** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, κατά των ποιμένων, οντίνες ποιμαίνουσι τον λαόν μου. Σεις διεσκορπίστε τα πρόβατά μου και απεδιώκατε αυτά και δεν επεσκέφθητε αυτά· ίδού, εγώ θέλω επισκεφθῆ εφ' υμάς την κακίαν των ἔργων υμών, λέγει Κύριος. **3** Και εγώ θέλω συνάξει το υπόλοιπον των προβάτων μου εκ πάντων των τόπων, ὅπου εδίωξα αυτά, και θέλω επιστρέψει αυτά πάλιν εις τας βοσκάς αυτών, και θέλουσι καρποφορήσει και πληθυνθή· **4** και θέλω καταστήσει ποιμένας επ' αυτά και θέλουσι ποιμάνει αυτά· και δεν θέλουσι φοβηθή πλέον ουδέ τρομάξει ουδέ εκλείψει, λέγει Κύριος. **5** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω ανεγείρει εις τον Δαβίδ βλαστόν δίκαιον, και βασιλεύς θέλει βασιλεύσει και ευημερήσει και εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην επί της γης. **6** Εν ταις ημέραις αυτού ο Ιούδας θέλει σωθή και ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει εν ασφαλείᾳ· και τούτο είναι το όνομα αυτού, με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο Κύριος η δικαιοσύνη ημών. **7** Διά τούτο, ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και δεν θέλουσιν ειπεῖ πλέον, Ζη ο Κύριος, όστις ανίγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου· **8** αλλά, Ζη ο Κύριος, όστις ανιγάγει και εις την γην του βορρά και εκ πάντων των τόπων, όπου είχα διώξει αυτούς και θέλουσι κατοικήσει εν τη γη αυτών. **9** Ένεκεν των προφητών η καρδία μου συντρίβεται εντός μου· σαλεύονται πάντα τα οστά μου· είμαι ως ἀνθρώπος μεθύων και ως ἀνθρώπος συνεχόμενος υπό οίνου, εξ αιτίας του Κυρίου και εξ αιτίας των λόγων της αιγιότητος αυτού. **10** Διότι η γη είναι πλήρης μοιχών διότι εξ αιτίας του όρκου πενθεῖ η γη· εξηράνθησαν αι βοσκαί της ερήμου και η οδός αυτών ἔγεινε πονηρά και η δύναμις αυτών ἀδίκος. **11** Διότι και ο προφήτης

και ο ιερεύς εμοιλύνθησαν· ναι, εν τω σίκω μου ευρήκα τας ασθείας αυτών, λέγει Κύριος. **12** Διά τούτο η οδός αυτών θέλει είσιθαι εις αυτούς ως ολίσθημα εν τω σκότει· θέλουσιν ωθηθῆ και πέσειν ειν αυτή· διότι θέλω φέρει κακόν επ' αυτούς εν τω ενιαυτών της επισκέψεως αυτών, λέγει Κύριος. **13** Είδον μεν αφροσύνην εν τοις προφήταις της Σαμαρείας, προεφήτευσαν διά του Βάαλ και επλάνων τον λαόν μου τον Ισραήλ. **14** αλλ' εν τοις προφήταις της Ιερουσαλήμ είδον φρίκην· μοιχεύουσι και περιπατούσιν εν φεύδει και ενισχύουσι τας χείρας των κακούργων, ώστε ουδείς επιστρέφει από της κακίας αυτού· πάντες ούτοι είναι εις εμέ ως Σόδομα και οι κάτοικοι αυτής ως Γόμορρα. **15** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων κατά των προφητών· Ιδού, εγώ θέλω ψωμίσει αυτούς αψινθίον και θέλω ποτίσει αυτούς υδωρ χολής διότι εκ των προφητών της Ιερουσαλήμ εξήλθεν ο μολυσμός εις ἀπαντα τον τόπον. **16** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Μη ακούνετε τους λόγους των προφητών των προφητεύοντων εις εσάς ούτοι σας κάμψουσι ματαίους λαλούσιν οράσεις από της καρδίας αυτών, ουχί από στόματος Κυρίου. **17** Λέγουσι πάντοι προς τους καταφρονούντας με, Ο Κύριος είπεν, Ειρήνη θέλει εἰσθαι εις εσάς και λέγουσι προς πάντα περιπατούντα κατά τας ορέες της καρδίας αυτού, Δεν θέλει ειλθεί κακόν εφ' υμάς· **18** διότι τις παρεστάθη εν τη βουλῇ του Κυρίου και είδε και ήκουσε τον λόγον αυτού; τις επρόσεξεν εις τον λόγον αυτού και ήκουσεν; **19** Ιδού, ανεμοστρόβιλος παρά Κυρίου εξήλθε με ορμήν, και ανεμοστρόβιλος ορμητικός θέλει εξορμήσει επί την κεφαλήν των ασεβών. **20** Ο θυμός του Κυρίου δεν θέλει αποστρέψει εωσού εκτελέση και εωσού κάμη τους στοχασμούς της καρδίας αυτού· εν ταῖς εσχάταις ημέραις θέλετε νοήσει τούτο εντελώς. **21** Δεν απέστειλα τους προφήτας τούτους και αυτοί ἔτρεζαν· δεν ελάλησα προς αυτούς και αυτοί προεφήτευσαν· **22** αλλ' εάν ήθελον παραστάθη εν τη βουλῇ μου, τότε ήθελον κάμει τον λαόν μου να ακούσῃ τους λόγους μου, και ήθελον αποστρέψει αυτούς από της πονηράς οδού αυτών και από της κακίας των έργων αυτών. **23** Θεός εγγύθεν είμαι εγώ, λέγει Κύριος, και ουχί Θεός μακρόθεν; **24** Δύναται τις να κρυφθή εν κρυφοίς τόποις και εγώ να μη ίδω αυτόν; λέγει Κύριος. Δεν πληρώ εγώ τον ουρανόν και την γην; λέγει Κύριος. **25** Ήκουσα τι λέγουσιν οι προφήται, οι προφητεύοντες εν τω ονόματί μου φεύδος, λέγοντες, Είδον ενύπνιον, είδον ενύπνιον. **26** Έως πότε θέλει είσιθαι τούτο εν τη καρδία των προφητών των προφητεύοντων φεύδος; ναι, προφητεύουσι τας απάτας της καρδίας αυτών· **27** οίτινες στοχάζονται να κάμψωσι τον λαόν μου να λησμονήση το ονόμα μου, διά των ενυπνίων αυτών τα οποία διηγούνται έκαστος προς τον πλησίον αυτού, καθώς ελημόνησαν οι πατέρες αυτών το ονόμα μου διά τον Βάαλ. **28** Ο προφήτης εις τον οποίον είναι ενύπνιον, ας διηγηθή το ενύπνιον· και εκείνος, εις τον οποίον είναι ο λόγος μου, ας λαλήσῃ τον λόγον μου εν αληθείᾳ. Τι είναι το άχυρον προς τον σίτον; λέγει Κύριος. **29** Δεν είναι ο λόγος μου ως πυρ; λέγει ο Κύριος και ως σφύρα κατασυντρίβουσα τον βράχον; **30** Διά τούτο, ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οίτινες κλέπτουσι τους λόγους μου, έκαστος από του πλησίον αυτού. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οίτινες κινούνται τας γλώσσας αυτών και λέγουσιν, Αυτός λέγει. **32** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητεύοντων ενύπνια φεύδη, λέγει Κύριος, οίτινες διηγούνται αυτά και πλανώσι τον λαόν μου με τα φεύδη αυτών και με την αφροσύνην αυτών· ενώ εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ προσέταξα αυτούς· διά τούτο ουδόλως

θέλουσιν αφελήσει τον λαόν τούτον, λέγει Κύριος. **33** Και εάν ο λαός ούτος ή ο προφήτης ή ο ιερεύς σε ερωτήσωσι, λέγοντες, Τι είναι το φορτίον του Κυρίου; τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Τι το φορτίον; θέλω βεβαίως σας εγκαταλείψει, λέγει Κύριος. **34** Τον δε προφήτην και τον ιερέα και τον λαόν, όστις είπη, Το φορτίον του Κυρίου, εγώ βεβαίως θέλω παιδεύσει τον άνθρωπον εκείνον και τον οίκον αυτού. **35** Ούτω θέλετε ειπεί, έκαστος προς τον πλησίον αυτού και έκαστος προς τον αδελφόν αυτού· Τι απεκρίθη ο Κύριος; και, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **36** Και φορτίον Κυρίου δεν θέλετε αναφέρει πλέον επειδή το φορτίον θέλει είσθαι εις έκαστον ο λόγος αυτού· διότι διεστρέψατε τους λόγους του Θεού του ζώντος, του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού ημών. **37** Ούτω θέλετε ειπεί προς τον προφήτην· Τι σοι απεκρίθη ο Κύριος; και, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **38** Αλλ' επειδή λέγετε, Το φορτίον του Κυρίου, διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Επειδή λέγετε τον λόγον τούτον, Το φορτίον του Κυρίου, εγώ δε απέστειλα προς εσάς, λέγων, δεν θέλετε λέγει, Το φορτίον του Κυρίου· **39** διά τούτο, Ιδού, εγώ θέλω σας λησμονήσει παντελώς και θέλω απορρίψει υμάς και την πόλιν την οποίαν έδωκα εις υμάς και εις τους πατέρας υμών, από προσώπου μου· **40** και θέλω φέρει εφ' υμάς όνειδος αιώνιον, και καταισχύνην αιώνιον, ήτις δεν θέλει λησμονηθή.

24 Ο Κύριος ἐδέιξεν εις εμέ και ιδού, δύο κάλαθοι σύκων κείμενοι ἐμπροσθεν του ναού του Κυρίου, αφού ηχηλατώσει Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος Ιεχονίαν τον ιερόν του Ιωακείμ, βασιλέα του Ιούδα, και τους ἄρχοντας του Ιούδα και τους ξυλουργούς και τους χαλκείς εξ Ιερουσαλήμ και ἔφερεν αυτούς εις την Βαβυλώνα. **2** Ο κάλαθος ο εις οίχε σύκα κάλλιστα, ως τα σύκα τα πρώτα· ο δε κάλαθος ἄλλος σύκα κάκιστα, τα οποία διά την αχρειότητα δεν ετρώγοντο. **3** Και είπε Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις, Ιερεμία; Και είπα, Σύκα τά σύκα τα καλά είναι κάλλιστα, τα δε κακά κάκιστα, ώστε διά την αχρειότητα δεν τρώγοντα. **4** Πάλιν έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Καθώς τα καλά ταύτα σύκα, ούτω θέλω επικελθῆ τους αιχμαλωτισθέντας εκ του Ιούδα, τους οποίους εξαπέστειλα εκ του τόπου τούτου εις την γην των Χαλδαίων διά καλόν. **6** Διότι θέλω επιστηρίξει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς διά καλόν, και θέλω αποκατασθήσει αυτούς εν τη γη ταύτη και οικοδομήσει αυτούς και δεν θέλω κατακρηνίσει, και θέλω φυτεύσει αυτούς και εν θέλω εκριζώσει. **7** Και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν διά να με γνωρίσωντι, ότι εγώ είμαι ο Κύριος· και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω εἰσθαι Θεός αυτών· διότι θέλουσιν επιτρέψει εις εμέ εξ ὀλης καρδίας αυτών. **8** Και καθώς τα σύκα τα κακά, τα οποία διά την αχρειότητα δεν τρώγονται, ούτω βεβαίως λέγει Κύριος, Ούτω θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και τους μεγιστάνας αυτού και το υπόλοιπον της Ιερουσαλήμ, το εναπολειφθέν εν τη γη ταύτη, και τους κατοικούντας εν τη γη της Αιγύπτου· **9** και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εις πάντα τα βασίλεια της γης προς κακόν, εις όνειδος και εις παροιμίαν, εις λοιδορίαν και εις κατάραν, εν πάσι τοις τόποις όπου θέλω διώξει αυτούς. **10** Και θέλω αποστείλει προς αυτούς την μάχαιραν, την πείναν και τον λοιμόν, εωσού αφανισθώσιν επάνωθεν από της γης, την οποίαν έδωκα εις αυτούς και εις τους πατέρας αυτών.

25 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν περί παντός του λαού του Ιούδα εν τω τετάρτῳ έτει του Ιωακείμ ιερό του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, το οποίον ήτο το πρώτον έτος

του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος: 2 τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε προς πάντα τον λαόν του Ιούδα και προς πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων, 3 Από τον δεκάτοντάρτη του Ιωσίουν· υιού του Αμών, βασιλέως του Ιούδα, έως της ημέρας ταύτης, ήτις είναι το εικονόνταρτόν έτος, ο λόγος του Κυρίου ἔγεινε προς εμέ και ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωΐ και λαλών· και δεν ηκούσατε. 4 Και απέστειλε Κύριος προς εσάς πάντας τους δούλους αυτού τους προφήτας, εγειρόμενος πρωΐ και αποστέλλων· και δεν ηκούσατε ουδέ εκλίνατε το ωτίον σας διά να ακροασθήτε. 5 Οίτινες είπον, Στράφητε τώρα ἕκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της κακίας των ἔργων σας, και κατοικήσατε επί της γῆς, την οποίαν ο Κύριος ἔδωκεν εἰς εσάς και εἰς τους πατέρας σας εἰς τον αιώνα του αιώνος: 6 και μη πορεύεσθε οπίσω ἀλλων θεών, διά να λατρεύητε και να προσκυνήτε αυτούς, και μη με παροργίζετε με τα ἔργα των χειρών σας και δεν θέλω σας κάμει κακόν. 7 Αλλά δεν μου ηκούσατε, λέγει Κύριος διά να με παροργίσητε με τα ἔργα των χειρών σας προς κακόν σας, 8 Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Επειδή δεν ηκούσατε τους λόγους μου, 9 ιδού, εγώ θέλω αποστέιλει και λάβει πάσας τας οικογενείας του βορρά, λέγει Κύριος, και τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνος τον δούλον μου, και θέλω φέρει αυτούς επί την γην ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής και επί πάντα ταύτα τα ἔθνη κύκλων, και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και καταστήσει αυτούς ἐκπληξιν και ερημώσεις αιωνίους. 10 Και θέλω αφαιρέσει απ' αυτών την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νυμφῆς, τον ἤχον των μυλοπετρών και το φως του λύχνου. 11 Και πάσα αὐτή η γη θέλει εἰσθαι εἰς ερήμωσιν και θάμβος, και τα ἔθνη ταύτα θέλουσι δουλεύσει τον βασιλέα της Βαβυλώνος εβδομήκοντα ἔτη. 12 Και όταν συμπληρωθώσι τα εβδομήκοντα ἔτη, θέλω ανταποδώσει επί τον βασιλέα της Βαβυλώνος και επί το ἔθνος εκείνο, λέγει Κύριος, την ανομίαν αυτών, και επί την γην των Χαλδαίων, και θέλω καταστήσει αυτήν ερήμωσιν αιώνιον. 13 Και θέλω φέρει επί την γην εκείνην πάντας τους λόγους μου, τους οποίους ελάλησα κατ' αυτής, ἀπάν το γεγραμμένον εν τω βιβλίῳ τούτῳ, το οποίον ο Ιερεμίας προεφήτευσε κατά πάντων των εθνών. 14 Διότι ἔθνη πολλά και βασιλεῖς μεγάλοι θέλουσι καταδυνώσει και αυτούς· και θέλω ανταποδώσει εἰς αυτούς κατά τας πράξεις αυτών και κατά τα ἔργα των χειρών αυτών. 15 Διότι ούτω λέγει προς εμέ Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, Λάβε το ποτήριον τούτο του οίνου του θυμού μου εκ της χειρός μου και πότισον εξ αυτού πάντα τα ἔθνη, προς τα οποία εγώ σε αποστέλλω· 16 και θέλουσι πίει και θέλουσι ταραχθή και παραφρονήσει εξ αιτίας της μαχαίρας, την οποίαν εγώ θέλω αποστέιλειν εν μέσω αυτών. 17 Τότε ἐλαφον το ποτήριον εκ της χειρός του Κυρίου και επότισα πάντα τα ἔθνη, προς τα οποία ο Κύριος με απέστειλε: 18 την Ιερουσαλήμ και τας πόλεις του Ιούδα και τους βασιλεῖς αυτού και τους μεγιστάνας αυτού, διά να καταστήσω αυτούς ερήμωσιν, θάμβος, συριγμόν και κατάραν, καθώς την ημέραν ταύτην· 19 τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και τους δούλους αυτού και τους μεγιστάνας αυτού και ἀπάντα τον λαόν αυτού, 20 και πάντα τον σύμμικτον λαόν και πάντας τους βασιλεῖς της γῆς Οὐζ και πάντας τους βασιλεῖς της γῆς των Φιλισταίων και την Ασκάλωνα και την Γάζαν και την Ακκαρών και το υπόλοιπον της Αζώτου, 21 τον Εδώμ και τον Μωάβ και τους υιούς Αμμών, 22 και πάντας τους βασιλεῖς της Τύρου και πάντας τους βασιλεῖς της Σιδώνος και τους

βασιλείς των νήσων των πέραν της θαλάσσης, 23 την Δαιδάλην και την Θαιμά και την Βουζ και πάντας τους περικείροντας την κόμην· 24 και πάντας τους βασιλείς της Αραβίας και πάντας τους βασιλείς των συμμίκτων λαών των κατοικούντων εν τη ερήμω, 25 και πάντας τους βασιλείς της Ζιμβρί και πάντας τους βασιλείς της Ελάμ και πάντας τους βασιλείς των Μήδων, 26 και πάντας τους βασιλείς του βορρά τους μακάρων και τους εγγύς, ἔνα μετά του ἄλλου, και πάντα τα βασίλεια της οικουμένης, τα επί προσώπου της γῆς και ο βασιλεύς της Σησάχ θέλει πίει μετ' αυτούς. 27 Διά τούτο θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Πίετε και μεθύσατε και εμέσατε και πέσετε και μη σηκωθήτε, εξ αιτίας της μαχαίρας, την οποίαν εγώ θέλω αποστέιλειν μέσω υμών. 28 Και εάν δεν θελήσασι να λάβωσι το ποτήριον εκ της χειρός σου διά να πίωσι, τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εξάπαντος θέλετε πίει. 29 Διότι ιδού, ενώ εγώ επί την πόλιν, επί της οποίας εκλήθη το όνομά μου, αρχίζω να φέρω κακόν, σεις θέλετε μείνει λοιπόν αιτιώρητοι; δεν θέλετε μείνει αιτιώρητοι, διότι εγώ θέλω καλέσει μάχαιραν επί πάντας τους κατοίκους της γῆς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 30 Διά τούτο, στην προφήτευσον κατ' αυτών πάντας τους λόγους τούτους και ειπεί προς αυτούς, ο Κύριος θέλει βρυχήσει εξ υψους και εκπέμψει την φωνήν αυτού από της κατοικίας της αιγάλευτος αυτού θέλει βρυχήσει δυνατά επί της κατοικίας αυτού θέλει βοήσει ως οι ληνοπατούντες κατά πάντων των κατοίκων της γῆς. 31 Θόρυβος θέλει φθάσει έως των περάτων της γῆς διότι ο Κύριος ἔχει κρίσιν μετά των εθνών· αυτός διαδικάζεται μετά πάσης σαρκός θέλει παραδώσει τους ασεβείς εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος. 32 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, κακόν θέλει εξέλθει από έθνους εἰς έθνος και ανεμοστρόβιλος μέγας θέλει εγερθή εκ των άκρων της γῆς. 33 Και εν εκείνη της ημέρα θέλουσι κοίτεσθαι τεθανατωμένοι παρά Κυρίου απ' ἄκρου της γῆς ἔως ἄκρου της γῆς· δεν θέλουσι θρηνολογηθή ουδέ συναχθή ουδέ ταφή· θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν επί της επιφανείας της γῆς. 34 Ολολύσατε, ποιμένες, και αναβοήσατε· και κυλίσθητε εἰς το χώμα, οι ἐγκριτοί του ποιμένου διότι επιληρώθησαν αι ημέραι σας διά την σφαγήν και διά τον σκορπισμόν σας, και θέλετε πέσει ως σκένος εκλεκτῶν. 35 Και θέλει λείψει η φυγή από των ποιμένων και η σωτηρία από των εγκρίτων του ποιμένου. 36 Φωνή κραυγής των ποιμένων και ολολυγμός των εγκρίτων του ποιμένου· διότι ο Κύριος ηφάντησε την βοσκήν αυτών. 37 Και αι ειρηνικαί κατοικίαι κατηδαφίσθησαν εξ αιτίας της φλογεράς οργής του Κυρίου. 38 Κατέλιπε το κατοικητήριον αυτού ως ο λέων, διότι η γη αυτών κατεστάθη ἐρήμος εξ αιτίας της αγιριότητος του καταδύναστενοτος και εξ αιτίας του θυμού της οργής αυτού.

26 Εν τη αρχῇ της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, ἔγεινεν ο λόγος ούτος παρά Κυρίου, λέγων, 2 Ούτω λέγει Κύριος Στήθι εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου και λάλησον προς πάσας τας πόλεις του Ιούδα τας ερχομένας διά να προσκυνήσων εν τω οίκω του Κυρίου, πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξα εἰς σε να λαλήσης προς αυτούς μη αφαιρέσης λόγον. 3 Ἰσως θέλουσιν ακούσει και επιστρέψει ἔκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και μετανοήσω περὶ τον κακού, το οποίον βουλεύομαι να κάμω εἰς αυτούς διά την κακίαν των ἔργων αυτών. 4 Και θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Εάν δεν μου ακούσητε, ώστε να περιπατήτε εν τω νόμω μου, τον οποίον

έθεσα έμπροσθέν σας, 5 να υπακούητε εις τους λόγους των δούλων μου των προφητών, τους οποίους απέστειλα προς εσάς εγειρόμενος πρώι και αποστέλλων, πλην σεις δεν ηκούσατε, 6 τότε θέλω καταστήσει τον οίκον τούτον ως την Σηλώ, και την πόλιν ταύτην θέλω καταστήσει κατάραν εις πάντα τα έθνη της γης. 7 Και ήκουσαν οι ιερείς και οι προφήται και πας ο λαός τον Ιερεμίαν, λαλούντα τους λόγους τούτους εν τω οίκων του Κυρίου. 8 Και αφού ο Ιερεμίας ἐπαυσε λαλών πάντα ὄσα προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος να λαλήσῃ προς πάντα τον λαόν, οι ιερείς και οι προφήται και πας ο λαός συνέλαβον αυτόν λέγοντες, Θέλεις εξάπαντος θανατωθῆ. 9 Διά τι προερήθευσας εν ονόματι Κυρίου λέγων, Ο οίκος ούτος θέλει είσθια ως η Σηλώ και η πόλις αύτη θέλει ερημωθῆ ώστε να μη ήναι ο κατοικών; Και πας ο λαός συνήχθη κατά του Ιερεμίου εν τω οίκων του Κυρίου. 10 Και ακούσαντες οι ἀρχοντες του Ιούδα τα πράγματα ταύτα, ανέβησαν εκ του οίκου του βασιλέως εις τον οίκον του Κυρίου και εκάθισαν εν τη εισόδω της νέας πύλης του Κυρίου. 11 Τότε οι ιερείς και οι προφήται ελάλησαν προς τους ἀρχοντας και προς πάντα τον λαόν λέγοντες, Κρίσις θανάτου πρέπει εις τον ἀνθρωπον τούτουν, διότι προερήθευσε κατά της πόλεως ταύτης, ως ηκούσατε με τα ώτα σας. 12 Και ελάλησεν ο Ιερεμίας προς πάντας τους ἀρχοντας και προς πάντα τον λαόν λέγων, Ο Κύριος με απέστειλε διά να προφητεύσω κατά του οίκου τούτουν και κατά της πόλεως ταύτης πάντας τους λόγους τους οποίους ηκούσατε. 13 Διά τότο τώρα διορθώσατε τας οδούς υμών και τας πράξεις υμών και υπακούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών· και ο Κύριος θέλει μετανοίσει περί του κακού, το οποίον ελάλησε καθ' υμών. 14 Εγώ δε, ιδού, είμαι εν ταῖς χεροῖν υμῶν· κάμετε εις εμέ, ὥπως είναι καλὸν και ὥπως αρεστόν εις τους οφθαλμούς υμών. 15 Πλην εξεύρετε μετά βεβαιότης, ότι εάν με θανατώσητε, αἴμα αθώον θέλετε βεβαίως φέρει εφ' υμάς και επί την πόλιν ταύτην και επί τους κατοικους αυτής διότι τη αληθεία ο Κύριος με απέστειλε προς υμάς, διά να λαλήσω εις τα ώτα υμών πάντας τους λόγους τούτουν. 16 Τότε οι ἀρχοντες και ἀπας ο λαός είπον προς τους ιερείς και προς τους προφήτας, δεν υπάρχει κρίσις θανάτου εις τον ἀνθρωπον τούτουν· διότι εν τω ονόματι Κυρίου του Θεού υμών ελάλησε προς ημάς. 17 Τότε εστικάθησαν τινές εκ των πρεσβυτέρων του τόπου και ελάλησαν προς ἀπάσαν την συναγαγήν του λαού, λέγοντες, 18 Ο Μιχαίας ο Μωρασθίτης προερήθευεν εν ταῖς ημέραις Εζέκιουν βασιλέως του Ιούδα και ελάλησε προς πάντα τον λαόν του Ιούδα λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Η Σιών θέλει αροτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων και το όρος του οίκου ως υψηλοί τόποι δρυμού. 19 Μήπως ο Εζέκιας ο βασιλεὺς του Ιούδα και πας ο Ιούδας θεανάτωσαν αυτόν; δεν εφοβήθη τον Κύριον και παρεκάλεσε το πρόσωπον του Κυρίου, και ο Κύριος μετενόησε περί του κακού, το οποίον ελάλησε κατ' αυτών; Ήμεις λοιπόν ηθέλομεν προξενήσει μέγα κακόν κατά των ψυχών υμών. 20 Και προσέτι πυτήξεν ἀνθρωπος προφητεύων εν ονόματι Κυρίου, Ουρίας ο υιός του Σεμαΐον από Κιριάθ-ιαρείμ, και προερήθευε κατά της πόλεως ταύτης και κατά της γης ταύτης κατά πάντας τους λόγους του Ιερεμίου. 21 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεὺς Ιωακείμ και πάντες οι δυνατοί αυτού και πάντες οι ἀρχοντες τους λόγους αυτού, ο βασιλεὺς εζήτει να θανατώση αυτόν· ακούσας δε ο Ουρίας εφοβήθη και ἔφυγε και υπήγειν εις την Αἴγυπτον. 22 Και απέστειλεν Ιωακείμ ο βασιλεὺς ἀνδρας εις την Αἴγυπτον, τον Ελαναθάν νιόν του Αχβώρ και ἀνδρας μετ' αυτού εις την Αἴγυπτον· 23

και εξήγαγον τον Ουρίαν εκ της Αἴγυπτου και ἔφεραν αυτόν προς τον βασιλέα Ιωακείμ, και επάταξεν αυτόν εν μαχαίρᾳ και ἔρριψε το πτώμα αυτού εις τους τάφους του ὄχλου. 24 Πλην η χειρ του Αχικάμ νιού του Σαφάν ήτο μετά του Ιερεμία, διά να μη παραδώσωσιν αυτόν εις την χείρα του λαού ώστε να θανατώσωσιν αυτόν.

27 Εν τη αρχῇ της βασιλείας του Ιωακείμ νιού του Ιωαίου, βασιλέως του Ιούδα, ἔγεινεν ο λόγος ούτος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, 2 Ούτω λέγει Κύριος προς εμέ· Κάμε εις σεαυτόν δεσμά και ζυγούς και επίθες αυτά επὶ τον τράχηλόν σου· 3 και πέμψον αυτά προς τον βασιλέα του Εδώμ και προς τον βασιλέα του Μωάβ και προς τον βασιλέα των ιιών Αμμών και προς τον βασιλέα της Τύρου και προς τον βασιλέα της Σιδώνος, διά χειρός των μηντών των ερχομένων εις την Ιερουσαλήμ προς τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα· 4 και πρόσταξον αυτούς να είπωσι προς τους κυρίους αυτών, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ούτω θέλετε ειπεῖ προς τους κυρίους υμών· 5 Εγώ ἔκαμον την γην, τον ἀνθρώπον και τα ζώα τα επὶ προσώπου της γης, διά της δυνάμεως μου της μεγάλης και διά του βραχίονός μου του εξηπλωμένου· και ἔδωκα αυτήν εις ὄντινα ηυδόκησα. 6 Και τώρα εγώ ἔδωκα πάντας τούτους τους τόπους εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως της Βαβυλώνος, του δούλου μου· και αυτά τα θηρία του αγρού ἔδωκα εις αυτόν διά να υπηρετώσιν αυτόν. 7 Και πάντα τα έθνη θέλουσι δουλεύσει εις αυτόν και εις τον ιιόν αυτού και εις τον ιιόν του νιού αυτού, εωσού ἔλθη ο καιρός της γης και αυτού, και ἔθνη πολλά και βασιλείς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει αυτόν. 8 Και το έθνος και το βασίλειον, το οποίον δεν θέλει δουλεύσει εις αυτόν τον Ναβουχοδονόσορο, τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το οποίον δεν θέλει βάλει τον τράχηλον αυτού υπὸ τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος, το έθνος εκείνο θέλω τιμωρήσει, λέγει Κύριος, εν μαχαίρᾳ και εν πείνῃ και εν λοιμῷ, εωσού εξολοθρεύσω αυτό διά χειρός εκείνου. 9 Και σεις, μη ακούνετε τους προφήτας σας μήτε τους μάντεις σας μήτε τους ενυπνιαστάς σας μήτε τους οιωνοσκόπους σας μήτε τους μάγους σας, οίτινες λαλούσι προς εσάς, λέγοντες, δεν θέλετε δουλεύσει εις τον βασιλέα της Βαβυλώνος· 10 διότι αυτοί προφητεύουσι ψεύδος προς εσάς, διά να σας απομακρύνωσιν απὸ της γης σας, και διά να σας διώξω και να απολεσθήτε. 11 το δε έθνος, το οποίον υποβάλη τον τράχηλον αυτού υπὸ τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος και δουλεύσητε εις αυτόν, εκείνο θέλω αφήσει να μένη ακόμη εν τη γη αυτού, λέγει Κύριος και θέλει εργάζεσθαι αυτήν και κατοικείν εν αυτῇ. 12 Ελάλησα και προς τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα κατά πάντας τους λόγους τούτους, λέγων, Φέρετε τους τραχήλους σας υπὸ τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος και δουλεύσητε εις αυτόν και εις τον λαόν αυτού, και θέλετε ζήσει. 13 Διά τι θέλετε να αποθάνητε, συ και ο λαός σου, εν μαχαίρᾳ, εν πείνῃ και εν λοιμῷ, καθὼς ο Κύριος ελάλησε κατά του έθνους, το οποίον δεν δουλεύσητε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνος; 14 Διά τούτο, μη ακούνετε τους λόγους των προφητών, οίτινες λαλούσι προς εσάς, λέγοντες· Δεν θέλετε δουλεύσητε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνος· διότι αυτοί προφητεύουσιν εις εσάς ψεύδος. 15 Διότι ούδεν απέστειλα αυτούς, λέγει Κύριος, και αυτοί προφητεύουσι ψεύδων εν τω ονόματι μου· διά να σας διώξω και να απολεσθήτε, σεις και οι προφήται οι προφητεύοντες προς εσάς. 16 Ελάλησα και προς τους ιερείς και προς πάντα τούτον τον λαόν λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Μη ακούνετε τους λόγους

των προφητών σας, οίτινες προφητεύουσι προς εσάς, λέγοντες, Ιδού, τα σκένυ του οίκου του Κυρίου θέλουσιν επανακομισθή εντός ολίγου από της Βαβυλώνος διότι αυτοί προφητεύουσι ψεύδος προς εσάς. 17 Μη ακούετε αυτούς δουλεύσατε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνος και θέλετε ζήσει διά τι η πόλις αυτή να ερημωθή; 18 Εάν δε αυτοί ήναι προφήται και εάν ο λόγος του Κυρίου ήναι μετ' αυτών, ας ικετεύσωσι τώρα τον Κύριον των δυνάμεων, ώστε τα σκένυ τα εναπολειφθέντα εν τω οίκω του Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ να μη υπάγωσιν εις την Βαβυλώνα. 19 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων περί των στύλων και περί της θαλάσσης και περί των βάσεων και περί του υπολοίπου των σκευών των εναπολειφθέντων εν τη πόλει ταύτη, 20 τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος δεν έλαβεν, ότε έφερεν αιχμάλωτον τον Ιεχονίαν, υιόν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα, από Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα και πάντας τους άρχοντας του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ: 21 μάλιστα ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περί των σκευών των εναπολειφθέντων εν τω οίκω του Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ: 22 αυτά θέλουσι μετακομισθή εις την Βαβυλώνα και θέλουσιν είσθαι εκεί έως της ημέρας καθ¹ ην θέλω επισκεψθή αυτά; λέγει Κύριος τότε θέλω επαναφέρει αυτά και αποκαταστήσει αυτά εις τον τόπον τούτον.

28 Και εν τω αυτώ έτει, εν τη αρχή της βασιλείας του Σεδεκίουν βασιλέως του Ιούδα, εν τω τετάρτῳ έτει, εν τω πέμπτῳ μηνί, Ανανίας ο υιός του Αζώρ ο προφήτης, ο από Γαβών, ελάλησε προς εμέ εν τω οίκω του Κυρίου ενώπιον των ιερέων και παντός του λαού, λέγων, 2 Ούτως είπεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Συνέτριψε τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος. 3 Εν τω διαστήματι δύο ολοκλήρων ετών θέλω επαναφέρει εις τον τόπον τούτον πάντα τα σκένυ του οίκου του Κυρίου, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος έλαβεν εκ του τόπου τούτου και έφερεν αυτά εις την Βαβυλώνα: 4 και εις τον τόπον τούτον θέλω επαναφέρει, λέγει Κύριος, Ιεχονίαν τον υιόν του Ιωακείμ τον βασιλέα του Ιούδα και πάντας τους αιχμαλώτους του Ιούδα, οίτινες εφέρθησαν εις την Βαβυλώνα διότι θέλω συντρίψει τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνος. 5 Και ελάλησεν Ιερείας ο προφήτης προς τον προφήτην Ανανίαν ενώπιον των ιερέων και ενώπιον παντός του λαού του παρεστώτος εν τω οίκω του Κυρίου: 6 και είπεν Ιερείας ο προφήτης, Αμήν· ο Κύριος να κάμη ούτω ο Κύριος να εκπληρώσῃ τους λόγους σου, τους οποίους συ προεφήτευσας, να επαναφέρει από της Βαβυλώνος εις τον τόπον τούτον τα σκένυ του οίκου του Κυρίου και πανό, τι ηχηταίσθι 7 Πλην άκουσον τώρα τον λόγον τούτον, τον οποίον εγώ λαλώ εις τα ώτα σου και εις τα ώτα παντός του λαού· 8 Οι προφήται, οίτινες εστάθησαν προ εμού και προ σου έκπλαι, προεφήτευσαν και κατά πολλών τόπων και κατά μεγάλων βασιλείων, περί πολέμου και περί κακών και περί λοιμού· 9 ο προφήτης, δόστις προφητεύει περί ειρήνης, όταν ο λόγος του προφήτου εκπληρωθή, τότε θέλει γνωρισθή ο προφήτης, ότι αληθώς απέστειλεν αυτόν ο Κύριος. 10 Τότε ο Ανανίας ο προφήτης έλαβε τον ζυγόν από του τραχήλου του προφήτου Ιερείμου και συνέτριψεν αυτόν. 11 Και ελάλησεν ο Ανανίας ενώπιον παντός του λαού, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος κατά τούτον τον τρόπον θέλω συντρίψει τον ζυγόν του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνος, από του τραχήλου πάντων των εθνών εν τω διαστήματι δύο ολοκλήρων ετών. Και

ο προφήτης Ιερείας υπήγει την οδόν αυτού. 12 Και έγινε λόγος Κυρίου προς Ιερείαν, αφού Ανανίας ο προφήτης συνέτριψε τον ζυγόν από του τραχήλου του προφήτου Ιερείμου, λέγων, 13 'Υπαγε και ειπέ προς τον Ανανίαν, λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος· Συ συνέτριψας τους ζυγούς τους ξυλίνους· αλλ' αντι τούτων θέλεις κάμει ζυγούς σιδηρούς. 14 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ζυγόν σιδηρούν έθεσα επι τον τράχηλον πάντων τούτων των εθνών διά να δουλεύσωσιν εις τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνος και θέλουσι δουλεύσει εις αυτόν και αυτά τα θηρία του αγρού έδωκα εις αυτόν. 15 Τότε είπεν Ιερείας ο προφήτης προς τον Ανανίαν τον προφήτην, Άκουσον τώρα, Ανανία· δεν σε απέστειλεν ο Κύριος αλλά σε κάμνεις τον λαόν τούτον να ελπίζη εις ψεύδος. 16 Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω σε απορρίψει από προσώπου της γής εν τούτω των έτει θέλεις αποθάνει, διότι ελάλησας στασιασμόν κατά του Κυρίου. 17 Και απέθανεν Ανανίας ο προφήτης εν εκείνω τω έτει, τον έβδομον μήνα.

29 Και ούτοι είναι οι λόγοι της επιστολής, την οποίαν Ιερείας ο προφήτης έστειλεν από Ιερουσαλήμ προς τους υπολοίπους των πρεσβυτέρων της αιχμαλωσίας και προς τους ιερείς και προς τους προφήτας και προς πάντα τον λαόν, τον οποίον ο Ναβουχοδονόσορ έφερεν αιχμάλωτον από Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα, 2 αφού Ιεχονίας ο βασιλεύς και η βασιλισσα και οι ευνούχοι, οι άρχοντες του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ και οι ξυλουργοί και οι χαλκείς εξήλθον από Ιερουσαλήμ, 3 διά χειρός Ελασά υιού του Σαφάν και του Γεμαρίου υιού του Χελκίου, τους οποίους Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα απέστειλεν εις την Βαβυλώνα προς Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνος λέγων, 4 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, προς πάντας εκείνους, οίτινες εφέρθησαν αιχμάλωτοι, τους οποίους εγώ έκαμον να φερθώσιν αιχμάλωτοι από Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα· 5 οικοδομήσατε οίκους και κατοικήσατε και φυτεύσατε κήπους και φάγατε τον καρπόν αυτών· 6 λάβετε γυναίκας και γεννήσατε υιούς και θυγατέρας και λάβετε γυναίκας διά τους υιούς σας και δότε τας θυγατέρας σας εις άνδρας και ας γεννήσωσιν υιούς και θυγατέρας και πληθύνθητε εκεί και μη συμκρυνθήτε· 7 και ζητήσατε την ειρήνην της πόλεως, όπου εγώ σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι, και προσεύχεσθε υπέρ αυτής προς τον Κύριον· διότι εν τη ειρήνη αυτής θέλετε έχει ειρήνην. 8 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ας μη απατώσιν υμάς οι προφήται υμάν τον μέσω υμών και οι μάντεις υμών, και μη ακούετε τα ενύπνια υμάν τα οποία υμείς ονειρεύεσθε· 9 διότι προφητεύουσι ψευδώς προς υμάς επί τω ονόματι μου· εγώ δεν απέστειλα αυτούς, λέγει Κύριος. 10 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος· Ότι αφού πληρωθώσιν εβδομήκοντα έτη εν Βαβυλώνι, θέλω επισκεψθή υμάς και θέλω εκτελέσει προς υμάς τον λόγον μου τον αγαθόν, να επαναφέρω υμάς εις τον τόπον τούτον. 11 Διότι εγώ γνωρίζω τας βουλάς τας οποίας βουλεύομαι περί υμών, λέγει Κύριος, βουλάς ειρήνης και ουχί κακού, διά να δώσω εις υμάς το προσδοκώμενον τέλος. 12 Τότε θέλετε κράξει προς εμέ και θέλετε υπάγει και προσευχήθη εις εμέ και θέλω σας εισακούσει. 13 Και θέλετε με ζητήσει και ευρεί, όταν με εκζητήστε εξ άλις της καρδίας υμών. 14 Και θέλω ευρεθή από σας, λέγει Κύριος· και θέλω αποστρέψει την αιχμαλωσίαν σας και θέλω σας συνάξει εκ πάντων των εθνών και εκ πάντων των τόπων όπου σας εδίωξα, λέγει Κύριος· και θέλω σας επαναφέρει εις τον τόπον, θέων σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι. 15 Επειδή είπετε, Ο Κύριος εσήκωσεν εις

ημάς προφήτας εν Βαθυλώνι, **16** γνωρίσατε, ότι ούτω λέγει Κύριος περί του βασιλέως του καθημένου επί του θρόνου Δαβίδ και περί παντός του λαού του κατοικούντος εν τῇ πόλει ταύτη και περὶ τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν μη ἐξελθόντων μεθ' ὑμών εἰς αιχμαλωσίαν: **17** ούτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων Ἰδού, θέλω ἀποστέλει την μάχαιραν, την πείναν και τὸν λοιμόν, και θέλω καταστῆσει αυτούς ως τα σύκα τα αχρεία, τα οποία διά την αχρειότητα δεν τρώγονται. **18** Και θέλω καταδίψῃ αυτούς εν μαχαίρᾳ, εν πείνῃ και εν λοιμῷ και θέλω παραδώσει αυτούς εἰς διασποράν εν πάσι τοῖς βασιλείοις τῆς γης, ὥστε να ἴναι κατάρα και θάμβος και συριγμός και ὄνειδος εν πάσι τοῖς ἔθνεσιν ὃντος ἐδίωξα αυτούς: **19** διότι δεν ἤκουσαν τοὺς λόγους μου, λέγει Κύριος, τοὺς οποίους ἔστειλα πρὸς αυτούς διά τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, εγειρόμενος πρῶι και ἀποστέλλων· και δεν υπηκούσατε, λέγει Κύριος. **20** Ακούσατε λοιπόν τον λόγον του Κυρίου, πάντες σεις οι αιχμαλωτισθέντες, τοὺς οποίους εξαπέστειλα από Ιερουσαλήμ εἰς Βαθυλώνα. **21** Ούτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περὶ τοῦ Ἀχαάβ τιού του Κωλαίου και περὶ του Σεδεκίου τιού του Μαασίου, οἵτινες προφητεύουσι ψεύδη πρὸς εσάς εν τῷ ὀνόματι μου· Ἰδού, θέλω παραδώσει αυτούς εἰς τὴν χείρα του Ναβουχοδόνορος, βασιλέως τῆς Βαθυλώνος, και θέλει πατάξει αυτούς ενώπιον σας. **22** Και εἰς αὐτῶν θέλουσι λάβει κατάραν εν πάσι τοῖς αιχμαλώτοις του Ιούδα τοῖς εν Βαθυλώνι, λέγοντες, Ο Κύριος να σε κάμη ως τον Σεδεκίαν και ως τον Ἀχαάβ, τοὺς οποίους ο βασιλεὺς τῆς Βαθυλώνος ἐψήσεν εν πυρί: **23** διότι ἐπράξαν αφροσύνην εν Ισραήλ και εμοίχευον τας γυναίκας των πλησίον αυτών και ελάλουν λόγους ψεύδεις εν τῷ ὀνόματι μου, τοὺς οποίους δεν προσέταξα εἰς αυτούς και εγὼ ἔξενώρ και είμαι μάρτυς, λέγει Κύριος. **24** Και πρὸς Σεμαίαν τὸν Νεαιλαμίτην θέλεις λαλήσει, λέγων, **25** Ούτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Επειδὴ σὺ απέστειλας επιστολάς εν τῷ ὀνόματι σου πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν εν Ιερουσαλήμ και πρὸς τὸν Σοφονίαν τον τιού του Μαασίου τὸν ιερέα και πρὸς πάντας τοὺς ιερεῖς, λέγων, **26** Ο Κύριος σε κατέστησεν ιερέα αντί Ιωδαέ του ιερέως, διὰ να ἴσθε επιστάται εἰς τὸν οἴκον του Κυρίου επί πάντα ἀνθρώπων μανιόμενον και προφητεύοντα, διὰ να βάλλῃς αὐτὸν εἰς φυλακήν και εἰς δεσμόν· **27** τῷώρα λοιπὸν διά τι δεν ἡλεγχας Ιερεμίαν τὸν εξ Αναθώθ, ὅστις προφητεύει εἰς εσάς; **28** επειδὴ αὐτὸς διά τούτο επέστειλε πρὸς ημᾶς εἰς τὴν Βαθυλώνα, λέγων, Η αιχμαλωσία αὕτη είναι μακρά· οικοδομήσατε οικίας και κατοικήσατε· καὶ φυτεύσατε κήπους και φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν. **29** Και Σοφονίας ο ιερεὺς ανέγνωσε τὴν επιστολὴν ταύτην εἰς επίκοιν τον Ιερεμίου τον προφήτου. **30** Και ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ιερεμίαν, λέγων, **31** Απόστειλον πρὸς πάντας τοὺς αιχμαλώτους, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος περὶ Σεμαία τον Νεαιλαμίτου. Επειδὴ ο Σεμαίας προφητεύει πρὸς εσάς και εγὼ δεν απέστειλα αὐτὸν και σας ἔκαμε να ελπίζητε εἰς ψεύδος, **32** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ἰδού, θέλω επισκεφθῆ Σεμαίαν τὸν Νεαιλαμίτην και τὸ σῆμα αὐτού· αὐτὸς δεν θέλει ἔχει ἀνθρώπων κατοικούντα μεταξύ του λαού τούτου, οὐδὲ θέλει ιδεῖ το καλόν, το οποίον εγὼ θέλω κάμει εἰς τὸν λαόν μου, λέγει Κύριος· διότι ελάλησε στασιασμόν κατά του Κυρίου.

30 Ο λόγος ο γενόμενος πρὸς τὸν Ιερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, **2** Ούτως εἶπε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Γράψον εἰς σεαυτόν εν βιβλίῳ πάντας τοὺς λόγους, τοὺς οποίους ελάλησα πρὸς σέ· **3** διότι, Ἰδού, ἔχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω επιστρέψει τὴν αιχμαλωσίαν του λαού μου Ισραήλ

και Ιούδα, λέγει Κύριος· και θέλω επιστρέψει αυτούς εἰς τὴν γην, την οποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας αυτῶν, και θέλουσι κυριεύσει αυτήν. **4** Και ούτοι είναι οι λόγοι, τοὺς οποίους ελάλησε Κύριος περὶ τὸν Ισραήλ και περὶ τον Ιούδα. **5** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος· Ηκούσαμεν φωνὴν τρομεράν, φόβον και ουχὶ ειρήνην. **6** Ερωτήσατε τώρα και ιδέτε, εάν ἀρέσει τίκτη· διά τι βλέπω ἔκαστον ἀνδρά με τὰς χειράς αυτού επὶ τὴν οσφύν αυτού, ως τίκτουσαν, και πάντα τα πρόσωπα εστράφησαν εἰς αρχιράσιν; **7** Ουαὶ· διότι μεγάλη είναι η ημέρα εκείνη· ομοία αυτής δεν υπήρξε και είναι καιρός της στενοχωρίας του Ιακώπη· πλην θέλει σωθῆξε αυτής. **8** Και εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ, λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλω συντρίψει τὸν ζυγόν αυτού από τὸν τραχήλου σου και θέλω διασπάσει τα δεσμά σου και ξένοι δεν θέλουσι πλέον καταδουλώσει αυτόν· **9** αλλὰ θέλουσι δουλεύει Κύριον τὸν Θεόν αυτῶν και Δαβὶδ τὸν βασιλέα αυτῶν, τον οποίον θέλω αναστήσει εἰς αυτούς. **10** Συ δη μη φοβού, δούλε μου Ιακώβ, λέγει Κύριος· μηδέ δειλιάσης, Ισραήλ· διότι, Ἰδού, θέλω σε σώσει από τὸν μακρυνού τόπου και τὸ σῆμα σου από τῆς γης της αιχμαλωσίας αυτῶν και ο Ιακώβ θέλει επιστρέψει και θέλει ησυχάσει και αναπαυθῆ και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **11** Διότι εγώ είμαι μετά σου, λέγει Κύριος, διά να σε σώσω· και αν κάμω συντέλειαν πάντων των εθνῶν ὃντος σε διεσκόρπισα, εἰς σε δώμας δεν θέλω κάμει συντέλειαν, αλλὰ θέλω σε παιδεύειν εν κρίσει και δεν θέλω όλως σε αθωώσει. **12** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Το σύντριψά σου είναι ανίατον, η πληγή σου αλγεινή. **13** δεν υπάρχει ο κρίσιν σου, ώστε να ανορθωθής δεν υπάρχουσι διά σε φάρμακα θεραπευτικά. **14** Πάντες οι αγαπητοί σου σε ελημόνησαν δεν σε ζητούσι· διότι σε επιλήγωσα εν πληγῇ εχθρού, εν τιμωρίᾳ σκληρά, εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν. **15** Τι βοάς διά το σύντριψά σου· πόνος σου είναι ανίατος εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν· διά τούτο έκαμον ταύτα εἰς σε. **16** Διά τούτο πάντες οι κατατρώγοντές σε θέλουσι καταφαγθῆ· και πάντες οι εναντίοι σου, πάντες ομού θέλουσιν υπάρχει εἰς αιχμαλωσίαν· και οι λαφυραγωγούντες σε θέλουσιν γείνει λάφυρον και πάντας τοὺς διαρπάζοντάς σε θέλω δώσει εἰς διαφαγήν. **17** Διότι θέλω αποκαταστήσει τὴν υγίειναν εἰς σε και θέλω σε ιατρέψει από τῶν πληγῶν σου, λέγει Κύριος· διότι αυτοί σε ωνόμασαν Απεριρριμένην, λέγοντες, Αύτή είναι η Σιών· δεν υπάρχει ο ζητών αυτήν. **18** Ούτω λέγει Κύριος· Ἰδού, εγώ θέλω επιστρέψει από τὴν αιχμαλωσίας τας σκηνάς του Ιακώβ και θέλω οικιτέρει τας κατοικίας αυτού· και η πόλις θέλει οικοδομηθῆ επὶ τῶν ερεπίων αυτής, και ο ναός θέλει αποκατασταθῆ κατὰ τὴν διάταξιν αυτού. **19** Και εἰς αὐτῶν θέλει εξέρχεσθαι ευχαριστία και φωνὴν αγαλλομένων· και θέλω πολλαπλασιάσει αυτούς και δεν θέλουσιν οιλιοστεύσει· και θέλω δοξάσει αυτούς και δεν θέλουσιν σμικρυνθῆ. **20** Και τα τέκνα αυτῶν θέλουσιν είσθαι ως το πρότερον, και η συναγωγή αυτῶν θέλει στερεωθῆ ενώπιον μου, και θέλω τιμωρήσει πάντας τοὺς καταθλίβοντας αυτούς. **21** Και ο ἄρχων αυτῶν θέλει είσθαι εξ αυτῶν και ο εξουσιαστής αυτῶν θέλει εξέρχεσθαι εκ μέσου αυτῶν· και θέλω κάμει αυτούς να πλησιάζη και θέλει πλησιάζει εἰς εμέ· διότι τις είναι ούτος, οστις εγγυάται την καρδίαν αυτού διά να πλησιάζῃ πρὸς εμέ· λέγει Κύριος. **22** Και θέλετε είσθαι λαός μου και εγὼ θέλω είσθαι θεός υμῶν. **23** Ἰδού, ανεμοστρόβιλος παρὰ Κυρίου εξῆλθε με ορμήν, ανεμοστρόβιλος αφανίζων· θέλει εξορμήσει επὶ τὴν κεφαλήν των ασεβών. **24** Ο φλοιογέρος θυμός του Κυρίου δεν θέλει

επιστρέψει, εωσούν εκτελέση και εωσούν εκπληρώση τας βουλάς της καρδίας αυτού· εν ταῖς εσχάταις ημέραις θέλετε νοήσει τούτο.

31 Εν τῷ αὐτῷ καιρῷ, λέγει Κύριος, θέλω εἰσθαι ο Θεός πασῶν τῶν οικογενειῶν του Ισραὴλ καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἰσθαι λαός μου. **2** Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λαός ο εναπολειφθεῖς από τῆς μαχαίρας εύρηκε χάριν εν τῇ ερήμῳ· ο Ισραὴλ υπῆγε να εύρῃ ανάπαυσιν. **3** Ο Κύριος εφάνη παλαιόθεν εἰς εμέ, λέγων, Ναὶ, σε ηγάπησαν η αιώνιον διὰ τούτο σε εἰλκυσα με ἐλέος. **4** Πάλιν θέλω σε οικοδομήσει καὶ θέλεις οικοδομηθή, παρθένε του Ισραὴλ· θέλεις ευπρεπισθή πάλιν με τα τύμπανά σου καὶ θέλεις εξέρχεσθαι εἰς τους χορούς των αγαλλομένων. **5** Θέλεις φυτεύσει πάλιν αμπελώνας επὶ τῶν ὄρεών της Σαμαρείας· οι φυτεύτα θέλουσι φυτεύσει καὶ θέλουσι τρύγει τον καρπόν. **6** Διότι θέλει εἰσθαι ημέρα, καθ' ἡν οι φύλακες επὶ του ὄρους Εφραΐτη θέλουσι φωνάζει, Σηκώθητε καὶ αἱ αναβάμενει εἰς τὴν Σιών πρὸς Κύριον τὸν Θεόν ημῶν. **7** Διότι οὕτω λέγει Κύριος Ψάλλετε εν αγαλλιάσει διὰ τὸν Ιακὼβ καὶ ἀλλάξατε διὰ τὴν κεφαλήν των εθνῶν· κηρύζατε, αἰνέσατε καὶ εἰπατε, Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου το ὑπόλιτον του Ισραὴλ. **8** Ιδού εγὼ θέλω φέρει αὐτοὺς εκ τῆς γῆς του βορρά, καὶ θέλω συνάξει αὐτούς από τῶν εσχάτων τῆς γῆς, καὶ μετ' αὐτῶν τον τυφλόν καὶ τὸν χωλόν, την ἔγκυον καὶ την γεννώσαν ομούν συνάθροισμα μέγα θέλει επιστρέψει ενταύθα. **9** Μετά κλαυθμού θέλουσιν ελθεῖ καὶ μετά δεῖσεων θέλω επαναφέρει αὐτούς θέλω οδηγήσει αὐτούς παρά ποταμούς υδάτων δι' ευθείας οδού, καθ' ἡν δεν θέλουσιν προσκόψει διότι εἴμαι πατήρ εἰς τὸν Ισραὴλ καὶ ο Εφραΐτης εἶναι ο πρωτότοκος μου. **10** Ακούσατε, ζήνη, τὸν λόγον του Κυρίου, καὶ αναγγείλατε εἰς τὰς νήσους τὰς μακράν καὶ εἰπατε, Ο διασκορπίσας τὸν Ισραὴλ θέλει συνάξει αὐτὸν καὶ θέλει φυλάξει αὐτὸν ὡς ο βοσκός το ποιμνίον αὐτού. **11** Διότι ο Κύριος εἰχγόρασε τὸν Ιακὼβ καὶ ειλύτωσεν αὐτὸν καὶ χειρός του δυνατώτερον αὐτού. **12** Καὶ θέλουσιν ελθεῖ καὶ ψάλλει επὶ του ὑψους τῆς Σιών, καὶ θέλουσι συρρέσει εἰς τὰ αγαθά του Κυρίου, εἰς σίτον καὶ εἰς οίνον καὶ εἰς ἔλαιον καὶ εἰς τὰ γεννήματα των προβάτων καὶ τῶν βοῶν, καὶ η ψυχή αὐτῶν θέλει εἰσθαι ὡς παράδεισος περιποτιζόμενος καὶ παντελῶς δεν θέλουσι λυπηθῆ πάλεον. **13** Τότε θέλει χαρή η παρθένος εν τῷ χορῷ, καὶ οι νέοι καὶ οι γέροντες οιούν καὶ θέλω στρέψει το πένθος αὐτῶν εἰς χαράν καὶ θέλω παρηγορήσει αὐτούς καὶ ευφράνει αὐτούς μετά την θλίψιν αὐτών. **14** Καὶ θέλω χορτάσει την ψυχήν των iερέων από παχύτητος, καὶ ο λαός μου θέλει χορτασθή από των αγαθών μου, λέγει Κύριος. **15** Οὕτω λέγει Κύριος Φωνὴ ηκούσθη εν Ραμᾷ, θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός η Ραχὴλ, κλαίοντα τα τέκνα αυτῆς, δεν ήθελε να παρηγορηθῇ διὰ τα τέκνα αυτής, διότι δεν υπάρχουσιν. **16** Οὕτω λέγει Κύριος Παύσον την φωνήν σου από κλαυθμού καὶ τους οφθαλμούς σου από δακρύων διότι το ἔργον σου θέλει ανταμειφθῆ, λέγει Κύριος καὶ θέλουσιν επιστρέψει εκ τῆς γῆς του εχθρού. **17** Καὶ είναι ελπίς εἰς τα ἔσχατα σου, λέγει Κύριος, καὶ τα τέκνα σου θέλουσιν επιστρέψει εἰς τα ὄρια αὐτῶν. **18** Ήκουσα τιώντι τον Εφραΐτη λέγοντα εν οδυρμοίς, Με επαίδευσας, καὶ επαίδευθην ὡς μόσχος ἀδάμαστος επίστρεψόν με καὶ θέλω επιστρέψει διότι σε εἰσαὶ Κύριος ο Θεός μου· **19** βεβαίως αφού επέστρεψα, μετενόησα, καὶ αφού εδδάχην, εκτύπωσα επὶ τον μηρόν μου ησχήνθην καὶ μάλιστα πρυθίσασα, διότι εβάστασα το ὄνειδος της νεότητός μου. **20** Ο Εφραΐτης εἶναι νιός αγαπητός εἰς εμέ; παιδίον φίλτατον; διότι αφού ελάλησα

εναντίον αυτού, πάντοτε ενθυμούμαι αυτόν, διά τούτο τα σπλάγχνα μου ιχούσι δι' αυτόν θέλω βεβαίως σπλαγχνισθή αυτόν, λέγει Κύριος. **21** Στήσου σημεῖα της οδού, κάμε εἰς σεαυτὸν σωρών υψηλούς προσήλωσον την καρδίαν σου εἰς την λεωφόρον, εἰς την οδὸν δι' ης υπῆρχες επίστρεψον, παρθένε του Ισραὴλ, επίστρεψον εἰς αυτάς τας πόλεις σου. **22** Ζέως πότε θέλεις περιφέρεσθαι, θυγάτηρ αποστάτηα; διότι ο Κύριος εποίησε νέον πράγμα εν τη γῇ Γυνή θέλει περικυλώσει ἀνδρά. **23** Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραὴλ· Ἐτὶ θέλουσι λέγει τον λόγον τούτον εν τη γῇ του Ιούδα καὶ εν ταῖς πόλεσιν αυτού, ὅταν επιστρέψω την αιχμαλωσίαν αυτών, Ο Κύριος να σε ευλογήσῃ, κατοικία δικαιούντης, όρος αγιότητος. **24** Καὶ θέλουσι κατοικήσειν εν αυτῇ ο Ιούδας καὶ πάσαι αὶ πόλεις αυτού ομού, οι γεωργοὶ καὶ οι εξερχόμενοι μετά των ποιμνῶν. **25** Διότι εξόρτασα την εκελυμένην ψυχήν καὶ ενέπλησα πάσαν τεθλιμένην ψυχήν. **26** Διά τούτο εξύπνησα καὶ εθεώρησα, καὶ ο ὄντος μου εστάθη γλυκύς εἰς εμέ. **27** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω σπείρει τον οίκον Ισραὴλ καὶ τον οίκον Ιούδα με σπέρμα ανθρώπου καὶ με σπέρμα κτήνους. **28** Καὶ καθὼς ἐγρηγόρους επ' αυτούς διά να εκριζόνω καὶ να κατασκάπτω καὶ να κατεδαφίζω καὶ να καταστρέψω καὶ να καταθλίψω, ούτω θέλω γρηγορήσει επ' αυτούς διά να ανοικοδομῶ καὶ να φυτεύω, λέγει Κύριος. **29** Εν ταῖς ημέραις εκείναις δεν θέλουσι λέγει πλέον, Οι πατέρες ἐφάρον ομφακά καὶ οι οδόντες των τέκνων ημαδίασαν **30** αλλ' ἔκαστος θέλει αποθνήσκει διά την ανομίαν αυτού· πας ἀνθρωπός, ὅστις φάγη τὸν ομφακά, τούτου οι οδόντες θέλουσιν αιμαδίασει. **31** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραὴλ καὶ προς τον οίκον Ιούδα διαθήκην νέαν· **32** ουχὶ κατά την διαθήκην, την οποίαν ἐκάμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' ἡν ημέραν επίσας αυτούς από της χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου· διότι αυτοὶ παρέβησαν την διαθήκην μου καὶ εγὼ απεστράψην αυτούς, λέγει Κύριος **33** αλλ' αὐτή θέλει εἰσθαι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραὴλ· μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τον νόμον μου εἰς τα ενδόμυχα αυτών καὶ θέλω γράψει αυτόν εν ταῖς καρδίαις αυτών· καὶ θέλω εἰσθαι θεός αυτῶν καὶ αυτοὶ θέλουσιν εἰσθαι λαός μου. **34** Καὶ δεν θέλουσι διδάσκει πλέον ἔκαστος τον πλησίον αυτού καὶ ἔκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον Κύριον· διότι πάντες ούτοι θέλουσι με γνωρίζει από μικρούς αυτῶν ἔως μεγάλους αυτών, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχαρήσει την ανομίαν αυτών καὶ την αμαρτίαν αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **35** Οὕτω λέγει Κύριος, ο διδόυς τον ἡλιον εις φως της ημέρας, τας διατάξεις της σελήνης καὶ των αστέρων εις φως της νυκτός, ο ταράττων την θάλασσαν, καὶ τα κύματα αυτής βομβούσι· Κύριος των δυνάμεων το ὄνομα αυτού· **36** Εάν αὶ διατάξεις αὕτη εικελεύψωσιν απ' ἐμπροσθέν μου, λέγει Κύριος, τότε καὶ το σπέρμα του Ισραὴλ θέλει πάνει από του να ἥναι ζήνος ενώπιον μου πάσας τας ημέρας. **37** Οὕτω λέγει Κύριος· Εάν ο ουρανός ἀνω δύναται να μετρηθῇ καὶ τα θεμέλια της γῆς κάτω να εξιχνιασθῶσι, τότε καὶ εγὼ θέλω απορρίψει παν το σπέρμα του Ισραὴλ διά πάντα ὄσα ἐπραξαν, λέγει Κύριος. **38** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, καὶ η πόλις θέλει οικοδομηθῆ εἰς τον Κύριον από του πύργου Ανανεῖλ ἔως της πύλης της γωνίας. **39** Καὶ σχινὸν διαμετρήσεως θέλει εξέθει ἐτὶ απέναντι αυτῆς επὶ τον λόφον Γαρήβ καὶ θέλει περιέλθει ἔως Γοάθ. **40** Καὶ πάσα η κοιλάς των πτωμάτων καὶ της στάκτης καὶ πάντες οι αγροί ἔως του χειμάρρου Κέδρων, ἔως της γωνίας της πύλης των

ίππων προς ανατολάς, θέλουσιν είσθαι άγιοι εις τον Κύριον δεν θέλει πλέον εκριζωθή ουδέ καταστραφή εις τον αιώνα.

32 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου εν τω δεκάτω έτει του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα, το οποίον ήτο το δέκατον όγδοον έτος του Ναβουχοδονόσορ. **2** Καὶ τότε το στράτευμα του βασιλέως της Βαβυλώνος επολιόρκει την Ιερουσαλήμ και ο Ιερεμίας ο προφήτης ήτο κεκλεισμένος εν τη αυλή της φυλακής, της εν τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα. **3** Διότι Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα είχε κλείσει αυτόν, λέγων, Διά τι σι προφητεύεις λέγων, Ούτω λέγει Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλει κυριεύσει αυτήν· **4** και Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα δεν θέλει εκφύγει εκ της χειρός των Χαλδαίων, αλλά θέλει βεβαίως παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλει λαλήσει μετ' αυτού στόμα προς σόμα και οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν ιδεί τους οφθαλμούς αυτού· **5** και θέλει φέρει τον Σεδεκίαν εις την Βαβυλώνα και εικεί θέλει είσθαι, εωσών επισκεφθώ αυτόν, λέγει Κύριος και εάν πολεμήστητε τους Χαλδαίους, δεν θέλετε ευδοκιμήσει. **6** Και είπεν ο Ιερεμίας, Ἐγείνε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **7** Ιδού, Αναμεήλ, ο υιός του Σαλλόδυμ του θείου σου, θέλει ελθεί προς σε, λέγων, Αγόρασον εις σεαυτόν τον αγρόν μου τον εν Αναθώθ διότι εις σε ανήκει το δικαίωμα εξαγοράς διά να αγοράστης αυτόν. **8** Και ἡλθε προς εμέ Αναμεήλ, ο υιός του θείου μου, εις την αυλήν της φυλακής, κατά τον λόγον του Κυρίου, και είπε προς εμέ, Αγόρασον, παρακαλώ, τον αγρόν μου τον εν Αναθώθ, τον εν τη γη Βενιαμίν διότι εις σε ανήκει το δικαίωμα της κληρονομίας και εις σε η εξαγοράς αγόραστον αυτόν εις σεαυτόν. Τότε εγνώρισα ότι λόγος Κυρίου ήτο ούτος. **9** Και ηγόρασα παρά του Αναμεήλ, υιού του θείου μου, τον αγρόν τον εν Αναθώθ και εζύγισα προς αυτόν τα χρήματα, δεκαεπτά σύκλους αργυρίου. **10** Και ἔγραψα το συμφωνητικόν και εσφράγισα και ἔβαλον μάρτυρας και εζύγισα τα χρήματα εν τη πλάστιγγι. **11** Και ἐλαύον το συμφωνητικόν της αγοράς, το σφραγισμένον κατό τον νόμον και την συνήθειαν και το ανοικτόν **12** και ἔδωκα το συμφωνητικόν της αγοράς εις τον Βαρούχ τον υιό του Νηρίου νιού του Μασσίου, ἐμπροσθεν του Αναμεήλ υιού του θείου μου και ἐμπροσθεν των μαρτύρων των υπογραφάντων το συμφωνητικόν της αγοράς, ἐμπροσθεν πάντων των Ιουδαίων των καθημένων εν τη αυλή της φυλακής. **13** Και προσέταξα τον Βαρούχ ἐμπροσθεν αυτών, λέγων, **14** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Λάβε τα συμφωνητικά ταύτα, το συμφωνητικόν τούτο της αγοράς και το εσφραγισμένον και το συμφωνητικόν τούτο το ανοικτόν και θες αυτά εις αγγείον πήλινον, διά να διαμένωσιν ημέρας πολλάς. **15** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Οικίαί και αγροί και ἀμπελοί θέλουσιν αποκτηθή πάλιν εν ταύτῃ τη γη. **16** Αφού δε ἔδωκα το συμφωνητικόν, της αγοράς εις τον Βαρούχ τον υιό του Νηρίου προσηγήθην εις τον Κύριον, λέγων, **17** Ω Κύριε Θεέ· ιδού, σι έκαμες τον ουρανόν και την γην εν τη δυνάμει σου τη μεγάλη και εν τω βραχίονί σου τα εξηπλωμένων δεν είναι ουδέν πράγμα δύσκολον εις σε. **18** Κάμνεις ἔλεος εις χιλιάδας και ανταποδίδεις την ανομίαν των πατέρων εις τον κόλπον των τέκνων αυτών μετ' αυτούς ο Θεός ο μέγας, ο ισχυρός, Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού. **19** μέγας εν βουλῇ και δυνατός εν ἔργοις διότι οι οφθαλμοί σου είναι ανεωγμένοι επι πάσας τας οδούς των νιών των ανθρώπων, διά να δώσης εις έκαστον κατά τας οδούς αυτού και κατά τον

καρπόν των ἔργων αυτού· **20** ὥστις ἔκαμες σημεία και τέρατα εν τη γη της Αιγύπτου, γνωστά ἔως της ημέρας ταύτης, και εν Ισραὴλ και εν ανθρώποις και ἔκαμες εις σεαυτὸν ὄνομα, ως την ημέραν ταύτην. **21** και εξῆγαγες τον λαόν σου τον Ισραὴλ εκ γης Αιγύπτου με σημεῖα και με τέρατα και με κραταίνων χείρα και με βραχίονα εξηπλωμένον και με τρόμον μέγαν· **22** και ἔδωκας εις αυτούς την γην ταύτην, την οποίαν ὠμόσας προς τους πατέρας αυτών να δώσης εις αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **23** και εισήλθον και εκληρονόμησαν αυτήν· αλλά δεν υπήκουσαν εις την φωνήν σου ουδέ περιεπάτησαν εν τω νόμῳ σου· δεν ἔκαμον ουδέν εκ πάντων ὥστα προσέταξας εις αυτούς να κάμωσι· διά τούτο επέφερες επ' αυτούς ἀπάν τούτο το κακόν. **24** Ιδού, τα χαρακώματα ἐφθασαν εις την πόλιν, διά να κυριεύσωσιν αυτήν· και η πόλις εδόθη εις την χείρα των Χαλδαίων των πολεμούντων κατ' αυτής, εξ αιτίας της μαχαίρας και της πείνης και του λοιμού· και ὁ, τι ελάλησας, ἔγινε· και ιδού, βλέπεις· **25** και σι είπας προς εμέ, Κύριε Θεέ, Αγόρασον εις σεαυτόν τον αγρόν δι' αργυρίου και παραστήσον μάρτυρας· και η πόλις εδόθη εις την χείρα των Χαλδαίων. **26** Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **27** Ιδού, εγώ είμαι Κύριος ο Θεός πάσης σαρκός· είναι τι πράγμα δύσκολον εις εμέ; **28** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εις την χείρα των Χαλδαίων και εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος, και θέλει κυριεύσει αυτήν· **29** και οι Χαλδαίοι οι πολεμούντες κατά της πόλεως ταύτης θέλουσιν ελθεί και βάλει πυρ εις την πόλιν ταύτην και κατακαύσει αυτήν και τας οικίας, επι τα δώματα των οποίων εθυμίαζον εις τον Βάαλ και ἔκαμνον σπονδάς εις ἀλλούς θεούς, διά να με παροργίσωσι. **30** Διότι οι υιοί Ισραὴλ και οι υιοί Ιούδα κακόν μόνον ἔκαμνον ενώπιον μου εκ νεότητος αυτών διότι οι υιοί Ισραὴλ ἄλλο δεν ἔκαμνον, πάρα να με παροργίζωσι διά των ἔργων των χειρών αυτών, λέγει Κύριος. **31** Διότι η πόλις αύτη εστάθη εις εμέ ερεθισμός της οργής μου και του θυμού μου, αφ' ης ημέρας ωκοδόμησαν αυτήν ἔως της ημέρας ταύτης, διά να απορρίψω αυτήν απ' ἐμπροσθέν μου, **32** ἐνέκεν πάσης της κακίας των νιών Ισραὴλ και των νιών Ιούδα, την οποίαν ἔκαμνον διά να με παροργίσωσιν, αυτοί, οι βασιλεῖς αυτών, οι ἀρχοντες αυτών, οι ιερείς αυτών και οι προφήται αυτών και οι ἀνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. **33** Και ἐστρέψαν νώτα προς εμέ και ουχί πρόσωπον και εδιδάσκον αυτούς εγειρόμενος πρῶτον και διδάσκον, πλὴν δεν ἤκουσαν, ὥστε να λάβωσι παιδείαν· **34** αλλ' ἔθεσαν τα βθελύγματα αυτών εν τω οίκω, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, διά να μιάνωσιν αυτόν. **35** Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς τόπους του Βάαλ τους εν τη φάραγγι του υιού Εννόμη, διά να διαπεράσωσι τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών διά του πυρός εις τον Μολόχ· το οποίον δεν προσέταξα εις αυτούς ουδέ ανέβη επί την καρδίαν μου, να πράξωσι το βθελύγμα τούτο, ὥστε να κάμωσι τον Ιούδαν να αμαρτάνη. **36** Και τώρα διά ταύτη ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραὴλ, περί της πόλεως ταύτης, περί της ημετέ λέγετε, Θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος, διά μαχαίρας και διά πείνης και διά λοιμού· **37** Ιδού, θέλω συνάξει αυτούς εκ πάντων των τόπων, όπου εδίωξα αυτούς εν τη οργή μου και εν τω θυμῷ μου και εν τη μεγάλῃ αγανακτήσει μου· και θέλω επιστρέψει αυτούς εις τον τόπον τούτον και θέλω κατοικίσει αυτούς εν ασφαλείᾳ· **38** και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι θεός αυτών· **39** και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν μίαν και οδόν μίαν, διά να με φοβώνται πάσας τας ημέρας, διά το καλόν

αυτών και των τέκνων αυτών μετ' αυτούς. **40** και θέλω κάμει διαθήκην αιώνιον προς αυτούς, ότι δεν θέλω αποστρέψει απ' οπίσω αυτών, διά να αγαθοποιώ αυτούς· και θέλω δώσει τον φόβον μου εις τας καρδίας αυτών, διά να μη αποστατήσωσιν απ' εμού. **41** και θέλω ευφραίνεσθαι επ' αυτούς εις το να αγαθοποιώ αυτούς, και θέλω φυτεύσει αυτούς εν τη γη ταύτη κατά αλήθειαν, εξ δόλης μου της καρδίας και εξ δόλης μου της ψυχής. **42** Διότι ούτω λέγει Κύριος Καθώς επέφερα επί τούτον τον λαόν πάντα ταύτη τα μεγάλα κακά, ούτω θέλω επιφέρει επ' αυτούς πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ ελάλησα περί αυτών. **43** Και θέλουσιν αποκτηθή αγροί εν τη γη ταύτη, περί της οποίας σεις λέγετε, Είναι έρημος χωρίς ανθρώπους ή κτίνους· παρεδόθη εις την χείρα των Χαλδαίων. **44** Θέλουσιν αγοράζει αγρούς δι' αργυρίου και υπογράφει συμφωνητικά και σφραγίζει και θέλουσιν παριστάνει μάρτυρας, εν τη γη Βενιαμίν και εν τοις πέριξ Ιερουσαλήμ και εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πόλεσι της ορεινής και εν ταις πόλεσι της πεδινής και εν ταις πόλεσι του νότου· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών, λέγει Κύριος.

33 Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν εκ δευτέρου, ενώ αυτός ἦτοι ἐτί κεκλεισμένος εν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο κτίσας αυτήν· Κύριος ο πλάσας αυτήν διά να στερεώσῃ αυτήν· Κύριος τὸ ὄνομα αυτού. **3** Κράξον πρὸς εμέ καὶ θέλω σοὶ αποκριθῆ καὶ σοὶ δεῖξει μεγάλα καὶ απόκρυφα, τὰ οποία δεν γνωρίζεις. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θέός του Ιεραήλ περὶ τῶν οικιῶν τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ τῶν οικιῶν τῶν βασιλέων του Ιούδα, αἵτινες θέλουσι καταστραφῆ από χαρακωμάτων καὶ από μαχαίρας, **5** τῶν ερχομένων διά να πολεμήσωσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ διά να εμπλήσωσιν αυτάς με τὰ πτώματα τῶν ανθρώπων, τοὺς οποίους εγὼ θέλω πατάξει εν τῇ ὥρᾳ μου καὶ εν τῷ θυμῷ μου καὶ διά πάσας τὰς κακίας τῶν οποίων ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου απὸ τῆς πόλεως ταύτης. **6** Ιδού, εγὼ θέλω φέρει εἰς αυτὴν υγιείαν καὶ ίασιν καὶ θέλω ιατρεύσει αυτούς, καὶ θέλω κάμει αυτούς να ίδωσιν αφθονίαν ειρήνης καὶ αληθείας. **7** Και θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιούδα καὶ την αιχμαλωσίαν του Ιεραήλ, καὶ θέλω οικοδομήσει αυτούς ως τὸ πρότερον; **8** καὶ θέλω καθαρίσει αυτούς απὸ πάσης τῆς ανομίας αυτών, με την οποίαν ημάρτησαν εἰς εμέ· καὶ θέλω συγχωρήσει πάσας τὰς ανομίας αυτών, με τὰς οποίας ημάρτησαν εἰς εμέ καὶ με τὰς οποίας απεστάτησαν απ' εμού. **9** Και η πόλις αὕτη θέλει εἰσθαι εἰς εμέ ὄνομα ευφροσύνης, αἵνεσις καὶ δόξα ἐμπροσθεῖν πάντων τῶν εθνῶν τῆς γῆς, τὰ οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ κάμνω εἰς αυτούς· καὶ θέλουσιν εκπλαγῆ καὶ τρομάξει διά πάντα τα αγαθά καὶ διά πάσαν την ειρήνην, την οποίαν θέλω κάμει εἰς αυτήν. **10** Ούτω λέγει Κύριος· Πάλιν θέλει ακουσθῆνειν τῷ τόπῳ τούτῳ, περὶ τοῦ οποίου σεις λέγετε, Είναι έρημος, χωρίς ανθρώπους καὶ χωρίς κτήνους, **11** η φωνή τῆς χαράς καὶ η φωνή τῆς ευφροσύνης, η φωνή του νυμφίου καὶ η φωνή της νύμφης, φωνή των λεγόντων. Αινείτε τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, διότι αγαθός ο Κύριος, διότι τὸ ἔλεος αυτού μένει εἰς τὸν αἰώνα· καὶ τῶν προσφερόντων ευχαριστηρίους προσφοράς εἰς τὸν οἶκον του Κυρίου· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν τῆς γῆς, ως τὸ πρότερον, λέγει Κύριος. **12** Ούτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων· Πάλιν εν τῷ τόπῳ τούτῳ δόστι είναι έρημος, χωρίς ανθρώπους καὶ χωρίς κτήνους, καὶ εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτού, θέλουσιν

εἰσθαι μάνδραι ποιμένων διά να αναπαύωσι τα ποιμνία. **13** Εν ταις πόλεσι τῆς ορεινῆς, εν ταις πόλεσι της πεδινῆς καὶ εν ταις πόλεσι τοῦ νότου καὶ εν τῇ γῇ Βενιαμίν καὶ εν τοῖς πέριξ τῆς Ιερουσαλήμ καὶ εν ταις πόλεσι τοῦ Ιούδα θέλουσι περάσει πάλιν τα ποιμνία υπὸ την χείρα του αριθμούντος, λέγει Κύριος. **14** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω εκτελέσει τον αγαθόν εκείνον λόγον, τον οποίον ελάλησα περὶ του οίκου Ιεραήλ καὶ περὶ του οίκου Ιούδα. **15** Εν ταις ημέραις εκείναις καὶ εν τω καιρῷ εκείνω θέλω αναβλαστήσει εἰς τὸν Δαβίδ βλαστόν δικαιοσύνης, καὶ θέλει εκτελέσει κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εν τῇ γῇ. **16** Εν εκείναις ταις ημέραις ο Ιούδας θέλει σωθῆ καὶ η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικήσει εν ασφαλείᾳ· καὶ τούτο είναι τὸ όνομα, με το οποίον θέλει ονομασθῆ, Ο Κύριος η δικαιοσύνη ημών. **17** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλει λείψει απὸ του Δαβίδ ἀνθρωπός καθήμενος επὶ τον θρόνον του οίκου Ιεραήλ· **18** ούτε απὸ των ιερέων των Λευΐτών θέλει λείψει ἀνθρωπός ενώπιον μου, διά να προσφέρει ολοκαυτώματα καὶ να καίνη προσφοράς εξ ἀλφίτων καὶ να κάμνη θυσίας πάσας τας ημέρας. **19** Και ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ιερεμίαν λέγων, **20** Ούτω λέγει Κύριος· Εάν ἡναὶ δυνατόν να καταλάσθη τὴν διαθήκην μου τῆς ημέρας καὶ τὴν διαθήκην μου τῆς νυκτός, ὥστε να μη ἡναὶ πλέον ημέρα καὶ νυνὲ εν τῷ καιρῷ αυτῶν, **21** τότε θέλει δυνηθῆ να καταλυθῆ καὶ η διαθήκη μου πρὸς τὸν Δαβίδ τον δούλον μου, ὥστε να μη ἔχῃ ιερὸν διά να βασιλεύῃ επὶ τον θρόνον αυτού, καὶ η πρὸς τους Λευΐτας τους ιερείς, τους λειτουργούντας μου. **22** Καθὼς η στρατιά του ουρανού δεν δόναται να αριθμηθῇ ουδέ η ἀμμὸς τῆς θαλάσσης να μετρηθῇ, ούτω θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα Δαβίδ τον δούλον μου καὶ τους Λευΐτας τους λειτουργούντας εἰς εμέ. **23** Και ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ιερεμίαν, λέγων, **24** Δεν είδες τι ελάλησεν ο λαός οὗτος, λέγων, Τας δύν οικογενείας, τας οποίας ο Κύριος εξέλεξεν, απέρριψεν αυτάς· ούτως αυτοῖς κατεφρόνησαν τὸν λαόν μου, ὥστε δεν λογίζεται πλέον έθνος εἰς αυτούς. **25** Ούτω λέγει Κύριος· Εάν δεν ἔκαμον τὴν διαθήκην μου τῆς ημέρας καὶ τῆς νυκτός, καὶ εάν δεν διέταξα τους νόμους του ουρανού καὶ τῆς γῆς, **26** τότε θέλω απορρίψει τὸ σπέρμα του Ιακώβ καὶ του Δαβίδ τον δούλον μου, ὥστε να μη λάβω εκ του σπέρματος αυτού κυβερνήτας επὶ το σπέρμα του Αβραάμ, του Ισαάκ καὶ του Ιακώβ διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών καὶ θέλω οικτείρει αυτούς.

34 Ο λόγος ο γενόμενος πρὸς Ιερεμίαν παρὰ Κυρίου, ὅτε Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνος καὶ πάσα δύναμις αυτού καὶ πάντα τα βασιλεία της γῆς τα υποκείμενα υπὸ την χείρα αυτού καὶ πάντες οι λαοί επολέμουν κατὰ της Ιερουσαλήμ καὶ κατὰ πασῶν των πόλεων αυτῆς, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο Θέός του Ιεραήλ· Υπαγε καὶ λάλησον πρὸς τὸν Σεδεκίαν τὸν βασιλέα του Ιούδα καὶ εἰπε πρὸς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εἰς την χείρα του βασιλέως τῆς Βαβυλώνος, καὶ θέλει κατακαύσει αυτήν εν πυρί· **3** καὶ συ δεν θέλεις εκφύγει εἰκ της χειρός αυτού, αλλ' εξάπαντος θέλεις πιασθῆ καὶ παραδοθῆ εἰς την χείρα αυτού· καὶ οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεῖ τους οφθαλμούς του βασιλέως τῆς Βαβυλώνος, καὶ το σόμα αυτού θέλει λαλήσει εἰς το σόμα σου, καὶ θέλεις υπάγει εἰς την Βαβυλώνα. **4** Άκουσον δύμως τον λόγον του Κυρίου, Σεδεκία βασιλεύ του Ιούδα· ούτω λέγει Κύριος περὶ σού· Δεν θέλεις αποθάνει διά μαχαίρας· **5** εν ειρήνη θέλεις αποθάνει, καὶ κατά τας καύσεις τας εἰς τους πατέρας σου, τους προγενεστέρους βασιλείς, τους υπάρχαντας πρὸ σου, ούτω θέλουσι κάμει καύσεις εἰς σέ· και

θέλουσι κλαύσει, λέγοντες, Ουαί, Κύριε: διότι εγώ ελάλησα τον λόγον, λέγει Κύριος. **6** Και ελάλησεν Ιερεμίας ο προφήτης προς Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα πάντας τους λόγους τούτους εν Ιερουσαλήμ: **7** το δε στράτευμα του βασιλέως της Βαβυλώνος επολέμει κατά της Ιερουσαλήμ και κατά πασών των πόλεων του Ιούδα των εναπολειφθεισών, κατά της Λαχείς και κατά της Αζηκά: διότι αὗται εναπελείφθησαν εν ταῖς πόλεσιν Ιούδα, πόλεις οχυραί. **8** Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, αφού ο βασιλεὺς Σεδεκίας ἔκαμε συνθήκην μετά παντός του λαού του εν Ιερουσαλήμ, διά να κηρύξῃ εἰς αυτούς ἀφεσιν: **9** ώστε να αποπέμψῃ ἔκαστος τον δούλον αυτού και ἔκαστος την δούλην αυτού, Εβραίον ἢ Εβραίαν, ελευθέρους, διά να μη ἔχῃ μηδείς δούλον Ιουδαίον αδελφόν αυτού: **10** καὶ ήκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ παῖς οἱ λαός, οι εισελθόντες εἰς τὴν συνθήκην, τον να αποπέμψωσιν ἔκαστος τον δούλον αυτού και ἔκαστος την δούλην αυτού ελευθέρους, ώστε να μη ἔχωσι πλέον δούλους αυτούς υπήκουσαν λοιπόν και απέπεμψαν: **11** μετὰ τάῦτα ὁμῶς τους δούλους και τας δούλας, τους οποίους απέπεμψαν ελευθέρους, ἔκαμον να επιστρέψωσι, και καθυτεβάλον αυτούς να ἦναι δούλοι και δούλαι: **12** και ἐγείνει λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ: Εγώ ἔκαμον διαθήκην προς τους πατέρας σας, καθ' ην μέραν εξῆγαγον αυτούς εκ γῆς Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, λέγων, **14** Εν τω τέλει επτά ετῶν αποπέμψατε ἔκαστος τον αδελφόν αυτού τον Εβραίον, ὅστις επωλήθη εἰς σε και σε υπηρέτησεν εξ ἔτη τότε θελεῖς αποπέμψει αυτὸν ελεύθερον από σού ἀλλ' οι πατέρες σας δεν μου ἤκουσαν ουδὲ ἐκλιναν το ωτίον αυτών. **15** Και σεις τώρα είχετε επιστρέψει και κάμει το ευθές ενώπιον μου, κηρύττοντες ἔκαστος ἀφεσιν εἰς τον πλησίον αυτού· και είχετε κάμει συνθήκην ενώπιον μου εν τω οίκω, εφ' ον εκλήθη το ὄνομά μου: **16** αλλ' επεστρέψατε και εμιάνατε το ὄνομά μου, και εκάμετε ἔκαστος τον δούλον αυτού και ἔκαστος την δούλην αυτού να επιστρέψωσι, τους οποίους είχετε αποπέμψει ελευθέρους κατά την θέλησιν αυτών, και καθυπεβάλετε αυτούς διά να ἦναι εἰς εσάς δούλοι και δούλαι. **17** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος: Σεις δεν μου ἤκουσατε, να κηρύξῃτε ἀφεσιν ἔκαστος εἰς τον αδελφόν αυτού και ἔκαστος εἰς τον πλησίον αυτού· ιδού λοιπόν, λέγει Κύριος, εγώ κηρύττω αφεσιν εναντίον σας εἰς την μάχαιραν, εἰς τον λοιμὸν και εἰς την πείναν· καὶ θέλω σας παραδώσει εἰς διαποτάριν εν πάσι τοις βασιλείοις της γῆς. **18** Και θέλω παραδώσει τους ανθρώπους τους αθετήσαντας την διαθήκην μου, οἵτινες δεν εξετέλεσαν τους λόγους της διαθήκης, την οποίαν ἔκαμον ενώπιον μου, ότε ἐσχισαν τον μόσχον εἰς δύο και επέρασαν μεταξύ των τιμημάτων αυτού, **19** τους ἄρχοντας του Ιούδα και τους ἄρχοντας της Ιερουσαλήμ, τους ευνούχους και τους ιερείς και πάντα τον λαόν του τόπου, οἵτινες επέρασαν μεταξύ των τιμημάτων του μόσχου: **20** και θέλω παραδώσει αυτούς εἰς την χείρα των εχθρών αυτών και εἰς την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών· τα δε πτώματα αυτών θέλουσιν είσθαι διά τροφήν εἰς τα πετεινά του ουρανού και εἰς τα θηρία της γῆς. **21** Και Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και τους ἄρχοντας αυτού θέλω παραδώσει εἰς την χείρα των εχθρών αυτών και εἰς την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών και εἰς την χείρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνος, οἵτινες ανεχώρησαν από εσάς. **22** Ιδού, θέλω προστάξει, λέγει Κύριος, και θέλω επιστρέψει αυτούς εἰς την πόλιν τάυτην· και θέλουσι πολεμήσει κατ' αυτής και κυριεύσει αυτήν και κατακαύσει αυτήν εν πυρί· και θέλω κάμει ερήμωσιν τας πόλεις του Ιούδα, ώστε να μη υπάρχῃ ο κατοικών.

αυτήν και κατακαύσει αυτήν εν πυρί· και θέλω κάμει ερήμωσιν τας πόλεις του Ιούδα, λέγων, **2** Υπαγε προς τον οίκον των Ρηχαβιτών και λάλησον προς αυτούς και φέρε αυτούς εἰς τον οίκον του Κυρίου, εἰς εν των δωματίων, και πότισον αυτούς οίνον. **3** Τότε ἐλαφον Ιααζανίαν, τον νιόν του Ιερεμίου, νιού του Χαβασινία, και τους αδελφούς αυτού και πάντας τους νιούς αυτού και πάντα τον οίκον των Ρηχαβιτών, **4** και ἐφερα αυτούς προς τον οίκον του Κυρίου, εἰς το δωμάτιον των νιών του Ανάν, νιού του Ιγδαλίου, ανθρώπου του Θεού, το οπόιον ήτο πλησίον του δωματίου των αρχόντων του επί του δωματίου του Μαασίου νιού του Σαλλούμ, τον φύλακος της αυλής: **5** και έθεσα ἐμπροσθεν των νιών του οίκου των Ρηχαβιτών αγγεία πλήρη οίνου και ποτήρια, και είπα προς αυτούς, Πίετε οίνον. **6** Και είπον, Δεν θέλομεν πιει οίνον· διότι Ιωναδάβ, ο νιός του Ρηχάβ, ο πατήρ ημών, προσέταξεν εἰς ημάς λέγων, Δεν θέλετε πιει οίνον, σεις και οι νιοί σας, εἰς τον αιώνα: **7** ουδὲ οικάν θέλετε οικοδομήσει ουδὲ σπέρμα θέλετε σπείρει ουδέ αμπελώνα θέλετε φυτεύσει ουδὲ θέλετε έχει· αλλ' εν σκηναίς θέλετε κατοικεῖ πάσας τας ημέρας σας, διά να ζήσητε πολλάς ημέρας επί της γης, εν ή παροικείτε. **8** Και υπηκούσαμεν εἰς την φωνήν του Ιωναδάβ, νιού του Ρηχάβ, του πατρός ημών, κατά πάντα οσα προσέταξεν εἰς ημάς, να μη πίωμεν οίνον πάσας τας ημέρας ημών, ημείς, αι γυναίκες ημών, οι νιοί ημών και αι θυγατέρες ημών: **9** μηδὲ να οικοδομήσωμεν οικίας διά να κατοικώμεν· και δεν είχομεν αμπελώνα ή αγρόν ή σπέρμα: **10** αλλά κατωκήσαμεν εν σκηναίς και υπηκούσαμεν και επράξαμεν κατά πάντα οσα προσέταξεν εἰς ημάς Ιωναδάβ ο πατήρ ημών: **11** ότε όμως Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος ανέβη εἰς τον τόπον, είπομεν, Έλθετε και ας υπάγωμεν εἰς Ιερουσαλήμ, εξ αιτίας του στρατεύματος των Χαλδαίων και εξ αιτίας του στρατεύματος των Συρίων και κατοικούμεν εν Ιερουσαλήμ. **12** Και ἐγείνει λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **13** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Υπαγε και ειπέ προς τους ανθρώπους του Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, Δεν θέλετε λάβει παιδείαν διά να ακούητε τους λόγους μου; λέγει Κύριος. **14** Οι μεν λόγοι του Ιωναδάβ, νιού του Ρηχάβ, δύστις προσέταξεν εἰς τους νιούς αυτού να μη πίνωσιν οίνον, εξετελέσθησαν και ἔως της ημέρας ταύτης δεν πίνουσι, διότι υπακούουσιν εἰς την προσταγήν του πατρός αυτών· εγώ δε ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωΐ και λαλών, πλην δεν μου ηκούσατε. **15** Και απέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωΐ και αποστέλλων, λέγων, Επιστρέψατε ήδη ἔκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και διορθώσατε τας πράξεις υμών και μη υπάγετε οπίσα άλλων θεών διά να λατρεύητε αυτούς, και θέλετε κατοικήσει εν τη γη, την οποίαν ἔδωκα εἰς εσάς και εἰς τους πατέρας σας αλλά δεν εκλίνατε το ωτίον σας και δεν μου εισηκούσατε. **16** Επειδή οι νιοί του Ιωναδάβ νιού του Ρηχάβ εξετέλεσαν την προσταγήν του πατρός αυτών, την οποίαν προσέταξεν εἰς αυτούς, ο δε λαός ούτος δεν μου εισήκουσε, **17** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω φέρει επί τον Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πάντα τα κακά, τα οποία ελάλησα κατ' αυτών, διότι ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν, και ἔκραξα προς αυτούς και δεν απεκρίθησαν. **18** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον οίκον των Ρηχαβιτών, Ούτω λέγει ο Κύριος

των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Επειδή υπηκούσατε εις την προσταγήν Ιωναδάβ του πατρός σας και εφυλάξατε πάσας τας εντολάς αυτού και εκάμετε κατά πάντα ὄσα προσέταξεν εἰς εσάς, **19** διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: δεν θέλει λείψει ἀνθρώπος από του Ιωναδάβ γιού του Ρηχάβ παριστάμενος ενώπιον μου εις τον αιώνα.

36 Και εν τω τετάρτῳ ἐτεί του Ιωακείμ, γιού του Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, ἔγεινεν ο λόγος ούτος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Λάβε εις σεαυτόν τόμον βιβλίου και γράψον εν αυτῷ πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σε κατά του Ισραήλ και κατά του Ιούδα και κατά πάντων των εθνών αφ' ης ημέρας ελάλησα προς σε, από των ημερών του Ιωσίου ἔως της ημέρας ταύτης: **3** ίσως ακούσῃ ο οίκος Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία εγώ βουλεύομαι να κάμω εις αυτούς, ὥστε να επιστρέψωσιν ἔκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και να συγχρήσω την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών. **4** Και εκάλεσεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ τον γιον του Νηρίου, και ο Βαρούχ ἔγραψεν εκ στόματος του Ιερεμίου πάντας τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε προς αυτόν, επί τόμου βιβλίου. **5** Και προσέταξεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ, λέγων, Εγώ εἴμαι υπό φύλαξιν: δεν δύναμαι να εισέλθω εις τον οίκον του Κυρίου! **6** διά τούτο εἰσελθε συ και ανάγνωσον εν τω τόμῳ, τον οποίον ἔγραψας εκ στόματός μου τους λόγους του Κυρίου, εις τα ὡτα του λαού εν τω οίκω του Κυρίου εν ημέρᾳ νηστείας: και θέλεις προσέτι αναγνώσει αυτούς εις τα ὡτα παντός του Ιούδα, όσοι ἔρχονται εκ των πόλεων αυτών: **7** ίσως η δέσης αυτών φθάσῃ ενώπιον του Κυρίου και επιστρέψωσιν ἔκαστος από της οδού αυτού της πονηράς διότι μέγας είναι ο θυμός και η οργή, την οποίαν ο Κύριος ελάλησε κατά του λαού τούτου. **8** Και ἔκαμεν ο Βαρούχ ο νιός του Νηρίου κατά πάντα ὄσα προσέταξεν εις αυτόν Ιερεμίας ο προφήτης, αναγνώσας εν τω βιβλίῳ τους λόγους του Κυρίου εν τω οίκω του Κυρίου. **9** Και εν τω πέμπτῳ ἐτεί του Ιωακείμ, γιού του Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, εν τω εννάτῳ μηνὶ, εκήρυξαν νηστείαν ενώπιον του Κυρίου πας ο λαός εν Ιερουσαλήμ και πας ο λαός ο ερχόμενος εκ των πόλεων Ιούδα εις Ιερουσαλήμ. **10** Και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εν τω βιβλίῳ τους λόγους του Ιερεμίου εν τω οίκω του Κυρίου, εν τω δωματίῳ του Γεμαρίου, γιού του Σαφάρ, του γραμματέως, εν τη αιλή τη ἀνώ, εν τη εισόδῳ της νέας πύλης του οίκου του Κυρίου, εις τα ὡτα παντός του λαού. **11** Και ἤκουσε Μιχαΐας ο νιός του Γεμαρίου, γιού του Σαφάρ, εκ του βιβλίου πάντας τους λόγους του Κυρίου, **12** και κατέβη προς τον οίκον του βασιλέως, εις το δωμάτιον του γραμματέως και ιδού, πάντες οι ἄρχοντες εκάθητον εκεί, Ελισαμά ο γραμματεύς και Δελαΐας ο νιός του Σεμαΐου και Ελναθάν ο νιός του Αχβώρ και Γεμαρίας ο νιός του Σαφάρ και Σεδεκίας ο νιός του Ανανίου και πάντες οι ἄρχοντες. **13** Και ανήγγειλε προς αυτούς ο Μιχαΐας πάντας τους λόγους τους οποίους ἤκουσεν, ότε ο Βαρούχ ανεγίνωσκε το βιβλίον εις τα ὡτα του λαού. **14** Και απέστειλαν πάντες οι ἄρχοντες προς τον Βαρούχ Ιούδει τον γιον του Νεθανίου, γιού του Σελεμίου, γιού του Χουσεί, λέγοντες, Τον τόμον, τον οποίον ανέγνωσας εις τα ὡτα του λαού, λάβε αυτόν εις την χείρα σου και ελθε. Και ἔλαβεν ο Βαρούχ ο νιός του Νηρίου τον τόμον εις την χείρα αυτού και ἤλθε προς αυτούς. **15** Και είπον προς αυτόν, Κάθησον τώρα και ανάγνωσον τώρα εις τα ὡτα ημών: και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εις τα ὡτα αυτών. **16** Και ως ἤκουσαν πάντας τους λόγους, εξεπλάγησαν προς αλλήλους και είπον προς τον Βαρούχ, Θέλομεν βεβαίως αναγγείλει προς τον

βασιλέα πάντας τους λόγους τούτους. **17** Και ηρώτησαν τον Βαρούχ, λέγοντες, Ειπέ προς ημάς τώρα, πως ἔγραψας πάντας τους λόγους τούτους εκ του στόματος αυτού; **18** Και είπε προς αυτούς ο Βαρούχ, Από το στόματος αυτού προέφερε προς εμέ πάντας τους λόγους τούτους, και εγώ ἔγραψον με μελάνην εν τω βιβλίῳ. **19** Και είπον οι ἄρχοντες προς τον Βαρούχ, Υπαγε, κρύφθητι, συ και ο Ιερεμίας και ἀνθρώπος ας μη εξεύρη που είσθε. **20** Και εισίλθον προς τον βασιλέα εις την αυλήν αφήκαν ὄμως τον τόμον εν τω δωματίῳ Ελισαμά του γραμματέως και ανήγγειλαν εις τα ὡτα του βασιλέως και εις τα ὡτα πάντων των αρχόντων των παρεστώτων περί τον βασιλέα. **21** Και απέστειλεν ο βασιλεύς τον Ιούδει να λάβῃ τον τόμον και ἔλαβεν εκ του δωματίου Ελισαμά του γραμματέως. Και ανέγνωσεν αυτόν ο Ιούδει εις τα ὡτα του βασιλέως και εις τα ὡτα πάντων των αρχόντων των παρεστώτων περί τον βασιλέα. **22** Ο δε βασιλεύς εκάθητο εν τω οίκω τω χειμερινώ, εν τω εννάτῳ μηνὶ, και ἦτο ἐμπροσθεν αυτού εστία καίουσα. **23** Και καθώς ο Ιούδει ανεγίνωσκε τρεις και τέσσαρας σελίδας, εκείνος ἔκοπτεν αυτό διά του μαχαριδίου του γραμματέως και ἔρριπτεν εις το πυρ το επί της εστίας, εωσού κατηνάλωθη ἄπας ο τόμος εν τω πυρί τω επί της εστίας. **24** Και δεν επτρόμαζαν ουδὲ διέσχισαν τα ιμάτια αυτών ο βασιλεύς και πάντες οι δούλοι αυτού οι ακούσαντες πάντας τους λόγους τούτους. **25** Και ενώ, μάλιστα ο Ελναθάν και ο Δελαΐας και ο Γεμαρίας εμείστειν προς τον βασιλέα, να μη καύση τον τόμον, δεν ἤκουσεν αυτούς. **26** Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον Ιεραμέήλ τον γιον του Αμμέλεχ και τον Σεραΐαν τον γιον του Αζριήλ και τον Σελεμίαν τον γιον του Αβδιήλ, να πάσσωσι τον Βαρούχ τον γραμματέα και τον Ιερεμίαν τον προφήτην πλην ο Κύριος ἔκρυψεν αυτούς. **27** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, αφού ο βασιλεύς κατέκαυσε τον τόμον και τους λόγους, τους οποίους ἔγραψεν ο Βαρούχ εκ στόματος του Ιερεμίου, λέγων, **28** Λάβε πάλιν εις σεαυτόν ἄλλον τόμον και γράψον επ' αυτώ πάντας τους προτέρους λόγους, οίτινες ήσαν εν τω πρώτῳ τόμῳ, τον οποίον κατέκαυσεν Ιωακείμ ο βασιλεύς του Ιούδα: **29** και προς τον Ιωακείμ, τον βασιλέα του Ιούδα, θέλεις ειπεί, Ούτω λέγει Κύριος Συ κατέκαυσας τον τόμον τούτον, λέγων, Διά τι ἔγραψας εν αυτώ, λέγων, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνος θέλει ελθεῖ εξάπαντος και θέλει εξολοθρεύσει την γην ταύτην και κάμει να εκλείψῃ απ' αυτής ἀνθρώπος και κτήνος; **30** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περὶ τον Ιωακείμ τον βασιλέως του Ιούδα: δεν θέλει ἔχει καθήμενον επί του θρόνου του Δαφίδ-και το πτώμα αυτού θέλει εκριθῆ την ημέραν εις το καύμα και την νύκτα εις τον παγετόν: **31** και θέλω παίδευσέ αυτόν διά την ανομίαν αυτών: και θέλω φέρει επ' αυτούς και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και επί τους ανθρώπους του Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία ελάλησα προς αυτούς και δεν ἤκουσαν. **32** Και ἔλαβεν ο Ιερεμίας ἄλλον τόμον και ἔδωκεν αυτόν διά την ανομίαν αυτών: και θέλω φέρει επ' αυτούς και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και επί τους ανθρώπους του Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία ελάλησε διά Ιερεμίου του προφήτου. **33** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Ιεσούχαλ τον Σελεμίου και τον

37 Και εβασίλευσε Σεδεκίας ο βασιλεύς, ο νιός του Ιωσίου, αντί Χονίου γιού του Ιωακείμ, τον οποίον Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος κατέστησε βασιλέα εν τη γη Ιούδα. **2** Και δεν ἤκουσεν αυτός και οι δούλοι αυτού και ο λαός του τόπου τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε διά Ιερεμίου του προφήτου. **3** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Ιεσούχαλ γιον του Σελεμίου και τον

Σοφονίαν νιόν του Μαασίου, τον ιερέα, προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, Δείθητι, παρακαλώ, υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών. **4** Ο δε Ιερεμίας εισήρχετο και εξήρχετο μεταξύ του λαού, και δεν είχον βάλει αυτόν εις φυλακήν. **5** Και εξήλθε το στράτευμα του Φαραώ εκ της Αιγύπτου και ότε οι Χαλδαίοι οι πολιορκούντες την Ιερουσαλήμ ήκουσαν την φήμην αυτών, ανεχώρησαν από Ιερουσαλήμ. **6** Και ἔγιεν λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, **7** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ούτω θέλετε ειπεῖ προς τον βασιλέα του Ιούδα, δόστις απέστειλεν υμάς προς εἴμε διά να με ερωτήσῃς· Ιδού, το στράτευμα του Φαραώ το εξελθόν εις βοήθειαν υμών θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού, την Αίγυπτον· **8** και οι Χαλδαίοι θέλουσιν επαναστρέψει και πολεμήσει κατά της πόλεως ταύτης και θέλουσι κυριεύσει αυτήν και κατακαύσει αυτήν εν πυρί. **9** Ούτω λέγει Κύριος Μή πλανάσθε, λέγοντες, οι Χαλδαίοι εξάπαντος θέλουσιν απέλθει αφ' ημών επειδή δεν θέλουσιν απέλθει. **10** Διότι και αν πατάξητε ἄπαν το στράτευμα των Χαλδαίων, το οποίον σας πολεμεί, και εναπολειφθώστι πεπληγωμένοι τινές μεταξύ αυτών, ούτοι θέλουσι σηκωθῆ ἔκαστος εκ της σκηνῆς αυτού και κατακαύσει την πόλιν ταύτην εν πυρί. **11** Και οτε το στράτευμα των Χαλδαίων απήλθεν από Ιερουσαλήμ διά τον φόρον του στρατεύματος του Φαραώ, **12** τότε εξήλθεν ο Ιερεμίας εξ Ιερουσαλήμ, διά να υπάγη εις την γην Βενιαμίν, ὥστε να υπεκφύγῃ εκείθεν μεταξύ του λαού. **13** Και ὅτε αυτός ἤλθεν εις την πόλην Βενιαμίν, ο αρχηγός της φρουράς ευρίσκετο εκεί, του οποίου το όνομα ἡτο Ιρεῖας νιός του Σελεμίου, υιού του Ανανίου· και επίασε τον Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, Σὺ προσφεύγεις προς τους Χαλδαίους. **14** Και είπεν ο Ιερεμίας, Ψεύδος είναι· ἐγώ δεν προσφεύγω προς τους Χαλδαίους. Πλὴν δεν ἤκουσεν αυτόν· και επίασεν ο Ιρεῖας τον Ιερεμίαν και ἐφέρεν αυτόν προς τους ἀρχοντας. **15** Και ὠργίσθησαν οι ἀρχοντες κατά του Ιερεμίου και επάταξαν αυτόν και εφυλάκισαν αυτόν εν τη οικία Ιωνάθαν τον γραμματέως, διότι ταύτην είχον κάμει δεσμωτήριον. **16** Ὁτε δε ο Ιερεμίας εισήλθεν εις τον λάκκον και εις τας κρύπτας και εκάθισεν ο Ιερεμίας εκεί πολλάς ημέρας, **17** τότε απέστειλε Σεδεκίας ο βασιλεύς και ἐλαβεν αυτόν, και ηρώτησεν αυτόν ο βασιλεύς κρυφίως εν τη οικία αυτού και είπεν, Εἶναι λόγος πάρα Κυρίου; Και ο Ιερεμίας είπεν, εἶναι και είπεν, εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος θέλεις παραδοθῆ. **18** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον βασιλέα Σεδεκίαν, Τι ημάρτησα εις σε ἡ εἰς τους δούλους σου ἡ εἰς τον λαόν τούτον, και με εβάλετε εις το δεσμωτήριον; **19** και που είναι οι προφήταις ασ οι προφητεύσαντες εις εσάς, λέγοντες, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνος δεν θέλει ελθεῖ εφ' υμάς και επί την γην ταύτην· **20** διά τούτο ἀκουσον τώρα, παρακαλώ, κύριέ μου βασιλεύ· ας γείνη δεκτή, παρακαλώ, η δέσσις μου ενώπιον σου· και μη με επαναστρέψης εις την οικίαν Ιωνάθαν τον γραμματέως, διά να μη αποθάνω εκεί. **21** Τότε προσέταξεν ο βασιλεύς Σεδεκίας και εφύλαττον τον Ιερεμίαν εν τη αυλή της φυλακής, και ἐδίδον εις αυτόν καθ' ημέραν ολίγον ἀρτον εκ των αρτοπωλείων, εωσού εξέλιπεν όλος ο ἀρτος της πόλεως. Και ἐμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής.

38 Και ἤκουσαν Σεφατίας ο νιός του Ματθάν και Γεδαλίας ο νιός του Πασχώρ και Ιουχάλ ο νιός του Σελεμίου και Πασχώρ ο νιός του Μαλχίου τους λόγους, τους οποίους ο Ιερεμίας ελάλησε προς πάντα τον λαόν, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος· Όστις κάθηται εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμών αλλ' οστις εξέλθη προς τους Χαλδαίους, θέλει ζήσει· και η ζωή αυτού θέλει είσθαι

ως λάφυρον εις αυτόν, και θέλει ζήσει· **3** ούτω λέγει Κύριος· Η πόλις αὐτή θέλει εξάπαντος παραδοθῆ εις την χείρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλει κυριεύσει αυτήν. **4** Και είπον οι ἀρχοντες προς τον βασιλέα, Ας θανατωθή, παρακαλούμεν, ο ἀνθρωπος ούτος διότι εκλύει ούτω τας χείρας των ανδρών των πολεμιστών των εναπολειφθέντων εν τη πόλει ταύτη και τας χείρας παντός του λαού, λαλῶν προς αυτούς τοιούτους λόγους διότι ο ἀνθρωπος ούτος δεν ζητεῖ το καλόν του λαού τούτου αλλά το κακόν. **5** Και είπε Σεδεκίας ο βασιλεύς, Ιδού, εις την χείρα σας είναι· διότι ο βασιλεύς δεν δύναται ουδέν εναντίον σας. **6** Τότε ἐλαβον τον Ιερεμίαν, και ἐρριψαν αυτόν εις τον λάκκον του Μαλχίου νιού του Αμμέλεχ τον εν τη αυλή της φυλακής, και κατεβίβασαν τον Ιερεμίαν διά σχοινίων και εν τω λάκκω δεν ἤτο δύωρ αλλά βόρβορος, και εχώθη ο Ιερεμίας εις τον βόρβορον. **7** Και ὅτε ήκουσεν Αβδέ·μέλεχ ο Αιθίοψ, εις των ευνούχων, ο εν τη οικία του βασιλέως, ότι ἐβαλον τον Ιερεμίαν εις τον λάκκον, ενώ ο βασιλεύς εκάθητο εν τη πύλη Βενιαμίν, **8** εξήλθεν ο Αβδέ·μέλεχ εκ της οικίας του βασιλέως και ελάλησε προς τον βασιλέα, λέγων, **9** Κύριε μου βασιλεύ, οι ἀνθρωποι ούτοι ἐπράξαν κακά εις ὅσα ἔκαμον εις τον Ιερεμίαν τον προφήτην, τον οποίον ἐρριψαν εις τον λάκκον· και αυτός ήθελεν αποθάνει υπό πείνης εν τω τόπῳ όπου είναι, διότι δεν είναι πλέον ἄρτος εν τη πόλει. **10** Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον Αβδέ·μέλεχ τον Αιθίοψ, λέγων, Λάβε εντεύθεν τριάκοντα ανθρώπους μετά σου και αναβίβασον τον Ιερεμίαν τον προφήτην εκ του λάκκου, πριν αποθάνῃ. **11** Και ἐλαβεν ο Αβδέ·μέλεχ τους ανθρώπους μεθ' εαυτού, και εισίθλησε εις την οικίαν του βασιλέως υπό το θησαυροφυλάκιον, και εκείθεν ἐλαβε παλαιά ράκη και παλαιά σεσητότα αποφόρια και κατεβίβασεν αυτά διά σχοινίων εις τον λάκκον προς τον Ιερεμίαν. **12** Και είπε προς τον Ιερεμίαν Αβδέ·μέλεχ ο Αιθίοψ, Βάλε τώρα τα παλαιά ράκη και τα σεσητότα αποφόρια υπό τας μασχάλας σου, υποκάτω των σχοινίων. Και ἐκαμεν ο Ιερεμίας ούτω. **13** Και ἐσυραν τον Ιερεμίαν διά των σχοινίων και ανεβίβασεν αυτόν εκ του λάκκου· και ἐμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής. **14** Και απέστειλε Σεδεκίας ο βασιλεύς και ἐφέρε τον Ιερεμίαν τον προφήτην προς εαυτόν, εις την τρίτην είσοδον την εν τω οίκων του Κυρίου· και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, Θέλω να σε ερωτήσω εν πράγματι κρύψης απ' εμού μηδέν. **15** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεδεκίαν, Εάν φανερώσω τούτο προς σε, δεν θέλεις τωδόντι με θανατώσει; και εάν σε συμβούλευσω, δεν θέλεις με ακούσει; **16** Και ώμοσε κρυψίως Σεδεκίας ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, λέγων, Ζη Κύριος, όστις ἔκαμεν εις ημάς την ψυχήν ταύτην, δεν θέλω σε θανατώσει ουδέ θέλω σε δώσει εις την χείρα των ανθρώπων τούτων, οίτινες ζητούσι την ψυχήν σου. **17** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεδεκίαν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Εάν τωδόντι εξέλθης προς τους ἀρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνος, τότε η ψυχή σου θέλει ζήσει και η πόλις αὐτή δεν θέλει κατακαυθή εν πυρί, και θέλεις ζήσει συ και ο οίκος σου. **18** αλλ' εάν δεν εξέλθης προς τους ἀρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνος, τότε η ψυχή σου θέλει ζήσει και η πόλις αὐτή θέλει παραδοθῆ εις την χείρα των Χαλδαίων και θέλουσι κατακαύσει αυτήν εν πυρί και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτών. **19** Και είπε Σεδεκίας ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, Εγώ φοβούμασταις τους Ιουδαίους, οίτινες κατέφυγον προς τους Χαλδαίους, μήποτε με παραδώσωντι εις την χείρα αυτών και με εμπαιζώσι. **20** Και είπεν ο Ιερεμίας, δεν θέλουσι σε παραδώσει. Υπάκουσον, παρακαλώ, εις την φωνήν του

Κυρίουν, την οποίαν εγώ λαλώ προς σέ και θέλει είσθαι καλόν εις σε και η ψυχή σου θέλει ζήσει. **21** Εάν όμως συ δεν εξέλθης, ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος έδειξεν εις εμέ. **22** Και ίδού, πάσαι αι γυναίκες αι εναπολειφθείσαι ειν τη οικία του βασιλέως του Ιούδα θέλουσιν αχθή προς τους ἀρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνος, και αὐταί θέλουσι λέγει, Οι ἀνδρες οι ειρηνικοί σου σε εδελέασαν και υπερίσχυσαν εναντίον τους εβυθίσθησαν οι πόδες σου εις τον βόρροφον και αυτοί σεύρθησαν οπίσω **23** και πάσαι αι γυναίκες σου και τα τέκνα σου θέλουσιν αχθή προς τους Χαλδαίους και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτών, αλλά θέλεις πιασθή υπό της χειρός του βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλεις κάμει την πόλιν ταύτην να κατακαυθή εν πυρι. **24** Και είπεν ο Σεδεκίας προς τον Ιερεμίαν, Ας μη μάθη μηδείς περί των λόγων τούτων και δεν θέλεις αποθάνει. **25** Και εάν οι ἀρχοντες ακούσωσιν διτι ώμιλησα μετά σου και ἐλθωσι προς σε και σοι είπωσιν, Ανάγγειλον προς ημάς τώρα τι ελάλησας προς τον βασιλέα, μη κρύψης αυτοῦ αφ' ημών και δεν θέλομεν σε θανατώσει και τι ο βασιλεύς ελάλησε προς σέ. **26** τότε θέλεις ειπεῖ προς αυτούς, Εγώ υπέβαλον την δέσπιν μου ενώπιον του βασιλέως, διά να μη με επαναστρέψῃ εις την οικίαν του Ιωνάθαν, ώστε να αποθάνω εκεί. **27** Ήλθον δε πάντες οι ἀρχοντες προς τον Ιερεμίαν και ηρώτησαν αυτόν και ανήγγειλε προς αυτούς κατά πάντας τους λόγους εκείνους, τους οποίους προσέταξεν ο βασιλεύς. Και αυτοί ἐπανασαν να ομιλώσι μετ' αυτού, διότι δεν ηκούσθη το πράγμα. **28** Και ἐμεινεν ο Ιερεμίας ειν τη αυλή της φυλακής, ἔως της ημέρας καθ' ήν εκυριεύθη η Ιερουσαλήμ· και ήτο εκεί, ότε η Ιερουσαλήμ εκυριεύθη.

39 Εν τω εννάτῳ ἔτει του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα,
τον δέκατον μήνα, ἤλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς τῆς
Βαβυλώνος και ἀπάν το στράτευμα αυτού κατά της Ιερουσαλήμ
και εποιλιόρκουν αυτήν. **2** Εν δε τω ενδεκάτῳ ἔτει του Σεδεκίου,
τον τέταρτον μήνα, την εννάτην του μηνός, επορθήθη η
πόλις. **3** Και πάντες οι ἄρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνος
εισήλθον και εκάθισαν εν τη μεσαίᾳ πύλη, Νεργάλ-σαρεσέρ, Σαμγάρ-νεβώ, Σαρεσείμ, Ραβ-σαρείς, Νεργάλ-σαρεσέρ, Ραβ-μαγ
και πάντες οι λιοποιοί ἄρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνος. **4** Και ως είδεν αυτούς Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα και πάντες
οι ἄνδρες του πολέμου, ἐφύγον και εξήλθον την νύκτα εκ
της πόλεως διά της οδού του κήπου του βασιλέως, διά της
πύλης της μεταξύ των δύο τειχών· και εξήλθε διά της οδού
της πεδιάδος. **5** Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν
οπίω αυτών, και ἐφθασαν τον Σεδεκίαν εις τας πεδιάδας της
Ιεριχώ· και συνέλαβον αυτόν και ανήγαγον αυτόν προς τον
Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνος εις Ριβλά, εν γη
Αιμάθ, και επρόφερε καταδίκην επ' αυτόν. **6** Και ἐσφαζεν ο
βασιλεύς της Βαβυλώνος τους ιούς του Σεδεκίου εν Ριβλά
ενώπιον αυτού, και πάντας τους ἄρχοντας του Ιούδα ἐσφαζεν ο
βασιλεύς της Βαβυλώνος. **7** Και τους οφθαλμούς του Σεδεκίου
εξετύφλωσε και ἐδέσεν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις, διά
να φέρῃ αυτόν εις την Βαβυλώνα. **8** Και την οικίαν του
βασιλέως και τας οικίας του λαού κατέκαυσαν οι Χαλδαίοι
εν πυρί, και τα τείχη της Ιερουσαλήμ κατηδάφισαν. **9** Το δε
υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν εν τη πόλει και καὶ τους
προσφυγόντας, οἵτινες προσέφυγον εἰς αὐτόν, και το υπόλοιπον
του λαού το εναπολειφθέν ἐφέρεν αιχμάλωτον εἰς Βαβυλώνα
Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, **10** Εκ δε του λαού τους
πτωχούς τους μη ἔχοντας μηδέν αφήκεν ο Νεβουζαραδάν ο
αρχισωματοφύλαξ εν τῇ γῇ του Ιούδα και ἐδώκεν εἰς αυτούς

αμπελώνας και αγρούς εν τω καιρώ εκείνων. **11** Και ἐδώκε διαταγήν Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος περί του Ιερεμίου εις τον Νεβουζαραδάν τον αρχισωματοφύλακα, λέγων, **12** Λάβε αυτόν και επιμελήθητι αυτού και μη κάμης εις αυτόν κακόν· αλλ' ὅπως λαλήσῃ προς σε, ούτω κάμε εις αυτόν. **13** Και απέστειλεν ο Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλακας και ο Νεβουσαζέβαν, ο Ραβ-σαρέις και ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Ραβ-μαγ και πάντες οι ἀρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνος, **14** απέστειλαν και ἐλάθον τον Ιερεμίαν εκ της αὐλής της φυλακής και παρέδωκαν αυτόν εις τον Γεδαλίαν, υἱὸν του Αχικάμινου του Σαφανί, διὰ να φέρῃ αυτόν εις τον οίκον αυτού· και κατώκησε μεταξύ του λαού. **15** Και ἔγεινε λόγος Κύριου προς τον Ιερεμίαν, ενώ ἵτο κεκλεισμένος εν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακής, λέγων, **16** Ὑπαγε καὶ λάλησον πρὸς Αβδέμ-μέλεχ τον Αιθίοπα, λέγων, Οὕτω λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός του Ισραὴλ· Ιδού, εγώ θέλω φέρει τοὺς λόγους μου επὶ τὴν πόλιν ταῦτην διά κακόν και ουχὶ διά καλόν· και θέλουσιν εκτελεσθῆ ενώπιόν σου την ημέραν εκείνην. **17** Θέλω όμως σε σώσει εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος, και δεν θέλεις παραδοθῆ εις την χείρα των ανθρώπων, των οποίων συ φοβείσαι το πρόσωπον, **18** διότι εξάπαντος θέλω σε σώσει και δεν θέλεις πέσει διά μαχαίρας, αλλ' ἡ ζωή σου θέλει είσθαι ως λάφυρον εις σε, επειδή πέποιθας επ' εμέ, λέγει Κύριος.

40 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, αφού Νεβούνδαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εξαπέστειλεν αυτόν από Ραμά, ότε είχε λάβει αυτόν δεδεμένον με χειρόδεσμα μεταξύ πάντων των μετοικισθέντων από Ιερουσαλήμ και Ιούδα, οίτινες εφέροντα αιχμάλωτοι εις την Βαβυλώνα. **2** Και επίασεν ο αρχισωματοφύλαξ τον Ιερεμίαν και είπε προς αυτόν, Κύριος ο Θεός σου ελάλησε τα κακά ταύτα επί τον τόπον τούτον. **3** Και επέφερεν αυτά ο Κύριος και ἔκαμε καθώς είπεν· επειδή η μαρτήσατε εις τον Κύριον και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν αυτού, διά τούτο ἔγινεν εις εσάς το πράγμα τούτο. **4** Και τώρα ίδού, σε ἔλυσα σήμερον εις των χειροδέσμων των επί των χειρών σου· εάν φαίνηται εις σε καλόν να ἐλθης μετ' εμού εις την Βαβυλώνα, ελλέ, και εγώ θέλω σε περιποιηθῆ αλλ' εάν φαίνηται εις σε κακόν να ἐλθης μετ' εμού εις την Βαβυλώνα, μείνον ίδού, πας ο τόπος είναι ἐμπροσθέν σου· όπου σοι φαίνεται καλόν και αρεστόν να υπάγης, εκεὶ ύπαγε. **5** Καὶ επειδὴ δὲν εστρέφετο, Επίστρεψον λοιπόν, εἶπε, πρὸς τὸν Γεδαλίαν, υἱὸν τοῦ Ἀχικάμι υἱοῦ τοῦ Σαφάντος, τὸν οποίον ο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνος κατέστησεν επὶ ταῖς πόλεις τοῦ Ιούδα, καὶ κατοίκησον μετ' αὐτοῦ μεταξύ τοῦ λαού· ἡ ὑπαγεία ὥπου σοι φαίνεται αρεστόν να υπάγης. Καὶ ἐδώκεν εἰς αυτὸν ο αρχισωματοφύλαξ ζωτοροφίας καὶ δώρα καὶ εξαπέστειλεν αυτόν. **6** Καὶ υπήγεν ο Ιερεμίας πρὸς Γεδαλίαν τὸν υἱόν του Ἀχικάμι εἰς Μισπά καὶ κατώκησε μετ' αὐτοῦ μεταξύ τοῦ λαού τοῦ εναπολειφθέντος εν τῇ γῇ. **7** Ακούσαντες δὲ πάντες οι αρχηγοί τῶν στρατεύμάτων τῶν εν τῷ αγρῷ, αὐτοί καὶ οι ἀνδρεῖς αυτών, ὅτι ο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνος κατέστησε Γεδαλίαν τὸν υἱόν του Ἀχικάμι επὶ τὴν γῆν καὶ ἐτί ενεπιστεύθη εἰς αυτὸν ἀνδρᾶς καὶ γυναίκας καὶ παιδία καὶ εις τῶν πτωχῶν τῆς γῆς, εἴ των μη μετοικισθέντων εἰς την Βαβυλώνα, 8 ἥλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπά καὶ Ισμαήλ ο υἱός του Νεθανίου καὶ Ιωανάν καὶ Ιωνάθαν οι υἱοί του Καρημᾶ καὶ Σεραΐας ο υἱός του Τανουμέθ καὶ οι υἱοί του Ιωφῆ του Νετωφαθίτου καὶ Ιεζανίας υἱός Μασαχαθίτου τινός, αὐτοί καὶ οι ἀνδρεῖς αυτών. **9** Καὶ ὠμοισε πρὸς αυτούς Γεδαλίας ο υἱός του Ἀχικάμι υἱού του Σαφάντος καὶ πρὸς τους ἀνδρας αυτών, λέγων, Μη φοβείσθε

να ήσθε δούλοι των Χαλδαίων· κατοικήσατε εν τη γη και δουλεύετε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνος και θέλει είσθαι καλόν εις εσάς. **10** Εγώ δε, διοί, θέλω κατοικήσει εν Μισπά, διά να παρίσταμαι ενώπιον των Χαλδαίων, οίτινες θέλουσιν ελθεῖ προς ημάς και σεις συνάξατε οίνον και οπωρικά και έλαιον και βάλετε αυτά εις τα αγγεία σας και κατοικήσατε εν ταῖς πόλεσιν υμῶν, τας οποίας κρατείτε. **11** Παρομοίως πάντες οι Ιουδαίοι οι εν Μωάβ και οι μεταξύ των υιών Αμμών και οι εν Εδώμ και οι εν πάσι τοις τόποις, ότε ήκουσαν ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος αφήκεν υπόλοιπον εις τον Ιούδαν και ότι κατέστησεν επ' αυτούς Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, **12** τότε επέστρεψαν πάντες οι Ιουδαίοι εκ πάντων των τόπων όπου ήσαν διεσπαρμένοι και ήλθον εις την γην του Ιούδα, προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά, και εσύναξαν οίνον και οπωρικά πολλά σφόδρα. **13** Ο δε Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων των εν τω αγρώ ήλθον προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά, **14** και είπον προς αυτόν, Εξέρυτε τώντι ότι ο Βααλείς ο βασιλεὺς των υιών Αμμών απέστειλε τον Ισμαήλ τον υιόν του Νεθανίου διά να σε φονεύσῃ; **15** Άλλ' ο Γεδαλίας ο υιός του Αχικάμ δεν επίστευσεν εις αυτούς. **16** Τότε Ιωανάν ο υιός του Καρηά ελάλησε κρυφίως προς τον Γεδαλίαν εν Μισπά, λέγων, Ας υπάγω τώρα και ας πατάξω τον Ισμαήλ τον υιόν του Νεθανίου και ουδεὶς θέλει μάθει αυτό διά τι να σε φονεύσῃ και ούτα πάντες οι Ιουδαίοι, οι συνηγμένοι περί σε, να διασκορπισθώσι και το υπόλοιπον του Ιούδα να απολεσθῇ; **16** Άλλ' ο Γεδαλίας ο υιός του Αχικάμ είπε προς Ιωανάν τον υιόν του Καρηά, Μή κάμης το πράγμα τούτο, διότι ψευδή λέγεις περί του Ισμαήλ.

41 Και εν τω εβδόμῳ μηνί ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του βασιλικού σπέρματος και εκ των αρχόντων του βασιλέως, και δέκα ἄνδρες μετ' αυτού, ήλθον προς τον Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ εις Μισπά: και συνέφαγον εκεί ἄρτον εν Μισπά. **2** Και εστικώθη Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και οι δέκα ἄνδρες οι οնτες μετ' αυτού και επάταξαν τον Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν διά ρομφαίας και εθανάτωσαν αυτόν, τον οποίον ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος είχε καταστήσει επί την γην. **3** Και πάντας τους Ιουδαίους τους ὄντας μετ' αυτού, μετά του Γεδαλίου εν Μισπά, και τους Χαλδαίους τους ευρεθέντας εκεί, ἄνδρας πολεμιστάς, επάταξεν ο Ισμαήλ. **4** Καὶ τὴν δευτέραν ημέραν, αφού έθανάτωσε τον Γεδαλίαν, και ουδεὶς είχε μάθει αυτό, **5** τότε τινές από Συχέμ, από Σηλώ και από Σαμαρείας, ογδοήκοντα ἄνδρες, εξυρισμένοι τους πώγωνας και διεσχισμένοι τα ιμάτια και με εντομάς εις το σώμα, ἥρχοντο μετά προσφοράς και λιβανίου εν τη χειρὶ αυτών, διά να φέρωσιν εις τον οίκον του Κυρίου. **6** Και εξῆλθεν Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου εἰς απάντησιν αυτών εκ Μισπά, κλαίων ενώ επορεύετο· και ότε απήνησεν αυτούς, είπε προς αυτούς, Εισέλθετε προς Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ. **7** Και ότε ήλθον εις το μέσον της πόλεως, Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου ἐσφαζεν αυτούς και ἔρριψεν εις το μέσον του λάκκου, αυτός και οι ἄνδρες οι μετ' αυτού. **8** Δέκα ούμας ἄνδρες ευρέθησαν μεταξύ αυτών και είπον προς τον Ισμαήλ, Μη μας θανατώσῃς, διότι ἔχομεν θησαυρούς εν τω αγρῷ, σίτον και κριθήν και ἔλαιον και μέλι. Ούτως εκράτηθη και δεν έθανάτωσεν αυτούς μεταξύ των αδελφών αυτών. **9** Ο δε λάκκος, εις τον οποίον ο Ισμαήλ ἔρριψε πάντα τα πτώματα των ανδρών, τους οποίους επάταξεν εξ αιτίας του Γεδαλίου, ήτο εκείνος, τον οποίον ο βασιλεὺς Ασά είχε κάμει υπό φόβου του Βαασά βασιλέως του Ισραήλ· τούτον ο Ισμαήλ

ο υιός του Νεθανίου εγέμισεν από των θανατωθέντων. **10** Και ηχαλώτισεν ο Ισμαήλ ἀπαν το υπόλοιπον του λαού το εν Μισπά, τας θυγατέρας του βασιλέως και πάντα τον λαόν τον εναπολειφθέντα εν Μισπά, τον οποίον Νεβούζαραδάν ο αρχισωματούλαξ είχεν εμπιστευθή εις τον Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ· και ηχαλώτισεν αυτά ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και ανεχώρησε, διά να περάσῃ προς τους υιούς Αμμών. **11** Και ότε ἤκουσεν Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αυτού πάντα τα κακά, τα οποία έκαμεν Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, **12** ἐλαβον πάντας τους ἄνδρας και υπήγαν να πολεμήσωσι με τον Ισμαήλ τον υιόν του Νεθανίου· και εύρηκαν αυτόν πλησίον των πολλών υδάτων των εν Γαβαών. **13** Και ως είδε πας ο λαός ο μετά του Ισμαήλ Ιωανάν τον υιόν του Καρηά και πάντας τους αρχηγούς των στρατευμάτων των μετ' αυτού, εχάρησαν. **14** Και εστράφησαν πας ο λαός, τον οποίον ο Ισμαήλ ηχαλώτισεν από Μισπά, και επέστρεψαν και υπήγαν μετά του Ιωανάν υιού του Καρηά. **15** Άλλ' ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου εξέφυγε από του Ιωανάν μετά οκτώ ανδρών και υπήγε προς τους υιούς Αμμών. **16** Και ἐλάβεν ο Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αυτού, ἀπαν το υπόλοιπον του λαού, το οποίον ήλευθέρωσεν από τον Ισμαήλ υιού του Νεθανίου, από Μισπά, αφού επάταξε Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ, τους δυνατούς ἄνδρας του πολέμου και τας γυναίκας και τα παιδιά και τους ευνούχους, τους οποίους ηχαλώτισεν από Γαβαών, **17** και υπήγαν και κατώκησαν εν τη κατοικίᾳ του Χιμάμ, τη πλησίον της Βηθλεέμ, διά να υπάγωσι να εισελθωσιν εις την Αίγυπτον, **18** εξ αιτίας των Χαλδαίων διότι εφοβήθησαν από αυτούς, επειδή ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου επάταξε τον Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ, τον οποίον ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος κατέστησεν επί την γην.

42 Και προσήλθον πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων και Ιωανάν ο υιός του Καρηά και Ιεζανίας ο υιός του Ωσαΐου και πας ο λαός από μικρού ἔως μεγάλου, **2** και είπον προς Ιερεμίαν τον προφήτην, Ας γείνη δεκτή, παρακαλούμεν, η δέσης ημών ενώπιον σου, και δείθητι υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν σου περὶ πάντων τούτων των εναπολειφθέντων· διότι εμέναμεν ολίγοι εκ πολλών, καθώς οι οφθαλμοί σου βλέπουσιν ημάς **3** διά να φανερώσῃ εις ημάς Κύριος ο Θεός σου την οδόν εις την οποίαν πρέπει να περιπατήσωμεν και το πράγμα το οποίον πρέπει να κάμωμεν. **4** Και είπε προς αυτούς Ιερεμίας ο προφήτης, Ηκουσα: ίδού, θέλω δεκτή προς Κύριον τον Θεόν υμών κατά τους λόγους υμών, και οποιονδήποτε λόγον ο Κύριος αποκριθή περὶ υμών, θέλω αναγγείλει προς υμάς δεν θέλω κρύψει ουδέν αφ' υμών. **5** Και αυτοί είπον προς τον Ιερεμίαν, Ο Κύριος ας ήναι αλιηής και πιστός μάρτυρς μεταξύ ημών, ότι βεβαίως θέλομεν κάμει κατά πάντας τους λόγους, καθ' οὓς Κύριος ο Θεός σου σε αποστέλλη προς ημάς: **6** είτε καλόν και είτε κακόν, θέλομεν υπακούσει εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, προς τον οποίον ημείς σε αποστέλλομεν, διά να γείνη καλὸν εις ημάς, δταν υπακούσωμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών. **7** Και μετά δέκα ημέρας ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν. **8** Και εκάλεσε τον Ιωανάν τον υιόν του Καρηά και πάντας τους αρχηγούς των στρατευμάτων τους μετ' αυτού και πάντα τον λαόν, από μικρού ἔως μεγάλου, **9** και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, προς τον οποίον με απεστέλλατε διά να υποβάλω την δέσην υμών ενώπιον αυτού. **10** Εάν εξακολουθήστε να κατοικήτε εν τη γη ταύτη, τότε θέλω σας οικοδομήσει και δεν θέλω

σας κατακρημνίσει, και θέλω σας φυτεύσει και δεν θέλω σας εκριζώσει, διότι μετενόσα διά το κακόν το οποίον έκαμα εἰς εσάς. **11** Μη φοβήθητε από του βασιλέως της Βαβυλώνας, από του οποίον τώρα φοβείσθε· μη φοβηθήτε απ' αυτού, λέγει Κύριος, διότι εγώ είμαι μεθ' υμών, διά να σώσω υμάς και να ελευθερώσω υμάς εκ της χειρός αυτού. **12** Και θέλω δώσει οικτιρμούς εις υμάς, διά να οικτείρη υμάς και να επιστρέψῃ υμάς εις την γην υμών. **13** Αλλ' εάν σεις λέγητε, δεν θέλομεν κατοικήσει εν τη γη ταύτη, μη υπακούοντες εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών, **14** λέγοντες, Ουχί· αλλά θέλομεν εισέλθει εις την γην της Αιγύπτου, όπου δεν θέλομεν βλέπει πόλεμον, και ήχον σάλπιγγος δεν θέλομεν ακούει, και από άρτον δεν θέλομεν πεινάσει, και εκεὶ θέλομεν κατοικήσει. **15** διά τούτο, ακούσατε τώρα τον λόγον του Κυρίου, σεις οι υπόλοιποι του Ιούδα· ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Εάν σεις προσηλώσητε το πρόσωπόν σας εις το να εισέλθητε εις την Αίγυπτον και υπάγητε να παροικήσητε εκεί, **16** τότε η μάχαιρα, την οποίαν σεις φοβείσθε, θέλει σας φθάσει εκεί εν τη γη της Αιγύπτου· και η πείνα, από της οποίας σεις τρομάζετε, θέλει εισίθαι προσκεκόλλημένη οπίσια σας εκεί εν τη Αιγύπτῳ, και εκεὶ θέλετε αποθάνει· **17** και πάντες οι άνδρες οι προσώλωσαντες το πρόσωπον αυτών εις το να υπάγωνται εις την Αίγυπτον διά να παροικήσωσιν εκεί, θέλουσιν αποθάνειν μαχαίρια, εν πείνη και εν λοιμώ και ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ή εκφύγει από τον κακού, το οποίον εγώ θέλω φέρει επ' αυτούς. **18** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Καθώς ο θυμός μου και η οργή μου εξεχύθησαν επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ούτως η οργή μου θέλει εκχυθή εφ' υμάς, όταν εισέλθητε εις την Αίγυπτον· και θέλετε είσθαι εις βδέλυγμα και εις θάμβος και εις κατάραν και εις όνειδος· και δεν θέλετε ιδεί πλέον τον τόπον τούτον. **19** Ο Κύριος είπε περί υμών, ω υπόλοιποι του Ιούδα, Μη υπάγητε εις την Αίγυπτον· γνωρίσατε καλώς ότι σίμερον διεμαρτυρήθην εναντίον σας. **20** Διότι σεις εδολεύθητε εν ταις ψυχαίς υμών, ότε με απεστείλατε προς Κύριον τον Θεόν υμών, λέγοντες, Δειθήθι υπέρη πημών προς Κύριον τον Θεόν ημών· και κατά πάντα δσα λαλήση Κύριος ο Θεός ημών, ούτως απάγγειλον προς εσάς και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών ουδέ εις πάντα, διά το οποία με απεστείλει προς εσάς. **22** Τώρα λοιπόν εξέύρετε βεβαίως, ότι θέλετε αποθάνειν μαχαίρια, εν πείνη και εν λοιμώ, εν τω τόπω όπου επιθυμείτε να υπάγητε διά να παροικήσητε εκεί.

43 Και ότε ἐπαυσεν ο Ιερεμίας λαλών προς πάντα τον λαόν πάντας τους λόγους Κυρίου του Θεού αυτών, διά τους οποίους Κύριος ο Θεός αυτών απέστειλεν αυτόν προς αυτούς, πάντας τους λόγους τούτους, **2** τότε ελάλησεν Αζαρίας ο νιός του Ωσαΐου και Ιωανάν ο νιός του Καρηά και πάντες οι υπερήφανοι άνδρες, λέγοντες προς τον Ιερεμίαν· Ψεύδεσαι Κύριος ο Θεός ημών δεν σε απέτειλε να είπης, Μη υπάγητε εις την Αίγυπτον διά να παροικήσητε εκεί· **3** αλλ' ο Βαρούχος ο νιός του Νηρίου σε διεγέρει εναντίον ημών, διά να μας παραδώσης εις την χείρα των Χαλδαίων, να μας θανατώσωσι και να μας φέρωσιν αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα. **4** Και δεν υπήκουσεν Ιωανάν ο νιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων και πας ο λαός εις την φωνήν του Κυρίου, να κατοικήσωσιν εν γη Ιούδα· **5** αλλ' ο Ιωανάν ο νιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων ἔλαβον πάντας τους υπολοίπους του Ιούδα, τους επιστρέψαντας εκ πάντων των

εθνών, όπου είχον διασπαρή, διά να κατοικήσωσιν εν γη Ιούδα, **6** τους άνδρας και τας γυναίκας και τα παιδία και τας θυγατέρας του βασιλέως και πάντα άνθρωπον, τον οποίον Νεφούλαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ είχεν αφήσει μετά του Γεδαλίου υιού του Αχικάμ νιού του Σαφάρν, και τον Ιερεμίαν τον προφήτην και τον Βαρούχ τον υιού του Νηρίου· **7** και εισήλθον εις την γην της Αιγύπτου· διότι δεν υπήκουσαν εις την φωνήν του Κυρίου· και ίλθον έως Τάφνης. **8** Και ἐγενε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν εν Τάφνης, λέγων, **9** Λάβε εις την χείρα σου λίθους μεγάλους και κρύψον αυτούς ἐμπροσθεν των οφθαλμών των ανδρών των Ιουδαίων εν αργίλλω εν τη κεραμεική καμίνω τη προς την είσοδον της οικίας του Φαραώ, εν Τάφνης **10** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω εξαποστείλει και λάβει τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνος, τον δούλον μου, και θέλω θέσει τον θρόνον αυτού επάνω των λίθων τούτων, τους οποίους ἔκρυψα· και θέλει απλώσει την βασιλικήν αυτού σκηνήν επάνω αυτών. **11** Και θέλει ελθεῖ και πατάξει την γην της Αιγύπτου και παραδώσει τους μεν διά θάνατον, εις θάνατον, τους δε διά αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν, τους δε διά ρυμφάιαν, εις ρυμφάιαν. **12** Και θέλω ανάψει πυρ εν ταις οικίαις των θεών της Αιγύπτου, και τας μεν θέλει κατακαύσει τους δε θέλει φέρει εις αιχμαλωσίαν· και θέλει ενδυθή την γην της Αιγύπτου, καθώς ο ποιμήν ενδυνεῖται το ιμάτιον αυτού, και θέλει εξέλθει εκείθεν εν ειρήνη. **13** Και θέλει συντρίψει τα είδωλα του οίκου του ήλιου, του εν τη γη της Αιγύπτου· και τους οίκους των θεών των Αιγυπτίων θέλει κατακαύσει εν πυρι.

44 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν περί πάντων των Ιουδαίων των κατοικούντων εν τη γη της Αιγύπτου, των κατοικούντων εν Μιγδώλ και εν Τάφνης και εν Νωφ και εν τη γη Παθρώς, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· σεις είδετε πάντα τα κακά τα οποία επέφερα επί την Ιερουσαλήμ και επί πάσας τας πόλεις του Ιούδα, και ιδού, αύτάς έρημοι την σήμερον και δεν υπάρχει ο κατοικών εν αυταίς, **3** εξ αιτίας της κακίας αυτών, την οποίαν έπραξαν διά να με παροργίσωσιν, υπάγοντες να θυμιάζωσι και να λατρεύωσιν άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισαν αυτοί, σεις, ουδέ οι πατέρες σας. **4** Και απέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρῶτην και αποστέλλων, λέγων, Μη πράττετε το βδελυρόν τούτο πράγμα, το οποίον μισώ. **5** Αλλά δεν ήκουσαν ουδέ εκλιναν το ωτίον αυτών διά να επιστρέψωσιν από της κακίας αυτών, ώστε να μη θυμιάζωσιν εις άλλους θεούς. **6** Διά τούτο εξεχύθη η οργή μου και ο θυμός μου και εξεκαύθη εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ και ἐγένενται έρημοι, ἀβάτοι, ως την ημέραν ταύτην. **7** Και τώρα ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Διά τη σεις πράττετε το μέγα τούτο κακόν εναντίον των ψυχών σας, ώστε να αφανίσητε αφ' υμών ἄνδρας και γυναίκα, νήπιον και θηλάζον, εκ μέσου του Ιούδα, διά να μη μείνει εις εσάς υπόλοιπον· **8** παροργίζοντες με διά των έργων των χειρών σας, θυμιάζοντες εις άλλους θεούς εν τη γη της Αιγύπτου, όπου ήλθετε να παροικήσητε εκεί, ώστε να αφανίσητε εαυτούς και να γείνητε κατάρα και ονειδος μεταξύ πάντων των εθνών της γης. **9** Μήπως ελησμονήσατε τας κακίας των πατέρων σας και τας κακίας των βασιλέων του Ιούδα και τας κακίας των γυναικών αυτών και τας κακίας σας και τας κακίας των γυναικών αυτών και τας κακίας των σας, τας οποίας ἔπραξαν εν τη γη του Ιούδα και εν

ταὶς πλατείαις τῆς Ιερουσαλήμ; **10** Δεν επαιπεινώθησαν ἔως τῆς ημέρας ταύτης ουδέ εφοβήθησαν ουδέ περιεπάτησαν εν τῷ νόμῳ μου καὶ εν τοῖς διατάγμασί μου, τα ὅποια ἔθεσα ενώπιον σας καὶ ενώπιον τῶν πατέρων σας. **11** Διά τούτο οὐτά λέγει ο Κύριος τῶν δυνάμεων, ο Θεός την Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον υμών εἰς κακόν, καὶ διά να εξολοθρεύσω πάντα τὸν Ιούδαν. **12** Καὶ θέλω λάβει τοὺς υπολοίπους του Ιούδα, οἵτινες ἔστησαν το πρόσωπον αυτῶν εἰς τὸ να υτάγωσιν εἰς τὴν γην τῆς Αιγύπτου, διὰ να παροικήσωσιν εκεί, καὶ θέλουσι καταναλωθῆ πάντες εν τῇ γῃ τῆς Αιγύπτου· θέλουσι πέσει εν μαχαίρᾳ, θέλουσι καταναλωθῆ εν πείνῃ· από μικρού ἔως μεγάλου εν μαχαίρᾳ καὶ εν πείνῃ θέλουσιν αποθάνει· καὶ θέλουσιν είσθαι εἰς βδέλυγμα, εἰς θάμβος καὶ εἰς κατάραν καὶ εἰς ονείδος. **13** Διότι θέλω επισκεφθῆ τοὺς κατοικούντας εν τῇ γῃ τῆς Αιγύπτου, ὡς επεσκέφθη τὴν Ιερουσαλήμ, εν μαχαίρᾳ, εν πείνῃ καὶ εν λοιμῷ. **14** Καὶ ουδείς εκ τῶν υπολοίπων του Ιούδα, τῶν απελθόντων εἰς τὴν γην τῆς Αιγύπτου διὰ να παροικήσωσιν εκεί, θέλει εκφύγει ἡ διασωθῆ, διὰ να επιστρέψῃ εἰς τὴν γην του Ιούδα, εἰς τὴν οποίαν αυτοί ἔχουσι προσηλωμένην τὴν ψυχήν αυτῶν, διὰ να επιστρέψωσιν κατοικήσωσιν εκεί· διότι δεν θέλουσιν επιστρέψει, ειμὴι διασεσωμένοι. **15** Και πάντες οἱ ἀνδρὲς οἱ γνωρίζοντες ὅτι αἱ γυναίκες αυτῶν εθυμιάζονται εἰς ἄλλους θεούς, καὶ πᾶσαι αἱ γυναίκες αἱ παρεστώσαι, σύναξις μεγάλῃ, καὶ πᾶς οἱ λαός οι κατοικούντες εν τῇ γῃ τῆς Αιγύπτου, εν Παθρῷ, απεκρίθησαν πρὸς τὸν Ιερεμίαν, λέγοντες, **16** Περὶ του λόγου, τὸν οποίον ελάλησα πρὸς ημάς εν ονόματι Κυρίου, δεν θέλομεν σου ακούσει· **17** αλλὰ θέλομεν εξάπαντος κάμνει παν πράγμα εξερχόμενον εκ του στόματος ημών, διὰ να θυμιάζωμεν εἰς τὴν βασιλίσσαν του ουρανού καὶ να κάμνωμεν σπονδάς εἰς αυτήν, καθὼς εκάμνομεν, ημείς καὶ οι πατέρες ημών, οι βασιλεῖς ημών καὶ οι ἀρχοντες ημών, εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα καὶ εν ταῖς πλατείαις τῆς Ιερουσαλήμ· καὶ εχορταίνομεν ἄρτον καὶ διεκείμεθα καλώς καὶ κακόν δεν εβλέπομεν. **18** Αλλ' αφ' ὅτου επαύσαμεν θυμιάζοντες εἰς τὴν βασιλίσσαν του ουρανού καὶ κάμνοντες σπονδάς εἰς αυτήν, ὡςτε εστερήθημεν πάντων καὶ κατηναλωθῆμεν εν μαχαίρᾳ καὶ εν πείνῃ. **19** Καὶ ὅτε ημεὶς εθυμιάζομεν εἰς τὴν βασιλίσσαν του ουρανού καὶ εκάμνομεν σπονδάς εἰς αυτήν, μήπως ἀνεύ των ανδρῶν ημών εκάμνομεν εἰς αυτήν πέμψαται διὰ να προσκυνώμεν αυτήν καὶ εκάμνομεν εἰς αυτήν σπονδάς; **20** Καὶ εἴπεν ο Ιερεμίας πρὸς πάντα τὸν λαόν, πρὸς ἀνδράς τε καὶ γυναίκας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν, τοὺς αποκριθέντας πρὸς αυτὸν οὐτῷ, λέγων, **21** Μήπως τὸ θυμίαμα, τὸ οποίον εθυμιάζετε εν ταῖς πόλεσι του Ιούδα καὶ εν ταῖς πλατείαις τῆς Ιερουσαλήμ, σεις καὶ οι πατέρες σας, οι βασιλεῖς σας καὶ οι ἀρχοντες σας καὶ ο λαός του τόπου, δεν ενεθυμήθη αυτὸν ο Κύριος καὶ δεν ανέβῃ εἰς τὴν καρδίαν αυτού; **22** Ωτε ο Κύριος δεν ηδυνήθη πλέον να υποφέρῃ, εξ αιτίας τῆς κακίας τῶν ἔργων σας, εξ αιτίας τῶν βδελυγμάτων, τα ὅποια επράττετε· ὅθεν η γῃ σας κατεστάθη ερήμωσις καὶ θάμβος καὶ κατάρα, ἀνεύ κατοίκου, ὡς τὴν ημέραν ταῦτην. **23** Επειδὴ εθυμιάζετε καὶ επειδὴ ημαρτάνετε εἰς τὸν Κύριον καὶ δεν υπηκόυατε εἰς τὴν φωνήν του Κυρίου ουδέ περιεπάτησατε εν τῷ νόμῳ αυτού καὶ εν τοῖς διατάγμασιν αυτού καὶ εν τοῖς μαρτυρίοις αυτού, διά τούτο συνέβη εἰς εσάς το κακόν τούτο, ως την ημέραν ταῦτην. **24** Καὶ εἴπεν ο Ιερεμίας πρὸς πάντα τὸν λαόν καὶ πρὸς πάσας τας γυναίκας, Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, πας ο Ιούδας, ο εν τῇ γῃ τῆς Αιγύπτου· **25** οὐτώς ελάλησεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός

του Ισραὴλ, λέγων, Σεις καὶ αἱ γυναίκες σας καὶ ελαλήσατε διὰ του στόματός σας καὶ εξετελέσατε διά της χειρός σας, λέγοντες, Θέλομεν εξάπαντος εκπληρώσει τας ευχάς ημών, τας οποίας ηνχήθημεν, να θυμιάζωμεν εις την βασιλίσσαν του ουρανού καὶ να κάμνωμεν σπονδάς εἰς αυτήν· εξάπαντος λοιπον θέλετε εκπληρώσει τας ευχάς σας καὶ εξάπαντος θέλετε εκτελέσει τας ευχάς σας. **26** Διά τούτο ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου, πας ο Ιούδας, οι κατοικούντες εν τῇ γῃ τῆς Αιγύπτου· Ιδού, ώμοσα εἰς τὸ ὄνομά μου το μέγα, λέγει Κύριος, ὅτι το ὄνομά μου δεν θέλει ονομασθῆ πλέον εν τῷ στόματι ουδενός ανδρός του Ιούδα, καθ' ὅλην την γην τῆς Αιγύπτου, ώστε να λέγη, Ζη Κύριος ο Θεός. **27** Ιδού, εγώ θέλω επαγρυπνεῖ επ' αυτούς εἰς κακόν και ουχὶ εἰς καλόν· καὶ πάντες οἱ ἀνδρες του Ιούδα οι εν τῃ γῃ της Αιγύπτου θέλουσι καταναλωθῆ εν μαχαίρᾳ καὶ εν πείνῃ, εωσού εκλείψωσιν. **28** Οι δε διασεσωμένοι από της μαχαίρας, ολίγοι τον αριθμόν, θέλουσιν επιστρέψει εκ γης Αιγύπτου εἰς την γην της Αιγύπτου διὰ να παροικήσωσιν εκεί, θέλουσι γνωρίσει τίνος λόγος θέλει πληρωθῆ, ο εμός, ή αυτών. **29** Καὶ τούτο θέλει είσθαι σημείον εἰς σας, λέγει Κύριος, ὅτι εγώ θέλω σας τιμωρήσειν εν τῷ τόπῳ τούτῳ, διά να γνωρίσητε ὅτι οι λόγοι μου θέλουσιν εξάπαντος πληρωθῆ εναντίον σας εἰς κακόν· **30** οὐτῷ λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τὸν Φαραὼναφρή, βασιλέα της Αιγύπτου, εἰς τὴν χείρα των εχθρῶν αυτού καὶ εἰς τὴν χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτού, καθὼς παρέδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέας του Ιούδα εἰς τὴν χείρα του Ναβουχοδονόσορο βασιλέως της Βαβυλώνος, του εχθρού αυτού καὶ ζητούντος την ψυχήν αυτού.

45 Ο λόγος, τὸν οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε πρὸς τὸν Βαρούχ, τὸν υἱόν του Νηρίου, ότε ἐγραψε τους λόγους τούτους εν βιβλίῳ εκ στόματος του Ιερεμίου, εν τῷ τεάτρῳ ἐτεί του Ιωακείμιον του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **2** Ούτῳ λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ περὶ σου, Βαρούχ: **3** Εἶπας, Ουαὶ εἰς εμὲ τώρα διότι ο Κύριος επρόσθεσε πόνον επὶ τὴν θύλινον μου· απέκαμον εν τῷ στεναγμῷ μου καὶ ανάπτασιν δεν ευρίσκω. **4** Οὕτω θέλεις ειπεῖ πρὸς αυτὸν Ούτω λέγει ο Κύριος· Ιδού, εκείνοι το οποίον ωκοδόμησα, εγώ θέλω κατεδαφίσεις· καὶ εκείνοι το οποίον εφύτευσα, εγώ θέλω εκριζώσεις, καὶ σύμπασαν την γην αυτήν. **5** Καὶ συ ζητεῖς εἰς σεαυτόν μεγάλα; μη ζητής διότι, ιδού, εγώ θέλω φέρεις κακά επὶ πάσαν σάρκα, λέγει Κύριος, αλλὰ την ζωήν σου θέλω δώσει εἰς σε ως λάφυρον, εν πάσι τοις τόποις ὃπου υπάγης.

46 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος πρὸς τὸν Ιερεμίαν τὸν προφήτην κατά τῶν εθνῶν. **2** κατά της Αιγύπτου, κατά της δυνάμεως του Φαραὼν-νεχάω βασιλέως της Αιγύπτου, ήτις ήτο παρά τὸν ποταμὸν Ευφράτην εν Χαρκεμίς, την οποίαν επάταξε Ναβουχοδονόσορο βασιλέως της Βαβυλώνος εν τῷ τεάτρῳ ἐτεί του Ιωακείμιον του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα. **3** Αναλάβετε ασπίδα καὶ θυρέον καὶ προσελθετε εἰς πόλεμον. **4** Ζεύξατε τους ίππους καὶ ανάβητε, ιππεῖς, καὶ παραστάθητε με περικεφαλαίας στιλβώσατε τας λόγχας, ενδύθητε τους θώρακας. **5** Διά τι είδον αυτούς επετομένους, τρεπομένους εἰς τα οπίσω; οι δε ισχυροί αυτών συνετρίβησαν καὶ ἐφυγον μετά σπουδῆς, χωρίς να βλέπωσιν εἰς τα οπίσω· τρόμος πανταχόθεν, λέγει Κύριος. **6** Ο ταχὺς ας μη εκφύγη, καὶ ο ισχυρός ας μη διασωθῆ θέλουσι προσκόψει καὶ θέλουσι πέσει πρὸς βορράν, παρά τὸν ποταμὸν Ευφράτην. **7** Τις οὕτως, ο αναβαίνων ως πλημμύρα, του οποίου τα ίδατα κυλινδούνται αως ποταμοί; **8** Η Αιγύπτος

αναβαίνει ως πλημύρα και τα υδάτα αυτής κυλινδούνται ως ποταμοί· και λέγει, Θέλω αναβήθη θέλω σκεπάσει την γήν· Θέλω αφανίσει την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτῇ. **9** Αναβαίνετε, ίποι, και μαίνεσθε, ἄμαξαι· και ας εξέλθωσιν οι ισχυροί, οι Αιθίοπες και οι Λίβυες οι κρατούντες την ασπίδα και οι Λύδιοι οι κρατούντες και εντείνοντες τόξον. **10** Διότι αύτή η ήμέρα είναι εις Κύριον τον Θεόν των δυνάμεων, ημέρα εκδίκησεως, διά να εκδικήθῃ τους εχθρούς αυτού· και η μάχαιρα θέλει καταφάγει αυτούς και θέλει χορτασθή και μεθοδηθή από του αίματος αυτών· διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων έχει θυσίαν εν τη γη του βορρά, παρά τον ποταμόν Ευφράτην. **11** Ανάβα εις Γαλαάδ και λάβε βάλσαμον, παρθένε, θυγάτηρ της Αιγύπτου· ματαίως θέλεις πληθύνει τα ιατρικά· θεραπεία δεν υπάρχει διά σε. **12** Τα έθνη ήκουσαν την αισχύνην σου, και η κραυγή σου ενέπλησε την γήν· διότι ισχυρός προσέκρουσεν επ' ισχυρόν, επί το αυτό ἔπεσον αμφότεροι. **13** Ο λόγος, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, περί της ελεύσεως του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος, διά να πατάξῃ την γην της Αιγύπτου· **14** Αναγγείλατε εν Αιγύπτῳ και κηρύξατε εν Μιγδώλ και κηρύξατε εν Νωφ και εν Τάφνῃς είπατε, Παραστάθητι και ετοιμάσθητι διότι η μάχαιρα κατέφασε τους περὶ σε. **15** Διά τι εστρώθησαν κατά γῆς οι ανδρείοι σους; δεν στέκουσι, διότι ο Κύριος απέσπωξεν αυτούς. **16** Επλήθυσεν τους προσκρούοντας, μάλιστα ἐπίπτεν ο εἰς επὶ τον ἀλλον και ἔλεγον, Σηκώθητι και ας επαναστρέψωμεν εις τον λαόν ημών και εις την γην της γεννήσεως ημών από προσώπου της εξολοθρευτικής μαχαίρας. **17** Εβόησαν εκεί, Φαραώ, ο βασιλεὺς της Αιγύπτου, απωλέσθη, επέρασε τον διωρισμένον καιρόν. **18** Ζω εγώ, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το ονόμα είναι ο Κύριος των δυνάμεων, Εξάπαντος καθώς ο Θαβώρ είναι μεταξύ των ορέων και καθώς ο Κάρμηλος πλησίον της θαλάσσης, ούτω θέλει ελθεί εκείνος. **19** Θυγάτηρ, η κατοικούσα εν Αιγύπτῳ, παρασκευάσθητι εις αιχμαλωσίαν· διότι η Νωφ θέλει αφανισθή και ερημωθή, ώστε να μη υπάρχῃ ο κατοικών. **20** Η Αίγυπτος είναι ως δάμαλις ωραιοτάτη, πλην ο δλεθρος ἔρχεται· ἔρχεται από βορρά. **21** Και αυτοί οι μισθωτοί αυτής είναι εν μέσω αυτής ως μόσχοι παχεῖς διότι και αυτοί εστράφησαν, ἔφυγον ομούδεν εστάθησαν, επειδή η ήμέρα της συμφοράς αυτών ἥλθεν επ' αυτούς, ο καιρός της επισκέψεως αυτών. **22** Η φωνή αυτής θέλει εξέλθει ως ὄφεως διότι θέλουσι κινηθή εν δυνάμει και θέλουσιν επέλθει επ' αυτήν με πελέκεις, ως ζυλοκόπτοι. **23** Θέλουσι κατακόψει το δάσος αυτής, λέγει Κύριος, αν και ήναι αμέτρητον· διότι είναι κατά το πλήθος υπέρ την ακρίδα και αναρίθμητοι. **24** Θέλει κατασχυνθή η θυγάτη της Αιγύπτου· θέλει παραδοθή εις την χείρα του λαού του βορρά. **25** Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγει, Ιδού, θέλω τιμωρήσει το πλήθος της Νω και τον Φαραώ και την Αίγυπτον και τους θεούς αυτής και τους βασιλείς αυτής, τον Φαραώ αυτόν και τους επ' αυτόν θαρρούντας. **26** και θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών και εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος και εις την χείρα των δούλων αυτού και μετά ταύτα θέλει κατοικηθή, καθώς εις τας πρότερον ημέρας, λέγει Κύριος. **27** Συ δε μη φοβηθής, δούλε μου Ιακώβ, μηδέ δειλιάσης, Ισραήλ: διότι ιδού, θέλω σε σώσει από του μακρυνού τόπουν και το σπέρμα σου από της γης της αιχμαλωσίας αυτών· και ο Ιακώβ θέλει επιστρέψει και θέλει ησυχάσει και αναπαυθή και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **28** Μη φοβηθής συ, δούλε μου Ιακώβ, λέγει Κύριος: διότι εγώ είμαι μετά σου· διότι και αν κάμω

συντέλειαν πάντων των εθνών όπου σε έξωσα, εις σε όμως δεν θέλω κάμει συντέλειαν, αλλά θέλω σε παιδεύσει εν κρίσει και δεν θέλω όλως σε αθωώσει.

47 Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, κατά των Φιλισταίων, πριν πατάξῃ την Γάζαν ο Φαραώ. **2** Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, υδάτα αναβαίνουσιν από βορρά, και θέλουσιν είσθαι χείμαρρος πλημμυρών, και θέλουσιν πλημμυρήσει την γην και το πλήρωμα αυτής, την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτή· τότε οι ἀνθρώποι πιθανόταν αναβοήσει και πάντες οι κάτοικοι της γης θέλουσιν ολολύξει. **3** Υπὸ του κρότου των πατημάτων των ὄπλων των ρωμαλέων αυτού ἵππων, υπὸ του σεισμού των αμαξῶν αυτού, υπὸ του ήχου των τροχῶν αυτού, οι πατέρες δεν θέλουσιν στραφῆ προς τα τέκνα διά την απονίαν των χειρῶν, **4** εξ αιτίας της ημέρας της επερχόμενής διά να απολέσῃ πάντας τους Φιλισταίους, να εκκόψῃ από της Τύρου και της Σιδώνος πάντα εναπολειφθέντα βοηθόν· διότι ο Κύριος θέλει αφανίσει τους Φιλισταίους, το υπόλοιπον της νήσου Καφθόρ. **5** Φαλάκρωμα ἥλθεν επὶ την Γάζαν· η Ασκάλων απωλέσθη μετά του υπολοίπου της κοιλάδος αυτών. Έως πότε θέλεις κάμινε εντομάς εις σεαυτήν; **6** Ω μάχαιρα του Κυρίου, έως πότε δεν θέλεις ησυχάσει; είσελθε εις την θήκην σου, αναπαυθήτη και ησύχασον. **7** Πως να ησυχάσης; διότι ο Κύριος ἔδωκεν εις αυτήν παραγγελίαν κατά της Ασκάλωνος και κατά της παραθαλασσίου· εκεί διώρισεν αυτήν.

48 Κατά του Μωάβ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ουαί εις την Νεβύ· διότι απωλέσθη η Κιριαθαΐμ κατσηκόνθη, εκυριεύθη η Μισγάβ κατησχύνθη και ετρόμαξε. **2** δεν θέλει είσθαι πλέον καύχημα εις τον Μωάβ· εν Εσεβών κακόν εβουλεύθησαν εναντίον αυτής· Ἐλθετε και ας εξαλείψωμεν αυτήν από του να ἡνίαν έθνος· και συ, Μαδμέν, θέλεις κατεδαφισθή μάχαιρα θέλει σε καταδίωξει. **3** Φωνή κραυγής από Οροναΐμ, λεηλασία και σύντριμμα μέγα. **4** Ο Μωάβ συνετρίβει· τα παιδία αυτού εξέπεμψαν κραυγήν. **5** Διότι εις την ανάβασιν της Λουείθ θέλει συψωθή κλαυθυμός επί κλαυθυμόν, επειδή εις την κατάβασιν του Οροναΐμ ήκουσαν οι εχθροί κραυγήν συντρίμματος. **6** Φύγετε, σώσατε την ζωήν σας, και γένεσθε ως αγριομυρίκη εν τη ερήμω. **7** Διότι, επειδή ήλιπτισας επὶ τα οχυρώματά σου και επὶ τους θησαυρούς σου, και συ αυτός θέλεις πιασθή και ο Χεμώς θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερείς αυτού και οι ἀρχοντες αυτού ομού. **8** Και θέλει ελθεί επὶ πάσαν πόλιν ο εξολοθρευτής, και πόλις δεν θέλει εικρύγει· η κοιλάς ότι θέλει απολεσθή και η πεδινή θέλει αφανισθή, καθώς είπε Κύριος. **9** Δότε πτέρυγας εις τον Μωάβ, διά να πετάξῃ και να εκφύγῃ· διότι από πόλεις αυτού θέλουσιν ερημωθή, χωρίς να υπάρχῃ ο κατοικών εν αυταίς. **10** Επικατάρατος ο ποιών το έργον του Κυρίου απελώς και επικατάρατος ο αποσύρων την μάχαιραν αυτού από αίματος. **11** Ο Μωάβ εστάθη απάραχος εκ νεότητος αυτού και ανεπαύετο επὶ την τρυγίαν αυτού και δεν εξεκενώθη από αγγείον εις αγγείον ουδὲ υπήγει εις αιχμαλωσίαν· διά τούτο η γεύσις αυτού ἔμεινεν εις αυτόν, και η οσμή αυτού δεν μετεβλήθη. **12** Διά τούτο, ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω αποστείλει επ' αυτόν μεταποτιστάς και θέλουσι μετατοπίσει αυτόν· και θέλουσιν εκκενώσει τα αγγεία αυτού και συντρίψει τους πίθους αυτού. **13** Και ο Μωάβ θέλει αισχυνθή διά την Χεμώς, καθώς ησύχνηθη ο οίκος Ισραήλ διά την Βαιθήλ την ελπίδα αυτών. **14** Πως λέγετε, Ημείς είμεθα ισχυροί και ἀνδρες δυνατοί εις πόλεμον;

15 Ο Μωάβ ελεγλατήθη, και επυρπολίθησαν αι πόλεις αυτού, και οι εκλεκτοί νέοι αυτού κατέβησαν εις σφαγήν, λέγει ο Βασιλεὺς, του οποίου το άνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων.

16 Η συμφορά του Μωάβ πλησιάζει να έλθη, και η θλίψις αυτού πεύδει σφόδρα. **17** Πάντες οι κύκλων αυτού, θρηνήσατε αυτόν· και πάντες οι γνωρίζοντες το άνομα αυτού, είπατε, Πως συνετρίβη η δυνατή ράβδος, η ένδοξος βακτηρία. **18** Θυγάτηρ, η κατοικόσα εν Δαιτών, κατάβα από της δόξης και κάθησον εν ανύδρῳ διότι ο λεηλάτης του Μωάβ αναβαίνει επί σε και θέλει αφανίσει τα οχυρώματά σου. **19** Η κατοικόσα εν Αροιήρ, στήθι πλησίον της οδού και παρατήρησον· ερώτησον τον φεύγοντα και την διασωζομένην και ειπέ, Τι έγεινεν; **20** Ο Μωάβ κατησχύνθη διότι συνετρίβη ολόλυχον και βόησον, αναγγείλατε εις Αρνών ότι ο Μωάβ ελεγλατήθη, **21** και κρίσις ήλθεν επί την γην της πεδινής, επί Ωλών και επί Ιασά και επί Μηφαάθ, **22** και επί Δαιτών και επί Νεβώ και επί Βαιθδεβλαθάτη, **23** και επί Κιριαθάμ και επί Βαιθ-γαμούλ και επί Βαιθ-μεών, **24** και επί Κεριώθ και επί Βοσόρρα και επί πάσας τας πόλεις της γης Μωάβ, τας μακράν και τας εγγύς. **25** Το κέρας του Μωάβ συνεθλάθη και ο βραχίων αυτού συνετρίβη, λέγει Κύριος. **26** Μεθύσατε αυτόν· διότι εμεγάληνθή κατά του Κυρίου· και ο Μωάβ θέλει κυλισθή εις τον εμετόν αυτού και θέλει είσθαι εις γέλωτα και αυτός. **27** Διότι μήπως ο Ισραήλ δεν εστάθη γέλως εις σε; μήπως ενρέθη μεταξύ κλεπτών; διότι οσάκις ομιλείς περί αυτού, σκιρτάς υπό χαράς. **28** Κάτοικοι του Μωάβ, καταλίπετε τας πόλεις και κατοικήσατε εν πέτρα και γένεσθε ως περιστέρα φωλεύουσα εις τα πλάγια του στόματος του σπηλαίου. **29** Ηκούσαμεν την υπερηφανίαν του Μωάβ, του καθ' υπερβολήν υπερηφάνους την υψηλοφροσύνην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και την υπερηφανίαν αυτού και την έπαρσιν της καρδίας αυτού. **30** Εγώ γνωρίζω την μανίαν αυτού, λέγει Κύριος, πλην ουχί ούτω· τα φεύδη αυτού δεν θέλουσι τελεσφορήσει. **31** Διά τούτο θέλω οιολόγει διά τον Μωάβ και θέλω αναβοήσει διά όλον τον Μωάβ· θέλουσι θρηνολογήσει διά τους ἄνδρας της Κιρ-έρες. **32** Άμπελε της Σιβμά, θέλω κλαύσει διά σε υπέρ τον κλαυθμόν της Ιαζήρ· τα κλήματά σου διεπέρασαν την θάλασσαν, ἔφθασαν ἔως της θαλάσσης της Ιαζήρ· ο λεηλάτης επέπεσεν επί το θέρος σου και επί τον τρυγόντον σου. **33** Και χάρα και αγαλλίασις εξηλείφθη από της καρποφόρου πεδιάδος και από της γης Μωάβ· και αφήρεσα τον οίνον από των ληγών· ουδείς θέλει λιγνοπατήσει αλαλάζων· αλαλαγμός δεν θέλει ακουσθή. **34** Διά την κραυγήν της Εσεβών, ήτις ἔφθασεν ἔως Ελεαλή και ἔως Ιαάς, αυτοί ἔδωκαν την φωνήν αυτών από Σηγώρ ἔως Οροναἴμ ως δάμαλις τριετής διότι και τα ύδατα το Νιμρέμι θέλουσιν εκλείψει. **35** Και θέλω παύσει εν τω Μωάβ, λέγει Κύριος, τον προσφέροντα ολοκαύτωμα εις τους υψηλούς τόπους και τον θυμιάζοντα εις τους θεούς αυτού. **36** Διά τούτο η καρδία μου θέλει βομβήσει διά τον Μωάβ ως αυλός και η καρδία μου θέλει βομβήσει ως αυλός διά τους ἄνδρας της Κιρ-έρες· διότι τα αποκτηθέντα εις αυτήν αγαθά απωλέσθησαν. **37** Διότι πάσα κεφαλή θέλει είσθαι φαλακρά και πας πώγων εξυρισμένος επί πάσας τας χείρας θέλουσιν είσθαι εντομαί και επί την οσφύν σάκκος. **38** Επί πάντα τα δώματα του Μωάβ και επί πάσας τας πλατείας αυτού θρήνος θέλει είσθαι· διότι συνέτριψα τον Μωάβ ως σκεύος εν ω δεν υπάρχει χάρις, λέγει Κύριος. **39** Ολολύξατε, λέγοντες, Πως συνετρίβη πως ο Μωάβ ἔστρεψε τα νότα εν καταισχύνη ούτως ο Μωάβ θέλει είσθαι γέλως και φρίκη εις πάντας τους περί αυτόν. **40** Διότι ούτω λέγει Κύριος· ιδού, θέλει πετάξει ως αετός, και θέλει απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί τον Μωάβ. **41** Η Κεριώθ εκυριεύθη και τα οχυρώματα επιάσθησαν, και αι καρδίαι των ισχυρών του Μωάβ θέλουσιν είσθαι κατ' εκείνην την ημέραν ως καρδία γυναικός κοιλοπονούσης. **42** Και ο Μωάβ θέλει εξαλειφθή από του να ήναι λαός, διότι εμεγαλύνθη κατά του Κυρίου. **43** Φόβος και λάκκος και παγής θέλουσιν είσθαι επί σε, κάτοικε του Μωάβ, λέγει Κύριος. **44** Ο εκφυγών από του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον, και ο αναβάς εκ του λάκκου θέλει πιασθή εν τη παγίδι· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν, επί τον Μωάβ, το έτος της επισκέψεως αυτών, λέγει Κύριος. **45** Οι φυγόντες εστάθησαν υπό την σκιάν της Εσεβών ητονημένοι· πυρ όμως θέλει εξέλθει εις Εσεβών και φλόξ εκ μέσου της Σηών, και θέλει καταφάγει το δρίον του Μωάβ και την ακρόπολιν των θορυβούντων πολεμιστών. **46** Ουαί εις σε, Μωάβ· ο λαός του Χεμώς απωλέσθη διότι οι υιοί σου επιάσθησαν αιχμάλωτοι και αι θυγατέρες σου αιχμάλωτοι. **47** Άλλ' εγώ θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Μωάβ εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει Κύριος. Μέχρι τούτου η κρίσις του Μωάβ.

49 Περί των υιών Αμμών. Ούτω λέγει Κύριος· Μήπως δεν έχει υιούς ο Ισραήλ; δεν έχει κληρονόμον; διά τι ο Μαλχόμ εκληρονόμησε την Γαδ και ο λαός αυτού κατοικεί εν ταῖς πόλεσιν εκείνουν; **2** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει να ακουσθή εν Ραββά των υιών Αμμών θύρωβος πολέμου· και θέλει είσθαι σωρός ερειπίων και αι κώμαι αυτής θέλουσι κατακαυθή εν πυρί τότε ο Ισραήλ θέλει κληρονομήσει τους κληρονομήσαντας αυτόν, λέγει Κύριος. **3** Ολόλυχον, Εσεβών, διότι η Γαί ελεηλατήθη βοήσατε, αι κώμαι της Ραββά, περιζώσθητε σάκκους θρηνήσατε και περιδράμετε διά των φραγμών· διότι ο Μαλχόμ θέλει υπάγει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερείς αυτού και οι ἄρχοντες αυτού ομού. **4** Διά τι καυχάσαι εις τας κοιλάδας· η κοιλάς σου διέρρευσε, θυγάτηρ αποστάτια, ήτις ήλιπτες επί τους θησαυρούς σου, λέγουσα, Τις θέλει ελθεί εναντίον μου; **5** Ιδού, εγώ φέρω φόβον επί σε, λέγει Κύριος ο Θέος των δυνάμεων, από πάντων των περιοίκων σου· και θέλετε διασκορπίσθη εκαστος κατά πρόσωπον αυτού· και δεν θέλει υπάρχει ο συνάξων των πλανώμενον. **6** Και μετά ταύτα θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν των υιών Αμμών, λέγει Κύριος. **7** Περί του Εδώμ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων δεν είναι πλέον σοφία εν Θαιμάν· εχάθη η βουλή από των συνετών· έφυγεν η σοφία αυτών; **8** Φύγετε, στραφήτε, κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της Δαιδάν· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν τον όλεθρον του Ησαύ, τον καιρόν της επισκέψεως αυτού. **9** Εάν ήρχοντο προς σε τρυγητά, δεν ήθελον αφήσει επιψυλλίδας; εάν κλέπται διά νυκτός, ήθελον αρπάσει το αρκούν εις αυτούς. **10** Άλλ' εγώ εγύμνωσα τον Ησαύ, ανεκάλυψα τους κρυψώνας αυτού, και δεν θέλει δυνηθή να κρυφθῇ ελεηλατήθη το σπέρμα αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι γείτονες αυτού, και αυτός δεν υπάρχει. **11** Άφες τα ορφανά σου εγώ θέλω ζωαγονήσει αυτά· και αι χήραι σου ας ελπίζωσιν επ' εμέ· **12** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εκείνοι εις τους οποίους δεν προσήκει να πάσων από του ποτηρίου, τωόντι έπιον· και σε θέλεις μείνει ώλως αιτιμώρητος; δεν θέλεις μείνει αιτιμώρητος αλλ' εξάπαντος θέλεις πίει. **13** Διότι ώμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι η Βοσόρρα θέλει είσθαι εις έθαμβος, εις όνειδος, εις ερήμωσιν και εις κατάραν· και πάσας αι πόλεις αυτής θέλουσιν είσθαι έρημοι εις τον αιώνα. **14** Ήκουσα αγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτής απεστάλη προς τα έθνη, λέγων, Συνάχθητε και έλθετε εναντίον αυτής και σηκώθητε εις πόλεμον. **15** Διότι ιδού, θέλω σε κάμει μικρόν μεταξύ

των εθνών, ευκαταφρόνητον μεταξύ των ανθρώπων. **16** Η τρομερότης σου σε την πάτησε και η υπερηφανία της καρδίας σου, συ ο κατοικών εν τοις κοιλώμασι των κρηπινών, ο κατέχων το ύψος των βουνών· και αν υψώσης την φωλέαν σου ως ο αετός, και εκείθεν θέλω σε καταβιβάσει, λέγει Κύριος. **17** Και ο Εδώμ θέλει είσθαι εις θάμβος πας ο διαβαίνων δ' αυτού θέλει εικθαμβιθή και θέλει συρίξει επί πάσαις ταις πληγαῖς αυτού. **18** Καθώς κατεστράφησαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα πλησίωρα αυτών, λέγει Κύριος, ούτως ἀνθρώπος δεν θέλει κατοικήσει εκεί ουδένιος ανθρώπου θέλει παροικήσει εκεί. **19** Ιδού, θέλει αναβήι ως λέων από του φυσάγματος του Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του δυνατού· αλλ' εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει τούτον απ' αυτής και δόσις είναι ο εκλεκτός μου, τούτον θέλω καταστήσει επ' αυτήν· διότι τις όμοιός μου; και τις θέλει αντισταθή εις εμέ· και τις ο ποιμήν εκείνος, δόσις θέλει σταθή κατά πρόσωπον μου; **20** Διά τούτο ακούσατε την βουλήν του Κυρίου, την οποίαν εβουλεύθη κατά του Εδώμ, και τους λογισμούς αυτού, τους οποίους ελογίσθη κατά των κατοίκων της Θαμάν· Εξάπαντος και τα ελάχιστα του ποιμήνου θέλουσι κατασύρει αυτούς· εξάπαντος η κατοικία αυτών θέλει ερημωθῆ μετ' αυτών. **21** Από του ήχου της αλώσεως αυτών εσείσθη η γῆ ο ίχος της φωνής αυτής κιούσθη εν τη Ερυθρά θαλάσσῃ. **22** Ιδού, θέλει αναβή και πετάξει ως αετός, και θέλει απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί Βοσόρρων· και εν τη ημέρᾳ εκείνη η καρδία των ισχυρών του Εδώμ θέλει είσθαι ως καρδία γυναικός κιολοπονούσης. **23** Περί της Δαμασκού. Κατησχύνθη η Αιμάθη και η Αρφάδ· διότι ήκουσαν κακήν αγγελίαν· ανελύθησαν· ταραχή είναι εν τη θαλάσσῃ· δεν δύναται να ησυχάσῃ. **24** Η Δαμασκός παρελύθη, εστράφη εις φυγήν, και τρόμος κατέλαβεν αυτήν· αγωνία και πόνοι εκυρίευσαν αυτήν ως τικτούσης. **25** Πως δεν εναπελείφθη η πόλις η ευκλείης, η πόλις της ευφροσύνης μου. **26** Διά τούτο οι νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταις πλατείαις αυτής, και πάντες οι ἄνδρες οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή κατ' εκείνην την ημέραν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **27** Και θέλω ανάψει πυρ εν τω τείχει της Δαμασκού και θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν-αδάδ. **28** Περί της Κηδάρ, και περί των βασιλείων της Ασώρ, κα οποια επάταξε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος. Ούτω λέγει Κύριος Σηκώθητε, ανάβητε προς την Κηδάρ και λεηλατήστε τους ιυούς της ανατολής. **29** Θέλουσι κυριεύει τας σκηνάς αυτών και τα ποιμήνα αυτών· θέλουσι λάβει εις εαυτούς τα παραπέτασματα αυτών και πάσαν την αποσκευήν αυτών και τας καμήλους αυτών και θέλουσι βοήσει προς αυτούς, Τρόμος πανταχόθεν. **30** Φύγετε, υπάγετε μακράν, κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της Ασώρ, λέγει Κύριος· διότι Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος εβουλεύθη βουλήν εναντίον σας και ελογίσθη λογισμούς εναντίον σας. **31** Σηκώθητε, ανάβητε εις το ήσυχον έθνος το κατοικούν εν ασφαλεία, λέγει Κύριος οίτινες δεν έχουστ πύλας ουδέ μοχλούς αλλά κατοικούσι μόνοι. **32** και αι κάμηλοι αυτών θέλουσιν είσθαι λεηλασία και το πλήθος των κτηνών αυτών λάφυρον· και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις πάντας τους ανέμους, προς τους κατοικούντας εν τοις απωτάτοις μέρεσι· και θέλω επιφέρει τον όλεθρον αυτών εκ πάντων των περάτων αυτών, λέγει Κύριος. **33** Και η Ασώρ θέλει είσθαι κατοικία θώρων, ἔρημος εις τον αιώνα· δεν θέλει κατοικεῖ εκεί ἀνθρώπος και δεν θέλει παροικεῖ εν αυτή ιυούς ανθρώπου. **34** Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, κατά της Ελάμ εν τη αρχή της βασιλείας του Σεδεκίου βασιλέως του

Ιούδα, λέγων, **35** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω συντρίψει το τόξον της Ελάμ, την αρχήν της δυνάμεως αυτών. **36** Και θέλω φέρει επί την Ελάμ τους τεόσφαρα ανέμους εκ των τεσσάρων ἄκρων του ουρανού, και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις πάντας τους τους ανέμους· και δεν θέλει είσθαι έθνος, ὃπου οι δεδιωγμένοι της Ελάμ δεν θέλουσιν ελεθί. **37** Διότι θέλω κατατρομάξει την Ελάμ έμπροσθεν των εχθρών αυτών και έμπροσθεν των ζητούντων την ψυχήν αυτών· και θέλω επιφέρει κακόν επ' αυτούς, τον θυμόν της οργής μου, λέγει Κύριος και θέλω αποστείλει την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσούν αναλώσω αυτών. **38** Και θέλω στήσει τον θρόνον μου εν Ελάμ, και θέλω εξολοθρεύσει εκείθεν βασιλέα και μεγιστάνας, λέγει Κύριος. **39** Πλην εν ταις εσχάταις ημέραις θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της Ελάμ, λέγει Κύριος.

50 Ο λόγος, τον οποίον ελάλησε Κύριος κατά της Βαβυλώνος, κατά της γης των Χαλδαίων, διά Ιερεμίου του προφήτου. **2** Αναγγείλατε εν τοις έθνεσι και κηρύξατε και υψώσατε σημαίαν· κηρύξατε, μη κρύψητε· είπατε, Εκυριεύθη η Βαβυλών, κατησχύνθη ο Βηλ, συνετρίβη ο Μερωδάς· κατησχύνθησαν τα είδωλα αυτής, συνετρίβησαν τα βδελύγματα αυτής. **3** Διότι από βορρά αναβαίνει έθνος εναντίον αυτής, το οποίον θέλει καταστήσει την γην αυτής έρημον, και δεν θέλει υπάρχει ο κατοικών εν αυτή· από ανθρώπου έως κτίνους θέλουσι μετατοπισθή, θέλουσι φύγει. **4** Εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, θέλουσιν ελθεί οι νιοί Ισραήλ, αυτοί και οι νιοί Ιούδα ομού, βαδίζοντες και κλαίοντες θέλουσιν υπάγει και ζητήσει Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Θέλουσιν ερωτήσει περί της οδού της Σιών με τα πρόσωπα αυτών προς εκεί, λέγοντες, Έλθετε και ας ενωθώμεν μετά του Κυρίου εν διαθήκη αιωνίω, ήτις δεν θέλει λημονούθη. **6** Λαός μου έγινε πρόβατα απολώλατοι· οι ποιμένες αυτών παρέτρεψαν αυτούς, περιεπλάνησαν αυτούς εις τα όρη υπήργαν από όρους εις βουνόν, ελημονήσαν την μάνδρων αυτών. **7** Πάντες οι ευρίσκοντες αυτούς κατέτρωγαν αυτούς, και οι εχθροί αυτών είπον, Δεν πταίομεν, διότι ημάρτησαν εις Κύριον, την κατοικίαν της δικαιοιούντος· ναι, εις Κύριον, την ελπίδα των πατέρων αυτών. **8** Φύγετε εκ μέσου της Βαβυλώνος και εξέλθετε εκ της γης των Χαλδαίων και γείνετε ως κριοί έμπροσθεν ποιμήνων. **9** Διότι ιδού, εγώ θέλω εγείρει και αναβιβάσει επί Βαβυλώνα συναγωγήν εθνών μεγάλων εκ γης βορρά, και θέλουσι παραταχθή εναντίον αυτής· εκείθεν θέλει αλωθή· τα βέλη αυτών θέλουσιν είσθαι ως εμπείρους ισχυρού· δεν θέλουσιν επιστρέψει κενά. **10** Και η Χαλδαία θέλει είσθαι λάφυρον· πάντες οι λεηλατούντες αυτήν θέλουσιν χορτασθή, λέγει Κύριος. **11** Επειδή η ημαρτία σε καταστήσει και εκαυνάθη, φθορείς της κληρονομίας μου, επειδή εσκριπτάτε ως δάμαλις επί χλόης και εχρεμετίζετε ως ρωμαλέοι ίπποι, **12** η μήτηρ σας κατησχύνθη σφόδρα· η γεννητήρια σας ενετράπη· ιδού, αυτή θέλει είσθαι η εσχάτη των εθνών, έρημος, γη ξηρά και άβατος. **13** Εξ αιτίας της οργής του Κυρίου δεν θέλει κατοικηθή, αλλά θέλει ερημωθῆ απασα· πας ο διαβαίνων διά της Βαβυλώνος θέλει εικθαμβιθή και συρίξει επί πάσαις ταις πληγαῖς αυτής. **14** Παρατάχθητε εναντίον της Βαβυλώνος κύκλων πάντες οι εντείνοντες τόξον, το οποίοντας κατέξατε κατ' αυτής, μη φείδεσθε βελών· διότι ημάρτησεν εις Κύριον. **15** Αλαλάξατε επ' αυτή κύκλων· παρέδωκεν εαυτήν· έπεσαν τα θεμέλια αυτής, κατηδαφίσθησαν τα τείχη αυτής διότι τούτο είναι η εκδίκησης του Κυρίου· εκδικήθητε αυτήν· καθώς αυτή έκαμε, κάμετε εις αυτήν. **16** Εκκόφατε από Βαβυλώνος τον σπείροντα και τον κρατούντα δρέπανον εν καιρώ θερισμού· από

προσώπου της εξολοθρευτικής μαχαίρας θέλουσιν επιστρέψει έκαστος εις τον λαόν αυτού, και θέλουσι φύγει έκαστος εις την γην αυτού. **17** Ο Ισραήλ είναι πρόβατον πλανώμενον λέοντες εκυνήγησαν αυτό πρώτος ο βασιλεύς της Ασσυρίας κατέφεγαν αυτόν· και υπέρερον ούτος ο Ναβουχοδόνοσορ, ο βασιλεύς της Βαβυλώνος, κατεσύντριψε τα οστά αυτού. **18** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω τιμωρήσει τον βασιλέα της Βαβυλώνος και την γην αυτού, καθώς επιμώρησα τον βασιλέα της Ασσυρίας. **19** Και θέλω αποκαταστήσει τον Ισραήλ εν τη κατοικίᾳ αυτού, και θέλει βόσκεσθα τον Κάρμηλον και την Βασάν, και η ψυχή αυτού θέλει χορτασθή επί το όρος Εφραΐται και Γαλαάδ. **20** Εν ταῖς ήμεραις εκείναις και εν τω καιρῷ εκείνω, λέγει Κύριος, η ανομία του Ισραήλ θέλει ζητηθῆ και δεν θέλει υπάρχει, και αι αμαρτίαι του Ιούδα και δεν θέλουσιν ευρεθῆ διότι θέλω συγχωρήσει όσους αφήσω υπόλοιπον. **21** Ανάβα επὶ την γην των καταδυναστών, επ' αυτήν και επί τους κατοίκους της Φεκώδ· αφάνισον και εξολόθρευσον κατόπιν αυτών, λέγει Κύριος, και κάμει κατά πάντα όσα προσέταξα εις σε. **22** Φωνή πολέμου εν τη γη και σύντριψμα μέγα. **23** Πως συνεθλάσθη και συνετρίψη η σφύρα πάστης της γῆς· πως ἔγινεν η Βαβυλών εις θάμβος μεταξύ των εθνῶν. **24** Ἐστησα παγίδα εις σε, μάλιστα και επιάσθης, Βαβυλών, και συνεγνώρισας ευρέθης μάλιστα και συνελήφθης διότι εις τον Κύριον αντεστάθης. **25** Ο Κύριος ἤνοιξε την οπλοθήκην αυτού και εξήγαγε το ὄπλα της οργῆς αυτού διότι το ἔργον τούτο ἔχει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων εν τη γη των Χαλδαίων. **26** Ἐλθετε επ' αυτήν από των περάτων· ανοίξατε τας αποθήκας αυτής· καταστήσατε αυτήν ως σωρούς και εξολοθρεύσατε αυτήν· ας μη μείνη εξ αυτής υπόλοιπον. **27** Σφάξατε πάντας τους μόσχους αυτής· ας καταβώσιν εις σφαγήν· ουαί εις αυτούς διότι ἥλθεν η ήμέρα αυτών, ο καιρός της επισκέψεως αυτών. **28** Φωνή φευγόντων και διασωζομένων από της γης Βαβυλώνος, διά να αναγγείλη εν Σιών την εκδίκησιν Κυρίου του Θεού ημών, την εκδίκησιν του ναού αυτού. **29** Συγκαλέσατε τους τοξότας επὶ Βαβυλώνα· πάντες οι εντείνοντες τόξον, στρατοπεδεύσατε κατ' αυτής κύκλῳ· μηδείς εξ αυτής ας μη διασωθῇ ανταπόδοτε εις αυτήν κατά το ἔργον αυτής· κατά πάντα όσα ἔκαμε, κάμετε εις αυτήν διότι υπερφανεύθη κατά του Κυρίου, κατά του Αγίου του Ισραήλ. **30** Διά τούτο οι νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταῖς πλατείαις αυτής, και πάντες οι ἀνδρες αυτής οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή κατ' εκείνην την ημέραν, λέγει Κύριος. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, ω επηρμένη, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων διότι ἥλθεν η ήμέρα σου, ο καιρός της επισκέψεως σου. **32** Και ο επηρμένος θέλει προσκόψει και πέσει, και δεν θέλει υπάρχει ο αναστήσων αυτόν· και θέλω ανάψει πυρ εν ταῖς πόλεσιν αυτού και ο θέλει καταφάγει πάντα τα πέριξ αυτού. **33** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· οι υἱοί Ισραήλ και οι υἱοί Ιούδα κατεδυναστεύθησαν ομού· και πάντες οι αιχμαλωτίσαντες αυτούς κατεκράτησαν αυτούς· ηρνήθησαν να απολύσωσιν αυτούς. **34** Πλην ο Λυτρωτής αυτών είναι Ισχυρός· Κύριος των δυνάμεων το ὄνομα αυτού· θέλει εξάπαντος διαδικάσει την δίκην αυτών, διά να αναπαύσῃ την γην και να ταράξῃ τους κατοίκους της Βαβυλώνος. **35** Μάχαιρα επί τους Χαλδαίους, λέγει Κύριος, και επί τους κατοίκους της Βαβυλώνος και επί τους μεγιστάνας αυτής και επί τους σφούγκους αυτής. **36** Μάχαιρα επί τους φευδοπροφήτας και θέλουσι παραφρόνησει μάχαιρα επί τους ισχυρούς αυτής και θέλουσι προμάξει. **37** Μάχαιρα επί τους ίππους αυτών και επί τας

αμάξας αυτών και επί πάντα τον σύμμικτον λαόν τον εν μέσω αυτής, και θέλουσιν είσθαι ως γυναίκες μάχαιρα επί τους θησαυρούς αυτής και θέλουσι διαρπαχθή. **38** Ξηρασία επὶ τα ύδατα αυτής, και θέλουσι ξηρανθή διότι είναι γη των γλυπτών και εμωράνθησαν εν τοις ειδώλοις αυτών. **39** Διά τούτο θηρία και αίλουροι θέλουσι κατοικήσει εκεί και στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικήσει εν αυτή και δεν θέλει κατοικηθῆ πλέον εις τον αιώνα· και ουδεῖς θέλει κατασκηνώσει εν αυτή εἰς γενεάν και γενεάν. **40** Καθώς κατέστρεψεν ο Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορφα και τα πλησιόχωρα αυτών, λέγει Κύριος, ούτως ἀνθρωπος δεν θέλει κατοικήσει εκεί ουδέ ινιός ανθρώπου θέλει παροικήσει εν αυτή. **41** Ιδού, λαός θέλει ελθεί από βορρά και έθνος μέγα, και βασιλεύς πολλοί θέλουσιν εγερθή από των εσχάτων της γης. **42** Τόξον και λόγχην θέλουσι κρατεί· είναι σκληροί και ανίλεοι· η φωνή αυτών ηχεῖ ως θάλασσα, και επιβαίνουσιν επὶ ίππους, παρατεγμένοι ως ἀνδρες εἰς πόλεμον, εναντίον σου, θυγάτηρ Βαβυλώνος. **43** Ήκουσεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνος την φήμην αυτών και αι χείρες αυτού παρελύθησαν· στενοχωρία συνέλαβεν αυτόν, ωδίνες ως τικτούνης. **44** Ιδού, θέλει αναβῆ ως λέων από τον φρυγάματος του Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του δυνατούς αλλ' εγώ ταχέως θέλω εκδίωξει αυτούς απ' αυτής και δόστις είναι ο εκλεκτός σου, τούτον θέλω καταστήσει επ' αυτήν· διότι τις όμοιός μου· και τις θέλει αντισταθῆ εις εμέ· και τις είναι ο ποιμήν εκείνος, δόστις θέλει σταθή κατά πρόσωπόν μου; **45** Διά τούτο ακούσατε την βουλήν του Κυρίου, την οποίαν εθουλέθη κατά της Βαβυλώνος, και τους λογισμούς αυτού, τους οποίους ελογίσθη κατά της γης των Χαλδαίων· εξάπαντος και τα ελάχιστα του ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αυτούς· εξάπαντος η κατοικία αυτών θέλει ερημωθῆ μετ' αυτών. **46** Από τον ήχου της αλώσεως της Βαβυλώνος εσείσθη η γη, και η κραυγή ηκούσθη εν τοις έθνεσι.

51 Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ εγείρω ἀνεμον φθοροποιον επὶ την Βαβυλώνα και επί τους κατοίκους αυτής τους υψώσαντας την καρδίαν αυτών κατ' εμού. **2** Και θέλω εξαποστείλει επὶ την Βαβυλώνα λικυμτάς και θέλουσιν εκλικμήσει αυτήν και εκκενώσει την γην αυτής διότι εν τη ημέρᾳ της συμφοράς κυκλόθεν θέλουσιν είσθαι εναντίον αυτής. **3** Τοξότης επὶ τοξότην ας εντείνη το τόξον αυτού και επὶ τον πεποιθότα επὶ τον θώρακα αυτού· και μη φειδεοθε τους νέους αυτής εξολοθρεύσατε ἀπάν το στράτευμα αυτής. **4** Και οι τραυματίαι θέλουσι πέσει εν τη γη των Χαλδαίων και οι κατακεκεντημένοι εν ταις οδοίς αυτής. **5** Διότι ο Ισραήλ δεν εγκατελείφθη ουδέ ο Ιούδας παρά το Θεού αυτού, παρά του Κυρίου των δυνάμεων, αν και η γη αυτών ενεπλήσθη ανομίας εναντίον του Αγίου του Ισραήλ. **6** Φύγετε εκ μέσου της Βαβυλώνος και διασώσατε ἔκαστος την ψυχήν αυτού· μη απολεσθήτε εν τη ανομία αυτής διότι είναι καιρός εκδικήσεως του Κυρίου· ανταπόδομα αυτός ανταποδίδει εις αυτήν. **7** Η Βαβυλών εστάθη ποτήριον χρυσούν εν τη χειρί του Κυρίου, μεθύνον πάσαν την γην από τον οίνου αυτής ἐπίον τα έθνη· διά τούτο τα έθνη παρεφρόνησαν. **8** Ἐπεσεν εξαίφνης η Βαβυλών και συνετρίψη· ολολύζετε δι' αυτήν· λάβετε βάλσαμον διά τον πόνον αυτής, ίσως ιατρεύθη. **9** Μετεχειρίσθημεν ιατρικά διά την Βαβυλώνα αλλά δεν ιατρεύθη εγκαταλείψατε αυτήν, και ας απέλθωμεν ἔκαστος εις την γην αυτού· διότι η κρίσις αυτής έφθασεν εις τον ουρανόν και υψώθη ἔως του στερεώματος. **10** Ο Κύριος εφανέρωσε την δικαιοσύνην ημών· έλθετε και ας διηγηθώμεν εν Σιών το Κυρίου του Θεού ημών. **11**

Στιλβώσατε τα βέλη· πυκνώσατε τας ασπίδας· ο Κύριος ήγειρε το πνεύμα των βασιλέων των Μήδων· διότι ο σκοπός αυτού είναι εναντίον της Βαβυλώνος, διά να εξολοθρεύσῃ αυτήν· επειδή η εκδίκησις του Κυρίου είναι εκδίκησις του ναού αυτού.¹² Υψώσατε σημαίαν επί τα τείχη της Βαβυλώνος, ενδυναμώσατε την φρουράν, στήσατε φυλακάς, ετοιμάσατε ενέδρας διότι ο Κύριος και εβουλεύθη και θέλει εκτελέσει εκείνο, το οποίον ελάλησεν εναντίον των κατοίκων της Βαβυλώνος.¹³ Ω η κατοικόύσα επί υδάτων πολλών, η πλήρης θησαυρών, ήλθε το τέλος σου, το πέρας της πλεονεξίας σου.¹⁴ Ο Κύριος των δυνάμεων ὡμοσεν εις εαυτόν, λέγων, Εξάπαντος θέλω σε γειμίσει από ανθρώπων ως από ακρίδων, και θέλουσιν εκπέμψει αλαλαγμόν εναντίον σου.¹⁵ Αυτός εποίησε την γην εν τη δυνάμει αυτού, εστέρεωσε την οικουμένην εν τη σοφίᾳ αυτού και εξέτεινε τους ουρανούς εν τη συνέδει αυτού.¹⁶ Όταν εκπέμπῃ την φωνήν αυτού, συνίσταται πλήθος υδάτων εν ουρανοίς, και ανάγει νεφέλας από των ἄκρων της γῆς κάμνει αστραπάς διά βροχήν και εξάγει ἀνέμον εκ των θησαυρών αυτού.¹⁷ Πας ἀνθρώπος εμωράνθη υπό της γνώσεως αυτού πας χωνευτής κατηχούνθη από των γλυπτῶν· διότι ψεύδος είναι το χωνευτόν αυτού και πνοή εν αυτώ δεν υπάρχει.¹⁸ Ματαίστης ταύτη, ἔργον πλάνης εν καιρῷ επισκέψας αυτών θέλουσιν απολεσθή.¹⁹ Η μερίς του Ιακώβ δεν είναι ως αυτά, διότι αυτός είναι ο πλάσας τα πάντα και ο Ισραήλ είναι η ράβδος της κληρονομίας αυτού· Κύριος των δυνάμεων το ὄνομα αυτού.²⁰ Συ ίσο πλέκεύς μου, ὅπλα πολέμου, και διά σου συνέτριψα έθνη και διά σου εξωλόθρευσα βασίλεια:²¹ και διά σου συνέτριψα ἵππον και αναβάτην αυτού, και διά σου συνέτριψα ἄμαζαν και αναβάτην αυτής:²² και διά σου συνέτριψα ἄνδρα και γυναίκα, και διά σου συνέτριψα γέροντα και νέον, και διά σου συνέτριψα νεανίσκον και παρθένον:²³ και διά σου συνέτριψα ποιμένα και ποίμνιον αυτού, και διά σου συνέτριψα γεωργόν και ζεύγος αυτού· και διά σου συνέτριψα στρατηγούς και ἄρχοντας.²⁴ Και θέλω ανταποδώσει επὶ την Βαβυλώνα και επί πάντας τους κατοίκους της Χαλδαίας πάσαν την κακίαν αυτών, την οποίαν ἔτραξεν εν Σιών ενώπιόν σας, λέγει Κύριος.²⁵ Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, ὄρος φθοροποιόν, λέγει Κύριος, το οποίον φθείρεις πάσαν την γῆν· και θέλω εκτείνει την χείρα μου επὶ σε και θέλω σε κατακύλισει πάντας των βράχων και σε καταστήσει όρος πυρίκαυστον.²⁶ Και δεν θέλουσι λάβει από σου λίθον διά γυνίαν ουδέ λίθον διά θεμέλια, αλλά θέλεις είσθαι ερήμωσις αιωνία, λέγει Κύριος.²⁷ Υψώσατε σημαίαν επί την γην, σαλπίσατε σάλπιγγα εν τοις ἔθνεσιν, ετοιμάσατε έθνη κατ' αυτής, παραγγείλατε κατ' αυτής, εις τα βασίλεια του Αραράτ, του Μιννί και του Ασχεναά· καταστήσατε επ' αυτήν αρχηγούς· αναβιβάσατε ἵππους ως ακρίδας ορθότριχας.²⁸ Ετοιμάσατε κατ' αυτής έθνη, τους βασιλείς των Μήδων, τους στρατηγούς αυτής και πάντας τους ἄρχοντας αυτής και πάσαν την γην της επικρατείας αυτής.²⁹ Και η γη θέλει σεισθή και στενάξει· διότι η βουλή του Κυρίου θέλει εκτελεσθή κατά της Βαβυλώνος, διά να καταστήσῃ την γην της Βαβυλώνος ἔρημον, ἀνευ κατοίκου.³⁰ Οι ισχυροί της Βαβυλώνος εξέλιπον από του να πολεμώσιν, ἐμειναν εν τοις οχυρώμασιν· η δύναμις αυτών εξέλιπεν· ἐγειναν ως γυναίκες ἔκαυσαν τας κατοικίας αυτής· οι μοχλοί αυτής συνετρίψθησαν.³¹ Ταχυδρόμος θέλει δράμει εἰς απάντησιν ταχυδρόμου και μηνυτής εἰς απάντησιν μηνυτού, διά να αναγγείλωσι προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος ότι η πόλις αυτού ἡλώθη από των ἄκρων αυτής,³² και ότι αι διαβάσεις επιάσθησαν, και κατέκαυσαν εν πυρὶ τους καλαμώνας, και

οι ἀνδρες του πολέμου κατετρόμαξαν.³³ Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ. Η θυγάτη της Βαβυλώνος είναι ως αλόγιον, καιρός είναι να καταπατηθή· έτι ολίγον και θέλει ελθεῖ ο καιρός του θερισμού αυτής.³⁴ Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος με κατέφαγε, με συνέτριψε, με κατέστησεν αγγείον ἄχρηστον, με κατέπιεν ως δράκων, ενέπλησε την κοιλίαν αυτού από των τρυφερών μου, με ἔξωσεν.³⁵ Ή εις εμέ και εις την σάρκα μου αδικία ας ἔλθῃ επὶ την Βαβυλώνα, θέλει ειπεῖ η κατοικόύσα την Σιών· και το αίμα μου επί τους κατοίκους της Χαλδαίας, θέλει ειπεῖ η Ιερουσαλήμ.³⁶ Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω διαδικάσει την δίκην σου και θέλω εκδίκησει την εκδίκησίν σου, και θέλω καταστήσει την θάλασσαν αυτής ξηράν και θέλω ξηράνει την πηγήν αυτής.³⁷ Και η Βαβυλών θέλει είσθαι εις σωρούς, κατοικητήριον θώρων, θάμβος και συριγμός, ἀνευ κατοίκου.³⁸ Θέλουσι βρυχάσθαι ομού ως λέοντες, θέλουσιν ορύεσθαι ως σκύμνοι λεόντων.³⁹ Θέλω κάμει αυτούς να θερμανθώσιν εν τοις συμποσίοις αυτών, και θέλω μεθύσει αυτούς, διά να ευθυμήσωσι και να υπνώσωσιν ὑπνον αἰώνιον και να μη εξυπνήσωσι, λέγει Κύριος.⁴⁰ Θέλω καταβιβάσει αυτούς ως αρνία εις σφαγήν, ως κριούς μετά τράγων.⁴¹ Πως η ήλωθη η Σησάκ και εθερύθη το καύχημα πάστης της γῆς πως ἐγείνειν Βαβυλών θάμβος εν τοις ἔθνεσιν.⁴² Η θάλασσα ανέβη επὶ την Βαβυλώνα κατεκαλύφθη υπό του πλήθους των κυμάτων αυτής.⁴³ Αι πόλεις αυτής κατεστάθησαν θάμβος, γη ἀνύδρος και ἄβατος γη, εν ἡ δεν κατοικεῖ ουδείς ἀνθρώπος ουδὲ οιούδες ανθρώπου δέρχεται δι' αυτής.⁴⁴ Και θέλω τιμωρήσει τον Βηλ εν Βαβυλώνι και εκβάλει εκ του στόματος αυτού διά κατέπιε και τα ἔθνη δεν θέλουσι συναχθῆ πλέον προς αυτόν, και αυτό το τείχος της Βαβυλώνος θέλει πέσει.⁴⁵ Λαέ μου, εξέλθετε εκ μέσου αυτής και σώσατε ἔκαστος την ψυχήν αυτού από της οργής του θυμού του Κυρίου.⁴⁶ μήποτε η καρδία σας χανωνωθή και φοβηθήτε υπό της αγγελίας ήτις θέλει ακουσθή εν τη γῇ θέλει δε ελθεῖ αγγελία το εν ἔτος, και μετά τούτο η αγγελία το ἄλλο ἔτος, και καταδυναστεία εν τη γῃ, εξουσιαστής εναντίον εξουσιαστού.⁴⁷ Διά τούτο, ιδού, ἔρχονται ημέραι και θέλω κάμει εκδίκησιν επὶ τα γλυπτά της Βαβυλώνος και πάσα η γη αυτής θέλει καταιχούνθη και πάντες οι τετραματισμένοι αυτής θέλουσι πέσει εν τω μέσω αυτής.⁴⁸ Τότε οι ουρανοί και η γη και πάντα σε τα αντούς θέλουσιν αλαλάξει επὶ Βαβυλώνα διότι ο εξολοθρευτάς θέλουσιν ελθεῖ επ' αυτήν από βορρά, λέγει Κύριος.⁴⁹ Καθώς η Βαβυλών ἔκαμε τους τετραματισμένους του Ισραήλ να πέσωσιν, ούτω και εν Βαβυλώνι θέλουσι πέσει οι τετραματισμένοι πάσης της γῆς.⁵⁰ Οι εκφυγόντες την μάχαιραν, υπάγετε, μη στέκεσθε ενθυμήθητε τον Κύριον μακρόθεν, και Ιερουσαλήμ ας αναβῇ επὶ την καρδίαν σας.⁵¹ Κατηχούνθημεν, διότι ηκούσαμεν ονειδισμόν αισχύνη κατεκάλυψε το πρόσωπον ημών· διότι ειοήλθον ξένοι εις το αγιαστήριον του οίκου του Κυρίου.⁵² Διά τούτο, ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει εκδίκησιν επὶ τα γλυπτά αυτής· και καθ' ὅλην την γην αυτής οι τετραματισμένοι θέλουσιν οιμώζει.⁵³ Και αν η Βαβυλών αναβῇ ἔως του ουρανού και αν οχυρώσῃ το ύψος της δυνάμεως αυτής, θέλουσιν ελθεῖ παρ' εμού εξολοθρευτάς επ' αυτήν, λέγει Κύριος.⁵⁴ Φωνή κραυγής ἔρχεται από Βαβυλώνος και συντριψμός μέγας εκ γης Χαλδαίων,⁵⁵ διότι ο Κύριος εξωλόθρευσε την Βαβυλώνα και ηφάντισεν εξ αυτής την μεγάλην φωνήν· τα δε κύματα εκείνων ηχούσιν· ο θόρυβος της φωνής αυτών ἐξακούεται ως υδάτων πολλών.⁵⁶ διότι ο εξολοθρευτής ἡλθεν επ' αυτήν, επί

την Βαβυλώνα, και οι δυνατοί αυτής συνελήφθησαν, τα τόξα αυτών συνετρίψαν επειδή Κύριος ο Θεός των ανταποδόσεων θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. **57** Και θέλω μεθύσει τους ηγεμόνας αυτής και τους σοφούς αυτής, τους στρατηγούς αυτής και τους ἄρχοντας αυτής και τους δυνατούς αυτής και θέλουσι κοιμηθή ύπνουν αιώνιον και δεν θέλουσιν εξυπνήσει, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων. **58** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων τα πλατέα τείχη της Βαβυλώνος θέλουσιν ολοτελώς κατασκαφή, και αι πύλαι αυτής αι υψηλαί θέλουσι κατακαή εν πυρί, και ὅσα οι λαοί εκοπίσασαν θέλουσιν είσθαι εις μάτην, και ὅσα τα έθνη εμόχθησαν θέλουσιν είσθαι διά το πυρ. **59** Ο λόγος, τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης προσέταξεν εις τον Σεραίαν τον υἱόν του Νηρίου νιού του Μασσίου, ότε επορεύετο μετά του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα εις Βαβυλώνα, κατά το τέταρτον έτος της βασιλείας αυτού ἡτο δε ο Σεραίας κοιτωνάρχης. **60** Ἐγραψε δε ο Ιερεμίας εν ενί βιβλίῳ πάντα τα κακά, τα οποία ἐμέλλον να ἐλθωσιν επί την Βαβυλώνα, πάντας τους λόγους τούτους τους γεγραμμένους κατά της Βαβυλώνος. **61** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεραίαν, Ὄταν ἔλθῃς εις την Βαβυλώνα και ἴδης και αναγνώσης πάντας τους λόγους τούτους, **62** τότε θέλεις ειπεί, Κύριε, συ ελάλησας κατά τον τόπον τούτου, διά να εξολοθρέυσης αυτόν, ὥστε να μη πτάρχῃ ο κατοικών εν αυτώ, από ανθρώπουν ἑως κτίνους, αλλά να ἡναι ερήμωσις αιώνια. **63** Και αφού τελειώσης αναγινώσκων το βιβλίον τούτο, θέλεις δέσει επ' αυτό λίθον και ρίψει αυτό εις το μέσον του Ευφράτου. **64** και θέλεις ειπεί, Ούτω θέλει βιθισθή η Βαβυλών, και δεν θέλει σηκωθή εκ των κακών, τα οποία εγώ θέλω φέρει επ' αυτήν· και οι Βαβυλώνιοι θέλουσιν εξασθενήσει. Μέχρι τούτου είναι οι λόγοι του Ιερεμίου.

52 Ενός και είκοσι ετών ήλικιας ἡτο ο Σεδεκίας ὅτε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ἑνδεκά ἑτην Ιερουσαλήμ το δε ὄνομα της μητρός αυτού ἡτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **2** Και ἐπράξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὅσα ἐπράξεν ο Ιωαχείμ. **3** Διότι από του θυμού του Κυρίου του γενομένου κατά Ιερουσαλήμ και Ιούδα, εωσδύ απέρριψεν αυτούς από προσώπουν αυτού, ο Σεδεκίας απεστάτησε κατά του βασιλέως της Βαβυλώνος. **4** Και εν τω ενάτω ἑτει της βασιλείας αυτού, τον δέκατον μήνα, την δεκάτην του μηνός, ἡλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος, αυτός και ἀπαν το στράτευμα αυτού, επί την Ιερουσαλήμ, και εστρατοπέδευσαν εναντίον αυτής και ωκοδόμησαν περιτείχισμα κατ' αυτής κύκλω. **5** Και η πόλις επολιορκείτο μέχρι του ενδεκάτου έτους του βασιλέως Σεδεκίου. **6** Εν τω τετάρτω μηνί, την ενάτην του μηνός, η πείνα εκραταιώθη εν τη πόλει και δεν υπήρχεν ἄρτος διά τον λαόν του τόπου. **7** Και εξεπορθήθη η πόλις και πάντες οι ἄνδρες του πολέμου ἐφύγον και εξήλθον εκ της πόλεως την νύκτα, διά της οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον της πόλεως κύκλω, και υπήγον κατά την οδόν της πεδιάδος. **8** Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν οπίσω του βασιλέως και ἐφθασαν τον Σεδεκίαν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ και ἀπαν το στράτευμα αυτού διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού. **9** Και αυνέλαβον τον βασιλέα και ανήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος εις Ριβλά εν τη γη Αιμάθ και επρόφερε καταδίκην επ' αυτόν. **10** Και ἐφαρξεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνος τους υιούς του Σεδεκίου ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτού ἐσφαξεν ὅτι και πάντας τους ἄρχοντας Ιούδα εν Ριβλά. **11** Και τους οφθαλμούς του Σεδεκίου εξετύφλωσε,

και ἐδεσεν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις· και ἐφέρεν αυτόν ο βασιλεύς της Βαβυλώνος εις Βαβυλώνα και ἐβαλεν αυτόν εις οίκον φυλακής ἑως της ημέρας του θανάτου αυτού. **12** Εν δε τω πέμπτω μηνί, τη δεκάτη του μηνός, τον δεκάτου εννάτου έτους του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος ἡλθεν επι Ιερουσαλήμ Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, ο παριστάμενος ενώπιον του βασιλέως της Βαβυλώνος, **13** και κατέκαυσε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, και πάντας τους οίκους της Ιερουσαλήμ και πάντα μέγαν οίκον κατέκαυσεν εν πυρί. **14** Και ἀπαν το στράτευμα των Χαλδαίων, το μετά τον αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισαν πάντα τα τείχη της Ιερουσαλήμ κύκλω. **15** Και εκ των πτωχών του λαού και το υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν εν τη πόλει και τους φυγόντας, οίτινες προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος, και το εναπολειφθέν του πλήθους, μετώκισε Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ. **16** Εκ των πτωχών όμως της γης αφήκε Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ διά αμπελουργούς και διά γεωργούς. **17** Και τους στύλους τους χαλκίνους τους εν τω οίκων του Κυρίου και τας βάσεις και την χαλκίνην θάλασσαν την εν τω οίκων του Κυρίου κατέκοψαν οι Χαλδαίοι, και μετεκόμισαν όλον τον χαλκόν αυτών εις την Βαβυλώνα. **18** Ἐλαβον δε και τους λέβητας και τα πτυάρια και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τας ψυματήρια και πάντα τα σκεύη τα χάλκινα, διά των οποίων ἐκάμινον την υπηρεσίαν. **19** Ἐλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ και τους κρατήρας και τα πυροδοχεία, και τας λεκάνας και τους λέβητας και τας λυχνίας και τα ψυματήρια και τας φιάλας, δοσα ἡσαν χρυσά και ὅσα αργυρά· **20** τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα χαλκίνους μόσχους τους αντι βάσεων, τα οποία έκαμεν ο βασιλέυς Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου ο χαλκός πάντων τούτων των σκευών ἡτο αάγνιστος. **21** Περί δε των στύλων, το ύψος του ενός στύλου ἡτο δεκαοκτώ πτηχών, και ζώνη πηχών δώδεκα περιεκύλονεν αυτόν, και το πάχος αυτού δακτύλων τεσσάρων ἡτο κενός. **22** Και το κιονόκρανον το επ' αυτού χάλκινον· το δε ύψος του ενός κιονοκράνου πέντε πτηχών και το δικτυωτόν και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω, τα πάντα χάλκινα· τα αντά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά των ροδίων. **23** Και ἡσαν ενενήκοντα εξ ρόδια κρεμάμενα πάντα τα ρόδια τα επί το δικτυωτού ἡσαν εκατόν κύκλω. **24** Και ἐλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραίαν τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και τους τρεις θυρωρούς· **25** και εκ της πόλεως ἐλαβεν ἑνα ευνούχον, ὃστις ἡτο επιστάτης επί των ανδρών των πολεμιστών, και επτά ἄνδρας εκ των παρισταμένων ἐμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα τον ἀρχοντα των στρατευμάτων, ὃστις ἐκάμινε την στρατολογίαν του λαού της γης, και εξήκοντα ἄνδρας εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν μέσω της πόλεως. **26** Και λαβών αυτούς προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος εις Ριβλά. **27** Και επάταξεν αυτούς ο βασιλεύς της Βαβυλώνος και εθανάτωσεν αυτούς εν Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετωκίσθη ο Ιούδας από της γης αυτού. **28** Ούτος είναι ο λαός, τον οποίον μετώκισεν ο Ναβουχοδονόσορ, εν τω εβδόμῳ ἔτει, τρεις χιλιάδας και εικοσιτρεις Ιουδαίους· **29** εν τω δεκάτῳ ογδῷ ἔτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισεν αυτός από Ιερουσαλήμ οκτακοσίας τριάκοντα δύο ψυχάς: **30** εν τω εικοστῷ τρίτῳ ἔτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισε Νεβούζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εκ των Ιουδαίων επτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ψυχάς πάσαι αι ψυχάι τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιαι.

31 Εν δε τω τριακοστώ εβδόμω ἔτει της μετοικεσίας του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μήνα, την εικοστήν πέμπτην του μηνός, Ευελι-μερωδάχ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, κατά το ἔτος καθ' ο εβασίλευσεν, ανύψωσε την κεφαλήν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα και εξήγαγεν αυτὸν εκ του οίκου της φυλακής, **32** και ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού και ἔθεσε τον θρόνον αυτού επάνωθεν του θρόνου των βασιλέων των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι. **33** Και ἡλλαξε τα ιμάτια της φυλακῆς αυτού· και ἐτρωγεν ἀρτον πάντοτε μετ' αυτού πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού. **34** Και το σιτηρέσιον αυτού ἦτο παντοτεινόν σιτηρέσιον διδόμενον εις αυτὸν παρά του βασιλέως της Βαβυλώνος, ημερήσιος χορηγία μέχρι της ημέρας του θανάτου αυτού, πάσας τας ημέρας της ζωῆς αυτού.

Θρῆνοι

1 Πως εκάθησε μόνη η πόλις η πεπληθυμένη λαών. Κατέστη ως χήρη η πεπληθυμένη εν έθνεσιν, η ἀρχούσα εν ταῖς επαρχίαις ἔγινεν υποτελής. **2** Ακαταπάντως κλαίει την νύκτα καὶ τὰ δάκρυα αυτῆς καταρρέουσιν επὶ ταῖς σιαγόνας αυτῆς εκ πάντων τῶν αγαπῶντων αυτήν δὲν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· πάντες οι φίλοι αυτῆς εφέρθησαν πρὸς αυτήν απίστως εχθροί ἔγινεν εἰς αυτήν. **3** Ηχμαλωτίσθη ο Ιούδας υπὸ θλίψεως καὶ υπὸ βαρείας δουλείας κάθηται εν τοῖς ἔθνεσιν δεν ευρίσκει ανάπτασιν· πάντες οι διώκται αυτοῦ κατέλαβον αυτὸν εν μέσῳ τῶν στενῶν. **4** Αἱ οδοὶ τῆς Σιών πενθούσι, διότι οὐδεὶς ἔρχεται εἰς ταῖς εορτάς πάσαι αὶ πύλαι αυτῆς είναι ἐρημοὶ οι ιερεῖς αυτῆς αναστενάζουσιν· αὶ παρθένοι αυτῆς είναι περιλύποι καὶ αυτὴ πλήρης πικρίας. **5** Οἱ εναντίοι αυτῆς ἔγινεν κεφαλή, οι εχθροὶ αυτῆς ενημερούσι· διότι ο Κύριος κατέθλιψεν αυτὴν διά το πλήθος τῶν ανομιῶν αυτῆς τα νίντηα αυτῆς επορεύθησαν εἰς αιχμαλωσίαν ἐμπροσθεν του εχθρού. **6** Καὶ ἔφυγεν από της θυγατρός Σιών πάσα η δόξα αυτῆς· οι ἀρχοντες αυτῆς ἔγινεν ως ἔλαφοι μη ευρίσκουσι βοσκήν, καὶ εβράζον χωρίς δυνάμεως ἐμπροσθεν του διώκοντος. **7** Ενεθυμήθη η Ιερουσαλήμ εν ταῖς ημέραις της θλίψεως αυτῆς καὶ της εξώσεως αυτῆς πάντα τα επιθυμητά αυτῆς, τα οποία είχεν από χρόνων αρχαίων, ὅτε ἐπέσεν ο λαός αυτῆς εἰς την χείρα του εχθρού καὶ δεν υπήρχεν ο βοηθόν αυτήν· εἶδον αυτήν οι εχθροί, εγέλασαν επὶ τη καταπαύσει αυτῆς. **8** Αμαρτίαν ημάρτησεν η Ιερουσαλήμ· διά τούτο ἔγινεν ως ακάθαρτος· πάντες οι δοξάζοντες αυτήν κατεφρόνησαν αυτήν, διότι εἶδον την ασχημοσύνην αυτῆς αυτή δε ανεστέναζε καὶ απεστράψῃ εἰς τα οπίσα. **9** Η ακαθαρσία αυτῆς ήτο εἰς τα κράσπεδα αυτῆς δεν ενεθυμήθη τα τέλη αυτῆς ὅθεν επαπεινώθη εξαισιώς δεν υπήρχεν ο παρηγορών αυτήν. Ιδέ, Κύριε, την θλίψιν μου, διότι εμεγαλύνθη ο εχθρός. **10** Ο εχθρὸς εξήπλωσε την χείρα αυτού επὶ πάντα τα επιθυμητά αυτῆς διότι αυτῇ εἶδε τα ἔθνη εισερχόμενα εἰς την αγιαστήριον αυτῆς, τα οποία προσέταξαν να μη εισέλθωσιν εἰς την συναγαγήν σου. **11** Πας ο λαός αυτῆς καταστενάζει, ζητών ἄρτον ἐδωκαν τα επιθυμητά αυτῶν αντὶ τροφής, διά να επανέλθῃ η ψυχή αυτών. Ιδέ, Κύριε, καὶ επίβλεψον· διότι ἔγινεν εξουθενημένη. **12** Ω, πρὸς υμάς, πάντες οι διαβαίνοντες τη οδὸν επιβλέψατε καὶ ιδέτε, αν ἡναι πόνος κατά τον πόνον μου, ὅτις ἔγινεν εἰς εμέ, με τον οποίον με ἔθλιψεν ο Κύριος εν τη ημέρᾳ της οργῆς του θυμού αυτού. **13** Εξαπέστειλεν εξ ύψους πυρ επὶ τα οστά μου καὶ κατεκράτησεν αυτά ἡ πλωσε δίκτυον εἰς τους πόδας μου· με ἐστρέψει εἰς τα οπίσα· με κατέστησεν ηφανισμένην, ὀλην την ημέραν οδυνωμένην. **14** Ο ζυγός των ασεβημάτων μου συνεσφίγχθη διά της χειρός αυτού· πειρεπλέχθησαν, ανέβησαν επὶ τον τράχηλον μου, κατέλυσε την δύναμιν μου· ο Κύριος με παρέδωκεν εἰς χειρας, εξ ων δεν δύναμαι να εγερθώ. **15** Ο Κύριος κατέστρωσε πάντας τους δυνατούς μου εν τω μέσω μου· εκάλεσεν επ' εμού οιρισμένον καρόν διά να συντρίψῃ τους εκλεκτούς μου· ο Κύριος επάτησεν εν ληνώ την παρθένον, την θυγατέρα Ιούδα. **16** Δια τάντα εγώ θρηνῶ οι οφθαλμοί μου, οι οφθαλμοί μου καταρρέουσιν ύδατα διότι απεμακρύνθη απ' εμού ο παρηγορήτης ο αναζωποιών την ψυχήν μου· οι νιοί μου ηφανίσθησαν, διότι υπερίσχυσεν ο εχθρός. **17** Η Σιών εκτείνει τας χειράς αυτῆς, δεν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· ο Κύριος προσέταξε περί του Ιακώβ· οι εχθροί αυτού περιεκύλωσαν αυτόν· η Ιερουσαλήμ ἔγινε μεταξύ αυτών ας

ακάθαρτος. **18** Δίκαιος είναι ο Κύριος διότι απεστάτησα από του λόγου αυτού. Ακούσατε, παρακαλώ, πάντες οι λαοί, καὶ ίδετε τον πόνον μου· αὶ παρθένοι μου καὶ οι νεανίσκοι μου επορεύθησαν εἰς αιχμαλωσίαν. **19** Εκάλεσα τους αγαπῶντάς με, αλλ' αυτοὶ με ηπάτησαν· οι ιερεῖς μου καὶ οι πρεσβύτεροι μου εξέπνευσαν εν τη πόλει, διότι εξήτησαν τροφήν υπέρ εαυτών διά να επανέλθῃ η ψυχή αυτών. **20** Ιδέ, Κύριε, διότι θλίβομαι· τα εντόσθια μου ταράττονται, η καρδία μου αναστρέφεται εντός μου, διότι μεγάλως απεστάτησα· ἔξωθεν η τρέκνωσεν η μάχαιρα· εν τω οίκω ο θάνατος. **21** Ήκουσαν, διότι στενάζω· δεν υπάρχει ο παρηγορών με· πάντες οι εχθροί μου ήκουσαν την συμφοράν μου· εχάρησαν ότι συ έκαμες τούτο· όταν φέρης την ημέραν, την οποίαν εκάλεσας, αυτοὶ θέλουσι γείνει ως εγώ. **22** Ας έλθῃ ενώπιον σου πάσα η κακία αυτών· καὶ κάμε εις αυτούς ως έκαμες εις εμέ διά πάντα τα αμαρτίματα μου· διότι πολλοί είναι οι στεναγμοί μου καὶ η καρδία μου εξέλιπε.

2 Πως περιεκάλυψεν ο Κύριος με νέφος την θυγατέρα Σιών εν τη οργή αυτού, κατέρριψεν από του ουρανού εις την γην την δόξαν του Ιαραήλ, καὶ δεν ενεθυμήθη εν τη ημέρᾳ της οργής αυτού το υποπόδιον των ποδών αυτού **2** Ο Κύριος κατεπόντισε πάσας τας κατοικίας του Ιακώβ καὶ δεν εφεισθή· κατέστρεψεν εν τω θυμῷ αυτού τα οχυρώματα της θυγατρός Ιούδα· κατηδράφισεν αυτά· εφεβήλισε το βασίλειον καὶ τους ἀρχοντας αυτού. **3** Συνέθλασεν εν τη εξάψι του θυμού αυτού παν το κέρας του Ιαραήλ· ἐστρέψεν οπίσω την δεξιάν αυτού απ' ἐμπροσθεν του εχθρού· καὶ εξήψιθη κατά του Ιακώβ ως πυρ φλογερόν, κατατρώγον τα πέριξ. **4** Ενέτεινε το τόξον αυτού ως εχθρός, ἐστησε την δεξιάν αυτού ως υπεναντίος, καὶ εφόνευσε παν το αρεστόν εις τους οφθαλμούς εν τη σκηνῇ της θυγατρός Σιών· εξέχεεν ως πυρ τον θυμόν αυτού. **5** Ο Κύριος ἔγινεν ως εχθρός, κατεπόντισε τον Ιαραήλ· κατεπόντισε πάντα τα παλάτια αυτού· ηφάνισε τα οχυρώματα αυτού· καὶ επλήθυνε εις την θυγατέρα Ιούδα το πένθος καὶ την θλίψιν. **6** Καὶ εξέστασε την σκηνήν αυτού ως καλύβην κήπου· κατηφάνισε τον τόπον των συνάξεων αυτού· ο Κύριος ἔκαμε να λημονηθῇ εν Σιών η εορτή καὶ το σάββατον, καὶ εν τη αγανακτήσει της οργής αυτού απέρριψε βασιλέα καὶ ιερέα. **7** Ο Κύριος απέβαλε το θυσιαστήριον αυτού, εβδελύχθη το αγιαστήριον αυτού· συνέκλεισεν εν τη χειρί των εχθρών τα τείχη των παλατίων αυτῆς· ηλάδαζεν εν τω οίκω του Κυρίου ως εν ημέρᾳ εορτής. **8** Ο Κύριος εβούλευθή να αφανίσῃ το τείχος της θυγατρός Σιών· εξέτεινε την στάθμην, δεν απέστρεψε την χειρά αυτού από του να καταποντίζῃ, καὶ έκαμε να πενθήσῃ το περιτείχισμα καὶ το τείχος· τα πάντα ητόνησαν ομού. **9** Αἱ πύλαι αυτῆς ενεπήχθησαν εις την γῆν· ηφάνισε καὶ κατεσύντριψε τους μοχλούς αυτῆς· ο βασιλεὺς αυτῆς καὶ ο ἀρχοντες αυτῆς είναι εν τοις ἔθνεσιν νόμος δεν υπάρχει· ουδέ οι προφήται αυτῆς ευρίσκουσιν όρασιν παρά Κυρίου. **10** Οι πρεσβύτεροι της θυγατρός Σιών, κάθηνται κατά γης, σιωπώντες· ανεβίβασαν χώμα επὶ την κεφαλήν αυτών, εζώσθησαν σάκκους· αὶ παρθένοι της Ιερουσαλήμ κατεβίβασαν τας κεφαλάς αυτών προς την γην. **11** Οι οφθαλμοί μου εμφανίθησαν υπό των δακρύων, η χολή μου εξεχύθη εις την γην, διά τον συντριψμόν της θυγατρός του λαού μου, επειδή τα νήπια καὶ τα θηλάζοντα ελιπούχουν εν ταῖς πλατείαις της πόλεως. **12** Εἴπον προς τας μητέρας αυτών, Που είναι σίτος καὶ οίνος; Οπότε ελιπούθμουν εν ταῖς πλατείαις της πόλεως ως ο τραυματίας, οπότε η ψυχή αυτών εξεχέστο εις τον κόλπον των μητέρων αυτών. **13** Τίνα να λάβω μάρτυρα εις

σε; με τι να σε συγκρίνω, θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ; Με ποίον να σε εξομοιώσω διά να σε παρηγορήσω, παθένε, θυγάτηρ Σιών; Διότι ο συντριμμός σου είναι μέγας ως η θάλασσα: τις δύναται να σε ιατρέψῃ; **14** Οι προφήταις σου είδον περί σου μάταια και αφροσύνη, και δεν εφανέρωσαν την ανομία σου, διά να αποστρέψωσι την αιχμαλωσίαν σου· αλλ' είδον περί σου φορτία μάταια και πρόξενα εξώσεως. **15** Πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν εκρότησαν επί σε χείρας εσύριξαν και έσεισαν τας κεφαλάς αυτών εις την θυγατέρα της Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Αύτη είναι η πόλις, περί της οποίας ελέγετο, Η εντέλεια της ωραίωτης, η χαρά πάσης της γης; **16** Πάντες οι εχθροί σου ήνοιαζαν επί σε το στόμα αυτών εσύριξαν και έτριξαν τους οδόντας λέγοντες, Κατεπίομεν αυτήν· αύτη τωνόντι είναι η ημέρα, την οποίαν περιεμένομεν εύρομεν, είδομεν. **17** Ο Κύριος έκαμεν ό, τι εβουλεύθη εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, τον οποίον διώρισεν από ημερών αρχαίων Κατέστρεψε και δεν εφείσθη, και εύφρανεν επί σε τον εχθρόν ύψωσε το κέρας των εναντίων σου. **18** Η καρδία αυτών εβόησε προς τον Κύριον, Τείχος της θυγατρός Σιών, καταβίβαζε ως κείμαρρον δάκρυα ημέραν και νύκτα: μη δώσας πάνταν εις σεαυτόν· ας μη σιωπήσῃ η κόρη των οφθαλμών σου. **19** Σηκώθητι, βόησον την νύκτα, όταν αρχίζωσιν αι φυλακαί· ἔκχεον την καρδίαν σου ως υδώρ εμπροσθετον του προσώπου του Κυρίου ύψωσον προς αυτόν τας χείρας σου, διά την ζωήν των νηπίων σου, τα οποία λιποθυμούσιν από της πείνης επί των άκρων πασών των οδών. **20** Ιδέ, Κύριε, και επιβλέψον, εις τίνα ποτέ έκαμες ούτω; Να φάγωσιν αι γυναίκες τον καρπόν της κοιλιάς αυτών, τα νήπια ειν τοις σπαραγάνοις αυτών; Να φονευθώσιν ειν τω αγιαστηρίων του Κυρίου ιερεύς και προφήτης; **21** Το παιδίον και ο γέρων κοίτονται κατά γης εν ταῖς οδοῖς· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι μου ἐπέσον ειν μαχαίρας εφόνευσας ειν τη ημέρα της οργής σου, κατέφαχας, δεν εφείσθης. **22** Προσεκάλεσας πανταχόθεν, ως ειν ημέρα πανηγύρεως, τους τρόμους μου, και ουδείς εσώθη ουδέ συπελείφθη ειν τη ημέρα της οργής του Κυρίου εκείνους, τους οποίους εσπαργάνωσα και ηύησα, ο εχθρός μου συνετέλεσεν αυτούς.

3 Εγώ είμαι ο άνθρωπος, όστις είδον θλίψιν από της ράβδου του θυμού αυτού. **2** Με άδηγησε και ἔφερεν εις σκότος και ουχί εις φως. **3** Ναι, κατ' εμού εστράφη κατ' εμού έστρεψε την χείρα αυτού ὅλην την ημέραν. **4** Επαλαίωσε την σάρκα μου και το δέρμα μου· συνέτριψε τα οστά μου. **5** Ωικοδόμησε κατ' εμού και με περιεκύλωσε χολίην και μόχθον. **6** Με εκάθισεν ειν σκοτεινούς ως νεκρούς αιωνίους. **7** Με περιέφραξε, διά να μη εξέλθω· εβάρυνε τας αλύσεις μου. **8** Έτι και οταν κράζω και αναβών, αποκλείει την προσευχήν μου. **9** Περιέφραξε με πελεκητούς λίθους τας οδούς μου, εστρέβλωσε τας τρίβους μου. **10** Έγεινεν εις εμέ άρκτος ενεδρεύουσα, λέων ειν αποκρύφοις. **11** Παρέτρεψε τας οδούς μου και με κατεσπάραξε, με κατέστησεν ηφανισμένην. **12** Ενέτεινε το τόξον αυτού και με ἔστησεν ως σκοπόν εις βέλος. **13** Ενέπτηξεν εις τα νεφρά μου τα βέλη της φαρέτρας αυτού. **14** Έγεινα γέλως εις πάντα τον λαόν μου, ἀσμα αυτών ὅλην την ημέραν. **15** Με εχόρτασε πικρίαν με εμέθυσεν αφίνθιον. **16** Και συνέτριψε τους οδόντας μου με χάλικας με εκάλυψε με σποδόν. **17** Και απέσπωραξ, από ειρήνης την ψυχήν μου· ελησμόνησα το αγαθόν. **18** Και είπα, Απωλέσθη η δύναμις μου και η ελπίς μου υπό τον Κύριον. **19** Ενθυμήθητι την θλίψιν μου και την ξώσιν μου, το αφίνθιον και την χολήν. **20** Η ψυχή μου ενθυμείται ταύτα ακαταπάυστως και είναι τεταπεινωμένη ειν εμοί. **21** Τούτο ανακαλώ εις την

καρδίαν μου, θέντη έχω ελπίδα: **22** Έλεος του Κυρίου είναι, ότι δεν συνετέλεσθημεν, επειδή δεν εξέλιπον οι οικτηροί αυτού. **23** Ανανεόνται ειν τας πρωΐας μεγάλη είναι η πιστοτής σου. **24** Ο Κύριος είναι η μερίς μου, είπεν η ψυχή μου· διά τούτο θέλω ελπίζει επ' αυτόν. **25** Αγαθός ο Κύριος εις τους προσμένοντας αυτόν, εις την ψυχήν την εκζητούσαν αυτόν. **26** Καλόν είναι και να ελπίζη τις και να εφησυχάζη εις την σωτηρίαν του Κυρίου. **27** Καλόν εις τον άνθρωπον να βαστάζη ζυγόν ειν τη νεότητι αυτού. **28** Θέλει κάθηθοι κατά μόνας και σιωπά, επειδή ο Θεός επέβαλε φορτίον επ' αυτόν. **29** Θέλει βάλει το στόμα αυτού εις το χώμα, ίσως ήναι ελπίς. **30** Θέλει δώσει την σιαγόνα εις τον ραπίζοντας αυτόν· θέλει χορτασθή από ονειδισμού. **31** Διότι ο Κύριος δεν απορρίπτει εις τον αιώνα· **32** Αλλ' εάν και θλίψη, θέλει όμως και οικτειρήσει κατά το πλήθος του ελέους αυτού. **33** Διότι δεν θλίβει εκ καρδίας αυτού ουδέ καταθλίβει τους νιούς των ανθρώπων. **34** Το να καταπατή τις υπό τους πόδας αυτού πάντας τους δεσμίους της γης. **35** Το να διαστρέψῃ κρίσιν ανθρώπουν κατέναντι του προσώπου του Υψίστου· **36** Το να αδική άνθρωπον ειν τη δίκη αυτού· ο Κύριος δεν βλέπει ταύτα. **37** Τις λέγει τι και γίνεται, χωρίς να προστάξῃ αυτόν ο Κύριος; **38** Εκ του στόματος του Υψίστου δεν εξέρχονται τα κακά και τα αγαθά; **39** Διά τι ήθελε γογγύσει ανθρώπους ζων, ανθρώπους, διά την ποινήν της αμαρτίας αυτού; **40** Ας ερευνήσωμεν τας οδούς ημών και εις εξετάσωμεν και ας επιστρέψωμεν εις τον Κύριον. **41** Ας υψώσωμεν τας καρδίας ημών και τας χείρας προς τον Θεόν τον ειν τοις ουρανοίς, λέγοντες, **42** Ήμαρτήσαμεν και απεστατήσαμεν· συ δεν μας συνεχώρησας. **43** Περιεκάλυψας με θυμόν και κατεδίωξας ημάς· εφόνευσας, δεν εφείσθης. **44** Εκάλυψας σεαυτόν με νέφος, διά να μη διαβαίνηη προσευχή ημών. **45** Μας έκαμες οκύβαλον και βδέλυγμα ειν μέσω των λαών. **46** Πάντες οι εχθροί ημών ήνοιαζαν το στόμα αυτών εφ' ημάς. **47** Φόβος και λάκκος ήλθον εφ' ημάς, ερήμωσις και συντριμμός. **48** Ρύακας υδάτων καταβίβαζε ο οφθαλμός μου διά τον συντριμμόν της θυγατρός του λαού μου. **49** Ο οφθαλμός μου σταλάζει και δεν σιωπά, διότι δεν έχει άνεσιν, **50** Εωσού ο Κύριος διακύψη και ίδη εξ ουρανού. **51** Ο οφθαλμός μου καταθλίβει την ψυχήν μου, εικ πασών των θυγατέρων της πόλεως μου. **52** Οι εχθρευόμενοι με αναιτίων με εκνήγησαν ακαταπάυστως ας στρούθιον. **53** Έκοψαν την ζωήν μου ειν τω λάκκο και έρριψαν λίθον επ' εμέ. **54** Τα υδάτα επλημμύρισαν υπεράνω της κεφαλής μου· είπα, Απερρίφθην. **55** Επεκαλέσθην το όνομά σου, Κύριε, εικ λάκκον κατωτάτου. **56** Ήκουσαν την φωνήν μου· μη κλείστης το ωτίον μου εις τον στεναγμόν μου, εις την κραυγήν μου. **57** Επλησίασας καθ' ην ημέραν σε επεκαλέσθην είπας, Μη φοβού. **58** Εδίκασας, Κύριε, την δίκην της ψυχής μου· ελύτρωσας την ζωήν μου. **59** Είδες, Κύριε, το προς εμέ άδικον κρίσιν την κρίσιν μου. **60** Είδες πάσας τας εκδικήσεις αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού. **61** Ήκουσαν, Κύριε, τον ονειδισμόν αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού. **62** Τους λόγους των επανισταμένων επ' εμέ και τας μελέτας αυτών κατ' εμού όλην την ημέραν. **63** Ιδέ, όταν κάθηθαι και οταν σηκόνωνται· εγώ είμαι το άσμα αυτών. **64** Κάμε, Κύριε, εις αυτούς ανταπόδοσιν κατά τα έργα των χειρών αυτών. **65** Δος εις αυτούς πώρωσιν καρδίας, την κατάραν· σου επ' αυτούς. **66** Καταδίωξον ειν οργή και αφάνισον αυτούς υποκάτωθεν των ουρανών του Κυρίου.

4 Πως ημαρύθη το χρυσίον, ηλοιοιώθη το χρυσίον το καθαρώτατον, οι λίθοι του αγιαστηρίου διεσπάρησαν εις

τα ἄκρα πασών των οδών. **2** Οι ἑνδοῖοι υἱοί της Σιών, οι εκτιμώμενοι ως το καθαρόν χρυσίον, πως ελογίσθησαν ως αγγεία πήλινα, ἔργον χειρὸς κεραμέως. **3** Ετι και τα κῆτη προσφέρουσι μαστούς και θηλάζουσι τα τέκνα αυτών· η δε θυγάτηρ του λαού μου εσκιηρύνθη ως αι στρουθοκάμηλοι εν ερήμῳ. **4** Η γλώσσα του θηλάζοντος εκολαήθη εις τον ουρανίοκον αυτού υπό της διψής τα παιδιά εξήτησαν ἄρτον και δεν υπάρχει ο κόπτων εις αυτά. **5** Οι τρώγοντες φαγῆτα τρυφερά κοίτονται εν ταις οδοίς ηφανισμένοι· οι ανατεθραμμένοι εν πορφύρᾳ ενηγκαλίσθησαν την κοπρίαν. **6** Καὶ η ποινή της ανομίας της θυγατρός του λαού μου ἔγεινε μεγαλητέρα παρά την ποινήν της αμαρτίας των Σοδόμων, τα οποία κατεστράφησαν ως εν ριπῇ, και δεν ενήργησαν επ' αυτών χείρες. **7** Οι Ναζηραίοι αυτής ήσαν καθαρώτεροι χιόνος, λευκότεροι γάλακτος, ερυθρότεροι την δύψιν υπέρ τους πολυτίμους λίθους, στιλπνοί ως ο σάπφειρος. **8** Η δύψις αυτών κατημαρύθη υπέρ την ασβόλην δεν εγνωρίζοντο εν ταις οδοίς το δέρμα αυτών εκολλήθη επί των οστών αυτών εξηράνθη, ἔγεινεν ως ξύλον. **9** Ευτυχέστεροι εστάθησαν οι θανατωθέντες υπό της ρομφαίας, πάρα οι θανατωθέντες υπό της πείνης διότι ούτοι κατατήκονταν, τετραυματισμένοι δι' ἐλειψιν γεννημάτων του αγρού. **10** Αι χείρες των ευσπλάγχνων γυναικών ἔψήσαν τα τέκνα αυτών ἔγειναν εις αυτάς τροφή εν τω συντριψμῷ της θυγατρός του λαού μου. **11** Ο Κύριος συντελέσε τον θυμὸν αυτού, εξέχει την φλόγα της οργῆς αυτού, και εξήψε πυρ εν Σιών, το οποίον κατέφαγε τα θεμέλια αυτής. **12** Δεν επίστευον οι βασιλεῖς της γῆς και πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην, ότι ήθελεν εισέλθει εχθρός και πολέμιος εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ. **13** Τούτο ἔγεινε διά τας αμαρτίας των προφητών αυτής και τας ανομίας των ιερέων αυτής, οίτινες ἔχουν το αίμα των δικαίων εν μέων αυτής. **14** Περιεπλανήθησαν ως τυφλοί εν ταις οδοίς, εμολύνθησαν εν τω αίματι, ώστε οι ἀνθρωποι δεν ήδηναντο να εγγίσωσι τα ενδύματα αυτών. **15** Απόστητε, ακάθαρτοι, ἔκραζον προς αυτούς: απόστητε, απόστητε, μη εγγίσητε· ενώ ἔφευγον και περιεπλανώντο, ελέγετο μεταξύ των εθνών, Δεν θέλουσι παροικεί πλέον μεθ' ημών. **16** Το πρόσωπον του Κυρίου διεμέρισεν αυτούς, δεν θέλει πλέον επιβλέπει επ' αυτούς· πρόσωπον ιερέων δεν εσεβάσθησαν, γέροντας δεν ήλεσαν. **17** Ενώ ἐτι υπήρχομεν, οι οφθαλμοί ημών απέκαμον, προσμένοντες την ματαίαν βοήθειαν ημών· απεβλέψαμεν κεχινότες προς έθνος μη δονάμενον να σώζῃ. **18** Παραμονεύοντος τα ίχνη ημών, διά να μη περιπατώμεν εν ταις πλατείαις ημών· επλησίασε το τέλος ημών, αι ημέρα ημών επιληρώθησαν, διότι ἥλθε το τέλος ημών. **19** Οι καταδιώκοντες ημάς ἔγειναν ελαφρότεροι των αετών του ουρανού· εκυνήγησαν ημάς επὶ τα ὄρη, ενίδρευσαν ημάς εν τη ερήμῳ. **20** Η πνοή των μυκτήρων ημών, ο χριστός του Κυρίου, επιάσθη εν ταις παγίσιν αυτών, υπό την σκιάν του οποίου, ελέγομεν, θέλομεν ζη μεταξύ των εθνών. **21** Χαίρε και ευφραίνου, θυγάτηρ Εδώμ, η κατοικούσα εν γῇ Ούζ· ἐτι και προς σε θέλει περάσει το ποτήριον· θέλεις μεθυσθή και θέλεις γυμνωθή. **22** Ετελείωσεν η ποινή της ανομίας σου, θυγάτηρ Σιών· δεν θέλει σε φέρει πλέον εις αιχμαλωσίαν· θέλει επισκεφθή την ανομίαν σου, θυγάτηρ Εδώμ· θέλει αποκαλύψει τα αμαρτήματά σου.

5 Ενθυμήθητι, Κύριε, τι ἔγεινεν εις ημάς· επίβλεψον, και ιδέ τον ονειδισμόν ημών. **2** Η κληρονομία ημών μετεστράψῃ εἰς αλλοτρίους, αι οικίαι ημών εις ξένους. **3** Εγείναμεν ορφανοί ἀνευ πατρός, αι μητέρες ημών ως χήραι. **4** Με αργύριον επίομεν το ύδωρ ημών· τα ξύλα ημών επωλήθησαν εις ημάς. **5** Επί τον

τράχηλον ημών είναι διωγμός· εμοχθήσαμεν, ανάπαυσιν δεν έχομεν. **6** Η πλώσαμεν χείρα προς τους Αιγυπτίους, προς τους Ασσυρίους, διά να χορτασθύμεν άρτον. **7** Οι πατέρες ημών ημάρτησαν, εκείνοι δεν υπάρχουσι· και ημείς φέρομεν τας ανομίας αυτών. **8** Δούλοι εξουσιάζουσιν εφ' ημάς δεν υπάρχει ο λυτρώνων εκ της χειρός αυτών. **9** Φέρομεν τον ἄρτον ημών μετά κινδύνου της ζωῆς ημών, απ' ἐμπροσθεν της ρομφαίας της ερήμου. **10** Το δέρμα ημών ημαυρώθη ως κλιβανός, από της καύσεως της πείνης. **11** Εταπείνωσαν τας γυναίκας εν Σιών, τας παρθένους εν ταις πόλεσιν Ιούδα. **12** Οι ἀρχοντες εικερέμασθησαν υπό των χειρών αυτών· τα πρόσωπα των πρεσβυτέρων δεν ειτιμήθησαν. **13** Οι νέοι υπεβλήθησαν εις το ἀλεσμα, και τα παιδιά ἔπεσον υπό τα ξύλα. **14** Οι πρεσβύτεροι ἔπαυσαν από των πυλών, οι νέοι από των ασμάτων αυτών. **15** Ἐπαυσεν η χαρά της καρδίας ημών, ο χορός ημών εστράφη εις πένθος. **16** Ο στέφανος της κεφαλής ημών ἔπεσεν· ουαί δε εις ημάς, διότι ημαρτήσαμεν. **17** Διά τούτο εξέλιπεν η καρδία ημών, διά ταύτα εσκοτοδινίασαν οι οφθαλμοί ημών. **18** Διά την ερήμωσιν του όρους Σιών, αι αλώπεκες περιπατούσιν εν αυτώ. **19** Συ, Κύριε, κατοικεῖς εις τον αιώνα· ο θρόνος σου διαμένει εις γενεάν και γενεάν. **20** Διά τι θέλεις μας λησμονήσει διά παντός· θέλεις μας εγκαταλείψει εις μακρότητα ημερών; **21** Επίστρεψον ημάς, Κύριε, προς σε και θέλομεν επιστραφή· Ανανέωσον τας ημέρας ημών ως το πρότερον. **22** Διατί απέρριψας ημάς ολοτελώς, ωργίσθης εναντίον ημών έως σφόδρα;

Ιεζεκιήλ

1 Εν τω τριακοστώ ἔτει, τω τετάρτῳ μηνὶ, τῇ πέμπτῃ του μηνὸς, ενώ ἡμὴν μεταξὺ των αιχμαλώτων παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, ηνοίχθησαν οἱ ουρανοὶ καὶ εἰδὸν οράματα του Θεού· **2** τη πέμπτη του μηνὸς του ἑτούς τούτου, του πέμπτου της αιχμαλώσιας του βασιλέως Ιωαχείν, **3** ἐγίνεται ρητῶς λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ιεζεκιήλ γιόν του Βουζεῖ τὸν ιερέα, εν τῇ γῇ των Χαλδαίων παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, καὶ εκεὶ εστάθη ἡ χειρ του Κυρίου επ' αὐτόν. **4** Καὶ εἶδον καὶ ιδού, ανεμοστρόβιλος ἤρχετο απὸ βορρᾶ, νέφος μέγα καὶ πυρ συστρεφόμενον πέριξ δε τούτου λάμψις καὶ εκ μέσου αυτού εφαίνετο ὡς ὄψις ηλέκτρου, εκ μέσου του πυρός. **5** Καὶ εκ μέσου αυτού εφαίνετο τεσσάρων ζώων ομοίωμα. Καὶ η θέα αυτῶν ἦτο αὐτῆς είχον ομοίωμα ανθρώπου. **6** Καὶ ἐκαστὸν εἴχε τέσσαρα πρόσωπα καὶ ἐκαστὸν αυτῶν εἴχε τέσσαρας πτέρυγας. **7** Καὶ οἱ πόδες αυτῶν ἦσαν πόδες ορθοί, καὶ τὸ ίχνος του ποδός αυτῶν ομοίον με ἵνος ποδὸς μόσχου· καὶ εσπινθηροβόλουν ὡς ὄψις χαλκού στῖλβοντος. **8** Καὶ είχον χείρας ανθρώπου υποκάτωθεν των πτερύγων αυτῶν, εἰς τα τέσσαρα αυτῶν μέρη· καὶ τα τέσσαρα είχον τα πρόσωπα αυτῶν καὶ τας πτέρυγας αυτῶν. **9** Αἱ πτέρυγες αυτῶν συνείχοντο η μία μετά της ἀλλῆς δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον· κατέναντι του προσώπου αυτῶν επορεύοντο ἑκαστον. **10** Περὶ δε του ομοιώματος του προσώπου αυτῶν, τα τέσσαρα είχον πρόσωπον ανθρώπου, καὶ πρόσωπον λέοντος κατά το δεξιόν μέρος καὶ τα τέσσαρα είχον πρόσωπον βούς κατά το αριστερόν· είχον καὶ τα τέσσαρα πρόσωπον αετού. **11** Καὶ τα πρόσωπα αυτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αυτῶν ἦσαν διηρημέναι πρὸς τα ἀνω̄ δύο εκάστου συνείχοντο η μία μετά της ἀλλῆς καὶ δύο εκάλυπτον τα σώματα αυτῶν. **12** Καὶ επορεύοντο ἑκαστὸν κατέναντι του προσώπου αυτού· ὅπου το πνεύμα εφέρετο, εἰκεὶ εβάδιζον· ενώ εβάδιζον, δεν εστρέφοντο. **13** Περὶ δε του ομοιώματος των ζώων, η θέα αυτῶν ἦτο ὡς καιδόμενοι ἀνθρακες πυρός, ὡς θέα λαμπάδων· τούτῳ συνεστρέφετο μεταξὺ των ζώων· καὶ ἥτο το πυρ λαμπρόν, καὶ αστραπὴ εξήρχετο απὸ του πυρός. **14** Καὶ τα ζώα ἐτρέχον καὶ επεστρέφοντας ὡς η θέα της αστραπῆς. **15** Καὶ οἱ εἶδον τα ζώα, ιδού, τροχοὶ εἰς επὶ την γην, πλησίον των ζώων εἰς τα τέσσαρα αυτῶν πρόσωπα. **16** Η θέα των τροχών καὶ η εργασία αυτῶν ἦσαν ὡς ὄψις βρηρύλλου· καὶ οἱ τέσσαρες είχον το αυτὸν ομοίωμα· καὶ η θέα αυτῶν καὶ η εργασία αυτῶν ἦσαν ὡς εάν ἦτο τροχός εν μέσῳ τροχού. **17** Ὁτε εβάδιζον, εκινούντο κατά τα τέσσαρα αυτῶν πλάγια· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **18** Οἱ δε κύκλοι αυτῶν ἦσαν τόσον υψηλοί, ώστε ἐκαμνον φόρον· καὶ οἱ κύκλοι αυτῶν πλήρεις οφθαλμών κύκλων των τεσσάρων τούτων. **19** Καὶ ὅτε τα ζώα επορεύοντο, επορεύοντο οι τροχοὶ πλησίον αυτῶν καὶ ὅτε τα ζώα υψόντοντο απὸ της γης, υψόντοντο καὶ οι τροχοί. **20** Ὁπου ἥτο να υπάγῃ το πνεύμα, εἰκεὶ επορεύοντο, εἰκεὶ το πνεύμα ἥτο να υπάγῃ· καὶ οι τροχοὶ υψόντοντο απέναντι τούτων, διότι το πνεύμα των ζώων ἥτο εν τοις τροχοῖς. **21** Ότε εκείνα επορεύοντο, επορεύοντο καὶ ούτοι· καὶ ὅτε εκείνα ἰσταντο, καὶ ούτοι· ὅτε δε εκείνα υψόντοντο απὸ της γης, καὶ οι τροχοὶ υψόντοντο απέναντι αυτῶν, διότι το πνεύμα των ζώων ἥτο εν τοις τροχοῖς. **22** Καὶ το ομοίωμα του στερεώματος του επάνωθεν της κεφαλής των ζώων ἥτο ὡς φωβερού κρυστάλλου, εξηπλωμένου υπὲρ τας κεφαλάς αυτῶν. **23** Υποκάτω δε του στερεώματος ἦσαν εκτεταμέναι αἱ πτέρυγες αυτῶν, η μία πρὸς την ἀλλην δύο είχεν ἑκαστον, με τας οποίας εκάλυπτον τα σώματα αυτῶν. **24** Καὶ ὅτε επορεύοντο, ἤκουον

τον ἄχον των πτερύγων αυτών, ως ἄχον υδάτων πολλών, ως φωνὴν του Παντοδύναμου, καὶ την φωνὴν της λαλίας ως φωνὴν στρατοπέδου ὅτε ἰσταντο, κατεβίβαζον τας πτέρυγας αυτῶν. **25** Καὶ εγίνετο φωνὴ ἀνώθεν εκ του στερεώματος του υπέρ την κεφαλήν αυτών ὅτε ἰσταντο, κατεβίβαζον τας πτέρυγας αυτῶν. **26** Υπεράνωθεν δε του στερεώματος του υπέρ την κεφαλήν αυτών εφαίνετο ομοίωμα θρόνου, ως θέα λίθου σπατφείρου· καὶ επὶ του ομοιώματος του θρόνου ομοίωμα ως θέα ανθρώπου καθημένου επ' αὐτόν ἀνώθεν. **27** Καὶ εἶδον ως ὄψιν ηλέκτρου, ως θέαν πυρός εν αυτώ κύκλω, απὸ της θέας της οσφύος αυτού καὶ επάνω καὶ απὸ της θέας της οσφύος αυτού καὶ κάτω είδον ως θέαν πυρός, καὶ είχε λάμψιν κύκλω. **28** Ως η θέα του τόξου, του γινομένου εν τη νεφέλῃ εν ημέρᾳ βροχής, ούτως ἥτο η θέα της λάμψεως κύκλω. Αὕτη ἥτο η θέα του ομοιώματος της δόξης του Κυρίου. Καὶ ὅτε είδον, ἐπεσον επὶ πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλούντος.

2 Καὶ είπε πρὸς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, στήθι επὶ τους πόδας σου, καὶ θέλω λαλήσει πρὸς σε. **2** Καὶ καθὼς ελάλησε πρὸς εμέ, εισίηλθεν εἰς εμέ το πνεύμα καὶ με ἐστήσειν επὶ τους πόδας μου, καὶ ἤκουσα τον λαλούντα πρὸς εμέ. **3** Καὶ είπε πρὸς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, εγώ σε εξαποστέλλω πρὸς τους ιούς Ισραήλ, πρὸς ἔθνη αποστατικά, τα οποία απεστάθησαν απ' εμού· αὐτοί καὶ οι πατέρες αυτῶν εστάθησαν παραβάται εναντίον μου ἐως ταύτης της σήμερον ημέρας: **4** καὶ είναι οιοι σκληροπρόσωποι καὶ σκληροκάρδιοι. Εγώ σε εξαποστέλλω πρὸς αυτούς, καὶ θέλεις ειπεῖ πρὸς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. **5** Καὶ εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθήσωσι, διότι είναι οίκος αποστάτης, θέλουσιν δύμας γνωρίσει ὅτι εστάθη προφήτης εν μέσῳ αυτῶν. **6** Καὶ συ, υἱέ ανθρώπου, μη φοβηθής απ' αὐτῶν καὶ απὸ των λόγων αυτῶν μη δειλιάσῃς, διότι είναι ἀκανθαὶ καὶ σκόλοπες μετά σου, καὶ κατοικεῖς μεταξὺ σκορπίων μη φοβηθής από των λόγων αυτῶν καὶ από προσώπου αυτῶν μη τρομάξῃς, διότι είναι οίκος αποστάτης. **7** Καὶ θέλεις λαλήσει τους λόγους μου πρὸς αυτούς, εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθήσωσι διότι είναι αποστάται. **8** Συ όμως, υἱέ ανθρώπου, ἀκούεις τούτο, το οποίον ειγώ λαλώ πρὸς σέ· μη γείνεις αποστάτης ως ο αποστάτης οίκος ἀνοίξον το στόμα σου καὶ φάγε τούτο, το οποίον εγώ δίδω εις σε. **9** Καὶ είδον καὶ ιδού, χειρ εξηπλωμένη πρὸς εμέ, καὶ ιδού, εν αυτῇ τόμος βιβλίου. **10** Καὶ εξετύλιξεν αυτὸν ενώπιον μου· καὶ ἥτο γεγραμμένος ἐσώθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ εν αυτῷ γεγραμμένοι κλαυθμοί καὶ θρηνωδίαι καὶ ουαί.

3 Καὶ είπε πρὸς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, φάγε τούτο, το οποίον ευρίσκεις φάγε τούτον τον τόμον καὶ υπαγε να λαλήσης πρὸς τον οίκον Ισραήλ. **2** Καὶ ἡνίκα το στόμα μου καὶ με εψύμισε τον τόμον εκείνον. **3** Καὶ είπε πρὸς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, ας φάγη η κοιλία σου καὶ ας επιλησθώσι τα εντόσθια σου από τον τόμον τούτου, τον οποίον εγώ δίδω εις σε. **4** Καὶ ἐφαγον καὶ ἐγίνεν εν τω στόματι μου ως μέλι υπό της γλυκύτητος. **4** Καὶ είπε πρὸς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, υπαγε, εἰσελθε εις τον οίκον του Ισραήλ και λάλησον τους λόγους μου πρὸς αυτούς. **5** Διότι δεν εξαποστέλλεσαι πρὸς λαόν βαθύχειλον και βαρύγλωσσον αλλά πρὸς τον οίκον Ισραήλ. **6** ουχί πρὸς λαόν πολλούς βαθυχείλους και βαρυγλώσσους, των οποίων τους λόγους δεν εννοείς. Και πρὸς τοιούτους εάν σε εξαπέστελλον, ούτοι ήθελον σου εισακούσει. **7** Ο οίκος όμως Ισραήλ δεν θέλει να σου ακούσῃ· διότι δεν θέλουσι να εισακούσωσι εμού· επειδή πας ο οίκος Ισραήλ είναι σκληρομέτωπος και σκληροκάρδιος. **8** Ιδού, έκαμον το πρόσωπόν σου δυνατόν εναντίον των

προσώπων αυτών και το μέτωπόν σου, δυνατόν εναντίον των μετώπων αυτών. **9** Ως αδάμαντα σκληρότερον χάλικος έκαμψ το μέτωπόν σου· μη φοβηθής αυτούς και μη τρομάξῃς από προσώπους αυτών, διότι είναι οίκος αποστάτης. **10** Και είπε προς εμέ, Υἱε ανθρώπου, πάντας τους λόγους μου, τους οποίους θέλω λαλήσει προς σέ, λάβε εν τη καρδίᾳ σου και ἀκουσον με τα ώτα σου. **11** Και ὑπαγε, είσελθε προς τους αιχμαλωτισθέντας, προς τους υιούς του λαού σου, και λάλησον προς αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθήσωσι. **12** Και με εσήκωσε το πνεύμα, και ἤκουσα σόπισθέν μου φωνήν μεγάλης συγκινήσεως λεγόντων, Εὐλογημένη η δόξα του Κυρίου εκ του τόπου αυτού. **13** Και ἤκουσα τον ἄχον των πτερύγων των ζώων, αίτινες συνείχοντο η μία μετά της ἄλλης, και τον ἄχον των τροχών απέναντι τούτων και φωνήν μεγάλης συγκινήσεως. **14** Και με ὑψώσε το πνεύμα και με ἔλαβε και υπῆγα εν πικρίᾳ και εν αγανακτήσει του πνεύματός μου· πλην η χειρ του Κυρίου ἡτο κραταί επ' εμέ. **15** Και ἥλθον προς τους μετοικισθέντας εις Τελαβίθ, τους κατοικούντας παρά τον ποταμόν Χεβάρ, και εκάθησα ὅπου εκείνοι εκάθηντο και παρέμεινα εκεί μεταξύ αυτών επτά ημέρας εκστατικός. **16** Και μετά τας επτά ημέρας ἐγίνει λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **17** Υἱε ανθρώπου, σε κατέστησα φύλακα επί τον οίκον Ισραήλ· ἀκουσον λοιπόν λόγον εκ του στόματός μου και νουθέτουν αυτούς παρ' εμού. **18** Όταν λέγω προς τον ἄνομον, Εξάπαντος θέλεις θανατωθή, και συ δεν νουθετήσης αυτόν και δεν λαλήσης διά να αποτρέψῃς τον ἄνομον από της οδού αυτού της ἀνόμου, ὥστε να σώσῃς την ζωήν αυτού, εκείνος μεν ο ἀνόμος θέλει αποθάνει εν τη ανομίᾳ αυτού· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αἷμα αυτού. **19** Αλλ' εάν συ μεν νουθετήσης τον ἄνομον, αυτός δύμας δεν επιστρέφῃ από της ανομίας αυτού και από της οδού αυτού της ἀνόμου, εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομίᾳ αυτού, συ δε ηλευθέρωσας την ψυχήν σου. **20** Πάλιν, εάν ο δίκαιος εκτραπῇ από της δικαιοσύνης αυτού και πράξῃ ανομίαν, και εγώ θέσω πρόσκομμα ἐμπροσθεν αυτού εκείνος θέλει αποθάνει· επειδή δεν ἐδώκας εις αυτόν νουθεσίαν θέλει αποθάνει εν τη αμαρτίᾳ αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν ἔκαμε, δεν θέλει μνημονευθῆ· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αἷμα αυτού. **21** Εάν δύμας συ νουθετήσης τον δίκαιον διά να μη αμαρτίῃ και αυτὸς δεν αμαρτίσῃ, ο δίκαιος θέλει βεβαίας ζήσει, διότι ενουθετήθη· και συ ηλευθέρωσας την ψυχήν σου. **22** Και εστάθη εκεί η χειρ του Κυρίου επ' εμέ και είπε προς εμέ, Σηκώθητι, ἔξελθε εις την πεδιάδα και εκεί θέλω λαλήσει προς σε. **23** Και εσηκώθην και εξῆλθον εις την πεδιάδα και ἰδού, η δόξα του Κυρίου ἴστατο εκεί, ὡς η δόξα την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ· και ἐπεσον επί πρόσωπόν μου. **24** Και εισήλθε το πνεύμα εις εμέ και με ἐστήσειν επί τους πόδας μου και ειλήσε προς εμέ και μοι είπεν, Ὕπαγε, κλείσθητι εντός της οικίας σου. **25** Διότι, δόσον περὶ σου, υἱε ανθρώπου, ιδού, θέλουσι βάλει επὶ σε δεσμά και θέλουσι σε δέσει με αυτά και δεν θέλεις εξέλθει εις το μέσον αυτών. **26** Και την γλώσσαν σου θέλω κολλήσει προς τον λάρυγγά σου και θέλεις γείνεις ἀλαλος· και δεν θέλεις εἰσθαι προς αυτούς ανήρ ελέγχων, διότι είναι οίκος αποστάτης. **27** Πλην ὅταν λαλήσω προς σε, θέλω ανοίξει το στόμα σου και θέλεις ειπεῖ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο ακούνων ας ακούνη· και ο απειθών ας απειθή· διότι είναι οίκος αποστάτης.

4 Και συ, υἱε ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν κεφαλίδα και θες αυτήν ἐμπροσθέν σου και διάγραψον επ' αυτής πόλιν,

την Ιερουσαλήμ· **2** και στήσον πολιορκίαν εναντίον αυτής και οικοδόμησον προμαχώνας εναντίον αυτής και ύψωσον προχώματα εναντίον αυτής θες ἔτι στρατόπεδον εναντίον αυτής και στήσον κριός κύκλων εναντίον αυτής. **3** Και λάβε εις σεαυτόν πλάκα σιδηρῶν και θες αυτήν ως τοίχον σιδηρούν μεταξύ σου και της πόλεως, και στήριξον το πρόσωπόν σου εναντίον αυτής και θέλει πολιορκήθη και θέλεις βάλει πολιορκίαν εναντίον αυτής τούτο θέλει εἰσθαι σημέον εις τον οίκον Ισραήλ. **4** Και σ πλαγίασον επὶ την αριστεράν σου πλευράν και θες την ανομίαν του οίκου Ισραήλ επ' αυτήν· κατά τον αριθμόν των ημερών, καθ'^θ ας θέλεις πλαγιάσει επ' αυτήν, θέλεις βαστάσει την ανομίαν αυτών. **5** Διότι εγώ επί σε έθεσα τα ἔτη της ανομίας αυτών κατά τον αριθμόν των ημερών, τριακοσίας ενενήκοντα ημέρας· και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ισραήλ. **6** Και αφού τελειώσης ταύτας, πλαγίασον πάλιν επὶ την πλευράν σου την δεξιάν, και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ιούδα τεσσαράκοντα ημέρας· εκάστην μίαν ημέραν προσδιώρισα εις σε αντί ενός ἔτους. **7** Και θέλεις στηρίξει το πρόσωπόν σου προς την πολιορκίαν της Ιερουσαλήμ και ο βραχίων σου θέλει εισθαι γυμνός και θέλεις προφετεύσει εναντίον αυτής. **8** Και ιδού, θέλω βάλει επὶ σε δεσμά, και δεν θέλεις στραφή από της μιας σου πλευράς εις την ἄλλην, εωσού τελειώσης τας ημέρας της πολιορκίας σου. **9** Και συ λάβε εις σεαυτόν σίτον και κριθήν και κυάμους και φακήν και κέγχρον και ἄρακον, και θες αυτά εις εν αγγείον και κάμε εξ αυτών ἀρτούς εις σεαυτόν· κατά τον αριθμόν των ημερών καθ'^θ ας θέλεις πλαγιάσει επὶ την πλευράν σου, τριακοσίας και ενενήκοντα ημέρας θέλεις τρώγει εκ τούτων. **10** Και το φαγήτον σου, το οποίον θέλεις τρώγει εκ τούτων, θέλει εἰσθαι με ζύγιον, είκοσι σίκλων την ημέραν· από καιρού ἑως καιρού θέλεις τρώγει εξ αυτών. **11** Και ύδωρ με μέτρον θέλεις πίνει, το ἔκτον ενός ἵν· από καιρού ἑως καιρού θέλεις πίνει. **12** Και θέλεις τρώγει αυτούς ως κριθίνους εγκυρφίας, και θέλεις ψήνει αυτούς με κόπρον εξερχομένην από ανθρώπου, ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **13** Και είπε Κύριος, Ούτω θέλουσι φάγει οι υἱοί Ισραήλ τον ἄρτον αυτών μεμολυσμένον μεταξύ των εθνών, ὃντος θέλω διασκορπίσει αυτούς. **14** Και εγώ είπα, Α, Κύριε Θεέ· ιδού, ψυχή μου δεν ειμολύνθη, επειδή από νεότητος μου ἑως του νυν δεν ἐφαγον θνητημάτιν ἡ θηριάλωτον, ουδὲ εισιτήλθε ποτὲ εις το σόμα μου κρέας βδελυκότον. **15** Και είπε προς εμέ, Ιδέ, ἔδωκας εις σε κόπρον βοός αντί κόπρου ανθρωπίνης, και με ταύτην θέλεις ψήσει τον ἄρτον σου. **16** Και είπε προς εμέ, Υἱε ανθρώπου, ιδού, εγώ θέλω συντρίψει το υποστήριγμα του ἄρτου εν Ιερουσαλήμ· και θέλουσι τρώγει ἄρτον με ζύγιον και εν στενοχωρίᾳ, και θέλουσι πίνει ύδωρ με μέτρον και εν αγωνίᾳ· **17** διά να καταντήσωσιν ενδεείς ἄρτου και ύδατος και θέλουσιν εκθαμβεύσθαι προς αλλήλους, και θέλουσιν αναλωθή διά τας ανομίας αυτών.

5 Και συ, υἱε ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν μάχαιραν κοπτεράν· θέλεις λάβει εις σεαυτόν ξυράφιον κουρέως και θέλεις περάσει αυτό επὶ την κεφαλήν σου και επί των πώγωνά σου. Λάβε ἐπειτα εις σεαυτόν πλάστιγγας ζυγίων και διαίρεσον αυτά. **2** Το τρίτον θέλεις καύσει εν πυρὶ εν τω μέσω της πόλεως, ενώ αι ημέραι της πολιορκίας συμπληρούνται· και το τρίτον θέλεις λάβει και κατακόψει κύκλων αυτής εν μαχαίρᾳ· και το τρίτον θέλεις διασκορπίσει εις τον αέρα· και εγώ θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὄπισθεν αυτών. **3** Και εκ τούτων θέλεις λάβει ἐτι ολίγας τινάς και δέσει αυτάς εις τα κράσπεδά σου. **4** Ἐπειτα λάβε ἐτι εκ τούτων και ρίψον αυτάς εις το μέσον του πυρός

και κατάκαυσον αυτάς εν πυρί εντεύθεν θέλει εξέλθει πυρ εις πάντα τον οίκον Ισραήλ. 5 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Αύτη είναι η Ιερουσαλήμ εγώ έθεσα αυτήν εν μέσω των εθνών και των πέριξ αυτής τόπων. 6 Άλλ' αυτή μετήλλαξε τας κρίσεις μου εις ανομίαν χειρότερα παρά τα έθνη, και τα διατάγματά μου χειρότερα παρά τους τόπους τους πέριξ αυτής διότι απέρριψαν τας κρίσεις μου και τα διατάγματά μου δεν περιεπάτησαν εν αυτοίς. 7 Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή σεις υπερέβητε τα έθνη τα πέριξ υμών και δεν περιεπατήσατε εν τοις διατάγμασι μου και τας κρίσεις μου δεν εξετελέσατε αλλ' ουδέ κατά τας κρίσεις των εθνών των πέριξ υμών επράξατε, 8 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ιδού, και εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω εκτελέσει κρίσεις εν μέσω σου ενώπιον των εθνών. 9 Και θέλω κάμει εις σε εκείνο το οποίον δεν έκαμον, ουδέ θέλω κάμει ποτέ δύμοιον τούτου, διά πάντα τα βδελύγματά σου. 10 Διά τούτο οι πατέρες θέλουσι φάγει τα τέκνα αυτών εν μέσω σου και τα τέκνα θέλουσι φάγει τους πατέρας αυτών· και θέλω εκτελέσει κρίσεις εις σέ· άπαν δε το υπόλοιπον σου θέλω διασκορπίσει εις πάντα άνεμον. 11 Διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος, επειδή συ εμίανας τα άγια μου με πάσας τας μιαράς πράξεις σου και με πάντα τα βδελύγματά σου, και εγώ λοιπόν θέλω σε συντρίψει· και ο οφθαλμός μου δεν θέλει φιεσθή, και εγώ δεν θέλω σε ελεήσει. 12 Το τρίτον σου θέλουσιν αποθάνει υπό λοιμόν και θέλουσιν αναλωθή με μέσω σου υπό πείνης και το τρίτον θέλουσι πέσει κύκλω σου υπό ρομφαίας το δε άλλο τρίτον θέλω διασκορπίσει εις πάντα άνεμον και θέλω γυμνώσει μάχαιραν όπισθεν αυτών. 13 Και θέλει συντελεσθή ο θυμός μου και θέλω αναπάνει την οργήν μου επ' αυτούς και θέλω ευχαριστηθή· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα εν τω ζήλω μου, όταν συντελέσω κατ' αυτών την οργήν μου. 14 Και θέλω σε καταστήσει έρημον και ονείδος μεταξύ των εθνών των κύκλω σου, ενώπιον παντός διαβαίνοντος. 15 Και θέλεις είσθαι ονείδος και παίγνιον, διδασκαλία και θάμβος, εις τα έθνη τα κύκλω σου, όταν εκτελέσω κρίσεις εις σε εν θυμῷ και εν οργῇ και μετ' επιτιμήσεων οργής εγώ ο Κύριος ελάλησα. 16 Όταν εξαποστείλω επ' αυτούς τα κακά βέλη της πείνης τα εξολοθρευτικά, τα οποία θέλω εξαποστείλει διά να σας εξολοθρεύσω, θέλω επανήξει έτι την πείναν εις εσάς και θέλω συντρίψει εις εσάς το υποστρίγμα του ἄρτου. 17 Και θέλω εξαποστείλει εφ' ώμας πείνων και θηρία κακά και θέλουσι σε ορφανίσει, και λοιμός και αίμα θέλουσι περάσει διά σου, και θέλω φέρει ρομφαίαν επί σέ· εγώ ο Κύριος ελάλησα.

6 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υἱέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου προς τα όρη του Ισραήλ και προφήτευσον εναντίον αυτών, 3 και ειπέ, Ορη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα όρη και προς τα βουνά, προς τους ρύματας και προς τας κοιλάδας, Ιδού, εγώ, εγώ θέλω φέρει εφ' ώμας ρομφαίαν, και θέλω καταστρέψει τους υψηλούς τόπους σας. 4 Και τα θυσιαστήριά σας θέλουσιν αφανισθή και τα είδωλά σας θέλουσι συντριφθή, και τους τετραυματισμένους σας θέλω καταβλει έμπροσθεν των ζόνων σας. 5 Και θέλω στρώσει τα πώματα των ιιών Ισραήλ έμπροσθεν των ζόνων αυτών, και θέλω διασκορπίσει τα οστά σας κύκλω των θυσιαστηρίων σας. 6 κατά πάσαν κατοικήσιν σας αι πόλεις θέλουσιν ερημωθή, και οι υψηλοί τόποι θέλουσιν αφανισθή, ώστε τα θυσιαστηρία σας να ερημωθώσι και να αφανισθώσι, και τα ζόνων σας να συντριφθώσι και να εκλείψωσι, και τα είδωλά σας να

πέσωσι κατακεκομένα, και τα έργα σας να εξαλειφθώσι. 7 Και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν μέσω υμών, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 8 Θέλω όμως αφήσει υπόλοιπον, διά να έχητε τινάς εκφυγόντας την μάχαιραν μεταξύ των εθνών, όταν διασκορπίσθητε εις τους τόπους. 9 Και όσοι από σας εκφύγωσαν, θέλουσι με ενθυμείσθαι μεταξύ των εθνών, όπου θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι, όταν φέρω εις συντριβήν την πορνικήν αυτών καρδίαν ήτις εξέκλινεν απ' εμού, και τους οφθαλμούς αυτών τους εκπορνεύοντας κατόπιν των ξοάνων αυτών· και θέλουσιν αποστρέφεσθαι εαυτούς δι' οσας κακίας έπραξαν εν πάσι τοις βδελύγμασιν αυτών. 10 Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος δεν ελάλησα ματαίως, ότι ήθελον κάμει εις αυτούς τα κακά ταύτα. 11 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Κρότησον με την χείρα σου και κτύπησον με τον πόδα σου και ειπέ, Ουαί διά πάντα τα κακά βδελύγματα του οίκου Ισραήλ: διότι θέλουσι πέσει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμού. 12 Ο μακράν θέλει αποθάνει υπό λοιμού και ο πλησίον θέλει πέσει υπό μαχαίρας, ο δε εναπολειφθείς και ο πολιορκούμενος θέλει αποθάνει υπό πείνης ούτω θέλω συντελέσει την οργήν μου επ' αυτούς. 13 Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν οι τραυματίαι αυτών κήνται μεταξύ των ζόνων αυτών κύκλω των θυσιαστηρίων αυτών, επί πάντα υψηλόν λόφον, επί πάσας τας κορυφώς των ορέων και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου και υποκάτω πάσης δασυφύλλου δρυός, του τόπου όπου προσέφερον οσμήν ευωδίας εις πάντα τα ζόναν αυτών. 14 Και θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτούς και καταστήσει έρημον την γην, ερημοτέραν μάλιστα παρά την έρημον Διβλαθά, εις πάσας αυτών τας κατοικήσεις και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

7 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Και συ, υιέ ανθρώπου, άκουσον ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την γην του Ισραήλ. Τέλος, το τέλος ήλθεν επί τα τέσσαρα άκρα της γης. 3 Το τέλος ήλθε τώρα επί σε και θέλω αποστείλει επί σε την οργήν μου και θέλω σε κρίνει κατά τας οδούς σου και θέλω ανταποδώσει επί σε πάντα τα βδελύγματά σου. 4 Και ο οφθαλμός μου δεν θέλει σε φεισθή και δεν θέλω ελείσει· αλλά θέλω ανταποδώσει επί σε τας οδούς σου, και θέλουσιν είσθαι εν μέσω σου τα βδελύγματά σου· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 5 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Κακόν, ειδού, έρχεται· 6 τέλος ήλθε, το τέλος ήλθεν· εξηγέρθη κατά σού· ιδού, έφθασεν. 7 Η πρωΐα ήλθεν επί σε, κάτοικε της γῆς ο καιρός ήλθεν, η ημέρα της καταστροφής επλησίασε και ουχί αγαλλίασις των ορέων. 8 Τώρα ευθύς θέλω εκχέει την οργήν μου επί σε και θέλω συντελέσει τον θυμόν μου επί σέ· και θέλω σε κρίνει κατά τας οδούς σου και ανταποδώσει επί σε πάντα τα βδελύγματά σου. 9 Και ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθή και δεν θέλω ελείσει· κατά τας οδούς σου θέλω σοι ανταποδώσει, και θέλουσιν είσθαι τα βδελύγματά σου εν μέσω σου· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο πατάσσων. 10 Ιδού, η ημέρα, ιδού, ήλθεν· η πρωΐα εφάνη· την ράβδος ήνθησεν· η υπερηφανία εβλάστησεν. 11 Η βία ημέρηνθη εις ράβδον ανομίας ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ούτε εκ του πλήθους αυτών ούτε εκ των θορυβούντων εξ αυτών· και δεν θέλει υπάρχει ο πενθών δι' αυτούς. 12 Ο καιρός ήλθεν, η ημέρα επλησίασεν· ας μη χάρι ο αγοράζων και ας μη θρηνή ο πωλών, διότι είναι οργή επί παν το πλήθος αυτής. 13 Διότι ο πωλητής δεν θέλει επιστρέψει εις το πωληθέν, αν και ευρίσκηται έτι μεταξύ των ζόνων· επειδή η άρασις η περί παντός του πλήθους αυτών δεν θέλει στραφή οπίσω· και ουδείς θέλει στερεώσει εαυτόν, του οποίου

η ζωή είναι εν τη ανομία αυτού. **14** Εσάλπισαν σε σάλπιγγι και η τοιμάσθησαν τα πάντα πλην ουδείς υπάγει εις τον πόλεμον, διότι η οργή μου είναι επί παν το πλήθος αυτής. **15** Η μάχαιρα είναι έξωθεν και ο λοιμός και η πείνα έσωθεν ο εν τω αγρώ θέλει τελευτήσει εν μαχαίρᾳ, τον δε εν τη πλοέ, η πείνα και ο λοιμός θέλουσι καταφάγει αυτόν. **16** Και ούσι εξ αυτών εκφύγωσι, θέλουσι διασωθῆ και θέλουσιν είσθαι επί των ορέων ως αι περιστεράι των κοιλάδων, θρηνούντες πάντες ούτοι, έκαστος διά τας ανομίας αυτού. **17** Πάσαι αι χείρες θέλουσι παραλυθῆ και πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεύσει ως ύδωρ. **18** Και θέλουσι περιζωσθή σάκκον και φρίκη θέλει καλύψει αυτούς και αισχύνη θέλει είσθαι επί πάντα τα πρόσωπα και φαλάκρωμα επί πάσας τας κεφαλάς αυτών. **19** Το αργύριον αυτών θέλουσι ρίψει εις τας οδούς, και το χρυσίον αυτών θέλει είσθαι ως ακαθαρσία: το αργύριον αυτών και το χρυσίον αυτών δεν θέλουσι δυνηθή να λυτρώσωσιν αυτούς εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου· δεν θέλουσι χορτάσει τας ψυχάς αυτών και δεν θέλουσι γεμίσει τας κοιλιάς αυτών, διότι ἔγεινε το πρόσκομμα της ανομίας αυτών. **20** Επειδή την δόξαν του στολισμού αυτών, μετεχειρίσθησαν την εἰσίναι εις υπερηφανίαν και ἔκαμπον εξ αυτής τας εικόνας των βδελυγμάτων αυτών, τα μιστήρια αυτών· διά τούτο εγώ καθιστώ αυτήν εις αυτούς ακαθαρσίαν. **21** Και θέλω παραδώσει αυτήν εις χείρας αλλοτρίων διάπραγμα και εις τους ασφεβής της γης λάφυρον, και θέλουσι βεβηλώσει αυτήν. **22** Και θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και θέλουσι βεβηλώσει το ἀδυτόν μουν και οι λεηλάται θέλουσιν εμβή εις αυτό και βεβηλώσει αυτό. **23** Κάμε ἀλλοσον, διότι η γη είναι πλήρης από κρίσεως αιμάτων και η πόλις πλήρης καταδυναστείας. **24** Διά τούτο θέλω φέρει τους κακίστους των εθνών και θέλουσι κληρονομήσει τας οικίας αυτών· και θέλω καταβάλει την ἐπαρσιν των ισχυρών· και τα ἄγια αυτών θέλουσι βεβηλωθῆ. **25** Όλεθρος επέρχεται· και θέλουσι ζητήσει ειρήνην και δεν θέλει υπάρχει. **26** Συμφορά επί συμφοράν θέλει ἔρχεσθαι και αγγελία θέλει φθάνει επ' αγγελίαν· τότε θέλουσι ζητήσει παρά προφήτουν ὄρασιν· και θέλει χαθῆ ο νόμος από του ιερέως και η βουλή από των πρεσβυτέρων. **27** Ο βασιλεὺς θέλει πενθήσει και ο ἄρχων θέλει ενδιδῇ αφανισμόν και αι χείρες του λαού της γης θέλουσι παραλυθῆ· κατά τας οδούς αυτών θέλω κάμει εις αυτούς και κατά τας κρίσεις αυτών θέλω κρίνει αυτούς, και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

8 Και εν τω ἑκταί ἔτει, τω ἑκτώ μηνί, τη πέμπτη του μηνός, ενώ εγώ εκαθίμην εν τω οίκω μου και οι πρεσβύτεροι του Ιούδα εκάθηντο ἐμπροσθέν μου, χειρ Κυρίου του Θεού ἐπεσεν εκεί επ' εμέ. **2** Και είδον και ιδού, ομοίωμα ως θέα πυρός· από της θέας της οσφύος αυτού και κάτω πυρ, και από της οσφύος αυτού και επάνω ως θέα λάμψεως, ως ὄψις ήλεκτρου. **3** Και εξήπλωσεν ομοίωμα χειρός, και με επίσασεν από της κόμης της κεφαλής μου και με ὑψώσει το πνεύμα μεταξύ της γης και του ουρανού και με ἔφερε δι' οραμάτων θεού εις Ιερουσαλήμ, εις την θύρων της εσωτέρας πύλης της βλεπούσης προς βορράν, όπου ίστατο το ειδώλων της ζηλοτυπίας, το παροξύνον εις ζηλοτυπίαν. **4** Και ιδού, η δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο εκεί, κατά το όραμα το οποίον είδον εν τη πεδιάδι. **5** Και εἴπε προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου προς την οδόν την προς βορράν. Και ύψωσα τους οφθαλμούς μου προς την οδόν την προς βορράν και ιδού, κατά το βόρειον μέρος εν τη πύλῃ του θυσιαστηρίου το ειδώλων τούτο της ζηλοτυπίας κατά την είσοδον. **6** Τότε είπε προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, βλέπεις συ τι κάμνουσιν ούτοι; τα μεγάλα βδελύγματα, τα οποία ο οίκος

Ισραήλ κάμνει εδώ, διά να απομακρυνθῶ από των αγίων μου; πλην στρέψον ἐτι, θέλεις ιδεῖ μεγαλήτερα βδελύγματα. **7** Και με ἔφερεν εις την πύλην της αυλής και είδον και ιδού, μία οπή εν τω τοίχῳ. **8** Και είπε προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, σκάψον των τοίχων και έστακψα εν τω τοίχω και ιδού, μία θύρα. **9** Και είπε προς εμέ, Είσελθε και ιδέ τα πονηρά βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσιν εδώ. **10** Και εισήλθον και είδον και ιδού, παν ομοίωμα ερπετών και βδελυκτών ζώων και πάντα τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, εζωγραφημένα επί τον τοίχον κύκλω κύκλω. **11** Και ίσταντο ἐμπροσθεν αυτών εβδομήκοντα ἀνδρες εκ των πρεσβυτέρων του οίκου Ισραήλ εν μέσω δε αυτών ίστατο Ιαζανίας ο υιός του Σαφάν και εκράτει ἔκαστος εν τη χειρὶ αυτού το θυμιατήριον αυτού· και ανέβανε πυκνόν νέφος θυμιάματος. **12** Και είπε προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, είδες τι κάμνουσιν εν τω σκότει οι πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ, ἔκαστος εν τω κρυπτῷ οικήματι των εικόνων αυτού; διότι είπον, Ο Κύριος δεν μας βλέπει· ο Κύριος εγκατέλιπε την γην. **13** Και είπε προς εμέ, Στρέψον ἐτι: θέλεις ιδεῖ μεγαλήτερα βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσι. **14** Και με ἔφερεν εις τα πρόθυρα της πύλης του οίκου του Κυρίου της προς βορράν, και ιδού, εκεί εκάθιτο γυναίκες θρηνούσαι τον Θαμμούζ. **15** Και είπε προς εμέ, Είδες, νιέ ανθρώπουν; Στρέψον ἐτι: θέλεις ιδεῖ μεγαλήτερα βδελύγματα παρά ταύτα. **16** Και με εισήγαγεν εις την εσωτέραν αυλήν του οίκου του Κυρίουν και ιδού, εν τη θύρᾳ του ναού του Κυρίουν, μεταξύ της στοάς και του θυσιαστηρίου, περίπου είκοσιπέντε ἀνδρες με τα νώτα αυτών προς τον ναόν του Κυρίου και τα πρόσωπα αυτών προς ανατολάς, και προσεκύνουν τον ἡλιον κατά ανατολάς. **17** Και είπε προς εμέ, είδες, νιέ ανθρώπουν; Μικρόν είναι τούτο εις τον οίκον Ιούδα, να κάμνωτα τα βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσιν ενταύθα; ώστε εγέμισαν την γην από καταδυναστείας και εξέκλιναν διά να με παροργίσωσι· και ιδού, βάλλουσι τον κλάδον εις τους μυκτήρας αυτών. **18** Και εγώ λοιπόν θέλω φερθῆ μετ' οργής ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθῆ ουδέ θέλω ελείσει· και οταν κράξωσιν εις τα ώτα μου μετά φωνής μεγάλης, δεν θέλω εισακούσει αυτούς.

9 Και ἔκραξεν εις τα ώτα μου μετά φωνής μεγάλης λέγων, Ας πλησιάσωσιν οι τεταγμένοι κατά της πόλεως, ἔκαστος έχων το ὄπλον αυτού της εξολοθρεύσεως εν τη χειρὶ αυτού. **2** Και ιδού, εξ ἀνδρες ἤρχοντο από της οδού της ψυψιλοτέρας πύλης της βλεπούσης προς βορράν, ἔκαστος έχων εν τη χειρὶ αυτού ὄπλον κατασυντριμμού· και εν τω μέσω αυτών εις ἀνθρωπος ενδεδυμένος λινά με γραμματέως καλαμάριον εν τη οσφυΐ αυτού· και εισελθόντες εστάθησαν πλησίον του χαλκίνου θυσιαστηρίου. **3** Και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ανέβη επάνωθεν των χερουβείμ, επάνωθεν των οποίων ἥτο, εις το κατώφλιον του οίκου και εφώνησε προς τον ἀνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, τον ἔχοντα εν τη οσφυΐ αυτού το καλαμάριον του γραμματέως· **4** και είπε Κύριος προς αυτόν, Διέλθε διά της πόλεως, διά της Ιερουσαλήμ, και κάμε σημείον επί των μετώπων των ανδρών, των στεναζόντων και βοώντων διά πάντα τα βδελύγματα τα γινόμενα εν μέσω αυτής. **5** Προς δε τους ἀλλούς είτεν, ακούοντος ειμού, Διέλθετε κατόπιν αυτού διά της πόλεως και πατάξατε· ας μη φεισθῇ ο οφθαλμός σας και μη ελεήσηστε· **6** γέροντας, νέους και παρθένους και νήπια και γυναίκες, φονεύσατε μέχρις εξαλείψεως εις πάντα οώμα τον ανθρώπον εφ' ου είναι το σημείον μη πλησιάσητε· και αρχίσατε από του αγιαστηρίου μου. Και ήρχισαν από των ανδρών των πρεσβυτέρων των ἐμπροσθεν του οίκου. **7** Και είπε

προς αυτούς, Μιάνατε τον οίκον και γεμίσατε τας αυλάς από τραυματών εξέλθετε. Και εξήλθον και επάταξαν εν τη πόλει. **8** Ενώ δε ούτοι επάτασσον αυτούς, εναπολειφθείς εγύ έπεσον επί πρόσωπον μου και ανεβόησα και είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ συ εξαλείφεις άπαν το υπόλοιπον του Ισραήλ, εκχών την οργήν σου επί την Ιερουσαλήμ; **9** Και είπε προς εμέ, Η ανομία του οίκου Ισραήλ και Ιούδα υπερεμεγαλύνθη σφόδρα και η γη είναι πλήρης αιμάτων· και πόλις πλήρης διαφθοράς διότι λέγουσιν, Ο Κύριος εγκατέλιπε την γην, και, Ο Κύριος δεν βλέπει. **10** Και εγώ λοιπόν δεν θέλει φεισθή ο φθαλαμός μου και δεν θέλω ελεήσει κατά της κεφαλής αυτών θέλω ανταποδώσει τας οδούς αυτών. **11** Και ιδού, ο ανήρ ο ενδεδυμένος τα λινά, ο έχων εν τη οσφυΐ αυτού το καλαμάριον, έφερεν απόκρισιν, λέγων, Έκαμον καθώς προσέταξας εις εμέ.

10 Έπειτα είδον και ιδού, εν τω στερεώματι των άνωθεν της κεφαλής των χερουβείμ εφαίνετο υπεράνω αυτών ως λίθος σάπφειρος, κατά την θέαν ομοιώματος θρόνου. **2** Και ελάλησε προς τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά και είπεν, Είσελθε μεταξύ των τροχών, υποκάτω των χερουβείμ, και γέμισον την χείρα σου ἀνθρακας πυρός ει μέσου των χερουβείμ και διασκόπισον αυτούς επί την πόλιν. Και εισήλθεν ενωπίον μου. **3** Τα δε χερουβείμ ίσταντο εν δεξιοίς του οίκου, ὅτε εισήρχετο ο ανήρ και η νεφέλη εγέμισε την εσωτέραν αυλήν. **4** Και η δόξα του Κυρίου υψώθη ἀνωθεν των χερουβείμ κατά το κατώφλιον του οίκουν και ενέπλησε τον οίκον η νεφέλη και η αυλή ενεπλήσθη από της λάμψεως της δόξης του Κυρίου. **5** Και ο ἄχος των πτερύγων των χερουβείμ ηκούντο ἔως της εξωτέρας αυλής, ως φωνή του Παντοδυνάμου Θεού, ὅποταν λαλή. **6** Και ὅτε προσέταξε τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, λέγων, Λάβε πυρ εκ μέσου των τροχών, εκ μέσου των χερουβείμ, τότε εισήλθε και εστάθη πλησίον των τροχών. **7** Και εν χερούβι εξέτεινε την χείρα αυτού εκ μέσου των χερουβείμ, προς το πυρ το εν τω μέσω των χερουβείμ, και ἐλαβεν εκ τούτου και θέσεν εις τας χείρας του ενδεδυμένου τα λινά· ο δε ἐλαβεν αυτό και εξήλθεν. **8** Εφαίνετο δε ομοίωμα χειρός ανθρώπου εις τα χερουβείμ υπό τας πτέρυγας αυτών. **9** Και είδον και ιδού, τέσσαρες τροχοί πλησίον των χερουβείμ, εις τροχός πλησίον ενός χερούβι και εις τροχός πλησίον ἀλλον χερούβι, και η θέα των τροχών ἡτο ως ὑψης βιρρύλλου λίθου. **10** Περί δε της θέας αυτών, και οι τέσσαρες είχον το αυτό ομοίωμα, ως εάν ήτο τροχός εν μέσω τροχού. **11** Ενώ εβάδιζον, επορεύοντο κατά τα τέσσαρα αυτών πλάγια δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον, αλλ' εις ὄντινα τόπον ο πρώτος απευθύνετο, ηκολούθουν αυτόν οι ἀλλοι δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **12** Όλον δε το σώμα αυτών και τα νώτα αυτών και αι χείρες αυτών και αι πτέρυγες αυτών και οι τροχοί, οι τέσσαρες αυτών τροχοί, ήσαν κύκλω πλήρεις οφθαλμών. **13** Περί δε των τροχών, ούτοι εκαλούντο, ακούντος εμού, Γαλαγάλ. **14** Και έκαστον είχε τέσσαρα πρόσωπα· το πρόσωπον του ενός πρόσωπον χερούβι, και το πρόσωπον του δευτέρου πρόσωπον ανθρώπου, και του τρίτου πρόσωπον λέοντος, και του τετάρτου πρόσωπον αετού. **15** Και τα χερουβείμ υψώθησαν τούτο είναι το ζών, το οποίον είδον παρό τον ποταμὸν Χεβάρ. **16** Και ὅτε τα χερουβείμ επορεύοντο, επορεύοντο οι τροχοί πλησίον αυτών και ὅτε τα χερουβείμ ύψονον τας πτέρυγας αυτών διά να ανυψωθώσιν από της γης, και αυτοί οι τροχοί δεν εξέκλινον από πλησίον αυτών. **17** Οτε δε ίσταντο, και εκείνοι ίσταντο· και ὅτε ανυψωντο, και εκείνοι ανυψωντο μετ' αυτών διότι το πνεύμα των ζώων ἡτο εν αυτοίς. **18** Και η δόξα του Κυρίου

εξήλθεν από του κατωφλίου του οίκουν και εστάθη επί των χερουβείμ. **19** Και τα χερουβείμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και ανυψώθησαν από της γης ενώπιον μου ὅτε εξήλθον, ήσαν και οι τροχοί πλησίον αυτών· και εστάθησαν εν τη θύρᾳ της ανατολικῆς πύλης του οίκου του Κυρίου· και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ἡτο επ' αυτῶν υπεράνωθεν. **20** Τούτο είναι το ζών, το οποίον είδον υποκάτω του Θεού του Ισραήλ παρά τον ποταμὸν Χεβάρ· και εγνώρισα διτι ήσαν χερουβείμ. **21** Έκαστον είχεν ανά τέσσαρα πρόσωπα και έκαστον τέσσαρας πτέρυγας και ομοίωμα χειρών ανθρώπου υπό τας πτέρυγας αυτών. **22** Τα δε πρόσωπα αυτών ήσαν κατά το ομοίωμα, τα αυτά πρόσωπα, τα οποία είδον παρά τον ποταμὸν Χεβάρ, η θέα αυτών και αυτά· επορεύοντο δε έκαστον κατέναντι του προσώπου αυτού.

11 Και με ανέλαβε το πνεύμα και με ἔφερεν εις την ανατολικήν πύλην του οίκου του Κυρίου, την βλέπουσαν προς ανατολάς· και ιδού, εν τη θύρᾳ της πύλης εικοσιπέντε ἄνδρες, και μεταξύ αυτών είδον τον Ιαζανίαν υιόν του Αζώρ και τον Φελατίαν υιόν του Βεναΐα, ἀρχοντας του λαού. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Υἱέ ανθρώπου, ούτοι είναι οι ἄνδρες οι διαλογιζόμενοι αδικίαν και συμβουλεύοντες κακήν συμβουλήν εις την πόλιν ταύτην, **3** οι λέγοντες, Δεν είναι πλησίον· ας κτίσωμεν οικίας αύτη η πόλις είναι ο λέβης και ημείς το κρέας. **4** Διά τούτο προφήτευσον εναντίον αυτών, προφήτευσον, υιέ ανθρώπου. **5** Και πνεύμα Κυρίου ἐπεσεν επ' εμέ και μοι είπε, Λάλησον Ούτω λέγει Κύριος· κατά τούτον τον τρόπον ελαλήσατε, οίκος Ισραήλ διότι τα διαβούλια του πνεύματός σας, εγώ εξέντα υιόντα. **6** Επηλθύνατε τους πεφονευμένους σας εν τη πόλει ταύτη, και εγειμίσατε τας οδούς αυτής από πεφονευμένων. **7** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός οι πεφονευμένοι σας, τους οποίους εθέσατε εν μέσω αυτής, ούτοι είναι το κρέας και αύτη η πόλις ο λέβης· σας θύμως θέλω εικβάλει εκ μέσου αυτής. **8** Την μάχαιραν εφορίθητε· και μάχαιραν θέλω φέρει εφ' υμάς, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και θέλω σας εικβάλει εκ μέσου αυτής και θέλω σας παραδώσει εις χείρας αλλοφύλων και θέλω εκτελέσει εφ' υμάς κρίσεις. **10** Υπό ρομφαίας θέλετε πέσειτε εν τοις ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **11** Η πόλις αύτη δεν θέλει είσθια εις εσάς ο λέβης ουδέ σεις θέλετε είσθια εις μέσω αυτής το κρέας εν τοις ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει. **12** και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· διότι δεν περιεπατήσατε εν τοις διατάγμασί μου ουδέ εξετελέσατε τας κρίσεις μου, αλλ' επράξατε κατά τας κρίσεις των εθνών των κύκλω υμών. **13** Ενώ δ' εγώ προεφήτευσον, απέθανεν ο Φελατίας ο υιός του Βεναΐα. Τότε ἐπεσον επί πρόσωπον μου και ανεβόησα μετά φωνής μεγάλης και είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ σειντέλειαν θέλεις να κάμης συ του υπολοίπου του Ισραήλ; **14** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **15** Υιέ ανθρώπου, οι αδελφοί σου, οι αδελφοί σου, οι ἄνδρες της συγγενείας σου, και σύμπας ο οίκος Ισραήλ, είναι εκείνοι προς τους οποίους είτοντο οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, Απομακρύνθητε από του Κυρίου εις ημάς εδόθη αύτη η γη διά κληρονομίαν. **16** Διά τούτο ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αν και απέρριψα αυτούς εις τους τόπους, θέλω είσθια όμως εις αυτούς ως μικρὸν αγιαστήριον, εν τοις τόποις όπουν υπάγωσι. **17** Διά τούτο ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και θέλω σας συναθροίσει από των λαών και θέλω σας συνάξει εκ των τόπων όπουν ήσθε διεσκορπισμένοι και θέλω σας δόσει την γην Ισραήλ. **18** Και ελθόντες εκεί θέλουσι σηκώσει απ' αυτής πάντα τα βδελύγματα αυτής και πάντα τα

μιαρά αυτής. **19** Και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν μίαν και πνεύμα νέον θέλω βάλει εν υμίν· και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της σαρκός αυτών θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν σαρκίνην, **20** διά να περιπατώσιν εν τοις διατάγμασί μου και να φυλάττωσι τας κρίσεις μου και να εκτελώσιν αυτάς και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών. **21** Εκείνων δε των οποίων η καρδία περιπατεί κατά την επιθυμίαν των βδελυγμάτων αυτών και των μιαρών αυτών, τας οδούς τούτων θέλω ανταποδώσει κατά της κεφαλής αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **22** Τότε τα χερούβειμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και οι τροχοί ανέβαινον πλησίον αυτών· καὶ η δόξα του Θεού του Ισραήλ ἦτο επ' αυτών υπεράνωθεν. **23** Και η δόξα του Κυρίου ανέβη εκ μέσου της πόλεως και εστάθη επὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς ανατολάς τῆς πόλεως. **24** Και με ανέλαβε το πνεύμα και δι' οράματος με ἐφέρεν εν πνεύματι Θεού εις την γην των Χαλδαίων, πρὸς τοὺς αιχμαλώτους. Τότε τὸ ὄραμα, το οποίον εἶδον, απῆλθεν απ' εμού. **25** Και ελάλησα πρὸς τοὺς αιχμαλώτους πάντα τα πράγματα ὃσα ἔδειξεν ο Κύριος εἰς εμέ.

12 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **2** Υἱὲ ανθρώπου, σὺ κατοικεῖς εν μέσῳ οἴκου αποστάτου, οἵτινες οφθαλμούς ἔχουσι διὰ να βλέπωσι, και δεν βλέπουσιν· ώτα ἔχουσι διὰ να ακούωσι, και δεν ακούουσι· διότι είναι οίκος αποστάτης. **3** Διά τούτο, συ, οὐέ ανθρώπου, ετοίμασον εις σεαυτόν αποσκευήν μετοικισμού, και μετοικίσθητι την ημέραν ενώπιον αυτών· και θέλεις μετοικισθή από του τόπου σου εις ἄλλον τόπον ενώπιον αυτών· ίσως προσέξωσιν, αν και ἡναι οίκος αποστάτης. **4** Και θέλεις εκφέρει την αποσκευήν σου την ημέραν ενώπιον αυτών, ως αποσκευήν μετοικισμού· και συ θέλεις εξέλθει το εσπέρας ενώπιον αυτών, ως οι εξερχόμενοι εις μετοικισμόν. **5** Ενώπιον αυτών κάμε διόρυγμα εν τω τοίχω και ἔκφερε δι' αυτού. **6** Ενώπιον αυτών θέλεις τηκώσει αυτήν επ' ὡμῶν, και θέλεις εκφέρει, ενώ σκοτάζεις θέλεις σκεπάσει το πρόσωπόν σου και δεν θέλεις ιδεῖ την γῆν· διότι σε ἑδῶκα σημείον εις τον οίκον Ισραήλ. **7** Και ἔκαμον ως προσετάχθην· ἔφερα ἔξω την αποσκευήν μου την ημέραν ας αποσκευήν μετοικισμού, και το εσπέρας ἔκαμον εις εμαυτόν διόρυγμα εν τω τοίχω διά της χειρός εξέφερα αυτήν ενώ εσκόταζεν, ενώπιον αυτών εσήκωσα αυτήν επ' ὡμῶν. **8** Και το πρωΐ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ λέγων, **9** Υἱὲ ανθρώπου, ο οίκος Ισραήλ, ο οίκος ο αποστάτης, δεν είπε πρὸς σε, Σὺ τι κάμνεις; **10** εἰπέ πρὸς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Το φορτίον τούτο αποβλέπει τον ἀρχοντα τον εν Ιερουσαλήμ και ἀπαντα τον οίκον Ισραήλ, οἵτινες είναι μεταξύ αυτών. **11** Ειπέ, Εγώ είμαι το σημείον σας· καθώς εγώ ἔκαμον, ούτω θέλει γείνει εις αυτούς· εις μετοικείσαν και εις αιχμαλωσίαν θέλουσιν υπάγει. **12** Και ο ἀρχῶν ο μεταξύ αυτών θέλει φορτωθή επ' ὡμῶν, ενώ σκοτάζει, και θέλει εκφέρει θέλουσι διορύξει τον τοίχον διά να εκφέρωσι δι' αυτού θέλει σκεπάσει το πρόσωπον αυτού, διά να μη ἰδῃ την γην με τους οφθαλμούς αυτού. **13** Θέλω ὄμως εξαπλώσει το δίκυνό μου επ' αυτόν, και θέλει πιασθή εις τη βρόχιά μου· και θέλω φέρει αυτόν εις την Βαβυλώνα, την γην των Χαλδαίων ἀλλά δεν θέλει ιδεῖ αυτήν και εκεί θέλει αποθάνει. **14** Και θέλω διασπείρει εις πάντα ἀνεμον πάντας τους περὶ αυτόν διά να βοηθώσιν αυτόν και πάσας τας δυνάμεις αυτού· και θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὀπισθεν αυτών. **15** Και θέλουσι γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος, ὅταν διασκορπίσω αυτούς μεταξύ των εθνών και διασπείρω αυτούς εις τους τόπους. **16** Θέλω ὄμως αφήσει ολίγους τινάς εξ αυτών από της ρομφαίας, από της πείνης και από του λοιμού, διά να διηγώνται πάντα

τα βδελύγματα αυτών μεταξύ των εθνών, ὅπου υπάγωσι· και θέλουσι γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **18** Υἱὲ ανθρώπου, φάγε τὸ ἄρτον σου μετὰ τρόμου και πίε τὸ ὄδωρ σου μετὰ φρίκης και αγωνίας. **19** Και ειπέ πρὸς τον λαόν της γης, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περὶ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ και περὶ της γης του Ισραήλ. Θέλουσι φάγει τον ἄρτον αυτών μετὰ αγωνίας και θέλουσι πίει το ὄδωρ αυτών μετὰ εκστάσεως διότι η γη αυτής θέλει ερημωθῆ από του πληρώματος αυτής, διά την ανομίαν πάντων των κατοικούντων εν αυτῇ· **20** και αὶ πόλεις αι κατοικούμεναι θέλουσιν ερημωθῆ και η γη θέλει αφανισθῆ, και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγώ είμαι ο Κύριος. **21** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **22** Υἱὲ ανθρώπου, τις αὐτὴ η παροιμία, την οποίαν ἔχετε εν γῇ Ισραήλ, λέγοντες, Αἱ ημέραι μακρύνονται και πάσα ὥρασις εχάθη; **23** Ειπέ διά τούτο πρὸς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Θέλω κάμει την παροιμίαν ταύτην να παύση, και πλέον δεν θέλουσι παροιμίαζεσθαι αυτήν εν τω Ισραήλ· αλλ' ειπέ πρὸς αυτούς, Πλησιάζουσιν αι ημέραι και η εκπλήρωσις πάσης ὥρασεως· **24** διότι δεν θέλει είσθαι πλέον ουδεμία ὥρασις ψευδῆς ουδὲ μάντευμα κολακευτικόν εν μέσῳ του οίκου Ισραήλ. **25** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος εγώ θέλω λαλήσαι και ο λόγος τον οποίον θέλω λαλήσει θέλει εκτελεσθῆ δεν θέλει πλέον μακρυνθῆ διότι εν ταις ημέραις υμών, οίκος αποστάτης, θέλω λαλήσει λόγον και εκτελέσει αυτόν, λέγει Κύριος ο Θεός. **26** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **27** Υἱὲ ανθρώπου, ιδού, ο οίκος Ισραήλ λέγονται, Η ὥρασις, την οποίαν ούτος βλέπει, εκτείνεται εις ημέρας πολλάς και προφητεύει περὶ χρόνων μακρών. **28** Διά τούτο ειπέ πρὸς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουδείς των λόγων μου θέλει πλέον μακρυνθῆ αλλ' ο λόγος τον οποίον ελάλησα θέλει εκτελεσθῆ, λέγει Κύριος ο Θεός.

13 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **2** Υἱὲ ανθρώπου, προφήτευσον επὶ τους προφήτας του Ισραήλ τους προφητεύοντας και ειπέ πρὸς τους προφητεύοντας εξ ιδίας αυτῶν καρδίας, Ακούσατε τὸν λόγον του Κυρίου. **3** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουάι εις τους προφήτας τους μωρούς, τους περιπατούντας ὅπισσα τον πνεύματος αυτών, και δεν είδον ουδεμίαν ὥρασιν. **4** Ισραήλ, οι προφήται σου είναι ως αι αλώπεκες εν ταις ερήμοις. **5** Δεν ανέβητε εις τας χαλάστρας ουδὲ ανεγείρατε τα περιφράγματα υπέρ του οίκου Ισραήλ, διά να σταθή εν τη μάχῃ την ημέραν του Κυρίου. **6** Είδον ματαιότητας και μαντείας ψευδεῖς, αἵτινες λέγουσιν, Ο Κύριος λέγει και ο Κύριος δεν απέστειλεν αυτούς και ἔκαμον τους ανθρώπους να ελπίζωσιν ότι ο λόγος αυτών ήθελε πληρωθῆ. **7** Δεν είδετε οράσεις ματαίας και ελαλήσατε μαντείας ψευδεῖς και λέγετε, Ο Κύριος είπεν, ενώ εγώ δεν ελάλησα; **8** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ελαλήσατε ματαιότητας και είδετε ψευδή, διά τούτο, ιδού, εγώ είμαι εναντίον σας, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και η χειρ μου θέλει είσθαι επὶ τους προφήτας τους βλέποντας ματαιότητας και μαντεύοντας ψευδῆ· δεν θέλουσιν είσθαι εν τη βουλῇ του λαού μου και εν τη καταγραφῇ του οίκου του Ισραήλ δεν θέλουσιν καταγραφή ουδὲ θέλουσιν εισέλθει εις γην Ισραήλ, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **10** Επειδή, ναι, επειδή επλάνησαν τον λαόν μου, λέγοντες, Ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη· και ο εις ἔκπτη τοίχον και ιδού, οι ἄλλοι περιήλειφοντας αυτόν με πηλόν αμάλακτον· **11** ειπέ πρὸς τους αλείφοντας με πηλόν αμάλακτον, ότι θέλει πέσει· θέλει γείνει βροχή κατακλύζουσα· και σεις, λίθοι χαλάζης, θέλετε πέσει κατ' αυτόν ανέμος

θυελλώδης θέλει σχίσει αυτόν. **12** Ιδού, όταν ο τοίχος πέσῃ, δεν θέλουσιν ειπεί προς εσάς, Που είναι αλοιφή, με την οποίαν ηλείψατε αυτόν; **13** Διά τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός θέλω εξάπαντος σχίσει αυτόν εν τη οργή μου δι' ανέμου θυελλώδους και εν τω θυμῷ μου θέλει γείνει βροχή κατακλύζουσα και εν τη οργή μου λίθοι φοβεράς χαλάζης, διά να καταστρέψωσιν αυτόν. **14** Και θέλω ανατρέψει τον τοίχον, τον οποίον ηλείψατε με πηλόν αμάλακτον και θέλω κατεδαφίσει αυτόν, και θέλουσιν ανακαλυφθή τη θεμέλια αυτόν, και θέλει πέσει και σεις θέλετε συναπόλεσθήν εν μέων αυτόν, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **15** Και θέλω συντελέσει τον θυμόν μου επί τον τοίχον και επί τους αλείψαντας αυτόν με πηλόν αμάλακτον, και θέλω ειπεί προς εσάς, Ο τοίχος δεν υπάρχει ουδέ οι αλείψαντες αυτόν, **16** οι προφήται του Ισραήλ, οι προφητεύοντες περί της Ιερουσαλήμ και βλέποντες οράματα ειρήνης περί αυτής, και δεν υπάρχει ειρήνη, λέγει Κύριος ο Θεός. **17** Και συ, υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί τας θυγατέρας του λαού σου, τας προφητευόντας εξ ιδίας αυτών καρδίας και προφητευόνταν κατ' αυτών, **18** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ουαὶ εἰς εκείνας, αἵτινες συρράπτουσι προσκεφάλαια διὰ πάντα αγκώνα χειρός και κάμνουσι καλύπτρας επί την κεφαλήν πάσης ήλικίας, διά να δελεάζωσι ψυχάς. Τας ψυχάς του λαού μου δελεάζετε και θέλετε σώσει τας εαυτών ψυχάς; **19** Και θέλετε με βεβτίλονέν μεταξύ του λαού μου διά μίαν δράκα κριθής και διά κομματία ἀρτου, ώστε να θανατόνητε ψυχάς αἵτινες δεν ἐπρεπε να αποθάνωσι, και να σώζητε ψυχάς αἵτινες δεν ἐπρεπε να ζώσι, ψευδόμεναι προς τον λαόν μου, τον ακούοντα ψεῦδη; **20** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ιδού, εγώ είμαι εναντίον εις τα προσκεφάλαιά σας, με τα οποία δελεάζετε τας ψυχάς, διά να πετώσι πρός εσάς, και θέλω διαρρήξει αυτά από των βραχιόνων σας, και θέλω αφήσει τας ψυχάς να φύγωσι, τας ψυχάς τας οποίας σεις δελεάζετε διά να πετώσι πρός εσάς. **21** Και θέλω διαρρήξει τας καλύπτρας σας και ελευθερώσει τον λαόν μου εκ της χειρός σας, και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον εις την χείρα σας διά να δελεάζωνται και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **22** Διότι με τα ψεύδη θελίψατε την καρδίαν του δικαίου, τον οποίον εγώ δεν ελύτησα και ενισχύσατε τας χείρας του κακούργου, ώστε να μη επιστρέψῃ από της οδού αυτού της πονηράς, διά να σώσω την ζωήν αυτού. **23** Διά τούτο δεν θέλετε ιδεί πλέον ματαίοτητα και δεν θέλετε μαντεύσει μαντείας και θέλω ελευθερώσει τον λαόν μου εκ της χειρός σας και θέλετε γνωρίσει έτι εγώ είμαι ο Κύριος.

14 Και ήλθον προς εμέ τινές εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ και εκάθιθσαν έμπροσθέν μου. **2** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **3** Υἱε ανθρώπου, οι ἄνδρες ούτοι ανεβίβασαν τα είδωλα αυτών εις τας καρδίας αυτών και έθεσαν το πρόσκομμα της ανομίας αυτών ἐμπροσθέν του προσώπου αυτών ἥθελον εκζητηθῆ τώντοι παρ' αυτών; **4** Διά τούτο λάλησον προς αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός εις πάντα ἀνθρώπον εκ του οίκου Ισραήλ, όστις αναβίβαση τα είδωλα αυτού εις την καρδίαν αυτού και θέση το πρόσκομμα της ανομίας αυτού ἐμπροσθέν του προσώπου αυτού και ἐλθη προς τον προφήτην, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς αυτόν ερχόμενον, κατά το πλήθος των ειδώλων αυτού· **5** διά να πάσω τον οίκον Ισραήλ από της καρδίας αυτών, επειδή πάντες απηλλοτριώθησαν απ' εμού διά των ειδώλων αυτών. **6** Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Μετανοήσατε και επιστρέψατε

από των ειδώλων σας και αποστρέψατε τα πρόσωπά σας από πάντων των βδελυγμάτων σας. **7** Διότι εις πάντα ἀνθρώπον εκ του οίκου Ισραήλ και εκ των ζένων των παροικούντων εν τω Ισραήλ, ὅστις απαλλοτριώθη απ' εμού και αναβιβάση τα είδωλα αυτού εις την καρδίαν αυτού και θέση το πρόσκομμα της ανομίας αυτού ἐμπροσθέν του προσώπου αυτού και ἐλθη προς τον προφήτην διά να ερωτήσῃ αυτόν περί εμού, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς αυτόν περί εμού· **8** και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον του ανθρώπου εκείνου και θέλω κάμει αυτόν σημείον και παροιμίαν και θέλω εκκόψει αυτόν εκ μέσου του λαού μου· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **9** Και εάν ο προφήτης πλανηθή και λαλήση λόγον, εγώ ο Κύριος επλάνησα τον προφήτην εκείνον· και θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτόν και εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του λαού μου Ισραήλ. **10** Και θέλουσι λάβει την ποινήν της ανομίας αυτών· η ποινή του προφήτου θέλει είσθαι ως η ποινή του ερωτώντος: **11** διά να μη αποπλανάται πλέον ο οίκος Ισραήλ απ' εμού, και να μη μιανώνται πλέον με πάσας τας παραβάσεις αυτών, αλλά να ἡναι λαός μου και εγώ να ἡναι Θεός αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **12** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **13** Υἱε ανθρώπου, ὅταν γη τις αμαρτήσῃ εις εμέ με παράβασιν βαρείαν, τότε θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτήν και συντρίψει το υποστήριγμα του ἀρτου αυτής, και θέλω εξαποστείλει την πείναν εναντίον αυτής και εκκόψει ἀνθρώπουν και κτήνος απ' αυτής: **14** και εάν οι τρεις ούτοι ἄνδρες, Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ἵσαν εν μέσω αυτής, μόνοι ούτοι ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και εάν ήθελον επιφέρει κατά της γης θηρία κακά και ἐφθειρον αυτήν, ώστε να αφανισθή, ώστε να μη δύναται τις να περάσῃ δι' αυτής εξ αιτίας των θηρίων, **16** και οι τρεις ούτοι ἄνδρες ευρίσκοντο εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιούς ούτε θυγατέρας μόνοι ούτοι ήθελον σωθή, η δε γη ηθελεν αφανισθή. **17** Η και εάν ήθελον επιφέρει ρομφαίαν επί την γην εκείνην και ειπεί, Ρομφαία, διέλθε διά της γης, ώστε να εκκόψω απ' αυτής ἀνθρώπουν και κτήνος, **18** και οι τρεις ούτοι ἄνδρες ευρίσκοντο εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει υιούς και θυγατέρας αλλ' αυτοί μόνοι ήθελον σωθή. **19** Η εάν ήθελον επιφέρει θανατικόν επί την γην εκείνην και εκχέει την οργήν μου επ' αυτήν με αίμα, ώστε να εκκόψω απ' αυτής ἀνθρώπουν και κτήνος, **20** και ευρίσκοντο εν μέσω αυτής Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιούς θυγατέρας ούτοι μόνοι ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην αυτών. **21** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Πόσω μάλλον λοιπόν, ὅταν εξαποστείλω τας τέσσαρας δεινάς κρίσεις μου επί της Ιερουσαλήμ, την ρομφαίαν και την πείναν και τα κακά θηρία και το θανατικόν, ώστε να εκκόψω απ' αυτής ἀνθρώπουν και κτήνος; **22** Πλην ιδού, θέλουσι μένει εν αυτῇ λείψαν τινά, διασεωμένοι τινές, υιοί και θυγατέρες ιδού, ούτοι θέλουσιν εξέλθει προς εσάς και θέλετε ιδεί τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών· και θέλετε παρηγορηθή διά τα κακά, τα οποία επέφερα επί την Ιερουσαλήμ, διά πάντα οσα επέφερα επ' αυτήν. **23** Και ούτοι θέλουσι σας παρηγορήσει, ούταν ίδητε τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ δεν ἐκαμον χωρίς αιτίας πάντα δσα ἐκαμον εν αυτῇ, λέγει Κύριος ο Θεός.

15 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱε ανθρώπου, τι ήθελεν είσθαι το ξύλον της αμπέλου προς παν ἄλλο ξύλον, τα κλήματα προς παν ό, τι είναι εν τοις

ξύλοις του δρυμού; **3** Ήθελον λάβει απ' αυτής ξύλον διά να μεταχειρισθώσιν εις εργασίαν; ή ήθελον λάβει απ' αυτής πάσσαλον, διά να κρεμάσωσιν εις αυτόν σκένος τι; **4** Ιδού, ρίπτεται εις το πυρ διά να καταναλωθή το πυρ κατατρώγει και τα δύο ἄκρα αυτού και το μέσον αυτού κατακαίεται. Θέλει είσθαι χρήσιμον εις εργασίαν; **5** Ιδού, ότε ήτο ακέραιον, δεν εχρησίμευεν εις εργασίαν πόσον ολιγώτερον θέλει είσθαι χρήσιμον εις εργασίαν, αφού το πυρ κατέφαγεν αυτό και εκάπι; **6** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Καθώς είναι το ξύλον της αμπέλου εν τοις ξύλοις του δρυμού, το οποίον παρέδωκα εις το πυρ διά να καταναλωθή, ούτω θέλω παραδώσει τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ. **7** Και θέλω στήσοις το πρόσωπόν μου εναντίον αυτών εκ του πυρός θέλουσιν εξέλθει και το πυρ θέλει καταφάγει αυτούς· και όταν στήσω το πρόσωπόν μου εναντίον αυτών, θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Και θέλω παραδώσει την γην εις αφανισμόν, διότι έγειναν παραβάται, λέγει Κύριος ο Θεός.

16 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Γιέ ανθρώπου, κάμε την Ιερουσαλήμ να γνωρίσῃ τα βδελύματα αυτής, **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Ιερουσαλήμ· Η ρίζα σου και η γέννησίς σου είναι εκ της γης των Χαναναίων· ο πατήρ σου Αμορραίος και η μήτηρ σου Χετταία. **4** Εἰς δὲ τὴν γέννησίν σου, καθ'¹ η ημέραν εγεννήθης, ο ουφαλός σου δεν εκόπτη και εν ὑδατί δεν ελούσθης, διά να καθαρισθής, και με ἄλας δεν ηλατίσθης και εν σπαργάνοις δεν εσπαργανώθης. **5** Οφθαλμός δεν σε εφείσθη, διά να κάμη εἰς τε εκ τούτων, ὡστε να σε σπλαγχνισθῇ ἀλλ'² ἵσος απερριμένη εἰς το πρόσωπον τῆς πεδιάδος, εν τῇ αποστροφῇ τῆς ψυχῆς σου, καθ'³ η ημέραν εγεννήθης. **6** Και ὅτε διέβην από πλησίον σου και σε είδον, ιδού, η πλικά σου ἱστος ηλικία ἐρωτος και απλώσας το κράσπεδον μου επὶ σε, εσκέπασα την ασχημοσύνην σου και ὡμοσα προς σε και εισήλθον εἰς συνθήκην μετά σου, λέγει Κύριος ο Θεός, και ἔγεινες εμού. **9** Και σε ἔλουσα εν ὑδατί και απέπλυνα το αἷμα σου από σου και σε ἔχρισα εν ελαίῳ. **10** Και σε ενέδυσα κεντητά και σε υπέδησα με σανδάλια νακίνθινα και σε περιέζωσα με βύσσον και σε εφόρεσα μεταξώτα. **11** Και σε εστόλισα με στολίδια και περιθέσα εἰς τὰς χειράς σου βραχιόλια και περιδέραιον επί τον τράχηλον σου. **12** Και ἐβάλον ἔρρινα εἰς τους μυκτήράς σου και ενώτια εἰς τα ὡτά σου και στέφανον δόξης επί την κεφαλήν σου. **13** Και εστολίσθης με χρυσίον και αργύριον, και τα μάτιά σου ἱστον βύσσινα και μεταξώτα και κεντητά σεμίδαιλιν και μέλι και ἔλαιον ἔτρωγες και ἔγεινες ὠραία σφόδρα και ευημέρησας μέχρι βιασιείας. **14** Και εξήλθεν η φήμη σου μεταξύ των εθνών διά το κάλλος σου διότι ἥτο τέλειον διά του στολισμού μου, τον οποίον θέθεσα επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Συ ὄμως εθαρρεύθης εἰς το κάλλος σου, και επορνεύθης διά την φήμιν σου και ἔχειας την πορνείαν σου εἰς πάντα διαβάτην, γινομένη αυτού. **16** Και ἐλαβες εκ των ιμάτων σου και εστόλισας τους υψηλούς σου τόπους με ποικιλά χρώματα και εξεπορνεύθης απ' αυτών τοιαύτα δεν ἔγειναν ουδέ θέλουσι γένειν. **17** Και ἐλαβες τα σκεύη της λαμπρότητός σου, τα εκ του χρυσίου μου και τα εκ του αργυρίου μου, τα οποία ἔδωκα εἰς σε, και ἔκαμες

εις σεαυτήν εικόνας αρσενικάς και εξεπορνεύθης με αυτάς; **18** και ἐλαβες τα κεντητά σου ιμάτια και εσκέπασας αυτάς· και ἔθεσας ἐμπροσθεν αυτών το ἔλαιον μου και το θυμιάμα μου. **19** Καὶ τὸν ἄρτον μου, τὸν οποίον ἔδωκα εἰς σε, τὴν σεμίδαιλιν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸ μέλι, με τὰ οποία σε ἐτρέφον, ἔθεσας καὶ ταύτα ἐμπροσθεν αυτών εἰς οσμήν ευωδίας· οὐτώς ἔγεινε, λέγει Κύριος ο Θεός. **20** Καὶ ἐλαβες τους νιούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου, τὰς οποίας εγέννησας εἰς εμέ, καὶ ταύτα εθυσίασας εἰς αυτάς, διά να αναλωθώσιν εν τῷ πυρί· μικρόν ἔργον των πορνεύσεών σου ἥτο τούτο, **21** ότι ἐσφαξας τα τέκνα μου καὶ παρέδωκας αυτά διά να διαβιβάσωσιν αυτά διά του πυρός εἰς τιμῆν αυτών; **22** Καὶ εν πάσι τοῖς βδελύγμασί σου καὶ ταῖς πορνείαις σου δεν ενεθυμήθης ταῖς ημέρας τῆς νεότητός σου, ότε ἥσο γυμνή καὶ ασκέπαστος, κυλιομένην εν τῷ αίματί σου. **23** Καὶ μετά πάσας τας κακίας σου, Ουαΐ, ουαΐ εἰς σε, λέγει Κύριος ο Θεός, **24** ἐκτισας καὶ εἰς σεαυτήν οίκημα πορνικόν καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτήν πορνοστάσιον εν πάσῃ πλατείᾳ. **25** Εἰς πάσαν αρχήν οδού ὡκοδόμησας το πορνοστάσιό σου καὶ ἔκαμες το κάλλος σου βδελυκτόν καὶ ἤνοιξας τους πόδας σου εἰς πάντα διαβάτην, καὶ επλήθυνας τὴν πορνείαν σου. **26** Καὶ εξεπορνεύθης με τους Αιγυπτίους τους πλησιώρους σου, τους μεγαλοσάρκους καὶ επολλαπλασίασας τὴν πορνείαν σου, διά να με παροργίσης. **27** Ιδού λοιπόν, ἐξῆπλωσα τὴν χείρα μου επὶ σε, καὶ αφήρεσα τα νενομιμένα σου, καὶ σε παρέδωκα εἰς τὴν θέλησιν εκείνων αἵτινες σε εμίσουν, τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων, αἵτινες εντρέπονται διά τὴν οδόν σου τὴν αισχράν. **28** Καὶ εξεπορνεύθης με τους Ασσυρίους, διότι ἥσο ἀπληστος· ναι, εξεπορνεύθης με αυτούς καὶ ἔτι δεν εχορτάσθης. **29** Καὶ επολλαπλασίασας τὴν πορνείαν σου εν γῇ Χαναάν μέχρι τῶν Χαλδαίων· καὶ ουδέ ούτως εχορτάσθης. **30** Πόσον διεφθάρη η καρδία σου, λέγει Κύριος ο Θεός, επειδή πράτεις πάντα ταύτα, ἐργά της πλέον αναισχύντο πόρνης. **31** Διότι ἐκτισας το πορνικόν οίκημά σου εν τῇ αρχῇ πάσης οδού, καὶ ἔκαμες το πορνοστάσιό σου εν πάσῃ πλατείᾳ· καὶ δεν εστάθης ὡς πόρνη, καθότι κατεφρόνησας μίσθωμα, **32** αλλ'⁴ ως γυνή μοιχαλίς, αντί του ανδρός αυτής δεχομένη ξένους. **33** Εἰς πάσας τας πόρνας δίδουσι μίσθωμα· αλλὰ στα μισθώματά σου δίδεις εἰς πάντας τους εραστάς σου καὶ διαφθέρεις αυτούς, διά να εισέρχωνται προς σε πανταχόθεν επὶ τη πορνεία σου. **34** Καὶ γίνεται εἰς σε το ανάπλιν των ἄλλων γυναικών εν ταῖς πορνείαις σου διότι δεν σε ακολουθεῖ ουδεὶς διά να πράξῃ πορνείαν· καθότι συ δίδεις μίσθωμα καὶ μίσθωμα δεν δίδεται εἰς σε, κατά τούτο γίνεται εἰς σε το ανάπλιν. **35** Διά τούτο, ἀκούσον, πόρνη, τον λόγον του Κυρίου· **36** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή εξέχεας τὸν χαλκὸν σου, καὶ η γύμνωσίς σου εξεσκεπάσθη εν ταῖς πορνείαις σου προς τους εραστάς σου καὶ προς πάντα τα ειδώλα τῶν βδελυγμάτων σου, καὶ διά το αἷμα των τέκνων σου, τα οποία προσέφερες εἰς αυτά· **37** διά τούτο ιδού, εγώ συνάγω πάντας τους εραστάς σου, μεθ'⁵ ων κατετρύφησας, καὶ πάντας ὄσους ηγάπησας, μετά πάντων των μισθέντων υπό σού· καὶ θέλω συνάξει αυτούς επὶ σε πανταχόθεν καὶ θέλω αποκαλύψει την αισχύνην σου εἰς αυτούς, καὶ θέλουσιν ιδεῖ ὀλην την γύμνωσίν σου. **38** Καὶ θέλω σε κρίνει κατά την κρίσιν των μοιχαλίδων καὶ εκχειουσών αἵματα· καὶ θέλω σε παραδώσει εἰς αἵμα μετ' οργῆς καὶ ζηλοτυπίας. **39** Καὶ θέλω σε παραδώσει εἰς την χείρα αυτών· καὶ θέλουσι κατασκάψει το πορνικόν οίκημά σου καὶ κατεδαφίσει τους υψηλούς τόπους σου θέλουσιν ότι σε ειδούσει τα ιμάτιά σου καὶ αφαιρέσει τους στολισμούς της λαμπρότητός σου καὶ θέλουσι σε αφήσει γυμνήν καὶ ασκέπαστον. **40** Καὶ

θέλουσι φέρει επί σε όχλους, οίτινες θέλουσι σε λιθοβολήσει με λίθους και σε διαπεράσει με τα ξίφη αυτών. **41** Και θέλουσι κατακαύσειν επι πορτης οικίας σου, και θέλουσιν εκτελέσει επί σε κρίσεις ενώπιον πολλών γυναικών· και θέλω σε κάμει να πάνης από της πορνείας, και δεν θέλεις δίδει του λοιπού μίσθωμα. **42** Και θέλω αναπάνει τον θυμόν μου επί σε, και η ζηλοτυπία μου θέλει σηκωθή από σου, και θέλω ησυχάσει και δεν θέλω οργισθή πλέον. **43** Επειδή δεν ενεθυμήθης τας ημέρας της νεότητός σου, αλλά με παράξενας εν πάσι τούτοις, διά τούτο ίδου, και εγώ θέλω ανταποδώσει τας οδούς σου επί της κεφαλής σου, λέγει Κύριος ο Θεός· και δεν θέλεις κάμει κατά την ασέβειαν ταύτην επί πάσι τοις βδελύγμασι σου. **44** Ιδού, πας ο παροιμιάζομενος θέλει παροιμιασθή κατά σου, λέγων, κατά την μητέρα η θυγάτηρ αυτής. **45** Συ είσαι η θυγάτηρ της μητρός σου, της αποβαλούσης τον ἄνδρα αυτής και τα τέκνα αυτής και είσαι η αδελφή των αδελφών σου, αίτινες απέβαλον τους ἄνδρας αυτών και τα τέκνα αυτών· η μήτηρ σας ἡτο Χετταία και ο πατήρ σας Αμορραίος. **46** Και η αδελφή σου η πρεσβυτέρα είναι η Σαμάρεια, αυτή και αι θυγατέρες αυτής, αι κατοικούσαν εν τοις αριστεροίς σου· η δε νεωτέρα αδελφή σου, η κατοικούσαν εν τοις δεξιοίς σου, τα Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής. **47** Συ όμως δεν πειπάτησας κατά τας οδούς αυτών και δεν ἐπραξας κατά τα βδελύγματα αυτών αλλ' ας εάν ἡτο τούτο πολύ μικρόν, υπερέβης αυτών την διαφθοράν εν πάσαις ταις οδοίς σου. **48** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, η αδελφή σου Σόδομα δεν ἐπραξεν, αυτή και αι θυγατέρες αυτής, ως ἐπραξας συ και αι θυγατέρες σου. **49** Ιδού, αύτη ἡ ανομία της αδελφής σου Σοδόμων, υπερηφανία, πλησμονή ἄρτου και αφθονία τρυφηλότητος, αυτής και των θυγατέρων αυτής τον πτωχόν δε και τον ενδεικ δεν εβοήθει **50** και υψούντο και ἐπραττον βδελυρά ενώπιον μου· θέν, καθώς είδον ταύτα, ηφάνισα αυτάς. **51** Και η Σαμάρεια δεν ημάρτησεν ουδέ το ήμισυ των αμαρτημάτων σου· αλλά συ επλήθυνας τα βδελύγματα σου υπέρ εκείνας και εδικαίωσας τας αδελφάς σου με πάντα τα βδελύγματα σου, τα οποίας ἐπραξας. **52** Συ λοιπόν, ήτις έκρινες τας αδελφάς σου, βάσταζε την καταισχύνην σου· ἐνέκα των αμαρτημάτων σου, με τα οποία κατεστάθης βδελυρωτέρα εκείνων, εκείναι είναι δικαιοτέροι σου· θέν αισχύνθητι και συ και βάσταζε την καταισχύνην σου, ότι εδικαίωσας τας αδελφάς σου. **53** Όταν φέρω οπίσω τους αιχμαλώτους αυτών, τους αιχμαλώτους Σοδόμων και των θυγατέρων αυτής και τους αιχμαλώτους της Σαμαρέιας και των θυγατέρων αυτής, τότε θέλω επιστρέψει και τους αιχμαλώτους της αιχμαλωσίας σου μεταξύ αυτών· **54** διά να βαστάζης την ατιμίαν σου και να καταισχύνησαι διά πάντα δόσα ἐπραξας και να ήσαι παρηγορία εις αυτάς. **55** Όταν η αδελφή σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψωσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, και η Σαμάρεια και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψωσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, τότε θέλεις επιστρέψει συ και αι θυγατέρες σου εις την προτέραν σας κατάστασιν. **56** Διότι η αδελφή σου Σόδομα δεν ανεφέρθη εκ του στόματός σου εν ταις ημέραις της υπερηφανίας σου, **57** πριν ανακαλυφθή η κακία σου, καθώς ανεκαλύφθη εν καιρώ του γενομένου εις σε ονείδους υπό των θυγατέρων της Συρίας και πασών των πέριξ αυτής, των θυγατέρων των Φιλισταίων, αίτινες σε ελεγάτησαν πανταχόθεν. **58** Συ εβάστασας την ασέβειαν σου και τα βδελύγματα σου, λέγει Κύριος. **59** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εγώ θέλω κάμει εις σε καθώς έκαμες συ, ήτις κατεφρόνησας τον όρκον, παραβάινουσα την διαθήκην.

60 Αλλ' όμως θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου την γενομένην προς σε εν ταις ημέραις της νεότητός σου, και θέλω στήσει εις σε διαθήκην αιώνιον. **61** Τότε θέλεις ενθυμηθή τας οδούς σου και αισχυνθή, όταν δεχήτης τας αδελφάς σου, τας πρεσβυτέρας σου και τας νεωτέρας σου· και θέλω δώσει αυτάς εις σε διά θυγατέρας, ουχί όμως κατά την διαθήκην σου. **62** Και εγώ θέλω στήσει την διαθήκην μου προς σε, και θέλεις γνωρίσει έτι εγώ είμαι ο Κύριος· **63** διά να ενθυμηθής, και να αισχυνθής και να μη ανοίξης πλέον το στόμα σου υπό της εντροπής σου, όταν εξιλεωθώ προς σε διά πάντα δόσα ἐπραξας, λέγει Κύριος ο Θεός.

17 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, πρόβαλε αίνιγμα και παροιμιάσθη παροιμίαν προς τον οίκον Ισραήλ· **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο αετός ο μέγας ο μεγαλοπτέρυγος, ο μακρός εις την έκτασιν, ο πλήρης πτερών ποικιλοχρόων, ήλθεν εις τον Λίβανον και έλαβε τον υψηλότερον κλάδον της κέδρου· **4** απέκοψε τα άκρα των τρυφερών αυτού κλάδων και ἔφερεν αυτά εις γην εμπορικήν έθεσεν αυτά εις πόλιν εμπόρων. **5** Και έλαβεν από του σπέρματος της γης και έθεσεν αυτό εις πεδίον σπόριμον· πλησίον πολλών υδάτων ἔφερεν αυτό· ως ιτέαν έθεσεν αυτό. **6** Και εβλάστησε και έγινεν ἀμπελος πλατεία, χαμηλή εις το ανάστημα, της οποίας τα κλήματα εστρέφοντο προς αυτόν και αι ρίζαι αυτής ήσαν υποκάτω αυτού και έγινεν ἀμπελος και έκαμε κλήματα και εξέδωκε βλαστούς. **7** Ήτο και άλλος αετός μέγας, ο μεγαλοπτέρυγος και πολύπτερος· και ιδού, η ἀμπελος αύτη εξέτινε τας ρίζας αυτής προς αυτόν, και ήπλωσε τους κλάδους αυτής προς αυτόν, διά να ποτίση αυτήν διά των αιιλακίων της φυτεύσεως αυτής. **8** Ήτο πεφυτευμένη εν γη καλή πλησίον υδάτων πολλών, διά να κάμη βλαστούς και να φέρη καρπόν, ώστε να γείναι ἀμπελος αγαθή. **9** Ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· θέλει ευοδωθή; δεν θέλει αναστάσει αυτός τας ρίζας αυτής και κούψει τον καρπόν αυτής, ώστε να ξηρανθή; θέλει ξηρανθή κατά πάντα τα φύλλα του βλαστήματος αυτής, χωρίς μάλιστα μεγάλης δυνάμεως ή πολλού λαού, διά να εκπατάσῃ αυτήν εις των ριζών αυτής. **10** Ναι, ιδού, φυτευθείσα θέλει ευοδωθή; δεν θέλει ξηρανθή ολοκλήρως, ως οtan εγίση αυτήν ο ανατολικός ἀνέμος; θέλει ξηρανθή εν ταις αύλαξιν όπου εβλάστησε. **11** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **12** Ειπέ τώρα προς τον οίκον τον αποστάτην· δεν εννοείτε τι δηλούσι ταύτα; ειπέ, Ιδού, ο βασιλεύς της Βαβυλώνος ήλθεν εις Ιερουσαλήμ, και έλαβε τον βασιλέα αυτής και τους ἄρχοντας αυτής, και ἔφερεν αυτούς μεθ' εαυτού εις Βαβυλώνα· **13** και έλαβεν από του σπέρματος του βασιλικού και έκαμε συνθήκην μετ' αυτού και έκαμεν αυτόν να ορκισθή έλαβε και τους δυνατούς του τόπου, **14** διά να ταπεινωθή το βασιλείον, ώστε να μη ανορθωθή, διά να φυλάττη την συνθήκην αυτού, ώστε να στηρίζη αυτήν. **15** Απεστάτησε όμως απ' αυτού εις Βαβυλώνα· **16** και έλαβε τον βασιλέα αυτής και τους ἄρχοντας αυτής, και του οποίου την συνθήκην θέλει διασωθή· **17** **16** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, βεβαίως εν τω τόπω του βασιλέως του βασιλεύσαντος αυτόν, του οποίου τον όρκον κατεφρόνισε και του οποίου την συνθήκην παρέβη, μετ' αυτού εν μέσω της Βαβυλώνος θέλει τελευτήσει. **17** Και δεν θέλει κάμει υπέρ αυτού ουδέν εν τω πολέμῳ ο Φαραώ, με το δυνατόν στράτευμα και με το μέγα πλήθος, υψόνω προχώματα και οικοδομών προμαχώνας, διά να απολέση πολλάς ψυχάς. **18** Διότι κατεφρόνησε τον όρκον παραβαίνουσα την συνθήκην· και ιδού, επειδή, αφού έδωκε την χείρα αυτού, ἐπραξε πάντα ταύτα,

δεν θέλει διασωθή. **19** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ζω εγώ, βεβαίως τον όρκον μου τον οποίον κατεφρόνησε, και την συνθήκην μου την οποίαν παρέβη, κατά της κεφαλής αυτού θέλω ανταποδώσει αυτά. **20** Και θέλω εξαπλώσει το δίκτυόν μου επ' αυτὸν και θέλει πιασθή εις τα βρόχια μου και θέλω φέρει αυτόν εις Βαβυλώνα, και εκεὶ θέλω κριθή μετ' αυτού περὶ της ανομίας αυτού, την οποίαν ηνόμησεν εις εμέ. **21** Και πάντες οι φυγάδες αυτού μετά πάντων των ταγμάτων αυτού θέλουσι πέσει εν μαχαίρᾳ, και οι εναπολειφθέντες θέλουσι διασκορπιόθη εἰς πάντα ἀνεμον· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα. **22** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Και θέλω λάβει εγώ εκ του υψηλοτέρου κλάδου της υψηλής κέδρου και φυτεύσει θέλω κόψει εγώ εκ της κορυφής των νέων αυτού κλώνων ἔνα τρυφερόν και φυτεύσει επὶ ὄρους υψηλού και εξόχου: **23** επὶ του υψηλού ὄρους του Ισραὴλ θέλω φυτεύσει αυτόν, και θέλει εκφέρει κλάδους και καρποφορήσει και θέλει γείνει κέδρος μεγάλη και υποκάτω αυτῆς θέλουσι κατασκηνώσει παν ὄρνεον και παν πτηνόν· υπὸ την σκιάν των κλάδων αυτῆς θέλουσι κατασκηνώσει. **24** Και πάντα τα δένδρα του αγροῦ θέλουσι γνωρίσει, ότι εγώ ο Κύριος εταπείνωσα το δένδρον το υψηλόν, ύψωσα το δένδρον το ταπεινόν, κατεξήρανα το δένδρον το χλωρόν, και ἔκαμον το δένδρον το ξηρόν να αναθάλλῃ. Εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα.

18 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Τι εννοείτε σεις, οι παροιμιάζομενοι την παροιμίαν ταύτην περὶ τῆς γῆς του Ισραὴλ, λέγοντες, Οι πατέρες ἐφαγον ὄμφακα και οι οδόντες των τέκνων ημαδίσαν; **3** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλετε πλέον παροιμιασθή την παροιμίαν ταύτην εν τω Ισραὴλ. **4** Ιδού, πάσας αι ψυχαὶ είναι ειμού· ως η ψυχὴ του πατρός, ούτω και η ψυχὴ του ιυού εμού είναιτε ψυχὴ η αμαρτήσασα, αυτὴ θέλει αποθάνει. **5** Αλλ' ὅστις είναι δικαῖος και πράττει κρίσιν και δικαιοισύνην, **6** δεν τρώγει επὶ των ορέων και δεν σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα είδωλα του οίκου Ισραὴλ, και δεν μιαίνει την γυναίκα του πλησίον αυτού και δεν πλησιάζει εις γυναίκα ούσαν εν τη ακαθαρσίᾳ αυτῆς, **7** και δεν καταδυναστεύει ἀνθρώπον, επιστρέψει εις τον χρεωφειλέτην το ενέχυρον αυτού, δεν αρπάζει βιαίως, δίδει τον ἄρτον αυτού εις τον πεινώντα και καλύπτει με ιμάτιον τον γυμνόν, **8** δεν δίδει επὶ τόκω και δεν λαμβάνει προσθήκην, αποστρέψει την χείρα αυτού από αδικίας, κάμνει δικαίαν κρίσιν αναμέσον ανθρώπου και ανθρώπου, **9** περιπατεῖ εν τοις διατάγμασί μου και φυλάττει τας κρίσεις μου, διὰ να κάμνη αλήθειαν, ούτος είναι δικαῖος, θέλει βεβαίως ζήσει, λέγει Κύριος ο Θεός. **10** Εάν όμως γεννήσῃ ιιόν κλέπτην, χύνοντα αίμα και πράττοντά τι εκ των τοιούτων, **11** και ὅστις δεν κάμνει πάντα ταύτα, αλλά και επὶ των ορέων τρώγει και την γυναίκα του πλησίον αυτού μιαίνει, **12** τον πτωχόν και ενδεή καταδυναστεύει, αρπάζει βιαίως, δεν επιστρέψει το ενέχυρον και σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα είδωλα και πράττει βδελύγματα, **13** δίδει επὶ τόκω και λαμβάνει προσθήκην, ούτος θέλει ζήσει; δεν θέλει ζήσει· πάντα ταύτα τα βδελύγματα ἐπράξειν εξάπαντος θέλει θανατωθή το αἷμα αυτού θέλει εἰσθαι επ' αυτόν. **14** Εάν δε γεννήσῃ ιιόν, ὅστις βλέπων πάντα τα αμαρτήματα του πατρός αυτού, τα οποία ἐπράξει, προσέχει και δεν πράττει τοιαύτα, **15** δεν τρώγει επὶ των ορέων και δεν σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα είδωλα του οίκου Ισραὴλ και δεν μιαίνει την γυναίκα του πλησίον αυτού, **16** και δεν καταδυναστεύει ἀνθρώπον, δεν

κατακρατεῖ το ενέχυρον και δεν αρπάζει βιαίως, δίδει τον ἄρτον αυτού εις τον πεινώντα και καλύπτει με ιμάτιον τον γυμνόν, **17** αποστρέψει την χείρα αυτού από του πτωχού, τόκον και προσθήκην δειν λαμβάνει, εκτείνει τας κρίσεις μου, περιπατεῖ εν τοις διατάγμασί μου, ούτος δεν θέλει θανατωθή διὰ την ανομίαν του πατρός αυτού, εξάπαντος θέλει ζήσει. **18** Ο πατέρης αυτού, επειδὴ σκληρώς κατεδυνάστευσεν, ἥρπασε βιαίως τον αδελφόν αυτού και ἐπράξει μεταξύ του λαού αυτού δι, τι δεν είναι καλόν, ιδού, ούτος θέλει αποθάνει εν τη ανομίᾳ αυτού. **19** Σεις όμως λέγετε, Διά τι; οι νιός δεν βαστάζει την ανομίαν του πατρός; Αφού ο νιός ἔκαμε κρίσιν και δικαιοισύνην, και εφύλαξε πάντα τα διατάγματα μου και εξετέλεσεν αυτά, εξάπαντος θέλει ζήσει. **20** Η ψυχὴ η αμαρτάνουσα, αυτή θέλει αποθάνει· ο νιός δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του πατρός και ο πατέρης δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του νιού· η δικαιοισύνη του δικαίου θέλει είσθαι επ' αυτόν και η ανομία του ανόμου θέλει είσθαι επ' αυτόν. **21** Αλλ' εάν ο ἀνόμος επιστραφή από πασῶν των αμαρτιών αυτού, τας οποίας ἐπράξει, και φυλάξῃ πάντα τα διατάγματα μου και πράξῃ κρίσιν και δικαιοισύνην, εξάπαντος θέλει ζήσει, δεν θέλει αποθάνει· **22** πάσαι αι ανομίαι αυτού, τας οποίας ἐπράξει, δεν θέλουσι μνημονεύθη εις αυτόν· εν τη δικαιοισύνῃ αυτού, την οποίαν ἐπράξει, θέλει ζήσει. **23** Μήπως εγώ θέλω τώραντο τον θάνατον του ανόμου, λέγει Κύριος ο Θεός, και ουχὶ το να επιστρέψῃ από των οδών αυτού και να ζήσῃ; **24** Όταν όμως ο δίκαιος επιστραφή από της δικαιοισύνης αυτού και πράξῃ αδικίαν και πράξῃ κατά πάντα τα βδελύγματα τα οποία ο ἀνόμος πράττει, τότε θέλει ζήσει; Πάσα η δικαιοισύνη αυτού, την οποίαν ἔκαμε, δεν θέλει μνημονεύθη· εν τη ανομίᾳ αυτού την οποίαν ηνόμησε και εν τη αμαρτίᾳ αυτού, την οποίαν ημάρτησεν, εν αυταῖς θέλει αποθάνει. **25** Σεις όμως λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία· Ακούσατε τώρα, οίκος Ισραὴλ· Η οδός μου δεν είναι ευθεία· ουχὶ αι οδοί υμών διεστραμέναι; **26** Όταν ο δίκαιος επιστραφή από της δικαιοισύνης αυτού και πράξῃ αδικίαν και αποθάνῃ εν αυτῇ, διὰ την αδικίαν αυτού την οποίαν ἐπράξει θέλει αποθάνει. **27** Και ὅταν ο ἀνόμος επιστραφή από της ανομίας αυτού, την οποίαν ἐπράξει, και πράξῃ κρίσιν και δικαιοισύνην, ούτος θέλει φυλάξει ζώσαν την ψυχὴν αυτού. **28** Επειδὴ ευσλλογίσθη και επεστρεψεν από πασῶν των ανομιών αυτού, τας οποίας ἐπράξει, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. **29** Και ἀλλ' ο οίκος Ισραὴλ λέγει, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία· οίκος Ισραὴλ, αι οδοί μου δεν είναι ευθείαι· ουχὶ αι οδοί υμών διεστραμέναι; **30** Διά τούτο, οίκος Ισραὴλ, θέλω σας κρίνει, ἔκαστον κατά τας οδούς αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός. Μετανόησατε και επιστρέψατε από πασῶν των ανομιών υμών, και δεν θέλει εἰσθαι εις εօάς η ανομία εις απώλειαν. **31** Απορρίψατε αφ' υμών πάσας τας ανομίας υμών, τας οποίας ηνομήσατε εις εμέ, και κάμετε εις εαυτούς νέαν καρδίαν και νέον πνεύμα· και διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραὴλ; **32** Διότι εγώ δεν θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ο Θεός· διά τούτο επιστρέψατε και ζήσατε.

19 Και συν ανάλαβε θρήνον διά τους γηγενόντας του Ισραὴλ, **2** και ειπέ, Τι είναις η μήτηρ σου; Λέαντα· κείται μεταξύ λεόντων, έθρεψε τα βρέφη αυτῆς εν μέσω σκύμνων. **3** Και ανέθρεψεν εν εκ των βρεφών αυτῆς και ἔγεινε σκύμνος και έμαθε να αρπάζῃ το θήραμα· ανθρώπους ἔτρωγε. **4** Και τα ένθη ήκουσαν περὶ αυτού· επιάσθη εν τω λάκκῳ αυτών, και ἔφεραν αυτόν με αλύσεις εις την γην της Αιγαίου. **5** Και ιδούσα ότι η ελπίς αυτῆς εματαιώθη και εχάθη, ἔλαβεν εν άλλο εκ των βρεφών αυτῆς και ἔκαμεν αυτό σκύμνον. **6** Και

αναστρεφόμενον εν μέσω των λεόντων ἔγεινε σκύμνος και ἐμάθε να αρπάζῃ θήραμα ανθρώπους ἑτρώγε. 7 Και εγνώρισε τα παλάτια αυτών και ερήμονε τας πόλεις αυτών· καὶ ἦτο η φρανισμένη η γῆ καὶ το πλήρωμα αυτής από τον ἥχου του βρυχήματος αυτού. 8 Και τα ἔθνη παρετάχθησαν εναντίον αυτού κυκλόθεν εκ των επαρχιών και ἡπλωσαν κατ' αυτού τα βρύχια αυτών, και επιάσθη εν τω λάκκω αυτών. 9 Και ἔβαλον αυτὸν με αλύσεις εἰς κλωβίον και ἐφεραν αυτὸν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνος εν δεσμωτηρίᾳ εισήγαγον αυτόν, διὰ να μη ακουσθῇ πλέον φωνή αυτού επὶ τῷ ὄρῳ του Ισραὴλ. 10 Η μῆτρη σου, καθ' ομοίωσίν σου, ἤτο ως ἀμπελος πεφυτευμένη πλησίον των υδάτων ἔγεινε καρποφόρος και πλήρης κλάδων διὰ τα πολλὰ ὄντα. 11 Και ἔγειναν εἰς αυτήν ράβδοι ισχυραί διά σκήπτρα των κρατούντων· και ο κορμός αυτής υψώθη εν μέσω των πυκνών κλάδων, και ἔγεινε περιβλεπτος κατά το ύψος αυτής μεταξύ του πλήθους των βλαστών αυτής. 12 Απεστάθη ὁμώς μετά θυμού, ερρίφθη κατά γῆς, και ανατολικός ἀνεμος κατεξήρανε τον καρπόν αυτής· αι ισχυραί αυτής ράβδοι συνεθλάσθησαν και εξηράνθησαν πυρ κατέφαγεν αυτάς. 13 Και τώρα είναι πεφυτευμένη εν ερήμω, εν ξηρᾷ και ανύδρῳ γῆ. 14 Και εξήλθε πυρ από ράβδου τινός εκ των κλάδων αυτής και κατέφαγε τον καρπόν αυτής, ώστε δεν υπήρχε πλέον εν αυτή ράβδος ισχυρά διά σκήπτρον ηγεμονίας ούτος είναι ο θρήνος και θέλει είσθαι εἰς θρίνον.

20 Και ειν τω εβδόμω ἔτει, τω πέμπτω μηνί, τη δεκάτη του μηνός, ἥλθον τινές εκ των πρεσβυτέρων του Ισραὴλ διὰ να επερωτήσωσι τον Κύριον, και εκάθησαν ἐμπροσθέν μου. 2 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 3 Υἱὲ ανθρώπου, λάλησον προς τους πρεσβυτέρους του Ισραὴλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ἡλθετε διά να με επερωτήσητε; Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθῆνταί σας. 4 Θελεῖς κρίνειν αυτούς; υἱέ ανθρώπου, θέλεις κρίνειν; δείξον εἰς αυτούς τα βδελύγματα των πατέρων αυτῶν· 5 και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τη ημέρᾳ καθ' ην εξέλεξα τον Ισραὴλ και ὑψωσα την χείρα μου προς το σπέρμα του οίκου Ιακὼβ και εγνωρίσθην εἰς αυτούς εν Αιγύπτῳ και ὑψωσα την χείρα μου προς αυτούς, λέγων, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, 6 εν εκείνη τη ημέρᾳ ὑψωσα την χείρα μου προς αυτούς ότι θέλω εξαγάγειν αυτούς εἰς γῆς Αιγύπτου εἰς γην την οποίαν προέβλεψα δι' αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ήτις είναι η δόξα πασών των γαιών. 7 Και είπα προς αυτούς, Απορρίψατε ἔκαστος τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτού και μη μιαίνεσθε με τα ειδώλα της Αιγύπτου· εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. 8 Αυτοί ὁμώς απεστάθησαν απ' εμού και δεν ηθέλησαν να μου ακούσωσι· δεν απέρριψαν ἔκαστος τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτών και δεν εγκατέλιπον τα ειδώλα της Αιγύπτου. Τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς, διὰ να συντελέσω την οργήν μου εναντίον αυτών εν μέσω της γῆς Αιγύπτου. 9 Πλὴν ἔνεκν τον ονόματός μου, διὰ να μη βεβηλωθῇ ενώπιον των εθνών, μεταξύ των οποίων ἡσαν και ἐμπροσθεν των οποίων εγνωρίσθην εἰς αυτούς, ἔκαμον τούτο, να εξαγάγω αυτούς εἰς γῆς Αιγύπτου. 10 Και εξήγαγον αυτούς εἰς γῆς Αιγύπτου και ἐφέρα αυτούς εἰς την ἔρημον 11 και ἔδωκα εἰς αυτούς τα διατάγματά μου και ἔκαμον εἰς αυτούς γνωστάς τας κρίσεις μου, τας οποίας κάμνων ο ἀνθρωπός θέλει ησει δι' αυτών. 12 Και τα σάββατά μου ἔδωκα ἔτι εἰς αυτούς, διὰ να ἡγίαν μεταξύ εμού και αυτών σημείον, ώστε να γνωρίσωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο αγιάζων αυτούς. 13 Αλλ' ο οίκος Ισραὴλ απεστάθησεν απ' εμού εν

τη ερήμω· εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις μου απέρριψαν, τας οποίας κάμνων ο ἀνθρωπός θέλει ησει δι' αυτών· και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν σφόδρα· τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς εν τη ερήμω, διὰ να εξολοθρεύσω αυτούς. 14 Πλὴν ἔκαμον τούτο ἔνεκν του ονόματός μου, διὰ να μη βεβηλωθῇ ενώπιον των εθνών, έμπροσθεν των οποίων εξήγαγον αυτούς. 15 Και εγώ ὑψώσα ότι προς αυτούς την χείρα μου εν τη ερήμω, ότι δεν θέλω φέρει αυτούς εἰς την γην, την οποίαν ἔδωκα εἰς αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ήτις είναι δόξα πασών των γαιών· 16 διότι τας κρίσεις μου απέρριψαν και εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν διότι αι καρδίαι αυτών επορεύοντο κατόπιν των ειδώλων αυτών. 17 Και εφείσθη ο οφθαλμός μου επ' αυτούς, ώστε να μη εξαλείψω αυτούς, και δεν συνετέλεσα αυτούς εν τη ερήμω. 18 Αλλ' είπα προς τα τέκνα αυτών εν τη ερήμω, Μη περιπατείτε εν τοις διατάγμασι των πατέρων σας και μη φυλάττε τας κρίσεις αυτών και μη μιαίνεσθε με τα ειδώλα αυτών· 19 εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας εν τοις διατάγμασί μου περιπατείτε· και τας κρίσεις μου φυλάττετε και εκτελείτε αυτάς· 20 και αγιάζετε τα σάββατά μου, και ας ἡγίαν μεταξύ εμού και υμών σημείον, ώστε να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. 21 Τα τέκνα ὁμώς απεστάθησαν απ' εμού εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις μου δεν εφύλαξαν, ώστε να εκτελώσιν αυτάς, τας οποίας κάμνων ο ἀνθρωπός θέλει ησει δι' αυτών· τα σάββατά μου εβεβήλωσαν· τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς, διὰ να συνετέλεσα την οργήν μου εναντίον αυτών εν τη ερήμω. 22 Και απέστρεψα την χείρα μου και ἔκαμον τούτο ἔνεκν του ονόματός μου, διὰ να μη βεβηλωθῇ ενώπιον των εθνών, έμπροσθεν των οποίων εξήγαγον αυτούς. 23 Υψώσα ἔτι εγώ την χείρα μου προς αυτούς εν τη ερήμω, ότι ήθελον διασκορπίσει αυτούς μεταξύ των εθνών και διασπείρει αυτούς εν τοις τόποις· 24 διότι τας κρίσεις μου δεν εξετέλεσαν και τα διατάγματά μου απέρριψαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν, και οι οφθαλμοί αυτών ἡσαν κατόπιν των ειδώλων των πατέρων αυτών. 25 Διά τούτο και εγώ ἔδωκα εἰς αυτούς διατάγματα ουχί και κρίσεις, διά των οποίων δεν ήθελον ησει· 26 και εμίανα αυτούς εἰς τας προσφοράς αυτών, εἰς το ότι διεβίβαζον διά του πυρός παν διανοίγον μήτραν, διά να ερημώσων αυτούς, ώστε να γνωρίσωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 27 Διά τούτο, υἱέ ανθρώπου, λάλησον προς τον οίκον Ισραὴλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· κατά τούτο ότι οι πατέρες σας ὑβρισαν εἰς εμέ, κάμνοντες παράβασιν εναντίον μου. 28 Διότι αφού ἐφέρα αυτούς εἰς την γην, περὶ της οποίας υψώσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εἰς αυτούς, τότε ενέβιλεψαν εἰς πάντα λόφον υψηλὸν και εἰς παν δένδρον κατάπικιν, και εκεί προσέφεραν τας θυσίας αυτών και ἐστήσαν εκεί τας παροργιστικάς προσφοράς αυτών, και ἐθεσαν εκεί ουσίην ευωδίας αυτών και ἔκαμον εκεί τας σπονδάς αυτών. 29 Και είπα προς αυτούς, Τι δηλοί ο υψηλός τόπος, εἰς τον οποίον σεις υπάγετε; και το ονόμα αυτού εκλήθη Βαμά, ἔως της σήμερον. 30 Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραὴλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ενώ σεις μιαίνεσθε εν τη οδώ των πατέρων σας και εκπορνεύετε κατόπιν των βδελυγμάτων αυτών 31 και μιαίνεσθε με πάντα τα ειδώλα σας ἔως της σήμερον, προσφέροντες τα δώρα σας, διαβιβάζοντες τους νιούς σας διά του πυρός, και εγώ θέλω επερωτηθῆνταί σας, οίκος Ισραὴλ· Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθῆνταί σας. 32 Και

εκείνο το οποίον διαβουλεύεσθε, ουδόλως θέλει γείνει: διότι σεις λέγετε, Θέλομεν είσθαι ως τα έθνη, ως αι οικογένειαι των τόπων, εις το να λατρεύωμεν ζύλα και λίθους. **33** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος εν χειρί κραταία και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν θυμῷ εκχεομένω θέλω βασιλεύειν εφ' υμάς. **34** Και θέλω σας εξαγάγει εκ των λαών και θέλω σας συνάξει εις των τόπων, εις τους οποίους είσθε διεσκορπισμένοι, εν χειρί κραταία και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν θυμῷ εκχεομένω. **35** Και θέλω σας φέρει εις την ἑρμηνον των λαών και εκεί θέλω κριθή με σας πρόσωπον προς πρόσωπον: **36** καθώς εκρίθην με τους πατέρας σας εν τη ἑρμήναι της γῆς Αιγύπτου, ούτω θέλω σας κρίνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **37** Και θέλω σας περάσει υπό την ράβδον και θέλω σας φέρει εις τους δεσμούς της διαθήκης. **38** Και θέλω εκκαθαρίσει εκ μέσου υμών τους αποστάτας και τους ασεβήσαντας εις εμὲ θέλω εκβάλει αυτούς εκ της γῆς της παροικίας αυτών και δεν θέλουσιν εισέλθει εις γην Ισραήλ, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **39** Σεις δε, οίκος Ισραήλ, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Υπάγετε, λατρεύετε ἔκαστος τα είδωλα αυτού, και του λοιπού, εάν δεν θέλητε μου ακούντε: και μη βεβηλώνετε πλέον το όνομά μου το ἄγιον με τα δώρα σας και με τα είδωλά σας. **40** Διότι επὶ του ὄρους του αγίου μου, επὶ του υψηλοῦ ὄρους του Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός, εκεὶ πάς ο οίκος του Ισραήλ, πάντες οι εν τῇ γῇ θέλουσι με λατρεύειν εκεὶ θέλω δεκτή αυτούς και εκεὶ θέλω ζητήσει τας προσφοράς σας και τας απαρχάς των δώρων σας με πάντα τα ἄγια σας. **41** Θέλω σας δεκτή με οσμήν ευωδίας, όταν σας εξαγάγω εκ των λαών και σας συνάξω εκ των τόπων εις τους οποίους διεσκορπίσθητε: και θέλω αγιασθή εἰς εσάς ενώπιον των εθνών. **42** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν σας φέρω εις γην Ισραήλ, εις γην περὶ της οποίας ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις τους πατέρας σας. **43** Και εκεὶ θέλετε ενθυμηθή τας οδούς σας και πάντα τα ἔργα σας, εις τα οποία εμιάνθητε: και θέλετε αποστραφή αυτοῖς εαυτούς ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν σας, διὰ πάντα τα κακά σας όσα επράξατε. **44** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν κάμω ούτως εις εօδάς ἐνεκεν του ονόματό μου, ουχὶ κατά τας πονηράς οδούς σας ουδὲ κατά τα διεφθαρμένα ἔργα σας, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. **45** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμὲ, λέγων, **46** Υἱε ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου προς μεσημβρίαν και στάλαξον λόγον προς μεσημβρίαν και προφήτευσον κατά το δάσος της μεσημβρίνης πεδιάδος: **47** και ειπέ προς το δάσος της μεσημβρίας, Ἀκούσον τον λόγον του Κυρίου Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ιδού, εγώ θέλω ανάψει πυρ εν σοι, και θέλει καταφάγει εν σοι παν δένδρον χλωρόν και παν δένδρον ξηρόν· η φλόξη η εξαφθέσια δεν θέλει σφεθή, και παν πρόσωπον από μεσημβρίας μέχρι βορρᾶ θέλει καυθή εν αυτῷ. **48** Και πάσα σαρξ θέλει ιδεί, ότι εγώ ο Κύριος εξέκαυσα αυτό δεν θέλει σφεθή. **49** Και εγώ είπα, Φεύ Κύριε Θεέ αυτοὶ λέγουσι περὶ εμού, δεν λαλεί ούτος παροιμίας;

21 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμὲ, λέγων, **2** Υἱε ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου προς Ιερουσαλήμ και στάλαξον λόγον προς τους αγίους τόπους και προφήτευσον κατά της γῆς Ισραήλ **3** και ειπέ προς την γην Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω σύρει την μάχαιρά μου εκ της θήκης αυτής και θέλω εκκόψει από σου τον δίκαιον και τον ασεβή. **4** Και επειδή θέλω εκκόψει από σου τον δίκαιον και τον ασεβή, διά τούτο θέλει εξέλθει η μάχαιρά μου εκ της θήκης αυτής εναντίον πάσης σαρκός, από μεσημβρίας μέχρι βορρά: **5** και θέλουσι γνωρίσει πάσα σαρξ ότι εγώ ο

Κύριος ἔσυρα την μάχαιρά μου εκ της θήκης αυτής: δεν θέλει επιστρέψει πλέον. **6** Διά τούτο συ, νιέ ανθρώπου, στέναξον μετά συντριψμού της οσφρός σου, και μετά πικρίας στέναξον ενώπιον αυτών. **7** Και ὅταν είπωσι προς σε, διά τη στενάζεις συ; θέλεις αποκριθή· διά την αγγελίαν, ότι ἔρχεταις και πάσα καρδία θέλει λυσθεί, και πάσαι αι χείρες θέλουσι παραλυθή, και παν πνεύμα θέλει λιποθυμήσει, και πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεύσει ως ύδωρ· ίδου, ἔρχεταις και θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **8** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **9** Υἱε ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος Ειπέ, Ρομφαία, ρομφαία ακονίζεται και μάλιστα στιλβούται: **10** ακονίζεται, διά να κάμη σφαγήν· στιλβούται, διά να αστράπη. Δυνάμεθα λοιπόν να ήμεθα εύθυμοι; αὐτή είναι η ράβδος του υιού μου, η καταφρονούσα παν ξύλον. **11** Και ἐδώκεν αυτήν να στιλβωθή, διά να κρατήται εν τη χειρί· η ρομφαία αυτή είναι η ηκονισμένη και εστιλβωμένη, διά να δοθή εις την χειρά του σφαγώς. **12** Βόησον και ολόλυχον, νιέ ανθρώπου· διότι αυτή είναι εναντίον του λαού μου, είναι εναντίον πάντων των αρχόντων του Ισραήλ· τρόμος θέλει επιπέσει επὶ τον λαόν μου διά την ρομφαίαν· διά τούτο κτύπησον επὶ τον μηρόν σου. **13** Διότι εξέστασις είναι· και τι; βεβαίως και η καταφρονούσα ράβδος δεν θέλει υπάρχει, λέγει Κύριος ο Θεός. **14** Διά τούτο συ, νιέ ανθρώπου, προφήτευσον και κρότησον χείρα επὶ χείρα και ας διπλασιασθή· η ρομφαία, ας τριπλασιασθή, η ρομφαία των τετραματισμένων· αὕτη είναι η ρομφαία των μεγάλων τραυματιών, ήτις θέλει διαπεράσει έως των ενδομύχων αυτών. **15** Επέφερα την κοπήν της ρομφαίας επὶ πάσας τας πύλας αυτών, διά να λυσθή πάσα καρδία και να πληθυνθή ο δλεθρός. Ουαὶ· ητοιμάσθη διά να εξαστράπτῃ, ηκονίσθη διά σφαγήν. **16** Συσφίγχθητι, ρομφαία, επιτέθητι δεξιά, αριστερά, όπου στραφή το πρόσωπόν σου. **17** Και εγώ ἔτι θέλω κροτήσει χείρα μου επὶ χείρα μου και θέλω αναπαύσει τον θυμόν μου· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **18** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **19** Και συ, νιέ ανθρώπου, διόρισον εις σεαυτόν δύο οδούς, διά να διέλθῃ η ρομφαία του βασιλέως της Βαθυλώνος, και αμφότεραι θέλουσιν εξέρχεσθαι από της αυτής γῆς και κάμε τόπον, κάμε αυτὸν εν τη αρχῇ της οδού της πόλεως. **20** Διόρισον οδόν διά να διέλθῃ η ρομφαία εις την Ραββά των υιών Αμμών και εις την Ιουδαίαν προς την Ιερουσαλήμ την ωχυρωμένην. **21** Διότι ο βασιλεὺς της Βαθυλώνος εστάθη εις τον διαχωρισμόν, εν τη αρχῇ των δύο οδών, διά να ερωτήσῃ τους μάντεις ανεκάτωσε τα μαντικά βέλη, ηρώτησε τα γλυπτά, παρετήρησε το ήπαρ. **22** Προς την δεξιάν αυτού ἔγινεν ο χρημάτος διά την Ιερουσαλήμ, διά να στήσῃ τους κριούς, διά να ανοίξῃ το στόμα επὶ σφαγήν, να υψώσῃ την φωνήν μετά αλαλαγμού, να στήσῃ κριούς εναντίον των πυλών, να κάμη προχώματα, να οικοδομήσῃ προμαχώνας. **23** Πλην τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς ως μαντεία ματαία, εις τους οφθαλμούς εκείνων, οίτινες ἔκαμον όρκους προς αυτούς· αυτός όμως θέλει ενθυμίσει αυτούς την ανομίαν αυτών, διά να πιασθώσι. **24** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. Επειδή εκάμετε να ἔλθῃ εις ενθύμησιν η ανομία σας, ότε ανεκαλύφθησαν αι παραβάσεις σας, ώστε να φανερωθώσι τα αμαρτήματα σας εις πάσας τας πράξεις σας· επειδή ήλθετε εις ενθύμησιν, θέλετε γείνει χειριάλωτοι. **25** Και συ, βέβηλε ασεβή, ηγεμών του Ισραήλ, του οποίου ήλθεν η ημέρα, ότε η ανομία ἔφθασεν εις πέρας, **26** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Σίκωσον το διάδημα και αφαίρεσον το στέμμα· αυτὸν δεν θέλει είσθαι τοιούτον· ο ταπεινός θέλει υψωθή και ο υψηλός θέλει ταπεινωθή. **27** Θέλω ανατρέψει, ανατρέψει, ανατρέψει αυτό,

και δεν θέλει υπάρχει εωσούν έλθη εκείνος, εις ον ανήκει· και εις τούτον θέλω δώσει αυτό. **28** Και συ, υἱε ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί των ουών Αμμών και περί του ονειδισμού αυτών, και ειπέ, Η ρομφαία, η ρομφαία είναι γεγυμνωμένη, διά την σφαγήν εστιλβωμένη, διά να εξολοθρεύσῃ εξαστράπτουσα, **29** ενώ βλέπουσι ματαίας οράσεις περί σου, ενώ μαντεύουσι ψεύδος εις σε, διά να σε βάλωσιν επί τον τράχηλον των τετραυματισμένων, των ασεβών, των οποίων η ήμέρα ήλθεν, ότε η ανομία αυτών έφθασεν εις πέρας. **30** Επιτρέψον αυτήν εις την θήκην αυτής. Εν τω τόπω όπου εκτίσθης, εν τη γη της γεννήσεώς σου, θέλω σε κρίνει. **31** Και θέλω εκχέει την οργήν μου επί σε εν τω πυρί της οργής μου θέλω εμφυσήσει επί σέ· και θέλω σε παραδώσει εις χείρας ανδρών αγρίων, τεκτανόντων ολεθρον. **32** Τροφή πυρός θέλεις γείνει το αίμα σου θέλει είσθαι εν τω μέσω της γης σου· δεν θέλει είσθαι πλέον μνήμη περί σού· διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα.

22 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ; λέγων, **2** Και συ, υἱε ανθρώπου, θέλεις κρίνει, θέλεις κρίνει την πόλιν των αιμάτων; και θέλεις παραστήσει εις αυτήν πάντα τα βδελύγματα αυτής; **3** Ειπε λοιπόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ω πόλις εκχέουσα αίματα μέσω εαυτής, διά να ἔλθῃ ο καιρός αυτής, και κατασκευάζουσα εἰδώλα εναντίον εαυτής, διά να μιανήται, **4** ἔγεινας ἐνοχός εν τω αίματι σου, το οποίον εξέχεας, και εμιάνθης εν τοις εἰδώλοις σου, τα οποία κατεσκεύασας, και ἔκαμες να πλησιάσωσιν αι ήμέραι σου, και ἥλθες μέχρι των ετών σου· διά τούτο σε κατέστησα ὄνειδος εις τα ἔθνη και παίγνιον εις πάντας τους τόπους. **5** Οι πλησίον και οι μακράν από σου θέλουσιν εμπαίξει σε, μεμολυσμένη κατά το ὄνομα, μεγάλη κατά τας συμφοράς. **6** Ιδού, οι ἀρχόντες του Ισραὴλ ἡσαν εν σοι, διά να χύνωσιν αίμα, ἔκαστος κατά την δύναμιν αυτού. **7** Εν σοι κατεφρόνουν πατέρα και μητέρα· εν μέσω σου εφέρουν απατηλώς προς τον ξένον· εν σοι κατεδυνάστευν τον οφραντον και την χίραν. **8** Τα ἀγία μου κατεφρόνασας και τα σάββατά μου εβεβήλωσας. **9** Εν σοι ἦσαν ἀνδρες συκοφάνται διά να χύνωσιν αίμα, και εν σοι ἔτρωγον επί των ορέων, εν μέσω σου πράττοντιν ανοισιουργίας. **10** Εν σοι εξεκέπασαν αισχύνην πατρός, εν σοι εταπείνωσαν την αποκεχωρισμένην εν τη ακαθαρσίᾳ αυτής. **11** Και ο μεν ἐπράξεις βδελυρίαν μετά της γυναικός του πλησίον αυτού, ο δε εμίανεν ανοσίως την νύμφην αυτού, και ἄλλος εν σοι εταπείνωσε την αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού. **12** Εν σοι ελάμβανον δώρα διά να εκχέωσιν αίμα· ἔλαβες τόκον και προσθήκην και δι' ἀπάτης ησχροκέρδησας από των πλησίον σου, και ελησμόνησας εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. **13** Ιδού, διά τούτο εκρότησα τας χείρας μου επί τη αισχροκερδεία σου, την οποίαν ἐπράξας, και επί τω αίματι σου, το οποίον ἡτο εν μέσω σου. **14** Θέλει ανθέξει η καρδία σου; ή θέλουσιν ἔχει δύναμιν αι χείρές σου, εν ημέραις καθ' αι εγώ θέλω ενεργήσει εναντίον σου; εγώ ο Κύριος ελάλησα και θέλω εκτελέσει. **15** Και θέλω σε διασκορπίσει εν τοις ἔθνεσι και σε διασπείρει εις τους τόπους και θέλω εξαλείψει από σου την ακαθαρσία σου. **16** Και θέλεις βεβηλωθή εν σοι ενώπιον των ἔθνων, και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υἱε ανθρώπου, ο οίκος Ισραὴλ ἔγεινεν εις εμέ σκωρία· πάντες είναι χαλκός και καστίρος και σιδηρός και μόλυβδος εν τω μέσω του χωνευτηρίου είναι σκωρίαι αργύρου. **19** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή πάντες σεις εγείνετε σκωρίαι, ιδού, διά τούτο θέλω σας συνάξει εις το

μέσον της Ιερουσαλήμ· **20** καθώς συνάγουσιν εις το μέσον του χωνευτηρίου τον ἄργυρον και τον χαλκόν και τον σίδηρον και τον μόλυβδον και τον καστίτερον, διά να φυσήσωσι το πυρ επ' αυτά ώστε να διαλύσωσιν αυτά, ούτως εν τω θυμῷ μου και εν τη οργή μου θέλω σας συνάξει και θέλω σας βάλει εκεί και διαλύσει. **21** Θέλω εξάπαντος σας συνάξει, και εν τω πυρί της οργής μου θέλω εμφυσήσει εφ' υμάς και θέλετε διαλυθή εν τω μέσω αυτής. **22** Καθώς ο ἄργυρος διαλύεται εν μέσω του χωνευτηρίου, ούτω θέλετε διαλυθή εν μέσω αυτής και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος εξέχει την οργήν μου εφ' υμάς. **23** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **24** Υἱε ανθρώπου, ειπε προς αυτήν· Συ είσαι η γη, ήτις δεν εκαθαρίσθη, και δεν ἔγεινε βροχή επ' αυτής εν τη ημέρᾳ της οργής. **25** Εν μέσω αυτής είναι συνωμοσία των προφητών αυτής· ως λέοντες ωρυμένοι, αρπάζοντες το θήραμα, κατατρώγουσι ψυχάς ἔλαβον θησαυρούς και πολύτιμα πράγματα· επλήθυναν τας χήρας αυτής εν τω μέσω αυτής. **26** Οι ιερείς αυτής ηθέτησαν τον νόμον μου και εβεβήλωσαν τα ἀγία μου· μεταξύ αγίου και βεβήλου δεν ἔκαμον διάκριστον, και ἔκρυπτον τους οφθαλμούς αυτών από των σαββάτων μου, και εβεβηλούντην εν μέσω αυτών. **27** Οι ἀρχόντες αυτής είναι εν μέσω αυτής ως λύκοι αρπάζοντες το θήραμα, διά να εκχέωσιν αίμα, διά να αφανίζωσι ψυχάς, διά να αισχροκερδίσωσιν αισχροκέρδειαν. **28** Και οι προφήται αυτής περήλειφον αυτούς με πηλὸν αμάλακτον, βλέποντες οράσεις ματαίας και μαντεύοντες προς αυτούς ψεύδη, λέγοντες, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ενώ ο Κύριος δεν ελάλησεν. **29** Ο λαός της γης μετεχειρίζετο απάτην και ἔκαμνεν αρπαγάς και κατεδυνάστευε τον πτωχόν και τον ενδεή και τον ζένον ηπάτα ἀνέν κρίσεως. **30** Και εζήτησα μεταξύ αυτών ἄνδρα, ὅστις να ανεγείρῃ το περίφραγμα και να σταθῇ εν τη χαλάστρα ενώπιον μου υπέρ της γης, διά να μη εξολοθρεύσω αυτήν· και δεν εύρηκα. **31** Διά τούτο εξέχει την οργήν μου επ' αυτούς· κατηνάλωσα αυτούς εν τω πυρί της οργής μου· οδούς αυτών ανταπέδωκα επί τας κεφαλάς αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός.

23 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱε ανθρώπου, ήσαν δύο γυναίκες, θυγατέρες της αυτής μητρός· **3** και εξεπορνεύθησαν εν Αιγύπτῳ εξεπορνεύθησαν εν τη νεότητι αυτών εκεὶ επιέθησαν τα στήθη αυτών και εκεὶ συνεθλίβησαν οι παρθενικοί αυτών μαστοί. **4** Τα δε ονόματα αυτών ήσαν, Οολά· η πρεσβυτέρα και Οολιβά· η αδελφή αυτής και αύται ἔγειναν εμού και εγένησαν υιούς και θυγατέρας· Ήσαν λοιπόν τα ονόματα αυτών Σαμάρεια· η Οολά και Ιερουσαλήμ· η Οολιβά. **5** Και η Οολά εξεπορνεύθη, ενώ ήτο εμού, και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής, τους Ασσυρίους τους γείτονας αυτής, **6** ενδεδυμένους κυανά, ταξιάρχους και ἀρχοντας, πάντας ερασμίους νέους, ιππεῖς ιππεύοντας εφ' ίππων. **7** Και ἐπράξει τας πορνείας αυτής μετ' αυτών, οίτινες πάντες ήσαν οι εκλεκτοί των Ασσυρίων, και μετά πάντων εκείνων, διά τους οποίους παρεφρόνησεν· εν πάσι τοις ειδώλοις αυτών εμιάνετο. **8** Και δεν αφήκε την πορνείαν αυτής την εξ Αιγύπτου διότι μετ' αυτής εκοιμώντο εν τη νεότητι αυτής και ούτοι επιέζον τα παρθενικά αυτής στήθη και εξέχον την πορνείαν αυτών επ' αυτήν. **9** Διά τούτο παρέδωκα αυτήν εις τας χείρας των εραστών αυτής, εις τας χείρας των Ασσυρίων, διά τους οποίους παρεφρόνησεν. **10** Ούτοι ανεκάλυψαν την αισχύνην αυτής· ἔλαβον τους υιούς αυτής και τας θυγατέρας αυτής και αυτήν εν ρομφαία απέκτειναν, και ἔγεινε περιβόητος μεταξύ των γυναικών, και

εξετέλεσαν κρίσιν επ' αυτήν. **11** Ότε δε η αδελφή αυτής Οολιβά είδε τούτο, διεφθάρη εν τη παραφροσύνη αυτής υπέρ τας εκείνην και εν ταῖς πορνείας αυτής υπέρ τας πορνείας της αδελφής αυτής: **12** παρεφρόνησε διά τους Ασυρίους τους γείτονας αυτής, ταξιάρχους και ἄρχοντας ενδεδυμένους πολυτελώς, ιππεῖς ιππεύοντας εφ' ίππων, πάντας νέους ερασμίους. **13** Και είδον ότι εμιάνθη μίαν οδόν ἔχουσιν αμφότεραι. **14** Προσθέσεν ἐτί εις τας εαυτής πορνείας διότι ως είδεν ἀνδρας εζωγραφημένους επί του τοίχου, εικόνας Χαλδαίων, οίτινες ἡσαν εζωγραφημένοι μιλότον, **15** περιεζωσμένους ζώνας επί τας οφράς αυτών, φορούντας τιάρας βεβαμένας επί τας κεφαλάς αυτών, πάντας ἔχοντας όψιν αρχόντων, ομοίους με τους Βαβυλωνίους της γης των Χαλδαίων, εν ἡ εγεννήθησαν. **16** και ως είδεν αυτούς με τους οφθαλμούς αυτής, παρεφρόνησε δι' αυτούς και εξαπέστειλε προς αυτούς πρέσβεις εις την Χαλδαίαν. **17** Και οι Βαβυλώνιοι ἥλθον προς αυτήν εις την κοίτην του ἑρώτος και εμίαναν αυτήν με την πορνείαν αυτών και εμιάνθη μετ' αυτών και η ψυχή αυτής απεξενώθη απ' αυτών. **18** Και απεκάλυψε τας πορνείας αυτής και εξεκέπασε την αισχύνην αυτής τότε η ψυχή μου απεξενώθη απ' αυτής, καθώς η ψυχή μου είχεν αποξενώθη από της αδελφής αυτής. **19** Διότι επλήθυνε τας πορνείας αυτής, ανακαλούσα εις μνήμην τας ημέρας της νεότητος αυτής, ότε επορεύετο εν γη Αιγύπτου. **20** Και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής, των οποίων η σαρξ είναι σαρξ ὄνων και η ρεύσις αυτών ρεύσις ίππων. **21** Και ενεθυμήθης την ακολασίαν της νεότητός σου, ότε τα στήθη σου επιέζοντο υπό των Αιγυπτίων, διά τους μαστούς της νεότητός σου. **22** Διά τούτο, Οολιβά, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω εγείρει τους εραστάς σου εναντίον σου, αφ' ων η ψυχή σου απεξενώθη, και θέλω φέρει αυτούς εναντίον σου πανταχόθεν: **23** τους Βαβυλωνίους και πάντας τους Χαλδαίους, Φεκώδ και Σώκαι και Κωέ, πάντας τους Ασυρίους μετ' αυτών: οίτινες πάντες είναι εράσμιοι νέοι, ταξίαρχοι και ηγεμόνες, στρατάρχαι και ονομαστοί, πάντες ιππεύοντες εφ' ίππων. **24** Και θέλουσιν ελθεί εναντίον σου μετά αρμάτων, μετά αμαξών και τροχών και μετά πλήθους λαών, και θέλουσιν θέσει κύκλω εναντίον σου θυρεούς και ασπίδας και περικεφαλαίας και θέλω θέσει ενώπιον αυτών κρίσιν και θέλουσι σε κρίνει κατά τας κρίσεις αυτών. **25** Και θέλω στήσει τον ζήλον μου εναντίον σου και θέλουσι φερθή προς σε μετ' οργής θέλουσιν εκκόψει την μύτην σου και τα ώτα σου· και το υπόλοιπόν σου θέλει πέσει εν μαχαίρᾳ· ούτοι θέλουσι λάβει τους ινούς σου και τας θυγατέρας σου· το δε υπόλοιπόν σου θέλει καταφαγήθη υπό πυρός. **26** Θέλουσιν ἐτί σε εκδύσει τα ιμάτιά σου και αφαιρέσει τους στολισμούς της λαμπρότητός σου. **27** Και θέλω πάντες από σου την ακολασίαν σου και την πορνείαν σου την εις γης Αιγύπτου· και δεν θέλεις σηκώσει τους οφθαλμούς σου προς αυτούς, και δεν θέλεις ενθυμηθή πλέον την Αίγυπτον. **28** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω σε παραδώσει εις την χείρα εκείνων τους οποίους μισείς, εις την χείρα εκείνων αφ' ων απεξενώθη η ψυχή σου. **29** Και θέλουσι φερθή προς σε με μίσος, και θέλουσι λάβει πάντας τους κόπους σου, και θέλουσι σε εγκαταλείψει γυμνήν και ασκέπαστον και η αισχύνη της πορνείας σου θέλει αποκαλυφθή και η ακολασία σου και αι πορνεία σου. **30** Ταύτα θέλω κάμει εις σε, επειδή επορεύθης κατόπιν των εθνών, επειδή εμιάνθης εν τοις ειδώλοις αυτών. **31** Εν τη οδῷ της αδελφής σου περιεπάτησας διά τούτο θέλω δώσει εις την χείρα σου το ποτήριον αυτής. **32** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Το ποτήριον της αδελφής σου θέλεις πιει, το

βαθύ και πλατύ· θέλεις είσθαι γέλως και παίγνιον· το ποτήριον τούτο χωρεί πολύ. **33** Θέλεις εμπλησθή από μέθης και θλίψεως, με το ποτήριον της εκπλήξεως και του αφανισμού, με το ποτήριον της αδελφής σου Σαμαρείας. **34** Και θέλεις πιει αυτό και στραγγίσει, και θέλεις συντρίψει τα δόστρακα αυτού, και θέλεις διασπαράξει τα στήθη σου· διότι εγώ εώλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **35** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή με ελησμόνησας και με απέρριψας οπίσω των νώτων σου, βάστασον λοιπόν και συ την ακολασίαν σου και τας πορνείας σου. **36** Και είπε Κύριος προς εμέ· Υἱέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει την Οολά και την Οολιβά; απάγγειλον λοιπόν προς αυτάς τα βδελύγματα αυτών· **37** ότι εμοιχεύοντο, και είναι αίμα εν ταῖς χερσίν αυτών, και εμοιχεύοντο μετά των ειδώλων αυτών, και ότι διεβίβαζον χάριν αυτών τα τέκνα αυτών, τα οποία εγέννησαν εις εμέ, διά του πυρός εις κατανάλωσιν. **38** Έπραξαν ἐτί τούτο εις εμέ· εμίαναν τα ἄγια μου εν τη αυτή ημέρα και εβεβήλωσαν τα σάββατα μου. **39** Διότι ότε ἐσφαξαν τα τέκνα αυτών εις τα ειδώλα αυτών, τότε εισήρχοντο την αυτήν ημέραν εις τα ἄγια μου, διά να βεβήλωνωσιν αυτά· και ιδού, ούτως ἐπράττον εν μέσω του οίκου μου. **40** Και προσέπι επέ διεις επεμψάτε προς ἄνδρας, διά να έλθωσι μακρόθεν, προς τους οποίους εστάλη πρέσβυς, και ιδού, ἥλθον διά τους οποίους ελούσθης, βάψας τους οφθαλμούς σου και εστολίσθης με στολισμούς. **41** Και εκάθησας επί κλίνης μεγαλοπρεπούς και ἐμπροσθεν αυτής ἥτο τράπεζα ητοιμασμένη, εφ' ης θέσεας το θυμίαμά μου και το έλαιον μου. **42** Και ἡσαν εν αυτή φωναί πλήθους αγαλλομένους και μετά των ανδρών του όχλου εισήρχοντο Σαφαίοι εκ της ερήμου, φορούντες βραχιόλια επί τας χειράς αυτών και ωραίους στεφάνους επί τας κεφαλάς αυτών. **43** Τότε είπα προς την καταγήρασσαν εν μοιχείαις, Τώρα κάμνουσι πορνείας μετ' αυτής και αυτή μετ' εκείνων **44** και ούτοι εισήρχοντο προς αυτήν, καθώς ειοέρχονται προς γυναίκα πόρνην· ούτως ειοήρχοντο προς την Οολά και προς την Οολιβά, τας ακολάστους γυναίκας. **45** Διά τούτο ἀνδρες δίκαιοι, ούτοι θέλουσι κρίνει αυτάς, κατά την κρίσιν των μοιχαλίδων και κατά την κρίσιν των εκχευσών αίμα· επειδή είναι μοιχαλίδες και αίμα είναι εν ταῖς χερσίν αυτών. **46** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Θέλω αναβιβάσει επ' αυτάς όχλον και θέλω παραδώσει αυτάς εις ταραχήν και διαρπαγήν. **47** Και ο όχλος θέλει λιθοβολήσει αυτάς με λίθους και κατακόψει αυτάς με τα ζίφη αυτών θέλουσι φονεύσει τους ινούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών και τας οικίας αυτών θέλουσι κατακάυσει εν πυρί. **48** Ούτω θέλω πάντει την ακολασίαν από της γης, διά να μάθωσι πάσαι αι γυναίκες να μη πράττωσι κατά τας ακολασίας σας. **49** Και θέλουσιν ανταποδώσει τας ακολασίας υμών εφ' υμάς, και θέλετε βαστάσει τας αμαρτίας των ειδώλων σας· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός.

24 Και εν τω εννάτω ἐτει, τω δεκάτω μηνί, τη δεκάτη του μηνός, ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, γράψον εις σεαυτόν το όνομα της ημέρας, αυτής ταύτης της ημέρας διότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνος παρετάχθη κατά της Ιερουσαλήμ εν αυτῇ τη ημέρᾳ. **3** Και πρόφερε παραβολήν προς τον αποστάτην οίκον· και ειπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Στήσον τον λέβητα; στήσον, και ἐτι χύσον ύδωρ εις αυτόν· **4** συνάγαγε εις αυτόν τα τμήματα αυτού, παν τμῆμα καλόν, τον μηρόν και τον ώμον· γέμισον αυτόν από των εικελετών οστέων. **5** Λάβε εις των εικελετών του ποιμνίου και στίβασον ἐτι τα οστά κάτω αυτού· βράσον αυτά καλώς και αι εψηθώσι και αυτά τα οστά αυτού εν αυτώ. **6** Διότι

ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων, εις τον λέβητα, του οποίου η σκωρία είναι εν αυτώ και του οποίου η σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτού. Έκβαλε κατά σειράν τα τμήματα αυτής κλήρος ας μη πέσῃ επ' αυτήν. 7 Διότι το αίμα αυτής είναι εν μέσω αυτής επί λειόπετραν εξέθεσεν αυτόδεν έχουσεν αυτό επί την γην, ώστε να σκεπασθή με χώμα. 8 Διά να κάμω να αναβρή θυμός εις εκτέλεσιν εκδίκησεως, θέλω εκθέσει το αίμα αυτής επί λειόπετραν, διά να μη σκεπασθή. 9 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων και εγώ θέλω μεγαλύνει την πυράν. 10 Επισώρευσον τα ξύλα, άναψον το πυρ, κατανάλωσον τα κρέατα και διάλυσον αυτά, ας καώσται και τα οστά. 11 Τότε στήσον αυτόν κενόν επί τους άνθρακας αυτόν, διά να πυρωθή ο χαλκός αυτού και να καή και να λυώση εν αυτώ η ακαθαρσία αυτού, να καταναλωθή η σκωρία αυτού. 12 Ματαίως εδοκιμάσθη με κόπους, και η μεγάλη αυτής σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτής, η σκωρία αυτής εν τω πυρί. 13 Εν τη ακαθαρσία σου υπάρχει μιαρότης επειδή εγώ σε εκαθάρισα και δεν εκαθαρίσθης, δεν θέλεις πλέον καθαρισθή από της ακαθαρσίας σου, εωσούν αναπαύσω τον θυμόν μου επί σε. 14 Εγώ ο Κύριος ελάλλος θέλει γείνει και θέλω εκτελέσει αυτό δεν θέλω στραφάι οπίσω και δεν θέλω φεισθή και δεν θέλω μεταμεληθή κατά τας οδούς σου και κατά τας πράξεις σου θέλουσι σε κρίνει, λέγει Κύριος ο Θεός. 15 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 16 Υἱέ ανθρώπου, ίδού, εγώ θέλω αφαιρέσει από σου διά μιας πληγής το επιθύμημα των οφθαλμών σου· και μη πενθήσης και μη κλαύσης και ας μη ρεύσωσι τα δάκρυά σου. 17 κρατήθητι από στεναγμών, μη κάμης πένθος νεκρών, δέον την τιάραν σου επί την κεφαλήν σου, και βάλε εις τους πόδας σου τα υποδήματά σου, και μη καλύψης τα χείλη σου, και ἄρτον ανδρών μη φάγης. 18 Και ελάλησα προς τον λαόν το πρωΐ, και το εσπέρας απέθανεν η γυνή μου· και ἔκαμον το πρωΐ ως προσετάχθην. 19 Και είπεν ο λαός προς εμέ, Δεν θέλεις απαγγείλει προς υμάς τι δηλουσίν εις υμάς ταύτα, τα οποία κάμνεις; 20 Και απεκρίθην προς αυτούς, λόγος Κυρίου έγινε προς εμέ λέγων, 21 Ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ίδού, θέλω βεβήλωσει τα ἄγια μου, το καύχημα της δυνάμεως σας, τα επιθυμήματα των οφθαλμών σας και τα περιπόθητα των ψυχών σας· και οι ιοί σας και οι θυγατέρες σας, ούσοις αφήκατε, εν ρομφαία θέλουσι πέσει. 22 Και θέλετε κάμει καθώς εγώ ἔκαμον· δεν θέλετε καλύψει τα χείλη σας και ἄρτον ανδρών δεν θέλετε φάγει. 23 Και αι τιάρα σας θέλουσιν είσθαι επί των κεφαλών σας και τα υποδήματά σας εις τους πόδας σας· δεν θέλετε πενθήσει ουδέ κλαύσει· αλλά θέλετε λυώσει διά τας ανομίας σας και θέλετε στενάξει ο εις προς τον ἄλλον. 24 Και ο Ιεζεκιήλ θέλει εἰσθαι σημείον εις εσάς κατά πάντα ὅσα ἔκαμε θέλετε κάμει· όταν τούτο ἐλθῃ, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. 25 Περὶ δε σου, υἱέ ανθρώπου, εν εκείνη τη ημέρᾳ, όταν αφαιρέσω απ' αυτών την ισχύν αυτών, την χαράν της δόξης αυτών, τα επιθυμήματα των οφθαλμών αυτών και το θάρρος των ψυχών αυτών, τους ιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, 26 εν τη ημέρᾳ εκείνη ο διασωθείς δεν θέλει ελθεῖ προς σε, διά να αναγγείλη ταύτα εις τα ὡτα σου; 27 Εν εκείνη τη ημέρᾳ το στόμα σου θέλει ανοιχθῆ προς τον διασωθέντα και θέλεις λαλήσει και δεν θέλεις εἰσθαι πλέον ἄλαλος· και θέλεις εἰσθαι εις αυτούς σημείον· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

25 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υἱέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί τους ιούς Αμμών και

προφήτευσον κατ' αυτών· 3 και ειπέ προς τους ιούς Αμμών, Ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή επιλέγεις εις τα ἄγια μου, Εύγε, διότι εβεβήλωθησαν, και εις την γην του Ισραήλ, διότι ηφανίσθη, και εις τον οίκον Ιούδα, διότι υπήγαν εις αιχμαλωσίαν, 4 διά τούτο, ίδού, θέλω σε παραδώσει προς κληρονομίαν εις τους ιούς της ανατολής, και θέλουσι θέσει τας επαύλεις αυτών εν σοι και θέλουσι κάμει τας κατασκηνώσεις αυτών εν σοι· ούτοι θέλουσι φάγει τους καρπούς σου και ούτοι θέλουσι πίει το γάλα σου. 5 Και θέλω καταστήσει την Ραββά σταύλον καμίλων και την γην των ιιών Αμμών μάνδραν προβάτων και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 6 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή επεκρότησας χείρας και εκτύπωσας με τον πόδα και εν δόλῃ τη περιφρονήσει της καρδίας σου εχάρης κατά της γης Ισραήλ, 7 διά τούτο, ίδού, θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε παραδώσει εις διαρπαγήν των εθνών και θέλω σε εκκόψει από των λαών και σε εξαφανίσει από των τόπων· θέλω σε εξολοθρεύσει· και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 8 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή ο Μωάβ και ο Σηείρ λέγουσιν, ίδού, ο οίκος Ιούδα είναι ως πάντα τα έθνη· 9 διά τούτο, ίδού, θέλω ανοίξει την πλευράν του Μωάβ από των πόλεων, από των πόλεων αυτού, από των ἄκρων αυτού, την δόξαν της γης, την Βαϊτ-ιεσιμώθ, Βάσαλ-μεων και Κιριαθάμ, 10 εις τους ιούς της ανατολής, κατά των ιιών Αμμών, και θέλω παραδώσει αυτήν εις κληρονομίαν, διά να μην μημονεύωνται οι ιοί Αμμών μεταξύ των εθνών. 11 Και θέλω εκτελέσει κρίσεις επί τον Μωάβ· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 12 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή ο Εδώμ έπραξεν εκδικητικάς εις τον οίκον Ιούδα και ἔβρισε βαρέως και εξεδικήθη εναντίον αυτών, 13 διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: θέλω λοιπόν εκτείνει την χείρα μου επί τον Εδώμ, και θέλω εκκόψει απ' αυτού από Θαιμάν, και θέλουσι πέσει εν ρομφαία έως Δαιδάν. 14 Και θέλω ενεργήσει την εκδίκησίν μου επί τον Εδώμ διά χειρός τον λαού μου Ισραήλ· και θέλουσι κάμει εις τον Εδώμ κατά τον θυμόν μου και κατά την οργήν μου· και θέλουσι γνωρίσει την εκδίκησίν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. 15 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή οι Φιλισταίοι εφέρθησαν εκδικητικάς εις τον οίκον Ιούδα και ἔκαμον εκδίκησην περιφρονούντες εκ ψυχής, ώστε να φέρωσιν όλεθρον διά παλαιών μίσος, 16 διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: ίδού, εγώ θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τους Φιλισταίους και θέλω εκκόψει τους Χερεβαίους και εξαφανίσει το υπόλοιπον των λιμένων της θαλάσσης· 17 και θέλω κάμει επ' αυτούς μεγάλην εκδίκησην εν ελεγμοίς θυμού και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ίστον εκτελέσω την εκδίκησήν μου επ' αυτούς.

26 Και εν τω ενδεκάτω ἔτει, τη πρώτη του μηνός, ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υἱέ ανθρώπου, επειδή η Τύρος είπε κατά της Ιερουσαλήμ, Εύγε, συνετρίβη τη πύλη των λαών· εστράφη προς εμέ· θέλω γειούθη, διότι νηρμάθῃ· 3 διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: ίδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Τύρος, και θέλω επεγείρει εναντίον σου έθνη πολλά, ως επεγείρει η θάλασσα τα κύματα αυτής. 4 Και θέλουσι καταστρέψει τα τείχη της Τύρου και κατεδαφίσει τους πύργους αυτής και θέλω ξύσει το χώμα αυτής απ' αυτής και καταστήσει αυτήν ως λειόπετραν. 5 Θέλει εἰσθαι διά να εξαπλώνωσι δίκτυα εν μέσω της θαλάσσης διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός· και θέλει κατασταθή διαρπαγή των εθνών. 6 Και αι κώμαι αυτής, αι εν τη πεδιάδι, θέλουσιν εξολοθρευθή εν μαχαίρα· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 7 Διότι ούτω

λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω φέρει κατά της Τύρου τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνος, βασιλέα βασιλέων, από βρούρα, μεθ' ἵππων και μετά αρμάτων και μεθ' ἵππεων και συνάξεως και λασύ πολλού. 8 Ούτος θέλει εἰδολοθρεύσει εν μαχαίρᾳ τας κώμας σου εν τη πεδιάδι· καὶ θέλει εγείρει προμαχώνας εναντίον σου και θέλει κάμει προχώματα εναντίον σου και υψώσει κατά σου ασπίδας. 9 Καὶ θέλει στήσει τας πολεμικάς μηχανάς αυτού επί τα τείχη σου και με τους πελέκεις αυτού θέλει καταβάλει τους πύργους σου. 10 Από του πλήθους των ἵππων αυτού ο κονιορτός αυτών θέλει σε σκεπάσει τα τείχη σου θέλουσι σεισθή από του ήχου των ἵππων και των τροχών και των αμαζών, ὅταν εισέρχωνται εις τας πύλας σου, καθὼς εισέρχονται εις πόλιν εκπορθουμένην. 11 Με τας οπλάς των ἵππων αυτού θέλει καταπατήσει πάσας τας οδούς σου τον λαόν σου θέλει θανατώσει εν μαχαίρᾳ, και οι ισχυροί σου φρουροί θέλουσι καταβληθή εις την γην. 12 Και θέλουσι διαρπάσει τα πλούτη σου και λαφυραγωγήσει τα εμπορεύματά σου· και θέλουσι καταβάλει τα τείχη σου και κρημνήσει τους οίκους σου τους ὥραίσις· και θέλουσι ρίψει εις το μέσον των υδάτων τους λίθους σου και τα ξύλα σου και το χώμα σου. 13 Και θέλω παύσει τον θόρυβον των ασμάτων σου, και η φωνή των κιθαρών σου δεν θέλει ακουσθή πλέον· 14 και θέλω σε καταστήσεις ως λειόπετραν· θέλεις είσθαι διά να εξαπλώνωσι δίκτυα· δεν θέλεις πλέον οικοδομηθή διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. 15 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Τύρον· δεν θέλουσι σεισθή αι νήσοι εις τον ήχον της πτώσεώς σου, ὅταν οι τραυματίαι σου στενάζωσιν, ὅταν η σφραγή γίνηται εν μέω σου; 16 Τότε πάντες οι ηγεμόνες της θαλάσσης θέλουσι καταβή από των θρόνων αυτών, και θέλουσιν εκβάλει τας χλαμύδας αυτών και εκδυθή τα κεντητά ιμάτια αυτών· θέλουσιν ενδυθή τρόμον· κατά γης θέλουσι καθήσει και τρέμει κατά πάσαν στιγμήν και εκπλήττεσθαι διά σε. 17 Και αναλαβόντες θρήνον διά σε θέλουσι λέγει προς σε, Πως κατεστράφης, η κατοικουμένη υπό θαλασσοπόρων, η περίφημος πόλις, ήτις ήσοι ισχυρά εν θαλάσσῃ, συ και οι κάτοικοι σου, οίτινες διέδιδον τον τρόμον αυτών εις πάντας τους ενοικούντας εν αυτῇ. 18 Τώρα αι νήσοι θέλουσι τρέμει ειν τη ημέρα της πτώσεώς σου, ναι, αι νήσοι αι εν τη θαλάσσῃ θέλουσι ταραχήν ειν τη αφανεία σου. 19 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Όταν σε καταστήσω πόλιν πρημανένην ως τας πόλεις τας μη κατοικουμένας, ὅταν επιφέρω επί σε την ἄρσουσον και σε σκεπάσωσιν ὑδάτα πολλά. 20 ὅταν σε καταβιβάσω μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον, προς λαόν αιώνιον, και σε θέσω εις τα κατώτατα της γης, εις τόπους ερήμους απ' αιώνος, μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον, διά να μη κατοικηθής, και ὅταν αποκαταστήσω δόξαν εν τη γη των ζώντων, 21 θέλω σε καταστήσω τρόμον και δεν θέλεις υπάρχει· και θέλεις ζητηθή και δεν θέλεις ευρεθή πλέον εις τον αιώνα, λέγει Κύριος ο Θεός.

27 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς ειμέ, λέγων, 2 Και συ, υἱέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον διά την Τύρον, 3 και ειπέ προς την Τύρον την κειμένην εν τη εισόδω της θαλάσσης, την εμπορευομένην μετά των λαών εν πολλαῖς νήσοις, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Τύρος, συ εἶπας, Εγώ είμαι πλήρης εις το κάλλος. 4 Τα όριά σου είναιν ειν τη καρδία των θαλασσών, οι οικοδόμοι σου ἔκαμπον πλήρες το κάλλος σου. 5 Ἐκτισαν πάντα τα πλευρά των πλοίων σου εξ ελάτων από Σενείρ· ἔλαφον κέδρους εκ του Λιβάνου διά να κάμωσι κατάρτια εις σε. 6 Εκ των δρυών της Βασάν ἔκαμπον τα κωπία σου· ἔκαμπον τα καθίσματά σου

εξ ελέφαντος, εν πύξω από των νήσων των Κηπιαίων. 7 Λεπτόν λινόν εξ Αιγύπτου κεντητόν εξήπλονες εις σεαυτήν διά πανία· κυανούν και πορφυρούν εκ των νήσων Ελεισά ήτο το επισκήνωμά σου. 8 Οι κάτοικοι της Σιδώνος και Αρβάδ ήσαν οι κωπηλάται σου οι σοφοί σου, Τύρος, οι οντες εν σοι, αυτοί ήσαν οι κυβερνήται των πλοίων σου. 9 Οι πρεσβύτεροι της Γεβάλ και οι σοφοί αυτής ήσαν εν σοι οι επισκευασταί των χαλασμάτων σου· πάντα τα πλοία της θαλάσσης και οι ναύται αυτών ήσαν εν σοι, διά να εμπορεύωνται το εμπόριόν σου. 10 Πέρσαι και Λιδιοι και Λίβυες ήσαν εν τοις στρατεύμασί σου οι ἄνδρες σου οι πολεμισταί ασπίδας και περικεφαλαίας εκρέμων εις σέ ούτοι επεδείκνυν την μεγαλοπρέπειά σου. 11 Οι ἄνδρες της Αρβάδ μετά του στρατεύματός σου ήσαν κύκλω επί τα τείχη σου, και οι Γαμμαδίται επί τους πύργους σου· εκρέμων τας ασπίδας αυτών επί τα τείχη σου κύκλω ούτοι συνεπλήρουν το κάλλος σου. 12 Η Θαρσείς εμπορεύετο μετά σου εις πλήθος παντός πλούτου με ἀργυρον, σίδηρον, κασσίτερον και μόλυβδον εμπορεύοντο εν ταις αγοραίς σου. 13 Ιαυάν, Θουβάλ και Μεσέχ ήσαν ἐμποροί σου εν τη αγορά σου εμπορεύοντο ψυχάς ανθρώπων και σκεύη χάλκινα. 14 Από δου οικού Θωγαρμά εμπορεύοντο εν ταις αγοραίς σου ίππους και ιππέας και ημίονους. 15 Οι ἄνδρες της Δαιδάν ήσαν ἐμποροί σου πολλών νήσων το εμπόριον ήτο εν τη χειρί σου· ἔφερον εις σε οδόντας ελεφάντων και ἔβενον εις ανταλλαγήν. 16 Η Συρία εμπορεύετο μετά σου διά το πλήθος των εργασιών σου· ἔδιδεν εις τας αγοράς σου σμάραγδον, πορφύραν και κεντητά και βύσσον και κοράλλιον και αχάτην. 17 Ο Ιούδας και η γη Ισραήλ ήσαν ἐμποροί σου· ἔδιδον εις την αγοράν σου σίτον του Μιννίθ και στακτήν και μέλι και ἔλαιον και βάλσαμον. 18 Η Δαμασκός εμπορεύετο μετά σου εις το πλήθος των εργασιών σου, εις το πλήθος παντός πλούτου εις οίνον της Χελβών και εις λευκά όρια. 19 Και Δαν και Ιαυάν και Μωσέλ ἔδιδον εις τας αγοράς σου σίδηρον ειργασμένον, κασίαν και κάλαμον αρωματικόν ταύτα ήσαν μεταξύ των πραγματειών σου. 20 Η Δαιδάν εμπορεύετο μετά σου εις πολύτιμα υφάσματα διά αμάξας. 21 Η Αραβία και πάντες οι ἀρχόντες Κηδάρ ήσαν ἐμποροί σου, εμπορεύομενοι μετά σου εις αρνία και κριούς και τράγους. 22 Οι ἐμποροί της Σαβά και Ραμαά ήσαν ἐμποροί σου, δίδοντες εις τας αγοράς σου παν εξαίρετον ἄρωμα και πάντα λίθον τίμιον και χρυσόν. 23 Χαρράν και Χανάκ και Εδέν, οι ἐμποροί της Σαβά, ο Ασσούρ και ο Χιλμάδ, εμπορεύοντο μετά σου. 24 Ούτοι ήσαν ἐμποροί σου εις παν είδος, εις κυανά ενδύματα και κεντητά και εις κιβώτια πλουσίων στολισμάτων, δεδεμένα με σχοινία και κατεσκευασμένα εκ κέδρου, μεταξύ των ἄλλων σου πραγματειών. 25 Τα πλοία της Θαρσείς υπερείχον εις το εμπόριόν σου, και ήσοι πλήρης, και εστάθης ενδοξοτάτη εν τη καρδία των θαλασσών. 26 Οι κωπηλάται σου σε ἔφερον εις ύδατα πολλά· αλλ' ο ἀνέμος ο ανατολικός σε συνέτριψεν ειν τη καρδία των θαλασσών. 27 Τα πλούτη σου και αι αγοραί σου, το εμπόριόν σου, οι ναύται σου και οι κυβερνήται σου, οι επισκευασταί των πλοίων σου και οι εμπορεύομενοι το εμπόριόν σου, και πάντες οι ἄνδρες σου οι πολεμισταί οι εν σοι και παν το ἀθροισμά σου το εν μέσω σου, θέλουσι πέσει ειν τη καρδία των θαλασσών, την ημέραν της πτώσεώς σου. 28 Τα προάστεια θέλουσι σεισθή εις τον ήχον της κραυγής των κυβερνητών σου. 29 Και πάντες οι κωπηλάται, οι ναύται, πάντες οι κυβερνήται της θαλάσσης, θέλουσι καταβή ειν των πλοίων αυτών, θέλουσι σταθή επί της γης, 30 και θέλουσι κραυγάσει με την φωνήν αυτών επί σε, και θέλουσι βοήσει πικρά και ρίψει χώμα επί τας κεφαλάς αυτών

και κατακυλισθή εν τη σποδώ. **31** Και θέλουσι φαλακρωθή ολοκλήρως διά σε και περιζωσθή σάκκον και κλαύσει διά σε με πικρίαν ψυχής, οδυρόμενοι πικρώς. **32** Και εν τω οδυρμώ αυτών θέλουσιν αναλάβει θρήνον διά σε και θέλουσι θρηνωδήσει, λέγοντες περί σου, Τις ως η Τύρος, ως η καταστραφέσα εν μέσω της θαλάσσης; **33** Οτε αι πραγματείσι σου εξήρχοντο εκ των θαλασσών, εχόρταινες πολλούς λαούς: με το πλήθος του πλούτου σου και του εμπορίου σου επλούτιζες τους βασιλείς της γης. **34** Τώρα συνετρίβης εν ταις θαλάσσαις, εν τω βάθει των υδάτων το εμπόριόν σου και παν το άθροισμά σου ἐπέσον εν μέσω σου. **35** Πάντες οι κάτοικοι των νήσων θέλουσιν εκπλαγή διά σε και οι βασιλείς αυτών θέλουσι κατατρομάξει, θέλουσιν ωχριάσει τα πρόσωπα. **36** Οι ἔμποροι μεταξύ των εθνών θέλουσι συρίξει επί σέ φρίκη θέλεις είσθαι και δεν θέλεις υπάρξει έως αιώνος.

28 Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, επέ προς τον ηγεμόνα της Τύρου, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή υψώθη η καρδία σου και είπας, Εγώ είμαι θεός, επί της καθέδρας του Θεού κάθημαι, εν τη καρδίᾳ των θαλασσών ενώ είσαι ἀνθρωπος αλλ' ουχί θεός· και ἔκαμες την καρδίαν σου ως καρδίαν Θεού. **3** Ιδού, σε είσαι σοφώτερος του Δανιήλ: ουδέν μυστήριον είναι κεκρυμμένον από σου· **4** διά της σοφίας σου και διά της συνέσεώς σου ἔκαμες εις σεαυτόν δύναμιν και απέκτησας εν τοις θησαυροῖς σου χρυσίον και αργύριον· **5** διά της μεγάλης σοφίας σου ηδηξας τα πλούτη σου διά του εμπορίου, και η καρδία σου υψώθη διά την δύναμιν σου· **6** διά τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή ἔκαμες την καρδίαν σου ως καρδίαν Θεού, **7** Ιδού, διά τούτο θέλω φέρει εναντίον σου ξένους, τους τρομερώτερους των εθνών· και θέλουσιν εκπάστεις τα ξύφη αυτών κατά του κάλλους της σοφίας σου και θέλουσι μολύνει την λαμπρότητά σου. **8** Θέλουσι σε καταβιβάσει εις τον λάκκον, και θέλεις τελευτήσει με τον θάνατον των πεφονευμένων εν τη καρδίᾳ των θαλασσών. **9** Θέλεις λέγει ἔτι ενώπιον του φονεύοντός σε, Εγώ είμαι θεός, ἀνθρωπος ων και ουχί θεός, εν ταις χεροί του φονεύοντός σε; **10** Θάνατον απεριτιμῆτων θέλεις θανατωθή διά χειρός των ξένων διότι εγώ ελάτησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **11** Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **12** Υἱέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον επί τον βασιλέα της Τύρου και επει το προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Συ επεσφράγισας τα πάντα, είσαι πλήρης σοφίας και τέλειος εις κάλλος. **13** Εστάθης εν Εδέμ τω παραδείσω του Θεού· ἵσο περιεσκεπασμένος υπό παντός λίθου τιμίουν, υπό σαρδίου, τοπαζίου και αδάμαντος, βηρυλλίου, όνυχος και ιάσπεως, σαπφείρου, σμαράγδου και ἀνθρακος και χυρίου· η υπηρεσία των τυμπάνων σου και των αυλών σου ἡτο ητοιμασμένη διά σε την ήμεραν καθ' ήν εκτίσθης. **14** Ήσο χερούβ κεχρισμένον, διά να επισκιάζης και εγώ σε ἔστησα: ἥσο εν τω ὅρει τω αγίου του Θεού· περιπέταιες εν μέσω λίθων πυρίνων. **15** Ήσο τέλειος εν ταις δοοίς σου αρ' ής ημέρας εκτίσθης, εωσού ευρέθη αδικία εν σοι. **16** Εκ του πλήθους του εμπορίου σου ενέπλησαν το μέσον σου από ανομίας και ήμαρτες διά τούτο θέλω σε απορρίψει ως βέβηλον από του όρους του Θεού, και θέλω σε καταστρέψει εν μέσω των πυρίνων λίθων, χερούβ επισκιάζον. **17** Η καρδία σου υψώθη διά το κάλλος σου ἔφθειρας την σοφίαν σου διά την λαμπρότητά σου· θέλω σε ρίψει κατά γῆς θέλω σε εκθέσει ενώπιον των βασιλέων, διά να βλέπωσιν εις σε. **18** Εβεβίλωσας τα ιερά σου διά το πλήθος των αιμαρτιών σου, διά τας αδικίας του εμπορίου σου· διά τούτο θέλω εκβάλει πυρ εκ μέσου σου, το οποίον θέλει σε καταφάγει-

και θέλω σε καταστήσει σποδόν επί της γης, ενώπιον πάντων των βλεπόντων σε. **19** Πάντες οι γνωρίζοντές σε μεταξύ των λαών θέλουσιν εκπλαγή διά σέ φρίκη θέλεις είσθαι και δεν θέλεις υπάρξει έως αιώνος. **20** Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **21** Υἱέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπό σου επί την Σιδώνα, και προφήτευσον κατ' αυτής **22** και επει, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Σιδών και θέλω δοξασθή εν μέσω σου· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ὅταν εκτελέσω κρίσεις εις αυτήν και αγιασθώ εν αυτῇ. **23** Διότι θέλω εξαποστέλει εις αυτήν θανατικόν και αίμα εν ταις οδοίς αυτής· και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν μέσω αυτής διά μοχαΐρας ελθούσης επ' αυτήν κυκλόθεν· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **25** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Όταν συνάξω τον οίκον Ισραὴλ εκ των λαών, μεταξύ των οποίων είναι διεσκορπισμένοι, και αγιασθώ εν αυτοίς ενώπιον των εθνών, τότε θέλουσι κατοικήσει εν τη γη αυτών, την οποίαν ἔδωκα εις τον δούλον μου τον Ιακώβ. **26** Και θέλουσι κατοικήσει εν αυτήν εν ασφαλεία και θέλουσι οικοδομήσει οικίας και φυτεύσει αιμπελώνας· ναι, θέλουσι κατοικήσει εν ασφαλεία, ὅταν εκτελέσω κρίσεις επί πάντας τους καταφρονήσαντας αυτούς κυκλόθεν αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών.

29 Εν τω δεκάτω ἔτει τω δεκάτω μηνί, τη δωδεκάτη του μηνός, ἔγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπό σου επί Φαραὼ τον βασιλέα της Αιγύπτου και προφήτευσον κατ' αυτού και καθ' ολής της Αιγύπτου **3** λάλησον και ειπε, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Φαραὼ βασιλεύ Αιγύπτου, μεγάλε δράκων, κοιτόμενε εν μέσω των ποταμών αυτού ὅστις είπας, Ο ποταμός μου είναι ειμού και εγώ ἔκαμον αυτόν δι' εμαυτόν. **4** Και θέλω βάλει ἄγκιστρα εις τας σιαγόνας σου, και θέλω προσκολλήσει τους ιχθύας του ποταμού σου εις τα λέπη σου, και θέλω σε ανασύρει εικ μέσου των ποταμών σου· και πάντες οι ιχθύες των ποταμών σου θέλουσι προσκολληθή εις τα λέπη σου. **5** Και θέλω σε εκρίψει εν τη ερήμω, σε και πάντας τους ιχθύας των ποταμών σου· θέλεις πέσει επί πρόσωπον της πεδιάδος δεν θέλεις συναχθή ουδέ περισταλθή εις τη θηρία της γης και εις τα πετεινά του ουρανού σε παρέδωκα εις βρώσιν· **6** και πάντες οι κατοικούντες την Αιγύπτον τέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος διότι εστάθησαν ράβδος καλαμίνη εις τον οίκον Ισραὴλ. **7** Ότε σε επίσασαν με την χείρα, συνετρίβης και ετρύπησες όλον τον ώμον αυτών· και ότε εστηρίχθησαν επί σε, συνεθλάσθης και συνέκαμψας πάσας τας οσφύάς αυτών. **8** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ιδού, θέλω φέρει ρομφαίαν επί σε και θέλω εκκόψει από σον ἀνθρωπον και κτήνος. **9** Και η γη της Αιγύπτου θέλει είσθαι θάμβος και ερημία· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος διότι είπεν, Ο ποταμός είναι ειμού και εγώ ἔκαμον αυτόν. **10** Διά τούτο ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου και εναντίον των ποταμών σου· και θέλω κάμει την γην της Αιγύπτου όλων ἔρημον και θάμβος, από Μιγδώλ μέχρι Συήνης και μέχρι των ορίων της Αιθιοπίας. **11** Πούς ανθρώπου δεν θέλει διέλθει δι' αυτής ουδέ πονς κτήνους θέλει διέλθει δι' αυτής ουδέ θέλει κατοικηθή τεσσαράκοντα ἔτη. **12** Και θέλω κάμει την γην της Αιγύπτου θάμβος, εν μέσω των ηρημωμένων τόπων, και αι πόλεις αυτής εν μέσω των πόλεων των ηρημωμένων θέλουσιν είσθαι θάμβος τεσσαράκοντα ἔτη-

και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους. **13** Πλην ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Εν τω τέλει των τεσσαράκοντα ετών θέλω συνάξει τους Αιγυπτίους εκ των λαών, εις τους οποίους ήσαν διεσκορπισμένοι: **14** και θέλω επαναγάγει τους αιχμαλώτους της Αιγύπτου και επιστρέψει αυτούς εις την Παθρώς, εις την γην της καταγωγής αυτών· και θέλουσιν είσθαι εκεί βασιλείον ποταπόν. **15** Θέλει είσθαι το ποταπώτερον των βασιλείων· και δεν θέλει υψηλή πλέον επί τα έθνη: διότι θέλω ελαττώσει αυτούς, διά να μη δεσπόζωσιν επί τα έθνη. **16** Και δεν θέλει είσθαι πλέον το θάρρος του οίκου Ισραήλ, αναμιμήνησκον την ανομίαν αυτών, αποβλεπόντων οπίσω αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **17** Και εν τω εικοστώ εβδόμῳ ἔτει, τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υἱέ ανθρώπου, Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνος εδούλευσε το στράτευμα αυτού δουλείαν μεγάλην κατά της Τύρου· πάσα κεφαλή εφαλακρώθη και πας ώμος εξεδάρθη· μισθόν όμως διά την Τύρον δεν ἐλαβεν ούτε αυτός ούτε το στράτευμα αυτού διά την δουλείαν, την οποίαν εδόνησε κατ' αυτής: **19** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ιδού, εγώ δίδω την γην της Αιγύπτου εις τον Ναβουχοδονόσορα βασιλέα της Βαβυλώνος· και θέλει σηκώσει το πλήθος αυτής και θέλει λεηλατήσει την λεηλασίαν αυτής και λαφυραγωγήσει τα λάφυρα αυτής· και τούτο θέλει είσθαι ο μισθός εις το στράτευμα αυτού. **20** Ἔδωκα εις αυτόν την γην της Αιγύπτου διά τον κόπον αυτού, με τον οποίον εδούλευσε κατ' αυτής, επειδή ηγωνισθησαν δι' εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. **21** Εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλω κάμει να βλαστήσῃ το κέρας του οίκου Ισραήλ, και θέλω σε κάμει να ανοίξῃς στόμα εν μέσω αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

30 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. Ολολύζετε, Ουαί, διά την ημέραν. **3** Διότι πλησίον είναι η ημέρα, ναι, η ημέρα του Κυρίου είναι πλησίον, ημέρα νεφώδης ο καιρός των εθνών θέλει είσθαι. **4** Και η μάχαιρα θέλει ελθεῖ, επί την Αίγυπτον και μέγας τρόμος θέλει είσθαι εν τη Αιθοπίᾳ, όταν οι τετρανυματισμένοι πέσωσιν εν Αιγύπτῳ, και θέλουσι λάβει το πλήθος αυτής και θέλουσι καταστρέψει τα θεμέλια αυτής. **5** Αιθίοπες και Λίβυες και Λύδοι και πάντες οι σύμμικτοι λαοί, και ο Χούβ και οι ινοί της συμμάχου γης, θέλουσι πέσει μετ' αυτών εν μαχαίρᾳ. **6** Ούτω λέγει Κύριος θέλουσι πέσει και οι υποστηρίζοντες την Αίγυπτον, και η υπερηφανία της δυνάμεως αυτής θέλει καταβληθῆ· από Μιγδάλ μέχρι Σύνης θέλουσι πέσει εν αυτῇ διά μαχαίρας, λέγει Κύριος ο Θεός. **7** Και θέλουσιν αφανισθή εν μέσω των ηφανισμένων τόπων, και αι πόλεις αυτής θέλουσιν είσθαι εν μέσω των πηρημαρένων πόλεων. **8** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν βάλω πυρ εις την Αίγυπτον και συντριψθώσι πάντες οι βοηθούντες αυτήν. **9** Εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλουσιν εξέλθει απ' εμού μηνυταί εν πλοίοις, διά να εκπλήξωσι τους αμερίμνους Αιθίοπας και τρόμος μέγας θέλει επέλθει επ' αυτούς, καθώς εν τη ημέρᾳ της Αιγύπτου διότι, ιδού, ἔρχεται. **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Και θέλω απολέσει το πλήθος της Αιγύπτου διά χειρός του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνος. **11** Αυτός και ο λαός αυτού μετ' αυτού, οι τρομερώτεροι των εθνών, θέλουσι φερθῆ διά να αφανίσωτι την γῆν και θέλουσιν εκσπάσει τας ρομφαίας αυτών κατά της Αιγύπτου και γεμίσει την γην από τετρανυματισμένων. **12** Και θέλω ξηράνει τους

ποταμούς και παραδώσει την γην εις χείρας κακών, και θέλω αφανίσει την γην και το πλήρωμα αυτής διά χειρός των ζένων εγώ ο Κύριος ελάλησα. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Και θέλω καταστρέψει τα ζόανα και εξαλείψει τα είδωλα από Νωφ, και δεν θέλει υπάρχει πλέον ἄρχων εκ της γης της Αιγύπτου, και θέλω εμβάλει φόβον εις την γην της Αιγύπτου. **14** Και θέλω αφανίσει την Παθρώς και βάλει πυρ εις την Τάνιν και εκτελέσει κρίσεις εν Νω. **15** Και θέλω εκχέει τον θυμόν μου επί Σιν την ισχύν της Αιγύπτου, και θέλω εικόνεψει το πλήθος της Νω. **16** Και θέλω βάλει πυρ εις την Αίγυπτον· η Σιν θέλει λάβει μέγαν τρόμον και η Νω θέλει διασπαραχθή και η Νωφ θέλει είσθαι καθ' ημέραν εν αγωνίᾳ. **17** Οι νεανίσκοι της Αβήν και της Πιβεσέθ θέλουσι πέσει εν μαχαίρᾳ, και αύται θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **18** Και εν Τάφνης η ημέρα θέλει συσκοτάσει, όταν συντρίψω εκεί τα σκήπτρα της Αιγύπτου· και η έπαρσις της δυνάμεως αυτής θέλει παύσει εν αυτῇ ταύτην δε, νέφος θέλει σκεπάσει αυτήν, και αι θυγατέρες αυτής θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **19** Και θέλω εκτελέσει κρίσεις επί την Αίγυπτον· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **20** Και εν τω ενδεκάτω ἔτει, τω πρώτω μηνί, τη εβδόμη του μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **21** Υἱέ ανθρώπου, συνέθλασα τον βραχίονα του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και ιδού, δεν θέλει επιδεθή προς θεραπείαν, ώστε να περιτύλιξων αυτόν με επιδέσματα διά να δοθῇ εις αυτόν δύναμις να κρατή μάχαιραν. **22** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ιδού, εγώ είμαι εναντίον του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και θέλω συνθλάσει τους βραχίονας αυτού, τον δυνατόν και τον συντεθλασμένον και θέλω κάμει την μάχαιραν να εκπέση από της χειρός αυτού. **23** Και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους. **24** Και θέλω εινοιχύσει τους βραχίονας του βασιλέως της Βαβυλώνος και θέλω δώσει την ρομφαίαν μου εις την χείρα αυτού, τους δε βραχίονας του Φαραώ θέλω συνθλάσει και θέλει στενάξει εμπροσθεν αυτού με στεναγμόν τετρανυματισμένον. **25** Τους βραχίονας όμως του βασιλέως της Βαβυλώνος θέλω εινοιχύσει, οι δε βραχίονες του Φαραώ θέλουσι πέσει και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δώσω την ρομφαίαν μου εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνος· και θέλει εκτείνει αυτήν επί την γην της Αιγύπτου. **26** Και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

31 Και εν τω ενδεκάτω ἔτει, τω τρίτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, ειπέ προς τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και προς το πλήθος αυτού Με ποίον ώμοιώθης εν τη μεγαλειότητί σου; **3** Ιδού, ο Ασσύριος ἡτο κέδρος εν τω Λιβάνω με κλάδους αραίους, και πυκνός την σκιάν και υψηλός το μέγεθος, και η κορυφή αυτού ἡτο εν μέσω κλάδων πυκνών. **4** Τα ίδατα ηύξησαν αυτόν, η ἀβύσσος ψύχωσεν αυτόν με τους ποταμούς αυτής τους ρέοντας κύκλω των φυτών αυτού, και εξέπεμπε τους ρύακας αυτής εις πάντα τα δένδρα του αγρού. **5** Όθεν το ύψος εαυτού ανέβη υπεράνω πάντων των δένδρων του αγρού και οι κλώνοι αυτού επλήθυναν και οι κλάδοι αυτού εξετάνθησαν διά το πλήθος των υδάτων, ενώ εβλάστανε. **6** Πάντα τα πετεινά του ουρανού εφώλευνεν εν τοις κλώνοις αυτού, και πάντα τα ζώα του αγρού εγέννων τους κλάδους αυτού υπό δε την σκιάν αυτού κατώκουν πάντα τα μεγάλα έθνη. **7** Ήτο λοιπόν ώραίος κατά το μέγεθος αυτού και κατά την ἔκτασιν των κλάδων αυτού, διότι αι ρίζαι αυτού ήσαν πλησίον

υδάτων πολλών. **8** Αι κέρδοι εν τα παραδείσω του Θεού δεν ηδύναντο να κρύψωσιν αυτόν· αι έλατοι δεν εξισούντο με τους κλώνους αυτού, και αι κάστανοι δεν εξισούντο με τους κλάδους αυτού· ουδέν δένδρον εν τα παραδείσω του Θεού ώμοιάζεν αυτόν κατά την ώραιότητα αυτού. **9** Έκαμον αυτόν ωραίον κατά το πλήθος των κλάδων αυτού, ώστε πάντα τα δένδρα της Εδέμ, τα εν τα παραδείσω του Θεού, εξήλευν αυτόν. **10** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Επειδή ύψωσας σε αυτόν υψηλά, και επειδή εσήκωσε την κορυφήν αυτού μεταξύ των πυκνών κλώνων και η καρδία αυτού επήρθη εις το ύψος αυτού, **11** διά τούτο παρέδωκα αυτόν εις την χείρα του δυνάστου των εθνών, όστις θέλει φερθή αξίως προς αυτόν απέβαλον αυτόν διά την ασέβειαν αυτού. **12** Και ξένοι, οι τρομερώτεροι των εθνών, έκοψαν αυτόν και εγκατέλιπον αυτόν· οι κλάδοι αυτού έπεσον επί τα όρη και εν πάσαις ταις φράγαξι και οι κλώνοι αυτού συνετρίψθησαν υπό πάντων των ποταμών της γης, και πάντες οι λαοί της γης κατέβησαν από της σκιάς αυτού και εγκατέλιπον αυτόν. **13** Επί του πτώματος αυτού θέλουσιν επικάθησαν πάντα τα πετεινά του ουρανού και επί τους κλάδους αυτού θέλουσιν είσθαι πάντα τα ζώα του αγρού **14** διά να μη υψωθή εν τω ύψει αυτού ουδέν εν των δένδρων των υδάτων μηδέ να σηκώσωσι την κορυφήν αυτών μεταξύ των πυκνών κλάδων, και εκ πάντων των πινόντων υδωρ, ουδέν εκ τούτων να μη στέκησαι εν τω ύψει αυτού διότι πάντα παρεδόθησαν εις τον θάνατον, εις τα κατώτατα της γης, εν μέσω των ιιών των ανθρώπων, μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Καθ' ην ημέραν κατέβη εις τον άδην, έκαμον να γείνη πένθος εσκέπασα την άβυσσον δι' αυτόν και εμπόδισον τους ποταμούς αυτής και τα μεγάλα υδάτα εκρατήθησαν· και έκαμον να πενθήσῃ ο Λιβανός δι' αυτόν και πάντα τα δένδρα του αγρού εμαράνθησαν δι' αυτόν. (**Sheol h7585**) **16** Έκαμον τα έθνη να σεισθῶσιν εις τον ήχον της πτώσεως αυτού, ότε κατεβίβασα αυτόν εις τον άδην μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον και πάντα τα δένδρα της Εδέμ, τα εκλεκτά και τα καλά του Λιβανού, πάντα τα πίνοντα υδωρ, παρηγορήθησαν εν τοις κατωτάτοις της γης. (**Sheol h7585**) **17** Και αυτοί διτι κατέβησαν εις τον άδην μετ' αυτού, προς τους τεθανατωμένους εν μαχαίρᾳ· και όσοι ήσαν ο βραχίων αυτού, οι κατοικούντες υπό την σκιάν αυτού εν μέσω των εθνών. (**Sheol h7585**) **18** Με ποίον ὡμοιώθηκαν ούτως εν τη δόξῃ και εν τη μεγαλείότητι μεταξύ των δένδρων της Εδέμ; θέλεις όμως καταβιβασθή μετά των δένδρων της Εδέμ εις τα κατώτατα της γῆς θέλεις κοίτεσθαι εν μέσω των απεριτμήτων μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ ούτος είναι ο Φαραὼ και άπαν το πλήθος αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

32 Και εν τω δωδεκάτῳ ἔτει, τω δωδεκάτῳ μηνὶ, τη πρώτῃ του μηνὸς, ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον επί τον Φαραὼ βασιλέα της Αιγύπτου και ειπέ πρός αυτόν, Ωμοιώθης με σκύμνον λέοντος μεταξύ των εθνών και είσαι ως δράκων εν ταις θαλάσσαις· και εφώρημησας εις τους ποταμούς σου και ετάραττες τα υδάτα με τους πόδας σου και κατεπάτεις τους ποταμούς αυτών. **3** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός διά τούτο θέλω εξαπλώσει το δικτυόν μου επί σε με άθροισμα πολλών λαών, και θέλουσι σε ανασύρειν τη σαγήνη μου. **4** Και θέλω σε εγκαταλείψειν εν τη γη, θέλω σε εκρίψειν επί το πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλω επικαθίσειν επί σε πάντα τα πετεινά του ουρανού και χορτάσει από σου τα θηρία πάσης της γης. **5** Και θέλω εκθέσει τας σάρκας σου επί τα όρη, και εμπλήσει τας κοιλάδας από των σωρών του πτώματός

σου. **6** Και την γην, όπου πλέεις, θέλω ποτίσει με το αίμα σου έως των ορέων· και οι ποταμοί θέλουσιν εμπλησθή από σου. **7** Και όταν σε αποσφέσω, θέλω περικολύψει τον ουρανόν και συσκοτάσει τους αστέρας αυτού· θέλω περικαλύψει εν νεφέλῃ τον ήλιον και σελήνην δεν θέλει φέγγει το φως αυτής. **8** Πάντας τους λαμπρούς φωστήρας του ουρανού θέλω συσκοτάσει επί σε, και θέλω επιβάλει σκότος επί την γην σου, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και θέλω κάμει να φρίξῃ η καρδία πολλών λαών, όταν φέρω τον συντριμμόν σου μεταξύ των εθνών, εις τόπους τους οποίους δεν εγνώρισας. **10** Και θέλω κάμει πολλούς λαούς να εκπλαγώσι διά σε και οι βασιλεῖς αυτών θέλουσι φρίξει σφόδρα διά σε, όταν διασείσω την ρομφαίαν μου ενώπιον αυτών· και θέλουσι τρέμει κατά πάσαν στιγμήν, έκαστος διά την ζωήν αυτού, εν τη ημέρᾳ της πτώσεώς σου. **11** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η ρομφαία του βασιλέως της Βαβυλώνος θέλει ελθεί επί σε. **12** Εν μαχαίραις ισχυρών θέλω καταβάλει το πλήθος σου· πάντες ούτοι είναι οι τρομερώτεροι των εθνών· και θέλουσι πορθήσει την έπαρσιν της Αιγύπτου και άπαν το πλήθος αυτής θέλει καταστραφή. **13** Και θέλω εξαφανίσει πάντα τα κτήνη αυτής από πλησίον υδάτων πολλών, και δεν θέλει πλέον ταράξει αυτά πους ανθρώπουν και ίχνους κτήνους δεν θέλει ταράξει αυτά. **14** Τότε θέλω πηγάσει τα ύδατα αυτών και κάμει τους ποταμούς αυτών να ρέωσιν ως έλαιον, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Όταν κάμω την γη της Αιγύπτου θάμβος, και ερημωθή η γη από του πληρώματος αυτής, όταν πατάξω πάντας τους κατοικούντας εν αυτῇ, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **16** Ούτος είναι ο θρήνος, με τον οποίον θέλουσι θρηνήσει αυτήν· αι θυγατέρες των εθνών θέλουσι θρηνήσει αυτήν· θέλουσι θρηνήσει διά την Αιγύπτον και δι' απάν το πλήθος αυτής, λέγει Κύριος ο Θεός. **17** Και εν τω δωδεκάτῳ ἔτει τη δεκάτη πέμπτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υἱέ ανθρώπου, θρήνησον διά το πλήθος της Αιγύπτου και καταβίβασον αυτούς, αυτήν και τας θυγατέρας των ισχυρών εθνών, εις τα κατώτατα της γης, μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **19** Τίνος είσαι ωραιοτέρα; κατάβιθι και κοίτου μετά των απεριτμήτων. **20** Θέλουσι πέσει εν μέσω των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ· εις την μάχαιραν παρεδόθη αυτής· σύρετε αυτήν και πάντα τα πλήθη αυτής. **21** Οι ισχυρότεροι μεταξύ των δυνατών θέλουσι λαλήσει προς αυτούν εις μέσου του άδου μετά των βοηθούντων αυτούν κατέβησαν, κοίτονται απερίτυποι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ. (**Sheol h7585**) **22** Εκεί είναι ο Ασσούρ και άπαν το άθροισμα αυτού· οι τάφοι αυτού είναι κύκλων αυτού· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρᾳ. **23** Διότι οι τάφοι αυτού είναι τεθειμένοι εις τα βάθη του λάκκου και το άθροισμα αυτού κύκλων του τάφου αυτού· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρᾳ, οίτινες διέδιδον τρόμον εις την γην των ζώντων· **24** Εκεί είναι ο Ελάμ και άπαν το πλήθος αυτού κύκλων του τάφου αυτού· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρᾳ, καταβάντες απερίτυποι εις τα κατώτατα της γης, οίτινες διέδιδον τον τρόμον αυτών εις την γην των ζώντων· και έλαβον την καταισχύνην αυτών μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **25** Έθεσαν εις αυτόν κλίνην μετά παντός του πλήθους αυτού εν μέσω των τεθανατωμένων· οι τάφοι αυτού είναι κύκλων αυτού· πάντες ούτοι απερίτυποι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ, αν και διέδοθη ο τρόμος αυτών εις την γην των ζώντων· και έλαβον την καταισχύνην αυτών μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον· ετέθη εν μέσω των τεθανατωμένων. **26** Εκεί είναι ο Μεσέχ, ο Θουβάλ και άπαν το πλήθος αυτού· οι τάφοι αυτού είναι

κύκλω αυτού· πάντες ούτοι απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ, αν και διέδωκαν τον τρόμον αυτών εις την γην των ζώντων. **27** Πληγήν δεν κοίτοντα μετά των πεσόντων ισχυρών εκ των απεριτμήτων, οίτινες κατέβησαν εις τον ἀδην μετά των πολεμικών αυτών ὄπλων· και ἔθεσαν τας μαχαίρας αυτών υπό τας κεφαλάς αυτών ἀλλ' αι ανομίαι αυτών θέλουσιν είσθαι επί τα οστά αυτών, αν και ἡσαν τρόμος των ισχυρών εν τη γη των ζώντων. (**Sheol h7585**) **28** Ναι, συ θέλεις συντριψθῇ εν μέσῳ των απεριτμήτων, και θέλεις κοίτεσθαι μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ. **29** Εκεὶ είναι ο Εδώμ, οι βασιλεῖς αυτού και πάντες οι ηγεμόνες αυτού, οίτινες μετά της δυνάμεως αυτών ετέθησαν μεταξὺ των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ· ούτοι θέλουσι κοίτεσθαι μετά των απεριτμήτων και μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **30** Εκεὶ είναι οι ηγεμόνες του βορρά, πάντες ούτοι, και πάντες οι Σιδώνιοι, οίτινες κατέβησαν μετά των τεθανατωμένων, εν τω τρόμω αυτών, κατησχυμένοι εν τη δυνάμει αυτών και κοίτονται απερίτμητοι μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ, και ἐλάφον την κατασχύνην αυτών μετά των καταβαίνοντων εις λάκκον. **31** Ο Φαραὼ θέλει ιδεῖ αυτούς και παρηγορηθῇ δι' ἀπάν το πλήθος αυτού, ο Φαραὼ και ἀπάν το στράτευμα αυτού, οι τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ, λέγει Κύριος ο Θεός. **32** Διότι ἔδωκαν τον τρόμον μου εις την γην των ζώντων· και θέλει κοίτεσθαι εν μέσῳ των απεριτμήτων μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρᾳ· ο Φαραὼ και ἀπάν το πλήθος αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

33 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱὲ ανθρώπου, λάλησον προς τους υιούς του λαού σου και ειπεῖ προς αυτούς· Ὄταν επιφέρω την ρομφαίαν επί γην τινά και ο λαός της γης λάβῃ ἀνθρώπων τινά εκ μέσου αυτού και θεώσουν αυτόν φύλακα εις εαυτούς, **3** και αυτός, ιδών την ρομφαίαν επερχομένην επί την γην, σαλπίστη εν σάλπιγγι και σημάνη εις τον λαόν, **4** τότε ὅτις ακούσῃ την φωνήν της σάλπιγγος και δεν φυλαχθῇ, εάν η ρομφαία ελθούσα καταλάβῃ αυτόν, το αἷμα αυτού θέλει εἰσθαι επί την κεφαλήν αυτού. **5** Ἦκουσε την φωνήν της σάλπιγγος και δεν εφυλάχθη· το αἷμα αυτού θέλει εἰσθαι επ' αυτόν. Ὄτις όμως φυλαχθῇ, θέλει διασώσει την ζωήν αυτού. **6** Αλλ' εάν ο φύλαξ, ιδών την ρομφαίαν επερχομένην, δεν σαλπίστη εν τη σάλπιγγι και ο λαός δεν φυλαχθῇ, η δε ρομφαία ελθούσα καταλάβῃ τινά εξ αυτών, ούτος μεν κατελήφθη διά την ανομίαν αυτού, πλὴν το αἷμα αυτού θέλω εκζητήσει εκ της χειρός του φύλακος. **7** Και συ, νιέ ανθρώπου, εγώ σε ἔθεσα φύλακα επί τον οίκον Ισραήλ· ἀκουσον λοιπὸν λόγον εκ του στόματός μου και νουθέτησον αυτούς παρ' εμού· **8** Ὄταν λέγω εις τον ἀνόμον, Ἀνομε, θέλεις εξάπαντος θανατωθῆς· και συ δεν λαλήσῃς διά να αποτρέψῃς τον ἀνόμον από της οδού αυτού, εκείνος μεν ο ἀνόμος θέλει αποθάνει εν τη ανομίᾳ αυτού, πλὴν εκ της χειρός σου θέλω εκζητήσει το αἷμα αυτού. **9** Αλλ' εάν συ αποτρέπῃς τον ἀνόμον από της οδού αυτού διά να επιστρέψῃ απ' αυτής, και δεν επιστρέψῃ από της οδού αυτού, εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομίᾳ αυτού, σε δηλευθέρωσας την ψυχήν σου. **10** Διά τούτο, συ, νιέ ανθρώπου, ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ· Ούτω σεις ελαλήσατε, λέγοντες, Εάν αι παραβάσεις ημών και αι αμαρτίαι ημών ἡναί εφ' ημάς, και ημεῖς είμεθα απωλεσμένοι δι' αυτάς, πως θέλομεν ζήσει; **11** Ειπέ προς αυτούς· Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψῃ ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζήι επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών· διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; **12** Διά τούτο συ, νιέ ανθρώπου, ειπέ προς τους υιούς

του λαού σου, Η δικαιοσύνη του δικαίου δεν θέλει ελευθερώσει αυτόν εν τη ημέρᾳ της παραβάσεως αυτού, και ο ασεβής δεν θέλει πέσει διά την ασεβείαν αυτού, καθ' ηημέραν επιστρέψῃ από της ασεβείας αυτού, και ο δικαίος δεν θέλει δυνηθῇ να ζήση διά την δικαιοσύνην αυτού, καθ' ηημέραν αμαρτήση. **13** Ὄταν είπω προς τον δικαίον ότι θέλει εξάπαντος ζήσει, και αυτός θαρρών εις την δικαιοσύνην αυτού πράξη αδικίαν, ἀπάσα η δικαιοσύνη αυτού δεν θέλει μνημονευθῆ· και εν τη αδικία αυτού την οποίαν ἐπράξεν, εν αυτῇ θέλει αποθάνει. **14** Και ὅταν λέγω προς τον ασεβή, Εξάπαντος θέλεις αποθάνει, ο δε επιστρέψας από της αμαρτίας αυτού πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, **15** αποδώστη το ενέχυρον ο ασεβής, επιστρέψῃ το ηρπαγμένον, περιπατή εν τοις διατάγμασι της ζωῆς μη πράττων αδικίαν, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει· **16** πάσαι αι αμαρτίαι αυτού, τας οποίας ημάρτησε, δεν θέλουσι πλέον μνημονευθῆ εις αυτόν ἔκαμε κρίσιν και δικαιοσύνην· θέλει εξάπαντος ζήσει. **17** Οι υιοί όμως του λαού συ λέγουσιν, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία. Αλλά τούτων αυτών η οδός δεν είναι ευθεία. **18** Ὄταν ο δίκαιος επιστρέψῃ από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν, διά τούτο μάλιστα θέλει αποθάνει. **19** Και ὅταν ο ἀνόμος επιστρέψῃ από της ανομίας αυτού και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, αυτός θέλει ζήσει διά τούτο. **20** Σεις όμως λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία· οίκος Ισραήλ, θέλω σας κρίνει ἔκαστον κατά τας οδούς αυτού. **21** Και εν τω δωδεκάτω ἔτει της αιχμαλωσίας ημών, τω δεκάτω μηνί, τη πέμπτη του μηνός, ἡλθε προς εμέ διασεωσμένος τις εξ Ιερουσαλήμ, λέγων, Ηλώθη η πόλις. **22** Και η χειρ του Κυρίου εστάθη επ' εμέ το εσπέρας πριν ἐλθῃ ο διασεωσμένος, και ἤνοιξε το στόμα μου εωσού ἡλθε προς εμέ το πρωΐ και ανοιχθέντος του στόματός μου δεν εσιώπησα πλέον. **23** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **24** Υἱέ ανθρώπου, οι κατοικούντες εκείνας τας ερημώσεις εν τη γη Ισραήλ λαλούσι, λέγοντες, Εις ήτο ο Αβραάμ και εκληρονόμησε την γην· ημείς δε είμεθα πολλοί· εις ημάς εδόθη η γη διά κληρονομίαν. **25** Διά τούτο ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· σεις τρώγετε κρέας εν αἵματι και σηκόνετε τους οφθαλμούς σας προς τα ειδώλα σας και χύνετε αἵμα, και θέλετε κληρονομήσει την γην; **26** Σεις στηρίζεσθε επί την ρομφαίαν σας, εργάζεσθε βδελύγματα και μιαίνετε ἔκαστος την γυναίκα του πλοιού αυτού, και θέλετε κληρονομήσει την γην; **27** Ειπέ ούτω προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ζω εγώ, οι εν ταις ερημώσεις θέλουσιν εξάπαντος πέσειν εν μαχαίρᾳ, και τον επί το πρόσωπον της πεδιάδος, θέλω παραδώσει αυτόν εις τα θηρία διά να καταφράγωσιν αυτόν, οι δε εν τοις φυρούριος και εν τοις σπηλαίοις θέλουσιν αποθάνει· **28** Διά τούτο θέλω παραδώσει εις ὀλεθρον και ερήμωσιν την γην, διά πάντα τα βδελύγματα αυτών τα οποία επράξαν. **29** Και συ, νιέ ανθρώπου, οι υιοί του λαού συ λαλούσιν εναντίον σου παρά τα τείχη και εν ταις θύραις των οικιών, και λαλούσι προς αλλήλους, ἔκαστος προς τον αδελφόν αυτού, λέγοντες, Ἐλθετε λοιπόν και αικούσατε τις ο λόγος ο εξερχόμενος παρά Κυρίου. **30** Και συ, νιέ ανθρώπου, οι υιοί του λαού συ λαλούσιν εναντίον σου παρά τα τείχη και εν ταις θύραις των οικιών, και κάθηταις ἐμπροσθέν σου ο λαός μου και αικούσατε τους λόγους σου, αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς διότι εν τω στόματι αυτών δεικνύουσι πολλήν αγάπην, η καρδία όμως αυτών υπάγει κατόπιν της αισχροκερδείας αυτών.

32 Και ιδού, συ είσαι προς αυτούς ως ερωτικόν άσμα ανθρώπου ηδυφύνου και παίζοντος όργανα καλώς, διότι ακούοντι τους λόγους σου αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς. **33** Πλην όταν έλθῃ τούτο, και ιδού, ἔρχεται, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών.

34 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τους ποιμένας του Ισραήλ προφήτευσον και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τους ποιμένας Ουαί εις τους ποιμένας του Ισραήλ, οίτινες βόσκουσιν εαυτούς οι ποιμένες δεν βόσκουσι τα ποιμένια; **3** Σεις τρώγετε το πάχος και ενδύνεσθε τα μαλλίους, σφάζετε τα παχέα δεν βόσκετε τα ποιμένια. **4** Δεν ενισχύσατε το ασθενές και δεν iατρεύσατε το κακώς ἔχον και δεν εκάμετε επίδεσμα εις το συντετριμένον και δεν επανεφέρετε το πεπλανημένον και δεν εξήτησατε το απολωλός αλλά εν βίᾳ και εν σκληρότητι εδεοπόζετε επ' αυτά. **5** Και διεσκορπίσθησαν, επειδή δεν υπήρχε ποιμήν, και ἔγειναν κατάβρωμα εις πάντα τα θηρία του αγρού και διεσκορπίσθησαν. **6** Τα πρόβατά μου περιεπλανώντο επί παν όρος και επί πάντα λόφουν υψηλόν, και επί παν το πρόσωπον της γης ήσαν διεσκορπισμένα τα πρόβατά μου, και δεν υπήρχεν ο ερευνών ουδέ ο ζητών. **7** Διά τούτο, ακούσατε, ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· **8** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος, επειδή τα πρόβατά μου ἔγειναν λάφυρον και τα πρόβατά μου ἔγειναν κατάβρωμα πάντων των θηρίων του αγρού δι' ἐλλειψιν ποιμένος, και δεν εξήτησαν οι ποιμένες μου τα πρόβατά μου αλλ' οι ποιμένες εβόσκησαν εαυτούς και δεν εβόσκησαν τα πρόβατά μου, **9** διά τούτο, ακούσατε, ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των ποιμένων, και θέλω εκζητήσαι τα πρόβατά μου εκ της χειρός αυτών και θέλω παύσει αυτούς από τον να ποιμαίνωσι τα πρόβατά και δεν θέλουσι πλέον βόσκει εαυτούς οι ποιμένες, διότι θέλω ελευθερώσει εκ του στόματος αυτών τα πρόβατά μου και δεν θέλουσιν είσθαι κατάβρωμα εις αυτούς. **11** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ, εγώ θέλω και αναζητήσει τα πρόβατά μου και επισκεφθή αυτά. **12** Καθώς ο ποιμήν επισκέπτεται το ποιμνιον αυτού, καθ' ην ημέραν ευρίσκεται εν μέσω των προβάτων αυτού διεσκορπισμένων, ούτω θέλω επισκεφθή τα πρόβατά μου και θέλω ελευθερώσει αυτά εκ πάντων των τόπων, όπου ήσαν διεσκορπισμένα, εν ημέρᾳ νεφώδει και ζιφερά. **13** Και θέλω εξαγάγει αυτά εκ των λαών και συνάξει αυτά εκ των τόπων και φέρει αυτά εις την γην αυτών και βοσκήσει αυτά επί τα ὄρη του Ισραήλ, πλησίον των ποταμών και επί πάντα τα κατοικούμενα της γης. **14** Θέλω βοσκήσει αυτά εν αγαθή νομῇ, και η μάνδρα αυτών θέλει είσθαι επί των υψηλῶν ορέων του Ισραήλ· εκεὶ θέλουσιν αναπαύεσθαι εν μάνδρα καλή, και θέλουσι βόσκεσθαι εν παχείᾳ νομῇ επί των ορέων του Ισραήλ. **15** Εγώ θέλω βοσκήσει τα πρόβατά μου και εγώ θέλω αναπαύσει αυτά, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Θέλω εκζητήσει το απολωλός και επαναφέρει το πεπλανημένον και επιδέσει το συντετριμένον και ενισχύσει το ασθενές το παχύ όμιας και το ισχυρόν θέλω καταστρέψει εν δικαιοισύνῃ θέλω βοσκήσει αυτά. **17** Και περὶ υμῶν, ποιμνιόν μου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ θέλω κρίνει αναμέσον προβάτου και προβάτου, αναμέσον κριών και τράγων. **18** Μικρόν είναι εις εσάς, ότι εβοσκήσατε την καλήν βοσκήν, το δε επίλοιπον της βοσκής σας κατεπεταίτε με τους πόδας σας; και ότι επίνετε καθαρόν ύδωρ, το δε επίλοιπον εταράττε με τους πόδας σας; **19** τα δε πρόβατά μου ἔβοσκον το καταπεπατημένον με τους πόδας σας και ἔπινον το τεταραγμένον με τους πόδας σας. **20**

Διά τούτο ούτω λέγει προς αυτά Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ, εγώ θέλω η κρίνει αναμέσον προβάτου παχέος και αναμέσον προβάτου ισχυού. **21** Επειδή απωθείτε με πλευρά και με ώμους και κερατίζετε διά των κεράτων σας πάντα τα ασθενή, εωσού διεσκορπίσατε αυτά εις τα ἔξω, **22** διά τούτο θέλω σώσει τα πρόβατά μου και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον λάφυρον και θέλω κρίνει αναμέσον προβάτου και προβάτου. **23** Και θέλω καταστήσει επ' αυτά ἔνα ποιμένα και θέλει ποιμάνει αυτά, τον δούλον μου Δαβίδ· αυτός θέλει ποιμάνει αυτά και αυτός θέλει είσθαι ποιμήν αυτών. **24** Και εγώ ο Κύριος θέλω είσθαι Θεός αυτών και ο δούλός μου Δαβίδ ἀρχῶν εν μέσω αυτών· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **25** Και θέλω κάμει προς αυτά διαθήκην ειρήνης· και θέλω αφανίσει από της γης τα πονηρά θηρία· και θέλουσι κατοικήσει ασφαλώς εν τη ερήμω και κοιμάσθαι εν τοις δρυμοίς. **26** Και θέλω καταστήσει ευλογίαν αυτά και τα πέριξ του όρους μου, και θέλω καταβιβάζει την βροχήν εν τω καιρώ αυτής βροχή ευλογίας θέλει είσθαι. **27** Και τα δένδρα του αγρού θέλουσιν αποδίδει τον καρπόν αυτών και η γη θέλει δίδει το προϊόν αυτής και θέλουσιν είσθαι ασφαλείς εν τη γη αυτών και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν συντρίψω τα δεσμά του ζυγού αυτών και ελευθερώσω αυτούς εκ της χειρός των καταδύωσαντων αυτούς. **28** Και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον λάφυρον εις τα ἔθνη, και τα θηρία της γης δεν θέλουσι κατατρέγει αυτούς αλλά θέλουσι κατοικεί ασφαλώς και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **29** Και θέλω αναστήσει εις αυτούς φυτόν ονομαστόν, και δεν θέλουσι πλέον φθείρεσθαι υπό πείνης εν τη γη και δεν θέλουσι φέρει πλέον την ύβριν των εθνών. **30** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών είμαι μετ' αυτών και αυτοί, ο οίκος Ισραήλ, λαός μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **31** Και σεις, πρόβατά μου, τα πρόβατα της βοσκής μου, σεις είσθε ἀνθρωποί, και εγώ ο Θεός σας, λέγει Κύριος ο Θεός.

35 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υἱέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί το όρος Σηείρ και προφήτευσον επ' αυτό· **3** και ειπέ προς αυτό, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, όρος Σηείρ, εγώ είμαι εναντίον σου· και θέλω εκτείνει την χείρα μου κατά σου, και θέλω σε παραδώσει εις ολέθρον και ερήμωσιν. **4** Θέλω αφανίσει τας πόλεις σου και συ θέλεις είσθαι ερήμωσις, και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **5** Επειδή εφιδλάζεις παλαίον μίσος και παρέδωκας τους υιούς Ισραήλ εις χείρα ρομφαίας εν τω καιρώ της θλίψεως αυτών, ότε η ανομία αυτών ἔφθασεν εις το ἄκρον, **6** διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω σε παραδώσει εις αίμα και αίμα θέλει σε καταδιώκει· επειδή δεν εμίστησας το αίμα, αίμα λοιπόν θέλει σε καταδιώκει· **7** και θέλω παραδώσει εις παντελή ερήμωσιν το όρος Σηείρ και θέλω εξαλείψει απ' αυτού τον διαβαίνοντα και τον επιστρέφοντα. **8** Και θέλω γεμίσει τα ὄρη αυτού από των τεθανατωμένων αυτού εν τοις όρεσί σου και εν ταῖς φράγξι σου και εν πάσι τοις ποταμοίς σου θέλουσιν πέσει οι τεθανατωμένοι εν μαχαίρᾳ. **9** Θέλω σε καταστήσει ερημιάν αιώνιον, και απόλεις σου δεν θέλουσι κατοικηθῆ· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **10** Επειδή είπας, τα δύο ταύτα έθνη και οι δύο ούτοι τόποι θέλουσιν είσθαι εμοῦ και ημεῖς θέλομεν κληρονομίσεις αυτά, αν και ο Κύριος εστάθη εκεί, **11** διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει κατά τον θυμόν σου και κατά τον φθόνον σου, τον οποίον εξετέλεσας διά το προς αυτούς μίσος σου, και θέλω γνωσθή εις αυτούς όταν σε κρίνω. **12** Και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ήκουσα πάσας τας βλασφημίας σου, τας οποίας επρόφερες κατά των ορέων

του Ισραήλ, λέγων, αυτά ηρημάθησαν, εις ημάς εδόθησαν διά τροφήν. **13** Και με το στόμα υμών εμεγαλορρημονίσατε κατ' εμού και επληθύνατε τους λόγους υμών κατ' εμού εγώ ήκουσα. **14** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Όταν πάσα η γη ευφραίνηται, έρημον θέλω καταστήσει σε. **15** Καθώς ευφράνθης επί την κληρονομίαν τον οίκον Ισραήλ διότι ηφαντίσθη, ούτω θέλω κάμει εις σέ θέλεις ερημωθή, όρος Σηείρ και πας ο Εδώμ, πας αυτός και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

36 Και συ, νιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τα όρη Ισραήλ και ειπέ, Ορη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον του Κυρίου! **2** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή ο εχθρός είπεν εναντίον σας, Εύγε, οι αιώνιοι υψηλοί τόποι ἔγειναν κληρονομία ημῶν, **3** διά τούτο προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή πρήμωσαν και κατέπιον εօάς κυκλόθεν, διά να γείνητε κληρονομία εις το υπόλοιπον των εθνών, και κατεστάθητε λάλημα της γλώσσης και ὄνειδος των λαών: **4** διά τούτο, όρη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού! Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα όρη και προς τα βουνά, προς τους χειμάρρους και προς τας φάραγγας και προς τους πρημωμένους και ηφαντισμένους τόπους και προς τας εγκαταλειμμένας πόλεις, αἵτινες ἔγειναν λάφυρον και εμπαγμός εις το υπόλοιπον των περιξ εθνών: **5** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Εξάπαντος εν τω πυρὶ του ζήλου μου ελάλησα κατά του υπολοίπου των εθνών και κατά παντός του Εδώμ, οίτινες ἔκαμον την γην μου κληρονομίαν εαυτών εν χαρά δόλης της καρδίας αυτών και εν περιφρονήσει ψυχής, διά να εκθέσωσιν αυτήν εις λάφυρον. **6** Διά τούτο προφήτευσον επί την γην Ισραήλ, και ειπέ προς τα όρη και προς τα βουνά, προς τους χειμάρρους και προς τας φάραγγας, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ ελάλησα εν τω ζήλω μου και εν τω θυμῷ μου, διότι εβαστάσατε την ύβριν των εθνών: **7** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Εγώ ύψωσα την χείρα μου· εξάπαντος τα έθνη τα πέρι ουμών, αυτά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών. **8** Σεις δε, όρη του Ισραήλ, θέλετε εκβλαστήσει τους κλάδους σας και θέλετε δώσει τον καρπόν σας εις τον λαόν μου Ισραήλ, διότι πλησιάζουσι να ἔλθωσι. **9** Διότι ιδού, εγώ επιβλέπω εφ' υμάς και θέλω στραφή προς υμάς, και θέλετε αροτριασθή και σπαρθή. **10** Και θέλω πληθύνει εφ' υμών ανθρώπους, ἀπαντά τον οίκον Ισραήλ, ἀπαντά αυτόν και απόλεις θέλουσι κατοικηθῆ και αι ερημώσεις θέλουσιν οικοδομηθῆ. **11** Και θέλω πληθύνει εφ' υμών ανθρώπους και κτήνη και θέλουσιν αυξηθῆ και καρποφορήσει και θέλω σας κατοικίσει ως ἡσθε πρότερον και αγαθοποιήσει μάλλον παρά τας αράχσας και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **12** Και θέλω κάμει να περιπατώσιν εφ' υμών ἀνθρωποι, ο λαός μου Ισραήλ· και θέλουσι σας κληρονομήσει, και θέλετε είσθαι κληρονομία αυτών, και του λοιπού δεν θέλετε πλέον ατεκνώσει αυτούς. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Επειδή είπον προς εօάς, Συ είσαι γη κατατράγουσα ανθρώπους και ατεκνόνουσα τους λαούς σου, **14** διά τούτο δεν θέλεις πλέον κατατράγει ανθρώπους ουδέ ατεκνώσει πλέον τους λαούς σου, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και δεν θέλω πλέον κάμει να ακουσθή εν σοι η ύβρις των εθνών, και δεν θέλεις φέρει πλέον τον ονειδισμόν των λαών, και δεν θέλεις κάμει πλέον τους λαούς σου να ατεκνωθώσι, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **17** Υἱέ ανθρώπου, ότε ο οίκος Ισραήλ κατώκησαν εν τη γη αυτών, εμίαναν αυτήν διά της οδού αυτών και διά των πράξεων αυτών· η οδος αυτών ήτο εμπροσθέν μου ως ακαθαρσία αποκεχωρισμένης. **18** Διά τούτο εξέχει τον θυμόν

μου επ' αυτούς, διά το αίμα, το οποίον έχουσαν επί την γην, και διά τα είδωλα αυτών, με τα οποία εμόλυναν αυτήν: **19** και διέσπειρα αυτούς μεταξύ των εθνών και ήσαν διεσκορπισμένοι εν τοις τόποις κατά την οδόν αυτών και κατά τα ἔργα αυτών έκρινα αυτούς. **20** Και ότε εισήλθον εις τα έθνη, όπου ήλθον, εβεβήλωσαν το ονομά μου το ἄγιον, ενώ ελέγετο περί αυτών, Ούτοι είναι οι λαός του Κυρίου και εκ της γης αυτού εξήλθον. **21** Εσπλαγχνίσθην όμως ἔνεκεν του αγίουν ονόματός μου, το οποίον ο οίκος Ισραήλ εβεβήλωσε μεταξύ των εθνών εις τα οποία ήλθον. **22** Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Εγώ δεν κάμνω τούτο ἔνεκεν υμών, οίκος Ισραήλ, αλλ' ἔνεκεν του αγίουν ονόματός μου, το οποίον εβεβήλωσατε μεταξύ των εθνών, εις τα οποία ήλθετε. **23** Και θέλω αγιάσει το ονομά μου το μέγα, το βεβηλώθεν μεταξύ των εθνών, το οποίον εβεβήλωσατε εν μέσω αυτών και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ είμαι ο Κύριος, λέγει Κύριος ο Θεός, όταν αγιασθώ εν υμίν έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **24** Διότι θέλω σας λάβει εκ μέσου των εθνών και θέλω σας συνάξει εκ πάντων των τόπων και σας φέρει εις την γην υμών. **25** Και θέλω ράνει εφ' υμών καθαρόν ὑδρ και θέλετε καθαρισθή από πασών των ακαθαρσιών σας και από πάντων των ειδώλων σας θέλω σας καθαρίσει. **26** Και θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν νέαν, και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει εν υμίν, και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της σαρκός σας θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν σαρκίνην. **27** Και θέλω εμβάλει εν υμίν το Πνεύμα μου και σας κάμει να περιπατήστε εν τοις διατάγμασί μου και να φυλάσσητε τας κρίσεις μου και να εκτελήστε αυτάς. **28** Και θέλετε κατοικήσει εν τη γη, την οποίαν ἔδωκα εις τους πατέρας σας και θέλετε είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός σας. **29** Και θέλω σας σώσει από πασών των ακαθαρσιών σας και θέλω ανακαλέσει τον σίτον και πληθύνει αυτόν, και δεν θέλω πλέον επιφέρει εις εσάς πείναν. **30** Και θέλω πληθύνει τον καρπόν των δένδρων και τα γεννήματα του αγρού, διά να μη λάβητε πλέον ονειδισμόν πείνης μεταξύ των εθνών. **31** Και θέλετε ενθυμηθή τας οδούς υμών τας πονηράς και τα ἔργα υμών τα μη αγαθά, και θέλετε αποστραφή αυτού εαυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών σας διά τας ανομιάς σας και διά τα βδελύγματά σας. **32** Εγώ δεν κάμνω ταύτα ἔνεκεν υμών, λέγει Κύριος ο Θεός, ας ήναι γνωστόν εις εσάς αισχύνθητε και εντράπατε διά τας οδούς σας, οίκος Ισραήλ. **33** Ούτοι λέγει Κύριος ο Θεός: Καθ' η ημέραν σας καθαρίσων από πασών των ανομιών σας, θέλω κάμει ἔτι να κατοικηθώσιν αι πόλεις, και θέλουσιν οικοδομηθῆ αι ερημώσεις. **34** Και η γη η ηφαντισμένη θέλει γεωργηθῆ, αντί να κήται ηφαντισμένη ενώπιον παντός διαβαθίνοντος. **35** Και θέλουσι λέγει, Η γη αυτή, ήτις ήτο η ηφαντισμένη, κατεστάθη ως ο παράδεισος της Εδέμ, και αι πόλεις αι ηρημώσειν και ηφαντισμέναι και κατηδαφισμέναι ωχηρώθησαν, κατωκίσθησαν. **36** Και τα έθνη τα εναπολειφθέντα κύκλων υμών θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ακοδόμησα τα κατηδαφισμένα και εφύτευσα τα ηφαντισμένα εγώ ο Κύριος ελάλησα, και θέλω εκτελέσει. **37** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Και τούτο θέλει ζητηθή παρ' εμού εκ του οίκου Ισραήλ να κάμω εις αυτούς, να πληθύνων αυτούς με ανθρώπους αι ποίμνιον προβάτων. **38** Ως το ἄγιον ποίμνιον, ως το ποίμνιον της Ιερουσαλήμ εν ταις επισήμοις εορταίς αιτής, ούτως αι πόλεις αι ηρημώσειν θέλουσι γείνει πλήρεις ποιμνίων ανθρώπων και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

37 Χείρ Κυρίου εστάθη επ' εμέ· και με εξήγαγεν ο Κύριος διά πνεύματος και με έθεσεν εν μέσω πεδιάδος και αυτή ἡτο πλήρης οστέων. **2** Και με ἔκαμε να διέλθω πλησίον αυτῶν κύκλων· και ιδού, ἥσαν πολλά σφόδρα επί το πρόσωπον τῆς πεδιάδος· και ιδού, ὡσαν κατάξηρα. **3** Και εἶπε πρὸς εμέ· Υἱὲ ανθρώπου, δύνανται τα οστά ταύτα να αναζήσωσι; Και εἴπα, Κύριε Θεέ, συ εξεύρεις. **4** Και εἶπε πρὸς εμέ, Προφήτευσον επὶ τα οστά ταύτα και εἰπέ πρὸς αυτά, Τα οστά τα ξηρά, ακούσατε τον λόγον του Κυρίουν. **5** Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός πρὸς τα οστά ταύτα· Ιδού, εγὼ θέλω εμβάλει εἰς εσάς πνεύμα και θέλετε αναζήσει· **6** και θέλω βάλει εφ' υμάς νεύρα και αναγάγει σάρκα εφ' υμάς και περισκεπάσει υμάς με δέρμα, και θέλω εμβάλει εἰς εσάς πνεύμα και θέλετε αναζήσει και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγὼ είμαι ο Κύριος. **7** Και προεφήτευσα, ως προσετάχθην· και καθώς προεφήτευσα, ἔγεινεν τήχος, και ιδού, σεισμός, και τα οστά συνήλθον ομού, οστούν μετά του οστού αυτού. **8** Και είδον και ιδού, νεύρα και σάρκες ανεφύγησαν επ' αυτά και δέρμα περιεκότασεν αυτά επάνω πνεύμα όμως δεν ἦτο εν αυτοῖς. **9** Και εἶπε πρὸς εμέ, προφήτευσον επὶ το πνεύμα, προφήτευσον, υἱὲ ανθρώπου, και εἰπέ πρὸς το πνεύμα, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ελθέ, πνεύμα, εκ των τεσσάρων ανέμων και εμφύσησον επὶ τους πεφορευμένους τούτους και ας αναζήσωσι. **10** Και προεφήτευσα, ως προσετάχθην· και το πνεύμα εισήλθεν εἰς αυτούς και ανέξησαν και εστάθησαν επὶ τους πόδας αυτῶν, στράτευμα μέγα σφόδρα. **11** Και εἶπε πρὸς εμέ, Υἱὲ ανθρώπου, τα οστά ταύτα είναι πας ο οίκος Ισραήλ· Ιδού, ούτοι λέγουσι, τα οστά ημών εξηράνθησαν και η ελπίς ημών εχάθη· ημείς ηφαντίσθημεν. **12** Διά τούτο προφήτευσον και εἰπέ πρὸς αυτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, λαέ μου, εγὼ ανοίγω τους τάφους σας και θέλω σας αναβιβάσω εκ των τάφων σας, θέλω σας φέρει εἰς την γην του Ισραήλ. **13** Και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγὼ είμαι ο Κύριος, ὅταν, λαέ μου, ανοίξω τους τάφους σας και σας αναβιβάσω εκ των τάφων σας. **14** Και θέλω δώσει το πνεύμα μου εἰς εσάς και θέλετε αναζήσει και θέλω σας θέσει εν τη γη υμών, και θέλετε γνωρίσει ὅτι εγὼ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα, λέγει Κύριος. **15** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **16** Και συ, υἱὲ ανθρώπου, λάβε εἰς σεαυτὸν ράβδον μίαν και γράψον επ' αυτήν περὶ του Ιούδα και περὶ των υιών Ισραήλ των συνακολούθων αυτοῦ· λάβε και ἀλλην ράβδον και γράψον επ' αυτήν περὶ του Ιωσήφ, της ράβδον του Εφραΐτη, και παντός του οίκου Ισραήλ των συνακολούθων αυτοῦ. **17** Και σύναψον αυτάς εἰς σεαυτὸν μίαν πρὸς μίαν εἰς ράβδον μίαν και θέλουσι γείνει μία εν τη χειρί σου. **18** Και ὅταν οι υιοί του λαοῦ σου εἴπωσι πρὸς σέ, λέγοντες, Δεν θέλεις απαγείλει εἰς ημάς τι δηλούσιν εἰς ταύτα; **19** εἰπέ πρὸς αυτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγὼ θέλω λάβει την ράβδον του Ιωσήφ, την εν τη χειρὶ του Εφραΐτη, και των φυλῶν του Ισραήλ των συνακολούθων αυτού, και θέλω βάλει εκείνας μετά ταύτης, της ράβδου του Ιούδα, και κάμει αυτάς μίαν ράβδον, και θέλουσιν εἰσθαι μία εν τη χειρὶ μου. **20** Και αι ράβδοι, επὶ τας οποίας ἔγραψας, θέλουσιν εἰσθαι εν τη χειρὶ σου ενώπιον αυτῶν. **21** Και εἰπέ πρὸς αυτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγὼ θέλω λάβει τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου των εθνῶν ὅπου υπήγον, και θέλω συνάξει αυτούς πανταχόθεν και φέρει αυτούς εἰς την γην αυτῶν. **22** Και θέλω κάμει αυτούς εν ἔθνος εν τη γη, επὶ των ορέων του Ισραήλ· και εἰς βασιλεύς θέλει εἰσθαι βασιλεύς επὶ πάντας αυτούς· και δεν θέλουσιν εἰσθαι πλέον δύο ἔθνη και δεν θέλουσιν εἰσθαι του λοιπού διηρημένοι πλέον εἰς δύο βασίλεια· **23** και δεν θέλουσι μιαίνεσθαι πλέον εν τοις

ειδώλοις αυτών ουδέ εν τοις βδελύγμασιν αυτών ουδέ εν πάσαις ταῖς παραβάσεσιν αυτών· αλλά θέλω σώσει αυτούς εκ πασῶν των κατοικήσεων αυτῶν, εν αἷς ημάρτησαν, και θέλω καθαρίσει αυτούς και θέλουσιν εἰσθαι λαός μου και εγὼ θέλω εἰσθαι Θεός αυτών. **24** Και Δαβίδ ο δούλος μου θέλει εἰσθαι βασιλεύς επ' αυτούς· και θέλει εἰσθαι επὶ πάντας αυτούς εἰς ποιμῆν· και θέλουσι περιπατεῖ εν ταῖς κρίσεσί μου και θέλουσι φυλάττει τα διατάγματά μου και εκτελεῖ αυτά. **25** Και θέλουσι κατοικεῖν εν τῇ γῃ, τὴν οποίαν ἐδώκα εἰς τον δούλον μου τον Ιακώβ, ὃπου κατώκησαν οι πατέρες σας· και εν αυτῇ θέλουσι κατοικεῖν, αυτοί και τα τέκνα αυτῶν και τα τέκνα των τέκνων αυτῶν, ἑώς αιώνος· και Δαβίδ ο δούλος μου θέλει εἰσθαι ἀρχῶν αυτῶν εἰς τον αιώνα. **26** Και θέλω κάμει πρὸς αυτούς διαθήκην ειρήνης αὐτή θέλει εἰσθαι διαθήκην αιώνιος πρὸς αυτούς· και θέλω στηρίξει αυτούς και πληθύνει αυτούς, και θέλω θέσει το αιγαστήριό μου εν μέσω αυτῶν εἰς τον αιώνα. **27** Και η σκηνή μου θέλει εἰσθαι εν μέσω αυτῶν, και θέλω εἰσθαι Θεός αυτῶν και αυτοί θέλουσιν εἰσθαι λαός μου. **28** Και θέλουσι γνωρίσει τα ἔθνη ὅτι εγὼ ο Κύριος είμαι ο αιγαίζων τον Ισραήλ, ὅταν το αιγαστήριό μου ἡναί εν μέσω αυτῶν εἰς τον αιώνα.

38 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς εμέ, λέγων, **2** Υἱὲ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επὶ Γω, τὴν γην του Μαγώγ, του ηγεμόνος της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ, και προφήτευσον κατ' αυτού, **3** και εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγὼ είμαι εναντίον σου, Γω, ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ· **4** και θέλω σε περιστρέψει και βάλει ἀγκιστρα εἰς τας σιαγόνας σου, και θέλω εκβάλει σε και πάσαν την δύναμίν σου, ἵππους και ιππέας, πάντας τούτους εντελώς ἀπλισμένους, μέγα ἀθροισμα μετά θυρεών και ασπίδων, πάντας τούτους μεταχειριζόμενους μαχαίρας. **5** Πέρασο, Αιθίοπας και Λίβυας μετ' αυτῶν πάντας τούτους μετ' ασπίδων και περικεφαλαιών· **6** τον Γούμερ και πάντα τα τάγματα αυτού, τον οίκον Θωραρμά από των εσχάτων του βορρά και πάντα τα τάγματα αυτού και πολλούς λαούς μετά σου. **7** Ετοιμάσθητι και ετοίμασον σεαυτόν, συ και παν το ἀθροισμά σου το συναθροισθέν εἰς σε, και ἔσο φύλαξ εἰς αυτούς· **8** μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις εἰς σέ· εν τοις εσχάτοις χρόνοις θέλεις ελθεῖ εἰς την γην, ήτις ήλευθερώθη εκ της μαχαίρας και συνήχθη εκ πολλών λαών εναντίον των ορέων του Ισραήλ, τα οποία κατεστάθησαν ἔρημα διαπαντός αυτός όμως μετεφέρθη εκ μέσου των λαών, και θέλουσι κατοικήσει πάντες ασφαλῶς. **9** Και θέλεις αναβί· και ελθεῖς ως ανεμοζάλη θέλεις εἰσθαι ως νέφος, διά να σκεπάσῃς την γην, συ και πάντα τα τάγματα σου και πολύς λαός μετά σου. **10** Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλουσιν αναβίη πράγματα επὶ την καρδίαν σου και θέλεις βουλευθή βουλάς πονηράς· **11** και θέλεις εἰπεῖ, Θέλω αναβί· και εγὼ πόλεων ατειχίστους και μη εχούσας μοχλούς και πόλας· **12** διά να λεηλατήσῃς λεηλασίαν και να λαφυραγγήσῃς λάφυρον, διά να επαναστρέψῃς την χειρά σου επὶ ερημώσεις κατοικισθείσας και επὶ λαόν συνηγμένον εκ των εθνῶν αποκτήσαντα κτήνη και αγαθά, κατοικούντα εν μέσω της γης. **13** Σεβά και Δαιδάν και οι ἐμποροι της Θαρσείς, μετά πάντων των σκύμνων αυτής, θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς σε, Ηλθες να λεηλατήσῃς λεηλασίαν; συνήθοισας το πλήθος σου διά να λαφυραγγήσῃς λάφυρον; διά να αρπάσῃς αργύριον και χρυσίον, διά να λάβης κτήνη και αγαθά, διά να κάμης λείαν μεγάλην; **14** Διά τούτο, νιέ ανθρώπου, προφήτευσον και

επέ προς τον Γωγ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Εν εκείνη τη ημέρα, ότε ο λαός μου Ισραήλ θέλει κατοικεί εν ασφαλεία, συ δεν θέλεις μάθει τούτο; **15** Και θέλεις ελθεῖ εκ του τόπου σου, εκ των εσχάτων του βορρά, συ και πολλοί λαοί μετά σου, ἀπαντες αναβάται ίππων, πλήθος μέγα και δύναμις πολλή: **16** και θέλεις αναβή εναντίον του λαού μου Ισραήλ ως νέφος, διά να σκεπάστης την γῆν τούτο θέλει είσθαι εν ταῖς εσχάταις ημέραις: και θέλω σε φέρει εναντίον της γῆς μου, διά να με γνωρίσωσι τα ἔθνη, ὅταν αγιασθώ εν σοι, Γωγ, ενώπιον αυτών. **17** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Συ είσαι εκείνος, περί του οποίου ελάλησα εν ταῖς αρχαίαις ημέραις, διά των δύνων μου των προφητών του Ισραήλ, οἵτινες προεφήτευσαν εν εκείναις ταῖς ημέραις διά πολλών ετών, ότι ἐμέλλον να σε φέρω εναντίον αυτών; **18** Άλλ'¹ εν εκείνη τη ημέρᾳ, εν τη ημέρᾳ καθ'¹ ην ο Γωγ ἐλθή εναντίον της γῆς Ισραήλ, η οργή μου θέλει αναβή επί το πρόσωπόν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **19** Διότι εν τω ζήλω μου, εν τω πυρὶ της οργῆς μου ελάλησα, Εξάπαντος εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει είσθαι σεισμός μέγας εν γῇ Ισραήλ: **20** και οι ιχθύες της θαλάσσης και τα πετεινά του ουρανού και τα θηρία του αγρού και πάντα τα ἐρπετά τα ἐρποντα επὶ τῆς γῆς και πάντες οι ἀνθρώποι οι επὶ του προσώπου της γῆς θέλουσι σεισθή από της παρουσίας μου· και τα ὄρη θέλουσιν ανατραπή και οι πύργοι θέλουσι πέσει και παν τείχος θέλει κατεδαφισθή. **21** Και θέλω καλέσει εναντίον αυτοῦ μάχαιραν κατά πάντα τα ὄρη μου, λέγει Κύριος ο Θεός η μάχαιρα εκάστου ανθρώπου θέλει είσθαι κατά του αδελφού αυτού. **22** Και θέλω ελθεῖ εις κρίσιν εναντίον αυτού εν λοιμῷ και εν αίματι· και θέλω βρέξει επ'¹ αυτὸν και επὶ τα τάγματα αυτού και επὶ τον πολὺν λαὸν τον μετ'¹ αυτού βροχήν κατακλυσμού και λίθους χαλάζης, πυρ και θείον. **23** Και θέλω μεγαλυνθή και αγιασθή, και θέλω γνωρισθή ενώπιον πολλών εθνών και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

39 Και συ, νιέ ανθρώπου, προφήτευσον κατά του Γωγ και επέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ίδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ, ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ: **2** και θέλω σε πειστρέψει και σε περιπλανήσει, και θέλω σε αναβίβασει εικ των εσχάτων του βορρά και φέρει επὶ τα ὄρη του Ισραήλ: **3** και θέλω εκτινάξει το τόξον σου από της αριστεράς σου χειρός και κάμει τα βέλη σου να εκπέσωσιν από της δεξιάς σου χειρός. **4** Θέλεις πέσει επὶ των ορέων του Ισραήλ, συ και πάντα τα τάγματά σου και οι λαοί οι μετά σού· θέλω σε δώσει εις τα πτερωτά όρνεα παντός είδους και εις τη θηρία του αγρού, εις κατάβρωμα: **5** θέλεις πέσει επὶ του προσώπου του αγρού· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. Και θέλω αποστέλει πυρ επί τον Μαγών και μεταξύ των κατοικούντων εν ασφαλεία, τας νήσους και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Και θέλω κάμει το ὄνομά μου το ἄγιον γνωστόν εν μέσω του λαού μου Ισραήλ. **7** Και δεν θέλω αφήσει να βεβηλώσωσι πλέον το ὄνομά μου το ἄγιον· και θέλουσι γνωρίσει τα ἔθνη, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Ἅγιος εν Ισραήλ: **8** ίδού, ἥλθε και ἔγεινε, λέγει Κύριος ο Θεός αὐτή είναι η ημέρα, περὶ της οποίας ελάλησα. **9** Και οι κατοικούντες τας πόλεις του Ισραήλ θέλουσιν εξέλθει και θέλουσι βάλει εις το πυρ και κάνει τα ὄντα και τας ασπίδας και τους θυρεούς, τα τόξα και τα βέλη και τα ακόντια και τας λόγχας και θέλουσι καίει με αυτὰ πυρ επτά ἑταῖρα: **10** και δεν θέλουσι λάβει ζύλα εκ του αγρού ουδέ θέλουσι κόψει εκ των δρυμών, διότι θέλουσι καίει πυρ εκ των ὄπλων και θέλουσι λεηλατήσει τους λεηλατήσαντας αυτούς και λαφυραγωγήσει τους λαφυραγωγήσαντας αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός. **11** Και

εν εκείνη τη ημέρα θέλω δώσει εις τον Γωγ τόπον ταφής εκεί εν Ισραήλ, την φάραγγα των διαβατών, προς ανατολάς της θαλάσσης· και αυτή θέλει κλείει την οδόν των διαβαινόντων· και εκεί θέλουσι χώσει τον Γωγ και ἀπαν το πλήθος αυτού· και θέλουσιν ονομάσει αυτήν, Η φάραγξ του Αμών-γωγ. **12** Και ο οίκος Ισραήλ θέλει χόνει αυτούς επτά μήνας, διά να καθαρίσωσι την γην. **13** Και ἀπας ο λαός της γης θέλει χόνει αυτούς και θέλει είσθαι εις αυτούς ονομαστή η ημέρα καθ'¹ ην εδοξάσθην, λέγει Κύριος ο Θεός. **14** Και θέλουσι διαχωρίσει ἀνδρας, οἵτινες περιερχόμενοι ακαταπαύτως την γην θέλουσι θάπτει με την βοήθειαν των διαβατών τους μείναντας επὶ του προσώπου της γῆς, διά να καθαρίσωσιν αυτούς αυτήν· μετά το τέλος των επτά μηνών θέλουσι κάμει ακριβή αναζήτησιν. **15** Και εκ των διαβατών των διαβαινόντων την γην, ὅταν τις ίδη οστούν ανθρώπου, τότε θέλει στήνει σημείον πλησίον αυτού, εωσού οι ενταφιασταί θάψωσιν αυτό εν τη φάραγγι του Αμών-γωγ. **16** Και της πόλεως δε το ὄνομα θέλει είσθαι Αμωνά. Ούτω θέλουσι καθαρίσει την γην. **17** Και συ, νιέ ανθρώπου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Ειπέ προς τα όρνεα παντός είδους και προς πάντα τη θηρία του αγρού, συνάχθητε και ἐλθετε· συναθροίσθητε πανταχόθεν εις την θυσίαν μου, την οποίαν εγώ εθυσίασα διά σας, θυσίαν μεγάλην επὶ των ορέων του Ισραήλ, διά να φάγητε σάρκα και να πίνητε αίμα. **18** Θέλετε φάγει την σάρκα των ισχυρών και πίει το αίμα των αρχόντων της γῆς, των κριών, των αρνίων και των τράγων και των μόσχων, πάντων σιτευτών της Βασάν: **19** και θέλετε φάγει πάχος εις χορτασμόν και πίει αίμα εις μέθην εκ της θυσίας μου την οποίαν εθυσίασα διά σας: **20** και θέλετε χορτασθή επὶ της τραπέζης μου, από ίππων και αναβατών, από ισχυρών και από παντός ανδρός πολεμιστού, λέγει Κύριος ο Θεός. **21** Και θέλω θέσει την δόξαν μου μεταξύ των εθνών, και πάντα τα ἔθνη θέλουσιν ιδεί την κρίσιν μου την οποίαν εξετέλεσα και την χείρα μου, την οποίαν επεβάλον επ'¹ αυτά. **22** Και θέλει γνωρίσει ο οίκος Ισραήλ ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, από της ημέρας ταύτης και εις το εξής. **23** Και τα ἔθνη θέλουσι γνωρίσει ότι ο οίκος Ισραήλ ηχημαλωτίσθη διά την ανομίαν αυτών· επειδή εστάθησαν παραβάται προς εμέ, διά τούτο ἐκρυψα το πρόσωπόν μου απ'¹ αυτών και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών· και ἐπειδὼν πάντες εν μαχαίρᾳ. **24** Κατά τας ακαθαρσίας αυτών και κατά τας παραβάσεις αυτών ἐπράξα εις αυτούς, και ἐκρυψα απ'¹ αυτών το πρόσωπόν μου. **25** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Τώρα θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιακώβ και ελεήσει απαντά τον οίκον Ισραήλ, και θέλω είσθαι ζηλότυπος διά το ὄνομά μου το ἄγιον, **26** και θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών και πάσας τας παραβάσεις αυτών, διά των οποίων ἐγείναν παραβάται προς εμέ, ὅτε κατώκουν ασφαλῶς εν τη γη αυτών και δεν υπήρχεν ο εκφοβών. **27** Όταν επαναφέρω αυτούς εκ των λαών και συνάξω αυτούς εις των τόπων των εχθρών αυτών και αγιασθώ εν αυτοίς ενώπιον εθνών πολλών, **28** τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, ὅταν, αφού κάμω αυτούς να φερθώσιν εις αιχμαλωσίαν μεταξύ των εθνών, συνάξω αυτούς εις την γην αυτών και δεν αφήσω εξ αυτών πλέον εκεί υπόλοιπον: **29** και δεν θέλω κρύψει πλέον το πρόσωπόν μου απ'¹ αυτών, διότι εξέχεια πονεύμα μου επί τον οίκον Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός.

40 Εν τω εικοστώ πέμπτω ἑταῖρα της αιχμαλωσίας ημών, εν τη αρχῇ του ἑτού, τη δεκάτη του μηνός, τω δεκάτω τετάρτῳ ἑτερεις την άλωσιν της πόλεως, εν τη αυτῇ ημέρᾳ χειρ Κυρίου εστάθη επ'¹ εμέ και με ἐφερεν εκεί. **2** Δι'¹ οραμάτων

του Θεού με ἐφέρεν εις γην Ισραήλ και με ἔθεσεν επί όρους υψηλοτάτου, εφ' ου ἡτο προς μεσημβρίαν ως οικοδομή πόλεως.

3 Και με ἐφέρεν εκεί και ιδού, ἀνθρωπος του οποίου η θέα ἡτο ως θέα χαλκού, και είχεν εν τη χειρί αυτού νήμα λινούν και μέτρον καλάμινον, και αντός ίστατο εν τη πύλῃ. **4** Και ο ἀνθρωπος είπε προς εμέ, Υἱε ανθρώπου, ιδέ με τους οφθαλμούς σου και ἀκουσον με τα ὡτα σου και θέσον την καρδίαν σου επί πάντα οσα εγώ σοι δείξω διότι, διά να σοι δείξω ταύτα, εισήχθης ενταύθα: απάγειλον πάντα οσα βλέπεις προς τον οίκον Ιεραήλ. **5** Και ιδού, περιβόλος ἔξωθεν του οίκου κύκλω, και εν τη χειρί του ανθρώπου μέτρον καλάμινον εξ πηχών και μιας παλάμης και εμέτρησε το πλάτος του οικοδομήματος, ἔνα κάλαμον, και το ψύχος, ἔνα κάλαμον. **6** Τότε ἥλθε προς την πύλην την βλέπονταν κατά ανατολάς, και ανέβη τας βαθμίδας αυτής και εμέτρησε το κατώφλιον της πύλης, πλάτος ενός καλάμου, και το ανώφλιον, πλάτος ενός καλάμου. **7** Και ἔκαστον οίκημα ἡτο μακρόν ἔνα κάλαμον και πλατύ ἔνα κάλαμον και μεταξύ των οικημάτων ήσαν πέντε πήχαις και το κατώφλιον της πύλης πλησίον της στοάς της προς την πύλην την ἔσωθεν ἡτο ενός καλάμου. **8** Τότε εμέτρησε την στοάν της πύλης της ἔσωθεν και ἡτο ενός καλάμου. **9** Ἐπειτα εμέτρησε την στοάν της πύλης, οκτώ πήχαις, και τα μέτωπα αυτής, δύο πήχαις η στοά δε της πύλης ἡτο ἔσωθεν. **10** Και τα οικήματα της πύλης προς ανατολάς ήσαν τρία εντεύθεν και τρία εκείθεν και τα τρία ενός μέτρου, και τα μέτωπα είχον εν μέτρον, εντεύθεν και εκείθεν. **11** Και εμέτρησε το πλάτος της εισόδου της πύλης, δέκα πήχαις, και το μήκος της πύλης, δεκατρεῖς πήχαις. **12** Ἡτο δε ἐμπροσθεν των οικημάτων διάστημα μία πήχη εντεύθεν και διάστημα μία πήχη εκείθεν και τα οικήματα ήσαν εξ πηχών εντεύθεν και εξ πηχών εκείθεν. **13** Ἐπειτα εμέτρησε την πύλην από της στέγης του ενός οικήματος μέχρι της στέγης του ἄλλου το πλάτος ἡτο εικοσιπέντε πηχών και θύρα απέναντι θύρας. **14** Και ἔκαμε τα μέτωπα εξήκοντα πηχών μέχρι του μετώπου της αυλής κύκλω κύκλω του πυλώνος. **15** Και από του προσώπου της πύλης της εισόδου ἔως του προσώπου της στοάς της εσωτέρας πύλης ήσαν πεντήκοντα πήχαι. **16** Και ήσαν παράθυρα αδιόρατα εις τα οικήματα και εις τα μέτωπα αυτών ἔσωθεν της πύλης κύκλω κύκλω, και ωσαύτως εις τας στοάς ήσαν παράθυρα και ἔσωθεν κύκλω κύκλω, εφ' εκάστου δε μετωπον φοίνικες. **17** Και με ἐφέρεν εις την εξωτέρων αυλήν και ιδού, θάλαμοι και λιθόστρωτων κατεσκευασμένον εν τη αυλή κύκλω κύκλω τριάκοντα θάλαμοι επί του λιθόστρωτου. **18** Και το λιθόστρωτον το επί τα πλάγια των πυλών, κατά το μήκος των πυλών, ἡτο το κατώτερον λιθόστρωτον. **19** Και εμέτρησε το πλάτος από του προσώπου της κατωτέρας πύλης μέχρι του προσώπου της εσωτέρας αυλής ἔξωθεν, εκατόν πήχαις προς ανατολάς και προς βορράν. **20** Και την πύλην της εσωτέρας αυλής την βλέπονταν προς βορράν εμέτρησε, το μήκος αυτής και το πλάτος αυτής. **21** Και τα οικήματα αυτής ήσαν τρία εντεύθεν και τρία εκείθεν, και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής ήσαν κατά το μέτρον της πρώτης πύλης, το μήκος αυτής πεντήκοντα πηχών και το πλάτος αυτής εικοσιπέντε πηχών. **22** Και τα παράθυρα αυτών και τα τόξα αυτών και οι φοίνικες αυτών ήσαν κατά το μέτρον της πύλης της βλεπούσης προς ανατολάς και ανέβαινον προς αυτήν δι' επτά βαθμίδων και τα τόξα αυτής ήσαν ἐμπροσθεν αυτών. **23** Και η πύλη της εσωτέρας αυλής ἡτο απέναντι της πύλης της προς βορράν και προς ανατολάς και εμέτρησεν από πύλης εις πύλην, εκατόν πήχαις. **24** Και με ἐφέρε προς νότον, και ιδού,

πύλη βλέπουσα προς νότον· και εμέτρησε τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής, κατά τα αυτά μέτρα. **25** Και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω, ως τα παράθυρα εκείνα: το μήκος πεντήκοντα πηχών και το πλάτος εικοσιπέντε πηχών. **26** Και η ανάβασις αυτής ἡτο επτά βαθμίδες και τα τόξα αυτής ήσαν ἐμπροσθεν αυτών· και είχε φοίνικας, ἔνα εντεύθεν και ἔνα εκείθεν, επί των μετώπων αυτής. **27** Και ἡτο πύλη εις την εσωτέραν αυλήν προς νότον· και εμέτρησεν από πόλης εις πόλην, προς νότον, εκατόν πήχαις. **28** Και με ἐφέρεν εις την εσωτέραν αυλήν διά της νοτίου πύλης· και εμέτρησε την νότιον πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **29** Και τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω πεντήκοντα πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **30** Και τα τόξα κύκλω κύκλω ήσαν εικοσιπέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος. **31** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **32** Και με ἐφέρεν εις την εσωτέραν πύλην προς ανατολάς, και εμέτρησε την πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **33** Και τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής ήσαν κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω, πεντήκοντα πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **34** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **35** Και με ἐφέρεν εις την βόρειον πύλην και εμέτρησεν αυτήν κατά τα αυτά μέτρα: **36** τα οικήματα αυτής, τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής και τα παράθυρα αυτής κύκλω κύκλω το μήκος πεντήκοντα πηχών και το πλάτος εικοσιπέντε πηχών. **37** Και τα μέτωπα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **38** Και οι θάλαμοι και αι εἰσόδοι αυτής ήσαν πλησίον των μετώπων των πυλών, ὅπου ἐπλυνον το ολοκαύτωμα. **39** Και εν τη στοά της πύλης ήσαν δύο τράπεζαι εντεύθεν και δύο τράπεζαι εκείθεν, διά να σφάζωσιν επ' αυτών το ολοκαύτωμα και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν. **40** Και εις το ἔξω πλάγιον, καθώς ανέβαινε τις προς την είσοδον της βορείου πύλης, ήσαν δύο τράπεζαι, και εις το ἄλλο πλάγιον, το προς την στοά της πύλης, δύο τράπεζαι. **41** Τέσσαρες τράπεζαι ήσαν εντεύθεν και τέσσαρες τράπεζαι εκείθεν παρά τα πλάγια της πύλης οκτώ τράπεζαι, εφ' ον έσφαζον τη θύματα. **42** Και τέσσαρες τράπεζαι του ολοκαύτωμας ήσαν εκ λίθου πελεκητόν, μιας πήχης και ημίσεος το μήκος και μιας πήχης και ημίσεος το πλάτος και μιας πήχης το ψύχος· και επ' αυτών ἐθετον τα εργαλεία, δι' ον έσφαζον το ολοκαύτωμα και την θυσίαν. **43** Και ἔσωθεν ήσαν ἀγκιστρά, μιας παλάμης το πλάτος, προσηλωμένα κύκλω κύκλω επί δε των τραπεζών ἐθετον το κρέας των προσφορών. **44** Και ἔξωθεν της πύλης της εσωτέρας ήσαν οι θάλαμοι των μουσικών, εν τη εσωτέρα αυλή τη επί τα πλάγια της βορείου πύλης· και τα πρόσωπα αυτών ήσαν προς νότον, εν επί το πλάγιον της ανατολικής πύλης βλέποντας προς βορράν. **45** Και επε προς εμέ, Ο θάλαμος ούτος ο βλέπων προς νότον είναι διά τους ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του οίκου, **46** ο δε θάλαμος ο βλέπων προς βορράν είναι διά τους ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του θυσιαστήριου· ούτοι είναι οι ιεροί Σαδώκ, μεταξύ των ιιών Λευτή, οίτινες προσέρχονται εις τον Κύριον, διά να λειτουργώσιν εις αυτόν. **47** Και εμέτρησε

την αυλήν, μήκος εκατόν πηχών και πλάτος εκατόν πηχών, εις τετράγωνον· καὶ τὸ θυσιαστήριον ἣτο ἐμπροσθεν του οίκου. **48** Καὶ με ἔφερεν εἰς την στοάν του οίκου και εἱέτησεν ἑκαστον μέτωπον της στοάς, πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε πηχών εκείθεν· και το πλάτος της πύλης τριών πηχών εντεύθεν και τριών πηχών εκείθεν. **49** το μήκος της στοάς ἣτο είκοσι πηχών και το πλάτος ἔνδεκα πηχών· και με ἔφερε διά των βαθμίδων, δι' ὧν ανέβαινον εις αυτήν· και ἡσαν στύλοι παρά τα μέτωπα, εις εντεύθεν και εις εκείθεν.

41 Ἐπειτα με ἔφερεν εις τον ναόν και εμέτρησε τα μέτωπα, εξ πήχας το πλάτος εντεύθεν και εξ πήχας το πλάτος εκείθεν, το πλάτος της σκηνῆς. **2** Και το πλάτος της εισόδου ἣτο δέκα πηχών· και τα πλευρά της θύρας πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε πηχών εκείθεν· και εμέτρησε το μήκος αυτού, τεσσαράκοντα πήχας, και το πλάτος είκοσι πήχας. **3** Και εισήλθεν εις το εσώτερον και εμέτρησε το μέτωπον της θύρας, δύο πήχας, και την θύραν, εξ πήχας, και το πλάτος της θύρας, επτά πήχας. **4** Ἐπειτα εμέτρησε το μήκος τούτου, είκοσι πήχας, και το πλάτος είκοσι πήχας, ἐμπροσθεν του ναού· και είπε προς εμέ, τούτο είναι το ἄγιον των αγίων. **5** Και εμέτρησε τον τοίχον του οίκου, εξ πήχας· και το πλάτος εκάστου των εις τα πλάγια οικημάτων, τέσσαρας πήχας, κύκλῳ κύκλῳ του οίκου κύκλῳ. **6** Και τα πλάγια οικήματα ἡσαν ανά τρία, οίκημα επί οικήματος, και τριάκοντα κατά τάξιν· και εισεχώρουν εις τον τοίχον του ναού, εκτισμένον κύκλῳ κύκλῳ διά τα πλάγια οικήματα, διά να κρατώνται στερεά, χωρίς να επιστηρίζωνται ὅμως επί τον τοίχον του οίκου. **7** Και ο οίκος επλατύνετο, και ἣτο κλίμαξ ελικοειδής αναβαίνουσα εις τα πλάγια οικημάτα· διότι η ελικοειδής κλίμαξ του οίκου ανέβαινε προς τα ἀνω κύκλῳ κύκλῳ του οίκου· ὅθεν ο οίκος εγίνετο πλατύτερος προς τα ἀνω, και ούτως ήντανεν από τον κατώτατον πατώματος ὕψος του ανωτάτου διά των μέσων. **8** Και είδον το ὕψος του οίκου κύκλῳ κύκλῳ· τα θεμέλια των πλαγίων οικημάτων ἡσαν εις ολόκληρος κάλαμος εξ πηχών διάστημα. **9** Το πλάτος του τοίχου διά τα ἔξωθεν πλάγια οικήματα ἣτο πέντε πηχών· και το εναπολειφθέν κενόν ἣτο ο τόπος των ἔσωθεν πλαγίων οικημάτων. **10** Και μεταξύ των θαλάμων ἣτο διάστημα είκοσι πηχών κύκλῳ κύκλῳ, περί τον οίκον. **11** Και αι θύραι των πλαγίων οικημάτων ἡσαν προς το μέρος το εναπολειφθέν μία θύρα προς βορράν και μία θύρα προς νότον· και το πλάτος του εναπολειφθέντος μέρους ἣτο πέντε πηχών κύκλῳ κύκλῳ. **12** Ή δε οικοδομή η κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους, προς το δυτικόν πλάγιον, ἣτο εβδομήκοντα πηχών το πλάτος και ο τοίχος της οικοδομής, πέντε πηχών το πάχος κύκλῳ κύκλῳ· το δε μήκος αυτής ενενήκοντα πηχών. **13** Και εμέτρησε τον τοίχον, εξ εκατόν πηχών το μήκος και το κεχωρισμένον μέρος και την οικοδομήν και τους τοίχους αυτής, εκατόν πηχών το μήκος· **14** και το πλάτος του προσώπου του οίκου και του κεχωρισμένου μέρους προς ανατολάς, εκατόν πηχών. **15** Και εμέτρησε το μήκος της οικοδομής της κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους όπισθεν αυτού, και τας στοάς αυτού εντεύθεν και εκείθεν, εκατόν πηχών, και τον ενδότερον ναόν και τα πρόθυρα της αυλής· **16** τους παραστάτας της θύρας και τα αόρατα παράθυρα και τας στοάς κύκλῳ κατά τα τρία αυτών πατώματα, κατά πρόσωπον της θύρας, εστρωμένα με ξύλον κύκλῳ κύκλῳ· και το ἔδαφος ἔως των παραθύρων και τα παράθυρα ἡσαν εσκεπασμένα· **17** ἔως επάνωθεν της θύρας και ἔως του εσωτέρου οίκου και ἔξωθεν και δι' ὥλου του τοίχου κύκλῳ ἔσωθεν και ἔξωθεν, κατά τα μέτρα. **18**

Και ἣτο ειργασμένον με χερούβειμ και με φοίνικας, ὡστε φοίνιξ ἣτο μεταξύ χερούβ και χερούβ, και ἑκαστον χερούβ είχε δύο πρόσωπα· **19** και πρόσωπον ανθρώπου προς τον φοίνικα εντεύθεν και πρόσωπον λέοντος προς τον φοίνικα εκείθεν· ούτως ἣτο ειργασμένον δι' ὥλου του οίκου κύκλῳ κύκλῳ. **20** Από του εδάφους ἔως επάνωθεν της θύρας ἡσαν ειργασμένα χερούβειμ και φοίνικες και εις τον τοίχον του ναού. **21** Οι παραστάται του ναού ἡσαν τετράγωνοι και το πρόσωπον του αγιαστήριου, η θέα του ενός ως η θέα του ἄλλου. **22** Το ξύλινον θυσιαστήριον ἣτο τριών πηχών το ὑψός, το δε μήκος αυτού δύο πηχών· και τα κέρατα αυτού και το μήκος αυτού και οι τοίχοι αυτού ἡσαν εκ ξύλου· και είπε προς εμέ, Αὕτη είναι η τράπεζα η ενώπιον του Κυρίου. **23** Και ο ναός και το αγιαστήριον είχον δύο θυρώματα. **24** Και τα θυρώματα είχον δύο φύλλα ἑκαστον, δύο στρεφόμενα φύλλα· δύο εις τον θύρωμα και δύο φύλλα εις το ἄλλο. **25** Και ἡσαν ειργασμένα επ' αυτών, επί των θυρωμάτων του ναού, χερούβειμ και φοίνικες, καθώς ἡσαν ειργασμένα επί των τοίχων· και ἡσαν δοκοί ξύλιναι επί το πρόσωπον της στοάς ἔξωθεν. **26** Και ἡσαν παράθυρα αδιόρατα και φοίνικες εντεύθεν και εκείθεν εις τα πλάγια της στοάς και επί τα πλάγια οικήματα του οίκου και δοκοί ξύλιναι.

42 Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν κατά την οδόν την προς βορράν και με ἔφερεν εις τον θάλαμον τον απέναντι του κεχωρισμένου μέρους κατά τον κατά πρόσωπον της οικοδομής, προς βορράν. **2** κατά πρόσωπον του μήκους, το οποίον ἣτο εκατόν πηχών, ἣτο η βόρειος θύρα, το δε πλάτος πεντήκοντα πηχών. **3** Απέναντι των είκοσι πηχών, αίτινες ἡσαν διά την εσωτέραν αυλήν, και απέναντι του λιθοστρώτου του διά την εξωτέραν αυλήν, ἣτο στοά αντικύρ στοάς τριπλή. **4** Και κατά πρόσωπον των θαλάμων ἣτο περίπατος δέκα πηχών το πλάτος, και προς τα ἔσω οδός μιας πήχης και αι θύραι αυτών ἡσαν προς βορράν. **5** Οι δε ανώτατοι θάλαμοι ἡσαν στενώτεροι, επειδή αι κάτω στοάι και αι μεσαίαι της οικοδομής εξείχον μάλλον παρά εκείνους. **6** Διότι ούτοι ἡσαν εις τρία πατώματα, δεν είχον δύμας στύλους ως τους στύλους των αυλών· διά τούτο η οικοδομή εστενότε μάλλον παρό το κατώτατον και το μεσαίον από της γης. **7** Και ο τοίχος ο ἔξωθεν απέναντι των θαλάμων, προς την εξωτέραν αυλήν κατά πρόσωπον των θαλάμων, είχε μήκος πεντήκοντα πηχών. **8** Διότι το μήκος των θαλάμων των εν τη εξωτέρᾳ αυλή ούτοι πεντήκοντα πηχών και ιδού, κατά πρόσωπον του ναού ἡσαν εκατόν πήχαι. **9** Κάτωθεν δε των θαλάμων τούτων ἣτο η είσοδος κατά ανατολάς, καθώς υπάγει τις προς αυτούς από της αυλής της εξωτέρας. **10** Οι θάλαμοι ἡσαν εις το πάχος του τοίχου της αυλής προς ανατολάς, κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους και κατά πρόσωπον της οικοδομής. **11** Και η οδός η κατά πρόσωπον αυτών ἣτο κατά την θέαν των θαλάμων των προς βορράν· είχον ίσον μήκος με εκείνους, ίσον πλάτος με εκείνους· και πάσαι αι ἔσοδοι αυτών ἡσαν και κατά τας διατάξεις εκείνων και κατά τας θύρας εκείνων. **12** Και κατά τας θύρας των θαλάμων των προς νότον ἣτο θύρα εις την αρχήν της οδού, της οδού κατ' ευθείαν απέναντι του τοίχου προς ανατολάς, καθώς εμβαίνει τις προς αυτά. **13** Και είπε προς εμέ, Οι βόρειοι θάλαμοι και οι νότιοι θάλαμοι οι κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους, ούτοι είναι θάλαμοι ἄγιοι, ὅπου οι iερείς οι πλησιάζοντες εις τον Κύριον θέλουσι τρώγει τα αγιώτατα· εκεί θέλουσι θέτει τα αγιώτατα και την προσφοράν την εξ αλφίτων και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν, διότι ο τόπος είναι ἄγιος. **14** Όταν οι iερείς εισέρχωνται

εκεί, δεν θέλουσιν εις έξρχεσθαι από του αγίου τόπου εις την αυλήν την εξωτέραν, αλλ' εκεί θέλουσιν αποθέτει τα ενδύματα αυτών, με τα οποία λειτουργούσι, διότι είναι άγιας και θέλουσιν ενδύσθατι αλλα ενδύματα, και τότε θέλουσιν πλησιάζει εις ό, τι είναι του λαού. **15** Αφού δε ετελείωσε τα μέτρα του έσωθεν οίκου, με εξήγαγε προς την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς και εμέτρησεν αυτόν κύκλων κύκλω. **16** Εμέτρησε την ανατολικήν πλευράν με το καλάμινον μέτρον, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον κύκλω. **17** Εμέτρησε την βόρειον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον κύκλω. **18** Εμέτρησε την νότιον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον. **19** Εστράφη ἐπειτα προς την δυτικήν πλευράν και εμέτρησε πεντακοσίους καλάμους με το καλάμινον μέτρον. **20** Εμέτρησεν αυτόν κατά τας τέσσαρας πλευράς είχε τοίχον κύκλων κύκλω, πεντακοσίων καλάμων το μήκος και πεντακοσίων το πλάτος, διά να κάμνη χώρισμα μεταξύ του αγίου και του βεβήλου τόπου.

43 Και με ἔφερεν εις την πύλην, την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς. **2** Και ιδού, η δόξα του Θεού του Ισραήλ ἤρχετο από της οδού της ανατολής και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών· και η γη ἐλαμπεν από της δόξης αυτού. **3** Και η θέα την οποίαν είδον ἥτο κατά την θέαν, κατά την θέαν την οποίαν είδον, ὅτε ἤλθον να χαλάσω την πόλιν· και αι θέαι ήσαν κατά την θέαν, την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ· και ἐπεσον επί πρόσωπόν μου. **4** Και η δόξα του Κυρίου εισήλθεν εις τον οίκον διά της οδού της πύλης της βλεπούσης κατά ανατολάς. **5** Και με εσήκωσε το πνεύμα και με ἔφερεν εις την αυλήν την εσωτέραν· και ιδού, ο οίκος ἥτο πλήρης της δόξης του Κυρίου. **6** Και ἤκουσα φωνήν λαλούντος προς εμέ εκ του οίκου· και ο ὀνθρωπος ἰστατο πλησίον μου. **7** Και είπε προς εμέ, Υἱέ ἀνθρώπου, τον τόπον του θρόνου μου και τον τόπον του ἵχνους των ποδών μου, ὃντο θέλω κατοικεῖ εν μέσω των ιών Ισραήλ εις τον αιώνα, και το ὄνομα μου το ἄγιον, δεν θέλει πλέον βεβηλώσει ο οίκος Ισραήλ, ούτε αυτοί ούτε οι βασιλείς αυτών, με τας πορνείας αυτών ουδέ με τα πτώματα των βασιλέων αυτών ουδέ με τους ψυγλούς αυτών τόπους. **8** Θέτοντες τα κατώφλια αυτών πλησίον των κατωφλίων μου και τους παραστάτας αυτών πλησίον των παραστατών μου, ὡστε δεν ἥτο παρά ο τοίχος μεταξύ εμού και αυτών, εβεβήλουν ούτω το ὄνομά μου το ἄγιον με τα βδελύγματα αυτών, τα οποία ἐπραττον· διά τούτο ηνάλωσα αυτούς εν τω θυμῷ μου. **9** Τώρα ας απομακρύνωσιν απ' εμού τας πορνείας αυτών και τα πτώματα των βασιλέων αυτών, και θέλω κατοικεί εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. **10** Συ, υἱέ ανθρώπου, δείξον τον οίκον τούτον εις τον οίκον Ισραήλ, διά να εντραπώσι διά τας ανομίας αυτών· και ας μετρήσωσι το σχέδιον. **11** Και εάν εντραπώσι διά πάντα ὄσα ἐπράξαν, δείξον εις αυτούς την μορφήν του οίκου και την διάταξιν αυτού και τας εξόδους αυτού και τας εισόδους αυτού και πάσαν την μορφήν αυτού και πάσας τας διατάξεις αυτού και πάσαν την μορφήν αυτού και πάντα τον νόμον αυτού, και διάγραψον αυτόν ενώπιον αυτών, διά να φυλάξωσιν ὅλην την μορφήν αυτού και πάσας τας διατάξεις αυτού και να εκτελώσιν αυτάς. **12** Ούτος είναι ο νόμος του οίκου· επί της κορυφής του ὄρους, όλον το δρίον αυτού κύκλων κύκλω θέλει είσθαι αγιώτατον. Ιδού, ούτος είναι ο νόμος του οίκου. **13** Και ταύτα είναι τα μέτρα του θυσιαστηρίου εις πήχης η πήχη είναι μία πήχη κοινή και παλάμη· το μεν κοιλωμα αυτού θέλει είσθαι μία πήχη και το πλάτος μία πήχη, το δε γείσωμα αυτού εις τα χείλη αυτού

κύκλω μία σπιθαμή· και τούτο θέλει είσθαι το ανώτερον μέρος του θυσιαστηρίου. **14** Από δε του κοιλώματος του προς την γην ἔως της κατωτέρας οφρύος θέλει είσθαι δύο πήχαι και το πλάτος μία πήχη· και από της οφρύος της μικροτέρας ἔως της οφρύος της μεγαλητέρας, τέσσαρες πήχαι, και το πλάτος μία πήχη. **15** Και το θυσιαστήριον θέλει είσθαι τεσσάρων πηχών το ύψος από δε του θυσιαστηρίου και επάνω θέλουσιν είσθαι τέσσαρα κέρατα. **16** Και το θυσιαστήριον θέλει είσθαι δώδεκα πηχών το μήκος και δώδεκα το πλάτος, τετράγωνον εις τας τέσσαρας πλευράς αυτού. **17** Και η οφρύς θέλει είσθαι δεκατεσσάρων πηχών το μήκος και δεκατεσσάρων το πλάτος εις τας τέσσαρας πλευράς αυτής και το γείσωμα κύκλων αυτής μισή πήχη· και το κοίλωμα αυτής κύκλω μία πήχη· και αι βαθμίδες αυτής θέλουσι βλέπει προς ανατολάς. **18** Και είπε προς εμέ, Υἱέ, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αύται είναι αι διατάξεις του θυσιαστηρίου καθ' ηη μέραν κατασκευάσωσιν αυτό, διά να προσφέρωσιν επ' αυτού ολοκαύτωμα και να ραντίζωσιν επ' αυτό αίμα. **19** Και θέλεις δώσει εις τους ιερείς τους Λευΐτας, τους όντας εκ του σπέρματος Σαδώκ, τους πλησιάζοντάς με διά να λειτουργώσιν εις εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός, μόσχον βιός διά προσφοράν περί αμαρτίας. **20** Και θέλεις λάβει από του αίματος αυτού και βάλει επί τα τέσσαρα κέρατα αυτού και επί τας τέσσαρας γωνίας της οφρύος και επί το γείσωμα κύκλων και θέλεις καθαρίσει αυτό και κάμει εξιλέωσιν περί αυτού. **21** Και θέλεις λάβει τον μόσχον τον διά προσφοράν περί αμαρτίας, και θέλουσι καύσει αυτόν εν τω διωρισμένω τόπω του οίκου έξω του αγιαστηρίου. **22** Και την δευτέραν ημέραν θέλεις προσφέρει τράγον εξ αιγών ἀμώμων διά προσφοράν περί αμαρτίας και θέλουσι καθαρίσει το θυσιαστήριον, ως εκαθάρισαν διά του μόσχου. **23** Αφού τελείωσης καθαρίζων αυτό, θέλεις προσφέρει μόσχον βιός ἀμώμων και κριόν εκ του ποιμνίου ἀμώμων. **24** Και θέλεις προσφέρει αυτά ενώπιον του Κυρίου, και οι ιερείς θέλουσι ρίψει όλας επ' αυτά και θέλουσιν ολοκαυτώσει αυτά ολοκαύτωμα εις τον Κύριον. **25** Επτά ημέρας θέλεις ετοιμάζει καθ' εκάστην τράγον διά προσφοράν περί αμαρτίας και θέλουσιν ετοιμάζει μόσχον βιός και κριόν εκ του ποιμνίου, ἀμώμων. **26** Επτά ημέρας θέλουσι κάμει εξιλέωσιν περί του θυσιαστηρίου και καθαρίζει αυτό και αυτοί θέλουσι καθιερωθῆ. **27** Και αφού συμπληρωθώσιν αι ημέραι, από της ογδόντης ημέρας και εφεξής θέλουσι προσφέρει οι ιερείς τα ολοκαυτώματα σας επί του θυσιαστηρίου και τας ειρηνικάς προσφοράς σας· και εγώ θέλω σας δεχθή, λέγει Κύριος ο Θεός.

44 Και με ἔπεστρεψε κατά την οδόν της εξωτέρας πύλης του αγιαστηρίου της βλεπούσης κατά ανατολάς και αύτη ήτο κεκλεισμένη. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Η πύλη αυτή θέλει είσθαι κεκλεισμένη, δεν θέλει ανοιχθή, και ἀνθρωπος δεν θέλει εισέλθει δι' αυτής διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εισήλθε δι' αυτής, διά τούτο θέλει είσθαι κεκλεισμένη. **3** Αύτη θέλει είσθαι διά τον ἀρχωντα· ο ἀρχωντα, ούτος θέλει καθήσει εν αυτῇ διά να φάγη ἀρτον ενώπιον του Κυρίου θέλει εισέλθει διά της οδού της στοάς της πύλης ταύτης και διά της αυτής οδού θέλει ειξέλθει. **4** Και με ἔφερε κατά την οδόν της βορείου πύλης την οδόν της διατάξεων του οίκου του Κυρίου· και ειδόν και ιδού, ο οίκος του Κυρίου ήτο πλήρης της δόξης του Κυρίου· και ἐπεσον επί πρόσωπόν μου. **5** Και είπε Κύριος προς εμέ, Υἱέ ἀνθρώπου, πρόσεξον εν τη καρδία σου και ιδέ με τους οφθαλμούς σου και ἀκουσον με τα ώτα σου πάντα ὄσα εγώ λαλώ προς σε περί πασάν των διατάξεων του οίκου του Κυρίου και περί πάντων των νόμων αυτού· και παρατήρησον καλώς την είσοδον του οίκου, μετά

πασών των εξόδων του αγιαστηρίου. **6** Και θέλεις ειπεί προς τους απειθείς, προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Οίκος Ισραήλ, αρκέσθητε εἰς πάντα τα βδελύματα υμών, **7** δύτι εισήχατε αλλογενείς, απεριτμήτους την καρδίαν και απεριτμήτους την σάρκα, διά να ήναι εν τω αγιαστηρίῳ μου, να βεβηλώνωνται αυτό, τον οίκον μου, όταν προσφέρεται τον ἄρτον μου, το πάχος και το αἷμα, ενώ παραβαίνουσι την διαθήκην μου εξ αιτίας πάντων των βδελυγμάτων σας. **8** Και δεν εφυλάξατε σεις την φυλακήν των αγίων μου, αλλά κατεστήσατε επί του αγιαστηρίου μου φύλακας της φυλακής μου αντί υψών. **9** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ουδείς αλλογενής απερίτμητος την καρδίαν και απερίτμητος την σάρκα θέλει εισέρχεσθαι εἰς το αγιαστηρίον μου, εκ πάντων των αλλογενών των μεταξύ των υιών Ισραήλ. **10** αλλ' οι Λευΐται, οίτινες απεστάτησαν απ' εμού ότε ο Ισραήλ απεπλανάτο, αποπλανηθέντες απ' εμού κατόπιν των ειδώλων αυτών, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν αυτών. **11** Και θέλουσιν είσθαι λειτουργοί εν τω αγιαστηρίῳ μου, επιστατούντες επί των πυλών του οίκου και φυλάττοντες τον οίκον αυτού θέλουσι σφάζει εἰς τον λαόν τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας, και αυτοί θέλουνται ίστασθαι ενώπιον αυτών διά να υπηρετώσουν εἰς αυτούς. **12** Διότι υπηρέτουν εἰς αυτούς έμπροσθεν των ειδώλων αυτών και ήσαν πρόσκομμα ανομίας εἰς τον οίκον Ισραήλ διά τούτο εγώ ύψωσα την χείρα μου εναντίον αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν αυτών. **13** Και δεν θέλουσι με πλησιάζει διά να ιερατεύωσιν εἰς εμέ και δεν θέλουσι πλησιάζει εἰς ουδέν από των αγίων μου, εἰς τα ἀγία των αγίων αλλά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών και τα βδελύματα αυτών, τα οποία ἐπραξαν. **14** Και θέλω καταστῆσαι αυτούς φύλακας της φυλακής του οίκου διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτού και διά πάντα όσα θέλουσι γίνεσθαι εν αυτώ. **15** Οι δε ιερεῖς οι Λευΐται, οι νιοὶ Σαδώκ, οι φυλάξαντες την φυλακήν του αγιαστηρίου μου, ότε οι νιοὶ Ισραήλ απεπλανώντο απ' εμού, ούτοι θέλουσι με πλησιάζει διά να λειτουργώσιν εἰς εμέ, και θέλουσιν ίστασθαι ενώπιον μου διά να προσφέρωσιν εἰς εμέ το πάχος και το αἷμα, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** ούτοι θέλουσιν εισέρχεσθαι εἰς το αγιαστηρίον μου και ούτοι θέλουσι πλησιάζει εἰς την τράπεζάν μου, διά να λειτουργώσιν εἰς εμέ και θέλουσι φυλάττει την φυλακήν μου. **17** Και όταν εισέρχονται εἰς τας πύλας της εσωτέρας αυλής, θέλουσιν ενδύσθαι λινά μάτια· και δεν θέλει εἰσθαι μαλλίον επ' αυτών, ενώ λειτουργούσιν εἰς τας πύλας της εσωτέρας αυλής και ἐνδόν. **18** Θέλουσιν ἔχει τιάρας λινάς επί τας κεφαλάς αυτών και θέλουσιν ἔχει λινά περισκελή επί τας οσφύάς αυτών δεν θέλουσι περιζώνωσθαι ουδέν προξενούν ιδρώτα. **19** Και όταν εξέρχονται εἰς την αυλήν την εξωτέραν, εἰς την αυλήν την εξωτέραν προς τον λαόν, θέλουσιν εκδύσθαι τα ενδύματα αυτών, με τα οποία ελειτούργουν, και θέτει αυτά εἰς τους αγίους θαλάμους, και θέλουσιν ενδύσθαι ἀλλὰ ενδύματα· και δεν θέλουσιν αιγάζει τον λαόν με τα ενδύματα αυτών. **20** Και δεν θέλουσι ξυρίζει τας κεφαλάς αυτών και δεν θέλουσιν αφίνει την κόμην αυτών να αυξάνηται μόνον θέλουσι κουρεύει τας κεφαλάς αυτών. **21** Και οίνον δεν θέλει πίνει ουδείς ιερεύς, όταν εισέρχηται εἰς την εσωτέραν αυλήν. **22** Και χήραν και αποβεβλημένην δεν θέλουσι λαμβάνει εἰς εαυτούς διά γυναίκας αλλά θέλουσι λαμβάνει παρθένον εκ του σπέρματος του οίκου Ισραήλ ή χήραν χηρεύουσαν ιερέως. **23** Και θέλουσι διδάσκει τον λαόν μου την διαφοράν μεταξύ αγίουν και βεβήλουν, και θέλουσι κάμνει αυτούς να διακρίνωσι μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού.

24 Και εν ταῖς αμφισβητήσεσιν ούτοι θέλουσιν ίστασθαι διά να κρίνωσι κατά τας κρίσεις μου θέλουσι κρίνει αυτάς και θέλουνται φυλάττει τα νόμιμά μου και τα διατάγματά μου εν πάσαις ταῖς εορταῖς μου· και θέλουσιν αγιάζει τα οἱστρατά μου. **25** Και δεν θέλουσιν εισέρχεσθαι εἰς νεκρόν ανθρώπον διά να μιανθώσιν· ειμῇ διά πατέρα ή διά μητέρα ή διά νιόν ή διά θυνταρέα, δι' αδελφόν ή διά αδελφήν μη υπανδρευθεῖσαν, διά τούτους θέλουσι μιαίνεσθαι. **26** Αφού δε ο μεμιασμένος καθαρισθή, θέλουσιν αριθμεῖ εἰς αυτόν επτά ημέρας. **27** Και την ημέραν, καθ' ην ιεσέρχεται εἰς το αγιαστηρίον, εἰς την αυλήν την εσωτέραν, διά να λειτουργήσῃ εν τω αγιαστηρίῳ, θέλει προσφέρει την περὶ αμαρτίας προσφοράν αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός. **28** Και τούτο θέλει είσθαι εἰς αυτούς διά κληρονομίαν· εγώ είμαι η κληρονομία αυτών· και ιδιοκτησίαν δεν θέλετε δίδει εἰς αυτούς εν τω Ισραήλ· εγώ είμαι η ιδιοκτησία αυτών. **29** Θέλουσι τρώγει την εξ αλφίτων προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν· και παν αφιέρωμα μεταξύ του Ισραήλ θέλει είσθαι αυτών. **30** Και αι απαρχαί πάντων των πρωτογενημάτων και πάσα υψουμένη προσφορά πάντων εκ παντός είδους των υψουμένων προσφορών σας θέλουσιν είσθαι των ιερέων· και την απαρχήν της ζύμης σας θέλετε δίδει εἰς τον ιερέα, διά να επαναπαύνει ευλογίαν εἰς τους οίκους σας. **31** Οι ιερεῖς δεν θέλουσι τρώγει ουδέν θνητιμάσιον ή θηριάλωτον, είτε πτηνόν είτε κτήνος.

45 Και όταν κληρόνυτε την γην εἰς κληρονομίαν, θέλετε χωρίσει μερίδα εἰς τον Κύριον, μερίδα αγίαν εκ της γῆς το μήκος θέλει είσθαι μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων και το πλάτος δέκα χιλιάδων· τούτο θέλει είσθαι ἀγίον κατά πάντα τα δρια αυτού κύκλω. **2** Εκ τούτου θέλουσιν είσθαι διά το αγιαστηρίον πεντακόσια κατά μήκος με πεντακοσίας κατά πλάτος, τετράγωνον κύκλω, και πεντήκοντα πήχαι κύκλω διά τα προάστεια αυτού. **3** Κατά τούτο λοιπὸν το μέτρον θέλεις μετρήσει μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων και πλάτος δέκα χιλιάδων, και εν τούτῳ θέλει είσθαι το αγιαστηρίον, το ἀγίον των αγίων. **4** Τούτο θέλει είσθαι εκ της γῆς, αγία μερίδα διά τους ιερείς, τους λειτουργούντας εν τω αγιαστηρίῳ, τους πλησιάζοντας διά να λειτουργώσιν εἰς τον Κύριον· και θέλει είσθαι εἰς αυτούς τόπος διά οικίας και τόπος ἀγίος διά το αγιαστηρίον. **5** Και εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους και δέκα χιλιάδας πλάτους θέλουσιν ἔχει οι Λευΐται δι' εαυτούς, οι υπηρέται του οίκου, διά ιδιοκτησίαν μετά είκοσι θαλάμων. **6** Και θέλετε δώσει διά ιδιοκτησίαν της πόλεως πέντε χιλιάδας πλάτους και εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους πλησίον της αγίας μερίδος· τούτο θέλει είσθαι δι' ἀπάντα τον οίκον Ισραήλ· **7** και διά τον ἄρχοντα θέλει είσθαι μερίς εντεύθεν και εκείθεν της αγίας μερίδος και της ιδιοκτησίας της πόλεως, κατά πρόσωπον της αγίας μερίδος και κατά πρόσωπον της ιδιοκτησίας της πόλεως, από τον δυτικού πρός δυσμάς και από τον ανατολικού πρός ανατολάς· και το μήκος θέλει είσθαι πλήσιον μιας εκάστης των μερίδων, από το δυτικού ορίου προς το ανατολικόν ορίον. **8** Εις γην θέλει είσθαι εἰς αυτόν η ιδιοκτησία, εν τω Ισραήλ· και οι ἄρχοντές μου δεν θέλουσι πλέον καταβλίσει τον λαόν μου το υπόλοιπον δε της γῆς θέλουσι δώσει εἰς τον οίκον Ισραήλ κατά τας φυλάς αυτών. **9** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αρκεί εἰς εσάς, ἄρχοντες του Ισραήλ· απομακρύνατε την βίαν και αρπαγήν και κάμνετε κρίσιν και δικαιοσύνην· σηκώσατε τας καταδυναστείας σας από τον λαόν μου, λέγει Κύριος ο Θεός, **10** Δικαίαν πλάστιγγα θέλετε ἔχει και δίκαιον εφά και δίκαιον βαθ. **11** Το εφά και το βαθ θέλουσιν είσθαι του αυτού μέτρου,

ώστε το βαθ να περιλαμβάνη το δέκατον του χομόρ και το εφά το δέκατον του χομόρ το μέτρον αυτού θέλει είσθαι κατά το χομόρ. **12** Και ο σίκλος θέλει είσθαι είκοσι γερά είκοσι σίκλοι, εικοσιπέντε σίκλοι, δεκαπέντε σίκλοι, θέλει είσθαι η μνα σας. **13** Η υψουμένη προσφορά, την οποίαν θέλετε προσφέρει, είναι αύτη: Το έκτον του εφά ενός χομόρ σίτου· και θέλετε δίδει το έκτον του εφά ενός χομόρ κριθής. **14** Περί δε του διατάγματος του ελαίου, ενός βαθ ελαίου, θέλετε προσφέρει το δέκατον του βαθ διά εν κορ, το οποίον είναι εν χομόρ εκ δέκα βάθ διότι δέκα βαθ είναι εν χομόρ. **15** Και εκ του ποιμίνου εν πρόβατον από των διακοσίων, από των παχειών βοσκών του Ισραήλ, διά προσφοράν εξ αλφίτων και διά ολοκαύτωμα και διά ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Πας ο λαός της γης θέλει δίδει ταύτην την υψουμένην προσφοράν εις τον ἄρχοντα εν τω Ισραήλ. **17** Εις δε τον ἄρχοντα ανήκει να δίδη τα ολοκαυτώματα και τας εξ αλφίτων προσφοράς και τας σπονδάς, εν ταις εορταίς και εν ταις νεομηνίαις και εν τοις σάββασι κατά πάσας τας πανηγύρεις του οίκου Ισραήλ: αυτός θέλει ετοιμάζει την περί αμαρτίας προσφοράν και την εξ αλφίτων προσφοράν και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ του οίκου Ισραήλ. **18** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Εν τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, θέλεις λαμβάνει μόσχον βοός ἀμώμον και θέλεις καθαρίζει το αγιαστήριον. **19** και ο ιερέυς θέλει λαμβάνει από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς και θέλει θέτει επὶ τοὺς παραστάτας του οίκου και επὶ τας τέσσαρας γνωνίας της οφρύος του θυσιαστήριου και επὶ τους παραστάτας της πύλης της εσωτέρας αυλής. **20** Και ούτω θέλεις κάμνει τη εβδόμη του μηνός υπέρ παντός αμαρτάνοντος εξ αγνοίας και υπέρ του απλού· ούτω θέλετε κάμνει εξιλέωσιν υπέρ του οίκου. **21** Εν τω πρώτω μηνί, τη δεκάτη τετάρτη ημέρα του μηνός, θέλει είσθαι εις εσάς το πάσχα, εορτή επτά ημερών· ἄγνυμα θέλουσι τρώγει. **22** Και κατ' εκείνην την ημέραν ο ἄρχων θέλει ετοιμάζει υπέρ εαυτού και υπέρ παντός του λαού της γης μόσχον διά προσφοράν περί αμαρτίας. **23** Και εν ταις επτά ημέραις της εορτής θέλει κάμνει ολοκαυτώματα εις τον Κύριον, επτά μόσχους και επτά κριούς αμώμους καθ' ημέραν εν ταις επτά ημέραις, και τράγον εξ αιγών καθ' ημέραν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **24** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν εξ αλφίτων ενός εφά διά τον μόσχον και ενός εφά διά τον κριόν και ενός ιν ελαίου εις το εφά. **25** Εν τω εβδόμῳ μηνί, τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του μηνός, θέλει κάμνει εν τη εορτή κατά τα αυτά επτά ημέρας, κατά την προσφοράν την περί αμαρτίας, κατά τα ολοκαυτώματα και κατά την εξ αλφίτων προσφοράν και κατά το ζήμιον.

46 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Η πύλη εσωτέρας αυλής, η βλέπουσα προς ανατολάς, θέλει είσθαι κεκλεισμένη της εξ εργασίμους ημέρας, την δε ημέραν του σαββάτου θέλει ανοίγεσθαι και την ημέραν της νεομηνίας θέλει ανοίγεσθαι. **2** Και ο ἄρχων θέλει εισέλθει διά της οδού της στοάς της πύλης της ἔξωθεν και θέλει ίστασθαι πλησίον του παραστάτου της πύλης, και οι ιερείς θέλουσιν ετοιμάζει το ολοκαύτωμα αυτού και τας ειρηνικάς προσφοράς αυτού, και αυτός θέλει προσκυνήσει επί το κατώφλιον της πύλης τότε θέλει εξέλθει· η πύλη όμως δεν θέλει κλεισθή έως εσπέρας. **3** Λαός της γης θέλει προσκυνεί ωσάντως εις την είσοδον της πύλης ταύτης ενώπιον του Κυρίου εν τοις σάββασι και εν ταῖς νεομηνίαις. **4** Το δε ολοκαύτωμα, το οποίον ο ἄρχων θέλει προσφέρει εις τον Κύριον την ημέραν του σαββάτου, θέλει είσθαι εξ αρνία

άμωμα, και κριός άμωμος. **5** Και η εξ αλφίτων προσφορά θέλει είσθαι εν εφά δι' ένα κριόν· η δε εξ αλφίτων προσφορά διά τα αρνία, δόσον προαιρείται να δώσῃ και εν ιελαίου δι' εν εφά. **6** Και την ημέραν της νεομηνίας θέλει είσθαι μόσχος βούδος άμωμος και εξ αρνία και κριός άμωμα θέλουσιν είσθαι. **7** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν εξ αλφίτων, εν εφά διά τον μόσχον και εν εφά διά τον κριόν διά δε τα αρνία, όσον είναια ικανή η χειρ αυτού· και εν ιελαίου δι' εν εφά. **8** Και όταν ο ἄρχων εισέρχηται, θέλει εισέρχεσθαι διά της οδού της στοάς της πύλης ταύτης και θέλει εξέρχεσθαι διά της οδού της αυτής. **9** Όταν όμως ο λαός της γης ἔρχηται ενώπιον του Κυρίου εν ταῖς επισήμοις εορταῖς, ο εισερχόμενος διά της οδού της βορείου πύλης διά να προσκυνήσῃ θέλει εξέρχεσθαι διά της οδού της νοτίου πύλης και ο εισερχόμενος διά της οδού της βορείου πύλης δεν θέλει επιστρέψει διά της οδού της πύλης, δι' ης εισήλθεν, αλλά θέλει εξέρχεσθαι διά της απέναντι. **10** Και ο ἄρχων εν τω μέσω αυτών εισερχομένων θέλει εισέρχεσθαι, και εξερχομένων θέλει εξέρχεσθαι. **11** Και εν ταῖς εορταῖς και εν ταῖς πανηγύρεσιν η εξ αλφίτων προσφορά θέλει είσθαι εν εφά διά τον μόσχον και εν εφά διά τον κριόν, διά δε τα αρνία, όσον προαιρείται να δώσῃ· και εν ιελαίου δι' εν εφά. **12** Όταν δε ο ἄρχων ετοιμάζῃ αυτοπροάρτεον ολοκαύτωμα ή προσφοράς ειρηνικάς αυτοπροάρτεον εις τον Κύριον, τότε θέλουσιν ανοίγει εις αυτὸν την πύλην την βλέπονταν κατά ανατολάς, και θέλει ετοιμάζει το ολοκαύτωμα αυτού και τας ειρηνικάς προσφοράς αυτού, καθώς κάμνει εν τη ημέρᾳ του σαββάτου τότε θέλει εξέρχεσθαι, και μετά την εξέλευσιν αυτού θέλουσι κλείει την πύλην. **13** Θέλεις δε ετοιμάζει καθ' ημέραν ολοκαύτωμα εις τον Κύριον εξ αρνίου ενιαυσίου αμώμου· καθ' εκάστην πρωΐαν θέλεις ετοιμάζει αυτό. **14** Και θέλεις ετοιμάζει δι' αυτό προσφοράν εξ αλφίτων καθ' εκάστην πρωΐαν, το έκτον του εφά και ἑλαίον το τρίτον του ιν, διά να αναμιγνύῃς αυτό μετά της σεμιδάλεως προσφοράν εξ αλφίτων εις τον Κύριον διά παντός κατά πρόσταγμα αιώνιον. **15** Και θέλουσιν ετοιμάζει το αρνίον και την εξ αλφίτων προσφοράν και το ἑλαιον καθ' εκάστην πρωΐαν, ολοκαύτωμα παντοτεινόν. **16** Ούτῳ λέγει Κύριος ο Θεός· Εάν ο ἄρχων δώσῃ δώρον εις τινά εκ των υιών αυτού, τούτῳ θέλει είσθαι κληρονομία αυτού των υιών αυτού είναι· ίδιοκτησία αυτών θέλει είσθαι εν κληρονομίᾳ. **17** Άλλ' εάν δώσῃ δώρον εκ της κληρονομίας αυτού εις τινά εκ των δούλων αυτού τότε θέλει είσθαι αυτού ἑώς του ἐτούς της αφέσεως· μετά τούτο θέλει επιστρέψει εις τον ἄρχοντα· διότι η κληρονομία αυτού είναι των υιών αυτού αυτών θέλει είσθαι. **18** Ο δε ἄρχων δεν θέλει λαμβάνει εκ της κληρονομίας του λαού, εκβάλλων αυτούς διά καταδυναστείας εκ της ίδιοκτησίας αυτών· εκ της ίδιοκτησίας αυτού θέλει κληροδοτήσει τους υιούς αυτού, διά να μη διασκορπίζηται ο λαός μου ἔκαστος εκ της ίδιοκτησίας αυτού. **19** Ἐπειτα με ἐφερε διά της εισόδου της εις τα πλάγια της πύλης προς τους αγίους θαλάμους των ιερέων τους βλέποντας προς βορράν· και ιδού, εκεί τόπος εις το ενδότερον προς δυσμάς. **20** Και είπε προς ειμέ, ούτος είναι ο τόπος, όπου οι ιερείς θέλουσι βράζει την περὶ ανομίας προσφοράν και την περὶ αμαρτιάς προσφοράν, όπου θέλουσι ψύνει την εξ αλφίτων προσφοράν, διά να μη εκφέρωσιν αυτά εις την αυλήν την ἐξωτέραν, διά να αγιάσωται τον λαόν. **21** Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την ἐξωτέραν και με περιέφερεν εις τας τέσσαρας γωνίας της αυλής· και ιδού, αυλή έν εκάστη γωνίᾳ της αυλής. **22** κατά τας τέσσαρας γωνίας της αυλής ήσαν

αυλαί ήνωμέναι, τεσσαράκοντα πηγών το μήκος και τριάκοντα το πλάτος αι τέσσαρες αύται γωνίαι ήσαν του αντού μέτρου. **23** Και ίτο σειρά οικοδομών κύκλω αυτών, κύκλω των τεσσάρων αυτών· και ήσαν μαγειρεία κατεσκευασμένα υποκάτω των σειρών κύκλω. **24** Και είπε προς εμέ, Ταύτα είναι τα οικήματα των μαγείρων, όπου οι υπηρέται του οίκου θέλουσι βράζει τας θυσίας του λαού.

47 Και με επέστρεψεν εις την θύραν του οίκου· και ιδού, ούτατα εξερχόμενα κάτωθεν από του κατωφλίου του οίκου προς ανατολάς διότι το μέτωπον του οίκου ήτο προς ανατολάς, και τα ίδατα κατέβαινον κάτωθεν από του δεξιού πλαγίου του οίκου, κατά το νότιον του θυσιαστηρίου. **2** Και με εξήγαγε διά της οδού της πύλης της προς βορράν και με ἔφερε κύκλω διά της ἔξαθεν οδού προς την πύλην την εξωτέραν, διά της οδού της βλεπούσης προς ανατολάς· και ίδού, τα ίδατα ἔρρεον από του δεξιού πλαγίουν. **3** Και ο ἀνθρωπος· όστις είχε το μέτρον εν τη χειρὶ αυτού, εξελθών προς ανατολάς εμέτρησε χιλίας πήχας και με διεβίβασε διά των ίδατων· τα ίδατα ήσαν ἔως των αστραγάλων. **4** Και εμέτρησε χιλίας και με διεβίβασε διά των ίδατων· τα ίδατα ήσαν ἔως των γονάτων. Πάλιν εμέτρησε χιλίας και με διεβίβασε· τα ίδατα ήσαν ἔως της οσφύος. **5** Ἐπειτα εμέτρησε χιλίας και ήτο ποταμός, τον οποίον δεν ήνωνάμην νειδαβώ, διότι τα ίδατα ήσαν υψωμένα, ίδατα κολυμβήματος, ποταμός αδιάβατος. **6** Και είπε προς εμέ, Είδες, νιέ ανθρώπου; Τότε με ἔφερε και με επέστρεψεν εις το χείλος του ποταμού. **7** Και ότε επέστρεψα, ίδού, κατά το χείλος του ποταμού δένδρα πολλά σφόδρα, εντεύθεν και εντεύθεν. **8** Και είπε προς εμέ, τα ίδατα ταύτα εξέρχονται προς την ανατολικήν γην και καταβαίνουν εις την πεδινήν και εισέρχονται εις την θάλασσαν· και δταν εκχυθώσιν εις την θάλασσαν, τα ίδατα αυτής θέλουσιν ιαθή. **9** Και παν ἐμψυχον ἔρπον, εις δασ μέρη ήθελον επέλθει ούτοι οι ποταμοί, θέλει ζῆ· και θέλει εἰσθαι εκεί πλήθος ιχθύων πολύ σφόδρα, επειδή τα ίδατα ταύτα ερχονται εκεί· διότι θέλουσιν ιαθή· και θέλουσι ζη τα πάντα, όπου ο ποταμός ἔρχεται. **10** Και οι αλιείς θέλουσιν ίστασθαι επ' αυτήν από Εν-γαδδί έως Εν-εγλαΐμ· εκεί θέλουσιν εξαπλώνει τα δίκτυα· οι ιχθύες αυτών θέλουσιν είσθαι κατά τα είδη αυτών ως οι ιχθύες της μεγάλης θαλάσσης, πολλοί σφόδρα. **11** Οι ελώδεις ὄμως τόποι αυτής και οι βατλώδεις αυτής δεν θέλουσιν ιαθή· θέλουσιν είσθαι διωρισμένοι διά ἀλας. **12** Πλησίον δε του ποταμού επί του χειλούς αυτού, εντεύθεν και εντεύθεν, θέλουσιν αυξάνεσθαι δένδρα παντός είδους διά τροφήν, των οποίων τα φύλλα δεν θέλουσι μαραίνεσθαι και ο καρπός αυτών δεν θέλει εκλείψει· νέος καρπός θέλει γεννάσθαι καθ' ἔκαστον μήνα, διότι τα ίδατα αυτού εξέρχονται από του αγιαστηρίου· και ο καρπός αυτών θέλει είσθαι διά τροφήν και το φύλλον αυτών διά iατρείαν. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ταύτα θέλουσιν είσθαι τα όρια, διά των οποίων θέλετε κληρονομήσει την γην κατά τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ· ο Ιωσήφ θέλει ἔχει δύο μερίδας. **14** Σεις δε θέλετε κληρονομήσει αυτήν, ἔκαστος καθώς ο αδελφός αυτού· περὶ της οποίας ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις τους πατέρας σας· και η γη αὐτή θέλει κληρωθή εις εσάς εις κληρονομίαν. **15** Και τούτο θέλει είσθαι το ορίον της γης προς το βόρειον πλάγιον, από της θαλάσσης της μεγάλης, κατά την οδόν της Εθλών, καθώς υπάγει τις εις Σεδάδ, **16** Αιμάθ, Βηρωθά, Σιβράϊμ, ήτις είναι αναμέσον του ορίου της Δαμασκού και του ορίου της Αιμάθ, Ασάρ-απτιχών, η πλησίον των ορίων της Αυράν. **17** Και το ορίον από της θαλάσσης θέλει είσθαι Ασάρ-ενάν, το ορίον της Δαμασκού, και

το βόρειον το κατά βορράν, και το όριον της Αιμάθ. Και τούτο είναι το βόρειον πλευρόν. **18** Το δε ανατολικόν πλευρόν θέλετε μετρήσει από Αυράν και από Δαμασκού και από Γαλαάδ και από της γης του Ισραήλ κατά τον Ιορδάνην, από του ορίου του προς την θάλασσαν την ανατολικήν. Και τούτο είναι το ανατολικόν πλευρόν. **19** Το δε μεσημβρινόν πλευρόν προς νότον, από Θαμάρ έως των ίδατων της Μεριβά Κάδης, κατά την ἔκαστην του χειμάρρου έως της μεγάλης θαλάσσης. Και τούτο είναι το νότιον πλευρόν προς μεσημβρίαν. **20** Το δε δυτικόν πλευρόν θέλει είσθαι η μεγάλη θάλασσα από του ορίου, εωσού ἔλθη τις κατέναντι της Αιμάθ. Τούτο είναι το δυτικόν πλευρόν. **21** Ούτω θέλετε διαιρέσει την γην ταύτην μεταξύ σας κατά τας φυλάς του Ισραήλ. **22** Και θέλετε κληρώσει αυτήν εις εαυτούς διά κληρονομίαν, μετά των ζένων των παροικούντων μεταξύ σας, όσοι γεννήσωσιν υιούς εν μέσω σας· και θέλουσιν είσθαι εις εσάς ως αυτόχθονες μεταξύ των υιών Ισραήλ· θέλουσιν ἔχει μεθ' υμών κληρονομίαν μεταξύ των φυλών Ισραήλ. **23** Και εις ην τινά φυλήν παροική ο ζένος, εκεί θέλετε δώσει εις αυτόν την κληρονομίαν αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

48 Ταύτα δε είναι τα ονόματα των φυλών· από του βορείου ακρου, κατά την οδόν της Εθλών, καθώς υπάγει τις εις Αιμάθ, Ασάρ-ενάν, το όριον της Δαμασκού προς βορράν, κατά το μέρος της Αιμάθ· και ταύτα είναι το ανατολικόν αυτού πλευρόν και το δυτικόν· του Δαν, εν μερίδιον. **2** Και πλησίον του ορίου του Δαν, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του Ασήρ, εν. **3** Και πλησίον του ορίου του Ασήρ, από του ανατολικού πλευρού, του Νεφθαλί, εν. **4** Και πλησίον του ορίου του Νεφθαλί, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του Μανασσή, εν. **5** Και πλησίον του ορίου του Μανασσή, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του Εφραΐμ, εν. **6** Και πλησίον του ορίου του Εφραΐμ, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του Ρούβήν, εν. **7** Και πλησίον του ορίου του Ρούβήν, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, του Ιούδα, εν. **8** Και πλησίον του ορίου του Ιούδα, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, την Κύριον, θέλει είσθαι το μερίδιον, το οποίον θέλετε αφιερώσει από εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων εις πλάτος, κατά δε το μήκος ως εν των άλλων μεριδίων, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, την Ιούδα, εν. **9** Και πλησίον του ορίου του Ιούδα, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, θέλει είσθαι το μερίδιον, το οποίον θέλετε αφιερώσει από εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων εις πλάτος, κατά δε το μήκος ως εν των άλλων μεριδίων, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, την Κύριον θέλει είσθαι το μερίδιον, το οποίον θέλετε αφιερώσει από εικοσιπέντε χιλιάδων κατά μήκος και προς δυσμάς δέκα χιλιάδων κατά πλάτος και προς εικοσιπέντε χιλιάδων κατά μήκος και το αγιαστήριον του Κυρίου θέλει είσθαι εις πλάτος, κατά δε το μήκος ως εν των άλλων μεριδίων, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, την Κύριον θέλει είσθαι το μερίδιον, το οποίον θέλετε αφιερώσει από εικοσιπέντε χιλιάδων κατά μήκος και προς δυσμάς δέκα χιλιάδων κατά πλάτος και προς εικοσιπέντε χιλιάδων κατά μήκος και το αγιαστήριον της γης θέλει είσθαι εις πλάτος, κατά δε το μήκος ως εν των άλλων μεριδίων, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, την Λευίτων. **10** Και πλησίον του ορίου της γης προς το βόρειον πλάγιον, από της θαλάσσης της μεγάλης, κατά την οδόν της Εθλών, καθώς υπάγει τις εις Σεδάδ, **11** Αιμάθ, Βηρωθά, Σιβράϊμ, ήτις είναι αναμέσον του ορίου της Δαμασκού και του ορίου της Αιμάθ, Ασάρ-απτιχών, η πλησίον των ορίων της Αυράν. **12** Και αύτη η αφιερωθείσα μερίς της γης θέλει είσθαι εις πλάτος, κατά δε το μήκος ως εν των άλλων μεριδίων, από του ανατολικού πλευρού έως του δυτικού πλευρού, την Ιούδα, εν. **13** Και πλησίον του ορίου των ιερέων της γης προς το βόρειον πλάγιον, από της θαλάσσης της μεγάλης, καθώς υπάγει τις εις Σεδάδ, **14** Αιμάθ, Βηρωθά, Σιβράϊμ, ήτις είναι αναμέσον του ορίου της Δαμασκού και του ορίου της Αιμάθ, Ασάρ-απτιχών, η πλησίον των ορίων της Αυράν. **15** Και το ορίον από της θαλάσσης θέλει είσθαι Ασάρ-ενάν, το ορίον της Δαμασκού, και

Αι δε πέντε χιλιάδες αι περισσεύουσαι εις το πλάτος απέναντι των είκοσιπέντε χιλιάδων θέλουσιν είσθαι τόπος βέβηλος διά την πόλιν, προς κατοίκησιν και διά προάστεια και η πόλις θέλει είσθαι εν μέσω αυτού. **16** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι τα μέτρα αυτής· το βόρειον πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι και το μεσημβρινόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι και κατά το ανατολικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι και το δυτικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσιαι. **17** Και τα προάστεια της πόλεως θέλουσιν είσθαι προς βορράν διακόσιαι πεντήκοντα και προς νότον διακόσιαι πεντήκοντα και προς ανατολάς διακόσιαι πεντήκοντα και προς δυσμάς διακόσιαι πεντήκοντα. **18** Και το επιλοιπον κατά μήκος το συνεχόμενον μετά της αγίας μερίδος, δέκα χιλιάδες προς ανατολάς και δέκα χιλιάδες προς δυσμάς, και θέλει συνέχεσθαι μετά της αγίας μερίδος, και τα γεννήματα αυτού θέλουσιν είσθαι διά τροφήν των υπηρετούντων την πόλιν. **19** Και οι υπηρετούντες την πόλιν θέλουσιν υπηρετεί αυτήν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ. **20** Άπαν το αφιέρωμα θέλει είσθαι εικοσιπέντε χιλιάδων μετά εικοσιπέντε χιλιάδων τετράγωνων θέλετε αφιερώσει την αγίαν μερίδα, μετά της ιδιοκτησίας της πόλεως. **21** Και το υπόλοιπον θέλει είσθαι διά τον ἄρχοντα, εντεύθεν και εντεύθεν της αγίας μερίδος, και της ιδιοκτησίας της πόλεως, απέναντι των εικοσιπέντε χιλιάδων του αφιέρωματος κατά το ανατολικόν ὄριον, και προς δυσμάς απέναντι των εικοσιπέντε χιλιάδων κατά το δυτικόν ὄριον, πλησίον των μεριδῶν του ἄρχοντος. Ούτω θέλει είσθαι αγία μερίς και το αγιαστήριον του οίκου εν μέσω αυτού. **22** Και εκ της ιδιοκτησίας των Λευίτων και εκ της ιδιοκτησίας της πόλεως, αἵτινες είναι εν μέσω του ανήκοντος εις τον ἄρχοντα, μεταξύ του ὄριου του Ιούδα και του ὄριου του Βενιαμίν, τούτο θέλει είσθαι του ἄρχοντος. **23** Περί δε των επιλοίπων φυλών, από του ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Βενιαμίν, εν μερίδιον. **24** Και πλησίον του ὄριου του Βενιαμίν, από του ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Συμεών, εν. **25** Και πλησίον του ὄριου του Συμεών, από του ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Ισσάχαρ, εν. **26** Και πλησίον του ὄριου του Ισσάχαρ, από του ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Ζαβουλών, εν. **27** Και πλησίον του ὄριου του Ζαβουλών, από του ανατολικού πλευρού ἔως του δυτικού πλευρού, του Γαδ, εν. **28** Και πλησίον του ὄριου του Γαδ κατά το μεσημβρινόν πλευρόν προς νότον, το ὄριον θέλει είσθαι από Θαμάρ ἔως των υδάτων της Μεριβά Κάδης, κατά τον χείμαρρον ἔως της μεγάλης θαλάσσης. **29** Αὕτη είναι η γη, την οποίαν θέλετε κληρώσει εις τας φυλάς του Ισραὴλ διά κληρονομίαν, και αὗται είναι αι μερίδες αυτῶν, λέγει Κύριος ο Θεός. **30** Και αὕτη είναι η ἑκατσις της πόλεως η προς βορράν, τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια μέτρα. **31** Και αι πύλαι της πόλεως θέλουσιν είσθαι κατά τα ονόματα των φυλών Ισραὴλ τρεις πύλαι προς βορράν η πύλη του Ρουβήν μία, η πύλη του Ιούδα μία, πύλη του Λευΐ μία. **32** Και κατά το ανατολικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια μέτρα· και τρεις πύλαι· και η πύλη του Ιωσήφ μία, η πύλη του Βενιαμίν μία, η πύλη του Δαν μία. **33** Και κατά το μεσημβρινόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια μέτρα, και τρεις πύλαι· η πύλη του Συμεών μία, η πύλη του Ισσάχαρ μία, η πύλη του Ζαβουλών μία. **34** Κατά το δυτικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσια· αι πύλαι αυτῶν τρεις η πύλη του Γαδ μία, η πύλη του Ασήρ μία, η πύλη του Νεφθαλί μία. **35** Η περιφέρεια

ήτο δεκαοκτώ χιλιάδων μέτρων. Και το όνομα της πόλεως απ' εκείνης της ημέρας θέλει είσθαι, Ο Κύριος εκεί.

Δανιήλ

1 Εν τω τρίτῳ ἐτεὶ τῆς βασιλείας του Ιωακείμ, βασιλέως του Ιούδα, ἡλθε Ναβουχοδονόσορος ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος εἰς Ιερουσαλήμ καὶ επολιόρκησεν αυτήν. **2** Καὶ παρέδωκε Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αυτού τοῦ Ιωακείμ, βασιλέα του Ιούδα, καὶ μέρος τῶν σκευών του οίκου του Θεού· καὶ ἔφερεν αυτά εἰς γην Σενναάρ, εἰς τὸν οἴκον του θεού αυτού· καὶ εἰσήγαγε τα σκεύη εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον του θεού αυτού. **3** Καὶ εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς τὸν Ασφενάζ τὸν αρχιευνούχον αυτού, να φέρῃ εκ τῶν νιών Ισραὴλ καὶ εκ τοῦ σπέρματος του βασιλικού καὶ εκ τῶν αρχόντων **4** νεανίσκους μη ἔχοντας μηδένα μῶμον καὶ ωραίους την ὄψιν καὶ νοήμονας εν πάσῃ σοφίᾳ καὶ ειδήμονας πάστης γνώσεως καὶ ἔχοντας φρόνησιν καὶ δυναμένους να ίστανται εν τῷ παλατίῳ του βασιλέως καὶ να διδάσκῃ αυτοὺς τα γράμματα καὶ την γλώσσαν των Χαλδαίων. **5** Καὶ διέταξεν εἰς αυτούς ο βασιλεὺς καθημερινήν μερίδαν από των βασιλικών εδεσμάτων καὶ από τον οίνον, τον οποίον αυτὸς ἐπίνε· καὶ αφού ανατραφώσι τρία ἔτη, να ίστανται μετά τὰύτα ενώπιον του βασιλέως. **6** Καὶ μεταξύ τούτων ἡσαν, εκ τῶν νιών Ιούδα, Δανιήλ, Ανανίας, Μισαήλ καὶ Αζαρίας· **7** εἰς τους οποίους ο αρχιευνούχος πέτηκεν ονόματα· καὶ τον μεν Δανιήλ ὀνόμασε Βαλτασάσαρ· τον δε Ανανίαν Σεδράχ· τον δε Μισαήλ Μισάχ· καὶ τον Αζαρίαν Αβδέ-νεγω. **8** Αλλ' ο Δανιήλ ἐβαλεν εν τῃ καρδίᾳ αυτού να μη μιανθῇ από των εδεσμάτων του βασιλέως ουδέ από του οίνου τον οποίον εκείνος ἐπίνε· διά τούτο παρεκάλεσε τον αρχιευνούχον να μη μιανθῇ. **9** Καὶ ἐκάμεν ο Θεός τον Δανιήλ να ἐνρύ χάριν καὶ ἔλεος ενώπιον του αρχιευνούχου. **10** Καὶ εἶπεν ο αρχιευνούχος πρὸς τὸν Δανιήλ, Εγώ φοβούμαι τον κύριόν μου τον βασιλέα, δότις διέταξε το φαγητόν σας καὶ το ποτόν σας, μήποτε ἴδη τα πρόσωπά σας σκυθρωπότερα παρά των νεανίσκων των συνομηλίκων σας, καὶ ενοχοποιήσῃς την κεφαλήν μου εἰς τὸν βασιλέα. **11** Καὶ εἶπεν ο Δανιήλ πρὸς τὸν Αμελσάρ, τον οποίον ο αρχιευνούχος κατέστησεν επὶ τον Δανιήλ, τον Ανανίαν, τον Μισαήλ καὶ τον Αζαρίαν, **12** Δοκίμασον, παρακαλῶ, τους δούλους σου δέκα ημέρας· καὶ ας δοθώσιν εἰς ημάς ὄσπρια να τρώγωμεν καὶ ὄδωρ να πίνωμεν. **13** ἐπειτα ας θεωρηθῶσι τα πρόσωπα ημῶν ενώπιον σου καὶ το πρόσωπον των νεανίσκων, οἵτινες τρώγουσιν από των εδεσμάτων του βασιλέως· καὶ ὅπως ἴδης, κάμε με τους δούλους σου. **14** Καὶ εισήκουσεν αυτῶν εἰς τούτο το πράγμα καὶ εδοκίμασεν αυτούς δέκα ημέρας. **15** Καὶ μετά το τέλος των δέκα ημερών τα πρόσωπα αυτῶν εφάνησαν ωραιότερα καὶ παχύτερα εἰς την σάρκα παρά πάντων των νεανίσκων, οἵτινες ἐτράγων τα εδέσματα του βασιλέως. **16** Καὶ αφίρει ο Αμελσάρ το φαγητόν αυτών καὶ τον οίνον τον οποίον ἐπρεπε να πίνωσι καὶ ἐδίδειν εἰς αυτούς ὄσπρια. **17** Καὶ εἰς τους τέσσαρας τούτους νεανίσκους ἐδώκειν ο Θεός γνώσιν καὶ σύνεσιν εἰς πάσαν μάθησιν καὶ σοφίαν, καὶ κατέστησε τον Δανιήλ νοήμονα εἰς πάσαν ὄρασιν καὶ ενύπνιον. **18** Καὶ εν τω τέλει των ημερών, ὅτε ο βασιλεὺς εἶπε να εισάξωσιν αυτούς, ο αρχιευνούχος εισήγειν αυτούς ενώπιον του Ναβουχοδονόσορος. **19** Καὶ ελάλησε μετ' αὐτῶν ο βασιλεὺς· καὶ δεν ευρέθη μεταξύ πάντων αυτῶν ὁμοιος του Δανιήλ, του Ανανία, του Μισαήλ καὶ του Αζαρία, καὶ ίστανται ενώπιον του βασιλέως. **20** Καὶ εν πάσῃ υποθέσει σοφίας καὶ νοήσεως, περὶ της οποίας ο βασιλεὺς ηρώτησεν αυτούς, εύρηκεν αυτούς δεκαπλασίας καλητέρους παρά πάντας τους μάγους καὶ επαοιδόνς, δοσι ήσαν εν παντί τω βασιλείω

αυτού. **21** Καὶ διέμενεν ο Δανιήλ ούτως ἔως του πρώτου ἑτούς Κύρου του βασιλέως.

2 Καὶ εν τῷ δευτέρῳ ἐτεὶ τῆς βασιλείας του Ναβουχοδονόσορος, ο Ναβουχοδονόσορος ενυπνιάσθη ενύπνια, καὶ εταράχθη το πνεύμα αυτού καὶ ο ὑπνος αυτού ἔφυγεν απ' αυτού. **2** Καὶ εἶπεν ο βασιλεὺς να καλέσωσι τους μάγους καὶ τους επαοιδόνς καὶ τους γόντας καὶ τους Χαλδαίους, διὰ να φανερώσωσι πρὸς τὸν βασιλέα τα ενύπνια αυτού. Ἡλθον λοιπόν καὶ εστάθησαν ἐμπροσθεν του βασιλέως. **3** Καὶ εἶπε πρὸς αυτούς ο βασιλεύς, Ενυπνιάσθην ενύπνιον καὶ το πνεύμα μου εταράχθη εἰς το να γνωρίω το ενύπνιον. **4** Καὶ ελάλησαν οι Χαλδαίοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί, λέγοντες, Βασιλεύ, ζήθι εἰς τον αιώνα· ειπε το ενύπνιον πρὸς τους δούλους σου καὶ ημεις θέλομεν φανερώσει την ερμηνείαν. **5** Ο βασιλεὺς απεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τους Χαλδαίους, το πράγμα διέφυγεν απ' εμού· εάν δεν κάμητε γνωστόν εις εμέ το ενύπνιον καὶ την ερμηνείαν αυτού, θέλετε καταμελισθῇ καὶ αι οικαὶ σας θέλουσι γείνει κοπρώνες· **6** αλλ' εάν φανερώσητε το ενύπνιον καὶ την ερμηνείαν αυτού, θέλετε λάβει παρ' εμού δύρα καὶ αφοιβᾶς καὶ τιμῆν μεγάλην το ενύπνιον λοιπόν καὶ την ερμηνείαν αυτού φανερώσατε εἰς εμέ. **7** Απεκρίθησαν εκ δευτέρου καὶ είπον, Ας είπῃ ο βασιλεὺς το ενύπνιον πρὸς τους δούλους αυτού, καὶ ημεις θέλομεν φανερώσει την ερμηνείαν αυτού. **8** Ο βασιλεὺς απεκρίθη καὶ εἶπε, Επ' αληθείας καταλαμβάνω ότι σεις θέλετε να εξαγοράζητε τον καιρόν, βλέποντες ότι διέφυγεν απ' εμού το πράγμα. **9** Αλλ' εάν δεν κάμητε γνωστόν εις εμέ το ενύπνιον, αύτη μόνη η απόφασις είναι διά σάς διότι συνεβούλευθητε να είπητε ψευδεῖς καὶ διεφθαρμένους λόγους ἐμπροσθέν μου, εωσού παρέλθη ο καιρός· είπατέ μοι λοιπόν το ενύπνιον καὶ θέλω γνωρίσει ότι δύνασθε να φανερώσητε εις εμέ καὶ την ερμηνείαν αυτού. **10** Απεκρίθησαν οι Χαλδαίοι ἐμπροσθεν του βασιλέως καὶ είπον, δεν υπάρχει ἀνθρώπος επί της γης δυνάμενος να φανερώσει το πράγμα του βασιλέως καθὼς δεν υπάρχει ουδεὶς βασιλεύς, ἀρχῶν ή διοικητῆς, σότις να ζητῇ τοιαύτα πράγματα παρά μάγουν ἢ επαοιδού ή Χαλδαίου. **11** Καὶ το πράγμα το οποίον ο βασιλεὺς ζητεῖ είναι μέγα, καὶ δεν είναι ἀλλος δυνάμενος να φανερώσῃ αυτό ἐμπροσθεν του βασιλέως, εκτός των θεών, των οποίων η κατοικία δεν είναι μετά σαρκός. **12** Διά τούτο θευμάθη ο βασιλεὺς καὶ ωργίσθη σφόδρα καὶ είπε να απολέωσι πάντας τους σοφούς της Βαβυλώνος. **13** Καὶ εξήλθεν η απόφασις καὶ οι σοφοί εθνατόνοντο· εζήτησαν δε καὶ τον Δανιήλ καὶ τους συντρόφους αυτού, διά να θανατώσωσιν αυτούς. **14** Καὶ απεκρίθη ο Δανιήλ μετά φρονήσεως καὶ σοφίας πρὸς τον Αριών τον αρχισωματοφύλακα του βασιλέως, ότις εξήλθε διά να θανατώσῃ τους σοφούς της Βαβυλώνος. **15** Καὶ απεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τον Αριών, τον άρχοντα του βασιλέως, Διά τι η βιαία αύτη απόφασις παρά του βασιλέως; Καὶ ο Αριών εφανέρωσε το πράγμα πρὸς τον Δανιήλ. **16** Καὶ εισήλθεν ο Δανιήλ καὶ παρεκάλεσε τον βασιλέα να δώσῃ καιρόν εις αυτόν καὶ ήθελε φανερώσει την ερμηνείαν πρὸς τον βασιλέα. **17** Καὶ υπήγει ο Δανιήλ εις τον οίκον αυτού καὶ εγνωστοποίησε το πράγμα πρὸς τον Ανανίαν, πρὸς τον Μισαήλ καὶ πρὸς τον Αζαρία, τους συντρόφους αυτού, **18** διά να ζητήσωσιν ἔλεος παρά του Θεού του ουρανού περὶ του μυστηρίου του, ώστε να μη απολεσθῇ ο Δανιήλ καὶ οι σύντροφοι αυτού μετά των επιλοίπων σοφών της Βαβυλώνος. **19** Καὶ το μυστήριον απεκαλύφθη πρὸς τον Δανιήλ δι' οράματος της νυκτός. Τότε ευλόγησεν ο Δανιήλ τον Θεόν του ουρανού. **20** Καὶ ελάλησεν ο Δανιήλ καὶ είπεν, Είνι το όνομα του Θεού ευλογημένον από

του αιώνος και έως του αιώνος: διότι αυτού είναι η σοφία και η δύναμις. **21** και αυτός μεταβάλλει τους καιρούς και τους χρόνους: καθαιρεί βασιλείς και καθιστά βασιλείς δίδει σοφίαν εις τους σοφούς και γνώσιν εις τους συνετούς. **22** Αυτός αποκαλύπτει τα βαθέα και τα κεκρυμένα: γνωρίζει τα εν τω σκότει και το φως κατοικεί μετ' αυτού. **23** Σε, Θεέ των πατέρων μου, ευχαριστώ και σ δοξολογώ, όστις μοι έδωκας σοφίαν και δύναμιν, και έκαμες γνωστόν εις εμέ ο, τι εδεήθημεν παρά σου. Διότι συ έκαμες γνωστήν εις ημάς του βασιλέως την υπόθεσιν. **24** Υπήγε λοιπόν ο Δανιήλ προς τον Αριώ, τον οποίον ο βασιλεύς διέταξε να απολέσῃ τους σοφούς της Βαβυλώνος υπήγε και είπε προς αυτόν ούτω: Μη απολέσῃς τους σοφούς της Βαβυλώνος είσαξόν με ενώπιον του βασιλέως και εγώ θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς τον βασιλέα. **25** Και ειοήξεν ο Αριώ μετά σπουδής τον Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και είπε προς αυτόν ούτως, Εύρηκα άνδρα εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, όστις θέλει φανερώσει την ερμηνείαν εις τον βασιλέα. **26** Απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, του οποίου το ονόμα ήτο Βαλατάσαρ, Είσαι ικανός να φανερώσῃς προς εμέ το ενύπνιον το οποίον είδον και την ερμηνείαν αυτού; **27** Απεκρίθη ο Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και είπε, Το μυστήριον, περὶ τού οποίου ο βασιλεὺς επερωτά, δεν δύνανται σοφοί, επαοίδοι, μάγοι, μάντεις, να φανερώσωσι προς τον βασιλέα: **28** αλλ' είναι Θεός εν τω ουρανώ, όστις αποκαλύπτει μυστήρια και κάμνει γνωστόν εις τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, τι μέλλει γενέσθαι εν ταῖς εσχάταις ημέραις. Το ενύπνιόν σου και αι οράσεις της κεφαλής σου επὶ τῆς κλίνης σου είναι αύται: **29** βασιλεύ, οι διαλογισμοί σου ανέβησαν εις τον νοόν σου επὶ τῆς κλίνης σου, περὶ τού τι μέλλει γενέσθαι μετά ταύτα και ο αποκαλύπτων μυστήρια έκαμε γνωστόν εις σε τι μέλλει γενέσθαι. **30** Πλην δόσον το κατ' εμέ, το μυστήριον τούτο δεν απεκαλύφθη προς εμέ διά σοφίας, την οποίαν έχω εγώ μάλλον παρά πάντας τους ζώντας, αλλά διά να φανερώθη η ερμηνεία προς τον βασιλέα και διά να γνωρίσης τους διαλογισμούς της καρδίας σου. **31** Συ, βασιλεύ, εθεώρεις και ίδού, εικών μεγάλη εξαίσιος ήτο εκείνη η εικών και υπέροχος η λάμψις αυτής, ισταμένης ενώπιον σου, και η μορφή αυτής φοβερά. **32** Η κεφαλή της εικόνος εκείνης ήτο εκ χρυσού καθόρου, το στήθος αυτής και οι βραχίονες αυτής εξ αργύρου, η κοιλιά αυτής και οι μηροί αυτής εκ χαλκού, **33** αι κνήμαις αυτής εκ σιδήρου, οι πόδες αυτής μέρος μεν εκ σιδήρου, μέρος δε εκ πηλού. **34** Εθεώρεις εωσῶν απεκόπη λίθος ἀνέν χειρών, και εκτύπησε την εικόνα επὶ τους πόδας αυτής τους εκ σιδήρου και πηλού και κατεσύντριψεν αυτούς. **35** Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, ο άργυρος και ο χρυσός κατεσύντριψθησαν ομού και ἔγειναν ως λεπτόν ἄχυρον αλωνίου θερινού και ο ἀνεμος εστήκωσεν αυτά και ουδείς τόπος ευρέθη αυτών: ο δε λίθος ο κτυπήσας την εικόνα ἔγεινεν όρος μέγα και εγέιμισεν όλην την γην. **36** Τούτο είναι το ενύπνιον: και την ερμηνείαν αυτού θέλομεν ειπεῖ ενώπιον του βασιλέως. **37** Συ, βασιλεύ, είσαι βασιλεύς βασιλέων: διότι ο Θεός του ουρανού ἐδώκεν εις σε βασιλείαν, δύναμιν και ισχύν και δόξαν. **38** Και πάντα τόπον, όπου κατοικούσιν οι υιοί των ανθρώπων, τα θηρία του αγρού και τα πετεινά του ουρανού, ἐδώκεν εις την χείρα σου και σε κατέστησε κύριον επί πάντων τούτων: συ είσαι η κεφαλή εκείνη η χρυσή. **39** Και μετά σε θέλει αναστηθή ἀλλη βασιλεία κατωτέρα σου και τρίτη ἀλλη βασιλεία εκ χαλκού, ήτις θέλει κυριεύσει επί πάσης της γης. **40** Και τετάρτη βασιλεία θέλει σταθή ισχυρά ως ο

σίδηρος: καθώς ο σίδηρος κατακόπτει και καταλεπτύνει τα πάντα μάλιστα καθώς ο σίδηρος ο συντρίβων τα πάντα, ούτω θέλει κατακόπτει και κατασυντρίβει. **41** Περί δε του ότι είδες τους πόδας και τους δακτύλους, μέρος μεν εκ πηλού κεραμέως, μέρος δε εκ σιδήρου, θέλει είσθαι βασιλεία διηρημένη πλην θέλει μένει τι εν αυτή εκ της δυνάμεως του σιδήρου, καθώς είδες τον σιδήρον αναμεμιγμένον μετά αργιλλώδων πηλού, ούτω θέλουσιν αναμικήθ διά σπέρματος ανθρώπων πλην δεν θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι ο εις μετά του άλλου, καθώς ο σίδηρος δεν μιγνύεται μετά του πηλού. **44** Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων, θέλει αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν θέλει φθαρή και η βασιλεία αυτή δεν θέλει περάσει εις άλλον λαόν: θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας ταύτας τας βασιλείας, αυτή δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας, **45** καθώς είδες ότι απεκόπη λίθος εκ του όρους ἀνέν χειρών και κατεσύντριψε τον σιδήρον, τον χαλκόν, τον πηλόν, τον άργυρον και τον χρυσόν: ο Θεός ο μέγας έκαμε γνωστόν εις τον βασιλέα ὁ, τι θέλει γείνει μετά ταύτα και αληθινόν είναι το ενύπνιον και πιστή η ερμηνεία αυτού. **46** Τότε ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν επὶ πρόσωπον και προσεκύνησε τον Δανιήλ και προσέταξε να προσφέρωσιν εις αυτόν προσφόραν και θυμιάματα. **47** Και αποκριθείς ο βασιλεύς προς τον Δανιήλ, είπεν, Επ' αληθείας, ο Θεός σας, αυτός είναι Θεός θεών και Κύριος των βασιλέων και όστις αποκαλύπτει μυστήρια: διότι ηδονήθης να αποκαλύψῃς το μυστήριον τούτο. **48** Τότε ο βασιλεύς εμεγάλυνε τον Δανιήλ και δώρα μεγάλα και πολλά ἐδώκεν εις αυτόν και κατέστησεν αυτόν κύριον επί πάσης της επαρχίας της Βαβυλώνος. **49** Και εζήτησεν ο Δανιήλ παρά τον βασιλέως και κατέστησε τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδέ-νεγύ επί τας υποθέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνος: ο δε Δανιήλ ευρίσκετο εν τη αυλή του βασιλέως.

3 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς ἔκαμε εικόνα χρυσήν, το ύψος αυτής εξήκοντα πηχών και το πλάτος αυτής εξ πηχών και ἔστησεν αυτήν εν τη πεδιάδι Λουρά, εν τη επαρχίᾳ της Βαβυλώνος. **2** Και απέτειλε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς να συνάξῃ τους σατράπας, τους διοικητάς και τους τοπάρχας, τους κριτάς, τους θησαυροφύλακας, τους συμβούλους, τους νομοδιδάσκαλους και πάντας τους ἄρχοντας των επαρχιών, διά να ἔλθωσιν εις τα εγκαίνια της εικόνος, την οποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. **3** Και οι σατράπαι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι, οι κριταί, οι θησαυροφύλακες, οι σύμβουλοι, οι νομοδιδάσκαλοι και πάντες οι ἄρχοντες των επαρχιών συνήχθησαν εις τα εγκαίνια της εικόνος, την οποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς και εστάθησαν ἐμπροσθεν της εικόνος, την οποίαν ἔστησεν ο Ναβουχοδονόσορ. **4** Και κίρυξ εβδό μεγαλοφύνων, Εις εσάς προστάττεται, λαοί, ἔθνη και γλώσσαι, **5** καθ' ην ώραν ακούσητε τον ἄχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του φαλτηρίου, της συμφωνίας και παντός ειδούς μουσικής, πεσόντες προσκυνήσατε την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς **6** καὶ όστις δεν πέσῃ και προσκυνήσῃ, την αυτήν ώραν θέλει ριφθή εις το μέσον της καμίουν του πυρός της καιομένης. **7** Διά τούτο ότε ήκουσαν πάντες οι λαοί τον ἄχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της

κιθάρας, της σαμβύκης, του φαλτηρίου και παντός είδους μουσικής, πίπτοντες πάντες οι λαοί, τα έθνη και αγλώσσαι προσεκένουν την εικόνα την χρυσήν, την οπίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. **8** Χαλδαίοι δε τινές προσήλθον τότε και διέβαλον τους Ιουδαίους **9** και είπον λέγοντες προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα. **10** Συ, βασιλεύ, εξέδωκας πρόσταγμα, πας ἀνθρωπος, ὅστις ακούστη τον ἤχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του φαλτηρίου και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να πέσῃ και να προσκυνήσῃ την εικόνα την χρυσήν: **11** και ὅστις δεν πέσῃ και προσκυνήσῃ, να ριψθῇ εἰς τὸ μέσον της καμίουν του πυρός της καιομένης. **12** Είναι ἄνδρες τινές Ιουδαίοι, τους οποίους κατέστησα επί τας υποθέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνος, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ ούτοι οι ἀνθρωποι, βασιλεύ, δεν σε εσεβάσθησαν· τους θεούς σου δεν λατρεύουσι και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἔστησας, δεν προσκυνούσι. **13** Τότε ο Ναβουχοδονόσορ μετά θυμού και οργής προσέταξε να φέρωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. Και ἐφέραν τους ἀνθρώπους τούτους ενώπιον του βασιλέως. **14** Και αποκριθείς ο Ναβουχοδονόσορ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τωντί, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, τους θεούς μου δεν λατρεύετε και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἔστησα, δεν προσκυνεῖτε; **15** τώρα λοιπὸν εάν ήσθε ἔτοιμοι, οπόταν ακούστη τον ἤχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του φαλτηρίου και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να πέσητε και να προσκυνήσητε την εικόνα την οποίαν ἔκαμα, καλώς εάν ὅμως δεν προσκυνήσητε, θέλετε ριψθῇ την αυτήν ὥραν εἰς τὸ μέσον της καμίουν του πυρός της καιομένης· και τις είναι εκείνος ο Θεός, ὅστις θέλει σας ελευθερώσει εκ των χειρών μουν; **16** Απεκρίθησαν ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ και εἴπον πρὸς τον βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ, ημεῖς δεν ἔχομεν χρείαν να σοι αποκριθώμεν περὶ του πράγματος τούτου. **17** Εάν ήναι ούτως, ο Θεός ημῶν, τον οποίον ημεῖς λατρεύομεν, είναι δυνατός να μας ελευθερώσῃ εκ της καμίουν του πυρός της καιομένης και εκ της χειρός σουν, βασιλεύ, θέλει μας ελευθερώσει. **18** Άλλα και αν ουχί, ας ήναι γνωστόν εἰς σε, βασιλεύ, ότι τους θεούς σου δεν λατρεύομεν και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν ἔστησας, δεν προσκυνούμεν. **19** Τότε ο Ναβουχοδονόσορ επλήσθη θυμού και η ὄψις του προσώπου αυτού ἡλοιώθη κατά τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδέ-νεγώ και λαλήσας προσέταξε να εικάσωσι την κάμινον επιταπλασίως μάλλον παρ' ὄσον εφαίνετο καιομένην. **20** Και προσέταξε τους δυνατώτερους ἄνδρας του στρατεύματος αυτού να δέσωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, και να ρίψωσιν αυτούς εἰς την κάμινον του πυρός την καιομένην. **21** Τότε οι ἄνδρες εκείνοι εδέθησαν μετά των σαλβαρίων αυτών, των τιαρών αυτών και των περικνημάτων αυτών και των ἄλλων ενδυμάτων αυτών και ερρίφθησαν εἰς το μέσον της καμίουν του πυρός της καιομένης. **22** Επειδή δε η προσταγὴ του βασιλέως ἥτο κατεπείγουσα και η κάμινος εξεκαύθη εἰς υπερβολήν, η φόλος του πυρός εθανάτωσε τους ἄνδρας εκείνους, οἵτινες εσήκωσαν τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. **23** Ούτοι δε οι τρεις ἄνδρες, ο Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, ἔπεσον δεμένοι εἰς το μέσον της καμίουν του πυρός της καιομένης. **24** Ο δε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς εξεπλάγη και σηκωθείς μετά σπουδῆς ελάλησε και εἶπε πρὸς τους μεγιστάνας αυτού, δεν ερρίψαμεν τρεις ἄνδρας δεδεμένους εἰς το μέσον του πυρός; οι δε απεκριθήσαν και εἴπον πρὸς τον βασιλέα, Αληθώς, βασιλεύ. **25** Και αποκριθείς εἶπεν, Ιδού, εγὼ βλέπω τέσσαρας ἄνδρας

λελυμένους, περιπατούντας εν μέσῳ του πυρός, και βλάβῃ δεν είναι εἰς αυτούς, και η ὄψις του τετάρτου είναι ομοία με Υἱόν Θεού. **26** Τότε πλησίασας ο Ναβουχοδονόσορ εἰς το στόμα της καμίουν του πυρός της καιομένης ελάλησε και εἶπε, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, δούλοι του Θεού του Υψίστου, εξέλθετε και ἐλθετε. Τότε ο Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ εξῆλθον εκ μέσου του πυρός. **27** Και συναχθέντες οι σατράπαι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι και οι μεγιστάνες του βασιλέως είδον τους ἄνδρας τούτους, ὅτι επὶ των σωμάτων αυτών το πυρ δεν ίσχυσε και θριξ της κεφαλής αυτών δεν εκάη και τα σαλβάρια αυτών δεν παρήλλαξαν ουδέ οσμή πυρός επέρασεν επ' αυτούς. **28** Τότε ελάλησεν ο Ναβουχοδονόσορ και εἶπεν, Ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, ὅστις απέστειλε τον ἄγγελον αυτού και ηλευθέρωσε τους δούλους αυτού, οἵτινες ήλπισαν επ' αυτόν και παρήκουσαν τον λόγον του βασιλέως και παρέδωκαν τα σώματα αυτών, διά να μη λατρεύσωσι μηδέ να προσκυνήσωσιν ἄλλον θεόν εκτός του Θεού αυτών. **29** Διά τούτο εκδίδω πρόσταγμα, ότι πας λαός, έθνος και γλώσσα, ήτις λαλήση κακον ἐναντίον του Θεού του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, θέλει καταμελισθή, και αι οικία αυτών θέλουσι γείνει κοπρώνες διότι ἀλλος Θεός δεν είναι δυνάμενος να ελευθερώσῃ ούτω. **30** Τότε ο βασιλεύς προεβίβασε τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ εἰς την επαρχίαν της Βαβυλώνος.

4 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, πρὸς πάντας τους λαούς, ἔθνη και γλώσσας τους κατοικούντας επὶ πάσης της γῆς Ειρήνη ας πληθυνθῇ εἰς εσάς. **2** Τα σημεία και τα θαυμάσια, τα οποία έκαμεν εἰς εμέ ο Θεός ο Υψίστος, ήρεσεν ενώπιον μου να αναγγείλω. **3** Πόσον είναι μεγάλα τα σημεία αυτού· και πόσον ισχυρά τα θαυμάσια αυτού· η βασιλεία αυτού είναι βασιλεία αιώνιος και η εξουσία αυτού εἰς γενεάν και γενεάν. **4** Εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ήμην αναπαυόμενος εν τω οίκω μου και αικαζάνων εν τω παλατίω μου. **5** Εἶδον ενύπνιον, το οποίον με κατέπληξε, και οι διαλογισμοί μου επὶ της κλίνης μου και αι οράσεις της κεφαλής μου με ετάραξαν. **6** Διά τούτο εξέδωκα πρόσταγμα να εισαχθών ενώπιον μου πάντες οι σοφοί της Βαβυλώνος, διά να φανερώσωντι εἰς εμὲ την ερμηνείαν του ενυπνίου. **7** Τότε εισήλθον οι μάγοι, οι επαοιδοί, οι Χαλδαίοι και οι μάντεις και εγώ είπα το ενύπνιον ἔμπροσθεν αυτών, αλλά δεν μοι εφανέρωσαν την ερμηνείαν αυτού. **8** Υστερον δε ἤλθεν ο Δανιήλ ενώπιον μου, τον οποίον το ὄνομα ἦτο Βαλτασάραπ κατά το ὄνομα του Θεού μου, και εἰς τον οποίον είναι το πνεύμα των αγίων θεών· και ἔμπροσθεν τούτου είπα το ενύπνιον, λέγων, **9** Βαλτασάραρ, ἀρχών των μάγων, επειδή εγνώρισα ότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοι, και ουδέν κρυπτόν είναι δύσκολον εἰς σε, επειδή τας οράσεις του ενυπνίου μου, το οποίον είδον, και την ερμηνείαν αυτού. **10** Ιδού αι οράσεις της κεφαλής μου επὶ της κλίνης μου· Ἐβλεπον και ιδού, δένδρον εν μέσω της γῆς και τού ψυχος αυτού μέγα. **11** Το δένδρον εμεγαλύνθη και ενεδυναμώθη και το ψυχος αυτού ἔφθανεν ἔως του ουρανού, και η θέα αυτού ἔως των περάτων πάσης της γῆς. **12** Τα φύλλα αυτού ἦσαν ὡραία και ο καρπός αυτού πολύς και εν αυτῷ ἥτο τροφή πάντων υπὸ την σκιάν αυτού ανεπαύοντο τα θηρία του αγρού, και εν τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν τα πετεινά του ουρανού, και εξ αυτού ετρέφετο πάσα σαρξ. **13** Εἶδον εν ταις οράσεις της κεφαλής μου επὶ της κλίνης μου και ιδού, φύλαξ και ἀγιος κατέβη εκ του ουρανού, **14** και εφώνησε μεγαλοφώνως και εἶπεν ούτω· Κόψατε το δένδρον και αποκόψατε τους κλάδους αυτού· εκτινάξατε τα φύλλα αυτού και διασκορπίσατε τον καρπόν αυτού· ας φύγωσι

τα θηρία υποκάτωθεν αυτού και τα πετεινά από των κλάδων αυτού. **15** Το στέλεχος δύμας των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και τούτο με δεσμόν τιδηρούν και χαλκούν, εν τω τρυφερώ χόρτω του αγρού και θέλει βρέχεσθαι με την δρόσον του ουρανού και η μερίς αυτού θέλει είσθαι μετά των θηρίων εν τω χόρτω της γῆς. **16** Η καρδία αυτού θέλει μεταβληθή εκ της ανθρωπίνης και θέλει δοθή εις αυτόν καρδία θηρίου· και επτά καιροί θέλουντι παρέλθει επ' αυτόν. **17** Το πράγμα τούτο είναι διά προστάγματος των φυλάκων και η υπόθεσις διά του λόγου των αγίων· ώστε να γνωρίσωσιν οι ζώντες, ότι ο 'Υψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις ὄντινα θέλει δίδει αυτήν, και το εξουθένημα των ανθρώπων καθιστά επ' αυτήν. **18** Τούτο το ενύπνιον είδον εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· και συ, Βαλτασάσαρ, επέ την ερμηνείαν αυτού· διότι πάντες οι σοφοί του βασιλείου μου δεν είναι ικανοί να φανερώσωσι προς εμέ την ερμηνείαν· συ δε είσαι ικανός διότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοι. **19** Τότε ο Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, ἔμεινεν εκστατικός ἔως μιας ὥρας, και οι διαλογισμοί αυτού ετάραπτον αυτόν. Ο βασιλεύς ελάλησε και είπε, Βαλτασάσαρ, ας μη σε τεράπτη το ενύπνιον ἡ η ερμηνεία αυτού. Ο Βαλτασάσαρ απεκρίθη και είπε, Κύριε μου, το ενύπνιον ας επέλθῃ επί τους μισουόντας σε και η ερμηνεία αυτού επί τους εχθρούς σου. **20** Το δένδρον, το οποίον είδες, το αυξηθέν και ενδυναμωθέν, του οποίου το ύψος ἐφθανεν ἔως του ουρανού και η θέα αυτού επί πάσαν την γην, **21** και τα φύλλα αυτού ἡσαν ὥραία και ο καρπός αυτού πολὺς, και τροφή πάντων ἥτο εν αυτώ, και υποκάτω αυτού κατώκουν τα θηρία του αγρού, εν δε τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν τα πετεινά του ουρανού, **22** συ είσαι το δένδρον τούτο, βασιλεύ, δότις εμεγαλύνθης και ενεδυναμώθης· και η μεγαλωσύνη σου υψώθη και ἐφθασεν ἔως του ουρανού και η εξουσία σου ἔως των περάτων της γῆς. **23** Περὶ δε του ὅτι είδεν ο βασιλεὺς φύλακα και ἀγίον καταβαίνοντα εκ του ουρανού και λέγοντα, Κόψατε το δένδρον και καταστρέψατε αυτό· μόνον το στέλεχος των ριζῶν αυτού αφήσατε εν τη γη, και τούτο με δεσμόν τιδηρούν και χαλκούν, εν τω τρυφερώ χόρτω του αγρού· και ας βρέχηται υπό της δρόσουν του ουρανού και μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι η κατοικία σου, και θέλεις τρώγει χόρτον ως οι βόες και υπό της δρόσουν του ουρανού θέλεις βρέχεσθαι· και επτά καιροί θέλουντι παρέλθει επί σε, εωσούν γνωρίσης ότι ο 'Υψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων και εις ὄντινα θέλει, διδει αυτήν. **26** Περὶ δε του ὅτι προσετάχθη να αφήσωσι το στέλεχος των ριζῶν του δένδρου· το βασιλείον σου θέλει στερεωθῆν εν σοι, αφού γνωρίσης την ουράνιον εξουσίαν. **27** Διά τούτο, βασιλεύ, ας γείνη δεκτή η συμβούλη μου προς σε, και ἑκκοφον τας αμαρτίας σου διά δικαιοσύνης και τας ανομίας σου διά οικτηριών πενήτων· ίσως και διαρκέσῃ η ευημερία σου. **28** Πάντα ταύτα ἥλθον επί τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα. **29** Εν τω τέλει δώδεκα μηνών, ενώ περιεπάτει επί του βασιλικού παλατίου της Βαβυλώνος, **30** ελάλησεν ο βασιλεύς και είπε, Δεν είναι αύτη η Βαβυλώνη η μεγάλη, την οποίαν εγώ ακοδόμησα διά καθέδραν του βασιλείου με την ισχύν της δυνάμεως μου και εις τιμήν της δόξης μου; **31** Ο λόγος ἥτο ἔτι εν τω στόματι του βασιλέως και ἔγεινε φωνή εξ ουρανού λέγουσα, Προς σε αναγέλλεται, Ναβουχοδονόσορ βασιλεύ· η

βασιλεία παρίήλθεν από σού **32** και θέλεις εκδιωχθή εκ των ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλει εἰσθαι η κατοικία σου χόρτον ως οι βόες θέλεις τρώγει, και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επί σε, εωσούν γνωρίσης ότι ο 'Υψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις ὄντινα θέλει, διδει αυτήν. **33** Εν αυτῇ τῇ ώρᾳ ο λόγος εξετελέσθη επί τον Ναβουχοδονόσορ και εξεδιώχθη ει των ανθρώπων και χόρτον ως οι βόες ἔτρωγε και υπό της δρόσουν του ουρανού το σώμα αυτού εβρέχετο, εωσούν α τρίχες αυτού ησξηνθησαν ως αετών πτερά και οι όνυχες αυτού ως ορνέων. **34** Και εν τέλει των ημερών, εγώ ο Ναβουχοδονόσορ εστήκωσα τους οφθαλμούς μου προς τον ουρανόν και αι φρένες μου επεστρεψαν εις εμέ και ευλόγησα τον 'Υψιστον και ήνεσα και εδόξασα τον ζώντα εις τον αιώνα, του οποίου η εξουσία είναι εξουσία αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν, **35** και πάντες οι κάτοικοι της γης λογίζονται ενώπιον αυτού ως ουδέν, και κατά την θέλησιν αυτού πράττει εις το στράτευμα του ουρανού και εις τους κατοικους της γῆς, και δεν υπάρχει ο εμποδίζων την χείρα αυτού ή ο λέγων προς αυτόν, Τι έκαμες; **36** Εν τω αυτώ καιρώ αι φρένες μου επεστρεψαν εις εμέ· και προς δόξαν της βασιλείας μου επανήλθεν εις εμέ· λη λαμπρότης μου και η μορφή μου και οι αυλικοί μου και οι μεγιστάνες μου με εζήτουν, και εστερεώθην εν τη βασιλεία μου και μεγαλειότης περισσοτέρα προσετέθη εις εμέ. **37** Τώρα εγώ ο Ναβουχοδονόσορ αινών και υπερυψώ και δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, διότι πάντα τα έργα αυτού είναι αλήθεια και αι οδοί αυτού κρίσις, και τους περιπατούντας εν τη υπερηφανία δύναται να ταπεινώσῃ.

5 Βαλτάσαρ ο βασιλεύς ἔκαμε συμπόσιον μέγα εις χιλίους εκ των μεγιστάνων αυτού και ἔπινεν οίνον ενώπιον των χιλίων. **2** Και εν τη γένεσι του οίνου προσέταξεν ο Βαλτάσαρ να φέρωσι τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ αυτού αφήρεσεν εκ του ναού του ει λευσαλήμ, διά να πίωσιν εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακάι αυτού. **3** Και εφέρθησαν τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία αφηρέθησαν εκ του ναού του οίκου του Θεού του ει λευσαλήμ και ἔπινον εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακάι αυτού. **4** Επίνον οίνον και ήνεσαν τους θεούς τους χρυσούς και αργυρούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους. **5** Εν αυτῇ τῇ ώρᾳ εξήλθον δάκτυλοι χειρός ανθρώπου και ἔγραφαν κατέναντι της λυχνίας επί το κονίαμα του τοίχου του παλατίου του βασιλέως· και ο βασιλεύς ἔβλεπε την παλάμην της χειρός, ἔτις έγραφε. **6** Τότε η όψις του βασιλέως ηλοιώθη και οι διαλογισμοί αυτού συνετάραπτον αυτόν, ώστε οι σύνδεσμοι της οσφύος αυτού διελύνοντο και τα γόνατα αυτού συνεκρούντο. **7** Και ειβόησεν ο βασιλεύς μεγαλοφώνως να εισάξωσι τους επαοιδούς, τους χαλδαίους και τους μάντεις. Τότε ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τους σοφούς της Βαβυλώνος, Όστις αναγνώση την γραφήν ταύτην και μοι δείξη την ερμηνείαν αυτής, θέλει ενδυθή πορφύραν, και η ἀλυσος η χρυσή θέλει τεθή περί τον τράχηλον αυτού και θέλει είσθαι ο τρίτος ἄρχων του βασιλείου. **8** Τότε εισήλθον πάντες οι σοφοί του βασιλέως πλην δεν ιδύνατο να αναγνώσωσι την γραφήν ουδέ την ερμηνείαν αυτής να φανερώσωσι προς τον βασιλέα. **9** Και ο βασιλεύς Βαλτάσαρ εταράχθη μεγάλως και ηλοιώθη ει αυτών η όψις αυτού και οι μεγιστάνες αυτού συνεταράχθησαν. **10** Η βασιλίσσα εκ των λόγων του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού εισήλθεν εις τον οίκον του συμποσίου· και ελάλησεν η βασιλίσσα και είπε,

Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα· μη σε ταράττωσιν οι διαλογισμοί σου και η όψις σου ας μη αλλοιούται. **11** Υπάρχει άνθρωπος εν τω βασιλείω σου, εις τον οποίον είναι το πνεύμα των αγίων θεών· και εν ταῖς ημέραις του πατρός σου φως και σύνεσις και σοφία, ως η σοφία των θεών, ευρέθησαν εν αυτῷ, τον οποίον ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου, ο βασιλεὺς ο πατήρ σου, κατέστησεν ἀρχοντα των μάγων, των επασιδών, των Χαλδαίων και των μάντεων. **12** Διότι πνεύμα ἔξοχον και γνώσις και σύνεσις, ερμηνεία ευνπνίων και εξήγησης αινιγμάτων και λύσις αποριών, ευρέθησαν εν αυτῷ τω Δανιήλ, τον οποίον ο βασιλεὺς μετωνόμασε Βαλτασάρ· τώρα λοιπόν ας προσκληθῇ ο Δανιήλ, και θέλει δεῖξει την ερμηνείαν. **13** Τότε εισήχθη ο Δανιήλ ἐμπροσθεν του βασιλέως. Και ο βασιλεὺς ελάλησε και εἶπε προς τον Δανιήλ, Συ είσαι ο Δανιήλ εκείνος, ὃστις είσαι εκ των ιιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, τους οποίους ἔφερεν εκ της Ιουδαίας ο βασιλεὺς ο πατήρ μου; **14** Ἡκουσα τωόντι περί σου, ότι το πνεύμα των θεών είναι εν σοι και φως και σύνεσις και σοφία ἔξοχος ευρέθησαν εν σοι. **15** Και τώρα εισήλθον ἐμπροσθέν μου οι σοφοί και οι επασιδοί, διά να αναγνώσωσι την γραφήν ταύτην και να φανερώσωσιν εἰς ἡμέ την ερμηνείαν αυτῆς, πλην δεν ηδυνήθησαν να δεῖξωσι του πράγματος την ερμηνείαν. **16** Και εγώ ἡκουσα περὶ σου, οτι δύνασαι να ερμηνεύῃς και να λύῃς απορίας· τώρα λοιπόν, εάν δυνηθῆς να αναγνώσῃς την γραφήν και να φανερώσης προς ἐμέ την ερμηνείαν αυτής θέλεις ενδυθή πορφύραν και η ἀλυσος η χρυσή θέλει τεθή περὶ τον τράχηλον σου και θέλεις εἰσθαι ο τρίτος ἄρχων του βασιλείου. **17** Τότε ο Δανιήλ απεκρίθη και εἶπεν ἐμπροσθεν του βασιλέως, Τα δώρα σου ας ἔναι εν σοι και δος εἰς ἄλλον τας αιμοιβάς σουν εγώ δε θέλω αναγνώσει την γραφήν εις τον βασιλέα και θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς αυτόν. **18** Βασιλεύ, ο Θεός ο ύψιστος ἔδωκεν εις τον Ναβουχοδονόσορ τον πατέρα σου βασιλείαν και μεγαλειότητα και δόξαν και τιμήν. **19** Και διά την μεγαλειότητα, την οποίαν ἔδωκεν εις αυτόν, πάντες οι λαοί, ἔθνη και γλώσσαι ἑτρεμον και εφοβιόντο ἐμπροσθεν αυτού ὄντινα ἡθελεν εφόνευε και ὄντινα ἡθελεν εφύλαττε ζώντα και ὄντινα ἡθελεν ὑψωνε και ὄντινα ἡθελεν εταπείνονεν. **20** αλλ' ὅτε η καρδία αυτού ἐπήρθη και ο νόος αυτού εκληρονόθη εν τη υπερηφανία, κατεβιβάσθη ἀπὸ του βασιλικού θρόνου αυτού και αφηρέθη η δόξα αυτού ἀπ' αυτοῦ. **21** και εξεδιώχθη εκ των ιιών των ανθρώπων, και η καρδία αυτοῦ ἔγινεν ως των θηρίων και η κατοικία αυτοῦ ἦτο μετά των αγρίων ὄνων· με χόρτον ως οι βόες ἐτρέφετο και το σώμα αυτού εβρέχετο υπὸ τῆς δρόσου του ουρανού· εωσούν εγνώρισεν ότι ο Θεός ο ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων και ὄντινα θέλει, στήνει επ' αυτήν. **22** Και συ ο νιός αυτού, ο Βαλτάσαρ, δεν εταπείνωσας την καρδίαν σου, ενώ εγνώριζες πάντα ταύτη· **23** αλλ' υψώθης εναντίον του Κυρίου του ουρανού· και τα σκέυη του οίκου αυτού ἔφεραν ἐμπροσθεν σου, και επίνετε οίνον εξ αυτών και συ και οι μεγιστάνες σου, αι γυναίκες σου και αι παλλακάι σου· και εδοξολόγησας τους θεούς τους αργυρούς και τους χρυσούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους, οίτινες δεν βλέπουσιν οιδέ ακούσουσιν οιδέ νοούσι· τον δε θεόν, εις του οποίου την χειρα είναι η πνοή σου και εις την εξουσίαν αυτού πάσαι αι οδοί σου, δεν εδόξασας. **24** Διά τούτο εστάλη ἀπ' ἐμπροσθεν αυτού η παλάμη της χειρός και ενεχαράχθη η γραφή αύτη. **25** Και αύτη είναι η γραφή ἡτις ενεχαράχθη· Μενέ, Μενέ, Θεκέλ, Ο ωραίος στον ιιόν. **26** Αύτη είναι η ερμηνεία του πράγματος· Μενέ, εμέτρησεν ο Θεός την βασιλείαν σου και

ετελείωσεν αυτήν· **27** Θεκέλ, εζυγίσθης εν τη πλάστιγι και ευρέθης ελλιπής· **28** Φερές, διηρέθη η βασιλεία σου και εδόθη εις τους Μήδους και Πέρσας, **29** Τότε προσέταξεν ο Βαλτάσαρ και ενέδυσαν τον Δανιήλ την πορφύραν, και περιέθηκαν την ἀλυσον την χρυσήν περὶ τον τράχηλον αυτού, και διεκήρυξαν περὶ αυτού, να ἔναι ο τρίτος ἄρχων του βασιλείου. **30** Την αυτήν νίκην εφονεύθη ο Βαλτάσαρ ο βασιλεὺς των Χαλδαίων. **31** Και Δαρείος ο Μήδος ἐλαβε την βασιλείαν, ων περίπου ετών εξήκοντα δύο.

6 Αρεστόν εφάνη εις τον Δαρείον να καταστήσῃ επὶ του βασιλείου εκατόν είκοσι σατράπας, διά να ἔναι εφ' όλου του βασιλείου· **2** και επ' αυτούς τρεις προέδρους, εις των οποίων ίτον ο Δανιήλ, διά **v** αποδίδωσι λόγον εις αυτούς οι σατράπαι ούτοι, και ο βασιλεύς να μη ζημιόνηται. **3** Τότε ο Δανιήλ ούτοι προετιμήθη υπέρ τους προέδρους και σατράπας, διότι πνεύμα ἔξοχον ήτο εν αυτώ και ο βασιλεύς εστοχάσθη να καταστήσῃ αυτόν εφ' όλου του βασιλείου. **4** Οι δε πρόδεροι και οι σατράπαι εζήτουν να εύρωσι πρόφασιν κατά του Δανιήλ εκ των υποθέσεων της βασιλείας· πλην δεν ἔργαντο να εύρωσιν ουδεμίαν πρόφασιν οιδέ αμάρτημα διότι ήτο πιστός, και δεν ευρέθη εν αυτώ ουδέν σφάλμα ουδέ αμάρτημα. **5** Και είπον οι άνθρωποι ούτοι, δεν θέλομεν ευρεί πρόφασιν κατά του Δανιήλ τούτου, εκτός εάν εύρωμέν τι εναντίον αυτού εκ του νόμου του Θεού αυτού. **6** Τότε οι πρόδεροι και οι σατράπαι ούτοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και είπον ούτω προς αυτόν· Βασιλεύ Δαρείε, ζήθι εις τον αιώνα. **7** Πάντες οι πρόδεροι του βασιλείου, οι διοικηταί και οι σατράπαι, οι αυλικοί και οι τοπάρχαι, συνεβούλευθησαν να εκδοθῇ βασιλικὸν ψήφισμα και να στηριχθῇ απαγόρευσις, ότι δόσις κάμη αίτησίν τινά παρ' οποιουδήποτε θεού ή ανθρώπου, ἔως τριάκοντα ημερών, εκτός παρὰ σου, βασιλεύ, ούτος να ριφθῇ εις τον λάκκον των λεόντων· **8** τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κάμε την απαγόρευσιν και υπόγραψον το ψήφισμα, διά να μη αλλαχθῇ, κατά τον νόμον των Μήδων και Περσῶν, ούτις δεν ακυρούται. **9** Όθεν ο βασιλεύς Δαρείος υπέγραψε την γραφήν και την απαγόρευσιν. **10** Και ο Δανιήλ, καθώς ἔμαθεν ότι υπεγράψῃ η γραφή, εισήλθεν εις τον οίκον αυτού· και ἔχων τας θυρίδας του κοιτώνος αυτού ανεψωμένας προς την Ιερουσαλήμ, ἐπίπτεν επὶ τα γόνατα αυτού τρίς της ημέρας, προσευχόμενος και δοξολογών ενώπιον του Θεού αυτού, καθώς ἔκαμψε πρότερον. **11** Τότε οι άνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν και εύρηκαν τον Δανιήλ κάμνοντα αίτησιν και ικετεύοντα ενώπιον του Θεού αυτού. **12** Όθεν προσελθόντες ελάλησαν ἐμπροσθεν του βασιλέως περὶ της βασιλικῆς απαγορεύσεως λέγοντες, Δεν υπέγραψας απόφασιν, ότι πας ἀνθρώπος, δόσις κάμη αίτησιν παρ' οποιουδήποτε θεού ή ανθρώπου, ἔως τριάκοντα ημερών, εκτός παρὰ σου, βασιλεύ, θέλει ριφθῇ εις τον λάκκον των λεόντων; Ο βασιλεὺς απεκρίθη και εἶπεν, Αληθινός είναι ο λόγος, κατά τον νόμον των Μήδων και Περσῶν, ούτις δεν ακυρούται. **13** Τότε απεκρίθησαν και είπον ἐμπροσθεν του βασιλέως, Ο Δανιήλ εκείνος, ο εκ των ιιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, δεν σε δέβεται, βασιλεύ, ουδέ την απόφασιν την οποίαν υπέγραψας, αλλά κάμνει την δέσην αυτού τρίς της ημέρας. **14** Τότε ο βασιλεύς, ως ήκουσε τους λόγους, ελυπήθη πολὺ επ' αυτῷ και εφόρντιζεν εγκαρδίως περὶ του Δανιήλ να ελευθερώσῃ αυτόν, και ηγωνίζετο μέχρι της δύσεως του ηλίου διά να λυτρώσῃ αυτόν. **15** Τότε οι άνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και είπον προς αυτόν, Εξευρε, βασιλεύ, ότι ο νόμος των Μήδων και Περσῶν είναι, ουδεμία απαγόρευσις ούτε διαταγή, την οποίαν ο βασιλεύς

κάμη, να ακυρούται. **16** Τότε ο βασιλεύς προσέταξε και ἐφεραν τον Δανιήλ και ἐρρίψαν αυτόν εἰς τον λάκκον των λεόντων. Ελάλησε δε ο βασιλεύς και εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, Ο Θεός σου, τὸν οποίον σὺ λατρεύεις ακαταπάντως, αὐτὸς θέλει σὲ ελευθερώσει. **17** Καὶ εφέρθη εἰς λίθος καὶ επετέθη επὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ο βασιλεὺς εσφράγισεν αὐτὸν διὰ τῆς διάσης αὐτοῦ σφραγίδος, καὶ διὰ τῆς σφραγίδος τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, διὰ να μη ἀλλοιωθῇ μηδὲν περὶ τοῦ Δανιήλ. **18** Τότε ο βασιλεὺς υπῆγεν εἰς τὸ παλάτιον αὐτού καὶ διενυκτέρευσε νηστικός καὶ δὲν εφέρθησαν ἐμπροσθεν αὐτού ὄργανα μουσικά, καὶ ο ὑπνος αὐτού ἐφυγεν απ' αυτού. **19** Εἱχερέθη δε ο βασιλεὺς πολλά ενωρίς το πρωΐ καὶ υπήγε μετά σπουδῆς εἰς τον λάκκον των λεόντων. **20** Καὶ ὅτε ἥλθεν εἰς τον λάκκον, εφώνησε μετά φωνής κλαυθμηράς πρὸς τὸν Δανιήλ καὶ ελάλησεν ο βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, Δανιήλ, δούλε τοῦ Θεού του ζώντος, ο Θεός σου, τὸν οποίον σὺ λατρεύεις ακαταπάντως, ηδυνήθη να σε ελευθερώσῃ εκ των λεόντων; **21** Τότε ελάλησεν ο Δανιήλ πρὸς τὸν βασιλέα, Βασιλεύ, ζήθι εἰς τον αιώνα. **22** Ο Θεός μου απέστειλε τὸν ἄγελον αὐτού καὶ ἐφράξε τα στόματα τῶν λεόντων καὶ δεν με ἐβλαψαν, διότι ἀθωότης ευρέθη εν εμοι ενώπιον αὐτού, καὶ ἔτι ενώπιον σον, βασιλεύ, πταίσμα δεν ἐπράξα. **23** Τότε ο βασιλεὺς μεγάλως εχάρη επ' αὐτῷ καὶ προσέταξε να αναβιβάσωσι τὸν Δανιήλ εκ τον λάκκου. Καὶ ανεβίβασθη ο Δανιήλ εκ τον λάκκου καὶ ουδεμίᾳ βλάψη ηρέθη εν αὐτῷ, διότι είχε πίστιν εἰς τον Θεόν αὐτού. **24** Τότε ο βασιλεὺς προσέταξε καὶ ἐφεραν τοὺς ανθρώπους εκείνους, οἵτινες διέβαλον τὸν Δανιήλ, καὶ ἐρρίψαν εἰς τον λάκκον των λεόντων αὐτούς, τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὰς γυναίκας αὐτῶν καὶ πριν φθάσωσιν εἰς το βάθος τον λάκκου, οι λέοντες συνήρπασαν αὐτούς καὶ κατεύντριψαν πάντα τα οστά αὐτῶν. **25** Τότε ἐγραψε Δαρείος ο βασιλεὺς πρὸς πάντας τοὺς λαούς, ἔθνη καὶ γλώσσας, τοὺς κατοικούντας επὶ πάσης τῆς γῆς, Ειρήνη ας πληθυνθή εἰς εσάς. **26** Διαταγὴ εξεδόθη παρ' εμού, εν ὅλῳ τω κράτει τῆς βασιλείας μου, να τρέμωσιν οι ἀνθρωποι καὶ να φοβώνται ενώπιον τοῦ Θεού τον Δανιήλ διότι αὐτὸς είναι Θεός ζῶν καὶ διαμένων εἰς τον αιώνα, καὶ η βασιλεία αὐτού δεν θέλει φθαρή καὶ η εξουσία αὐτού θέλει εἰσθαι μέχρι τέλους. **27** αὐτὸς ο ελευθερωτής καὶ σωτήρ καὶ ποιῶν σημεία καὶ τεράστια εν το ουρανῷ καὶ επὶ τῆς γῆς, δόστι ηλευθέρωσε τον Δανιήλ εκ τῆς δυνάμεως των λεόντων. **28** Καὶ ευημέρησεν αὐτός ο Δανιήλ εν τη βασιλείᾳ τον Δαρείου καὶ εν τη βασιλείᾳ Κύρου του Πέρσου.

7 Εν τω πρώτω ἐτει του Βαλτάσαρ βασιλέως της Βαβυλώνος ο Δανιήλ είδεν ενύπνιον και οράσεις της κεφαλής αυτού επί της κλίνης αυτού τότε ἐγραψε το ενύπνιον και διηγήθη το κεφαλαίον των λόγων. **2** Ο Δανιήλ ελάλησε και είπεν, Εγώ εθεώρουν εν τω οράματι μου την νύκτα και ιδού οι τέσσαρες ἀνέμοι τον ουρανού συνεφρόμησαν επι την θάλασσαν την μεγάλην. **3** Και τέσσαρα θηρία μεγάλα ανέβησαν εκ της θαλάσσης, διαφέροντα απ' αλλήλων. **4** Το πρώτον ήτο ως λέων και είχε πτέρυγας αετού εθέωρουν εωσούν απεσπάσθησαν αι πτέρυγες αυτού, και εσηκωθή από της γῆς και εστάθη επι τους πόδας ως ἀνθρώπος, και καρδία ανθρώπου εδόθη εἰς αυτό. **5** Και ιδού, ἐπέτα θηρίον δεύτερον δύομιον με ἀρκότον, και εσηκωθή κατά το εν πλάγιον, και είχε τρεις πλευράς εν τω στόματι αυτού μεταξύ των οδόντων αυτού και ἐλέγον ούτω προς αυτό Σηκώθητι, κατάφαγε σάρκας πολλάς. **6** Μετά τούτο εθεώρουν και ιδού, ἐτερον ως λεοπάρδαλις, ἔχον επι τα νώτα αυτού τέσσαρας πτέρυγας πτηνού το θηρίον είχεν επι

τέσσαρας κεφαλάς και εδόθη εξουσία εις αυτό. **7** Μετά τούτο είδον εν τοις οράμασι της νυκτός και ιδού, θηρίον τέταρτον, τρομερόν και καταπληκτικόν και ισχυρόν σφόδρα και είχε μεγάλους σιδηρούς οδόντας κατέτρωγε και κατεύντριβε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού και αυτό ήτο διάφορον πάντων των θηρίων των προ παυτού και είχε δέκα κέρατα. **8** Παρετίρουν τα κέρατα και ιδού, ἐτερον μικρόν κέρας ανέβη μεταξύ αυτών, ἐμπροσθεν του οποίου τρία εκ των πρώτων κεράτων εξερρίζωθησαν και ιδού, εν τω κέρατι τούτω ήσαν οφθαλμοί ως οφθαλμοί ανθρώπου και στόμα λαλούν πράγματα μεγάλα. **9** Εθεώρουν ἑώς ότου οι θρόνοι ετέθησαν και ο Παλαιός των ημερών εκάθησε, του οποίου το ένδυμα ήτο λευκόν ως χιών και αι τρίχες της κεφαλής αυτού ως μαλλίον καθαρόν· ο θρόνος αυτού ήτο ως φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως πυρ καταφλέγον. **10** Ποταμός πυρός εξήρχετο και διεχέετο απ' ἐμπροσθεν αυτού χίλιαι χιλιάδες υπηρέτουν εις αυτόν και μύριαι μυριάδες παρίσταντο ενώπιον αυτού το κριτήριον εκάθησε και τα βιβλία ανεύχθησαν. **11** Εθεώρουν τότε εξ αιτίας της φωνῆς των μεγάλων λόγων, τους οποίους το κέρας ελάλει, εθεώρουν εωσού εθανατώθη το θηρίον και το σώμα αυτού απωλέσθη και εδόθη εις καύσιν πυρός. **12** Περί δε των λοιπών θηρίων, η εξουσία αυτών αφηρέθη πλην παράτασις ζωῆς εδόθη εις αυτά ἑώς καιρού και χρόνου. **13** Είδον εν οράματι νυκτός και ιδού, ως Υἱός ανθρώπου ἡρέθη μετά των νεφελών του ουρανού και ἐφθασεν ἑώς του Παλαιού των ημερών και εισήγαγον αυτόν ενώπιον αυτού. **14** Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία και η δόξα και η βασιλεία, διά να λατρεύωσιν αυτόν πάντες οι λαοί, τα θένη και αι γλώσσαι· η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρέθει, και η βασιλεία αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρί. **15** Ἐφριξε το πνεύμα εμού τον Δανιήλ εντός του σώματός μου και αι οράσεις της κεφαλής μου με ετάραττον. **16** Επλησίασα εις ἑώς των παρισταμένων και εξήτουν να μάθω παρ' αυτού την αλήθειαν πάντων τούτων. Και ελάλησε πρὸς εμέ και μοι εφανέρωσε την ερμηνείαν των πραγμάτων. **17** Ταύτα τα μεγάλα θηρία, τα οποία είναι τέσσαρα, είναι τέσσαρες βασιλεῖς, οἵτινες θέλουσιν εγερθῆ εις της γῆς. **18** Άλλ' οι ἀγιοι του Υψίστου θέλουσιν παραλάβει την βασιλείαν και θέλουσιν ἔχει το βασίλειον εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. **19** Τότε ήθελον να μάθω την αλήθειαν περὶ του τέταρτον θηρίου, το οποίον ήτο διάφορον από πάντων των ἀλλων, καθ' υπερβολήν τρομερόν, του οποίου οι οδόντες ήσαν σιδηροί και οι ὄνυχες αυτού χάλκινοι· κατέτρωγε και κατεύντριβε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού και περὶ του ἀλλού, το οποίον ανέβη και ἐμπροσθεν του οποίου ἐπεσον τρία· περὶ του κέρατος λέγω εκείνου, το οποίον είχεν οφθαλμούς και στόμα λαλούν μεγάλα πράγματα, του οποίου η ὄψις ήτο ρωμαλεωτέρα παρά των συντρόφων αυτού. **21** Εθεώρουν, και το κέρας εκείνο έκαμνε πόλεμον μετά των αγίων και υπερίσχυε κατ' αυτών. **22** εωσού ήλθεν ο Παλαιός των ημερών και εδόθη η κρίσις εις τους αγίους του Υψίστου· και ο καιρός ἐφθασε και οι ἀγιοι ἐλάβον την βασιλείαν. **23** Και εκείνος είπε, το θηρίον το τέταρτον θέλει είσθαι η τετάρτη βασιλεία επι της γῆς, ήτις θέλει διαφέρει από πασών των βασιλειών, και θέλει καταφάγει πάσαν την γην και θέλει καταπατήσει αυτήν και κατασυντρίψει αυτήν. **24** Και τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες θέλουσιν εγερθῆ εις της βασιλείας ταύτης· και κατόπιν αυτών ἀλλος θέλει εγερθῆ· και αυτός θέλει διαφέρει των πρώτων και θέλει

υποτάξει τρεις βασιλείες. **25** Και θέλει λαλήσει λόγους εναντίον του Υψίστου, και θέλει κατατρέχει τους αγίους του Υψίστου, και θέλει διανοηθῆ να μεταβάλλῃ καιρούς και νόμους και θέλουσι δοθῆ εις την χείρα αυτού μέχρι καιρού και καιρών και ημίσεος καιρού. **26** Κριτήριον ὄμως θέλει καθήσει, και θέλει αφαιρεθῆ η έξουσία αυτού, διά να φθαρῇ και να αφανισθῇ ἡώς τέλους. **27** Και η βασιλεία και η ἔξουσία και η μεγαλωσύνη των βασιλείων των υποκάτω παντός του ουρανού θέλει δοθῆ εις τον λαόν των αγίων του Υψίστου, του οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνιος, και πάσαι α εξουσίαι θέλουσι λατρεύσει και υπακούσει εις αυτόν. **28** Ἔως ενταῦθα είναι το τέλος του πράγματος. Ὅσον δι' εμέ τον Δανιήλ, οι διαλογισμοί μου πολύ με ετάραττον και η ὄψις μου ηλοιώθη εν εμοί πλην συνετήρησα το πράγμα εν τη καρδία μου.

8 Εν τω τρίτῳ ἔτει της βασιλείας του βασιλέως Βαλτάσαρ ὁρασὶς εφάνη εἰς εμέ, εἰς εμέ τον Δανιήλ, μετά την εἰς εμέ φανείσαν πρότερον. **2** Και εἶδον εν τη ὥρᾳ της εἰδον, ἡμην εν Σούδοις τη βασιλευόντη εν τη επαρχίᾳ Ελάμ· και είδον εν τη ὥρᾳ της εἰδον και εγώ ἡμην πλησίον του ποταμού Ουλαΐ. **3** Και εσήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, ίστατο ἐμπροσθεν του ποταμού κριός εἰς ἔχων κέρατα· και τα κέρατα ἤσαν υψηλά, το εν ὄμωσι υψηλότερον του ἀλλού· και το υψηλότερον εξεφύτρωσεν ὑστερον. **4** Εἶδον τον κριόν κερατίζοντα προς δύσιν και προς βορράν και προς νότον· και ουδέν θηρίον ήδυνατο να σταθῇ ἐμπροσθεν αυτού και δεν υπήρχεν ο ελευθερών εκ της χειρὸς αυτού· αλλ' ἐκαμενε κατά την θέλησιν αυτού και εμεγαλύνθη. **5** Ενώ δε εγὼ εσκεπτόμην, ιδού, τράγος ἦρχετο από της δύσεως επὶ πρόσωπον πάστης της γης και δεν ἤγγιζε το ἐδάφος· και ο τράγος είχε κέρας περίβλεπτον μεταξύ των οφθαλμῶν αυτού. **6** Και ήλθεν ἡώς του κριού τον ἔχοντας τα δύο κέρατα, τον οποίον είδον ιστάμενον ἐμπροσθεν του ποταμού, και ἔδραμε προς αυτόν εν τη ὥρᾳ της δυνάμεως αυτού. **7** Και εἶδον αυτὸν ὅτι επλησίανεις εις τον κριόν και εξηγριώθη κατ' αυτού και εκτύπωσε τον κριόν και συνέτριψε τα δύο κέρατα αυτού και δεν ἤτο δύναμις εν τω κριῷ να σταθῇ ἐμπροσθεν αυτού, αλλ' ἐρρίψεν αυτόν κατά γης και κατεπάτησεν αυτόν· και δεν υπήρχεν ο ελευθερών τον κριόν εκ της χειρὸς αυτού. **8** Διά τούτο το τράγος εμεγαλύνθη σφόδρα· και ὅτε ενεδυνάμωθη, συνετρίψη το κέρας το μέγα· και αντ' αυτού ανέβησαν τέσσαρα ἀλλὰ περίβλεπτα προς τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού. **9** Και εκ του ενός ἐξ αυτῶν εξήλθεν εν κέρας μικρόν, το οποίον εμεγαλύνθη καθ' υπερβολήν προς τον νότον και προς την ανατολήν και προς την γην της δόξης: **10** και εμεγαλύνθη ἡώς του στρατεύματος του ουρανού και ἐρρίψεν εις την γην μέρος εκ της στρατιᾶς και εκ των αστέρων και κατεπάτησεν αυτά: **11** μάλιστα εμεγαλύνθη ἡώς κατά του ἀρχοντος του στρατεύματος· και αφήρεσεν απ' αυτού την παντοτεινήν θυσίαν, και το ἄγιον κατοικητήριον αυτού κατεβλήθη: **12** και το στράτευμα παρέδοθη εις αυτὸν μετά της παντοτεινῆς θυσίας εξ αιτίας της παραβάσεως, και ἐρρίψει κατά γης την αλίθειαν· και ἐπράξει και ευωδώθη. **13** Τότε ἡκουσα αγίους τινός λαλούντος· και ἀλλος ἄγιος ἐλέγει προς τον δεῖνα λαλούντα, Ἐως πότε θέλει διαρκεῖ ὥρας η περί της παντοτεινῆς θυσίας και της παραβάσεως, ἡτις φέρει την ερήμωσιν, και το αγιαστήριον και το στράτευμα παραδίδονται εις καταπάτησιν; **14** Και εἶπε προς εμέ, Ἐως δύο χιλιάδων και τριακοσίων ημερονυκτίων· τότε το αγιαστήριον θέλει καθαρισθῆ. **15** Και ὅτε εγὼ ο Δανιήλ εἶδον την ὥραν και εζήτουν την ἔννοιαν, τότε ιδού, εστάθη ἐμπροσθέν μου ως

θέα ανθρώπου· **16** και ἡκουσα φωνὴν ανθρώπου εν μέσῳ του Ουλαΐ, ἡτις ἐκράξει και εἴπε, Γαβριήλ, κάμε τον ἀνθρώπον τούτον να εννοήσῃ την ὥραν. **17** Και ἡλθε πλησίον ὃν ιστάμην· καὶ ὅτε ἤλθεν, ετρόμαξε και ἐπεσον επὶ πρόσωπόν μου ο δε εἴπε προς εμέ, Εννόησον, νιέ ανθρώπου διότι η ὥρας είναι διά τους εσχάτους καιρούς. **18** Και ενώ ελάλει προς εμέ, εγὼ ἡμην βεβυθισμένος εις βαθύν ὄντον με το πρόσωπόν μου επὶ την γῆν· πλην με ἤγγισε και με ἔκαμε να σταθῶ ὄρθιος. **19** Και εἶπεν, Ιδού, εγὼ θέλω σε κάμει να γνωρίσης τι θέλει συμβῇ εν τοις εσχάτοις της οργῆς διότι εν τω αριστέων καιρώ θέλει είσθαι το τέλος. **20** Ο κριός, τον οποίον είδες, ο ἔχων τα δύο κέρατα, είναι οι βασιλεῖς της Μηδίας και της Περσίας. **21** Και ο τριχωτός τράγος είναι ο βασιλεὺς της Ελλάδος· και το κέρας το μέγα, το μεταξύ των οφθαλμῶν αυτού, αυτός είναι ο πρώτος βασιλεύς. **22** Το δε ὅτι συνετρίψῃ και ανέβησαν τέσσαρα αντ' αυτού, δηλοί ὅτι τέσσαρα βασιλεία θέλουσιν εγερθῆ εκ του ἔθνους τούτου· πλην ουχὶ κατά την δύναμιν αυτού. **23** Και εν τοις εσχάτοις καιροίς της βασιλείας αυτῶν, ὃνταν αι ανομίαι φθάσωσιν εις το πλήρες, θέλει εγερθῆ βασιλεὺς ὅπληροπρόσωτος και συνετούς εἰς πανουργίας. **24** Και η δύναμις αυτού θέλει εἰσθαι ισχυρά, ουχὶ ὄμως εξ ίδιας αυτού δυνάμεως και θέλει αφανίζει εξαίσιως και θέλει ενοδούσθαι και κατορθνεῖ και θέλει αφανίζει τους ισχυρούς και τον λαόν τον ἄγιον. **25** Και διά της πανουργίας αυτού θέλει κάμει να ενοδούται η απάτη εν τη χειρὶ αυτού· και θέλει μεγαλυνθῆ εν τη καρδία αυτού και εν ειρήνῃ θέλει αφανίσει πολλούς· και θέλει σηκωθῆ κατά του ἀρχοντος των αρχόντων· πλην θέλει συντριψθῆ ἀνέντος. **26** Και η ρηθείσα ὥρας περὶ των ημερονυκτίων είναι αληθής· συ λοιπόν σφράγισον την ὥραν, διότι είναι διά ημέρας πολλάς. **27** Και εγὼ ο Δανιήλ ελιποθύμησα και ἡμην ασθενής ημέρας τινάς· μετά ταύτα εσηκώθην και ἐκαμνον τα ἔργα του βασιλέως εθαύμαζον δειά την ὥραν και δεν υπήρχεν ο εννοών.

9 Εν τω πρώτῳ ἔτει του Δαρείου, του νιού του Ασσουνήρου, εκ του σπέρματος των Μήδων, ὅστις εβασίλευσεν επὶ το βασίλειον των Χαλδαίων, **2** εν τω πρώτῳ ἔτει της βασιλείας αυτού, εγὼ ο Δανιήλ ενόησα εν τοις βιβλίοις τον αριθμὸν των ετῶν, περὶ των οποίων ο λόγος του Κύριου ἔγεινε προς Ιερεμίαν τον προφήτην, ὅτι ἤθελον συμπληρωθῆ εβδομήκοντα ἔτη εις τας ερημώσεις της Ιερουσαλήμ. **3** Και ἐστρέψα το πρόσωπόν μου προς Κύριον τον Θεόν, διά να κάμω προσευχήν και δεήσεις εν νηστεία και σάκκω και σποδῷ: **4** και εδεήθην προς Κύριον τον Θεόν μου και εξωμολογήθην και είπον, Ω Κύρε, ο μέγας και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το ἔλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και τηρούντας τας εντολάς αυτού· **5** ημαρτήσαμεν και ηνομήσαμεν και ησεβήσαμεν και απεστατήσαμεν και εξεκλίναμεν από των εντολῶν σου και από των κρίσεών σου. **6** Και δεν υπηκούσαμεν εις τους δούλους σου τους προφήτας, οίτινες ελάλουν εν τω ονόματί σου προς τους βασιλείες ημών, τους ἀρχοντας ημών και τους πατέρας ημών, και προς πάντα τον λαόν της γης. **7** Εις σε, Κύρε, είναι η δικαιοσύνη, εις ημάς δε η αισχύνη του προσώπου, ως εν τη ημέρᾳ ταύτη, εις τους ἀνδρας του Ιούνα και εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και εις πάντα τον Ισραήλ, τους εγγύς και τους μακράν, κατά πάντας τους τόπους όπου εδίωξας αυτούς, διά την παράβασιν αυτών, την οποίαν παρέβησαν εις σε. **8** Κύρε, εις ημάς είναι η αισχύνη του προσώπου, εις τους βασιλείες ημών, τους ἀρχοντας ημών και εις τους πατέρας ημών, οίτινες ημαρτήσαμεν εις σε. **9** Εις Κύριον τον Θεόν ημών είναι οι

οικτηρίμοι και αι αφέσεις διότι απεστατήσαμεν απ' αυτού, **10** και δεν υπηκουόσαμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, να περιπατώμεν εν τοις νόμοις αυτού, τους οποίους έθεσεν ενώπιον ημών διά τα δούλων αυτού των προφητών. **11** Και πας ο Ισραήλ παρέβη τον νόμον σου και εξέκλινε διά να μη υπακούνε εις την φωνήν σου· διά τούτο εξεχύθη εφ' ημάς η κατάρα και ο δρός ο γεγραμμένος εν τω νόμω του Μωϋσέως, δούλου του Θεού· διότι ημαρτήσαμεν εις αυτόν. **12** Και εβεβαίωσε τους λόγους αυτού, τους οποίους ελάλησεν εναντίον ημών και εναντίον των κριτών ημών, οίτινες μας ἔκρινον, φέρων εφ' ημάς κακόν μέγα διότι δεν ἔγεινεν υποκάτω παντός του ουρανού, ως ἔγεινεν εν Ιερουσαλήμ. **13** Ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω Μωϋσέως, ἀπαν το κακόν τούτο ἥλθεν εφ' ημάς πλὴν δεν εδεήθημεν ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, διά να επιστρέψωμεν από των ανομιών ημών και να προσέξωμεν εις την αλήθειάν σου· **14** διά τούτο ο Κύριος εγηργόρησεν επί το κακόν και ἔφερεν αυτό εφ' ημάς διότι δίκαιος είναι Κύριος ο Θεός ημών εν πάσι τοις ἐργοις αυτού, ὃσα πράττει επειδή ημεῖς δεν υπηκούόσαμεν εις την φωνήν αυτού. **15** Και τώρα, Κύριε ο Θεός ημών, δότις εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης Αιγύπτου εν χειρί κραταία και ἔκαμες εις σεαυτόν ὄνομα, ως εν τη ημέρᾳ ταύτη, ημαρτήσαμεν, ησεβήσαμεν. **16** Κύριε, κατά πάσας τας δικαιοσύνας σου ας αποστραφή, δέομαι, ο θυμός σου και η οργή σου από της πόλεώς σου Ιερουσαλήμ, του όρους του αγίου σου· διότι διά τας αμαρτίας ημών και διά τας ανομίας των πατέρων ημών η Ιερουσαλήμ και ο λαός σου κατεστάθημεν ὀνείδος εις πάντας τους πέριξ ημών. **17** Τώρα λοιπόν εισάκουσον, Θεέ ημών, την προσευχήν του δούλου σου και τας δεήσεις αυτού, και επιλαμψον το πρόσωπόν σου, ἔνεκεν του Κυρίου, επί το ηρημωμένον αγιαστήριόν σου. **18** Κλίνον, Θεέ μου, το ωτίον σου και ἀκόυσον· ἀνοίξον τους οφθαλμούς σου και ιδέ τας ερημώσεις ημών και την μεγάλην την οποίαν εκλήθη το ὄνομά σου· διότι ημεῖς δεν προσφέρομεν τας ικεσίας ημών ενώπιον σου διά τας δικαιοσύνας ημών, αλλά διά τους πολλούς οικτηρίους σου. **19** Κύριε, εισάκουσον Κύριε, ακροδάσθητι και κάμε· μη χρονίσης, ἔνεκεν σου, Θεέ μου· διότι το ὄνομά σου εκλήθη επί την πόλιν σου και επί τον λαόν σου. **20** Και ενώ εγώ ελάλουν ἐτί και προσηχύμην και εξωμολογούμην την αμαρτίαν μου και την αμαρτίαν του λαού μου Ισραήλ, και προσέφερον την ικεσίαν μου ενώπιον Κυρίου του Θεού μου περί του όρους του αγίου του Θεού μου, **21** και ενώ εγώ ελάλουν ἐτί εν τη προσευχή, ο ανήρ Γαβριήλ, τον οποίον είδον εν τη οράσει κατ' αρχάς, πετών ταχέως με ἤγγισε περὶ την ὠραν της εσπερινής θυσίας· **22** και με συνέτιο και ελάλησε μετ' εμού και είπε, Δανιήλ, τώρα εξήλθον διά να σε κάμω να λάβης σύνεσιν. **23** Εν τη αρχῇ των ικεσίων σου εξῆλθεν η προσταγή και εγώ ἥλθον να δείξω τούτο εις διότι είσαι σφόδρα αγαπητός διά τούτο εννόησον τον λόγον και κατάλαβε την οπτασίαν. **24** Εβδομάκοντα εβδομάδες διωρίθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περὶ της ανομίας και να εισαχθῇ δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθῇ ὄρασις και προφητεία και να χρισθῇ ο Ἅγιος των αγίων. **25** Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε διτί από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθῇ η Ιερουσαλήμ ἔως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν εἰσθα εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθῇ πάλιν ἡ πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας. **26** Και μετά τας εξήκοντα

δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν· και ο λαός του ηγουμένου, ὅστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτῆς θέλει ελθεί μετά κατακλυσμού, και ἔως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί. **27** Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι· και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, και επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, και ἔως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.

10 Εν τω τρίτῳ ἐτεί του Κύρου, βασιλέως της Περσίας, απεκαλύφθη λόγος εις τον Δανιήλ, του οποίου το ὄνομα εκλήθη Βαλτασάαρ· και ο λόγος ήτο αληθινός και η δύναμις των λεγομένων μεγάλη· και κατέλαβε τον λόγον και εννόησε την οπτασίαν. **2** Εν ταῖς ημέραις εκείναις εγώ ο Δανιήλ ἥμην πενθύμων τρεις ολοκλήρους εβδομάδας. **3** Ἀρτὸν επιθυμητὸν δεν ἔφαγον και κρέας και οίνος δεν εισήλθεν εις το στόμα μου ουδὲ ἥλειψα εμαύτον παντελῶς, μέχρι συμπληρώσεως τριών ολοκλήρων εβδομάδων. **4** Και την εικοστήν τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός, ενώ ἥμην παρά την ὄχθην του μεγάλου ποταμού, ὅστις είναι ο Τίγρης, **5** εστήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, εις ἀνθρωπος ενδεδυμένος λινά και αι οσφύες αυτού ἵσαν περιεζωσμέναι με χρυσίον καθαρόν του Ουφάζ, **6** το δε σώμα αυτού ἵτο ως βηρύλλιον, και το πρόσωπον αυτού ως θέα αστραπῆς, και οι οφθαλμοί αυτού ως λαμπάδες πυρός, και οι βραχίονες αυτού και οι πόδες αυτού ως ὄψις χαλκού στήλβοντος, και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνῆς ὁχλου. **7** Και μόνος εγώ ο Δανιήλ είδον την ὄρασιν· οι δε ἄνδρες οι ὄντες μετ' εμού δεν είδον την ὄρασιν· αλλὰ τρόμος μέγας επέπεσεν επ' αυτούς και ἔφυγον διά να κρυφθῶσιν. **8** Εγώ λοιπόν ἔμεινα μόνος και είδον την ὄρασιν την μεγάλην ταῦτην, και δεν απέμεινεν ισχύς εν εμοί· και η ακμή μου μετεστράφη εν εμοί εις μαρασμὸν και δεν ἔμεινεν ισχύς εν εμοί. **9** Ἦκουσα ὄμως την φωνήν των λόγων αυτού· και ενώ ἤκουον την φωνήν των λόγων αυτού, εγώ ἥμην βεβυθισμένος εις βαθύν ύπνον επί πρόσωπόν μου και το πρόσωπόν μου επί την γην. **10** Και ιδού, χειρ με ἤγγισε και με ἤγειρεν επί τα γόνατά μου και τας παλάμας των χειρών μου. **11** Και είπε πρὸς εμέ, Δανιήλ, ανήρ σφόδρα αγαπητέ, εννόησον τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ πρὸς σέ, και στήθι ορθός διότι πρὸς σε απεστάλην τώρα. Και ὅτε ελάλησε πρὸς εμέ τον λόγον τούτον, εσηκώθην ἐντρομος. **12** Και είπε πρὸς εμέ, Μη φοβού, Δανιήλ· διότι από της πρώτης ημέρας, καθ' ην ἐδώκας την καρδίαν σου εις το να εννοήσῃς και κακουχήσαι ενώπιον του Θεού σου, εισηκούσθησαν οι λόγοι σου και εγώ ἥλθον εις τους λόγους σου. **13** Πλην ο ἄρχων της βασιλείας της Περσίας ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν ημέραν· αλλ' ιδού, ο Μιχαήλ, εις των πρώτων αρχόντων, ἥλθε διά να μοι βοηθήσῃ· και εγώ ἔμεινα εκεί πλησίον των βασιλέων της Περσίας. **14** Και ἥλθον να σε κάμω να καταλάβης τι θέλει συμβῆ εις τον λαόν σου εν ταῖς εσχάταις ημέραις διότι η ὄρασις είναι ἑτι διά πολλάς ημέρας. **15** Και ενώ ελάλει τοιούτους λόγους πρὸς εμέ, ἔβαλον το πρόσωπόν μου πρὸς την γην και ἔγεινα ἀφωνος. **16** Και ιδού, ως θέα ινού ανθρώπου ἤγγισε τα χεῖλη μου· τότε ἤνοιξα το στόμα μου και ελάλησα και εἶπον πρὸς τον ιστάμενον ἐμπροσθέν μου, Κύριέ μου, εξ αιτίας της οράσεως συνεστράφησαν τα εντόσθια μου εν εμοί και δεν ἔμεινεν ισχύς εν εμοί. **17** Και πως δύναται ο δούλος τούτου του κυρίου μου να λαλήσῃ μετά του κυρίου μου τούτου· εν εμοί βεβαίως από του νυν δεν υπάρχει ουδεμία ισχύς αλλ' ουδέ πνοιή ἔμεινεν εν εμοί. **18** Και με ἤγγισε πάλιν ως

θέα ανθρώπου και με ενίσχυσε, 19 και είπε, Μη φοβού, ανήρ σφόδρα αγαπητέ· ειρήνη εις σ' ανδρίζου και ίσχε. Και ενώ ελάλει προς εμέ, ενισχύθην και είπον, Ας λαλήσῃ ο κύριός μου· διότι με ενίσχυσαν. 20 Και είπεν, Εξέρεις διά τι ἥθον προς της; τώρα δε θέλω επιστρέψει να πολεμήσω μετά του ἀρχοντος της Περσίας· και όταν εξέλθω, ιδού, ο ἀρχων της Ελλάδος θέλει ελθεί. 21 Πλην θέλω σοι αναγγείλει το γεγαμμένον εν τη γραφῇ της αληθείας· και δεν είναι ουδείς ο αγωνιζόμενος μετ' εμού υπέρ τούτων, ειμὴ Μιχαήλ ο ἀρχων υμῶν.

11 Και εγὼ εν τῷ πρώτῳ ἐτεῖ Δαρείου του Μήδου ιστάμην διὰ να κραταιώσω και να ενδυναμώσω αυτὸν. 2 Και τώρα θέλω σοι αναγγείλει την ἀληθείαν. Ιδού, ὅτι τρεις βασιλεῖς θέλουσιν εγερθῆν την Περσίαν και τὸ τέταρτος θέλει εἰσθαι πολὺ πλουσιώτερος παρά πάντας· και αφού κραταιώθῃ εν τῷ πλούτῳ αυτοῦ, θέλει διεγέρει το πανεναντίον του βασιλείου της Ελλάδος. 3 Και θέλει σηκωθῆ βασιλεύς δυνατός και θέλει εξουσιάζει εν δυνάμει μεγάλη και κάμει κατά την θέλησιν αυτού. 4 Και καθὼς σταθή, θέλει συντριψθῇ η βασιλεία αυτού και θέλει διαιρεθῆ εἰς τοὺς τέσσαρας ανέμους του ουρανού· πλην ουχὶ εἰς τοὺς απογόνους αυτού, ουδὲ κατά την εξουσίαν αυτού, με την οποίαν εξουσίασε διότι η βασιλεία αυτού θέλει εκριζωθῆ και διαμερισθῇ εἰς ἄλλους, εκτός τούτων. 5 Και ο βασιλεύς του νότου θέλει ισχύει, και εἰς εκ των αρχόντων αυτού· και θέλει ισχύει υπέρ αυτόν και θέλει εξουσιάσει η εξουσία αυτού θέλει είσθαι εξουσία μεγάλη. 6 Και μετά ἔτη θέλουσι συζευχθῆ και η θυγάτηρ του βασιλέως του νότου θέλει ελθεῖ προς τον βασιλέα του βορρά, διὰ να κάμη συμφιλίωσιν· πλην αυτῆ δεν θέλει αναχαίτισει την δύναμιν του βραχίονος ουδὲ το σπέρμα αυτού θέλει σταθῆ· αλλά θέλει παραδοθῆ αυτῆ και οι φέροντες αυτήν και το γεννηθέν εἰς αὐτής και ο ενισχύων αυτήν εν καροΐς. 7 Εκ του βλαστού ὁμώς των ριζῶν αυτῆς θέλει σηκωθῆ τις αὐτὸν, και ελθόν μετά δυνάμεως θέλει εισέλθει εἰς τα οχυρώματα του βασιλέως του βορρά και θέλει ενεργήσει εναντίον αυτῶν και υπερισχύσει· 8 και πρόσετι θέλει φέρει αιχμαλώτους εἰς την Αἴγυπτον τους θεούς αυτών, μετά των χωνευτῶν αυτῶν, μετά των πολυτίμων σκευών αυτῶν, των αργυρών και των χρυσών· και αυτός θέλει σταθῆ ἔτη τινὰ υπέρ τον βασιλέα του βορρά. 9 Εκείνος δε θέλει εισέλθει εἰς το βασιλείον του βασιλέως του νότου, πλην θέλει επιστρέψει εἰς την γην αυτού. 10 Οι διοι αυτού θέλουσιν εγερθῆ εἰς πόλεμον και συνάξει πλήθος δυνάμεων πολλών· και εἰς εξ αυτῶν θέλει ελθεῖ εν ορμῇ και πλημμυρίσει και διαβῆ· και θέλει επανέλθει και εγερθῇ εἰς μάχην ἔως του οχυρώματος αυτού. 11 Και ο βασιλεύς του νότου θέλει εξαγριωθῆ και θέλει εξέλθει και πολεμήσει μετ' αυτού, μετά του βασιλέως του βορρά· ὅστις θέλει παρατάξει πλήθος πολὺ· το πλήθος ὁμώς θέλει παραδοθῆ εἰς την χείρα αυτού. 12 Και αφού πατάξῃ το πλήθος, η καρδία αυτού θέλει υψωθῆ· και θέλει καταβάλει μυριάδας, πλην δεν θέλει κραταιώθῃ. 13 Και ο βασιλεύς του βορρά θέλει επιστρέψει και θέλει παρατάξει πλήθος περισσότερον παρά το πρώτον, και θέλει ελθεῖ εν ορμῇ εν τω τέλει των ωρισμένων ετῶν μετά δυνάμεως μεγάλης και μετά πλούτου πολλού. 14 Και εν τοις καριοῖς εκείνοις πολλοί θέλουσι σηκωθῆ εναντίον του βασιλέως του νότου· και οι λυμενές εκ του λαού σου θέλουσιν επαρθῆ διά να εκπληρώσωσιν ὥρασιν πλην θέλουσι πέσει. 15 Και ο βασιλεύς του βορρά θέλει ελθεῖ και υψώσει πρόχωμα και κυριεύσει τας οχυράς πόλεις· και οι βραχίονες του νότου δεν θέλουσιν αντισταθῆ ουδὲ το πλήθος των εκλεκτῶν αυτού, και δεν θέλει είσθαι δύναμις προς αντίστασιν. 16 Και ο ερχόμενος

εναντίον αυτού θέλει κάμει κατά την θέλησιν αυτού και δεν θέλει είσθαι ο ανθιστάμενος εἰς αυτὸν· και θέλει σταθῆ εν τη γη της δόξης, ἵτις θέλει αναλωθῆ υπό των χειρῶν αυτοῦ. 17 Και θέλει στηρίζει το πρόσωπον αυτού εἰς τονα εισέλθη μετά της δυνάμεως παντός του βασιλείου αυτού, και ευθύτης θέλει είσθαι μετ' αυτού· και θέλει ενεργήσει· και θέλει δώσει εἰς αυτὸν θυματέρα γυναικών, διαφεύγονταν αυτήν· πλην αυτή δεν θέλει σταθῆ ουδὲ θέλει είσθαι υπέρ αυτού. 18 Επειτα θέλει στρέψει το πρόσωπον αυτού προς τας νήσους και θέλει κυριεύσει πολλάς· αλλ' ηγεμόν τις θέλει πάντει το εξ αυτού ονειδος εκτός τούτου θέλει επιστρέψει το ονειδος αυτού επ' αυτόν. 19 Τότε θέλει στρέψει το πρόσωπον αυτού προς τα οχυρώματα της γης αυτού· πλην θέλει προσκόψει και πέσει και δεν θέλει ευρεθῆ. 20 Και αντ' αυτού θέλει σηκωθῆ τύραννος, ὅστις θέλει κάμει να παρέλθῃ η δόξα του βασιλείου πλην εν ολίγαις ημέραις θέλει αφανισθῇ και ουχὶ εν οργῇ ουδὲ εν μάχῃ. 21 Και αντ' αυτού θέλει σηκωθῆ εξουσιημένος τις, εἰς τον οποίον δεν θέλουσι δώσει τιμήν βασιλικήν αλλά θέλει ελθεῖ ειρηνικῶς και κυριεύσει το βασιλείον εν κολακείαις. 22 Και οι βραχίονες του κατακλύζοντος θέλουσι κατακλυσθῇ εμπροσθεν αυτού και θέλουσι συντριψθῇ, και αυτός είτι ο ἄρχων της διαθήκης. 23 Και μετά την συμψαχίαν την μετ' αυτού θέλει φρέσεθαι δολίως διότι θέλει αναβῆ και υπερισχύσει μετά ολίγον λαού. 24 Θέλει ελθεῖ μάλιστα ειρηνικῶς επί τους παχυτέρους τόπους της επαρχίας, και θέλει κάμει ό, τι δεν έκαμον οι πατέρες αυτού ουδὲ οι πατέρες των πατέρων αυτού θέλει διαμοιράσει μεταξύ αυτών διάρπαγμα και λάφυρα και πλούτη, και θέλει μηχανεύθῃ τας μηχανάς αυτού κατά των οχυρωμάτων και τούτο μέχρι καιρού. 25 Και θέλει διεγέρει την δύναμιν αυτού και την καρδίαν αυτού εναντίον του βασιλέως του νότου μετά δυνάμεως μεγάλης· και ο βασιλεύς του νότου θέλει εγερθῇ εἰς πόλεμον μετά δυνάμεως μεγάλης και ισχυράς σφόδρα· πλην δεν θέλει δυνηθῇ να σταθῇ, διότι θέλουσι μηχανεύθῃ μηχανάς κατ' αυτού. 26 Και οι τρώγοντες τα εδέσματα αυτού θέλουσι συντρίψει αυτόν, και το στράτευμα αυτού θέλει πλημμυρίσει, και πολλοί θέλουσι πέσει πεφονευμένοι. 27 Αι δε καρδίαι αμφοτέρων τούτων των βασιλέων θέλουσιν είσθαι εν τη πονηρίᾳ και θέλουσι λαλεῖ ψεύδη εν τη αυτῇ τραπέζῃ· αλλά τούτο δεν θέλει ευδοκιμίσει, επειδή είτι το τέλος θέλει είσθαι εν τω ωρισμένων καιρού. 28 Τότε θέλει επιστρέψει εἰς την γην αυτού μετά μεγάλου πλούτουν· και η καρδία αυτού θέλει είσθαι εναντίον της διαθήκης της αγίας· και θέλει ενεργήσει και θέλει επιστρέψει εἰς την γην αυτού. 29 Εν τω ωρισμένων καιρού θέλει επιστρέψει και ελθεῖ προς τον νότον· πλην η εσχάτη φορά δεν θέλει είσθαι ως η πρώτη, 30 διότι τα πλοία των Κηττιαίων θέλουσιν ελθεῖ εναντίον αυτού, και θέλει ταπεινωθή και επιστρέψει και θυμωθῇ εναντίον της διαθήκης της αγίας· και θέλει ενεργήσει και επιστρέψει και θέλει συνεννοθή μετά των εγκαταλιπόντων την διαθήκην την αγίαν. 31 Και βραχίονες θέλουσιν εγερθῇ εἰς αυτού, και θέλουσι βεβηλώσει το αγιαστήριον της δυνάμεως και αφαιρέσει την παντοτεινή θυσίαν και στήσει το βδέλυγμα της ερημώσεως. 32 Και τους ανομούντας εἰς την διαθήκην θέλει διαφεύγει εν κολακείαις· ο λαός ὁμώς, ὅστις γνωρίζει τον θεόν αυτού, θέλει ισχύσει και κατορθώσει. 33 Και οι συνετοί του λαού θέλουσι διδάξει πολλούς· πλην θέλουσι πέσει διά ρομφαίας και διά φλογός, δι' αιχμαλωσίας και διά λαφυραγγίας, πολλών ημερών. 34 Και οταν πέσωσι, θέλουσι βοηθηθῆ μικράν βοήθειαν· πολλοί ὁμώς θέλουσι προστεθῆ εἰς αυτούς εν κολακείαις. 35 Και εκ των

συνετών θέλουσι πέσει, διά να δοκιμασθώσι και να καθαρισθώσι και να λευκανθώσιν, έως του εσχάτου καιρού· διότι και τούτο θέλει γείνει εν τω ωρισμένων καιρώ. **36** Καὶ ο βασιλεὺς θέλει κάμει κατά την θέλησιν αυτού, και θέλει υψωθή και μεγαλυνθή υπεράνω παντός θεού, και θέλει μεγαλορρημονήσει κατά του Θεού των θεών, και θέλει ευημερεί, εωσού συντελεσθή η οργή· διότι το ωρισμένον θέλει γείνει. **37** Και δεν θέλει φροντίζει περί των θεών των πατέρων αυτού ουδέ περί επιθυμίας γυναικών ουδέ θέλει φροντίζει περί ουδενός θεού, διότι θέλει μεγαλυνθή υπεράνω πάντων. **38** Τον δε θεόν Μαουζείμ θέλει δοξάσει επί του τόπου αυτού· και θεόν, τον οποίον οι πατέρες αυτού δεν εγγνώρισαν, θέλει τιμήσει με χρυσόν και ἄργυρον και με πολυτίμους λίθους και με πράγματα επιθυμητά. **39** Ούτω θέλει κάμει εις τα οχυρώματα Μαουζείμ μετά θεού αλλοτρίου· όσοι γνωρίσασιν αυτόν, εις αυτούς θέλει πληθύνει δόξαν και θέλει κάμει αυτούς να εξουσιάσωσιν επί πολλών, και την γην θέλει διαμοιράσει με τιμήν. **40** Και εν τω εσχάτῳ καιρῷ ο βασιλεὺς του νότου θέλει συγκερατισθή μετ' αυτού· και ο βασιλεὺς του βορρᾶ θέλει ελθεῖ εναντίον αυτού ως ανεμοστρόβιλος, μετά αμάξων και μετά ιππέων και μετά πολλών πλοίων· και θέλει ελθεῖ εις τους τόπους και θέλει πλημμυρήσει και διαβῆ· **41** θέλει εισέλθει ἐτι εις την γην της δόξης και πολλοί τόποι θέλουσιν καταστραφή· ούτοι όμως θέλουσι διασωθῆ εκ της χειρός αυτού, ο Εδώμ και ο Μωάβ και οι πρώτοι των ιιών Αμμών. **42** Και θέλει εκτείνει την χείρα αυτού επί τους τόπους και η γη της Αιγύπτου δεν θέλει εκφύγει. **43** Και θέλει κυριεύσει τους θησαυρούς του χρυσούν και του αργυρίουν και πάντα τα επιθυμητά της Αιγύπτου· και οι Λίβιες και οι Αιθίοπες θέλουσιν είσθαι κατόπιν των βημάτων αυτού. **44** Πλην αγγελία εκ της ανατολής και εκ του βορρᾶ θέλουσι ταράξει αυτόν· διά τούτο θέλει εκβή μετά θυμού μεγάλου, διά να αφανίσῃ και να εξολοθρεύσῃ πολλούς. **45** Και θέλει στήσει τας σκηνάς της βασιλικής αυτού κατοικήσεως μεταξύ των θαλασσών επί του ενδόξου όρους της αγιότητος· πλην θέλει ελθεῖ εις το τέλος αυτού και δεν θέλει υπάρχει ο βοηθών αυτόν.

12 Και εν τω καιρῷ εκείνῳ θέλει εγερθή Μιχαήλ, ο ἄρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των ιιών του λαού σου· και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν ἔγεινεν αφού υπήρξεν θένος, μέχρις εκείνου του καιρού· και εν τω καιρῷ εκείνῳ θέλει διασωθῆ ο λαός σου, πας δόσις ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίῳ. **2** Και πολλοί εκ των κοιμωμένων εν τω χώματι της γης θέλουσιν εξεγερθή, οι μεν εις αιώνιον ζωήν, οι δε εις ονειδισμόν και εις καταισχύνην αιώνιον. **3** Και οι συνετοί θέλουσιν εκλάμψει ως η λαμπρότης του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνην ως οι αστέρες, εις τους αιώνας των αιώνων. **4** Και συ, Δανιήλ, ἔγκλεισον τους λόγους, και αφράγισον το βιβλίον, ἔως του εσχάτου καιρού· τότε πολλοί θέλουσι περιτρέχει και η γνώσις θέλει πληθυνθῆ. **5** Και εγώ ο Δανιήλ θεώρησα και ίδοι, ἵσταντο δύο ἄλλοι, εις εντεύθεν επί του χείλους του ποταμού και εις εκείθεν επί του χείλους του ποταμού. **6** Και είπεν ο εις προς τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον λινά, δόσις ἡτο επάνωθεν των υδάτων του ποταμού, Ἐως πότε θέλει είσθαι το τέλος των θαυμασίων τούτων; **7** Και ἤκουσα τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον λινά, δόσις ἡτο επάνωθεν των υδάτων του ποταμού, ὅτε ὑψωσε την δεξιάν αυτού και την αριστεράν αυτού εις τον ουρανόν και ὥμοσεν εις τον ζώντα εις τον αιώνα, ότι θέλει είσθαι εις καιρόν, καιρούς και ἡμίσυ καιρού· και ὅταν συντελεσθή ο διασκορπισμός της δυνάμεως του αγίου λαού, πάντα ταύτα θέλουσιν εκπληρωθῆ. **8** Και εγώ

ήκουσα, αλλά δεν ενόησα· τότε είπον, Κύριε μου, ποίον το τέλος τούτων; **9** Και είπε, Ὑπαγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι ἔως του εσχάτου καιρού. **10** Πολλοί θέλουσι καθαρισθή και λευκανθή και δοκιμασθή· και οι ασεβείς θέλουσιν ασεβεῖ· και ουδείς εκ των ασεβών θέλει νοήσει αλλ' οι συνετοί θέλουσι νοήσει. **11** Και από του καιρού, καθ' ον η παντοτεινή θυσία αφαιρεθή και το βδέλυγμα της ερημώσεως στηθή, θέλουσιν είσθαι ημέραι χίλιαι διακοσιαι και ενενήκοντα. **12** Μακάριος δόσις υπομείνη και φθάστη εις ημέρας χιλίας τριακοσίας και τριάκοντα πέντε. **13** Άλλα συ νπαγε, ἔως του τέλους και θέλεις αναπαυθή και θέλεις σταθή εν τω κλήρω σου εις το τέλος των ημερών.

‘Ωσηέ’

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ωσέτε τον υιόν του Βεηρί, εν ταῖς ἡμέραις Οζίου, Ιωάθαμ, Ἀχαῖ, καὶ Εζεκίου, βασιλέων του Ιούδα, καὶ εν ταῖς ἡμέραις Ιεροβούα, υιού του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ. **2** Αρχή του λόγου του Κυρίου διά του Ωσηέ. Καὶ εἴπε Κύριος προς τὸν Ωσηέ, Ὑπαγε, λάβε εἰς σεαυτόν γυναίκα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας διότι η γη κατεπόρνευσε, εκκλίνασα από όπισθεν του Κυρίου. **3** Καὶ υπῆγε καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ, θυγατέρα του Δεβηλαΐῳ καὶ συνέλαβε καὶ εγέννησεν εἰς αὐτὸν υιόν. **4** Καὶ εἴπε Κύριος προς αὐτόν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτού Ιεζαέλ: διότι ἐτί οὐλίγον καὶ θέλω εκδικήσει το αἷμα του Ιεζαέλ επί τον οίκον Ιηού, καὶ θέλω καταπαύσει την βασιλείαν του οίκου Ισραήλ. **5** Καὶ εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ θέλω συντρίψει το τόξον του Ισραήλ εν τη κοιλάδι του Ιεζαέλ. **6** Καὶ συνέλαβεν ἐτί καὶ εγέννησεν θυγατέρα. Καὶ εἴπε προς αὐτόν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Λό-ρουχαμά: διότι δεν θέλω ελείσει πλέον τον οίκον Ισραήλ αλλὰ θέλω σηκώσει αυτούς διόλου. **7** Τον δε οίκον Ιούδα θέλω ελείσει καὶ θέλω σώσει αυτούς διά Κυρίου του Θεού αυτών, καὶ δεν θέλω σώσει αυτούς διά τόξου ουδέ διά ρομφαίας ουδέ διά πολέμου, διά ἵππων ουδέ διά ιπτέων. **8** Καὶ αφού απεγαλάκτισε την Λό-ρουχαμά, συνέλαβε καὶ εγέννησεν υιόν. **9** Καὶ εἴπε Κύριος, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτού Λό-αμμι: διότι σεις δεν είσθε λαός μου καὶ εγὼ δεν θέλω είσθαι υμῶν. **10** Ο αριθμός ὄμως των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι ως η ἀμμος της θαλάσσης, ήτις δεν δύναται να μετρηθή ουδέ να εξαριθμηθή καὶ εν τω τόπω όπου ελέχθη προς αὐτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεί θέλει λεχθή προς αὐτούς, Υιοί του Θεού του ζώντος. **11** Τότε θέλουσι συναχθῆσαι οι υιοί Ιούδα καὶ οι υιοί Ισραήλ, καὶ θέλουσι καταστῆσαι εἰς εαυτούς αρχηγόν ἔνα, καὶ θέλουσιν αναβήι εκ της γῆς διότι μεγάλη θέλει είσθαι η ημέρα του Ιεζαέλ.

2 Εἴπατε προς τους ἀδελφούς σας, Αμμί, καὶ προς τας ἀδελφάς σας, Ρουχαμά. **2** Κρίθητε μετά της μητρός σας, κρίθητε: διότι αύτη δεν είναι γυνή μου καὶ εγώ δεν είμαι ανήρ αυτῆς ας αφαιρέσῃ λοιπόν τας πορνείας αυτῆς απ' ἐμπροσθεν αυτῆς καὶ τας μοιχείας αυτῆς εκ μέσου των μαστών αυτῆς. **3** Μήποτε εκδύνασι γυμνώσω αυτήν καὶ αποκαταστήσω αυτήν καθώς εν τη ημέρᾳ της γεννήσεως αυτῆς, καὶ θέσω αυτήν ως ἔρημον καὶ καταστήσω αυτήν ως γην ἀνύδρον καὶ θανατώσω αυτήν εν δίψῃ. **4** Καὶ δεν θέλω ελείσει τα τέκνα αυτῆς επειδή είναι ναυάσινα πορνείας. **5** Διότι η μήτηρ αυτών επόρνευσεν· η συλλαβούσα αυτά ἐπράξεν αισχύνην διότι είπε, θέλω υπάγει κατόπιν των εραστών μου, οἵτινες μοι δίδουσι τον ἄρτον μου καὶ το ὄνδρο μου, το μαλλίον μου καὶ το λινάριόν μου, το ἔλαιόν μου καὶ τα ποτά μου. **6** Διά τούτο, ιδού, εγώ θέλω φράξει την οδόν σου με ακάνθας καὶ οικοδομήσει φραγμόν, διά να μη εύρηται οδούς αυτῆς. **7** Καὶ θέλει τρέξει κατόπιν των εραστών αυτῆς καὶ δεν θέλει φθάσει αυτούς, καὶ θέλει ζητήσει αυτούς καὶ δεν θέλει ευρεῖ· τότε θέλει ειπεῖ, θέλω υπάγει καὶ επιστρέψει προς τον πρώτον μου ἀνδρα διότι καλήτερον ἦτο τότε εἰς εμέ παρά τώρα. **8** Καὶ αυτή δεν εγνώριζεν ότι εγώ ἐδωκα εἰς αυτήν τον σίτον καὶ τον οίνον καὶ το ἔλαιον, καὶ επλήθυνα το ἀργύριον εἰς αυτήν καὶ το χρυσίον, με τα οποία κατεσκεύασαν τον Βάσαλ. **9** Διά τούτο θέλω επιστρέψει καὶ λάβει τον σίτον μου εν τω καιρῷ αυτού καὶ τον οίνόν μου εν τω διωρισμένω καιρῷ αυτού, καὶ θέλω αφαιρέσει το μαλλίον μου καὶ το λινάριόν μου, τα οποία είχε διά να σκεπάζῃ την γύμνωσιν αυτῆς. **10** Καὶ

τώρα θέλω αποκαλύψει την ακαθαρσίαν αυτής ἐμπροσθεν των εραστών αυτῆς, καὶ ουδείς θέλει λυτρώσει αυτήν εκ της χειρός μου. **11** Καὶ θέλω καταπαύσει πάσαν την ευφροσύνην αυτῆς, τας εορτάς αυτῆς, τας νεομηνίας αυτῆς καὶ τα σάββατα αυτῆς καὶ πάσας τας πανηγύρεις αυτής. **12** Καὶ θέλω αφανίσει τας αμπέλους αυτῆς καὶ τας συκάς αυτῆς, περὶ των οποίων εἴπε, Μιοθώματά μου είναι ταύτα, τα οποία μοι ἐδώκαν οι ερασταί μου· καὶ θέλω καταστήσει αυτάς δάσος, καὶ τα θηρία του αγρού θέλουσι κατατρώγει αυτάς. **13** Καὶ θέλω επισκεφθή επ' αυτήν τας ημέρας των Βααλείμ, καθ' ας εθυμίαζεν εἰς αυτούς καὶ εστολίζετο με τα ενώπια αυτής καὶ τα περιδέραια αυτής καὶ επορεύετο κατόπιν των εραστών αυτής, εμέ δε ελημονήσης, λέγει Κύριος. **14** Διά τούτο, ιδού, εγώ θέλω εφελκύσει αυτήν καὶ θέλω φρέπει αυτήν εἰς την ἔρημον καὶ θέλω λαλήσει προς την καρδίαν αυτής. **15** Καὶ εκείθεν θέλω δώσει εἰς αυτήν τους αμπελώνας αυτής καὶ την κοιλάδα του Αχώρ διά θύραν επλίδος· καὶ θέλει φύλλει εκεί ως εν ταῖς ημέραις της νεδητος αυτῆς καὶ ως εν τη ημέρᾳ της αναβάσεως αυτῆς από γης Αιγύπτου. **16** Καὶ εν τη ημέρᾳ εκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλεις με καλέσει, Ο ανήρ μου· καὶ δεν θέλεις με καλέσει πλέον, Ο Βάσαλ μου· **17** διότι θέλω αφαρέσει τα ονόματα των Βααλείμ από του στόματος αυτής καὶ δεν θέλουσιν αναφέρεσθαι πλέον τα ονόματα αυτών. **18** Καὶ εν τη ημέρᾳ εκείνῃ θέλω κάμει διαθήκην υπέρ αυτών προς τα θηρία του αγρού καὶ προς τα πετεινά του ουρανού καὶ τα ερπετά της γῆς τόξον δε και ρομφαίαν και πόλεμον θέλω συντρίψει εκ της γης και θέλω κατοικίσει αυτούς εν ασφαλεία. **19** Καὶ θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εις τον αιώνας και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν ειν δικαιοσύνη και εν κρίσει και εν ελέει και εν οικτηροίς; **20** και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν ειν πίστει και θέλεις γνωρίσει τον Κύριον. **21** Καὶ εν εκείνῃ τη ημέρᾳ θέλω αποκριθή, λέγει Κύριος, θέλω αποκριθή προς τους ουρανούς, και αυτοί θέλουσιν αποκριθή προς την γῆν· **22** και η γη θέλει αποκριθή προς τον σίτον και τον οίνον και το ἔλαιον· και ταύτα θέλουσιν αποκριθή προς τον Ιεζαέλ. **23** Καὶ θέλω σπείρει αυτήν δι' εμαυτόν επί της γῆς και θέλω ελείσει την ουκ ηλεμένην· και θέλω ειπεί προς τον ου λαόν μου, Λαός μου είσαι· και αυτοί θέλουσιν ειπεί, Θεός μου είσαι.

3 Καὶ εἴπε Κύριος προς εμέ, Ὑπαγε ἐτί, αγάπατον γυναίκα, ήτις καίτοι αγαπαμένη υπό του φίλου αυτῆς είναι μοιχαλίς, κατά την αγάπην του Κυρίου προς τους ιούν Ισραήλ, οίτινες όμως επιβλέπουσιν εις θεούς αλλοτρίους και αγαπώσι φιάλας οίνου. **2** Καὶ εμισθώσα αυτήν εις εμαυτόν διά δεκαπέντε αργύρια και εν χομόρ κριθής και ήμισυ χομόρ κριθής. **3** Καὶ είπα προς αυτήν, Θέλεις καθήσει δι' εμέ πολλάς ημέρας δεν θέλεις πορνεύσει και δεν θέλεις είσθαι δι' ἄλλον· και εγώ ομοίως θέλω είσθαι διά σε. **4** Διότι οι ιοι Ισραήλ θέλουσι καθήσει πολλάς ημέρας χωρίς βασιλέως και χωρίς ἄρχοντος και χωρίς θυσίας και χωρίς αγάλματος και χωρίς εφόδ και θεραφείμ. **5** Μετά ταύτα θέλουσιν επιστρέψει οι ιοι Ισραήλ και θέλουσι ζητήσει Κύριον τον Θεού αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών· και θέλουσι φοβείσθαι τον Κύριον και την αγαθότητα αυτού εν ταῖς εσχάταις ημέραις.

4 Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, ιοι Ισραήλ· διότι ο Κύριος έχει κρίσιν μετά των κατοίκων της γης, επειδή δεν υπάρχει αλήθεια ουδέ έλεος ουδέ γνώσις θεού επί της γης. **2** Επιορκία και ψεύδος και φόνος και κλοπή και μοιχεία επλημμύρησαν, και αίματα εγγίζουσιν επί αίματα. **3** Διά τούτο θέλει πενθήσει η γη, και πας ο κατοικών εν αυτῇ θέλει λιποψυχήσει, μετά

των θηρίων του αγρού και μετά των πετεινών του ουρανού έτι και οι ιχθύες της θαλάσσης θέλουσιν εκλείψει. 4 Πλην ας μη αντιλέγη μηδείς μηδ' ας ελέγχῃ τον άλλον διότι ο λαός σου είναις ως οι αντιλέγοντες εις τον ιερέα. 5 Διά τούτο θέλεις ολισθήσει την ήμεραν, και μετά σου θέλει ολισθήσει και ο προφήτης την νύκτα, και θέλω αφανίσει την μητέρα σου. 6 Ο λαός μου ηφαντίσθη δι' ἔλλειψιν γνώσεως επειδή συ απέρριψας την γνώσιν και εγώ απέρριψα σε από του να ιερατεύῃς εις εμέ· επειδή ελησμόνησας τον νόμον του Θεού σου, και εγώ θέλω λησμονήσει τα τέκνα σου. 7 Καθώς επλήθυναν, ούτως ημάρτησαν εις εμέ· την δόξαν αυτών εις ατιμίαν θέλω μεταβάλει. 8 Τρώγουσι τας αμαρτίας του λαού μου και έχουσι προσηλωμένην την ψυχήν αυτών εις την ανομίαν αυτών. 9 Διά τούτο θέλει είσθαι, καθώς ο λαός, ούτω και ο ιερεύς· και θέλω επισκεφθῇ επ' αυτούς τας οδούς αυτών και ανταποδώσει εις αυτούς τας πράξεις αυτών. 10 Διότι θέλουσι τρώγει και δεν θέλουσι χορτάζεσθαι, θέλουσι πορνεύει και δεν θέλουσι πληθύνεσθαι· επειδή εγκατέλιπον το να λατρεύωντι τον Κύριον. 11 Πορνείς και οίνος και μέθη αφαιρούσι την καρδίαν. 12 Ο λαός μου έρωτά τα ξύλα αυτού, και η ράβδος αυτού αποκρίνεται προς αυτούν διότι το πνεύμα της πορνείας επλάνησεν αυτούς και επόρνευσαν εκκλίνοντες από τον Θεόν αυτών. 13 Θυσιάζουσιν επί τας κορυφάς των ορέων και θυμιάζουσιν επί τους λόφους, υπό τας δρυς και λεύκας και τερεβίνθους, διότι η σκιά αυτών είναι καλή διά τούτο αι θυγατέρες σας θέλουσι πορνεύσει και αι νύμφαι σας θέλουσι μοιχεύσει. 14 Δεν θέλω τιμωρήσει τας θυγατέρας σας όταν πορνεύσωσιν ουδέ τας νύμφας σας όταν μοιχεύσωσι, διότι αυτοί αποχωρίζονται μετά των πορνών και θυσιάζουσι μετά των ασελγών διά τούτο ο λαός ο ασύνετος θέλει κατακρημνισθή. 15 Εάν συ, Ισραήλ, πορνεύης, τουλάχιστον ας μη ανομήση ο Ιούδας, μη υπάγετε λοιπόν εις Γάλαγαλα μηδ' αναβαίνετε εις Βαιθ-αυέν μηδέ οιμνύτε, Ζη ο Κύριος. 16 Διότι ο Ισραήλ απεσκίρτησεν ως δάμαλις αποσκιρτώσας τώρα θέλει βοσκήσει αυτούς ο Κύριος ως αρνία εν τόπῳ πλατεί. 17 Ο Εφραΐμ προσεκολλήθη εις τα είδωλα· αφήσατε αυτόν. 18 Το ποτόν αυτών ωξύνισεν· όλως εδόθησαν εις την πορνείαν οι υπερασπισταί αυτής ω της αισχύνης, αγαπώντας το Δότε. 19 Ο άνεμος θέλει συσφίγξει αυτήν εν ταῖς πτέρυξιν αυτού, και θέλουσι κατασχυνθῆ διά τας θυσίας αυτών.

5 Ακούσατε τούτο, ιερείς, και προσέξατε, οίκος Ισραήλ, και δότε ακρόασιν, οίκος βασιλέως διότι προς εօάς είναι κρίσις επειδή εστάθητε παγίς επί Μισπά και δίκτυον ηπλωμένον επί το Θαβώρ. 2 Και οι αγρεύοντες ἔκαμον βαθείαν σφαγήν· αλλ' εγώ θέλω παιδεύει πάντας αυτούς. 3 Εγώ εγνώρισα τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ δεν είναι κεκρυμμένος απ' εμού· διότι τώρα πορνεύεις, Εφραΐμ, και εμιάνθη ο Ισραήλ. 4 Δεν αφίνουσιν αυτούς αι πράξεις αυτών να επιστρέψωσιν εις τον Θεόν αυτών διότι το πνεύμα της πορνείας είναι εν μέσω αυτών και δεν εγνώρισαν τον Κύριον. 5 Και η υπερηφανία του Ισραήλ μαρτυρεῖ κατά πρόσωπον αυτού· διά τούτο ο Ισραήλ και ο Εφραΐμ θέλουσι πέσει εν τη ανομίᾳ αυτών ο Ιούδας έτι θέλει πέσει μετ' αυτών. 6 Μετά των ποιμνίων αυτών και μετά των αγελών αυτών θέλουσιν υπάγει διά να ζητήσωσι τον Κύριον αλλά δεν θέλουσιν ευρεῖ· απεμακρύνθῃ απ' αυτών. 7 Εφέρθησαν απίστως προς τον Κύριον· διότι εγένησαν τέκνα αλλότρια· τώρα δε εἰς μην θέλει καταφάγει αυτούς και τας κληρονομίας αυτών. 8 Σαλπίσατε κερατίνην εν Γαβαά, σάλπιγγα εν Ραμά· ηχήσατε δυνατά εν Βαιθ-αυέν-

κατόπιν σου, Βενιαμίν. 9 Ο Εφραΐμ θέλει είσθαι ηρημωμένος εν τη ημέρᾳ του ελέγχου· μεταξύ των φυλών του Ισραήλ εγνωστοποίησα το βεβαίως γενησόμενον: 10 οι ἀρχοντες Ιούδα έγειναν ως οι μεταποίζοντες ὥρια· επ' αυτούς θέλω εκχύσει ως ύδατα την οργήν μου. 11 Κατεδυναστεύθη ο Εφραΐμ, συνετρίβη εν τη κρίσει διότι εκουσίως υπήγει κατόπιν προστάγματος: 12 διά τούτο εγώ θέλω είσθαι ως σαράκιον εις τον Εφραΐμ και ως σκώληξ εις τον οίκον Ιούδα. 13 Και είδεν ο Εφραΐμ την νόσον αυτού και ο Ιούδας το ἔλκος αυτού, και υπήγει ο Εφραΐμ προς τον Ασσύριον και απέστειλε προς τον βασιλέα Ιαρεῖ· αλλ' ούτος δεν ήδυνθή να σας ιατρεύση ουδέ να σας απαλλάξῃ από τον ἔλκος σας. 14 Διότι εγώ θέλω είσθαι ως λέων εις τον Εφραΐμ και ως σκύμνος λέοντος εις τον οίκον Ιούδα· εγώ, εγώ θέλω διασπαράξει και αναχωρήσει θέλω λάβει, και δεν θέλει υπάρχει ο ελευθερών. 15 Θέλω υπάγει, θέλω επιστρέψει εις τον τόπον μου, εωσού γνωρίσωσι το ἔγκλημα αυτών και ζητήσωσι το πρόσωπόν μου· εν τη θλίψει αυτών θέλουσιν ορθρίσει προς εμέ.

6 Έλθετε και ας επιστρέψωμεν προς τον Κύριον· διότι αυτός διεσπάραξε, και θέλει μας ιατρεύσει επάταξε, και θέλει περιδέσει την πληγήν ημών. 2 Θέλει αναζωοποίησει ημάς μετά δύο ημέρας εν τη τρίτη ημέρα θέλει μας αναστήσει, και θέλομεν ζη ενώπιον αυτού. 3 Τότε θέλομεν γνωρίσει και θέλομεν εξακολούθει να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η ἔξοδος αυτού είναι προδιατεγμένη ως η αυγή και θέλει ελθεί προς ημάς ως υετός, ως βροχή οψίμος και πρώιμος επί την γην. 4 Τι να κάμω εις σε, Εφραΐμ; τι να κάμω εις σε, Ιούδα; διότι η καλωσόνη σας είναι ως νεφέλη πρωινή και ως δρόσος εωθινή ήτις παρέρχεται. 5 Διά τούτο κατέκοψα αυτούς διά των προφητῶν· εφόνευσα αυτούς διά των λόγων του στόματός μου· και αι κρίσεις σου θέλουσιν εξέλθει ως φως. 6 Διότι έλεος θέλω και ουχὶ θυσίαν και επίγνωσιν θεού μάλλον παρά ολοκαυτώματα. 7 Αυτοὶ οἱμώς ως ο Αδάμ παρέβησαν την διαθήκην· εν τούτῳ εφέρθησαν απίστως προς εμέ. 8 Η Γαλαάδ είναι πόλις εργαζομένων ανομίαν, ενεδρεύουσα αίμα. 9 Και αι στήφη λιστῶν παραμονεύοντα άνθρωπον, ούτως ο σύλλογος των ιερέων φονεύοντιν εν τη οδῷ μέχρι Συχέμ· διότι ἐπράξαν αισχρά. 10 Εν τω οίκω Ισραήλ είδον φρίκην· εκεί είναι η πορνεία του Εφραΐμ ο Ισραήλ εμιάνθη. 11 Και διά σε, Ιούδα, διωρίσθη θερισμός, όταν εγώ επιστρέψω την αιχμαλωσίαν του λαού μου.

7 Ενώ ιάτρευον τον Ισραήλ, απεκαλύφθη τότε η ανομία του Εφραΐμ και η κακία της Σαμαρείας· διότι ἐπράξαν ψεύδος· και ο κλέπτης εισέρχεται, ο ληστής γνινόντες έξωθεν. 2 Και αυτοὶ δεν λέγουσιν εν τη καρδία αυτών, ότι ενθυμούμας πάσαν την ανομίαν αυτών· τώρα περιεκύλωσαν αυτούς αι πράξεις αυτών· ἐμπροσθεν του προσώπου μου έγειναν. 3 Εν τη κακία αυτών εύφραναν τον βασιλέα και εν τοις ψεύδεσιν αυτών τους ἀρχοντας. 4 Πάντες είναι μοιχοί, ως ο κλίβανος ο πεπυρωμένος υπό του αρτοποιού· όστις, αφού ζυμώσει το φύραμα, παύει του να θερμαίνηται αυτόν, εωσού γείνηται η ζύμωσις. 5 Εν τη ημέρᾳ του βασιλέως ημών, οι ἀρχοντες ησθένησαν υπό της φλογώσεως του οίνου, και αυτοὺς εξήπλωσε την χείρα αυτού προς τους αχρείους. 6 Διότι ενασχολούσι την καρδίαν αυτών φλεγωμένην ως κλίβανον εν ταις ενέδραις αυτών· ο αρτοποιός αυτών κοιμάται δόλιν την νύκτα· την δε αυγήν αυτή καίει ως πυρ φλογίζον. 7 Πάντες ούτοι εθερμάνθησαν ως κλίβανος και κατέφαγον τους κριτάς αυτών· πάντες οι βασιλείς αυτών

έπεσον· δεν υπάρχει μεταξύ αυτών ο επικαλούμενός με. **8** Ο Εφραΐμ, αυτός συνεμίγη μετά των λαών· ο Εφραΐμ είναι ως εγκρυφίας όστις δεν εστράφη. **9** Ξένοι κατέφαγον την δύναμιν αυτού και αυτός δεν γνωρίζει τούτο· και λευκά τρίχες ανεφόνθισαν σποράδην εν αυτώ και αυτός δεν γνωρίζει τούτο. **10** Και η υπερηφανία του Ισραήλ μαρτυρεί κατά πρόσωπον αυτού· και δεν επιστρέφουσι προς Κύριον το Θεόν αυτών ουδέ εκζητούσιν αυτόν διά πάντα ταύτα. **11** Και ο Εφραΐμ είναι ως περιστερά δελεαζόμενη, μη ἔχουσα σύνεσιν επικαλούνται την Αίγυπτον, υπάγουσιν εἰς την Ασσυρίαν. **12** Ὄταν υπάγωσι, θέλω εξαπλώσει επ' αυτούς το δίκτυόν μου· θέλω καταβιβάσει αυτούς καθώς τα πετεινά του ουρανού· θέλω παιδεύσει αυτούς καθώς εκηρύχθη εν τη συναγωγή αυτών. **13** Ουαί εἰς αυτούς, διότι απεσκίρησαν απ' εμού ὄλεθρος εἰς αυτούς, διότι ησέβησαν εἰς εμέν ενώ εγώ εξηγόρασα αυτούς, αυτοί ελάλησαν κατ' εμού ψεύδη. **14** Και δεν με επεκαλέσθησαν εν τη καρδία αυτών, αλλά ωλόλυζον επί τας κλίνας αυτών· βασανίζονται διά σίτον και οίνον και στασιάζουσιν εναντίον μου. **15** Και εγώ επαίδευσα αυτούς ενώ ενισχυσα τους βραχίονας αυτών, αυτοί δύως διελογίζοντα πονηρά εναντίον μου. **16** Επιστρέφουσιν, ουχὶ εἰς τὸν Υἱότον· ἔγιναν ως τόξον στρεβλῶν· ο ἀρχοντες αυτών θέλουσι πέσει εν ρομφαίᾳ διά την αυθάδειαν της γλώσσης αυτών· τούτο θέλει εἰσθαι τὸ νοεῖδος αυτών εν τῇ γῃ τῆς Αιγύπτου.

8 Σάλπισον ταύτα με το στόμα σου· θέλεις ορμήσει ως αετός εναντίον του οίκου του Κυρίου, διότι παρέβησαν την διαθήκην μου και ησέβησαν εἰς τον νόμον μου. **2** Ο Ισραήλ θέλει κράζει προς εμέ, Θεέ μου, σε γνωρίζομεν. **3** Ο Ισραήλ απέρριψε το αγαθόν· ο εχθρός θέλει καταδίψει αυτόν. **4** Αυτοί κατέστησαν βασιλεῖς, πλην ουχὶ παρ' εμού· ἔκαμψαν ἄρχοντας, πλην χωρίς να ἔχω εἰδῆσην· εκ του αργυρίου αυτών και εκ του χρυσού αυτών ἔκαμψαν εἰς εαυτούς εἰδωλα, διά να εξολοθρευθῶσιν. **5** Απέρριψεν αυτούς ο μόσχος σου, Σαμάρεια· ο θυμός μου εξήφθη εναντίον αυτών· ἔως πότε δεν θέλουσι δυνηθῆνα καθαρισθῶσι; **6** Και τούτο βεβαίως ἔγινεν υπό του Ισραήλ· ο τεχνίτης ἔκαμψεν αυτό ὅθεν αυτό δεν είναι Θεός· ο μόσχος λοιπὸν της Σαμαρείας θέλει γείνει συντρίψιμα. **7** Επειδή ἐσπειραν ἀνέμον, διά τούτο θέλουσι θερίσει ανεμοστρόβιλον· δεν ἔχει κάλαμον· ο βλαστός δεν θέλει δώσει ἀλευρον· και αν δώση, ξένοι θέλουσι καταπίει αυτό. **8** Κατεπόθη ο Ισραήλ· τώρα ἔγινεν μεταξύ των εθνών ως σκεύος εν ω δεν υπάρχει χάρις. **9** Διότι αφ' εαυτών ανέβησαν εἰς τους Ασσυρίους, ως ὄναγρος μονάζων καθ' εαυτόν· ο Εφραΐμ ειμίσθωσεν εραστάς. **10** Πλην αν και εμίσθωσαν εραστάς μεταξύ των εθνών, τώρα θέλω συνάξει αυτούς· και θέλουσι λυπηθῆ μετ' οι λόγον διά το φορτίον του βασιλέως των αρχόντων. **11** Επειδή ο Εφραΐμ επλήθυνε τα θυσιαστήρια διά να αμαρτάνη, θέλουσι γείνει εἰς αυτόν θυσιαστήρια του αμαρτάνειν. **12** Ἐγραφά προς αυτόν τα μεγαλεῖα του νόμου μου· πλην ελογίσθησαν ως αλλότριον πράγμα. **13** Εν ταῖς θυσίαις, τὰς οποίας προσφέρουσιν εἰς εμέ, θυσιάζουσι κρέας και τρώγουσιν· ο Κύριος δεν δέχεται αυτάς τώρα θέλει ενθυμηθῆ την ανομίαν αυτών και επισκεφθῆ τας αμαρτίας αυτών αυτοί θέλουσιν επιστρέψει εἰς την Αίγυπτον. **14** Διότι ο Ισραήλ ελησμόνησε τον Ποιητήν αυτού και οικοδομεῖ ναούς, και ο Ιούδας επλήθυνεν ωχρωμένας πόλεις αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τας πόλεις αυτού και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτών.

9 Μη χαίρε, Ισραήλ, μηδέ ευφραίνου ως οι λαοί· διότι επόρευεσας εκκλίνων από του Θεού σου· ηγάπησας μισθύματα επί παν αλώνιον σίτου. **2** Το αλώνιον και ο ληγός δεν θέλουσι θρέψει αυτούς, και ο οίνος θέλει εκλείψει απ' αυτών. **3** Δεν θέλουσι κατοικήσει εν τῇ γῃ του Κυρίου· αλλ' ο Εφραΐμ θέλει επιστρέψει προς την Αίγυπτον, και θέλουσι φάγει αικθάρτα εν τη Ασσυρίᾳ. **4** Δεν θέλουσι προσφέρει σπονδάς οίνου εἰς τον Κύριον, ουδέ θέλουσιν είσθαι αρεστοί εἰς αυτόν· αι θυσίαι αυτών θέλουσιν είσθαι εἰς αυτούς ως ἄρτος πενθύνων πάντες οι τρώγοντες αυτάς θέλουσι μιανθῆ· διότι ἄρτος αυτών υπέρ της ψυχῆς αυτών δεν θέλει εισέλθει εἰς τον οίκον του Κυρίου. **5** Τι θέλετε κάμει εν ημέρᾳ πανηγύρεως και εν ημέρᾳ εορτής του Κυρίου; **6** Διότι, ιδού, ἔφυγον διά την ταλαιπωρίαν· η Αίγυπτος θέλει συνάξει αυτούς, η Μέμφις θέλει θάψει αυτούς τα δι' αργυρίου επιθυμητά αυτών, κνίδαι θέλουσι κληρονομήσει αυτά· ἀκανθᾶι θέλουσιν είσθαι εν ταῖς σκηναῖς αυτών. **7** Ἡλθον αι ημέραι της επισκέψεως, αι ημέραι της ανταποδόσεως ἡλθον· ο Ισραήλ θέλει γνωρίσει τούτο· ο προφήτης είναι ἀφρών, ο ἀνθρωπός ο πνευματέμφορος μιανόμενος, διά το πλήθος της ανομίας σου και τον μεγάλου κατά σου μίσους. **8** Ο φρουρός του Εφραΐμ ἡτο μετά του Θεού μου, ο δε προφήτης ἔγινε παγίς ιεντού εἰς πάσας τας οδούς αυτού και μίσος εν τω οίκων του Θεού αυτού. **9** Διεφθάρησαν βαθέως ως εν ταῖς ημέραις της Γαρβᾶ· διά τούτο θέλει ενθυμηθῆ την ανομίαν αυτών, θέλει επισκεφθῆ τας αμαρτίας αυτών. **10** Εύρηκα τον Ισραήλ ως σταφυλίν εν ερήμῳ· είδον τους πατέρας σας ως τα πρωτογένητα της συκῆς εν τη αρχῇ αυτῆς· αλλ' αυτοί υπήργον προς τον Βέελ-φεγύρω και αφιερώθησαν εἰς την αισιύνην· και ἔγιναν βδελυκτοί, καθώς το αντικείμενον της αγάπης αυτών. **11** Περί δε του Εφραΐμ, ως πτηνόν θέλει πετάξει η δόξα αυτών, από της γέννας και από της μήτρας και από της συλλήψεως **12** αλλά και αν εκθρέψωσι τα τέκνα αυτών, θέλω ατεκνώσει αυτούς, ὥστε να μη μείνη ο άνθρωπος, διότι οναί ἔτι εἰς αυτούς, ὅταν συρθώ απ' αυτών. **13** Ο Εφραΐμ με εφαίνετο ως η Τύρος, πεφυτευμένος εν τόπω τερπνῶ· πλην ο Εφραΐμ θέλει εκφέρει τα τέκνα αυτού διά τον φονέα. **14** Δος εἰς αυτούς, Κύριε· τι θέλεις δώσει; δος εἰς αυτούς μήτραν αποβάλλουσαν και μαστούς ζηρούς. **15** Πάσα η κακία αυτών είναι εν Γαλαγάλοις· διότι εκεῖ εμίστησα αυτούς διά την κακίαν των πράξεων αυτών θέλω εξώσει αυτούς από τον οίκον μου· δεν θέλω αγαπά πλέον αυτούς πάντες οι ἀρχοντες αυτών είναι αποστάται. **16** Επατάχθη ο Εφραΐμ· η ρίζα αυτού εξηράνθη· καρπόν δεν θέλουσι κάμει· οτι και αν γεννήσωσι, θέλω θανατώσει τα επιθυμητά της μήτρας αυτών. **17** Ο Θεός μου θέλει απορρίψει αυτούς, διότι δεν εισήκουσαν αυτόν· και θέλουσιν είσθαι πλανώμενοι μεταξύ των εθνών.

10 Ο Ισραήλ είναι ἀμπελὸς ευκληματούσα· εκαρποφόρησεν αφθόνως· κατά το πλήθος των καρπών αυτού επλήθυνε τα θυσιαστήρια· κατά την αγαθότητα της γης αυτού ελάμπυνε τα αγάλματα. **2** Η καρδία αυτών είναι μεμερισμένη τώρα θέλουσι τιμωρηθῆ αυτός θέλει κατασκάψει τα θυσιαστήρια αυτών, θέλει φθείρει τα αγάλματα αυτών. **3** Διότι τώρα θέλουσιν ειπεῖ, Ήμείς δεν ἔχομεν βασιλέα, διότι δεν εφοβίζθημεν τον Κύριον· και ο βασιλεὺς τι ήθελε μας κάμει; **4** Ελάλησαν λόγους, ομιλούστες ψευδῶς, ενώ ἔκαμψαν συνθήκην· θέλων η καταδίκη θέλει εκβλαστήσει ως το κώνειον εν ταῖς αὐλάξι του αγρού. **5** Οι κάτοικοι της Σαμαρείας θέλουσι κατατρομάξει διά τον μόσχον της Βαιθ-αυέν· διότι ο λαός αυτού θέλει πενθήσει δι' αυτόν και οι ειδωλοθύται αυτού, οι χαίροντες εἰς αυτόν,

διά την δόξαν αυτού, διότι μετωκίσθη απ' αυτού. **6** Αυτός ότι θέλει φερθή εις την Ασσυρίαν, δώρον προς τον βασιλέα Ιαρεΐθ αισχύνη θέλει καταλάβει τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ θέλει εντραπή διά την βουλήν αυτού. **7** Αφανίζεται η Σαμάρεια και ο βασιλεύς αυτής ως αφρός επί πρόσωπον ύδατος. **8** Και οι βωμοί της Αυέν, η αμαρτία του Ισραήλ, θέλουντι καταστραφή άκανθαν και τρίβολοι θέλουντι βλαστήσει επί τα θυσιαστήρια αυτών· και θέλουντι ειπεῖ προς τα όρη, Καλύψατε μας· και προς τους λόφους, Πέσατε εφ' ημάς. **9** Ισραήλ, ημάρτησας από των ημερών της Γαβαά· εκεὶ εστάθησαν· η εν Γαβαά κατά των νιών της ανομίας μάχη δεν έφθασεν εις αυτούς. **10** Κατά την βουλήν μου βεβαίως θέλω παιδεύσει αυτούς· και οι λαοί θέλουντι συνανθήσειν αυτών, όταν φέρωνται εις αιχμαλωσίαν διά τας δύο ανομίας αυτών. **11** Ο Εφραΐμ είναι μεν δάμαλις δεδιδαγμένη και αγαπώσα να αλωνίζῃ πλην εγώ θέλω περάσει ζυγόν επί τον ώραίον αυτής τράχηλον· θέλω υποζεύξει τον Εφραΐμ· ο Ιούδας θέλει αφοτριά, ο Ιακώβ θέλει βωλοκοπεί εις εαυτόν. **12** Σπείρατε δι' εαυτούς εν δικαιοσύνη, θερίσατε εν ελέει· ανοίξατε την αφειμένην σας γήν· διότι είναι καιρός να εκζητήσητε τον Κύριον, ευσούν άλθη και επισταλάξη δικαιοσύνην εφ' υμάς. **13** Ηροτράσατε αερέβειαν, εθερίσατε ανομίαν, εφάγετε καρπόν ψεύδους διότι ήλπισας εις την οδόν σου, εις το πλήθος των ισχυρών σου. **14** Διά τούτο απώλεια θέλει εγερθή μεταξύ των λαών σου, και πάντα τα φρούριά σου θέλουντι εκπορθηθή, καθώς ο Σαλμάν εξεπόρθησε την Βαιθ-αρβέλ εν τη ημέρα της μάχης· η μήτηρ κατεσυντρίβη επί τα τέκνα. **15** Ούτως θέλει κάμει εις εσάς η Βαιθήλ ένεκεν της εσχάτης ανομίας σας· πρωΐ θέλει αφανισθή ολοτελώς ο βασιλεύς του Ισραήλ.

11 Ότε ο Ισραήλ ήτοντι νήπιον, τότε εγώ ηγάπησα αυτόν και εξ

Αιγύπτου εκάλεσα τον ιούν μου. **2** Όσον εκάλουν αυτούς, τόσον αυτοί ανεχώρουν απ' έμπροσθεν αυτών· έθυσιαζον εις τους Βασαλείμ και έθυμίαζον εις τα γλυπτά. **3** Εγώ εδίδαξα έτι τον Εφραΐμ να περιπατή, πάνων αυτόν από των βραχιόνων αυτού· αλλά δεν εγγνώρισαν ότι ίστρευον αυτούς. **4** Έσυρα αυτούς με σχοινία ανθρώπου, με δεσμούς αγάπης και ήμιν εις αυτούς ως οι αφαιρούντες τον ζυγόν επάνωθεν των σιαγόνων αυτών, και έθεσα τροφήν έμπροσθεν αυτών. **5** Δεν θέλει επιστρέψει εις την γην της Αιγύπτου, αλλ' ο Ασσύριος θέλει είσθια βασιλεύς αυτού, διότι δεν ηθέλησαν να επιστραφώσι. **6** Και η ρομφαία θέλει επιπέσει επί τας πόλεις αυτού· και θέλει αναλώσει τους ισχυρούς αυτού και καταφάγει, ένεκα των διαβουλίων αυτών. **7** Και ο λαός μου είναι προσκεκολλημένος εις την αποστασίαν την κατ' εμού· αν και εκαλέσθησαν προς τον Υψιστον, ουδείς όμως ύψωσεν αυτόν. **8** Πως θέλω σε παραδώσει, Εφραΐμ; πως θέλω σε εγκαταλίπει, Ισραήλ; πως θέλω σε κάμει ως Αδαμά; πως θέλω σε θέσει ως Σεβωαίμ; η καρδία μου μετετράφη εντός μου, τα σπλάγχνα μου συνεκνιήθησαν. **9** Δεν θέλω εκτελέσει την έξαψιν του θυμού μου, δεν θέλω επιστρέψει εις εξολοθρευμόν του Εφραΐμ· διότι εγώ είμαι Θεός και ουχί άνθρωπος, Άγιος εν τω μέσω σου· και δεν θέλω εισέλθει εν θυμῷ. **10** Κατόπιν του Κυρίου θέλουσι περιπατεί· ως λέων θέλει βρυχάσθαι· όταν αυτός βρυχηθή, τότε θέλουσι σπεύσει εκστατικά τα τέκνα από της Αιγύπτου και ως περιστερά από της γης της Ασσυρίας, και θέλω αποκαταστήσει αυτούς εν τοις οίκοις αυτών, λέγει Κύριος. **12** Ο Εφραΐμ με περιεκύλωσε με φεύγη, και ο οίκος Ισραήλ με απάτην· αλλ' ο Ιούδας έτι έχει εξουσίαν μετά του Θεού και είναι πιστός μετά των αγίων.

12 Ο Εφραΐμ βόσκεται άνεμον και κυνηγεί τον ανατολικόν άνεμον· καθ' ημέραν πληθύνει φεύγη και όλεθρον κάμινουσι δε συνθήκην μετά των Ασσυρίων και φέρουσιν έλαιον εις την Αιγύπτον. **2** Ο Κύριος έχει έτι κρίσιν μετά του Ιούδα, και θέλει επισκεφθή τον Ιακώβ κατά τας οδούς αυτού· κατά τας πράξεις αυτού θέλει ανταποδώσει εις αυτόν. **3** Εν τη κοιλίᾳ επέτρεψε τον αδελφόν αυτού και εν τη ανδρική ηλικίᾳ αυτού ενίσχυσε προς τον Θεόν. **4** Ναι, ενίσχυσε μετά αγγέλου και υπερίσχυσεν έκλαυσε και εδείθη αυτού· εν Βαιθήλ εύρηκεν αυτόν, και εκεὶ ελάλησε προς ημάς· **5** ναι, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος είναι το μνημόσυνον αυτού. **6** Διά τούτο σε επίστρεψον προς τον Θεόν σου· φύλατε έλεος και κρίσιν και έπληζε επί τον Θεόν σου διά παντός. **7** Ο Εφραΐμ είναι έμπορος ζύγια απάτης είναι εν τη χειρί αυτού· αγαπά να αδική. **8** Και ο Εφραΐμ είπε, Βεβαίως εγώ επλούτησα, απέκτησα υπάρχοντα εις εμαυτόν· εν πάσι τοις κόποις μου δεν θέλει ευρεθή εν εμοί ανομία, ήτις να λογίζηται αμαρτία. **9** Εγώ δε είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου, θέλω σε κατοικίσει έτι εν σκηναίς ως εν ημέραις επιστήμου εορτής. **10** Ελάλησα ετι διά προφτώχω και οράσεις επλήθυνα εγώ, και παρέστησα ομοιώσεις διά χειρός των προφητών. **11** Εν Γαλαάδ τάχα υπήρξεν ανομία· εν Γαλαάλοις μάλιστα εστάθησαν ματαιότης θυσιάζουσι ταύρους, και τα θυσιαστήρια αυτών είναι· ας σωροί εν τας αύλαξι των αγρών. **12** Ο διά Ιακώβ έφυγεν εις την γην της Συρίας και ο Ισραήλ εδούλευσε διά γυναίκα και διά γυναίκα εφύλαξε πρόβατα. **13** Και διά προφήτου ανεβίβασεν ο Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου και διά προφήτου διεφυλάχθη. **14** Ο Εφραΐμ παρώντεν αυτόν πικρότατα· διά τούτο θέλει εικένει το αίμα αυτού επ' αυτόν και τον ονειδισμόν αυτού ο Κύριος αυτού θέλει επιστρέψει επ' αυτόν.

13 Ότε ο Εφραΐμ ελάλει εν τρόμω, αυτός υψώθη εν τω Ισραήλ ούτε δε ημάρτησε περί του Βάαλ, τότε ετελεύτησε.

2 Και τώρα αμαρτάνουστεν επί μάλλον και μάλλον και έκαμον εις εαυτούς χωνευτά εκ του αργυρίου αυτών, είδωλα κατά την φαντασίαν αυτών, πάντα ταύτα έργον τεχνιτών· αυτοί λέγουσι περί αυτών, οι άνθρωποι οι θυσιάζοντες ας φιλήσωσι τους μόχους. **3** Διά τούτο θέλουσιν είσθαι ως νεφέλη πρωινή και ως δρόσος εωθινή διαβαίνουσα, ως λεπτόν άχυρον εκφυσώμενον εκ του αλωνίου και ως καπνός εκ της κατνοδόχου. **4** Αλλ' εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου· και άλλον θεόν εμού δεν ηθέλεις γνωρίσει· διότι δεν υπάρχει άλλος σωτήρ εκτός εμού. **5** Εγώ σε εγνώρισα εν τη ερήμω, εν γη ανύδρω. **6** Κατά τας βοσκάς αυτών, ούτως εχορτάσθησαν· εχορτάσθησαν, και υψώθη η καρδία αυτών· διά τούτο με ελημόνησαν. **7** Όθεν θέλω είσθαι εις αυτούς ως λέων· ως πάρδαλις εν οδώ θέλω παραμονεύει αυτούς. **8** Θέλω απαντήσει αυτούς ως άρκτος στερηθείσας των τέκνων αυτής, και θέλω διασπαράξει το περιφράμα της καρδίας αυτών και καταφάγει αυτούς εκεὶ ως λέων· θηρίον άγιον θέλει διασπαράξει αυτούς. **9** Απωλέθης, Ισραήλ· πληγήν εν εμοί είναι· η βοήθειά σου. **10** Που είναι ο βασιλεύς σους· που; ας σε σώση τώρα εν πάσαις σου ταῖς πόλεσι· και που οι κριταί σου, περί των οποίων είπας, Δος μοι βασιλέα και άρχοντας; **11** Σοι έδωκα βασιλέα εν τω θυμῷ μου και αφήρεσα αυτόν εν τη οργή μου. **12** Η ανομία του Εφραΐμ είναι περιδεδεμένη· η αμαρτία αυτού αποτελαμευμένη. **13** Πόνοι τικτούσης θέλουσιν ελθεῖ επ' αυτόν είναι υιός ασύνετος· διότι δεν είναι καιρός να στέκηται εν τω ανοιγματι της μήτρας. **14** Εκ χειρός άδου θέλω ελευθερώσει αυτούς, εκ θανάτου θέλω σώσει αυτούς. Που είναι, θάνατε, ο όλεθρός σου; που, άδη, η φθορά

σου; η μεταμέλεια θέλει κρύπτεσθαι από των οφθαλμών μου.

(Sheol h7585) **15** Αν και ούτος εστάθη καρποφόρος μεταξύ των αδελφών αυτού, ανατολικός ἀνεμος ὄμως θέλει ελθεί, ο ἀνεμος του Κυρίου θέλει αναβήι από της ερήμου, και αι βρύσεις αυτού θέλουσιν εκλείψει και θέλει καταξηρανθή η πηγή αυτού ούτος θέλει αφαρπάσει τον θησαυρόν πάντων των επιθυμητών αυτού σκευών. **16** Η Σαμάρεια θέλει αφανισθή, διότι απεστάτησε κατά τον θεού αυτής θέλουσι πέσει εν ρομφαίᾳ τα θηλάζοντα νήπια αυτών θέλουσι συντριψθή, και αι εγκυμονούσαι αυτών θέλουσι διασχισθή.

14 Ιοραίλ, επίστρεφον προς Κύριον τον Θεόν σου, διότι ἔπεσας διά της ανομίας σου. **2** Λάβετε μεθ' εαυτών λόγους και επιστρέψατε προς τον Κύριον είπατε προς αυτόν, Αφαίρεσον πάσαν ανομίαν ημών και δέχθητι ημάς ευμενώς, και θέλομεν αποδώσει τον καρπόν των χειλέων ημών. **3** Ο Ασσούρ δεν θέλει μας σώσει· δεν θέλομεν αναβήι εφ' ίππους· και δεν θέλομεν ειπεί πλέον προς το ἔργον των χειρών ημών, Είσθε θεοί ημών· διότι εν σοι θέλει ελεηθή ο ορφανός. **4** Θέλω ιατρεύσει την αποστασίαν αυτών, θέλω αγαπήσει αυτούς εγκαρδίως διότι ο θυμός μου απεστράφη απ' αυτού. **5** Θέλω είσθαι ως δρόσος εις τον Ισραήλ· ως κρίνον θέλει ανθήσει και θέλει εκτείνει τας ρίζας αυτού ως δένδρον του Λιβάνου. **6** Οι κλάδοι αυτού θέλουσιν εξαπλωθή και η δόξα αυτού θέλει είσθαι ως ελαίας και η οσμή αυτού ως του Λιβάνου. **7** Θέλουσιν επιστρέψει και καθήσει υπό την σκιάν αυτού θέλουσιν αναζήσει ως σίτος και ανθήσει ως ἀμπελός· η μνήμη αυτού θέλει είσθαι ως οίνος Λιβάνου. **8** Ο Εφραΐμ θέλει ειπεί, Τι ἔχω να κάμω πλέον μετά των ειδώλων; Εγώ ήκουσα και θέλω παραφυλάξει αυτόν· εγώ είμαι εις αυτόν ως ελάτη ευθαλής απ' εμού ο καρπός σου θέλει προέλθει. **9** Τις είναι σοφός και θέλει εννοήσει ταύτα, συνετός και θέλει γνωρίσει αυτά; διότι ευθεία είναι αι οδοί του Κυρίου, και οι δίκαιοι θέλουσι περιπατεί εν αυταίς οι δε παραβάται θέλουσι πέσει εν αυταίς.

'Ιωήλ'

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ιωήλ τον υιόν του Φαθούντηλ. **2** Ακούσατε τούτο, οι πρεοβύτεροι, και δότε ακρόαστιν, πάντες οι κατοικούντες την γῆν ἔγεινε τούτο εν ταις ημέραις υμών ἡ εν ταις ημέραις των πατέρων υμών; **3** Διηγήθητε προς τα τέκνα σας περὶ τούτου και τα τέκνα σας προς τα τέκνα αυτών και τα τέκνα αυτών προς ὄλην γενεάν. **4** ο, τι αφήκεν η κάμπη, κατέφαγεν η ακρίς και ὁ, τι αφήκεν η ακρίς, κατέφαγεν ο βρούχος και ὁ, τι αφήκεν ο βρούχος, κατέφαγεν η ερυσίβη. **5** Ανανήψατε, μέθυσοι, και κλαύσατε, και ολολύζατε, πάντες οι οινοπόται, διὰ τὸν νέον οίνον: διότι αφηρέθη από του στόματός σας. **6** Επειδὴ ἔθνος ανέβη επὶ τὴν γῆν μου, ισχυρόν και αναρίθμητον, του οποίου οι οδόντες είναι οδόντες λέοντος, και ἔχει μυλόδοντας σκύμνουν. **7** Ἐθέσει την ἀμπελὸν μου εἰς αφανισμόν και τας συκάς μου εἰς θραύσιν: ὅλως εξελέπισεν αυτήν και απέρριψε τα κλήματα αυτής ἐμειναν λευκά. **8** Θρήνησον ως νύμφη περιεζωσμένη σάκκον διὰ τὸν ἄνδρα της νεδότηος αυτής. **9** Η προσφορά και η σπονδὺ αφηρέθη από του οίκου του Κυρίου: πενθούσιν οι ιερεῖς, οι λειτουργοί του Κυρίου. **10** Ηρημώθη η πεδιάς, πενθεῖ η γῆ διότι η φανίσθη ο σίτος, εξηράνθη ο νέος οίνος, εξέλιπε το ἔλαιον. **11** Αισχύνθητε, γεωργοί οιολύζατε, αμπελουργοί, διὰ τὸν σίτον και διὰ τὴν κριθήν: διότι ο θερισμός του αγρού απωλέσθη. **12** Η ἀμπελὸς εξηράνθη και η συκή εξέλιπεν· η ροιδίαι και ο φοίνικαι και η μηλέα, πάντα τα δένδρα του αγρού εξηράνθησαν, ώστε εξέλιπεν η χαρά από των υιών των ανθρώπων. **13** Περιζώσθητε και θρηνεῖτε, ιερεῖς οιολύζετε, λειτουργοί του θυσιαστηρίου· ἔλθετε, διανυκτερεύσατε εν σάκκω, λειτουργοί του Θεού μου· διότι η προσφορά και η σπονδὺ επαύθη από του οίκου του Θεού σας. **14** Αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν επίσημον, σύναξατε τους πρεσβυτέρους, πάντας τους κατοίκους του τόπου, εἰς τὸν οίκον Κυρίου του Θεού σας· και βοήσατε προς τὸν Κύριον, **15** Οἵμοι διὰ τὴν ημέραν εκείνην διότι η ημέρα του Κυρίου επλησίασε και θέλει ελθεῖ ως ὀλεθρός από του Παντοδύναμου. **16** Δεν αφηρέθησαν αι τροφαί απ' ἐμπροσθεν των οφθαλμών υμών, η ευφροσύνη και η χαρά από του οίκου του Θεού υμών; **17** Οι σπόροι φθείρονται υπὸ τους βώλους αυτών, αι σιτοθήκαι ηρημώθησαν, αι αποθήκαι εχαλάσθησαν· διότι ο σίτος εξηράνθη. **18** Πως στενάζουσι τα κτήνη· αδημονούσιν αι αγέλαι των βιών, διότι δεν ἔχουσι βοσκήν· ναι, τα ποιμνια των προβάτων ηφανίσθησαν. **19** Κύριε, προς σε θέλω βοήσει· διότι το πυρ κατηνάλωσε τας βοσκάς της ερήμου και η φλόξ κατέκαυσε πάντα τα δένδρα του αγρού. **20** Τα κτήνη ἔτι της πεδιάδος χάσκουσι προς σέ· διότι εξηράνθησαν οι ρύακες των υδάτων και πυρ κατέφαγε τας βοσκάς της ερήμου.

2 Σαλπίσατε σάλπιγγα εν Σιών, και αλαλάζατε εν τω ὥρῃ τω αγίῳ μου· ας τρομάξωσι πάντες οι κατοικούντες την γῆν· διότι ἔρχεται η ημέρα του Κυρίου, διότι είναι εγγύς· **2** ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και οιμήλης· ως αυγή εξαπλούται επὶ τα ὄρη λαός πολὺς και ισχυρός δύοιος αυτού δεν εστάθη απ' αιώνος ουδέ μετ' αυτὸν θέλει σταθή πλέον ποτὲ εἰς γενεάς γενεών. **3** Πυρ κατατρέγει ἐμπροσθεν αυτού και φλόξ κατακαίει ὅπισθεν αυτού· η γῆ είναι ως ο παράδεισος της Εδέμι έμπροσθεν αυτού, και ὅπισθεν αυτού πεδιάς ηφανίσμενή· και βεβαίως δεν θέλει εκφύγει απ' αυτού ουδέν. **4** Η θέα αυτών είναι ως θέα ίππων, και ως ιππείς,

ούτω θέλουσι τρέχει. **5** Ως κρότος αμαξών θέλουσι πηδᾶ επὶ τας κορυφάς των ὄρεων, ως ἱχυρός λαός παρατεταγμένος εἰς μάχην. **6** Ενώπιον αυτού οι λαοὶ θέλουσι κατατρομάξει· πάντα τα πρόσωπα θέλουσιν αποσβολωθή. **7** Θέλουσι τρέχει ως μαχηταί, ως ἀνδρες πολεμισταὶ θέλουσιν αναβῆ το τείχος, και θέλουσιν υπάγει ἔκαστος εἰς τὴν οδὸν αυτού και δεν θέλουσι χαλάσει τας τάξεις αυτών. **8** Και δεν θέλουσι σπρώξει ο εἰς τὸν ἄλλον θέλουσι περιπατεῖ ἔκαστος εἰς τὴν οδὸν αυτού, και πίπτοντες επὶ τα βέλη δεν θέλουσι πληγωθή. **9** Θέλουσι περιτρέχει εν τη πόλει, θέλουσι δράμει επὶ το τείχος, θέλουσιν αναβαίνει επὶ τας οικίας, θέλουσιν εμβαίνει διὰ τῶν θυρίδων ως κλέπτης. **10** Η γῆ θέλει σεισθή ἐμπροσθεν αυτών, οι ουρανοί θέλουσι τρέμει, ο ήλιος και η σελήνη θέλουσι συσκοτάσει, και τα ἀστρα τηλέουσι σύρει οπίσω το φέγγος αυτών. **11** Και ο Κύριος θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού ἐμπροσθεν του στρατεύματος αυτού· διότι το στρατόπεδον αυτού είναι μέγα σφόδρα, διότι ο εκτελών τον λόγον αυτού είναι ισχυρός, διότι η ημέρα του Κυρίου είναι μεγάλη και τρομερά σφόδρα και τις δύναται να υποφέρῃ αυτήν; **12** Και τώρα διά τούτο, λέγει Κύριος, επιστρέψατε προς εμέ εξ ὅλης της καρδίας υμών και εν νηστείαι και εν κλαυθμῷ και εν πένθει. **13** Και διαρρήξατε την καρδίαν σας και μη τα ιματία σας και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας· διότι είναι ελεήμων και οικτίμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το κακόν. **14** Τις οίδεν, αν θέλῃ επιστρέψει και μεταμεληθή και αφήσει ευλογίαν κατόπιν αυτού, προσφοράν και σπονδήν εις Κύριον τον Θεόν υμών; **15** Σαλπίσατε σάλπιγγα εν Σιών, αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν επίσημον. **16** Συναθροίσατε τον λαόν, αγιάσατε την σύναξιν, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, συναθροίσατε τα νήπια και τα θηλάζοντα μαστούς· ας εξέλθῃ ο νυμφίος εκ του κοιτώνος αυτού και η νύμφη εκ του θαλάμου αυτής. **17** Ας κλαύσωσιν οι ιερεῖς, οι λειτουργοί του Κυρίου, μεταξύ της στοάς και του θυσιαστηρίου, και ας είπωσι, Φείσαι, Κύριε, του λαού σου και μη δώσης την κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, ώστε να κυριεύσωσιν αυτούς τα ἔθνη· διά τι να είπωσι μεταξύ των λαών, Ποὺ είναι ο Θεός αυτών; **18** Και ο Κύριος θέλει ζηλοτυπήσει διά την γῆν αυτού και θέλει φεισθή του λαού αυτού. **19** Ναι, ο Κύριος θέλει αποκριθή και ειπεῖ προς τον λαόν αυτού, Ιδού, εγώ θέλω εξαποστείλει προς υμάς τον σίτον και τον οίνον και το ἔλαιον και θέλει εμπλησθῆ απ' αυτών, και δεν θέλω σας κάμει πλέον ὄνειδος μεταξύ των εθνών. **20** Αλλά θέλω απομακρύνει από σας τον εκ τον βορρά πολέμιον, και θέλω εξώσει αυτόν εἰς γῆν ἀνυδρον και ἐρημον, με το πρόσωπον αυτού προς την θάλασσαν την δυτικήν, και η δυσωδία αυτού θέλει αναβῆ και η κακή ουμή αυτού θέλει υψωθή, διότι ἔπραξε μεγάλα. **21** Μη φοβού, γῆ· χαίρε και ευφραίνου· διότι ο Κύριος θέλει κάμει μεγαλεία. **22** Μη τρομάζετε, κτήνη της πεδιάδος διότι αι βοσκαί της ερήμου βλαστάνουσι, διότι το δένδρον φέρει τον καρπόν αυτού, η συκή και η ἀμπελὸς εκδίδουσι την δύναμιν αυτών. **23** Και, τα τέκνα της Σιών, χαίρετε και ευφραίνεσθε εἰς Κύριον τον Θεόν σας διότι ἔδωκεν εἰς εσάς την πρώιμον βροχήν εγκαίρως και θέλει βρέξει εἰς εσάς βροχήν πρώιμον και όψιμον ως πρότερον. **24** Και τα αλώνια θέλουσι γεμισθή από σίτου και οι ληνοί θέλουσιν υπερεκεχιλίσει από οίνου και ελαίου. **25** Και θέλω αναπληρώσει εἰς εσάς τα ἔτη, τα οποία κατέφαγεν η ακρίς, ο βρούχος και η ερυσίβη και η κάμπη, το στράτευμά μου το

μέγα, το οποίον εξαπέστειλα εναντίον σας. **26** Και θέλετε φάγει αφθόνως και χορτασθή και αινέσει το όνομα Κυρίου του Θεού σας δότις έκαμε θαυμάσια με σάς· και ο λαός μου δεν θέλει κατασχυνθή εις τον αιώνα. **27** Και θέλετε γνωρίσει δότι εγώ είμαι εν μέσω του Ισραήλ και εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας και δεν είναι άλλος ουδείς· και ο λαός μου δεν θέλει κατασχυνθή εις τον αιώνα. **28** Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το πνεύμα μου επί πάσαν σάρκα· και θέλουσι προφητεύσει οι νιοί σας και αι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. **29** Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταῖς ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το πνεύμα μου. **30** Και θέλω δεῖξει τέρατα εν τοις ουρανοίς και επί της γης, αίμα και πυρ καταμίδα καπνού. **31** Ο ήλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν ἔλθῃ η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. **32** Και πας δότις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή διότι εν τω ὄρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι σωτηρία, καθώς είπεν ο Κύριος, και εις τους υπολοίπους τους οποίους ο Κύριος θέλει προσκαλέσει.

3 Διότι, ιδού, εν ταῖς ημέραις εκείναις και εν τω καιρῷ εκείνῳ, ὅταν επιστρέψω τους αιχμαλώτους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, **2** θέλω συνάξει ἐτί πάντα τα ἔθνη και θέλω καταβιβάσαι αυτά εις την κοιλάδα του Ιωσαφάτ, και θέλω κριθή μετ' αυτών εκεί υπέρ του λαού μου και της κληρονομίας μου Ισραήλ, τον οποίον διέσπειραν μεταξύ των εθνών και διεμοιράσθησαν την γην μου· **3** και ἔρριψαν κλήρους διά τον λαόν μου· και ἔδωκαν παιδίον διά πόρνην και επώλουν κοράσιον διά οίνον και ἔπινον. **4** Και ἔτι τι ἔχετε σεις να κάμητε μετ' εμού, Τύρε και Σιδών και πάντα τα ὄρια της Παλαιοτίνης; θέλετε μοι ανταποδώσει ανταπόδομα; εάν σεις ανταποδώσητε εις εμέ, χωρίς αργοπορίας ταχέως θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την κεφαλήν σας. **5** Διότι ελάβετε το αργύριόν μου και το χρυσίον μου, και τα εκλεκτά μου αγαθά· εφέρετε εις τους ναούς σας. **6** Τους δε νιούς Ιούδα και τους νιούς Ιερουσαλήμ επωλήσατε εις τους νιούς των Ελλήνων, διά να απομακρύνητε αυτούς από των ορίων αυτών. **7** Ιδού, εγώ θέλω εγείρει αυτούς από του τόπου όπου επωλήσατε αυτούς, και θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την κεφαλήν σας. **8** Και θέλω πωλήσει τους νιούς σας και τας θυγατέρας σας εις την χείρα των νιών Ιούδα, και θέλουσι πωλήσει αυτούς εις τους Σαβαίους, εις ἔθνος μακράν απέχον· διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Κηρύζατε τούτο εν τοῖς ἔθνεσιν, αγιάσατε πόλεμον, διεγείρατε τους μαχητάς, ας πλησιάσωσιν, ας αναβαίνωσι πάντες οι ἀνδρες του πολέμου· **10** σφυρηλατήσατε τα υνία σας εις ρομφαίας και τα δρέπανά σας εις λόγχας· ο αδύνατος ας λέγη, Εγώ είμαι δυνατός· **11** Συναθροίσθητε και ἔλθετε κυκλόθεν, πάντα τα ἔθνη, και συνάχθητε ομού· εκεί θέλει καταστρέψει ο Κύριος τους ισχυρούς σου. **12** Ας εγερθώσαι και ας αναβώσι τα ἔθνη εις την κοιλάδα του Ιωσαφάτ· διότι εκεί θέλω καθήσει διά να κρίνω πάντα τα ἔθνη τα κυκλόθεν. **13** Βάλετε δρέπανον, διότι ο θερισμός είναι ὥριμος· ἔλθετε, κατάβητε· διότι ο ληνός είναι πλήρης, τα υπολήνια υπερεκελιζόουσιν επειδή η κακία αυτῶν είναι μεγάλη. **14** Πλήθη, πλήθη εις την κοιλάδα της δίκης· διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου εις την κοιλάδα της δίκης. **15** Ο ήλιος και σελήνη θέλουσι συσκοτάσει και οι αστέρες θέλουσι σύρει οπίσω το φέγγος αυτών. **16** Ο δε Κύριος θέλει βρυχήσει εκ Σιών και εκπέμψει την φωνήν αυτού εξ Ιερουσαλήμ· και οι ουρανοί και η γη θέλουσι σεισθή· αλλ' ο Κύριος θέλει είσθαι το καταφύγιον

του λαού αυτού και η ισχύς των νιών Ισραήλ. **17** Ούτω θέλετε γνωρίσει δότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, ο κατοικών εν Σιών, τα ὄρει των αγίων μου· τότε η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αγία και αλλογενεῖς δεν θέλουσι διέλθει δι' αυτής πλέον. **18** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη τα ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεύκος και οι λόφοι θέλουσι ρέει γάλα και πάντες οι ρύακες του Ιούδα θέλουσι ρέει ίδατα και πηγή θέλει εξέλθει εκ του οίκου του Κυρίου και θέλει ποτίζει την φάραγγα του Σιττείμ. **19** Η Αίγυπτος θέλει είσθαι ηρημωμένη και ο Εδώμ θέλει είσθαι ἔρημος ἀβάτος διά τας εις τους νιούς Ιούδα αδικίας, διότι ἔχονταν αἴμα αθώον εν τη γη αυτών. **20** Η δε Ιούδαία θέλει κατοικείσθαι εις τον αιώνα και η Ιερουσαλήμ εις γενεάς γενεών. **21** Και θέλω καθαρίσει το αἴμα αυτών, το οποίον δεν εκαθάρισα· διότι ο Κύριος κατοικεί εν Σιών.

Αμώς'

1 Οι λόγοι του Αμώς, όστις ήτο εκ των βοσκών της Θεκουέ, τους οποίους είδε περί του Ισραήλ εν ταις ημέραις Οζίου βασιλέως του Ιούδα, και εν ταις ημέραις Ιεροβούμ, γιού του Ιωάς βασιλέως του Ισραήλ, δύο ἔτη προ του σεισμού. **2** Καὶ εἶπεν, Ο Κύριος θέλει βρυχήσει εκ Σιών καὶ θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού εξ Ιερουσαλήμ καὶ αἱ κατοικίαι των ποιμένων θέλουσι πενθῆσει, καὶ η κορυφή του Καρμήλου θέλει ξηρανθῆ. **3** Ούτω λέγει Κύριος διὰ τας τρεις παραβάσεις της Δαμασκού και διὰ τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής, διότι ηλώνισαν την Γαλαάδ με τριβόλους σιδηρούς **4** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εἰς τον οίκον Αζαήλ καὶ θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν-αδάρ. **5** Και θέλω συντρίψει τους μοχλούς της Δαμασκού και εξόλθερεύσει τον κάτοικον από της πεδιάδος Αβέν και τον κρατούντα το σκήπτρον από τον οίκου Εδέν, και ο λαός της Συρίας θέλει φερθῆ αιχμάλωτος εἰς Κίρ, λέγει Κύριος. **6** Ούτω λέγει Κύριος διὰ τας τρεις παραβάσεις της Γάζης και διὰ τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής διότι ηχμαλώτισαν τον λαόν μου αιχμαλωσίαν τελείαν, διά να παραδώσωσιν αυτούς εἰς τον Εδώμ: **7** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εἰς το τείχος της Γάζης και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής. **8** Και θέλω εξολοθρεύσει τον κάτοικον από της Λζότου και τον κρατούντα το σκήπτρον από της Ασκάλωνος, και θέλω στρέψει την χείρα μου εναντίον της Ακκαρών και το υπόλοιπον των Φιλισταίων θέλει απολεσθή, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Ούτω λέγει Κύριος: Διὰ τας τρεις παραβάσεις της Τύρου και διὰ τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής διότι παρέδωκαν τον λαόν μου εἰς αιχμαλωσίαν τελείαν εἰς τον Εδώμ και δεν ενεθυμήθησαν την αδελφικήν συνθήκην: **10** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εἰς το τείχος της Τύρου και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής. **11** Ούτω λέγει Κύριος: Διὰ τας τρεις παραβάσεις του Εδώμ και διὰ τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι κατεδίξεις τον αδελφόν αυτού εν ρομφαίᾳ και θήθησε την ευσπλαγχνίαν αυτού, και ο θυμός αυτού κατεσπάραττεν ακαταπαύστως και εφύλαττε την οργήν αυτού παντοτεινά: **12** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί Θαιμάν και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Βοσσόρας. **13** Ούτω λέγει Κύριος: Διὰ τας τρεις παραβάσεις των νιών Αμμών και διὰ τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι διέσχιζον τας εγκυμονύδας της Γαλαάδ, διά να πλατύνωσι το όριον αυτών: **14** αλλά θέλω ανάψει πυρ εἰς το τείχος της Ραββά και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής, μετά κραυγής εν τη ημέρᾳ της μάχης, μετά ανεμοστροβίλου εν τη ημέρᾳ της θυέλλης. **15** Και ο βασιλεύς αυτών θέλει υπάγει εἰς αιχμαλωσίαν, αυτός και οι ἄρχοντες αυτού ομού, λέγει Κύριος.

2 Ούτω λέγει Κύριος: Διὰ τας τρεις παραβάσεις του Μωάβ και διὰ τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού διότι κατέκαυσε τα οστά του βασιλέως του Εδώμ μέχρι κονίας: **2** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τον Μωάβ και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Κιριώθ και ο Μωάβ θέλει αποθάνει μετά θορύβου, μετά κραυγής, μετ' ἥχου σάλπιγγος. **3** Και θέλω εξολοθρεύσει τον κριτήν εκ μέσου αυτού, και θέλω αποκτείνει πάντας τους ἄρχοντας αυτού μετ' αυτού, λέγει Κύριος. **4** Ούτω λέγει Κύριος: Διὰ τας τρεις παραβάσεις του Ιούδα και διὰ τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι κατεφρόνησαν τον νόμον του Κυρίου και δεν εφύλαξαν τα προστάγματα αυτού και επλάνησαν αυτούς τα

μάταια αυτών, κατόπιν των οποίων περιεπάτησαν οι πατέρες αυτών: **5** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τον Ιούδαν και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ. **6** Ούτω λέγει Κύριος: Διά τας τρεις παραβάσεις του Ισραήλ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού διότι επώλησαν τον δίκαιον δι' αργύριον και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων: **7** οίτινες ποθούσι να βλέπωσι την κόνιν της γης επί την κεφαλήν των πτωχών και εκκλίνουσι την οδόν των πενήτων και υιός και πατήρ αυτού υπάγουσι προς την αυτήν παιδίσκην, διά να βεβηλώνωσι το ονόμα το ἀγίον μου: **8** και πλαγιάζουσι πλησίον παντός θυσιαστηρίου επί ενδυμάτων ενεχυριασμένων, και πίνουσιν εν τω οίκω των θεών αυτών τον οίνον των καταδυναστευμένων. **9** Αλλ' εγώ εξαλόθρευσα τον Αμορραίον απ' ἐμπροσθεν αυτών, του οποίου το ύψος ήτο ως το ύψος των κέδρων και αυτός ισχυρός ως αἱ δρύς· και ηφάνισα τον καρπόν αυτού επάνωθεν και τας ρίζας αυτού υποκάτωθεν. **10** Και εγώ σας ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου και σας περιέφερον τεσσαράκοντα ἑταῖς διά της ερήμου, διά να κληρονομήσητε την γην του Αμορραίου. **11** Και ανέστησα εκ των νιών σας διά προφήτας και ει των νεανίσκων σας διά Ναζηραίους. Δεν είναι ούτως, υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος. **12** Σεις δε εποτίζετε τους Ναζηραίους οίνον και προσετάξατε τους προφήτας λέγοντες, Μη προφητεύσητε. **13** Ιδού, εγώ θέλω καταθλίψει υμάς εν τω τόπῳ υμών, καθώς καταθλίβεται η ἀμάξα η πλήρης δραγμάτων. **14** Και η φυγὴ θέλει χαθῆ από του δρομέως και ο ανδρείος δεν θέλει στερεώσει την ισχύν αυτού και ο ισχυρός δεν θέλει διασώσει την ψυχήν αυτού, **15** και ο τοξότης δεν θέλει δυνηθή να σταθῇ και ο ταχύπους να εκφύγῃ και ο ιππεύς να σώσῃ την ζωήν αυτού, **16** και ο μεταξύ των δυνατών γενναιοκάρδιος γυμνός θέλει φύγει εν εκείνη τη ημέρᾳ, λέγει Κύριος.

3 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος εναντίον σας, υιοί Ισραήλ, εναντίον παντός του γένους, το οποίον ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου λέγων, **2** Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών της γῆς διά τούτο θέλω σας τιμωρήσει διά πάσας τας ανομίας σας. **3** Δύνανται δύο να περιπατήσωσιν ομού, εάν δεν ἔναι σύμφωνοι; **4** Θέλει βρυχήσει ο λέων εν τω δρυμώ, εάν δεν ἔχῃ θήραν; θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού ο σκύμνος από της κατοικίας αυτού, αν δεν επιάσει τι; **5** Δύνανται πτηνόν να πέσῃ εἰς παγίδα επί της γης, όπου δεν είναι βρόχος δι' αυτοῦ; ήθελε σηκωθή παγίς εκ της γης, χωρίς να πιασθῇ τι; **6** Δύνανται να ηχήσῃ σάλπιγξ εν πόλει και ο λαός να μη πτοηθῇ; δύνανται να γείνη συμφορά εν πόλει και ο Κύριος να μη ἔκαμεν αυτήν; **7** Βεβαίως Κύριος ο Θεός δεν θέλει κάμει ουδέν, χωρίς να αποκαλύψῃ το απόκρυφον αυτού εἰς τους δούλους αυτού τους προφήτας. **8** Ο λέων εβρύχησε τις δεν θέλει φοβηθῆ; Κύριος ο Θεός ελάλησεις δεν θέλει προφητεύσει; **9** Κηρύζατε προς τα παλάτια της Αζώτου και προς τα παλάτια της γης της Αιγύπτου και είπατε, Συνάχθητε επί τα ὄρη της Σαμαρείας και ιδέτε τους μεγάλους θορύβους εν μέσω αυτής και τας καταδυναστείας εν μέσω αυτής, **10** διότι δεν εξένρουσι να πράττωσι το ορόφων, λέγει Κύριος, οι θησαυρίζοντες αδικίαν και αρπαγήν εν τοις παλατίοις αυτών. **11** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Εχθρὸς θέλει περικυλώσει την γην σου και θέλει καταβάλει την ισχύν σου από σου και τα παλάτιά σου θέλουσι διαρπαγή. **12** Ούτω λέγει Κύριος: Καθώς ο ποιμήν αποστά από του στόματος του λέοντος δύο σκέλη ἡ λοβόν ατίου, ούτω θέλουσιν αποσπασθή οι υιοί Ισραήλ, οι κατοικούντες εν Σαμαρείᾳ από της γωνίας της κλίνης και εν Δαμασκῷ από της στρωμνής. **13** Ακούσατε

και διαμαρτυρήθητε προς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος ο Θεός, ο θέός των δυνάμεων, **14** ότι καθ' η μέραν επισκεφθώ τας παραβάσεις του Ισραήλ επ' αυτόν, θέλω επισκεφθή και τα θυσιαστήρια της Βαιθήλ, και τα κέρατα του θυσιαστηρίου θέλουσιν εκκοπή και πέσει κατά γης. **15** Και θέλω πατάξει τον χειμερινόν οίκον μετά τον θερινόν οίκου, και οι οίκοι οι ελεφάντινοι θέλουσιν απολεσθή και οι οίκοι οι μεγάλοι θέλουσιν αφανισθή, λέγει Κύριος.

4 Ακούσατε τον λόγον τούτον, δαμάλεις της Βασάν, αι εν τω ὄρει της Σαμαρείας, αι καταδυναστεύουσαι τους πτωχούς, αι καταθλίβουσαι τους πένητας, αι λέγουσαι προς τους κυρίους αυτών, Φέρετε και ας πιώμεν. **2** Κύριος ο θέός ώμοσεν εις την αγιότητα αυτού τοι ίδιον, μέραι έρχονται εις υμάς, καθ' ας θέλουσι σας πάσι οι μάγικα στρατικά και τους απογόνους σας με καμάκια αλιευτικά. **3** Και θέλετε εξέλθει από τας χαλάστρας εκάστη απ' ευθείας ενώπιον αυτής, και θέλετε απορρίψει πάντα τα του παλατίου, λέγει Κύριος. **4** Έλθετε εις Βαιθήλ και ασεβήσατε· εν Γαλγάλοις πληγύνατε την ασέβειαν· και φέρετε τας θυσίας σας κατά πάσαν πρώταν, τα δέκατά σας κατά πάσαν τριετίαν. **5** Και προσφέρετε εις θυσίαν ευχαριστίας ἀρτὸν ἔνζυμον, και κηρύξατε τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς αναγγείλατε αυτάς διότι ούτως αγαπάτε, υιοί Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. **6** Και εγώ ότι σας ἐδώκα πείναν εν πάσαις ταις πόλεσιν υμών και ἐλλειψιν ἄρτου εν πάσι τοις τόποις υμών, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **7** Και εγώ προσέδι οικράτησα την βροχήν από σας, ότε ἐμένον τρεις μῆνες ἔτι ἔως του θέρους· και ἐβρεξα επὶ μίαν πόλιν και επὶ ἄλλην πόλιν δὲν ἐβρεξα· μία μερίς εβράχη και η μερίς, επὶ την οποίαν δὲν ἐβρεξεν εξηράνθη. **8** Ούτω δύο τρεις πόλεις υπήγαν περιπλανώμεναι εις μίαν πόλιν να πίωσιν ὄδωρ και δεν εχορτάσθησαν, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος, **9** Σας ἐπάταξα με ανεμοφθορίαν και ερυσίθην το πλήθος των κήπων σας και των αμπελώνων σας και των συκεώνων σας και των ελαιώνων σας κατέφαγεν η κάμπη, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **10** Εξαπέστειλα εφ' ημάς θανατικόν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου τους νεανίσκους σας εθανάτωσα εν ρομφαίᾳ, αιχμαλωτίσας και τους ἵπους σας· και ανεβίβασα την δυσωδίαν των στρατοπέδων σας ἔως των μυκτήρων σας, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **11** Σας κατέστρεψα, καθώς ο Θεός κατέτρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και εγείνετε ως δαυλός απεοπασμένος από της πυρκαϊάς, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **12** Διά τούτο ούτω θέλω κάμει εις σε, Ισραήλ θέν, επειδή θέλω κάμει τούτο εις σε, ετοιμάσθητι να απαντήσης τον Θεόν σου, Ισραήλ. **13** Διάτι ιδού, ο μορφών τα ὄρη και κατασκευάζων τον ἀνέμον και απαγγέλλων προς τον ἄνθρωπον τις είναι ο στοχασμός αυτού, ο ποιών την αγαγήν σκότος και επιβαίνων επι τα ὑψη της γης, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομα αυτού.

5 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον θρήνον τον οποίον εγώ αναλαμβάνω εναντίον σας, οίκος Ισραήλ. **2** Επεσε· δεν θέλει σηκωθή πλέον η παρθένος του Ισραήλ· είναι ερριμένη επὶ της γης αυτής· δεν υπάρχει ο ανιστών αυτήν. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η πόλις, εξ ης εξήρχοντο χίλιοι, θέλει μείνει με εκατόν· και εξ ης εξήρχοντο εκατόν, θέλει μείνει με δέκα εν τω οίκων Ισραήλ. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τον οίκον του Ισραήλ· Εκζητήσατε με και θέλετε ζήσει. **5** Και μη εκζητείτε την Βαιθήλ και μη εισέρχεσθε εις Γάλγαλα και μη διαβαίνετε εις Βηρ-σαβεέ· διότι τα Γάλγαλα θέλουσιν υπάγει

εξάπαντος εις αιχμαλωσίαν και η Βαιθήλ θέλει καταντήσει εις το μηδέν. **6** Εκζητήσατε τον Κύριον και θέλετε ζήσει, μήπως εφορημήσῃ ως πυρ επὶ τον οίκον Ιωσήφ και καταφάγῃ αυτόν και δεν υπάρχῃ ο σύβων την Βαιθήλ. **7** Σεις, οι μεταστρέφοντες την κρίσιν εις αψίνθιον και απορρίπτοντες κατά γης την δικαιοσύνην, **8** εκζητήσατε τον ποιόντα την Πλειάδα και τον Ωρίωνα και μετατρέποντα την σκιάν του θανάτου εις αυγήν και σκοτίζοντα την ημέραν εις νύκτα, τον προσκαλούντα τα ύδατα της θαλάσσης και εκχέοντα αυτά επὶ το πρόσωπον της γῆς Κύριος είναι το όνομα αυτού· **9** τον γεγείροντα αφανισμόν κατά του ισχυρού και επάγοντα αφανισμόν εις τα οχυρώματα.

10 Μισούσι τον ελέγχοντα εν τη πύλη και βδελύτονται τον λαλούντα εν ευθύτητι. **11** Όθεν, επειδή καταθλίβετε τον πτωχόν και λαμβάνετε απ' αυτού φόρον σίτου, αν και ωκοδομήσατε οίκους λαξευτούς, δεν θέλετε όμως κατοικήσει εν αυτοίς· αν και εφυτεύσατε αμπελώνας επιθυμητούς, δεν θέλετε όμως πίει τον οίνον αυτών. **12** Διότι γνωρίζω τας πολλάς ασεβείας σας και τας ισχυράς αμαρτίας σας οίτινες καταθλίβετε τον δίκαιον, δωροδοκείσθε και καταδύναστεύτε τους πτωχούς εν τη πύλῃ. **13** Διά τούτο ο συνέτος θέλει σιωπά εν τω καιρῷ εκείνῳ διότι είναι καιρός κακός. **14** Εκζητήσατε το καλόν και ουχί το κακόν, διά τα ζήσητε και ούτω Κύριος ο Θεός των δυνάμεων θέλει είσθαι μεθ' υμών, καθώς είπετε. **15** Μισείτε το κακόν και αγαπάτε το καλόν και αποκαταστήσατε την κρίσιν εν τη πύλῃ ίσως ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ελεήση το υπόλοιπον του Ιωσήφ. **16** Διά τούτο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος, λέγει ούτως· Οδυρμός εν πάσαις ταις πλατείαις και εν πάσαις ταις οδοίς θέλουσι λέγει, Ουάι, ουάι· και θέλουσι κράζει τον γεωργόν εις πένθος και τους επιτηδείους θηρωνδώδυς εις οδυρμόν. **17** Και εν πάσαις ταις αμπέλοις οδυρμός διότι θέλω περάσει διά μέσου σου, λέγει Κύριος. **18** Ουάι εις τους επιθυμούντας την ημέραν του Κυρίου· προς τι θέλει είσθαι αύτή διά σας; η ημέρα του Κυρίου είναι σκότος και ουχί φως. **19** Είναι ως εάν έφευγεν ἀνθρωπος απ' ἐμπροσθεν λέοντος και ἄρκτος απήντα αυτόν, ή ως εάν εισήρχετο εις οίκον και επιστηρίζαντα την χείρα αυτού εις τον τοίχον, εδάγκανεν αυτόν όφις. **20** Δεν θέλει είσθαι σκότος η ημέρα του Κυρίου και ουχί φως; μάλιστα ζόφος και φέγγος μη ἔχουσα; **21** Εμίσσα, απεστράψῃ τας εορτάς σας, και δεν θέλω οισφρανθή εν ταις πανηγύρεσιν υμών. **22** Εάν μοι προσφέρετε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας σας, δεν θέλω δεχθή αυτάς και δεν θέλω επιβλέψει εις τας ειρηνικάς θυσίας των σιτευτών σας. **23** Αφαίρεσον απ' εμού τον ἥχον των ωδών σου, και το ἄσμα των οργάνων σου δεν θέλω ακούσει. **24** Αλλ' η κρίσις ας καταρρέψῃ ως όδωρ και η δικαιοσύνη ως αένναος κείμαρρος. **25** Μήποτε θυσίας και προσφοράς προσεφέρετε εις εμέ, οίκος Ισραήλ, τεσσαράκοντα ἔτη εν τη ερήμω; **26** Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ σας και τον Χιούν, τον αστέρα του θεού σας, τα είδωλα υμών, τα οποία εκάμετε εις αυτούς. **27** Διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επεκείνα της Δαμασκού, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομα αυτού.

6 Ουάι εις τους αμεριμνούντας εν Σιών και πεποιθότας επί το όρος της Σαμαρείας, τα διαφημίζουμενα ως ἔξοχα μεταξύ των εθνών και εις τα οποία ίλθεν ο οίκος Ισραήλ. **2** Διάβητε εις Χαλνέ και ιδέτε· και εκείθεν διέλθετε εις Αιμάθ την μεγάλην· ἔπειτα κατάβητε εις την Γαθ των Φιλισταίων· είναι αύτας καλήτεραι παρά τα βασιλεία ταύτα; το όριον μεγαλήτερον παρά το οριόν σας; **3** Οίτινες θέτετε μακράν την κακήν ημέραν και φέρετε πλησίον την καθέδραν της αρπαγής·

4 οίτινες πλαγιάζετε επί κλίνας ελεφαντίνας και εξαπλόνεσθε επί τας στρωμάτας σας και τρώγετε τα αρνία εκ του ποιμηνίου και τους μόσχους εκ μέσου της αγέλης, **5** οίτινες φάλλετε εν τη φωνή της λύρας, εφευρίσκετε εις εαυτούς δρύγανα μουσικής καθώς ο Δαβιδ, **6** οίτινες πίνετε τον οίνον με φιάλες και χρίεσθε με τα εξαίρετα μύρα: διά δ τον συντριψμόν του Ιωσήφ δεν θλίβεσθε. **7** Διά τούτο τώρα ούτοι θέλουσιν υπάρχει εις αιχμαλωσίαν μετά των πρώτων αιχμαλωτισθομένων, και η αγαλλίασις των εξηπλωμένων εν τω συμποσίω θέλει αφαιρεθή. **8** Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις εαυτόν, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων λέγει, Εγώ βδελύττομαι την ἐπαρσιν του Ιακώβ και εμίσσα τα παλάτια αυτού· διά τούτο θέλω παραδώσει την πόλιν και το πλήρωμα αυτής. **9** Και δέκα άνθρωποι εάν εναπολειφθώσιν εν μιᾷ οικίᾳ, θέλουσιν αποθάνει. **10** Και ο σηκόνων ἔκαστον αυτών θείος ή ο καίων αυτόν, διά να εκβάλῃ τα οστά εκ του οίκου, θέλει ειπεῖ προς τον ευρισκόμενον εις τα ενδότερα της οικίας, Είναι τις ἔτι μετά σου; Και αυτός θέλει ειπεῖ, Ουχί. Τότε θέλει ειπεῖ, Σιώπα: διότι δεν είναι πλέον καιρός να αναφέρωμεν το όνομα του Κυρίου. **11** Διότι ιδού, ο Κύριος προστάτει και θέλει πατάξει τον οίκον τον μέγαν με συντριψμούς και τον οίκον τον μικρόν με διαρρήξεις. **12** Δύνανται να τρέξωσιν οι ἄποι τη βράχου: δύνανται τις να αροτρίασθη εκεί με βόας; σεις όμως μετεστρέψατε την κρίσιν εις χολήν και τον καρπόν της δικαιούσης εις αφύινθον: **13** σεις οι ευφραινόμενοι εις μηδαμινά, οι λέγοντες, Δεν απεκτήσαμεν εις εαυτούς δόξαν διά της δυνάμεως ημών; **14** Αλλ' ιδού, εγώ θέλω επαναστήσι έθνος εναντίον σας, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· και θέλουσι σας καταθλίψει από εισόδου Αιμάθ έως του ποταμού της ερήμου.

7 Ούτως ἔδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, εμφόρωσεν ακρίδας εν τη αρχή της βλαστήσεως του δευτέρου χόρτου, και ιδού, ἵτο το δεύτερος χόρτος μετά τον θερισμόν του βασιλέως. **2** Και ὅτε ετελείωσαν να τρώγωσι τον χόρτον της γης, τότε είπα, Κύριε Θεέ, γενού ἰλεως, δέομαι τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ: διότι είναι οιλιγοστός. **3** Ο Κύριος μετεμελήθη εις τούτο δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος. **4** Ούτως ἔδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, Κύριος ο Θεός καλεί εις δίκην διά πυρός και το πυρ κατέφαγε την ἀβύσσον την μεγάλην και κατέφαγε μέρος της γης. **5** Τότε είπα, Κύριε Θεέ, παύσον, δέομαι τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ: διότι είναι οιλιγοστός. **6** Ο Κύριος μετεμελήθη εις τούτο· Και τούτο δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **7** Ούτως ἔδειξεν εις εμέ, και ιδού, ο Κύριος ίστατο επί τοίχου εκτισμένου με στάθμην, ἔχων εν τη χειρὶ αυτού στάθμην. **8** Και είπε Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις συ, Αμώς; Και είπα, Στάθμην. Τότε είπεν ο Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω βάλει στάθμην εις το μέσον του λαού μου Ισραήλ: δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. **9** Και οι βωμοί του Ισαάκ θέλουσιν ερημωθῆ και τα αιγιαστήρια του Ισραήλ θέλουσιν αφανισθῆ: και θέλω σηκωθῆ εναντίον του οίκου Ιεροβούμ εν ρομφαίᾳ. **10** Τότε ο Αιμασίας ο ιερεὺς της Βαιθήλ εξαπέστειλε προς Ιεροβούμ τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ο Αμώς συνώμοσεν εναντίον σου εν μέσω του οίκου Ισραήλ ο τόπος δεν δύναται να υποφέρῃ πάντας τους λόγους αυτού **11** διότι ούτω λέγει ο Αμώς Ο Ιεροβούμ θέλει τελευτήσει διά ρομφαίας, ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθή αιχμάλωτος εικ της γης αυτού. **12** Τότε είπεν ο Αιμασίας προς τον Αμώς, Ω συ ο βλέπων, ὑπάγε, φύγε εις την γην Ιούδα και εκεὶ τρώγε ἄρτον και εκεὶ προφήτευε· **13** εν δε τη Βαιθήλ μη προφητεύσης πλέον, διότι είναι αιγιαστήριον του βασιλέως και είναι οίκος

του βασιλείου. **14** Και απεκρίθη ο Αμώς και είπε προς τον Αιμασίαν, δεν ήμην εγώ προφήτης ουδένιος προφήτου εγώ, αλλ' ήμην βοσκός και συνάζων συκάμινα· **15** και ο Κύριος με ἔλαβεν από όπισθεν τον ποιμηνόν και είπε Κύριος προς εμέ, Ὑπαγε, προφήτευσον εις τον λαόν μου Ισραήλ. **16** Τώρα λοιπον ἀκουε τον λόγον του Κυρίου. Συ λέγεις, Μη προφήτευε κατά του Ισραήλ και μη στάλζε λόγον κατά τον οίκον Ισαάκ. **17** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Η γυνή σου θέλει είσθαι πόρνη εν τη πόλει, και οι ινοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι πέσει διά ρομφαίας, και η γη σου θέλει μερισθή διά σχοινίου, και συ θέλεις τελευτήσει εν γη ακαθάρτω· ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθή αιχμάλωτος εκ της γης αυτού.

8 Ούτως ἔδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, κάνιστρον καρπού θερινού. **2** Και είπε, Τι βλέπεις συ, Αμώς; Και είπα, Κάνιστρον καρπού θερινού. Τότε είπε Κύριος προς εμέ, Ἡλθε το τέλος επί τον λαόν μου Ισραήλ· δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. **3** Και τα ἀσματα τον ναού θέλουσιν είσθαι ολοιυγμοί εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός· πολλά πτύματα θέλουσιν είσθαι εν παντί τόπω θέλουσιν εκρίψει αυτά εν σωπῇ. **4** Ακούσατε τούτο, οι ροφούντες τους πένητας και οι αφανίζοντες τους πτωχούς του τόπου, **5** λέγοντες, Πότε θέλει παρέλθει ο μην, διά να πωλήσωμεν γεννήματα; και το σάββατον, διά να ανοίξωμεν σίτον, σμικρύνοντες το εφά και μεγαλύνοντες τον σίκλον και νοθεύοντες τα ζύγια της απάτης; **6** διά να αγοράσωμεν τους πτωχούς με αργύριον και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων, και να πωλήσωμεν τα σκύβαλα του σίτου; **7** Ο Κύριος ώμοσεν εις την δόξαν του Ιακώβ, λέγων, Βεβαίως δεν θέλω λησμονήσει ποτέ ουδέν εκ των ἔργων αυτών. **8** Η γη δεν θέλει ταραχή διά τούτο και πενθήσει πας ο κατοικών εν αυτῇ; και δεν θέλει υπερεκειλίσει δόλι ως ποταμός και δεν θέλει απορριφθή και καταποντισθή ως υπό τον ποταμόν της Αιγύπτου; **9** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει τον ήλιον να δύσῃ εν καιρῷ μεσημβρίας και θέλω συσκοτάσει την γην εν φωτεινῇ ημέρᾳ. **10** Και θέλω μεταστρέψει τας εορτάς σας εις πένθος και πάντα τα ἀσματά σας εις θρίνον, και θέλω αναβιβάσει σάκκον επί πάσαν οσφύν και φαλάκρωμα επί πάσαν κεφαλήν, και θέλω καταστήσει αυτόν ως τον πενθούντα νιόν μονογενή και το τέλος αυτού θέλει είσθαι αιη μηδέρα πικρίας. **11** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλω εξαποστείλει πείναν επί την γήν· ουχί πείναν ἄρτου ουδέν δίψαν άδατος, αλλ' αικράσεως των λόγων του Κυρίου. **12** Και θέλουσι περιπλανάσθαι από θαλάσσης ἔως θαλάσσης, και από βορρά ἔως ανατολής θέλουσι περιτρέχει, ζητούντες τον λόγον του Κυρίου, και δεν θέλουσιν ευρεῖ. **13** Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλουσι λιποθυμήσει αι ωραίαι παρθένοι και οι νεανίσκοι υπό δίψης, **14** οι ουνύνοντες εις την αμαρτίαν της Σαμαρείας και οι λέγοντες, Ζη ο Θεός σου, Δαν, και, Ζη η οδός της Βηρυσσεΐ, και θέλουσι πέσει και δεν θέλουσι σηκωθῆ πλέον.

9 Είδον τον Κύριον ιστάμενον επί του θυσιαστηρίου, και είπε, Πάταξον το ανώφλιον της πύλης, διά να σεισθώσι τα προπύλαια, και σύντριψον αυτά κατά της κεφαλής πάντων τουών δυς δε υπολοίπους αυτών θέλων θανατώσει εν ρομφαίᾳ· ουδείς εξ αυτών φεύγων θέλει διαφύγει και ουδείς εξ αυτών σωζόμενος θέλει διασωθῆ. **2** Εάν σκάψωσιν εώς ἄδου, εκείθεν η χειρ μου θέλει ανασπάσει αυτούς· και εάν αναβώσιν εις τον ουρανόν, εκείθεν θέλω κατάξει αυτούς. (**Sheol h7585**) **3** Και εάν κρυφώσιν εν τη κορυφή του Καρμήλου, εκείθεν θέλω

εξερευνήσει και συλλάβει αυτούς· καὶ εάν κρυφθώσιν από των οφθαλμών μου εἰς τα βάθη της θαλάσσης, εκεί θέλω προστάξει τον δράκοντα και θέλει δαγκάσει αυτούς. **4** Καὶ εάν υπάγωσιν εἰς αιχμαλωσίαν ἐμπροσθεν των εχθρών αυτών, εκείθεν θέλω προστάξει την μάχαιραν και θέλει θανατώσει αυτούς· καὶ θέλω στήσει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς διά κακόν και ουχί διά καλόν. **5** Διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι, δότις εγγίζει την γην και τίκεται, και πάντες οι κατοικούντες εν αυτῇ θέλουσι πενθήσει· καὶ θέλει υπερεκχειλίσει όλη ως ποταμός και θέλει καταποντισθή ως υπό του ποταμού της Αιγύπτου.

6 Αυτός είναι ο οικόδομών τα υπερώα αυτού εν τω ουρανώ και θεμελιών τον θόλον αυτού επί της γης, ο προσκαλών τα ύδατα της θαλάσσης και εκχέων αυτά επί το πρόσωπον της γῆς· Κύριος το όνομα αυτού. **7** Δεν είσθε εις εμέ ως νιοί Αιθιόπων, σεις νιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος· δεν ανεβίβασα τον Ισραήλ εκ γῆς Αιγύπτου και τους Φιλισταίους από Καφθόρ και τους Συρίους από Κιρ; **8** Ιδού, οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού είναι επί το βασιλείον το αμαρτωλόν, και θέλω αφανίσει αυτό από προσώπου της γῆς· πλην ότι δεν θέλω αφανίσει ολοτελώς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος. **9** Διότι ιδού, εγώ θέλω προστάξει και θέλω λικιμήσει τον οίκον Ισραήλ μεταξύ πάντων των εθνών, καθώς λικιμάται ο σίτος εν τω κοσκίνω, και δεν θέλει πέσει κόκκος επί την γην. **10** Υπό ρομφαίας θέλουσιν αποθάνει πάντες οι αμαρτωλοί του λαού μου, οι λέγοντες, Δεν θέλει μας εγγίσει ουδέ μας καταφθάσει το κακόν. **11** Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλω αναστήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκιαν, και θέλω φράξει τας χαλάστρας αυτής, και θέλω ανεγείρει τα ερείπια αυτής, και θέλω ανοικοδομήσει αυτήν ως εν ταῖς αρχαῖαις ημέραις. **12** διά να κληρονομήσωσι το υπόλοιπον του Εδώμ και πάντα τα ἔθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος, ο ποιών ταύτα. **13** Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και ο αροτρεύς θέλει φθάσει τον θεριστήν και ο ληνοβάτης τον σπείροντα τον σπόρον, και τα ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεύνος και πάντες οι βουνοί θέλουσι ρέει αγαθά. **14** Καὶ θέλω επιστρέψει τους αιχμαλώτους του λαού μου Ισραήλ, και θέλουσιν ανοικοδομήσει τας πόλεις τας ηρημωμένας και κατοικήσει· και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και πίει τον οίνον αυτών, και θέλουσι κάμει κήπους και φάγει τον καρπόν αυτών. **15** Καὶ θέλω φυτεύσει αυτούς επί την γην αυτών, την οποίαν ἔδωκα εις αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός σου.

1 Όρασις Αβδιού. Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί του Εδώμ:
 Ήκινούσαμεν αγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτής απεστάλη προς τα έθνη, Εγέρθητε και ας εγερθώμεν εναντίον αυτού εις πόλεμον. **2** Ιδού, σε κατέστησα μικρόν μεταξύ των εθνών· είσαι καταπεφρονημένος σφόδρα. **3** Η υπερηφανία της καρδίας σου ηπάτησε σε τον κατοικούντα εν τοις κοιλώμασι των κρημνών, του οποίου η κατοικία είναι υψηλή, δόσις λέγει εν τη καρδία αυτού, Τις θέλει με καταβιβάσει εις την γην; **4** Εάν μετεωρισθής ως αετός και εάν θέστης την φωλεάν σου αναμέσον των ἄστρων, και εκείθεν θέλω σε καταβιβάσει, λέγει Κύριος. **5** Εάν κλέπται ήρχοντο προς σε, εάν λησταί διά νυκτός -πως εξηλείφθης- δεν ήθελον αρπάσει τα αρκούν εις αυτούς; εάν τρυγητά ήρχοντο προς σε, δεν ήθελον αρφήσει επιφυλλίδας; **6** Πως εξηρευνήθη ο Ησαύ· απεκαλύφθησαν οι κρυψώνες αυτού. **7** Πάντες οι ἄνδρες της συμμαχίας σου σε συνώδευσαν ἔως του ορίου σου· οι ἀνθρωποι, οίτινες ήσαν εν ειρήνη μετά σου, σε ηπάτησαν και υπερίσχυσαν εναντίον σου· οι τρώγοντες τον ἄρτον σου ἔβαλον ενέδραν υποκάτω σου· δεν υπάρχει σύνεσις εν αυτώ. **8** Εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος, δεν θέλω απολέσει και τους σοφούς από του Εδώμ και την σύνεσιν από τον όρους του Ησαύ; **9** Καὶ οἱ μαχηταὶ σου, Θατιμάν, θέλουσι πτοιηθῆναι, διὰ να εκκοπή εν σφαγῇ πας ἀνθρώπος εκ του όρους του Ησαύ. **10** Διὰ την αδικίαν την προς τον ἀδελφόν σου Ιακώβ θέλει σε καλύψει αισχύνη και θέλεις εκκοπή διαπαντός. **11** Εν τη ημέρᾳ καθ' ην ἰστασι απέναντι, τη ημέρᾳ καθ' ην οι αλλογενεῖς ἐφεραν εἰς αιχμαλωσίαν το στράτευμα αυτού και οι αλλότριοι εισήλθον εἰς τας πύλας αυτού και ἔβαλον κλήρους επί την Ιερουσαλήμ, ἔσο και συ ως εις αυτών. **12** Δεν ἐπρεπεν όμως να επιβλέπης εις την ημέραν του ἀδελφού σου, εις την ημέραν της αποξενώσεως αυτού, ουδέ να επιχαίρης κατά των ιιών του Ιούδα εν τη ημέρα του αφανισμού αυτών, ουδέ να μεγαλορρημονής εν τη ημέρᾳ της θλίψεως αυτών. **13** Δεν ἐπρεπε να εισέλθῃς εις την πύλην του λαού μου εν τη ημέρᾳ της συμφοράς αυτών, ουδέ να θεωρής και συ την θλίψιν αυτών εν τη ημέρᾳ της συμφοράς αυτών, ουδέ να επιβάλῃς χείρα επί την περιουσίαν αυτών εν τη ημέρᾳ της συμφοράς αυτών, **14** ουδέ ἐπρεπε να σταθής επί τας διεξόδους, διά να αποκλείης τους διασωζομένους αυτού ουδέ να παραδώσῃς τους υπολοίπους αυτού εν τη ημέρᾳ της θλίψεως αυτών **15** διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου επί πάντα τα έθνη· καθώς ἔκαμες θέλει γείνει εις σέ η ανταπόδοσίς σου θέλει στρέψει επί την κεφαλήν σου. **16** Διότι καθώς σεις επίπετε επί το όρος το ἀγιόν μου, ούτω θέλουσι πίνει διαπαντός πάντα τα έθνη· ναι, θέλουσι πίνει και θέλουσιν εκροφεί και θέλουσιν είσθαι ως οι μη υπάρχοντες. **17** Επί δε του όρους Σιών θέλει είσθαι σωτηρία και θέλει είσθαι ἄγιον· και ο οίκος Ιακώβ θέλει κατακληρονομήσει τας κληρονομίας αυτών. **18** και ο οίκος Ιακώβ θέλει είσθαι πυρ και ο οίκος Ιωσήφ φλόδη, ο δε οίκος Ησαύ ως καλάμη· και θέλουσιν εξαφθή κατ' αυτών και καταφράγει αυτούς· και δεν θέλει είσθαι υπόλοιπον του οίκου Ησαύ· διότι Κύριος ελάλησε. **19** Καὶ οι της μεσημβρίας θέλουσι κατακληρονομήσει το όρος του Ησαύ και οι της πεδινής τους Φιλισταίους· και θέλουσι κατακληρονομήσει τους αγρούς τους Εφραΐμ και τους αγρούς της Σαμαρείας, ο δε Βενιαμίν την Γαλαάδ, **20** και το αιχμαλωτισθέν τούτο στράτευμα των ιιών Ισραήλ την γην εκείνην των Χαναναίων ἔως Σαρεπτά, και οι αιχμαλωτισθέντες της Ιερουσαλήμ, οι εν Σεφαράδ, θέλουσι κατακληρονομήσει τας πόλεις του νότου· **21** και θέλουσιν

'Ιωνᾶς'

1 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν τον υιόν του Αμαθί, λέγων, **2** Σηκώθητι, ύπαγε εἰς Νινεύη, τὴν πόλιν την μεγάλην, καὶ κήρυξον κατ' αὐτῆς διότι η ἀσέβεια αυτών ανέβη ενώπιον μου. **3** Και εσηκώθη ο Ιωνάς διὰ να φύγῃ εἰς Θαρσεῖς από προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ιόπηπν· καὶ εύρηκε πλοίον πορευόμενον εἰς Θαρσεῖς, καὶ ἐδωκε τὸν ναύλον αυτού καὶ επέβη εἰς αυτό, διὰ να υπάγῃ μετ' αυτών εἰς Θαρσεῖς από προσώπου Κυρίου. **4** Άλλ' ο Κύριος εξήγειρεν ἀνέμον μέγαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγεινε κλύδων μέγας εν τῇ θαλάσσῃ καὶ τὸ πλοίον εκινδύνευε να συντριψθῇ. **5** Και εφοβήθησαν οι ναύται καὶ ανεβόθσαν ἔκαστος πρὸς τὸν θεόν αυτοῦ καὶ ἔκαμον εκβολήν των εν τῷ πλοίῳ σκευών εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ να ελαφρώθῃ απ' αυτών ο δε Ιωνᾶς κατέβῃ εἰς τὸ κοιλαμόν του πλοίου καὶ επλαγίασε καὶ εκοιμάτο βαθέως. **6** Και επλήσιασε πρὸς αυτὸν τὸ πλοιάρχος καὶ εἶπε πρὸς αυτόν, Τι κοιμάσαι συ; σηκώθητι, επικαλού τὸν Θεόν σου, ἵσως ο Θεός μας ενθυμηθῇ καὶ δεν χαδώμεν. **7** Και είπον ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αυτού, Ἐλθετε καὶ ας ρίψωμεν κλήρους, διὰ να γνωρίσωμεν τίνος ἔνεκεν τὸ κακόν τούτο εἴναι εφ' ημάς. Και ἐρρίψαν κλήρους καὶ ἐπεσεν ο κλήρος επὶ τὸν Ιωνάν. **8** Τότε είπον πρὸς αυτόν, Εἰπέ τώρα πρὸς ημάς, τίνος ἔνεκεν τὸ κακόν τούτο ἥλθεν εφ' ημάς; Τι είναι τὸ ἔργον σου; καὶ πόθεν ἔρχεσαι; τις ο τόπος σου; καὶ εκ τίνος λαού είσαι; **9** Ο δε εἶπε πρὸς αυτούς, Εγὼ είμαι Εβραίος καὶ σέβομαι Κύριον τὸν Θεόν του ουρανού, ὅστις εποίησε τὴν θαλάσσαν καὶ τὴν ἡράν. **10** Τότε εφοβήθησαν οι ἀνθρώποι φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αυτόν, Τι είναι τούτο, τὸ οποίον ἔκαμες; διότι ἐγνώρισαν οι ἀνθρώποι, ὅτι ἐφευγεν από προσώπου Κυρίου, επειδὴ εἶχεν αναγγείλει τούτο πρὸς αυτούς. **11** Και εἶπον πρὸς αυτόν, Τι να σε κάμωμεν, διὰ να ησυχάσῃ η θάλασσα αφ' ημῶν; διότι η θάλασσα εκλυδωνίζετο επὶ τὸ μάλλον. **12** Και εἶπε πρὸς αυτούς, Σηκώσατε με καὶ ρίψατε με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ η θάλασσα θέλει ησυχάσει αφ' υμῶν διότι εγώ γνωρίζω, ὅτι εξ αἰτίας εμού ἔγεινεν ο μέγας ούτος κλύδων εφ' ημάς. **13** Οι ἀνθρώποι ὄμως εκωπήλατον δυνατά διὰ να επιστρέψωσι πρὸς τὴν ἡράν αλλὰ δεν εδύναντο, διότι η θάλασσα εκλυδωνίζετο επὶ τὸ μάλλον κατ' αυτών. **14** Όθεν ανεβόθσαν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπον, Δεόμεθα, Κύριε, δεόμεθα, ας μη χαθώμεν διὰ τὴν ζωὴν του ἀνθρώπου τούτου καὶ μη επιβάλλεις εφ' ημάς αἵμα αθώον διότι συ, Κύριε, ἔκαμες ως ἥθελες. **15** Και εσήκωσαν τὸν Ιωνάν καὶ ἐρρίψαν αυτὸν εἰς τὴν θαλάσσαν καὶ η θάλασσα εστάθη απὸ τοῦ θυμού αυτῆς. **16** Τότε οι ἀνθρώποι εφοβήθησαν τὸν Κύριον φόβον μέγαν καὶ προσέφεραν θυσίαν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἔκαμον ευχάς. **17** Και διέταξε Κύριος μέγα κήτος να καταπίνῃ τὸν Ιωνάν. Και ἦτο ο Ιωνάς εν τῇ κοιλίᾳ του κήτους τρεις ημέρας καὶ τρεις νύκτας.

2 Και προσηκήθη Ιωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεόν αυτού εκ τῆς κοιλίας του κήτους, **2** Και εἶπεν, Εβόθσα εν τῇ θλίψει μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εισήκωσε μου εκ κοιλίας ἀδύο εβόθσα, καὶ ήκουσας τῆς φωνῆς μου. (*Sheol h7585*) **3** Διότι με ἐρρίψας εἰς τὰ βάθη, εἰς τὴν καρδίαν τῆς θαλάσσης, καὶ ρεύματα με περιεκύλωσαν· πάσαι αἱ τρικυμίαι σου καὶ τὰ κύματά σου διήλθον επάνωθέν μου. **4** Και εγώ εἶπα, Απερρίφθη απ' ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν σου ὄμως θέλω επιβλέψει πάλιν εἰς τὸν ναόν τον ἀγίον σου. **5** Τα ὄντα με περιεκύλωσαν ἔως τῆς ψυχῆς, ἡ ἀβύσσος με περιέκλεισε, τα φύκια περιετυλίχθησαν περὶ τὴν κεφαλήν μου. **6** Κατέβην εἰς τὰ ἔσχατα τῶν ὄρέων· οι

μοχλοί της γης είναι επάνωθέν μου διαπαντός· αλλ' ανέβη η ζωὴ μου από της φθοράς, Κύριε Θεέ μου· **7** Ενώ ἦτο εκλείποντα εν εμοὶ η ψυχή μου, ενεθυμηθήν τὸν Κύριον· καὶ η προσευχή μου εισήλθε πρὸς σε, εἰς τὸν ναόν τον ἀγίον σου. **8** Οι φυλάττοντες ματαίοτητας φεύδοντες εγκαταλείπονται τὸ ἔλεος αυτῶν. **9** Άλλ' εγώ θέλω θυσίασθαι πρὸς σε μετά φωνῆς αινέσως θέλω αποδώσει ὅσα ηγήθην· η σωτηρία είναι παρὰ τὸν Κύριον. **10** Και προσέταξεν ο Κύριος τὸ κήτος καὶ εξήμεσε τὸν Ιωνάν επὶ τὴν ἡράν.

3 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ιωνάν εκ δευτέρου, λέγων, **2** Σηκώθητι, ύπαγε εἰς Νινεύη, τὴν πόλιν την μεγάλην, καὶ κήρυξον πρὸς αὐτὸν τὸ κήρυγμα, τὸ οποίον εγώ λαλῶ πρὸς σε. **3** Και εσηκώθη ο Ιωνάς καὶ υπῆγεν εἰς Νινεύην κατὰ τὸ λόγον του Κυρίου. Η δε Νινεύην ἦτο πόλις μεγάλη σφρόδα, οδοῖ τριών ημερών **4** Και ἤρχισεν ο Ιωνάς να δέρχηται εἰς τὴν πόλιν οδὸν μιας ημέρας καὶ εκήρυξε καὶ εἶπεν, Ἐτί τεσσαράκοντα ημέραι καὶ η Νινεύη θέλει καταστραφῆ. **5** Και οι ἄνδρες της Νινεύης επίστευσαν εἰς τὸν Θεόν καὶ εκήρυξαν νηστείαν καὶ ενεδύθησαν σάκους απὸ μεγάλου αυτών· **6** διότι ο λόγος είχε φθάσει πρὸς τὸν βασιλέα της Νινεύης καὶ εσηκώθη απὸ του θρόνου αυτού καὶ αφίρεσε τὴν στολὴν αυτού επάνωθεν εαυτού καὶ εσκεπάσθη με σάκκον καὶ εκάθησεν επὶ σποδού. **7** Και διεκηρύχθη καὶ εγνωστοποιήθη εν τῇ Νινεύη διὰ ψηφίσματος του βασιλέως καὶ των μεγιστάνων αυτού καὶ ελαλήθη, οι ἀνθρώποι καὶ τα κτήνη, οι βόες καὶ τα πρόβατα, να μη γευθώσι μηδὲν, μηδὲ να βοσκήσωσι, μηδὲ ὄντων να πίωσιν· **8** Άλλ' ἀνθρωπὸς καὶ κτήνος να σκεπασθώσι με σάκκους καὶ να φωνάξωσιν ισχυρώς πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ας επιστρέψωσιν ἔκαστος απὸ της οδού αυτού της πονηράς καὶ απὸ της ἀδικίας, ήτις είναι εν ταῖς χερσὶν αυτών. **9** Τις εξεύρει αν επιστρέψῃ καὶ μεταμελήθῃ ο Θεός καὶ επιστρέψῃ απὸ της οργῆς του θυμού αυτοῦ καὶ δεν απολεσθώμεν; **10** Και είδεν ο Θεός τα ἔργα αυτών, οτι επέστρεψαν απὸ της οδού αυτών της πονηράς· και μετεμελήθη ο Θεός περὶ του κακού, το οποίον είπε να κάμη εις αυτούς· και δεν ἔκαμεν αυτό.

4 Και ελυπήθη ο Ιωνάς λύπην μεγάλην καὶ ηγανάκτησε. **2** Και προσηκήθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν, Ω Κύριε, δεν ήτο ούτος ο λόγος μου, ενώ ἔτι ήμην εν τῇ πατρίδι μου; διὰ τούτο προέλαβον να φύγω εἰς Θαρσεῖς διότι εγνώριζον ὅτι συ είσαι θεός ελεήμων καὶ οικτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοών διὰ τὸ κακόν. **3** Και τώρα, Κύριε, λάβε, δέομαί σου, την ψυχήν μου απ' εμού· διότι είναι κάλλιον εἰς εμέ να αποθάνω παρὰ να ζω. **4** Και εἶπε Κύριος, Είναι καλόν να αγανακτής; **5** Και ἤζήλθεν Ιωνάς απὸ της πόλεως καὶ εκάθησε κατὰ τὸ ανατολικὸν μέρος της πόλεως, καὶ εκεί ἔκαμεν εἰς εαυτὸν καλύβην καὶ εκάθητο υποκάτω αυτῆς εν τῃ σκιᾳ, εωσού ἴδη τι ἐμέλλει να γείνη εἰς τὴν πόλιν. **6** Και διέταξε Κύριος ο Θεός κολοκύνθην καὶ ἔκαμεν να αναβῇ επάνωθεν του Ιωνά, διά να ήναι σκιά υπεράνω της κεφαλῆς αυτού, διὰ να ανακουφίσῃ αυτόν απὸ της θλίψεως αυτού. Και εχάρη ο Ιωνάς διὰ την κολοκύνθην χαράν μεγάλην. **7** Και διέταξεν ο Θεός σκώληκα, ὅτε εχάρεξεν η αυγή της επαύριον· καὶ επάταξε την κολοκύνθην καὶ εξηράνθη. **8** Και καθώς ανέτειλεν ο ήλιος, διέταξεν ο Θεός ἀνέμον ανατολικὸν καυστικόν· καὶ προσέβαλεν ο ήλιος επὶ την κεφαλήν του Ιωνά, ὡςτε ὀλιγοψύχησε καὶ εξήτησεν εν τῃ ψυχῇ αυτού να αποθάνῃ, καὶ εἶπεν, Είναι καλλίον εἰς εμέ να αποθάνω παρὰ να ζω. **9** Και είπεν ο Θεός πρὸς τὸν Ιωνάν, είναι καλόν να αγανακτής διὰ την κολοκύνθην; Και εἶπε, Καλόν είναι

να αγανακτώ έως θανάτου. **10** Και είπε Κύριος, Συ ελυπήθης υπέρ της κολοκύνθης, διά την οποίαν δεν εκοπίασας, αλλ' ουδέ έκαμες αυτήν να ανέχση, ήτις εγεννήθη εν μιᾷ νυκτὶ καὶ εν μιᾷ νυκτὶ εχάθη. **11** Και εγώ δεν ἐπρεπε να λυπηθῶ υπέρ της Νινευῆς, της πόλεως της μεγάλης, εν ᾧ υπάρχουσι πλειότεροι των δώδεκα μυριάδων ανθρώπων, οἵτινες δεν διακρίνουσι την δεξιάν αυτών από της αριστεράς αυτών, καὶ κτήνη πολλά;

Μιχαίας

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Μιχαίαν τον Μωρασθίτην εν ταῖς ἡμέραις Ιωάθαμ, Ἀχαὶ καὶ Εζεκίου, βασιλέων του Ιούδα, τον οποίον εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ Ιερουσαλήμ. **2** Ακούσατε, πάντες οι λαοὶ πρόσεχε, γη, καὶ το πλήρωμα αυτῆς, καὶ αἱ ἦναι Κύριος ο Θεὸς μάρτυς εἰς εօάς, ο Κύριος εκ του ναού του αγίου αυτού. **3** Διότι ιδού, ο Κύριος εξέρχεται εκ του τόπου αυτού καὶ θέλει καταβῇ καὶ πατήσει επὶ τα ὑψη της γης. **4** Καὶ τα δρη θέλουσιν αναλύσει υποκάτω αυτού καὶ αἱ κοιλάδες θέλουσιν διασχισθῇ αἱ κηρός από προσώπου πυρός καὶ αἱ ὑδάτα καταφερόμενα εἰς κατήφορον. **5** Διά την ασέβειαν του Ιακώβ είναι ἀπαν τούτο καὶ διὰ τας αμαρτίας του οίκου Ισραήλ. Τις είναι η ασέβεια του Ιακώβ; οὐχὶ η Σαμάρεια; καὶ τίνες οι υψηλοὶ τόποι του Ιούδας, οὐχὶ η Ιερουσαλήμ; **6** Διά τούτο θέλω καταστῆσει την Σαμάρειαν εἰς σωρούς λίθων αγρού, ὃντο φυτεύεται αμπελών, καὶ θέλω κατακυλίσει τους λίθους αυτῆς εἰς την κοιλάδα καὶ ανακαλύψει τα θεμέλια αυτῆς. **7** Καὶ πάντα τα γλυπτά αυτῆς θέλουσι κατακοπή, καὶ πάντα τα μισθώματα αυτῆς θέλουσι κατακαή εν πυρί, καὶ πάντα τα είδωλα αυτῆς θέλω εξαφανίσει διότι από μισθού πορνείας συνίγαγεν αυτά καὶ εἰς μισθόν πορνείας θέλουσιν επιστρέψει. **8** Διά τούτο θέλω θρηνήσει καὶ ολολύξει, θέλω υπάγει εκδεδυμένος καὶ γυμνός, θέλω κάμει θρήνον ως θώων καὶ πένθος ως στρουθοκαμήλων. **9** Διότι η πληγὴ αυτῆς είναι ανίατος, διότι ἥλθεν ἔως του Ιούδα, ἐφθασεν ἔως της πύλης του λαού μου, ἔως της Ιερουσαλήμ. **10** Μη αναγγείλητε τούτο εἰς Γαθ, μη πενθήσητε πένθος· εν Βηθ-αφρά κυλίσθητι εἰς την κόνιν. **11** Διάβθη, η κάτοικος της Σαφίρ, ἔχουσα γυμνήν την αισχύνην σου· η κάτοικος της Σαανάν ας μη εξέλθῃ το πένθος της Βαιθ-εζήλ θέλει λάβει από σας την αρχήν αυτού. **12** Διότι η κάτοικος της Μαρώθ ελυπτήδη διὰ τα αγαθά αυτῆς, επειδή κατέβη κακόν από τον Κυρίου εἰς την πύλην της Ιερουσαλήμ. **13** Κάτοικε της Λαχεῖς, ζεῦνον την ἄμαχαν εἰς την θυματέρα της Σιών· διότι αὶ ασέβεια του Ισραήλ εν δοι ευρέθησαν. **14** Διά τούτο θέλεις δῶσει ἔγγαρφον ελευθερώσεως εἰς την Μορέσθ-γάθ οι οίκοι του Αχζίβ θέλουσι ματαιώσει τας επιλίδας των βασιλέων του Ισραήλ. **15** Θέλω ἔτι φέρει κληρονόμον εἰς σε, κάτοικε της Μαρφασ· θέλει ελθεῖ ἔως Οδολλάμ, της δόξης του Ισραήλ. **16** Φαλακρώθητι καὶ κείρον την κεφαλήν σου διά τα τέκνα σου τα τρυφέρα· πλάτυνον την φαλακρότητά σου ως αετός, διότι ηχμαλωτίσθησαν από σου.

2 Ουαὶ εἰς τους διαλογιζομένους ανομίαν καὶ μηχανεομένους κακόν εν ταῖς κλίναις αυτῶν· μόλις φέγγει η αυγὴ καὶ πράττουσιν αυτό, διότι εἴναι εν τη δυνάμει της χειρός αυτῶν. **2** Καὶ επιθυμούσιν αγρούς καὶ λαμβάνουσι διά της βίας, καὶ οίκους καὶ αρτάζουσιν αυτούς· οὐτών διαρπάζουσιν ἀνθρωπον καὶ τον οίκον αυτού, ναι, ἀνθρωπον καὶ την κληρονομίαν αυτού. **3** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος Ιδού, εναντίον του γένους τούτου εγώ βουλεύομαι κακόν, εκ του οποίον δεν θέλετε ελευθερώσει τους τραχήλους σας ουδέ θέλετε περιπατεῖ υπερηφάνως, διότι ο καιρός ούτος είναι κακός. **4** Εν τη ημέρᾳ εκείνῃ θέλει ληφθή παροιμία εναντίον σας, καὶ θέλει θρηνήσει ο θρήνον με θρήνον καὶ ειπεῖ, Διόλου ηφαντίσθημεν· ήλλοισασ την μερίδα του λαού μου· πως απεμάκρυνεν αυτήν απ' εμού· αντί να αποδώσῃ, διεμέρισε τους αγρούς ημών. **5** Διά τούτο συ δεν θέλεις έχει τινά βάλλοντα σχοινίον διά κλήρον, εν τη

συνάξει του Κυρίου. **6** Μη προφητεύετε, οι προφητεύοντες δεν θέλουσι προφητεύει εἰς αυτούς· η αισχύνη αυτών δεν θέλει απομακρυνθῆ. **7** Ω σι, ο καλούμενος οίκος Ιακώβ, εσμικρόνθη το πνεύμα του Κυρίου· είναι τοιαύτα τα επιτηδέυματα αυτού· οι λόγοι μου δεν κάμψουσι καλόν εἰς τον ορθώς περιπατούντα; **8** Καὶ πρότερον ο λαός μου επανέστη ως εχθρός· το επένδυμα μετά του χιτώνος αρπάζετε από των διαβαίνοντων αφόβως, των επιστρεφόντων από τον πολέμου. **9** Τας γυναίκας του λαού μου εξώσατε από των τερπνών αυτών οίκων· από των τέκνων αυτών αφρίσατε την δόξαν μου διαπαντός. **10** Σηκώθητε καὶ αναχωρήσατε, διότι αύτη δεν είναι η ανάπαυσί σας· επειδή εμιάνθη, θέλει σας αφανίσει, μάλιστα εν σκληρῷ αφανισμῷ. **11** Εάν τις περιπατή κατά το πνεύμα αυτού καὶ λαλή ψεύδη, λέγων, Θέλω προφητεύει εἰς σε περὶ οίνου καὶ σίκερα, ούτος βεβαίως θέλει είσθια ο προφήτης του λαού τούτου. **12** Θέλω βεβαίως σε συνάξει όλον Ιακώβ· θέλω βεβαίως συλλέξει το υπόλοιπον του Ισραήλ· θέλω θέσει αυτούς ομού ως πρόβατα της Βοσσόρας, ως ποιμνίον εν μέσω της μάνδρας αυτών· μέγαν θόρυβον θέλουσι κάμει εκ του πλήθους των ανθρώπων. **13** Ο διαρρηγνύων ανέβη ἐμπροσθεν αυτών· διέρρηξαν καὶ διέβησαν διά της πύλης καὶ εξήλθον δι' αυτῆς· καὶ ο βασιλεύς αυτών θέλει διαβή έμπροσθεν αυτών καὶ ο Κύριος επί κεφαλής αυτών.

3 Καὶ είπα, Ακούσατε τώρα, αρχηγοί του Ιακώβ καὶ ἄρχοντες του οίκου Ισραήλ· δεν ανήκει εἰς εσάς να γνωρίζητε την κρίσιν; **2** Οι μισούντες το καλόν καὶ αγαπώντες το κακόν, οι αποσπώντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών καὶ την σάρκα αυτών από των οστών αυτών, **3** οι κατατρώγοντες ἔτι την σάρκα του λαού μου καὶ εκδείροντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών καὶ συντρίβοντες τα οστά αυτών καὶ κατακόπτοντες αυτά ως διά χύτραν καὶ αἱ κρέας εν μέσω λέβητος. **4** Τότε θέλουσι βοήσει προς τον Κύριον, πλην δεν θέλει εισακούσει αυτούς· θέλει μάλιστα κρύψει το πρόσωπον αυτού απ' αὐτών των κατιών εκείνων, διότι εφέρθησαν κακώς εις τας πράξεις αυτών. **5** Ούτω λέγει Κύριος περὶ των προφητών, οίτινες πλανώσι το λαόν μου, οίτινες δαγκάνοντες διά των οδόντων αυτών φωνάζουσιν, Ειρήνη καὶ εάν τις δεν βάλλῃ τι εις το σόμα αυτών, κηρύττουσιν εναντίον αυτού πόλεμον. **6** Διά τούτο νυξ θέλει είσθια εἰς εσάς αντί οράσεως καὶ σκότος εις εσάς αντί μαντείας καὶ ο ήλιος θέλει δύσει επὶ τους προφήτας καὶ η μέρα θέλει συσκοτάσει επ' αυτούς. **7** Τότε θέλουσι κατασχυνθῆ οι βλέποντες καὶ θέλουσιν εντραπή οι μάντεις καὶ θέλουσι σκεπάσει τα χεῖλη αυτών πάντες ούτοι, διότι δεν είναι απόκρισις θεού. **8** Αλλ' εγώ βεβαίως είμαι πλήρης δυνάμεως διά του πνεύματος του Κυρίου καὶ κρίσεως καὶ ισχύος, διά να απαγγείλω εις τον Ιακώβ την παράβασιν αυτού καὶ εις τον Ισραήλ την αμαρτίαν αυτού. **9** Ακούσατε λοιπόν τούτο, αρχηγοί του οίκου Ιακώβ καὶ ἄρχοντες του οίκου Ισραήλ, οι βδελυττόμενοι την κρίσιν καὶ διαστρέφοντες πάσαν ευθύτητα, **10** οι οικοδομούντες την Σιών εν αίματι καὶ την Ιερουσαλήμ εν ανομίᾳ. **11** Οι ἄρχοντες αυτῆς κρίνουσι με δώρα καὶ οι ιερεῖς αυτῆς διδάσκουσιν επὶ μισθώ καὶ οι προφήται αυτῆς μαντεύουσιν επὶ αργυρίω καὶ πεπανταπόνται επὶ τον Κύριον, λέγοντες, Δεν είναι ο Κύριος εν μέσω ημών; κακόν δεν θέλει ελθεῖ εφ' ημάς. **12** Διά τούτο η Σιών εξ αιτίας σας θέλει αροτριασθῇ ως αγρός, καὶ οι ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων, καὶ το όρος του οίκου ως υψηλοὶ τόποι δρυμού.

4 Καὶ εν ταῖς εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθῇ επὶ της κορυφής των ορέων καὶ υψωθῇ

υπεράνω των βουνών, και λαοί θέλουσι συρρέει εις αυτό. **2** Και έθνη πολλά θέλουσιν υπάγει και ειπεῖ, Έθλετε και ας αναβύμεν εις το ὄρος του Κυρίου και εις τὸν οἴκον του Θεού του Ιακώβ και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταῖς τριβοῖς αυτού διότι εἰ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και θέλει κρίνει αναμένον λαών πολλών και θέλει ελέγχει ἔθνη ισχυρά, ἔως εἰς μακράν· και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά συνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δέν θέλει στηκώσει μάχαιραν ἔθνος εναντίον ἔθνους οὐδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. **4** Και θέλουσι κάθησθαι ἑκάστος υπό τὴν ἀμπελὸν αυτού και υπὸ τὴν συκήν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών διότι τὸ σόμα του Κυρίου των δυνάμεων ελάλησε. **5** Διότι πάντες οι λαοί θέλουσι περιπατεῖ ἑκάστος εἰν τῷ ονόματι του Θεού αυτού· ημεῖς δέ θέλομεν περιπατεῖ εἰν τῷ ονόματι Κυρίου του Θεού ημῶν εἰς τὸν αἰώνα και εἰς τὸν αἰώνα. **6** Εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω συνάξει τὴν χωλαίνουσαν και θέλω εισδεχθῆ τὴν εξωσμένην και εκείνην, τὴν οποίαν θέλιψα. **7** Και θέλω κάμει τὴν χωλαίνουσαν υπόλοιπον και τὴν αποβεβλημένην ἔθνος ισχυρόν, και ο Κύριος θέλει βαστλεύει επ' αυτούς εἰν τῷ όρει Σιών, από τὸν νῦν και ἔως του αἰώνος. **8** Και συ, πόργε τὸν ποιμήνοι, οχρύωμα τῆς θυγατρὸς Σιών, εἰσ οὐ θέλει ελθεῖ η πρώτη εξουσία· ναι, θέλει ελθεῖ τὸ βασίλειον εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Ιερουσαλήμ. **9** Διά τι τώρα κραυγάζεις δυνατά; δεν είναι βασιλεύς εν σοι; ηφανίσθη ο σύμβουλός σου, ώστε σε κατέλαβον ιωδίνες ως τικτούσης; **10** Κοιλοπόνει και αγωνίζου, θυγάτηρ Σιών, ως η τίκτουσα, διότι τώρα θέλεις εξέλθει εκ τῆς πόλεως και θέλεις κατοικήσει εἰν αγρῷ και θέλεις υπάρει ἔως τῆς Βαθύλανος· εκεὶ θέλεις ελευθερωθῆ, εκεὶ θέλει σε εξαγοράσει ο Κύριος εκ τῆς χειρός των εχθρών σου. **11** Τώρα δε συνήχθησαν εναντίον σου ἔθνη πολλά λέγοντα, Ας μιανθῇ και ας επιβλέπῃ ο οφθαλμός ημῶν επὶ τὴν Σιών. **12** Αλλ' αυτοὶ δεν γνωρίζουσι τοὺς λογισμούς του Κυρίου οὐδέ εννοούσι τὴν βουλήν αυτού, ὅτι συνήγαγεν αυτούς ως δράγματα αλωνίου. **13** Σηκώθητι και αλώνιζε, θυγάτηρ Σιών, διότι θέλω κάμει τὸ κέρας σου σιδηρούν και τὰς οπλάς σου θέλω κάμει χαλκάς, και θέλεις κατασυντρίψει λαούς πολλούς· και θέλω αφιερώσει τὰ διαρπάγματα αυτῶν εἰς τὸν Κύριον και τὴν περιουσίαν αυτῶν εἰς τὸν Κύριον πάσης τῆς γῆς.

5 Συναθροίσθητι τώρα εἰς τάγματα, θυγάτηρ ταγμάτων· ἔθεσε πολιορκίαν εναντίον ημῶν· θέλουσι πατάξει τὸν κριτήν του Ισραήλ εν ράβδῳ κατά τῆς σιαγόνος. **2** Και συ, Βηθλεέμ Εφραΐτα, η μικρά ώστε να ἡσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εἰς εμέ· ανήρ διά να ἡναι ηγούμενος εἰν τῷ Ισραήλ· τον οποίουν αι ἔξοδοι είναι απ' αρχῆς, από ημερών αιώνος. **3** Διά τούτο θέλει αφήσει αυτούς, ἔως του καιρού καθ' ον η τίκτουσα θέλει γεννήσει τότε τὸ υπόλοιπον τῶν αδελφῶν αυτοῦ θέλει επιοτρέψει εἰς τοὺς ιυούς Ισραήλ. **4** Και θέλει σταθῆ και ποιμάνει εἰν τῇ ισχύ του Κυρίου, εν τῇ μεγαλειότητι του ονόματος Κυρίου του Θεού αυτού· και θέλουσι κατοικήσει διότι τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ἔως τῶν ἀκρῶν τῆς γῆς. **5** Και ούτος θέλει εἰσθαι εἰρήνην. Ὄταν ο Ασσύριος ἐλθή εἰς τὴν γῆν ημῶν και ὅταν πατήσῃ εἰς τὰ παλάτια ημῶν, τότε θέλομεν επεγείρει κατ' αυτού επτά ποιμένας και οκτώ ἀρχοντας ανθρώπων· **6** και θέλουσι ποιμάνει τὴν γῆν τῆς Ασσύριας εν ρομφαίᾳ και τὴν γῆν του Νεβρώδ εν ταῖς εισόδοις αυτού· και θέλει ελευθερώσει ημάς εκ του Ασσύριου, ὅταν ἐλθή εἰς τὴν γῆν ημῶν και ὅταν πατήσῃ εν τοῖς ορίοις ημῶν. **7** Και το υπόλοιπον του Ιακώβ θέλει εἰσθαι εν μέσω λαών πολλών ως

δρόσος από Κυρίου, ως ρανίδες επὶ χόρτου, ὅστις δεν προσμένει παρά ανθρώπουν ουδέ ελπίζει επὶ ιυούς ανθρώπων. **8** Και το υπόλοιπον του Ιακώβ θέλει εἰσθαι μεταξύ εθνῶν, εν μέσω λαών πολλών, ως λέων μεταξύ κτηνῶν του δρυμού, ως σκύμνος μεταξύ ποιμνῶν προβάτων, ὅστις διαβαίνων καταπατεῖ και διασπαράττει και δεν υπάρχει ο ελευθερών. **9** Η χειρ σου θέλει υψωθῆ επὶ τοὺς εναντίους σου, και πάντες οι εχθροί σου θέλουσιν εκκοπή. **10** Και εν τῇ ημέρᾳ εκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω εξολοθρεύσει τοὺς ἵππους σου εκ μέσου σου, και θέλω απολέσει τὰς αμάξας σου. **11** Και θέλω εξολοθρεύσει τὰς πόλεις τῆς γῆς σου, και κατεδαφίσει πάντα τὰ οχυρώματά σου. **12** Και θέλω εξολοθρεύσει τὰς μαγειάς από τῆς χειρός σου, και δεν θέλεις ἔχει πλέον μάντεις. **13** Και θέλω εξολοθρεύσει τὰ γλυπτά σου και τὰ είδωλά σου εκ μέσου σου, και δεν θέλεις λατρεύσει πλέον τὸ ἔργον των χειρών σου. **14** Και θέλω ανασπάσει τὰ ἄλση σου εκ μέσου σου, και θέλω αφανίσει τὰς πόλεις σου. **15** Και θέλω κάμει εκδίκησιν μετά θυμού και μετ' οργῆς επὶ τὰ ἔθνη, τα οποία δεν μου εισήκουσαν.

6 Ακούσατε τώρα ὁ, τι λέγει ο Κύριος Σηκώθητι, διαδικάσθητι ἔμπροσθεν τῶν ορέων, και ας ακούσωστιν οι βουνοί την φωνήν σου. **2** Ακούσατε, ὄρη, τὴν κρίσιν του Κυρίου, και σεις, τὰ ισχυρά θεμέλια τῆς γῆς διότι ο Κύριος ἔχει κρίσιν μετά του λαού αυτού και θέλει διαδικασθή μετά του Ισραήλ. **3** Λαέ μου, τι σοι ἔκαμα; και εἰς τι σε παρηγώχλησα; μαρτύρησον κατ' εμού. **4** Διότι σε ανεβίβασα εκ γῆς Αιγύπτου και σε ελύτρωσα εξ οίκου δουλείας και εξαπέστειλα ἔμπροσθεν σου τὸν Μωϋσῆν, τὸν Ααρὼν και τὴν Μαριάμ. **5** Λαέ μου, ενθυμήθητι τώρα τι εβουλεύθη Βαλάκ ο βασιλεὺς του Μωάβ και τι απεκρίθη πρὸς αυτὸν Βαλαάμ ο του Βεώρ απὸ Σιττεῖμ ἔως Γαλγάλων, διά να γνωρίσῃ τὴν δικαιούσην του Κυρίου. **6** Με τι θέλω ελθεῖ ενώπιον του Κυρίου, να προσκυνήσω ενώπιον του υψίστου Θεοῦ; θέλω ελθεῖ ενώπιον αυτοῦ με ολοκαυτώματα, με μοσχοὺς ενιαυσίους; **7** Θέλει ευαρεστηθῆ ο Κύριος εἰς χιλιάδας κριών ἡ εἰς μυριάδας ποταμῶν ελαίους; θέλω δῶσει τὸν πρωτότοκόν μου διά την παραβάσιν μου, τὸν καρπόν της κοιλίας μου διά την αμφιτίν της ψυχῆς μου; **8** Αυτός σοι ἔδειξεν, ἀνθρώπε, τι το καλόν και τι ζητεῖ ο Κύριος παρά σου, ειμὶ να πράττης τὸ δίκαιον και να αγαπάς ἔλεος και να περιπατής ταπεινώς μετά του Θεού σου; **9** Η φωνὴ του Κυρίου κράζει πρὸς τὴν πόλιν, και η σοφία θέλει φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σουν ακούσατε τὴν ράβδον και τὶς διώρισεν αυτήν. **10** Υπάρχουσιν ἔτι οι θησαυροὶ τῆς ασεβείας εἰν τῷ οίκῳ του ασεβούς και το ελλιπές μέτρον το βδελυκτόν; **11** να δικαιωσάω αυτούς με τὰς ασεβείς πλάστιγγας και με τὸ σακκίον τῶν δολίων ζυγίων; **12** Διότι οι πλούσιοι αυτής είναι πλήρεις αδικίας, και οι κάτοικοι αυτής ελάλησαν ψεύδη, και η γλώσσα αυτῶν είναι απατηλή εἰν τῷ στόματι αυτῶν. **13** Και εγὼ λοιπόν πατάξας θέλω σε αδυνατίσαι, θέλω σε ερημώσει εξ αιτίας τῶν αμαρτιών σου. **14** Σὺ θέλεις τρώγει και δεν θέλεις χορτάζεσθαι, και η πείνα σου θέλει εἰσθαι εν μέσῳ σου και θέλεις φύγει αλλά δεν θέλεις διασώσει, και διέσωσας, θέλω παραδώσει εἰς τὴν ρομφαίαν. **15** Σὺ θέλεις σπείρει και δεν θέλεις θερίσει συθέλεις πιέσει ελαίας και δεν θέλεις αλειφθῆ με ελαῖον, και γλεύκος και δεν θέλεις πιει οίνον. **16** Διότι εφυλάχθησαν τὰ διατάγματα του Αμρί και πάντα τὰ ἔργα του οίκου του Αχααβ και επορεύθητε εἰν ταῖς βουλαῖς αυτῶν διά να σε παραδώσω εἰς αφανισμόν και τους κατοίκους αυτής εἰς συριγμόν και θέλετε βαστάσει τὸ ὄνειδος του λαού μου.

7 Ουαί εις εμέ, διότι είμαι ως επικαρπολογία θέρους, ως επιφυλλίς τρυγητού δεν υπάρχει βότρυς διά να φάγη τις η ψυχή μου επεθύμησε τας απαρχάς των καρπών. **2** Ο όσιος απωλέσθη εκ της γης και ο ευθύς δεν υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων πάντες ενεδρεύουσι διά αίμα κυνηγούσιν έκαστος τον αδελφόν αυτού. **3** Εις το να κακοποιώσιν ετοιμάζουσι τας χειράς αυτών ο ἄρχων απαιτεῖ και ο κριτής κρίνει επί μισθώ και ο μεγάλος προφέρει την πονηράν αυτού επιθυμίαν, την οποίαν συμπεριστρεφόμενοι εκπληρούσιν. **4** Ο καλήτερος αυτών είναι ως ἀκανθή ο ευθύς οξύτερος φραγμούς ακανθώδους η ημέρα των φυλάκων σου, η επίσκεψίς σου ἐφθασε· τώρα θέλει είσθαι η αμηχανία αυτών. **5** Μη εμπιστεύεσθε εις φίλον, μη θαρρείτε εις οικείον φύλαττε τας θύρας του στόματός σου από της συγκαθευδούσης εν τω κόλπω σου· **6** διότι ο νιός περιφρονεῖ τον πατέρα, η θυγάτρη επανίσταται κατά της μητρός αυτής, η νύμφη κατά της πενθεράς αυτής οι εχθροί του ανθρώπου είναι οι ἀνθρώποι της εαυτού οικίας. **7** Εγώ δε θέλω επιβλέψει επί Κύριον θέλω προσμείνει τον Θεόν της σωτηρίας μου· ο Θεός μου θέλει μου εισακούσει. **8** Μη ευφραίνου εις εμέ, η εχθρά μου· αν και ἐπεοσ, θέλω σηκωθή· αν και εκάθησα εν σκότει, ο Κύριος θέλει είσθαι φως εις εμέ. **9** Θέλω υποφέρει την οργήν του Κυρίου, διότι ημάρτησα εις αυτόν, εωσούν διαδικάσθη την δίκην μου και κάμη την κρίσιν μου· θέλει με εξάξει εις το φως, θέλω ιδεῖ την δικαιοσύνην αυτού. **10** Και θέλει ιδεῖ η εχθρά μου, και αισχύνη θέλει περικαλύψει αυτήν, ήτις λέγει προς εμέ· Που είναι Κύριος ο Θεός σου; οι οφθαλμοί μου θέλουσιν ιδεῖ αυτήν· τώρα θέλει είσθαι εις καταπάτημα ως ο πηλός των οδών. **11** Καθ' ην ημέραν τα τείχη σου μέλλουσι να κτισθώσι, την ημέραν εκείνην θέλει διαδοθή εις μακράν το πρόσταγμα. **12** Την ημέραν εκείνην θέλουσιν ελθεί ἔως εις σε από της Ασσυρίας και των πόλεων της Αιγύπτου και από της Αιγύπτου ἔως του ποταμού και από θαλάσσης ἔως θαλάσσης και από όρους ἔως όρους. **13** Και η γη θέλει ερημωθή εξ αιτίας των κατοικούντων αυτήν, διά τον καρπόν των πράξεων αυτών. **14** Ποίμανε τον λαόν σου εν τη ράβδῳ σου, το ποίμνιον της κληρονομίας σου, το οποίον κατοικεί μεμονωμένον εν τω δάσει, εν μέσω του Καρμήλου· ας νέμωνται την Βασάν και την Γαλαάδ καθώς εν ταῖς αρχαίαις ημέραις. **15** Καθώς εν ταῖς ημέραις της εξόδου σου εκ γης Αιγύπτου θέλω δείξει εις αυτόν θαυμάσια. **16** Τα ἔθνη θέλουσιν ιδεῖ και θέλουσι καταισχυνθῆ διά πάσαν την ισχύν αυτών θέλουσιν επιθέσει την χείρα επί το στόμα, τα ὡτά αυτών θέλουσι κωφωθή. **17** Θέλουσι γλείφει το χώμα ως ὁφεις, ως τα ερπετά της γης θέλουσι σύρεσθαι από των τρυπών αυτών· θέλουσιν εκπλαγή εις Κύριον τον Θεόν ημών και θέλουσι φοβηθή από σου. **18** Τις Θεός όμοιός σου, συγχωρών ανομίαν και παραβλέπων την παράβασιν του υπολοίπου της κληρονομίας αυτού; δεν φυλάττει την οργήν αυτού διαπαντός, διότι αυτός αρέσκεται εις το ἔλεος. **19** Θέλει επιστρέψει, θέλει ευσπλαγχνισθή ημάς, θέλει καταστρέψει τας ανομίας ημών· και θέλεις ρίψει πάσας τας αμαρτίας αυτών εις τα βάθη της θαλάσσης. **20** Θέλεις εκτελέσει αλήθειαν εις τον Ιακώβ, ἔλεος εις τον Αβραάμ, καθώς ώμοσας εις τους πατέρας ημών από των αρχαίων ημερών.

Ναούμ

1 Η κατά της Νινευή προφητεία: βιβλίον της οράσεως Ναούμ του Ελκοσαίου. **2** Ζηλότυπος είναι ο Θεός και εκδικείται ο Κύριος: ο Κύριος εκδικείται και οργίζεται: ο Κύριος θέλει εκδικήθη τους εναντίους αυτού και φυλάττει οργήν κατά των εχθρών αυτού. **3** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και μέγας την ισχύν, και ουδόλως θέλει αθωώσει τον ασεβή η οδός του Κυρίου είναι μετά ανεμοστροβίλου και θυέλλης, και νεφέλαι ο κονιορότος των ποδών αυτού. **4** Επιτιμά την θάλασσαν και ξηραίνει αυτήν και καταξηραίνει πάντας τους ποταμούς μαραίνεται η Βασάν και ο Κάρμηλος και το άνθος του Λιβάνου μαραίνεται. **5** Τα όρη σείονται απ' αυτού και οι λόφοι διαλύνονται, η δε γη τρέμει από της παρουσίας αυτού, ναι, η οικουμένη, και πάντες οι κατοικούντες εν αυτῇ. **6** Τις δύναται να ανθέξῃ ενώπιον της αγανακτήσεως αυτού; και τις δύναται να σταθή εις την έξαψιν της οργής αυτού: ο θυμός αυτού εκκέται ως πυρ και οι βράχοι συντρίβονται ἐμπροσθεν αυτού. **7** Ο Κύριος είναι αγαθός, οχύρωμα εν ημέρᾳ θλίψεως, και γνωρίζει τους ελπίζοντας επ' αυτόν. **8** Πλην με πλημμύραν κατακλύζουσαν θέλει κάμει συντέλειαν του τόπου αυτής, και σκότος θέλει καταδώξει τους εχθρούς αυτού. **9** Τι βουλεύεσθε κατά του Κυρίου; αυτός θέλει κάμει συντέλειαν θλίψις δεν θέλει επέλθει εκ δευτέρου. **10** Διότι ενώ συμπεριπλέκονται ως άκανθαι και μεθύσουν ως μεθυστά, θέλουσι καταναλωθή ως κατάξηρον άχυρον. **11** Από σου εξήλθε διαλογιζόμενος πονηρά κατά του Κυρίου, σύμβουλος πονηρός. **12** Ούτω λέγει Κύριος: Αν και ήναι εν τη ακμή αυτών και ἔτι πολλοί, θέλουσιν ούμως κουρευθή, ὅταν αυτός διαβήν αν και σε κατέθλιψα, δεν θέλω σε καταθλίψιει πλέον. **13** Διότι τώρα θέλω συντρίψει τον ζυγόν αυτού από σου και θέλω διαφρήξει τους δεσμούς σου. **14** Και ο Κύριος ἔδωκε προσταγήν περί σου, ότι δεν θέλει σπαρθή πλέον εκ του ονόματός σου από του οίκου των θεών σου θέλω εικόψει τα γλυπτά και τα χωνευτά θέλω κάμει αυτόν τάφον σου, διότι είσαι βδελυκτός. **15** Ιδού, επί των ορέων οι πόδες του ευαγγελιζομένου, του κηρύττοντος ειρήνην. Εόρταζε, Ιούδα, τας επιούμους εορτάς σου, απόδος τας ευχάς σου, διότι ο εξολοθρευτής δεν θέλει διαβήν πλέον διά σού ολοτελώς απεκόπη.

2 Ο κατασυντρίβων ανέβη ἐμπροσθεν του προσώπου σου φύλαττε το οχύρωμα, σκόπευσον την ισχύν σου σφόδρα. **2** Επειδή ο Κύριος απέστρεψε την δόξαν του Ιακώβ καθώς την δόξαν του Ισραήλ: διότι οι τινακταί εξετίναζαν αυτούς και διέφθειραν τα κλήματα αυτών. **3** Η ασπή των ισχυών αυτού είναι κοκκινοβαφής, οι ἄνδρες δυνάμεως ενδεδυμένοι ερυθράς: αι ἀμάξαι θέλουσι κινέσθαι με σίδηρον λάμπονταν τη ημέρα της ετοιμασίας αυτού, και τα ελάτινα δόρατα θέλουσι σεισθή τρομερά. **4** Αι ἀμάξαι θέλουσι θορυβείσθαι εν ταῖς οδοῖς, θέλουσι συγκρούεσθαι η μία μετά της ἄλλης εν ταῖς πλατείαις η θέα αυτών θέλει εἰσθαι ως λαμπάδες, θέλουσι τρέχει ως αστραπαί. **5** Θέλει ενθυμηθῆ τους ανδρείους αυτούς αλλά θέλουσι κατοισθῆσει εν τη οδῷ αυτών θέλουσι σπεύσει εις τα τείχη αυτής και ο συνασπισμός θέλει ετοιμασθή. **6** Αι πύλαι των ποταμών θέλουσιν ανοιχθῆ και τα παλάτια θέλουσι διαλυθῆ. **7** Και η καθεστώσας θέλει γυμνωθή, θέλει μετοικισθή, και αι δούλαι αυτής θέλουσιν αναδίδει στεναγμούς ως η φωνή των περιστερών, τύπτουσαι τα στήθη αυτών. **8** Και η Νινευή

είναι παλαιόθεν ως λίμνη υδάτων· ταύτα ούμως θέλουσι φύγει. Στήτε, στήτε, θέλουσι φωνάζει· και ουδείς ο βλέπων οπίσω.

9 Λαφυραγωγείτε το αργύριον, λαφυραγωγείτε το χρυσόν· διότι δεν είναι τέλος των θησαυρών αυτής: είναι πλήθος παντός σκενόνς επιθυμητού. **10** Εξεκενώθη και εξετινάχθη και η ηρημώθη και η καρδία διαλύεται και τα γόνατα κλονίζονται και ωδίνες είναι εις πάσας τας οσφύς, τα δρόσωπα πάντων είναι απησθολωμένα. **11** Που είναι το κατοικητήριον των λεόντων και η βοσκή των σκύμνων, όπου ο λέων, ο γηραιός λέων, περιπάτει και ο σκύμνος του λέοντος, και δεν υπήρχεν ο εκφοβών; **12** Ο λέων διεσπάραττεν ικανά διά τους σκύμνους αυτού και απέπνιγε διά τας λεαίνας αυτού, και εγέμιζε τα σπήλαια αυτού από θηράματος και τα κατοικητήρια αυτού από αρπαγής. **13** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλω καύσει τας αμάξας σου μέχρι καπνού και η ρομφαία θέλει καταφάγει τους σκύμνους σου, και θέλω εξολοθρεύσει το θήραμά σου εκ της γης, και δεν θέλει ακουσθή πλέον η φωνή των πρέσβεων σου.

3 Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων· όλη είναι πλήρης ψεύδους και αρπαγής: το θήραμα δεν απολείπει. **2** Φωνή μαστίγων ακούεται και φωνή θορύβου τροχών και ίππων ορμώντων και αρμάτων αναπτηδόντων, **3** ιππέων αναβαίνοντος και ρομφαίας στιλβούσης και λόγχης εξαστραπτούσης, και πλήθος τραυματιζομένων και μέγας αριθμός πτωμάτων, και δεν είναι τέλος των πτωμάτων· προσκόπουσιν εις τα πτώματα αυτών· **4** από του πλήθους των πορνειών της θελκτικής πόρνης, της εμπείρου εις γοντείας, ήτις πωλεὶ έθνη διά των πορνειών αυτής και φυλάς διά των γοντειών αυτής. **5** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και θέλω αναστικώσει τα κράσπεδά σου επί το πρόσωπόν σου, και θέλω δείξει εις τα έθνη την αισχύνην σου και εις τα βασίλεια την ατιμίαν σου.

6 Και θέλω ρίψει βδελυράν ακαθαρσίαν επί σε και θέλω σε κατασύνει και θέλω σε καταστήσει εις θέαμα. **7** Και πάντες οι βλέποντες σε θέλουσι φεύγει από σου και θέλουσι λέγει, Η Νινευή ηρημώθη τις θέλει συλλυπηθή αυτήν; πόθεν θέλω ζητήσει παρηγορήτας διά σε; **8** είσαι καλητέρα της Νω Αιμών, της κειμένης μεταξύ των ποταμών, της περικυλουμένης από υδάτων, της οποίας προμαχών ήτο η θάλασσα και τείχος αυτής το πέλαγος; **9** Η Αιθοπία ήτο η ισχύς αυτής και η Αίγυπτος και άλλοι απέραντοι· η Φούθ και οι Λίβιες ήσαν οι βοηθοί σου. **10** Άλλα και αυτή μετωκίσθη, υπήργεν εις αιχμαλωσίαν, τα δε νήπια αυτής συνετριφθησαν επί των άκρων πασών των οδών· και έριψαν κλήρους επί τους ενδόξους αυτής ἄνδρας, και πάντες οι μεγιστάνες αυτής εδέθησαν με αλύσεις. **11** Και συ θέλεις μεθυσθή, θέλεις μένει αφανής· και συ θέλεις ζητήσει δύναμιν εναντίον του εχθρού. **12** Πάντα τα οχυρώματά σου θέλουσιν είσθαι ως συκά με συκά με τα πρωτοφανή σύκα αυτών· εάν σεισθώσι, θέλουσι βεβαίως πέσει εις το στόμα του τρώγοντος. **13** Ιδού, ο λάός σου είναι γυναίκες εν μέσω σου· αι πύλαι της γης σου θέλουσιν είσθαι όλως ανεωγμέναι εις τους εχθρούς σου· πυρ θέλει καταφάγει τους μοχλούς σου. **14** Ανάστροψον εις σεαυτόν ύδωρ διά την πολιορκίαν, ενδυνάμωσον τα οχυρώματά σου· είσελθε εις τον πηλόν και πάτησον την ἄργιλον, επισκεύασον την κεραμική κάμινον. **15** εκεί θέλει σε καταφάγει το πύρ· η ρομφαία θέλει σε ξεολοθρεύσει, θέλει σε καταφάγει ως βρούχος πληθύνου ως βρούχος, πληθύνου ως ακρίς. **16** Επλήθυνας τους εμπόρους σου υπέρ τα ἄστρα του ουρανού· ο βρούχος εξηπλώθη και εξεπέταξεν. **17** Οι μεγιστάνες σου είναι ως ακρίδες και οι σατράπαι σου ως μεγάλαι ακρίδες, αίτινες επικάθηνται επί

τους φραγμούς εν ημέρα ψύχους· αλλ' όταν ο ήλιος ανατείλη,
φεύγουσι και ο τόπος αυτών δεν γνωρίζεται που ήσαν. **18** Οι
ποιμένες σου ενύσταζαν, βασιλεύ της Ασυρίας οι δυνατοί σου
απεκοιμήθησαν· ο λαός σου εσκορπίσθη επί τα όρη καὶ δεν
υπάρχει ο συνάγων. **19** Δεν είναι ίασις εἰς το σύντριμμά σου· η
πληγή σου είναι χαλεπή· πάντες οι ακούοντες την αγγελίαν
σου θέλουσι κροτήσει χείρας επί σέ· διότι επί τίνα δεν επήλθε
πάντοτε η κακία σου;

Αμβακούμ

1 Η ὥρασις, την οποίαν είδεν Αββακούμ ο προφήτης. **2** Ἔως πότε, Κύριε, θέλω κράζει, και δεν θέλεις εισακούει; θέλω βοά προς σε, Αδικία· και δεν θέλεις σώζει; **3** Διά τι με κάμνεις να βλέπω ανομίαν και να θεωρώ ταλαιπωρίαν και αρπαγήν και αδικίαν ἐμπροσθέν μου; και υπάρχουν διεγείροντες ἔριδα και φιλονεκίαν. **4** Διά τούτο ο νόμος είναι αργός, και δεν εξέρχεται κρίσις τελεία· επειδή ο ασεβής καταδυναστεύει τον δίκαιον, διά τούτο εξέρχεται κρίσις διεστραμμένη. **5** Ιδέτε μεταξύ των εθνών και επιβλέψατε και θαυμάσατε μεγάλως, διότι εγώ θέλω πράξεις ἔργων εν ταῖς ημέραις σας, το οποίον δεν θέλετε πιστεύει, εάν τις διηγηθῇ αυτό. **6** Διότι, ιδού, εγώ εξεγείρω τους Χαλαδίους, το θένος το πικρόν και ορμητικόν, το οποίον θέλει διέλθει το πλάτος του τόπου, διά να κληρονομήσῃ κατοικίας ουχὶ εαυτοῦ. **7** Είναι φοβερόι και τρομεροί οι κρίσις αυτών και η εξουσία αυτών θέλει προέρχεσθαι εξ αυτών. **8** Καὶ οἱ ἄπιοι αυτών είναι ταχύτεροι παρδάλεων και οξύτεροι λύκων τῆς εσπέρας· καὶ οἱ ιππεῖς αυτών θέλουν διαχυθῆ καὶ οἱ ιππεῖς αυτών θέλουσιν ελθεῖ απὸ μακρόθεν· θέλουσιν πετάξει ως αετὸς σπεύδων εἰς βρώσιν, **9** πάντες θέλουσιν ελθεῖ επὶ αρπαγῆ· η ώφις τῶν προσώπων αυτών είναι ως ο ανατολικός ἀνέμος, καὶ θέλουσιν συνάξει τους αιχμαλώτους ως ἄμμον. **10** Καὶ θέλουσιν περιπάζει τους βασιλεῖς, καὶ οἱ ἀρχοντες θέλουσιν εἰσθαι παίγνιον εἰς αυτούς θέλουσιν εμπαίζει παν οχύρωμα· διότι θέλουσιν επισωρένει χώμα καὶ θέλουσιν κυριεύσει αυτό. **11** Τότε το πνέυμα αυτού θέλει αλλοιωθῆ, καὶ θέλει υπερβή παν ὄριον καὶ θέλει ασεβεῖ, αποδίδων την ισχύν αυτού ταύτην εἰς τον θεόν αυτού. **12** Δεν είσαι σα απ' αιώνος, Κύριε Θεέ μου, ο Ἀγιός μου; δεν θέλομεν αποθάνει. Συ, Κύριε, διέταξας αυτούς διὰ κρίσιν· καὶ συ, Ισχυρέ, κατέστησας αυτούς εἰς παιδείαν ημῶν. **13** Οι οφθαλμοί σου είναι καθαρώτεροι παρά ὡστε να βλέπης τα πονήρα, καὶ δεν δύνασαι να επιβλέπῃς εἰς την ανομίαν· διά τι επιβλέπεις εἰς τους παρανόμους και σιωτάς, ὅταν ο ασεβής καταπίνη τον δικαιότερον εαυτού, **14** και κάμνεις τους ανθρώπους ως τους ιχθύας της θαλάσσης, ως τα ερπετά, τα μη ἔχοντα ἀρχοντα εφ' εαυτών; **15** Ανασύρουσι πάντας διά του αγκίστρου, ἔλκουσιν αυτούς εἰς το δίκτυον αυτών και συνάγουσιν αυτούς εἰς την σαγήνην αυτών· διά τούτο ευφράνονται και χαίρουσι. **16** Διά τούτο θυσιάζουσιν εἰς το δίκτυον αυτών και καίσουσι θυμίαμα εἰς την σαγήνην αυτών· διότι δι' αυτών η μερίς αυτών είναι παχεία και το φαγητόν αυτών εκλεκτόν. **17** Μη διά τούτο θέλουσι πάντοτε εκκενεύοντες το δίκτυον αυτών; καὶ δεν θέλουσι φείδεσθαι φονεύοντες πάντοτε τα ἔθνη;

2 Επί της σκοπίας μου θέλω σταθῆ καὶ θέλω στηλωθῆ επὶ του πύργου, καὶ θέλω αποσκοπεύει διά να ἴδω τι θέλει λαλήσει προς εμέ καὶ τι θέλω αποκριθῆ προς τον ελέγχοντά με. **2** Καὶ απεκρίθη προς εμέ ο Κύριος καὶ εἶπε, Γράψον την ὥρασιν καὶ ἔκθεσον αυτήν επὶ πινακίδων, ὡστε τρέχων να αναγινώσκῃ τις αυτήν· **3** διότι η ὥρασις μένει ἔτι εἰς ωρισμένον καιρόν, αλλ' εἰς το τέλος θέλει λαλήσει καὶ δεν θέλει φευσθῆ· αν καὶ αργοπορί, πρόσμεινον αυτήν· διότι βεβαίως θέλει ελθεῖ, δεν θέλει βραδύνει. **4** Ιδού, η ψυχὴ αυτού επήρθη, δεν είναι ευθεία εν αυτῷ· ο δε δίκαιος θέλει ζῆσει διά της πίστεως αυτού. **5** Καὶ μάλιστα είναι προπετής εξ αιτίας του οίνου, ανήρ αλαζών, ουδέ ησυχάζει· όστις πλατύνει την ψυχήν αυτού ως ἀδης καὶ είναι ως ο θάνατος καὶ δεν χορταίνει, αλλά συνάγει εἰς εαυτόν

πάντα τα ἔθνη και συλλαμβάνει εἰς εαυτόν πάντας τους λαούς, **(Sheol h7585)** **6** Δεν θέλουσι λάβει πάντες ούτοι παραβολήν κατ' αυτού και παροιμίαν εμπαικτικήν εναντίον αυτού· και επειὲ, Ουαί εἰς τον πληθύνοντα το μη εαυτού· ἔως πότε; και εἰς τον επιβαρύνοντα εαυτόν με παχύν πηλόν. **7** Δεν θέλουσι σηκωθῆ εξαίφνης οι δάκνοντές σε και εξεγερθῇ οι ταλαιπωρούντες σε και θέλεις είσθαι προς αυτούς εἰς διαρπαγήν; **8** Επειδή συ ελαφυραγώγησας ἔθνη πολλά, ἀπαν το υπόδοιπον των λαών θέλουσι σε λαφυραγώγησε, εξ αιτίας των αιμάτων των ανθρώπων και της αδικίας της γης, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων εν αυτή. **9** Ουαί εἰς τον πλεονεκτούντα πλεονεξίαν κακήν διά τον οίκον αυτού, διά να θέσῃ την φωλεάν αυτού υψηλά, διά να ελευθερωθῇ εκ χειρός του κακού. **10** Εβουλεύθησι αισχύνην εἰς τον οίκον σου, εξολοθρέων πολλούς λαούς, και ημάρτησας κατά της ψυχής σου. **11** Διότι ο λίθος από τον τοίχον θέλει βοήσει και τα ξυλοδέματα θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν. **12** Ουαί εἰς τον οικοδομούντα πόλιν εν αίμασι και θεμελιούντα πόλιν εν αδικίαις. **13** Ιδού, δεν είναι τούτο παρά του Κυρίου των δυνάμεων, να μοχθώσιν οι λαοί διά το πυρ και τα ἔθνη να αποκάμνων διά την ματαιότητα; **14** Διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθὼς τα ὄντα σκεπάζουσι την θάλασσαν. **15** Ουαί εἰς τον ποτίζοντα τον πλησίον αυτού, εἰς σε δόστις προσφέρεις την φιάλην σου και προσέτι μεθύεις αυτόν, διά να θεωρής την γύμνωσιν αυτών. **16** Ενεπλήθησι αισχύνης αντί δόξης πίε και συ, και ας ανακαλυφθῇ η ακροβυστία σου· το ποτήριον της δεξιάς του Κυρίου θέλει στραφῆ προς σε, και εμετός αιτιάς θέλει είσθαι επὶ την δόξαν σου. **17** Διότι η προς τον Λίβανον αδικία σου θέλει σε καλύψει, και η φθορά των θηρίων η καταποθήσασα αυτά θέλει σε πτοήσει, εξ αιτίας των αιμάτων των ανθρώπων και της αδικίας της γης, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων εν αυτή. **18** Τις η ωφέλεια του γλυπτού, ότι ο μορφωτής αυτού ἐγλύψεν αυτό· του χωνευτού και του διδασκάλου του ψεύδους, ότι ο κατασκευάσας θαρρεῖ εἰς το ἔργον αυτού, ὡστε να κάμνη εἰδωλα ἀφωνα; **19** Ουαί εἰς τον λέγοντα προς το ξόλον, Εξεγέρους εἰς τον ἀφωνον λίθον, Σηκωθῆτι αυτό θέλει διδάξει; Ιδού, αυτό είναι περιεσκεπαμένον με χρυσόν και ἀργυρον, και δεν είναι πνοή παντελώς εν αυτώ. **20** Άλλ' ο Κύριος είναι εν τω ναώ τω αγίω αυτού· σιώπα ενώπιον αυτού, πάσα η γη.

3 Προσευχή Αββακούμ του προφήτου επὶ Σιγιωνώθ. **2** Κύριε, ήκουσα την ακοήν σου και εφοβήθην Κύριε, ζωοποίει το ἔργον σου εν μέσω των ετῶν· Εν μέσω των ετῶν γνωστοποίει, αυτό· εν τη οργή σου μνήσθητι ελέους. **3** Ο Θεός ήλθεν από Θαιμάν και ο Αγιός από τον ὄρους Φαράν· Διάψαλμα. εκάλυψεν ουρανούς η δόξα αυτού, και της αινέσεως αυτού ἵτο πλήρης η γῆ· **4** Καὶ η λάμψις αυτού ἵτο ως το φῶς ακτίνες εξήρχοντο εκ της χειρός αυτού, και εκεὶ ἵτο ο κρυψών της ισχύος αυτού. **5** Εμπροσθεν αυτού προπορεύετο ο θάνατος, και αστραπαί εξήρχοντο υπό τους πόδας αυτού. **6** Εστάθη και διεμέτρησε την γῆν επέβλεψε και διέλυσε τα ἔθνη· και τα ὄρη τα αιωνία συνετρίβησαν, οι αιωνίοι βουνοί εταπεινώθησαν· αι οδοί αυτού είναι αιωνίοι. **7** Είδον τας σκηνάς της Αιθιοπίας εν θλίψει· ετρόμαξαν τα παραπετάσματα της γης Μαδιάμ. **8** Μήπως ωργίσθη ο Κύριος κατά των ποταμών; μήπως ἵτο ο θυμός σου κατά των ποταμών; ή η οργή σου κατά της θαλάσσης, ὡστε επέβης επὶ τους ἵππους σου και επί τας αμάξας σου προς σωτηρίαν; **9** Εσύρθη ἔξω το τόξον σου, καθὼς μεθ' ὄρκου ανήγγειλας εἰς τας φυλάς. Διάψαλμα. Συ διέσχισας την γην εις

ποταμούς. **10** Σε είδον τα όρη και ετρόμαξαν. Κατακλυσμός υδάτων επήλθεν· η άβυσσος ανέπειψε την φωνήν αυτής, ανύψωσε τας χείρας αυτής. **11** Ο ἥλιος και η σελήνη εστάθησαν εν τω κατοικητηρίω αυτών· εν τω φωτί των βελών σου περιεπάτουν, εν τη λάμψει της αστραπτούσης λόγχης σου. **12** Εν αγανακτήσει διήλθες την γην, εν θυμώ κατεπάτησας τα έθνη. **13** Εξήλθες εις σωτηρίαν του λαού σου, εις σωτηρίαν του χριστού σου· επάταξας τον αρχηγόν του οίκου των ασεβών, απεκάλυψας τα θεμέλια ἔως βάθους. Διάψαλμα. **14** Διεπέρασας με τας λόγχας αυτού την κεφαλήν των στραταρχών αυτού· εφώρυμησαν ως ανεμοστρόβιλος διά να μη διασκορπίσωσιν· η αγαλλίασις αυτών ήτο ως εάν έμελλον κρυφίως να καταφάγωσι τον πτωχόν. **15** Διέβης διά της θαλάσσης μετά των ίππων σου, διά σωρών υδάτων πολλών. **16** Ἡκουσα, και τα εντόσθιά μου συνυεταράχθησαν· τα χεῖλη μου ἐτρεμον εις την φωνήν· η σαθρότης εισήλθεν εις τα οστά μου, και υποκάτω μου ἐλαβον τρόμον· πλην εν τη ημέρᾳ της θλίψεως θέλω αναπαυθή, ὅταν αναβή κατά του λαού ο μέλλων να εκπορθήσῃ αυτόν. **17** Αν και η συκή δεν θέλει βλαστήσει, μηδέ θέλει είσθαι καρπός εν ταῖς αμπέλοις· ο κόπος τῆς ελαίας θέλει ματαιωθή, και οι αγροί δεν θέλουσι δώσει τροφήν· το ποίμνιον θέλει εξολοθρευθή από της μάνδρας, και δεν θέλουσιν είσθαι βόες εν τοις σταύλοις· **18** Εγώ ὁμως θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον, θέλω χαίρει εις τον Θεόν της σωτηρίας μου. **19** Κύριος ο Θεός είναι η δύναμίς μου, και θέλει κάμει τους πόδας μου ως των ελάφων και θέλει με κάμει να περιπατώ επί τους υψηλούς τόπους μου. Εις τον πρώτον μουσικόν επί Νεγινώθ.

Σοφονίας

1 Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Σοφονίαν τον νιόν του Χουσέι, υιού του Γεδαλίου, υιού του Αμαρίου υιού του Ιζκίουν, εν ταῖς ἡμέραις Ιωσίου, υιού του Αμών βασιλέως του Ιούδα. **2** Θέλω αφανίσει παντελώς τα πάντα από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **3** Θέλω αφανίσει ἀνθρώπων και κτήνος θέλω αφανίσει τα πετεινά του ουρανού και τους ιχθύας της θαλάσσης και τα προσκόμματα μετά των ασεβών και θέλω εξολοθρεύσει τον ἀνθρώπων από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **4** Και θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τον Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, και θέλω εξολοθρεύσει το υπόλοιπον του Βαάλ από τον τόπου τούτου και το ὄνομα των ειδωλοθυτών μετά των iερέων, **5** και τους προσκυνούντας επί των δωμάτων την στρατιάν του ουρανού και τους προσκυνούντας και ομνύοντας εις τον Κύριον και τους ομνύοντας εις τον Μαλχόμ, **6** και τους εκκλίνοντας από όπισθεν του Κυρίου και τους μη ζητούντας τον Κύριον μηδέ εξερευνώντας αυτόν. **7** Σιώπα ενώπιον Κυρίου του Θεού, διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου διότι ο Κύριος ητοίμασε θυσίαν, διώρισε τους κεκλημένους αυτόν. **8** Και εν τη ημέρᾳ της θυσίας του Κυρίου θέλω ειδικιθή τους ἄρχοντας και τα τέκνα του βασιλέως και πάντας τους ενδεδυμένους ενδύματα αλλότρια. **9** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλω ειδικιθή και πάντας τους υπερηφάνωντας τα κατώφλια, τους γεμίζοντας τους οίκους των κυρίων αυτών εξ ἀρπαγῆς και δόλου. **10** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος, θέλει είσθαι θόρυβος κραυγῆς από της ιχθυίκης πύλης και ολολυγμός από της πύλης της δευτέρας και συντριμμός μέγας από των λόφων. **11** Ολολύξατε, οι κάτοικοι της Μακτές, διότι εξωλοθρεύθη πας ο λαός ο εμπορικός κατεκόπτησαν πάντες οι φέροντες αργύριον. **12** Και εν τω καιρῷ εκείνῳ θέλω εξερευνήσει την Ιερουσαλήμ με λύχνους και ειδικιθή προς ἀνδράς τους αναπαυομένους επί την τρυγίαν αυτών, τους λέγοντας εν τη καρδία αυτών, Ο Κύριος δεν θέλει αιγαθοποίησεις ουδέ θέλει κακοποίησει. **13** Διά τούτο τα αιγαθά αυτών θέλουντι είσθαι εις διαρπαγήν και οι οίκοι αυτών εις αφανισμόν, και θέλουντι οικοδομήσει οικίας και δεν θέλουντι κατοικήσει, και θέλουντι φυτεύσει αμπελώνας και δεν θέλουντι πίει τον οίνον αυτών. **14** Εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη, εγγύς, και σπεύδει σφόδρα: φωνή της ημέρας του Κυρίουν πικρώς θέλει φωνάζει εκεί ο ισχυρός. **15** Ημέρα οργῆς η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και στενοχωρίας, ημέρα ερημώσεως και αφανισμού, ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίλης, **16** ημέρα σάλπιγγος και αλαλαγμού κατά των οχυρών πόλεων και κατά των υψηλών πύργων. **17** Και θέλω καταθλίψει τους ἀνθρώπους και θέλουντι περιπατεί ως τυφλοί, διότι ημάρτησαν εις τον Κύριον· και το αίμα αυτών θέλει διαχυθή ως κόνις και αι σάρκες αυτών ως κόπρος. **18** Άλλ' ουδέ το αργύριον αυτών ουδέ το χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώσῃ αυτούς εν τη ημέρᾳ της οργῆς του Κυρίου, και πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου αυτού· διότι θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχείαν, επί πάντας τους κατοικούντας την γην.

2 Συνάχθητε και συναθροίσθητε, το ἔθνος το μη επιθυμητόν, **2** πριν το Φύφιστα γεννήσῃ το αποτέλεσμα αυτού και η ημέρα παρέλθῃ ως χνούς, πριν επέλθῃ εφ' υμάς η ἔξαψις του Κυρίου, πριν επέλθῃ εφ' υμάς η ημέρα του θυμού του Κυρίου. **3** Ζητείτε τον Κύριον, πάντες οι πραείς της γης, οι εκτελέσαντες

τας κρίσεις αυτού· ζητείτε δικαιοσύνην, ζητείτε πραότητα, ίσως σκεπασθήτε εν τη ημέρᾳ της οργῆς του Κυρίου. **4** Διότι η Γάζα θέλει εγκαταλειψθή και η Ασκάλων θέλει ερημωθή θέλουσιν εκδιώξει την Ἀζωτον εν καιρώ μεσημβρίας και η Ακκαρών θέλει εκριζωθή. **5** Ουαί εις τους κατοίκους των παραλίων της θαλάσσης, εις το έθνος των Χερεθάίων, και θέλω σε αφανίσει, ώστε να μη υπάρχῃ ο κατοικών. **6** Και το παράλιον της θαλάσσης θέλει είσθαι κατοικία και σπήλαια ποιμένων και μάνδραι ποιμάνων. **7** Και το παράλιον τούτο θέλει είσθαι διά το υπόλοιπον του οίκου Ιούδα: εκεί θέλουσι βόσκει· εν τοις οίκοις της Ασκάλωνος θέλουσι καταλύει το εστέρας διότι Κύριος ο Θεός αυτών θέλει επισκεφθή αυτούς και αποστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών. **8** Ἡκουσα τους ονειδισμούς του Μωάβ και τας υβρεις των νιών Αμμών, διά των οποίων ωνείδιζον τον λαόν μου και εμεγαλύνοντο κατά των ορίων αυτού. **9** Διά τούτο, Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, εξάπαντος ο Μωάβ θέλει είσθαι ως τα Σόδομα και οι νιοί Αμμών ως τα Γόμορρα, τόπος κνίδων και αλυκαί και παντοτείν ερήμωσις το υπόλοιπον του λαού μου θέλει λαφυραγήσει αυτούς και το υπόλοιπον του έθνους μου θάλει κατακληρονομήσει αυτούς. **10** Τούτο θέλει γείνει εις αυτούς διά την υπερηφανίαν αυτών, διότι ωνείδισαν και εμεγαλύνθησαν κατά του λαού του Κυρίου των δυνάμεων. **11** Ο Κύριος θέλει είσθαι τρομερός εναντίον αυτών, διότι θέλει εξολοθρεύσει πάντας τους θεούς της γῆς· και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν, έκαστος εκ του τόπου αυτού, πάσαι αι νήσοι των εθνών. **12** Και σεις, Αιθίοπες, θέλετε διαπερασθή διά της ρομφαίας μου. **13** Και θέλει εκτείνει την χείρα αυτού κατά του βορρά και αφανίσει την Ασσυρίαν, και θέλει καταστήσει την Νινευή εις αφανισμόν, τόπον ἀνύδρου ως η ἔρημος. **14** Και ποίμνια θέλουσι βόσκεσθαι εν μέσω αυτής, πάντα τα ζώα των εθνών· και ο πελεκάν και ο αικανθόχοιρος θέλουσι κατοικεί εν τοις ανωφλίοις αυτής· η φωνή αυτών θέλει ηχήσει εις τα παράθυρα ερήμωσις θέλει είσθαι εν ταῖς πύλαις, διότι θέλει γυμνωθή από των κεδρίνων ἐργων. **15** Αύτη είναι η ευφρατινομένη πόλις, η κατοικούσα αμεριμνώς, η λέγουσα εν τη καρδία αυτής, Εγώ είμαι και δεν είναι άλλη εκτός εμού. Πως κατεστάθη ἔρημος, κατάλυμα θηρίων· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει συρίζει και κινήσει την χείρα αυτού.

3 Ουαί η παραδειγματισμένη και μεμολυσμένη η πόλις η καταθλίψουσα **2** Δεν υπήκουσεν εις την φωνήν δεν εδέχθη διόρθωσιν· δεν ἥλπισεν επί τον Κύριον· δεν επλησίασεν εις τον Θεόν αυτής. **3** Οι ἄρχοντες αυτής είναι εν αυτῇ λέοντες ωρούμενοι· οι κριταὶ αυτής λύκοι της εστέρας δεν αφίνουσιν ουδέν διά το πρωΐ. **4** Οι προφήται αυτής είναι προπετείς, ανθρωποι δόλιοι· οι ιερεῖς αυτής εβεβήλωσαν το αγιαστήριον, ηθέτησαν τον νόμον. **5** Ο Κύριος είναι δίκαιος εν μέσω αυτής· δεν θέλει κάμει οικιάν· κατά πάσαν προϊάν φέρει την κρίσιν αυτού εις φως, δεν απολείπει· αλλ' ο διεφθαρμένος δεν γνωρίζει αισχύνην. **6** Εξωλοθρευσα έθνη· οι πύργοι αυτών είναι ηρηματέοντα· πρήμωσα τας οδούς αυτών, ώστε να μη υπάρχῃ διαβαίνων· αι πόλεις αυτών ηφανίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει ουδείς κατοικών. **7** Είπα, Βεβαίως ήθελες με φοβηθή, ήθελες δεχθή παιδείαν, και η κατοικία αυτής δεν ήθελεν εξολοθρευθή, όσον και αν ετιμώρουν αυτήν· πλην αυτοί έσπευσαν να διαφθείρωσι πάσας τας πράξεις αυτών. **8** Διά τούτο προσμένετέ με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι

να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. **9** Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν. **10** Από του πέραν των ποταμών της Αιθιοπίας οι ικέται μου, η θυγάτηρ των διεσπαρμένων μου, θέλουσι φέρει την προσφοράν μου. **11** Εν τη ημέρᾳ εκείνῃ δεν θέλεις αισχύνεσθαι διά πάσας τας πράξεις σου, δι' ων ηνόμησας εναντίον μου· διότι τότε θέλω αφαιρέσει εκ μέσου σου τους καυχωμένους εις την μεγαλοπρέπειάν σου, και δεν θέλεις πλέον μεγαλαυχεί κατά του όρους του αγίου μου. **12** Και θέλω αφήσει εν μέσω σου λαόν τεθλιμμένον και πτωχόν, και ούτοι θέλουσιν ελπίζει επί το όνομα του Κυρίου. **13** Το υπόλοιπον του Ισραήλ δεν θέλει πράξει ανομίαν ουδέ λαλήσει ψεύδη, ουδέ θέλει ευρεθή εν τω στόματι αυτών γλώσσα δολία: διότι αυτοί θέλουσι βόσκει και πλαγιάζει, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **14** Ψάλλε, θύγατερ Σιών· αλαλάξατε, Ισραήλ· τέρπου και ευφραίνου εξ όλης καρδίας, θύγατερ Ιερουσαλήμ. **15** Αφήρεσεν ο Κύριος τας κρίσεις σου, απέστρεψε τον εχθρόν σου· βασιλεύς του Ισραήλ είναι ο Κύριος εν μέσω σου· δεν θέλεις πλέον ιδεί κακόν. **16** Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει λεχθή προς την Ιερουσαλήμ, Μη φοβού· Σιών, ας μη εκλύνωνται αι χείρες σου. **17** Κύριος ο Θεός σου, ο εν μέσω σου, ο δυνατός, θέλει σε σώσει, θέλει ευφρανθή επί σε εν χαρά, θέλει αναπαύσθαι εις την αγάπην αυτού, θέλει ευφραίνεσθαι εις σε εν άσμασι. **18** Θέλω συνάξει τους λελυπημένους διά τας επισήμους εορτάς, τους όντας από σου, εις τους οποίους ήτο βάρος ο ονειδισμός. **19** Ιδού, εν τω καιρώ εκείνω θέλω αφανίσει πάντας τους καταθλίβοντάς σε· και θέλω σώσει την χωλαίνουσαν και συνάξει την εξωσμένην· και θέλω καταστήσει αυτούς ἐπαίνον και δόξαν εν παντί τόπῳ της αισχύνης αυτών. **20** Εν τω καιρώ εκείνω θέλω σας φέρει και εν τω καιρώ εκείνω θέλω σας συνάξει· διότι θέλω σας κάμει ονομαστούς και επαινετούς μεταξύ πάντων των λαών της γης, όταν εγώ αποστρέψω την αιχμαλωσίαν σας έμπροσθεν των οφθαλμών σας, λέγει Κύριος.

Αγγαῖος

1 Εν τω δευτέρῳ ἔτει Δαρείου του βασιλέως, εν τω ἑκτῷ μηνὶ, τη πρώτη ημέρα του μηνός, ἔγινε λόγος Κυρίου δι! Αγγαίου του προφήτου πρὸς Ζοροβάβελ, τον υἱόν του Σαλαθιήλ, τον διοικητήν του Ιούδα, και πρὸς Ιησούν τον υἱόν του Ιωσεδέκ, τον ιερέα τον μέγαν, λέγων, 2 Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Ο λαός ούτος λέγουσιν, Ο καιρός δεν ἥλθεν, ο καιρός να οικοδομηθῇ ο σίκος του Κυρίου. 3 Και ἔγινε λόγος Κυρίου δι! Αγγαίου του προφήτου, λέγων, 4 Εἶναι καιρός εἰς εօδάς, να κατοικήτε σεις εν τοις φατνωτοίς οίκοις σας, ο δε σίκος ούτος να ἡνιαί ἐρημος; 5 Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Συλλογίσθητε τας οδούς σας. 6 Εστέπερατε πολὺ και εισωδεύναστε ολίγον, τρώγετε και δεν χορταίνετε, πίνετε και δεν ευχαριστείσθε, ενδύνεσθε και δεν θερμαίνεσθε, και ο μισθοδοτούμενος μισθοδοτείται διά βαλάντιον τετρυπημένον. 7 Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Συλλογίσθητε τας οδούς σας. 8 Ανάβητε εἰς το ὄρος και φέρετε ζύλα και οικοδομήσατε τον οίκον, και θέλω ειναρεστήθῃ εἰς αυτὸν και θέλω ενδοξασθῇ, λέγει Κύριος. 9 Επεβλέψατε εἰς πολὺν, και ιδού, ἔγινεν ολίγον και εφέρατε τούτο εἰς τον οίκον και εγώ απεφύσθησα αυτό. Διά τι; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Εξ αιτίας του οίκου μου, ὅστις είναι ἔρημος, ενώ σεις τρέχετε ἔκαστος εἰς τον οίκον αυτού. 10 Διά τούτο ο ουρανός απέκλεισεν από σας την δρόσον αυτού και η γη απέκλεισε τον καρπόν αυτής, 11 και εκάλεσα ανομβρίαν επί την γην και επί τα ὄρη, επί τον σίτον και επί το γλεύκος και επί το ἥλαιον και εφ' ὅσα εκφέρει η γη, και επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη, και επί πάντας τους κόπους των χειρών αυτών. 12 Και υπήκουσε Ζοροβάβελ ο υἱός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο υἱός του Ιωσεδέκ, ο ιερέυς ο μέγας, και παν το υπόλοιπον του λαού, εἰς την φωνήν Κυρίου του Θεού αυτών και εἰς τους λόγους Αγγαίου του προφήτου, καθώς απέστειλεν αυτὸν Κύριος ο Θεός αυτῶν· και εφοβήθη ο λαός ενώπιον του Κυρίου. 13 Και ελάλησεν Αγγαῖος ο απεσταλμένος του Κυρίου κατά την αγγελίαν του Κυρίου προσ τον λαόν, λέγων, Εγώ είμαι με σας, λέγει Κύριος. 14 Και δίηγειρεν ο Κύριος το πνεύμα του Ζοροβάβελ υιού του Σαλαθιήλ, τον διοικητό του Ιούδα, και το πνεύμα του Ιησού υιού του Ιωσεδέκ, τον ιερέως του μεγάλου, και το πνεύμα παντός του υπολοίπου του λαού, και ἥλθον και ειργάζοντο εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού αυτῶν, 15 εν τη εικοστή τετάρτη ημέρᾳ του ἑκτου μηνός, εν τω δευτέρῳ ἔτει Δαρείου του βασιλέως.

2 Εν τω εβδόμῳ μηνὶ, τη εικοστή πρώτη του μηνός, ἔγινε λόγος Κυρίου δι! Αγγαίου του προφήτου, λέγων, 2 Λάλησον τώρα πρὸς Ζοροβάβελ τον υἱόν του Σαλαθιήλ, τον διοικητήν του Ιούδα, και πρὸς Ιησούν τον υἱόν του Ιωσεδέκ, τον ιερέα τον μέγαν, και πρὸς το υπόλοιπον του λαού, λέγων, 3 Τις μεταξύ σας ἔμεινεν, ὅστις εἴδε τον οίκον τούτον εν τη πρώτῃ αυτού δόξῃ; και οποίον τώρα σεις βλέπετε αυτόν; δεν είναι εἰς τους οφθαλμούς σας ως ουδέν, συγκινόμενος πρὸς εκείνον; 4 Πλην ενδυναμού τώρα, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, και ενδυναμού, Ιησού, νιέ του Ιωσεδέκ, ο ιερέυς ο μέγας, και ενδυναμού, πας ο λαός του τόπου, λέγει Κύριος, και εργάζεσθε διότι εγώ είμαι με σας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 5 Κατά τον λόγον της πρὸς εօδάς διαθήκης μου, ότε εξῆλθετε εξ Αιγύπτου, το πνεύμα μου θέλει μένει μεταξύ σας μη φοβείσθε. 6 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ἔτι ἀπαξ μετ' ολίγον εγώ θέλω σεισει τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν

και την ξηράν. 7 Και θέλω σεισει πάντα τα ἑθνη, και θέλει ελθεί ο εκλεκτός πάντων των εθνών, και θέλω εμπλήσει τον οίκον τούτον δόξης, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 8 Εμού είναι το αργύριον και εμού το χρυσόν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 9 Η δόξα του εσχάτου τούτου οίκου θέλει είσθαι μεγαλητέρα της του πρώτου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων και εν τω τόπῳ τούτῳ θέλω δώσει ειρήνην, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 10 Εν τη εικοστή τετάρτη του εννάτου μηνός, εν τω δευτέρῳ ἔτει του Δαρείου, ἔγινε λόγος Κυρίου δι! Αγγαίου του προφήτου, λέγων, 11 Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ερώτησον τώρα τους ιερείς περὶ τον νόμου, λέγων, 12 Εάν λάβῃ τις κρέας ἄγιον εν τα ἄκρω του ιματίου αυτού και διά του ἄκρου αυτού εγγίση ἄρτον ή μαγείρευμα ή οίνον ή ἔλαιον ή παν φαγητόν, θέλει αγιασθή; Και οι ιερείς απεκρίθησαν και είπον, Ουχί. 13 Και είπεν ο Αγγαῖος, Εάν ακάθαρτος από νεκρού σώματος εγγίσῃ τι εξ αυτών, θέλει μιανθή; Και οι ιερείς απεκρίθησαν και είπον, Θέλει μιανθή. 14 Και απεκρίθη ο Αγγαῖος και είπεν, Ούτως είναι ο λαός ούτος και ούτω το ἑθνος τούτο ενώπιον μου, λέγει ο Κύριος, και ούτω παν ἔργον των χειρών αυτών και δι, τι προσφέρουσιν εκεί, είναι μεμισαμένον. 15 Και τώρα λοιπόν συλλογίσθητε από της ημέρας ταύτης και επέκεινα, πριν τεθή λίθος επί λίθον εν τα ναύ του Κυρίου, 16 πριν γείνωσι ταύτα, επορεύετο τις εις σωρόν είκοσι μέτρων και ήσαν δέκα επορεύετο εἰς τον ληνόν διά να εξαντλήση πεντήκοντα μέτρα από του ληνού, και ήσαν είκοσι. 17 Σας επάταξα με ανεμοφθορίαν και με ερυσίβην και με χάλαζαν εν πάσι τοις ἔργοις των χειρών σας πλην σεις δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 18 Συλλογίσθητε τώρα από της ημέρας ταύτης και επέκεινα, από της εικοστής τετάρτης της ημέρας του εννάτου μηνός από της ημέρας καθ^η η εθεμελιώθη ο ναός του Κυρίου, συλλογίσθητε. 19 Είναι ο σπόρος ἔτι εν τη αποθήκη; ἔτι και η ἀμπελος και η συκί και η ροδίδια και η ελαία δεν εκαρποφόρησαν από της ημέρας ταύτης θέλω ευλογήσει αυτά. 20 Και ἔγινε πάλιν λόγος Κυρίου πρὸς τον Αγγαῖον τη εικοστή τετάρτη του μηνός λέγων, 21 Λάλησον πρὸς Ζοροβάβελ, τον διοικητήν του Ιούδα, λέγων, Εγώ σειώ τον ουρανόν και την γήν· 22 και θέλω καταστρέψει τον θρόνον των βασιλείων και θέλω εξολοθρεύσει το κράτος των βασιλείων των εθνών· και θέλω καταστρέψει αμάξας και τους αναβάτας αυτών, και οι ίπποι και οι αναβάται αυτών θέλουσι πέσει, ἔκαστος διά της ρομφαίας του αδελφού αυτού. 23 Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω λάβει σε, Ζοροβάβελ, τον δούλον μου, τον υιόν του Σαλαθιήλ, λέγει Κύριος, και θέλω σε θέσει ως σφραγίδα, διότι σε εξέλεξα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.

Ζαχαρίας

1 Εν τω ογδόῳ μηνὶ, τῷ δευτέρῳ ἔτει του Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, τὸν υἱὸν του Βαραχίου υιού του ἰδῶ, τὸν προφήτην, λέγον, 2 Ο Κύριος ὡρίσθη μεγάλως επὶ τους πατέρες σας. 3 Διὰ τούτο εἰπέ πρὸς αὐτούς, Οὐτῷ λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Επιστρέψατε πρὸς εμὲ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, καὶ θέλω επιστρέψει πρὸς εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 4 Μη γίνεσθε ως οι πατέρες σας, πρὸς τους οποίους οι πρότεροι προφήται ἐκραξαν λέγοντες, Οὐτῷ λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Επιστρέψατε τώρα απὸ των οδῶν υμῶν των πονηρῶν καὶ των πράξεων υμῶν των πονηρῶν καὶ δεν υπῆκουσαν καὶ δεν ἐδώκαν προσοχὴν εἰς εμέ, λέγει Κύριος. 5 Οι πατέρες σας που είναι, καὶ οι προφήται μῆπως θέλουσι ζῆσαι εἰς τὸν αἰώνα; 6 Άλλ' οι λόγοι μου καὶ τα διατάγματα μου, τα οποία προσέταξα εἰς τους δούλους μου τους προφήτας, δεν ἐφθασαν εἰς τους πατέρες σας; καὶ αυτοὶ εστράφησαν καὶ εἶπον, Καθὼς ο Κύριος των δυνάμεων εβουλεύθη να κάμῃ εἰς ημᾶς, κατὰ τας οδοὺς ημῶν καὶ κατά τας πράξεις ημῶν, οὕτως ἔκαμεν εἰς ημάς. 7 Εν τη εικοστῇ τετάρτῃ ημέρᾳ του ενδεκάτου μηνὸς, ὅτις είναι ο μην Σαββάτ, εν τῷ δευτέρῳ ἔτει του Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν του Βαραχίου υιού του ἰδῶ τον προφήτην, λέγων, 8 Είδον την νύκτα καὶ ιδού, ἀνθρωπὸς ιπτεύων εφ' ἵππου κοκκίνου καὶ οὗτος ἴστato μεταξύ των μυρσινῶν, αἵτινες ἥσαν εν κοιλώματι· καὶ ὑπισθεν αυτού, ἵπποι κόκκινοι, ποικίλοι καὶ λευκοί. 9 Καὶ εἶπα, Κύριέ μου, τι είναι ούτοι; Καὶ εἴπε πρὸς εμέ ο ἄγγελος ο λαλῶν μετ' εμού, Ἑγώ θέλω σοι δεῖξει τι είναι ταῦτα. 10 Καὶ ο ἀνθρωπὸς ο ιστάμενος μεταξύ των μυρσινῶν απεκρίθη καὶ εἶπεν, Ούτοι είναι εκείνοι, τους οποίους ο Κύριος εξαπέστειλε να περιοδεύσωτι την γην. 11 Καὶ απεκρίθησαν πρὸς τὸν ἄγγελὸν του Κυρίου τὸν ιστάμενον μεταξύ των μυρσινῶν καὶ εἶπον, Ημεῖς περιωδεύσαμεν την γην καὶ ιδού, πάσα η γη κάθηται καὶ ησυχάζει. 12 Καὶ ο ἄγγελος του Κυρίου απεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριε των δυνάμεων, ἔως πότε δεν θέλεις σπλαγχνισθῆ ση την Ιερουσαλήμ καὶ τας πόλεις του Ιούδα κατά των οποίων ηγανάκτησας τα εβδομήκοντα ταῦτα ἔτη; 13 Καὶ ο Κύριος απεκρίθη πρὸς τὸν ἄγγελὸν τὸν λαλούντα μετ' εμού λόγους καλούς λόγους παρηγορητικούς. 14 Καὶ εἴπε πρὸς εμέ ο ἄγγελος ο λαλῶν μετ' εμού, Φώνησον, λέγων, Οὐτῷ λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Είμαι ζηλότυπος διὰ την Ιερουσαλήμ καὶ διὰ την Σιών εν ζηλοτυπίᾳ μεγάλῃ. 15 καὶ είμαι σφόδρα ωργισμένος κατά των εθνῶν των αμεριμνούντων διότι εινὼ εγὼ ωργίσθην ολίγον, αυτά επεβοήθησαν το κακόν. 16 Διὰ τούτο οὐτῷ λέγει Κύριος Εγώ επέστρεψα εἰς την Ιερουσαλήμ εν οικτηρίοις ο οίκος μου θέλει ανοικοδομηθῆν αυτῇ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, καὶ σχοινίον θέλει εκτανθῆ επὶ την Ιερουσαλήμ. 17 Φώνησον ἔτι λέγων, Οὐτῷ λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Αι πόλεις μου οτι θέλουσι πλημμυρήσει απὸ αγαθῶν καὶ ο Κύριος θέλει παρηγορήσει ἔτι την Σιών καὶ θέλει εκλέξει πάλιν την Ιερουσαλήμ. 18 Καὶ ὑψώσα τους οφθαλμούς μου καὶ είδον καὶ ιδού, τέσσαρα κέρατα· 19 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελὸν τὸν λαλούντα μετ' εμού, Τι είναι ταῦτα; Ο δε απεκρίθη πρὸς εμέ, Ταῦτα είναι τα κέρατα, τα οποία διεσκόρπισαν τὸν Ιούδαν, τὸν Ισραήλ καὶ την Ιερουσαλήμ. 20 Καὶ ο Κύριος ἐδειξεν εἰς εμὲ τέσσαρας τέκτονας· 21 καὶ εἶπα, Τι ἔρχονται ούτοι να κάμωσι; Καὶ απεκρίθη λέγων, ταῦτα είναι τα κέρατα τα οποία διεσκόρπισαν τὸν Ιούδαν, ὡστε ουδείς εσήκωσε την κεφαλήν αυτού καὶ ούτοι ήλθον διὰ να φοβίσωσιν αυτά, διὰ να

εκτινάξωσι τα κέρατα των εθνών, τα οποία εσήκωσαν το κέρας εναντίον της γης του Ιούδα διά να διασκορπίσωσιν αυτήν.

2 Καὶ ὑψώσα τους οφθαλμούς μου καὶ είδον καὶ ιδού, ανήρ καὶ σχοινίον μετρικόν εν τῃ χειρὶ αυτού· 2 καὶ εἶπα, Που ταπάγεις σου; Ο δε εἴπε πρὸς εμέ, να μετρήσω την Ιερουσαλήμ, διά να ιδω ποιόν το πλάτος αυτής καὶ ποίον το μήκος αυτής. 3 Καὶ ιδού, ο ἄγγελος ο λαλῶν μετ' εμού εξήλθε, καὶ ἐτερος ἄγγελος εξήλθεν εἰς συνάντησιν αυτού· 4 καὶ εἴπε πρὸς αυτόν, Δράμε, λάλησον πρὸς τον νεανίαν τούτον, λέγων, Η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικηθῆ ατειχίστως εξ αιτίας του πλήθους των εν αυτῇ ανθρώπων καὶ κτηνῶν· 5 διότι εγώ, λέγει Κύριος, θέλω είσθαι εις αυτήν την τείχος πυρός κύκλων καὶ θέλω είσθαι πρὸς δόξαν εν μέσω αυτής. 6 Ώ, ώ φεύγετε απὸ της γης του βορρά, λέγει Κύριος· διότι σα διεσκόρπισα πρὸς τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού, λέγει Κύριος, 7 Ω, διασώθητι, Σιών, η κατοικόύσα μετά της θυγατρός της Βαβυλώνος, 8 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Μετά την δόξαν με απέστειλε πρὸς τα ἔθνη, τα οποία σας ελεγλάτησαν διότι ὁστὶς εγγίζει εσάς, εγγίζει την κόρην του οφθαλμού αυτού. 9 Διότι, ιδού, εγώ θέλω σείσει την χείρα μου επ' αυτά και θέλουσιν είσθαι λάφυρον εις τους δουλεύοντας αυτά· και θέλετε γνωρίσει δι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε. 10 Τέρπου και ευφραίνου, θύγατερ Σιών διότι ιδού, εγώ έρχομαι και θέλω κατοικήσει εν μέσω σου, λέγει Κύριος. 11 Καὶ έθνη πολλά θέλουσιν ενωθῆ μετά του Κυρίου εν τη ημέρᾳ εκείνη και θέλουσιν είσθαι λαός μου, και θέλω κατοικήσει εν μέσω σου, και θέλει, γνωρίσει δι ο Κύριος των δυνάμεων με εξαπέστειλε πρὸς σε. 12 Καὶ ο Κύριος θέλει κατακληρονομήσει τον Ιούδαν διά μερίδα αυτού εν τη γη τη αγίᾳ και θέλει εκλέξει πάλιν την Ιερουσαλήμ. 13 Σιώπα, πάσα σαρξ, ενώπιον του Κυρίου διότι εξηγέρθη απὸ της κατοικίας της αγιότητος αυτού.

3 Καὶ μοι ἐδείξει τον Ιησούν, τον ιερέα τον μέγαν, ιστάμενον ἐμπροσθεν του ἄγγελον του Κυρίου, και ο διάβολος ἴστato εκ δεξιῶν αυτού διά να αντισταθῇ εις αυτόν. 2 Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς τον διάβολον, Θέλει σε επιτιμήσει ο Κύριος, διάβολε· ναι, θέλει σε επιτιμήσει ο Κύριος, διότις εξέλεξε την Ιερουσαλήμ δεν είναι ούτος δαυλός απεσπασμένος απὸ πυρός; 3 Ο δησούς ήτο ενδεδυμένος ιμάτια ρυπαρά και ἴστato ενώπιον του αγγέλου. 4 Καὶ απεκρίθη και εἴπε πρὸς τους ισταμένους ενώπιον αυτού, λέγων, Αφαιρέσατε τα ιμάτια τα ρυπαρά απ' αυτού· και πρὸς αυτὸν εἴπεν, Ιδού, αφήρετα απὸ σου την ανομίαν σου και θέλω σε ενδύσει ιμάτια λαμπτά· 5 καὶ εἶπα, Ας επιθέσωσι μίτραν καθαράν επὶ την κεφαλήν αυτού. Και επέθεσαν την μίτραν την καθαράν επὶ την κεφαλήν αυτού και ενέδυσαν αυτὸν ιμάτια ο δε ἄγγελος του Κυρίου παρίστατο. 6 Καὶ διεμαρτυρήθη ο ἄγγελος του Κυρίου πρὸς τον Ιησούν, λέγων, 7 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εάν περιπατήσῃς εν ταῖς οδοῖς μου και εάν φυλάξῃς τας εντολάς μου, τότε συ θέλεις κρίνει ἔτι τον οίκον μου και θέλεις φυλάττει ἔτι τας αυλάς μου και θέλω σοι δώσει να περιπατής μεταξύ των ενταῦθα ισταμένων. 8 Ακουε τώρα, Ιησού ο ιερέυς ο μέγας, συ και οι εταίροι σου οι καθήμενοι ενώπιον σου, επειδή αυτοί είναι ἀνθρωποι θαυμάσιοι διότι ιδού εγώ θέλω φέρει ἔξω τον δούλον μου τον Βλαστόν. 9 Διότι ιδού, ο λίθος, τον οποίον έθεσα ἐμπροσθεν του Ιησούν, επί τον ένα τούτον λίθον είναι επτά οφθαλμοί· ιδού, εγώ θέλω εγχαράξει το εγχάραγμα αυτού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλω εξαλείψει την ανομίαν της γης εκείνης εν μιᾷ ημέρᾳ. 10 Εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλετε

προσκαλέσει έκαστος τον πλησίον αυτού υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού.

4 Και επέστρεψεν ο ἄγγελος ο λαλών μετ' εμού και με εξήγειρεν ως ἀνθρώπον εξεγειρόμενον από τον ὑπνου αυτού, 2 και είπε προς εμέ, Τι βλέπεις συ; Και είπα, Εθεώρησα και ιδού, λυχνία ὅλη χρυσή και δοχείον επί τῆς κορυφῆς αυτῆς, και οι επτά λύχνοι αυτῆς επ' αυτῆς και επτά σωλήνες εις τους λύχνους τους επί τῆς κορυφῆς αυτῆς, 3 και δύο ελαίαι επάνωθεν αυτῆς, μία εκ δεξιῶν του δοχείου και μία εξ αριστερῶν αυτῆς. 4 Και απεκρίθην και είπα προς τὸν ἄγγελον τὸν λαλούντα μετ' εμού, λέγων, Τι είναι ταῦτα, κύριέ μου; 5 Και απεκρίθη ὁ ἄγγελος ο λαλών μετ' εμού και είπε προς εμέ, Δεν γνωρίζεις τι είναι ταῦτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. 6 Και απεκρίθη και είπε προς εμέ, λέγων, Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου προς τὸν Ζοροβάβελ, λέγων, Ουχί διά δυνάμεως ουδέ διά ισχύος αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 7 Τις είσαι συ, το όρος το μέγα, ἐμπροσθεν τον Ζοροβάβελ; πεδίας· και θέλει εικέφρει τον ακρογωνιάσιον λίθον εν αλαλαγώ, Χάρις, χάρις εις αυτόν 8 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 9 Αι χείρες του Ζοροβάβελ ἔθεσαν το θεμέλιον του οίκου τούτου και αι χείρες αυτού θέλουσι τελειώσει αυτόν· και θέλεις γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε προς εσάς. 10 Διότι τις κατεφρόνησε την ημέραν των μικρών πραγμάτων; θέλουσι βεβαίως χαρή και θέλουσιν ιδεί τὸν καστιέρινον λίθον εν τῇ χειρὶ του Ζοροβάβελ οι επτά εκείνοι οφθαλμοί του Κυρίου, οι περιτρέχοντες διά πάσης τῆς γῆς. 11 Τότε απεκρίθην και είπα προς αυτόν, Τι είναι αι δύο αύται ελαίαι επί τα δεξιά της λυχνίας και επί τα αριστερά αυτῆς; 12 Και απεκρίθην εκ δευτέρου και είπα προς αυτόν, Τι είναι οι δύο κλάδοι των ελαιών, οίτινες διά των δύο χρυσών σωλήνων εκκενώνουσιν εξ εαυτών το ἔλαιον εις τὴν χρυσήν λυχνίαν; 13 Και είπε προς εμέ λέγων, Δεν γνωρίζεις τι είναι ταῦτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. 14 Τότε είπεν, Ούτοι είναι οι δύο κεχρισμένοι, οι παριστάμενοι πλησίον του Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

5 Και πάλιν ὑψώσα τοὺς οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, τόμος πετώμενος. 2 Και είπε προς εμέ, Τι βλέπεις συ; Και απεκρίθην, Βλέπω τόμον πετώμενον, το μήκος αυτού είκοσι πηχών και το πλάτος αυτού δέκα πηχών. 3 Και είπε προς εμέ, Αὕτη είναι η κατάρα η εξερχομένη επί το πρόσωπον πάσης τῆς γῆς διότι πας ὄστις κλέπτει θέλει εξολοθρευθῆ, ὡς γράφεται εν αυτῷ εκείθεν. 4 Θέλω εικέφρει αυτήν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλει εισέλθει εις τὸν οίκον του κλέπτον και εἰς τὸν οίκον του οινύνοντος εις τὸ ὄνομά μου φευδῶς· και θέλει διαμείνει εν μέσῳ των οίκου αυτού, και θέλει εξολοθρεύσει αυτὸν και τὰ ξύλα αυτού και τους λίθους αυτού. 5 Και ο ἄγγελός ο λαλών μετ' εμού εξήλθε και είπε προς εμέ, Ὑψωσον τόρα τοὺς οφθαλμούς σου και ιδεὶ τί είναι τούτο το εξερχόμενον. 6 Και είπα, Τι είναι τούτο; Ο δε είπε, τούτο το οποίον εξέρχεται είναι εφά· και είπε, Τούτο είναι η παράστασις αυτών καθ' ὅλην την γῆν. 7 Και ιδού, εσηκόνετο τάλαντον μολύβδου· και ιδού, μία γυνή εκάθιτο εν τῷ μέσῳ του εφά. 8 Και είπεν, Αὕτη είναι η ασέβεια. Και ἐρριψεν αυτήν εις τὸ μέσον του εφά, και ἐρριψε τὸ μολύβδινον ζύγιον εις τὸ στόμα αυτού. 9 Τότε ὑψώσα τοὺς οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, εξήρχοντο δύο γνυαίκες και ἀνέμος ἥτο εν ταῖς πτέρυξιν αυτῶν, διότι αὗται είχον πτέρυγας ως πτέρυγας πελαργού· και εσήκωσαν το εφά αναμέσον τῆς γῆς και του ουρανού. 10 Και

είπα προς τὸν ἄγγελον τὸν λαλούντα μετ' εμού, Ποι φέρουσιν αύται το εφά; 11 Και είπε προς εμέ, Διά να οικοδομήσωσι δι' αυτό οίκον εν τῇ γῇ Σενναάρ· και θέλει στηριχθῆ και θέλει τεθῆ εκεί επὶ τὴν βάσιν αυτού.

6 Και πάλιν ὑψώσα τοὺς οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, τέσσαρες ἀμαξαι εξήρχοντο εκ τοῦ μέσου δύο ορέων και τὰ ὄρη ἵσαν ὄρη χάλκινα. 2 Εν τῇ αμάξῃ τῇ πρώτῃ ἴσαν ἵπποι κόκκινοι, και εν τῇ αμάξῃ τῇ δευτέρᾳ ἵπποι μέλανες, 3 και εν τῇ αμάξῃ τῇ τρίτῃ ἵπποι λευκοί, και εν τῇ αμάξῃ τῇ τετάρτῃ ἵπποι ποικίλοι ψαροί. 4 Και απεκρίθην και είπα προς τὸν ἄγγελον τὸν λαλούντα μετ' εμού, Τι είναι ταῦτα, κύριέ μου; 5 Και απεκρίθη ὁ ἄγγελος και είπε προς εμέ, Ταῦτα είναι οι τέσσαρες ἀνέμοι του ουρανού, οίτινες εξέρχονται εκ τῆς στάσεως αυτῶν ενώπιον του Κυρίου πάσης τῆς γῆς 6 οι ἵπποι οι μέλανες οι εν τῇ μιᾷ εξέρχονται πρὸς τὴν γῆν του βορρᾶ, και οι λευκοί εξέρχονται κατόπιν αυτῶν, και οι ποικίλοι εξέρχονται πρὸς τὴν γῆν του νότου. 7 Και οι ψαροί εξήλθον και εξήτησαν να υπάγωσι διά να περιέλθωσι τὴν γῆν. Και είπεν, Υπάγετε, περιέλθετε τὴν γῆν. Και περιήλθον τὴν γῆν. 8 Και ἐκράξε προς εμέ και ελάλησε πρὸς εμέ, λέγων, Ιδέ, οι εξερχόμενοι πρὸς τὴν γῆν του βορρᾶ ανέπταυσαν τὸ πνεύμα μου εν τῇ γῇ του βορρᾶ. 9 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 10 Λάβε εκ των ανδρῶν τῆς αιχμαλωσίας, εκ του Χελδᾶ, εκ του Τωβία και εκ του Ιεδαΐα, των ελθόντων εκ Βαβυλώνος, και ελθε τὴν αυτήν εκείνην ημέραν και εἰσέλθε εις τὸν οίκον του Ιωσίου, υιού του Σοφονίου 11 και λάβε αργύριον και χρυσίον και κάμε στεφάνους και επίθες επὶ τὴν κεφαλήν του Ιησού, υιού του Ιωσεδέκη, του ιερέως του μεγάλου, 12 και λάλησον πρὸς αυτόν, λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Ιδού, ο ανήρ, του οποίου τὸ ονόμα είναι ο Βλαστός και θέλει βλαστήσει εκ του τόπου αυτού και θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου. 13 Ναι, αὐτος θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου, και αυτός θέλει λάβει τὴν δόξαν και θέλει καθήσει και διοικήσει επὶ τοῦ θρόνου αυτού και θέλει είσθαι ιερεύς επὶ τοῦ θρόνου αυτού, και βουλήι ειρήνης θέλει είσθαι μεταξύ των δύο τούτων. 14 Και στέφανοι θέλουσιν είσθαι διά τὸν Ελέμ και διά τὸν Τωβίαν και διά τὸν Ιεδαΐαν και διά τὸν Ειν τὸν υιόν του Σοφονίου πρὸς μνημόσυνον εν τῷ ναῷ του Κυρίου. 15 Και οι μακράν θέλουσιν ελθεί και οικοδομήσει εν τῷ ναῷ του Κυρίου· και θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε πρὸς εοάς· και τούτο θέλει γείνει, εάν υπακούσητε ακριβώς εις τὴν φωνὴν Κυρίου του θεού σας.

7 Και εν τῷ τετάρτῳ ἔτει του βασιλέως Δαρείου ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ζαχαρίαν τῇ τετάρτῃ του εννάτου μηνός, του Χισλεύ· 2 και εξαπέστειλαν εἰς τὸν οίκον του Θεού τὸν Σαρεօρ και τὸν Ρεγέμ· μέλεχ και τους ανθρώπους αυτῶν, διά να εξιλεύσωσι τὸ πρόσωπον του Κυρίου, 3 να λαλήσωσι πρὸς τους ιερεῖς τους εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου των δυνάμεων και πρὸς τους προφήτας, λέγοντες, Να κλαύσω εν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ αποχωρισθείς, καθὼς ἡδη ἔκαμον τοσαύτα ἔτη; 4 Και ἔγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων πρὸς εμέ, λέγων, 5 Λάλησον πρὸς πάντα τὸν λαόν τῆς γῆς και πρὸς τους ιερεῖς, λέγων, και επενθείτε εν τῷ πέμπτῳ και εν τῷ εβδόμῳ μηνὶ τὰ εβδομήκοντα εκείνα ἔτη, ενηστεύετε τωνδόντι δι' εμέ· δι' εμέ; 6 Και ὅτε ετρώγετε και ὅτε επίνετε, δεν ετρώγετε και επίνετε δι' εαυτούς; 7 δεν είναι ούτοι οι λόγοι, τους οποίους ο Κύριος ελάλησε διά των προτέρων προφητῶν, ότε η Ιερουσαλήμ ήτο κατωκημένη και εν ευημερίᾳ και αι πόλεις αυτής κύκλων εν

αυτή, ότε κατωκείτο το μεσημβρινόν και η πεδινή; **8** Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ζαχαρίαν, λέγων, **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Κρίνετε κρίσιν αληθείας και κάμετε ἔλεος και οικτηρίμον, ἔκαστος προς τον αδελφόν αυτού, **10** και μη καταδυναστεύετε την χήραν και τον οφρανόν, τον ξένον και τον πένητα, και μηδείς από σας ας μη βουλεύηται κακόν κατά τον αδελφόν αυτού εν τη καρδίᾳ αυτού. **11** Αλλ' πρήγμασαν να προσέξωσι και ἔστρεψαν νώτα απειθή και εβάρυναν τα ώτα αυτών διά να μη ακούσωσι. **12** Ναι, αυτοί ἔκαμον τας καρδίας αυτών ἀδάμαντα, ὥστε να μη ακούσωσι τον νόμον και τους λόγους, τους οποίους ο Κύριος των δυνάμεων εξαπέστειλεν εν τω πνεύματι αυτού διά των προτέρων προφητῶν· διά τούτο ἡλθεν οργή μεγάλη παρά του Κυρίου των δυνάμεων. **13** Όθεν καθώς αυτός ἔκραξε και αυτοί δεν εισήκουον, ούτως αυτοί ἔκραξαν και εγώ δεν εισήκουον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων **14** αλλά διεσκόρπισα αυτούς ως δι' ανεμοστροβίλου εις πάντα τα ἔθνη, τα οποία δεν εγνώριζον. Και ο τόπος ηρημώθη κατόπιν αυτών, ὥστε δεν υπήρχεν ο διαβαίνων ουδέ ο επιστρέφων· και θέσαν την γην την επιθυμητήν εις ερήμωσιν.

8 Και ἔγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· εἴμαι καὶ ζηλότυπος διά την Σιών εν ζηλοτυπίᾳ μεγάλη και είμαι καὶ ζηλότυπος δι' αυτήν εν οργῇ μεγάλῃ. **3** Ούτω λέγει Κύριος Ἐπέστρεψα εις την Σιών και θέλω κατοικήσει με μέσω της Ιερουσαλήμ και η Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή πόλις αληθείας, και το ὄρος του Κυρίου των δυνάμεων ὄρος ἄγιον. **4** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ἐτι θέλουσι καθήσει πρεσβύτεροι και πρεσβύτεραι εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ, και ἔκαστος με την ράβδον αυτού εν τη χειρὶ αυτού από τον πλήθος των ημερών. **5** Και αι πλατείαι της πλέων θέλουσιν είσθαι πλήρεις παιδίων και κορασίων παιζόντων εν ταις πλατείαις αυτής. **6** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εάν φανῇ θαυμαστὸν εἰς τους οφθαλμούς του υπολοίπου του λαού τούτου εν ταις ημέραις εκείναις, μήπως θέλει φανῇ θαυμαστὸν και εἰς τους οφθαλμούς μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, εγὼ θέλω σώσει τον λαόν μου από της γης της ανατολής και από της γης της δύσεως του ήλιου, **8** και θέλω φέρει αυτούς και θέλουσι κατοικήσει εν μέσω της Ιερουσαλήμ· και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι θεός αυτών εν αληθείᾳ και δικαιοισύνῃ. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ενισχύσατε τας χείρας σας, σεις οι ακούοντες εν ταις ημέραις ταύταις τους λόγους τούτους διά στόματος των προφητῶν, οἵτινες ἡσαν εν τη ημέρᾳ καθ' ήν εθεμελιώθη ο οίκος του Κυρίου των δυνάμεων, διά να οικοδομηθή ο ναός. **10** Διότι προ των ημερών εκείνων δεν ἦτο μισθός διά τον ἀνθρωπὸν ουδὲ μισθός διά το κτήνος ουδὲ ειρήνη εἰς τον εξερχόμενον ἡ εισερχόμενον εἰς αιτίας της θλίψεως, διότι ἔξαπεστειλα πάντας τους ανθρώπους ἔκαστον κατά του πλησίον αυτού. **11** Αλλά τώρα, εγώ δεν θέλω φέρεσθαι πρὸς το υπόλοιπον του λαού τούτου καθὼς εν ταῖς αρχαῖαις ημέραις, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Διότι ο στόρος θέλει είσθαι της ειρήνης· η ἀμπελὸς θέλει δώσει τον καρπὸν αυτῆς και η γη θέλει δώσει τα γεννήματα αυτῆς και οι ουρανοὶ θέλουσι δώσει την δρόσον αυτών, και θέλω κληροδοτήσει εἰς το υπόλοιπον του λαού τούτου πάντα ταύτα. **13** Και καθὼς ἡσθε κατάρα μεταξύ των εθνῶν, οίκος Ιούδα και οίκος Ισραὴλ, ούτω θέλω σας διασθεῖ και θέλετε είσθαι εὐλογία· μη φοβεῖσθε· ας ενισχύωνται και χειρές σας. **14** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Καθ' ο τρόπον εστοχάσθην να σας τιμωρήσω, ότε οι πατέρες

σας με παρώργισαν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν μετενόησα, **15** ούτω πάλιν εβουλεύθην εν ταις ημέραις ταύταις να αγαθοτοιχός την Ιερουσαλήμ και τον οίκον του Ιούδα· μη φοβεῖσθε. **16** Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους θέλετε κάμει· λαλείτε ἔκαστος την αληθείαν προς τον πλησίον αυτού· αληθείαν και κρίσιν ειρήνης κρίνετε εν ταις πύλαις σας. **17** Και μη βουλεύεσθε κακόν εν ταις καρδίαις σας ἔκαστος κατά του πλησίον αυτού και ὄρκον ψευδή μη αγαπάτε· διότι πάντα ταύτα είναι εκείνα, τα οποία μισώ, λέγει Κύριος. **18** Και ἔγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων προς εμέ, λέγων, **19** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Η νηστεία του τετάρτου μηνός και η νηστεία του πέμπτου και η νηστεία του εβδόμου και η νηστεία του δεκάτου θέλουσιν είσθαι εις τον οίκον Ιούδα εν χαρά και εν ευφροσύνῃ και εν ευθύμοις εορτάις ὅθεν αγαπάτε την αληθείαν και την ειρήνην. **20** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ετι θέλουσιν ελθεί λαοί και οι κατοικούντες πόλεις πολλάς· **21** και οι κάτοικοι της μιας θέλουσιν υπάγει εις την ἄλλην, λέγοντες, Ας υπάγωμεν σπεύδοντες διά να εξιλεώσωμεν το πρόσωπον του Κυρίου και να εκζητήσωμεν τον Κύριο των δυνάμεων· θέλουσιν υπάγει και εγώ. **22** Και λαοί πολλοί και ἔθνη ισχυρά θέλουσιν ελθεί διά να εκζητήσωσι τον Κύριον των δυνάμεων εν Ιερουσαλήμ και να εξιλεώσωσι το πρόσωπον του Κυρίου. **23** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εν ταις ημέραις εικείναις δέκα ἄνδρες εκ πατών των γλωσσών των εθνών θέλουσι πιάσει σφριγκτά, ναι, θέλουσι πιάσει σφριγκτά το κράσπεδον ενός Ιουδαίου, λέγοντες θέλομεν υπάγει με σάς· διότι ηκούσαμεν ότι ο Θεός είναι με σας.

9 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου κατά της γης Αδράχ και της Δαμασκού, της αναπαύσεως αυτού· διότι του Κυρίου είναι το να εφορά τους ανθρώπους και πάσας τας φυλάς του Ισραὴλ· **2** ότι και κατά της Αιμάθ, ήτις είναι ὄμορος αυτής, κατά της Τύρου και Σιδώνος, αν και ἵναι σοφαί σφρόδρα. **3** Και η Τύρος ωκοδόμησεν εἰς εαυτήν οχύρωμα και επεσώρευσεν αργύρους ως χώμα και χρυσίον ως πηλόν των οδών. **4** Ιδού, ο Κύριος θέλει σκυλεύσει αυτήν και θέλει πατάξει εν τη θαλάσση την δύναμιν αυτής, και αυτή θέλει καταναλωθή εν πυρί. **5** Θέλει ιδεί τη Ασκάλων και φοβηθή, και η Γάζα και θέλει λυπηθή σφρόδρα, και η Ακκαρών, διότι η προσδοκία αυτής θέλει ματαιωθή και θέλει απολεσθή ο βασιλεύς εκ της Γάζης και η Ασκάλων δεν θέλει κατοικείσθαι. **6** Και αλλογενής θέλει καθήσει εν τη Αζώτῳ, και θέλω καθαιρέσει την υπερηφανίαν των Φιλισταίων. **7** Και θέλω αφαιρέσει το αίμα αυτών από το σόματος αυτών και τα βδελύγματα αυτών από του μέσου των οδόντων αυτών· και ο εναπολειφθείς θέλει είσθαι και αυτός διά τον Θεόν ημών, και θέλει είσθαι ως χιλιάρχος εἰς τον Ιούδαν· και Ακκαρών θέλει είσθαι ως ο Ιερουσαλήμ. **8** Και θέλω στρατοπεδεύσει κύκλω του οίκου μου εναντίον στρατεύματος, εναντίον διαβαίνοντος και εναντίον επιστρέφοντος· και καταδυναστεύων δεν θέλει περάσει πλέον επ' αυτούς· διότι τώρα είδον με τους οφθαλμούς μου. **9** Χαίρε σφρόδρα, θύγατερ Σιών· αλλάλαζε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται προς σέ· αυτός είναι δίκαιος και σώζων· πράττε· και καθήμενος επί ονύου και επί πάλων ινού υποζυγίου. **10** Και θέλω εξολοθρεύσει την ἀμάχαν από τον Εφραΐμ και τον ἵππον από της Ιερουσαλήμ και θέλει εξολοθρευθή το τόξον το πολεμικόν, και αυτός θέλει λαλήσει ειρήνην προς τα ἔθνη, και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι από θαλάσσης ἔως θαλάσσης και από ποταμού ἔως των περάτων της γης. **11** Και περί σου, διά το αίμα της διαθήκης σου εγώ εξήγαγον τους δεσμίους σου εκ

λάκκου ανύδρου. **12** Επιστρέψατε εις το οχύρωμα, δέσμιοι της ελπίδος έτι και σήμερον κηρύττω ότι θέλω ανταποδώσει διπλά εις σε. **13** Διότι ενέτεινα τον Ιούδαν δι' εμαυτόν ως τόξον-ισχυρώς ενέτεινα τον Εφραΐτη και εξήγειρα τα τέκνα σου, Σιών, κατά των τέκνων σου, Ελλάς και σε έκαμον ως ρομφαίαν μαχητού. **14** Και ο Κύριος θέλει φωνή επ' αυτούς και το βέλος αυτού θέλει εξέλθει ως αστραπή· και Κύριος ο Θεός θέλει σαλπίσει εν σάλπιγγι και θέλει κινηθή με ανεμοστροβίλους του νότου. **15** Ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπίζεσθαι αυτούς και θέλουσι καταναλώσει τους εναντίους και καταβάλει με λίθους σφενδόνης και θέλουσι πίει και θορυβήσει ως από οίνους· και θέλουσιν εμπλησθή ως φιάλη και ως αι γωνίαι του θυσιαστηρίου. **16** Και Κύριος ο Θεός αυτών θέλει σώσει αυτούς εν τη ημέρᾳ εκείνη, ως το ποίμνιον του λαού αυτού, επειδή ως λίθοι διαδήματος θέλουσιν υψωθή επί την γην αυτού. **17** Διότι πόση είναι η αγαθότης αυτού και πόση η ώραιότης αυτού· ο σίτος θέλει κάμει ευθύμους τους νεανίσκους και το γλεύκος τας παρθένους.

10 Ζητείτε παρά του Κυρίου υετόν εν τω καιρώ της οψίμου βροχής· και ο Κύριος θέλει κάμει αστραπάς και θέλει δώσει εις αυτούς βροχάς όμβρου, εις έκαστον βοτάνην εν τω αγρώ. **2** Διότι τα είδωλα ελάλησαν ματαίοτητα και οι μάντεις είδον οράσεις ψευδείς και ελάλησαν ενύπνια ματαία· παρηγόρουν ματαίως διά τούτο μετετοπίσθησαν ως ποίμνιον-εταράχθησαν, διότι δεν υπήρχε ποιμήν. **3** Ο θυμός μου εξήρθη κατά των ποιμένων και θέλω τιμωρήσει τους τράγους διότι ο Κύριος των δυνάμεων επεσκέφθη το ποίμνιον αυτού, τον οίκον Ιούδα, και έκαμεν αυτούς ως ίππον αυτού ένδοξον εν μάχῃ. **4** Απ' αυτού εξήλθεν η γωνία, απ' αυτού ο πάσσαλος, απ' αυτού το πολεμικόν τόξον, απ' αυτού πας ηγεμών ομού. **5** Και θέλουσιν είσθαι ως ισχυροί, καταπατούντες τους πολεμίους εν τω πτλώ των οδών, εν τη μάχῃ· και θέλουσι πολεμήσει, διότι ο Κύριος είναι μετ' αυτών, και οι αναβάται των ίππων θέλουσι κατασχυνθῆ. **6** Και θέλω ενισχύσει τον οίκον Ιούδα και τον οίκον Ιωσήφ θέλω σώσει, και θέλω επαναφέρει αυτούς, διότι ήλέσθα αυτούς· και θέλουσιν είσθαι ως έαν δεν είχον αποβάλει αυτούς διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών και θέλω εισακούσει αυτών. **7** Και οι Εφραΐμίται θέλουσιν είσθαι ως ισχυρός και η καρδία αυτών θέλει χαρή· ως από οίνους· και τα τέκνα αυτών θέλουσιν ιδεί και χαρή· η καρδία αυτών θέλει ευφρανθή εις τον Κύριον. **8** Θέλω συρίξει εις αυτούς και θέλω συνάξει αυτούς· διότι εγώ ελύτρωσα αυτούς· και θέλουσι πληθυνθή καθώς ποτέ επιληθύνθησαν. **9** Και θέλω σπείρει αυτούς μεταξύ των λαών· και θέλουσι με ενθυμηθή εν απομεμακρυσμένοις τόποις· και θέλουσι ζήσει μετά των τέκνων αυτών και θέλουσιν επιστρέψει. **10** Και θέλω επαναφέρει αυτούς εκ γης Αιγύπτου και συνάξει αυτούς εκ της Ασσυρίας· και θέλω φέρει αυτούς εις την γην Γαλαάδ και εις τον Λίβανον, και δεν θέλει έξαρκέσει εις αυτούς. **11** Και θέλει περάσει διά της θαλάσσης εν θλίψει και θέλει πατάξει τα κύματα εν τη θαλάσση και πάντα τα βάθη του ποταμού θέλουσι ξηρανθή, και η υπερηφανία της Ασσυρίας θέλει καταβληθή και το σκήπτρον της Αιγύπτου θέλει αφαιρεθή. **12** Και θέλω ενισχύσει αυτούς εις τον Κύριον, και θέλουσι περιπατεί εν τω ονόματι αυτού, λέγει Κύριος.

11 Άνοιξον, Λίβανε, τας θύρας σου και ας καταφάγη πυρ τας κέδρους σου. **2** Ολόλυχον, ελάτη, διότι έπεσεν κέδρος διότι οι μεγιστάνες ηφανίσθησαν· ολολύχατε, δρυς της Βασάν, διότι

το δάσος το απρόσιτον κατεκόπη. **3** Φωνή ακούεται ποιμένων θρηνούντων, διότι η δόξα αυτών ηφανίσθη φωνή βρυχωμένων σκύμνων, διότι το φρύαγμα του Ιορδάνου εταπεινώθη. **4** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός μου· Ποίμαινε το ποίμνιον της σφαγής, **5** το οποίον οι αγοράσαντες αυτό σφάζουσιν ατιμωρήτως· οι δε πωλούντες αυτό λέγουσιν, Ευλογητός ο Κύριος, διότι επλούτησα, και αυτοί οι ποιμένες αυτού δεν φείδονται αυτού. **6** Διά τούτο δεν θέλω φεισθή πλέον των κατοίκων του τόπου, λέγει Κύριος, αλλ' ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τους ανθρώπους έκαστον εις την χείρα του πλησίουν αυτού και εις την χείρα του βασιλέως αυτού, και θέλουσι κατακόψει την γην και δεν θέλω ελευθερώσει αυτούς εκ της χειρός αυτών. **7** Και εποίμανα το ποίμνιον της σφαγής, το όντως τεταλαιπωρημένον ποίμνιον. Και έλαβον εις εμαυτόν δύο ράβδους, την μίαν εκάλεσα Κάλλος και την άλλην εκάλεσα Δεσμούς, και εποίμανα το ποίμνιον. **8** Και εξαλόθρευσα τρεις ποιμένας εν ενί μηνί· και η ψυχή μου εβαρύνθη αυτούς και η ψυχή δε αυτών απεστράφη εμέ· **9** Τότε είπα, Δεν θέλω σας ποιμάνει· το αποθνήσκον ας αποθνήσκη και το απολωλός ας απόλλυται και τα εναπολειπόμενα ας τρώγωσιν έκαστον την σάρκα του πλησίουν αυτού. **10** Και έλαβον την ράβδον μου, το Κάλλος, και κατέκοψα αυτήν, διά να ακυρώσω την διαθήκην μου, την οποίαν έκαμον προς πάντας τους λαούς τούτους, **11** και η κυρωθή εν τη ημέρᾳ εκείνη· και ούτω το ποίμνιον το τεταλαιπωρημένον, το οποίον απέβλεπεν εις εμέ, εγνώρισεν διό ούτος ήτο ο λόγος του Κυρίου. **12** Και είπα προς αυτούς, Εάν σας φαίνηται καλόν, δότε μοι τον μισθόν μου· ει δε μη, αρνήθητε αυτόν. Και έστησαν τον μισθόν μου τριάκοντα αργύρια. **13** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ρίψον αυτά εις τον κεραμέα, την έντιμον τιμήν, με την οποίαν επιμήθην υπ' αυτών. Και έλαβον τα τριάκοντα αργύρια και έρριψα αυτά εν τω οίκω του Κυρίου εις τον κεραμέα. **14** Και κατέκοψα την άλλην μου ράβδον, τους Δεσμούς, διά να ακυρώσω την αδελφότητα μεταξύ Ιούδα και Ισραήλ. **15** Και είπε Κύριος προς εμέ, Λάβε εις σεαυτόν έτι τα εργαλεία ποιμένος ασυνέτου. **16** Διότι ιδού, εγώ θέλω αναστήσει ποιμένα επί την γην, όστις δεν θέλει επισκέπτεσθαι τα απολωλότα, δεν θέλει ζητεί το διεσκορπισμένον και δεν θέλει ιατρεύει το συντετριμένον ουδέ θέλει ποιμάνει το υγιές αλλά θέλει τρώγει την σάρκα του παχέος και κατακόπει τους όνυχας αυτών. **17** Ουαί εις τον ματαίον ποιμένα, τον εγκαταλείποντα το ποίμνιον· ρομφαία θέλει ελθεῖ επί τον βραχίονα αυτού και επί τον δεξιόν οφθαλμόν αυτού· ο βραχίων αυτού θέλει ολοτελώς ξηρανθή και ο δεξιός οφθαλμός αυτού ολοκλήρως αμαυρωθή.

12 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου περί του Ισραήλ. Ούτω λέγει Κύριος, ο εκτείνων τους ουρανούς και θεμελιών την γην και μορφόνων το πνεύμα του ανθρώπου εντός αυτού· **2** Ιδού, εγώ καθιστώ την Ιερουσαλήμ ποτήριον ζάλης εις πάντας τους λαούς κύκλων, και επί τον Ιούδαν έτι θέλει είσθαι τούτο εν τη πολιορκίᾳ τη κατά της Ιερουσαλήμ. **3** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ προς πάντας τους λαούς λίθον καταβαρύνοντα· πάντες όσοι επιφορτισθώσιν αυτόν θέλουσι κατασυντριφθή, όταν πάντα τα ένθη της γης συναχθώσιν εναντίον αυτής. **4** Εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω πατάξει πάντα ίππον εν εκστάσει και τον αναβάτην αυτού εν παραφρούνη, και θέλω ανοίξει τους οφθαλμούς μου επί τον οίκον Ιούδα και θέλω πατάξει ειναὶ εις

εμέ οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ διά του Κυρίου των δυνάμεων του Θεού αυτών. **6** Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλω καταστήσει τους ἄρχοντας του Ιούδα ως εστίαν πυρός εις ζύλα και ως λαυπάδα πυρός εις χειρόβολον, και θέλουσι καταφάγει πάντας τους λαούς κύκλω, εκ δεξιών και εξ αριστερών· και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικηθή πάλιν εν τω τόπῳ αυτής, εν Ιερουσαλήμ. **7** Και ο Κύριος θέλει σώσει πρώτον τας σκηνάς του Ιούδα, διά να μη μεγαλύνηται η δόξα του οίκου του Δαβίδ και η δόξα των κατοίκων της Ιερουσαλήμ κατά του Ιούδα. **8** Εν τη ημέρᾳ εκείνη ο Κύριος θέλει υπερασπισθή τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· και ο αδύνατος μεταξύ αυτών εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει είσθαι ως ο Δαβίδ και ο οίκος του Δαβίδ ως Θεός, ως ἄγγελος Κυρίου, ενώπιον αυτών. **9** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλω ζητήσει να εξολοθρεύσω πάντα τα έθνη τα ερχόμενα κατά της Ιερουσαλήμ. **10** Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσιών· και θέλουσιν επιβλέψει προς εμέ, τον οποίον εξεκέντησαν, και θέλουσι πενθήσει δι' αυτόν ως πενθεί τις διά τον μονογενή αυτού, και θέλουσι λυπηθή δι' αυτόν, ως ο λυπόμενος διά τον πρωτότοκον αυτού. **11** Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει είσθαι πένθος μέγαν εν Ιερουσαλήμ ως το πένθος της Αδαριμώνων εν τη πεδιάδι Μεγίδον. **12** Και θέλει πενθήσει η γη, πάσα οικογένεια καθ' εαυτήν· η οικογένεια του οίκου Δαβίδ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια του οίκου Νάθαν καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **13** η οικογένεια του οίκου Λευΐ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **14** πάσαι αι εναπολειφθείσαι οικογένειαι, εκάστη οικογένεια καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς.

13 Εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει είσθαι πηγή ανεωγμένη εις τον οίκον Δαβίδ και εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ διά την αμαρτίαν και διά την ακαθαρσίαν. **2** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω εξολοθρεύσει τα ονόματα των ειδώλων από της γης και δεν θέλει πλέον είσθαι ενθύμησις αυτών, και έτι θέλω αφαιρέσει τους προφήτας και το πνεύμα το ακάθαρτον από της γης. **3** Και εάν τις προφητεύῃ έτι, τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννήσαντες αυτόν θέλουσιν ειπεῖ προς αυτόν, δεν θέλεις ζήσει διότι φεύδη λαλείς εν τω ονόματι του Κυρίου. Και ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννήσαντες αυτόν θέλουσι διατραυματίσει αυτόν, όταν προφητεύῃ. **4** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη οι προφήται θέλουσι καταισχυνθή, έκαστος εκ της οράσεως αυτού, όταν προφητεύῃ, και δεν θέλουσιν ενδύσθαι ένδυμα τρίχινον διά να απατώσι. **5** Και θέλει ειπεῖ, Εγώ δεν είμαι προφήτης είμαι άνθρωπος γεωργός διότι άνθρωπος με εμίσθωσεν εκ νεότητός μου. **6** Και εάν τις είπῃ προς αυτούν, Τι είναι αι πληγαί αύται εν μέσω των χειρών σου; θέλει αποκριθή, Εκείνα, τας οποίας επλιγώθην εν τω οίκω των φίλων μου. **7** Ρομφαία, ξέντηνσον κατά του ποιμένος μου και κατά του ανδρός του συνεταίρου μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων πάταξον τον ποιμένα και τα πρόβατα θέλουσι διασκορπισθή θέλω όμως στρέψει την χείρα μου επί τους μικρούς. **8** Και εν πάσῃ τη γη, λέγει Κύριος, δύο μέρη θέλουσιν εξολοθρευθή εν αυτή και εκλείψει, το δε τρίτον θέλει εναπολειφθή εν αυτή. **9** Και θέλω περάσει το τρίτον διά πυρός και θέλω καθαρίσει αυτούς ως καθαρίζεται το αργύριον, και θέλω δοκιμάσει αυτούς ως δοκιμάζεται το χρυσίον· αυτοί θέλουσιν επικαλεσθή το όνομά μου κα εγώ θέλω εισακούσει

αυτούς θέλω ειπεί, ούτος είναι λαός μου· και αυτοί θέλουσιν ειπεί, Ο Κύριος είναι ο Θεός μου.

14 Ιδού, η ημέρα του Κυρίου έρχεται και το λάφυρόν σου θέλει διαμερισθή εν τω μέσω σου. **2** Και θέλω συνάξει πάντα τα έθνη κατά της Ιερουσαλήμ εις μάχην· και θέλει αλωθή η πόλις και αι οικίαι θέλουσι λεηλατηθή και αι γυναίκες θέλουσι βιασθή, και το ήμισυ της πόλεως θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, το δε υπόλοιπον του λαού δεν θέλει εξολοθρευθή εκ της πόλεως. **3** Και ο Κύριος θέλει εξέλθει και θέλει πολεμήσει κατά των εθνών εκείνων, ως ότε επολέμησεν εν τη ημέρᾳ της μάχης. **4** Και οι πόδες αυτού θέλουσι σταθή κατά την ημέραν εκείνην επί του όρους των ελαιών, του απέναντι της Ιερουσαλήμ εξ ανατολών· και το όρος των ελαιών θέλει σχισθή κατά το μέσον αυτού προς ανατολάς και προς δυσμάς και θέλει γείνει κοιλάς μεγάλη σφρόδρα· και το ήμισυ του όρους θέλει συρθή προς βορράν και το ήμισυ αυτού προς νότον. **5** Και θέλετε καταφρύγει εις την κοιλάδα των ορέων μου· διότι η κοιλάς των ορέων θέλει φθάνει έως εις Ασάλ· και θέλετε φύγει, καθώς εφύγετε απ' έμπροσθεν του σεισμού εν τας ημέραις Οζίου του βασιλέως του Ιούδα· και Κύριος ο Θεός μου θέλει ειθεί και μετά σου πάντες οι άγιοι. **6** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ το φως δεν θέλει είσθαι λαυπρόν ουδέ συνεσκοτασμένον· **7** αλλά θέλει είσθαι μία ημέρα, ήτις είναι γνωστή εις τον Κύριον, ούτε ημέρα ούτε νύξ· και προς την εσπέραν θέλει είσθαι φως. **8** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη ύδατα ζώντα θέλουσιν εξέλθει εξ Ιερουσαλήμ, το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την ανατολικήν και το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την δυτικήν· εν θέρει και εν χειμώνι θέλει είσθαι ουτών. **9** Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς εφ' όλην την γῆν· εν τη ημέρᾳ εκείνη θέλει είσθαι Κύριος εις και το όνομα αυτού εν. **10** Πας ο τόπος θέλει μεταβληθή εις πεδιάδα, από Γαβαά έως Ριμμών, κατά νότον της Ιερουσαλήμ· και αύτη θέλει υψωθή και κατοικηθή εν τω τόπῳ αυτής, από της πύλης του Βενιαμίν έως του τόπου της πρώτης πύλης, έως της πύλης των γνωιών και του πύργου Ανανεήλ, μέχρι των ληγών του Βασιλέως. **11** Και θέλουσι κατοικηθεί εν αυτή, και δεν θέλει είσθαι πλέον αφανισμός· και η Ιερουσαλήμ θέλει κάθησθαι εν ασφαλεία. **12** Και αύτη θέλει είσθαι η πληγή, με την οποίαν ο Κύριος θέλει πληγώσει πάντας τους λαούς τους στρατεύσαντας κατά της Ιερουσαλήμ· η σαρξ αυτών θέλει τίκεθαι ενώ ίστανται επί τους πόδας αυτών, και οι οφθαλμοί αυτών θέλουσι διαλυθή εν τας σπαίς αυτών, και η γλώσσα αυτών θέλει διαλυθή εν τω στόματι αυτών. **13** Και εν τη ημέρᾳ εκείνη ταραχή του Κυρίου μεγάλη θέλει είσθαι μεταξύ αυτών, και θέλουσι πιάνει έκαστος την χείρα του πλησίον αυτού και η χειρ αυτού θέλει εγγέρεσθαι κατά της χειρός του πλησίον αυτού. **14** Και ο Ιούδας έτι θέλει πολεμήσει εν Ιερουσαλήμ· και ο πλούτος πάντων των εθνών κύκλω θέλει συναχθή, χρυσίον και αργύριον και ιμάτια, εις πλήθος μέγα. **15** Και η πληγή του ίππου, του ημιόνου, της καμήλου και του όνου και πάντων των κτηνών, τα οποία θέλουσιν είσθαι εν τοις στρατοπέδοις εκείνοις, τοιαύτη θέλει είσθαι ως η πληγή αύτη. **16** Και πας οτις υπολειφθή εκ πάντων των εθνών, των ελθόντων κατά της Ιερουσαλήμ, θέλει αναβαίνει κατ' έτος διά να προσκυνή τον Βασιλέα τον Κύριον των δυνάμεων, και να εορτάζῃ την εορτήν της σκηνοπιγίας. **17** Και οσοι εις των οικογενειών της γης δεν αναβαίνουν εις Ιερουσαλήμ, διά να προσκυνήσωσι τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων, εις αυτούς δεν θέλει είσθαι βροχή. **18** Και εάν η οικογένεια της Αιγύπτου δεν αναβή και δεν έλθη, επί τους οποίους δεν είναι βροχή, εις αυτούς θέλει

είσθαι η πληγή, ην ο Κύριος θέλει πληγώσει τα έθνη τα μη αναβαίνοντα διά να εορτάσωσι την εορτήν της σκηνοπηγίας.

19 Αύτη θέλει είσθαι η ποινή της Αιγύπτου και η ποινή πάντων των εθνών των μη θελόντων να αναβώσι διά να εορτάσωσι την εορτήν της σκηνοπηγίας. **20** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι επί τους κώδωνας των ίππων, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ· και οι λέβητες εν τω οίκων του Κυρίου θέλουντιν είσθαι ως αι φιάλαι ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου. **21** Και πας λέβητς εν Ιερουσαλήμ και εν Ιούδᾳ θέλει είσθαι αγιασμός εις τον Κύριον των δυνάμεων· και πάντες οι θυσιάζοντες θέλουντιν ελθεῖ και λάβει εξ αυτών και εψήσει εν αυτοίς και εν τη ημέρα εκείνη δεν θέλει είσθαι πλέον Χαναναίος εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων.

Μαλαχίας

1 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου διά χειρός Μαλαχίου προς Ισραήλ. **2** Εγώ σας ηγάπησα, λέγει Κύριος και σεις είπετε, Εις τι μας ηγάπησας; δεν ἡτο ο Ησαύ αδελφός του Ιακώβ; λέγει Κύριος πλην ηγάπησα τον Ιακώβ, **3** τον δε Ησαύ εμίσησα και κατέστησα τα ὄρη αυτού ερήμωσιν και την κληρονομίαν αυτού κατοικίας ερήμου. **4** Και εάν ο Εδώμ είπη, Ήμεις εταλαιπωρήθημεν, πλην θέλομεν οικοδομήσει εκ νέου τους ηρημωμένους τόπους, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Αυτοί θέλουσιν οικοδομήσει αλλ' εγώ θέλω καταστρέψει και θέλουσιν ονομασθή, Ὁριον ανομίας, και, Ο λαός κατά του οποίου ο Κύριος γηγανάκτησε διαταντός. **5** Και οι οφθαλμοί σας θέλουσιν ιδεί και σεις θέλετε επειεί, Εμεγαλύνθη ο Κύριος από τον ορίου του Ισραήλ. **6** Ο υἱός τιμά τον πατέρα και ο δούλος του κύριον αυτού· αν λοιπόν εγώ ήματι πατέρ, που είναι η τιμή μου; και αν κύριος εγώ, που ο φόβος μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων προς εσάς, ιερείς, οίτινες καταφρονείτε το ονόμά μου, και λέγετε, Εις τι κατεφρονήσαμεν το ονόμα σου; **7** Προσεφέρετε ἀρτον μεμιασμένον επί τον θυσιαστήριον μου και είπετε, Εις τι σε εμιάναμεν; Εις το ὅτι λέγετε, Η τράπεζα του Κυρίου είναι αξιοκαταφρόνητος. **8** Και αν προσφέρητε τυφλόν εις θυσίαν, δεν είναι κακόν; και αν προσφέρητε χωλόν ή ἄρρωστον, δεν είναι κακόν; πρόσφερε τώρα τούτο εις τον αρχηγόν σου θέλει ἄρα γε ευαρεστήθη εις σε ή υποδεχθή το πρόσωπόν σου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Και τώρα λοιπόν δεήθητε του Θεού διά να ελεήσῃ ημάς εξ αιτίας σας ἔγεινε τούτο θέλει ἄρα γε υποδεχθή τα πρόσωπά σας; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **10** Τις είναι και μεταξύ σας, ὅστις ήθελε κλείσει τας θύρας, διά να μη ανάπτητε πυρ επί το θυσιαστήριον μου ματαίως; δεν ἔχω ευχαριστησιν εις εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν θέλω δεχθῆ προσφοράν εκ της χειρός σας. **11** Διότι από ανατολών ήλιου ἑως δυσμῶν αυτού το ονόμα μου θέλει εἰσθαι μέγα μεταξύ των εθνῶν, και εν παντὶ τόπῳ θέλει προσφέρεσθαι θυμίαμα εις το ονόμα μου και θυσία καθαρὰ διότι μέγα θέλει εἰσθαι το ονόμα μου μεταξύ των εθνῶν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Σεις όμως εβεβηλώσατε αυτό, λέγοντες, Η τράπεζα του Κυρίου είναι μεμιασμένη, και τα επιτιθέμενα επ' αυτήν, το φαγητόν αυτής, αξιοκαταφρόνητον. **13** Σεις είπετε ἔτι, Ιδού, οποία ενόχλησις και κατεφρονήσατε αυτήν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και εφέρατε το ηραγμένον και το χωλόν και το ἄρρωστον, ναι, τοιαύτην προσφοράν εφέρατε ήθελον δεχθῆ αυτήν ει της χειρός σας; λέγει Κύριος. **14** Όθεν επικατάρατος ο απατεών, ὅστις ἔχει εν τω ποιμίνια αυτού ἀρσεν και κάμνει ευχήν και θυσιάζει εις τον Κύριον πράγμα διεφθαρμένον· διότι εγώ είμαι βασιλεὺς μέγας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και το ονόμα μου είναι τρομερόν εν τοις ἔθνεσι.

2 Και τώρα εις εσάς γίνεται η εντολή αύτη, ιερείς. **2** Εάν δεν ακούσητε και εάν δεν βάλητε τούτο εις την καρδίαν, διά να δώσητε δόξαν εις το ονόμά μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, τότε θέλω εξαποτεῖλει την κατάραν εφ' υμάς και θέλω επικαταρασθή τας ευλογίας σας· ναι, μάλιστα και κατηράσθην αυτάς, διότι δεν βάλλετε τούτο εις την καρδίαν σας. **3** Ιδού, εγώ θέλω απορρίψει τα σπέρματά σας και θέλω σκορπίσει κόπρον επί τα πρόσωπά σας, την κόπρον των εορτών σας και θέλει σας σηκώσει μεθ' εαυτής. **4** Και θέλετε γνωρίσεις ότι εγώ εξαπέστειλα την εντολήν ταύτην προς εσάς, διά να ἡναι

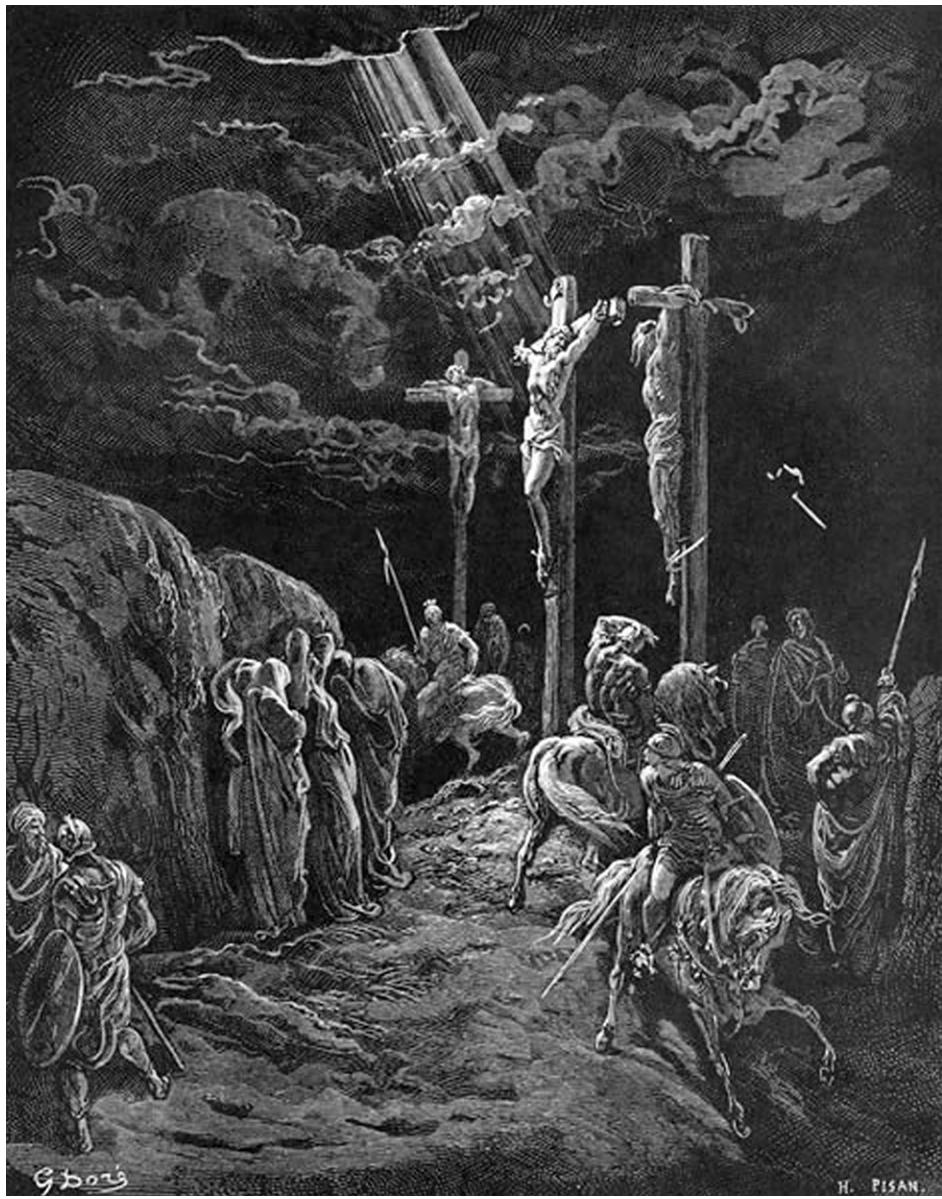
η διαθήκη μου μετά του Λευΐ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Η της ζωής και της ειρήνης διαθήκη μου ἡτο μετ' αυτού· και έδωκα αυτάς εις αυτόν διά τον φόρον, τον οποίον με εφοβείτο και ευλαβείτο το ονόμα μου. **6** Ο νόμος της αληθείας ἡτο εν τω στόματι αυτού και ανομία δεν ευρέθη εν τοις χειλεσιν αυτού· περιεπάτησε μετ' εμού εν ειρήνη και ευθύτητι και πολλούς επέστρεψεν από ανομίας. **7** Επειδή τα χείλη του ιερέως θέλουσι φυλάττει γνώσιν, και εκ του στόματος αυτού θέλουσι ζητήσει νόμον· διότι αυτός είναι ἀγγελος του Κυρίου των δυνάμεων. **8** Άλλα σεις εξεκλίνατε από της οδού εκάμετε πολλούς να προσκόπωσιν εις τον νόμον· διεφθείρατε την διαθήκην του Λευΐ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Διά τούτο και εγώ σας κατέστησα καταφρονητούς και εξουδενωμένους εις πάντα τον λαόν, καθότι δεν εφυλάξατε τας οδούς μου αλλ' ίσθε προσωπολήπται εις τον νόμον. **10** Δεν είναι εις ο πατήρ πάντων ημών; δεν ἐπλασεν ημάς εις θεός; διά τι δολιεύμεθα ἔκαστος κατά του αδελφού αυτού, βεβηλούντες την διαθήκην των πατέρων ημών; **11** Ο Ιούδας εφέρθη δολίως και επράχθη βδέλυγμα εν Ισραήλ και εν Ιερουσαλήμ διότι εβεβήλωσεν ο Ιούδας το ἄγιον του Κυρίου, το οποίον ηγάπησε, και ενυμφεύθη θυγατέρα θεού αλλοτρίου. **12** Ο Κύριος θέλει εξολοθρέυσει εκ των σκηνωμάτων του Ιακώβ τον ἀνθρώπον τον πράττοντα τούτο, τον σκοπόν και τον αποκρινόμενον και τον προσφέροντα προσφοράν εις τον Κύριον των δυνάμεων. **13** Εκάμετε ότι και τούτο· εκαλύπτετε το θυσιαστήριον του Κυρίου με δάκρυα, με κλαυθμόν και με στεναγμούς· όθεν δεν αποβλέπει πλέον εις την προσφοράν και δεν δέχεται αυτήν με ευαρέστησιν εκ της χειρός σας. **14** Και λέγετε, Διά τι; Διότι ο Κύριος εστάθη μάρτυς μεταξύ σου και της γυναικός της νεότητός σου, προς την οποίαν συ εφέρθης δολίως ενώ αυτή είναι η σύνηγρός σου και η γυνή της συνθήκης σου. **15** Και δεν έκαμεν ο Θεός ἔνα; και ούμως αυτός είχεν υπεροχήν πνεύματος. Και διά τι τον ἔνα; διά να ζητήση σπέρμα θείον. Διά τούτο προσέχετε εις το πνεύμα σας, και ας μη φέρηται μηδείς απίστως προς την γυναίκα της νεότητος αυτού. **16** Διότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέγει ότι μισεί τον αποβάλλοντα αυτήν και τον καλύπτοντα την βίαν με το ἐνδύμα αυτού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων διά τούτο προσέχετε εις το πνεύμα σας και μη φέρεσθε δολίως. **17** Κατεβαρύνατε τον Κύριον με τους λόγους σας και λέγετε, με τι κατεβαρύναμεν αυτόν; Με το να λέγητε, πας όστις πράττει κακόν είναι ειδάρεστος ενώπιον του Κυρίου, και αυτός ευδοκεί εις αυτούς. Που είναι ο Θεός της κρίσεως;

3 Ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἀγγελόν μου και θέλει κατασκευάσει την οδόν εμπροσθέν μου· και ο Κύριος, τον οποίον σεις ζητείτε, εξαίφνης θέλει ελθεῖ εις τον ναόν αυτού, ναι, ο ἀγγελος της διαθήκης, τον οποίον σεις θέλετε· ιδού, ἔρχεται, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **2** Άλλα τις δύναται να υπομείνη την ημέραν αυτού· και τις δύναται να σταθή εις την παρουσίαν αυτού· διότι αυτός είναι ως πυρ χωνευτού και ως σμίγα γναφέων. **3** Και θέλει καθήσει ως ο χωνεύων και καθαρίζων το αργύριον, και θέλει καθαρίσει τους νιούς του Λευΐ και θέλει στραγγίσει αυτούς ως το χρυσίον και το αργύριον, και θέλουσι προσφέρει εις τον Κύριον προσφοράν εν δικαιοσύνῃ. **4** Τότε η προσφορά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αρεστή εις τον Κύριον καθώς εν ταις ημέραις ταις αρχαίσιας και καθώς εν τοις προλαβούσιν ἔτεσι. **5** Και θέλω πλησίασει προς εσάς διά κρίσιν· και θέλω είσθαι μάρτυς σπεύδων εναντίον των μάγων και εναντίον των μοιχευόντων και εναντίον των επιόρκων και εναντίον των αποστερούντων

τον μισθόν του μισθωτού, των καταδυναστευόντων την χήραν και τον ορφανόν, και των αδικούντων τον ζένον και τον μη φοβουμένων με, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **6** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος δεν αλλοιούμαι διά τούτο σεις, οι νιοί του Ιακώβ, δεν απωλέσθητε. **7** Εκ των ημερών των πατέρων σας απεχωρίσθητε από των διαταγμάτων μου και δεν εφυλάξατε αυτά. Επιστρέψατε προς εμέ και θέλω επιστρέψει προς εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων πλην είπετε, Τίνι τρόπω θέλομεν επιστρέψει; **8** Μήπως θέλει κλέπτει ο ἄνθρωπος τον Θεόν; σεις όμως με εκλέπτετε· και λέγετε, Εις τι σε εκλέψαμεν; εις τα δέκατα και εις τας προσφοράς. **9** Σεις είσθε κατηραμένοι με κατάραν διότι σεις με εκλέψατε, ναι, σεις, όλον το έθνος. **10** Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, διά να ήναι τροφή εις τον οίκον μου· και δοκιμάσατε με τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι' αυτήν. **11** Και θέλω επιτιμήσει υπέρ νυμών τον καταφθείροντα, και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας ουδέ η ἀμπελός σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπόν αυτής εν τω αγρώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Και θέλουσι σας μακαρίζει πάντα τα έθνη· διότι σεις θέλετε είσθια γη επιθυμητή, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **13** Οι λόγοι σας ήσαν σκληροί εναντίον μου, λέγει ο Κύριος· και είπετε, Τι ελαλήσαμεν εναντίον σου; **14** Σεις είπετε, Μάταιον είναι να δουλεύῃ τις τον Θεόν· και, Τις η ωφέλεια ότι εφυλάξαμεν τα διατάγματα αυτού και ότι περιεπατήσαμεν πενθούντες ενώπιον του Κυρίου των δυνάμεων; **15** Και τώρα ημείς μακαρίζομεν τους υπερηφάνους· ναι, οι εργαζόμενοι την ανομίαν υψώθησαν, ναι, οι πειράζοντες τον Θεόν, και αυτοί εσώθησαν. **16** Τότε οι φοβούμενοι τον Κύριον ελάλουν προς αλλήλους· και ο Κύριος προσείχε και ήκουσε και εγράψη βιβλίον ενθυμήσεως ενώπιον αυτού περί των φοβουμένων τον Κύριον και των ευλαβουμένων το όνομα αυτού. **17** και θέλουσιν είσθαι εμού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εν τη ημέρα εκείνη, όταν εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμά μου· και θέλω σπλαγχνισθή αυτούς, καθώς σπλαγχνίζεται ἄνθρωπος τον ιιόν αυτού, δοτις δουλεύει αυτὸν. **18** Τότε θέλετε επιστρέψει και διακρίνει μεταξύ δικαίου και ασεβίους, μεταξύ του δουλεύοντος τον Θεόν και του μη δουλεύοντος αυτόν.

4 Διότι, ίδού, έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καίει ως κλίβανος και πάντες οι υπερήφανοι και πάντες οι πράττοντες ασέβειαν θέλουσιν είσθαι ἀχρυσον· και η ημέρα η ερχομένη θέλει κατακαύσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ώστε δεν θέλει αφήσει εις αυτούς ρίζαν και κλάδον. **2** Εις εσάς όμως τους φοβουμένους το όνομά μου θέλει ανατείλει ο ήλιος της δικαιοσύνης με ίασιν εν ταῖς πτέρυξιν αυτού· και θέλετε εξέλθει, και σκιρτήσει ως μοσχάρια της φάτνης. **3** Και θέλετε καταπατήσει τους ασεβεῖς διότι αυτοί θέλουσιν είσθαι σποδός υπό τα ίχνη των ποδῶν σας, καθ' ην ημέραν εγώ κάμω τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Ευθυμείσθε τον νόμον του Μωϋσέως του δούλου μου, τον οποίον προσέταξα εις αυτόν εν Χωρήβ διά πάντα τον Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις. **5** Ιδού, εγώ θέλω αποτείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν ἐλθῃ η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής **6** και αυτός θέλει επιστρέψει την καρδίαν των πατέρων προς τα τέκνα και την καρδίαν των τέκνων προς τους πατέρας αυτών, μήποτε ἔλθω και πατάξω την γην με ανάθεμα.

NEW TESTAMENT

Ο δε Ιησούς ἐλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι.

Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, ἔβαλον κλήρον.

Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Μαθαιον

1 Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, υιού του Δαβὶδ, υιού του Αβραάμ. **2** Ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, Ισαάκ δε εγέννησε τον Ιακώβ, Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού, **3** Ιούδας δε εγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρές δε εγέννησε τον Εσρώ, Εσρώ δε εγέννησε τον Αράμ, **4** Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασών, Ναασών δε εγέννησε τον Σαλμών, **5** Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ εκ της Ραχάβ, Βοόζ δε εγέννησε τον Ωβήδ εκ της Ρούθ, Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσαΐ, **6** Ιεσαΐ δε εγέννησε τον Δαβὶδ τον βασιλέα. Δαβὶδ δε ο βασιλεύς εγέννησε τον Σολομώντα εκ της γυναικός του Ουρίου, **7** Σολομών δε εγέννησε τον Ροβοάμ, Ροβοάμ δε εγέννησε τον Αβία, Αβία δε εγέννησε τον Ασά, **8** Ασά δε εγέννησε τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε εγέννησε τον Ιωράμ, Ιωράμ δε εγέννησε τον Οζίαν, **9** Οζίας δε εγέννησε τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε εγέννησε τον Άχαζ, Άχαζ δε εγέννησε τον Εζεκίαν, **10** Εζεκίας δε εγένησε τον Μανασσή, Μανασσής δε εγένησε τον Αμών, Αμών δε εγένησε τον Ιωσίαν, **11** Ιωσίας δε εγένησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της μετοικεσίας Βαβυλώνος. **12** Μετά δε την μετοικεσίαν Βαβυλώνος Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθίηλ, Σαλαθίηλ δε εγένησε τον Ζοροβάβελ, **13** Ζοροβάβελ δε εγένησε τον Αβιούδ, Αβιούδ δε εγένησε τον Ελιακείμ, Ελιακείμ δε εγένησε τον Αζώρ, **14** Αζώρ δε εγένησε τον Σαδώκ, Σαδώκ δε εγένησε τον Αχείμ, Αχείμ δε εγένησε τον Ελιούδ, **15** Ελιούδ δε εγένησε τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ δε εγένησε τον Μαθάν, Μαθάν δε εγένησε τον Ιακώβ, **16** Ιακώβ δε εγένησε τον Ιωσήφ τον ἄνδρα της Μαρίας, εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. **17** Πάσαι λοιπόν αι γενεαί από Αβραάμ ἔως Δαβὶδ είναι γενεαί δεκατέσσαρες, και από Δαβὶδ ἔως της μετοικεσίας Βαβυλώνος γενεαί δεκατέσσαρες, και από της μετοικεσίας Βαβυλώνος ἔως του Χριστού γενεαί δεκατέσσαρες. **18** Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ήτο. Αφού ηρραβώνισθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρὶ ἔχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. **19** Ιωσήφ δε ο ανήρ αυτῆς, δίκαιος ων και μη θέλων να θεατρίσῃ αυτήν, ηθέλησε να απολύσῃ αυτήν κρυψίως. **20** Ενώ δε αυτός διελογίσθη ταύτα, ιδού, ἀγγελος Κυρίου εφάνη κατ' ὄναρ εις αυτόν, λέγων Ιωσήφ, υἱὲ του Δαβὶδ, μη φοβηθῆς να παραλάβης Μαριάμ την γυναίκα σου διότι το εν αυτῇ γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου. **21** Θέλει δε γεννήσεις νιόν και θέλεις καλέσει το ὄνομα αυτού Ιησούν διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών. **22** Τούτο δε ὅλον ἔγεινε διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου, λέγοντος: **23** Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσεις νιόν, και θέλουσι καλέσει το ὄνομα αυτού Ἐμμανουὴλ, το οποίον μεθερμηνεύσμενον είναι, Μεθ' ημῶν ο Θεός. **24** Εξερεθείς δε ο Ιωσήφ από του ύπουν ἔκαμεν ως προσέταξεν αυτὸν ο ἀγγελος Κυρίου και παρέλαβε την γυναίκα αυτού, **25** και δεν εγνώριζεν αυτήν, εωσού εγένησε τον νιόν αυτής τον πρωτότοκον και εκάλεσε το ὄνομα αυτού Ιησούν.

2 Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας επί των ημερών Ηρώδου του βασιλέως, ιδού, μάγοι από ανατολών ἥλθον εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες: **2** Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι ειδόμεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ἥλθομεν διά να προσκυνήσωμεν αυτόν. **3** Ακούσας

δε Ηρώδης ο βασιλεύς, εταράχθη και πάσα η ιεροσόλυμα μετ' αυτού, **4** και συνάξας πάντας τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού, πρώτα να μάθῃ παρ' αυτών ποι ο Χριστός γεννάται. **5** Εκείνοι δε είπον προς αυτόν: Εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας διότι ούτως είναι γεγραμμένον διά του προφήτου: **6** Και ση Βηθλεέμ, γη Ιουδά, δεν είσαι ουδόλως ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του Ιουδά: διότι εκ σου θέλει εξέλθει ηγούμενος, ὅτις θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. **7** Τότε ο Ηρώδης καλέσας κρυψίων τους μάγους εξηκρίβωσε παρ' αυτών τον καιρόν του φαινούμενον αστέρος, **8** και πέμψας αυτούς εις Βηθλεέμ, είπε: Πορευθέντες ακριβώς εξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε εύρητε, απαγγείλατε μοι, διά να ἐλθω και εγώ να προσκυνήσω αυτό. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες του βασιλέως ανεχώρησαν· και ιδού, ο αστήρ τον οποίον είδον εν τη ανατολή προεπορεύετο αυτών, εωσού ελθών εστάθη επάνω ὅπου ήτο το παιδίον. **10** Ιδόντες δε τον αστέρα εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα, **11** και ελθόντες εις την οικίαν εύρον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού, και πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσέφεραν εις αυτό δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν· **12** και αποκαλυψθέντες θεόθεν κατ' ὄναρ να μη επιστρέψωσι προς τον Ηρώδην, δι' ἄλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών. **13** Αφού δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού, ἀγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ εις τον Ιωσήφ, λέγων Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγει εις Αίγυπτον, και ἐσού είπω σοι διότι μέλλει ο Ηρώδης να ζητήσῃ το παιδίον, διά να απολέσῃ αυτό. **14** Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού διά νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον, **15** και ήτο εκεὶ ἔως της τελευτῆς του Ηρώδου, διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος: Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου. **16** Τότε ο Ηρώδης, ιδών ότι ενεπαίχθη υπό των μάγων, εθυμώθη σφόδρα και αποστείλας εφόνευσε πάντας τους παίδας τους εν Βηθλεέμ και εν πάσι τοις ορίοις αυτής από δύο ετών και κατωτέρω κατά τον καιρόν, τον οποίον εξηκρίβωσε παρά των μάγων. **17** Τότε επληρώθη το ρηθέν υπό Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος: **18** Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, Θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολὺς: η Ραχήλ ἔκλαιει τα τέκνα αυτής, και δεν ἥθελε να παρηγορθῇ, διότι δεν υπάρχουσι. **19** Τελευτήσαντος δε του Ηρώδου ιδού, ἀγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ εις τον Ιωσήφ εν Αιγύπτῳ, **20** λέγων: Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και υπαγει εις γην Ισραήλ: διότι απέθανον οι ζητούντες την ψυχήν του παιδίου. **21** Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και ἥλθεν εις γην Ισραήλ. **22** Ακούσας δε ότι ο Αρχέλαος βασιλεύει επί της Ιουδαίας αντί Ηρώδου του πατέρος αυτού, εφοβήθη να υπάγη εκεί: αποκαλυψθείς δε θέοθεν κατ' ὄναρ ανεχώρησεν εις τα μέρη της Γαλιλαίας, **23** και ελθών κατώκησεν εις πόλιν λεγούμενην Ναζαρέτ, διά να πληρωθή το ρηθέν διά των προφητών ότι Ναζωραίος θέλει ονομασθή.

3 Εν εκείναις δε ταις ημέραις ἔρχεται Ιωάννης ο βαπτιστής, κηρύττων εν τη ερήμῳ της Ιουδαίας **2** και λέγων: Μετανοείτε διότι επιλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. **3** Διότι ούτος είναι ο ρηθείς υπό Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος Φωνή βοώντος εν τη ερήμῳ, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Αυτός δε ο Ιωάννης ἔχει το ἐνδύματα αυτού από τριχών καιζήλου και ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, η δε τροφή αυτού ἥτο ακρίδες και μέλι ἄρμιον. **5** Τότε εξήρχετο προς αυτόν η Ιεροσόλυμα και πάσα η Ιουδαία και πάντα τα περίχωρα του Ιορδάνου, **6** και εβαπτίζοντο εν τω Ιορδάνη

υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **7** Ιδών δε πολλούς εκ των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων ερχομένους εις το βάπτισμα αυτού, είπε προς αυτούς Γεννήματα εχιδνών, τις ἐδείξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; **8** Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, **9** και μη φαντασθήτε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λιθών τούτων να αναστήσῃ τέκνα εις τον Αβραάμ. **10** Ἡδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **11** Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίων και πυρί. **12** Όστις κρατεί το πτυάριον εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού και θέλει συνάξει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην, το δε ἀχρυντον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασφέστω. **13** Τότε ἔρχεται ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην διά να βαπτισθῇ ωπ' αυτού. **14** Ο δε Ιωάννης εκώλυεν αυτόν, λέγων, Εγώ χρείαν ἔχω να βαπτισθῶ υπὸ σου, καὶ σὺ ἔρχεσαι πρὸς ἐμὲ; **15** Αποκριθεὶς δε ο Ιησούς εἶπε πρὸς αυτόν· Άφες τώρα διότι ούτως είναι πρέπον εἰς ήμας να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην. Τότε αφίνει αυτόν. **16** Και βαπτισθεὶς ο Ιησούς ανέβη ευθύνη από του ύδατος και ιδού, ηνοίχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως περιστέραν και ερχόμενον επ' αυτόν· **17** και ιδού φωνή εκ των ουρανών, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην.

4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την ἔρημον διά να πειρασθῇ υπό του διαβόλου, **2** και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ὑστερὸν επείνασε. **3** Και ειλθών προς αυτόν ο πειράζων εἶπεν· Εάν ήσαι Υἱός του Θεού, επέ τα γείνωσταν ἄρτοι οι λίθοι ούτοι. **4** Ο δε αποκριθεὶς εἶπεν· Είναι γεγραμμένον, Με ἄρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο ἀνθρώπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού. **5** Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επὶ το πτερύγιον του ιερού **6** και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υἱός του Θεού, ρύψον σεαυτόν κάτω διότι είναι γεγραμμένον, ὅτι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περὶ σου, και θέλουσι σε σηκώνει επὶ των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψῃς προς λίθον τον πόδα σου. **7** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **8** Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις ὄρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασιλεία του κόσμου και την δόξαν αυτών, **9** και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. **10** Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ύπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **11** Τότε αφίνει αυτόν ο διάβολος, και ιδού, ἀγγελοι προσήλθον και υπηρέτουν αυτόν. **12** Ακούσας δε ο Ιησούς ότι ο Ιωάννης παρεδόθη, ανεχώρησεν εις την Γαλιλαίαν. **13** Και αφήσας την Ναζαρέτ ἤλθε και κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν εν τοις ορίοις Ζαρουλών και Νεφθαλείμ. **14** Διά να πληρωθῇ το ρηθέν δέ Ησαΐου του προφήτου λέγοντος· **15** Γη Ζαρουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά την οδόν της θαλάσσης, πέραν τον Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών. **16** Ο λαός ο καθήμενος εν σκότει είδε φως μέγα, και εις τους καθημένους εν τόπῳ και σκιά θανάτου φως ανέτειλεν εις αυτούς. **17** Από τότε ἤρχισεν ο Ιησούς να κηρύγτη και να λέγηται Μετανοείτε διότι επλησίασεν

η βασιλεία των ουρανών. **18** Περιπατών δε ο Ιησούς παρὰ την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιεῖς **19** και λέγει προς αυτούς· Ἐλθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιεῖς ανθρώπων. **20** Οι δε αφήσαντες ευθύς τα δίκτυα, ηκολούθησαν αυτόν. **21** Και προχωρήσας εκείθεν ειδέν αλλούς δύο αδελφούς, Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, εν τω πλοίῳ μετά Ζεβεδαίου του πατρός αυτών επισκευάζοντας τα δίκτυα αυτών, και εκάλεσεν αυτούς. **22** Οι δε αφήσαντες ευθύς το πλοίον και τον πατέρα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **23** Και περιήρχετο ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν ταῖς συναγωγαῖς αυτών και κηρύζων το ευαγγέλιον τῆς βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν μεταξύ του λαού. **24** Καὶ διήλθεν η φήμη αυτού εἰς όλην την Συρίαν, και ἐφερον προς αυτόν πάντας τους κακώς ἔχοντας υπὸ διαφόρων νοσημάτων και βασάνων συνεχομένους και δαιμονιζομένους και σεληνιαζομένους και παραλυτικούς, και θεράπευσεν αυτούς· **25** και ηκολούθησαν αυτόν όλοι πολλοί από της Γαλιλαίας και Δεκαπόλεως και Ιεροσολύμων και Ιουδαίας και από πέραν του Ιορδάνου.

5 Ιδών δε τους ὄχλους, ανέβη εις το όρος και αφού εκάθισε, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, **2** και ανοίξας το στόμα αυτού εδίδασκεν αυτούς, λέγων. **3** Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. **4** Μακάριοι οι πενθούντες, διότι αυτοί θέλουσι παρηγορηθή. **5** Μακάριοι οι πραεῖς, διότι αυτοί θέλουσι κληρονομήσει την γην. **6** Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην, διότι αυτοί θέλουσι χορτασθή. **7** Μακάριοι οι ελείμονες, διότι αυτοί θέλουσιν ελεηθή. **8** Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν, διότι αυτοί θέλουσιν ιδεῖ τον Θεόν. **9** Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θέλουσιν ονομασθή υιού Θεού. **10** Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ἐνέκεν δικαιούντης, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. **11** Μακάριοι είσθε, όταν σας ονειδίσωσι και διώξωσι και είπωσιν εναντίον σας πάντα κακὸν λόγον φευδόμενον ἐνέκεν εμού. **12** Χάριτε και αγαλλιάσθε, διότι ο μισθός σας είναι πολύς εν τοις ουρανοῖς· επειδὴ ούτως εδίκασαν τους προφήτας τους προ υμών. **13** Σεις είσθε το ἀλας της γῆς· εάν δε το ἀλας διαφθαρή, με τι θέλει αλατισθή; εις ουδέν πλέον χρησιμεύει ειμήν να ριφθῇ ἔξω και να καταπατήσαι υπὸ των ανθρώπων. **14** Σεις είσθε το φως του κόσμου· πόλις κειμένη επάνω όρους δεν δύναται να κρυφθῇ· **15** ουδέ ανάπτουσι λύχνον και θέτουσιν αυτόν υπὸ τον μόδιον, αλλ' επὶ τον λυχνοστάτην, και φέγγει εις πάντας τους εν τη οικίᾳ. **16** Ούτως ας λάμψῃ το φως σας ἐμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας ἔργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς. **17** Μη νομίσητε ότι ἤλθον να καταλύσω τον νόμον ἡ τους προφήτας δεν ἤλθον να καταλύσω, αλλά να εκπληρώσω. **18** Διότι αληθώς σας λέγω, ἔως αν παρέλθῃ ο ουρανός και η γη, ιώτα εν ή μίᾳ κεραίᾳ δεν θέλει παρέλθει από τον νόμον, εωσού εκπληρωθώσι πάντα. **19** Όστις λοιπόν αθετήσῃ μίαν των εντολών τούτων των ελαχίστων και διδάξῃ ούτως τους ανθρώπους, ελάχιστος θέλει ονομασθή εν τη βασιλείᾳ των ουρανών ὅστις δε εκτελέσῃ και διδάξῃ, ούτος μέγας θέλει ονομασθή εν τη βασιλείᾳ των ουρανών. **20** Επειδὴ σας λέγω ότι εάν μη περισσεύσῃ η δικαιοσύνη σας πλειότερον της των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών. **21** Ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, Μη φονεύσης ὄστις δε φονένσῃ, θέλει είσθαι ἐνόχος

εις την κρίσιν. **22** Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο οργιζόμενος αναιτίας κατά του αδελφού αυτού θέλει είσθαι ένοχος εις την κρίσιν· και όστις είπῃ προς τον αδελφόν αυτού Ρακά, θέλει είσθαι ένοχος εις το συνέδριον· όστις δε είπῃ Μωρέ, θέλει είσθαι ένοχος εις την γένενναν του πυρός. (**Geenna g1067**) **23** Εάν λοιπόν προσφέρετς το δώρον σου εις το θυσιαστήριον και εκεί ενθυμηθής ότι ο αδελφός σου έχει τι κατά σου, **24** άφες εκεί το δώρον σου έμπροσθεν του θυσιαστηρίου, και ύπαγε πρώτων φιλιώθητι με τον αδελφόν σου, και τότε ελθών πρόσφερε το δώρον σου. **25** Ειρήνευσον με τον αντίδικόν σου ταχέως, ενώσω είσαι καθ' οδόν μετ' αυτού, μήποτε σε παραδώσω ο αντίδικος εις τον κριτήν και ο κριτής σε παραδώση εις τον υπηρέτην, και ριφθής εις φυλακήν: **26** αληθώς σοι λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκείθεν, εωσού αποδώσης το ἔσχατον λεπτόν. **27** Ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, μη μοιχεύσης. **28** Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο βλέπων γυναίκα διά να επιθυμήσῃ αυτήν ήδη εμοίχευσεν αυτήν εν τη καρδίᾳ αυτού. **29** Εάν ο οφθαλμός σου ο δεξιός σε σκανδαλίζῃ, ἐκβαλει αυτόν και ρίψον από σου· διότι σε συμφέρει να χαθή εν των μελών σου, και να μη ριφθή ὅλον το σώμα σου εις την γένενναν. (**Geenna g1067**) **30** Και εάν η δεξιά σου χειρί σε σκανδαλίζῃ, ἐκκιψον αυτήν και ρίψον από σου· διότι σε συμφέρει να χαθή εν των μελών σου, και να μη ριφθή ὅλον το σώμα σου εις την γένενναν. (**Geenna g1067**) **31** Ερρέθη προς τούτος ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, ας δώσῃ εις αυτήν διαζύγιον. **32** Εγώ όμως σας λέγω ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αυτήν να μοιχεύηται, και όστις λάβῃ γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **33** Πάλιν ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, Μή επιορκήσης, αλλά εκπλήρωσον εις τον Κύριον τους ὄρκους σου. **34** Εγώ όμως σας λέγω να μη ομόσποντε μηδόλως μήτε εις τον ουρανόν, διότι είναι θρόνος του Θεού· **35** μήτε εις την γην, διότι είναι υποτόδιον των ποδών αυτού· μήτε εις τα Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως· **36** μήτε εις την κεφαλήν σου να ομόσης, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα να κάμης λευκήν ή μέλαιναν. **37** Άλλ' ας ήναι ο λόγος σας Ναι ναι, Ου, ού· το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του πονηρού. **38** Ηκούσατε ότι ερρέθη, Οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος. **39** Εγώ όμως σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον πονηρόν· αλλ' όστις σε ραπίστη εις την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εις αυτόν και την ἄλλην· **40** και εις τον θέλοντα να κριθῇ μετά σου και να λάβῃ τον χιτώνα σου, ἀφές εις αυτόν και το ιμάτιον· **41** και ας σε αγγαρέύσῃ τις μίλιον εν, ύπαγε μετ' αυτού δύο. **42** Εις τον ζητούντα παρά σου δίδε και τον θέλοντα να δανεισθῇ από σου μη αποστραφῆς. **43** Ηκούσατε ότι ερρέθη, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου και μίσει τον εχθρόν σου. **44** Εγώ όμως σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους, οίτινες σας μισούνται, και προσέχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουστι και σας κατατρέχουστι, **45** διά να γείνητε ιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς, διότι αυτός ανατέλλει τον ἥλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επὶ δικαίους και αδίκους. **46** Διότι εάν αγαπήσητε τους αγαπώντάς σας, ποίον μισθόν έχετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι το αυτό; **47** και εάν ασπασθήτε τους αδελφούς σας μόνον, τι περισσότερον κάμνετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι ούτως; **48** εστέ λοιπόν σεις τέλειοι, καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς είναι τέλειος.

6 Προσέχετε να μη κάμνητε την ελεγμοσύνην σας έμπροσθεν των ανθρώπων διά να βλέπησθε υπ' αυτών· ει δε μη, δεν έχετε μισθόν πλησίον του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς. **2**

Όταν λοιπόν κάμνης ελεγμοσύνην, μη σαλπίσης έμπροσθεν σου, καθώς κάμνουσιν οι υποκριτάιν τας συναγωγάις και εν ταῖς οδοῖς, διά να δοξασθούν υπὸ τῶν ανθρώπων· αληθώς σας λέγω, ἔχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **3** Όταν δε συ κάμνης ελεγμοσύνην, ας μη γνωρίσῃ η αριστερά σου τι κάμνει η δεξιά σου, **4** διά να ήναι η ελεγμοσύνη σου εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ αυτός θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **5** Και όταν προσεύχησαι, μη ἔσο ως οι υποκριταί, διότι αγαπώσι να προσεύχωνται ιστάμενοι εν ταῖς συναγωγάις και εν ταῖς γωνίαις των πλατειών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους· αληθώς σας λέγω ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **6** Συ όμως, όταν προσεύχησαι, είσελθε εις το ταμείον σου, και κλείσας την θύραν σου προσευχήθητι εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **7** Όταν δε προσεύχησθε, μη βαττολογήσητε ως οι εθνικοί· διότι νομίζουσιν διτι με την πολυλογίαν αυτών θέλουσιν εισακουσθή. **8** Μη ομοιωθήτε λοιπόν με αυτούς διότι εξένερε ο Πατήρ σας τίνων ἔχετε χρείαν, πρὶν σεις ζητήσητε παρ' αυτού. **9** Ούτω λοιπόν προσεύχεσθε σείς· Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το νόμα σου· **10** ελθέτω η βασιλεία σου· γεννήθητω το θέλημά σου, ως εν ουρανών, και επὶ της γῆς· **11** τον ἀρτον ημών τον επιούσιον δος εις ημάς σημερον· **12** και συγχωρούμεν εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώς και ημεῖς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς· **13** και μη φέρητε ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού. Διότι σου είναι η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις τους αιώνας· αμήν. **14** Διότι εάν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, θέλει η συγχωρίσει και εις εσάς ο Πατήρ σας ο ουράνιος· **15** εάν όμως δεν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ουδέ ο Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τα πταίσματά σας. **16** Και όταν νηστεύητε, μη γίνεσθε ως οι υποκριταί σκυθρωποί· διότι αφανίζουσι τα πρόσωπα αυτών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους ότι νηστεύουσιν· αληθώς σας λέγω, ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **17** Συ όμως όταν νηστεύης, ἀλείψον την κεφαλήν σου και νίψον το πρόσωπόν σου, **18** διά να μη φανής εις τους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλ' εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **19** Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γῆς, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου το κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν. **20** Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανώ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου το κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτουσιν· **21** επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδία σας. **22** Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός· εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν· **23** εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, δόλον το σώμα σου θέλει είσθαι σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσσον; **24** Ουδείς δύναται δύο κυρίους να δουλεύῃ· διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον ἄλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμμωνά. **25** Διά τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περὶ της ζωῆς σας τι να φάγητε και τι να πίτε, μηδέ περὶ του σώματός σας τι να ενδυθήτε· δεν είναι η ζωὴ τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος; **26** Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερζίουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ

ανώτεροι αυτών; **27** Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθέσῃ μίαν πήχην εις το ανάστημα αυτού; **28** Και περί ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως ανδάνουσι δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλαύθουσι. **29** Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάσῃ τη δόξῃ αυτού ενεδόθη ως εν τούτων. **30** Αλλ' εάν τον χόρτον του αγρού, όστις σίμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύν θύτω, δεν θέλει ενδύσει πολλώ μάλλον εσάς, ολιγότιστοι; **31** Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πίωμεν ή τι να ενδυθώμεν; **32** Διότι πάντα ταύτα ζητούσιν οι εθνικοί επειδή έζερει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. **33** Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιούσην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. **34** Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί της αύριον διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής.

7 Μη κρίνετε, διά να μη κριθήτε· **2** διότι με οποίαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθή, και με οποίον μέτρον μετρείτε θέλει αντιμετρήθη εις εօάς. **3** Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου δεν παρατηρεῖς; **4** Η πως θέλεις ειπεί προς τον αδελφόν σου, Ἀφες να εκβάλω το ξυλάριον από του οφθαλμού σου, ενώ η δοκός είναι εν τω οφθαλμώ σου; **5** Υποκριτά, έκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το ξυλάριον εκ του οφθαλμού του αδελφού σου. **6** Μη δώσητε το όγιον εις τους κύνας μηδέ ρίψητε τους μαργαρίτας σας έμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς με τους πόδας αυτών και στραφέντες σας διασχίσωσιν. **7** Αιτείτε, και θέλει σας δοθή ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούνετε, και θέλει σας ανοιχθή. **8** Διότι πας ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούνοντα θέλει ανοιχθή. **9** Η τις άνθρωπος είναι από σας, όστις εάν ο υιός αυτού ζητήση ἄρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν λίθον; **10** και εάν ζητήση οφάριον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; **11** εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξέντητε να δίδητε καλάς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσα μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει δώσει αγαθά εις τους ζητούντας πάρ' αυτού; **12** Λοιπον πάντα όσα αν θέλητε να κάμνωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, ούτω και σεις κάμνετε εις αυτούς διότι ούτος είναι ο νόμος και ο προφήται. **13** Εισέλθετε διά της στενής πύλης διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απάλειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. **14** Επειδή στενή είναι η πύλη και τεθλιμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν. **15** Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς εօάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι ἀρπαγες. **16** Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή από τριβόλων σύκα; **17** ούτω παν δένδρον καλόν κάμνει καλούς καρπούς, το δε σαπτρόν δένδρον κάμνει κακούς καρπούς. **18** Δεν δύναται δένδρον καλόν να κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη καρπούς καλούς. **19** Παν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **20** Άρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. **21** Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου τον εν τοις ουρανοίς. **22** Πολλοί θέλουσιν ειπεί προς εμέ εν εκείνη τη ημέρᾳ, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εις των ονόματά σου εξεβάλλομεν δαιμόνια, και εις των ονόματί

σου εκάμουμεν θαύματα πολλά; **23** Και τότε θέλω ομοιογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν. **24** Πας λοιπόν δότις ακούει τους λόγους μου τούτους και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιώσει αυτόν με ἀνδρα φρόνιμον, δότις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την πέτραν· **25** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και ἐπνευσαν οι ἀνέμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν ἐπεσε διότι ήτο τεθεμελιωμένη επί την πέτραν. **26** Και πας ο ακούων τους λόγους μου τούτους και μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθή με ἀνδρα μωρόν, δότις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την ἄμμον· **27** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και ἐπνευσαν οι ἀνέμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν ἐπεσε, και ήτο η πτώσις αυτής μεγάλη. **28** Οτε δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, εξεπλήγτοντο οι όχλοι οι διά την διδαχήν αυτού· **29** διότι εδίδασκεν αυτούς ως ἔχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς.

8 Ότε δε κατέβη από του όρους, ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί. **2** Και ίδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων Κύριε, εάν θέλης, δύνασαι να μη καθαρίσοις. **3** Και εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ήγγισεν αυτόν, λέγων Θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς εκαθαρίσθη η λέπρα αυτού. **4** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Πρόσεχε μη είπης τούτο εις μηδένα, αλλ' ὑπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε το δώρον, το οποίον προσέταξεν ο Μωϋσῆς διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **5** Ότε δε εισήλθεν ο Ιησούς εις Καπερναούμ, προσήλθε προς αυτόν εκατόνταρχος παρακαλών αυτόν **6** και λέγων Κύριε, ο δούλος μου κείται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανίζομενος. **7** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ ειλθώ θεραπεύσει αυτόν. **8** Και αποκριθείς ο εκατόνταρχος είπε· Κύριε, δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου· αλλά μόνον ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλος μου. **9** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτὸν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Υπαγε, και υπάγει, και προς ἄλλον, Ἐρχον, και ἔρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **10** Ακούσας δε ο Ιησούς εθαύμασε και είπε προς τους ακολουθούντας· Αληθώς σας λέγω, ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. **11** Σας λέγω δε ότι πολλοί θέλουσιν ελθεῖ από ανατολών και δυσμών και θέλουσι καθήσει μετά τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλείᾳ των ουρανών, **12** οι δε νιοί της βασιλείας θέλουσιν εκβληθῆ εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **13** Και είπεν ο Ιησούς προς τον εκατόνταρχον, Υπαγε, και ως επίτευσας, ας γείνη εις σε. Και ιατρεύθη ο δούλος αυτού εν τη ώρᾳ εκείνη. **14** Και ειλθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρου, είδε την πενθεράν αυτού κατάκοιτον και πάσχουσαν πυρετόν· **15** και επίασε την χείρα αυτής, και αφίκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς. **16** Και ότε ἐγείνειν εσπέρα, ἔφεραν προς αυτόν δαιμονιζομένους πολλούς, και εξέβαλε τα πνεύματα με λόγον και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσε, **17** διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Αυτός τας ασθενείας ημών ἐλαβε και τας νόσους εβάστασεν. **18** Ιδών δε ο Ιησούς πολλούς όχλους περί εαυτόν, προσέταξε να αναχωρήσων εις το πέραν. **19** Και πλησιάσας εις γραμματεύς είπε προς αυτόν, Διδάσκαλε, θέλω σας ακολουθήσει όπου ον παγής. **20** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλαές και τα πετενά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υἱός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **21** Άλλος δε εκ των μαθητών αυτού είπε προς αυτόν· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον και να θάψω

τον πατέρα μου. **22** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ακολούθει μοι και άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς. **23** Και ότε εισήλθεν εις το πλοίον, ηκολούθησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού. **24** Και ίδού, τρικυμία μεγάλη έγινεν εν τη θαλάσσῃ, ώστε το πλοίον εσκεπάζετο υπό των κυμάτων· αυτός δε εκοιμάτο. **25** Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εξήντισαν αυτόν, λέγοντες Κύριε, σώσου ημάς, χανόμεθα. **26** Και λέγει προς αυτούς Διά τι είσθε δειλοί, οιλιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς επετίμησε τους ανέμους και την θάλασσαν, και ἔγινε γαλήνη μεγάλη. **27** Οι δε ἀνθρώποι εθαύμασαν, λέγοντες Οποίος είναι ούτος, διτι και οι ἀνέμοι και η θάλασσα υπακούουσιν εις αυτόν; **28** Και ότε ἤλθεν εις το πέραν εις την χώραν των Γεργεσηνών, υπήντησαν αυτόν δύο δαιμονιζόμενοι εξερχόμενοι εκ των μνημείων, ἄγριοι καθ' υπερβολήν, ώστε ουδεὶς ηδύνατο να περάσῃ διά της οδού εκείνης. **29** Και ίδού, ἐκραξαν λέγοντες Τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού, Υἱέ του Θεού; ἤλθες εδώ προ καιρού να μας βασανίσῃς; **30** Ήτο δε μακράν απ' αυτών αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένη. **31** Και οι διάμινον παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες Εάν μας εκβάλης, επίτρεψον εις ημάς να απέλθωμεν εις την αγέλην των χοίρων. **32** Και είπε προς αυτούς Υπάγετε. Και εκείνοι εξελθόντες υπήγαν εις την αγέλην των χοίρων· και ίδού, ὥρμησε πάσα η αγέλη των χοίρων κατά τον κρημνούν εις την θάλασσαν και απέθανον εν τοις ὄυσιν. **33** Οι δε βόσκοντες ἔφυγον και ελθόντες εις την πόλιν, απήγγειλαν πάντα και τα των δαιμονιζομένων. **34** Και ίδού, πάσα η πόλις εξῆλθεν εις συνάντησιν του Ιησού, και ιδόντες αυτόν παρεκάλεσαν να μεταβῇ από των ορίων αυτών.

9 Και εμβάθεις εις το πλοίον, διεπέρασε και ἤλθεν εις την εαυτού πόλιν. **2** Και ίδού, ἐφέρον προς αυτόν παραλυτικόν κείμενον επί κλίνης· και ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών, είπε προς τον παραλυτικόν Θάρρει, τέκνον συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **3** Και ίδού, τινές εκ των γραμματέων είπον καθ' εαυτούς· Ούτος ο βλασφημεῖ. **4** Και ίδων ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε· Διά τι σεις διαλογίζεσθε πονηρά εν ταῖς καρδίαις σας; **5** Διότι τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημέναι είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Εγέρθητι και περιπάτει; **6** Άλλα διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν ἔχει ο Υἱός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρᾷ αι αμαρτίαις, τότε λέγει προς τον παραλυτικόν· Εγερθεὶς σήκωσον την κλίνην σου και ὑπαγε εις τον οίκον σου. **7** Και εγερθείς ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού. **8** Ιδόντες δε οι όχλοι, εθαύμασαν και εδόξασαν τον Θεόν, στίς ἐδώκε τοιαύτην εξουσίαν εις τους ανθρώπους. **9** Και διαβαίνων ο Ιησούς εκείθεν είδεν ἀνθρώπων καθήμενον εις το τελώνιον, Ματθαίον λεγόμενον, και λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. Και σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. **10** Και ενώ εκάθιθο εις την τράπεζαν εν τη οικίᾳ, ίδού, πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί ελθόντες συνεκάθηντο μετά του Ιησού και των μαθητών αυτού. **11** Και ιδόντες οι Φαρισαίοι είπον προς τους μαθητάς αυτού· Διά τι ο Διδάσκαλός σας τρώγει μετά των τελωνών και αμαρτωλών; **12** Ο δε Ιησούς ακούσας είπε προς αυτούς· Δεν ἔχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. **13** Υπάγετε δε και μάθετε τι είναι, Ἐλεον θέλω και ουχί θυσίαν. Διότι δεν ἤλθον διά να καλέσω δικαιούς αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. **14** Τότε ἔρχονται προς αυτόν οι μαθηταί του Ιωάννου, λέγοντες Διά τι ημείς και οι Φαρισαίοι νηστεύομεν πολλά, οι δε μαθηταί σου δεν νηστεύουσι; **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μήπως δύνανται οι ιοί του νυμφώνος να πενθώσιν, ενόσω είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; θέλουσιν όμως ελθεί ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο

νυμφίος, και τότε θέλουσι νηστεύεσι. **16** Και ουδείς βάλλει επίρραμα αγγάφου πανίσιν επί ιμάτιον παλαιόν· διότι αφαιρεί το αναπλήρωμα αυτού από του ιματίου, και γίνεται σχίσμα χειρότερον. **17** Ουδέ βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς ει δε μη, σχίζονται οι ασκοί, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθείρονται· αλλά βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς νέους, και αμφότερα διατηρούνται. **18** Ενώ αυτός ελάλει ταύτα προς αυτούς, ίδού, ἀρχών τις ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων ότι η θυγάτηρ μου ετελεύτησε προ οιλίγου· αλλά ελθε και βάλε την χείρα σου επ' αυτήν και θέλει ζήσει. **19** Και σηκωθείς ο Ιησούς ηκολούθησεν αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **20** Και ίδου, γυνή αιμορροούσα δώδεκα ἔτη, πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού· **21** διότι ἐλέγει καθ' εαυτήν, Εάν μόνον εγγίσω το ιμάτιον αυτού, θέλω σωθή. **22** Ο δε Ιησούς επιστραφείς και ιδών αυτήν είπε· Θάρρει, θύγατερη· η πίστις σου σε ἔσωσε. Και εσώθη η γυνή από της ώρας εκείνης. **23** Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του ἀρχοντος και ιδών τους αυλητὰς και τον όχλον θορυβούμενον, **24** λέγει προς αυτούς· Αναχωρείτε· διότι δεν απέθανε το κοράσιον, αλλά κοιμάται. Και κατέγέλων αυτόν. **25** Ότε δε εξεβλήθη ο όχλος, εισελθών επίσας την χείρα αυτής, και εισηκώθη το κοράσιον. **26** Και διεδόθη η φήμη αὐτή εἰς όλην την γην εκείνην. **27** Και ενώ ανεχώρει εκείθεν ο Ιησούς, ηκολούθησαν αυτόν δύο τυφλοί, κράζοντες και λέγοντες· Ελέγησον ημάς, νιέ του Δαβίδ. **28** Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, επλησίασαν εις αυτόν οι τυφλοί, και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πιστεύετε ότι δύναμαν να κάμω τούτο; Λέγουσι προς αυτόν· Ναι, Κύριε. **29** Τότε ἔγγισε τους οφθαλμούς αυτών, λέγων· Κατά την πίστιν σας ας γείνη εις εσάς. **30** Και ηνοίχθησαν αυτών οι οφθαλμοί· προσέταξε δε αυτούς εντόνως ο Ιησούς, λέγων· Προσέχετε, ας μη εξεύρητο τούτο μηδείς. **31** Αλλ' εκείνοι εξελθόντες διεφήμισαν αυτόν εν όλη τη γη εκείνη. **32** Ενώ δε αυτοί εξήρχοντο, ίδού, ἐφέραν προς αυτόν ἀνθρώπον κωφόν δαιμονιζόμενον· **33** και αφού εξεβλήθη το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και εθαύμασαν οι όχλοι, λέγοντες ότι ποτέ δεν εφάνη τοιούτον εν τω Ισραήλ. **34** Οι δε Φαρισαίοι ἔλεγον· Διά του ἀρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **35** Και περιήρχετο ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας, διδάσκων εν ταῖς συναγωγαῖς αυτών και κηρύζων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν εν τω λαώ. **36** Ιδών δε τους όχλους, επολαγχίσθη δι' αυτούς, διότι ήσαν εκλεμμένοι και εσκορπισμένοι ως πρόστατα μη ἔχοντα ποιμένα. **37** Τότε λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Ο μεν θερισμός πολύς, οι δε εργάται οιλίγοι· **38** παρακαλέσατε λοιπόν τον κύριον του θερισμού, διά να αποστείλη εργάτας εις τον θερισμὸν αυτού.

10 Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς αυτού, ἐδωκεν εις αυτούς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε να εκβάλλωσιν αυτά και να θεραπεύωσι πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν. **2** Τα δε ονόματα των δώδεκα αποστόλων είναι ταύτα· πρώτος Σίμωνος ο λεγόμενος Πέτρος και Ανδρέας ο αδελφός αυτού, Ιάκωβος ο του Ζεβδαίουν και Ιωάννης ο αδελφός αυτού, **3** Φίλιππος και Βαρθολομαίος, Θωμάς και Ματθαίος ο τελώνης, Ιάκωβος ο του Αλφαίου και Λεββαίος ο επονομασθείς Θαδδαίος, **4** Σίμωνος ο Κανανίτης και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, δότις και παρέδωκεν αυτόν. **5** Τούτους τους δώδεκα απέστειλεν ο Ιησούς και παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων· Εις οδόν εθνών μη υπάγητε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε· **6** υπάγετε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. **7** Και υπάγοντες κηρύζωτε, λέγοντες

ότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. **8** Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγέρετε, δαιμόνια εκβάλλετε· δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε. **9** Μή έχετε χρυσούς μηδέ ἄργυρους μηδέ χαλκόν εις τας ζώνας σας, **10** μη σαϊκίον διά την οδὸν μηδὲ δύο χιτώνας μηδὲ υποδήματα μηδὲ ράβδον διότι ο εργάτης είναι ἀξιος της τροφής αυτού. **11** Εις οποίαν δε πόλιν ή κώμην εισέλθητε, εξετάσατε τις είναι ἀξιος ειν αυτή, και εκεί μείνατε εωσού εξέλθητε. **12** Εισερχόμενοι δε εις την οικίαν χαιρετήσατε αυτήν. **13** Και εάν μεν η οικία ήναι αξια, ας ἔλθη η ειρήνη σας επ' αυτήν· αλλ' εάν δεν ήναι αξια, η ειρήνη σας ας επιστρέψῃ εις εσάς. **14** Και ὅστις δεν σας δεχθή μηδέ ακούση τους λόγους σας, εξερχόμενοι της οικίας ή της πόλεως εκείνης εκτινάξατε τον κονιορτόν των ποδών σας. **15** Αληθώς σας λέγω, Ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία ειν ημέρα κρίσεως εις την γην των Σοδόμων και Γομόρρων παρά εις την πόλιν εκείνην. **16** Ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως πρόβατα ειν μέσω λύκων γίνεσθε λοιπόν φρόνιμοι ως οι ὄφεις και απλοὶ ως αι περιστεραί. **17** Προσέχετε δε από των ανθρώπων διότι θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια και ειν ταις συναγωγαίς αυτών θέλουσι σας μαστιγώσει. **18** και ἔτι ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε φερθή ἐνεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς και εις τα έθνη. **19** Όταν δε σας παραδίδωσι, μη μεριμνήσητε πως ή τι θέλετε λαλήσει· διότι θέλει σας δοθή ειν εκείνη τη ὥρα τι πρέπει να λαλήσητε. **20** Επειδή σεις δεν είσθε οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον λαλεῖ ειν υμίν. **21** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα κατά γονέων και θέλουσι θανατώσει αυτούς **22** και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· ο δε υπομείνας ἔως τέλους, ούτος θέλει οιωθή. **23** Όταν δε σας διώκωσιν ειν τη πόλει ταύτη, φεύγετε εις την ἄλλην· διότι αληθώς σας λέγω, δεν θέλετε τελεώσει τας πόλεις του Ισραήλ, εωσού ἔλθη ο Υιός του ανθρώπου. **24** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου ουδέ δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού. **25** Αρκετόν είναι εις τον μαθητήν να γείνη ως ο διδάσκαλος αυτού, και ο δούλος ως ο κύριος αυτού. Εάν τον οικοδεσπότην ανώμασαν Βεελζεβούλ, πόσω μάλλον τους οικιακούς αυτούς; **26** Μή φοβηθήτε λοιπόν αυτούς διότι δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωσθή. **27** ο, τι σας λέγω ειν τω σκότει, είπατε ειν τω φωτί, και ο, τι ακούετε εις το άτιον, κηρύξατε επί των δωμάτων. **28** Και μη φοβηθήτε από των αποκτείνοντων το σῶμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων να αποκτείνωσι· φοβήθητε δε μάλλον των δυναμένων και ψυχήν και σώμα να απολέση ειν τη γεέννη. (**Geenna g1067**) **29** Δύο στρουθία δεν πωλούνται δι' ειν ασσάριον; και ειν εξ αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην ἀνευ του θελήματος του Πατρός σας. **30** Υμών δε και αι τρίχες της κεφαλής είναι πάσαι πριθυμέναι. **31** Μή φοβηθήτε λοιπόν πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις. **32** Πας λοιπόν ὅστις με ομοιογήση ἐμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ομοιογήσει και εγώ αυτόν ἐμπροσθεν του Πατρός μου του ειν ουρανοίς. **33** Οστις δε με αρνηθή ἐμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτόν και εγώ ἐμπροσθεν του Πατρός μου του ειν ουρανοίς. **34** Μή νομίσητε ότι ήλθον να βάλω ειρήνην επί την γήν· δεν ήλθον να βάλω ειρήνην, αλλά μάχαιραν. **35** Διότι ήλθον να διαχωρίσων ανθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής: **36** και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί αυτού. **37** Οστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι ἀξιος εμού· και ὅστις αγαπά ιούν ή θυγατέρα

υπέρ εμέ, δεν είναι ἀξιος εμού. **38** και ὅστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολούθει οπίσω μου, δεν είναι ἀξιος εμού. **39** Όστις εύρη την ζωήν αυτού θέλει απολέσει αυτήν, και ὅστις απολέσει την ζωήν αυτού δι' εμέ θέλει ευρει αυτήν. **40** Όστις δέχεται εσάς εμέ δέχεται, και ὅστις δέχεται ειμ δέχεται τον αποστειλαντα με. **41** Ο δεχόμενος προφήτην εις ονόμα προφήτου μισθόν προφήτου θέλει λάβει, και ο δεχόμενος δικαιοιον εις ονόμα δικαίου, μισθόν δικαίου θέλει λάβει. **42** Και ὅστις ποτίση ἔνα των μικρών τούτων ποτήριον μόνον ψυχρού ύδατος εις ονόμα μαθητού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού.

11 Και ὅτε ετελείωσεν ο Ιησούς διατάττων εις τους δώδεκα μαθητάς αυτού, μετέβη εκείθεν διά να διδάσκη και να κηρύγξη ειν πόλεσιν αυτών. **2** Ο δε Ιωάννης, ακούσας ειν τη δεσμωτήριο τη ἔργα του Χριστού, ἐπεμψε δύο των μαθητών αυτού, **3** και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή ἀλλον προσδοκώμεν; **4** Και αποκριθει ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην δόσα ακούετε και βλέπετε· **5** τυφλοί αναβλέπουνται και χωλοὶ περιπατούνται, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ειναγγελίζονται· **6** και μακάριοι είναι ὅστις δεν σκανδαλισθή ειν εμοί. **7** Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισεν ο Ιησούς να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την ἔργιον να ίδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; **8** Αλλά τι εξήλθετε να ίδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι τα μαλακά φορούντες ειν τοις οίκοις των βασιλέων ευρίσκονται. **9** Αλλά τι εξήλθετε να ίδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον προφήτου. **10** Διότι ούτος είναι, περί του οποίον είναι γεγραμμένον· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἄγγελον μου προ προσώπου σου, δόσις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου ἐμπροσθέν σου. **11** Αληθώς σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων υπό γυναικών δεν ηγέρθη μεγαλήτερος Ιωάννουν του βαπτιστού πλην ο μικρότερος ειν τη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλήτερος αυτού. **12** Από δε των ημερών Ιωάννουν του βαπτιστού έως τουν νυν η βασιλεία των ουρανών βιάζεται, και οι βιασταί αρπάζουνται αυτήν. **13** Διότι πάντες οι προφήται και ο νόμος ἔως Ιωάννουν προεφήτευσαν. **14** Και αι θέλητε να δεχθήτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλίας, δόσις έμελλε να έλθη. **15** Ο έχων ώτα διά να ακούντη αι ακούντη. **16** Αλλά με τι να ομοιώσω την γενεάν ταύτην; είναι ομοία με παιδάρια καθήμενα ειν ταις αγοραίς και φωνάζοντα προς τους συντρόφους αυτών, **17** και λέγοντα· Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε, σας εθρηνωδήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. **18** Διότι ήλθεν ο Ιωάννης μήτε τρώγων μήτε πίνων, και λέγουσι· Δαιμόνιον έχει. **19** Ήλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγουσιν· Ιδού, άνθρωπος φάγος και οινοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. Και εδικαίωθη η σοφία από των τέκνων αυτής. **20** Τότε ήρχισε να ονειδίζη τας πόλεις ειν αις έγειναν τα πλειότερα θαύματα αυτού, διότι δεν μετενόησαν. **21** Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθασδίδαν· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα ειν ημίν εγίνοντα ειν τη Τύρω και Σιδώνι προ πολλού ήθελον μετανοήσει ειν σάκκω και σποδώ. **22** Πλην σας λέγω εις την Τύρω και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία ειν ημέρα κρίσεως παρά εις εσάς. **23** Και συ, Καπερναούν, η υψωθείσα έως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή έως άδου διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα ειν σοι εγίνοντα ειν Σοδόμιον, ήθελον μεινει μέχρι της σήμερον. (**Hades g86**) **24** Πλην σας λέγω, ότι εις την γην των Σοδόμων ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία ειν ημέρα κρίσεως παρά εις σε. **25** Εν εκείνω τω καιρώ αποκριθείς

ο Ιησούς είπε· Δοξάω σε, Πάτερ, κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σφύρων και συνετών και απεκάλυψας αυτά εις νήπια· **26** ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως ἔγεινεν αρεστόν ἐμπροσθέν σου. **27** Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ από τον Πατρός μου· και ουδείς γινώσκει τον Υἱόν ει μη ο Πατήρ· ουδέ τον Πατέρα γινώσκει τις ειμι τον Υἱός και εις ὄντινα θέλει ο Υἱός να αποκαλύψῃ αυτόν. **28** Ἐλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. **29** Ἀρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, διότι πράος είμαι και ταπείνος την καρδίαν, και θέλετε ευρεῖ ανάπτασιν εν ταῖς ψυχαῖς υμῶν· **30** διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.

12 Εν εκείνω τω ταιρώ επορεύετο ο Ιησούς διά των σπαρτών εν σαββάτῳ οι δε μαθηταί αυτού επείνασαν και ἡρχισαν να αναστώσιν αστάχνα και να τρώγωσαν. **2** Οι δε Φαρισαίοι ιδόντες είπον προς αὐτὸν· Ιδού, οι μαθηταί σου πράττουσιν δι, τι δεν συγχωρείται να πράττηται το σάββατον. **3** Ο δε εἶπε προς αὐτούς· Δεν ανεγνώσατε τι ἐπράξειν ο Δαβὶδ ὅτε επείνασεν αυτὸς και οι μετ' αὐτού; **4** πως εισήλθεν εἰς τον οίκον του Θεού και ἐφαγε τους ἀρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν ἤτο συγκεκριμένον εις αὐτόν να φάγῃ, ούτε εις τους μετ' αὐτού, ειμὶ εις τους ιερείς μόνους; **5** Η δεν ανεγνώσατε εν τω νόμῳ ότι εν τοις σάββασιν οι ιερεῖς βεβηλόνουσι το σάββατον εν τω ιερώ και είναι αθώοι; **6** Σας λέγω δε ότι εδώ είναι μεγαλήτερος του ιερού. **7** Εάν όμως εγνωρίζετε τι είναι Ἐλεον θέλω και ουχὶ θυσίαν, δεν θήλετε καταδικάσει τους αθώους. **8** Διότι ο Υἱός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου. **9** Και μεταβάς εκείθεν ἥλθεν εἰς την συναγωγὴν αυτών. **10** Και ιδού, ἤτο ἀνθρωπὸς ἔχων την χείρα ξηράν και ηρώτησαν αυτὸν λέγοντες· Συγχωρέίται τάχα να θεραπεύῃ τις εν τω σαββάτῳ; διά να κατηγορήσωσαν αυτόν. **11** Ο δε εἶπε προς αὐτούς· Τις ἀνθρωπὸς από σας θέλει εἰσθαι, όστις ἔχων πρόβατον εν, εάν τούτο πέσῃ εν τω σαββάτῳ εἰς λάκκον, δεν θέλει πάσιει και σηκώσει αὐτό; **12** πότον λοιπὸν διαφέρει ἀνθρωπὸς προβάτου; ὧστε συγχωρεῖται εν τω σαββάτῳ να αγαθοποιῇ τις. **13** Τότε λέγει προς τον ἀνθρωπὸν· Ἐκτείνο την χείρα σου· και εξέτεινε, και αποκατεστάθη υγιῆς ως η ἀλλή. **14** Οι δε Φαρισαίοι εξελθόντες συνεβούλευθήσαν κατ' αὐτού, διά να απολέσωσιν αυτόν. **15** Αλλ' ο Ιησούς νοίσας ανεχώρησεν εκείθεν· και ηκολούθησαν αυτὸν ὄχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς πάντας. **16** Και παρήγγειλεν εις αὐτούς αυστηρῶς διά να μη φανερώσωσιν αυτόν, **17** διά να πληρωθῇ το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· **18** Ιδού, ο δούλος μου, τον οποίον εξέλεξα, ο αγαπητός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη θέλω θέσει το Πνεύμα μου επ' αὐτόν, και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη· **19** δεν θέλει αντιλογήσει ουδέ κραυγάσει, ουδέ θέλει ακούσει τις την φωνήν αυτού εν ταις πλατείαις. **20** Κάλαμον συντετριμμένον δεν θέλει θλάσσει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβέσει, εωσύν εκφέρει εις νίκην την κρίσιν· **21** Και εν τω ονόματι αυτού θέλουσιν επλιπεῖ τα έθνη. **22** Τότε εφέρθη προς αὐτόν δαιμονιζόμενος τυφλός και κωφός, και εθεράπευσεν αυτόν, ὧστε ο τυφλός και κωφός και ελάλει καὶ ἔβλεπε. **23** Και εξεπλήσσονταί τε οι ὄχλοι και ἔλεγον· Μήπως είναι ούτος ο ιοὺς του Δαβὶδ; **24** Οι δε Φαρισαίοι ακούσαντες εἶπον· Ούτος δεν εκβάλλει τα δαιμόνια ειμὶ διά του Βεελζεβούλ, του ἀρχοντος των δαιμονίων. **25** Νοίσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, εἶπε προς αὐτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει σταθῆ. **26** Και αν

ο Σατανάς τον Σατανάν εκβάλλη, διηρέθη καθ' εαυτού· πως λοιπόν θέλει σταθῆ η βασιλεία αυτού; **27** Και αν εγώ διά του Βεελζεβούλ εκβάλλω τα δαιμόνια, οι ιοὶ σας διά τίνος εκβάλλουσι; διά τούτο αυτοί θέλουσιν είσθαι κριταί σας. **28** Αλλ' εάν εγώ διά Πνεύματος Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, ἀρά ἐφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **29** Η πως δύναται τις να εισέλθη εις την οικίαν του δυνατού και να διαρράσῃ τα σκεύη αυτού, εάν πρώτον δεν δέσῃ τον δυνατόν; και τότε θέλει διαρράσῃ την οικίαν αυτού. **30** Ωστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και ὅστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. **31** Διά τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθῆ εις τους ανθρώπους, η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθῆ εις τους ανθρώπους. **32** και ὅστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν· όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι. (**αἰδῷ** **g165**) **33** Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπόν αυτού καλόν, ή κάμετε το δένδρον σαπτρόν, και τον καρπόν αυτού σαπτρόν· διότι εκ του καρπού γνωρίζεται το δένδρον. **34** Γεννήματα εχιδνών, πως δύνασθε να λαλήτε καλά ὄντες πονηροί; διότι εις του περισσεύματος της καρδίας λαλεῖ το στόμα. **35** Ο καλός ἀνθρωπὸς εκ του καλοῦ θησαυρού της καρδίας εκβάλλει τα καλά, και ο πονηρός ἀνθρωπὸς εκ του πονηροῦ θησαυρού εκβάλλει πονηρά. **36** Σας λέγω δε ότι διά πάντα λόγον αργόν, τον οποίον ήθελον λαλήσει οι ἀνθρωποί, θέλουσιν αποδώσει λόγον δι' αυτόν εν ημέρᾳ κρίσεως. **37** Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθῆ, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθῆ. **38** Τότε απεκρίθησάν τινές των γραμματέων και Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν να ίδωμεν σημείον από σου. **39** Εκείνος δε αποκριθεὶς είπε προς αὐτούς· Γενεά πονηρά και μοιχαλίς σημείον ζητεῖ, και σημείον δεν θέλει δοθῆ εις αυτήν ειμὴ το σημείον Ιωνά του προφήτου. **40** Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν τη κοιλίᾳ του κήπους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας, ούτω θέλει είσθαι ο Υἱός του ανθρώπου εν τη καρδίᾳ της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. **41** Ἀνδρες Νινεύιται θέλουσιν αναστηθῆ εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι θλάσσει εκ των περάτων της γης διά να ακούσῃ την σοφίαν του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. **43** Οταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' αὐνύδων τόπων και ζητεῖ ανάπτασιν και δεν ευρίσκει. **44** Τότε λέγει· Ας επιστρέψω εις τον οίκον μου, ὅθεν εξήλθον και εθέλον ευρίσκει αυτόν κενόν, σεσαρωμένον και εστολισμένον. **45** Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά ἀλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα ἔσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των πρώτων. Ούτω θέλει είσθαι και εις την γενεάν ταύτην την πονηράν. **46** Ενώ δε αυτός ελάλει ἐπί προς τους ὄχλους, ιδού, η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού ίσταντο ἔξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς αυτόν. **47** Είπε δε τις προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ίστανται ἔξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς αυτόν. **48** Ο δε αποκριθεὶς προς τον ειπόντα τούτο προς αυτόν εἶπε· Τις είναι η μήτηρ μου και τίνες είναι οι αδελφοί μου; **49** Και εκτείνας την χείρα αυτού προς τους μαθητάς αυτού είπεν· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου. **50** Διότι όστις κάμη

το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς, αυτός μου είναι αδελφός και αδελφή και μήτηρ.

13 Εν εκείνη δε τη νημέρᾳ εξελθών ο Ιησούς από της οικίας εκάθητο πλησίον της θαλάσσης: **2** καὶ σύνιχθσαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὡστε εμβάς εἰς τὸ πλοῖον εκάθητο, καὶ πας ο ὄχλος ἵστατο επὶ τὸν αιγαλόν. **3** Καὶ ελάλησε πρὸς αὐτοὺς πολλά διὰ παραβολῶν, λέγων· Ἰδού, εξῆλθεν ο σπείρων διὰ να σπείρῃ. **4** Καὶ ενώ ἐσπειρεν, ἀλλὰ μεν ἐπέσον παρά την οδόν, καὶ ἥλθον τα πετεινά και κατέφαγον αυτά· **5** ἄλλα δε ἐπέσον επὶ τα πετρώδη, ὅπου δεν είχον γην πολλήν, και ευθὺς ανεψύθσαν, επειδή δεν είχον βάθος γης, **6** και ὅτε ανέτειλεν ο ἡλιος εκαμπατίσθσαν και επειδή δεν είχον ρίζαν εξηράνθσαν· **7** ἄλλα δε ἐπέσον επὶ τας ακάνθας, και ανέβησαν αι ακανθαι και απένικαν αυτά· **8** ἄλλα δε ἐπέσον επὶ την γην την καλίν και ἔδιδον καρπόν το μεν εκατόν, το δε ἔξικοντα, το δε τριάκοντα. **9** Ο ἔχων ώτα διά να ακούν, αι ακούν. **10** Και προσελθόντες οι μαθηται, είπον προς αυτόν· Διά τι λαλείς προς αυτούς διά παραβολῶν; **11** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διότι εις εօςδεδόθη να γνωρίσθε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, εις εκείνους όμως δεν εδόθη. **12** Διότι όστις ἔχει, ἐτι θέλει δοθή εις αυτόν και θέλει περισευθή όστις όμως δεν ἔχει, και δι, τι ἔχει θέλει αφαρεθή απ' αυτόν. **13** Διά τούτο λαλώ προς αυτούς διά παραβολῶν, διότι βλέποντες δεν βλέπουσι και ακούντες δεν ακούνουσιν ουδέ νοούσι. **14** Και εκπληρούται επ' αυτών η προφητεία του Ησαΐου η λέγουσα· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **15** διότι επαχύνθη η καρδία του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών ἐκλεισαν μήποτε ίδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιστρέύσω αυτούς. **16** Υμῶν δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπουσι, και τα ώτα σας, διότι ακούνουσιν. **17** Επειδή αληθώς σας λέγω ότι πολλοί προφήται και δικαιοι επεθύμησαν να ίδωσιν όσα βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε, και δεν ήκουσαν. **18** Σεις λοιπόν ακούσατε την παραβολήν του σπείροντας, **19** Παντός ακούνοντος τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, έρχεται ο πονηρός και αρπάζει το εσπαρμένον εν τη καρδία αυτού ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν. **20** Ο δε επὶ τα πετρώδη σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και ευθύς μετά χαράς δεχόμενος αυτόν· **21** δεν ἔχει όμως ρίζαν εν εαυτώ, αλλ! είναι πρόσκαρις, όταν δε γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζεται. **22** Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, ἐπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται ακάρπος. (**αἰσθ g165**) **23** Ο δε σπαρθείς επὶ την γην την καλίν, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και νοών· όστις και καρποφορεί και κάμνει ο μεν εκατόν, ο δε ἔξηκοντα, ο δε τριάκοντα. **24** Άλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών με ἀνθρωπον, όστις ἐσπειρε καλόν σπόρον εν τω αγρώ αυτού· **25** αλλ! ενώ εκοιμώντο οι ἀνθρωποι, ἥλθεν ο εχθρός αυτού και ἐσπειρε ζιζάνια ανά μέσον τον σίτον και ανεχώρησεν. **26** Ότε δε εβλάστησεν ο χόρτος και ἔκαμε καρπόν, τότε εφάνησαν και τα ζιζάνια. **27** Προσελθόντες δε οι δούλοι οι οικοδεσπότοι είπον προς αυτόν· Κύριε, καλόν σπόρον δεν ἐσπειρας εν τω αγρώ σου; πόθεν λοιπόν ἔχει τα ζιζάνια; **28** Ο δε είπε προς αυτούς· Εχθρός ἀνθρωπος ἔκαμε τούτο· οι δε δούλοι είπον προς αυτόν Θέλεις λοιπόν να υπάγωμεν και να συλλέξωμεν αυτά; **29** Ο δε είπεν

Ουχί, μήποτε συλλέγοντες τα ζιζάνια εκριζώσητε μετ' αυτών τον σίτον· **30** αφήσατε να συναυξάνωσιν αμφότερα μέχρι του θερισμού, και εν τα καιρώ του θερισμού θέλω επει της πους θεριστάς· Συλλέξατε πρώτων τα ζιζάνια και δέσσατε αυτά εις δέσμας διά να κατακαύσητε αυτά, τον δε σίτον συνάξατε εις την αποθήκην μου. **31** Άλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων Ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με κόκκον σινάπεως, τον οποίον λαβών ἀνθρωπος ἐσπειρεν εν τω αγρώ αυτού· **32** το οποίον είναι μεν μικρότερον πάντων των σπερμάτων, όταν όμως αυξηθή είναι μεγαλήτερον των λαχάνων και γίνεται δένδρον, ώστε ἔρχονται τα πετεινά του ουρανού και κατασκηνώντιν εν τοις κλάδοις αυτού. **33** Άλλην παραβολήν είπε προς αυτούς· Ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με προζύμιον, το οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυψεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσού ἔγεινεν όλον ἔνζυμον. **34** Ταύτα πάντα ελάλησεν ο Ιησούς διά παραβολών προς τους ὄχλους και χωρίς παραβολής δεν ελάλει προς αυτούς, **35** διά να πληρωθή το ρηθέν διά του προφήτου, λέγοντος Θέλω ανοίξει εις παραβολαίς το στόμα μου, θέλω απαγγείλει πράγματα κεκρυμμένα από καταβολής κόσμου. **36** Τότε αφήσας τους ὄχλους ἥλθεν εις την οικίαν ο Ιησούς. Και προσήλθον προς αυτούς οι μαθηται αυτού, λέγοντες· Εξίγησον εις ημάς την παραβολήν των ζιζάνιων του αγρού. **37** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο σπείρων τον καλόν σπόρον είναι ο Υἱός του ανθρώπου· **38** Ο δε αγρός είναι ο κόσμος· ο δε καλός σπόρος, ούτοι είναι οι υιοί της βασιλείας του αιώνος· **39** Ο δε εχθρός, δοτις ἐσπειρεν αυτά, είναι ο διάβολος· ο δε θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνος· οι δε θερισταί είναι οι ἄγγελοι. (**αἰσθ g165**) **40** Καθώς λοιπόν συλλέγονται τα ζιζάνια και κατακαίονται εν πυρί, ούτω θέλει είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος τούτου. (**αἰσθ g165**) **41** Θέλει αποστείλει ο Υἱός του ανθρώπου τους αγγέλους αυτού, και θέλουσι συλλέξει εκ της βασιλείας αυτού πάντα τα σκάνδαλα και τους πράττοντας την ανομίαν, **42** και θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **43** Τότε οι δίκαιοι θέλουσιν εκλάμψει οις ο ήλιος εν τη βασιλεία του Πατρός αυτών. Ο ἔχων ώτα διά να ακούν ας ακούν. **44** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με θησαυρόν κεκρυμμένον εν τω αγρώ, τον οποίον ευρών ποτίζει ο εχθρός και αγοράζει τον αγρόν εκείνον. **45** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με ἀνθρωπον ἐμπορον ζητούντα καλούς μαργαρίτας· **46** όστις ευρών ένα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήγει και πεώλησε πάντα όσα είχε και ηγόρασεν αυτόν. **47** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με δίκτυον, το οποίον ερρίφθη εις την θάλασσαν και συνήγαγεν από παντός είδους· **48** το οποίον, αφού εγειμίσθη, ανεβίβασαν επι τον αιγαλόν και καθήσαντες συνέλεξαν τα καλά εις αγγεία, τα δε αχρεία ἔρριψαν έξω. **49** Ούτω θέλει είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος. Θέλουσιν εξέλθει οι ἄγγελοι και θέλουσιν αποχωρίσει τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων, (**αἰσθ g165**) **50** και θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **51** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Ενοήσατε ταύτα πάντα; Λέγουσι προς αυτόν· Ναι, Κύριε. **52** Ο δε είπε προς αυτούς· Διά τούτο πας γραμματεύς, μαθητεύθεις εις τα περί της βασιλείας των ουρανών, είναι όμοιος με ἀνθρωπον οικοδεσπότην, όστις εκβάλλει εκ του θησαυρού αυτού νέα και παλαιά. **53** Και αφού ετελείωσεν ο Ιησούς τας παραβολάς ταύτας, ανεχώρησεν εκείθεν, **54**

και ελθών εις την πατρίδα αυτού, εδίδασκεν αυτούς εν τη συναγωγή αυτών, ώστε εξεπλήτωντο και έλεγον: Πόθεν εἰς τούτον η σοφία αύτη και αι δυνάμεις; **55** Δεν είναι ούτος ο νιός του τέκτονος; η μήτηρ αυτού δεν λέγεται Μαριάμ, και οι αδελφοί αυτού Ιάκωβος και Ιωσής και Σίμων και Ιούδας; **56** και αι αδελφαί αυτού δεν είναι πάσι τα παρ' ήμιν; πόθεν λοιπόν εις τούτον ταύτα πάντα; **57** Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς: Δεν είναι προφήτης ἀνευ τιμῆς ειμῇ εν τη πατρίδι αυτού και εν τη οικίᾳ αυτού. **58** Και δεν ἔκαμεν εκεὶ πολλά θαύματα διά την απιστίαν αυτών.

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ἤκουσεν Ηρώδης ο τετράρχης την φήμιν του Ιησού **2** και είπε προς τους δούλους αυτού: Ούτος είναι Ιωάννης ο Βαπτιστής αυτός ηγέρθη από των νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ. **3** Διότι ο Ηρώδης συλλαβών τον Ιωάννην ἔδεσεν αυτόν και ἔβαλεν εν φυλακή διά Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού. **4** Διότι ἔλεγε προς αυτόν ο Ιωάννης: Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να ἔχης αυτήν. **5** Και θέλων να θανατώσῃ αυτόν εφοβήθη τον ὄχλον, διότι είχον αυτόν ως προφήτην. **6** Ὄτε δε ετελούντο τα γενέθλια του Ηρώδου, εχόρευσεν η θυγάτη της Ηρωδιάδος εν τω μέσω και ήρεσεν εις τον Ηρώδην: **7** θόβεν μεθ' ὄρκου ἀμοιλόγησεν εις αυτήν να δώσῃ ὁ, τι αν ζητήσῃ. **8** Η δε, παρακινθείσα υπό της μητρός αυτής, Δος μοι, λέγει, εδώ επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. **9** Και ελυπήθη ο βασιλεύς, διά τους ὄρκους ὄμως και τους συγκαθημένους προσέταξε να δοθή, **10** και πέμψας απεκεφάλισ τον Ιωάννην εν τη φυλακή. **11** Και εφέρθη η κεφαλή αυτού επί πίνακι και εδόθη εις το κοράσιον, και ἔφερεν αυτήν προς την μητέρα αυτής. **12** Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εσήκωσαν το σώμα και ἔθαψαν αυτό, και ελθόντες απήγγειλαν τούτο εις τον Ιησούν. **13** Και ακούσας ο Ιησούς ανεχώρησεν εκείθεν εν πλοίω εις ἔρημον τόπον κατ' ιδιαν και ακούσαντες οι ὄχλοι ηκολούθησαν αυτόν πεζοὶ από των πόλεων. **14** Και ὅτε ο Ιησούς, εἶδε πολύν ὄχλον και επολαγχνίσθη δι' αυτούς και εθεράπευσε τους αρρώστους αυτών. **15** Ὅτε δε ἔγεινεν εσπέρα, προσῆλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες: Ἐρημος είναι ο τόπος και η ὥρα ἡδη παρήλθεν· απόλυτον τους ὄχλους, διά να υπάγωσιν εις τας κώμας και αγοράσωσιν εις εαυτούς τροφάς. **16** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς: Δεν ἔχουσι χρείαν να υπάγωσι δότε εις αυτούς σεις να φάγωσιν. **17** Οι δε λέγουσι προς αυτόν: Δεν ἔχομεν εδώ ειμῇ πέντε ἄρτους και δύο οιφάρια. **18** Ο δε είπε: Φέρετέ μοι αυτά εδώ. **19** Και προστάξας τους ὄχλους να καθήσωσιν επί τα χόρτα, και λαβών τους πέντε ἄρτους και τα δύο οιφάρια, αναβλέψας εις τον ουρανόν ευλόγησε, και κόψας ἐδώκεν εις τους μαθητάς τους ἄρτους, οι δε μαθηταί εις τους ὄχλους. **20** Και ἔφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το περίσσευμα των κλαμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. **21** οι δε τρώγοντες ἦσαν ἑνὸς πεντακοσίλιοι ἄνδρες, εκτός γυναικών και παιδίων. **22** Και ειθύνς ηνάγκασεν ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να υπάγωσι προ αυτού εις το πέραν, εωσού απολύτη τους ὄχλους. **23** Και αφού απέλυσε τους ὄχλους, ανέβη εις το ὄρος κατ' ίδιαν διά να προσευχήθῃ. Και ὅτε ἔγεινεν εσπέρα, ἡτο μόνος εκεῖ. **24** Το δε πλοίον ἥτο ἡδη εν τω μέσω της θαλάσσης, βασανιζόμενον υπό των κυμάτων διότι ἥτο εναντίος ο ἀνεμος. **25** Εν δε τη τετάρτη φυλακή της νυκτός υπήγε προς αυτούς ο Ιησούς, περιπατών επί την θάλασσαν. **26** Και ιδόντες αυτόν οι μαθηταί επί την θάλασσαν περιπατούντα, εταράχθησαν, λέγοντες ότι φάντασμα είναι, και

από τον φόβου έκραξαν. **27** Ευθύς δε ελάλησε προς αυτούς ο Ιησούς λέγων: Θαρσείτε, εγώ είμαι μη φοβείσθε. **28** Αποκριθείς δε προς αυτόν ο Πέτρος είπε: Κύριε, εάν ήσαι συ, πρόσταξόν με να ἔλθω προς επί τα ὄδατα. **29** Ο δε είπεν, Ελθέ. Και καταβάς από τον πλοίον ο Πέτρος περιπάτησε επί τα ὄδατα, διά να ἔλθη προς τον Ιησούν. **30** Βλέπων όμως τον ἀνεμον δυνατόν εφοβήθη, και αρχίσας να καταποντίζεται, ἔκραξε λέγων: Κύριε, σώσον με. **31** Και ευθύς ο Ιησούς εκτείνας την χείρα επίασεν αυτόν και λέγει προς αυτόν Ολιγόποιτε, εις τι εδίστασας; **32** Και αφού εισήλθον εις το πλοίον, ἔπαινεν ο ἀνεμος: **33** οι δε εν τω πλοίω ελθόντες προσεκύνησαν αυτόν, λέγοντες: Αληθώς θεού Υιός είσαι. **34** Και διαπεράσαντες ἥλθον εις την γην Γεννησαρέτ. **35** Και γνωρίσαντες αυτόν οι ἀνθρωποι του τόπου εκείνου, απέστειλαν εις δόλην την περίχωρον εκείνην και ἔφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας, **36** και παρεκάλουν αυτόν να γείσωσι μόνον το ἄκρον του ιματίου αυτού και ὅσοι ἤγγισαν ιατρεύθησαν.

15 Τότε προσέρχονται προς τον Ιησούν οι από Ιερουσαλήμων γραμματεῖς και Φαρισαίοι, λέγοντες: **2** Διά τι οι μαθηταί σου παραβάνουσιν την παράδοσιν των πρεσβυτέρων; διότι δεν νίπτονται τας χείρας αυτών ὅταν τρύγωσιν ἄρτον. **3** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς: Διά τι και σεις παραβαίνετε την εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας; **4** Διότι ο Θεός προσέταξε, λέγων: Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα: και, Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατόνται! **5** σεις ὄμως λέγετε: Ὁστις είπε προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Δώρον είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή εξ εμού, αρκεί, και δύναται να μη τιμήσῃ τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού! **6** και ηκυρώσατε την εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας. **7** Υποκριταί, καλώς προεφήτευσε περί υμών ο Ησαΐας, λέγων: **8** Ο λαός ούτος με πληιαζεῖ με το στόμα αυτών και με τα χεῖλη με τιμά, η δε καρδία αυτών μακράν απέχει απ' εμού. **9** Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων. **10** Και προστάλεσαν τον ὄχλον, είπε προς αυτούς: Ακούετε και νοείτε. **11** Δεν μολύνει τον ἀνθρωπον το εισερχόμενον εις το στόμα, αλλά το εξερχόμενον εκ του στόματος τούτο μολύνει τον ἀνθρωπον. **12** Τότε προσελθόντες οι μαθηταί αυτού, εἴπον προς αυτόν: Εξεύρεις ότι οι Φαρισαίοι ακούσαντες τον λόγον τούτον εσκανδαλίσθησαν; **13** Ο δε αποκριθείς είπε: Πάσα φυτεία, την οποίαν δεν εφύτευσεν ο Πατήρ μου ο ουράνιος, θέλει εκριζώθη. **14** Αφήσατε αυτούς: είναι οδηγοί τυφλοί τυφλών: τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθρον θέλουσι πέσει. **15** Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς αυτόν: Εξήγησον εις ημάς την παραβολήν ταύτην. **16** Και ο Ιησούς είπεν: Έτι και σεις ασύνετοι είσθε; **17** Δεν εννοείτε έτι ότι παν το εισερχόμενον εις το στόμα καταβαίνει εις την κοιλίαν και εκβάλλεται εις αφεδρώνα; **18** Τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος εκ της καρδίας εξέρχονται, και εκείνα μολύνουσι τον ἀνθρωπον. **19** Διότι εκ της καρδίας εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχεία, πορνεία, κλοπαί, ψευδομαρτυρία, βλασφημία. **20** Ταῦτα είναι τα μολύνοντα τον ἀνθρωπον το δε να φάγη τις με ανίπτους χείρας δεν μολύνει τον ἀνθρωπον. **21** Και εξελθών εκείθεν ο Ιησούς ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδών. **22** Και ιδού, γυνή Χαναναία, εξελθόύσα από των ορίων εκείνων, εκράγυσε προς αυτόν λέγοντας: Ελέησόν με, Κύριε, νιέ του Δαβίδ η θυγάτηρ μου κακώς δαμιονίζεται. **23** Ο δε δεν απεκρίθη προς αυτήν λόγον. Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού, παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες: Απόλυτον αυτήν, διότι κράζει όπισθεν ημών. **24** Ο δε αποκριθείς είπε:

Δεν απεστάλην ειμὶ εἰς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. **25** Η δε ελθούσα προσεκύνει αυτόν, λέγουσα: Κύριε, βοήθει μοι. **26** Ο δε αποκριθεὶς εἶπε: Δεν είναι καλὸν να λάβῃ τις τον ἄρτον των τέκνων και να ρίψῃ εἰς τα κυνάρια. **27** Η δε εἶπε: Ναι, Κύριε ἀλλὰ και τα κυνάρια τρώγουσιν από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης των κυρίων αυτών. **28** Τότε αποκριθεὶς ο Ἰησούς εἶπε προς αυτήν: Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις ας γείνη εἰς σε ως θέλεις. Και ιατρεύθη η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης. **29** Και μεταβάς εκείθεν ο Ἰησούς, ἥλθε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, και αναβάς εἰς το ὄρος εκάθητο εκεί. **30** Και ἥλθον προς αυτόν ὄχλοι πολλοί ἔχοντες μεθ' εαυτών χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κουλλούς και ἄλλους πολλούς και ἐρριψαν αυτούς εἰς τους πόδας του Ἰησού, και εθεράπευσεν αυτούς: **31** ὥστε οι ὄχλοι εθαύμασαν βλέποντες κωφούς λαλούντας, κουλλούς υγιεῖς, χωλούς περιπατούντας και τυφλούς βλέποντας και εδόξασαν τον Θεόν του Ισραήλ. **32** Ο δε Ἰησούς, προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, εἶπε: Σπλαγχνίζομαι διά τον ὄχλον, διότι τρεις ἡδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν ἔχουσι τι να φάγωσι και να απολύσω αυτούς νήστεις δεν θέλω, μήποτε αποκάμωσι καθ' οδόν. **33** Και λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού Πόθεν εἰς ημάς εν τη ερημίᾳ ἄρτοι τόσοι, ώστε να χορτάσωμεν τόσον ὄχλον; **34** Και λέγει προς αυτούς ο Ἰησούς: Πόσους ἄρτους ἔχετε; οι δε εἴποντες Επτά, και ολίγα οὐφαράκια. **35** Και προσέταξε τους ὄχλους να καθήσωσιν επί την γην. **36** Και λαβών τους επτά ἄρτους και τα οὐφαράκια, αφού ευχαρίστησεν, ἔκοψε και ἔδωκεν εἰς τους μαθητάς αυτού, οι δε μαθηταί εἰς τον ὄχλον. **37** Και ἔφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσθίκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων επτά σπυρίδας πλήρεις: **38** οι δε τρώγοντες ἡσαν τετρακισχίλιοι ἀνδρες εκτός γυναικών και παιδίων. **39** Αφού δε απέλυσε τους ὄχλους, εισῆλθεν εἰς το πλοίον και ἥλθεν εἰς τα ὄρια Μαγδαλά.

16 Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι, πειράζοντες αυτόν εξήτησαν να δεῖξη εἰς αυτούς σημείον εκ του ουρανού. **2** Ο δε αποκριθεὶς εἶπε προς αυτούς: Ὄταν γείνη εσπέρα, λέγετε: Καλωσύνη διότι κοκκινίζει ο ουρανός; **3** και το πρῶτον ςήμερον χειμώνα διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ο ουρανός. Υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανού εξέρευτε να διακρίνητε, τα δε σημεία των καιρών δεν δύνασθε; **4** Γενεά πονηρά και μοιχαλίς σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθῆ εἰς αυτήν ειμὶ το σημείον Ιωνά του προφήτου. Και αφίσας αυτούς ανεχώρησε. **5** Και ελθόντες οι μαθηταί αυτού εἰς το πέραν, ελημμόνησαν να λάβωσιν ἄρτους. **6** Ο δε Ἰησούς εἶπε προς αυτούς: Βλέπετε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. **7** Και εκείνοι διελογίζοντο εν εαυτοίς, λέγοντες ότι ἄρτους δεν ελάβομεν. **8** Νοήσας δε ο Ἰησούς, εἶπε προς αυτούς: Τι διαλογίζεσθε εν εαυτοίς, ολιγόπιστοι, ότι ἄρτους δεν ελάβετε; **9** ἐτί δεν καταλαμβάνετε, ουδὲ ενθυμείσθε τους πέντε ἄρτους των πεντακισχίλων και πόσους κοφίνους ελάβετε; **10** ουδέ τους επτά ἄρτους των τετρακισχίλων και πόσας σπυρίδας ελάβετε; **11** πως δεν καταλαμβάνετε ότι περὶ ἄρτου δεν σας εἴπον να προσέχητε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων; **12** Τότε ενόρθασεν, ότι δεν εἶπε να προσέχωσιν από της ζύμης του ἄρτου, αλλ' από της διδαχῆς των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. **13** Οτε δε ἥλθεν ο Ἰησούς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλίππων, πρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων Τίνα με λέγουσιν οι ἀνθρωποι ότι είμαι εγὼ ο Υἱός του ανθρώπου; **14** Οι δε εἴπον: Ἅλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, ἄλλοι δε Ηλίαν και ἄλλοι Ιερεμίαν ἡ ἔνα των

προφητών. **15** Λέγει προς αυτούς: Άλλα σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; **16** Και αποκριθεὶς ο Σίμων Πέτρος εἶπε: Συ είσαι ο Χριστός ο Υἱός του Θεού του ζώντος. **17** Και αποκριθεὶς ο Ιησούς εἶπε προς αυτόν: Μακάριος είσαι, Σίμων, νιέ του Ιωνά, διότι σαρξ και αἷμα δεν σοι απεκάλυψε τούτο, αλλ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς. **18** Και εγὼ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επὶ ταῦτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλαι ἀδύο δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής. (*Hadēs g86*) **19** Και θέλω σοι δώσει τα κλειδία της βασιλείας των ουρανών, και ό, τι εάν δέσης επὶ της γης, θέλει είσθαι δεδμένον εν τοις ουρανοίς, και ό, τι εάν λύσης επὶ της γης, θέλει είσθαι λελυμένον εν τοις ουρανοίς. **20** Τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητάς αυτού να μη είπωσι προς μηδένα ότι αυτός είναι Ιησούς ο Χριστός. **21** Από τότε ἥρχισεν ο Ἰησούς να δεικνύει εις τους μαθητάς αυτού ότι πρέπει να υπάγη εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. **22** Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ίδιαν ἥρχισε να επιτιμά αυτόν, λέγων: Γενού ἰλεως εις σεαυτόν, Κύριε· δεν θέλει γείνει τούτο εἰς σε. **23** Εκείνος δε στραφεῖς εἶπε προς τον Πέτρον: Ὑπαγε οπίσω μου, Σατανά· σκάνδαλον μου είσαι διότι δεν φρονεῖς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. **24** Τότε ο Ἰησούς εἶπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλῃ να ἔλθῃ οπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. **25** Διότι όστις θέλει να σώσῃ την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέσῃ την ζωήν αυτού ἔνεκεν εμού, θέλει ευρεῖ αυτήν. **26** Επειδή τι αφελείται ἀνθρωπος εάν τον κόδιμον όλον κερδήσῃ, την δε ψυχήν αυτού ζημιώθῃ; ή τι θέλει δώσει ἀνθρωπος εἰς ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; **27** Διότι μέλλει ο Υἱός του ανθρώπου να ἔλθῃ εν τη δόξῃ του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε θέλει αποδώσει εις ἔκαστον κατά την πράξιν αυτού. **28** Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ίδωσι τον Υἱόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού.

17 Και μεθ' ημέρας εξ παραλαβάνει Ιησούς τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην τον ἀδελφόν αυτού και αναβιβάζει αυτούς εἰς όρος ψυηλόν κατ' ίδιαν· **2** και μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αυτών, και ἐλαμψε το πρόσωπον αυτού ως ο ἡλιος, τα δε ιμάτια αυτού ἔγειναν λευκά ως το φως. **3** Και ιδού, εφάνησαν εις αυτούς Μωϋσῆς και Ηλίας συλλαλούντες μετ' αυτού. **4** Αποκριθεὶς δε ο Πέτρος εἶπε προς τον Ἰησούν Κύριε, καλόν είναι να ἡμεθα εδώ εάν θέλης, ας κάμωμεν εδώ τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσῆν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν. **5** Ενώ αυτός ελάλει ἔτι, ίδού, νεφέλη φωτεινή επεσκίασεν αυτούς, και ιδού, φωνή εκ της νεφέλης λέγουσα· Ούτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην αυτού ακούντε. **6** Και ακούντετε οι μαθηταί ἐπεσον κατά πρόσωπον αυτών και εφορθίσαν σφόδρα. **7** Και προσελθών ο Ιησούς επίασεν αυτούς και είπεν· Ἐγέρθητε και μη φοβείσθε. **8** Υψώσαντες δε τους οφθαλμούς αυτών, δεν είδον ουδένα ειμὶ τον Ιησούν μόνον. **9** Και ενώ κατέβαινον από τον όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, λέγων· Μη είπητε προς μηδένα το δράμα, εωσού ο Υἱός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών. **10** Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Διά τι λοιπόν λέγουσιν οι γραμματεῖς ότι πρέπει να ἔλθῃ ο Ηλίας πρώτων; **11** Ο δε Ιησούς αποκριθεὶς εἶπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν ἔρχεται πρώτων και θέλει αποκαταστήσει πάντα· **12** σας λέγω όμως ότι ήλθεν ήδη ο Ηλίας, και δεν εγνώρισαν

αυτόν, αλλ' ἐπράξαν εις αυτόν ὅσα θηέλησαν· οὕτω και ο Υἱός του ανθρώπου μέλλει να πάθῃ ωτ' αυτών. **13** Τότε ενόψσαν οι μαθηταί, ὃτι περὶ Ιωάννου του Βαπτιστού ἔπει προς αυτούς. **14** Και ὅτε ἤλθον προς τὸν ὄχλον, ἐπλησίασεν εἰς αυτὸν ἀνθρωπῶς τις γονυπετών εἰς αυτόν και λέγων· **15** Κύριε, ελέέσον μου τὸν ιὑόν, διότι σεληνιάζεται και κακώς πάσχει διότι πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πυρ και πολλάκις εἰς τὸ θύρων. **16** Και ἐφέρα αυτὸν προς τους μαθητάς σου, αλλά δεν ἡδυνήθησαν να θεραπεύσωσιν αυτόν. **17** Αποκριθεὶς δε ο Ιησούς εἶπεν· Ω γενέα ἀπιοτος και διεστραμμένη, ἔως πότε θέλω εἰσθαι μεθ' ὑμῶν; ἔως πότε θέλω υποφέρει υμάς; φρέρετε μοι αυτόν εδώ. **18** Και επετίμησεν αυτὸν ο Ιησούς, και εξῆλθεν απ' αυτοῦ το δαιμόνιον και εθεραπεύθη το παιδίον από της ὥρας εκείνης. **19** Τότε προσελθόντες οι μαθηταί προς τον Ιησούν κατ' ιδίαν, εἶπον· Διά τι ημεῖς δεν ἡδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτόν; **20** Ο δε Ιησούς εἶπε προς αυτούς· Διά την απιστίαν σας. Διότι αληθώς σας λέγω, Εάν ἔχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θέλετε ειπεί προς τὸ θρόνος τούτο, Μετάβηθι εντεύθεν εκεί, και θέλει μεταβή· και δεν θέλει εἰσθαι ουδένας αδύνατον εἰς εσάς. **21** Τούτῳ δε τῷ γένος δεν ἔξερχεται, εἰκῇ διά προσευχῆς και νηστείας. **22** Και ενώ διέτριψαν εν τῇ Γαλιλαίᾳ, είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μέλλει ο Υἱός του ανθρώπου να παραδοθῇ εἰς χείρας ανθρώπων: **23** και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει αναστήθη. Και ελυπτήθησαν σφόδρα. **24** Ότε δε ἤλθον εἰς τὴν Καπερναούμ, προσῆλθον προς τὸν Πέτρον οι λαμβάνοντες τα διδραχμα και εἶπον· Ο διδάσκαλός σας δεν πληρόνει τα διδραχμα; **25** Λέγει, Ναι. Και ὅτε εισήλθεν εἰς τὴν οικίαν, προέλαβεν αυτὸν ο Ιησούς λέγων· Τι σοι φάνεται, Σίμων; οι βασιλεῖς της γης από τίνων λαμβάνουσι φόρους ἡ δασμὸν; από των ιιών αυτών ἡ από των ξένων; **26** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Από των ξένων. Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Ἐάρα ελεύθεροι είναι οι ιιοί. **27** Πλην διὰ να μη σκανδαλίσωμεν αυτούς, ύπαγε εἰς τὴν θάλασσαν και ρίψον ἀγύκιστρον και το πρώτον οφάριον, το οποίον αναβή, λάβε, και ανοίξας το στόμα αυτού θέλεις ευρεῖ στατήρα· εκείνον λαβών δος εἰς αυτούς δι' εμέ και σε.

18 Εν εκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἤλθον οι μαθηταί προς τὸν Ιησούν, λέγοντες· Τις ἄρα είναι μεγαλήτερος εν τῇ βασιλείᾳ των ουρανῶν; **2** Και προσκαλέσας ο Ιησούς παιδίον, ἐστήσεν αυτὸν εν τῷ μέσῳ αυτῶν **3** και εἶπεν· Αληθώς σας λέγω, εάν δεν επιστρέψητε και γείνητε ως τα παιδία, δεν θέλετε εισέλθει εἰς τὴν βασιλείαν των ουρανῶν. **4** Όστις λοιπὸν ταπεινώσῃ εαυτὸν ως το παιδίον τούτο, ούτος είναι ο μεγαλήτερος εν τῇ βασιλείᾳ των ουρανῶν. **5** Και ὅστις δεχθῇ εν τοιούτον παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ερεὶ δέχεται· **6** ὅστις ὄμως σκανδαλίσῃ ἔνα των μικρών τούτων των πιστεύοντων εἰς εμέ, συμφέρει εἰς αυτὸν να κρεμασθῇ μύλον πέτρα επί τον τράχηλον αυτού και να καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης. **7** Ουαὶ εἰς τὸν κόσμον διὰ τα σκάνδαλα· διότι είναι ανάγκη να ἐλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαὶ εἰς τὸν ἀνθρωπὸν εκείνον, διὰ τον οποίου το σκάνδαλον ἔρχεται. **8** Και εάν η χειρ σου ἡ ο πους σου σε σκανδαλίζῃ, ἐκκιφον αυτό και ρίψον από σού· καλήτερον σοι είναι να εισέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλός ή κουλλός, παρά ἔχων δύο χείρας ή δύο πόδας να ριφθῆς εἰς τὸ πυρ τα αιώνιον. (aiōnios g166) **9** Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίζῃ, ἐκβάλει αυτόν και ρίψον από σού· καλήτερον σοι είναι μονόφθαλμος να εισέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρά ἔχων δύο οφθαλμούς να ριφθῆς εἰς τὴν γέενναν το πυρός. (Geenna g1067) **10** Προσέχετε μη καταφρονήσητε ἔνα των μικρών τούτων διότι σας λέγω

ὅτι οι ἄγγελοι αυτών εν τοις ουρανοίς διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **11** Επειδή ο Υἱός του ανθρώπου ἤλθε διά να σώσῃ το απολωλός. **12** Τι σας φαίνεται; εάν ἀνθρωπός τις ἔχῃ εκατόν πρόβατα και πλανηθῇ εν εξ αυτών, δεν αφίνει τα ενενήκοντα εννέα και υπάγων επὶ τα ὄρη, ζητεῖ το πλανώμενον; **13** Και εάν συμβῇ να εύρῃ αυτό, αληθώς σας λέγω ὅτι χαίρει δι' αυτό μάλλον παρὰ διά τα ενενήκοντα εννέα τα μη πεπλανημένα. **14** Ούτω δεν είναι θέλημα ἐμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοίς να απολεσθῇ εἰς των μικρών τούτων. **15** Εάν δε αμαρτήσῃ εἰς σε ο αδελφός σου, ὑπαγε και ἐλέγενον αυτόν μεταξὺ σου και αυτού μόνου εάν σου ακούσῃ, εκέρδησας τον αδελφόν σου· **16** εάν ὄμως δεν ακούσῃ, παράλαβε μετά σου ἐτί ἐνα ἡ δύο, διά να βεβαιωθῇ πας λόγος επὶ στόματος δύο μαρτύρων ἡ τριών. **17** Και εάν παρακούσῃ αυτών, ειπε τούτο προς την εκκλησίαν· αλλ' εάν και της εκκλησίας παρακούσῃ, ας είναι εἰς σε ως ο εθνικός και ο τελώνης. **18** Αληθώς σας λέγω, Όσα εάν δέσητε επὶ της γης, θέλουσιν είσθαι δεδεμένα εν τω ουρανώ, και οσα εάν λύσητε επὶ της γης, θέλουσιν είσθαι λελυμένα εν τω ουρανώ. **19** Πάλιν σας λέγω ὅτι εάν δύο από σας συμφωνήσουσι επὶ της γης περὶ πάντος πράγματος, περὶ του οποίου ηθελον κάμει αίτησιν, θέλει γείνει εἰς αυτούς παρὰ τον Πατρός μου του εν ουρανοίς. **20** Διότι που είναι δύο ἡ τρεις συνηγμένοι εἰς το ὄνομά μου, εκεὶ είμαι εγὼ εν τω μέσω αυτών. **21** Τότε προσελθόντων προς αυτόν ο Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις αν αμαρτήσῃ εἰς εμέ ο αδελφός μου και θέλω συγχωρήσει αυτόν· ἔως επτάκις; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Δεν σοι λέγω ὡς επτάκις, αλλ' ὡς εβδομηκοντάκις επτά. **23** Διά τούτο η βασιλεία των ουρανών ωμοιώθη με ἀνθρωπὸν βασιλέα, ὅστις ηθέλησε να θεωρήσῃ λογαριασμὸν μετά των δούλων αυτού. **24** Και ὅτε ἥρχισε να θεωρή, εφέρθη προς αυτόν εἰς οφειλέτης μυρίων ταλάντων. **25** Και επειδή δεν είχε να αποδώσῃ, προσέταξεν ο κύριος αυτού να πωληθῇ αυτός και η γυνὴ αυτού και τα τέκνα και πάντα ὄσα είχε, και να αποδοθῇ το οφειλόμενον. **26** Πεσών λοιπόν ο δούλος προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον εἰς εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. **27** Σπλαγχνισθεὶς δε ο κύριος του δούλου εκείνου, απέλυσεν αυτόν και το δάνειον αφίκεν εἰς αυτόν. **28** Αφού ὄμως εξῆλθεν ο δούλος εκείνος, εύρεν ἐνα των συνδούλων αυτού, ὅστις εχρέωστε εἰς αυτόν εκατόν δηνάρια, και πάσας αυτὸν ἐπνίγε, λέγων· Απόδος μοι ὁ, τι χρεωστεῖς. **29** Πεσών λοιπόν ο σύνδουλος αυτού εἰς τους πόδας αυτοῦ, παρεκάλει αυτόν λέγων· Μακροθύμησον εἰς εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. **30** Εκείνος ὄμως δεν ηθελεν, αλλ' απελθόντελεν αυτόν εἰς φυλακήν, εωσού αποδώση το οφειλόμενον. **31** Ιδόντες δε οι σύνδουλοι αυτού τα γεννόμενα, ελυπτήθησαν σφόδρα και ελθόντες εφανέρωσαν προς τον κύριον αυτών πάντα τα γεννόμενα. **32** Τότε προσκαλέσας αυτόν ο κύριος αυτού, λέγει προς αυτόν· Δούλε πονηρέ, παν το χρέος εκείνο σο αφήκα, επειδή με παρεκάλεσας. **33** δεν ἐπρεπε και συ να ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς και εγώ ση λέησας; **34** Και οργισθεὶς ο κύριος αυτού παρέδωκεν αυτόν εἰς τους βασανιστάς, εωσού αποδώση παν το οφειλόμενον εἰς αυτόν. **35** Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει κάμει εις εσάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας σας ἔκαστος εἰς τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αυτών.

19 Και ὅτε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, ανεχώρησεν από της Γαλιλαίας και ἤλθεν εις τα ὄρια της Ιουδαίας πέραν του Ιορδάνου. **2** Και ηκολούθησαν αυτόν ὄχλοι

πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς εκεί. **3** Καὶ ἥλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες πρὸς αὐτὸν· Συγχωρέτας εἰς τὸν ἀνθρώπον να χωρισθῇ την γυναίκα αυτοῦ διὰ πάσαν αιτίαν; **4** Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δεν ανεγύνοστε ὅτι ο πλάσας απ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐπλασεν αυτούς **5** καὶ εἶπεν, Ἐνεκεν τούτου θέλει αφῆσει ἀνθρωπὸς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ θέλει προσκολληθῆναι τῇ γυναίκᾳ αυτού, καὶ θέλουσιν εἰσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; **6** Ωστε δὲν εἴναι πλέον δύο, αλλὰ μία σαρξ. Εκείνῳ λοιπόν τοιούντος ο Θεός συνέζευξεν, ἀνθρωπὸς ας μη χωρίζῃ. **7** Λέγουσι πρὸς αὐτὸν· Διά τι λοιπόν ο Μωϋσῆς προσέταξε να δώσῃ ἔγγραφον διαζυγίου καὶ να χωρισθῇ αυτήν; **8** Λέγει πρὸς αὐτούς Διότι ο Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησε εἰς εσάς να χωρίζησθε τας γυναίκας σας απ' ἀρχῆς ὅμως δὲν ἔγεινεν ούτω. **9** Σας λέγω δὲ ὅτι ὁ στις χωρισθῇ την γυναίκα αυτού εκτός διὰ πορνείαν καὶ νυμφευθῆ ἀλλην, γίνεται μοιχός καὶ ὁ στις νυμφευθῆ γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **10** Λέγουσι πρὸς αὐτὸν οι μαθηταί αυτού· Εάν ούτως ἔχῃ η υποχρέωσις του ανδρός πρὸς την γυναίκα, δὲν συμφέρει να νυμφευθῇ. **11** Ο δε εἶπε πρὸς αὐτούς· Δεν δύνανται πάντες να δεχθῶσι τὸν λόγον τούτου, αλλ' εἰς ὄσους είναι δεδομένον. **12** Διότι είναι ευνούχοι, οἵτινες εκ κοιλίας μητρὸς εγενήθησαν ούτω, καὶ είναι ευνούχοι, οἵτινες ευνούχισθαν υπὸ των ανθρώπων, καὶ είναι ευνούχοι, οἵτινες ευνούχισαν εαυτούς διὰ τὴν βασιλείαν των ουρανών. Όστις δύναται να δεχθῇ τούτο, ας δεχθῇ. **13** Τότε εφέρθησαν πρὸς αὐτὸν παιδία, διὰ να επιθέση τας χειράς επ' αυτά καὶ να ευχηθῆι ο δε μαθηταὶ επέπληξαν αυτά. **14** Πλὴν ο Ιησούς εἶπεν· Αφήσατε τα παιδία καὶ μη εμποδίζετε αυτά να ἔλθωσι πρὸς εμὲ· διότι τῶν τοιούτων είναι ἡ βασιλεία των ουρανών. **15** Καὶ αφού επέθηκεν επ' αυτά τας χειράς, ανεχώρησεν εκείθεν. **16** Καὶ ιδού, προσελθόντες τις εἶπε πρὸς αὐτὸν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι καλὸν να πράξω διὰ να ἔχω ζωὴν αιώνιον; (**αἰσθίος γ 16:6**) **17** Ο δε εἶπε πρὸς αὐτὸν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδεὶς αγαθός ειμῇ εἰς, ο Θεός. Αλλ' εάν θέλης να εισέλθῃς εἰς την ζωήν, φύλαξον τας εντολάς. **18** Λέγει πρὸς αὐτὸν· Ποίας; Καὶ ο Ιησούς εἶπε· Το μη φονεύσης, μη μοιχεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, **19** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλεις αγαπά τὸν πλησίον σου ως σεαυτόν. **20** Λέγει πρὸς αὐτὸν ο νεανίσκος· Πάντα τάντα εφύλαξα εκ νεότητος μου· τι μοι λείπει ἔτι; **21** Εἶπε πρὸς αὐτὸν ο Ιησούς· Εάν θέλης να ἴσαι τέλειος, ὑπαγε, πάλισσον τὰ υπάρχοντα σου καὶ δος εἰς πτωχούς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν εν ουρανῷ, καὶ ελθέ, αικούθει μοι. **22** Ακούσας δε ο νεανίσκος τὸν λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Καὶ ο Ιησούς εἶπε πρὸς τους μαθητάς αυτοῦ· Αληθῶς σας λέγω ὅτι δυσκόλως θέλει εἰσέλθει πλούσιος εἰς την βασιλείαν των ουρανών. **24** Καὶ πάλιν σας λέγω, Ευκολότερον είναι να περάσῃ κάμπηλος διὰ τρυπήματος βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εἰς την βασιλείαν του Θεού. **25** Ακούσαντες δε οι μαθηταί αυτοῦ εξεπλήγησαν σφόδρα, λέγοντες· Τις λοιπὸν δύνανται να σωθῆ; **26** Εμβλέψας δε ο Ιησούς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Παρά ανθρώποις τούτο αδύνατον είναι, παρὰ τῷ Θεῷ ὅμως τα πάντα είναι δυνατά. **27** Τότε αποκριθεὶς ο Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτὸν· Ιδού, ημεῖς αφήκαμεν πάντα καὶ σοι ηκολουθήσαμεν· τι λοιπὸν θέλει εἰσθαι εἰς ημᾶς; **28** Ο δε Ιησούς εἶπε πρὸς αὐτούς· Αληθῶς σας λέγω ὅτι σεις οι αικολουθήσαντές μοι, εν τῃ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθήσῃ ο Υἱός του ανθρώπου επὶ του θρόνου τῆς δόξης αυτοῦ, θέλετε καθῆσει καὶ σεις επὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **29** Καὶ πας ὁ στις αφήκεν οικίας

ἡ αδελφούς ἡ αδελφάς ἡ πατέρα ἡ μητέρα ἡ γυναίκα ἡ τέκνα ἡ αγρούς ἐνεκεν τον ονόματός μου, εκατονταπλάσια θέλει λάβει καὶ ζωὴν αιώνιον θέλει κληρονομίσει. (**αἰσθίος γ 16:6**) **30** Πολλοί ὅμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι ἐσχατοι καὶ ἐσχατοι πρώτοι.

20 Διότι η βασιλεία των ουρανών είναι ομοία με ἀνθρωπὸν οικοδεσπότην, ὃστις εξήλθεν ἀμά τω πρωῖ διά να μισθώσῃ εργάτας διά τον αμπελῶνα αυτού. **2** Αφού δε συνεφώνησε μετά των εργάτων πρὸς εν δηνάριον την ημέραν, απέστειλεν αυτούς εἰς τον αμπελῶνα αυτού. **3** Καὶ εξελθών περὶ την τρίτην ὥραν, είδεν ἄλλους ισταμένους εν τη αγορά αργούς, **4** καὶ πρὸς εκείνους εἶπεν· Υπάγετε καὶ σεις εἰς τον αμπελῶνα, καὶ ο, τι είναι δίκαιον θέλω σας δώσει. Καὶ εκείνους πυτήσαν. **5** Πάλιν εξελθών περὶ την ἑκτην καὶ ενάτην ὥραν, ἔκαμεν οσαύτως. **6** Περὶ δε την ενδεκάτην ὥραν εξελθών εύρεν ἄλλους ισταμένους αργούς, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Διά τι ίστασθε εδῶ ὅλην την ημέραν αργοῖ; **7** Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διότι ουδείς ειμίσθωσεν ημάς. Λέγει πρὸς αὐτούς· Υπάγετε καὶ σεις εἰς τον αμπελῶνα, καὶ ο, τι είναι δίκαιον θέλετε λάβει. **8** Αφού δε ἔγεινεν εσπέρα, λέγει ο κύριος του αμπελῶνας πρὸς τον επίτροπον αυτού· Κάλεσον τους εργάτας καὶ απόδος εἰς αὐτούς τον μισθόν, αρχίσας από των εσχάτων ἑώς των πρώτων. **9** Καὶ ελθόντες οι περὶ την ενδεκάτην ὥραν μισθωθέντες, ἐλαφον ανά εν δηνάριον. **10** Ελθόντες δε οι πρώτοι, ενόμισαν ότι θέλουσι λάβει πλειότερα, ἐλαφον ὅμως καὶ αυτοί ανά εν δηνάριον. **11** Καὶ λαβόντες εγόγγυζον κατά του οικοδεσπότου, **12** λέγοντες ότι, Ούτοι οι ἐσχατοι μίαν ὥραν ἔκαμον, καὶ ἔκαμες αὐτούς ίσους μη ημάς, οἵτινες εβαστάσαμεν το βάρος της ημέρας καὶ τον καύσωνα. **13** Ο δε αποκριθεὶς εἶπε πρὸς εντάντων φίλε, δεν σαδικῶν δεν συνεφώνησας εν δηνάριον μετ' εμού; **14** λάβε το σον καὶ ύπαγε· θέλω δε να δώσω εις τούτον τον ἐσχάτον ως καὶ εις σε. **15** Η δεν ἔχω την εξουσίαν να κάμω ό, τι θέλω εις τα εμά; ή ο οφθαλμός σου είναι πονηρός διότι εγώ είμαι αγαθός; **16** Ούτω θέλουσιν είσθαι οι ἐσχατοι πρώτοι και οι πρώτοι ἐσχατοι διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, οιλγοι δε οι εκλεκτοί. **17** Καὶ αναβαίνων ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, παρέλαβε τους δώδεκα μαθητάς κατ' ίδιαν εν τη οδώ και εἶπε πρὸς αὐτούς. **18** Ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα, και ο Υἱός του ανθρώπου θέλει παραδοθή εις τους αρχιερείς και γραμματείς και θέλουσι καταδικάσει αὐτόν εις θάνατον, **19** και θέλουσι παραδώσει αὐτόν εις τα έθνη διά να εμπαίξωσι και μαστιγώσωσι και σταυρώσωσι, και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθή. **20** Τότε προσῆλθε πρὸς αὐτόν η μήτηρ των οιών του Ζεβεδαίου μετά των οιών αυτής, προσκυνούσα και ζητούσα τι παρ' αυτού. **21** Ο δε εἶπε πρὸς αὐτήν· Τι θέλεις; Λέγει πρὸς αὐτόν· Επει να καθήσωσιν ούτοι οι δύο οιών μου εις εκ δεξιών σου και εις εξ αριστερών εν τη βασιλεία σου. **22** Αποκριθεὶς δε ο Ιησούς εἶπε· Δεν εξένυρετε τι ζητείτε. Δύνασθε να πάγετε το ποτήριον, το οποίον εγώ μέλλω να πώ, και να βαπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι; Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Δυνάμεθα. **23** Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· το μεν ποτήριον μου θέλετε πίει; και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθή· το να καθήσητε όμως εκ δεξιών μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, ειμῇ εις δύος είναι ητοιμασμένον υπό του Πατρός μου. **24** Και ακούσαντες οι δέκα ηγανάκτησαν περὶ των δύο αδελφών. **25** Ο δε Ιησούς προσκαλέσας αὐτούς, εἶπεν· Εξένυρετε ότι οι ἀρχοντες των οιών κατακυριεύουσιν αὐτά και οι μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτά. **26** Ούτως όμως δεν θέλει είσθαι ειν μίν, αλλ' όστις θέλει να γείνη μέγας εν ιμιν, ας ήνιι υπηρέτης ιμών, **27** και όστις θέλη να ήνιι

πρώτος εν υμίν, ας ήναι δούλος υμών· **28** καθώς ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετήθη, αλλά διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών. **29** Και ενώ εξήρχοντο από της Ιεριχώ, ηκολούθησεν αυτόν όχλος πολλύς. **30** Και ιδού, δύο τυφλοί καθήμενοι παρά την οδόν, ακούσαντες ότι ο Ιησούς διαβαίνει, ἔκραξαν λέγοντες Ελέσθον ημάς, Κύριε, υἱε του Δαβίδ. **31** Ο δε όχλος επέληξεν αυτούς διά να σιωπήσωσιν αλλ' εκείνοι ἔκραζον δυνατάτερα, λέγοντες Ελέσθον ημάς, Κύριε, υἱε του Δαβίδ. **32** Και σταθείς ο Ιησούς, ἔκραξεν αυτούς και εἶπε· Τι θέλετε να σας κάμω; **33** Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, να ανοιχθώσιν οι οφθαλμοί μημών. **34** Και ο Ιησούς σπλαγχνισθείς ἤγγισε τους οφθαλμούς αυτών· και ευθύς ανέβλεψαν αυτών οι οφθαλμοί, και ηκολούθησαν αυτόν.

21 Και ότε επλησίασαν εις Ιεροσόλυμα και ήλθον εις

Βιθραγγή προς το όρος των ελαιών, τότε ο Ιησούς απέστειλε δύο μαθητάς, **2** λέγων προς αυτούς· Υπάγετε εις την κώμην την απέναντι υμών, και ευθήν θέλετε ευρεί ὄνον δεδεμένην και πωλάριον μετ' αυτῆς λύσατε και φέρετε μοι. **3** Και εάν τις σας είπῃ τι, θέλετε ειπεῖ ότι ο Κύριος ἔχει χρείαν αυτών· και ευθήν θέλει αποστείλει αυτά. **4** Τούτο δε όλον ἔγινε διά να πληρωθῇ το ρηθέν διά του προφήτου, λέγοντος· **5** Εἴπατε προς την θυγατέρα Σιών, ίδού, ο βασιλεὺς σου ἔρχεται προς σε πρᾶζ και καθήμενος επὶ ὄνου και πώλου υιού υποζυγίου. **6** Πορευθέντες δε οι μαθηταί και ποιήσαντες καθώς προσέταξεν αυτούς ο Ιησούς, **7** ἐφεραν την όνον και το πωλάριον, και ἔβαλον επάνω αυτών τα ιμάτια αυτών και επεκάθισαν αυτόν επάνω αυτών. **8** Ο δε περισσότερος όχλος ἐστρωσαν τα ιμάτια εαυτών εις την οδόν, ἀλλοι δὲ ἐκοπτον κλάδους από των δένδρων και ἐστρωνεν εις την οδόν. **9** Οι δὲ όχλοι οι προπορεύμενοι και οι ακολουθούντες ἔκραζον, λέγοντες· Ωσαννά τω νιώ Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· Ωσαννά εν τοῖς υψίστοις. **10** Και ότε εισήλθεν εις Ιεροσόλυμα, εσείσθη πάσα η πόλις, λέγουσα· Τις είναι ούτος; **11** Οι δὲ όχλοι ἐλέγον· Ούτος είναι Ιησούς ο προφήτης ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. **12** Και εισήλθεν ο Ιησούς εις το ιερόν του Θεού και εξέβαλε πάντας τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, και τας τραπέζας των αργυραμοιβών ανέτρεψε και τα καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς, **13** και λέγει προς αυτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο οίκος μου οίκος προσευχῆς θέλει ονομάζεσθαι, σεις δε εκάμετε αυτόν σπίτιλαιον ληστῶν. **14** Και προσήλθον προς αυτόν τυφλοί και χωλοί εν τω ιερώ και εθεράπευσεν αυτούς. **15** Ιδόντες δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς τα θαυμάσια, τα οποία ἔκαμε, και τους παίδας κράζοντας εν τω ιερώ και λέγοντας, Ωσαννά τω νιώ Δαβίδ, ηγανάκτησαν **16** και είπον προς αυτόν· Ακούεις τι λέγουσιν ούτοι; Ο δε Ιησούς λέγει προς αυτούς· Ναί· ποτέ δεν ανεγνώσατε ότι εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων ητοίμασας αίνεσιν; **17** Και αφήσας αυτούς εξήλθεν ἔξω της πόλεως εις Βηθανίαν και διευκόλευσεν εκεί. **18** Οτε δε το πρωΐ επέτρεψεν εις την πόλιν, επείνασε· **19** και ιδών μίαν συκήν επὶ της οδού, ήλθε προς αυτήν και ουδέν ηρέν επ' αυτήν ειμῇ φύλλα μόνον, και λέγει προς αυτήν· Να μη γείνη πλέον από σου καρπός εις τον αιώνα. Και παρευθύνεις εξηράνθη η συκή. (**αἰσθ g165**) **20** Και ιδόντες οι μαθητάι, εθαύμασαν λέγοντες· Πως παρευθύς εξηράνθη συκή; **21** Αποκριθείς δε ο Ιησούς εἶπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω, εάν ἔχητε πίστιν και δεν διστάσητε, ουχί μόνον τη τις συκής θέλετε κάμει, αλλά και εις το όρος τούτο αν είπητε, Σηκώθητι και ρίφθητι εις την θάλασσαν, θέλει γείνει· **22** και πάντα όσα αν ζητήσητε εν τη προσευχή ἔχοντες πίστιν

θέλετε λάβει. **23** Και ότε ἤλθεν εις το ιερόν, προσήλθον προς αυτόν, ενώ εδίδασκεν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού, λέγοντες· Εν ποίᾳ ξουσίᾳ πράττεις ταύτα, και τις σοι ἐδώκε την ξουσίαν ταύτην; **24** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, εἶπε προς αυτούς Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ένα λόγον, τον οποίον εάν μοι είπητε, και εγώ θέλω σας ειπεῖ εν ποίᾳ ξουσίᾳ πράττω ταύτα· **25** το βάπτισμα του Ιωάννου πόθεν ήτο, εξ ουρανού ή εξ ανθρώπων; Και εκείνοι διελογίζοντο καθ'^θ εαυτούς λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεῖ προς ημάς, Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν· **26** εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, φοβούμεθα τον όχλον διότι πάντες ἔχουσι τον Ιωάννην ως προφήτην. **27** Και αποκριθέντες προς τον Ιησούν, είπον· Δεν εξεύρομεν. Είπε προς αυτούς και αυτός· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποίᾳ ξουσίᾳ πράττω ταύτα. **28** Αλλά τι σας φαίνεται; Άνθρωπος τις είχε δύο υιούς, και ελθών προς τον πρώτον είπε· Τέκνον, ύπαγε σήμερον εργάζου σεν την οικογένειαν του Θεού. **29** Διότι ήλθε προς υμάς ο Ιωάννης εν οδῷ δικαιούντης, και δεν επιστεύσατε εις αυτόν οι τελώναι οι τελώναι και αι πόρναι υπάγουσι πρότερον υμών εις την βασιλείαν του Θεού. **30** Διότι ήλθε προς υμάς ο Ιωάννης εν οδῷ δικαιούντης, και δεν επιστεύσατε εις αυτόν οι τελώναι οι τελώναι και αι πόρναι πρότερον υμών εις την βασιλείαν του Θεού. **31** Διότι ήλθε προς υμάς ο Ιωάννης εν οδῷ δικαιούντης, και δεν επιστεύσατε εις αυτόν οι τελώναι οι τελώναι και αι πόρναι πρότερον υμών εις την βασιλείαν του Θεού. **32** Διότι ήλθε προς υμάς ο Ιωάννης εν οδῷ δικαιούντης, και δεν επιστεύσατε εις αυτόν οι τελώναι οι τελώναι και αι πόρναι πρότερον υμών εις την βασιλείαν του Θεού. **33** Άλλην παραβολήν ακούσατε. Ήτο ανθρώπος τις οικοδεσπότης, ότις εφύτευεν αμπελώνα και περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν και ἔσταψεν εν αυτώ ληνόν και ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς και απεδήμησεν. **34** Ότε δε επλησίασεν ο καιρός των καρπών, απέστειλε τους δούλους αυτού προς τους γεωργούς διά να λάβωσι τους καρπούς αυτού. **35** Και πιάσαντες οι γεωργοί τους δούλους αυτού, ἀλλον μεν ἔδειραν, ἀλλον δε εφόνευσαν, ἀλλον δε ελιθοβόλησαν. **36** Πάλιν απέστειλεν ἀλλούς δούλους πλειοτέρους των πρώτων, και ἔκαμον εις αυτούς ωσαύτως. **37** Υστερόν δε απέστειλε προς αυτούς τον υιόν αυτού λέγων· Θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. **38** Αλλ' οι γεωργοί, ιδόντες τον υιόν, είπον προς αλλήλους· Ούτος είναι ο κληρονόμος· Έλθετε, ας φονεύσωμεν αυτούν και ας κατακρατήσωμεν την κληρονομίαν αυτού. **39** Και πιάσαντες αυτούν, εξέβαλον ἔξω του αμπελώνος και εφόνευσαν. **40** Όταν λοιπόν έλθη ο κύριος του αμπελώνος, τι θέλει κάμει εις τους γεωργούς εκείνους; **41** Λέγουσι προς αυτόν· Κακούς κακώς θέλει απολέσει αυτούς, και τον αμπελώνα θέλει μισθώσει εις ἄλλους γεωργούς, οίτινες θέλουσιν αποδώσει εις αυτόν τους καρπούς εν τοις καιροίς αυτών. **42** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε εν ταῖς γραφαῖς, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἔγεινε κεφαλή γωνίας· παρά Κυρίου ἔγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμούς υμών; **43** Διά τούτο λέγω προς υμάς ότι θέλει αφαιρεθή αφ' υμών η βασιλεία του Θεού και θέλει δοθή εις έθνος κάμινον τους καρπούς αυτής· **44** και όστις πέσῃ επὶ τον λίθον τούτον θέλει συντριψθή εις ὄντινα δε επιπέση, θέλει κατασυντρίψει αυτόν. **45** Και ακούσαντες οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι τας παραβολάς αυτού, ενόησαν ότι περί αυτών λέγει· **46** και ζητούντες να πιάσωσιν αυτόν, εφοβήθησαν τους όχλους, επειδή είχον αυτόν ως προφήτην.

22 Και αποκριθείς ο Ιησούς πάλιν εἶπε προς αυτούς διά παραβολών, λέγων· **2** Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών

με ἀνθρωπον βασιλέα, ὅστις ἔκαμε γάμους εις τον νιόν αυτού· **3** και ἀπέστειλε τους δούλους αυτού να καλέσωσι τους προσκεκλημένους εις τους γάμους, και δεν ἥθελον να ἐλθωσι. **4** Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων Εἶπατε προς τους προσκεκλημένους Ἰδού, το γένυμα μου ητοίμασα, οι τάυροι μου και τα θρηπτά είναι εσφαγμένα και πάντα είναι ἔτοιμα: ἐλθετε εις τους γάμους. **5** Εκείνοι ὅμως αμελήσαντες ἀπῆλθον, ο μεν εις τον αγρόν αυτού, ο δε εις το εμπόριον αυτού· **6** οι δέ λοιποὶ πιάσαντες τους δούλους αυτού ὑβρισαν και εφόνευσαν. **7** Ακούσας δε ο βασιλεύς ωργίσθη, και πέμψας τα στρατεύματα αυτού ἀπώλεσε τους φονείς εκείνους και την πόλιν αυτών κατέκαυσε. **8** Τότε λέγει προς τους δούλους αυτού· Ο μεν γάμος είναι ἔτοιμος, οι δε προσκεκλημένοι δεν ἡσαν ἄξιοι: **9** υπάγετε λοιπόν εις τας διεξόδους των οδών, και ὁσους αν εύρητε καλέσατε εις τους γάμους. **10** Και εξελθόντες οι δούλοι εκείνοι εις τας οδούς, συνήγαγον πάντας ὄσους εύρον, κακούς τε και καλούς· και εγεμίσθη ο γάμος από ανακεκλιμένων. **11** Εισελθόν δε ο βασιλεὺς διά να θεωρήσῃ τους ανακεκλιμένους, είδεν εκεί ἀνθρωπον μη ενδεδυμένον ἐνδυμα γάμου, **12** και λέγει προς αυτὸν· Φύλε, πως εισιτήλθες ἐνταῦθα μη ἔχων ἐνδυμα γάμου· Ο δε ἀπεστομώθη. **13** Τότε είπεν ο βασιλεὺς προς τους υπηρέτας· Δέσαντες αυτού πόδας και χείρας, σηκώσατε αυτόν και ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει εἰσθαι ο κλαυθμός και ο τριγύμος των οδόντων. **14** Διότι πολλοὶ είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. **15** Τότε υπήγον οι Φαρισαίοι και συνεβούλευθησαν πως να παγιδεύσωσιν αυτούν εν λόγῳ. **16** Και αποστέλλουσι προς αυτόν τους μαθητάς αυτούν μετά των Ηρωδιανών, λέγοντες Διδάσκαλε, εξεύρουμεν ότι αληθής είσαι και την οδόν του Θεού εν αληθείᾳ διδάσκεις και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων **17** ειπέ λοιπόν προς ημάς, Τι σοι φαίνεται; είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα ή ουχί; **18** Γνωρίσας δε ο Ιησούς την πονηρίαν αυτών, είπε· Τι με πειράζετε, υποκριταί; **19** δείξατε μοι το νόμισμα του δασμού· οι δε ἔφεραν προς αυτόν δηνάριον. **20** Και λέγει προς αυτούς Τίνος είναι η εικὼν αὐτῆι και η επιγραφή; **21** Λέγονται προς αυτόν· Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. **22** Και ακούσαντες εθαύμασαν, και αφίσαντες αυτούν ανεχώρησαν. **23** Εν εκείνη τη ημέρᾳ προστίθουν προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οι λέγοντες ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες· **24** Διδάσκαλον, ο Μωϋσῆς είπεν, Εάν τις αποθάνη μη ἔχων τέκνα, θέλει νυμφευθή ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και θέλει αναστήσει σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **25** Ἡσαν δε παρ' ημιν επτά αδελφοί· και ο πρώτος αφού ενυμφευθή ετελεύτησε, και μη ἔχων τέκνον, αφήκε την γυναίκα αυτού εις τον αδελφόν αυτού· **26** ομοίως και ο δεύτερος, και ο τρίτος, έως των επτά. **27** Ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. **28** Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος των επτά θέλει εἰσθαι γυνήν; διότι πάντες ἔλαβον αυτήν. **29** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Πλανάσθε μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού. **30** Διότι εν τη αναστάσει ούτε νυμφεύονται ούτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως ἄγγελοι του Θεού εν ουρανώ. **31** Περί δε της αναστάσεως των νεκρών δεν ανεγνώσατε το ρηθέν προς εσάς υπό του Θεού, λέγοντος· **32** Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; δεν είναι ο Θεός Θεός νεκρών, αλλά ζώντων. **33** Και ακούσαντες οι όχλοι, εξεπλήτων διά την διδαχήν αυτού. **34** Οι δε Φαρισαίοι, ακούσαντες ότι απεστόμωσε τους Σαδδουκαίους, συνήχθησαν

ομού. **35** Και εις εξ αυτών, νομικός, ηρώτησε πειράζων αυτόν και λέγων· **36** Διδάσκαλε, ποία εντολή είναι μεγάλη εν τω νόμῳ; **37** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Θέλεις αγαπάτη Κύριον τον Θεόν σου εξ ὀλῆς της καρδίας σου και εξ ὀλῆς της ψυχῆς σου και εξ ὀλῆς της διανοίας σου. **38** Αὕτη είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. **39** Δευτέρα δε ομοία αυτής· Θέλεις αγαπάτη τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **40** Εν ταύταις ταῖς δύο εντολαῖς όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμανται. **41** Και ενώ ήσαν συνηγμένοι οι Φαρισαίοι, ηρώτησεν αυτούς ο Ιησούς, **42** λέγων· Τι σας φαίνεται περί του Χριστού; τίνος ιιός είναι; Λέγουσι προς αυτόν· Του Δαβίδ. **43** Λέγει προς αυτούς· Πως λοιπόν ο Δαβίδ διά Πνεύματος ονομάζει αυτόν Κύριον, λέγων, **44** Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; **45** Εάν λοιπόν ο Δαβίδ ονομάζῃ αυτόν Κύριον, πως είναι ιιός αυτού; **46** Και ουδείς ήδυνταν να αποκριθή προς αυτόν λόγον ουδ' ετόλμησε τις απ' εκείνης της ημέρας να ερωτήσῃ πλέον αυτόν.

23 Τότε ο Ιησούς ελάλησε προς τους όχλους και προς τους μαθητάς αυτού, **2** λέγων· Επί της καθέδρας του Μωϋσέως εκάθησαν οι γραμματεῖς και οι Φαρισαίοι. **3** Πάντα λοιπόν όσα αν είπωσι προς εσάς να φυλάξτητε, φυλάξτετε και πράττετε, κατά δε τα ἔργα αυτών μη πράττετε· επειδή λέγουσι και δεν πράττουσι. **4** Διότι δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιθέτουσιν επί τους ώμους των ανθρώπων, δεν θέλουσιν όμως ουδέ διά του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αυτά. **5** Πράττουσι δε πάντα τα ἔργα αυτών διά να βλέπωνται υπό των ανθρώπων. Και πλατύνουσι τα φυλακτήρια αυτών και μεγαλύνουσι τα κράσπεδα των ιματίων αυτών, **6** και αγαπώσι τον πρώτον τόπον εν τοις δείπνοις και τας πρωτοκαθεδρίας εν ταῖς συναγωγαῖς **7** και τους ασπασμούς εν ταῖς αγοραῖς και να ονομάζωνται υπό των ανθρώπων Ραββί, Ραββί· **8** σεις ώμως μη ονομασθήτε Ραββί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός· πάντες δε σεις αδελφοί είσθε. **9** Και πατέρα σας μη ονομάσητε επί της γῆς· διότι εις είναι ο Πατήρ σας, εν τοις ουρανοίς. **10** Μηδέ ονομασθήτε καθηγηταί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός. **11** Ο δε μεγαλίτερος από αυτούς θέλει είσθαι υπηρέτης σας. **12** Όστις δε υψώσῃ εαυτόν θέλει υψωθή. **13** Αλλ' ουάι εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κατατρώγετε τας οικίας των χριών και τούτο επί προφάσει ότι κάμινετε μακράς προσευχάς· διά τούτο θέλετε λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. **14** Ουάι εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν των ουρανών ἐμπροσθετων ανθρώπων· επειδή σεις δεν εισέρχεσθε ουδέ τους εισερχομένους αφίνετε να εισέλθωσιν. **15** Ουάι εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι πειράχεσθε την θάλασσαν και την ζηράν διά σταπεινώσαν θεατές· **16** Ουάι εις εσάς, οδηγοί τυφλοί, οι λέγοντες· Όστις ομόση εν τω ναώ είναι ουδέν, οστις ώμως ομόση εν τω χρυσώ του ναού, υποχρεούται. **17** Μωροί και τυφλοί· διότι τις είναι μεγαλήτερος, ο χρυσός ή ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; **18** Καί· Όστις ομόση εν τω θυσιαστηρίω, είναι ουδέν, οστις ώμως ομόση εν τω δώρῳ τω πειρασμού· **19** Μωροί και τυφλοί· διότι τις είναι μεγαλήτερος, ο χρυσός ή ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; **20** Οι ομόσας λοιπόν εν τω θυσιαστηρίω ουνύνει εν αυτώ και εν πάσι τοις επάνω αυτού· **21** και ο ομόσας εν τω ναώ ομνύει εν αυτώ και εν τω κατοικούντι αυτόν. **22** Και ο ομόσας εν τω ουρανώ, ομνύει εν τω θρόνω του Θεού και

εν τω καθημένω επάνω αυτού. **23** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι αποδεκατίζετε το ήδουσμον και το ὄντηθον και το κύμινον, και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την κρίσιν και τον έλεον και την πίστιν· ταύτα ἐπρεπε να πράττητε και εκείνα να μη αφίνητε. **24** Οδηγοί τυφλοί, οίτινες διυλίζετε τον κώνωπα, την δε κάμηλον καταπίνετε. **25** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι καθαρίζετε το ἔξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου, ἐσωθεν δύμως γέμουσιν εξ αρπαγής και ακρασίας. **26** Φαρισαίες τυφλέ, καθάρισον πρώτον το εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το εκτός αυτών καθαρόν. **27** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί, διότι ομοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, οίτινες ἐξωθεν μεν φαίνονται ωραίοι, ἐσωθεν δύμως γέμουσιν οστέων νεκρών και πάσης ακαθαρσίας. **28** Ούτω και σεις ἐξωθεν μεν φαίνεσθε εις τους ανθρώπους δίκαιοι, ἐσωθεν δύμως είσθε πλήρεις υποκρίσεως και ανομίας. **29** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί διότι οικοδομείτε τους τάφους των προφήτων και στολίζετε τα μνημεία των δικαίων, **30** και λέγετε· Εάν ήμεθα εν ταῖς ημέραις των πατέρων ημών, δεν ηθελούμε είσθαι συγκοινωνοί αυτῶν εν τω αἵματι των προφήτων. **31** Ωστε μαρτυρείτε εις εαυτούς ότι είσθε εινοὶ των φονευσάντων τους προφήτας. **32** Αναπληρώσατε και σεις το μέτρον των πατέρων σας. **33** Οφεις, γεννήματα εχιδνών πας θέλετε φύγει από της καταδίκης της γεέννης; (*Geenna g1067*) **34** Διά τούτο ιδού, εγώ αποτέλλω προς εσάς προφήτας και σοφούς και γραμματείς, και εξ αυτών θέλετε θανατώσει και σταυρώσει, και εξ αυτών θέλετε μαστιγώσει εν ταῖς συναγωγαῖς σας και διώξει από πόλεως εις πόλιν, **35** διά να Ἐλθῃ εφ' υμάς παν αἴμα δίκαιον εκχυνόμενον επί της γης από του αίματος Ἀβελ του δικαίου ἐώς του αίματος Ζαχαρίου υιού Βαραχίου, του οποίον εφονεύσατε μεταξύ του ναού και του θυσιαστηρίου. **36** Αληθώς σας λέγω, Πάντα ταύτα θέλουσιν ελθεῖ επί την γενεάν ταύτην. **37** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ ποσάκις θηλέλισα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η δρόνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν θηλείσατε. **38** Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο οίκος σας ἐρημός. **39** Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις το εξής, εωσού είπητε, Εὐλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

24 Και εξελθών ο Ιησούς ανεχώρει από του ιερού· και προσήλθον οι μαθηταί αυτού διά να επιδείξωσιν εις αυτὸν τας οικοδομάς του ιερού. **20** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς Δεν βλέπετε πάντα ταύτα; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει αφεθή εδώ λίθος επί λίθον, δύστις δεν θέλει κατακρημνισθή. **3** Και ενώ εκάθητο επί του όρους των Ελαιών, προσήλθον προς αυτὸν οι μαθηταί κατ' ίδιαν, λέγοντες· Εἰπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημείον της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνος; (*aiōn g165*) **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. **5** Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεῖ επί την ονόματί μου, λέγοντες, Εγώ είμαι ο Χριστός, και πολλούς θέλουσι πλανήσει. **6** Θέλετε δε ακούσει πολέμους και φίμας πολέμου προσέχετε μη ταραχήτε· επειδή πάντα ταύτα πρέπει να γείνωσιν, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. **7** Διότι θέλει εγερθή ἔθνος επί ἔθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει πείναι και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους **8** πάντα δε ταύτα είναι αρχή αδίνων. **9** Τότε θέλουσι σας παραδώσει εις θλίψιν και θέλουσι σας θανατώσει, και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων των εθνών διά το ονόμα μου. **10** Και τότε θέλουσι σκανδαλισθή πολλοί και θέλουσι παραδώσει

αλλήλους και θέλουσι μισήσει αλλήλους. **11** Και πολλοί ψευδοπρόφριται θέλουσιν εγερθή και πλανήσει πολλούς, **12** και επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή. **13** Ο δε υπομείνας ἐώς τέλους, ούτος θέλει σωθή. **14** Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλῃ τη οικουμένη προς μαρτυρίαν εις πάντα τη θένθη, και τότε θέλει ελθεῖ το τέλος. **15** Όταν λοιπόν ίδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαληθέν διά του προφήτου Δανιήλ, ιστάμενον εν τω τόπῳ τω αγίω -ο αναγινώσκων ας εννοή- **16** τότε οι εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν επί τα όρη· **17** δότις ευρεθή επί του δώματος, ας μη καταβῇ διά να λάβῃ τι εκ της οικίας αυτού· **18** και δότις ευρεθή εν τω αγρῷ, ας μη επιστρέψῃ οπίσω διά να λάβῃ τα ιμάτια αυτού. **19** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταῖς ημέραις. **20** Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγὴ υμῶν εν χειμώνι μηδέ εν σαββάτῳ. **21** Διότι τότε θέλει είσθαι θλίψις μεγάλη, οποία δεν έγινεν απ' αρχής κόδμουν ἐώς του νυν, ουδέ θέλει γείνει. **22** Και αν δεν συνετέμνοντο αι ημέραι εκείναι, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ διά τους εκλεκτούς ὅμως θέλουσι συντημή η ημέραι εκείναι. **23** Τότε εάν τις είπῃ προς υμᾶς· Ιδού εδόν είνας Χριστός η εδώ, μη πιστεύσητε· **24** διότι θέλουσιν εγερθή ψευδόχριτοι και ψευδοπρόφριται και θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, εις δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **25** Ιδού, προείπα προς υμάς. **26** Εάν λοιπόν είπωσι προς υμάς, Ιδού, εν τη ερήμω είναι, μη εξέλθητε, Ιδού, εν τοις ταμείοις, μη πιστεύσητε· **27** διότι καθώς η αστραπή εξέρχεται από ανατολών και φαίνεται ἐώς δυσμῶν, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **28** Διότι όπου είναι το πτώμα, εκεί θέλουσι συναχθή η αετοί. **29** Ευθύς δε μετά την θλίψιν των ημερών εκείνων ο ήλιος θέλει σκοτιοθή και η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής, και οι αστέρες θέλουσι πέσει από του ουρανού και αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **30** Και τότε θέλει φανή το σημείον του Υιού του ανθρώπου εν τω ουρανώ, και τότε θέλουσι θρηνήσει πάσαι αι φυλάι της γης και θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **31** Και θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, και θέλουσι συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων απ' ἀκρών ουρανών ἐώς ἀκρών αυτών. **32** Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν· Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ἡδη απαλός και εκβλαστάνη τα φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει το θέρος· **33** ούτω και σεις, ὅταν ίδητε πάντα ταύτα, εξεύρετε ότι πλησιόν είναι επί τας θύρας. **34** Αληθώς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **35** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **36** Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι ἀγγελοί των ουρανών, ειμήν ο Πατήρ μου μόνος· **37** και καθώς αι ημέραι του Νώε, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **38** Διότι καθώς εν ταῖς ημέραις ταῖς προ του κατακλυσμοῦ ἡσαν τρώγοντες και πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, ἐώς της ημέρας καθ' ήν ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, **39** και δεν ενόσησαν, εωσού ἡλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσε πάντας, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **40** Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρῷ· οι εις παραλαμβάνεται και ο εις αφίνεται· **41** δύο γυναίκες θέλουσιν αλέθει εν τω μύλῳ, μία παραλαμβάνεται και μία αφίνεται. **42** Αγηρπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε ποία ώρα ἐρχεται ο Κύριος υμών. **43** Τούτο δε γινώσκετε ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης εν ποίᾳ

φυλακή της νυκτός έρχεται ο κλέπτης, ήθελεν αγυρπυνήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή η οικία αυτού. **44** Διά τούτο και σεις γίνεσθε έτοιμοι, διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου. **45** Τις λοιπόν είναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο κύριος αυτού κατέστησεν επί των υπηρετών αυτού, διά να δίδη εις αυτούς την τροφήν εν καιρώ; **46** Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον όταν έλθη ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως. **47** Αλιθώς σας λέγω ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπαρχόντων αυτού. **48** Εάν δε είπῃ ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδία αυτού, Βραδύνει να έλθη ο κύριός μου, **49** και αρχίσῃ να δέρη τους συνδούλους, να τρώγη δε και να πίνη μετά των μεθυστών, **50** θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου εκείνου καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξέυρει, **51** και θέλει αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών· εκεὶ θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων.

25 Τότε θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένους, αίτινες λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών εξήλθον εις απάντησιν του νυμφίου. **2** Πέντε δε εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι και πέντε μωρά. **3** Αίτινες μωρά, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν έλαβον μεθ' εαυτών έλαιον· **4** αι φρόνιμοι δύμας έλαβον έλαιον εν τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. **5** Και επειδή ο νυμφίος εβράδυνεν, ενύσταζαν πάσαι και εκοιμώντο. **6** Εν τω μέσῳ δε της νυκτός έγινεν κραυγή· Ιδού, ο νυμφίος έρχεται, εξέλθετε εις απάντησιν αυτού. **7** Τότε εσηκώθησαν πάσαι αι παρθένοι εκείναι και ητοίμασαν τας λαμπάδας αυτών. **8** Και αι μωράί επίον προς τας φρόνιμους· Δότε εις ημάς εκ του ελαίου σας, διότι αι λαμπάδες ημών σβύνονται. **9** Απεκρίθησαν δε αι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν αρκέει εις ημάς και εις εσάς όθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας και αγοράσατε εις εαυτάς. **10** Ενώ δε απήρχοντο διά να αγοράσωντι, ήλθεν ο νυμφίος και αι έτοιμοι εισήλθον μετ' αυτού εις τους γάμους, και εκλείσθη η θύρα. **11** Ύστερον δε ἔρχονται και αι λοιπάι παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοίξων εις ημάς. **12** Ο δε αποκριθείς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω. **13** Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ημέραν ουδέ την ώραν, καθ' ην ο Υιός του ανθρώπου έρχεται. **14** Διότι θέλει ελθεί οι άνθρωπος, όστις αποδημών εκάλεσε τους δούλους αυτού και παρέδωκεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού, **15** και εις ἄλλον μεν ἔδωκε πέντε τάλαντα, εις ἄλλον δε δύο, εις ἄλλον δε εν, εις ἔκαστον κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα, και απεδήμησεν ευθύς. **16** Υπήγε δε ο λαβών τα πέντε τάλαντα και εργαζόμενος δι' αυτών έκαμεν άλλα πέντε τάλαντα. **17** Ωσάτως και ο τα δύο εκέρδησε και αυτός ἄλλα δύο. **18** Ο δε λαβών το εν υπήγε και ἐσκαψεν εις την γην και ἐκρύψει το αργύριον του κυρίου αυτού. **19** Μετά δε καιρόν πολύν έρχεται ο κύριος των δούλων εκείνων και θεωρεί λογαριασμόν μετ' αυτών. **20** Και ελθών ο λαβών τα πέντε τάλαντα, προσέφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντα μοι παρέδωκας ιδού, ἄλλα πέντε τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοῖς. **21** Και είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επι πολλών θέλω σε καταστήσει είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου. **22** Προσελθών δε και οι λαβών τα δύο τάλαντα είπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοι παρέδωκας ιδού, ἄλλα δύο τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοῖς. **23** Είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επι πολλών θέλω σε καταστήσει είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου.

24 Προσελθών δε και ο λαβών το εν τάλαντον, είπε· Κύριε, σε εγνώρισα ότι είσαι σκληρός ἀνθρωπος, θερίζων όπου δεν έπειρας και συνάγων όθεν δεν διεσκόρπισας· **25** και φορθίθεις υπίγα και ἐκρύψα το τάλαντόν σου εν τη γῇ· ιδού, ἔχεις το σον. **26** Αποκριθείς δε ο κύριος αυτού, είπε προς αυτόν· Πονηρέ δούλε και οικνηρέ· ήξενυρες ότι θερίζω όπου δεν έπειρα και συνάγω όθεν δεν διεσκόρπισα· **27** Ἐπρεπε λοιπόν να βάλης το αργύριόν μου εις τους τραπεζίτας, και ελθών εγώ ήθελον λάβει το εμόν μετά τόκου. **28** Λάβετε λοιπόν απ' αυτού το τάλαντον, και δότε εις τον ἔχοντα τα δέκα τάλαντα. **29** Διότι εις πάντα τον ἔχοντα θέλει δοθή και περισσευθή, από δε του μη ἔχοντος και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **30** Και τον αχρείον δούλον ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **31** Όταν δε έλθη ο Υιός του ανθρώπου εν τη δόξῃ αυτού και πάντες οι ἄγιοι ἀγγελοι μετ' αυτού, τότε θέλει καθήσει επί του θρόνου της δόξης αυτού, **32** και θέλουσι συναχθή ἐμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη, και θέλει χωρίσει αυτούς απ' αλλήλων, καθώς ο ποιμήν χωρίζει τα πρόβατα από των εριφίων, **33** και θέλει στήσει τα μεν πρόβατα εις δεξιών αυτού, τα δε εριφία εξ αριστερών. **34** Τότε ο Βασιλεὺς θέλει ειπεῖ προς τους εκ δεξιών αυτού· Έλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κιληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς βασιλείαν από καταβολής κόσμου. **35** Διότι επείνασα, και μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και με εποτίσατε, ξένος ήμην, και με εφιλοξενήσατε, **36** γυμνός, και με ενεδύσατε, ησθένησα, και με επεσκέφθητε, εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς εμέ· **37** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν δικαιοίοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντας και θερέψαμεν, ή διψώντας και εποτίσαμεν; **38** πότε δε σε είδομεν ζένον και εφιλοξενήσαμεν, ή γυμνόν και ενεδύσαμεν; **39** πότε δε σε είδομεν ασθενή ή εν φυλακή και ήλθομεν προς σε; **40** Και αποκριθείς ο Βασιλεὺς θέλει ειπεῖ προς αυτούς· Αλιθώς σας λέγω, καθ' οσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε. **41** Τότε θέλει ειπεῖ και προς τους εξ αριστερών· Υπάγετε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού. **[αἰδοῖος §166]** **42** Διότι επείνασα, και δεν μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και δεν με εποτίσατε, **43** ξένος ήμην, και δεν με εφιλοξενήσατε, γυμνός, και δεν με ενεδύσατε, ασθενής και εν φυλακή, και δεν με επεσκέφθητε. **44** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν και αυτόλ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα διψώντα ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή εν φυλακή, και δεν σε υπηρετήσαμεν; **45** Τότε θέλει αποκριθή προς αυτούς, λέγων· Αληθώς σας λέγω, καθ' οσον δεν εκάμετε εις ένα τούτων των ελαχίστων, ουδέ εις εμέ εκάμετε. **46** Και θέλουσιν απέλθει ούτοι μεν εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον. **[αἰδοῖος §166]**

26 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς πάντας τους λόγους τούτους, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **2** Εξεύρετε ότι μετά δύο ημέρας γίνεται το πάσχα, και ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται διά να σταυρωθή. **3** Τότε συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαούν εις την αυλήν του αρχιερέως του λεγομένου Καΐάφα, **4** και συνεβούλευθησαν να συλλάβωσι τον Ιησούν με δόλον και να θανατώσωσιν. **5** Έλεγον δέ· μη εν τη εορτῇ, διά να μη γείνη θόρυβος εν τω λαώ. **6** Ότε δε ο Ιησούς ήτοι εν Βηθανίᾳ εν τη οικίᾳ Σίμωνος του λεπρού, **7** προσῆλθε προς αυτόν γυνή έχουσα αλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, και κατέχεν αυτό επι την κεφαλήν αυτού, ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν. **8** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού,

ηγανάκτησαν λέγοντες: Εις τι η απώλεια αύτή; **9** διότι ήδυνατο τούτο το μύρον να πωληθή με πολλήν τιμήν και να δοθή εις τους πτωχούς. **10** Νοίσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς Διά τι ενοχλείτε την γυναίκα; διότι ἔργον καλόν ἐπράξαν εις εμέ. **11** Διότι τους πτωχούς πάντοτε ἔχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν ἔχετε. **12** Επειδή χύσασα αύτή το μύρον τούτο επί του σώματός μου, ἔκαμε τούτο διά τον ενταφιασμόν μου. **13** Αληθώς δας λέγω, ὅπου εάν κηρυχθῇ το ευαγγέλιον τούτο εν ὅλῳ τω κόσμῳ, θέλει λαληθή και τούτο, το οποίον ἐπράξαν αύτή, εις μνημόσυνον αυτής. **14** Τότε υπήγειν εις των δώδεκα, ο λεγόμενος Ιούδας Ἰσκαριώτης, προς τους αρχιερείς **15** και είπε· Τί θέλετε να μοι δώσητε, και εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν; Και εκείνοι ἔδωκαν εις αυτόν τριάκοντα αργύρια. **16** Και από τότε εζήτει ευκαιρίαν διά να παραδώσῃ αυτόν. **17** Την δε πρώτην των αζύμων προσῆλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν, λέγοντες προς αυτόν· Που θέλεις να σοι ετοιμάσωμεν διά να φάγης το πάσχα; **18** Και εκείνος είπεν· Υπάγετε εις την πόλιν προς τον δεῖνα και εἰπάτε προς αυτόν· Ο Διδάσκαλος λέγει, Ο καιρός μου επλήσιασεν· εν τη οικίᾳ σου θέλω κάμει το πάσχα μετά των μαθητῶν μου. **19** Και ἔκαμον οι μαθηταί καθώς παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, και ητοιμάσαν το πάσχα. **20** Ότε δε ἔγεινεν εσπέρα, εκάθητο εις την τράπεζαν μετά των δώδεκα. **21** Και ενώ ἔτρωγον, είπεν· Αληθώς δας λέγω ὅτι εις εξ υμῶν θέλει με παραδώσει. **22** Και λυπούμενοι σφόδρα, ἤρχισαν να λέγωσι προς αυτόν ἔκαστος αυτών· Μήπως εγώ είμαι, Κύριε; **23** Ο δε αποκριθείς είπεν· Ο εμβάψας μετ' εμού εν τω πινακίῳ την χείρα, ούτος θέλει με παραδώσει. **24** Ο μεν Υἱός του ανθρώπου υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περὶ αυτού· οὐαὶ δε εις τὸν ἀνθρώπον εκείνον, διὰ τοῦ οποίου ο Υἱός του ανθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἡτο εις τὸν ἀνθρώπον εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθῆ. **25** Αποκριθείς δε ο Ιούδας, δότις παρέδιδεν αυτόν, είπε· Μήπως εγώ είμαι, Ραββί; Λέγει προς αυτόν· Συ είπας. **26** Και ενώ ἔτρωγον, λαβών ο Ιησούς τον ἄρτον και ευλογήσας ἔκοψε και ἐδίδεν εις τους μαθητάς και είπε· Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου· **27** και λαβών το ποτήριον και ευχαριστήσας, ἐδώκεν εις αυτούς, λέγων· Πίετε εξ αυτού πάντες· **28** διότι τούτο είναι το αἷμα μου το της καινῆς διαθήκης, το υπέρ πολλῶν εκχυνόμενον εις ἀφεσιν αμαρτιών. **29** Σας λέγω δε ὅτι δεν θέλω πίει εις το εξής εκ τούτου του γεννήματος της αμπέλου ἔως της μέρας εκείνης, ὅταν πίνω αυτὸν νέον μεθ' υμῶν εν τῇ βασιλείᾳ του Πατρός μου. **30** Και αφού ύμηνσαν, ἔξήλθον εις τὸ δρός των ελαίων. **31** Τότε λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πάντες υμεῖς θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα ταύτην· διότι είναι γεγραμμένον, θέλω πατάξει τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα της ποιμήνης; **32** αφού δε αναστήθω, θέλω υπάγει πρότερον υμῶν εις την Γαλιλαίαν. **33** Αποκριθείς δε ο Πέτρος, είπε προς αυτόν· Και αν πάντες σκανδαλισθώσιν εν σοι, εγὼ ποτέ δεν θέλω σκανδαλισθή. **34** Εἶπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω διό ταύτην την νύκτα, πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθῆ. **35** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Και αν γείνη χρεία να αποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθῆ. Ομοίως είπον και πάντες οι μαθηταί. **36** Τότε ἔρχεται μετ' αυτών ο Ιησούς εις χωρίον λεγόμενον Γεθθημανή και λέγει προς τους μαθητάς· Καθήσατε αυτού, εωσού υπάγω και προσευχήθω εκεί. **37** Και παραλαβών τον Πέτρον και τους δύο υιούς του Ζεβεδαίου, ἤρχισε να λυπήται και να αδημονή. **38** Τότε λέγει προς αυτούς· Περιλυπός είναι η ψυχή μου ἔως θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε μετ' εμού. **39** Και προχωρήσας ολίγον ἔπεσεν επί

πρόσωπον αυτού, προσευχόμενος και λέγων· Πάτερ μου, εάν ήναι δυνατόν, ας παρέλθῃ απ' εμού το ποτήριον τούτο· πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' ως σου. **40** Και ἔρχεται προς τους μαθητάς και ευρίσκει αυτούς κοιμώμενους, και λέγει προς τον Πέτρον· Ούτω δεν ήδυνήθητε μίαν ώραν να αγυρπνήσητε μετ' εμού; **41** Αγυρπνείτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. Το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. **42** Πάλιν εκ δευτέρου υπήγει και προσευχήθη, λέγων· Πάτερ μου, εάν δεν ήναι δυνατόν τούτο το ποτήριον να παρέλθῃ απ' εμού χωρίς να πίω αυτό, γεννηθήτω το θέλημά σου. **43** Και ελθών ευρίσκει αυτούς πάλιν κοιμώμενους· διότι οι οφθαλμοί αυτών ήσαν βεβαρημένοι. **44** Και αφήσας αυτούς υπήγει πάλιν και προσευχήθη εκ τρίτου, ειπών τον αυτόν λόγον. **45** Τότε ἔρχεται προς τους μαθητάς αυτού και λέγει προς αυτούς· Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε· ιδού, επλησίασεν η ὥρα και ο Υἱός του ανθρώπου παραδίδεται εις χείρας αμαρτωλών. **46** Εγέρθητε, ας υπάγωμεν· Ιδού, επλησίασεν ο παραδίδων με. **47** Και ενώ αυτός ελάλει ἐπι, ιδού, ο Ιούδας εις των δώδεκα ήλθε, και μετ' αυτού όχλος πολύς μετά μαχαιρών και ζύλων παρά των αρχιερέων και πρεοβτερών του λαούς. **48** Ο δε παραδίδων αυτός ἔδωκεν εις αυτούς σημείον, λέγων· Όντινα φιλήσω, αυτούς είναι· πιάσατε αυτόν. **49** Και ευθύς πλησίασάς προς τον Ιησούν, είπε· Χαίρε, Ραββί, και κατεψήλησεν αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν Φίλε, διά τι ήλθες; Τότε προσελθόντες επέβαλον τας χείρας επί τον Ιησούν και επίασαν αυτόν. **51** Και ιδού, εις των μετά του Ιησού εκτείνας την χείρα ἔσυρε την μάχαιραν αυτού, και κτυπήσας τον δούλον του αρχιερέως απέκοψε το ωτίον αυτού. **52** Τότε λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Επίτρεψον την μάχαιράν σου εις τον τόπον αυτής· διότι πάντες όσοι πιάσωσι μάχαιραν διά μαχαίρας θέλουσιν απολεσθή. **53** Η νομίζεις διό δεν δύναμαι ήδη να παρακαλέσω τον Πατέρα μου, και θέλει στήσει πλησίον μου περισσοτέρους παρά δώδεκα λεγεώνας αγγέλων; **54** πως λοιπόν θέλουσι πληρωθῆ αι γραφαί διό ούτω πρέπει να γείνη; **55** Εν εκείνη τη ὥρᾳ ἔπειν ο Ιησούς προς τους όχλους· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ζύλων να με συλλάβητε; καθ' ήμεράν εκαθήμην πλησίον υμῶν διδάσκων εν τω iερώ, και δεν με επιάσατε. **56** Τούτο δε λόγον ἔγινε διά να πληρωθώσιν αι γραφαί των προφητῶν. Τότε οι μαθηταί πάντες αφήσαντες αυτόν ἔφυγον. **57** Οι δε πιάσαντες τον Ιησούν ἔφεραν προς Καΐάφαν τον αρχιερέα, ὃντος συνίθιθοσαν οι γραμματεῖς και οι πρεσβύτεροι. **58** Ο δε Πέτρος ηκολούθησε αυτόν από μακρόθεν ἔως της αυλής του αρχιερέως, και εισελθών ἔσω εκάθητο μετά των υπηρετών διά να ίδη το τέλος. **59** Οι δε αρχιερεῖς και οι πρεσβύτεροι και το συνέδριον όλον εζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατά του Ιησού, διά να θανατώσωσιν αυτόν, **60** και δεν εύρον· και πολλών ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δεν εύρον. Υστερόν δε προσελθόντες δύο ψευδομαρτυρες, **61** είπον· Ούτος είπε, Δύναμαι να χαλάσω τον ναόν του Θεού και διά τριών ημερών να οικοδομήσω αυτόν. **62** Και σηκωθείς ο αρχιερέυς είπε προς αυτόν· Δεν αποκρίνεσαι; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **63** Ο δε Ιησούς εισιώπα. Και αποκριθείς ο αρχιερέυς είπε προς αυτόν· Σε ορκίων εις τον Θεόν τον ζώντα να είπης προς ημάς αν συνήσαι ο Χριστός ο Υἱός του Θεού. **64** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Συ είπας· πλην σας λέγω, Εις το εξής θέλετε ιδεί τον Υἱόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιῶν της δυνάμεως και ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού. **65** Τότε ο αρχιερέυς διέσχισε τα ιμάτια αυτού, λέγων διό εβλασφήμησε τι χρείαν έχομεν πλέον μαρτύρων; ιδού, τώρα ηκούσατε την βλασφημίαν

αυτού· **66** τι σας φαίνεται; Και εκείνοι αποκριθέντες είπον· Ἐνόχος θανάτου είναι. **67** Τότε ενέπτυσαν εις το πρόσωπον αυτού και εγρόνθισαν αυτόν, ἀλλοι δε ερράπισαν, **68** λέγοντες· Προφήτης ενός είναι, Χριστέ, τις είναι οστίς σε εκτύπωσεν; **69** Ο δε Πέτρος εκάθητο ἔξω εν τη αυλῇ και προσήλθε προς αυτόν μία δούλη, λέγοντα· Και συ ήσο μετά Ιησού του Γαλιλαίου. **70** Ο δε προνήθη ἐμπροσθεν πάντων, λέγων· Δεν εξέύρω τι λέγεις. **71** Και ότε εξήλθεν εις τον πυλώνα, είδεν αυτόν ἀλλή και λέγει προς τους εκεί, Και ούτος ἥτο μετά Ιησού του Ναζωραίου. **72** Και πάλιν ηρνήθη μεθ' ὅρκου ὅτι δεν γνωρίζω τον ἀνθρωπον. **73** Μετ' ολίγον δε προσελθόντες οι εστώτες, είπον προς τον Πέτρον· Αληθώς και συ εξ αυτών είσαι· διότι η λαλία σου σε κάμνει φανερόν. **74** Τότε ἡρχισε να καταναθεματίζῃ και να ομινύῃ ὅτι δεν γνωρίζω τον ἀνθρωπον. Και ευθύν εφώναξεν ο αλέκτωρ. **75** Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Ιησού, όστις είχεν ειπεῖ προς αυτόν ὅτι πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθῆναι και εξελθόντων ἔξω ἐκλαυσε πικρώς.

27 Ότε δε ἦγενε πρωΐ, συνεβούλευθήσαν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεοπόντεροι του λαού κατά του Ιησού διὰ να θανατώσωσιν αυτόν· **2** και δέσαντες αυτόν, ἔφεραν και παρέδωκαν αυτόν εις τον Πόντιον Πιλάτον τον ηγεμόνα. **3** Τότε ιδών Ιουδάς ο παραδόσας αυτόν ὅτι κατεδικάσθη, μεταμεληθείς επέστρεψε τα τριάκοντα αργύρια εις τους πρεσβυτέρους, **4** λέγων· Ἡμαρτον παραδόσας αίμα αθώον. Οι δε είπον· Τι προς ημάς; συ όψει. **5** Και ρίψας τα αργύρια εν τω ναώ, ανεχώρησε και απελθών εκρεμάσθη. **6** Οι δε αρχιερείς, λαβόντες τα αργύρια, είπον· Δεν είναι συγκεκωρυμένον να βάλωμεν αυτά εις το θησαυροφυλάκιον, διότι είναι τιμή αίματος. **7** Και συμβούλευθήστες ηγόρασαν με αυτά τον αγρόν του κεραμέως, διὰ να ενταφιάζωνται εκεί οι ξένοι. **8** Διά τούτο ωνομάσθη ο αγρός εκείνος Αγρός αίματος ἔως της σήμερον. **9** Τότε επλρώθη το ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Και ἐλαβον τα τριάκοντα αργύρια, την τιμήν του εκτιμηθέντος, τον οποίον εξετίμησαν από των ιών Ισραήλ, **10** και ἐδωκαν αυτά εις τον αγρόν του κεραμέως, καθώς μοι παρήγγειλεν ο Κύριος. **11** Ο δε Ιησούς εστάθη ἐμπροσθεν τον ηγεμόνος και ηρώτησεν αυτόν ο ηγεμών, λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Συ λέγεις. **12** Και ενώ εκατηγορείτο υπό των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων, ουδὲν απεκρίθη. **13** Τότε λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Δεν ακούεις πόσα σου καταμαρτυρούσι; **14** Και δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέ πέντε ἄργον, ὡστε ο ηγεμών εθαύμαζε πολὺ. **15** Κατά δε την εορτήν εσυνείθιζεν ο ηγεμών να απολύτη εἰς τον ὄχλον ἔνα δέσμιον, ὄντινα ἥθελον. **16** Και είχον τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον Βαραβύραν. **17** Ενώ λοιπόν ήσαν συνηγμένοι, είπε προς αυτούς ο Πιλάτος· Τίνα θέλετε να σας απολύσω; τον Βαραβύραν ἥτο Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν; **18** Επειδή ήξευρεν ὅτι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν. **19** Ενώ δε εκάθητο επί του βίβλατος, απέστειλε προς αυτόν η γυνή αυτού, λέγουσα· Ἀπεχε του δικαίου εκείνου· διότι πολλά ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αυτόν. **20** Οι δε αρχιερείς και οι πρεοπόντεροι ἔπεισαν τους ὄχλους να ζητήσωσι τον Βαραβύραν, τον δε Ιησούν να απολέσω. **21** Και αποκριθείς ο ηγεμών είπε προς αυτούς· Τίνα θέλετε από των δύο να σας απολύσω; οι δε είπον· Τον Βαραβύραν. **22** Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τι λοιπόν να κάμω τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι προς αυτόν πάντες· Σταυρωθήτω. **23** Ο δε ηγεμών είπε· Και τι κακόν ἐπράξεν; Οι δε περισσότερον ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. **24** Και ιδών ο Πιλάτος ὅτι

ουδέν αφελεί, αλλά μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβών ύδωρ ἐνίψει τας χείρας αυτού ἐμπροσθεν του ὄχλου, λέγων· Αθώος είμαι από τον αίματος του δικαίου τούτου· υμείς όψεσθε. **25** Και αποκριθείς πας ο λαός εἶπε· το αίμα αυτού ἡ ίναι εφ' ημάς και επὶ τα τέκνα μηών. **26** Τότε απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραβύραν, τον δε Ιησούν μαστιγώσας παρέδωκε διά να σταυρωθῇ. **27** Τότε οι στρατιώται του ηγεμόνος, παραλαβόντες τον Ιησούν εις το πρατώριον, συνήθοισαν επ' αυτόν ὅλον το τάγμα των στρατιωτών· **28** και εκδύσαντες αυτόν ενέδυσαν αυτόν χλαμύδα κοκκίνην, **29** και πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, θέθεσαν επὶ την κεφαλήν αυτού και κάλαμον εις την δεξιάν αυτού, και γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν αυτού, ενέπαιξαν αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, ο βασιλεύς των Ιουδαίων· **30** και εμπτύσαντες εις αυτόν ἐλάβον τον κάλαμον και ἐτυπτον εις την κεφαλήν αυτού. **31** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την χλαμύδα και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού, και ἔφεραν αυτόν διά να σταυρώσωσιν. **32** Ενώ δε εξήρχοντο, εύρον ἀνθρωπον Κυρηναίον, ονομαζόμενον Σίμωνα· τούτον ηγγάρευσαν διά να σηκώση τον σταυρόν αυτού. **33** Και ότε ήλθον εις τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, δότις λέγεται Κρανίου τόπος, **34** ἐδώκαν εις αυτόν να πίη δόσις μεμιγμένον μετά χολής και γευθείς δεν ἥθελε να πίη. **35** Αφού δε εσταύρωσαν αυτόν διεμερίσθησαν τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον, διά να πληρώθῃ το ρηθέν υπό του προφήτου, Διεμερίσθησαν τα ιμάτια μου εις εαυτούς και επὶ τον ιματισμόν μου ἔβαλον κλήρον. **36** Και καθήμενοι εφύλασσον αυτόν εκεί. **37** Και έθεσαν επάνωθεν της κεφαλής αυτού την κατηγορίαν αυτού γεγραμμένην· Ούτος εστίν Ιησούς ο βασιλεύς των Ιουδαίων. **38** Τότε εσταυρώθησαν μετ' αυτού δύο λησταί, εις εκ δεξιών και εις εξ αριστερών. **39** οι δε διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών **40** και λέγοντες· Ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, σώσον σεαυτόν αν ήσαι Υἱός του Θεού, κατάβα από τον σταυρού. **41** Ομοίως δε και οι αρχιερείς εμπαίζοντες μετά των γραμματέων και πρεσβυτέρων, ἐλέγον. **42** Ἀλλοις ἐσώσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώσῃ· αν ήναι βασιλεύς του Ισραήλ, ας καταβῇ τώρα από τον σταυρού και θέλομεν πιστεύει εις αυτόν. **43** πέποιθεν επὶ τον Θεόν, ας σώσῃ τώρα αυτόν, εάν θέλῃ αυτόν· επειδή είπεν ότι θεού Υἱός είμαι. **44** Το αυτό δε και οι λησταί οι συσταυρώθεντες μετ' αυτούν ονειδίζονται εις αυτόν. **45** Από δε ἑκτης ὥρας σκότους ἔγινεν εφ' ὅλην την γην ἔως ὥρας εννάτης· **46** περὶ δε την εννάτην ὥραν ανεβόσησον ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ηλί, Ηλί, λαμάρ σαβαχθανί; τουτέστι, θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **47** Και τινές των εκεί εστώτων ακούσαντες, ἐλέγον διά τον Ηλίαν φωνάζει ούτος. **48** Και ευθύν εις εξ αυτών και λαβών σπόργον και γεμίσας δόξους και περιθέσας εις κάλαμον επότιζεν αυτόν. **49** Οι δε λοιποί ἐλέγον· Άφες, ας ίδωμεν αν ἐρχηται ο Ηλίας να σώσῃ αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς πάλιν κράζας μετά φωνής μεγάλης, αφήκε το πνεύμα. **51** Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από ἀνωθένεις ἔως κάτω, και η γη εσείσθη και αι πέτραι εσχίσθησαν, **52** και τα μνημεία ηνοίχθησαν και πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ανέστησαν, **53** και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν αυτού εισήλθησαν εις την αγίαν πόλιν και ενεφανίσθησαν εις πολλούς. **54** Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού φυλάττοντες τον Ιησούν, ιδόντες τον σεισμόν και τα γεννόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Αληθώς θεού Υἱός ήτο ούτος. **55** Ήσαν δε εκεί γυναίκες πολλαί από μακρόθεν θεωρούσαι, αίτινες ηκολούθησαν τον Ιησούν από

της Γαλιλαίας υπηρετούσαι αυτόν· **56** μεταξύ των οποίων ήτο Μαρία η Μαγδαληνή, και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και Ιωσή, και η μήτηρ των υιών Ζεβδαίου. **57** Ότε δε ἐγίνεν εσπέρα, ἦλθεν ἀνθρώπος πλούσιος από Αριμαθαίας, το ονόμα Ιωσήφ, ὄστις και αυτός εμαθήτευσεν εις τον Ιησούν· **58** ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εζήτησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος προσέταξε να αποδοθή το σώμα. **59** Και λαβών το σώμα ο Ιωσήφ, ετύλιξεν αυτό με σινδόνα καθαράν, **60** και ἐθεσεν αυτό εν τω νέω αυτού μνημείω, το οποίον ελατόμησεν εν τη πέτρᾳ, και προσκυλίσας λίθον μέγαν εις την θύραν του μνημείου ανεχώρησεν. **61** Ἡτο δε εκεί Μαρία η Μαγδαληνή και η ἄλλη Μαρία, καθήμεναι απέναντι του τάφου. **62** Και τη επαύριον, ήτις είναι μετά την παρασκευήν, συνίχθησαν οι αρχιερεῖς και οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτον **63** λέγοντες Κύριε, ενεθυμήθημεν ότι εκείνος ο πλάνος είπεν ἐτί ζων, Μετά τρεις ημέρας θέλω αναστηθή. **64** Πρόσταξον λοιπόν να ασφαλισθή ο τάφος ὡς της τρίτης ημέρας, μήποτε οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός κλέψωσιν αυτόν και είπωσι προς τον λαόν, Ανέστη εκ των νεκρών· και θέλει είσθαι η εσχάτη πλάνη χειροτέρα της πρώτης. **65** Είπε δε προς αυτούς ο Πιλάτος Ἐχετε φύλακας· υπάγετε, ασφαλίσατε καθώς εξέντετε. **66** Οι δε υπήγον και ησφάλισαν τον τάφον, σφραγίσαντες τον λίθον και επιστήσαντες τους φύλακας.

28 Αφού δε επέρασε το σάββατον, περί τα χαράγματα της πρώτης ημέρας της εβδομάδος ἥλθε Μαρία η Μαγδαληνή και η ἄλλη Μαρία, διά να θεωρήσωσι τον τάφον. **2** Και ιδού ἐγίνεν σεισμός μέγας· διότι ἀγγελος Κυρίου καταβάς εξ ουρανού ἥλθε και απεκύλισε τον λίθον από της θύρας και εκάθητο επάνω αυτού. **3** Ἡτο δε η δύσις αυτού ως αστραπή και το ἐνδυμα αυτού λευκόν ως χιών. **4** Και από του φόβου αυτού εταράχθησαν οι φύλακες και ἐγίνενται ως νεκροί. **5** Αποκριθείς δε ο ἀγγελος είπε προς τας γυναίκας μη φοβείσθε σείς· διότι εξέντω ότι Ιησούν τον εσταυρωμένον ζητείτε· **6** δεν είναι εδώ· διότι ανέστη, καθώς είπεν. Ἐλθετε, ίδετε τον τόπον όπου ἐκείτο ο Κύριος. **7** Και υπάγετε ταχέως και είπατε προς τους μαθητάς αυτού ότι ανέστη εκ των νεκρών, και ιδού, υπάγει πρότερον ημών εις την Γαλιλαίαν εκεί θέλετε ιδεί αυτόν· ιδού, σας είπον. **8** Και εξελθούσαι ταχέως από του μνημείου μετά φόβου και χαράς μεγάλης ἔδραμον να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού. **9** Ενώ δε ἤρχοντο να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού, ιδού, ο Ιησούς απίντησεν αυτάς, λέγων· Χαίρετε. Και εκείναι προσελθούσαι επίασαν τους πόδας αυτού και προσεκύνησαν αυτόν. **10** Τότε λέγει προς αυτάς ο Ιησούς· Μη φοβείσθε· υπάγετε, απαγγείλατε προς τους αδελφούς μου, διά να υπάγωσιν εις την Γαλιλαίαν· και εκεί θέλουσι με ιδεί. **11** Ενώ δε αυταὶ απήρχοντο, ιδού, τινές των φυλάκων ελθόντες εις την πόλιν απήγγειλαν προς τους αρχιερεῖς πάντα τα γενόμενα, **12** Και συναχθέντες μετά των πρεσβυτέρων και συμβουλευθέντες ἔδωκαν εις τους στρατιώτας αργύρια ικανά, **13** λέγοντες Είπατε ότι οι μαθηταί αυτοῦ ελθόντες διά νυκτός ἐκλεψαν αυτόν, ενώ ημείς εκοιμώμεθα. **14** Και εάν ακουσθή τούτο ενώπιον του ηγεμόνος, ημείς θέλομεν πείσει αυτόν και εσάς θέλομεν κάμει αμερίμνους. **15** Εκείνοι δε λαβόντες τα αργύρια, ἐπραζαν ως εδιδάχθησαν. Και διεφημίσθη ο λόγος ούτος παρά τοις Ιουδαίοις μέχρι της σήμερον. **16** Οι δε ἐνδεκα μαθηταί υπήγον εις την Γαλιλαίαν, εις το όρος όπου παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς. **17** Και ιδόντες αυτόν προσεκύνησαν αυτόν, τινές δε εδίστασαν. **18** Και προσελθών ο Ιησούς, ελάλησε προς αυτούς, λέγων· Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανῷ και επί γῆς. **19**

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα ἔθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το ὄνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, **20** διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα ὄσα παρήγγειλα εις εσάς· και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας ἑως της συντελείας του αιώνος. Αμήν. (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού.

2 Καθώς είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις Ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἄγγελό μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου ἐμπροσθέν σου· **3** Φωνή βιώντος εν τη ερήμῳ, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων εν τη ερήμῳ και κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις ἀφεσίν αμαρτιών. **5** Και εξῆρχοντο προς αυτόν όλος ο τόπος της Ιουδαίας και οι Ιεροσολυμίται, και εβαπτίζοντο πάντες εν τω Ιορδάνη ποταμῷ υπ' αυτού, εξομοιογύμνενοι τας αμαρτίας αυτών. **6** Ήτο δε ο Ιωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμήλου και ἔχων ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, και τρώγων ακρίδας και μέλι ἄγριον. **7** Και εκήρυξε, λέγων· Ἐρχεται ο ισχυρότερος μου οπίσω μου, του οποίου δεν είμαι ἀξιος σκύψας να λάσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού. **8** Εγώ μεν σας εβάπτισα εν ὑδατι, αυτός δε θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίων. **9** Και εν εκείναις ταις ημέραις ἡλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην. **10** Και ευθύς ενώ ανέβαινεν από τον ὑδατο, είδε τους ουρανούς σχιζούμενους και το Πνεύμα καταβαίνον ως περιοτεράν επ' αυτόν. **11** και φωνή ἔγεινεν εκ των ουρανών· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην. **12** Και ευθύς το Πνεύμα εκβάλλει αυτόν εις την ἔρημον· **13** και ἡτο εκεὶ εν τη ερήμῳ ημέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος υπό του Σατανά, και ἡτο μετά των θηρίων, και οι ἄγγελοι υπηρέτουν αυτόν. **14** Αφού δε παρεδόθη ο Ιωάννης, ἡλθεν ο Ιησούς εις την Γαλιλαίαν κηρύττων τον ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού **15** και λέγων ότι επιληρώθη ο καιρός και επλησσασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοίετε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον. **16** Περιπάτων δε πάρα την θάλασσαν της Γαλιλαίας, εἰδε τον Σίμωνα και Ανδρέαν τον ἀδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν διότι ἱσσαν αλιεῖς· **17** και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Ἐλθετε οπίσω μου, και θέλω σας κάμεν να γείνητε αλιεῖς ανθρώπων. **18** Και ευθύς αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **19** Και προχωρήσας εκείθεν οιλόγιον, ειδεν ίάκωβον τον της Ζεβεδαίουν και Ιωάννην τον ἀδελφόν αυτού, και αυτούς εν τω πλοίῳ επισκευάζοντας τα δίκτυα, **20** και ευθύς εκάλεσεν αυτούς. Και αφήσαντες τον πατέρα αυτών Ζεβεδαίον εν τω πλοίῳ μετά των μισθωτών, υπήγον οπίσω αυτού. **21** Και εισέρχονται εις Καπερναούμ· και ευθύς εν τω σαββάτῳ εισελθών ο Ιησούς εις την συναγωγήν εδίδασκε. **22** Και εξεπλήγτοντο διά την διδαχήν αυτού διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματεῖς. **23** Και ἡτο εν τη συναγωγῇ αυτών ἀνθρώπος έχων πνεύμα ακάθαρτον, και ανέκραξε, **24** λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ· ἡλθες να μας απολέσης; σε γνωρίζω τις είσαι, ο Ἅγιος του Θεού. **25** Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και ἔξελθε εξ αυτού. **26** Και το πνεύμα το ακάθαρτον, αφού εσπάραξεν αυτόν και ἔκραξε μετά φωνής μεγάλης, εξήλθεν εξ αυτού. **27** Και πάντες εξεπλάγησαν, ώστε συνεζήτουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τι είναι τούτο; τις αὐτή η νέα διδαχή, διότι μετά εξουσίας προστάζει και τα ακάθαρτα πνεύματα, και υπακούουσιν εις αυτούν; **28** Εξήλθε δε ἡ φήμη αυτού ευθύς εις ὅλην την περιχώρων της Γαλιλαίας. **29** Και ευθύς εξελθόντες εκ της συναγωγῆς, ἡλθον εις την οικίαν Σίμωνος και Ανδρέου μετά του Ιακώβου και Ιωάννου. **30** Η δε πενθερά του Σίμωνος ἡτο κατάκοιτος πάσχοντα πυρετόν. Και ευθύς ελάλησαν προς

αυτόν περί αυτής. **31** Και πλησιάσας ἡγειρεν αυτήν πιάσας την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός ευθύς, και υπηρέτει αυτούς. **32** Αφού δε ἔγεινεν εσπέρα, ὅτε ἐδύσεν ο ήλιος, ἔφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας και τους δαιμονιζομένους **33** και η πόλις ὅλη ὅτι συνηγμένη ἐμπροσθεν της θύρας **34** και εθεράπευσε πολλούς πάσχοντας διαφόρους αρρωστίας, και δαιμόνια πολλά εξέβαλε, και δεν ἀφίνε τα δαιμόνια να λαλῶσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν. **35** Και το πρώτο ενώ ἡτο όρθρος βαθύς, σηκωθείς εξήλθε και υπήγεν εις ἔρημον τόπον και εκεὶ προσούχθητο. **36** Και ἐδράμον κατόπιν αυτού ο Σίμων και οι μετ' αυτού, **37** και ευρόντες αυτόν λέγουσι προς αυτόν ότι πάντες σε ζητούσι. **38** Και λέγει προς αυτούς· Ας υπάγωμεν εις τας πλησίον κωμοπόλεις, διά να κηρύξω και εκεὶ επειδή διά τούτο εξήλθον. **39** Και εκήρυττεν εν ταις συναγωγαῖς αυτών εις ὅλην την Γαλιλαίαν και εξέβαλλε τα δαιμόνια. **40** Και ἔρχεται προς αυτόν λεπρός παρακαλών αυτόν και γονυπετών ἐμπροσθεν αυτού και λέγων προς αυτόν ότι, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. **41** Ο δε Ιησούς σπλαγχνισθείς, εξέτεινε την χείρα και ἤγγισεν αυτόν και λέγει προς αυτόν Θέλω, καθαρίσθητ. **42** Και ως είπε τούτο, ευθύς ἔργεν απ' αυτού η λέπρα, και εκαθαρίσθη. **43** Και προστάξας αυτόν εντόνων, ευθύς απέπεμψεν αυτόν **44** και λέγει προς αυτόν· Πρόσεχε μη είπης προς μηδένα μηδέν, αλλ' ὑπάγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περὶ του καθαρισμού σου δόσα προσέταξεν ο Μωϋσῆς διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **45** Αλλ' εκείνος εξελθών ἥρχισε να κηρύξῃ πολλά και να διαφημίζῃ τον λόγον, ώστε πλέον δεν ηδύνατο αυτός να εισέλθῃ φανερά εις πόλιν, αλλ' ἡτο ἔξω εν ερήμοις τόποις και ἥρχοντο προς αυτόν πανταχόθεν.

2 Και μεθ' ημέρας πάλιν εισήλθεν εις Καπερναούμ και ηκούσθη ότι είναι εις οίκον. **2** Και ευθύς συνήχθησαν πολλοί, ώστε δεν εχώρουν πλέον αυτούς οιδέ τα πρόθυρα· και εκήρυττεν εις αυτούς τον λόγον. **3** Και ἔρχονται προς αυτόν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον υπό τεσσάρων **4** και μη δυνάμενοι να πλησιάσωσιν εις αυτόν εξ αιτίας του ὄχλου, εχάλασαν την στέγην ὅπου ἡτο, και διατρυπήσαντες καταβιβάζουσι τον κράββατον, εφ' ου κατέκειτο ο παραλυτικός. **5** Ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών, λέγει προς τον παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεκωρυμέναι είναι εις σε αι αμαρτία σου. **6** Ἡσαν δε τινές των γραμματέων εκεί καθήμενοι και διαλογιζόμενοι εν ταις καρδίαις αυτών· **7** Διά τι ούτος λαλεί τοιαύτας βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή εις, ο Θεός; **8** Και ευθύς νοήσας ο Ιησούς διά του πνεύματος αυτού ότι ούτω διαλογίζονται καθ' εαυτούς, είπε προς αυτούς· Διά τι διαλογίζεσθε ταύτα εν ταις καρδίαις σας; **9** τι είναι ευκολώτερον, να είπω προς τον παραλυτικόν, Συγκεκωρυμέναι είναι αι αμαρτία σου, ή να είπω, Σηκώθητι και ἐπάρε τον κράββατον σου και περιπάτει; **10** αλλά διά να γνωρίσητε ότι έχουσιν ἔχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γῆς να συγχωρή αμαρτίας λέγει προς τον παραλυτικόν. **11** Προς σε λέγω, Σηκώθητι και ἐπάρε τον κράββατον σου και υπάγε εις τον οίκον σου. **12** Και ηγέρθη ευθύς και σηκώσας τον κράββατον, εξήλθεν ενώπιον πάντων, ώστε εξεπλήγτοντο πάντες και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι ουδέποτε είδομεν τοιαύτα. **13** Και εξήλθε πάλιν πάρα την θάλασσαν· και πας ο ὄχλος ἥρχετο προς αυτόν, και εδίδασκεν αυτούς. **14** Και διαβαίνων ειδε τελώνιον, και λέγει προς αυτόν· Αλφαίου καθήμενον εις το τελώνιον, και επάρεται προς αυτόν· Ακολούθει με. Και σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. **15** Και ενώ περιθητο εις την τράπεζαν εν τη οικία αυτού, συνεκάθηντο

και πολλοί τε λώναι και αμαρτωλοί μετά του Ιησού και των μαθητών αυτού διότι ήσαν πολλοί, και ηκολούθησαν αυτόν. **16** Οι δε γραμματείς και Φαρισαίοι, ιδόντες αυτόν τρώγοντα μετά των τελωνών και αμαρτωλών, ἐλεγον πρὸς τοὺς μαθήτας αυτού· Διά τι μετά τῶν τελωνῶν καὶ αμαρτωλῶν τρώγει καὶ πίνει; **17** Καὶ ακούσας οἱ Ιησούς, λέγει πρὸς αὐτούς· Δεν ἔχουσι χρέιαν ιατρού οι υἱαίνοντες, ἀλλ' οι πάσχοντες· δεν ἥλθον διά να καλέων δικαίους αλλὰ αμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν. **18** Οι μαθηταὶ δὲ του Ιωάννου καὶ οι των Φαρισαίων ενήστεον. Καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διά τι οἱ μαθηταὶ του Ιωάννου καὶ οι των Φαρισαίων ενηστέοντι, οἱ δε μαθηταὶ σου δεν νηστεύουσι; **19** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς οἱ Ιησούς· Μήπως δύνανται οι υἱοί του νυμφώνος, ενόσῳ ο νυμφίος είναι μετ' αὐτών, να νηστεύωσιν; ὅσον καιρόν ἔχουσι τον νυμφίον μεθ' εαυτών, δεν δύνανται να νηστεύωσι· **20** Θέλουσιν δέ μως ελθεῖ ημέραι, ὅταν αφαιρεθῇ απ' αὐτών ο νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσειν εν εκείναις ταῖς ημέραις. **21** Καὶ ουδείς ράπτει επίρραμμα ἀγνάφου πανίου επὶ ιμάτιον παλαιού· εἰ δε μη, το αναπλήρωμα αυτού το νέον αφαιρεῖ από του παλαιού, καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον. **22** Καὶ ουδείς βάλει οίνον νέον εἰς ασκούς παλαιούς· εἰ δη μη, ο οίνος ο νέος διασχίζει τους ασκούς, καὶ ο οίνος εκχέεται καὶ οι ασκοὶ φθείρονται αλλὰ πρέπει οίνος νέος να βάλληται εἰς ασκούς νέον· **23** Καὶ ὅτε διέβαντεν εν σαββάτῳ διά των σπαρτών, οι μαθηταὶ αυτού, ενώ ὠδευον, ἡρχίσαν να ανασπώσι τα αστάχνα. **24** Καὶ οι Φαρισαίοι ἐλέγον πρὸς αὐτόν· Ιδού, διά τι πράττουσιν εν τοις σάββασιν εκείνοι, το οποίον δεν συγχωρεῖται; **25** Καὶ αὐτός ἐλεγε πρὸς αὐτούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε τι ἐπράξεν ο Δαβὶδ, ὅτε ἐλάβε χρέιαν καὶ επείνασεν αὐτός καὶ οι μετ' αὐτού; **26** πως εισήλθεν εἰς τον οίκον θεού επί Αβιθάφ του αρχιερέως, καὶ ἐφαγε τους ἄρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον ειμή εἰς τους ιερείς να φάγωσι, καὶ ἐδώκε καὶ εἰς τους ὄντας μετ' αὐτού; **27** Καὶ ἐλεγε πρὸς αὐτούς· το σάββατον ἔγεινε διά τον ἀνθρωπον, ουχὶ ο ἀνθρωπος διά το σάββατον· **28** ὥστε ο Υἱός του ανθρώπου κύριος είναι καὶ του σαββάτου.

3 Καὶ εισήλθε πάλιν εἰς την συναγωγὴν· καὶ ἵτο εκεὶ ἀνθρωπος ἔχων εξηραμμένην την χείρα. **2** Καὶ παρετήρουν αυτόν αν εν τω σαββάτῳ θέλη θεραπεύσει αυτόν, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν. **3** Καὶ λέγει πρὸς τον ἀνθρωπον τον ἔχοντα εξηραμμένην την χείρα· Σηκώθητι εἰς το μέσον. **4** Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Είναι συγκεχωρημένον εν σαββάτῳ να αγαθοποιήσῃ τις ἡ να κακοποιήσῃ· να σώσῃ ψυχήν ἡ να θανατώσῃ· οι δε εισώπων. **5** Καὶ περιβλέψας αὐτούς μετ' οργῆς, λυπούμενος διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, λέγει πρὸς τον ἀνθρωπον· Ἐκτείνον την χείρα σου. Καὶ εξέτεινε, καὶ αποκατεστάθη ἡ χειρ αυτού υγίης ως ἡ ἀλλη. **6** Καὶ εξελθόντες οι Φαρισαίοι συνεβούλευθησαν ευθύς μετά των Ηρωδιανών κατ' αυτού, διά να απολέσωσιν αυτόν. **7** Καὶ ο Ιησούς ανεχώρησε μετά των μαθητών αυτού πρὸς την θάλασσαν· καὶ ηκολούθησαν αυτόν πολὺ πλήθος από της Γαλιλαίας καὶ από της Ιουδαίας **8** καὶ από Ιεροσολύμων καὶ από της Ιδουμαίας καὶ από πέραν του Ιορδάνου καὶ οι περι Τύρον και Σιδώνα, πλήθος πολύ, ακούσαντες ὡς ἐπραττεν, ἥλθον πρὸς αὐτόν. **9** Καὶ εἶπε πρὸς τους μαθητάς αυτού να μένη πλησίον αυτού εν πλοιάριον εξ αιτίας του όχουλον, διά να μη συνθίλωσιν αυτόν. **10** διότι εθεράπευσε πολλούς, ὥστε ἐπίπτον επ' αυτόν διά να εγγίσωσιν αυτόν όσοι είχον αρρωστίας· **11** καὶ τα πνεύματα τα ακάθαρτα, ὅτε εθεώρουν αυτόν, προσέπιπτον εἰς αυτόν καὶ ἔκραζον,

λέγοντα ότι συ είσαι ο Υἱός του Θεού. **12** Καὶ πολλά επετίμα αυτά διά να μη φανερώσωσιν αυτόν. **13** Καὶ αναβαίνει εἰς το ὄρος και προσκαλεί ὄσους αυτός ίθελε, και υπέγον πρὸς αυτόν. **14** Καὶ εξέλεξε δώδεκα, διά να ἡναι μετ' αυτού και διά να αποστέλλῃ αυτούς να κηρύξτωσι **15** καὶ να ἔχων εξουσίαν να θεραπεύσωσι τα νόσους και να εκβάλλωσι τα δαιμόνια· **16** Σίμωνα, τον οποίον επωνύμασε Πέτρον, **17** και Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν του Ιακώβου· και επωνύμασεν αυτούς Βοανεργές, το οποίον σημαίνει Υἱοί βροντής· **18** και Ανδρέαν και Φίλιππον και Βαρθολομαίον και Ματθαίον και Θωμάν και Ιάκωβον τον του Αλφαίου και Θαδδαίον και Σίμωνα τον Κανανίτην **19** και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, ὅστις και παρέδωκεν αυτόν. **20** Καὶ ἔρχονται εἰς οίκον τινά και συναθροίζεται πάλιν όχλος, ώστε αυτοί δεν δύναντο μηδέ να φάγωσιν ἄρτον. **21** Καὶ ὅτε ἤκουσαν οι συγγενεῖς αυτού, εξήλθον διά να πάσσωσιν αυτόν διότι ἐλεγον ότι είναι ἔξω εαυτού. **22** Καὶ οι γραμματείς, οίτινες κατέβησαν από Ιεροσολύμων, ἐλεγον ότι ἔχει Βεελζεβύλ, και ότι διά του ἀρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **23** Καὶ προσκαλέσας αυτούς, ἐλέγε πρὸς αὐτούς διά παραβολῶν· Πως δύνανται Σατανάς να εκβάλλῃ Σατανάν; **24** και εάν βασιλεία διαιρεθῇ καθ' εαυτής, η βασιλεία εκείνη δεν δύναται να σταθῇ· **25** και εάν οικία διαιρεθῇ καθ' εαυτής, η οικία εκείνη δεν δύναται να σταθῇ. **26** Καὶ αν ο Σατανάς εσηκώθη καθ' εαυτού και διηρέθη, δεν δύναται να σταθή, αλλ' ἔχει τέλος. **27** Ουδείς δύναται να αρπάσῃ τα σκεύη του δυνατού, εισελθών εις την οικίαν αυτού, εάν πρώτον δεν δέσῃ τον δυνατόν, και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού. **28** Αληθώς σας λέγω ότι πάντα τα αμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθή εις τους ιιούς των ανθρώπων και αι βλασφημία, δόσας βλασφημήσωσιν· **29** ὅστις όμως βλασφημήση εις το Πνεύμα το Αγιον, δεν ἔχει συγχώρησην εις τον αιώνα, αλλ' είναι ἐνοχος αιωνίου καταδίκης· (*αἰονίος g165, αἰονίος g166*) **30** διότι ἐλέγον, Πνεύμα ακάθαρτον ἔχει. **31** Ἐρχονται λοιπόν οι αδελφοί και η μήτηρ αυτού, και σταθέντες ἔξω απέστειλαν πρὸς αὐτόν και ἔκραζον αυτόν. **32** Καὶ εκάθητο όχλος περὶ αὐτόν είπον δε πρὸς αὐτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ἔξω σε ζητούσι. **33** Καὶ απεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων· Τις είναι η μήτηρ μου η οι αδελφοί μου; **34** Καὶ περιβλέψας κύκλω πρὸς τους καθημένους περὶ αὐτόν, λέγει· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου· **35** διότι ὅστις κάμη το θέλημα του Θεού, ούτος είναι αδελφός μου και αδελφή μου και μήτηρ.

4 Καὶ πάλιν ἡρχισε να διδάσκῃ πλησίον της θαλάσσης· και συνήχθη πρὸς αὐτόν όχλος πολύς, ώστε εισελθών εις το πλοίον εκάθητο εις την θάλασσαν· και πας ο όχλος ἡτο επί της γης πλησίον της θαλάσσης. **2** Καὶ εδίδασκεν αυτούς διά παραβολῶν πολλά, και ἐλέγε πρὸς αὐτούς εν τη διδαχῇ αυτού· **3** Ακούετε· ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να σπείρῃ. **4** Καὶ ενώ ἐσπειρεν, ἀλλο μεν ἐπεσε παρά την οδόν, και ἥλθον τα πετεινά του ουρανού και κατέφαγον αυτό. **5** Άλλο δε ἐπεσε επί το πετρώδες, ὃπου δεν είχε γην πολλήν, και ευθύς ανεφόη, διότι δεν είχε βάθος γης, **6** και ότε ανέτειλεν ο ήλιος εκαμπατίσθη, και επειδή δεν είχε ρίζαν εξηράνθη. **7** Καὶ ἀλλο ἐπεσε εις τας ακάνθας, και ανέβησαν αι ακανθαι και συνέπνιξαν αυτό, και καρπόν δεν ἔδωκε· **8** και ἀλλο ἐπεσε εις την γην την καλήν και ἔδιδε καρπόν αναβαίνοντα και αιξάνοντα, και ἔδωκεν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. **9** Καὶ ἐλέγε πρὸς αὐτούς· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **10** Ὅτε δε ἐμεινε καταμόνας, ηρώτησαν αυτόν οι περί αυτόν μετά

των δώδεκα περί της παραβολής. **11** Και ἐλέγει προς αυτούς Εἰς εσάς εδόθη να γνωρίστε το μυστήριον της βασιλείας του Θεού· εἰς εκείνους δε τους ἔξω διά παραβολῶν τα πάντα γίνονται, **12** διά να βλέπωσι βλέποντες καὶ να μη ἴδωσι, καὶ να ακούσουνται ακούοντες καὶ να μη νοήσωσι, μήποτε επιστρέψωσι καὶ συγχωρητώσιν εἰς αυτούς τα αμαρτήματα. **13** Καὶ λέγει προς αυτούς· Δεν εξέρετε την παραβολήν ταῦθην, καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει πάσας τας παραβολάς; **14** Ο σπέρων τον λόγον σπείρει. **15** Οι δε παρά την οδόν είναι οὗτοι, εἰς τους οποίους σπείρεται ο λόγος, καὶ ὅταν ακούσωσιν, ευθύς ἔρχεται ο Σατανάς, καὶ αφαιρεῖ τον λόγον τον εσταρμένον εν ταῖς καρδίαις αυτών. **16** Καὶ ομοίως οι επί τα πετρώδη σπειρόμενοι είναι οὗτοι, οἵτινες ὅταν ακούσωσι τον λόγον, ευθύς μετά χαράς δέχονται αυτόν, **17** δεν ἔχουσιν ὄμως ρίζαν εν ευτοίς, αλλ' είναι πρόσκαιροι ἐπειτα ὅταν γείνη θλίψις ἡ διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζονται. **18** Καὶ οι εἰς τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι οὗτοι, οἵτινες ακούσουσι τον λόγον, **19** καὶ αἱ μέριμναι τοι αἴώνος τούτου καὶ η ἀπάτη του πλούτου καὶ αἱ επιθυμίαι των ἄλλων πραγμάτων εἰσερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος. (**αἰσθ g165**) **20** Καὶ οι εἰς την γην την καλήν σπαρέντες είναι οὗτοι, οἵτινες ακούσουσι τον λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφορούσιν εν τριάκοντα καὶ εν εξήκοντα καὶ εν εκατόν. **21** Καὶ ἐλέγει προς αυτούς· Μήριας ο λύχνος ἔρχεται διά να τεθῇ υπὸ τον μόδιον ἡ υπὸ την κλίνην; ουχὶ διά να τεθῇ ἐπὶ τον λυχνοστάτην; **22** διότι δεν είναι τι κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει φανερωθῆναι, ουδὲ ἔγεινε τι απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει ελθεῖ εἰς το φανερόν. **23** Όστις ἔχει ὥτα διά να ακούῃ, ας ακούῃ. **24** Καὶ ἐλέγει προς αυτούς· Προσέχετε τι ακούετε. Με οποίον μέτρον μετρείτε, θέλει μετρηθῆναι εἰς εσάς, καὶ θέλει γείνει προσθήκη εἰς εσάς τους ακούοντας. **25** Διότι ὄστις ἔχει, θέλει δοθῆναι εἰς αυτόν· καὶ ὄστις δεν ἔχει, καὶ εκείνοι το οποίον ἔχει θέλει αφαιρεθῆναι απ' αυτού. **26** Καὶ ἐλέγειν· Ούτως είναι η βασιλεία του Θεού, ως εάν ἀνθρωπος ρίψῃ τον σπόρον επὶ της γῆς, **27** καὶ κοιμάται καὶ σκονίζεται νύκτα καὶ ημέραν, καὶ ο σπόρος βλαστάνει καὶ αυξάνει καθώς αυτός δεν εξένεται. **28** Διότι αφ' εαυτῆς η γη καρποφορεῖ, πρώτον χόρτον, ἐπειτα αστάχυον, ἐπειτα πλήρη σίτον εν τω ασταχύῳ. **29** Όταν δε ωριμάσῃ ο καρπός, ευθύς αποστέλλει το δρέπανον, διότι ἡλθεν ο θερισμός. **30** Ετί ἐλέγει· Με τι να ομοιώσωμεν την βασιλείαν του Θεού; ή με ποίαν παραβολήν να παραβάλωμεν αυτήν; **31** Είναι ομοίως με κόκκον σινάπεως, ὄστις, ὅταν σπαρή επὶ της γῆς, είναι μικρότερος πάντων των σπερμάτων των επὶ της γῆς· **32** αφού δε σπαρή, αναβαίνει καὶ γίνεται μεγαλύτερος πάντων των λαχάνων καὶ κάμινει κλάδους μεγάλους, ώστε υπὸ την σκιάν αυτού δύνανται τα πετεινά του ουρανού να κατασκινώσι. **33** Καὶ διά τοιούτων πολλών παραβολῶν ελάλει προς αυτούς τον λόγον, καθώς ηδύναντο να ακούσωσι, **34** χωρίς δε παραβολής δεν ελάλει προς αυτούς· κατ ιδιαίς ὄμως εξήγειται πάντα εἰς τους μαθητάς αυτού. **35** Καὶ λέγει προς αυτούς εν εκείνη τη ημέρᾳ, ὅτε ἔγεινεν εσπέρα· Ας διέλθωμεν εἰς το πέραν. **36** Καὶ αφήσαντες τον όχλον, παραλαμβάνουσιν αυτόν ως ἦτο εν τω πλοίῳ καὶ ἄλλα δε πλοιάρια ήσαν μετ' αυτού. **37** Καὶ γίνεται μέγας ανεμοστρόβιλος καὶ τα κύματα εισέβαλλον εἰς το πλοίον, ώστε αυτὸν ἡδη γεγινέτο. **38** Καὶ αυτὸς ἦτο επὶ της πρύμνης κοιμώμενος επὶ το προσκεφάλαιον· καὶ εξυπνούσιν αυτὸν καὶ λέγουσι προς αυτόν· Διάσκαλε, δεν σε μέλει ὅτι χανόμεθα; **39** Καὶ σηκωθείς επετίμησε τον ἀνέμον καὶ είπε προς την θάλασσαν· Σιώπα, ησύχασον. Καὶ ἐπαυσεν ο ἀνέμος,

καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη. **40** Καὶ είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε ούτω δειλοί; πως δεν ἔχετε πίστιν; **41** Καὶ εφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἐλέγον προς αλλήλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, ὃτι καὶ ο ἀνέμος καὶ η θάλασσα υπακούουσιν εἰς αυτόν;

5 Καὶ ἡλθον εις το πέραν της θαλάσσης εις την χώραν των Γαδαρηνών. **2** Καὶ ως εξήλθεν εκ του πλοίου, ευθύς απήντησεν αυτόν εκ των μνημείων ἀνθρωπος ἔχων πνεύμα ακάθαρτον, **3** ὃστις είχε την κατοικίαν εν τοις μνημείοις, καὶ ουδεὶς ηδύνατο να δέσῃ αυτὸν ουδέ με αλύσεις, **4** διότι πολλάκις είχε δεθῆ με ποδόδεσμα καὶ με αλύσεις, καὶ δειπάσθησαν υπ' αυτού αὶ αλύσεις καὶ τα ποδόδεσμα συνετρίψθησαν, καὶ ουδεῖς ίσχε να δαμάσῃ αυτὸν· **5** καὶ διὰ παντὸς νύκτα καὶ ημέραν ἦτο εν τοις ὄρεσι καὶ εν τοις μνημείοις, κράζων καὶ κατακόπτων εαυτὸν με λίθους. **6** Ιδών δε τον Ιησούν από μακρόθεν, ἐδράμε καὶ προσεκύνησεν αυτόν, **7** καὶ κράξας μετά φωνῆς μεγάλης είπε· Τι είναι μεταξύ εμού καὶ σου, Ιησού, Υἱὲ του Θεού του υψίστου; ορκίων σε εἰς τον Θεόν, μη με βασανίσης. **8** Διότι ἔλεγε προς αυτόν· Έξελθε από του ανθρώπου το πνεύμα το ακάθαρτον. **9** Καὶ ηρώτησεν αυτόν· Τι είναι το δόνομά σου; Καὶ απεκρίθη λέγων· Λεγεών είναι το δόνομά μου, διότι πολλοί είμεθα. **10** Καὶ παρεκάλει αυτόν πολλά να μη αποστείλη αυτούς ἔξω της χώρας. **11** Ήτο δε εκεί προς τα ὄρη αγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη. **12** καὶ παρεκάλεσεν αυτόν πάντες οι δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ημάς εἰς τους χοίρους, διά να εισέλθωμεν εἰς αυτούς. **13** Καὶ ο Ιησούς ευθύς επέτρεψεν εις αυτούς. Καὶ εξελθόντα τα πνεύματα τα ακάθαρτα εισήλθον εις τους χοίρους καὶ ώρμησεν η αγέλη κατά του κρημνού εις την θάλασσαν· ήσαν δε ἔως δύο χιλιάδες καὶ επνίγοντο εν τη θαλάσσῃ. **14** Οι δε βόσκοντες τους χοίρους ἔφυγον καὶ ανίγγειλαν εις την πόλιν καὶ εἰς τους αγρούς· καὶ εξήλθον διά να ίδωσι τι είναι το γεγονός. **15** Καὶ ἐρχόντας προς τον Ιησούν, καὶ θεωρούσι τον δαιμονιζόμενον, ὄστις είχε τον λεγέωνα, καθήμενον καὶ ενδεξάμενον καὶ σωφρονούντα, καὶ εφοβήθησαν. **16** Καὶ διηγήθησαν προς αυτούς οι ιδόντες πως ἔγεινε το πράγμα εις τον δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ των χοίρων. **17** Καὶ ήρχισαν να παρακαλῶσιν αυτόν να αναχωρήσῃ από των ορίων αυτών. **18** Καὶ ὅτε εισήλθεν εις το πλοίον, παρεκάλει αυτόν ο δαιμονισθείς να ήναι μετ' αυτού. **19** Πλην ο Ιησούς δεν αφήκεν αυτόν, αλλὰ λέγει προς αυτόν· Υπαγε εις τον οίκον σου προς τους οικείους σου καὶ ανάγγειλον προς αυτούς όσα ο Κύριος σοι ἔκαμε καὶ σε ηλέσε. **20** Καὶ ανεχώρησε καὶ ήρχισε να κηρύξτη εν τη Δεκαπόλει όσα ἔκαμεν εις αυτόν ο Ιησούς, καὶ πάντες εθαύμαζον. **21** Καὶ αφού ο Ιησούς διεπέρασε πάλιν εν τω πλοίῳ εις το πέραν, συνήχθη προς αυτόν όχλος πολὺς, καὶ ήτο πλησίον της θαλάσσης. **22** Καὶ ιδού, ἐρχεται εις των αρχισυναγώγων, ονόματι Ιάειρος, και ιδών αυτόν πάπτει προς τους πόδας αυτού. **23** καὶ παρεκάλει αυτόν πολλά, λέγων ότι το θυγάτριόν μου πνέει τα λοισθία· να ἐθλης καὶ να βάλης τας χειρας σου επ' αυτήν, διά να σωθῇ καὶ θέλει ζῆσε. **24** Καὶ υπήρξε μετ' αυτού και ηκολούθει αυτόν όχλος πολὺς, και συνέθλιψον αυτόν. **25** Και γυνή τις, έχουσα ρύσιν αίματος δάδεκα ἑτη **26** και πολλά παθούσα υπό πολλών ιατρών και δαπανήσασα πάσαν την περιουσίαν αυτής και μηδέν αφελθείσα, αλλά μάλλον εις το χειρόν ελθούσα, **27** ακούσασα περί τον Ιησού, ήλθε μεταξύ του όχλου όπισθεν και ἤγγισε το ιμάτιον αυτού· **28** διότι ἔλεγεν ότι και αν τα ιμάτια αυτού εγγίων, θέλω σωθή. **29** Και ευθύς εξηράνθη η πηγή του άιματος αυτής, και ησθάνθη εν τω σώματι αυτής ότι ιατρεύθη από της μάστιγος. **30** Και ευθύς ο Ιησούς, νοήσας εν εαυτώ την δύναμιν την εξελθούσαν απ'

αυτού, στραφείς εν τω όχλῳ ἐλεγε: Τις ἡγγισε τα ιμάτιά μου; **31** Και ἐλέγον προς αυτόν οι μαθηταὶ αὐτὸν· Βλέπεις τον όχλον συνθλίβοντά σε, και λέγεις τις μου ἡγγισε; **32** Και περιέβλεπε διά να ἴδη την πράξασαν τούτο. **33** Η δε γυνὴ, φοβηθείσα και τρέμουσα, επειδή ἡξευρε τι ἔγεινεν επ' αυτήν, ἥλθε και προσέπεσεν εις αυτόν και είπε προς αυτόν πάσαν την αλήθειαν. **34** Ο δε είπε προς αυτήν Θύγατρε, η πίστις σου σε ἔωσεν ὑπαγει εις ειρήνην και ἔσο υγιῆς από της μάστιγός σου. **35** Ενώ αυτός ελάλει ἔτι, ἔρχονται από του αρχισυναγάγου, λέγοντες ὅτι η θυγάτηρ σου απέθανε· τι πλέον ενοχλείς τον Διδάσκαλον; **36** Ο δε Ιησούς, ευθὺς ὅτε ἤκουσε τον λόγον λαλούμενον, λέγει προς τον αρχισυναγάγον· Μη φοβού, μόνον πίστευε. **37** Και δεν αφήκεν ουδένα να ακολουθήσῃ αυτόν ειμῇ τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην τον αδελφόν Ιακώβου. **38** Και ἔρχεται εις τον οίκον του αρχισυναγάγου και βλέπει θόρυβον, ικλαίοντας και αλαλάζοντας πολλά, **39** και εισελθὼν λέγει προς αυτούς Τι θορυβεῖσθε και κλαίετε; το παιδίον δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **40** Και κατεγέλων αυτού. Ο δε, αφού εξέβαλεν ἄπαντας, παραλαμβάνει τον πατέρα του παιδίου και την μητέρα και τους μεθ' εαυτού και εισέρχεται ὅπου ἐκείτο το παιδίον, **41** και πάσας την χείρα του παιδίου, λέγει προς αυτήν· Ταλιθά, κούμι· το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, Κοράσιον, σοι λέγω, σηκωθήτη. **42** Και ευθὺς εστικώθη το κοράσιον και περιεπάτει διότι ἦτο επών δύσκει. Και εξεπλάγησαν με ἔκπληξην μεγάλην. **43** Και παρήγγειλεν εις αυτούς πολλά να μη μάθη μηδείς τούτο και είπε να δοθή εις αυτήν να φάγη.

6 Και εξήλθεν εκείθεν και ἤλθεν εις την πατρίδα αυτού· και ακολουθούσιν αυτόν οι μαθηταὶ αυτού. **2** Και ὅτε ἤλθε το σάββατον, ἥρχισε να διδάσκῃ εν τη συναγωγῇ και πολλοί ακούοντες εξεπλήττοντο και ἔλεγον· Πόθεν εἰς τούτον ταῦτα; και τις η σοφία η δοθείσα εις αυτόν, ὡστε και θάυματα τοιαύτα γίνονται διά των χειρῶν αυτού; **3** δεν είναι ούτος ο τέκτων, ο υιός της Μαρίας, ἀδελφὸς δε του Ιακώβου και Ιωσῆ και Ιούδᾳ και Σίμωνος; και δεν είναι αι αδελφαί αυτού ενταύθα παρ' ημίν; Και εσκανδαλίζοντο εν αυτῷ. **4** Ἐλεγε δε προς αυτούς ο Ιησούς ὅτι δεν είναι προφήτης ἀνέν τιμῆς ειμῇ εν τη πατρίδι αυτού και μεταξύ των συγγενῶν και εν τη οικίᾳ αυτού. **5** Και δεν ὑδάντο εκεί ουδέν θαύμα να κάμη, ειμῇ ὅτι επὶ ολίγους αρρώστους επιτίσας τας χείρας εθεράπευσεν αυτούς. **6** και εθαύμαζε διά την απιστίαν αυτών. Και περιήρχετο τας κώμας κύκλῳ διδάσκων. **7** Και προσκαλέσας τους δύοδεκα, ἥρχισε να αποστέλλῃ αυτούς δύο, και ἔδιδεν εις αυτούς εξουσίαν κατά των πνευμάτων των ακαθάρτων, **8** και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη βαστάζωσι μηδὲν εις την οδόν ειμῇ ράβδον μόνον, μη σακκίον, μη ἄρτον, μη χαλκόν εις την ζώνην, **9** αλλὰ να ἡναι υποδεδεμένοι σανδάλια και να μη ενδύωνται δύο χιτώνας. **10** Και ἐλεγε προς αυτούς ·Όπου εάν εισελθήτε εις οικίαν, εκεὶ μένετε εωσού εξέλθητε εκείθεν. **11** Και ὅσοι δεν σας δεχθῶσι μηδὲ σας ακούσωσιν, εξερχόμενοι εκείθεν εκτινάξατε τον κονιορτόν τον υποκάτω των ποδῶν σας διά μαρτυρίαν εις αυτούς. Αληθώς σας λέγω, ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα ή Γόμορρα εν ημέρᾳ κρίσεως, παρά εις την πόλιν εκείνην. **12** Και εξέλθοντες εκήρυττον να μετανοήσουσι, **13** και εξέβαλλον πολλά δαιμόνια και ἥλειφον πολλούς αρρώστους με ἔλαιον και εθεράπευσον. **14** Και ἤκουσεν ο βασιλεὺς Ηρώδης διότι φανερόν ἔγεινε το νόμα του αυτού· και ἔλεγεν ὅτι Ιωάννης ο Βαπτιστής ανέστη εκ νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ. **15** Άλλοι ἐλεγον διό το Ηλίας είναι· ἄλλοι δε ἐλεγον ὅτι προφήτης είναι ἡ

ως εις των προφητών. **16** Ακούσας δε ο Ηρώδης είπεν ὅτι ούτος είναι ο Ιωάννης, τον οποίον εγώ απεκεφάλισα αυτός ανέστη εκ νεκρών. **17** Διότι αυτός ο Ηρώδης απέστειλε και επίασε τον Ιωάννην και ἔδεσεν αυτόν εν τη φυλακῇ διά την Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού, επειδή είχε λάβει αυτήν εις γυναίκα. **18** Διότι ο Ιωάννης ἐλεγε προς τον Ηρώδην ὅτι δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να ἔχῃς την γυναίκα του αδελφού σου. **19** Η δε Ηρωδιάς ειμίσει αυτόν και ἥθελε να θανατώσῃ αυτόν, και δεν ὑδάνατο. **20** Διότι ο Ηρώδης εφοβείτο τον Ιωάννην, γνωρίζων αυτόν ἀνδρα δίκαιον και ἀγιον, και διεφύλαττεν αυτόν και ἔκαμψε πολλά ακούνων αυτόν και ευχαρίστως ἤκουεν αυτού. **21** Και ὅτε ἤλθεν αρμόδιος ημέρα, καθ' ην ο Ηρώδης ἔκαμψεν εν τοις γενεθλίοις αυτού δείπνον εις τους μεγιστάνας αυτού και εις τους χιλιάρχους και τους πρώτους της Γαλιλαίας, **22** και εισήλθεν η θυγάτηρ αυτής της Ηρωδιάδος και εχόρευσε και ἥρεσεν εις τον Ηρώδην και τους συγκαθημένους, είπεν ο βασιλεύς προς το κοράσιον· Ζήτησον με ὁ, τι αν θέλης, και θέλω σοι δώσει. **23** Και ὥμοσε προς αυτήν ὅτι θέλω σοι δώσει ὁ, τι με ζητήσης, ἔως του ημίσεος της βασιλείας μου. **24** Η δε ἐξέλθουσα είπε προς την μητέρα αυτής· Τι να ζητήσω; Η δε είπε· Την κεφαλήν Ιωάννουν του Βαπτιστού. **25** Και ευθὺς εισελθούσα μετά σπουδής εις τον βασιλέα, εξήτησε λέγουσα· Θέλω να μοι δώσετς πάραυτα επὶ πίνακι την κεφαλήν Ιωάννουν του Βαπτιστού. **26** Και ο βασιλεύς, αν και ελυπτήθη πολύ, διά τους ὄρκους ὅμως και τους συγκαθημένους δεν θέλησε να απορρίψῃ την αίτησην αυτής. **27** Και ευθύς αποστέλλεις ο βασιλεύς δῆμον, προσέταξε να φερθῇ η κεφαλή αυτού. Ο δε απελθών απεκεφάλισεν αυτόν εν τη φυλακῇ **28** και ἔφερε την κεφαλήν αυτού επὶ πίνακι και ἔδωκεν αυτήν εις το κοράσιον, και το κοράσιον ἔδωκεν αυτήν εις την μητέρα αυτής. **29** Και ακούσαντες οι μαθηταὶ αυτού, ἥλθον και εστήκωσαν το πτώμα αυτού και ἔθεσαν αυτό εν μνημείῳ. **30** Και συνάγονται οι απόστολοι προς τον Ιησούν και απίγγειλαν προς αυτόν πάντα, και ὅσα ἔπραξαν και ὅσα εδίδαξαν. **31** Και είπε προς αυτούς· Έλθετε σεις αυτοί κατ' ίδιαν εις τόπον ἔρημον και αναπαύεσθε ολίγον διότι ἡσαν πολλοί οι ερχόμενοι και οι υπάρχοντες, και ουδέν να φάγωσιν τηκάριον· **32** και υπήργον εις ἔρημον τόπον με το πλοιόν κατ' ίδιαν. **33** Και είδον αυτούς υπάρχοντας οι όχλοι, και πολλοί εγγώρισαν αυτόν και συνέδραμον εκεὶ πεζοὶ από πασῶν των πολέων και φθάσαντες προ αυτών συνήχθησαν πλησίον αυτού. **34** Εξέλθων δε ο Ιησούς, είδε πολύν όχλον και εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς, επειδή ἡσαν ως πρόβατα μη ἔχοντα ποιμένα, και ἥρχισε να διδάσκῃ αυτούς πολλά. **35** Και επειδή είχεν ἡδη παρέλθει ὥρα πολλή, προσελθόντες προς αυτόν οι μαθηταὶ αυτού, λέγουσιν ὅτι ἔρημος είναι ο τόπος και παρήλθεν ἡδη πολλή ὥρα· **36** απόλυτον αυτούς, διά να υπάρχωσιν εις εαυτούς ἄρτους διότι δεν ἔχουσι τι να φάγωσιν. **37** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσι. Και λέγουσι προς αυτόν· Να υπάρχωμεν να αγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους και να δώσωμεν εις αυτούς να φάγωσιν; **38** Ο δε λέγει προς αυτούς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; υπάρχετε και ίδετε. Και αφού είδον, λέγουσι· Πέντε, και δύο οιφάρια. **39** Και προσέταξεν αυτούς να καθίσωσι πάντας επὶ του χλωρού χόρτου συμπόσια συμπόσια. **40** Και εκάθησαν πρασιά ανά εκατόν και ανά πεντήκοντα. **41** Και λαβών τους πέντε ἄρτους και τα δύο οιφάρια, αναβλέψας εις τον ουρανόν ηὐλόγησε και κατέκοψε τους ἄρτους και ἔδιδεν εις τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν ἐμπροσθεν αυτών, και

τα δύο οιφάρια εμοίρασεν εις πάντας. **42** Και ἐφαγον πάντες και εχορτάσθησαν. **43** Και εσήκωσαν από των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις και από των οιφαρίων. **44** Ήσαν δε οι φαγόντες τους ἄρτους ἡώς πεντακισχίλιοι ἀνδρες. **45** Και ευθὺς ηνάγκασε τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να προϊόπαγωσιν εις το πέραν προς Βηθσαΐδαν, εωσούν αυτός απολύτων τον ὄχλον· **46** και απολόδας αυτούς, υπῆργεν εις το δόρος να προσευχηθῇ. **47** Και ὅτε ἔγεινεν εσπέρα, το πλοίον ἦτο εν τῷ μεσῷ τῆς θαλάσσης και αυτός μόνος επὶ τῆς γῆς. **48** Και εἶδεν αυτούς βασανιζόμενους εἰς τὸ να κωπηλατώσῃ διότι ἡτο ο ἀνέμος εναντίος εἰς αυτούς και περὶ τὴν τετάρτην φυλακήν της νυκτός ἔρχεται πρὸς αυτούς περιπατῶν επὶ τῆς θαλάσσης, και ήθελε να περάσῃ αυτούς. **49** Οι δε ἰδόντες αυτὸν περιπατούντα επὶ τῆς θαλάσσης ενόμισαν διότι εἴναι φάντασμα και ανέκραξαν· **50** διότι πάντες εἶδον αυτὸν και εταράχθησαν. Και ευθύς ελάλησε μετ' αὐτῶν και λέγει πρὸς αυτούς Θαρσεῖτε, εγὼ είμαι, μη φοβείσθε. **51** Και ανέβη πρὸς αυτούς εἰς τὸ πλοίον, και ἐπαυσεν ο ἀνέμος και εξεπλήτωντο καθ' εαυτούς λίαν καθ' υπερβολήν και εθαύμαζον. **52** Διότι δὲν ενόησαν εκ των ἄρτων, επειδή η καρδία αυτῶν ἦτο πεπωρωμένη. **53** Και διαπεράσαντες ἥλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ και ειλιμενίσθησαν. **54** Και ὅτε εξῆλθον εκ του πλοίου, ευθύς γνωρίσαντες αυτόν, **55** ἔδραμον εις πάντα τα περίχωρα εκείνα και ἤρχισαν να περιφέρουν επὶ των κραββάτων τους αρρώστους, ὅπου ἤκουον διότι εἴναι εκεῖ. **56** Και ὅπου εισήρχετο εἰς κώμας ἡ πόλεις ἡ αγρούς, ἔθετον εἰς τας αγοράς τους ασθενείς και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι καν το κράσπεδον του ιματίου αυτού και ὄσοι ἤγγιζον αυτόν, εθεραπεύοντο.

7 Και συνάγονται πρὸς αυτόν οι Φαρισαίοι και τινές των γραμματέων, ελθόντες από Ιεροσολύμων· **2** και ἰδόντες τινάς των μαθητῶν αυτού τρώγοντας ἄρτους με χείρας μεμοιλυσμένας, τούτεστον ανίπτους, εμέμψθησαν αυτούς· **3** διότι οι Φαρισαίοι και πάντες οι Ιουδαίοι, εάν δεν νίψωσι μέχρι του αγκώνως τας χείρας, δεν τρώγουσι, κρατούντες την παράδοσιν των πρεσβυτέρων· **4** και επιστρέψαντες από της αγοράς, εάν δεν νιψθῶσι, δεν τρώγουσιν είναι και ἀλλα πολλά, τα οποία παρέλαβον να φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων και ξεστών και σκευών χαλκίνων και κλινών· **5** ἐπειτα ερωτώσιν αυτόν οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς Διατί οι μαθηταί σου δεν περιπατούσι κατά τὴν παράδοσιν των πρεσβυτέρων, αλλά με χείρας ανίπτους τρώγουσι τὸν ἄρτον; **6** Ο δε αποκριθεὶς είπε πρὸς αυτούς διότι καλώς προεφήτευσεν ο Ησαΐας περὶ υμῶν των υποκριτῶν, ως είναι γεγραμένον· Οὗτος ο λαός διά των χειλέων με τιμά, η δε καρδία αυτῶν μακράν απέχει απ' εμού. **7** Εἰς μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων. **8** Διότι αφήσαντες την εντολήν του Θεού, κρατείτε την παράδοσιν των ανθρώπων, πλύματα ξεστών και ποτηρίων, και ἀλλα παρόμοια τοιαύτα πολλά κάμνετε. **9** Και ἐλέγει πρὸς αυτούς Καλώς αθετείτε τὴν εντολήν του Θεού, διά τα φυλάττεται την παράδοσιν σας. **10** Διότι ο Μωϋσῆς είπε· Τίμα τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα σου. καί ο κακολογών πατέρα ἡ μητέρα εξάπαντος να θανατόνται· **11** σεις ὅμως λέγετε· Εἴη ἀνθρωπος εἴτη πρὸς τὸν πατέρα ἡ πρὸς τὴν μητέρα, Κορβάν, τούτεστο δώρον, είναι ὁ, τι ἡθελες ὀφεληθήξει εμού, αρκεί, **12** και δεν αφίνετε πλέον αυτόν να κάμη ουδένεν εις τὸν πατέρα αυτού ἡ εἰς τὴν μητέρα αυτού, **13** ακυρούντες τὸν λόγον του Θεού χάριν τῆς παραδόσεως σας, τὴν οποίαν παρεδώκατε και κάμνετε παρόμοια τοιαύτα πολλά. **14** Και προσκαλέσας πάντα τὸν ὄχλον, ἐλέγει πρὸς αυτούς· Ακούετε μου

πάντες και νοείτε. **15** Δεν είναι ουδέν εισερχόμενον ἔξωθεν του ανθρώπου εἰς αυτόν, το οποίον δύναται να μολύνη αυτόν, αλλά τα εξερχόμενα απ' αυτόν, εκείνα είναι τα μολύνοντα τὸν ἀνθρώπον. **16** Ο χρόνος ὧτα διά να ακούνη, ας ακούνη. **17** Και ὅτε εισήλθεν εἰς οίκον από τὸν ὄχλον, ηρώτων αυτὸν οι μαθηταί αυτού περὶ τῆς παραβολῆς. **18** Και λέγει πρὸς αυτούς· Οὕτω και σεις ασύντοι εἰσθε; δεν καταλαμβάνετε ὅτι παν τὸ ἔξωθεν εισερχόμενον εἰς τὸν ἀνθρώπον δεν δύναται να μολύνη αυτόν; **19** διότι δεν εισέρχεται εἰς τὴν καρδίαν αυτού, αλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, και εξέρχεται εἰς τὸν αφεδρώνα, καθαρίζον πάντα τὰ φαγητά. **20** Ἐλέγει διότι το εξερχόμενον εκ του ανθρώπου, εκείνο μολύνει τὸν ἀνθρώπον. **21** Διότι ἔσωθεν εκ της καρδίας των ανθρώπων εξέρχονται οι διαλογισμοί οι κακοί, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, **22** κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα πονηρόν βλασφημία, υπερφανία, αφροσύνη· **23** πάντα ταῦτα τα πονηρὰ ἔσωθεν εξέρχονται και μολύνονται τὸν ἀνθρώπον. **24** Και σηκωθεῖς εκείθεν υπήργεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου και Σιδώνος. Και εισελθών εἰς τὴν οἰκίαν, δεν ἠθελε να μάθῃ τὸν μηδείς, δεν ἡδονήθη ὅμως να κρυψθῇ. **25** Διότι ακούσασα περὶ αυτοῦ γυνή τις, τῆς οποίας τὸ θυγατρίον είχε πνεύμα ακάθαρτον, ἡλθε και προσέπεσεν εἰς τους πόδας αυτοῦ· **26** ἵδε δε γυνὴ Ελληνίς, Συροφοίνιστα τὸ γένος· και παρεκάλει αυτὸν να εκβάλῃ τὸ δαιμόνιον εκ της θυγατρός αυτῆς. **27** Ο δε Ἰησούς είπε πρὸς αυτήν· Ἄφες πρώτον να χορτασθῶσι τα τέκνων των τέκνων και να ρίψῃ εἰς τὰ κυνάρια. **28** Η δε απεκρίθη και λέγει πρὸς αυτόν· Ναι, Κύριε· αλλά και τα κυνάρια υποκάτω τῆς τραπέζης τρώγουσιν από τῶν ψιχίων των παιδίων. **29** Και είπε πρὸς αυτήν· Διά τούτον τὸν λόγον ὑπάγε· εξῆλθε τὸ δαιμόνιον απὸ τῆς θυγατρός σου. **30** Και ὅτε υπήργεν εἰς τὸν οίκον αυτῆς, εύρεν διότι τὸ δαιμόνιον εξῆλθε και την θυγατέρα κειμένην επὶ τῆς κλίνης. **31** Και πάλιν εξελθών εκ των ορίων Τύρου και Σιδώνος ἡλθε πρὸς τὴν θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των ορίων της Δεκαπόλεως. **32** Και φέρουσι πρὸς αυτόν κωφόν μογιλάδον και παρακαλούσιν αυτόν να επιθέσῃ τὴν χείρα επ' αυτόν. **33** Και παραλαβών αυτόν καὶ ιδίαν απὸ τὸν ὄχλον ἐβαλε τους δακτύλους αυτού εἰς τὰ ώτα αυτού, και πτύσας ἡγγισε τὴν γλώσσαν αυτού, **34** και αναβλέψας εἰς τὸν ουρανόν, εστέναξε και λέγει πρὸς αυτόν· Εφαράθ, τούτεστον Ανοίγθητι. **35** Και ευθὺς ηνοίχθησαν τὰ ώτα αυτού και ελύθη ὁ δεσμός της γλώσσης αυτοῦ, και ελάλει ορθῶς. **36** Και παρήγγειλεν εἰς αυτοῦ να μείπωσι τούτο εἰς μηδένα· πλὴν ὃσον αυτός παρίγγειλεν εἰς αυτούς, τόσον πεισσότερον εκείνοι εκήρυττον. **37** Και εξεπλήτητον τὸν ὄχλον, λέγοντες Καλώς ἐπράξε τα πάντα· και τους κωφούς κάμνει να ακούωσι και τους αλάλους να λαλώσι.

8 Εν εκείναις ταῖς ημέραις, επειδή ἡτο πάμπολυς ὄχλος και δεν είχον τι να φάγωσι, προσκαλέσας ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού λέγει πρὸς αυτούς· **2** Σπλαγχνίζομαι διά τὸν ὄχλον, διότι τρεις ἡδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν ἔχουσι τι να φάγωσι· **3** και εάν απολύσω αυτούς νήστεις εἰς τους οίκους αυτῶν, θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν· διότι τινές εξ αυτῶν ἥλθον μακρόθεν. **4** Και απεκρίθησαν πρὸς αυτὸν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν θέλει τις δυνηθῆ να χορτάσῃ τούτους από ἄρτους επὶ τῆς ερημίας; **5** Και ηρώτησεν αυτούς· Πόσους ἄρτους ἔχεται; Οι δε είπον· Επτά. **6** Και προσέταξε τὸν ὄχλον να καθήσωσιν επὶ τῆς γῆς και λαβών τους επτά ἄρτους, αφού ευχαρίστησεν, ἐκοψε και ἔδιδεν εἰς τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν ἐμπροσθεν του ὄχλου και ἐβαλον. **7** Είχον και ολίγα

οιφαράκια· και ευλογήσας είπε να βάλωσι και αυτά. 8 Ἐφαγον δε και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυρίδας. 9 Ήσαν δε οι φαγόντες ως τετρακισχίλιοι· και απέλυσεν αυτούς. 10 Και ευθύν εμβάς εις το πλοίον μετά των μαθητών αυτού, ήλθεν εις τα μέρη Δαλμανουθά. 11 Και εξήλθον οι Φαρισαίοι και ήρχισαν να κάμνωσαν ερωτήσεις προς αυτόν, και εζήτουν παρ' αυτού σημείον από του ουρανού, πειράζοντες αυτόν. 12 Τότε αναστενάξας εκ καρδίας αυτού, λέγει· Διά τι η γενεά αύτη σημείον ζητεῖ; αλιθώς σας λέγω, δεν θέλει δοθή εις την γενεάν ταύτην σημείον. 13 Και αφήσας αυτούς εισήλθη πάλιν εις το πλοίον και απήλθεν εις το πέραν. 14 Ελησμόνησαν δε να λάβωσιν ἄρτους και δεν είχον μεθ' εαυτών εν τω πλοίῳ ειμήν ἔνα ἄρτον. 15 Και παρήγγελλεν εις αυτούς, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και της ζύμης του Ηρώδου. 16 Και διελογίζοντα προς αλλήλους, λέγοντες ότι ἄρτους δεν ἔχομεν. 17 Νοήσας δε ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε ότι δεν ἔχετε ἄρτους; ἐτί δεν νοείτε ουδέ καταλαμβάνετε; ἐτί πεπωρωμένην ἔχετε την καρδίαν σας; 18 οφθαλμούς ἔχοντες δεν βλέπετε, και ώτα ἔχοντες δεν ακούντετε; και δεν ενθυμείσθε; 19 ὅτε ἐκοψα τους πέντε ἄρτους εις τους πεντακισχίλιους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων εστήκωσατε; Λέγουσι προς αυτόν· δῶδεκα. 20 Και ὅτε τους επτά εις τους τετρακισχίλιους, πάσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων εστήκωσατε; Ο δε είπον· Επτά. 21 Και ἐλεγε προς αυτούς· Πως δεν καταλαμβάνετε; 22 Και ἔρχεται εις Βηθσαΐδαν. Και φέρουσι προς αυτόν τυφλόν και παρακαλούσιν αυτόν να εγγίσῃ αυτόν. 23 Και πιάσας την χείρα του τυφλού, ἔφερεν αυτόν ἔξω της κώμης και πτύνας εις τα ὅμματα αυτού, ἐπέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ηρώτα αυτόν αν βλέπῃ τι. 24 Και αναβλέψας ἐλεγε· Βλέπω τους ανθρώπους, ὅτι ως δένδρα βλέπω περιπατούντας. 25 Ἐπειτα πάλιν επέθεσε τας χείρας επὶ τους οφθαλμούς αυτού και ἔκαμεν αυτόν να αναβλέψῃ, και αποκατεστάθη η ὥρασις αυτού, και είδε καθαρώς ἀπαντας. 26 Και απέστειλεν αυτόν εις τον οίκον αυτού, λέγων· Μηδέ εἰς την κώμην εισέλθης μηδέ εἴπης τούτο εἰς τινά εν τη κώμη. 27 Και εξήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τας κώμας της Καισαρείας Φιλίππου· και καθ' οδόν ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων προς αυτούς· Τίνα με λέγουσιν οι ἀνθρωποι ότι είμαι; 28 Οι δε απεκρίθησαν· Ιωάννιν τον Βαπτιστήν, και ἀλλοι τον Ηλίαν, ἀλλοι δε ἐνταν των προφητών. 29 Και αυτὸς λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; Και αποκριθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός. 30 Και παρήγγειλεν αυστηρώς εις αυτούς να μη λέγωσιν εις μηδένα περὶ αυτού. 31 Και ἥρχισε να διδάσκῃ αυτούς ότι πρέπει ο Υἱός του ανθρώπου να πάθῃ πολλά, και να καταφρονθῇ από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθῇ, και μετά τρεις ημέρας να αναστηθῇ. 32 και ελάλει τον λόγον παρρησία. Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ίδιαν, ἥρχισε να επιτιμᾷ αυτόν. 33 Ο δε επιστραφείς και ιδών τους μαθητάς αυτού, επετίμησε τον Πέτρον λέγων· Ὑπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι δεν φρονεῖς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 34 Και προσκαλέσας τον όχλον μετά των μαθητών αυτού, είπε προς αυτούς· Όστις θέλει να έλθῃ οπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού, και ας με ακολουθῇ. 35 Διότι όστις θέλει να σώσῃ την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέσει την ζωήν αυτού ἔνεκεν εμού και του ευαγγελίου, ούτος θέλει σώσει αυτήν. 36 Επειδή τι θέλει οφελήσει τον ἀνθρωπόν, εάν κερδήσῃ τον κόσμον δόλον και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; 37 Η τι θέλει δώσει ο

άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχῆς αυτού; 38 Διότι όστις αισχυνθῇ δι' ου μετά διά τους λόγους μου εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ, και ο Υἱός του ανθρώπου θέλει αισχυνθῇ δι' αυτόν, ούταν έλθη εν τη δόξῃ του Πατέρος αυτού μετά των αγγέλων.

9 Και ἐλεγε προς αυτούς· Αληθώς, σας λέγω ότι είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού διδασκαλία την βασιλείαν του Θεού ελθόνταν μετά δυνάμεως. 2 Και μεθ' ημέρας εξ παραλαβμάνει ο Ιησούς τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλούν κατ' ίδιαν μόνους και μετεμφρόνηθεν επέρροσθεν αυτών· 3 και τα ιμάτια αυτού ἔγειναν στιλπνά, λευκά λίαν ως χιών, οποία λευκαντής επὶ της γης δεν δύναται να λευκάνῃ. 4 Και εφάνη εις αυτούς ο Ηλίας μετά τον Μωϋσέως, και ἥσαν συλλαλούντες μετά του Ιησού. 5 Και αποκριθείς ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Ραββί, καλόν είναι να ἡμεθα εδώ· και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και διά τον Ηλίαν μίαν. 6 Διότι δεν ἡξευρε τι να είτη επειδή ἥσαν πεφοβισμένοι. 7 Και νεφέλη επεσκίασεν αυτούς, και ἥλθε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός αυτού ακούντε. 8 Και εξαίφνης περιβλέψαντες, δεν είδον πλέον ουδένα, αλλά τον Ιησούν μόνον μεθ' εαυτών. 9 Ενώ δε κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς να μη διηγηθώσιν εις μηδένα όσα είδον, ειμῇ όταν ο Υἱός του ανθρώπου αναστηθῇ εκ νεκρών. 10 Και εφύλαξαν τον λόγον εν εαυτοίς, συζητούντες προς αλλήλους τι είναι το να αναστηθῇ εκ νεκρών. 11 Και ηρώτων αυτόν λέγοντες, Διά τι λέγουσιν οι γραμματεῖς ότι πρέπει να ἔλθῃ ο Ηλίας πρώτον; 12 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν ελθὼν πρώτον αποκαθιστά πάντα· και ότι είναι γεγραμμένον περὶ του Υιού του ανθρώπου ότι πρέπει να πάθῃ πολλά και να εξουδενωθῇ· 13 σας λέγω όμως διτοι και ο Ηλίας ἥλθε, και ἐπράξαν εις αυτόν όσα θηλέησαν, καθώς είναι γεγραμμένον περὶ αυτού. 14 Και ότε ἥλθε προς τους μαθητάς, είδε περὶ αυτούς όχλον πολύν και γραμματεῖς κάμνοντας συζητήσεις μετ' αυτών. 15 Και ευθύς πας ο όχλος ιδών αυτόν ἔγεινεν ἔκθαμψος και προστρέχοντες ησπάζοντο αυτόν. 16 Και ηρώτησε τους γραμματεῖς· Τι συζητείτε μετ' αυτών; 17 Και αποκριθείς εις τον όχλον, είπε· Διδάσκαλε, ἔφερα προς σε τον υιόν μου, ἔχοντα πνεύμα αλαλούν. 18 Και όπου πιάστη αυτόν σπαράσσει αυτόν, και αφρίζει και τρίζει τους οδόντας αυτού και ξηραίνεται· και είπον προς τους μαθητάς σου να εκβάλωσιν αυτό, αλλά δεν ηδυνήθησαν. 19 Εκείνος δε αποκριθείς προς αυτόν, λέγει· Ω γενεά ἀπιστος, ἔως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμῶν; ἔως πότε θέλω υπομένει υμᾶς; φέρετε αυτόν προς εμέ· 20 Και ἔφεραν αυτόν προς αυτόν. Και ως είδεν αυτόν, ευθύς το πνεύμα εσπάραξεν αυτόν, και πεσών επὶ της γης εκυλίετο αφρίζων. 21 Και ηρώτησε τον πατέρα αυτού· Πόσος καιρός είναι αφού τούτο ἔγεινεν εις αυτόν; Ο δε είπε· Παιδιόθεν. 22 Και πολλάκις αυτόν και εις πυρ ἐρρίψε και εις ύδατα, διά να απολέσῃ αυτόν· αλλ' εάν δύνασαι τι, βοήθησον ημάς, σπλαγχνισθείς εφ' ημάς. 23 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Το εάν δύνασαι να πιστεύσῃς, πάντα είναι δυνατά εις τον πιστεύοντα. 24 Και ευθύς κράξας ο πατήρ του παιδίου μετά δακρύων, ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε βοήθει εις την απιστίαν μου. 25 Ιδών δε ο Ιησούς ότι επισυντρέχει όχλος, επετίμησε το πνεύμα το ακάθαρτον, λέγων προς αυτό· το πνεύμα το αλαλούν και κωφόν, εγώ σε προστάζω, Ἐξέλθει απ' αυτού και μη εισέλθῃς πλέον εις αυτόν. 26 Και το πνεύμα κράζαν και πολλά σπαράζαν αυτόν, εξήλθε, και ἔγεινεν ως νεκρός, ώστε πολλοί

έλεγον ότι απέθανεν. **20** Ο δε Ιησούς πιάσας αυτόν από της χειρός ήγειρεν αυτόν, και εσηκώθη. **28** Και ότε εισήλθεν εις οίκον, οι μαθηταί αυτού πρώτων αυτόν κατ' ίδιαν, Διά τι ημεῖς δεν ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτό; **29** Και είπε προς αυτούς Τούτο το γένος δεν δύναται να εξέλθῃ δι' ουδενός ἀλλου τρόπου ειμι διά προσευχῆς και νηστείας. **30** Και εξελθόντες εκείθεν διέβαινον διά της Γαλιλαίας, και δεν ήθελε να μάθῃ τούτο ουδείς. **31** Διότι εδίδασκε τους μαθητάς αυτού και ἐλεγε προς αυτούς ότι ο Υἱός του ανθρώπου παραδίδεται εις χειράς ανθρώπων, και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και θανατωθείς την τρίτην ημέραν θέλει αναστηθῆ. **32** Εκείνοι δύος δεν ηνόσουν τον λόγον και εφοβούντο να ερωτήσωσιν αυτόν. **33** Και ἡλθεν εις Καπερναούμ και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, πρώτα αυτούς· Τι διελογίζεσθε καθ' οδόν προς αλλήλους; **34** Οι δε επιώπων διότι καθ' οδόν διελέχθησαν προς αλλήλους τις είναι μεγαλύτερος. **35** Και καθήσας εκάλεσε τους δώδεκα και λέγει προς αυτούς· Όστις θέλει να ἡνίαν πρώτος, θέλει εἰσθαι πάντων ἔσχατος και πάντων υπηρέτης. **36** Και λαβών παιδίον ἐστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών, και εναγκαλισθείς αυτό είπε προς αυτούς· **37** Όστις δεχθῇ εν των τοιούτων παιδίων εις το ὄνομά μου, εμὲ δέχεται και όστις δεχθῇ εμέ, δεν δέχεται εμέ, αλλά τον αποστείλαντά με. **38** Απεκρίθη δε προς αυτόν ο Ιωάννης, λέγων Διδάσκαλε, είδομέν τινα εκβάλλοντα δαιμόνια εις το ὄνομά σου, όστις δεν ακολουθεῖ ημάς, και μηποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεῖ ημάς. **39** Ο δε Ιησούς είπε· Μη εμποδίζετε αυτόν· διότι δεν είναι ουδεὶς όστις θέλει κάμει θαύμα εις το ὄνομά μου και θέλει δυνηθῆ ευθύς να με κακολογήσῃ. **40** Επειδή όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **41** Διότι όστις σας ποτίση ποτήριον ὑδάτος εις το ὄνομά μου, επειδή είσθε του Χριστού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού. **42** Και όστις σκανδαλίσῃ ἐνα των μικρών των πιστεύοντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν καλήτερον να περιτεθῇ μύλου πέτρα περί τον τράχηλον αυτού και να ριφθῇ εις την θάλασσαν. **43** Και εάν σε σκανδαλίζῃ η χειρ σου, απόκοψον αυτήν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν κουλλός, παρά ἔχων τας δύο χειράς να απέλθης εις την γένενναν, εις το πυρ το ἀσβέστον, (**Geenna g1067**) **44** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **45** Και εάν ο πους σου σε σκανδαλίζῃ, απόκοψον αυτόν· καλήτερον σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός, παρά ἔχων τους δύο πόδας να ριφθής εις την γένενναν, εις το πυρ το ἀσβέστον, (**Geenna g1067**) **46** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **47** Και εάν σε οφθαλμός σου σε σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθης μονόφθαλμος εις την βασιλείαν του Θεού, παρά ἔχων δύο οφθαλμούς να ριφθής εις την γένενναν του πυρός, (**Geenna g1067**) **48** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **49** Διότι πας τις με πυρ θέλει αλατισθή, και πάσα θυσία με ἀλας θέλει αλατισθή. **50** Καλόν το ἀλας ἀλλ' εάν το ἀλας γείνη ανάλατον, με τι θέλετε αρτύσει αυτό; ἔχετε ἀλας εν ευτοίς και ειρηνεύετε εν αλλήλοις.

10 Και σηκωθείς εκείθεν ἔρχεται εις τα ὄρια της Ιουδαίας διά του πέραν του Ιορδάνου, και συνέρχονται πάλιν ὄλοι προς αυτόν, και ως εσυνείθιζε, πάλιν εδίδασκεν αυτούς. **2** Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι, πρώτησαν αυτόν αν συγχωρήται εις ἀνδρά να χωρισθῇ την γυναίκα αυτού, πειράζοντες αυτόν. **3** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· τι προσέταξεν εις εσάς ο Μωϋσής; **4** Οι δε είπον· Ο Μωϋσής συνεχώρησε να γράψῃ ἔγγραφον διαζηγίου και να χωρισθῇ αυτήν. **5** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την σκληροκαρδίαν σας ἔγραψεν

εις εσάς την εντολήν ταύτην· **6** απ' αρχής δύως της κτίσεως ἀρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς ο Θεός· **7** ἔνεκεν τούτου θέλει αρήσει ἀνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα, και θέλει προσκολληθῇ εις την γυναίκα αυτού, **8** και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. Ωστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ· **9** εκείνο λοιπόν, το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, ἀνθρωπος ας μη χωρίζῃ. **10** Και εν τη οικίᾳ πάλιν οι μαθηταί αυτού πρώτησαν αυτόν περὶ του αυτού, **11** και λέγει προς αυτούς· Όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού και νυμφευθῇ ἀλλήν, πράττει μοιχείαν εις αυτήν· **12** και εάν γυνή χωρισθῇ τον ἀνδρα αυτής και συζευχή με ἀλλον, μοιχεύεται. **13** Και ἐφέραν προς αυτόν παιδία, διά να εγγίση αυτά· οι δε μαθηταί επέπληττον τους φέροντας. **14** Ιδών δε ο Ιησούς ηγανάκτησε και είπε προς αυτούς· Αφήσατε τα παιδία να ἔρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού. **15** Αληθώς σας λέγω, Όστις δεν δεχθῇ την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν. **16** Και εναγκαλισθείς αυτά, έθετε τας χείρας επ' αυτά και ηηλόγει αυτά. **17** Ενώ δε εξήρχετο εις την οδόν, ἔδραμέ τις και γονυπετήσας ἐμπροσθεν αυτού, πρώτα εν τω μέσω αυτών, και τα κάμω διά να κληρονομήσω ζωὴν αιώνιον; (**aiōnios g166**) **18** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός ειμι εις, ο Θεός. **19** Τας εντολάς εξέυρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Μη αποστερήσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα. **20** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. **21** Και ο Ιησούς εμβλέψας εις αυτόν, γηάπτησεν αυτόν και είπε προς αυτόν· Εν σοι λείπει ὑπαγε, πώλησον όσα ἔχεις και δος εις τους πτωχούς, και θέλεις ἔχει θησαυρόν εν ουρανῷ, και ελθέ, ακολούθει μοι, σηκώσας τον σταυρόν. **22** Εκείνος δύος σκυθρωπάσας διά τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Και πειριβλέψας ο Ιησούς, λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι ἔχοντες τα χρήματα. **24** Οι δε μαθηταί εξέπληττοντο διά τους λόγους αυτού. Και ο Ιησούς πάλιν αποκριθείς λέγει προς αυτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον είναι να εισέλθωσιν εις την βασιλείαν του Θεού οι ἔχοντες· **25** Ευκολότερον είναι κάμηλος να περάσῃ διά της τρύπης της βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. **26** Εκείνοι δε σφόρδα εξεπλήγοντο, λέγοντες προς εαυτούς· Και τις δύναται να σωθῇ; **27** Εμβλέψας δε εις αυτούς ο Ιησούς, λέγει· Παρά ανθρώποις είναι αδύνατον, αλλ' ουχὶ παρά τω Θεῷ· διότι τα πάντα είναι δυνατά παρά τω Θεῷ. **28** Και ἥρχισεν ο Πέτρος να λέγη προς αυτόν· Ιδού, μηδές αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. **29** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν είναι ουδεὶς όστις, αφήσας οικίαν ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ἔνεκεν ειμού και του ευαγγελίου, **30** δεν θέλει λάβει εκαπονταπλασίαν τώρα εν τω καιρώ τούτῳ, οικίας και αδελφούς και αδελφάς και μητέρας και τέκνα και αγρούς μετά διωγμῶν, και εν τω ερχομένω αιώνιων ζωὴν αιώνιον. (**aiōn g165, aiōnios g166**) **31** Πολλοί δύος πρώτοι θέλουσιν είσθαι ἔσχατοι και οι ἔσχατοι πρώτοι. **32** Ήσαν δε εν τη οδῷ αναβαίνοντες εις Ιεροσόλυμα και ο Ιησούς προεπορένετο αυτών, και εθαύμαζον και ακολουθούντες εφοβούντο. Και παραλαβών πάλιν τους δώδεκα, ήρχισε να λέγη προς αυτούς τα μέλλοντα να συμβώσιν εις αυτόν, **33** ότι ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα και ο Υἱός του ανθρώπου θέλει παραδοθῆ εις τους αρχιερεῖς και εις τους γραμματεῖς, και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις θάνατον και

θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τα έθνη, **34** και θέλουσιν εμπαίξει αυτόν και μαστιγώσει αυτόν και θέλουσιν εμπύσει εις αυτόν και θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει αναστήθη. **35** Τότε ἔρχονται προς αυτόν οι Ιάκωβος και Ιωάννης, οι υιοί του Ζεβεδαίου, λέγοντες: Διδάσκαλε, θέλομεν να κάμιας εις ημάς ό, τι ζητήσωμεν. **36** Ο δε είπε προς αυτούς: Τι θέλετε να κάμια εις εσάς; **37** Οι δε είπον προς αυτόν: Δος εις ημάς να καθήσωμεν εις εκ δεξιών σου και εις εξ αριστερών σου εν τη δεξη σου. **38** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς: Δεν εξεύρετε τι ζητείτε. Δύνασθε να πίγετε το ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, και να βάπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι; **39** Οι δε είπον προς αυτόν: Δυναμέθα. Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς: Το μεν ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, θέλετε πίει, και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθή: **40** το να καθήσητε όμως εκ δεξιών μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, αλλ' εις άσους είναι ητομασμένον. **41** Και ακούσαντες οι δέκα ήρχισαν να αγανακτώσι περὶ Ιακώβου και Ιωάννου. **42** Ο δε Ιησούς προσκαλέσας αυτούς, λέγει προς αυτούς: Εξέυρετε ότι οι νομιζόμενοι ἄρχοντες των εθνῶν κατακυριεύουσιν αυτά και οι μεγάλοι αυτῶν κατέχουσιάζουσιν αυτά: **43** οὐτῶς όμως δεν θέλει εἰσθαι εν υμῖν, αλλ' ὅστις θέλει να γείνη μέγας εν υμῖν, θέλει εἰσθαι υπηρέτης υμῶν, **44** καὶ ὅστις εξ υμῶν θέλει να γείνη πρώτος, θέλει εἰσθαι δούλος πάντων: **45** διότι ο Υἱός του ανθρώπου δεν ἡλέθε διά να υπηρετήθῃ, αλλά διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωήν αυτού λύτρων αντί πολλών. **46** Και ἔρχονται εις Ιεριχώ. Και ενώ εξήρχετο από της Ιεριχώ αυτός και οι μαθηταί αυτού και ὄχλος ικανός, ο υιός του Τιμαίου Βαρτίμαιος ο τυφλός εκάθητο παρά την οδόν ζητών. **47** Και ακούόντας ότι είναι Ιησούς ο Ναζωραίος, ἤρχισε να κράζῃ και να λέγῃ: Υἱε του Δαβίδ Ιησού, ελέησόν με. **48** Και επέπληττον αυτόν πολλοί διά να σιωπήσῃ· αλλ' εκείνος πολλώ μάλλον ἐκραζεν· Υἱε του Δαβίδ, ελέησόν με. **49** Και σταθείς ο Ιησούς, είπε να κραχθῇ και κράζουσι τον τυφλόν, λέγοντες προς αυτόν: Θάρσει, σηκώθητι σε κράζει. **50** Και εκείνος απορρίψας το ιμάτιον αυτού, εσηκώθη και ἡλθε προς τον Ιησούν. **51** Και αποκριθείς λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Τι θέλεις να σοι κάμω; Και ο τυφλός είπε προς αυτόν: Ραββουνί, να αναβλέψω. **52** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν: Ύπαγε, η πίστις σου σε ἐσωσε. Και ευθύς ανέβλεψε και ηκολούθει τον Ιησούν εν τη οδῷ.

11 Και ότε πλησιάζουσιν εις Ιερουσαλήμ εις Βηθφαγήν και

Βηθανίαν προς το όρος των Ελαιών, αποστέλλει δύο των μαθητών αυτού **2** και λέγει προς αυτούς: Υπάγετε εις την κώμην την κατέναντι υμών, και ευθύς εισερχόμενοι εις αυτήν θέλετε ευρεῖ πωλάριον δεδεμένον, επί του οποίου ουδείς ἀνθρωπος εκάθησε λύσατε αυτό και φέρετε. **3** Και εάν τις είπῃ προς εσάς: Διά τι κάμνετε τούτο; είπατε ότι ο Κύριος ἔχει χρέιαν αυτού, και ευθύς θέλει αποστέλει αυτό εδώ. **4** Και υπήγον και εύρον το πωλάριον δεδεμένον προς την θύραν ἔχω επί της διόδου, και λύσουσι αυτό. **5** Και τινές των εκεί ισταμένων ἔλεγον προς αυτούς: Τι κάμνετε λύνοντες το πωλάριον; **6** Οι δε είπον προς αυτούς καθὼς παρίγγηλεν ο Ιησούς, και αφήκαν αυτούς. **7** Και ἔφεραν το πωλάριον προς τον Ιησούν και ἐβαλον επ' αυτού τα ιμάτια αυτών, και εκάθησεν επ' αυτού. **8** Πολλοί δε ἐστρωσαν τα ιμάτια αυτών εις την οδόν, ἀλλοι δε ἐκοπτον κλάδους από των δένδρων και ἐστρωνον εις την οδόν. **9** Και οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες ἐκράζον, λέγοντες: Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. **10** Ευλογημένη η ερχομένη βασιλεία εν ονόματι Κυρίου του πατρός ημών Δαβίδ· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. **11** Και εισήλθεν ο Ιησούς

εις Ιεροσόλυμα και εις το ιερόν· και αφού περιέβλεψε πάντα, επειδή η ώρα ήτο δήπρος επεπέραν, εξήλθεν εις Βηθανίαν μετά των δώδεκα. **12** Και τη επαύριον, αφού εξήλθον από Βηθανίας, επείνασε: **13** και ίδων μακρόθεν συκήν έχουσαν φύλλα, ἥλθεν αν τυχόν εύρη τι εν αυτή και ελθών επ' αυτήν ουδέν εύρεν ειμι φύλλα: διότι δεν ήτο καιρός σύκων. **14** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτήν: Μηδέπι πλέον εις τον αιώνα να μη φάγη καρπόν από σου. Και ήκουσαν τούτο οι μαθηταί αυτού. **(αἰδον γι65)** **15** Και ἔρχονται εις Ιεροσόλυμα· και εισελθών ο Ιησούς εις το ιερόν, ἤρχισε να εκβάλλῃ τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, και τας τραπέζας των αργυραμοιβών και τα καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς ανέτρεψε, **16** και δεν ἀφίνε να περάσῃ τις σκεύους διά του ιερού, **17** και εδίδασκε, λέγων προς αυτούς: Δεν είναι γεγραμμένον, ότι Ο οίκος μου θέλει ονομάζεσθαι οίκος προσευχῆς διά πάντα τα έθνη; σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστών. **18** Και ήκουσαν οι γραμματείς και οι αρχιερείς και εζήτουν πως να απολέσωσιν αυτόν· διότι εφοβούντο αυτόν, επειδή πας ο όχλος εξεπλήγτετο εις την διδαχήν αυτού. **19** Και ότε ἐγείνεν επεπέρα, εξήρχετο ἔξω της πολεώς. **20** Και το πρῶτη διαβίνοντες είδον την συκήν εξηραμμένην εκ τις ζιζών. **21** Και ενθυμηθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν: Ραββί, ίδε, η συκή, την οποίαν κατηράσθη, εξηράνθη. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς: Έχετε πίστιν Θεού. **23** Διότι αληθώς σας λέγω ότι ὅστις είπῃ προς το όρος τούτο, Σηκώθητε και ρίφθητι εις την θάλασσαν, και δεν διστάσῃ εν τη καρδία αυτού, αλλά πιστεύθη ότι εκείνα τα οποία λέγει γίνονται, θέλει γείνει εις αυτόν ό, τι εάν είπῃ. **24** Διά τούτο σας λέγω, Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς. **25** Και όταν ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν ἔχητε τι κατά τινός, διά να συγχωρήσῃ εις εσάς και ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτίματά σας. **26** Άλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέ ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει τα αμαρτίματά σας. **27** Και ἔρχονται πάλιν εις Ιεροσόλυμα· και ενώ περιεπάτει εν τω ιερώ, ἔρχονται προς αυτόν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεδρύτεροι **28** και λέγουσι προς αυτόν: Εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττεις ταύτα; και τις σοι ἐδώκε την εξουσίαν ταύτην, διά να πράττης ταύτα; **29** Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς: Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ἔνα λόγον, και αποκρίθητε μοι, και θέλω σας επειείν ποιά εξουσία πράττα ταύτα. **30** Το βάπτισμα του Ιωάννου έκ ουρανού ήτο ή εξ ανθρώπων· αποκρίθητε μοι. **31** Και διελογίζοντα καθ' εαυτούς, λέγοντες: Εάν οπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεῖ: Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν; **32** Άλλ' εάν είπωμεν, Εξ ανθρώπων; εφοβούντο τον λαόν· διότι πάντες είχον τον Ιωάννην ότι ήτο τωάντι προφήτης. **33** Και αποκριθείτες λέγουσι προς τον Ιησούν: Δεν εξεύρομεν. Και ο Ιησούς αποκριθείς λέγει προς αυτούς: Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττω ταύτα.

12 Και ἤρχισε να λέγῃ προς αυτούς διά παραβολών Ἀνθρωπος τις εφύτευσεν αμπελώνα και περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν και ἔσκαψεν υπολίνιον και ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς και απεδήμησε. **2** Και εν τω καιρώ των καρπών απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον, διά να λάβῃ παρά των γεωργών από τους καρπού του αμπελώνος. **3** Εκείνοι δε πιάσαντες αυτὸν ἔδειραν και απέπεμψαν κενόν. **4** Και πάλιν απέστειλε προς αυτούς ἀλλον δούλον και εκείνον λιθοβολήσαντες, επλήγωσαν την κεφαλήν αυτού και απέπεμψαν ητιμωμένον. **5** Και πάλιν απέστειλεν ἀλλον· και εκείνον εφόνευσαν, και πολλούς ἀλλους, τους μεν

έδειραν, τους δε εφόνευσαν. **6** Έτι λοιπόν έχων ένα υιόν, αγαπητόν αυτού, απέστειλε και αυτόν προς αυτούς έσχατον, λέγων ότι θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. **7** Εκείνοι δε οι γεωργοί είπον προς αλλήλους ότι ούτος είναι ο κληρονόμος έλθετε, ας φονεύσωμεν αυτόν, και θέλει είσθαι ημών η κληρονομία. **8** Και πιάσαντες αυτόν εφόνευσαν και ἔρριψαν ἔξω του αμπελώνος; Θέλει ειλθεὶ καὶ απολέσει τους γεωργούς καὶ θέλει δῶσει τον αμπελώνα εἰς ἄλλους. **10** Ουδέ την γραφήν ταύτην δεν ανεγνώσατε, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἔγεινε κεφαλή γωνίας. **11** παρά Κυρίου ἔγεινεν αὐτῇ καὶ εἴναι θαυμαστή ἐν οφθαλμοίς ημών. **12** Καὶ εζῆτον να πάσωσιν αυτόν και εφοβήθησαν τὸν ὄχλον· επειδή ενόησαν ότι προς αυτούς είπε την παραβολήν· και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. **13** Και αποστέλλουσι προς αυτόν τινάς των Φαρισαίων και των Ηρωδιανών, διά να παγιδεύσωσιν αυτόν εις λόγον. **14** Και εκείνοι ελθόντες, λέγουσι προς αυτόν Διδάσκαλε, εξέρυθρον ότι είσαι αληθής και δεν σε μέλει περὶ ουδενός· διότι δεν βλέπεις εἰς πρόσωπον ανθρώπων, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις. Είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα, ή ουχί; να δώσωμεν ή να μη δώσωμεν; **15** Ο δε γνωρίσας την υπόκρισιν αυτών, είπε προς αυτούς· τι με πειράζετε; φέρετε μοι δηνάριον διά να ίδω. **16** Και εκείνοι ἔφεραν. Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικὼν αὐτῇ και η επιγραφή; οι δε εἰπόν προς αυτόν· Του Καίσαρος. **17** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Απόδοτε τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. Και εθαύμασαν δι' αυτόν. **18** Και ἔρχονται προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οίτινες λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώησαν αυτόν, λέγοντες· **19** Διδάσκαλε, ο Μωϋής μας ἔγραψεν ότι εάν αποθάνῃ τινός ο αδελφός και αφήσῃ γυναίκα και τέκνα δεν αφήσῃ, να λάβῃ ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και να εξαναστήσῃ σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **20** Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί. Και ο πρώτος ἔλαβε γυναίκα, και αποθνήσκων δεν αφήκε σπέρμα· **21** και ἔλαβεν αυτήν ο δεύτερος και απέθανε, και ουδέ αυτός αφήκε σπέρμα· και ο τρίτος ωσαύτως. **22** Και ἔλαβον αυτήν οι επτά, και δεν αφήκαν σπέρμα. Τελευταία πάντων απέθανε και η γυνή. **23** Εν τη αναστάσει λοιπόν, ὅταν αναστηθώσι, τίνος αυτών θέλει είσθαι γυνή; διότι και οι επτά ἔλαβον αυτήν γυναίκα. **24** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν πλανάσθε διά τούτο, μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού; **25** Διότι ὅταν αναστηθώσιν εκ νεκρών ούτε νυμφεύσουσιν ούτε νυμφεύνονται, αλλ' είναι ως ἄγγελοι οι εν τοις ουρανοίς. **26** Περὶ δε των νεκρών ότι ανίστανται, δεν ανεγνώσατε εν τη βίβλῳ των Μωϋσέως, πως είπε προς αυτόν ο Θεός επί της βάτου, λέγων, Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; **27** Δεν είναι ο Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζώντων σεις λοιπόν πλανάσθε πολὺ. **28** Και προσελθών εις των γραμματέων, όστις ήκουσεν αυτούς συζητούντας, γνωρίζων ότι καλώς απεκρίθη προς αυτούς, ηρώησεν αυτόν· Ποία εντολή είναι πρώτη πασών; **29** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν ότι πρώτη πασών των εντολών είναι· Ἀκούε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος· **30** και θέλεις αγαπά τον Κύριον τον Θεόν σου εξ ὀλῆς της καρδίας σου, και εξ ὀλῆς της ψυχῆς σου, και εξ ὀλῆς της διανοίας σου, και εξ ὀλῆς της δυνάμεως σου· αὐτή είναι η πρώτη εντολή. **31** Και δευτέρο ομοία, αὐτή· θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων ἀλληλεγορία δεν είναι. **32** Και είπε προς αυτόν ο γραμματεύς

Καλώς, Διδάσκαλε, αληθώς είπας ότι είναι εις Θεός, και δεν είναι άλλος εκτός αυτού· **33** και το να αγαπά τις αυτόν εξ ὀλῆς της καρδίας και εξ ὀλῆς της συνέσεως και εξ ὀλῆς της ψυχῆς και εξ ὀλῆς της δυνάμεως, και το να αγαπά τον πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων των ολοκαυτωμάτων και των θυσιών. **34** Και ο Ιησούς, ιδών αυτόν ότι φρονίμως απεκρίθη, είπε προς αυτόν· Δεν είσαι μακράν από της βασιλείας του Θεού. Και ουδείς πλέον ετόλμα να ερωτήσῃ αυτόν. **35** Και αποκριθείς ο Ιησούς, ἔλεγε διδάσκων εν τω iερώ· Πως λέγουσιν οι γραμματείς ότι ο Χριστός είναι υιός του Δαβίδ; **36** Διότι αυτός ο Δαβίδ είπε διά του Πνεύματος του Αγίου· Εἶπεν ο Κύριος προς τον Κύριον μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εώσου θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **37** Αυτός λοιπόν ο Δαβίδ λέγει αυτόν Κύριον· και πόθεν είναι υιός αυτού; Και ο πολὺς ὄχλος ήκουεν αυτόν ευχαρίστως. **38** Και ἔλεγε προς αυτούς εν τη διδαχῇ αυτού· Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσι τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς **39** και πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν τοις δείπνοις, **40** οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χηρών, και τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακρά προσευχάς ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. **41** Και καθήσας ο Ιησούς απέναντι του γαζοφυλακίου, εθεώρει πως ο ὄχλος ἔβαλλε χαλκόν εις το γαζοφυλάκιον. Και πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· **42** και ελθόντα μία χήρα πτωχή ἔβαλε δύο λεπτά, τουτέστιν, ἔνα κοδράνην. **43** Και προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, λέγει προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι η χήρα αὐτῇ η πτωχή ἔβαλε περισσότερον πάντων, όσοι ἔβαλον εις το γαζοφυλάκιον· **44** διότι πάντες εκ του περισσεύοντος εις αυτούς ἔβαλον αὐτήν όμως εκ του υστερήματος αυτής ἔβαλε πάντα όσα είχεν, όλην την περιουσίαν αυτής.

13 Και ενώ εξήρχετο εκ του iερού, λέγει προς αυτόν εις των μαθητών αυτού· Διδάσκαλε, ίδε οποίοι λίθοι και οποίαι οικοδομαί. **2** Και ο Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτόν· Βλέπεις ταύτας τας μεγάλας οικοδομάς; δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, ούτοις να μη κατακρημνισθή. **3** Και ενώ εκάθιδτο εις το όρος των Ελαίων κατέναντι του iερού, ηρώων αυτόν κατ' ιδίαν ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας. **4** Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημείον όταν ταύτα πάντα μέλλωσι να συντελεσθώσιν; **5** Ο δε Ιησούς αποκριθείς προς αυτούς, ήρχισε να λέγῃ· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. **6** Διότι πολλοὶ θέλουσιν ελθεῖ εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι εγώ είμαι, και πολλοίς θέλουσι πλανήσει. **7** Όταν δε ακούστη πολέμους και φήμας πολέμων, μη ταράττεσθε· διότι πρέπει να γείνωσι ταύτα, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. **8** Διότι θέλει εγερθή θένος επί θένος και βασιλείαν, και θέλουσι γείνει σεισμοί κατά τόπους και θέλουσι γείνει πείναι και ταραχαί. Ταύτα είναι αρχαί ωδίνων. **9** Σεις δε προσέχετε εις εαυτούς. Διότι θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια, και εις συναγωγάς θέλετε δαρμή, και ενώπιον γηγενών και βασιλέων θέλετε σταθή ἐνεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς· **10** και πρέπει πρώτον να κηρυχθή το ευαγγέλιον εις πάντα τα έθνη. **11** Όταν δε σας φέρωσι διά να σας παραδώσωσι, μη προμεριμνάτε τι θέλετε λαλήσει, μηδέ μελετάτε, αλλ' ο, τι δοθή εις εάσας εν εκείνη τη ώρᾳ, τούτο λαλείτε· διότι δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα το Αγιον. **12** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα επί γονείς και θέλουσι θανατώσει αυτούς. **13** Και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το ονόμα μου-

ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **14** Όταν δε ίδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαλθέν υπό Δανιήλ του προφήτου, ιστάμενον όπου δεν πρέπει -ο αναγινώσκων ας εννοή- τότε οι εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν εις τα ὅρη **15** και ο επί του δύναμος ας μη καταβῇ εις την οικίαν, μηδ' ας εισέλθῃ διά να λάβῃ τι εκ της οικίας αυτού, **16** και οστίς είναι εις τον αγρόν, ας μη επιστρέψῃ εις τα οπίσω διά να λάβῃ το ιμάτιον αυτού. **17** Ουαί δε εις τας εγκυμονόύσας και τας θηλαζόντας εν εκείναις ταις ημέραις. **18** Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμών εν χειμώνι. **19** Διότι αι ημέραι εκείναι θέλουσιν είσθαι θλίψις τοιαύτη, οποία δεν έγινεν απ' αρχῆς της κτίσεως, την οποίαν έκτισεν ο Θεός έως του νυν, ουδέ θέλει γείνει. **20** Και εάν ο Κύριος δεν ήθελε συντέμει τας ημέρας εκείνας, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ: αλλά διά τους εκλεκτούς, τους οποίους εξέλεξε, συνέτεμε τας ημέρας. **21** Και τότε εάν τις είπη προς υμάς, ίδού, εδώ είναι ο Χριστός, ή, ίδού, εκεί, μη πιστεύσητε. **22** Διότι θέλουσιν εγερθή θυεύδοχριστοι και ψυευδοπροφήται και θέλουσι δείξει σημεία και τέρατα, διά να αποπλανώσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **23** Σεις όμως προσέχετε: ίδού, σας προείπον πάντα. **24** Αλλ' εν εκείναις ταις ημέραις, μετά την θλίψιν εκείνην, ο ἡλιος θέλει σκοτισθή και η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής **25** και οι αστέρες του ουρανού θέλουσι πίπτει και οι δυνάμεις αι εν τοις ουρανοίς θέλουσι σαλευθή. **26** Και τότε θέλουσιν ιδεῖ τον Υἱόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλαις μετά δυνάμεως πολλής και δόξης. **27** Και τότε θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού και συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ' ἀκρους της γης έως ἀκρους του ουρανού. **28** Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν. Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ἡδη απαλός και εκβλαστάνη τα φύλλα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι το θέρος: **29** ούτω και σεις, όταν ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας. **30** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **31** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **32** Περὶ δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι ἄγγελοι οι εν ουρανῷ, ουδέ ο Υἱός, ειμὴ ο Πατήρ. **33** Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε: διότι δεν εξεύρετε πότε είναι ο καιρός. **34** Επειδή τούτο θέλει είσθαι ως ἀνθρωπὸς αποδημῶν, όστις αφίκεται την οικίαν αυτού και ἔδωκεν εις τους δούλους αυτού την εξουσίαν και εἰς ἔκαστον το ἔργον αυτοῦ και εἰς τους θυμῷρον προσέταξε να αγρυπνῇ. **35** Αγρυπνείτε λοιπόν διότι δεν εξεύρετε πότε ἔρχεται ο κύριος της οικίας, την εσπέραν ἡ το μεσονύκτιον ἡ ὅταν φωνάζῃ ο αλέκτωρ ἡ το πρῶτη. **36** μήποτε εθλών εξαίφνης, σας εύρη κοιμωμένους. **37** Και ὅσα λέγω προς εօάς προς πάντας λέγω Αγρυπνείτε.

14 Μετά δε δύο ημέρας ἡτο το πάσχα και τα ἀζυμα. Και εζήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς πως να συλλάβωσιν αυτόν με δόλον και να θανατώσωσιν. **2** Ἐλεγον δε, Μη εν τη εορτῇ, μήποτε γείνη θόρυβος του λαού. **3** Και ενώ αυτός ἡτο εν Βηθανίᾳ εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, και εκάθιτο εις την τράπεζαν, ἡλθε γνηνή ἔχουσα αλάβαστρον μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμουν, και συντρίψασα το αλάβαστρον, ἔχουσε το μύρον επί της κεφαλής αυτού. **4** Ἡσαν δινές αγανακτούντες καθ' εαυτούς και λέγοντες: Διά τι ἔγινεν η απώλεια αύτη του μύρου; **5** διότι ήδυντο τούτο να πωληθῇ υπέρ τριακότια δηνάρια και να δοθώσιν εις τους πτωχούς: και ωργίζοντο κατ' αυτής. **6** Αλλ' ο Ιησούς είπεν: Αφίσατε αυτήν διά τι ενοχλείτε αυτήν; καλόν ἔργον ἔπραξεν εις εμέ.

7 Διότι τους πτωχούς πάντοτε ἔχετε μεθ' εαυτών, και ὅταν θέλητε, δόνασθε να ευεργετήσητε αυτούς εμέ όμως πάντοτε δεν ἔχετε. **8** ο, τι ήδυντο αύτη ἐπράξε: προέλαφε να αλείψῃ με μύρον το σώμα μου διά τον ενταφιασμόν. **9** Αληθώς σας λέγω, ὅπου αν κηρυχθῇ το εναγγέλιον τούτο εις όλον τον κόσμον, και εκείνο το οποίον ἔπραξεν αύτη θέλει λαληθή εις μνημόσυνον αυτής. **10** Τότε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, εις των δώδεκα, υπήγε προς τους αρχιερείς, διά να παραδώσῃ αυτόν εις αυτούς. **11** Εκείνοι δε ακούσαντες εχάρησαν και υπεσχέθησαν να δώσωσιν εις αυτόν αργύρια: και εζήτει πως να παραδώσῃ αυτόν εν ευκαιρίᾳ. **12** Και τη πρώτη ημέρα των ἀζύμων, ὅτε εθυσίαζον το πάσχα, λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού: Που θέλεις να υπάγωμεν και να ετοιμάσωμεν διά να φάγη το πάσχα; **13** Και αποστέλλει δύο των μαθητών αυτού και λέγει προς αυτούς: Υπάγετε εις την πόλιν, και θέλει σας απαντήσῃ ανθρωπός βαστάζων σταμνίον ὑδατος ακολουθήσατε αυτόν, **14** και ὅπου εισέλθῃ, είπατε προς τον οικοδεσπότην ότι ο Διδάσκαλος λέγει: Που είναι το κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; **15** Και αυτός θέλει σας δείξει ανώγειν μέγα εστρωμένον ἐτοιμον: εκεί επιμάσσατε εις ημάς. **16** Και εξήλθον οι μαθηταί αυτού και ἡλθον εις την πόλιν, και εύρον καθώς είπε προς αυτούς, και ήτοιμασσαν το πάσχα. **17** Και ότε ἔγινεν εσπέρα, ἔρχεται μετά των δώδεκα: **18** και ενώ εκάθιντο εις την τράπεζαν και ἔτρωγον, είπεν ο Ιησούς: Αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει, όστις τρώγει μετ' εμού. **19** Οι δε ἥρχισαν να λυπώνται και να λέγωσι προς αυτόν εις ἔκαστος: Μήπως εγώ; και ἀλλος: Μήπως εγώ; **20** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς: Εις εις των δώδεκα, ο εμβάπτων μετ' εμού εις το πινάκιον την χείρα. **21** Ο μεν Υἱός του ανθρώπου υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού: ουαὶ δε εις τον ἀνθρωπὸν εκείνον, διά του οποίου ο Υἱός του ανθρώπου παραδίδεται: καλὸν ἡτο εις τον ἀνθρωπὸν εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθῆ. **22** Και ενώ ἔτρωγον, λαβών ο Ιησούς ἄρτον ευλογήσας ἔκοψε και ἔδωκεν εις αυτούς και είπε: λαβέτε, φάγετε: τούτο είναι το σώμα μου. **23** Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και ἔδωκεν εις αυτούς, και ἔπιον εξ αυτού πάντες. **24** Και είπε προς αυτούς: Τούτο είναι το αἷμα μου το της καινῆς διαθήκης, το περὶ πολλῶν εκχυνόμενον. **25** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλω πίει πλέον εκ του γεννήματος της αμπέλου ἔως της ημέρας εκείνης, όταν πίνω αυτὸν νέον εν τη βασιλείᾳ του θεοῦ. **26** Και αφού ύμνησαν, εξήλθον εις το δρός των ελαϊων, **27** Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς ότι πάντες θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα ταύτην: διότι είναι γεγραμμένον, θέλω πατάξει τον ποιμένα και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα: **28** αφού όμως αναστηθῇ, θέλω υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν. **29** Ο δε Πέτρος είπε προς αυτόν: Και εάν πάντες σκανδαλισθώσιν, εγώ όμως ουχί. **30** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Αληθώς σοι λέγω ότι σήμερον την νύκτα ταύτην, πριν ο αλέκτωρ φωνάξῃ δις, τρίς θέλεις με απαρνηθῆ. **31** Ο δε ἐτι μάλλον ἔλεγεν: Εάν γείνη χρεία να συναποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθῆ. Ωσαύτως δε και πάντες ἔλεγον. **32** Και ἔρχονται εις χωρίον ονομαζόμενον Γεθθημανή, και λέγει προς τους μαθητάς αυτού: Καθήσατε εδώ, εωσού προσευχηθῆ: **33** και παραλαμβάνει τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και Ιωάννην μεθ' εαυτού, και ἥρχισε να εκθαμβίζεται και να αδημονή. **34** Και λέγει προς αυτούς: Περιλύπος είναι η ψυχή μου ἔως θανάτου: μείνατε εδώ και αγρυπνείτε. **35** Και προχωρήσας ολίγον, ἔπεσεν επί της γης και προστύχετο να παρέλθῃ αν ήναι δυνατόν απ' αυτού η ώρα εκείνη, **36** και

έλεγεν· Αββά ο Πατήρ, πάντα είναι δυνατά εις σέ· απομάκρυνον απ' εμού το ποτήριον τούτο. Ουχί όμως ό, τι θέλω εγώ, αλλ' ό, τι σου. **37** Και ἔρχεται καὶ ευρίσκει αὐτούς κοιμῶμένους καὶ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμάσαι; δεν ἡδυνήθης μίαν ὥραν να ἀγρυπνήσῃς; **38** αγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ να μη εισέλθητε εἰς πειρασμόν· το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. **39** Και πάλιν υπήγε καὶ προσυψήθη, ειπὼν τὸν αὐτὸν λόγον. **40** Και επιστρέψας εύρεν αὐτούς πάλιν κοιμῶμένους διότι οι οφθαλμοί αὐτῶν ἤσαν βεβαρημένοι καὶ δεν ἤξευρον τι να αποκριθώσι πρὸς αὐτόν. **41** Και ἔρχεται τὴν τρίτην φοράν καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Κοιμάσθε τὸ λοιπόν καὶ αναπαύεσθε. Αρκεῖ· ἥλθεν η ὥρα· ιδού, παραδίδεται ο Υἱός του ἀνθρώπου εἰς τας χείρας των αμαρτωλών. **42** Εγέρθητε, υπάγωμεν· ιδού, ο παραδίδων με επλησίασε. **43** Και ευθύς, ενώ ελάλει ἐτι, ἔρχεται ο Ιούδας, εἰς εκ των δώδεκα, καὶ μετ' αὐτού όχλος πολὺς μετά μαχαιρών καὶ ξύλων, παρά των αρχιερέων καὶ των γραμματέων καὶ των πρεσβυτέρων. **44** Ο δε παραδίδων αὐτὸν εἰχε δώσει εἰς αὐτούς σημείον, λέγων· Ὁντινα φιλήσω, αὐτός είναι· πιάσατε αὐτὸν καὶ φέρετε ασφαλώς. **45** Και ὅτε ἥλθεν, ευθύς πλησίασας εἰς αὐτὸν λέγει· Ραββί, Ραββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **46** Και εκείνοι επέβαλον επ' αὐτὸν τας χείρας αὐτῶν καὶ επίασαν αὐτόν. **47** Εις δὲ τις των παρεστώτων σύρας την μάχαιραν, εκτύπησε τὸν δούλον του αρχιερέως καὶ απέκοψε τὸ ωτίον αὐτού. **48** Και αποκριθεὶς ο Ιησούς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ως επὶ ληστήν εξῆλθετε μετά μαχαιρών καὶ ξύλων να με συλλάβητε; **49** καθ' ημέραν ἡμην πλησίον υμών εν τω iερώ διδάσκων, καὶ δεν με επιάσατε, πλὴν τούτῳ ἔγεινε διὰ να πληρωθώσιν αι γραφαί. **50** Και αφήσαντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. **51** Και εἰς τις νεανίσκος ηκολούθει αὐτὸν, περιτευλιγμένος σινδόνα εἰς το γυμνόν σώμα αὐτού· καὶ πάλινοντιν αὐτόν οι νεανίσκοι. **52** Ο δε αφήσας την σινδόνα, ἔφυγεν απ' αὐτών γυμνός. **53** Και ἔφεραν τον Ιησούν πρὸς τον αρχιερέα· καὶ συνέρχονται πρὸς αὐτὸν πάντες οι αρχιερεῖς καὶ οι πρεσβύτεροι καὶ οι γραμματεῖς. **54** Και ο Πέτρος από μακρόθεν ηκολούθησεν αὐτὸν ἔως ἐνδον τῆς αυλῆς του αρχιερέως, καὶ συνεκάθητο μετά των υπηρετῶν καὶ εθερμάνετο εἰς το πυρ. **55** Οι δε αρχιερεῖς καὶ δόλον το συνέδριον εζήσουν κατὰ τον Ιησού μαρτυρίαν, διὰ να θανατώσωσιν αὐτὸν, καὶ δεν εύρισκον. **56** Διότι πολλοὶ εψευδομαρτύρουν κατ' αὐτού, ἀλλ' αι μαρτυρίαι δεν ἤσαν σύμφωνοι. **57** Και τινές σηκωθέντες εψευδομαρτύρουν κατ' αὐτού, λέγοντες **58** οτι Ήμεις ηκούσαμεν αὐτὸν λέγοντα, ὅτι Εγώ θέλω χαλάσει τον ναόν τούτον τον χειροποίητον καὶ διά τριών ημερών ἀλλον αχειροποίητον θέλω οικοδομήσει. **59** Πληγὸν ουδέ ούτως ἡτο σύμφωνοι μαρτυρία αὐτών. **60** Και σηκωθεὶς ο αρχιερεύς εἰς το μέσον, πρώτης τον Ιησούν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **61** Ο δε εστώπα καὶ δεν απεκρίθη ουδέν. Πάλιν ο αρχιερεύς ηρώτα αὐτόν, λέγων πρὸς αὐτόν· Συ είσαι ο Χριστός ο Υἱός του Ευλογητοῦ; **62** Ο δε Ιησούς εἶπεν· Εγώ είμασται καὶ θέλετε ιδεῖ τον Υἱόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ερχόμενον μετά των νεφελῶν του ουρανού. **63** Τότε ο αρχιερεύς, διασχίσας τα ιμάτια αὐτού, λέγει· Τι χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; **64** ηκούσατε την βλασφημίαν· τι σας φαίνεται; Οι δε πάντες κατέκριναν αὐτόν ὃτι είναι ἔνοχος θανάτου. **65** Και ἥρχισαν τινές να εμπτύωσιν εἰς αὐτόν καὶ να πεικαλύπτωσι το πρόσωπον αὐτού καὶ να γρονθίζωσιν αὐτόν καὶ να λέγωσι πρὸς αὐτόν· Προφήτευσον καὶ οι υπηρέται ἔτυπτον αὐτόν με ρατίσματα. **66** Και ενώ ἡτο ο Πέτρος εν τη αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία των θεραπαινίδων του αρχιερέως, **67** καὶ ὅτε είδε τον Πέτρον θερμαινόμενον,

εμβλέψασα εἰς αὐτόν, λέγει· Και συ έσο μετά του Ναζαρηνού Ιησού. **68** Ο δε ηρνήθη, λέγων· Δεν εξέύρω ουδέ καταλαμβάνω τι συ λέγεις. Και εξήλθεν ἔξω εἰς το προαύλιον, καὶ ο αλέκτωρ εφώναξε. **69** Και η θεράπαινα ιδούσα αὐτὸν πάλιν, ήρχισε να λέγη προς τους παρεστώτας ὃτι ούτος εξ αυτών είναι. **70** Ο δε πάλιν ηρνείτο. Και μετ' οιλίγον πάλιν οι παρεστώτες ἔλεγον προς τον Πέτρον· Αληθῶς εξ αυτών είσαι· διότι Γαλιλαῖος είσαι καὶ η λαλία σου ομοιάζει. **71** Εκείνος δε ἥρχισε να αναθεματίζῃ καὶ να ομιλήσῃ ὃτι δεν εξέύρω τον ἀνθρώπον τούτον, τον οποίον λέγετε. **72** Και ο αλέκτωρ εφώναξεν εκ δευτέρου. Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον, τον οποίον είπε πρὸς αὐτόν ο Ιησούς, ὃτι Πριν ο αλέκτωρ φωνάξῃ δις, θέλεις με αρνηθή τρίς. Και ήρχισε να κλαίη πικρώς.

15 Και ευθύς το πρώτη συνεβούλευθησαν οι αρχιερείς μετά των πρεσβυτέρων και γραμματέων και όλον το συνέδριον, και δέσαντες τον Ιησούν ἔφεραν και παρέδωκαν εἰς τον Πιλάτον. **2** Και ηρώτησεν αὐτόν ο Πιλάτος· Συ είσαι ο βασιλεὺς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· Συ λέγεις. **3** Και κατηγόρουν αὐτόν οι αρχιερείς πολλά. **4** Ο δε Πιλάτος πάλιν ηρώτησεν αὐτόν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; ίδε πόσα σου καταμαρτυρούσιν. **5** Ο δε Ιησούς ἔτι δεν απεκρίθη ουδέν, ώστε ο Πιλάτος εθαύμαζε. **6** Κατά δε την εορτήν απέλυνεν εἰς αὐτούς ἔνα δέσμιον, ὄντινα εζήτουν· **7** ήτο δε ο λεγόμενος Βαραβᾶς δεδεμένος μετά των συνωμοτών, οίτινες εν τη στάσει ἔπραξαν φόνον. **8** Και αναβοήσας ο όχλος, ήρχισε να ζητήη να κάμη καθώς πάντοτε ἔκαμνεν εἰς αὐτούς. **9** Ο δε Πιλάτος απεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων· Θέλετε να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **10** Επειδή ήξευρεν ὃτι διά φθόνον παρέδωκαν αὐτόν οι αρχιερείς. **11** Οι αρχιερείς ομιλούντο διηγείραν τον όχλον να ζητήσωσι να απολύσῃ εἰς αὐτούς μάλλον τον Βαραβᾶν. **12** Και ο Πιλάτος αποκριθεὶς πάλιν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τι λοιπόν θέλετε να κάμω τούτον, τον οποίον λέγετε βασιλέα των Ιουδαίων; **13** Οι δε πάλιν ἔκραζαν· Σταύρωσον αὐτόν. **14** Ο δε Πιλάτος ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Και τι κακόν ἔπραξεν; οι δε πειριστέροιν ἔκραζαν· Σταύρωσον αὐτόν. **15** Ο Πιλάτος λοιπόν, θέλων να κάμη εις τον όχλον το αρεστόν, απέλυσεν εἰς αὐτούς τον Βαραβᾶν και παρέδωκε τον Ιησούν, αφού έμαστήγωσεν αὐτόν, διά να σταυρωθή. **16** Οι δε στρατιώται ἔφεραν αὐτόν ἔνδον της αυλής, το οποίον είναι το πρατιώριον, και συγκαλούσιν όλον το τάγμα των στρατιωτών· **17** και ενδύουσιν αὐτόν πορφύραν και πλέξαντες ακάνθινον στέφανον, βάλλουσι περι την κεφαλήν αὐτού, **18** και ήρχισαν να χαιρετώσιν αὐτόν, λέγοντες· Χαίρε, βασιλεὺς των Ιουδαίων· **19** και ἐτύπτον την κεφαλήν αὐτού με κάλαμον και ενέπτυνον εἰς αὐτόν, και γονυπετούντες προσεκύνουν αὐτόν. **20** Και αφού ενέπαιξαν αὐτόν, εξέδυσαν αὐτόν την πορφύραν και ενέδυσαν αὐτόν τα ιμάτια αὐτού και ἔφεραν αὐτόν ἔξω, διά να σταυρώσωσιν αὐτόν. **21** Και αγγαρέυσοι τινά Σίμωνα Κυρηναίον διαβαίνοντα, ενώ ήρχετο από του αγρού, τον πατέρα του Αλεξάνδρου και Ρούφου, διά να σηκώσω τον σταυρόν αὐτού. **22** Και φέρουσιν αὐτόν εἰς τον τόπον Γολγοθά, το οποίον μεθερμηνεύδομενον είναι, Κρανίον τόπος. **23** Και ἐδίδον εἰς αὐτόν να πίτη οίνον μεμημένον με σμύρναν αλλ' εκείνος δεν ἔλαβε. **24** Και αφού εσταύρωσαν αὐτόν, διεμερίζοντα τα ιμάτια αὐτού, βάλλοντες κλήρουν επ' αυτά τι έκαστος να λάβῃ. **25** Ήτο δε ώρα τρίτη και εσταύρωσαν αὐτόν. **26** Και η επιγραφή της κατηγορίας αὐτού ἤτο επιγεγραμμένη, Ο βασιλεὺς των Ιουδαίων. **27** Και μετ' αυτού σταυρόνουσι δύο ληστάς, ἔνα εκ δεξιών και ἔνα εξ αριστερών αὐτού. **28** Και επληρώθη

η γραφή ή λέγουσα: Και μετά ανόμων ελογίσθη. **29** Και οι διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών και λέγοντες: Ουά, ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, **30** σώσων σεαυτόν και κατάβα από του σταυρού. **31** Ομοίως δε και οι αρχιερείς, εμπαίζοντες προς αλλήλους μετά των γραμματέων, ἐλεγον Ἀλλους ἔσωσεν, εαυτόν δεν δόναται να σώσῃ. **32** Ο Χριστός ο βασιλεὺς του Ισραήλ ας καταβῇ τώρα από του σταυρού, διά να ἴδωμεν και πιστεύσωμεν. Και οι συνεσταυρωμένοι μετ' αυτού ὀνείδιζον αυτόν. **33** Ὁτε δὴ ήλθεν ἡ ἑκτή ὥρα, σκότος ἐγένεν εφ' ὅλην την γην ἔως ὠρας εννάτης: **34** καὶ την ὥραν την εννάτην εβόησεν ο Ἰησούς μετά φωνῆς μεγάλης, λέγων Ἐλοῦ, Ἐλοῦ, λαμάρια σαβαθανί; το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **35** Και τινές των παρεστώτων ακούσαντες, ἐλεγον Ἰδού, τον Ἡλίαν φωνάζει. **36** Δραμών δε εις και γεμίσας σπόγγον από ὄξους και περιθέσας αυτόν εις κάλαμον, επότιζεν αυτόν, λέγων Αφίσατε, ας ἴδωμεν αν ἔρχηται ο Ἡλίας να καταβιβάσῃ αυτόν. **37** Ο δὲ Ἰησούς, εκβαλὼν φωνῇ μεγάλῃ, εξέπνευσε. **38** Και το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από ἀνθενέ ἔως κάτω. **39** Ιδών δε ο εκατόνταρχος ο παριστάμενος απέναντι αυτού οτι ούτω κράξας εξέπνευσεν, εἶπεν Αληθώς ο ἀνθρωπὸς οὗτος ἡτού Υἱός Θεού. **40** Ἦσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ἦτο και Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, **41** αἵτινες και ὅτε ἦτο εν τη Γαλιλαίᾳ ηκολούθουν αυτόν και υπηρέτουν αυτόν, και ἄλλαι πολλά, αἵτινες συνανέβησαν μετ' αυτού εις Ιεροσόλυμα. **42** Και ὅτε ἐγένεν ἡδη εσπέρα, διότι ἦτο παρασκευή, τούτεστι προσάρβατον, **43** ἤλθεν Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, ἐντιμος βουλευτής, ὅστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, και τολμήσας εισήλθε προς τον Πιλάτον και εζήτησε το σώμα του Ἰησού. **44** Ο δὲ Πιλάτος εθάυμασεν αν ἡδη απέθανε· και προσκαλέσας τον εκατόνταρχον, ηρώτησεν αυτόν αν προ πολλού απέθανε· **45** και μαθών παρά του εκατοντάρχου, εχάρισε το σώμα εις τον Ιωσήφ. **46** Και ούτος, αγοράσας σινδόνα και καταβιβάσας αυτόν, ετύλιξε με την σινδόνα και ἔθεσεν αυτόν εν μνημείῳ, το οποίον ἦτο λελατομημένον εκ πέτρας, και προσεκύλισε λίθον επί την θύραν του μνημείου. **47** Η δε Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιωσή ἐβλεπον που τίθεται.

16 Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και η Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, διά να ἐλθωσι και αλείψωσιν αυτόν. **2** Και πολλά πρωῒ της πρώτης ημέρας της εβδομάδος ἔρχονται εις το μνημείον, ὅτε ανέτειλεν ο ἥλιος. **3** Και ἐλεγον προς εαυτάς Τις θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου; **4** Και αναβλέψασι θεωρούσιν ότι ο λίθος ἦτο αποκεκυλισμένος διότι ήτο μέγας σφόδρα. **5** Και εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον καθήμενον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν, και ετρόμαξαν. **6** Ο δε λέγει προς αυτάς Μη τρομάζετε: Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον ανέστη, δεν είναι εδώ ἰδού ο τόπος, όπου έθεσαν αυτόν. **7** Αλλ' υπάγετε, είπατε προς τους μαθητάς αυτού και προς τον Πέτρον ότι υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν εκεί θέλετε ιδεί αυτόν, καθώς είπε προς εσάς. **8** Και εξελθούσαι ταχέως, ἔφυγον από του μνημείου είχε δε αυτάς τρόμος και ἔκστασις, και δεν είπον ουδέν προς ουδένα· διότι εφοβούντο. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Αφού δε ανέστη το πρωΐ της πρώτης της

εβδομάδος, εφάνη πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, εξ ης είχεν εκβάλει επτά δαιμόνια. **10** Εκείνη υπήργε και απήγγειλε προς εκείνους, οἵτινες είχον σταθή μετ' αυτού, ενώ επένθουν και έκλαιον. **11** Και εκείνοι, ακούσαντες ότι ζη και εθεάθη υπ' αυτής, δεν επίστευσαν. **12** Μετά δε ταύτα εφανερώθη εν ἀλλή μορφῇ εις δύο εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και επορεύοντο εις τον αγρόν. **13** Και εκείνοι υπήγαν και απήγγειλαν προς τους λοιπούς ἄλλους ειδές εικείνους επίστευσαν. **14** Υστερόν εφάνη εις τους ἄνδρας, ενώ εκάθηντο εις την τράπεζαν, και ωνείδισε την απιστίαν αυτών και σκληροκαρδίαν, διότι δεν επίστευσαν εις τους ιδόντας αυτόν αναστάντα. **15** Και είπε προς αυτούς: Υπάγετε εις ὅλον τον κόσμον και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις διότιν την κτίσιν. **16** Οστις πιστεύσῃ και βαπτισθή θέλει σωθή, όστις δύμας απιστήση θέλει κατακριθή. **17** Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν εικβάλλει δαιμόνια: θέλουσι λαλεῖ νέας γλώσσας: **18** οφεις θέλουσι πιάνει και εάν θανάτιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι. **19** Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού ελάλησεν προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανόν και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού. **20** Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το κήρυγμα διά των επακολούθουντων θαυμάτων. Αμήν.

Κατα Λουκαν

1 Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξωσι διήγησην περί των μετά πληροφορίας βεβαιωμένων εἰς ημάς πραγμάτων, 2 καθώς παρέδοσαν εἰς ημάς οι απ' αρχῆς γενόμενοι αυτόπται και υπηρέται του λόγου, 3 εφάνη και εις εμέ εύλογον, ὅστις διηρεύνησα πάντα εἰς αρχής ακριβώς, να σοι γράψω κατά σειράν περὶ τούτων, κράτιστε Θεόφιλε, 4 διά να γνωρίσης την βεβαιότητα των πραγμάτων, περὶ των οποίων κατηχήθης. 5 Υπήρξεν επὶ τῶν ημερών Ηρώδου, του βασιλέως της Ιουδαίας, ιερεύς τις τὸ ὄνομα Ζαχαρίας εκ τῆς εφημερίας Αβιά, καὶ η γυνὴ αυτοῦ ἦτο εκ τῶν θυγατέρων του Ααρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αυτῆς Ελισάβετ. 6 Ἦσαν δὲ αμφότεροι δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταῖς εντολαῖς καὶ τοῖς δίκαιώμασι του Κυρίου ἀμέμπτοι. 7 Καὶ δεν εἴχον τέκνον, καθότι η Ελισάβετ ἦτο στείρα, καὶ αμφότεροι ἦσαν προφεβηκότες εἰς τὴν ηλικίαν αυτῶν. 8 Ενώ δὲ ιεράπεντεν αυτός εν τῇ τάξει τῆς εφημερίας αυτού ενώπιον του Θεού, 9 κατά τὸ θέον τῆς ιερατείας ἐπεσεν εἰς αυτὸν ο κλήρος να θυμιάσῃ εισελθόν εἰς τὸν ναόν του Κυρίου 10 καὶ παν τὸ πλήθος του λαού προσηκύχτεο ἔξω εν τῇ ὥρᾳ του θυμιάματος. 11 Εφάνη δὲ εἰς αυτὸν ἄγγελος Κυρίου, ιστάμενος εκ δεξιῶν του θυσιαστηρίου του θυμιάματος 12 καὶ ο Ζαχαρίας ᾧδων εταράχθη, καὶ φόβος επέπεσεν επ' αυτόν. 13 Εἶπε δὲ πρὸς αυτόν ο ἄγγελος· Μή φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέσης σου, καὶ η γυνὴ σου Ελισάβετ θέλει γεννήσει υἱόν εἰς σε, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αυτοῦ Ιωάννην. 14 καὶ θέλει είσθαι εἰς σε χαρά καὶ αγαλλίασις, καὶ πολλοὶ θέλουσι χαρή διὰ τὴν γένησιν αυτού. 15 Διότι θέλει είσθαι μέγας ενώπιον του Κυρίου, καὶ οἵνον καὶ σίκερα δεν θέλει πίει, καὶ θέλει πληρωθῆ Πνεύματος Αγίου ἐτί εκ κοιλίας της μητρός αυτού, 16 καὶ πολλούς των υἱών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εἰς Κύριον τὸ Θέον αυτῶν. 17 Καὶ αυτός θέλει ελθεῖ πρὸ προσώπου αυτού εν πνεύματι καὶ δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψῃ τας καρδίας των πατέρων εἰς τὰ τέκνα καὶ τους απειθεῖς εἰς τὴν φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάσῃ εἰς τὸν Κύριον λαόν προδιατεθεμένον. 18 Καὶ εἶπεν ο Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Πως θέλω γνωρίσει τούτῳ; διότι εγώ είμαι γέρων, καὶ η γυνὴ μου προφεβηκίνα εἰς τὴν ηλικίαν αυτῆς. 19 Καὶ αποκριθεῖς ο ἄγγελος, εἶπε πρὸς αυτόν· Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον του Θεού, καὶ απεστάλην διά να λαλήσω πρὸς σε καὶ να σε ευαγγελίσω ταύτα. 20 Καὶ ίδού, θέλεις είσθαι σιωπών καὶ μη δυνάμενος να λαλήσῃς ἡώς της ημέρας, καθ' ον θέλουσι γείνει ταύτα, διότι δεν επίστευσας εἰς τους λόγους μου, οίτινες θέλουσιν εκπληρωθῆ εἰς τὸν καιρὸν αυτῶν. 21 Καὶ ο λαός περιέμενε τὸν Ζαχαρίαν, καὶ θεάμαζον ὅτι εβράδυνεν εν τῷ ναῷ. 22 Οτε δε εξήλθε, δεν ήδυντο να λαλήσῃ πρὸς αυτούς καὶ ενόησαν ὅτι οπτασίαν εἶδεν εν τῷ ναῷ καὶ αυτός ἔκαμψεν εἰς αυτούς νεύματα καὶ διέμενε κωφός. 23 Καὶ αφού ετελείωσαν αι ημέραι της λειτουργίας αυτού, απήλθεν εἰς τὸν οίκον αυτού. 24 Μετά δε ταύτας ταῖς ημέρας συνέλαβεν Ελισάβετ η γυνὴ αυτοῦ, καὶ ἐκρυπτεν εαυτήν πέντε μήνας, λέγουσα 25 ὅτι ούτως ἔκαμψεν εἰς εμέ ο Κύριος εν ταῖς ημέραις, καθ' ας επέβλεψε να αφαιρέσῃ τὸ οὐειδός μου μεταξύ των ανθρώπων. 26 Εν δε τῷ μηνὶ τῷ ἑκτῷ απεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ του Θεού εἰς πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζόμενην Ναζαρέτ, 27 πρὸς παρθένον ηρραβωνισμένην με ἀνδρα ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβὶδ, καὶ τὸ ὄνομα της παρθένου Μαριάμ. 28 Καὶ εισελθόν ο ἄγγελος πρὸς αυτήν, εἶπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σού ευλογημένη σὺ εν γυναιξίν. 29 Εκείνη δε ίδούσα

διεταράχθη διά τὸν λόγον αυτού, καὶ διελογίζετο οποίος τάχα ήτο ο ασπασμός ούτος. 30 Καὶ εἴπεν ο ἄγγελος πρὸς αυτήν· Μή φοβού, Μαριάμ διότι εὑρες χάριν παρὸ τῷ Θεῷ. 31 Καὶ ίδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρὶ καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αυτοῦ Ιησούν. 32 Ούτος θέλει είσθαι μέγας καὶ Υἱός Υψίστου θέλει ονομασθή, καὶ θέλει δώσει εἰς αυτὸν Κύριος ο Θεός τὸν θρόνον Δαβὶδ του πατρός αυτού. 33 καὶ θέλει βασιλεύει επὶ τὸν οίκον του Ιακώβ εἰς τους αιώνας, καὶ της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος. (αἰδην g165) 34 Εἶπε δε η Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον. Πως θέλει είσθαι τούτο, επειδή ἀνδρα δεν γνωρίζω; 35 Καὶ αποκριθεῖς ο ἄγγελος εἶπε πρὸς αυτήν· Πνεύμα Ἅγιον θέλει επέλθει επὶ σε, καὶ δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει· διά τούτο καὶ τὸ γεννώμενον εκ σου ἀγίον θέλει ονομασθή Υἱός Θεού. 36 καὶ ίδού, Ελισάβετ η συγγενής σου καὶ αυτὴ συνέλαβεν υἱόν εἰς τὸ γήρας αυτῆς, καὶ ούτος είναι μην ἔκτος εἰς αυτὴν τὴν καλουμένην στείραν· 37 διότι οὐδέν πράγμα θέλει είσθαι αδύνατον παρὰ τῷ Θεῷ. 38 Εἶπε δε η Μαριάμ· Ιδού, η δούλη του Κυρίου· γένοιτο εἰς εμέ κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ανεχώρησεν απ' αυτῆς ο ἄγγελος. 39 Σηκωθείσα δε η Μαριάμ εν ταῖς ημέραις ταύταις, υπῆργε μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ορεινὴν εἰς πόλιν Ιούδα, 40 καὶ εισῆλθεν εἰς τὸν οίκον Ζαχαρίου καὶ ησπάσθη τὴν Ελισάβετ. 41 Καὶ ως ίκουσεν η Ελισάβετ τὸν ασπασμὸν της Μαρίας, εσκίρτησε τὸ βρέφος εν τῃ κοιλίᾳ αυτῆς καὶ επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ 42 καὶ ανεφώνησε μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ εν γυναιξὶ καὶ ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. 43 Καὶ πόθεν μοι τούτο, να ἐλθῃ η μήτηρ του Κυρίου μου πρὸς με; 44 Διότι ίδού, καθὼς ἤλθεν η φωνὴ του ασπασμού σου εἰς τὰ ώτα μου, εσκίρτησεν εν αγαλλίᾳσει τὸ βρέφος εν τῃ κοιλίᾳ μου. 45 Καὶ μακαρία η πιστεύσασα, διότι θέλει γείνει εκπλήρωσις των λαληθέντων πρὸς αυτήν παρὰ Κυρίου. 46 Καὶ εἶπεν η Μαριάμ· Μεγαλύνει η ψυχὴ μου τὸν Κύριον 47 καὶ γηγαλλίασε τὸ πνεύμα μου εἰς τὸν Θεόν τὸν Σωτήρά μου, 48 διότι επέβλεψεν επὶ τὴν ταπείνωσιν της δούλης αυτού. Επειδή ίδού, απὸ του νυν θέλουσι με μακαρίζει πάσαι αι γενεαί· 49 διότι ἔκαμψεν εἰς εμὲ μεγαλεῖα δυνατός καὶ ἀγίον τὸ ὄνομα αυτοῦ, 50 καὶ τὸ ἐλεός αυτού εἰς γενεάς γενεών επὶ τοὺς φοβουμένους αυτὸν. 51 Ενήργησε κραταίως διά του βραχίονος αυτοῦ διεσκόρπισε τοὺς υπερηφάνους κατὰ τὰ διανοίματα της καρδίας αυτῶν. 52 Εκρήμνισε δυνάστας απὸ θρόνων καὶ ψύχωσε ταπείνους, 53 πεινώντας ενέπλησεν απὸ αγαθᾶ καὶ πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς. 54 Εβοήθησεν Ισραήλ τὸν δούλον αυτού, ενθυμηθεῖς τὸ ἐλεός αυτού, 55 Καθὼς ελάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ημῶν, πρὸς τὸν Αβραάμ καὶ πρὸς τὸ στέρεμα αυτοῦ εἰς τὸν αἰώνα. (αἰδην g165) 56 Ἐμεινε δε η Μαριάμ μετ' αυτῆς ως τρεις μήνας καὶ υπέστρεψεν εἰς τὸν οίκον αυτῆς. 57 Εἰς δε τὴν Ελισάβετ συνεπληρώθη ο καιρός του να γεννήσῃ, καὶ εγέννησεν υἱόν. 58 Καὶ ίκουσαν οι γείτονες καὶ οι συγγενεῖς αυτῆς διότι εμεγάλυνεν ο Κύριος τὸ ἐλεός αυτού πρὸς αυτήν, καὶ συνέχαιρον αυτήν. 59 Καὶ εν τῃ ογδόνη ημέρᾳ, ἤλθον διά να περιτέμνωσι τὸ παιδίον, καὶ ωνόμαζον αυτό κατὰ τὸ ὄνομα του πατρός αυτού Ζαχαρίαν. 60 Καὶ αποκριθείσα η μήτηρ αυτού, εἶπεν· Ουχί, αλλ' Ιωάννης θέλει ονομασθή. 61 Καὶ εἶπον πρὸς αυτήν διότι ουδείς υπάρχει εν τῃ συγγενείᾳ σου, διότι καλείται με τὸ ὄνομα τούτο. 62 Ηρώτων δε διά νευμάτων τὸν πατέρα αυτού τὸ ὄνομα ίθελε να δοθῇ εἰς αυτό. 63 Καὶ ζητήσας πινακίδιον ἔγραψε, λέγων· Ιωάννης είναι τὸ ὄνομα αυτού καὶ θεάμασαν πάντες. 64 Ηνοίχθη δε τὸ στόμα αυτού πάραντα καὶ η γλώσσα αυτού, καὶ ελάλει ευλογῶν τὸν

Θέον. **65** Και ἐπεις φόβος επί πάντας τους γείτονας αυτών, και καθ' ὅλην την ορεινήν της Ιουδαίας διελαλούντο πάντα τα πράγματα ταύτα, **66** και πάντες οι ακούσαντες ἔβαλον αυτά εν τη καρδίᾳ αυτών, λέγοντες Τι ἄρα θέλει εἰσθαι το παιδίον τούτο; και χειρ Κυρίου ἡτο μετ' αυτού. **67** Και Ζαχαρίας ο πατήρ αυτού επλήσθη Πνεύματος Αγίου και προεφήτευσε, λέγων: **68** Εὐλογητὸς Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, διότι επεσκέψθη και ἔκαμε λύτρωσιν εις τον λαόν αυτού, **69** και ανήγειρεν εις ημάς κέρας σωτηρίας εν τω οίκω Δαβΐδ του δούλου αυτού, **70** καθὼς ελάλησε διά στόματος των αγίων, των απ' αιώνος προφητῶν αυτού, [αἰοὶ γε 165] **71** σωτηρίαν εκ των εχθρῶν ημών και εκ της χειρός πάντων των μισούντων ημάς, **72** διά να εκπληρώσῃ το ἔλεος αυτού προς τους πατέρας ημών και να ενθυμηθῇ την αγίαν διαθήκην αυτού, **73** τον ὄρκον, τον οποίον ὡμοσε προς Αβραάμ τον πατέρα ημών, ὅτι θέλει δώσει εις ημάς **74** να ελευθερωθώμεν εκ της χειρός των εχθρών ημών και να λατρεύωμεν αυτόν αφόβως **75** εν οσιότητι και δικαιοσύνῃ ενώπιον αυτού πάσας τας ημέρας της ζωῆς ημών. **76** Και συ, παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι θέλεις προπορεύθη προ προσώπου του Κυρίου εις το να ετοιμάσῃς τας οδούς αυτού, **77** εις το να δώσῃς γνώσιν σωτηρίας εις τον λαόν αυτού διά της αρέσεως των αμαρτιών αυτών **78** διά σπλαγχνάς ελέους του Θεού ημών με τα οποία επεσκέψθη ημάς ανατολή εξ ψυχοῦ, **79** διά να φωτίσῃ τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, ώστε να κατευθύνῃ τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης. **80** Το δε παιδίον ήρξανε και εδυναμούτο κατά το πνέυμα, και ἡτο εν ταῖς ερήμοις ἔως της ημέρας καθ' ἣν ἐμελλε να αναδειχθῇ προς τον Ισραήλ.

2 Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθε διάταγμα παρά του Καίσαρος Αυγούστου να απογραφή πάσα η οικουμένη. **2** Αὕτη η απογραφή ἔγεινε πρώτη, ὅτε ηγεμόνευε της Συρίας ο Κυρίνος. **3** Καὶ πρόχον πάντες να απογράφονται, ἔκαστος εἰς την εαυτού πόλιν. **4** Ανέβη δε και Ιωσήφ από της Γαλιλαίας εκ της πόλεως Ναζαρέτ εἰς την Ιουδαίαν εἰς την πόλιν του Δαβΐδ, ἡτις καλείται Βηθλεέμ, επειδὴ αυτός ἦτο εκ του οίκου και της πατριάς του Δαβΐδ, **5** διά να απογραφή μετά της Μαριάμ της ηρραβωνισμένης με αυτόν εις γυναίκα, ἡτις ἡτο ἐγκυος. **6** Και ενώ ἡσαν εκεί, επληρώθησαν αι ημέραι του να γεννήσῃ: **7** και εγένησε τον ιούν αυτής τον πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ἤτο τόπος, δι' αυτούς εν τω καταλύματι. **8** Και ποιμένες ἡσαν κατά το αυτό μέρος διανυκτερεύοντες εν τοις αγροίς και φυλάττοντες φυλακάς της νυκτός επί το ποιμνιον αυτών. **9** Και ιδού, ἀγγελος Κυρίου εξαίφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα Κυρίου ἐλαμψε περὶ αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον μέγαν. **10** Και εἶπε προς αυτούς ο ἀγγελος Μη φοβείσθε διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ἡτις θέλει εἰσθαι εις πάντα τον λαόν, **11** διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβΐδ σωτήρ, ὃστις είναι Χριστός Κύριος. **12** Και τούτο θέλει εἰσθαι το σημείον εις εσάς: θέλετε ευρεῖ βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη. **13** Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων: **14** Δόξα εν υψίστοι Θεῷ και επὶ γῆς ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκίᾳ. **15** Και καθὼς οι ἀγγελοι ανεχώρησαν απ' αυτών εις τον ουρανόν, οι ἀνθρωποι οι ποιμένες είπον προς αλλήλους. Ας υπάγωμεν λοιπόν ἔως Βηθλεέμ και ας ἰδωμεν το πράγμα τούτο το γεγονός, το οποίον ο Κύριος εφανέρωσεν εις ημάς. **16** Και ἤλθον μετά σπουδής και εύρον την τε Μαριάμ και τον Ιωσήφ και το βρέφος κείμενον εν τη φάτνη. **17** Και ἴδοντες, διεκήρυξαν τον

λόγον τον λαληθέντα προς αυτούς περὶ τον παιδίον τούτον· **18** και πάντες οι ακούσαντες εθαύμασαν περὶ των λαληθέντων υπὸ των ποιμένων προς αυτούς. **19** Η δε Μαριάμ εφύλατε πάντας τους λόγους τούτους, διαλογιζόμενή περὶ αυτών εν τη καρδίᾳ αυτής. **20** Και υπέστρεψαν οι ποιμένες, δοξάζοντες και υμνούντες τον Θεόν διά πάντα ὄσα ἤκουσαν και είδον, καθὼς ελαλήθισαν προς αυτούς. **21** Και ὅτε επληρώθισαν αι οκτώ ημέραι διά να περιτέμνωσι το παιδίον, εκλήθη το ὄνομα αυτού Ιησούς, το ονομασθέν υπὸ του αγγέλου πριν συλληφθῇ εν τη κοιλίᾳ. **22** Και ὅτε επληρώθησαν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής κατά τον νόμον του Μωϋσέως, ανεβίβασαν αυτόν εις Ιεροσόλυμα διά να παραστήσωσιν εις τον Κύριον, **23** καθὼς είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ του Κυρίου, ὅτι παν αρσενικόν διανοίγον μήτραν θέλει κληθή ἀγίον εις τον Κύριον, **24** και διά να προσφέρωσι θυσίαν κατά το ειρημένον εν τω νόμῳ του Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων ἡ δύο νεοσσούς περιστερών. **25** Και ιδού, ἡτο ἀνθρωπός τις εν Ιερουσαλήμ, ονομαζόμενος Συμεών, και ο ἀνθρωπος ούτος ἡτο δίκαιος και ευλαβής, προσμένων την παρηγορίαν του Ισραήλ, και Πνεύμα ἄγιον ἡτο επ' αυτόν **26** καὶ ἡτο εις αυτόν αποκεκαλυμμένον υπὸ του Πνεύματος του Αγίου ὅτι δεν θέλει ιδει θάνατον, πριν ίδη τον Χριστόν του Κυρίου. **27** Και ἡλθε διά τον Πνεύματος εις το ιερόν· και ὅτε οι γονείς εισέφεραν το παιδίον Ιησούν διά να κάμψωι περὶ αυτού κατά την συνήθειαν του νόμου, **28** αυτός εδέχθη αυτό εις τας αγκάλας αυτού και ευλόγησε τον Θεόν και εἶπε: **29** Νυν απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν ειρήνῃ: **30** διότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, **31** το οποίον ητοιμάσας ενώπιον πάντων των λαών, **32** φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου Ισραήλ. **33** Και ο Ιωσήφ και η μήτρα αυτού εθαύμαζον διά τα λεγόμενα περὶ αυτού. **34** Και ευλόγησεν αυτούς ο Συμεών, και εἶπε προς Μαριάμ την μητέρα αυτού ιδού, ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον. **35** Και σου δε αυτής την ψυχήν ρομφαία θέλει διαπεράσει, διά να ανακαλυψθώσιν οι διαλογισμοί πολλών καρδιών. **36** Και υπήρχε τις Ἄννα προφήτης, θυγάτηρ Φανουσήλ, εκ της φυλής Αστήρ αυτή ἡτο πολύ προβεβηκίας εις ηλικίαν, ἡτις ἐζησε μετά του ανδρός αυτής επτά ἔτη από της παρθενίας αυτής, **37** και αύτη ἡτο χήρα ως ετών ογδόκοντα τεσσάρων, ἡτις δεν απεμακρύνετο από του ιερού, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν εν νηστείαις και προσευχαῖς **38** και αύτη φθάσασα εν αυτῇ τη ὥρᾳ, εδοξάλογει τον Κύριον και ελάλει περὶ αυτού προς πάντας τους προσδένοντας λύτρωσιν εν Ιερουσαλήμ. **39** Και αφού ετελείωσαν πάντα τα κατά τον νόμον του Κυρίου, υπέστρεψαν εις την Γαλιλαίαν, εις την πόλιν αυτών Ναζαρέτ. **40** Το δε παιδίον ήρξανε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα πληρούμενον σοφίας, και χάρις Θεού ἡτο επ' αυτό. **41** Επορεύοντο δε οι γονείς αυτού κατ' ἔτος εις Ιερουσαλήμ εν τη εορτή του πάσχα. **42** Και ὅτε ἔγεινεν ετών δώδεκα, αφού ανέβησαν εις Ιεροσόλυμα κατά το έθος της εορτής **43** και ετελείωσαν τας ημέρας, ενώ αυτοί υπέστρεψαν, το παιδίον ο Ιησούς ἐμεινεν οπίσω εν Ιερουσαλήμ, και δεν ενόησεν ο Ιωσήφ και η μήτρα αυτού. **44** Νομίσαντες δε ὅτι αυτός ἡτο εν τη συνοδίᾳ, ἡλθον μιας ημέρας οδόν και ανεζήτουν αυτόν μεταξύ των συγγενών και των γνωρίμων. **45** Και μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ ζητούντες αυτόν. **46** Και μετά τρεις ημέρας εύρον αυτόν εν τω ιερώ καθήμενον εν μέσω των διδασκάλων και ακούνταν αυτόν και ερωτώντα αυτούς. **47** Εξίσταντο δε πάντες οι ακούντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας αποκρίσεις αυτού. **48** Και ιδόντες αυτόν

εξεπλάγησαν, και είπε προς αυτόν η μήτηρ αυτού· Τέκνον, διά τι ἔπραξας εις ήμας ούτως; ιδού, ο πατέρης σου και εγώ καταλυπούμενοι σε ἔξητούμεν. **49** Και είπε προς αυτούς· Διά τι με εξητεῖς; δεν ήξεύρετε ότι πρέπει να ήμαι εις τα του Πατρός μου; **50** Και αυτοὶ δεν ενόσαντο τὸν λόγον, τὸν οποῖον ελάλησε προς αυτούς. **51** Και ταῦθη μετ' αὐτῶν και ἥλθεν εἰς Ναζαρέτ, και ἵστητο ὑποτασσόμενος εἰς αυτούς. Η δε μήτηρ αυτοῦ εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους εν τῇ καρδίᾳ αυτῆς. **52** Και ο Ιησούς πρόεκοπτεν εἰς σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρὰ Θεῷ και ανθρώποις.

3 Εν δε τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἐτεῖ τῆς ηγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε ο Πόντιος Πιλάτος ηγεμόνευε τῆς Ιουδαίας, και τετράρχης τῆς Γαλιλαίας ἡτο ο Ηρώδης, Φιλίππος δε ο αδελφός αυτοῦ τετράρχης τῆς Ιτουραίας και τῆς Τραχωνίτιδος χώρας, και ο Ιουδαίας τετράρχης τῆς Αβιληνῆς, **2** επί αρχιερέων Ἀννα και Καΐσαρα, ἔγινε λόγος Θεού προς Ιωάννην, τον υἱόν του Ζαχαρίου, εν τῇ ερήμῳ, **3** και ἥλθεν εἰς πάσαν τὴν περίχωρον του Ιορδάνου, κηρύγτων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἀφεστιν αμαρτιών, **4** ως εἶναι γεγραμμένον εν τῷ βιβλίῳ των λόγων Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος Φωνῇ βοώντος εν τῃ ερήμῳ, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **5** πάσα φάραγξ θέλει γεμισθή και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλάί, **6** και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού. **7** Ἐλεγε δε προς τους όχλους τους εξερχομένους διά να βαπτισθῶσιν υπ' αυτοῦ· Γεννήματα εχιδνῶν, τις ἐδειξεν εἰς εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργῆς; **8** Κάμετε λοιπόν καρπούς αξιούς τῆς μετανοίας, και μη αρχίστε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ διότι αις λέγω ότι δύναται ο Θέός εκ των λίθων τούτων να αναστήσῃ τέκνα εις τον Αβραάμ. **9** Ἡδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **10** Και ηρώτων αυτόν οι όχλοι, λέγοντες Τι λοιπόν θέλομεν κάμει; **11** Αποκριθεὶς δε λέγει προς αυτούς. Ο ἔχων δύο χιτώνας ας μεταδώσῃ εἰς τον μη ἔχοντα, και ο ἔχων τροφάς ας κάψῃ ομοιώς. **12** Ἡλθον δε και τελώναι διά να βαπτισθῶσι, και είπον προς αυτόν· Διδάσκαλε, τι θέλομεν κάμει; **13** Ο δε είπε προς αυτούς· Μη εισπράττετε μηδέν περισσότερον παρά το διατεταγμένον εις εσάς. **14** Ηρώτων δε αυτόν και στρατιωτικοί, λέγοντες· Και ημεῖς τι θέλομεν κάμει; Και είπε προς αυτούς· Μη βιάσητε μηδένα μηδέ συκοφαντήσητε, και αρκείσθε εις τα σιτηρέσιά σας. **15** Ενώ δε επρόσμενεν ο λαός, και διελογίζοντο πάντες εν ταις καρδίαις αυτών περὶ του Ιωάννου, μήποτε αυτός είναι ο Χριστός, **16** απεκρίθη ο Ιωάννης προς πάντας, λέγων· Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ὑδατι· ἔρχεται ὄμως ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι ἀξιος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού· αυτός θέλει σας βαπτίσει ειν Πνεύματι Αγίων και πυρι· **17** Του οποίου το πτυάριον είναι εν τῃ χειρὶ αυτοῦ και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την αποθήκην αυτού, το δε ἀχυρον θέλει κατακάσει τον πυρι ασθέστω. **18** Και ἄλλα πολλά προτρέπων ευηγγελίζετο τον λαόν. **19** Ο δε Ηρώδης ο τετράρχης, ελεγχόμενος υπ' αυτοῦ περὶ της Ηρωδαΐδος, της γυναικός Φιλίππου του αδελφού αυτού, και περὶ πάντων των κακών ὃσα ἐπράξεν ο Ηρώδης, **20** προσέθεσε και τούτο επί πάσι και κατέκλεισε τον Ιωάννην εν τῃ φυλακῇ. **21** Αφού δε εβαπτίσθη πας ο λαός, βαπτισθέντος και του Ιησού και προσευχομένου, ηνοίχθη ο ουρανός **22** και κατέβη το Πνεύμα το Ἅγιον εν σωματικῇ μορφῇ ως περιστερά

επ' αυτόν, και ἔγινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα· Συ είσαι ο Υἱός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήθην. **23** Και αυτός ο Ιησούς ἤρχιτε να ἦναι ως τριάκοντα ετών, ων καθὼς ενομίζετο, οιός Ιωσήφ, του Ηλί, **24** του Ματθάτ, του Λευΐ, του Μελχί, του Ιαννύ, του Ιωσήφ, **25** του Ματταθίου, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλί, του Ναγγαί, **26** του Μαάθ, του Ματταθίου, του Συμεΐ, του Ιωσήφ, του Ιούδα, **27** του Ιωαννά, του Ρησά, του Ζοροφάβελ, του Σαλαμήμη, του Νηρί, **28** του Μελχί, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ, **29** του Ιωσήφ, του Ελιέζερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευΐ, **30** του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνάν, του Ελιακείμ, **31** του Μελέα, του Μαΐναν, του Ματταθά, του Ναθάν, του Δαβΐδ, **32** του Ιεσσαί, του Ωβήδ, του Βοόζ, του Σαλμών, του Ναασών, **33** του Αμιναδάβ, του Αράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του Ιούδα, **34** του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, **35** του Σερούχ, του Ραγαύ, του Φαλέκ, του Έβερ, του Σαλά, **36** του Καϊνάν, του Αρφαζάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, **37** του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάν, **38** του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

4 Ο δε Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην και εφέρετο διά του Πνεύματος εις την ἑρημον, **2** πειραζόμενος υπό του διαβόλου ημέρας τεσσαράκοντα, και δεν ἔφαγεν ουδέν τας ημέρας εκείνας αφού δε αύται ετελείωσαν, ύστερον επείνασε. **3** Και είπε προς αυτόν ο διάβολος· Εάν είσαι Υἱός του Θεού, ειπέ προς τον λίθον τούτον να γείνη ἄρτος. **4** Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων είναι γεγραμμένον ότι με ἀπότον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον Θεού. **5** Και αναβιβάσας αυτόν ο διάβολος εις όρος υψηλόν, ἔδειξεν εις αυτόν πάντα τα βασιλεία της οικουμένης εν μιᾷ στιγμῇ χρόνου, **6** και είπε προς αυτόν ο διάβολος· εις σε θέλω δώσει ἄπαστην την εξουσίαν ταύτην και την δόξαν αυτών, διότι εις εὑέ είναι παραδεδομένην, και εις ὄντινα θέλω δίδω αυτήν. **7** Συ λοιπόν εάν προσκυνήσης ενώπιον μου, σου δου θέλουσιν είσθαι πάντα. **8** Και αποκριθεὶς προς αυτόν, είπεν ο Ιησούς· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τον Θεόν σου και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **9** Και ἔφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και ἔστησεν αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού και είπε προς αυτόν· Εάν είσαι ο Υἱός του Θεού, ρίψω σεαυτόν εντεύθεν κάτω **10** διότι είναι γεγραμμένον ότι εις τους αγγέλους αυτού θέλει προστάξει περί σου, διά να σε διαφυλάξωσι, **11** και ότι θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρῶν αυτών, διά να μη προσκόψῃ προς λίθον τον πόδα σου. **12** Και αποκριθεὶς είπε προς αυτόν ο Ιησούς ότι είναι ειρημένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **13** Και αφού ετελείωσε πάντα πειρασμόν ο διάβολος, απεμακρύνθη απ' αυτού μέχρι καιρού. **14** Και ο Ιησούς υπέστρεψεν εν τη δυνάμει του Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν· και εξήλθε φίμη περί αυτού καθ' ὅλην την περίχωρον. **15** Και αυτός εδίδασκεν εν ταις συναγαγών αυτῶν, δοξαζόμενος υπό πάντων. **16** Και ἥλθεν εις την Ναζαρέτ, όπου ἦταν ανατεθραμμένος, και εισήλθε κατά την συνηθείαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρᾳ του σαββάτου και εσηκώθη να αναγνώσῃ. **17** Και εδόθη εις αυτόν το βιβλίον Ησαΐου του προφήτου, και ανοίξας το βιβλίον εύρε τον τόπον, όπου ἦταν γεγραμμένον· **18** Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με ἔχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συτετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστέλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερίᾳ, **19** διά να κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν.

20 Και κλείσας το βιβλίον, απέδωκεν εις τον υπηρέτην και εκάθησε πάντων δε οι οφθαλμοί των εν τη συναγωγή ήσαν ατενίζοντες εις αυτόν. **21** Και ἥρχισε να λέγῃ προς αυτούς ότι σήμερον επληρώθη η γραφή αὐτή εις τα ὡτα υμῶν. **22** Και πάντες εμαρτύρουν εις αυτὸν και εθαύμαζον διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού και ἔλεγον: Δεν είναι ούτος ο υιός του Ιωσήφ; **23** Και εἴπε προς αυτούς Βεβαίως θέλετε με ειπεῖ την παραβολὴν ταύτην Ιατρέ, Θεράπευσον σεαυτόν· όσα ηκούσαμεν ότι ἔγειναν εν τη Καπερναούμ, κάμε και εδώ εν τη πατρὶδ σου. **24** Εἴπε δέ Αληθῶς σας λέγω ότι ουδείς προφήτης είναι δεκτός εν τη πατρὶδ αυτού. **25** Και επ' αληθείας σας λέγω, Πολλαὶ χήραι ήσαν εν τα Ισραήλ επί τω νημερών Ηλίου, ότε εκλείσθη ο ουρανός επί ἔτη τρία και μήνας εξ, καθ' ον καιρόν ἔγεινε πείνα μεγάλη εφ' ὀλὴν την γην, **26** και προς ουδεμίαν αυτών επέμφθη ο Ηλίας, ειμή εις Σαρπεπτὰ της Σιδώνος προς γυναίκα χήραν. **27** Και πολλοί λεπροί ήσαν επί Ελισαίου του προφήτου εν τω Ισραήλ, και ουδείς αυτών εκαθαρίσθη, ειμή Νεεμάν ο Σύρος. **28** Και επλήσθησαν πάντες θυμού εν τη συναγωγή, ακούντες ταύτα, **29** και σηκωθέντες εξέβαλον αυτὸν ἔξω της πόλεων και ἔφεραν αυτὸν ἔως της οφρύος του ὄρους, επὶ του οποίου η πόλις αυτών ἦτο οικοδομημένη, διά να κατακρημνίσων αυτόν: **30** αυτός δόμας περάσας διά μέσου αυτών επορεύετο. **31** Και κατέβη εις Καπερναούμ, πόλιν της Γαλιλαίας, και εδίδασκεν αυτούς εν τοις σάββασι: **32** και εξεπλήγητον διά την διδαχήν αυτού, διότι ο λόγος αυτού ἦτο μετά εξουσίας. **33** Και εν τη συναγωγή ἤτο ἀνθρώπος ἔχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραξε μετά φωνῆς μεγάλης, **34** λέγων: Φευ, τι είναι μεταξύ υψών και σου, Ιησού Ναζαρηνῷ; ήθες να απολέστης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Ἅγιος του Θεού. **35** Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων: Σιώπα και ἔξελθε εξ αυτού. Και το δαιμόνιον ἐρρίψεν αυτόν εις το μέσον και εξήλθεν απ' αυτού, χώρις να βλάψῃ αυτόν παντελώς. **36** Και εξεπλάγησαν πάντες και συνελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες: Τις είναι ο λόγος ούτος, ότι μετά εξουσίας και δυνάμεως προστάζει τα ακάθαρτα πνεύματα, και εξέρχονται; **37** και διεδίδετο φίμη περί αυτού εις πάντα τόπον της περιχώρου. **38** Σηκωθείς δε εκ της συναγωγής, εισήλθεν εις την οικίαν του Σίμωνος, Ή πενθερά δε του Σίμωνος εκρατεῖτο υπό πυρετού μεγάλου, και παρεκάλεσαν αυτὸν περὶ αυτῆς. **39** Και σταθείς επάνω αυτῆς πετίμησε τον πυρετόν, και αφήκεν αυτήν και παρευθῆς σηκωθείσα υπηρέτει αυτούς. **40** Ενώ δε ἔδευν ο ἥλιος, πάντες δοι είχον ασθενούντας υπό διαφόρων νόσων ἔφεραν αυτούς προς αυτόν· εκείνος δε επιθέδεις τας χείρας εις ἔνα ἔκαστον αυτών εθεράπευσεν αυτούς. **41** Εξήρχοντο δε και δαιμόνια από πολλῶν, κράζοντα και λέγοντα ότι Συ είσαι ο Χριστός ο Υἱός του Θεού. Και επιτιμών αυτά δεν ἀφίνει να λαλώσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν ότι είναι ο Χριστός. **42** Και ὅτε ἔγεινεν ημέρα, εξελθών υπήγειν εις ἔρημον τόπον και οι ὄχλοι εζήτουν αυτόν, και ἥλθον ἔως αυτού και εκράτουν αυτόν διά να μη αναχωρήσῃ απ' αυτών. **43** Ο δε εἶπε προς αυτούς ότι Και εις τας ἄλλας πόλεις πρέπει να ευαγγελίσως την βασιλείαν του Θεού επειδή εις τούτο είμαι απεσταλμένος. **44** Και εκήρυξεν εν ταῖς συναγωγαῖς της Γαλιλαίας.

5 Ενώ δε ο ὄχλος συνέθλιβεν αυτόν διά να ακούν τον λόγον του Θεού, αυτός ίστατο πλησίον της λίμνης Γεννησαρέτ, **2** και είδε δύο πλοία ιστάμενα παρά την λίμνην οι δε αλιεὺς αποβάντες απ' αυτών εξέπλυναν τα δίκτυα. **3** Εμβάς δε εις εν των πλοίων, το οποίον ἤτο του Σίμωνος, παρεκάλεσεν

αυτόν να απομακρύνη αυτὸν ολίγον από της γης, και καθήσας εδίδασκεν εκ του πλοίου τους ὄχλους. **4** Καθώς δε ἐπαυσε λαλών, εἴπε προς τον Σίμωνα: Επανάγαγε το πλοίον εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα υμῶν διά να οφαρεύσητε. **5** Και αποκριθεὶς ο Σίμων, εἴπε προς αυτὸν διδάσκαλε, δι' ὅλης της νυκτὸς κοπιάσαντες δεν επιάσαμεν ουδέν· αλλ' ὁμως επὶ τω λόγῳ σου θέλω ρίψει το δίκτυον. **6** Και αφού ἔκαμπον τούτο, συνέκλεισαν πλήθος πολύ ιχθύων και διεσχίζετο το δίκτυον αυτών. **7** Και ἔκαμπον νεῦμα εις τους συντρόφους τους εν τω ἄλλῳ πλοίῳ, διά να ἐλθωσι να βοηθήσωσιν αυτούς και ἥλθον και εγέμισαν αμφότερα τα πλοία, ὡστε εβυθίζοντο. **8** Ιδών δε ο Σίμων Πέτρος, προσέπεσε προς τα γόνατα του Ιησού, λέγων: Ἐξελθε απ' εμού, διότι είμαι ἀνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. **9** Επειδή ἐπέληξις κατέλαβεν αυτόν και πάντας τους μετ' αυτού διά την ἄγραν των ιχθύων, την οποίαν συνέλαβον, **10** ομοίως δε και τον Ιάκωβον και Ιωάννην, τους ινούς του Ζεβεδαίου, οίτινες ήσαν σύντροφοι του Σίμωνος. Και εἴπε προς τον Σίμωνα ο Ιησούς Μη φοβού· από του νυν ανθρώπους θέλεις αγρεύει. **11** Και αφού ἔφεραν τα πλοία επὶ την γην, αφήσαντες ἀπαντα ηγολούθησαν αυτόν. **12** Και ενώ ἦτο εν μιᾷ των πόλεων ιδού, ἀνθρωπος πλήρης λέπτρας και ιδών τον Ιησούν, ἐπεσε κατά πρόσωπον και παρεκάλεσεν αυτόν, λέγων: Κύριε, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. **13** Και εκτείνας την χείρα, ἤγγισεν αυτόν και είπε Θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς η λέπτρα ἐφυγεν απ' αυτού. **14** Και αυτός παρήγγειλεν αυτόν να μη εἴπῃ τούτο προς μηδένα, αλλ' ὑπαγε, λέγει, και δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περὶ του καθαρισμού σου, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσῆς, διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **15** Αλλ' ἔτι μάλλον δήρχετο η φήμη περὶ αυτού, και συνηθροίζοντο ὄχλοι πολλοί, διά να ακούνσι και να θεραπεύνωνται υπ' αυτού από των ασθενειῶν αυτών: **16** αυτός δε απεσύρετο εις τας ερήμους και προσηγύχετο. **17** Και εν μιᾷ των νημερών, ενώ αυτός εδίδασκεν, εκάθητο Φαρισαίοι και νομοδιάσκαλοι, οίτινες είχον ελθεῖ εκ πάσης κώμης της Γαλιλαίας και Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ και δύναμις Κυρίου ἤτο εις το να ιατρεύν αυτούς. **18** Και ιδού, ἀνδρες φέροντες επὶ κλίνης ἀνθρωπον, δοτίς ήτο παραλυτικός, και εζήτουν να φέρωσιν αυτόν **19** και μη ευρόντες διά ποιάς εισόδου να φέρωσιν αυτόν ἔσω εξ αιτίας του ὄχλου, ανέβησαν επί το δώμα και διά των κεραμίδων κατεβίσασαν αυτόν μετά του κλινιδίου εις το μέσον ἐμπροσθετον τον Ιησού. **20** Και ιδών την πίστιν αυτών, εἴπε προς αυτόν: Ανθρωπε, συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **21** Και ἥρχισαν να διαλογίζωνται οι γραμματεῖς και οι Φαρισαίοι, λέγοντες: Τις είναι ούτος, δοτίς λαλεῖ βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή μόνος ο Θεός; **22** Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογίζεσθε εν ταῖς καρδίαις σας; **23** τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Σηκώθητι και περιπάτει; **24** αλλά διά να γνωρίσητε ότι έξουσίαν ἔχει ο Υἱός του ανθρώπου επὶ της γης να συγχωρή αμαρτίας, εἴπε προς τον παραλυτικόν· Προς σε λέγω, Σηκώθητι και σήκωσον το κλινιδίον σου και ὑπαγε εις τον οίκον σου. **25** Και παρευθύς εγερθείς ενώπιον αυτών, εσήκωσε το κλινιδίον εφ' ου κατέκειτο και ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού, δοξάζων τον Θεόν. **26** Και ἔκστασις κατέλαβεν ἀπαντας και εδόξαζον τον Θεόν, και επλήσθησαν φόβου, λέγοντες ότι εἰδομεν παράδοξα σήμερον. **27** Και μετά ταύτα εξήλθε και είδε τελώνην τινά λευκήν το ονόμα, καθήμενον εις το τελώνιον, και είπε προς αυτόν: Ακολούθει μοι. **28** Και

αφήσας άπαντα, εστικώθη και ηκολούθησεν αυτόν. **29** Και έκαμεν εις αυτόν ο Λευΐς υποδοχήν μεγάλην εν τη οικία αυτού, και ήτο πλήθος πολύ τελωνών και ἄλλων, οίτινες εκάθηντο μετ' αυτών εις την τράπεζαν. **30** Και εγόγγυζον οι γραμματείς αυτών και οι Φαρισαίοι προς τους μαθητάς αυτού, λέγοντες Διά τι μετά τελωνών και αμαρτωλών τρώγετε και πίνετε; **31** Και αποκριθείς ο Ἰησούς, είπε προς αυτούς Δεν ἔχουσι χρέων ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. **32** Δεν ἥλθον διά να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. **33** Οι δέ είπον προς αυτόν Διά τι οι μαθηταί του Ιωάννου νηστεύουσι συχνά και κάμνουσι δεισίσεις, ομοίως και οι των Φαρισαίων, οι δέ ίδιοι σου τρώγουσι και πίνουσιν; **34** Ο δε είπε προς αυτούς Μήπως δύνασθε να κάμητε τους υιούς του νυμφώνος να νηστεύωσιν, ενώσα είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; **35** Θέλουσιν όμως ελθεί ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο νυμφίος τότε θέλουσι νηστεύειν εν εκείναις ταῖς ημέραις. **36** Ἐλέγε δε και παραβολὴν προς αυτούς, ότι ουδεὶς βάλλει επίτραφαμα ιματίου νέου επὶ ιμάτιον παλαιού εἰ δε μη, καὶ τὸ νέον σχίζει καὶ με το παλαιόν δεν συμφωνεί το επίτραφαμα το από τον νέου. **37** Και ουδεὶς βάλλει οίνον νέον εις ακούς παλαιούς ει δε μη, ο νέος οίνος θέλει σχίσει τους ασκούς, και αυτός θέλει εκχυθή και οι ασκοί θέλουσι φθαρή **38** αλλά πρέπει να βάλληται ο νέος οίνος εις ασκούς νέους, και αμφότερα διατηρούνται. **39** Και ουδεὶς αφού πή οίνον παλαιόν, θέλει ευθύν νέον διότι λέγει ο παλαιός είναι καλήτερος.

6 Κατά δε το δευτερόπρωτον σάββατον διέβαινεν αυτός διά των σπατών και οι μαθηταί αυτού ανέσπων τα στάχυα και ἔτρωγον, τρίβοντες με τας χειράς. **2** Τινές δε των Φαρισαίων είπον προς αυτούς Διά τι πράπτετε οι, τι δεν συγχωρείται να πράπτηται εν τοις σάββασι; **3** Και αποκριθείς προς αυτούς, είπεν ο Ἰησούς Ουδέ τούτο δεν ανεγνώσατε, το οποίον ἐράξεν ο Δαβίδ, ὅπος επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού ὄντες; **4** πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού και ἔλαβε τους ἀρότους της προθέσεως και ἔφαγε και ἔδωκε και εις τους μετ' αυτού, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον να φάγωσιν ειμῇ μόνοι οι ιερεῖς; **5** Και ἐλέγε προς αυτούς ότι ο Υἱός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου. **6** Και πάλιν εν ἄλλῳ σαββάτῳ εισήλθεν εις την συναγωγήν και ἔδιαστε και ἡτο εκεὶ ἀνθρωπός, του οποίου η δεξιά χειρ ήτο ξηρά. **7** Παρεπίρουν δε αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, αν εν τω σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύειν, διά να εύρωσι κατηγορίαν κατ' αυτού. **8** Αυτός όμως εγνώριζε τους διαλογισμούς αυτών και είπε προς τον ἀνθρωπόν τον ἔχοντα ξηράν την χειρά Σηκώθητι και στήθι εις το μέσον. Και εκείνος σηκωθείς εστάθη. **9** Εἶπε λοιπόν ο Ἰησούς προς αυτούς Θέλω σας ερωτήσει τι είναι συγκεχωρημένον, να αγαθοποιήση τις εν τοις σάββασιν ή να κακοποιήση; να σώση ψυχήν ή να απολέσῃ; **10** Και περιβλέψας πάντας αυτούς, είπε προς τον ἀνθρωπόν Ἐκτείνον την χείρα σου. Ο δέ έκαμεν ούτω, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγίης ως η ἄλλη. **11** Αυτοί δε επλήσθησαν μανίας και συνωμίλουν προς αλλήλους τι να κάμωσιν εις τον Ἰησούν. **12** Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθεν εις το δόρος να προσευχηθή, και διενυκτέρευεν εν τη προσευχῇ του Θεού. **13** Και ότε ἐγείνεν ημέρα, ἔκραξε τους μαθητάς αυτού και εξέλεξεν εξ αυτών δώδεκα, τους οποίους και ωνόμασεν αποστόλους, **14** τον Σίμωνα, τον οποίον και ωνόμασε Πέτρον, και Ανδρέαν τον ἀδελφόν αυτού, Ιάκωβον και Ιάννην, Φίλιππον και Βαρθολομαίον, **15** Ματθαίον και Θωμάν, Ιάκωβον τον Αλφαίον και Σίμωνα τον καλούμενον Ζηλωτήν, **16** Ιούδαν τον ἀδελφόν Ιακώβου, και Ιούδαν τον

Ισκαριώτην, οστις και ἐγείνει προδότης, **17** και καταβάς μετ' αυτών εστάθη επί τόπου πεδινού, και παρήσαν ὄχλος μαθητών αυτού και πλήθος πολὺ του λαού από πάστης της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ και τῆς παραλίας Τύρου και Σιδώνος, οίτινες ἥλθον διά να ακούσωσιν αυτόν και να ιατρευθῶσιν από των νόσων αυτών, **18** και οι ενοχλούμενοι υπό πνευμάτων ακαθάρτων, και εθεραπεύοντο. **19** Και πας ο ὄχλος ἔζητε να εγγίζῃ αυτόν, διότι δύναμις εξήρχετο παρ' αυτού και ιάτρευε πάντας. **20** Και αυτός σηκώσας τους οφθαλμούς αυτού εις τους μαθητάς αυτού, ἐλέγε: Μακάριοι σεις οι πτωχοί, διότι υμετέρα είναι η βασιλεία του Θεού. **21** Μακάριοι οι πεινώντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθή. Μακάριοι οι κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει. **22** Μακάριοι είσθε, όταν σας μισήσωσιν οι ἀνθρωποί, και ὅταν σας αφορίσωσι και ονειδίσωσι και εκβάλλωσι το ὄνομά σας ως κακόν ἐνεκεν του Υιού του ἀνθρώπου. **23** Χαίρετε εν εκείνῃ τη ημέρᾳ και σκιρτήσατε διότι ιδού, ο μισθός σας είναι πολύς εν τω ουρανῷ επειδή ούτως ἐπραττον εις τους προφήτας οι πατέρες αυτών. **24** Πλην ουαί εις εσάς τους πλουσίους, διότι απηλάύσατε την παρηγορίαν σας. **25** Ουαί εις εσάς, οι κεχορτασμένοι, διότι θέλετε πεινάσει και κλαύσει. **26** Ουαί εις εσάς, όταν πάντες οι ἀνθρωποί σας ουφημήσωσι διότι ούτως ἐπραττον εις τους ψευδοπροφήτας οι πατέρες αυτών. **27** Αλλά προς εσάς τους ακούντας λέγω Αγαπάτε τους εχθρούς σας, αγαθοποιείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσιν, **28** ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσιν. **29** Εις τον τύποντα σε επὶ την σιαγόνα πρόσφερε και την ἄλλην, και από του αφαιρούντος το ιμάτιόν σου μη ειποδίσης και τον χιτώνα. **30** Εις πάντα δε τον ζητούντα παρά σου δίδε, και από του αφαιρούντος τα σα μη απαίτε. **31** Και καθώς θέλετε να πράττωσιν εις εσάς οι ἀνθρωποί, και σεις πράττετε ομοίως εις αυτούς. **32** Και εάν αγαπάτε τους αγαπώντας σας, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί αγαπώσι τους αγαπώντας αυτούς. **33** Και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντας σας, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί το αυτό πράττουσι. **34** Και εάν δανείζητε εις εκείνους, παρ' ων ελπίζετε πάλιν να λάβητε, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί εις αιμαρτωλούς δανείζουσι διά να λάβωσι πάλιν τα ίσα. **35** Πλην αγαπάτε τους εχθρούς σας και αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν απολαβήν ελπίζοντες, και θέλει είσθαι ο μισθός σας πολύς, και θέλετε είσθαι υιοί του Υἱίστου διότι αυτός είναι αγαθός προς τους αχαρίστους και κακούς. **36** Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμουνες, καθώς και ο Πατήρ σας είναι οικτίρμων. **37** Και μη κρίνετε, και δεν θέλετε κριθῆναι καταδικάζετε, και δεν θέλετε καταδικασθήναι συγχωρείτε, και θέλει είσθαι ο μισθός σας πολύς, και θέλει είσθαι οικτίρμωνες, διότι αυτοί είναι αγαθοί προς αιχαρίστους και κακούς. **38** δίδετε, και θέλει δοθῆ έις εσάς μέτρον καλόν, πεπιεσμένον και συγκεκαθισμένον και υπερεκχυνόμενον θέλουσι δώσει εις τον κόλπον σας. Διότι με το αυτό μέτρον, με το οποίον μετρείτε, θέλει αντιμετρηθῆ έις εσάς. **39** Εἶπε δε παραβολήν προς αυτούς, Μήπως δύναται τυφλός να οδηγή τυφλόν; δεν θέλουσι πέσει αιμφότεροι εις βόθρον; **40** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου αυτού πας δε τετελειοποιημένος θέλει είσθαι ως ο διδασκαλος αυτού. **41** Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω ιδίω σου οφθαλμώ δεν παρατηρεῖς; **42** ή πως δύνασαι να λέγης προς τον αδελφόν σου Αδελφέ, ἀφές να εκβάλω το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ σου, ενώ συ δεν βλέπεις την δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου; Υποκριτά, ἔκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του

οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλῃς το ξυλάριον το εν τω οφθαλμῷ του αδελφού σου. **43** Διότι δεν είναι δένδρον καλόν, το οποίον κάμει καρπόν σαπρόν, ουδὲ δένδρον σαπρόν, το οποίον κάμει καρπόν καλόν: **44** επειδή ἔκαστον δένδρον εκ του καρπού αυτού γνωρίζεται. Διότι δεν συνάγουσιν εξ ακανθών σύκα, ουδὲ τρυγών εκ βάτου σταφύλια. **45** Ο αγαθὸς ἀνθρωπὸς εκ του αγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αυτού εκφέρει το αγαθόν, και ο κακός ἀνθρωπὸς εκ του κακού θησαυροῦ τῆς καρδίας αυτού εκφέρει το κακόν: διότι εκ του περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ το σόδα αυτού. **46** Διά τι δε με κράζετε, Κύριε, Κύριε, και δεν πράττετε δόσα λέγω: **47** Πας ὅστις ἔρχεται προς εμέ και ακούει τους λόγους μου και κάμει αυτούς, Θέλω σας δείξει με ποίον είναι ὄμοιος: **48** είναι ὄμοιος με ἀνθρωπὸν οικοδομούντα οικίαν, ὅστις ἐσκαψε και εβάθυνε και ἔβαλε θεμέλιον επὶ τὴν πέτραν ὅτε δε ἐγείνει πλημμύρα, προσέβαλεν ο ποταμός κατά της οικίας εκείνης και δεν ηδυνήθη να σαλεύσῃ αυτήν διότι ἡτο τεθεμελιωμένη επὶ τὴν πέτραν. **49** Όστις ὄμως ακούσῃ και δεν κάμη, είναι ὄμοιος με ἀνθρωπὸν οικοδομήσαντα οικίαν επὶ τὴν γην χωρὶς θεμέλιον κατά της οποίας προσέβαλεν ο ποταμός, και ευθύς ἐπεσε, και ἐγείνειν ο κρημνισμός της οικίας εκείνης μέγας.

7 Αφού δε ετελείωσε πάντας τους λόγους αυτού εις τας ακοάς του λαού, εισήλθεν εἰς Κατερναούμ. **2** Εκατοντάρχον δε τινός δούλος, ὅστις ἥτο πολύτιμος εις αυτόν, κακώς ἔχων ἐμέλλε να αποθάνῃ. **3** Και ακούσας περὶ του Ιησού, απέστειλε προς αυτόν πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, παρακαλών αυτόν να ἐλθῃ να διασώσῃ τον δούλον αυτού. **4** Οι δε ελθόντες προς τον Ιησούν, παρεκάλουν αυτόν επιμόνως, λέγοντες δότι είναι ἀξιος εκείνος, εις τον οποίον θέλεις κάμει τούτο: **5** διότι αγαπά το θένος υμών, και την συναγωγήν αυτός ωκοδόμησεν εις ημάς. **6** Ο δε Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών. Ενώ δε απείχεν ἡδη ου μακράν από της οικίας, ἐπέμψε προς αυτόν ο εκατόνταρχος φίλους, λέγων προς αυτόν Κύριε, μη ενοχλείσαι διότι δεν είμαι ἀξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου: **7** θέντο ουδέ εμαυτόν ἔκρινα ἀξιον να ἔλθω προς σέ αλλά ειπέ λόγον, και θέλει ιατρεύθη ο δούλος μου. **8** Διότι και εγώ είμαι ἀνθρωπός υποκείμενος εις εξουσίαν, ἔχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Υπάγε, και υπάγει; και προς ἄλλον, Ἐρχου, και ἔρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμει. **9** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς εθαύμασεν αυτόν, και στραφείς προς τον ὄχλον τον ακολουθούντα αυτόν, εἰπε: Σας λέγω, Ουδέν εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. **10** Και υποστρέψαντες οι απεσταλμένοι εις τον οίκον, εύρον τον ασθενή δούλον υιγιανόντα. **11** Την δε ακόλουθον ημέραν επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν ονομαζομένην Ναΐν και συνεπορεύοντο μετ' αυτού ικανοί εκ των μαθητών αυτού και ὄχλος πολὺς. **12** Ως δε επλησίασεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εφέρετο ἔξω νεκρός υιός μονογενῆς της μητρός αυτού, και αὐτή ἥτο χήρα, και ὄχλος πολὺς της πόλεως ἥτο μετ' αυτής. **13** Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και εἰπε προς αυτήν Μη κλαίε: **14** και πλησιάσας ἤγγισε το νεκροκράββατον, οι δε βαστάζοντες εστάθησαν, και εἰπε: Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. **15** Και ανεκάθησεν ο νεκρός και ἤρχισε να λαλῇ, και ἐδώκεν αυτόν εις την μητέρα αυτού. **16** Κατέλαβε δε ἀπάντας φόβος και ἐδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες διτι προφήτης μέγας ηγέρθη εν ημίν, και διτι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν αυτού. **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν ὅλῃ τη Ιουδαίᾳ και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού περί πάντων τούτων. **19**

Και προσκαλέσας ο Ιωάννης δύο τινάς των μαθητών αυτού, ἐπέμψε προς τον Ιησούν, λέγων: Συ είσαι ο ερχόμενος, ή ἀλλον προσδοκώμεν; **20** Και ελθόντες προς αυτόν οι ἄνθρωποι, εἴπον: Ιωάννης ο Βαπτιστής απέστειλεν ημάς προς σε, λέγων: Συ είσαι ο ερχόμενος, ή ἀλλον προσδοκώμεν; **21** Εν αυτῇ δε τη ώρᾳ εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και πνευμάτων πονηρών, και εις τυφλούς πολλούς εχάρισε το βλέπειν. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην ὅσα είδετε και ηκούσατε: ὅτι τυφλοί αναβλέπουντι, χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούνται, νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται: **23** και μακάριος είναι ὅστις δεν σκανδαλισθῇ εν εμοί. **24** Αφού δε ανεχώρησαν οι απεσταλμένοι του Ιωάννου, ἤρχισε να λέγῃ προς τους ὄχλους περὶ του Ιωάννου: Τι εξήλθετε εις την ἐρημον να ἰδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλεύομενον; **25** Άλλα τι εξήλθετε να ἰδητε; ἀνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι λαμπρώς ενδεδυμένοι και τρυφώντες ευρίσκονται εν τοις βασιλικοίς παλατίοις. **26** Άλλα τι εξήλθετε να ἰδητε; προφήτην; Ναι, σας λέγω, και περισσότερον προφήτου. **27** Ούτος είναι, περὶ του οποίου είναι γεγραμμένον, Ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἀγγελόν μου προ προσώπου σου, Όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου ἐμπροσθέντον. **28** Διότι σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εις γυναικών ουδείς προφήτης είναι μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος αυτού. **29** Και πας ο λαός ακούσας και οι τελώναι εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το βάπτισμα του Ιωάννου. **30** Οι δε Φαρισαίοι και οι νομικοί ηβέτησαν εις εαυτούς την βουλήν του Θεού, μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. **31** Και είπεν ο Κύριος: Με τι λοιπόν να ομοιώσω τους ανθρώπους της γενεάς ταύτης; και με τι είναι ὄμοιοι; **32** Είναι ὄμοιοι με παιδία καθήμενα εν τη αγορά και φωνάζοντα προς ἄλληλα και λέγοντα: Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε σας εθρηνωδήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. **33** Διότι ήλθεν Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε ἀρτον τρώγων μήτε οίνον πίνων, και λέγετε: Δαιμόνιον ἔχει. **34** Ήλθεν ο Υἱός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγετε: Ιδού ἀνθρωπός φάγος και οινοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. **35** Και εδικαιώθη η σοφία από πάντων των τέκνων αυτής. **36** Παρεκάλει δε αυτόν εις τεκνών του Φαρισαίων να φάγῃ μετ' αυτού και εισελθών εις την οικίαν του Φαρισαίου, εκάθησεν εις την τράπεζαν. **37** Και ιδού, γυνή τις εν τη πόλει, ήτις ἥτο αμαρτωλή, μαθούσα διτι κάθηται εις την τράπεζαν εν τη οικία του Φαρισαίου, ἐφερεν αλάβαστρον μύρου **38** και σταθείσα πλησίον των ποδών αυτού οπίσω κλαίσινσα, ήρχισε να βρέχῃ τους ποδάς αυτού με τα δάκρυα και εσπόγυγιζε με τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεψήλει τους ποδάς αυτού και ήλειψε με το μύρον. **39** Ιδών δε ο Φαρισαίος ο καλέσας αυτόν, είπε καθ' εαυτόν λέγων: Ούτος, εάντι ήτο προφήτης, ήθελε γνωρίζει τις και οποία είναι η γυνή, ήτις εγγίζει αυτόν, διτι είναι αμαρτωλή. **40** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτόν: Σίμων, ἔχω να σοι είπω τι. Ο δε λέγει: Διδάσκαλε, ειπέ. **41** Είχε τις δανειστάς δύο χρεωφιλέτας: ο εις χρεώστει δηνάρια πεντακόσια, ο δε ἀλλος πεντάκοντα. **42** Και επειδή δεν είχον να αποδώσωσιν, εχάρισεν αυτά εις αμφοτέρους. Τις λοιπόν εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερον; **43** Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε: Νομίζω διτι εκείνος, εις τον οποίον εχάρισε το περισσότερον. Ο δε είπε προς αυτόν: Ορθώς ἔκρινας. **44** Και στραφείς προς την γυναίκα, είπε προς τον Σίμωνα: Βλέπεις ταύτην την γυναίκα; Εισήλθον εις την οικίαν σου, υδωρ διά τους ποδάς μου δεν

έδωκας αύτη δε με τα δάκρυα έβρεξε τους πόδας μου και με τας τρίχας της κεφαλής αυτής εσπόγγισε. **45** Φίλημα δεν μοι έδωκας αύτη δε, αφ' ης εισήλθον, δεν έπαισες καταφιλούσα τους πόδας μου. **46** ΜΕ έλαιον την κεφαλήν μου δεν ήλειψας αύτη δε με μύρον ήλειψε τους πόδας μου. **47** Διά τούτο σοι λέγω, συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι αυτής αι πολλαί, διότι ηγάπτησε πολύ εις οντίνα δε συγχωρείται ολίγον, ολίγον αγαπά. **48** Και είπε προς αυτήν· Συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι σου. **49** Και ήρχισαν οι συγκαθήμενοι εις την τράπεζαν να λέγωσι καθ' εαυτούς· Τις είναι ούτος, δότις και αμαρτίας συγχωρεῖ; **50** Είπε δε προς την γυναίκα Η πίστης σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην.

8 Και μετά ταύτα διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν και κώμην, κηρύττων και ευαγγελιζόμενος την βασιλείαν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού, **2** και γυναίκες τινές, αίτινες ήσαν τεθεραπευμένα από πνευμάτων πονηρών και ασθενειών, Μαρία η καλουμένη Μαγδαληνή, εκ της οποίας είχον εκβή επιτά δαιμόνια, **3** και Ιωάννα η γυνή του Χονά, επιτρόπου του Ηρώδου, και Σουσάνναν και άλλαι πολλαί, αίτινες διηκόνουν αυτόν από των υπαρχόντων αυτών. **4** Επειδή δε συνέτρεχεν όχλος πολύς και ήρχοντο προς αυτόν από πάσης πόλεως, είπε διά παραβολής **5** Εξήλθεν ο σπείρων, διά να σπείρη τον στόρον αυτού. Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν ἔπεσε παρά την οδόν και κατεπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αυτό· **6** άλλο δε ἔπεσεν επί την πέτραν και αναφυέν εξηράνθη, διότι δεν είχεν ικμάδα· **7** και άλλο ἔπεσεν εις το μέσον των ακανθών, και συμφυτρώσασαι αι ἀκανθαί απέπνιξαν αυτό· **8** και άλλο ἔπεσεν επί την γην την αγαθήν, και αναφυέν ἔκαμε καρπόν εκατονταπλασίονα. Ταύτα λέγων, εφώναζεν· Ο ἔχων ώτα διά να ακούῃ, ας ακούῃ. **9** Ηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Τι σημαίνει η παραβολή αύτη; **10** Ο δε είπεν· Εις εσάς εδόθη να γνωρίστε τα μιστήρια της βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς διά παραβολών, διά να μη βλέπωσιν ενώ βλέπουσι και να μη καταλαμβάνωσιν ενώ ακούονται. **11** Αύτη δε είναι η παραβολή· Ο στόρος είναι ο λόγος του Θεού· **12** οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι ακούοντες, ἔπειτα ἔρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον λόγον από της καρδίας αυτών, διά να μη πιστεύσωσι και σωθώσιν. **13** Οι δε επί της πέτρας είναι εκείνοι οίτινες, δταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και οιτού ρίζαν δεν ἔχουνται, οίτινες προς καιρόν πιστεύουσι και εν καιρώ πειρασμού αποστατούσι. **14** Το δε περόν εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες ήκουσαν, και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου υπάγουσι και συμπνίγονται και δεν τελεσφορούσι. **15** Το δε εις την καλήν γην, ούτοι είναι εκείνοι, οίτινες ακούσαντες τον λόγον, κρατούσιν εν καρδία καλή και αγαθή και καρποφορούσιν εν υπομονή. **16** Ουδείς δε λύχνον ανάφας, σκεπάζει αυτόν με σκεύος και θέτει υποκάτω κλίνης, αλλά θέτει επί του λυχνοστάτου, διά να βλέψωσι το φως οι εισερχόμενοι. **17** Διότι δεν υπάρχει κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γείνει φανερόν; ουδέ απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει γείνει γνωστόν και ελθεί εις το φανερόν. **18** Προσέχετε λοιπόν πως ακούετε· διότι οίτινες έχει, θέλει δοθή εις αυτόν, και οίτις δεν έχει, και εκείνο το οποίον νομίζει ότι έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **19** Ήθλον δε προς αυτόν η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού και δεν ήδυναντο διά τον όχλον να πλησιάσωσιν αυτόν. **20** Και απηγγέλθη προς αυτόν υπό τινών λεγόντων· Η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ίστανται έξω θέλοντες να σε ίδωσιν. **21** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Μήτηρ μου και αδελφοί μου είναι ούτοι, οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και πράττοντες

αυτόν. **22** Και ειν μιά των ημερών εισήλθεν εις πλοίον αυτός και οι μαθηταί αυτού, και είπε προς αυτούς· Ας διέλθωμεν εις το πέραν της λίμνης· και εσπικάθησαν. **23** Ενώ δε ἐλέον, απεκοινίθη. Και κατέβη ανεμοστρόβιλος εις την λίμνην, και εγειμίζετο το πλοίον και εκινδύνευσον. **24** Προσελθόντες δε εξύπνησαν αυτόν, λέγοντες· Επιστάτα, Επιστάτα, χανόμεθα. Ο δε σηκωθείς επετίμησε τον ἄνεμον και την ταραχήν του ίδατος, και ἔπαισαν, και ἔγεινε γαλήνη. **25** Είπε δε προς αυτούς, που είναι η πίστις σας; Και φοβήθητες εθαύμασαν, λέγοντες προς αλλήλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, δότι και τους ανέμους προστάζει και το ίδωρο, και υπακούουσιν εις αυτόν; **26** Και κατέπλευσαν εις την χώραν των Γαδαρηνών, ήτις είναι αντιπέραν της Γαλιλαίας. **27** Και καθώς εξήλθεν επί την γην, υπήντησεν αυτόν ἀνθρωπός τις εκ της πόλεως, οίτις είχε δαιμόνια από χρόνων πολλών, και ιμάτιον δεν ενεδύνετο και εν οικίᾳ δεν ἔμενεν, αλλ' εν τοις μνήμασιν. **28** Ιδών δε τον Ιησούν, ανέκραξε και προσέπεσεν εις αυτόν και μετά φωνής μεγάλης είπε· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, Ιησού, Υἱε του Θεού του Υψίστου; δέομαί σου, μη με βασανίσης. **29** Διότι προσετάξεν εις το πνεύμα το ακάθαρτον να εξέλθῃ από τον ανθρώπουν. Επειδή προ πολλών χρόνων είχε συναρπάσει αυτόν, και εδεσμένετο με αλύσεις και εφυλάττετο με ποδόδεσμα και διασπών τα δεσμά, εφέρετο υπό τον δαίμονος εις τας ερήμους. **30** Και πρώτησεν αυτόν ο Ιησούς, λέγων· Τι είναι το ονόμα σου; Ο δε είπε· Λεγέων· διότι δαιμόνια πολλά εισήλθον εις αυτόν· **31** και παρεκάλουν αυτόν να μη προστάξῃ αυτά να απέλθωσιν εις την άβυσσον. (*Abyssos g12*) **32** Ήτο δε εκεί αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένων εν τω όρει· και παρεκάλουν αυτόν να επιτρέψῃ εις αυτά να εισέλθωσιν εις εκείνους· και επέτρεψεν εις αυτά. **33** Εξελθόντα δε τα δαιμόνια από τον ανθρώπουν, εισήλθον εις τους χοίρους, και ώρμησεν η αγέλη κατά τον κρημνού εις την λίμνην και απεπνίγη. **34** Ιδόντες δε οι βοσκοί το γενόμενον ἔφυγον, και απελθόντες απήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους αγρούς. **35** Και εξήλθον διά να ίδωσι το γεγονός, και ήλθον προς τον Ιησούν και εύρον τον ἀνθρωπόν, εκ του οποίου είχον εξέλθει τα δαιμόνια, καθήμενον παρά τους πόδας του Ιησού, ενδεδυμένον και σωφρονούντα· και ειφοβήθησαν. **36** Διηγήθησαν δη προς αυτούς και οι ίδοντες πως εωώθη ο δαιμονιζόμενος. **37** Και άπαν το πλήθος της περιχώρων των Γαδαρηνών παρεκάλεσαν αυτόν να αναχωρίση απ' αυτού, διότι κατέχονταν υπό μεγάλου φόβου, αυτός δε εμβάς εις το πλοίον υπέστρεψεν. **38** Ο δε ἀνθρωπός, εκ του οποίου είχον εξέλθει τα δαιμόνια, παρεκάλει αυτόν να ήναι μετ' αυτού· ο Ιησούς οώμας απέλυσεν αυτόν, λέγων. **39** Επίστρεψον εις τον οίκον σου και δηηγού όσα ἔκαμεν εις σε ο Θεός· και ανεχώρησε κηρύττων καθ' όλην την πόλιν όσα ἔκαμεν εις αυτόν ο Ιησούς. **40** Ότε δε υπέστρεψεν ο Ιησούς, υπεδέχθη αυτόν ο όχλος· διότι πάντες ήσαν περιμένοντες αυτόν. **41** Και ίδον, ήλθεν ἀνθρωπός ονομαζόμενος Ιάειρος, οίτις ήτο αρχών της συναγωγής και πεσών εις τους πόδας του Ιησού, παρεκάλει αυτόν να εισέλθῃ εις τον οίκον αυτού, **42** διότι είχε θυγατέρα μονογενή ως ετών δώδεκα, και αύτη απέθηκεν. Ενώ δε επορεύετο, οι όχλοι συνέθλιψαν αυτόν. **43** Και γυνή τις έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα ἔτη, ήτις δαπανήσασα εις ιατρούς όλον τον βίον αυτής δεν ήδυνήθη να θεραπευθῇ υπ' ουδενός, **44** πλησιάσασα διστιθείσει το άκρον του ιματίου αυτού, και παρευθύνησε εστάθη η ρύσις του αίματος αυτής. **45** Και είπεν ο Ιησούς· Τις μου ἤγγισε; και ενώ ηρνούντο πάντες, είπεν ο Πέτρος και οι μετ' αυτού Επιστάτα, οι όχλοι σε συμπιέζουσι

και σε συνθλίβουσι, και λέγεις· Τις μου ήγγισες; **46** Ο δε Ιησούς είπε· Μου ήγγισε τις διότι εγώ ενόησα ότι εξήλθε δύναμις απ' εμού. **47** Ιδούσα δε η γυνή ότι δεν εκρύφθη, ἡλθε τρέμουσα και προσεπούσα εις αυτόν, απίγγειλε προς αυτόν ενώπιον παντός του λαού διά ποιάν αιτίαν ήγγισεν αυτόν, και ότι παρευθύνει αιτρεύθη. **48** Ο δε είπε προς αυτήν Θάρρε, θύγατρε, η πίστις σου σε ἑσωσεν ὑπαγε εις ειρήνην. **49** Ενώ δε ελάλει ἐτι, ἔρχεται τις παρά του αρχισυναγώγου, λέγων προς αυτόν ότι απέθανεν η θυγάτηρ σου· μη ενόχλει τον Διδάσκαλον. **50** Ο δε Ιησούς ακούσας απεκρίθη προς αυτόν, λέγων· Μη φοβού· μόνον πίστευε, και θέλει σωθῆ. **51** Και ότε εισίλθησεν εις την οικίαν, δεν αφήκεν ουδένα να εισέλθῃ ειμι τὸν Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον πατέρα της κόρης και την μητέρα. **52** Ἐκλαιον δε πάντες και εθρήνουν αυτήν. Ο δε είπε· Μη κλαίετε· δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **53** Και κατεγέλων αυτόν, εξέύροντες ότι απέθανεν. **54** Άλλ' αυτός εκβαλών ἔξω πάντας και πάσας την χείρα αυτής, εφώναξε λέγων· Κοράσιον, σηκώθητι. **55** Και υπέστρεψε το πνεύμα αυτής, και ανέστη παρευθύνς, και προσέταξε να δοθῇ εις αυτήν να φάγῃ. **56** Και εξεπλάγησαν οι γονεῖς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσιν εις μηδένα το γεγονός.

9 Συγκαλέσας δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, ἔδωκεν εις αυτούς δύναμιν και εξουσίαν κατά πάντων των δαιμονίων και να θεραπεύσωσι νόσους; **2** και απέστειλεν αυτούς διά να κηρύγτωσι την βασιλείαν του Θεού και να ιατρεύσωσι τους ασθενούντας, **3** και είπε προς αυτούς· Μη βαστάζετε μηδὲν εις την οδόν, μήτε ράβδους μήτε σακκίου μήτε ἄρτον μήτε αργύριον μήτε να ἔχητε ανά δύο χιτώνας. **4** Και εις ήντινα οικίαν εισέλθητε, εκεὶ μένετε και εκείθεν εξέρχεσθε. **5** Και όσοι δεν σας δεχθώσιν, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης αποτινάξατε και τον κονιορτόν από των ποδών σας διά μαρτυρίαν κατ' αυτών. **6** Εξερχόμενοι δε διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύγτοντες το ευαγγέλιον και θεραπεύοντες πανταχού. **7** Ἦκουσε δε Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα ωτ' αυτού, και ήτο εν απορίᾳ, διότι ελέγετο υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών· **8** υπό τινών δε ότι ο Ηλίας εφάνη, υπ' ἄλλων δε, ότι ανέστη εις των αρχαίων προφητών. **9** Και είπεν ο Ηρώδης· Τον Ιωάννην εγώ απεκεφάλισα τις δε είναι ούτοι, περὶ του οποίου εγώ ακούω τοιαύτα; και εζήτει να ίδη αυτόν. **10** Και υποστρέψαντες οι απόστολοι, διηγήθησαν προς αυτόν όσα ἔπραξαν. Και παραλαβών αυτούς απεσύρθη κατ' ιδίαν εις τόπον ἔρημον πόλεως τινός ονομαζομένης Βηθσαΐδα. **11** Οι δε όχλοι νοήσαντες ηκολούθησαν αυτόν, και δεχθείς αυτούς ελάλει προς αυτούς περὶ της βασιλείας του Θεού, και τους ἔχοντας χρείαν θεραπείας ιάτρευεν. **12** Η δε ημέρα ἡρήσεις να κλίνῃ και προσελθόντες οι δώδεκα, είπον προς αυτόν· Απόλυτον τον ὄχλον, διά να υπάγωσιν εις τας πέριξ κώμας και τους αγρούς και να καταλύσωσι και να εύρωσι τροφάς, διότι εδώ είμεθα εν ερήμῳ τόπῳ. **13** Και είπε προς αυτούς· Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσιν. Οι δε είπον· Ήμεις δεν ἔχομεν πλειότερον παρά πέντε ἄρτους και δύο ιχθύας, εκτός εάν υπάγωμεν ημεῖς και αγοράσωμεν τροφάς δι! όλον τον λαόν τούτον· **14** διότι ήσαν ως πεντακισχίλιοι ἀνδρες· και είπε προς τους μαθητάς αυτού· Καθίσατε αυτούς κατά αθροίσματα ανά πεντήκοντα. **15** Και ἔπραξαν ούτω, και εκάθισαν ἀπάντας. **16** Λαβών δε τους πέντε ἄρτους και τους δύο ιχθύας, ανέβλεψεν εις τον ουρανόν και ευλόγησεν αυτούς και κατέκοψε, και ἔδιδεν εις τους μαθητάς διά να βάλλωσιν ἐμπροσθεν του ὄχλου. **17** Και ἔφαγον και εχορτάσθησαν πάντες, και εσηκώθη το περισσεύσαν

εις αυτούς εκ των κλασμάτων δώδεκα κοφίνια. **18** Και ενώ αυτός προσήνυχε καταμόνας, ήσαν μετ' αυτού οι μαθηταί, και πηώτησεν αυτούς λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι όχλοι ότι είμαι; **19** οι δε αποκριθέντες είπον· Ιωάννην τον Βαπτιστήν, ἀλλοι δε Ηλίαν, ἀλλοι δε ότι ανέστη τις των αρχαίων προφητών. **20** Είπε δε προς αυτούς· Σεις δε τίνα με λέγετε ότι είμαι; και αποκριθείς ο Πέτρος είπε· Τον Χριστόν του Θεού. **21** Ο δε προσέταξεν αυτούς σφοδρώς και παρήγγειλε να μη είπωσιν εις μηδένα τούτο, **22** ειπών ότι πρέπει ο Υἱός του ανθρώπου να πάθῃ πολλά και να καταφρονηθῇ από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθῇ και τη τρίτη ημέρα να αναστηθῇ. **23** Ἐλεγε δε προς πάντας· Εάν τις θέλῃ να ἔλθῃ ὅπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ας με ακολουθήῃ. **24** Διότι όστις θέλει να σώσῃ την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέσῃ την ζωήν αυτού ένεκεν ομού, ούτος θέλει σώσει αυτήν. **25** Επειδή τι ωφελείται ο άνθρωπος, εάν κερδήσῃ τον κόσμον ὄλον, εαυτόν δε απολέσῃ ή ζημιωθήῃ; **26** Διότι όστις επαισχυνθή δι! εμέ και τους λόγους μου, διά τούτον ο Υἱός του ανθρώπου θέλει επαισχυνθή, ὅταν ἔλθῃ εν τῇ δόξῃ αυτού και του Πατρός και των αγίων αγγέλων. **27** Λέγω δε προς εօάς αληθώς, Είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσών ίδωσι την βασιλείαν του Θεού. **28** Μετά δε τους λόγους τούτους παρήλθον ἔως οκτώ ημέραι, και παραλαβών τον Πέτρον και Ιωάννην και Ιάκωβον, ανέβη εις το όρος διά να προσευχηθή. **29** Και ενώ προσήνυχε, ἀλλοιωθή η ὄψις του προσώπου αυτού και τα ιμάτια αυτού ἔγιναν λευκά εξαστράπτοντα. **30** και ίδιον, ἀνδρες δύο συνελάλουν μετ' αυτού, οίτινες ήσαν Μωϋσῆς και Ηλίας, **31** οίτινες φανέντες εν δόξῃ, ἔλεγον τον θάνατον αυτού, τον οποίον ἔμελλε να εκπληρώσῃ εν Ιερουσαλήμ. **32** Ο δε Πέτρος και οι μετ' αυτού ήσαν βεβαρημένοι υπό του ύπνου· και ότε εξύπνησαν, είδον την δόξαν αυτού και τους δύο ἀνδρας τους ισταμένους μετ' αυτού. **33** Και ενώ αυτοί εχωρίζοντο απ' αυτού, είπεν ο Πέτρος προς τον Ιησούν· Επιστάτα, καλὸν είναι να ἡμεθα εδώ· και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, μίαν διά σε και διά τον Μωϋσῆν μιαν και μίαν διά τον Ηλίαν, μη εξεύρων τι λέγει. **34** Ενώ δε αυτός ἔλεγε ταύτα, ἡλθε νεφέλη και επεσκίασεν αυτούς· και εφοβήθησαν ότε εισίλθων εις την νεφέλην· **35** και ἔγινε φωνή εις της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός αυτού ακούετε. **36** Και αφού ἔγινεν η φωνή, ευρέθη ο Ιησούς μόνος· και αυτοί εσιώπησαν και προς ουδένα είπον εν εκείναις τας ημέραις ουδέν εξ ὄσων είδον. **37** Την δε ακόλουθον ημέραν, ότε κατέβησαν από τον όρους, πυήντησεν αυτόν ὄλος πολύς. **38** Και ίδιον, ἀνθρωπός της εκ του όχλου ανέκραξε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, επιβλέψον επι τον οινόν μου, διότι μονογενής μου είναι· **39** και ίδιον, δαιμόνιον πιάνει αυτόν, και εξαίφνης κράζει και σπαράττει αυτόν μετά αφρού, και μόλις αναχωρεί απ' αυτόν, συντρίβοντας αυτόν· **40** και παρεκάλεσα τους μαθητάς σου διά να εκβάλωσιν αυτό, και δεν ηδυνήθησαν. **41** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Ω γενέα ἀπιστος και διεστραμμένη, ἔως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμών και θέλω υπομένει υμάς; φέρε τον οινόν σου εδώ. **42** Και ενώ αυτός ἔτι προσήρχετο, ἔρριψεν αυτόν κάτω το δαιμόνιον και κατεσπάραξεν· ο δε Ιησούς επετίμησε το πνεύμα το ακάθαρτον και ιάτρευσε το παιδίον και απέδωκεν αυτόν εις τον πατέρα αυτού. **43** Εξεπλήσσοντο δε πάντες επι την μεγαλειότητα του Θεού. Και ενώ πάντες εθαύμαζον διά πάντα όσα ἔκαμεν ο Ιησούς, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **44** Βάλετε σεις εις τα ώτα

σας τους λόγους τούτους διότι ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να παραδοθῇ εἰς χείρας ανθρώπων. **45** Εκείνοι ὅμως δεν ενόσουν τον λόγον τούτον, και ἡτο ἀποκερυμμένος απ' αυτών, διά να μη νοήσωσιν αυτόν, και εφοβούντο να ερωτήσωσιν αυτούν περὶ τον λόγον τούτον. **46** Εἰσῆλθε δε εἰς αυτούς διαλογισμός, τις τάχα εξ αυτών ἦτο μεγαλήτερος. **47** Ο δε Ἰησούς, ιδών τον διαλογισμὸν τῆς καρδίας αυτῶν, επίσας παιδίον και ἔστησεν αυτὸν πλησίον εαυτοῦ. **48** καὶ εἶπε πρὸς αυτοὺς Ὅστις δεχθῇ τούτο το παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, εὑμὲν δέχεται, καὶ ὁστὶς δεχθῇ εμέ, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με διότι ο ὑπάρχων μικρότερος μεταξὺ πάντων ὑμῶν οὗτος θέλει εἰσθαι μέγας. **49** Ἀποκριθεὶς δε ο Ἰωάννης, εἶπεν· Επιστάτα, εἰδομέν τινὰ εκβάλλοντα τα δαιμόνια εν τω ονόματί σου, και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεῖ μεθ' ημῶν. **50** Καὶ εἶπε πρὸς αυτόν ο Ἰησούς· Μη εμποδίζετε διότι ὁστὶς δεν είναι καθ' ημῶν, είναι υπέρ ημῶν. **51** Καὶ ὅτε συνεπληρούντο αι ημέραι διὰ να αναληφθῇ, τότε αυτός ἔκαμε στερεάν απόφασιν να υπάγῃ εἰς Ιερουσαλήμ. **52** Και απέστειλεν ἐμπροσθεν αυτού μηνυτάς, οἵτινες πορευθέντες εισήλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, διὰ να κάμωσιν ετοιμασίαν εἰς αυτόν. **53** Καὶ δεν εδέχθησαν αυτόν, διότι εφαίνετο ὅτι επορεύετο εἰς Ιερουσαλήμ. **54** Ιδόντες δε οι μαθηταὶ αυτού Ἰάκωβος και Ιωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις να εἴπωμεν να καταβῇ πυρ ἀπὸ του ουρανοῦ και να αφανίσῃ αυτούς, καθὼς και ο Ήλιας ἔκαμε; **55** Στραφεῖς δε επέπλιξεν αυτούς και εἶπε δεν εξέντετε ποιὸν πνεύματος εἰσθε σεῖς **56** διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ἥλθε να απολέσῃ ψυχάς ανθρώπων, αλλὰ να σώσῃ. Και υπήγον εἰς ἄλλην κώμην. **57** Ενώ δε επορεύοντο, εἶπε τις πρὸς αυτόν καθ' οδόν· Θέλω σε ακολουθήσει ὅπου αν υπάγης, Κύριε. **58** Καὶ εἶπε πρὸς αυτόν ο Ἰησούς· Αἱ αλώπεκες ἔχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν ἔχει που να κλίνῃ την κεφαλήν. **59** Εἶπε δε πρὸς ἄλλον· Ακολούθει μοι. Ο δε εἶπε· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτων να θάψω τον πατέρα μου. **60** Καὶ ο Ἰησούς εἶπε πρὸς αυτόν· Ἄφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτῶν νεκρούς· συ δε απελθών κήρυττε την βασιλείαν του Θεού. **61** Εἶπε δε και ἄλλος θέλω σε ακολουθήσει, Κύριε· πρώτων ὄμως συγχώρησόν μοι να αποχαιρετήσω τους εἰς τον οἰκόν μου. **62** Και εἶπε πρὸς αυτόν ο Ἰησούς· Ουδεὶς βαλών την χείρα αυτού επὶ ἄροτρον και βλέπων εἰς τα οπίσω είναι αρμόδιος διά την βασιλείαν του Θεού.

10 Μετά δε ταύτα διώρισεν ο Κύριος και ἄλλους εβδομήκοντα, και απέστειλεν αυτούς ανά δύο ἐμπροσθεν αυτού εἰς πάσαν πόλιν και τόπον, όπου ἐμέλλεν αυτός να υπάγῃ. **2** Ἐλέγει λοιπόν πρὸς αυτούς· Ο μεν θερισμός είναι πολὺς, οι δε εργάται οιλύγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τον Κύριον του θερισμού να αποστείλῃ εργάτας εἰς τον θερισμὸν αυτού. **3** Υπάγετε· Ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως αρνία εν μέσῳ λύκων. **4** Μη βαστάζετε βαλάντιον, μη σακίκιον, μηδέ υποδήματα, και μηδένα χαιρετίστε κατά την οδόν. **5** Εἰς ἡντίνα δε οικάν εισέρχοσθε, πρώτων λέγετε· Ειρήνη εἰς τον οἰκον τούτον. **6** Και εάν μεν ἔναι εκεὶ νιοί ειρήνης, θέλει αναπαυθή επ' αυτού τη ειρήνη σας ει δε μη, θέλει επιστρέψει εἰς εσάς. **7** Εν αυτῇ δε τη οικίᾳ μένετε τρώγοντες και πίνοντες τα παρ' αυτῶν διδόμενα· διότι ο εργάτης είναι ἀξιος του μισθού αυτού· μη μεταβαίνετε εξ οικίας εἰς οικίαν. **8** Και εἰς ἡντίνα πόλιν εισέρχοθε και σας δέχονται, τρώγετε τα παρατιθέμενα εἰς εσάς, **9** και θεραπεύετε τους εν αυτῇ ασθενείς και λέγετε πρὸς αυτούς· Επλησίασεν εἰς εσάς η βασιλεία του Θεού. **10** Εἰς ἡντίνα ὄμως πόλιν εισέρχοθε και δεν σας δέχωνται, εξελθόντες εἰς τας πλατείας αυτής,

είπατε· **11** Καὶ τον κονιορτόν, όστις εκολλήθη εἰς ημάς εκ της πόλεώς σας, εκτινάσσομεν εἰς εσάς πλην τούτο γινώσκετε, ὅτι επληγίσασεν εἰς εσάς η βασιλεία του Θεού. **12** Σας λέγω δε ὅτι εν τη ημέρᾳ εκείνῃ ελαφρότερά θέλει είσθαι η τιμωρία εἰς τα Σόδομα παρά εἰς την πόλιν εκείνην. **13** Ουαὶ εἰς σε, Χοραζίν, ουαὶ εἰς σε, Βηθσαΐδα· διότι εάν εν τη Τύρω και Σιδώνι ήθελον γενίει τα θαύματα τα γενόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού ήθελον μετανοήσει καθήμεναι εν σάκκω και σποδῷ. **14** Πλην εἰς την Τύρον και Σιδώνα ελαφρότερά θέλει είσθαι η τιμωρία εν τη κρίσει παρά εἰς εσάς. **15** Καὶ συ, Καπερναούμ, ήτις υψώθης ἔως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή ἔως ἄδου. (*Hadēs g86*) **16** Ὅστις ακούει εσάς εμέ ακούει, και όστις αθετεῖ εσάς εμέ αθετεί, ο δε αθετών εμέ αθετεί τον αποστείλαντά με. **17** Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, λέγοντες Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται εἰς ημάς εν τω ονόματί σου. **18** Εἶπε δε πρὸς αυτούς· Εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. **19** Ιδού, δίδω εις εσάς την εξουσίαν του να πατήτε επάνω όφεων και σκορπίων και επὶ πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν θέλει σας βλάψει. **20** Πλην εις τούτο μη χαίρετε, διτι τα πνεύματα υποτάσσονται εις εσάς· αλλὰ χαίρετε μάλλον διτι τα ονόματά σας εγράφησαν εν τοις ουρανοίς. **21** Εν αυτῇ τη ώρᾳ ηγαλλιάσθη κατά το πνεύμα ο Ιησούς και εἶπεν· Ευχαριστώ σοι, Πάτερ, Κύριε του ουρανού και της γης, διτι απέκριψας ταύτα από σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά εἰς νήπια· ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως ἔγινεν αρεστόν ἐμπροσθέν σου. **22** Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ υπὸ του Πατρός μου· και ουδείς γινώσκει τις είναι ο Υιός, ειμι ο Πατήρ, και τις είναι ο Πατήρ, ειμι ο Υιός και εις ὄντινα θέλη ο Υιός να αποκαλύψῃ αυτόν. **23** Καὶ στραφεῖς πρὸς τους μαθητάς, εἶπε κατ' ιδίαν· Μακάριοι οι οφθαλμοί οι βλέποντες οσα βλέπετε. **24** Διότι σας λέγω διτι πολλοί προφήται και βασιλεῖς επεθύμησαν να ίδωσιν οσα σεις βλέπετε, και δεν είδον, και να αικούσωσιν οσα αικούτε, και δεν ήκουσαν. **25** Καὶ ιδού, νομικός τις εσηκώθη πειράζων αυτόν και λέγων· Διδάσκαλε, τι πράξας θέλω κληρονομήσει ζωήν αιώνιον; (*aiōnios g166*) **26** Ο δε εἶπε πρὸς αυτόν· Εν τω νόμῳ τι είναι γεγραμμένον; πως αναγινώσκεις; **27** Ο δε αποκριθεὶς εἶπε· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅλης της ψυχῆς σου και εξ ὅλης της δυνάμεως σου και εξ ὅλης της διανοίας σου, και τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **28** Εἶπε δε πρὸς αυτόν· Ορθῶς απεκρίθης τούτο κάμε και θέλεις ζήσει. **29** Αλλ' εκείνος, θέλων να δικαιωθῇ εαυτὸν, εἶπε πρὸς τον Ιησούν· Καὶ τις είναι ο πλησίον μου; **30** Καὶ αποκριθεὶς ο Ιησούς εἶπεν· Ανθρώπος τις κατέβαινεν από Ιερουσαλήμ εἰς Ιεριχώ και περιέπεσεν εις λητάς οἵτινες και γυμνώσαντες αυτόν και καταπληγώσαντες, ανεχώρησαν αφίσαντες αυτὸν ημιθανή. **31** Κατά συγκυρίαν δειερέντες τις κατέβαινεν δι' εκείνης της οδού, και ιδών αυτόν επέρασεν από το ἄλλο μέρος. **32** Ομοίως δε και Λευίτης, φθάσας εις τον τόπον, ελθών και ιδών επέρασεν από το ἄλλο μέρος. **33** Σαμαρείτης δε τις οδοιπορών ήλθεν εις τον τόπον όπου ἦτο, και ιδών αυτόν εσπλαγχνίσθη, **34** και πλησίασας ἐδεσε τας πληγάς αυτού επιχέων ἐλαῖον και οίνον, και επιβιβάσας αυτόν επὶ το κτήνος αυτού, ἐφέρεν αυτόν εις ξενοδοχείον και επεμελήθη αυτού· **35** και την επαύριον, ότε εξήρχετο, εκβαλών δύο δηγάρια ἐδωκεν εις τον ξενοδοχον και εἶπε πρὸς αυτόν· Επικελθήθη αυτού, και ὅ, τι συ δαπανήσης περιπλέον, εγώ δταν επανέλθω θέλω σοι αποδώσει. **36** Τις λοιπόν εκ των τριών τούτων σοι φάνεται ότι ἔγινε πλησίον του εμπεσόντος εις τους ληστάς; **37** Ο δε εἶπεν· Ο ποιήσας το

έλεος εις αυτόν· Είπε λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς: «Υπαγε και συ, κάμνε ομοίως. **38** Ενώ δε απήρχοντο, αυτός εισήλθεν εις κώμην τινά· και γυνή της ονομαζόμενη Μάρθα υπεδέχθη αυτόν εις τον οίκον αυτής. **39** Και αύτη ἤξειν αδελφίφιν καλούμενήν Μαρίαν, ήτις και καθήσασα παρά τους πόδας του Ιησού, ἤκουε τον λόγον αυτού. **40** Η δε Μάρθα ενησχολέιτο εις πολλήν υπηρεσίαν· και ελθούσα έμπροσθεν αυτού είπε: Κύριε, δεν σε μέλει ότι η αδελφή μου με αφήκε μόνην να υπηρετώ; είπε λοιπόν προς αυτήν να μοι βοηθήσῃ. **41** Αποκριθεὶς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και αγωνίζεσαι περι πολλά: **42** πλην ενός είναι χρεία η Μαρία άμως εξέλεξη την αγαθήν μερίδα, ήτις δεν θέλει αφαιρεθή απ' αυτής.

11 Και ενώ αυτός προσηγήθη εν τόπω τινί, καθώς ἐπαυσεν, είπε τις των μαθητών αυτού προς αυτόν· Κύριε, δίδαξον ημάς να προσεύχωμεθα, καθώς και ο Ιωάννης εδίδαξε τους μαθητάς αυτού. **2** Είπε δε προς αυτούς· Οταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανώ, και επὶ τῆς γῆς: **3** τον ἄρτον ήμων τον επιούσιον διδέ εις ημάς καθ' ημέραν: **4** και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, διότι και ημείς συγχωρούμεν εις πάντα αμαρτάνοντα εις ημάς και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλ' ελευθέρωσον ημάς από τον πονηρόν. **5** Και είπε προς αυτούς· Εάν τις εξ υμών ἔχῃ φίλον, και υπάγη προς αυτόν το μεσονύκτιον και είπῃ προς αυτόν· Φίλε, δάνεισόν μοι τρεις ἀρτούς, **6** επειδή ήλθε φίλος μου προς εμέ εξ οδοιπορίας, και δεν ἔχω τι να βάλω έμπροσθεν αυτού. **7** Και εκείνος αποκριθεὶς ἐσώθεν είπη· Μη με ενόχλει· η θύρα είναι ὥδη κεκλεισμένη και τα παιδία μου είναι μετ' εμού εις την κλίνην· δεν δύναμαι να σηκωθώ και να σοι δώσω. **8** Σας λέγω· Και αν δεν σηκωθή και δώσῃ εις αυτόν, διότι είναι φίλος αυτού, τουλάχιστον διά την αναίδειαν αυτού θέλει σηκωθή και δώσει εις αυτόν ὅσα χρειάζεται. **9** Και εγώ σας λέγω· Αιτείτε και θέλεις σας δοθή· ζητείτε και θέλετε ευρεῖ, κρούνετε και θέλεις σας ανοιχθῆ. **10** Διότι πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζήτων ευρίσκει, και εις τον κρούόντα θέλει ανοιχθῆ. **11** Και εάν τις εξ υμών ἔναι πατήρ, και ο ιούς αυτού ζητήσῃ ἀρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτὸν λίθον; και εάν οιφάριον, μήπως αντί οιφαρίου θέλει δώσει εις αυτὸν ὄφιν; **12** ή και αν ζητήσῃ ωδν, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν σκορπίον; **13** εάν λοιπόν σεις, πονηροὶ ὄντες, ἔξενόρετε να διδητε καλάς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος θέλει δώσει Πνεύμα Ἅγιον εις τους αιτούντας παρ' αυτού: **14** Και εξέβαλλε δαιμόνιον, και αυτό ἵτο κωφόν αφού δε εξήλθε το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και εθαύμασαν οι όχλοι. **15** Τινές άμως εξ αυτών είπον· Διά του Βεελζεβούλ του ἀρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **16** Άλλοι δε πειράζοντες εζήτουν παρ' αυτού σημείον εξ ουρανού. **17** Πλην αυτός νοήσας τους διαλογισμόνις αυτών, είπε προς αυτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και οίκος διαιρεθείς καθ' εαυτού πίπτει. **18** Εάν λοιπόν και ο Σατανάς διηρεθῇ καθ' εαυτόν, πως θέλει σταθή η βασιλεία αυτού, επειδή λέγετε ότι εγώ εκβάλλω τα δαιμόνια διά του Βεελζεβούλ. **19** Άλλ' εάν εγώ διά του Βεελζεβούλ εκβάλλω τα δαιμόνια, οι υιοί σας διά τίνος εκβάλλουσι; διά τούτο αυτοί θέλουσιν είσθαι κριταί σας. **20** Άλλ' εάν διά του δακτύλου του Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **21** Οταν ο ισχυρός καθωπλισμένος φυλάττη την εαυτόν αυλήν, τα υπάρχοντα αυτού είναι εν ειρήνῃ· **22** όταν άμως ο ισχυρότερος αυτού επελθών νικήσῃ αυτόν, αφαιρεί την πανοπλίαν αυτού, εις την

οποίαν εθάρρει, και διαμοιράζει τα λάφυρα αυτού. **23** Οστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. **24** Οταν το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από τον ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και ζητεῖ ανάπτωσιν, και μη ευρίσκοντα λέγει· ας υποστρέψω εις τον οίκον μου όθεν εξήλθον· **25** και ελθόν ευρίσκει αυτόν σεσαρωμένον και εστολισμένον. **26** Τότε υπάγει και παραλαμβάνει επτά ἄλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα ἔσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των πρώτων. **27** Και ενώ αυτός ἔλεγε ταύτα, γυνή της εκ του όχλου υψώσασα φωνήν, είπε προς αυτόν· Μακαρία η κοιλία ήτις σε εβάστασε, και οι μαστοί, τους οποίους εθήλασας. **28** Αυτός δε είπε· Μακάριοι μάλλον οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και φυλάττοντες αυτόν. **29** Και ενώ οι όχλοι συνηθροίζοντο, ήρχισε να λέγητ· Η γενέα αυτή είναι πονηρά σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. **30** Διότι καθώς ο Ιωνάς ἔγινε σημείον εις τους Νινεύτας, ούτω θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εις την γενεάν ταύτην. **31** Η βασίλισσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη κρίσει μετά των ανθρώπων της γενεάς ταύτης και θέλει κατακρίνει αυτούς, διότι ήλθεν εκ των περάτων της γης διά να ακούσῃ την σοφίαν του Σολομώντος, και ίδού, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. **32** Οι ἄνδρες της Νινεύης θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενέας ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ίδού, πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. **33** Ουδείς δε λύχνον ανάψας θέτει εις τόπον απόκρυφον ουδέ υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. **34** Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός ὅταν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, και όλον το σώμα σου είναι φωτεινόν· αλλ' ὅταν ήναι πονηρός, και το σώμα σου είναι σκοτεινόν. **35** Πρόσεχε λοιπόν μήποτε το φως το εν σοι ήναι σκότος. **36** Εάν λοιπόν όλον το σώμα σου ήναι φωτεινόν, μη ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει είσθαι φωτεινόν δόλον, καθώς ὅταν ο λύχνος σε φωτίζῃ διά της λάμψεως. **37** Και αφού ελάλησε ταύτα, Φαρισαίος τις παρεκάλει αυτόν να γευματίσῃ εν τω οίκων αυτού· εισελθών δε εκάθησεν εις την τράπεζαν. **38** Ο δε Φαρισαίος ιδών εθαύμασεν ότι δεν ενίφθη πρώτον πριν το γεύματος. **39** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Τώρα σεις οι Φαρισαίοι το ζέωθεν του ποτηρίου και του πινάκιου καθαρίζετε, το δε εσωτερικόν σας γέμει αρπαγής και πονηρίας. **40** Άφρονες, εκείνος δότις ἔκαμε το ζέωθεν δεν ἔκαμε και το ζώσθεν; **41** Πλην δότε ελεμημούσιν τα υπάρχοντα υμών, και ίδού, τα πάντα είναι καθαρά εις εσάς. **42** Αλλ' ουάι εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αποδεκάτεζετε το ηδύσομον και το πήγαντον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν και την αγάπην του Θεού· ταύτα ἔπρεπε να κάμητε και εκείνα να μη αφήσητε. **43** Ουάι εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αγαπάτε την πρωτοκαθεδρίαν εν ταῖς συναγωγαῖς και τους αστασμούς εν ταῖς αγοραῖς. **44** Ουάι εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι είσθε ως τα μνημεία, τα οποία δεν φαίνονται, και οι άνθρωποι οι περιπατούντες επάνω δεν γνωρίζουσιν. **45** Αποκριθεὶς δε τις των νομικών, λέγει προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα λέγων και ημάς υβρίζεις. **46** Ο δε είπε· Και εις εσάς τους νομικούς ουάι, διότι φορτίζετε τους ανθρώπους φορτία δυσβάστακτα, και σεις με ἔνα των δακτύλων σας δεν εγγίζετε τα φορτία. **47** Ουάι εις εσάς, διότι οικοδομείτε τα μνημεία των προφητών, οι δε πατέρες σας εφόνευσαν αυτούς. **48** Άρα μαρτυρείτε και συμφωνείτε εις τα ἔργα των πατέρων σας, διότι αυτοί μεν εφόνευσαν αυτούς, σεις δε οικοδομείτε τα

μνημεία αυτών. **49** Διά τούτο και η σοφία του Θεού είπε: Θέλω αποστείλει εις αυτούς προφήτας και αποστόλους, και εξ αυτών θέλουσι φονεύει και εκδίωσει. **50** Διά να εικήστηθι το αἷμα πάντων των προφήτων, το εκχυνόμενον από της αρχής του κόσμου, από της γενεάς ταύτης, **51** από του αἵματος του Ἀβελ ἐνώς του αἵματος Ζαχαρίου του φονευθέντος μεταξύ του θυσιαστηρίου και του ναού· ναι, σας λέγω, θέλει εικήστηθι από της γενεάς ταύτης. **52** Ουαὶ εἰς εσάς τους νομικούς, διότι αφρέσατε το κλειδίον της γνώσεως σεις δεν εισήλθετε και τους εισερχομένους ημποδίσατε. **53** Ενώ δε αυτός ἔλεγε ταύτα προς αυτούς, ἡρχισαν οι γραμματεῖς και οι Φαρισαίοι να διεγέρωσιν αυτόν σφόδρα και να βιάζωσιν αυτόν να ομιλήσῃ, ερωτώντες περὶ πολλών, **54** ενεδρεύοντες αυτόν και ζητούντες να αρπάσωσι τι από του στόματος αυτού, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν.

12 Εν τα μεταξύ αφού συνηθροίσθησαν αι μυριάδες του όχλου, ὧστε κατεπάτουν αλλήλους, ἥρχισε να λέγη προς τους μαθητάς αυτού πρώτον: Προσέχετε εις εαυτούς από της ζῆμις των Φαρισαίων, ἣτις είναι υπόκρισις. **2** Άλλα δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυψθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωρισθή. **3** ὅθεν ὅσα είπετε εν τω σκότει εν τω φωτὶ θέλουσιν ακουσθή, και ὁ, τι ελαλήσατε προς το ωτίον εν τοις ταμείοις θέλει κηρυχθή επί των δωμάτων. **4** Λέγω δε προς εσάς τους φίλους μου Μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα και μετά ταύτα μη δυναμένων περισσότερόν τι να πράξωσι. **5** Θέλω δε σας δείξει ποιόν να φοβηθήτε: Φοβήθητε εκείνουν, δοτις αφού αποκτείνη, ἔχει εξουσίαν να ρίψῃ εις την γέενναν· ναι, σας λέγω, τούτουν φοβήθητε. **Geenna g1067** **6** Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο ασσάρια; και εν εαυτών δεν είναι λελημονημένον ενώπιον του Θεού· **7** αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι πάσαι ιηριμημέναι. Μη φοβείσθε λοιπόν από πολλών στρουθίων διαφέρετε. **8** Σας λέγω δέ: Πας ὅστις με ομοιογήση ἐμπροσθεν των ανθρώπων, και ο Υἱός του ανθρώπου θέλει ομοιογήσει αυτὸν ἐμπροσθεν των αγγέλων του Θεού· **9** ὅστις δε με αρνηθή ενώπιον των ανθρώπων, και ο Υἱός του ανθρώπου θέλει αρνηθή αυτόν ενώπιον των αγγέλων του Θεού. **10** Και πας ὅστις θέλει ειπεῖ λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· ὅστις όμως βλασφημήστι κατά του Αγίου Πνεύματος, εις αυτόν δεν θέλει συγχωρηθή. **11** Όταν δε σας φέρωσιν εις τας συναγωγάς και τας αρχάς και τας εξουσίας, μη μεριμνάτε πως ἡ τι να απολογηθήτε, ἣ τι να είπητε· **12** διότι το Ἅγιον Πνεύμα θέλει σας διδάξει εν αυτῇ τη ὥρᾳ τι πρέπει να είπητε. **13** Είπε δε τις προς αυτόν εκ του όχλου: Διδάσκαλε, ειπε' προς τον αδελφόν μου να μοιρασθῇ μετ' εμού την κληρονομίαν. **14** Ο δε είπε προς αυτόν: Ἀνθρωπε, τις με κατέστησε δικαστήν ἡ μεριστήν εφ' υμάς; **15** Και είπε προς αυτούς: Προσέχετε και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας διότι εάν τις ἔχῃ περισσά, η ζωή αυτοῦ δεν συνίσταται εκ των υπαρχόντων αυτού. **16** Είπε δε προς αυτούς παραβολήν, λέγων: Ανθρώπου τινός πλουσίου ηυτύχησαν τα χωράφια· **17** Και διελογίζετο εν εαυτώ λέγων: Τι να κάμω, διότι δεν έχω που να συνάξω τους καρπούς μου; **18** Και είπε: Τούτῳ θέλω κάμει θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου και θέλω οικοδομήσει μεγαλητέρας και συνάξει εκεί πάντα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου, **19** και θέλω ειπεῖ προς την ψυχήν μου: Ψυχή, ἔχεις πολλά αγαθά εναποτεταμευμένα δι' ἑταν πολλά: αναπάνου, φάγε, πίε, ευφραίνου. **20** Είπε δε προς αυτόν ο Θεός Ἀφρον, ταύτην την νύκτα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου· ὅσα

δε ητοίμασας, τίνος θέλουσιν είσιθαι; **21** Ούτω θέλει είσιθαι ὄστις θησαυρίζει εις εαυτόν και δεν πλουτεῖ εἰς Θεόν. **22** Είπε δε προς τους μαθητάς αυτού Διά τούτο λέγω προς εσάς, Μη μεριμνάτε διά την ζωήν σας, τι να φάγητε, μηδὲ διά το σώμα, τι να ενδυθήτε. **23** Η ζωή είναι τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος. **24** Παρατηρήσατε τους κόρακας, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν, οίτινες δεν έχουσι ταμείον ουδέ αποθήκην, και ο Θεός τρέφει αυτούς πόσω μάλλον σεις διαφέρετε των πτηνών. **25** Και τις εξ υμών μεριμνών δύναται να προσθέσῃ εις το ανάστημα αυτού μίαν πήχυν; **26** Εάν λοιπόν ουδέ το ελάχιστον δύνασθε, τι μεριμνάτε περὶ των λοιπών; **27** Παρατηρήσατε τα κρίνα πως αιχάνουσι· δεν κοπιάουσιν ουδέ κλώθουσι σας λέγω όμως, ουδέ ο Σολομών εν πάσῃ τη δόξῃ αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. **28** Αλλ' εάν τον χόρτον, όστις σήμερον είναι εν τω αγρώ και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύν ούτω, πόσω μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι. **29** Και σεις μη ζητείτε τι να φάγητε ἡ τι να πίνετε, και μη ἡσθε μετέωροι· **30** διότι ταύτα πάντα ζητούσι τα έθνη του κόσμου υμών δε ο Πατήρ εξεύρει ὃτι ἔχετε χρείαν τούτων· **31** πλὴν ζητείτε την βασιλείαν του Θεού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. **32** Μη φοβού, μικρόν ποιμνιον διότι ο Πατήρ σας ηυδόκησε να σας δώσῃ την βασιλείαν. **33** Πωλήσατε τα υπάρχοντά σας και δότε ελεημοσύνην. Κάμετε εις εαυτούς βαλάντια τα οποία δεν παλαιούνται, θησαυρόν εν τοις ουρανοίς ὅστις δεν εκλείπει, ὅπου κλέπτης δεν πλησιάζει ουδέ ο σκώληξ διαφθείρει· **34** διότι ὅπου είναι ο θησαυρός σας, εκεὶ θέλει είσιθαι και η καρδία σας. **35** Ας ήναι αι οσφύες σας περιεζωσμέναι και οι λύχνοι καιδόμενοι· **36** και σεις όμοιοι με ανθρώπους, οίτινες προσμένουσι τον κύριον αυτών, πότε θέλει επιστρέψῃ εικ των γάμων, διά να ανοίξωσιν ευθύς εις αυτόν ὅταν ἐλθῃ και κρούσῃ. **37** Μακάριοι οι δούλοι εκείνοι, τους οποίους ελθών ο κύριος θέλει ευρεῖ αγρυπνούντας. Αληθώς σας λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθή και καθίσει αυτούς εις την τράπεζαν, και ελθών εις το μέσον θέλει υπηρετήσει αυτούς. **38** Και εάν ἐλθῃ εν τη δευτέρᾳ φυλακή και εν τη τρίτῃ φυλακή ἐλθῃ και εύρη ούτω, μακάριοι είναι οι δούλοι εκείνοι. **39** Τούτο δε γινώσκετε, ὅτι εἴναι ηξευρεν ο οικοδεσπότης ποιάν ώραν ο κλέπτης ἔρχεται, ηθελεν αγρυπνήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή ο οίκος αυτού. **40** Και σεις λοιπόν γίνεσθε ἔτοιμοι διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, ἔρχεται ο Υἱός του ανθρώπου. **41** Είπε δε προς αυτόν ο Πέτρος Κύριε, προς ημάς λέγεις την παραβολήν ταύτην ἡ και προς πάντας; **42** Και ο Κύριος είπε: Τις λοιπόν είναι ο πιστός οικονόμος και φρόνιμος, τον οποίον θέλει καταστήσει ο κύριος αυτού επί των υπηρετών αυτού, διά να δίδῃ εν καιρῷ την διωρισμένην τροφήν; **43** Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον ελθών ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως. **44** Αληθώς σας λέγω, ὅτι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπαρχόντων αυτού. **45** Εάν δε είπῃ ο δούλος εκείνος εν τη καρδία αυτού, Βραδύνει να ἐλθῃ ο κύριός μου· και αρχίση να δέρη τους δούλους και τας δούλας, και να τρώγῃ και να πίνῃ και να μεθύῃ, **46** θέλει ελθεῖ ο κύριος του δούλου εκείνου, καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, και θέλει αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των απίστων. **47** Εκείνος δε ο δούλος, ὅστις γνωρίσας το θέλημα του κυρίου αυτού δεν ητοίμασεν ουδέ έκαμε κατά το θέλημα αυτού, θέλει δαρμή πολὺ· **48** ὅστις όμως μη γνωρίσας ἐπράξεν ἀξία δαρμών, θέλει δαρμή ολίγον· εις πάντα δε, εις τον οποίον εδόθη πολύ, πολύ θέλει ζητηθή παρ' αυτού, και εις οντίνα ενεπιστεύθη πολύ, περισσότερον

θέλουσιν απαίτησει παρ' αυτού. **49** Πυρ ἥλθον να βάλω εις την γην, και τι θέλω, εάν ἡδη ανήφθη; **50** Βάπτισμα δε ἔχω να βαπτισθώ, και πως στενοχωρόμαι εωσούν εκτελεσθή;. **51** Νομίζετε ότι ἥλθον να δύσω ειρήνην εν τη γη; ουχί, σας λέγω, αλλά διαχωρισμόν. **52** Διότι από τον νυν θέλουσιν είσθαι πέντε εν οίκῳ ενί διακεχωρισμένοι, οι τρεις κατά των δύο και ο δύο κατά των τριών: **53** Θέλει διαχωρισθή πατήρ κατά νιού και νιός κατά πατρός, μήτηρ κατά θυγατρός και θυγάτηρ κατά μητρός, πενθερά κατά της νύμφης αυτής και νύμφη κατά της πενθεράς αυτής. **54** Ἐλεγε και προς τους όχλους: Ὅταν ίδητε την νεφέλην ανυψουμένην από δυσμῶν, ευθύς λέγετε, Βροχή ἔρχεται, και γίνεται ούτως: **55** και ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ότι καύσων θέλει είσθαι, και γίνεται. **56** Υποκριτά, το πρόσωπον της γης και του ουρανού εξένρετε να διακρίνητε, τον δε καιρόν τούτον πως δεν διακρίνετε; **57** Διά τι δε και αφ' εαυτών δεν κρίνετε το δίκαιον; **58** Ενώ λοιπόν υπάγεις μετά του αντιδίκου σου προς τον ἀρχοντα, προσπάθησον καθ' οδόν να απαλλαχθῆς απ' αυτού, μήποτε σε σύρη προς τον κριτήν, και ο κριτής σε παραδώσῃ εἰς τον υπηρέτην, και ο υπηρέτης σε βάλῃ εἰς φυλακήν. **59** Σοι λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκείθεν, εωσούν αποδώσης και το ἔσχατον λεπτόν.

13 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ἥλθον τινές, απαγγέλλοντες προς αυτόν περὶ των Γαλιλαίων, των οποίων το αἷμα ο Πιλάτος ἐμίξε με τὰς θυσίας αυτών. **2** Και αποκριθεῖς ο Ιησούς, εἴπε προς αυτούς Νομίζετε ότι οι Γαλιλαίοι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους Γαλιλαίους, διότι ἐπαθον τοιαύτα; **3** Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. **4** Η εκείνοι οι δεκαοκτώ, επί τους οποίους ἐπεσεν ο πύργος εν τω Σιλωάμ και εθανάτωσεν αυτούς, νομίζετε ότι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους ανθρώπους τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ; **5** Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. **6** Ἐλεγε δε ταύτην την παραβολὴν· Είχε τις συκήν πεφυτευμένην εν τω αμπελώνι αυτού, και ἥλθε ζητών καρπὸν εν αυτῇ και δεν εύρε. **7** Και εἴπε προς τον αμπελουργόν· Ιδού, τρία ἑταῖροι ἔρχομαι καὶ ζητῶν καρπὸν εν τη συκή ταύτη και δεν ευρίσκω ἔκκοφων αυτήν· διά τι καταργεί και την γην; **8** Ο δε αποκριθεῖς λέγει προς αυτόν· Κύριε, ἀφές αυτήν και τούτο το ἑτοι, ἔως ὅτου σκάψω περὶ αυτήν και βάλω κοπρίαν· **9** και εάν μεν κάμη καρπόν, καλώς ει δη μη, θέλεις εκκόψει αυτήν μετά ταύτα. **10** Εδίδασκε δε εν μιᾷ των συναγωγῶν το σάββατον. **11** Και ιδού, γυνὴ τις εἶχε πνέυμα ασθενείας δεκαοκτώ ἑτη και ἵτο συγκύπτουσα και δεν ηδύνατο παντελώς να ανακύψῃ. **12** Ιδών δε αυτήν ο Ιησούς, εφώναξε και εἴπε προς αυτήν· Γύναι, ηλευθερωμένη είσαι από της ασθενείας σου· **13** και ἐθεσεν επ' αυτήν τας χείρας και παρευθύς ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν. **14** Αποκριθεῖς δε ο αρχισυνάγωγος, αγανακτών ότι εἰς το σάββατον εθεράπευσεν ο Ιησούς, ἐλεγε προς τον όχλον· Εξ ημέραι είναι, εἰς τας οποίας πρέπει να εργάζησθε εν ταύταις λοιπόν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, και μη τη ημέρα του σαββάτου. **15** Απεκριθή λοιπόν προς αυτόν ο Κύριος και είπεν· Υποκριτά, δεν λύει ἔκαστος υμών εν τω σαββάτῳ των βουν αυτού ἡ τον ὄντον από της φάτνης και φέρων ποτίζει; **16** αὐτή δε, ούτα θυγάτηρ του Αβραάμ, την οποίαν ο Σατανᾶς ἔδεσεν, ιδού, δεκαοκτώ ἑτη, δεν ἐπρεπε να λυθῇ από του δεσμού τούτου τη ημέρα του σαββάτου; **17** Και ενων, αυτός ἐλεγε ταύτα, κατησχύνοντο πάντες οι εναντίοι αυτού, και πας ο όχλος ἔχαιρε δι' ὅλα τα ἔνδοξα ἔργα τα γινόμενα υπ' αυτού. **18** Ἐλεγε δέ· Με τι είναι ομοία η βασιλεία του Θεού, και με τι να ομοιώσω αυτήν; **19** Είναι ομοία με κόκκον

σινάπεως, τον οποίον λαβόν ἀνθρωπος ἔρριψεν εις τον κήπον αυτού· και ηύξησε και ἔγεινε δένδρον μέγα, και τα πετεινά του ουρανού κατεσκήνωσαν εν τοις κλάδοις αυτού. **20** Και πάλι είπε· Με τι να ομοιώσω την βασιλείαν του Θεού; **21** Είναι ομοία με προζόμιον, το οποίον λαβούσα γυνὴ ενέκρυψεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσούν ανέβη δόλον το φύραμα. **22** Και διηρέχετο τας πόλεις, και κώμας διδάσκων και οδοιπορών εις Ιερουσαλήμ. **23** Είπε δε τις προς αυτόν· Κύριε, ολίγοι ἄρα είναι οι σωζόμενοι; Ο δε είπε προς αυτούς· **24** Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά της στενής πύλης διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσει να εισέλθωσται και δεν θέλουσι δυνηθῇ. **25** Αφού σηκωθῆ ο οικοδεσπότης και αποκλείση την θύραν, και αρχίσητε να στέκησθε ἔξω και να κρούητε την θύραν, λέγοντες Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον εις ημάς και εκείνος αποκριθεῖς σας είπη, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· **26** τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν ἐμπροσθέν σου και επίομεν, και εν ταῖς πλατείαις ημῶν εδίδαξας. **27** Και θέλει ειπεῖ· Σας λέγω, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· φύγετε απ' εμού πάντες οι εργάται της αδικίας. **28** Εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγύμος των οδόντων, ὃντας ίδητε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας εν τη βασιλείᾳ του Θεού, εαυτούς δε εκβαλλομένους ἔξω. **29** Και θέλουσιν ελθεῖ από ανατολών και δυσμῶν και από βορρᾶ και νότου και θέλουσιν καθῆσειν εν τη βασιλείᾳ του Θεού. **30** Και ιδού, είναι ἔσχατοι, οἵτινες θέλουσιν είσθαι πρώτοι, και είναι πρώτοι, οἵτινες θέλουσιν είσθαι ἔσχατοι. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν προσήλθον τινές Φαρισαίοι, λέγοντες προς αυτόν· Εξέλθε και αναχώρησον εντεύθεν, διότι ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώσῃ. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε και είπατε προς την αλώπεκα ταῦτην· Ιδού, εκβάλλω δαιμόνια και κάμων θεραπείας σήμερον και αύριον, και την τρίτην ημέραν τελειούμαι. **33** Πλην πρέπει εγώ σήμερον και αύριον και την εφεζής ημέραν να υπάγω· διότι δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεσθή ἔξω της Ιερουσαλήμ. **34** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύοντα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον η ὄρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. **35** Ιδού, σας αφίνεται ο οικός σας ἔρημος αληθώς δε σας λέγω ότι δεν θέλετε με ιδεί, εωσούν ἐλθη ο καιρός ότε θέλετε ειπεῖ· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

14 Και ότε ἥλθεν αυτός εις τον οίκον τινός των αρχόντων των Φαρισαίων το σάββατον διά να φάγη ἀρτον, εκείνοι παρετήρουν αυτόν. **2** Και ιδού, ἀνθρωπός τις υδρωπικός ἤτοι ἐμπροσθέν αυτού. **3** Και αποκριθεῖς ο Ιησούς, εἴπε προς τους νομικούς και Φαρισαίους, λέγων· Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύῃ τις εν τω σαββάτω; **4** Οι δε εσιώπησαν. Και πιάσας ιάτρευσεν αυτούς και απέλυσε. **5** Και αποκριθεῖς προς αυτούς εἴπε· Τίνος υμών ο όνος ή ο βους θέλει πέσει εις φρέαρ, και δεν θέλει ευθύς ανασύρει αυτόν εν τη ημέρᾳ του σαββάτου; **6** Και δεν ηδυνήθησαν να αποκριθώσιν εις αυτόν προς ταύτα. **7** Είπε δε παραβολήν προς τους κεκλημένους, επειδή παρετήρει πως εξέλεγον τας πρωτοκαθεδρίας, λέγων προς αυτούς· **8** Όταν προσκληθής υπό τινός εις γάμους, μη καθήσης εις τον πρώτον τόπον, μήποτε είναι προσκεκλημένος υπ' αυτού εντιμότερός σου, **9** και ελθῶν εκείνος, δότις εκάλεσε σε και αυτόν, σοι είπῃ· Δος τόπον εις τούτον και τότε αρχίσης με αισχύνην να λαμβάνης τον ἔσχατον τόπον. **10** Άλλ' ὅταν προσκληθής, υπαγε και κάθησον εις τον ἔσχατον τόπον, διά να σοι είπῃ όταν ἐλθη εκείνος, δότις σε εκάλεσε· Φίλε, ανάβα

ανωτέρω τότε θέλεις έχει δόξαν ενώπιον των συγκαθημένων μετά σου. **11** Διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή και ο ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθή. **12** Έλεγε δε και προς εκείνους, όστις προσεκάλεσεν αυτόν. Ὄταν κάμνης γεύμα ή δείτνου, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδὲ τους αδελφούς σου μηδὲ τους συγγενείς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέσωσι, και γείνη εἰς σε ανταπόδοσις. **13** Αλλ' ὅταν κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, **14** και θέλεις είσθαι μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταπόδωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνει εἰς σε εν τη αναστάσει των δικαίων. **15** Ακούσας δε ταύτα εἰς των συγκαθημένων, είπε προς αυτόν· Μακάριος όστις φάγη ἄρτον εν τη βασιλείᾳ του Θεού. **16** Ο δε είπε προς αυτόν· Ἀνθρωπὸς τις ἔκαμε δεῖπνον μέγα και εκάλεσε πολλούς· **17** και απέστειλε τον δούλον αυτού τη ὥρα του δείπνου διά να είπῃ προς τους κεκλημένους· Ἐρχεσθε, επειδή πάντα είναι ἡδη ἐτοιμα. **18** Και ἡρχισαν πάντες με μίαν γνώμην να παραπτώνται. Ο πρώτος είπε προς αυτόν· Αγρόν ηγόρασα, και ἔχω ανάγκην να εξέλθω και να ἴδω αυτόν παρακαλώ σε, ἔχε με παρητημένον. **19** Και ἀλλος είπεν· Ηγόρασα πάντες ζεῦγη βοῶν, και υπάγω να δοκιμάσω αυτά παρακαλώ σε, ἔχε με παρητημένον. **20** και ἀλλος είπε· Γυναίκα ενυμφεύθην, και διά τούτο δεν δύναμαι να ἔλθω. **21** Και ελθών ο δούλος εκείνος, απίγγειλε προς τον κύριον αυτού ταύτα. Τότε οργισθεὶς ο οικοδεσπότης, είπε προς τον δούλον αυτού· Ἐξελθε ταχέως εἰς τας πλατείας και τας οδούς της πόλεως, και εισάγαγε εδώ τους πτωχούς και βεβλαμμένους και χωλούς και τυφλούς. **22** Και είπεν ο δούλος· Κύριε, ἔγινεν ως προσέταξας, και είναι ἔτι τόπος. **23** Και είπεν ο κύριος προς τον δούλον· Ἐξελθε εἰς τας οδούς και φραγμούς και ανάγκασον να εισέλθωσι, διά να γεμισθή ο οίκος μου. **24** Διότι σας λέγω ότι ουδείς των ανδρών εκείνων των κεκλημένων θέλει γευθή του δείπνου μου. **25** Ἡρχοντο δε μετ' αυτού όχλοι πολλοί. Και στραφεῖς είπε προς αυτούς· **26** Εάν τις ἔρχηται προς εμέ και δεν μιοή τον πατέρα αυτού και την μητέρα και την γυναίκα και τα τέκνα και τους αδελφούς και τας αδελφάς, ἔτι δε και την εαυτού ζωήν, δεν δύναται να ἴναι μαθητής μου. **27** Και όστις δεν βαστάζει τον σταυρὸν αυτού και ἔρχεται οπίσω μου, δεν δύναται να ἴναι μαθητής μου. **28** Διότι τις εξ υμών, θέλων να οικοδομήση πύργον, δεν κάθηται πρώτων και λογαριάζει την δαπάνην, αν ἔχη τα αναγκαῖα διά να τελειώσῃ αυτόν; **29** μῆποτε αφού βάλῃ θεμέλιον και δεν δύναται να τελειώσῃ αυτόν, αρχίσωσι πάντες οι βλέποντες να εμπαιζῶσιν αυτόν. **30** λέγοντες· Ὄτι ούτος ο ἀνθρωπὸς ἡρχισε να οικοδομῇ και δεν ηδυνήθη να τελειώσῃ. **31** Η τις βασιλεύς υπάγων να πολεμήσῃ ἀλλον βασιλέα δεν κάθηται πρότερον και σκέπτεται εάν ἴναι δυνατός με δέκα χιλιάδας να απαντήσῃ τον ερχόμενον κατ' αυτού με είκοσι χιλιάδας; **32** Ει δε μη, ενώ αυτός είναι ἔτι μακράν, αποστέλλει πρέσβεις και ζητεῖ ειρήνην. **33** Ούτω λοιπόν πας όστις εξ υμών δεν απαρείται πάντα τα εαυτόν υπάρχοντα, δεν δύναται να ἴναι μαθητής μου. **34** Καλόν το ἀλλας ἀλλ' εάν το ἀλλας διαφθαρή, με τι θέλει αρτυθή; **35** δεν είναι πλέον χρήσιμον ούτε διά την γην ούτε διά την κοπρίαν· ἔχω ρίπτουσιν αυτό. Ο ἔχων ώτα διά να ακούνη ας ακούνη.

15 Επιλησίαζον δε εις αυτόν πάντες οι τελώναι και οι αμαρτωλοί, διά να ακούσωσιν αυτόν. **2** Και διεγόγγυζον οι Φαρισαῖοι και οι γραμματεῖς, λέγοντες ότι ούτος αμαρτωλούς δέχεται και συντρύγει μετ' αυτών. **3** Είπε δε προς αυτούς την παραβολὴν ταύτην, λέγων· **4** Τις ἀνθρωπὸς εξ υμών εάν ἔχη εκατόν πρόβατα και χάσῃ εν εξ αυτών, δεν αφίνει τα

ενενήκοντα εννέα εν τη ερήμῳ και υπάγει ζητών το απολωλός, εωσού εύρη αυτό; **5** Και ευρών αυτό, βάλλει επί τους ώμους αυτού χάριν. **6** Και ελθών εἰς τον οίκον, συγκαλεῖ τους φίλους και τους γείτονας, λέγων προς αυτούς· Συγχάρητε μοι, διότι εύρον το πρόβατό μου το απολωλός. **7** Σας λέγω ότι ούτω θέλει είσθαι χαρά εν τω ουρανώ διά ἔνα αμαρτωλόν μετανοούντα μάλλον παρά διά ενενήκοντα εννέα δικαίους, οἵτινες δεν ἔχουσι χρείαν μετανοίας. **8** Η τις γυνή ἔχουσα δέκα δραχμάς, εάν χάσῃ δραχμήν μίαν, δεν ανάπτει λύχνον και σαρώνει την οικίαν και ζητεῖ επιμελώς, ἔως ότου εύρη αυτήν; **9** και αφού εύρη, συγκαλεῖ τας φίλας και τας γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητε μοι, διότι εύρον την δραχμήν την οποίαν ἔχασα. **10** Ούτω, σας λέγω, χαρά γίνεται ενώπιον των αγγέλων του Θεού διά ἔνα αμαρτωλόν μετανοούντα. **11** Είπε δέ· Ἀνθρωπὸς τις είχε δύο υιούς. **12** Και είπεν ο νεώτερος αυτών προς τον πατέρα· Πάτερ, δος μοι το ανήκον μέρος της περιουσίας. Και διεμοίρασεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού. **13** Και μετ' ολίγας ημέρας συνάξας πάντα ο νεώτερος υιός, απεδήμησεν εις χώραν μακράν και εκεί διεισκόπει την περιουσίαν αυτού ζων αώτως. **14** Αφού δε εδοπάνησε πάντα, ἔγινεν πείνα μεγάλη εν τη χώρᾳ εκείνη, και αυτός ήρχισε να στερήται. **15** Τότε υπήγει και προσεκολλήθη εἰς ἔνα των πολιτῶν της χώρας εκείνης, όστις ἔπειμψεν αυτόν εις τους αγρούς αυτού διά να βόσκη χοίρους. **16** Και επεθύμει να γεμίσῃ την κοιλίαν αυτού από των ξυλοκεράτων, τα οποία έτρωγον οι χοίροι, και ουδεὶς ἔδιδεν εις αυτόν. **17** Ελθών δε εις εαυτόν, είπε· Πόσοι μισθωτοί του πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτον, και εγώ χάνομαι υπό της πείνης. **18** Σηκωθείς θέλω υπάγει προς τον πατέρα μου και θέλω ειπεί προς αυτόν· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιον σου· **19** και δεν είμαι πλέον ἄξιος να ονομασθῶ υιός σου· κάμε με ως ἔνα των μισθωτών σου. **20** Και σηκωθείς ήλθε προς τον πατέρα αυτού. Ενώ, δε απείχεν ἔτι μακράν, εἶδεν αυτόν ο πατήρ αυτού και εσπλαγχνίσθη, και δραμών επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν. **21** είπε δε προς αυτόν ο υιός· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιον και δεν είμαι πλέον ἄξιος να ονομασθῶ υιός σου. **22** Και ο πατήρ είπε προς τους δούλους αυτού· Φέρετε ἔξω την στολήν την πρώτην και ενδύσσατε αυτόν, και δότε δακτυλίδιον εις την χείρα αυτού και υποδήματα εις τους πόδας, **23** και φέροντες τον μόσχον τον σιτευτόν σφάζατε, και φαγόντες ας ευφρανθώμεν, **24** διότι ούτος ο υιός μου νεκρός ἦτο και ανέζησε, και απολωλός ἦτο και ευρέθη. Και ἡρχισαν να ευφραίνωνται. **25** Ἡτο δε ο πρεσβύτερος αυτού υιός εν τω αγρῷ και καθώς ερχόμενος επλήσιασεν εις την οικίαν, ἤκουσε συμφωνίαν και χορούς, **26** και προσκαλέσας ἔνα των δούλων, πρώτα τι είναι ταύτα. **27** Ο δε είπε προς αυτόν ότι ο αδελφός σου ἥλθε και ἐσφαξεν ο πατήρ σου τον μόσχον τον σιτευτόν, διότι απήλωσεν αυτόν υιαίσσωντα. **28** Και ωρίσθη και δεν ἥθελε να εισέλθῃ. Εξήλθε λοιπόν ο πατήρ αυτού και παρεκάλει αυτόν. **29** Ο δε αποκριθείς είπε προς τον πατέρα· Ιδού, τόσα ἔτη σε δουλεύων, και ποτέ εντολήν σου δεν παρέβην, και εις εμέ ουδέ ερίφιον ἐδώκας· ποτέ διά να ευφρανθώ μετά των φίλων μου. **30** Ότε δε ο υιός σου ούτος, ο καταφαγών σου τον βίον μετά πορνών, ἥλθεν, ἐσφαξας δι' αυτόν τον μόσχον τον σιτευτόν. **31** Ο δε είπε προς αυτόν· Τέκνον, συ πάντοτε μετ' εμού είσαι, και πάντα τα εμά σα είναι· **32** ἐπρεπε δε να ευφρανθώμεν και να χαρώμεν, διότι ο αδελφός σου ούτος νεκρός ἦτο και ανέζησε, και απολωλός ἦτο και ευρέθη.

16 Ἐλεγε δέ καὶ πρὸς τους μαθητάς αυτού· Ἡτο ἀνθρώπος τις πλούσιος, ὅστις εἶχεν οικονόμον, καὶ οὗτος κατηγορήθη πρὸς αὐτὸν ὡς διασκορπίζων τα υπάρχοντα αυτού. **2** Καὶ κράξας αυτὸν, εἶπε πρὸς αὐτὸν· Τί εἶναι τούτο το ὅποιον ακούων περὶ σου; δος τον λογαριασμόν της οικονομίας σου· διότι δεν θέλεις δυνηθῆ πλέον να ἡσαι οικονόμος. **3** Εἶπε δε καθ' εαυτόν ο οικονόμος· Τι να κάμω, επειδὴ ο κύριός μου αφαιρεῖ απ' εμού την οικονομίαν; να σκάττω δεν δύναμαι, να ζητῶ εντρέπομαι· **4** ενόησα τι πρέπει να κάμω, διὰ να με δεχθώσιν εις τους οίκους αυτών, ὅταν αποβιλήθω της οικονομίας. **5** Καὶ προσκαλέσας ἔνα ἐκαστον των χρεωφειλετών του κυρίου αυτού, εἶπε πρὸς τον πρώτον· Πόσον χρεωστεῖς εἰς τον κύριόν μου; **6** Ο δε εἶπεν· Εκατόν μέτρα ελαίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Λάβε το ἑγγραφόν σου καὶ καθήσας ταχέως γράψου πεντήκοντα. **7** Ἐπειτα εἶπε πρὸς ἄλλον· Συ δε πόσον χρεωστεῖς; Ο δε εἶπεν· Εκατόν μόδια σίτου. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Λάβε το ἑγγραφόν σου και γράψου ογδοήκοντα. **8** Καὶ επήνεσεν ο κύριος τον ἀδίκον οικονόμον, ὅτι φρονιμώς ἐπράξε· διότι οι υιοί του αιώνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροι εις την εαυτών γενεάν παρά τους υιούς του φωτός. (*αἰδὼς g165*) **9** Καὶ εγὼ σας λέγω· Κάμετε εἰς εαυτούς φίλους εκ τον μαμωνά της ἀδικίας, διὰ να σας δεχθώσιν εις τας αιωνίους σκηνάς, ὅταν εκλείψῃτε. (*αἰδὼς g166*) **10** Ο εν τω ελαχίστω πιστός και εν τω πολλώ πιστός είναι, και ο εν τω ελαχίστως ἀδίκος και εν τω πολλώ ἀδίκος είναι. **11** Εάν λοιπόν εις τον ἀδίκον μαμωνά δεν εφάνητε πιστοί, τον ἀληθινόν πλοιόν τις θέλει σας εμπιστευθή; **12** Και εάν εις το ζένον δεν εφάνητε πιστοί, τις θέλει σας δώσει το ιδικόν σας; **13** Ουδείς δύολος δύναται να δουλεύῃ δύο κυρίους διότι ή τον ἔνα θέλει μιοήσει και τον ἄλλον θέλει αγαπήσει· ή εις τον ἔνα θέλει προσκολληθή και τον ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμωνά. **14** Ἡκουον δε ταύτα πάντα και οι Φαρισαίοι, φιλάργυροι ὄντες, και περιεγέλων αυτόν. **15** Και εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεις είσθε οι δικαιόνοντες εαυτούς ενώπιον των ανθρώπων, ο Θεός ὁμως γνωρίζει τας καρδίας σας· διότι εκείνο, το οποίον μεταξύ των ανθρώπων είναι υψηλόν, βδελυγμα είναι ενώπιον του Θεού. **16** Ο νόμος και οι προφήται ἔως Ιωάννου υπήρχον από τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται, και πας τις βιάζεται να εισέλθῃ εις αυτήν. **17** Ευκολώτερον δε είναι ο ουρανός και η γη να παρέλθωσι παρά μία κεραία του νόμου να πέσῃ. **18** Πας ὅστις χωρίζεται την γνωτία αυτοῦ και νυμφεύεται ἀλλήν, μοιχεύει, και πας ὅστις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχεύει. **19** Ἡτο δε ἀνθρώπος τις πλούσιος και ενεδύτο πορφύρων και στολήν βυσσίνην, ευφραινόμενος καθ' ἡμέραν μεγαλοπρεψώς. **20** Ἡτο δι πτωχός τις ονομαζόμενος Λάζαρος, ὅστις ἐκείτο πεπληγωμένος πλησιόν της πύλης αυτού **21** και επεθύμει να χορτασθῇ από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης του πλουσίου· ἀλλά και οι κύνες ερχόμενοι ἐγλειφον τας πληγάς αυτού. **22** Απέθανε δε ο πτωχός και εφέρθη υπό των αγγέλων εις τον κόλπον του Αβραάμ· απέθανε δε και ο πλούσιος και ετάφη. **23** Και εν τω ἀδιν υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, ενώ ήτο εν βασάνοις, βλέπει τον Αβραάμ από μακρόθεν και τον Λάζαρον εν τοις κόλποις αυτού. (*Hadēs g86*) **24** Και αυτός φωνάξας εἶπε· Πάτερ Αβραάμ, ελέησόν με και πέμψον τον Λάζαρον, διὰ να βάψῃ το ἄκρον του δακτύλου αυτού εις ὄδωρ και να καταδροσίσῃ την γλώσσαν μου, διότι βασανίζομαι εν τη φλογὶ ταύτη· **25** εἶπε δε ο Αβραάμ· Τέκνον, ενθυμίθητι ὅτι απέλαβες συ τα αγαθά σου εν τη ζωή σου, και ο Λάζαρος ομοίως τα κακά· τώρα ούτος μεν παρηγορείται, συ δε βασανίζεσαι· **26**

και εκτός τούτων πάντων, μεταξύ ημών και υμών χάσμα μέγα είναι εστηριζόμενον, ώστε οι θέλοντες να διαβώσουν εντεύθεν πρὸς εօάς να μη δύνανται, μηδέ οι εκείθεν να διαπερώσι πρὸς υμάς. **27** Εἶπε δέ· παρακαλώ σε λοιπόν, πάτερ, να πέμψῃς αυτόν εις τον οίκον του πατρός μου· **28** διότι ἔχω πέντε αδελφούς διά να μαρτυρήσῃ εις αυτούς, ώστε να μη ἐλθωσι και αυτοί εις τον τόπον τούτον της βασάνου. **29** Λέγει πρὸς αυτόν ο Αβραάμ, Έχουσι τον Μωϋσήν και τους προφήτας· ας ακούσωσιν αυτούς. **30** Ο δε εἶπεν· Ουχί, πάτερ Αβραάμ, αλλ' εάν τις από νεκρών πάγη πρὸς αυτούς, θέλουσι μετανοήσει. **31** Εἶπε δε πρὸς αυτόν· Εάν τον Μωϋσήν και τους προφήτας δεν ακούσωσιν, ουδέ εάν τις αναστηθή εικ νεκρών θέλουσι πεισθή.

17 Εἶπε δε πρὸς τους μαθητάς· Αδύνατον είναι να μη ἐλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις εκείνον, διά του οποίου έρχονται. **2** Συμφέρει εις αυτὸν να κρεμασθῇ περὶ τον τράχηλον αυτοῦ μύλου πέτρα και να ριφθῇ εις την θάλασσαν, παρά να σκανδαλίσῃ ἔνα των μικρών τούτων. **3** Προσέχετε εις εαυτούς. Εάν δε ο αδελφός σου αμαρτήσῃ εις σε, επίπληξον αυτόν· και εάν μετανοήσῃ, συγχώρησον αυτόν. **4** και εάν επτάκις της ημέρας αμαρτήσῃ εις σε, και επτάκις της ημέρας επιστρέψῃ πρὸς σε λέγων· Μετανόω, θέλεις συγχωρήσει αυτόν. **5** Και εἴπον οι απόστολοι πρὸς τον Κύριον· Αδέξουσιν εις ημάς την πίστιν. **6** Ο δε Κύριος εἶπεν· Εάν ἔχετε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θήβετε ειπεί εις την συκάμινον ταύτην, Εκριζώθητι και φυτεύθητι εις την θάλασσαν και ίθελε σας υπακούσει. **7** Τις δε από σας ἔχων δούλον αροτριώντα ή ποιμάνοντα, θέλει ειπεί πρὸς αυτόν, ευθύνς αφού ἐλθῃ εκ του αγρού· Ὑπαγε, κάθησον να φάγης, **8** και δεν θέλει ειπεί πρὸς αυτόν· Ετοίμασον τι να δειπνήσω, και περιζωσθεὶς υπηρέτε με, εωσού φάγω και πίω, και μετά ταύτα θέλεις φάγει και πίει συ; **9** Μήπως γνωρίζει χάριν εις τον δούλον εκείνον, διότι ἔκαμε τα διαταχθέντα εις αυτόν; δεν μοι φαίνεται. **10** Ούτω και σεις, ὅταν κάμητε πάντα τα διαταχθέντα εις εσάς, λέγετε οτι δούλοι αχρείοι είμεθα, επειδὴ εκάμαμεν δι, τι εχρεωτούμεν να κάμωμεν. **11** Και οτε αυτός επορεύεται εις την Ιερουσαλήμ, διέβασε διά μέσου της Σαμαρείας και Γαλιλαίας. **12** Και ενώ ειοίρχετο εις τινά κώμην, απήντησαν αυτόν δέκα ἀνθρώποι λεπροί, οίτινες εστάθησαν μακρόθεν, **13** και αυτοί ὑψώσαν φωνήν, λέγοντες· Ιησού, Επιστάτα, ελέησον ημάς. **14** Και ιδών εἶπε πρὸς αυτούς· Υπάγετε και δείξατε εαυτούς εις τους ιερείς. Και ενώ, επορεύοντο, εκαθαρίσθησαν. **15** Εἰς δε εξ αυτών, ιδών οτι ιατρεύθη, υπέστρεψε μετά φωνής μεγάλης δοξάζων τον Θεόν, **16** και ἔπεισε κατά πρόσωπον εις τους πόδας αυτού, ευχαριστών αυτόν· και αυτός ήτο Σαμαρείτης. **17** Αποκριθείς δε ο Ιησούς εἶπε· Δεν εκαθαρίσθησαν οι δέκα; οι δε εννέα που είναι; **18** Δεν ευρέθησαν ἄλλοι να υποστρέψωσι διά να δοξάσωσι τον Θεόν ειμή ο αλλογενής ούτος; **19** Και εἶπε πρὸς αυτόν· Σηκωθείς ύπαγε· η πίστις σου σε ἔσωσεν. **20** Ερωτηθείς δε υπό των Φαρισαίων, πότε ἔρχεται η βασιλεία του Θεού, απεκρίθη πρὸς αυτούς και εἶπε· Δεν ἔρχεται η βασιλεία του Θεού ούτως ώστε να παρατηρήσαι· **21** ουδέ θέλουσιν ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή ιδού εκεί· διότι ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι εντός υμών. **22** Εἶπε δε πρὸς τους μαθητάς θέλουσιν ελθεῖ ημέρα, οτε θέλετε επιθυμήσει να ίδητε μίαν των ημερών του Υιού του ανθρώπου, και δεν θέλετε ιδεί. **23** και θέλουσι σας ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή ιδού εκεί· μη υπάγητε μηδ' ακολουθήσητε. **24** Διότι ως η αστραπή η αστράπτουσα εκ της υπ' ουρανού λάμπει εις την υπ' ουρανόν, ούτω θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εν τη ημέρᾳ αυτού. **25** Πρώτον όμως πρέπει αυτός να πάθῃ

πολλά και να καταφρονηθή από της γενεάς ταύτης. **26** Και καθώς έγινεν εν ταῖς ημέραις του Νώε, ούτω θέλει εἰσθαι και εν ταῖς ημέραις του Υιού του ανθρώπου: **27** ἔτρωγον, ἐπίνον, ενυμφεύοντο, μέχρι τῆς ημέρας καθ' ην ο Νώε εἰσήλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, και ἤλθεν ο κατακλυσμός και ἀπώλεσεν ἄπαντας. **28** Ομοίως και καθώς ἔγινεν εν ταῖς ημέραις του Λώτ ἔτρωγον, ἐπίνον, γηρόζον, επώλουν, εφύτευον, ωκοδόμουν: **29** καθ' ην δε ημέραν εξῆλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, ἔβρεξ πυρ και θείον απ' ουρανού και ἀπώλεσεν ἄπαντας. **30** Ωσάντως θέλει εἰσθαι καθ' ην ημέραν ο Υιός του ανθρώπου θέλει φανερωθῆ. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν ὅστις ευρεθή επὶ του δώματος και τα σκεύη αυτούν εν τη οικίᾳ, ας μη καταβῇ διά να λάβῃ αυτά, και ὅστις εν τω αγρῷ ομοίως ας μη επιστρέψῃ εἰς τα οπίσω. **32** Ενθυμείσθε την γυναίκα του Λωτ. **33** Ὁστις ζητήσῃ να σώσῃ την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και ὅστις απολέσῃ αυτήν, θέλει διαφυλάξει αυτήν. **34** Σας λέγω, Εν τη νυκτί εκείνη θέλουσιν είσθαι δύο επὶ μιας κλίνης, ο εις παραλαμβάνεται και ο ἄλλος αφίνεται: **35** δύο γυναίκες θέλουσιν αλέθει ομούν, η μία παραλαμβάνεται και η ἄλλη αφίνεται: **36** δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρῷ, ο εις παραλαμβάνεται και ο ἄλλος αφίνεται. **37** Και αποκριθέντες λέγουσι πρὸς αὐτόν· Που, Κύριε; Ο δε εἴπε πρὸς αὐτούς· Ὄπου είναι το σώμα, εκεί θέλουσι συναχθῆ οι αετοί.

18 Ἐλεγε δε και παραβολήν πρὸς αὐτούς περὶ του ὃτι πρέπει πάντοτε να προσεύχωνται και να μη αποκάμνωσι, **2** λέγων· Κριτής τις ήτο εν τινὶ πόλει, ὅστις τον Θεόν δεν εφοβείτο και ἀνθρώπουν δεν εντρέπετο. **3** Ἡτο δε χήρα τις εν εκείνη τη πόλει και ἡρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα· Εκδίκησόν με απὸ του αντιδίκου μου. **4** Και μέχρι τινός δεν ηθέλησε· μετά δε ταύτα εἴπε καθ' εαυτόν· Αν και τον Θεόν δεν φοβώμαι και ἀνθρώπουν δεν εντρέπωμαι, **5** τουλάχιστον επειδή με ενοχλεῖ η χήρα αὐτή, ας εκδίκησα αυτήν, διά να μη ἔρχηται πάντοτε και με βασανίζη. **6** Και είπεν ο Κύριος· Ακούσατε τι λέγει ο ἀδικος κριτής; **7** ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησην των εκλεκτῶν αυτού των βοώντων πρὸς αὐτὸν ημέραν και νύκτα, αν και μακροθυμῇ δι' αυτούς; **8** σας λέγω διτί θέλει κάμει την εκδίκησην αυτών ταχέως. Πλὴν ο Υιός του ανθρώπου, ὅταν ἐλθῃ, ἀρά γε θέλει ευρεῖ την πίστιν επὶ της γῆς; **9** Εἶπε δε και πρὸς τινάς, τους θαρρούντας εἰς εαυτούς ὃτι είναι δίκαιοι και καταφρονούντας τους λοιπούς, την παραβολήν ταύτην: **10** Ἀνθρωποι δύο ανέβησαν εἰς το ιερὸν διά να προσευχηθῶσιν, ο εἰς Φαρισαίος και ο ἄλλος τελώνης. **11** Ο Φαρισαίος σταθεὶς προσσύνετο καθ' εαυτόν ταύτα· Ευχαριστώ σοι, Θεέ, ὃτι δεν είμαι καθώς οι λοιποί ἀνθρωποι, ἀρπαγες, ἀδίκοι, μοιχοί, ή και καθώς ούτος ο τελώνης: **12** νηστεύω δις της εβδομάδος, αποδεκατίζω πάντα ὄσα ἔχω. **13** Και ο τελώνης μακρόθεν ιστάμενος, δεν ἰθελεν ουδέ τους οφθαλμούς να υψώσῃ εἰς τον ουρανόν, αλλ' ἔτυπτεν εἰς το στήθος αυτού, λέγων Ο Θεός, ἵλασθητί μοι τω αμαρτωλῷ. **14** Σας λέγω, Κατέβη ούτος εἰς τον οίκον αυτού δεδικαιωμένος μάλλον παρὰ εκείνος διότι πας ο υψών εαυτὸν θέλει ταπεινωθῆ, ο δε ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθῆ. **15** Ἐφερον δε πρὸς αὐτόν και τα βρέφη, διά να εγγίζῃ αυτά· ιδόντες δε οι μαθηταί, επέπλιζαν αυτούς. **16** Ο Ιησούς δύως προσκαλέσας αυτά, είπεν· Αφήσατε τα παιδία να ἔρχωνται πρὸς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού. **17** Αλιθώς σας λέγω, Ὁστις δεν δεχθῇ την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισθῆσαι εἰς αυτήν. **18** Και ἀρχῶν τις ηρώτησεν αυτόν λέγων· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον; (**αιδονίος g166**)

19 Και ο Ιησούς είπε πρὸς αὐτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμή εἰς ο Θεός. **20** Τας εντολάς εξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη φευδομαρτυρίσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. **21** Ο δε εἴπε· Ταύτα πάντα εφύλαξα εν νεοτητός μου. **22** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς, εἴπε πρὸς αὐτόν· Έτι εν σοι λείπει· πάντα ὄσα ἔχεις πώλησον και διαμοιράσον εἰς πτωχούς, και θέλεις ἔχει θησαυρόν εν ουρανῷ, και ελθε, ακολούθει μοι. **23** Ο δε ακούσας ταύτα ἔγινε περίλυπος διότι ἴτο πλούσιος σφόδρα. **24** Ιδών δε αυτόν ο Ιησούς περίλυπον γενόμενον, είπε· Πως δυστόλως θέλουσιν εισέλθει εἰς την βασιλείαν του Θεού οι ἔχοντες τα χρήματα· **25** διότι ευκολώτερον είναι να περάσῃ κάμηλος διά τρύπης βελόνης, παρά πλούσιος να εισέλθῃ εἰς την βασιλείαν του Θεού. **26** Είπον δε οι ακούσαντες· Και τις δύναται να σωθῇ; **27** Ο δε εἴπε· Τα αδύνατα παρά ανθρώποις είναι δυνατά παρά τω Θεῷ. **28** Είπε δε ο Πέτρος Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. **29** Ο δε εἴπε πρὸς αὐτούς· Αλιθώς σας λέγω ότι δεν είναι ουδείς, δόστις αφήκεν οικίαν ή γονείς ή αδελφούς ή γυναίκα ή τέκνα ἔνεκεν της βασιλείας του Θεού, **30** δόστις δεν θέλει απολαύσει πολλαπλάσια εν τω καιρῷ τούτῳ και εν τω ερχομένω αιώνιι ζωήν αιώνιον. (**αιδονίος g165, αιδονίος g166**) **31** Παραλαβὼν δε τους δώδεκα, είπε πρὸς αὐτούς· Ιδού, αναβαίνομεν εἰς Ιεροσόλυμα, και θέλουσιν εκτελεσθή πάντα τα γεγραμμένα διά των προφητῶν εἰς τον Υἱόν του ανθρώπου. **32** Διότι θέλει παραδοθῆ εἰς τα ἔθνα και θέλει εμπαιχθῆ και υβρισθῆ και εμπτυσθῆ, **33** και μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αυτόν, και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθῆ. **34** Και αυτοί δεν ενόησαν ουδέν εκ τούτων, και ἴτο ο λόγος ούτος κεκρυμμένος απ' αυτών, και δεν ενόουν τα λεγόμενα. **35** Ότε δε επλοσίαζεν εἰς την Ιεριχώ, τυφλός τις εκάθητο παρά την οδόν ζητών· **36** ακούσας δε όχλον διαβαίνοντα, πρώτα τι είναι τούτο. **37** Απήγγειλαν δε πρὸς αὐτόν ότι Ιησούς ο Ναζωραίος διαβαίνει. **38** Και εφώναξε λέγων Ιησού, νιέ του Δαβίδ, ελέησόν με. **39** Και οι προπορευόμενοι επέπληττον αυτόν διά να σιωπήσῃ αλλ' αυτός πολλώ μάλλον ἐκραζεν· Υἱέ του Δαβίδ, ελέησόν με. **40** Σταθείς δε ο Ιησούς, προσέταξε να φερθῇ πρὸς αὐτόν. Και αφού επλησίασεν, πρώτησεν αυτόν **41** λέγων· Τι θέλεις να σοι κάμω; Ο δε είπε· Κύριε, να αναβλέψω. **42** Και ο Ιησούς είπε πρὸς αὐτόν· Αναβλεψον· η πίστις σου σε ἔσωσε. **43** Και παρευθύνσις ανέβλεψε και ηκολούθει αυτόν δοξάζων τον Θεόν· και πας ο λαός ιδούν ήνεσε τον Θεόν.

της Ιερουσαλήμ και αυτοί ενόμιζον ότι η βασιλεία του Θεού έμελλεν ευθύς να φανή. **12** Είπε λοιπόν Ἀνθρωπος τις ευγενίς υπήγειν εις χώραν μακράν διά να λάβῃ εἰς εαυτόν βασιλείαν και να υποστρέψῃ. **13** Και καλέσας δέκα δούλους εαυτού, ἔδωκεν εις αυτούς δέκα μνας και είπε προς αυτούς Πραγματευθήτε εωσοῦ ἐλθω. **14** Οι συμπολίται αυτού ὄμως εμίσουν αυτὸν και απέστειλαν κατόπιν αυτού πρέβεις, λέγοντες Δεν θέλομεν τούτον να βασιλεύσῃ εφ' ἡμάς. **15** Και αφού υπέστρεψε λαβών την βασιλείαν, είπε να προσκληθώσι προς αυτόν οι δούλοι εκείνοι, εις τους οποίους ἔδωκε το αργύριον, διά να μάθῃ τι εκέρδησεν ἑκαστος. **16** Και ἥλθεν ο πρώτος, λέγων Κύριε, η μνα σου εκέρδησε δέκα μνας. **17** Και είπε προς αυτόν Εύγε, αγαθέ δούλε· επειδή εις το ελάχιστον εφάνης πιστός, ἔχε εξουσίαν επάνω δέκα πόλεων. **18** Και ἥλθεν ο δεύτερος, λέγων Κύριε, η μνα σου ἔκαμε πέντε μνας. **19** Εἶπε δε καὶ προς τούτον Και συ γενού εξουσιαστής επάνω πέντε πόλεων. **20** Ἡλθε καὶ ἄλλος, λέγων Κύριε, ιδού η μνα σου, την οποίαν είχον πεφυλαγμένην εν μανδηλίῳ. **21** Διότι σε εφοβούμην, επειδή είσαι ἀνθρωπος αυστηρός λαμβάνεις ὁ, τι δεν κατέβαλες, και θερίζεις ὁ, τι δεν ἐσπειρας. **22** Και λέγει προς αυτόν· Εκ του στόματός σου θέλω σε κρίνει, πονηρέ δούλε· ἡξευρές ὅτι εγώ είμαι ἀνθρωπος αυστηρός, λαμβάνων ὁ, τι δεν κατέβαλον, και θερίζων ὁ, τι δεν ἐσπειρα· **23** διά τι λοιπὸν δὲν ἔδωκας το αργύριον μου εἰς την τράπεζαν, ὧστε εγώ ελθὼν ἥσελον συνάξει αυτὸν μετά του τόκου; **24** Και είπε προς τους παρεστώτας· Αφαιρέσατε απ' αυτού την μναν και δότε εις τον ἔχοντα τας δέκα μνας. **25** Και είπον προς αυτόν Κύριε, ἔχει δέκα μνας. **26** Διότι σας λέγω ὅτι εις πάντα τον ἔχοντα θέλει δοθῆ, από δε του μη ἔχοντος και ὁ, τι ἔχει θέλει αφαιρεθῆ απ' αυτού. **27** Πλην τους εχθρούς μου εκείνους, οἵτινες δεν μη θέλησαν να βασιλεύσω επ' αυτούς, φέρετε εδώ και κατασφάζατε ἐμπροσθέν μου. **28** Και επών ταύτα, προεχώρει αναβαίνων εις Ιεροσόλυμα. **29** Και ᾧς επλησίασεν εις Βηθφαγή και Βηθανίαν, προς το ὄρος το καλούμενον Ελαιών, απέστειλε δύο των μαθητῶν αυτού, **30** ειπών· Υπάγετε εις την κατέναντι κώμην, εις την οποίαν εμβιβίνοντες θέλετε ευρεῖ πωλάριον δεδεμένον, επί του οποίου ουδείς ἀνθρωπος εκάθισθε ποτε· λύσατε αυτὸν και φέρετε. **31** Και οἱ εἰς τας ερωτήση, Διά τι λύνετε αυτὸν ούταν θέλετε ειπεῖ προς αυτόν, Ὄτι ο Κύριος ἔχει χρείαν αυτού. **32** Υπήγαν δοι απεσταλμένοι και εύρον καθώς είπε προς αυτούς· **33** και ενώ ἔλυνον το πωλάριον, είπον προς αυτούς οι κύριοι αυτού· Διά τι λύνετε το πωλάριον; **34** Οι δε είπον· Ο Κύριος ἔχει χρείαν αυτού, **35** και ἐφεραν αυτὸν προς τον Ιησούν και ρίψαντες επί το πωλάριον τα ιμάτια αυτών, επεκάθισαν τον Ιησούν. **36** Ενώ δε επορεύετο, υπέστρων τα ιμάτια αυτών εις την οδόν. **37** Και ὅτε επλησίαζεν ἥδη εις την κατάβασιν του ὄρους των Ελαιών, ἥρχισαν ἄπαν το πλήθος των μαθητῶν χαίροντες να υμνῶσι τον Θεόν μεγαλοφώνως διά πάντα τα θαύματα, τα οποία είδον, **38** λέγοντες· Εὐλογημένος ο ερχόμενος Βασιλεὺς εν ονόματι του Κυρίου· ειρήνη εν ουρανῷ, και δόξα εν υψίστοις. **39** Και τινές των Φαρισαίων από του ὄχλου είπον προς αυτόν· Διδάσκαλε, επίπληξον τους μαθητάς σου. **40** Και αποκριθείς είπε προς αυτούς· Σας λέγω ὅτι εάν ούτοι σιωπήσωσιν, οι λίθοι θέλουσι φωνάξει. **41** Και ὅτε επλησίασεν, ιδών την πόλιν ἐκλαυσεν επ' αυτήν, **42** λέγων, Εἴθε να εγνώριζες και συ, τουλάχιστον εν τη ημέρᾳ σου ταύτη, τα προς ειρήνην σου αποβλέποντα· αλλά τώρα εκρύφθησαν από των οφθαλμῶν σου· **43** διότι θέλουσιν ελθεῖ ημέρα επί σε και οι εχθροί σου θέλουσι κάμει χαράκωμα περὶ σε, και θέλουσι σε περικυκλώσει και θέλουσι σε

στενοχωρίσει πανταχόθεν, **44** και θέλουσι κατεδαφίσει σε και τα τέκνα σου εν σοι, και δεν θέλουσιν αφήσει εν σοι λίθον επί λίθον, διότι δεν εγνώρισας τον καιρὸν της επισκέψεως σου. **45** Και εισελθόντας εις το ιερόν, ἥρχισε να εκβάλλῃ τους πωλούντας εν αυτῷ και αγοράζοντας, **46** λέγων προς αυτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο οίκος μου είναι οίκος προσευχῆς· σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστῶν. **47** Και εδίδασκε καθ' ημέραν εν τω ιερώ ο δε αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρώτοι του λαού εζήτουν να απολέσωσιν αυτόν. **48** Και δεν εύρισκον τι να πράξωσι· διότι πας ο λαός ήτο προσηλωμένος εις το να ακούνται αυτόν.

20 Και εν μιά των ημερών εκείνων, ενώ αυτός εδίδασκε τον λαόν εν τω ιερώ, και ευηγγελίζετο, ἥλθον εξαίφνης οι αρχιερείς και οι γραμματείς μετά των πρεσβυτέρων **2** και είπον προς αυτόν, λέγοντες· Εἰπέ προς ημάς εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττεις ταύτα, ή τις είναι όστις σοι ἔδωκε την εξουσίαν ταύτην; **3** Αποκριθείς δε είπε προς αυτούς Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ένα λόγον, και είπατε μοι· **4** το βάπτισμα του Ιωάννου εξ ουρανού ἥτο ή εξ ανθρώπων; **5** Οι δε εσυλλογίσθησαν καθ' εαυτούς λέγοντες, ὅτι Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεῖ, Διά τι λοιπὸν δὲν επιστεύσατε εις αυτόν; **6** Εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, πας ο λαός θέλει μας λιθοβολήσει· επειδή είναι πεπεισμένοι ότι ο Ιωάννης είναι προφήτης. **7** Και απεκρίθησαν ότι δεν εξεύρουσι πόθεν ἥτο. **8** Και ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Ουδέ εγώ σας λέγω εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττω ταύτα. **9** Ἦρχισε δε να λέγη προς τον λαόν την παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρωπος τις εφύτευσεν αμπελώνα, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς, και απεδήμησε πολύν καιρόν. **10** Και εν τω καιρῷ των καρπῶν απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον διά να δώσωσιν εις αυτόν από του καρπού του αμπελώνος οι γεωργοί ούμως δείραντες αυτόν εξαπέστειλαν κενόν. **11** Και πάλιν ἐπεμψεν ἄλλον δούλον. Πλην αυτοί δείραντες και εκείνον και απιμάσαντες εξαπέστειλαν κενόν. **12** Και πάλιν ἐπέμψει τρίτον. Άλλ' εκείνοι και τούτον πληγώσαντες απεδίωξαν. **13** Εἶπε δε ο κύριος του αμπελώνος· Τι να κάμω; απέμψω τον ιυόν μου τον αγαπητόν· ίσως ιδόντες τούτον θέλουσιν εντρατεῖ. **14** Πλην ιδόντες αυτόν οι γεωργοί, διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· Ούτος είναι ο κληρονόμος· ἔλθετε ας φονέυσμεν αυτόν, διά να γείνη ημών η κληρονομία. **15** Και εκβαλόντες αυτόν ἔξω του αμπελώνος, εφόνευσαν· Τι λοιπόν θέλει κάμει εις αυτούς ο κύριος του αμπελώνος; **16** Θέλει ελθεῖ και απολέσει τους γεωργούς τούτους, και θέλει δώσει τον αμπελώνα εις ἄλλους. Ακούσαντες δε είπον· Μή γένοιτο. **17** Ο δε εμβλέψας εις αυτούς είπε· Τι λοιπόν είναι τούτο το γεγραμμένον, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἔγεινε κεφαλή γωνίας; **18** Πας όστις πέσῃ επί τον λίθον εκείνον θέλει συντριψθῆ· εις ὄντινα δε επιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψει αυτόν. **19** Και εζήτησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς να βάλωσιν επ' αυτόν τας χειράς εν αυτῇ τη ὥρᾳ, πλην εφοβήθησαν τον λαόν· διότι η νόνησαν ότι προς αυτούς είπε την παραβολὴν ταύτην. **20** Και παραφυλάξαντες απέστειλαν ενεδρευτάς, υποκρινούμενος ότι είναι δίκαιοι, επὶ σκοπῷ να πιάσωσιν αυτόν από λόγου, διά να παραδώσωσιν αυτόν εις την αρχήν και εις την εξουσίαν του ηγεμόνος. **21** Και ηρώτησαν αυτόν εις την αρχήν και διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι ορθώς ομιλεῖς και διδάσκεις και δεν βλέπεις εις πρόσωπον, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις **22** είναι συγκεχωριμένον εις ημάς να δώσωμεν φόρον εις τον Καίσαρα ή ουχί; **23** Εννοήσας δε την πανοργίαν αυτών, είπε προς αυτούς· Τι με πειράζετε; **24** δείξατε μοι δηνάριον-

τίνος εικόνα έχει και επιγραφήν; Και αποκριθέντες είπον· Του Καίσαρος. **25** Ο δε είπε προς αυτούς Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. **26** Και δεν ήδυνήθησαν να πάσσωσιν αυτόν από λόγου ύμπροσθεν του λαού, και θαυμάσαντες διά την απόκρισιν αυτούν εσιώπησαν. **27** Προσελθόντες δε τινές των Σαδδουκαίων, οίτινες αρνούνται ότι είναι ανάστασις, ηρώτησαν αυτόν, **28** λέγοντες Διδάσκαλε, ο Μωϋσῆς μας ἔγραψεν· Εάν τινός ο αδελφός αποθάνῃ ἔχων γυναίκα, και ούτος αποθάνῃ ἀτέκνος, να λάβῃ ο αδελφός αυτού την γυναίκα και να εξαναστήσῃ στέρεμα εις τον αδελφόν αυτού. **29** Ὡσαν λοιπόν επτά αδελφοί· και ο πρώτος λαβών γυναίκα, απέθανεν ἀτέκνος· **30** και ἔλαβεν ο δεύτερος την γυναίκα, και ούτος απέθανεν ἀτέκνος· **31** και ο τρίτος ἔλαβεν αυτήν· ωσαντάς δε και οι επτά και δεν αφήκαν τέκνα, και απέθανον. **32** Ὕστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. **33** Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος αυτών γίνεται γυνή; διότι και οι επτά ἔλαβον αυτήν γυναίκα. **34** Και ο Ιησούς αποκριθέει επί προς αυτούς οι υἱοί του αιώνος τούτου νυμφεύονται και νυμφεύονται: (**αἰδοὶ γι165**) **35** οι δε καταξιωθέντες να απολαύσωσιν εκείνον τον αιώνα και την εκ νεκρών αναστάσιν ούτε νυμφεύονται ούτε νυμφεύονται: (**αἰδοὶ γι165**) **36** διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται επειδή είναι ισάγγελοι και είναι υἱοί του Θεού, όντες υἱοί της αναστάσεως. **37** Ότι δε εγέρονται οι νεκροί, και οι Μωϋσῆς εφανέρωσεν επί της βάστου, ὅτε λέγει Κύριον τον Θεόν του Αβραάμ και τον Θεόν του Ισαάκ και τον Θεόν του Ιακώβ. **38** Ο δε Θεός δεν είναι νεκρών, αλλά ζώντων διότι πάντες ζώσι ειν αυτώ. **39** Αποκριθέντες δε τινές των γραμματέων είπον· Διδάσκαλε, καλώς είπας. **40** Και δεν ετόλμων πλέον να ερωτώσιν αυτόν ουδέν. **41** Είπε δε προς αυτούς Πιος λέγουσι τον Χριστόν ότι είναι υἱός του Δαβίδ; **42** Και αυτός ο Δαβίδ λέγει ειν τη βίβλω των ψαλμών· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, κάθου εκ δεξιών μου, **43** εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **44** Ο Δαβίδ λοιπόν ονομάζει αυτόν Κύριον· και πως είναι υἱός αυτού; **45** Και ενώ ήκουε πας ο λαός, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **46** Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσιν ασπασμούς εν ταῖς αγοραῖς και πρωτοκαθεδρίας εν ταῖς συναγωγαῖς και τους πρώτους τόπους εν τοῖς δείπνοις, **47** οίτινες κατατρώγουσι ταῖς οικίας των χηρῶν, και τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς προσευχάς ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλιτέραν καταδίκην.

21 Αναβλέψας δε είδε τους πλουσίους, τους βάλλοντας τα δώρα αυτών εις το γαζοφυλάκιον· **2** είδε δε και χίρων τινά πτωχήν, βάλλουσαν εκεί δύο λεπτά, **3** και είπεν· Αληθώς σας λέγω ότι η πτωχή αὕτη χήρα ἔβαλε περισσότερον πάντων. **4** διότι ἀπαντες ούτοι εκ του περισσεύματος αυτών ἔβαλον εις τα δώρα του Θεού, αὕτη όμως εκ του υστερήματος αυτής ἔβαλεν ὀλην την περιουσίαν ὅσην είχε. **5** Και ενώ τινές ἔλεγον περί του ιερού ότι είναι εστολισμένον με λίθους ωραίους και αφιερώματα, είπε· **6** Ταῦτα, τα οποία θεωρείτε, θέλουσιν ελθεί ημέρα, εις τας οποίας δεν θέλει ακρεθή λίθος επι λίθον, ὅστις δεν θέλει κατακρημνισθή. **7** Ηρώτησαν δε αυτόν, λέγοντες Διδάσκαλε, πότε λοιπόν θέλουσι γείνει ταύτα και τι το σημείον, όταν μέλλωσι ταύτα να γείνωσιν; **8** Ο δε είπε· Βλέπετε μη πλανηθήτε διότι πολλοί θέλουσιν ελθεῖ εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι Εγώ είμαι και Ο καιρός επλησίας. Μη υπάγητε λοιπόν οπίσω αυτών. **9** Όταν δε ακούσητε πολέμους και ακαταστασίας, μη φοβηθήτε διότι πρέπει ταύτα να γείνωσι πρώτον, αλλά δεν είναι ευθύς το

τέλος. **10** Τότε ἔλεγε προς αυτούς· θέλει εγερθή ἔθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, **11** και θέλουσι γείνει κατά τόπους σεισμοί μεγάλοι και πείναι και λοιμοί, και θέλουσιν είσθαι φόβητρα και σημεία μεγάλα από τον ουρανόν. **12** Προ δε τούτων πάντων θέλουσιν επιβάλει εφ' υμάς τας χείρας αυτών, και θέλουσι σας καταδίξει, παραδίδοντες εις συναγωγάς και φυλακάς, φερομένους ἔμπροσθεν βασιλέων και ηγεμόνων ἐνέκεν του ονόματός μου· **13** και τούτο θέλει αποβή εις εοάς προς μαρτυριαν. **14** Βάλετε λοιπόν εις τας καρδίας σας να μη προμελετάτε τι να απολογηθήτε· **15** διότι εγώ θέλω σας δώσει στόμα και σοφίαν, εις την οποίαν δεν θέλουσι δυνηθή να αντιλογήσωσιν ουδέ να αντισταθώσι πάντες οι εναντίοι σας. **16** Θέλετε δε παραδοθή και υπό γονέων και αδελφών και συγγενών και φίλων, και θέλουσι θανατώσει τινάς εξ υμών, **17** και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το ονόμα μου· **18** πλην θριξ εκ της κεφαλής σας δεν θέλει χαθή· **19** διά της υπομονής σας αποκτήσατε τας ψυχάς σας. **20** Όταν δε ίδητε την Ιερουσαλήμ περικυκλουμένην υπό στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ότι επλησίασεν η ερήμωσις αυτής. **21** Τότε οι οντές εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν εις τα ὄρη, και οι εν μέσω αυτής οι αναχωρώσιν ἔξω, και οι εν τοις αγροίς ας μη εμβαίνωσιν εις αυτήν, **22** διότι ημέραι εκδικήσεως είναι αύται, διά να πληρωθώσι πάντα τα γεγραμένα. **23** Ουαὶ δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζόντας εν εκείναις ταῖς ημέραις διότι θέλει είσθαι μεγάλη στενοχωρία επί της γης και οργή κατά του λαού τούτου, **24** και θέλουσι πέσει εν στόματι μαχαίρας και θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις πάντα τα ἔθνη, και η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατούμενή υπό εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. **25** Και θέλουσιν είσθαι σημεία εν τω ηλίῳ κατ τη σελήνη και τοις ἀστροις, και επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορίᾳ, και θέλει ηη θάλασσα και τα κύματα, **26** οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **27** Και τότε θέλουσιν ιδεῖ τον Υἱόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλῃ μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **28** Όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνωνται, ανακύψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας. **29** Και είπε προς αυτούς παραβολήν· Ίδετε την συκήν και πάντα τα δένδρα. **30** Όταν ήδη ανοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε αφ' εαυτών ότι ήδη το θέρος είναι πλησίον. **31** Ούτω και σεις, ὅταν ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. **32** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενέα αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **33** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δέ λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **34** Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδίαι σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αιφνιδίος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη· **35** διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της γης. **36** Αγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε έμπροσθεν του Υἱού του ανθρώπου. **37** Και τας μεν ημέρας εδίδασκεν εν τω iερώ, τας δε νύκτας εξερχόμενος διενυκτέρευεν εις το όρος το ονομαζόμενον Ελαιών· **38** και πας ο λαός από του όρθρου συνήρχετο προς αυτόν εν τω iερώ διά να ακούντη αυτόν.

22 Επλησίαζε δε η εορτή των αζύμων, λεγομένη Πάσχα. **2** Και εζήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς το πως να θανατώσωσιν αυτόν διότι φοβούντο τον λαόν. **3** Εισήλθε δε

ο Σατανάς εις τον Ιούδαν τον επονομαζόμενον Ισκαριώτην, όντα εκ του αριθμού των δώδεκα, 4 και ωπήγε και συνελάλησε μετά των αρχιερέων και των στρατηγών το πως να παραδώσῃ αυτόν εις αυτούς. 5 Και εχάρησαν και συνεφώνησαν να δώσωσιν εις αυτόν αργύριον 6 και έδωκεν υπόσχεσιν και εζήτει ευκαιρίαν να παραδώσῃ αυτόν εις αυτούς χωρίς θορύβον. 7 Ήλθε δε ημέρα των αζύμων, καθ' ήν ἔπρεπε να θυσιάσωστο το πάσχα, 8 και απέστειλε τον Πέτρον και Ιωάννην, ειπών Υπάγετε και ετοιμάσατε εις ημάς το πάσχα, διά να φάγωμεν. 9 Οι δε είπον προς αυτόν: Που θέλεις να ετοιμάσωμεν; 10 Ο δε είπε προς αυτούς: Ιδού, όταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλει σας συναπαντήσει άνθρωπος βαστάζων σταμνίον ύδατος ακολουθήσατε αυτόν εις την οικίαν όπου εισέρχεται. 11 Και θέλετε ειπεῖ προς τον οικοδεσπότην της οικίας ο Διδάσκαλος σοι λέγει, Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; 12 και εκείνος θέλει σας δεῖξει ανώγεον μέγα εστρωμένον· εκεί ετοιμάσατε. 13 Αφού δε υπήγον, εύρον καθώς είπε προς αυτούς, και ητοιμάσαν το πάσχα. 14 Και ότε ἤλθεν η ὥρα, εκάθισεν εις την τράπεζαν, και οι δώδεκα απόστολοι μετ' αυτούν. 15 Και είπε προς αυτούς Πολὺ επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με σας προ τον να πάθω· 16 διότι σας λέγω, ότι δεν θέλω φάγει πλέον εξ αυτού, εωσού εκπληρωθή εν τη βασιλείᾳ του Θεού. 17 Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και είπε: Λάβετε τούτο και διαμοιράσατε εις αλλήλους· 18 διότι σας λέγω ότι δεν θέλω πίει από του γεννήματος της αμπέλου, εωσού ἐλθη η βασιλεία του Θεού. 19 Και λαβών ἀρτόν, ευχαριστήσας ἔκοψε και ἔδωκεν εις αυτούς, λέγων: Τούτο είναι το σῶμα μου το υπέρ υμῶν διδόμενον· τούτο κάμνετε εις την ιδικήν μου ανάμνησιν. 20 Ωσαντώς και το ποτήριον, αφού εδείπνησαν, λέγων: Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, το υπέρ υμῶν εκχυνόμενον. 21 Πλην ιδού, η χειρ εκείνου όστις με παραδίδει, είναι μετ' εμού επὶ τῆς τραπέζης. 22 Και ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει κατά το ωρισμένον πλην ουαί εις τον ἀνθρωπὸν εκείνον, δι' ου παραδίδεται. 23 Και αυτοί ἡριχισαν να συζητώσι προς αλλήλους το ποίος τάχα ήτο εξ αυτών, όστις ἐμέλλε να κάμη τούτο. 24 Ἔγεινε δε και φιλονεκία μεταξύ αυτών, περὶ τοις εξ αυτών νομίζεται ότι είναι μεγαλήτερος. 25 Ο δε είπε προς αυτούς: οι βασιλεῖς των εθνῶν κυριεύουσιν αυτά, και οι εξουσιάζοντες αυτά ονομάζονται ευεργέται. 26 Σεις όμως ουχὶ ούτως, αλλ' ο μεγαλήτερος μεταξύ σας ας γείνων ως ο μικρότερος, και ο προϊστάμενος ως ο υπηρετών. 27 Διότι τις είναι μεγαλήτερος, ο καθήμενος εις την τράπεζαν ἡ ο υπηρετών; ουχὶ ο καθήμενος; αλλ' εγὼ είμαι εν μέσω υμῶν ως ο υπηρετών. 28 Σεις δε εἰσθε οι διαιμέναντες μετ' εμού εν τοις πειρασμοῖς μου· 29 θέων εγώ ετοιμάζω εις εσάς βασιλείαν, ως ο Πατέρης μου ητοιμάσεν εις εμέ· 30 διά να τρώγητε και να πίνητε επὶ τῆς τραπέζης μου εν τη βασιλείᾳ μου, και να καθήσητε επὶ θρόνων, κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. 31 Είπε δε ο Κύριος Σίμων, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς σας εζήτησε διά να σας κοσκινίσῃ ως τον σίτον· 32 πλην εγώ εδεήθην περὶ σου διά να μη εκλείψῃ η πίστις σου· και συ, όταν ποτὲ επιστρέψῃς, στήριξον τους αδελφούς σου. 33 Ο δε είπε προς αυτόν Κύριε, ἐτοιμος είμαι μετά σου να υπάγω και εις φυλακήν και εις θάνατον. 34 Ο δε είπε: Σοι λέγω, Πέτρε, δεν θέλει φωνάζει σήμερον ο αλέκτωρ, πριν απαρνηθῆ τρίς ότι δεν με γνωρίζεις. 35 Και είπε προς αυτούς: Ότε σας απέστειλα χωρίς βαλαντίον και σακκίον και υποδημάτων, μήπως εστερήθητέ τινός; οι δε είπον: Ουδενός. 36 Είπε λοιπόν προς αυτούς: Άλλα τώρα όστις έχει βαλάντιον

ας λάβῃ αυτό μεθ' εαυτού, ομοίως και σακκίον, και όστις δεν έχει ας πωλήσῃ το ιπάτιον αυτού και ας αγοράσῃ μάχαιραν. 37 Διότι σας λέγω ότι έτι τούτο το γεγραμμένον πρέπει να εκτελεσθῇ εις εμέ, το. Και μετά ανόμων ελογίσθη. Διότι τα περὶ εμού γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. 38 Οι δε είπον: Κύριε, ιδού, ήδη δύο μάχαιραι. Ο δε είπε προς αυτούς Ικανόν είναι. 39 Και εξελθών υπήγει κατά την συνήθειαν εις το ὄρος των Ελαίων ηκολούθησαν δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. 40 Αφού δε ἤλθεν εις τον τόπον, είπε προς αυτούς Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. 41 Και αυτός εχωρίσθη απ' αυτών ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσηγύρετο, 42 λέγων: Πάτερ, εάν θέλης να απομακρύνης το ποτήριον τούτο απ' εμού· πλην ουχὶ το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη. 43 Εφάνη δε εις αυτὸν ἀγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. 44 Και εθλών εις αγωνίαν, προσηγύρετο θερμότερον, ἔγεινε δε ο ιδρύς αυτού ως θρόμβοι αιμάτος καταβαίνοντες εις την γην. 45 Και σηκωθείς από της προσευχῆς, ἤλθε προς τους μαθητάς αυτού και εύρεν αυτούς κοιμωμένους από της λύπης, 46 και είπε προς αυτούς: Τι κοιμάσθε; σηκωθήτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. 47 Ενώ δε αυτός ελάσει ἔτι, ιδού όχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, εις των δώδεκα, ἤρχετο προ αυτών και επλησίασεν εις τον Ιησούν, διά να φιλήση αυτόν. 48 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν: Ιούδα, με φίλημα παραδίδεις τον Υιόν του ανθρώπου; 49 Ιδόντες δε οι περὶ αυτὸν τι ἐμέλλε να γείνη, είπον προς αυτόν Κύριε, να κτυπήσωμεν με την μάχαιραν; 50 Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν. 51 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν: Αφήσατε ἔως τούτου· και πιάσας το ωτίον αυτού ιάτρευσεν αυτόν. 52 Είπε δε ο Ιησούς προς τους ελθόντας επ' αυτόν αρχιερείς και στρατηγούς του ιερού και πρεσβυτέρους. Ως επί ληστήν εξῆλθετε μετά μαχαίρων και ξύλων; 53 καθ' ήμέραν ήμην μεθ' υμῶν εν τω ιερῷ και δεν ηπλώσατε τας χειράς επ' εμέ. Άλλ' αὐτὴ είναι η ὥρα σας και η εξουσία του σκότους. 54 Συλλαβόντες δε αυτόν, ἔφεραν και εισήγαγον αυτόν εις τον οίκον του αρχιερέως. Ο δε Πέτρος ηκολούθει μακρόθεν. 55 Αφού δε ανάψαντες πυρ εν τω μέσω της αυλής συνεκάθισαν, εκάθιθο ο Πέτρος εν μέσω αυτών. 56 Ιδούντας δε αυτόν μία τις δούλη καθήμενον προς το φως και εντανείσασα εις αυτόν, είπε: Και ούτος ήτο μετ' αυτού. 57 Ο δε ηρνήθη, λέγων: Γύναι, δεν γνωρίζω αυτόν. 58 Και μετ' ολίγον ἀλλος τις ιδών αυτόν, είπε: Και σε εξ αυτών είσαι. Ο δε Πέτρος είπεν: Ανθρωπε, δεν είμαι. 59 Και αφού επέρασεν ως μία ώρα, ἀλλος τις διῆσχριζετο, λέγων: Επ' αληθείας και ούτος μετ' αυτού ἡτο διότι Γαλιλαίος είναι. 60 Είπε δε ο Πέτρος: Ανθρωπε, δεν εξεύρω τι λέγεις. Και παρευθύν, ενώ αυτός ελάσει ἔτι, εφώναξεν ο αλέκτωρ. 61 Και στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον, και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Κυρίου, ότι είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, θέλεις με απαρνηθῆ τρίς. 62 Και εξελθών ἔξω ο Πέτρος ἐκλαυσε πικρώς. 63 Και οι ἀνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν ενέπαιζον αυτόν δέροντες, 64 και περικαλύψαντες αυτόν ερράπτιζον το πρόσωπον αυτού και ηρώτων αυτόν, λέγοντες: Προφήτευσον τις είναι όστις σε εκτύπυσε; 65 Και ἄλλα πολλὰ βλασφημούντες ἐλέγοντες εις αυτόν. 66 Και καθώς ἔγεινεν ημέρα, συνήχθη το πρεσβυτέριον του λαού, αρχιερείς τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν αυτόν εις το συνέδριον αυτών, λέγοντες: 67 Συ είσαι ο Χριστός; επιτε προς ημάς είπε δε προς αυτούς. Εάν σας είτω, δεν θέλετε πιστεύσει, 68 εάν δε και ερωτήσω, δεν θέλετε μοι αποκριθῆ ουδέ θέλετε με απολύσει· 69 από του νυν θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου καθήμενος εκ

δεξιών της δυνάμεως του Θεού. **70** Είπον δε πάντες Συ λοιπόν είσαι ο Υιός του Θεού; Ο δε είπε προς αυτούς Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. **71** Οι δε είπον Τι χρέιαν έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημείς αυτοί ήκουσαμεν από του στόματος αυτού.

23 Τότε εσηκώθη ἀπάν το πλήθος αυτών και ἐφέραν αυτόν προς τον Πιλάτον. **2** Και ἡρχισαν να κατηγορώσιν αυτόν, λέγοντες: Τούτον εύρομεν διαστρέφοντα το ἔθνος και εμποδίζοντα το να διδωσι φόρους εἰς τον Καΐσαρα, λέγοντα εαυτόν ότι είναι Χριστός βασιλεύς. **3** Ο δε Πιλάτος ηρώτησεν αυτόν, λέγων: Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς προς αυτόν, εἶπε: Συ λέγεις. **4** Και ο Πιλάτος εἴπε προς τους αρχιερείς και τους ὄχλους Ουδέν ἐγκλημα ευρίσκων εν τω ανθρώπῳ τούτῳ. **5** Οι δε επέμενον λέγοντες ότι Ταράπτει τον λαόν, διδάσκων καθ' ὅλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας ἔως εδώ. **6** Ο δε Πιλάτος ακούσας Γαλιλαίαν ηρώτησεν αν ο ἀνθρωπὸς ἡναι Γαλιλαῖος, **7** και μαθών ότι είναι εκ της επικρατείας του Ηρώδου, ἐπεμψεν αυτόν προς τον Ηρώδην, ὅστις ἦτο και αυτός εν Ιεροσολύμοις εν ταύταις ταῖς ημέραις. **8** Ο δε Ηρώδης, ιδών τον Ιησούν, ἔχαρι πολύ διότι ἡθελε προ πολλού να ἴδῃ αυτόν, επειδὴ ἱκουε πολλά περὶ αυτού και ἥπτιζε να ἴδῃ τι θαύμα γινόμενον υπ' αυτού. **9** Ηρώτα δε αυτόν με λόγους πολλούς πλην αυτός δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέν. **10** Ἰσταντο δε οι αρχιερείς και οι γραμματεῖς, κατηγορούντες αυτόν εντόνως. **11** Αφού δε ο Ηρώδης μετά των στρατευμάτων αυτού εξουθένησεν αυτόν και ενέπαιξεν, ενέδυσεν αυτόν λαμπρὸν ιμάτιον και ἐπεμψεν αυτόν πάλιν προς τον Πιλάτον. **12** Εν αυτῇ δε τη ημέρᾳ ο Πιλάτος και ο Ηρώδης ἔγιναν φίλοι μετ' αλλήλων διότι πρότερον ἤσαν εἰς ἔχθραν προς αλλήλους. **13** Ο δε Πιλάτος, συγκαλέσας τους αρχιερείς και τους ἀρχοντας και τον λαόν, **14** εἶπε προς αυτούς Εφέρετε προς εμὲ τὸν ἀνθρωπὸν τούτον ως στασιάζοντα τον λαόν, και ιδού, ἔγω ενώπιον σας ανακρίνας δεν εύρον εν τω ανθρώπῳ τούτῳ ουδέν εγκλημα εξ ὄσων κατηγορείτε κατ' αυτού, **15** αλλ' ουδέ ο Ηρώδης, διότι σας ἐπέμψα προς αυτόν και ιδού, ουδέν ἀξιον θανάτου είναι πεπραγμένον υπ' αυτού. **16** Αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. **17** Ἐπρεπε δε αναγκαίως να απολύνεις αυτούς ἔνα εν τη εορτῇ. **18** Πάντες δε ομούν ανέκραξαν, λέγοντες Σήκωσον τούτον, απόλυσον δε εις ημάς τον Βαραβίβαν. **19** ὅστις διὰ στάσιν τινὰ γενομένην εν τη πόλει και διὰ φόνον ἡτο βεβλημένος εις φυλακήν. **20** Πάλιν λοιπόν ο Πιλάτος ελάλησε προς αυτούς, θέλων να απολύσῃ τον Ιησούν. **21** Οι δε εφώναζον, λέγοντες Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. **22** Ο δε και τρίτην φοράν εἶπε προς αυτούς: Και τι κακόν ἐπράξεν ούτος; ουδεμίαν αιτίαν θανάτου εύρον εν αυτῷ αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. **23** Αλλ' εκείνοι επέμενον, με φωνάς μεγάλας ζητούντες να σταυρωθή, και αι φωναί αυτών και των αρχιερέων υπερίσχουν. **24** Και ο Πιλάτος απεφάσισε να γείνη το ζήτημα αυτών, **25** και απέλυσεν εις αυτούς τὸν διὰ στάσιν και φόνον βεβλημένον εἰς την φυλακήν, τὸν οποίον εζήτουν, τὸν δε Ιησούν παρέδωκεν εἰς το θέλημα αυτών. **26** Και καθώς ἐφέραν αυτόν ἔξω, επίσασαν Σίμωνα τινά Κυρηναίον, ερχόμενον από του αγρού, και ἔθεσαν επάνω αυτού τὸν σταυρόν, διὰ να φέρῃ αυτὸν ὅπισθεν τον Ιησού. **27** Ηκολούθει δε αυτόν πολὺ πλήθος του λαού και γυναικών, αἵτινες και ωδύροντο και εθρίνουν αυτόν. **28** Στραφείς δε προς αυτάς ο Ιησούς, εἶπε: θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, μη κλαίετε δι' εμέ, αλλά δι' εαυτάς κλαίετε και διά τα τέκνα σας. **29** Διότι ιδού, ἔρχονται ημέραι καθ' ας θέλουσιν ειπεῖ: Μακάριαι αι στείραι και αι κοιλιά, αἵτινες δεν εγέννησαν, και οι μαστοί, οἵτινες δεν

εθήλασαν. **30** Τότε θέλουσιν αρχίσει να λέγωσιν εις τα ὄρη, Πέσετε εφ' ημάς, και εις τα βουνά, Σκεπάσατε ημάς. **31** διότι εάν εις το υγρόν ζύλον πράττωσι ταύτα, τι θέλει γένει εις το ξήρον; **32** Εφέροντο δε και ἄλλοι δύο μετ' αυτού, οἵτινες ήσαν κακούργοι διά να θανατωθώσι. **33** Και ὅτε ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί εσταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον μεν εικ δεξιών, τον δε εξ αριστερών. **34** Ο δε Ιησούς ἔλεγε: Πάτερ, συγχώρησον αυτούς διότι δεν εξέρουσι τι πράττουσι. Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, ἔβαλον κλήρον. **35** Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζον δε και οι ἀρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες Ἀλλοις ἔσωσεν, ας ὥστη αυτόν, εάν ούτος ήναι ο Χριστός ο εκλεκτός του Θεού. **36** Ενέπαιζον δε αυτόν και οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες ὁδός εις αυτόν **37** και λέγοντες: Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν και ημάς. **38** Ήτο δε και επιγραφή γεγραμμένη επάνωθεν αυτού με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά Ούτος εστίν ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. **39** Εις δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμει αυτόν, λέγων: Εάν συ ήσαι ο Χριστός, σώσον σεαυτόν και ημάς. **40** Αποκριθείς δε ο ἄλλος, επέπλιττεν αυτόν, λέγων: Ουδέ τον θεόν δεν φοβείσαι σύ, ὅστις είσαι εν τη αυτῇ καταδίκῃ; **41** και ημεῖς μεν δικαίως διότι ἀξια των ὄσα επράζαμεν απολαμβάνομεν: ούτος ὅμως ουδέν ἀπόπον ἐπράξει. **42** Και ἐλεγε προς τον Ιησούν: Μνήσθητι μου, Κύριε, ὅταν ἐλθήσῃ την θαυμαίσα σου. **43** Και εἶπε προς αυτόν ο Ιησούς: Αληθῶς σοι λέγω, σήμερον θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω. **44** Ήτο δε ως ἔκτη ώρα και ἐγίνεται σκότος εφ' ὅλην την γην ἔως ώρας εννάτης, **45** και εσκοτίσθη ο ἥλιος και εσχίσθη εις το μέσον το καταπέτασμα του ναού. **46** και φωνάξας με φωνήν μεγάλην ο Ιησούς εἶπε: Πάτερ, εις κείρας σου παραδίδω το πνεύμα μου· και ταύτα ειπών εξέπνευσεν. **47** Ιδών δε ο εκατόνταρχος το γενόμενον, εδόξασε τον Θεόν, λέγων: Όντως ο ἀνθρωπὸς ούτος ἡτο δικαίος. **48** Και πάντες οι όχλοι οι συνελθόντες εις την θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τα γενόμενα, υπέστρεφον τύπτοντες τα στήθη αυτών. **49** Ισταντο δε μακρόθεν πάντες οι γνωστοί αυτού, και αι γυναίκες αἵτινες συνηκολούθησαν αυτόν από της Γαλιλαίας, και ἔβλεπον ταύτα. **50** Και ιδού, ανήρ τις Ιωσήφ το όνομα, δότις ἡτο βουλευτής, ανήρ αγαθός και δίκαιος, **51** ούτος δεν ἡτο σύνφωνος με την βουλήν και την πράξιν αυτών, από Αριμαθαίας πόλεως των Ιουδαίων, δότις και αυτός περιέμενε την θαυμαίσαν τον Θεόν, **52** ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εζήτησε το σώμα του Ιησού, **53** και καταβίθασ αυτό επιτύλιξεν αυτό με σινδόνα και ἔθεσεν αυτό εν μηνημεία λελατομημένω όπου ουδείς έτι είχεν ενταφιασθή. **54** Και ἡτο ημέρα παρασκευή, και εξημέρονε σάββατον. **55** Ηκολούθησαν δε και γυναίκες, αἵτινες είχον ελθεί μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. **56** Και αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αφρώματα και μύρα. Και το μεν σάββατον ησύχασαν κατά την εντολήν.

24 Την δε πρώτην ημέραν της εβδομάδος, ενώ ήτο όρθος βαθός, ἥλθον εις το μνήμα φέρονται τα οποία ητοίμασαν αρώματα, και ἄλλαι τινές μετ' αυτών. **2** Εύρον δε τον λίθον αποκευλισμένον από του μνημείου, **3** και εισελθόνται δεν εύρον το σώμα του Κυρίου Ιησού. **4** Και ενώ ήσαν εν απορίᾳ περί τούτου, ιδού, δύο ἄνδρες εστάθησαν ἐμπροσθεν αυτών με ιμάτια αστράπτοντα. **5** Καθώς δε αύται εφοβήθησαν και ἔκλινον το πρόσωπον εις την γην, είπον προς αυτάς: Τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; **6** δεν είναι εδώ, αλλ' ανέστη ενθυμήθητε πως ελάλησε προς εσάς, ενώ ήτο ἐτι εν τη Γαλιλαία,

7 λέγων ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών και να σταυρωθή και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. 8 Και ενεθυμήθησαν τους λόγους αυτού. 9 Και αφού υπέστρεψαν από του μνημείου, απίγγειλαν ταύτα πάντα προς τους ἑνδεκά και πάντας τους λοιπούς. 10 Ὡσαν δε η Μαγδαληνή Μαρία και Ιωάννα και Μαρία η μῆτρη του Ιακώβου και αι λοιπάι μετ' αυτών, αίτινες ἔλεγον ταύτα προς τους αποστόλους. 11 Και οι λόγοι αυτών εφάνησαν ενώπιον αυτών ως φωλαρία, και δεν επίστευον εις αυτάς. 12 Ο δε Πέτρος σηκωθείς ἐδραμεν εις το μνημείον, και παρακύψας βλέπει τα σάβανα κείμενα μόνα, και ανεχώρησε, θαυμάζων καθ' εαυτόν το γεγονός. 13 Και ιδού, δύο εξ αυτών επορεύοντο εν αυτῇ τη ημέρᾳ εις κώμην ονομαζομένην Εμμαούς, απέχουσαν εξήκοντα στάδια από Ιερουσαλήμ. 14 Και αυτοί ωμίλουν προς αλλήλους περὶ πάντων των συμβεβηκότων τούτων. 15 Και ενώ ωμίλουν και συνδιελέγοντο, πλησιάσας και αυτός ο Ιησούς επορεύεται μετ' αυτών. 16 Ἀλλ' οι οφθαλμοί αυτών εκρατούντο διά να μη γνωρίσων αυτόν. 17 Είπε δε προς αυτούς· Τίνες είναι οι λόγοι ούτοι, τους οποίους συνομιλείτε προς αλλήλους περιπάτούτες, και είσθε σκυθρωτοί; 18 Αποκριθεὶς δε ο εἰς, ονομαζόμενος Κλεόπας, είπε προς αυτόν· Συ μόνος παροικεῖ εν Ιερουσαλήμ και δεν ἔμαθες τα γενόμενα εν αυτῇ εν ταῖς ημέραις ταύταις; 19 Και είπε προς αυτούς· Ποία; Οι δε είπον προς αυτόν· Τα περὶ Ιησού του Ναζαρέτον, ὅστις εστάθη ανήρ προφήτης δυνατός εν ἔργῳ και λόγῳ ενώπιον του Θεού και παντός του λαού, 20 και πως παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερεῖς και οι ἀρχοντες ημών εις καταδίκην θανάτου και εστάθρωσαν αυτόν. 21 Ημείς δε ηλπίζομεν ότι αυτός είναι ο μέλλων να λυτρώσῃ τον Ισραήλ· αλλά και προς τούτοις πάσι τρίτη ημέρα είναι σήμερον αύτη, αφού ἔγειναν ταύτα. 22 Άλλα και γυναίκες τινές εξ ημών εξέπληξαν ημάς, αίτινες υπήγον την αγήνη εις το μνημείον, 23 και μη ευρούσαι το σώμα αυτού, ἡλθον λέγουσαι ότι είδον και οπτασίαν αγγέλων, οίτινες λέγουσιν ότι αυτός ζη. 24 Και τινές των υμετέρων υπήγον εις το μνημείον και εύρον ούτω, καθώς και αι γυναίκες είπον, αυτόν όμως δεν είδον. 25 Και αυτός είπε προς αυτούς· Ω ανδροί και βραδεῖς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις πάντα ὄσα ελάλησαν οι προφήται· 26 δεν ἔτρεπε να πάθῃ ταύτα ο Χριστός και να εισέλθῃ εις την δόξαν αυτού· 27 Και αρχίσας από Μωϋσέως και από πάντων των προφήτων, διηρμήνευεν εις αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις γραφαῖς. 28 Και επλησίασαν εις την κώμην όπου επορεύοντο, και αυτός προσεποιείτο ότι υπάγει μακρότερα· 29 και παρεβίασαν αυτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ημών, διότι πλησιάζει η εσπέρα και ἐκλινεν η ημέρα. Και εισήλθε διά να μείνη μετ' αυτών. 30 Και αφού εκάθησε μετ' αυτών εις την τράπεζαν, λαβών τον ἄρτον ευλόγησε και κόφας ἐδίδεν εις αυτούς. 31 Αυτών δε διηνοίχθησαν οι οφθαλμοί, και εγνώρισαν αυτόν. Και αυτός ἔγεινεν ἀφαντος απ' αυτών. 32 Και είπον προς αλλήλους· Δεν εκαίετο εν υμίν η καρδία ημών, ότε ελάλει προς ημάς καθ' οδόν και μας εξήγει τας γραφαῖς; 33 Και σηκωθέντες τη αυτή ώρα υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, και εύρον συνηθροισμένους τους ἑνδεκα και τους μετ' αυτών, 34 οίτινες ἔλεγον ότι δόντως ανέστη ο Κύριος και εφάνη εις τον Σίμωνα. 35 Και αυτοί διηγούντο τα εν τη οδώ και πως εγνωρίσθη εις αυτούς, ενώ ἔκοπτε τον ἄρτον. 36 Ενώ δε ελάλουν ταύτα, αυτός ο Ιησούς εστάθη εν μέσω αυτών και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. 37 Εκείνοι δε εκπλαγέντες και ἐμφοβοὶ γενόμενοι ενόμιζον ότι ἐβλεπον πνεύμα. 38 Και είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε τεταραγμένοι;

και διά τι αναβαίνουσιν εις τας καρδίας σας διαλογισμοί; 39 ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ είμαι· ψηλαφήσατε με και ίδετε, διότι πνεύμα σάρκα και οστέα δεν έχει, καθὼς εμέ τηθερείτε ἔχοντα. 40 Και τούτο ειπών, ἔδειξεν εις αυτούς τας χείρας και τους πόδας. 41 Ενώ δε αυτοί ηπίστουν ἔτι από της χαράς και εθαύμαζον, είπε προς αυτούς· Εχετε τι φαγώσιμον ενταῦθα; 42 Οι δε ἑδῶκαν εις αυτόν μέρος οπού ιχθύς και από κηρήθραν μέλιτος. 43 Και λαβών ενώπιον αυτών ἔφαγεν. 44 Είτε δε προς αυτούς· Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησα προς υμάς ότε ήμην ἔτι μεθ' υμών, ότι πρέπει να πληρωθώσι πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμῳ του Μωϋσέως και προφήταις και ψαλμοίς περί εμού. 45 Τότε διήνοιξεν αυτών τον νούν, διά να καταλάβωσι τας γραφάς· 46 και είπε προς αυτούς ότι ούτως είναι γεγραμμένον και ούτως ἔπρεπε να πάθῃ ο Χριστός και να αναστηθῇ εκ νεκρών τη τρίτη ημέρα, 47 και να κηρυχθῇ εν τω ονόματι αυτού μετάνοια και ἀφεσίς αμαρτιών εις πάντα τα έθνη, γινομένης αρχής από Ιερουσαλήμ. 48 Σεις δε είσθε μάρτυρες τούτων. 49 Και ιδού, εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του Πατρός μου εφ' υμάς· σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ εωδούν ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους. 50 Και ἔφερεν αυτούς ἔξω ἔως εις Βηθανίαν, και υψώσας τας χείρας αυτού ευλόγησεν αυτούς. 51 Και ενώ ευλόγει αυτούς, απεχωρίσθη απ' αυτών και ανεφέρετο εις τον ουρανόν. 52 Και αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, 53 και ήσαν διαπαντός εν τω ιερώ, αινούντες και ευλογούντες τον Θεόν. Αμήν.

Κατα Ιωαννην

1 Εν αρχῃ ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. **2** Ούτος ήτο εν αρχῃ παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού ἐγειναν, και χωρὶς αυτού δεν ἐγεινεν οὐδὲ εν, το οποίον ἐγεινεν. **4** Εν αυτῷ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων. **5** Και το φως εν τη σκοτίᾳ φέγγει και η σκοτίᾳ δεν κατέλαβεν αυτό. **6** Υπήρξεν ἀνθρωπος απεσταλμένος παρά Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης **7** ούτος ήλθεν εις μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήσῃ περί του φωτός, διά να πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ήτο εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήσῃ περί του φωτός. **9** Ήτο το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα ἀνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος ἐγεινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν. **11** Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς ἐδώκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το ονόμα αυτού. **13** οίτινες ουχὶ εἰς αιμάτων ουδὲ εκ θελήματος σαρκός ουδὲ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος ἐγεινε σαρξ και κατώκησε μεταξὺ ημών, και ειδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης μαρτυρεί περί αυτού και εφώναξε, λέγων Ούτος ήτο περί ου είπον, Ο οπίσω μου ερχόμενος είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερός μου. **16** Και πάντες ημείς ελάβομεν εκ του πληρώματος αυτού και χάριν αντί χάριτος **17** διότι και ο νόμος εδόθη διά του Μωϋσέως η δε χάρις και αλήθεια ἐγεινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδείς είδε ποτέ τον Θεόν ο μονογενής Υἱός, ο ον εις τον κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. **19** Και αὕτη είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαῖοι εἰς Ιεροσολύμων ιερείς και Λευΐτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη· και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τις είσαις; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστείλαντας ημάς τι λέγεις περί σεαυτού; **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ των Φαρισαίων· **25** και ηρώτησαν αυτούς και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι· εν μέσῳ δε υμῶν ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε· **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, σότις είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι αξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματος αυτού. **28** Ταύτα ἐγειναν εν Βηθαβαρά πέραν του Ιορδάνου, όπου ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων. **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αἵρων την αμαρτίαν του κόσμου. **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου έρχεται ανήρ, όστις είναι ανώτερός μου, διότι ήτο πρότερός μου. **31** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ, διά τούτο ήλθον εγώ βαπτίζων των τω ύδατι. **32** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και ἐμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν· αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μοι είπεν· εις οντινά ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **34** Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο Υἱός του Θεού. **35** Τη επαύριον

πάλιν ίστατο ο Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν τον Ιησούν. **38** Στραφείς δε ο Ιησούς και ιδών αυτούς ακολούθησαν, λέγει προς αυτούς· Τι ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον ερμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις; **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ιδετε, ήλθον και είδον που μένει, και ἐμειναν παρ' αυτώ την ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** Ήτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά του Ιωάννουν και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα και λέγει προς αυτόν· Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι ο Χριστός. **42** Και έφερεν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε· Συ είσαι Σίμων, ο οιος του Ιωνάς συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο Ιησούς να εξέλθῃ εις την Γαλιλαίαν και ευρίσκει τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαΐδα, εκ της πόλεως Ανδρέου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωϋσής εν τω νόμῳ και οι προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον ιούν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Εκ Ναζαρέτ δύναται να προείλθη τι αγαθόν; Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Έρχου και ίδε. **47** Είδεν ο Ιησούς τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει περί αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο Ιησούς, και είπε προς αυτόν· Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξῃ, οντα υποκάτω της συκής, είδον σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Ραββί, συ είσαι ο Υἱός του Θεού, συ είσαι ο βασιλεύς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· είδόν σε υποκάτω της συκής, πιστεύεις; μεγαλήτερα τούτων θέλεις ιδεί. **51** Και λέγει προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· από του νυν θέλετε ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον Υιόν του ανθρώπου.

2 Και την τρίτην ημέραν ἐγεινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ήτο η μήτρη του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή ἐλειψεν ο οίνος, λέγει η μήτρη του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν έχουσι. **4** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι; δεν ήλθεν έτι η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτρη αυτού προς τους υπηρέτας· δι, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε εκεί ιδρίαι λιθιναι εξ κείμεναι κατά το έθος του καθαρισμού των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη δύο ή τρία μέτρα. **7** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Γεμίσατε τας ιδρίαις ύδατος. Και εγέμισαν αυτάς έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς· Αντλήσατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. Και έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη το ύδωρ εις οίνον μεταβεβλημένον και δεν ήξευρε πόθεν είναι, οι υπηρέται άσως ήξευρον οι αντλήσαντες το ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον ο αρχιτρίκλινος **10** και λέγει προς αυτόν· Πας ἀνέρωπος πρώτον τον καλόν οίνον βάλλει, και αφού πίωσι πολύ, τότε τον κατώτερον· συ εφύλαξας τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Ταύτην την αρχήν των θαυμάτων ἔκαμεν ο Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και εφανέρωσε την δόξαν αυτού, και επίστευσαν εις αυτόν οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο κατέβη εις Καπερναούμ αυτός και η μήτρη αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού,

και εκεί έμειναν ουχ πολλάς ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. **14** Και εύρεν εν τω iερώ, τους πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και ποιήσας μάστιγα εκ σχοινίων, εδίωξε πάντας εκ του iερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα νομίσματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους πωλούντας τας περιστεράς είπε: Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν: Τι σημείον δεικνύεις εις ημάς, διότι κάμνεις ταύτα; **19** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς Χαλάσσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι είπον Εἰς τεσσαράκοντα και εξ ἑταίρων ακοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγείρεις αυτόν εἰς τρεῖς ημέρας; **21** Εκείνος όμως ἐλέγει περὶ του ναού του σώματος αυτού. **22** Ότε λοιπόν ήγέρθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι τούτο ἐλέγει προς αυτούς, και επίστευσαν εἰς τὴν γραφήν και εἰς τὸν λόγον, τὸν οποίον είπεν ο Ιησούς. **23** Καὶ ενώ ἡτο εν Ιεροσολύμοις κατὰ τὴν εορτήν του πάσχα, πολλοὶ επίστευσαν εἰς τὸ οἴνομα αυτοῦ, βλέποντες αυτού τα θαύματα, τα οποία ἔκαμνεν. **24** Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστεύετο εἰς αυτούς, διότι εγνώριζε πάντας, **25** και διότι δεν εἶχε χρείαν διά να μαρτυρήσῃ τις περὶ του ανθρώπου επειδή αυτός εγνώριζε τι ἡτο εντός του ανθρώπου.

3 Ἡτο δε ἀνθρωπός τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος ονομαζόμενος, ἄρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε προς τον Ιησούν διά νυκτός και είπε προς αυτόν· Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ἔναι ο Θεός μετ' αυτού. **3** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθῇ ἀνθρώπη, δεν δύναται να ιδῃ την βασιλείαν του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται ἀνθρωπός να γεννηθῇ γέρων αὐτῷ; μήποτε δύναται να εισέλθῃ δευτέραν φοράν εἰς τὴν κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθῇ; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθῇ εξ ὑδάτος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν του Θεού. **6** Το γεγεννημένον ει της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. **7** Μη θαυμάστης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθῆτε ἀνθρώπην. **8** Ο ἀνέμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν ἐρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, δόσις εγεννήθη εκ του Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν· Πως δύναται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και ταύτα δεν εξεύρεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω ότι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν ημών δεν δέχεσθε. **12** Εάν τα επίγεια σας είπον και δεν πιστεύητε, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε πιστεύεις; **13** Και ουδείς ανέβη εἰς τὸν ουρανὸν εἰμὶ ο καταβάς εἰς τὸν ουρανὸν, ο Υἱὸς τοῦ ανθρώπου, ο ων εν τω ουρανών. **14** Και καθὼς ο Μωϋσῆς ὑψώστε τὸν ὄφιν εν τῃ ἥρμῳ, ούτω πρέπει να υψωθῇ ο Υἱὸς τοῦ ανθρώπου, **15** διά να μη απολεσθῇ πας ο πιστεύων εἰς αυτόν, αλλά να ἔχῃ ζωήν αιώνιον. (**αισηνος g166**) **16** Διότι τόδον γνάπτησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε ἔδωκε τὸν Υἱόν αυτού τον μονογενέν, διά να μη απολεσθῇ πας ο πιστεύων εἰς αυτόν, αλλά να ἔχῃ ζωήν

αιώνιον. (**αισηνος g166**) **17** Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υἱόν αυτού εἰς τὸν κόσμον διά να κρίνῃ τὸν κόσμον, αλλά διά να σωθῇ ο κόσμος δι' αυτού. **18** Οστις πιστεύει εἰς αυτόν δεν κρίνεται, δόσις όμως δεν πιστεύει εἰναι ὅδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευσεν εἰς τὸ ονομα τον μονογενόν Υἱού τον Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις, δότι το φως ήλθεν εἰς τὸν κόσμον, και οι ἀνθρωποι ηγάπησαν τὸ σκότος μᾶλλον παρά το φῶς διότι ἡσαν πονηρά τα ἔργα αυτών. **20** Επειδή πας, δόσις πράττει φαύλα, μισεῖ το φως και δεν ἐρχεται εἰς το φως, διά να μη ελεγχθώστα τα ἔργα αυτού· **21** δόσις όμως πράττει τὴν αλήθειαν, ἐρχεται εἰς το φως, διά να φανερωθώστα τα ἔργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. **22** Μετά ταύτα ἡλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εἰς τὴν γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριψε μετ' αυτών και εβαπτίζεν. **23** Ἡτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων ειν Αιώνων πλησίον του Σαλείμ, διότι ἡσαν εκεί ούτα πολλά, και ἤρχοντο και εβαπτίζοντο· **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ἦτο ἐπιβλημένος εἰς τὴν φυλακήν. **25** Ἐγείνει λοιπόν συζήτησις περὶ καθαρισμού παρά των μαθητῶν τον Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ἡλθον προς τον Ιωάννην και είπον προς αυτόν· Ραββί, εκείνος όστις ἦτο μετά σου πέραν τον Ιορδάνου, εἰς τὸν οποίον συ εμαρτύρησας, ίδιον, ούτος βαπτίζει και πάντες ἐρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· Δεν δύναται ο ἀνθρωπος να λαμβάνη ούδεν, εάν δεν ἔναι δεδομένον εἰς αυτὸν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί εἰσθε μάρτυρες μου ότι είπον· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος ἐμπροσθεν εκείνου. **29** Ὁστις ἔχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η ιδική μου επληρώθη. **30** Εκείνος πρέπει να ανδάνη, εγώ δε να ελαττόνωμαι. **31** Ο ερχόμενος ἀνώθεν είναι υπεράνω πάντων. Ο ων ει της γης εκ της γης είναι και εικ της γης λαλεῖ· ο ερχόμενος εκ του ουρανού είναι υπεράνω πάντων, **32** και εκείνο το οποίον είδε και ήκουσε, τούτο μαρτυρεῖ, και ουδείς δέχεται την μαρτυρίαν αυτού. **33** Ὁστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού επεσφράγισεν ότι ο Θεός είναι αληθής. **34** Διότι εκείνος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τον λόγους του Θεού λαλεῖ επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μέτρον. **35** Ο Πατήρ αγαπά τον Υἱόν και πάντα ἔδωκεν εἰς τὴν χείρα αυτού. **36** Ὁστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱόν ἔχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εἰς τὸν Υἱόν δεν θέλει ιδει ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (**αισηνος g166**)

4 Καθώς λοιπόν ἐμάθεν ο Κύριος ότι ήκουσαν οι Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς πλειοτέρους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης· **2** αν και ο Ιησούς αυτός δεν εβαπτίζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού· **3** αφήκε την Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. **4** Ἐπρεπε δε να περάσῃ διά της Σαμαρείας. **5** Ἐρχεται λοιπόν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον ἔδωκεν ο Ιακώβος εις τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. **6** Ἡτο δε εκεί πηγή του Ιακώβου. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοιπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Όρα ήτο περίπου ἑκτη. **7** Ἐρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήσῃ ύδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίω. **8** Διότι οι μαθηταί αυτού είχονται υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσων τροφάς. **9** Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις· Πως σου, Ιουδαίος ων, ζητεῖς να πίνης παρ' εμού, ήτις είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ήξευρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι

ο λέγων σοι, Δος μοι να πίω, συ ήθελες ζητήσει παρ' αυτού, και ήθελε σοι δώσει ύδωρ ζων. **11** Λέγει προς αυτόν η γυνή Κύριε, όπτε ἀντλημα ἔχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ πόθεν λοιπόν ἔχεις το ύδωρ το ζων; **12** μήπως συ είσαι μεγαλήτερος του πατρός ημών Ιακώβ, ὃστις ἐδώνεις ημάς το φρέαρ, και αυτός ἐπιεινες εξ αυτού και οι νιοί αυτού και τα θρέμματα αυτού; **13** Απεκρίθη ο Ἰησούς και είπε προς αυτήν Πας ὅστις πίνει εκ του ύδατος τούτου θέλει διψήσει πάλιν. **14** ὅστις όμως πίνει εκ του ύδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνειν εις τον αιώνα πηγή ύδατος αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον. (αιδοῖς g165, αἰσθνοὶς g166) **15** Λέγει προς αυτόν η γυνή Κύριε, δος μοι τούτο το ύδωρ, διά να μη διψώ μηδέ να ἔρχωμαι εδώ να αντλώ. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ἰησούς Υπαγε, κάλεσον τον ἄνδρα σου και ελθέ εδώ. **17** Απεκρίθη η γυνή και είπε· Δεν ἔχω ἄνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ἰησούς Καλώς ἔπιας ότι δεν ἔχω ἄνδρα: **18** διότι πέντε ἄνδρας ἔλαβες, και εκείνος, τον οποίον ἔχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. **19** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης. **20** Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκνήναν, και σεις λέγετε ότι εις τοις Ιεροσόλυμοις είναι οι τόποι δόντον πέρειν να προσκυνώμεν. **21** Λέγει προς αυτήν ο Ἰησούς· Γύναι, πίστευσόν μοι ότι ἔρχεται ώρα, ότε ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τον Πατέρα. **22** Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. **23** Πλην ἔρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθείᾳ· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεῖ τους προσκυνούντας αυτόν. **24** Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθείᾳ πρέπει να προσκυνώσουν. **25** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Εξεύρω ότι ἔρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· όταν ἔλθῃ εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. **26** Λέγει προς αυτήν ο Ἰησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. **27** Και επάνω εις τούτο ήλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός ουδείς όμως είπε, Τι ζητεῖς; ή Τι λαλεῖς μετ' αυτής; **28** Αφήκε λοιπόν η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγειν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· **29** Έλθετε να ίδητε ἀνθρώπων, όστις μοι είπε πάντα όσα ἐπράξα· μήπως ούτος είναι ο Χριστός; **30** Εξήλθον λοιπόν εκ της πόλεως και ἤρχοντο προς αυτόν. **31** Εν δε τω μεταξύ οι μαθηταί παρεκάλουν αυτὸν λέγοντες· Ραββί, φάγε. **32** Ο δε είπε προς αυτούς· Εγώ ἔχω φαγητόν τα φάγω, το οποίον σεις δεν εξεύρετε. **33** Ἐλέγον λοιπὸν οι μαθηταί προς αλλήλους· Μήπως τις ἔφερε προς αυτόν να φάγῃ; **34** Λέγει προς αυτούς ο Ἰησούς· Το εμόν φαγητόν είναι να πάρτω το θέλημα του πέμψαντός με και να τελειώσω το ἔργον αυτού. **35** Δεν λέγετε σεις ότι τέσσαρες μήνες είναι ἔτι και ο θερισμός ἔρχεται; Ιδού, σας λέγω, υψώσατε τους οφθαλμούς σας και ίδετε τα χωράφια, ότι είναι ήδη λευκά προς θερισμόν. **36** Και ο θερίζων λαμβάνει μισθόν και συνάγει καρπόν εις ζωήν αιώνιον, διά να χαίρῃ ομού και ο σπείρων και ο θερίζων. (αιδοῖς g166) **37** Διότι κατά τούτο αληθεύει ο λόγος, ότι ἀλλος είναι ο σπείρων και ἀλλος ο θερίζων. **38** Εγώ σας απέστειλα να θερίζητε εκείνο, εις το οποίον σεις δεν εκοπιάσατε· ἀλλοι εκοπίασαν, και σεις εισήλθετε εις τον κόπον αυτών. **39** Εξ εκείνης δε της πόλεως πολλοί των Σαμαρειτών επίστευσαν εις αυτόν διά τον λόγον της γυναικός, μαρτυρούσης ότι μοι είπε πάντα όσα ἐπράξα. **40** Καθώς λοιπόν ήλθον προς αυτόν

οι Σαμαρείται, παρεκάλουν αυτόν να μείνη παρ' αυτοίς· και ἔμεινεν εκεί δύο ημέρας. **41** Και πολύ πλειότεροι επίστευσαν διά τον λόγον αυτού, **42** και προς την γυναίκα ἔλεγον, ότι δεν πιστεύουμε πλέον διά τον λόγον σου· επειδή ημείς ηκούσαμεν, και γνωρίζομεν ότι ούτος είναι αληθώς ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός. **43** Μετά δε τας δύο ημέρας εξήλθεν εκείθεν και υπήγειν εις την Γαλιλαίαν. **44** Διότι αυτός ο Ἰησούς εμαρτύρησεν ότι προφήτης εν τη πατρίδι αυτού δεν ἔχει τιμῆν. **45** Ότε λοιπόν ἤλθεν εις την Γαλιλαίαν, εδέχθησαν αυτόν οι Γαλιλαίοι, ιδόντες πάντα όσα ἔκαμεν εν Ιεροσόλυμοις κατά την εορτήν· διότι και αυτοί ἤλθον εις την εορτήν. **46** Ήλθε λοιπόν ο Ἰησούς πάλιν εις την Κανά της Γαλιλαίας, όπου ἔκαμε το ύδωρ οίνον. Και ήτο τις βασιλικός ἀνθρωπος, του οποίου ο υιός ησθένει εν Καπερναούμ: **47** ούτος ακούσας ότι ο Ἰησούς ἤλθεν εκ της Ιουδαίας εις την Γαλιλαίαν, υπήγε προς αυτόν και παρεκάλει αυτόν να καταβῇ και να iατρέψη τον ινόν αυτού διότι ἔμελλε να αποθάνη. **48** Είπε λοιπόν ο Ἰησούς προς αυτόν· Εάν δεν ίδητε σημεία και τέρατα, δεν θέλετε πιστεύει. **49** Λέγει προς αυτόν ο βασιλικός Κύριε, κατάβα πριν αποθάνη το παιδίον μου. **50** Λέγει προς αυτόν ο Ἰησούς· Υπαγε, ο υιός σου ζη. Και επίστευσεν ο ἀνθρωπος εις τον λόγον, του οποίου είπε προς αυτόν ο Ἰησούς, και ανεχώρει. **51** Ενώ δε ούτος ἤδη κατέβαινεν, απήντησαν αυτόν οι δούλοις αυτού και απήγγειλαν λέγοντες ότι ο υιός σου ζη. **52** Ηρώτησε λοιπόν αυτούς την ώραν, καθ' ην ἔγεινε καλήτερα. Και είπον προς αυτόν ότι Χθες την εβδόμην ώραν αφήκεν αυτόν ο πυρετός. **53** Ενόψει λοιπόν το πάτηρ ότι ἔγεινε τούτο κατ' εκείνην την ώραν, καθ' ην ο Ἰησούς είπε προς αυτόν ότι Ο υιός σου ζη· και επίστευσεν αυτός και ὅλη η οικία αυτού. **54** Τούτο πάλιν δεύτερον θαύμα ἔκαμεν ο Ἰησούς, αφού ἤλθεν εις της Ιουδαίας εις την Γαλιλαίαν.

5 Μετά ταύτα ἤτο εορτήν των Ιουδαίων, και ανέβη ο Ἰησούς εις Ιεροσόλυμα. **2** Είναι δε εν τοις Ιεροσόλυμοις πλησίον της προβατικής πύλης κολυμβήθηρα, η επονομαζομένη Εβραϊστί Βηθεδδά, ἔχουνα πέντε στοάς. **3** Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ των ασθενούντων, τυφλών, χωλών, ξηρών, οίτινες περιέμενον την κίνησιν του ύδατος, **4** διότι ἀγέλος κατέβαινε κατά καιρόν εις την κολυμβήθηραν και ετάραπτε το ύδωρ· διότι λοιπόν εισήρχετο πρώτος μετά την ταραχήν του ύδατος, εγίνετο υγιής από οποιανδήποτε νόσον ἐπασχεν. **5** Ήτο δε εκεί ἀνθρωπός τις τριάκοντα οκτώ ἐτη πάσχων ασθένειαν. **6** Τούτον ιδών ο Ἰησούς κατακείμενον, και εξεύρων ότι πολύν ἤδη καιρόν πάσχει, λέγει προς αυτόν θέλεις να γείνης υγιής; **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο ασθενών· Κύριε, ἀνθρωπον δεν ἔχω, διά να με βάλῃ εις την κολυμβήθηραν, όταν ταραχή το ύδωρ ενώ δε ἔρχομαι εγώ, ἀλλος προ εμού καταβαίνει. **8** Λέγει προς αυτόν ο Ἰησούς· Εγέρθητι, σήκωσον τον κράββατόν σου και περιπάτει. **9** Και ευθύνς ἔγεινεν ο ἀνθρωπος υγιής και εσήκωσε τον κράββατον αυτού, και περιεπάτει. Ήτο δε σάββατον εκείνην την ημέραν. **10** Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς τον τεθεραπευμένον· Σάββατον είναι· Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να σηκώσης τον κράββατον. **11** Απεκρίθη προς αυτούς· Οι iατρέψας με, εκείνος μοι είπε· Σήκωσον τον κράββατόν σου, και περιπάτει. **12** Ηρώτησεν λοιπόν αυτόν· Τις είναι οι ἀνθρωποι, διότι σοι είπε, Σήκωσον τον κράββατόν σου και περιπάτει; **13** Ο δε iατρεύθης δεν ἔξευψε τις είναι· διότι ο Ἰησούς υπεξήλθεν, επειδή ἤτο όχλος πολύς εν τω τόπω. **14** Μετά ταύτα ευρίσκει αυτόν ο Ἰησούς εν τω iερώ και είπε προς αυτόν· Ιδού, ἔγεινες υγιής μηκέτι αμάρτανε, διά να μη σοι γείνη τι χειρότερον. **15** Υπήγε λοιπόν ο ἀνθρωπος και ανήγγειλε

προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο ιατρεύσας αυτόν. **16** Και διά τούτο κατέτρεχον τον Ιησούν οι Ιουδαίοι και εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν, διότι έκαψαν ταύτα σε σαρβάτο. **17** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς· Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και εγώ εργάζομαι. **18** Διά τούτο λοιπόν μάλλον εζήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάρβατον, αλλά και Πατέρα ειστού ἐλέγει τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν κάμπνων ειστούν. **19** Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν δύναται ο Υιός να πράττῃ ουδέν αφ' ειστού, εάν δεν βλέπῃ τον Πατέρα πράττοντα τούτο· επειδή δύσα εκείνος πράττει, ταύτα και ο Υιός πράττει ομοίως. **20** Διότι ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και δεικνύει εις αυτόν πάντα δύσα αυτός πράττει, και μεγαλύτερα τούτων ἔργα θέλει δεῖξει εις αυτόν, διά να θαυμάζητε σεις. **21** Επειδή καθώς ο Πατήρ εγείρει τους νεκρούς και ζωποιεί, ούτω και ο Υιός ούστινας θέλει ζωποιεί. **22** Επειδή ουδέν κρίνει ο Πατήρ ουδένα, αλλ' εἰς τον Υιόν ἔδωκε πάσαν την κρίσιν, **23** διά να τιμώσι πάντες τον Υιόν καθώς τιμώσι τον Πατέρα. Ο μη τιμόν τον Υιόν δεν τιμά τον Πατέρα τον πέμψαντα αυτόν. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούνων τον λόγον μου και πιστεύοντας εἰς τον πέμψαντα με ἔχει ζωήν αιώνιον, και εἰς κρίσιν δεν ἔρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εἰς τὴν ζωήν. (*αιδίοις γ166*) **25** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ἔρχεται ὡρα, και ήδη είναι, ότε οι νεκροί θέλουνταν ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, και οι ακούσαντες θέλουνται ζήσει. **26** Διότι καθώς ο Πατήρ ἔχει ζωήν εν εαυτῷ, ούτως ἔδωκε και εἰς τον Υιόν να ἔχῃ ζωήν εν εαυτῷ. **27** και εξουσίαν ἔδωκεν εἰς αυτόν να κάμνῃ και κρίσιν, διότι είναι Υιός ανθρώπου. **28** Μή θαυμάζετε τούτο· διότι ἔρχεται ὡρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουνταν ακούσει την φωνήν αυτού, **29** και θέλουνται εξέλθει οι πράξαντες τα αγαθά εἰς ανάστασιν ζωῆς, οι δε πράξαντες τα φαύλα εἰς ανάστασιν κρίσεως. **30** Δεν δύναμαι εγώ να κάμνω απ' εμαυτού ουδέν. Καθώς ακούων κρίνω, και η κρίσις η εμή δικαία είναι διότι δεν ζητώ το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός. **31** Εάν εγώ μαρτυρώ περὶ εμαυτού, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθής. **32** Ἀλλος είναι ο μαρτυρών περὶ εμού, και εξέντρω ότι είναι αληθής η μαρτυρία, την οποίαν μαρτυρεῖ περὶ εμού. **33** Σεις απεστείλατε προς τον Ιωάννην, και εμαρτύρησεν εἰς την ταλήθειαν· **34** εγώ δε παρά ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν, αλλά λέγω ταύτα διά να σωθήτε σεις. **35** Εκείνος ήτο ο λύχνος ο καιδιένος και φέγγων, και σεις ηθελήσατε να αγαλλιασθήτε προς ὥραν εἰς το φως αυτού. **36** Αλλ' εγώ ἔχω την μαρτυρίαν μεγαλητέραν της του Ιωάννου· διότι τα ἔργα, τα οποία μοι ἔδωκεν ο Πατήρ διά να τελειώσω αυτά, αυτά τα ἔργα, τα οποία εγώ πράττω, μαρτυρούσι περὶ εμού ότι ο Πατήρ με απέστειλε· **37** και ο πέμψας με Πατήρ, αυτός εμαρτύρησε περὶ εμού. Ούτε φωνήν αυτού ηκούσατε πώποτε ούτε ὄψιν αυτού εἶδετε. **38** Και τον λόγον αυτού δεν ἔχετε μένοντα εν εαυτοίς, διότι σεις δεν πιστεύετε εἰς τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλεν. **39** Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε ότι εν αυταίς ἔχετε ζωήν αιώνιον· και εκείναν είναι αι μαρτυρούσαι περὶ εμού. (*αιδίοις γ166*) **40** πλην δεν θέλετε να ἔλθητε προς εμέ, διά να ἔχητε ζωήν. **41** Δόξαν παρά ανθρώπων δεν λαμβάνω· **42** αλλά σας εγνώρισα ότι την αγάπην του Θεού δεν ἔχετε εν εαυτοίς· **43** εγώ ἥλθον εν τω ονόματι του Πατρός μου, και δεν με δέχεσθε· εἴην αλλος ἔλθη εν τω ονόματι ειστού, εκείνον θέλετε δεχθή. **44** Πως δύνασθε σεις να πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του ἄλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού; **45** Μη νομίζετε ότι εγώ θέλω

σας κατηγορήσει προς τον Πατέρα· υπάρχει ο κατήγορός σας ο Μωϋής, εις τον οποίον σεις ήλπίσατε. **46** Διότι εάν επιστεύετε εἰς τον Μωϋήν, θηλέτε πιστεύετε εἰς εμέ· επειδή περὶ εμού εκείνος ἔγραψεν. **47** Εάν δε εἰς τα γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως θέλετε πιστεύετε εἰς τους ιδιούς μου λόγους;

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν της θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος· **2** και ηκολούθει αυτόν ὄχλος πολύς, διότι ἔβλεπον τα θαύματα αυτού, τα οποία ἔκαμψεν επὶ των ασθενούντων. **3** Ανέβη δε εἰς το ὄρος ο Ιησούς και εκεί εκάθητο μετά των μαθητών αυτού. **4** Επλησίαζε δε το πάσχα, η εορτή των Ιουδαίων. **5** Υψώνας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς και ίδων ότι πολὺς ὄχλος ἔρχεται προς αυτόν, λέγει προς τον Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν αγοράσεις ἀρτούς, διά να φάγωσιν ούτοι; **6** Ἐλέγει δε τούτο δοκιμάζων αυτόν διότι αυτός ήξευρε τι ἔμελλε να κάμη. **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἀρτοί δεν αρκούσιν εἰς αυτούς, διά να λάβῃ ολίγον τι ἔκαστος αυτών. **8** Λέγει προς αυτόν εἰς εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου· **9** Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον ἔχει πέντε ἀρτούς κριθίνους και δύο οφάρια· αλλά ταύτα τι είναι εἰς τοσούτους; **10** Είπε δε ο Ιησούς Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν· ήτο δε χόρτος πολύς εν τω τόπῳ. Εκάθησαν λοιπόν οι ἄνδρες τον αριθμόν ἔως πεντακισχίλιοι. **11** Και ἔλαβεν ο Ιησούς τους ἀρτούς και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εἰς τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εἰς τους καθημένους ομοίως και εκ των οιφαρίων ὃσον ήθελον. **12** Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάχατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθῇ τίποτε. **13** Εσύναξαν λοιπόν και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε ἀρτών των κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εἰς τους φαγόντας. **14** Οι ἄνθρωποι λοιπόν, ίδοντες το θαύμα, το οποίον ἔκαμψεν ο Ιησούς, ἔλεγον ότι Ούτος είναι αιληθώς ο προφήτης ο μέλλων να ἔλθῃ εἰς τον κόσμον. **15** Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι να ἔλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να κάμωσιν αυτὸν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εἰς το ὄρος αυτός μόνος. **16** Καθώς δε ἔγινεν εσπέρα, κατέβησαν οι μαθηταί αυτού εἰς την θάλασσαν, **17** και εμβάντες εἰς το πλοίον, ἤρχοντο πέραν της θαλάσσης εἰς Καπερναούν. Και είχεν ήδη γείνει σκότος και ο Ιησούς δεν είχεν ελθεῖ προς αυτούς, **18** και η θάλασσα υψόνετο, επειδή ἐπνεει δυνατός ἀνέμος. **19** Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως εικοσιπέντε ή τριάκοντα στάδια βλέπουσι τον Ιησούν περιπατούντα επὶ τῆς θαλάσσης και πλησιάζοντα εἰς το πλοίον, και εφοβήθησαν. **20** Εκείνος δε λέγει προς αυτούς· Εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **21** Ἦθελον λοιπόν να λάβωσιν αυτόν εἰς το πλοίον, και παρευθύντο πολούς εφθασεν εἰς την γην, εἰς την οποίαν υπῆγαινον. **22** Τη επαύριον ο ὄχλος ο ιστάμενος πέραν της θαλάσσης ότε είδεν ότι πλοιάριον ἀλλο δεν ήτο εκεὶ ειμὶ εν, εκείνο εἰς το οποίον εισήλθον οι μαθηταί αυτού, και ότι ο Ιησούς δεν εισήλθε μετά των μαθητῶν αυτοῦ εἰς το πλοιάριον, αλλὰ μόνοι οι μαθηταί αυτού εἰς το πλοιάριον, αλλὰ μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν. **23** ἥλθον δε ἀλλα πλοιάρια εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, ὅπου ἔφαγον τον ἀρτον, αφού ο Κύριος ευχαρίστησεν. **24** δε λοιπόν είδεν ο ὄχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεὶ, ουδέ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοὶ εἰς τα πλοιά και ήλθον εἰς Καπερναούν ζητούντες τον Ιησούν. **25** Και ευρόντες αυτόν πέραν της θαλάσσης, είπον προς αυτόν· Ραββί, πότε ἥλθες εδώ; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Αιληθώς, αιληθώς σας λέγω, με ζητείτε, ουχί διότι είδετε θαύματα, αλλά διότι εφάγατε εκ των ἀρτών και εχορτάσθητε. **27** Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά

την τροφήν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον, την οποίαν ο Υιός του ανθρώπου θέλει σας δώσει διότι τούτον εσφράγισεν ο Πατήρ ο Θεός. (αιδηνος g166) 28 Είπον λοιπόν προς αυτόν: Τι να κάμψουμε, διά να εργάζωμεθα τα έργα του Θεού; 29 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς: Τούτο είναι το έργον του Θεού, να πιστεύσητε εις τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλε. 30 Τότε είπον προς αυτόν: Τι σημείον λοιπόν κάμψεις συ, διά να ίδωμεν και πιστεύσωμεν εις σε; τι εργάζεσαι; 31 οι πατέρες ημών έφαγον το μάνναν εν τη ερήμῳ, καθώς είναι γεγραμμένον: Ἀρτὸν εκ του ουρανού ἐδώκεν εἰς αυτούς να φάγωσιν. 32 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς: Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν ἐδώκεν εις εσάς τον ἀρτὸν εκ του ουρανού ο Μωϋσῆς, αλλ' ο Πατήρ μου σας δίδει τον ἀρτὸν εκ του ουρανού τον αληθινόν. 33 Διότι ο ἄρτος του Θεού είναι ο καταβαίνων εκ του ουρανού και δίδων ζωήν εις τον κόσμον. 34 Είπον λοιπόν προς αυτόν: Κύριε, πάντοτε δος εις ημάς τον ἀρτὸν τούτον. 35 Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς: Εγώ είμαι ο ἄρτος της ζωῆς: δόστις ἔρχεται προς εμέ, δεν θέλει πεινάσει, και δόστις πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε. 36 Πλην σας είπον ότι και με είδετε και δεν πιστεύετε. 37 Παν ό, τι μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμέ θέλει ελθεῖ, και τον ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλει ἔξω 38 διότι κατέβην εκ του ουρανού, ουχί διά να κάμω το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με. 39 Τούτο δε είναι το θέλημα του πέμψαντός με Πατέρος, παν ό, τι μοι ἔδωκε να μη απολέσω ουδέν εξ αυτού, αλλά να αναστήσω αυτό εν τη εσχάτη ημέρα. 40 Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας δόστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να ἔχῃ ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρᾳ. (αιδηνος g166) 41 Εγγόγυζον λοιπόν οι Ιουδαίοι περὶ αυτού ότι είπεν, Εγώ είμαι ο ἄρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, 42 και ἐλεγον: δεν είναι ούτος ο Ιησούς ο υἱός του Ιωσήφ, του οποίου ημείς γνωρίζομεν τον πατέρα και την μητέρα; πως λοιπόν λέγει ούτος ότι εκ του ουρανού κατέβην; 43 Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε προς αυτούς: Μη γογγύζετε μεταξύ σας. 44 Ουδείς δύναται να ἔλθῃ προς εμέ, εάν δεν ελκύσῃ αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρᾳ. 45 Είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις: Και πάντες θέλουσιν είσθαι διδακτοί του Θεού. Πας λοιπόν, δόστις ακούσησθαι παρὰ του Πατέρος και μάθη, ἔρχεται προς εμέ· 46 ουχί ότι είδε τις τον Πατέρα, ειμὴ εκείνος δόστις είναι παρὰ του Θεού, ούτος εἶδε τον Πατέρα. 47 Αληθώς αληθώς, σας λέγω, Ο πιστεύων εις εμέ ἔχει ζωήν αιώνιον. (αιδηνος g166) 48 Εγώ είμαι ο ἄρτος της ζωῆς. 49 Οι πατέρες σας ἔφαγον το μάνναν εν τη ερήμῳ και απέθανον· 50 ούτος είναι ο ἄρτος ο καταβαίνων εκ του ουρανού, διά να φάγῃ τις εξ αυτού και να μη αποθάνῃ. 51 Εγώ είμαι ο ἄρτος ο ζωήν, ο καταβάς εκ του ουρανού. Εάν τις φάγη εικούτον του ἀρτού, θέλει ζήσει εις τον αιώνα. Και ο ἄρτος δε τον οποίον εγώ θέλω δώσει, είναι η σαρκὶς μου την οποίαν εγώ θέλω δώσει υπέρ της ζωῆς του κόσμου. (αιδηνος g165) 52 Εμάχοντο λοιπόν προς αλλήλους Ιουδαίοι, λέγοντες: Πως δύναται ούτος να δώσῃ εις ημάς να φάγωμεν την σάρκα αυτού; 53 Είπε λοιπόν εις αυτούς ο Ιησούς: Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν φάγητε την σάρκα του υιού του ανθρώπου και πίνητε το αἷμα αυτού, δεν ἔχετε ζωήν εν εαυτοίς. 54 Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αἷμα μου, ἔχει ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρᾳ. (αιδηνος g166) 55 Διότι η σαρκὶς μου αληθώς είναι τροφή, και το αἷμα μου αληθώς είναι πόσις. 56 Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αἷμα μου εν εμοὶ μένει, και εγώ εν αυτώ. 57 Καθώς με απέστειλεν

ο ζων Πατήρ και εγώ ζω διά τον Πατέρα, ούτω και ὅστις με τρώγει θέλει ζήσει και εκείνος δι' εμέ. 58 Ούτος είναι ο ἄρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, ουχί καθώς οι πατέρες σας ἔφαγον το μάνναν και απέθανον δόστις τρώγει τούτον τον ἄρτον θέλει ζήσει εις τον αιώνα. (αιδηνος g165) 59 Ταῦτα είπεν ει τη συναγωγή, διδάσκων εν Καπερναούμ. 60 Πολλοί λοιπόν εκ των μαθητών αυτού ακούσαντες, είπον: Σκληρός είναι ούτος ο λόγος: τις δύναται να ακούνη αυτόν; 61 Νοήσας δε ο Ιησούς εν εαυτῷ ότι γογγύζουσι περὶ τούτου οι μαθηταί αυτού, είπε προς αυτούς: Τούτο σας σκανδαλίζει; 62 εάν λοιπόν θεωρήτε τον Υιόν του ανθρώπου αναβαίνοντα όπου ἡτο το πρότερον; 63 το πνεύμα είναι εκείνο το οποίον ζωποιεί, η σαρκὶς δεν ωφελεί ουδέν: οι λόγοι, τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι. 64 Πλην είναι τινές από σας, οίτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ήξευρεν εξ αρχής ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις είναι οι μέλλων να παραδώσῃ αυτόν. 65 Και ἐλέγε: Διά τούτο σας είπον ότι ουδείς δύναται να ἔλθῃ προς εμέ, εάν δεν είναι δεδομένον εις αυτόν εκ του Πατρός μου. 66 Ἐκτοτε πολλοί των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω και δεν περιεπάτονταν πλέον με^τ αυτόν. 67 Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τους δώδεκα Μήπως και σεις θέλετε να υπάγητε; 68 Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Σύμπολος Πέτρος Κύριε, προς τίνα θέλομεν υπάγει; λόγους ζωῆς αιώνιου έχεις (αιδηνος g166) 69 και ημεῖς επιτεύσαμεν και εγνωρίσαμεν ότι στο είσαιον ο Χριστός ο Υιός του Θεού τον ζώντος. 70 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς: Δεν εξέλεξα εγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι διάβολος; 71 Έλεγε δε τον Ιούδαν του Σίμωνος τον Ισκαριώτην διότι ούτος, εις ων εκ των δώδεκα, ἐμελλέ να παραδώσῃ αυτόν.

7 Και περιεπάτει ο Ιησούς μετά ταύτα εν τη Γαλιλαίᾳ: διότι δεν ήθελε να περιπατή εν τη Ιουδαίᾳ, επειδή οι Ιουδαίοι εζήσουν να θανατώσωσιν αυτόν. 2 Επλησίαζε δε η εορτή των Ιουδαίων, η σκηνοποιία. 3 Είπον λοιπόν προς αυτόν οι αδελφοί αυτού: Μετάβηθι εντεύθεν και υπάγει εις την Ιουδαίαν, διά να ίδωσι και οι μαθηταί σου τα ἔργα σου, τα οποία κάμψεις 4 διότι ουδείς πράττει τι κρυφών και ζητεῖ αυτός να ἴναν φανερός. Εάν πράττεις ταύτα, φανέρωσον σεαυτόν εις τον κόσμον. 5 Διότι ουδέ οι αδελφοί αυτού επίστευον εις αυτόν. 6 Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς: Ο καιρός ο ιδικός μου δεν ἥλθεν ἔτι, ο δε καιρός ο ιδικός σας είναι πάντοτε ἔτοιμος. 7 Δεν δύναται ο κόσμος να μισήσῃ εσάς εμὲ όμως μισεῖ, διότι εγώ μαρτυρώ περί αυτού ότι τα ἔργα αυτού είναι πονηρά. 8 Σεις ανάβητε εις την εορτήν ταύτην: εγώ δεν αναβαίνω ἔτι εις την εορτήν ταύτην, διότι ο καιρός μου δεν επληρώθη ἔτι. 9 Και αφού είπε ταύτα προς αυτούς, ἐμεινεν εν τη Γαλιλαίᾳ. 10 Αφού δε ανέβησαν οι αδελφοί αυτού, τότε και αυτός ανέβη εις την εορτήν, ουχί φανερώς αλλά κρυφών πως. 11 Οι Ιουδαίοι λοιπόν εζήσουν αυτόν εν τη εορτή και ἐλέγον: Που είναι εκείνος; 12 Και ήτο πολὺς γογγυσμός περί αυτού μεταξύ των όχλων. Ἄλλοι μεν ἐλέγον ότι είναι καλός ἄλλοι δε ἐλέγον, Ουχί, αλλά πλανά τον όχλον. 13 Ουδείς όμως ελάλει παρρησία περί αυτού διά τον φόβον των Ιουδαίων. 14 Και ενώ η εορτή ἦτο ήδη περί τα μέσα, ανέβη ο Ιησούς εις το ιερόν και εδίδασκε. 15 Και εθαύμαζον οι Ιουδαίοι, λέγοντες Πως ούτος ξεζύρει γράμματα, ενώ δεν έμαθεν; 16 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν: Η ιδική μου διδαχή δεν είναι εμού, αλλά του πέμψαντός με. 17 Εάν τις θέλῃ να κάμψη το θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει περὶ της διδαχής, αν ἴναι εκ του Θεού ἡ αν εγώ λαλώ απ' εμαυτού. 18 Όστις λαλεί αφ' εαυτού, ζητεῖ την δόξαν την ιδικήν αυτού, δόστις όμως ζητεῖ την δόξαν του πέμψαντος

αυτόν, ούτος είναι αληθής, και αδικία εν αυτώ δεν υπάρχει. **19** Ο Μωϋσής δεν σας έδωκε τον νόμον; και ουδείς από σας εκπλήρωροι τον νόμον. Διά τι ζητείτε να μη θανατώσητε; **20** Απεκρίθη ο όχλος και είπε: Δαιμονιον ἔχεις τις ζητεῖς να σε θανατώσῃ; **21** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς Εν έργον ἔκαμον, και πάντες θαυμάζετε. **22** Διά τούτο ο Μωϋσῆς σας έδωκε την περιτομήν, ουχί ότι είναι εκ του Μωϋσέως, αλλ' εκ των πατέρων, και εν σαββάτω περιτέμνετε ἀνθρώπον. **23**

Εάν λαμβάνη ἀνθρωπος περιτομήν εν σαββάτω, διά να μη λυθῇ ο νόμος του Μωϋσέως, οργίζεσθε κατ' εμού διότι ἔκαμον ολόκληρον ἀνθρωπον υγιήν εν σαββάτω; **24** Μη κρίνετε κατ' όψιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνατε. **25** Ἐλεγον λοιπόν τινές εκ των ιεροσολυμιτών· Δεν είναι ούτος, τον οποίον ζητούσι να θανατώσωσι; **26** Και ίδού, παρρησία λαλεί, και δεν λέγουσι προς αυτόν ουδέν. Μήπως τωάντι εγνώρισαν οι ἄρχοντες ότι ούτος είναι αληθῶς ο Χριστός; **27** Άλλα τούτον εξεύρομεν πόθεν είναι· ο δε Χριστός ὅταν ἔρχεται, ουδείς γινώσκει πόθεν είναι. **28** Εφώναξε λοιπόν ο Ιησούς, διδάσκων εν τω ιερώ, και είπε· Και εμεὶς εξεύρετε και πόθεν είμαι εξεύρετε· και απ' εμαυτού δεν ἥλθον, αλλ' είναι αληθῖνος ο πέμψας με, τον οποίον σεις δεν εξεύρετε· **29** εγώ δύμας εξεύρω αυτόν, διότι παρ' αυτού είμαι και εκείνος με απέστειλεν. **30** Εξήτουν λοιπόν να πιάσωσιν αυτόν, και ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν την χείρα, διότι δεν είχεν ελθεῖ ἐτίη η ώρα αυτού. **31** Πολλοί δε εκ του ὄχλου επίστευσαν εις αυτόν και ἔλεγον ότι ο Χριστός ὅταν ἔλθῃ, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειότερα τούτων, τα οποία ούτος ἔκαμεν; **32** Ἡκουσαν οι Φαρισαίοι τον ὄχλον ότι εγόγγυε ταύτα περὶ αυτού, και απέστειλαν οι Φαρισαίοι και οι αρχιερεῖς υπηρέτας διά να πιάσωσιν αυτόν. **33** Εἶπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Ἐτί ολίγον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και υπάγω προς τον πέμψαντα με. **34** Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεῖ· και όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε. **35** Εἶπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αλλήλους· Που μέλλει ούτος να υπάγη, ώστε ημεῖς δεν θέλομεν ευρεῖ αυτόν; Μήπως μέλλει να υπάγη εις τους διεσπαρμένους μεταξύ των Ελλήνων και να διδάσκῃ τους Έλληνας; **36** Τις είναι ούτος ο λόγος τον οποίον είπε, Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεῖ, και, δότου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε; **37** Κατά δε την τελευταίαν ημέραν την μεγάλην της εορτῆς ίστato ο Ιησούς και ἔκραξε λέγων· Εάν τις διψά, ας ἔρχηται προς ειμὲ και ας πίνω. **38** Ὁστις πιστεύει εις μέ, καθὼς εἶπεν η γραφή, ποταμοὶ ὄντας ζόντος ζέλουντο ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. **39** Τούτο δε εἴπε περὶ τον Πνεύματος, το οποίον ἔμελλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν διότι δεν ἡτού ἐτι δεδομένον Πνεύμα Αγίου, επειδή ο Ιησούς ἐτι δεν εδοξάσθη. **40** Πολλοί λοιπόν εκ του ὄχλου ακούσαντες τον λόγον, ἔλεγον· Ούτος είναι αληθῶς ο προφήτης. **41** Άλλοι ἔλεγον· Ούτος είναι ο Χριστός. Άλλοι δε ἔλεγον· Μη γαρ ει της Γαλιλαίας ἔρχεται ο Χριστός; **42** Δεν είπεν η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και από της κώμης Βηθλεέμ, όπου ἡτού ο Δαβίδ, ἔρχεται ο Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπόν ἔγινε μεταξύ του ὄχλου δι' αυτόν. **44** Τινές δε εξ αυτών ιθελον να πιάσωσιν αυτόν, αλλ' ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν τας χείρας. **45** Ἡλθον λοιπόν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και Φαρισαίους, και εκείνοι είπον προς αυτούς· Διά τι δεν εφέρετε αυτόν; **46** Απεκρίθησαν οι υπηρέται· Ουδέποτε ελάλησεν ἀνθρωπος ούτω, καθὼς ούτος ο ἀνθρωπος. **47** Απεκρίθησαν λοιπόν προς αυτούς οι Φαρισαίοι· Μήπως και σεις επλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των αρχόντων επίστευσεν εις αυτόν ή εκ των Φαρισαίων; **49** Άλλ' ο όχλος ούτος, ούτις δεν γνωρίζει τον νόμον, είναι

επικατάρατοι. **50** Λέγει ο Νικόδημος προς αυτούς, ο ελθών προς αυτόν διά νυκτός, εις ων εξ αυτών. **51** Μήπως ο νόμος ιμών κρίνει τον ἀνθρωπον, εάν δεν ακούση παρ' αυτού πρότερον και μάθη τι πράττει; **52** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Μήπως και σε εκ της Γαλιλαίας είσαι; ερεύνησον και ίδε ότι προφήτης εκ της Γαλιλαίας δεν ηγέρθη. **53** Και υπήγειν έκαστος εις τον οίκον αυτού.

8 Ο δε Ιησούς υπήγειν εις το όρος των Ελαιών. **2** Και την αυγήν ήλθε πάλιν εις το ιερόν, και πας ο λαός ήρχετο προς αυτόν και καθήσας εδίδασκεν αυτούς. **3** Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι γυναίκα συλληφθείσαν επί μοιχεία, και στήσαντες αυτήν εν τω μέσω, **4** λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, αύτη η γυνή συνελήφθη επ' αυτοφώρω μοιχευομένη. **5** Εν δε τω νόμῳ ο Μωϋσῆς προσέταξεν ημάς να λιθοβολώνται αι τοιαύται· σι λοιπόν τι λέγεις; **6** Ελεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να ἔχωσι ίνα κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, ἔγραψε διά τον δακτύλου εις την γην. **7** Και επειδή επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς· Ὅστις από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψη τον λίθον επ' αυτήν. **8** Και πάλιν κύψας κάτω ἔγραφεν εις την γην. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπό της συνειδήσεως ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εις έκαστος, αρχίσαντες από των πρεσβυτέρων έως των εσχάτων και ἔμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυνή ισταμένη εν τω μέσω. **10** Ανακύψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Γύναι, που είναι εκείνοι οι κατηγόροι σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδείς; **11** Και εκείνη εἶπεν· Ουδείς, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ουδέ εγώ σε καταδίκαζώ ὑπαγε, και εις το εξής μη αμάρτανε. **12** Πάλιν λοιπόν ο Ιησούς ελάλησε προς αυτούς λέγων· Εγώ είμαι το φως του κόσμου· Ὅστις ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκότος, αλλά θέλει ἔχει το φως της ζωής. **13** Εἶπον λοιπόν προς αυτόν οι Φαρισαίοι· Συ περὶ σεαυτού μαρτυρεῖς η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής. **14** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Και αν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι ἔξεύρω πόθεν ήλθον και που υπάγω· σεις δύμας δεν εξεύρετε πόθεν ἔρχομαι και που υπάγω. **15** Σεις κατά την σάρκα κρίνετε εγώ δεν κρίνω ουδένα. **16** Άλλας και εάν εγώ κρίνω, η κρίσις η εμή είναι αληθής, διότι μόνος δεν είμαι, αλλ' εγώ και ο Πατήρ ο πέμψας με. **17** Και εν τω νόμῳ δε ουδών είναι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η μαρτυρία είναι αληθινή. **18** Εγώ είμαι ο μαρτυρών περὶ εμαυτού, και ο πέμψας με Πατήρ μαρτυρεῖ περὶ εμού. **19** Ελεγον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι ο Πατήρ σου; Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε εμέ εξεύρετε ούτε τον Πατέρα μου εάν ηξεύρετε εμέ, θηλέτε εξεύρει και τον Πατέρα μου. **20** Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ιησούς εν τω θησαυροφυλακίω, διδάσκων εν τω ιερώ, και ουδείς επίσαεν αυτόν, διότι δεν είχεν ελθεῖ ἐτίη η ώρα αυτού. **21** Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς· Ουδέ εγώ σε κατηγορώσει, και θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνειν εν τη αμαρτία υμών· όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε. **22** Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Μήπως θέλει θανατώσει εαυτόν, και διά τούτο λέγει, Ὅπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε; **23** Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ των ἀνώ· σεις είσθε εκ του κόσμου τούτου, εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου τούτου. **24** Σας είπον λοιπόν ότι θέλετε αποθάνειν εν ταις αμαρτίαις υμών· διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, θέλετε αποθάνειν εν ταις αμαρτίαις υμών. **25** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Συ τις είσαις, και είπε προς αυτούς· Ο Ιησούς δι, τι σας λέγω απ' αρχής. **26** Πολλά έχω να λέγω και να κρίνω περὶ υμών· αλλ' ο πέμψας με είναι αληθής, και εγώ

όσα ήκουσα παρ' αυτού, ταύτα λέγω εις τον κόσμον. **27** Δεν ενόψσαν ότι έλεγε προς αυτούς περί του Πατρός. **28** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ἰησούς· Όταν υψώστε τον Υἱόν του ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, και απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με εδίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ. **29** Και ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν ο Πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε τα αρεστά εις αυτόν. **30** Ενώ ελάλει ταύτα, πολλοί επίστευσαν εις αυτόν. **31** Έλεγε λοιπόν ο Ἰησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εις αυτόν. Εάν σεις μείνητε εν τῷ λόγῳ τῷ εμῷ, είσθε αληθώς μαθηταί μου, **32** καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν αλήθειαν, καὶ ἡ αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει. **33** Απεκρίθησαν πρὸς αὐτόν· Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, καὶ δεν εγείναμεν δούλοι εἰς ουδένα πώποτε πῶς συλέγεις ότι θέλετε γείνει ελεύθεροι; **34** Απεκρίθη πρὸς αὐτούς ο Ἰησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι πᾶς ὁστις πράττει τὴν αμαρτίαν δούλος είναι τῆς αμαρτίας. **35** Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε εν τῇ οἰκίᾳ· ο υιός μένει πάντοτε. (**αἰδοὶ g165**) **36** Εάν λοιπόν ο Υἱός σας ελευθερώσῃ, ὄντας ελεύθεροι θέλετε εἰσθαι. **37** Εξέντρω ότι είσθε στέρεμα του Αβραάμ· αλλὰ ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμός δεν χωρεῖ εἰς εσάς. **38** Εγώ λαλώ ό, τι είδον πλησίον του Πατρός μου· καὶ σεις ομοίως κάμνετε ό, τι είδετε πλησίον του πατρός σας. **39** Απεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ο πατήρ ημῶν είναι ο Αβραάμ. Λέγει πρὸς αὐτούς ο Ἰησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, τὰ ἔργα του Αβραάμ θηλέτε κάμνει. **40** Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε, ἀνθρωπὸν ὁστις σας ελάλησα τὴν αλήθειαν, την οποίαν ἱκούσα παρὰ του Θεού τοῦτο ο Αβραάμ δεν ἔκαμε. **41** Σεις κάμνετε τὰ ἔργα του πατρός σας. Εἴπον λοιπόν πρὸς αὐτόν· Ημεῖς δεν εγεννήθημεν εκ πορνείας· ἔνα Πατέρα ἔχομεν, τον Θέόν. **42** Είπε λοιπόν πρὸς αὐτούς ο Ἰησούς· Εάν ο Θέός ἡτο Πατήρ σας, θηλέτε αγαπά εμέ· διότι εγώ εκ του Θεού εξήλθον καὶ ἔρχομαι· επειδή δεν ἤλθον απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. **43** Διά τι δεν γνωρίζετε τὴν λαλιάν μου; διότι δεν δύνασθε να ακούητε τον λόγον μου. **44** Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου καὶ τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος ἡτο απ' αρχῆς ανθρωποκτόνος καὶ δεν μένει εν τῇ αληθείᾳ, διότι αληθεία δεν υπάρχει εν αυτῷ· ὅταν λαλήῃ τὸ φεύδος, εκ τῶν ιδίων λαλεῖ, διότι είναι φεύστης καὶ ο πατήρ αυτού του φεύδους. **45** Εγώ δε διότι λέγω τὴν αλήθειαν, δεν με πιστεύετε. **46** Τις από σας με ελέγχει περὶ αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεῖς δεν με πιστεύετε; **47** Οστις είναι εκ του Θεού, τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεῖς δεν ακούετε, διότι οι του Θεού δεν είσθε. **48** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δεν λέγομεν ημεῖς καλῶς ότι Σαμαρείτης είσαι συ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; **49** Απεκρίθη ο Ἰησούς· Εγώ δαιμόνιον δεν ἔχω, αλλὰ τιμῶ τον Πατέρα μου, καὶ σεις με ατιμάζετε. **50** Και εγώ δεν ζητώ τὴν δόξαν μου· υπάρχει ο ζητών καὶ κρίνων. **51** Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, θάνατον δεν θέλει ιδεῖ εἰς τὸν αἰώνα. (**αἰδοὶ g165**) **52** Εἶπον λοιπόν πρὸς αὐτούς οι Ιουδαίοι· Τώρα κατελάβομεν ότι δαιμόνιον ἔχεις. Ο Αβραάμ απέθανε καὶ οι προφήται, καὶ συλέγεις· Εάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δεν θέλει γευθῆ θάνατον εἰς τὸν αἰώνα. (**αἰδοὶ g165**) **53** Μήπως συ είσαι μεγαλήτερος του πατρός ημῶν Αβραάμ, ὁστις απέθανε; καὶ οι προφήται απέθανον· συ τίνα κάμνεις σεαυτὸν; **54** Απεκρίθη ο Ἰησούς· Εάν εγώ δοξάζω εμαυτού, η δόξα μου είναι ουδέν· ο Πατήρ μου είναι όστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ότι είναι θεός σας. **55** Και δεν γνωρίσατε αυτόν εγώ όμως γνωρίζω αυτόν· καὶ εάν είπω ότι δεν γνωρίζω αυτόν,

θέλω είσθαι όμοιός σας φεύστης· αλλὰ γνωρίζω αυτόν καὶ τον λόγον αυτού φυλάττω. **56** Ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχεν αγαλλίασιν να ίδῃ τὴν ημέραν τὴν εμήν καὶ εἰδὲ καὶ εχάρη. **57** Εἶπον λοιπόν οι Ιουδαίοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἡτο δεν έχεις ἐτι, καὶ είδες τον Αβραάμ; **58** Εἶπε πρὸς αὐτούς ο Ἰησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Πριν γείνη τον Αβραάμ, εγώ είμαι. **59** Εσήκωσαν λοιπόν λίθους διά να ρίψωσι κατ' αυτού πλην ο Ἰησούς εκρύθη καὶ εξήλθεν εκ του ιερού περάσας διά μέσον αυτών, καὶ ούτως ανεχώρησε.

9 Και ενώ ανεχώρει, είδεν ἀνθρωπὸν τυφλὸν εκ γενετίς. **2** Και ηρώτησαν αὐτὸν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονεῖς αυτού, ώστε να γεννηθῇ τυφλός; **3** Απεκρίθη ο Ἰησούς· Ούτε ούτος ημάρτεν ούτε οι γονεῖς αυτού, αλλὰ διά να φανερωθόσι τα ἔργα του Θεού εν αυτῷ. **4** Εγὼ πρέπει να εργάζωμαι τα ἔργα του πέμψαντος με, εωσού είναι ημέρα ἔρχεται νυξ ότε ουδείς δύναται να εργάζηται. **5** Ενόσω είμαι εν τῷ κόσμῳ, είμαι φως του κόσμου. **6** Αφού εἶπε ταύτα, ἐπτυσε χαμάαι καὶ ἔκαμε πηλὸν εκ του πτύσματος καὶ επέχρισε τον πηλόν επὶ τους οφθαλμούς του τυφλού **7** καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Υπαγε, νίφθητι εἰς τὴν κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον ερμηνεύεται απεσταλμένος. Υπήγε λοιπόν καὶ ενίφθη, καὶ ήλθε βλέπων. **8** Οι δε γείτονες καὶ όσοι ἔβλεπον αὐτόν πρότερον ότι ἡτο τυφλός ἔλεγον δεν είναι ούτος, όστις εκάθητο καὶ εζήτει; **9** Ἀλλοι ἔλεγον ότι ούτος είναι ἄλλοι δε ότι όμοιος αυτού είναι. Εκείνος ἔλεγεν ότι εγώ είμαι. **10** Ήλεγον λοιπόν πρὸς αὐτόν· Πως ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί σου; **11** Απεκρίθη εκείνος καὶ εἶπεν· Άνθρωπος λεγόμενος Ἰησούς ἔκαμε πηλόν καὶ επέχρισε τους οφθαλμούς μου καὶ μοι εἶπεν· Υπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν του Σιλωάμ καὶ νίφθητι· αφού δε υπήγα καὶ ενίφθην, ανέβλεψα. **12** Εἶπον λοιπόν πρὸς αὐτόν· Που είναι εκείνος; λέγει· Δεν εξέντρω. **13** Φέρουσαν αὐτόν τον ποτέ τυφλόν πρὸς τους Φαρισαίους. **14** Ἡτο δε σάββατον, ὅτε ἔκαμε τον πηλόν ο Ἰησούς καὶ ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού. **15** Πάλιν λοιπόν ηρώτων αὐτόν καὶ οι Φαρισαίοι πως ανέβλεψε. Καὶ εκείνος εἶπε πρὸς αὐτούς· Πηλόν ἔβαλεν επὶ τους οφθαλμούς μου, καὶ ενίφθην, καὶ βλέπω. **16** Ήλεγον λοιπόν τινές εκ των Φαρισαίων· Ούτος ο ἀνθρωπός δεν είναι παρὰ του Θεού, διότι δεν φυλάττει τὸ σάββατον. Άλλοι ἔλεγον· Πως δύναται ἀνθρωπός αμαρτωλός να κάμη τοιαύτα θαύματα; Καὶ ἡτο σόχισμα μεταξύ αυτών. **17** Λέγουσι πάλιν πρὸς τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περὶ αυτού, επειδή ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; Καὶ εκείνος εἶπεν ότι προφήτης είναι. **18** Δεν επίστευσαν λοιπόν οι Ιουδαίοι περὶ αυτού ότι ἡτο τυφλός καὶ ανέβλεψεν, ἔως ότου εφώναξαν τους γονεῖς αυτού του αναβλέψαντος **19** καὶ ηρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Ούτος είναι ο υιός σας, τον οποίον σεις λέγετε ότι εγεννήθη τυφλός; πως λοιπόν βλέπει τώρα; **20** Απεκρίθησαν πρὸς αὐτούς οι γονεῖς αυτού καὶ εἶπον· Εξέύρομεν ότι ούτος είναι ο υιός ημών καὶ ότι εγεννήθη τυφλός. **21** Πως δε βλέπει τώρα δεν εξέντρομεν, ή τις ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού ημεῖς δεν εξέντρομεν· αὐτοὶ ηλίκιαν ἔχει, αυτόν ερωτήσατε, αὐτὸς περὶ εαυτοῦ θέλει λαλήσει. **22** Ταύτα εἶπον οι γονεῖς αυτού, διότι εφοβύνοντο τους Ιουδαίους· επειδή ἡτο είχον συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήσηται αὐτόν Χριστόν, να γείνη αποσυνάγωγος. **23** Διά τούτο οι γονεῖς αυτού ότι ηλίκιαν ἔχει, αυτόν ερωτήσατε, αὐτὸς περὶ εαυτοῦ θέλει λαλήσει. **24** Εφώναξαν λοιπόν εκ δευτέρου τον ἀνθρωπόν, δοτις ἡτο τυφλός, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δόξασον τὸν Θεόν· ημεῖς εξέντρομεν ότι ο ἀνθρωπός ούτος είναι αμαρτωλός. **25** Απεκρίθη λοιπόν εκείνος καὶ εἶπεν· Αν ήναι αμαρτωλός δεν εξέντρω· εν εξέντρῳ, ότι ήμην

τυφλός και τώρα βλέπω. **26** Είπον δε προς αυτόν πάλιν· τι σοι έκαμε; πως ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; **27** Απεκρίθη προς αυτούς Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε διά τι πάλιν θέλετε να ακούγετε; μήπως και σεις θέλετε να γείνητε μαθηταί αυτού; **28** Ελοιδόρησαν λοιπόν αυτόν και είπον Συ είσαι μαθητής εκείνους ημείς δε του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. **29** Ήμεις εξεύρομεν δότι προς τον Μωϋσήν ελάλησεν ο Θεός τούτον όμως δεν εξεύρομεν πόθεν είναι. **30** Απεκρίθη ο άνθρωπος και είπε προς αυτούς Εν τούτῳ μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ότι σεις δεν εξεύρετε πόθεν είναι, και ήνοιξέ μου τους οφθαλμούς. **31** Εξεύρομεν δότι αμαρτωλούς ο Θεός δεν ακούει, αλλ' εάν τις ήναι θεοσεβής και κάμνη το θέλημα αυτού, τούτον ακούει. **32** Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ότι ήνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. (αἰδοὶ γ165) **33** Εάν ούτος δεν ήτο παρά Θεού, δεν ηδύνατο να κάμη ουδέν. **34** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και συ διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν έξω. **35** Ἕκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υἱόν του Θεού; **36** Απεκρίθη εκείνος και είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να πιστεύωντας εις αυτόν; **37** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Καὶ εἶδες αυτὸν καὶ ο λαλῶν μετὰ σου εκείνος είναι. **38** Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν. **39** Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ἥλθον εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωνται οι μη βλέποντες και να γείνωσι τυφλοί οι βλέποντες. **40** Και ήκουσαν ταύτα όσοι εκ των Φαρισαίων ἡσαν μετ' αυτού, και είπον προς αυτόν· Μήπως και ημείς είμεθα τυφλοί; **41** Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήθετε τυφλοί, δεν θέλετε έχει αμαρτίαν τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν· ή αμαρτία σας λοιπόν μένει.

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δεν εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν, εκείνος είναι κλέπτης και ληστής· **2** όστις όμως εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμήν των προβάτων. **3** Εἰς τούτον ο θυρώρος ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτούν ακούσουν, και τα εαυτούν πρόβατα κράζει κατ' όνομα και εξάγει αυτά. **4** Και ίσαν εκβάλη τα εαυτού πρόβατα, υπάγει ἐμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθούσιν αυτόν, διότι γνωρίζουστην φωνήν αυτού. **5** Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλά θέλουσιν φύγει απ' αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων. **6** Ταῦτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ιησούς· εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα, τα οποία ελάλει προς αυτούς. **7** Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. **8** Πάντες όσοι ἥλθον προ εμού κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα πρόβατα. **9** Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη, θέλει σωθή και εισέλθει και εξέλθει και θέλει ευρεί βοσκήν. **10** Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμὴ διά να κλέψῃ και θύσῃ και απολέσῃ· εγώ ἥλθον διά να ἔχωσιν ζωήν και να ἔχωσιν αυτήν εν αφθονίᾳ. **11** Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων· **12** Ως δε μισθωτός και μη ων ποιμήν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του, θεωρεῖ τον λύκον ερχόμενον και αφίνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. **13** Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. **14** Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών, **15** καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου βάλλω υπέρ των προβάτων. **16** Και ἄλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα πρέπει να συνάξω, και θέλουσιν ακούσει

την φωνήν μου, και θέλει γείνει μία ποίμνη, εις ποιμήν. **17** Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. **18** Ουδείς αφαρεί αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν πάλιν απ' εμαυτού· εξουσίαν ἔχω να βάλω αυτήν, και εξουσίαν ἔχω πάλιν να λάβω αυτήν· ταυτήν την εντολήν έλαβον παρά του Πατρός μου. **19** Σχίσμα λοιπόν ἔγεινε πάλιν μεταξύ των Ιουδαίων διά τους λόγους τούτους. **20** Και ἐλέγον πολλοί εξ αυτών· Δαιμόνιον ἔχει και είναι μαινόμενος· τι ακούντε αυτόν; **21** Ἄλλοι ἐλέγον· Ούτοι οι λόγοι δεν είναι δαιμονιζόμενον· μήπως δύναται δαιμόνιον να ανοίγη οφθαλμούς τυφλών; **22** Ἐγειναν δε τα εγκαίνια ιεροσολύμοις, και ήτο χειμών· **23** και ο Ιησούς περιεπάτει εν τω ιερῷ εν τη στοά του Σολομώντος. **24** Περιεκύλωσαν λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και ἐλέγον προς αυτόν· Εως πότε κρατεῖς εν αμφιβολίᾳ την ψυχήν ημών; εάν σησαι ο Χριστός, ειπέ προς ημάς παρρησία. **25** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα ἔργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ονόματι του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περί εμού· **26** αλλά σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. **27** Τα πρόβατα τα εμά ακούθουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθύστι. **28** Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. (αἰδοὶ γ165, αἰδοῖος γ166) **29** Ο Πατήρ μου, οστίς μοι ἔδωκεν αυτά, είναι μεγαλήτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάσῃ εκ της χειρός του Πατρός μου. **30** Εγώ και ο Πατήρ εν ειμέθα. **31** Επίσαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. **32** Απεκρίθη προς αυτός ο Ιησούς· Πολλά καλά ἔργα ἔδιεις εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον ἔργον εξ αυτών με λιθοβολείς; **33** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού ἔργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ ανθρώπος ων κάμνεις σε αυτόν Θεόν. **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Δεν είναι γεγράμμενον εν τω νόμῳ υμών, Εγώ είπα, θεοί είσθε; **35** Εάν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους ἔγεινεν ο λόγος του Θεού, και δεν δύναται να αναιρεθῇ η γραφή, **36** εκείνον, τον οποίον ο Πατήρ γρίασε και απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημεῖς, διότι είπον, Υἱός του Θεού είμαι; **37** Εάν δεν κάμνω τα ἔργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· **38** αλλ' εάν κάμνω, αν και εις εμὲ δεν πιστεύετε, πιστεύσατε εις τα ἔργα, διά να γνωρίστε και πιστεύστε ότι ο Πατήρ είναι εν εμοί και εγώ ειν αυτώ. **39** Εζήτουν λοιπόν πάλιν τα πάσσων αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. **40** Και υπήγει πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον τόπον δύον εβάπτικε· κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και ἐμείνεν εκεί. **41** Και πολλοί ήλθον προς αυτόν και ἐλέγον διότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα ἔκαμε, πάντα όμως σα είπεν ο Ιωάννης περί τούτου, ήσαν αληθινά. **42** Και εκεί

11 Ἡτο δε τις ασθενής Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής αυτής. **2** Η δε Μαρία ήτο η αλείφασα τον Κύριον με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησένει. **3** Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφάι προς αυτόν, λέγουσαι· Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεί. **4** Και ακούσαν ο Ιησούς είπεν· Αύτη η ασθένεια δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθῇ ο Υἱός του Θεού δι' αυτής. **5** Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. **6** Καθώς λοιπόν ήκουσεν ότι ασθενεί, τότε μεν ἔμεινε δύο ημέρας εν τω τόπω

όπου ήτο. 7 Επειτα μετά τούτο λέγει προς τους μαθητάς Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί Ραββί, τώρα εξήτουν να σε λιθοβολίσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; 9 Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αιώραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρᾳ, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· 10 εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. 11 Ταῦτα είπε, και μετά τούτο λέγει προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών εκοιμήθη αλλά υπάγω διά να εξυπήνωσα αυτόν. 12 Είπον λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν εκοιμήθη, θέλει σωθή. 13 Άλλ'¹ ο Ιησούς είχεν ειπεῖ περί του θανάτου αυτού· εκείνοι όμως ενόμισαν ότι λέγει περί της κοιμήσεως του ύπουν. 14 Τότε λοιπόν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρρησία· Ο Λάζαρος απέθανε. 15 Και χαίρω διά σας, διά να πιστεύσητε, διότι δεν ήμην εκεί αλλ' ας υπάγωμεν προς αυτόν. 16 Είπε δε ο Θωμάς, ο λεγόμενος Διδύμος προς τους συμμαθητάς· Ας υπάγωμεν και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' αυτού. 17 Ελθών λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν τέσσαρας ημέρας έχοντα ήδη εν τω μνημείω. 18 Ἡτο δε η Βηθανία πλησίον των Ιεροσολύμων, απέχουσας ως δεκαπέντε στάδια. 19 Και πολλοί εκ των Ιουδαίων είχον ελθεί προς την Μάρθαν και Μαρίαν, διά να παρηγορήσωσαν αυτάς περὶ του αδελφού αυτών. 20 Η Μάρθα λοιπόν, καθώς ήκουσεν ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν η δε Μαρία εκάθητο εν τω οίκω. 21 Είπε λοιπόν η Μάρθα προς τον Ιησούν· Κύριε, εάν ήσος εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. 22 Πλὴν και τώρα εξεύρω ότι δοσα ζητήσης παρά του Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. 23 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθῆ. 24 Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξεύρω ότι θέλει αναστηθῆ εν τη αναστάσει εν τη εσχάτῃ ημέρα. 25 Είπε προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει· 26 και πας δόσις ζη και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. Πιστεύεις τούτο; (αἰδον g165) 27 Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, εγώ επίστευσα ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις τον κόσμον. 28 Και αφού είπε ταῦτα, υπήγε και εφώναξε Μαρίαν την αδελφήν αυτής κρυψίως και είπεν· Ο Διδάσκαλος ήλθε και σε κράζει. 29 Εκείνη, καθώς ήκουσε, στηκόνται ταχέως και έρχεται προς αυτόν. 30 Δεν είχε δε ελθεί ο Ιησούς έτι εις την κώμην, αλλ' ήτο εν τω τόπῳ, όπου υπήντησεν αυτόν η Μάρθα. 31 Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι οντες μετ' αυτής εν τη οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες την Μαρίαν ότι εσκήνωθη ταχέως και εξήλθεν, ηκολούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις το μνημείον, διά να κλαύσῃ εκεί. 32 Η Μαρία λοιπόν καθώς ήλθεν όπου ήτο ο Ιησούς, ίδιοντας αυτόν ἐπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσος εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. 33 Ο δε Ιησούς, καθώς είδεν αυτήν κλαύσουσαν και τους ελθόντας μετ' αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη ψυχῇ αυτού και εταράχθη, 34 και είπε· Που εβάλετε αυτόν; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθέ και ίδε. 35 Εδάκρυσεν ο Ιησούς. 36 Ἐλέγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Ιδε πόσον ηγάπα αυτόν. 37 Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ήδυνατο ούτος, δόσις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνη; 38 Ο Ιησούς λοιπόν, πάλιν στενάζων εν εαυτώ, έρχεται εις το μνημείον· ήτο δε σπήλαιον, και έκειτο λίθος επ' αυτού. 39 Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον. Λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η Μάρθα· Κύριε, ζει ήδη· διότι είναι τεσσάρων ημερών. 40 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν

του Θεού; 41 Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου έκειτο ο αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους οφθαλμούς ἀνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι δότι μου ἄνκουσα. 42 Και εγώ εγνώριζον ότι πάντοτε μου ακούεις· αλλά διά τον όχλον τον περιεστώτα είπον τούτο, διά να πιστεύσωσαν ότι συ με απέστειας. 43 Και ταῦτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκράγασε· Λάζαρε, ελθέ ξέω. 44 Και εξήρθησε ο τεθνικώς, δεδεμένος τους πόδας και τας χειρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού ήτο περιδεδεμένον με σουδάριον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήστε να υπάγη. 45 Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων, οίτινες είχον ελθεί εις την Μαρίαν και είδον όσα έκαμεν ο Ιησούς, επίστευσαν εις αυτόν. 46 Τινές δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους και είπον προς αυτούς όσα έκαμεν ο Ιησούς. 47 Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι και έλεγον· Τι κάμινον, διότι ούτος ο ἀνθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. 48 Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και το έθνος. 49 Εις δε τις εξ αυτών, ο Καΐάφας, δότις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου, είπε προς αυτούς· Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, 50 ουδὲ συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις ανθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή όλον το έθνος. 51 Τούτο δε αφ' εαυτού δεν είπεν, αλλ' αρχιερεύς αν των ενιαυτού εκείνου προεφήτευσεν δότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη υπέρ του έθνους, 52 και ουχί μόνον υπέρ του έθνους, αλλά και διά να συνάξῃ εις ειν τα τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα. 53 Απ'¹ εκείνης λοιπόν της ημέρας συνεβούλευθησαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν. 54 Οθεν ο Ιησούς δεν πειπετάτε πλέον παρρησία μεταξύ των Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον τόπον πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Εφραΐμ, και εκεί διέτριβε μετά των μαθητών αυτού. 55 Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις Ιεροσολύμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν εαυτούς. 56 Εξήτουν λοιπόν τον Ιησούν και έλεγον προς αλλήλους ιστάμενοι εν τω ιερῷ· Τι σας φαίνεται ότι δεν θέλει ελθεί εις την εορτήν; 57 Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να μηνύσῃ, διά να πιάσωσιν αυτόν.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα ήλθεν εις Βηθανίαν, δότι ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. 2 Και έκαμψαν εις αυτόν δείπτον εκεί, και η Μάρθα υπηρέτει· ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. 3 Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου. 4 Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, δόσις έμελλε να παραδώσῃ αυτόν· 5 Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; 6 Είπε δε τούτο ουχί διότι έμελλεν αυτόν περὶ των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. 7 Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Άφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού μου εφύλαξεν αυτό. 8 Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. 9 Έμαθε δε όχλος πολὺς εκ των Ιουδαίων ότι είναι εκεί, και ήλθον ουχί διά τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ίδωσι και τον Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. 10 Συνεβούλευθησαν δε οι αρχιερείς, διά να θανατώσωσι και τον Λάζαρον, 11 διότι πολλοί εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον

και επίστευον εις τον Ιησούν. **12** Τη επαύριον όχλος πολὺς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, **13** ἐλάφων τα βαῖα των φοινίκων και ἔξήλθον εις υπάντησιν αυτού και ἐκράζον· Ωσανά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεὺς του Ισραήλ. **14** Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθισεν επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον· **15** Μή φοβού, θύματε Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος επί πώλου όνου. **16** Ταύτα όμως δεν ενόχον οι μαθηταί αυτού κατ' αρχάς, αλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν ότι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα ἔκαμον εις αυτόν. **17** Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, ο ων μετ' αυτού ότε εφώναξε τον Λάζαρον εις του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. **18** Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ἤκουσεν ότι ἔκαμε το θαύμα τούτο. **19** Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλλήλους· Βλέπετε ότι δεν ἀφελείτε ουδὲν; ιδού, ο κόδμος οπίσω αυτού υπῆγεν. **20** Ὡσαν δε τινές Ἐλληνες μεταξύ των αναβαίνοντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτῇ. **21** Οὗτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βιθσαΐδα της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν να ἰδωμεν τον Ιησούν. **22** Ἐρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και πάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. **23** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγον· Ἐλθεν η ώρα διά να δοξάσθη ο Υἱός του ανθρώπου. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέσῃ εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. **25** Όστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμω τούτω, εις ζωήν αιώνιον θέλει φυλάξει αυτήν. (**αἰστος g166**) **26** Εάν ειμὲ υπηρετήτις, ειμὲ ας ακολουθή, και όπου είμαι εγώ, εκεὶ θέλει είσθαι και ο υπηρέτης ο ειούς και εάν τις ειμὲ υπηρετή, θέλει τιμήσει αυτόν ο Πατήρ. **27** Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη· και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας ταύτης. Αλλά διά τούτο ήλθον εις την ώραν ταύτην. **28** Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα. Ἐλθε λοιπόν φωνή εκ του ουρανού· Και εδοξάσα και πάλιν θέλω δοξάσει. **29** Ο όχλος λοιπόν ο παρεστώς και ακούσας ἔλεγεν ότι ἔγινε βροτήντη ἀλλοι ἔλεγον· Αγγελος ελάλησε προς αυτόν. **30** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν· Η φωνή αύτη δεν ἔγινε δι' εμέ, αλλά διά σας. **31** Τώρα είναι κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο ἄρχοντας του κόσμου τούτου θέλει εκβληθήξω. **32** Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς εμαυτόν. **33** Τούτο δε ἔλεγε, δεικνύων με ποίον θάνατον ἔμελλε να αποθάνῃ. **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο όχλος· Ήμεις ηκούσαμεν εκ του νόμου· Ότι ο Χριστός μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις· Ότι πρέπει να υψωθή ο Υἱός του ανθρώπου; τις είναι ούτος ο Υἱός του ανθρώπου; (**αἰσθ g165**) **35** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ' υμών· περιπατείτε ενδών ἔχετε το φως, διά να μη σας καταφθάσῃ το σκότος· και όστις περιπατεί εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. **36** Ενόσω ἔχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός. Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απελθών εκρύφθη απ' αυτών. **37** Αλλ' ενώ ἔκαμε τόσα θαύματα ἐμπροσθεν αυτών, δεν επίστευον εις αυτόν. **38** διά να πληρωθή ο λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε· Κύριε, τις επίστευεν εις το κίρρυγμα ημῶν; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; **39** Διά τούτο δεν ήδηναντο να πιστεύωσι διότι πάλιν είπεν ο Ησαΐας· **40** Ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εσκλήρυνε την καρδίαν αυτών, διά να μη ίδωσι με τους οφθαλμούς και νοήσωσι με την καρδίαν και

επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. **41** Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν αυτού και ελάλησε περί αυτού. **42** Αλλ' όμως και εκ των αρχόντων πολλοί επίστευον εις αυτόν, πλὴν διά τους Φαρισαίους δεν ὡμολόγουν, διά να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. **43** Διότι ηγάπησαν την δόξαν των ανθρώπων μάλλον παρά την δόξαν του Θεού. **44** Ο δε Ιησούς ἔκραξε και είπεν· Ο πιστεύων εις εμέ δεν πιστεύει εις εμέ, αλλ' εις τον πέμψαντά με, **45** και ο θεωρών ειμὲ θεωρεί τον πέμψαντά με. **46** Εγώ ήλθον φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνην των σκότει πας ο πιστεύων εις εμέ. **47** Και εάν τις ακούσῃ τους λόγους μου και δεν πιστεύσῃ, εγώ δεν κρίνω αυτόν· διότι δεν ήλθον διά να κρίνω τον κόσμον, αλλά διά να σώσω τον κόσμον. **48** Ο αθετών ειμέ και μη δεχόμενος τους λόγους μου, έχει τον κρίνοντα αυτόν ο λόγος, τον οποίον ελάλησα, εκείνος θέλει κρίνει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα· **49** διότι εγώ απ' εμαυτόν δεν ελάλησα, αλλ' ο πέμψας με Πατήρ αυτός μοι ἔδωκεν εντολήν τι να είπω και τι να λαλήσω· **50** και εξεύρω ότι η εντολή αυτού είναι ζωή αιώνιος. Όσα λοιπόν λαλώ εγώ, καθώς μοι είπεν ο Πατήρ, ούτω λαλώ. (**αἰστος g166**)

13 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβῇ εις τον κόσμον τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδικούς του τους εν τω κόσμῳ, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. **2** Και αφού ἔγινε δείπνος, ο δε διάβολος είχεν ήδη βάλει εις την καρδίαν του Ιουδά Σίμωνος του Ισκαριώτου να παραδώσῃ αυτόν, **3** εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα ἔδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χειράς, και ότι από του Θεού εξήλθε και προς τον Θεόν υπάγει, **4** εγείρεται εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και λαβών προσόψιον διεζώσθη· **5** ἐπειτα βάλλει ύδωρ εις τον νιπτήρα, και ήρχισε να νίπτει τους πόδας των μαθητών και να σπογγίζει με το πρόσδιον, με το οποίον ήτο διαχωσμένος. **6** Ερχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρον, και λέγει προς αυτούν εκείνος· Κύριε, συ μον νίπτεις τους πόδας; **7** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εκείνο, το οποίον εγώ κάμων, συ δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις όμως γνωρίσει μετά ταύτα. **8** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν δεν σε νίψω, δεν έχεις μέρος μετ' εμού. (**αἰσθ g165**) **9** Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας χειράς και την κεφαλήν. **10** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Ο λελουμένος δεν έχει χρείαν ειμήν τους πόδας να νιφθή, αλλ' είναι όλος καθαρός και σεις είσθε καθαροί, αλλ' ουχὶ πάντες. **11** Διότι ήξενερεν εκείνον, όστις ἔμελλε να παραδώσῃ αυτόν· διά τούτο είπε· Δεν είσθε πάντες καθαροί. **12** Αφού λοιπόν ἔνιψε τους πόδας αυτών και ἔλαβε τα ιμάτια αυτού, καθήσας πάλιν είπε προς αυτούς· Εξεύρετε τι ἔκαμον εις εσάς; **13** Σεις με φωνάζετε, Ο Διδάσκαλος και ο Κύριος, και καλώς λέγετε, διότι είμαι. **14** Εάν λοιπόν εγώ, ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ἔνιψη τους πόδας, και σεις χρεωστείτε να νίπτετε τους πόδας αλλήλων. **15** Διότι παράδειμα ἔδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ ἔκαμον εις εσάς. **16** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. **17** Εάν εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν κάμνητε αυτά. **18** Δεν λέγω τούτο περὶ πάντων υμών· εγώ εξεύρω ποίους εξέλεξα· αλλά διά να πληρωθή η γραφή, Ο τρώγων μετ' εμού τον ἄρτον εσήκωσεν επ' εμέ την πτέρνων αυτού. **19** Από του γυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά να πιστεύοντες όταν γείνη, διά εγώ είμαι. **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δέχεται οντινα πέμψω, εμέ δέχεται,

και ούτις δέχεται, εμέ δέχεται τον πέμψαντά με. **21** Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εταράχθη την ψυχήν και εμφατύρησε και είπεν Αληθός, αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει. **22** Ἐβλεπον λοιπόν εις αλλήλους οι μαθηταί, απορούντες περί τίνος λέγει. **23** Εκάθητο δε κεκλιμένος εις τον κόλπον του Ιησού εις των μαθητῶν αυτού, τον οποίον γάπατο ο Ιησούς. **24** Νεύει λοιπόν προς τούτον ο Σίμων Πέτρος διά να ερωτήσῃ τις είναι εκείνος, περί του οποίου λέγει. **25** Και πεσών εκείνος επί το στήθος του Ιησού, λέγει προς αυτόν· Κύριε, τις είναι; **26** Αποκρίνεται ο Ιησούς Εκείνος είναι, εις τον οποίον εγώ βάψας το ψωμίον θέλω δώσει. Και εμβάψας το ψωμίον δίδει εις τον Ιούδαν Σίμωνος τον Ισκαριώτην. **27** Και μετά το ψωμίον τότε εισήλθεν εις εκείνον ο Σατανάς. Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς ότι, τα κάμνεις, κάμε ταχύτερον. **28** Τούτο όμως ουδείς των καθημένων ενόησε προς τι είπε προς αυτόν. **29** Διότι τινές ενόμιζον, επειδή ο Ιούδας είχε το γλωσσόκομον, ότι λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, Αγόρασον όσων έχομεν χρείαν διά την εορτήν, ή να δώση τι εις τους πτωχούς. **30** Λαβών λοιπόν εκείνος το ψωμίον, εξήλθεν ευθύς ήτο δε νυν. **31** Ότε λοιπόν εξήλθε, λέγει ο Ιησούς· Τώρα εδοξάσθη ο Υἱός του ἀνθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη εν αυτῷ. **32** Εάν ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ, και οι άλλοι θέλει δοξάσει αυτόν εν εαυτώ και ευθύν θέλει δοξάσει αυτόν. **33** Τεκνία, έτι ολίγον είμαι μεθ' υμών. Θέλετε με ζητήσει, και καθώς είπον προς τους Ιουδαίους ότι όπου υπάγω εγώ, σεις δεν δύνασθε να ἐλθητε, και προς εσάς λέγω τώρα. **34** Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους, καθώς εγώ σας ηγάπησα και σεις να αγαπάτε αλλήλους. **35** Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους. **36** Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος Κύριε, που υπάγεις; Απεκρίθη εις αυτόν ο Ιησούς· Ὡπου υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ακολουθήσης, ὑστερον όμως θέλεις με ακολουθήσει. **37** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος Κύριε, διατί δεν δύναμαι να σε ακολουθήσω τώρα; την ψυχήν μου θέλω βάλει υπέρ εμού; αληθώς, αληθώς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάξει ο αλέκτωρ, εωσού με απαρνηθής τρίς.

14 Ας μη ταράττηται η καρδία σας πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εικέ πιστεύετε. **2** Εν τη οικίᾳ του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον σας ειπεῖν υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· **3** και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ. **4** Και όπου εγώ υπάγω εξεύρετε, και την οδόν εξεύρετε. **5** Λέγει προς αυτόν ο Θωμάς· Κύριε, δεν εξεύρομεν που υπάγεις· και πως δυνάμεθα να εξεύρωμεν την οδόν; **6** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμάν δι' εμού. **7** Εάν γενωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου θηλέτε γνωρίσει. Και από του νυν γνωρίζετε αυτόν και είδετε αυτόν. **8** Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. **9** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνώρισας, Φίλιππε; όστις είδεν εμέ είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; **10** Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί· τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα ἔργα. **11** Πιστεύετε μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, διά τα ἔργα αυτά πιστεύετε μοι. **12** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ, τα ἔργα τα οποία κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλύτερα τούτων

θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα μου, **13** και ότι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθῇ ο Πατήρ εν τα Υἱῷ. **14** Εάν ζητήσητε τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό. **15** Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. **16** Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει ἄλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, **17** το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λαβῇ, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει είσθια. **18** Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς εσάς. **19** Ετι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζη. **20** Εν εκείνη τη νημέα σεις θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν. **21** Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθή υπό του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης· Κύριε, τι συμβαίνει ότι μέλλεις να φανερώσης σεαυτόν εις ημάς και ουχί εις τον κόσμον; **23** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εν τις με αγαπάτα, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεῖ και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. **24** Ο μη αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττει και ο λόγος, τον οποίον ακούτε, δεν είναι ιδικός μου, αλλά του πέμψαντός με Πατρός. **25** Ταύτα ελάλησα προς εσάς ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών **26** ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Ἅγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. **27** Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμήν δίδω εις εσάς ουχί καθώς ο κόσμος διδεί, σας δίδω εγώ. Ας μη ταράττηται η καρδία σας μηδέ ας δειλιά. **28** Ηκούσατε ότι εγώ σας είπον, Υπάγω και έρχομαι προς εσάς. Εάν με ηγαπάτε, ηθέλετε χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον Πατέρα διότι ο Πατήρ μου είναι μεγαλύτερός μου· **29** και τώρα σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν γείνη. **30** Δεν θέλω πλέον λαλήσαι πολλά μεθ' υμών διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου· και δεν έχει ουδέν εν εμοί. **31** Αλλά διά να γνωρίση ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και καθώς με προσέταξεν ο Πατήρ, ούτω κάμνω. Εγέρθητε, ας υπάγωμεν εντεύθυν.

15 Εγώ είμαι η ἀμπελὸς η αληθινῆ, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. **2** Παν κλήμα εν εμοὶ μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρῃ πλειότερον καρπόν. **3** Τώρα σεις είσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. **4** Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρῃ καρπὸν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνητε εν τη αμπέλῳ, ούτως ουδὲ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. **5** Εγώ είμαι η ἀμπελὸς, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοὶ και εγώ εν αυτῷ, ούτος φέρει καρπὸν πολὺν, διότι χωρὶς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. **6** Εάν τις δεν μείνητε εν εμοί, ρίπτεται ἔξω ας το κλήμα και ξηραίνεται, και συνάγονται αυτά και ρίπτονται εις το πυρ, και καίονται. **7** Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωνται εν υμίν, θέλετε ζητεῖ ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. **8** Εν τούτω δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν πολύν· και ούτω θέλετε είσθια μαθηταί μου. **9** Καθώς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς· μείνατε εν τη αγάπῃ μου. **10** Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνετε εν τη αγάπῃ μου, καθώς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου και

μένων εν τη αγάπῃ αυτού. **11** Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνην εν τούτῳ η χαρά μου και η χαρά συμών να ήναι πλήρης. **12** Αὕτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. **13** Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλλῃ τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. **14** Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω. **15** Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμινει ο κύριος αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εφανέρωσα εις εσάς. **16** Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διέταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμητε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ό,τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώσῃ αυτό. **17** Ταύτα σας παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. **18** Εάν ο κόσμος σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. **19** Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπάτο ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος. **20** Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίνωξαν, και σας θέλουσι διώξει εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει. **21** Άλλα ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς διά το ονόμα μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πρέμφαντά με. **22** Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί της αμαρτίας αυτών. **23** Οι μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. **24** Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα ἔργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· αλλά τώρα και είδον και εμίσθησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. **25** Άλλα τούτο έγινε διά να πληρωθῇ ο λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμῳ αυτών, Ότι εμίσησαν με δωρεάν. **26** Όταν όμως έλθῃ ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψω προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. **27** Άλλα και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχῆς μετ' εμού είσθε.

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. **2** Θέλουσι σας κάμει αποσυναγώγους· μάλιστα ἔρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις σας θανατώσθη θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. **3** Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν εγνώρισαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. **4** Άλλα ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθῃ η ώρα, ότι εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς εξ αρχῆς, διότι ήμην μεθ' υμών. **5** Τώρα δε υπάγω προς τον πέμψαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά· Που υπάγεις; **6** Άλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγέμισε την καρδίαν σας. **7** Εγώ όμως την αληθείαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεῖ προς εσάς αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψω αυτόν προς εσάς· **8** και ελθὼν εκείνος θέλει ελέγχει τον κόσμον περί αμαρτίας και περὶ δικαιοσύνης και περὶ κρίσεως· **9** περὶ αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε. **11** περὶ δε κρίσεως, διότι ο ἄρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. **12** Ετι πολλά ἔχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά. **13** Όταν δε έλθῃ εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αληθείαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εστού, αλλ' όσα αν ακούσῃ θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. **14** Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **15** Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού

θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **16** Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. **17** Τότε τινές εκ των μαθητῶν αυτού είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, και, Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; **18** Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον· Δεν εξεύρομεν τι λαλεί. **19** Ενόησε λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελον να ερωτήσωσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς· Περὶ τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων ότι είπον, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί; **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλαύσει και θρηνήσει, ο δε κόσμος θέλει χαρή· και σεις θέλετε λυπηθή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή εις χαράν. **21** Η γυνή όταν γεννά, λύπην έχει, διότι ήλθεν ώρα αυτής· αφού όμως γεννήσῃ το παιδίον, δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ότι εγεννήθη άνθρωπος εις τον κόσμον. **22** Και σεις λοιπόν τώρα μεν έχετε λύπην· πάλιν όμως θέλω σας ιδεί, και θέλει χαρή η καρδία σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. **23** Και εν εκείνη τη ημέρᾳ δεν θέλετε ζητήσει παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι όσα αν αιτήσητε παρά τον Πατρός εν τω ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Ήως τώρα δεν ηττήσατε ουδέν εν τω ονόματί μου αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς αλλ' έρχεται ώρα, διότε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά παρρησία θέλω σας αναγγείλει περὶ τον Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ημέρᾳ θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μου· και δεν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περὶ υμών· **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπάτα, επειδή σεις ηγαπήσατε ειμέ και επιστεύσατε ότι εγώ παρά τον Θεού εξήλθομ. **28** Εξήλθον παρά τον Πατρός και ήλθον εις τον κόσμον· πάλιν αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· ίδιον, τώρα παρρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν λέγεις. **30** Τώρα γνωρίζουμε ότι εξεύρεις πάντα και δεν έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου πιστεύομεν ότι από θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Τώρα πιστεύετε; **32** Ιδού, έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε, να σκορπιοθήτῃ έκαστος εις τα ίδια και να αφήσητε εμέ μόνον· αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ' εμού. **33** Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε ειρήνην εν εμού. Εν τω κόσμῳ θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.

17 Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και υψώσεις τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· Πάτερ, ήλθεν η ώρα· δόξασον τον Υἱόν σου, διά να σε δοξάσῃ και ο Υἱός σου, **2** καθώς έδωκας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώσῃ ζωήν αιώνιον εις πάντας όσους έδωκας εις αυτόν. (**αιδονίς** g166) **3** Αὕτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν. (**αιδονίς** g166) **4** Εγώ σε εδόξασα επὶ της γῆς, το ἐργον ετελείωσα, το οποίον μοι έδωκας διά να κάμω· **5** και τώρα δόξασον με συ, Πάτερ, πλησίον σου με την δόξαν, την οποίαν είχον παρά σοι πριν γείνη το κόσμος. **6** Εφανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι έδωκας εις τον κόσμον. Ιδιοί σου ήσαν και εις εμέ έδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. **7** Τώρα εγνώρισαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας πάρα σου είναι· **8** διότι τους λόγους, τους οποίους μοι έδωκας, έδωκας εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνώρισαν αληθώς ότι πάρα σου εξήλθον, και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας. **9** Εγώ περὶ αυτών παρακαλώ δεν παρακαλώ περὶ του κόσμου, αλλά περὶ

εκείνων, τους οποίους μοι ἐδώκας, διότι ιδιοί σου είναι. **10** Και τα εμά πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθην εν αυτοῖς. **11** Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμῳ, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμῳ, και εγώ ἔρχομαι προς σε. Πάτερ ἀγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι ἐδώκας, διά να ἴναι εν καθώς ημείς. **12** Ότε ἡμην μετ' αυτών εν τω κόσμῳ, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω ονόματί σου· εκείνους τους οποίους μοι ἐδώκας εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμὴν ο θεός της απωλείας, διά να πληρωθήῃ γραφή. **13** Τώρα δε ἔρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω κόσμῳ διά να ἔχωσι την χαράν μου πλήρη εν εαυτοίς. **14** Εγώ ἐδώκα εις αυτούς τον λόγον σου, και ο κόσμος εμίσθησεν αυτούς, διότι δεν είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **15** Δεν παρακαλώ να σηκώσης αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξῃς αυτούς εκ του πονηροῦ. **16** Εκ του κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **17** Αγίασον αυτούς εν τη αληθείᾳ σου· ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια. **18** Καθώς εμέ απέστειλας εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον· **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να ἴναι και αυτοὶ ηγιασμένοι εν τη ἀληθείᾳ. **20** Και δεν παρακαλώ μόνον περὶ τούτων, αλλά και περὶ των πιστεύοντων εἰς εμέ διά του λόγου αυτῶν· **21** διά να ἴναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ἴναι και αυτοὶ εν ημίν εν, διά να πιστεύσῃ ο κόσμος οτι συ με απέστειλας. **22** Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι ἐδώκας ἐδώκα εις αυτούς, διά να ἴναι εν καθώς ημείς είμεθα εν, **23** εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά να ἴναι τετελειωμένοι εις εν, και να γωρίζῃ ο κόσμος οτι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας. **24** Πάτερ, εκείνους τους οποίους μοι ἐδώκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ἴναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν μοι ἐδώκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. **25** Πάτερ δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνώρισεν, εγώ δε σε εγνώρισα, και ούτοι εγνώρισαν οτι συ με απέστειλας. **26** Και εφανέρωσα εις αυτούς το ονόμα σου και θέλω φανερώσει, διά να ἴναι η αγάπη, με την οποίαν με ηγάπησας, εν αυτοίς, και εγώ εν αυτοίς.

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν των χειμάρρων των Κέδρων, όπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ἡξευρε δε τον τόπον και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, ἔρχεται εκεί μετά φανών και λαμπτάδων και ὄπλων. **4** Ο δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ἔρχομενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν Ιησούν τον Ναζωραίον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς Εγώ είμαι. Ίστατο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς οτι εγώ είμαι, απεσύρθησαν εις τα οπίσω και ἔπεσον χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον Ιησούν τον Ναζωραίον. **8** Απεκρίθη ο Ιησούς Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι· **9** διά να πληρωθῇ ο λόγος, τον οποίον είπεν, Ότι εξ εκείνων τους οποίους μοι ἐδώκας, δεν απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος ἔχων μάχαιραν ἔσυρεν αυτήν και εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το ονόμα του δούλου Μάλχος. **11** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην το ποτήριον, το οποίον μοι ἐδώκεν ο Πατήρ, δεν θέλω πάιει αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και ο χιλιάρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων συνέλαβον τον

Ιησούν και ἔδεσαν αυτόν, **13** και ἔφεραν αυτόν εις τον Ἀνναν πρώτον διότι ήτο πενθερός του Καΐάφα, ὅστις ήτο αρχιερέυς του ειναιατού εκείνου. **14** Ήτο δε ο Καΐάφας ο συμβουλεύοντας του Ιουδαίους οτι συμφέρει να απολεσθῇ εις ἀνθρωπος υπέρ του λαού. **15** Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και ο ἄλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα και εισήλθε μετά του Ιησού εις την αυλήν του αρχιερέως. **16** Ο δε Πέτρος ίστατο ἔξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε λοιπόν ο μαθητής ο ἄλλος, ὅστις ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ὡμίλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ισταντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οἵτινες είχον κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και εθερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και εθερμάνετο. **19** Ο αρχιερέυς λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχῆς αυτού. **20** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρρησία ελάλησα εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγῇ και εν τω iερῷ, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, και εν κρυπτῷ δεν ελάλησα ουδέν. **21** Τι με ερωτάς; ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς ιδού, ούτοι εξέργασαν δόσα είπον εγώ. **22** Ότε δε είπε ταύτα, εις των υπηρέτων ιστάμενος πλησίον ἔδωκε ράπτισμα εις τον Ιησούν, ειπών Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα; **23** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακούν εάν δε καλώς, τι με δέρεις; **24** Είχε δε αποστέιλει αυτόν ο Άννας δεδεμένον προς Καΐάφαν τον αρχιερέα. **25** Ο δε Σίμων Πέτρος ίστατο και εθερμάνετο· είπον λοιπόν προς αυτόν· Μήπως και συ εκ των μαθητών αυτού είσαι; Ηρήθη εκείνος και είπε· Δεν είμαι. **26** Λέγει εις εκ των δούλων του αρχιερέως, ὅστις ήτο συγγενής εκείνου, του οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπω μετ' αυτού; **27** Πάλιν λοιπόν ηρήθη ο Πέτρος, και ευθύς εφώναξεν ο αλέκτωρ. **28** Φέρουσι λοιπόν τον Ιησούν από του Καΐάφα εις το πραιτώριον· ήτο δε πρωΐ και αυτοὶ δεν εισήλθον εις το πραιτώριον, διά να μη μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. **29** Εξήλθε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; **30** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποίος, δεν ηθελούμενοι σα παραδώσει αυτόν. **31** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ήμεις δεν ἔχομεν εδούσιαν να θανατώσωμεν ουδένα. **32** Διά να πληρωθῇ ο λόγος του Ιησού, τον οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον ἔμελλε να αποθάνη. **33** Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος και εφώναξε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Αφ' ειστού λέγεις συ τούτο, ή ἄλλοι σοι είπον περὶ εμού; **35** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; Το έθνος το ιδιόν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες; **36** Απεκρίθη ο Ιησούς· Η βασιλεία εις εμή ήτο είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία εις εμή ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδώθω εις τους Ιουδαίους τώρα δε η βασιλεία εις εμή δεν είναι εντεύθεν. **37** Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύεις είσαι συ; Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύεις είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι είναι αλήθεια; Και τούτο ειπών,

πάλιν εξήλθε προς τους Ιουδαίους και λέγει προς αυτούς· Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν έγκλημα εν αυτώ· **39** είναι δε συνήθεια εἰς εσάς να σας απολύσω ένα εν τω πάσχα θέλετε λοιπόν να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **40** Πάλιν λοιπόν εκραγύασαν πάντες, λέγοντες Μη τούτον, αλλά τον Βαραββάν. Ήτο δε ο Βαραββάς ληστής.

19 Τότε λοιπόν ἐλάβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και εμαστίγωσε. **2** Και οι στρατιώται, πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρούν **3** και ἔλεγον· Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και ἔδιον εις αυτόν ραπίσματα. **4** Εξήλθε δε πάλιν ἔξω ο Πιλάτος και λέγει προς αυτούς· Ιδού, σας φέρω αυτόν ἔξω, διά να γνωρίσητε ότι ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν αυτώ. **5** Εξήλθε λοιπόν ο Ιησούς ἔξω, φορών των ακάνθινον στέφανον και το πορφυρούν ιμάτιον, και λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Ιδέ ο ἀνθρωπος. **6** Ότε δε είδον αυτούς οι αρχιερείς και οι υπηρέται, εκραγύασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτούν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι εγώ δεν ευρίσκω εν αυτώ έγκλημα. **7** Απεκρίθησαν προς αυτούν οι Ιουδαίοι· Ήμεις νόμον ἔχομεν, και κατά τον νόμον ημῶν πρέπει να αποθάνη, διότι ἔκαμεν εαυτόν Υἱόν του Θεού. **8** Ότε δε ἤκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** και εισήλθε πάλιν εις το πρατήριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι συ; Ο δε Ιησούς απόκριστον δεν ἔδωκεν εις αυτόν. **10** Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς εμέ δεν λαλεῖς; δεν εξεύρεις ότι εξουσίαν ἔχω να σε σταυρώσω και εξουσίαν ἔχω να σε απολύσω; **11** Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είχες ουδεμίαν εξουσίαν κατ' εμού, εάν δεν σοι ἡτο δεδομένον ἀνώθεν· διά τούτο ο παραδίδων με εις σε ἔχει μεγαλητέραν αμαρτίαν. **12** Έκτοτε ἔζητει ο Πιλάτος να απολύσῃ αυτόν οι Ιουδαίοι ὄμως ἔκραζον, λέγοντες· Εάν τούτον απολύσης, δεν είσαι φίλος του Καίσαρος. Πας ὅστις κάμνει εαυτόν βασιλέα αντιλέγει εις τον Καίσαρα. **13** Ο Πιλάτος λοιπόν, ακούσας τούτον τον λόγον, ἔφερεν ἔξω τον Ιησούν και εκάθησεν επί του βήματος εις τον τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστὶ δε Γαβαθᾶ. **14** Ήτο δε παρασκευή του πάσχα και ὥρα περίπου ἑκτή και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ιδού ο βασιλεὺς σας. **15** Οι δε εκραγύασαν· Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αυτούν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τον βασιλέα σας να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι αρχιερεῖς· Δεν ἔχομεν βασιλέα ειμὴν Καίσαρα. **16** Τότε λοιπόν παρέδωκεν αυτόν εις αυτούς διά να σταυρωθῇ. Και παρέλαβον τον Ιησούν και απήγαγον· **17** και βαστάζων τον σταυρόν αυτού, εξήλθεν εις τον λεγόμενον Κρανίον τόπον, δότις λέγεται Εβραϊστὶ Γολγοθᾶ, **18** όπου εσταύρωσαν αυτόν και μετ' αυτού ἄλλους δύο ενευθύνειν και ενευθύνειν, μέσον δε τον Ιησούν. **19** Ἐγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και ἔθεσεν επί του σταυρού· ἡτο δε γεγραμμένον· Ιησούς ο Ναζωραίος ο βασιλεὺς των Ιουδαίων. **20** Και τούτον τον τίτλον ανέγνωσαν πολλοί των Ιουδαίων, διότι ἡτο πλησίον της πόλεως ο τόπος, όπου εσταυρώθη ο Ιησούς και ἡτο γεγραμμένον Εβραϊστὶ, Ελληνιστὶ, Ρωμαϊστὶ. **21** Ἐλεγον λοιπόν προς τον Πιλάτον οι αρχιερείς των Ιουδαίων· Μη γράψε, Ο βασιλεὺς των Ιουδαίων αλλ' ότι εκείνος είνε, βασιλεὺς είμαι των Ιουδαίων. **22** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. **23** Οι στρατιώται λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον Ιησούν, ἐλάβον τα ιμάτια αυτού και ἔκαμον τέσσαρα μερίδια, εις ἔκαστον στρατιώτην εν μερίδιον, και τον χιτώνα· ἡτο δε ο χιτών ἄρραφος, από ἀνώθεν ὅλος υφαντός. **24** Εἶπον λοιπόν προς αλλήλους· Ας μη σχίσωμεν αυτόν, αλλ' ας ρίψωμεν λαχνόν περί αυτού τίνος θέλει είσθαι· διά να πληρωθῇ η γραφή η

λέγουσα· Διεμερίσθησαν τα ιμάτια μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμόν μου ἔβαλον κλήρον οι μεν λοιπόν στρατιώται ταύτα ἔκαμον. **25** Ισταντο δε πλησίον εις τον σταυρόν του Ιησού η μῆτρα αυτού και η ἀδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η γυνή του Κλωπᾶ και Μαρία η Μαγδαληνή. **26** Ο Ιησούς λοιπόν, ως ειδε την μητέρα και τον μαθητήν παριστάμενον, τον οποίον ηγάπα, λέγει προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο υιός σου. **27** Ἐπειτα λέγει προς τον μαθητήν· Ιδού η μήτρα σου. Και απ' εκείνης της ὥρας ἐλάβεν αυτήν ο μαθητής εις την οικίαν αυτού. **28** Μετά τούτο γινώσκων ο Ιησούς ότι πάντα ἡδη ετελέσθησαν διά να πληρωθῇ η γραφή, λέγει· Διψώ. **29** Ἐκείτο δε εκεί αγγείον πλήρες ὄξους και εκείνοι γεμίσαντες σπόγγον από ὄξους και περιθέσαντες εις ὑστωπόν προσέφεραν εις το στόμα αυτού. **30** Ότε λοιπόν ἐλαβε το ὄξος ο Ιησούς, επίτε, Τετέλεσται· και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα. **31** Οι δε Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν επί του σταυρού τα σώματα εν τω σαββάτῳ, επειδή ἡτο παρασκευή διότι ἡτο μεγάλη εκείνη η ημέρα του σαββάτου· παρεκάλεσαν τον Πιλάτον διά να συνθλασθώσιν αυτών τα σκέλη, και να σηκωθώσιν. **32** Ἦλθον λοιπόν οι στρατιώται, και τον μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και τον ἄλλον τον συσταυρώθεντος μετ' αυτού· **33** εις δε τον Ιησούν ειθόντες, ως είδον αυτούς ἡδη τεθνήκοτα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, **34** αλλ' εις των στρατιώντων εκέντησε με λόγχην την πλευράν αυτού, και ειθύν· εξήλθεν αἴμα και ύδωρ. **35** Και ο ίδιων μαρτυρεί, και αληθινή είναι η μαρτυρία αυτού, και εκείνος εξεύρει ότι αληθειαν λέγει, διά να πιστεύσητε σεις. **36** Διότι ἔγειναν ταύτα, διά να πληρωθῇ η γραφή, Οστούν αυτού δεν θέλει συντριψθῆ. **37** Και πάλιν ἄλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν επιβλέψει εις εκείνον, τον οποίον εξεκέντησαν. **38** Μετά δε ταύτα Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, ὅστις ἡτο μαθητής του Ιησού, κεκρυμμένος ὄμως διά τον φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον Πιλάτον να σηκώση το σώμα του Ιησού· και ο Πιλάτος ἔδωκεν ἀδειαν. Ἦλθε λοιπόν και εσήκωσε το σώμα του Ιησού. **39** Ἦλθε δε και ο Νικόδημος, ὅστις είχεν ελθεί προς τον Ιησούν διά νυκτός κατ' αρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης και αλόης ὡς εκατόν λίτρας. **40** Ἐλαβον λοιπόν το σώμα του Ιησού και ἔδεσαν αυτό με σάβανα μετά των αρωμάτων, καθὼς είναι συνήθεια εις τους Ιουδαίους να ενταφιάζωσιν. **41** Ήτο δε εν τω τόπῳ ὅπου εσταυρώθη κήπος, και εν τω κήπῳ μνημείον νέον, εις τον οποίον ουδείς έτι είχε τεθῆ. **42** Εκεί λοιπόν έθεσαν τον Ιησούν διά την παρασκευήν των Ιουδαίων, διότι ἡτο πλησίον το μνημείον.

20 Την δε πρώτην της εβδομάδος Μαρία η Μαγδαληνή ἔρχεται εις το μνημείον το πρωΐ, ενώ ἔτι ἡτο σκότος, και βλέπει τον λίθον σηκωμένον εκ του μνημείου. **2** Τρέχει λοιπόν και ἔρχεται προς τον Σίμωνα Πέτρον και προς τον ἄλλον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, και λέγει προς αυτούς· Εσήκωσαν τον Κύριον εκ του μνημείου, και δεν εξεύρομεν που θέθεσαν αυτόν. **3** Εξήλθε λοιπόν ο Πέτρος και ο ἄλλος μαθητής και ἤρχοντο εις το μνημείον. **4** Ἐτρέχον δε οι δύο ομού και ο ἄλλος μαθητής προέτρεξε ταχύτερον του Πέτρου και ἥλθε πρώτος εις το μνημείον, **5** και παρακύψας βλέπει κείμενα τα σάβανα, δεν εισήλθεν ὄμως. **6** Ἐρχεται λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτού, και εισήλθεν εις το μνημείον και θεωρεί τα σάβανα κείμενα. **7** και το σουδάριον, το οποίον ἡτο επί της κεφαλής αυτού, κείμενον ουχί ομού με τα σάβανα, αλλά χωριστά τετυλιγμένον εις ἔνα τόπον. **8** Τότε λοιπόν εισήλθε και ο ἄλλος μαθητής ο ελθών πρώτος εις το μνημείον, και ειδε και επίστευσε· **9** διότι δεν ενόουν ἔτι την γραφήν

ότι πρέπει αυτός να αναστηθή σε νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εις τα ίδια οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ήταν πλησίον του μηνιμείου κλαίουσα έξω. Ενώ λοιπόν έλαιειν, έκυψεν εις το μηνιμείον: **12** και βλέπει δύο αγγέλους με λευκά υμάτια καθημένους, ἔνα προς την κεφαλήν και ἔνα προς τους πόδας, εκεί ὅπου ἐκείτο το σώμα του Ιησούς. **13** Και λέγουσι προς αυτήν εκείνοι: Γύνα, τι κλαίεις; Λέγει προς αυτούς: Διότι εσήκωσαν τον Κύριόν μου, και δεν εξέρυθρα που θέθεσαν αυτόν. **14** Και αφού είπε ταύτα, εστράφη εις τα οπίσω και θεωρεί τον Ιησούν ιστάμενον, και δεν ἡξευρεῖ ὅτι είναι ο Ιησούς. **15** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Γύνα, τι κλαίεις; Εκείνη νομίζουσα ὅτι είναι ο κηπουρός, λέγει προς αυτόν: Κύριε, εάν συ εσήκωσας αυτόν, ειπέ μοι που πέθεσας αυτόν, και εγώ θέλω σηκώσει αυτόν. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Μαρία. Εκείνη στραφείσα λέγει προς αυτόν: Ραββουνί, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. **17** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Μή μου ἀπέτου διότι δεν ανέβην ἐτί προς τον Πατέρα μου. Άλλ' ὑπάγε προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς αυτούς: Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** Ἐρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει προς τους μαθητάς ὅτι εἶδε τον Κύριον και ὅτι είπε ταύτα προς αυτήν. **19** Το εστέρας λοιπόν της ήμερας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμένα, ὅπου οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά τον φόρβον των Ιουδαίων, ἥλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το μέσον, και λέγει προς αυτούς: Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο ειπών ἐδειξεν εις αυτούς τας χείρας και την πλευράν αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον. **21** Εἶπε δε πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς: Ειρήνη υμίν: καθώς με απέστειλεν ο Πατήρ, και εγώ πέμπω εσάς. **22** Και τούτο ειπών, ενεφύσθησε και λέγει προς αυτούς: Λάβετε Πνεύμα ἄγιον. **23** Αν τινών συγχωρήστε τας αμαρτίας, είναι συγκεχωρημέναι εις αυτούς, αν τινών κρατήτε, είναι κεκρατημέναι. **24** Θωμάς δε, εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, δεν ἦτο μετ' αυτών ὅτε ἥλθεν ο Ιησούς. **25** Ἐλέγον λοιπόν προς αυτόν οι ἄλλοι μαθηταί: Είδομεν τον Κύριον. Ο δε είπε προς αυτούς: Εάν δεν ἴδω εν ταῖς χερσίν αυτού τον τύπον των ἡλων και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ἡλων, και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, δεν θέλω πιστεύσει. **26** Και μεθ' ήμερας οκτώ πάλιν ήσαν ἔσοι οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτῶν. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη εις το μέσον και είπεν: Ειρήνη υμίν. **27** Ἐπειτα λέγει προς τον Θωμάν: Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ἵδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου ἀπιστος αλλά πιστός. **28** Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν: Ο Κύριός μου και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Επειδή με εἰδεις, Θωμά, επίστευσας μακάριοι ὅσοι δεν είδον και επίστευσαν. **30** Και ἄλλα πολλά θαύματα ἔκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών αυτού, τα οποία δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ τούτῳ. **31** ταύτα δε εγράφησαν διά να πιστεύσῃς ὅτι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να ἔχητε ζωήν εν τω ονόματι αυτού.

21 Μετά ταύτα εφανέρωσεν εαυτόν πάλιν ο Ιησούς εις τους μαθητάς επί της θαλάσσης της Τιβεριάδος: εφανέρωσε δε ούτως. **2** Ἡσαν ομού Σίμων Πέτρος και Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος και Ναθαναϊλό ο από Κανά της Γαλιλαίας, και οι υιοί του Ζεβεδαίουν και ἄλλοι δύο εκ των μαθητών αυτού. **3** Λέγει προς αυτούς Σίμων Πέτρος: Υπάγω να αλιεύσω. Λέγουσι προς αυτόν: Ερχόμεθα και ημείς μετά σου. Εξήλθον και ανέβησαν εις το πλοίον ευθύς, και κατ' εκείνην την νύκτα δεν επίασαν

ουδέν. **4** Αφού δε ἐγεινεν ἡδη πρωΐ, εστάθη ο Ιησούς εις τον αιγιαλόν δεν εγνώριζον όμως οι μαθηταί ὅτι είναι ο Ιησούς. **5** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς: Παιδία, μήπως ἔχετε τι προσφάγιον; Απεκρίθησαν προς αυτόν: Ουχι. **6** Ο δε είπε προς αυτούς: Ρίψατε το δίκτυον εις τα δεξιά μέρη του πλοίου και θέλετε ευρεί. Ερριψαν λοιπόν και δεν ηδυνήθησαν πλέον να σύρωσιν αυτό από το πλήθους των ιχθύων. **7** Λέγει λοιπόν προς τον Πέτρον ο μαθητής εκείνος, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς: Ο Κύριος είναι. Ο δε Σίμων Πέτρος, ακούσας ὅτι είναι ο Κύριος, εζώσθη το επένδυμα: διότι ἡτο γυμνός και ἐρριψεν εαυτόν εις την θάλασσαν. **8** Οι δε ἄλλοι μαθηταί ἡλθον με το πλοιάριον: διότι δεν ἤσαν μακράν από της γης, αλλ' ἔως διακοσίας πήχας σύροντες το δίκτυον των ιχθύων. **9** Καθώς λοιπόν απέβησαν εις την γην, βλέπουσιν ανθρακιάν κειμένην και οφάριον επικείμενον και ἄρτον. **10** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς: Φέρετε από των οφαρίων, τα οποία επιάσατε τώρα. **11** Ανέβη Σίμων Πέτρος και ἐσυρε το δίκτυον επί της γης, γέμον ιχθύων μεγάλων εκατόν πεντήκοντα τριών: και ενώ ἤσαν τόσοι, δεν εσχίσθη το δίκτυον. **12** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς: Ἐλθετε, γευματίσατε. Ουδείς όμως των μαθητών ετόλμα να εξετάσῃ αυτόν, Συ τις είσαι, εξεύροντες ὅτι είναι ο Κύριος. **13** Έρχεται λοιπόν ο Ιησούς και λαμβάνει τον ἄρτον και δίδει εις αυτούς, και το οφάριον ομοίως. **14** Αύτη ἡδη τρίτη φορά, καθ' ην ο Ιησούς εφανερώθη εις τους μαθητάς αυτού, αφού ηγέρθη εκ νεκρών. **15** Αφού λοιπόν εγευμάτισαν, λέγει προς τον Σίμωνα Πέτρον ο Ιησούς: Σίμων Ιωνά, αγαπάς με περισσότερον τούτων; Λέγει προς αυτόν: Ναι, Κύριε, συ εξεύρεις ὅτι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν: Βόσκε τα αρνία μου. **16** Λέγει προς αυτόν πάλιν δευτέραν φοράν: Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Λέγει προς αυτόν: Ναι, Κύριε, συ εξεύρεις ὅτι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν: Ποιάμαντε τα πρόβατά μου. **17** Λέγει προς αυτόν την τρίτην φοράν: Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Ελυπτήθη ο Πέτρος ὅτι είπε προς αυτόν την τρίτην φοράν: Αγαπάς με; και είπε προς αυτόν την τρίτην φοράν: Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; και είπε προς αυτόν την τρίτην φοράν: Αγαπάς με; και ούτος δε την θέλει. **18** Εἶπε δε τούτο δεικνύων με ποίον θάνατον μέλλει να δοξάσῃ τον Θεόν. Και τούτο ειπών λέγει προς αυτόν: Ακολούθει μοι. **19** Στραφαίς δε ο Πέτρος, βλέπει ακολουθούντα τον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, ὅστις και ανέπεσεν εν τω δείπνων επί το στήθος αυτού και είπε: Κύριε, τις είναι ο παραδίδων σε; **20** Τούτον ιδών ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν: Κύριε, ούτος δε τι; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Εάν αυτόν θέλω να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; συ ακολούθει μοι. **23** Διεδόθη λοιπόν ο λόγος ούτος εις τους αδελφούς ὅτι ο μαθητής εκείνος δεν αποθνήσκει ο Ιησούς όμως δεν είπε προς αυτόν ὅτι δεν αποθνήσκει, αλλ' εάν θέλω αυτόν να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; **24** Ούτος είναι ο μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων και γράψας ταύτα, και εξεύρομεν ότι είναι αληθής η μαρτυρία αυτού. **25** Είναι δε και ἄλλα πολλά ὄσα ἔκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν γραφθώσι καθ' εν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω θέλει χωρίσει τα γραφόμενα βιβλία. Αμήν.

Πραξεις

1 Τον μεν πρώτον λόγον ἔκαμον, ω Θεόφιλε, περί πάντων όσα ἥρχισεν ο Ἰησούς να κάμνῃ και να διδάσκῃ, **2** μέχρι της ημέρας καθ' ήν ανελήφθη, αφού διά Πνεύματος ἁγίου ἐδώκεν εντολάς εἰς τους αποστόλους, τους οποίους εξέλεξεν· **3** εἰς τους οποίους και εφανέρωσεν εαυτόν ζώντα μετά το πάθος αυτού διά πολλών τεκμηρίων, εμφανίζομενος εἰς αυτούς τεσσαράκοντα ημέρας και λέγων τα περί της βασιλείας του Θεού. **4** Καὶ συνερχόμενος μετ' αὐτών, παρήγγειλε να μη απομακρυνθῶσιν από Ιερουσαλήμων, αλλὰ να περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν ήκουσατε, εἴπε, παρ' εμού. **5** Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ὑδατι, σεις ὄμως θέλετε βαπτισθῆνεν εν Πνεύματι ἁγίῳ ουχὶ μετά πολλάς ταύτας ημέρας. **6** Εκείνοι λοιπὸν συνελθόντες πρώτων αυτῶν, λέγοντες Κύριε, τάχα εν τω καιρῷ τούτῳ αποκαθιστάνεις την βασιλείαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ; **7** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δεν ανήκει εἰς εσάς να γνωρίζετε τους χρόνους ἡ τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ θέσεν εν τῇ ιδίᾳ αυτού εξουσία, **8** αλλὰ θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν επέλθῃ το Ἅγιον Πνεύμα εφ' υμάς, καὶ θέλετε εἰσθαι εἰς εμέ μάρτυρες καὶ εν Ιερουσαλήμ καὶ εν πάσῃ τῇ Ιουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως εσχάτου τῆς γης. **9** Καὶ αφού εἴπε ταύτα, βλεπόντων αυτῶν ανελήφθη, καὶ νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από τῶν οφθαλμῶν αυτῶν. **10** Καὶ ενώ ἡσαν απενίζοντες εἰς τὸν ουρανὸν ὅτε αυτός ανέβαινεν, ίδιον, ἀνδρες δύο μειάτια λευκά εστάθησαν πλησίον αυτῶν, **11** οἵτινες καὶ εἴπον· Ἀνδρες Γαλιλαῖοι, τι ίστασθε εμβλέποντες εἰς τὸν ουρανὸν; οὗτος ο Ἰησούς, ὃς τις ανελήφθη αφ' υμών εἰς τὸν ουρανὸν, θέλει ελθεῖ οὕτω καθ' ον τρόπον εἰδετε αυτόν πορεύμενον εἰς τὸν ουρανὸν. **12** Τότε υπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλήμ από τὸν ὄρους του καλουμένου Ελαιώνος, το οποίον είναι πλησίον τῆς Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. **13** Καὶ ὅτε εισήλθον, ανέβησαν εἰς τὸ ανώγεον, όπου είχον το κατάλυμα, ο Πέτρος καὶ Ιάκωβος καὶ Ιωάννης καὶ Ανδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαίος καὶ Ματθαίος, Ιάκωβος Αλφαρίου καὶ Σίμωνος ο Ζηλώτης καὶ Ιούδας Ιακώβου. **14** Ούτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν εἰς τὴν προσευχήν καὶ τὴν δέσπιν μετά τῶν γυναικῶν καὶ Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ιησού καὶ μετά τῶν αδελφῶν αυτού. **15** Καὶ εν ταῖς ημέραις ταύταις σηκωθείς ο Πέτρος εἰς τὸ μέσον τῶν μαθητῶν, εἴπεν· ήτο δε ο αριθμός τῶν εκεί παρόντων ως εκατὸν είκοσιν· **16** Ἀνδρες αδελφοί, ἔπρεπε να πληρώθῃ η γραφή αὐτῆς, την οποίαν προείπε το Πνεύμα το Ἅγιον διά στόματος του Δαβὶδ περὶ του Ιούδα, ὃστις ἔγεινεν οδηγός εἰς τους συλλαβόντας τον Ιησούν, **17** διότι ἡτο συνηριθμημένος με ημάς και ἐλάβε την μερίδα της διακονίας ταύτης. **18** Ούτοι λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της αδικίας, και πεσών πρόμυττα εσχίσθη εἰς το μέσον, και εξεχύθησαν δόλα τα εντόσθια αυτού· **19** και ἔγεινε γνωστόν εἰς πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, ώστε ο αγρός εκείνος ονομάσθη εν τη ιδίᾳ αυτών διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, αγρός αἴματος. **20** Διότι είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίῳ των Ψαλμών Ας γείνη η κατοικία αυτού ἔρημος και ας μη ἡναι ο κατοικών εν αυτῇ· και, Ἀλλος ας λάβῃ την επισκοπήν αυτού. **21** Πρέπει λοιπόν ει των ανδρών, οἵτινες συνήλθον μεθ' ημών καθ' δόλον τον καιρόν, καθ' ον εισήλθε και εξήλθε προς ημάς ο Κύριος Ιησούς, **22** αρχίσας από τον βαπτίσματος του Ιωάννου ἔως της ημέρας καθ' ην ανελήφθη αφ' ημών, εις εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών μάρτυς της αναστάσεως αυτού. **23** Και ἔστησαν δόνο, Ιωσήφ τον καλούμενον Βαρσαβάν, ὃστις επωνομάσθη Ιούστος, και Ματθίαν. **24** Και προσευχηθέντες

είπον· Συ, Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ανάδειξον εκ των δύο τούτων ἔνα, ὃντινα εξέλεξας, **25** διά να λάβῃ την μερίδα της διακονίας ταύτης και αποστολής, εκ της οποίας εξέπεσεν ο Ιούδας διά να απέλθη εις τον τόπον αυτού. **26** Και ἔδωκαν τους κλήρους αυτών, και ἔπεσεν ο κλήρος εις τον Ματθίαν, και συγκατεψηφίσθη μετά των ἔνδεκα αποστόλων.

2 Καὶ ὅτε ἤλθεν η ἡμέρα της Πεντηκοστής, ἡσαν ἀπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. **2** Και εξαίφνης ἔγεινεν ἥχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον ὃπου ἡσαν καθήμενοι· **3** και εφάνησαν εις αυτούς διακεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ἔνα ἔκαστον αυτών, **4** και επλήσθησαν ἀπαντες Πνεύματος ἁγίου, και ἥρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα ἔδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν. **5** Ἡσαν δε κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, ἀνδρες ευλαβείς από παντος ἔθνους των τον ουρανόν· **6** και καθώς ἔγεινεν η φωνή αὐτή, συνήλθε το πλήθος και συνεταράχθη, διότι ήκουσαν αυτούς εις ἔκαστον λαλούντας με την ιδιάν αυτού διάλεκτον. **7** Εξεπλήγτησον δε πάντες και εθαύμαζον, λέγοντες προς αλλήλους ίδιον, πάντες ούτοι οι λαλούντες δεν είναι Γαλιλαῖοι; **8** Και πως ημείς ακούομεν ἔκαστος εν τη ιδίᾳ ημών διαλέκτω, εν ἡ γεγνήθημεν; **9** Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίται και οι κατοικούντες την Μεσοποταμίαν, την Ιουδαίαν τε και Καππαδοκίαν, τον Πόντον και την Ασίαν, **10** την Φρυγίαν τε και την Παμφυλίαν, την Αίγυπτον και τα μέρη της Λιβύης της κατά την Κυρήνην και οι παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοι τε και προσήλυτοι, **11** Κρήτες και Ἀραβεῖς, ακούομεν αυτούς λαλούντας εν ταις γλώσσαις ημών τα μεγαλεία του Θεού. **12** Εθαύμαζον δε πάντες και ηπόρουν, ἀλλος προς ἄλλον λέγοντες· Τι σημαίνει τούτο; **13** Ἄλλοι δε χλευάζοντες ἔλεγον ὅτι είναι μεστοί από γλυκύν οίνον. **14** Σταθεὶς δε ο Πέτρος μετά των ἔνδεκα, ύψωσε την φωνήν αυτού και ελάλησε προς αυτούς· Άνδρες Ιουδαίοι και πάντες οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, τούτο ας ἡναι γνωστὸν εις εσάς και ακούσατε τους λόγους μου. **15** Διότι ούτοι δεν είναι μεθυσμένοι, καθώς σεις νομίζετε· διότι είναι τρίτη ώρα της ημέρας· **16** αλλά τούτο είναι τα ρηθέν διά του προφήτου Ιωάλ· **17** Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, θέλω εικέει από τον Πνεύματος μου επί πάσαν σάρκα, και θέλουσι προφητεύσει οι νιοί σας και αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλουντιν ιδει οράσεις, και οι πρεσβύτεροι σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια· **18** και ἔτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εικέει από τον Πνεύματος μου, και θέλουσι προφητεύσει· **19** και θέλω δείξει τέρατα εν τω ουρανώ ἀνω και σημεία επι της γης κάτω, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού· **20** ο ήλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν ἐλθῃ η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. **21** Και πας ὃστις αν επικαλεσθή το ὄνομα του Κυρίου, θέλει σωθή. **22** Άνδρες Ισραηλίται, ακούσατε τους λόγους τούτους τον Ιησούν τον Ναζωραίον, ἀνδρα αποδειγμένον προς εσάς από του Θεού διά θαυμάτων και τεραστίων και σημειών, τα οποία ο Θεός έκαμε δι' αυτού εν μέσω υμών, καθώς και σεις εξεύρετε, **23** τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατά την ωρισμένην βουλήν και πρόγνωστον του Θεού, διά χειρών ανδρών σταυρώσαντες εθανατώσατε· **24** τον οποίον ο Θεός ανέστησε, λύσας τας ωδίνας του θανάτου, διότι δεν ήτο δυνατόν να κρατήταις υπ' αυτού. **25** Επειδή ο Δαβὶδ λέγει περὶ αυτού· Ἐβλεπον τον Κύριον ενώπιον μου διαπαντός, διότι είναι εκ δεξιών μου διά να μη σαλευθώ. **26** Διά τούτο ευφράνθη η καρδία μου

και ηγαλλίασεν γη λώσσα μου· ἐτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. **27** Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τα ἀδη ουδέ θέλεις αφήσει τον δούλον σου να ίδῃ διαφθοράν. (**Hades g86**) **28** Εφανέρωσας εις εμέ οδούς ζωής, θέλεις με χορτάσει από ευφροσύνης διά του προσάπου σου. **29** Ἄνδρες αδελφοί, δύναμαι να σας είπω μετά παρρησίας περί του πατριάρχου Δαβίδ ὅτι και ετελεύτησε και ετάφη, και το μνήμα αυτού είναι παρ' ήμερο μέχρι της ημέρας ταύτης. **30** Επειδή λοιπόν ἵτο προφήτης και ήξευρεν ὅτι μεθ' ὄρκου ὡμοσε προς αυτόν ο Θεός, ὅτι ει του καρπού της οσφόν αυτού θέλει αναστῆσει κατά σάρκα τον Χριστόν διά να καθίστη αυτόν επί του θρόνου αυτού, **31** προϊδών ελάλησε περί της αναστάσεως του Χριστού ὅτι δεν εγκατελείφθη η ψυχή αυτού εν τω ἀδη ουδέ η σαρξ αυτού είδε διαφθοράν. (**Hades g86**) **32** Τούτον τον Ιησούν ανέστησεν ο Θεός, του οποίου πάντες ημείς είμεθα μάρτυρες. **33** Αφού λοιπόν ψύθη διά της δεξιάς του Θεού και ἔλαβε παρά του Πατρός την επαγγελίαν του Αγίου Πνεύματος, εξέχει τούτο, το οποίον τώρα σεις βλέπετε και ακούετε. **34** Διότι ο Δαβίδ δεν ανέβη εις τους ουρανούς, λέγει ὡμας αυτός, Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, κάθου ει δεξιῶν μου, **35** εωδού θέσω τους εχθρούς σουν υποπόδιον των ποδών σου. **36** Βεβαίως λοιπόν ας εξέρμην πας ο οίκος του Ισραήλ ὅτι ο Θεός Κύριον και Χριστός ἔκαμψεν αυτόν τούτον τον Ιησούν, τον οποίον σεις εσταυρώσατε. **37** Αφού δε ήκουσαν ταύτα, ἥλθεν εις κατάνυξην η καρδία αυτών, και είπον προς τον Πέτρον και τους λοιπούς αποστόλους· Τι πρέπει να κάμψωμεν, ἀνδρες αδελφοί; **38** Και ο Πέτρος είπε προς αυτούς· Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή ἔκαστος υμών εις το ὄνομα του Ιησού Χριστού εις ἀφεσίν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. **39** Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέσει Κύριος ο Θεός ημών. **40** Και με ἄλλους πολλούς λόγους διεμαρτύρετο και προέτρεπε, λέγων, Σώθητε από της διεστραμένης ταύτης γενεάς. **41** Εκείνοι λοιπόν μετά χαράς δεχθέντες τον λόγον αυτού εβαπτίσθησαν, και προσετέθησαν εν εκείνη τη ημέρᾳ ἔως τρεις χιλιάδες ψυχαῖς. **42** Και ενέμενον εν τη διδαχῇ των αποστόλων και εν τη κοινωνίᾳ και εν τη κλάσει του ἀρτου και εν ταῖς προσευχαῖς. **43** Κατέλαβε δε πάσαν ψυχήν φόβος, και πολλά τεράτια και σημεία εγίνοντο διά των αποστόλων. **44** Και πάντες οι πιστεύοντες ήσαν ομού και είχον τα πάντα κοινά, **45** και τα κτήματα και τα υπάρχοντα αυτών επώλουν και διεμπράζονταν αυτά εις πάντας, καθ' ήν έκαστος είχε χρείαν. **46** Και καθ' ημέραν εμμένοντες οι μοθυμαδόν εν τω ιερῷ και κόπτοντες τον ἀρτὸν κατ' οίκους, μετελάμβανον την προφήτην εν αγαλλίαις και απλότητι καρδίας, **47** δοξολογούντες τον Θεόν και ευρίσκοντες χάριν ενώπιον όλου του λαού. Ο δε Κύριος προσέθετε καθ' ημέραν εις την εκκλησίαν τους σωζομένους.

3 Ανέβαινον δε ομού ο Πέτρος και Ιωάννης εις το ιερόν κατά την ώραν της προσευχῆς την εννάτην. **2** Και ἀνθρωπός τις χωλός υπάρχων εκ κοιλίας μητρός αυτού εβαστάζετο, τον οποίον ἔθετον καθ' ημέραν προς την θύραν του ιερού την λεγομένην Ωράιαν, διά να ζητή ελεμοσύνην παρά των εισερχομένων εις το ιερόν. **3** ούτος ίδων τον Πέτρον και Ιωάννην μέλλοντας να εισέλθωσιν εις το ιερόν, εζήτει να λάβῃ ελεμοσύνην. **4** Ατενίσας δε εις αυτόν τον Πέτρον μετά του Ιωάννου, είπε· Βλέψον εις ημάς. **5** Και εκείνος ἔβλεψεν αυτούς μετά προσοχής, προσμένων να λάβῃ τι παρ' αυτών. **6** Ο δε Πέτρος είπεν· Αργύριον και χρυσίον εγώ δεν ἔχω αλλ' ο, τι ἔχω, τούτο σοι δίδω· εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού

του Ναζωραίου σηκώθητι και περιτάπει. **7** Και πιάσας αυτόν από της δεξιάς χειρός εσήκωσε· και παρευθύνεις εστερεώθησαν αι βάσεις και τα σφυρά των ποδών αυτού, **8** και ανατηδίσας εστάθη δόριος και περιεπάτει, και εισιτήλθε μετ' αυτών εις το ιερόν περιπατών και πηδών και δοξάζων τον Θεόν. **9** Και είδεν αυτόν πας ο λαός περιπατούντα και δοξάζοντα τον Θεόν· **10** και εγνώριζον αυτόν ὅτι ο καθήμενος διά ελεμοσύνην εις την Ωράιαν πλήρη του ιερού, και επλήσθησαν από θάμβους και εκστάσεως διά το γεγονός εις αυτόν. **11** Και ενώ ο ιατρευθείς χωλός εκράτει τον Πέτρον και Ιωάννην, συνέδραμε προς αυτούς πας ο λαός εις την στοάν την λεγομένην Σολομώντος έκθαμψοι. **12** Ιδών δε ο Πέτρος, απεκρίθη προς τον λαόν· Άνδρες Ισραηλίται, τι θαυμάζετε διά τούτο, ἡ τι ατενίζετε εις ημάς, ως εάν εκάμοιμεν από ιδίας ημών δυνάμεως ή ευσεβείας να περιπατή αυτός; **13** Ο Θεός του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων ημών, εδόξασε τον Υιόν αυτού Ιησούν, τον οποίον σεις παρεδώκατε και ηρημήθητε αυτόν ενώπιον του Πιλάτου, ενώ εκείνος ἔκρινε να απολύνηται αυτόν. **14** Σεις όμως τον ἄγιον και δικαίον ηρημήθητε, και εζητήσατε ὄνδρα φονέα να χαρισθῇ εις εσάς, **15** τον δε αρχηγόν της ζωῆς εθανατώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν εις νεκρών, του οποίου ημείς είμεθα μάρτυρες. **16** Και διά της εις το ονόμα αυτού πίστεως τούτον, τον οποίον θεωρείτε και γνωρίζετε, το ονόμα αυτού εστερέωσε, και η πίστης η δι' αυτού ἔδωκεν εις αυτόν την τελείαν ταύτην υγείαν ενώπιον πάντων υμών. **17** Και τώρα, αδελφοί, εξεύρω ὅτι επράχατε κατά ἄγνοιαν, καθώς και οι ἀρχοντές σας· **18** ο δε Θεός όσα προείπε διά στόματος πάντων των προφητών αυτού ὅτι ο Χριστός ἔμελλε να πάθῃ, εξεπλήρωσεν ούτω. **19** Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας, διά να ἔλθωσι καιροί αναψυχῆς από της παρουσίας του Κυρίου, **20** και αποστέλλη τον προκειμούμενον εις εσάς Ιησούν Χριστόν, **21** τον οποίον πρέπει να δεχθῇ ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών. (**aiōn g165**) **22** Διότι ο Μωϋσῆς είπε προς τους πατέρας· Ότι Κύριος ο Θεός σας θέλει αναστῆσει εις εσάς προφήτην εκ των αδελφών σας ως εμέ αυτού θέλετε ακούει κατά πάντα δύσα αν λαλήση προς εσάς. **23** Και πάσα ψυχή, ήτις δεν ακούστη το προφήτου εκείνου, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού. **24** Και πάντες δε οι προφήται από Σαμουήλ και των καθηξής, δύσι οιλάσσον, προανίγγειλαν και τας ημέρας ταύτας. **25** Σεις είσθε ιοί των προφητών και της διαθήκης, την οποίαν έκαμεν ο Θεός προς τους πατέρας ημών, λέγων προς τον Αβραάμ· Και εν τω πτέρυματι σου θέλουσιν ευλογήθη πάσια αι φυλαί της γης. **26** Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας τον Υιόν αυτού Ιησούν απέστειλεν αυτόν διά να σας ευλογή ὅταν επιστρέψητε ἔκαστος από των πονηρών υμών.

4 Ενώ δε αυτοί ελάλουν προς τον λαόν, ἥλθον επ' αυτούς οι ιερεῖς και ο στρατηγός του ιερού και οι Σαδδουκαίοι, **2** αγανακτούντες διότι εδίδασκον τον λαόν και εκίρυγτον διά του Ιησούν την εκ νεκρών ανάτασιν· **3** και επέβαλον επ' αυτούς τας χειρας και έθεσαν υπό φύλαξιν ἔως της αύριον, διότι ήτο δήδη επερέα· **4** Πολλοὶ δε των ακουσάντων τον λόγον επίστευσαν, και ἔγινεν ο αριθμός των ανδρών ως πέντε χιλιάδες. **5** Και τη επαύριον συνίχθησαν εις την Ιερουσαλήμ οι ἀρχοντες αυτών και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς, **6** και Ἅννας ο αρχιερεύς και Καΐδρας και Ιωάννης και Αλέξανδρος και δύσι ήσαν εκ γένους αρχιερατικού. **7** Και στήσαντες αυτούς εις το μέσον, ηρώτων· Διά ποίας δυνάμεως διά ποίου ονόματος επράξατε

τούτο σεις; **8** Τότε ο Πέτρος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου, είπε προς αυτούς· Ἀρχοντες του λαού και πρεσβύτεροι του Ισραήλ, **9** εάνη μημείς ανακρινώμεθα σήμερον διά ευεργεσίαν προς ἀνθρωπον ασθενούντα, διά ποίας δυνάμεως ούτος ιατρεύθη, **10** ας ήναι γνωστόν εις πάντας υμάς και εις πάντα τον λαόν του Ισραήλ ότι διά του ονόματος του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, τον οποίον σεις εσταυρώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν εις νεκρών, διά τούτου παρίσταται ούτος ενώπιον υμών υγίης. **11** Ούτος είναι ο λίθος ο έξουθενθείς εφ' υμών των οικοδομούντων, όστις έγεινε κεφαλή γωνίας. **12** Και δεν υπάρχει δι' ουδένος άλλου η σωτηρία διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν. **13** Θεωρούντες δε την παρρησίαν του Πέτρου και Ιωάννου, και πληροφορηθέντες ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι και ιδιώται, εθαύμαζον και ανεγνώριζον αυτούς ότι ήσαν μετά του Ιησού· **14** βλέποντες δε τον ἀνθρωπον τον τεθεραπευμένον ιστάμενον μετ' αυτών, δεν είχον ούδεν να αντεπιώσι. **15** Προστάξαντες δε αυτούς να απέλθωσιν ἔξω του συνεδρίου, συνεβούλευθόσαν προς αλλήλους, **16** λέγοντες· Τι θέλομεν κάμει εις τον ανθρώπον τούτους; επειδή ότι μεν ἔγεινε δι' αυτών γνωστόν θαύμα, είναι φανερόν εις πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, και δεν δυνάμεθα να αρνηθώμεν τούτο· **17** αλλά διά να μη διαδοθῇ περισσότερον εις τον λαόν, ας απειλήσωμεν αυτούς αυτηρών να μη λαλώσι πλέον εν τω ονόματι τούτῳ προς μηδένα ἀνθρωπον. **18** Και καλέσαντες αυτούς, παρήγγειλαν εις αυτούς να μη λαλώσι καθόδου μηδέ να διδάσκωσιν εν τω ονόματι του Ιησού. **19** Ο δε Πέτρος και Ιωάννης αποκριθέντες προς αυτούς, είπον· Αν ήναι δίκαιον ενώπιον του Θεού να ακούωμεν εσάς μάλλον παρά τον Θεόν, κρίνατε. **20** Διότι μημείς δεν δυνάμεθα να μη λαλώμεν όσα είδομεν και ηκούσαμεν. **21** Οι δε, πάλιν απειλήσαντες αυτούς απέλυσαν, μη ευρίσκοντες το πως να τιμωρήσωσιν αυτούς, διά τον λαόν, διότι πάντες εδόξαζον τον Θεόν διά το γεγονός. **22** Επειδή ο ἀνθρωπός, εις τον οποίον ἔγεινε το θαύμα τούτο της θεραπείας, ήτο περισσότερον των τεσσαράκοντα ετών. **23** Και αφού απελύθησαν, ἥλθον προς τους οικείους και απήγγειλαν όσα είπον προς αυτούς οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι. **24** Οι δε ακούσαντες, ομοθυμαδόν ψύχωσαν την φωνήν προς τον Θεόν και είπον· Δέσποτα, συ είσαι ο Θεός, όστις ἔκαμες τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοῖς, **25** δότις είπας διά στόματος Δαβΐδ τον δούλον σου· Διά τι εφρύάζαν τα έθνην και οι λαοί εμελέτησαν μάταια; **26** παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης και οι ἀρχοντες συνήχθησαν ομού κατά του Κυρίου και κατά του Χριστού αυτού. **27** Διότι συνήχθησαν επ' αληθείας εναντίον του αγίου Παιδός σου Ιησού, τον οποίον ἔχρισας, και ο Ηρώδης και ο Πόντιος Πιλάτος μετά των εθνών και των λαών του Ισραήλ, **28** διά να κάμισων όσα η χειρ σου και η βουλή σου προώρισε να γείνωσι· **29** και τώρα, Κύριε, βλέψον εις τας απειλάς αυτών και δος εις τους δούλους σου να λαλώσι τον λόγον σου μετά πάσης παρρησίας, **30** εκτείνων την χείρα σου εις θεραπείαν και γινομένων σημείων και τεραστίων διά του ονόματος του αγίου Παιδός σου Ιησού. **31** Μετά δε την δέησιν αυτών εσείσθη ο τόπος όπου ήσαν συνηγμένοι, και επλήσθησαν ἄπαντες Πνεύματος Αγίου και ελάλουν τον λόγον του Θεού μετά παρρησίας. **32** Του δε πλήθους των πιστευσάντων η καρδία και η ψυχή ήτο μία, και ουδέ εις ἐλέγεν ότι είναι εαυτού τι εκ των υπαρχόντων αυτού αλλ' είχον τα πάντα κοινά. **33** Και μετά δυνάμεως μεγάλης απέδιδον οι απόστολοι την μαρτυρίαν

της αναστάσεως του Κυρίου Ιησού, και χάρις μεγάλη ήτο επι πάντας αυτούς. **34** Επειδή ουδέ ήτο τις μεταξύ αυτών ενδεής διότι άσσον ήσαν κτήτορες αγρών ή οικιών, πωλούντες έφερον τας τιμάς των πωλουμένων **35** και έθετον εις τους πόδας των αποστόλων· και διεμοιράζετο εις έκαστον κατά την χρείαν την οποίαν είχε. **36** Και ο Ιωσής, ο επονομασθείς υπό των αποστόλων Βαρνάβας, το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι υιός παρηγορίας Λευίτης, Κύπριος το γένος, **37** έχων αγρόν επώλησε και έφερε τα χρήματα και έθεσεν εις τους πόδας των αποστόλων.

5 Άνθρωπος δε τις Ανανίας το όνομα μετά της γυναικός αυτού Σαπφέρης επώλησε κτήμα **2** και εκράτησεν από της τιμῆς, εν γνώσει και της γυναικός αυτού, και φέρων μέρος τι έθεσεν εις τους πόδας των αποστόλων. **3** Είπε δε ο Πέτρος· Ανανία, διά τι εγέμισεν ο Σατανάς την καρδίαν σου, ώστε να ψευδής εις το Πνεύμα το Άγιον και να κρατήσης από της τιμῆς του αγρού; **4** Ενώ έμενε, δεν ήτο σου; και αφού επωλήθη, δεν ήτο εν τη εξουσίᾳ σου; διά τι έβαλες εν τη καρδία σου το πράγμα τούτο; δεν εψεύδησης εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν. **5** Ενώ δε ήκουεν ο Ανανίας τους λόγους τούτους, ἐπεσε και εξεψύχησε, και επέπεσε φόβος μέγας επι πάντας τους ακούοντας ταύτα. **6** Σηκωθέντες δε οι νεώτεροι, ετύλιξαν αυτόν και εκβαλόντες έθαψαν. **7** Μετά δε περίπου τρεις ώρας εισήλθην η γυνή αυτού, μη εξεύρουσα το γεγονός. **8** Και απεκρίθη προς αυτήν ο Πέτρος· Ειπέ μοι, διά τόσον επωλήσατε τον αγρόν; Και εκείνη είπε· Ναι, διά τόσον. **9** Και ο Πέτρος είπε προς αυτήν· Διά τι συνεφωνήσατε να πειράζετε το Πνεύμα του Κυρίου; Ιδού, εις την θύραν οι πόδες των θαψάντων τον ἄνδρα σου και θέλουσιν εκβάλει και σε. **10** Και ἐπεσε παρευθύνεις της τους πόδας αυτού και εξεψύχησεν εισελθόντες δε οι νεανίσκοι, εύρον αυτήν νεκράν και εκβαλόντες έθαψαν πλησίον του ανδρός αυτής. **11** Και επέπεσε φόβος μέγας εφ' όλην την εκκλησίαν και επι πάντας τους ακούοντας ταύτα. **12** Πολλά δε σημειά και τέρατα εγίνοντο εν τω λαώ διά των χειρών των αποστόλων και ήσαν ομοθυμαδόν ἄπαντες εν τη στοά του Σολομώντος. **13** Εκ δε των λοιπών ουδεὶς ετόλμα να προσκολλήθῃ εις αυτούς, ο λαός δύμας εμεγάλυνεν αυτούς. **14** και προσετίθεντο μάλλον πιστεύοντες εις τον Κύριον, πλήθη ανδρών τε και γυναικών, **15** ώστε έφερον ἔξω εις τας πλατείας τους ασθενείς και έθετον επι κλινών και κραββάτων, διά να επισκιάση καν η σκιά του Πέτρου ερχομένου τινά εξ αυτών. **16** Συνήρχετο δε και το πλήθος των πέριξ πόλεων εις Ιερουσαλήμ φέροντες ασθενείς και ενοχλούμενους υπό πνευμάτων ακαθάρτων, οίτινες εθεραπεύοντο ἄπαντες. **17** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς και πάντες οι μετ' αυτού, οίτινες ήσαν αἵρεσις των Σαδδουκαίων, επλήσθησαν ζήλου **18** και επέβαλον τας χειράς αυτών επι τους αποστόλους, και ἔβαλον αυτούς εις δημοσίαν φυλακήν. **19** Ἀγγελος δύμας Κυρίου διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της φυλακής και εκβαλόντες αυτούς είπεν· **20** Υπάγετε, και σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ προς τον λαόν πάντας τους λόγους της ζωής ταύτης. **21** Και ακούσαντες εισήλθον την αυγήν εις το ιερόν και εδίδασκον. Ελθών δε ο αρχιερεύς και οι μετ' αυτού, συνεκάλεσαν το συνέδριον και δόλην την γερουσίαν των νιών του Ισραήλ και ἔστειλαν εις το δεσμωτήριον, διά της φύρωσιν αυτούς. **22** Οι δε υπηρέται ελθόντες δεν εύρον αυτούς εν τη φυλακή, και επιστρέψαντες απήγγειλαν, **23** λέγοντες ότι το μεν δεσμωτήριον εύρομεν κεκλεισμένον μετά πάσης ασφαλείας, και τους φύλακας ισταμένους ἔξω ἐμπροσθεν των θυρών, ανοίξαντες δε ουδένα εύρομεν έσω. **24** Ως δε

ήκουσαν τους λόγους τούτους και οι ιερεύς και ο στρατηγός του ιερού και οι αρχιερείς, ήσαν εν απορίᾳ περὶ αυτών εἰς τι ἐμέλλε να κατανήσῃ τούτο. **25** Καὶ ελθόντις τις απίγγειλε πρὸς αυτούς, λέγων ὅτι ίδού, οἱ ἀνθρώποι, τους οποίους εβάλετε εἰς την φυλακήν, ἰστανται εν τω ιερώ και διδάσκουσι τον λαόν. **26** Τότε υπήγει ο στρατηγός μετά των υπηρετῶν και ἔφερεν αυτούς, ουχὶ μετά βίσας διότι εφοβούντο τον λαόν, μη λιθοβολθώσι. **27** Και αφού ἔφεραν αυτούς, ἔστησαν εν τω συνεδρίῳ. Και ηρώτησεν αυτούς ο αρχιερεὺς **28** λέγων: Δεν σας παρηγγείλαμεν ρητῶς να μη διδάσκητε εν τω ονόματι τούτῳ; και ίδού, εγειμίσατε την Ιερουσαλήμ από της διδαχῆς σας, και θέλετε να φέρητε εφ' ήμάς το αίμα του ανθρώπου τούτου. **29** Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, εἶπον: Πρέπει να πειθαρχώμεν εἰς τον Θεόν μάλλον παρά εἰς τους ανθρώπους. **30** Ο Θεός των πατέρων ημών ανέστησε τον Ιησούν, τον οποίον σεις εθανατώσατε κρεμάσαντες επὶ ζύλου **31** τούτον ο Θεός ούψωσε διά της δεξιάς αυτού Αρχηγόν και Σωτήρα, διά να δώσῃ μετάνοιαν εἰς τον Ισραὴλ και ἀφεσιν αμαρτιών. **32** Και ημεὶς είμεθα μάρτυρες αυτού περὶ των λόγων τούτων, και το Πνεύμα δε τὸ ἄγιον, το οποίον ἔδωκεν ο Θεός εἰς τους πειθαρχούντας εἰς αυτόν. **33** Οι δε ακούσαντες ἔτριζον τους οδόντας και εβούλευντο να θανατώσωσιν αυτούς. **34**

Σηκωθείς δε εν τω συνεδρίῳ Φαρισαίος τις Γαμαλιήλ το ονόμα, νομοδιδάσκαλος τιμώμενος υπό παντός του λαού, προσέταξε να εκβάλωσι τους αποστόλους δι' ολίγην ώραν, **35** και είπε προς αυτούς 'Ανδρες Ισραηλίται, προσέχετε εἰς εαυτούς περὶ των ανθρώπων τούτων τι μέλλετε να πράξητε. **36** Διότι προ τούτων των ημερών εστικώθη ο Θευδάς, λέγων εαυτὸν ὅτι είναι μέγας τις, εἰς τον οποίον προσεκολλήθη αριθμός ανδρών ἑώς τετρακοσίων· ὅστις εφονεύθη, και πάντες ὅσοι επειθόντο εἰς αυτόν διελύθησαν και κατήνησαν εἰς ουδέν. **37** Μετά τούτον εστικώθη Ιούδας ο Γαλιλαῖος εν ταῖς ημέραις της απογραφῆς και ἐσυρεν οπίσιαν αυτού αρκετόν λαόν· και εκείνος απωλέσθη, και πάντες ὅσοι επειθόντο εἰς αυτόν διεσκορπίσθησαν. **38** Και τώρα σας λέγω, απέχετε από των ανθρώπων τούτων και αφήσατε αυτούς διότι εάν η βουλή αὐτή ἡ το ἐργον τούτο ήναι εξ ανθρώπων, θέλει ματαιωθῆ: **39** εάν ὅμως ήναι εκ Θεού, δεν δύνασθε να ματαιώσητε αυτόν, και προσέχετε μήπως ευρεθήτητε και θεομάχοι. Και επισθήσαν εἰς αυτόν, **40** και προσκαλέσαντες τους αποστόλους, ἐδέιραν και παρήγγειλαν να μη λαλώσαν εν τω ονόματι του Ιησούν, και απέλυσαν αυτούς. **41** Εκείνοι λοιπον ανεχώρουν από προσώπου του συνεδρίου, χαίροντες ὅτι υπέρ του ονόματος αυτού ηξιώθησαν να ατιμασθώσι. **42** Και πάσαν ημέραν εν τω ιερῷ και κατ' οίκον δεν ἐπανον διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν Χριστόν.

6 Εν δε ταῖς ημέραις ταύταις, ὅτε επλήθυνοντο οι μαθηταί, ἔγινε γογγυσμός των Ελληνιστῶν κατὰ των Εβραίων, ὅτι αιχρήια αυτῶν παρεβλέποντο εν τη καθημερινῇ διακονίᾳ. **2** Τότε οι δώδεκα, προσκαλέσαντες το πλήθος των μαθητῶν, είπον: Δεν είναι πρέπον να αφίσωμεν ημεῖς τον λόγον του Θεού και να διακονώμεν εἰς τραπέζας. **3** Σκέφθητε λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξητε εξ υμών επτά ἄνδρας μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας, τους οποίους ας καταστήσωμεν επί της χρείας ταύτης: **4** ημεῖς δε θέλομεν εμμένει εν τη προσευχῇ και τη διακονίᾳ του λόγου. **5** Και ήρεσεν ο λόγος ενώπιον παντός του πλήθους και εξέλεξαν τον Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως και Πνεύματος Αγίου, και Φίλιππον και Πρόχορον και Νικάνορα και Τίμωνα και Παρμενάν και Νικόλαον, προσήλυτον Αντιοχέα, **6** τους οποίους ἔστησαν

ενώπιον των αποστόλων και προσευχηθέντες επεθέσαν επ' αυτούς τας χείρας. **7** Και ο λόγος του Θεού ήνυσε, και επληθύνετο ο αριθμός των μαθητῶν εν Ιερουσαλήμ σφόδρα, και πολὺ πλήθος των ιερέων πεπήκουν εἰς την πίστιν. **8** Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως και δυνάμεως, ἐκαμνε τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λαώ. **9** Και εστηκώθησαν τινὲς των εκ της συναγωγῆς της λεγομένης Λιβερτίνων και Κυρηναίων και Αλεξανδρέων και των από Κιλικίας και Ασίας, φιλονεικούντες με τον Στέφανον, **10** και δεν ήδυναντο να αντισταθώσιν εἰς την σοφίαν και εἰς το πνεύμα, με το οποίον ελάλει. **11** Τότε ἐβαλον κρυφίως ανθρώπους, λέγοντας ὅτι ηκούσαμεν αυτόν λαλούντα λόγια βλάσφημα κατά του Μωϋσέως και του Θεού· **12** και διήγειραν τον λαόν και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς, και επελθόντες ἡρπασαν αυτόν και ἔφεραν εἰς το συνέδριον, **13** και ἔστησαν μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας: Ο ἀνθρωπος ούτος δεν παίνει λαλών λόγια βλάσφημα κατά του αγίου τούτου τόπου και του νόμου· **14** διότι ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ὅτι Ιησούς ο Ναζωραίος ούτος θέλει καταλύσει τον τόπον τούτον και αλλάξει τα έθιμα, τα οποία παρέδωκεν εἰς ημάς ο Μωϋσῆς. **15** Και ατενίσαντες εἰς αυτόν πάντες οι καθήμενοι εν τω συνεδρίῳ, είδον το πρόσωπον αυτού ως πρόσωπον αγγέλου.

7 Είπε δε ο αρχιερεύς Τωόντι ούτως ἔχουσι τάύτα; **2** Ο δε είπεν: 'Ανδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατε. Ο Θεός της δόξης εφάνη εἰς τον πατέρα ημών Αβραάμ ὅτε ἡτο εν τη Μεσοποταμίᾳ, πριν κατοικήσῃ εν Χαρράν, **3** και είπε προς αυτόν 'Ἐξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενείας σου, και ελθε εις γην, την οποίαν θέλω σοι δεῖξει. **4** Τότε εξελθών εκ της γης των Χαλαδίων κατώκησεν εν Χαρράν και εκείθεν μετά τον θάνατον του πατρός αυτού μετώκισεν αυτόν εἰς την γην ταύτην, εἰς την οποίαν σεις κατοικείτε τώρα: **5** και δεν ἔδωκεν εἰς αυτόν κληρονομίαν εν αυτῇ ουδέ βίημα ποδός, υπεσχέθη δε ὅτι θέλει δώσει αυτήν κτήμα εις αυτήν και εἰς το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν, ενώ δεν είχε τέκνον. **6** Ελάλησε δε προς αυτόν ο Θεός ούτως, ὅτι το σπέρμα αυτού θέλει είσθιον πάροικον εν γη ξενη, και θέλουσι δουλώσει αυτόν και καταθίλει ψεταρκόσια ἔτη: **7** και το θένος, εἰς το οποίον θέλουσι δουλωθή, εγώ θέλω κρίνει, εἴπεν ο Θεός και μετά ταύτα θέλουσιν εξέλθει και θέλουσι με λατρεύσει εν τω τόπω τούτω. **8** Και ἔδωκεν εἰς αυτόν διαθήκην περιτομῆς και ούτως εγέννησε τον Ισαάκ και περιέτεμεν αυτόν τη ογδόν ημέρα, και ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ τους δώδεκα πατριάρχας. **9** Και οι πατριάρχαι, φθονήσαντες τον Ιωσήφ, επώλησαν εις την Αίγυπτον. Ο Θεός άμως ἡτο μετ' αυτού, **10** και ήλευθέρωσεν αυτόν εκ πασών των θλίψεων αυτού και ἔδωκεν εἰς αυτόν χάριν και σοφίαν ενώπιον Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, ὅστις κατέστησεν αυτόν κυβερνήτην επί της Αιγύπτου και ὅλου του οίκου αυτού. **11** Ήλθε δε πείνα εφ' ὅλην την γην της Αιγύπτου και Χαναάν και θλίψις μεγάλη, και δεν εύρισκον τροφάς οι πατέρες ημών. **12** Ακούσας δε ο Ιακώβ ὅτι υπήρχε σίτος εν Αιγύπτω, εξαπέστειλε πρώτην φοράν τους πατέρες ημών· **13** και εν τη δευτέρᾳ ανεγνωρίσθη ο Ιωσήφ εις τους αδελφούς αυτού, και εφανερώθη εις τον Φαραώ το γένος του Ιωσήφ. **14** Αποστέιλας δε ο Ιωσήφ, εκάλεσε προς εαυτόν τον πατέρα Ιακώβ και πάσαν την συγγένειαν αυτού εφδομήκοντα πέντε ψυχάς. **15** Και κατέβη ο Ιακώβ εις Αίγυπτον και ετελέυτην εκεί αυτός και οι πατέρες ημών, **16** και μετεκομίσθησαν εις Συχέμ και ετεθήσαν εν τω μνήματι, το οποίον ηγόρασεν ο Αβραάμ με τιμήν αργυρίου παρά των

νιών του Εμμώρο πατέρος του Συχέμ. **17** Καθώς δε επλησίαζεν ο καιρός της επαγγελίας, την οποίαν ώμοσεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, ήδη ήσοεν ο λαός και επλήθυνθει στην Αιγύπτω, **18** εωσού εσηκώθη βασιλεύς ἄλλος, δότις δεν ἡξερευ τον Ιωσήφ. **19** Ούτος δοιλευθείς το γένος ημών, κατέθλιψε τους πατέρας ημών, ώστε να κάμη να ρίπτωνται τα βρέφη αυτών, διά να μη ζωογονώνται: **20** εν τούτῳ των καιρών εγενήθη ο Μωϋσής, και είχε θείον κάλλος δότις ανετράφη τρεις μήνας εν τω οίκω του πατέρος αυτού. **21** Αφού δε ερρίφθη, ανέλαβεν αυτόν η θυγάτηρ του Φαραώ και ανέθρεψεν αυτόν διά να ἤναι υιός αυτής. **22** Και εδιδάχθη ο Μωϋσής πάσαν την σοφίαν των Αιγυπτίων και ήτο δυνατός εν λόγοις και εν ἔργοις. **23** Ενώ δε ετελείονε το τεσσαρακοστόν ἔτος της ηλικίας αυτού, ἡλθεν εις την καρδίαν αυτού να επισκεφθῇ τους αδελφούς αυτού, τους υιούς Ισραήλ. **24** Και ιδών τινά αδικούμενον, υπερησπίσθη αυτόν και ἔκαμεν εκδίκησιν υπέρ του καταθλιβούμενου, πατάξας τον Αιγύπτιον. **25** Ενδύμιζε δέ δότι οι αδελφοί αυτού ἥθελον νοισεῖ δότι ο Θεός διά της χειρός αυτού δίδει εις αυτούς σωτηρίαν εκείνοι οώμας δεν ενόησαν. **26** Την δε ακόλουθον ημέραν εφάνη εις αυτούς, ενώ εμάχοντο, και παρεκίνησεν αυτούς εις ειρήνην, ειπών· Ἀνθρώποι, αδελφοί είσθε σείς διά τι αδικείτε αλλήλους; **27** Ο δε αδικών τον πλησίον απέσπωξεν αυτόν, ειπών· Τις σε κατέστησεν ἀρχοντα και δικαστήν εφ' ημάς; **28** Μήπως θέλεις συ να με φονεύσῃς, καθ' ον τρόπον εφόνευσας χθές τον Αιγύπτιον; **29** Τότε ο Μωϋσῆς ἐφυγε διά τον λόγον τούτον και ἔγινε πάροικος εν γη Μαδιάμ, όπου εγέννησε δύο υιούς. **30** Και αφού συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα ἔτη, εφάνη εις αυτόν ἀγγελος Κυρίου εν τη ερήμω του ὄρους Σινάν εν μέσω φλογός καιομένης βάτου. **31** Ο δε Μωϋσῆς ιδών εθαύμασε διά το ὄραμα· και ενώ επλησίαζε διά να παρατηρήσῃ, ἡλθε φωνή Κυρίου προς αυτόν· **32** Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Ἐντρομος δε γενόμενος ο Μωϋσῆς, δεν ετόλμα να παρατηρήσῃ. **33** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος Λύσον το υπόδημα των ποδών σου διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι γη αγία. **34** Είδον, είδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτω και ἡκουσα τον στεναγμόν αυτών και κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς και τώρα ελθέ, θέλω σε αποστέλει εις Αίγυπτον. **35** Τούτον τον Μωϋσήν τον οποίον ηρνήθησαν ειπόντες Τις σε κατέστησεν ἀρχοντα και δικαστήν, τούτον ο Θεός απέστειλεν αρχηγόν και λυτρωτήν διά χειρός του αγγέλου του φανέντος εις αυτόν εν τη βάτω. **36** Ούτος εξήγαγεν αυτούς, αφού ἔκαμε τέρατα και σημεία εν γη Αιγύπτου και εν τη Ερυθρᾷ θαλάσση και εν τη ερήμω τεσσαράκοντα ἔτη. **37** Ούτος είναι ο Μωϋσῆς, δότις είπε προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτης εκ των αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει. **38** Ούτος είναι δότις εν τη εκκλησίᾳ εν τη ερήμω εστάθη μετά του αγγέλου του λαούντος προς αυτόν εν τω ὄρει Σινά και μετά των πατέρων ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποια διά να δώσῃ εις ημάς. **39** Εις τον οποίον οι πατέρες ημών δεν θηλέησαν να υπακούσωσιν, αλλ' απέβαλον και εστράφησαν εν ταις καρδίαις αυτών εις Αίγυπτον **40** ειπόντες προς τον Ααρών· Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες θέλουσι προπορεύεσθαι ημών· διότι ούτος ο Μωϋσῆς, δότις εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, δεν εξέρομεν τι συνέβη εις αυτόν. **41** Και κατεσκεύασαν μόσχον εν ταις ημέραις εκείναις και προσέφεραν θυσίαν εις το είδωλον και ευφράντοντο εις τα ἔργα των χειρών αυτών. **42** Όθεν εστράφη ο Θεός και παρέδωκεν αυτούς εις το να λατρεύσωσι την στρατιάν του ουρανού,

καθώς είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των προφητών. Μήπως προσεφέρατε εις εμέ σφραγία και θυσίας τεσσαράκοντα ἔτη εν τη ερήμω, οίκος Ισραήλ; **43** Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ και το ἀστρον του Θεού σας Ρεμφάν, τους τύπους, τους οποίους εκάμετε διά να προσκυνήτε αυτούς διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Βαβυλώνος. **44** Η σκηνή του μαρτυρίου ήτο μετά των πατέρων ημών εν τη ερήμω, καθώς διέταξεν εκείνος, δότις ελάλει προς τον Μωϋσήν, να κατασκευάσῃ αυτήν κατά τον τύπον τον οποίον είχεν ιδεί· **45** την οποίαν και παραλαβόντες οι πατέρες ημών, ἐφέραν μετά του Ιησού εις την κατακτηθείσαν γην των εθνών, τα οποία ο Θεός ἔξωσεν ατ' ἐμπροσθεν των πατέρων ημών, ἔως των ημερών του Δαβίδ· **46** δότις εύρε χάριν ενώπιον του Θεού και ηγήθη να εύρη κατοικίαν διά τον Θεόν του Ιακώβ. **47** Ο Σολομών δε ωκοδόμησεν εις αυτόν οίκον. **48** Αλλ' ο Υψίστος δεν κατοικεί εν χειροποίητοις ναοίς, καθώς ο προφήτης λέγει: **49** Ο ουρανός είναι θρόνος μου, η δε γη υποπόδιον των ποδών μου· ποίον οίκον θέλετε οικοδομησει δι' εμέ, λέγει Κύριος, ή ποίος ο τόπος της αναπαύσεώς μου; **50** Η χειρ μου δεν ἔκαμε ταύτα πάντα; **51** Σκληροτράχηλοι και απεριτμητοί της καρδίαν και τα ώτα, σεις πάντοτε αντιφέρεσθε κατά τον Πνεύματος του Αγίου· καθώς οι πατέρες σας, ούτω και σεις. **52** Τίνα των προφητών δεν εδίωξαν οι πατέρες σας; μάλιστα εφόνευσαν εκείνους, οίτινες προκατήγειλαν περὶ της ελεύθεως του δικαίουν, του οποίου σεις εγένιντε τώρα προδόται και φονείς **53** οίτινες ελάβετε τον νόμον εκ διαταγών αγγέλων και δεν εφυλάξατε. **54** Ακούντες δε ταύτα, κατεκόπτοντο τας καρδίας αυτών και ἔτριζον τους οδόντας κατ' αυτού. **55** Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος Αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, ειδέ την δόξαν του Θεού και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού **56** και είπεν· Ιδού, θεωρώ τους ουρανούς ανεωγμένους και τον Υἱόν του ανθρώπου ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού. **57** Τότε φωνάζαντες μετά φωνής μεγάλης, ἐφραξαν τα ώτα αυτών και ωρμησαν ομοιθυμαδόν επ' αυτόν, **58** και εκβαλόντες ἔξω της πόλεως ελιθοβόλουν. Και οι μάρτυρες απέθεσαν τα ιμάτια αυτών εις τους πόδας νεανίου τινός ονομαζόμενου Σαύλου. **59** Και ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και λέγοντα· Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμά μου. **60** Και γονατίσας εφώναξε μετά φωνής μεγάλης Κύριε, μη λογαριάσης εις αυτούς την αμαρτίαν ταύτην. Και τούτο ειπών εικοιμήθη.

8 Ο δε Σαύλος ήτο σύμφωνος εις τον φόνον αυτού. Και ἔγινεν εν εκείνη τη ημέρᾳ διωγμός μέγας κατά της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις και πάντες διεσπάρησαν εις τους τόπους της Ιουδαίας και Σαμαρείας, πληγη των αποστόλων. **2** Ἐφέραν δε τον Στέφανον εις τον τάφον ἀνδρες ευλαβεῖς και ἔκαμον θρήνον μέγαν επ' αυτόν. **3** Ο δε Σαύλος εκακοποίει την εκκλησίαν, εμβαίνων εις πάσαν οικίαν και σύρων ἀνδρας και γυναίκας, παρέδινεν εις την φυλακήν. **4** Οι μεν λοιπόν διασπαρέντες διήλθον ευαγγελιζόμενοι τον λόγον. **5** Ο δε Φίλιππος, καταβάς εις την πόλιν της Σαμαρείας, εκήρυττεν εις αυτούς τον Χριστόν. **6** Και οι όχλοι προσείχον ομοιθυμαδόν εις τα λεγόμενα υπό του Φιλίππου, ακούντες και βλέποντες τα θαύματα, τα οποία έκαμψε. **7** Διότι εκ πολλών εχόντων πνεύματα ακάθαρτα εξήρχοντο αυτά φωνάζοντα μετά μεγάλης φωνής, και πολλοί παραλυτικοί και χωλοί εθεραπεύθησαν, **8** και ἔγινεν χαρά μεγάλη εν εκείνη τη πόλει. **9** Ανθρώπος δε τις Σίμων ονομαζόμενος προϋπήρχεν εν τη πόλει, κάμνων μαγείας και εκπλήττων τον λαόν της Σαμαρείας, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις **10** εις τον οποίον έδιδον προσοχήν πάντες

από μικρού ἑως μεγάλου, λέγοντες· Ούτος είναι η δύναμις του Θεού η μεγάλη. **11** Έδιδον δε προσοχήν εις αυτόν, διότι είχεν εκπλήξει αυτούς πολύν κατρόν με τας μαγείας. **12** Ότε όμως επίστευσαν εις τον Φίλιππον ευαγγελίζομενον τα περί της βασιλείας του Θεού και του ονόματος του Ιησού Χριστού, εβαπτίζοντο ἄνδρες τε και γυναίκες. **13** Ο δε Σίμων και αυτός επίστευσε, και βαπτισθεὶς ἐμενε πάντοτε μετά του Φίλιππου, και θεωρών σημεία και θαύματα μεγάλα γινόμενα εξεπλήγητο. **14** Ακούσαντες δε οι απόστολοι οι εν Ιεροσολύμοις ὅτι η Σαμάρεια εδέχθη τον λόγον του Θεού, απέστειλαν προς αυτούς τον Πέτρον και Ιωάννην· **15** Οίτινες καταβάντες προσηρχήθησαν περί αυτών διά να λάβωσι Πνεύμα Αγιον· **16** διότι δεν είχεν ἔτι επιπέσει επ' ουδένα εξ αυτών, αλλά μόνον ἡσαν βεβαπτισμένοι εις το ονόμα του Κυρίου Ιησού. **17** Τότε επέθετον τας χείρας επ' αυτούς, και ελάμβανον Πνεύμα Αγιον. **18** Ιδών δε ο Σίμων ότι διά της επιθέσεως των χειρών των αποστόλων διδεται το Πνεύμα το Αγιον, προσέφερεν εις αυτούς χρήματα, **19** λέγων Δότε και εις εμέ την έξουσίαν ταύτην, ὥστε εις ὄντινα επιθέω τας χείρας να λαμβάνη Πνεύμα Αγιον. **20** Και ο Πέτρος είπε προς αυτόν· το αργύριον σου ας ήναι μετά σου εις απώλειαν, διότι ενώμασις οτι η δωράε του Θεούν αποκτάται διά χρημάτων. **21** Συν δεν ἔχεις μερίδα ουδέ κλήρον εν τω λόγῳ τούτων διότι η καρδία σου δεν είναι ευθεία ενώπιον του Θεού. **22** Μετανόησον λοιπόν από της κακίας σου ταύτης και δειθήστη του Θεού, ίσως συγχωρηθή εις σε η επίνοια της καρδίας σου· **23** επειδή σε βλέπω ότι είσαι εις χολήν πικρίας και δεσμόν αδικίας. **24** Αποκριθεὶς δε ο Σίμων, είπε· Δεῖθήστη σεις υπέρ εμού προς τον Κύριον, διά να μη ἔλθῃ επ' εμέ μηδέν εξ ὄσων είπετε. **25** Εκείνοι λοιπόν, αφού εμαρτύρησαν και ελάλησαν τον λόγον του Κυρίου, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, κηρύξαντες το ευαγγέλιον και εν πολλαίς κώμαις των Σαμαρειτών. **26** Αγγελος δε Κυρίου ελάλησε προς τον Φίλιππον, λέγων· Σηκώθητι και ύπαγε προς μεσημβρίαν εις την οδόν την καταβαίνουσαν από Ιερουσαλήμ εις Γάζαν· αὕτη είναι ἔρημος. **27** Και σηκωθεὶς υπῆργε. Και ιδού, ἀνθρωπος Αιθίοψ ευνούχος, ἀρχων της Κανδάκης της βασιλίσσης των Αιθιόπων, δότις ἡτο επί πάντων των θησαυρών αυτής, ούτος είχεν ελθεῖ διά να προσκυνήσῃ εις Ιερουσαλήμ, **28** και υπέστρεψε και καθιμένος επί της αμάξης αυτού, ανεγίνωσκε τον προφήτην Ησαΐαν. **29** Εἶπε δε το Πνεύμα προς τον Φίλιππον· Πλησίασον και προσκολλήθητι εις την ἄμαξαν ταύτην. **30** Και ο Φίλιππος ἔδραμε πλησίον και ήκουσαν αυτόν αναγινώσκοντα τον προφήτην Ησαΐαν και είπεν· Ἀραγε γινώσκεις αναγινώσκεις; **31** Ο δε είπε· Και πως ἡθελον δυνηθή, εάν δεν με οδηγήσῃ τις; Και παρεκάλεσε τον Φίλιππον να αναβῇ και να καθήσῃ μετ' αυτού. **32** Το διωρίον της γραφής, το οποίον ανεγίνωσκεν, ἡτο τούτο. Εφέρθη ως πρόβατον επί σφαγήν· και ως αρνίον ἐμπροσθεν του κείροντος αυτό ἀφωνον, ούτω δεν ανοίγει το στόμα αυτού. **33** Εν τη ταπεινώσει αυτού αφηρέθη η κρίσις αυτού· την δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγηθή; διότι σηκόνεται από της γης η ζωή αυτού. **34** Αποκριθεὶς δε ο ευνούχος προς τον Φίλιππον, είπε· Παρακαλώ σε, περί τίνος λέγει τούτο ο προφήτης; περί εαυτού περί ἀλλου τινός; **35** Και ανοίξας ο Φίλιππος το στόμα αυτού και αρχίσας από της γραφής ταύτης, ευηγγελίσατο εις αυτόν τον Ιησούν. **36** Και καθὼς εξηκολούθουν την οδόν, ἥλθον εις το ὄντω, και λέγει ο ευνούχος· Ιδού ὄντωρ τι με εμποδίζει να βαπτισθώ; **37** Και ο Φίλιππος είπεν· Εάν πιστεύεις εξ ὀλης της καρδίας, δύνασαι. Και αποκριθεὶς είπε· Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού. **38** Και προσέταξε να σταθή

η ἄμαξα, και κατέβησαν αμφότεροι εις το ὄντωρ, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και εβάπτισεν αυτόν. **39** Ότε δε ανέβησαν εκ του ὄντος, Πνεύμα Κυρίου ἤρπασε τον Φίλιππον, και δεν είδεν αυτόν πλέον ο ευνούχος αλλ' επορέυτο την οδόν αυτού χαίρων. **40** Ο δε Φίλιππος ευρέθη εις Άζωτον, και διερχόμενος εκήρυττεν εις πάσας τας πόλεις, εωσούν ἡλθεν εις Καισάρειαν.

9 Ο δε Σαύλος, πνέων ἔτι απειλήν και φόνον κατά των μαθητῶν του Κυρίου, ἤλθε προς τον αρχιερέα **2** και εξήτησε παρ' αυτού επιστολάς εις Δαμασκόν προς τας συναγωγάς, ὅπως εάν εύρη τινάς εκ της οδού ταύτης, ἀνδρᾶς τε και γυναίκας, φέρη δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ. **3** Ενώ δε πορευόμενος επλησίαζεν εις την Δαμασκόν, εξαίφνης ἡστραψε περί αυτόν φως από τον ουρανού, **4** και πεσών επί την γην, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν προς αυτόν· Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; **5** Και είπε· Τις είσαι, Κύριε; Και ο Κύριος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον σι διώκεις σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. **6** Ο δε τρέμων και ἔκθαμψος γενόμενος, είπε· Κύριε, τι θέλεις να κάμω; Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Σηκώθητι και είσελθε εις την πόλιν, και θέλεις δοι λαληθῆ τι πρέπει να κάμης. **7** Οι δε ἀνδρες οι συνοδεύοντες αυτόν ίσταντο ἀφώνοι, αικούντες μεν την φωνὴν, μηδένα δώμας βλέποντες. **8** Εσηκώθη δο Σαύλος από της γης, και ἔχων ανεωγμένους τους οφθαλμούς αυτού δεν ἔβλεπεν ουδένα· και χειραγωγούντες αυτόν εισήγαγον εις Δαμασκόν. **9** Και ἵτο τρεις ημέρας χωρίς να βλέπῃ, και δεν ἔφαγεν ουδέ ἔπειν. **10** Ήτο δε τις μαθητῆς εν Δαμασκώ Ανανίας ονομαζόμενος, και είπε προς αυτόν ο Κύριος δι' οράματος Ανανία· Ο δε είπεν· Ιδού εγώ, Κύριε. **11** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Σηκώθεις ὑπαγε εις την οδόν την ονομαζόμενην Ευθείαν και ζήτησον εν τη οικίᾳ του Ιούδα τινά Σαύλον ονομαζόμενον Ταρσέα· διότι ιδού, προσεύχεται, **12** και είδε δι' οράματος ἀνθρωπον Ανανίαν ονομαζόμενον ότι εισήλθε και ἔθεσεν επ' αυτόν την χείρα, διά να αναβλέψῃ. **13** Απεκρίθη δο Ανανίας Κύριε, ήκουσα από πολλών περί του ανδρός τούτου, δος κακά ἔτραξεν εις τους αγίους σου εν Ιερουσαλήμ· **14** και εδώ ἔχει εξουσίαν πάρα των αρχιερέων να δέση πάντας τους επικαλουμένους το ονόμα σου. **15** Εἶπε δε προς αυτόν ο Κύριος· Υπαγε, διότι ούτος είναι σκέυος εκλογῆς εις εμέ, διά να βαστάσῃ το ονόμα μου ενώπιον εθνών και βασιλέων και των νιών Ισραήλ· **16** επειδή εγώ θέλω δείξει εις αυτόν δοσ πρέπει να πάθη υπέρ του ονόματός μου. **17** Υπήργε δο ο Ανανίας και εισήλθεν εις την οικίαν, και επιθέσας επ' αυτόν τας χείρας είπε· Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, ο Ιησούς δότις εφάνη εις σε εν τη οδῷ καθ' ην ήρχου, διά να αναβλέψῃς και να πλησθής Πνεύματος Αγίου. **18** Και ευθύς ἐπεσόν από των οφθαλμών αυτού ως λέπτη, και ανέβλεψεν ευθύς, και σηκωθεὶς εβαπτίσθη. **19** Και λαβών τροφήν εδυναμώθη. Διέτριψε δο Σαύλος ημέρας τινάς μετά των εν Δαμασκώ μαθητών, **20** και ευθύς εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς τον Χριστόν ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού. **21** Εξεπλήγητο δε πάντες οι αικούντες και ἔλεγον· Δεν είναι ούτος, όστις εξωλόθρευσεν εν Ιερουσαλήμ τους επικαλουμένους το ονόμα τούτο και εδώ διά τούτο είχεν ελθεῖ διά να φέρη αυτούς δεδεμένους προς τους αρχιερείς; **22** Ο δε Σαύλος μάλλον ενέδυναμότο και συνέχεις τους Ιουδαίους τους κατοικούντας εν Δαμασκώ, αποδικύων ότι ούτος είναι ο Χριστός. **23** Και αφού παρήλθον ημέραι ικαναί, συνεβολεύθησαν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν· **24** εγνωστοποιήθη δε εις τον Σαύλον η επιβουλή αυτών. Και παρεφύλατον τας πύλας ημέραν και νύκτα, διά να θανατώσωσιν αυτόν· **25** λαβόντες δε αυτόν οι μαθηταί,

διά νυκτός κατεβίβασαν διά του τείχους κρεμάσαντες εντός σπυρίδος. **26** Και εθλών ο Σαύλος εις Ιερουσαλήμ επροσπάθει να προσκολληθῇ εις τους μαθητάς πλην πάντες εφοβούντο αυτόν, μη πιστεύοντες ότι είναι μαθητής. **27** Ο Βαρνάβας δε παραλαβών αυτὸν ἔφερε προς τοὺς αποστόλους, καὶ διηγήθη πρὸς αὐτοὺς πῶς εἶδε τὸν Κύριον εἰν τῇ οδῷ καὶ ὅτι ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ πῶς εἰν τῷ Δαμασκῷ, εκῆρυξε μετὰ παρρησίας εἰν τῷ ονόματι τοῦ Ἰησοῦ. **28** Καὶ ἡτο μετ' αὐτών εἰν Ιερουσαλήμ εισερχόμενος καὶ εξερχόμενος καὶ μετὰ παρρησίας κηρύττων εἰν τῷ ονόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, **29** καὶ ελάλει καὶ εφιλονείκει μετά τῶν Ελληνιστῶν· εκείνοι δε κατεγίνοντο εἰς τον θανατώσωσιν αυτόν. **30** Μαθόντες δε οι αδελφοί, κατεβίβασαν αυτόν εἰς Καισάρειαν καὶ εξαπέστειλαν αυτόν εἰς Ταρσόν. **31** Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι καθ' ὅλην την Ιουδαίαν καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σαμάρειαν είχον ειρήνην, οικοδομούμεναι καὶ περιπατούσαι εἰν τῷ φόβῳ του Κυρίου, καὶ διά της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος επληθύνοντο. **32** Ο δε Πέτρος, διερχόμενος διά πάντων, κατέβη καὶ πρὸς τοὺς αγίους τοὺς κατοικούντας την Λύδδαν. **33** Καὶ εὑρεν ἀνθρωπὸν τινὰ Αἰνέαν τὸ ονόματα, δότις ἡ παραλυτικός, από ετῶν οκτὼ κατακείμενος επὶ κραψάτου. **34** Καὶ εἴπε πρὸς αὐτὸν ο Πέτρος Αἰνέα, σε ιστρένει Ιησούς ο Χριστός σηκώθῃ καὶ στρώσων τὴν κλίνην σου. Καὶ ευθύνεσικώθῃ. **35** Καὶ εἶδον αὐτόν πάντες οι κατοικούντες την Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες επέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον. **36** Καὶ εν ίόππῃ ἡτο τις μαθητὴ ονόματι Ταβίθᾳ, ἥτις διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἡτο πλήρης αγαθῶν ἔργων καὶ ελεημοσύνων, τας οποίας ἔκαμψε· **37** καθ' εκείνας δε τας ημέρας συνέβη ασθενήσασα να αποθάνῃ· καὶ λούσαντες αυτήν ἔθεσαν εἰς ανώγεον. **38** Καὶ επειδὴ ἡ Λύδδα ἡτο πλησίον της ίόππης, ακούσαντες οι μαθηταὶ ὅτι ο Πέτρος είναι εἰν αυτῇ, απέστειλαν πρὸς αὐτόν δύο ἄνδρας, παρακαλούντες να μη βραδύνῃ να περάσῃ ἡώς εἰς αυτούς. **39** Καὶ σηκωθεῖς ο Πέτρος, υπῆργε μετ' αὐτών· τον οποίον ελθόντα ανεβίβασαν εἰς τον ανώγεον, καὶ παρεστάθησαν ενώπιον αυτού πάσαι καὶ χήραι, κλαίσανται καὶ δεικνύσανται χιτώνας καὶ ιμάτια, ὃσα η Δορκάς ειργάζετο ὅτε ἡτο μετ' αὐτών. **40** Ο δε Πέτρος, εκβαλών ἔξω πάντας, εγονάτιε καὶ προσηυχήθη καὶ στραφεῖς πρὸς τὸ σῶμα, εἴπε· Ταβίθᾳ, ανάστηθι. Η δε ἱνοικε τους οφθαλμούς αυτῆς καὶ ιδούσα τον Πέτρον ανεκάθησεν. **41** Ο δε ἔδωκε χείρα εἰς αυτήν καὶ εσκήσωνται αυτήν, καὶ φωνάζας τους αγίους καὶ τας χήρας παρεστήσαν αυτήν ζώσαν. **42** Έγεινε δε τούτο γνωστὸν καθ' ὅλην την ίόππην, καὶ πολλοὶ επίστευσαν εἰς τον Κύριον. **43** Καὶ ο Πέτρος ἐμεινεν ικανάς ημέρας ειν ίόππῃ παρὰ τινὶ Σίμωνι βυρσοδέψῃ.

10 Ἡτο δε τις ἀνθρωπὸς ειν Καισαρεία ονόματι Κορνήλιος, εκατόνταρχος εικ τον τάγματος του λεγομένου Ιταλικού, **2** ευσεβῆς καὶ φοβούμενος τον Θεόν μετά πάντος του οίκου αυτού, δότις καὶ ἔκαμψεν ελεημοσύνας εἰς τον λαὸν πολλάς καὶ εδέστο τον Θεόν διαπαντός· **3** ούτος εἶδε φανερό δι' οράματος περὶ την εννάτην ὥραν της ημέρας ἀγγελον του Θεού, ὅτι εισήλθε πρὸς αὐτόν καὶ εἴπε πρὸς αὐτόν· Κορνήλιε. **4** Ο δε ατενίσας εἰς αὐτὸν καὶ ἐμφόβος γενόμενος, εἴπε· Τι είναι, Κύριε; Καὶ εἴπε πρὸς αὐτόν· Αι προσευχάι σου καὶ αι ελεημοσύναι σου ανέβησαν εις μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. **5** Καὶ τώρα πέμψων εἰς ίόππην ανθρώπους καὶ προσκάλεσον τον Σίμωνα, δότις επονομάζεται Πέτρος· **6** ούτος ξενίζεται παρά τινὶ Σίμωνι βυρσοδέψῃ, ἔχοντι οικίαν πλήσιον της θαλάσσης, ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης. **7** Καθώς δε ανεχώρησεν ο ἄγγελος ο λαλών πρὸς τον Κορνήλιον, εφώναξε

δύο εικ των υπηρετών αυτού καὶ ένα στρατιώτην ευσεβή εικ των διαμενόντων πάντοτε πλησίον αυτού, **8** καὶ διηγηθεῖς πρὸς αὐτούς τα πάντα, απέστειλεν αὐτούς εἰς την ίόππην. **9** Τη δε επαύριον, ενώ εκείνοι ὠδοιπόρους καὶ επλησίαζον εἰς την πόλιν, ανέβη ο Πέτρος εἰς το δώμα διά να προσευχηθῇ περὶ την ἔκτην ὥραν. **10** Καὶ πεινάσας ήθελε να φάγῃ ενώ δε ητοίμαζον, επίληθεν επ' αὐτόν ἔκτασις, **11** καὶ θεωρει τον ουρανὸν ανεωγμένον καὶ καταβαίνον επ' αὐτόν σκεύος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ἡτο δεδεμένον από των τεσσάρων ἀκρων καὶ κατεβιβάζετο επὶ την γην, **12** εντός του οποίου υπήρχον πάντα τα τετράποδα της γης καὶ τα θηρία καὶ τα ερπετά καὶ τα πετεινά του ουρανού. **13** Καὶ ἔγεινε φωνή πρὸς αὐτόν· Σηκωθεῖς, Πέτρε, σφάζον καὶ φάγε· **14** Ο δε Πέτρος εἴπε· Μη γένοιτο, Κύριε διότι ουδέποτε ἔφαγον ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον. **15** Καὶ πάλιν εκ δευτέρου ἔγεινε φωνή πρὸς αὐτόν· Όσα ο θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. **16** Έγεινε δε τούτο τρίς, καὶ πάλιν ανελήφθη το σκεύος εἰς τον ουρανόν. **17** Ενώ δε ο Πέτρος ἡτο εν απορίᾳ καθ' εαυτόν τι εσήμαινε το δράμα, το οποίον είδεν, ιδού, οι ἀνθρωποι οι απεσταλμένοι πάρα του Κορνήλιον ερωτήσαντες καὶ μαθόντες την οικίαν του Σίμωνος ἐφθασαν εις την πύλην, **18** καὶ φωνάζαντες ηρώων αν ο Σίμωνος επονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ενταύθα. **19** Καὶ ενώ ο Πέτρος διελογίζετο περὶ το οράματος, εἴπε πρὸς αὐτόν το Πνεύμα· Ιδού, τρεις ἀνθρωποι σε ζητούντο· **20** σηκωθεῖς λοιπόν κατάβηθι καὶ ύπαγε μετ' αὐτών, μηδόλως διστάζων, διότι εγώ απέστειλα αυτούς. **21** Καταβάς δε ο Πέτρος πρὸς τους ανθρώπους τους απεσταλμένους πρὸς αὐτόν από τον Κορνήλιον, εἴπεν· Ιδού, εγώ είμαι καὶ εκείνος τον οποίον ζητείταις η αιτία διά την οποίαν ήλθετε; **22** Οι δε είπον· Κορνήλιος ο εκατόνταρχος, ανήρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τον Θεόν καὶ μαρτυρούμενος υπό όλου του έθνους των Ιουδαίων, διετάχθη θέοθεν υπό αγίου αγγέλου να σε προσκαλέσῃ εἰς τον οίκον αυτού καὶ να ακούσῃ λόγους παρά σου. **23** Προσκαλέσας λοιπόν αυτούς ἔσω, εφιλοξένησε. Τη δε επαύριον εξήλθεν ο Πέτρος μετ' αὐτών, καὶ τινές των αδελφών των από της ίόππης υπήργον μετ' αὐτόν, **24** καὶ τη επαύριον εισήλθον εἰς την Καισάρειαν. Ο δε Κορνήλιος περιέμενεν αυτούς, συγκαλέσας τους συγγενείς αυτού καὶ τους οικείους φίλους. **25** Ως δε εισήλθεν ο Πέτρος, ελθών ο Κορνήλιος εις συνάντησον αυτού, περεν εις τους πόδας αυτού καὶ προσεκύνησεν. **26** Αλλ' ο Πέτρος εσήκουσεν αυτόν, λέγων· Σηκωθήται καὶ εγώ αυτός ἀνθρωπος είμαι. **27** Καὶ συνομιλών μετ' αὐτού εισήλθε νετρέας καὶ ευρίσκει συνηγμένους πολλούς, **28** καὶ εἴπε πρὸς αυτούς· Σεις εξενύρετε ότι είναι ασυγχώρητον εις ἀνθρωπον Ιουδαίον να συναναστρέψεται ή να πλησίαζῃ εις αλλόφυλον· Ο θεός όμως έδειξεν εις εμέ να μη λέγω μηδένα ἀνθρωπον βέβηλον ή ακάθαρτον. **29** θέν και προσκληθεῖς ήλθον χωρίς αντιλογίας. Ερωτώ λοιπόν διά τίνα λόγον με προσεκαλέσατε; **30** Καὶ ο Κορνήλιος εἴπε· Από τεσσάρων ημερών ήμην νηστεύων μέχρι της ώρας ταύτης, καὶ την εννάτην ώραν προσηυχόμην εν τω οίκω μου· καὶ ιδού, εστάθη ενώπιον μου ανήρ με ενδύματα λαμπρά, **31** καὶ λέγει· Κορνήλιε, εισηκούσθη η προσευχή σου καὶ αι ελεημοσύναι σου εμνημονεύθησαν ενώπιον του Θεού. **32** Πέμψον λοιπόν εις ίόππην καὶ προσκάλεσον τον Σίμωνα, δότις επονομάζεται Πέτρος ούτος ξενίζεται εν τη οικία Σίμωνος του βυρσοδέψου πλησίον της θαλάσσης· **33** Ευθύν λοιπόν επέμψα πρὸς σε, καὶ συ έκαμες καλά ότι ήλθες. Τώρα λοιπόν ημείς πάντες παριστάμεθα ενώπιον του Θεού, διά να ακούσωμεν πάντα ούτα προσετάχθησαν εις σε υπό του Θεού.

34 Τότε ο Πέτρος ανοίξας το στόμα είπεν· Επ' αληθείας γνωρίζω ότι δεν είναι προσωπολήπτης ο Θεός, **35** αλλ' εν παντί έθνει, όστις φοβείται αυτόν και εργάζεται δικαιοούντην, είναι δεκτός εις αυτόν. **36** Τον λόγον, τον οποίον απέστειλε προς τους νιούς Ισραήλ ευαγγελίζομενος ειρήνην διά Ιησού Χριστού ούτος είναι ο Κύριος πάντων· **37** τον λόγον τουτόν σεις εξεύρετε, όστις εκηρύχθη καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας, μετά το βάπτισμα, το οποίον εκήρυξεν ο Ιωάννης, **38** πως ο Θεός έχρισε τον Ιησούν τον από Ναζαρέτ με Πνεύμα Άγιον και με δύναμιν, όστις διήλθεν ευεργετών και θεραπεύων πάντας τους καταδυνατεύομένους υπό του διαβόλου, διότι ο Θεός ήτο μετ' αυτού· **39** και ημείς είμεθα μάρτυρες πάντων όσα έκαμε και εν τη γη των Ιουδαίων και εν Ιερουσαλήμ· τον οποίον εφόνευσαν κρεμάσαντες επί ξύλου. **40** Τούτον ο Θεός ανέστησε την τρίτην ημέραν και έκαμεν αυτόν να εμφανισθῇ **41** ουχί εις πάντα τον λαόν, αλλ' εις μάρτυρας τους προδιωρισμένους υπό του Θεού, εις ημάς, οίτινες συνεφάγομεν και συνεπίομεν μετ' αυτού, αφού ανέστη εκ νεκρών· **42** και παρήγγειλεν εις ημάς να κηρύξωμεν προς τον λαόν και να μαρτυρήσωμεν ότι αυτός είναι ο ωρισμένος υπό του Θεού κριτής ζώντων και νεκρών. **43** Εις τούτον πάντες οι προφήται μαρτυρούσιν, ότι διά του ονόματος αυτού θέλει λάβει ἀφέσιν αμαρτιών πασαν πιστεύων εις αυτόν. **44** Ενώ έτι ελάλει ο Πέτρος τους λόγους τούτους, επήλθε το Πνεύμα το Άγιον επί πάντας τους αικονύντας τον λόγον. **45** Και εξεπλάγησαν οι εκ περιτομής, 3 λέγοντες οἵτι Εισήλθες προς ανθρώπους απεριτμήτους και συνέφαγες μετ' αυτών. **46** Ο δε Πέτρος ήρχισε και εξέθετε προς αυτούς τα γενόμενα κατά σειράν, λέγων· **5** Εγώ ήμην προσευχόμενος εν τη πολεί Ιόππη, και είδον όραμα εν εκτάσει, σκεύος τι καταβαίνων ως σινδόνα μεγάλην, ἵτις δεδεμένη από των τεσσάρων ἄκρων κατεβίβαζετο εκ του ουρανού και ἡλθε μέχρις ειμού· **6** εις την οποίαν ατενίσας παρετήρουν και είδον τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. **7** Και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε. **8** Και είπον· Μη γένοιτο, Κύριε, διότι ουδέν βέβηλον ἡ ακάθαρτον εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου. **9** Και η φωνή μοι απεκρίθη εκ δευτέρου εκ του ουρανού· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. **10** Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανεσύρθησαν ἄπαντα εις τον ουρανόν. **11** Και ίδοι, τη αυτή ώρα τρεις ἀνθρώποι ἐφθασαν εις την οικίαν, εν ἡ ήμην, απεσταλμένοι προς εμέ από Καισαρείας. **12** Είπε δε προς εμέ το Πνεύμα να υπάγω μετ' αυτών, μηδόλως διοτάζων· Ἡλθον δε μετ' εμού και οι εξ ούτοι αδελφοί, και εισήλθομεν εις τον οίκον του ανθρώπου, **13** και απήγγειλε προς ημάς πως είδε τον ἀγγέλον εν τω οίκω αυτού, ότι εστάθη και είπε προς αυτόν Απόστειλον ανθρώπους εις Ιόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα τον επονομαζόμενον Πέτρον, **14** όστις θέλει λαλήσει προς σε λόγους, δι' αυτούς σωθήσει συ και πας ο οίκος σου. **15** Και

ενώ ήρχισα να λαλώ, το Πνεύμα το Άγιον επήλθεν επ' αυτούς καθώς και εφ' ημάς κατ' αρχάς. **16** Τότε ενευθυμίθην τον λόγον του Κυρίου, ότι ἔλεγεν Ιούδανης μεν εβάπτισεν εν ὑδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή σε Πνεύματι Αγίῳ. **17** Εάν λοιπόν ο Θεός ἔδωκεν εις αυτούς την ίσην δωρεάν ως και εις ημάς, διότι επίστευσαν εις τον Κύριον Ιησούν Χριστού, εγώ τις ήμην ώστε να δυνιθώ να εμποδίσω τον Θεόν; **18** Ακούσαντες δε ταύτα ησύχασαν και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες Και εις τα έθνη λοιπόν ἔδωκεν ο Θεός την μετάνοιαν εις ζωήν. **19** Οι μεν λοιπόν διασκορπισθέντες εκ του διωγμού του γενομένου διά τον Στέφανον, επέρασαν ἑως Φοινίκης και Κύπρου και Αντιοχείας, εις μηδένα κηρύγγοντες τον λόγον, ειμὶ μόνον εις Ιουδαίους. **20** Ήσαν δε τινές εξ αυτών ἀνδρες Κύπριοι και Κυρηναίοι, οίτινες εισελθόντες εις Αντιοχειαν, ελάλουν προς τους Ελληνιστάς, ευαγγελίζομενοι τον Κύριον Ιησούν. **21** Και ήτο χειρ Κυρίου μετ' αυτών, και πολὺ πλήθος πιστεύσαντες επέστρεψαν εις τον Κύριον. **22** Ηκούσθη δε ο λόγος περί αυτών εις τα ώτα της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις, και εξαπέστειλαν τον Βαρνάβαν, διά να περάστῃ ἑως Αντιοχείας **23** δοτίς ελθών και ιδών την χάριν του Θεού, εχάρη και παρεκίνει πάντας να εμμένωνται εν σταθερότητι καρδίας εις τον Κύριον, **24** επειδή ήτο ανήρ αγαθός και πλήρης Πνεύματος Αγίου και πίστεως και προσετέθη εις τον Κύριον πλήθος ικανόν. **25** Τότε εξήλθεν εις Ταράσον ο Βαρνάβας, διά να αναζητήσῃ τον Σάυλον, **26** και ευρών αυτόν, ἔφερεν αυτόν εις Αντιοχειαν. Και συνελθόντες εις την εκκλησίαν εν ολόκληρον ἔτος εδίδαζαν πλήθος ικανόν, και πρώτον εν Αντιοχείᾳ ωνομάσθησαν οι μαθηταί Χριστιανοί. **27** Εν εκείναις δε ταῖς ημέραις κατέβησαν από Ιεροσολύμων προφήται εις Αντιοχειαν· **28** σηκωθεῖς δε εις εξ αυτών ονόματι Ἅγαθος, εφανέρωσε διά του Πνεύματος ότι ἐμέλλε να γείνη μεγάλη πείνα καθ' όλην την οικουμένην· ήτις και ἔγεινεν επί Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Όθεν οι μαθηταί απεφάσισαν, ἔκαστος αυτών κατά την εαυτού κατάστασιν, να πέμψωσι βοήθειαν προς τους αδελφούς τους κατοικούντας εν τη Ιουδαίᾳ· **30** το οποίον και έκαμον αποστέιλαντες αυτήν προς τους πρεσβυτέρους διά χειρός Βαρνάβα και Σάυλου.

11 Ήκουσαν δε οι απόστολοι και οι αδελφοί οι οντες εν τη Ιουδαίᾳ ότι και τα έθνη εδέχθησαν τον λόγον του Θεού. **2** Και ότε ανέβη ο Πέτρος εις Ιεροσόλυμα, εφιλονείκουν μετ' αυτού οι εκ περιτομής, 3 λέγοντες οἵτι Εισήλθες προς ανθρώπους απεριτμήτους και συνέφαγες μετ' αυτών. **4** Ο δε Πέτρος ήρχισε και εξέθετε προς αυτούς τα γενόμενα κατά σειράν, λέγων· **5** Εγώ ήμην προσευχόμενος εν τη πολεί Ιόππη, και είδον όραμα εν εκτάσει, σκεύος τι καταβαίνων ως σινδόνα μεγάλην, ἵτις δεδεμένη από των τεσσάρων ἄκρων κατεβίβαζετο εκ του ουρανού και ἡλθε μέχρις ειμού· **6** εις την οποίαν ατενίσας παρετήρουν και είδον τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. **7** Και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε. **8** Και είπον· Μη γένοιτο, Κύριε, διότι ουδέν βέβηλον ἡ ακάθαρτον εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου. **9** Και η φωνή μοι απεκρίθη εκ δευτέρου εκ του ουρανού· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. **10** Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανεσύρθησαν ἄπαντα εις τον οίκον του ανθρώπου, **11** και ίδοι, τη αυτή ώρα τρεις ἀνθρώποι ἐφθασαν εις την οικίαν, εν ἡ ήμην, απεσταλμένοι προς εμέ από Καισαρείας. **12** Είπε δε προς εμέ το Πνεύμα να υπάγω μετ' αυτών, μηδόλως διοτάζων· Ἡλθον δε μετ' εμού και οι εξ ούτοι αδελφοί, και εισήλθομεν εις τον οίκον του ανθρώπου, **13** και απήγγειλε προς ημάς πως είδε τον ἀγγέλον εν τω οίκω αυτού, ότι εστάθη και είπε προς αυτόν Απόστειλον ανθρώπους εις Ιόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα τον επονομαζόμενον Πέτρον, **14** όστις θέλει λαλήσει προς σε λόγους, δι' αυτούς σωθήσει συ και πας ο οίκος σου. **15** Και

πύλην την σιδηράν την φέρουσαν εις την πόλιν, ήτις αφ' εαυτής η νοιχθή εις αυτούς, και εξελθόντες διεπέρασαν οδόν μίαν, και ευθύς ο ἄγγελος ανεχώρησεν απ' αυτού. **11** Και ο Πέτρος συνελθών εις εαυτόν, εἶπε· Τώρα γνωρίζω αληθώς ότι Κύριος ἔξαπέστειλε τον ἄγγελον αυτού και με ηλεθέρωσεν εκ της χειρός του Ηρώδου και δόλης της ελπίδος του λαού των Ιουδαίων. **12** Και αφού εσκέψθη, ἤλθεν εις την οικίαν Μαρίας της μητρός του Ιωάννου του επονομαζομένου Μάρκου, ὃπου ἡσαν ικανοί συνηθροισμένοι και προσευχόμενοι. **13** Ότε δε ο Πέτρος ἔκρουσε την θύραν του προσαυλίου, προσήλθε θεράπαινα ονομαζομένη Ρόδη, διά να ακούσῃ, **14** και γνωρίσαστην φωνήν του Πέτρου από της χαράς δεν ἤνοιξε την πύλην, αλλ' ἔτρεξε και απίγγειλεν ότι ο Πέτρος ίσταται ἐμπροσθεν τῆς πύλης. **15** Οι δε εἰπὸν πρὸς αὐτήν· Παραφρονεῖς, Εκείνη ὁμῶς διῆσχυρίζετο ότι ούτως ἔχει. Οι δε ἐλέγοντο· Ο ἄγγελος αυτού εἶναι. **16** Ο δε Πέτρος ἐπέμενε κρούων. Και ανοίξαντες είδον αυτὸν και εξεπλάγησαν. **17** Και σείσας εἰς αυτοὺς τὴν χείρα διά να σιωπήσωσι, δηγίθη πρὸς αὐτοὺς πῶς ο Κύριος ἐξῆγαγεν αυτὸν εκ τῆς φυλακῆς, καὶ εἴπεν· Απαγγείλατε ταῦτα πρὸς τὸν Ιάκωβον καὶ τοὺς ἀδελφούς. Και εξελθὼν υπῆργεν εἰς ἄλλον τόπον. **18** Αφού δε ἐξέμερωσεν, ἥτο ταραχὴ οὐκ ολίγη μεταξύ των στρατιωτῶν τι ἄρα ἔγινεν ο Πέτρος. **19** Ο δε Ηρώδης, αφού εἵγτησεν αυτὸν καὶ δεν εύρεν, ανακρίνας τους φύλακας προσέτρεξε να θανατωθῶσι, καὶ καταβᾶς από τῆς Ιουδαίας εἰς τὴν Καισαρειαν, διέτριβεν εκεί. **20** Ὅτο δε ο Ηρώδης σφόδρα ωργισμένος κατὰ τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων ἤλθον δε πρὸς αὐτὸν ομοθυμαδόν, καὶ πείσαντες τὸν Βλάστον τὸν επὶ τοῦ κοιτώνος του βασιλέως, εζήτουν ειρήνην, διότι ο τόπος αυτῶν ετρέφετο από του βασιλικού. **21** Και εν ἡμέρᾳ ωριμένῃ ἐνδύθεις ο Ηρώδης βασιλικήν στολὴν καὶ καθήσας επὶ του θρόνου, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. **22** Ο δε λαός επεφώνει Θεού φωνῇ καὶ ουχὶ ανθρώπῳ. **23** Και παρευθύς επάταξεν αυτὸν ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἐδώκε την δόξαν εἰς τὸν Θεόν, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος εξεψύχησεν. **24** Ο δε λόγος του Θεού ήνδανε καὶ επληθύνετο. **25** Ο δε Βαρνάβας καὶ ο Σαύλος υπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλήμ αφού εξεπλήρωσαν τὴν διακονίαν αυτῶν, παραλαβόντες μεθ' εαυτῶν καὶ τὸν Ιωάννην τὸν επονομασθέντα Μάρκον.

13 Ἡσαν δε εν Αντιοχείᾳ εν τη υπαρχούσῃ εκκλησίᾳ προφήται τινές καὶ διδάσκαλοι, ο Βαρνάβας καὶ Συμέων ο καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ο Κυρηναῖος, καὶ Μαναίν ο συνανατραφείς μετά του Ηρώδου του τετράρχου, καὶ ο Σαύλος. **2** Και ενώ υπηρέτουν εἰς τὸν Κύριον καὶ ενήστευν, εἶπε τὸ Πνεύμα τοῦ Αγίου· Χωρίσατε εἰς εμέ τον Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαύλον διά το ἔργον, εἰς τὸ οποίον προσεκάλεσα αὐτούς. **3** Τότε αφού ενήστευσαν καὶ προσευχήθησαν καὶ επέθεσαν τὰς χειράς επ' αὐτούς, απέστειλαν. **4** Ούτοι λοιπὸν πεμφθέντες υπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Αγίου, κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν καὶ εκείθεν απέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον, **5** καὶ ὅτε ἤλθον εἰς τὴν Σαλαμίνα, εκήρυξαν τὸν λόγον του Θεού εν ταῖς συναγωγαῖς των Ιουδαίων εἴχον δε καὶ τὸν Ιωάννην υπηρέτην. **6** Και αφού διήλθον την νήσον μέχρι της Πάφου, εύρον τινά μάγον ψευδοπροφήτην Ιουδαίον ονομαζόμενον Βαριπούον, **7** ὅστις ἦτο μετά του ανθυπάτου Σεργίου Παύλου, ανδρός συνετού. Ούτος προσκαλέσας τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαύλον, εζήτησε να ακούσῃ τὸν λόγον του Θεού· **8** ανθίστατο δε εἰς αὐτούς Ελύμας ο μάγος, διότι ούτως μεθερψινεύεται τὸ ὄνομα αυτού, ζητών να αποτρέψῃ τὸν ανθύπατον από της πίστεως. **9** Πλὴν ο Σαύλος, ο καὶ Παύλος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου καὶ ατενίσας εἰς αὐτόν,

10 εἶπεν· Ω πλήρης παντός δόλου καὶ πάσης ραδιουργίας, νιέ του διαβόλου, εχθρέ πάσης δικαιοσύνης, δεν θέλεις παύσει διαστρέφων τὰς ευθείας οδούς του Κυρίου; **11** Και τώρα ιδού, χειρ του Κυρίου είναι κατά σου, καὶ θέλεις Είσθαι τυφλός, μη βλέπων τὸν ἡλιον μέχρι καιρού. Και παρευθύς επέπεσεν επ' αὐτόν αμάρωσις καὶ σκότος, καὶ περιστρεφόμενος εζήτει χειραγωγούς. **12** Τότε ιδών ο ανθύπατος το γενονός επίτευσεν, εκπληττόμενος εἰς την διδαχήν του Κυρίου. **13** Αποπλεύσαντες δε από της Πάφου ο Παύλος καὶ οι περί αὐτόν ἤλθον εἰς την Πέργην της Παμφυλίας ο δε Ιωάννης, χωρισθείς απ' αὐτών, υπέστρεψεν εἰς τα Ιεροσόλυμα. **14** Αυτοὶ δε περάσαντες από της Πέργης, ἔφθασαν εἰς Αντιόχειαν της Πισιδίας, καὶ εισελθόντες εἰς την συναγωγήν τη νημέρα του σαββάτου εκάθησαν. **15** Και μετά την ανάγνωσιν του νόμου καὶ των προφητών απέστειλαν εἰς αὐτούς οι αρχισυνάγωγοι, λέγοντες· Άνδρες αδελφοί, εάν έχητε λόγον τινά προτροπής εἰς τὸν λαόν, λέγετε. **16** Σηκωθείς δε ο Παύλος καὶ σέισας την χείρα, εἶπεν· Άνδρες Ισαραήλιται καὶ οι φοβούμενοι τον Θεόν, ακούσατε. **17** Ο Θεός τον λαού τούτου Ισραήλ εξέλεξε τους πατέρας ημών καὶ ύψωσε τὸν λαόν παροικούντα εν γη Αιγύπτου, καὶ μετά βραχίονος υψηλού εξήγαγεν αὐτούς εξ αυτῆς, **18** καὶ ἡώς τεσσαράκοντα ἐπὶ υπέφερε τους τρόπους αὐτῶν εν τη ερήμῳ, **19** καὶ αφού κατέστρεψεν επτά ἔνθην εν γη Χαναάν, διεμέρισεν εἰς αὐτούς κατά κλήρουν την γην αὐτῶν. **20** Και μετά ταῦτα ως τετρακόσια καὶ πεντήκοντα περίπους ἐτη ἐδώκεν εἰς αὐτούς κριτάς ἡώς Σαμουήλ τον προφήτου. **21** Και ἐπειτα εζήτησαν βασιλέα, καὶ ἐδώκεν εἰς αὐτούς ο Θεός τον Σαούλ, υἱόν του Κις, ἀνδρα εκ της φυλής Βενιαμίν, τεσσαράκοντα ἐπὶ· **22** καὶ μεταστήσας αὐτόν, ανέστησεν εἰς αὐτούς βασιλέα τον Δαβίδ, περὶ του οποίου καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εύρον Δαβίδ τον το Ιεσσαί, ἀνδρα κατά την καρδίαν μου, όστις θέλει κάμει πάντα τα θελήματά μου. **23** Από του σπέρματος τούτου ο Θεός κατά την επαγγελίαν αὐτού ανέστησεν εἰς τὸν Ισραήλ σωτήρα τον Ιησούν, **24** αφού δε Ιωάννης πρὸ της ελεύσεως αὐτού προεκήρυξε βάπτισμα μετανοίας εἰς πάντα τον λαόν του Ισραήλ. **25** Και ενώ ο Ιωάννης ετελείσαν τὸν δρόμον αὐτού, ἐλέγε· Τίνα με στοχάζεσθε ότι είμαι; δεν είμαι εγώ, αλλ' ιδού, ἔρχεται μετ' εμέ εκείνος, του οποίου δεν είμαι αξιος να λύσω το υπόδημα των ποδών. **26** Άνδρες αδελφοί, υἱοί του γένους του Αβραάμ καὶ οι εν υμίν ποβούμενοι τον Θεόν, πρὸς εσάς απεστάλη ο λόγος της σωτηρίας ταύτης. **27** Διότι οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ καὶ οι ἀρχόντες αὐτῶν, μη γνωρίσαντες τούτον μηδέ τας ρήσεις των προφητών, τας αναγινωσκομένας κατά παν σάββατον, επλήρωσαν αυτάς κρίναντες τούτον, **28** καὶ μη ευρόντες μηδεμίαν αιτίαν θανάτου, εζήτησαν παρά τον Πιλάτου να θανατωθῇ. **29** Αφού δε ετελείωσαν πάντα τα περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καταβιβάσαντες αὐτόν από τον ξύλου έθεσαν εἰς μνημείον. **30** Ο Θεός ὁμῶς ανέστησεν αὐτόν εκ νεκρών· **31** ὅστις εφάνη επὶ πολλάς ημέρας εἰς τους μετ' αὐτού αναβάντας από της Γαλιλαίας εἰς Ιερουσαλήμ, οίτινες είναι μάρτυρες αὐτού πρὸς τον λαόν. **32** Και ημείς ευαγγελιζόμεθα πρὸς εσάς την γενομένην εἰς τους πατέρας επαγγελίαν, **33** ότι ταῦτην ο Θεός εξεπλήρωσεν εἰς ημάς τα τέκνα αὐτών, αναστήσας τον Ιησούν, ως είναι γεγραμμένον καὶ εν τω φαλμῷ τω δευτέρῳ Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμερον σε εγέννησα. **34** Ότι δε ανέστησεν αὐτόν εις νεκρών, μη μέλλοντα πλέον να υποστρέψῃ εἰς την διαφθοράν, λέγει ούτως, ότι θέλω σας δώσει τα ελέη του Δαβίδ τα πιστά. **35** Διά τούτο καὶ εν ἀλλα φαλμῷ λέγει· Δεν θέλεις αφίσει τον οσιόν σου να ίδη διαφθοράν.

36 Διότι ο μεν Δαβίδ, αφού υπηρέτησε την βουλήν του Θεού εν τη γενεά αυτού, εκοιμήθη και προσετέθη εις τους πατέρας αυτού και είδε διαφθοράν· **37** εκείνος ὄμως, τον οποίον ο Θεός ανέστησε, δεν είδε διαφθοράν. **38** Ἐστω λοιπόν γνώστων εις εσάς, ἀνδρές αδελφοί, ὅτι διά τούτου κηρύττεται πρὸς εσάς ἀφεσὶς ἀμαρτιών. **39** Καὶ απὸ πάντων, αφ' ὄσων δὲν ηδυνήθητε διά του νόμου του Μωϋσέως να δικαιωθῆτε, διά τούτου πας ο πιστεύων δικαιούται. **40** Βλέπετε λοιπὸν μη επέλθῃ εφ' ὑμάς το λαληθέν υπὸ τῶν προφητῶν· **41** Ἰδετε, οι καταφρονήται, καὶ θαυμάσατε καὶ αφανίσθητε, διότι ἔργον εγὼ εργάζομαι εν ταῖς ημέραις ὑμῶν, ἔργον, εἰς τὸ οποίον δὲν θέλετε πιστεύειν, εάν τις διηγηθῇ εἰς εσάς. **42** Ενώ δὲ εξήρχοντο εκ τῆς συναγωγῆς των Ιουδαίων, παρεκάλουν τα ἔθνη να κηρυχθῶσιν εἰς αυτούς οι λόγοι ούτοι το ακόλουθον σάββατον. **43** Καὶ αφού ελύθη ἡ συναγωγή, πολλοί εκ των Ιουδαίων καὶ των ευσεβῶν προσηλύτων ηκολούθησαν τον Παύλον καὶ τον Βαρνάβαν, οἵτινες λαλούντες πρὸς αυτούς, ἐπειθὸν αυτούς να εμμένωσιν εἰς τὴν χάριν του Θεού. **44** το δε ερχόμενον σάββατον σχεδόν δόλη ἡ πόλις συνήχθη διά να ακούσωσι τον λόγον του Θεού. **45** Ἰδόντες δὲ οἱ Ιουδαίοι τα πλήθη, επλήσθησαν φθόνον καὶ ηναντιούντο εἰς τα υπὸ του Παύλου λεγόμενα, αντιλέγοντες καὶ βλασφημούντες. **46** Ο Παύλος δε καὶ ο Βαρνάβας, λαλούντες μετά παρρησίας, εἴπον· Εἰς εσάς πρώτον ἵτον αναγκαίον να λαληθῇ ο λόγος του Θεού ἀλλ' επειδὴ απορρίπτετε αυτόν καὶ δεν κρίνετε εαυτούς αξίους της αιωνίου ζωῆς, ἰδού, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη! (**αιδόνιος g166**)

47 διότι οὐτω προσέταξεν ημάς ο Κύριος, λέγων· Σε ἔθεσα φως των εθνῶν, διά να ἡσαί προς σωτηρίαν ἔως εσχάτου της γῆς. **48** Καὶ οι εθνικοὶ αικόναστες ἔχαιρον καὶ εδόξαζον τον λόγον του Κυρίου, καὶ επίστευσαν ὅσοι ἡσαν ωρισμένοι διά την αιώνιον ζωήν! (**αιδόνιος g166**) **49** καὶ ο λόγος του Κυρίου διεδίδετο δι' ὄλου του τόπου. **50** Οι δὲ Ιουδαίοι παρεκίνησαν τας ευλαβεῖς καὶ επισήμους γυναίκας καὶ τους πρώτους της πόλεως καὶ διήγειραν διωγμόν κατά του Παύλου καὶ του Βαρνάβα, καὶ εξέβαλον αυτούς από των ορίων αυτῶν. **51** Εκείνοι δε εκτινάζαντες τον κονιορτόν των ποδῶν αυτῶν επ' αυτούς, ἥλθον εις το Ικόνιον. **52** Καὶ οι μαθήται επληρούντο χαράς καὶ Πνεύματος Αγίου.

14 Εν δε τω Ικονίῳ εισελθόντες ομού εις την συναγωγήν των Ιουδαίων, ελάλησαν ούτως ὡστε επίστευσε πολύ πλήθος Ιουδαίων τε καὶ Ελλήνων. **2** Ὁσοι δε Ιουδαίοι δεν επειθόντο παρώξυναν καὶ διέστρεψαν τας ψυχάς των εθνικών κατά των αδελφών. **3** Ικανόν λοιπὸν κατέριψαν λαλούντες μετά παρρησίας περὶ του Κυρίου, ὅστις εμαρτύρει εἰς τον λόγον της χάριτος αυτού, καὶ ἔδιτε να γίνωνται σημεία καὶ τέρατα διά των χειρών αυτῶν. **4** Εσχίσθη δε το πλήθος της πόλεως, καὶ οι μεν ἡσαν μετά των Ιουδαίων, οι δε μετά των αποστόλων. **5** Καὶ ὅτε ὠρμησαν οι εθνικοὶ καὶ οι Ιουδαῖοι μετά των αρχόντων αυτών εις το νῦντισαν καὶ να λιθοβολήσωσιν αυτούς, **6** εννοήσαντες κατέφυγον εις τας πόλεις της Λυκαονίας Λύστρων καὶ Δέρβην καὶ τα περίχωρα, **7** καὶ εκεὶ εκήρυττον το συαγγέλιον. **8** Εν δε τοις Λύστροις εκάθητο ανήρ τις αδύνατος τους πόδας, χωλός υπάρχων εκ κοιλίας μητρός αυτού, ὅστις ποτέ δεν εἶχε περιπατήσει. **9** Ούτος ἤκουε τον Παύλον λαλούντα· ὅστις απενίσας εις αυτόν καὶ ιδών διτελεῖ πίστων διά να σωθῇ, **10** εἶπε μετά μεγάλης φωνῆς Σηκωθῆτι επὶ τους πόδας σου ορθός. Καὶ επήδη καὶ περιεπάτει. **11** Οι δέ ὄλοι, ιδόντες τούτο το οποίον ἔκαμεν ο Παύλος, ὑψώσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες Λυκαονιστί· Οι θεοί ομοιωθέντες με ανθρώπους

κατέβησαν προς ημάς. **12** Καὶ ονόμαζον τον μεν Βαρνάβαν Δία, τον δε Παύλον Ερμήν, επειδή αυτός ἦτο ο αρχηγός του λόγου. **13** Καὶ ο iερεύς του Διός, τον ὄντος ἐμπροσθεν της πόλεως αυτών, ἔφερε ταύρους καὶ στέμματα εἰς τας πύλας μετά του ὄχλου καὶ ήθελε να προσφέρῃ θυσίαν. **14** Αικούσαντες δε οι απόστολοι Βαρνάβας καὶ Παύλος, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών καὶ επιθήσαν εἰς το μέσον του ὄχλου, κράζοντες **15** καὶ λέγοντες Ἄνδρες, τι κάμνετε ταύτα; καὶ ημείς είμεθα ἀνθρωποί ομοιοτάθεις με σας, κηρύττοντες πρὸς εαύς να επιστρέψητε από τούτων των ματαίων πρὸς τον Θεόν τον ζῶντα, ὅστις ἔκαμε τον ουρανόν καὶ την γην καὶ την θάλασσαν καὶ πάντα τα εν αυτοῖς. **16** ὅστις εν ταῖς παρελθούσαις γενεαῖς αφήκε πάντα τα ἔθνη να περιπατῶσιν εν ταῖς οδοῖς αυτών. **17** καίτοι δεν αφήκεν αιμαρτύρητον εαυτόν αγαθαποιών, δίδων εἰς ημάς ουρανόθεν βροχάς καὶ καιρούς καρποφόρους, γεμίζων τροφής καὶ ευφροσύνης τας καρδίας ημών. **18** Καὶ ταύτα λέγοντες μόλις εμπόδισαν τους ὄχλους, ὡστε να μη προσφέρωσι θυσίαν εις αυτούς. **19** Εν τούτῳ δε ἥλθον Ιουδαίοι εξ Αντιοχείας καὶ Ικονίου, καὶ πείσαντες τους ὄχλους καὶ λιθοβολήσαντες τον Παύλον, ἔσυραν ἔξω της πόλεως, νομίσαντες ὅτι απέθανεν. **20** Ότε δε περιεκύλωσαν αυτόν οι μαθήται, σηκωθείς εισήλθεν εις την πόλιν καὶ τη επαύριον εξήλθε μετο τον Βαρνάβα εις Δέρβην. **21** Καὶ αφού εκήρυξαν το συαγγέλιον εν τη πόλει εκείνη καὶ εμαδίτευσαν ικανούς, υπέστρεψαν εις την Λύστραν καὶ Ικονίον καὶ Αντιόχειαν. **22** επιστηρίζοντες τας ψυχάς των μαθητών, προτρέποντες να εμμένωσιν εις την πίστιν, καὶ διδάσκοντες ὅτι διά πολλῶν θλίψεων πρέπει να εισέλθωμεν εις την βασιλείαν του Θεού. **23** Καὶ αφού εχειροτόνησαν εις αυτούς πρεσβυτέρους κατά πάσαν εκκλησίαν, προσευχήθεντες με νηστείας, αφιέρωσαν αυτούς εις τον Κύριον, εις τον οποίον είχον πιστεύσει. **24** Καὶ διελθόντες την Πισιδίαν ἥλθον εις Παμφυλίαν, **25** καὶ κηρύζαντες τον λόγον εν Πέργη, κατέβησαν εις Αττάλειαν, **26** καὶ εκείθεν απέπλευσαν εις Αντιόχειαν, ὅθεν ἡσαν παραδεδομένοι εις την χάριν του Θεού διά το ἔργον, το οποίον εξετέλεσαν. **27** Ελθόντες δε καὶ συνάζαντες την εκκλησίαν, ανήγγειλαν ὄσα ἔκαμεν ο Θεός δι' αυτών, καὶ ὅτι ἦνοιζεν εις τα ἔθνη θύραν πίστεως. **28** Καὶ διέτριβον εκεὶ ουκ οίλγον κατρόν μετά των μαθητών.

15 Καὶ τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ὅτι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το ἔθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. **2** Γενομένης λοιπὸν αντιστάσεως καὶ συζητήσεως ουκ οίλγης υπὸ του Παύλου καὶ Βαρνάβα πρὸς αυτούς, ενέκριναν να αναβῇ ο Παύλος καὶ ο Βαρνάβας καὶ τινές ἄλλοι εἰς αυτών πρὸς τους αποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περὶ του ζητήματος τούτου. **3** Εκείνοι λοιπὸν προπεμφέντες υπὸ της εκκλησίας, διήρχοντο την Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, εκδιηγούμενοι την επιστροφήν των εθνῶν, καὶ επροέζουντον χαράν μεγάλην εις πάντας τους αδελφούς. **4** Ότε δε ἥλθον εις Ιερουσαλήμ, υπεδέχθησαν υπὸ της εκκλησίας καὶ των αποστόλων καὶ των πρεσβυτέρων, καὶ ανήγγειλαν ὄσα ο Θεός ἔκαμε δι' αυτών. **5** Επικράτησαν δε τινές των από της αιρέσεως των Φαρισαίων, οἵτινες είχον πιστεύσει, καὶ ἔλεγον ὅτι πρέπει να περιέμνωμεν αυτούς καὶ να παραγγέλλωμεν να φυλάττωσι τον νόμον του Μωϋσέως. **6** Καὶ συνήχθησαν οι απόστολοι καὶ οι πρεσβύτεροι, διά να σκεφθώσι περὶ τον πράγματος τούτου. **7** Μετά δε πολλήν συζητήσιν σηκωθείς ο Πέτρος, εἴτε πρὸς αυτούς· Ἄνδρες αδελφοί, σεις εξεύρετε ὅτι απ' αρχῆς ο Θεός εξέλεξε μεταξύ ημών διά του στόματός μου να ακούσωσι τα ἔθνη τον λόγον του ευαγγελίου

και να πιστεύσωσι. 8 Και ο καρδιογνώστης Θεός ἐδώκεν εις αυτούς μαρτυρίαν, χαρίσας εις αυτούς το Πνεύμα το Ἅγιον καθώς και εις ημάς, 9 και δεν ἔκαμεν ουδεμίαν διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθαρίσας τας καρδίας αυτών διά της πίστεως. 10 Τώρα λοιπόν διά τι πειράζετε τον Θεόν, επιβάλλοντες ζυγόν εις τον τράχηλον των μαθητών, τον οποίον ούτε οι πατέρες ημών ούτε ημείς δεν ήδην ήθημεν να βαστάσωμεν; 11 Άλλα διά της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού πιστεύομεν ότι θέλομεν σωθή καθ' ον τρόπον και εκείνοι. 12 Ειςώπησε δε παν το πλήθος και ήκουν τον Βαρνάβαν και τον Παύλον εξιτορούντας όσα σημεία και τέρατα ἔκαμεν ο Θεός δι' αυτών μεταξύ των εθνών. 13 Και αφού αυτοί εισώπησαν, απεκρίθη ο ίάκωβος, λέγων· Ἀνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. 14 Ο Συμεών εφανέρωσε τίνι τρόπῳ κατ' αρχάς ο Θεός επεσκέψθη τα έθνη ώστε να λάβῃ εξ αυτών λαόν διά το δόνομα αυτού. 15 Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον· 16 Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκύιαν, και τα κατηδαφισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, 17 διά να εκηγήσησι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα. 18 Απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα ἑργά αυτού. (αἰον g165) 19 Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, 20 αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωσιν από των μιασμάτων των ειδώλων και από της πορνείας και του πνικτού και του αιματος. 21 Διότι ο Μωϋσῆς από γενέας αρχαίας ἔχει εν πάσῃ πόλει τους κηρύγγει ταυτόν εν ταῖς συναγωγαῖς, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον. 22 Τότε εφάνη εύλογον εις τους αποστόλους και εις τους πρεσβυτέρους μεθ' ὅλης της εκκλησίας να εκλέξωσιν εξ αυτών ἀνδρας και να πέμψωσιν εις Αντιόχειαν μετά του Παύλου και Βαρνάβα, Ιούδαν τον επονομαζόμενον Βαρσαβάν και Σίλαν, ἀνδρας προεστώτας μεταξύ των αδελφών, 23 και ἔγραψαν διά χειρός αυτών ταύτα· Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί προς τους εξ εθνών αδελφούς τους κατά την Αντιόχειαν και Συρίαν και Κιλικίαν, χαίρειν. 24 Επειδή ηκούσαμεν ότι τινές εξ ημών εξελθόντες σας ετάραξαν με λόγους και διαστρέφουσι τας ψυχάς σας, λέγοντες να περιέμνησθε και να φυλάττητε τον νόμον, εις τους οποίους ημείς δεν παρηγέλλαμεν τούτο, 25 εφάνη εύλογον εις ημάς, συνελθόντας ομοθυμαδόν, να εκλέξωμεν ἀνδρας και να πέμψωμεν προς εσάς μετά των αγαπητών ημών Βαρνάβα και Παύλου, 26 ανθρώπων οίτινες παρέδωκαν τας ψυχάς αυτών υπέρ του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 27 Απετείλαμεν λοιπόν τον Ιούδαν και τον Σίλαν διά να σας απαγγείλωσι και αυτοί διά στόματος τα αυτά. 28 Διότι εφάνη εύλογον εις το Ἅγιον Πνεύμα και εις ημάς να μη επιβάλλωμεν εις εσάς μηδέν πλειότερον βάρος εκτός των αναγκαίων τούτων, 29 να απέχητε από ειδωλοθύτων και αίματος και πνικτού και πορνείας από των οποίων φυλάττοντες εαυτούς θέλετε πράξει καλώς. Ἐρρωσθε. 30 Ούτοι μεν λοιπόν απολυθέντες ἥλθον εις Αντιόχειαν, και συνάχαντες το πλήθος ενεχείρησαν την επιστολήν. 31 Αναγγώσαντες δε αυτήν, εχάρησαν διά την γενομένην παρηγορίαν. 32 Ο Ιούδας δε και ο Σίλας, ὄντες και αυτοί προφήται, παρηγόρησαν τους αδελφούς διά λόγων πολλών και επεστήριξαν αυτούς. 33 Και αφού διέτριψαν εκεί καιρόν τινά, απεστάλησαν εν ειρήνη από των αδελφών προς τους αποστόλους. 34 Εις τον Σίλαν όμως εφάνη εύλογον να μείνη ἐτι αυτού. 35 Ο δε Παύλος και

Βαρνάβας διέτριψαν εν Αντιοχείᾳ, διδάσκοντες και κηρύγγοντες μετά και ἀλλων πολλών τον λόγον του Κυρίου. 36 Μετά δε τινάς ημέρας είπεν ο Παύλος προς τον Βαρνάβαν· Ας επιστρέψωμεν τώρα και ας επισκεφθώμεν τους αδελφούς ημών κατά πάσαν πόλιν, εν αις εκηρύξαμεν τον λόγον του Κυρίου, πως έχουσι. 37 Και ο μεν Βαρνάβας εστοχάσθη να συμπαραλάβῃ τον Ιωάννην τον λεγόμενον Μάρκον· 38 ο Παύλος όμως ἔκρινεν ἀξιον, τον αποχωρισθέντα από αυτών από της Παμφυλίας και μη συνακολουθήσαντα αυτούς εις το έργον, τούτον να μη συμπαραλάβωσι. 39 Συνέβη λοιπόν ερεθισμός, ώστε απεχωρίσθησαν απ' αλλήλων, και ο μεν Βαρνάβας, παραλαβόν τον Μάρκον, εξέπλευσε εις Κύπρον. 40 Ο δε Παύλος, εκλέξας τον Σίλαν, εξήλθε, παραδοθείς υπό των αδελφών εις την χάριν του Θεού. 41 Και διήρχετο την Συρίαν και Κιλικίαν, επιστηρίζων τας εκκλησίας.

16 Κατήντησε δε εις Δέρβην και Λύστραν. Και ιδού, ἡτο εκεί μαθητής τις ονόματι Τιμόθεος, νιός γυναικός τινός Ιουδαίας πιστής, πατρός δε Ἐλληνος, 2 δότις είχε καλήν μαρτυρίαν υπό των εν Λύστροις και Ικονίῳ αδελφών. 3 Τούτον ηθέλησεν ο Παύλος να εξέλθῃ μεθ' εαυτού, και λαβών αυτόν περιέτεμε διά τους Ιουδαίους τους ὄντας εν τοις τόποις εκείνοις επειδή εγνώριζον πάντες τον πατέρα αυτού ότι ἡτο Ἐλλην. 4 Ως δε διήρχοντο τας πόλεις, παρέδιδον εις αυτούς διαταγάς να φυλάττωσι τα δόγματα τα εγκεκριμένα υπό των αποστόλων και των πρεσβυτέρων των εν Ιερουσαλήμ. 5 Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι εστερεόντο εις την πίστιν και ηξάνοντο τον αριθμόν καθ' ημέραν. 6 Διελθόντες δε την Φρυγίαν και την γην της Γαλατίας, επειδή εμποδίσθησαν υπό του Αγίου Πνεύματος να κηρύξωσι τον λόγον εν τη Ασίᾳ, 7 ἥλθον κατά την Μυσίαν και εδοκίμαζον να υπάγωσι προς την Βιθνίαν· πλὴν δε αφήκεν αυτούς το Πνεύμα. 8 Περάσαντες δε την Μυσίαν κατέβησαν εις την Τρωάδα. 9 Και ὄραμα εφάνη διά νυκτός εις τον Παύλον. Ανήρ της Μακεδών ίστατο, παρακαλών αυτόν και λέγων· Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον ημάς. 10 Και ως είδε το ὄραμα, ευθύς εζητήσαμεν να υπάγωμεν εις την Μακεδονίαν, συμπεράνοντες ότι ο Κύριος προσκαλεί ημάς, διά να κηρύξωμεν το εναγγέλιον προς αυτούς. 11 Αποπλέυσαντες λοιπόν από της Τρωάδος, επεράσαμεν κατ' ευθείαν εις Σαμοθράκην και την ακόλουθον ημέραν εις Νεάπολιν 12 και εκείθεν εις Φιλίππους, ήτις είναι πρώτη πόλις του μέρους εκείνου της Μακεδονίας, αποκία Ρωμαϊκή. Και διετρίβομεν εν τη πόλει ταύτη ημέρας τινάς 13 και τη ημέρα του σαββάτου εξήλθομεν ἔξω της πόλεως πλησίον του ποταμού, όπου εσυνειθίζετο να γίνηται προσευχή, και καθήσαντες ελαλούμεν προς τας εκεί συνελθόσας γυναικας. 14 Και γνή τις Λυδία το όνομα, πωλήτρια πορφύρας εκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τον Θεόν, ήκουε, της οποίας ο Κύριος διήνοιε την καρδίαν διά να προσέχῃ εις τα λαλούμενα υπό του Παύλου. 15 Αφού δε εβαπτίσθη αυτή και ο οίκος αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με εκρίνατε ότι είμαι πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκον μου και μείνατε· και μας εβίασεν. 16 Ενώ δε επορεύομεθα εις την προσευχήν, απήντησεν ημάς δούλη τις ἔχουσα πνεύμα πνύθωνος, ήτις ἐδίπει πολύ κέρδος εις τους κυρίους αυτής μαντευομένην. 17 Αύτη ακολουθήσασα τον Παύλον και ημάς ἔκραζε, λέγουσα· Ούτοι οι ἀνθρωποι είναι δούλοι του Θεού του Υψίστου, οίτινες κηρύγγοντες προς ημάς οδόν σωτηρίας. 18 Τούτο δε ἔκαμψεν επι πολλάς ημέρας, Βαρυθείς δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το πνεύμα, Προστάζω σε των ονόματι του Ιησού Χριστού να εξέλθης απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν ώραν. 19 Ιδόντες δε οι κύριοι

αυτής δι τε εξήλθεν η ελπίς του κέρδους αυτών, πιάσαντες τον Παύλον και τον Σίλαν, έσυραν εις την αγοράν προς τους ἄρχοντας, **20** καὶ φέροντες αυτούς προς τους στρατηγούς, εἶπον· Ούτοι οι ἀνθρωποι εκταράττουσι την πόλιν ημῶν, Ιουδαίοι ὄντες, **21** καὶ διδάσκουσιν ἔθιμα, τα οποία δεν είναι εἰς ημάς συγκεχωρημένον να παραδεχθώμεθα μηδέ να πράττωμεν, Ρωμαίοι ὄντες. **22** Καὶ συνεφρύμψεν ο ὄχλος κατ' αυτών. Καὶ οι στρατηγοί διασχίσαντες αυτών τα ἱμάτια, προσέταττον να ραβδίζωσιν αυτούς, **23** καὶ αφού ἐδώκαν εἰς αυτούς πολλούς ραβδισμούς, ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τον δεσμοφύλακα να φυλάττῃ αυτούς ασφαλῶς **24** ὅστις λαβὼν τοιαύτην παραγγείλαν, ἔβαλεν αυτούς εἰς την εσωτέραν φυλακήν καὶ συνέκλεισε τους πόδας αυτών εἰς τὸ ξύλον. **25** Κατὰ δὲ το μεσονύκτιον ο Παύλος καὶ ο Σίλας προσευχόμενοι ὑμνούν τον Θεόν· καὶ ηκροάζοντο αυτούς οι δέσμιοι. **26** Καὶ εξαίφνης ἔγεινε σεισμός μέγας, ὧστε εσαλεύθησαν τα θεμέλια του δεσμωτηρίου, καὶ παρευθύνης ηνοίχθησαν πάσαις θύραι καὶ ελύθησαν πάντων τα δεσμά. **27** Εκκυνήσας δε ο δεσμοφύλαξ καὶ ιδών ανεῳγμένας τας θύρας της φυλακῆς, ἐσυρε μάχαιραν καὶ ἐμέλλε να θανατώῃ εαυτόν, νομίζων ὅτι ἐφρυγοί οι δέσμιοι. **28** Πλην ο Παύλος ἔκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Μη πράξῃς μηδὲν κακὸν εἰς σεαυτόν διότι πάντες είμεθα εδώ. **29** Ζητήσας δε φώτα εισεπήδησε, καὶ ἐντρομοὶ γενόμενος ἐπέσεν ἐμπροσθεν του Παύλου καὶ του Σίλα, **30** καὶ εκβαλών αυτούς ἔξω, εἴπε· Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διά να σωθώ; **31** Οι δε εἶπον· Πίστευσον εἰς τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, καὶ θέλεις σωθή, συ καὶ ο οικός σου. **32** Καὶ ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του Κυρίου καὶ προς πάντας τους εν τη οικίᾳ αυτού. **33** Καὶ παραβλήσων αυτούς εν εκείνῃ τη ὥρᾳ της νυκτός, ἐλούσε τας πληγάς αυτών καὶ εβαπτίσθη ευθύς αυτός καὶ πάντες οι αυτού, **34** καὶ αναβιβάσας αυτούς εἰς τον οίκον αυτού παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ευφράνθη πανοκί πιστεύσας εἰς το Θεόν. **35** Αφού δε ἔγεινεν ημέρα, ἔστειλαν οι στρατηγοί τους ραβδούχους, λέγοντες Απόλυτον τους ανθρώπους εκείνους. **36** Καὶ ο δεσμοφύλαξ απήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον Παύλον, λέγων ὅτι οι στρατηγοί ἔστειλαν διά να απολυθήτε τῷρα λοιπόν εξέλθετε καὶ υπάγετε εν ειρήνῃ. **37** Άλλ' ο Παύλος είπε προς αυτούς· Αφού ἔδειραν ημάς δημοσία χωρίς να καταδικασθῶμεν, ανθρώπους Ρωμαίους ὄντας, ἔβαλον εις φυλακὴν καὶ τῷρα μας εκβάλλουσι κρυφώς; ουχὶ βεβαίως, αλλ' αυτοὶ αἱ ἔλθωσι καὶ αἱ μας εκβάλωσιν. **38** Ανήγγειλαν δε προς τους στρατηγούς οι ραβδούχοι τους λόγους τούτους καὶ εφοβήθησαν ακούσαντες ὅτι είναι Ρωμαίοι, **39** καὶ ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς, καὶ αφού εξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν εκ της πόλεως. **40** Οι δε εξελθόντες ει της φυλακῆς, υπήργον εις τον οίκον της Λυδίας, καὶ ιδόντες τους αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς καὶ ανεχώρησαν.

17 Διοδεύσαντες δε την Αμφίπολιν και Απολλωνίαν, ἥλθαν εις Θεσσαλονίκην, ὅπου ἡτο η συναγωγή των Ιουδαίων. **2** Και κατά την συνθείμαν του ο Παύλος εισήλθε προς αυτούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ' αυτών από των γραφών, **3** εξηγών και αποδεικνύντας ὅτι ἐπρεπε να πάθῃ ο Χριστός και να αναστηθῇ εκ νεκρών και ὅτι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον εγώ σας κηρύττω. **4** Και τινές εξ αυτών επείσθησαν και ηνώθησαν μετά τον Παύλον και τον Σίλα, και εκ των θεοσεβών Ελλήνων πολύ πλήθος και εκ των πρώτων γυναικών ουκ ολίγα. **5** Φθονήσαντες δε οι μη πειθόμενοι Ιουδαίοι και λαβόντες μεθ' εαυτών κακούς τινάς ανθρώπους εκ των χυδαίων και οχλαγωγήσαντες, εθορύβουν την πόλιν και

εφορμήσαντες εις την οικίαν του Ιάσονος, εζήτουν αυτούς διά να φέρωσιν εις τον δήμον· **6** μη ευρόντες δε αυτούς, έσυραν τον Ιάσονα και τινάς αδελφούς επί τους πολιτάρχας, βοώντες ὅτι οι αναστατώσαντες την οικουμένην, ούτοι ἥλθον και εδώ, **7** τους οποίους υπεδέχθη ο Ιάσων και πάντες ούτοι πράττοντιν εναντίον των προσταγμάτων του Καίσαρος, λέγοντες ὅτι είναι βασιλεὺς ἄλλος, ο Ιησούς. **8** Ετέραζαν δε τον ὄχλον και τους πολιτάρχας ακούντας ταύτα, **9** και λαβόντες εγγύησιν παρά τον Ιάσονος και των λοιπών, απέλυσαν αυτούς. **10** Οι δε αδελφοί ευθύς διά της νυκτός εξέπεμψαν τον τε Παύλον και τον Σίλαν εις Βέροιαν, οίτινες ελθόντες υπήργον εις την συναγωγήν των Ιουδαίων. **11** Ούτοι δε ήσαν ευγενέστεροι παρά τους εν Θεσσαλονίκη, καθότι εδέχθησαν τον λόγον μετά πάσης προθυμίας, εξετάζοντες καθ' ημέραν τας γραφάς αν ούτως ἔχωσι ταύτα. **12** Πολλοί μεν λοιπόν εξ αυτών επίστευσαν, και εκ των επισήμων Ελληνίδων γυναικών και εκ των ανδρών ουκ ολίγοι. **13** Ως δε ἔμαθον οι από της Θεσσαλονίκης Ιουδαίοι ὅτι και εν τη Βεροίᾳ εκηρύχθη υπό του Παύλου ο λόγος του Θεού, ἥλθον και εκεὶ και ετάραττον τους ὄχλους. **14** Και ευθύς διότι οι αδελφοί εξαπέστειλαν τον Παύλον να υπάγῃ ἔως εις την θάλασσαν ο Σίλας δε και ο Τιμόθεος ἔμειναν εκεῖ. **15** Οι δε συνδεύοντες τον Παύλον ἔφεραν αυτον ἔως Αθηνῶν, και αφού ἔλαβον παραγγείλαν προς τον Σίλαν και Τιμόθεον να ἔλθωσι προς αυτόν ὅστον τάχιστα, ανεχώρησαν. **16** Ενώ δε περιέμενεν αυτούς ο Παύλος εν ταις Αθήναις, το πνεύμα αυτού παραχνήνετο εν αυτώ, επειδή ἐβλεπε την πόλιν γέμουσαν ειδώλων. **17** Διελέγετο λοιπόν εν τη συναγωγῇ μετά των Ιουδαίων και μετά των θεοσεβών και εν τη αγορᾷ καθ' εκάστην ημέραν μετά των τυχόντων. **18** Τινές δε των Επικουρίων και των Στωϊκών φιλοσόφων συνήρχοντο εις λόγους μετ' αυτού, και οι μεν ἔλεγον· Τι θέλει τάχα ο σπερμολόγος ούτος να είπῃ; οι δέ· Ξένων θεών κίρυξ φαίνεται ὅτι είναι· διότι εκήρυττε προς αυτούς τον Ιησούν και την ανάστασιν. **19** Και πιάσαντες αυτόν ἔφεραν εις τον Ἀρείον Πάγον, λέγοντες· Δυνάμεθα να μάθωμεν τις αὐτή η νέα διδαχή, ήτις κηρύττεται υπό σου; **20** διότι φέρεις εις τας ακοάς ημών παράδοξά τινα· θέλομεν λοιπόν να μάθωμεν τι σημαίνουσι ταύτα. **21** Πάντες δε οι Αθηναίοι και οι επιδημούντες ἔζονται εις ουδένν ἄλλο ηνκαίρουν πάρα εις το να λέγονται και να ακούνται τι νεώτερον. **22** Σταθεῖς δε ο Παύλος εν μέσω του Αρείου Πάγου, είπεν· Άνδρες Αθηναίοι, κατά πάντας σας βλέπω εις ἄκρον θεολάτρας. **23** Διότι ενώ διηρχόμην και ανεθέωρουν τα σεβάσματα σας, εύρον και βωμόν, εις τον οποίον είναι επιγεγραμμένον, Αγνώστω Θεώ. Εκείνον λοιπόν, τον οποίον αγνοούντες λατρεύετε, τούτον εγώ κηρύττω προς εοάς. **24** Ο θεός, διστις ἔκαμε τον κόδιον και πάντα τα εν αυτώ, ούτος Κύριος ων του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί εν χειροποίητοις ναοίσι, **25** ουδέ λατρεύεται υπό χειρών ανθρώπων ως ἔχων χρείαν τινός, επειδή αυτός δίδει εις πάντας ζωήν και πνοήν και τα πάντα· **26** και ἔκαμεν εξ εινός αίματος παν έθνος ανθρώπων, διά να κατοικώσιν εφ' ὅλου του προσώπου της γης, και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα οροθέσια της κατοικίας αυτών, **27** διά να ζητώσι τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν αυτόν και να εύρωσιν, αν και δεν είναι μακράν από εινός εκάστου ημών. **28** Διότι εν αυτώ ζώμεν και κινούμεθα και υπάρχομεν, καθώς και τινές των ποιητῶν σας είπον· Διότι και γένος είμεθα τούτου. **29** Γένος λοιπόν ὄντες του Θεού, δεν πρέπει να νομίζωμεν τον Θεόν ὅτι είναι όμοιος με χρυσόν ή ἄργυρον ή λίθον, κεχαραγμένα διά τέχνης και επινοίας ανθρώπου. **30** Τους καιρούς λοιπόν της

αγνοίας παραβλέψας ο Θεός, τώρα παραγγέλλει εις πάντας τους ανθρώπους πανταχού να μετανοώσι, **31** διότι προσδιώρισεν ημέραν εν ί μέλλει να κρίνη την οικουμένην εν δικαιοσύνῃ, διά ανδρός τον οποίον διώρισε, και ἐδώκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, αναστήσας αυτὸν εκ νεκρών. **32** Ακούσαντες δε ανάστασιν νεκρών, οι μεν εχλεύαζον, οι δε εἶπον· Περὶ τούτου θέλομεν σε ακούσει πάλιν. **33** Καὶ οὕτως ο Παῦλος εξῆλθεν εκ μέσου αυτών. **34** Τινές δε ἀνδρες προσεκολλήθησαν εις αυτόν και επίστευσαν, μεταξύ των οποίων ἡτο και Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και γυνή τις ονόματι Δάμαρις και ἄλλοι μετ' αυτών.

18 Μετά δε ταύτα αναχωρήσας ο Παῦλος εκ των Αθηνών, ἥλθεν εις Κόρινθον· **2** και ευρών τινά Ιουδαίουν ονόματι Ακύλαν, γεγεννημένον εν Πόντῳ, νεωστὶ ελθόντα από της Ιταλίας, και Πρίσκιλλαν την γυναίκα αυτού, διότι ο Κλαύδιος εἶχε διατάξει να αναχωρήσωσι πάντες οι Ιουδαίοι εις της Ρώμης, προσήλθε προς αυτούς, **3** και επειδή ήτο ομότεχνος, ἔμεν παρ' αυτοῖς και ειργάζετο διότι ἡσαν σκηνηποιοί την τέχνην. **4** Διελέγετο δε εν τῇ συναγωγῇ κατά παν σάρβιτον και ἐπειθεν Ιουδαίους και Ἑλλήνας. **5** Ότε δε κατέβησαν από της Μακεδονίας ο τε Σίλας και ο Τιμόθεος, ο Παῦλος συνεσφίγγετο κατά το πνεύμα διαμαρτυρόμενος προς τους Ιουδαίους ὅτι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. **6** Καὶ επειδὴ αυτοί ἡναντιούντο και εβλασφήμουν, εκτινάξας τα ἱμάτια αυτού εἶπε προς αυτούς· το αἷμα σας επὶ την κεφαλήν σας εγώ είμαι καθαρός από του νυν θέλω υπάγει εις τα ἔθνη. **7** Καὶ μεταβάς εκείθεν ἥλθεν εις την οικίαν τινός ονομαζομένου Ιούστου, ὃστις εσέβετο τον Θεόν, του οποίου η οικία συνείχετο με την συναγωγήν. **8** Κρίσπος δε ο αρχισυνάγωγος επίστευσεν εις τον Κύριον μεθ' ὅλου του οίκου αυτού, και πολλοί των Κορινθίων ακούντες επίστευον και εβαπτίζοντο. **9** Καὶ ο Κύριος εἶπεν εν νυκτὶ προς τον Παύλον δι' οράματος· Μη φοβού, αλλὰ ομίλει και μη σιωπήσῃς, **10** διότι εγώ είμαι μετά σου, και ουδεὶς θέλει επιβάλει χείρα επὶ σε διά να σε κακοποιήσῃ, διότι ἔχω λαόν πολύν εν τη πόλει ταῦτη. **11** Καὶ εκάθησεν εκεὶ εν ἑταῖς και μήνας εξ, διάσκων μεταξύ αυτῶν τον λόγον του Θεού. **12** Ότε δε ο Γαλλίων ἥτο ανθύπατος της Αχαΐας, οι Ιουδαίοι εστήκωσαν ομοθυμαδόν κατά του Παύλου και ἔφεραν αυτὸν εις το δικαστήριον, **13** λέγοντες ὅτι ούτος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύωσι τον Θεόν παρά τον νόμον. **14** Καὶ ὅτε ἐμελλεν ο Παῦλος να ανοίξῃ το στόμα, είπεν ο Γαλλίων προς τους Ιουδαίους· Εάν μεν ἥτο τι αδικημα ἡ ραδιούργημα πονηρόν, ω Ιουδαίοι, ευλόγως ἥθελον σας υποφέρει· **15** εάν δε ἦναν ζήτημα περὶ λέξεων και ονομάτων και του νόμου υμῶν, θεωρήσατε σείς διότι εγώ κριτής τούτων δεν θέλω να γείνω. **16** Καὶ απεδίωξεν αυτούς από του δικαστήριον. **17** Πιάσαντες δε πάντες οι Ἑλληνες Σωσθένην τον αρχισυνάγωγον, ἐτύπτοντο επροσθεν του δικαστήριον· και παντελώς δεν ἐμελε τον Γαλλίωνα περὶ τούτων. **18** Ο δε Παῦλος, αφού προσέμεινεν ἐτι ημέρας ικανάς, αποχαιρετήσας τους αδελφούς, εξέπλευσεν εις την Συρίαν, και μετ' αυτού η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού εξύρισε την κεφαλήν εν Κεγχρεαῖς διότι είχεν ευχήν. **19** Καὶ κατήνησεν εις Ἐφεσον, και αφήκεν εκείνους αυτού, αυτὸς δε εισελθών εις την συναγωγήν, συνδιελέχθη μετά των Ιουδαίων. **20** Καὶ παρακαλούμενος ω' αυτῶν να μείνη πλειότερον καιρόν παρ' αυτοῖς, δεν συγκατένευσεν, **21** αλλὰ απεχαιρέτησεν αυτούς επιών· Πρέπει εξάπαντος να κάμω την ερχομένην εορτήν εις Ιεροσόλυμα, θέλω δε επιστρέψει πάλιν προς εσάς, του Θεού θέλοντος. Και απέπλευσεν από της Εφέσου, **22** και αποβάς

εις Καισάρειαν, ανέβη εις Ιερουσαλήμ, και χαιρετήσας την εκκλησίαν κατέβη εις Αντιόχειαν, **23** και διατρίψας καιρόν τινά, εξῆλθε και διήρχετο κατό σειράν την γη της Γαλατίας και την Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας τους μαθητάς. **24** Ιουδαίος δε τις ονόματι Απολλώς, Αλεξανδρεύς το γένος, ανήρ λόγιος, κατήνησεν εις Ἐφεσον, ὃστις ἥτο δυνατός εν ταις γραφαῖς. **25** Ούτος ἥτο κατηχημένος την οδόν του Κυρίου, και ζέων κατά το πνεύμα, ελάλει και εδίδασκεν ακριβώς τα περί του Κυρίου, γινώσκων μόνον το βάπτισμα του Ιωάννου. **26** Καὶ ούτος ἥρχισε να λαλή μετά παρρησίας εν τη συναγωγῇ. Ακούσαντες δε αυτὸν ο Ακύλας και Πρίσκιλλα, παρέλαβον αυτὸν και εξέθεσαν εις αυτὸν ακριβέστερα την οδόν του Θεού. **27** Επειδή δε ἡθελε να περάσῃ εις την Αχαΐαν, οι αδελφοί έγραψαν προς τους μαθητάς, προτρέποντες να δεχθώσιν αυτόν ὄστις ελθών, αφέλησε πολὺ τους πιστεύσαντας διά της χάριτος· **28** διότι εντόνων εξήλεγχε τους Ιουδαίους, δημοσία αποδεικνύων διά των γραφών διτο Ιησούς είναι ο Χριστός.

19 Ενώ δε ο Απολλώς ἥτο εν Κορίνθῳ, ο Παῦλος αφού επέρασε τα ανωτερικά μέρη ἥλθεν εις Ἐφεσον· και ευρών τινάς μαθητάς, **2** εἶπε προς αυτούς· Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον αφού επιστεύσατε; οι δε εἶπον προς αυτόν· Άλλ' ουδὲ αν υπάρχη Πνεύμα Ἅγιον ηκούσαμεν. **3** Και εἶπε προς αυτούς· Εἰς τι λοιπόν εβαπτίσθητε; Οι δε εἶπον· Εἰς το βάπτισμα του Ιωάννου. **4** Και εἶπεν ο Παῦλος· Ο Ιωάννης μεν εβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων προς τον λαόν να πιστεύσωσιν εις τον ερχόμενον μετ' αυτόν, τουτέστιν εις τον Χριστόν Ιησούν. **5** Ακούσαντες δε εβαπτίσθησαν εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. **6** Και αφού ο Παῦλος επέθηκεν επ' αυτών τας χείρας, ἥλθε το Πνεύμα το Ἅγιον επ' αυτούς, και ελάλουν γλώσσας και προεφήτευν. **7** Ήσαν δε πάντες ούτοι ἀνδρες ἔως δώδεκα. **8** Και εισελθών εις την συναγωγήν ελάλει μετά παρρησίας, διαλεγόμενος τρεις μήνας και πείθων εις τα περὶ της βασιλείας του Θεού. **9** Επειδή δόμας τινές εσκαληρύνοντο και δεν επείθοντο, κακολογούντες την οδόν του Κυρίου ενώπιον του πλήθους, απομακρυνθείς απ' αυτών, απεχώρισε τους μαθητάς, διαλεγόμενος καθ' ημέραν εν τω σχολείων τινός, ὃστις ελέγετο Τύραννος. **10** Έγεινε δε τούτο επὶ δύο ἑταῖς, ὧστε πάντες οι κατοικούντες την Ασίαν ήκουσαν τον λόγον του Κυρίου Ιησού, Ιουδαίοι τε και Ἑλληνες. **11** Καὶ ο Θεός ἔκαμνε διά των χειρῶν του Παύλου θαύματα μεγάλα, **12** ώστε και επὶ τους ασθενεῖς εφέροντο από του σώματος αυτού μανδήλια ἡ περιζώματα και ἐφευγον απ' αυτών αι ασθένεια, και τα πνεύματα τα πονηρά εξήρχοντο απ' αυτών. **13** Και τινές από των περιερχομένων εξορκιστών Ιουδαίων επεχείρησαν να προφέρωσιν επὶ τους ἔχοντας τα πνεύματα τα πονηρά το όνομα του Κυρίου Ιησού, λέγοντες· Σας ορκίζομεν εις τον Ιησούν, τον οποίον ο Παῦλος κηρύγτει. **14** Και οι πράττοντες τούτο ἥσαν επτά τινές νιοί Ιουδαίου αρχιερέως ονομαζομένου Σκευά. **15** Αποκριθέν δε το πνεύμα το πονηρόν, επί· Τον Ιησούν γνωρίζω και τον Παύλον εξεύρω· σεις δε τίνες είσθε; **16** Και πηδήσας επ' αυτούς ο ἀνθρωπός, εις τον οποίον ἥτο το πνεύμα το πονηρόν, και νικήσας αυτούς, ίσχυσε κατ' αυτών, ώστε γυμνοί και τετραυματισμένοι ἐφύγον εκ του οίκου εκείνου. **17** Και τούτο ἔγεινε γνωστόν εις πάντας, Ιουδαίους τε και Ἑλληνας, τους κατοικούντας την Ἐφεσον, και επέπεσε φόρος επὶ πάντας αυτούς, και εμεγαλύνετο το όνομα του Κυρίου Ιησού. **18** και πολλοί των πιστεύσαντων ήρχοντο εξομολογούμενοι και φανερόντες τας πράξεις αυτών. **19** Πολλοί δε και εξ εκείνων, οἵτινες ἔκαμνον τας μαγείας, φέροντες τα βιβλία αυτών κατέκαιον ενώπιον πάντων·

και αριθμήσαντες τας τιμάς αυτών, εύρον πεντήκοντα χιλιάδας αργυρίου. **20** Ούτω κραταίως ηύχανε και ίσχυεν ο λόγος του Κυρίου. **21** Ως δε ετελέσθησαν ταύτα, ο Παύλος απεράσιον εν εαυτώ, αφού διέλθη την Μακεδονίαν και Αχαΐαν, να υπάγη εἰς την Ιερουσαλήμ, ειπών ότι αφού υπάγω εκεί, πρέπει να ίδω και την Ρώμην. **22** Και αποστείλας εἰς την Μακεδονίαν δύο των υπηρετούντων αυτόν, Τιμόθεον και Ἐραστον, αυτός ἔμεινε καιρόν τινά εν τη Ασίᾳ. **23** Ἐγείνε δε κατ' εκείνον τον καιρόν ταραχή ουκ ολίγη περὶ ταύτης της οδού. **24** Διότι αργυροκόπος τις ονόματι Δημήτριος, κατασκευάζων ναούς αργυρούς της Αρτέμιδος, επροξένει εἰς τους τεχνίτας ουκ ολίγον κέρδος **25** τους οποίους συναθροίσας και τους εργαζομένους τα τοιαύτα, είπεν· Ἀνδρες, εξεύρετε ότι εκ ταύτης της εργασίας προέρχεται η ευπορία ημών, **26** και θεωρείτε και ακούετε ότι πολύν λαόν ου μόνον της Εφέσου, αλλά σχεδόν πάσης της Ασίας ο Παύλος ούτος ἔπεισε και μετέβαλε, λέγων ότι δεν είναι θεοί οι διά χειρών κατασκευάζομενοι. **27** Και ου μόνον η τέχνη ημών αὐτῆς κινδυνεύει να εξουδενωθή, αλλά και το ιερόν της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος να λογισθή εἰς ουδέν, και μέλλει μάλιστα να καταστραφή η μεγαλειότης αυτής, την οποίαν όλη η Ασία και η οικουμένη σέβεται. **28** Ακούσαντες δε και εμπλησθέντες θυμού, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ή Ἀρτέμις των Εφεσίων! **29** Και η πόλις όλη επλήσθη ταραχής, και ώρμησαν ομοθυμαδόν εἰς το θέατρον, αφού συνήρτασαν τον Γάιον και Αρίσταρχον τους Μακεδόνας, συνοδοιπόρους του Παύλου. **30** Ενώ να ο Παύλος ήθελε να εισέλθῃ εἰς τον δήμον, οι μαθηταί δεν ἀφίνον αυτόν, **31** τινές δε και εκ των Ασταρχών, ὄντες φίλοι αυτού, ἐστειλαν προς αυτόν και παρεκάλουν να μη εκτεθῇ εἰς το θέατρον. **32** Ἀλλοι μὲν λοιπόν ἔκραζον ἄλλο τι και ἄλλοι ἄλλο διότι η σύναξις ἥτο συγκεχυμένη, και οι πλειότεροι δεν ήξευρον διά τι είχον συναχθῆ. **33** Εκ δε του ὄγλου προϊάγαν τον Αλέξανδρον, διά να λαλήσῃ, επειδή οι Ιουδαίοι επρόβαλον αυτόν· και ο Αλέξανδρος σείσας την χείρα ἥθελε να απολογηθῇ προς τον δῆμον. **34** Αφού δε ἐγνώρισαν ότι είναι Ιουδαίος, ἔγεινε μία φωνή εκ πάντων των κραζόντων, ἔως δύο ώρας· Μεγάλη η Ἀρτέμις των Εφεσίων. **35** Καθησυχάσας δε ο γραμματεὺς τον όχλον, λέγει· Ἀνδρες Εφέσιοι, και τις ἀνθρώπους είναι ὅστις δεν εξένει ότι η πόλις των Εφεσίων είναι λάτρις της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος και του Διοπετούς αγάλματος; **36** Επειδή λοιπόν ταύτα είναι αναντίρρητα, πρέπει σεις να ησυχάζετε και να μη πράττητε μηδέν προπετεῖ. **37** Διότι εφέρετε τους ἄνδρας τούτους, οίτινες ούτε ιερόσυλοι είναι ούτε την θεάν σας βλασφημούσιν. **38** Εάν μεν λοιπόν ο Δημήτριος και οι συντεχνίται αυτού ἔχωσι διαφοράν μετά τινός, υπάρχουσι δικάσιμοι ημέραι και υπάρχουσιν ανθύπατοι, ας εγκαλέσωσιν αλλήλους. **39** Εάν δε ζητήτε τι περὶ ἄλλων πραγμάτων, εν τη νομίμῳ συνελεύσει θέλει διαλυθῆ. **40** Διότι κινδυνεύουμεν να κατηγορηθώμεν ως στασιασταὶ διά την σημερινήν ταραχήν, χωρίς να υπάρχῃ μηδεμία αιτία, διά της οποίας θέλομεν δυνηθῆ να δικαιολογήσωμεν τον θόρυβον τούτον. **41** Και ειπών ταύτα, απέλυσε την συνέλευσιν.

20 Αφού δε ἐπαυσεν ο θόρυβος, προσκαλέσας ο Παύλος τους μαθητάς και αστασθείς, εξῆλθε διά να υπάγη εἰς την Μακεδονίαν. **2** Και διαπέρασας τη μέρη εκείνα και προτρέψας αυτούς διά λόγων πολλών, ἥλθεν εἰς την Ελλάδα· **3** και αφού διέτριψε τρεις μήνας, επειδή ἔγεινε κατ' αυτού πειθούλη υπό των Ιουδαίων, ενώ ἔμελλε να αποπλεύσῃ εἰς την Συρίαν, ενεκρίθη να επιστρέψῃ διά της Μακεδονίας. **4** Συνηκολούθει δε αυτόν μέχρι της Ασίας Σώπατρος ο Βεροιαίος και εκ των

Θεσσαλονικέων Αρίσταρχος και Σεκούνδος και Γάϊος ο εκ Δέρβης και ο Τιμόθεος, Ασιανοί δε ο Τυχικός και ο Τρόφιμος. **5** Ούτοι ελθόντες πρότεροι περιέμενον ημάς εἰς την Τρωάδα· **6** ημείς δε εξεπλέσαμεν από Φιλίππων μετά τας ημέρας των αζύμων και εις πέντε ημέρας ἥλθομεν προς αυτούς εἰς την Τρωάδα, όπου διετρίψαμεν ημέρας επτά. **7** Και τη πρώτη ημέρα της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ἡσαν συνηγμένοι διά την κλάσιν του ἄρτου, ο Παύλος διελέγετο προς αυτούς, μέλλων να αναχωρήσῃ τη επαύριον, και παρέτεινε τον λόγον μέχρι μεσονυκτίου. **8** Ἡσαν δε λαμπάδες ικαναί εἰς το ανώγεον, όπου ἡσαν συνηγμένοι. **9** Και νεανίας τις ονόματι Εύτυχος, καθήμενος επὶ του παραθύρου, κατεφέρετο εἰς ύπνον βαθύν, ενώ ο Παύλος διελέγετο εκτεταμένως, και κυριεύθεις υπὸ του ύπνου ἐπέσει κάτω από του τρίτου πατώματος και εσήκωσαν αυτόν νεκρόν. **10** Καταβάς δε ο Παύλος, ἐπέσειν επ' αυτόν και εναγκαλισθείς είπε· Μη θορυβείσθε διότι η ψυχὴ αυτού είναι εν αυτῷ. **11** Αφού δε ανέβη και ἐκοψεν ἄρτον και εγεύθη και ὡμίλησεν ικανώς μέχρι της αυγῆς μετά ταύτα ανεχώρησε. **12** Τον δέ νέον ἐφεραν ζώντα και παρηγορήθησαν καθ' υπερβολήν. **13** Ημεῖς δε καταβάντες πρότεροι εἰς το πλόιον, απεπλεύσαμεν εἰς την Ἀσσον, μέλλοντες να αναλάβωμεν εκείθεν τον Παύλον· επειδή ούτως είχε διατάξει, μέλλων αυτός να υπάγη πεζός. **14** Και καθὼς συνίντησαν ημάς εἰς την Ἀσσον, αναλαβόντες αυτόν ἥλθομεν εἰς Μιτιλήνην **15** και εκείθεν αποπλεύσαντες κατηντήσαμεν την επιούσαν αντικρύ Χίου· την δε ἀλλην εφθάσαμεν εἰς Σάμον, και μείναντες εν τω Τρωγυλλίῳ την ακόλουθον ημέραν ἥλθομεν εἰς Μίλητον. **16** Διότι ο Παύλος ἔκρινε να παραπλεύσῃ την Έφεσον, διά να μη συμβῇ εἰς αυτόν να χρονοτριβήσῃ εν τη Ασίᾳ διότι ἐπευδέν, αν ἡτο δυνατόν εἰς αυτόν, να ευρεθῇ την ημέραν της Πεντηκοστῆς εἰς Ιεροσόλυμα. **17** Πέμψας δε από της Μιλήτου εἰς Έφεσον, προσεκάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας. **18** Και ότε ἥλθον προς αυτόν, ἐπει προς αυτούς· Σεις εξεύρετε, από της πρώτης ημέρας αφ' ης επάτησα εἰς την Ασίαν, πως επέρασα μεθ' υμών δόλον τον χρόνον, **19** δουλεύων τον Κύριον μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και μετά πολλών δακρύων και πειρασμών, οιτινες μοι συνέβησαν εν ταῖς επιβούλαις των Ιουδαίων, **20** ότι δεν υπέκριψα ουδέν των συμφερόντων, ώστε να μη αναγγείλω αυτό προς εσάς και να σας διδάξω δημοσίᾳ και κατ' οίκους, **21** διαμαρτυρόμενος προς Ιουδαίους τε και Ἐλληνας την εις τον Θεόν μετάνοιαν και την πότιν την εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **22** Και τώρα ιδού, εγώ δεδεμένος τω πνεύματι υπάγω εἰς Ιερουσαλήμ, μη γνωρίζων τα μέλλοντα να συμβώσιν εις ἐμέ εν αυτῇ. **23** πλην ὅτι το Πνεύμα το Ἅγιον μαρτυρεῖ εν πάσῃ πόλει λέγον, ὅτι δεσμά και θλίψεις με πειριένουσι. **24** Δεν φροντίζω όμως περὶ ουδενός τούτων ουδέ ἔχω πολύτιμον την ζωήν μου, ως το να τελειώσω τον δρόμον μου μετά χαράς και την διακονίαν, την οποίαν ἔλαβον παρά τον Κύριον Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιον της χάριτος του Θεού. **25** Και τώρα ιδού, εγώ εξεύρω ότι πλέον δεν θέλετε ιδεῖ το πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξύ των οποίων διήλθον κηρυττών την βασιλείαν του Θεού. **26** Όθεν μαρτύρομαι προς εσάς εν τη σήμερον ημέρᾳ, ότι εγώ είμαι καθαρός από του αίματος πάντων **27** διότι δεν συνεστάλην να αναγγείλω προς εσάς πάσαν την βουλήν του Θεού. **28** Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποιμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Ἅγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε διά του ιδίου αιμάτος, **29** διότι εγώ εξεύρω τούτο, ότι μετά την αναχώρησίν μου θέλουσιν

εισέλθει εις εσάς λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίουν **30** και εξ νυμών αυτών θέλουσι σηκωθή ἀνθρωποι λαλούντες διεστραμένα, διά να αποσπώσι τους μαθητάς οπίσια αυτών. **31** Διά τούτο αγρυπνείτε, ενθυμούμενοι ότι τρία ἔτη νύκτα και ημέραν δεν ἐπαυσα νουθετών μετά δακρύων ἔνα έκαστον. **32** Και τώρα, αδελφοί, σας αφιερόνω εις τον Θεόν και εις τον λόγον της χάριτος αυτού, δοτίς δύναται να εποικοδομήσῃ και να δώσῃ εις εσάς κληρονομίαν μεταξύ πάντων των ηγιασμένων. **33** Αργύριον ή χρυσόν ή ιμάτιον ουδένος επεθύμησα: **34** σεις δε αυτοί εξένυρετε ότι εις τας χρείας μου και εις τους οντάς μετ' εμού αι χείρες αύται υπηρέτησαν. **35** Κατά πάντα υπέδειξα εις εσάς ότι ούτω κοπιάζοντες πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς και να ενθυμήσθε τους λόγους του Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε: Μακάριον είναι να δίδῃ τις μάλλον παρά να λαμβάνῃ. **36** Και αφού είπε ταύτα, γονατίσας προσηυχήθη μετά πάντων αυτών. **37** Ἐγεινε δε πολύς κλαυθμός πάντων, και πεσόντες επί τον τράχηλον του Παύλου κατεφίλον αυτόν, **38** υπερλυπούμενοι μάλιστα διά τον λόγον τον οποίον είπεν, ότι δεν θέλουσιν ιδεί πλέον το πρόσωπον αυτού. Και προέπεμπον αυτόν εις το πλοίον.

21 Καθώς δε αποσπασθέντες απ' αυτών απεπλεύσαμεν, ήλθομεν κατ' ευθείαν εις την Κων., την δε ακόλουθον ημέραν εις την Ρόδον, και εκείθεν εις Πάταρα. **2** Και ευρόντες πλοίον μέλλον να περάσῃ εις Φοινίκην, επέβημεν εις αυτό και απεπλεύσαμεν. **3** Και αφού διεκρίναμεν μακρόθεν την Κύπρον και αφήκαμεν αυτήν αριστερά, επλέομεν εις Συρίαν, και κατέβημεν εις Τύρον διότι εκεί ἔμελλε το πλοίον να εκβάλη το φορτίον αυτού. **4** Και ευρόντες τους μαθητάς, εμείναμεν αυτού επώ πημέρας οίτινες ἔργων προς τον Παύλον διά του Πνεύματος να μη αναβήι εις Ιερουσαλήμ. **5** Αφού δε ετελειώσαμεν τας ημέρας εκείνας, εξελθόντες επορευόμεθα και προέπειμον ημάς πάντες συν γυναῖξι και τέκνοις ἔως ἔξω της πόλεως, και γονατίσαντες επί τον αιγιαλόν προσηυχήθημεν, **6** και απασθέντες αλλήλους επέβημεν εις το πλοίον, εκείνοι δε υπέστρεψαν εις τα ίδια. **7** Και ημείς τελειώσαντες τον πλοϊόν από Τύρου κατηγήσαμεν εις Πτολεμαΐδα, και απασθέντες τους ἀδελφούς εμείναμεν παρ' αυτοίς μίαν ημέραν. **8** Τη δε επάριον, ο Παύλος και οι περί αυτόν αναχωρήσαντες, ήλθομεν εις Καισάρειαν και εισελθόντες εις τον οίκον Φιλίππου του Ευαγγελιστού, τον ὄντος εκ των επτά, εμείναμεν παρ' αυτώ. **9** Είχε δε ούτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αίτινες προεφήτευον. **10** Και ενώ διετρίβομεν εκεί ημέρας πολλάς, κατέβη από της Ιουδαίας προφήτης τις ονόματι Ἅγαβος, **11** και ελθών προς ημάς, ἐλάβε την ζώνην του Παύλου και δέσας τας χείρας εαυτού και τους πόδας εἰπε: Ταύτα λέγει το Πνεύμα το Αγιον· Τον ἄνδρα, του οποίου είναι η ζώνη ἀστή, ούτω θέλουσι δέσειν εις Ιερουσαλήμ οι Ιουδαίοι και θέλουσι παραδώσει εις τας χείρας των εθνών. **12** Και ως η κονισμαν ταύτα, παρεκαλούμεν αυτόν και ημείς και οι εντόπιοι να μη αναβήι εις Ιερουσαλήμ. **13** Ο Παύλος δύως απεκρίθη· Τι κάμνετε, κλαίοντες και καταθλίβοντες την καρδίαν μου; επειδή εγώ ουχί μόνον να δεθώ, αλλά και να αποθάνω εις Ιερουσαλήμ είμαι ἔτοιμος υπέρ του ονόματος του Κυρίου Ιησού. **14** Και επειδή δεν επείθετο, ησυχάσαμεν ειπόντες· Ας γείνη το θέλημα του Κυρίου. **15** Μετά δε τας ημέρας ταύτας ετοιμάσαντες την αποσκευήν ημών, ανεβαίνομεν εις Ιερουσαλήμ· **16** ήλθον δε μεθ' ημών και τινές των μαθητών εκ της Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον, παλαιόν μαθητήν, παρά τω οποίων εμέλλομεν να ξενισθώμεν. **17** Και αφού ήλθομεν εις Ιεροσόλυμα, μετά χαράς

εδέχθησαν ημάς οι αδελφοί. **18** Την δε ακόλουθον ημέραν υπήγειν ο Παύλος μεθ' ημών προς τον Ιάκωβον, και ήλθον πάντες οι πρεοβύτεροι. **19** Και ασπασθείς αυτούς, διηγείτο καθ' εν έκαστον όσα έκαμεν ο Θεός μεταξύ των εθνών διά της διακονίας αυτού. **20** Εκείνοι δε ακούσαντες εδόξαζον τον Κύριον, και είπον προς αυτόν· Βλέπεις, αδελφέ, πόσαι μυριάδες είναι εκ των Ιουδαίων οίτινες επίστευσαν, και πάντες είναι ζηλωταί του νόμου. **21** Έμαθον δε περί σου ότι διδάσκεις πάντας τους μεταξύ των εθνών Ιουδαίους να αποστατήσωσιν από του Μωϋσέως, λέγον να μη περιτέμνωσι τα τέκνα αυτών μηδέ να περιπατώσι κατά τα έθιμα. **22** Τι είναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως να συναχθή πλήθος διότι θέλουσιν ακούσει ότι ήλθες. **23** Κάμε λοιπόν τούτο, το οποίον σοι λέγομεν· Ευρίσκονται παρ' ημίν τέσσαρες ἄνδρες, οίτινες ἔχουσιν ευχήν εφ' εαυτών· **24** παράλαβε τούτους και καθαρίσθητι μετ' αυτών και δαπάνησον δι' αυτούς διά να ξυρισθώσι την κεφαλήν, και να γνωρίσωσι πάντες ότι δεν υπάρχει ουδέν εκ των δσα έμαθον περί σου, αλλ' ακολουθείς και συ φυλάττων τον νόμον. **25** Περί δε των εθνών, τα οποία επίστευσαν, ημείς εγράψαμεν, αποφασίσαντες να μη φυλάττωσι μηδέν τοιούτον, παρά μόνον να απέχωσιν από του ειδωλοθύτου και του αίματος και πνικτού και πορνείας. **26** Τότε τον Παύλος παραλαβών τους ἄνδρας, την ακόλουθον ημέραν καθαρισθείς μετ' αυτών εισήλθεν εις το ιερόν, διαγγέλλων πότε εκπληρούνται αι ημέραι του καθαρισμού, ὅτε θέλει γείνει προσφορά υπέρ ενός εκάστου αυτών. **27** Ως δε έμελον αι επτά ημέραι να συντελεσθώσιν, οι από της Ασίας Ιουδαίοι ιδόντες αυτόν εν τω iερώ, ετάραξαν πάντα τον όχλον και ἔβαλον τας χείρας επ' αυτόν, **28** κράζοντες· Άνδρες Ισταριλίται, βοηθείτε ούτος ο ἄνθρωπος, όστις διδάσκει πάντας πανταχού εναντίον του λαού και του νόμου και του τόπου τούτου προς τούτοις δε εισήγαγε και Ἐλληνας εις το ιερόν και εβεβήλωσε τον ἄγιον τούτον τόπον. **29** διότι είχον ιδεί προλαβόντως Τρόφιμον τον Εφέσιον μετ' αυτού εν τη πόλει, τον οποίον ενόμιζον ότι ο Παύλος εισήγαγεν εις το ιερόν. **30** Και εκινήθη η πόλις ὅλη και ἔγεινε συρροή του λαού, και πιάσαντες τον Παύλον ἔσυρον αυτόν ἔως του ιερού, και ειθύνκει λεισθήσαν αι θύραι. **31** Ενώ δε εξήτουν να θανατώσωσιν αυτόν, ανέβη η φήμη εις τον χιλιάρχον του τάγματος, ότι ὅλη η Ιερουσαλήμ είναι τεταραγμένη· **32** δόστις παραλαβών ευθύνς στρατιώτας και εκαποντάρχους, ἐδράμε κάτω προς αυτούς. Οι δε ιδόντες τον χιλιάρχον και τους στρατιώτας, ἔπαιναν να τύπτωσι τον Παύλον. **33** Τότε πλησίασας ο χιλιάρχος, επίσαντες αυτόν και προσέταξε να δεθή με δύο αλύσεις, και ηρώτα τις ἄτο και τι είχε πράξει. **34** Και εφώναζον μεταξύ του όχλου ἄλλοι ἄλλοι τι και ἄλλοι ἄλλο· μη δυνάμενος δ διά τον θόρυβον να μάθη το βέβαιον, προσέταξε να φερθή εις το φρούριον. **35** Ότε δε ἔφθασεν εις τας βαθμίδας, συνέβη να βαστάζηται υπό των στρατιώτων διά την βίαν του όχλου· **36** επειδή το πλήθος του λαού ηκολούθει, κράζον Σήκωσον αυτόν. **37** Ενώ δε έμελλεν ο Παύλος να εισαχθή εις το φρούριον, λέγει προς τον χιλιάρχον· Μοι είναι συγκεκωρημένον να σοι είπω τι; Ο δε είπεν· Εξεύρεις Ελληνικά; **38** δεν είσαι συ τάχα ο Αιγύπτιος, ο προ των ημερών πούτων διεγείρας εις αποστασίαν και εκβαλών εις την ἔρημον τους τετρακισχιλίους ἄνδρας φονείς; **39** Και ο Παύλος είπεν· Εγώ είμαι ἄνθρωπος Ιουδαίος εκ της Ταρσού, πολίτης επισήμου πολεως της Κιλικίας και σε παρακαλώ, δος μοι την ἄδειαν να λαλήσω προς τον λαόν. **40** Και αφού ἔδωκεν εις αυτόν την ἄδειαν, ο Παύλος, σταθείς επί των βαθμίδων, ἔσεισε την χείρα

εις τον λαόν· και γενομένης σιωπής μεγάλης, ελάλησεν εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, λέγων·

22 Ἀνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ακούσατε μὲν απολογούμενον τώρα προς εσάς. **2** Ακούσαντες δε ὅτι ελάλει προς αυτούς εἰς την Εβραϊκήν διάλεκτον, ἐδείξαν περισσότεραν ησυχίαν. Καὶ εἶπεν· **3** Εγὼ μὲν εἴμαι ἀνθρωπὸς Ιουδαῖος, γεγεννημένος εν Ταροφ της Κιλικίας, ανατεθραμμένος δε εν τη πόλει ταύτη παρά τους πόδας του Γαμαλιῆλ, πεπαιδευμένος κατά την ακρίβειαν του πατροπαραδότου νόμουν, ζηλωτής ων του Θεού, καθώς πάντες σεις είσθε σήμερον· **4** ὄστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην την οδόν, δεσμεύων και παραδίδων εις φυλακάς ἀνδρας τε και γυναίκας, **5** καθώς και ο αρχιερεύς μαρτυρεί εις εμέ και δόλον το πρεσβυτέριον παρά των οποίων και επιστολάς λαβών προς τους ἀδελφούς, επορεύομην εις Δαμασκόν διά να φέρω δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ και τους εκεί ὄντας, διά να τιμωρηθώσων. **6** Ενύ δε οδοιπόρων επλησίαν εις την Δαμασκόν, περί την μεσημβρίαν εξαίφνης ἔστραψε περί ειρή φως πολύ επ του ουρανού, **7** και ἐπεσόν εις το ἀδράκος και ἡκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; **8** Εγὼ δε απεκρίθην· Τις είσαι, Κύριε; Και εἶπε προς εμέ Εγώ είμαι Ιησούς ο Ναζωραίος, τον οποίον σι διώκεις. **9** Οι ὄντες δε μετ' εμού το μεν φως είδον και κατεφοβήθησαν, την φωνήν ὁμώς του λαλούντος προς εμέ δεν ἡκουσαν. **10** Και εἶπον· Τι να κάμω, Κύριε; Και ο Κύριος εἶπε προς εμέ· Σηκωθείς ὑπαγε εις Δαμασκόν, και εκεὶ θέλει σοι λαληθή περί πάντων ὄσα είναι διωρισμένα να κάμης. **11** Και επειδή εκ της λαμπρότητος του φωτός εκείνου δεν ἐβλεπον, χειραγωγούμενος υπό των ὄντων μετ' εμού ἥλθον εις Δαμασκόν. **12** Ανανίας δε τις, ἀνθρωπὸς ευσεβής κατά τον νόμον, μαρτυρούμενος υπό πάντων των εκεὶ κατοικούντων Ιουδαίων, **13** ἥλθε προς εμέ και σταθείς επάνω μου μοι, εἶπε· Σαούλ ἀδελφέ, ανάβλεψον. Και εγώ τη αυτῇ ὠρᾳ ανέβλεψα εις αυτόν. **14** Ο δε εἶπεν· Ο Θεός των πατέρων ἡμῶν σε διώρισε να γνωρίστε το θέλημα αυτού και να ἰδης τον δίκαιον και να ακούστης φωνήν εκ του στόματος αυτού, **15** διότι θέλεις είσθαι μάρτυρας περὶ αυτοῦ προς πάντας τους ανθρώπους των ὄσα είδες και ἡκουσας. **16** Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και απολούσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το ὄνομα του Κυρίου. **17** Αφού δε υπέστρεψα εις Ιερουσαλήμ, ενώ προσποντίζων εν τω ιερῷ, ἥλθον εις ἔκστασιν **18** και είδον αυτόν λέγοντα προς εμέ· Σπεύσον και ἔξελθε ταχέως εξ Ιερουσαλήμ, διότι δεν θέλουσι παραδεχθῆ την περί εμού μαρτυρίαν σου. **19** Και εγώ εἶπον· Κύριε, αυτοὶ εξέύρουσιν ὅτι εγώ εφυλάκιζον και ἐδερον εν ταῖς συναγωγαῖς τους πιστεύοντας εις σέ· **20** και ὅτε εχύνετο το αἷμα Στεφάνου του μάρτυρός σου, και εγώ ἡμήν παρών και συνεφώνουν εις τον φόνον αυτού και εφύλαττον τα ἱμάτια των φονευόντων αυτόν. **21** Και εἶπε προς εμέ· Ὑπαγε, διότι εγώ θέλω σε εξαποστείλει εις ἔθνη μακράν. **22** Και μέχρι τούτου του λόγου ἱκουν αυτόν τότε δε ὑψώσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες Σήκωσον από της γης τον τοιούτον· διότι δεν πρέπει να ζῃ. **23** Και επειδή αυτοὶ εκραγάζον και ετίναζον τα ἱμάτια και ἐρριπτον κονιορτόν εις τον αέρα, **24** ο χιλιάρχος προσέταξε να φερθῇ εις το φρούριον, παραγγείλας να εξετασθῇ διά μαστίγων, διά να γνωρίσῃ διά ποιαν αιτίαν εφώναζον ούτω κατ' αυτού. **25** Και καθὼς ἔξηπλωσεν αυτὸν δεδεμένον με τα λωρία, ο Παύλος εἶπε προς τον παρειστάτα εκατόνταρχον· Είναι τάχα νόμιμον εις εσάς ἀνθρωπὸν Ρωμαίον και ακατάκριτον να μαστιγώνητε; **26** Ακούσας δε ο εκατόνταρχος, υπήγε και απήγγειλε προς τον χιλιάρχον, λέγων· Βλέπε τι μέλλεις να

κάμης διότι ο ἀνθρωπὸς ούτος είναι Ρωμαίος. **27** Προσελθών δε ο χιλιάρχος, είπε προς αυτόν· Λέγε μοι, σι Ρωμαίος είσαι; Ο δε εἶπε· Ναι. **28** Και απεκρίθη ο χιλιάρχος· Εγώ διά πολλών χρημάτων απέκτησα ταύτην την πολιτογράφησιν. Ο δε Παύλος εἶπεν· Άλλ' εγώ και εγεννήθην Ρωμαίος. **29** Ενθύ δοιπον απεσύρθησαν απ' αυτόν οι μέλλοντες να βασανίσωσιν αυτόν. Και ο χιλιάρχος ἔτι εφοβήθη γνωρίσας ὅτι είναι Ρωμαίος, και διότι είχε δέσει αυτόν. **30** Τη δε επαύριον θέλων να μάθη το βέβαιον, περί τίνος κατηγορείται παρά των Ιουδαίων, ἔλυσεν αυτόν από των δεσμών, και προσέταξε να ἐλθωσιν οι αρχιερεῖς και ὅλον το συνέδριον αυτών και καταβιβάσας τον Παύλον, ἔστησεν ἐμπροσθεν αυτών.

23 Ατενίσας δε ο Παύλος εις το συνέδριον, εἶπεν· Ἀνδρες ἀδελφοί, εγώ ἔζησα ενώπιον του Θεού μετά πάσης καλής συνειδήσεως μέχρι ταύτης της ημέρας. **2** Ο δε αρχιερέυς Ανανίας προσέταξε τους παρειστάτας πλησίον αυτού να κτυπήσωσι το στόμα αυτού. **3** Τότε ο Παύλος εἶπε προς αυτόν· Ο Θεός μέλλει να σι κτυπήσῃ, τοίχε ασβεστωμένε· και σι κάθησαι να με κρίνης κατά τον νόμον, και παρανόμων προστάξεις να με κτυπώσιν; **4** Οι δε παρειστάτες εἶπον· Τον αρχιερέα του Θεού λοιδορεῖς; **5** Και ο Παύλος εἶπε· Δεν ήξευρον, αδελφοί, ὅτι είναι αρχιερεύς διότι είναι γεγραμμένον. Ἀρχοντα του λαού σου δεν θέλεις κακολογήσει· **6** Εννοήσας δε ο Παύλος ὅτι τον μέρος είναι Σαδδονκαίων, το δε ἄλλο Φαρισαίων, ἔκραξεν εν τω συνέδριῳ. Ἀνδρες ἀδελφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος, υιός Φαρισαίου· περὶ ελπίδος και αναστάσεως νεκρών εγώ κρίνομαι. **7** Και ὅτε ελάλησε τούτο, ἔγεινε διαίρεσις των Φαρισαίων και των Σαδδονκαίων, και διηρέθη το πλήθος. **8** Διότι οι μεν Σαδδονκαίοι λέγουσιν ὅτι δεν είναι ανάστασις ουδέ δάγγελος ουδέ πνεύμα, οι δε Φαρισαίοι ομολογούσιν αμφότερα. **9** Και ἔγεινε κραυγὴ μεγάλη, και σηκωθέντες οι γραμματεῖς του μέρους των Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Ουδέν κακόν ευρίσκομεν εν τω ανθρώπω τούτων· αν δε ελάλησε προς αυτόν πνεύμα ὡς ἄγγελος, ας μη θεομάχωμεν. **10** Και επειδή ἔγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθής ο χιλιάρχος μη διασπαρχή ο Παύλος υπ' αυτών, προσέταξε να καταβῇ το στράτευμα και να αρπάσῃ αυτόν εκ μέσου αυτών και να φέρῃ εις το φρούριον. **11** Την δε ερχομένην νύκτα επιφανείς εις αυτόν ο Κύριος, εἶπε· Θάρρει, Παύλε, διότι καθὼς εμαρτύρος τα περὶ εμού εις Ιερουσαλήμ, ούτω πρέπει να μαρτυρήσης και εις Ρώμην. **12** Και ὅτε ἔγεινεν ημέρα, τινές των Ιουδαίων συνομώδαντες ανεθεμάτισαν εαυτούς, λέγοντες μήτε να φάγωσι μήτε να πίωσιν, εωσού φονεύσωσι τον Παύλον. **13** ήσαν δε πλειότεροι των τεσσαράκοντα οι πράξαντες την συνωμοσίαν ταύτην· **14** οίτινες ελθόντες προς τους αρχιερεῖς και τους πρεσβυτέρους, εἶπον· Με ανάθεμα ανεθεμάτισμεν εαυτούς, να μη γευθώμεν μηδέν εωσού φονεύσωμεν τον Παύλον. **15** Τώρα λοιπόν σεις μετά του συνεδρίου μηνύνσατε προς τον χιλιάρχον, να καταβιβάσῃ αυτόν αύριον προς εσάς, ως μέλλοντας να μάθητε ακριβέστερον τα περὶ αυτού· ημείς δε, πριν αυτός πλησιάσῃ, είμεθα ἔτοιμοι να φονεύσωμεν αυτόν. **16** Ακούσας δε την ενέδραν ο υιός της ἀδελφής του Παύλου, υπήγε και εισελθών εις το φρούριον απήγγειλε προς τον Παύλον. **17** Και ο Παύλος προσκαλέσας ἔνα των εκατοντάρχων, εἶπε· Φέρε τον νέον τούτον προς τον χιλιάρχον· διότι ἔχει τι να απαγγείλη προς αυτόν. **18** Εκείνος λοιπόν παραλαβών αυτόν, ἔφερε προς τον χιλιάρχον και λέγει· Ο δέσμιος Παύλος με ἔκραξε και με παρεκάλεσε να φέρω τον νέον τούτον προς σε, διότι ἔχει τι να σοι λαλήσῃ. **19** Πιάσας δε αυτόν από της χειρός ο

χιλίαρχος και αποσυρθείς κατ' ιδίαν, ήρωτησε, Τι είναι εκείνο, το οποίον έχεις να μοι απαγγείλης; 20 Ο δε είπεν ότι οι Ιουδαίοι συνεφώνησαν να σε παρακαλέσωσι να καταβιβάστες αύριον τον Παύλον εις το συνέδριον, ως θέλοντες να μάθωσι τι ακριβέστερον περί αυτού. 21 Συ λοιπόν μη πεισθήσαι εις αυτούς, διότι ενεδρεύουσιν αυτόν πλειότεροι των τεσσαράκοντα ἀνδρες εξ αυτών, οίτινες ανεθεμάτισαν εαυτούς μήτε να φάγωσαν μήτε να πίωσιν, εωσού φονεύσωσιν αυτόν· και τώρα είναι έτοιμοι, προσμένοντες την παρά σου υπόσχεσιν. 22 Ο χιλίαρχος λοιπόν απέλυσε τον νέον, παραγγείλας, Να μη είπης εις μηδένα ότι εφανέρωσας ταύτα εις εμέ· 23 Και προσκαλέσας δύνατινάς των εκατοντάρχων, είπεν· Ετοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διά να υπάγωσιν ἑώα Καισαρείας, και εβδομήκοντα ιππείς και διακοσίους λογχοφόρους, από τρίτης ὥρας της νυκτός, 24 ετοιμάσατε και ζώα, διά να επικαθίσωσι τον Παύλον και φέρωσιν ασφαλώς προς Φήλικα τον ηγεμόνα· 25 και ἔγραψεν επιστολήν περιέχουσαν τον τύπο τούτον· 26 Κλαυδίος Λυσίας προς τον κράτιστον ηγεμόνα Φήλικα, χαίρειν. 27 Τον ἄνδρα τούτον, συλληφθέντα υπό των Ιουδαίων και μέλλοντα να φονευθῇ υπ' αυτών, επελθώντα μετά του στρατεύματος ἐσώσα αυτούν, μαθώντα ότι είναι Ρωμαίος. 28 Θέλων δε να μάθω αιτίαν, διά την οποίαν εκατηγόρουσαν αυτόν, κατεβίθασαν αυτόν εις το συνέδριον αυτών· 29 και εύρονταν αυτόν εγκαλούμενον περὶ ζητημάτων του νόμου αυτών, μη ἔχοντα ὅμως μηδὲν ἔγκλημα ἀξιον θανάτου ή δεσμών. 30 Και επειδή εμηνύθη προς εμέ ότι μέλλει να γείνη εις τον ἄνθρωπον επιβούλη υπό των Ιουδαίων, ευθύς ἐπεμψά αυτόν προς σε, παραγγείλας και εις τους κατηγόρους να είπωσιν ενώπιον σου τα κατ' αυτού. Υγίανε. 31 Οι μεν λοιπόν στρατιώται κατά την δοθείσαν εις αυτούς προσταγήν αναλαβόντες τον Παύλον, ἔφεραν διά της νυκτός εις την Αντιπατρίδα, 32 την δε επαύριον, αφήσαντες τους ιππείς να υπάγωσι μετ' αυτού, υπέστρεψαν εις το φρούριον· 33 οίτινες εισελθόντες εις την Καισάρειαν και εγχειρίσαντες την επιστολήν εις τον ηγεμόνα, παρέστησαν και τον Παύλον εις αυτόν. 34 Ο δε ηγεμών, αφού ανέγνωσε την επιστολήν και ηρώτησεν εκ ποιάς επαρχίας είναι και ήκουσεν ότι είναι από Κιλικίας, 35 Θέλω σε ακροασθή, είπεν, όταν και οι κατήγοροί σου ἐλθωσι· και προσέταξε να φυλάττηται ειν τω πραιτώριο του Ηρώδου.

24 Μετά δε πέντε ημέρας κατέβη ο αρχιερεύς Ανανίας μετά των πρεσβυτέρων και μετά τινός Τερτύλου πήτορος, οίτινες ενεφανίσθησαν εις τον ηγεμόνα κατά του Παύλου. 2 Προσκληθέντος δε αυτού, ήρχισε να κατηγορή ο Τερτύλλος, λέγων· Επειδή απολαμβάνομεν διά σου πολλήν ησυχίαν και γίνονται εις το έθνος τούτο λαμπρά πράγματα διά της προνοίας σου, 3 κατά πάντα και πανταχού ευγνωμονούμεν, κράτιστε Φήλιξ, μετά πάσης ευχαριστίας. 4 Αλλά διά να μη σε απασχολώ περισσότερον, παρακαλώ να ακούσησης ημάς συντόμως με την επιείκειάν σου. 5 Επειδή εύρομεν τον ἄνθρωπον τούτον ότι είναι φθοροποίος και διεγέρει στάσιν μεταξύ όλων των κατά την οικουμένην Ιουδαίων, και είναι πρωτοστάτης της αιρέσεως των Ναζωραϊών, 6 όστις και τον ναόν εδοκίμασε να βεβηλώσῃ, τον οποίον και εκρατήσαμεν και κατά τον ημέτερον νόμον ηθελήσαμεν να κρίνωμεν. 7 Ελθών όμως Λυσίας ο χιλίαρχος απέσπασεν αυτόν μετά πολλής βίας εκ των χειρών ημών, 8 προστάξας τους κατηγόρους αυτού να ἐλθωσιν ενώπιον σου· παρά του οποίον θέλεις δυνηθῇ εξετάσας αυτός να μάθης περί πάντων τούτων, περί των οποίων ημείς κατηγορούμεν αυτόν. 9 Συνωμολόγησαν δε και οι Ιουδαίοι, λέγοντες ότι ταύτα ούτως

έχουσι. 10 Τότε ο Παύλος, αφού ο ηγεμών ένευσεν εις αυτόν να ομιλήσῃ, απεκρίθη· Επειδή σε γνωρίζω ότι εκ πολλών ετών είσαι κριτής εις το έθνος τούτο, απολογούμαι περὶ εμαυτού προθυμότερον, 11 διότι δύνασαι να πληροφορηθής ότι δεν είναι πλειότεροι των δύοδεκα ημερών αφού εγώ ανέβην διά να προσκυνήσω εν Ιερουσαλήμ· 12 και ούτε εν τω ιερών εύρον εμέ διαλεγόμενον μετά τινός ή οχλαγωγούντα, ούτε εν ταις συναγαγαίς ούτε εν τη πόλει· 13 ουδέ δύνανται να φέρωσιν αποδείξεις περί δύον με κατηγορούσι τώρα. 14 Ομολογώ δε τούτο εις σε, ότι κατά την οδόν, την οποίαν ούτοι λέγουσιν αίρεσιν, ούτω λατρεύω τον Θεόν των πατέρων μου, πιστεύων εις πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμῳ και εν τοις προφήταις, 15 ελπίδα έχων εις τον Θεόν, την οποίαν και αυτοί ούτοι προσμένουσιν, ότι μέλλει να γείνη ανάστασις νεκρών, δικαίων τε και αδίκων· 16 εις τούτο δε εγώ σπουδάζω, εις το να έχω ἄπταιστον συνειδήσιν προς τον Θεόν και προς τους ανθρώπους διαπαντός. 17 Μετά πολλὰ δε ἐτή ήλθον διά να κάμω εις το έθνος μου ελεμπούσνας και προσφοράς· 18 εν τω μεταξύ δε τούτων Ιουδαίοι τινές εκ της Ασίας εύρον με κεκαθαρισμένον εν τω ιερώ, ουχί μετά ὄχλου ουδέ μετά θορύβου, 19 οίτινες ἐπέρπετε να παραστάθωσιν ενώπιον σους και να με κατηγορήσωσιν, εάν είχον τι κατ' εμού. 20 Η αυτοί ούτοι ας είπωσιν εάν εύρον εν εμοί τι αδικημα, ότε παρεστάθην ενώπιον του συνεδρίου, 21 εκτός εάν ήναι περὶ ταύτης της μιᾶς φωνῆς, την οποίαν εφώναξα ιστάμενος μεταξύ αυτών, ότι περὶ αναστάσεως νεκρών εγώ κρίνομαι σήμερον από σας. 22 Ακούσας δε ταύτα ο Φήλιξ ανέβαλε την κρίσιν αυτών, επειδή ήξευρεν ακριβέστερα τα περὶ της οδού ταύτης, και είπεν· Όταν Λυσίας ο χιλίαρχος καταβή, θέλω αποφασίσει περὶ της διαφοράς σας, 23 και διέταξε τον εκατόνταρχον να φυλάττηται ο Παύλος και να ἔχῃ ἀνέσιν και να μη εμποδίζωσι μηδένα εκ των οικείων αυτού να υπηρετή ή να ἔρχηται προς αυτόν. 24 Μετά δε ημέρας τινάς ελθών ο Φήλιξ μετά της Δρουσίλλης της γυναικός αυτού, ήτις ήτοι Ιουδαία, μετεκάλεσε τον Παύλον και ήκουσε παρ' αυτού περὶ της εις Χριστόν πίστεως. 25 Ενώ δε αυτός ωμίλει περὶ δικαιούσνης και εγκρατείας και περὶ της μελλούσης κρίσεως, ο Φήλιξ γενόμενος ἔμφοβος απεκρίθη· Κατά το παρόν ὑπάγε, και ὅταν λάβων καιρόν ως μετακαλέσει, 26 εν τούτῳ δε και ήλπιζεν ότι θέλουσι δοθή εις αυτόν χρήματα υπό του Παύλου, διά να απολύτη αυτόν όθεν και συχνότερα μετακαλών αυτόν ωμίλει μετ' αυτού. 27 Μετά δε την συμπλήρωσιν δύο ετών ο Φήλιξ ἐλάφε διάδοχον τον Πόρκιον Φήστον· και θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους ο Φήλιξ, αφήκε τον Παύλον δεδεμένον.

25 Ο Φήστος λοιπόν, αφού ήλθεν εις την επαρχίαν, μετά τρεις ημέρας ανέβη εις Ιεροσόλυμα από της Καισαρείας. 2 Ενεφανίσθησαν δε εις αυτόν ο αρχιερεύς και οι πρώτοι των Ιουδαίων κατά του Παύλου και παρεκάλουν αυτόν, 3 ζητούντες χάριν κατ' αυτού, να μεταφέρῃ αυτόν εις Ιερουσαλήμ, ενεδρεύοντες να φονεύσωσιν αυτόν καθ' οδόν. 4 Ο δε Φήστος απεκρίθη ότι ο Παύλος φυλάττεται εν Καισαρείᾳ, και ότι αυτός ταχέως μέλλει να αναχωρήσῃ εκείσε. 5 Οθέν οι δυνατοί μεταξύ σας, είπεν, ας καταβώσι μετ' εμού, και εάν υπάρχῃ τι εν τω ανθρώπῳ τούτῳ, ας κατηγορήσωσιν αυτού. 6 Και αφού διέτριψε μεταξύ αυτών υπέρ τας δέκα ημέρας, κατέβη εις Καισαρείαν, και τη επαύριον καθήσας επὶ τούτῳ βήματος, προσέταξε να φερθή ο Παύλος. 7 Και αφού ήλθε, παρεστάθησαν οι καταβάντες από Ιεροσόλυμαν Ιουδαίοι, επιφέροντες κατά του Παύλου πολλάς, και βαρείας κατηγορίας, τας οποίας δεν ηδύναντο να αποδείξωσιν· 8 απολογουμένου εκείνου ότι ούτε εις τον νόμον

των Ιουδαίων ούτε εις το ιερόν ούτε εις τον Καίσαρα ἐπράξα τι αμάρτημα. **9** Ο δε Φήστος, θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους, αποκριθεὶς πρὸς τὸν Παῦλον εἶπε· Θέλεις να αναβῆς εἰς Ιεροσόλυμα καὶ εἰκεὶ να κριθής περὶ τούτων ενώπιον μου; **10** Καὶ οἱ Παύλος εἶπεν· Επὶ τὸν βῆματος τοῦ Καίσαρος παρίσταμαι, ὃπου πρέπει να κριθῶ. Δὲν ηδίκησα κατ' οὐδὲν τους Ιουδαίους, καθὼς καὶ σὺ γνωρίζεις καλλιστα· **11** διότι εάν αδικῶ καὶ ἐπράξα τι ἀξίον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· αλλ' εάν δὲν υπάρχῃ ουδέν εξ ὄσων οὗτοι με κατηγορούντιν, ουδὲς δύναται να μαχισθεῖ εἰς αυτούς τον Καίσαρα επικαλούμαι. **12** Τότε ο Φήστος, συνομιλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, απεκρίθη· Τὸν Καίσαρα επικαλεῖσαι, πρὸς τὸν Καίσαρα θέλεις υπάγει. **13** Καὶ αφού παρήλθον ημέραι τινές, Αγρίππας ο βασιλεύς καὶ η Βερνίκη ἥλθον εἰς Καισάρειαν διὰ να χαιρετήσωσι τὸν Φήστον. **14** Ενώ δὲ διέτριψον εκεὶ ημέρας πολλάς, ο Φήστος ανέφερε πρὸς τὸν βασιλέα τὰ περὶ τοῦ Παύλου, λέγων· Εἴναι τις ἀνθρωπὸς αφημένος ἐδώ δέσμιος υπὸ τοῦ Φήστικος, **15** περὶ τοῦ οποίου, ὅτε υπῆγε εἰς Ιεροσόλυμα, οι αρχιερεῖς καὶ οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ενεφανίσθησαν εἰς εμὲ, ζητούντες καταδίκην εναντίον αὐτοῦ· **16** πρὸς τοὺς οποίους απεκρίθην ὅτι δὲν είναι συνήθεια εἰς τοὺς Ρωμαίους να παραδίδωσι κατά χάριν ουδένα ἀνθρώπῳ εἰς θάνατον, πρὶν ο κατηγορούμενος ἔχῃ τοὺς κατηγόρους κατὰ πρόσωπον καὶ λάβῃ καιρὸν απολογίας περὶ τοῦ εγκλήματος. **17** Αφοῦ λοιπὸν αὐτοὶ συνίλθον εδός, χωρίς να κάμω μηδεμίαν αναβολῆς την ακόλουθον ημέραν καθήσας επὶ τοῦ βῆματος, προσέταξα να φερθῇ ὁ ἀνθρωπὸς· **18** περὶ τοῦ οποίου οι κατήγοροι παραστάθεντες δὲν ἐπέφεραν ουδεμίαν κατηγορίαν εξ ὄσων εγώ υπενόουν, **19** αλλ' εἶχον κατ' αὐτοῦ ζητήματα τινά περὶ τῆς ιδίας αυτῶν δεισιδαιμονίας καὶ περὶ τινός Ιησού αποθανόντος, τὸν οποίον ο Παύλος ἐλέγειν ὅτι ζῇ. **20** Απορών δε εγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζῆτησιν, ἐλέγον αν θέλη να υπάγῃ εἰς Ιερουσαλήμ καὶ εἰκεὶ να κριθῇ περὶ τούτων. **21** Αλλ' επειδὴ ο Παύλος επεκαλέσθη να φυλαχθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστού, προσέταξα να φυλάττηται, εωσούν πέμψω αυτὸν πρὸς τὸν Καίσαρα. **22** Ο δε Αγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Φήστον· Ήθελον καὶ εγὼ να ακούσω τὸν ἀνθρώπον. Καὶ εκείνος Αύριον, εἶπε, θέλεις ακούσει αὐτὸν. **23** Τὴν επαύριον λοιπὸν, ὅτε ἤλθεν ο Αγρίππας καὶ η Βερνίκη μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ εισιθήσαν εἰς τὰ αικράτηριν μετὰ τῶν χλιάρχων καὶ τῶν εξόχων ανδρῶν τῆς πόλεως, προσέταξεν ο Φήστος, καὶ εφέρθη ὁ Παύλος. **24** Τότε λέγει ο Φήστος· Αγρίππα βασιλεύ καὶ πάντες οι συμπαρευρισκόμενοι μεθ' ήμών, θεωρείτε τούτον, περὶ τοῦ οποίου ὅλον τὸ πλήθος των Ιουδαίων με ώμιλησαν καὶ εν Ιεροσόλυμοις καὶ εδώ, καταβούντες δότι αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον να ζῇ. **25** Εγὼ δε επειδὴ εύρον ὅτι δὲν ἐπράξεν ουδὲν ἀξιον θανάτου, καὶ αὐτός οὗτος επεκαλέσθη τὸν Σεβαστόν, απεφάσισα να πέμψω αυτόν. **26** Περὶ τοῦ οποίου δὲν ἔχω ουδέν βέβαιον να γράψω πρὸς τὸν κύριόν μου· ὅθεν ἐφέρα αὐτὸν ενώπιον σας, καὶ μάλιστα ενώπιον σου, βασιλεύ Αγρίππα, διά να ἔχω τι να γράψω, αφού γείνη ἡ ανάκρισις. **27** Διότι μοι φαίνεται ἀλογον, πέμπων δέσμιον, να μη φανερώσω καὶ τα κατ' αὐτού εγκλήματα.

26 Ο δε Αγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Παῦλον. Ἐχεις τὴν ἀδειαν να ομιλήσης υπέρ σεαυτού. Τότε ο Παύλος εκτείνας την χείρα, απελογείτο· **2** Μακάριον νομίζω εμαυτόν, βασιλεύ Αγρίππα, μέλλων να απολογηθῶ ενώπιον σου σήμερον περὶ πάντων εις ὄσα εγκαλούμαι υπὸ των Ιουδαίων, **3** μάλιστα επειδὴ γνωρίζεις πάντα τα παρά τοις Ιουδαίοις ἔθιμα καὶ ζητήματα· ὅθεν δέομαί σου να με ακούσης μετά μακροθυμίας. **4**

Τὴν εκ νεότητος λοιπὸν ζῶήν μου, τὴν οποίαν απ' αρχῆς ἔζησα μεταξὺ τοῦ ἔθνους μου εν Ιεροσολύμοις, εξεύρουσι πάντες οι Ιουδαῖοι, **5** επειδὴ με γνωρίζουσιν εξ αρχῆς, εάν θέλωσι να μαρτυρήσωσιν, ὅτι κατά την ακριβεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας ημών ἔζησα Φαρισαῖος. **6** Καὶ τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διὰ τὴν επιτίδα τῆς επαγγελίας τῆς γενομένης υπὸ τοῦ Θεού πρὸς τοὺς πατέρας ημών, **7** εἰς τὴν οποίαν τὸ δωδεκάφυλον ημών γένος, λατρεύοντας εκτενώς τὸν Θεόν νύκτα καὶ ημέραν, επλίζει να καταντήσῃ· περὶ ταύτης τῆς επιπλόδου εγκαλούματι, βασιλεύ Αγρίππα, υπὸ τῶν Ιουδαίων. **8** Τι απίστευτον κρίνεται εἰς εσάς, δότι ο Θεός ανιστά νεκρούς; **9** Εγώ μεν εστοχάσθην κατ' εμαυτόν ὅτι ἐπρεπε να πράξω πολλά εναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ιησού τοῦ Ναζωραίου· **10** το οποίον καὶ ἐπράξα εν Ιεροσολύμοις, καὶ πολλούς των αγίων εγώ κατέκλεισα εἰς φυλακάς, λαβών την εξουσίαν παρὰ τῶν αρχιερέων, καὶ δότε εφονεύοντο ἔδωκα ψήφον κατ' αυτῶν. **11** Καὶ εν πάσαις ταῖς συναγαγαίς πολλάκις τιμωρών αυτούς ηνάγκαζον να βλασφημῷσι, καὶ καθ' υπερβολὴν μανιόμενος εναντίον αυτῶν κατεδίκων ἔως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. **12** Εν τούτοις δε, ὅτε ηρχόμην εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἔξουσίας καὶ επιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν αρχιερέων, **13** εν τῷ μέσῳ τῆς ημέρας εἶδον καθ' οδόν, βασιλεύ, οιωνάδον ουρανόθεν υπερβαίνον τὴν λαμπρότητα τοῦ ήλιου, το οποίον ἐλάμψε περὶ εμὲ καὶ τους οδοιπορούντας μετ' εμού· **14** καὶ ενώ κατεπέσομεν πάντες εἰς τὴν γην, ἡκουσα φωνήν λαλούσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν εἰς τὴν Εβραϊκὴν διάλεκτον· Σαούλ Σαούλ, τι με διώκεις; σκληρόν σοι είναι να λακτίζεις πρὸς κέντρα. **15** Εγώ δε είπον· Τις είσαι, Κύριε; Καὶ εκείνος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τὸν οποίον συ διώκεις. **16** Αλλὰ σηκώθηται καὶ στήθη επὶ τους πόδας σου· επειδὴ διὰ τούτο εφάνην εἰς σε, διά να σε καταστήσω υπηρέτην καὶ μάρτυρα καὶ ὄσων εἶδες καὶ περὶ ὄσων θέλω φανερώθῃ εἰς σε, **17** εκλέγων σε εκ του λαού καὶ των εθνών, εἰς τα οποία τώρα σε αποστέλλω **18** διά να ανοίξῃς τους οφθαλμούς αυτῶν, ώστε να επιστρέψωσιν από του σκότους εἰς το φως καὶ από της εξουσίας του Σατανᾶ πρὸς τὸν Θεόν, διά να λάβωσιν ἀφεσίν αμαρτιών καὶ κληρονομίαν μεταξὺ των ηγιασμένων διὰ της εἰς εμὲ πίστεως. **19** Όθεν, βασιλεύ Αγρίππα, δεν ἔγεινα απειθής εἰς τὴν ουράνιον οπασίαν, **20** αλλ' εκήρυττον πρώτον εἰς τοὺς εν Δαμασκῷ καὶ Ιεροσολύμοις καὶ εἰς πάσαν τὴν Ιουδαίας, καὶ ἐπέταια εἰς τὰ έθνη, να μετανοώσι καὶ να επιστρέψωσιν εἰς τὸν Θεόν, πράττοντες ἔργα ἀξια της μετανοίας. **21** Διά ταύτα οι Ιουδαῖοι συλλαβόντες με εν τω ιερῷ, επεχίρουσιν να με φονεύσωσιν. **22** Αξιωθείς ὅμως της βοηθείας της παρὰ τὸν Θεόν, ίσταμαι ἔως της ημέρας ταύτης μαρτυρών πρὸς μικρόν τε καὶ μεγάλον, μη λέγων μηδὲν εκτός των δοσα ελάλησαν οι προφήται καὶ ο Μωάδης ὅτι ἐμέλλον να γείνωσιν, **23** ὅτι ο Χριστός ἐμέλλει να πάθῃ, ὅτι πρώτος αναστάς εκ νεκρών μέλλει να κηρύξῃ φως εἰς τον λαόν καὶ εἰς τα έθνη. **24** Ενώ δε αυτός απελογείτο ταύτα, ο Φήστος εἶπε με μεγάλην φωνήν· Μαίνεσαι, Παύλε, τα πολλά γράμματα σε καταφέρουσιν εις μανίαν. **25** Ο δε, δεν μαίνομαι, εἶπε, κράτιστε Φήστε, αλλά προφέρω λόγους αληθείας καὶ νοός υγιαίνοντος. **26** Διότι ἔχει γνώσιν περὶ τούτων τοις βασιλεύς, πρὸς το οποίον καὶ λαλώ μετά παρρησίας επειδὴ είμαι πεπεισμένος ὅτι δεν λανθάνει αυτόν ουδέν τούτων, διότι τούτο δεν είναι πεπραγμένον εν γνώσι. **27** Πιστεύεις, βασιλεύ Αγρίππα, εἰς τοὺς προφήτας; εξεύρω ὅτι πιστεύεις. **28** Καὶ ο Αγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Παύλον· Παρ' ολίγον με πειθεῖς να γείνω Χριστιανός. **29** Καὶ ο Παύλος εἶπεν· Ήθελον εύχεσθαι πρὸς τὸν Θεόν, ουχί μόνον συ, αλλά καὶ πάντες οι

σήμερον ακούοντές με, να γείνωσι και παρ' ολίγον και παρά πολύ τοιούτοι οποίος και εγώ είμαι, παρεκτός των δεσμών τούτων. **30** Καὶ αφοῦ αὐτὸς εἴπε ταύτα, εσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ γηγεών καὶ ἡ Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι μετ' αὐτών, **31** καὶ αναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς αλλήλους, λέγοντες ὅτι ουδέν δέξιον θανάτου ή δεσμών πράττει ὁ ἀνθρώπος οὗτος. **32** Ο δε Ἀγρίππας εἴπε πρὸς τὸν Φίστον· Ο ἀνθρώπος οὗτος ηδύνατο να απολυθῇ, εάν δὲν είχεν επικαλεσθή τὸν Καΐσαρα.

27 Αφού δε απεφασίσθη να αποπλεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδωκαν τὸν Παύλον καὶ τινάς ἄλλους δεσμίους εἰς εκατόνταρχον Ιούλιον ονομαζόμενον, εκ του τάγματος του Σεβαστού λεγομένου. **2** Καὶ αφοῦ επέβημεν εἰς πλοίον Ἀδραματτηνόν, εσηκώθημεν μέλλοντες να παραπλεύσωμεν τους κατὰ τὴν Ασίαν τόπους, ἔχοντες μεθ' ήμων Ἀρίσταρχον τὸν Μακεδόνα τὸν εκ Θεσσαλονίκης· **3** καὶ την ἀλλήν ημέραν εφθάσαμεν εἰς Σιδώνα· καὶ ο Ιούλιος φιλανθρώπως φερόμενος πρὸς τὸν Παύλον επέτρεψεν εἰς αὐτὸν να υπάγη πρὸς τους φίλους αὐτοῦ καὶ να λάβῃ περιθαλψί. **4** Καὶ εκείθεν σηκωθέντες υπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, επειδὴ ἡσαν εναντίοι οἱ ἀνεμοί, **5** καὶ διαπλεύσαντες τὸ πέλαγος τῆς Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, ἥλθομεν εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας. **6** Καὶ εκεὶ ευρών ο εκατόνταρχος πλοίον Αλεξανδρινόν, τὸ οποίον ἐπλεύσεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, επεβίθασεν ημάς εἰς αὐτό· **7** βραδυπλούντες δε ικανάς ημέρας καὶ μόλις φθάσαντες εἰς τὴν Κνίδον, επειδὴ δεν μας ἀφίνειν ο ἀνέμος, υπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατά τὴν Σαλμώνην, **8** καὶ μόλις παραπλεύσαντες αυτήν, ἥλθομεν εἰς τόπον τινά ονομαζόμενον Καλούς Λιμένας, πλησίον του οποίου ἦτο η πόλις Λασαία. **9** Επειδὴ δε παρήλθεν ικανός καιρός καὶ ο πλούς ἤτοι ἡδη επικίνδυνος, διότι καὶ η νηστεία είχεν ἡδη παρέλθει, συνεβούλευεν ο Παύλος, **10** λέγων πρὸς αὐτούς Ἀνδρες, βλέπω ὅτι ο πλούς μέλλει να γείνη με κακοπάθειαν καὶ πολλήν ζημιάν ουχὶ μόνον τὸν φορτίον καὶ τὸν πλοίον, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ημῶν. **11** Αλλ' ο εκατόνταρχος επειθέσθη μάλλον εἰς τὸν κυβερνήτην καὶ εἰς τὸν ναύκληρον πάρα εἰς τὰ υπὸ τὸν Παύλον λεγόμενα. **12** Καὶ επειδὴ ο λιμήν δεν ἤτο επιτίθειος εἰς παραχειμασίāν, οι πλειότεροι εγγυαμοδότησαν να σηκωθῶσι καὶ εκείθεν, ὥστε φθάσαντες αν ηδύναντο εἰς Φοίνικα, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα πρὸς τὸν λίβα ἀνέμον καὶ πρὸς τὸν χώρον, να παραχειμάσωσιν εκεί. **13** Καὶ ὅτε ἐπνευσεν ολίγον νότος, νομίσαντες ὅτι επέτυχον τὸν σκοπού, ανένυραν τὴν ἀγύκρων καὶ παρέπλεον πλησίον τὴν Κρήτην. **14** Πλην μετ' ολίγον προσέβαλε κατ' αὐτῆς ἀνέμος τυφωνικός ο λεγόμενος Ευροκλύδων. **15** Καὶ επειδὴ τὸ πλοίον συνηρπάσθη καὶ δεν ηδύνατο να αντέχῃ πρὸς τὸν ἀνέμον, αφεθέντες εφερόμεθα. **16** Καὶ τρέαντες υπὸ νησίδιον τὶ ονομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ηδυνήθημεν να βάλωμεν εἰς τὴν εξουσίαν μας τὴν λέμβον, **17** τὴν οποίαν αφοῦ ἀνέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, ζώνοντες υποκάτωθεν τὸ πλοίον καὶ φοβούμενοι μη εκπέσωσιν εἰς τὴν Σύρτιν, κατεβίβασαν τὰ πανία καὶ εφέροντο ούτως. **18** Καὶ επειδὴ εχειμάζόμεθα σφροδρώς, τὴν ἀκόλουθον ημέραν ἔκαμον χύσιν, **19** καὶ τὴν τρίτην με τὰς ιδίας ημῶν χείρας ερρίψαμεν τὰ σκεύη τοῦ πλοίου· **20** καὶ επειδὴ διά πολλῶν ημερῶν δεν εφαίνοντο ούτε ἥλιος ούτε ἀστρα, καὶ χειμῶν βαρύς επέκειτο, πάσα επλίτη σωτηρίας αφηρέτο πλέον αφ' ημῶν. **21** Μετά δε πολὺν μέρον ασιτίαν σταθεῖς ο Παύλος εν τῷ μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἐπέτρεψεν, ω ἄνδρες, να μου υπακούσητε καὶ να μη σηκωθῆτε από τῆς Κρήτης καὶ ούτως ηδέλομεν αποφίγει τὴν κακοπάθειαν ταύτην καὶ τὴν ζημιάν. **22** Αλλά καὶ ἡδη σας παρατινῶ να ἔχητε θάρρος διότι εξ υμῶν ουδεμίᾳ ψυχή

δεν θέλει χαθῆ, ειμή μόνον το πλοίον. **23** Διότι την νύκτα ταύτην εφάνη εἰς εμέ ἄγγελος του Θεού, του οποίου είμαι, τον οποίον καὶ λατρεύω, **24** λέγων μη φοβού, Παύλε πρέπει να παρασταθής ενώπιον του Καΐσαρος· καὶ ιδού, ο Θεός σοι εχάρισε πάντας τους πλέοντας μετά σου. **25** Διά τούτο θαρρεῖτε, ἄνδρες· διότι πιστεύω εἰς τὸν Θεόν διά ούτως θέλει γείνει, καθ' ον τρόπον ελαλήθη πρὸς εμέ. **26** Πρέπει δε να πέσωμεν εἰς νήσον τινά. **27** Ότε δε ἡλθεν η δεκάτη τετάρτη νυξ, ενώ παρεφερόμεθα εν τῇ Αδριατικῇ θαλάσσῃ, περὶ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς εσυμπέραντον οι ναύται ὅτι πλησιάζουσιν εἰς τόπον τινά. **28** Καὶ ρίψαντες τὴν βολίδα εύρον είκοσι ὄργυιάς, καὶ αφοῦ επροχώρησαν ολίγον διάστημα, ρίψαντες καὶ πάλιν τὴν βολίδα εύρον οργυιάς δεκαπέντε· **29** καὶ φοβούμενοι μήπως πέσωμεν ἔξω εἰς τραχεῖς τόπους, ρίψαντες τέσσαρας αγκύρας από της πρύμνης, ηδύνοντο να γείνη ημέρα. **30** Επειδὴ δε οι ναύται εζήτουν να φύγωσιν εκ του πλοίου καὶ κατεβίβασαν τὴν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν, επὶ προφάσει ὅτι ἐμελλον να εκτείνωσιν αγκύρας εκ της πρώρας, **31** ο Παύλος εἴπε πρὸς τὸν εκατόνταρχον καὶ πρὸς τους στρατιώτας· Εάν ούτοι δεν μείνωσιν εν τῷ πλοίῳ, σεις δεν δύνασθε να σωθῆτε. **32** Τότε οι στρατιώται απέκοψαν τὰ σοινιά τῆς λέμβου καὶ αφήκαν αυτήν να πέσῃ ἔξω. **33** Ἔως δε να εξημερώσῃ, ο Παύλος παρεκάλει πάντας να λάβωσι τροφήν τινά, λέγων· Δεκατέσσαρας ημέρας σημερον προσδοκώντες διαμένετε νηστοί καὶ δεν εφάγετε ουδέν. **34** Διά τούτο σας παρακαλῶ να λάβητε τροφήν· διότι τούτο είναι αναγκαῖον πρὸς τὴν σωτηρίαν σας επειδὴ ουδενός από σας δεν θέλει πέσει θρίξ εκ τῆς κεφαλῆς. **35** Αφού δε εἴπε ταύτα καὶ ἐλαβεν ἄρτον, ευχαρίστησε τὸ θέον ενώπιον πάντων καὶ κόφας ἥρχισε να τρώγων. **36** Λαβόντες δε πάντες θάρρος, ἐλαβον καὶ αυτοὶ τροφήν· **37** ήμεθος δε εν τῷ πλοίῳ ψυχαί ὅλαι διακόσιαι εβδομήκοντα εξ. **38** Αφού δε εχορτάσθησαν από τροφής ελάφρυνον τὸ πλοίον, ρίπτοντες τὸν σίτον εἰς τὴν θάλασσαν. **39** Καὶ ὅτε ἐγείνεν ημέρα, δεν εγνώριζον τὴν γην, παρετήρουν ὄμως κόλπον τινά ἔχοντα αιγιαλόν, εἰς τὸν οποίον εβουλεύθησαν, ανηδύναντο, να εξώσωσι τὸ πλοίον. **40** Καὶ κόψαντες τὰς αγκύρας, αφήκαν τὸ πλοίον εἰς τὴν θάλασσαν, λύσαντες ενταῦθα τους δεσμούς των πηδαλίων, καὶ υψώσαντες τὸν αρτέμονα πρὸς τὸν ἀνέμον, κατηθύνοντο εἰς τὸν αιγιαλόν. **41** Περιπεσόντες δε εἰς τόπον, ὃντος συνήρχοντο δύο θάλασσας, ἐρριψαν ἔξω τὸ πλοίον, καὶ η μεν πρώτη εκάθησε καὶ ἐμεινεν αασάλευτος, η δε πρώτη διελύνετο υπὸ τῆς βίας των κυμάτων. **42** Εβουλεύθησαν δε οι στρατιώται να θανατώσωσι τους δεσμίους, διά να μη φύγη μηδείς κολυμβήσας. **43** Αλλ' ο εκατόνταρχος, θέλων να διασώσῃ τὸν Παύλον, εμπόδισεν αυτούς από τὸν σκοποῦ καὶ προσέταξεν, δοσι ηδύναντο να κολυμβώσι να ριφθώσι πρώτοι καὶ να εκβώσιν εἰς τὴν γην, **44** οι δε λοιποὶ ἄλλοι μεν επὶ σανίδων, ἄλλοι δε επὶ τινῶν λειψάνων του πλοίου, καὶ ούτω διεσώθησαν πάντες εἰς τὴν γην.

28 Καὶ αφοῦ διεσώθησαν, τότε εγνώρισαν ὅτι η νήσος ονομάζεται Μελίτη. **2** Οι δε βάρβαροι ἐδειξαν εἰς ημάς οι την τυχούσαν φιλανθρωπίαν διότι ανάψαντες πυράν, υπεδέχθησαν πάντας ημάς διά την επικειμένην βροχήν καὶ διά το φύγος. **3** Ότε δε ο Παύλος, συσωρεύσας πλήθος φυργάνων, ἐβαλεν επὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα εξελθόντα εκ της χειράς αυτού. **4** Ως δε είδον οι βάρβαροι το θηρίον κρεμάμενον εκ της χειρός αυτού, ἐλέγον πρὸς αλλήλους· Βεβαίως φονεύς είναι ο ἀνθρώπος ούτος, τὸν οποίον διασωθέντα εκ της θαλάσσης η θεία δίκη δεν αφίκε να ζη. **5** Καὶ αυτός μεν απετίναξε τὸ θηρίον εἰς το

πυρ και δεν έπαθεν ουδέν κακόν. **6** εκείνοι δε επρόσμενον ότι έμελλε να πρησθή ή εξαίφνης να πέσῃ κάτω νεκρός. Αφού όμως επρόσμενον πολλήν ώραν και ἔβλεπον ότι ουδέν κακόν εγίνετο εις αυτόν, μεταβαλόντες στοχασμόν ἐλεγον ότι είναι Θεός. **7** Εις τα πέριξ δε του τόπου εκείνου ήσαν κτίματα του πρώτου της νήσου ονομαζόμενου Ποπλίου, ὅστις αναδεχθεὶς ημάς, εξένιε φιλοφρόνων τρεις ημέρας. **8** Συνέβη δε να ἡναι κατάκειτος ο πατήρ του Ποπλίου, πάσχων πυρετόν και δυσεντερίαν· προς τὸν οποίον εισελθών ο Παύλος και προσευχηθείς, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ιάτρευσεν αυτόν. **9** Τούτου λοιπόν γενομένου και οι λοιποί, όσοι είχον ασθενείας εν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο και εθεραπεύοντο· **10** οἵτινες και με τιμάς πολλάς ετίμησαν ημάς και ότε εμέλλομεν να αναχωρήσωμεν, εφωδίασαν με τα χρειώδη. **11** Μετά δε τρεις μήνας απεπλεύσαμεν επὶ πλοίου Αλεξανδρινού, με σημαίαν των Διοσκούρων, το οποίον είχε παραχειμάσει εν τῇ νήσῳ, **12** και φθάσαντες εις τας Συρακούσας, εμείναμεν τρεις ημέρας· **13** εκείθεν δε περιπλέυσαντες κατηντήσαμεν εις Ρήγιον, και μετά μίαν ημέραν, πνεύσαντος νότου, την δευτέραν ημέραν ήλθομεν εις Ποτίολους· **14** ὅπου ευρόντες ἀδελφούς, παρεκαλέσθημεν να μείνωμεν παρ' αυτοῖς επτά ημέρας, και ούτως ήλθομεν εις τὴν Ρώμην. **15** Εκείθεν δε ακούσαντες οι ἀδελφοί τα περὶ ημών, εξήλθον εἰς απάντησιν ημών ἑώς του Αππίου Φόρου και των Τριῶν Ταβερνών, τους οποίους ίδων ο Παύλος, ηυχαρίστησε τον Θεόν και ἐλαβεθ θάρρος. **16** Ὁτε δε ήλθομεν εις Ρώμην, ο εκατόνταρχος παρέδωκε τους δεσμίους εις τὸν στρατοπεδάρχην· εις τὸν Παύλον όμως συνεχωρήθη να μένῃ καθ' εαυτὸν μετά του στρατιώτου, ὅστις εφύλαττεν αυτόν. **17** Μετά δε τρεις ημέρας συνεκάλεσεν ο Παύλος τους ὄντας των Ιουδαίων πρώτους και αφού συνήλθον, ἐλέγε προς αυτούς· Ἀνδρες ἀδελφοί, εγώ ουδέν εναντίον πράξας εις τὸν λαόν ἡ εἰς τὰ θέματα τα πατρώα, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος εις τας χείρας των Ρωμαίων· **18** οἵτινες αφού με ανέκριναν, ήθελον να με απολύσωσι, διότι ουδεμία αιτία θανάτου υπήρχεν εν εμοί. **19** Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι, ηναγκάσθην να επικαλεσθώ τὸν Καίσαρα, ουχί ως ἔχων να κατηγορήσω κατά τι τὸ θένος μου. **20** Διά ταῦτην λοιπὸν την αιτίαν σας εκάλεσα, διά να σας ίδω και ομιλήσω διότι ἐνεκα της ελπίδος του Ισραήλ φορώ ταύτην την ἀλιστον. **21** Οι δε είπον προς αυτόν· Ημεῖς ούτε γράμματα ελάβομεν περὶ σου από της Ιουδαίας, ούτε ελθών τις εκ των ἀδελφῶν απήγγειλεν ἡ ελάλησέ τι κακόν περὶ σου. **22** Επιθυμούμεν δε να ακούσωμεν παρὰ σου τι φρονεῖς διότι περὶ τῆς αιρέσεως ταύτης είναι γνωστόν εις ημάς ότι πανταχού αντιλέγεται. **23** Και αφού διώρισαν εις αυτὸν ημέραν, ήλθον προς αυτόν πολλοί εις το κατάλυμα, εις τους οποίους εξέθεσε διά μαρτυριών την βασιλείαν του Θεού και ἐπειθεν αυτούς εις τα περὶ του Ιησού από τε του νόμου του Μωϋσέως και των προφητών από προϊ ἑώς εσπέρας. **24** Και ἄλλοι μεν επειθόντο εις τα λεγόμενα, ἄλλοι δε ηπίστοντον. **25** Ασύμφωνοι δε ὄντες προς αλλήλους ανεχώρουν, αφού ο Παύλος είπεν ἔνα λόγον, ότι καλώς ελάλησε το Πνεύμα το Ἅγιον προς τους πατέρας ημών διά Ησαΐου του προφήτου, **26** λέγον· Υπαγε προς τὸν λαόν τούτον και ειπέ· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **27** διότι επαχύνθη η καρδία του λαού τούτου, και με τα ὡτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών ἐκλεισαν, μήποτε ίδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ὡτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. **28** Γνωστόν λοιπόν έστω

εις εσάς ότι εις τα ἔθνη απεστάλη το σωτήριον του Θεού, αυτοὶ και θέλουσιν ακούσει. **29** Και αφού είπε ταύτα ανεχώρησαν οι Ιουδαίοι ἔχοντες πολλήν συζήτησιν προς αλλήλους. **30** Έμεινε δε ο Παύλος δύο ολόκληρα ἔτη εν ιδιαιτέρᾳ μισθωτή οικία και εδέχετο πάντας τους ερχομένους προς αυτόν, **31** κηρύττων την βασιλείαν του Θεού και διδάσκων μετά πάσης παρρησίας ακαλύτως τα περὶ του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Προς Ρωμαιους

1 Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, **2** το οποίον προϋπεσχέθη διά των προφητών αυτού εν ταῖς αγίαις γραφαῖς, **3** περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπτις εγεννήθη ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα, **4** καὶ απεδείχθη Υἱὸς Θεού εν δυνάμει κατὰ τὸ πνεύμα τῆς αγιωσύνης διά τῆς εκ νεκρῶν αναστάσεως, Ιησού Χριστού τοῦ Κυρίου ημῶν, **5** διά του οποίου ελάβομεν χάριν καὶ αποστολήν εἰς υπακοήν πίστεως πάντων των εθνῶν υπέρ του ονδόματος αυτού, **6** μεταξύ των οποίων είσθε καὶ σεις προσκεκλημένοι τοῦ Ιησού Χριστού, **7** πρὸς πάντας τους ὃντας εν Ρῷμῃ αγαπητοὺς του Θεού, προσκεκλημένους αγίους, χάρις εἴη υμῖν καὶ ειρήνη από Θεού Πατρός ημῶν καὶ Κυρίου Ιησού Χριστού. **8** Πρῶτον μὲν ευχαριστῶν τὸν Θεόν μου διά Ιησού Χριστού υπέρ πάντων υμῶν, διότι ἡ πίστις σας κηρύγγεται εν ὅλῳ τω κόσμῳ. **9** Επειδὴ μάρτυρς μου είναι ο Θεός, τον οποίον λατρεύω διά του πνεύματός μου εν τω ευαγγελίω του Υἱοῦ αὐτού, ὅτι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι, **10** δεόμενος πάντοτε εν ταῖς προσευχαῖς μου να αξιωθῶ ἡδη ποτέ διά του θελήματος του Θεού να ἔλθω προς εσάς. **11** Διότι επιποθῶ να σας ἴδω, διά να σας μεταδῶσω χάρισμά τι πνευματικὸν προς στήριξιν υμῶν, **12** τούτῳ δε είναι, το να συμπαρηγορθῶ μεταξύ σας διά της κοινῆς πίστεως υμῶν τε καὶ εμού. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτη, αδελφοί, ὅτι πολλάκις εμελέτησα να ἔλθω προς εσάς, εμποδίσθην ὄμως μέχρι τούδε, διά να απολαύσω καρπόν τινά καὶ μεταξύ σας, καθὼς καὶ μεταξύ των λοιπῶν εθνῶν. **14** Χρεώστης εἶμαι προς Ελληνάς τε καὶ βαρβάρους, σοφούς τε καὶ ασόφους: **15** ούτω πρόθυμος είμαι το κατ' εμέ να κηρύξω το ευαγγέλιον καὶ προς εσάς τους εν Ρῷμῃ. **16** Διότι δὲν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού· επειδὴ είναι δύναμις θεού προς σωτηρίαν εἰς πάντα τον πιστεύοντα Ιουδαίον τε, πρώτον καὶ Ἐλληνα. **17** Διότι δι' αυτού αποκαλύπτεται η δικαιοσύνη του Θεού εκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς είναι γεγραμένον. Ο δικαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως. **18** Διότι οργῇ θεού αποκαλύπτεται απ' ουρανού επὶ πάσαν ασέβειαν καὶ αδικίαν ανθρώπων, οἵτινες κατακρατούσι την αλήθειαν εν αδικίᾳ. **19** Επειδὴ δι, τι δύναται να γνωρισθῇ περὶ θεού είναι φανερόν εν αυτοῖς, διότι ο θεός εφανέρωσε τούτῳ προς αυτούς. **20** Επειδὴ τα αόρατα αυτού βλέπονται φανερώς από κτίσεως κόσμου νοούμενα διά των ποιημάτων, η τε αἵδιος αυτού δύναμις καὶ η θειότης, ὡστε αυτοὶ είναι αναπολόγιτοι. (aiōnios g126) **21** Διότι γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως θεόν ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοῖς αυτῶν, καὶ εσκοτίσθη η ασύνετος αυτῶν καρδία: **22** λέγοντες διτις είναι σοφοί εμωράνθησαν, **23** καὶ ἡλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου θεού εἰς ομοιώματα εικόνος φθαρτού ανθρώπου καὶ πετεινών καὶ τετραπόδων καὶ ερπετών. **24** Διά τούτῳ καὶ παρέδωκεν αυτούς ο θεός διά των επιθυμιῶν των καρδιῶν αυτῶν εἰς ακαθαρσίαν, ὡστε να αιτιάζωνται τα σώματα αυτῶν μεταξύ αυτῶν. **25** Οἵτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του θεού εἰς το φεύδος, καὶ εσεβάσθησαν καὶ ελάτευσαν την κτίσιν μᾶλλον πάρα τον κτίσαντα, διότι είναι ευλογητός εἰς τους αιώνας αμήν. (aiōn g165) **26** Διά τούτῳ παρέδωκεν αυτούς ο θεός εἰς πάθη αιτιάς διότι καὶ αι γνωίκες αυτῶν μετήλλαξαν την φυσικήν χρήσιν εἰς την παρά φύσιν: **27** ομοίως δε καὶ οι ἀνδρες, αφήσαντες την φυσικήν χρήσιν της γυναικός, εξεκαύθησαν εἰς την επιθυμίαν αυτῶν προς αλλήλους, πράττοντες την ασχημοσύνην ἀρσενες εἰς

ἀρσενας καὶ απολαμβάνοντες εἰς εαυτούς την πρέπονσαν αντιμισθίαν της πλάνης αυτών. **28** Και καθώς απεδοκίμασαν το να ἔχωσιν επίγνωσιν του Θεού, παρέδωκεν αυτούς ο θεός εἰς αδόκιμον νούν, ὡστε να πράττωσι τα μη πρέποντα, **29** πλήρεις ὄντες πάσης αδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, ἐριδος, δόλου, κακοθείας: **30** ψιθυρισταί, κατάλαλοι, μισθεοί, υβρισταί, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρεταί κακών, απειθεῖς εἰς τους γονείς, **31** ασύνετοι, παραβάται συνθηκών, ἀσπλαγχνοί, αδιάλλακτοι, ανελέημονες: **32** οἵτινες ενώ γνωρίζουσι την δικαιοσύνην του θεού, ὅτι οι πράττοντες τα τοιαύτα είναι ἄξιοι θανάτου, ουχί μόνον πράττοντιν αυτά, αλλά καὶ συνευδοκούσιν εἰς τους πράττοντας.

2 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω ἀνθρωπε, πας ὄστις κρίνεις διότι εις ὁ, τι κρίνεις τον ἄλλον, σεαυτόν κατακρίνεις επειδή τα αυτά πράττεις συ κρίνων. **2** Εξέύρομεν δε διτις η κρίσις του θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα. **3** Και νομίζεις τούτο, ω ἀνθρωπε, συ κρίνων τους πράττοντας τα τοιαύτα καὶ πράττων αυτά, ὅτι θέλεις εκφύγει την κρίσιν του θεού: **4** Η καταφρονείς τον πλούτον της χρηστότητος αυτού καὶ της υπομονής καὶ της μακροθυμίας, αγνοών διτις η χρηστότης του θεού σε φέρει εἰς μετάνοιαν; **5** διά δε την σκληρότητά σου καὶ αμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εἰς σεαυτόν οργήν εν τη ημέρᾳ της οργής καὶ της αποκαλύψεως της δικαιοκρισίας του θεού, **6** διτις θέλει αποδώσει εἰς ἑκαστον κατά τα ἔργα αυτού, **7** εἰς μεν τους ζητούντας δι' υπομονής ἔργου αγαθού, δόξαν καὶ τιμήν καὶ αφθαρσίαν ζωήν αιώνιον, (aiōnios g166) **8** εἰς δε τους φιλονείκους καὶ απειθούντας μεν εις την αλήθειαν, πειθομένους δε εἰς την αδικίαν θέλει εἰσθαι θυμός και οργή, **9** θελίψις και στενοχωρία επι τάσαν ψυχήν ανθρώπου του εργαζομένου το κακόν, Ιουδαίου τε πρώτον και Ελληνος: **10** δόξα δε καὶ τιμή και ειρήνη εἰς πάντα τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίον τε πρώτον και Ελληνα: **11** επειδὴ δεν είναι προσωπολήψια παρά το θεό. **12** Διότι δισι οσοι ημάρτησαν χωρίς νόμου, θέλουσι και απολεσθή χωρίς νόμου και δισι ημάρτησαν υπό νόμου, θέλουσι κριθή διά νόμου. **13** Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω θεώ οι ακροαταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουσι δικαιαθή. **14** Επειδὴ διτις οι εθνικοί οι μη ἔχοντες νόμου πράττονταν ει φύσεως τα του νόμου, ούτοι νόμου μη ἔχοντες είναι νόμος εἰς εαυτούς, **15** οἵτινες δεικνύουσι το ἔργον του νόμου γεγραμένον εν ταῖς καρδίαις αυτῶν, ἔχοντες συμμαρτυρούσαν την συνείδησιν αυτῶν και τους λογισμούς κατηγορούντας ή και απολογουμένους μεταξύ αλλήλων, **16** εν τη ημέρᾳ διτις θέλει κρίνει ο θεός τα κρυπτά των ανθρώπων διά του Ιησού Χριστού κατά το ευαγγέλιον μου. **17** Ιδού, συ επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπάνθεσαι εις τον νόμον και καυχάσαι εις τον θεόν, **18** και γνωρίζεις το θέλημα αυτού και διακρίνεις τα διαφέροντα, διδασκόμενος υπό του νόμου, **19** και ἔχεις πεποίθησιν εις σεαυτόν διτις οδηγός τυφλών, φως των ει σκότει, **20** παιδευτής αφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, έχων τον τύπον της γνώσεως και της αληθείας εν τω νόμῳ. **21** Ο διδάσκων λοιπόν ἄλλον σεαυτόν δεν διδάσκεις; ο κρητύτων να μη κλέπτωσι κλέπτεις; **22** ο λέγων να μη μοιχεύσω μοιχεύεις; ο βδελυττόμενος τα ειδωλα iεροσυλεῖς; **23** ο καυχώμενος εις τον νόμον, αιτιάζεις τον θεόν διά της παραβάσεως του νόμου; **24** Διότι το όνομα του θεού εξ αιτίας σας βλασφημεῖται μεταξύ των εθνῶν, καθὼς είναι γεγραμένον. **25** Επειδὴ ωφελεί μεν η περιτομή, εάν εκτελής τον νόμον εάν διμως ήσαι παραβάτης του

νόμου, η περιτομή σου έγινεν ακροβυστία. **26** Εάν λοιπόν ο απερίτιμης φυλάττη τα διατάγματα του νόμου, η ακροβυστία αυτού δεν θέλει λογισθή αντί περιτομής; **27** και ο εκ φύσεως απερίτιμης, εκτελών τον νόμον, θέλει κρίνει σε όστις, έχων το γράμμα του νόμου και την περιτομή, είσαι παραβάτης του νόμου. **28** Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ η γινομένη εν σαρκί, **29** αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και περιτομή η της καρδίας κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, του οποίου ο ἔπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού.

3 Τις λοιπόν η υπεροχή του Ιουδαίου, ή τις η ωφέλεια της περιτομής; **2** Πολλή κατά πάντα τρόπον. Πρώτον μεν διότι εις τους Ιουδαίους ενεπιστεύθησαν τα λόγια του Θεού. **3** Επειδή αν τινές δεν επίστευσαν, τι εκ τούτου; μήπως η απιστία αυτών θέλει καταρρίψει την πίστιν του Θεού; **4** Μη γένοιτο. Αλλ' έστω ο Θεός αληθής, πας δε ἀνθρωπος ψεύστης, καθώς είναι γεγραμμένον: Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να νικήσης, όταν κρίνησαι. **5** Εάν δε η αδικία ημών δεικνύη την δικαιοσύνην του Θεού, τι θέλομεν επειδή; μήπως είναι άδικος ο Θεός ο επιφέρων την οργήν; ως ἀνθρωπος λαλώ. **6** Μη γένοιτο επειδή πως θέλει κρίνει ο Θεός τον κόσμον; **7** Διότι εάν η αλήθεια του Θεού επερίσσευσε προς δόξαν αυτού διά του εμού ψεύσματος, διά τι πλέον εγώ κρίνομαι ως αμαρτωλός, **8** και καθώς βλασφημούμεθα και καθώς κηρύττουσι τινές, ότι ημείς λέγομεν, Διά τι να μη πράττωμεν τα κακά, διά να έλθωσι τα αγαθά; των οποίων η κατάκριση είναι δικαία. **9** Τι λοιπόν; υπερέχουμεν των εθνικών; Ουχί βεβαίως διότι προεξηλέγαμεν Ιουδαίους τε και Ἐλλήνας, ότι είναι πάντες υπό αμαρτίαν, **10** καθώς είναι γεγραμμένον Ὄτι δεν υπάρχει δίκαιοι ουδέ εἰς, **11** δεν υπάρχει τις ἔχων σύνεστιν δεν υπάρχει τις εκήκτων τον Θεόν. **12** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξχειριώθησαν δεν υπάρχει ο πράττων αγάθων, δεν υπάρχει ουδέ εἰς. **13** Τάφος απενέγμένος είναι ο λάρυγξ αυτών, με τας γλώσσας αυτών ελάλουν δόλιας φαρμάκιον ασπίδων είναι υπό τα χείλη αυτών. **14** των οποίων το στόμα γέμει κατάρας και πικρίας **15** οι ποδες αυτών είναι ταχείς εις το να χύνωσιν αίμα: **16** ερήμωσις και ταλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών, **17** Και οδόν ειρήνης δεν εγνώρισαν. **18** Δεν είναι φόβος Θεού ἐμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **19** Εξέρομεν δότι σάλα λέγει ο νόμος λαλεί προς τους υπό τον νόμου, διά να εμφραχθή παν στόμα και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, **20** διότι εξ ἔργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισης της αμαρτίας. **21** Τώρα δε χωρίς νόμου η δικαιοσύνη του Θεού εφανερώθη, μαρτυρουμένη υπό του νόμου και των προφητών, **22** δικαιοσύνη δε του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους πιστεύοντας διότι δεν υπάρχει διαφορά: **23** επειδή πάντες ἡμάρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, **24** δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού, **25** τον οποίον ο Θεός προέθετο μέσον εξιλεώσεως διά της πίστεως εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού διά την ἀφεσίν των προγενομένων αμαρτημάτων διά της μακροθυμίας του Θεού, **26** προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού εν τω παρόντι καιρώ, διά να ήναι αυτός δίκαιος και να δικαιόνη τον πιστεύοντα εις τον Ιησούν. **27** Που λοιπόν η καύχησης; Εκλείσθη ἔξω. Διά ποίου νόμου; των ἔργων; Ουχί, αλλά διά του νόμου της πίστεως. **28** Συμπεράνομεν λοιπόν ότι ο ἀνθρωπος δικαιούται διά της πίστεως χωρίς των ἔργων του νόμου. **29** Ή των Ιουδαίων μόνον είναι ο Θεός; Ουχί δε

και των εθνών; Ναι, και των εθνών, **30** επειδή εις είναι ο Θεός όστις θέλει δικαιώσει την περιτομή εκ πίστεως και την ακροβυστίαν διά της πίστεως. **31** Νόμον λοιπόν καταργούμεν διά της πίστεως; μη γένοιτο, αλλά νόμον συνιστώμεν.

4 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ ότι απήλαυσεν Αβραάμ ο πατήρ ημών κατά σάρκα; **2** Διότι εάν ο Αβραάμ εδικαιώθη εκ των ἔργων, έχει καύχημα, αλλ' ουχί ενώπιον του Θεού. **3** Επειδή τι λέγει η γραφή; Και επίστευσεν Αβραάμ εις τον Θέον, και ελογίσθη εις αυτὸν εἰς δικαιοσύνην. **4** Εις δε τον εργαζόμενον ο μισθός δεν λογίζεται ως χάρις, αλλ' ως χρέος **5** εις τον μη εργάζομενον όμως, πιστεύοντα δε εἰς τον δικαιούντα τον ασεβή, η πίστις αυτοῦ λογίζεται εις δικαιοσύνην, **6** καθώς και ο Δαβὶδ λέγει τον μακαρισμὸν του ανθρώπου, εις τον οποίον ο Θεός λογίζεται δικαιοσύνην, χωρίς ἔργων: **7** Μακάριοι εκείνοι, των οποίων συνεχωρήθησαν αι ανομίαι και των οποίων εσκεπάσθησαν αι αμαρτίαι: **8** μακάριος ο ἀνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν θέλει λογίζεσθαι αμαρτίαιν. **9** Ούτος λοιπόν ο μακαρισμός γίνεται διά τους περιτετμημένους ή και διά τους απεριτιμήτους; διότι λέγομεν ότι η πίστης ελογίσθη εις τον Αβραάμ εις δικαιοσύνην. **10** Πως λοιπόν ελογίσθη; ότε ήτο εν περιτομή ή εν ακροβυστία; Ουχί ειν περιτομή αλλ' εν ακροβυστία: **11** και έλαβε το σημείον της περιτομής, σφραγίδα της δικαιοσύνης της εκ πίστεως της εν τη ακροβυστία, διά να ήναι αυτός πατήρ πάντων των πιστεύοντων ενώ υπάρχουσιν εν τη ακροβυστία, διά να λογισθή και εις αυτούς η δικαιοσύνη, **12** και πατήρ της περιτομής, ουχί μόνον εις τους περιτετμημένους, αλλά και εις τους περιτατούντας εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ της εν τη ακροβυστία. **13** Επειδή η επαγγελία προς τον Αβραάμ ή προς το σπέρμα αυτού, διτι έμελλε να ήναι κληρονόμος του κόσμου, δεν έγινε διά του νόμου, αλλά διά της δικαιοσύνης της εκ πίστεως. **14** Διότι εάν ήναι κληρονόμοι οι εκ του νόμου, η πίστης εματιάθη και κατηργήθη η επαγγελία: **15** επειδή ο νόμος επιφέρει οργήν διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις υπάρχει. **16** Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, διά να ήναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να ήναι βεβαία εις ἄπαν το σπέρμα, ουχί μόνον το εκ του νόμου, αλλά και το εκ της πίστεως του Αβραάμ, όστις είναι πατήρ πάντων ημών, **17** καθώς είναι γεγραμμένον, διτι πατέρα πολλών εθνών σε κατέστησα, ενώπιον του Θεού εις τον οποίον επίστευσε, του ζωοποιούντος τους νεκρούς και καλούντος τα μη ὄντα ως ὄντα: **18** όστις καίτοι μη ἔχων επίπεδα επίστευσεν επ' ελπίδι, διτι έμελλε να γείνη πατήρ πολλών εθνών κατά το λαληθέν Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου: **19** και μη ασθενήσας κατά την πίστιν δεν ευσλλογίσθη το σώμα αυτού ότι ήτο ήδη νενεκρωμένον, εκατονταετής περίπου ων, και την νέκρωσιν της μῆτρας της Σάρρας: **20** ουδέ εδίστασεν εις την επαγγελίαν του Θεού διά της απιστίας, αλλ' ενεδυναμώθη εις την πίστιν, δοξάς τον Θεόν, **21** και πεποιθώς ότι εκείνοι, το οποίον υπεσχέθη, είναι δυνατός και να εκτελέσῃ. **22** Διά τούτο και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **23** Δεν εγράφη δε δι' αυτῶν μόνων, ότι ελογίσθη εις αυτόν, **24** αλλά και δι' ημάς, εις τους οποίους μέλλει να λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον αναστήσαντα εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, **25** δοτίς παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαιώσιν ημών.

5 Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **2** διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την

χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού. **3** Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμεθα εις τας θλίψεις, γινώσκοντες ότι θλίψις εργάζεται υπομονήν, **4** η δε υπομονή δοκιμή, η δε δοκιμή ελπίδα, **5** η δε ελπίς δεν κατασχύνει, διότι αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταῖς καρδίαις ημῶν διὰ Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εἰς ημάς. **6** Επειδή ο Χριστός, ὅτε ήμεθα ἔτι ασθενεῖς, απέθανε κατά τὸν ωρισμένον καιρὸν υπέρ τῶν ασεβών. **7** Διότι μᾶλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει τὶς επειδή υπέρ του αγαθοῦ ἴσως και τολμά τὶς να αποθάνῃ: **8** αλλ' ο Θεός δεικνύει τὴν εαυτού αγάπην εἰς ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα ἔτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών. **9** Πολλῶ μάλλον λοιπὸν αφού εδικαίωθημεν τώρα διά του αἵματος αυτού, θέλομεν σωθῆναι από της οργῆς δι' αυτού. **10** Διότι εάν εχθροί ὄντες εφιλιώθημεν με τὸν Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλῶ, μάλλον φιλιώθεντες θέλομεν σωθῆναι διά της ζωῆς αυτού: **11** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμενοι εἰς τὸν Θεόν διά του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν τώρα τὴν φιλίαν. **12** Διά τούτο καθὼς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εἰς τὸν κόσμον και διά τῆς αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εἰς πάντας ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον. **13** Διότι μέχρι τὸν νόμον ἢτο εν τῷ κόσμῳ η αμαρτία, αμαρτία ὡμῶς δεν λογίζεται δόταν δεν ἤναι νόμος: **14** αλλ' εβασίλευσεν ο θάνατος από Αδάμ μέχρι Μωϋσέως και επὶ τοὺς μη αμαρτήσαντας κατά τὴν ομοιότητα τῆς παραβάσεως του Αδάμ, δότις εἶναι τύπος του μέλλοντος. **15** Πλὴν δεν εἶναι καθὼς το αμάρτημα, οὕτω και τὸ χάρισμα διότι αν διά το αμάρτημα του ενός απέθανον οι πολλοί, πολύ περισσότερον η χάρις του Θεού και η δωρεά διά τῆς χάριτος του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού επερίσσευσεν εἰς τοὺς πολλούς. **16** Και η δωρεά δεν εἶναι καθὼς η δι' ενός αμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις διότι η κρίσις εκ του ενός ἔγεινεν εἰς κατάκρισιν των πολλών, το δε χάρισμα εκ πολλών αμαρτημάτων ἔγεινεν εἰς δικαίωσιν. **17** Διότι αν και διά το αμάρτημα του ενός ο θάνατος εβασίλευσε διά του ενός, πολύ περισσότερον οι λαμβάνοντες τὴν αφθονίαν τῆς χάριτος και τῆς δωρεάς της δικαιοσύνης θελουσι βασιλεύειν εν ζωῇ διά του ενός Ιησού Χριστού. **18** Καθὼς λοιπὸν δι' ενός αμαρτήματος ἥλθε κατάκρισις εἰς πάντας ανθρώπους, ούτω και διά μιας δικαιοσύνης ἥλθεν εἰς πάντας ανθρώπους δικαιώσις εἰς ζωήν. **19** Διότι καθὼς διά της παρακοίης του ενός ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί, ούτω και διά της υπακοής του ενός οι πολλοί θέλουσι καταστάθη δίκαιοι. **20** Παρεισήλθε δε ο νόμος διά να περισσεύσῃ το αμάρτημα. Καὶ όπου επερίσσευσεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η χάρις, **21** ίνα καθὼς εβασίλευσεν η αμαρτία διά του θανάτου, ούτω και η χάρις βασιλεύσῃ διά τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωήν αιώνιον διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (αιδηνος g166)

6 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; θέλομεν επιμένει εν τῇ αμαρτίᾳ, διά να περισσεύῃ η χάρις; **2** Μη γένοιτο ημείς, οίτινες απεθάνομεν κατά τὴν αμαρτίαν, πως θέλομεν ζῆσει πλέον εν αυτῇ; **3** Η αγνοείτε ότι ὅσοι εβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν Ιησούν, εἰς τὸν θάνατον αυτού ενθρόπου εβαπτίσθημεν; **4** Συντέλημεν λοιπὸν μετ' αυτού διά τοι βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ίνα καθὼς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρῶν διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εἰς νέαν ζωήν. **5** Διότι εάν εγείναμεν σύμφυτοι με αυτόν κατά τὴν ομοιότητα του θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά τὴν ομοιότητα τῆς αναστάσεως, **6** τούτῳ γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημῶν ανθρωπὸς συνενταυρώθη, διά να καταργηθῇ τὸ σώμα τῆς

αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι τῆς αμαρτίας: **7** διότι ο αποθανών ήλευθερώθη από τῆς αμαρτίας. **8** Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού, πιοτεύομεν διότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού, **9** γινώσκοντες ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρῶν δεν αποθνήσκει πλέον, θάνατος αυτού δεν κυριεύει πλέον. **10** Διότι καθ' ο απέθανεν, απέθανεν ἀπάξ διά την αμαρτίαν, αλλά καθ' ο ζη, ζη εἰς τὸν Θεόν. **11** Ούτω και σεις φρονεῖτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί μεν κατά τὴν αμαρτίαν, ζώντες δε εἰς τὸν Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **12** Ας μη βασιλεύῃ λοιπὸν η αμαρτία εν τῷ θνητῷ ουμών σώματι, ώστε κατά τὰς επιθυμίας αυτού να υπακούητε εἰς αυτήν, **13** μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη σας ὅπλα αδικίας εἰς τὴν αμαρτίαν, αλλά παραστήσατε εαυτούς εἰς τὸν Θεόν ως ζώντας εκ νεκρῶν, και τα μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν. **14** Διότι η αμαρτία δεν θέλει σας κυριεύει επειδή δεν είσθε υπὸ νόμου, αλλ' υπὸ ξάριν. **15** Τι λοιπόν; θέλομεν αμαρτήσει διότι δεν είμεθα υπὸ νόμου, αλλ' υπὸ ξάριν; μη γένοιτο. **16** Δεν εξέρετε ότι εἰς οντινὰ παριστάνετε εαυτούς δύολους πρὸς υπακοήν, είσθε δούλοι εκείνου εἰς τὸν οποίον υπακούετε, ἡ τῆς αμαρτίας πρὸς θάνατον ή τῆς υπακοής πρὸς δικαιοσύνην; **17** Χάρις ούμως εἰς τὸν Θεόν, διότι υπήρχετε δούλοι τῆς αμαρτίας, πλὴν υπηκούσατε εκ καρδίας εἰς τὸν τύπον τῆς διδαχῆς, εἰς τὸν οποίον παρεδόθητε, **18** ελευθερώθεντες δε από τῆς αμαρτίας, εδουλώθητε εἰς τὴν δικαιοσύνην: **19** ανθρωπίνας λέγω διά την ασθένειαν τῆς σαρκός σας. Διότι καθὼς παρεστήσατε τὰ μέλη σας δούλα εἰς τὴν ακαθαρσίαν και εἰς τὴν ανομίαν, ούτω τώρα παραστήσατε τὰ μέλη σας δούλα εἰς τὴν δικαιοσύνην πρὸς αγιασμόν. **20** Διότι ότε υπήρχετε δούλοι τῆς αμαρτίας, υπήρχετε ελεύθεροι από τῆς δικαιοσύνης. **21** Τίνα λοιπόν καρπόν είχετε τότε εξ εκείνων τῶν ἐργῶν, διά τα οποία τώρα αισχύνεσθε; διότι το τέλος εκείνων είναι θάνατος. **22** Αλλὰ τώρα ελευθερώθεντες από τῆς αμαρτίας και δουλωθέντες εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπόν σας εἰς αγιασμόν, το δέ τέλος ζωῆν αιώνιον. (αιδηνος g166) **23** Διότι ο μισθός τῆς αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωῆς αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (αιδηνος g166)

7 Η αγνοείτε, αδελφοί, διότι λαλῶ πρὸς γινώσκοντας τὸν νόμον, ότι ο νόμος ἔχει κυριότητα επὶ τοὺς ανθρώπους εφ' ὄσον χρόνον ζῃ; **2** Διότι η ὑπανδρος γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου με τὸν ἄνδρα ζώντα εάν δε αποθάνῃ ο ανήρ, απαλλάττεται από του νόμου του ανδρός. **3** Άρα λοιπόν εάν ζώντος του ανδρός συζευχθῇ με ἄλλον ἄνδρα, θέλει είσθαι μοιχαλίς εάν ούμως αποθάνῃ ο ανήρ, είναι ελευθέρα από του νόμου, ώστε να μη ἤναι μοιχαλίς εάν συζευχθῇ με ἄλλον ἄνδρα. **4** Λοιπόν, αδελφοί μου, και σεις εθανατώθητε ως πρὸς τὸν νόμον διά του σώματος του Χριστού, διά να συζευχθήτε με ἄλλον, τὸν αναστάντα εκ νεκρῶν, διά να καρποφορήσωμεν εἰς τὸν Θεόν. **5** Διότι ότε ήμεθα εν τῇ σαρκὶ, τα πάθη τῶν αμαρτιῶν τα διά του νόμου ενηργούντο εν τοῖς μέλεσιν ημών, διά να καρποφορήσωμεν εἰς τὸν θάνατον· **6** τώρα ούμως απηλλάχθημεν από του νόμου του ανδρός, αποθανόντος εκείνου, υπὸ τοῦ οποίον εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά τὸ νέον πνεύμα και ουχὶ κατά τὸ παλαιὸν γράμμα. **7** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; ο νόμος είναι αμαρτία; Μη γένοιτο. Αλλὰ τὴν αμαρτίαν δεν εγνώριστα, ειμὶ διά του νόμου διότι και τὴν επιθυμίαν δεν ήθελον γνωρίσει, εάν ο νόμος δεν ἐλέγει· Μη επιθυμήσῃς. **8** Αφορμήν δε λαβούστα η αμαρτία διά τῆς εντολῆς, εγένησεν εν εμοὶ πάσαν επιθυμίαν διότι χωρίς του νόμου η αμαρτία είναι νεκρά. **9** Και εγὼ έζων ποτὲ χωρίς νόμου· αλλ' ότε ήλθεν η

εντολή, ανέζησεν αμαρτία, εγώ δε απέθανον· **10** καὶ η ἐντολή, ήτις εδόθη προς ζωήν, αυτή ευρέθη ἐν εμοί προς θάνατον.

11 Διότι η αμαρτία, λαθούσα αφορμήν διά της ἐντολής, με εξηπάτεσαι και δι' αυτής με εθανάτωσεν. **12** Ωστε ο μεν νόμος είναι ἀγιος, και η ἐντολή ἀγία και δικαία και αγαθή. **13** το αγαθόν λοιπόν ἔγεινεν εἰς εμέ θάνατος; μη γένοιτο. Άλλ' η αμαρτία, διά να φανή αμαρτία, προξενούσα εἰς εμέ θάνατον διά του αγαθού, ὡστε να γένη καθ' υπερβολήν αμαρτωλός αμαρτία διά της ἐντολής. **14** Διότι εξέύρομεν ότι ο νόμος είναι πνευματικός εγώ δε είμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν. **15** Διότι εκείνο, το οποίον πράττω, δεν γνωρίζω επειδή εκείνο το οποίον θέλω τούτο δεν πράττω, άλλ' εκείνο το οποίον μισώ τούτο πράττω. **16** Εάν δε εκείνο το οποίον δεν θέλω τούτο πράττω, συμφωνώ με τον νόμον, ότι είναι καλός. **17** Τώρα δε δεν πράττω πλέον τούτο εγώ, άλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **18** Διότι εξέύρω ότι δεν κατοικεί εν εμοί, τουτέστιν εν τη σαρκὶ μου, αγαθὸν επειδή το θέλειν πάρεστιν εἰς εμέ, το πράττειν ὄμως το καλόν δεν ευρίσκω. **19** Διότι δεν πράττω το αγαθόν, το οποίον θέλω: άλλα το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω. **20** Εάν δε εγώ πράττω εκείνο το οποίον δεν θέλω, δεν εργάζομαι αυτού πλέον εγώ, άλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **21** Ευρίσκω λοιπόν τον νόμον τούτον ότι, ενώ εγώ θέλω να πράττω το καλόν, πάρεστιν εἰς εμέ το κακόν **22** διότι ηδύνομαι μεν εἰς τον νόμον του Θεού κατά τον εσωτερικὸν ἀνθρωπὸν, **23** βλέπω δῶμας εν τοις μέλεσι μου ἀλλον νόμον αντιμαχόμενον εἰς τον νόμον του νοός μου, και αιχμαλωτίζοντά με εἰς τον νόμον τῆς αμαρτίας, τον ὄντα εν τοις μέλεσι μου. **24** Ταλαίπωρος ἀνθρωπὸς εγώ τις θέλει με ελευθερώσει από τον σώματος του θανάτου τούτου; **25** Ευχαριστώ εἰς τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημῶν. Ἀρα λοιπόν αυτός εγώ με τον νούν μεν δουλεύω εἰς τον νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εἰς τον νόμον τῆς αμαρτίας.

8 Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εἰς τους εν Χριστώ, Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα. **2** Διότι ο νόμος του Πνεύματος τῆς ζωῆς εν Χριστώ Ιησού με ηλευθέρωσεν από του νόμου τῆς αμαρτίας και του θανάτου. **3** Επειδή το αδύνατον εἰς τον νόμον, καθότι ἡτο ανίσχυρος διά της σαρκὸς, ο θέος πέμψας τον εαυτοῦ Υἱόν με ομοίωμα σαρκός αμαρτίας και περὶ αμαρτίας, κατέκρινε την αμαρτίαν εν τη σαρκὶ, **4** διά να πληρωθῇ ἡ δικαιοσύνῃ του νόμου εἰς ημάς τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα: **5** διότι οι ζώντες κατά την σάρκα τα τῆς σαρκός φρονούσιν, οι δε κατά το πνεύμα τα του πνεύματος. **6** Επειδή το φρόνημα τῆς σαρκός είναι θάνατος, το δε φρόνημα του πνεύματος ζωὴ και ειρήνη: **7** διότι το φρόνημα τῆς σαρκός είναι ἔχθρα εἰς τον Θεόν επειδή εἰς τον νόμον του Θεού δεν υποτάσσεται αλλ' οὐδὲ δύναται: **8** δοι δε είναι τῆς σαρκός δεν δύνανται να αρέσωσιν εἰς τον Θεόν. **9** Σεις δῶμας δεν είσθε τῆς σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το Πνεύμα του Θεού κατοικεῖ εν υμῖν. Άλλ' εάν τις δεν ἔχῃ το Πνεύμα του Χριστού, ούτος δεν είναι αυτός. **10** Εάν δε ο Χριστὸς ἡναι εν υμῖν, το μεν σώμα είναι νεκρὸν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωὴ διά την δικαιοσύνην. **11** Εάν δε κατοική εν υμῖν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρῶν, ο αναστήσας τον Χριστὸν εκ νεκρῶν θέλει ζωοποίησει και τα θνητά σώματα υμῶν διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμῖν. **12** Ἀρα λοιπόν, αδελφοί, εἰμεθα χρεώσται ουχὶ εἰς την σάρκα, ὡστε να ζῷμεν κατά σάρκα: **13** διότι εάν ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε αλλ' εάν διά του Πνεύματος θανατόντες τας πράξεις

του σώματος, θέλετε ζήσει. **14** Επειδή όσοι διοικούνται υπό τον Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού. **15** Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας, διά να φοβήσθε πάλιν, άλλ' ελάβετε πνεύμα υιοθεσίας, διά του οποίου κράζομεν Αββά, ο Πατήρ. **16** Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεῖ με το πνεύμα ημῶν ότι είμεθα τέκνα Θεού. **17** Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμέτοχοι της δόξης αυτού. **18** Επειδή φρονώ ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι ἄξια να συγκριθούσα με την δόξαν την μέλλουσαν να αποκαλυφθή εἰς ημάς. **19** Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού. **20** Επειδή η κτίσις υπετάχθη εἰς την ματαίοτητα, ουχὶ εκουσίως, αλλά διά τον υποτάξαντα αυτήν, **21** επ' ελπίδι ότι και αυτή η κτίσις θέλει ελευθερωθή από της δουλείας της φθοράς και μεταβή εἰς την ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του Θεού. **22** Επειδή εξέύρομεν ότι πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά ἔως του νῦν: **23** και ουχὶ μόνον αυτή, αλλά και αυτοί οίτινες ἔχομεν την απαρχήν του Πνεύματος, και ημείς αυτοί στενάζομεν εν εαυτοίς περιμένοντες την υιοθεσίαν, την απολύτωσιν του σώματος ημών. **24** Διότι με την ελπίδα εσώθημεν επλίπει δε ήτις βλέπεται δεν είναι επλίπει διότι εκείνο, το οποίον βλέπεται τις, διά τι και επλίπει: **25** Εάν δε επλίζωμεν εκείνο, το οποίον δεν βλέπομεν, διά της υπομονῆς περιμένομεν αυτό. **26** Ουσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεῖ εἰς τας ασθενείας ημῶν επειδή το τι να προσευχηθῶμεν ως πρέπει δεν εξέύρομεν, αλλ' αυτὸ το Πνεύμα ικετεύει υπέρ την ημών αλαζήτων: **27** Ο δε ερευνών τας καρδίας εξέύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων. **28** Εξέύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι πρός το αγαθόν εἰς τους αγαπῶντας τον Θεόν, εἰς τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού: **29** διότι όσους προεγνώσιε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνος του Υἱού αυτού, διά να ἡναι αυτός πρωτότοκος μεταξὺ πολλών αδελφῶν: **30** δόσους δε προώρισε, τούτους και εκάλεσε, και δόσους εκάλεσε, τούτους και εδικαίωσε, και δόσους εδικαίωσε, τούτους και εδόξασε. **31** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ προς ταύτα; Εάν ο Θεός ἡναι υπέρ ημῶν, τις θέλει είσθαι καθ' ημῶν; **32** Επειδή όστις τον ίδιον εαυτοῦ Υἱόν δεν εφείσθη, αλλὰ παρέδωκεν αυτόν υπέρ πάντων ημῶν, πως και μετ' αυτού δεν θέλει χαρίσει εἰς ημάς τα πάντα: **33** Τις θέλει εγκαλέσοι τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι και δικαιών: **34** τις θέλει είσθαι ο κατακρίνων; Χριστὸς ο αποθανόν, μάλλον δε και αναστάς, όστις και είναι εν τη δεξιά του Θεού, όστις και μεσιτεύει υπέρ ημῶν. **35** Τις θέλει μας χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; Θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα; **36** Καθὼς είναι γεγραμμένον, Ότι ἑνεκα σου θανατούμεθα όλην την ημέραν. Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγῆς. **37** Άλλ' εἰς πάντα ταύτα υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος ημάς. **38** Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος ούτε ζωὴ ούτε ἄγγελοι ούτε αρχαὶ ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα **39** ούτε ψύχωμα ούτε βάθος ούτε ἄλλη τις κτίσις θέλει δυνηθῆ να χωρίση ημάς από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού των Κυρίων ημών.

9 Αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, ἔχων συμμαρτυρούσαν με εμέ την συνείδησίν μου εν Πνεύματι Αγίω, **2** ότι έχω λύπην μεγάλην και αδιάλειπτον οδύνην εν τη καρδίᾳ μου. **3** Διότι ηγούμην αυτὸς εγώ να ἡμάς ανάθεμα από του Χριστού υπέρ των αδελφῶν μου, των κατά σάρκα συγγενών μου, **4** οίτινες είναι Ισραηλίται, των οποίων είναι

η νιοθεσία και η δόξα και αι διαθήκαι και η νομοθεσία και η λατρεία και αι επαγγελίαι, 5 των οποίων είναι οι πατέρες, και εκ των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας αιμήν. (αἰδην g165)

6 Άλλα δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσεν ο λόγος του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ούτοι Ισραήλ, 7 ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο είναι πάντες τέκνα, αλλ' Εν τω Ισαάκ θέλει κληθῆ εις σε σπέρμα. 8 Τουτέστι, τα τέκνα της σαρκός ταῦτα δεν είναι τέκνα Θεού, αλλά τα τέκνα της επαγγελίας λογίζονται διά σπέρμα. 9 Διότι ο λόγος της επαγγελίας είναι ούτος: Κατά τον καιρόν τούτον Θέλω ελθεῖ και η Σάρρα θέλει ἔχει υιόν. 10 Και ουχὶ μόνον τούτο, αλλά και η Ρεβέκκα, ὅτε συνέλαβε δύο εξ ενός ανδρός, Ισαάκ του πατρός ημῶν· 11 διότι πρὶν ἐτί γεννηθώσι τα παιδία, και πρὶν πράξωσί τι αγαθόν ἡ κακόν, διά να μένη ο κατ' εκλογήν προορισμός του Θεού, ουχὶ εκ των ἑργων, αλλ' εκ του καλούντος, 12 ερρέθη πρὸς αὐτήν ότι ο μεγαλύτερος θέλει δουλεύεσι εἰς τον μικρότερον, 13 καθὼς είναι γεγραμμένον Τον Ιακώβη γηγάπτησα, τον δε Ησαΐα εμίστησα. 14 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; Μήτως είναι αδικία εἰς τὸν Θεόν; μη γένοιτο. 15 Διότι πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγει· Θέλω ελεῖσαι ὄντινα ελέων, και θέλω οικτείρησαι ὄντινα οικτείρων. 16 Ἀρά λοιπόν δεν είναι τον θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού. 17 Διότι η γραφή λέγει πρὸς τὸν Φαραὼ ότι διά τούτο σε εξήγειρα, διά να δεῖξων εν σοι την δύναμίν μου, και διά να διαγγελθῇ τὸ ὄνομά μου εν πάσῃ τῇ γῇ. 18 Ἀρά λοιπόν δοντινα θέλει ελεεῖ και ὄντινα θέλει σκληρύνει. 19 Θέλεις λοιπόν μοι ειπεῖ; Διά τι πλέον μέμφεται; εἰς τὸ θέλημα αυτού τις εναντιούται; 20 Άλλα μάλιστα συ, ω ἀνθρώπε, τις είσαι, ὅστις ανταποκρίνεσαι πρὸς τὸν Θεόν; Μήπως τὸ πλάσμα θέλει ειπεῖ πρὸς τὸ πλάσαντα, Διά τι με ἔκαμες ούτως; 21 Η δεν ἔχει εξουσίαν ο κεραμεὺς του πηλού, από του αυτού μίγματος να κάμη ἄλλο μεν σκεύος εἰς τιμήν, ἄλλο δε εἰς ατιμίαν; 22 Τι δε, αν ο Θεός, θέλων να δεῖξῃ την οργήν αυτού και να κάμη γνωστήν την δύναμιν αυτού, υπέφερε μετά πολλής μακροθυμίας σκεύη οργής κατεσκευασμένα εἰς απώλειαν, 23 και διά να γνωστοποιήσῃ τὸν πλούτον τῆς δόξης αυτού επὶ σκεύη ελέους, τα οποία προτοίμασεν εἰς δόξαν, 24 ημάς τους οποίους εκάλεσεν ουχὶ μόνον εκ των Ιουδαίων αλλά και εκ των εθνῶν; 25 Καθὼς και εν τῷ Ωσῆ λέγει· Θέλω καλέσει λαόν μου τον ου λαόν μου, και γηπατημένην την ουκ γηπατημένην· 26 και εν τῷ πάσῳ, ὃντος ερρέθη πρὸς αὐτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεί θέλουσι καλεσθήναι οι Θεού ζώντος. 27 Ο δε Ησαΐας κράζει υπέρ του Ισραήλ· Αν και ο αριθμός των νιών Ισραήλ ήναι ως η ἀμμὸς τῆς θαλάσσης, το πυλόδιον αυτῶν θέλει σωθῆ· 28 διότι θέλει τελείωσει και συντέμει λογαριασμὸν μετὰ δικαιοσύνης, επειδὴ συντετμημένον λογαριασμὸν θέλει κάμει ο Κύριος επὶ τῆς γῆς. 29 Και καθὼς προείπεν ο Ησαΐας Εάν ο Κύριος Σαβαθώ δεν ήθελεν αφήσει εἰς ημάς σπέρμα, ως τα Σόδομα ηθέλομεν γείνει και με τα Γόμορρα ηθέλομεν ομοιωθῆ. 30 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; Ότι τα έθνη τα μη ζητούντα δικαιοσύνην ἐφθασαν εἰς δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δε την εκ πίστεως, 31 ο δε Ισραήλ ζητών νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης δεν ἐφθασε. 32 Διά τι; Επειδὴ δεν εζήτει αυτήν εκ πίστεως, αλλ' ως εκ των ἑργων του νόμου· διότι προσέκοψαν εἰς τον λίθον το προσκόμματος, 33 καθὼς είναι γεγραμμένον· Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος και πέτραν σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' αὐτόν δεν θέλει καταισχυνθῆ.

10 Αδελφοί, η επιθυμία της καρδίας μου και η δέσησις η πρὸς τὸν Θεόν υπέρ του Ισραήλ είναι διά την σωτηρίαν αυτῶν· 2 διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτῶν ότι ἔχουν ζήλον Θεού, αλλ' ουχὶ κατ' επίγνωσιν. 3 Επειδὴ μη γνωρίζοντες τὴν δικαιοσύνην του Θεού, και ζητούντες να συστήσωσι την ιδίαν αυτῶν δικαιοσύνην, δεν υπετάχθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην του Θεού. 4 Επειδὴ τὸ τέλος τοῦ νόμου είναι ο Χριστὸς πρὸς δικαιοσύνην εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα. 5 Διότι ο Μωϋσῆς γράφει τὴν δικαιοσύνην την εκ του νόμου, λέγων ότι ο ἀνθρωπὸς ο κάμινων ταῦτα θέλει ζῆσι δι' αὐτῶν· 6 η εἰ πίστεως ὁμῶς δικαιοσύνη λέγει ούτως· Μη είπης εἰ τὴ καρδία σου, Τις θέλει αναβῆ εἰς τὸν ουρανὸν; τουτέστι διά να καταβιβάσῃ τὸν Χριστὸν. 7 ή, Τις θέλει καταβῆ εἰς τὴν ἀβύσσον; τουτέστι διά να αναβιβάσῃ τὸν Χριστὸν εκ νεκρῶν. (Abyssos g12) 8 Άλλα τι λέγει; Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τῷ στόματί σου και εν τῃ καρδίᾳ σου· τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τὸν οποίον κηρύττομεν. 9 Ότι εάν ομολογήσῃς διά του στόματός σου τὸν Κύριον Ιησούν, και πιστεύσῃς εν τῃ καρδίᾳ σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρῶν, θέλεις σωθῆ· 10 διότι με τὴν καρδίαν πιστεύει τὶς πρὸς δικαιοσύνην, και με τὸ στόμα γίνεται ομολογία πρὸς σωτηρίαν. 11 Διότι λέγει η γραφή· Πας ο πιστεύων επ' αὐτὸν δεν θέλει καταισχυνθῆ. 12 Επειδὴ δεν είναι διαφορά Ιουδαίου τε και Ελληνος διότι ο αυτὸς Κύριος είναι πάντων, πλούσιος πρὸς πάντας τους επικαλουμένους αὐτὸν· 13 διότι Πας ὅστις επικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλει σωθῆ. 14 Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εἰς τὸν οποίον δεν επιστευσαν; και πως θέλουσιν πιστεύει εἰς εκείνον, περὶ του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχῃ ο κηρύττων; 15 Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώ; Καθὼς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρίνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά. 16 Άλλα δεν υπήκουσαν πάντες εἰς τὸ ευαγγέλιον. Διότι ο Ησαΐας λέγει· Κύριε, τις επίστευσεν εἰς τὸ κίρυγμα ημῶν; 17 Άρα η πίστις είναι εξ ακοής, η δε ακοή διά του λόγου του Θεού. 18 Λέγω ὁμῶς, Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα εἰς πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτῶν. Και εἰς τὰ πέρατα τῆς οικουμένης οι λόγοι αυτῶν. 19 Άλλα λέγω, Μη δεν εγνώρισεν ο Ισραήλ; Πρότος ο Μωϋσῆς λέγει· Εγώ θέλω σας παροξύνει εἰς ζηλοτυπίαν με τους ἔθνος, Θέλω σας παροργίσει με ἔθνος ασύνετον. 20 Ο δε Ησαΐας αποτολμᾷ και λέγει· Ευρέθην παρὰ των μη ζητούντων με, εφανερώθην εἰς τους μη ερωτώντας περὶ εμού. 21 Προς δε τὸν Ισραήλ λέγει· Όλην την ημέραν εξέτεινα τας χειρας μου πρὸς λαόν απειθούντα και αντιλεγόντα.

21 Λέγω λοιπόν, Μήπως απέρριψεν ο Θεός τὸν λαόν αυτού; Μη γένοιτο· διότι και εγώ Ισραηλίτης είμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλής Βενιαμίν. 2 Δεν απέρριψεν ο Θεός τὸν λαόν αυτού, τὸν οποίον προεγνώρισεν. Η δεν εξεύρετε τι λέγει η γραφή περὶ του Ηλία; πως ομιλεῖ πρὸς τὸν Θεόν κατά τὸν Ισραήλ, λέγων· 3 Κύριε, τους προφήτας σου εθανάτωσαν και τα θυσιαστήρια σου κατέσκαψαν, και εγώ εναπελείφθην μόνος, και ζητούσι την ψυχήν μου. 4 Άλλα τι αποκρίνεται πρὸς αὐτὸν ο Θεός; Αφήκα εἰς εμαυτόν επτά χιλιάδας ανδρῶν, οἵτινες δεν ἐκλιναν γύρω εἰς τὸν Βάσαλ. 5 Ούτα λοιπόν και επὶ τοῦ παρόντος καιρού απέμεινε κατάλοιπόν τι κατ' εκλογήν χάριτος. 6 Εάν δε κατά χάριν, δεν είναι πλέον εξ ἑργων· επειδὴ τότε η χάρις δεν γίνεται πλέον χάρις. Εάν δε εξ ἑργων, δεν είναι πλέον χάρις· επειδὴ τὸ ἑργον δεν είναι πλέον ἑργον. 7 Τι λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν επέτυχεν εκείνον τὸ οποίον ζητεῖ, οι εικλεκτοί ὁμῶς επέτυχον· οι δε λοιποί ετυφλώθησαν, 8 καθὼς είναι

γεγραμμένον· Ἐδωκεν εις αυτούς ο Θεός πνεύμα νυσταγμού, οφθαλμούς διά να μη βλέψωσι και ώτα διά να μη ακούσωσιν, έως της σήμερον ημέρας. **9** Και ο Δαβίδ λέγει· Ας γείνη η τράπεζα αυτών εις παγίδα και εις βρόχον και εις σκάνδαλον και εις ανταπόδομα εις αυτούς· **10** ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέψωσι, και τον νότον αυτών διαπαντός κύρτωσον. **11** Λέγω λοιπόν, Μήτως ἔπαισαν διά να πέσωσι; Μη γένοιτο αλλά διά της πτώσεως αυτών ἔγινεν η σωτηρία εις τα θένη, διά να κινήσῃ αυτούς εις ζηλοτυπίαν. **12** Και εάν η πτώσις αυτών ἔναι πλούτος του κόσμου και ελάττωσις αυτών πλούτος των εθνών, πόσω μάλλον το πλήρωμα αυτών; **13** Διότι προς εօάς τα θένη λέγω, Εφ! όσον μεν είμαι εγώ απόστολος των εθνών, την διακονίαν μου δοξάζω, **14** ίσως κινήσω εις ζηλοτυπίαν αυτούς, οίτινες είναι σαρξ μου και σώσω τινάς εξ αυτών. **15** Διότι εάν η αποβολή αυτών ἔναι φιλίωσις του κόσμου, τι θέλει είσθαι η πρόσληψη αυτών ειμῇ ζωῇ εκ νεκρών; **16** Και εάν η ζύμη ἔναι αγία, είναι και το φύραμα· και εάν η ρίζα ἔναι αγία, είναι και οι κλάδοι. **17** Άλλ! εάν τινές των κλάδων απεκόπησαν, συ δε αγριελαία ούσα ενεκεντρίσθης μεταξύ αυτών και ἔγινεν συγκονώντος της ρίζης και της παχύτητος της ελαίας, **18** μη κατακυράσσας εναντίον των κλάδων εάν δε κατακυράσσαι, συ δεν βαστάζεις την ρίζαν, αλλ' η ρίζα σε. **19** Θέλεις ειπεῖ λοιπόν· Απεκόπησαν οι κλάδοι, διά να εγκεντρίσθω εγώ. **20** Καλῶς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **21** διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη τους φυσικούς κλάδους, πρόσεχε μήπως δεν φεισθῇ μηδέ σε. **22** Ιδε λοιπόν την χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού, επί μεν τους πεσόντας την αυστηρότητα, επί σε δε την χρηστότητα, εάν επιμείνης εις την χρηστότητα διότι ἄλλως και συ θέλεις αποκοπή. **23** Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν εις την απιστίαν, θέλουσιν εγκεντρίσθη διότι δυνατός είναι ο Θεός πάλιν να εγκεντρίσῃ αυτούς. **24** Επειδή εάν συ απεκόπης από της φυσικής αγριελαίας και παρά φύσιν ενεκεντρίσθης εις καλλιελαίαν, πόσω μάλλον ούτοι οι φυσικοί θέλουσιν εγκεντρίσθη εις την ιδίαν αυτών ελαίαν. **25** Διότι δεν θέλω να αγνοήστε, αδελφοί, το μυστήριον τούτο, διά να μη υψηλοφρονήστε, διτή τύφλωσις κατά μέρος ἔγινεν εις τον Ισραήλ, εωσύν ειοέλθη το πλήρωμα των εθνών, **26** και ούτω πας ο Ισραήλ θέλει σωθή, καθώς είναι γεγραμμένον· Θέλει ελθεῖ εικ Σιών ο λυτρωτής και θέλει αποστρέψει τας ασεβείας από του Ιακώβ· **27** Και αύτη ἔναι η παρ' εμοῦ διαθήκη προς αυτούς· Οταν αφαιρέσω τας αμαρτίας αυτών. **28** Κατά μεν το ευαγγέλιον, είναι εχθροί διά σας, κατά δε την εκλογήν αγαπητοί διά τους πατέρας. **29** Διότι ανεπίδεκτα μεταμελείας είναι τα χαρίσματα και η πρόσκλησης του Θεού. **30** Διότι καθώς και σεις η πειθήσατε ποτέ εις τον Θεόν, τώρα όμως ηλεθήστε εν τη απειθεία τούτων, **31** ούτω και ούτοι ηπείθησαν τώρα εν τω υμετέρω ελέει, διά να ελεηθώσι και αυτοί· **32** διότι ο Θεός συνέκλεισε τους πάντας εις την απειθείαν, διά να ελεήσῃ τους πάντας. (**ελεῆσε g1653**) **33** Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού. **34** Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ή τις ἔγινεν σύμβουλος αυτού; **35** ή τις ἔδωκε τι πρώτος εις αυτόν, διά να γείνη εις αυτόν ανταπόδοσις; **36** Επειδή εξ αυτού και δι' αυτού και εις αυτόν είναι τα πάντα. Αυτά, η δόξα εις τους αιώνας. Αμήν. (**αιον g165**)

12 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας

λατρεία, **2** και μη συμμορφόνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφόνεσθε διά της ανακαίνισεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζετε τι είναι το θελήμα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον. (**αιον g165**) **3** Διότι λέγω διά της χάριτος της εις εμέ δοθείσης προς πάντα οστις είναι μεταξύ σας, να μη φονή υψηλότερα παρ' ό, τι πρέπει να φρονή, αλλά να φρονή ώστε να σωφρονή, κατά το μέτρον της πίστεως, το οποίον ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον. **4** Διότι καθώς έχομεν εν ενί σώματι μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη δεν έχουσι το αυτό έργον, **5** ούτω και ημείς οι πολλοί εν σώμα είμεθα εν Χριστώ, ο δε καθείς μέλη αλλήλων. **6** Έχοντες δε χαρίσματα διάφορα κατά την δοθείσαν εις ημάς χάριν, είτε προφητείαν, ας προφητεύωμεν κατά την αναλογίαν της πίστεως, **7** είτε διακονίαν, ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν, είτε διδάσκει τις, ας καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, **8** είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· ο μεταδίδων, ας μεταδίδη εν απλότητι, ο προϊστάμενος ας προϊσταται μετ' επιμελείας, ο ελεών ας ελεήτη ειναι ιλαρότητη. **9** Η αγάπη ας ήναι ανυπόκριτος. Αποστρέφεσθε το πονηρόν, προσκολλάσθε εις το αγαθόν, **10** γίνεσθε προς αλλήλους φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να τιμάτε αλλήλους, **11** εις την πουσδήν άονκον, κατά το πνεύμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες, **12** εις την ελπίδα χαίροντες, εις την θύμιψιν υπομένοντες, εις την προσευχήν προσκαρτερούντες, **13** εις τας χρείας των αγίων μεταδίδοντες, την φιλοξενίαν ακολουθούντες. **14** Ευλογείτε τους καταδίωκοντας υμάς, ευλογείτε και μη καταράσθε. **15** Χαίρετε μετά χαιρόντων και κλαίετε μετά κλαίοντων. **16** Έχετε προς αλλήλους το αυτό φρόνιμα. Μη υψηλοφρονείτε, αλλά συγκαταβαίνετε εις τους ταπεινούς. Μη φαντάζεσθε εαυτούς φρονίμους. **17** Εις μηδένα μη ανταποδίδετε κακόν αντί κακού· προνοείτε τα καλά ενώπιον πάντων ανθρώπων· **18** ει δυνατόν, όσον το αφ' υμών ειρηνεύετε μετά πάντων ανθρώπων. **19** Μη εκδικήτε εαυτούς, αγαπητοί, αλλά δότε τόπον τη οργή διότι είναι γεγραμμένον εις εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος. **20** Εάν λοιπόν πεινά ο εχθρός σου, τρέφε αυτόν, εάν διψά, πότιζε αυτόν διότι πράττων τούτο θέλεις σωρεύσει ανθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού. **21** Μη νικάσαι υπό του κακού, αλλά νίκα διά του αγαθού το κακόν.

13 Πάσα ψυχή ας υποτάσσηται εις τας ανωτέρας εξουσίας. Διότι δεν υπάρχει εξουσία ειμῇ από Θεού· αι δε ούσαι εξουσίαι υπό του Θεού είναι τεταγμέναι. **2** Ωστε ο εναντιούμενος εις την εξουσίαν εναντιούται εις την διαταγήν του Θεού· οι δε εναντιούμενοι θέλουσι λάβει εις εαυτούς καταδίκην. **3** Διότι οι άρχοντες δεν είναι φόβος των αγαθών έργων, αλλά των κακών. Θέλεις δε να μη φοβήσαι την εξουσίαν; πράττε το καλόν, και θέλεις έχει έπαινον παρ' αυτής **4** επειδή ο άρχων είναι του Θεού υπηρέτης εις προς το καλόν. Εάν όμως πράττες το κακόν, φοβού διότι δεν φορεί ματαίως την μάχαιραν επειδή του Θεού υπηρέτης είναι, εκδίκητής διά την εκτελή την οργήν κατά του πράττοντος το κακόν. **5** Διά τούτο είναι ανάγκη να υποτάσσηθε ουχί μόνον διά την οργήν, αλλά και διά την συνείδησην. **6** Επειδή διά τούτο πληρόνετε και φόρους διότι υπηρέται του Θεού είναι εις αυτό τούτο ενασχολούμενοι. **7** Απόδοτε λοιπόν εις πάντας τα οφειλόμενα, εις όντινα οφειλέτε τον φόρον τον φόρον, εις όντινα τον δασμόν, εις όντινα τον φόρον τον φόρον, εις όντινα την τιμήν την τιμήν. **8** Εις μηδένα μη οφείλετε μηδέν ειμῇ το να αγαπάτε αλλήλους; διότι ο αγαπών τον άλλον εκπληρού τον νόμον. **9** Επειδή το,

Μη μοιχεύσης, μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρίσης, μη επιθυμήσης, και πάσα άλλη εντολή, εν τούτω τω λόγῳ συμπερλαμβάνεται, εν τώ Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **10** Η αγάπη κακόν δεν κάμνει εις τον πλησίον είναι λοιπόν εκπλήρωσις του νόμου η αγάπη. **11** Και μάλιστα, εξέροντες τον καιρόν, ότι είναι ήδη ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου διότι είναι πλησιεστέρα εις ημάς η σωτηρία παρ' ότε επιστεύσαμεν. **12** Η νυξ προεχώρησεν, η δε ημέρα επλησίασεν ας απορίψωμεν λοιπόν τα ἔργα του σκότους και ας ενδυθώμεν τα όπλα του φωτός. **13** Ας περιπατήσωμεν ευσχημόνως ως εν ημέρᾳ, μη εις συμπόσια και μέθας, μη εις κοίτας και ασελγείας, μη εις ἕριδα και φθόνον: **14** αλλ' ενδύθητε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής.

14 Τον δε ασθενούντα κατά την πίστιν προσδέχεσθε, ουχί εις φιλονεικίας διαλογισμών. **2** Άλλος μεν πιστεύει ότι δύναται να τρώγῃ πάντα, ο δε ασθενών τρώγει λάχανα. **3** Ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα, και ο μη τρώγων ας μη κρίνῃ τον τρώγοντα διότι ο Θεός προσεδέχθη αυτόν. **4** Συ τις είσαι όστις κρίνεις ξένον δούλον; εις τον ίδιον αυτού κύριον ίσταται η πίπτει θέλει όμως σταθή, διότι ο Θεός είναι δυνατός να στήσῃ αυτόν. **5** Άλλος μεν κρίνει μίαν ημέραν αγιωτέραν παρά άλλην ημέραν, άλλος δε κρίνει ίσην πάσαν ημέραν. Ας ήναι έκαστος πεπληρωφορημένος εις τον ίδιον αυτού νούν. **6** Ο παρατηρών την ημέραν παρατηρεί αυτήν διά τον Κύριον, και ο μη παρατηρών την ημέραν διά τον Κύριον δεν παρατηρεί αυτήν. Ο τρώγων διά τον Κύριον τρώγει διότι ευχαριστεί εις τον Θεόν. Και ο μη τρώγων διά τον Κύριον δεν τρώγει, και ευχαριστεί εις τον Θεόν. **7** Διότι ουδεὶς εξ ημών ζῇ δι' εαυτόν και ουδεὶς αποθήνησκει δι' εαυτόν. **8** Επειδή εάν τε ζώμεν, διά τον Κύριον ζόμεν· εάν τε αποθήνησκωμεν, διά τον Κύριον αποθήνησκομεν. Εάν τε λοιπόν ζόμεν, εάν τε αποθήνησκωμεν, του Κυρίου οίμεθα. **9** Επειδή διά τούτο ο Χριστός και απέθανε και ανέστη και ανέζησε, διά να ήναι Κύριος και νεκρών και ζώντων. **10** Συ δε διά τι κρίνεις τον αδελφόν σου; ή και συ διά τι εξουθενεῖς τον αδελφόν σου; επειδή πάντες ημείς θέλομεν παρασταθή εις το βήμα του Χριστού. **11** Διότι είναι γεγραμένον: Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι εις εμέ θέλει κάμψει παν γόνου, και πάσα γλώσσα θέλει δοξολογήσει τον Θεόν. **12** Άρα λοιπόν έκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον εις τον Θεόν. **13** Λοιπόν ας μη κρίνωμεν πλέον αλλήλους, αλλά τούτο κρίνατε μάλλον, το να μη βάλλητε πρόσκομμα εις τον αδελφόν ή σκάνδαλον. **14** Εξέύρω και είμαι πεπεισμένος εν Κυρίω Ιησού ότι ουδέν υπάρχει ακάθαρτον αφ' εαυτού ειμή εις τον όστις στοχάζεται τι ότι είναι ακάθαρτον, εις εκείνον είναι ακάθαρτον. **15** Εάν όμως ο αδελφός σου λυπήται διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπην· μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν. **16** Ας μη βλασφημήται λοιπόν το αγάθον σας. **17** Διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και πάσις, αλλά δικαιούντη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίου. **18** Επειδή ο δουλεύων εν τούτοις τον Χριστόν ευαρεστεί εις τον Θεόν και ευδοκιμεί παρά τοις ανθρώποις. **19** Άρα λοιπόν ας ζητώμεν τα προς την ειρήνην και τα προς την οικοδομήν αλλήλων. **20** Μη κατάστρεφε το ἔργον του Θεού διά φαγητόν. Πάντα μεν είναι καθαρά, κακόν όμως είναι εις τον ἄνθρωπον όστις τρώγει με σκάνδαλον. **21** Καλόν είναι το να μη φάγης κρέας μηδὲ να πίξις οίνον μηδὲ να πράξῃς τι, εις το οποίον ο αδελφός σου προσκόπτει ή σκανδαλίζεται ή ασθενεί. **22** Συ πίστιν έχεις;

έχει αυτήν εντός σου ενώπιον του Θεού μακάριος όστις δεν κατακρίνει εαυτόν εις εκείνο, το οποίον αποδέχεται. **23** Όστις όμως αμφιβάλλει, κατακρίνεται, εάν φάγη, διότι δεν τρώγει εκ πίστεως και παν ό, τι δεν γίνεται εκ πίστεως, είναι αμαρτία.

15 Οφείλομεν δε ημείς οι δυνατοί να βαστάζωμεν τα ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσκωμεν εις εαυτούς. **2** Άλλ' έκαστος ημών ας αρέσκη εις τον πλησίον διά το καλόν προς οικοδομήν. **3** επειδή και ο Χριστός δεν ήρεσεν εις εαυτόν, αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ' εμέ. **4** Διότι όσα προεγράφησαν, διά την διδασκαλίαν ημών προεγράφησαν, διά να έχωμεν την ελπίδα διά της υπομονής και της παρηγορίας των γραφών. **5** Ο δε Θεός της υπομονής και της παρηγορίας είθε να σας δώσῃ να φρονήτε το αυτό εν αλλήλοις κατά τον Χριστόν Ιησούν, **6** διά να δοξάζητε ομοθυμαδόν εν ενί στόματι τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **7** Διά τούτο προσδέχεσθε αλλήλους, καθώς και ο Χριστός προσδέχθη ημάς εις δόξαν Θεού. **8** Λέγω δε ότι ο Ιησούς Χριστός έγεινε διάκονος της περιτομής υπέρ της αληθείας του Θεού, διά να βεβαιώσῃ τας προς τους πατέρας επαγγελίας, **9** και διά να δοξάσωτι τα έθνη τον Θεόν διά το έλεος αυτού, καθώς είναι γεγραμμένον: Διά τούτο θέλω σε υμνεί μεταξύ των εθνών· και εις το δόνομά σου θέλω ϕάλλει. **10** Και πάλιν λέγει Ευφράνθητε, Θήνη, μετά του λαού αυτού. **11** Και πάλιν Αινέίτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, και δοξολογείτε αυτόν πάντες οι λαοί. **12** Και πάλιν ο Ησαΐας λέγει: Θέλει είσθαι η ρίζα του Ιεσσαί, Και ο ανιστάμενος διά να βασιλεύῃ επί τα έθνη εις αυτόν τα έθνη θέλουσιν επίστε. **13** Ο δε Θεός της ελπίδος είθε να σας εμπλήσῃ πάσης χαράς και ειρήνης διά της πίστεως, ώστε να περισσεύητε εις την ελπίδα διά της δυνάμεως του Πνεύματος του Αγίου. **14** Είμαι δε, αδελφοί μου, και αυτός εγώ πεπεισμένος διά σας, ότι και σεις είσθε πλήρεις αγαθωνήντης, πεπληρωμένοι πάστης γνώσεως, δυνάμενοι και αλλήλους να νουθετήτε. **15** Σας έγραψα όμως, αδελφοί, τολμηρότερον οπωσδόν, ως υπενθυμίζων υμάς, διά την χάριν την δοθείσαν εις εμέ υπό τον Θεού **16** εις το να ήματι υπηρέτης του Ιησού Χριστού προς τα έθνη, ιερουργών το ευαγγέλιον του Θεού, διά να γείνη η προσφορά των εθνών ευπρόσδεκτος, ηγιασμένη διά του Πνεύματος του Αγίου. **17** Έχω λοιπόν καύχηστην εν Χριστώ Ιησού διά τα προς τον Θεόν: **18** διότι δεν θέλω τολμήσει να είπω τι εξ εκείνων, τα οποία δεν έκαμεν ο Χριστός δι' εμού προς υπακοήν των εθνών λόγω και έργω, **19** με δύναμιν σημείων και τεράτων, με δύναμιν του Πνεύματος του Θεού, ώστε από Ιερουσαλήμ και κύκλω μέχρι της Ιλλυρίας εξεπλήρωσα το κήρυγμα του ευαγγελίου του Χριστού, **20** ούτω δε εφιλοτιμήθην να κηρύξω το ευαγγέλιον, ουχί όπου ονομάσθη ο Χριστός, διά να μη οικοδομώ επί ξένου θεμελίου: **21** αλλά καθώς είναι γεγραμμένον: Εκείνοι προς τους οποίους δεν ανηγγέλθη περί αυτού θέλουσιν ιδεί, και εκείνοι οίτινες δεν ήκουσαν θέλουσι νοήσει. **22** Διά τούτο και εμποδίζομην πολλάκις να έλθω προς εօάς: **23** τώρα όμως μη έχω πλέον τον εαυτόν κλίμασι τούτοις, επιποθών δε από πολλών ετών να έλθω προς εօάς, **24** δότων υπάγω εις την Ισπανίαν, θέλω ελθεί προς εօάς διότι ελπίζω διαβατώνων να σας ίδω και να προπεμφώ εκεί από σας, αφού πρώτον οπωσδόν σας χορτασθώ. **25** Τώρα δε υπάγω εις Ιερουσαλήμ, εκπληρών την διακονίαν εις τους αγίους. **26** Διότι ευηρεστήθησαν η Μακεδονία και Αχαΐα να κάμψω τινά βοήθειαν εις τους πτωχούς των αγίων των εν Ιερουσαλήμ. **27** Ευηρεστήθησαν ταύντι, και είναι οφειλέται αυτών. Διότι εάν τα έθνη έγειναν συγκοινωνοί αυτών εις τα

πνευματικά, χρεωστούσι να υπηρετήσωσιν αυτούς και εις τα σωματικά. **28** Αφού λοιπόν εκτελέσω τούτο και επισφραγίσω εις αυτούς τον καρπόν τούτον, θέλω περάσει δι' υμών εις την Ισπανίαν. **29** Εξεύρω δέ ότι ερχόμενος προς εσάς, θέλω ελθεῖ με αφονίαν της ευλογίας του εναγγελίου του Χριστού. **30** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και διά της αγάπης του Πνεύματος, να συναγωνισθήτε μετ' εμού, προσευχόμενοι υπέρ εμού προς τον Θεόν, **31** διά να ελευθερωθώ από των εν τη Ιουδαίᾳ απειθούντων, και διά να γείνη ευπρόσδεκτος εις τους αγίους η εις την Ιερουσαλήμ διακονία μου, **32** διά να έλθω μετά χαράς προς εσάς διά θελήματος του Θεού και να συνανταπαυθώ με σας. **33** Ο δε Θεός της ειρήνης είνη μετά πάντων υμών· αμήν.

16 Συνιστώ δε εις εσάς Φοίβην την αδελφήν ημών, ήτις είναι διάκονος της εκκλησίας της εν Κεχχρεαίς, **2** διά να δεχθήτε αυτήν εν Κυρίῳ αξίως των αγίων και να παρασταθήτε εις αυτήν εις ό, τι πράγμα έχει χρείαν υμών διότι και αύτή εστάθη προστάτις πολλών και εμού αυτού. **3** Ασπάσθητε την Πρίσκιλλαν και τον Ακύλαν, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού, **4** οίτινες υπέρ της ζωής μου υπέβαλον υπό την μάχαιραν των τράχηλον αυτών, τους οποίους ουχί εγώ μόνος ευχαριστώ, αλλά και πάσαι αι εκκλησίαι των εθνών. **5** Ασπάσθητε και την κατ' οίκον αυτών εκκλησίαν. Ασπάσθητε Επαίνετον τον αγαπητόν μου, όστις είναι απαρχή της Αχαΐας εις τον Χριστόν. **6** Ασπάσθητε την Μαριάμ, ήτις πολλά εκοπίασε δι' ημάς. **7** Ασπάσθητε τον Ανδρόνικον και Ιουνίαν, τους συγγενείς μους και συναιχμαλώτους μου, οίτινες είναι επίσημοι μεταξύ των αποστόλων, οίτινες και προ εμού ήσαν εις τον Χριστόν. **8** Ασπάσθητε τον Αμπλιάν τον αγαπητόν μου εν Κυρίῳ. **9** Ασπάσθητε τον Ουρβανόν τον συνεργόν ημών εν Χριστώ, και τον Στάχων τον αγαπητόν μου. **10** Ασπάσθητε τον Απελλίην τον δεδοκιμασμένον εν Χριστώ. Ασπάσθητε τους εκ της οικογένειάς του Αριστοβούλον. **11** Ασπάσθητε τον Ηρωδίωνα τον συγγενή μου. Ασπάσθητε τους εκ της οικογένειάς του Ναρκίσσου, τους δόντας εν Κυρίῳ. **12** Ασπάσθητε την Τρύφαιναν και την Τρυφώναν, αίτινες κοπιάζουσιν εν Κυρίῳ. Ασπάσθητε Περοίδα την αγαπητήν, ήτις πολλά εκοπίασεν εν Κυρίῳ. **13** Ασπάσθητε τον Ρούφον, τον εκλεκτόν εν Κυρίῳ, και την μητέρα αυτού και εμού. **14** Ασπάσθητε τον Ασύγκριτον, τον Φλέγοντα, τον Ερμάν, τον Πατρόβαν, τον Ερμήν και τους μετ' αυτών αδελφούς. **15** Ασπάσθητε τον Φιλόλογον και την Ιουλίαν, τον Νηρέα και την αδελφήν αυτού, και τον Ολυμπάν και πάντας τους αγίους τους μετ' αυτών. **16** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι του Χριστού. **17** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, να προσέχητε τους ποιούντας τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα εναντίον της διδαχής, την οποίαν σεις εμάθετε, και απομακρύνεσθε απ' αυτών. **18** Διότι οι τοιούτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλιάν, και διά λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώσι τας καρδίας των ακάκων. **19** Διότι η υπακοή σας διεφημίσθη εις πάντας, Όσον λοιπόν διά σας χαίρω θέλω δε να ήσθε σοφοί μεν εις το αγαθόν, απλοί δε εις το κακόν. **20** Ο δε Θεός της ειρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τον Σατανάν υπό τους πόδας σας. Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μεθ' υμών. Αμήν. **21** Σας ασπάζονται ο Τιμόθεος ο συνεργός μου, και Λούκιος και Ιάσων και Σωσίπατρος οι συγγενείς μου. **22** Σας ασπάζομαι εν Κυρίῳ εγώ ο Τέρτιος, ο γράφας την επιστολήν. **23** Σας ασπάζεται ο Γάϊος ο φιλοξενών εμέ και την εκκλησίαν όλην. Σας ασπάζεται Έραστος ο οικονόμος της πόλεως και Κούφρτος

ο αδελφός. **24** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών· αμήν. **25** Εις δε τον δυνάμενον να σας στηρίξῃ κατά την ευαγγέλιον μου και το κίριγμα του Ιησού Χριστού, κατά την αποκάλυψιν του μυστηρίου του σεσιωπημένου μεν από χρόνων αιωνίων, (αιδηνός g166) **26** φανερωθέντος δε τώρα διά προφητικών γραφών κατ' επιταγήν του αιωνίου Θεού και γνωρισθέντος εις πάντα τα έθνη προς υπακοήν πάτεως, (αιδηνός g166) **27** εις τον μόνον σοφόν Θεόν έστω η δόξα διά Ιησού Χριστού εις τους αιωνας· αμήν. (αιδηνός g165)

Προς Κορινθίους Α'

1 Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Σωαθέντης ο αδελφός, **2** προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθῳ, τους ηγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπῳ το όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, αυτών τε και ημών· **3** χάρις είη υψίν και ειρήνη από Θεόν Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ πάντοτε εις τον Θεόν μου διά σας, διά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εσάς διά του Ιησού Χριστού· **5** ότι κατά πάντα επλούτισθη δι' αυτού, κατά πάντα λόγον και πάσαν γνώσιν, **6** καθώς η μαρτυρία του Χριστού εστηρίχθη μεταξύ σας, **7** ώστε δεν μένετε οπίσω εις ουδέν χάρισμα, προσμένοντες την αποκάλυψιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **8** όστις και θέλει σας στηρίξει έως τέλους αμέμπτους εν τη μέρεα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **9** Πιστός ο Θεός, διά του οποίου προσεκλήθητε εις το να ήσθε συγκοινωνοί του Υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **10** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να λέγητε πάντες το αυτό, και να μη ήναι σχίσματα μεταξύ σας, αλλά να ήθελες ηνωμένοι έχοντες το αυτό πνεύμα και την αυτήν γνώμην. **11** Διότι εφανερώθη εις εμέν παρά των εκ της οικογενείας της Χλόης, περί υψών, αδελφοί μου, ότι είναι έριδες μεταξύ σας: **12** λέγω δε τούτο, διότι έκαστος από σας λέγει: Έγώ μεν είμαι του Παύλου, εγώ δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, εγώ δε του Χριστού. **13** Διεμερίσθη ο Χριστός; μήπως ο Παύλος εσταυρώθη διά σας; ή εις το όνομα του Παύλου εβαπτίσθη; **14** Ευχαριστώ εις τον Θεόν ότι ουδένα από σας εβάπτισα, ειμήν Κρίστον και Γάϊον, **15** διά να μη είπῃ τις ότι εις το όνομά μου εβάπτισα. **16** Εβάπτισα δε και τον οίκον του Στεφανά: εκτός τούτων δεν εξεύρω εάν εβάπτισα ἄλλον τινά. **17** Διότι δεν με απέστειλεν ο Χριστός διά να βαπτίζω, αλλά διά να κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχίν εν σοφίᾳ λόγου, διά να μη ματαιωθῇ ο σταυρός του Χριστού. **18** Διότι ο λόγος του σταυρού εις μεν τους απολλημένους είναι μωρία, εις ημάς δε τους σωζόμενους είναι δύναμις Θεού. **19** Επειδή είναι γεγραμμένον θέλω απολέσει την σοφίαν των σοφών, και θέλω αγεθῆσει την σύνεσιν των συνετών. **20** Που ο σοφός; που ο γραμματέυς; που ο συζητητής του αιώνος τούτου; δεν εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου; (**αιδον g165**) **21** Διότι επειδή εν τη σοφίᾳ του Θεού ο κόσμος δεν εγνώρισε τον Θεόν διά της σοφίας, ηυδόκησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος να σώσῃ τους πιστεύοντας. **22** Επειδή καὶ οι Ιουδαίοι σημείον αιτούσι καὶ οἱ Ἑλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23** ημεῖς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εις μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εις δε τους Ἑλληνας μωρίαν, **24** εις αυτούς όμως τους προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε καὶ Ἑλληνας, Χριστόν Θεού δύναμιν καὶ Θεού σοφίαν· **25** διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον των ανθρώπων, καὶ το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερον των ανθρώπων. **26** Επειδή βλέπετε την πρόσκλησίν σας, αδελφοί, ότι είσθε οι πολλοί σοφοί κατά σάρκα, οι πολλοί δυνατοί, οι πολλοί ευγενείς. **27** Άλλα τα μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να κατασχύνῃ τους σοφούς, καὶ τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να κατασχύνῃ τα ισχυρά, **28** καὶ τα αγενή του κόσμου καὶ τα ξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, καὶ τα μη ὄντα, διά να καταργήσῃ τα ὄντα, **29** διά να μη καυχήθῃ ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού. **30** Άλλα σεις είσθε εξ αυτού εν Χριστώ Ιησού, διότις εγενήθη εις ημάς σοφία από Θεού,

δικαιοσύνη τε καὶ αγιασμός καὶ απολύτρωσις: **31** ώστε, καθώς είναι γεγραμμένον, Ο καυχώμενος εν Κυρίῳ ας καυχάται.

2 Καὶ εγώ, αδελφοί, διέ ήλθον προς εσάς, ήλθον ουχί με υπεροχήν λόγου ή σοφίας κηρύττων εις εσάς την μαρτυρίαν του Θεού. **2** Διότι απεφάσισα να μη εξέρω μεταξύ σας ἄλλο τι ειμήν Ιησού Χριστόν, καὶ τούτον εσταυρωμένον. **3** Καὶ εγώ ήλθον προς εσάς με ασθένειαν καὶ με φόβον καὶ με τρόμον πολύν, **4** καὶ ο λόγος μου καὶ το κήρυγμά μου δεν εγίνοντο με καταπεικτικόν λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλὰ με αποδείξιν Πνεύματος καὶ δυνάμεως, **5** διά να ἡναι η πίστις σας ουχί διά της σοφίας των ανθρώπων, αλλά διά της δυνάμεως του Θεού. **6** Λαλούμεν δε σοφίαν μεταξύ των τελείων, σοφίαν όμως ουχί του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου, των φθειρομένων (**αιδον g165**) **7** αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού ωντηπτηρίδην, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών, (**αιδον g165**) **8** την οποίαν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου εγνώρισε: διότι αν ήθελον γνωρίσει, δεν ήθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης: (**αιδον g165**) **9** αλλά καθὼς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε καὶ ωτίον δεν ήκουσε καὶ εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν. **10** Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυψεν αυτά διά του Πνεύματος αυτού επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα καὶ τα βάθη του Θεού. **11** Διότι τις των ανθρώπων γινώσκει τα του ανθρώπου, ειμήν το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτώ; Ούτω καὶ τα του Θεού ουδείς γινώσκει ειμήν το Πνεύμα του Θεού. **12** Άλλ' ημείς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς. **13** Τα οποία καὶ λαλούμεν ουχί με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου, συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά. **14** Ο φυσικός όμως ἀνθρωπος δεν δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού διότι είναι μωρία εις αυτόν, καὶ δεν δύναται να γνωρίσῃ αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. **15** Ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται. **16** Διότι τις εγνώρισε τον νοῦν του Κυρίου, ώστε να διάδεξῃ αυτόν; ημείς όμως έχομεν νοῦν Χριστού.

3 Καὶ εγώ, αδελφοί, δεν ήδυνήθην να λαλήσω προς εσάς ως προς πνευματικούς, αλλ' ως προς σαρκικούς, ως προς νίπτια εν Χριστώ. **2** Γάλα σας επότισα καὶ ουχί στερεάν τροφήν διότι δεν ήδυνασθε ἔτι να δεχθήτε αυτήν. Αλλ' ουδέ τώρα δύνασθε ἔτι: **3** επειδή ἔτι σαρκικοί είσθε. Διότι ενώ είναι μεταξύ σας φθόνος καὶ ἔρις καὶ διχόνοια, δεν είσθε σαρκικοί καὶ περιπατεῖτε κατά ἀνθρωπον; **4** Διότι ὅταν λέγῃ τις, Εγώ μεν είμαι του Παύλου, ἀλλος δε, Εγώ του Απολλώ δεν είσθε σαρκικοί; **5** Τις λοιπόν είναι ο Παύλος, καὶ τις ο Απολλώς, παρά υπηρέται, διά των οποίων επιστεύσατε καὶ, ὅπως ο Κύριος ἐδωκεν εις ἔκαστον; **6** Εγώ εφύτευσα, ο Απολλώς επότισεν, αλλ' ο Θεός ηδήσεν: **7** ώστε ούτε ο φυτεύων είναι τι ούτε ο ποτίζων, αλλ' ο Θεός ο αυξάνων. **8** Ο φυτεύων δε καὶ ο ποτίζων είναι ἔννοια καὶ ἔκαστος θέλει λάβει τον εαυτού μισθόν κατά τον κόπον αυτού. **9** Διότι του Θεού είμεθα συνεργοί· σεις είσθε του Θεού αγρός, του Θεού οικοδομή. **10** Εγώ κατά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εμέν ως σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον ἔθεσα, ἀλλος δε εποικοδομεί ἔκαστος όμως ας βλέπῃ πως εποικοδομεί **11** διότι θεμέλιον ἄλλο ουδείς δύναται να θέσῃ παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. **12** Εάν δε τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, ἀργυρόν, λίθους τιμίους, ξύλα,

χόρτον, καλάμην· 13 εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι. 14 Εάν το έργον τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένι, θέλει λάβει μισθόν· 15 εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιώθη, αυτός όμως θέλει σωθή, πληγη ούτως ως διά πυρός. 16 Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υψίν; 17 Εάν τις φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι ἅγιος, ὅστις είσθε σεις. 18 Μηδείς ας μη εξαπατά εαυτόν· εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι σοφός εν τα κόσμω τούτω, ας γείνη μωρός διά να γείνη σοφός. (aiōn g165) 19 Διότι η σοφία του κόσμου τούτου είναι μωρία παρά τω Θεώ. Επειδή είναι γεγραμμένον· Ὅστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργίᾳ αυτών· 20 και πάλιν· Ο Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι είναι μάταιοι. 21 Ωστε μηδείς ας μη καυχάται εις ανθρώπους· διότι τα πάντα είναι υμών, 22 είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, 23 σεις δε του Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού.

4 Ούτως ας μας θεωρή πας ἀνθρωπος ως υπηρέτας του Χριστού και οικονόμους των μυστηρίων του Θεού. 2 Το δε επιλοιπον ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να ευρεθή ἔκαστος πιστός. 3 Εις εμέ δε ελάχιστον είναι να ανακριθώ υφ' υμών ή υπό ανθρωπίνης κρίσεως αλλ' ουδέ ανακρίνω εμαυτόν. 4 Διότι η συνείδησίς μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο δεν είμαι δεδικιωμένος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος. 5 Ωστε μη κρίνετε μηδέν προ καιρού, ἔως αν ἐλθῃ ο Κύριος, δότις καὶ θέλει φέρει εις το φως τα κρυπτά του σκότους και θέλει φανερώσει τας βουλάς των καρδιών, και τότε ο ἐπαινος θέλει γείνει εις ἔκαστον από του Θεού. 6 Ταύτα δε, αδελφοί, μετέφερα παραδειγματικώς εις εμαυτόν και εις τον Απολλώ διά σας, διά να μάθητε διά του παραδείγματος ημών να μη φρονήτε υπέρ τοι, είναι γεγραμμένον, διά να μη επαίρησθε εις υπέρ του ενός κατά του ἄλλου. 7 Διότι τις σε διακρίνει από του ἄλλου; και τι ἔχεις, το οποίον δεν ἐλαφεῖ, εάν δε και ἐλαφεῖ, τι καυχάσαις ως μη λαβών; 8 Τώρα είσθε κεχορτασμένοι, τώρα επλούτισατε, εβασιλεύσατε χωρίς ημών· και είθε να εβασιλεύητε, διά να συμβασιλεύσωμεν και ημείς με σας. 9 Διότι νομίζω ότι ο Θεός απέδειξεν ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως καταδεικασμένους εις θάνατον· διότι εγείναμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους. 10 Ημείς μωροί διά τον Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστώ· ημείς ασθενείς, σεις δε ισχυροί· σεις ἐνδοξοί, ημείς δε ἀτιμοί. 11 Ἔως της παρούσης ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και ραπιζόμεθα και περιπλανώμεθα 12 και κοπιώμεν, εργάζόμενοι με τας ίδιας ημών χείρας λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι υποφέρομεν, 13 βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθέρματα του κόσμου εγείναμεν, σκύβαλον πάντων ἔως της σήμερον. 14 Δεν γράφω ταύτα προς εντροπήν σας, αλλ' ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ. 15 Διότι εάν ἔχητε μυρίους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν ἔχετε όμως πολλούς πατέρας επειδή εγώ σας εγέννησα εν Χριστώ Ιησού διά του εναγγελίουν. 16 Σας παρακαλώ, λοιπόν, γίνεσθε μιμηταί μου. 17 Διά τούτο σας ἔπειμψα τον Τιμόθεον, ὅστις είναι τέκνον μου αγαπητόν και πιστόν εν Κυρίῳ, δότις θέλει σας ενθυμίσει τας οδούς μου τας εν Χριστώ, καθώς διδάσκω πανταχού εν πάσῃ εκκλησίᾳ. 18 Τινές όμως εφυσιώθησαν, ως εάν εγώ δεν ἐμελλον να ἐλθω προς εσάς· 19 πληγη θέλω ελθεί ταχέως προς

εσάς, εάν ο Κύριος θελήση, και θέλω γνωρίσει ουχί τον λόγον των πεφυσιωμένων, αλλά την δύναμιν· 20 διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι εν λόγω, αλλ' εν δυνάμει. 21 Τι θέλετε; με ράβδον να ἐλθω προς εσάς, ή με αγάπην και με πνεύμα πραστότης;

5 Γενικώς ακούεται ότι είναι μεταξύ σας πορνεία, και τοιαύτη πορνεία, ήτις ουδέ μεταξύ των εθνών ονομάζεται, ώστε να ἔχη τις την γυναίκα του πατρός αυτού. 2 Και σεις είσθε πεφυσιωμένοι, και δεν επενθήσατε μάλλον, διά να εκβιληθή εκ μέσου υμών ο πράξας το έργον τούτο. 3 Διότι εγώ ως απών κατά το σώμα, παρών όμως κατά το πνεύμα, ἔκρινα ίδης ως παρών τον ούτω πράξαντα τούτο, 4 εν τω ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού αφού συναχθήτε σεις και το εμόν πνεύμα με την δύναμιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού 5 να παραδώσητε τον τοιούτον εις τον Σατανάν προς δλεθρον της σαρκός, διά να σωθῇ το πνεύμα αυτού εν τη ημέρᾳ του Κυρίου Ιησού. 6 Δεν είναι καλόν το καύχημά σας. Δεν εξεύρετε ότι ολίγη ζύμη κάμνει όλον το φύραμα ἐνζημόν; 7 Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώς είσθε ἀζυμοί. Διότι το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός· 8 ώστε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην παλαιάν, ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με ἀζυμα ειλικρινείας και αληθείας. 9 Σας ἔγραψα εν τη επιστολή να μη συναναστρέψησθε με πόρνους, 10 και ουχί δίολου με τους πόρνους του κόσμου τούτου ή με τους πλεονέκτας ή ἀρπαγας ή ειδωλολάτρας επειδή τότε πρέπει να εξέλθητε από του κόσμου. 11 Αλλά τώρα σας ἔγραψα να μη συναναστρέψησθε, εάν τις αδελφός ονομαζόμενος ήναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή λοιδόρος ή μέθυσος ή ἀρπαξ· με τον τοιούτον μηδέ να συντρώγητε. 12 Διότι τι με μέλει να κρίνω και τους ἔξω; δεν κρίνετε σεις τους ἔσω; 13 Τους δε ἔξω ο Θεός θέλει κρίνει. Όθεν εκβάλετε τον κακόν εκ μέσου υμών.

6 Τοιμά τις από σας, όταν ἔχη διαφοράν προς τον ἄλλον, να κρίνηται ενώπιον των αδίκων και ουχί ενώπιον των αγίων; 2 Δεν εξεύρετε ότι οι ἀγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον; και εάν ο κόσμος κρίνηται από σας, ανάξιοι είσθε να κρίνητε ελάχιστα πράγματα; 3 Δεν εξεύρετε ότι αγγέλους θέλομεν κρίνειν; πόσω μάλλον βιωτικά· 4 Βιωτικά λοιπόν κρίσεις εάν ἔχητε, τους εξουθενημένους εν τη εκκλησίᾳ τούτους καθίζετε κριτάς. 5 Προς εντροπήν σας λέγω τούτο. Ούτω δεν υπάρχει μεταξύ σας ουδέ εις σοφός, ὅστις θέλει δυνηθῆ να κρίνη ανά μέσον του αδελφούν αυτού, 6 αλλά αδελφός κρίνεται με αδελφόν, και τούτο ενώπιον απίστων; 7 Τώρα λοιπόν είναι διόλου ελάττωμα εις εσάς ότι ἔχετε κρίσεις μεταξύ σας. Διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι μάλλον δεν αποτερείσθε; 8 Αλλά σεις αδικείτε και αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. 9 Η δεν εξεύρετε ότι οι αδίκοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκόιται 10 ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοιδόροι ούτε ἀρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. 11 Και τοιούτοιν υπήρχετε τινές· αλλά απελούσθητε, αλλά γηιάσθητε, αλλ' εδικαίωθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού ημών. 12 Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, πληγη πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ' εγώ δεν θέλω εξουσιάσθη υπ' ουδενός. 13 Τα φαγητά είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα φαγητά· πληγη ο Θεός και ταύτην και ταύτη θέλει καταργήσει· το δε σώμα δεν είναι διά την πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον, και ο Κύριος διά το

σώμα: **14** ο δε Θεός και τον Κύριον ανέστησε και ήμας θέλει αναστήσει διά της δυνάμεως αυτού. **15** Δεν εξεύρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; να λάβω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να κάμω αυτά μέλη πόρνης; Μη γένοιτο. **16** Η δεν εξεύρετε ότι ο προσκολλώμενος με την πόρνη είναι εν σώμα; διότι θέλουσιν είσθαι, λέγει, οι δύο εις σάρκα μίαν **17** όστις όμως προσκολλάται με τον Κύριον είναι εν πνεύμα. **18** Φεύγετε την πορνείαν. Παν αμάρτημα, το οποίον ήθελε πράξει ο άνθρωπος, είναι εκτός του σώματος ο πορνεύων όμως αμαρτάνει εις το ίδιον αυτού σώμα. **19** Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; **20** Διότι ηγοράσθη διά τιμής δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού.

7 Περί δε των όσων μοι εγράφατε, καλόν είναι εις τον άνθρωπον να μη εγγίσῃ εις γυναίκα: **2** διά τας πορνείας όμως ας ἔχῃ ἕκαστος την εαυτού γυναίκα, και εκάστη ας ἔχῃ τον εαυτής ἄνδρα. **3** Ο ανήρ ας αποδίδη εις την γυναίκα την οφειλομένην εύνοιαν ομοίως δε και η γυνή εις τον ἄνδρα. **4** Η γυνή δεν εξουσιάζει το εαυτής σώμα, αλλ' ο ανήρ ομοίως δε και ο ανήρ δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. **5** Μη αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ήναι τι εκ συμφώνου προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις την νηστείαν και εις την προσευχήν· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράξῃ ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας. **6** Λέγω δε τούτῳ κατά συγγράμμην, ουχί κατά προσταγήν. **7** Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ήναι καθώς και εμαυτόν: αλλ' ἔκαστος ἔχει ιδιαίτερον χάρισμα εκ Θεού, ἀλλος μεν ούτως, ἀλλος δε ούτως. **8** Λέγω δε προς τους αγάμους και προς τας χήρας, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνωσι καθώς και εγώ. **9** Άλλ' εάν δεν εγκρατεύνωται, ας νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. **10** Εις δε τους νευνυφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθῇ η γυνή από τουν ανδρός αυτής. **11** Άλλ' εάν και χωρισθῇ, ας μένη ἄγαμος ή ας συνδιαλλαγή με τον ἄνδρα: και ο ανήρ να μη αφίνη την εαυτού γυναίκα. **12** Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχί ο Κύριος Εάν τις αδελφός ἔχῃ γυναίκα ἀπίστον, και αυτή συγκατανεύνη νο συνοική μετ' αυτού, ας μη αφίνη αυτήν: **13** και γυνή ήτις ἔχει ἄνδρα ἀπίστον, και αυτός συγκατανεύει να συνοική μετ' αυτής, ας μη αφίνη αυτόν. **14** Διότι ο ανήρ ο ἀπίστος ηγιάσθη διά της γυναικός, και η γυνή η ἀπίστος ηγιάσθη διά του ανδρός· επειδή ἀλλως τα τέκνα σας ήθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά τώρα είναι ἄγια. **15** Εάν δε ο ἀπίστος χωρίζεται, ας χωρισθῇ. Ο αδελφός όμως η αδελφή δεν είναι δεδουλωμένοι εις τα ιοιάτα: ο Θεός όμως προσεκάλεσεν ημάς εις ειρήνην. **16** Διότι τι εξεύρεις, γύναι, αν μέλλης να σώσης τον ἄνδρα; ή τι εξεύρεις, ἀνερ, αν μέλλης να σώσης την γυναίκα; **17** Άλλα καθώς ο Θεός εμόριασεν εις ἕκαστον, και καθώς ο Κύριος προσεκάλεσεν ἕκαστον, ούτως ας περιπατή. Και ούτω διατάττω εις πάσας τας εκκλησίας. **18** Προσεκλήθη τις εις την πίστιν περιτεμημένος; Ας μη καλύπτη την περιτομήν. Προσεκλήθη τις απερίτιμτος; Ας μη περιτεμνηται. **19** Η περιτομή είναι ουδέν, και η ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των εντολών του Θεού. **20** Ἐκαστος εν τη κλήσει, καθθ' ην εκλίθη, εν ταύτῃ ας μένη. **21** Εκλήθης δούλος; μη σε μέλη: αλλ' εάν δύνασαι να γείνης ελεύθερος, μεταχειρίσου τούτο καλήτερα. **22** Διότι όστις δούλος εκλήθη εις τον Κύριον, είναι απελεύθερος του Κυρίου· ομοίως και όστις ελεύθερος εκλήθη, δούλος είναι

του Χριστού. **23** Διά τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων. **24** Ἐκαστος, αδελφοί, εις ό, τι εκλίθη, εν τούτῳ ας μένη παρά τω Θεώ. **25** Περί δε των παθένων προσταγήν του Κυρίου δεν ἔχω αλλά γνώμην διδώ ως ηγεμόνευσ ιπέ του Κυρίου να ήματι πιστός. **26** Τούτο λοιπόν νομίζω ότι είναι καλόν διά την παρούσαν ανάγκην, ότι καλόν είναι εις τον ἄνθρωπον να ήναι ούτως. **27** Είσαι δεδεμένος με γυναίκα; μη ζήτει λούσιν. Είσαι λελυμένος από γυναικός; μη ζήτει γυναίκα. **28** Πλην και εάν νυμφευθής, δεν ημάρτησας και εάν η παρθένος νυμφευθή, δεν ημάρτησεν αλλ' οι τοιούτοι θέλουσιν έχει θλίψιν εν τη σαρκὶ εγώ δε σας φειδομα. **29** Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι σύντομος, ώστε και οι έχοντες γυναίκας να ήναι ως μη έχοντες, **30** και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη έχοντες κατοχήν, **31** και οι μεταχειρίζομενοι τον κόσμον τούτον ως μηδόλως μεταχειρίζομενοι διότι το σχήμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. **32** Θέλω δε να ήσθε αμέριμνοι. Ο ἄγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πως να αρέση εις τον Κύριον. **33** ο δε νευνυφευμένος μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέση εις την γυναίκα. **34** Διαφέρει η γυνή και η παρθένος. Η ἄγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, διά να ήναι αγία και το σώμα και το πνεύμα: η δε νυνυφευμένη μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέση εις τον ἄνδρα. **35** Λέγω δε τούτο διά το συμφέρον υμών αυτών, ουχί διά να βάλω εις εσάς παγίδα, αλλά διά το σεμνοπρεπές, και διά να ήσθε προσκολλημένοι εις τον Κύριον χωρίς περιστασμός. **36** Άλλ' εάν τις νομίζῃ ότι ασχημονεί προς την παρένων αυτού, αν παρήλθεν η ακίμη αυτής, και πρέπει να γείνη ούτως, ας κάμη ό, τι θέλει: δεν αμαρτάνεις ας υπανδρεύνωται. **37** Όστις όμως στέκει στερεός εν τη καρδίᾳ, μη ἔχων ανάγκην, ἔχει όμως εξουσίαν περί του ιδίου αυτού θελήματος, και απεφάσισε τούτο εν τη καρδίᾳ αυτού, να φυλάττῃ την εαυτού παρθένον, πράττει καλώς. **38** Όστε και όστις υπανδρεύει πράττει καλώς, αλλ' ο μη υπανδρεύων πράττει καλήτερα. **39** Η γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου εφ' ούσον καιρόν ζη ο ανήρ αυτής εάν δε ο ανήρ αυτής αποθάνη, είναι ελευθέρα να υπανδρεύθῃ με όντινα θέλει, μόνον να γίνηται τούτο εν Κυρίω. **40** Μακαριωτέρα όμως είναι εάν μείνη ούτω, κατά την εμήν γνώμην νομίζω δε ότι και εγώ έχω Πνεύμα Θεού.

8 Περί δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες έχομεν γνώσιν, η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεῖ. **2** Και εάν τις νομίζῃ ότι εξεύρει τι, δεν έμαθεν έτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθῃ. **3** άλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. **4** Περί της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το είδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδένς αλλος Θεός ειμή εις. **5** Διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανώ είτε επί της γῆς, καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, **6** αλλ' η ήματι είς θεούς εις την πάντα και ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού. **7** Άλλα δεν είναι εις πάντας η γνώσις αυτή: τινές δε διά την συνείδησην του ειδώλουν έως σήμερον τρώγουσι το ειδωλοθύτων ως ειδωλόθυτον, και η συνείδησης αυτών ασθενής ούσα μολύνεται. **8** το φαγητόν όμως δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα. **9** Πλην προσέχετε μήπως αύτη η εξουσία σας γείνη πρόσοκομμα εις τους ασθενείς. **10** Διότι εάν τις ίδη σε τον έχοντα γνώσιν, ότι κάθησαι εις τράπεζαν εντός ναού ειδώλων, δεν θέλει ενθαρρυνθή η συνείδησης αυτού, ασθενούντος, εις το να τρώγη τα ειδωλόθυτα; **11** Και διά

την γνώσιν σου θέλει απολεσθή ο ασθενής αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν. **12** Αμαρτάνοντες δε ούτως εις τους αδελφούς και προσβάλλοντες την ασθενή συνέδησαν αυτών, εις τον Χριστόν αμαρτάνετε. **13** Διά τούτο, εάν το φαγητόν σκανδαλίζῃ τον αδελφόν μου, δεν θέλω φάγει κρέας εις τον αιώνα, διά να μη σκανδαλίσω τον αδελφόν μου. (αἰσθ g165)

9 Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδον τον Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ήμων; δεν είσθε σεις το έργον μου εν Κυρίω; **2** Αν δεν ήματι εις άλλους απόστολος, αλλ' εις εσάς τουλάχιστον είμαι: διότι η σφραγίς της αποστολής μου σεις είσθε εν Κυρίω. **3** Η απολογία μου εις τους ανακρίνοντάς με είναι αύτη: **4** μη δεν έχομεν εξουσίαν να φάγωμεν και να πίωμεν; **5** μη δεν έχομεν εξουσίαν να συμπειριφέρωμεν αδελφήν γυναίκα, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; **6** ή μόνος εγώ και ο Βαρνάβας δεν έχομεν εξουσίαν να μη εργαζόμεθα; **7** Τις ποτε εκτορπατεί με ίδια αυτού έξοδα; Τις φυτεύει αμπελώνα και δεν τρώγει εκ του καρπού αυτού; **8** ή τις ποιμαίνει ποιμινον και δεν τρώγει εκ του γάλακτος του ποιμινού; **8** Μήπως κατά άνθρωπον λαλώ ταύτα; **9** διότι εν τω νόμῳ του Μωϋσέως είναι γεγραμμένον: Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βούς αλωνίζοντος. Μήπως μέλει τον Θεόν περὶ των βούων; **10** ή δι' ήματις βεβαίως λέγει τούτο; διότι δι' ήματις εγράψῃ, ότι ο αφροτριών με ελπίδα πρέπει να αφροτριά, και ο αλωνίζων με ελπίδα να μετέχῃ της ελπίδος αυτού. **11** Εάν ήμεις εσπείραμεν εις εօάς τα πνευματικά, μέγα είναι εάν ήμεις θερίσωμεν τα σαρκικά σας; **12** Εάν άλλοι μετέχωσι της εφ' υμάς εξουσίας, δεν πρέπει μάλλον ημείς; Άλλα δεν μετεχειρίσθημεν την εξουσίαν ταύτην, αλλ' υποφέρομεν πάντα, διά να μη προξενήσωμεν εμπόδιον τι εις το ευαγγέλιον του Χριστού. **13** Δεν εξένυρε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά εκ του ιερού τρώγουσιν, οι ενασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον; **14** Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου. **15** Πλην εγώ ουδέν τούτων μετεχειρίσθην. Ουδέ έγραψα ταύτα διά να γείνη ούτως εις εμέ διότι καλόν είναι εις εμέ να αποθάνω μάλλον παρά να ματαίωση τις το καύχημα μου. **16** Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις εμέ καύχημα επειδή ανάγκη επίκειται εις εμέ ουδαί δε είναι εις εμέ εάν δεν κηρύττω **17** επειδή εάν κάμων τούτο εκουσίως, έχω μισθόν εάν δε ακουσίως, είμαι εμπειστευμένος οικονομίαν. **18** Τις λοιπόν είναι ο μισθός μου; το να κάμω αδάπανον το ευαγγέλιον του Χριστού διά της κηρύξεως μου, ώστε να μη κάμων κατάχρησην της εξουσίας μου εν τω ευαγγελίω. **19** Διότι ελεύθερος ων πάντων εις πάντας εδούλωσα εμαυτόν, διά να κερδήσω τους πλειοτέρους. **20** και έγινεν εις τους Ιουδαίους ως Ιουδαίος, διά να κερδήσω τους Ιουδαίους εις τους υπό νόμον ως υπό νόμον, διά να κερδήσω τους υπό νόμον. **21** εις τους ανόμους ως άνομος, μη ων άνομος εις τον Θεόν, αλλ' έννομος εις τον Χριστόν, διά να κερδήσω ανόμους; **22** έγινεν εις τους ασθενείς ως ασθενής, διά να κερδήσω τους ασθενείς εις πάντας έγινεν τα πάντα, διά να σώσω παντί τρόπω τινάς. **23** Κάμινω δε τούτο διά το ευαγγέλιον, διά να γείνω συγκοινωνός αυτού. **24** Δεν εξένυρε ότι οι τρέχοντες εν τω σταδίῳ πάντες μεν τρέχουσιν, εις οώμας λαμβάνει το βραβεῖον; ούτω τρέχετε, ώστε να λάβητε αυτό. **25** Πας δε ο αγωνιζόμενος εις πάντα εγκρατεύεται, εκείνοι μεν διά να λάβωσι φθαρτόν στέφανον, ημείς δε ἀφθαρτον. **26** Εγώ λοιπόν ούτω τρέχω, ουχί ως αβεβαίως, ούτω πυγμαχώ,

ουχί ως κτυπών τον αέρα, **27** αλλά δαμάζω το σώμα μου και δουλαγωγώ, μήπως εις άλλους κηρύξας εγώ γείνω αδόκιμος.

10 Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι οι πατέρες ημών ήσαν πάντες υπό την νεφέλην, και πάντες διά της θαλάσσης διήλθον, **2** και πάντες εις τον Μωϋσήν εβαπτίσθησαν εν τη νεφέλη και εν τη θαλάσση, **3** και πάντες την αυτήν πνευματικήν βρώσιν ἔφαγον, **4** και πάντες το αυτό πνευματικόν ποτόν ἔπιον διότι ἔπινον από πνευματικής πέτρας ακολουθούσης, η δε πέτρα ήτο ο Χριστός **5** αλλά δεν ευηρεστήθη ο Θεός εις τους πλειοτέρους εξ αυτών διότι κατετρώθησαν εν τη ερήμω. **6** Ταύτα δε έγινεν παραδείγματα ημών, διά να μη ήμεθα ημεῖς επιθυμηταί κακών, καθώς και εκείνοι επεθύμησαν. **7** Μηδέ γίνεσθε ειδωλολάτραι, καθώς τινές εξ αυτών, ως είναι γεγραμμένον· Εκάθησεν ο λαός διά να φάγη καὶ να πίη, και εσηκώθησαν να παίζωσι. **8** Μηδέ ας πορνεύωμεν, καθώς τινές αυτών επόρνευσαν και ἔπεσον εν μιά ημέρα εικοσιτρίγχη χιλιάδες. **9** Μηδέ ας πειράζωμεν τον Χριστόν, καθώς και τινές αυτών επείρασαν και απωλέσθησαν υπό των όφεων. **10** Μηδέ γογγύζετε, καθώς και τινές αυτών εγόγγυσαν, και απωλέσθησαν υπό του εξολοθρευτού. **11** Ταύτα δε πάντα εγίνοντο εις εκείνους παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών, εις τους οποίους τα τέλη των αιώνων έφθασαν. (αἰσθ g165) **12** Ωστε ο νομίζων ότι ίσταται ας βλέπῃ μη πέση. **13** Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμὴν ανθρώπινος πιστός οώμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμιν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την ἐκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρητε. **14** Διά τούτο, αγαπητοί μου, φεύγετε από της ειδωλολατρείας. **15** Λέγω ως προς φρονίμους κρίνατε σεις τούτο το οποίον λέγω **16** Το ποτήριον της ευλογίας, το οποίον ευλογούμεν, δεν είναι κοινωνία του αίματος του Χριστού; Ο άρτος, τον οποίον κόπτομεν, δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού; **17** διότι εις ἄρτον, εν σώμα είμεθα οι πολλοί επειδή πάντες εκ του ενός ἄρτου μετέχομεν. **18** Βλέπετε τον Ισραήλ κατά σάρκα: οι τρώγοντες τας θυσίας δεν είναι κοινωνοί του θυσιαστηρίου; **19** Τι λοιπόν λέγω; ώστε να είδωλον είναι τι; ή ότι το ειδωλόθυτον είναι τι; ουχί **20** αλλ' ότι εκείνα, τα οποία θυσιάζουσι τα έθνη, εις τα δαιμόνια θυσιάζουσι και ουχί είς τον Θεόν· και δεν θέλω σεις να γίνησθε κοινωνοί των δαιμονίων. **21** Δεν δύνασθε να πίνητε το ποτήριον του Κυρίου και το ποτήριον των δαιμονίων· δεν δύνασθε να ήσθε μέτοχοι της τραπέζης του Κυρίου και της τραπέζης των δαιμονίων. **22** Η τον Κύριον θέλομεν να διεγείρωμεν εις ζηλοτυπίαν; μήπως είμεθα ισχυρότεροι αυτού; **23** Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου αλλά πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλά πάντα δεν οικοδομούσι. **24** Μηδείς ας ζητήτῃ το εαυτόν συμφέρον, αλλ' ἔκαστος τα του ἄλλου. **25** Παν το πωλούμενον εν τω μακελλίω τρώγετε, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν. **26** διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. **27** Και εάν τις των απίστων σας προσκαλή και θέλετε να υπάγητε, τρώγετε ό, τι βάλλεται ἐμπροσθέν σας, μηδὲν εξετάζοντες διά την συνείδησιν. **28** Εάν δε τις σας είπῃ, Τούτο είναι ειδωλόθυτον, μη τρώγετε δι' εκείνον τον φανερώσαντα και διά την συνείδησιν διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. **29** Συνείδησιν δε λέγω ουχί την ιδικήν σου, αλλά την του ἄλλου. Επειδή διά τι η ελευθερία μου κρίνεται υπό ἄλλης συνείδησεως; **30** Και εάν εγώ μετ' ευχαριστίας μετέχω, διά τι βλασφημούμαι δι' εκείνο, διά το οποίον εγώ ευχαριστώ; **31** Είτε λοιπόν τρώγετε είτε πίνετε είτε πράττετε τι,

πάντα πράττετε εις δόξαν Θεού. **32** Μη γίνεσθε πρόσκομμα μήτε εις Ιουδαίους μήτε εις Ἐλληνας μήτε εις την εκκλησίαν του Θεού, **33** καθώς και εγώ κατά πάντα αρέσκω εις πάντας, μη ζητών το ιδιόκον μου συμφέρον, αλλά το των πολλών, διά να σωθώσι

11 Μιμητάι μου γίνεσθε, καθώς και εγώ του Χριστού. **2** Σας επινιώ δε, αδελφοί, ότι εις πάντα με ενθυμείσθε, και κρατείτε τας παραδόσεις, καθώς παρέδωκα εις εσάς. **3** Θέλω δε να εξεύρητε, ότι η κεφαλή παντός ανδρός είναι ο Χριστός, κεφαλή δε της γυναικός ο ανήρ, κεφαλή δε του Χριστού ο Θεός. **4** Πας ανήρ προσευχόμενος ή προφητεύων, εάν έχῃ κεκαλυμμένην την κεφαλήν, κατασύχνει την κεφαλήν αυτού. **5** Πάσα σε γυνή προσευχομένη ή προφητεύουσα με την κεφαλήν ασκεπή κατασύχνει την κεφαλήν εαυτής διότι εν και το αυτό είναι με την εξυρισμένην. **6** Επειδή αν δεν καλύπτηται η γυνή, ας κουρεύση και τα μαλλιά αυτής αλλ' εάν ήναι αισχρόν εις γυναίκα να κουρεύτη τα μαλλιά αυτής ή να χυρίζηται, ας καλύπτηται. **7** Διότι ο μεν ανήρ δεν χρεωστεί να καλύψῃ την κεφαλήν αυτού, επειδή είναι εικών και δόξα του Θεού· η δε γυνή είναι δόξα του ανδρός. **8** Διότι ο ανήρ δεν είναι εκ της γυναικός, αλλ' η γυνή εκ του ανδρός: **9** επειδή δεν εκτίσθη ο ανήρ διά την γυναίκα, αλλ' η γυνή διά τον ἄνδρα. **10** Διά τούτο η γυνή χρεωστεί να έχῃ εξουσίαν επί της κεφαλής αυτής διά τους αγγέλους. **11** Πλην ούτε ο ανήρ χωρίς της γυναικός ούτε η γυνή χωρίς του ανδρός υπάρχει εν Κυρίῳ. **12** Διότι καθώς η γυνή είναι εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ είναι διά της γυναικός, τα πάντα δε εκ του Θεού. **13** Κρίνατε σεις καθ' εαυτούς· εἴναι πρέπον γυνή να προσεύχηται εις τον Θεόν ασκεπής; **14** Η ουδέ αυτή η φύσις δεν σας διδάσκει, ότι ανήρ μεν εάν έχῃ κόμην είναι εις αυτόν απικία, **15** γυνή δε εάν έχῃ κόμην, είναι δόξα εις αυτήν; διότι η κόμη εδόθη εις αυτήν αντί καλύμματος. **16** Εάν τις ώμους φαίνηται ότι είναι φιλόνεικος, ημείς τοιαύτην συνήθειαν δεν έχομεν, ουδέ αι εκκλησίαι του Θεού. **17** Ενώ δε παραγγέλλω τούτο, δεν επινιώ δια συνέρχεσθε ουχί διά το καλήτερον αλλά διά το χειρότερον. **18** Διότι πρώτων μεν θάντον συνέρχησθε εις την εκκλησίαν, αικούν ότι υπάρχουνται σχίσματα μεταξύ σας, και μέρος τι πιστεύων. **19** Διότι είναι ανάγκη να υπάρχωσι και αιρέσεις μεταξύ σας, διά να γείνωστε φανεροί μεταξύ σας οι δόκιμοι. **20** Όταν λοιπόν συνέρχησθε επί το αυτό, τούτο δεν είναι να φάγητε Κυριακόν δείπνον· **21** διότι έκαστος λαμβάνει προ του ἄλλου το ίδιον εαυτού δείπνον εν τω καιρώ του τρώγειν, και ἄλλος μεν πεινά, ἄλλος δε μεθύει. **22** Μη δεν ξέχετε οικίας διά να τρώγητε και να πίνητε; ή την εκκλησίαν του Θεού καταφρονείτε, και κατασύνετε τους μη έχοντας; τι να σας είπω; να σας επινέσω εις τούτο; δεν σας επινιώ. **23** Διότι εγώ παρέλαβον από του Κυρίου εκείνο, το οποίον και παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτὶ καθ' ήν παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον, **24** και ευχαριστήσας ἐκόψε και είπε Λάβετε, φάγετε τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ μηνών κλώμενον· τούτο κάμνετε εις την ανάμνησίν μου. **25** Ομοίως και το ποτήριον, αφού εδείπνησε, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αἵματι μου τούτο κάμνετε, οσάκις πίνητε, εις την ανάμνησίν μου. **26** Διότι οσάκις αν τρώγητε τον ἄρτον τούτον και πίνητε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεύσεως αυτού. **27** Ωστε όστις τρώγη τον ἄρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου αναξίως, ἐνοχος θέλει εἰσθαι του σώματος και αἵματος του Κυρίου. **28** Ας δοκιμάζῃ δε εαυτόν ο ἀνθρωπος, και ούτως ας τρώγη εκ του ἄρτου και ας πίνη εκ του ποτηρίου. **29** Διότι

ο τρώγων και πίνων αναξίως τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων το σώμα του Κυρίου. **30** Διά τούτο υπάρχουσι μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και ἄρωστοι, και αποθνήσκουσιν ικανοί. **31** Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι: **32** αλλ' ὅταν κρινώμεθα, παιδεύμεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά τον κόσμον. **33** Ωστε αδελφοί μου, ὅταν συνέρχησθε διά να φάγητε, περιμένετε αλλήλους· **34** εάν δε τις πεινά, ας τρώγητε εις τη οικία αυτού, διά να μη συνέρχησθε προς κατάκρισιν. Τα δε λοιπά, ὅταν έλθω, θέλω διατάξει.

12 Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, δεν θέλω να αγνοήστε. **2** Εξεύρετε ότι ήσθε εθνικοί, συρόμενοι ὥπας εούρεσθε προς τα είδωλα τα ἄφωνα. **3** Διά τούτο σας γνωστοποιώ ὡτι ουδείς λαλῶν διά Πνεύματος Θεού λέγει ανάθεμα τον Ιησούν, και ουδείς δύναται να είπῃ Κύριον Ιησούν, ειμῇ διά Πνεύματος Αγίου. **4** Είναι δε διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως ο αυτός· **5** είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός· **6** είναι και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο αυτός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. **7** Δίδεται δε εις ἔκαστον τη φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. **8** Διότι εις ἄλλον μεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις ἄλλον δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, **9** εις ἄλλον δε πίστης διά του αυτού Πνεύματος, εις ἄλλον δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού Πνεύματος, **10** εις ἄλλον δε ενέργεια θαυμάτων, εις ἄλλον δε προφητεία, εις ἄλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις ἄλλον δε είδη γλωσσών, εις ἄλλον δε ερμηνεία γλωσσών. **11** Πάντα δε τάντα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον διδία εις ἔκαστον καθώς θέλει. **12** Διότι καθώς το σώμα είναι εν και έχει μέλι πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά ὄντα, είναι να σώμα, ούτω και ο Χριστός. **13** διότι ημείς πάντες διά του ενός Πνεύματος εφαπτίσθημεν εις εν σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε Ἐλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις εν Πνεύμα εποτίσθημεν. **14** Διότι το σώμα δεν είναι εν μέλος, αλλά πολλά. **15** Εάν είπῃ ο πους, Επειδή δεν είμαι και χειρ, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο τάχα δεν είναι εκ του σώματος; **16** Καὶ εάν είπῃ το ωτίον, Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν είμαι εις του σώματος, διά τούτο δεν είναι τάχα εκ του σώματος; **17** Εάν όλον το σώμα ήσαν εις οφθαλμός, που η ακοή; Εάν όλον ακοή, που η ὁσφρησίς; **18** Αλλά τώρα ο Θεός έθεσε τα μέλη εν ἔκαστον αυτών εις το σώμα καθώς ηθέλησεν. **19** Εάν όμως πάντα ήσαν εν μέλος, που το σώμα; **20** Αλλά τώρα είναι μεν πολλά μέλη, εν όμως σώμα. **21** Καὶ δεν δύναται ο οφθαλμός να είπῃ προς την χείρα· Δεν ἔχω χρείαν σου· ή πάλιν η κεφαλή προς τους πόδας· Δεν ἔχω χρείαν υμών. **22** Αλλά πολὺ περισσότερον τα μέλη του σώματος, τα οποία φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, τάντα είναι αναγκαία, **23** και εκείνα τα οποία νομίζουμε ότι είναι τα αιτιμότερα του σώματος, εις τάυτα αποδίδομεν τιμήν περισσότεραν, και τα ἀσχήματα ημών ἔχουν περισσότεραν ευσχήμοσύνην· **24** τα δε ευσχήμονα ημών δεν ἔχουν χρείαν. Αλλ' ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, δώσας περισσότεραν τιμήν εις το ευτελέστερον, **25** διά να μη ήσαν σχίσμα εν τω σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ αλλήλων. **26** Καὶ είτε πάσχει εν μέλος, πάντα τα μέλη συμπάσχουσιν· είτε τιμάται εν μέλος, πάντα τα μέλη συγχαίρουσι. **27** Καὶ σεις είσθε σώμα Χριστού και μέλη κατά μέρος. **28** Καὶ ἄλλους μεν θέσεον ο Θεός εν τη εκκλησίᾳ πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἐπειτα θαύματα, ἐπειτα χαρίσματα ιαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, είδη γλωσσών. **29** Μη πάντες είναι απόστολοι; μη πάντες

προφήται; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες ενεργούσι θαύματα; **30** μη πάντες έχουσι χαρίσματα ιαμάτων; μη πάντες λαλούσι γλώσσας; μη πάντες διερμηνεύουσι; **31** Ζητείτε δε μετά ζήλου τα καλύτερα χαρίσματα. Και έτι πολύ υπερέχουσαν οδόν σας δεικνύω.

13 Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, έγινεν χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. **2** Και εάν έχω προφητείαν και εξέιρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώστιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν. **3** Και εάν πάντα τα υπάρχοντα μου διανείμου, και εάν παραδώσω το σώμα μου διά να καυθώ, αγάπην δε μη έχω, ουδέν αωφελούμαι. **4** Η αγάπη μακροθυμεῖ, αγαθοποεῖ, η αγάπη δεν φθονεῖ, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, **5** δεν ασχημονεῖ, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, **6** δεν χάριει εἰς την αδικίαν, συγχαίρει δε εἰς την αλήθειαν: **7** πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. **8** Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει τα ἄλλα ὄμως, είτε προφητεία είναι, θέλουσι καταργηθῆ: είτε γλώσσαι, θέλουσι παύσει είτε γνώσις, θέλει καταργηθῆ. **9** Διότι κατά μέρος γινώσκομεν και κατά μέρος προφητεύομεν: **10** όταν ὄμως ἐλθῃ το τέλειον, τότε το κατά μέρος θέλει καταργηθῆ. **11** Ὁτε ἡμην νίπιος, ως νίπιος ελάλουν, ως νίπιος εφρόνουν, ως νίπιος εσυλλογιζόμην ὅτε ὄμως ἔγινεν ανήρ, κατήργησα τα του νηπίου. **12** Διότι τώρα βλέπομεν διά κατόπτρου αινιγματωδώς, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον: τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην. **13** Τώρα δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα. μεγαλητέρα δε τούτων είναι η αγάπη.

14 Ακολουθείτε την αγάπην· και ζητείτε μετά ζήλου τα πνευματικά, μάλλον δε το να προφητεύητε. **2** Διότι ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον δεν λαλεί προς ανθρώπους, αλλά προς τον Θεόν: διότι ουδείς ακούει αυτόν, αλλά με το πνεύμα αυτού λαλεί μυστήρια: **3** Ο δε προφητεύων λαλεί προς ανθρώπους εις οικοδομήν και προτροπήν και παρηγορίαν. **4** Ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον εαυτόν οικοδομεί, ο δε προφητεύων την εκκλησίαν οικοδομεί. **5** Θέλω δε πάντες να λαλήτε γλώσσας, μάλλον δε να προφητεύητε: διότι ο προφητεύων είναι μεγαλήτερος παρά ο λαλών γλώσσας, εκτός εάν διερμηνεύῃ, διά να λάβῃ οικοδομήν η εκκλησία. **6** Και τώρα, αδελφοί, εάν έλθω προς εօάς λαλών γλώσσας, τι θέλω σας ωφελήσει, εάν δεν σας λαλήσω ή με αποκάλυψin ή με γνώστιν ή με προφητείαν ή με διδαχήν; **7** Και τα ἀψυχα, ὅσα δίδουσι φωνήν, είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν δεν δώσωσι διακεκριμένους τους φθόγγους, πως θέλει γνωρισθῆ το αυλόνυμενον ἡ το κιθαριζόμενον; **8** Διότι εάν η σάλπιγξ δώσῃ φωνήν ασφαρή, τις θέλει ετοιμασθῆ εις πόλεμον; **9** Ούτω και σεις, εάν δεν δώσητε διά της γλώσσης φωνήν ευκατάληπτον, πως θέλει γνωρισθῆ το λαλούμενον; διότι θέλετε λαλεί εις τον αέρα. **10** Τόσα εἰδή φωνών είναι τυχόν εν τω κόσμω, και ουδέν εξ αυτών είναι αστίμαντον. **11** Εάν λοιπόν δεν γνωρίσω την σημασίαν της φωνής, θέλω είσθαι προς τον λαλούντα βάρβαρος και ο λαλών βάρβαρος προς εμέ. **12** Ούτω και σεις, επειδή είσθε ζηλωταί πνευματικών, ζητείτε να περισσεύητε εν αυτοίς προς την οικοδομήν της εκκλησίας. **13** Διά τούτο ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον ας προσεύχηται διά να γενίν ικανός να διερμηνεύῃ, **14** διότι εάν προσεύχωμαι με γλώσσαν αγνώριστον, το πνεύμα μου προσεύχεται, αλλ' ο νούς μου είναι ακαρποφόρητος. **15** Τι πρέπει λοιπόν; Θέλω προσευχηθῆ με το πνεύμα, θέλω δε

προσευχηθῆ και με τον νούν. Θέλω ψάλλει με το πνεύμα, θέλω δε φάλλει και με τον νούν. **16** Διότι εάν δοξολογήσης με το πνεύμα, εκείνος ὅστις έχει τάξιν ιδιώτου πως θέλει επειτεί το αμήν εις την ευχαριστίαν σου, μη εξεύρων τι λέγεις; **17** Διότι συ μεν καλώς ευχαριστείς, ο ἄλλος ὄμως δεν οικοδομείται. **18** Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου ότι λαλώ πλειοτέρας γλώσσας παρά πάντας υμάς: **19** πλὴν εν τη εκκλησίᾳ πέντε λόγους προτιμῶ να λαλήσω διά του νοός μου, διά να κατηχήσω και ἄλλους, παρά μυρίους λόγους με γλώσσαν αγνώριστον. **20** Αδελφοί, μη γίνεσθε παιδία κατά τας φρένας, αλλά γίνεσθε νήπια μεν εις την κακίαν, τέλειοι ὄμως εις τας φρένας. **21** Εν τω νόμῳ είναι γεγραμμένον ότι δι' ἐτερογλώσσων και διά ξένων χειλέων θέλω λαλήσει προς τον λαόν τούτον, και ουδέ ούτω θέλουσι με εισακούσει, λέγει Κύριος. **22** Όστε αι γλώσσαι είναι διά σημείον ουχί προς τους πιστεύοντας, αλλά προς τους απίστους η προφητεία ὄμως είναι ουχί προς τους απίστους, αλλά προς τους πιστεύοντας. **23** Εάν λοιπόν συνέλθῃ η εκκλησία ὅλη επί το αυτό και λαλώσι πάντες γλώσσας αγνώριστους, εισέλθωσι δε ιδιώται ή ἄπιστοι, δεν θέλουσιν ειπεῖ οτι είσθε μανιόμενοι; **24** Αλλ' εάν πάντες προφητεύωσιν, εισέλθῃ δε τις ἄπιστος η ιδιώτης, ἐλέγχεται υπό πάντεων, ανακρίνεται υπό πάντων, **25** και ούτω τα κρυπτά της καρδίας αυτού γίνονται φανερά· και ούτω πεσών κατά πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τον Θεόν, κηρύττων ότι ο Θεός είναι ταύντι εν μέσω υμών. **26** Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, ἔκαστος υμών ψαλμόν ἔχει, διδαχήν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, αποκάλυψιν ἔχει, ερμηνείαν ἔχει· πάντα ας γίνωνται προς οικοδομήν. **27** Εάν τις λαλή γλώσσαν αγνώριστον, ας κάμψωτο τούτο ανά δύο ή το περισσότερον ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις ας διερμηνεύῃ· **28** αλλ' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, ας σιωπά εν τη εκκλησίᾳ, ας λαλή δε προς εαυτόν και προς τον Θεόν. **29** Προφήται δε ας λαλώσι δύο ή τρεις, και οι ἄλλοι ας διακρίνωσιν· **30** εάν δε ἐλθῃ αποκάλυψις εις ἄλλον καθήμενον, ο πρώτος ας σιωπά. **31** Διότι δύνασθε ο εις μετά τον ἄλλον να προφητεύῃτε πάντες, διά να μανθάνωσι πάντες και πάντες να παρηγορώνται· **32** και τα πνεύματα των προφητών υποτάσσονται εις τους προφήτας· **33** διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστατίας, αλλ' ειρήνης. Καθώς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων. **34** Αι γυναίκες σας ας σιωπώσιν εν ταις εκκλησίαις· διότι δεν είναι συγκεχωρημένον εις αυτάς να λαλώσουν, αλλά να υποτάσσωνται, καθώς και ο νόμος λέγει. **35** Αλλ' εάν θέλωσι να μάθωσι τι, ας ερωτώσιν εν τω οίκω τους ἄνδρας αυτών· διότι αισχρόν είναι εις γυναίκας να λαλώσιν εν εκκλησίᾳ. **36** Μήπως από σας εξήλθεν ο λόγος του Θεού, ή εις σας μόνους κατήνησεν; **37** Εάν τις νομίζῃ ότι είναι προφήτης ή πνευματικός, ας μάθη εκείνα τα οποία γράφω προς εօάς, ότι είναι εντολαί του Κυρίου. **38** αλλ' εάν τις αγνοή, ας αγνοή. **39** Όστε, αδελφοί, ζητείτε μετά ζήλου το προφητεύειν, και το λαλείν γλώσσας μη εμποδίζετε· **40** πάντα ας γίνωνται ευσχημόνως και κατά τάξιν.

15 Σας φανερόν δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον, το οποίον εκήρυξα προς εօάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, **2** διά του οποίου και σώζεσθε, τίνι τρόπῳ σας εκήρυξα αυτό, αν φυλάττητε αυτό, εκτός εάν επιστεύσατε ματαίως. **3** Διότι παρέδωκα εις εօάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, **4** και ότι εταφή, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς, **5** και ότι εφάνη εις τον Κηφάν, ἐπειτα εις τους δώδεκα· **6** μετά ταύτα εφάνη εις πεντακοσίους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ των οποίων

οι πλειότεροι μένουσιν ἑώς τώρα, τινές δε και εκοιμήθησαν· 7 ἐπειτα εφάνη εις τον Ιάκωβον, ἐπειτα εις πάντας τους αποστόλους· 8 τελευταίον δε πάντων εφάνη και εις εμέως εις ἔκτρωμα. 9 Διότι εγώ είμαι ο ελάχιστος των αποστόλων, οστις δεν είμαι αὖτις να ονομάζωμαι απόστολος, διότι κατεδίωξα την εκκλησίαν του Θεού· 10 αλλά χάριτι Θεού είμαι ότι είμαι· και η εις εμέ χάρις αυτού δεν ἔγεινε ματαία, αλλά περισσότερον αυτῶν πάντων εκοπίσασα, πλην ουχὶ εγώ, αλλ' η χάρις του Θεού η μετ' εμού. 11 Είτε λοιπόν εγώ είτε εκείνοι, ούτων κηρύττομεν και ούτως επιστεύσατε. 12 Εάν δε ο Χριστός κηρύττηται ότι ανέστη εκ νεκρών, πως τινές μεταξύ σας λέγουσιν ότι ανάστασις νεκρών δεν είναι; 13 Καὶ εάν ανάστασις νεκρών δεν ἔναι, ουδὲν ο Χριστός ανέστη· 14 και αν ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον ἄρα είναι το κήρυγμα ήμών, ματαία δε και η πίστις σας. 15 Ευρισκόμεθα δε και φευδομάρτυρες του Θεού, διότι εμαρτυρήσαμεν περί του Θεού ότι ανέστησε τον Χριστόν, τον οποίον δεν ανέστησεν, εάν καθ' υπόθεσιν δεν αναστάνωνται νεκροί. 16 Διότι εάν δεν αναστάνωνται νεκροί, ουδὲν ο Χριστός ανέστη· 17 αλλ' εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας ἔτι είσθε εν ταῖς αμαρτίαις υμῶν. 18 Ἀρά και οι κοιμηθέντες εν Χριστώ απωλέσθησαν. 19 Εάν εν ταύτῃ τη ζωὴ μόνον ελπίζωμεν εις τον Χριστόν, είμεθα ελεεινότεροι πάντων των ανθρώπων. 20 Αλλὰ τώρα ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών, ἔγεινεν απαρχή των κεκοιμημένων. 21 Διότι επειδή ο θάνατος ἥλθε δι' ανθρώπουν, ούτω και δι' ανθρώπουν η ανάστασις των νεκρών. 22 Επειδή καθώς πάντες αποθνήσκουσιν εν τω Αδάμ, ούτω και πάντες θέλουσι ζωοτοιχή εν τω Χριστώ. 23 Ἐκαστος όμως κατά την ιδίαν αυτού τάξιν· ο Χριστός είναι η απαρχή, ἐπειτα όσοι είναι του Χριστού εν τη πάρουσία αυτού. 24 Ύστερον θέλει είσθαι το τέλος, όταν παραδώσῃ την βασιλείαν εις τον Θεόν και Πατέρα, όταν καταργήσῃ πάσαν αρχήν και πάσαν εξουσίαν και δύναμιν. 25 Διότι πρέπει να βασιλεύῃ εωσού θέση πάντας τους εχθρούς υπό τους πόδας αυτού. 26 Ἐσχατος εχθρός καταργείται ο θάνατος· 27 διότι πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού. Όταν δε είπη ότι πάντα είναι υποτεταγμένα, φανερόν ότι εξαιρείται ο υποτάξας εις αυτόν τα πάντα. 28 Όταν δε υποταχθώσιν εις αυτόν τα πάντα, τότε και αυτός ο Υἱός θέλει υποταχθή εις τον υποτάξαντα εις αυτόν τα πάντα, διά να ἔναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν. 29 Επειδή τι θέλουσι κάμει οι βαπτιζόμενοι υπέρ των νεκρών, εάν τωνότι οι νεκροί δεν αναστάνωνται, διά τι και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; 30 διά τι και ημείς κινδυνεύουμεν πάσαν ὡραν; 31 Καθ' ημέραν αποθνήσκω, μα την εις εσάς καύχησίν μου, την οποίαν ἔχω εν Χριστῷ Ιησού τω Κυρίων ήμών. 32 Εάν κατά άνθρωπον επολέμησα με θηρία εν Εφέσῳ, τι το ὄφελος εις εμέ· αν οι νεκροί δεν αναστάνωνται, ας φάγωμεν και ας πίωμεν, διότι αύριον αποθνήσκομεν. 33 Μη πλανάσθε· Φθείρουσι τα καλά ήθη και κακάι συναναστροφά. 34 Συνέλθετε εις εαυτούς κατά το δίκαιον και μη αμαρτάνετε· διότι τινές ἔχουσιν αγνωσίαν Θεού· προς εντροπήν σας λέγω τούτο. 35 Αλλά θέλει τις ειπεῖ· Πως αναστάνονται οι νεκροί; και με ποιόν σώμα ἔρχονται; 36 Ἀφρον, εκείνο το οποίον συ πειρεῖς, δεν ζωογονεῖται εάν δεν αποθάνη· 37 και εκείνο το οποίον σπειρεῖς, δεν σπειρεῖς το σώμα το οποίον μέλλει να γενέν, αλλά γυμνόν κόκκον, σίτου τυχόν ἡ τινός των λοιπών. 38 Ο δε Θεός διδει εις αυτό σώμα καθώς ηθέλησε, και εις Ἐκαστον των σπερμάτων το ιδιαίτερον αυτού σώμα. 39 Πάσα σαρξ δεν είναι η αυτή σαρξ, αλλά ἀλλη μεν σαρξ των ανθρώπων, ἀλλη δε σαρξ των κτηνών, ἀλλη δε των ιχθύων και ἀλλη των πτηνών. 40 Είναι και σώματα

επουράνια και σώματα επίγεια· πλην ἀλλη μεν η δόξα των επουράνιων, ἀλλη δε η των επιγείων. 41 Ἀλλη δόξα είναι του ηλίου, και ἀλλη δόξα της σελήνης, και ἀλλη δόξα των αστέρων· διότι αστήρ διαφέρει αστέρος κατά την δόξαν. 42 Ούτω και η ανάστασις των νεκρών. Σπείρεται εν φθορά, ανίσταται εν αφθαρσίᾳ· 43 σπείρεται εν αιτιμίᾳ, ανίσταται εν δόξῃ σπείρεται εν αιθενείᾳ, ανίσταται εν δυνάμει· 44 σπείρεται σώμα ζωϊκόν, ανίσταται σώμα πνευματικόν. Είναι σώμα ζωϊκόν, και είναι σώμα πνευματικόν. 45 Ούτως είναι και γεγραμμένον· Ο πρώτος ἀνθρωπός Αδάμ έγεινεν εις ψυχήν ζώασ· ο ἔσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν. 46 Πλην ουχὶ πρώτων το πνευματικόν, αλλά το ζωϊκόν, ἐπειτα το πνευματικόν. 47 Ο πρώτος ἀνθρωπός είναι εκ της γης χοϊκός, ο δεύτερος ἀνθρωπός ο Κύριος εξ ουρανού. 48 Οποίος ο χοϊκός, τοιούτοι και οι χοϊκοί, και οποίος ο επουράνιος, τοιούτοι και οι επουράνιοι· 49 και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανίου. 50 Τούτο δε λέγω, αδελφοί, διά σαρξ και αίμα βασιλείαν θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδὲ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν. 51 Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆναι, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθῆναι, 52 εν μιᾷ στιγμῇ, εν πιττή οφθαλμούν, εν τη εσχάτῃ σαλπίγγι διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστήθη ἀφθαρτοί, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθῆναι. 53 Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθῇ αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθῇ αθανασίαν. 54 Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθῇ αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδυθῇ αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκῃ. 55 Που, θάνατε, το κέντρον σου; που, ἀδη, η νίκη σου; (*Hadēs g86*) 56 το δε κέντρον του θανάτου είναι η αμαρτία, και η δύναμις της αμαρτίας ο νόμος. 57 Αλλά χάρις εις τον Θεόν, οστις δίδει εις ημάς την νίκην διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 58 Ωστε, αδελφοί μοι αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εις το έργον του Κυρίου, γινώσκοντες ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίῳ.

16 Περὶ δε της συνεισφοράς της υπέρ των αγίων, καθώς διέταξα εις τας εκκλησίας της Γαλατίας, ούτω κάμετε και σεις. 2 Κατά την πρώτην της εβδομάδος ἔκαστος υμών ας εναποθέτη παρ' εαυτῷ θησαυρίζων δ, τι αν ευπορή, ώτε δταν ἔλθω να μη συνάγωνται τότε συνεισφορά. 3 Καὶ δταν ἔλθω, οποίους εγκρίνητε, δι' επιστολών τούτους θέλω πέμψει διά να φέρωσι την δωρεάν σας εις Iερουσαλήμ· 4 και εάν ἔναι αἵξιον να υπάγω και εγώ, θέλουσιν ελθεῖ μετ' εμού. 5 Θέλω δε ελθεῖ προς εσάς, αφού διέλθω την Μακεδονίαν διότι την Μακεδονίαν διέρχομαι· 6 και ίσως θέλω παραμείνει πλησίον σας, ή και παραχειμάσει, διά να με προπομψήτε σεις όπου αν υπάγω. 7 Διότι δεν θέλω να σας ίδω τώρα εν παρόδῳ, αλλ' επιτίζω να μείνω πλησίον σας καιρόν τινά, εάν ο Κύριος συγχωρήση τούτο. 8 Θέλω δε μείνειν εν Εφέσῳ έως της πεντηκοστής· 9 διότι ηνούχθη εις εμέ θύρα μεγάλη και ενέργητική, και είναι πολλοί εναντίον. 10 Καὶ εάν ἔλθη ο Τιμόθεος, προσέρχετε να ἔναι αἴφοβος μεταξύ σας διότι το έργον του Κυρίου εργάζεται καθώς και εγώ· 11 μηδεῖς λοιπόν ας μη εξουθενήσῃ αυτόν. Προπέμψατε δε αυτόν εν ειρήνῃ, διά να ἔλθη προς εμέ διότι προσμένω αυτόν μετά των αδελφών. 12 Περί δε του αδελφού Απολλώ, παρεκάλεσα αυτόν πολλά να ἔλθη προς εσάς μετά των αδελφών· και δεν θέλει παντάπασι να ἔλθη τώρα, θέλει όμως ελθεῖ όταν ευκαιρίη. 13 Αγυρπνείτε, στέκεσθε εν τη πίστε, ανδρίζεσθε, ενδυναμώσθε. 14 Πάντα τα έργα υμών ας γίνωνται εν αγάπη. 15 Σας παρακαλώ δε, αδελφοί εξεύρετε την οικίαν

του Στεφανά, ότι είναι απαρχή της Αχαΐας και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των αγίων. **16** να υποτάσσησθε και σεις εις τους τοιούτους και εις πάντα τον συνεργούντα και κοπιώντα. **17** Χαίρω δε διά την ἑλευσιν του Στεφανά και Φουρτουνάτου και Αχαϊκού, διότι την ἑλλειψίν σας ούτοι ανεπλήρωσαν. **18** επειδή ανέπαινσαν το ιδικόν μου πνεύμα και το ιδικόν σας, Τιμάτε λοιπόν τους τοιούτους. **19** Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι της Ασίας. Σας ασπάζονται πολλά εν Κυρίω ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα μετά της κατ' οίκον αυτών εκκλησίας. **20** Σας ασπάζονται οι αδελφοί πάντες. Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίῳ. **21** Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. **22** Όστις δεν αγαπά τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ας ήναι ανάθεμα. Μαράν αθά. **23** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού είνη μεθ' υμών. **24** Η αγάπη μου μετά πάντων υμών εν Χριστώ Ιησού αμήν.

Προς Κορινθίους Β'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά Θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν σεν Κορίνθω μετά πάντων των αγίων των θντων εν δόλη τη Αχαΐα: **2** χάρις υμίν και ειρήνη από Θεού Πατέρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατέρης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατέρης των οικτηρών και Θεός πάσης παρηγορίας, **4** ο παρηγορών ημάς εν πάσῃ τη θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημείς να παρηγορώμεν τους εν πάσῃ θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημείς αυτοί υπό του Θεού: **5** Διότι καθώς περισσεύουσι τα παθήματα του Χριστού εις ημάς, ούτω διά του Χριστού περισσεύει και η παρηγορία ημών. **6** Και είτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας της ενεργούμενής διά της υπομονής των αυτών παθημάτων, τα οποία και ημείς πάσχομεν είτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας: και η ελπίς, την οποίαν έχομεν, είναι βεβαία υπέρ υμών: **7** επειδή εξέρομεν ότι καθώς είσθε κοινωνοί των παθημάτων, ούτω και της παρηγορίας. **8** Διότι δεν θέλομεν να αγνοήτε, αδελφοί, περί της θλίψεως ημών, ήτις συνέβη εις ημάς εν τη Ασίᾳ, ότι καθ' υπερβολήν εστενχωρήθημεν υπέρ δύναμιν, ώστε απηλπίσθημεν και του ζήν: **9** αλλ' ημείς αυτοί εν εαυτοίς, ελάβομεν την απόφασιν του θανάτου, διά να μη έχωμεν την πεποίθησιν εις εαυτούς, αλλ' εις τον Θεόν τον εγείροντα τους νεκρούς: **10** όστις ηλευθέρωσεν ημάς εκ τοσούτου μεγάλου θανάτου και ελευθερόνει, εις τον οποίον ελπίζομεν ότι και έτι θέλει ελευθερώσει, **11** ενώ και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της δεήσεως, διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ ημών διά το δοθέν εις ημάς χάρισμα διά πολλών. **12** Διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της συνειδήσεως ημών, ότι εν απλότητι και εύλικρινεί Θεόν, ουχί εν σοφία σαρκική, αλλ' εν χάριτι Θεού επολιτεύθημεν εν τω κόσμῳ, περισσότερον δε προς εσάς. **13** Διότι δεν σας γράφομεν άλλο, παρ' εκείνα τα οποία αναγινώσκετε ή και γνωρίζετε, ελπίζω δε ότι και έως τέλους θέλετε γνωρίσει. **14** Καθώς και μας εγνωρίσατε κατά μέρος, ότι είμεθα καύχημα εις εσάς, καθώς σεις εις ημάς, εν τη μέραι του Κυρίου Ιησού. **15** Και με ταύτην την πεποίθησιν ήθελον να έλθω προς εσάς πρότερον, διά να ξήτη δευτέραν χάριν, **16** και δι' υμών να διαβώ εις Μακεδονίαν, και πάλιν από Μακεδονίας να έλθω προς εσάς και από σας να προπεμφθώ εις την Ιουδαίαν. **17** Τούτο λοιπόν βουλευόμενος μήπως τάχη μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή όσα βουλεύομαι, κατά σάρκα βουλεύομαι, διά να ήναι εις εμέ το ναι ναι, και το ου ου; **18** Αλλ' όμως πιστός ο Θεός ότι ο λόγος ημών ο λαληθείς προς εσάς δεν έγινε ναι και ου. **19** Διότι ο Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ σας δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και του Τιμοθέου, δεν έγινεν ναι και ου, αλλά ναι έγινεν εν αυτώ. **20** Διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι και εν αυτώ το αμήν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. **21** Ο δε βεβαιών ημάς μεθ' υμών εις Χριστόν και ο χρίσας ημάς είναι ο Θεός, **22** όστις και εσφράγισεν ημάς και ἐδώκε τον αρραβώνα του Πνεύματος εν ταῖς καρδίαις ημών. **23** Εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις την ψυχήν μου, ότι φειδόμενος υμών δεν ήλθον έτι εις Κόρινθον. **24** Ουχί διότι έχομεν εξουσίαν επί της πίστεώς σας, αλλ' είμεθα συνεργοί της χαράς σας επειδή εν τη πίστει στέκεσθε.

2 Απεφάσισα δε τούτο κατ' εμαυτόν, το να μη έλθω πάλιν προς εσάς με λύπην. **2** Διότι εάν εγώ σας λυπώ, και τις είναι ο ευφραίνων ειμέ ειμή ο λυπούμενος υπ' εμού; **3** Και έγραφα προς εσάς τούτο αυτό, ώστε όταν έλθω να μη έχω λύπην απ' εκείνων, αφ' ων έπρεπε να έχω χαράν, έχων πεποίθησιν εις πάντας υμάς ότι η χαρά μου είναι πάντων υμών. **4** Διότι εκ πολλής θλίψεως και στενοχωρίας, καρδίας έγραφα προς εσάς μετά πολλών δακρύων, ουχί διά να λυπηθήτε, αλλά διά να γνωρίσητε την αγάπην, ην έχω περισσότερως εις εσάς. **5** Αλλ' εάν τις ελύπησε, δεν ελύπησεν εμέ, ειμή κατά μέρος, διά να μη επιβαρύνω πάντας υμάς. **6** Αρκετόν είναι εις τον τοιούτον αύτη η επίπληξης η υπό των πλειοτέρων. **7** ώστε το εναντίον πρέπει μάλλον να συγχωρίσητε αυτόν, και να παρηγορήσητε, διά να μη καταποθή ο τοιούτος υπό της υπερβαλλούσης λύπης. **8** Διά τούτο σας παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτόν την αγάπην σας. **9** Επειδή διά τούτο και έγραφα, διά να γνωρίσω την δοκιμασίαν σας, αν ήσθε κατά πάντα υπήκοοι: **10** εις όντινα δε συγχωρείτε τι, συγχωρώ και εγώ διότι εάν εγώ συνεχώρησά τι, εις όντινα συνεχώρησα, διά σας έκαμπον τούτο ενώπιον του Χριστού, **11** διά να μη υπερισχύσῃ καθ' ημών ο Σατανάς διότι δεν αγνοούμεν τα διανοήματα αυτού. **12** Ότε δε ήλθον εις την Τρωάδα διά να κηρύξω το ευαγγέλιον του Χριστού, και ηνοίχθη εις εμέ θύραν εν Κυρίω, **13** δεν έλαβον άνεσιν εις το πνεύμα μου, διότι δεν εύρον Τίτον τον αδελφόν μου, αλλ' αποχαιρετήσας αυτούς εξήλθον εις Μακεδονίαν. **14** Πλην χάρις εις τον Θεόν, όστις πάντοτε κάμψει ημάς να θριαμβεύωμεν διά του Χριστού και φανερόνει εν παντί τόπῳ δι' ημών την οσμήν της γνώσεως αυτού: **15** διότι του Χριστού ευαδία είμεθα προς τον Θεόν εις τους σωζόμενους και εις τους απολλυμένους: **16** εις τούτους μεν οσμή θανάτου διά θάνατον, εις εκείνους δε οσμή ζωής διά ζωήν. Και προς τάντα τις είναι ικανός; **17** Διότι ημείς καθώς οι πολλοί δεν καπηλεύομεν τον λόγον του Θεού, αλλ' ως από ειλικρινείας, αλλ' ως από Θεού κατενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ.

3 Αρχίζομεν πάλιν να συνιστώμεν εαυτούς; ή μήπως έχομεν χρείαν, καθώς τινές, συστατικών επιστολών προς εσάς ή συστατικών από σας; **2** Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γινωσκομένη και αναγινωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων, **3** και φανερόνεσθε ότι είσθε επιστολή Χριστού, γενομένη διά της διακονίας ημών, εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδίας. **4** Τοιαύτην δε πεποίθησιν έχομεν διά του Χριστού προς τον Θεόν. **5** Ουχί διότι είμεθα ικανοί αφ' εαυτών να νοήσωμέν τι ως ημών αυτών, αλλ' ικανότης ημών είναι εκ του Θεού, **6** όστις και έκαμπεν ημάς ικανούς να ήμεθα διάκονοι της καινής διαθήκης, ουχί του γράμματος, αλλά του πνεύματος διότι το γράμμα θανατόνει, το δε πνεύμα ζωαποιεί. **7** Αλλ' εάν η διακονία του θανάτου η εν γράμμασιν εντεπτυσμένη εις ίλιθους έγινεν ένδοξος, ώστε οι υιοί Ισραήλ δεν ηδύναντο να ενατενίσωσιν εις το πρόσωπον του Μωϋσέων διά την δόξαν του προσώπου αυτού την μέλλουσαν να καταργηθή, **8** πως η διακονία του Πνεύματος δεν θέλει είσθαι μάλλον ένδοξος; **9** διότι αν η διακονία της κατακρίσεως ήναι δόξα, πολλώ μάλλον η διακονία της δικαιοσύνης υπερέχει κατά την δόξαν. **10** Διότι ουδέ εδοξάσθη εν τούτω των μέρει το δεδοιασμένον ένεκεν της υπερβαλλούσης δόξης, **11** Επειδή εάν το μέλλον να καταργηθή ήτο ένδοξον, πολλώ μάλλον το μένον είναι ένδοξον. **12** Έχοντες λοιπόν τοιαύτην ελπίδα πολλήν

παρηρησίαν μεταχειρίζόμεθα, **13** και ουχί καθώς ο Μωϋσής της έβαλλε κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού διά να μη απενίσωσιν οι υιοί Ισραήλ εις το τέλος του μέλλοντος να καταργηθή. **14** Άλλ' επιφράλωθησαν αι διάνοιαι αυτών. Διότι έως της σήμερον το αυτό κάλυμμα μένει εν τη αναγνώσει της παλαιάς διαθήκης, μη ανακαλυπτόμενον, επειδή καταργείται διά του Χριστού, **15** αλλ' έως σήμερον, όταν αναγινώσκηται ο Μωϋσής, κάλυμμα κείται επί της καρδίας αυτών: **16** όταν δώμας επιστρέψῃ προς τον Κύριον, θέλει αφαιρεθή το κάλυμμα. **17** Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί ελευθερία. **18** Ημείς δε πάντες βλέποντες ως εν κατόπτρω την δόξαν του Κυρίου με ανακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εις την αυτήν εικόνα από δόξης εις δόξαν, καθώς από του Πνεύματος του Κυρίου.

4 Διά τούτο, έχοντες την διακονίαν ταύτην, καθώς ηλεγήθημεν, δεν αποκάμνομεν, **2** αλλ' απηρνήθημεν τα κρυπτά της αισχύνης, μη περιπατούντες εν πανουργίᾳ μηδέ δολόνοντες τον λόγον του Θεού, αλλά με την φανέρωσιν της αληθείας συνιστώντες εαυτούς προς πάσαν συνείδησην ανθρώπων ενώπιον του Θεού. **3** Εάν δε και ήναι το ευαγγέλιον ημών κεκαλυμμένον, εις τους απολυμένους είναι κεκαλυμμένον, **4** των οποίων απίστων όντων ο Θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νούν, διά να μη επιλάψῃ εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του Θεού. (*αἰδοῖς g165*) **5** Διότι ημείς δεν κηρύττομεν εαυτούς, αλλά τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εαυτούς δε δούλους υμών διά τον Ιησούν. **6** Διότι ο Θεός ο ειπών να λάμψῃ φως εκ του σκότους, είναι διτὶς ἐλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμὸν τῆς γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου του Ιησού Χριστού. **7** Ἐχομεν δε τον θησαυρὸν τούτον εις οστράκινα σκεύη, διά να ήναι η υπερβολὴ της δύναμεως του Θεού και ουχὶ εξ ημών, **8** κατὰ πάντας θλίβομενοι αλλ' ουχὶ στενοχωρούμενοι, απορούμενοι αλλ' ουχὶ απελπιζόμενοι, **9** διωκόμενοι αλλ' ουχὶ εγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι αλλ' ουχὶ απολλύμενοι, **10** πάντοτε την νέκρωσιν του Κυρίου Ιησού περιφέροντες εν τω σώματι, διά να φανερωθῇ εν τω σώματι ημών και η ζωὴ του Ιησού. **11** Διότι ημείς οι ζόντες παραδίδομεθα πάντοτε εις τον θάνατον διά τον Ιησούν, διά να φανερωθῇ και η ζωὴ του Ιησού εν τη θνητῇ ημών σαρκὶ. **12** Ωστε ο μεν θάνατος ενεργείται εν ημίν, η δε ζωὴ εν υμίν. **13** Έχοντες δε το αυτὸν πνεύμα της πίστεως κατά το γεγραμμένον, Επίστευσα, διό ελάλησα, και ημείς πιστεύομεν, διό και λαλούμεν, **14** εξεύροντες ότι ο αναστήσας τον Κύριον Ιησούν θέλει αναστήσει και ημάς διά του Ιησού και παραστήσει μεθ' υμών. **15** Διότι τα πάντα είναι διά σας, ὥστε η χάρις, πλεονάσσα διά την ευχαριστίαν των πλειοτέρων, να περισσεύσῃ εις την δόξαν του Θεού. **16** Διά τούτο δεν αποκάμνομεν, αλλ' εάν και ο εξωτερικός ημών ἀνθρωπὸς φεύρεται, ο εσωτερικός όμως ανανεύνται καθ' εκάστην τημέραν. **17** Διότι η προσωρινὴ ελαφρὰ θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολὴν εις υπερβολὴν αιώνιον βάρος δόξης, (*αἰδοῖς g166*) **18** επειδὴ ημείς δεν εναπενίζομεν εις τα βλεπόμενα, αλλ' εις τα μη βλεπόμενα διότι τα βλεπόμενα είναι πρόσκαιρα, τα δε μη βλεπόμενα αιώνια. (*αἰδοῖς g166*)

5 Διότι εξεύρομεν ότι εάν η επίγειος οικία του σκηνώματος ημών χαλασθή, έχομεν εκ του Θεού οικοδομήν, οικίαν αχειροποίητον, αιώνιον εν τοις ουρανοῖς. (*αἰδοῖς g166*) **2** Επειδὴ εν τούτῳ στενάζομεν, επιποθούντες να επενδυθώμεν το κατοικητήριον ημών το ουράνιον, **3** αν και ενδυθέντες αυτό

δεν θέλωμεν ευρεθή γυμνοί. **4** Διότι όσοι είμεθα εν τούτῳ τω σκηνώματι στενάζομεν υπό το βάρος αυτού- επειδή θέλομεν ουχί να εκδυθώμεν, αλλά να επενδυθώμεν, διά να καταποθή το θνητόν υπό της ζωῆς. **5** Εκείνος δε, όστις και έδωκεν εις ημάς δι' αυτού τούτο, είναι ο Θεός, όστις και έδωκεν εις ημάς τον αρραβώνα του Πνεύματος. **6** Ἐχοντες λοιπόν το θάρρος πάντοτε και εξεύροντες ότι ενόσῳ ενδημούμεν εν τω σώματι αποδημούμεν από του Κυρίου· **7** διότι περιπατούμεν διά πίστεως, ουχὶ διά της όψεως· **8** θαρρούμεν δε και επιθυμούμεν μάλλον να αποδημήσωμεν από του σώματος και να ενδημήσωμεν προς τον Κύριον. **9** Όθεν και φιλοτιμούμεθα, είτε ενδημούντες είτε αποδημούντες, να ήμεθα ευάρεστοι εις αυτόν. **10** Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν έμπροσθεν του βίβλου του Χριστού, διά να ανταμειφθή ἔκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος καθ' α' ἐπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν. **11** Εξεύροντες λοιπόν τον φόβον του Κυρίου, τους μεν ανθρώπους καταπειθόμεν, εις τον Θεόν δε είμεθα φανεροί, επλίζω δε ότι και εις τας συνειδήσεις σας είμεθα φανεροί. **12** Διότι δεν συνιστώμεν πάλιν εαυτούς εις εάσας, αλλά σας δίδομεν αφορμὴν καυχήματος υπέρ ημών, διά να ἔχητε λόγον προς τους καυχώματους με το πρόσωπον και ουχὶ με την καρδίαν. **13** Διότι είτε έξω εαυτῶν είμεθα, διά τον Θεόν είμεθα, είτε έμφρονες είμεθα, διά σας είμεθα. **14** Επειδὴ η αγάπη του Χριστού συσφίγγει ημάς, διότι κρίνομεν τούτο, ότι εάν εις απέθανεν υπέρ πάντων, ἄφα οι πάντες απέθανον· **15** και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' εαυτούς οι ζόντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών. **16** Ωστε ημείς από του νυν δεν γνωρίζομεν ουδένα κατά σάρκαν και δε εις εγνωρίσαμεν κατά σάρκα τον Χριστόν, αλλά τώρα πλέον δεν γνωρίζομεν. **17** Όθεν εάν τις ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγιναν νέα. **18** Τα δε πάντα είναι εκ του Θεού, όστις διήλλαξεν ημάς προς εαυτόν διά του Ιησού Χριστού και έδωκεν εις ημάς την διακονίαν της διαλλαγῆς, **19** δηλονότι ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ διαλλάσσων τον κόσμον προς εαυτόν, μη λογαριάζων εις αυτούς τα πταίσματα αυτών, και ενεπιστεύθη εις ημάς τον λόγον της διαλλαγῆς. **20** Υπέρ του Χριστού λοιπόν είμεθα πρέσβεις, ως εάν σας παρεκάλει ο Θεός δι' ημών δεόμεθα λοιπόν υπέρ του Χριστού, διαλλάγητε προς τον Θεόν· **21** διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοισύνη του Θεού δι' αυτοῦ.

6 Όντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμεν ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαίως· **2** διότι λέγει· Εν καιρῷ δεκτῷ επήκουσα σου και εν ημέρᾳ σωτηρίας σε εβοήθησα· ιδού, τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας· **3** μη δίδοντες μηδέν πρόσκομμα κατ' ουδέν, διά να μη προσαφθῇ μώμος εις την διακονίαν, **4** αλλά εν παντί συνιστώντες εαυτούς ως υπηρέται Θεού, εν υπομονῇ πολλή, εν θλίψειν, εν ανάγκαις, εν στενοχωρίαις, **5** εν ραβδισμοίς, εν φυλακαίς, εν ακαταστασίαις, εν κόποις, εν αγρυπνίαις, εν νηστείαις, **6** εν καθαρότητι, εν γνώσει, εν μακροθυμίᾳ, εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω, εν αγάπῃ ανυποκρίτω, **7** εν λόγῳ αληθείας, εν δυνάμει Θεού, διά των όπλων της δικαιοισύνης των δεξιών και αριστερών, **8** διά δόξης και αιτιάς, διά δύσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι όμως αληθείες, **9** ως αγνοούμενοι αλλά καλώς γνωρίζομενοι, ως αποθήσκοντες αλλ ιδού, ζόμεν, ως παιδεύμενοι αλλά μη θανατούμενοι, **10** ως λυπούμενοι πάντοτε όμως χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς όμως πλούτιζοντες, ως μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες.

11 Το στόμα ημών ηνοίχθη προς εσάς, Κορίνθιοι, η καρδία ημών επλατύνθη. **12** Δεν έχετε στενοχωρίαν εν ημίν, αλλ' έχετε στενοχωρίαν εν τοις σπλάγχνοις υμών: **13** την αυτήν λοιπόν αντιμισθίαν αποδίδοντες, ως προς τέκνα λαλώ, πλατύνθητε και σεις. **14** Μη ομοζυγείτε με τους απίστους διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φως προς το σκότος; **15** Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός με τον Βελιάλ; ή τίνα μερίδα ο πιστός με τον άπιστον; **16** Τίνα δε συμβίβασιν ο ναός του Θεού με τα ειδώλα; διότι σεις είσθε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικεί εν αυτοῖς και περιπατεί, και θέλω είσθαι Θεός αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. **17** Διά τούτο. Εξέλθητε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίστε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή, **18** και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υἱοί μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβῳ θεού. **2** Δέχθητε ημάς εν υμίν: ουδένα ηδικήσαμεν, ουδένα εφεθίσαμεν, εις ουδένα εστάθημεν πλεονέκται. **3** Δεν λέγω τούτο προς κατάκρισίν σας διότι προείπον ότι είσθε εν ταῖς καρδίαις ημών, ώστε να συναποθάνωμεν και να σύζωμεν. **4** Πολλήν παρρησίαν έχω προς εσάς, πολλήν καύχησιν ἔχω διά σάς είμαι πλήρης παρηγορίας, ἔχω υπερπερισσεύουσαν την χαράν εις δόλην την θλίψιν ημών. **5** Διότι αφού ήλθομεν εις Μακεδονίαν ουδεμίαν ἀνεστιν ἐλάβεμεν η σαρξ ημών, αλλά κατά πάντα εθελιβρόμεθα: ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. **6** Αλλ' ο Θεός ο παρηγορών τους ταπεινούς παρηγόρησεν ημάς διά της παρουσίας του Τίτου: **7** και ουχὶ μόνον διά της παρουσίας αυτού, αλλά και διά της παρηγορίας την οποίαν παρηγορίθη διά σας, αναγγέλλων προς ημάς τον μέγαν πόθον σας, τον οδυρμόν σας, τον ζήλον σας υπέρ εμού, ώστε περισσότερον εχάρην, **8** διότι εάν και σας ελύπησα διά της επιστολής, δεν μετανοώ, αν και μετενόδουν επειδή βλέπω ότι η επιστολή εκείνη, αν και προς ώραν, σας ελύπησε. **9** Τώρα χάρω, ουχὶ ότι ελυπήθητε, αλλ' ότι ελυπήθητε προς μετάνοιαν διότι ελυπήθητε κατά Θεόν, διά να μη ζημιωθήτε εξ ημών εις ουδέν. **10** Διότι η κατά Θεόν λύπη γεννά μετάνοιαν προς σωτηρίαν αμεταμέλητον: η λύπη όμως του κόσμου γεννά θάνατον. **11** Διότι ίδού, αυτό τούτο, το ότι ελυπήθητε κατά Θεόν, πόσην σπουδήν εγέννησεν εις εσάς, αλλά απολογίαν, αλλά αγανάκτησιν, αλλά φόβον, αλλά πόθον, αλλά ζήλον, αλλ' εκδίκησιν. Κατά πάντα απεδείξατε εαυτούς ότι είσθε καθαροί εις τούτο το πράγμα. **12** Λοιπόν, αν και σας ἔγραψα, δεν ἔκαμον τούτο διά τον αδικήσαντα, ουδέ διά τον αδικηθέντα, αλλά διά να φανερωθή προς εσάς η σπουδή ημών, την οποίαν ἔχομεν διά σας ενώπιον του Θεού. **13** Διά τούτο παρηγορήθημεν διά την παρηγορίαν σας, και ἔτι περισσότερον εχάρημεν διά την χαράν του Τίτου, διότι ανεπαύθη το πνεύμα αυτού παρά πάντων υμών: **14** διότι εάν εκαυχήθητον τις προς αυτόν διά σας, δεν κατησχύνθητον, αλλά καθώς σας ελαλήσαμεν πάντα εν αληθείᾳ, ούτω και η καύχησις ημών προς τον Τίτον ἔγενεν αλήθεια. **15** Και η αγάπη αυτού αυξάνει περισσότερον προς εσάς, ὅταν ενθυμήται την υπακοήν πάντων υμών, πως μετά φόρου και τρόμου εδέχθητε αυτόν. **16** Χαίρω λοιπόν ότι κατά πάντα ἔχω θάρρος εις εσάς.

8 Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της Μακεδονίας, **2** ότι η περισσεία της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισσού τον

πλούτον της ελευθερότητος αυτών: **3** διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροσάρτεοι, **4** παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους, **5** και ουχὶ μόνον καθώς η πλησίαμεν, αλλ' εαυτούς έδωκαν πρώτον εις τον Κύριον και εις ημάς διά θελήματος του Θεού, **6** ώστε παρεκαλέσαμεν τον Τίτον, καθώς ήρχισεν, ούτω και να τελειώσῃ προς εσάς και την χάριν ταύτην. **7** Καθώς λοιπόν περισσεύετε εν παντί, εν πίστει και λόγῳ και γνώσει και πάσῃ σπουδή και της προς ημάς αγάπης σας, ούτω σπουδάσατε να περισσεύσητε και εν ταύτῃ τη χάριτι. **8** Δεν λέγω τούτο κατ' επιταγήν, αλλά διά να δοκιμάσω διά της σπουδής των ἄλλων και την γηγεστήτηα της αγάπης σας: **9** διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ον επτώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου. **10** Και εις τούτο γνώμην δίδω διότι τούτο συμφέρει εις εσάς, οίτινες ηρχίσατε από πέρυσιν ουχὶ μόνον το να κάμητε, αλλά και το να θέλητε: **11** τώρα δε τελειώσατε και το να κάμητε, ώστε καθώς υπήρξεν η προθυμία του θέλειν, ούτω να υπάρχῃ και το τελειώσαι αφ' ὅσα ἔχετε. **12** Διότι εάν προϋπάρχῃ η προθυμία, είναι τις ευπρόσδεκτος καθ' ὅσα ἔχει, ουχὶ καθ' ὅσα δεν ἔχει. **13** Επειδή δεν θέλω να ήναι εις ἄλλους ἀνεστιν, εις εσάς δε στενοχωρία: **14** αλλά να γείνη εν ισότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρῷ το περίστεναμά σας να αναπληρώσῃ την στέρησιν εκείνων, διά να χρησιμεύσῃ και το περίστεναμα εκείνων εις την στέρησιν σας, ώστε να γείνη ισότης, **15** καθώς είναι γεγραμμένον: Ὄστις είχε συνάξει πολύ δεν ελάμφανε πλειότερον, και όστις ολίγον δεν ελάμβανεν ολιγώτερον. **16** Χάρις δε εις τον Θεόν τον διδούντα εις την καρδίαν του Τίτου την αυτήν σπουδήν διά σας, **17** διότι την μεν προτροπήν εδέχθη, προθυμότερος δε αν ανεχώρησε προς εσάς αυτοπροσάρτεος. **18** Επέψυμαν δε μετ' αυτού τον αδελφόν, του οποίου ο εν τω ευαγγελίω ἔπαινος γίνεται κατά πάσας τας εκκλησίας: **19** και ουχὶ μόνον τούτο, αλλά και εψηφίσθη υπὸ των εκκλησιῶν συνοδοιπόρος ημών μετά της δωρεάς ταύτης της διακονουμένης υφ' ημών προς την δόξαν αυτού του Κυρίου και προς ἔνδειξην της προθυμίας σας: **20** φοβούμενοι τούτο, μη προσάψη τις εις ημάς μώμον εν τη αφθονίᾳ ταύτη τη διακονουμένην υφ' ημών, **21** προνοούντες τα καλά ουχὶ μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων. **22** Επέψυμαν δε μετ' αυτούν τον αδελφόν ημών, τον οποίου πολλάκις εδοκίμασαμεν εν πολλοίς ότι είναι πρόθυμος, τώρα δε πολὺ προθυμότερος διά την πολλήν πεποίθησιν την προς εσάς. **23** Όσον μεν περὶ Τίτου, είναι κοινωνός εμού και εις εσάς συνεργός: όσον δε περὶ των αδελφών ημών, είναι απόστολοι των εκκλησιῶν, δόξα Χριστού. **24** Την ἔνδειξιν λοιπόν της αγάπης σας και της καύχησεως ημών την οποίαν ἔχομεν διά σας, δείξατε προς αυτούς και ενώπιον των εκκλησιών.

9 Διότι περὶ της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν είναι εις έμη να σας γράψω. **2** Επειδή εξεύρω την προθυμίαν σας, την οποίαν καύχωμα και περὶ υμών προς τους Μακεδόνας, ότι η Αχαΐα η ποιμάσθη από πέρυσι και ο ζήλος σας διήγειρε πολλούς. **3** Επεψύθα δε τους αδελφούς, διά να μη ματαιωθή ως προς τούτο η διά σας καύχησις ημών: διά να ήσθη, καθώς έλεγον, η ποιμάσθη από πέρυσι, **4** μήπως, εάν έλθωσι μετ' εμού Μακεδόνες και σας εύρωσιν ανετοίμους, κατασχυνθώμεν ημείς, διά να μη λέγωμεν σεις, εις την πεποίθησιν ταύτην της καύχησεως. **5** Αναγκαίον λοιπόν εστοχάσθην να παρακαλέσω τους αδελφούς να έλθωσι πρότερον εις εσάς και να προετοιμάσωσι την

προϋποσχεθείσαν ελεμημοσύνην σας, ώστε να ήναι ετοίμη αύτη, ούτως ως ελεμημοσύνη και ουχί ως πλεονεξία. **6** Τούτο δε λέγω, ότι ο σπείρων με φειδωλίαν και με φειδωλίαν θέλει θερίσει, και ο σπείρων με αφθονίαν και με αφθονίαν θέλει θερίσει. **7** Ἐκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδίας αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης διότι τον Ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός, **8** Δυνατός δε είναι ο Θεός να περισσεύσῃ πάσαν χάριν εις εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύσῃ εις παν ἐργον αγαθόν, **9** καθώς είναι γεγραμμένον· Εσκόρπιον, ἐδώκεις εις τους πέντας η δικαιοισύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. (**αιῶν g165**) **10** Ο δε χορηγών σπόρου εις τον σπείροντα και ἀρτόν προς τροφήν είθε να χορηγήσῃ και να πληθύνῃ τον σπόρου σας και να αυξήσῃ τα γεννήματα της δικαιοισύνης σας. **11** πλουτιζόμενοι κατά πάντα εις πάσαν ελευθεριότητα, ήτις εργάζεται δι' ημών ευχαριστίαν εις τον Θεόν. **12** Διότι η διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσανατλήροι τας στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών ευχαριστιών προς τον Θεόν: **13** επειδή δοκιμάζοντες την διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τον Θεόν διά την υποταγήν της εις το ευαγγέλιον του Χριστού ομολογίας σας και διά την ελευθεριότητα της προς αυτούς και προς πάντας μεταδόσεως, **14** και διά της υπέρ υμών δεήσεως αυτών, οίτινες σας επιποθύουσι διά την προς εσάς υπερβάλλουσαν χάριν του Θεού. **15** Χάρις δε εις τον Θεόν διά την ανεκδιήγητον αυτού δωρεάν.

10 Αυτός δε εγώ ο Παύλος σας παρακαλώ διά της πραότητος και επιεικείας του Χριστού, όστις παρών μεν είμαι ταπεινός μεταξύ σας, απών δε λαμβάνω θάρρος προς εσάς: **2** σας παρακαλώ δε όταν έλθω, να μη λάβω θάρρος με την πεποίθησιν εκείνην, με την οποίαν στοχάζομαι να τολμήσω εναντίον τινών, οίτινες θεωρούντιν ημάς ως κατά σάρκα περιπατούντας. **3** Διότι αν και περιπατώμεν εν σαρκί, δεν πολεμούμεν δύμας κατά σάρκα: **4** διότι τα όπλα του πολέμου ημών δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεῷ προς καθαίρεστον οχυρωμάτων **5** επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ύψωμα επατρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόμα της είναι την υπακοήν του Χριστού, **6** και είμεθα ἔτοιμοι να εκδικήσωμεν πάσαν παρακράνη, όταν γενίνη πλήρης η υπακοή σας. **7** Τα κατά πρόσωπον βλέπετε. Εάν τις ἔχῃ πεποίθησιν εις εαυτόν ότι είναι του Χριστού, ας συλλογίζηται τούτο πάλιν αφ' εαυτού, ότι καθώς αυτός είναι του Χριστού, ούτω και ημείς είμεθα του Χριστού. **8** Διότι εάν και περισσότερόν τι καυχηθώ διά την εξουσίαν ημών, την οποίαν ἐδώκεν εις ημάς ο Κύριος εις οικοδομήν και ουχὶ εις καθαίρεσίν σας, δεν θέλω αισχυνθῆ, **9** διά να μη φανώ ότι θέλω να σας εκφοβίζω διά των επιστολών. **10** Διότι αι μεν επιστολάι, λέγει τις, είναι βαρείαι και ισχυραί, η δε παρουσία του σώματος ασθενής και ο λόγος εξουθενημένος. **11** Τούτο ας παρατηρή ο τοιούτος, ότι οποίοι είμεθα εις τον λόγον διά των επιστολῶν απόντες, τοιούτοι και παρόντες εις το ἔργον. **12** Διότι δεν τολμώμεν να συναριθμήσωμεν ἡ να συγκρίνωμεν εαυτούς προς τινάς εκ των συνιστώντων εαυτούς: αλλ' αυτοί καθ' εαυτούς μετρούντες εαυτούς και προς εαυτούς συγκρίνοντες εαυτούς ανοιταίνουσιν. **13** ΑΛλ' ημείς δεν θέλομεν καυχηθῆ εις τα ἀμετρα, αλλά κατά το μέτρον του κανόνος, το οποίον εμοίσαρεν εις ημάς ο Θεός, μέτρον ὥστε να φθάσωμεν ἔως και εις εσάς. **14** Διότι δεν υπερεκτείνομεν εαυτούς ως μη φθάσαντες εις εσάς, επειδή ἔως και εις εσάς εφθάσαμεν διά του ευαγγελίου του Χριστού, **15** και δεν καυχήμεθα εις τα ἀμετρα εις ξένους κόπους, αλλ' έχουμεν ελπίδα, ότι αιανομένης της πίστεώς σας, θέλομεν

μεγαλυνθή εις οσάς εκ περισσού κατά τον κανόνα ημών, **16** ώστε να κηρύξωμεν το ευαγγέλιον και εις τους επέκεινα υμών τόπους, ουχί να καυχηθώμεν εις τα εν αλλοτρίῳ κανόνι έτοιμα. **17** Αλλ' ὅστις καυχάται, εν Κυρίῳ ας καυχάται· **18** διότι δεν είναι δόκιμος ὅστις συνιστά αυτός εαυτόν, αλλ' εκείνος τον οποίον ο Κύριος συνιστά.

11 Είθε να υποφέρητε ολίγον τι την αφροσύνην μου· αλλά και υποφέρετε με. **2** Διότι είμαι ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπίαν Θεού· επειδή σας ηραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν. **3** φοβούμαι όμως μήπως, καθώς ο όφις εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νούς σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν. **4** Διότι εάν ο ερχόμενος κηρύγτη προς εσάς άλλον Ιησούν, τον οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε άλλο πνεύμα, το οποίον δεν έλαβετε, ή άλλο ευαγγέλιο, το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς θέλετε υποφέρει αυτόν. **5** Αλλά στοχάζομαι ότι δεν είμαι εις ουδέν τακτώτερος των πρωτίστων αποστόλων. **6** Εάν δε και ήμαι ιδιώτης κατά τον λόγον, αλλ' ουχί κατά την γνώσιν, αλλ' εν παντὶ τρόπῳ εφανερώθημεν κατά πάντα εις εσάς. **7** Η ἐπραξα αμαρτίαν ταπεινόνων εμαυτόν διά να υψωθήτε σεις, διότι σας εκήρυξα δωρεάν το ευαγγέλιον του Θεού; **8** Ἀλλας εκκλησίας εγύμνωσα λαβών τα αναγκαία διά την υπηρεσίαν σας, **9** και ότε ήμην παρών εις εσάς και εστερήθην, δεν κατεβάρυνα ουδένα: διότι την στέρησιν μου προσανεπλήρωσαν οι αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας και κατά πάντα εφύλαξα εμαυτόν και θέλω φυλάξει αφαρή προς εσάς. **10** Είναι αλήθεια του Χριστούν εμοί ότι η καύχησις αύτη δεν θέλει αποκλεισθή εις εμέ εν τοις τόποις της Αχαΐας. **11** Διά τι; διότι δεν σας αγαπώ; Ο Θεός γινώσκει. **12** Ό, τι δε κάμνω, τούτο και θέλω κάμνει, διά να εκκόψω την αφορμήν των θελόντων αφορμήν, ίνα ευρεθώσιν εις εκείνο, διά το οποίον καυχώνται, τοιούτοι καθώς και ημείς. **13** Διότι οι τοιούτοι είναι ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασχηματίζομενοι εις αποστόλους Χριστούν. **14** Και ουδέν θαυμαστόν διότι αυτός ο Σταυράς μετασχηματίζεται εις ἄγγελον φωτός. **15** Δεν είναι λοιπόν μέγα αν και οι διάκονοι αυτού μετασχηματίζωνται εις διακόνους δικαιοισύνης, των οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα ἔργα αυτών. **16** Πάλιν λέγω, Μηδέτις ας μη με στοχασθή ότι είμαι ἀφρων· ει δε μη, δέχθητέ με καν ως ἀφρονα, διά να καυχήθω και εγώ ολίγον τι. **17** Ό, τι λαλώ, εις τούτο το θάρρος της καυχήσεως, δεν λαλώ κατά τον Κύριον, αλλ' ως ἀφρων. **18** Επειδή πολλοί καυχώνται κατά την σάρκα, θέλω καυχηθή και εγώ. **19** Διότι σεις ευχαρίστως υποφέρετε τους ἀφρονας, ὅντες φρόνιμοι: **20** επειδή υποφέρετε, εάν τις σας καταδουλόνη, εάν τις σας κατατρώγη, εάν τις λαμβάνη τα υμών, εάν τις επαίρηται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον. **21** Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενείς. Άλλ' εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και εγώ. **22** Εβραίοι είναι; και εγώ· Ιστορηταί είναι; και εγώ· στέρμα Αβραάμ είναι; και εγώ· **23** υπηρέται του Χριστούν είναι; παραφρονών λαλώ, πλειότερον εγώ· εις κόπους περισσότερον, εις πληγάς καθ' υπερβολήν, εις φυλακάς περισσότερον, εις θανάτους πολλάκις. **24** Υπό των Ιουδαίων πεντάκις ἐλαθον πληγάς τεσσαράκοντα παρά μίαν, **25** τρίς ερραβδίσθην, ἀπάξ ειλιθοβολήθην, τρίς ενευάγησα, εν ημερονύκτιον εν τω βυθώ ἔκαμον. **26** εις οδοιπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών, κινδύνους ληστών, κινδύνους εκ του γένους, κινδύνους εκ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημίᾳ, κινδύνους εν θαλάσσῃ, κινδύνους εν ψευδοδέλφοις.

27 εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν πείνη και δίψη, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι. **28** Εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικείμενος εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών. **29** Τις ασθενεί, και δεν ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και εγώ δεν φλέγομαι; **30** Εάν πρέπη να καυχώμαι, θέλω καυχήθη εις τα της ασθενείας μου.

31 Ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου μηδών Ιησού Χριστού, ο ον ευλογητός εις τους αιώνας, γνωρίζει ότι δεν ψευδομαι. (**αιδοί γιες**) **32** Εν Δαμασκώ ο εθνάρχης του βασιλέως Αρέτα εφρούρε την πόλιν των Δαμασκηνών, θέλων να με πιάσῃ, **33** και διά θυρίδος από του τείχους κατεβιβάσθην εν κοφίνω και εξέφυγον τας χειρας αυτού.

12 Να καυχώμαι βέβαια δεν μοι συμφέρει διότι θέλω ελθεί εις οπασίας και αποκαλύψεις Κυρίου. **2** Γνωρίζω άνθρωπον εν Χριστώ πριν εών δεκατεσσάρων, είτε εντός του σώματος δεν εξεύρω, είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξέύρει ότι ηράγη ο τοιούτος έως τρίτου ουρανού. **3** Και γνωρίζω τον τοιούτον άνθρωπον, είτε εντός του σώματος είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξέύρει, **4** ότι ηράγη εις τον παράδεισον και ήκουσεν ανεκλάλητα λόγια, τα οποία δεν συγχωρείται εις άνθρωπον να λαλήσῃ. **5** Υπέρ δε εμαυτού δεν θέλω καυχήθη, υπέρ δε εμαυτού δεν θέλω καυχήθη ειμήν εις τας ασθενείας μου. **6** Διότι εάν θελήσω να καυχήθω, δεν θέλω είσθια άφρων, επειδή αλήθειαν θέλω ειπεῖ συστέλλομαι όμως μη στοχασθή τις εις εμέ ανώτερόν τι αφ' ό, τι με βλέπει ή ακούει τι εξ εμού. **7** Και διά να μη υπεραίρωμαι διά την υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, ἄγγελος Σατάν διά να με ραπίζῃ, διά να μη υπεραίρωμαι. **8** Περὶ τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον διά να απομακρυνθῇ απ' εμού. **9** και μοι είπεν· Αρκεί εις σε την χάρις μου διότι η δύναμις μου εν αδύναμίᾳ δεικνύεται τελεία. Με ἀκραν λοιπόν ευχαρίστησην θέλω καυχήθη μάλλον εις τας αδύναμίας μου, διά να κατοικήση εν εμοί η δύναμις του Χριστού. **10** Όθεν ευαρεστούμαι εις τας αδύναμίας, εις τας ύβρεις, εις τας ανάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας, υπέρ του Χριστού· διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός. **11** Έγεινα άφρων καυχώμενος σεις με ηναγκάσατε. Διότι ἐπρεπεν εγώ να συνιστώμαι από σάς επειδή εις ουδένν υπήρξα κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων, αν και ήμαι μηδέν. **12** Τα μεν σημεία του αποστόλου ενηργήθησαν μεταξύ σας εν πάσῃ υπομονή, διά θυμάτων και τεραστίων και δυνάμεων. **13** Διότι κατά τι εμείνατε κατώτεροι των λοιπών εκκλησιών, ειμήν ότι αυτός εγώ δεν σας κατεβάρυνα; συγχωρήσατε μοι την αδικίαν ταύτην. **14** Ιδού, τρίτην φοράν είμαι ἐτοιμος να έλθω προς εσάς, και δεν θέλω σας καταβαρύνει διότι δεν ζητώ τα υμών, αλλ' υμάς. Διότι δεν χρεωστούσι τα τέκνα να θησαυρίζωσι διά τους γονείς, αλλ' οι γονείς διά τα τέκνα. **15** Εγώ δε με ἀκραν χαράν θέλω δαπανήσει και όλως δαπανηθή υπέρ των ψυχών σας, αν και ενώ σας αγαπώ περισσότερον, αγαπώμαι ολιγώτερον. **16** Έστω όμως, εγώ δεν σας κατεβάρυνα, αλλά πανούργος ον, σας επίσασ με δόλον. **17** Μήπως διά τινός εξ εκείνων, τους οποίους ἐστειλα προς εσάς, δι' αυτού επλεονέκτησα από σας; **18** Παρεκάλεσα τον Τίτον, και μετ' αυτού απέστειλα τον αδελφόν μήπως ο Τίτος επλεονέκτησε τι από σας; ουχί με το αυτό πνεύμα περιεπατήσαμεν; ουχί εις τα αυτά ίχνη; **19** Πάλιν νομίζετε ότι απολογούμεθα προς εσάς; ενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ πράττομεν δε τα πάντα, αγαπητοί, διά την οικοδομήν σας. **20** Διότι φοβούμαι μήπως ελθών δεν σας εύρω οποίους θέλω, και εγώ ευρεθώ εις εσάς οποίον δεν θέλετε, μήπως

ήναι μεταξύ σας έριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, καταλαλιάι, ψιθυρισμοί, αλαζονείαι, ακαταστασίαι, **21** μήπως πάλιν όταν έλθω προς εσάς, με ταπεινώση ο Θεός μου και πενθήσω πολλούς των προαμαρτησάντων και μη μετανοησάντων διά την ακαθαρσίαν και πορνείαν και ασέλγειαν, την οποίαν έπραξαν.

13 Τρίτην ταύτην φοράν έρχομαι προς εσάς επί στόματος δύο μαρτύρων και τριών θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **2** Προείπον και προλέγω, ως παρών την δευτέραν φοράν, και τώρα απών γράφω προς τους προαμαρτήσαντας και τους λοιπούς πάντας, ότι εάν έλθω πάλιν, δεν θέλω φεισθή· **3** επειδή ζητείτε δοκιμήν του δι' εμού λαλούντος Χριστού, δοτις δεν είναι ασθενής προς εσάς, αλλ' είναι δυνατός μεταξύ σας. **4** Διότι αν εσταυρώθη εξ ασθενείας, ζη δόμως εκ δυνάμεως θεού. διότι και ημείς ασθενούμεν εν αυτώ, πλην εκ δυνάμεως θεού θέλομεν ζήσει μετ' αυτού εις εσάς. **5** Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς διτο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν: εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι κατά τι. **6** Ελπίζω δε ότι θέλετε γνωρίσεις ότι ημείς δεν είμεθα αδόκιμοι. **7** Εύχομαι δε εις τον θεόν να μη πράξητε μηδέν κακόν, ουχί διά να φανώμεν ημείς δόκιμοι, αλλά διά να πράττητε σεις το καλόν, ημείς δε ας ήμεθα ως αδόκιμοι. **8** Διότι δεν δυνάμεθα να πράξωμεν τι κατά της αληθείας, αλλ' υπέρ της αληθείας. **9** Επειδή χαίρομεν όταν ημείς ασθενώμεν, σεις δε ήσθε δυνατοί· τούτο μάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησίν σας. **10** Διά τούτο ταύτα γράφω απών, διά να μη φερθώ αποτόμως παρών κατά την εξουσίαν, την οποίαν μοι έδωκεν ο Κύριος προς οικοδομήν και ουχί προς καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, αδελφοί, χαίρετε, τελειοποιείσθε, παραμυθείσθε, φρονείτε το αυτό, ειρηνεύετε και ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών. **12** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **13** Σας ασπάζονται πάντες οι άγιοι. **14** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είναι μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Γαλατας

1 Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, ουδέ δι' ανθρώπου, αλλά διά Ιησού Χριστού και θεού Πατρός του αναστήσαντος αυτόν εκ νεκρών, **2** και πάντες οι μετ' εμού αδελφοί, πρός τας εκκλησίας της Γαλατίας **3** χάρις είναι υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **4** δόσις έδωκεν εαυτόν διά τας αμαρτίας ημών, διά να ελευθερώσῃ ημάς εκ του παρόντος πονηρού αιώνος κατά το θέλημα του Θεού και Πατρός ημών, (αιδον g165) **5** εις τον οποίον ἐστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων αμήν. (αιδον g165) **6** Θαυμάζω ότι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε από εκείνου, δότις σας εκάλεσε διά της χάριτος του Χριστού, εις άλλο ευαγγέλιον, **7** το οποίον δεν είναι άλλο, αλλ' υπάρχουσι τινές, οι οποίοι σας ταράττουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστού. **8** Αλλά και εάν ημείς ή ἄγγελος εξ ουρανού σας κηρύντη άλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον σας εκηρύξαμεν, ας ήναι ανάθεμα. **9** Καθώς προείπομεν, και τώρα πάλιν λέγω· Εάν τις σας κηρύττη άλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον παρελάβετε, ας ήναι ανάθεμα. **10** Διότι τώρα ανθρώπους πειθώ ή τον Θεόν; ή ζητώ να αρέσκω εις ανθρώπους; διότι εάν ακόμη ήρεσκον εις ανθρώπους, δεν ήθελον είσθαι δούλος Χριστού. **11** Αλλά σας γνωστοποιώ, αδελφοί, διότι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμού δεν είναι ανθρώπινον. **12** Διότι ουδ' εγώ παρέλαβον αυτό παρά ανθρώπου ούτε εδιδάχθην, αλλά δι' αποκαλύψεως Ιησού Χριστού. **13** Διότι ηκούσατε την ποτέ διαγωγήν μου εν τω Ιουδαϊσμῷ, ότι καθ' υπερβολήν εδίωκον την εκκλησίαν του Θεού και εκακοποίουν αυτήν, **14** και προέκοπτον εις τον Ιουδαϊσμόν υπέρ πολλούς συνηλικιώτας εν τω γένει μου, περισσότερον ζηλωτής υπάρχων των πατρικών μου παραδόσεων. **15** Ότε δε ηδοκίησεν ο Θέος, ο προσδιορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου και καλέσας διά της χάριτος αυτού, **16** να αποκαλύψῃ τον Υἱόν αυτού εν ειοί, διά να κηρύττω αυτόν μεταξύ των εθνών, ευθύν δεν συνεβούλευθην σάρκα και αἷμα, **17** ουδέ ανέβην εις Ιεροσόλυμα προς τους προ εμού αποστόλους, αλλ' απήλθον εις Αραβίαν και πάλιν υπέτρεψα εις Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετά ἔτη τρία ανέβην εις Ιεροσόλυμα, διά να γνωρίσω προσωπικώς τον Πέτρον, και ἔμεινα παρ' αυτών ημέρας δεκαπέντε. **19** Ἀλλον δε των αποστόλων δεν είδον, ειμῇ Ιάκωβον τον αδελφόν του Κυρίου. **20** Όσα δε σας γράφω, ιδού, ενώπιον του Θεού ομοιογύη ότι δεν φεύδομαι. **21** Ἐπειτα ἡλθον εις τους τόπους της Συρίας και της Κιλικίας. **22** Και ἡμην προσωπικώς αγνοούμενος εις τας εκκλησίας της Ιουδαίας τας εν Χριστώ. **23** ἤκουον δε μόνον ότι ο ποτέ διώκων ημάς, τώρα κηρύττει την πίστιν, την οποίαν ποτέ κατεπολέμει, **24** και εδόξαζον τον Θεόν δι' εμέ.

2 Ἐπειτα μετά δεκατέσσαρα ἔτη πάλιν ανέβην εις Ιεροσόλυμα μετά του Βαρνάβα, συμπαραλαβών και τον Τίτον. **2** ανέβην δε κατά αποκάλυψιν και παρέστησα προς αυτούς το ευαγγέλιον, το οποίον κηρύντω μεταξύ των εθνών, κατ' ιδίαν δε προς τους επισημότερους, μήπως τρέχω ή ἔτρεξα εις μάτην. **3** Αλλ' ουδέ ο Τίτος ο μετ' εμού, Ἐλλην αν, ηναγκάσθη να περιτμηθή, **4** αλλά διά τους παρειάκτους ψευδαδέλφους, οίτινες παρειότιθον διά να κατασκοπεύσωσι την ελευθερίαν ημών, την οποίαν ἔχομεν εν Χριστώ Ιησού, διά να μας καταδουλώσωσιν. **5** εις τους οποίους ουδέ προς ώραν υπεχωρήσαμεν υποτασσόμενοι, διά να διαμείνη εις εσάς η αλήθεια του ευαγγελίου. **6** Περί δε των νομιζομένων ότι είναι τι, οποίοι ποτέ και αν ήσαν, ουδόλως

φροντίζω ο Θέος δεν βλέπει εις πρόσωπον ανθρώπου διότι εις εμέ οι επισημότεροι δεν προσέθεσαν ουδέν περισσότερον, **7** αλλά το εναντίον, αφού είδον ότι ενεπιστεύθην να κηρύττω το ευαγγέλιον προς τους απεριτμήτους καθώς ο Πέτρος προς τους περιτετμημένους: **8** διότι ο ενεργήσας εις τον Πέτρον, ώστε να αποσταλή προς τους περιτετμημένους, ενήργησε και εις εμέ, προς τους εθνικούς: **9** και αφού εγνώρισαν την χάριν την δοθείσαν εις εμέ Ιάκωβος και Κηφάς και Ιωάννης, οι θεωρούμενοι ότι είναι στύλοι, δεξιάς έδωκαν κοινωνίας εις εμέ και εις τον Βαρνάβαν, διά να υπάγωμεν ημείς μεν εις τα ἔθνη, αυτοὶ δε εις τους περιτετμημένους: **10** μόνον μας παρήγγειλαν να ενθυμώμεθα τους πτωχούς, το οποίον και εσπούδασα αυτό τούτο να κάμω. **11** Ὁτε δε ἡλθεν ο Πέτρος εις την Αντιόχειαν, ηναντιώθην εις αυτόν κατά πρόσωπον, διότι ήτο αξιόμεμπτος. **12** Επειδή πριν ἐλθωσί τινές από τον Ιακώβου, συνέτρωγε με τους εθνικούς ότε δε ἡλθον, συνεστέλλετο και απεχώριζεν εαυτόν, φοβούμενος τους εκ περιτομῆς. **13** Και μετ' αυτού συνυπεκρίθησαν και οι λοιποί Ιουδαίοι, ώστε και ο Βαρνάβας συμπαρεσύρθη εις την υπόκρισιν αυτών. **14** Αλλ' ότε εγώ είδον ότι δεν ορθοποδύομι προς την αλήθειαν του ευαγγελίου, είπον προς τον Πέτρον ἐμπροσθεν πάντων· Εάν σαν Ιουδαίος αων ζης εθνικώς και ουχὶ Ιουδαϊκώς, διά τι αναγκάζεις τους εθνικούς να ιουδαϊζωσιν; **15** Ημείς εις γεννήσεως Ιουδαίοι οντες και ουχὶ εκ των εθνών αμαρτωλοί, **16** εξέργοντες ότι δεν δικαιούται ἀνθρώπος εξ ἔργων νόμου ειμι διά πίστεως Ιησού Χριστού, και ημείς επιστεύσαμεν εις τον Ιησούν Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως Χριστού και ουχὶ εξ ἔργων νόμου, διότι δεν θέλει δικαιωθῆ εξ ἔργων νόμου ουδεὶς ἀνθρώπος. **17** Αλλ' εάν ζητούντες να δικαιωθῶμεν εις τον Χριστόν ευρέθημεν και ημείς αμαρτωλοί, ἀρά ο Χριστός αμαρτίας είναι διάκονος; Μη γένοιτο. **18** Διότι εάν οσα κατέστρεψα ταύτα πάλιν οικοδομώ, παραβάτην δεικνύω εμαυτόν. **19** Διότι εγώ διά του νόμου απέθανον εις τον νόμον, διά να ζήσω εις τον Θεόν. **20** Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην· ζω δε ουχὶ πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη η εμοὶ· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με γηγάπτησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού. **21** Δεν αθετώ την χάριν του Θεού· διότι αν η δικαίωσις γίνηται διά του νόμου, ἀρά ο Χριστός εις μάτην απέθανε.

3 Ω ανότοι Γαλάται, τις σας εβάσκανεν, ώστε να μη πείθησε εις την αλήθειαν σεις, ἐμπροσθεν εις τους οφθαλμούς των οποίων ο Ιησούς Χριστός, διεγράφη εσταυρωμένος μεταξύ σας; **2** Τούτο μόνον θέλω να μάθω από σάς Εξ ἔργων νόμου ελάβετε το Πνεύμα, ή εξ αικόνης της πίστεως; **3** τόσον ανότοι είσθε; αφού ηρχίσατε με το Πνεύμα, τώρα τελειόνετε με την σάρκα; **4** εις μάτην επάθετε τόσα; αν μόνον εις μάτην. **5** Εκείνος λοιπόν όστις χορηγεί εις εσάς το Πνεύμα και ενεργεί θαύματα μεταξύ σας, εξ ἔργων νόμου κάμνει ταύτα ή εξ αικόνης πίστεως; **6** καθώς ο Αβραάμ επίστευσεν εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **7** Εξέργετε λοιπόν ότι οι όντες εκ πίστεως, ούτοι είναι ιοι του Αβραάμ. **8** Προϊδούσα δε η γραφή ότι εις πίστεως δικαιόνει τη θένη ο Θεός, προήγγειλεν εις τον Αβραάμ ότι θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάντα τα έθνη. **9** Ωστε οι όντες εκ πίστεως ευλογούντα μετά του πιστού Αβραάμ. **10** Διότι όσοι είναι εξ ἔργων νόμου, υπό κατάραν είναι· επειδή είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας όστις δεν εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίω του νόμου, ώστε να πράξῃ αυτά. **11** Ότι δε ουδεὶς δικαιούται διά του νόμου ενώπιον του Θεού, είναι φανερόν, διότι ο δικαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως, **12** ο δε νόμος δεν είναι εκ πίστεως αλλ' ο ἀνθρωπός ο πράττων

αυτά θέλει ζήσει δι' αυτών. **13** Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ της κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημών διότι είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας ο κρεμάμενος επί ζύλου. **14** Διά να έλθη εις τα έθνη η ευλογία του Αβραάμ διά Ιησού Χριστού, ώστε να λάβωμεν την επαγγελίαν του Πνεύματος διά της πίστεως. **15** Αδελφοί, κατά άνθρωπον ομιλώς όμως και ανθρώπου διαθήκην κεκυρωμένην ουδείς αθετεῖ ή προσθέτει εις αυτήν. **16** Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού δεν λέγει, Καὶ προς τα σπέρματα, ως περὶ πολλών, ἀλλ' ὡς περὶ ενός, Καὶ προς το σπέρμα σου, ὅστις είναι ο Χριστός. **17** Τούτο δε λέγω· ότι διαθήκην προκεκυρωμένην εις τον Χριστόν υπό του Θεού ο μετά ἔτη τετρακόσια τριάκοντα γενόμενος νόμος δεν ακυρώνει, ώστε να καταργήσῃ την επαγγελίαν. **18** Διότι εάν η κληρονομία ἦναι εκ νόμου, δεν είναι πλέον εξ επαγγελίας ἀλλ' εις τον Αβραάμ δι' επαγγελίας εχάρισε ταύτην ο Θεός. **19** Διά τι λοιπόν εδόθη ο νόμος; Εξ αιτίας των παραβάσεων προσετέθη, εωσού ἐλθη το σπέρμα, προς το οποίον ἔγινεν η επαγγελία, διαταχείς δι' αγγέλων διά χειρός μεσίτους **20** ο δε μεσίτης δεν είναι ενός, ο θεός όμως είναι εις. **21** Ο νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθῆ νόμος δυνάμενος να ζωοποιήσῃ, η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τωντί εκ του νόμου· **22** Η γραφή όμως συνέκλεισε τα πάντα υπό την αμαρτίαν, διά να δοθῇ η επαγγελία εις πίστεως Ιησού εις τους πιστεύοντας. **23** Πριν δε ἔλθῃ η πίστις, εφρουρούμεθα υπό τον νόμον συγκεκλεισμένοι εις την πίστιν, ήτις ἐμέλλε να αποκαλυφθῇ. **24** Ωστε ο νόμος ἔγινε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να δικαιωθῶμεν εκ πίστεως. **25** αφού όμως ἥλθεν η πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν. **26** Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού· **27** επειδή δοσί εις εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. **28** Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι ἄρσεν και θήλυ διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· **29** εάν δε ήθετο τον Χριστόν, ἄρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δε, εφ' ὁσον χρόνον ο κληρονόμος είναι νήπιος, δεν διαφέρει δούλου, αν και ἔναι κύριος πάντων, **2** αλλ' είναι υπό επιτρόπους και οικονόμους μέχρι της προθεσμίας υπό του πατρός. **3** Ούτω και ημείς, ὅτε ἡμεθα νήπιοι, υπό τα στοιχεία του κόσμου ἡμεθα δεδουλωμένοι: **4** ὅτε όμως ἥλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υἱόν αυτού, ὅστις εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον, **5** διά να εξαγοράσῃ τους υπό νόμουν, διά να λάβωμεν την ιυιοθεσίαν. **6** Και επειδή είσθε υιοί, εξαπέστειλεν ο Θεός το Πνεύμα του Υἱού αυτού εις τας καρδίας σας, το οποίον κράζει· Αβρά, ο Πατήρ. **7** Όθεν δεν είσαι πλέον δούλος αλλ' υιός εάν δε υιός, και κληρονόμος του Θεού διά του Χριστού. **8** Αλλά τότε μεν μη γνωρίζοντες τον Θεόν, εδουλεύσατε εις τους μη φύσει ὄντας Θεούς· **9** τώρα δε αφού εγνωρίσατε τον Θεόν, μάλλον δε εγνωρίσθητε υπό του Θεού, πως επιστρέψετε πάλιν εις τα ασθενή και πτωχά στοιχεία, εις τα οποία πάλιν ως πρότερον θέλετε να δουλεύητε; **10** Ημέρας παρατηρείτε και μήνας και καιρούς και ενιαυτούς. **11** Φοβούματα διά σας, μήπως ματαίως εκποιίσα εις εσάς. **12** Γίνεσθε ως εγώ, διότι και εγώ είμαι καθώς σεις, αδελφοί, σας παρακαλώ, ουδόλως με ηδικήσατε· **13** εξεύρετε δε ότι πρότερον σας εκήρυξα το ευαγγέλιον εν ασθενεία της σαρκός, **14** και δεν εξουθενήσατε ουδ' απερρίψατε το πειρασμόν μου τον εν τη σαρκί μου, αλλά με εδέχθητε

ως ἀγγελον Θεού, ως Χριστόν Ιησούν. **15** Τις λοιπόν ἵτο ο μακαρισμός σας; επειδή μαρτυρώ προς εσάς ότι ει δυνατόν τους οφθαλμούς σας ηθέλετε εκβάλει και δώσει εις εμέ· **16** Εχθρός σας ἔγιναν λοιπόν, διότι σας λέγω την αλήθειαν; **17** Δεικνύουσας ζήλον προς εσάς, ουχί όμως καλόν, αλλά θέλουσι να σας αποκλείσωσι, διά να ἔχητε σεις ζήλον προς αυτούς. **18** Καλόν δε είναι να ήσθε ζηλωταί προς το καλόν πάντοτε και ουχί μόνον όταν ευρίσκωμαι μεταξύ σας. **19** Τεκνία μου, διά τους οποίους πάλιν είμαι και εις ωδίνας, εωσού μορφωθή ο Χριστός εν υμίν· **20** ίθελον δε να παρευρίσκωμαι μεταξύ σας τώρα και να αλλάξω την φωνήν μου, διότι απορώ διά σας. **21** Είπατε μοι οι θέλοντες να ήσθε υπό νόμουν· τον νόμον δεν ακούετε; **22** Διότι είναι γεγραμμένον ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο υιούς, ἔνα εκ της δούλης και ἔνα εκ της ελευθέρας. **23** Αλλ' ο μεν εκ της δούλης εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ της ελευθέρας διά της επαγγελίας· **24** Τα οποία είναι κατά αλληγορίαν διότι αύται είναι αι δύο διαθήκαι, μία μεν από του όρους Σινά, η γεννώσα προς δουλείαν, ήτις είναι η Ἅγαρ. **25** Διότι το Ἅγαρ είναι το όρος Σινά εν τη Αραβίᾳ, και ταυτίζεται με την σημερινή Ιερουσαλήμ, είναι δε εις δουλείαν μετά των τεκνών αυτής· **26** η δε ἀνώ Ιερουσαλήμ είναι ελευθέρα, ήτις είναι μήτηρ πάντων ημών. **27** Διότι είναι γεγραμμένον· Ευφράνθητι, στέρια η μη τίκτουσα, ἔκβαλε φωνήν και βόησον, η μη ωδίνουσα διότι τα τέκνα της ερήμου είναι πλειότερα παρά τα τέκνα της εχούσης τον ἄνδρα. **28** Ημείς δε, αδελφοί, καθώς ο Ισαάκ επαγγελίας τέκνα είμεθα. **29** Αλλά καθώς τότε ο κατά σάρκα γεννηθείς εδίωκε τον κατά πνεύμα, ούτω και τώρα. **30** Αλλά τι λέγει η γραφή; Ἐκβαλε την δούλην και τον υιόν αυτής διότι δεν θέλει κληρονομήσει ο υιός της δούλης μετά του υιού της ελευθέρας; **31** Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμεθα της δούλης τέκνα, αλλά της ελευθέρας.

5 Εν τη ελευθερία λοιπόν, με την οποίαν ηλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβληθήτε πάλιν εις ζυγόν δουλείας. **2** Ιδού, εγώ ο Παύλος σας λέγω ότι εάν περιτέμνησθε, ο Χριστός δεν θέλει σας ωφελήσει ουδέν. **3** Μαρτύρομαι δε πάλιν προς πάντα ἀνθρώπον περιτέμνουμενον, είναι ειναί χρεώστης να εκτελεί δόλον τον νόμον. **4** Απεχωρίσθητε από τον Χριστόν όσοι δικαιόνεσθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος· **5** διότι ημείς διά του Πνεύματος προσδοκώμεν εκ πίστεως την ελπίδα της δικαιώσεως. **6** Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ἔχει ισχύν τινά, ούτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργούμενη. **7** Ετρέχετε καλώς τις σας ημπόδιον εώςτε να μη πείθησθε εις την αλήθειαν; **8** Η κατάπτοις αύτη δεν είναι εξ εκείνου, δότις σας καλεί. **9** Ολίγη ζύμη καθιστά δόλον το φύραμα ἐνζύμον. **10** Εγώ έχω πεποιθησιν εις εσάς διά του Κυρίου ότι δεν θέλετε φρονήσει ουδέν αλλο· δότις όμως σας ταράττει, αυτός θέλει υποφέρει την ποινήν, οποίος και αν ἔναι. **11** Εγώ δε, αδελφοί, εάν ακόμη κηρύττω περιτομήν, διά τι πλέον κατατρέχομαι; αρά κατηργήθη το σκάνδαλον του σταυρού. **12** Είθε να αποκοπώσιν οι ταράττοντές σας. **13** Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήσθητε εις ελευθερίαν· μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ελευθερίαν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά διά της αγάπης δουλεύετε αλλήλους. **14** Διότι όλος ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρώνται, εις τον, Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **15** Εάν όμως δάκνητε και κατατρώγητε αλλήλους, προσέχετε μη υπ' αλλήλων αφανίσθητε. **16** Λέγω λοιπόν, Περιπατείτε κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός. **17** Διότι η σαρξ επιθυμεί εναντία του Πνεύματος, το δε Πνεύμα εναντία της σαρκός ταύτα δε

αντίκεινται προς ἄλληλα, ὡστε εκείνα, τα οποία θέλετε, να μη πράττητε. **18** Αλλ' εάν οδηγήσθε υπό του Πνεύματος, δεν είσθε υπό νόμον. **19** Φανερά δε είναι τα ἔργα τῆς σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, **20** ειδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἐριδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, **21** φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περὶ τῶν οποίων σας προλέγω, καθὼς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει. **22** Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, **23** πραότης, εγκράτεια: κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. **24** Οσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας. **25** Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα. **26** Μη γινώμεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους φθονούντες.

6 Αδελφοί, και εάν ἀνθρωπος απερισκέπτως πέσῃ εις κανένα αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθόντε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος, προσέχων εἰς σεαυτόν, μη και συ πειρασθής. **2** Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως εκπληρώστε τον νόμον του Χριστού. **3** Διότι εάν τις νομίζῃ ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν εξαπατά. **4** Αλλ' ἔκαστος ας εξετάζῃ το εαυτού ἔργον, και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει ἔχει το καύχημα και ουχί εις τον ἄλλον. **5** Διότι ἔκαστος το εαυτού φορτίον θέλει βαστάσει. **6** Ο δε κατηχούμενος τον λόγον ας κάμνη τον κατηχούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά αυτού. **7** Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται: επειδή δ, τι αν σπείρη ο ἀνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει: **8** Διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εις της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον. (**αισθητός g166**) **9** Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν: διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρῷ. **10** Άρα λοιπὸν ενόσω ἔχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τοὺς οικείους της πίστεως. **11** Ίδετε πόσον μακράν επιστολήν σας ἔγραψα με την χείρα μου. **12** Όσοι θέλουσι να αφέσκωσι κατά την σάρκα, ούτοι οσας αναγκάζουσι να περιτέμνηθε, μόνον διά να μη διώκωνται διά τον σταυρόν του Χριστού. **13** Διότι ουδέ οι περιτεμνόμενοι αυτοί φυλάττουσι τον νόμον: αλλά θέλουσι να περιτέμνησθε σεις, διά να ἔχωσι καύχησιν εις την σάρκα σας. **14** Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον. **15** Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ισχύει τι ούτε ακροβυστία, αλλά νέα κτίσις. **16** Και όσοι περιπατήσωσι κατά τον κανόνα τούτον, ειρήνη επ' αυτούς και ἔλεος, και επί τον Ισραὴλ του Θεού. **17** Εις το εξής μηδείς ας μη δίδῃ εις εμέ ενόχλησιν διότι εγώ βαστάζω τα στύγματα του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου. **18** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά του πνεύματος υμών, αδελφοί αμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά Θελήματος Θεού, προς τους αγίους τους όντας εν Εφέσω και πιστούς εν Χριστώ Ιησού· **2** χάρις είναι υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάσῃ ευλογίᾳ πνευματική εἰς τα επουράνια διά Χριστού, **4** καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόσμου, διά να ήμεθα ἄγιοι και ἀμώμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, **5** προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εἰς εαυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού, **6** εἰς ἐπαίνον της δόξης της χάριτος αυτού, με την οποίαν εχαρίτωσεν ημάς διά του ηγαπημένου αυτού, **7** διά του οποίου ἔχομεν την απολύτωσιν διά του αἵματος αυτού, την ἀφεσίν των αμαρτιμάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού, **8** καθ' ην επερίσσευσεν εἰς ημάς εν πάσῃ σοφίᾳ και φρονήσει, **9** γνωστοποιήσας εἰς ημάς το μυστήριον του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν προέθετο εν εαυτώ, **10** εἰς οικονομίαν του πληρώματος των καιρών, να συγκεφαλαιώσῃ τα πάντα εν τω Χριστώ και τα εν τοις ουρανοῖς και τα επὶ τῆς γῆς. **11** Εν αυτώ, εἰς τον οποίον και ελάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού, **12** διά να ήμεθα εἰς ἐπαίνον της δόξης αυτού ημείς οι προελπίσαντες εἰς τον Χριστόν. **13** εἰς τον οποίον και σεις ηλπίσατε, ακούσαντες τον λόγον της αληθείας, το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, εἰς τον οποίον και πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεύμα το Άγιον της επαγγελίας, **14** όστις είναι ο αρραβών της κληρονομίας ημών, μέχρι της απολυτρώσεως του αποκτηθέντος λαού αυτού, εἰς ἐπαίνον της δόξης αυτού. **15** Διά τούτο και εγώ, ακούσας την εἰς τον Κύριον Ιησούν πίστιν σας και την εἰς πάντας τους αγίους αγάπην, **16** δεν πάρομαι ευχαριστών των Θεόντ υπέρ υμών, μνημονεύων υμάς εν ταῖς προσευχαῖς μου, **17** διά να σας δώσω ο Θεός του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ της δόξης, πνεύμα σοφίας και αποκαλύψεως εἰς επίγνωσιν αυτού, **18** ὥστε να φωτισθῶν οι οφθαλμοί του νοός σας, εἰς το να γνωρίστητε ποία είναι η ελπίς της προσκλήσεως αυτού, και τις ο πλούτος της δόξης της κληρονομίας αυτού εἰς τους αγίους, **19** και τι το υπερβάλλον μέγεθος της δυνάμεως αυτού προς ημάς τους πιστεύοντας κατά την ενέργειαν του κράτους της ισχύος αυτού, **20** την οποίαν ενήργησεν εν τω Χριστώ, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών, και εκάθισεν εκ δεξιών αυτού εν τοις επουρανίοις, **21** υπεράνω πάστις αρχής και εξουσίας και δυνάμεως και κυριότητος και παντός ονόματος ονομαζόμενου ου μόνον εν τω αιώνι τούτω, αλλά και εν τω μέλλοντι: (**αἱδη g165**) **22** και πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού, και ἐδώκεν αυτόν κεφαλήν υπεράνω πάντων εἰς την εκκλησίαν, **23** ήτις είναι το σώμα αυτού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρούντο.

2 Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εζωποίησεν, **2** εις τας οποίας περιεπατήσατε ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον ἄρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εἰς τους υιούς της απειθείας (**αἱδη g165**). **3** μεταξύ των οποίων και ημεῖς πάντες ανεστράφημεν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών, και ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί: **4** ο Θεός όμως πλούσιος ων εἰς ἑλεος, διά την πολλήν

αγάπην αυτού με την οποίαν ήγάπησεν ημάς, **5** και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εζωποίησεν ημάς μετά του Χριστού: κατά χάριν είσθε σεωσαμένοι: **6** και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού, **7** διά να δείξῃ εἰς τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. (**αἱδη g165**) **8** Διότι κατά χάριν είσθε σεωσαμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον: **9** ουχί εξ ἔργων, διά να μη καυχηθή τις, **10** Διότι αυτού ποίημα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς ἔργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς. **11** Διά τούτο ενθυμείσθε ότι σεις οι ποτέ εθνικοί κατά σάρκα, οι λεγόμενοι ακροβυστία υπό της λεγομένης περιτομής της χειροποιήτου εν τη σαρκί, **12** ότι ήσθε εν τω καιρώ εκείνω χωρίς Χριστού, απηλλοτριωμένοι από της πολιτείας του Ισραήλ και ξένοι των διαθηκών της επαγγελίας, ελπίδα μη ἔχοντες και όντες εν τω κόσμω χωρίς Θεού. **13** Τώρα όμως διά του Ιησού Χριστού σεις οι ποτέ όντες μακράν εγείνετε πλησίον διά του αἵματος του Χριστού. **14** Διότι αυτός είναι η ειρήνη ημών, δότις ἔκαμε τα δύο εν και ἔλασε το μεσότοιχον του φραγμού, **15** καταργήσας την ἔχθραν εν τη σαρκί αυτού, τον νόμον των εντολών των εν τοις διατάγμασι, διά να κτίσῃ εἰς εαυτού τους δύο εἰς ἔνα νέον ἀνθρωπον, φέρων ειρήνην, **16** και να συνδιαλλάξῃ αμφοτέρους εἰς εν σώμα προς τον Θεόν διά του σταυρού, θανατώσας δι' αυτού την ἔχθραν. **17** Και ελθών εκήρυξεν ευαγγέλιον ειρήνης εἰς εσάς τους μακράν και εἰς τους πλησίον, **18** διότι δι' αυτού ἔχομεν αμφότεροι την είσοδον προς τον Πατέρα δι' ενός Πνεύματος. **19** Ἐρα λοιπόν δεν είσθε πλέον ξένοι και πάροικοι αλλά συμπολίται των αγίων και οικείοι του Θεού, **20** εποικοδομηθέντες επί το θεμέλιον των αποστόλων και προφήτων, όντος ακρογωνιάσιον λίθον αυτού του Ιησού Χριστού. **21** εν τω οποίω πάσα η οικοδομή συναρμολογούμενη αυξάνεται εἰς ναόν άγιον εν Κυρίω: **22** εν τω οποίω και σεις συνοικοδομείσθε εἰς κατοικητήριον του Θεού διά του Πνεύματος.

3 Διά τούτο εγώ ο Παύλος, ο δέσμιος του Ιησού Χριστού υπέρ υμών των εθνικών, **2** επειδή ηκούσατε την οικονομίαν της χάριτος του Θεού της δοθείσης εἰς εμέ υπέρ υμών, **3** ότι δι' αποκαλύψεως εφανέρωσεν εἰς εμέ το μυστήριον, καθώς προεγράφα συντόμως, **4** εξ αν δύνασθε αναγινώσκοντες να νοήσητε την εν τω μυστηρίῳ του Χριστού γνώσιν μου, **5** το οποίον εν ἀλλαὶ γενεαῖς δεν εγνωστοποιήθη εἰς τους υιούς των ανθρώπων, καθώς τώρα απεκαλύφθη διά Πνεύματος εἰς τους αγίους αυτού αποστόλους και προφήτας, **6** να ἡναι τα ἔθνη συγκληρονόμα και σύδωμα και συμπέτοχα της επαγγελίας αυτού εν τω Χριστώ διά του ευαγγελίου, **7** του οποίου ἔγεινα υπηρέτης κατά την δωρεάν της χάριτος του Θεού, την δοθείσαν εἰς εμὲ κατά την ενέργειαν της δυνάμεως αυτού. **8** Εἰς μὲν τον πλέον ελάχιστον πάντων των αγίων εδόθη η χάρις αὐτή, να ευαγγελίσω μεταξύ των εθνών τον ανεξιχνίαστον πλούτον του Χριστού **9** και να φωτίσω πάντας, ποία είναι η κοινωνία του μυστηρίου του αποκεκρυμένου από των αιώνων εν τω Θεώ όστις ἔκτισε τη πάντα διά του Ιησού Χριστού, (**αἱδη g165**) **10** διά να γνωρισθῇ τώρα διά της εκκλησίας εν τοις επουρανίοις εἰς τας αρχάς και τας εξουσίας η πολυποίκιλος σοφία του Θεού, **11** κατά την αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν ἔκαμεν εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών, (**αἱδη g165**) **12** διά του οποίου ἔχομεν την παρηγορίαν και την είσοδον με πεποίθησον διά της εις αυτόν πίστεως. **13** Διά τούτο σας παρακαλώ να μη αθυμήτε

διά τας υπέρ υμών θλίψεις μου, το οποίον είναι δόξα υμών. **14** Διά τούτο κάμπτω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **15** εκ του οποίου πάσα πατριά εν ουρανοίς και επί γης ονομάζεται, **16** διά να δώσῃ εις εσάς κατά τον πλούτον της δόξης αυτού, να κραταιώθητε εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εις τον εσωτερικόν ἀνθρωπον, **17** διά να κατοικήσῃ ο Χριστός διά της πίστεως εν ταῖς καρδίαις υμῶν, **18** ώστε να δυνηθήτε, εργάζωμένοι και τεθεμελιωμένοι εν αγάπῃ, να καταλάβητε μετά πάντων των αγίων τι το πλάτος και μῆκος και βάθος και ύψος, **19** και να γνωρίστε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε με όλον το πλήρωμα του Θεού. **20** Εις δε τον δυνάμενον υπερεκπεισσού να κάμη υπέρ πάντα όσα ζητούμενη ή νοούμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν, **21** εις αυτόν έστω η δόξα εν τη εκκλησίᾳ διά Ιησού Χριστού εις πάσας τας γενεάς του αιώνος των αιώνων αμήν. (αιῷν g165)

4 Σας παρακαλώ λοιπόν εγώ ο δέσμιος εν Κυρίῳ να περιπατήσητε αξίως της προσκλήσεως, καθ' ην προσεκλήθητε, **2** μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπῃ, **3** σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης. **4** Εν σώμα και εν Πνεύμα, καθώς και προσεκλήθητε με μίαν ελπίδα της προσκλήσεως σας: **5** εις Κύριος, μία πίστις, εν βάπτισμα: **6** εις Θεός και Πατήρ πάντων, ο ον επί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν. **7** Εἰς ένα δε ἔκαστον ημών εδόθη η χάρις κατά το μέτρον της δωρεάς του Χριστού. **8** Διά τούτο λέγει: Αναβάς εις ύψος, ηχμαλώτευσεν αιχμαλωσίαν και ἐδώκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους. **9** Το δε ἀνέβη τι είναι ειμῇ ὅτι και κατέβη πρώτων εις τα κατώτερα μέρη της γης: **10** Ο καταβάς αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω πάντων των ουρανών, διά να πληρώσῃ τα πάντα. **11** Και αυτός ἐδώκεν ἄλλους μεν αποστόλους, ἄλλους δε προφήτας, ἄλλους δε ευαγγελιστάς, ἄλλους δε ποιμένας και διδασκαλούς, **12** προς την τελειοποίησην των αγίων, διά το ἐργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού, **13** εωσού κατανήσουμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υἱού του Θεού, εις ἀνδρά τέλειον, εις μέτρον ήλικίας του πληρώματος του Χριστού, **14** διά να μη ἡμεθα πλέον νήπιοι, κυματίζομενοι και περιφέρομενοι με πάντα ἀνέμους της διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην, **15** αλλά ἀληθεύοντες εις την αγάπην να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, δοτίς είναι η κεφαλή, ο Χριστός, **16** εξ ου παν το σώμα συναρμολογύμενον και συνδέμενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπῃ. **17** Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτύρομαι διά του Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον καθώς και τα λοιπά ἐθνή περιπατούσιν εν τη ματαιότητι του νοός αυτών, **18** εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριώμενοι ὄντες από της ζωῆς του Θεού διά την ἀγάπην την ούσαν εν αυτοίς, διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, **19** οἵτινες αναισθητούντες, παρέδωκαν εαυτοίς εις την ασέλγειαν, διά να εργάζωνται πάσαν ακαθαρσίαν ακορέστως. **20** Σεις όμως δεν εμάθετε ούτω την Χριστόν, **21** επειδή αυτόν ηκουόσατε και εις αυτὸν ἐδιδάχθητε, καθώς είναι η αλήθεια εν τω Ιησού. **22** να απεκδύθητε τον παλαιόν ἀνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας, **23** και να ανανεώνησθε εις το πνεύμα του νοός σας **24** και να

ενδυνθήτε τον νέον ἀνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιούνη και οιστότη της αληθείας. **25** Όθεν απορρίψαντες το ψεύδος, λαλείτε αλήθειαν ἔκαστος μετά του πλησίον αυτού διότι είμεθα μέλη αλλήλων. **26** Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε ο ίλιος ας μη δύνη επί τον παροργισμόν σας, **27** μήτε δίδετε τόπον εις τον διάβολον. **28** Ο κλέπτων ας μη κλέπτη πλέον, μάλλον δε ας κοπιάξῃ εργάζομενος το καλόν μα τας χείρας αυτού, διά να ἔχῃ να μεταδίδῃ εις τον χρείαν ἔχοντα. **29** Μηδείς λόγος σαπρός ας μη εξέρχηται εκ του στόματός σας, αλλ' ὅστις είναι καλός προς οικοδομήν της χρείας, διά να δώσῃ χάριν εις τους ακούοντας. **30** Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Ἅγιον του Θεού, με το οποίον εσφραγίσθητε διά την ημέραν της απολυτρώσεως. **31** Πάσα πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία ας αφαιρεθή από σας μετά πάσης κακίας: **32** γίνεσθε δε εις αλλήλους χρηστοί, εύπολαγχονοι, συγχωρούντες αλλήλους, καθώς ο Θεός συνεχώρησεν εσάς διά του Χριστού.

5 Γίνεσθε λοιπόν μιμηταί του Θεού ως τέκνα αγαπητά, **2** και περιπατείτε εν αγάπῃ, καθώς και ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών προσφοράν και θυσίαν εις τον Θεόν εις ομήρην ευδαίας. **3** Πορνεία δε και πάσα ακαθαρσία ή πλεονεξία μηδέ ας ονομάζηται μεταξύ σας, καθώς πρέπει εις αγίους, **4** μηδὲ αισχρότης και μωρολογία ή βωμολοχία, τα οποία είναι απρεπή, αλλά μάλλον ευχαριστία. **5** Διότι τούτο εξενύρετε, ότι πας πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, ὅστις είναι ειδωλολάτρης, δεν ἔχει κιληρονύμιαν εν τη βασιλείᾳ του Χριστού και Θεού. **6** Μηδείς ας μη σας απατά με ματαίους λόγους επειδή διά ταύτα ἔρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας. **7** Μή γίνεσθε λοιπόν συμμέτοχοι αυτών. **8** Διότι ήσθε ποτέ σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίῳ περιπατείτε ως τέκνα φωτός: **9** διότι ο καρπός του Πνεύματος είναι εν πάσῃ αγαθωσύνῃ και δικαιοσύνῃ και αιληθείᾳ **10** εξετάζοντες τι είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. **11** Και μη συγκοινωνείτε εις τα ἔργα τα ἀκαρπά του σκότους, μάλλον δε και ελέγχετε **12** διότι τα κρυφάς γινόμενα υπὲτ αυτών αισχρόν ἔστι και λέγειν: **13** τα δα πάντα ελεγχόμενα υπό του φωτός γίνονται φανερά επειδή παν το φανερόμενον φως είναι. **14** Διά τούτο λέγει: Σηκωθῆτι ο κοιμώμενος και ανάστητη εκ των νεκρών, και θέλει σε φωτίσει ο Χριστός. **15** Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατήτε ακριβώς, μη ως ἀσφοροί, αλλ' ως σοφοί, **16** εξαγοραζόμενοι τον καρπόν, διότι αιημέραι είναι πονηρά. **17** Διά τούτο μη γίνεσθε ἀφρονες, αλλά νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου. **18** Και μη μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία, αλλά πληρούσθε διά του Πνεύματος, **19** λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, ἀδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδίᾳ υμών εις τον Κύριον, **20** ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονδύματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **21** υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβῳ Θεού. **22** Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους ἀνδράς σας ως εις τον Κύριον, **23** διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. **24** Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους ἀνδράς αυτών κατά πάντα. **25** Οι ἀνδρες, αγαπάτε τας γυναικάς σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, **26** διά να αγιάσῃ αυτήν, καθαρίσας με το λουτρόν του υδάτος διά του λόγου, **27** διά να παραστήσῃ αυτήν εις εαυτόν ἐνδοξόν εκκλησίαν, μη ἔχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλά διά να ἔναι αγία και ἀμώμος. **28** Ούτω χρεωστούσιν οι

ἀνδρες να αγαπώσι τας εαυτών γυναίκας ως τα εαυτών σώματα. Ὅστις αγαπά την εαυτού γυναίκα εαυτόν αγαπά: **29** διότι ουδείς εμίσησε ποτέ την εαυτού σάρκα, αλλ' εκτρέφει και περιθάλπει αυτήν, καθώς και ο Κύριος την εκκλησίαν: **30** επειδή μέλη είμεθα του σώματος αυτού, εκ της σαρκός αυτού και εκ των οστέων αυτού. **31** Διά τούτο θέλει αφήσει ο ἀνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **32** Το μυστήριον τούτο είναι μέγα, εγώ δε λέγω τούτο περί Χριστού και περί της εκκλησίας. **33** Πλην και σεις οι καθ'¹ ἔνα έκαστος την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπά ως εαυτόν, η δε γυνή ας σέβηται τον ἄνδρα.

6 Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς σας εν Κυρίῳ διότι τούτο είναι δίκαιον. **2** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, ήτις είναι εντολή πρώτη με επαγγελίαν, **3** διά να γείνη εις σε καλόν και να ήσαι μακροχρόνιος επί της γης. **4** Και οι πατέρες, μη παροργίζετε τα τέκνα σας, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία Κυρίου. **5** Οι δούλοι, υπακούετε εις τους κατά σάρκα κυρίους σας μετά φόβου και τρόμου εν απλότητι της καρδίας σας ως εις τον Χριστόν, **6** μη κατ'¹ οφθαλμοδουλείαν ως ανθρωπάρεσκοι, αλλ'¹ ως δούλοι του Χριστού, εκπληρούντες το θέλημα του Θεού εκ ψυχής, **7** μετ' ευνοίας δουλεύοντες εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους, **8** εξέύροντες ότι ἔκαστος δι', τι καλόν πράξη, τούτο θέλει λάβει παρά του Κυρίου, είτε δούλος είτε ελεύθερος. **9** Και οι κύριοι, τα αυτά πράττετε προς αυτούς, αφίνοντες την απειλήν, εξεύροντες ότι και σεις αυτοί ἔχετε Κύριον εν ουρανοίς, και προσωποληψία δεν υπάρχει παρ'¹ αυτώ. **10** Το λοιπόν, αδελφοί μου, ενδυναμούσθε εν Κυρίῳ και εν τω κράτει της ισχύος αυτού. **11** Ενδόθητε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να σταθήτε εναντίον εις τας μεθοδείας του διαβόλου. **12** διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις αίμα και σάρκα, αλλ'¹ εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον εις τας εξουσίας, εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνας τούτους εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις. (αἰōn g165) **13** Διά τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να αντισταθήτε εν τη ημέρᾳ τη πονηρά και αφού καταπολεμήσητε τα πάντα, να σταθήτε. **14** Σταθήτε λοιπόν περιεζωσμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν και ενδεδυμένοι τον θώρακα της δίκαιοσύνης **15** και ἔχοντες υποδεδημένους τους πόδας με την ετοιμασίαν του ευαγγελίου της ειρήνης: **16** επί πάσι δε αναλάβετε την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθή να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα: **17** και λάβετε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας και την μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού, **18** προσευχόμενοι εν παντί καιρώ μετά πάσης προσευχής και δεήσεως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέσην υπέρ πάντων των αγίων, **19** και υπέρ εμού, διά να δοθή εις εμέ λόγος να ανοίξω το στόμα μου μετά παρρησίας, διά να κάμω γνωστόν το μυστήριον του ευαγγελίου, **20** υπέρ του οποίου είμαι πρέσβυς, φορών ἀλυσιν, διά να λαλήσω περί αυτού μετά παρρησίας καθώς πρέπει να λαλήσω. **21** Αλλά διά να εξεύρητε και σεις τα κατ'¹ εμέ, τι κάμνω, τα πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ, **22** τον οποίον ἐπεμψά προς εօάς δι'¹ αυτό τούτο, διά να μάθητε τα περί ημών και να παρηγορήσῃ τας καρδίας σας. **23** Ειρήνη εις τους αδελφούς και αγάπη μετά πίστεως από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού. **24** Η χάρις είνη μετά πάντων των

αγαπώντων τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν εν καθαρότητι αμήν.

Προς Φιλιππησιους

1 Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ Ιησού τους όντας εν Φιλίπποις μετά των επισκόπων και διακόνων. **2** χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας ενθυμούμαι, **4** πάντοτε εν πάσῃ προσευχῇ μου υπέρ πάντων υμών δεδομένος μετά χαράς, **5** διά την εις το ευαγγέλιον κοινωνίαν σας από της πρώτης ημέρας μέχρι του νυν, **6** βέβαιος ων εις αυτό τούτο, ότι εκείνος όστις ἡρχισεν εις εσάς καλὸν ἐργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού, **7** καθὼς είναι δίκαιον εις εμέ να φρονώ τούτο περὶ πάντων υμών, διότι σας ἔχω εν τη καρδίᾳ μου, και είσθε πάντες σεις και εις τα δεσμά μου και εις την απολογίαν και εις την βεβαίωσιν του ευαγγελίου συγκοινωνοῦ μου της χάριτος. **8** Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιπού πάντας με σπλάγχνα Ιησού Χριστού. **9** Και τούτο προσεύχομαι, να περισσεύσῃ η ἡράκη σας ἔτι μάλλον και μάλλον εις επίγνωσιν και εις πάσαν νόησιν, **10** διά να διακρίνητε τα διαφέροντα, ώστε να ἡσθε ειλικρινεῖς και απρόσκοποι μέχρι της ημέρας του Χριστού, **11** πλήρεις καρπών δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού εις δόξαν και ἐπαίνον Θεού. **12** Θέλω δε να εξεύρητε, αδελφοί, ότι τα συμβάντα εις εμέ συνέτρεψαν μάλλον εις πρόοδον του ευαγγελίου, **13** ώστε τα διά τον Χριστόν δεσμά μου ἔγειναν φανερά εις όλον το πραιτώριον και εις πάντας τους λοιπούς, **14** και οι πλειότεροι των εν Κυρίῳ αδελφών πεποιθότες εις τα δεσμά μου τολμώντι περισσότερον να κηρυττώσιν αφόβως τον λόγον. **15** Τινές μεν και διά φθόνον και ἑριδα, τινές δε και από καλῆς θελήσεως κηρύττουσι τον Χριστόν: **16** οι μεν κηρύττουσιν εις αντιζηλίας τον Χριστόν, ουχί εν καθαρότητι, νομίζοντες ότι προσθέτουσι θλίψιν εις τα δεσμά μου: **17** οι δε εξ ἡράκης, εξεύροντες ότι είμαι τεταγμένος εις απολογίαν του ευαγγελίου. **18** Τι λοιπόν πλην κατά πάντα τρόπον, είτε επί πυρφάσει είτε τη αληθεία, ο Χριστός κηρύττεται: και εις τούτο χαίρων αλλά και θέλω χαίρει. **19** Διότι εξέύρω διά τούτο θέλει αποβή εις εμέ προς σωτηρίαν διά της δεήσεώς σας και διά της βοηθείας, του Πνεύματος του Ιησού Χριστού, **20** κατά την σταθεράν προσδοκίαν και ελπίδα μου ότι δεν θέλω αισχυνθῆ εις ουδέν, αλλά μετά πάσης παρρησίας ως πάντοτε και τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ο Χριστός εν τω σώματί μου είτε διά ζωῆς είτε διά θανάτου. **21** Διότι εις εμέ το ζήν είναι ο Χριστός και το αποθανείν κέρδος. **22** Άλλ' εάν το να ζω εν σαρκί τούτο συμβάλλῃ εις καρποφορίαν του έργου μου, και τι να εκλέξω δεν γνωρίζω. **23** Διότι στενοχωρούμαι υπό των δύο, ἔχων μεν την επιθυμίαν να αναχωρήσω και να είμαι με τον Χριστόν: διότι είναι πολύ πλέον καλήτερον: **24** το να μένω όμως εν τη σαρκί είναι αναγκαιότερον διά σας. **25** Και τούτο εξέύρω εν πεποιθήσει ότι θέλω μείνει και συμπαραμείνει μετά πάντων υμών διά την εις την πίστιν προκοπήν σας και χαράν, **26** διά να περισσεύῃ δι' εμού το καύχημά σας εις τον Ιησούν Χριστόν διά της εμής πάλιν παρουσίας προς εσάς. **27** Μόνον πολιτεύεσθε αξιώς του ευαγγελίου του Χριστού, διά να ακούσω, είτε ὅταν ἔλθω και σας ἴδω είτε ενώ είμαι απών, την κατάστασί σας, ότι στέκεσθε εἰς εν πενύμα, συναγωνίζομενοι εν μιᾷ ψυχῇ διά την πίστιν του ευαγγελίου, **28** και μι φοβιζόμενοι εις ουδέν από των εναντίων, το οποίον εις αυτούς μεν είναι ἔνδειξις απωλείας, εις εσάς δε σωτηρίας, και τούτο από Θεού. **29** Διότι εις εσάς εχαρίσθη το υπέρ Χριστού, ου μόνον το να πιστεύητε

εις αυτόν, αλλά και το να πάσχητε υπέρ αυτού, **30** έχοντες τον αυτόν αγώνα, οποίον είδετε εν εμοί και τώρα ακούετε εν εμοί.

2 Εάν λοιπόν υπάρχῃ τις παρηγορία εν Χριστώ ή τις παραμυθία αγάπης, ή τις κοινωνία Πνεύματος ή στλάγχνα τινά και οικτιροί, **2** κάμετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ομόψυχοι και ομόφρονες, **3** μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφρούνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. **4** Μη αποβλέπετε ἔκαστος τα εαυτού, αλλ' ἔκαστος και τα των ἄλλων. **5** Το αυτό δε φρόνημα ἔστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, **6** όστις εν μορφῇ Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ἱναι ίσα με τον Θεόν, **7** αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, **8** και ευρεθείς κατά το σχήμα ως ἀνθρωπός, επαπένωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. **9** Διά τούτο και ο Θεός υπερψύωσεν αυτόν και εχάρισεν εις αυτόν ονόμα το υπέρ παν όνομα, **10** διά να κλίνη εις το ονόμα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχονίων, **11** και πάσα γλώσσα να ομολογήσῃ ότι ο Ιησός Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός. **12** Ωστε, αγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε υπηκούσατε, ουχί ως εν τη παρουσίᾳ μου μόνον, αλλά τώρα πολύ περισσότερον εν τη απουσίᾳ μου, μετά φόβου και τρόμου εργάζεσθε την εαυτών σωτηρίαν: **13** διότι ο Θεός είναι ο ενεργόν εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού. **14** Πράττετε τα πάντα χωρίς γογγυσμών και αμφισβήτησεων, **15** διά να γίνησθε ἀμεμπτοί και ακέραιοι, τέκνα Θεού αμώμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης, μεταξύ των οποίων λάμπετε ως φωτσήρες εν τω κόσμω, **16** κρατούντες τον λόγον της ζωῆς, διά καύχημά μου εν τη ημέρᾳ του Χριστού, ότι δεν ἔτρεξα εις μάτην ουδὲ εις μάτην εκοπίασα. **17** Άλλ' εάν και προσφέρω εμαυτόν σπονδήν επί της θυσίας και λειτουργίας της πίστεώς σας, χαίρω και συγχαίρω μετά πάντων υμών: **18** ωσαντάς δε και σεις χαίρετε και συγχαίρετε μετ' εμού. **19** Ελπίζω δε επί τον Κύριον Ιησούν να πέμψω προς εσάς ταχέων τον Τιμόθεον, διά να ευφράνωμαι και εγώ μαθών την κατάστασίν σας: **20** διότι δεν ἔχω ουδένα ισόψυχον, όστις να μεριμνήσῃ γηνήσιως περί της καταστάσεως σας: **21** επειδή πάντες ζητούσι τα εαυτών, ουχί τα του Ιησού Χριστού: **22** γνωρίζετε δε την δοκιμασίαν αυτού, ότι ως τέκνον μετά του πατρός εδούλευσε μετ' εμού εις το ευαγγέλιον. **23** Τούτον λοιπόν ελπίζω να πέμψω ευθύς, καθὼς ίδω το τέλος των υποθέσεων μου: **24** πέποιθα δε επί τον Κύριον ότι και εγώ θέλω ελθεί ταχέως. **25** Εστοχάσθην όμως αναγκαίον να πέμψω προς εσάς τον Επαφρόδιτον τον αδελφόν και συνεργόν και συστρατιώτην μου, απεσταλμένον δε από σας και υπηρετήσαντα εις την χρείαν μου, **26** επειδή επεπόθει όλους εσάς και ελυπείτο, διότι ηκούσατε ότι ησθένησε. **27** Και τωντί ησθένησε μέχρι θανάτου αλλ' ο Θεός ηλέγησεν αυτόν, ουχί δε αυτόν μόνον, αλλά και εμέ, διά να μη λάβω λύπην επί λύπην. **28** Όθεν ἐπεμψα αυτόν μετά περισσότερας σπουδής, διά να χαρήτε ιδόντες αυτόν πάλιν, και εγώ να ἔχω ολιγωτέραν λύπην. **29** Δέχθητε λοιπόν αυτόν εν Κυρίῳ μετά πάσης χαράς και τιμάτε τους τοιούτους, **30** επειδή διά το έργον του Χριστού επλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας την ζωήν αυτού, διά να αναπληρώσῃ την ἐλλειψιν υμών της εις εμέ υπηρεσίας.

3 Το λοιπόν, αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίῳ. Το να σας γράφω τα αυτά εις εμέ μεν δεν είναι οχημόρον, εις εσάς δε ασφαλές. **2** Προσέχετε τους κύνας, προσέχετε τους κακούς εργάτας,

προσέχετε την κατατομήν· **3** διότι ημείς είμεθα η περιτομή, οι λατρεύοντες τον Θεόν εν Πνεύματι και καυχώμενοι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν καὶ μὴ ἔχοντες τὴν πεποίθησιν εἰς τὴν σαρκί, **4** αν καὶ εγὼ ἔχω πεποίθησιν καὶ εἰς τὴν σαρκί. Εάν τις ἀλλος νομίζῃ ὅτι ἔχει πεποίθησιν εἰς τὴν σαρκί, εγὼ περισσότερον· **5** περιτεμμένος τὴν ογδόνην ημέραν, εκ γένους Ἰσραὴλ, εκ φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραίος εξ Ἐβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαϊός, **6** κατὰ ζῆλον διώκτης τῆς εκκλησίας, κατὰ τὴν δικαιοσύνην τὴν διά του νόμου διατελέσας ἀμεμπτος. **7** Πλην εκείνα, τὰ οποία ἡσαν εἰς εἱμὲ κέρδη, ταύτα ενόμισα ζημίαν διά τον Χριστόν· **8** μάλιστα δε καὶ νομίζω τα πάντα ὅτι είναι ζημία διά τὸ ἔχον τῆς γνῶσεως του Ἰησοῦ Χριστού του Κυρίου μου, διά τὸν οποίον εξημιώθην τα πάντα, καὶ λογίζομαι ὅτι είναι σκύβαλα διά να κερδήσω τον Χριστόν **9** καὶ να ευρεθώ εν αυτῷ μη ἔχω ιδικήν μου δικαιοσύνην την εκ του νόμου, αλλά την διά πίστεως του Χριστού, την δικαιοσύνην την εκ Θεού διά της πίστεως, **10** διά να γνωρίσω αυτὸν καὶ την δύναμιν τῆς αναστάσεως αυτού καὶ την κοινωνίαν των παθημάτων αυτού, συμμορφούμενος με τον θάνατον αυτού, **11** ίώς καταντήσω εἰς τὴν ἔξανάτασιν των νεκρών. **12** Ουχί ὅτι ἐλάφον ἥδη το βραβεύον ή ἔγεινα ἥδη τέλειος, τρέχω ὄμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον και ελήφθην υπὸ του Ἰησοῦ Χριστού. **13** Αδελφοί, εγὼ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ὅτι ἐλάφον αυτό· αλλ' εν πράττω τα μεν οπίσι ληγμονών, εις δε τα ἐμπροσθεν επεκτεινόμενος, **14** τρέχω προς τὸν σκοπόν διά το βραβείον της ἀνώ κλήσεως του Θεού εν Χριστῷ Ἰησού. **15** Οσοι λοιπόν είμεθα τέλειοι, τούτο ας φρονώμεν· καὶ εάν φρονήσῃ τι ἄλλως πως, καὶ τούτο θέλει αποκαλύψει εἰς εσάς ο Θεός, **16** Πλην εἰς εκείνο, εἰς το οποίον εφθάσαμεν, ας περιπατώμεν κατά τὸν αυτὸν κανόνα, ας φρονώμεν το αυτό. **17** Αδελφοί, συμμιμητάι μου γίνεσθε καὶ παρατηρείτε τοὺς ὄσοι περιπατούσιν οὐτώ, καθώς ἔχετε τύπον ημάς. **18** Διότι περιπατούσι πολλοί, τοὺς οποίους σας ἐλέγεν πολλάκις, τώρα δε καὶ κλαίων λέγω, ὅτι είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού, **19** των οποίων τὸ τέλος είναι απώλεια, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλία, καὶ η δόξα αυτών είναι εν τῇ αισχύνῃ αυτών, οἵτινες φρονούσι τα επίγεια. **20** Διότι το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, οπόθεν καὶ προσμένομεν Σωτήρα τὸν Κύριον Ἰησούν Χριστόν, **21** ὅστις θέλει μετασχηματίσει τὸ σώμα τῆς ταπεινώσεως ημών, ὡστε να γείνη σύμμιορφον με τὸ σώμα τῆς δόξης αυτού κατά τὴν ενέργειαν, διά της οποίας δύναται καὶ να υποτάξῃ τα πάντα εἰς εαυτόν.

4 Όθεν, αδελφοί μου αγαπητοί καὶ επιπόθητοι, χαρά καὶ στέφανός μου, ούτω στέκεσθε εν Κυρίῳ, αγαπητοί. **2** Παρακαλώ την Ευωδίαν, παρακαλώ καὶ τὴν Συντύχην, να φρονώσι το αυτό εν Κυρίῳ· **3** καὶ παρακαλώ καὶ σε, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αυτάς αίτινες συνηγγωνίσθησαν μετ' εμού εἰς το ευαγγέλιον ομού καὶ με τὸν Κλήμεντα καὶ τους λοιπούς συνεργούς μου, των οποίων τα ονόματα είναι εν βιβλίῳ ζωῆς. **4** Χαίρετε εν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν θέλω ειπεῖ, Χαίρετε. **5** Η επιείκειά σας ας γείνη γνωστή εἰς πάντας τους ανθρώπους. Ο Κύριος είναι πλησίον. **6** Μη μεριμνάτε περὶ μηδενός, αλλ' εν πάντι πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητήματά σας πρὸς τὸν Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχῆς καὶ τῆς δεήσεως. **7** Καὶ η ειρήνη του Θεού η υπερέχουσα πάντα νούν θέλει διαφυλάξει τας καρδίας σας καὶ τα διανοήματά σας διά του Ἰησοῦ Χριστού. **8** Το λοιπόν, αδελφοί, ὃσα είναι αληθή, ὃσα σεμνά, ὃσα δίκαια, ὃσα καθαρά, ὃσα προσφιλή, ὃσα εύφημα, αν υπάρχη τις αρετή καὶ εάν τις ἔπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε· **9**

εκείνα τα οποία καὶ εμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ηκούσατε καὶ είδετε εν εμοί, ταύτα πράττετε καὶ ο Θεός της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών. **10** Εχάρην δε εν Κυρίῳ μεγάλως ὅτι τώρα τέλος πάντων εδείξατε αναθάλλουσαν την υπέρ εμού φροντίδα· περὶ του οποίου καὶ εφροντίζετε, πλην δεν είχετε ευκαιρίαν. **11** Ουχί ὅτι λέγω τούτο διότι υστερούματι· επειδή εγὼ ἔμαθον να ἡματιανάρκης εἰς ὄσα ἔχω. **12** Εξέύρω να ταπεινόνωμαι, εξεύρω καὶ να περισσεύωμαι· εν παντὶ τόπῳ καὶ κατὰ πάντα εἴμαι καὶ δεδιδαγμένος καὶ να χορτάζωμαι καὶ να πεινώ, καὶ να περισσεύωμαι καὶ να υστερώμαι· **13** τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμούντος με Χριστού. **14** Πλην καλῶς επράξατε γενόμενοι συγκοινωνοί εἰς την θλίψιν μου. **15** Εξέύρετε δε καὶ σεις, Φιλιππίσιοι, ὅτι εν αρχῇ του ευαγγελίου, ὅτε εξήλθον από Μακεδονίας, ουδεμίᾳ εικελησίᾳ συνεκοινώνησε μετ' εμού περὶ δόσεως καὶ λήψεως, ειμή σεις μόνοι, **16** διότι καὶ εν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀπάξ καὶ δις μοι επέμψατε εἰς την χρείαν μου. **17** Ουχί ὅτι ζητώ το δώρον, αλλά ζητώ τον καρπόν τον πλεονάζοντα εἰς λογαρισμόν σας. **18** Ἐχω δύμας πάντα καὶ περισσεύομαι ενεπλήσθην δεχθείς παρὰ του Επαφροδίτου τα σταλέντα από σας, οσμήν ευωδίας, θυσίαν δεκτήν, ευάρεστον εἰς τον Θεόν. **19** Ο δε Θεός μου θέλει εκπληρώσει πάσαν χρείαν σας κατά τον πλούτον αυτού εν δόξῃ διά Ιησού Χριστού. **20** Εις δε τον Θεόν και Πατέρα ημών ἔστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων αμήν. **[ἀιδη q165]** **21** Ασπάσθητε πάντα ἄγιον εν Χριστῷ Ιησού. Σας ασπάζονται οι μετ' εμού αδελφοί. **22** Σας ασπάζονται πάντες οι ἄγιοι, μάλιστα δε οι εκ της οικίας του Καΐσαρος. **23** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών αμήν.

Προς Κολοσσαῖς

1 Παύλος, απόστολος Ἰησού Χριστοῦ διά Θελήματος Θεού, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, **2** πρὸς τους ἀγίους καὶ πιστούς εν Χριστῷ ἀδελφούς τους εν Κολοσσαῖς χάρις εἰν̄ νῦν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεού Πατρός ημῶν καὶ Κυρίου Ἰησού Χριστού. **3** Ευχαριστούμεν τὸν Θεόν καὶ Πατέρα του Κυρίου ημῶν Ἰησού Χριστού, προσευχόμενοι πάντοτε υπὲρ υμῶν, **4** ἀκούσαντες τὴν εἰς τὸν Ἰησὸν Χριστὸν πίστιν σας καὶ τὴν εἰς πάντας τους ἀγίους ἀγάπην, **5** διὰ τὴν εἰλπίδα τὴν αποτελαιμένην διὰ σας εν τοις ουρανοίς, τὴν οποίαν προηκούσατε εν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας του ευαγγελίου, **6** το οποίον ἥλθεν εἰς εσάς, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τον κόσμον, καὶ καρποφορεῖ καθὼς καὶ εἰς εσάς, ἀφ' ης ἡμέρας ηκούσατε καὶ εγνωρίσατε τὴν χάριν του Θεού εν ἀληθείᾳ, **7** καθὼς καὶ εμάθετε απὸ Επαφρᾶ του αγαπητού συνδούλου ημῶν, ὅστις εἶναν διά σας, πιστὸς διάκονος του Χριστού, **8** ὅστις καὶ εφανέρωσεν εἰς ημάς την εἰν Πνεύματι ἀγάπην σας. **9** Διὰ τούτο καὶ ημεῖς, ἀφ' ης ἡμέρας ηκούσαμεν, δεν πάνυμεν προσευχόμενοι διά σας καὶ δεόμενοι να εμπλησθήτε απὸ της επιγνώσεως του θελήματος αυτού μετά πάσης σοφίας καὶ πνευματικῆς συνέσεως, **10** διὰ να περιπατήσητε αξίως του Κυρίου, ευφεστούντες κατά πάντα, καρποφορούντες εἰς πᾶν ἔργον αγαθόν καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν επίγνωσιν του Θεού, **11** ενδυναμούμενοι εν πάσῃ δυνάμει κατά το κράτος τῆς δόξης αυτού εἰς πάσαν υπομονήν καὶ μακροθυμίαν, **12** μετά χαράς ευχαριστούντες τον Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ημάς αξίους της μερίδος του κλήρου των ἀγίων εν τῷ φωτί, **13** ὅστις ἡλευθέρωσεν ημάς εκ τῆς εξουσίας του σκότους καὶ μετέφερεν εἰς τὴν βασιλείαν του αγαπητού αυτού Υἱού· **14** εἰς το οποίον ἔχομεν την απολύτωσιν διά του αἵματος αυτού, την ἀφεσιν των αμαρτιών· **15** ὅστις εἶναι εικών του Θεού του αριστού, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς καὶ τα επὶ τῆς γῆς, τα ορατά καὶ τα αόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε αρχαί εἴτε έξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού καὶ εἰς αυτὸν εκτίσθησαν· **17** καὶ αυτός εἶναι πρὸ πάντων, καὶ τα πάντα συντηρούνταν δι' αυτού, **18** καὶ αυτός εἶναι η κεφαλή του σώματος, τῆς εκκλησίας ὅστις εἶναι αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, διὰ να γένη αυτός πρωτεύων εἰς τα πάντα, **19** διότι εν αυτῷ ηνδοκησεν ο Πατήρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα **20** καὶ δι' αυτού να συνδιαλάξῃ τα πάντα πρὸς εαυτόν, ειρηνοποιήσας διὰ του αἵματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού, εἴτε τα επὶ τῆς γῆς εἴτε τα εν τοις ουρανοίς. **21** Καὶ σας, οἵτινες ήσθε ποτὲ απῆλλοτριωμένοι καὶ εχθροί κατά την διάνοιαν με τα ἔργα τα πονηρά, **22** τώρα όμως διήλλαξε πρὸς εαυτόν διὰ του σώματος της σαρκός αυτού διὰ του θανάτου, διὰ να σας παραστήσῃ ενώπιον αυτού ἀγίους καὶ αιμώμους καὶ ανεγκλήτους, **23** εάν επιμένητε εἰς την πίστιν, τεθεμελιώμενοι καὶ στερεοί καὶ μη μετακινούμενοι απὸ της ελπίδος του ευαγγελίου, το οποίον ηκούσατε, του κηρυχθέντος εἰς πάσαν την κτίσιν την υπὸ τον ουρανόν, του οποίον εγώ ο Πάύλος ἔγειναν υπηρέτης. **24** Τώρα χαίρω εἰς τα παθήματα μου διά σας, καὶ ανταναπληρώ τα υπερημάτα των θλίψεων του Χριστού εν τη σαρκὶ μου υπὲρ του σώματος αυτού, το οποίον εἶναι η εκκλησία, **25** της οποίας εγώ ἔγειναν υπηρέτης κατά την οικονομίαν του Θεού την εἰς εμέ δοθείσαν διά σας, διά να εκπληρώσω το κήρυγμα του λόγου του Θεού, **26** το μυστήριον, το οποίον ἥτο αποκερυμμένον απὸ των αιώνων καὶ απὸ των γενεών, τώρα δε εφανερώθη εἰς τους ἀγίους αυτού, (αἰσθ g165) **27** εἰς τους οποίους ηθέλησεν ο

Θεός να φανερώσῃ τις ο πλούτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εις τα ἔθνη, δόσις είναι ο Χριστός εἰς εσάς, η ελπὶς της δόξης **28** το οποίον ημεῖς κηρύττομεν, νουθετούντες πάντα ἀνθρώπων καὶ διδάσκοντες πάντα ἀνθρώπων εν πάσῃ σοφίᾳ, διὰ να παραστήσωμεν πάντα ἀνθρώπων τέλειον εν Χριστῷ Ιησού· **29** εἰς το οποίον και κοπιάζω, αγωνιζόμενος κατά την ενέργειαν αυτού την ενεργουμένην εν εμοί μετά δυνάμεως.

2 Διότι Θέλω να εξέυρητε οποίον μέγαν αγώνα ἔχω διὰ σας καὶ τους εν Λαοδικείᾳ καὶ τους ὅσοι δεν είδον το πρόσωπόν μου σωματικώς, **2** διὰ να παρηγορηθώσιν αι καρδίαι αυτών, ενωθέντων ομού εν αγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλούτον της πληροφορίας της συνέσεως, ὡστε να γνωρίσωσι το μυστήριον του Θεού και Πατρός και του Χριστού, **3** εν τω οποίω είναι κεκρυμμένοι πάντες οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως. **4** Λέγω δε τούτῳ, διὰ να μη σας εξαπατήταις με πιθανολογίαν **5** διότι αι καὶ κατά το σώμα ἡμαι απών, με το πνεύμα όμως είμαι μεθ' υμών, χαίρων και βλέπων την τάξιν σας και την σταθερότητα της εἰς Χριστόν πίστεώς σας. **6** Καθὼς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, **7** ερριζωμένοι και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εν τη πίστει καθὼς εδιάχθητε, περισσεύοντες εν αυτῇ μετά ευχαριστίας. **8** Βλέπετε μη σας εξαπατήσῃ τις διὰ της φιλοσοφίας και της ματαίας απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και ουχὶ κατά Χριστόν: **9** Διότι εν αυτώ κατοικεῖ παν το πλήρωμα της θεότητος σωματικώς, **10** και είσθε πλήρεις εν αυτώ, ὅστις είναι η κεφαλή πάσης αρχής και εξουσίας, **11** εἰς το οποίον και περιετήθη με περιτομήν αχειροποίητον, απεκδυθέντες το σώμα των αμαρτιών της σαρκός διά της περιτομής του Χριστού, **12** συνταφέντες μετ' αυτού εν τω βαπτίσματι, διά του οποίου και συνανέστητε διά της πίστεως της ενεργείας του Θεού, ὅστις ανέστησεν αυτούν εκ των νεκρών. **13** Και εσάς, όντας νεκρούς εις τα αμαρτήματα και την ακροβυτίαν της σαρκός σας, συνεζωποίησε μετ' αυτού, συγχωρίσας εἰς εσάς πάντα τα πταίσματα, **14** εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ἥτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτὸ επὶ του σταυρού: **15** και απογυμνώσας τας αρχάς και τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας κατ' αυτών επ' αυτού. **16** Ας μη σας κρίνῃ λοιπόν μηδεῖς διά φαγητὸν ἡ διά ποτὸν ἡ διά λόγον εορτῆς ἡ νεομηνίας ἡ σαββάτων, **17** τα οποία είναι σκιά των μελλόντων, το σώμα όμως είναι του Χριστού. **18** Ας μη σας στερήσῃ μηδεῖς του βραβείου με προσποίησιν ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν των αγγέλων, εμβατεύων εις πράγματα τα οποία δεν είδε, ματαίως φυσιούμενος υπό του νοός της σαρκός αυτού, **19** και μη κρατών την κεφαλήν, τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον το σώμα διά των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον και συνδέομενον αυξάνει κατά την αύξησιν του Θεού. **20** Εάν λοιπόν απεθάνετε μετά του Χριστού από των στοιχείων του κόσμου, διά τι ως ζώντες εν τω κόσμω υπόκειθε εις διατάγματα, **21** Μη πιάστης, μη γευθής, μη εγγίσης, **22** τα οποία πάντα φθείρονται διά της χρήσεως, κατά τα εντάλματα και τας διδασκαλίας των ανθρώπων; **23** τα οποία έχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας εις εθελοθρησκείαν και ταπεινοφροσύνην και σκληραγγώσιν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμήν έχοντα την ευχαριστίσιν της σαρκός.

3 Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα ἀνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθήμενος εν δεξιά του Θεού, **2** τα

άνω φρονείτε, μη τα επί της γης. **3** Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ. **4** ὅταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και σεις με¹ αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε λοιπόν τη μέλι σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, **6** διά τα οποία ἔρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας, **7** εις τα οποία και σεις περιεπατήσατε ποτέ, ὅτε εζήτε εν αυτοίς: **8** τώρα όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν εκ του στόματός σας: **9** μη ψευδεσθε εις αλλήλους, αφού απεξεδύθητε τον παλαίσιον ἀνθρωπον μετά των πράξεων αυτού **10** και ενεδύθητε τον νέον, τον ανακαινίζομενον εις επίγνωσιν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν, **11** όπου δεν είναι Ἑλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, αλλά τα πάντα και εν πάσιν είναι ο Χριστός. **12** Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού ἄγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πράστητα, μακροθυμίαν, **13** υποφέροντες αλλήλους και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις ἔχη παράπονον κατά τινος καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις εσάς, ούτω και σεις: **14** και εν πάσι τούτοις ενδύθητε την αγάπην, ήτις είναι σύνδεσμος της τελείότητος. **15** Και η ειρήνη του Θεού ας βασιλεύει εν ταῖς καρδίαις υμών, εις την οποίαν και προσεκλήθητε εις εν σώματι και γίνεσθε ευγνώμονες. **16** Ο λόγος του Χριστού ας κατοική εν υμίν πλουσίων μετά πάσης σοφίας: διδάσκοντες και νουθετούντες αλλήλους με φαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, εν χάριτι ψάλλοντες εκ της καρδίας υμών προς τον Κύριον. **17** Και παν ό, τι αν πράττητε εν λόγῳ ἡ εν ἐργῷ, πάντα εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού πράττετε, ευχαριστούντες δι'¹ αυτού τον Θεόν και Πατέρα. **18** Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους ἄνδρας σας, καθώς πρέπει εν Κυρίῳ. **19** Οι ἄνδρες, αγαπάτε τας γυναίκας σας και μη ἥσθε πικροί προς αυτάς. **20** Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς κατά πάντα: διότι τούτο είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. **21** Οι πατέρες, μη ερεθίζετε τα τέκνα σας, διά να μη μικροψυχώσιν. **22** Οι δούλοι, υπακούετε κατά πάντα εις τους κατά σάρκα κυρίους σας, ουχί με οφθαλμοδυολείας ως ανθρωπάρεστοι, αλλά με απλότητα καρδίας, φοβούμενοι τον Θεόν. **23** Και παν ό, τι αν πράττητε, εκ ψυχῆς εργάζεσθε, ως εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους, **24** εξέύροντες διότι εις τον Κύριον θέλετε λάβει την ανταπόδοσιν της κληρονομίας διότι εις τον Κύριον Χριστον δουλεύετε. **25** Όστις όμως αδικεί, θέλει λάβει την αμοιβήν της αδικίας αυτού, και δεν υπάρχει προσωποληψία.

4 Οι κύριοι, αποδίδετε εις τους δούλους σας το δίκαιον και το ίσον, εξεύροντες διότι και σεις ἔχετε Κύριον εν ουρανοίς. **2** Εμμένετε εις την προσευχήν, αγρυπνούντες εις αυτήν μετά ευχαριστίας, **3** προσευχόμενοι ενταυτώ και περί ημών, να ανοίξῃ εις ημάς ο Θεός θύμαν του λόγου, διά να λαλήσωμεν το μυστήριον του Χριστού, διά το οποίον και είμαι δεδεμένος, **4** διά να φανερώσω αυτό καθώς πρέπει να λαλήσω. **5** Περιπατείτε εν φρονήσει προς τοὺς ἔξω, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν. **6** Ο λόγος σας ας ἡναι πάντοτε με χάριν, ηρτυμένος με ἄλας, διά να εξέυρητε πως πρέπει να αποκρίνηθε προς ἓνα ἔκαστον. **7** Τα κατ'¹ εμέ πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος και σύνδουλος εν Κυρίῳ, **8** τον οποίον ἐπέμψα προς εσάς δι'¹ αυτό τούτο, διά να μάθη την κατάστασιν σας και να παρηγορήσῃ τας καρδίας σας, **9** μετά του Ονησίμου του πιστού και αγαπητού αδελφού, όστις είναι από σάς θέλουσι σας φανερώσει πάντα τα εδώ. **10** Σας ασπάζεται

Αρίσταρχος ο συναιχμάλωτός μου και Μάρκος ο ανεψιός του Βαρνάβα, περί τον οποίον ελάβετε παραγγελίας εάν ἐλθή προς εοάς, υποδέχθητε αυτόν, **11** και Ιησούς ο λεγόμενος Ιούστος, οίτινες είναι εκ της περιτομής, ούτοι μόνοι είναι συνεργοί μου εις την βασιλείαν του Θεού, οίτινες ἔγειναν εις εμέ παρηγορία. **12** Σας ασπάζεται ο Επαφράς, όστις είναι από σας, ο δούλος του Χριστού, πάντοτε αγωνιζόμενος διά σας εν ταῖς προσευχαῖς, διά να σταθήτε τέλειοι και πλήρεις εις παν θέλημα του Θεού: **13** διότι μαρτυρώ περί αυτού ὅτι ἔχει ζήλον πολύν διά σας και τους εν Λαοδικείᾳ και τους εν Ιεραπόλει. **14** Σας ασπάζεται Λουκάς ο ιατρός ο αγαπητός και ο Δημάς. **15** Ασπάσθητε τους εν Λαοδικείᾳ αδελφούς και τον Νυμφά και την κατ'¹ οίκον αυτού εκκλησίαν: **16** και αφού αναγνωσθή μεταξύ σας η επιστολή, κάμετε να αναγνωσθή και εν τη εκκλησίᾳ των Λαοδικέων, και την εκ Λαοδικείας να αναγνώσητε και σεις. **17** Και είπατε προς τον Αρχιππον: Πρόσεχε εις την διακονίαν, την οποίαν παρέλαβες εν Κυρίῳ, διά να εκπληρίσης αυτήν. **18** Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. Ενθυμείσθε τα δεσμά μου. Η χάρις είπη μεθ'¹ υψών αμήν.

Προς Θεσσαλονικεις Α'

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ, τω Πατρί και Κυρίω Ιησού Χριστώ χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **2** Ευχαριστούμεν πάντοτε τον Θεόν περι πάντων υμών και σας μνημονεύμεν εν ταῖς προσευχαῖς ημών, **3** αδιαλείπτως ενθυμούμενοι το εἰς τὴν πίστιν ἐργὸν σας και τὸν κόπον τῆς αγάπης και τὴν υπομονὴν τῆς ελπίδος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ἐμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών, **4** εξένυροντες, αδελφοί γηγαπημένοι υπό Θεού, την εκλογήν σας, **5** διότι το ευαγγέλιον ημών δὲν ἔγεινεν εἰς εσάς εν λόγῳ μόνον, αλλά και εν δυνάμει και εν Πνεύματι Αγίῳ και εν πληροφορίᾳ πολλή, καθώς εξενύρετε οποίοι πτήριζαμεν μεταξύ σας διά σας. **6** Και σεις εγείνετε μιμητὰ ημών και του Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσω πολλής θλίψεως μετά χαράς Πνεύματος Αγίου, **7** ώστε εγείνετε τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τη Μακεδονία και τη Αχαΐα. **8** Διότι από σας εξήχησεν ο λόγος του Κυρίου ουχί μόνον εν τη Μακεδονία και Αχαΐα, αλλά και εν παντὶ τόπῳ ἐφθασεν η φήμη τῆς προς τον Θεόν πίστεώς σας, ώστε ημείς δὲν ἔχομεν χρείαν να λαλώμεν τι. **9** Διότι αυτοὶ διηγούνται περὶ ημών οποίαν είσοδον ελάβομεν προς εσάς, και πως επεστρέψατε προς τον Θεόν από των ειδώλων, διά να δουλεύητε Θεόν ζώντα και αληθινόν, **10** και να προσμένητε τον Υἱόν αυτού εκ των ουρανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών, τον Ιησούν, όστις ελευθερόνει ημάς από της μελλούσης οργής.

2 Διότι σεις εξενύρετε, αδελφοί, την προς εσάς είσοδον ημών, διότι δὲν ἔγεινε ματαία, **2** αλλά και προπαθόντες και υβρισθέντες, καθώς εξενύρετε, εν Φιλίπποις, ελάβομεν θάρρος εις τον Θεόν ημών να λαλήσωμεν προς εσάς το ευαγγέλιον του Θεού με πολύν αγώνα. **3** Διότι η προτροπή ημών δὲν ήτο εκ πλάνης ουδέ εξ ακαθαρσίας ούτε μετά δόλου. **4** αλλά καθώς εδοκιμάσθημεν υπό του Θεού διά να εμπιστευθώμεν το ευαγγέλιον, ούτω λαλούμεν, ουχί ως αρέσκοντες εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ημών. **5** Διότι ούτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημεν ποτέ, καθώς εξενύρετε, ούτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυρος ο Θεός, **6** ούτε εζητήσαμεν δόξαν εξ ανθρώπων, ούτε αφ' υμών ούτε απ' ἄλλων **7** καίτοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ως απόστολοι του Χριστού, αλλ' εστάθημεν γλυκεῖς εν τω μέσω υμών, καθώς η τροφός περιθάλπει τα εαυτής τέκνα: **8** ούτως ἔχοντες ἔνθερμον αγάπην προς εσάς, ευχαριστούμεθα να μεταδώσωμεν ουχί μόνον το ευαγγέλιον του Θεού αλλά και τας ψυχάς ημών, επειδή εστάθητε αγαπητοί εις ημάς. **9** Διότι ενθυμείσθε, αδελφοί, τον κόπον ημών και τον μόχθον· επειδή νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν τινά εξ υμών, εκηρύζαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του Θεού. **10** Σεις είσθε μάρτυρες και ο Θεός διότι οσίως και δικαίως και αμέμπτως εφέρθημεν προς εσάς τους πιστεύοντας, **11** καθώς εξενύρετε ότι ἔνα ἔκαστον υμών, ως πατήρ τα εαυτού τέκνα, **12** σας προετρέπομεν και παρηγορύμεν και διεμαρτυρόμεθα, διά να περιπατήσητε αξίως του Θεού του προσκαλούντος υμάς εἰς την εαυτού βασιλείαν και δόξαν. **13** Διά τούτο και ημείς ευχαριστούμεν τον Θεόν αδιαλείπτως, ότι παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον οποίον ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν ουχί ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι αληθώς, λόγον Θεού, όστις και ενεργείται μεταξύ υμών των πιστεύοντων. **14** Διότι σεις εγείνετε, αδελφοί, μιμητά των εκκλησιών του Θεού, αίτινες

είναι εν τη Ιουδαίᾳ εν Χριστώ Ιησού, επειδή και σεις επάθετε τα αυτά υπό των ιδίων υμών ομοεθνών, καθώς και αυτοί υπό των Ιουδαίων, **15** οίτινες και τον Κύριον Ιησούν εθανάτωσαν και τους ιδίους αυτών προφήτας, και ημάς εξεδίωξαν, και εις τον Θεόν δεν αρέσκουσι, και εις πάντας τους ανθρώπους είναι εναντίοι, **16** εμποδίζοντες ημάς να λαλήσωμεν προς τα έθνη διά να σωθώσι, διά να αναπληρώσωσι τας αμαρτίας ευτών πάντοτε. Ἐφθασε δε επ' αυτούς η οργή μέχρι τέλους. **17** Άλλ' ημείς, αδελφοί, ορφανοίσθεντες αφ' υμών προς οιλίγον καιρόν, πρωσαπικώς ουχί κατά την καρδίαν, εσπουδάσαμεν περισσότερον μετά πολλής επιθυμίας να ίδωμεν το πρόσωπόν σας. **18** Διά τούτο ηθελήσαμεν να ἐλθωμεν προς εσάς, εγώ μάλιστα ο Παύλος, και ἀπάξ και δις, και ημπόδισεν ημάς ο Σατανάς. **19** Διότι τις η επίτις ημών ή χαρά ή ο στέφανος της καυχήσεως; ή ουχί και σεις εμπροσθεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν τη παρουσία αυτού; **20** Διότι σεις είσθε η δόξα ημών και η χαρά.

3 Διά τούτο μη υποφέροντες πλέον, εκρίναμεν εύλογον να απομείνωμεν μόνοι εν Αθήναις, **2** και επέμψαμεν Τιμόθεον, τον αδελφόν ημών και διάκονον του Θεού και συνεργόν ημών εις το ευαγγέλιον του Χριστού, διά να σας στηρίξῃ και να σας παρηγορήσῃ περὶ της πίστεώς σας, **3** διά να μη κλονίζηται μηδείς εν ταῖς θλίψεις τῶντας. Διότι σεις εξενύρετε ότι εις τούτο είμεθα τεταγμένοι: **4** διότι ότε ήμεθα παρ' υμίν, προελέγομεν προς εσάς ότι μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθώς και έγεινε και εξενύρετε. **5** Διά τούτο και εγώ μη υποφέρων πλέον ἐπεμψά διά να μάθω την πίστιν σας, μήπως σας επείρασεν ο πειράζων και αποβή εις μάτην ο κόπος ημών. **6** Ἡδη δε ότε ήλθεν ο Τιμόθεος από σας προς ημάς και ἐφέρε προς ημάς καλάς αγγελίας περὶ της πίστεως και της αγάπης σας, και ότι ἔχετε πάντοτε αγαθήν ενθύμησιν ημών, επιποδύοντες να ίδητε ημάς καθώς και ημείς εσάς, **7** διά τούτο παρηγορήθημεν, αδελφοί, διά σας εν όλῃ τη θλίψει και στενοχωρίᾳ ημών διά της πίστεώς σας: **8** διότι τώρα ζώμεν, εάν σεις μένητε σταθεροί εις τον Κύριον. **9** Επειδή τίνα ευχαριστίαν δυνάμεθα να ανταποδώσωμεν εις τον Θεόν διά σας δι! όλην την χαράν, την οποίαν χάριομεν διά σας ἐμπροσθεν του Θεού ημών, **10** νύκτα και ημέραν δέομενοι καθ' υπερβολήν να ίδωμεν το πρόσωπόν σας και να αναπληρώσωμεν τας ελελεύθεις της πίστεώς σας; **11** Αυτὸς δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είθε να κατευθύνῃ την οδόν ημών προς εσάς: **12** εσάς δε ο Κύριος να αυξήσῃ και να περισσεύσῃ εις την αγάπην προς εσάς, **13** διά να στηρίξῃ τας καρδίας σας αμέμπτους εις την αγιωσύνην ἐμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων των αγίων αυτού.

4 Όθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύσῃτε εις το μάλλον: **2** διότι εξενύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού. **3** Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας, **4** να εξενύρῃ ἔκαστος υμών να κρατή το εαυτόν σκεύος εν αγιασμῷ και τιμῇ, **5** ουχί εις πάθος επιθυμίας καθώς και τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν, **6** να μη υπερβαίνῃ τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις το πράγμα τούτο, διότι ο Θεός είναι εκδικητής διά πάντα ταύτα,

καθώς και σας προείπομεν και διά μαρτυριών εβεβαιώσαμεν. **7** Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρούς, αλλά προς αγιασμόν. **8** Όθεν ο αθετών ταύτα δεν αθετεί ἀνθρωπον, αλλά τον Θεόν, όστις και ἔδωκε το Πνεύμα αυτού το Ἅγιον εις ημάς. **9** Περί δε της φιλαδελφίας δεν ἔχετε χρείαν να σας γράφω διότι σεις αυτοί είσθε θεοδίδακτοι εις το να αγαπάτε αλλήλους **10** επειδή και πράττετε αυτό εις πάντας τους αδελφούς τους καθ' όλην την Μακεδονίαν. Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να περισσεύντε κατά τούτο επί το μάλλον **11** και να φιλοτιμήσθε εις το να ησυχάζητε και να καταγίνησθε εις τα ίδια και να εργάζησθε με τας ιδίας υψών χείρας, καθώς σας παρηγγείλαμεν, **12** διά να περιπατήτε με ευσχημοσύνην προς τους ἔξω και να μη ἔχητε χρείαν μηδενός. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, περί των κεκοιμημένων, διά να μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη ἔχοντες ελπίδα. **14** Διότι εάν πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας διά του Ιησού θέλει φέρει μετ' αυτού. **15** Διότι τούτο σας λέγομεν διά του λόγου του Κυρίου, ότι ημέις οι ζώντες, όσοι απομένομεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τοὺς κοιμηθέντας: **16** επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτων, **17** έπειτα ημέις οι ζώντες όσοι απομένομεν θέλομεν αρπαχθῆ μετ' αυτῶν εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα, και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου. **18** Λοιπόν παρηγορείτε αλλήλους με τους λόγους τούτους.

5 Περί δε των χρόνων και των καιρών, αδελφοί, δεν ἔχετε χρείαν να σας γράφῃ τις: **2** διότι σεις εξεύρετε ακριβώς ότι η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτὶ ούτως ἔρχεται. **3** Επειδή όταν λέγωσιν, Ειρήνη και ασφάλεια, τότε επέρχεται επ' αυτούς αιφνίδιος δλεθρος, καθώς αι ωδίνες εις την εγκυμονούσαν, και δεν θέλουσιν εκφύγει. **4** Αλλά σεις, αδελφοί, δεν είσθε εν σκότει, ώστε η ημέρα να σας καταφθάσῃ ως κλέπτης: **5** πάντες σεις είσθε νιοί φωτός και νιοί ημέρας. Δεν είμεθα νυκτός ουδέ σκότους. **6** Άρα λοιπόν αι μη κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και ας εγκρατευώμεθα. **7** Διότι οι κοιμώμενοι την νύκτα κοιμώνται, και οι μεθύοντες την νύκτα μεθύουσιν: **8** αλλ' ημέις, όντες της ημέρας, ας εγκρατευώμεθα, ενδυθέντες τον θώρακα της πίστεως και αγάπης και περικεφαλαίαν την ελπίδα της σωτηρίας: **9** διότι ο Θεός δεν προσδιώρισεν ημάς εις οργήν, αλλ' εις απόλαυσιν σωτηρίας διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **10** όστις απέθανεν υπέρ ημών, ίνα είτε αγρυπνούμεν είτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ' αυτού. **11** Διά τούτο παρηγορείτε αλλήλους και οικοδομείτε ο εις τον άλλον, καθώς και κάμνετε. **12** Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να γνωρίζητε τους όσοι κοπιάζουσι μεταξύ σας και είναι προεστώτες σας εν Κυρίῳ και σας νουθετούσι, **13** και να τιμάτε αυτούς εν αγάπῃ υπερεκπερισσού διά το ἔργον αυτῶν. Ειρηνεύετε μεταξύ σας. **14** Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, νουθετείτε τους ατάκτους, παρηγορείτε τους οιλιοψύχους, περιθάλπετε τους ασθενείς, μακροθυμείτε προς πάντας, **15** Προσέχετε μη αποδίδῃ τις εις τινά κακόν αντί κακού, αλλά ζητείτε πάντοτε το γαθόν και εις αλλήλους και εις πάντας. **16** Πάντοτε χάρετε, **17** αδιαλείπτως προσεύχεσθε, **18** κατά πάντα ευχαριστείτε διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού. **19** Το Πνεύμα μη σβύνετε, **20** προφητείας μη ξουθενείτε. **21** Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε: **22** από παντός είδους κακού απέχεσθε. **23** Αυτός δε ο Θεός της ειρήνης είθε να σας αγιάσῃ ολοκλήρως,

και να διατηρηθή ολόκληρον το πνεύμα σας και η ψυχή και το σώμα αμέμπτως εν τη παρουσίᾳ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **24** Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει. **25** Αδελφοί, προσεύχεσθε περί ημών. **26** Ασπάσθητε τους αδελφούς πάντας εν φιλήματι αγίω. **27** Σας ορκίζω εις τον Κύριον να αναγνωσθή η επιστολή εις πάντας τους αγίους αδελφούς. **28** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μεθ' υμών αμήν.

Προς Θεσσαλονικεῖς Β'

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ τω Πατρί ημών και Κυρίω Ιησού Χριστώ· **2** χάρις είνι υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Οφείλομεν να ευχαριστώμεν πάντοτε τον Θεόν διά σας, αδελφοί, καθώς είναι αξιον, διότι υπεραυξάνει τη πίστις σας και πλεονάζει τη γαγάπτη ενός εκάστου πάντων υμών εις αλλήλους, **4** ώστε ημείς αυτοί καυχώμεθα διά σας εν ταῖς εκκλησίαις του Θεού διά την υπομονήν σας και πιστιν εν πάσι τοις διωγμοίς υμών και ταῖς θλίψεσι, τας οποίας υποφέρετε, **5** το οποίον είναι ένδειξης της δικαίας κρίσεως του Θεού, διά να αξιωθήτε της βασιλείας του Θεού, υπέρ της οποίας και πάσχετε, **6** επειδή είναι δίκαιον ενώπιον του Θεού να ανταπόδωση θλίψιν εις τους όσους σας θλίψουσιν, **7** εις εօάς δε τους θλιβομένους ἀνέσιν μεθ' ημών, ὅταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθῇ αὐτούν παρανού μετά των αγγέλων της δυνάμεως αυτού **8** εν πυρὶ φλογός, κάμνων εκδίκησιν εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν και εις τους μη υπακούοντας εις το ευαγγέλιον του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **9** οἵτινες θέλουντι τιμωρηθῇ με ὄλεθρον αιώνιον από προσώπου του Κυρίου και από της δόξης της δυνάμεως αυτού, (αιῶνιος g166) **10** ὅταν ἔλθῃ να ενδοξασθῇ εν τοις αγίοις αυτού, και να θαυμασθῇ εν πάσι τοις πιστεύοντιν, επειδή σεις επιστεύσατε εις την μαρτυρίαν ημών, εν τη ημέρᾳ εκείνη. **11** Διά το οποίον και προσευχόμεθα πάντοτε διά σας, διά να σας καταστήσῃ ο Θέος ημών αξίοντας της κλήσεως αυτού, και να εκπληρώσῃ πάσαν ευδοκίαν αγαθωσύνης και το ἔργον της πίστεως εν δυνάμει, **12** διά να ενδοξασθῇ το νόομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν υμίν, και υμείς εν αυτῷ, κατά την χάριν του Θεού ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού.

2 Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, περὶ τῆς παρουσίας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και της εἰς αυτὸν επισυνάξεως ημών, **2** να μη σαλευθήτε ταχέως από του φρονήματός σας, μηδὲ να θορυβήσθε, μήτε διά πνεύματος μήτε διά λόγου μήτε δι' επιστολής ως γραφομένης υφ' ημών, ότι τάχα επλησίασεν ημέρα του Χριστού. **3** Ας μη σας εξαπατήσῃ τις κατ' ουδένα τρόπον διότι δεν θέλει ελθεῖ η ημέρα εκείνη, εάν δεν ἔλθῃ πρώτων η αποστασία και αποκαλυφθῇ ο ἀνθρωπὸς της αμαρτίας, ο νιός της απωλείας, **4** ο αντικείμενος και υπεραιρόμενος εναντίον εις πάντα λεγόμενον Θεόν ή σέβασμα, ώστε να καθήσῃ εις τον ναόν του Θεού ως Θεός, αποδεικνύων εαυτόν ότι είναι Θεός. **5** Δεν ενθυμείσθε ότι ενώ ήμην ἐπ' υμίν σας ἐλέγον ταῦτα; **6** Και τώρα γνωρίζετε εκείνο, το οποίον κολύνει αυτόν, ώστε να αποκαλυφθῇ εν τω εαυτού καιρῷ. **7** διότι το μυστήριον τῆς ανομίας ήδη ενεργείται, μόνον ὡς να εκβληθῇ εκ μέσου ο κωλύων τώρα· **8** και τότε θέλει αποκαλυφθῇ ο ἀνόμοιος, τον οποίον ο Κύριος θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος αυτού και θέλει εξαφανίσει με την επιφάνειαν της παρουσίας αυτού. **9** οἵτις θέλει ελθεῖ κατ' ενέργειαν του Σατανάν εν πάσῃ δυνάμει και σημείοις και τέρασι φεύδονς. **10** και εν πάσῃ απάτῃ της αδικίας μεταξύ των απολλυμένων, διότι δεν εδέχθησαν την γαγάπτην της αληθείας διά να σωθώστ. **11** και διά τούτο θέλει πέμψει επ' αυτούς ο Θεός ενέργειαν πλάνης, ώστε να πιστεύσωσιν εις το φεύδονς, **12** διά να κατακριθώσι πάντες οι μη πιστεύσαντες εις την αλήθειαν, αλλ' ευαρεστηθέντες εις την αδικίαν. **13** Ημείς όμως οφείλομεν να ευχαριστώμεν πάντοτε τον Θεόν διά σας, αδελφοί ηγαπημένοι υπό του Κυρίου, ότι σας

εξέλεξεν ο Θεός απ' αρχής εις σωτηρίαν διά του αγιασμού του Πνεύματος και της πίστεως της αληθείας, **14** εις τον οποίον σας εκάλεσε διά του ευαγγέλου ημών προς απόλαυσην της δόξης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **15** Λοιπόν, αδελφοί, μένετε σταθεροί και κρατείτε τας παραδόσεις, τας οποίας εδιδάχθητε είτε διά λόγου είτε δι' επιστολής ημών. **16** Αυτός δε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και ο Θεός και Πατήρ ημών, οἵτις μας γνάπησε και ἔδωκεν αιωνίαν παρηγορίαν και αγαθήν ελπίδα διά της χάριτος, (αιῶνιος g166) **17** είθε να παρηγορήσῃ τας καρδίας σας και να σας στηρίξῃ εις πάντα λόγον και ἔργον αγαθόν.

3 Το λοιπόν προσεύχεσθε, αδελφοί, περὶ ημών, διά να τρέχῃ ο λόγος του Κυρίου και να δοξάζηται, καθώς και εις εσάς, **2** και διά να ελευθερωθώμεν από των παραλόγων και πονηρών ανθρώπων διότι η πίστις δεν υπάρχει εις πάντας. **3** Πιστός όμως είναι ο Κύριος, οἵτις θέλει σας στηρίξει και φυλάξει από το πονηρού. **4** Έχομεν δε πεποιθήσιν διά του Κυρίου εφ' υμάς ότι εκείνα, τα οποία σας παραγγέλλομεν, και πράττετε και θέλετε πράττει. **5** Ο δε Κύριος είθε να κατευθύνῃ τας καρδίας σας εις την γαγάπτην του Θεού και εις την προσδοκίαν του Χριστού. **6** Σας παραγγέλλομεν δε, αδελφοί, εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να απομακρύνησθε από παντός αδελφούν ατάκτως περιπατούντος και ουχὶ κατά την παράδοσιν, την οποίαν παρέλαβε παρ' ημών. **7** Επειδή σεις εξεύρετε πως πρέπει να μιμήσθε ημάς, διότι δεν εφέρθημεν ατάκτως μεταξύ σας, **8** ουδέ εφάγομεν δωρεάν ἄρτον παρά τίνος, αλλά μετά κόπου και μόχθου, νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν μηδένα υμών· **9** ουχὶ διότι δεν ἔχομεν εξουσίαν, αλλά διά να σας δώσωμεν εαυτούς τύπον εις το να μιμήσθε ημάς. **10** Διότι και ότε ήμεθα παρ' υμίν, τούτο σας παρηγγέλλομεν, ότι εάν τις δεν θέλῃ να εργάζηται, μηδὲ ας τρώῃ. **11** Επειδή αικούμεν τινάς ότι περιπατούσι μεταξύ σας ατάκτως, μη εργαζόμενοι μηδέν, αλλά περιεργάζόμενοι: **12** παραγγέλλομεν δε εις τους τοιούτους και προτέρευομεν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να τρώγωστ τον ἄρτον αυτών εργαζόμενοι μετά ησυχίας. **13** Σεις δε, αδελφοί, μη αποκάμπτε πράττοντες το καλόν. **14** Και εάν τις δεν υπακούνει εις τον λόγον ημών τον διά της επιστολής, τούτον σημειόντε και μη συναναστρέφεσθε μετ' αυτού, διά να εντραπή **15** πλην μη θεωρεῖτε αυτόν ως εχθρόν, αλλά νουθετείτε ως αδελφόν. **16** Αυτός δε ο Κύριος της ειρήνης είθε να σας δώσῃ την ειρήνην διαπαντός εν παντὶ τρόπῳ. Ο Κύριος είνι μετά πάντων υμών. **17** Ο ασπασμός εγράφῃ με την χειρό εμού του Παύλου, το οποίον είναι σημείον εν πάτη επιστολή: ούτω γράφω. **18** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνι μετά πάντων υμών αμήν.

Προς Τιμοθεον Α'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού της ελπίδος ημών, **2** προς Τιμόθεον, το γήγιστον τέκνον εις την πίστιν· εἴναι χάρις, ἔλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Χριστού Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Καθώς σε παρεκάλεσα απερχόμενος εις Μακεδονίαν, να προσμείνης εν Εφέσω, διά να παραγγείλης εις τινάς να μη ετεροδιδασκαλώσῃ **4** μηδέ να προσέχωσιν εις μύθους και γενεαλογίας απεράντους, αίτινες προξενούσι φιλονεικίας μάλλον παρά την εις την πίστιν οικοδομήν του Θεού, ούτω πράττε: **5** το δε τέλος της παραγγελίας είναι αγάπη εκ καθαράς καρδίας και συνειδήσεως αγαθής και πίστεως ανυποκρίτου, **6** από των οποίων αποπλανηθέντες τινές εξετράπησαν εις ματαιολογίαν. **7** Θέλοντες να ήναι νομοδιδάσκαλοι, ενώ δεν νοούσιν ούτε όσα λέγουσιν ούτε περί τίνων δισχυρίζονται. **8** Εξέρυμψαν δε ότι ο νόμος είναι καλός, εάν τις μεταχειρίζονται αυτόν νομίμως, **9** γνωρίζων τούτο, ότι ο νόμος δεν ετέθη διά τον δίκαιον, αλλά διά τους ανόμους και ανυπότακτους, τους ασεβείς και αμαρτωλούς, τους ανοσίους και βεβήλους, τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, τους ανδροφόνους, **10** πόρνους, αρσενοκόίτας, ανδραποδιστάς, ψεύτας, επιόρκους, και ει τι άλλο αντιβάνει εις την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, **11** κατά το ευαγγέλιον της δόξης του μακαρίου Θεού, το οποίον εγώ ενεπιστεύθην. **12** Και ευχαριστώ τον ενδυναμώσαντά με Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών, ότι ενέκρινε πιστόν και έταξεν εις την διακονίαν εμέ, **13** τον πρότερον ὄντα βλάσφημον και διώκτην και υβριστήν· ήλεγήθην όμως, διότι αγνοών ἐπράξα εν απιστίᾳ, **14** αλλ' υπερεπίσουσεν η χάρις του Κυρίου ημών μετά πίστεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού. **15** Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής ἀξίος, ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εις τον κόσμον διά να σώσῃ τους αμαρτωλούς, των οποίων πρώτος είμαι εγώ **16** αλλά διά τούτο ήλεγήθην, διά να δείξῃ ο Ιησούς Χριστός εις εμέ πρώτον την πάσαν μακροθυμίαν, εις παράδειγμα των μελλόντων να πιστεύσων εις αὐτὸν εἰς ζωῆν αιώνιον. (ἀπόντος g166) **17** εις δε τον βασιλέα των αιώνων, τον ἀρθαρτόν, τον ἀράτον, τον μόνον σοφόν Θεόν, εἴη τιμή και δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (ἀπόντος g165) **18** Ταύτην την παραγγελίαν παραδίδω εις σε, τέκνον Τιμόθεε, κατά τας προγενούμενας προφητείας, περὶ σου, να στρατεύῃς κατ' αὐτάς την καλήν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν και αγαθήν συνειδήσιν, την οποίαν τινές αποβαλόντες εναυάγησαν εις την πίστιν· **20** εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και Αλέξανδρος, τους οποίους παρέδωκα εις τον Σατανάν, διά να μάθωσι να μη βλασφημώσι.

2 Παρακαλῶ λοιπόν πρώτων πάντων να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, ευχαριστίας υπέρ πάντων ανθρώπων, **2** υπέρ βασιλέων και πάντων των ὄντων εν αξιώμασι, διά να διάλυμεν βίον ατάραχον και ησύχιον εν πάσῃ ευσεβίᾳ και σεμνότητι. **3** Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του σωτήρος ημών Θεού, **4** ὅστις θέλει να σωθώσι πάντες οι ἀνθρώποι και να ἐλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας. **5** Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, ἀνθρωπός Ιησούς Χριστός, **6** ὅστις ἔδωκεν εαυτόν αντίτυπον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ωρισμένοις καιροίς, **7** εις το οποίον ετάχθην εγώ κήρυξ και απόστολος, αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, διδάσκαλος των εθνών εις την πίστιν και εις την αλήθειαν. **8** Θέλω λοιπόν να προσεύχωνται οι ἀνδρες εν παντί τόπω,

υψόνοντες καθαράς χείρας χωρίς οργής και δισταγμού. **9** Ωσαύτως και α γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα ἡ χρυσόν ή μαργαρίτας ἡ ενδυμασίαν πολυτελή, **10** αλλά το οποίον πρέπει εις γυναίκας επαγγελλούμενας θεοσέβειαν, με ἔργα αγαθά. **11** Η γυνή ας μανθάνη εν ησυχίᾳ μετά πάσης υποταγής: **12** εις γυναίκα όμως δεν συγχωρά να διδάσκη, μηδέ να αιθνετεύῃ επί του ανδρός, αλλά να ησυχάζῃ. **13** Διότι ο Αδάμ πρώτος επλάσθη, ἔπειτα η Εύα: **14** και ο Αδάμ δεν ηπατήθη, αλλ' η γυνή απατηθείσα έγινε παραβάτις: **15** θέλει όμως σωθή διά της τεκνογονίας, εάν μείνωσιν εις την πίστιν και αγάπην και αγιασμόν μετά σωφροσύνης.

3 Πιστός ο λόγος: Εάν τις ορέγηται επισκοπήν, καλόν ἐργον επιθυμεί. **2** Πρέπει λοιπόν ο επίσκοπος να ἔναι ἀμεμπτος, μιας γυναίκας ανήρ, ἀγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, **3** ουχί μέθυσος, ουχί πλήκτης, ουχί αισχροκερδής, αλλ' επιεικής, ἀμαχος, αφιλάργυρος, **4** κυβερνών καλώς τον εαυτόν οίκον, έχων τα τέκνα αυτού εις υποταγήν μετά πάσης σεμνότητος **5** διότι εάν τις δεν εξέρηνταν καυβερνά τον εαυτόν οίκον, πως θέλει επιμελήθη την εκικλησίαν του Θεού; **6** να μη ἔναι νεοκατήχητος, διά να μη υπερηφανευθή και πέσῃ εις την καταδίκην του διαβόλου. **7** Πρέπει δε αυτός να ἔχῃ και παρά των ἔξωθεν μαρτυρίαν καλήν, διά να μη πέσῃ εις ονειδιόμον και παγίδα του διαβόλου. **8** Οι διάκονοι ωσάντως πρέπει να ἔναι σεμνοί, ουχί διγλωσσοι, ουχί δεδομένοι εις οίνον πολύν, ουχί αισχροκερδείς, **9** ἔχοντες το μυστήριον της πίστεως μετά καθαράς συνειδήσεως. **10** Και ούτοι δε ας δοκιμάζωνται πρώτον, ἔπειτα ας γίνωνται διάκονοι, εάν ἔναι ἀμεμπτοι. **11** Αι γυναίκες ωσάντως σεμναί, ουχί κατάλαλοι, εγκρατείς, πισταί κατά πάντα. **12** Οι διάκονοι ας ἔναι μιας γυναικός ἀνδρες, κυβερνώντες καλώς τα τέκνα αυτών και τους οίκους αυτών. **13** Διότι οι καλώς διακονήσαντες αποκτώσιν εις εαυτούς βαθμόν καλόν και πολλήν παρρήσιαν εις την πίστιν την εις τον Ιησούν Χριστόν. **14** Ταύτα σοι γράφω, επλίζων να ἔλθω προς σε ταχύτερον. **15** αλλ' εάν βραδύνων, διά να εξέρηνται προς πρέπει να πολιτεύονται εν τω οίκων του Θεού, ὅστις είναι η εκκλησία του Θεού του ζώντος, ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας. **16** Και αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα: ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν πνεύματι, εφάνη εις αγγέλους, εκπρόσθη εις τα έθνη, επιστεύθη εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξῃ.

4 Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν αποστατήσει τινές από της πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και εις διδασκαλίας δαιμονίων, **2** διά της υποκρίσεως ψευδολόγων, εχόντων την εαυτών συνειδήσιν κεκαυτηριασμένην, **3** εμποδίζοντων τον γάμον, προσταζόντων αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός ἔκτισε διά να μεταλλιβάνωνται μετά ευχαριστίας οι πιστοί και οι γνωρίσαντες την αλήθειαν. **4** Διότι παν κτίσμα Θεού είναι καλόν, και ουδέν απορρίψιμον, όταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας: **5** διότι αγιάζεται διά τον λόγον του Θεού και διά της προσευχής. **6** Ταύτα συμβουλεύων εις τους ἀδελφούς, θέλεις είσθαι καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, εντρεφόμενος εν τοις λόγοις της πίστεως και της καλής διδασκαλίας, την οποίαν παρηκολούθησας. **7** Τους δε βεβήλους και γραώδεις μύθους παραποτάνος και γύμναζε σεαυτόν εις την ευσεβείαν: **8** διότι η σωματική γυμνασία είναι προς ολίγον ωφέλιμος αλλ' η ευσεβεία είναι προς πάντα ωφέλιμος, έχουσα επαγγελίαν της

παρούσης ζωής και της μελλούσης. **9** Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής ἀξιος: **10** επειδή διά τούτο και κοπιάζουμεν και ονειδίζουμεθα, διότι ελπίζομεν εἰς τὸν ζῶντα Θεόν, ὅστις είναι ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα των πιστών. **11** Παράγγελλε ταύτα και δίδασκε. **12** Μηδείς ας μη καταφρονή την νεδητά σου, αλλά γίνου τύπος των πιστών εἰς λόγον, εἰς συναναστροφήν, εἰς αγάπην, εἰς πνεύμα, εἰς πίστων, εἰς καθαρότητα. **13** Ἐως να ἔλθω, καταγίνου εἰς τὴν ανάγνωσιν, εἰς τὴν προτροπήν, εἰς τὴν διδασκαλίαν **14** μη ἀμέλει το χάρισμα, το οποίον είναι εν σοι, το οποίον εδόθη εἰς σε διά προφητείας μετά επιθέσεως των χειρών του πρεσβυτερίου. **15** Ταύτα μελέτα, εἰς ταύτα μένε, διά να ἡναι φανερά εἰς πάντας η προκοπή σου. **16** Πρόσεχε εἰς σεαυτόν και εἰς τὴν διδασκαλίαν, επίμενε εἰς αυτὰ διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε.

5 Πρεσβύτερον μη επιπλήξης, αλλά πρότρεπε ως πατέρα, τους νεωτέρους ως αδελφούς, **2** τας πρεσβύτερας ως μητέρας, τας νεωτέρας ως αδελφάς μετά πάσης καθαρότητος. **3** Τας χήρας τίμα τας αληθώς χήρας. **4** Εάν δε τις χήρα ἔχη τέκνα ἡ ἔκγονα, ας μανθάνωσι πρώτον να καθιστώσιν ευσεβή τὸν ίδιον αυτών οίκον και να αποδίδωσιν αμοιβάς εἰς τους προγόνους αυτών. Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του Θεού. **5** Η δε αληθώς χήρα και μεμονωμένη ελπίζει επί τον Θεόν και εμμένει εἰς τας δεήσεις και τας προσευχάς νύκτα και ημέραν **6** η δεδομένη ὄμως εἰς τας ήδονάς ενώ ζῃ είναι νεκρά. **7** Και ταύτα παράγγελλε, διά να ἡναι ἀμεμπτοι. **8** Αλλ' εάν τις δεν προνοιή περί των εαυτού και μάλιστα των οικείων, ηρνήθη την πίστιν και είναι απίστον χειρότερος. **9** Ας καταγράψῃ χήρα ουχὶ ολιγάτερον των εξήκοντα ετών, ήτις υπήρξεν ενός ανδρός γνυνή, **10** ήτις μαρτυρεῖται διά τα καλά αυτῆς ἔργα, εάν ανέθρεψε τέκνα, εάν περιέθαλψε ξένους, εάν πόδας αγίων ἔνιψεν, εάν θλιβομένους εβοήθησεν, εάν επηκολούθησεν εἰς παν ἔργον αγαθόν. **11** Τας δε νεωτέρας χήρας απόβαλλε διότι αφού εντρυφήσωσι κατά του Χριστού, θέλουσι να υπανδρεύωνται, **12** ἔχουσαι την καταδίκην, διότι ηθέτησαν την πρώτην πίστιν **13** και ενταῦτω μανθάνουσι να ἡναι αργαί, περιερχόμεναι τας οικίας, και ουχὶ μόνον αργαί, αλλά και φλύαροι και περιέργοι, λαλούσαι τα μη πρέποντα. **14** Θέλω λοιπόν αι νεώτεραι να υπανδρεύωνται, να τεκνοποιώσι, να κυβερνήσων οίκον, να μη δίδωσι μηδεμίαν αφορμήν εἰς τον εναντίον να λοιδορή. **15** Διότι εξετράπησαν ἡδη τινές οπίσω του Σατανά. **16** Εάν τις πιστός ή πιστή ἔχη χήρας, ας προμηθεύῃ εἰς αυτάς τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνηται η εκκλησία, διά να δύναται να βοηθῇ τας αληθώς χήρας. **17** Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιόνωνται διπλής τιμῆς, μάλιστα ὅσοι κοπιάζουν εἰς λόγον και διδασκαλίαν **18** διότι λέγει η γραφή: Δεν θέλεις εμφράξει το σόμα βοός αλωνίζοντος και, Ἀξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού. **19** Κατηγορίαν εναντίον πρεσβύτερου μη παραδέχουν, εκτός διά στόματος δό ή τριών μαρτύρων. **20** Τους αμαρτάνοντας ἐλεγχει ενώπιον πάντων, διά να ἔχωσι φόβον και οι λοιποί. **21** Διαμαρτύρομαι ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού και των εκλεκτῶν αγγέλων, να φυλάξῃς ταύτα, χωρὶς προτιμήσεως, μηδὲν πράττων κατά χάριν. **22** Μη επίθετε χείρας ταχέως εἰς μηδένα, μηδέ γίνουσι κοινωνός αλλοτρίων αμαρτιών· φύλαττε σεαυτόν καθαρόν. **23** Μη υδροπότει πλέον, αλλά μεταχειρίζου ολίγον οίνον διά τὸν στόμαχόν σου και τας συχνάς σου ασθενείας. **24** Τινών ανθρώπων αι αμαρτίαι είναι φανεράι, και προπορεύονται αυτών εἰς την κρίσιν, εἰς τινάς

δε και επακολουθούσιν· **25** ωσαύτως και τα καλά ἔργα τινών είναι φανερά, και ὥσα είναι κατ' ἄλλον τρόπον δεν δύνανται να κρυφθώσι.

6 Όσοι είναι υπὸ ζυγόν δουλείας, ας νομίζωσι τους κυρίους αυτών αξίους πάσης τιμῆς, διά να μη βλασφημήται τὸ ονόμα του Θεού και η διδασκαλία. **2** Οι δε ἔχοντες πιστούς κυρίους ας μη καταφρονῶσιν αυτούς, διότι είναι αδελφοί, αλλά προθυμότερον ας δουλεύωσι, διότι είναι πιστοί και αγαπητοί οι απολαμβάνοντες την ευεργεσίαν. Ταύτα δίδασκε και νουθέτει. **3** Εάν τις ετεροδιδασκαλή και δεν ακολουθή τους υμαίνοντας λόγους του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού και την διδασκαλίαν την κατ' ευσέβειαν, **4** είναι τετυφωμένος και δεν εξεύρει ουδέν, αλλά νοεῖ περὶ συζητήσεις και λογομαχίας, εκ των οποίων προέρχεται φθόνος, ἔρις, βλασφημία, υπόνοια πονηρά, **5** μάταιαι συνδιαλέξεις ανθρώπων διεφθαρμένων τον νοῦν και απεστερημένων της αληθείας, νομίζοντων την ευσέβειαν ὅτι είναι πλούτισμός. Απομακρύνουν από των τοιούτων. **6** Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας. **7** Διότι δεν εφέρουμεν ουδέν εἰς τὸν κόσμον, φανερόν ὅτι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρωμεν τι: **8** ἔχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εἰς ταύτα. **9** Όσοι δε θέλουσι να πλουτώσιν εἰς πειρασμόν και παγίδα και εἰς επιθυμίας πολλάς ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους ανθρώπους εἰς ὁλεθρον και απώλειαν. **10** Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς. **11** Συ ούμως, ω ἀνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε ζήτει δε δικαιοσύνην, ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. **12** Αγωνίζου τον καλόν αγώνα της πίστεως: κράτει την αιώνιον ζωήν, εἰς την οποίαν και προσεκλήθης και ώμολόγησας την καλήν ομοιογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων. (**αἰδοῖος g166**) **13** Σε παραγγέλλων ενώπιον του Θεού του ζωοποιήσοντας τα πάντα και του Ιησού Χριστού τον μαρτυρήσαντος ενώπιον του Ποντίου Πιλάτου την καλήν ομοιογίαν, **14** να φυλάξῃς την εντολήν αμόλυντον, ἀμεμπτον, μέχρι της επιφανείας του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστού, **15** την οποίαν εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δεῖξει ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεὺς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριεύοντων, **16** διότις μόνος έχει την οθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδῃ: εἰς τὸν οποίον ἔστω τιμὴ και κράτος αιώνιον· αμήν. (**αἰδοῖος g166**) **17** Εἰς τους πλουτίσους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσι, μηδέ να επιζίωσιν επὶ τὴν αδηλότητα του πλούτου, αλλ' επὶ τὸν Θεόν τον ζῶντα, ὅστις δίδει εἰς ημάς πλουσίως πάντα εἰς απόλαυσιν, (**αἰδοῖος g165**) **18** να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εἰς ἔργα καλά, να ἡναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, **19** θησαυρίζοντες εἰς εαυτούς θεμέλιον καλόν εἰς τὸ μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν. **20** Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της φευδωνύμου γνώσεως, **21** την οποίαν τινές επαγγελλόμενοι επλανήθησαν κατά την πίστιν. Η χάρις είναι μετά σού· αμήν.

Προς Τιμοθεον Β'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού κατά την επαγγελίαν της ζωής της εν Χριστώ Ιησού, **2** προς Τιμόθεον το αγαπητόν τέκνον είπη χάρις, ἐλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός και Χριστού Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω από προγόνων μετά καθαράς συνειδήσεως, ότι αδιαλείπτως σε ενθυμούμαι εν ταῖς δεήσεσι μου νύκτα και ημέραν, **4** επιποθών να σε ἴδω, ενθυμούμενος τα δάκρυά σου, διά να εμπλησθώ χαράς, **5** ανακαλών εις την μνήμην μου την εν σοι ανυπόκριτον πίστιν, ἥτις πρώτον κατώκησεν εν τη μάμψη σου Λωΐδι και εν τη μητρὶ σου Συνίκῃ, είμαι δε πεπεισμένος ότι και εν σοι. **6** Διά την οποίαν αιτίαν σε υπενθυμίζω να αναζωπυρήσω το χάρισμα του Θεού, το οποίον είναι εν σοι διά της επιθέσεως των χειρῶν μου: **7** διότι δεν έδωκεν εις ημάς ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού. **8** Μη αισχυνθής λοιπόν την μαρτυρίαν του Κυρίου ημών μηδέ εμέ τον δέσμιον αυτού, αλλά συγκακοπάθησον μετά του ευαγγελίου με την δύναμιν του Θεού, **9** δόστις ἑσωσεν ημάς και εκάλεσε με κλήσιν αγίαν, ουχὶ κατά τα ἔργα ημών, αλλὰ κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις ημάς εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιωνίων, (αιδοῖος g166) **10** φανερωθείσαν δε τώρα διά της επιφανείας του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, δόστις κατήργησε μεν τον θάνατον, ἐφερε δε εις φως την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου, **11** εις το οποίον επάχθην εγώ κήρυξ και απόστολος και διδάσκαλος των εθνών. **12** Διά την οποίαν αιτίαν και πάσχω ταύτα, πλὴν δεν επαισχύνομαι διότι εξεύρω εις τίνα επίστευσα, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξῃ την παρακαταθήκην μου μέχρις εκείνης της ημέρας. **13** Κράτει το υποδειγμα των υγιαινόντων λόγων, τους οποίους ήκουσας παρ' εμού, μετά πάτεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού. **14** Την καλήν παρακαταθήκην φύλαξον διά τον Πνεύματος του Αγίου του ενοικούντος εν ημίν. **15** Εξεύρεις τούτο, ότι με απεστράφησαν πάντες οι εν τη Ασίᾳ, εκ των οποίων είναι ο Φύγελος και ο Ερμογένης, **16** Εἰθε ο Κύριος να δώσῃ ἔλεος εις τον οίκον του Ονησιφόρου, διότι πολλάκις με παρηγόρησε και δεν επισχύθη την ἀλυσίν μου, **17** αλλ' ὅτε ἥλθεν εις την Ρώμην, με εζήτησε μετά σπουδῆς πολλής και με εύρεν: **18** εἰδε ο Κύριος να δώσῃ εις αυτὸν να εύρῃ ἔλεος παρά Κυρίου εν εκείνη τη ημέρᾳ και ὄσας διακονίας ἔκαμεν εν Εφέσω, σε εξέύρεις καλήτερα.

2 Συ λοιπόν, τέκνον μου, ενδυναμού διά της χάριτος της εν Χριστώ Ιησού, **2** και ὄσα ήκουσας παρ' εμού διά πολλών μαρτύρων, ταύτα παράδος εις πιστούς ανθρώπους, οίτινες θέλουσιν είσθαι ικανοί και ἀλλούς να διδάξωσι. **3** Συ λοιπόν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού. **4** Ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται εις τας βιωτικάς υποθέσεις, διά να αρέσῃ εις τον στρατολογήσαντα. **5** Εάν δε και αγωνίζεται τις, δεν στεφανούνται, εάν νομίμως δεν αγωνισθή. **6** Ο κοπιάζων γεωργός πρέπει πρώτος να μεταλαμβάνῃ από των καρπών. **7** Εννοεί εκείνα τα οποία λέγω εἴθε δε να σοι δώσῃ ο Κύριος σύνεσιν εις πάντα. **8** Ενθυμού τον εκ σπέρματος Δαβὶδ Ιησούν Χριστόν, τον αναστάντα εκ νεκρών, κατά το ευαγγέλιον μου. **9** Διά το οποίον κακοπαθώ μέχρι δεσμών ως κακούργος αλλ' ο λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται. **10** Διά τούτο πάντα υπομένω διά τους εκλεκτούς, διά να απολαύσωσι και αυτοί την σωτηρίαν την εν Χριστώ Ιησού μετά δόξης αιωνίου. (αιδοῖος g166) **11** Πιστός

ο λόγος διότι εάν συναπεθάνομεν, θέλομεν και συζήσει: **12** εάν υπομένωμεν, θέλομεν και συμβασιλεύσει εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθῆ ημάς: **13** εάν απιστώμεν, εκείνος μένει πιστός να αρνηθῆ εαυτὸν δεν δύναται. **14** Ταύτα υπενθύμιζε, διαμαρτυρόμενος ενώπιον του Κυρίου να μη λογομαχώσι, το οποίον δεν είναι εις ουδέν χρήσιμον, αλλά φέρει καταστροφήν των ακουόντων. **15** Σποδίασον να παραστήσης σεαυτόν δόκιμον εις τον Θεόν, εργάτην ανεπαίσχυντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας. **16** Τας δε βεβήλους ματαιοφωνίας φεύγει διότι θέλουσι προχωρήσει εις πλειστέραν ασέβειαν, **17** και ο λόγος αυτών θέλει κατατρώγει ως γάγγραινα εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και ο Φιληπτός, **18** οίτινες απεπλανήθησαν από της αληθείας, λέγοντες ότι έγεινεν ήδη η ανάστασις, και ανατρέπουσι την πίστιν τινών. **19** Το στερέον δύμως θεμέλιον του Θεού μένει, έχον την σφραγίδα ταύτην Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, καί: Ας απομακρυνθῇ από της αδικίας πας δόστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου. **20** Εν μεγάλῃ δε οικία δεν είναι μόνον σκεύη χρυσά και αργυρά, αλλά και ξύλινα και οστράκινα, και ἄλλα μεν προς χρήσιν τιμίαν, ἄλλα δε προς ἄτιμον. **21** Εάν λοιπόν καθαρίσῃ τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκεύος τιμίας χρήσεως, γηισμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν. **22** Τας δε νεανικάς επιθυμίας φεύγε και ζήτει την δικαιοσύνην, την πίστιν, την αγάπην, την ειρήνην μετά των επικαλουμένων του Κύριον εκ καθαράς καρδίας. **23** Τας δε μωράς και απαιδεύτους φιλονεικίας παραιτού, εξεύρων ότι γεννώσι μάχας: **24** ο δε δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μάχηται, αλλά να ἡναι πράος προς πάντας, διδακτικός, ανεξίκακος, **25** διδάσκων μετά πράστητος τους αντιφρονούντας, μῆποτε δώσῃ εις αυτούς ο Θεός μετάνοιαν, ὡστε να γνωρίσωσι την αλήθειαν, **26** και να ανανήψωσιν από της παγίδος του διαβόλου, υπό του οποίου είναι πεπαγιδευμένοι εις το θέλημα εκείνου.

3 Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί: **2** διότι θέλουσιν είσθαι οι ἀνθρωποί φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθεῖς εις τους γονεῖς, αχάριστοι, ανδρίστοι, **3** ἀσπλαγχνοί, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατεῖς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, **4** προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, **5** ἔχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρημένοι δε την δύναμιν αυτής. Και τούτους φεύγε. **6** Διότι εκ τούτων είναι εκείνοι, οίτινες εισχωρούνται εις τας οικίας και αιχμαλωτίζουσι τα γυναικάρια τα πεφορτισμένα αμφατίας, συρόμενα υπό διαφόρων επιθυμιών, **7** τα οποία πάντοτε μανθάνουσι και ποτέ δεν δύνανται να ἔλθωσιν εις την γνώσιν της αληθείας. **8** Και καθ' ον τρόπον ο Ιαννίς και Ιαμβρίς αντέστησαν εις τον Μωϋσήν, ούτω και αυτοί ανθίστανται εις την αλήθειαν, ἀνθρωποί διεφθαρμένοι τον νούν, αδόκιμοι εις την πίστιν. **9** Άλλα δεν θέλουσι προκόψει πλειστέρων: διότι η ανοησία αυτών θέλει γείνει κατάδηλος εις πάντας, καθώς και η εκείνων έγεινε. **10** Συ όμως παρηκολούθησας την διδάσκαλίαν μου, την διαγωγήν, την πρόθεσιν, την πίστιν, την μακροθυμίαν, την αγάπην, την υπομονήν, **11** τους διωγμούς, τα παθήματα, οποίους διωγμός υπέφερα, και εκ πάντων με ηλευθέρωσεν ο Κύριος. **12** Και πάντες δε οι θέλουντες να ζώσιν ευσεβίας εν Χριστώ Ιησού θέλουντι διωγχή. **13** Πονηροί δε ἀνθρωποι και γόητες θέλουντι προκόψει εις το χείρον, πλανώντες και πλανώμενοι. **14** Άλλα συ μένε εις εκείνα, τα οποία έμαθες και επιστώθης, εξεύρων παρά τίνος έμαθες, **15** και ότι από βρέφους

γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. **16** Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, **17** διά να ἡναι τέλειος ο ἀνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν ἐργον αγαθόν

4 Διαμαρτύρομαι λοιπόν εγώ ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, ὅστις μέλλει να κρίνη ζώντας και νεκρούς εν τη επιφανείᾳ αυτού και τη βασιλείᾳ αυτού, **2** κήρυξον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως ακαίρως, ἔλεγχον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης μακροθυμίας και διδαχῆς. **3** Διότι θέλει ελθεῖ καιρός ότε δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, αλλά θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκαλούς κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ακοήν, **4** και από μεν της αληθείας θέλουσιν αποστρέψει την ακοήν αυτών, εις δε τους μύθους θέλουσιν εκτραπή. **5** Συ δε αγρύπνει εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι ἔργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη. **6** Διότι εγώ γίνομαι ήδη σπονδή και ο καιρός της αναχωρήσεως μου ἔφθασε. **7** Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίσθην, τον δρόμον ετελείωσα, την πίστιν διετήρησα: **8** του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρᾳ, ο δικαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούσι την επιφάνειαν αυτού. **9** Σπούδασον να ἐλθης προς εμέ ταχέως: **10** διότι ο Δημάς με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και απήλθεν εις θεσσαλονίκην, ο Κρήσκης εις Γαλατίαν, ο Τίτος εις Δαλματίαν: (**αιδη g165**) **11** ο Λουκάς είναι μόνος μετ' εμού. Τον Μάρκον παραλαβών φέρε μετά σου διότι μοι είναι χρήσιμος εις την διακονίαν. **12** Τον δε Τυχικόν απέστειλα εις Ἐφεσον. **13** Τον φελόνην, τον οποίον αφήκα εν Τρωάδι παρά τω Κάρπω, ερχόμενος φέρε, και τα βιβλία, μάλιστα τας μεμβράνας. **14** Ο Αλέξανδρος ο χαλκεύς πολλά κακά μοι ἔκαμεν ο Κύριος να αποδώσῃ εις αυτόν κατά τα ἔργα αυτού: **15** τον οποίον και συ φυλάττου διότι πολύ ανθίσταται εις τους λόγους ημών. **16** Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον: εἴθε να μη λογαριασθῇ εις αυτούς: **17** αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθῇ δι' εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα έθνη και ηλευθερώθην εκ του στόματος του λέοντος. **18** Και θέλει με ελευθερώσει ο Κύριος από παντός ἔργου πονηρού και θέλει με διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον ἔστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (**αιδη g165**) **19** Ασπάσθητι την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και τον οίκον του Ονησιφόρου. **20** Ο Ἐραστος ἔμεινεν εν Κορίνθῳ, τον δε Τρόφιμον αφήκα εν Μιλήτω ασθενή. **21** Σπούδασον να ἐλθης προ του χειμώνος. Αστάζεται σε Εύβουλος και Πούνδης και Λίνος και η Κλαυδία και οι αδελφοί πάντες. **22** Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι μετά του πνεύματός σου. Η χάρις μεθ' υμών· αμήν.

Προς Τίτον

1 Παύλος, δούλος Θεού, απόστολος δε Ιησού Χριστού κατά την πίστιν των εκλεκτών του Θεού και την επίγνωσιν της αληθείας της κατ' ευσέβειαν **2 επ'** ελπίδι ζωής αιωνίου, την οποίαν υπεσχέθη ο αφευδής Θεός προ χρόνων αιωνίων, (αιδηνος g166) **3** εφανέρωσε δε εν καιροίς ωρισμένοις τον λόγον αυτού διά του κηρύγματος, το οποίον ενεπιστεύθην εγώ κατ' επιταγήν του σωτήρος ημών Θεού, **4** προς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατά κοινήν ημών πίστιν είναι χάρις, έλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών. **5** Διά τούτο σε αφήκα εν Κρήτῃ, διά να διορθώσης τα ελλείποντα και να καταστήσης εν πάσῃ πόλει πρεσβυτέρους, καθώς εγώ σε διέταξα, **6** δόστις είναι ανέγκλητος, μιας γυναικός ανήρ, έχων τέκνα πιστά, μη κατηγορούμενα ως ἀσωτα ή ἀνυπότακτα. **7** Διότι πρέπει ο επίσκοπος να ἄναι ανέγκλητος, ως οικονόμος Θεού, μη αυθάδης, μη οργύλος, μη μέθυσος, μη πλήκτης, μη αισχροκερδής, **8** αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, όσιος, εγκρατής, **9** προσκεκολλημένος εις τον πιστὸν λόγον της διδασκαλίας, διά να ἄναι δυνατός και να προτρέπτη διά της υγιαίνουστης διδασκαλίας και να εξελέγχῃ τους αντιλέγοντας, **10** Διότι υπάρχουν πολλοί και ανυπότακτοι ματαιολόγοι και φρενοπλάνοι, μάλιστα οι εις της περιτομής, **11** τους οποίους πρέπει να αποστομόνωμεν, οίτινες ανατρέπουσιν ολοκλήρους οίκους, διδάσκοντες ὅσα δεν πρέπει, χάριν αισχρού κέρδους, **12** Είπε τις αυτών προφήτης ίδιος αυτών Οι Κρήτες είναι πάντοτε ψεύσται, κακά θηρία, γαστέρες αργαί. **13** Η μαρτυρία αυτή είναι αληθινή. Διά την οποίαν αιτιάν έλεγχε αυτούς αποτόμως, διά να υγιαίνωσιν εν τη πίστει, **14** και να μη προσέχωσιν εις Ιουδαϊκούς μύθους και εντολάς ανθρώπων αποστρεφομένων την αλήθειαν. **15** Εἰς μὲν τους καθαρούς πάντα είναι καθαρά· εἰς δε τους μεμιασμένους και απίστονος ουδέν καθαρόν, αλλά και ο νούς αυτών και η συνείδησης είναι μεμιασμένα. **16** Ομολογούσιν ότι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τα έργα όμως αρνούνται, βδελυκτοί ὄντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθῶν αδόκιμοι.

2 Συ όμως λάλει ὁσα πρέπουσιν εις την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν. **2** Οι γέροντες να ἄναι ἀγρυπνοι, σεμνοί, σώφρονες, υγιαίνοντες εν τη πίστει, τη αγάπῃ, τη υπομονῇ. **3** Αι γραίαι ωσαύτως να ἔχωσι τρόπον ιεροπρεπή, μη κατάλαλοι, μη δεδουλωμέναι εις πολλήν οινοποσίαν, να ἄναι διδάσκαλοι των καλών, **4** διά να νουθετώσι τας νέας να ἄναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, **5** σώφρονες, καθαράι, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθεῖς εις τους ιδίους αιτώνας ἀνδρας, διά να μη βλασφημήται ο λόγος του Θεού. **6** Τους νεωτέρους ωσαύτως νουθέτει να σωφρονώσι, **7** δεικνύων κατά πάντα σεαυτόν τύπον των καλών έργων, φυλάττων εν τη διδασκαλία αδιαφθορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον υγιή και ακατάκριτον, διά να εντραπή ο εναντίος, μη ἔχων να λέγη διά σας μηδέν κακόν. **9** Τους δούλους να υποτάσσωνται εις τους εαυτών δεσπότας, να ευαρεστώσιν εις αυτούς κατά πάντα, να μη αντιλέγωσι, **10** να μη σφετερίζωνται τα αλλότρια, αλλά να δεικνύωσι πάσαν πίστιν αγαθήν, διά να στολίζωι κατά πάντα την διδασκαλίαν του σωτήρος ημών Θεού. **11** Διότι εφανερώθη η χάρις του Θεού η σωτήριος εις πάντας ανθρώπους, **12** διδάσκουσα ημάς να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς εν τω παρόντι αιώνι, (αιδηνος g165) **13** προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν

της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, **14** δόστις ἔδωκεν εαυτόν υπέρ ημών, διά να μας λυτρώσω από πάσης ανομίας και να μας καθαρίσῃ εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν, ζηλωτήν καλών έργων. **15** Ταύτα λάλει και πρότρεπε και έλεγχε μετά πάσης εξουσίας ας μη σε περιφρονή μηδείς.

3 Υπενθύμιζε αυτούς να υποτάσσωνται εις τας αρχάς και εξουσίας, να πειθαρχώσι, να ἄναι ἐτοιμοι εις παν έργον αγαθόν, **2** να μη βλασφημώσι μηδένα, να ἄναι ἀμάχοι, συμβιβαστοί, να δεικνύωσι προς πάντας ανθρώπους πάσαν πραότητα. **3** Διότι ἡμεθή ποτέ και μημείς ανόντοι, απειθείς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εις διαφόρους επιθυμίας και ιδονάς, ζώντες εν κακία και φθόνῳ, μισθοί και μισούντες αλλήλους. **4** Αλλ' ότε εφανερώθη η χρηστότης και η φιλανθρωπία του Σωτήρος ημών Θεού, **5** ουχί εξ έργων δικαιοσύνης τα οποία επράξαμεν ημείς, αλλά κατά το έλεος αυτοῦ ἔσωσεν ημάς διά λουτρού παλιγγενεσίας και ανακαίνισεως του Αγίου Πνεύματος, **6** το οποίον εξέχει πλουσίως εφ' ημάς διά Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών, **7** ίνα δικαιωθέντες διά της χάριτος εκείνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατά την ελπίδα της αιωνίου ζωῆς. (αιδηνος g166) **8** Πιστός ο λόγος, κατ' θέλω ταύτα να διαβεβαιοίς, διά να φροντίζωσιν οι πιστεύσαντες εις τον Θεόν να προϊστανται καλών έργων. Ταύτα είναι τα καλά και ωφέλιμα εις τους ανθρώπους **9** μωράς δε φιλονεκίας και γενεαλογίας και ἔριδας και μάχας νομικάς φεύγε, διότι είναι ανωφελείς και μάταια. **10** Αιρετικόν ἀνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού, **11** εξέύρων ότι διεφθάρη ο τοιούτος και αμφατάνει, ων αυτοκατάκριτος. **12** Οταν πέμψω προς σε τον Αρτεμάν ή τον Τυχικόν, σπούδασον νε ἔλθης προς με εις Νικόπολιν διότι εκεί απεφάσισα να παραχειμάσω. **13** Ζηνάν τον νομικόν και τον Απολλώ πρόπεμψον επιμελώς, διά να μη λείπη εις αυτούς μηδέν. **14** Ας μανθάνωσι δε και οι ημέτεροι να προϊστανται καλών έργων εις τας αναγκαίας χρείας, διά να μη ἄναι άκαρποι. **15** Ασπάζονται σε πάντες οι μετ' εμού ασπάσθητι τους αγαπώντας ημάς εν πίστει. Η χάρις είνη μετά πάντων νυμών. Αμήν.

Προς Φιλημονα

1 Παύλος, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και Τιμόθεος ο αδελφός,
προς Φιλήμονα τον αγαπητόν και συνεργόν ημών **2** και την
Απφίαν την αγαπητήν και Ἀρχιππον τον συστρατιώτην ημών
και την κατ' οίκον σου εκκλησίαν. **3** χάρις είη υμίν και ειρήνη
από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ
τον Θεόν μου και μνημονεύω σε πάντοτε εν ταῖς προσευχαῖς
μου, **5** ακούων την αγάπην σου και την πίστιν, την οποίαν έχεις
προς τον Κύριον Ιησούν και εις πάντας τους αγίους, **6** διά να
γείνη η κοινωνία της πίστεώς σου ενεργός διά της φανερώσεως
παντός καλού του εν υμίν εις Χριστόν Ιησούν. **7** Διότι χαράν
πολλήν έχομεν και παρηγορίαν διά την αγάπην σου, επειδή τα
σπλάγχνα των αγίων ανεπαύθησαν διά σου, αδελφέ. **8** Όθεν,
αν και έχω εν Χριστώ πολλήν παρρησίαν να επιτάπτω εις σε
το πρέπον, **9** όμως διά την αγάπην μάλλον σε παρακαλώ,
τοιούτος ων ως Παύλος ο γέρων, τώρα δε και δέσμιος του
Ιησού Χριστού, **10** σε παρακαλώ υπέρ του τέκνου μου, τον
οποίον εγέννησα εν τοις δεσμοίς μου, υπέρ του Οντσίμου, **11**
όστις ήτο ποτέ ἀχρηστος εις σε, τώρα δε εις σε και εις εμέ είναι
χρήσιμος, **12** τον οποίον πέμπω οπίσω. Συ δε αυτόν, τουτέστι
τα σπλάγχνα μου, δέχθητι. **13** τον οποίον εγώ ήθελον να κρατώ
πλησίον μου, διά να με υπηρετή αντί σου εν τοις δεσμοίς του
ευαγγελίου: **14** χωρίς όμως της γνώμης σου δεν ηθέλησα να
κάμω ουδέν, διά να μη ήναι το αγαθόν σου ως κατ' ανάγκην,
αλλ' εκουσίως. **15** Διότι ίσως διά τούτο εχωρίσθη προς ώραν,
διά να απολάβῃς αυτόν διαπαντός, (αισθνος g166) **16** ουχί πλέον
ως δούλον, αλλ' υπέρ δούλον, αδελφόν αγαπητόν, μάλιστα εις
εμέ, πόσω δε μάλλον εις σε και κατά σάρκα και εν Κυρίῳ. **17**
Εάν λοιπόν έχης εμέ κοινωνόν, δέχθητι αυτόν ως εμέ. **18** Καὶ
εάν σε ηδίκησεν εις τι ή χρεωστή, λογαρίαζε τοῦτο εις εμέ **19**
εγώ ο Παύλος ἔγραψα με την χείρα μου, εγώ θέλω πληρώσει
διά να μη σοι λέγω ότι καὶ σεαυτόν ἐτί μοι χρεωστείς, **20**
Ναι, αδελφέ, είθε να λάβω εγώ ταύτην την χάριν παρά σου εν
Κυρίῳ ανάπαυσόν μου τα σπλάγχνα εν Κυρίῳ. **21** Πεποιθώς εις
την υπακοήν σου ἔγραψα προς σε, εξεύρων ότι καὶ πλειότερον
αφ' ό, τι λέγω θέλεις κάμει. **22** Ενταυτώ δε ετοίμαζέ μοι καὶ
κατάλυμα επειδή ελπίζω ότι διά των προσευχών σας θέλω
χαρισθή εις εσάς. **23** Ασπάζονταί σε Επαφράς ο συναιχμάλωτός
μου εν Χριστώ Ιησού, **24** Μάρκος, Αρίσταρχος, Δημάς, Λουκᾶς,
οι συνεργοί μου. **25** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού
είη μετά του πνεύματος υμών. Αμήν.

Προς Εβραιους

1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, **2** εν ταῖς εσχάταις ταύταις ήμεραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου ἔκαμε και τους αιώνας (αιῶν g165) **3** δόστις ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτή της υποστάσεως αυτού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού ἔκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθισεν εν δεξιᾷ της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς, **4** τοσούτον ανώτερος των αγγέλων γεννόμενος, όσον εξοχώτερον υπέρ αυτούς ὄνομα εκληρονόμησε. **5** Διότι προς τίνα των αγγέλων είπε ποτε: Υἱός μου είσαι συ, Εγώ σήμερον σε εγένησα; και πάλιν Εγώ θέλω είσθαι εις αυτὸν Πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις μεμένη Υἱός; **6** Όταν δε πάλιν εισαγάγη τον πρωτότοκον εις την οικουμένην, λέγει: Και ας προσκυνήσωνται εις αυτὸν πάντες οι ἀγγελοι του Θεού. **7** Και περὶ μεν των αγγέλων λέγει: Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα: **8** περὶ δὲ του Υιού: Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. (αιῶν g165) **9** Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσθιας ανομίαν διά τούτο ἔχρισε, ο Θεός, ο Θεός σου, ἔλαπον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου: **10** καὶ· Συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και ἔργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί: **11** αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, **12** και ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή: Συ όμως είσαι ο αυτός, και τα ἔτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **13** Προς τίνα δε των αγγέλων είπε ποτε: Κάθου εκ δεξιών μου, εωσύν θέσω τους εχθρούς σου υποτόδιον των ποδών σου; **14** Δεν είναι πάντες λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποτελόμενα διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

2 Διά τούτο πρέπει ημεῖς να προσέχωμεν περισσότερον εις ὅσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμεν ποτέ. **2** Διότι εάν ο λόγος ο λαληθεῖς δι' αγγέλους ἔγινε βέβαιος, και πάσα παράβασις και παρακοϊ ἔλαβε δικαίαν μισθωποδοσίαν, **3** πως ημεῖς θέλομεν εκφύγει, εάν αμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ήτις αρχίσασα να λαλήται διά του Κυρίου, εβεβαιώθη εις ημάς υπό των ακουσάντων, **4** και ο Θεός συνεπεμπάτυρει με σημεία και τέρατα και με διάφορα θαύματα και με διανομάς του Αγίου Πνεύματος κατά την θέλησιν αυτού. **5** Διότι δεν υπέταξεν εις αγγέλους την οικουμένην την μέλλονταν, περὶ της οποίας λαλούμεν. **6** Εμαρτύρησε δε τις εν τινὶ μέρει, λέγων: Τι είναι ο ἀνθρώπος, ὧστε να ενθυμήσαι αυτόν, Η ο νιός του ανθρώπου, ὧστε να επισκέπτησαι αυτόν; **7** Ἐκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, με δόξαν και τιμὴν εστεφάνωσας αυτόν και κατέστησας αυτόν επὶ τὰ ἡρά των χειρών σου: **8** Πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού. Διότι υποτάξας εις αυτὸν τα πάντα, δεν αφήκειν ουδέν ανυπότακτον εις αυτόν. Τώρα όμως δεν βλέπομεν ἐτι τα πάντα υποτεαγμένα εις αυτόν: **9** τον δε ολίγον τι παρά τους αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα του θανάτου με δόξαν και τιμὴν εστεφανωμένον, διά γα γευθή θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού. **10** Διότι ἐπρεπεν εις αυτόν, διά τον οποίον είναι τα πάντα και διά του οποίον ἔγιναν τα πάντα, φέρων εις την δόξαν πολλούς ιυούς, να κάμη τέλειον τον αρχηγόν της σωτηρίας αυτών διά των παθημάτων. **11** Επειδή

και ο αιγαίζων και οι αιγαίζομενοι εξ ενός είναι πάντες δι' ην αιτίαν δεν επαισχύνεται να ονομάζῃ αυτούς αδελφούς, **12** λέγων Θέλω απαγγέλει το ὄνομά σου προς τους αδελφούς μου, εν μέσῳ εκκλησίας θέλω σε υμήνησε: **13** και πάλιν· Εγώ θέλω ἔχει την πεποίθησίν μου επ' αυτόν· και πάλιν· Ιδού, εγώ και τα παιδία, τα οποία moi έδωκεν ο Θεός. **14** Επειδή λοιπόν τα παιδία εμέθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήσῃ διά του θανάτου τον ἔχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον, **15** και ελευθερώσῃ εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν. **16** Διότι βεβαίως δεν ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά σπέρματος Αβραάμ ανέλαβεν. **17** Όθεν ἐπρεπε να ομοιωθή κατά πάντα με τους αδελφούς, διά να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερεύς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμην εξιλέωσιν υπέρ των αμαρτιών του λαού. **18** Επειδή καθ' ότι αυτός ἐπάθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήσῃ τους πειραζομένους.

3 Όθεν, αδελφοί ἄγιοι, ουρανίου προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τον απόστολον και αρχιερέα της ομολογίας ημών τον Ιησούν Χριστόν, **2** δόστις ήτο πιστός εις τον καταστήσαντα αυτόν, κοθώς και ο Μωϋσῆς εις όλον τον οίκον αυτού. **3** Επειδή ούτος ηξιώθη πλειοτέρας δόξης παρά τον Μωϋσῆν, καθ' όσον ἔχει τιμὴν πλειοτέρα παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. **4** Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό τινός, ο δε κατασκεύασας τα πάντα είναι ο Θεός. **5** Και ο μεν Μωϋσῆς υπήρξε πιστός εις όλον τον οίκον αυτού ως θεράπων, εις μαρτυρίαν των λαληθησομένων, **6** ο δε Χριστός ως Υἱός επὶ τον οίκον αυτού, του οποίου ημείς είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την παρρησίαν και το καύχημα της ελπίδος. **7** Διά τούτο, καθώς λέγει το Πνεύμα το Αγιον: Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνής αυτού, **8** μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμῷ κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμῳ, **9** όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με εδοκίμασαν και είδον τα ἡρά μου τεσσαράκοντα έτη: **10** διά τούτο διηστρεψήθη εις την γενέαν εκείνην και είπον: Πάντοτε πλανώνται εν τη καρδίᾳ αυτών και αυτοί δεν εγνώρισαν τας οδούς μου: **11** ούτως ώμοσα εν τη οργῇ μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου: **12** προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχῃ εις μηδένα από σας πονηρά καρδία απιστίας, ὧστε να αποστατήσῃ από Θεού ζώντος, **13** αλλά προτέρεπε αλλήλους καθ' εκάστην ημέραν, ενώσαντος ονομάζεται το σήμερον, διά να μη σκληρυνθῇ τις εξ υμών διά της απάτης της αμαρτίας: **14** διότι μέτοχοι εγείνεσσεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την αρχήν της πεποίθησεως, **15** ενώ λέγεται: Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμῷ. **16** Διότι τινές, αφού ήκουσαν, παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχὶ πάντες οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. **17** Εἰς τίνας δε παραργίσθη τεσσαράκοντα έτη; ουχὶ εις τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κώλα ἐπεσον εν τη ερήμῳ; **18** Προς τίνας δε ώμοσεν ότι δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν αυτού, ειμὶ προς τους απειθήσαντας; **19** Και βλέπομεν ότι διά απιστίαν δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσι.

4 Ας φοβηθῶμεν λοιπόν μήποτε, ενώ μένει εις ημάς επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού, φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. **2** Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος, των οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με

την πίστιν. **3** Διότι εισερχόμεθα εις την κατάπαυσιν ημεῖς οι πιστεύσαντες, καθώς είπεν Ούτως ὡμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου· αν και τα ἔργα αυτού ετελείωσαν από καταβολής κόσμου. **4** Διότι είπεν εν μέρει τινί περί της εβδόμης ούτω· Και κατέπαυσεν ο Θεός εν τη ημέρᾳ τη εβδόμη από πάντων των ἔργων αυτού· **5** και εν τούτῳ πάλιν· Δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου. **6** Επειδή λοιπόν μένει να εισέλθωσι τινές εις αυτήν, και οι πρότερον ευαγγελισθέντες δεν εισήλθον δι' απειθείαν **7** πάλιν διορίζει ημέραν τινά, Σήμερον, λέγων διά του Δαβΐδ, μετά τοσούτον καιρόν, καθώς είρηται Σήμερον, εάν της φωνής αυτού ακούσητε, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας. **8** Διότι εάν ο Ιησούς σου Ναυή είχε δώσει εις αυτούς κατάπαυσιν, δεν ήθελε μετά ταύτα λαλεί περὶ ἀλλῆς ημέρας. **9** Άρα μένει κατάπαυσις εις τον λαόν του Θεού. **10** Διότι ο εισελθών εις την κατάπαυσιν αυτού και αυτός κατέπαυσεν από των ἔργων αυτού, καθώς ο Θεός από των εαυτού. **11** Ας σπουδάσωμεν λοιπόν να εισέλθωμεν εις εκείνην την κατάπαυσιν, διά να μη πέσῃ τις εις το αυτό παράδειγμα της απειθείας. **12** Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζῶν και ενέργος και κοπτερώτερος υπέρ πάσαν μάχαιραν και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερεύνα τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδίας. **13** και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραχηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον. **14** Έχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, δοτὶς διήλθε τους ουφανούς, Ιησούν τον Υἱόν του Θεού, ας κρατώμεν την ομολογίαν. **15** Διότι δεν έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήσῃ εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας. **16** Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν ἔλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρῷ χρείας.

5 Διότι πας αρχιερέυς, εξ ανθρώπων λαμβανόμενος, υπέρ ανθρώπων καθίσταται εις τα προς τον Θεόν, διά να προσφέρῃ δώρα τε και θυσίας υπέρ αμαρτιών, **2** δυνάμενος να συμπαθῇ εις τους αγνοούντας και πλανωμένους, διότι και αυτός είναι περιενδεδυμένος ασθενειαν· **3** και διά ταύτην χρεωστεί, καθώς περὶ του λαού, ούτω και περὶ εαυτού να προσφέρῃ θυσίαν υπέρ αμαρτιών. **4** Και ουδεὶς λαμβάνει την τιμὴν ταύτην εις εαυτόν, αλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού, καθώς και ο Ααρὼν. **5** Ούτω και ο Χριστός δεν εδόξασεν εαυτόν διά να γείνῃ αρχιερέυς, αλλ' ο λαλίσας προς αυτόν· Υἱός μου είσαι συ, εγώ σήμερον σε γέγνηντας· **6** καθώς και αλλαχού λέγει· Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιōn g165) **7** Όστις εν ταῖς ημέραις της σαρκός αυτού, αφού μετά κραυγῆς δυνατῆς και δακρύων προσέφερε δεήσεις και ικεσίας προς τον δυνάμενον να σῶλη αυτόν εις του θανάτου, και εισηκούσθη διά την εὐλάβειαν αυτού, **8** καίτοι οι Υἱός, ἐμάθε την υπακοήν αφ' ούνος ἐπαθε, **9** και γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αἵτος σωτηρίας αιωνίου εις πάντας τους υπακούοντας εις αυτόν, (αιōnios g166) **10** ονομασθείς υπό του Θεού αρχιερέυς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ· **11** Περὶ του οποίου πολλά έχομεν να εἴπωμεν και δυσερήνευτα, διότι εγείνεται νωθροί τας ακοάς. **12** Επειδή ενώ ως προς τον καιρόν ἐπρεπε να ήσθε διδάσκαλοι, πάλιν έχετε χρείαν του να σας διδάσκῃ τις τα αρχικά στοιχεία των λόγων του Θεού, και κατηνήσατε να ἔχητε χρείαν γάλακτος και ουχὶ στερεάς τροφής. **13** Διότι πας ο μετέχων γάλακτος είναι ἀπειρος του λόγου της δικαιοσύνης· επειδή είναι νήπιος

14 των τελείων ὁμως είναι η στερεά τροφή, οίτινες διά την ἔξιν ἔχουσι τα αισθητήρια γεγυμνασμένα εις το να διακρίνωσι το καλόν και το κακόν.

6 Διά τούτο αφήσαντες την αρχικήν διδασκαλίαν του Χριστού, ας φερώμεθα προς την τελειότητα, χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από νεκρών ἔργων και πίστεως εις Θεόν, **2** της διδαχῆς των βαπτισμῶν και της επιθέσεως των χειρῶν, και της αναστάσεως των νεκρών και της κρίσεως της αιωνίου. (αιōnios g166) **3** Και τούτο θέλομεν κάμει, εάν επιτρέπῃ ο Θεός. **4** Διότι αδύνατον είναι οι ἄπαξ φωτισθέντες και γευθέντες της επουρανίου δωρεᾶς και γενόμενοι μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος **5** και γευθέντες τον καλὸν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντας αιώνος, (αιōn g165) **6** και ἐπειτέπει ο Θεός. **7** Διότι αδύνατον να ανακαινισθώσι πάλιν εις μετάνοιαν, αναστριφούντες εις εαυτούς τον Υἱόν του Θεού και καταισχύνοντες. **7** Διότι γη, ἡτις πίνει την πολλάκις ερχομένην επ' αυτῆς βροχήν και γεννά βοτάνην ωφέλιμον εις εκείνους, διά τους οποίους και γεωργεῖται, μεταλαμβάνει ευλογίαν παρὰ Θεού· **8** ὅταν ὁμώς εκφύη ακάνθας και τριβόλους, είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος είναι να καυθῇ. **9** Περὶ υμών δε, αν και λαλώμεν ούτως, αγαπητοί, είμεθα πεπειμένοι ότι έχετε τα καλήτερα και συνεχόμενα με την σωτηρίαν. **10** Διότι δεν είναι ἀδίκος ο Θεός, ὥστε να λησμονήσῃ το ἔργον σας και τον κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το ὄνομα αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες. **11** Επιθυμούμεν δε να δεικνύῃ ἐκάστος υμών την αυτήν σπουδήν προς την πληροφορίαν της ελπίδος μέχρι τέλους, **12** διά να μη γείνητε νωθροί, αλλά μιμητά των διά πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τας επαγγελίας. **13** Διότι ο Θεός, δίδων επαγγελίαν εις τον Αβραάμ, επειδή δεν είχε να ομόσῃ εις ουδένα μεγαλήτερον, ὡμοσεν εις εαυτόν, **14** λέγων· Βεβαίας ευλογών θέλω σε ευλογησει και πληθύνων θέλω σε πληθύνει· **15** και ούτω προσμείνας με υπομονήν, απήλωντες την επαγγελίαν. **16** Διότι οι μεν ἀνθρωποι ομιλούσιν εις τον μεγαλήτερον, και ο ὄρκος είναι εις αυτούς τέλος πάσης αντιλογίας προς βεβαίωσιν. **17** Εἰς το οποίον ο Θεός, θέλων να δείξῃ περισσότερον προς τους κληρονόμους της επαγγελίας το αμετάθετον της βουλής αυτού, μετεχειρίσθη μέσον τον ὄρκον, **18** ώστε διά δύο πραγμάτων αμεταθέτων, εις τα οποία είναι αδύνατον να φευσθῇ ο Θεός, να ἔχωμεν ισχυράν παρηγορίαν οι καταφυγόντες εις το να κρατήσωμεν την προκειμένην ελπίδα· **19** την οποίαν έχομεν ως ἀγκυραν της ψυχῆς ασφαλή τε και βεβαίαν και εισερχομένην εις το εσωτερικόν του καταπετάσματος, **20** όπου ο Ιησούς εισήλθεν υπέρ ημών πρόδρομος, γενόμενος αρχιερέυς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιōn g165)

7 Διότι ούτος ο Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ιερεὺς του Θεού του Υψίστου, ὄστις συνήντησε τον Αβραάμ επιστρέφοντα από της καταστροφῆς των βασιλέων και ηὐλόγησεν αυτόν, **2** εις ον ο Αβραάμ εχώρισε και δέκατον από πάντων των λαφύρων, δοτὶς πρώτον μὲν ερμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἐπειτα δε βασιλεὺς Σαλήμ, το οποίον είναι βασιλεὺς ειρήνης, **3** απάτωρ, αμήτωρ, αγενεαλόγητος, μη ἔχων μήτε αρχήν ημερών μήτε τέλος ζωῆς, αλλ' αφωμοιωμένος με τον Υἱόν του Θεού, μένει ιερεὺς πάντοτε. **4** Στοχασθήτε δε πόσον μέγας ἤτο ούτος, εις ον ο Αβραάμ ο πατριάρχης ἐδώκε και δέκατον εκ των λαφύρων. **5** Και ὅσοι μεν εκ των νιών του Λευΐ αλμηνούσι την ιερατείαν, έχουσιν εντολήν να αποδεκάτονται

τον λαόν κατά τον νόμον, τουτέστι τους αδελφούς αυτών, καίτοι εξελθόντας εκ της οσφύος του Αβραάμ: **6** εκείνος δε ὅστις δεν εγενεαλογείτο εξ αυτών, εδεκάτως τον Αβραάμ, και η πιλόγησε τον ἔχοντα τα επαγγελίας **7** χωρίς δε τινός αντιλογίας το μικρότερον ευλογείται υπό τον μεγαλητέρον. **8** Και εδώ μεν θνητοὶ ἀνθρωποι λαμβάνοντι δέκατα, εκεὶ δε λαμβάνει ο μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. **9** Και διὰ να είτω ούτω, διὰ του Αβραάμ και ο Λεῡ, ὅστις ελάμψανε δέκατα, απεδεκατώθη. **10** Διότι εν τη οσφύι του πατρός αυτού ἡτοῦ ἐτί, ὅτε συνήντησεν αυτὸν ο Μελχισεδέκ. **11** Εάν λοιπόν η τελειότης υπήρχε διά Λευτίκης ιερωσύνης διότι ο λαός επ' αυτής ἐλαβε τον νόμον τις χρεία πλέον να εγερθῇ ἀλλος ιερεύς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ, και ουχὶ να λέγηται κατά την τάξιν Ααρών; **12** Διότι μετατιθεμένης της ιερωσύνης, εξ ανάγκης και νόμου μετάθεσης γίνεται. **13** Επειδή εκείνος, περὶ του οποίου λέγονται ταύτα, ἀλλης φυλής μετείχειν, εξ ουδείς επλησίασεν εἰς το θυσιαστήριον. **14** Επειδή είναι πρόδηλον ὅτι εξ Ιούδα ανέτειλεν ο Κύριος ημῶν, εἰς την οποίαν φυλήν ο Μωϋσῆς ουδὲν περὶ ιερωσύνης ελάλησε. **15** Και περισσότερον ἐτί κατάδηλον είναι, διότι κατά την ομοιότητα του Μελχισεδέκ εγείρεται ἀλλος ιερεύς, **16** ὅστις δεν ἔγινε κατά νόμουν σαρκικής εντολής αλλά κατά δύναμιν ζωής ατελευτήτου: **17** διότι μαρτυρεῖ λέγων ὃτι Συ είσαι ιερεύς εἰς τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (aiōn g165) **18** Διότι αθέτησις μεν γίνεται της προηγουμένης εντολής διά το ασθενές και ανωφελές αυτής **19** επειδή ο νόμος ουδὲν ἔφερεν εἰς το τέλειον, ἔγινε δε επεισαγωγὴ επίδος καλητέρας, διά της οποίας πλησιάζομεν εἰς τον Θεόν. **20** Και καθ' ούσον δεν ἔγινεν ιερεύς χωρίς ορκωμοσίας: **21** διότι εκείνοι ἔγινενται ιερεῖς χωρίς ορκωμοσίας, ούτος δε μετά ορκωμοσίας διά του λέγοντος προς αυτόν: Ὦμοσε Κύριος, και δεν θέλει μεταμελθῆ: Συ είσαι ιερεύς εἰς τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ: (aiōn g165) **22** κατά τοσούτον ανωτέρας διαθήκης εγγυητής ἔγινεν ο Ιησούς. **23** Και εκείνοι μεν ἔγινεν πολλοί ιερεῖς, επειδή ημποδίζοντο υπό του θανάτου να παραμένωσιν: **24** εκείνος ούμως, επειδή μένει εἰς τον αιώνα, ἔχει αμετάθετον την ιερωσύνην: (aiōn g165) **25** ὅθεν δύναται και να σώζῃ εντελῶς τους προσερχομένους εἰς τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύσῃ υπέρ αυτών. **26** Διότι τοιούτος αρχιερέως ἐπρεπεν εἰς ημάς, ὅσιος, ἀκάκος, αμιάντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών καν ψυχλότερος των ουρανῶν γενόμενος, **27** ὅστις δεν ἔχει καθ' ημέραν ανάγκην, ως οι αρχιερεῖς να προσφέρῃ πρότερον θυσίας υπέρ των ιδίων αυτούν αμαρτιών, ἐπειτα υπέρ των του λαού διότι ἀπάξ ἔκαμε τούτο, ὅτε προσερχεν εαυτόν. **28** Διότι ο νόμος καθιστά αρχιερεῖς ανθρώπους ἔχοντας αδυναμίαν: ο λόγος ούμως της ορκωμοσίας της μετά τον νόμον κατέστησε τον Υἱόν, ὅστις είναι τετελειωμένος εἰς τον αιώνα. (aiōn g165)

8 Κεφαλαίον δε των λεγομένων είναι τούτο, Τοιούτον ἔχομεν αρχιερέα, ὅστις εκάθησεν εν δεξιᾷ του θρόνου της μεγαλωσύνης εν τοις ουρανοίς, **2** λειτουργός των αγίων και της σκηνῆς της αληθινῆς, την οποίαν κατεσκεύασεν ο Κύριος, και ουχὶ ἀνθρωπός. **3** Διότι πας αρχιερεύς καθίσταται διά να προσφέρῃ δώρα καν θυσίας ὅθεν είναι αναγκαῖον να ἔχῃ και ούτος τι, το οποίον να προσφέρῃ. **4** Επειδή εάν ἡτοῦ εγιης, ουδέ ίθελεν είσθαι ιερεύς, διότι υπήρχον οι ιερεῖς οι προσφέροντες τα δώρα κατά τον νόμον, **5** οίτινες λειτουργούσιν εἰς υπόδειγμα και σκιάν των επουρανίων, καθὼς ελαλήθη προς τον Μωϋσήν ότε ἐμέλλε να κατασκευάσῃ την σκηνήν διότι Πρόσεχε, λέγει, να κάμης πάντα κατά τον τύπον τον δειχθέντα

εις σε εν τω ὄρει. **6** Τώρα ούμως ο Χριστός ἐλαβεν εξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον είναι και ανωτέρας διαθήκης μεσίτης, ήτις ενομοθετήθη με ανωτέρας επαγγελίας. **7** Διότι εάν η πρώτη εκείνη ἡτοῦ ἀμεμπτος, δεν ήθελε ζητείσθαι τόπος διά την δευτέραν. **8** Διότι μεμφόμενος αυτούς λέγει: Ιδού, ἐρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επι τον οίκον του Ισραήλ και επι τον οίκον του Ιούδα διαθήκην κατινήν, **9** ουχὶ κατά την διαθήκην, την οποίαν ἔκαμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' οηημέραν επίσας αυτούς από της χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου διότι αυτοί δεν ενέμειναν εις την διαθήκην μου, και εγώ ημέλησα αυτούς, λέγει Κύριος. **10** Διότι αὐτή είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος Θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επι της καρδίας αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμεὶς λαός. **11** Και δεν θέλουσι διδάσκει ἔκαστος τον πλησίον αυτού και ἔκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων Γνώρισον τον Κύριον διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζει από μικρού ἔως μεγάλου αυτών **12** διότι θέλω είσθαι ἵλεως εις τας αδικίας αυτών, και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **13** Λέγων δε κατινήν, ἔκαμε παλαιάν την πρώτην το δε παλαιούμενον και γηράσκον είναι πλησίον αφανισμού.

9 Είχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνῆ διατάξεις λατρείας και το ἀγιον το κοδιμικόν. **2** Διότι κατεσκευάσθη σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ἡτοῦ και η λυχνία και η τράπεζα και η πρόθεσις των ἀρτων, ήτις λέγεται Ἅγια. **3** Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα ἡτοῦ σκηνῆ η λεγομένη Ἅγια αγίων, **4** ἔχουσα χρυσούν θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην με χρυσίον, εν ἡτοῦ στάμνος χρυσή, ἔχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα και αι πλάκες της διαθήκης, **5** υπέραντα δε αυτής ήσαν Χερούβειμ δόξης κατασκιάζοντα το Ιαστήριον περι των οποίων δεν είναι τώρα χρεία να λέγωμεν κατά μέρος. **6** Οντων δε τούτων ούτω κατεσκευασμένων, εις μεν την πρώτην σκηνήν εισέρχονται διαπαντός οι ιερεῖς εκτελούντες τας λατρείας, **7** εις δε την δευτέραν ἀπάξ του ενιαυτού εισέρχεται μόνος ο αρχιερέυς, ουχὶ χωρίς αίματος, το οποίον προσφέρει υπέρ εαυτού και των εξ αγνοίας αμαρτημάτων του λαού, **8** και τούτο εδηλοποιεί το Πνεύμα το Ἅγιον, διτ δεν ἡτο πεφανερωμένη η εις τα ἄγια οδός, επειδή η πρώτη σκηνῆ ίστατο ἐτί: **9** ήτις ἡτο τύπος εις τον τότε παρόντα καιρόν, καθ' ον προσφέροντο δώρα και θυσίαι, αίτινες δεν ήδυναντο να κάμωσι τέλειον κατά την συνείδησιν τον λατρεύοντα, **10** επειδή ήσαν διατεταγμένα μόνον εις βρώματα και πόματα και διαφόρους βαπτισμούς και διατάξεις σαρκικάς, μέχρι καιρού διορθώσεως. **11** Ελθών δε ο Χριστός αρχιερεύς των μελλόντων αγαθών διά της μεγαλητέρας και τελειοτέρας σκηνῆς, ουχὶ χειροποιήσουν, τουτέστιν ουχὶ ταύτης της κατασκευῆς, **12** ουδέ δι' αίματος τράγων και μόσχων, αλλά διά του ιδίου αυτού αίματος, ειοήλθεν ἀπάξ εις τα ἄγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν. (aiōnios g166) **13** Διότι εάν το αίμα των ταύρων και τράγων και η σποδος της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους αγιάζη προς την καθαρότητα της σαρκός, **14** πόσω μάλλον το αίμα του Χριστού, διτις διά του Πνεύματος του αιωνίου προσφέρειν εαυτόν αίματον εις τον Θεόν, θέλει καθαρίσει την συνείδησιν σας από νεκρών ἔργων εις το να λατρεύητε τον ζώντα Θεόν: (aiōnios g166) **15** Και διά τούτο είναι μεσίτης διαθήκης καινής, ίνα διά του θανάτου, διτις έγινε προς απολύτρωσιν των επι της

πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οι κεκλημένοι την επαγγελίαν της αιωνίου κληρονομίας. (ἀισθίος γ166) 16 Διότι όπου είναι διαθήκη, ανάγκη να υπάρχῃ θάνατος εκείνου, οστις έκαμε την διαθήκην· 17 διότι η διαθήκη επὶ τεθνεώτων είναι βεβαία, επειδή ποτε δεν ισχύει, ενόσω ζη ο διαθέτες. 18 Όθεν ουδέ η πρώτη δεν ήτο εγκαινιασμένη χωρίς αίματος· 19 διότι αφού πάσα εντολή του νόμου ελαλήθη υπὸ του Μωϋσέως πρὸς πάντα τον λαόν, λαβών το αίμα των μόσχων και των τράγων με ύδωρ και μαλλίον κόκκινον και ύσσωπον, ερράντισε και αυτό το βιβλίον και πάντα τον λαόν, 20 λέγον· Τούτο είναι το αίμα της διαθήκης, την οποίαν διέταξεν εἰς εσάς ο Θεός· 21 και την σκηνήν δε και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας με το αίμα ομοίως ερράντισε. 22 Και σχεδόν με αίμα καθαρίζονται πάντα κατά τον νόμον, και χωρίς χύσεως αίματος δεν γίνεται ἀφεσις. 23 Ανάγκη λοιπόν ήτο οι μεν τύποι των επουρανίων να καθαρίζωνται διά τούτων, αυτά δύμας τα επουράνια με θυσίας ανωτέρας παρὰ ταύτας. 24 Διότι ο Χριστός δεν εισήλθην εἰς χειροπότα άγια, αντίτυπα των αληθινών, αλλ' εἰς αυτόν τον ουρανόν, διά να εμφανισθῇ τώρα ενώπιον του Θεού περὶ ημῶν· 25 ουδέ διά να προσφέρῃ πολλάκις εαυτόν, καθὼς ο αρχιερεὺς εισέρχεται εἰς τα ἄγια κατ' ενιαυτόν με ξένον αίμα· 26 διότι ἐπέρπε τότε πολλάκις να πάθῃ από καταβολῆς κόσμου τώρα δε ἀπάξ εἰς το τέλος των αιώνων εφανερώθη, διά να αθετήσῃ την αιμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού. (ἀισθίος γ165) 27 Και καθὼς είναι αποφασισμένον εἰς τους ανθρώπους ἀπάξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο είναι κρίσις, 28 ούτω και ο Χριστός, ἀπάξ προσφερθείς διά να σηκώσῃ τας αιμαρτίας πολλών, θέλει φανή εκ δευτέρου χωρὶς αιμαρτίας εἰς τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν.

10 Διότι ο νόμος, ἔχων σκιάν των μελλόντων αγαθών, ουχὶ αυτήν την εικόνα των πραγμάτων, δεν δύναται ποτέ διά των αυτών θυσίων, τας οποίας προσφέρουσι κατ' ενιαυτόν πάντοτε να τελειοποίηση τους προσερχόμενους· 2 επειδὴ τότε δεν ήθελον πάνει να προσφέρωνται, διότι οι λατρευταὶ ἀπάξ καθαρισθέντες, δεν ήθελον ἔχει πλέον ουδεμίαν συνείδησιν αιμαρτίων· 3 αλλ' εν αυταῖς γίνεται κατ' ενιαυτόν ανάμνησης αιμαρτίων· 4 διότι αδύνατον είναι αἴμα ταύρων και τράγων να αφαιρῇ αιμαρτίας. 5 Διά τούτο εισερχόμενος εἰς τον κόσμον, λέγει· θυσίαν και προσφοράν δεν ηθέλησα, αλλ' ητοίμασας εἰς εμέ σώμα· 6 εἰς ολοκαυτώματα και προσφοράς περὶ αιμαρτίας δεν ευηρεστήθης· 7 τότε είπον· Ιδού, ἔρχομαι, εν τῷ τόμῳ του βιβλίου είναι γεγραμμένον περὶ εμού, διά να κάμω, ω θεέ, το θέλημά σου. Αναιρεί το πρώτον, διά να συστήσῃ το δεύτερον. 10 Με το οποίον θέλημα είμεθα ηγιασμένοι διά της προσφοράς του σώματος του Ιησού Χριστού ἀπάξ γενομένης. 11 Και πας μεν ιερεύς ίσταται καθ' ημέραν λειτουργῶν και τας αυτάς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αίτινες ποτὲ δεν δύνανται να αφαιρέσωνται αιμαρτίας· 12 αλλ' αυτός αφού προσέφερε μίαν θυσίαν υπέρ αιμαρτίων, εκάθησε διαπαντός εν δεξιᾷ του Θεού, 13 προσμένων του λοιπού εωσού τεθώσιν οι εχθροί αυτού υποπόδιον των ποδών αυτού. 14 Διότι με μίαν προσφοράν ετελειοποίησε διά παντός τους αγιαζόμενους. 15 Μαρτυρεῖ δε εἰς ημάς και το Πνεύμα το Αγιον· διότι αφού εἶπε πρότερον, 16 Αὕτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς αυτούς μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εἰς τας καρδίας αυτών και θέλω γράψει αυτούς

επὶ των διανοιών αυτών, προσθέτει, 17 Και τας αιμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. 18 Όπου δε είναι ἀφεσις τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά περὶ αιμαρτίας. 19 Ἐχοντες λοιπόν, αδελφοί, παρηρίσαν να εισέλθωμεν εἰς τα ἄγια διά του αίματος του Ιησού, 20 διά νέας και ζώσης οδού, την οποίαν καθιέρωσεν εἰς ημάς διά του καταπετάσματος, τουτέστι της σαρκὸς αυτού, 21 και ἔχοντες ιερέα μέγαν επὶ τον οίκον του Θεού, 22 ας πλησιάζωμεν μετά αληθινῆς καρδίας εν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔχοντες τας καρδίας ημών κεκαθαρέμενας από συνειδήσεως πονηράς και λελούμενοι το σώμα με ύδωρ καθαρόν. 23 ας κρατήσουμεν την ομοιογίαν της ελπίδος ασάλευτον διότι πιστός ο υποσχεθείς· 24 και ας φροντίζωμεν περὶ αλλήλων, παρακινούντες εἰς αγάπην και καλά ἔργα, 25 μη αφίνοντες το να συνερχώμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εἰς τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσούτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσαν την ημέραν. 26 Διότι εάν ημείς αιμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσην της αληθείας, δεν απολείτεται πλέον θυσία περὶ αιμαρτίων, 27 αλλά φοβερά τις απεκδοχῆς κρίσεως και ἔξαψις πύρος, το οποίον μέλλει να κατατρώῃ τους εναντίους. 28 Εάν τις αθετήσῃ τον νόμον του Μωϋσέως, επὶ δύο ή τριών μαρτύρων αποθνήσκει χωρὶς ἔλεος· 29 πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθῆ ἄξιος ο καταπατήσας τον Υἱόν του Θεού και νομίσας κοινόν το αίμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιάσθη, και υθρίσας το Πνεύμα της χάριτος; 30 Διότι εξεύρομεν τον ειπόντα· Εἰς εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος· και πάλιν· Ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. 31 Φοβερόν είναι το να πέσῃ τις χείρας Θεού ζώντος. 32 Αναφέρετε δε εἰς την μνήμην τας τας προτέρας ημέρας, εν αις αφού εφωτίσθητε, υπεμείνατε μέγαν αγώνα παθημάτων· 33 ποτὲ μεν θεατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψιες, ποτὲ δε γινόμενοι κοινωνοί των τα τοιαύτα παθόντων. 34 Διότι εδείξατε συμπάθειαν εἰς τα δεσμά μου και εδέχθητε μετά χαράς την αρπαγήν των υπαρχόντων σας, εξεύροντες διτέ έχετε εἰς εαυτούς περιουσίαν εν ουρανοίς καλητέραν και διαμένουσαν. 35 Μη αποβάλητε λοιπόν την παρρησίαν σας, ήτις έχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. 36 Διότι έχετε χρείαν υπομονής, διά να κάμητε το θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν. 37 Διότι έτι ολίγον καριόν, και θέλει ελθεῖ ο ερχόμενος και δεν θέλει βραδύνει. 38 Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως και εάν τις συρθή οπίσω, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται εἰς αυτόν. 39 Ημείς όμως δεν είμεθα εκ των συρομένων οπίσω προς απώλειαν, αλλ' εκ των πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχῆς.

11 Είναι δε η πίστις ελπίζομένων πεποιθησίς, βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων. 2 Διότι διά ταύτης ἔλαβον καλήν μαρτυρίαν οι πρεσβύτεροι. 3 Διά πίστεως εννοούμεν τόι οι αιώνες εκτίθησαν με τον λόγον του Θεού, ὥστε τα βλεπόμενα δεν έχειναν εκ φαινομένων. (ἀισθίος γ165) 4 Διά πίστεως ο ἄβελ προσφέρει προς τον Θεόν καλητέραν θυσίαν παρὰ τον Καΐν, διά της οποίας εμαρτυρήθη ὅτι ήτο δίκαιος, επειδή ο Θεός ἔδωκε μαρτυρίαν περὶ των δώρων αυτού, και δι' αυτής καίτοι αποθανών ἔτι λαλεῖ. 5 Διά πίστεως μετετέθη ο Ενώχ, διά να μη ίδη θάνατον, και δεν ευρίσκετο, διότι μετεθέσεν αυτόν ο Θεός επειδή προ της μεταθέσεως αυτού εμαρτυρήθη ὅτι ευηρέστησεν εἰς τον Θεόν· 6 χωρὶς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήσῃ τις εἰς αυτόν διότι ο προσερχόμενος εἰς τον Θεόν πρέπει να πιστεύῃ ὅτι είναι και γίνεται μισθαποδότης εἰς τους εκζητούντας αυτόν. 7 Διά πίστεως ο Νώε, ειδοποιηθείς

θεόθεν περί των μη βλεπομένων έτι, εφοβήθη και κατεσκεύασε κιβώτων προς σωτηρίαν του οίκου αυτού, δι' ής κατέκρινε τον κόσμον και έγινε κληρονόμος της διά πίστεως δικαιοσύνης. 8 Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότι εκαλείτο να εξέλθῃ εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβῃ εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. 9 Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην της επαγγελίας ως ζένην, κατοικήσας εν σκηναῖς μετά Ισαάκ και Ιακώβ των συγκληρονόμων της αυτής επαγγελίας 10 διότι περιέμενε την πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός. 11 Διά πίστεως και αυτή η Σάρρα ἐλάβε δύναμιν εις το να συλλάβῃ σπέρμα και παρά καιρόν ηλικίας εγένησεν, επειδή εστοχάσθη πιστόν τον υποσχεθέντα. 12 Διά τούτο και εξ ενός, μάλιστα νενεκρωμένου, εγεννήθησαν καθώς τα ἀστρα του ουρανού κατά το πλήθος, και ως η ἄμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης, ήτις δεν δύναται να αριθμηθῇ. 13 Εν πίστει απέθανον ούτοι πάντες, μη λαβόντες τας επαγγελίας, αλλά μακρόθεν ιδόντες αυτάς και πεισθέντες και εγκολπωθέντες και ομολογήσαντες ότι είναι ξένοι και παρεπίδημοι επί της γης. 14 Διότι οι λέγοντες τοιαύτα δεικνύουσιν ότι ζητούντι πατρίδα. 15 Καὶ εάν μεν ενεθυμούντο εκείνην, εξ ης εξήλθον, ήθελον ευρεῖ καιρὸν να επιστρέψωσι· 16 τώρα ὡμάς επιθυμούσιν καλητέραν, τουτέστιν επουράνιον. Διά τούτο ο Θεός δεν επαισχύνεται αυτούς να λέγηται Θεός αυτών, διότι ήτοιμασε δι' αυτούς πόλιν. 17 Διά πίστεως ο Αβραάμ, ότε εδοκιμάζετο, προσέφερε τον Ισαάκ, και τον μονογενή αυτού προσέφερεν εκείνος όστις ανεδέχθη τας επαγγελίας, 18 προς τον οποίον ελαήθη ότι εν Ισαάκ θέλει κιηθῆ εις σπέρμα, 19 συλλογισθεῖς ότι ο Θεός δύναται και εκ νεκρῶν να ανεγείρῃ εξ αν και ἐλαφεν αυτόν οπίω παραβολικῶς. 20 Διά πίστεως ο Ισαάκ ηλόγησε τον Ιακώβ και τον Ησαύ περί των μελλόντων. 21 Διά πίστεως ο Ιακώβ αποθήκων ηλόγησεν ἔκαστον των νιών του Ιωσήφ και προσεκύνησεν επιστηρίζομενος επί το ἄκρον της ράβδου αυτού. 22 Διά πίστεως ο Ιωσήφ αποθήκων προανήγγειλε περί της εξόδου των νιών Ισραήλ και παρήγγειλε περί των οστέων αυτού. 23 Διά πίστεως ο Μωϋσῆς, αφού εγεννήθη, εκρύφθη τρεις μήνας υπό των γονέων αυτού, διότι εἶδον κεχαριτωμένον το παιδίον, και δεν εφοβήθησαν το διάταγμα του βασιλέως. 24 Διά πίστεως ο Μωϋσῆς, αφού εμεγάλωσεν, ηρήθη να λέγηται νιός της θυγατρός του Φαραώ, 25 προκρίνας μάλλον να κακουχήται με τον λάον του Θεού παρά να ἔχῃ πρόσκαιρον απόλαυσον αμαρτίας, 26 κρίνας τον υπέρ του Χριστού ονειδισμόν μεγαλήτερον πλούτον παρά τους εν Αιγύπτῳ θησαυρούς διότι απέλεπεν εις την μισθαποδοσίαν. 27 Διά πίστεως αφήκε την Αίγυπτον, μη φοβηθείς τον θυμόν του βασιλέως διότι ως βλέπων τον αόρατον ενεκαρτέρησε. 28 Διά πίστεως ἔκαμε το πάσχα και την πρόσχυσιν του αἵματος, διά να μη εγγίσῃ αυτούς ο εξολοθρεύων τα πρωτότοκα. 29 Διά πίστεως διέβησαν την Ερυθράν θάλασσαν ως διά ξηρᾶς, την οποίαν δοκιμάσαντες οι Αιγύπτιοι κατεποντίσθησαν. 30 Διά πίστεως ἐπεσον τα τείχη της Ιεριχώ, αφού εκυκλώθησαν επί επτά ημέρας. 31 Διά πίστεως η πόρνη Ραΐθ δεν συναπωλέσθη με τους απειθήσαντας, δεχθείσα τους κατασκόπους με ειρήνην. 32 Καὶ τι ἔτι να λέγω; Διότι θέλει με λείψει ο καιρός διηγούμενον περί Γεδεών, Βαράκ τε και Σαμψών και Ιεφθάε, Δαβίδ τε και Σαμουήλ και των προφητών, 33 οἵτινες διά της πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, ειργάσθησαν δικαιοσύνην, επέτυχον τας επαγγελίας, ἔφραξαν στόματα λεόντων, 34 ἐσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔψυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθενείας, ἔγιναν ισχυροί εν πολέμῳ, ἔτρεψαν εις φυγήν στρατεύματα αλλοτρίων.

35 Ἐλαβον γυναίκες τους νεκρούς αυτών αναστήθεντας ἀλλοι δε εβασανίσθησαν, μη δεχθέντες την απολύτρωσιν, διά να αξιωθωσι καλητέρας αναστάσεως· 36 ἄλλοι δε εδοκίμασαν εμπατιγμούς και μάστιγας, ἔτι δε και δεσμά και φυλακήν· 37 ελιθοβολήθησαν, επιριονίσθησαν, επειράσθησαν, με σφαγήν μαχαίρας απέθανον, περιεπλανήθησαν με δέρματα προβάτων, με δέρματα αιγών υστερούμενοι, θιβρόμενοι, κακουχούμενοι, 38 των οποίων δεν ἤτο ἄξιος ο κόσμος, πλανώμενοι εν ερημίαις και ὄρεσι και σπηλαίοις και ταῖς τρόπαις της γης. 39 Και ούτοι πάντες αν και ἐλαβον καλήν μαρτυρίαν διά της πίστεως, δεν απήλαυσαν την επαγγελίαν, 40 διότι ο Θεός προέβλεψε καλύτερόν τι περί ημών, διά να μη λάβωσι την τελειότητα χωρίς ημών.

12 Λοιπόν και ημείς, περικυλωμένοι όντες υπό τοσούτου νέφους μαρτύρων, ας απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπειριόκουσαν ήμας αμαρτίαν, και ας τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκείμενον εις ημάς αγώνα, 2 αποβλέποντες εις τον Ιησούν, τον αρχιγόνον και τελειώτην της πίστεως, δόσις υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, και εκάθησεν εν δεξιᾷ του θρόνου του Θεού. 3 Διότι συλλογίσθητε τον υπομείναντα υπό των αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χανούμενοι κατά τας ψυχάς σας. 4 Δεν αντεστάθητε ἔτι μέχρις αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας, 5 και ελημονήσατε την νοθεσίαν, ήτις λαλεῖ προς εσάς ως προς υιούς, λέγοντα: Υἱέ μου, μη καταφρονής την πατιδείαν του Κυρίου, μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. 6 Διότι δύντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγόνει πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται. 7 Εάν υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς διότι τις υιούς είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; 8 Εάν ώμας ήσθε χωρίς παιδείαν, της οποίας έγιναν μέτοχοι πάντες, ἀρά είσθε νόθοι και ουχὶ υιοί, 9 ἐπείτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ήμων είχομεν παιδεύτας και εσεβόμεθα αυτούς δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζῆσει; 10 Διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επαίδευσον ήμας κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού. 11 Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φάνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύτης, ύστερον ώμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης. 12 Διά τούτο ανορθώσατε τας κεχανωμένας χείρας και τα παραλευμένα γόνατα, 13 και κάμετε εις τους πόδας σας ευθείας οδούς, διά να μη εκτραπή το χωλόν, αλλά μάλλον να θεραπευθή. 14 Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον, 15 παρατηρούντες μήπως υστερήται τις από της χάριτος του Θεού, μήπως ρίζα τις πικρίας αναφύουσα φέρη ενόχλησιν και διά ταύτης μιανθώσι πολλοί, 16 μήπως ήναι τις πόρνος ή βέβηλος ο καθώς ο Ησαύ, δότις διά μίαν βρώσιν επώλησε τα πρωτότοκα αυτού. 17 Επειδή εξεύρετε ότι και μετέπειτα, θέλων να κληρονομήση την ευλογίαν, απεδοκιμάσθη, διότι δεν εύρε τόπον μετανοίας, αν και εξεζήτησεν αυτήν μετά δακρύων. 18 Διότι δεν προστίθλετε εις όρος ψηλαφώμενον και καιδόμενον με πυρ και εις ζόφον και σκότος και ανεμοστρόβιλον 19 και εις σάλπιγγος ἥχον και φωνήν λόγων, την οποίαν οι ακούσαντες παρεκάλεσαν να μη λαλήθῃ πλέον προς αυτούς ο λόγος· 20 διότι δεν υπέφερον το προστατόμενον· Και ζῶν εάν εγίνη το δρός, θέλει λιθοβολήθῃ ή με βέλη θέλει κατατοξευθῇ· 21 και τόσον φοβερόν ήτο το φαινόμενον, ώστε ο Μωϋσῆς είπε-

Κατάφοβος είμαι και έντρομος: **22** αλλά προσήλθετε εις όρος Σιών και εις πόλιν Θεού ζώντος, την επουράνιον Ιερουσαλήμ, και εις μυριάδας αγγέλων, **23** εις πανίγυριν και εκκλησίαν πρωτότοκων καταγεγραμμένων εν τοις ουρανοίς, και εις Θεον κριτήν πάντων, και εις πνεύματα δικαίων οίτινες ἐλαφον την τελειότητα, **24** και εις νέας διαθήκης μεσήτην Ιησούν, και εις αίμα καθαρισμού το οποίον λαλεὶ καλήτερα παρά το του Ἀβελ. **25** Προσέχετε μη καταφρονήσατε τον λαλούντα. Διότι αν εκείνοι δεν απέφυγον, καταφρονήσαντες τον λαλούντα προς αυτούς επί της γης, πολλά μάλλον ημείς εάν αποστραφώμεν τον λαλούντα από των ουρανών: **26** του οποίου η φωνή την γην εσάλευσε τότε, τώρα δε υπερσέθη, λέγων· Ἐτι ἀπαξ εγώ σείω ουχί μόνον την γην, αλλά και τον ουρανόν. **27** Το δε ἔτι ἀπαξ δηλοὶ των σαλευομένων την μετάθεσιν ως χειροποίητων, διά να μείνωσι τα μη σαλεύσμενα. **28** Διά τούτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ασάλευτον, ας κρατώμεν την χάριν, διά της οποίας να λατρεύωμεν ευαρέστως τον Θεόν με σέβας και ευλάβειαν. **29** Διότι ο Θεός ημών είναι πυρ καταναλίσκον.

13 Η φιλαδελφία ας μένη. **2** Την φιλοξενίαν μη λησμονείτε επειδή διά ταῦτης τινές εφιλοξένησαν αγγέλους μη γνωρίζοντες. **3** Ενθυμείσθε τους δεσμίους ως συνδέσμοι, τους ταλαιπωρουμένους ως όντες και σεις εν σώματι. **4** Τίμος ἔστω ο γάμος εις πάντας και η κοίτη αμίαντος τους δε πόρνους και μοιχούς θέλει κρίνει ο Θεός. **5** Ο τρόπος σας ἔστω αφιλάργυρος, αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός είπε· Δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει: **6** ώστε ημείς θαρρούντες να λέγωμεν· Ο Κύριος βοηθός μουν, και δεν θέλω φοβηθή τι να μοι κάμη ἀνθρωπος; **7** Ενθυμείσθε τους προεστώτας σας, οἵτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον του Θεού, των οποίων μιμείσθε την πίστιν, ἔχοντες προ οφθαλμών το αποτέλεσμα του πολιτεύματος αυτών. **8** Ο Ιησούς Χριστός είναι ο αυτός χθές και σήμερον και εις τους αιώνας. (αἰσθ g165) **9** Μη πλανάσθε με διδαχῶν ποικίλας και ξένας διότι καλόν είναι με την χάριν να στερεόηται η καρδία, ουχί με βρώματα, εις τα οποία όσοι περιεπάτησαν δεν ωφελήθησαν. **10** Ἐχομεν θυσιαστήριον, εξ ου δεν ἔχουσιν εξουσίαν να φάγωσιν οι λατρεύοντες εις την σκηνήν. **11** Διότι των ζώων, των οποίων το αίμα εισφέρεται εις τα ἄγια διά του αρχιερέως περί αμαρτίας, τούτων τα σώματα κατακαιόνται ἔξω του στρατοπέδου. **12** Όθεν και ο Ιησούς, διά να αγιάσῃ τον λαόν διά του ιδίου αιμάτος, ἔξω της πύλης ἐπαθεν. **13** Ας εξερχώμεθα λοιπόν προς αυτόν ἔξω του στρατοπέδου, τον ονειδισμόν αυτού φέροντες. **14** Διότι δεν ἔχομεν εδώ πόλιν διαμένουσαν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν. **15** Δι' αυτού λοιπόν ας αναφέρωμεν πάντοτε εις τον Θεόν θυσίαν αινέσεως, τουτέστι καρπόν χειλέων ομολογούντων το όνομα αυτού. **16** Την δε αγαθοποιήσαν και το μεταδοτικόν μη λησμονέίτε, διότι εις τοιαύτας θυσίας ευαρεστείται ο Θεός. **17** Πείθεσθε εις τους προεστώτας σας και υπακούετε· διότι αυτοί αγρυπνούσιν υπέρ των ψυχών σας ως μέλλοντες να αποδώσωσι λόγον διά να κάμινωσι τούτο μετά χαράς και μη στενάζοντες διότι τούτο δεν σας ωφελεί. **18** Προσεύχεσθε περί ήμών διότι είμεθα πεπεισμένοι ότι ἔχομεν καλήν συνείδησην, θέλοντες να πολιτευόμεθα κατά πάντα καλώς. **19** Περισσότερον δε παρακαλώ να κάμητε τούτο, διά να αποκατασταθώ εις εσάς ταχύτερα. **20** Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα των προβάτων διά του αιμάτος της αιώνιου διαθήκης, τον Κύριον ημών Ιησούν, (αἰσθος g166) **21** είθε να σας κάμη τελείους εις παν έργον αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού, ενεργών

εν υμίν το ευάρεστον ενώπιον αυτού διά του Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είνη η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων αμήν. (αἰσθος g165) **22** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε τον λόγον της νουθεσίας διότι εν συντομίᾳ σας ἔγραψα. **23** Εξεύρετε ότι ο αδελφός Τιμόθεος απελύθη της φυλακής, μετά του οποίου, εάν έλθη ταχύτερα, θέλω σας ιδεῖ. **24** Ασπάσθητε πάντας τους προεστώτας σας και πάντας τους αγίους. Σας ασπάζονται οι από της Ιταλίας. **25** Η χάρις είνη μετά πάντων υμών αμήν.

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας διεσπαρμένας, χαίρειν. **2** Πάσαν χαρόν νομίσατε, αδελφοί μου, ὅταν περιπέσετε εἰς διαφόρους πειρασμούς, **3** γνωρίζοντες ὅτι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. **4** Η διπομονή ας ἔχῃ ἐργον τέλειον, διά να ἡσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη ὄντες εἰς μηδὲν ελλιπεῖς. **5** Εάν δε τις από σας ἤναι ελλιπής σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εἰς πάντας πλουσίων και μη ονειδίζοντος, και θέλει δοθῆ εἰς αυτόν. **6** Ας ζητή όμως μετά πίστεως, χωρίς να διστάξῃ παντελῶς διότι ο διστάζων ομοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον υπό ανέμων και συνταραπτόμενον. **7** Διότι ας μη νομίζη ο ἀνθρωπός εκείνος ὅτι θέλει λάβει τι παρά του Κυρίου. **8** Ἀνθρωπός διγνομός είναι ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοῖς αυτοῦ. **9** Ας καυχάται δε ο αδελφός ο ταπείνως εἰς το ύψος αυτού, **10** ο δε πλούσιος εἰς την ταπείνωσιν αυτού, επειδή ως ἀνθος χόρτου θέλει παρέλθει. **11** Διότι ανέτειλεν ο ήλιος με τον καύσωνα και εξήρανε τον χόρτον, και το ἀνθός αυτού εξέπεσε, και το κάλλος του προσώπου αυτού ηφαντίθη ούτω και ο πλούσιος θέλει μαρανθή εν ταις οδοίς αυτού. **12** Μακάριος ο ἀνθρωπός, ὅστις υπομένει πειρασμούν διότι αφού δοκιμασθή, θέλει λάβει τον στέφανον της ζωῆς, τον οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εἰς τους αγαπώντας αυτόν. **13** Μηδείς πειραζόμενος ας λέγῃ ὅτι από του Θεού πειράζομαι: διότι ο Θεός είναι απέιραστος κακών και αυτός ουδένα πειράζει. **14** Πειράζεται δε ἔκαστος υπὸ της ιδίας αυτού επιθυμίας, παρασυρόμενος και δελεαζόμενος. **15** Ἐπειτα η επιθυμία αφού συλλάβη, γεννά την αμαρτίαν, η δε αμαρτία εκτελεσθείσα γεννά τον θάνατον. **16** Μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί. **17** Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι ἀνώδεν καταβάνων από του Πατρός των φύτων, εἰς τον οποίον δεν υπάρχει αλλοίωσις ἢ σκιά μεταβολῆς. **18** Εξ ίδιας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της αληθείας, διά να ἡμετα ημείς απαρχή τις των κτισμάτων αυτού. **19** Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πας ἀνθρωπός ταχύς εἰς το να ακούει, βραδός εἰς το να λαλή, βραδός εἰς οργήν: **20** διότι η οργή του ανθρώπου δεν εργάζεται την δικαιούνην του Θεού. **21** Διά τούτο απορρίψαντες πάσαν ρυπαίραν και πεισσείαν κακίας δέχθητε μετά πράστητος τον εμφυτευθέντα λόγον τον δυνάμενον να σώσῃ τας ψυχάς σας. **22** Γίνεθε δε εκτελεστάι του λόγου και μη μόνον ακροατάι, απατώντες εαυτούς. **23** Διότι εάν τις ἤναι ακροατής του λόγου και ουχὶ εκτελεστής, ούτος ομοιάζει με ἀνθρωπόν, ὅστις θεωρεῖ το φυσικόν αυτού πρόσωπον εν κατόπτρῳ. **24** Διότι εθεώρησεν εαυτόν και ανεχώρησε, και ευθύς ελημμόνησεν οποίος ἦτο. **25** Ὅστις όμως εγκύψῃ εἰς τον τέλειον νόμον της ελευθερίας και επιμείνῃ εἰς αυτόν, ούτος γενόμενος ουχὶ ακροατής επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής ἐργου, ούτος θέλει είσθαι μακάριος εἰς την εκτέλεσιν αυτού. **26** Εάν τις μεταξύ σας νομίζῃ ὅτι είναι θρήνος, και δεν χαλινόνη την γλώσσαν αυτού ἀλλ' απατά την καρδίαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία. **27** Θρησκεία καθαρά και αμίαντος ενώπιον του Θεού και Πατρός είναι αὐτή, να επισκέπτηται τους ορφανούς και τας χήρας εν τῇ θλίψει αυτών, και να φυλάττῃ εαυτόν αμόλυντον από του κόσμου.

2 Αδελφοί μου, μη ἔχετε με προσωποληφίας την πίστιν του δεδοξαμένου Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **2** Διότι εάν εισέλθῃ εἰς την συναγωγήν σας ἀνθρωπός ἔχων χρυσούν δακτυλίδιον με λαμπρόν ἐνδυμα, εισέλθῃ δε και πτωχός με

ρυπαρόν ἐνδυμα, **3** και επιβλέψητε εἰς τον φορούντα το ἐνδυμα το λαμπρόν και εἴπητε προς αυτόν, Συ κάθου εδώ υπὸ το πυπόδιόν μου, **4** δεν εκάμετε ἀρά διάκρισιν εν εαυτοῖς και εγίνετε κριταί πονηρά διαλογιζόμενοι; **5** Ακούσατε, αδελφοί μου αγαπητοί, δεν εξέλεξην ο Θεός τους πτωχούς του κόσμου τούτου πλουσίους εν πίστει και κληρονόμους της βασιλείας, την οποίαν υπεσχέθη προς τους αγαπώντας αυτόν; **6** Σεις όμως ητιμάστε τον πτωχόν. Δεν σας καταδυναστέύουσιν οι πλούσιοι και αυτοί σας σύρουσιν εἰς κριτήρια; **7** Αυτοί δεν βλασφημούσι το καλόν όνομα, με το οποίον ονομάζεσθε; **8** Εάν μεν εκτελήτη τον νόμον τον βασιλικόν κατά την γραφήν, Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν, καλώς ποιείτε. **9** εάν όμως προσωποληπτήτη, κάμνετε αμαρτίαν και ελέγχεσθε υπὸ του νόμου ως παραβάται. **10** Διότι ὅστις φυλάξῃ όλον τον νόμον και πταίσῃ εἰς εν, ἔγεινεν ἐνοχος πάντων. **11** Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύσης, εἴπε και, Μη φονεύσης αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύσης δε, ἔγεινες παραβάτης του νόμου. **12** Ούτω λαλείτε και ούτω πράττετε, ως μέλλοντες να κριθήτε διά το νόμον της ελευθερίας. **13** Διότι η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως εἰς τον ὅστις δεν ἔκαμεν ἔλεος και το ἔλεος καυχάται κατά της κρίσεως. **14** Τι το όφελος, αδελφοί μου, εάν λέγῃ τις ὅτι ἔχει πίστιν, και ἔργα δεν ἔχῃ; μήπως η πίστις δύναται να σώσῃ αυτόν; **15** Εάν δε αδελφός ή αδελφή γυμνοὶ υπάρχωσι και στερώνται της καθημερινῆς τροφής, **16** και εἴπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνῃ, θερμάνεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώσητε εἰς αυτούς τα αναγκαῖα του σώματος, τι το όφελος; **17** Ούτω και η πίστις, εάν δεν ἔχῃ ἔργα, νεκρά είναι καθ' εαυτήν. **18** Αλλὰ θέλει τις ειπεῖ· Συ ἔχεις πίστιν, και εγὼ ἔχω ἔργα: δεῖξον μοι την πίστιν σου εκ των ἔργων σου, και εγὼ θέλω σοι δεῖξει εκ των ἔργων μου την πίστιν μου. **19** Συ πιστεύεις ὅτι ο Θεός είναι εἰς καλώς ποιείς και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι. **20** Θέλεις όμως να γνωρίσης, ω ἀνθρωπε μάταιε, ὅτι η πίστις χωρίς των ἔργων είναι νεκρά; **21** Αθραάμ ο πατήρ ημών δεν εδικαιώθη εξ ἔργων, ότε προσέφερεν Ισαάκ τον υιόν αυτού επί το θυσιαστήριον; **22** Βλέπετε διότι η πίστις συνήργει εἰς τα ἔργα αυτού, και εκ των ἔργων η πίστις ετελειώθη, **23** και επληρώθη η γραφή η λέγουσα· Επίστευσε δε Αθραάμ εἰς τον Θεόν, και ελογίσθη εἰς αυτόν εἰς δικαιούνην, και φίλος θεού ωνομάσθη. **24** Βλέπετε λοιπόν ὅτι εξ ἔργων δικαιούται ο ἀνθρωπός και ουχὶ εκ πίστεως μάνον. **25** Ομοίως δε και Ραάβ η πόρνη δεν εδικαιώθη εξ ἔργων, ότε υπεδέχθη τους απεσταλμένους και εξέβαλεν αυτούς δι' ἄλλης οδούς; **26** Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η πίστις χωρίς των ἔργων είναι νεκρά.

3 Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου, εξεύροντες ὅτι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει· **2** διότι εἰς πολλά πταίσιν ἀπάντες. Εάν τις δεν πταίσῃ εἰς λόγον, ούτος είναι τελείος ανήρ, δυνάτος να χαλιναγωγήσῃ και ὀλὸν το σώμα. **3** Ιδού, τους χαλινούς βάλλομεν εἰς τα στόματα των ἄπων διά να πείθωνται εἰς ημάς, και μεταφέρομεν όλον το σώμα αυτών. **4** Ιδού, και τα πλοία, ὅντα τόσον μεγάλα και υπὸ σφοδρών ανέμων ἐλαυνόμενα, μεταφέρονται υπὸ ελαχίστου πηδαλίου, όπου αν θέλῃ η επιθυμία του κυβερνώντος. **5** Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεῖ. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ὑλὴν ανάπτει· **6** και η γλώσσα πυρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών η γλώσσα είναι η μολύνουσα όλον το σώμα και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου και φλογίζομένη υπὸ της γεέννης. (*Geenna g1067*) **7**

Διότι παν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασσίων δαμάζεται και εδαμάσθη υπό της ανθρωπίνης φύσεως, **8** την γλώσσαν όμως ουδέτις των ανθρώπων δύναται να δαμάσῃ είναι ακράτον τον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. **9** Δι' αυτής ευλογούμεν των Θεούν και Πατέρα, και δι' αυτής καταρώμεθα τους ανθρώπους τους καθ' ομοίωσιν Θεού πλασθέντας: **10** εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει, αδελφοί μου, ταύτα να γίνωνται ούτω. **11** Μήπως η πηγή από της αυτής τρύπης αναβρίνει το γλυκύ και το πικρόν; **12** μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκή να κάμη ελαίας ή η άμπελος σύκα; ούτως ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμη ύδωρ αλμυρόν και γλυκύ. **13** Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων; ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν πραότητι σοφίας. **14** Εάν όμως έχητε εν τη καρδία υμών φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακυράσθε και φεύδεσθε κατά της αληθείας. **15** Η σοφία αύτη δεν είναι άνωθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. **16** Διότι όπου είναι φθόνος και φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και παν αχρείον πράγμα. **17** Η άνωθεν όμως σοφία πρώτων μεν είναι καθαρά, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. **18** Και ο καρπός της δικαιούσης σπείρεται εν ειρήνη υπό των ειρηνοποιών.

4 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ σας; ουχί εντεύθυν, εκ των ήδονών σας, αίτινες στρατεύονται εντός των μελών σας; **2** Επιθυμείτε και δεν έχετε φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε να επιτύχητε μάχεσθε και πολεμείτε: αλλά δεν έχετε, επειδή δεν ζητείτε: **3** Ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, διά να δαπανήσητε εις τας ήδονάς σας. **4** Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξενύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεούν; όστις λοιπόν θελήση να ήναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται. **5** Η νομίζετε ότι ματαίως η γραφή λέγει, Προς φθόνον επιποθεί το πνεύμα, το οποίον κατώκησεν εν ήμιν; **6** Άλλα μεγαλητέραν χάριν δίδει ο Θεός θέτεν λέγει Ο Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **7** Υποτάχθητε λοιπόν εις τον Θεόν. Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σάς: **8** πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσατε τας καρδίας, δίγνωμοι. **9** Κακοπαθήσατε και πενθήσατε και κλαύσατε: ο γέλως σας ας μεταστραφή εις πένθος και η χαρά εις κατήφειαν. **10** Ταπεινώθητε ενώπιον του Κύριου, και θέλει σας υψώσει. **11** Μη καταλαλείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις καταλαλεί αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν αυτού, καταλαλεί τον νόμον και κρίνει τον νόμον και εάν κρίνης τον νόμον, δεν είσαι εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής. **12** Εις είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώση και να απολέσῃ συ τις είσαι όστις κρίνει τον άλλον; **13** Έλθετε τώρα οι λέγοντες Σήμερον ή αύριον θέλομεν υπάγει εις ταύτην την πόλιν και θέλομεν κάμει εκεί ένα χρόνον και θέλομεν εμπορευθή και κερδήσει: **14** οιτίνες δεν εξενύρετε το μέλλον της αύριον διότι ποία είναι η ζωή σας; είναι τωντότι ατμός, όστις φαίνεται προς ολίγον και έπειτα αφανίζεται: **15** αντί να λέγητε, Εάν ο Κύριος θελήση, και ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τούτο ή εκείνο. **16** Τώρα όμως καυχάσθε εις τας αλαζονείας σας πάσα τοιαύτη καυχήσις είναι κακή. **17** Εις τον όστις λοιπόν εξενύρει να κάμνη το καλόν και δεν κάμνει, εις αυτόν είναι αμαρτία.

5 Έλθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε οιολόζοντες διά τας επερχομένας ταλαιπωρίας σας. **2** Ο πλούτος σας εσάπη και

τα ιμάτιά σας έγειναν σκωληκόβρωτα, **3** ο χρυσός σας και ο άργυρος εσκωρίασε, και η σκωρία αυτών θέλει είσθια εις μαρτυρίαν εναντίον σας και θέλει φάγει τας σάρκας σας ως πυρ. Εθησαρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας, **4** Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν από σας, κράζει, και αι κραυγαί των θερισάντων εισήθησαν εις τα ώτα Κυρίου Σαβαθώ. **5** Ετρυφήσατε επί της γης και εσπαταλήσατε, θερέψατε τας καρδίας σας ως εν ημέρα σφαγής. **6** Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον δεν σας αντιτοτέκεται. **7** Μακροθυμήσατε λοιπόν, αδελφοί, έως της παρουσίας του Κυρίου. Ιδού, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμον καρπόν της γης και μακροθυμεῖ δι' αυτόν, εωσού λάβῃ βροχήν πρώιμον και όψιμον: **8** μακροθυμήσατε και σεις, στηρίξατε τας καρδίας σας, διότι η παρουσία του Κυρίου επλήσιασε. **9** Μη στενάζετε κατ' αλλήλων, αδελφοί, διά να μη κατακρίθητε ιδού, ο κριτής ίσταται έμπροσθεν των θυρών. **10** Λάβετε, αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της μακροθυμίας τους προφήτας, οιτίνες ελάλησαν εν τω ονόματι του Κυρίου. **11** Ιδού, μακαρίζουμεν τους υπομένοντας ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαγχνος ο Κύριος και οικτίρων. **12** Προ πάντων δε, αδελφοί μου, μη ομνύετε μήτε τον ουρανόν μήτε την γην μήτε άλλον τινά όρκον αλλ' έστω υμών το ναι ναι, και το ου, διά να μη πέσητε υπό κρίσιν. **13** Κακοπαθεί τις μεταξύ σας; ας προσεύχηται ευθυμεί τις; ας ψάλλῃ. **14** Ασθενεί τις μεταξύ σας; ας προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και ας προσευχήθωσιν επ' αυτόν, αλείψαντες αυτόν με έλαιον εν τω ονόματι του Κυρίου. **15** Και η μετά πάστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος θέλει εγείρει αυτόν και αμαρτίας αν έπραξε, θέλουσι συγχωρητή εις αυτόν. **16** Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταισμάτα σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε πολύ ισχύει η δέσης του δικαίου ενθέρμως γενομένη. **17** Ο Ηλίας ήτο ανθρωπος ομοιοπαθής με ημάς και προσηνήθη ενθέρμως να μη βρέξῃ, και δεν έβρεξεν επί της γης έτη τρία και μήνας έξ. **18** και πάλιν προσηνήθη, και ο ουρανός έδωκε βροχήν και η γη εβλάστησε τον καρπόν αυτής. **19** Αδελφοί, εάν τις μεταξύ σας αποπλανήθη από της αληθείας, και επιστρέψη τις αυτόν, **20** ας εξεύρη ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Πετρου Α'

1 Πέτρος, απόστολος Ιησού Χριστού, προς τους παρεπιδήμους τους διεσπαρμένους εἰς Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ασίαν και Βιθυνίαν, **2** εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εἰς υπακοήν και ραντισμόν του αἵματος του Ιησού Χριστού· πληθυνθεί χάρις και ειρήνη εἰς εσάς. **3** Εὐλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ὅστις κατά το πολύ ἔλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εἰς ελπίδα ζώσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, **4** εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον και αμίαντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς, **5** οίτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εἰς σωτηρίαν ετοίμην να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρῷ· **6** διά το οποίον αγαλλιάσθη, αν και τώρα ολίγον, έναν χρισταθή, λυπηθήτε εν διαφόροις πειρασμοίς, **7** ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολὺ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσόν το φεριμόνουν διά πυρός δε δοκιμάζομενον, ευρεθή εἰς ἐπαίνον και τιμήν και δόξαν ὅταν φανερωθῇ ο Ιησούς Χριστός, **8** τον οποίον αν και δεν είδετε αγαπάτε, εἰς τον οποίον, αν και τώρα δεν βλέπητε αυτόν, πιστεύοντες όμως αγαλλιάσθε με χαράν ανεκλαλίτον και ἐνδόξον, **9** απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών. **10** Περὶ τῆς οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρένθησαν οι προφήται οι προφητεύσαντες περὶ της χάριτος, ήτις ἐμέλλε να ἐλθῃ εἰς εσάς: **11** ερευνώντες εἰς τίνα ή ποίον κατιόν εφανέρωνε το εν αυτοῖς Πνεύμα του Χριστού, ὅτε προεμπάτρει τα πάθη του Χριστού και τας μετά ταύτα δόξας: **12** εἰς τους οποίους απεκαλύψθη ὅτι ουχὶ δι' εαυτούς, αλλά δι' ημάς υπηρέτουν αυτά, τα οποία τώρα ανηγγέλθησαν προς εσάς διά των κηρυξάντων το ευαγγέλιον εἰς εσάς εν Πνεύματι Αγίῳ τω αποσταλέντι απ' ουρανού, εἰς τα οποία επιθυμούσιν οι ἄγγελοι να παρακύψωσι. **13** Διά τούτο αναζωθήσετε τας οσφύας της διανοίας σας, εγκρατεύεσθε και ἔχετε τελείων ελπίδα εἰς την χάριν την ερχομένην εἰς εσάς, ὅταν αποκαλυφθῇ ο Ιησούς Χριστός, **14** ως τέκνα υπακοής μη συμμορφούμενοι με τας προτέρας επιθυμίας, τας οποίας εἴχετε εν αγνοία υμών, **15** αλλά καθὼς είναι ἀγίος εκείνος, ὅστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε ἀγίοι εν πάσῃ διαγωγῇ: **16** διότι είναι γεγραμμένον· Ἅγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι ἀγίος. **17** Και εάν επικαλήθῃς Πατέρα τον κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το ἔργον εκάστου, διάγατε μετά φόβου τον καιρόν της παροικίας σας, **18** εξεύροντες ὅτι δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, **19** αλλά διά το τιμίου αἵματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου, **20** ὅστις ἡτο μεν πρωαρισμένος προ καταβολής κόσμου, εφανερώθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά σας, **21** τους πιστεύοντας δι' αυτού εἰς τον Θεόν, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και δόντα εἰς αυτόν δόξαν, ὥστε η πίστις σας και η ελπίς να ἡναι εἰς τον Θεόν. **22** Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους ει καθαράς καρδίας, **23** επειδή ανεγεννήθητε ουχὶ εκ φθαρτού σπέρματος, αλλὰ αρθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εἰς τον αιώνα. **(αιον g165)** **24** Διότι Πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως ἀνθος χόρτου. Εξηράνθη ο χόρτος, και το ἀνθος αυτού εξέπεσεν. **25** Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εἰς τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εἰς εσάς. **(αιον g165)**

2 Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλιάς, **2** επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικὸν ἀδόλον γάλα, διά να ανέχηθήτε δι' αυτού, **3** επειδή εγεύθητε ὅτι αγαθός ο Κύριος. **4** Εἰς τον οποίον προσερχόμενοι, ως εἰς λίθον ζώντα, υπὸ μεν των ανθρώπων αποδεκοιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, ἐντιμον, **5** και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα ἀγιον, διά να προσφέρητε πνευματικάς θυσίας ευπροσδέκτους εἰς τον Θεόν διά Ιησού Χριστού: **6** διά τούτο και περιέχεται εν τη γραφῇ Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον ακρογωνιάν, εκλεκτόν, ἐντιμον, και ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει κατασχυνθῆ. **7** Εἰς εσάς λοιπόν τους πιστεύοντας είναι η τιμὴ, εἰς δε τους απειθούντας ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἔγεινε κεφαλή γωνίας **8** και λίθος προσκόμματος και πέτρα σκανδάλου οίτινες προσκόπτουσιν εἰς τον λόγον, ὄντες απειθείς, εἰς το οποίον και ήσαν προσδιωρισμένοι: **9** σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, ἔθνος ἀγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγείλητε τας αφετάς εκείνου, δότις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εἰς το θαυμαστόν αυτού φώς: **10** οι ποτὲ μη ὄντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτὲ μη ήλεμποντι, τώρα δε ελεγθέντες. **11** Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδίμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αἵτινες στρατεύονται κατά της ψυχῆς, **12** να ἔχητε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαδούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών ἔργων, ὅταν ίδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρᾳ της επισκέψεως. **13** Υποτάχθητε λοιπόν εἰς πάσαν ανθρωπίνην διάταξιν διά τον Κύριον εἴτε εἰς βασιλέα, ως υπερέχοντα, **14** εἴτε εἰς ηγεμόνας, ως δι' αυτού πεμπομένους εἰς εκδίκησιν μεν κακοποιών, ἐπαινον δε αγαθοποιών: **15** διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόνητε την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων: **16** ως ελεύθεροι, και μη ως ἔχοντες την ελευθερίαν επικάλυψμα της κακίας, αλλ' ως δούλοι του Θεού. **17** Πάντας τιμήσατε, την αδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε. **18** Οι οικέται υποτάσσεσθε εν παντὶ φόβῳ εἰς τους κυρίους σας, ου μόνον εις τους αγαθούς και επιεικείς, αλλά και εἰς τους διεστραμμένους, **19** διότι τούτο είναι χάρις, το νε υποφέρη τις λύπας διά την εἰς τον συνείδησιν, πάσχων αδίκως. **20** Διότι ποιά δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπτίζομενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά το Θεό. **21** Διότι εἰς τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός ἐπάθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εἰς υμάς διά να ακολουθήσητε τα ἤχνη αυτού: **22** δότις αμαρτίαν δεν ἔκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. **23** Όστις λοιδορούμενος δεν αντελοιδρεῖ, πάσχων δεν ηπεῖται, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εἰς τον κρίνοντα δικαίως: **24** δότις τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ζύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνῃ, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας με του οποίου την πληγήν ιατρεύθητε. **25** Διότι υπήρχετε ως πρόβατα πλανώμενα, αλλά τώρα επεστράφητε εις τον ποιμένα και επίσκοπον των ψυχών σας.

3 Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους ἀνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθούσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν ἀνέν του λόγου διά της διαγωγής των γυναικών, **2** αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας, **3** Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχὶ ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων ή της ενδύσεως των ιματίων,

4 αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδίας, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. **5** Διότι ούτω ποτέ και αι άγιαι γυναίκες αι ελπίζουσαι επί του Θεόν εστόλιζον εαυτάς, υποτασσόμεναι εις τους ἄνδρας αυτών, **6** καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτὸν κύριον· της οποίας σεις εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. **7** Οι ἄνδρες ομοίως, συνοικείτε με τας γυναίκας σας εν φρονήσει, αποδίδοντες τιμήν εις το γυναικείον γένος ως εις σκεύος ασθενέστερον, και ως εις συγκλητονόμους της χάριτος της ζωῆς, διά να μη εμποδίζωνται αι προσευχαί σας. **8** Τελευταίον δε, γίνεσθε πάντες ομάρφορνες, συμπαθείς, φιλάδελφοι, εύπλαγχνοι, φιλόφρονες, **9** μη αποδίδοντες κακόν αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, αλλά το εναντίον ευλογούντες, επειδή εξέρυθε ότι εις τούτο προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσητε ευλογίαν. **10** Διότι Ὅστις θέλει να αγαπά την ζωήν και ίδη ημέρας αγαθάς ας πάνση την γλώσσαν αυτού από κακού και τα χεῖλη αυτού από του να λαλώσι δόλον, **11** ας εκκλίνη από κακού και ας πράξῃ αγαθόν, ας ζητήσῃ ειρήνην και ας ακολουθήσῃ αυτήν· **12** διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους και τα ώτα αυτού εις την δέσην αυτών, το δε πράσπονταν του Κυρίου είναι κατά των πραττόντων κακά. **13** Και τις θέλει σας κακοποιήσει, εάν γείνητε μιμητά του αγαθού; **14** Αλλ' εάν και πάσχητε διά την δικαιούντην, είσθε μακάριοι τον δε φόβον αυτών μη φοβηθήτε μηδέ ταραχθήτε, **15** αλλά αγιάσατε Κύριον τον Θεόν εν ταῖς καρδίαις υμών, και εστέ πάντοτε ἔτοιμοι εις απολογίαν μετά πραότητος και φόβου προς πάντα τον ζητούντα από σας λόγον περί της επιλίδος της εν υμῖν, **16** ἔχοντες συνειδήσιν αγαθήν, ίνα, ενώ σας καταλαλώσιν ως κακοποιούς, κατασχυνθώσιν οι συκοφαντούντες την καλήν σας εν Χριστῷ διαγωγήν. **17** Διότι καλήτερον να πάσχητε, εάν ήναι ούτα το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες παρά κακοποιούντες. **18** Επειδή και ο Χριστός ἀπαξ ἐπάθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδίκων, διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωποιηθείς δε διά του πνεύματος; **19** διά του οποίου πορευθείς εκήρυξε και προς τα πνεύματα τα εν τη φυλακῇ, **20** τα οποία ηπειθησάν ποτέ, ότε η μακροθυμία του Θεού επρόσμενε ποτέ αυτούς εν ταις ημέραις του Νώε, ενώ κατεσκευάζετο η κιβωτός, εις την ολίγαια, τούτεστιν οκτώ, ψυχάι διεωθησαν δι' ύδατος. **21** Του οποίου αντίτυπον ον το βάπτισμα, σώζει και ημάς την σήμερον, ουχί αποβολή της ακαθαρσίας της σαρκός, αλλά μαρτυρία της αγαθής συνειδήσεως εις Θεόν, διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού, **22** ὅστις είναι εν δεξιά του Θεού πορευθείς εις τον ουρανόν, και εις ον υπετάχθησαν ἄγγελοι και εξουσίαι και δυνάμεις.

4 Επειδή λοιπόν ο Χριστός ἐπάθεν υπέρ ημών κατά σάρκα, οπλίσθητε και σεις το αυτό φρόνημα, διότι ο παθών κατά σάρκα ἐπανισεν από της αμαρτίας, **2** διά να ζήσητε τον εν σαρκὶ επιλοιπον χρόνον, ουχί πλέον εν ταις επιθυμίαις των ανθρώπων, αλλ' εν τω θελήματι του Θεού. **3** Διότι αρκετός είναι εις ημάς ο παρελθόν καιρός του βίου, διέ περάξαμεν το θέλημα των εθνών, περιπατήσαντες εν ασελγείαις, επιθυμίαις, οινοποίαις, κώμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις **4** και καὶ τούτο παραξενεύονται ότι σεις δεν συντρέχετε με αυτούς εις την εκχειλίσιν της ασωτίας, και σας βλασφημούντις **5** οίτινες θέλουσιν αποδύσει λόγον εις εκείνον, όστις είναι ἔτοιμος να κρίνη ζώντας και νεκρούς. **6** Επειδή διά τούτο εκηρύχθη το ευαγγέλιον και προς τους νεκρούς,

διά να κριθώσι μεν κατά ανθρώπους εν σαρκὶ, να ζώσι δε κατά Θεόν εν πνεύματι. **7** Πάντων δε το τέλος επλησίασε. Φρονίμως λοιπόν διάγετε και αγρυπνεύτε εις τας προσευχάς **8** προ πάντων δε ἔχετε ένθερμον την εις αλλήλους αγάπην, διότι η αγάπη θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών **9** γίνεσθε φιλόξενοι εις αλλήλους χωρίς γογγυσμῶν **10** ἔκαστος κατά το χάρισμα, το οποίον ἔλαβεν, υπηρετείτε κατά τούτο εις αλλήλους ως καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάριτος του Θεού. **11** εάν τις λαλή, ας λαλή ως λαλών λόγια Θεού εάν τις υπηρετή, ας υπηρετή ως υπηρετών εκ της δυνάμεως, την οποίαν χορηγεί ο Θεός διά να δοξάζηται εν πάσιν ο Θεός διά Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είναι η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (**αἰδὼς g165**) **12** Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι, **13** αλλά καθότι είσθε κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού, χαρίτε, ίνα και όταν η δόξα αυτού φανερωθή χαρήτε αγαλλιώμενοι. **14** Εάν ονειδίζησθε διά το όνομα του Χριστού, είσθε μακάριοι, διότι το Πνεύμα της δόξης και το του Θεού αναπατέαται εφ' υμάς κατά μεν αυτούς βλασφημείται, κατά δε υμάς δοξάζεται. **15** Διότι μηδείς υμών ας μη πάσχηι ως φονεύς η κλέπτης ή κακοποιός ή η ως περιεργάζομενος τα αλλότρια. **16** αλλ' εάν πάσχηι ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζῃ τον Θεόν κατά τούτο. **17** Διότι ἔφθασεν ο καιρός του να αρχίσῃ η κρίσις από του οίκου του Θεού· και αν αρχίζῃ πρώτον αφ' ημών, τι θέλει είσθαι το τέλος των απειθούντων εις το ευαγγέλιον του Θεού; **18** και αν ο δίκαιος μολις σώζηται, ο ασεβής και αμαρτωλός που θέλει φανή; **19** Ωτε και οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού ας εμπιστεύωνται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιΐᾳ.

5 Τους μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυς των παθημάτων του Χριστού, ο και κοινωνός της δόξης, ήτις μέλει να αποκαλυφθή, **2** ποιμάνατε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, **3** μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου. **4** Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. **5** Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύθητε την ταπεινοφροσύνη· διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **6** Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώσῃ εν καιρώ, **7** και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περι υμών. **8** Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυμένος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπτή· **9** εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμῳ. **10** Ο δε Θεός πάσης χάριτος, δόστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήσῃ, στηρίξῃ, ενισχύσῃ, θεμελιώσῃ. (**αἰδωνίος g166**) **11** Εις αυτόν είναι η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (**αἰδὼς g165**) **12** Σας ἔγραψα εν βραχυλογίᾳ διά του Σιλουανού του πιστού αδελφού, ως φρονώ, προτρέπων και επιμαρτυρών ότι αύτή είναι η αιληθινή χάρις του Θεού, εις την οποίαν στέκεσθε. **13** Σας ασπάζεται η εν Βαβυλώνι συνεκλεκτή εκκλησία και Μάρκος, ο νιός μου. **14**

Ασπάσθητε αλλιήλους εν φιλήματι αγάπης. Ειρήνη εις πάντας
υμάς τους εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Πετρου Β'

1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσους έλαχον ισότιμον με ημάς πίστων εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· **2** χάρις και ειρήνη πληθυνθεί εις εσάς διά της επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, **4** διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμῳ υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν. **5** Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, **7** εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην. **8** Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν εις εօάς και περισσεύωσι, σας καθιστώσιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **9** επειδή εις όντινα δεν υπάρχουσι ταύτα, τυφλός είναι, μιωπάζει και ελημονήσει τον καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών. **10** Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερον να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ. **11** Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλούσιών της είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. (*αιδηνος g166*) **12** Όθεν δεν θέλω αμελήσει να σας υπενθυμίζω πάντοτε περί τούτων, καίτοι ειδότας και εστηριγμένους εις την παρούσαν αλήθειαν. **13** Στοχάζομαι ούμως δίκαιον, εφ' όσον είμαι εν τούτω τω σκηνώματι, να σας διεγέρω διά της υπενθυμίσεως, **14** επειδή εξένυρ ότι εντός ολίγον θέλω αποθέσει το σκήνωμά μου, καθώς και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μοι εφανέρωσε. **15** Θέλω όμως επιμεληθή, ώστε σεις και μετά την παρούσιαν μου να δύνασθε πάντοτε να ενθυμήσθε αυτά. **16** Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος. **17** Διότι έλαβε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ήλθεν εις αυτόν τοιαύτη φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Όντος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ευηρεστήθην· **18** και ταύτην την φωνήν ημείς ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' αυτού εν τω όρει τω αγίω. **19** Και έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις λύχνον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού ἐλθή η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλη εν ταῖς καρδίαις υμών· **20** τούτο πρώτον εξένυροντες, διτι ουδεμία προφητεία της γραφής γίνεται εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως· **21** διότι δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι ἄγιοι ἀνθρωποι του Θεού.

2 Υπήρξαν ούμως και ψευδοπρόφρυται μεταξύ του λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι ψευδοδιάστακαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απωλείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απώλειαν· **2** και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας απωλείας αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει

βλασφημηθή· **3** και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας εμπορευθή με πλαστούς λόγους, των οποίων η καταδίκη ἔκπαλαι δεν μένει αργή, και η απώλεια αυτών δεν νυστάζει. **4** Διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη αγγέλους αμαρτήσαντας, αλλά ρίψας αυτούς εις τον τάρταρον δεδεμένους με αλύσεις σκότους, παρέδωκε διά να φυλάσσωνται εις κρίσιν, (*Tartaros g5020*) **5** και εάν τον παλαιόν κόσμον δεν εφείσθη, αλλά φέρων κατακλυσμόν επί τον κόσμον των ασεβών εφύλαξεν όγδοον τον Νόε, κήρυκα της δικαιοσύνης, **6** και κατέκρινεν εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας και ετέφωρας, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να ασεβώστι, **7** και ηλευθέρωσε τον δίκαιον Λωτ καταθλιβόμενον υπό της ασελγούς διαγωγής των ανόμων· **8** διότι ο δίκαιος, κατοικών μεταξύ αυτών, δι' οράσεως και ακοής, εβασάνιζεν από ημέρας εις ημέραν την δικαίαν αυτού ψυχήν διά τα ἀνόμα έργα αυτών· **9** εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόν εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε αδίκους να φυλάσσει εις την ημέραν της κρίσεως, διά να κολάζωνται, **10** μάλιστα δε τους οπίσα της σαρκός ακολουθούντας με επιθυμίαν ακαθαρσίας και καταφρονούντας την ξεσουάν. Είναι τολμηταί, αυθαδεῖς, δεν τρέμουσι βλασφημούντες τα ἀξιώματα, **11** ενώ οι αγγελοι, μεγαλήπεροι οντες εις ισχύν και δύναμιν, δεν φέρουσι κατ' αυτών βλάσφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου. **12** Ούτοι ούμως, ως ἀλογα φυσικά ζώα γεγενημένα διά ἀλωσιν και φθοράν, βλασφημούσι περί προγμάτων τα οποία αγνοούσι, και θέλουσι καταφθαρήν εν τη ιδίᾳ αυτών διαφθορά, **13** και θέλουσι λάβειν τον μισθόν της αδικίας αυτών στοχάζονται ηδονήν την καθημερινήν τρυφήν, είναι σπίλοι και μώμοι, εντρυφώντιν εν ταῖς απάταις αυτών, συμποσιάζουσι με σας, **14** έχουσιν οφθαλμούς μεστούς μοιχείας και μη πανομένους από της αμαρτίας, δελεάζουσι ψυχάς αστερίκους, έχουσι την καρδίαν γεγμινασμένην εις πλεονεξίας, είναι τέκνα κατάρας· **15** αφήσαντες την ευθείαν οδόν, επλανήθησαν και ηκολούθησαν την οδόν του Βαλαάμ υιού του Βοσδόρ, όστις ηγάπησε τον μισθόν της αδικίας, **16** ήλεγχθη όμως διά την ιδιαν αυτού παρανομίαν, ἀφωνον υποζύγιον με φωνήν ανθρώπου λαλήσαν ημπόδιος την παραφροσύνην του προφήτου. **17** Ούτοι είναι πηγαὶ ἀνύδροι, νεφέλαι υπό ανεμοστροβίλου ελαυνόμεναι, διά τους οποίους το ζηφερὸν σκότος φυλάσσεται εις τον αιώνα. (*questioned*) **18** Διότι λαούντες υπερήφανα λόγια ματαιότητος, δελεάζουσι με τας επιθυμίας της σαρκός, με τας ασελγείας εκείνους οίτινες τωδόντι απέφυγον τους εν πλάνη ζώντας, **19** επαγγέλλομενοι εις αυτούς ελευθερίαν, ενώ αυτοί είναι δούλοι της διαφθοράς διότι από οντινα νικάται τις, τούτου και δούλος γίνεται. **20** Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μόλυσμα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού Χριστού, ενεπλέχθησαν πάλιν εις ταύτα και νικώνται, έγειναν εις αυτούς τα ἔσχατα χειρότερα των πρώτων. **21** Επειδή καλήτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνωρίσαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσας εις αυτούς αγίας εντολής. **22** Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής παροιμίας, Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέρασμα, και, Ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου.

3 Δευτέραν ήδη ταύτην την επιστολήν σας γράφω, αγαπητοί, με τας οποίας διεγέρω δι' υπενθυμίσεως την ειλικρινή σας διάνοιαν, **2** διά να ενθυμηθήτε τους λόγους τους προλαληθέντας υπό των αγίων προφητῶν και την παραγγελίαν ημών των αποστόλων του Κυρίου και Σωτήρος· **3** τούτο πρώτον γνωρίζοντες, ότι θέλουσιν ελθείν εν ταῖς εσχάταις ημέραις

εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας **4** και λέγοντες: Που είναι η υπόσχεσις της παρουσίας αυτού; διότι αφ' ης ημέρας οι πατέρες εκοιμήθησαν, τα πάντα διαιμένουσιν ούτως απ' αρχής της κτίσεως. **5** Διότι εκουσίως αγνοοούσι τούτο, ότι με τον λόγον του Θεού οι ουρανοί έγειναν έκπαλαι και η γη συνεστώσα εξ ὄδατος και δι' ὄδατος, **6** διά των οποίων ο τότε κόδμος απωλέσθη κατακλυσθείς υπό του ὄδατος: **7** οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη διά του αυτού λόγου είναι αποτελαμευμένοι, φυλαττόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων. **8** Εν δε τούτῳ ας μη σας λανθάνη, αγαπητοί, ότι παρά Κυρίω μία ημέρα είναι ως χίλια έτη και χίλια έτη ως ημέρα μία. **9** Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα, αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να ἐλθωσιν εις μετάνοιαν. **10** Θέλει δε ελθεῖ η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί, καθ' ην οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτώμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτῇ έργα θέλουσι κατακαή. **11** Επειδή λοιπόν πάντα ταύτα διαλύνονται, οποίοι πρέπει να ἡσθε σεις εις πολίτευμα ἀγίον και ευσέβειαν, **12** προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού, καθ' ην οι ουρανοί πυρούμενοι θέλουσι διαλυθή και τα στοιχεία πυρακτώμενα θέλουσι χωνευθή; **13** Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέονς ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οις δικαιοσύνη κατοικεί. **14** Διά τούτο, αγαπητοί, ταύτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθήτε ἀστιλοι και αμώμητοι ενώπιον αυτού εν ειρήνῃ, **15** και νομίζετε σωτηρίαν την μακροθυμίαν του Κυρίου ημών, καθώς και ο αγαπητός ημών αδελφός Παύλος ἔγραψε προς εσάς κατά την δοθείσαν εις αυτόν οσφίαν, **16** ως και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς περὶ τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών απωλείαν. **17** Σεις λοιπόν, αγαπητοί, προγνωρίζοντες ταύτα φυλάττεσθε, διά να μη παρασυρθήτε με την πλάνην των ανόμων και εκπέσητε από τον στηριγμόν σας, **18** αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού εις αυτόν ἔστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος αμήν. (**αιδη**

g165)

Iωαννου Α'

1 Εκείνο, το οποίον ἡτο απ' αρχῆς, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και αιχέρες ημών εψηλάφησαν, περὶ του Λόγου της ζωῆς: 2 καὶ η ζωὴ εφανερώθη, καὶ είδομεν καὶ μαρτυρούμεν καὶ απαγγέλλομεν πρὸς εօάς την ζωήν την αἰώνιον, ἡτις ἡτο παρὰ των Πατρί καὶ εφανερώθη εἰς ημάς (αιδοῖος g166) 3 εκείνο, το οποίον είδομεν καὶ ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν πρὸς εօάς διά να ἔχητε καὶ σεις κοινωνίαν μεθ' ημών· καὶ η κοινωνία δη ημών είναι μετά του Πατρός καὶ μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. 4 Καὶ ταύτα γράφουμεν πρὸς εօάς, διά να ἤναι πλήρης η χαρά σας. 5 Καὶ αὐτή είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού καὶ αναγγέλλομεν πρὸς εօάς, ὅτι ο Θεός είναι φως καὶ σκοτία εν αυτῷ δεν υπάρχει ουδεμία. 6 Εάν είπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αυτοῦ καὶ περιπατῶμεν εν τω σκότει Φευδόμεθα καὶ δεν πράττομεν την αλήθειαν· 7 εάν ὄμως περιπατῶμεν εν τω φωτὶ, καθὼς αυτὸς είναι εν τω φωτὶ, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, καὶ το αἷμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάστης αμαρτίας. 8 Εάν είπωμεν ὅτι αμαρτίαν δεν ἔχομεν, εαυτούς πλανώμεν καὶ η αλήθεια δεν είναι εν ημίν. 9 Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός καὶ δίκαιος, ώστε να συγχωρήσῃ εἰς ημάς τας αμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ημάς από πάστης αδικίας. 10 Εάν είπωμεν ὅτι δεν ημαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αυτόν, καὶ ο λόγος αυτού δεν υπάρχει εν ημίν.

2 Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτίσητε. Καὶ εάν τις αμαρτίσῃ, ἔχομεν παράκλητον πρὸς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· 2 καὶ αυτός είναι ιλασμός περὶ των αμαρτιών ημών, καὶ ουχὶ μόνον περὶ των ημετέρων, αλλὰ καὶ περὶ όλου του κόσμου. 3 Καὶ εν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι εγνωρίσαμεν αυτόν, εάν τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. 4 Όστις λέγει, Εγνώρισα αυτόν, καὶ τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει, ψεύστης είναι, καὶ εν τούτῳ η αλήθεια δεν υπάρχει. 5 ὄστις ὄμως φυλάττη τον λόγον αυτού, αληθώς εν τούτῳ η αγάπη του Θεού είναι τετελειωμένη. Εν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι είμεθα εν αυτῷ. 6 Όστις λέγει ὅτι μένει εν αυτῷ χρεωστεῖ, καθὼς εκείνος περιεπάτησε, καὶ αυτός ούτω να περιπατῇ. 7 Αδελφοί, δεν σας γράφω εντολήν νέαν, αλλ' εντολήν παλαιάν, την οποίαν είχετε απ' αρχῆς η εντολή η παλαιά είναι ο λόγος, τον οποίον ηκούσατε απ' αρχῆς. 8 Πάλιν εντολήν νέαν σας γράφω, το οποίον είναι αληθές εἰς αυτόν καὶ εἰς εօάς, διότι το σκότος παρέρχεται καὶ το φως το αληθινόν ἡδη φέγγει. 9 Όστις λέγει ὅτι είναι εν τω φωτὶ καὶ μισεῖ τον αδελφὸν αυτού, εν τω σκότει είναι ἑως τώρα. 10 Όστις αγαπᾷ τον αδελφὸν αυτού εν τω φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον εν αυτῷ δεν είναι· 11 ὄστις ὄμως μισεῖ τον αδελφὸν αυτού εν τω σκότει είναι καὶ εν τω σκότει περιπατεῖ καὶ δεν εξέρχει που υπάγει, διότι το σκότος ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτού. 12 Γράφω πρὸς εօάς, τεκνία, διότι συνεχωρίθησαν αι αμαρτία σας διά το ονόμα αυτού. 13 Γράφω πρὸς εօάς, πατέρες, διότι εγνωρίσατε τον απ' αρχῆς, Γράφω πρὸς εօάς, νεανίσκοι, διότι είσθε ισχυροί καὶ ο λόγος του Θεού μένει εν υμίν καὶ ενικήσατε τον πονηρόν. 15 Μη αγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τω κόσμω. Εάν τις αγαπά τον κόσμον, η αγάπη του Πατρός δεν είναι εν αυτῷ· 16 διότι παν

το εν τω κόσμω, η επιθυμία της σαρκός καὶ η επιθυμία των οφθαλμών καὶ η αλαζονεία του βίου δεν είναι εκ του Πατρός, αλλ' είναι εκ του κόσμου. 17 Καὶ ο κόσμος παρέρχεται καὶ η επιθυμία αυτού ὄστις ὄμως πράττει το θέλημα του Θεού μένει εἰς τον αιώνα. (αιδοῖος g165) 18 Παιδία, εσχάτη ώρα είναι, καὶ καθὼς ηκούσατε ὅτι ο αντίχριστος ἔρχεται, καὶ τώρα πολλοὶ αντίχριστοι υπάρχουσιν ὅθεν γνωρίζομεν ὅτι είναι εσχάτη ώρα. 19 Εξ ημών εξήλθον, αλλά δεν ήσαν εξ ημών διότι εάν ήσαν εξ ημών, ήθελον μένει μεθ' υμών αλλά εξήλθον διά να φανερωθώσιν ὅτι δεν είναι πάντες εξ ημών. 20 Καὶ σεις έχετε χρίσμα από του Αγίου καὶ γνωρίζετε πάντα. 21 Δεν σας ἔργαφα διότι δεν εξεύρετε την αλήθειαν, αλλά διότι εξεύρετε αυτήν, καὶ διότι παν ψεύδος εκ της αλήθειάς δεν είναι. 22 Τις είναι ο ψεύτης, ειμὶ ο αρνούμενος ὅτι ο Ιησούς δεν είναι ο Χριστός; ούτος είναι ο αντίχριστος, ο αρνούμενος τον Πατέρα καὶ τον Υἱόν. 23 Πας ο αρνούμενος τον Υἱόν δεν ἔχει ουδέ τον Πατέρα. Όστις ομολογεῖ τον Υἱόν ἔχει καὶ τον Πατέρα. 24 Εκείνο λοιπόν το οποίον υμείς ηκούσατε απ' αρχῆς, ας μένη εν υμίν. Εάν μένη εν υμίν εκείνο το οποίον ηκούσατε απ' αρχῆς, καὶ υμείς θέλετε μένει εν τω Υἱῷ καὶ εν τω Πατρί. 25 Καὶ αὕτη είναι η υπόσχεσις, την οποίαν αυτός υπεσχέθη προς ημάς, η ζωὴ η αιώνιος. (αιδοῖος g166) 26 Ταύτα σας ἔργαφα περὶ εκείνων, οἵτινες σας πλανώσι. 27 Καὶ το χρίσμα, το οποίον υμείς ελάβετε απ' αυτού, εν υμίν μένει, καὶ δεν ἔχετε χρείαν να σας διδάσκη τις αλλά καθὼς σας διδάσκει το αυτό χρίσμα περὶ πάντων, ούτω καὶ αληθές είναι καὶ δεν είναι ψεύδος καὶ καθὼς σας εδίδαξε, θέλετε μένει εν αυτῷ. 28 Καὶ τώρα, τεκνία, μένετε εν αυτῷ, ίνα ὄταν φανερωθή, ἔχωμεν παρρησίαν καὶ μη αισχυνθώμεν απ' αυτού εν τη παρουσίᾳ αυτού. 29 Εάν εξεύρητε ὅτι είναι δίκαιος, γνωρίζετε ὅτι πας ο πράττων την δικαιοσύνην εξ αυτού εγεννήθη.

3 Ίδετε οποίαν αγάπην ἔδωκεν εἰς ημάς ο Πατήρ, ώστε να ονομασθῶμεν τέκνα Θεού. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν εγνώρισεν αυτόν. 2 Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, καὶ ἐτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν ὄμως ὅτι ὃταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι διοι μοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεῖ αυτόν καθὼς είναι. 3 Καὶ πας ὄστις έχει την ελπίδα ταύτην επ' αυτόν καθαρίζει εαυτόν, καθὼς εκείνος είναι καθαρός. 4 Πας ὄστις πράττει την αμαρτίαν πράττει καὶ την ανομίαν, διότι η αμαρτία είναι η ανομία. 5 Καὶ εξεύρετε ὅτι εκείνος εφανερώθη διά να σηκώσῃ τας αμαρτίας ημών, καὶ αμαρτία εν αυτῷ δεν υπάρχει. 6 Πας ὄστις μένει εν αυτῷ δεν αμαρτάνει πας ο αμαρτάνων δεν είδεν αυτόν ουδέ εγνώρισεν αυτόν. 7 Τεκνία, ας μη σας πλανά μηδείς ὄστις πράττει την δικαιοσύνην είναι δίκαιος, καθὼς εκείνος είναι δίκαιος. 8 ὄστις πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' αρχῆς ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εφανερώθη ο Υἱός του Θεού, διά να καταστρέψῃ τα ἔργα του διαβόλου. 9 Πας ὄστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτῷ καὶ δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού. 10 Εν τούτῳ γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού καὶ τα τέκνα του διαβόλου. Πας ὄστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεού, ουδὲ ὄστις δεν αγαπά τον αδελφὸν αυτού. 11 Διότι αὕτη είναι η παραγγελία, την οποίαν ηκούσατε απ' αρχῆς, να αγαπώμεν αλλήλους. 12 ουχὶ καθὼς ο Κάιν ἦτο εκ του πονηρού καὶ ἔσφαξε τον αδελφὸν αυτού· καὶ διά τι ἔσφαξεν αυτόν; διότι τα ἔργα αυτού ἡσαν πονηρά, τα δε του αδελφού αυτού δίκαια. 13 Μη θαυμάζετε, αδελφοί μου, αν ο κόσμος σας μισή. 14 Ημείς εξεύρομεν ὅτι μετέβημεν εκ του

θανάτου εις την ζωήν, διότι αγαπώμεν τους αδελφούς όστις δεν αγαπά τον αδελφόν μένει εν τω θανάτῳ. **15** Πας όστις μισεί τον αδελφόν αυτού είναι ανθρωποτόνος και εξέρετε διτι πας ανθρωποτόνος δεν έχει ζωήν αιώνιον μένουσαν εν εαυτών. (*αἰσθίος g166*) **16** Εκ τούτου γνωρίζομεν την αγάπην, διτι εκείνος υπέρ ημών την ψυχήν αυτού ἔβαλε· και ημείς χρεωστούμεν υπέρ των αδελφών να βάλλωμεν τας ψυχάς ημών. **17** Όστις όμως έχι τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αυτού διτι έχει χρείαν και κλείσι τα σπλάγχνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ; **18** Τεκνία μου, μη αγαπώμεν με λόγον μηδέ με γλώσσαν, αλλά με ἔργον και αλήθειαν. **19** Και εκ τούτου γνωρίζομεν διτι είμεθα εκ της αληθείας, και θέλομεν πληροφορήσει τας καρδίας ημών ἐμπροσθεν αυτού, **20** διότι εάν μας κατακρίνη η καρδία, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλήτερος της καρδίας ημών και γνωρίζει τα πάντα. **21** Αγαπητοί, εάν η καρδία ημών δεν μας κατακρίνη, ἔχομεν παρρησίαν προς τον Θεόν, **22** και διτι, τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενώπιον αυτού. **23** Και αύτη είναι την εντολή αυτού, το να πιστεύσωμεν εις το ονόμα του Υιού αυτού Ιησού Χριστού και να αγαπώμεν αλλήλους καθώς ἔδωκεν εντολήν εις ημάς. **24** Και όστις φυλάττει τας εντολάς αυτού μένει εν αυτώ, και αυτός εν εκείνω. Και εκ τούτου γνωρίζομεν διτι μένει εν ημίν, εκ του Πνεύματος το οποίον ἔδωκεν εις ημάς.

4 Αγαπητοί, μη πιστεύετε εις παν πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ήναι εκ του Θεού· διότι πολλοί ψευδοπροφήται εξήλθον εις τον κόσμον. **2** Εκ τούτου γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού· παν πνεύμα, το οποίον ομολογεί διτι ο Ιησούς Χριστός ἡλθεν εν σαρκί, είναι εκ του Θεού· **3** και παν πνεύμα, το οποίον δεν ομολογεί διτι ο Ιησούς Χριστός ἡλθεν εν σαρκί, δεν είναι εκ του Θεού· και τούτο είναι το πνεύμα του αντιχρίστου, το οποίον ηκούσατε διτι ἔρχεται, και τώρα μάλιστα είναι εν τω κόσμῳ. **4** Σεις εκ του Θεού είσθε, τεκνία, και ενικήσατε αυτούς, διότι μεγαλήτερος είναι εκείνος όστις είναι εν υμίν παρά διτις είναι εν τω κόσμῳ. **5** Αυτοί εκ του κόσμου είναι: διά τούτο εκ του κόσμου λαλούσι, και ο κόσμος αυτούς ακούει. **6** Ημείς εκ του Θεού είμεθα: όστις γνωρίζει τον Θεόν ακούει ημάς όστις δεν είναι εκ του Θεού δεν ακούει ημάς. Εκ τούτου γνωρίζομεν το πνεύμα της αληθείας και το πνεύμα της πλάνης. **7** Αγαπητοί, ας αγαπώμεν αλλήλους, διότι η αγάπη είναι εκ του Θεού, και πας όστις αγαπά εκ του Θεού εγεννήθη και γνωρίζει τον Θεόν. **8** Όστις δεν αγαπά δεν εγνώρισε τον Θεόν, διότι ο Θεός είναι αγάπη. **9** Εν τούτῳ εφανερώθη η αγάπη του Θεού προς ημάς, διτι τον Υιόν αυτού τον μονογενή απέστειλεν ο Θεός εις τον κόσμον, διά να ζήσωμεν δι' αυτού. **10** Εν τούτω είναι η αγάπη, ουχί διτι ημείς ηγαπήσαμεν τον Θεόν, αλλ' διτι αυτός ηγάπησεν ημάς και απέστειλε τον Υιόν αυτού λασμόν περί των αμαρτιών ημών. **11** Αγαπητοί επειδή ούτως ηγάπησεν ημάς ο Θεός και ημείς χρεωστούμεν να αγαπώμεν αλλήλους. **12** Τον Θεόν ουδεὶς είδε πώποτε: εάν αγαπώμεν αλλήλους, ο Θεός μένει εν ημίν, και η αγάπη αυτού είναι τετελειωμένη εν ημίν. **13** Εκ τούτου γνωρίζομεν διτι εν αυτώ μένομεν και αυτός εν ημίν, διότι εκ του Πνεύματος αυτού ἔδωκεν εις ημάς. **14** Και ημείς είδομεν και μαρτυρούμεν διτι ο Πατήρ απέστειλε τον Υιόν Σωτήρα του κόσμου. **15** Όστις ομολογήση διτι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει εν αυτώ και αυτός εν τω Θεώ. **16** Και ημείς εγνωρίσαμεν και επιστεύσαμεν την αγάπην την οποίαν έχει ο Θεός προς ημάς. Ο Θεός είναι αγάπη, και όστις μένει εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ. **17** Εν

τούτω είναι τετελειωμένη η αγάπη μεθ' ημών, διά να έχωμεν παρρησίαν εν τη ημέρᾳ της κρίσεων, διότι καθώς εκείνος είναι, ούτω και ημείς είμεθα εν τω κόσμῳ τούτῳ. **18** Φόρος δεν είναι εν τη αγάπῃ, αλλ' η τελεία αγάπη ἔχω διώκει τον φόβον, διότι ο φόβος ἔχει κόλασιν· και ο φοβούμενος δεν είναι τετελειωμένος εν τη αγάπῃ. **19** Ημείς αγαπώμεν αυτόν, διότι αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς. **20** Εάν τις είπῃ διτι αγαπά τον Θεόν, και μισή τον αδελφόν αυτού, φεύστης είναι: διότι όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού, τον οποίον είδε, τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε πως δύναται να αγαπά; **21** Και ταύτην την εντολήν έχομεν απ' αυτού, όστις αγαπά τον Θεόν, να αγαπά και τον αδελφόν αυτού.

5 Πας όστις πιστεύει διτι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, εκ του Θεού εγεννήθη, και πας όστις αγαπά τον γεννήσαντα αγαπά και τον γεννήθεντα εξ αυτού. **2** Εκ τούτου γνωρίζομεν διτι αγαπώμεν τα τέκνα του Θεού, όστιν τον Θεόν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **3** Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού· και αι εντολαί αυτού φερεῖται δεν είναι. **4** Διότι παν ό, τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστη ημών. **5** Τις είναι ο νικών τον κόσμον ειμήν ο πιστεύων διτι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού: **6** Ούτος είναι ο ελθών δι' άνδατος και αίματος, Ιησούς ο Χριστός ουχί διά του άνδατος μόνον, αλλά διά του άνδατος και του αίματος και το Πνεύμα είναι το οποίον μαρτυρεί, επειδή το Πνεύμα είναι η αλήθεια. **7** Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τω ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιον Πνεύμα, και ούτοι οι τρεις είναι έν· **8** και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γη, το Πνεύμα και το άνδωρ και το αίμα, και οι τρεις ούτοι αναφέρονται εις το εν. **9** Εάν δεχώμεθα την μαρτυρίαν των ανθρώπων, η μαρτυρία του Θεού είναι μεγαλητέρα: διότι αύτη είναι η μαρτυρία του Θεού, την οποίαν εμαρτύρησε περί του Υιού αυτού. **10** Όστις πιστεύει εις τον Υιόν του Θεού έχει την μαρτυρίαν εν εαυτώ· όστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν, έκαμεν αυτὸν φύστην, διότι δεν επίστευσεν εις την μαρτυρίαν, την οποίαν εμαρτύρησεν ο Θεός περί τον Υιόν αυτού. **11** Και αύτη είναι μαρτυρία, ότι ζωήν αιώνιον ἔδωκεν εις ημάς ο Θεός, και αύτη η ζωή είναι εν τω Υιώ αυτού. (*αἰσθίος g166*) **12** Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωήν διτι δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα προς εσάς τους πιστεύοντας εις το ονόμα του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε διτι έχετε ζωήν αιώνιον, και διά να πιστεύητε εις το ονόμα του Υιού του Θεού. (*αἰσθίος g166*) **14** Και αύτη είναι η παρρησία, την οποίαν έχομεν προς αυτόν, διτι ημείς ζητώμεν τι κατά το θέλημα αυτού, ακούει ημάς. **15** Και εάν εξεύρωμεν διτι ακούει ημάς διτι, τι αν ζητήσωμεν, εξεύρομεν διτι λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα οποία εζητήσαμεν παρ' αυτού. **16** Εάν τις ίδη τον αδελφόν αυτού αμαρτάνοντα αμαρτίαν ουχί θανάτιμον, θέλει ζητήσει, και ο Θεός θέλει δώσει εις αυτόν ζωήν, εις τους αμαρτάνοντας ουχί θανατίμως. Είναι αμαρτία θανάτιμος δεν λέγω περί εκείνης να παρακαλέσῃ. **17** Πάσα αδικία είναι αμαρτία· και είναι αμαρτία ουχί θανάτιμος. **18** Εξεύρομεν διτι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει αυτόν, και ο πονηρός δεν εγγίζει αυτόν. **19** Εξεύρομεν διτι εκ του Θεού είμεθα, και ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται. **20** Εξεύρομεν δε διτι ο Υιός του Θεού ήλθε και ἔδωκεν εις ημάς νόσην, διά να γνωρίζωμεν τον αληθινόν και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο αληθινός Θεός και η

ζωή η αιώνιος. (**aiōnios** g166) 21 Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων αμήν.

Ιωαννου Β'

1 Ο πρεσβύτερος προς την εκλεκτήν κυρίαν και προς τα τέκνα αυτής, τους οποίους εγώ αγαπώ εν αληθείᾳ, και ουχί εγώ μόνος, αλλά και πάντες οι γνωρίσαντες την αλήθειαν, **2** διά την αλήθειαν, ήτις μένει εν ημίν και θέλει είσθαι μεθ' ημών εις τον αιώνα: (αιῶν g165) **3** είνη μεθ' υμών χάρις, ἔλεος, ειρήνη παρά Θεού Πατρός και παρά Κυρίου Ιησού Χριστού του Υιού του Πατρός, εν αληθείᾳ και αγάπῃ. **4** Εχάρην κατά πολλά ότι εύρηκα εκ των τέκνων σου τινάς περιπατούντας εν τη αληθείᾳ, καθώς εντολήν ελάβομεν παρά του Πατρός. **5** Και τώρα σε παρακαλώ, κυρία, ουχί ως γράφων προς σε εντολήν νέαν, αλλ' εκείνην την οποίαν είχομεν απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους. **6** Και αύτη είναι η αγάπη, να περιπατώμεν κατά τας εντολάς αυτού. Αύτη είναι η εντολή, καθώς ηκούσατε απ' αρχής, να περιπατήτε εις αυτήν. **7** Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον, οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκὶ ο τοιούτος είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος. **8** Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποία ειργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν. **9** Πας όστις παραβαίνει και δεν μένει εν τη διδαχῇ του Χριστού Θεόν δεν ἔχει ο μένων εν τη διδαχῇ του Χριστού, ούτος ἔχει και τον Πατέρα και τον Υιόν. **10** Εάν τις ἔρχηται προς εσάς και δεν φέρῃ την διδαχήν ταύτην, μη δέχεσθε αυτόν εις οικίαν και μη λέγετε εις αυτόν το χαίρειν: **11** διότι ο λέγων εις αυτόν το χαίρειν γίνεται κοινωνός εις τα πονηρά αυτού ἔργα. **12** Αν και είχον πολλά να σας γράψω, δεν ηθέλησα διά χάρτου και μελάνης, αλλ' ελπίζω να ἔλθω προς εσάς και να λαλήσω στόμα προς στόμα, διά να ήναι πλήρης η χαρά ημών. **13** Σε ασπάζονται τα τέκνα της αδελφής σου της εκλεκτής αμήν.

Ιωαννου Γ'

1 Ο πρεσβύτερος προς Γάιον τον αγαπητόν, τον οποίον εγώ αγαπώ εν αληθείᾳ. **2** Αγαπητέ, κατά πάντα εύχομαι να ευδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευδούται η ψυχή σου. **3** Διότι εχάρην κατά πολλά ότι ἔρχονται αδελφοί και μαρτυρούσιν εις την αλήθειάν σου, καθώς συ περιπατεῖς εν τη αληθείᾳ. **4** Μεγαλητέραν χαράν δεν ἔχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθείᾳ. **5** Αγαπητέ, ἔργον ἀξιον πιστού πράττεις ό, τι κάμης εις τους αδελφούς και εις τους ξένους, **6** οίτινες εμαρτύρησαν περί της αγάπης σου ενώπιον της εκκλησίας, τους οποίους καλώς θέλεις πράξει προπέμψας αξίως του Θεού. **7** Διότι υπέρ του ονόματος αυτού εξήλθον, χωρίς να λαμβάνωστι μηδέν από των εθνών. **8** Ήμείς λοιπόν χρεωστούμεν οι να υποδεχώμεθα τους τοιούτους, διά να γινώμεθα συνεργοί εις την αλήθειαν. **9** Έγραψα προς την εκκλησίαν αλλ' ο φιλοπρατεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. **10** Διά τούτο, εάν έλθω, θέλω υπενθυμίσει τα ἔργα αυτού, τα οποία κάμνει, φιλοφράν εναντίον ημών με λόγους πονηρούς και μη αρκούμενος εις τούτους, ούτε αυτός δέχεται τους αδελφούς, αλλά και τους θέλοντας να δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει. **11** Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε τον Θεόν. **12** Εις τον Δημήτριον δίδεται καλή μαρτυρία υπό πάντων και υπ' αυτής της αληθείας και ημείς δε μαρτυρούμεν, και εξεύρετε ότι η μαρτυρία ημών είναι αληθής. **13** Πολλά είχον να γράψω, αλλά δεν θέλω να σοι γράψω διά μελάνης και καλάμου, **14** αλλ' ελπίζω ταχέως να σε ίδω, και θέλομεν λαλήσει στόμα προς στόμα. Ειρήνη εις σέ· Ασπάζονται σε οι φίλοι. Ασπάζου τους φίλους κατ' όνομα.

Iουδα

1 ΙΟΥΔΑΣ δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός δε Ιακώβου, προς τους κλητούς τους ηγιασμένους υπό Θεού Πατρός, και τετηρημένους υπό του Ιησού Χριστού **2** ἐλεος πληθυνθεί εις εσάς, και ειρήνη, και αγάπη. **3** Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, ἔλαβον ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνίζησθε δια την πίστιν, ήτις ἀπαξ παρεδόθη εις τους αγίους. **4** Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές ἀνθρωποι, οίτινες ἡσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην, ασεβεῖς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστού. **5** Θέλω δε να σας υπενθυμίσω, αν και σεις εγνωρίσατε ἡδη τούτο, ότι ο Κύριος, αφού ἔωσε τον λαόν εκ γης Αιγύπτου, απώλεσεν ὑστερον τους μη πιστεύσαντας **6** και αγγέλους οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξε με παντοτεινά δεσμά υποκάτω του σκότους, δια την κρίσιν της μεγάλης ημέρας (*αιδίος q126*) **7** καθώς τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και αι πέριξ αυτών πόλεις, εις την πορνείαν παραδοθέσαι κατά τον όμοιον με τούτους τρόπον, και ακολουθούσαι οπίσω ἄλλης σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμεναι με το αιώνιον πυρ. (*αιδίος q166*) **8** Ομοίως και ούτοι ενυπνιαζόμενοι, την μεν σάρκα μιαίνουσι, την δε εξουσίαν καταφρονούσι, και τα αξιώματα βλασφημούσιν. **9** Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον εφιλονείκει περί του σώματος του Μωϋσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρῃ εναντίον αυτού κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' είπεν, Ο Κύριος να σε επιτιμήσῃ. **10** Ούτοι δε ὄσα μεν δεν εξεύρουσι βλασφημούσιν, ὄσα δε φυσικώς ως τα ἀλογα ζώα εξεύρουσιν, εις ταντα φθείρονται. **11** Ουαί εις αυτούς διότι περιεπάτησαν εις την οδὸν δου του Κάτιν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εις την πλάνην του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εις την αντιλογίαν του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες εις τας αγάπας σας, συμποσιάζοντες αφρόβια, βόσκοντες εαυτούς, νεφέλαι ανυδροί υπό ανέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά ἄκαρπα, δις αποθανόντα, εκριζωθέντα, **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης επαφριζοντα τας ιδίας αυτών αισχύνας, αστέρες πλανήται, δια τους οποίους το ζοφερόν σκότος είναι τετηρημένον εις τον αιώνα. (*αιδίος q165*) **14** Προεφήτευσε δε περί τούτων και ο Ενώχ, ἔβδομος από Αδάμ, λέγων, "Ιδού, ἥθεν ο Κύριος με μυριάδας αγιών αυτού, **15** δια να κάμη κρίσιν κατά πάντων, και να ελέγχη πάντας τους ασεβείς εξ αυτών, δια πάντα τα ἔργα της ασεβείας αυτών, τα οποία ἐπράξαν και δια πάντα τα σκληρά τα οποία ελάλησαν κατ' αυτούν αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι γογγυστάι, μεμψίμοιροι, περιπατούντες κατά τας επιθυμίας αυτών και το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα, και κολακεύονται πρόσωπα χάριν αφωλείας. **17** Άλλα σεις, αγαπητοί, ενθυμήθητε τους λόγους τους προειρημένους υπό των αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **18** ότι σας ἐλεγον, ότι "εν εσχάτῳ καιρῷ θέλουσιν εἰσθαι εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών." **19** Ούτοι είναι οι αποχωρίζοντες εαυτούς, ζωάδεις, Πνεύμα μη ἔχοντες, **20** Σεις όμως, αγαπητοί, εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, **21** φυλάξατε εαυτούς εις την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το ἐλεος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις ζωὴν αιώνιον. (*αιδίος q166*) **22** Και ἄλλους μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισιν, **23** ἄλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και

τον χιτώνα τον μεμολυσμένον από της σαρκός. **24** Εις δε τον δυνάμενον να σας φυλάξῃ απταίστους, και να σας στήσῃ κατενώπιον της δόξης αυτού αμώμους εν αγαλλιάσει, **25** εις τον μόνον σοφόν Θεόν τον σωτήρα ημών, εἴη δόξα και μεγαλωσύνη, κράτος και εξουσία, και νυν και εις πάντας τους αιώνας. Αμήν. (*αιδίος q165*)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν ἔδωκεν εἰς αυτόν ο Θεός, διά να δεῖξῃ εἰς τοὺς δούλους αυτοῦ ὅσα πρέπει να γείνωσται ταχέως, καὶ εφανέρωσεν αυτά αποστείλας διά του αγγέλου αυτού εἰς τὸν δούλον αυτοῦ Ιωάννην, **2** ὅστις εμαρτύρησε τὸν λόγον του Θεού καὶ τὴν μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού καὶ ὅσα εἶδε. **3** Μακάριος ο ἀναγινώσκων καὶ οι ακούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ φυλάττοντες τὰ γεγραμμένα εν αὐτῇ διότι ο καρδός εἴναι πλησίον. **4** Ο Ιωάννης πρὸς τὰς επτά εκκλησίας τὰς εν τῇ Ασίᾳ χάρις υἱὸν καὶ ειρήνην από του ο ὄντας καὶ ο ἡνὶς καὶ ο ἐρχόμενος καὶ από τῶν επτά πνευμάτων, τὰ οποῖα εἴναι ενώπιον του θρόνου αυτού, **5** καὶ από του Ιησού Χριστού, ὃστις εἴναι ο μάρτυς ο πιστός, ο πρωτότοκος εκ τῶν νεκρῶν καὶ ο ἀρχάριος τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Εἰς τὸν αγαπήσαντα ημάς καὶ λούσαντα ημάς από τῶν αμαρτιῶν ημῶν με τὸ αἷμα αυτοῦ, **6** καὶ ὅστις ἐκάμεν ημάς βασιλεῖς καὶ ιερεῖς εἰς τὸν θεόν καὶ Πατέρα αυτού, εἰς αὐτὸν εἴναι η δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τους αιώνας των αιώνων αμήν. (*αἰδοὶ γ165*) **7** Ιδού, ἔρχεται μετά τῶν νεφελῶν, καὶ θέλει ιδεῖ αυτὸν πας οφθαλμός καὶ εκεῖνοι οἵτινες εξεκέντησαν αυτόν, καὶ θέλουσι θρηνήσει επ' αυτόν πάσαι καὶ φυλαῖ τῆς γῆς. Ναι, αμήν. **8** Εγὼ εἴμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχή καὶ τέλος, λέγει ο Κύριος, ο ὄντας καὶ ο ἡνὶς καὶ ο ἐρχόμενος, ο παντοκράτωρ. **9** Εγὼ ο Ιωάννης, ο καὶ αδελφός σας καὶ συγκοινωνός εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν υπομονὴν του Ιησού Χριστού, ἡμῖν εν τῇ νήσῳ τη καλουμένη Πάτμῳ διά τὸν λόγον του Θεού καὶ διά την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού. **10** Κατά την κυριακήν ημέραν ἥλθον εἰς ἔκστασιν πνευματικήν, καὶ ἤκουσα οπίσω μου φωνὴν μεγάλην ως σάλπιγγος, **11** ἣτις ἐλέγειν Εγὼ εἴμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ο πρώτος καὶ ο ἔσχατος καὶ, ὅτι βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον εἰς τὰς επτά εκκλησίας, τὰς εν τῇ Ασίᾳ, εἰς Ἐφεσὸν καὶ εἰς Σμύρνην καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. **12** Καὶ εστράφην να ἰδω τὰ φωνῆς, ἣτις ελάλησε μετ' εμού· καὶ στραφεῖς εἰδον επτά λυχνίας χρυσάς, **13** καὶ εν μέσω τῶν επτά λυχνίων εἰδον ἑνα όμοιον με νιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδήρη χιτώνα καὶ περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. **14** Η δε κεφαλή αυτού καὶ αι τρίχες ἵσαν λευκαὶ καὶ ως μαλλίον λευκόν, ως χίλων· καὶ οι οφθαλμοὶ αυτού ως φλόξ πυρός, **15** καὶ οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνῳ πεπυρωμένοι, καὶ η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, **16** καὶ είχεν εν τῇ δεξιᾷ αυτού χειρί επτά αστέρας, καὶ εκ του στόματος αυτού τον εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, καὶ η ώψις αυτού ἐλαμπεν ως ο ἡλιος λάμπει εν τῃ δυνάμει αυτού. **17** Καὶ ὅτε εἶδον αυτόν, ἐπέσα πρὸς τοὺς πόδας αυτού ως νεκρός, καὶ επέθηκε την δεξιάν αυτού χειρά επ' εμὲ; λέγων μοι Μη φοβού· εγὼ εἴμαι ο πρώτος καὶ ο ἔσχατος **18** καὶ ο ζῶν, καὶ ἔγινα νεκρός, καὶ ιδού, είμαι ζῶν εἰς τους αιώνας των αιώνων, αμήν, καὶ ἔχω τα κλειδία του ἀδου καὶ του θανάτου. (*αἰδοὶ γ165, Ηδεῖς γ86*) **19** Γράψον όσα εἶδες καὶ όσα είναι καὶ όσα μέλλουσι να γείνωσται ταχέως, τους οποίους εἶδες εν τῃ δεξιᾷ μου, καὶ τὰς επτά λυχνίας τας χρυσάς. Οι επτά αστέρες είναι οι ἀγγελοι των επτά εκκλησιών, καὶ αι επτά λυχνίαι, τας οποίας εἶδες, είναι αι επτά εκκλησίαι.

2 Πρὸς τὸν ἄγγελον της εκκλησίας της Εφέσου γράψον. Ταύτα λέγει ο κρατών τους επτά αστέρας εν τῃ δεξιᾳ αυτού, ο

περιπατών εν μέσω των επτά λυχνίων των χρυσών. **2** Εξεύρω τα ἔργα σου καὶ τον κόπον σου καὶ την υπομονήν σου, καὶ διότι δεν δύνασαι να υποφέρης τους κακούς, καὶ εδοκίμασας τους λέγοντας ότι είναι απόστολοι, καὶ δεν είναι, καὶ εύρες αυτούς φευδείς **3** καὶ υπέφερες καὶ ἔχεις υπομονήν καὶ διά το ὄνομά μου εκοπίσας, καὶ δεν απέκαμες. **4** Πλήν ἔχω τι κατά σου, διότι την αγάπην σου την πρώτην αφήκας. **5** Ενθυμού λοιπόν πόθεν εξέπεσες καὶ μετανόησον καὶ κάμε τα πρώτα ἔργα· ει δε μη, ἔρχομαι πρὸς σε ταχέως καὶ θέλω κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτῆς, εάν δεν μετανοήσῃς. **6** Ἐχεις όμως τούτο, ότι μισεῖς τα ἔργα των Νικολαϊτῶν, τα οποία και εγώ μισώ. **7** Οστις ἔχει ωτίον ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα πρὸς τὰς εκκλησίας. Εἰς τὸν νικώντα θέλω δώσει εἰς αυτόν να φάγῃ εκ του ξύλου της ζωῆς, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου του Θεού. **8** Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον της εκκλησίας των Συμρναίων γράψον· Ταύτα λέγει ο πρώτος καὶ ο ἔσχατος, όστις ἔγεινε νεκρός και ἔζησεν. **9** Εξεύρω τα ἔργα σου και την θλίψιν και την πτωχείαν είσαι όμως πλούσιος και την βλασφημίαν των λεγόντων εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι και δεν είναι, αλλὰ συναγαγήν του Σατανά. **10** Μη φοβού μηδέν εκ των όσα μέλλεις να πάθῃς. Ιδού, ο διάβολος μέλλει να βάλῃ τινάς εκ μιών εις φυλακήν διά να δοκιμασθήτε, και θέλετε ἔχει θλίψιν δέκαη μηρων. Γίνοντας μέχρι θανάτου, και θέλω σοι δώσει τον στέφανον της ζωῆς. **11** Οστις ἔχει ωτίον ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα πρὸς τὰς εκκλησίας. Ο νικών δεν θέλει αδικηθῆ εκ του θανάτου του δευτέρου. **12** Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον της εν Περγάμῳ εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο ἔχων την ρομφαίαν την δίστομον, την οξείαν. **13** Εξεύρω τα ἔργα σου και που κατοικεῖς όπου είναι ο θρόνος του Σατανά· και κρατεῖς το ὄνομά μου, και δεν ηρνήθης την πίστιν μου και εν ταις ημέραις, εν αις υπήρχεν Αντίπας ο μάρτυς μου ο πιστός, όστις εφονεύθη παρ' υμίν, όπου κατοικεῖ ο Σατανάς. **14** Έχω όμως κατά σου ολίγα, διότι ἔχεις εκεί τινάς κρατούντας την διδαχήν του Βαλαάμ, όστις εδίδασκε τον Βαλάκ να βάλῃ σκάνδαλον ενώπιον των ιιών Ισραήλ, ώστε να φάγωσιν ειδωλόθυτα και να πορνεύσωσιν. **15** Ούτως ἔχεις και συ τινάς κρατούντας την διδαχήν των Νικολαϊτῶν, το οποίον μισώ. **16** Μετανόησον ει δε μη, ἔρχομαι πρὸς σε ταχέως και θέλω πολεμήσει πρὸς αυτούς με την ρομφαίαν του στόματός μου. **17** Οστις ἔχει ωτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα πρὸς τὰς εκκλησίας. Εἰς τὸν νικώντα θέλω δώσει εἰς αυτούν να φάγῃ από του κεκρυμμένου, και θέλω δώσει εἰς αυτόν την ψήφον λευκήν, και επὶ την ψήφον όνομα νέον γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμήν ο λαμβάνων. **18** Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον της εν Θυατείριοις εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο Υἱός του Θεού, ο ἔχων τους οφθαλμούς αυτού ως φλόγα πυρός, και οι πόδες αυτού είναι όμοιοι με χαλκολίβανον. **19** Εξεύρω τα ἔργα σου και την αγάπην της διακονίαν και την πίστιν και την υπομονήν σου και τα ἔργα σου και τα ἔσχατα, ότι είναι πλειότερα των πρώτων. **20** Έχω όμως κατά σου ολίγα, διότι αφίνεις την γνωνία κα ιεζαβέλ, ήτις λέγει εαυτήν προφήτιν, να διδάσκῃ και να πλανά τους δούλους μου εις το να πορνεύσωσι και να τρώγωσιν ειδωλόθυτα. **21** Καὶ ἔδωκα εἰς αυτήν καιρόν να μετανοήσῃ εκ της πορνείας αυτής, και δεν μετενόησεν. **22** Ιδού, εγώ βάλλω αυτήν εις κλίνην και τους μοιχεύοντας μετ' αυτής ει θλίψιν μεγάλην, εάν δεν μετανοήσωσιν εκ των ἔργων αυτών, **23** και τα τέκνα αυτής θέλω αποκτείνει με θάνατον, και θέλουσι γνωρίσει πάσαι αι εκκλησίαι, ότι εγώ είμαι ο ερευνών νεφρούς και καρδίας, και θέλω σας δώσει εις έκαστον κατά τα

έργα σας. **24** Λέγω δε προς εσάς και προς τους λοιπούς τους εν Θυατείροις, όσοι δεν έχουσι την διδαχήν ταύτην και οίτινες δεν εγνώρισαν τα βάθη του Σατανά, ως λέγουσι: Δεν θέλω βάλει εφ' υμάς άλλο βάρος: **25** πλην εκείνο, το οποίον έχετε, κρατήσατε εωσού έλθω. **26** Και ὅστις νικά και ὅστις φυλάττει μέχρι τέλους τα ἔργα μου, θέλω δώσει εις αυτόν εξουσίαν επί των εθνών, **27** και θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδῳ σιδηρῷ, θέλουσι συντριψθή ώς τα σκεύη του κεραμέως, καθώς και εγώ έλαφον παρά του Πατρός μου, **28** και θέλω δώσει εις αυτόν τον αστέρα τον πρωϊνόν. **29** Ὅστις ἔχει ωτίον ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

3 Και προς τον ἄγγελον της εν Σάρδεσιν εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο ἔχων τα επτά πνεύματα του Θεού και τους επτά αστέρας, Εξέύρω τα ἔργα σου, ότι το ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς και είσαι νεκρός. **2** Γίνου ἀγρυπνος και στήριξον τα λοιπά, τα οποία μέλλουσι να αποθάνωσι διότι δεν εύρηκα τα ἔργα σου τελείων του Θεού. **3** Ενθυμού λοιπόν πως ἔλαβες και ἡκουσας, και φύλαττε αυτά και μετανόσιον. Εάν λοιπόν δεν αγρυπνίστης, θέλω ελθεῖ επί σε ως κλέπτης, και δεν θέλεις γνωρίσει ποιάν ώραν θέλω ελθεῖ επί σε. **4** Ἐχεις ολίγα ονόματα και εν Σάρδεσι, τα οποία δεν εμόλυναν τα ιμάτια αυτών, και θέλουσι περιπατήσει μετ' εμού με λευκά, διότι είναι ἄξιοι. **5** Ο νικών, ούτος θέλει ενδιθή ιμάτια λευκά, και δεν θέλω εξαλείψει το ὄνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής, και θέλω ομοιογήσει το ὄνομα αυτού ενώπιον του Πατρός μου και ενώπιον των αγγέλων αυτού. **6** Ὅστις ἔχει ωτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **7** Και προς τον ἄγγελον της εν Φιλαδελφεία εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο ἄγιος, ο αληθινός, ο ἔχων το κλειδίον του Δαβΐδ, ὅστις ανοίγει και ουδείς κλείει, και κλείει και ουδείς ανοίγει: **8** Εξέύρω τα ἔργα σου ιδού, έθεσα ενώπιον σου θύραν ανεωγμένην, και ουδείς δύναται να κλείσῃ αυτήν διότι ἔχεις μικράν δύναμιν και εφύλαξας τον λόγον μου και δεν προήθης το ὄνομά μου. **9** Ιδού, θέλω κάμει τους εκ της συναγωγής του Σατανά, οἵτινες λέγουσιν εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται ιδού, θέλω κάμει αυτούς να ἐλθούσαι και να προσκυνήσωσιν ενώπιον των ποδών σου και να γνωρίσωσιν ότι εγώ σε γήγαντης. **10** Επειδή εφύλαξας τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει εκ της ὥρας του πειρασμού, ἡτις μέλλει να ἐλθή επί της οικουμένης δόλης, διά να δοκιμάσῃ τους κατοικούντας επί της γης. **11** Ιδού, ἔρχομαι ταχέως κράτει εκείνο το οποίον ἔχεις, διά να μη λάβῃ μηδείς τον στέφανόν σου. **12** Ὅστις νικά, θέλω κάμει αυτόν στύλον εν τω ναώ του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον ἔξω, και θέλω γράψει επ' αυτόν το ὄνομα του Θεού μου και το ὄνομα της πόλεως του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, ἡτις καταβαίνει εκ του ουρανού από τον Θεού μου, και το ὄνομά μου το νέον. **13** Ὅστις ἔχει ωτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **14** Και προς τον ἄγγελον της εκκλησίας των Λαοδικέων γράψον· Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυρος ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού. **15** Εξέύρω τα ἔργα σου, ότι οὔτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός είσθε να ἡσ ψυχρός ἡ ζεστός: **16** ούτως, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να σε εξεμέσω εκ του στόματός μου. **17** Διότι λέγεις ότι πλούσιος είμαι και επλούτης και δεν ἔχω χρέιαν ουδενός, και δεν εξεύρεις ότι σε είσαι ο ταλαπώρος και ελεσινός και πτωχός και τυφλός και γυμνός: **18** συμβουλεύω σε να αγοράσης παρ' εμού χρυσίον δεδοκιμασμένον εκ πυρός διά να πλούτησης, και ιμάτια λευκά διά να ενδυθής και να

μη φανερωθή η αισχύνη της γυμνότητός σου, και χρίσον τους οφθαλμούς σου με κολλούριον διά να βλέπης. **19** Εγώ δύος αγαπώ, ελέγχο και παιδεύω γενού λοιπόν ζηλωτής και μετανόησον. **20** Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω εάν τις ακούσῃ της φωνής μου και ανοίξῃ την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού. **21** Ὅστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθήση μετ' εμού εν τω θρόνω μου, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθησα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνω αυτού. **22** Ὅστις ἔχει ωτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

4 Μετά ταύτα είδον, και ιδού, θύρα ανεωγμένη εν τω ουρανώ, και η φωνή η πρώτη, την οποίαν ἡκουσα ως σάλπιγγος λαλούσης μετ' εμού, ἔλεγεν· Ανάβα εδώ και θέλω σοι δείξεις όσα πρέπει να γείνωσι μετά ταύτα. **2** Και ευθύς ἡλθον εις πνευματικήν ἔκστασιν και ιδού, θρόνος ἔκειτο εν τω ουρανώ, και επί του θρόνου ἡτο τις καθήμενος. **3** και ο καθήμενος ἡτο όμοιος κατά την θέαν με λίθον ίασπιν και σάρδινον· και ἡτο ίρις κύκλω του θρόνου ομοία κατά την θέαν με σμάραγδον. **4** Και κύκλω του θρόνου ἡσαν θρόνοι εικοσιτέσσαρες· και επί τους θρόνους είδον καθημένους τους εικοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ενδεδυμένους ιμάτια λευκά, και είχον επί τας κεφαλαίς αυτών στεφάνους χρυσούς. **5** Και εκ του θρόνου εξήρχοντο αστραπαί και βρονταί και φωναί· και ἡσαν ιμάτας πυρός καιδιμεναι ἐμπροσθεν του θρόνου, αίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού· **6** και ἐμπροσθεν του θρόνου ἡτο θάλασσα ιαλίνη, ομοία με κρύσταλλον· και εν τω μέων του θρόνου και κύκλω του θρόνου τέσσαρα ζώα γέμοντα οφθαλμών ἐμπροσθεν και όπισθεν. **7** Και το ζώον το πρώτον ἡτο όμοιον με λέοντα, και το δεύτερον ζώον όμοιον με μοσχάριον, και το τρίτον ζώον είχε το πρόσωπον ως ἀνθρώπος, και το τέταρτον ζώον ἡτο όμοιον με αετόν πετώμενον. **8** Και τα τέσσαρα ζώα είχον ἔκστασιν χωριστά ανά εξ πτέρυγας κυκλόθεν και ἔσωθεν ἡσαν γέμοντα οφθαλμών, και δεν παύουσιν ημέραν και νύκτα λέγοντα· Αγιος, ἀγιος, ἀγιος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ην και ο ον και ο ερχόμενος. **9** Και ὅταν προσφέρωσι τα ζώα δόξαν και τιμήν και ευχαριστίαν εις τον καθήμενον επί του θρόνου, εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, **[aiōn g165]** **10** οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει ενώπιον του καθημένου επί του θρόνου, και θέλουσι προσκυνήσει τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, και θέλουσι βάλει τους στεφάνους αυτών ενώπιον του θρόνου, λέγοντες **[aiōn g165]** **11** Άξιος είσαι, Κύριε, να λάβης την δόξαν και την τιμήν και την δύναμιν, διότι σε έκτισας τα πάντα, και διά το θέλημά σου πτάρχουσι και εκτίσθησαν.

5 Και είδον εν τη δεξιά του καθημένου επί του θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν και όπισθεν, κατεσφραγισμένον με σφραγίδας επτά. **2** Και είδον ἄγγελον ισχυρόν κηρύττοντα μετά φωνής μεγάλης Τις είναι ἄξιος να ανοίξῃ το βιβλίον και να λύσῃ τας σφραγίδας αυτού; **3** Και ουδείς ηδύνατο εν τω ουρανώ, ουδέ επί της γης ουδέ υποκάτω της γης να ανοίξῃ το βιβλίον ουδέ να βλέπῃ αυτό. **4** Και εγώ ἔκλαιον πολλά, ότι ουδείς ευρέθη ἄξιος να ανοίξῃ και να αναγνώσῃ το βιβλίον ούτε να βλέπῃ αυτό. **5** Και εις εκ των πρεσβυτέρων μοι λέγει· Μη κλαίει ιδού, υπερίσχουσεν ο λέων, ὅστις είναι εκ της φυλής Ιουδά, η ρίζα του Δαβΐδ, να ανοίξῃ το βιβλίον και να λύσῃ τας επτά σφραγίδας αυτού. **6** Και είδον και ιδού εν μέσω του θρόνου και των τέσσαρων ζώων και εν μέσω των πρεσβυτέρων Αρπίον ιστάμενον ως εσφαγμένον, ἔχον κέρατα

επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις πάσαν την γην. **7** Και ἡλθε και ἐλαβε το βιβλίον εκ της δεξιάς του καθημένου επί του θρόνου. **8** Και ὅτε ἔλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζώα και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐπεσον ενώπιον του Αρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσάς πλήρεις θυμιαμάτων, αἵτινες είναι αι προσευχάι των αγίων: **9** και φάλλουσι νέαν ωδήν, λέγοντες Ἀξιος είσαι να λάβῃς το βιβλίον και να ανοίξῃς τας σφραγίδας αυτού, διότι εσφάγης και γόργασας ημάς εις τον Θεόν διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και έθνους, **10** και ἔκαμες ημάς εις τον Θεόν ημών βασιλείς και ιερείς, και θέλομεν βασιλεύεις επί της γης. **11** Και είδον και ἡκουσα φωνήν αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώων και των πρεσβυτέρων, και ἥτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες μετά φωνῆς μεγάλης Ἅξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον να λάβῃ την δύναμιν και πλούτον και σοφίαν και ισχύν και τιμήν και δόξαν και ευλογίαν. **13** Και παν κτίσμα, το οποίον είναι εν τα ουρανῷ και επί της γης και υποκάτω της γης και ὄσα είναι εν τη θαλάσσῃ και πάντα τα εν αυτοῖς, ἡκουσα ὅτι ἐλέγον· Εἰς τον καθήμενον επὶ του θρόνου και εἰς το Αρνίον ἑστὸν εὐλογία και η τιμὴ και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. (αιδη g165) **14** Και τα τέσσαρα ζώα ἐλεγον· Αμήν· και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐπεσον και προσεκύνησαν τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων.

6 Και είδον, ὅτε ἤνοιξε το Αρνίον μίαν εκ των σφραγίδων, και ἡκουσα εν εκ των τεσσάρων ζώων λέγον ως φωνήν βροντῆς· Ἐρχον και βλέπε. **2** Και είδον, και ιδού, ἵππος λευκός και ο καθήμενος επ' αυτόν είχε τόξον· και εδόθη εις αυτόν στέφανος, και εξήλθε νικών και διά να νικήσῃ. **3** Και ὅτε ἤνοιξε την δευτέραν σφραγίδα, ἡκουσα το δεύτερον ζώων λέγον· Ἐρχον και βλέπε. **4** Και εξήλθεν ἄλλος ἵππος κόκκινος, και εις τον καθήμενον επ' αυτόν εδόθη να σηκώσῃ την ειρήνην από της γης, και να σφάξωσιν αλλήλους, και εδόθη εις αυτόν μάχαιρα μεγάλη. **5** Και ὅτε ἤνοιξε την τρίτην σφραγίδα, ἡκουσα το τρίτον ζώων λέγον· Ἐρχον και βλέπε. Και είδον, και ιδού, ἵππος μέλας, και ο καθήμενος επ' αυτόν είχε χυγαρίαν εν τη χειρὶ αυτού. **6** Και ἡκουσα φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Μία χοίνιξ σίτου δι' εν δηνάριον και τρεις χοίνικες κριθῆς δι' εν δηνάριον, και το ἑλαῖον και τον οίνον μη βλάψῃς. **7** Και ὅτε ἤνοιξε την σφραγίδα την τετάρτην, ἡκουσα φωνήν του τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἐρχον και βλέπε. **8** Και είδον, και ιδού, ἵππος ωχρός, και ο καθήμενος επάνω αυτού νομάζετο θάνατος, και ο Ἄδης ηκολούθει μετ' αυτού· και εδόθη εις αυτούς εξουσία επι το τέταρτον της γης, να θανατώσωσι με ρομφαίαν και με πείναν και με θάνατον και με τα θηρία της γης. (Hadēs g86) **9** Και ὅτε ἤνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν, την οποίαν ἔχον. **10** Και ἔκραξαν μετά φωνῆς μεγάλης, λέγοντες· Ἔως πότε, ω Δέσποτα ἄγιες και αληθινέ, δεν κρίνεις και εκδίκεις το αἷμα ημών από των κατοικούντων επι της γης; **11** Και εδόθησαν εις ἕκαστον στολαί λευκαί, και ερεθή προς αυτούς να αναπαυθῶσιν ἔτι ολίγον καιρόν, εωσού συμπληρωθῶσι και οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτών οι μέλλοντες να φονευθῶσιν ως και αυτοί. **12** Και είδον, ὅτε ἤνοιξε την σφραγίδα την ἑκτηνή, και ιδού, ἔγεινε σεισμός μέγας, και ο ἥλιος ἔγεινε μέλας ως σάκκος τρίχινος και η σελήνη ἔγεινεν ως αἴμα, **13** και οι αστέρες του ουρανού ἐπεσαν εις την γην, καθώς η συκή ρίπτει τα ἀωρα

σύκα αυτής, σειομένη υπό μεγάλου ανέμου, **14** και ο ουρανός απεχωρίσθη ως βιβλίον τυλιγμένον, και παν ὄρος και νήσος εκινήθησαν εκ των τόπων αυτών **15** και οι βασιλεῖς της γης και οι μεγιστάνες και οι πλούσιοι και οι χιλιάρχοι και οι δυνατοί και πας δούλος και πας ελεύθερος ἐκρυψαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πέτρας των ορέων, **16** και λέγουσι προς τα ὄρη και προς τας πέτρας· Πέσατε εφ' ημάς και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου και από της οργής του Αρνίου, **17** διότι ἡλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τις δύναται να σταθή;

7 Και μετά ταύτα ειδόν τέσσαρας αγγέλους ισταμένους επί τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατούντας τους τέσσαρας ανέμους της γης, διά να μη πνέη ἀνέμος επί της γης μήτε επί της θαλάσσης μήτε επί παν δένδρον. **2** Και είδον ἄλλον ἀγγελον ὅτι ανέβη από ανατολής ήλιον, ἔχων σφραγίδα του Θεού του ζόντος, και ἔκραξε μετά φωνῆς μεγάλης προς τους τέσσαρας αγγέλους, εις τους οποίους εδόθη να βλάψωσι την γην και την θάλασσαν, **3** λέγων· Μή βλάψητε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τα δένδρα, εωσού σφραγίσωμεν τους δύλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. **4** Και ἡκουσα τον αριθμόν των εσφραγισμένων· εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἡσαν εσφραγισμένοι εκ πάσης φυλής των ιιών Ισραήλ· **5** εκ φυλής Ιούδα δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Γαδ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **6** εκ φυλής Ασύρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοιεκ φυλής Νεφθαλείμ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **7** εκ φυλής Συμέων δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Λευΐ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ισάχαρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **8** εκ φυλής Ζαφούλων δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **9** Μετά ταύτα ειδόν, και ιδού, ὥλος πολύς, τον οποίον ουδείς ηδύνατο να αριθμήσῃ, εκ παντός έθνους και φυλών και λαών και γλώσσων, οίτινες ίσταντο ενώπιον του θρόνου και ενώπιον του Αρνίου, ενδεδυμένοι στολάς λευκάς, ἔχοντες φοίνικας εν ταῖς χερσὶ αυτών. **10** και κράζοντες μετά φωνῆς μεγάλης ἐλέγον· Η σωτηρία είναι του Θεού ημών, του καθημένου επί του θρόνου, και του Αρνίου. **11** Και πάντες οι ἄγγελοι ίσταντο κύκλῳ του θρόνου και των πρεσβυτέρων και των τεσσάρων ζώων, και ἐπέσαν κατά πρόσωπον ενώπιον του θρόνου και προσεκύνησαν τον Θεόν **12** λέγοντες· Αμήν· η εὐλογία και δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμὴ και η δύναμις και η ισχύς ανήκει εις τον Θεόν ημών εις τους αιώνας των αιώνων αμήν. (αιδη g165) **13** Και απεκρίθη εις εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς εμὲ· Ούτοι οι ενδεδυμένοι τας στολάς τας λευκάς τίνες είναι και πόθεν ἥλιον; **14** Και είπα προς αυτόν· Κύριε, σε εξεύρεις. Και είπε προς εμὲ· Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θύλιψεως της μεγάλης, και ἐπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτάς εν τω αἵματι του Αρνίου. **15** Διά τούτο είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού και λατρεύοντας αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναώ αυτού, και ο καθήμενος επί του θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ' αυτούς. **16** Δεν θέλουσι πεινάσει πλέον ουδέ θέλουσι διψήσει πλέον, ουδέ θέλει πέσει επ' αυτούς ο ήλιος ουδέ κανέν κανύμα, **17** διότι το Αρνίον το αναμέσον του θρόνου θέλει ποιμάνει αυτούς και οδηγήσει αυτούς εις ζώσας πηγάς υδάτων, και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών.

8 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα την εβδόμην, ἔγεινε σιωπή εν τω ουρανώ, ἔως ημίσειαν ώραν. **2** Καὶ εἶδον τους επτά αγγέλους, οἵτινες ἴσταντο ενώπιον του Θεού, καὶ εδόθησαν εἰς αυτούς επτά σάλπιγγες. **3** Καὶ ἥλθεν ἀλλος ἄγγελος καὶ εστάθη ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου, κρατών θυμιατήριον χρυσούν, καὶ εδόθησαν εἰς αυτὸν θυμιάματα πολλά, διὰ να προσφέρη με τας προσευχάς πάντων των αγίων επὶ το θυσιαστηρίου το χρυσούν το ενώπιον του θρόνου. **4** Καὶ ανέβη ὁ καπνός των θυμιαμάτων με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ της χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. **5** Καὶ ἐλάβεν ὁ ἄγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου και ἐρίψιν εἰς την γῆν. Και ἔγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί και σεισμός. **6** Καὶ οι επτά ἄγγελοι, οι ἔχοντες τας επτά σάλπιγγας, ητοίμασαν εαυτούς διὰ να σαλπίσωσι. **7** Καὶ ο πρώτος ἄγγελος εσάλπισε, και ἔγεινε χάλαζα και πυρ μεμιγμένα με αίμα, και ερρίφθησαν εις την γῆν και το τρίτον των δένδρων κατεκάη και πας χλωρός χόρτος κατεκάη. **8** Καὶ ο δεύτερος ἄγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης ἔγεινεν αίμα, **9** και απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσσῃ και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη. **10** Καὶ ο τρίτος ἄγγελος εσάλπισε, και ἐπέσεν εκ του ουρανού αστήρ μέγας καιόμενος ως λαμπάς, και ἐπέσεν επὶ το τρίτον των ποταμών, και επὶ τας πηγάς των υδάτων. **11** καὶ το ὄνομα του αστέρος λέγεται Αψινθος και ἔγεινε το τρίτον των υδάτων ἀψινθος, και πολλοὶ ἀνθρωποι απέθανον εκ των υδάτων, διότι επικράνθησαν. **12** Καὶ ο τέταρτος ἄγγελος εσάλπισε, και εκτυπήθη το τρίτον του ήλιου και το τρίτον της σελήνης και το τρίτον των αστέρων, διὰ να σκοτιοθή το τρίτον αυτών, και η ημέρα να χάσῃ το τρίτον του φωτισμού αυτής, και η νυξ ομοιώς. **13** Καὶ εἶδον και ἡκουσα ἐνα ἄγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, οἵτις ἐλέγε μετά φωνής μεγάλης Ουαί, ουαί, ουαί εις τους κατοικούντας επὶ της γῆς διὰ τας λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των τριών αγγέλων των μελλόντων να σαλπίσωσι.

9 Καὶ ο πέμπτος ἄγγελος εσάλπισε και εἶδον ὅτι ἐπέσεν εις την γην αστήρ εκ του ουρανού, και εδόθη εις αυτόν το κλειδίον του φρέατος της αβύσσου. (Abyssos g12) **2** Καὶ ἤνοιξε το φρέαρ της αβύσσου, και ανέβη καπνός εκ του φρέατος ως καπνός καμίνου μεγάλης, και εσκοτίσθη ὁ ήλιος και ο αἴρει εκ του καπνού του φρέατος. (Abyssos g12) **3** Καὶ εκ του καπνού εξήλθον ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις αυτάς εξουσία ως ἔχουσιν εξουσίαν οι σκορπίοι της γῆς: **4** και ερρέθη προς αυτάς να μη βλάψωσι τον χόρτον της γης μηδὲ κανέν χλωρόν μηδὲ κανέν δένδρον, ειμή τους ανθρώπους μόνους, οἵτινες δεν ἔχουσι την σφραγίδα του Θεού επὶ των μετώπων αυτών. **5** Καὶ εδόθη εις αυτάς να μη θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι πέντε μήνας: και ο βασανισμός αυτών ήτο ως βασανισμός σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἀνθρωπον. **6** Καὶ εν ταῖς ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσει οι ἀνθρωποι τον θάνατον και δεν θέλουσιν ευρεῖ αυτόν, και θέλουσιν επιθυμήσει να αποθάνωσι, και ο θάνατος θέλει φύγει απ' αυτών. **7** Καὶ αι μορφαί των ακρίδων ήσαν όμοιαι με ἵππους ητοιμασμένους εις πόλεμον, και επὶ τας κεφαλές αυτών ήσαν ως στέφανοι όμοιοι με χρυσόν, και τα πρόσωπα αυτών ως πρόσωπα ανθρώπων. **8** Και είχον τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι οδόντες αυτών ήσαν ως λεόντων, **9** και είχον θώρακας ως θώρακας σιδηρούς, και η φωνή των πτερύγων αυτών ήτο ως φωνή αμαξῶν ἵππων πολλών τρεχόντων εις πόλεμον. **10** Καὶ είχον ουράς

ομοίας με σκορπίους και ήσαν κέντρα εις τας ουράς αυτών, και η εξουσία αυτών ήτο να βλάψωσι τους ανθρώπους πέντε μήνας. **11** Καὶ είχον εφ' εαυτών βασιλέα τον ἄγγελον της αβύσσου, οἵτις Εβραϊστὶ ονομάζεται Αβαδδὼν, και εις την Ελληνικὴν ἔχει ὄνομα Απολλύων. (Abyssos g12) **12** Η ουαί η μία απήλθεν ιδού, ἐρχονται ἐτι δύο ουαί μετά ταύτα. **13** Καὶ ο ἕκτος ἄγγελος εσάλπισε και ἡκουσα μίαν φωνήν εκ των τεσσάρων κεράτων του θυσιαστηρίου το χρυσού του ενώπιον του Θεού, **14** λέγουσαν προς τον ἔκτον ἄγγελον, οἵτις είχε την σάλπιγγα: Λύσον τους τέσσαρας αγγέλους τους δεδεμένους εις τον μέγαν ποταμόν Ευφράτην. **15** Καὶ ελύθησαν οι τέσσαρες ἄγγελοι, οι ητοιμασμένοι εις την ώραν και ημέραν και μήνα και ενιαυτόν, διὰ να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων. **16** Καὶ ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήτο δύο μυριάδες μυριάδων και ἡκουσα τον αριθμόν αυτών. **17** Καὶ ούτως είδον τους ἵππους εν τη οράσει και τους καθημένους επ' αυτών, οἵτις είχον θώρακας πυρίνους και υακινθίνους και θειώδεις και αι κεφαλαί των ἵππων ήσαν ως κεφαλαί λεόντων, και εκ των στομάτων αυτών εξήρχετο πυρ και καπνός και θειόν. **18** Υπό των τριών τούτων εθανατώθησαν το τρίτον των ανθρώπων εκ του πυρός και εις του καπνού και εκ του θείου του εξερχομένου εκ των στομάτων αυτών. **19** Διότι οι εξουσίαι αυτών είναι εν τω στόματι αυτών, επειδή αι ουραί αυτών είναι δόμοια με δόφεις, ἔχουσι κεφαλάς, και με αυτάς βλάπτουσι. **20** Καὶ οι λοιποί των ανθρώπων, οἵτινες δεν εθανατώθησαν με τας πληγάς ταύτας, ούτε μετενόησαν από των έργων των χειρών αυτών, ώστε να μη προσκυνήσωσι τα δαιμόνια και τα ειδώλα τα χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται ούτε να ακούωσιν ούτε να περιπατώσι, **21** και δεν μετενόησαν εκ των φόνων αυτών ούτε εκ των φαρμακειών αυτών ούτε εκ της πορνείας αυτών ούτε εκ των κλοπών αυτών.

10 Καὶ είδον ἄλλον ἄγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ενδεδυμένον νεφέλην, και ήτο ἱρις επὶ της κεφαλής αυτού, και το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, και οι πόδες αυτού ως στύλοι πυρός, **2** και είχεν εν τη χειρί αυτού βιβλιάριον ανεωγμένον. Καὶ έθεσε τον πόδα αυτού τον δεξιόν επὶ την θάλασσαν, τον δε αριστερόν επὶ την γῆν, **3** και ἐκράξε μετά φωνής μεγάλης καθώς βρυχάται ο λέων. Καὶ ὅτε ἐκράξεν, ελάλησαν αι επτά βρονταί τας εαυτών φωνάς. **4** Καὶ ὅτε ελάλησαν αι επτά βρονταί τας φωνάς εαυτών, ἐμελλον να γράφω και ἡκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ. Σφράγισον εκείνα, τα οποία ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη γράψης ταύτα. **5** Καὶ ο ἄγγελος, τον οποίον είδον ιστάμενον επὶ της θαλάσσης και επὶ της γης, εοήκωσε την χειρά αυτού εις τον ουρανόν **6** και ὠμόσεν εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, οἵτις ἐκτίσε τον ουρανόν και τα εν αυτώ, και την γην και τα εν αυτή και την θάλασσαν και τα εν αυτή, οἵτις καιρός δεν θέλει είσθαι ἐτι, (aiōn g16s) **7** αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν μέλλη να σαλπίση, τότε θέλει τελεσθή το μυστήριον του Θεού, καθώς εφανέρωσ προς τους εαυτού δούλους τους προφήτας. **8** Καὶ η φωνή, την οποίαν ήκουσα εκ του ουρανού, πάλιν ελάλει μετ' εμού και ἐλέγεν· 'Υπαγε, λάβε το βιβλιάριον το ανεωγμένον εν τη χειρί του αγγέλου του ισταμένου επὶ της θαλάσσης και επὶ της γῆς. **9** Και υπῆρχε προς τον ἄγγελον, λέγων προς αυτόν, Δος μοι το βιβλιάριον. Και λέγει προς εμέ· Λάβε και κατάφραγε αυτό, και θέλει είσθαι γύλικύ ως μέλι. **10** Και ἐλάβον το βιβλιάριον εκ της

χειρός του αγγέλου και κατέφαγον αυτό· και ήτο εν τω στόματί μου ως μέλι γλυκύ· και ότε ἐφαγον αυτό επικράνθη η κοιλία μου. **11** Και μοι λέγει· Πρέπει πάλιν να προφητεύσης περί λαών και εθνών και γλωσσών και βασιλέων πολλών.

11 Και μοι εδόθη κάλαμος όμοιος με ράβδον, και ο ἄγγελος ἵστατο λέγων· Σηκώθητι και μέτρησον τον ναόν του Θεού και το θυσιαστήριον και τους προσκυνούντας εν αυτώ. **2** Την αυλήν δώμας την ἔξωθεν του ναού ἀφές ἔξω και μη μετρήσης αυτήν, διότι εδόθη εις τα ἔθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι πατήσει τεσσαράκοντα δύο μήνας. **3** Και θέλω δῶσεις εις τους δύο μάρτυρας μου να προφητεύσωσι χιλίας διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένους σάκικους. **4** Ούτοι είναιναι αι δύο ελαίαι και αι δύο λυχνίαι, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης. **5** Και εάν τις θέλῃ να βλάψῃ αυτούς, εξέρχεται πυρ εκ του στόματος αυτών και καταπράγει τους εχθρούς αυτών και εάν τις θέλῃ να βλάψῃ αυτούς, ούτω πρέπει αυτός να θανατωθῇ. **6** Ούτοι έχουσιν εξουσίαν να κλείσωσι τον ουρανόν, διά να μη βρέχῃ βροχήν εις τας ημέρας της προφητείας αυτών, και έχουσιν εξουσίαν επί των υδάτων να μεταβάλλωσιν αυτά εις αίμα και να πατάξωσι την γην με πάσαν πληγήν, οσάκις εάν θελήσωσι. **7** Και οταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσου θέλει κάμει πόλεμον με αυτούς και θέλει νικήσει αυτούς και θανατώσει αυτούς. (*Abyssos g12*) **8** Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι επί της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, ήτις καλείται πνευματικώς Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. **9** Και οι ἀνθρώποι εικ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών ημέρας τρεις και ήμισυ, και δεν θέλουσιν αφήσει τα πτώματα αυτών να τεθώσιν εις μνήματα. **10** Και οι κατοικούντες επί της γης θέλουσι χαρή δι' αυτούς και ευφρανθή και θέλουσιν πέμψει δώρα προς αλλήλους, διότι ούτοι οι δύο προφήται ερμασάντων τους κατοικούντας επί της γης. **11** Και μετά τας τρεις ημέρας και ήμισυ εισήλθεν εις αυτούς πνεύματα ζωής εκ του Θεού, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, και φόβος μέγας ἐπεσεν επί τους θεωρούντας αυτούς. **12** Και ἡκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς· Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλῃ, και είδον αυτούς οι εχθροί αυτών. **13** Και κατ' εκείνην την ώραν ἐγίνεν σεισμός μέγας, και ἐπεσει δέκατον της πόλεως, και εθανατώθησαν εν τω σεισμῷ ονόματα ανθρώπων χιλιάδες επτά, και οι λοιποί ἐγίνεν ανέμφοβοι και ἐδωκαν δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. **14** Η ουαί η δευτέρα απήλθεν· ιδού, η ουαί η τρίτη ἐρχεται ταχέως. **15** Και ο ἔβδομος ἄγγελος εσάλπισε και ἐγίνεν φωναί μεγάλαι εν τω ουρανώ, λέγουσαι· Αι βασιλείαι του κόσμου ἐγίνεν του Κυρίου ημών και του Χριστού αυτού, και θέλει βασιλεύει εις τους αιώνας των αιώνων. (*aiōn g165*) **16** Και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οι καθήμενοι ενώπιον του Θεού επί τους θρόνους αυτών, ἐπέσαν κατά πρόσωπον αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, **17** λέγοντες· Ευχαριστούμενοι σοι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ο ων και ο ην και ο ερχόμενος, διότι ἐλάβες την δύναμιν σου την μεγάλην και εβασίλευσας, **18** και τα έθνη ωργίσθησαν, και ἥλθεν η οργή σου και ο καιρός των νεκρών διά να κριθώσι και να δώσης τον μισθόν εις τους δούλους σου τους προφήτας και εις τους αγίους και εις τους φρούμενους το ονομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και να διαφεύρηταις τους διαφεύροντας την γην. **19** Και ιηνούχη ο ναός του Θεού εν τω ουρανώ, και εφάνη η κιβωτός της διαθήκης αυτού εν τω

ναώ αυτού, και ἐγίνεν αστραπαί και φωναί και βρονταί και σεισμός και χάλαζα μεγάλη.

12 Και σημείον μέγα εφάνη εν τω ουρανώ, γυνή ονδεδυμένη τον ήλιον, και η σελήνη υποκάτω των ποδών αυτής, και επί της κεφαλής αυτής στέφανος αστέρων δώδεκα· **2** και ἐγκυος ούσα εκράζει κοιλοπονούσα και βασανιζομένη διά να γεννήση. **3** Και εφάνη ἄλλο σημείον εν τω ουρανώ, και ιδού, δράκων μέγας κόκκινος, ἔχων κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά, **4** και η ουρά αυτού ἐσυρε το τρίτον των αστέρων του ουρανού και ἐρριψεν αυτούς εις την γην. Και ο δράκων εστάθη ενώπιον της γυναικός της μελλούσης να γεννήσῃ, διά να καταφάγη το τέκνον αυτής, ὅταν γεννήση. **5** Και εγένησε παιδίον ἄρρεν, το οποίον μέλλει να ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδῳ σιδηρῷ· και το τέκνον αυτής πράσθη προς τον Θεόν και τον θρόνον αυτού. **6** Και η γυνή ἐφυγειν εις την ἔρημον, ὃπου ἔχει τόπον η οικισμένον από τον Θεού, διά να τρέφωσιν αυτήν εκεί ημέρας χιλίας διακοσίας εξήκοντα. **7** Και ἐγίνεν πόλεμος εν τω ουρανώ· ο Μιχαήλ και οι ἄγγελοι αυτού επολέμησαν κατά του δράκοντος και ο δράκων επολέμησε και οι ἄγγελοι αυτού, **8** και δεν υπερίσχουσαν, ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω ουρανώ. **9** Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφις ο αρχαῖος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανás, ο πλανών την οικουμένην ὅλην, ερρίφθη εις την γην, και οι ἄγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ' αυτού. **10** Και ήκουσα φωνήν μεγάλην λέγουσαν εν τω ουρανώ· Τώρα ἐγίνεν η σωτηρία και δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών και η εξουσία τον Χριστού αυτού, διότι κατερρίφθη ο κατήγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών αυτούς ενώπιον του Θεού ημών και νύκτα. **11** Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπισαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου. **12** Διά τούτο ευφράνεσθε οι ουρανοί και οι κατοικούντες εν αυτοῖς ουαί εις τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, διότι κατέβη ο διάβολος εις εσάς ἔχων μέγαν, επειδή γνωρίζει ότι ολίγον καιρούν ἔχει. **13** Και οτε εἶδεν ο δράκων διά την γην, εδώπει την γυναίκα, ήτις εγένησε τον ἄρρενα. **14** Και εδόθησαν εις την γυναίκα δύο πτέρυγες του αετού τον μεγάλου, διά να πετάεις την γυναίκα και ήτις εγένησε τον ἄρρενα. **15** Και ἐρριψεν ο όφις οπίσω της γυναικός εκ του ποταμού, διά να κάμη να σύρῃ αυτήν ο ποταμός. **16** Και εβοήθησεν την γυναίκα και ήτοιεν η γη, το στόμα αυτής και κατέπει τον ποταμόν, τον οποίον ἐρριψεν ο δράκων εκ του στόματος αυτού. **17** Και ωργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός και υπήργε να κάμη πόλεμον με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και ἔχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.

13 Και εστάθη επί την ἀμμον της θαλάσσης και είδον θηρίον αναβαίνον εκ της θαλάσσης, το οποίον είχε κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί των κεράτων αυτού δέκα διαδήματα και επί τας κεφαλάς αυτού ὄνομα βλασφημίας. **2** Και το θηρίον, το οποίον είδον, ήτο όμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως ἀρκτού, και το στόμα αυτού ως στόμα λέοντος και ἐδωκεν εις αυτό το δράκων την δύναμιν αυτού και τον θρόνον αυτού και εξουσίαν μεγάλην. **3** Και είδον μίαν των κεφαλών αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρως και η θαναφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και εθαύμασεν ὅλη η γη οπίσω του θηρίου, **4** και προσεκύνησαν τον δράκοντα,

όστις έδωκεν εξουσίαν εις το θηρίον, και προσεκύνησαν το θηρίον, λέγοντες Τις όμοιος με το θηρίον; τις δύναται να πολεμήσῃ με αυτό; **5** και εδόθη εις αυτό στόμα λαλούν μεγάλα και βλαφημίας· και εδόθη εις αυτό εξουσία να κάμη πόλεμον τεσσαράκοντα δύο μήνας. **6** Και ἦνοιξε το στόμα αυτού εις βλαφημίαν εναντίον του Θεού, να βλαφημήσῃ το δόνομα αυτού και την σκηνήν αυτού και τους κατοικούντας εν τω ουρανών. **7** Και εδόθη εις αυτό να κάμη πόλεμον με τους αγίους, και να νικήσῃ αυτούς, και εδόθη εις αυτό εξουσία επί πάσαν φυλήν και γλώσσαν και ἔθνος. **8** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν εγράφησαν εν τω βιβλίῳ της ζωῆς του Αρνίου του εσφαγμένου από καταβολής κόσμου. **9** Ὅστις ἔχει ωτίον, ας ακούσῃ. **10** Ὅστις φέρει εις αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν υπάγει. Ὅστις φονεύσῃ με μάχαιραν, πρέπει αυτός να φονευθῇ με μάχαιραν. Εδώ είναι η υπομονή και η πίστις των αγίων. **11** Και είδον ἄλλο θηρίον αναβαίνον εκ της γης, και είχε κέρατα δύο όμοια με αρνίου, και ελάλει ως δράκων. **12** Και ενήργει ὀλην την εξουσίαν του πρώτου θηρίου ενώπιον αυτού. Και ἔκαμε την γην και τους κατοικούντας εν αυτῇ να προσκυνήσωσι το θηρίον το πρώτον, του οποίου εθεραπεύθη η θανατηφόρος πληγή. **13** Και ἔκαμε σημεία μεγάλα, ὡστε και πυρ ἔκαμεν να καταβαίνη εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των ανθρώπων. **14** Και επλάναν τους κατοικούντας επί της γης διὰ τα σημεῖα, τα οποία εδόθησαν εις αυτό να κάμη ενώπιον του θηρίου, λέγον προς τους κατοικούντας επί της γης να κάμωσιν εικόνα εις το θηρίον, το οποίον ἔχει την πληγήν της μαχαίρας και ἔζησε. **15** Και εδόθη εις αυτό να δώσῃ πνεύμα εις την εικόνα του θηρίου, ὡστε και να λαλήσῃ η εικόνα του θηρίου και να κάμη, ὅσοι δεν προσκυνήσωσι την εικόνα του θηρίου, να θανατωθῶσι. **16** Και ἔκαμε πάντας, τους μικρούς και τους μεγάλους και τους πλουσίους και τους πτωχούς και τους ελευθέρους και τους δούλους, να λάβωσι χάραγμα επί της χειρός αυτών της δεξιάς ἡ επί των μετώπων αυτών, **17** και να μη δύναται μηδείς να αγοράσῃ ἡ να πωλήσῃ, ειμὶ ο ἔχων το χάραγμα, ἡ το δόνομα του θηρίου ἡ τον αριθμὸν του ονόματος αυτού. **18** Εδώ είναι η σοφία: δότις ἔχει τον νούν, ας λογαριάσῃ τον αριθμὸν του θηρίου, διότι είναι αριθμός ανθρώπου· και ο αριθμός αυτού είναι χξ̄ι.

14 Και είδον, και ιδού Αρνίον ιστάμενον επί το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι το δόνομα του Πατρός αυτού γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών. **2** Και ἤκουσα φωνήν εκ του ουρανού ως φωνήν υδάτων πολλών και ως φωνήν βροντῆς μεγάλης· και ἤκουσα φωνήν κιθαρωδών οίτινες εκιθάριζον με τας κιθάρας αυτών. **3** Και ἐψαλλον ως ὁδήν νέαν ενώπιον του θρόνου και ενώπιον των τεσσάρων ζώων και των πρεσβυτέρων· και ουδείς ηδύνατο να μάθῃ την ὡδήν, ειμὶ αι εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οι ηγορασμένοι από της γης. **4** Ούτοι είναι οι μη μολυνθέντες με γυναικάς διότι παρέθεντο είναι. Ούτοι είναι οι αικολουθούντες το Αρνίον ὅπου αν υπάγει. Ούτοι ηγοράσθησαν από των ανθρώπων απαρχή εις τον Θεόν και εις το Αρνίον. **5** και εν τω στόματι αυτών δεν ευρέθη δόλος, διότι είναι ἀμωμοι ενώπιον του θρόνου Θεού, **6** Και είδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, ὅστις είχεν ευαγγέλιον αιώνιον, διὰ να κηρύξῃ εις τους κατοικούντας επί της γης και εις παν ἔθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν, **(αιδίος γ166)** **7** και ἐλεγε μετά φωνής μεγάλης Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εις αυτόν, διότι ἤλθεν η ὥρα της κρίσεως

αυτού, και προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων. **8** Και ἄλλος ἄγγελος ηκολούθησε, λέγων Ἐπεσεν, ἐπεσε Βαρθολών η πόλις τη μεγάλη, διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτῆς επότισε πάντα τα ἔθνη. **9** Και τρίτος ἄγγελος ηκολούθησεν αυτούς, λέγων μετά φωνῆς μεγάλης Ὅστις προσκυνεῖ το θηρίον και την εικόνα αυτού και λαμβάνει χάραγμα επί του μετώπου αυτού ἡ επί της χειρός αυτού. **10** και αυτός θέλει πίει εκ του οίνου του θυμού του Θεού του κεκερασμένου αικράτου εν τω ποτηρίω της οργής αυτού, και θέλει βασανισθή με πυρ και θείον ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου. **11** Και ο καπνός του βασανισμού αυτών αναβαίνει εις αιώνας αιώνων, και δεν ἔχουσιν ανάπταυσιν ημέραν και νύκτα δόσι προσκυνούσι το θηρίον και την εικόνα αυτού και ὅστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού. **(αιοὶς γ165)** **12** Εδώ είναι η υπομονή των αγίων, εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού. **13** Και ἤκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμὲ Γράψον, Μακάριοι οι νεκροί, οίτινες αποθηνήσκουσιν εν Κυρίῳ από του νυν. Ναι, λέγει το Πνεύμα, διά να αναπαυθώσιν από τους κόπων αυτών, και τα ἔργα αυτών ακολουθούσι με αυτούς. **14** Και είδον, και ιδού, νεφέλη λευκή, και επί της νεφέλης εκάθητο τις ὄμοιος με ιιόν ανθρώπου, ἔχων επί της κεφαλής αυτού στέφανον χρυσούν και εν τη χειρὶ αυτού δρέπανον κοπτερόν. **15** Και ἄλλος ἄγγελος εξήλθεν εκ του ναού, κράζων μετά μεγάλης φωνῆς προς τον καθήμενον επί της νεφέλης. Πέμψον το δρέπανό σου και θέρισον, διότι ἤλθεν εις σε η ὥρα του να θερίσῃς, επειδή εξηράνθη ο θερισμός της γης. **16** Και ο καθήμενος επί της νεφέλης ἔβαλε το δρέπανον αυτού επί την γην, και εθερίσθη η γη. **17** Και ἄλλος ἄγγελος εξήλθεν εκ του ναού του εν τω ουρανών, ἔχων και αυτός δρέπανον κοπτερόν. **18** Και ἄλλος ἄγγελος εξήλθεν εκ του θυσιαστηρίου, ἔχων εξουσίαν επί του πυρός, και εφώναξε μετά κραυγής μεγάλης προς τον ἔχοντα το δρέπανον το κοπτερόν, λέγων Πέμψον το δρέπανό σου το κοπτερόν και τρύγησον τους βότρυας της αμπέλου της γης, διότι ὡρίμασαν τα σταφύλια αυτής. **19** Και ἐβαλεν ο ἄγγελος το δρέπανον αυτού εις την γην και ετρύγησε την ἀμπέλον της γης και ἐριψε τα τρυγηθέντα εις τον μεγάλον ληνόν του θυμού του Θεού. **20** Και επατήθη ο ληνός ἔξω της πόλεως, και εξήλθεν αἴμα εκ του ληνού ἔως των χαλινών των ἵππων εις διάστημα χιλιών εξακοσίων σταδίων.

15 Και είδον ἄλλο σημείον εν τω ουρανῷ μέγα και θαυμαστόν, αγγέλους επτά, οίτινες είχον τας επτά εσχάτας πληγάς, διότι εν αυταῖς ετελέσθη ο θυμός του Θεού. **2** Και είδον ως θάλασσαν υαλίνην μεμιγμένην με πυρ, και εκείνους οίτινες ενίκησαν κατά τον θηρίον και κατά της εικόνος αυτού και κατά του χαράγματος αυτού και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού ισταμένους επί την θάλασσαν την υαλίνην, ἔχοντας κιθάρας του Θεού. **3** Και ἐψαλλον την ὡδήν Μωϋσέως του δούλου του Θεού και την ὡδήν του Αρνίου, λέγοντες Μεγάλα και θαυμαστά τα ἔργα σου, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ δικαιαι και αληθινάι αι ιδοί σου, βασιλεύ των αγίων. **4** Τις δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το ονόμα σου; διότι είσαι μόνος ὄσιος, διότι πάντα τα ἔθνη θέλουσιν ελθεῖ και προσκυνήσει ενώπιον σου, διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν. **5** Και μετά ταύτα είδον και ιδού, ηνοίχθη ο ναός της σκηνῆς του μαρτυρίου εν τω ουρανών, **6** και εξήλθον εκ του ναού οι επτά ἄγγελοι, ἔχοντες τας επτά πληγάς, ενδεδυμένοι λινά καθαρά και λαμπρά και περιεζωσμένοι περί τα στήθη ζώνας

χρυσάς. **7** Και εν εκ των τεσσάρων ζώων ἑδῶκεν εις τους επτά αγγέλους επτά φιάλας χρυσάς, πλήρεις του θυμού του Θεού του ζώντος εις τους αιώνας των αιώνων. (**αιōn g165**) **8** Και εγείμισθη ο ναός από καπνού εκ της δόξης του Θεού και εκ της δυνάμεως αυτού· και ουδεὶς ηδύνατο να εισέλθῃ εις τον ναόν, εωσού τελειώσωσιν αι επτά πληγαί των επτά αγγέλων.

16 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ναού λέγουσαν προς τους επτά αγγέλους· Υπάγετε και εκκέψατε εις την γην τας φιάλας του θυμού του Θεού. **2** Και υπήργειν ο πρώτος και εξέχεις την φιάλην αυτού επί την γήν· και ἔγεινεν ἐλόκος κακόν και πονηρόν εις τους ανθρώπους, τους ἔχοντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού. **3** Και ο δεύτερος ἄγγελος εξέχει την φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και ἔγεινεν αίμα ως νεκρού, και πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εν τη θαλάσσῃ. **4** Και ο τρίτος ἄγγελος εξέχει την φιάλην αυτού εις τους ποταμούς· και εις τας πηγάς των υδάτων· και ἔγεινεν αίμα. **5** Και ήκουσα τον ἄγγελον των υδάτων λέγοντα· Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο ων και ο ην και ο σώιος, διότι ἔκρινας ταύτα· **6** επειδή αίμα αγίων και προφητών εξέχειν, και αίμα ἑδωκάς εις αυτούς να πίωσι διότι ἀξίοι είναι. **7** Και ήκουσα ἄλλον εκ του θυσιαστηρίου λέγοντα· Ναι, Κύριε Τοέ παντοκράτωρ, αληθινά και δίκαιαι αι κρίσεις σου. **8** Και ο τέταρτος ἄγγελος εξέχει την φιάλην αυτού επί τον ήλιον· και εδόθη εις αυτόν να καυματίσῃ τους ανθρώπους με πυρ. **9** Και εκαυματίσθησαν οι ἄνθρωποι καύμα μέγα, και εβλασφήμησαν το ὄνομα του Θεού του ἔχοντος εξουσίαν επί τας πληγάς ταύτας, και δεν μετενόησαν ὡστε να δώσωσι δόξαν εις αυτόν. **10** Και ο πέμπτος ἄγγελος εξέχει την φιάλην αυτού επί τον θρόνον του θηρίου· και ἔγεινεν η βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, και εμάσσουν τας γλώσσας αυτών εκ του πόνου, **11** και εβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανού διά τους πόνους αυτών και διά τα ἐλκή αυτών, και δεν μετενόησαν από των ἔργων αυτών. **12** Και ο ἕκτος ἄγγελος εξέχει την φιάλην αυτού επί τον ποταμόν τον μέγαν των Ευφράτην και εξήρανθη το ὑδωρ αυτού, διά να ετοιμασθῇ η οδός των βασιλέων των από ανατολῶν ήλιου. **13** Και είδον τρία ακάθαρτα πνεύματα ὁμοία με βατράχους εξερχόμενα εκ του στόματος του δράκοντος και εκ του στόματος του θηρίου και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου· **14** διότι είναι πνεύματα δαιμόνων εκτελούντα σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλεῖς της γης και της οικουμένης ὀλης, διά να συνάξωσιν αυτούς εις τον πόλεμον της ημέρας εκείνης της μεγάλης του Θεού του παντοκράτορος. **15** Ιδού, ἔρχομαι ως κλέπτης μακάριος ὅστις αγρυπνεῖ και φυλάττει τα ιμάτια αυτού, διά να μη περιπατή γυμνός και βλέπωσι την ασχημούντην αυτού. **16** Και συνήθροισεν αυτούς εις τον τόπον των καλούμενον Εβραϊστή Αρμαγεδδών. **17** Και ο ἔβδομος ἄγγελος εξέχει την φιάλην αυτού εις τον αέρα· και εξήλθε φωνή μεγάλη από τον ναού του ουρανού από τον θρόνον, λέγουσα· Ετελέσθη. **18** Και ἔγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί, και ἔγεινε σεισμός μέγας, οποίος δεν ἔγεινεν αφού οι ἄνθρωποι υπήρξαν επί της γης, τόσον πολλά μεγάλος σεισμός. **19** Και διηρέθη η πόλις η μεγάλη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των εθνών ἔπεσον. Και Βαβυλών η μεγάλη ἤλθεν εις ενθύμησιν ενώπιον του θεού διά να δώσῃ εις αυτήν το ποτήριον του οίνου του θυμού της οργής αυτού. **20** Και πάσα νήσος ἔψυγε και τα ὄρη δεν ευρέθησαν. **21** Και χάλαζα μεγάλη ἑώς ενός ταλάντου κατέβαινεν εκ του ουρανού επί τους ανθρώπους· και εβλασφήμησαν οι ἄνθρωποι τον Θεόν διά την πληγήν της χαλάζης, διότι η πληγή αυτής ἤτο μεγάλη σφόδρα.

17 Και ἤλθεν εις εκ των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων μοι· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την κρίσιν της πόρνης της μεγάλης της καθημένης επί των υδάτων των πολλών, **2** μετά της οποίας επόρνευσαν οι βασιλεῖς της γης και εμεθύσθησαν οι κατοικούντες την γην εκ του οίνου της πορνείας αυτής. **3** Και με ἔφερεν εν πνεύματι εις ἔρημον. Και είδον γυναίκα καθημένην επί θηρίον κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα. **4** Και η γυνή ἤτο ενδεδυμένη πορφύραν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, ἔχουσα εν τη χειρὶ αυτῆς χρυσούν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων και ακαθαρσίας της πορνείας αυτής, **5** και επί το μέτωπον αυτῆς ἤτο ὄνομα γεγραμένον· Μυστήριον, Βαβυλών η μεγάλη, η μήτηρ των πορνών και των βδελυγμάτων της γης. **6** Και είδον την γυναίκα μεθύσουσαν εκ του αίματος των αγίων και εκ του αίματος των μαρτύρων του Ιησού. Και ιδών αυτήν, εθαύμασα θαυμασμόν μέγαν. **7** Και μοι είπεν ο ἄγγελος. Διά τι εθαύμασας; εγώ θέλω σοι ειπει το μυστήριον της γυναικός και του θηρίου του βαστάζοντος αυτήν, το οποίον ἔχει τας επτά κεφαλάς και τα δέκα κέρατα. **8** Το θηρίον, το οποίον είδες, ἤτο και δεν είναι, και μέλλει να αναβῇ εις της αβύσου και να υπάγῃ εις απώλειαν· και θέλουσι θαυμάσαν οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν είναι γεγραμένα εν τω βιβλίω της ζωῆς από καταβολής κόσμου, βλέποντες το θηρίον, το οποίον ἤτο και δεν είναι, αν και ἡνα. (**Abyssos g12**) **9** Εδώ είναι ο νούς ο ἔχων σοφίαν. Αι επτά κεφαλαί είναι επτά ὄρη, ὃπου η γυνή κάθηται επ' αυτών· **10** και είναι επτά βασιλεῖς οι πέντε ἔπεσαν, και ο εἰς είναι, ο ἀλλος δεν ἤλθεν ἔτι, και ὅταν ἔλθη, ολίγον πρέπει να μείνῃ. **11** Και το θηρίον, το οποίον ἤτο και δεν είναι, είναι και αυτός ο ὄγδοος, και είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν. **12** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλείς, οίτινες βασιλείαν δεν ἔλαβον ἔτι, αλλά μίαν ώραν λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μετά του θηρίου. **13** Ούτοι έχουσι μίαν γνώμην και θέλουσι παραδώσει εις το θηρίον την δύναμιν και την εξουσίαν εαυτών. **14** Ούτοι θέλουσι πολεμήσει με το Αρνίον, και το Αρνίον θέλει νικήσει αυτούς, διότι είναι Κύριος των κυρίων και Βασιλεύς των βασιλέων, και ὅσιοι είναι μετ' αυτού είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί. **15** Και μοι λέγει· Τα υδάτα, τα οποία είδες, ὃπου η πόρνη κάθηται, είναι λαοί και ὄχλοι και ἔθνη και γλώσσαι. **16** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες επί το θηρίον, ούτοι θέλουσι μισήσει την πόρνην και θέλουσι κάμει αυτήν τηρημωμένην και γυμνήν, και τας σάρκας αυτής θέλουσι φάγει, και αυτήν θέλουσι κατακαύσειν επ πυρί. **17** Διότι ο θεός ἔδωκεν εις τας καρδίας αυτών να κάμωση την γνώμην αυτού, και να γείνωστι της αυτής γνώμης και να δώσωσι την βασιλείαν αυτών εις το θηρίον, εωσού εκτελεσθώσιν οι λόγοι του Θεού. **18** Και η γυνή, την οποίαν είδες, είναι η πόλις η μεγάλη, η ἔχουσα βασιλείαν επί των βασιλέων.

18 Και μετά ταύτα είδον ἄγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ὄστις είχεν εξουσίαν μεγάλην, και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού, **2** και ἔκραξε δυνατά παντός πνεύματος ακαθάρτου και φυλακή παντός ορφέου ακαθάρτου και μισητού· **3** διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής ἔπιον πάντα τα ἔθνη, και οι βασιλεῖς της γης επόρνευσαν μετ' αυτής και οι ἔμποροι της γης επλούτησαν εκ της υπερβολής της εντρυφήσεως αυτής. **4** Και ήκουσα ἄλλην φωνήν εκ του

ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ αυτής ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και να μη λάβηστε εκ των πληγών αυτής· **5** Διότι αι αμαρτίαι αυτής ἐφθασαν ἡώς του ουρανού, και ενεθυμήθη ο Θεός τα αδικήματα αυτής.

6 Απόδοτε εις αυτήν ως και αυτήν απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλάσια κατά τα ἔργα αυτής· με το ποτήριον, με το οποίον εκέρασε, διπλάσιον κεράσατε εις αυτήν· **7** ὅσον διδόζασεν εαυτήν και κατετρύφησε, τόσον βασανισμόν και πένθος δότε εις αυτήν. Διότι λέγει εν τη καρδίᾳ αυτής, Κάθημαι βασίλισσα και χήρα δεν είμαι και πένθος δεν θέλω ιδεί, **8** διά τούτο εν μιᾷ ημέρᾳ θέλουσιν ελθεῖ αι πληγαί αυτής, θάνατος και πένθος και πείνα, και θέλει κατακαυθήν πυρί διότι ισχυρός είναι Κύριος ο Θεός ο κρίνων αυτήν. **9** Και θέλουσι κλαύσει αυτήν και πενθήσει δι' αυτήν οι βασιλεῖς της γης, οι πορνεύσαντες και κατατρυφήσαντες μετ' αυτής, ὅταν βλέπωσι τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, **10** από μακρόθεν ιστάμενοι διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, λέγοντες Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, Βαβυλών, η πόλις η ισχυρά, διότι εν μιᾷ ὥρᾳ ἡλθεν η κρίσις σου. **11** Και οι ἔμποροι της γης κλαίονται και πενθούν δι' αυτήν, διότι ουδείς αγοράζει πλέον τας πραγματείας αυτών, **12** πραγματείας χρυσού και αργύρου και λίθων τιμίων και μαργαριτών και βύσουν και πορφύρας και μετάξης και κοκκίνου και παν ζύλουν αρωματικούν και παν σκεύους ελεφαντίνων και παν σκεύους εκ ξύλου πολυτίμουν και χαλκού και σιδήρου και μαρμάρου, **13** και κινάμωμον και θυμάματα και μύρον και λίβανον και οίνον και ἔλαιον και σεμιδάλιν και σίτον και κτήνη και πρόβατα και ἵππους και αμάξας και ανδράποδα και ψυχάς ανθρώπων. **14** Και τα οπωρικά της επιθυμίας της ψυχῆς σου ἐψυγον από σου, και πάντα τα παχέα και τα λαμπτρά ἐψυγον από σου, και πλέον δεν θέλεις ευρεῖ αυτά. **15** Οι ἔμποροι τούτων, οι πλουτήσαντες απ' αυτής, θέλουσι σταθή από μακρόθεν διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, κλαίοντες και πενθούντες, **16** και λέγοντες Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη· η ενδεδυμένη βύστινον και πορφυρόν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, **17** διότι εν μιᾷ ὥρᾳ ηρημώθη ο τοσούτος πλούτος. Και πας πλοιάρχος και παν το πλήθος το επί των πλοίων και ναύται και δοσί ειμπορεύονται διά της θαλάσσης, εστάθησαν από μακρόθεν, **18** και ἔκραζον βλέποντες τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, λέγοντες· Ποία πόλις εστάθη ομοία με την πόλιν την μεγάλην; **19** Και ἔβαλον χώμα επί τας κεφαλάς αυτών και ἔκραζον κλαίοντες και πενθούντες, λέγοντες Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, εν ἣ επλούτησαν εκ της αφθονίας αυτής πάντες οι ἔχοντες πλοία εν τη θαλάσσῃ διότι εν μιᾷ ὥρᾳ πρημώθη. **20** Ευφραίνου επ' αυτήν, ουρανέ, και οι ἄγιοι απόστολοι και οι προφήται, διότι ἔκρινεν ο Θεός την κρίσιν σας εναντίον αυτής. **21** Και εσήκωσεν εις ἄγγελος ισχυρός λίθον, ως μυλόπετραν μεγάλην, και ἔριψεν εις την θάλασσαν, λέγων· Ούτω με ορμήν θέλει ριφή η Βαβυλών η μεγάλη πόλις, και δεν θέλει ευρεθή πλέον. **22** Και φωνή κιθαρωδών και μουσικών και αυλητών και σαλπιστών δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, και πας τεχνίτης πάστης τέχνης δεν θέλει ευρεθή πλέον εν σοι, και φωνή μύλου δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, **23** και φως λύχνου δεν θέλει φέγγει πλέον εν σοι, και φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι διότι οι ἔμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες της γης, διότι με την γοητείαν σου επλανήθησαν πάντα τα ἔθνη, **24** και εν αυτῇ ευρέθη αἴμα προφητών και αγίων και πάντων των εσφαγμένων επί της γης.

19 Και μετά ταύτα ἡκουσα ας φωνήν μεγάλην όχλου πολλού εν τω ουρανώ, λέγοντος· Αλληλούϊά· η σωτηρία και η δόξα και η τιμή και η δύναμις ανίκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών, **2** διότι αι άληθιναι και δίκαιαι είναι αι κρίσεις αυτού διότι ἔκρινε την πόρνην την μεγάλην, ητίς ἐφθειρε την γην με την πορνείαν αυτής, και εξεδίκησεν ει της χειρός αυτής το αἷμα των δούλων αυτοῦ. **3** Και εκ δευτέρου είπον· Αλληλούϊα· και ο καπνός αυτής αναβάνει εις τους αιώνας των αιώνων. **(αἰωνὶς γ30165)** **4** Και ἐπέσον οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι και τα τέσσαρα ζώα και προσεκύνησαν τον Θεόν τον καθήμενον επί του θρόνου λέγοντες· Αμήν, αλληλούϊα. **5** Και εξήλθεν εκ του θρόνου φωνή, λέγουσα· Αινείτε τον Θεόν ημών, πάντες οι δούλοι αυτού και οι φοβούμενοι αυτόν και οι μικροί και οι μεγάλοι. **6** Και ἡκουσα ας φωνήν όχλου πολλού, και ως φωνήν υδάτων πολλών, και ως φωνήν βροντών ισχυρών, λεγόντων· Αλληλούϊα· διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ. **7** Ας χαίρωμεν και ας αγαλλιώμεθα και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν, διότι ἡλθεν ο γάμος του Αρνίου, και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. **8** Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθή βύστινον καθαρόν και λαμπτρόν· διότι το βύστινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. **9** Και λέγει προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ· Ούτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού. **10** Και ἐπέσον εμπροσθεν των ποδών αυτού, διά να προσκύνησαν αυτόν. Και λέγει μοι· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οίτινες ἔχουσι την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. **11** Και είδον τον ουρανόν ανεῳγμένον, και ιδού ἵππος λευκός, και ο καθήμενος επ' αυτού εκαλείτο Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνῃ. **12** Οι δε οφθαλμοί αυτού ήσαν ως φλόξ πυρός, και επί της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχεν όνομα γεγραμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμήν αυτός, **13** και ήτο ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμένον με αίμα, και καλείται το όνομα αυτού ο Λόγος του Θεού. **14** Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν αυτόν εφ' ἵππων λευκών, ενδεδυμένοι βύστινον λευκόν και καθαρόν. **15** Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτέρα, διά να κτυπά με αυτήν τα ἔθνη και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· και αυτός πατεί τον λιγνόν του οίνου του θυμού και της οργής του Θεού τον παντοκράτορος. **16** και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμένον το όνομα, Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων. **17** Και είδον ένα ἄγγελον ιστάμενον εν τω ήλιω, και ἔκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων προς πάντα τα ὄρνεα τα πετώμενα εις το μεσουράνημα· Ἐλθετε και συνάγεσθε εις το δείπνον του μεγάλου Θεού, **18** διά να φάγητε σάρκας βασιλέων και σάρκας χιλιάρχων και σάρκας ισχυρών και σάρκας ἵππων και των καθημένων εφ' αυτών και σάρκας πάντων ελευθέρων και δούλων και μικρών και μεγάλων. **19** Και είδον το θηρίον και τους βασιλεῖς της γης και τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα, διά να κάμωσι πόλεμον με τον καθήμενον επί του ἵππου και με το στράτευμα αυτού. **20** Και επιάσθη το θηρίον και μετά τούτου ο ψευδοπροφήτης, όστις ἔκαμε τα σημεία ενώπιον αυτού, με τα οποία επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού· ζώντες ερρίφθησαν οι δύο εις την λίμνην του πυρός, την καιομένην με το θείον. **(Limnē Pyr γ3041 γ4442)** **21** Και οι λοιποί εφονεύθησαν με την ρομφαίαν του καθημένου επί του ἵππου, την εξερχομένην εκ

του στόματος αυτού· και πάντα τα όρνεα εχορτάσθησαν εκ των σαρκών αυτών.

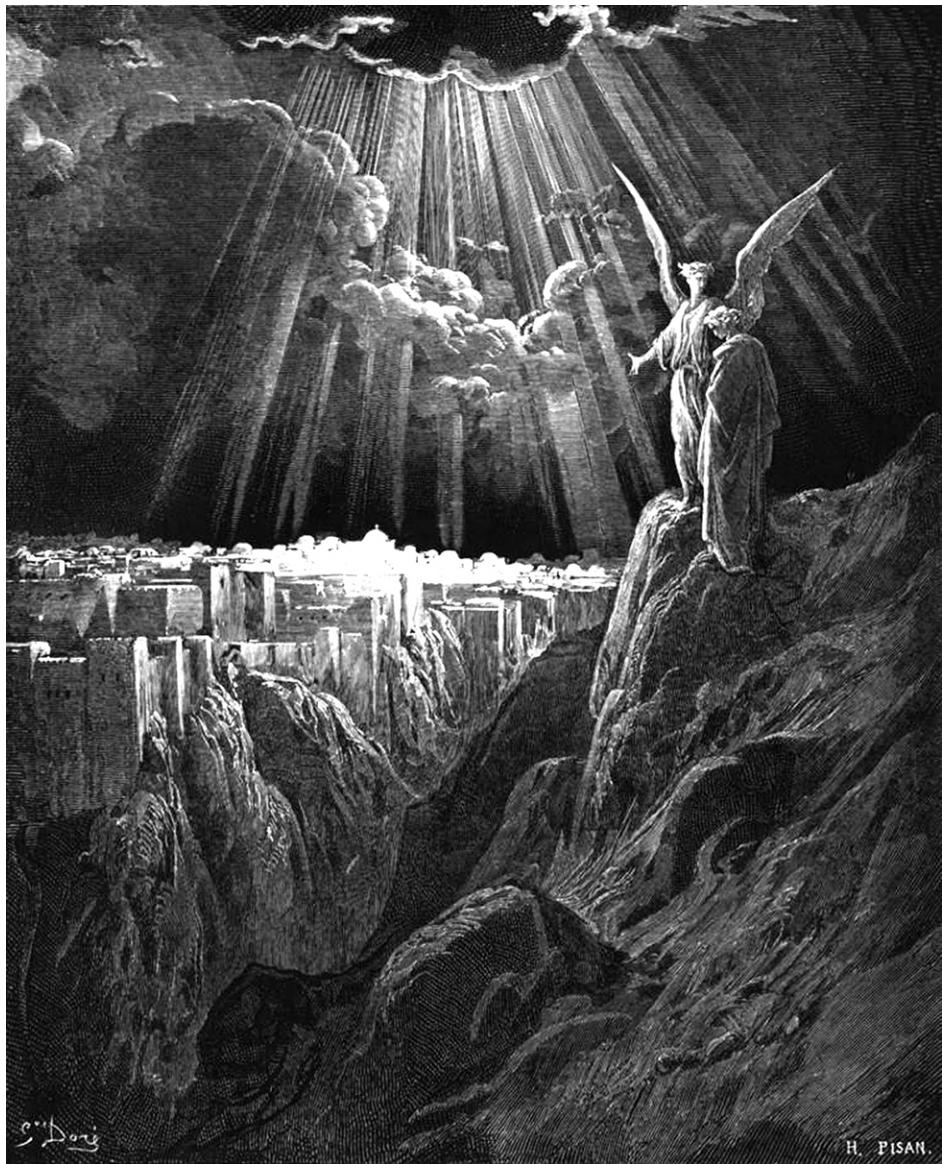
20 Και είδον ἄγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ὅστις εἶχε τὸ κλειδίον τῆς ἀβύσσου καὶ ἀλυσιν μεγάλην εν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. (*Abyssos g12*) **2** Και επίσας τὸ δράκοντα, τὸ ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅστις εἴναι Διάβολος καὶ Σατανᾶς, καὶ ἐδεσεν αὐτὸν χίλια ἑτη, **3** καὶ ἐρρίψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀβύσσον καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν καὶ εσφράγισεν επάνω αὐτού, διὰ να μη πλανήσῃ τα ἔθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια ἑτη καὶ μετά ταύτα πρέπει να λυθῇ ολίγον καιρόν. (*Abyssos g12*) **4** Και είδον θρόνους, καὶ εκάθισαν επ' αυτῶν, καὶ κρίσις εδόθη εἰς αυτούς καὶ είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά τὴν μαρτυρίαν του Ιησού καὶ διά τὸν λόγον του Θεού, καὶ οίτινες δεν προσεκύνησαν τὸ θηρίον ούτε τὴν εικόνα αυτού, καὶ δεν ἐλόθισαν τὸ χαράγμα επὶ τὸ μέτωπον αυτῶν καὶ επὶ τὴν χείρα αυτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ εβασίλευσαν μετά τοῦ Χριστοῦ τα χίλια ἑτη. **5** Οἱ δε λοιποὶ τῶν νεκρῶν δὲν ανέζησαν, εωσού πληρωθώσι τα χίλια ἑτη. Αὕτη είναι η ανάστασης η πρώτη. **6** Μακάριος καὶ ἄγιος, ὅστις ἔχει μέρος εἰς τὴν πρότην ανάστασην επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν ἔχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερεῖς του Θεού καὶ του Χριστού καὶ θέλουσι βασιλεύσει μετ' αὐτοῦ χίλια ἑτη. **7** Και ὅταν πληρωθώσι τα χίλια ἑτη, θέλει λυθῇ ο Σατανᾶς εκ τῆς φυλακῆς αυτού, **8** καὶ θέλει εξέλθει, διὰ να πλανήσῃ τα ἔθνη τα εἰς τας τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, διὰ να συνάξῃ αυτούς εἰς πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η ἀμμὸς της θαλάσσης. **9** Και ανέβησαν επὶ τὸ πλάτος της γης και περιεκύλωσαν το στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτούς: **10** και ο διάβολος ο πλανών αυτούς ερρίφθη εἰς τὴν λίμνην του πυρός και του θείου, δόντον είναι τὸ θηρίον και ο φευδοπροφίτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εἰς τους αιώνας των αιώνων. (*αἴδης g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) **11** Και είδον θρόνου λευκόν μέγαν και τὸν καθίμενον επ' αὐτού, από προσώπου του οποίου ἔφευγεν η γη και ο ουρανός, και δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. **12** Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοίχθησαν· και βιβλίον ἀλλο ηνοίχθιον, το οποίον είναι της ζωῆς· και εκρίθησαν οι νεκροί εἰς τῶν γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα ἔργα αυτῶν. **13** Και ἔδωκεν ο θάλασσα τους εν αυτῇ νεκρούς, και ο θάνατος και ο ἀδης ἔδωκαν τους εν αυτοῖς νεκρούς, και εκρίθησαν ἔκαστος κατά τα ἔργα αυτῶν. (*Hades g86*) **14** Και ο θάνατος και ο ἀδης ερρίφθησαν εἰς τὴν λίμνην του πυρός ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (*Hades g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) **15** Και ὅστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίῳ της ζωῆς, ερρίφθη εἰς τὴν λίμνην του πυρός. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. **2** Και εγὼ ο Ιωάννης είδον τὴν πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τὸν ἄνδρα αυτῆς. **3** Και ἤκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνὴ του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνῶσι μετ' αὐτῶν, και αυτοὶ θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτὸς ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αὐτών θέος αυτών· **4** και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυν από των οφθαλμῶν αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος

ούτε κραυγὴ ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. **5** Και είπεν ο καθήμενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει πρὸς εμὲ· Γράφων, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. **6** Και είπε πρὸς εμέ· Ετελέσθη. Εγὼ είμαι το Α και το Ω, η αρχὴ και το τέλος. Εγὼ θέλω δώσω εἰς τὸν διψώντα εκ της πηγῆς του ὄντας της ζωῆς δωρεάν. **7** Ο νικῶν θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι εἰς αὐτὸν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εἰς εμέ νιός. **8** Οι δε δειλοί και ἀπίστοι και βδελυκτοί και φονεῖς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι φεύσται θέλουσιν ἔχει τὴν μερίδα αυτῶν εν τῃ λίμνῃ τῃ καιομένῃ με πυρ και θείον ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **9** Και ἡλθε πρὸς εμέ εἰς των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτὰ εσχάτων πληγῶν, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. **10** Και με ἐφερεν εν πνεύματι επὶ ὄρος μέγα και υψηλόν, και μοι ἐδείξει την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού, **11** ἔχουσαν τὴν δόξαν του Θεού και η λαμπρότης αυτῆς ἦτο ομοία με λίθον πολύτιμον, ως λίθον ιαστιν κρυσταλλίζοντα· **12** και είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και δώδεκα πυλώνας, και εἰς τους πυλώνας δώδεκα αγγέλους, και ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των νιών Ισραήλ. **13** Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς δυσμάς πυλώνες τρεις. **14** Και το τείχος της πόλεως είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοῖς τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου. **15** Και ο λαλών μετ' εμού είχε κάλαμον χρυσούν, διά να μετρήσῃ την πόλιν και τους πυλώνας αυτής και το τείχος αυτής. **16** Και πόλις κείται τετράγωνος, και το μῆκος αυτής είναι τοσούτον ὄσον και το πλάτος. Και εμέτρησε την πόλιν με τον κάλαμον ἔως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· το μῆκος και το πλάτος και το ψύχος αυτῆς είναι ίσα. **17** Και εμέτρησε το τείχος αυτής, εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηγῶν, κατά το μέτρον του ανθρώπου, ήγουν του αγγέλου. **18** Και η οικοδόμησις του τείχους αυτής ἦτο ίαστις, και η πόλις χρυσίον καθαρόν, ομοία με υάλον καθαρόν. **19** Και τα θεμέλια του τείχους της πόλεως ἦσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολύτιμον· το πρώτον θεμέλιον ίαστις, το δεύτερον σάπεφερος, το τρίτον χαλκίδων, το τέταρτον σμάραγδος, **20** το πέμπτον σαρδόνυξ, το ἑκτόν σάρδιος, το ἑδρόνον χρυσούλιθος, το ὄγδοον βήρυλλος, το ἑννατον τοπάζιον, το δέκατον χρυσόπατος, το ενδέκατον υάκινθος, το δωδέκατον αμέθυστος. **21** Και οι δώδεκα πυλώνων ἦσαν δώδεκα μαργαρίται· ἔκαστος των πυλώνων ἦτο εξ ενός μαργαρίτου και η πλατεία της πόλεως χρυσίον καθαρόν ως ύαλος διαφανής. **22** Και ναόν δεν είδον εν αυτῇ διότι ναός αυτής είναι ο Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ και το Αρνίον. **23** Και η πόλις δεν ἔχει χρείαν του ηλίου ουδὲ της σελήνης, διά να φέγγωσιν εν αυτῇ διότι η δόξα του Θεού εφώτισεν αυτήν, και ο λύχνος αυτής είναι το Αρνίον. **24** Και τα ἔθνη των σωζομένων θέλουσι περιπατεῖ εν τω φωτὶ αυτής και οι βασιλεῖς της γης φέρουσι τὴν δόξαν και την τιμὴν αυτῶν εἰς αυτήν. **25** Και οι πυλώνες αυτής δεν θέλουσι κλεισθῆ την ημέραν· διότι νυξ δεν θέλει είσθαι εκεῖ. **26** Και θέλουσι φέρει την δόξαν και την τιμὴν των εθνῶν εἰς αυτήν. **27** Και δεν θέλει εισελθεῖ εἰς αυτήν· οιδένεν το οποίον μιαίνει και προξενεῖ βδελυγμα και φεύδος, αλλά μόνον οι γεγραμμένοι εν τω βιβλίῳ της ζωῆς του Αρνίου.

22 Και μοι ἐδείξει καθαρόν ποταμόν ουδατος της ζωῆς λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και

του Αρνίου. **2** Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' ἕκαστον μήνα κάμινον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών. **3** Καὶ οὐδέν ανάθεμα θέλει εἰσθαι πλέον· καὶ ο θρόνος του Θεού καὶ του Αρνίου θέλει εἰσθαι εν αυτῇ, καὶ οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν **4** καὶ θέλουσιν ιδεῖ το πρόσωπον αυτού, καὶ το ὄνομα αυτού θέλει εἰσθαι επὶ των μετώπων αυτών. **5** Καὶ νυξ δεν θέλει εἰσθαι εκεί, καὶ δεν ἔχουσι χρείαν λύχνου καὶ φωτός ηλίου, διότι Κύριος ο Θεός φωτίζει αυτούς, καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τους αιώνας των αιώνων. (**αἱὸν g165**) **6** Καὶ εἶπε προς εμέ· Οὗτοι οι λόγοι είναι πιστοί καὶ αληθινοί· καὶ Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών απέστειλε τον ἄγγελον αυτού, διά να δεῖξῃ εις τους δούλους αυτού τα ὄσα πρέπει να γείνωσι ταχέως. **7** Ιδού, ἔρχομαι ταχέως. Μακάριος ὅστις φυλάττει τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου. **8** Καὶ εγώ ο Ιωάννης είμαι ο ιδών ταύτα και ακούσας. Καὶ ὅτε ἤκουσα και είδον, ἐπεσα να προσκυνήσω ἐμπροσθεν των ποδών του αγγέλου του δεικνύοντος εις εμέ ταύτα. **9** Καὶ λέγει προς εμέ· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· διότι εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου των προφητών και των φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν προσκύνησον. **10** Καὶ λέγει προς εμέ· Μη σφραγίσῃς τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου διότι ο καιρός είναι εγγύς. **11** Όστις αδικεῖ ας αδικήσῃ ἔτι, και ὅστις είναι μεμολυσμένος ας μολυνθῇ ἔτι, και ο δίκαιος ας γείνη ἔτι δίκαιος, και ο ἄγιος ας γείνη ἔτι ἄγιος. **12** Και ιδού, ἔρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά να αποδώω εις ἔκαστον ως θέλει εἰσθαι το ἔργον αυτού. **13** Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο ἔσχατος. **14** Μακάριοι οι πράττοντες τας εντολάς αυτού, διά να ἔχωσιν εξουσίαν επί το δένδρον της ζωής και να εισέλθωσι διά των πυλώνων εις την πόλιν. **15** Ἐξω δε είναι οι κύνες και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονείς και οι ειδωλολάτραι και πας ο αγαπών και πράττων το ψεύδος. **16** Εγώ ο Ιησούς ἐπεμψα τον ἄγγελόν μου να μαρτυρήσῃ εις εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας. Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο αστήρ ο λαμπρός και ορθρινός. **17** Και το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν· Ελθε. Και ὅστις ακούει, ας είπῃ· Ελθε. Και ὅστις διψά, ας ἐλθῃ, και ὅστις θέλει, ας λαμβάνῃ δωρεάν το ὑδωρ της ζωής. **18** Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν τις επιθέσῃ εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει εις αυτόν τας πληγάς τας γεγραμμένας εν τω βιβλίῳ τούτῳ. **19** και εάν τις αφαιρέσῃ από των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από του βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας και των γεγραμμένων εν τω βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ο μαρτυρών ταύτα· Ναι, ἔρχομαι ταχέως. Αμήν, ναι, ἔρχου, Κύριε Ιησού. **21** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά πάντων υμών· αμήν.

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από τον Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον ἄνδρα αυτής.
Και ἤκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού,
και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών.

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Modern-Katharevousa/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατὰ Λουκᾶν 8:31
Πρὸς Ρωμαίους 10:7
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 20:3

aīdios

Πρὸς Ρωμαίους 1:20
Ιούδᾳ 1:6

aiōn

Κατὰ Ματθαίου 12:32
Κατὰ Ματθαίου 13:22
Κατὰ Ματθαίου 13:39
Κατὰ Ματθαίου 13:40
Κατὰ Ματθαίου 13:49
Κατὰ Ματθαίου 21:19
Κατὰ Ματθαίου 24:3
Κατὰ Ματθαίου 28:20
Κατὰ Μάρκου 3:29
Κατὰ Μάρκου 4:19
Κατὰ Μάρκου 10:30
Κατὰ Μάρκου 11:14
Κατὰ Λουκᾶν 1:33
Κατὰ Λουκᾶν 1:55
Κατὰ Λουκᾶν 1:70
Κατὰ Λουκᾶν 16:8
Κατὰ Λουκᾶν 18:30
Κατὰ Λουκᾶν 20:34
Κατὰ Λουκᾶν 20:35
Κατὰ Ιωαννῆν 4:14
Κατὰ Ιωαννῆν 6:51
Κατὰ Ιωαννῆν 6:58
Κατὰ Ιωαννῆν 8:35
Κατὰ Ιωαννῆν 8:51
Κατὰ Ιωαννῆν 8:52
Κατὰ Ιωαννῆν 9:32
Κατὰ Ιωαννῆν 10:28
Κατὰ Ιωαννῆν 11:26
Κατὰ Ιωαννῆν 12:34
Κατὰ Ιωαννῆν 13:8
Κατὰ Ιωαννῆν 14:16

Πράξεις 3:21

Πράξεις 15:18

Πρὸς Ρωμαίους 1:25

Πρὸς Ρωμαίους 9:5

Πρὸς Ρωμαίους 11:36

Πρὸς Ρωμαίους 12:2

Πρὸς Ρωμαίους 16:27

Πρὸς Κορινθίους Α' 1:20

Πρὸς Κορινθίους Α' 2:6

Πρὸς Κορινθίους Α' 2:7

Πρὸς Κορινθίους Α' 2:8

Πρὸς Κορινθίους Α' 3:18

Πρὸς Κορινθίους Α' 8:13

Πρὸς Κορινθίους Α' 10:11

Πρὸς Κορινθίους Β' 4:4

Πρὸς Κορινθίους Β' 9:9

Πρὸς Κορινθίους Β' 11:31

Πρὸς Γαλατας 1:4

Πρὸς Γαλατας 1:5

Πρὸς Εφεσίους 1:21

Πρὸς Εφεσίους 2:2

Πρὸς Εφεσίους 2:7

Πρὸς Εφεσίους 3:9

Πρὸς Εφεσίους 3:11

Πρὸς Εφεσίους 3:21

Πρὸς Εφεσίους 6:12

Πρὸς Φιλιππησίους 4:20

Πρὸς Κολοσσαῖς 1:26

Πρὸς Τιμόθεον Α' 1:17

Πρὸς Τιμόθεον Α' 6:17

Πρὸς Τιμόθεον Β' 4:10

Πρὸς Τιμόθεον Β' 4:18

Πρὸς Τίτον 2:12

Πρὸς Εβραιους 1:2

Πρὸς Εβραιους 1:8

Πρὸς Εβραιους 5:6

Πρὸς Εβραιους 6:5

Πρὸς Εβραιους 6:20

Πρὸς Εβραιους 7:17

Πρὸς Εβραιους 7:21

Πρὸς Εβραιους 7:24

Πρὸς Εβραιους 7:28

Πρὸς Εβραιους 9:26

Πρὸς Εβραιους 11:3

Πρὸς Εβραιους 13:8

Πρὸς Εβραιους 13:21

Πετρου Α' 1:23

Πετρου Α' 1:25

Πετρου Α' 4:11

Πετρου Α' 5:11

Πετρου Β' 3:18

Ιωαννου Α' 2:17

Ιωαννου Β' 1:2

Ιουδα 1:13

Ιουδα 1:25

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 1:6

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 1:18

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 4:9

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 4:10

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 5:13

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 7:12

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 10:6

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 11:15

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 14:11

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 15:7

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 19:3

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 20:10

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατὰ Ματθαίου 18:8

Κατὰ Ματθαίου 19:16

Κατὰ Ματθαίου 19:29

Κατὰ Ματθαίου 25:41

Κατὰ Ματθαίου 25:46

Κατὰ Μάρκου 3:29

Κατὰ Μάρκου 10:17

Κατὰ Μάρκου 10:30

Κατὰ Λουκᾶν 10:25

Κατὰ Λουκᾶν 16:9

Κατὰ Λουκᾶν 18:18

Κατὰ Λουκᾶν 18:30

Κατὰ Ιωαννῆν 3:15

Κατὰ Ιωαννῆν 3:16

Κατὰ Ιωαννῆν 3:36

Κατὰ Ιωαννῆν 4:14

Κατὰ Ιωαννῆν 4:36

Κατὰ Ιωαννῆν 5:24

Κατὰ Ιωαννῆν 5:39

Κατὰ Ιωαννῆν 6:27

Κατὰ Ιωαννῆν 6:40

Κατὰ Ιωαννῆν 6:47

Κατὰ Ιωαννῆν 6:54

Κατὰ Ιωαννῆν 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β' 4:17
Προς Κορινθιους Β' 4:18
Προς Κορινθιους Β' 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β' 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β' 2:16
Προς Τιμοθεον Α' 1:16
Προς Τιμοθεον Α' 6:12
Προς Τιμοθεον Α' 6:16
Προς Τιμοθεον Β' 1:9
Προς Τιμοθεον Β' 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α' 5:10
Πετρου Β' 1:11
Ιωαννου Α' 1:2
Ιωαννου Α' 2:25
Ιωαννου Α' 3:15
Ιωαννου Α' 5:11
Ιωαννου Α' 5:13
Ιωαννου Α' 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α' 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Άριθμοι 16:30
Άριθμοι 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α' 2:6
Βασιλειῶν Β' 22:6
Βασιλειῶν Γ' 2:6
Βασιλειῶν Γ' 2:9
'Ιώβ 7:9
'Ιώβ 11:8
'Ιώβ 14:13
'Ιώβ 17:13
'Ιώβ 17:16
'Ιώβ 21:13
'Ιώβ 24:19
'Ιώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

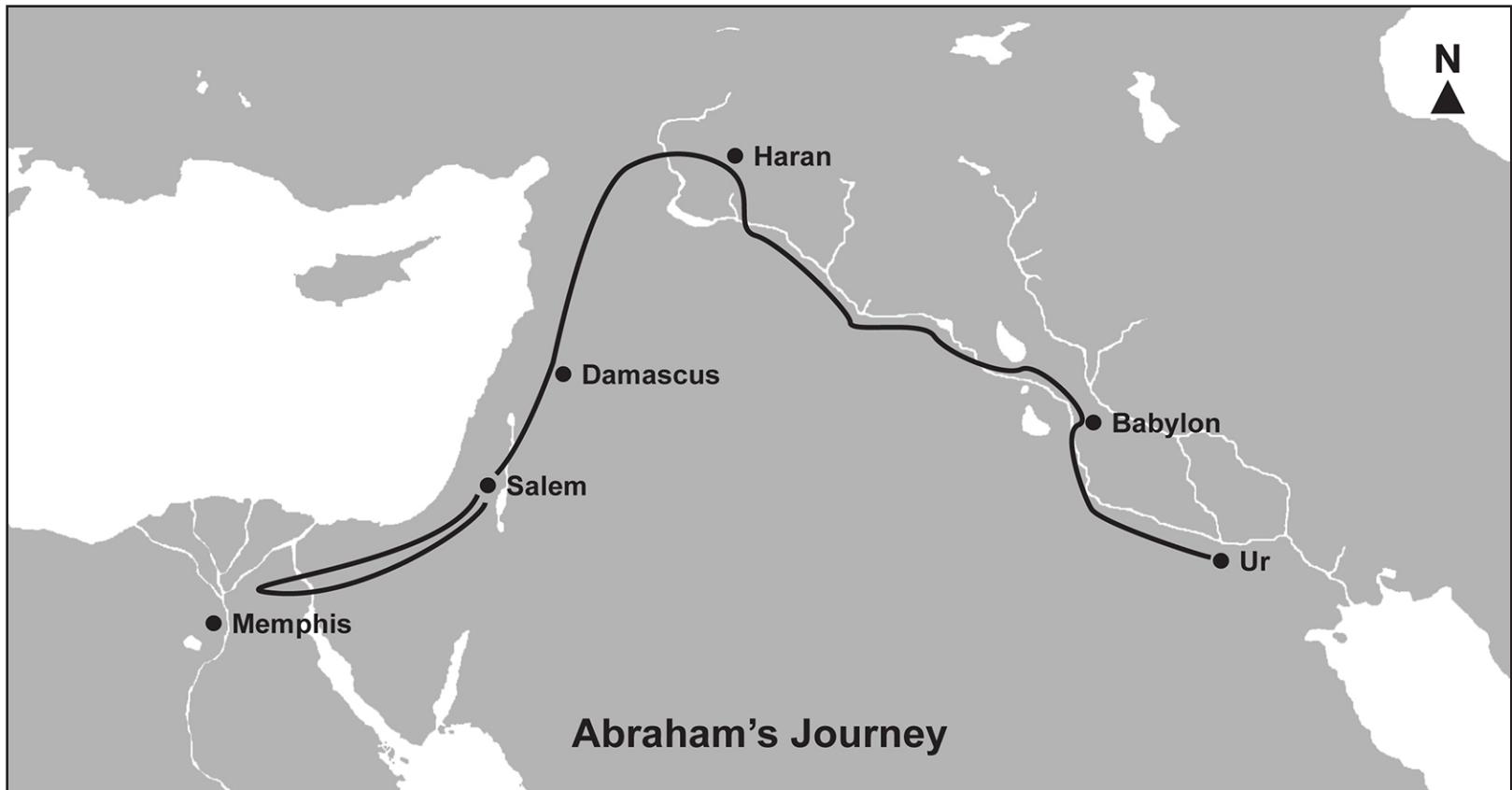
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
'Εκκλησιαστής 9:10
'Ἄσμα Ἄσμάτων 8:6
'Ησαΐας 5:14
'Ησαΐας 7:11
'Ησαΐας 14:9
'Ησαΐας 14:11
'Ησαΐας 14:15
'Ησαΐας 28:15
'Ησαΐας 28:18
'Ησαΐας 38:10
'Ησαΐας 38:18
'Ησαΐας 57:9
'Ιεζεκιήλ 31:15
'Ιεζεκιήλ 31:16
'Ιεζεκιήλ 31:17
'Ιεζεκιήλ 32:21
'Ιεζεκιήλ 32:27
'Οσηέ 13:14
'Ἀμώς 9:2
'Ιωνᾶς¹ 2:2
'Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β' 2:4

Questioned

Πετρου Β' 2:17

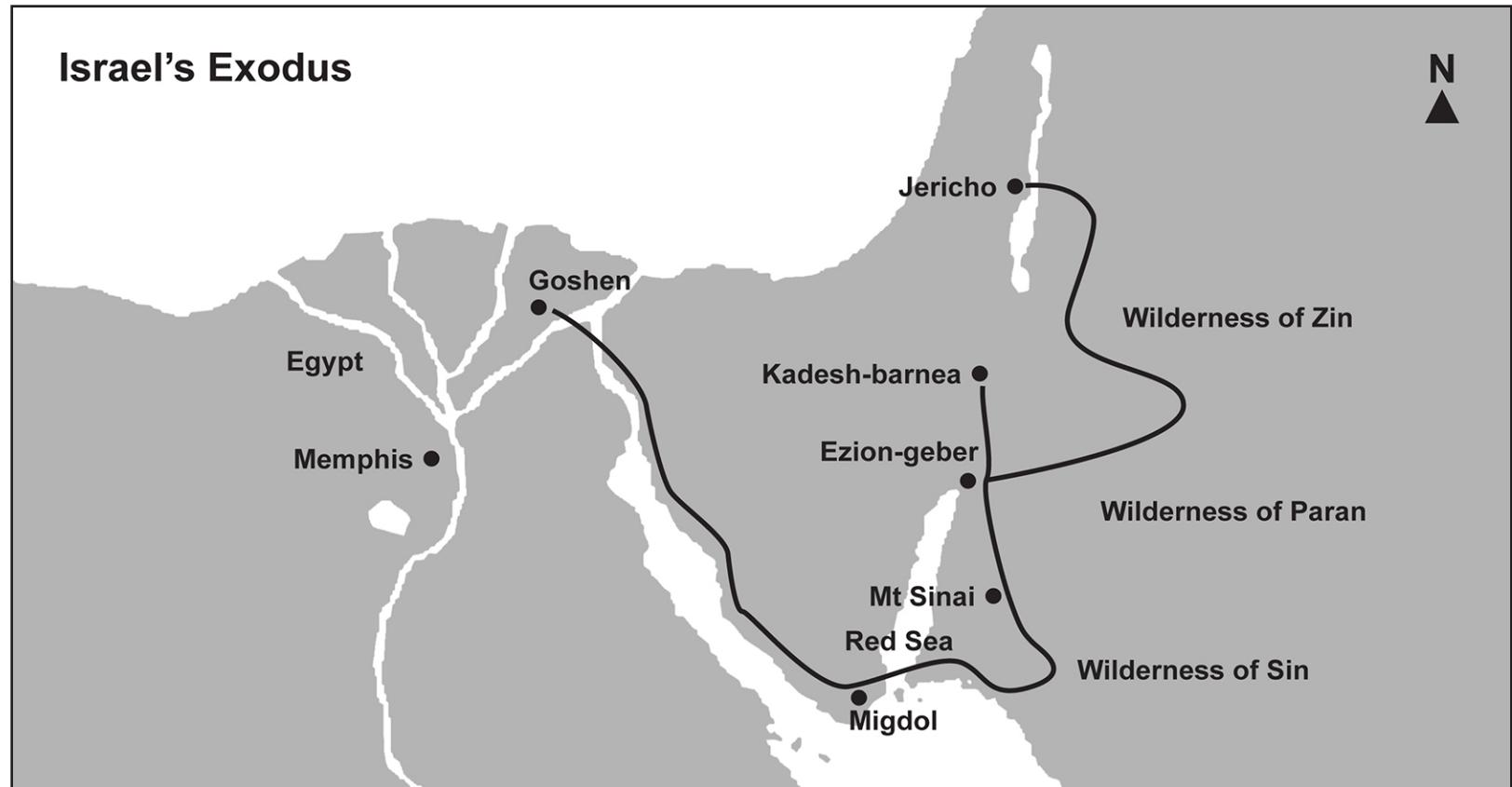

Abraham's Journey

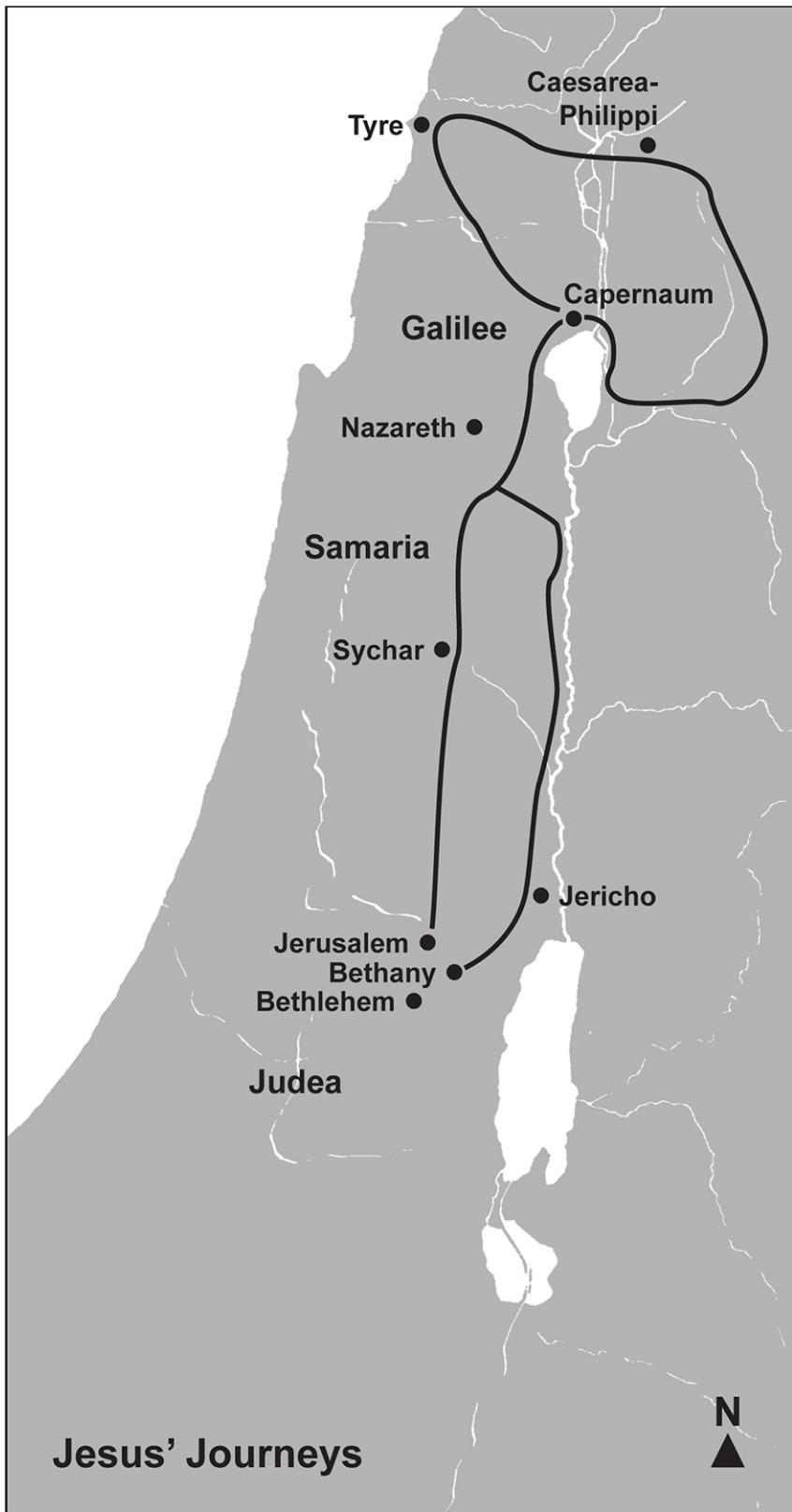
Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθῃ εις τον τόπον των οποίων ἐμέλλε να λάβῃ εις κληρονομίαν,
και εξῆλθε μη εξεύρων που υπάγει. - Προς Εβραίους 11:8

Israel's Exodus

N

΄Οτε δε ο Φαραώ εξαπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδήγησεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός εἶπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμεληθή, και επιστρέψῃ εις Αἴγυπτον. - Ἔξοδος 13:17

διδότι ο Ιησός του ανθρώπου δεν ήλθε διάκε να υπηρετηθή, αλλά διάκε να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών. - Κατά Μαρκού 10:45

Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαιους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament *Hadēs*, 2) Geenna, 3) Tartaroō, 4) Abyssos, 5) *Limnē Pyr*, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail,*" Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid,*" because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα ἔθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το ὄνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαιον 28:19